Ч. 74. Львôвъ, Пятниця 1 (13) цвѣтня 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ однои стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.
на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. а. в.

☞ Зъ днемъ 1 (13) цвѣтня починаєся **другій кварталъ сегорôчного выдавництва щоденного „Дѣла“.** Просимо отже нашихъ квартальныхъ П. Т. предплатникôвъ якъ и довжникôвъ поспѣшити зъ надсыланьемъ предплаты.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державнои] На вчерашнôмъ засѣданю палаты послôвъ велися дальше справы не закôнченй на засѣданю вô второкъ. Правительство предложило проєктъ закона о дальшôмъ застановленю судôвъ присяжныхъ въ котарскôмъ окрузѣ судовôмъ на одинъ рôкъ и проєктъ продовженя ажь до 31 серпня 1891 закона о выконуваню судôвництва противъ анархистôвъ въ Дальмаціи. — Рихтеръ интерпелювавъ правительство, чи оно схоче завести, подôбно якъ на Угорщинѣ, публичнй домы лицитаційнй. — До комисіи для охороны значкôвъ торговельныхъ выбрано мѣжь иншими послôвъ: Цѣньского, К. Леваковского, Щепановского, Нѣмчиновского, Поклюкара, Лупула, Карльона и Лигера. — Опôсля наступило справозданье о петиціяхъ и дебата надъ змѣною ординаціи выборчои зъ бôльшихъ посѣлостей въ Тироли. — Нинѣ ôдбуваєся трете засѣданье по святахъ.

Дебаты буджетовй розпôчнуться имовѣрно завтра. Доси вписалося на листу бесѣдникôвъ вже множество послôвъ, такъ, що колибы кождый зъ нихъ промовлявъ, то дебата буджетова потягнулась-бы ажь до осени. До голосу за вписалися: Цукеръ, Лупулъ, Фишера, Шуклье, Веберъ, Чарторыйскій, Озаркевичь, Гомпешь и др.; противъ: Карнери, Штайнвендеръ, Грегръ, Менгеръ, Пленеръ, Вайтльофъ, Гайльсбергъ, Бернрайтеръ, Герольдъ и т. д.

На порядку дневнôмъ завтрѣшного засѣданя палаты панôвъ стоять мѣжь иншими слѣдуючй справы: друге читанье закона о наложеню мыта на порожнй бочки зъ нафты; справозданье комисіи о продовженю торговельнои угоды Австро-Угорщины зъ Испаніею и о угодѣ торговельнôй зъ Занзибаромъ. — Политична комисія палаты панôвъ выготовила вже справозданье о законѣ о катихитахъ. Комисія предкладає приняти сей проєктъ безъ змѣны, але высказує бажанье, щобы постаратися о якусь ôдповѣдну ремунерацію для катихитôвъ въ трохъ низшихъ клясахъ шкôлъ народныхъ.

Справа податку ôдъ горѣвки займає все ще въ найбôльшôй мѣрѣ всѣ круги законодательнй а зъ нею лучиться такожь и поголоска о димисіи министра Дунаѣвского. О становищи Полякôвъ въ сѣй справѣ доносить „Dziennik Pol.“ такъ: Коло польске розбилося на три таборы. Одинъ зъ нихъ користає зъ теперѣшнои нагоды и хотѣвъ-бы конче повалити мин. Дунаѣвского; другій хоче зновъ удержати Дунаѣвского хочь-бы и найбôльшими жертвами краю а третій не зважає зовсѣмъ на личности и хоче домагатися тыхъ змѣнъ въ законѣ, якихъ жадали выборцѣ на справозданяхъ посольскихъ. Дунаѣвскій ширить черезъ совѣтника двору Мечника поголоску, що цѣлый кабинетъ подасться до димисіи, скоро лишь коло польске зажадає тыхъ змѣнъ, о котрыхъ ôнъ сказавъ Грохольскому, що правительство ихъ не прийме. Старо- и молодо-Чехи не хотять допустити до уступленя теперѣшного кабинету. — Графъ Таффе мавъ сказати оногды — якъ доносить „N. Reforma“ — жартобливо до одного зъ послôвъ: „Вы Поляки єсьте страшно злобнй, бо хочете мене разомъ зъ кабинетомъ утопити въ горѣвцѣ. Праведный Грохольскій иде менѣ радо на помôчь, але ôнъ вже старый и не має силъ, щобы мене выдобути зъ того багна. Треба на то бôльше жиластыхъ рукъ. Бобжиньскій мусить удавати великана и прийти на помôчь старикови, бо инакше все пропало.“

Архикн. Рудольфъ має розпочати въ маю яко генеральный инспекторъ пѣхоты свою подорожь инспекційну по Галичинѣ. Генеральный инспекторъ єсть пôсля цѣсарского розпорядженя для войска помôчникомъ министерства вôйны и мусить дѣлати пôсля єго приказôвъ. Ôнъ має дорадчій голосъ въ справахъ организаціи, дальшого розвитку правилъ и инструкцій войсковыхъ, стрѣляня, уоруженя и зброєня, въ справахъ умундурованя и розмѣщеня войска, єго духа и дисциплины. Генеральный инспекторъ не має права выдавати приказы лишь доносити о всѣмъ министерству а може лишь жадати ôдъ дотычныхъ властей войсковыхъ предложеня собѣ справоздань, поясненъ и т. д.

— —

Зъ Россіи надходять зновъ якйсь глухй вѣсти о атентатахъ. Недавно доносили мы, що въ Петербурзѣ арештовано якогось молодого чоловѣка на улици, котрый — якъ кажуть — мавъ намѣренье застрѣлити гр. Толстого До „Times“ доносять теперь зъ Петербурга, що въ помешканю арештованого зроблено ревизію и знайдено множество революційныхъ брошуръ. Опôсля арештовано ще єго брата и кôлькохъ другихъ молодыхъ людей. Суть доказы, що арештованый хотѣвъ застрѣлити гр. Толстого, коли той мавъ вертати зъ уряду черезъ Большую Морскую улицю. „Siécl“ доносить, що въ Петербурзѣ знайдено у якоись дамы, котра опôсля застрѣлилася, богато бомбъ динамитовыхъ. Загально догадуються, що у неи лагодився атентатъ на царя. — Россійске министерство маринарки зарядило инспекцію великои части чорноморскои фльоты и выдало ôдповѣдне розпорядженье до всѣхъ тыхъ чорноморскихъ портôвъ, де має ôдбутися инспекція ôсьмохъ транспортовыхъ кораблѣвъ. Головно ходить о то, щобы розслѣдити, якій тягаръ и зъ якою силою можуть сй кораблѣ перевозити черезъ море. — Говорять загально, що царь єсть противный одруженю кн. Александра Батенбергского зъ княгинею Викторією и стоить въ сѣй справѣ по сторонѣ кн. Бисмарка. О скôлько єсть правдою, що англійскій посолъ въ Петербурзѣ интервеніює въ справѣ кн. Батенберга, доси не звѣстно. — „Journ. de St. Ptbg.“ пише о сѣмъ проєктѣ такъ: Звѣстнй суть причины, за-для котрыхъ кн. Александеръ стративъ довѣріє царя и звѣстна такожь нагана, яку давъ єму цѣсарь Вильгельмъ по причинѣ приключень, котрй выставили були европейскій миръ на небезпечнôсть. Хтожь може сказати, що нове высоке становище кн. Батенберга не розбудить зновъ въ корифеяхъ болгарскои революціи гадку о реставраціи и мимо противныхъ завѣрень не нарушить зновъ мира державъ балканьскихъ и мирныхъ ôдносинъ державъ европейскихъ. Згадана газета припускає, що политика нѣмецка зъумѣє розважити наслѣдки сего проєкту и зарадить имъ. Та-жь сама газета заперечує вѣсть, будьто-бы Россія вже заключила угоду въ Ватиканомъ.

— —

О кризѣ канцлерскôй въ Нѣмеччинѣ нема все ще нѣякихъ певныхъ вѣстей а все, що о нѣй говорять, єсть бôльше або меньше догадкою и особистыми поглядами деякихъ журналистôвъ. То лишь видко ясно, що цѣла Нѣмеччина подѣлилась теперь на два ворожй таборы, котрй завзято противъ себе выступають и промовляють або за кн. Бисмаркомъ або противъ него. „Nord. Allg. Ztg.“ ôдповѣдаючи вольнодумнôй прасѣ каже такъ: „Киданье пôдозрѣня робить на теперѣшнôмъ цѣсари таке саме враженье якъ и на покôйнôмъ. Нѣхто не сумнѣвався, що боронить интересôвъ династіи такъ само рѣшучо якъ и интересôвъ краю. Цѣсарь мусѣвъ-бы стратити довѣріє до канцлера, наколи-бъ кн. Бисмаркъ ôдцурався своихъ переконань, або коли-бъ показався нещирымъ, чимъ однакожь не потребує бути такъ само супротивъ цѣсаря — Фридриха якъ давнѣйше супротивъ цѣсаря Вильгельма. Зъ численныхъ вѣстей и поголосокъ о проєктѣ одруженя годиться занотувати слѣдуючй: Въ берлиньскихъ высокихъ кругахъ говорять, що розголошенье проєкту одруженя княгинѣ Викторіи зъ кн. Александромъ такъ скомпромитувало княгиню, що она теперь не могла-бы за нѣкого бôльше ôддатися, якъ лишь за кн. Батенберга; одруженье се сталось отже теперь конечностею. Пôсля вѣстей наспѣвшихъ зъ Берлина до Вѣдня, думають тамъ, що одруженье се таки наступить и то за згодою кн. Бисмарка, лишь кн. Александеръ буде мусѣвъ торжественно зречися престола болгарского.

Въ Шарльотенбурзѣ роблять вже приготовленя на принятье англійскои королевои, котра має приѣхати туды дня 24 цвѣтня. Зъ другои стороны доносять що королева має приѣхати вже при кôнци слѣдуючого тыждня. Вѣсть, бодьто-бы королева була противна одруженю кн. Батенберга зъ кн. Викторією, єсть неправдива. Въ Берлинѣ ходить поголоска, що баварскій регентъ кн. Люитпольдъ хоче ôддати кн. Батенбергови командо одного корпуса, що було-бы очевидно манифестацією въ користь цѣсаря. — Цѣсарь именувавъ гр. Ранцава, шурина кн. Бисмарка амбасадоромъ въ Монахіюмъ.

— —

Италійске министерство вôйны поробило вже першй кроки для перевезеня експедиційного корпуса зъ Африки. Перевôзъ розпôчнеся незадовго на 14 пароходахъ. На телеграфичный приказъ ôдплыли вже зъ Неаполя три кораблѣ до Массавы. Остаючій въ Массавѣ корпусъ буде такъ зреорганизуваный, щобы мôгъ боронити Массавы и укрѣпленъ коло Саати. Здаєся, що Италіянцямъ прийшло дуже на руку прикре положенье короля абессиньского, въ якôмъ ôнъ найшовся супротивъ своихъ давныхъ ворогôвъ зъ Судану. Калифъ Абдаллахъ зъ Хартуму оголосивъ теперь святу вôйну противъ Абессинцѣвъ и лагодить вже другу армію, зъ котрою хоче впасти до Абессиніи. Тымчасомъ посуваються дервишѣ чимъ разъ бôльше въ глубину Абессиніи а недавно тому побили они навѣть полки вице-короля зъ Ґоґґіямъ и зловили єго двохъ сынôвъ, котрыхъ ведуть теперь до Хартума, щобы ихъ тамъ ôддати калифови. Забраною провинцією Ґоґґіямъ управлає вже теперь емиръ Кулалъ Дуґру.

— —

Зъ Букарешту доносять, що румуньскій парляментъ ухваливъ буджетъ чисто лишь зъ взглядôвъ опуртунистичныхъ и не думавъ тымъ зовсѣмъ дати кабинетови своє вотумъ довѣрія. Коли парляментъ буде розвязаный, доси ще не знати. Министеръ Розетти сказавъ, що насампередъ мусить бути зреформована администрація и мусить настати спокôй, щобы ôдтакъ можна перевести выборы безъ всякои пристрасти. Давнѣйша партія правительственна заняла теперь неутральне и выжидаюче становище и не мѣшаєся до нѣчого, щобы не довести до новои кризы. Берлиньскй пôвъурядовцѣ суть вельми вдоволенй новымъ кабинетомъ а особливо министромъ дѣлъ заграничныхъ Карпомъ и доказують, що Карпъ дає всяку поруку, що не выдасть краю Россіи. Не треба такожь думати — кажуть они — щобы новый кабинетъ бувъ перенятый духомъ Францускимъ.

Въ селѣ Урсичени — якъ то коротко доносила недавно наша телеграма — выбухли були мѣжь селянами розрухи, а до нихъ прилучились були ще и сусѣднй села, въ наслѣдокъ чого повставъ формальный бунтъ, такъ що треба було ажь ужити значнои силы войска, щобы въ збунтованыхъ селахъ завести зновъ спокôй. Бунтъ сей мавъ характеръ аграрный. Селяне не можуть вже знести тыхъ великихъ тягарôвъ, якй на нихъ накладають властителѣ бôльшихъ посѣлостей и посесоры и длятого бунтуються и жадають роздѣленя бôльшои посѣлости мѣжь селяньство. Румуньскй газеты доказують, що въ повысшôмъ бунтѣ грали ролю такожь заграничнй агенты.

Зъ рады державнои.

20 засѣданье палаты послôвъ 10 н. ст. цвѣтня.

Правительство внесло до палаты проєктъ до уповномôцненя єго заключити угоду зъ австро-угорскимъ Ллойдомъ и додаткове домаганье министра справъ внутрѣшныхъ кредиту 9000 зр. на оголошенье протоколôвъ засѣдань торôчного конгресу гигієничного у Вѣдни. Дальше мин. гр. Таффе предложивъ ноту нѣмецкого амбасадора у Вѣдни кн. Генриха VII. Райса до мин. гр. Кальнокого зъ подякою за высказане палатою сочувство при нагодѣ смерти цѣсаря Вильгельма.

Министеръ обороны краєвои гр. Вельзерсгаймбъ ôдповѣвъ на интерпеляцію пос. Тавше и тов., котрй, навязуючи до знаного процесу ливеранта войскового Баруха въ Сераєвѣ, пытали министра, що ôнъ зарядивъ, щобы такй надъужитя усунути, и що гадає чинити, щобы продуцентамъ дати можнôсть потрѣбнй войску артикулы прямо доставляти, а не черезъ ливерантôвъ? Министеръ ôдповѣвъ, що Баруха засуджено и контроля надъ ливерантами заострена, а що-до прямои доставы артикулôвъ, то се не зависить ôдъ самого министерства, але и ôдъ иншихъ чинникôвъ.

Потôмъ слѣдувало перше внесенье пос. Врабеца о реформѣ поступованя конкурсового. Пос. Врабецъ знявъ рѣчь для умотивованя свого внесеня и представивъ все лихо, яке єсть при нинѣшнôмъ поступованю конкурсовôмъ. Нинѣ вытворилася особлива индустрія конкурсова, котра змагає до приватнои загоды. Се дѣєсь черезъ то, що вѣрителѣ, а найчастѣйше одна частина ихъ, хотять чимъ скорше ôдобрати бодай часть своихъ грошей. Єсть вправдѣ постанова, що кожда купецка крида мусить бути донесена карному судови, але того не держаться, бо за то нема кары. Вѣрителѣ третои и четвертои клясы при конкурсахъ нѣчого вже не дôстають, бо при угодѣ тайкомъ користають лишь бôльшй вѣрителѣ. Одинъ купець вырôвнався зъ вѣрителями на 30%, а въ тôмъ самôвъ роцѣ купивъ каменицю за 60.000 зр. Другій фабрикантъ, давши своимъ вѣрителямъ 30%, рôвночасно закупивъ за готôвку нову машину за 20.000 зр. — Лихомъ суть и кошты конкурсовй. Въ однôмъ конкурсѣ маса выносила 14.000, а кошты 2.400 зр. Въ другôмъ выпадку при отвореню конкурсу пасива выносили 109.000 зр., конкурсъ тревавъ 10 лѣтъ, и хоть за той часъ вплыло 24.000 зр., пасива зросли наконець до 160.000 зр. Кошты конкурсу ческого Товариства кредитового земского вынесли 142.000 зр. — И въ справахъ конкурсовыхъ за лагôднй. Одного купця, що товары систематично продававъ о 20% низше ôдъ цѣны закупна, засуджено на мѣсяць арешту, а прецѣнь то вже не виновна крида, а обманьство. Найбуйнѣйше вже розвинулись такй ôдносины въ Галичинѣ. Урядованье судôвъ тамъ таке, що справдѣ не знати, що про нихъ собѣ думати. Тутъ було-бы для министра судôвництва вдячне поле до трудôвъ въ хосенъ населеня! — Щобъ лихо усунути, треба передовсѣмъ заостреня судово-карныхъ постановъ на кридатарѣзъ, а тіи въ видѣ новелѣ повиннй бы бути внесенй въ палатѣ, бо за сеи каденціи цѣлый законъ карный певно не буде внесеный. Годилось-бы такожь подумати, чи провины конкурсовй не належало-бъ пôддати пôдъ суды присяжныхъ або трибуналови зъ купцѣвъ и промысловцѣвъ. Дальше треба примусову угоду розтягнути такожь на непротоколованй фирмы, що обовязанй вести книги. Замѣсть шкôльнои новелѣ Лихтенштайна радше внести-бы предложенье, продовжити обовязокъ шкôльный, щобы хлопцѣвъ въ 14 и 15 роцѣ житя научити веденя книгъ и купецкихъ вѣдомостей. Бо головною причиною упадку многихъ торговцѣвъ єсть то, що не учились рахувати; єсть богато такихъ, що не въ силѣ обчислити коштôвъ вытвору власныхъ товарôвъ, не згадуючи вже о знаню веденя книгъ. — Конечною єсть такожь рѣчею, щобы кридатареви не дозволювано такъ легко на ново отворювати интересъ, а коли-бъ крида повторилась, зовсѣмъ єму заборонити, бо ôнъ доказавъ свою чи неспосôбнôсть, чи лукавôсть. Навѣвши все то, пос. Врабецъ внѣсъ, передати єго внесенье до комисіи судôвничои. — Пос. Тиркъ (антисемитъ) пôдперъ внесенье Врабеца, а тôлько высказавъ своє здивованье о промовчаню внескодавцемъ факту, що 90% всѣхъ кридатарôвъ — то суть жиды! — Палата ухвалила внесенье Врабеца ôдослати до комисіи судôвничои.

Другимъ предметомъ порядку дневного було справозданье комисіи шкôльнои зъ внесеня пос. Розера и тов. о организаціи науки глухо-нѣмыхъ. Внескодавець знявъ голосъ и мотивувавъ своє внесенье. Въ Австріи — казавъ — дуже мало зроблено для просвѣты глухо-нѣмыхъ. Коли въ Нѣмеччинѣ єсть 93, въ Швеціи 27, въ Бельгіи 40, въ Италіи 16, въ Россіи 13, въ Швайцаріи 13, у Франціи 50, въ Вел. Британіи 27 а въ Сполученыхъ Державахъ 51 заведень для глухо-нѣмыхъ, то Австрія має ихъ 16, а зъ того лишь одно одиноке державне. Зъ того выходить, що 8.766 глухо-нѣмыхъ дѣтей стаються тягаремъ родинъ або громадъ. Держава отже мусить конче тутъ прийти зъ помочею. Такъ само и на 29.094 слѣпыхъ дѣтей, зъ котрыхъ 2611 спосôбнй до науки, учиться тôлько 500, бо и для слѣпыхъ єсть тôльно 8 шкôлъ въ Австріи. Внескодавець ставить отже внесенье: „Взываєся рядъ, щобы въ мысль §. 59. шкôльнои новелѣ зъ 2. мая 1883. черезъ субвенціи зъ фондôвъ державныхъ помагавъ въ краяхъ коронныхъ основувати и удержувати потрѣбнй заведеня для науки и выховуваня глухо-нѣмыхъ и слѣпыхъ; дальше, щобы въ порозумѣню зъ краєвыми властями шкôльными розваживъ, на скôлько глухо-нѣмй и слѣпй дѣти могли-бы брати участь въ науцѣ по школахъ народныхъ; а наконець постарався, дати кандидатамъ семинарій учительскихъ нагоду пôзнати науку глухо-нѣмыхъ и слѣпыхъ дѣтей. — Мин. д-ръ Ґавчь заявивъ, що рядъ въ пôднесенôмъ дѣлѣ уже де-що зробивъ. Уже 1881 р. выйшло розпорядженье, щобы глухонѣмй дѣти ходили до публичныхъ шкôлъ народныхъ, бо, хочь они балястомъ въ школѣ, а все таки научаться писати, може рахувати и расувати, можуть ґимнастикуватись, дѣвчата учитись ручныхъ робôтъ, а наконець наберуть и оглады. Дальше рядъ подбавъ и о то, що кандидаты бôльшои части семинарій учительскихъ тамъ де суть заведеня для глухо-нѣмыхъ учаться ôдъ фаховцѣвъ методы науки глухо-нѣмыхъ и при испытѣ пытаєся ихъ зъ того. Въ тôмъ напрямѣ буде рядъ и дальше робити, але засновуванье и удержуванье того рода шкôлъ належить до законодавства краѣвъ. Що се дѣло йде тупо, то й не диво, бо оно коштовне и трудне. — Палата ухвалила внесенье пос. Розера.

Опôсля наступили справозданя зъ рôзныхъ петицій. Мы наведемо тôлько цѣкавѣйшй.

Петицію пражского медициньского колегіюмъ докторôвъ о основанье комнатъ лѣкарскихъ передано рядови до найстараннѣйшого розгляду.

При петиціи пражского мѣщаньского клюбу йозефштатского о ôдповѣднй зарадчй средства проти проституціи въ Празѣ, знявъ голосъ пос. Кронаветеръ. Ôнъ высказавъ поглядъ, що се єсть одна частина пытаня соціяльного и она, яко конечный наслѣдокъ цѣлого нинѣшного соціяльного стану, нѣякъ не дасться усунути, а чого не можна усунути, то найлучше се „затушувати“. Внѣсъ отже, щобы надъ тою петиціею перейти до порядку дневного. Палата приняла однакъ внесенье, щобы петицію ôддати правительству до докладного розгляду и ôдповѣдного зарядженя.

Пос. Винтерголлеръ здававъ справу зъ петиціи Франциска и Розаліи Ковалиныхъ зъ села Гжесця въ пов. переворскôмъ въ Галичинѣ. Они жалуються, що въ наслѣдокъ лихвы стратили своє майно, а коли боронили свого права, то засуджено ихъ за злочиньство публичного насилія на вязницю, — просять отже, щобы заряджено розслѣдити ихъ справу. Справоздавець внѣсъ, перейти надъ тою петиціею до дневного порядку, бо справа рѣшена у всѣхъ инстанціяхъ. — Пос. Кронаветеръ спротивився тому. Цѣлкомъ безосновными не можуть бути факты наведенй

въ петиціи, коли и урядъ громадскій ви потвердивъ. Прецѣнь и въ поступованяхъ карныхъ пôднимаєся на ново слѣдженье справы, коли выявляться новѝ обставины. Бесѣдникъ отже внѣсъ, щобы тую петицію передати правительству. — Палата приняла внесенье справоздавця. (Очевидно анѣ одинъ посолъ польскій не забравъ въ сѣй справѣ голосу, бо тутъ не ходило о — пропинацію!)

Петицію громады Монастирця въ пов. стрыйскôмъ въ Галичинѣ о ôдписанье коштôвъ шпитальныхъ ôдступлено правительству.

Потôмъ п. Озаркевичъ здавъ справу зъ петиціи громады Спаса, пов. долиньского въ Галичинѣ, о охорону противъ перешкодъ, якѝ ц. к. староство ставить громадѣ при будовѣ млына громадского, и внѣсъ, ôдступити сю петицію правительству. — Пос. Кронаветеръ знявъ голосъ и пôднѣсъ, що ц. к. староство въ Долинѣ (старостою тамъ п. Цѣшка. *Ред.*) въ справахъ права водного не хотѣло розписати комисіи скорше, ажь поки належитости зъ горы не були зложенѝ. „То самоволя, якои другои не знайти, и показуе, що тамъ практика стоить въ найскравѣйшôй суперечности до выразныхъ слôвъ закона. Така практика, яку заводить долиньске староство въ Галичинѣ, негôдна есть державы законнои!“ Д-ръ Кронаветеръ ставить отже внесенье, тую петицію ôдати правительству, щобъ оно зарядило дисциплинарне слѣдство противъ виновныхъ урядникôвъ. — Пос. Ковальскій потвердивъ, що справдѣ появленье комисіи було условлене зложеньемъ напередъ 50 зр. Така практика въ Галичинѣ есть щоденною, а громады думають, що коли они належитости зъ горы зложать, то справа выпаде въ ихъ користь, а коли станесь инакше, то думають, що хтось другій зложивъ бôльше. Пос. Ковальскій ставить отже внесенье, ôдступити петицію правительству для основного розгляду справы. — Палата внесенье пос. Кронаветера (о зарядженье слѣдства дисциплинарного) ôдкинула, а приняла внесенье пос. Ковальского.

Пôдъ конець прийшла на порядокъ денный цѣкава петиція шевця Вайдахера зъ Марбурґа о заплату ему 197 зр. и 6% ôдъ тои суммы ôдъ року 1871 за то, що палата послôвъ затратила десь его петицію зъ прилогами. Справу сю ôдступила палата правительству для докладного розгляду.

Пос. Екснеръ и тов. внесли внесенье, взываюче рядъ, щобы внѣсъ проектъ закона о змѣнѣ патенту о правѣ посѣданя оружія.

НОВИНКИ.

— **Ôдозва.** До рускихъ красавиць-патріотокъ, до любителѣвъ народнои литературы рускои, удаємося зъ горячою просьбою, щобы занялися ласкаво збираньемъ людовыхъ пѣсень колысковыхъ, якѝ звычайно спѣвають мамы або няньки при колысцѣ, присыпляючи дѣточокъ. Ласкавымъ збирателямъ, котрѝ намъ свои збôрки пришлють, не залишимо высказати прилюднои подяки, або на жаданье, за ôдповѣдне число пѣсень, выслати нагороду въ книжкахъ. Адресувати просимо: Редакція Буковины въ Чернôвцяхъ „Народный Дôмъ“. Прочѝ рускѝ часописи просимо о повторенье сеи ôдозвы.

— **Нашь промыслъ домашный на выставѣ въ Ґлясґовѣ въ Шкоціи.** Зъ початкомъ сего року выслали були дамы польскѝ кн. Чарторыйска, гр. Дѣдушицка и бр. Гайдель выробы промыслу домашного Галичины на выставу до Ґлясґова. Публика англійска высказалася вельми прихильно о нашихъ выробахъ а комитетъ въ Лондонѣ выставивъ на продажь деякѝ бôльшѝ предметы въ Westminster Town Hall. Предметы сейчасъ розхоплено а панѣ Ґелґудова, одна зъ комитетовыхъ пань такъ выражаесь въ своѣмъ листѣ до Львова о нашихъ рускихъ выробахъ: Предметы зô Львова ôдзначаються красою и оригинальностею. Вашѝ кожушки, сорочки и мережаня дуже припали до вподобы. Именно предметы присланѝ гр. Вол. Дѣдушицкимъ и промысловымъ музеемъ львôвскимъ подивляли тутешнѝ артисты и знатоки такъ що-до силы и гармоніи красокъ якъ и техники выконаня. Я чула, що вашѝ селяне крашать самѝ вовну — чи можна-бъ дôзнатись, чимъ? — та чи не можна-бы тыхъ красокъ ввести въ тутешну торговлю, бо загально занялись тутешнѝ знатоки тымъ способомъ крашеня вовны въ выробахъ надôсланыхъ зô Львова. Герданы такожь надзвычайно подобались и мы маємо вже богато замовлень на дзюбенки и фоты. Перемѣтка, прислана гр. Дѣдушицкимъ и килимокъ (зеленый зъ синимъ) здивовали всѣхъ загально; такихъ рѣчей можна-бы тутъ богато продавати. Було досыть тутъ подôбныхъ перемѣтокъ зъ Кракова, але анѣ одна не дорôвнала красою тôй рускôй. — Зъ того можна заключити, що при ôдповѣднôй организаціи нашого промыслу домашного и при стараности такъ що-до пытомыхъ взорôвъ якъ и выконаня нашихъ выробôвъ, могли-бъ мы знатне становище заняти въ торговли европейскôй и тымъ чиномъ пôддвигнути можна-бы матеріяльный добробытъ нашихъ сѣльскихъ артистôвъ.

— **Доповняючѝ выборы** одного члена рады повѣтовои въ Мостискахъ зъ громадъ сельскихъ розписанѝ на день 23 н. ст. мая с. р.

— **Стипендію им. Каролины Глинецкои,** рôчно 105 зр., надало намѣстництво на предложенье Института ставропигійского слухателеви I. року права на университетѣ львôвскôмъ, Волод. Липецкому, сиротѣ по ц. к. уряднику, почавши ôдъ року шкôльного 1887|8.

— **Емиграція борславскихъ жидôвъ въ Америку** почалася на великѝ розмѣры. Пересѣчно выѣзджае що тыждня черезъ Гамбургъ въ Америку 40 до 50 осôбъ. По бôльшôй части емигрують старѝ жиды и не рѣдко полишають они і cognito свои родины, щобы въ новôмъ свѣтѣ глядѣти щастя.

— **Замерзли сеи зимы у всходнôй Галичинѣ:** Кость Ганущакъ зъ Бруховичъ, пов. львôвского, Гр. Сагановскій зъ Касперовець, пов. залѣщицкого, К. Андрущакевичъ зъ Исай и Юр. Федина зъ Тарнавы, пов. турчаньского, Лейзоръ Геффнеръ зъ Чернелицѣ, пов. городеньского, Павло Награбецкій зъ Улашковець, пов. надвôрняньского, Ив. Курницкій зъ Грабовы, пов. камѣнецкого, Б. Путко зъ Любичи, пов. равского, С Зваричъ зъ Озѣрнои, пов. золочѣвского, Ст. Бурчакъ зъ Липовець, пов. перемышляньского, Анна Обиднякъ зъ Зарѣча, пов. надвôрняньского, В. Семанюкъ зъ Угорникъ, пов. станиславôвского, Гр. Березовскій зъ Нетребôвки, пов. городеньского, Ник. и Атаназъ Безкоровайнѝ зъ Мышковець, пов. гусятиньского, Матрона Сенедякъ зъ Галôвки, пов. старомѣского, П. Валяха зъ Глубокого, пов. сянôцкого, М. Гôрнякъ зъ Волѣ, пов. самбôрского, Ив. Демушко зъ Снятина, Фр. Гельштайнъ зъ Долины, Г. Пôдвербецкій и А. Книшекъ зъ Городенки, П. Малюсъ и М. Лехъ зъ Семигинова, пов. стрыйского, Макс. Ткачикъ зъ Криницѣ, пов. грибôвского, П. Винярь зъ Крамарôвки, пов. перемыского, К. Мысь зъ Терноноля, Мих. Генджакъ, учитель зъ Уляничъ, пов. бжозôвского, И. Павлюкъ зъ Космача, пов. косôвского, Е. Байле зъ Бродôвъ, Б Шраґе, бельферъ въ Бôбрцѣ, якійсь незнакомый жидъ, 18-лѣтный, въ пов. перемышляньскôмъ, Ст Репетило зъ Конюшокъ, пов. рудецкого и К. Довганюкъ зъ Тудьовои, пов. косôвского.

— **Напили на церковь!** Кореспондентъ „Южнаго Края“ описуе такій случай: Чи чули вы коли, щобы церковь за довги „описували“? Певно що нѣ. А таки сей случай „правосудія“ лучився въ мѣстѣ Алешкахъ, таврійскои губерніи, днѣпровского уѣзду. Въ тôмъ мѣстѣ ôдновили церковь, ну и по торжественнôмъ освященю справивъ тамошный вôйтъ велику гостину. Нещастье хотѣло, що невдовзѣ выбрали иншого вôйта, а тымчасомъ еще гостина не була заплачена. Завѣдатель прихода говоривъ, що се „жертва“ попередньо вôйта, а знатоки розсудили, що если церковь платить за камѣнье и дерево на свое ôдновленье, то маe заплатити и за гостину. Судъ, коли прийшла справа передъ него, признавъ сю льогику за справедливу и выдавъ засудъ, на пôдставѣ котрого судовый приставъ приступивъ до „описи“ церковного маєтку, ба забирався вже навѣть до головного престолу. Ледве удалося мѣсцевому приходникови повздержати пристава въ ревности и звернути его увагу на закристію. Розумѣеся, що всѣ движимости въ закристіи попали въ „опись“. Зъ трудомъ змôгъ оберпрокуроръ святѣйшого синоду опôсля ôдмѣнити сей судовый актъ.

— **Дрôбнѝ вѣсти.** Громада Новосѣлка язловецка, пов. бучацкого, одержала ôдъ цѣсаря 100 зр. пôдпомоги на ôдреставрованье церкви. — До Риму выѣхали передвчера зъ Вѣдня: гр. Стан. Тарновскій зъ женою, княгинѣ Сапѣгова, Чарторыйска и Єлена Сангушкова. — Коло стациі Гадинкôвцѣ, пов. гусятыньского, наѣхала льокомотива селянина І. Корпацкого и убила его на мѣсци. — На шляху зелѣзничôмъ коло Бучача убила льокомотива пару коней Мих. Низиньского зъ Вербятина, котрый будучи пянымъ ѣхавъ шляхомъ зелѣзницѣ; самому Низиньскому нѣчо не сталося. — Въ наслѣдокъ попарення померло двое дѣтей Іос. Палянкевича въ Рогатинѣ и двое дѣтей Іос. Мазура въ Тарнавцѣ, пов. борщѣвского. — На тартаку въ Выгодѣ, пов. долиньского, кусень дерева ôдкиненый пилою, такъ сильно вцѣливъ робôтника Фр. Павловского, що той погибъ на мѣсци. — Въ копальняхъ воску въ Бориславли выбухли ґазы и въ наслѣдокъ того стративъ житье рôбникъ Федько Бойко.

Вѣсти зъ Аеп. Львôвскои.

Презенту на Новицю горѣшну дек. калуского, наданя цѣсарского, надало намѣстництво о. Петру Сеникови зъ Ивановець.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Краєва рада шкôльна именувала дѣйстными учителями: Стеф. Митку въ Циковѣ, Як. Палиса въ Губичахъ и Вол. Владику въ Явôрнику рускôмъ.

— **Перенесеня.** Намѣстникъ перенѣсъ ц. к. практиканта будôвництва Володисл. Косткевича зô Львова до Станиславова.

Господарство торговля и промыслъ.

— **Проектъ зелѣзницѣ льокальнои зъ Золочева до Пôдгаєць.** „Presse“ пише: одно консорціюмъ загадало выбудовати зелѣзницю льокальну о нормальнôмъ шляху зъ Золочева черезъ Поморяны и Бережаны до Пôдгаєць и вже заходиться о дозвôлъ властей на початковѝ техничнѝ роботы. Проектована зелѣзниця мала бы 80 кильометрôвъ довготы.

— **Дивиденды акцій зелѣзничихъ.** Зелѣзниця львôвско-черновецка выплатить за рôкъ 1887 13 зр. 50 кр. с. є. 6 ¾ процентъ ôдъ акціи, а зелѣзниця Кароля Людвика 8 зр. 40 кр. або 4 процентъ.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **Жертвы на „Народный Дôмъ“ въ Чернôвцяхъ** зволили надôслати Вп. оо.: К. Селецкій зъ Жужеля 5 зр.; І. Бородайкевичъ зъ Погориловець 5 зр.; Еман. Лисинецкій зъ Васильковець 7 зр., зôбраныхъ на весѣлю О. Ганкевича: ôдъ о. Ал. Лукашевича 2 зр., о. Брилиньского 1 зр., о. Гордѣевского 1 зр., Ал. Ганкевича 1 зр., панѣ Нат. Лукіяночки 1 зр., о. Ник. Бачиньского 50 кр., и о. Лук. Сѣчиньского 50 кр., Теод. Ефиновичъ 2 зр.; Іос. Домбчевскій зъ Викторова 1 зр.; Ник. Сѣчиньскій зъ Черниховець 1 зр. и І. Каратницкій зъ Солуквы 1 зр. — Всѣмъ добродѣямъ за сѝ жертвы щира подяка.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 13. цвѣтня. Ходить поголоска, що правительство думае по засѣданяхъ спôльныхъ делегацій скликати въ червню раду державну.

Берлинъ 13. цвѣтня. Въ наслѣдокъ звуженя дыхавки мусѣли лѣкарѣ выймити цѣсареви канулю зъ неи, а вчера вечеромъ вложивъ д-ръ Бергманъ нову. Станъ здоровля цѣсаря есть однаковый, мимо того перележавъ цѣсарь вчера въ постели.

Пештъ 13. цвѣтня. „Budap. Corr.“ доносить, що нинѣ буде предложеный обомъ парляментамъ проектъ закона о часовôмъ покликуваня резервъ на приказъ цѣсаря.

Вѣдень 13 цвѣтня. „Köln. Ztg.“ доносить, що розмова кн. Бисмарка съ цѣсаремъ и его рапортъ, зложеный оногды, мали той успѣхъ, що криза канцлерска на разѣ залагоджена.

Парижъ 13. цвѣтня. Прихильники Булянжера выдали манифестъ до выборцѣвъ департаменту Нордъ, въ котрôмъ доказують, що Булянже есть републиканиномъ, буде въ парламентѣ домагатися реформъ демократичныхъ и буде боронити републику.

Фльоренція 13. цвѣтня. „Corriere Italiano“ доносить, що цѣсарь бразилійскій постановивъ въ наслѣдокъ глубокои старости и слабого здоровля зложити корону и осѣсти въ Фльоренціи.

НАДôСЛАНЕ.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гнеерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручае свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ. 10—?
2389

Аптика РУКЕРА у Львовѣ
поручае 2356 110—?
Спеціяльности и универсальнѝ средства фарнцускѝ и иншѝ, якъ черезъ ню такъ и черезъ иншѝ фирмы оповѣщуванѝ.

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночѝ) пл. Галицкій 14.
Дръ Е. Лебедовичъ (нед. внутрѣшнѝ и очнѝ) ул. Корняктôвъ (Нар. Дôмъ).
Д-ръ І. Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Аптики; 2292
З. Рукеръ ул. Краковска.

Банки и Конторы вымены:

Банкъ краевый ул. Костюшки (будынокъ соймовый).
А. Шелекберґъ (конт. вымены) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымены) ул. Гетьманьска 8.

Готелѣ и Реставраціи:

Стадтмилеръ (готель, торг. винъи рест.) Краковска 9.

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устыяновичъ, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т. Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи:

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичъ (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы:

Народна Торговля ул. Орменьска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (на йтаншій магазинъ галантерійный, ул Галицка 16.
А. Гальскій (товары зелѣзнѝ) пляцъ Маріяцкій 9.
Стажевичъ и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Рынокъ 32.
Кнауеръ и Сынъ (полотна, матеріи и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 29)
Вольфъ Чопп (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ. ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничихъ:

М. Спожарскій (переплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи).

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО-КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краевыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признанія, а на выставѣ всемирнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнѝ выробы косметичнѝ, тоалетовѝ и перфумы именно:

Пудръ княжій не мѣстить жадныхъ металевыхъ примѣшокъ, есть се найчистѣйша и найнѣжнѣйша мучка ростинна, приемно прилягае до лиця, надае красну, природну бѣлôсть и есть неоцѣненымъ средствомъ до окрасы лиця. — Пуделко мале бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр., зъ лебедикомъ 1 зр. 50 кр Рожевый для бльондинокъ и кремовый для шатинокъ и брунетокъ, мале пуделко по 70 кр., бôльше зр. 1.20 зъ пуделкомъ зр. 1 60.

Вода фіялкова. Усуває зъ лиця прищѣ, лишаѣ, угрики, попаданье и лущенье шкôры, выгладжуе морщинки и долики ôсповѝ. Лице ôдсвѣжуе, выбѣлюе и нѣжнюе до тои степени, що яко средство тоалетово-гигієничне зôстало ôдзначене медалемъ заслуги на выставѣ природничо-лѣкарскôй въ Краковѣ Цѣна 1 зр.

Мыло косметичне лагôдно дѣлае на нашкôрокъ, запобѣгае попаданю рукъ и лиця, дуже нѣжно очищуе шкôру. — *Усуває веснянки и жовто-брунатнѝ плямы зъ лиця* Цѣна 60 кр.

Порошокъ ростинно-алькаличный до чищеня зубôвъ.

Усуває камѣнь и квасы, котрѝ наводять бôль и порохнавѣнье зубôвъ. — Пуделко 30 и 60 кр.

Фарбы до стампиль

синя, фіолетова, червона, чорна. — Фляконъ по 50 кр

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул, Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка, рôгъ Валовои Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНôВЦЯХЪ Рынокъ ч. 2. 2424 74—?

Симъ маю честь повѣдомити П. Т. Публику, що я обнявъ на мою власнôсть, давнѣйше пôдъ именемъ ГЕРМАНА знану

КАВАРНЮ

при улици Ôрменьскôй ч. 8. и єи на ново зъ всякимъ комфортомъ выладивъ. Поручаючись ласкавôй прихильности Впов. Публики, буду старатися зъѣднати собѣ якъ найбôльше довѣріе въ кождôмъ напрямѣ и остаю зъ найбôльшимъ поважаньемъ

2407 2—4 Вильгельмъ Брейфоґель.

Газеты можна тутъ ôдпренумерувати зъ другои руки.

Цѣс. кор. упривилеєвана

Рафинерія спиритусу

И ФАБРИКА ОЦТУ

ЮЛІЯ МИКОЛЯША

у ЛЬВОВѢ

выробляе

НАЙЧИСТѢЙШІЙ СПИРИТУСЪ

вдалый для панôвъ аптикарѣвъ, фабрикъ ликерôвъ и т. п.

2316 котрый продае 22—?

по цѣнахъ умѣренныхъ.

Поручае такожь найлѣпшого рода горѣвки, ликеры и розолисы.

Пошукую

лекціи на село до ученикôвъ клясъ низшихъ гимназіяльныхъ або нормальныхъ — за испыты ручу — звернутись прошу до В. В. въ Богданôвцѣ. 2—3
2414

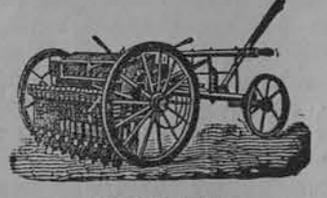

СѢВНИКИ

найлѣпшого и найтревалѣйшого рода доставляють пôдъ довголѣтною гарантіею

УМРАТЪ и Комп.

ФАБРИКА МАШИНЪ ГОСПОДАРСКИХЪ
2314 ПРАГА-БУБНА. 12—?

Филія у Львовѣ пôдъ власною фирмою

Каталоги на жаданье даромъ.

КРАВАТКИ

Шалики, хустки шовковѝ
на шию и до фрака
Цилиндры складанѝ
2228 Chapeau claque
атласовѝ и тибетовѝ
Капелюхи мягкѝ, Шапки
и т. д.
поручае найдешевше
ТОРГОВЛЯ
БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ
Львôвъ, Галицка ч. 16.
Цѣнники даромъ.

ФОРТЕПЯНЪ

есть по мѣрнôй цѣнѣ до спроданя въ Надорожнôй (почта Товмачъ). Близша вѣдомѣсть у о. Ковальского въ мѣсци. 3—4
2405

500 найкрасшихъ и найновѣйшихъ родôвъ
РОЖЪ
зъ якъ найдокладнѣйшою номенклятурою. На ласкавѝ бажаня высылаєсь спеціяльный списъ рожь франко. 4—6
2377

ЕД. КАЧОРОВСКІЙ
въ Товмачи.

Появився уже

РУСКІЙ СПѢВАНИКЪ

уложеный черезъ Костя Панькôвского, а накладомъ „Товариства Просвѣты“. Мѣстить въ собѣ въ 9-ти аркушахъ бôльшихъ на велиновôмъ паперѣ 255 пѣсень на 288 сторонахъ Пѣсни тѝ суть то перлы поезіи руско-украиньскои найвыдатнѣйшихъ нашихъ поетôвъ, якъ Шевченко, Федьковичъ, Млака, Гушалевичъ, Маркіянъ и Володимиръ Шашкевичъ и премногѝ найдобрнѣйшѝ народнѝ пѣсни. Найзнаменитшѝ рускѝ композиторы уложившѝ до нихъ музику суть по правôй сторонѣ пѣсень пôдписанѝ. Цѣна 40 кр, оправный 50 кр. на пересылку 5 кр. — При закупнѣ 10-тя примѣрникôвъ въ канцеляріи Товариствъ дается 20% рабату. Набути можна ихъ такожь по всѣхъ книгарняхъ Галичины и Буковины.
3237 7—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 75. Львôвъ, Недѣля 3 (15) цвѣтня 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни Литературный додатокъ „Библіотека пайзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ однои стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслане по 20 кр. а. в

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.
на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. а. в.

Всякй облигаціи, листы заставнй, ренты, акціи банковй и зелѣзничй, льосы державнй и приватнй купують и продають пôдъ найкористнѣйшими по змозѣ условіями СОКАЛЬ и ЛИЛІЕНЪ дôмъ банковый и контора вымѣны. Порученя зъ провинціи сейчасъ залагоджуються, безъ дочисленя провизіи.

☞ Зъ днемъ 1 (13) цвѣтня почався **другій кварталъ сегорôчного выдавництва щоденного „Дѣла“.** Просимо отже нашихъ квартальныхъ П. Т. предплатникôвъ якъ и довжникôвъ поспѣшити зъ надсыланьемъ предплаты.

Нове покривдженье Русинôвъ галицкихъ.

Въ палатѣ послôвъ рады державнои внесли 30 марта с. р. послы ческй и польскй запытанье до министра справедливости, чи єму вѣдомо, що рѣшеня найвысшого суду въ справахъ карныхъ, котрй въ инстанціи першôй велися въ иншôмъ а не нѣмецкôмъ языцѣ, выдаються лише въ языцѣ нѣмецкôмъ? Интерпелянты пытаються про-то п. министра, чи ôнъ не бувъ-бы охотный справу ту полагодити въ дусѣ рôвноправности національнои и чи не спонукавъ-бы найвысшій судъ до того, щобъ рѣшеня єго вразъ зъ поданьемъ мотивôвъ выдавалися въ тôмъ языцѣ, въ якôмъ переведено розправу въ инстанціи першôй?

Нинѣ-жь доносять часописи ческй н. пр. „Politik“ (зъ 11 цвѣтня), що въ наслѣдокъ сеи интерпеляціи польско-ческои, п. министеръ бар. Пражакъ (Чехъ), нѣбы выходячи зъ засады: justitia fundamentum regnorum, — выдавъ розпорядженье, що на будуще рѣшеня найвысшого суду мають выдаватися не тôлько въ нѣмецкôмъ языцѣ, якъ доси бувало, але и въ языкахъ ческôмъ и польскôмъ. Тымъ — каже „Politik“ — зроблено дальшій одинъ крокъ на поли рôвноправности національнои и тымъ здобуто твердиню, котру Нѣмцѣ уважали доси неодолимою. Оправдуючи дальше фактъ, що лише ческій и польскій языкъ допущено до рôвноправности въ найвысшôмъ судѣ, „Politik“ каже, що зроблено се длятого, бо Чехи и Поляки мають своихъ людей членами найвысшого трибуналу. Ôдтакъ слѣдує имнъ похвальный въ честь бар. Пражака, колишного провôдника ческо-народного сторонництва на Моравѣ.

Не завидуючи нѣ Чехамъ нѣ Полякамъ нового здобутку на поли правъ національныхъ, не можемо однакожь промовчати сеи дуже сумнои обставины, що розпорядженье п. министра справедливости не обняло правъ національныхъ и другихъ народôвъ Долитавщины, котрымъ арт. XIX. основныхъ законôвъ державныхъ запоручає рôвнй зъ Чехами и Поляками права. Знаємо, що зробити першій проломъ въ давнѣйшôй практицѣ языковôй въ найвысшôмъ судѣ въ користь другихъ не-нѣмецкихъ языкôвъ, було сполучене зъ деякими трудностями, але зъ другои стороны не уважаємо нѣ себе, нѣ Словенцѣвъ, нѣ Италіянцѣвъ, нѣ навѣть Сербôвъ дальматиньскихъ народами якоись другои категоріи, котрымъ бы не мало прислугувати то само право, яке признавъ бар. Пражакъ своимъ землякамъ Чехамъ и Полякамъ. Наколи, якъ пише „Politik“, головнымъ мотивомъ для выданя згаданого розпорядженя бувъ аксіомъ: justitia fundamentum regnorum, то консеквентно не повиненъ бувъ п. министеръ поминути добрыхъ правъ до того нового здобутку и другихъ народôвъ Долитавщины! Аргументъ, якій принесла „Politik“ на оправданье односторонности розпорядженя, мовь-то „лише Чехи та Поляки мають достаточне число (minimum 7) своихъ землякôвъ въ найвысшôмъ трибуналѣ касаційнôмъ“, не выдержить критики И другй народы при найнекористнѣйшихъ обставинахъ мають въ тôмъ трибуналѣ мужѣвъ своеи народности, а коли число тыхъ за мале, то се буде доказомъ, що на поли именованя членôвъ найвысшого трибуналу державного заходять неправильности, діяметрально противнй рôвноуправненю!

Справа та має для насъ Русинôвъ вагу не малу. Мы стоимо супротивъ факту, що Полякамъ признано нове право языкове, а Русинôвъ упослѣджено. Длячого? Можна-бы ôдповѣсти, що Русины о таке право не старались, бо дѣйстно интерпелянты упôмнулись лишь о языкъ ческій, польскій и италіяньскій. Рускій клюбъ мовчавъ, якъ звычайно. Але чого нинѣ не зроблено, то ще дасться зробити завтра, а нема нѣ найменчихъ причинъ, щобъ сумнѣватись о успѣху, — хиба що въ Австріи мали-бъ однй народы бути Веніяминами, а другй паріясами якоись низшои породы... Що-до насъ Русинôвъ именно, то суть всякй пôдставы, щобы п. министеръ въ найкоротшôмъ часѣ доповнивъ своє розпорядженье и въ нашу користь. Вже заразъ по внесеню интерпеляціи послами ческо-польскими въ палатѣ послôвъ, выразилася праса нѣмецка и самъ президентъ найвысшого трибуналу бар. Шмерлинґъ, що наколи нѣмецкому языкови має бути ôдобраный монополь, то всѣ языки всѣхъ народôвъ Долитавщины суть управненй вôйти въ уживанье въ функціяхъ найвысшого трибуналу. До того мы Русины посѣдаємо вже певнй права на тôмъ поли и теперь розходилось-бы лишь о ихъ розширенье.

И такъ:

1) Вже нинѣ выдає найвысшій трибуналъ державный рѣшеня свои въ справахъ цивильныхъ для рускихъ сторôнъ въ языцѣ рускôмъ. Дѣєсь се въ той спосôбъ, що рѣшенье таке выходить зъ канцеляріи трибуналу по половинѣ въ языцѣ нѣмецкôмъ, по половинѣ въ языцѣ рускôмъ.

2) Въ справахъ карныхъ нема доси сеи практики въ трибуналѣ державнôмъ, але єсть така практива въ справахъ карныхъ въ судахъ окружныхъ и судахъ краєвыхъ яко другôй инстанціи.

3) Ходило-бъ отже лишь о просте розширенье иншихъ правъ, т. є. о выданье розпорядженя ôдъ министерства справедливости, щобы найвысшій трибуналъ державный уживавъ такожь руского языка въ справахъ карныхъ, яко друга инстанція на поли провинъ и злочиньствъ.

4) Нашй дотеперѣшнй права нормованй вже досыть давно, а именно ще розпорядженями министерства справедливости: зъ 7 серпня 1860 р. до ч. 11.947 (о языцѣ, въ якôмъ належить выдавати рѣшеня ц. к. суду краєвого вразъ зъ мотивами), зъ 12 грудня 1860 р. до ч. 16.419 (о выдаваню рѣшень ц. к. суду краєвого въ двохъ языкахъ), зъ 23 падолиста 1861 р. д. ч. 1124 и зъ 19 червня 1862 р. до ч. 6067.

5) Права тй выконуються въ практицѣ и не були нѣколи знесенй, а остаточно

6) За розширеньемъ правъ тыхъ въ дусѣ найновѣйшого розпорядженя п. министра бар. Пражака промовляє и то, що въ найвысшôмъ трибуналѣ державнôмъ засѣдає кôлькохъ Русинôвъ и богато такихъ Полякôвъ а може и Чехôвъ, котрй руского языка суть або повиннй бути свѣдомй.

Наколи отже сталося вже такъ, що права языка руского министерске розпорядженье доси не увзгляднило, то думаємо, буде найвôдповѣднѣйше, коли „Народна Рада“ ôдъ себе вышле представленье до бар. Пражака и о то право упôмнеся въ имени народу. Належить зробити се якъ найскорше, а при тôмъ можуть рускй послы, згôдно зъ послами словѣньскими и италіяньскими, яко интересоваными въ тôмъ дѣлѣ сторонами, при розправахъ буджетовыхъ поставити резолюцію, котру здаєсь пôдперлабы и нѣмецка лѣвиця, — резолюцію зъ жаданьемъ рôвного права и для Русинôвъ.

Справа громады Спаса въ радѣ державнôй

звѣстна вже нашимъ Вп. читателямъ зъ справозданя изъ рады державнои, помѣщеного у вчорашнôмъ числѣ „Дѣла“. Нинѣ подаємо єи ширше пôсля стенограмôвъ зъ 207 засѣданя палаты послôвъ.

Справоздавець п. Озаркевичь: Громада Спасъ, пов. долиньского въ Галичинѣ, просить о охорону противъ перешкодъ при будовѣ громадского млына. Тая громада хотѣла поставити млынъ и звернулась до ц. к. староства въ Долинѣ. Але староство наказало громадѣ, щобъ она впередъ зложила на тую цѣль 40 зр. коштôвъ комисіи а ôдтакъ ще для комисаря Ґавиньского и на стемплѣ 12 зр. Противъ тои комисіи властитель бôльшои посѣлости внѣсъ рекурсъ, а ц. к. намѣстництво рѣшило выслати зô Львова на мѣсце нову технично-полиційну комисію и зновъ казано громадѣ зложити на тую цѣль зъ горы 60 зр. А що се вже довгій часъ треває и громада мимо тыхъ великихъ выдаткôвъ не може дôждатись оконечного рѣшеня своєи справы, то просить, наказати властямъ, щобы справу єи наконець полагодили. Комисія петиційна по зрѣлôй розвазѣ вносить: Выс. палата зволить ухвалити: Тая петиція ôдступаєся ц. к. правительству.

Пос. д-ръ Кронаветеръ: Прецѣнь оно цѣкаво прислухуватися справозданямъ зъ поодинокихъ петицій. Довѣдуєся чоловѣкъ о рѣчахъ, котрй уважавъ-бы прямо неимовѣрными. Я бы радъ, щобы нашъ панъ президентъ министрôвъ, яко керманичь министерства справъ внутрѣшныхъ, бувъ теперь въ палатѣ и прислухався бувъ, абы знавъ, якъ то нашй ц. к. староства въ Галичинѣ сповняють законы. П. справоздавець оповѣвъ намъ майже неимовѣрный фактъ, — а я бажавъ-бы, щобы на будуще такй рѣчи напечатано въ справозданяхъ комисіи, абы уже напередъ можна докладно поинформуватись о справѣ, — що ц. к. зверхности политичнй въ Галичинѣ не розписують для полагодженя просьбъ партій законно наказаныхъ комисій доти, доки не будуть зложенй зъ горы кошты комисіи. Коли-бы бувъ тутъ панъ президентъ министрôвъ, то я бы єго яко керманича министерства справъ внутрѣшныхъ спытавъ:

3)

Згадки изъ семинарского житя у Львовѣ.

Списавъ пôсля нотатокъ В. зъ С.

(Дальше.)

Блѣдый мѣсяць засланяли хмары, темна мрака покрывала околицю, коли мы приближались до Перемышля. Въѣхавши на деревяный, провизорично на Сянѣ поставленый мôстъ понизше монастиря Бенедиктинокъ, — по нѣмъ теперь нема слѣду — и заплативши мостову належитôсть, мы переѣхали торговицю, скрутили при монастири Реформатôвъ на право, и заѣхали до жидôвского готелю „пôдъ звѣздою“. На высокôй, мурованôй мѣскôй вежи оголосивъ сторожь свистами на пищавцѣ, що $6^3/_4$ годинъ вечеромъ минуло, коли сухій, чорный, зъ однымъ низшимъ раменемъ жидокъ титулованый „кельнеромъ“, впровадивъ насъ до гостиннои комнаты зъ надписею „Nr. 4“. Мала, брудна, передъ лѣтами мальована комната, въ яку насъ введено, була умебльована столикомъ, софою, двома крѣслами и старымъ лôжкомъ, на котрôмъ що-найменше одна генерація подорожныхъ знаходила притулиско. Для окрасы комнаты висѣли на стѣнѣ зеркало и бôльшій пôдъ скломъ образъ, представляючій старця зъ любовными афектами до молодои дѣвчины, зъ пôдписомъ „Wenn nur das Alter könnte“. Коли фѣрманъ позносивъ зъ брички нашй студентскй куферки и рѣчи, а мы кельнера, що обтиравъ брудною шматиною крѣсла и столикъ, допытувались, де бы намъ можна удатись до реставраціи на вечерю, отворилися дверѣ и при порозѣ станула стара жидôвка Марахана. Допытуючися за кимсь другимъ въ готели, отворила она нашу комнату и не мало зачудувалась, побачивши мене въ комнатѣ. Межи мною а Мараханою була давна знакомôсть, коли я ще яко малый студентъ купувавъ зъ єи коша студентскй балабушки. Нашй добрй ôдносины заколотила була комична афера зъ намовы философôвъ (о нѣй я дальше розкажу) и мы зъ собою погнѣвались.

Я посѣщавъ въ Перемышли першй гимназіяльнй клясы въ часахъ, коли по новôй шкôльнôй реформѣ перемѣнювано „гуманіоры“ и „философію“ на осьмо-клясову гимназію, а тота метаморфоза ôдбувалася въ тôмъ самôмъ по-єзуитскôмъ будынку, де и теперь мѣститься гимназія.

Згаданый будынокъ, „по-єзуитскимъ“ званый, выбудували Єзуиты, спровадженй до Перемышля лат. епископомъ Станиславомъ Роґалею Сьецѣньскимъ 1610 р., а притикаючій до будынку обширный зъ двома вежами костелъ фундувала служаща, що оставала въ службѣ у рускои родины Острогскихъ. Въ тôмъ будынку яко єзуитскôмъ кляшторѣ були за польскихъ часôвъ и школы, котрй стояли пôдъ зарядомъ Єзуитôвъ. Коли прилучено Галичину до Австріи и Єзуитôвъ знесено, забрало правительство костелъ єзуитскій на войсковй магазины, а школы полишено на дальше въ тôмъ будынку. Першимъ шкôльнымъ префектомъ въ Перемышли за австрійскихъ часôвъ, бувъ Єзуитъ Яковъ Гадомскій до 1787 р., а по нѣмъ обнявъ префектуру Игнатій Савѣчевскій, чоловѣкъ свѣтскій. Зъ усуваньемъ ôдъ шкôлъ Єзуитôвъ почали въ школахъ учити свѣтскй люде, а кождый професоръ учивъ въ своѣй клясѣ и науку религіи. Въ 1806 р. заведено для науки религіи катихитôвъ и першимъ катихитомъ при гимназіи перемыскôй бувъ Русинъ о. Гавріилъ Криницкій. По єго смерти обнявъ катихитуру Михаилъ Тома де Корчиньскій, чоловѣкъ ученый и церковный писатель, пôзнѣйшій лат. епископъ перемыскій, помершій 1839 р.

Въ 1819 роцѣ зайшла въ тôмъ шкôльництвѣ нова реформа. Гимназію перемыску, що складалася зъ чотирохъ клясъ низшои гимназіи и зъ двохъ клясъ гуманіорôвъ, перемѣнено на лицей и ôдъ сего часу почали въ по-єзуитскôмъ будынку являтися философы на философичнй, а лат. питомцѣ зъ чотирохъ лѣтъ на богословскй выклады. Першимъ директоромъ основаного въ Перемышли лицею бувъ д-ръ Іоанъ Снѣгурскій, епископъ рускій. По знесеню лицею, а заведеню осьмо-клясовои гимназіи, перестали лат. питомцѣ ходити на выклады до по-єзуитского будынку, а заведено для нихъ домове студіюмъ. Въ 1849 р, якъ свѣдчить справозданье дирекціи гимназіяльнои „Iuventus Cesareo Regii Gymnasii Premisliensis“ було въ гимназіи перемыскôй въ чотирохъ низшихъ гимназіяльныхъ клясахъ и въ двохъ клясахъ гуманіорôвъ 374 студентôвъ. Кôлько було на философіи. сего не знаю. По тотъ часъ були въ гуманіорахъ студенты Русины: Добряньскій Володиславъ, Керекярто Діонисій, Палюхъ Олексей, Литиньскій Клеменсъ, Криницкій Іоанъ, Сѣнкевичь Клеменсъ, Лѣщиньскій Кипріянъ и другй. Въ низшôй гимназіи: Ливчакъ Мартинъ, Сембратовичь Теодосій, Сосенко Петро, Гавришкевичѣ Сильвестеръ и Викторъ, Искрицкій Павло, Тороньскій Олексей, Добряньскій Михаилъ, Юрчакевичь Іосифъ и другй.

Добрй були то тогдѣ для студентôвъ часы! Дидактрумъ дуже мале, а до науки не богато було предметôвъ. Одинъ професоръ, окрôмъ катихита, учивъ всѣхъ предметôвъ въ клясѣ и провадивъ ученикôвъ ôдъ 1 до 4, а въ гуманіорахъ ôдъ 5 до 6 клясы. Найважнѣйше и выгôдне було для студентôвъ то, що при двохъ „двôйкахъ“ (абы не „трôйка“) була ще „erste Fortgangsklasse“, тожь не потреба було наукою богато сушити собѣ головы. Всѣ предметы выкладалися въ нѣмецкôй мовѣ. Не була то для насъ труднôсть, бо мы въ нѣмеччинѣ вправлялися черезъ чотири роки въ нормальныхъ (народныхъ) школахъ.

Въ часахъ, о якихъ згадую, бувъ директоромъ гимназіи перемыскои Тома Кунцекъ, помершій въ Перемышли 1867 р. Кунцекъ, Шлезакъ, бувъ професоромъ филологіи и исторіи на выдѣлѣ философичнôмъ въ Перемышли, и ставъ директоромъ пôсля новои шкôльнои организаціи при осьмо-клясовôй гимназіи на мѣсце послѣдного префекта Георгія Мерварта, котрый потôмъ выкладавъ въ сѣй гимназіи нѣмецкій языкъ. Першимъ краєвымъ инспекторомъ шкôльнымъ, якій появився въ Перемышли для люстраціи основанои осьмо-клясовои гимназіи, бувъ д-ръ Евсевій Черкавскій, по народности Русинъ, сынъ руского пароха, бувшій професоръ при лицею тарнôвскôмъ. Высокій, худый, въ окулярахъ, зъ чорнымъ заростомъ, зъ понурымъ лицемъ, мовь зъ гробовымъ голосомъ, для професорôвъ и студентôвъ острый, бувъ и одными и другими не любленый, и велика була радôсть, коли побитый студентами кракôвскими, усунувся ôдъ инспекторства и перенѣсся за границѣ Галичины. Професоромъ моеи клясы бувъ Вильгельмъ Лянґъ, Нѣмець сухотникъ, а катихитомъ кс. Гродецкій, лат. пресвитеръ епархіи перемыскои, котрый учивъ насъ религіи по нѣмецки, и въ тôй-же мовѣ читавъ намъ въ недѣлѣ ексгорты. На недѣльнй и святочнй богослуженя, якй ôдправлявъ кс. Гродецкій, ходили мы студенты до францисканьского костела. Конверзація межи студентами була тôлько польска, а що се дѣялося въ першихъ конституційныхъ часахъ, тожь носили мы уланки-конфедератки зъ червоными шнурками, зъ окованымъ бляшкою дашкомъ.

Въ тôмъ зайшла несподѣвана змѣна. Наказано всѣмъ студентамъ науку рускои мовы, а намъ Русинамъ и религіи учитись по руски. Для науки тыхъ двохъ предметôвъ появилися въ нашôй гимназіи два новй професоры: о. Ю-

На основѣ якого закона позволяє собѣ ц. к. зверхность въ Галичинѣ щось такого робити? Щось подобного не дѣється нѣгде; то безпримѣрна самоволя, то ганьба (Schande), що въ якійсь одній части державы въ такій способъ обходяться зъ законами! Пôсля справозданя п. референта петентовигромадѣ подиктовано: зложи 12 зр., потôмъ 40, наконець зновъ 60 зр. Для такого, хто вымаганого гроша зъ горы не зложить, въ Галичинѣ нема права. То бдносины, якѣ заслугують на строгу нагану, и замѣсть внесеня комисіи, щобы петицію поединчо бдступити правительству, повинна була комисія петиційна, скоро тôлько довѣдалася про такѣ неправильности, внести, щобы петицію бдступити правительству до евентуального зарядженя дисциплинарного слѣдства противъ урядникôвъ, що завинили зволѣканю полагодженя справы. Нарôдъ платячій податки може жадати, щобы истнуючѣ законы примѣнялися до него докладно и точно, а не, щобы предпринятье законно приписаныхъ чинностей урядовыхъ чинено зависимымъ бдъ зложеня зъ горы коштôвъ комисіи!

Я не розумѣю, що щось такого дѣється въ державѣ правнôй! На такій способъ силуется стороны захланнымъ довызискуваня урядникамъ платити кошты, якихъ они пôсля законôвъ платити зовсѣмъ не обовязанѣ, бо кождôй сторонѣ залежить на тôмъ, щобъ ѣи справа по змозѣ скоро и прихильно була полагоджена, — отже она мусить, коли въ загалѣ хоче добитись результату, впередъ бдповѣдно „заплатити“, бо инакше бдкажуть ѣй административного правосудія. Урядникъ числить при тôмъ очевидно стôлько, скôлько ѣму здається, а коли сторона заплатила и ôнъ грошѣ маѣ въ кишени, то думаѣ собѣ: „пропало, що зъ воза впало“ и кладе хрестикъ на справу, — а тымчасомъ, коли-бъ поступовано законно, то на основѣ закона о правѣ воднôмъ ажь по скôнченю поступованя повинно бути рѣшено, хто повиненъ кошты комисіи оплатити. Але въ Галичинѣ беруть тѣ кошты бдъ партій зъ горы, закимъ ще знають, хто въ загалѣ до оплаты комисіи обовязаный! Черезъ то стороны кривдиться!

Хто разъ заплативъ, той опôсля вже не може боронитися. Инакше-жь, коли накажуть ѣму платити по переведенôмъ урядованю: сторона може вносити рекурсъ, коли уважаѣ себе покривдженою. Бо прецѣнь урядники не жожуть вымагати, кôлько самѣ хотять, суть нормы о обѣмѣ ихъ права, опôсля можна рахунки ихъ перейти. Напередъ самѣ урядники дуже часто не можуть знати, якѣ будуть кошты. Они мають право жадати стôлько а стôлько за дiэты, за милеве и т. д., на то суть дуже скомпликованѣ нормы. Урядникъ не може знати, якъ довго потреваѣ комисія. Я въ загалѣ не розумѣю, якъ можна зъ горы зробити такій рахунокъ! Противъ кождого такого рахунку сторона маѣ право жалобы. А теперь же прошу васъ, панове, представте собѣ ось таке: Хтось просить въ справѣ закона водного о урядованье. Але урядники не йдуть на мѣсце. Щобы пôйшли, въ Галичинѣ треба имъ перше дати 20, або 40, або 60 зр. Передъ тымъ анѣ рушаться. Чи чоловѣкъ маѣ вносити рекурсъ противъ того жаданя, коли бачить, що сума за высока? Полагодженье такого рекурсу треваѣ за довго. Ба, коли рекурсъ внесено, въ староствѣ тымчасомъ торгуються зъ рекурентомъ, коли бачуть, що ôнъ не „сегорôчный воробець“ (*Веселôсть на львиці*). Кличуть ѣго знову и кажуть: рахунокъ бувъ помыленый, мы трошечки промахнулися, спустимо ще трошка; коли не хотять допустити до рекурсу, то дещо и заразъ зъ почисленыхъ коштôвъ спустять. Коли-жь сторона все таки не подасться, то рекурсъ иде до ц. к. намѣстництва и т. д. — справа мусить отже перейти цѣлу драбину инстанцій тôлько за-для пытаня формального, кôлько належить заплатити коштôвъ комисійныхъ. Теперь же очевидно, хочь высша инсганція порѣшить справу справедливо, то все таки она пытаня коштôвъ не порѣшить, закимъ комисія не бдбулася. Пôсля закона кошты комисіи повиний бути зложенѣ ажь по переведеню урядованя.

Коли отже проявилися такѣ неимовѣрнѣ факты, я ставлю внесенье:

„Тая петиція бдступаѣся ц. к. правительству для розваженя евентуального зарядженя дисциплинарного слѣдства противъ урядникôвъ завинившихъ проволоченю законного полагодженя справы.“

(*Конець буде.*)

Криза канцлерска въ Нѣмеччинѣ.

Кн. Бисмаркъ грозивъ уже неразъ своѣю димисіею, коли хотѣвъ конче поставити на своѣмъ, або коли рѣчи не такъ складались, якъ ôнъ того хотѣвъ, — але ще нѣколи вѣсть о ѣго димисіи не наробила стôлько шуму не лише въ Нѣмеччинѣ але и въ цѣлôй Европѣ, якъ теперь. Зложились на то три важнѣ обставины: непевнôсть ситуаціи по смерти цѣсаря Вильгельма; вступленье на престолъ цѣсаря Фридриха, котрый о скôлько се звѣстно, нѣколи не бувъ въ повнôй згодѣ зъ цѣлою политикою нѣмецкого канцлера, а на послѣдокъ дуже дразлива справа, дотыкаюча родинныхъ бдносинъ цѣсарскои родины: проектъ одруженя княгинѣ Викторіи зъ кн. Александромъ Батенбергскимъ. Ся послѣдна справа сталась безпосередною причиною канцлерскои кризы.

Щобы докладно оцѣнити теперѣшный и можливый будучій станъ канцлерскои кризы, зреасумуймо коротко всѣ важнѣйшѣ вѣсти, якѣ о нѣй дôстались до вѣдомости ширшои публики. Якъ звѣстно, перша „Köln. Ztg.“, ноторичный органъ бисмаркôвскій, принесла першу вѣсть о димисіи канцлера. Сказано було, що въ теперѣшнôй цѣсарскôй родинѣ бувъ уже бдъ давна плянъ, бддати кн. Викторію за кн. Александра Батенбергского. Плянъ сей мавъ теперь статися фактомъ: кн. Александеръ мавъ приѣхати мабуть зъ англійскою королевою до Берлина и тамъ малися бдбути офиціяльнѣ заручины. Цѣсарь Фридрихъ повѣдомивъ о тôмъ свого канцлера и, на диво, стрѣтивъ у него завзятый опôръ. Кн. Бисмаркъ оцѣнявъ намѣрене одруженье зъ становища политичного и орѣкъ, що се одруженье могло-бы мати для Нѣмеччины дуже злѣ наслѣдки политичнѣ, бо роздразнило-бы Россію и заострило-бы ще бôльше болгарску справу, а тымъ самымъ удержанье мира зробило-бы ще непевнѣйшимъ. Кн. Бисмаркъ конферувавъ опôсля зъ цѣсаревою и высказавъ ѣй свои погляды, а бдтакъ ще и вручивъ цѣсареви меморандумъ, въ котрôмъ подавъ всѣ причины, за-для котрыхъ противиться тому плянови. Се була отже фаза остроі кризы канцлерскои. Опôсля конферувавъ кн. Бисмаркъ зъ вел. кн. Баденьскимъ и ще разъ зъ цѣсаревою, и заразъ рознеслась вѣсть, що криза ослабла, бо плянъ одруженя кн. Викторіи зъ Батенбергомъ на разѣ бдложено, а самъ кн. Александеръ рѣшився не ѣхати до Берлина. По тôмъ наступали по собѣ найрôзнороднѣйшѣ вѣсти, часто суперечнѣ, зъ котрыхъ годѣ було оцѣнити, якъ властиво стоить цѣла справа. Вѣстѣ тѣ выкликали лише завзяту борбу мѣжь двома противными таборами въ Нѣмеччинѣ, але не выяснили рѣчи; противно, ще бôльше ѣи запутали и надали кризѣ нечуваного доси значеня.

Въ интересѣ тыхъ таборôвъ лежить ставитися або по сторонѣ цѣсарскои родины або по сторонѣ Бисмарка и горлати за нимъ зо всеи силы та засылати ѣму навѣть табскѣ адресы. До якого степеня посуваються бисмаркôвскѣ наймиты, може бути доказомъ фактъ, що на вѣчу у Вроцлавѣ, де ухвалено адресу до цѣсаря зъ прошеньемъ, щобы задержавъ Бисмарка, промовляло кôлькохъ бесѣдникôвъ за тымъ. щобы того рода адресы высылати зо всѣхъ сторôнъ и то чимъ скорше, закимъ ще приѣде до Берлина королева англійска. При такôмъ поступованю обожателѣвъ Бисмарка стаѣсь вельми важнымъ бдзывъ бисмаркôвского органу „Nordd. Allg. Ztg.“, котра каже, що о тôмъ нѣхто не сумнѣвався, що кн. Бисмаркъ такъ само рѣшучо боронить интересôвъ династіи якъ и интересôвъ краю; цѣсарь мусѣвъ-бы стратити довѣріе до кн. Бисмарка, наколи-бъ ôнъ бдцурався своихъ переcвѣдчень и стався нещирымъ. Бдзывъ сей ѣсть ще и тымъ важный, що вказуе, що криза канцлерска не ѣсть такъ грôзною, якъ ѣи оголосила праса, бо кн. Бисмаркъ готовъ боронити и интересôвъ династіи. И дѣйстно, приглянувшись близше сѣй кризѣ, можна подумати: хто знаѣ, чи кн. Бисмаркъ фактично не боронить интересôвъ династіи? Декотрѣ газеты россійскѣ, що уважають сю кризу за новый маневръ кн. Бисмарка, мають може навѣть въ якôйсь мѣрѣ и рацію. Въ послѣдныхъ рокахъ сталось майже звычаѣмъ, въ важныхъ справахъ порушувати небо и землю, наробити шуму и крику, бити въ одну сторону, коли хочеся на другôй одержати побѣду. Пригадаймо собѣ лишь алярмы воѣнѣ зъ послѣдныхъ часôвъ, а бдтакъ ухвалы парляментôвъ на цѣли войсковѣ. Але якъ до тыхъ алярмôвъ були певнѣ пôдставы, такъ такожь и суть пôдставы до якъ найбôльшого розголошеня димисіи кн. Бисмарка и длятого не можна уважати ѣго димисіи лише простымъ маневромъ. Кн. Бисмаркъ мôгъ серіозно спротивитись въ якôйсь мѣрѣ одруженю кн. Батенберга зъ кн. Викторіею и мôгъ навѣть въ якôйсь мѣрѣ загрозити своѣю димисіею, бо ѣму мусѣло ходити о то, щобы хтось а въ першôй линіи Россія, не вязала сеи — якъ бодай здаѣся — чисто родиннои справы зъ политикою державы; але щобы ôнъ хотѣвъ накидати свою волю цѣсареви и ѣго родинѣ, сего годѣ допустити. Ще знайшлись-бы въ Нѣмеччинѣ люде, що могли-бы станути цѣсареви до помочи въ управѣ державы, хочь зъ другои стороны треба и то признати, що уступленье въ теперѣшну пору такого дорадника, якъ нѣмецкій канцлеръ, було-бы для Нѣмеччины великою шкодою.

Взявши добре на увагу всѣ тѣ обставины, можна допустити, що криза канцлерска не ѣсть фактично такъ грôзною, якъ ѣи загально уважають и що она майже певно закôнчиться добре. Не хочемо и не можемо сего казати аподиктично, бо хтожь може оцѣнити зовсѣмъ докладно справу, котра звѣстна лишь найтѣснѣйшому кругови цѣсарскои родины и ѣго дорадника? Але смѣло можемо сказати, що всякѣ далеко сягаючѣ выводы прасы суть лишь бôльше або менше зручными комбинаціями, диктоваными рôзного рода бажанями и надѣями. Фактомъ ѣсть лише, що криза не залагоджена и що въ нѣй — якъ доносить „Köln. Ztg.“ — настала теперь застоя, але она на всякій случай ще бôльше не заостриться, бодай въ найблизшôмъ часѣ. Тôй вѣсти, котру подала „Post“, що мовь-то криза вже залагоджена, бо цѣсарева мала сказати кн. Бисмаркови: „Хочу жертвувати щастье своѣи доньки на престолѣ бтчины“, можна противставити другу, пôсля котрои въ берлиньскихъ высшихъ кругахъ суть того погляду, що кн. Александеръ все таки одружиться зъ кн. Викторіею за згодою кн. Бисмарка, але напередъ зречеся всякихъ претенсій до болгарского престола. Суть то отже, якъ видко, вѣсти зъ двохъ противныхъ таборôвъ. Коли криза закôнчиться, такожь годѣ предсказати. До „N. fr. Presse“ доносять зъ Берлина, що остаточного порѣшеня сеи справы не можна сподѣватися передъ приѣздомъ англійскои королевои до Берлина.

Асекурація робôтникôвъ.

Въ законодательнôй акціи нашои державы, стремлячôй до полагодженя робôтничои квестіи въ дорозѣ новыхъ правныхъ институтôвъ, котрѣ мають улекшити незавидну долю робôтникôвъ въ ихъ борбѣ зъ сильною перевагою капиталу, маѣмо зарегиструвати новый крокъ. Дня 10. с. м. выдало правительство розпорядженье, котре маѣ приготовити введенье въ житье институціи убезпеченя робôтникôвъ въ рôзнородныхъ промысловыхъ заводахъ супротивъ нещасть грозячихъ ихъ житю, здоровлю и силамъ особистымъ. Убезпечувати робôтникôвъ мають дотычнѣ предприѣмцѣ, округи асекураційнѣ, а мѣсця осѣлости заведень асекураційныхъ (державныхъ), а дальше тарифу премій маѣ означити правительство.

Згадане розпорядженье мѣстить въ собѣ приказъ до всѣхъ властителѣвъ такихъ промысловыхъ заводôвъ, въ котрыхъ робôтники мають бути убезпеченѣ, щобы найдальше до 1 липня 1888 зголосили у компетентныхъ политичныхъ властей першои инстанціи свои заведеня. Въ зголошеняхъ належить подати: имя властителя, мѣсце заводу промыслового, ѣго родъ и характеръ, дальше пересѣчне число занятыхъ тамъ робôтникôвъ и урядникôвъ и ихъ платню. Занедбанье зголошеня буде каратись пôсля постановъ закона зъ 30 вересня 1857; контролю надъ зголошенями мають переводити промысловѣ инспекторы.

Обовязокъ асекурувати робôтникôвъ лежить передвсѣмъ на всѣхъ фабрикахъ. На случай сумнѣву уважаѣсь фабрикою кожде промыслове заведенье, въ котрôмъ трудиться що найменше двацять робôтникôвъ а властитель обмежаѣсь лишь на самôй управѣ фабрики не беручи самъ активнои участи въ продукціи. Належать тутъ дальше всякѣ предприѣмства гôрничѣ кромѣ тыхъ, котрѣ добувають минералы застережены державѣ въ дорозѣ регалю (якъ прим. сôль, сѣрка, алунъ, витриоль, воды цементовѣ, графитъ, уголь). Належать тутъ такожь предприѣмства будôвничѣ и то такъ будовы домôвъ и въ загалѣ будынкôвъ, якъ будовы воднѣ, будова дорôгъ, мостôвъ, зелѣзниць, безъ огляду на число робôтникôвъ. Асекуровати належить тутъ и тыхъ робôтникôвъ, котрѣ трудяться въ складахъ заложеныхъ за-для приготовленя будôвлѣ. Приходять тутъ дальше всѣ роды промыслу, при котрыхъ уживаѣсь експльодуючихъ матеріялôвъ, а вкôнци всѣ тѣ рôльничѣ, лѣсничѣ и другѣ промысловѣ предприѣмства, въ котрыхъ уживаѣсь паровыхъ кôтлôвъ або такихъ моторôвъ, котрѣ послугуються звѣрятами або силами елементарными (вода, вѣтеръ, газы, пара, електричность и т. п.). Свобôднѣ бдъ обовязку убезпеченя робôтникôвъ суть лише заведеня спедиційнѣ и транспортовѣ, розумѣѣсь, коли зъ инших взглядôвъ не пôдходять пôдъ той обовязокъ.

Убезпечати належить всѣхъ робôтникôвъ т. ѣ. такъ слугъ якъ и робôтникôвъ дневныхъ, котрѣ трудяться въ дотычнôмъ предприѣмствѣ або въ загалѣ суть въ якôй будь зъ нимъ звязи. Коли бы кромѣ робôтникôвъ ставляли

стинъ Желехôвскій яко катихитъ для науки религіи и о. Іосифъ Левицкій, авторъ рускои граматики, яко професоръ для науки руского языка.

О. Юстинъ Желехôвскій, родженый 1821 р., числивъ тогдѣ 28 лѣтъ, коли яко нашого нового катихита, на мѣсце кс. Гродецкого, представлявъ намъ ѣго директоръ Кунцекъ. Рослый, зъ приѣмнымъ лицемъ, чисто и зъ елеганціею убраный, зъ чорнымъ, довгимъ, поза ухо зачесанымъ волосьемъ, — про що мы ѣго „пророкомъ“ прозвали, — здобувъ собѣ бдъ першои хвилѣ межи студентами симпатію, якою и доси тѣшиться. Въ бôльшôмъ контрастѣ до о. Желехôвского представився намъ о. Іосифъ Левицкій, професоръ пасторальнои, духовникъ рускои перемыскои семинаріи, а разомъ нашъ новый професоръ для науки руского языка. Родженый 1801 р., числивъ ôнъ 49 лѣтъ, коли явився въ гимназіи. При корпулентнôй будовѣ тѣла, зъ великимъ выстаючимъ напередъ животомъ, зъ остриженымъ по-при головѣ волосьемъ, мѣжь котрымъ кидалася сивина, зъ неприѣмнымъ голосомъ, ѣму выступавъ за-для товстости пôтъ изъ чола и часто каплями по лици зливався. Недбалый въ убраню и тяжкій въ ходѣ, пôдпираася грубою тростиновою палицею, безъ котрои не выходивъ зъ хаты, а затовщеный зъ широкими крисами цилиндеръ, робивъ зъ него типъ чоловѣка, котрого бачивши, не можна въ житю забути. Якъ о. Желехôвского такъ и о. Левицкого мы студенты любили, хочь першого бôльше боялися, якъ другого. Коли на науцѣ религіи була въ клясѣ тишина, то на науцѣ руского языка були частѣ галасы, и мы строили збытки. О. І. Левицкій, прозваный студентами „Gloissner-омъ“ — незнати, чи длятого, що бувъ душпастыремъ въ селѣ „Склѣ“, чи за-для перекладу на рускій языкъ Шиллерового „Glocke“ — учивъ насъ по руски читати, писати, дальше рускои граматики, и завдававъ намъ стихи власного утвору до деклямованя зъ памяти. По кождôй годинѣ руского языка, мы бдпроваджували о. І. Левицкого въ галасливôй парадѣ, якою ôнъ не зражався, бдъ катедры до дверей клясы. Одинъ студентъ забиравъ зъ кута „тростинову палицю“, другій зъ катедры „цилиндеръ“, а третій ѣго „книжки“, и то все бддавано ѣму въ дверехъ клясы. Коли о. Левицкій въ розмовѣ зъ студентами до дверей наблизився, а студентъ ѣму бдчинявъ дверѣ, черезъ котрѣ за-для своѣи корпулентности дещо бокомъ мусѣвъ пересуватися, тогды збивалися студенты въ густу фалянгу и тиснули о. Левицкого у дверѣ. Притисненый професоръ ловивъ студентôвъ товстою рукою за чуприны, бивъ пястукомъ по головахъ або палицею по плечехъ. Въ сѣй замѣшанинѣ дôставалось звычайно невиннымъ, а моторы збытковъ уходили цѣло. Щобы виновныхъ выслѣдити, провадивъ неразъ о. Левицкій устнѣ протоколы зъ студентами, але наслѣдки протоколôвъ були все такѣ, що кождый въ клясѣ бувъ другимъ попыханый, а нѣхто нѣкого не попыхавъ, и професоръ нѣколи не дôйшовъ правды. При клясификаціи бувъ о. Левицкій острый. Въ другôмъ шкôльнôмъ пôвроцѣ 1849 р. дôстало 59 студентôвъ зъ руского языка „другу“ а 19 „третю“ клясу.

До неспокоѣвъ пôдчасъ науки руского языка давали часто причину зойки и крики, якѣ доходили до нашои клясы зъ однои долѣшнои кôмнаты шкôлъ нормальныхъ, де учивъ сухій, высокій, старшій вѣкомъ, острый професоръ Реваковичь. Згаданый марсовый професоръ, бувъ педагогомъ стародавнои школы и рôзками практиковаными въ нечуваныхъ розмѣрахъ наганявъ студентамъ охоту до науки, любовь до чистого писаня, чистого переховуваня „Schreib-Dictand-ôвъ“, и амбицію до приличного поведеня въ школѣ и по-за школою. Привыкши до караня студентôвъ, стались у проф. Реваковича кары другою натурою; ôнъ не мôгъ безъ каръ жити, тому въ ѣго клясѣ зойки и крики були на порядку днева нôмъ. Студенты дуже боялися проф. Реваковича, а хто зъ-пôдъ него высвободився, думавъ що вже покôнчивъ усѣ школы. Трудно було знайти найлѣпшого студента, щобы бдъ проф. Реваковича не бувъ караный.

А любивъ ôнъ карати своихъ студентôвъ „на пацу“ або „на крѣслѣ“. Кара „на пацу“, бдбувалась скоро и коротко, кара-жь „на крѣслѣ“ була сполучена зъ довшими церемоніями. Студентъ караный „на пацу“ мусѣвъ выставити праву або лѣву руку, якъ се професорови подобалось, а при словахъ „wyżej — niżej, niżej — wyżej“ бивъ професоръ студента рôзкою то зъ горы, то зъ-пôдъ споду по руцѣ такъ довго, якъ довго ѣму бити подобалося. Для кары на „крѣслѣ“ котра, якъ сказано, бдбувалася зъ бôльшими церемоніями, мавъ проф. Реваковичь до услуги трохъ сильнѣйшихъ студентôвъ въ клясѣ, котрѣ називалися: „głowator“ „nogator“ и „plagator“. Тѣ три студенты мали повагу въ клясѣ, а товаришѣ старались о ихъ приязнь, щобы въ критичнôй хвили були для нихъ ласкавыми. Бдповѣдно до назвы мали они и свои занятя. На кликъ професора при гестикуляціи правои руки: „Dienstthuende heraus!“ — выходили они всѣ три зъ лавокъ и забиралися систематично до своѣи службы. Одинъ бравъ крѣсло и ставивъ ѣго на призначене мѣсце, другій наблизався до виновника-студента и провадивъ ѣго за руку до крѣсла, третій бдбиравъ зъ рукъ професора зъ катедры выняту рôзку. Теперь, бдповѣдно до назвы, приступали они всѣ до своѣи властивои функціи. „Głowator“ бравъ студента за голову и нагинавъ ѣго на крѣсло. „Nogator“ пôдрывавъ студентови ноги и тримавъ за нихъ въ часѣ екзекуціи. „Plagator“ стоячи зъ рôзкою въ рукахъ, вдивлявся въ марсове лице професора и выжидавъ дальшои ѣго диспозиціи. Проф. Реваковичь не каравъ студента на крѣслѣ бдъ разу, якъ то каравъ „на пацу“, але въ довшихъ або коротшихъ бдпочинкахъ, при котрыхъ не обходилося безъ моральнои науки. Выпытавшися засудженого на кару студента, чи маѣ ôнъ бтця, матѣрь, сестры, братôвъ и т. д., вымѣрявъ кару пôсля числа душъ въ родинѣ, словами: „Za biednego ojca, który cię do szkoły posełа, a ty bębnie... daj mu trzy!“— Za biedną matkę, która tobie poszyła koszule, a ty... daj mu trzy!“ — „Za starszą siostrę, która matce w szyciu koszul pomagała, a ty... daj mu dwa!“ Такъ ишли пероры за молодшу сестру, за братôвъ, часами за дѣдуня та бабуню, и т. д. Пôсля кождого слова „daj mu!“ функціонувавъ „plagator“. Коли хто бувъ сиротою, або, щобъ уйти бôльшои кары затаѣвъ когось изъ родины, тогдѣ наступала кара in dupplo.

Въ виду грôзноі ситуаціи въ школѣ, узброювали студенты своѣ тѣло, чимъ могли, то подвôйнымъ и потрôйнымъ шматьемъ, то клаками, то паперами, навѣть книжками. Послѣдна презерватива зъ паперами и книжками була дуже небезпечна, бо коли по лупотѣ паперы и книжки зрадились, то по звычайнôй карѣ наступавъ ще за обманьство „додатокъ“. Одинъ зô мною мешкавшій студентъ узброювавъ себе малою подушечкою. Разъ сталося такъ, що при одяганю въ нову зимову одежу, забувъ свою презервативу дома. Идучи до школы, стрѣтивъ на ховзавцѣ своихъ шкôльныхъ товаришѣвъ на улицѣ при епископскôй палатѣ, а пустившись за ними, поваливъ одного на землю и розтрясъ ѣму книжки. Въ тôй

въ якôмъ предприємствѣ деякй роботы самостôйнй промысловцѣ, тогдѣ обовязокъ убезпеченя не розтягаєсь до нихъ.

Даты, котрй має властитель предприємства зголосити у компетентныхъ политичныхъ властей, мають братись зъ того стану предприємства, якій бувъ въ минувшôмъ роцѣ. Даты тй мають бути о скôлько можна якъ найдокладнѣйшй.

Само собою зрозумѣле, що вся вартôсть и успѣшнôсть закона о асекурації роботникôвъ залежати буде головно ôдъ єго переведеня въ практицѣ, а то тымъ бôльше, позаякъ рѣдко де єсть тôлько якъ тутъ трудности выкрыти правдивый станъ рѣчи и запобѣгти несовѣстности предприємцѣвъ, мѣжь котрыми знайдеся немало охочихъ обôйти букву закона на шкоду роботниковъ. Тожь велика задача почиває тутъ на властяхъ а особливо на промысловыхъ инспекторахъ, котрй повинній поступати тутъ дуже совѣстно, строго и безъоглядно и стати правдивыми защитниками интересôвъ слабои економично верствы роботниковъ супротивъ егоистичныхъ змагань капиталистôвъ, сильнѣйшихъ часто, на жаль, ôдъ закона и єго екзекутивы. Енергія и безъогляднôсть тыхъ органôвъ пожаданою єсть особливо у насъ въ Галичинѣ, де роботникъ темный и немôчный, де кляса роботнича не зъорганизована и не сполучена ще навѣть сильнымъ зрозумѣньемъ спôльности интересôвъ и стоить въ неограниченôй зависимости ôдъ хитрыхъ бо найчастѣйше жидôвскихъ предприемцѣвъ, а де щоденна лѣтопись записує тôлько страшныхъ нещасть, потягаючихъ за собою руину цѣлыхъ роботничихъ родинъ.

Зъ подорожи до Риму.

Римъ д. 11 н. ст. цвѣтня.

На венеціяньскôй земли задержався поѣздъ въ Ріміні надъ самымъ моремъ. Входяче сонце кинуло золотй лучѣ свои на спокôйне плесо, а нашй селяне скричали: „Море, море!“ немовь старинній Греки своє „талятта, талятта!“ и кинулись до моря умыватись. Поѣздъ поѣхавъ ôдтакъ край берега и прибувъ пôдъ 8 годину до Анконы. Тамъ высѣвъ я зъ однымъ занедужавшимъ священикомъ, а паломники поѣхали до Льоретто, де владики нашй ôдправили службу Божу, а весь миръ оглядавъ хатину камѣнну, пôсля повѣрія перенесену сюды ангелами зъ Вефлеєму. О 12 годинѣ въ ночи вернули паломники назадъ до Анконы, мы получилися зъ ними и поѣхали о всхôдъ сонця до Ассісі.

Ассісі лежить на горѣ крыхту низшôй ôдъ львôвскои замковои, якъ-разъ надъ моремъ. Муръ по-надъ муромъ, хата надъ хатою, а на самôмъ шпили звалища замку. Хаты не бѣленй выглядають мовь погорѣлй, чорнй. Задля студени, до котрои Італіянцѣ не звычайнй, улицѣ були пустй, пустѣсенькй. Околиця райска. На вкруги розстелилась широка долина, окружена зô всѣхъ сторôнъ горами. Одна зъ нихъ Monte Lupo надѣла на голову хмарну шапку, Апенинъ снѣговерхій дувъ на насъ непривѣтнымъ студенымъ вѣтромъ. Высѣвши, вступили мы до прекраснои, величезнои базилики „Portiuncula“. Въ мѣсци, де колись стояла каплиця, въ котрôй одушевленый словами проповѣди: „Ôддай все нищимъ и гряди по менѣ“ св. Францискъ рѣшився ôддати все своє майно и йти за Христомъ, въ тôмъ мѣсци здвигненый престолъ. Въ базилицѣ можь подыбати образы школы зъ IX. в., майже цѣлкомъ чорнй, де-инде образы що-славнѣйшихъ малярѣвъ. Въ монастири Францисканôвъ въ Ассісі взноситься на мѣсци, де найдено тѣло св. Франциска, гарный марморный престолъ. Высше на горѣ стоить катедра и другій костелъ, перебудованый зъ старинной римскои святинѣ.

Нашй архіереѣ ôдправили богослуженье въ Portiuncul-ѣ и поклонившись мощамъ св. Франциска, вернули на дворець. Намъ показувано такожь хату св. Франциска, перебудовану ôдтакъ на церковь. О 12 годинѣ въ ночи пустились мы въ дальшу дорогу до Риму. Студѣнь, якъ въ Галичинѣ.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Коломыѣ.

[„Карпатска Крамниця въ Яблоновѣ.“]

На Загальныхъ Зборахъ товариства торговельного „Карпатска Крамниця въ Яблоновѣ“, що ôдбулися дня 11 н. ст. марта с. р., выбрано до управляючои рады: Впр. о. Іоана Грабовича, декана и пароха въ Стопчатовѣ, на предсѣдателя; п. Фед. Ковальчука, господаря зъ Яблонова, на мѣсто-предсѣдателя; дальше Впр. о Вас. Долиньского, пароха зъ Березова выжного; пп. Петра Слюсарчука и Стеф. Арсенича господарѣвъ зъ Березова нижного, и Вас. Ясѣньского, начальника громады зъ Ковалѣвки, на членôвъ рады.

До дирекціи выбрано п. Кирила Геника, господаря зъ Березова нижного, на директора а п. Олексу Томина, господаря зъ Стопчатова, на заступника того-жь; п. Александра Слюсарчука, господаря зъ Яблонова, на касіера, а п. Петра Романюка, начальника громады зъ Мышина, на заступника того-жь, и Впр, о. Симеона Павлюка, пароха зъ Текучи на контрольора, а п. Юліяна Кисѣлевского, начальника „Народнои Тортовлѣ“ въ Коломыи на заступника того-жь

До комитету контрольного выбрано Впр. о. Іоана Онуцкого, сотрудника въ Стопчатовѣ; п. Ив. Лопатиньского учителя зъ Утороиъ, и Дмитра Котлярчука господаря зъ Яблонова.

Пôдписы дирекціи легализовано у коломыйского ц. к. нотаря А. Дембицкого, а статутъ подано до зарегистрованя. Теперь трактуєся купно каменицѣ на складъ, а по зарегистрованю фирмы приступимо до отвореня того-жь. Число членôвъ дôйшло до 150 и зъ кождымъ днемъ збôльшаєся.

Позаякъ удѣлъ дуже низькій, бо лише 5 зр. и 50 кр. вписового, тожь думаємо, що кождый хоть-бы найбѣднѣйшій чоловѣкъ на тую суму здобутися зможе и приступить до Товариства нашого, а тымъ прислужиться не мало бѣднымъ Гуцуламъ-ремѣсникамъ, бо причиниться своимъ крейцаромъ выкупити ихъ зъ тяжкои неволѣ жидôвскои.

Просимо отже всѣхъ П. Т. Земляковъ, численно приступати до сего Товариства, котре має на цѣли, двигнути промыслъ гуцульскій и добробытъ, а зъ огляду на таку хорошу цѣль, надѣємося що кождый буде уважати за честь належати до такого Товариства!

Грошѣ зъ письменнымъ заявленьемъ приступленя (котрого формулярь залучаємо) просимо пересылати на руки п. Кирила Геника або черезъ „Народну Торговлю“ въ Коломыи, а вскорѣ по одержаню грошей вышлеся книжочки членьскй. Имена приступившихъ до „Карпатскои Крамницѣ“ яко членôвъ будуть оголошуванй въ часописяхъ разъ на тыждень, при чымъ подаватись буде такожь обширнѣйше про поступъ початого дѣла.

Дирекція.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державнои.] На вчерашнôмъ засѣданю палаты послôвъ предложивъ министеръ краєвои обороны проєктъ закона о покликуваню резервъ обохъ половинъ державы до чинноі служби въ часѣ мира. Законом симъ дає парляментъ право покликувати на приказъ цѣсаря контингентъ першого року резервы такъ довго до чинноі служби на часъ конечноі потребы, якъ довго належить ôнъ до резервы або єсть въ лѣтахъ асентерунковыхъ. Покликанй, коли ôдбудуть два мѣсяцѣ служби, суть вôльнй ôдъ всякихъ дальшихъ вправъ въ резервѣ. Законъ сей має обовязувати заразъ по єго оголошеню. Въ мотивахъ до сего закона сказано, що коли обовязокъ трилѣтноі служби въ линіи не єсть достаточнымъ, щобы ôдповѣсти всѣмъ вымогамъ интересôвъ державы безъ формального заведеня стану воєнного, то треба сполучити до обороннои силы всѣ тй елементы, що мають потрѣбну вправу въ линієвôй службѣ. На послѣдокъ сказано, що зô взгляду на великй выдатки, якихъ того рода зарядженя вымагають, будуть резервы покликуватись лишь въ дуже важныхъ случаяхъ. — Мин. Дунаєвскій ôдповѣдавъ на интерпеляцію Фирнкранца и сказавъ, що правительство не може зречися права ôднаймати податокъ консумційный ôдъ пива и мяса на провинціи а на интерпеляцію Врабеца сказавъ, що зарядивъ вже остемплеванье векслѣвъ заграничныхъ. Внесенье Розера, щобы знижити цѣну ѣзды на зелѣзницяхъ для роботниковъ, принято. — Залагоджено кôлька справъ фиденкомисовыхъ, при чымъ забиравъ голосъ пос. Махальскій и выказувавъ велику користь зъ фиденкомисôвъ. Шляхта бôльшихъ посѣлостей — казавъ ôнъ — мусить спиняти за скорый розвôй демократіи. Промовлявъ ще Тиркъ, порушуючи галицкй ôдносины а ôдтакъ ухвалено предложенье.

Слѣдуюче засѣданье палаты послôвъ ôдбудеся въ понедѣлокъ а на порядку дневнôмъ стоить дебата буджетова. До голосу при буджетѣ записалося вже звышь сто бесѣдникôвъ. Молодо-ческій посолъ гр. Ляжанскій записався до голосу противъ при титулѣ „найвысшій двôръ“, якъ кажуть, длятого, що уважаєся тымъ оскорбленымъ, що коли явився на цѣсарскôмъ дворѣ въ ческôмъ строю народнôмъ, єму взяли то за зле. Смолька мавъ єму представляти неôдповѣдность такого поступованя а говорять такожь, що портіеры въ цѣсарскôй палатѣ мають приказъ не пускати єго, наколи-бъ хотѣвъ тамъ явитися.

Въ понедѣлокъ ôдбудеся засѣданье комисіи войсковои. Мин. Вельзерсгаймбъ заявивъ въ палатѣ послôвъ, що въ предложеню войсковôмъ розходиться о евентуальне скрѣпленье арміи о 110.000 людей т. є. по 55.000 на кожду половину державы.

Вчера о 11 год. выбрався архикн. Рудольфъ въ подорожь инспекційну яко генеральный инспекторъ пѣхоты. Напрямъ сеи подорожи держиться въ тайнѣ.

——

Нѣмецкй газеты нотують фактъ, що пôвурядовый „Русск. Инвалидъ“ оголосивъ сими днями царскій указъ, пôсля котрого войско кубаньскихъ козакôвъ має бути збôльшене въ часѣ мира о два а въ часѣ вôйны о шѣсть баліонôвъ „пластунôвъ“. Пластуны суть то пѣшй козаки, котрй уживаються выключно лишь до службы въ передньôй сторожи и суть въ сѣй службѣ незрôвнанй. Ихъ способъ воёваня выглядає бôльше на ладъ индіяньскій якъ на европейскій. Пластуны вербуються выключно лишь зъ Кавказу, котрого жителѣ суть до того рода службы дуже здôбнй. Доси було пластунôвъ лишь дуже мало и длятого уживано ихъ лишь дуже мало. Такъ бувъ въ россійско-турецкôй вôйнѣ лишь одинъ баліонъ пластунôвъ, котрый по найбôльшôй части робивъ службу лишь пôдъ Шипкою и тамъ ôдповѣдавъ зовсѣмъ своѣй задачи. — Зъ Петербурга доносять, що министеръ Вышнеградскій не принявъ предложеня париского банку есконтового въ справѣ позички россійскои. — „Нов. Время“ каже о кризѣ канцлерскôй въ Нѣмеччинѣ такъ: Здаєся, що кн. Бисмаркъ дѣлає теперь отверто въ интересѣ Россіи, а теперѣшне становище єго выкликує то переконанье, що на случай, наколи-бъ прийшло рôвночасно до конфликту Нѣмеччины зъ Россіею и до нѣмецко-англійского союза, мусѣло-бы бути безпосереднымъ наслѣдкомъ такого стану рѣчей то, що Россія помирилась-бы зъ Австрією, а до нихъ приступила-бы тогдѣ и Франція. Характеристичными суть такожь и тй ôдзывы россійскои прасы, котрй доказують, що гр. Кальноки не спôзнався на плянахъ кн. Бисмарка.

——

Въ справѣ канцлерскои кризы констатують теперь нѣмецкй газеты загально, що въ нѣй настала застоя, а зъ Берлина надходять навѣть вѣсти, що зъ сеи застоѣ можна майже на певно вносити, що цѣла справа закôнчиться добре, и то такъ, що не настануть нѣякй анѣ особистй анѣ политичнй змѣны, а мимо того причины и цѣли, котрй кризу выкликали, дôйдуть до свого або иншими словами сказати: и кн. Александеръ одружиться зъ кн. Викторією и кн. Бисмаркъ не пôйде въ ôдставку. — Въ станѣ здоровля нѣмецкого цѣсаря не настала нѣяка змѣна а всѣ вѣсти, будто-бы єму погôршилося, суть неправдивй. — Цѣсарева приняла протекторатъ надъ комитетомъ для несеня помочи въ сторонахъ, де повѣнь наробила великого нещастя.

——

Парляментъ французкій збереся имовѣрно 19 цвѣтня а засѣданя потягнуться лишь до першихъ днѣвъ мая. Въ такôмъ случаю не поѣде президентъ Карно анѣ до пôвнôчныхъ департаментôвъ анѣ до Бельгіи. Фльоке постановивъ такожь не ѣздити теперь по департаментахъ и не давати пояснень о политицѣ кабинету, а буде чекати, доки въ сѣй справѣ не буде поставлена интерпеляція. — Агитація булянжистôвска непокоить вельми правительство, тымъ бôльше, що нинѣ мабуть вже и самъ Булянже не таиться зъ своими плянами. Зъ Парижа доносять именно, що Булянже мавъ сказати, що ôнъ не думавъ вправдѣ нѣколи о президентурѣ, але обставины змушують єго до того. По всѣй имовѣрности не стоить Булянже самъ зъ горсткою своихъ особистыхъ прихильникôвъ, бо сумы, якй выдано на єго агитації, не ôдповѣдають зовсѣмъ єго маєткови. „Siécl“ доносить, що доси выдано на булянжистôвску агитацію въ рôзныхъ департаментахъ, о скôлько звѣстно, 220.000 франкôвъ. Нема майже сумнѣву, що Булянжерови помагають бонапартисты и що ôнъ лишь при ихъ помочи выйшовъ зъ выбору въ департаментѣ Дордонь. Ось якъ сказавъ Роже, вѣрникъ кн. Виктора Наполеона, кореспондентови парискои газеты „Figaro“: „Мы всьмо независимй и отвертй и не танмось зъ цѣлями, до котрыхъ стремимо. Всюды, въ Енъ, въ Дордонъ, въ Сабавдіи, въ Марнъ и въ Нордъ говорили мы заразъ ôдъ першого дня всѣмъ тымъ, що позôстали вѣрными наполеоньскôй традиціи: Милй приятелѣ, голосуйте на чоловѣка, котрого имя значить: рѣшуча опозиція противъ парляментарноі республики и пошанованье волѣ народу. Наколи ген. Булянже удержиться на тôмъ становищи, то мы не ôдкажемо єму своєи помочи. А тымъ, що насъ такъ таинственно запытують, длячого мы такъ робимо, кажемо ще разъ: Нашй комитеты кажуть голосувати за Булянжеромъ, бо зъ него смѣлый и ôдважный воякъ, бо ôнъ розбудивъ въ краю и войску чувство довѣрія и патріотизму, бо єго кандидатура єсть свѣтлымъ протестомъ противъ теперѣшныхъ запутанинъ, бо ôнъ проповѣдає миръ, послухъ и згоду, бо на послѣдокъ єго выбôръ єсть найсильнѣйшимъ ударомъ въ лице тыхъ, що беруться нинѣ управляти Франціею. Коли Булянже одержить черезъ насъ величезне число голосôвъ, то се буде намъ лишь на руку, бо покаже, що маємо въ краю численныхъ приятелѣвъ, що мы готовй и всюды добре зъорганизованй. Такъ, въ самôмъ дѣлѣ, мы готовй.“

——

Датчане починають вже поволи зновъ думати о ôдобраню ôдъ Нѣмеччины страченыхъ по 1864 р. своихъ провинцій, а на разѣ ставлять лишь смиренькй жаданя и ôдносяться до великодушности нѣмецкого цѣсаря. Очевидно єсть се першій крокъ, щобы давно забуту справу вытягнути на верхъ. Даньска газета „Flensborg Avis“ помѣстила статью, выимково написану по нѣмецки, щобы єи Нѣмцѣ могли читати, въ котрôй покликуєсь насамперед на договôръ въ Празѣ и каже, що пôсля сего договору могли бути пôвнôчнй части Шлезвика и Гольштайну ажь тогдѣ прилученй до Нѣмеччины, наколи-бъ жителѣ черезъ загальне голосованье высказались за тымъ. Згадана газета звертаєсь ôдтакъ до цѣсаря Фридриха и жадає, щобы ôнъ звернувъ пôвнôчнй округи сихъ краѣвъ, черезъ що Нѣмеччина не потерпѣла-бы нѣякои шкоды и Данія була-бы заспокоєна.

——

Бъ справѣ непокоѣвъ въ Македоніи и на Кретѣ доносять до „Pol Corr.“ такъ: Слѣдство выточене учителеви Пикіонови въ Монастиры потягнуло за собою арештованье богато знатнѣйшихъ Грекôвъ въ Флоринѣ, Клисурѣ и ще кôлькохъ другихъ мѣсцевостяхъ въ Македоніи. Забранй у Пикіона кореспонденціи дали властямъ турецкимъ доказъ, що єсть якійсь тайный союзъ зложеный по найбôльшôй части зъ грецкихъ учителѣвъ и лѣкарѣвъ, котрый стоявъ въ звязи зъ иридентистичнымъ комитетомъ въ Атинахъ и въ 1885 р. поставивъ собѣ бувъ за задачу ôдорвати Македонію ôдъ Туреччины и прилучити до Греціи. Въ послѣдныхъ часахъ розкинено въ Македоніи множество революційныхъ брошуръ а грецкй агенты стояли навѣть въ звязи зъ розбищаками въ Македоніи. Такъ само збôльшаються такожь непокоѣ на Кретѣ, очевидно въ наслѣдокъ заграничноі агитації, а ген.-губернаторъ зажадавъ навѣть ôдъ Порты высланя кôлькохъ кораблѣвъ воєнныхъ, котрй-бы крутилися недалеко ôдъ острова и на случай потребы були пôдъ рукою. Жаданье се выкликало въ Портѣ велике занепокоєнье.

НОВИНКИ.

— **На засѣданю цетр. Выдѣлу „Просвѣты“** зъ дня 5 цвѣтня 1888. полагоджено отсй справы: 1) Принято до вѣдомости письмо Строемаєра, написьше на руки д-ра Ом. Огоновского, головы товариства „Просвѣта“ (адреса руска), въ ôдповѣдь на ювилейну адресу товариствъ: Просвѣты, Рускои Бесѣды, Тов. им. Шевченка и Народнои Рады. 2) Дискутовано справу розписаня историчного и драматичного конкурсу. 3) Принято до вѣдомости, що п. К. Устіяновичь выготовивъ замовленый у него для музея „Просвѣты“ портретъ першого головы товариства проф. Н. Вахнянина. 4) Принято до вѣдомости письмо Вп. о. Т. Глиньского зъ Городницѣ, въ котрôмъ той-же предкладає выданье маленькихъ молитвенникôвъ по 5—6 кр., народною мовою, и рѣшено просити Вп. о. Ол. Стефановича займитись сею справою и высказати свою думку. 5) Рѣшено закупити 10 примѣрникôвъ Альбома зъ львôвскои археологичнои выставы въ 1885 р. для продажи членамъ по 6 зр. 6) Принято до вѣдомости письмо ôдъ читальнѣ въ Комарнѣ, и рѣшено згодитись на обнятье заряду майномъ сеи читальнѣ на случай єи розвязаня. 7) Принято зъ подякою до архиву товариства справозданье зъ IV-ого Заг. збору читальнѣ въ Карловѣ. 8) Принято до вѣдомости запросины станиславôвскои „Рускои Бесѣды“ на вечеръ въ XXVII роковины смерти Шевченка и рѣшено выслати телеграму. 9) Принято подякою до вѣдомости дары для библіотеки: а) ôдъ Выдѣлу Гал.-рускои Матицѣ (32 томы), б) Выс. Выдѣлу краєвого (XII т. „Актôвъ земскихъ и городскихъ“, в) комитету памятника Мицкевича въ Краковѣ (творы Мицкевича въ 11 томахъ), г) ВП. панôвъ: проф. посла Юл. Романчука (78 книжокъ и брошуръ), Ол. Кулачкôвского (8 книжокъ и брошуръ), проф. К. Лучакôвского (1 книжка). 10) Даровано выданя товариства читальнямъ въ Старôй Жучцѣ, въ Зеленовѣ и въ Козôвцѣ. 11) Полагоджено кôлька формальныхъ и канцелярійныхъ справъ. 12) Принято новыхъ членôвъ: 1) Павлину Ступницку въ Отынiи, 2) Читальню въ Горохôвцяхъ, 3) Читальню въ Старôй Жучцѣ, 4) Ив. Маланчука въ Кабарôвцяхъ, 5) Ант. Гушула въ Русовѣ, 6) Іос. Федоровича въ Росохôватци, 7) Читальню въ Зеленовѣ, 8) Дем. Гаврана въ Купновичахъ старыхъ, 9) Вас. Стасева, пѣвця церк. въ Надитичахъ, 10) Ив. Шпинку въ Гладишовѣ, 11) о. Ден. Нестайка въ Чернелици, 12) Ол. Сапруку въ Зиболкахъ, 13) Як. Угорчака въ Тысьменици, 14) о. М. Литиньского въ Мужиловичахъ, 15) Ник. Онишкова въ Дмитрю, 16) о. Т. Паньковского въ Ришковôй Воли, 17) Ант. Шота въ Арламовôй Воли, 18) П. Бѣлиньского въ Самборѣ.

— **Выдѣлъ Рускаго Товариства Педагогичного** ôдбувъ за часъ ôдъ 1-го марта до 11 цвѣтня с. р. 5 засѣдань, на котрыхъ порѣшено, або обговорено отсй справы: 1) Принято до вѣдомости, що выдѣлъ ôдносився до институту географичного у Вѣдни въ цѣли выданя етнографичноі карты Руси, на що институтъ сей ôдповѣвъ, що сею справою, мôгъбы доперва пôзнѣйше занятися. — 2) Ухвалено оголосити въ часописяхъ, въ якій способъ належить основувати филіи „Рускаго Товариства Педагогичного“. — 3) Ухвалено ôднестися зъ просьбою до ц. к. министерства: а) о зрôвнанье числа годинъ языка рускаго въ семинаріяхъ женьскихъ зъ языкомъ польскимъ; б) о введенье науки языка рускаго въ доповняючихъ школахъ мѣскихъ, и в) о выданье новыхъ блянкетôвъ для оплаты школьноі (дидактрумъ), бо въ давныхъ повно похибокъ языковыхъ и стилистичныхъ. — 4) Рѣшено основати Бурсу пôдъ назвою „Институтъ Товариства Педагогичного у Львовѣ пôдъ покровомъ св. Николая“, до котрого приниманобы сынôвъ и доньки членôвъ „Рус. Товариства Педагогичного“ чи то за умѣреною оплатою, чи и безплатно. Въ тôй цѣли уложено ôдповѣдный регуляминъ. — 5) Постановлено просити ц. к. краєву раду школьну о порученье до библіотекъ школьныхъ тыхъ книжокъ „Рус. Тов. Педагогич-

хвили надôйшовъ проф. Реваковичь а пôзнавши своихъ студентôвъ, засудивъ обохъ „на крѣсло“. Пôсля сеи кары памятавъ нашь студентъ на свою подушечку бôльше, якъ на ранѣшну молитву, зъ чого мы не мало смѣялися. Часто студенты умовлялися зъ „plagator омъ“, щобы ихъ сильно „на крѣслѣ“ не каравъ. Але и „plagator“ не бувъ свобôдный ôдъ кары. Скоро професоръ пересвѣдчився, що ôнъ стоить зô студентомъ въ змовѣ и для ока вымѣрює єму кару, тогдѣ и „plagator-а“ розтягано на крѣсло, а професоръ власною рукою каравъ єго рôзкою „за лихе повненье обовязку въ своѣмъ урядованю“.

Штудернй студенты довго промышляючи надъ способами, якъ бы то можна ôдъ кары „на крѣслѣ“ освободитись, и наконець вынайшли средство — сильнй крики сполученй зъ писклывымъ удаванымъ плачемъ. Ледви професоръ выповѣвъ: „Diensthuende heraus!“ — а вже почавъ студентъ кричати на цѣле горло, що ажь шибы бренѣли, а люде на улици ставали. Се средство помогло, бо алярмуючй крики непокоили цѣлый будынокъ школьный, межи студентами въ другихъ клясахъ вставали смѣхи, — длятого другй професоры жалувались передъ проф. Реваковичемъ, що про єго кары годѣ утримати порядокъ на годинахъ школьныхъ. Скоро крики дôйшли зъ долу до нашои клясы, студенты ставали въ лавкахъ и почали оповѣдати своє пôдъ проф. Реваковичемъ curriculum vitae, зъ чого всѣ разомъ зъ о. Левицкимъ смѣялися.

Професоръ Реваковичь, рѣдкій въ своѣмъ родѣ педагогъ, уже не жиє, але довго жити ôнъ буде въ памяти у тыхъ, що були єго студентами. По нѣмъ лишилося много цѣкавыхъ анекдотъ, богатый матеріялъ до веселого драмату.

(*Дальше буде.*)

ного“, котрй доси такои апробаты не мають. — Львôвъ 1 (13) цвѣтня 1888 р. — *Ôдъ Выдѣлу.*

— **Выдѣлъ Общества Русскихъ Дамъ** маѥ честь повѣдомити, що вô второкъ дня 5 (17) цвѣтня ôдбудеся въ салѣ товариства „Frohsinn“ аматорске представленье на дохôдъ убогихъ учениць. Данй будуть двѣ новй комедіи п. з. „На свѣжій воздухъ“ въ 3 актахъ и „О маидатъ“ въ 1 актѣ. Въ представленю возьмуть участь нашй знанй изъ своѥи добôрнои гры аматоры и аматорки, тому и та обставина якъ и хороша цѣль представленя повинна стягнути численну публику. Хто хоче хорошо провести сей вечеръ, повиненъ прийти на се представленье.

— **Выстава галицко-рускихъ старинностей,** устроювана Институтомъ Ставропигійскимъ, буде ôдкрыта дня 10 н. ст. жовтня и тревати-ме до 31 грудня с. р. Незадовго оголосить Ставропигія оповѣщенье о сѣй выставѣ.

— **Въ мѣстѣ Калуши,** нещасливôмъ зъ жидôвскопольскои господарки (ц. к. намѣстництво мусѣло ажь установляти правительств. комисаря) ôдбулися зъ початкомъ марта с. р. выборы до рады громадскои. Выбрано 12 Русинôвъ, 12 Полякôвъ и 12 Жидôвъ. Теперь иде о выбôръ бурмистра. Мѣщане хотѣли выбрати бурмистромъ п. Мелетія Теницкого, поважного мѣщанина и члена рады повѣтовои, а интелигенція зновъ знайшла собѣ кандидата въ особѣ п. Станислава Заленского, зайшлого — кажуть, що зъ Яворова — передъ кôлькома лѣтами до Калуша писаря. А що въ Калуши захожй писарѣ швиденько доходять и до достоинства и до маѥткôвъ, то п. Заленскій нинѣ ѥсть касіеромъ рады повѣтовои, аѓентомъ Краковского Товариства — и панъ на цѣлу губу; у него: конѣ, повôзъ, служба... словомъ, Jaśnie-Wielmożny! Хто-жь повиненъ бути бурмистромъ зъ огляду на интересы мѣста? Чи мѣщанинъ п. М. Теницкій, чи захожій п. Заленскій? Очевидно, кому лишь добро мѣста лежить на серци, той стоить за першимъ, але тыхъ менче... Бурмистръ мавъ бути выбраный уже 29 н. ст. марта, але радні-мѣщане не приступили до выбору, бо намѣстництво не рѣшило ще ихъ протесту противъ незаконного выбору двохъ членôвъ зъ интелигенціи. Справу ôдложено на 14 днѣвъ, а якъ она скôнчиться, донесемо нашимъ Вп. читателямъ.

— **Зъ пôдъ Турки пишуть намъ:** Выборы до „турецкои“ рады повѣтовои ôдбулися дня 10 н. ст. цвѣтня. Зъ малыхъ посѣлостей выбранй: 1) Брониславъ Осуховскій (дѣдичъ), 2) о. Мих. Прухницкій, 3) Кость Телѣшевскій (нотарь), 4) Феликсъ Колодкевичъ (ѓеометръ), 5) о. Петро Нестеровичъ, 6) о. Максимъ Калиничъ, 7) о. Вас. Фидикъ, 8) о. Володиславъ Ильницкій, 9) о. Маркилъ Куновскій, 10) о. Корн. Яворскій, 11) Іос. Яворскій-Фаєвичъ (селянинъ-шляхтичъ), 12) Стеф. Тирикъ (селянинъ).

(*Х.*) **Зъ Калуша пишуть намъ:** Дня 12 н. ст. цвѣтня ôдбулись выборы доповняючй одного члена до рады повѣтовои громадъ сѣльскихъ. Выбрано селянина Ивана Дуду. Вправдѣ Русинъ, такъ що-жь зъ того? Дуда граѥ на паньску дуду! Але теперь може пôде за своимъ власнымъ розумомъ и не дасться водити за нôсъ п. маршалкови. Бувъ такожь и другій кандидатъ, п. М. Бачиньскій, нотарь, чоловѣкъ дуже честный. А що ôнъ не выбраный, винй самй Русины. Бо якъ можна такъ робити, щобы выборцѣ до послѣднои хвилѣ не знали, на кого голосувати. Здаѥсь, що таки и прийдесь намъ умерти „пôзными Иванками“.

— **Змѣны гарнизонôвъ.** Въ сѣмъ роцѣ полишать Вѣдень пôсля выданои ordre de bataille слѣдуючй полки галицкй: ч. 10 (перемыскій), ч. 24 (коломыйскій), ч. 55 (бережаньскій), ч. 89 (городецкій) и ч. 90 (ярославскій). Зъ тыхъ полкôвъ мабуть 89 и 90 ôдôйдуть въ осени до Боснѣ. До Львова прийде полкъ ч. 30, находячій-ся теперь въ Плевлье, а зô Львова ôдôйде полкъ ч. 9 до свого доповняючого округа, с. ѥ. до Стрыя. Двѣ сй послѣдній змѣны настануть вже на весну с. р.

— **Министерство справъ внутрѣшныхъ** призначило ôдповѣдну винагороду зъ державного скарбу ветеринарямъ повѣтовымъ на періодичнй объѣздки по ихъ округѣ. Въ тыхъ объѣздкахъ мають ветеринарѣ познакомитись зъ ôдносинами санитарно-ветеринарскими въ поодинокихъ мѣсцевостяхъ и наглядати станъ здоровля звѣрятъ домашныхъ. Осôбна инструкція поучаѥ ветеринарѣвъ о способѣ доконаня тыхъ объѣздокъ а справозданя зъ нихъ мають они предкладати своимъ верховнымъ властямъ. Пôдпомоги министерства вызначенй на пять лѣтъ.

— **Професоры университету львôвского** выслали адресу на ювилей папы. Адреса зложена по латинѣ професоромъ Цвиклиньскимъ а написана письмомъ старогрецкимъ на пергаминѣ. Кромѣ тексту прикрашена цѣла адреса емблематами папскими и гербами факультетôвъ. Адресу повезли до Риму два професоры богословія, котрй выѣхали разомъ зъ путниками на ювилей.

— **На зарядженье президента мѣста Львова,** п. Е. Мохнацкого, объѣздивъ п. Матѣй Вшелячиньскій разомъ зъ совѣтниками магистратуальными, пп. Урускимъ и Вонсовичемъ, въ дняхъ 6 и 7 н. ст. цвѣтня маѥтности мѣста Львова, села Малехôвъ, Бѣлогорщу и Голоско въ цѣли пôзнаня тамошныхъ торфовискъ. Въ наслѣдокъ того буде мати п. Вшелячиньскій дня 22 н. ст. цвѣтня въ сали ратушевôй о 12 год. въ полудне ôдчитъ о торфѣ; вступъ вôльный.

— **Львôвска рада мѣска** надаѥ десять мѣсць безплатнои науки въ тутешнôй войсковôй плавальни. Мѣсця тй надаются дѣтямъ львôвскихъ горожанъ. Поданя треба вносити до 30 цвѣтня с. р. до магистрату львôвского и долучити метрику, свѣдоцтво убожества и шкôльне зъ послѣдного пôвроку та посвѣдченье уряду конскрипційного о приналежности.

— **Посолъ Шенереръ** внѣсъ спростованье противъ акту обжалованя.

— **Комету,** котру ôдкрыли въ половинѣ лютого с. р. на розѣ Доброи Надѣѣ, появилась вже и на нашôмъ небозводѣ. Бачити ѥи можна о год. $2^1/_2$ рано на астрономичнôмъ всходѣ въ констеляціи Пеѓаза въ высотѣ 10 до 15 степенѣвъ надъ горизонтомъ. Мѣтла ѥи не велика, але досыть ясна, ядро гарне, рôвнаюче-ся що-до свѣтла звѣздѣ 4. або 5. величины.

— **Незвычайне злочиньство** вчинили жовнѣры треву въ касарни при ул. Жовкôвскôй. Жовнѣръ А. Штерншусъ не дôставъ ôдъ фирера грошей за пять днѣвъ. Упоминався ôнъ о тй грошѣ, а коли се не помогло, зголосився до рапорту и розповѣвъ цѣлу справу капитанови. Панъ фиреръ намовивъ шѣстьохъ жовнѣрôвъ, щобъ они упорались зъ „доносчикомъ“. Того самого дня втягнули они на силу Штерншуса до стайнѣ и накинувши ему коцы на голову, почали бити ланцами. Бѣдный жовнѣръ таки сконавъ на мѣсци пôдъ ударами. Якъ найстрогше слѣдство зарядили власти войсковй въ сѣй справѣ.

— **Дебитъ почтовый** въ державѣ австрійскôй ôдобрало министерство справъ внутрѣшныхъ газетамъ сербскимъ: Гласъ Народа, Радикалъ, Дневный Листъ, Соколъ и Козакъ.

— **Трамвай паровый у Львовѣ.** Передвчера нараджувалась численна комисія, зложена зъ представителѣвъ намѣстництва, выдѣлу краєвого, рады громадскои, зелѣзниць черновецкои и Кароля Людвика, надъ справою будовы трамваю парового у Львовѣ. Порѣшено, що головный дворець сего трамваю, маючій называтися „Львôвъ-св. Анна“, не стане на грунтѣ, приналежнôмъ до костела св. Анны, але недалеко въ тôмъ мѣсци. Головный шляхъ ишовъ-бы черезъ улицю Янôвску пôдъ т. зв. „гицлѣвску гору“, де станули-бы магазины зелѣзничй. Побôчнй линіи трамваю доходили-бы до млына Тома, бровару Шмелькеса, магазинôвъ войсковыхъ, войсковои пекарнѣ и до касарнѣ Фердинанда. Въ такихъ головныхъ нарисахъ маѥ выготовитися подрôбный плянъ и предложитися радѣ мѣскôй до затвержденя.

— **На смерть засужденый.** Передвчера закôнчилася въ львôвскôмъ судѣ карнôмъ головна розправа противъ Гринька Хама и ѥго нареченои Маріи Лясковскои о убійство Гринька Лясковского зъ села Зарудець пôдъ Львовомъ. Въ липни мин. року повернувъ домôвъ Гринько по довшôй неприсутности, а на принятье три сестры ѥго Анна, Магда и Марія справили гостину, на котру спросили дѣвчатъ и нареченого Маріи Гринька Хама. Коли порціи досыть обильно переходили помѣжь зôбраными, побачили сестры, що ихъ братъ вже пяный и тому сховали фляшку зъ горѣвкою. Братъ почавъ зразу просити сестры, а коли се не помогло, *взявся до лайки* и почавъ кидати миськами и горцями. Тогдѣ Хамъ кинувся на пяного и далѣй бити и дусити колѣнами. Сестры втѣкли зъ хаты, лишилась лише Марія и за ѥи намовою вытягнувъ Хамъ ледви живого Гринька до стайнѣ; тамъ добивъ ѥго та мерця скрывъ пôдъ жолобомъ и приложивъ гноѥмъ. Секція выказала, що убитый мавъ 9 зломаныхъ реберъ, подерту оболонку легкихъ и селезѣнку та пукнену печѣнку. Пôсля ореченя судіѣвъ присяжныхъ, засудивъ трибуналъ Гринька Хама на кару смерти черезъ повѣшенье, а ѥго наречену Марію Лясковску, сестру убитого, на оденъ рôкъ тяжкои вязницѣ.

— **Землетрясенье** далось почути въ Еденбургу, мѣстѣ въ Угорщинѣ надъ озеромъ Найзидлерскимъ, дня 12 н. ст. цвѣтня. Землетрясенье було досыть сильне, тревало кôлька секундъ и ишло зъ пôвночи на полудне. — Згадати годиться, що астрономъ вѣденьскій Рудольфъ Фальбъ вызначивъ помѣжь „критичнй днѣ“ въ р. 1888 день 11 цвѣтня, и якъ звѣстно, при такихъ прогнозахъ допускаѥся похибка одного або двохъ днѣвъ. Найблизшій предвѣщеный критичный день ѥсть 26 н. ст. цвѣтня.

— **Перекопска шийка,** мѣжь Кримомъ а Россіею, маѥ бути перекопана; початковй роботы вже начались.

— **Рѣки Сава и Дунай** вылили значно въ околици Бѣлграду. Дня 9 н. ст. цвѣтня выбрався возомъ посолъ до скупштуны Петровичь зъ жѣнкою, двома сынами и однымъ Вѣденцемъ до Бѣлграду. Ѣхали гостинцемъ, на котрôмъ стояла вода. Въ однôмъ мѣсци вода була такъ высока, що конѣ почали плысти и при тôмъ зôйшли зъ дороги та попадали въ рѣку. На другій день вытягнули всѣхъ неживыхъ зъ воды.

— **Зъ статистики Львова.** Въ минувшôмъ тыждни, с. ѥ. ôдъ 1 до 7 н. ст. цвѣтня померло у Львовѣ 66 людей, 39 мужщинъ а 27 женщинъ. Случаѣвъ смерти було найбôльше на сухоты.

— **Дрôбнй вѣсти.** Громада Козьова одержала ôдъ цѣсаря 100 зр. пôдпомоги на будову школы. — Антоній Ортиньскій, емеритованый совѣтникъ высшого суду краєвого, померъ дня 9 н. ст. цвѣтня въ Грацу. — Мощѣ гр. Стан. Скарбка перенесуть зъ кладовища Лычакôвского дня 8 н ст. мая с. р. до каплицѣ на кладовищи въ Дроговыжи. Разомъ зъ мощами гр. Скарбка зложать до гробу мощѣ ѥто братанка и кн. Кар. Яблоновского, першого куратора фундаціи дроговыжскои.

Вѣсти зъ Еп. Станиславôвскои.

Именованй оо.: совѣтниками духовными: Ал. Княгиницкій зъ Залѣщикъ, Іос. Баласевичъ зъ Боянъ, Сим. Ткачуникъ зъ Бовшева и Айт. Гадзиньскій зъ Голоскова; ассесорами консисторіи: Илія Матковскій зъ Свидовои и Евг. Алексевичъ зъ Торского.

Кан. институцію одержали оо.: І. Шихъ на Сучаву, І. Охримовичъ на Грабовець, І. Устіяновичъ на Заставну, Вас. Ткачкевичъ на Хомякôвъ, Іос. Домбчевскій на Викторôвъ, Ник. Саврасевичъ на Косôвъ (мѣсто), Лонг. Ковбляньскій на Ростоки и Волод. Радикевичъ на Посѣчь.

Введенй оо.: Вол. Нанассій яко ир. сотр. въ Кошилôвцяхъ, Марк. Шанковскій яко Ш сотр. катедр., Кость Андроховичъ прив. сотр. въ Хомчинѣ, Ал. Капустиньскій зав. въ Кудринцяхъ и Корн. Петровскій сотр. въ Богородчанахъ.

Вставленося до ц. к. намѣстництва въ справѣ: ремунераціи для пароха въ Монастирискахъ за зав. excurr въ Яворовѣ; платы для сотрудникôвъ въ Чернѣѥвѣ и Тязовѣ; пôдвысшеня платы о. Гр. Федюку, сотр. въ Городници; — до правительства Буковины: въ справѣ запомоги для о. Н. Огоновского, сотр. въ Чернôвцяхъ.

Правительство выасигнувало 300 зр. для сотрудника въ Хоростковѣ.

Наука, штука и литература.

— **Посмертный творъ покôйного молодого композитора нашого Дениса Леонтовича.** Пôдъ заг.: „A madmoiselle la Baronne Hedvige Błażowska Souvenir Valse élégante pour Piano par Denis Leontowicz. Op. 10.“ выйшли зъ литографичного закладу Редера въ Линску вальчики многонадѣйного и вельми талантливого, жаль сказати, передчасно помершого Дениса Леонтовича. Вальчики ôдзначаються не тôлько свѣжою инвенціею, мельодійностею, але и умнымъ укладомъ фортепіяновымъ. Ѥсть ихъ чотири зъ интродукціею, кодою и финалье на 6 сторонахъ. Судячи по тôмъ, що на манускриптѣ, ôдшуканымъ щасливо товаришемъ покôйного Ганкевичемъ и переданôмъ проф. Н. Вахнянинови, стояло написано ор. 10., можна вносити, що пок. Денисъ писавъ вже де що передъ тымъ, тôлько доси ще не звѣстне. Выданьемъ занялась п-нѣ баронова Блажовска, властителька Язлôвця, де старшій братъ покôйника Николай ѥсть парохомъ. Выданье выйшло дуже гарно зъ винѣткою цвѣтôвъ на першôй сторонѣ. О скôлько знаѥмо, доходъ зъ розпродажи призначеный на намогильный хрестъ для Дениса. То-жь думаѥмо, що зъ пѣстизму для покôйника накладъ розôйдеся скоро. У Львовѣ можна дôстати вальсы Д. Леонтовича въ книгарняхъ Сайфарта и Чайковского и у Губриновича и Шмидта. Склепова цѣна 1 зр. При тôмъ най вôльно намъ буде просити всѣхъ знакомыхъ покôйного о то, щобъ доложили стараня и глядѣли за прочими ѥго композиціями.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Конкурсы.** Дирекція почтъ и телеграфôвъ розписуѥ конкурсъ на мѣсця: адъюнкта будôвничого при ôддѣлѣ техничнôмъ дирекціи почтъ у Львовѣ и експедіентôвъ при урядахъ почтовыхъ: въ Падвѣ, пов. мѣлецкого, въ Зарѣчу, пов. ярославского и въ Пенякахъ, пов. бродского. Подаватись можна до 25 цвѣтня с. р.

— **Именованя.** Краєва рада шкôльна именовала дѣйстными учителями Илярія Менциньского въ Поздячи и Іос. Ковальского въ Романôвцѣ.

— **Перенесеня** Начальникъ стаціи зелѣзничои въ Коломыи п. Люнгшампсъ перенесеный до дирекціи руху зелѣзницѣ львôвско-черновецкои у Львовѣ, яко шефъ бюра комерціяльного.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 14 цвѣтня. Трибуналъ администраційный ôдкинувъ рекурсъ мѣста Перемышля противъ ореченя коменды краєвои обороны, жадаючого выставленя войсковыхъ магазинôвъ.

Берлинъ 14 цвѣтня. „Tagblatt“ довѣдуѥсь, що розмова кн. Бисмарка зъ цѣсаревою буде списана въ формѣ протоколу и буде зложена до державного архиву.

Брукселя 14 цвѣтня. „Nord“ пише: Середъ теперѣшныхъ обставинъ буде Россія безъ сумнѣву дивитися зосвѣмъ рôвнодушно на проѥктъ одруженя кн. Батенберга, особливо ôдъ коли ôнъ не въ силѣ дразнити Россію. Мимо того справа болгарска ѥсть непевна, бо коли кн. Фердинандъ уступить, то прихильники Батенберга схотять зновъ поставити ѥго кандидатуру. Кн. Бисмаркъ давъ доказъ своѥи мудрости, коли спротивився сему одруженю.

Пештъ 14 цвѣтня. Въ угорскôмъ парламентѣ предложено такожъ проѥктъ закона о покликуваню резервистôвъ на приказъ цѣсаря. — Ôдъ кôлькохъ днѣвъ перебувають тутъ болгарскй офицеры, котрй закуповують велике число сѣделъ для болгарскои кавалеріи.

Парижъ 14 цвѣтня. Агитація булянжистôвска выкликуѥ чимъ разъ бôльше занепокоѥнье въ окруженю президента републики. „Republ. française“ добачуѥ въ агитаціи булянжистôвскôй атентатъ на конституцію и каже, що правительство мусить въ виду того завести якйсь мѣры обороны републики. На зборахъ въ Мобежь, Туркоенъ и Армантреръ высказались выборцѣ за Булянжеромъ.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вп. Д. Г. въ Яновѣ. Ще 50 кр. — **Вп. І. Т. въ Стрыю.** — За І. чвертьроку давно заплачено. — **Вп. О. П. въ М.** Прйде 2 зр. за 4 разы. — **Всч. Л. Б. въ Краснопѣ.** Заплачено до $^{30}/_{6}$ 88. — **Всч. Я. П. въ Вер..** Зглядомъ адресы г. Кв. Лужницкого прошу звернутися до редакціи „Черв. Руси.“ — **Вп. О. К. въ Конюхахъ.** $^{12}/_{1}$ записано на 88 р. 1 зр.; теперь 4 заплачено до $^{31}/_{3}$. — **Всч. И. С. въ Ботельцѣ.** На 88 р. заплачено доперва 2 зр.; „Вину и кару“ мы вже Вамъ ôдъ 10 арк. П. т. выслали були; чи не дôйшло? Прошу зареклямувати, котрй аркушѣ Вамъ выслати?

НАДÔСЛАНЕ.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручаѥ свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ. 10—?
2389

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаденъ зъ моихъ конкурентôвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжь для мужчинъ и хлощѣвъ зъ матерій краєвыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мôй богатый складъ такожъ
1962 Всч. Духовеньству. 76—0

Замовленя въ мѣсци и зъ провинціи выконуються точно и ретельно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескои одежи гуртомъ и подрôбно.

Львôвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеный 1848.

Неомыльне средство

на выгубленье нагнѣткôвъ, бородавокъ и иншихъ подôбныхъ наростей шкôрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.

Цѣна фляшки 50 кр.

Встрикненье и капсулки

зъ ростины „MATICO“

въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство

поручае Аптика

К. КРИЖАНОВСКОГО

у ЛЬВОВѢ.

Цѣна фляшки встрикненъ 40 кр.
2274 *Капсулокъ 80 кр.* 17—?

Пошукую

лекціи на село до ученикôвъ класъ низшихъ гимназіяльныхъ або нормальныхъ — за испыты ручу — звернутись прошу до В. В. въ Богданôвцѣ. 3—3
2414

Ôддѣлъ информаційный для нашихъ читателѣвъ.

Лѣкарѣ:

Д-ръ Щ. Сельскій (недуги жѣночй) пл. Галицкій 14.
Дръ Е. Лебедовичъ (нед. внутрѣшній и очній) ул. Корняктôвъ (Нар. Дôмъ).
Д-ръ І. Ротъ (окулистъ) ул. Трибунальска 16.

Аптики: 2292

З. Рукеръ ул. Краковска.

Банки и Конторы вымѣны:

Банкъ краєвый ул. Костюшки (будынокъ соймовый)
А. Теленберѓъ (конт. вымѣны) ул. Кароля Людвика 1.
Сокаль & Лилієнъ (конт. вымѣны) ул. Гетьманьска 8

Готелѣ и Реставрації:

Стадтмилеръ (готель, торг. винъ и рест.) Краковска 9

Артисты и Рѣзбарѣ:

К. Н. Устьяновичъ, малярь-артистъ ул. 3-го мая 17.
Т. Сокульскій рѣзбарь-артистъ ул. Пекарска 4.

Друкарнѣ и Литографіи.

Друкарня Тов. им. Шевченка ул. Академична 8.
І. Косткевичъ (литографія и друкарня) ул. Валова 23.

Магазины и Склепы.

Народна Торговля ул Ôрменяска (Дôмъ Народный).
Братя Лянгнеръ (найтаншій магазинъ галантерійный, ул. Галицка ч. 16.)
А. Гальскій (товары зелѣзнй) пляцъ Маріяцкій 9.
Стахевичъ и Абрысовскій (матеріи на сукнѣ) Рынокъ 32
Кнауеръ и Сынъ (полотна матерій и диваны) пляцъ Капитульный 5.

Фабрики:

І. Н. Спожарскій (фабр. рукавичокъ) ул. Галицка 29)
Вольфъ Чопъ (фабрика масы до помостôвъ и фарбъ, ул. Жовкôвка 1.

Заведеня рукодѣльничй:

М. Опожарскій (нереплетчикъ) ул. Пôдвалье (Дôмъ Ставропигіи)

ЗАКОПАНЕ

стація климатична

ЗАВЕДЕНЬЕ ВОДОЛѢЧНИЧЕ

(НА ХРАМЦÔВКАХЪ)

въ Закопанêмъ

отворивъ зъ днемъ 1 цвѣтня с. р.

Д-ръ Храмѥцъ

властитель и управитель заведеня.

Вытягъ зъ розкладу ѣзды зелѣзниць державныхъ

важный ôдъ 1 жовтня 1887.

Ôдѣздъ зô Львова: О 6 год. рано до Гусятына; — о 6 год. 10 мин. рано до Лавочного, Будапешту, Стрыя; — о 11 год. 27 мин рано передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станиславова; — о 12 год. 02 мин. въ полудне до Гусятына; — о 7 год. 44 мин. вечеромъ до Стрыя, Хирова.

Пріѣздъ до Львова: О 1 год. 15 мин. въ ночи зъ Будапешту, Стрыя, Лавочного, Станиславова, Хирова; о 8 год. 39 мин. рано зъ Хирова, Стрыя; — о 3 год. 10 мин. по полудни зъ Гусятына; — о $4^1/_2$ год. 15 мин. по полуд. зô Станиславова, Хирова, Стрыя; — о 9 год 43 мин вечеромъ зъ Гусятына.

Плякаты зъ розкладомъ ѣзды на линіяхъ галицкихъ можна дôстати на стаціихъ зелѣзниць державныхъ по 6 кр. 2238 27—?

Тысячѣ людей слабуютъ на РЕШЕТИНЦЯ!

Не многй знаютъ правдиву причину ихъ ненастанного нездоровля.

Пôдъ гарантією усуваѥсь **кождого решетинця,**

зъ головною,

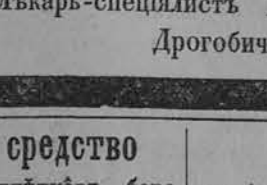

якъ также и всѣ иншй хробаки у дѣтей и дорослыхъ въ протягу пôвъ годины безъ болю и небезпечности, безъ попередного голодованя и перервы въ звыклôмъ занятю, посредствомъ средства легко заживаючого-ся, котре и на пробу зажите цѣлкомъ не шкодить.

Многихъ недужихъ на решетинця лѣчатъ яко недужихъ на бракъ крови и на жолудокъ.

Ознаки сего недуга суть: Въ ôдходахъ завважати можна кусники подôбнй до лазанокъ або сѣменъ гарбузовыхъ та иншій хробаки, блѣде лице, матовый взôръ, синй обвôдки довкола очей, зсхудненье, замуленье, обложеный языкъ, слабе травленье, бракъ апетиту на перемѣну зъ великимъ голодомъ, млоѥнье, а навѣть безпритомнôсть при порожнôмъ жолудку або по деякихъ стравахъ, пôдходженье якогось клубка ажь пôдъ шию, сильный наплывъ слины въ губѣ, квасъ въ жолудку, згага, часте ôдбиванье, завороть, частый бôль головы, неправильный ôдхôдъ, свербячка въ задѣ и носѣ, кольки, заворôть головы и хитаючій-ся хôдъ, колючй болѣ въ кишкахъ, битье серця, перерва въ менструаціи, чувство ослабленя и т. д.

При замовленю треба подати вѣкъ недужого.

Плата вразъ зъ лѣкомъ 6 зр. а. в.

Такожъ лѣчить листовно и скоро пôсля найновѣйшои спеціяльнои методы пôдъ гарантією певного выслѣду: всякй тайнй недуги, слабости низшои части тѣла и пола, ослабленье мужеске, лишаѣ, раны, болячки, недуги шкôры (такожъ лица), жолудка, ревматизмъ, корчѣ и нервовй недуги, моченье пôдъ себе, бѣлй уплавы, неправильности въ крови и всякого рода недуги жѣночй. Лѣки надсылаються сейчасъ и дискретно.

Подяки не оголошуються.

Лѣкарь-спеціялистъ **РАППАПОРТЪ,**

Дрогобичь (Галичина). 2347 9—10

Каменица перехôдна Андрольного
Ринокъ число 29.
або ôдъ стороны костела Єзуитôвъ число 12.

Поручає на сезонъ весняный капелюхи фильцовй въ найновѣйшихъ фасонахъ въ цѣнѣ 1 зр. 30 кр. до 4·50 кр.

CHAPEAUX CLAQUE

Цилиндры власного выробу ôдъ 3 зр. 50 кр. до 7 зр 50 кр.
Має великій выбôръ капелюхôвъ зъ славнои фабрики Габига и такъ: за капелюхъ фильцовый кольоровый або чорный 5 зр ЦИЛИНДРЫ Габига 8 зр.

Приймає до ôдновленя, фарбованя капелюхи фильцовй такожь и цилиндры

Всякй порученя такъ зъ провинціи якъ и въ мѣсци выконує въ якъ найкоротшôмъ часѣ.

Дякуючи П. Т. Публицѣ за дотеперѣшнй взгляды и поручаючися и на дальше
2409 2—3 Остаю зъ поважаньемъ.

Перла Карпатъ въ горѣ шнôй Угорщинѣ, ôддалена ôдъ стаціи зелѣзничои Тепля-Тренчинъ-Теплѣцъ на шляху долины Ваги о 20 минутъ, зъ Кракова черезъ Одербергъ Силлейнъ можна тамъ всѣдати за 9 годинъ, має 32°R. и єсть найлѣпшими и найсильнѣйшими купелями противъ **ревматично-гостцевыхъ недугôвъ**. Мають красный великій паркъ, водопроводы зъ гôрскихъ жерелъ, добрй помешканя, знаменитй реставраціи и чудову околицю.
2399 2—10

КУПЕЛѢ. СѢРЧАНЙ ТРЕНЧИНЪ-ТЕПЛИЦЪ

Въ тôмъ сезонѣ отворяться по разъ першій нововыбудованй купелѣ „hammam", выряджений зъ орієнтальнымъ люксусомъ, маючй, елегантнй осôбнй купелѣ и котрй пôдъ кождымъ взглядомъ варта побачити. На всѣхъ бôльшихъ стаціяхъ зелѣзничихъ можна купити билеты до ѣзды тамъ и назадъ по зниженôй цѣнѣ. Сезонъ починаєся 1 мая. Илюстрованй програмы высылає даромъ **зарядъ купелевый**

НЕМА НѢЯКОГО БОЛЮ ЗУБОВЪ

при уживаню славнои въ свѣтѣ правдивои ц. к. надворного дентиста

Д-ра ПОППА Анатериновои воды до устъ

котра має першеньство передъ кождою иншою водою до зубôвъ яко презерватива проти всѣхъ хоробъ зубôвъ, устъ и шыѣ, и при рôвночаснôмъ уживаню зъ 2177 9—26

Д-ра Поппа порошкомъ або пастою до зубôвъ

удержує завсѣгды здоровй и краснй зубы.

Д-ра Поппа Пльомба до зубôвъ

Найлѣпше средство до затыканя самому собѣ дѣравыхъ зубôвъ

Д-ра Поппа Мыло зелове проти всякихъ высыпокъ шкôрныхъ и такожь знамените до купелѣ.

Цѣна: Анатеринова вода до устъ 50 кр., зр. 1. — и зр. 1 40; Анатеринова паста до зубôвъ въ пушкахъ зр. 1 22; Аромат. паста до зубôвъ по 35 кр.; Порошокъ до зубôвъ въ коробкахъ 63 кр.; Пльомба до зубôвъ въ скриночцѣ зр. 1 — Мыло зелове 30 кр

Передъ закупномъ пôдроблюванои анатериновои воды до устъ, котра пôсля анализы мѣститьпо бôльтôй части здоровлю шкодливй примѣшки, остерѣгаєся выразно.

Головный складъ: Wien, I. Bognergasse 2.

Дôстати можна у всѣхъ аптикахъ, дрогеріяхъ и парфумеріяхъ.

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА ХЕМИЧНО КОСМЕТИЧНА

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

магистра фармаціи и хемика судового

Ôдзначена на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ 19 медалями заслуги и 2 дипломами признаня, а на выставѣ всемирнôй въ Антверпіи дипломомъ почетнымъ за ôдличнй выробы косметичнй, тоалетовй и перфумы именно:

Пилиптонъ волосю сивому и споловѣлому по кôлькоразовôмъ ужитю привертає красну барву. Пилиптонъ не фарбує, лише ôдмолоджує волосье, котре пôдъ вплывомъ сего ôдличного средства ôдзыскує первѣстну барву, мягкôсть и ôдлыскъ. — Цѣна флякону 1 зр. 50 кр.

Цезаринъ певне средство на выгубленье нагнѣткôвъ — Пуделко 40 кр.

Антилентилія

Нѣякій артикулъ тоалетовый не може остоятись зô взгляду наслѣдства и доброты зъ Антилентілією. Средство се одержане зъ ôдсвѣжаючихъ субстанцій, усуває въ короткôмъ часѣ веснянки, опаленя сонячнй, плямы печѣнковй, слѣды по ранахъ и т. д, надає лицю свѣжôсть и нѣжнôсть. — Цѣна 2 зр.

Найлѣпше чорнило глициринове

пахуче до обуви, дає красный ôдлыскъ, мягчить шкôру и хоронить ôдъ пуканя. — Пуделко по 10 и 20 кр.

Порошокъ до чищеня нôгтѣвъ

до наданя нôгтямъ бѣлости, рожевои ôдтѣни и красного ôдлыску. — Пуделко по 25 кр.

Грисикъ тоалетовый до мытя рукъ

до вынѣжненя згрубѣлого нашкôрка. — Пуделко 90 кр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул., Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка, рôгъ Валовои. Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2424 75—?

Цѣс. кор. уприв. гал. акційный

БАНКЪ ИПОТЕЧНЫЙ

выдає

почавши ôдъ дня 1 цвѣтня 1887

у **Львовѣ** и при филіяхъ въ **Краковѣ, Чернôвцяхъ** и **Тернополи**

АСИГНАТЫ КАСОВЙ

$3\frac{1}{2}\%$ платнй въ 30 днѣвъ по выповѣди
4% „ „ 60 „ „ „
$4\frac{1}{2}\%$ „ „ 90 „ „ „

Львôвъ 1 цвѣтня 1887.

2223 71—? **ДИРЕКЦІЯ.**

(Передрукъ не буде плаченый.)

ОПИРАЮЧИ-СЬ НА ДОВѢРІЮ

зъ якимъ ôдносяться майже ôдъ 20 лѣтъ до нашого „Якорного проганяча недугъ" (Anker-Pain-Expeller), уважаємо своєю повинностею такожь **тыхъ** запросити до спробованя, котрй сего улюбленого средства домового ще не знають Оно не єсть нѣякимъ средствомъ тайнымъ, але **строго ретельнымъ, умѣєтно** зложенымъ препаратомъ, котре справедливо заслугу, щобы єго всѣмъ **терплячимъ на гостець и ревматизмъ** яко **зовсѣмъ певне** поручити Найлѣпшимъ доказомъ того, що многй хорй, котрй выпробовали другй дуже захвалювнй средства, **зновъ таки до успѣшного Pain-Expeller-а беруться**. Черезъ порôвнанье власне пересвѣдчилися, що не лише **ревматичнй болѣ**, якъ **ломанье въ членахъ и пр.** а такожь **болѣ зубôвъ, головы, хребта, кольки и проч.** найпевнѣйше уступають черезъ натиранье „експелеромъ". За **дешеву** цѣну **40 кр.** 70 кр, взгл. зр. 1 20 може навѣть небогатый набути, а грошѣ якъ безчисленнй успѣхи доказують, надармо не выкидаються. Стерегтись треба передъ шкôдливыми пôдробленями и принимати лише „Pain-Expeller" зъ знакомъ **якора** яко правдивый На складѣ въ премногихъ аптикахъ, головный складъ: Apotteke zum Goldenen Löwen въ Празѣ. Близшй вѣсти подають: F. Ad. Richter et C°. Вѣдень.
2161 23—51

„Перший Вінок"

Жіночий Альманах.

выданый Оленою Пчôлкою и Нат. Кобриньскою можна дôстати у п Наталіи Кобриньскои въ Болеховѣ або черезъ Администрацію „Дѣло" по цѣнѣ 2 зр. безъ пересылки пачтовои. 6—6 2871

СВѢЖО

надôйшли

500 комплетныхъ, величавыхъ

BOURETT-ГАРНИТУРÔВЪ

зъ найлѣптои правдивои буретовои матеріи складаючихъ-ся зъ:
2 величав. покрывалъ на лôжка и
1 „ покрывала на стôлъ
разомъ зъ шовковыми Chenille-кутасами та въ найпишнѣйшихъ краскахъ: голубôй, шмарагдово-зеленôй, золото-жовтôй, цѣсарско-червонôй, шовково-чорнôй, магоньово-бурôй.

Цѣлый гарнитуръ зъ тыхъ трехъ величавыхъ покрывалъ высылаю лише я самъ въ цѣлôмъ Вѣдни за 2385 4—4

зр. 8.50

запослѣплатою або попередъ присланою належитостею. Адресъ:

„Wiener Kaufhaus"

A. GANS, Wien, III Kolonitzgasse 6.

Тысячѣ признательныхъ писемъ за сй чудово гарнй и знаменитй покрывала.
Не пригôдне ôдмѣнюєсь зъ найбôльшою охотою.

НА СВЯТЫЙ ПÔСТЪ.

При помочи однои 8-лѣтнои дитины перемѣняє въ 3—5 минутахъ моя ново вынайдена для цѣлои Европы ц. к. выкл. прив. подвôйно дѣлаюча **МАСНИЦЯ-EXPRESS** найменшу скôлькôсть солодкого молока, сметанки и сметаны въ найчистѣйше и найвкуснѣйше масло.

Щобы улегшити закупно моєи масницѣ, котра зладжена зъ вельми тревалого металю, и тому такожь служить яко прикраса начиня кухонного, ôдъ многихъ знаменитостей признана необходимою въ газдôвствѣ, ôдзначена на многихъ выставахъ золотыми и срѣбными медалями зъ огляду на єи величезне запотребованье, подаю тй масницѣ по можливо низькихъ цѣнахъ, а именно:

	зр. кр.	
Нр. I. 5 литр. сметаны обôйм.	8 —	разомъ зъ термометр.
„ II 10 „ „ „	11·50	
„ III 20 „ „ „	18·—	
„ IV. 50 „ „ „	45·—	

Всѣ иншй величины выконуються лише на жаданье.

Высылаєся по присланю грошей або за послѣплатою.

До ласкавои уваги.

Въ интересѣ П. Т. Публики, позволю собѣ звернути увагу щобы при закупнѣ масницѣ докладно дивитись на мою марку охоронну, бо тогдѣ лише ручу я за тревалôсть и доброту та обовязуюся сейчасъ звернути грошѣ кождому въ случаю, єсли масниця не подобаєся по єи одержаню. — Ласкавй замовленя прошу надсылати:

B. BALSAM,

властитель патенту и фабрикантъ ц к выкл. прив. масниць-Express.
у Вѣдни, II. Schiffamtsgasse Nr. 14. T.
Цѣнники даромъ и оплатно. Ôдпродаваючимъ рабатъ.
2369 11—12

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СИРІЮСЪ"

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручає добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ôдъ продуцентôвъ зъ Америки полудневои.

Коштує у Львовѣ:

1 кильо 1 90 зр.

на провинціи:

$4\frac{3}{4}$ кильо 9·60 зр. франко.

Ôдбирателямъ надъ 50 к. опустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родôвъ кавы, котрй оголошують иншй пôдъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто ôдъ продуцентôвъ, що можу доказати, и продаю єи найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Трієстѣ можна дôстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродає гуртôвникови на мѣсци, той знову гуртôвникови въ Европѣ, ôдъ тыхъ купує комисіонеръ, а ôдъ него ажь купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дôстане де инде по тôй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 127—?

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимає вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовує ихъ по

$4\frac{1}{2}\%$ на рôкъ.

2219 6—?

Тайна красы

выробу ПЕТРА КРОКЕВИЧА аптикаря въ Краковѣ.

Неимовѣрне подивлянье и надзвычайне признанье зô стороны красавиць для сего чудового и незвычайно скоро дѣлаючого средства робить, що сей препаратъ, выробу Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ, розхаплюють зъ нечуваною скоростею. Créme сей, справедливо названый „Тайною красы", ôддаляє въ тягу однои ночи всяку неделикатнôсть, стверджене, червонôсть шкôры, прищѣ, угры и лишаѣ гинуть безповоротно по ужитю сего знаменитого и найпевнѣйшого въ своихъ наслѣдкахъ средства котре навѣть лице поморщене чудово робить молодшимъ, надаючи єму красный справдѣ молодечій цвѣтъ. Уживаный щоденно на нôчь, чудово заховує цвѣтъ ôдъ всякого ствердненя шкôры, якъ рôвно-жь и ôдъ передвчасныхъ морщинъ. Тому то повинно се средство находитися въ тоалетѣ такъ молодои и краснои паночки якъ и красивои дамы.

Цѣна 1 зр, 1 зр. 50 кр. и 2 зр. 2398 5—?

SEIGEL'A пигулки розвôльняючй.

Найлучше средство противъ запору и лѣнивого дѣланя утробы.

Они не погôршують, якъ иншй лѣки, стану слабого, нѣмъ ôнъ лучше чуєся. Ихъ дѣланье, хочь лагôдне, але цѣлковите и безъ неприємныхъ наслѣдкôвъ, якъ, млоєня, рѣзаня въ жолудку и п. Seigel'a розвôльняючй пигулки суть найлучшимъ средствомъ, яке лишь коли вынайдено. Они чистять кишки ôдъ всѣхъ дразнячихъ субстанцій и удержують внутренности въ здоровю Найлучше средство противъ нищителѣвъ нашого житя, злого травленя и лѣнивого дѣланя утробы. Сй пигулки суть охороннымъ средствомъ противъ пропасницѣ и всѣхъ родôвъ слабости, они всѣ труючй складники зъ внутренностей ôддаляють. Пигулки дѣлають скоро а однакъ лагôдно не справляючи жадныхъ болѣвъ. Коли хто має прикрый катаръ, або сподѣваєсь пропасницѣ, чує болѣ въ головѣ, въ плечехъ або суставахъ, то Seigel'a пигулки катаръ усунуть а пропасницю ôдженуть Причиною обложеня языка зъ солонымъ смакомъ суть шкôднй матеріи въ жолудку. Кôлька дозъ Seigel'a пигулокъ очищують жолудокъ, усувають злый смакъ а поправляють апетитъ; зъ тымъ вертає здоровлье — Попсована пожива спроваджує блювоту, млоєнье и розвôльненье. Коли однакъ кишки ôдъ тыхъ нечистостей одною дозою Seigel'a розвôльняючихъ пигулокъ очиститься, то зникають неприємнй наслѣдки и здоровлье повертає. Seigel'a розвôльняючй пигулки, бранй передъ спаньемъ и не шкодячи спаню, усувають такожь всѣ зъ надмѣрного ѣдженя або питя повсталй злй наслѣдки — ЦѢНА однои коробки Seigel'a розвôльняючихъ пигулокъ **50 кр.** а. в. Дôстати ихъ можна въ подовгастыхъ пуделкахъ по всѣхъ аптикахъ Австро-Угорщины.

Иглава, 12 липня 1884.

ВПоважаный Пане!

Ôдъ многихъ лѣтъ терпѣвъ я на недугъ жолудка, котрый лучився зъ сильными болями грудей, тай я залишивъ вже всяку надѣю на выздоровленье. Тодѣ поручили менѣ „Shäker-a Екстрактъ" и коли я єго якійсь часъ заживавъ, назадъ повернуло моє здоровлье, такъ що я „Shäker-a Екстрактъ" кождому можу поручити а заразомъ дякую за успѣхъ. Зъ поважаньемъ

Марія Шевчикъ, жѣнка майстра шевского въ Иглавѣ.

Радштадтъ, 3 червня 1887.

ВПоважаный Пане!

Смѣю просити Васъ знову о 2 фляшки „Shäker-a" Екстракту и 6 пуделокъ Seigel-a пигулокъ розвôльняючихъ, котрй Вы зволили надôслати за послѣплатою. Менѣ зробили Вашъ Екстрактъ и Seigel-a пигулки дуже добре.

Зъ поважаньемъ

Иванъ Юдъ, властитель дому въ Радштадѣ, Понгавъ.

Властитель: A. I. WHITE, Limited, 35 Farringdon Road, London.

Головный складъ и головне мѣсце высылки „Seigel'a пигулокъ": Johann Nep. Harna, Apotheke „zum goldenen Löwen" in Kremsier (Моравія).
2135 6—12

МАГАЗИНЪ и РОБÔТНЯ ФУТЕРЪ

БРАТЕЙ ВРОНЬСКИХЪ

У ЛЬВОВѢ

улиця Театральна, Ч. 5, напротивъ костела катедрального въ домѣ капитулы — приймає: **футра до перехованя на лѣто.**

Всякй репараціи въ порѣ лѣтнôй суть значно таншй чимъ въ зимѣ. 2383 3—8

На свята!

Ножѣ столовй и вилки въ оленевôмъ и буйволовôмъ розѣ тузинъ по зр. 9, въ оправѣ альпаковôй зр. 15, зъ хиньского срѣбла зр. 30.
Ножѣ до мясива гнучкй зъ найлѣпшои стали по зр. 1·40, 1·60 и 2.
Ножѣ до тѣсть въ оправѣ гебановôй, штука зр. 1, въ оправѣ зъ кости слоневои штука зр. 7. Нôжь и вилки зъ пружиною охоронною въ звычайнôмъ розѣ, оленевôмъ або буйволовôмъ, пара зр. 1·20, 2, 2·50, 3.
Коркотяги по кр. 20, 30, 50, 75 до зр. 2.
Универсальнй машинки до тертя мигдалôвъ, цукру, булокъ и т. п. штука зр. 2·25.
Прилады до вытворюваня пѣны зъ яєць, масла, шодону и пончу, въ котрыхъ зъ нечуваною скоростею, бо ледви въ 15—20 секундахъ наведенй продукты можна выробити на пѣну зъ 2—6, 3—10, 6—20 яєць штука зр. 1·60, 2·—, 3·50.
Машинки до сѣканя мяса зъ ножами поодиноко до выниманя: меншй по зр. 5·50, бôльшй по зр. 6·50.
Стискачѣ шинокъ на деревл. политур. пôдставахъ, лекшй по зр. 3, тяжшй 4.
Формы на бабы, будинь, зульцѣ и т. п. ôдъ кр. 90 до зр. 4.
Формы на баранки зъ цукру або масла, по зр. 3, 3·50 и 4.
Формы на торты по кр. 60, 85 и зр. 1. Бляхи до тѣста ôдъ кр. 40, зр. 1. 32. 37. 42. $47\frac{1}{2}$. 53 ц/м.
Тацы зъ альпаки штука 3·50, 5·25, 7·50, 9·50, 11.75.
Тацы бляшанй, прекрасно лякерованй, ôдъ кр. 30 до зр. 4. — Поручає

АНТОНІЙ ГАЛЬСКІЙ

2420 2—8 **у Львовѣ, пляцъ Маріяцкій ч. 9.**

I. & C. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНѢ (BRÜNN)

улиця Фердинанда ч. 7/d

высылають за послѣплатою:

Матерія модна въ кратки, на сукнѣ жѣночй, зъ чистои вовны 90 цм. широка, 10 м. зр. 8 50.
WOLL-ATLAS, у всѣхъ модныхъ краскахъ, 90 цм. ширины, 10 м. зр. 6 50.
Кашмиръ, у всѣхъ модныхъ краскахъ, 90 цм. ширины, 10 м. зр. 4·50.
BAIGE, (найновѣйшй краски, 100 цм. ширины, 10 м. зр. 9·50.
Матерія брокатъ, у всѣхъ краскахъ, 60 цм. ширины, найновѣйшй десенѣ, 10 м. зр. 4.
Кретонъ, на сукнѣ жѣночй, добрый до праня, найнов. взоры, 70 цм. шир. 10 м. зр. 2·80.
Dreidraht, 60 цм. шир. ясно або темно сѣрый, 10 м. Іа. зр. 3·50. IIа. зр. 2.80.
Матеріи на шляфроки, такожь на жѣночй сукнѣ) 60 цм. шир въ кратки, 10 м. зр. 2 50.
Гарнитуры покрывалъ, (2 на лôжко а 1 на стôлъ) зъ рипсу зр. 4 50. зъ джуты зр. 3·50
Занавѣсы джутовй, турецкй десенѣ (2 бôчнй и 1 драперія) загально зр. 2·30.
КИЛИМКИ ДО ХОДУ, дуже тревалй, 10—11 м. довгй Іа. зр. 6 —, IIа. зр. 3·50.
Ковдра до накрываня, зъ атласу зр. 8·50, зъ rouge зр. 3.

ПОЛОТНО ДОМОВЕ, 29 вѣдень. лôктѣвъ, 1 штука $\frac{5}{4}$ зр. 5·50. $\frac{4}{4}$ зр. 4·20.
Веба Кинъ, 30 лôктѣвъ, лѣпша ôдъ полотна, 1 шт. $\frac{5}{4}$ зр. 7·50, $\frac{4}{4}$ зр. 5·80.
ШИФОНЪ, 30 лôктôвъ, 90 цм. шир. 1 шт. Іа. зр. 5·50, IIа. зр. 4·50.
ОКСФОРДЪ, 29 лôктѣвъ, найновѣйшй взоры, 1 шт. Іа. зр. 6·50, IIа. зр. 4·50.
КАНЕВАСЪ, на простирала, 29 лôктѣвъ, 1 шт. Іа. зр. 6., IIа. зр. 5·20.
Адамашковый Градль 30 лôктѣвъ, 1 шт. Іа. зр. 8·50, IIа. зр. 5·50.
СКАТЕРТИ, полотнянй, у всѣхъ краскахъ, 3 шт. $\frac{8}{4}$ зр. 2.— $\frac{6}{4}$ зр. 1
СЕРВЕТЫ, полотнянй, $\frac{4}{4}$ въ квадратѣ, 6 шт. зр. 1·20.
РУЧНИКИ, полотнянй, 6 шт. зъ тороками зр. 1·80 зъ бордюрою зр. 1·20.
ПРОСТИРАЛА, несшиванй, 2 м. довгй, $1\frac{1}{2}$ м. широкй, 1 шт. зр. 1·50.
СѢННИКИ зъ джутового полотна, комплетнй, великй, 1 шт. Іа. зр. 1·40, IIа. 90 кр.
Коцики передъ лôжко, найновѣйшй десенѣ, зъ флянелѣ, 1 пара зр. 2., зъ джуты зр. 1 30.

Взôрцѣ даромъ и франко.

2346 8—26

Звѣстну загально Впов. Публицѣ

Реставрацію и Торговлю Винъ, пôдъ золотымъ Оленемъ

перенѣсъ я зъ дому пôдъ ч. 17 при улици Краковскôй

пôдъ Три Короны при улици Трибунальскôй.

О кухню добôрну, смачну и здорову я постарався. Пивниця численно заосмотрена въ **знаменитй Вина краєвй и заграничнй** перворядныхъ фирмъ, котрй продаю у фляшкахъ и на мѣру.

Пиво Пильзненьске и Окоцимске просто зъ бочки.

Взявши такожь пôдъ власный зарядъ находячій ся въ тôмъ домѣ **Hotel Garni**, цѣлкомъ его я ôдреставрувавъ и свѣжо выладивъ, пôсля всякихъ бажань для загальнои выгоды Впов. Публики. дповѣдно устроєнй покоѣ на бôльшй або меншй зборы суть въ кождôмъ часѣ до диспозиціи.

Зъ поважаньемъ:

2412 2–4 **ВИЛЬГЕЛЬМЬ БРАЙТМАЄРЪ**
мѣскій реставраторъ.

Робôтня и складъ выробôвъ ножôвничихъ
пôдъ фирмою
ЮЛІЯНЪ ДУНИКОВСКІЙ
давнѣйше **при ул. Собѣского ч. 2**, теперь **при ул. Галяцкôй ч. 16.**
поручає свôй складъ выробôвъ власныхъ, якъ и заграничныхъ: французскихъ, англійскихъ и швайцарскихъ въ найлѣпшôмъ родѣ, рôвно-жь всякихъ иншихъ въ объемъ ножôвництва входячихъ, яко то:
ножѣ, ножички, бритвы, сцизорики и инструменты хирургичнй
принимає заразомъ всякй замовленя и направы котрй якъ найскорше
2323 и при цѣлковитôмъ вдоволеню Вп. Публики залагоджує. 6—7

НЕДУГИ ЛЕГКИХЪ.
Gas-Exhalation (Rectal-Injection)
лѣчить туберкулы (сухоты, нидѣнье) астму, хроничный катаръ бронхіяльный и т. д.

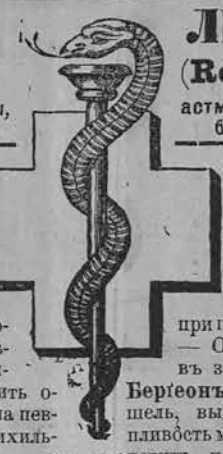

Неимовѣрный, позорно недосягненый идеалъ лѣкарѣвъ, можливôсть вылѣченя недугъ легкихъ, вже теперь цѣлкомъ вповнѣ осягнено. Посвѣдченя знаныхъ въ свѣтѣ професорôвъ и докторôвъ, сотки листôвъ вылѣченыхъ, зъ котрыхъ автентичнй копiи кождый одержить оплатно на бажанье, щобы на певно пересвѣдчитися, найприхильнотôмъ цѣлковито никнуть — сонъ и апетитъ повертають назадъ. Тягаръ тѣла побôльшуєсь ôдъ 1/2 до 1 кильогр. на тыждень. Намагаючій спосôбъ житя можна на ново розпочати.“ — **Проф. Cornil** и **проф. Verneuil** При астмѣ сейчасъ уступає бракъ ôддыху.—Цѣлковите вылѣченье часто въ 8 дняхъ. — **Проф. Dujardin Beaumetz:** „Хрон. катаръ бронхіяльный цѣлкомъ дався вылѣчити.“ — **Проф. Френцель** ôдд. **д-ръ Штаца:** „Прополасниця, нôчнй поты, кашель, выкиды уступають — незвычайный апетитъ збôльшаєся — тягару прибуває до 5 кильогр.“ — **Д-ръ M'Laughlin:** „Зъ 30-степеновыхъ туберкулôвъ всѣ основно вылѣчилися.“ — Те саме посвѣдчають и недужй. (Лѣченье само не єсть утяжливе, не перешкаджає и пôдъ загарантією безъ злыхъ наслѣдкôвъ.) — **Ц к. выкл. прив. Gas-Exhalations-Apparat (Rectal-Injector)** разомъ зъ способомъ уживаня для лѣкарѣвъ и **для власного ужитку** и зъ приладомъ до выроблювання газу высылаєсь за готôвку або послѣплату à 8 зр., зъ мѣриломъ газу à 10 зр.

Д-ръ Кароль Альтманнъ, Вѣдень, VII. Bez., Mariahilferstrasse Nr. 80. 2373 10—50

ИСИДОРЪ ВОЛЬ
у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 6
поручає Впов П. Т. Публицѣ свôй выключный складъ
Россійскои гербаты.

Одержує правильно що тыждень свѣжій транспортъ найлѣпшои гербаты зъ Москвы и поручає ей пôсля пôбôчь стоячого цѣнника

Замовленя залагоджуєся найретельнѣйше и скоро, такожь за послѣплатою, опакованье франко.

Особливо звертаєся увагу на ознаменитй роды К. & С. Попова.

		зр	кр
Кайсовъ, знам. чорна 1/2 кильо		1	60
„ „ мелянжь	„ „	1	80
Сушонгъ, знаменита	„ „	2	—
„ найлѣпша	„ „	3	—
Мелянжь каравана	„ „	4	—
Фу-чу-фу (Ч. I.	„ „	3	20
„ (Ч II.	„ „	4	60
„ (Ч. III.	„ „	6	—
К. & С. Поповъ (фунтъ 1 р. 60	р.	2	40
„ („ 2 „ —	„	3	—
„ („ 2 „ 50	„	3	75
Высѣвки (знаменита 1/2 кильо		1	60
„ (Г. prima „	„	1	80
„ (non plus ultra „	„	2	50

Ласкавй поручення почтою, опакованье франко. 2083 19–20

ПЕТРО КРОКЕВИЧЬ
аптикарь въ Краковѣ
улиця Баштова при плянтахъ (рôгъ Ринку Клепарского)
поручає власнй выробы
яко правдиву одиноку добычь найновѣйшихъ часôвъ, приносячу хорому неоцѣненй, спасеннй користы, о чѣмъ свѣдчать щоразъ численнѣйшй признаня похвалы и т. п., якъ неменше посвѣдченье лѣкарске, а именно:

До Высокоповажаного пана Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ.

Въ численнôй моѣй практицѣ уживавъ я перерôбки лѣчничй выгаданй и выроблений Вами, завсѣгды зъ знаменитымъ успѣхомъ въ недугахъ, противъ котрыхъ они пристосованй. Препараты Вашй ôдзначалися одноцѣлою якостею що-до формы и доброты, не пôдпадáли розкладови, приемнй въ уживаню а певнй въ бажаныхъ наслѣдкахъ. Мыло менѣ проте высказати Высокопов. панови моє цѣлковите признанье, заразомъ желанье дальшои такъ успѣшнои працѣ въ щасливо начатôмъ напрямѣ для добра недужои людскости. — Щасть Боже!

Львôвъ дня 16 марта 1888 р. **Др-ъ Юлій Корвинъ Гонсьоровскій**
лѣкарь зелѣзницѣ Кароля Людвика.

Вино хинове, средство лѣчниче, взмагаюче силы, стравнôсть, надзвычайно поручане, особливо у женщинъ слабосильныхъ, блѣдыхъ и т. п.

Вино хинове зъ зелѣзомъ, поручане молодымъ особамъ для осягненя зросту и розвою тѣла, надає крови силу, збôльшаючи скôлькôсть тѣлокъ крови, змôцняючи жолудокъ пôдносить апетитъ, лѣчить загальнй ослабленя, блѣдачку и т. п., а одиноке для реконвальесцентôвъ по хоробахъ горячковыхъ винищаючихъ.

Вино зелово-ромбарбарове, вытягъ винный зъ правдивого корѣня Ревеня хиньского (Radix rhei chinensis) и зелъ, збôльшаючихъ рухи хробачковй кишокъ черезъ то легко розвôльняюче; знамените въ затканяхъ, часто повтаряючихъ-ся здутяхъ, довготреваючôмъ катарѣ, дванацятницѣ и въ упорчивôй жовтачцѣ.

Вино зелово-пепсинове, вытягъ зъ зелъ краєвыхъ и найлѣпшои пепсины de Rostock, одиноке успѣшне средство пôдносяче травленье, розпускаюче бѣлко, затымъ одиноке въ неестравности, хроничныхъ катарахъ жолудка або на тлѣ туберкуличнôмъ атонiи кишокъ у людей старыхъ, дуже помôчне у дѣтей зле ôджившлюваныхъ, анемичныхъ и шкрофуличныхъ.

Амигренъ, незрôвнана помôчь въ сильнôмъ болю головы. Ложочка ôдъ кавы зажита успокоює найсильнѣйшу мигрену.

Кальльонъ, одиноке средство на найстаршй и найдолегливѣйшй нагнѣтки. По насмарованю нагнѣтокъ сейчасъ перестає болѣти, а въ 24 годинахъ ôдпадає безъ найменшого болю.

Хильоль, лагодить по кôлькоразовôмъ ужитю найбôльшй болѣ ревматичнй, пострѣлы, подагру и т. п

Сарсапариліянъ зъ корою хиновою, узнаный яко найлѣпше средство въ немочахъ походячихъ зъ зôпсутя сокôвъ и зъ ôдтя повстаючого вадливого складу крови, въ недокровности и т. п.

Зѣлье грудне зô свѣжихъ, лѣчничихъ зелъ волоскихъ, котрй вже неразъ навѣть въ прикрыхъ розличныхъ выпадкахъ слабости давали надсподѣване полѣпшенье терплячому, то въ слабостяхъ грудныхъ то легкихъ, противъ астмы, всякои душности и т. п. Усувають они тяжку дыхавицю, всякй закатареня легкихъ и грудей, зафльегмленя, кольки въ грудехъ, упорчивый кашель и т. п. Цѣна зр. 1·20

Сиропъ грудный при тяжкихъ або застарѣлыхъ немочахъ, уживаный бувае рôвночасно зъ зѣльемъ льоретаньскимъ противъ сухотъ и слабостей грудныхъ и легкихъ и т. п Цѣна 2 зр.

Кроплѣ жолудковй. Средство знамените и незрôвнане у всѣхъ слабостяхъ жолудка. Цѣна 35 кр. 2068 37—0

Замовленя выконуєся ôдворотною почтою.

Зъ численныхъ подякъ наводимо ось тй:

Высокоповажаный Пане Аптикарю!

Бажаю, щобы кождому хорому такъ знаменитый успѣхъ давали лѣки зъ Вашихъ выробôвъ, якъ моѣй женѣ, котрй надсподѣвано успѣшно дѣлали и прошу о надôсланье менѣ ще Амигренъ и капель жолудковыхъ. Зъ поважаньемъ

Пшôвъ д 3 липня 1887 р *Леопольдъ Ковалик*ъ
(Рыбникъ, Oberschlesien).

Высокоповажаный Пане!

Узнаю дѣйстну успѣшнôсть Вашихъ выробôвъ, досвѣдчивши на собѣ — Се посвѣдчаю ретельно. Зъ поважаньемъ

Schönpriesen b. Aussig 25 мая 1787 р. *Новаковскій*
директоръ фабрики цукру.

Вп Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви въ Краковѣ.

Страдаючи ôдъ пôвтора року на сильный, невылѣчимый кашель, сполученый зъ рôзными тяжкими недугами, мимо тутешныхъ радъ лѣкарскихъ, чувся я безъ надѣѣ житя, а яко отець кôлькоро дѣтей, хапаючись вкôнци рôзныхъ способôвъ до поратованя здоровля, случайно зъ порады чужои приязнои менѣ особы, уживъ я „Зѣля грудного“ выробу аптикаря Вповажаного Пана Петра Крокевича, и по ужитю чотырохъ пачокъ „Зѣля грудного“ и Сиропу ôдзыскавъ цѣлковито здоровлье, могучи о власныхъ силахъ уже працювати и тымъ чиномъ бодай частину щастя дѣтемъ моимъ удѣлити. Чуюсь тому спонуканымъ заявити найширшу вдячнôсть Вповажаному Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви мѣсцевому, за выробъ „Зѣля грудного“, бо житье мое лишь ужитю того Зѣля завдячую.

Зъ глубокимъ поважаньемъ
Кракôвъ, дня 28 мая 1886 р. *Михаилъ Трыбальскій*,
друкарь литографичный.

Высокоповажаный Пане!

Вычитавши зъ газетъ дня 28 мая с. р. пôдяку Вамъ Вповажный Пане, а почуваючись зарôвно до обовязку вдячности, маю честь тую-жь въ высокôй степени заявити Вамъ, Вповажный Пане, бо Ваше „Зѣлье грудне“ и „Сиропъ“, и въ загалѣ Вашй выробы не лишь менѣ самому, але дуже многимъ, де заходили сумнѣвы що-до здоровля давали чудный успѣхъ. Маючи отже много завдячити Вашимъ выробамъ, приймѣть Вповажаный Пане выразы моеи вдячности, а заразомъ зичливости, успѣху въ дальшôмъ розвою свонхъ выробôвъ такъ для добра власного, якъ и зъ пожиткомъ для людскости!

Остаю зъ довжнымъ поважаньемъ *Кс. Е. Вернеръ*,
Кракôвъ 1 червня 1886 р. Реформатъ.

Честный Пане!

Страдаючи ôдъ 20 лѣтъ на гемороиды и упрямый бôль въ жолудку, на дыхавицю и сполучене зъ нею замуленье мѣхура, на затвердженье и иншй долегливости, уживъ я кôлька фляшокъ „Капель жолудковыхъ“, котрй зробили менѣ надзвычайну пôльгу, що посвѣдчаю згôдно зъ правдою и совѣстею. *Фишеръ*,
Ряшѣвъ, дня 21 червня 1886 р. совѣтникъ ц. к. суду.

ДИРЕКЦІЯ
ТОВАРИСТВА ВЗАИМНЫХЪ УБЕЗПЕЧЕНЬ
въ Краковѣ

подає до загальнои вѣдомости пôсля §. 11 Статуту Градового

Выказъ найвысшихъ цѣнъ

по якихъ плоды земнй въ роцѣ 1888 ôдъ граду могуть бути убезпеченй:

	Родъ плодôвъ земныхъ	въ повѣтахъ: A. Бяла, Бохня, Бжеско, Хшанôвъ, Домброва, Горлицѣ, Грибôвъ, Ясло, Кольбушова, Кракôвъ, Лиманова, Мысленицѣ, Мелецъ, Новый Санчъ, Новый Торгъ, Нисько, Тарнôвъ, Пильзно, Ропчицѣ, Тарнобжегъ, Вадовицѣ, Величка, Живець.	B. Бжозôвъ, Цѣшанôвъ, Добромиль, Долина, Дрогобичъ, Городенка, Ярославъ, Яворôвъ, Коросно, Калушъ, Лиско, Львôвъ, Ляньцутъ, Мостиска, Перемышль, Рава, Рящôвъ, Рудки, Самбôръ, Сянôкъ, Старемѣсто, Стрый, Турка, Жовкôвъ, Жидачѣвъ.	C. Богородчаны, Бôбрка, Борщѣвъ, Броды, Бережаны, Бучачъ, Чорткôвъ, Городенка, Гусятинъ, Камѣнка струм., Коломыя, Косôвъ, Надвôрна, Пôдгайцѣ, Перемышляны, Рогатинъ, Скалатъ, Снятинъ, Сокаль, Станиславôвъ, Тернопôль, Товмачъ, Теребовля, Залѣщики, Збаражъ, Золочѣвъ, Буковина.
		Цѣна за 100 кильо зерна зр. в. а.		
1	Жито озиме	6·—	5·50	5·—
2	„ яре	5·50	5·—	4·50
3	Пшениця озима	7·50	7·—	6·50
4	„ яра	7·—	6·50	6·—
5	Ячмѣнь	6·—	5·50	5·—
6	Оркишь	6·—	5·50	5·—
7	Овесъ	5·—	4·50	4·50
8	Гречка	6·—	5·50	5·—
9	Кукурудза	6·—	5·50	5·—
10	Просо	6·—	5·50	5·—
11	Горохъ звычайный	6·—	5·50	5·—
12	Горохъ (Викторія)	8·—	7·50	7·—
13	Бôбъ	6·—	5·50	5·—
14	Фасоля	8·—	7·50	7·—
15	Сочевиця	7·—	6·50	6·—
16	Сочевиця шелягова	12·—	11·—	10·—
17	Вика	5·50	5·—	4·50
18	Тимотка	24·—	23·—	22·—
19	Конюшина червона	38·—	37·—	36·—
20	„ бѣла и шведска	45·—	44·—	43·—
21	Рѣпакъ зимовый	10·—	9·50	9·—
22	„ лѣтный	9·—	8·50	8·—
23	Лнянка	8·—	7·50	7·—
24	Конопляне волокно	22·—	20·—	18·—
25	Насѣнье конопляне	9·—	8·—	7·—
26	Ленъ волокно	28·—	25·—	23·—
27	Насѣнье лняне	11·—	10 —	9·—
28	Макъ	26·—	24·—	22·—
29	Кминокъ	22·—	21·—	20·—
30	Анижь россійскій	23·—	21·—	20·—
31	„ плоскій	25·—	24·—	22·—
32	Картофлѣ	1·50	1·20	1·—
33	Хмѣль	65·—	62·—	60·—

I. **Цѣны убезпечень, а не цѣны торговельнй** будуть служити въ случаю градобитя за пôдставу вынагороды. Можна подавати до убезпеченя цѣны низшй ôдъ высше означеныхъ; цѣнъ высшихъ Дирекція до убезпеченя пôсля §. 11 Статуту не може принати. **Выимку пôдъ тымъ взглядомъ робить хмѣль.** Цѣна максимальна хмелю може бути на представленье убезпеченого по выказаню важныхъ причинъ Дирекцією а Репрезентацією пôдвысшена **въ часѣ треваня забезпеченя** за доплатою ôдповѣдного зачисленя, о скôлько хмѣль до сеи поры не зôставъ черезъ градъ ушкодженый, и тодѣ цѣна пôдвысшена буде служити пôдставою до вынагороды въ случаю градобитя.

2425 1—1

Дирекція Товариства Взаимныхъ Убезпечень въ Краковѣ.

З. Слонецкій. М. Лемпковскій. Г. Кешковскій.

За передрукъ не платиться.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 76. Львôвъ, Второкъ 5 (17) цвѣтня 1888. Рôчникъ IX.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских святъ) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека пайзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. Надôслане по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 21, H. Schalek I Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:
на цѣлый рôкъ . . . . . 16 зр.
на пôвъ року . . . . . 8 зр.
на чверть року . . . . . 4 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична.

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатай вôльний ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

☞ Зъ днемъ 1 (13) цвѣтня почався **другій кварталъ сегорôчного выдавництва щоденного „Дѣла“.** Просимо отже нашихъ квартальныхъ П. Т. предплатникôвъ якъ и довжникôвъ поспѣшити зъ надсыланьемъ предплаты.

Законъ о покликуваню резервы.

Дня 13 с. м. предложено рôвночасно въ австрійскôмъ и угорскôмъ парляментѣ проєктъ закона о выимковôмъ покликуваню резервы и резервы доповняючои до чинной служby въ часѣ мира, котрый такъ звучить:

§. 1. Покликанье резервистôвъ першого року и першихъ 3 лѣтъ резервы доповняючои може бути ужите, наколи того вымагають особлившй обставины, въ мѣру и на часъ конечной потребы на приказъ цѣсаря до чинной служby; може однакожь позôставати въ чинной службѣ лишь такъ довго, о скôлько належить до повысшои клясы резервы взглядно до наведеныхъ лѣтъ асентерунковыхъ. Право се не дотыкає тыхъ резервистôвъ, — котрй — наколи-бъ мали ще служити при линіи — посѣдали-бы право на сталый урльопъ, ôдтакъ тыхъ резервистôвъ доповняючихъ, котрй не порядкомъ льосованя, але въ наслѣдокъ якихсь взглядôвъ правныхъ дôсталися до резервы доповняючои.

§. 2. Тй резервисты, що на пôставѣ того закона будуть покликанй до чинной службы, будуть — коли були що найменше черезъ два мѣсяцѣ задержанй въ чинной службѣ — увôльненй пôдчасъ свого дальшого обовязку службы резервовои ôдъ всякихъ вправъ.

§. 3. Законъ сей входить въ житье зъ днемъ єго оголошеня, а переведенье єго поручаєся министрови краєвои обороны, котрый має порозумѣтися въ тôмъ взглядѣ зъ министромъ вôйны.

До предложеня суть долученй слѣдуючй поясненя: Ôдповѣдно до закона войскового суть до розпорядженя для чинного стану арміи на мирнôй стопѣ лишь три лѣта обовязанй до службы въ линіи, котрыхъ число установлене законами о бранцѣ єсть мало означене, що той станъ обмежаєся фактично на минимумъ и не дозволяє на розширенье въ поодинокихъ обставинахъ, якихъ частковй пôдвысшеня стану вымагають. Резерва може бути покликана по части або въ цѣлости лишь на приказъ цѣсаря для доповненя чинной армiи и маринарки на стопу воєнну. Належачй до резервы доповняючои мають по осьмонедѣльнôй вправѣ въ часѣ мира лишитися въ станѣ нечиннôмъ, хочь дотычнй зъ дуже малою выимкою дôстають то надзвычайне увзглядненье въ сповнюваню свого обовязку службы войсковои лишь въ наслѣдокъ выльосуваня.

Щобы отже въ интересѣ державы можна вдоволити заходячимъ окремымъ потребамъ, безъ уживаня далеко идучихъ средствъ, якъ принятя формального стану воєнного, проситься о уповажненье, въ мѣру потребы о позволенье покликувати до службы першого року резервы, то єсть такихъ елементôвъ, котрй мають потрѣбне сильне образованье до службы въ линіи и трохъ першихъ лѣтъ резервы доповняючои.

Тымъ способомъ пôднесеся презенційный станъ въ часѣ мира о 110.000 людей, служба въ часѣ мира буде майже пôднесена зъ 3 на 4 роки а кошты будуть выносити кôлька мілiонôвъ.

Зъ рады державнои.

208 засѣданье палаты послôвъ зъ 12 н. ст. цвѣтня.

До палаты увôйшли два предложеня: одно о продовженье завѣшеня судôвъ присяжныхъ въ судовôмъ окрузѣ дальматиньскôмъ Катаро на одинъ рôкъ; друге, о продовженье закона зъ 25 червня 1886 р. о судоводствѣ въ анархистичныхъ справахъ карныхъ на дальшй три роки, т. є. до 25 червня 1891 р.

Пос. Рихтеръ зъ тов. поставивъ до министра торговлѣ таку интерпеляцію: Угорскій рядъ внѣсъ недавно въ соймѣ проєктъ закона о комнатахъ лицитаційныхъ, щобы тымъ способомъ усунути страшнй надужитя по мѣстахъ. Нинѣ дѣєся такъ, що малый кружокъ спекулянтôвъ (въ Галичинѣ жиды — *Ред.*) хитрощами або и насильствомъ забирає за смѣшнй цѣны товары при добровôльныхъ чи примусовыхъ лицитаціяхъ и величезнй має користи зъ кривдою найбѣднѣйшои верствы населеня. Въ Парижи такй публичнй комнаты лицитаційнй „Hôtel des Ventes“ суть уже ôдъ 1801 року и показалися дуже користными. Коли отже въ Угорщинѣ стараються о такй институты, то належить постарати́сь о нихъ и въ Долитавщинѣ, тымъ бôльше, що „лицитаційнй гієны“ зъ Угорщины готовй перенестися на сей бôкъ Литавы. Интерпелянтъ отже запытує, чи рядъ австрійскій схоче внести такій проєктъ закона?

Потôмъ приступлено до порядку дневного.

Зъ цѣкавѣйшихъ петицій: Петиція — а богато ихъ було — о знесенье рогачокъ ôдъ дорôгъ и мостôвъ на гостинцяхъ державныхъ ôдступлено рядови для найдокладнѣйшого осуду. — Петицію о. Данила Таячкевича зъ Закомаря, въ львôвскôй архидіецезіи, о признанье єму запомоги въ квотѣ 103 зр. рôчно за роки 1885 и 1886 ôдступлено рядови. — Надъ петиціею католич.-консервативного Товариства народного въ Графендорфъ въ Стиріи: а) о приверненье католицкого характеру школамъ стирійскимъ и 6-лѣтнои науки шкôльнои; б) о знесенье нотаріятôвъ и радъ повѣтовыхъ; в) о застановленье продажей черезъ лицитаціи грунтôвъ, а заведенье секвестру, — перейдено безъ дебаты до порядку дневного.

Опôсля наступило справозданье зъ внесеня пос. бар. Чіяні и тов. о выданье закона, котре змѣнило-бы ординацію выборчу въ Тироли въ тôмъ дусѣ, щобы для выборцѣвъ бôльшихъ посѣлостей не було тôлько одно, якъ доси, мѣсце выбору въ Инсбруку, але щобы було ще и въ полуденнôмъ Тироли, де замешкують Італіянцѣ. При тôй справѣ вывязалася горяча дебата. Нѣмцѣ-либералы побачили въ тôмъ очевидну небезпечнôсть для нѣмецкого елементу въ Тироли. Генеральна дебата надъ тымъ предметомъ, для пасъ Русинôвъ впрочѣмъ мало цѣкавымъ, заняла цѣле засѣданье.

209 засѣданье палаты послôвъ зъ 13 н. ст. цвѣтня.

До палаты увôйшовъ проєктъ о выимковôмъ покликуваню резервы и запасовои резервы до активнои службы пôдчасъ мира.

По ôдповѣдяхъ мин. Дунаєвского на кôлька интерпеляцій въ спеціяльныхъ не обходячихъ Русинôвъ справахъ, почалася спеціяльна дебата надъ проєктомъ о змѣнѣ ординаціи выборчои въ Тироли. Палата ухвалила три мѣсця выборчй.

Дальше зъ порядку дневного слѣдувало справозданье комисіи зелѣзничои зъ внесеня пос. Рихтера и тов. о дешевше вожененье роботникôвъ зелѣзницями. Комисія внесла резолюцію взываючу министерство торговлѣ, щобъ оно старалось для роботникôвъ такожь на приватныхъ зелѣзницяхъ выєднати такй улекшеня, якй они вже мають на зелѣзницяхъ державныхъ; дальше, щобы зô всѣхъ важнѣйшихъ центрôвъ роботничихъ ходили въ найблизшу околицю поѣзды для роботникôвъ; наконець, щобы ôдъ билетôвъ для роботникôвъ не брано належитости стемплевои. — Внесенье комисіи палата приняла.

Опôсля слѣдували справозданя комисіи судôвничои зъ урядовыхъ проєктôвъ о двохъ фиденкомисахъ: Людвигсторфа въ Гунтерсдорфъ и бар. Василька въ Серетѣ.

При справѣ фиденкомису Людвигсторфа знявъ першій голосъ:

Пос. д-ръ Гайльсберґъ (зъ лѣвицѣ): Мы — сказавъ ôнъ — уже на 75 засѣданю сей каденціи заявили, що мы все будемо голосувати противъ всякого фиденкомису. Нинѣшна бôльшôсть парляментарна має нѣбы то въ програмѣ гоѣти соціяльнй раны, а тымчасомъ выступає зъ що-разъ новыми фиденкомисами! (*Браво! зъ лѣвицѣ.*) Выповѣдаєся вôйну великому капиталови, а все таки ôнъ не такій небезпечный, бо рѣдко остає въ одной родинѣ до третого поколѣня, — а тымчасомъ черезъ творенье фиденкомисôвъ вяжеся землю на столѣтя въ кôлькохъ поодинокихъ рукахъ такъ, що тысячамъ а тысячамъ родинъ рабуєся право прийти до власного, хочь-бы дрôбного кусничка землѣ, на котрôмъ бы могли працею рукъ своихъ забезпечити своє истнованье. Се тымъ бôльше гôдне сожалѣня, бо черезъ творенье фиденкомисôвъ выперто зъ деякихъ сторôнъ селянъ-хлѣборобôвъ, а въ деякихъ сторонахъ спроваджено вже такй ôдносины, якъ въ Ирляндіи! Коли ще до того зважити, якъ властителѣ такихъ фиденкомисôвъ своєи силы надъужываютъ (*Такъ єсть! зъ лѣвицѣ*), то мы мусимо тымъ завзятѣйше стояти противъ фиденкомисôвъ. И дивне диво! Нинѣ въ радѣ державнôй, зъ однои стороны комисія, выбрана для розслѣдженя причинъ упадку дрôбныхъ господарствъ рôльничихъ, въ своѣмъ справозданю поручає правительству застановитись надъ парцеляцією бôльшихъ посѣлостей и заколонизуваньемъ нарцель селанами, щобъ запобѣгти вытворюваню пролетаріяту селяньского, — то рôвночасно зъ другои стороны вносяться фиденкомисы одинъ за другимъ (*Слухайте! зъ лѣвицѣ*). Звертаю на то увагу и надѣюсь, що бôльшôсть покаже свою охорону слабыхъ противъ дужихъ не тôлько словами але и чинами (*Грôмкй оплески зъ лѣвицѣ*).

По промовѣ мин. Пражака и справоздавця Фухса за проєктомъ, палата фиденкомисъ ухвалила.

При проєктѣ фидекомису бар. Василька на Буковинѣ вывязалася ще горячѣйша дебата. Противъ проєкту выступивъ

П. Оттонъ Полякъ (зъ лѣвицѣ): Я и мои товаришѣ — говоривъ ôнъ — єсьмо принципіяльными противниками фиденкомисôвъ. При сѣмъ фиденкомисѣ говорять зъ однои стороны, що ôнъ лежить въ Буковинѣ, а зъ другои, що се фиденкомисъ лѣсовый. Коли-жь властиво належить противъ твореня фиденкомисôвъ протестувати? Може ажь тогдѣ, якъ уже всюды буде такъ, якъ въ Чехіи, де 12% великои посѣлости звязанои фиденкомисами, а въ загалѣ ¼ часть всеи землѣ не може змѣнити властителя? Де густѣйше населенье, де интензивнѣй-

---

4)

Згадки изъ семинарского житя у Львовѣ.

Списавъ пôсля нотатокъ В. зъ С.

(Дальше.)

Позиція о. Желехôвского катихита и сторожа моральности, якъ и о. Левицкого професора руского языка була въ першихъ хвиляхъ трудна и оба мали передъ собою не легку задачу. Заставши руску шкôльну молодѣжь спольщеною, индиферентною, не почуваючою себе до своєи народности, ôдчужену ôдъ церкви и матѣрного слова, тй два піонеры взялись енергично до тяжкои роботы. Коли о. Левицкій почавъ ôдъ азбуки старшихъ и молодшихъ въ гимназіи студентôвъ учити руского языка, картаючи зъ вродженымъ єму сарказмомъ индиферентныхъ и непрогресовыхъ студентôвъ, то о. Желехôвскій впровадивъ знов руску молодѣжь до рускои церкви, оснувавъ мѣжь нею спѣвъ церковный, запровадивъ руску конверзацію, а выкладаючи науку религіи по руски, голосивъ и студентскй екзгорты въ материнôй мовѣ. Вспираючи одинъ другого, не зважаючи на великй перешкоды, тй два професоры збудили межи студентами ту малу искорку народного почутя, котра зъ часомъ розгорѣлась, а теперь горить яснымъ свѣтломъ. Згаданй рускій патріоты, зъ повнымъ любови серцемъ для учащои-ся молодежи, працювали вытревало и щиро, поки мовь тй инжинеры не дôбралися до покладу дорогоцѣнного металю. Положеныхъ въ тôмъ напрямѣ заслугъ нѣхто тымъ двомъ мужамъ ôдмовити не може, а тымъ менше не ôдмовить имъ и ихъ біографъ.

Коли о. Желехôвскій и о. Левицкій появилися яко професоры въ перемыскôй гимназіи, була шкôльна молодѣжь здеморализована. Маючи мало предметôвъ до наукъ, училась мало, провадила завзятй а часто и кровавй зъ Жидами бôйки, забирала Жидамъ изъ-за ôконъ переховуванй студженй шабасовй рыбы и другй ласощѣ а то такимъ способомъ, що прикладаючи до шибъ густо глиною намащеный папѣръ, тихцемъ вытискала ôкна. Вдираючися въ чужй огороды, робила шкоды, не щадивши и красного огорода гимназійного професора Журавского, вправлялася до картъ, файокъ, солодкои есенціи, и т. д. Немало деморализували гимназіяльныхъ студентôвъ знанй зъ буты философы перемыскй, котрй зъ гимназіястами разомъ по домахъ мешкали. На выдѣлахъ философичныхъ выкладали професоры, що не выпытували въ курсахъ философôвъ, а при тôмъ рѣдко коли и читали катальоги. Маючи университетску свободу, галасливй философы волочилися зъ грубыми палицями въ рукахъ та зъ файками на довгихъ цибухахъ, по домахъ своихъ товаришѣвъ и по кнайпахъ, де выправляючи „бібы“, промышляли надъ збытками, до якихъ часто уживали и малыхъ студентôвъ.

На выдѣлахъ философичныхъ выкладалися тогдѣ ось тй предметы: На I. роцѣ: религія, философія, математика и геометрія, филологія-латина и исторія натуральна. На II. роцѣ: религія, философія, физика, филологія-латина и исторія универсальна. Въ згадуваныхъ мною часахъ були професорами на выдѣлахъ философичныхъ въ Перемышли: д-ръ Александеръ Завадскій (Шлезакъ) для физики; Павло Вислоцкій (Русинъ, философами „Фуярою“ прозваный) для исторіи натуральнои; Тома Кунцекъ (Шлезакъ, пôзнѣйшій директоръ гимназіи перемыскои) для филологіи и исторіи универсальнои; д-ръ Войтѣхъ Урбаньскій (Полякъ, теперь библіотекарь при университетѣ львôвскôмъ) для философіи и педагогики; о. Вячиславъ Хлебечекъ (Чехъ) для математики и геометріи; о. Тома Поляньскій (Русинъ) для науки религіи.

О. В. Хлебечекъ, родженый 1782 р., секуляризованый Піяръ, совѣтникъ латиньскои консисторіи перемыскои, бувъ найстаршимъ професоромъ на лицею перемыскôмъ, мавъ бо 67 лѣтъ житя, и бувъ тутъ професоромъ математики и геометріи ôдъ першого року послѣ основаня лицею. Низькій, неприємный лицемъ, марсовый и сердитый, зъ лысою головою, яку покрывавъ заднымъ волосьемъ, недоступный, — бувъ ôнъ пострахомъ для философôвъ. Философы дуже ненавидѣли єго, боялись якъ огня, бо у него не було нѣ протекціи, нѣ помилованя. По знесеню выдѣлôвъ философичныхъ въ Перемышли Хлебечекъ спенсіонувався, выѣхавъ до Чехіи и тамъ яко ювилятъ померъ въ Хрудимѣ.

Якъ въ гимназіи, такъ и на выдѣлахъ философичныхъ, выкладалися всѣ предметы и наука религіи въ нѣмецкôй мовѣ. На недѣльнй и святочнй богослуженя ходили философы окремо ôдъ насъ гимназіястôвъ до францисканьского костела, де по службѣ Божôй голосивъ имъ о. Тома Поляньскій нѣмецкй екзгорты. На тй екзгорты приходили до костела урядники Нѣмцѣ зъ своими родинами и дуже ихъ хвалили, бо якъ були они старанно обробленй, такъ и въ клясичнôй нѣмеччинѣ голошенй.

О. Тома Поляньскій, родженый въ Фульштинѣ 1822 р, руконолаганый епископомъ Іоаномъ Снѣгурскимъ 1845 р., обнявъ яко суплентъ въ рôкъ по своѣмъ рукополаганю катедру науки религіи на выдѣлахъ философичныхъ въ Перемышли, а то по смерти о. Игнатія Кубаєвича, котрый ôдъ заснованя лицея бувъ професоромъ религіи ажь до 1846 р. Въ 1847 р. зôставъ о. Т. Полиньскій актуальнымъ професоромъ науки религіи. Въ першихъ лѣтахъ своєи професуры манифестувався о. Т. Поляньскій яко добрый Русинъ и тримався Русинôвъ. Сповняючи при катихитурѣ ще обовязки другого провѣдника катедрального, належавъ ôнъ до першихъ людей, котрй замѣсть польскихъ почали рускй проповѣди голосити въ недѣлѣ и свята въ катедральнôй церкви. Въ памятнôмъ 1848 конституційнôмъ роцѣ, коли почали Русины добиватись рôвноуправности своихъ народныхъ правъ, пôдправъ о. Т. Поляньскій руску народну справу не тôлько словами але и перомъ та дѣлами. Написавши патріотичну статью „Słowo jedno w celu wzajemnego porozumienia się“, зъ котрою въ архивахъ по церквахъ стрѣтитись можна, бо консисторія розôслала єи була печатану по приходствахъ, ôнъ писавъ ще бôльше и дававъ на свôй накладъ печатати рускй пѣсни, якй мѣжь нами студентами розходилися и мы ихъ спѣвали. Яко выбраный секретарь основанои „Рускои Рады“ въ Перемышли, дуже интересувався аматорскимъ народнымъ театромъ въ Перемышли. Русины єго любили и горнулися вокругъ него.

Мало-по-малу почавъ ôнъ однакъ холоднѣти для народнои справы и перейшовъ до польского табору, бо яко честилюбный человѣкъ думавъ, що Поляки суть въ силѣ дати ему бôльше, якъ бѣднй Русины. Зъ тои причины не принявъ ôнъ пралатуры схолярха катедрального, яку ему тогдѣшній епископъ перемыскій Григ. Яхимовичъ предкладавъ, надѣючись одержати зъ часомъ высше ôдъ пралатуры достоиньство зъ рукъ намѣстника гр. Агенора Голуховского, котрому въ услуги ôддався. Въ 1856 р. именовано катихита о. Т. Поляньского директоромъ гимназіи въ Самборѣ. Въ 1859 р. належавъ ôнъ до членôвъ комисіи, котра пôдъ проводомъ гр. Аг. Голуховского радила надъ тымъ, чи не далась-бы кирилиця заступити латиньскими буквами. Покликаный зъ Самбора 1859 р. до Львова на заступника инспектора шкôлъ народныхъ при ц. к. намѣстництвѣ, ôнъ повернувъ по корот-

ша господарка, тамъ бôльше фиденкомисôвъ. Въ Чехіи, де на 1 □ клм. выпадаѥ 107 мешканцѣвъ, 12% землѣ ѥсть въ фиденкомисахъ, а въ Тироли, де на 1 □ клм. припадаѥ 33 мешканцѣвъ, тôлько $^{3}/_{100}$% землѣ въ фиденкомисѣ. Чому-жь въ Тироли не творите фиденкомисôвъ, коли ôнъ такій помôчный на охорону лѣсôвъ, а въ Тироли — лѣсы! (*Браво! зъ лъвицъ.*) Противъ фиденкомисôвъ заявилися всѣ найбôльшій люде науки: Кантъ, Шиллеръ, Ґете, Лессингъ, Стуартъ-Мілль и др. Я можу поставитись въ положенье шляхтича-пана и може оправдавъ-бымъ ѥго бажанье, щобы посѣданье остало на завсѣгды въ ѥго родинѣ, — але нѣякъ не можна оправдати, що держава пôдпираѥ такій ѥгонизмъ фамилійный! (*Браво зъ лъвицъ.*) Кôлько то тысячей людей могло-бы на предкладаныхъ тутъ фиденкомису посѣлостяхъ поселитись. Ну, для бôльшости австрійского парляменту фамилійнѣ бажаня п. Василька вартій далеко бôльше, якъ родинній бажаня многихъ тысячь, котрій тамъ могли-бы завести свои оселѣ! (*Браво зъ лъвицъ.*) Нѣякои институціи нарôдъ такъ ненавидить, якъ фиденкомисы; ôнъ знаѥ, що они суть ракомъ для державы и головнымъ жереломъ цѣлои протекційнои системы въ Австріи, — и ѥго правда. Статистика протекціи и синекуръ въ Австріи доси ще не уложена, але она була-бы дуже заслуженымъ дѣломъ и показала-бы, якъ панове зъ кругôвъ шляхты въ молоденькихъ лѣтахъ доходять до высокихъ становищь, якъ нѣколи нѣхто зъ мѣщаньского стану. Талантъ и здôбнôсть унаслѣджуються въ кругахъ шляхты цѣлкомъ инакше, якъ въ кругахъ нашихъ, — ба въ одній и тôй самôй родинѣ найбôльшій таланты и способности суть дѣдичными. (*Веселôсть на лъвици.*) Не природа творить тую рôзницю. Одно ѥсть тôлько, що унаслѣджуѥсь, а то — протекція! (*Гучній брава на лъвици.*) А то мало злій наслѣдки: оно попсовало цвѣтъ мѣщаньства и коли хто зъ-посередъ насъ працею чи щастьемъ добився становища и майна, то доти не спочине, доки гербъ не ôдрôзнить ѥго ôдъ другихъ ѥго братей-мѣщанъ (*Дуже добре! зъ лъвицъ*), доки не стався послѣднымъ того стану, котрый лишь нерадо, ба навѣть зъ великою зневагою до себе ѥго приймаѥ! (*Пос. Кронаветеръ: Добре ему такъ!*) Тымъ способомъ згинула гордôсть мѣщаньска, правдива честнота мѣщаньска. Але то не дорога до сконсолидованя ôднôсинъ великои державы, давати буяти протекціи а нарôдъ деморализувати. Все те нарôдъ розумѣѥ и тому ненавидить фиденкомисы. Чому-жь мимо того твориться що-разъ то новій фиденкомисы? чому парлямент голосуѥ за ними зъ правдивымъ ентузіязмомъ? Мы, ческій Нѣмцѣ, заявляѥмо свôй протестъ противъ твореню фиденкомисôвъ въ Австріи! (*Брава зъ лъвицъ.*)

Пос. д-ръ Махальскій (Полякъ, адвокатъ краковскій) выступивъ въ оборонѣ фиденкомисôвъ. „Истнованье и творенье новыхъ фиденкомисôвъ — говоривъ сей посолъ — ѥсть не тôлько користне але и потрѣбне для розвою державы австрійскои. Коли при кôнци XVI столѣтя великій философъ Беконъ наказувавъ своимъ землякамъ, покинути пусту философію схоластичну, а звернутись до дослѣдôвъ природы, то и не догадувався, що по кôлькохъ столѣтяхъ выйде зъ ѥго философіи природы, якій политичнѣ и соціяльнѣ змѣны, котрыхъ кôнця предвидѣти годѣ. Зъ наукою природы поступають и торговля та промыслъ. Они становлять богатство и добробытъ, богатство даѥ поважанье та вплывъ — и станъ торговельно-промысловый стався нинѣ небувалою силою. Треба звернути увагу на небезпечнôсть, щобы той станъ не перерѣсъ всѣ инчій. Потрѣбно гармониі станôвъ. Станъ мѣщаньскій змагаѥ до поступу, отже въ интересѣ державы ѥсть — противставити ѥму иншу силу, а такою ѥсть консервативна ôдъ середныхъ вѣкôвъ ажь до нинѣ шляхта зъ своими фиденкомисами. Шляхта сповняѥ свою задачу тогдѣ, коли посѣдаѥ землю, бо шляхетство безъ землѣ ѥсть елементомъ неневымъ, якъ се показалося пôдчасъ першои революціи французкои, де безземельна шляхта перейшла на сторону демаґôгôвъ. Удержанье шляхты ѥсть для Австріи найбôльшои ваги и длятого бесѣдникъ буде голосувати за фиденкомисами. (*Гучнй брава ôдъ Полякôвъ и феодалôвъ чеcкихъ и нъмецкихъ.*)

Пос. Тиркъ (антисеметъ): Справедливый роздѣлъ землѣ, одиноке средство выживленя людей, ѥсть рѣчею конечною. Нерôвный подѣлъ мусить все вести за собою найбôльшій соціяльнѣ небезпечности. Такъ и Творець свѣта певно хотѣвъ мати. Творець свѣта мавъ певно принципъ: „рôвне право для всѣхъ людей“. Той принципъ поставили собѣ на чолѣ и жидôвскій органы „N. fr. Presse“ и стара „Presse“, при тôмъ однакожь тій газеты не хотять признати, що бѣдный христіянинъ маѥ таке саме до житя право, якъ богатый жидъ Ротшильдъ. (*Веселôсть.*) Фиденкомисы безперечно шкôднѣ, кривдячій селянъ хлѣборобôвъ, бо населенье збôльшаѥся, а земля звязана, але не менше шкôднымъ ѥсть и великій капиталъ. Правда, въ третôй генерациі переходить ôнъ въ инчій руки, але я дуже сумнѣваюся, чи капиталъ Ротшильда перейде коли въ чии иншій руки, якъ одного або кôлькохъ жидкôвъ, — а то чорта варто! (*Ироничный смѣхъ на лъвици*). Землю Арійцѣ пôдготовили до управы, але потому прийшовъ малый народецъ зъ Єгипту и забравъ ѥи. Въ Галичинѣ 300 великихъ посѣлостей жиды забрали въ свои руки, а польска шляхта родова або щезла, або задовжившись скапцанѣла — и я не розумѣю того, якимъ свѣтомъ цѣла Галичина доси не сталась антисемитскою?! (*Веселôсть.*) Я бы голосувавъ за фиденкомисами длятого, щобы не допустити жидамъ забирати христіяньскій землѣ, а коли не буду голосувати за ними, то длятого, що я фиденкомисамъ противный зъ принципу справедливости.

По сухôй промовѣ справоздавця фиденкомисъ бар. Василька ухвалено.

Зъ подорожи до Риму.

Римъ 12 н. ст. цвѣтня.

Въ дорозѣ до Риму прибули мы нôчею до Soligno. Тамъ подѣлився нашъ двомашинный поѣздъ такъ, що перша кляса зъ владыками и друга кляса выѣхала въ передъ, а третя кляса выѣхала пôзнѣйше за ними. Той другій поѣздъ въѣхавъ надъ раномъ въ довжезный тунель. Наразъ середъ тунелю, на загальне зачудованье, поѣздъ зъупинився. Було темно и годѣ було що-небудь побачити. Чути було свистъ льокомотивы и голоснѣ накликуваня зелѣзничои послуги. По десяти минутахъ все утихомирилось и поѣздъ выѣхавъ зъ тунелю. Опôсля подорожнѣ довѣдалися о причинѣ того зъупиненя поѣзду. Начальникъ станціи по другôй сторонѣ тунелю, побачивши, що поѣздъ зъ галицкими паломниками вже переѣхавъ и не знавши о тôмъ, що се тôлько одна половина, а друга ѣде за нею, выпустивъ свôй поѣздъ противъ нашого. На велике щастье поѣздъ той наближився до тунелю въ хвили, коли льокомотива нашого поѣзду якъразъ показалася зъ тунелю. Коли бъ нашъ поѣздъ бувъ трошечки пôзнѣйше выѣхавъ зъ сеи стороны, або тамтой трохи скорше зъ противнои, були-бы поѣзды ударили на себе въ тунелю и зъ трето-кляснихъ паломникôвъ галицкихъ не було-бъ лишилося и кôсточки цѣлои. Машинистамъ удалось машины зъупинити, противный намъ поѣздъ вернувся назадъ и мы щасливо рушили зъ мѣсця.

Въ Римѣ посѣдали мы на омнибусы и поѣхали до Santa Maria del Vaticano на другôмъ кôнци мѣста. Тутъ помѣстили насъ безплатно монахинѣ въ просторôмъ, на шпиталь призначенôмъ будынку, и покликали всѣхъ, що заплатили, до снѣданку. Снѣданокъ ôдбувався въ порядку на дванацяти столахъ.

По снѣданку пôйшли мы оглянути близьку величаву святиню Петра. Описати ѥи трудно. На величь и красу ѥи складалися вѣки. Оглянувши церковь, выйшовъ дехто и на верхъ базилики глянути на вѣчне мѣсто. Видъ величавый, чарôвный!

Нинѣ служба Божа св. отця для Французôвъ, а вечеромъ принятье у кн. Адама Сапѣги. Доси про нашу авдіенцію ще нѣчо не знати.

Римъ 13 н. ст. цвѣтня.

Въ пятницю о годинѣ 9 мавъ св. отець службу Божу для паломникôвъ-Французôвъ. Вступъ до церкви бувъ за билетами. Паломникôвъ-Французôвъ було 10.000, а зô всѣхъ сторôнъ землѣ може якихъ 30.000. Прекраснѣ высокій ґвардейцѣ зробили въ церкви улицю и нею внесено папу на тронѣ. Левъ XIII. зъ милымъ усмѣхомъ благословивъ людей, а весь миръ пôдносивъ оклики „многая лѣта“ въ найрôзнѣйшихъ мовахъ. Хоръ спѣвакôвъ спѣвавъ до службы Б. дуже приємно, хочь бувъ за слабый — кажуть, длятого, що папа трохи не здужаѥ и не велѣвъ спѣвати цѣлому хорови.

Депутація Австрійцѣвъ, отже и Галичанъ, ôдбудеся въ понедѣлокъ (сегодня — *Ред.*). Потôмъ маѥ бути Галичанамъ, якъ кажуть, удѣлена ще одна авдіенція, не знати тôлько коли.

Русины ôдвѣдали въ пятницю проживаючого въ Римѣ б. галицкого митрополита Іосифа Сембратовича.

Справа громады Спаса въ радѣ державнôй.

(*Конецъ.*)

По знаменитôй промовѣ д-ра Кронаветера знявъ голосъ пос. Ковальскій: Петицію, про котру иде рѣчь, внѣсъ я ще майже передъ рокомъ, 28 цвѣтня 1887. П. справоздавець бувъ уже такъ добрый и навѣвъ змѣстъ ѥи коротко. Але Выс. палата звинить мене, коли я трохи ширше о нѣй поговорю.

Громада Спасъ, въ повѣтѣ долиньскôмъ, намѣрила була, якъ написано въ петиціи, уже передъ девяти, отже теперь передъ десяти роками, побудувати у себе млынъ. Знаючи, що не подавши пляну будовы, власть политична не призволить ѣй будувати млынъ, спровадила приватного инжинира, щобы выробивъ плянъ и яко знатокъ означивъ найвôдповѣднѣйше мѣсце пôдъ будову. Сей плянъ долучила она передъ семи роками до просьбы и вручила тую просьбу ц. к. староству въ Долинѣ. Але заки староство порѣшило справу, уплывъ спорый часъ и длятого сказано громадѣ, що позаякъ ôдъ внесеня поданя минуло кôлька лѣтъ а мѣсцевій ôднôсины могли змѣнитись, то треба буде выслати нову комисію „на ґрунтъ“, щобъ она зложила зъ горы 52 зр. и то 40 зр. для комисійныхъ знатокôвъ а 12 зр. для урядника комисійного. Все отже зроблено зависимымъ ôдъ зложеня згаданои сумы.

Попередный бесѣдникъ звернувъ уже на то увагу, що таке розпорядженье ц. к. староства було противзаконнымъ, тымъ бôльше, що законъ водный выдано на то, щобъ интересованымъ сторонамъ подати якійсь облегченя, а не класти имъ якихъ-небудь перепонъ. Та жаль сказати, въ нашôй Галичинѣ зложились дѣла такъ, що сторона упередъ мусить зложити кошты комисійнѣ, заки урядъ рѣшиться перевести комисію на мѣсци. Розумѣѥся, що громады зъ такимъ порядкомъ не можуть освоитись. Однѣ думають, що по зложеню тыхъ коштôвъ справа порѣшиться уже въ ихъ користь; другій зновъ суть тои гадки, що коли они зложили грошѣ а справа не выйшла въ ихъ користь, хтось другій заплативъ урядови бôльшу суму. (*Слухайте! слухайте!*) и отъ маѥте, панове, сумнѣ наслѣдки зъ розпорядженя правительства, щобъ интересованій стороны зъ горы складали грошѣ. (*Голосы: Такъ, такъ!*). Такъ було и въ тôмъ случаю, де жадано зъ горы 52 зр. Бо ось що сталось: Громада, хотячи доконче поставити млынъ, спровадила другого инжинира, вже не приватного, але цѣсарского зô Стрыя, зъ самого староства, и сему за новый плянъ заплатила 50 зр. На нещастье п. инжинеръ въ поворотѣ домôвъ, згубивъ плянъ и громада зновъ осѣла на ледѣ. (*Веселôсть*). Якъ же не було пляну, то й годѣ було выбороти, щобъ староство користно для громады порѣшило просьбу. Дѣло проволоклося. (*Веселôсть*).

Инжинеръ потѣшавъ громаду тымъ, що ôнъ якось зложить новый плянъ и то безплатно. И дѣйстно зъѣхавъ небавомъ на мѣсце и додержавъ слова. Громада внесла тогдѣ нову просьбу и зложила зъ горы жадану суму 52 зр. Въ слѣдъ за тымъ выслало староство на мѣсце комисію, але дѣло лишилось безъ успѣху, бо тымчасомъ властитель Спаса внѣсъ рекурсъ. Громада, не могучи дôйти до цѣли, внесла ôдтакъ жалобу до ц. к. намѣстництва, а тое розпорядило, розслѣдити цѣлу справу на ново, але зажадало на покрытье коштôвъ комисійныхъ зновъ 60 зр. зъ горы. (Голосы: *Слухайте! Слухайте!*) Справа помоталась ще гôрше, ôдъ десяти лѣтъ змѣнились зновъ мѣсцевій обставины. И отъ безпомôчна громада молить теперь Выс. Палату о благосклонноѥть, щобы правительству наказано вже разъ покôнчити дѣло. Просьбою своѥю намѣряѥ громада спонукати не тôлько рѣшенье справы, але и жадаѥ охороны для себе.

Пôсля внесеня комисіи петиційнои маѥся въ сей способъ помочи громадѣ, що просьба ôдступиться ц. к. правительству. Що-жь почне зъ тымъ правительство? Можна догадатись. Оно або убьѥ цѣлу справу, бо ôдъ десяти лѣтъ ôднôсины змѣнились, або тому самому ц. к. староству, котре выслало безъуспѣшну комисію, припоручить, щобъ о дѣлѣ тôмъ здало справу. Але ц. к. староство не ôдступить въ тôмъ случаю ôдъ свого принципу и все останесь по давному, а громада буде мусѣла ждати на свôй млынъ. Староство зажадаѥ пляну, зробленого авторизованымъ инжинеромъ, а ôдъ громады коштôвъ комисійныхъ. Чи тамъ подасться яка-небудь помôчь громадѣ, осудѣть панове самій! Тутъ не йде о то, щобъ справу шабльоново полагодити. Шкода, що я не чувъ добре внесеня попереднього бесѣдника. (*Посолъ д-ръ Кронаветтеръ: Я жадаю, щобы выточено виновнымъ урядникамъ слѣдство дисциплинарне!*) Такъ далеко я не хочу йти, я скромнѣйшій и хочу лише бѣднôй громадѣ помогти, не приписуючи ц. к. правительству, якъ оно маѥ собѣ поступити. Я отже просто прошу Выс. правительство, щобъ оно усунуло все, що було незаконнымъ, бо и я ѥсмь тои гадки, що рѣшенье справы робити зависимымъ ôдъ уплаты дієтъ и коштôвъ зъ горы, ѥсть дѣломъ незаконнымъ. Вода ѥсть елементомъ, що не любить проволоки, и длятого повинно правительство скорше лагодити всѣ справы, звязанѣ зъ закономъ воднымъ. Прошу длятого: Выс. палата зволить рѣшити: „Петиція та ôдступаѥся правительству до докладного розслѣдженя и увзглядненя“.

Президентъ ôдчитавъ ôдтакъ всѣ три внесеня въ тôй справѣ: внесенье комисіи петиційнои, д-ра Кронаветтера и посла Ковальского.

Референтъ пос. Озаркевичь: Комисія петиційна зрѣло розважила цѣлу справу и прийшла до заключеня, що просьбу належить ôдступити правительству, щобъ оно дôзналось о такихъ, хотяй лише спеціяльныхъ (?) случаяхъ. Що до внесеня пос. Кронаветера, то не заявляюсь за нимъ, зъ тои причины, що комисія петиційна не уважала себе до такого внесеня компетентною (?). Зъ внесеньемъ пос. Ковальского годжусь лично, бо и я знаю о кôлькохъ случаяхъ, де уплаты коштôвъ комисійныхъ жадано зъ горы и то не тôлько въ справахъ дотыкаючихъ закона водного, — але въ имени комисіи не можу сего внесеня поручати и длятого прошу о принятье внесеня комисіи петиційнои, щобы цѣлу справу ôдступити ц. к. правительству.

При голосованю упало найсправедливѣйше, по нашôй гадцѣ, внесенье пос. д-ра Кронаветера, а принято внесенье посла Ковальского.

Дописи „Дѣла“.

Рудки 11 цвѣтня 1888.

[Пращанье старосты д-ра Теофиля Созаньского.]

Въ четверъ 5 с. м. пращала мѣсцева и доокрестна интелигенція свого любимого старосту п. д-ра Теофиля Созаньского. Численно зôбранѣ виднѣйшій личности суспôльности рудецко-комарняньского повѣта заманифестували ярко свои симпатіи для сего достойника, а репрезентанты обохъ народностей зовсѣмъ вѣрно ôддали образъ ѥго толеранціи и справедливои безсторонности. Обыватель, урядники, духовеньство обохъ обрядôвъ, учителѣ, радній мѣстъ и приватнѣ офиціялисты поспѣшили туды, щобъ заявити своѥ вдоволенье и вдячнôсть за плôдну и справедливу дѣяльнôсть п. Созаньского для добра повѣта. Комнаты Касина рудецкого були биткомъ повнѣ. Всѣ прощали повѣтового керманича, котрый не тôлько що умѣвъ станути на высотѣ свого становища яко ц. к. староста, але ще мусѣвъ твердо боротись зъ закультивованымъ ѥго попередниками шовинизмомъ, котрый на добре загнѣздився въ нашôмъ повѣтѣ и вже чинивъ успѣхъ кождои реальноі працѣ майже неможливымъ. П. Созаньскому удалося зломити шовинистичнѣ загоны, старавшися годити интересы всѣхъ верствъ суспôльности въ повѣтѣ, не оглядаючись на то, що се не подобалося тымъ, що радій були ловити рыбу въ каламутнôй водѣ.

Бесѣды прощальнѣ при спôльнôй вечери ôдгомонювали вдячнôсть за тактовне, розважне, мудре и справедливе, хочь при тôмъ енергичне поступованье п. Созаньского яко ц. к. старосты. Чергу тоастôвъ розпочавъ рускій деканъ о. Вол. Комариницкій зъ Подолець (жаль, що по польски!), бажаючи п. Созаньскому, щобъ и въ Скалатѣ, куды ѥго перенесено, знайшовъ такій приязнѣ серця, якій тутъ лишаѥ. На се ôдповѣвъ п. Созаньскій дякуючи Духовеньству за помôчь въ выконуваню законôвъ, яку оно оказувало за часъ ѥго урядованя, и внѣсъ для него рускій окликъ „многая лѣта!“ Сѣдоголовый старикъ ветеранъ, властитель Яремкова п. К. Уленецкій краснорѣчиво ôдмалювавъ ôднôсины нашого повѣта, а ôдтакъ высказавъ, якъ богато п. Созаньскій зробивъ для добра народу, чого ѥго попередники десятками лѣтъ не умѣли доконати. По нѣмъ внѣсъ мѣсто-деканъ о. Ил. Каламунецкій зъ Кропивникъ тоастъ (по руски), дякуючи п. Созаньскому за опѣку, якою окружавъ клиръ рускій, котрый перше угнетано, а п. Созаньскій ôдповѣвъ по руски, заохочуючи всѣхъ до спôльнои працѣ для добра державы и краю. Потôмъ наступили бесѣды иншихъ репрезентантôвъ, а вже точкою кульминаційною була бесѣда ц. к. нотаря зъ Комарна п. Вол. Лушпиньского.

Опôсля всѣ забавлялися до пôзнои ночи, лише священики ôдъѣхали, бо другого дня припадало св. Благовѣщенье. Передъ тымъ однакъ ôдчитано телеграмы: руску ôдъ бувшого судіи въ Рудкахъ п. Д. Герасимовича и польску ôдъ п. Мозера зô Сколього.

Вечеръ сей позôстане довго въ памяти участникôвъ и дай Боже, щобы гармонія, котра такъ сильно тутъ ôдбивалася, довго потревала, а маѥмо тую надѣю, що и теперѣшный ц. к. староста п. Масюкъ, о котрôмъ стôлько доброго мы вже чули и котрого щирымъ серцемъ витаѥмо, якъ найдовше пôдтримувавъ.

День ôдъѣзду пп. Созаньскихъ назначеный бувъ на недѣлю 8 с. м., то вже ôдъ рана товпився нарôдъ коло ихъ мешканя, поспѣшаючи ще разъ попращатися. О 12 годинѣ въ полудне прийшовъ цѣлый кагалъ жидôвскій зъ рабиномъ и вôйты зъ селъ попращати п. старосту, а коли всѣли до повозу, бандерія кôнна убрана въ зелень окружила ѥго и супровела далеко за мѣсто. За повозомъ ѣхали и ôдироважали приятелѣ и знакомій одній ажь до Гошанъ, а другій до Любѣня.

Такъ то пращали Рудки свого старосту, котрый лишивъ тутъ по собѣ якъ найкрасшій згадки.

Петро Будзиньскій. — Андрѣй Павлишъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Въ политичныхъ кругахъ берлиньскихъ доказують, що криза канцлерска ôдъ часу послѣдныхъ вѣстей не змѣнилася и настала въ нѣй застоя лишь въ наслѣдокъ того, що постановлено не тыкати якійсь часъ дразливои справы одруженя кн. Викторіи. Навѣть и въ пôвъурядовôй прасѣ прибивався стремленье ослабити напады вымѣренѣ противъ цѣсаревои. Такъ называѥ „Nordd. Allg. Ztg.“ артикулъ однои дрезденьскои газеты пôдъ заголовкомъ „Нѣякои бабскои политики“ безтактнымъ и каже, що ôнъ не походить зъ пôвъурядового жерела. — Королева Викторія маѥ приѣхати до Берлина дня 24 або 25 с. м. и перебуде тутъ два днѣ а ôдтакъ поѣде до Дармштадту, зъ ôдки выѣде зъ кн. Генрихомъ Батенбергомъ и ѥго женою а своѥю донькою до Англіи. — Франкфуртска газета подаѥ въ доповненю до вѣстей о канцлерскôй кризѣ деякій цѣкавій даты, котрій годиться занотувати. Згадана газета каже: „Кн. Батенбергъ, котрый вже чотири роки тому назадъ старався о руку кн. Викторіи, але стрѣтивъ тогдѣ опôръ цѣсаря Вильгельма, мôгъ теперь справедливо припускати, що перешкода вже минула. Ôнъ намѣрявъ, позаякъ ѥсть прускимъ генераломъ и зъ почести для помершого цѣсаря, приѣхати на ѥго

похоронъ, але мѣродайнѣ личности не радили ему того. За то постановлено, що ôнъ маѥ приѣхати дня 12 цвѣтня въ день уродинъ кн. Викторіи. Въ пятницю чи въ суботу передъ латиньскими великодными святами повѣдомивъ о тôмъ цѣсарь кн Бисмарка, коли той бувъ у него зъ рапортомъ и спытавъ, чи канцлеръ маѥ що противъ того приѣзду и противъ надання кн. Александрови ордеру „за заслугу“ та противъ заименованя ѥго комендантомъ касельскои бригады — не корпуса, якъ то первѣстно говорено. Кн. Бисмаркъ ôдповѣвъ на то, що ôнъ мусить тому спротивитись зô взглядôвъ политичныхъ и розказавъ заразъ цѣсареви всѣ причины, за-для котрыхъ ôнъ то робить. На то ôдповѣвъ ему цѣсарь, котрый — якъ звѣстно — не може добре говорити, въ такôй способъ, що Бисмаркъ не мôгъ того не зрозумѣти, що именно цѣла справа буде залишена. Въ тôмъ дусѣ повѣдомлено такожь и кн. Александра Батенберга. До кризы отже не було нѣякои причины. Мимо того предложивъ кн. Бисмаркъ довше меморандумъ, въ котрôмъ порушивъ высоко политичнѣ справы и комбинаціи, якѣ ѥ одруженье могло-бы за собою потягнути, а интересованѣ круги були тымъ немало здивованѣ, коли рôвночасно пôднявся такожь великій крикъ въ пôвъурядовôй прасѣ и почали приступати до крѣпости, котрои властиво нѣхто не боронивъ. Може бути, що якась высоко поставлена особа сказала щось въ сѣй справѣ а кн. Бисмаркови заразъ о тôмъ донесено, а може такожь бути, що кн. Бисмаркъ не мôгъ дочекатися ôдповѣди цѣсаря на своѥ меморандумъ и думавъ, що стрѣчаѥ на якійсь опôръ зô стороны цѣсаря, котрый властиво не ставивъ нѣякого опору. Може такожь бути, що кн. Бисмаркъ хотѣвъ боронити цѣсаря ôдъ посторонныхъ вплывôвъ и помагати ему противъ нихъ, але вплывы тѣ що найменше нерецѣнивъ, бо они бодай о скôлько ôдносяться до Англіи, зовсѣмъ не истнують. Якѣ ще крôмъ того цѣли мавъ на оцѣ крикъ пôднятый въ прасѣ, се чейже рѣчь добре звѣстна.“

„N. fr. Presse“ одержала ôдъ свого надзвычайного кореспондента въ Берлинѣ таку вѣсть о кризѣ канцлерскôй: Криза канцлерска притихла, але одруженье кн. Викторіи зъ кн. Батенбергомъ все таки наступить. Кризу канцлерску залагоджено черезъ посередництво дуже высоко поставленыхъ и дуже вплывовыхъ личностей. Личности тѣ представили всѣмъ интересованымъ партіямъ, що въ справѣ сѣй, коли она дôсталася вже до публичнои вѣдомости, розходиться о щось бôльше, якъ лишь о справы особистои натуры. Цѣлôй засадѣ, пôдставѣ монархичнои формы державы, шкодиться тымъ дуже не лишь въ однôмъ краю, але такожь и у всѣхъ монархичныхъ державахъ, коли того рода справы, якъ та зъ послѣдныхъ десяти днѣвъ, розбираються публично. Такôй грѣхъ въ шахи треба зъ причинъ монархичнои засады державнои и солидарности всѣхъ монархій и то чимъ скорше зробити конець. Коли деякѣ инспированѣ газеты подавали вѣсть, що навѣть королева англійска ѥсть противна сему проѥктови одруженя, то мало се на цѣли дати доказъ, що и королева Викторія побачила, якъ великѣ перешкоды стоять сему одруженю и що опозиція кн. Бисмарка була политично оправдана. Згаданѣ личности взялися отже за посередництво, щобы въ сѣмъ случаю усунути теоретично важнѣ обавы и всѣ въ будучности можливѣ небезпечности. Одруженье кн. Викторіи зъ кн. Батенбергомъ наступить отже, бо разъ вымагають того важнѣйшѣ причины якъ политичнѣ обавы кн. Бисмарка, щобы тымъ спорамъ зробити конець, а по друге, що суть достаточнѣ гарантіи, що не настане нѣяка небезпечнôсть, якои кн. Бисмаркъ побоюѥсь. Якого рода суть тѣ гарантіи, годѣ ще нинѣ о нихъ говорити але то можна сказати, що они суть обовязуючѣ и достаточнѣ.

Яко причинокъ до исторіи канцлерскои кризы треба ще згадати про то, що пише брукселькій „Nord“. Газета ся нагадуѥ, що она писала ще передъ рокомъ о якихсь тайныхъ пружинахъ, котрѣ грали въ болгарскôй справѣ головну ролю, а котрѣ виновникови филипопольского замаху робили надѣю на свѣтле одруженье, котрого ôнъ яко турецкій ленникъ не мôгъ сподѣватися. „Мы розказували тогдѣ — каже „Nord“ — що гостина кн. Александра Батенбергского въ Осборнѣ сталася точкою выходу тои надзвычаннои ласки, въ якôй ôнъ ѥсть у королевои Викторіи. Мы оповѣдали про оживленѣ переговоры якѣ велися мѣжь княземъ а лордомъ Сальсберимъ, ôдъ котрого щасливымъ случаѥмъ дѣлила ѥго лишь стѣна кôмнаты и що англійскій министеръ заохочувавъ князя до честилюбивыхъ плянôвъ. Въ Осборнѣ, де лагодився заговôръ противъ Россіи, противъ берлиньскои угоды и противъ мира Европы, зроблено то, що заразъ потôмъ выбухнувъ революційный рухъ въ Филипополи. Мы пригадали сѣ давнѣ подробицѣ, щобы поставити опôръ кн. Бисмарка одруженю кн. Батенберга въ правдивôмъ свѣтлѣ и дати доказъ, що коли канцлеръ поставивъ свою димисію, то се поступованье не стоить зовсѣмъ въ диспропорціи зъ важностею приключеня.“

О теперѣшнôй ситуаціи въ Россіи, головно же въ ѥи захôдно-полудневыхъ сторонахъ, пише якійсь знатокъ тамошныхъ ôдносинъ такъ до вѣденьскои „Presse“: „Въ войсковыхъ кругахъ сусѣдноі полуднево-захôдноі Россіи числять теперь бôльше якъ коли небудь на вôйну а именно теперь въ першôй линіи на вôйну зъ Австрією. То само можна впрочôмъ сказати и о цѣлôй державѣ. При тôмъ подносять понятье о воєннôй здôбности Россіи може ажь занадто высоко. Дивно лишь, що о наслѣдкахъ вôйны суть гадки дуже подѣленѣ, а навѣть и зъ-помежи войска пôдносяться голосы, котрѣ вѣщують Россіи якъ найгôршѣ наслѣдки. Можна навѣть почути погляды, що вôйна для Россіи ѥсть потребою, бо тогдѣ настали бы може якѣ реформы. Безъустанныѣ приготовленя воєннѣ, хочь о властивôй мобилизаціи не може бути и бесѣды, причиняються лишь до того, що войско ще бôльше побренькуѥ шаблями а всѣ дожидають лишь того, чи войсковѣ стаціи на зелѣзницяхъ, заведенѣ торôкъ мѣжь звычайными стаціями, будуть теперь ôдкрытѣ, щобы зъ того можна вносити, чи вôйна буде ще сего року чи нѣ. Въ полуднево-захôднôй Россіи не бажаѥ нѣхто вôйны а въ широкихъ кругахъ населеня чувствують потребу удержаня мира. Коли зъ початкомъ зимы пôшла була поголоска о вôйнѣ, то середъ населеня далося почути велике невдоволенье, бо всѣ добачували въ великôй вôйнѣ Россіи лишь економичну руину. Нагле спаданье рубля выкликало страшный переполохъ и всѣ побачили, що панславизмъ зробивъ зъ своими проѥктами повне фіяско и що „національна политика“ панславистôвъ на нѣщо не здалася. Въ захôдно-полудневыхъ губерніяхъ пôдкопуѥ значно повагу тои „національнои политики“ такожь и то, що противъ московщины бореся тутъ украинофильство. Нетерпимôсть панславизму, котрый въ своѣй зарозумѣлости не признаѥ нѣчого, що не великоруске, не до вподобы украиньскимъ Русинамъ, котрѣ стремлять до самостôйного розвитку свого народу. Русинови, що маѥ знаменитый даръ спостерѣганя и спору часть скептицизму, не уходить зъ ока, що панславизмъ хоче закрыти внутрѣшный безладъ и шукаѥ длятого зачѣпки за границею и спыхаѥ всѣ свои похибки на нѣмецку политику. Такъ само маѥ Русинъ рôдъ якоись погорды для короткозорности панславизму, котрый не видить, що славяньскѣ сусѣды Россіи далекѣ ôдъ того, щобы потонути въ братнôмъ народѣ московскôмъ, уживають московскій рухъ лишь до того, щобы пôдъ прапоромъ панславизму добитися своихъ окремыхъ интересôвъ.

НОВИНКИ.

— **На представленю аматорскôмъ товариства „Русскихъ Дамъ“** дня 17 н. ст. цвѣтня, ôдограе на фортепіянѣ помѣжь першою и другою комедією упрошена панна Е. О. Л. Рапсодію Ф. Листа.

— **Музикально-декляматорскій вечерокъ** въ память Юрія Федьковича ôдбувся дня 2 н. ст. цвѣтня въ Качицѣ при участи численныхъ гостей зъ Черновець и околицѣ.

— **Черновецкій товариства руский и редакція „Буковины“** переходять зъ днемъ 1 лат. мая с. р. до „Народного Дому“, улиця Петровича ч. 2.

— **Выдѣлъ рускаго Касина въ Стрыю** почуваеся до милого обовязку зложити прилюдну подяку Хв. Комитетови памятника для Мицкевича въ Краковѣ за даръ комплетного выданя парискаго творôвъ поета у библіотеку товариства. Въ послѣдныхъ часахъ зволили у библіотеку Касина подарувати книжки: Вп. о. П. Шанковскій зъ Дулибъ, о. Желехôвскій зъ Бережницѣ и Гал.-русска Матиця (Зборникъ лит. за р. 1887), за що складаѥ Выдѣлъ жертвуючимъ сердечне Спасибôгъ.

— **Мѣсце директора банку краевого**, по уступленю п. Вротновского, выдѣлъ краевый рѣшивъ надати п. Иполиту Богданови, предсѣдателеви завѣдуючои рады сего банку.

— **Трибуналъ администраційный** ôдкинувъ рекурсъ мѣста Перемышля противъ ореченю команды обороны краевои, котрымъ домаганося выбудовати магазины войсковѣ на коштъ мѣста,

— **Нововыбраный выдѣлъ товариства рускихъ академикôвъ въ Чернôвцяхъ „Союзъ“** въ сей способъ уконституовався: Євг. Тарновецкій, предсѣдатель; Ант. Завадовскій, мѣстопредсѣдатель; Мих. Костецкій, секретарь; Теоф. Жуковскій, библіотекарь; Илія Семака, господарь; Боджисъ Глезнеръ и Ант. Явецкій, контрольоры.

— **На унію** переходять на Буковинѣ люде въ Садагурѣ, Магали и Чорнавцѣ. — Въ Ранчи не ма все еще спокою. Переходъ на унію не устаѥ и доси перейшло звышь 200 родинъ. Роздають людямъ грошѣ и збôже, щобы лишь вертали на православіе, а однако мимо того всего удалось доси ледве одну душу ôдкупити за 4 левы.

— **Паперовѣ ноты одногульденовѣ**, зъ даты „7 липня 1866“ можна вымѣняти еще выключно лише до 30 червня с. р. за осôбнымъ поданьемъ до министерства скарбу.

— **Доповняючѣ выборы** одного члена до повѣтовои рады въ Горлицяхъ зъ громадъ сѣльскихъ розписало намѣстництво на день 24 н. ст. мая с. р.

— **Въ горахъ дрогобицкихъ** упали по Благовѣщеню вже два разы снѣги и лежали по кôлька днѣвъ. Нарôдъ бѣдный заходить въ голову, бо тяжко ему худобу вже такъ довго, надъ сѣмъ мѣсяцѣвъ, удержати на стайни.

— **Огнѣ.** Въ Схôдници згорѣла дня 22 н. ст. марта въ само полудне одна фабрика нафты до тла. Шкода величезна, бо кôтлы и машины потрѣскали а про ратунокъ не можна було и подумати зъ причины сильного вѣтру. — Въ Выжници займився огонь дня 11 н. ст. цвѣтня о 10 год. вечеромъ въ бôжници рабина и знищивъ до тла двѣ бôжницѣ, бôльшу и меншу. До выжницкого рабина зъѣздяться тысячами гуситы и для нихъ выбудували деревляну бôжницю, де ôдправлялися молитвы лише въ торжественнѣ дн. Сесю то бôжницю хтось пôдпаливъ, а за нею пôйшла и друга. Цѣле мѣсто находилось въ великôй небезпечности загального пожару. Бôжницѣ були убезпеченѣ.

— **Зъ Скалату** пишуть до „Dzien. Pol.“: Передъ двома роками засудивъ тутешный судъ мѣщанку, жѣнку Хотѣя, за обиду чести на три днѣ вязницѣ. Хотѣева ôдъ пôвтора року лежить недужа и кары не могла ôдсидѣти, тому тутешный начальникъ суду, п. Фридерихъ Кльоссъ, на пôдставѣ ореченя лѣкаря судового передъ кôлька тыжднями о ѥи недузѣ, казавъ приставити недужу Хотѣю зу насильно до вязницѣ. Въ тôй цѣли выславъ дня 12 н. ст. цвѣтня рано о год. 8-мôй шѣстьохъ вязнѣвъ пôдъ проводомъ двохъ возьныхъ и они занесли хору женщину разомъ зъ лôжкомъ, подушками и постелею при величезнôмъ здвизѣ народу до вязницѣ скалатского суду.

— **Знаменитый славистъ** Morfill, професоръ университету оксфордского, котрый писавъ и про Русинôвъ, выбрався въ подорожь до краевъ славяньскихъ. Кôлька днѣвъ бувъ ôнъ въ Краковѣ, нинѣ приѣздить до Львова, а зъ-ôдси поѣде до Кіева и на Кавказъ.

— **Селянинъ дѣдичомъ.** Членъ читальнѣ зъ Брôдка на Буковинѣ, Русинъ, купивъ собѣ бôльшу посѣлôсть грунтову за кôлькадесять тысячѣвъ зр. Ѥсть се першій дѣдичь-селянинъ рускій на Буковинѣ, — а дай Боже, щобъ за ѥго примѣромъ родились такѣ селяне въ такôй мѣрѣ, якъ читальнѣ буковиньскѣ.

— **Статутъ товариства „Власна Помôчь“** въ Бергометѣ надъ Прутомъ затвердило правительство буковиньске. Подôбнѣ статуты галицкихъ товариствъ не можуть чомусь удостоитись затвердженя намѣстництва!

— **Судъ высшій въ Чернôвцяхъ** увôльнивъ адвоката д-ра Ходовера ôдъ закиненои ему ировины обиды чести начальникомъ черновецкого суду краєвого, п. Питеѥмъ. Д-ръ Ходоверъ на зборахъ палаты адвокатскои въ Чернôвцяхъ сказавъ, що п. Питей такъ высказався о однôмъ вязни: „Безъ оборонця дôставъ-бы 4 мѣсяцѣ, а теперь коли взявъ собѣ адвоката, дôстане 8 мѣсяцѣвъ“. Судія першои институціи засудивъ д-ра Ходовера на 100 зр. кары, а высшій судъ знѣсъ той засудъ.

— **Судъ карный въ Ряшевѣ** засудивъ ц. к. нотарія зъ Тарноберега Костя Рогальского на 2 мѣсяцѣ вязницѣ за злочиньство обманьства черезъ намову до фальшивыхъ зôзнань передъ судомъ.

— **Довги державнѣ въ Австро-Угорщинѣ** выносили зъ кôнцемъ марта с. р., пôсля урядового выказу комисіи контрольнои довгôвъ державныхъ, суму 411,998.653 зр. 50 кр. Зъ того приходить на ипотечнѣ асигнаціи (т. зв. квиты салинарнѣ) банку австро-угорского 95,299.997 зр. 50 кр., а на ноты державнѣ 316,698.656 зр.

— **Александеръ Устіяновичь**, монахъ чина св. Василія В., принявшій въ монастири имя Августина, про котрого смерть звѣстили мы передъ кôлькома днями, уродився 1821 р. въ Настасовѣ. Отець ѥго звався Михаилъ, парохъ Настасова а мати Анна, донька Григорія Ганкевича, декана и пароха теребовельского; самъ ôнъ бувъ рôднымъ братанкомъ поета нашого, Николая Устіяновича. Стративши въ 10-ôмъ роцѣ житя своихъ родичѣвъ, котрѣ на першу холеру померли, ходивъ до шкôлъ гимназіяльныхъ въ Бучачи и скôнчивши философію и богословіе, ставъ въ тôмъ мѣстѣ професоромъ. Бувъ ôнъ однымъ зъ найздôбнѣйшихъ учителѣвъ а заразомъ однымъ зъ щирыхъ и сердечныхъ опѣкунôвъ учачои ся молодежи и неодному допомôгъ до покôнченя шкôлъ. За-для неприхильныхъ обставинъ призначили покôйного до душпастирства.

— **Продажа тютюну.** Пôсля урядовыхъ выказôвъ було приходу въ минувшôмъ роцѣ зъ загальнои продажи краєвыхъ и заграничныхъ фабрикатôвъ тютюневыхъ 73,931.339 зр., зъ продажи спеціялитетôвъ 2,714.412 зр., зъ продажи за границею 620.121 зр., такъ що загальный прихôдъ 77.265.872 зр. бувъ бôльшій въ порôвнаню зъ року 1886 о 1,906.448 зр. або о 2·5 процентъ. У всѣхъ краяхъ Австро-Угорщины бувъ прихôдъ бôльшій, кромѣ провинцій пôдальпейскихъ. Справозданье пôдносить передвсѣмъ се, що въ Галичинѣ побôльшилася консумція добôрныхъ цигаръ. Що-до поодинокихъ родôвъ, то консумція папиросôвъ збôльшилася зъ 420 мілiонôвъ на 527; за тымъ пôднеслася консумція порторико, трабуко и мѣшаныхъ цигаръ заграничныхъ. Зъ правдивыхъ цигаръ гаванна продали о 599.290 штукъ менше, чимъ въ р. 1886. Тютюну до люльки продали 22·3 мілiонôвъ килограмôвъ, табаки 1·9 мил. килогр. Въ порôвнаню зъ р. 1886 консумція тютюну до люльки зменшилася о 300.637 килогр., а табаки о 44.290 килогр.

— **Выправа англійска до полудневого полюсу.** Всѣ кольоніи австральскѣ разомъ зъ Тасманією и Новою Зеляндією порѣшили на вспôльный коштъ выслати выправу до полудневого полюсу. Кошты обчисленѣ на 75.000 фунтôвъ штерлингôвъ; агентъ генеральный кольоній маѥ выѣднати правительственный патронатъ для сеи выправы. Зô взгляду наукового може принести ся выправа великѣ користи для метеорольогіи, геольогіи и магнетизму земного; розслѣдити мають такожь гору Терроръ, покрыту вѣчнымъ снѣгомъ и вулканъ Еребусъ, досягаючій 3600 метрôвъ высоты. Не обôйдеся въ тôй выправѣ и безъ матеріяльныхъ користей, бо на однôмъ островѣ въ околици сего полюсу ôдкрыли великѣ лавы ґуана и сегорôчна ловля китôвъ маѥ бути дуже обильна.

— **Чого треба учити наши доньки?** Одна американьска газета въ сей способъ ôдповѣдаѥ на се пытанье: Дати имъ порядну шкôльну просвѣту. Учити ихъ порядно варити, прати, прасувати, сукнѣ и бѣлье самымъ собѣ шити. Учити ихъ добрый хлѣбъ печи и пересвѣдчити ихъ, що добра и здорова ѣда се наше здоровлье. Учити, що кождый гульденъ маѥ сто крейцарѣвъ и що той лише щадить, що менше выдаѥ, якъ заробляѥ и що всѣ тѣ, що бôльше выдають, мусять збѣднѣти. Заплачена вовняна сукня ѥсть красша, анѣжь шовкова, коли маѥся довги. Повновиде, здорове лице бôльше варте, якъ пятьдесять анемичныхъ красавиць. Учѣть ихъ, що чоловѣкъ сотвореный на подобу Бога, нидѣе, коли надто шнуруѥся. Учѣть ихъ, самымъ купувати на мѣстѣ, и научѣть ихъ довѣрія у власнѣ силы, опрятности и працѣ. Пересвѣдчѣть ихъ, що честный ремѣсникъ въ фартусѣ, хоть не богатый, бôльше вартъ, якъ копа пристроѥныхъ дармоѣдôвъ; що щастье супруже не лежить у внѣшнôмъ блеску и мастку мужчины, але зависить ôдъ ѥго характеру. Учѣть ихъ гордити зверхнымъ бліхтромъ, любити правду, и слово „такъ“ або „нѣ“ лишь тогдѣ говорити, коли справдѣ такъ ѥсть. Якъ матери вывчать сего всего своихъ доньокъ, то можуть бути спокôйными о ихъ будущу долю; они самѣ найдуть собѣ родинне щастье и пристанище.

— **Дрôбнѣ вѣсти.** Въ Долинѣ, селѣ пов. товмацкого, повѣсилася до бантôвъ селянка Катерина Бортникъ зъ жалю, що друга невѣста Тикина Мельникъ заскаржила ѥи до суду за крадѣжь курей. Братъ повѣсильницѣ еще въ часъ змôгъ ѥи ôдрѣзати, заки не удусилася. — Ник. Третяка пересувача вагонôвъ на двôрци зелѣзницѣ Короля Людвика, переѣхала льокомотива и колесо ôдтяло ѥму обѣ руки. — У Львовѣ померла Марія Федоровича, жена реставратора. Громада Людвикôвка, пов. тернопôльского, одержала ôдъ цѣсаря 100 зр. пôдпомоги на будову школы. — Товариство правниче буде обходити въ будучôмъ тыждни 20-лѣтнѣ роковины свого истнованя. — Ал. Кульчицкій, родомъ зъ Завидовичь, одержавъ на университетѣ краковскôмъ степень доктора всѣхъ наукъ лѣкарскихъ. — На цитаделѣ львôвскôй застрѣлився жовнѣръ 30 полку.

Вѣсти зъ аеп. Львôвскои.

Кан. институцію одержавъ о. Мих. Сеникъ на Новицю, дек. калуского.

Администрацію одержали оо.: Мих. Гаврилюкъ зъ Новицѣ въ Иванôвцяхъ дек. роздôльского и Маріянъ Заячкôвскій въ Игровици, дек. тернопôльского.

Увôльненѣ оо.: Ерасмъ Ходорôвскій ôдъ администраціи excurr. Игровицѣ и Теоф. Войтовичь ôдъ сотрудництва въ Рогатинѣ.

Митроп. Консисторія вставилася до ц. к. намѣстництва о выасигнованье ремунераціи о. Ер. Ходорôвскому за администрацію Игровицѣ.

Ôдпустку 6-тыжневу зъ львôвскои гр. к. семинаріи одержавъ Тома Бородайкевичь, питомець I. року

Вѣсти зъ Еп. Перемыскои.

Презенту на Мужиловичѣ, дек. судово-вишеньского, одержавъ о. Миронъ Литиньскій, тамошный завѣдатель.

Въ пропозицію принятѣ оо.: на Горбачѣ, дек. горожаньского, I. Дан. Лепкій, II. I. Кипріянъ; на Синявку, дек. любачѣвского, I. Вас. Боровець, II. Іос. Негребецкій; на Манастирець, дек. горож., I. Іос. Негребецкій; на Лѣщины, дек. бѣцкого, I. I. Сенета; на Немирôвъ, дек. любачѣвского, I. I. Рыбачевскій, II. Мих. Гандякъ, III. I. Кипріянъ, 4. Дан. Лепкій, 5. Мих. Мрицъ; на Лѣски, дек. варяжского, I. Іос. Рейнаровичь, II. Петро Гиссовскій, III. Вас. Мокрицкій, 4. Лев. Мацускій.

Посмертнѣ — ∓ — оповѣстки.

— **Д-ръ Омелянъ Чирняньскій**, професоръ хеміи на университетѣ краковскôмъ, совѣтникъ двору, померъ дня 14 цвѣтня въ Краковѣ въ 64 роцѣ житя. — Вѣчна ему память!

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Ôдзначеня.** Цѣсарь надавъ ôдзнаки гоноровѣ малярямъ: Руд. Альтови и Вячеславови Брожикови, професорамъ университетôвъ: у Вѣдни д-ру Ерн. Брике и въ Празѣ д-ру Ант. Рандѣ и управителеви музею германьского въ Норимберзѣ д-ру Авг. Ессенвайнови.

Послѣднѣ вѣсти.

Въ пятницю принимавъ Ѥ. Вел. цѣсарь на авдіѥнціи вицепредсѣдателя польского кола, Яворского, и сказавъ ѥму, що законъ о податку ôдъ горѣвки мусить перейти, а коли коло польске буде и дальше стояти въ опозиціи, то теперѣшный кабинетъ буде мусѣвъ уступити. На то сказавъ Яворскій, що коло польске не маѥ нѣчого противъ кабинету а противиться лишь тягарамъ, якѣ були-бы наложенѣ на Галичину. Цѣсарь сказавъ на то, що зô взгляду на внѣшне положенье державы бажаѥ собѣ того, щобы законъ сей перейшовъ. Яворскій зложивъ опôсля справозданье зъ своѥи авдіѥнціи въ колѣ, а нинѣ пише „Przegląd“, що на зазывъ монарха ôдозвеся край любовію и вдячностею, значиться, що коло польске не буде робити опозиціи. „Dziennik Polski“ доносить, що часть польскихъ послôвъ пôдъ проводомъ кн. Чарторыйского постановила довести до упадку министра финансôвъ черезъ поставленье вотумъ недовѣрія пôдчасъ дебаты буджетовои.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 16. цвѣтня. На нинѣшнôмъ засѣданю палаты послôвъ предложило правительство проѥктъ закона о закладаню складôвъ збожевыхъ и выдаваню на нихъ варантôвъ.

Букарештъ 16. цвѣтня. Розетти заповѣвъ въ палатѣ послôвъ конець засѣдань и сказавъ, що парляментъ буде розвязаный въ маю и тогдѣ наступлять новѣ выборы.

Константинополь 16. цвѣтня. Патріархъ не хоче признати усуненя грецкого митрополита въ Серресъ и жадаѥ ôдъ Порты поданя причины усуненя ѥго. — Арештовано тутъ болгарскихъ емигрантôвъ, котрѣ зъ россійскими пашпортами ѣхали до Солуня. Арештованыхъ приставлено до Алріянополя.

Прага 15 цвѣтня. До „Hlas-y Naroda“ телеграфують зъ Риму, що Ватиканъ згодився на проѥктъ пôдданя гр.-кат. епархій угорскорускихъ пôдъ власть львôвского митрополита.

Прага 16 цвѣтня. „Narod. Listy“ доносять, що правительство зажадаѥ ôдъ спôльныхъ делегацій 70 мил. надзвычайного кредиту.

Парижъ 16 цвѣтня. Въ департаментѣ Нордъ выбрано Булянжера, котрый одержавъ 172.528 голосôвъ на 363.935 голосуючихъ. Фукаръ одержавъ 75.901 а Моро 9647 голосôвъ.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вп. п-нѣ Т. Б. въ Стрыю. Заплачено до 31 мая. — **Всч. І. С. въ Воли ол.** Записано за марець и 1 зр. на рахунокъ залеглостей. — **Всч. І. Б. въ Постолôвцѣ.** Рахунки згôднѣ. — **Вп. Т. Т въ Козôвцѣ.** Прийде 90 кр. — **Всч. И. Я. въ Кроп. стар.** Добре; чи хочете всѣ томы?

Курсъ Львôвскій

зъ дня 16. л. цвѣтня 1888.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад
Зелѣз. гал Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	— —	198 50
Зелѣз. Львôв.-Чернов. по 200 зр. а. в.	— —	219 —
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в. . .	279 —	284 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в. .	— —	216 —
Листы заставнѝ за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в	96 15	97 40
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем.	99 —	100 50
Банку краєвого 4½% а. в. льос. 51 л.	91 —	92 50
Товариства кредит. гал. 5% а. в. . .	99 50	100 50
Товариства кредит. гал. 4% а. в. . .	— —	95 —
Товар. кред. гал. 5% а. в. льос. 37 л.	99 50	100 69
Товар. кред. гал. 4% а в. льос. 41½ л.	— —	88 —
Товар. кред. гал. 4½% а в. льос. 52 л.	92 —	93 25
Листы довжнѝ за 100 зр.		
Гал Зав. кред. сел. 3% а. в (давн. 6%) въ ликв.	— —	54 —
Гал. Зав. кред. сел 2½% (давн. 5%) въ ликв	— —	48 —
Общ. роль. кред Завед. 6% льос. въ 15 л.	— —	— —
Облиги за 100 зр.		
Индемнизац. галицкѝ 5% м. к. . . .	101 —	102 25
Комунальнѝ Банку краєв. 5%, I емис.	99 50	101 —
Позички краєв. зъ 1873 по 5% а. в .	— —	105 —
Позички краєв зъ 1883 по 4½% а. в.	88 —	89 50
Льосы:		
Мѣста Кракова	— —	19 —
Мѣста Станиславова	— —	35 50
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскѝ	5 91	6 01
Наполеондоръ	9 98	10 08
Пôвъимперіялъ	10 35	10 45
Рубель срѣбный	1 40	1 50
Рубель паперовый	1 4	1 6
100 марокъ нѣмецкихъ	62 10	62 70

НАДÔСЛАНЕ.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручає свои вироботы по найдешевшихъ цѣнахъ. 11—?

2389

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручає 2356 111—

Спеціяльности и универсальнѝ средства фарнцускѝ и иншѝ, якъ черезъ ню такъ и черезъ иншѝ фирмы оповѣщуванѝ.

„Господарь и Промышленникъ“

зъ року 1886 (11 чиселъ) и зъ року 1887 (12 чиселъ) можна дôстати въ Администраціи „Дѣла“ разомъ за **1 зр. 50 кр.** (замѣсть 2·50) вразъ зъ пересылкою.

Товариство ткачѣвъ въ Косовѣ

пошукує до веденя предприемства за угодженымъ зыскомъ фахового спôльника, если можливо зъ капиталомъ и познакомленого зъ суконництвомъ. Товариство єсть разомъ школою ткацкою, Высокимъ Выдѣломъ краєвымъ субвенціонованою. Условія розвою ткацкого успѣшнѝ, а грошевѝ ôдносины спôлки добрѝ. Близше порозумѣтися можна зъ Дирекцією товариства въ Косовѣ

2411 2—3 **Дирекція.**

Пѣвець церковный

зъ добрыми свѣдоцтвами и гарнымъ голосомъ, маючій практику господарску — пошукує доброго мѣсця. Близшу вѣдомôсть подасть 2423 Администрація Дѣла. 1—4

Вже выйшовъ I томъ знаменитого дѣла

М. Костомарова

Богданъ Хмельницкій.

II томъ друкуєся и выйде въ цвѣтни с. р.

Предплата на цѣле дѣло зъ пересылкою 5 зр. (въ оправѣ 6 зр. 20 кр.), такожь на раты

Адресувати: **Ол Барвѣньскій, Тернôпôль.** 5—5

О. Т. ВИНКЛЕРЪ

у Львовѣ

поручає пôдъ гваранцією правдивости найдобôрнѣйшѝ въ обемъ торговлѣ входячѝ товары, всякѝ кольоніяльнѝ и корѣнныѝ артикулы, хиньску гербату послѣдныхъ зборôвъ, англійскій румъ, французскій конякъ, ликеры и розолисы зъ перворядныхъ фабрикъ краєвыхъ и заграничныхъ, старѝ натуральнѝ вина угорскѝ, французске и реньске бѣле якъ и червоне. сардинки, кавяръ, салями, сыры, брындзя, муштарда француска и кремска, оливу до ѣдженя и освѣтленя, шоколяды и какао, англійскѝ бишконты и ниши тѣсточка, американьскій екстрактъ зъ мяса и буліонъ зъ Сиберіи.

Дотеперь не зрôвнану блестячу фарбу и лякеры до запусканя помостôвъ, всякѝ фарбы малярскѝ сухѝ, якъ и въ найлѣпшôмъ лняномъ покостѣ тертѝ и тому цѣлкомъ до уживаня готовѝ, такожь и фарбы малярскѝ въ тубкахъ и акварелевѝ.

Хто добрый товаръ взглядно дорого купує, сей купує дуже дешево!

Хто лихій товаръ пôсля назвы купує, сей купує дуже дорого! 2416 1—1

ГОТЕЛЬ АНГЛІЙСКІЙ

у Львовѣ

котрый бувъ дотеперь на розѣ улици Кароля Людвика и Ягайлоньскои

зôставъ зъ днемъ 1-го марта 1888 р.

перенесеный до дому ч. 21 ул. Кароля Людвика

и отвореный для гостей зъ днемъ 3-го марта.

Выладженый огрѣтыми коридорами — телефономъ — пôсля найбôльшихъ забагôвъ для всякои выгоды поручаеся Впов. Публицѣ. 2406 2—6

Поѣзды зелѣзничѝ

(пôсля годинника львôвского)

приходять до Львова:

Зъ Кракова: о год. 5 мин. 40 рано поѣздъ поспѣшный, о год. 9 мин. 27 вечеромъ поѣздъ особовый. о год 11 мин. 35 передъ полуднемъ поѣздъ мѣшаный, о год 7 мин 6 вечеромъ поѣздъ льокальный.

Зъ Черновець: о год 10 мин. 3 вечеромъ поѣздъ поспѣшный. о год. 3 мин. 35 рано поѣздъ особовый и о год. 3 мин. 30 по полудни поѣздъ мѣшаный.

Зъ Пôдволочискъ (на дворець Пôдзамче): о г. 10 м 1 вечеромъ поѣздъ поспѣшный, о год. 2 мин. 20 рано поѣздъ особовый и о год. 3 мин. 19 по пôлудни поѣздъ мѣшаный.

Зъ Стрыя: о год. 8 мин. 59 рано и о год 4 мин. 35 по полудни поѣздъ особовый а о год. 1 мин. 35 въ ночи поѣздъ особовый.

Ôдходять зô Львова·

До Кракова: о год. 10 мин. 44 вечеромъ поѣздъ поспѣшный, о год. 4 мин. 10 рано поѣздъ особ вый, о год. 4 мин. 50 по полудни поѣздъ мѣшаный, о год. 8 мин. 8 рано поѣздъ льокальный.

До Черновець: о год. 6 мин. 20 рано поѣздъ поспѣшный, о год. 12 мин. 23 въ полудне поѣздъ мѣшаный и о год. 11 мин 6 въ ночи поѣздъ особовый.

До Пôдволочискъ (зъ двôрця Пôдзамче): о год. 6 мин. 22 рано поѣздъ поспѣшный, о год 1 мин. 8 по полудни поѣздъ мѣшаный и о год 10 мин. 55 вечеромъ поѣздъ особовый.

До Стрыя: о год. 8 мин. 4 вечеромъ и о год. 11 мин 47 передъ полуднемъ поѣздъ особовый а о год 6 мин 30 рано поѣздъ особовый.

Одержавши на дияхъ транспортъ прямо зъ Кольомбо

КАВЫ ЦЕЙЛОНЪ II-а

чистои въ смаку и ароматичнои

продаємо ев:

въ 5-килевыхъ тонкихъ мѣшочкахъ

Франко по 9 зр. 80 кр.

Кава Цейлонъ I-а 10 зр. 70 кр.
„ „ О 11 „ 20 „

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ.

2235 3—3

ВАТРА,

литературный Збôрникъ **Василя Лукича**, выданый коштомъ членôвъ рускогокасинавъ Стрыю на дохôдъ того-жь, вже появилась въ розпродажи. Цѣна 1 примѣрника, зъ пересылкою рекоменд. **1 зр. 50 кр.** Замовляти можна черезъ часописи рускѝ або вôдносячись впростъ до Выдѣлу касина.

ВОДУ КОЛЬОНЬСКУ

—0 **правдиву** 2228

всякѝ **перфумы, мыла** зъ рôзными запахами, **пудры** зъ фабрикъ перворядныхъ, **губки**, коробки на пудеръ и мыла Лабедики, — дальше

Выробы д-ра Поппа

а такожь

мыла зелояй, воду анатеринову, пастуи порошокъ до зубôвъ

найдешевше въ торговли

БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ

Львôвъ, Галицка ч. 16.

Цѣнники даромъ!

ЮЛІЯ БЕРГЕРЪ

Львôвъ, ул. Галицка ч. 21.

Убраня

для дѣтей

Капелюхи
Бѣлье
Панчохи
Рукавички
Шнурôвки

ЗАВЕДЕНЬЕ основане въ роцѣ 1863.

Поручени зъ провинціи выконуються старанно и скоро въ кождôй жаданôй цѣнѣ лише за поданьемъ вѣку дитины.

2418 (2—2)

О половину зниженѝ цѣны

для предплатникôвъ „Дѣла“, „Зорѣ“ и „Батькôвщины“

на давнѣйшѝ томы „Библіотеки найзнаменитшихъ повѣстей“ т. I—XX. включно, чи хто купуе разомъ чи поєдинчо, якъ довго выстане невеликій запасъ. Зголошуватись треба просто до „Администрациі Дѣла у Львовѣ“.

Знижена цѣна всѣхъ 20 томôвъ 13 зр. 80 кр. (на пересылку почтову треба долучити 30 кр.)

Пôшукуєся

доброго шинкаря до иконостаса. Листомъ ôднестися до о. І. Дымушевского, рускаго пароха 2426 въ Кийдановѣ п. Оссôвцѣ. 1—3

Конкурсъ.

Зъ днемъ 12 (24) червця 1889 року ôддаються въ посесію (аренду) на шѣсть по собѣ слѣдуючихъ лѣтъ помѣстя **Бѣлка** и **Костенѣвъ** въ повѣтѣ перемышляньскôмъ. Тамъ же орного поля зъ огородами 640 моргôвъ 710 квадр. сяжнѣвъ, сѣножатей 90 моргôвъ, пропинація, млыны, горальня, и пр.

Оферты належить вносити до Канцеляріи Института „Народный Дôмъ“ у Львовѣ, улиця Ôрменьска н-ръ 1, по день 18 (30) цвѣтня 1888 року, де дадуться оферентамъ точнѣйшѝ информаціи.

Львôвъ, 29 марта (10 цвѣтня) 1888 р. 2421 2—3

Маю на продажъ

насѣнье жита ярого великана, за 50 клгр. 4 зр, за 10 клгр 1 зр Жита того высѣявъ я въ р 1886 10 клгр и зôбравъ 66 клгр, а було то въ картофлиску свѣжо переоранôмъ Зъ тыхъ 66 клгр., высѣяныхъ торôчного року въ забли по картофляхъ 13 цвѣтня, зôбрано 760 клгр. и одну копу околотôвъ, майже два метры высокихъ. — Хто въ наслѣдокъ осѣнноі слоты не мôгъ засѣяти озимого жита на потребы своеи сегорôчноі господарки, може заосмотритися въ насѣнье сего ярого житя, котрого кôлькасотъ клгр. маю на продажъ и розсылку черезъ почту Хоросткôвъ. Кошты опаковаия въ мѣшочкахъ покрые ôдбираючій за послѣ-2396 4—? платою.

Иванъ Борисѣкевичъ

въ Увислѣ, почта Хоросткôвъ.

Девять медалѣвъ заслуги, дипльомъ признаня и дипльомъ гоноровый

на всемирнôй выставѣ въ Антверпіи

за незрôвнанѝ

Выробы косметичнѝ, Тоалетнѝ и Парфумеріи.

Антилентилія. Нѣякій артикулъ тоалетовый не може остоятись що-до успѣху и доброты зъ Антилентилією. Средство се ôдержане зъ ôдсвѣжаючихъ субстанцій, усуває въ короткôмъ часѣ веснянки, опаленя сонячнѝ, плямы печѣнковѝ, слѣды по ранахъ и т. д, надає лицю свѣжôсть и нѣжнôсть. — Цѣна 2 зр.

Пилиптонъ волосю сивому и споловѣлому по кôлькоразовôмъ ужитю привертає красну барву. Пилиптонъ не фарбуе, лише ôдмолоджуе волосье, котре пôдъ вплывомъ сего ôдличного средства ôдзыскуе первѣстну барву, мягкôсть и ôдлыскъ. — Цѣна флякону 1 зр. 50 кр.

Валентинъ найсильнѣйше выпаданье волося вздержуе, цибульки волосня взмôцняе и до вытворюваня та поросту волося побуджає. Лисины покрываються краснымъ волосьемъ.—Цѣлый флякон 3 зр. Пôвъ флякону 1 зр. 60кр.

ПУДРЪ КНЯЖІЙ

Знамените поводженье и покупъ сего пудру суть найлѣпшимъ доказомъ его незрôвнанои доббрности. — Пудръ княжій на всѣхъ выставахъ бувъ першимъ, а численнѝ медалѣ заслуги, якими єго ôдзначили, найлѣпше єго поручають. — Пудръ княжій не мѣстить жадныхъ металевыхъ примѣшокъ, єсть се найчистѣйша и найнѣжнѣйша мучка ростинна, приемно прилягае до лица, надае красну, природну бѣлôсть и єсть неоцѣненымъ средствомъ до окрасы лица.

Пуделко мале бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр, зъ лебедикомъ 1 зр. 50 кр Рожевый для блъондинокъ и кремовый для шатинокъ и брунетокъ, мале пуделко по 70 кр., бôльше зр. 1.20 зъ пуделкомъ зр. 1 60.

Вода фіялкова. Усуває зъ лица прищѣ, лишаѣ, угрики, попаданье и лущенье шкôры, выгладжуе морщинки и долики ôсповѝ Лице ôдсвѣжуе, выбѣлюе и вынѣжнюе до тои степени, що яко средство тоалетово-гигієничне зôстало ôдзначене медалемъ заслуги на выставѣ природничо-лѣкарскôй въ Краковѣ. Цѣна 1 зр.

Мыло косметичне. Ôдзначаеся надзвычайною нѣжностею и вельми приемнымъ запахомъ, лагôдно дѣлає на нашкôрокъ, запобѣгае попаданю рукъ и лица, дуже нѣжно очищуе шкôру. — *Усуває веснянки и жовтобрунатнѝ плямы зъ лица* Цѣна 60 кр.

П. ИГНАТОВИЧЬ

у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул., Коперника ч. 3, Готель Европейскій, пляцъ Маріацкій и улиця Галицка, рôгъ Валовои ВЪ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНôВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2424 1—?

Товариство „ПРОСВѢТА“ поручає

Илюстрованый Калєндарь Просвѣты

на рôкъ 1888.

Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.

Дôстати можна въ канцеляріи „Просвѣты„ и вô всѣхъ бôльшихъ складахъ.

Ôдзначенѝ медалями заслуги на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ, такожь державнымъ медалемъ на послѣднôй выставѣ краковскôй.

СРЕДСТВА ЛѢКАРСКѝ и ТОАЛЕТНѝ

ІОСИФА ТРАВЧИНЬСКОГО

аптикаря „Пôдъ Короною“ въ Краковѣ.

Вино хинпове и вино хинове зъ зелѣзомъ, поручень Тов. Лѣкарôвъ краковскихъ, выроблюваній зъ найлѣпшои коры хиновои, а ôдповѣдаючій всякимъ вымогамъ медицины, сталися необходимѝ въ ординаціяхъ лѣкарскихъ. — Се средство взмôцняе цѣлый организмъ, пôдпомагае травленье и апетитъ, неоцѣненымъ стаеся для реконвалесцентôвъ по тифусѣ, запаленю легкихъ, дифтеріи, скарлатинѣ и т. п., въ катарахъ жолудка и кишокъ, въ сухотахъ, блѣдачцѣ, въ роздразненяхъ нервовыхъ, въ высиленю организму, въ опôрныхъ фебрахъ. Для дѣтей слабовитыхъ есть се одинокимъ средствомъ. Цѣна фляшки 2 зр., пôвъ фляшки 1 зр. 20 кр.

Вино пепсинове, въ несправности, браку апетиту и въ много иншихъ недугахъ жолудка. Ц. 1 зр. 50 кр.

Вино румбарбарове, въ недугахъ жолудка, печѣнки, жовтачцѣ, затканю и т. п. Цѣна 1 зр. 50 кр.

Розчинъ „Lerasa“, має пирофосфоранъ зелѣза и соды, котрый въ браку крови, блѣдачцѣ, роздразненяхъ нервовыхъ. ослабленю и винищеню цѣлого организму, признали найславнѣйшій лѣкарѣ за найсильнѣйше средство, бо робить кровь молодою и свѣжою. Цѣна 50 кр.

Бальсамъ здоровля, есть се ôдличне средство домове въ недугахъ, що повстали зъ злого жолудка. Оказалось оно спасеннымъ въ катарѣ, боляхъ и корчахъ жолудка, гемероидахъ, браку апетиту, згазѣ, затканяхъ, боляхъ и заворотахъ головы. Цѣна фляшки 1 зр., пôвъ фляшки. 50 кр. Численнѝ свѣдоцтва суть доказомъ его успѣшности.

Впов. Пане! Для жены моеи, недужои на хроничный катаръ жолудка, бôль головы, омлѣлôсть, привѣзъ я Вашъ „Бальсамъ здоровля“. Вже при зажитю першои половины фляшки жена моя почулась далеко сильнѣйшою и здоровшою, а нынѣ находиться вже въ найлѣпшôмъ здоровлю.

Варшава д. 29 мая 1886 р. *Юлій Потоцкій*

Сиропъ бальсамично-зеловый. Цѣна 75 кр. **Пастильки зеловѝ.** Цѣна 50 кр. Оба сѝ средства зложенѝ зъ вытягôвъ гôрскихъ зелъ, ôдличного смаку, ôддаляють найопôрнѣйшій кашель сухій и нервовый, давленье, коклюшь, плюванье кровію, хрипку, духоту и флегму.

Зела карпатскѝ ôддаляють довготревалый кашель, катаръ легкихъ, давленье въ горлѣ. Цѣна 40 кр.

Екстрактъ шпильковый есть знаменитымъ средствомъ для недужихъ на легки и горло, астму, бракъ воздуха, бо розбрысканый брызкавкою въ воздусѣ наповняе комнату тревалою и здоровою вонею лѣсôвъ шпильковыхъ. Цѣна фляшки 1 зр. 50 кр. пôвъ фляшки 75 кр. Брыскавка до того 1 зр. 20 кр.

Зела противревматичнѝ и противгоетцевѝ, суть неоцѣненѝ для недужихъ на ревматизмъ, гостець, подагру, ломанье въ крижахъ, заразомъ чистячи кровь, привертають организмови здоровѝ соки. Лѣчать чудово золотуху застарѣлу такъ у дозрѣлыхъ якъ и у дѣтей. Цѣна 1 зр.

Смарованье бальсамично-зелове. Цѣна 1 зр. 50 кр. **Експелеринъ**. Цѣна 30 кр., 60 кр. и 1 зр. 50 кр. Натираючи мѣсця недужѝ однымъ зъ тыхъ средствъ два разы на день, ôддаляеся задавненѝ ревматизмы, гостець, ревматизмъ въ головѣ, такожь хвилевый паралижъ рукъ и нôгъ.

Бальсамъ на ôдмороженье. Средство неомильне. Цѣна 50 кр. **Верруцинъ,** нищить цѣлкомъ ôдтиски, бородавки и згрубѣлости шкôры. Цѣна 50 кр. **Каплѣ чудесніѝ** зъ кокаиною. По зажитю тыхъ капель устає навѣть найсильнѣйшій бôль зубôвъ. Цѣна 50 кр. **Вата** лагодна бôль зубôвъ 15 кр. **Аллиль** до натиранія противъ мигрены, флюксіи и штриканю въ ушахъ и лици. Цѣна 1 зр.

Регенераторъ есть незрôвнанымъ средствомъ, бо привертаючи сивымъ и споловѣлымъ волосямъ первѣстну барву та взмôцнюючи ихъ, надае незвыклу мягкôсть и полискъ, до того нищить парплѣ и прищѣ. Передъ ужитьемъ не треба волося мити въ содѣ и милѣ, але зросити волосье симъ плыномъ, а по 8—10 днях одержать они первѣстну барву. Плынъ сей не плямить нѣ шкôры нѣ бѣля, и черезъ се переходить всѣ доси знанѝ средства. Цѣна 3 зр. и 1 зр. 50 кр.

Пудеръ знаменито пристаючій до тѣла въ трехъ барвахъ, бѣлый, рожевый для блъондинокъ, кремовый для шатинокъ и брунетокъ. Цѣна коробки 30 и 50 кр., и 1 зр. — Пудеръ мого выробу ôдзначаеся деликатностею, знаменитымъ приляганьемъ до тѣла такъ дуже, що нѣхто не догадаесь пудру; не має такожь шкôдливыхъ складникôвъ, тому уживати его янъ найлѣпше поручаю.

Паста красоты. (Crême de beaute), ôддаляе морщинки, веснянки, плямы печѣнковѝ, прыщѣ, червонôсть носа, однымъ словомъ есть се средство ôдмолоджуюче и надаюче лицю надзвычайну нѣжнôсть и свѣжôсть. Цѣна 85 кр. **Кремъ глицериновый** надае тѣлу мягкôсть не допускаючи заразомъ, щобы руки и лице попадалися. Ц. 75 кр.

Вода до устъ. Цѣна 75 и 30 кр. **Паста до зубôвъ** Цѣна 50 и 25 кр. Не допускають порохнѣти и чорнѣти зубамъ, кровавити и ослаблятись ясламъ, а до того нищать непріемну воню, котра выходить часто зъ устъ.

Ессенція мятова тôлько мого выробуе сть добра полокати рано и по обѣдѣ уста бо ôддаляе немилу воню а заразомъ вскрѣпляе и ôдсвѣжае цѣле пôднебѣнье. Цѣна 50 кр.

Ессенція лопухова. Цѣна 50 кр. **Олѣй лопуховый.** Цѣна 80 кр., и **Ессенція танно-лопухова.** Цѣна 80 кр. не допускають выпаданя волося, твореня парилъвъ, грибкôвъ и половѣти волосю.

Лиліонеза, ôдзначаесь незвыклымъ милымъ запахомъ. Выбѣлюе и вынѣжнюе шкôру, лагôдно дѣлає на нашкôрокъ и тому вырôвнюе морщинки и долики по ôспѣ. Запобѣгае паданю лица и рукъ, лущеню и пуканю шкôры. Усуває прищѣ, лишаѣ, плямы, веснянки и т. д., хоронячи заразомъ ôдъ опаленя. Цѣна 75 кр.

Мыло зелове Надає лицю незвычайну бѣлôсть и нѣжнôсть. Цѣна 25 кр. **Мыло глицеринове плынне,** одинoке до захованя барвы лица до пôзнои старости, удержуе ви безнастанно свѣжо и нѣжно и хоронить ôдъ опаленя, плямъ печѣнковыхъ и т. п. Ц. 60 кр. **Вода кольоньска,** власного выробу, має загальне признанье. Цѣна 70, 35 и 2·50 кр. **Чудесный пластеръ краковскій** на всѣ задавненѝ раны и скалѣченя. Цѣна 40 кр. **Порошокъ** усуваючій молѣ, блощицѣ и иншѝ домовѝ насѣкомѝ. Цѣна 25 кр.

Аптика есть заосмотрена у всѣ средства лѣчничѝ **найновѣйшои медицины,** крôмъ того у всѣ выробы лѣчничѝ, косметичнѝ и перфумеріи зъ перворядныхъ фабрикъ французскихъ и нѣмецкихъ. Складъ водъ минеральныхъ, приладôвъ хирургичныхъ и средствъ гомеопатичныхъ.

2287 6—24 **Цѣнники и брошурки даромъ и оплатно.**

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 77. Львôвъ, Середа 6 (18) цвѣтня 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй год. по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить вô второкъ и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.

У Львовѣ:
на цѣлый рôкъ . . . . . 16 зр.
на пôвъ року . . . . . 8 зр.
на чверть року . . . . . 4 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. а. в.

☞ Зъ днемъ 1 (13) цвѣтня почався **другій кварталъ сегорôчного выдавництва щоденного „Дѣла“.** Просимо отже нашихъ квартальныхъ П. Т. предплатникôвъ якъ и довжникôвъ поспѣшити зъ надсыланьемъ предплаты.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державной.] На вчерашнôмъ засѣданю палаты послôвъ предложило правительство проэктъ закона о домахъ складовыхъ и о управильненю вѣроисповѣдныхъ ôднośинъ жидôвскихъ. Такожь предложило правительство додатковый кредитъ на кошты конгресу гигіэничного. Опôсля розпочалася дебата буджетова. Дебату розпочавъ референтъ Матушь. Противъ буджету промовлявъ пос. Карнери, котрый передовсѣмъ выступивъ зъ жалями на то, що Австрія стаѳ чимъ разъ бôльше славяньскою а при тôмъ зазначивъ, що Нѣмцѣ зъумѣють ще боронитися противъ Славянъ и клерикалôзъ. Дальше сказавъ ôнъ, що становище правительства въ справѣ внесеня кн. Лихтенштайна не ѳсть ясне. Президентъ министрôвъ не маѳ понятя, куды веде ѳго политика. Роздоръ національный росте. Армія незадовго не буде мѣжь собою розумѣтися. Судôвництво спочиваѳ въ рукахъ чоловѣка, котрому бôльше залежить на тôмъ, щобы чехизувати, якъ выроблювати добрыхъ судіевъ. Въ станѣ судейскôмъ цвите денунціяторство. Дефицитъ не зменшався а коли-бъ и мавъ зменшитися, то хиба черезъ накладанье новыхъ податкôвъ, котрй дотыкають найбѣдньйшихъ людей. — Опôсля промовлявъ пос. Цукеръ и доказувавъ, що Чехи станули теперь що-до просвѣты и культуры на рôвни зъ Нѣмцями и оба тй народы повинній вже теперь помиритися. Дунаѣвскому робивъ бесѣдникъ закиды, що въ справѣ банковôй не занявъ справедливого становища що-до тексту на банкнотахъ, що ѳго опанувала биржа и длятого не хоче приступити до жаднои реформы податку. Проэктъ податку ôдъ горѣвки ѳсть доказомъ, якъ той министеръ пôдкопуѳ станъ економичный. Цукеръ заявивъ въ имени ческого клюбу, що въ надѣи, що правительство сповнить своѳ приреченье, буде голосувати за буджетомъ. — Штайнвендеръ порушивъ политику заграничну и розводився о панславизмѣ а ôдтакъ клавъ вагу на нѣмецкій характеръ Австріи. На послѣдокъ критикувавъ податокъ ôдъ горѣвки и заявивъ, що доки въ министерствѣ финансôвъ буде панувати такій духъ и такй личности, ôнъ буде голосувати противъ переходу до спеціяльнои дебаты. — На послѣдокъ промовлявъ ще Лупулъ и жадавъ, щобы залишити борбу економичну зъ Румунією, бо то шкодить Буковинѣ. Ôнъ промовлявъ такожь за гадкою рôвноуправненя. По бесѣдѣ Лупула ôдрочено засѣданье до нинѣ.

Въ протягу сего мѣсяця зберуться спôльнй министры, президенты и министры финансôвъ обохъ кабинетôвъ, щобы — якъ доносить „N. fr Presse“ уложити предложеня для спôльныхъ делегацій. Вступнй роботы министерства вôйны суть вже на укôнченю, а въ добре поинформованыхъ кругахъ кажуть, що спеціяльный кредитъ администраціи войсковои, надъ котрымъ прийдеся делегаціямъ радити на найблизшôй сесіи, буде выносити бôльше менше 52 мил. зр. Сума та обнимаѳ однакожь вже и той кредитъ, котрый ôддала минувшого року спôльна рада министрôвъ пôдъ власною одвѣчальностею до розпорядимости министра вôйны а за котрый делегаціи мають дати индемнизацію. Не ѳсть однакожь выключенымъ — каже „N. fr. Presse“ — що спôльна рада министрôвъ обнизить ще жаданя кредитовй администраціи войсковои, въ наслѣдокъ чого буде делегаціями предложеный низшій кредитъ ôдъ наведенои повысше сумы.

Въ комисіи войсковôй обговорювано найновѣше предложенье войскове и ухвалено перейти до спеціяльнои дискусіи. При сѣй нагодѣ заявивъ министеръ краевои обороны, Вельзерсгаймбъ, що постановы нового проэкту войскового будуть выконуватися лишь въ случаяхъ великои конечности и що ôднośины, дотыкаючй людей женатыхъ, не будуть нарушенй.

„Fremdenblatt“ доноситъ, що коло польске ôдкинуло внесенье Чайковского о задержаню системы павшальнои и резолюцію Рутовского промовляючу за умотивованымъ ôдкиненьемъ павшальнои системы. Ухвалено, щобы систему податку консумційного приняти за пôдставу спеціяльнои дискусіи. Ôдтакъ радило коло надъ стопою податковою. — Три клюбы лѣвицѣ ухвалили въ справѣ податку ôдъ горѣвки слѣдуючй точки: 1) на случай, коли-бъ галицкй послы поставили внесенье о задержаню системы павшальнои, пôдпирати ѳго внесенье; 2) высказалися за обниженьемъ стопы податковои; 3) за справедлившимъ роздѣломъ контингенту межи обѣ половины державы; 4) за пôдвышеньемъ бонификаціи для горалень рôльничихъ.

На вчерашнôмъ засѣданю кола комисія горѣвчана подала внесенье въ справѣ горалень рôльничихъ, въ котрôмъ жадаѳ при продукціи 1 до 3 гектол. 7·70 зр. опусту, при 3 до 5 гектол. 5·95, при 7 до 8 гектол. 4·20 зр. опусту. Левицкій поставивъ внесенье, щобы середна кляса обôймала 3 до 6 гектолитр. продукціи а комисія приняла ѳе внесенье. Онишкевичь и Гавзнеръ заявили, що поставлять интерпеляцію до правительства въ справѣ збору выборцѣвъ. На то ôдповѣвъ Грохольскій, що не маѳ нѣчого противъ такои интерпеляціи, але сумнѣваѳся, чи она буде мати якійсь успѣхъ, бо намѣстникъ п. Залевскій сказавъ ѳму, що ôнъ дѣлавъ въ крузѣ своѳи власти и безъ нѣякихъ приказôвъ зъ Вѣдня.

Характеристичнымъ ѳсть, въ якôй спôсôбъ выкручуѳ „Czas“ теперѣшне становище Полякôвъ въ справѣ податку ôдъ горѣвки. До сеи газеты такъ доносять зъ Вѣдня: Не лишь въ польскихъ кругахъ, але въ загалѣ тутъ зробили велике враженье слова цѣсаря сказанй до п. Яворского. Говорять, що то новый а незвычайный доказъ прихильности и симпатіи монарха для Полякôвъ, такій выимковый и патріяхальный спôсôбъ ôдозвы до нихъ. Додають, що зъ нѣкимъ иншимъ бувъ-бы цѣсаръ въ той спôсôбъ превенційный не поступивъ, и пôдносять, що волѣвъ такъ поступити, якъ ôдъ разу звернутися до иншихъ партій. Лѣвиця своими внесенями, маючими на цѣли зыскати собѣ хвилево Полякôвъ для усуненя кабинету, котрй поставила въ хвили, коли справа рѣшалася въ цѣсарскôй палатѣ, выставилася на смѣхъ и здескредитувалася. Пленеръ маѳ бути страшно розгнѣваный и каже, що Хлюмецкій все попсувавъ. Бôльшôсть кола польского зрозумѣла и пôддалася высшôй вже, не политичнôй, але державно-народнôй конечности. Горальнѣ рôльничй одержать значну пôльгу а Грохольскій буде рѣшучо того жадати и за тымъ обставати.

——

Зъ Берлина надходять вельми непокоячй вѣсти о станѣ здоровля нѣмецкого цѣсаря. Урядово доносять, що цѣсаря почало ще въ недѣлю душити и ôдъ того часу душить ѳго разъ въ разъ а при тôмъ появляються такожь и корчѣ. Такій станъ тревавъ черезъ цѣлу нôчь на вчера и вчера до полудня. Вже то, що недужому треба було вложити довшу канулю, здаѳсь вказувати на то, що недуга ширится чимъ разъ бôльше въ долину въ глубину легкихъ. Скликане консиліюмъ лѣкарѣвъ орекло, що ѳсть то запаленье дыхавки (bronchitis) и заявило, що станъ недужого ѳсть дуже небезпечный; на то згодився такожь и Мекенси. Находячй зъ Шарльотенбурга бюлетины выкликують велику тревогу въ Берлинѣ, де всѣ майже суть переконанй, що незадовго наступить сумна катастрофа. Лѣкарѣ кажуть навѣть, що, хто знаѳ, чи катастрофа не наступить леда хвиля. Вчера вечеромъ ôдбулася у кн. Бисмарка довѣрочна рада министрôвъ. Рано о 11 год. ѣздивъ кн. Бисмаркъ до Шарльотенбурга и бувъ тамъ довшій часъ а о тôй самôй порѣ приѣхавъ туды такожь и наслѣдникъ престола зъ женою. Приѣхала такожь и цѣсарева Августа и заразъ пôшла ôдвѣдати сына. Въ Берлинѣ розôйшлась навѣть була вчера вѣсть, що цѣсарь вже померъ. Биржа ѳсть вельми занепокоѳна. Нинѣ доносять зъ Берлина, що спеціялистъ д-ръ Леноторъ заявивъ, що бронхитисъ ще не наступила, але Мекенси ѳсть мимо того дуже занепокоѳный, бо горячка у недужого стаѳ чимъ разъ бôльша.

Криза канцлерска притихла вже зовсѣмъ а навѣть и праса перестала вже вести борбу въ сѣй справѣ. За то розпочала пôвъурядова праса зновъ борбу противъ россійскихъ вальорôвъ. Може бути, що борба ся стоить въ звязи зъ вѣстею, що Россія стараѳсь зновъ затягнути якусь позичку.

——

Выбôръ ген. Булянжера выкликавъ въ кругахъ правительственныхъ и опортунистичныхъ велике пригнобленье а за то вельми радуються зъ того выбору прихильники Булянжера и бонапартисты. Президентъ бонапартистôвского комитету сказавъ, що бонапартисты мусять зъ радостею вытати выбôръ Булянжера, бо ôнъ отвираѳ дорогу монархіи. Передъ редакціями газетъ булянжерôвскихъ було въ недѣлю велике збѣговиско людей а прихильники Булянжера манифестувались голосно въ ѳго користь. Праса радикальна и опортунистична держиться спокôйно въ виду выбору Булянжера и думаѳ, що ôнъ щезне въ парляментѣ. Кажуть, що Булянже самъ не може теперь рѣшитися, чи приняти мандатъ чи нѣ. Въ парляментѣ побоюються, що заразъ пôдчасъ першои бесѣды Булянжера прийде до великихъ непокоѣвъ. — На зборахъ „Union du Commerce“ мавъ Фльоке велику бесѣду политичну, въ котрôй сказавъ, що Франція, посѣдаюча довголѣтною мирною працею здобутй институціи республиканьскй, не потребуѳ протектора въ часѣ мира а на случай вôйны маѳ добре вправлену армію и знаменитыхъ генералôвъ, отже не потребуѳ такожь диктатора. Бесѣду свою закôнчивъ Фльоке тымъ, що завôзвавъ всѣхъ републиканôвъ до згоды и пригадавъ, що въ слѣдуючôмъ роцѣ буде Франція обходити велике торжество мира г. ѳ. всеевѣтну выставу. — Въ Єпиналь мавъ Ферри велику бесѣду противъ Булянжера, въ котрôй старався выказати, що Булянже стремить до диктатуры и хоче запанувати въ Франціи.

——

Бунты селяньскй въ Румунiи прибирають чимъ разъ бôльшй розмѣры. Такъ доносять зъ Букарешту, що доокола столицѣ краю сконцентровано великй масы войска, бо ѳсть обава, що збунтованй селяне схотять великими масами прийти до мѣста и выкликати демонстраціи. Въ кôлькохъ селахъ прийшло вже навѣть до кровавои бôйки межи селянами а войскомъ и убито або поранено богато людей. Селяне домагаються роздѣлу грунтôвъ бôльшихъ властителѣвъ. До Букарешту повтѣкало богато властителѣвъ бôльшихъ посѣлостей зъ селъ передъ збунтоваными селянами и просять о помôчь. Соціялистична газета „Lupta“ взываѳ селянъ до революціи.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Калуша.

[Выборы до рады мѣста и бурмистра.]

Зъ початкомъ марта ôдбулися въ Калуши выборы до рады мѣскои и, якъ уже „Дѣло“ згадувало, выбрано 12 Русинôвъ, 12 Полякôвъ и 12 Жидôвъ. Ôдъ тогдѣ-жь до нинѣшного дня стоить на порядку дневнôмъ питанье: якъ тая рада уконститууѳся? На скôлько доси рѣчь выяснилася, утворилися двѣ партіи: одна мѣщаньска, котрôй добро мѣста лежить на серци (до тои належать честнй мѣщане-Русины и честнй мѣщане-Поляки, а навѣть пару Жидôвъ независимыхъ ôдъ панкôвъ польскихъ) — а друга партія зъ интелигенціи и то зъ загорѣлыхъ Полякôвъ, котрй головно личнй амбиціи, а дехто и личнй интересы, мають на оцѣ. Бôльшôсть Жидôвъ стоить на боцѣ, але въ рѣшаючôй хвили они готовй датися стероризувати польскôй интелигенціи. Поки-що однакожь нинѣ стоять супроти себе двѣ стороны: мѣщаньска (17 голосôвъ) и польско-паньска (19 голосôвъ).

Мѣщаньска партія, поводуючись єдино взглядами на добро мѣста, поставила на кандидата п. Мелетія Теницкого, поважного и честного мѣщанина, довголѣтного члена рады повѣтовои. Нѣкого въ Калуши и нема ôдповѣднѣйшого на достойньство бурмистра, якъ п. Теницкій. Знайшовсь-бы неодинъ охочій панокъ, що то зъ бурмистрованя зробивъ-бы собѣ дôйну корову, але такого мѣщане бояться гôрше огню; такй панки звели на нѣ на що вже не одно галицке мѣсто. П. Теницкій же, родомъ Калушанинъ, знаѳ докладно всѣ ôднośины мѣста и ôдъ давна уже дався пôзнати яко отвертый и рѣшучій борець проти всякои корупціи, яка довгій часъ панувала въ мѣстѣ Калуши и довела ажь до ôдданя заряду мѣста въ руки ц. к. комисаря правительственного. Мѣщаньство калуске глядить длятого на п. Теницкого яко на такого, що буде управляти мѣстомъ зъ честею, зъ справедливостею для всѣхъ народностей и всѣхъ верствъ суспôльныхъ, а дальше не допустить нѣякои корупціи и поможе пôднестись поволи мѣсту пôдъупавшому и зъубожѣлому за часôвъ довгого пановання кліки, котрôй не добро мѣщаньства лежало на серци. Можна сказати, що зъ выимкомъ купки панкôвъ польскихъ и жидôвскихъ — все проче мѣщаньство однодушно стоить за кандидатурою п. Мелетія Теницкого.

Коли дѣло такъ стануло, що п. М. Теницкій явився въ загальнôмъ мнѣню всего мѣщаньства єдинымъ кандидатомъ на бурмистра, зъѣхавъ до Калуша маршалокъ повѣтовый п. Коморницкій и скликавъ интелигенцію на „poufne posiedzenie“. Говорено тамъ рôзнй рѣчи на тематъ „Hannibal ante portas!“ — п. Теницкій въ додатку ще до того, що честный и досвѣдный человѣкъ, ѳсть такожь Русиномъ, — тожь порѣшено всѣми силами форсувати кандатуру на бурмистра п. Станислава Заленского касіера при касѣ повѣтовôй и агента Краковского Товариства асекураційного, — человѣка, про котрого мѣщаньство навѣть не знаѳ, зъ ôдки ôнъ передъ кôлькома роками прийшовъ до Калуша и яке ѳго curriculum vitae. Знають тôлько, що прийшовши до Калуша бувъ занятый при роботахъ катастральныхъ, сподобався шляхтѣ, выаванзувавъ на касіера, дôставъ агентуру Краковскои асекураціи, и швидко заживъ паномъ на всю губу. Вѣсть про ухвалену интелигенцією польскою кандидатуру п. Залепского на бурмистра всѣхъ мешканцѣвъ мѣста, якъ Русинôвъ, такъ и Полякôвъ-мѣщанъ и Жидôвъ дуже зачудувала, бо нѣхто и въ снѣ бувъ-бы не погадавъ, щобы хто поважився накидати мѣщаньству на бурмистра человѣка зайшлого до мѣста передъ кôлькома роками, мѣщаньству незнаного! Навѣть деякй панове бюрократы польскй въ секретѣ говорять, що они въ души противнй кандидатурѣ п. Заленского але мусять за нею стояти за-для „karności narodowej.“ А честнй мѣщане-Поляки ôдповѣдають имъ на то: „Дякуѳмо красненько за karność narodową, якъ она выходить противъ интересу мѣста и польского мѣщаньства!“ Набôльше-жь агитують за п. Заленскимъ писарчуки зъ выдѣлу повѣтового, здаѳсь ôдгадуючи скорбну думу верховного шефа, маршалка п. Коморницкого, що якъ бы бурмистромъ ставъ п. Теницкій, поважаный мѣщанами Русинами, Поляками и совѣстнѣйшими Жидами, — то при выборахъ до рады повѣтовои могли-бы выйти зъ мѣста Калуша кандидаты щиро-заступаючй интересы мѣщаньства.

При такôмъ хаосѣ зъ кандидатурами на бурмистра скликавъ найстаршій вѣкомъ членъ рады мѣскои Фішель Штайнъ выбраныхъ радныхъ на день 22 н. ст. марта для выбору зверхности громадскои. Треба-жь знати, що мѣщане внесли протестъ противъ незаконного выбору двохъ членôвъ выбраныхъ зъ III. круга, повѣтового лѣкаря п. Вурста и лѣкаря мѣского п. Финкельштайна. А мимо того, що справа доси не порѣшена, скликано засѣданье конститууюче. На вôзванье явилися ново-выбранй радній на означену 4 годину, але почтенна интелигенція не являлася. Була вже година 5, 6, 6½ — а ѳи якъ нема, такъ нема. Тогдѣ 14 радныхъ зъ стороны мѣщаньскои опустили салю засѣдань. Интелигенція потôмъ прибула на засѣданье и ухвалила покарати ôдôйшовшихъ радныхъ, кождого гривною 10 зр. Потôмъ радный Штайнъ скликавъ другій разъ нову раду для выбору зверхности громадскои на 29 н. ст. марта, але и снмъ разомъ не прийшло до выбору и справу ôдложено на 12 н. ст. цвѣт. Того дня ôдбулося уже трете засѣданье рады и зновъ було здекомплетоване, а на радныхъ-мѣщанъ ухвалено другу кару, подвôйну, по 20 зр.! Небавомъ маѳ ôдбутися, четверте зъ черги засѣданье. Що буде, не знати.

А поки-що за п. Заленскимъ — на перекôръ мѣщанамъ Русинамъ и Полякамъ, котрй, маючи однй и тй самй интересы, тримаються солидарно, — ведеся страшна агитація, а на чолѣ ѳи стоять п. Иги. Пшестальскій, секретарь выдѣлу повѣтового, и Жидъ хирургъ Гершь Кичалесъ, вѣчный радный ôдъ 1867 року. Ратунокъ свôй бачуть они въ тыхъ Жидахъ, котрй въ якій-небудь спôсôбъ ôдъ панôвъ польскихъ зависимй, и натискають на нихъ всѣми силами, щобы голосували на п. Заленского.

Таке то лихо въ нашôмъ Калуши! До нашого мѣста можна приложити пословицю: „кому бѣда зъ ранку, тому й до останку“. Радо бы мѣщаньство наше якось по Божому и по людски уладити свои интересы мѣскй, — та стають тому въ дорозѣ люде — чужй интересамъ мѣщаньства. Що значить автономія мѣста, якъ масы мѣщаньства не мають мати своѳи силы и волѣ! — а всѣмъ маѳ верховодити купка польско-паньска, уживаючи собѣ зависимыхъ Жидôвъ за опору?!

Не вже-жь не знайдеся нѣхто зъ-мѣжь польскои интелигенціи въ ново выбранôй радѣ калускôй, хто бы станувъ на основѣ справедливости для мѣщаньства?!

НОВИНКИ.

— **Въ ателіѳ п. Корнила Устіяновича** мали мы нагоду оглядати три найновѣйшй ѳго працѣ: икону Іоана Милостивого (патріярха александрійского) бôльшихъ розмѣрôвъ, призначену до церкви въ Спасовѣ, повѣта сокальского, а замовлену однымъ тамошнымъ господаремъ, — портретъ проф. Анатоля Вахнянина, першого головы „Просвѣты“ (въ 1868 р.), замовленый выдѣломъ Товариства, и портретъ п. Михаила Дымета, горожанина львôвского. Іоанъ Милостивый, намальованый въ половину природнои величины, въ одежи патріяршôй, благословлячій нарôдъ. Ôнъ стоить надъ берегомъ морскимъ, куды причаливъ корабель наповненый збôжемъ, котре угодникъ въ часѣ великого голоду въ Александріи роздававъ бѣднымъ. Доброта серця пробиваѳся вже въ чертахъ лица старенького, сѣдоголового патріярха. Постава особы самои свобôдна, вôльна ôдъ мертвоты византійскои, але спокôй задержаный. Одежа патріярша, мальована зъ природы (пôсля ризъ митрополичихъ), сіяѳ ôдъ золота, але и тутъ тонъ красокъ поважный. Цѣлôсть робить враженье дуже миле, повне артизму и доброи рутины, а що при тôмъ замѣтне, то се, що п. Корн. Устіяновичь выготовивъ сей образъ (пôвтора метра высокій) за дуже доступну цѣну длятого, що фундаторомъ ѳго ѳсть селянинъ рускій. Роботу поручивъ п. Устіяновичеви парохъ Спасова, пос. о. Титъ Ковальскій. — Портретъ проф. Анат. Вахнянина (погрудье) ôдзначаѳся вѣрностею, хорошою пластикою, удалою инкарнаціею и артистичнымъ выкôнченьемъ. То само можемо сказати и о бôльшôмъ портретѣ п. М. Дымета. Дыметъ стоить мовь живый. На п. Кор. Устіяновичу оправдуються слова, сказанй пок. Андрѣемъ Грабовскимъ, маляремъ-артистомъ польскимъ до одного зъ нашихъ людей: „Нема въ Галичинѣ портретистôвъ, кромѣ мене и Вашого Корнила“. П. Устіяновичь скориставъ зъ нагоды подорожи путникôвъ до Ри-

му и удався туды для дальшихъ студій. Онъ намѣряє кромъ Риму оглянути Неаполь, островъ Капри, Фльоренцію и Медіолянъ, о скôлько часу стане, бо ôдтакъ займеся зновъ мальованьемъ двохъ церквей въ нашôй Галичинѣ. — При тôй нагодѣ най буде намъ вôльно запытати управляючій Совѣтъ „Нар. Дому“, чи не було-бъ ôдповѣдно „Мойсея“ п. Устіяновича закупити для другои церкви городскои? Бувъ-бы се набутокъ дуже хорошій и лишивъ бы потомству добру память по нашôмъ артистѣ.

— **Жигмондъ Врублевскій,** звычайный професоръ физики на университетѣ краковскôмъ, померъ дня 16 н. ст. цвѣтня въ 43 роцѣ житя. Покôйный попарився при експльозіи лямпы нафтовои въ своѣй лябораторіи и мимо стараннои помочи краковскихъ лѣкарѣвъ закôнчивъ житье. Врублевскій родився въ Гроднѣ въ Россіи, бравъ участь въ повстаню въ р. 1863 и бувъ засланый на Сибиръ. Амнестією надѣленый въ р. 1869, выѣхавъ до университетôвъ въ Нѣмеччинѣ и тамъ одержавъ степень доктора фильозофіи. Ôдъ року 1882 ставъ професоромъ физики на университетѣ въ Краковѣ. Працѣ науковѣ Врублевского, головно о газахъ, зъединали єму широку славу въ свѣтѣ науковôмъ.

— **Архикнязь Вильгельмъ,** инспекторъ артилеріи, приѣханъ вчера вечеръ до Кракова.

— **Зъ статистики Львова.** Въ мѣсяци мартѣ померло 342 осôбъ, зъ того 193 мужчинъ а 149 женщинъ. Пôсля вѣроисповѣданя припало на гр.-кат. 67, на рим.-кат. 201, на жидôвъ 64, на иншій вѣроисповѣданя 10. Случаѣвъ наглои смерти було 4; два самоубійства, застрѣленье и отроєнье, одно убійство дитины та случайне заломанье черепа головы. Найбôльше людей померло на сухоты, 56 мужчинъ и 32 женщинъ. Загальный процентъ на 1000 мешканцѣвъ выносивъ въ тôмъ мѣсяци 34·2.

— **Самоубійство.** Вчера о год. 2 зъ полудня застрѣлився у власнôмъ домѣ при ул. Замковôй Андрѣй Шипульскій, купець, числячій 44 лѣтъ житя, отець четверо дѣтей. Причиною самоубійства була обава передъ карою, бо Шипульского засудивъ судъ карный на вязницю за оголошенье легкодушнои криды.

— **Львôвский заведеня фотографичнѣ.** Фотографъ Тшемескій, перевѣвши ликвидацію свого давного заведеня, отворивъ на ново ателіе фотографичне. — Загальну увагу помѣжь выставами фотографичными звертають фотографіи І. Геннера. Всѣ фотографіи найрôзнѣйшихъ форматôвъ зроблені суть на цѣлкомъ ясныхъ тлахъ, майже бѣлыхъ а такого способу не уживали до теперь иншій подôбнѣ заведеня львôвскій. Фотографіи п. Геннера ôдзначаються дуже стараннымъ выкôнченьемъ, добрымъ укладомъ и знаменитымъ вданьемъ.

— **Сензаційне убійство** лучилося дня 2 цвѣтня въ Шаторалія-Уйгелі на Угорщинѣ. На оболоню муштрувалась ескадрона 7 полку гузарôвъ, а коли одинъ жовнѣръ въ чôмсь похибивъ, ударивъ поручникъ Кунъ єго кôлька разôвъ шаблею по головѣ. Гузаръ упавъ зъ коня и перенесеный до шпиталю, померъ по трехъ дняхъ. Лѣкарь полковый д-ръ Маєръ посвѣдчивъ, що гузаръ померъ въ наслѣдокъ удару кôньскимъ копытомъ въ голову. Въ два днѣ по похоронѣ зголосився до суду возьный Гачко и выявивъ цѣлый сей случай на оболоню, котрому ôнъ придивлявся. Выкопали мерця и дôзнались о правдѣ зôзнаня возьного. Поручника Куна и лѣкаря Маєра сейчасъ увязнили и ôдставили пôдъ судъ войсковый въ Кошицяхъ.

— **Сто три годины пôдъ снѣгомъ.** Въ селѣ Джорнико, въ Швайцаріи, засыпавъ сугъ молодого 22-лѣтного селянина, коли гнавъ худобу до пôйла. Кусникомъ дерева, котрый мавъ въ рукахъ, змôгъ присыпаный выкопати въ снѣгу яму на 6 метрôвъ, дальше не стало єму силъ и выжидавъ спокôйно смерти. Третого дня вечеромъ почувъ ônъ, якъ въ горѣ плакали по нѣмъ браты и отець, ônъ почавъ кричати що силъ, але єго не почули и ôдôйшли. Розпука найшла на него, коли почувъ, якъ одинъ зъ єго братôвъ сказавъ: На що придасться дальше теперь ôдкопувати? За тыждень прийдемо та тогдѣ лекше буде выдôстати помершого. Однакъ на другій день повернули и доко пались до бѣдака, почувши єго голосъ. Занесеный домôвъ попавъ въ сильну горячку, выздоровѣвъ, але обѣ ноги ôдморожені мусѣли єму ôдтяти.

— **Страшного убійства и самоубійства** доконавъ въ Венеціи машинистъ Иванъ Росси, 32-лѣтный мужчина, жонатый и отець кôлькохъ малыхъ дѣтей. Росси залюбився въ сестрѣ своєи жѣнки, замужнôй за кравцемъ Аннѣ, и тому переѣхавъ ônъ зъ Венеціи до Генуы. Наразъ вернувъ ônъ до Венеціи и вôйшовши до помешканя Анны, хотѣвъ доконати насильства. Тогдѣ выймивъ Росси револьверъ и стрѣливши чотири разы до своєи жертвы, выкинувъ єи зъ ôкна зъ четвертого поверху. Ôдтакъ стрѣливъ ще зъ горы до трупа дѣвчины на улици и почавъ выкидати меблѣ черезъ ôкно. Кôлька женщинъ, що пердходили пôдъ той часъ улицею, омлѣли зô страху. Тымчасомъ Росси перетявъ собѣ жилы въ лѣвôй руцѣ, а коли вже почали добуватися до покою, де ônъ замкнувся, пôдрѣзавъ собѣ горло и сейчасъ померъ.

— **Львôвске центральне бюро оголошень,** ул. Коперника, ч. 11, завело зъ нинѣшнымъ днемъ для выгоды публика на 10 головныхъ точкахъ мѣста таблицѣ, на котрыхъ буде налѣпляти оголошеня вôльныхъ помешкань. Черезъ се зарядженье высвѣдчає бюро оголошень велику прислугу такъ для властителѣвъ домôвъ, якъ и пошукуючихъ вôльнѣ помешканя, бо вже не потреба буде розбиватись по всѣхъ рогахъ улиць и ôдчитувати спорадично порозвѣшуваній картки зъ оголошенями. Такожь можна въ кождôй хвили одержати въ самôмъ бюрѣ докладный выказъ вôльныхъ помешкань.

— **Дрôбнѣ вѣсти.** А. Нобель, властитель величезныхъ копалень нафты на Кавказѣ, винахôдникъ динамиту, померъ въ Cannes. — Судъ окружный въ Цилли (Каринтія) засудивъ въ р. 1879 Б. Кумбергера на кару смерти черезъ повѣшенье. Цѣсарь перемѣнивъ кару смерти на дожизнену вязницю. Теперь показалося, що засужденый бувъ цѣлкомъ невиннымъ, бо властивый убійця признався передъ смертію. Цѣсарь дарувавъ зъ власныхъ фондôвъ 500 зр. Кумбергерови, котрый 9 лѣтъ невинно страдавъ, а навѣть мôгъ стратити житье пôсля першого засуду. — Въ Нѣмеччинѣ зложили милiонъ марокъ для потерпѣвшихъ ôдъ повени.

Вѣсти зъ Еп. Перемыскои.

Одержали оо.: Іос. Сабарай, сотрудникъ въ Яструбичахъ, дек. сокальского, самостоят. сотруд. въ Торгановичахъ, дек. самбôрского; Стеф. Онишкевичь сотр. въ Лѣтини, дек. мокряньского, сотр. въ Яструбичахъ; Ал. Очабрукъ завѣдатель Дубрôвки, дек. канчуцкого, сотруд. въ Курилôвцѣ того декан.; Петро Княжиньскій сотр. въ Лежайску завѣдательство въ Дубрôвцѣ; Іос. Негребецкій завѣдатель Медики, дек. перемыского, завѣд. Кавска, дек. дрогобицкого.

Кан. институцію на Медику одержавъ о. Володиславъ Головацкій зъ Кавска.

Господарство торговля и промыслъ.

— **Справозданье генеральнои дирекціи австрійскихъ зелѣзниць державныхъ за р. 1887** выйшло у Вѣдни и мѣстить въ собѣ богатый матеріялъ що-до администрациі тыхъ зелѣзниць. Зъ справозданя того выймаємо найважнѣйшій даты, котрі мають загально-економичне значенье. — Въ р. 1887 збôльшилась сѣть держ. зелѣзниць въ цѣлôй Австріи о 221.326 кильом. а транспортовый дохôдъ зъ цѣлои сѣти выносивъ 47,288.327 зр. (о $2^1/_2$ мил. зр. бôльше якъ въ р. 1886). Зъ того доходу припадає на гал. зелѣзницѣ державнѣ 4 мил. зр. Зъ загальнои сумы доходôвъ припадає на дохôдъ зъ ѣзды осôбъ $11^1/_2$ мил. зр. (на гал. зелѣзницѣ 779.657 зр.), зъ фрахтôвъ 32 мил. зр. (въ Галичинѣ 3 мил. зр.) Загальна цифра выдаткôвъ на удержанье цѣлои сѣти державныхъ зелѣзниць въ Австріи выносить $26^1/_2$ мил. зр. (въ Галичинѣ 3,058.236 зр.). Зъ галицкихъ зелѣзниць найбôльше стояло удержанье шляху Звардонь - Гусятынъ (2,795.253 зр.); прочій всѣ шляхи коштували значно менше (прим. Львôвъ-Стрый 288.738 зр., Стрый-Бескидъ 122.983 зр. и т. п.). Адаптаціи на галицкихъ зелѣзницяхъ (збôльше нье шинъ, розширенье двôрцѣвъ, збôльшенье машинъ, возôвъ и т. п.) стояли въ р. 1887 загаломъ 1,006.883 зр. Варстатôвъ було въ Галичинѣ два т. є. въ Стрыю и Новôмъ Санчи, першій коштувавъ въ р. 1887 — 65.009, другій 38.048 зр. — Черезъ всѣ шляхи державныхъ зелѣзниць въ Австріи перевезено въ р. 1887 — 12,104.59 тонъ товарôвъ. Зъ того припадає на уголь и коксъ $4^1/_2$ мил., на збôже 1,110.924, на дерево 1,053.926, металѣ 388.809, минералы 253.070, средства поживы 206. 104, цукоръ 179.692, цеглу 175.462, сôль 172.363, пиво 139.122, мануфактуры 114.846, вино 108.816, нафту 87.799, тканины 74.648, папѣръ 60.711, спиритусъ 49.317, машины 46.107, тютюнъ 25.318, овочѣ полудневі 20.619, каву 12.736, ôвцѣ 11.101, конѣ 10.540, рôжнѣ иншій звѣрята 323 тонъ. — Загальный станъ державныхъ зелѣзниць представляєсь зовсѣмъ користно, а найлучшимъ доказомъ того єсть фактъ зменшеня и покрытя дефицитôвъ попередныхъ рокôвъ. Закономъ державнымъ зъ дня 5 червня 1887 ч. 69 в. з. д. принято яко недобôръ державныхъ зелѣзниць за часъ ôдъ 1881—1885 р. суму 5,222.000 зр. Тымчасомъ въ р. 1886 зъумѣли державнѣ зелѣзницѣ заощадити 1,271.000 зр. а въ р. 1887 ще бôльше, бо 3.024.236 зр. Такимъ способомъ знижаєсь первѣстный недобôръ до сумы 926.762 зр. а коли зважиться, що зъ недобору 5,222.000 зр. лише 3,322.000 зр. ужито на потребы зелѣзниць держ., а 2,000.000 зр. не зъужито зовсѣмъ а лишь отворено зъ нихъ ôдповѣдно до условій умовы зъ зелѣзницею Єлисаветы фондъ резервовый, маючій служити до ужитку и тои зелѣзницѣ, то яснымъ стане, що ощадности зъ р. 1886 и 1887 не лишь зовсѣмъ покрыли дѣйстный давнѣйшій недобôръ, але принесли о 787.361 зр. бôльше, якъ выносивъ той недобôръ. А фактъ той єсть вповнѣ достаточнымъ, щобы выказати не лишь користный станъ теперѣшныхъ австрійскихъ зелѣзниць державныхъ але и загальну высшôсть державныхъ зелѣзниць надъ приватными.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Краєва рада шкôльна именувала дѣйстными учителями: Лавра Косибу въ Загôрянахъ и Кипріяна Дубравского въ Добрѣ шляхотскôй.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 17. цвѣтня. Въ наслѣдокъ вѣстей о небезпечнôмъ станѣ недуги нѣмецкого цѣсаря и о выборѣ Буланжера єсть тутешна биржа вельми занепокоєна и папери починають спадати.

Берлинъ 17. цвѣтня. Урядова газета подала такій бюлетинъ зъ Шарльотенбурга: „Въ наслѣдокъ запаленя ôддыховыхъ проводôвъ (bronchitis) и сильнои горячки, котра появилася у цѣсаря, наступило прискоренье ôддыху и въ наслѣдокъ того цѣсарь не мавъ спокôйнои ночи.“ — Пôсля „Nordd. Allg. Ztg.“ станъ недужого не полѣпшився зовсѣмъ а горячка доказує, що недуга не єсть зовсѣмъ льокальнои натуры. Въ Шарльотенбургу збиралася цѣла родина цѣсарска.

Софія 17. цвѣтня. Коло Дубницѣ впала ватага болгарскихъ емигрантôвъ, зложена зъ сѣмъ осôбъ до Болгаріи. Трохъ емигрантôвъ арештовано а прочій повтѣкали. Подôбнѣ ватаги появилися надъ Дунаємъ ôдъ стороны Румуніи и пôдъ Пиротомъ. Спокою нѣгде не нарушено.

Парижъ 17. цвѣтня. Буланже выдавъ ôдозву до своихъ выборцѣвъ въ департаментѣ Нордъ, въ котрôй насамперед дякує имъ за то, що они мимо великои пресіи голосували за нимъ а ôдтакъ каже, що выборцѣ понимають зъ нимъ єго програму и жадають розвязаня палаты и ревизіи конституціи, котра єсть не лишь антирепубликаньскою але и узурпаторскою. Франція хоче мати конституційне тѣло народне, котре бы признало народови въ републицѣ ôдповѣдне мѣсце.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. Е. П. въ Вишенцѣ, Всч. Н. К. въ Райскôмъ, Всч. І. В. въ Прошовôй, Всч. І. Л. въ Ганчовôй. Рахунки згôднѣ. — **Всч. Л. Я. въ Старôй соли.** Ще 16 сѣчня передали мы ôдъ Васъ 5 зр. „Зорѣ“ 1 зр. „Просвѣтѣ“ и 1 зр. „Батькôвщинѣ“; сѣй послѣднôй пригадаємо.

НАДÔСЛАНЕ.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручає свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ. 2389 12—?

Цѣс. кор. упривилеєвана

Рафинерія спиритусу

И ФАБРИКА ОЦТУ

ЮЛІЯ МИКОЛЯША

у ЛЬВОВѢ

виробляє

НАЙЧИСТѢЙШІЙ СПИРИТУСЪ

вдалый для панôвъ аптикарѣвъ, фабрикъ ликерôвъ и т. п.

2316 котрый продає 23—?

по цѣнахъ умѣренныхъ.

Поручає такожь найлѣпшого рода горѣвки, ликеры и розолисы.

На свята!

Ножѣ столовѣ и вилки въ оленевôмъ и буйволовôмъ розѣ тузинъ по зр. 9, въ оправѣ альпаковôй зр. 15, зъ хиньского срѣбла зр. 30.
Ножѣ до мясива гнучкѣ зъ найлѣпшои стали по зр. 1·40, 1·60 и 2.
Ножѣ до тѣсть въ оправѣ гебановôй, штука зр. 1, въ оправѣ зъ кости слоневои штука зр. 7. Нôжь и вилки зъ пружиною охоронною въ звычайнôмъ розѣ, оленевôмъ або буйволовôмъ, пара зр. 1·20, 2, 2·50, 3.
Коркотяги по кр. 20, 30, 50, 75 до зр. 2.
Универсальнѣ машинки до тертя мигдалôвъ, цукру, булокъ и т. п. штука зр. 2·25.
Прилады до вытворюваня пѣны зъ яецъ, масла, шодону и пончу, въ котрыхъ зъ нечуваною скоростею, бо ледви въ 15—20 секундахъ наведенѣ продукты можна выробити на пѣну зъ 2—6, 3—10, 6—20 яецъ штука зр. 1·60, 2·—, 3·50.
Машинки до сѣканя мяса зъ ножами поодиноко до вынимання: менший по зр. 5·50, бôльшій по зр. 6·50.
Стискачѣ шинокъ на деревл. политур. пôдставахъ, лекшій по зр. 3, тяжшій 4.
Формы на бабы, будинь, зульцѣ и т. п. ôдъ кр. 90 до зр. 4.
Формы на баранки зъ цукру або масла, по зр. 3, 3·50 и 4.
Формы на торты по кр. 60, 85 и зр. 1. Бляхи до тѣста ôдъ кр. 40, зр. 1. 32. 37. 42. $47^1/_2$. 53 ц/м.
Тацы зъ альпаки штука 3·50, 5·25, 7·50, 9·50, 11.75.
Тацы бляшанѣ, прекрасно лякеровани, ôдъ кр. 30 до зр. 4. — Поручає

АНТОНІЙ ГАЛЬСКІЙ

2420 3—8 **у Львовѣ, пляцъ Маріяцкій ч. 9.**

НА СВЯТЫЙ ПÔСТЪ.

При помочи однои 8-лѣтнои дитины перемѣняє въ 3—5 минутахъ моя ново вынайдена для цѣлои Европы ц. к. выкл. прив. подвôйно дѣлаюча **МАСНИЦЯ-EXPRESS** найменшу скôлькôсть солодкого молока, сметанки и сметаны въ найчистѣйше и найвкуснѣйше масло.

Щобы улегшити закупно моеи масницѣ, котра зладжена зъ вельми тревалого металю, и тому такожь служить яко прикраса начиня кухонного, ôдъ многихъ знаменитостей признана необходимою въ газдôвствѣ, ôдзначена на многихъ выставахъ золотыми и срѣбными медалями, зъ огляду на єи величезне запотребованье, подаю тѣ масницѣ по можливо низькихъ цѣнахъ, а именно:

	зр.	кр.	
Нр. I. 5 литр. сметаны обôйм.	8	—	разомъ зъ термометр.
„ II. 10 „ „ „	11	50	
„ III 20 „ „ „	18	—	
„ IV. 50 „ „ „	45	—	

Всѣ иншій величины выконуються лише на жаданье.

Высылаеся по присланю грошей або за послѣплатою.

До ласкавои уваги.

Въ интересѣ П. Т. Публики, позволю собѣ звернути увагу щобы при закупнѣ масницѣ докладно дивитись на мою марку охоронну, бо тогдѣ лише ручу я за тревалôсть и доброту та обовязуюся сейчасъ звернути грошѣ кождому въ случаю, єсли масниця не подобаєся по єи одержаню. — Ласкавѣ замовленя прошу надсылати:

B. BALSAM,

властитель патенту и фабрикантъ ц. к. выкл. прив. масниць-Express,

у Вѣдни, II. Schiffamtsgasse Nr. 14. T.

Цѣнники даромъ и оплатно. Ôдпродавающимъ рабатъ. 2369 12—12

И. ИГНАТОВИЧЬ

у Львовѣ ул. Коперника ч. 3., въ Краковѣ Суконницъ ч. 20., въ Чернôвцяхъ Ринокъ ч. 2

поручає власного выробу

знаменитѣ средства ôдзначенѣ 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипломами признаня, на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ.

Есенція ароматична до полоканя устъ змѣшана зъ водою, дає здорове и дуже приємне полоканье до устъ, ôдсвѣжає ясла и запобѣгає псованю зубôвъ. Фляконъ 80 кр.

Паста ароматична до чищеня зубôвъ знаменито очищає зубы зъ каменя и надає имъ перлову бѣлôсть. Цѣна 30 кр.

Щôточки до чищеня зубôвъ

въ рôзныхъ родахъ зъ найлѣпшихъ фабрикъ англійскихъ и французскихъ ôдъ 20 кр. до 1 зр. 50 кр.

Пльомба бальзамична

до пльомбованя дѣравыхъ зубôвъ, єсть тревалою и дуже практичною въ ужитю. Фляконъ 50 кр. 2424 3—?

Незвычайне зниженье цѣнъ

тôлько для предплатникôвъ газетъ

„Батькôвщина“ „Дѣло“, и „Буковина“.

ВАТРА, літературный збôрникъ Василя Лукича зъ р. 1887. На 14 аркушахъ дрôбного друку (Стор. 216) помѣщенѣ творы найзнаменитшихъ нашихъ писателѣвъ. Цѣна тôлько 1 злр. (въ книгарняхъ коштує 1 злр. 50 кр.)

РУСКІЙ ПРАВОТАРЬ ДОМОВЫЙ — Василя Лукича и Юліяна Семигинôвского. На 28 аркушахъ дрôбного друку (Стор. 448) мѣстить цѣлый законъ цивільный зъ поясненями, численными взôрцями та прикладами. Цѣна тôлько 2 зр. 50 кр. (въ книгарняхъ — 4 зр.).

УГОРСКА РУСЬ — представлена Василемъ Лукичемъ. Стор. 30 въ 8-ку дуже дрôбного друку. Цѣна тôлько 12 кр. (въ книгарняхъ 15 кр.).

☞ На пересылку почтову треба додавати на „Правотаря“ або на „Ватру“ по 25 кр. а на „Русь угорску“ 2 кр.

☞ До продажи по зниженыхъ цѣнахъ призначено тôлько по 50 примѣрникôвъ. Тожь зъ замовленями просимо спѣшитись.

☞ Замовленя (за готôвку або послѣплату) приймають *выключно* дотычнѣ редакціѣ.

ФОРТЕПІЯНЪ

єсть по мѣрнôй цѣнѣ до сприданя въ Надорожнôй (почта Товмачь). Близша вѣдомѣсть у о. Ковальского въ мѣсци. 2405 4—4

Золотыхъ 100—200 Золотыхъ

або за мѣсячною платею — пôсля умовы — можуть заробити особы кождого стану, котрі схотять заниматись продажею законно дозволеныхъ въ Австріи премiовыхъ льосôвъ позичковыхъ. — Ôдноситись до **Max-a Lustig-a,** дôмъ банковый въ **Будапештѣ.** 2360 18—25

Складъ кавы

АРТУРА КОСПИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СИРІЮСЪ“

у Львовѣ, Хоружина ч. 22

поручає добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ôдъ продуцентôвъ зъ Америки полудневои.

Коштує у Львовѣ:

1 кильо 1·90 зр.

на провинціи:

$4^3/_4$ кильо 9·60 зр. франко.

Ôдбирателямъ надъ 50 к. опустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родôвъ кавы, котрій оголошують иншій пôдъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто ôдъ продуцентôвъ, що можу доказати, и продаю єи найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Трієстѣ можна дôстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродає гуртôвникови на мѣсци, той знову гуртôвникова въ Европѣ, ôдъ тыхъ купує комісіонеръ, а ôдъ него ажь купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дôстане де инде по тôй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 128—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 78. Львôвъ, Четверъ 7 (19) цвѣтня 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ середу, и въ середу и суботу на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ однои стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. а. в.

Всякй облигаціи, листы заставнй, ренты, акціи банковй и зелѣзничй, льосы державнй и приватнй купують и продають пôдъ найкористнѣйшими по змозѣ условіями СОКАЛЬ и ЛИЛЕНЪ дôмъ банковый и контора вымѣны. Порученя зъ провинціи сейчасъ залагоджуються, безъ дочисленя провизіи.

☞ Зъ днемъ 1 (13) цвѣтня почався **другій кварталъ сегорôчного выдавництва щоденного „Дѣла“.** Просимо отже нашихъ квартальныхъ П. Т. предплатникôвъ якъ и довжникôвъ поспѣшити зъ надсыланьемъ предплаты.

Познань и Галичина.

Зъ великимъ шумомъ почали торôкъ галицкй Поляки т. зв. „акцію ратункову“ на вѣсть про кольонизацію Познаньщины осадниками нѣмецкими. Передовй люде зô шляхты и интелигенціи польскои, маршалки повѣтовй, бурмистры, послы и не-послы, часописи, — всѣ кинулись до дѣла зъ невиданымъ жаромъ, загрѣваючи чи то до пôдписуваня акцій чи до збираня найдрôбнѣйшихъ даткôвъ, щобъ, якъ сказано тогдѣ, кôлькамиліоновымъ капиталомъ здержати грозу, яка повисла надъ легкодушными чи негосподарными бôльшими властителями польскои Познаньщины. Въ тôмъ разѣ не забуто и про Русинôвъ...

Може декому здавалося и смѣшнымъ, що дрôбный польскій капиталъ мавъ спарализувати акцію кн. Бисмарка, за котрою стояло 100 миліонôвъ марокъ, але зваживши, що „акція ратункова“ польска мала послужити лише до дефензивы, т. є. що грôшь польскій мавъ бути зъужитый лише яко помôчь шляхтичамъ познаньскимъ въ хвили найкритичнѣйшôй, то все-таки зъ цѣлого горячо початого дѣла мôгъ выйти не тôлько якійсь хосенъ матеріяльный, але дѣломъ тымъ Поляки могли поратувати и свою честь народну.

Сталось однакожь инакше. Первѣстный жаръ остигъ дуже скоро. Бôльшй капиталисты не одушевились справою такъ, якъ загалъ ôдъ нихъ надѣявся, а дрôбнй лепты, хотя численнѣйшй, показались недостаточными. Скôлько до нинѣ зôбрано, годѣ докладно знати, але складки не перейдуть сумы 270.000 марокъ. Де-жь тй три миліоны, про якй фантазовано? И кому помогти такою дрôбницею? Якъ станути до борбы противъ сто-миліоновои готôвки, введенои уже на боєвище? „Акція ратункова“ зробила вже видиме фіяско, а фактъ сей свѣдчить якъ найгôрше о спосôбности народу польского, а именно єго нинѣшныхъ керманичѣвъ до якого-небудь патріотичного дѣланя.

На додатокъ прийшло ще и то, що недавно на кôлька сотокъ акціонерôвъ нового банку зъѣхалось въ Познани лише 44, а бôльшôсть зъ нихъ ухвалила, що банкъ доти не повиненъ розпочинати нѣякои акціи, доки основный акційный капиталъ не зросте до сумы 3 миліонôвъ марокъ. Сею ухвалою самй Поляки звязали собѣ руки, бо складки при байдужности бôльшихъ капиталистôвъ, т. є. магнатôвъ польскихъ, не дôйдуть нѣколи до тои высоты. Ухвала та акціонерôвъ єсть нинѣ правосильною. Змѣнити єи годѣ, тожь выйде зъ того такій конець, що теперѣшный „Банкъ ратунковый“ треба буде впередъ зликвидувати, а ôдтакъ закладати новый зъ меншимъ основнымъ капиталомъ. Закимъ однакожь сонце зôйде, то акція кн. Бисмарка выѣсть останки легкодушныхъ шляхтичѣвъ познаньскихъ.

Лучше однакожь повелось шляхтѣ польскôй въ Галичинѣ, и то — зъ „акцією горѣвчаною“. Тутъ шумъ, якого нароблено въ послѣдныхъ тыждняхъ на „sejmik-ахъ“ реляційныхъ, мавъ свôй успѣхъ, хотяй польскимъ дневникамъ ще и доси выдаєся, що галицка шляхта страшно покривджена. Нинѣ нема вже нѣ найменшого сумнѣву, що делегація польска приймеся нового податку горѣвчаного въ тôй высотѣ, якъ сего правительство зажадало. Пятьнацять миліонôвъ не марокъ, а гульденôвъ — т. є. бôльше, якъ весь доси Галичиною плаченый рôчный податокъ безпосередный, — платити ме Галичина до скарбу державного за горѣвку. Але спытаймо, хто на дѣлѣ понесе той новый тягаръ? Не продуценты, не шляхта, въ рукахъ котрои на основѣ права пропинаційного спочиває вся продукція горѣвки, а понесуть єго консументы. Шляхта выйде не тôлько цѣло, але въ додатку одержить ще значну суму на меліорацію своихъ горалень, а ще бôльшу до фонду пропинаційного. Тутъ про-то „акція ратункова“ готова вповнѣ удатись, и тутъ треба консументамъ лише въ сей спосôбъ и то якъ найскорше подумати о „ратунку“, що треба буде зъ всею енергією голосити народови отверезѣнье а по змозѣ и повну абстиненцію ôдъ дорогого напитку. Другого выходу нема, коли не схочемо довести до того, що на нашихъ очахъ землѣ селяньскй перейдуть безъ кольонизаціи прускои въ руки чужинцѣвъ...

Письма зъ Болгаріи.

I.

Софія д. 28 ст. ст. марта.

Не такй то давнй часы, коли Болгарія була майже зовсѣмъ незнаною ширшôй, „европейскôй“ публицѣ. Навѣть самй ученй заинтересувались исторією болгарского народу не скорше якъ при кôнци минувшого вѣку и то дуже поверховно. Ажь нашъ землякъ (карпатскій Русинъ, зъ Угорщины) Юрій Венелинъ взявся зовсѣмъ серіозно до предмету, прибувъ самъ до Болгаріи и яко овочь кôлькалѣтнои працѣ на тôмъ поли явились „Критическія изслѣдованія объ исторіи Болгаръ“. Юрій Венелинъ займає въ исторіи Болгаръ дуже важне становище, бо ôнъ першій поставивъ одну изъ трехъ, т. є. славяньску и потезу о племеннôмъ походженю Болгаръ. За Венелиномъ займались исторією Болгаръ мѣжь иншими такй мужѣ, якъ Шафарикъ (Slavische Alterthümer, 1844) Каницъ (Donau Bulgarien und dar Balkan, 1875), Дриновъ родомъ Болгаринъ, але живе въ Россіи — писавъ рôзнй, дуже добрй монографіи и вкôнци D-r C. Jireček (Geschichte der Bulgaren, 1876). Все-жь таки Болгарія мимо трудôвъ згаданыхъ нами знаменитыхъ мужѣвъ була-бы закуткомъ землѣ, мало интересуючимъ широкй масы „Европы“, коли-бъ не єи географично-политичне положенье.

Болгарія, якъ звѣстно, займає собою таке географичне положенье, що европейскй поважнѣйшй державы мають великій интересъ старатись пôдтримати свôй политичный вплывъ въ тôмъ краю. Тая ривализація ôдбуваєся навѣть досыть цѣкаво. Россія, хотячи мати тревалый вплывъ и выробити собѣ симпатію въ широкихъ масахъ народу, выборола Болгаріи политичну свободу. Говорячи правду, Россія навѣть и теперь, коли утратила политичный вплывъ въ тôмъ краю, має симпатію у простыхъ масъ и въ частинѣ малочисленнои болгарскои интелигенціи. Тôлько вôйско въ значнôй бôльшости не прихилиєсь на сторону Россіи, и тутъ лежить причина, що теперѣшный рядъ, зъ п. Стамбуловымъ на чолѣ, держить такъ крѣпко власть въ своихъ рукахъ. Не треба тому дивуватись, що войско, котре недавно выйшло изъ школы россійскихъ официрôвъ, заняло таке вороже становище противъ Россіи, своєи учительки, — оно боиться, що Россія, захопивши знова вплывъ въ Болгаріи, наслала-бы своихъ спершу высшихъ а потôмъ може и низшихъ официрôвъ до арміи, а усунула-бы Болгаръ. Другй державы, щобы звалити шкôдливый для нихъ вплывъ Россіи въ Болгаріи, стремѣли завсѣгды до того, щобы пôддержати на власти противроссійске министерство. Такимъ способомъ въ Болгаріи Россія має завсѣгды своихъ партизанôвъ, а другй державы своихъ. Проводирямъ обохъ партій такожь ходить о то, щобы конечно дôстатися до кермы: жадоба власти, славы а при тôмъ красныхъ матеріяльныхъ становищь загрѣває до политичнои борбы не одныхъ корифеѣвъ партій. Цѣла Европа все голосно говорить о тôмъ, що намѣряє зробити н. пр. такій д-ръ Цанковъ, або такій Каравеловъ, Стамбуловъ, Радославовъ, и т. д. Имена тыхъ людей появляються що-дня въ стовпцяхъ всѣхъ европейскихъ газетъ, и на око могло-бы здаватися, що теперѣшною политикою Европы не руководять Бисмаркъ, Ґирсъ, Сольсбері чи хто тамъ другій, але самй мужѣ зъ Софіи: Стамбуловъ, Кобурґъ, Радославовъ, Страньскій... Такъ однакожь оно не єсть.

Але въ тôмъ скомпликованôмъ, якъ бачимо, процесѣ рѣчей єсть богато цѣкавого, а для насъ Русинôвъ богато, и ще разъ скажу, богато поучаючого. Мы видимо, якъ нарôдъ молодый, мало поученый практикою политичного житя, нарôдъ мало поступившій въ цивилизаціи, бореся всѣми силами, щобы зберегти свою національну самостôйнôсть. Свѣтлыхъ и досвѣдныхъ руководцѣвъ нарôдъ сей має мало, и самй руководцѣ тй не на однôмъ уже попеклися, — але они въ школѣ житя набирають чимъ-разъ бôльше досвѣду и вкôнци могуть статися добрыми керманичами народу. Длятого я хотѣвъ-бы постепенно познакомляти читателѣвъ „Дѣла“ зъ болгарскимъ народомъ, и думаю осягнути свою цѣль тымъ способомъ, що писати-му популярно и ясно о „всѣмъ и вся“, що цѣкавого дѣєсь въ Болгаріи и тымъ способомъ подавати повный образъ духового житя Болгаръ.

Теперѣшна ситуація Болгаріи не єсть ôдрадна. Князя Кобурґа нѣхто не признавъ княземъ Болгаріи и всѣ дипльоматичнй зносины зъ єго рядомъ зôрванй. Рядъ числить завсѣгды тôлько на незгоду европейскихъ державъ, а передовсѣмъ стараєся жити въ добрôй згодѣ зъ Турцією. Та все таки болгарскй министры не суть певнй, чи теперѣшна криза скôнчиться користно для ихъ краю. Одного разу выразився министеръ заграничныхъ дѣлъ Странскій такъ передо мною: „Мы будемо робити то, що намъ наказує нашъ патріотизмъ и нарôдъ, але коли-бъ намъ не удалося перевести своихъ намѣрôвъ, то було-бы се великимъ нещастьемъ для цѣлого болгарского народу...“ Мѣжь тымъ, ôдъ коли знесено станъ воєнный опозиція пôднесла зновъ сильно голову. Правду кажучи, опозиція єсть тутъ дуже смѣла, хотяй не позволяє собѣ вже такихъ выбрыкôвъ, якъ передъ рокомъ.

Найсильнѣйшою оппозиційною партією суть Цанковисты. Они не зрѣкаються однакъ своєи національнои окремости, якъ се пишуть неразъ невѣжй францускй або нѣмецкй газеты. Яко доказъ сказаного мною нехай послужить той фактъ, що найлучшй силы на литературнôмъ и науковôмъ поли належать до тои партіи (самъ Цанковъ знаный бувъ яко политикъ, оборонець болгарскои свободы; М. Дриновъ найлучшій доси болгарскій историкъ, лучшій навѣть ôдъ Чеха д-ра К. Иречка; поетъ Вазовъ, поетъ Миларовъ и др.). Коли бъ отже тй мужѣ не узнавали болгарщины, то не посвячали-бы своихъ трудôвъ въ користь болгарскои, але россійскои литературы и науки. Они хотять не лишень згоды але и близькихъ приятельскихъ зносинъ зъ Россією.

Другою политичною партією суть Каравелисты. Часто маю нагоду стыкатися зъ Петкомъ Каравеловымъ и єго партизанами. Каравеловъ єсть рôднякъ найлучшого, помершого уже повѣстиписателя и критика Любена Каравелова, котрый своими писанями дуже

5)

Згадки изъ семинарского житя у Львовѣ.

Списавъ пôсля нотатокъ В. зъ С.

(Дальше.)

На „Владичу“ противъ епископскои палаты, стояла красна камениця, власнôсть вдовы по директорѣ шкôлъ нормальныхъ Ш.. Тамъ мешкало насъ много студентôвъ зъ рôзныхъ клясъ разомъ зъ философами, котрй занимали осôбну комнату. Станціи були дешевй. За добрый харчь, мешканье, свѣтло и пранье платилося 9—11 зр.

Въ часѣ переходу Москалѣвъ черезъ Перемышль на Угорщину, закватировано въ нашу каменицю, зъ котрои три студенты-Поляки утекли були въ ночи до Кошутôвского повстаня, по 17 салдатôвъ; они забирали намъ нашй комнаты и лôжка, а мы за тотъ часъ тулилися у философôвъ. На долинѣ въ гимназіяльнôмъ будынку въ найбôльшôй комнатѣ устроєно престолъ зъ иконостасомъ и тамъ православнй богослуженя ôдправлялися при хоральнôмъ спѣвѣ жовнѣрôвъ. На гимназіяльнôмъ ґанку напротивъ епископскои палаты, — єго вже теперь нема, — висѣли три звôнки, въ якй передъ богослуженями въ одну сторону серцемъ звонено. На тй богослуженя ходили мы студенты зъ цѣкавости и звонили въ звôнки.

До нашои каменицѣ приходило богато философôвъ, бо якъ були тамъ панночки, зъ котрыми забавлялися, такъ до сеи каменицѣ и притикавъ домокъ, де мешкала философами прозвана „schwarze Marie“ зъ своячками, — туда они заглядали. Философы не училися въ курсахъ, за то працювали передъ испытами по цѣлыхъ дняхъ и ночахъ. Испиты на выдѣлахъ философичныхъ були льотерією: одному удавалися, другій перепадавъ и тративъ рôкъ. При испытахъ тягнено картки зъ написаными пытанями; ôдъ ôдповѣди зависѣвъ успѣхъ. Найбôльше боялися философы грôзного математика професора Хлебечка, котрый при испытахъ сидѣвъ мовь мертва мумія єгипетска и слôвцемъ не ôдзывався, лишь нотувавъ зъ ôдповѣдей клясы. Въ нашôй каменицы мешкавъ философъ Андрей Карпиньскій, Русинъ, недавно упокоившійся яко директоръ гимназіи въ Яслѣ. До него, яко до дуже уталантованого математика сходилися философы, и ôнъ приготовлявъ ихъ по дняхъ и ночахъ зъ математики и геометріи до испытôвъ у Хлебечка. Андрей Карпиньскій мавъ зô мною мешкаючого гимназіяста брата Михаила, котрый звербувався до рускихъ „фрайкурôвъ“. Вербункомъ „фрайкурôвъ“ занимався дуже о. Іосифъ Левицкій, професоръ руского языка, и де лишь кого мôгъ звербувати, то вербувавъ, а про сей вербунокъ дуже не любили єго Поляки. Въ часахъ, якъ философы приготовувались до испытôвъ, мы малй студенты доносили имъ хлѣба, булокъ, бриндзѣ, и на ременяхъ ôдъ „тѣтки Естерки“ въ камѣнныхъ банькахъ плюцерове пиво.

Философы дивились на гимназіястôвъ зъ горы; для малыхъ студентôвъ були ласкавшими и выробляли намъ шкôльнй задачѣ. Тому, якъ радо мы услугували философамъ, такъ и завидували имъ ихъ свободы, и думали думку, щобы то лише скорше философомъ бути! При невинныхъ послугахъ часто философы уживали малыхъ студентôвъ яко remedium до збыткôвъ и тымъ молодѣжь деморализували. Наведу тутъ лишь два факты. Разъ прийшли два философы Русины Н. и К. (першій померъ уже яко рускій парохъ, другій ще жиє яко польскій писатель) до нашои комнаты въ ночи, а збудивши трохъ малыхъ студентôвъ, забрали ихъ зъ собою за браму. Давши кождому зъ нихъ въ руки чобôтъ наповненый дрôбнымъ шутромъ, поставили ихъ въ рядъ пôдъ ôкнами епископскои палаты. На командо философôвъ: „разъ, два, три!“ — дали студенты зъ чобôтъ шаржу, — дрôбный шутеръ вылетѣвъ зъ холявъ чобôтъ и повыбивавъ въ палатѣ епископа Григ. Яхимовича всѣ майже долѣшнй шибы. Рôзнй були другого дня по мѣстѣ мовы о сѣй нôчнôй авантурѣ, а нѣкому на гадку не прийшло, щобы се була справка, зъ незнанои менѣ причины, философôвъ. Я не бувъ при сѣй нôчнôй бомбардаціи епископскои палаты, але пôзнѣйше намовили мене и другихъ философы до иншои експедиціи, котра не выйшла намъ на добре. При входѣ до будынку гимназіяльного стояла майже що-дня зъ кошемъ стара жидôвка Марахана, а выходячй зô школы студенты купували у неи студентскй ласощѣ. Марахана звѣстна всѣмъ перемыскимъ студентамъ, отвирала малымъ студентамъ за балабухи кредитъ на кôлька крейцарôвъ, а старшй студенты, философы а навѣть питомцѣ позичали въ потребахъ у неи грошѣ. За грошевй позички не вымагала она ôдъ своихъ довжникôвъ высокихъ процентôвъ, вдоволялася тымъ, що хто давъ. Сталося, що Марахана ôдмовила двомъ философамъ грошевои позички, отже, щобы Марахану укарати, пôдмовили они насъ бôльше малыхъ студентôвъ, щобы мы, выходячи зô школы, кинули ѣй въ черепокъ, надъ якимъ въ зимѣ грѣлася, кульочку, поучивши насъ заразомъ, якъ намъ при сѣй справѣ поступити. Въ кульочцѣ обвитôй бѣлою бавовною, меншôй ôдъ лѣскового горѣха, мѣстився порохъ. Коли пôсля инструкціи философôвъ однй зъ насъ порозставлялися на вартахъ, чи хто зъ професорôвъ не надходить, кинувъ товаришь-студентъ въ черепокъ кульочку. По хвили наступила експльозія. Марахана выпустила зъ перестраху кôшь изъ рукъ и студентскй балабухи розсыпалися по снѣгу. Зъ крикомъ „Die Lampartes!“ побѣгла она до професора Лянґа и обжалувала насъ. Не помогла екскуза, що мы се зробили зъ намовы философôвъ, не знаючи о тôмъ, що въ кульочцѣ мѣститься порохъ. Професоръ зробивъ зъ нами устный протоколъ и засудивъ насъ на 4 годины карцеру и давъ намъ лишь першу зъ обычаѣвъ ноту. Ôдъ сеи хвилѣ, якъ мы були вже осторожнѣйшими въ услугахъ философамъ, такъ и погнѣвалися зъ Мараханою, и я не бачився зъ нею, ажь до мого приѣзду на елекцію, коли она на мене и на кульочку ще не забула.

Дôзнавшись ôдъ Мараханы, що вже много студентôвъ приѣхало на елекцію и въ котрыхъ готеляхъ они умѣстилися, я зъ товаришемъ удався до нихъ, и не мала була наша радôсть стрѣтившися зъ колегами зъ угорскихъ гимназій. По веселôй и довгôй розмовѣ мы розôйшлись о пôзнôй ночи, треба було переспатися, бо другого дня стояла передъ нами елекція до духовнои семинаріи.

О 9. годинѣ рано зôбралися всѣ кандидаты въ епископскôй палатѣ, а було насъ студентôвъ: зъ гимназіи перемыскои 3, зъ львôвскои 1, зъ ужгородскои 7, зъ пряшѣвскои 5, зъ самбôрскои 6, — разомъ 22 кандидатôвъ, приѣхавшихъ на елекцію. Заки елекція розпочалась, мы студенты познакомилися зъ собою, хочь були зъ рôзныхъ сторôнъ и зъ рôзныхъ гимназій. Мы переходжувалися по коридори, коли почали крилошане сходитись до епископскои палаты. На нашй низькй поклоны однй зъ крилошанъ ôдкланялися намъ, другй, змѣривши насъ въ переходѣ марсовымъ окомъ, навѣть не потрудилися руки до капелюха пôднести, забувши на нѣмецку пословицю: „Höflichkeit ist eine Tugend — ziert das Alter und die Jugend“.

Коли всѣ крилошане въ епископскôй палатѣ зôбралися, розпочалася елекція. Кликано насъ поодинци до обширнои, портретами дав-

нагадує мало-руску школу Шевченка, Вовчка и Квѣтки (перевѣвъ навѣть дуже гарно кôлька оповѣдань М. Вовчка). Петко Каравеловъ маѣ дуже обширне, хоть поверховне образованье. Знаѣ дуже добре такожь нашу малоруску литературу, а въ Россіи (якъ запевнювавъ мене) бувъ добрымъ приятелемъ Потебнѣ, Житецкого, Драгоманова и другихъ професорôвъписателѣвъ. Партія єго хоче примиритися зъ Россіею, але не у всѣмъ схотѣла-бы пристати на домаганя Россіи. Не бажаѣ она, щобы Россія мѣшалася до внутрѣшныхъ болгарскихъ справъ, але бачить велику користь зъ россійскои приязни. Трудно сказати, кôлько одно думцѣвъ маѣ та партія. То тôлько можна сказати, що она хвалиться, що маѣ за собою дуже численныхъ приклонникôвъ.

Вкôнци згадаю и о партіи Радославова. Радославовъ, бувшій правникъ гайдельбергского университету маѣ такожь широке образованье, але не єсть такъ богатый практикою, якъ Каравеловъ. Єго партію можна-бы назвати радикальною. Она хоче боронити нетикальности болгарскои конституціи и не годиться на ломанье конституційныхъ правъ навѣть въ часѣ такои кризы, яка єсть теперь. Шôсля запевнюваня Радославова, партія єго скорше погодилась-бы зъ Стамбуловымъ. якъ зъ Караведовымъ, — нехай тôлько теперѣшный рядъ не допускаѣся тероризму, а межи ними наступить свята згода. О россійскôмъ вплывѣ въ Болгаріи у Радославова нема й бесѣды. Радослависты хотять жити въ згодѣ зъ Россіею о стôлько, о скôлько и зъ другими державами. О малорускôй народности выражався бувшій премѣръ-министеръ менше-бôльше такъ передô мною: „Малоруске питанье, пôсля мене, теоретично ще не рѣшене. Практика однакъ не промовляѣ рѣшучо за окремостею малоруского языка, и я уважаю той языкъ за окремый ôдъ польского и россійского“. Передъ рокомъ просивъ мене Радославовъ перевести на болгарскій языкъ оповѣданье Мордовцева „Дзвôнъ“ и оно було напечатане въ правительственнôмъ органѣ „Свобода“ Партія Радославова маѣ богато прихильникôвъ межи ремѣсниками и купцями, менше мѣжь интелигенціею.

Всѣ партіи, зъ малыми выимками ôдносяться неприхильно до чужинцѣвъ-„Европейцѣвъ“. Найбôльше ще протеґуѣ чужинцѣвъ Радославовъ, будучи тои гадки, що Болгаре, стикаючись близько зъ чужинцями, можуть мати для себе богато користи пôдъ кождымъ взглядомъ.

Драганъ.

Торговельный билянсъ Австріи за рôкъ 1887.

Загранична торговля єсть одною зъ тыхъ мѣръ, пôсля котрыхъ оцѣнюѣсь богатство и внутрѣшный економичный станъ данои держави. Торговельнѣ ôдносины держави або краю зъ заграницею показують въ своихъ результатахъ наглядно продуктивнôсть и силу тои держави або краю. Коли край маѣ многосторонно розвиту и богату продукцію, то продукты єго заспокоивши потребы жителѣвъ идуть за границю, стягаючи въ замѣнъ за себе до своѣи ôтчины грошѣ, котрѣ пôдносять богатство краѣве и знôвъ вплывають на ще бôльшій розвôй краѣвои продукціи. Противно коли въ краю продукція репрезентована въ мало галузяхъ або въ загалѣ слаба та не розвита, то не можуть краѣвѣ продукты заспокоити всѣхъ потребъ краѣвыхъ жителѣвъ, або заспокоюють ихъ лишь въ недостаточный спосôбъ, а результатомъ того єсть, що край такій не лишь не може або мало може ôддавати загранци свои продукты, але попадаѣ самъ въ дуже велику зависымôсть ôдъ загранцѣ, котра заливаѣ єго своими продуктами, а въ замѣнъ бере грошѣ, котрыми на шкоду того краю скрѣпляѣ свою продукційну силу.

Зъ повысшого слѣдувало-бъ, що великій вывôзъ то знамя користне для краю, коли противно великій довôзъ до краю єсть знаменемъ некористнымъ для него. Длятого то порôвнанье скôлькости вывозу до скôлькости привозу въ протягу одного року може уважатись яко спосôбъ змѣреня економичного стану даного краю або державы, а економисты называють тоѣ порôвнанье билянсомъ торговельнымъ краю або державы. Коли въ тôмъ билянсѣ переважаѣ вывôзъ, тогдѣ надвышка буде активнымъ (користнымъ) сальдомъ, коли переважаѣ привôзъ буде надвышка єго пассивнымъ (некористнымъ) сальдомъ даного краю.

Однакъ не все вже сама цифра вывозу и привозу рѣшаѣ о економичнôмъ положеню краю, а треба ще и то взяти пôдъ увагу, що вывозиться зъ краю, взглядно що привозиться до него. Хоть цифра вывозу велика, то не все ще она єсть користною для краю. Не єсть она користною именно тогдѣ, коли творять єи головно або переважно продукты сырѣ. Вывôзъ продуктôвъ сырыхъ вказуѣ, що въ краю нема способу переробити ихъ на мѣсци, нема розвитого промыслу, коли край высылаѣ ихъ до переробленя ажь за границю. Некористь стаѣ ще бôльшою тогдѣ, коли вывезеный сирый продуктъ вертаѣ зъ-загранцѣ яко продуктъ готовый. Тогдѣ край, зъ котрого ôнъ выйшовъ мусить заплатити въ цѣнѣ купна готового продукту кошты єго транспорту тамъ и назадъ, кошты переробленя и зыскъ заграничного промысловця и купця. Всѣ тѣ грошѣ остали-бъся въ краю, коли бъ сырого продукту не вывожено, а перероблено на мѣсци въ краю. Въ краю, котрый маѣ розвитый промыслъ буде пожаданый навѣть привôзъ сирыхъ продуктôвъ зъ загранцѣ, наколи краѣвый промыслъ зъумѣѣ ихъ переробити и зъ зыскомъ въ формѣ готовыхъ продуктôвъ выслати знôвъ за границю. За то буде зъ высказаныхъ вже причинъ вывôзъ готовыхъ фабрикатôвъ завсѣгды користный и пожаданый, а привôзъ готовыхъ фабрикатôвъ завсѣгды некористный и непожаданый, вынявши хиба тѣ случаѣ, де въ краю якôмсь нема зовсѣмъ условій до певного рода продукціи.

Маючи на увазѣ тѣ економичнѣ правила, цѣкавымъ буде розглянути торговельный билянсъ Австріи за р. 1887.

Вывôзъ и привôзъ поодинокихъ найважнѣйшихъ продуктôвъ въ р. 1887 представляѣсь въ слѣдуючій спосôбъ:

(Гляди табелю въ 3-ôй шпальтѣ.)

Загальна вартôсть вывозу за р. 1887 выносить 675·9 мил. зр., привозу 562·9 мил. зр., значить, що за р. 1887 маѣ Австрія въ своѣмъ торговельнôмъ билянсѣ сальдо активне въ высотѣ 113·2 мил. зр.

Въ порôвнаню зъ р. 1886 представляѣсь то сальдо дуже некористно, бо въ р. 1886 выносило оно 159·4 мил. зр., значить, що въ р. 1887 зменшилось о 46·2 мил. зр. або о 29%. Першою и головною причиною того суть реформы мытовѣ такъ Австріи, якъ и другихъ державъ, котрѣ наступили въ р. 1887 и вплынули некористно на межинародну торговлю. До того треба зважити, що черезъ цѣлый р. 1887 були румуньскѣ торги замкненѣ для австрійскихъ продуцентôвъ.

Що-до вывозу, то збôльшився въ р. 1887 вывôзъ пива, зелѣза, збôжа, мяса, скла, хмелю, плодôвъ стручковыхъ, инструментôвъ, бараболь, сыра, кавчуку, выробôвъ зъ льну, минеральныхъ водъ, дерева и рафинованого цукру. Зменшився въ р. 1887 вывôзъ одѣжи и бѣлизны, выробôвъ вовняныхъ, мыла, скôры, вовнянои пряжи, масла, цементу, пряжи зъ льну, горячихъ напитковъ (кромѣ пива), минеральныхъ олѣвъ, металѣвъ, худобы, соли, тютюну, цукру рафинованого, вина и выробôвъ зъ паперу.

Предметъ	вывезено сотнарôвъ	привезено метричн.
А. Средства поживы.		
збôже	7,771.779	2,217.346
пиво	403.765	35.159
другѣ горячѣ напитки крôмъ вина . .	86.476	14.762
вино	709.085	21.163
мясо и ковбасы . .	64.063	4.360
овочѣ, орѣхи и виноградъ	1,219.079	47.674
плоды стручковѣ . .	587.731	14.065
плоды кольоніяльнѣ, котрыхъ въ Австріи зовсѣмъ нема . .	—	1,347.612
оселедцѣ . . .	—	113.449
сиръ	9.326	—
масло	44.098	- -
дрôбъ и яйця . .	450 447	—
Б. Звѣрята напоживу	штукъ	
свинѣ	218.539	224.662
ôвцѣ	175.982	39.922
волы	43.425	31.774
В. Промысловѣ фабрикаты	сотнар.	метричныхъ
Матеріи зъ бавовны .	37.604	13.041
выробы зъ джуты .	4.741	7.915
фабрикаты поворозничѣ	5.183	6.757
выробы зъ вовны .	48.297	18.816
фабрикаты зъ зелѣза .	332.241	222.755
скло и выробы зъ него	467.159	33.181
инструменты . .	3.835	3.797
выробы зъ кавчуку .	2.057	5 920
шкôра	8.803	51.764
машины . . .	70 498	228.286
выробы зъ скôры .	22.649	—
пряжа зъ вовны . .	12.175	51.751
вуглье минеральне .	46,089.479	28,691.005
руда зелѣзна . .	322.738	454.425
олѣ минеральнѣ .	15.662	1,099.372
хмѣль	28 214	10.821
сыре зелѣзо . .	207.014	490.808
вôскъ земный . .	59.914	—
вовна	71.955	269.729
тютюнъ . . .	39.412	143.842
дерево . . .	18,927.697	1,493.753
пряжа бавовны . .	—	109.871
пряжа льну . .	—	14 581

Що-до привозу, то збôльшився въ р. 1887 привôзъ пива, цементу, хемикалій, фарбъ, лѣкôвъ, спиритусовыхъ напитковъ, корѣня, оселедцѣвъ, скôры, кавчуку, вовны, машинъ и апаратôвъ, пряжи льнянои и вовнянои, цикорію, а зъ товарôвъ колоніяльныхъ рижу и чаю. Зменшився въ р. 1887 привôзъ пряжи бавовнянои, зелѣзнои руды и фабрикатôвъ зъ зелѣза, мяса, збôжа, плодôвъ стручковыхъ, вина, худобы (загальный застôй въ наслѣдокъ замкненя границь). Зъ плодôвъ кольоніяльныхъ зменшився дуже значно привôзъ кавы, бо ажь о 57.438 сотн. метр. т. є. о 15%. Доказуѣ то, що кава не належить до такъ конечныхъ продуктôвъ, щобы єи консумція мусѣла удержатись въ рôвнôй высотѣ помимо пôдвысшеня цѣны.

Коли билянсъ торговельный Австріи за р. 1887 представляѣсь некористно въ порôвнаню зъ р. 1886, то не менше некористно представляѣсь ôнъ такожь зъ огляду на свои складовѣ части. Якъ видно зъ повысшои таблицѣ, вся вага вывозу лежить въ продуктахъ сирыхъ (збôже, овочѣ, худоба, дерево), за то въ привозѣ вызначаються бôльшими цифрами готовѣ фабрикаты (машины, выробы зъ вовны, бавовны и т. п.), значить отже, що въ Австріи нема ще въ деякихъ галузяхъ належно розвитого промыслу и що мусить она, або що-найменше деякѣ єи мало розвитѣ краѣ (прим. Галичина) свои сырѣ продукты вывозити за границю а загранци оплачуватись добрыми грôшми за єи продукты готовѣ. А фактъ той ôдбираѣ вагу навѣть самôй цифрѣ активного сальда и представляѣ загальный економичный розвитокъ нашои монархіи въ не дуже користнôмъ свѣтлѣ.

ω.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державнои.] На вчерашнôмъ засѣданю палаты послôвъ интерпелювавъ пос. Тиркъ комисію для ненарушимости посольскои, коли буде готове справозданье о выданю судови пос. Ромашкана. — Зъ порядку дневного приступлено до дальшои дебаты надъ буджетомъ. Пос Грегръ критикувавъ въ знаменитôй тригодинноѣ бесѣдѣ правительство графа Таффого и сказавъ, що такъ ôнъ якъ и єго товаришѣ не будуть голосувати за буджетомъ, бо кабинетъ Таффого выкликуѣ мѣжь народами Австріи лишь неспокôй, убѣцюючи имъ богато а не додержуючи нѣчого. Грегръ доказувавъ дальше, що *министерство гр. Таффого несповнило своихъ* програмы зъ 1879 р. Не єсть то правительство автономистичне, лишь централизуѣ при помочи мнимыхъ автономистôвъ. Пôдъ правительствомъ гр. Таффого граютъ соймы ролю правительственои анкеты а ухвалы ихъ идуть по найбôльшôй части до кошa. Министерство гр. Таффого германизуѣ такъ, що при зелѣзницяхъ державныхъ и въ арміи маѣ языкъ нѣмецкій першеньство. Гр. Таффе не предложивъ доси закона о народностяхъ для успокоѣня народôвъ. Свободы горожаньскѣ легковажаться, праса маѣ губы замкненѣ, число конфискатъ безъ лѣку, въ троѣ бôльше якъ за давнѣйшихъ правительствъ а все то на знакъ министра судôвництва. Для характеристики политики финансовои навѣвъ бесѣдникъ справу пôвнôчнои зелѣзницѣ. По Грегрѣ промовлявъ старо-Чехъ Веберъ, котрый головно выступавъ противъ министра просвѣты и закôнчивъ свою бесѣду словами: „ceterum censeo Gautschiadam delendam esse.“ Менгеръ обговорювавъ положенье господарства въ Австріи въ ôдносинахъ до податку ôдъ горѣвки и сказавъ, що дохôдъ зъ сего податку буде далеко меншій, якъ того сподѣваѣся правительство. Дальше звернувъ бесѣдникъ увагу на урядову пресію въ справѣ податку ôдъ горѣвки и сказавъ, що въ виду такого стану рѣчей лѣпшій єсть абсолютызмъ якъ простый лишь видъ якогось конституціонализму. Шайденъ выступавъ въ оборонѣ вѣроисповѣднои школы. Марѣ заявивъ, що лѣвиця єсть въ справахъ внутрѣшнои политики рѣшучо противна правительству. Ôнъ остерѣгавъ правительство, щобы не обманювало себе самого въ справѣ финансовôй, бо все то выглядаѣ, якъ тѣ мальованѣ села, котрѣ представляютъ въ Потемкинъ царици Катеринѣ на Украинѣ. На послѣдокъ заявивъ, що лѣвиця годиться зъ загранычною политикою правительства. На тôмъ закôнчилося засѣданье.

На вчерашнôмъ засѣданю кола польского зажадавъ пос. Рутовскій 1,200.000 зр. ôдшкодованя для фонду пропинаційного черезъ шѣсть лѣтъ ажь до 1892 р., а ôдтакъ по 1 мил. до 1910 р., а крôмъ того 2 мил. на переставленье горалень. Бартошевскій жадавъ, щобы правительство дало ôдшкодованье мѣстамъ, а Гомпешь, щобы 10% нового податку уживалося на цѣли краѣвѣ. На бажанье Грохольского

нѣйшихъ епископôвъ перемыскихъ украшенôй сали, де при накрытôмъ зеленымъ сукномъ столѣ сидѣвъ епископъ д-ръ Григ. Яхимовичь, окруженый капитульными крилошанами. О. Левъ Кордасевичь, канцлеръ консисторскій, дававъ кождому книжочку въ руки, казавъ спѣвати тропарѣ або гласы; хто лихо спѣвавъ, того ôнъ поправлявъ, а бôльше нѣхто до насъ не ôдзывався. На тôмъ елекційный испытъ скôнчився. Елекція, — то мовь рекрутація укôнченыхъ гимназіястôвъ до духовнои арміи. Войскову мѣру заступаѣ тутъ свѣдоцтво матуральне, а якъ войскова рекрутаційна комисія оглядаѣ рекрутôвъ, такъ само и єрархія епархіяльна люструѣ явившихъ-ся передъ нею кандидатôвъ. Передефилювавши передъ духовною комисіею, мы переходилися тамъ и назадъ по коритари епископскои палаты, выжидаючи въ неспокою результату елекціи, ôдъ котрого зависѣла наша дальша доля. Часами прикладавъ декотрый зъ цѣкавыхъ студентôвъ ухо до дверей, чи не зачуѣ яке слово зъ ôдбуваныхъ надъ нами въ епископскôй сали нарадъ, але дарма. Зеленый столикъ стоявъ за далеко ôдъ дверей, щобы яке слово могло до уха цѣкавыхъ дôйти черезъ дверѣ. На катедральнôй звôнници захитався и ôдозвався одинъ изъ меншихъ звонôвъ, а єму ночавъ въ октавѣ вторувати братъ по назвѣ на вежи францисканьского костела на знакъ, що зблизилося полудне, коли отворилися дверѣ, а зъ епископскои салѣ выйшовъ до насъ о. канцлеръ. На коридорѣ зробилося тихо. Всѣ студенты згромадились до купки и окружили о. канцлера. О. Л. Кордасевичь тримаючи папѣръ въ рукахъ, ôдчитавъ зъ него имена тыхъ, котрыхъ послѣ ôдбутои елекціи принято на I. рôкъ богословія до центральнои семинаріи львôвскои. Принято насъ 22, — одного тôлько студента К. зъ гимназіи ужгородскои не принято, зъ причины слабого матурального свѣдоцтва. Прикро єму було розлучитися зъ давными шкôльными товаришами, то-жь уживавъ рôзныхъ протекцій, щобы дôстатись до духовного заведеня, але надармо. Не могучи переломыти разъ высказаного епископомъ Григ. Яхимовичемъ слова „не можу“, записався товаришь К. дуже неохôтно на выдѣлъ правничій, и тутъ єму щастье послужило, бо добився „золотого ковчѣра“ и зробивъ зъ-мѣжь шкôльныхъ колегôвъ, якъ то кажуть, найлѣпшу карієру.

(*Дальше буде.*)

Збôрникъ галицкихъ пѣсень и мельодій народныхъ.

Письмо о. Порф. Бажаньского.

(*Конець.*)

Подавши образъ укладу нашого народномельодійного збору, ôдзиваюся на сѣмъ мѣсци до всѣхъ, кому руска пѣсня мила, зъ прошеньемъ о дальше надсыланье мельодій рôзного рода, якѣ хто зможе; коли неможливо зъ довшимъ або повнымъ текстомъ, то бодай зъ одною строфкою. Я просивъ-бы о коляды, щедрôвки, гаѣвки, веснянки, русальнѣ, купальнѣ, весѣльнѣ, обжинковѣ, на обкôскахъ, хрестинныѣ, дѣточѣ забавнѣ, похоронныѣ голосѣння и стицы. Що-до русальныхъ, то примѣчу, що ихъ єсть уже небогато, а нарôдъ змѣстъ ихъ колишный, не розумѣючи рѣчи, сегодня значно змѣнивъ. Въ русальныхъ часто на мѣсци русалокъ стоять уже звычайнѣ дѣвчата, а спôзнается ихъ ще звычайно по трехъ завданыхъ парôбкомъ або дѣвчиною загадкахъ: що росте безъ кореня, безъ цвѣту, и т. п. а лише вже рѣдко стоить выразно, якъ русалка по гиляхъ деревъ гойдаѣсь и загадки ставляѣ. Трохи выразнѣйшѣ веснянки; згадують они о розвиваню вербы, лозы, явора... о веснѣ воскресшôй, о теплôмъ дощику, о капаню зô стрѣхъ, о раннôмъ ораню плужкомъ... при чѣмъ бувають вплетенѣ любовнѣ дѣѣ. У всхôднôй Галичинѣ веснянокъ ще достаткомъ. Купальнѣ згадують о купаню, о Иванѣ та Марисѣ (колишнôй Маренѣ, Моренѣ, Mors), часомъ о Кострубѣ.

На око выдаються повысше наведенѣ спѣванки малозначными, но для музики и исторіи нашои суть они великого значеня. Єсть ихъ въ збôрнику вже гарне число, но я бажавъ-бы ихъ ще бôльше. Надыбавъ я дивнѣ оказы колядъ, а ще цѣкавѣйшѣ весѣльнѣ зъ коломыйскихъ гôръ; въ мельодійности они незвычайно оригинальнѣ, богато говорять. Не менше просивъ-бы я о рôзнѣ ремѣсничѣ, рыбацкѣ, пастирскѣ, садôвничѣ, мазярскѣ, дегтярскѣ (они вже за для нинѣшныхъ зелѣзныхъ осей при возахъ гинуть — мало де розвозиться ще деготь), о гаѣвѣ (стрѣлецкѣ) и т. п. Изъ сихъ маѣ вже збôрникъ де-що, але мало. Такожь прошу о наймитôвскѣ, вояцкѣ, гайдамацкѣ, о всякѣ галицкѣ танцѣ. У насъ нема танцю безъ спѣву, тому и сѣ мусять у збôрникъ прийти. Коломыйокъ веселыхъ, и сумныхъ мѣстить Збôрникъ сто двѣ, а ще не всѣ окраины заступленѣ. Єсть кôлька гуцулокъ (се коломыйки зъ коломыйскихъ гôръ, оригинальнѣ), шумокъ, чабарашокъ, козачкôвъ (досыть), гайдукъ, арканъ. волошка, обертасъ, метелиця, горлиця, вербованець, журавель, чабанъ, хоровôдъ. А може ще де знаходиться якійсь, котрого доси не знаю. Бажаными були-бы пѣснѣ о Татарахъ, ихъ нападахъ, полонахъ, котрыхъ доси мало лише въ збôрнику записаныхъ. Такъ само о рôзныхъ пригодахъ любовныхъ, супружихъ, о строгихъ мачохахъ та горкючихъ невѣсткахъ. И сѣ маѣ Збôрникъ, але все ще мало; а пригодныѣ исторіи — се другій ôдмѣнный родъ нашихъ историчныхъ думъ, — мають звычайно гарнѣ мельодіи и суть часто такъ занимаючѣ, що могли бы подати незвычайно гарный тематъ до драмъ, оперетокъ, та оперъ малорускихъ. Доси подыбавъ я лишь одну пригодну о Каньовскôмъ та Боднарѣвнôй прибрану въ печатаный драматъ. Такѣ пригоды розумно переведенѣ на сценѣ, принесли-бы бôльше користи для малоруского народу, якъ всѣ другѣ приноровленѣ, непріятно выдуманѣ, або зъ чужого переведенѣ. Не въ однôмъ поправили-бъ они нашъ нарôдъ, котрый бы наочно видѣвъ передъ собою причину и наслѣдки, написанѣ по єго думцѣ.

Любовнѣ пѣснѣ майже вычерпанѣ; сихъ маѣ збôрникъ найбôльше. За то историчныхъ думъ о князяхъ, боярахъ, гетьманахъ, воєводахъ, старостахъ мусить Галичина ще досыть знати, лишь нѣкому за ними пошукати. Коли коло Львова знають о Дребенюсѣ, Гребенюцѣ, Морозѣ, Савѣ, Залѣзняку, Пôдковѣ, а де инде єсть коляда о галицкôмъ князю Львѣ, Данилѣ и Волидерку (Володимирку) — чому-бы на Подôлю, Покутю не знано ихъ бôльше. Кому отже знана яка-будь исторична дума, то о ню єго сердечно прошу. Нещастный нашь облôгъ, та загненѣ руки!

На сѣмъ мѣсци прошу и тыхъ ласкавыхъ пань, котрѣ народнѣ мельодіи збирали, а про котрыхъ недавно „Зоря“ споминала, о ласкаву присылку всякихъ можливыхъ *) малорускихъ ромъ для кождои спѣволюбивои особицѣ, а всѣ присланѣ пѣснѣ носять на собѣ гôдне имя тогалицкихъ пѣсень зъ мельодіями, а най всѣ панѣ и мужчины будуть запевненѣ, що всякѣ и найменшѣ спѣваночки, коли лише мало-рускѣ и по галицкôй земли спѣваються, сердечно будуть повитанѣ. Нашь Збôрникъ стоить отво-

*) Всеи програмы рôзнородныхъ клясъ пѣсень тутъ не вычерпую.

ухвалило коло вдоволитися ôдшкодованьемъ пропинаціи въ сумѣ 600.000 зр.

Пôсля вѣстей надходячихъ зъ рôзныхъ сторôнъ проявляється въ Россіи знова бôльшій рухъ войска. Такъ доносять зъ Яссъ до „Pol. Corr.“, що незадовго маѳ ôдбуватися поволи посуваньe девятнацятои россійскои дивизіи пѣхоты надъ австрійску границю. Зъ Варшавы доносять знова, що правительство кладе велику вагу на выкôнченье сѣти дорôгъ въ Царствѣ польскôмъ и въ загалѣ въ захôдныхъ губерніяхъ, а громады одержали строгій приказъ, щобы якъ найскорше выконували всяки роботы. Розходиться теперь головно о будову шѣсть новыхъ гостинцѣвъ, котрѝ такъ для загального руху якъ особливо для руху войска суть великои ваги. На будову сихъ дорôгъ якъ такожь и иншихъ будôвель комуникаційныхъ призначивъ госуд. совѣтъ 1,085.000 руб лѣвъ. Зъ другои стороны доносять знова до „Corr. de l' Est“ зъ Одессы, що всѣ вѣсти о концентраціи бôльшои арміи въ Одессѣ суть неправдивѝ; въ мѣстѣ сѣмъ якъ и въ ѳго околиці стоить теперь ледви 13.500 войска вже разомъ зъ ôддѣломъ женѣйнымъ и провіянтовымъ. До бюра Райтера доносять зъ Петербурга, що тамъ ведуться мабуть переговоры въ справѣ новои позички зъ представителемъ банку есконтового, але о тôмъ не звѣстно нѣчого, бо цензура телеграфична задержуѳ всякѝ телеграмы, котрѝ що небудь о сихъ переговорахъ доносять. — Зъ Аскабаду наспѣли до Петербурга вѣсти о новôмъ розбишацкôмъ походѣ Туркменôвъ на перску границю, щобы тамъ добути собѣ невольникôвъ. Россійскій штабъ въ Аскабадѣ мусѣвъ выслати значный ôддѣлъ войска, щобы розбишакъ усмирити. Такъ само мусѣла такожь и Персія выслати своѳ войско, щобы забезпечити границю ôдъ розбишакôвъ, котрѝ убили на граници 30 Перебôвъ. Показуѳ ся зъ сего, що Россіи все таки не удалося ще зовсѣмъ усмирити Туркменôвъ.

Зъ Берлина надходять нинѣ просто противнѝ вѣсти, якъ вчера. Станъ здоровля цѣсаря мавъ полѣпшитися а бронхитисъ уступила. Цѣсарь Фридрихъ вставъ вже вчера зъ постелѣ и слухавъ цѣлу годину рапорту ген. Альбедиля а ôдтакъ явився въ ôкнѣ, передъ котрымъ стояло множество народу. Що недуга цѣсаря була въ послѣдныхъ дняхъ дѣйстно дуже небезпечна, доказуѳ вже той самый фактъ, що въ палатѣ цѣсарскôй зôбралася була вся родина а наслѣдникъ престола и кн. Генрихъ а такожь пôсля декотрыхъ вѣстей и кн. Бисмаркъ ночували въ Шарльотенбургѣ. Наслѣдникъ престола и кн. Генрихъ вернули вже до Берлина. Декотрѝ лѣкарѣ выѣхали такожь зъ Шарльотенбурга. Вчера консиліюмъ не ôдбулося. Нинѣ мають вложити цѣсареви нову канулю. Вѣсть англійскихъ газетъ, будьто-бы наслѣдникъ престола, кн. Вильгельмъ, обнявъ фактично регентію, ѳсть неправдива.

Въ суботу принимавъ папа хорватскихъ путникôвъ пôдъ проводомъ еп. Стросмаѳра а фактъ сей выкликавъ загальне здивованье. Секретарь папскій знавъ, що Мадярôвъ вразить то дуже немило, коли Стросмаѳръ буде путникôвъ представляти папѣ. Въ Пештѣ хотѣли, щобы Стросмаѳра не допустити до того, щобы ôнъ на папскôй авдіѳнціи заманифестувавъ передъ цѣлымъ католицкимъ свѣтомъ свои церковно-политичнѝ идеи и думали, що Ватиканъ вже на то певно згодиться. И въ самôй рѣчи подавъ бувъ недавно „Osservatore“ вѣсть, що хорватскихъ путникôвъ поведе на авдіѳнцію загребскій аеп. Михайловичь. Вплывъ Стросмаѳра показався однакожь въ Ватиканѣ сильнѣйшимъ якъ вплывъ посла гр. Паара. Особы, що вступилися за Стросмаѳромъ, пригадали заслуги дякôвского епископа около церкви, конкордату въ Чорногорѣ и около всѣхъ Славянъ. Ôдмовити ѳму торжественного принятя значило-бы оскорбити тыхъ, що ѳго поважають. Папа уступивъ а Стросмаѳръ повѣвъ зовсѣмъ несподѣвано хорватскихъ путникôвъ на авдіѳнцію. Аеп. Михайловичь заявивъ, що ѳсть недужій.

Бюро Райтера доносить зъ Константинополя, що Порта повѣдомила екуменьского патріярха о тôмъ, що усунула зъ посады грецкого митрополита въ Серресъ и зажадала ôдъ него, щобы ôнъ выславъ туды иншого, бо отоманьскѝ власти мають приказъ не признавати усуненого митрополита. Патріярхъ предкладавъ министрови судôвництва и вел. везирови безъуспѣшно, що Порта не маѳ права усувати митрополита. Ôнъ приказявъ отже митрополитѣ въ Серресѣ остатися на своѣмъ становищи, а тымчасомъ скликавъ синодъ и раду свѣтскихъ людей. Кажуть, що такъ патріярхъ якъ и синодъ и свѣтска рада зрезигнують, щобы ôдтакъ протестувати противъ нарушеня привилегій. Митрополитъ зъ Серресъ выбрався до Константинополя. Теперь доносять, що патріярхъ не признаѳ усуненя митрополита, але предложивъ Портѣ, щобы она сформулувала свою жалобу на митрополита и предложила ѳму, а коли ôнъ побачить, що митрополитъ виноватый, то самъ ѳго усуне. Здався, що цѣла справа закôнчиться добре. Такъ само усунула Порта такожь и ôрменьского епископа въ Трапезунтѣ, не поразумѣвшись напередъ въ сѣй справѣ зъ ôрменьскимъ патріярхомъ.

Проѳктъ одруженя кн. Батенберга зъ донькою нѣмецкого цѣсаря заинтересувавъ — розумѣѳся — такожь немало и Болгаръ. Цѣкава отже рѣчь, якъ дивляться на сей проѳктъ болгарскѝ политики. Зъ Софіи доносять въ сѣй справѣ до „N. fr. Presse“ такъ: Министеръ Странскій сказавъ, що проѳктъ сей ѳсть для Болгаръ рôвнодушный; кн. Александеръ стався для Болгарія, ôдъ коли она маѳ вже князя, лишь приватною особою. Стамбуловъ сказавъ знова такъ: Плянъ одруженя кн. Батенберга не маѳ для Болгаріи нѣякого политичного значеня. Ще заки кн. Александеръ покинувъ Болгарію, ходила поголоска, що ôнъ маѳ одружитися зъ кн. Викторіѳю, але мусить насамперед зречися болгарского престола. Теперь можемо мы яко люде приватнѝ лишь жалувати, що ôнъ потерпѣвъ подвôйну шкоду, бо и стративъ болгарскій престолъ и ѳго плянъ одруженя мабуть не сповниться. Караведовъ сказавъ, що кн. Александеръ мавъ ѳму сказати ще тогдѣ, коли першій разъ розбѝшлась була поголоска о плянѣ ѳго одруженя зъ кн. Викторіѳю, що ѳму вже навкучився престолъ болгарскій — Въ кругахъ опозиційныхъ выкликало велике невдоволенье то, що правительство усунуло кôлькохъ прокураторôвъ державныхъ, котрѝ въ процесахъ противъ органу Радославова замѣсть выступати въ оборонѣ правительства, боронили обжалованого. Дня 14 с. м. ôдбувся процесъ противъ Славейкова редактора „Търновскои Конституціи“ за оскорбленье министерства, полиціи и официрôвъ. Процесъ мавъ первѣстно ôдбуватися передъ судомъ присяжныхъ, але передъ самымъ процесомъ повѣдомивъ президентъ трибуналу, що трибуналъ касаційный постановивъ въ наслѣдокъ розпоряджења министерства судôвництва, щобы процесъ ôдбувся передъ звычайнымъ трибуналомъ. Защитникъ обжалованого спротивився тому и зрѣкся защиты. Процесъ вѣвся ôдтакъ безъ защитника и Славейкова засуджено на три мѣсяцѣ вязницѣ. — Всѣхъ обжалованыхъ въ процесѣ Попова переведено зъ домашного арешту до вынаймленого на то готелю, а Попова полишено въ домовôмъ арештѣ, за-для небезпечнои недуги ѳго жены. Процесъ маѳ розпочатися въ понедѣлокъ 23 с. м. и покликано бôльше якъ 50 свѣдкôвъ. — Выданый дневный приказъ до арміи постановляѳ, що князь и ѳго адъютанты, можуть иногдѣ являтися въ цивильнôмъ одѣню, коли то будуть уважати за ôдповѣдне.

го, хто ихъ прислави. Чужои працѣ нѣхто собѣ присвоювати не думаѳ.

Честнѝ питомцѣ семинаріи духовнои могли-бы тутъ дуже богато прислужитись. Они знають досыть народныхъ мельодій, особливо гумористичныхъ зъ рôзныхъ сторôнъ, и могли-бъ, ѳсли не самѝ, то черезъ музикальныхъ товаришѣвъ то, що знають, на папѣръ перелити. Такъ само могли-бъ академики велике число приспорити. Въ мѣстѣ стоять вояки зъ рôзныхъ окраинъ. Зъ ихъ устъ можна-бы сотками мельодій списати. Симъ способомъ передъ лѣтами пробовавъ уже де-хто збирати зъ устъ вояцкихъ самъ текстъ пѣсень, — маю ихъ въ рукахъ. Яка шкода, що не пôдхопили заразомъ и ихъ мельодій!

У деякихъ скромнôсть, у другихъ гадка, що ихъ узбираннѝ мельодіи въ богатôмъ нашôмъ Збôрнику вже знаходитися мусять, спиняѳ ихъ до надсылки. Але нѣ одно, нѣ друге не ѳсть оправдане. Скромнôсть приносить для загального дѣла шкоду, а и всякѝ варіянты задля окремои ваги такожь записуються въ Збôрнику. Проволока кôлькохъ мѣсяцѣвъ опôзненя въ выданю Збôрника не принесе загальному дѣлу нѣякои страты, противно, о много може збогатити ѳго число, тымъ бôльше, що и Збôрникъ годѣ наразъ инакше якъ зшитками печатати.

Ще разъ усильно прошу о списованье и о надсылку народныхъ пѣсень и ихъ мельодій, а загально о выкористанье*) ихъ, доки ще часъ, бо они вже гинуть и выгинуть.

П. Бажанськiй,
Сороки, Львôвъ-Пôдзамче.

---

*) Въ чихъ рукахъ знаходяться списуванѝ въ 60—70-тыхъ рокахъ тексты галицкихъ народныхъ цѣсень? Якъ вѣсть ходить, було ихъ 5 до 15 тысячь. Я просивъ-бы о нихъ до перегляду, чи случаѳмъ не знайшлись-бы тамъ и якѝ записанѝ мельодіи. — *П. Б.*

НОВИНКИ.

— **Зъ Риму** пише намъ нашъ дописуватель, що Поляки дуже нарѣкали на то, що Галичане мали представлятися напѣ тôлько вкупѣ зô всѣми Австрійцями и напирають на окрему авдіѳнцію. Тая маѳ бути и удѣлена, якъ доносять до газетъ польскихъ. Кн. Адамъ Санѣга — пише намъ дописуватель, — подавъ бувъ плянъ, щобы архіеп. Моравскій на тôй спеціяльнôй авдіѳнціи прочитавъ свою гратуляцію, до неи щобы прилучився кôлькома словами митрополитъ Сембратовичь, а ôнъ потôмъ промовляти-ме въ имени обохъ народôвъ — Полякôвъ и Русинôвъ. Однакъ сей плянъ кн. Санѣги стрѣчаѳ у самого латиньского клира велику опозицію. Еп. Старосмаѳра не могли змусити анѣ Римъ анѣ Вѣдень, щобы ѣхавъ зъ Мадярами. Ôнъ сказавъ: „Скорше мене узрите на смертнôй постели, анѣжь вкупѣ зъ Мадярами у папы“ — и на тôмъ стало.

— **Петрôвъ грôшь.** Впреосв. митроп. Сембратовичь повѣзъ папѣ на ювилей 5000 франкôвъ въ золотѣ Петрового гроша, зôбраного въ архіемархіи львôвскôй.

— **Каменицю въ Бучачи**, власнôсть львôвского „Народного Дому“, якъ зачуваѳмо, маѳ закупити епископъ Пелешь, щобы въ сей спосôбъ основати въ станиславôвскôй епархіи дѣвоче воспиталище.

— **Зъ Яворова пишуть намъ:** Заповѣдженый вечеръ музикально-вокальный на розширенье заведеня дѣвочого Василіянокъ, даный въ честь папы Льва XIII., ôдбувся дня 14. н. ст. цвѣтня и выпавъ дуже добре. Гарно прикрашену салю заповнила мѣсцева и дооколична публика. Вечеръ розпочавъ вступнымъ словомъ о. Петрикъ представляючи коротко житьепись папы Льва XIII-, а потôмъ наступила часть музикальна. Хоръ зложеный зъ академикôвъ ôдспѣвавъ удачно кôлька пѣсень рускихъ, одну польску и одну сербску. Загально подобався такожь гарный сольо-спѣвъ панѣ Волощаковои при акомпаниментѣ фортепіяну. Гры на фортепіянѣ пп. Цѣкоцкои и Хмѣлевскои були цѣлкомъ удалѝ. Дуже милѝ були деклямаціи: руска „Хрестъ“ п. Дубôвнои и польска „Zgon Acerna“ п. Ясеницкои. Въ цѣлости вечерокъ выпавъ якъ не можна лучше, за що повне признанье належиться комитетови, устроившому сей вечерокъ, бо мимо трудностей, якѝ подыбуються при урядженю вечеркôвъ по малыхъ мѣстахъ, вповнѣ вдоволивъ публику. Въ день вечерка ôдбулося рано богослуженье въ честь папы.

— **Кружокъ славяньскій** на университетѣ львôвскôмъ рѣшивъ отворити въ сѣмъ пôвроцѣ шкôльнôмъ курсъ науки языка сербского. Выдѣлъ Кружка, починаючи науку языка сербского передъ иншими славяньскими мовами, мавъ ѳе на взглядѣ, що переважно по сербски говорять на пôвъостровѣ Балканьскôмъ: въ Боснѣ, Герцеговинѣ, Сербіи и Чорногорѣ и языкъ сербскій ѳсть найбôльше образованымъ мѣжь мовами полудневыхъ Славянъ, а сего року на университетѣ львôвскôмъ гостить Сербъ, Радованъ Кошутичь. Тому запрошуѳ выдѣлъ Кружка всѣхъ бажаючихъ учитися по сербски на зборы въ четверъ о год. 2. зъ полудня въ V. сали университету, щобы порозумѣтися про розкладъ годинъ науки.

— **Зъ Буковиньскои Руси.** Дня 13 (25) марта ôдбувся въ читальни мѣщаньскôй въ Чернôвцяхъ спѣвно-декляматорскій вечерокъ, на котрôмъ численно явилися мѣщане и мѣщанки та члены товариства „Руска Бесѣда“. Вечерокъ розпочавъ голова п. И. Тиминьскій гарною промовою, и взявши за мотто: „Слава не поляже...“, показавъ, хто мы, чого намъ треба, о що намъ боротись, и якои намъ треба силы до борбы. По сѣмъ ôдспѣвавъ хоръ „Рускои Бесѣды“ пôдъ управою проф. д-ра С. Стоцкого пѣснь: „Пробудилась Русь“, слова и музика Ив. Воробкевича. По спѣвѣ ôдчитавъ вельми удачно д-ръ С. Стоцкій „Наймичку“ Шевченка. Опôсля ôдспѣвано ще: „Гуляли“ Нижанкôвского, а о. крил. К. Костецкій вôзвавъ въ горячôй промовѣ до численного впису въ члены читальнѣ. На закôнченье слѣдувала деклямація п. Кирчова, редактора „Буковины“, и ще кôлька удачныхъ пѣсень. Въ тôй-же читальни мѣщаньскôй ôдбуваються вже ôдъ мѣсяця ôдчиты. И такъ читали: проф. Ом. Поповичь о частяхъ свѣта, о подѣлѣ Европы на державы и о ихъ устрояхъ внутрѣшныхъ; п. И. Тиминьскій о Украинѣ, о козакахъ, о славнôй Сѣчи и ѳи зруйнованю. Якъ бачимо забралися въ Чернôвцяхъ щиро и горячо до пôддвигуваня просвѣты и свѣдомости народнои. — Въ послѣдныхъ дняхъ вручила депутація тов. „Рускои Бесѣды“ грамоту почестного члена п. Иларію Окуневскому, довголѣтному, вельми щиро му членови всѣхъ черновецкихъ товариствъ народныхъ. Въ депутаціи взяли участь пп. Ѳр. Пигулякъ, голова „Рус. Бесѣды“, д-ръ С. Стоцкій, заступникъ, и Ом. Поповичь, сокретарь. При гостинѣ полилися щирѝ промовы поодинокихъ членôвъ сеи депутаціи и промова сов. Винницкого, головы „Народного Дому“, котрый бувъ такожь присутный на тôмъ торжествѣ. П. Окуневскій тяжко занедужавъ въ остатныхъ часахъ.—Въ члены основателѣ „Народного Дому“ въ Чернôвцяхъ зъ вкладкою 50 зр. вступили: о. Ив. Осташикъ, прав. парохъ зъ Выженки, о Теод. Семанюкъ, прав. парохъ зъ Выжницѣ и п. Волод. Ясеницкій, ц. к. судія пов. въ Выжници.

— **Выборы до рады мѣскои въ Стрыю** розписанѝ на день 18 н. ст. цвѣтня въ третôмъ крузѣ, на 23 въ другôмъ, а на 25 цвѣтня въ першôмъ крузѣ. По Калуши отже и Стрый позбудеся правительственного комисаря.

— **Будынокъ касы щадничои у Львовѣ.** Передвчера порѣшила комисія конкурсъ проектôвъ на будынокъ касы щадничои у Львовѣ, квтрый маѳ стануги въ тôмъ мѣсци, де доси бувъ готель Англійскій. Першу нагороду 2000 зр. признано проѳктови пôдъ заг. „Св. Михаилъ“ пп. Стрыѣньского и Ѳкельского зъ Кракова; другу 1.500 зр. п. Оманови, львôвскому архитектови мешкаючому у Вѣдни, а третю 1000 зр. п. Одживольскому зъ Кракова. Кромѣ того поручила комисія закупити проѳкты пп. Шелера и Яблоньского зъ Варшавы и пп. Галицкого та Завейского зô Львова.

— **Львôвска „Народна Торговля“** заявляѳ: „Маѣмо честь повѣдомити нашихъ Впов. Гостей зъ Перемыского, що роздаванѝ и розсыланѝ цѣнники рускѝ: „Филія въ здѣшной вежи городской въ Перемышли“ не походять ôдъ насъ и що тая филія не ѳсть нашою. Складъ нашого Товариства въ Перемышли находиться въ тôмъ самôмъ домѣ, де перше с. ѳ. при улици Мостовôй при самôмъ мостѣ надъ Сяномъ. — *Дирекція Нар. Торговлѝ у Львовѣ.*“

— **М. А. Барта**, учитель дубляньскои школы, буде выкладати по руски въ недѣлю (22 н. ст. цвѣтня) въ Лисеничахъ, селѣ пов. львôвского: „Якъ обходитися зъ гноѳмъ въ стайни, оборѣ и на поли?“

— **Устный испытъ зрѣлости** въ львôвскôй гимназіи рускôй ôдбудеся сего року д. 20 н. ст. червня. Письменный испытъ припаде ôдъ 22 до 26 н. ст. мая. Речинець до поданя до 29 н. ст. цвѣтня

— **Свято великомученика св. Георгія**, припадаюче сего року въ день великои суботы, ôдложене на день 7 н. ст. мая, с. ѳ. на свѣтлый Понедѣлокъ.

— **Староство и выдѣлъ повѣтовый въ Стрыю** занялися долею погорѣвшого Сколього. Дня 15 н. ст. цвѣтня староста Манастирскій, маршалокъ повѣтовый и ѳго заступникъ зъѣхали до Сколього, слѣдили тамошнѝ ôдносины и уложили плянъ акціи ратунковои. При тôй нагодѣ выбрала рада громадска комисію для управильненя ôдбудованя мѣста. Въ складъ комисіи входить инжиниръ рады повѣтовои п. Ржевускій, котрый на коштъ повѣта буде выконувати роботы техничнѝ.

— **Дрôбнѝ вѣсти.** Комитетъ парохіяльный въ Плотичи, селѣ пов. бережаньского, одержавъ ôдъ цѣсаря 50 зр. пôдпомоги на устроѣнье церкви. — Въ Петербурзѣ померъ Миклуха-Маклай, славно знаный подорожникъ россійскій, въ 42 р. житя.

Надôслане.

Чи можна вылѣчити водну пухлину?

Рихардъ Брайтъ, славный лѣкарь англійскій, першій дослѣдивъ, що въ пухлинѣ воднôй, полученôй зъ утратою бѣлковины, причина розстрôю циркуляціи нирокъ. Водна пухлина повстаѳ въ наслѣдокъ запаленя, котре выкликуѳ вздержанье мочу въ ниркахъ и мѣхури. Варнера Safe Cure разомъ зъ Safe пигулками выпорожняють нагромаджену воду, при чѣмъ не треба ѳи штучно спускати, усувають причины вздержаня мочу, назадъ привертають дѣланье органôвъ мочевыхъ и ôдновляють ослаблену силу животворну. — „Ôдъ вересня минувшого року“, пише п. Іосифъ Шмиттъ, въ Ридесгаймъ надъ Реномъ, „занедужавъ я на пухлину, подôбну до воднои, на цѣлôмъ тѣлѣ и мимо лѣкарскои помочи не змôгъ я подужати. Противно, зъ кождымъ днемъ ставало гôрше а лѣкарь сказавъ менѣ, що ѳе сухоты. Случайно дôзнався я про Варнера Safe Cure и сейчасъ рѣшився замовити лѣкъ. По выжитю 2 фляшокъ стало менѣ вельми добре, пухлина, подôбна до воднои, минулась а я гадаю по ѳще однôй фляшцѣ Вашого Safe Cure цѣлкомъ позбутись страшного недугу.“ — Цѣна 2 зр. 80 кр. Складъ Жигм. Рукеръ, Іоанъ Вевіорскій, д-ръ Кароль Миколяшъ у Львовѣ. Головный складъ: Einhorn Apotheke (Max. Fanta's въ Празѣ.

Господарство торговля и промыслъ.

— **Завѣдуюча рада угорско-галицкои зелѣзницѣ** порѣшила затягнути позичку въ высотѣ 3½ миліона зр., щобы выбудовати другій шляхъ по сторонѣ Угорщины. Загальнѝ зборы акціонарôвъ сеи зелѣзницѣ ôдбудутьсѧ дня 15 мая с. р.

Послѣднѝ вѣсти.

Зъ Вѣдня доносять „N. Reform-ѣ“: „Зъ найбôльшимъ застереженьемъ доношу вамъ о поголосцѣ, яка тутъ ôдъ вчера 15 н. ст. цвѣтня кружить, — Земялковскій подався до димисіи и димисію ѳго принято. Въ звязи зъ тымъ маѳ стояти приѣздъ до Вѣдня намѣстника п. Залескаго. Одниѝ кажуть, що ôнъ маѳ заступити мин. Земялковского, другиѝ знова, що маѳ заняти якесь инше становище.“ — Нинѣ-же „Dziennik-ови Pol“ телеграфують зъ Вѣдня: „Уперто ходять тувѣсти про уступленье п. Залескаго зъ посады галицкого намѣстника. Рôвно-жь говорять досыть голосно, що и мин. Земялковскій за-для своѳи опозиціи въ радѣ министрôвъ маѳ усунутись. Натомѣсть становище д-ра Дунаѣвского мало статися ще сильнѣйшимъ, якъ було доси. Яко можливого наступника п. Залескаго называють тутъ загально гр. Казимира Баденіого. Суть се однакъ, якъ на нинѣ, поголоски, котрѝ при ситуаціи вытворенôй справою горѣвчаною суть зовсѣмъ природнѝ.“

Зъ Риму доносять до „Czas-у“, що ранецкій вôйтъ Дутка д. 15 н. ст. цвѣтня въ базилицѣ св. Петра зложивъ публично свою исповѣдь вѣры католицкои.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 18. цвѣтня. Въ дебатѣ буджетовôй промовлявъ пос. Озаркевичь и сказавъ, що буде голосувати за буджетомъ въ надѣи, що правительство увзгляднить жаданя Русинôвъ на поли шкôльництва и въ справѣ рускаго языка въ найвысшôмъ трибуналѣ.

Вѣдень 18. цвѣтня. Гр. Кальноки конферувавъ вчера зъ нѣмецкимъ амбасадоромъ кн. Райсомъ, Декресомъ и Садуллахомъ-пашою.

Берлинъ 18 цвѣтня. До вчера вечера цѣсареви значно полѣпшилось а бронхитисъ уступаѳ, хочь горячка вчера пôдъ вечеръ трохи була збôльшилася.

Константинополь 18. цвѣтня. Въ наслѣдокъ того, що на грецкôй граници появилися ватаги розбишакôвъ, выслала Порта войско на границю. Усуненье грецкого митрополита признала Порта незаконнымъ и справа ся буде заразъ залагоджена.

Парижъ 18 цвѣтня. Кажуть що властитель новойорского „Heralda“ доставляѳ Булянжерови грошей на агитаціи. Ходять вѣсти, що бонапартисты лагодять замахъ державный. Сими днями маѳ появитися бонапартистôвскій манифестъ до войска а може и кн. Викторъ Наполеонъ приѣде несподѣвано до Парижа.

Римъ 18 цвѣтня. Въ наслѣдокъ утомленя черезъ удѣлованье численныхъ авдіѳнцій папа легко занедужавъ.

Вѣдень 18 цвѣтня. Про уступленье п. Залеского зъ посады намѣстника говорять тутъ яко о рѣчи вже певнôй. Вступить ôнь на мѣсце мин. Земялковского. Намѣстникомъ маѳ зôстати п. Каз. Бадені, за котрымъ вже ôдъ давна убивалися станьчики у Вѣдни.

НАДÔСЛАНЕ.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручаѳ свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ. 13—?

2389

Д-ръ мед. Теодоръ Єндель

по студіяхъ на клиникахъ проф. Розенталя у Вѣдни и проф. Шаркота (Salpêtrier) въ Парижи ординує въ хоробахъ нервовыхъ и жѣночихъ щоденно ôдъ 2—4

улиця Валова число 31.

Гистерію лѣчить гипнотизмомъ методою проф. Шаркота и П. Рихтера. 2119 35—0

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручає 2356 112—

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катарь, кашель и хрипку. Цѣна однои пачки 25 кр. На провинцію зъ опакованьемъ 30 кр.

Вытягъ зъ розкладу ѣзды зелѣзниць державныхъ

важный ôдъ 1 жовтня 1887.

Ôдѣздъ зô Львова: О 6 год. рано до Гусятына; — о 6 год. 10 мин. рано до Лавочного, Будапешту, Стрыя; — о 11 год. 27 мин рано передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станиславова; — о 12 год. 02 мин. въ полудне до Гусятына; — о 7 год. 44 мин. вечеромъ до Стрыя, Хирова.

Приѣздъ до Львова: О 1 год. 15 мин. въ ночи зъ Будапешту, Стрыя, Лавочного, Станиславова, Хирова; о 8 год. 39 мин. рано зъ Хирова, Стрыя; — о 3 год. 10 мин. по полудни зъ Гусятына; — о 4 год. 15 мин. по полуд. зô Станиславова, Хирова, Стрыя; — о 9 год. 43 мин. вечеромъ зъ Гусятына.

Плякаты зъ розкладомъ ѣзды на линіяхъ галицкихъ можна дôстати на стаціяхъ зелѣзниць державныхъ по 6 кр. 2238 28—?

Выстерѣгатись передъ пôдробленями.

На фляшкахъ вытиснена фирма Бразая.

На кождôй фляшцѣ видна повысша винета.

Бразая француска горѣвка дуже успѣшно дѣлає на бôль головы, мигрену, бôль ушей, очей и зубôвъ, на давленя, гостець, нежитъ, высыпки шкôрянй, остуды, веснянки, ôддає знаменитй услуги яко средство заховуюче уста и зубы и надаєсь найлѣпше до змываня головы, змôцненя поросту волося и до усуваня порплѣвъ. Цѣны зъ приписомъ уживаня: малафляшка 40 кр. велика фляшка 80 кр.

Правдиву дôстане у

Львовѣ: у Жиг. Рукера, Ив. Валляха и Сына.

2048 7—12

Неомыльне средство

на выгубленье нагнѣткôвъ, бородавокъ и иншихъ подôбныхъ наростей шкôрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.

Цѣна флякону 50 кр.

Встрикненье и капсулки

зъ ростины „MATICO“

въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство

поручає Аптика

К. КРИЖАНОВСКОГО

у ЛЬВОВѢ.

Цѣна фляшки встрикнень 40 кр.

2274 *Капсулокъ 80 кр.* 18—?

УНИВЕРСАЛЬНЙ ПЛУГИ

цѣлй зъ зелѣза и стали

доставляють найлѣпшй и найтаншй

УМРАТЪ и Комп.,

ФАБРИКА МАШИНЪ ГОСПОДАРСКИХЪ

2313 ***Прага-Бубна.*** 10—?

Филія у Львовѣ пôдъ власною фирмою

Каталоги на жаданье даромъ.

Для кождого властителя дôбръ, господаря и громады въ цѣлôмъ краю єсть необходимымъ

добрый, здоровый и чистый оцетъ.

ТОРГОВЛЯ
Кароля Балабана

2427 1—? **у ЛЬВОВѢ**

поручає **оцтову есенцію**, здоровый и чистый продуктъ до робленя оцту въ бутелькахъ $^1/_1$ и $^1/_2$ кильовыхъ. До $^1/_2$ кильогр. **оцтовои есенціи** додаєся 12 литрôвъ воды. Для громадъ и бôльшихъ заведень въ бальонахъ по 4 и 10 кильограмôвъ.

СВЯЩЕНИКИ МУСЯТЬ ЧАСТО ПОДАВАТИ ЛѢКАРСКУ ПОМÔЧЬ;

удаємося до нихъ зъ довѣріємъ и одержуємо завсѣгды добру раду. Тому треба уважати се за найбôльше признанье, що именно священики найбôльше поручають **Pain-Expeller зъ котвою**, о чѣмъ можна переконатись зъ брошурки „Приятель недужихъ“. Справдѣ заслугує Pain-Expeller зъ котвою зô всѣхъ взглядôвъ на порученье, якъ се посвѣдчить охотно кождый, що уживавъ єго вже противъ **гостцеви, подагрѣ, ломаню въ членахъ, пôдвѣяню, болямъ шиѣ**, або хотяй лише въ поменшихъ простудахъ. Найчастѣйше вже по першôмъ натираню минають болѣ, або що найменше значно меншають. Се давно вже выпробоване средство домове повинно находитися въ кождôмъ домѣ! При закупнѣ радимо завсѣгды ôднайти на опакованю фабричну марку, а нею єсть: „Червона котва“. Цѣна Pain-Expeller-а єсть ôдповѣдно до великости 40 кр. и 70 кр., а головный складъ для державы Австрійскои єсть въ **Празѣ: Аптика д-ра Рихтера „пôдъ Золотымъ Львомъ“.**

2381 4—?

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

у Львовѣ при ул. Ягайлоньскôй ч. 3.

Почавши ôдъ дня 7 падолиста 1885

2218 19—0 **выдає**

АСИГНАТЫ КАСОВЙ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

5% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

Передрукъ не буде плаченый **Дирекція.**

Фабрика въ р. 1782 заложена.

СТАРКА

зъ ц. к. упр. фабрики ликерôвъ, розол. и оцту **І. А. Бачевского** ц. к. придворного доставника у Львовѣ.

Марка	въ фляшцѣ à $^3/_4$ литр.	Цѣна.
*	зр.	—·70
* *	„	—·90
* * *	„	1·00
1850	„	1·50
1860	„	1·20

СТАРКА ЛѢЧНИЧА

зъ р. 1840	зр.	2·50
зъ р. 1830	„	3.00

Ôдъ коли заложена фабрика, с. є. бôльше якъ ôдъ стлѣтя, ано к бôльше заходу було вырôбъ житнои ***СТАРКИ***, такъ въ нюпи-ков и за границею вельми цѣненои, улѣпшити и поручаю тую-жь рѣй-накя токъ о знаменитôмъ и нѣжнôмъ, а лагôднôмъ смаку, котрый тысячѣ моихъ Впов. ôдбирателѣвъ уживає замѣсть **COGNAC-У**. Продуктъ сей вывожу въ значнôй скôлькости до *Нѣмеччины, Италіи, Румуніи и до Орієнту, а въ Австро-Угорщинѣ* сей рôдъ выключно числить тысячѣ ôдбирателѣвъ.

Найдогôднѣйше спроваджати СТАРКУ почтою въ пакетахъ à 5 кильо, маючихъ 2 фляшки. 2361 7—52

Звѣстну загально Впов. Публицѣ

Реставрацію и Торговлю Винъ, пôдъ золотымъ Оленемъ

перенѣсъ я зъ дому пôдъ ч. 17 при улици Кракôвскôй

пôдъ Три Короны при улици Трибунальскôй.

О кухню добôрну, смачну и здорову я постарався. Пивниця численно заосмотрена въ **знаменитй Вина краєвй и заграничнй** перворядныхъ фирмъ, котрй продаю у фляшкахъ и на мѣру.

Пиво Пильзненьске и Окоцимске просто зъ бочки.

Взявши такожь пôдъ власный зарядъ находячій ся въ тôмъ домѣ **Hotel Garni**, цѣлкомъ єго я ôдреставрувавъ и свѣжо выладивъ, пôсля всякихъ бажань для загальнои выгоды Впов. Публики. дповѣдно устроєнй покоѣ на бôльшй або меншй зборы суть въ кождôмъ часѣ до диспозиціи.

Зъ поважаньемъ:

2412 3—4 **ВИЛЬГЕЛЬМЪ БРАЙТМАЄРЪ**

мѣскій реставраторъ.

РОБÔТНЯ БРОНЗÔВНИЧА

ИВАНА ВЫПАСКА

при ул. Кракôвскôй ч. 5. у Львовѣ.

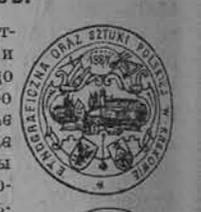

Зъ причины, що некомпетентнй робôтнѣ и склады пôдôймаються позолочуваня и посрѣблюваня церковныхъ рѣчей, черезъ що позолочуванье переходить черезъ другй або и третй руки, въ низу пôдписаный поручає Всч. Духовеньству свою робôтню и подає до вѣдомости, що выконує всякй направы бронзôвничнй, ôдсвѣжуванье, золоченье и посрѣблюванье пôсля жаданя въ огни або гальванично и то тревало, чисто и дешево, особливо же чашѣ, що часто уживаються. Ручу за довголѣтну тревалôсть.

Позолочуванье чашь и дискосôвъ коштує ôдъ 8 зр. до 20 зр., — позолоченье монстранцій ôдъ 15 зр. до 50 зр., — посрѣбленье кадильниць и лодокъ ôдъ 3 зр. 50 кр. до 6 зр. 50 кр. и т. д. Робôтня моя має заразомъ готовй выробы церковнй або такожь выроблює пôсля поданого взôрця, высылає на жаданье взоры и выроблює пôсля нихъ докладно. Дякуючи за ласкавй дотеперѣшнй взгляды поручаєся и на дальше ласкавôй памяти Всч. Духовеньства, котре мене удостоить своєи уваги. — Зъ глубокимъ поважаньемъ ***Иванъ Выпасокъ*** 2283 2—3

Симъ маю честь повѣдомити П. Т. Публику, що я обнявъ на мою власнôсть, давнѣйше пôдъ именемъ ГЕРМАНА знану

КАВАРНЮ

при улици Ôрменьскôй ч. 8. и єи на ново зъ всякимъ комфортомъ выладивъ. Поручаючись ласкавôй прихильности Впов. Публики, буду старатися зъєднати собѣ якъ найбôльше довѣріє въ кождôмъ напрямѣ и остаю зъ найбôльшимъ поважаньемъ

2407 3—4 Вильгельмъ Брейфогель.

Газеты можна тутъ ôдпренумерувати зъ другои руки.

И. ИГНАТОВИЧЬ

поручає

знаменитй МЫЛА до мытя лиця, рукъ и купелей,

ôдзначенй 9 медалями заслуги и двома дипльомами признаня.

	зр. кр.
МЫЛО найдобôрнѣйше до голеня броды	—·25
МЫЛО МИГДАЛОВЕ, дуже нѣжне 10 кр. 20 и	—·25
МЫЛО КОКОСОВЕ, бѣле до рукъ 10 кр. и	—·20
МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жовте 6, 12, 18 кр.	—·20
МЫЛО ГРИСИКОВЕ, знамените до лиця и рукъ	—·40
МЫЛО ЖОВТКОВЕ, робить нѣжною, гладкою и знаменито чистить шкôру	—·30
МЫЛО ЗЕЛОВЕ, одержуєся черезъ згусненье соку ростинъ ароматично-живичныхъ, знамените	—·25
МЫЛО ПИЖМОВЕ, має дуже приємный пижмовый запахъ	—·30
МЫЛО ПАЧУЛЕВЕ, приємного запаху, має великій покупъ	—·30
МЫЛО РОЖАНЕ, найдобôрнѣйше 40 кр. и	—·80
МЫЛО ОЛИВНЕ для дѣтей	—·36
МЫЛО зъ ШПИЛЬОКЪ СОСНОВЫХЪ, приємне въ ужитю, успѣшно хоронить шкôру ôдъ лишаѣвъ и выкидôвъ	—·30
МЫЛО БАЛЬСАМИЧНЕ, чистить шкôру, робить єи бѣлою и нѣжною	—·40
МЫЛО ФІЯЛКОВЕ, приємого запаху	—·35
МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усуває веснянки, осмаленя ôдъ сонця, лицю робить свѣжымъ и бѣлымъ	—·60
МЫЛО ГИПЄНИЧНЕ, ôдзначаєся товстостею, вельми нѣжне и выключно приладжене до лиця	—·50
МЫЛО РИЖОВЕ уживаєся, щобъ зробити шкôру на лици нѣжною и бѣлою	—·60
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ бѣле, легко пѣниться, знаменито чистить шкôру и хоронить ôдъ прищѣвъ	—·30
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, прозрачне, мѣстить 35% чистои глицерины, знаменито дѣлає на зашкôрокъ 20, 30 кр. и	—·40
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ плынне у фляшочкахъ, чистить шкôру зъ прищѣвъ, лишаѣвъ, угрикôвъ, фляшка	—·40
МЫЛО ПѢСКОВЕ, до мытя рукъ, 15 и	—·25
МЫЛО ПУМЕКСОВЕ до мытя рукъ, 15 и	—·35
МЫЛО ПУМЕКСОВЕ до мытя ковнѣрикôвъ и маншетôвъ зъ гутаперхи	—·10
МЫЛО ТИМОЛЬОВЕ знаменито чистить шкôру зъ всякихъ выкидôвъ	—·50
МЫЛО КАРБОЛЕВЕ, дуже добре мыти руки, лице, а навѣть цѣле тѣло въ часѣ епидеміи, щобы охоронитись ôдъ заразы	—·20
МЫЛО СѢРКОВЕ, зъ великимъ успѣхомъ уживаєся до знищещеня прищѣвъ и всякого рода выкидôвъ на шкôрѣ	—·25
МЫЛО БЕНЗЕОСОВЕ, дуже добре уживаєсь, щобы усунути зъ шкôры выкиды и плямы	—·25
МЫЛО КАМФОРОВЕ, лагодить свербленье и печенье шкôры, усуває выкиды и червонôсть зъ лиця и рукъ	—·25
МЫЛО МЕДОВЕ до вынѣжненя рукъ, кусникъ	—10
МЫЛО МѢЩАНЬСКЕ знамените	—·10
МЫЛО СМОЛЕВЕ, мѣстить 40% чистои смолы (дегтю), усуває прищѣ лишаѣ, всякй высипки шкôрнй, поченье нôгъ и парплѣ на головѣ	—·30
МЫЛО СМОЛОВЕ ГЛИЦЕРИНОВЕ мягчить и чистить шкôру зъ лишаѣвъ, угрикôвъ, и т. п., кусникъ	—·30

2424 1—?

Набути можна **у Львовѣ** *въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3., Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои. Въ филіяхъ:* **въ Краковѣ** *Суконницѣ ч. 20 и* **въ Чернôвцяхъ** *Ринокъ ч. 2., а такожь у всѣхъ перворядныхъ торговляхъ и аптикахъ*

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкого

Акційного Банку Гипотечного

2222 125—? купує и продає

всѣ ефекты и монеты

пôдъ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечнй и

5% Листы Гип. преміованй,

котрыхъ пôсля закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшои постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталôвъ фондовыхъ, пупилярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія

можна одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльосованя зъ 10% премією т. є. по 110 за 100)

Всѣ припорученя зъ провинціи залагоджуються безъ проволоки по курсѣ дневнôмъ, не числячи нѣякои провизіи

Убезпеченье ôдъ огню

пôдъ условіємъ статутôвъ, що выплачено буде цѣле ôдшкодованье безъ нѣякихъ потручень.

Важнôсть убезпеченя ôдъ огню уже загально узнаєся и тая галузь убезпечень мѣжь всѣми прочими найбôльше розширена. Но публика доси мало уважає, щобы внесеня асекураційнй були все якъ найкористнѣйше для асекуруючого зробленй, т. є. такъ, **щобы описанье будынкôвъ було точне и заасекурована вартôсть годилася зъ дѣйстною вартостею будынку въ єго фактичнôмъ станѣ.** Єсли зголоситься до убезпеченя цѣна низша, може въ случаю тôлько частичнои шкоды огневои асекуруючій въ наслѣдокъ низького оцѣненя одержати тымъ низше ôдшкодованье а єсли заасекуруєся вартôсть бôльша ôдъ дѣйстнои, то платить асекуруючій непотрѣбно бôльшу премію, а въ случаю шкоды не може дôстати бôльше якъ вартôсть згорѣвшого будынку пôдчасъ єго знищеня черезъ огонь, хотяйбы за суму якъ найбôльшу бувъ оплачувавъ премію.

Такому пошкодованому видиться, що при ликвидаціи єму **богато урывають,** ôнъ чуєся скривдженымъ, а прецѣнь бôльше дôстати не може, бо асекурація не смѣє бути жереломъ зыску, а тôлько средствомъ до вынагороды чистои шкоды.

Єсли-жь убезпеченье заключене въ „СЛАВІИ“ въ мысль єи §. 11 стат. секціи огневои на основѣ подрôбного оцѣненя черезъ знатока будôвничого на коштъ внескодателя, выплатиться ôдшкодованье (§. 15 стат.) точно пôсля сего оцѣненя, безъ взгляду на зъужитье будынку, отже **безъ нѣякихъ потручень.**

Выгоду тую подає членамъ зô всѣхъ заведень асекураційныхъ доси тôлько одна „Славія“, банкъ взаимныхъ убезпечень въ Празѣ, и радимо всѣмъ громадамъ, урядамъ парохіяльнымъ, конкуренціямъ, радамъ шкôльнымъ и т. д. якъ такожь всѣмъ властителямъ коштовнѣйшихъ будынкôвъ, щобы на основѣ такого подрôбного оцѣненя убезпеченя своихъ будынкôвъ заключали.

Но такожь для тыхъ, котрй не могуть зъ §. 11 стат. секціи огневои користати а лишь на основѣ внесень тôлько **бôлько менше дѣйстну вартôсть** будынкôвъ асекурують, подають статуты „СЛАВІИ“ безпеченьство, всяку можливôсть скривдженя ихъ выключаюче, бо въ мысль §. 14 стат. секціи огневои „СЛАВІИ“ **кожду шкоду що-до квоты цифровои розслѣдить повномочникъ „Славіи“ зъ двома мужами довѣрія, зъ котрыхъ одного выбирає обезпеченый, а другого „Славія“,** звычайно зъ тои-жь або сусѣднои громады.

„СЛАВІЯ“ числить у всѣхъ секціяхъ своєи дѣятельности около чверть миліона заасекурованыхъ членôвъ. — Рôчный дохôдъ преміи зъ принал. перевысшає 2 миліоны золотыхъ, а фонды „СЛАВІИ“ выносили уже зъ кôнцемъ 1886 року 6,725.239 зр. 54 кр.

Велику користь мають члены секціи огневои „СЛАВІИ“, що могуть зголошуватись въ тôмъ-же асекураційнôмъ банку о позичку на свои реальности пôдъ вельми лагôдными условіями. „СЛАВІЯ“ удѣлила своимъ членамъ въ секціи огневôй заасекурованымъ уже бôльше якъ $1^1/_2$ миліона золотыхъ риньскихъ въ позичкахъ ипотечныхъ.

„СЛАВІЯ“ удѣляє громадамъ на пôдставѣ приступленя цѣлои громады до убезпеченя въ „СЛАВІИ“ одвѣтно до доходу премійного бôльшй або меншй сикавки до гашеня огню и удѣлила по конець р. 1886 сикавки зъ потрѣбными снарядами до гашеня 335 громадамъ въ цѣнѣ 121.970 зр. 4 кр.

На всякй пытаня въ повысшôмъ дѣлѣ якъ найохôтнѣйше одвѣчає и потрѣбнй дальшй поясненя подає кожде мѣсцеве заступництво або Головне заступництво „Славіи“ у Львовѣ, евентуально

2339 3—12

Головна Дирекція „Славіи“, банку взаимныхъ обезпечень въ Празѣ.

Великій складъ

ОБУВИ ВѢДЕНЬСКОИ

пôдъ фирмою

АЛЬФРЕДЪ ВАЙССЪ

у Львовѣ, улиця Сикстуска число 2.

численно заосмотреный у всѣ роды обуви для дамъ, мужчинъ и дѣтей найлѣпшои якости, тревалости и гарно выкôнченй по цѣнахъ сталыхъ и якъ найумѣренѣйшихъ.

На провинцію замовленя высылаються за послѣплатою. Не придатный товаръ радо ôдмѣнюєся.

УВАГА: Щобы якôй-небудь шкодѣ Вп. П. Т. Публицѣ запобѣчи, єсть выписана цѣна на кождôй парѣ обуви. 2413 2—3

БРИТВЫ

швайцарскй и англійскй,

Ременцѣ до острень, Ящики на мыло, мыла, гребенѣ, щѣтки зеркалця и всѣлякй приборы тоалетовй.

Складъ картъ до граня

поручає найдешевше

2228 ТОРГОВЛЯ

БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ

Львôвъ, Галицка ч. 14.

Цѣнники даромъ.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 79. Львôвъ, Пятница 8 (20) цвѣтня 1888. Рôчникъ IX.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ середу и въ середу и суботу на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 кр. бдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. Надбслане по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler. Wallüschgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр
на чвертъ року	4·50 зр.	на чвертъ року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр	на пôвъ року	8 зр.
на чвертъ року	4 зр	на мѣсяць	1·35 зр

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатай вôльий бдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

☞ Зъ днемъ 1 (13) цвѣтня почався **другій кварталъ сегорôчного выдавництва щоденного „Дѣла“.** Просимо отже нашихъ квартальныхъ П. Т. предплатникôвъ якъ и довжникôвъ поспѣшити зъ надсыланьемъ предплаты.

Устнй зголошеня табулярныхъ вписôвъ.

Институція книгъ грунтовыхъ, якъ зъ одной стороны причинилась дуже богато до утреваленя маѣтково-правныхъ бднсинъ и до обезпеки недвижимои власности, такъ зъ другои стороны зродила и великй небезпечности и некористи, а то именно тамъ, де занедбано перевести наказанй законами вписы. Засада „vigilantibus jura“ не дасться нѣгде лучше примѣнити, якъ тутъ, при книгахъ грунтовыхъ.

Несвѣдомôсть обовязкôвъ, якй на властителѣвъ недвижимостей и опираючихъ-ся на нихъ правъ накладае законъ табулярный, а въ наслѣдокъ того и занедбанье выповненя тыхъ обовязкôвъ, нѣгде певно не проявилось такъ сумными результатами, якъ серед сельского народу въ Галичинѣ, а причинилось найбôльше и то, що пôсля принятои загально судовои практики зголошеня вписôвъ бдбувались и бдбуваються у насъ и доси письменно. Сельскій нарôдъ въ Галичинѣ не дôйшовъ ще до того степеня образованя, щобы подôбнй письменнй поданя мôгъ самъ собѣ выготовляти; рутинованыхъ порадникôвъ правныхъ нема у насъ, хиба по бôльшихъ мѣстахъ, тожь рѣчь очевидна, що въ наслѣдокъ того всего мусѣвъ нашь селянинъ удаватись до покутныхъ писарѣвъ и оплачуватись имъ дорого за уложенье и написанье табулярныхъ подань, котрй за-для браку потрѣбныхъ вѣдомостей у тыхъ покутныхъ писарѣвъ часто бдкидалися судами за-для хибного уложеня або иншихъ формальныхъ причинъ и наражували стороны на подвôйнй выдатки. Коштовнôсть письменныхъ подань и другй повыснй недогôдности повздержують у насъ часомъ селянъ, що они въ загалѣ не интабулюють своихъ правъ и тымъ наражуються на некористи а иногдѣ и на утрату правъ.

Всему тому зарадити може въ значнôй части заведенье устного зголошеня табулярного вписy въ дотычнôмъ судѣ. При устнôмъ вписѣ бдпадуть кошты уложеня поданя, отже цѣла контрибуція, яку платить нашь селянинъ при подôбнôй нагодѣ въ хосенъ покутныхъ писарѣвъ, а дальше и тй некористи, якй выходять нинѣ зъ недокладныхъ и хибныхъ подань табулярныхъ.

Можливôсть устного зголошеня табулярныхъ вписôвъ узнае въ засадѣ обовязуючій законъ о книгахъ грунтовыхъ зъ 25 липня 1871 ч. 95 В. з. д. постановляючи въ §. 83, що вписы табулярнй въ судахъ повѣтовыхъ можуть бдбуватись на основѣ письменного або устного зголошеня. Та въ практицѣ судовôй задержались у насъ лише письменнй зголошеня и стали принятымъ загально правиломъ.

Станъ той, некористный зъ кождого погляду для сельского народу, звернувъ на себе увагу президента высшого суду краевого въ Краковѣ, Є. Ексц. Зборовского, котрый выдавъ сими днями розпорядженье для всѣхъ пôдвластныхъ собѣ повѣтовыхъ судôвъ краковского апеляційного округа дотычно выповненя § 83 зак. о книгахъ грунтовыхъ въ цѣлôй его основѣ, отже и що-до устного зголошеня табулярныхъ вписôвъ.

Въ тôмъ розпорядженю пôдносить президентъ краковскои апеляціи, що при актахъ добровôльного переходу власности недвижимои або бднсячихъ-ся до нея правъ, якъ пр. при контрактахъ купна, замѣны, даровизны и т. п. бѣднѣйша часть сельского населеня дôзнала-бы богато пôльги и набрала-бы при тôмъ бôльшого довѣрія до институціи грунтовыхъ книгъ, коли-бъ вôльно було ѣй вносити вписы хочь-бы лишь менше вартныхъ правъ (до 300 зр. вартости) въ судахъ повѣтовыхъ устно до протоколу. Не пôдлягае нѣякому сумнѣвови, що бѣднѣйше сельске населенье въ многихъ случаяхъ, де ходить о интабуляцію менше вартныхъ правъ, а именно при родинныхъ актахъ купна и замѣны дрôбныхъ частей подѣленыхъ парцель, коли понесе вже значнѣйшй выдатки на контрактъ, его вытягъ, уложенье бднису, вытягъ зъ мапы катастральнои и т. п., не може або й не хоче ложити дальшихъ коштôвъ на уложенье и внесенье табулярного поданя, котре кождый покутный писарь, чигаючій на несвѣдомôсть клієнта, представляе, за-для выдуреня бôльшои заплаты, рѣчею дуже тяжкою и вымагаючою дуже богато заходôвъ. Тымчасомъ на дѣлѣ ходить тутъ о рѣчь не тяжку, бо уложенье табулярного поданя урядникомъ судовымъ на устне жаданье стороны не забере бôльше часу, якъ зреферованье письменного поданя стороны. Розпорядженье краковского президента велить судамъ повѣтовымъ означити въ кождôмъ тыждни одинъ день, въ котрôмъ селяне можуть зголошуватись до суду устно зъ своими документами и просити о вписъ своихъ правъ въ книги грунтовй. О дни тôмъ мають суды повѣтовй повѣдомити зъ горы всѣ громады своихъ округôзъ черезъ дотычнй громадскй зверхности такъ, щобы кождый селянинъ мôгъ знати и порозумѣти, о що тутъ розходиться. Розпорядженье кôнчиться заохотою урядникôвъ судовыхъ, щобы справою устныхъ зголошень табулярныхъ занялися щиро и старанно и запевненьемъ, що практичнй наслѣдки, выказанй въ тôмъ взглядѣ, будуть вмѣнятись урядникамъ яко заслуги въ нхъ квалификаціи.

Розпорядженье се заслугуе на всяке признанье, бо звôльняе сельскій нарôдъ на однôй дуже важнôй точцѣ бдъ шкôдливыхъ вплывôвъ и вызыскуваня покутного писарства и запевняе ёму легке и успѣшне переведенье обезпеки найцѣннѣйшого матеріяльного права, т. е. недвижимои власности. Мы въ правѣ выжидати и бдъ президіи львôвского ц. к. высшого суду краевого подôбного розпорядженя для судôвъ повѣтовыхъ всхôднои Галичины и Буковины, въ котрыхъ округахъ покутне писарство цвите и шириться щоразъ бôльше, высысаючи послѣднй соки зъ безпомôчного селяньства и маломѣщаньства.

Зъ рады державнои.

210. засѣданье палаты послôвъ зъ д. 16 н. ст. цвѣтня.

До палаты увôйшовъ бдъ ряду проекть о основуваню и веденю публичныхъ домôвъ на склады (Lagerhäuser).

Заки приступлено до порядку дневного, ухвалено поручити правительству занятись великою нуждою мешканцѣвъ судового повѣта Клявзенъ и сусѣдныхъ громадъ въ Тироли. Пос. д-ръ Копъ, пôдпираючи се внесенье комисіи буджетовои, ствердивъ, що причиною страшнои нужды тамошного населеня суть невыносимй тягары податковй, а особливо несправедливый податокъ домово-клясовый.

Потôмъ наступило справозданье комисіи буджетовои зъ буджету державного на рôкъ 1888. Презид. д-ръ Смолька заявивъ, що до генеральнои спеціяльнои дебаты зголосилося 550 бесѣдникôвъ, длятого просить, щобы послы промовляли по змозѣ коротко. Противъ буджету при генеральнôй дебатѣ зголосилося 35 бесѣдникôвъ, Нѣмцѣ зъ рôзныхъ бдтѣней лѣвицѣ, Словенець Грегорецъ, молодо-Чехи д-ръ Грегръ, д-ръ Герольдъ, д-ръ гр. Кавницъ, д-ръ Енгель и гр. Лажаньскій; за буджетомъ зголосилось 7 бесѣдникôвъ, пару Нѣмцѣвъ, два старо-Чехи, Румунъ Лупулъ и очевидно одинъ Русинъ — о. Озаркевичь. Зъ Полякôвъ не записався анѣ одинъ до голосу, анѣ „за“ анѣ „противъ“ — знакъ невдоволеня ихъ зъ нинѣшнои ихъ ситуаціи.

Першій промовлявъ „противъ“ буджету пос. Карнері (зъ лѣвицѣ). Онъ говорив изъ становища нѣмецкого и все, що за теперѣшного правительства здобули декотрй Славяне (очевидно не Русины, бо тй нѣчо не здобули а де-що ще стратили!) назвавъ погубнымъ для державы. Гр. Таффе — казавъ бесѣдникъ — не бачить, куды веде его политика, а се рѣчь дуже сумна. Національнй свары не зменшилися, армія готова знайтись безъ сполучаючого ёи нѣмецкого команда, а судôвництво нинѣ пôдъ министромъ Чехомъ глубоко упало, бо д-ръ Пражакъ плекае не независимôсть судейску, але денунціяторство. Дефицитъ не пропавъ. Може бути, що зъ другимъ рокомъ, якъ нѣяка пригода не заскочить, може и щезне, але якимъ коштомъ? Коштомъ двохъ важкихъ податкôвъ (бдъ цукру и горѣвки), коштомъ не продуцентôвъ, але консументôвъ, верствъ найбѣднѣйшихъ. А що найсумнѣйше, що уже остатнй жерела вычерпано! Усуненье нѣмецкого елементу есть то само, що згнетенье поступу, мира и правъ конституційныхъ. Нинѣ не певна ще рѣчь, що станеся зъ внесеньемъ кн. Лихтенштайна, але бесѣдникъ не сумнѣвався, що австрійскй Нѣмцѣ звершенять не тôлько Славянъ и феодалôвъ, але и клерикалôвъ.

Пос. д-ръ Цукеръ (старо-Чехъ) „за“ буджетомъ. Насампередъ звернувся до бднсинъ мѣжь Чехами и Нѣмцями въ Чехіи. Нѣмцѣ, доказуе посолъ, не мають причины нарѣкати на „slavische Hochfluth“ въ Чехіи. Правда, до 1861 р. въ Празѣ, въ Пильзнѣ найбôльше говорено по нѣмецки, але то ще не значить, щобы тй мѣста були нѣмецкй. Зъ пересудôвъ соромленося тогдѣ публично говорити по чески и говорено мѣшаниною ческо-нѣмецкою. Самъ д-ръ Гербстъ въ своѣй брошурѣ стверджуе, що Нѣмцѣ въ Чехіи не загроженй. По мѣстахъ и Чехй зъ Нѣмцями знаходять спôльнй поля дѣланя (въ науцѣ и штуцѣ), а чей-же прийде до того, що и въ праскôй радѣ мѣскôй меншôсть нѣмецка буде мати своѣ заступництво. На кождôмъ поли муситься поступати крокъ за крокомъ, щобы рôвнôсть спровадити. Ческа народнôсть зъ свого національного руху добула користи идеальнй и матеріяльнй. Духъ господарчій дуже пôднѣся, а просвѣта всюды розширилась, и моральнôсть, бо злочиньствъ крадежей разъ-на-разъ менше. За поправу моральности маемо дякувати пôдвигненôй просвѣтѣ и національнôй самовѣдомости. Ческій нарôдъ отже на основѣ національнôй зъ кождого погляду пôддвигнувся, а зъ народомъ такои силы, такои великои минувшости и многонадѣйнои будучности повиненъ нарôдъ нѣмецкій, не зрѣкаючись своѣи чести національнои, заключити тревале перемирье або и миръ, але на основѣ рôвного права. Но такій миръ може бути заключеный

---

6)

Згадки изъ семинарского житя у Львовѣ.

Списавъ пôсля нотатокъ В. зъ С.

(Дальше.)

Въ веселôмъ настрою опустили мы епископску палату, а зôбравшися въ готели „пôдъ звѣздою“, почали нараджуватись, якъ то намъ буде до Львова дôстатися. А що декотрй товаришѣ бдѣхали ще домôвъ, станула нарада мѣжь оставшими на тôмъ, що за-для дорогои ѣзды почтою, треба буде зъ жидами-брикарями, т. зв. „балагулами“ умовитись о часъ и цѣну ѣзды, и въ будахъ брикарскихъ бдѣхати до Львова.

Межи Перемышлемъ а Львовомъ, коли ще не було зелѣзнои дороги, утримували комуникацію жиды брикарѣ, и они нѣчимъ другимъ не трудилися. Забираючи однихъ пасажирôвъ зъ Перемышля до Львова, привозили они другихъ зô Львова до Перемышля, и мовь трамваѣ курсували въ день и въ ночи по мурованôй дорозѣ мѣжь згадаными мѣстами. До высокои, широкои брикарскои буды, покрытои полотномъ, зъ двома по бокахъ отворами, впихали жиды - „балагулы“ своихъ пасажирôвъ якъ оселедцѣвъ въ бочку, бо бдъ бôльшого числа пасажирôвъ залежавъ ихъ бôльшій заробокъ. Въ будахъ напакованыхъ куфрами, куферками, тлумачками, подушками, перинами и т. д., ѣхали жиды зъ жидôвками и дѣтьми, ѣхали слуги, покоевй, капелюховй невѣсты и панночки, словомъ всякои сорты люде, а межи ними студенты гимназіясты, богословы, правники на студіи до Львова. Якъ за-для задухи, сопуху и тѣсноты мала ѣзда будити уёмну сторону, то мала она и свою додатну, про студентскй „гецы“. Вправдѣ умовлювалося зъ жидками при угодѣ о число пасажирôвъ, але жидки хиба тогдѣ умовы дотримували, коли не мали пасажирôвъ. Одъѣхавши-жь на кôлька кильометрôвъ бдъ мѣста, ставали „балагулы“ при коршмахъ и пакували въ буду новыхъ пасажирôвъ, а коли вже въ будѣ не ставало мѣсця, то ще накликували: „Czer dich!“ — а жидки-пасажиры ставали на дручки при будѣ и чѣпалися буды. Такъ було все пасажирôвъ повно: въ будѣ, на будѣ и при будѣ, тому за-для тяжкости пакункôвъ и великого числа людей буда точилася дуже лѣниво по мурованôй дорозѣ. Не помагали представленя и сварнѣ зъ жидами, що не дотримують умовы черезъ напыханье все новыхъ пасажирôвъ до буды. — „Коли вамъ недогода, — бдзывалися ляконично балагулы — то вылѣзайте зъ буды.“ На таке dictum не було другои рады, якъ тихо сидѣти, бо трудно було зъ куферками и пакунками лишатися посередъ дороги. Въ такôй будѣ ѣздивъ я на богословскй студіи тамъ и назадъ шѣсть разôвъ. Въ однôй такôй проѣздцѣ, якъ стоить въ моихъ студентскихъ нотаткахъ, коли насъ ѣхало бôльше студентôвъ зъ жидами и мы стояли въ ночи на попасѣ недалеко Городка, а всѣ жиды зъ жидôвками дрѣмали або спали въ будѣ, вложивъ товарищ-правникъ зô збыткôвъ непостережено мѣжь жидôвскй лахи огонь. По якôмсь часѣ далася чути спаленизна въ будѣ, а жиды зачувши ёи, зробили крикъ „Es brejnt!“ Въ будѣ зробилась велика замѣшанина, а ёи пôдтримували студенты своимъ крикомъ „Es brennt!“ выскакуючи зъ буды. Жидъ властитель буды напувавъ пôдъ той часъ конѣ при керници, а почувши писки и крики въ будѣ „Es brennt“, хопивъ за путню зъ водою и въ перестраху выливъ цѣлу путню воды черезъ отвôръ въ буду, на жидôвъ. Перестрашенй жидôвки, бо ихъ водою облито, не знаючи въ темнôй ночи, що зъ ними сталося, зробили нечуванй ойки и крики, що ажь арендарѣжиды въ коршмѣ пробудились и до буды прибѣгли. Зачувши спаленизну, почали зъ другими всѣ рѣчи зъ буды на землю выкидати, поки не дôйшли до тлячои старои хустки, яка въ трехъ мѣсцяхъ выпалилась, и ёи водою залито. На тôмъ памятнôмъ попасѣ стратили мы богато часу, заки всѣ рѣчи назадъ вложено въ буду, закимъ жидôвки поперебиралися и свои лахи повыкручували, за огонь въ будѣ почавъ властитель буды сварку зъ другимъ жидомъ въ жидôвскôмъ жаргонѣ, що про бракъ накрывки при его файцѣ мало ёму буда не спалилася...

Двѣ брики „балагулôвъ“ заѣхали по насъ студентôвъ передъ готель „пôдъ звѣздою“. Умовившися зъ жидами по 2 зр. бдъ особы зъ пакунками за ѣзду зъ Перемышля до Львова, мы зложили жидамъ задатокъ, а заосмотрившися въ подорожный провіянтъ выѣхали о 10. годинѣ вечеромъ до Львова, розмѣстившися въ будахъ такъ, щобы жиды не могли богато новыхъ пасажирôвъ до насъ добирати. При студентскихъ розмовахъ и жартахъ, весело бдбувалась наша подорожь въ незнаный намъ свѣтъ, до Львова, а хочь нашй полотнами покрытй екипажѣ точилися лѣниво по мурованôй дорозѣ, часъ минавъ намъ скоро. Сидячи въ будахъ, бачили мы тôлько божого свѣта, скôлько отворы въ будахъ бачити ёго позволяли. Пôдчасъ попасôвъ вылѣзали мы зъ будъ, простували кости и розглядались по околици. Кождый зъ насъ бувъ цѣкавый чимъ скорше бачити Львôвъ, котрого мы не знали, а такъ само и духовне заведенье, до котрого мы ѣхали для дальшихъ нашихъ студій. Пôдчасъ подорожи розмовляли мы часто о семинаріи и о житю семинарскихъ питомцѣвъ. Семинарія убезпечувала намъ утриманье, житье безъ журбы о одежу и хлѣбъ, о що мы до теперь въ далекихъ закарпатскихъ угорскихъ сторонахъ на студіяхъ гимназіяльныхъ немало черезъ лихо платнй лекціи натрудилися.

Сходяче сонце освѣчувало импонуючого св. Юра, коли мы третого дня о 6. годинѣ рано Городецкою дорогою въѣзжали до лежачого передъ нами, великого и красного мѣста Львова. На улицяхъ не було ще руху, сторожѣ що-тôлько отвирали дверѣ въ высокихъ каменицяхъ, а по тротуарахъ можна було бачити лишь поодинокихъ людей. Нашй буды заѣхали до готелю „пôдъ бѣлымъ конемъ“. На гуркôтъ возôвъ появився сторожь зъ кельнеромъжидомъ и стали зъ будъ забирати нашй студентскй куферки зъ рѣчами и зносити до гостинной комнаты на першій поверхъ при ганку. Заплативши належитости за ѣзду балагулямъ-жидкамъ, мы перебралися зъ подорожной одежи, а пôсля короткого бдпочинку удалися до мѣста, щобъ ёго хочь въ важнѣйшихъ частяхъ обглянути. Оглянувши ринокъ, декотрй костелы и головнѣйшй улицѣ, въ котрыхъ лябиринтѣ трудно було зорієнтуватись, мы удалися до духовной семинаріи, щобъ сему забудованю хочь зъ-верху придивитись, заки надôйде часъ, що ёму и въ серединѣ придивимось. Два днѣ мешкали мы въ готели, блукаючи по мѣстѣ, по высокôмъ замку, по валахъ и шкарпахъ. Все було для насъ нове и цѣкаве.

Надôйшла послѣдна хвиля, де треба намъ

тôлько въ краю, а не тутъ, въ радѣ державнôй. Опôсля бесѣдникъ перейшовъ до замѣтôвъ правительству. Жалувавъ, що министеръ финансôвъ не унявся за ческимъ текстомъ на банкнотахъ, а прецѣнь въ Бельгіи монеты бьются зъ написями на мовахъ краєвыхъ. Министрови справъ внутрѣшныхъ закинувъ, що ôнъ заборонивъ обходу 25-лѣтного ювилею гимнастичныхъ „соколôвъ“. До министра обороны краєвои звернувся зъ бажаньемъ, щобы якъ найстрогше заказавъ злє обходитися зъ вояками-Чехами. Коли бесѣдникъ въ 1885 р. бувъ деканомъ праского факультету, то доходили до него урядовѣ жалобы, що однорôчныхъ охотникôвъ вѣчно оскорбляють инструкційнѣ официры за-про ихъ національнôсть. Порозумѣвшися зъ товаришами бесѣдникъ удався до командуючого тогдѣ фцм. Филиповича, а той скоро и енергично запобѣгъ тому. Бар. Филиповичь сказавъ тогдѣ: „Офицеръ що оскорбляє вояка за-для єго національности, не вартъ того цѣсарского кабата, що єго носить!“ Опôсля бесѣдникъ перейшовъ зъ замѣтами противъ мин. Гавча за єго розпорядженье о знесеню середныхъ шкôлъ чеcкихъ. Се мусѣло до живого дôткнути кождого Чеха. Не годилося зносити шкôлъ уже истнуючихъ. Мовы нѣмецкои, яко важного чинника для арміи, Чехи не легковажать, але методу треба конче змѣнити, не учити нѣмецкого якъ латины и греки, але якъ мовы живои, а до того треба, щобы въ нѣмецкôй гимназіи языкъ ческій выкладавъ Чехъ, а въ ческôй языкъ нѣмецкій Нѣмець. Мимо всѣхъ тыхъ замѣтôвъ бесѣдникъ буде голосувати за переходомъ до спеціяльнои дебаты, чинять се зъ огляду на не зовсѣмъ безпечне внѣшне положенье державы, а по друге, має надѣю и довѣріе до гр. Таффого, що ôнъ сповнить обѣцянки зъ рокôвъ 1879 и 1885 данѣ Чехамъ. (*Оплески зъ правиці.*)

Пос. Штайнвендеръ (Нѣмець-націоналъ) „противъ“ буджету: „Нема що себе дурити, а треба сказати — говоривъ ôнъ, — що внѣшный станъ уложився нинѣ поважно и стоимо може близько рѣшучого звороту. Россія не понехала своєи рôзнои поставы, а и ôдносины у Франціи не можуть будити довѣрія у приятелѣвъ европейского мира. Але подôбный станъ бувъ уже давно, а послѣдными часами неразъ уже були хвилѣ, що порѣшенье здавалося близшимъ, нѣжь сегодня. Миролюбивѣ середно европейскѣ народы все могли будувати свою надѣю на союзъ двохъ цѣсарствъ (*Австріи и Нѣмеччины*). И нинѣ мы вѣримо въ тревалôсть того союза, а прецѣнь зъ тревогою глядимо до столицѣ тѣсно сполученои зъ нами державы. Мусимо бачити, якъ обурююча невдячнôсть и безконечна глупота фракційна, сполучившися зъ вплывами и интригами, о якихъ тутъ близше говорити годѣ, завзялася вырвати керму зъ певнои руки чоловѣка, якого другого нѣмецка исторія не знає (*Бисмарка*). А коли-бъ се сталося, то миръ утративъ-бы могучу свою руку и тôлько ôдъ случайностей зависѣла-бъ хвиля рѣшучихъ подѣй. Въ такôй рѣшучôй хвили мы милитарно може узброєнѣ, але политично, господарско и финансово — нѣ! Черезъ короткоглядну политику теперѣшного правительства за-для ефемеричныхъ єго успѣхôвъ славяньскѣ аспираціи пôднеслися штучно въ супротивности державѣ. Зъ той супротивности противъ нѣмецкого характеру державы розвивається не ческа и славяньска, але всхôдно-европейска, славяньска идея. Правительство неґує нѣмецкій провôдъ, бо боиться нѣмецкои бôльшости парляментарнои и зъ неи може выйти нѣмецко-либеральне правительство. Але таке побоюванье неоправдане. Въ нинѣшнôй цѣлости державнôй Нѣмцѣ, а тымъ бôльше Нѣмцѣ-либералы, не становлять бôльшости. А навѣть не можна добачити причины, чому Австрія не має обходитись безъ правительства парляментарного? Якъ-разъ Нѣмеччина и Прусы на своє щастье не мають парляментарного правительства. Парляментъ повиненъ спôльно радити, постановляти мѣру, що держава може сповнити, контролювати правительство и схиблєнѣ законы бôдкидати, навѣть тогды, коли неспособне министерство хоче покривати свою роботу авторитетомъ короны (*Дуже добре! зъ лъвиці*), — але щобы парляментъ мавъ выдавати изъ себе правительство и щобъ одна партія правительство у всѣмъ пôдпирала, а друга у всѣмъ побивала, — се пересудъ, що не личить континентальнымъ монархіямъ, а найменше намъ. Нинѣшне правительство не змогло поставитись на становище министерства урядничого, але вызыскувало и деморализувало парляментаризмъ — а по що того? Чи оно потребуе сталои парляментарнои бôльшости для призволеня потребъ для державы? Чи всѣ фракціи однодушно не голосували за пôдвысшеньемъ вымагань на цѣли войсковѣ, податку крови и майна? Чи опозиція зъ своєи иниціятивы не предкладала правительству новѣ жерела податкôвъ: монополь горѣвки, податокъ биржевый, податокъ особово-доходовый? Розумѣеся, коли йшло о то, щобъ Пôвнôчна зелѣзница не сталася державною, щобъ акціонерамъ банкôвъ забезпечити величезнѣ доходы а рафинерамъ нафты зыскъ зъ обманьства цлового, — га, до того треба зелѣзнои бôльшости! (*Дуже добре! зъ лъвиці*). Якъ зъ огляду политичного, такъ и зъ господарского та соціяльного зъ нинѣшного правительства ôдносины въ державѣ не поправились а противно, погôршалися. Якъ цѣла Австро-Угорщина платить дань загранице, такъ зновъ Австрія платить дань Угорщинѣ въ видѣ мытъ ôдъ збôжа, податкôвъ ôдъ нафты, а дань тая буде ще высша, коли податокъ ôдъ горѣвки буде принятый пôсля внесеного тутъ проєкту. А въ самôй же Австріи? То правда, що нѣяке правительство не може рôльничому станови дати то, що єму було-бъ найлѣпше: высокѣ цѣны продуктôвъ а малѣ выдатковъ, — але все таки зниженье податкôвъ и належитостей ôдповѣдно до зменшеноі ренты зъ землѣ, дешеве и скоре судоводство, приписы о подѣлахъ спадковыхъ, организацію ôдносинъ кредитовыхъ, вздержанье рабôвничого забираня грунтôвъ черезъ лицитаціи, домы на склады, пряме купно потрѣбныхъ для арміи рѣчей у продуцентôвъ, переведенье загально-господарского принципу въ дѣлѣ асекураційнôмъ, дешеву сôль, — то и инче може правительству дати станови рôльничому! (*Гучнѣ оплески зъ лъвиці.*) Того потребуе селянинъ, а не конфесійнои школы, котрою єго правительство тихцемъ хоче нинѣ обдарувати! Що до промыслу, то мусимо домагатись, щобы правительство уже разъ ввело въ дѣло тѣ на папери доси постановы закона промыслового дотычно основаня касъ задатковыхъ, домôвъ зô складами сырыхъ матеріялôвъ та домôвъ продажи и т. д. Але реформа господарска мусить зачинатись реформою податкôвъ. Ну, по тôмъ, що нинѣшный рядъ въ тôмъ дѣлѣ зробивъ, мы не сподѣваємось нѣчого доброго ôдъ теперѣшного министерства скарбу. Не сподѣваємось бодай якого-такого податку биржевого; не надѣємось монополю нафты; не надѣємось, щобы на фиденкомисы наложивъ належитости, якѣ платять другѣ посѣдателѣ, бо то великѣ паны, могли-бъ п. министрови за зле взяти; а вже найменше можна надѣятись заведеня податку особово доходового, бо ôнъ дôткнувъ-бы можныхъ, а нинѣшный министеръ финансôвъ волить артикулы бѣдноты обтяжати мытами и податками! (*Брава зъ лъвиці.*) Коли мы не наученѣ досыть досихчаснымъ поведеньемъ министра финансôвъ въ справѣ Пôвнôчнои зелѣзницѣ, въ справѣ нафтовôй, въ справѣ австро-угорского Банку, все таки думали, що ôнъ вылѣзе зъ своєи діялектики и зробить колись щось и доброго, — то проєктъ горѣвчаный на ново намъ доказуе, якій рôвнодушный министеръ скарбу на економичнѣ интересы державы, якъ понижуесь ôнъ супротивъ министерства угорского! Новый горѣвчаный законъ выйде тôлько Угрямъ на користь: Австрію затопить угорскій спиритусъ и австрійскій консументъ платити-ме податки угорскôй державѣ. Наше збôже упаде въ цѣнѣ, а пôдупалый хлопъ буде потѣхи шукати въ угорскôмъ фузлю зъ румуньскои кукурудзы! (*Брава зъ лъвиці.*) Доки отже буде въ министерствѣ финансôвъ такій духъ и такій чоловѣкъ, мы зъ чистою совѣстею можемо голосувати противъ переходу до спеціяльнои дебаты. (*Гучнѣ оплески на лъвици.*)

Пос. Лупулъ (Румунъ) „за“ буджетомъ. Ôнъ почавъ похвалою финансовои господарки: дефицитъ зменшається, а доходы державнѣ все пôдносяться. Правда, довгъ державный зрôсъ, але то зъ причины незвычайныхъ ôдносинъ политичныхъ. Тôлько жь до рôвноваги потрѣбно ще инчихъ средствъ, а то пôднести силу податкову народу. При нинѣшныхъ загальныхъ злидняхъ се конечно потрѣбно, а нѣгде такъ, якъ на Буковинѣ. Въ єи интересѣ єсть, щобы держава якъ найскорше заключила союзъ торговельный зъ Румунією. Для економичного зросту потрѣбно мира на внѣ, и мира та згоды мѣжь народами у внутри. Нинѣшне правительство держиться политики рôвноправности всѣхъ народностей, тожь оно посѣдає наше довѣріе. (*Оплески на правици.*)

Аграрнѣ розруси въ Румуніи.

Въ слѣдъ за непокоями въ Букарештѣ, що приспѣшили упадокъ кабинету Браціяна, явились въ кôлькохъ селахъ полуднево-всхôдноі Волощины въ повѣтахъ Ильфовъ, Прагова, Буцео, Олтъ и Гори непокоѣ селяньскѣ, которыми немало затрѣвожилось министерство Розетіого и проти котрыхъ прийшлось ужити навѣть милитарноі силы. Починъ дало село Уртичени (7 миль ôдъ Букарешту) ще 2 сего мѣсяця, а рухъ простерся живо не тôлько по селахъ сусѣдныхъ, але и по сусѣдныхъ повѣтахъ. Найновѣйшѣ телеграмы донесли, що непокоѣ придушено. Чи дѣйстно и чи на довго? — не знати. Войско уживало оружія, а число жертвъ сягає до кôлькадесять осôбъ.

Яко причину непокоѣвъ подають дневники румуньскѣ, а за ними и часописи вѣденскѣ, агитаціи посторонніѣ, въ котрыхъ головно Россія має свою руку. Непокоѣ мали бути пôдготовленѣ купцями россійскими, що ôдъ довшого часу шлялись по селахъ, продаючи за дешевѣ грошѣ або навѣть роздаючи даромъ иконы святыхъ и другѣ знаряды церковнѣ. Чія спеціяльна рука правила симъ дѣломъ, часописи не умѣють сказати. Кажуть лишь, що агитація вымѣрена проти Румуніи за то, що королество зблизилось послѣдными часами до Австріи. Пôсля другихъ толкôвъ непокоѣ тѣ мають бути плодомъ внутрѣшноі борбы политичныхъ сторонництвъ румуньскихъ, при чѣмъ розходиться головно о то, щобъ новому министерству наробити клопотôвъ, а ôдтакъ обвинити єго о проливъ крови власныхъ пôданыхъ.

Що непокоѣ розширились значно, о тôмъ свѣдчить фактъ, що послѣдными днями прибуло надъ двѣста дѣдичѣвъ до Букарешту зъ боязни передъ селянами и зажадало кровавого придушеня грôзного бунту. Утѣкшѣ до Букарешту дѣдичѣ розказують, що народъ домагається нового подѣлу грунтôвъ и що прото непокоѣ посѣдають пятно аграрноі революціи. Межи селянами має навѣть ходити поголоека, будь-то покôйный князь Куза въ завѣщаню своємъ полишивъ на кожду громаду по 5000 франкôвъ, а правительство Браціяна грошѣ тѣ задержало для себе.

Въ виду рôзнородныхъ пояснень, що єсть дѣйстною причиною невдоволеня селянъ, мы не можемо входити въ пытанье, хто выкликавъ тѣ заворушеня и якими средствами? Будучнôсть сама найлучше пояснить дѣйстну причину. Для насъ має бôльшу вагу фактъ, що станъ селяньскій въ Румуніи має певнѣ и здавсь дуже важнѣ причины до незадоволеня и що єго положенье видимо єсть дуже невôдрадне, наколи за леда подувомъ селянинъ румуньскій готовъ єсть пôдняти аграрну революцію. Тому, по нашôй думцѣ, не буде ôдъ рѣчи коротенько начеркнути исторію послѣдныхъ десяткôвъ лѣтъ Румуніи, котра кине яке-таке свѣтло на теперѣшнѣ заворушеня.

По кервавôй вôйнѣ зъ Туреччиною заключила Россія въ 1829 р. миръ въ Инкерманѣ. Взявшись ôдтакъ до упорядкованя внутрѣшныхъ ôдносинъ Молдавіи и Волощины, Россія власными руками пôдчинила весь селяньскій станъ пôдъ крепацке ярмо боярôвъ и фанаріотôвъ (Грекôвъ), що въ вôйнѣ конспирували зъ нею противъ Порты. Якъ тяжкимъ було се невольництво, не потрѣбно розказувати тымъ, хто тямить часы панщиняни, хочь-бы и въ Австріи. Рôкъ 1864 принѣсъ доперва пôльгу станови селяньскому. Князь Куза не тôлько зсекулярызувавъ монастирѣ, але и занявся по знесеню крепацтва подѣломъ землѣ межи „бѣлыхъ муринôвъ“. Селянинъ ôддыхнувъ у першій разъ, але не посѣдаючи нѣ найменшои просвѣты, нѣ опѣки надъ собою, попавъ небавомъ въ піяньство и въ довги, а зъ положеня єго критичного зъумѣли такъ добре скористати давнѣ владѣльцѣ, арендарѣ земель паньскихъ и жиды, що зъ вôльного будь-то селянина зробили наново невôльника нового фасону. Чимъ въ нашôй Галичинѣ „порціи“, даванѣ на тяжкôмъ передновку на ôдробокъ, тымъ були въ Румуніи контракты, котрыми за позички грошевѣ або збôжевѣ селянина звязано до правильноі майже роботы на ланахъ паньскихъ. Щобъ однакожь сей селянинъ, задовженый по уха на своєй земли, не погибъ зъ голоду, то давано єму за нову паньщину осыпки зъ кукурудзы и горѣвки доволѣ. Сей станъ селянина треває по нинѣшный день. Богато землѣ розданои селянамъ по знесеню крепацтва, пôшло давно вже въ чужѣ руки, єго темноту и працю выкористуе кождый и тымъ легко вже объяснити собѣ, що Ирляндецъ румуньскій жадає нинѣ нового подѣлу земель и фантазуе о скарбахъ, полишеныхъ єму добрымъ, але боярами ôдтакъ прогнанымъ княземъ Кузою.

Святкованье памяти Т. Шевченка и М. Шашкевича въ Дрогобичи.

Дня 15 цвѣтня пôсля заповѣдженои програмы ôдбувся вечерокъ литературно-музикальный въ честь 27-мои рôчницѣ смерти Тараса Шевченка и 50-тои рôчницѣ „Русалки Днѣстровои“ Маркіяна Шашкевича. Вечерокъ сей стягнувъ множество публичности, такъ що саля була биткомъ повна, однакожь тôлько мѣсцевою публичностею. Русины дрогобицкѣ уважали своимъ обовязкомъ явитись на тôмъ вечерку и заманифестувати свôй патріотизмъ, зъ околицѣ же бачили мы тôлько 6 священикôвъ (Вир. крил. и декана о. Гапоновича зô Стебника зъ донькою, Всч. оо. Калужняцкого зъ Модрича зъ родиною, К. Рудавского зъ Броницѣ, А. Рудавского зъ Прусъ зъ родиною, Гошовского зъ Ролева и Поляньского зъ Мокрянъ ôдъ Самбора) и п. Охнича, директора школы въ Трускавци.

Вечерокъ ôдбувся дуже добре и велично, и позôставивъ по собѣ якъ у участникôвъ продукцій, такъ и въ зрителяхъ якъ найлѣпше враженье. Дрогобичь посѣдає дуже простôрну и красну салю гимнастичну, уряджену до представленъ театральныхъ. Тую то салю пристроєно до вечерка. Сцена представляла сельску крайну въ зéлени, середъ котрои на педестали, украшенôмъ диваномъ, пальмами, олеандрами и цвѣтами, выставленый бувъ великій погрудный ортретъ Тараса, смерековымъ вѣнцемъ обвитый. Сцена сама була выстелена диванами и украшена хорошими цвѣтами. Урядженьемъ салѣ занялися члены комитету пп. адъюнкты податковѣ Бѣласъ, Пелешкевичь и Захаріясевичь, властитель цукернѣ и обыватель мѣста п. Высочаньскій и обыватель мѣста промысловець п. Левъ Морозъ, при помочи другихъ членôвъ.

Вечерокъ розпочавъ посолъ и бурмистръ мѣста п. Ксенофонтъ Охримовичь, котрый зъ Вѣдня тôлько-що й прибувъ на сей день. Въ гарнôмъ вымовно и зъ повагою выголошенôмъ привѣтнôмъ словѣ подякувавши за такъ численну участь, выяснивъ публичности значенье народного свята руского, на котрого обхôдъ она зôбралася. Вказавъ на то, що оба мужѣ: Шевченко на Украинѣ а Шашкевичь въ Галичинѣ пôдняли занедбану рôдну бесѣду и народнôсть руску до чести и пробудили народъ рускій до дѣяльности, для загального добра людскости на рôднôй нивѣ. Идея народности, за котру боролись и терпѣли оба тѣ мужѣ, побѣдила вже въ цѣлôй захôднôй Европѣ, але народнôсть руска поки-що тôлько въ Галичинѣ розвиватись може, бо за кордономъ она придавлена ледами царскихъ указôвъ. За то мы вдячнѣ нашому цѣсареви Францъ-Іосифу I. и чимъ бôльше наша народнôсть розвиватись буде, тымъ тѣснѣйшою станеся наша звязь зъ австрійскою державою, тымъ крѣпша наша вѣрнôсть для цѣсарского дому. Вкôнци заохотивъ бесѣдникъ до працѣ на народнôй нивѣ и закôнчивъ словами Конискього, що праця наша для народу буде спѣти и рости ôдъ году до году, за то будуть насъ благословити внуки, а слава добра не вмре не поляже! Ся бесѣда була нагороджена рѣсными оплесками.

Зъ тымъ ишли продукціи вокальнѣ и музикальнѣ пôсля програмы и выпали дуже добре, такъ що годѣ сказати, котрôй належиться пальма першенъства. Публичнôсть була дуже вдоволена, и не щадила ознакъ признаня и подяки. Два хоры мужескѣ и одинъ мѣшаный (въ „Завѣщаню“) вывязалися дуже удачно. Въ хорахъ мужескихъ взяли участь пп. професоры гимн. Гошовскій, Паславскій и Стефановичь, дальше судія п. Вербицкій, комисарѣ: гôрничій п. Гараєвичь и ôдъ инспекторату податкового п. Ланцутскій, пп. д-ръ Юркевичь, Томекъ, Василькевичь, Серватка (академикъ) и ученики гимназіяльнѣ Русины и Поляки. Въ мѣшанôмъ хорѣ (въ „Завѣщаню“) взяли ще участь панѣ: докторова Юркевичева, директорова зъ Бориславя Пляцова, директорова Гарлендерова и панны; Гарлендеръ, Якубичка, Калужняцка, Охримовичь и Скшешевска. Хорами дирігувавъ п. судія Кавецкій. Всѣ панове и панѣ приложили всякои працѣ и старанности, щобы вечерокъ выпавъ якъ найлѣпше а найбôльше-жь потрудився неутомимый директоръ п. Кавецкій, котрый цѣлою артистичною частею зъ великою занявся ревностею. Въ великихъ мѣстахъ може не мають понятя о тôмъ, кôлько то труду и заходу стоить урядженье такого вечерка власными сѣлами въ провинціальнôмъ мѣстѣ, де нѣякого музичного анѣ иншого подôбного товариства, де навѣть въ гимназіи учителя спѣву нема. Але тожь и трудъ той великій бувъ вповнѣ нагородженый блестячимъ успѣхомъ.

Рôвна похвала належиться такожь продукціямъ на фортепіянѣ. П-на Ольга Торонська зъ п. Кавецкимъ ôдограли на фортепіянѣ Бетовена Grand septuor зъ великою прецизією и зрозумѣньемъ духа твору, а п-а Валерія Яништевска ôдограла оперту на народныхъ мотивахъ „украинку“ Витвицкого зъ властивымъ ѣй артизмомъ. Длятого гры на фортепіянѣ, рôвно якъ хоры, нагородила публика рѣсными оплесками.

Дуже урадували присутныхъ гостей сольо-спѣвъ панѣ професоровои Сывутовскои и дуетъ пп. проф. Стефановича и Паславского. Посѣдаючи милый голосъ и добру школу, выконала п-ѣ С. трудну арію знаменито. Публичнôсть зъ тымъ бôльшимъ захвитомъ приняла той выступъ, бо се бувъ першій публичный панѣ С. въ нашôмъ мѣстѣ. Рôвно и дуетъ бувъ выконаный зъ дуже добрымъ успѣхомъ; милозвучный голосъ проф. С. якъ и повный и звучный проф. П. зливалися въ милу гармонію, за що публичнôсть не щадила свого признаня.

Згадавши за часть музикально-вокальну, — приходиться намъ ще донести о ôдчитѣ и деклямаціи. Проф. Санатъ въ ôдчитѣ своємъ представивъ коротко долю Руси, доки не прийшла пôдъ панованье Австріи, потôмъ глубокій упадокъ народности рускои и єи ôдродженье ôдъ Котляревского почавши, и перейшовъ на часы Маркіяновѣ, почѣмъ подавъ єго життєпись и значенье въ литературѣ. Зъ натискомъ пôднѣсъ ôнъ, що Русинъ-цензоръ осудивъ першу руску книжку на знищенье. Мимоволѣ пробудилася въ души гадка, чи и теперь нема такихъ Русинôвъ? Той погорджуе бесѣдою, сей не шануе святъ рускихъ, другій цуряся народныхъ звычаѣвъ, иншій таки отверто ворогуе на все руске, а ще иншій самъ не знає, чого хоче — удає патріота руского а уганяє за чимъ иншимъ. Одинъ свѣдомо а другій несвѣдомо — зъ якихъ нѣбы-то высшихъ взглядôвъ, о котрѣ єго нѣхто не просить, шкодить рускому дѣлу, а и собѣ не помагає. Хто свого рôдного цураєся, той себе не поважає, а хто себе не поважає, не може сподѣватись поважаня ôдъ другихъ. Ôдчитъ выголосивъ п. С. чистымъ складомъ, яснымъ голосомъ плавно, а що бувъ поучаючій, тожь зъ вдоволеньемъ и зъ увагаю бувъ выслуханый. Передпослѣднымъ нумеромъ въ програмѣ була деклямація. Панѣ М. Рѣпнѣйска, жена професора гимн., выголосила „Тополю“ Шевченкову своимъ милымъ и симпатичнымъ голосомъ дуже удачно, и увидатнила хорошимъ выголошеньемъ якъ красоту бесѣды украньско-рускои, а спеціяльно дикціи Шевченковои, такъ и выраженыхъ въ баллядѣ чувствъ и змальованыхъ въ нѣй образôвъ. Зъ увагою и выразомъ вдоволеня публика выслухала деклямаціи.

Вечерокъ сей зôставивъ по собѣ загально

було у настоятелѣвъ духовноі центральноі семинаріи замельдуватись, и мы удались до заведеня. Угрупувавшись на коридори въ заведеню купками, мы почали настоятелямъ представлятися въ партіяхъ. Пôсля данои намъ информаціи, мы представлялись найперше о. д-ру И. Ильницкому, вице-ректорови заведеня, а опôсля о. І. Слимакôвскому, ректорови. Запукавши до дверей и явившися въ комнатѣ д-ра Ильницкого, кождый зъ-осôбна зъ низькимъ поклономъ заявлявъ єму своє имя и прôзвище. Д-ръ Ильницкій, люструючи кождого зъ по-за окулярôвъ своимъ быстрымъ окомъ, пытався о родиме мѣсце, а коли представленя скôнчилися, наказавъ намъ спровадитись до заведеня, бо ôдъ завтрѣшного дня буде вже харчь въ заведеню для насъ призначеный, потôмъ давъ кождому зъ насъ зажити табаки, „щобы намъ въ заведеню не кучилось“, и попращався зъ нами краснымъ уклономъ. Цѣлкомъ противне було наше принятье у о. Слимакôвского. Коли мы явилися, запукавши до дверей, въ комнатѣ о. ректора, ôнъ выйшовши до насъ изъ другои своєи комнаты, выпростувався якъ струна на басѣ, а коли мы єму представились, не навязавъ зъ нами нѣякои розмовы, тôлько глянувши на насъ, ôдозвався: „Прошу! тутъ въ *бакенбартахъ* ходити не вôльно. Оголѣться!“ — и на тôмъ наша авдієнція скôнчилася. Зъ крытымъ смѣхомъ опуетили мы зъ уклонами комнату ректора, а коли выйшли за дверѣ, почали голосно смѣятися. По тыхъ двохъ представленяхъ мы не були у нѣкого бôльше зъ настоятелѣвъ. Повернувши до готелю, мы передали нашѣ рѣчи семинарскимъ сторожамъ перенести ихъ до заведеня, а переступивши порôгъ семинарскои фôрты, фôрта за нами на довгій часъ замкнулася...

(*Дальше буде.*)

милу память, и принѣсъ не малу користь моральну и матеріяльну, бо пôднѣсъ духа, давъ ему пожиточну и приятну поживу и зазнакомивъ публичнôсть зъ духовными плодами народу рускаго, а касѣ Бурсы приспоривъ значный дохôдъ. Бо хоть комитетъ въ першôмъ рядѣ не рефлектувавъ на дохôдъ, а лишь на то, щобы вечерокъ удався якъ найлучше и прото цѣны положивъ низькѝ (крѣсло 80 кр.) и не щадивъ выдаткôвъ на удекорованье салѣ и т. п., мимо того чистый дохôдъ вынесе высше 80 зр.

Въ часѣ вечерка прийшовъ телеграмъ зô Львова: „Слава вамъ панове, що поминаєте безсмертныхъ борцѣвъ-мученикôвъ за справу народню и плекаєте рускѝ людскѝ идеалы! — Молодѣжь гимназіяльна.“

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державнои.] На вчерашнôмъ засѣданю палаты послôвъ промовлявъ пос. Озаркевичь именемъ Русинôвъ и заявивъ, що буде голосувати за буджетомъ, бо сподѣвається, що правительство сповнить бажания Русинôвъ. Ôдтакъ промовлявъ Пихлеръ и говоривъ о національнôй борбѣ въ Чехахъ та полемизувавъ зъ Грегромъ. Опôсля промовивъ мин. Дунаѣвскій и зазначивъ заразъ зъ горы, що буде говорити лишь о финансахъ державы. На закиды, що буджетъ предкладається посламъ дуже пôзно, сказавъ министеръ, що сегорôчный буджетъ есть вже ôдъ пôвъ року въ рукахъ послôвъ; скорше не можна его предкладати, хиба що змѣниться рôкъ финансовый, до чого пороблено вже ôдповѣднѝ кроки. Положенье финансове — казавъ министеръ — полѣпшилося значно, а фактичнѝ недоборы зъ послѣдныхъ лѣтъ въ порôвнаню зъ попередными значно зменшилися. Жалѣ на лихій станъ економичный не суть оправданѝ, бо самостôйнѝ предприемства економичнѝ ôдъ 1881 р. безъустанно пôдносяться; вкладки почтовыхъ касъ ощадности збôльшилися въ 1887 р. о два милiоны а такъ само пôднесласи консумція пива и доходы зъ руху зелѣзниць. Загранична праса оцѣняе економичнѝ ôдносины въ Австріи далеко справедливѣйше, якъ кралва. Министеръ боронивъ податку ôдъ горѣвки и казавъ, що переговоры надъ роздѣломъ контингенту мѣжь обѣ половины державы наступили на пôдставѣ продукціи, при чѣмъ звернено увагу лишь на консумцію краевого продукту. Бесѣду свою закôнчивъ Дунаѣвскій тымъ, що высказавъ надѣю, що правиця буде и дальше пôдпирати правительство. Ôдтакъ промовлявъ молодо-Чехъ Вашатый выступаючи остро противъ правительства и домагався, щобы Австрія заключила союзъ зъ Россіею. На внесенье пос. Ручки замкнено дискусію и выбрано генеральными бесѣдниками противъ буджету Пленера а за буджетомъ Словенця Шуклього. Пленеръ промовляючи держався зовсѣмъ предмету а бесѣда его зробила велике враженье. Ôнъ сказавъ: Коли буджетъ есть такъ добрый, якъ то доказуе министеръ финансôвъ, то на що-жь податку ôдъ горѣвки? Зъ тои причины буде опозиція голосувати противъ податку ôдъ горѣвки. Пленеръ закôнчивъ свою бесѣду острымъ выступленьемъ противъ декотрыхъ народôвъ славяньскихъ за ихъ панславизмъ. — При кôнци засѣданя поставивъ пос. Гавзнеръ интерпеляцію до гр. Таффого въ справѣ розвязаня декотрыхъ зборôвъ выборцѣвъ и пытавъ, чи министеръ знае о тôмъ и якъ оправдае поступованье властей а на послѣдокъ якъ думае зарадити тому, щобы подôбнѝ случаѣ, котрѝ ослабляють довѣріе до правъ загарантованыхъ конституцiею бôльше не повторилися.

Въ палатѣ панôвъ зложила правничa комисія справозданье въ справѣ проекту закона о накладаню екзекуціи на платню приватныхъ урядникôвъ, слугъ и ихъ наслѣдникôвъ а ôдтакъ о невôмъ правѣ фантованя. Комисія предкладае, щобы палата приняла оба проекты.

Клюбъ нѣмецкій ухваливъ въ справѣ податку ôдъ горѣвки пôдпирати слѣдуючѝ внесеня: 1) рôвный подѣлъ контингенту въ Австро-Угорщинѣ; 2) змѣну що до постановъ о горальняхъ кôтловыхъ; 3) ужити часть доходу зъ податку ôдъ горѣвки на обниженье иншихъ тяжкихъ податкôвъ, взглядно на запомогу для поодинокихъ фондôвъ краевыхъ.

Въ колѣ польскôмъ велася вчера дальше нарада надъ ôдшкодованьемъ фонду пропинаційного по причинѣ имовѣрного обниженя консумціи горѣвки. Нѣмчиновскій вносивъ, щобы сума ôдшкодованя выносила ажь до 1910 р. по 1,200.000 зр. рôчно. Его пôдпиравъ пос. Цѣньскій а Ожеховскій домагався, щобы, коли вже мае бути ôдшкодованье для пропинацiи, постаратися бодай о то, щобы консументы дôставали нефалшовану горѣвку. Грохольскій ставивъ внесенье, щобы ôдшкодованье не вплывало до фонду пропинаційного але на руки сойму краевого для справедлившого роздѣлу мѣжь управленыхъ до ôдшкодованя. Леваковскій домагався щобы пропинаційне ôдшкодованье для мѣстъ було зазначене въ самôмъ законѣ. Внесенье Нѣмчиновского и Леваковского ôдкинено а коло ухвалило, що ôдшкодованье для пропинацiй мае въ першихъ 6 рокахъ выносити 1,200.000 а въ дальшихъ рокахъ 1 мил. зр. и що соймъ мае що року роздѣлювати ту суму мѣжь горальникôвъ.

Архикн. Рудольфъ, котрый 13 с. м. выѣхавъ бувъ на инспекцію пѣхоты до Угорщины вернувъ 16 с. м. до Вѣдня а вчера выѣхавъ на инспекцію до Моравы.

——

Зъ рôзныхъ сторôнъ доносять теперь, що въ Россіи постановлено дѣйстно высылати дальше войска на австрійску границю а въ першôй линіи призначено до сего 19 (кавказку) дивизію пѣхоты. Рôвночасно доносять зъ Ясса до „N. fr. Presse“, що пôсля вѣстей, наспѣвшихъ тамъ зъ Одессы, проявився на Кавказѣ якійсь рухъ сепаратистичный, котрымъ проводить грузиньска аристократія. Въ Тифлисѣ, Ставрополи и Кутаисѣ арештовано богато осôбъ. Зъ весною мала царска родина ѣхати на Кавказъ; въ наслѣдокъ сего руху однакожь залишено сю подорожь. — Въ справѣ переговорôвъ Россіи зъ Ватиканомъ доносять зъ Риму до „N. fr. Presse“ такъ: Извольскій приѣхавъ сюды не лишь на кôлька днѣвъ, ôнъ вынаймивъ апартаменты на цѣлый кварталъ, а о его дипломатичнôй мисіи можна тымъ менше сумнѣватися, позаякъ ôнъ що дня конферуе зъ кард. Аліярдимъ. Правда, що переговоры не доводять до нѣчого, бо Россія жадае, щобы наука религіи, молитвы и спѣвы церковнѝ ôдбувалися въ россійскôмъ языцѣ. Ватиканъ хоче однакожь тѝ перешкоды оминути и длятого стараеся поки що завести лишь на ново ôдносины дипломатичнѝ. Папа высказавъ бажанье, щобы Поляки, для котрыхъ авдiенція назначена на 20 с. м., вздержались въ своихъ промовахъ ôдъ всякихъ политичныхъ натякôвъ.

——

О станѣ здоровля нѣмецкото цѣсаря нема нынѣ нѣякихъ позитивныхъ вѣстей. Кажуть, що станъ недужого лишь о стôлько поправився, що теперь вже нема чого побоюватись, щобы ôнъ дôставъ запаленя легкихъ. Вчера мали лѣкарѣ вложити цѣсареви нову канулю. Коло цѣсаря перебувають теперь зъ лѣкарѣвъ лишь Мекенси и Гавель. Вчера полѣпшилося було цѣсареви о стôлько, що ôнъ принимавъ на авдiенціи кн. Бисмарка а по полудни показався знова въ ôкнѣ. Характеристичною есть борба мѣжь лѣкарями нѣмецкими а англійскими; першѝ высказуються лишь зъ великою резервою о станѣ здоровля цѣсаря а другѝ доказують отверто, що станъ цѣсаря есть небезпечный. — Дня 24 с. м. мае приѣхати до Берлина королева англійска и перебуде тутъ черезъ два днѣ.

——

Пôсля вѣстей зъ Парижа мае бути плянь найблизшои кампанiи Булянжера слѣдуючій: Насампередъ выступить ôнъ въ палатѣ послôвъ зъ острою бесѣдою, и завôзве послôвъ, щобы они зложили свои мандаты. Позаякъ однакожь таке выступленье доведе ледви до розвязаня палаты, то ôнъ и его товаришѣ числомъ 30 выйдуть зъ палаты и зложать свои мандаты. Тымъ способомъ будуть они могли въ 30 округахъ вести дальше свою роботу и спонукають народъ голосувати на имя Булянжера. Выбраный такъ зъ рôжныхъ сторôнъ верне Булянже назадъ до парляменту и сподѣвається, що тогдѣ буде вже мати досыть прихильникôвъ, при помочи котрыхъ буде мôгъ парлямент розбити. При новыхъ выборахъ поставить ôнъ свою кандидатуру въ цѣлôй Франціи и можна сподѣватися, що одержить достаточне число голосôвъ, щобы на пôдставѣ сихъ выборôвъ мôгъ зажадати ревизiи конституціи. Прихильники Булянжера сподѣваються, що тогдѣ буде ухвалено, щобы народъ выбиравъ собѣ дожизненного президента и що першимъ президентомъ выбранымъ волею цѣлого народу буде не хто иншій якъ лишь Булянже. — Зъ другои стороны доносять, що Булянже постановивъ заразъ по верификаціи свого выбору зажадати ревизiи конституціи а ôдтакъ выѣде на провинцію, щобы тамъ вести дальшу агитацію за собою. Въ палатѣ послôвъ заведено якъ найбôльшѝ мѣры осторожности, щобы не допустити до якихсь непокоѣвъ. Кажуть, що Булянже зыскуе чимъ разъ бôльше прихильникôвъ въ армiи. — Праса монархична доказуе, що выбôръ Булянжера есть вырокомъ смерти для республики. Умѣренѝ газеты республиканьскѝ нападають на радикалôвъ и кажуть, що они гонять край въ руки диктатора. Булянже заявивъ кореспондентови „Figar-a“, що ôнъ не буде перти до вôйны, але коли-бъ мусѣло конче прийти до вôйны, то ôнъ зъумѣе побѣдити або умерти и певно не закôнчить такъ якъ Наполеонъ III.

——

Дня 15 с. м. закрыто румуньскій парлямент ôдчитаньемъ промовы короля, котра заповѣдае новѝ выборы. Здаесь однакожь, що до сихъ выборôвъ не такъ скоро прийде, бо треба буде довго надъ тымъ працювати, щобы завести въ краю спокôй и порядокъ. До недавна ще обнимала ворохобня селянъ взглядно малѝ просторы, бо окрестнôсть коло Уртичени, заселену 100.000 душь; нынѣ же доносять, що розруси селянъ стають чимъ разъ грôзнѣйшѝ и готовѝ обнята навѣть цѣлый край. Два великѝ повѣты, яловицкій и ильфôвскій занимаючѝ великій просторъ землѣ межи рѣкою Яловицею а Дунаемъ зворохобилися зовсѣмъ. Селяне нападають на бояръ и рабують. Правительство стягае войска зô всѣхъ сторôнъ и посылае въ збунтованѝ стороны. Множество бояръ и арендаторôвъ утѣкае до Букарешту.

——

До „Pol. Corr.“ доносять зъ Константинополя, що межи болгарскими емигрантами проявляеся теперь зновъ великій рухъ, а въ наслѣдокъ того Порта выдѣлась змушеною выдати приказъ до всѣхъ властей, щобы они пильно стрегли тыхъ людей и недопустили, щобы они выкликали якѝ новѝ непокои. Ватага, о котрôй недавно доносили телеграмы, що выплыла зъ Солюня до Дедеагачу, щобы зъ ôдси перебратися ôдтакъ до Болгаріи, а котру власти турецкѝ задержали и приставили до Адріянополя, складалася зъ 12 людей, по найбôльшôй части зъ Болгаръ, хочь мѣжь ними були такожь и Греки. Всѣ мали россійскѝ паспорты и всѣли були на корабель товариства „Fraissinet“. Такожь и въ Филипополи розвинула партія руссофильска велику дѣяльнôсть. Въ ночи зъ дня 4 на 5 с. м. порозлѣплювано по всѣхъ улицяхъ плякаты взываючѝ народъ до прогнаня князя Впадае такожь въ очи чимъ разъ смѣлѣйшій и зухвалѣйшій тонъ поменшихъ газетъ, котрыхъ зъ кождымъ днемъ появляесь чимъ разъ бôльше число а котрыхъ инспирують Цанковъ и Каравеловъ. Сей объявъ не треба однакожь перецѣняти. Въ часѣ стану облоги мала опозиція замкнену губу, хоче отже теперь выговоритися але правительству тымъ не шкодить. То однакожь рѣчь есть певна, що въ цѣлôй Болгаріи чувствуються жителѣ вже не певными и хотѣли-бы, щобы вже за всяку цѣну наставъ якійсь конецъ тои непевности. — Зъ Софіи доносять, що правительство болгарске выслало войско на сербску границю, бо довѣдалось, що зъ тои стороны хотять впасти до краю болгарскѝ емигранты.

НОВИНКИ.

— **Зъ Риму** доносить намъ нашъ дописуватель пôдъ днемъ 15 н. ст. цвѣтня: „Позавчера мали Французы авдiенцію у папы. Було ихъ, кажуть до 10.000. Вчера-жь о 1 годинѣ мали авдiенцію Хорваты въ великôй сали Ватикану. До папы промовивъ по латиньски дияковарскій владика І. Стросмаеръ поважно и горячо, згадувавъ въ бесѣдѣ дуже часто народъ хорватскій и просивъ для него благословенія. По Стросмаеру выступивъ зъ промовою професоръ университету Войновичь, розпочавъ ѣи по хорватски, продовжавъ по латиньски, а скôнчивъ зновъ по хорватски. Въ бесѣдѣ своѣй высказувавъ великѝ заслуги хорватского народу для католицкои церкви и просивъ благословенія въ нинѣшныхъ часахъ, тяжкихъ для хорватского народу. Еп. Стросмаеръ по гордôй своѣй бесѣдѣ поцѣлувавъ папу въ патинокъ, а за нимъ всѣ Хорваты. Папа подаруввавъ кождому медаль пропамятный. — Пôдчасъ снѣданя галицкихъ паломникôвъ у св. Марты о $10^1/_2$ годины появився несподѣвано кардиналъ Ледоховскій. Поляки привитали его грôмкимъ окликомъ „Niech żyje“ — а Русины почали спѣвати „Многая лѣта!“ Потôмъ всѣ, якъ Поляки такъ Русины, цѣлували его въ руку и уклякали передъ нимъ, а ôнъ благословивъ ..“

— **На катедру филологiи классичнои у Львовѣ**, опорожнену по смерти проф. Венцлевского, мае прийти яко надзвычайный професоръ д-ръ Бронислав Кручневичь, доцентъ зъ Кракова.

— **Похоронъ бл. п. проф. универс. Омеляна Чирнянь-ского** ôдбувся въ Краковѣ дуже величаво въ понедѣлокъ по полудни. Похоронови проводивъ о. Борсукъ зъ численнымъ латиньскимъ духовенствомъ, мѣжь котрымъ бувъ епископъ Красѣньскій. Передъ домовиною ишовъ хоръ спѣваковъ рускихъ, а молодѣжь академична несла вѣнцѣ. При выходѣ зъ помешканя промовивъ предсѣдатель Академіи наукъ д-ръ Маеръ, а на кладовищи професоръ философіи д-ръ Страшевскій и въ имени молодежи пп. Шукевичь и Унзиннъ. На закôнченье обряду похоронного ôдспѣвавъ хоръ „Вѣчная память“ Лаврôвского. — Всѣ газеты польскѝ повнѝ похвалъ для покôйного, называючи его gente Ruthenus, natione Polonus. Ом. Чирняньскій, сынъ священика зъ Фльоринки, бувъ якійсь часъ въ семинаріи рускôй у Львовѣ, ôдтакъ перейшовъ на выдѣлъ философичный у Львовѣ и Празѣ. Ôдъ року 1851 бувъ професоромъ хеміи на университетѣ въ Краковѣ, минувшого року именувавъ его цѣсарь при нагодѣ отвореня „Collegium Novum“ совѣтникомъ двору. Покôйникъ о тôлько признавався до Русинôвъ, що на великѝ свята бувавъ у рускôй церкви.

— **Людиôсть въ Боснѣ.** Пôсля урядовыхъ выказôвъ справджено, що мѣсцеве населенье Босны и Герцеговины ôдъ часу послѣдного спису людности, 1 мая 1885, побôльшилося о 45.737 душь. Зъ сего числа припадае на магомеданъ 8.292, на греко-православныхъ 24.780, на католикôвъ 2124, на жидôвъ 362, а на иншѝ вѣроисповѣдания 22 душь. Мѣсцеве населенье дôйшло зъ днемъ 31 грудня 1887 р. до 1,381.828 мешканцѣвъ.

— **Присяга епископа.** Въ Катаніи на островѣ Сициліи въ процесѣ о обиду чести стававъ за свѣдка епископъ Каффъ, а коли предсѣдатель трибуналу завôзвавъ его, щобы присягъ на свои зôзнаня, епископъ не хотѣвъ сего учинити, кажучи, що ôнъ яко епископъ не може неправды зôзнати. Трибуналъ не признавъ тыхъ мотивôвъ, бо епископъ якъ и кождый горожанинъ пôдпадае загальнымъ законамъ, котрѝ обовязують кождого. Епископъ ôдкликався до Ватикану.

— **Зухвалѝ злодѣй.** Предсѣдатель и касiеръ народного банку державного въ Раляйгъ въ пôвнôчнôй Каролинѣ утекли до Канады, взявши зъ собою 300.000 долярѣвъ, зъ котрыхъ 45.000 долярôвъ було въ звôнкôй монетѣ. Зъ тои послѣдной сумы було 20.000 долярѣвъ въ золотѣ, а що мѣшокъ зъ золотомъ бувъ досыть тяжкій, тому казали они возьному зъ банку занести его до поѣзду зелѣзничого, котрымъ утѣкли. Ся крадѣжь выкликала въ цѣлôмъ мѣстѣ велике обуренье.

— **Про Стенлія** (Stanley) не надходять зъ Африки нѣякѝ вѣсти. Кореспондентъ „Pall Mall Gazett-ы,“ котрый знае, зъ якими намѣрами вырушивъ той смѣливый подорожникъ въ глубину чорного континенту, доносить, що цѣлею Стенлія було сполучити всѣ племена муриньскѝ пôдъ рôвникомъ (около великихъ озеръ) и утворити зъ нихъ державу, пôдвластну державѣ Конґо. Значило-бы то знищити торговлю невôльниками въ ѣи головнôмъ осередку и защипити просвѣту европейску въ самôмъ серци Африки та осущити идеальнѝ бажаня Гордона.

— **Вавилоньску вежу**, котру будують въ Парижи на выставу 1889 р. до высоты 15 поверхôвъ, двигнено вже на 100 метрôвъ въ гору. Коштъ будовы обчисленый на 8—10 милiонôвъ франкôвъ, до чого причиняеся правительство сумою пôвтора милiонôвъ.

— **Кровавый снѣгъ** упавъ въ повѣтѣ ошмяньскôмъ дня 16 и 18 марта при морозѣ 28 степенѣвъ. Въ обохъ тыхъ дняхъ падавъ ôнъ по пôвъ годины и покрывъ землю въ промени 4 милевôмъ мовь-бы кровавою плахтою. Снѣгъ той, зôбраный въ миску и стопленый, лишивъ по собѣ нѣжну рожеву осугу.

— **Метилиця.** День 19 марта с. р. бувъ днемъ страшнымъ для Ню-Йорку. Того дня навѣстила мѣсто така метѣль, якои тамъ ще зъ поконъ-вѣку не було. Ôдъ найвчаснѣйшого ранку не выходивъ нѣхто на улицю, бо кождый боявся, щобы ôдъ розшалѣлои бурѣ не ослѣпъ або щобы вихоръ не перевернувъ его и не засыпавъ снѣгомъ на вѣки. Всякій рухъ зелѣзницями, трамваями, навѣть возами переставъ. Тысячѣ подорожныхъ перебули въ возахъ и вагонахъ цѣлу добу безъ всякои ѣды и напитку. Смѣливѝ, що хотѣли на силу перебиратись черезъ масы снѣгу, застрягали такъ, що ихъ на силу треба було добувати. Коли въ полудне отворено биржу, появилося зъ 1100 агентôвъ, всего лише 20. Всѣ банки, школы, ба навѣть и почта святкувала, бо не прийшовъ жаденъ урядникъ, жаденъ листоносъ. Анѣ оденъ склепъ не бувъ отвореный, жадна не выйшла газета. Буря почала утихомирятись ажь по 24 годинахъ коло пôвночи. По обсерваторіяхъ выслѣдили, що орканъ дувъ зъ скоростею 16 миль на годину. Зъ декотрыхъ домôвъ можна було на другій день перебратись на улицю доперва по перекопаню тунелю черезъ лавы снѣжнѝ. Сильный оденъ чоловѣкъ, дѣйстный атлетъ, осмѣливився бувъ въ часѣ бурѣ ити мостомъ Brocklyn, та буря повалила его, и бувъ-бы згинувъ, коли-бы були его якимсь чудомъ не уратували полиціянты. Товариство „Western Telegraph“ обчисляе свои шкоды, якѝ потерпѣло въ поваленыхъ стовпахъ и позрываныхъ дротахъ телеграфичныхъ, на милiонъ долярôвъ.

— **Революція женщинъ въ Константинополи.** Въ послѣдныхъ дняхъ марта лучився въ Константинополи одинъ зъ тыхъ звычайныхъ заколотôвъ по улицяхъ, котрѝ свѣдчать о лихôй господарцѣ финансовôй въ Турціи. Ото кôлькасотъ женщинъ згромадилось передъ министерствомъ финансôвъ. Середъ загального крику, войку и проклонôвъ домагались они, щобы ихъ чоловѣкамъ выплатили залягаючѝ ôдъ давна пенсiи. Треба знати, що въ Царгородѣ суть женщины, що за дрôбну заплату стоять довкола державныхъ урядôвъ ôдъ ранку до вечера и заводячи та нарѣкаючи домагаються заплаты. Уряды турецкѝ не маючи покладныхъ грошей, выплачують своимъ урядникамъ пенсію переказами, котрѝ мають бути платнѝ въ министерствѣ финансôвъ. Тѝ переказы выплачуються дуже неправильно а часами ажь по кôлькохъ рокахъ. Урядникамъ не хочеся щоденно хôдити до министерства и тамъ по кôлька годинъ на дармо ждати, тому ôддають свои переказы старымъ цокотухамъ, котрыхъ задача пригадувати выплату въ министерствѣ. Такъ отже одна зъ тыхъ бабъ дôсталася дня 25 марта до бюра самого министра финасôвъ Магмуда Джеладина и почала его лаяти. Бѣдный министеръ утихомирявъ ѣи, якъ мôгъ, а коли се не помогло, казавъ службѣ выкинути ѣи за дверѣ. Слуги незручно довершили сего дѣла, а женщина упавши на подвôрье зломила собѣ ногу. Теперь почався судный день. Всѣ женщины, цѣла ихъ армія, вдерлася до комнатъ министра и хто знае, чи змогла-бы була служба вздержати товпу та выратувати министра, колибы по кôлькохъ годинахъ крику и метушнѣ не бувъ выдôставъ зъ-ôдкись троха грошей та звôнкою монетою не усмиривъ роздразненыхъ женщинъ.

— **Дрôбнѝ вѣсти.** Громада Жабче и Безевѣвъ, пов. сокальского, одержали ôдъ цѣсаря по 50 зр. пôдпомоги на урядженье церкви. — Управильненье границѣ мѣжь повѣтомъ краковскôмъ и олькушскимъ въ Россіи почала вже въ сихъ дняхъ комисія, а роботы ѣи продовжатись будуть ще два мѣсяцѣ. — При поѣздѣ тягаровôмъ зелѣзницѣ Кароля Людвика выхопився одинъ вôзъ изъ шинъ коло Бохнѣ. — Загальнѝ зборы товариства гимнастичного „Сокôлъ“ у Львовѣ ôдбудуться дня 2 н. ст. мая о 7 год. вечеромъ у власнôй сали. — Въ Стрыю померъ Ник. Гутникевичь, учитель школы народнои на передмѣстю Лапы.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **Для бѣдныхъ ученикôвъ рускои гимназіи** прислали пôдпомогу Добродѣѣ: о. Прухницкій, деканъ зъ Турки 5 зр., о. Андрей Качала зъ Мединя 3 зр., о. дек. Яримовичь 2 зр., о. Воєвôдка зъ Зеленои 50 кр., панѣ М. 2 зр., о. д-ръ Ф. Сембратовичь 50 кр. Симъ складаемо въ имени убогои рускои молодежи школьнои щиру подяку тымъ и всѣмъ прочимъ Добродѣямъ, и желаемо зъ щирого серця веселыхъ святъ: Христосъ воскресе! — *В. Ильницкій.*

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 19. цвѣтня. „Pol. Corr.“ доноситъ, що цѣсарь повитае лично англійску королеву на двôрци въ Инсбруку дня 23 с. м., коли она буде черезъ Тироль ѣхати до Берлина.

Бѣлградъ 19 цвѣтня. Министерство заповѣло въ скупштинѣ внесенье о розвязаню угоды зъ лендербанкомъ въ справѣ монополю тютюну.

Берлинъ 19. цвѣтня. Станъ здоровля цѣсаря зновъ погôршився; горячка стала бôльша. Раны мѣсцевѝ въ дыхавцѣ ширяться въ долину, ôддыхъ есть дуже прискореный а цѣсарь лежить майже безъ памяти. „Nordd. Allg. Ztg.“ каже, що розслѣдъ легкихъ доконаный д-ромъ Лайденомъ выказавъ негативный результатъ.

Брукселя 19. цвѣтня. Вчера ôдбулася тутъ нарада бонапартистôвъ, на котрôй постановлено пôдпирати Булянжера.

Парижъ 19 цвѣтня. Комитетъ екзекутивный патріотичнои лиги выдавъ ôдозву до своихъ членôвъ въ користь Булянжера. Булянжерôвскѝ газеты взывають прихильникôвъ генерала, щобы не робили нѣякихъ манифестацій въ корить Булянжера. Нинѣ побоюються въ мѣстѣ розрухôвъ по причинѣ вступленя Булянжера до парляменту Кажуть, що Булянже постановивъ удатися до парляменту заулками, щобы не дати причины до манифестацій.

Курсъ Львôвскій

зъ дня 18. л. цвѣтня 1888.

Акціи за штуку безъ купона	Плат.	Жад
Зелѣз. гал Кар.-Людв. по 200 зр. м. к	— —	196 50
Зелѣз Львôв.-Чернов по 200 зр. а. в.	— —	218 50
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в. . .	278 —	283 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в. .	— —	216 —
Листы заставнѝ за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в	96 15	97 40
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем.	99 —	100 50
Банку краєвого 4½% а. в. льос. 51 л.	91	92 50
Товарищтва кредит. гал. 5% а. в. . .	99 50	100 50
Товарищтва кредит. гал. 4% а. в. . .	— —	95 —
Товар кред. гал. 5% а. в. льос. 37 л.	99 50	100 60
Товар. кред гал. 4% а в. льос. 41½ л.	— —	90 —
Товар. кред. гал. 4½% а в. льос. 52 л.	92 75	93 75
Листы довжнѝ за 100 зр.		
Гал Зав кред. сел. 3% а. в (давн. 6%) въ ликв.	— —	54 —
Гал. Зав. кред. сел 2½% (давн. 5%) въ ликв	— —	48 —
Общ. роль. кред Завед. 6% льос. въ 15 л.	— —	— —
Облиги за 100 зр.		
Индемнизац. галицкѝ 5% м. к. . . .	101 80	103 —
Комунальнѝ Банку краєв. 5%, I емис.	99 50	101 —
Позички краєв. зъ 1873 по 5% а. в .	— —	105 —
Позички краєв. зъ 1883 по 4½% а. в.	88 —	89 50
Льосы:		
Мѣста Кракова	— —	20 50
Мѣста Станиславова	— —	35 50
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскѝ	5 92	6 02
Наполеондоръ	10 —	10 10
Пôвъимперіялъ	10 35	10 45
Рубель срѣбный	1 40	1 50
Рубель паперовый	1 04	1 06
100 марокъ нѣмецкихъ	62 20	62 80

НАДÔСЛАНЕ.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручае свои вы-
2389 робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 14—?

Маріяцельскѝ каплѣ жолудковѝ

знаменито дѣлаючѝ у всѣхъ недугахъ жолудка.

Schutzmarke.

Незрôвнанѝ при браку апетиту, слабôмъ жолудку, воняючôмъ ôддыху, квасноôмъ ôдгиканю, здутю, кольцѣ, катарѣ жолудка, згазѣ, твореню ся пѣску и камѣньчикôвъ въ мѣхури, при надто великôй флегмѣ, жовтачцѣ, ôдкипеню и блеваню, болю головы (если походить зъ жолудка), корчахъ жолудка, задненю, перетиженю жолудка стравами и напоямѝ, при хробакахъ, недугахъ селезѣнки, печѣнки и геморôидахъ. — Цѣна фляшочки разомъ зъ **приписомъ 35 кр., подвôйнои 60 кр.**

Головна высылка у аптикаря

КАРОЛЯ БРАДИ КРОМЕРИЖЬ (Kremsier) МОРАВА.

Маріяцельскѝ каплѣ жолудковѝ не суть нѣякимъ средствомъ потайнымъ. Складовѝ части поданѝ суть при кождôй фляшочцѣ въ **приписѣ.**

Правдивѝ можна купувати у всѣхъ аптикахъ.
2351 10—52

ОСТЕРЕЖЕНЬЕ! Правдивѝ Маріяцельскѝ каплѣ жолудковѝ рôзно фальшують и наслѣдують. — **На знакъ правдивости** мусить кожда фляшка бути завинена въ червоне запакованье, заосмотрене въ **повысшу марку охоронну** и при кождôй фляшочцѣ на приписѣ мусить находитися, ще сей приписъ друкованый у Г. Гуска въ Кромерижу.

Правдивѝ можна купити: У ЛЬВОВѢ въ аптикахъ: Якова Байзера, Г. Блюменфельда, Петра Гайльгофера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколяша, Якова Пипеса, Жиг. Рукера, Кар. Склепиньского, І. Вевюрского, Арн. Раппапорта. — ВЪ БЕЛЗѢ у ап. Гросса. — ВЪ БОБРЦѢ у ап. Бальбины Мендлицкои. — ВЪ БРОДАХЪ у ап. Бронисл. Витославского, Мих. Куляки, Вильг. Ляндесберга. — ВЪ БЕРЕЖАНАХЪ у ап.: Ад. Дурета, Іос. В. Лобоса. — ВЪ ДОЛИНѢ у ап. С. М. Траунфельнера. — ВЪ ДРОГОБИЧИ у ап.: Айхмилера, П. Партикевича. — ВЪ ГЛИНЯНАХЪ у ап. А. Гельма. ВЪ КОПИЧИНЦЯХЪ у ап. Редера. — ВЪ МЕЛЬНИЦИ у ап. Кроковского. — ВЪ МОСТАХЪ ВЕЛИКИХЪ у ап. І. Жолиньского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛЯНАХЪ у ап. Омел. Барановского. — ВЪ РАДЕХОВѢ у ап. Яськевича. — ВЪ РОЗВАДОВѢ у ап. Винк. Грабовского. — ВЪ РОЗДОЛѢ у ап. Людв. Мержвиньского. — ВЪ САМБОРѢ у ап.: І. Алексевича, К. Мареша. — ВЪ СКОЛЬМЪ у ап. С. А. Лецковского. — ВЪ СОКОЛОВѢ у ап. Андр. Данчака. — ВЪ СОКАЛИ у ап. Евг. Высочаньского. — ВЪ СТАРôМЪ МѢСТѢ у ап. Ад. Палеского. — ВЪ СТРЫЮ у ап.: Чальбазаніого, В. Коморовского. — ВЪ ТУРЦѢ у ап. Жиг. Козицкого. — ВЪ ВАРЯЖУ у ап. Венед. Кшиволоцкого. — ВЪ ЗОЛОЧЕВѢ у ап. Франца Петеша.

Пѣвець церковный

зъ добрыми свѣдоцтвами и гарнымъ голосомъ, маючѝй практику господарску — пошукуе доброго мѣсця Близшу вѣдомôсть подасть
2422 Администрація Дѣла. 2—4

Въ товарищтвѣ

„АКАДЕМИЧНЕ БРАТСТВО"

у Львовѣ ул. Калѣча ч. І.

можна набути отôй книжки:

И. Онишкевича „Руска Библіотека" Томъ І., писаня И. Котляревского, В. Гоголя и П. Артимовского-Гулака 2·50 кр.
И. Онишкевича „Руска Библіотека Томъ ІІ. писаня Г Квѣтки (Основяненка) 2·50 „
И. Онишкевича „Руска Библіотека Томъ ІІІ. писаня М. Шашкевича, И. Вагилевича и Я. Головацкого 2·50 „
Творы Володимира Навроцкого Томъ І. . . . . . 1·20 „
Житє и значене Маркіяна Шашкевича а въ додатку матеріялы и замѣтки до генезы руско-народного ôдрожденя въ Галичинѣ, написавъ Володимиръ Коцовскій . . —·25 „
Наукова Библіотека, книжка І Нарисъ Исторіи философіи, пôсля Фріца Шульце переклавъ Иванъ Франко . —·30 „
Переводи і наслѣдования Осипа Шухевича . . . . —·30 „
Фавст, трагедія Йогана Вольфганга Гете, часть І., переклав и пояснив Іван Франко . . . 1·50 „
Порвалась нитка, комедія на чотыри справы, написавъ Олександеръ Я. Конискій . —·30 „
Буковиньскій Альманахъ, выданый въ память десятлѣтного существованя (1875—1885) общества рускихъ академ. „Союзъ" въ Чернôвцихъ —·80 „
Вільгельм Тель, драма в 5 діях Фрідріха Шілєра з німецкого переклав Вол. Кміцікевич —·35 „
Вечерниці, (оповіданя М. Гоголя) перекладъ Михайла Обачного й Лесі Українки . . . —·17 „
Українські гетьмани, Іван Виговський та Юрій Хмельницкий, Ів. Левіцкого . . —·10 „
Обруситель, повѣсть зъ суспôльного житя полѣскои краины, П. Ланскои. Часть І. . . . . —·60 „
Коротка исторія малорускаго народа, написав Иван Маркевичъ. Перша половина —·30 „
Провідні идеі въ письмахъ Тараса Шевченка студіюмъ Ом. Партицкого . . . . . —·35 „
Правда, літературинй збірник в доповненє XIII рочника часописи Правди уложений Володимиром Барвінським . . 1·— „
Скажѣмъ собѣ разъ цѣлу правду въ очи, третя часть студіи на нашôмъ церковно-народнôмъ поли, призбиранои О. Обачнымъ . . . . . —·10 „
Дрібна Библіотека том 14. „На дні", суспільно-психологічна студія Івана Франка —·25 „
Le carnaval slave, Quadrilles ea mo'ifs des toutes nations slavees, composèes pour le piano par Th I. Kobryński —·50 „

Тайна красы

выробу ПЕТРА КРОКЕВИЧА аптикаря въ Краковѣ.

Неимовѣрне подивлянье и надзвычайне признанье зô стороны красавиць для сего чудового и незвычайно скоро дѣлаючого средства робить, що сей препаратъ, выробу Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ, розхаплюють зъ нечуваною скоростею. Сгѣме сей, справедливо названый „Тайною красы", ôддаляе въ тягу одной ночи всяку неделикатнôсть, стверджене, червонôсть шкôры, прищѣ, угры и лишаѣ гинуть безповоротно по ужитю сего знаменитого и найпевнѣйшого въ своихъ наслѣдкахъ средства котре навѣть лице поморщене чудово робить молодшимъ, надаючи єму красный справдѣ молодечій цвѣтъ. Уживаный щоденно на нôчь, чудово заховуе цвѣтъ ôдъ всякого стверднення шкôры, якъ рôвно-жъ и ôдъ передвчасныхъ морщинъ. Тому то повинно се средство находитися въ тоалетѣ такъ молодои и краснои паночки якъ и красивои дамы.

Цѣна 1 зр., 1 зр. 50 кр. и 2 зр. 2398 6—?

ПЕТРО КРОКЕВИЧЬ

аптикарь въ Краковѣ

улиця Баштова при плянтахъ (рôгъ Рынку Клепарского)

поручае власнѝ выробы

яко правдиву одиноку добычь найновѣйшихъ часôвъ, приносячу хорому неоцѣненѝ, спасеннѝ користы, о чѣмъ свѣдчать щоразъ численнѣйшѝ признаня похвалы и т. п., якъ неменше посвѣдченье лѣкарске, а именно:

До Высокоповажаного пана Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ.

Въ численнôй моѣй практицѣ уживавъ я перерôбки лѣчничѝ выгаданѝ и выробленѝ Вами, завсѣгды зъ знаменитымъ успѣхомъ въ недугахъ, противъ котрыхъ они пристосованѝ. Препараты Вашѝ ôдзначалися одноцѣлою якостею що-до формы и доброты, не пôдпадали розкладови, приемнѝ въ уживаню а певнѝ въ бажаныхъ наслѣдкахъ. Мыло менѣ проте высказати Высокопов. панови мое цѣлковите признанье, заразомъ желанье дальшои такъ успѣшнои працѣ въ щасливо начатôмъ напрямѣ для добра недужои людскости. — Щасть Боже!

Львôвъ дня 16 марта 1888 р. **Др-ъ Юлій Корвинъ Гонсьоровскій**
лѣкарь зелѣзницѣ Кароля Людвика.

Вино хинове, средство лѣчниче, взмагаюче силы, стравнôсть, надзвычайно поручане, особливо у женщинъ слабосильныхъ, блѣдыхъ и т. п.

Вино хинове зъ зелѣзомъ, поручане молодымъ особамъ для осягненя зросту и розвою тѣла, надае крови силу, збôльшаючи скôлькôсть тѣлокъ крови. змôцняючи жолудокъ пôдносить апетитъ, лѣчить загальнѝ ослабленя, блѣдачку и т. п., а одиноке для реконвальесцентôвъ по хоробахъ горячковыхъ винищаючихъ.

Вино зелово-ромбарбарове, вытягъ винный зъ правдивого корѣня Ревеня хиньского (Radix rhei chinensis) и зелъ, збôльшаючихъ рухи хробачковѝ кишокъ черезъ то легко розвôльняюче; знамените въ затканяхъ, часто повтаряючихъ-ся здутяхъ, довготреваючôмъ катарѣ, дванацятницѣ и въ упорчивôй жовтачцѣ.

Вино зелово-пепсинове, вытягъ зъ зелъ краевыхъ и найлѣпшои пепсины de Kostock, одиноке успѣшне средство пôдносяче травленье, розпускаюче бѣлко, затымъ одиноке въ нестравности, хроничныхъ катарахъ жолудка або на тлѣ туберкуличнôмъ атонiи кишокъ у людей старыхъ, дуже помôчне у дѣтей зле ôджившованыхъ, анемичныхъ и шкрофуличныхъ.

Амигренъ, незрôвнана помôчь въ сильнôмъ болю головы. Ложочка ôдъ кавы зажита успокоюе найсильнѣйшу мигрену.

Кальльонъ, одиноке средство на найстаршѝ и найдолеглывѣйшѝ нагнѣтки. По насмарованю нагнѣтокъ сейчасъ перестае болѣти, а въ 24 годинахъ ôдпадае безъ найменшого болю.

Хильоль, лагодить по кôлькоразовôмъ ужитю найбôльшѝ болѣ ревматичнѝ, пострѣлы, подагру и т. п

Сарсапарилiянъ зъ корою хиновою, узнаный яко найлѣпше средство въ немочахъ походячихъ зъ збпсутя сокôвъ и зъ ôдти повстаючого вадливого складу крови, въ недокровности и т. п.

Зѣлье грудне зô снѣжяхъ, лѣчничихъ зелъ волоскихъ, котрѝ вже неразъ навѣть въ прикрыхъ розличныхъ выпадкахъ слабости давали надсподѣване полѣпшенье терплячому, то въ слабостяхъ грудныхъ то легкихъ, противъ астмы, всякои душности и т. п. Усувають они тяжку дыхавицю, всякѝ закатареня легкихъ и грудей, зафльегмленя, кольки въ грудехъ, упорчивый кашель и т. п. Цѣна зр. 1·20.

Сиропъ грудный при тяжкихъ або застарѣлыхъ немочахъ, уживаный бувае рôвночасно зъ зѣльемъ льоретаньскимъ противъ сухотъ и слабостей грудныхъ и легкихъ и т. п Цѣна 2 зр.

Кроплѣ жолудковѝ. Средство знамените и незрôвнане у всѣхъ слабостяхъ жолудка. Цѣна 35 кр. 2068 38—0

Замовленя выконуеся ôдворотною почтою.

Зъ численныхъ подякъ наводимо ось тѝ:

Высокоповажаный Пане аптикарю!

Бажаю, щобы кождому хорому такъ знаменитый успѣхъ давали лѣки зъ Вашихъ выробôвъ, якъ моѣй женѣ, котрѝ надсподѣвано успѣшно дѣлали и прошу о надôсланье менѣ ще Амигренъ и капель жолудковыхъ. Зъ поважаньемъ
Пшôвъ д. 3 липня 1887 р. *Леополдъ Ковалик*ъ
(Рыбникъ, Oberschlesien).

Высокоповажаный Пане!

Узнаю дѣйстну успѣшнôсть Вашихъ выробôвъ, досвѣдчивши на собѣ — Се посвѣдчаю ретельно. Зъ поважаньемъ
Schönpriesen b. Aussig 25 мая 1787 р. *Новаковскѝй*
директоръ фабрики цукру.

Вп Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви въ Краковѣ.

Страдаючи ôдъ пôвтора року на сильный, невылѣчимый кашель, сполученый зъ рôзными тяжкими недугами, мимо тутешныхъ радъ лѣкарскихъ, чувся я безъ надѣѣ житя, а яко отець кôлькоро дѣтей, хапаючись вкôнци рôзныхъ способôвъ до поратованя здоровля, случайно зъ порады чужои приязнои менѣ особы, уживъ я „Зѣля грудного" выробу аптикаря Вповажаного Пана Петра Крокевича, и по ужитю чотырохъ пачокъ „Зѣля грудного" и Сиропу ôдыскавъ цѣлковито здоровлье, могучи о власныхъ силахъ уже працювати и тымъ чиномъ бодай частину щастя дѣтемъ моимъ удѣлити. Чуюсь тому спонуканымъ заявити найщиршу вдячнôсть Вповажаному Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви мѣсцевому, за выробъ „Зѣля грудного", бо житье мое лишь ужитю того Зѣля завдячую.

Зъ глубокимъ поважаньемъ
Крακôвъ, дня 28 мая 1886 р. *Михаилъ Трыбальскѝ*,
друкарь литографичный.

Высокоповажаный Пане!

Вычитавши зъ газетъ дня 28 мая с. р. пôдяку Вамъ Вповажный Пане, а почуваючись зарôвно до обовязку вдячности, маю честь тую-жь въ высокôй степени заявити Вамъ, Вповажный Пане, бо Ваше „Зѣлье грудне" и „Сиропъ", и въ загалѣ Вашѝ выробы не лишь менѣ самому, але дуже многимъ, де заходили сумнѣвы що-до здоровля давали чудный успѣхъ. Маючи отже много завдячити Вашимъ выробамъ, приймѣть Вповажаный Пане выразы моеи вдячности, а заразомъ зичливости, успѣху въ дальшôмъ розвою своихъ выробôвъ такъ для добра власного, якъ и зъ пожиткомъ для людскости!

Остаю зъ довжнымъ поважаньемъ *Кс. Е. Веркеръ*,
Крακôвъ 1 червня 1886 р. Реформатъ.

Честный Пане!

Страдаючи ôдъ 20 лѣтъ на гемороиды и упрямый бôль въ жолудку, на дыхавицю и сполучене зъ нею замуленье мѣхура, на затвердженье и иншѝ долегливости, уживъ я кôлька фляшокъ „Капель жолудковыхъ", котрѝ зробили менѣ надзвычайну пôльгу, що посвѣдчаю згôдно зъ правдою и совѣстею. *Фишеръ*,
Ряшевъ, дня 21 червня 1886 р. совѣтникъ ц. к. суду.

Пошукуеся

доброго шницаря до иконостаса. Листомъ ôднестися до о. І. Дымушевского, руского пароха
2426 въ Кийдановѣ п. Оссôвцѣ. 2—3

А. РОЗМАНИТЪ

КРАКÔВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикоріи, Сурогатôвъ кавы и Кавы фигови

въ Раковицяхъ

пôдъ Краковомъ.

Выробляе зъ сырого продукту власнои плянтаціи всякѝ роды цикоріи и штучнои кавы, котрѝ ôдзначаються богатствомъ частей пожывныхъ а такожъ знаменитымъ смак-
2286 комъ и запахомъ. 28—0

Фабрика поручае передовсѣмъ:

Сурогатъ кавы въ коробкахъ (шуфлядкахъ).
Сурогатъ кавы въ склянкахъ
Шротову каву французку Розманита.
Цикорію краковску гôрку.
Каву фигову.
Цикоряну каву перлову. (Новôсть!!)
Каву краковску добôрну въ скриночкахъ.

Купити можна въ Народныхъ Торговляхъ и у всѣхъ иншихъ торговляхъ.

Ôдзначена на выставѣ краковскôй въ р. 1887 2-ма медалями министерства торговлѝ.

Маю на продажъ

насѣнье жита ярого великана, за 50 клгр. 4 зр, за 10 клгр 1 зр Жита того высѣявъ я въ р 1886 10 клгр и зôбравъ 66 клгр, а було то въ картофлиску свѣжо переоранôмъ Зъ тыхъ 66 клгр., высѣяныхъ торôчного року въ зябли по картофляхъ 13 цвѣтня, зôбрано 760 клгр. и одну копу околотôвъ, майже два метры высокихъ. — Хто въ наслѣдокъ осѣннои слоты не мôгъ засѣяти озимого жита на потребы своеи сегорôчнои господарки, може заосмотритися въ насѣнье сего ярого житя, котрого кôлькасотъ клгр. маю на продажъ и розсылку черезъ почту Хоростковъ Кошты опакованя въ мѣшочкахъ покрые ôдбираючій за послѣ-
2396 5 ? платою.

Иванъ Борисѣкевичъ

въ Увислѣ, почта Хоростковъ.

Золотыхъ 100—200 Золотыхъ

або за мѣсячною платею — пôсля умовы — можуть заробити особы кождого стану, котрѝ схотять заниматись продажею законно дозволеныхъ въ Австріи премiовыхъ льосôвъ позичковыхъ. — Ôносится до **Max-a Lustig-a,** дôмъ банковый въ **Будапештѣ.**
2360 19—25

До друкарнѣ

въ бôльшôмъ мѣстѣ всхôдноi Галичины, пошукуеся фахового спôльника.

Близша вѣдомôсть въ администрации „Дѣла". 2429 1—3

Закладаюся

за всяку пѣну, що жаденъ зъ монхъ конкурентôвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжь для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій краєвыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мôй богатый складъ такожъ
1962 Всч. Духовеньству 77—0

Замовленя въ мѣсци и зъ провинцiи выконуються точно и ретельно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескои одежи гуртомъ и подрôбно.

Львôвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеный 1848.

Лишь правд съ маркою „Котва"

Страдаючимъ на гостець и ревматизмъ поручаеся симъ правдивый

Pain-Expeller

съ „котвою" яко дуже успѣшне средство домове.

Въ запасѣ майже въ всѣхъ аптикахъ

И. ИГНАТОВИЧЬ

поручае:

певнѝ и выпробованѝ средства до выбраня всякихъ плямъ.

	кр.		кр.
АМАНДИНА усуваe плямы зъ сокôвъ цукровыхъ, бѣлка, мороженого и т. п. фляконъ . .	25	КОРѢНЬ МЫЛЯНЫЙ бѣлый, служить до праня матерій шовковыхъ, потовщеныхъ и замарганыхъ, пакетикъ по 2 кр. и	04
АПСЕИНА вытягае плямы товстѝ зъ матерій шовковыхъ барвныхъ	25	МЫЛО ЖОВЧЕВЕ уживаеся до выбирани плямъ старыхъ зъ матерій вовняныхъ, бавовняныхъ и шовковыхъ, кусникъ	25
АЦЕТИНА нищить плямы алькаличнѝ и мочовѝ, фляконикъ	25	ОДАЛИНА найлѣпше средство до чищеня мужескои одежи, усуваe плямы повставшѝ зъ пороху, прѣтя, тютюну, молока, пива, кавы, шоколяды, плѣсни, вохкости, сметанки, росолу и т. п. фляконъ . . .	35
БЕНЗОЛИНА выбираe плямы товстѝ и зъ прѣтя, зъ мази и покосту, фликоникъ малый 20 кр. цѣлый	30	ОКСАЛИНА выбираe плямы зъ атраменту, иржи и крови, зъ паперу и бѣля, фляшка . . .	25
БРАЗИЛИНА, выпранѝ въ бразилинѣ матерiи чорнѝ, соловѣлѝ и поплямленѝ ôдыскують первѣстну барву, стають лыскучими и твердыми, пакетъ	08	КВИЛЯЯ, матерiи вовняныѝ и шовковѝ, выпранѝ въ ôдварѣ Квиляи тратять плямы и ôдзыскують свѣжôсть, причѣмъ барва матерiи нѣчо не тратить, пакетъ	06
ЕТИЛИНА усуваe плямы на помостѣ зъ фарбъ анилиновыхъ, травы, лякерôвъ, и смолы фл.	25	СПИРИТУСЪ ТЕРПЕНТИНОВЫЙ усуваe плямы зъ покосту, олѣю и живицѣ, фляконъ	25
ЯНИНА розпускаe плямы чорнѝ повставшѝ на шкôрѣ при фарбованю волося, фляконъ .	30	ЗЕМЕЛЬНИКЪ чистить матерiи бѣлѝ вовняныѝ зъ замарганя и пороху, пакетъ	20
ЯВЕЛИНА уживаеся до выбрани зъ бѣля барвныхъ плямъ, а именно зъ пива, вина червоного, овочѣвъ, конфитуръ, атраменту и т. п. фляконъ . .	20		
КВАСОКЪ въ лѣсочкахъ уживаеся до чищеня палцѣвъ зъ атраменту, лѣсочка	05		

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3., Готель Европейскѝ и улиця Галицка рôгъ Валовои. Въ филiяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20, и въ ЧЕРНôВЦЯХЪ Рынокъ ч. 2. 2424 1—?

I. & C. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНѢ (BRÜNN)

улиця Фердинанда Ч. 7/d

высылають за послѣплатою:

Сорочки мужескѝ, бѣлѝ и кольоровѝ 1 штука Іа. зр. 1·80
Сорочки роббтничѝ зъ доброго оксфорду, 3 штуки зр. 2.
Ногавицѣ мужескѝ, зъ бархату або полотна, 3 пары Іа. зр. 2·50, На. зр. 1·80.
Суконнѝ шапки, для мужчинъ и хлопцѣвъ, 6 шт. зр. 1·20
Скарпетки мужескѝ, бѣлѝ або кольоровѝ, роблений 6 паръ зр. 1·10.
Скарпетки втягаючѝ пôтъ, зъ финису шовкового, 12 паръ зр. 1·20.
Пледы до подорожи, 3·50 метрôвъ довгѝ, 1·60 м. широкѝ, 1 штука зр. 4·50.
Матерiи на мужескѝ уборы, новôтнѝ, 3.10 метрôвъ Іа. зр. 5·50. На. зр. 3·75.
Матерiи на „уберцигеры, добрѝ, найновѣйшѝ барвы, 2.10 метр. зр. 6.
Нормальни сорочки и ногавицѣ, зъ чистои вовны, системъ Grepa, 1 штука зр. 3·50.
Зреформоване нормальне бѣлье, (втягаюче пôтъ) 1 сорочка або 1 ногавицѣ зр. 2.
Бѣлье зъ Gummi, 2 пары манжетôвъ, 2 стоячѝ и 2 лежачѝ ковнѣрики зр. 2·50.

Матерiи лѣтнѝ камгарновѝ на мужескѝ уборы, найновѣйшѝ десенѣ, 6.5 метрôвъ зр. 3.
Сорочки эсельочѝ, зъ шифону, гафтованѝ, 3 штуки зр. 2·50.
Сорочки жѣночѝ, зъ мѣцного полотна зъ зубками 6 штукъ зр. 3·25.
Корсеты пôчѝ, зъ шифону, численно прикрашенѝ, 3 штуки зр. 1·80.
Сподницѣ, 6 зъ сырого полотна, Chiffon и Rouge 3 штуки зр. 3.
Запаски жѣночѝ зъ оксфорду, кретону и сырого полотна 6 штукъ зр. 1·60.
Паньчохи эсельочѝ, роблений, бѣлѝ або кольоровѝ, 6 паръ зр. 1·50.
Паньчохи жѣночѝ, (втягаючѝ пôтъ) зъ шовкового финису 6 паръ зр. 1·20.
Намѣтки зъ Mohair-у, у всѣхъ краскахъ 3 штуки зр. 1·20.
Намѣтки зъ Foil-у, красѝ десенѣ, 6 штукъ зр. 1·20.
Жакеты лѣтнѝ Jersey, зъ чистои вовны, у всѣхъ краскахъ 1 шт. гладка зр. 2·50 тамбурована зр. 4.
Хустинки до носа, зъ кольоровымъ краемъ, 1 тузинъ мужескихъ зр. 1·20, жѣночихъ зр. 1.

Взôрцѣ даромъ и франко.

2345 9—26

Товариство „ПРОСВѢТА" поручае

Илюстрованый Календарь Просвѣты

на рôкъ 1888.

Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.

Дôстати можна въ канцелярiи „Просвѣты„ и вô всѣхъ бôльшихъ складахъ.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 80. Львôвъ, Субота 9 (21) цвѣтня 1888. Рôчникъ IX.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ середу, и въ середу и суботу на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной строчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австрiи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чвертъ року	4·50 зр.	на чвертъ року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чвертъ року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична.

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатай вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

☞ Зъ днемъ 1 (13) цвѣтня почався **другій кварталъ сегорôчного выдавництва щоденного „Дѣла“.** Просимо отже нашихъ квартальныхъ П. Т. предплатникôвъ якъ и довжникôвъ поспѣшити зъ надсыланьемъ предплаты.

Вѣсти о змѣнѣ галицкого намѣстника.

Ôдъ довшого уже часу досыть голосно въ кругахъ польскихъ говорять о змѣнѣ особы галицкого намѣстника, о димисіи п. Филипа Залеского а покликаню п. Казимира Баденіого, бувшого старосты и делегата намѣстництва въ Краковѣ.

Поки не було ще нѣякои точки опору въ пытаню: де жь бы то подѣли нинѣшного намѣстника Галичины п. Филипа Залеского, яку бы то ôнъ занявъ иншу посаду? — доти ширша публика рôвнодушнѣйше ôносилась до вѣсти про змѣну намѣстника Галичины и оцѣнювала єи яко побожне бажанье станьчикôвъ. Станьчики, маючи вже маршалкомъ графа изъ свого табору, хотѣли-бъ мати ще и намѣстникомъ одного изъ своихъ графôвъ, бо нинѣшный намѣстникъ, хочь уже и якъ старається не закаламутити станьчикамъ воды и не дає причины имъ до невдоволеня та ôдказуваня на него, — все таки ôнъ для станьчикôвъ „не свôй“ чоловѣкъ, не кôсть изъ косты станьчикôвскои... яко чоловѣкъ зô школы вѣденьско-бюрократичнои не єсть, здаєсь, въ силѣ ôдгадати кождои задушевнои гадки партіи станьчикôвскои. Тожь, якъ сказано, станьчики радй бы на єго мѣсци бачити якогось графа зъ помѣжь себе, въ першôй мѣрѣ — добре выпробованого въ Краковѣ п. Баденіого. О тôмъ було чути и знати уже ôдъ давна.

Але въ остатныхъ часахъ, пôдчасъ кампаніи т. зв. „wódczan-oи“, дались достеретги выразнѣйшй и виднѣйшй зачерки тои справы: для п. Ф. Залеского знайшлось уже и друге мѣсце — тека министра для Галичины.

Рѣчь се певна, що министеръ д-ръ Земялковскій станувъ въ опозиціи супротивъ свого краяна министра финансôвъ д-ра Дунаєвского. Справы горалень, а опôсля пропинаційного фонду д-ръ Земялковскій боронивъ у Вѣдни зъ цѣлою повагою, *тому-жь и не диво*, що мѣжь Поляками пôйшовъ окликъ: „Нашимъ министромъ єсть мин. Земялковскій, а Дунаєвскій не єсть министромъ польскимъ, але австрійскимъ!“ Пôдъ тымъ окликомъ розгорѣлась противъ мин. Дунаєвского и борба, котра нинѣ вже, по вôзваню вице-презеса „кола“ п. Яворского до цѣсаря и по розмовѣ зъ цѣсаремъ, значно стратила на своѣй попередньôй завзятости. Такъ оно на внѣ. У внутрѣ же кипить и клекоче. Якъ знаємо, до генеральнои дебаты буджетовои не записався до голосу „за“ буджетомъ анѣ одинъ польскій посолъ (давнѣйше бувало найбôльшй головачѣ, самъ п. Грохольскій бравъ слово!) — а рôвночасно зъ Вѣдня донесено до часописей краєвыхъ яко рѣчь певну, що мин. Земялковскій, не могучи погодитись зъ политикою Дунаєвского, подався до димисіи, а дальше, що цѣсарь димисію принявъ, наступникомъ п. Земялковского буде п. Ф. Залескій, а намѣстникомъ Галичины найимовѣрнѣйше гр. Бадені (бо натякано такожь на гр. Голуховского).

Нинѣшнй телеграмы доносять уже, що „гр. Таффе усунувъ интриги противъ д-ра Земялковского и що ôнъ таки зôстанесь въ министерствѣ“, а тымъ самымъ и п. Залескій остане намѣстникомъ нашого краю. Рѣчь дуже имовѣрна, що д-ръ Земялковскій таки остане въ министерствѣ, и зовсѣмъ певна, що гр. Таффе мусѣвъ о то дуже заходитись. Допустити въ теперѣшньôй хвили до димисіи д-ра Земялковского — значило-бы зробити єго геросмъ и проводиремъ невдоволеныхъ Полякôвъ, а д-ра Дунаєвского лишити самого одного на стрѣлы тяжкихъ докорôвъ. Коли-жь законъ о горѣвцѣ буде ухваленый, а п. Земялковскій лишиться разомъ зъ п. Дунаєвскимъ въ министерствѣ, то все таки оно буде усмирюючо вплывати на горячу кровь польску и п. Дунаєвскому не буде такъ дуже душно.

Алежь при нинѣшньôй ситуаціи, скорше чи трохи пôзнѣйше може дôйти и до змѣнъ, якъ министра для Галичины, такъ и намѣстника.

Мы Русины не маємо причины боятися уступленя чи одного чи другого, щобъ черезъ то мы чого-небудь не стратили. Але коли-бъ прийшла хвиля, що они мали-бъ уступити — то мы Русины дуже бажали-бы, — попередъ всего очевидно въ интересѣ Руси а ôдтакъ и въ интересѣ краю та державы, — щобы мѣсця ихъ заняли люде ôдповѣдній на тіи становища, тымъ бôльше въ нинѣшньôй хвили... Правительство мусить числитися зъ Русинами въ Галичинѣ, — нинѣ, въ своѣмъ власньôмъ интересѣ, мусить числитись бôльше, якъ коли-небудь, — длятого и сповнило-бы грѣхъ непростимый, бо похибку политичну, коли-бъ нинѣ таке становище, якъ намѣстника Галичины, справдѣ мало ôддатись гр. Баденіому, чоловѣкови тои партіи, котра въ цѣлôмъ краю, а вже особливо у Русинôвъ, нинѣ не маєнѣ найменчого довѣрія!

Намъ Русинамъ прямо вѣрити не хочесь, щобы въ нинѣшньôй хвили мали до того степеня легковажити Русь галицку, що не глядячи на єи бажаня и интересы, намѣстникомъ Галичины ставъ-бы вже анѣ выпробованый Є. Вел. цѣсаремъ льояльный магнатъ гр. Альфредъ Потоцкій, анѣ „урядникъ“ п. Залескій, але зъ волѣ станьчикôвъ гр. Бадені...

Дѣяльнôсть Банку краєв. въ р. 1887.

Банкъ краєвый оголосивъ своє справоздане за рôкъ 1887. Справозданье то можнабы зъ горы оцѣнити тыми самыми увагами, якй высказали мы въ грудни мин. року, застановляючись надъ справозданьемъ того-жь Банку за р. 1886 и якй высказавъ въ соймѣ пос. о. Сѣчиньскій, коли справозданье то предложено на порядокъ дневный палаты, а именно, що зô слôвъ справозданя и высказаныхъ въ нѣмъ цифръ тяжко добачити, що-будь такого, щобы оправдувало назву Банку: „краєвый“. Нехай нинѣ предложить котра-будь финансова институція въ краю своє справозданье, то не буде оно певно нѣчимъ рôзнитись ôдъ справозданя Банку краєвого, и такъ само могла-бъ она мати претенсію до назвы институціи краєвои, коли-бы край бувъ на стôлько богатымъ, щобы мôгъ, а на стôлько чемнымъ, щобы хотѣвъ — дати гарантію емиттованымъ нею листамъ и обезпечити громадцѣ акціонерôвъ можнôсть користати зъ зыскôвъ, якй приспорює Банкови краєвому стояча за нимъ порука краю.

Рôзниця мѣжь справозданьемъ за р. 1887. а 1886. лежить хиба въ тôмъ, що загальный станъ Банку при кôнци р. 1887. представляєсь богато некористнѣйше, якъ бувъ передъ рокомъ. И такъ коли чистый зыскъ Банку выносивъ при кôнци р. 1886. суму 48.235 зр. 53 кр. зменшився ôнъ въ р. 1887. до сумы 42.610 зр. 15 кр., отже о $11\frac{1}{2}\%$. Такожь и курсъ листôвъ заставныхъ Банку краєвого, котрый при кôнци р. 1886 сягавъ до $98\frac{3}{4}\%$, обнизився въ тягу 1887. р. такъ, що зъ кôнцемъ сего р. выносивъ лише $95\frac{1}{2}$—$96\frac{1}{2}\%$. (Теперь стоить ôнъ ще низше.) Курсъ той толкує справозданье страхомъ передъ вôйною, то оправданье однакъ не выдержує критики, коли зважимо, що паперы другихъ институцій идуть помимо того страху въ гору.

Емиссія $4\frac{1}{2}$-процентовыхъ листôвъ заставныхъ и 5-процентовыхъ облигацій комунальныхъ Банку краєвого выносила въ р. 1887. загальну суму 5,616.800 зр. Ôдбутъ ефектôвъ власнои емисіи бувъ въ Банку кр. доволѣ слабый, бо зъ кôнцемъ року выносила надвышка запасу ефектôвъ власнои емисіи суму 1,822.900 зр,

Дѣяльнôсть свою звертавъ Банкъ краєвый въ р. 1887., такъ само якъ и въ попередныхъ рокахъ, головно и переважно на поле интересôвъ спекуляційныхъ и чисто банковыхъ. Коли оборотъ въ ôддѣлѣ гипочечнôмъ представляє не бôльше якъ $5\frac{1}{2}$ мил. зр., а въ ôддѣлѣ депозитовôмъ не бôльше якъ 5 мил. зр., то оборотъ въ ôддѣлѣ банковôмъ (есконтъ векслѣвъ, заставъ ефектôвъ и т. п.) представляє поважну суму, бо надъ 10 мил. зр.

Именно есконтовано въ 1887 роцѣ 7.024 штукъ векслѣвъ на суму 6,580.829 зр.; реесконтувавъ Банкъ краєвый 2311 векслѣвъ на суму 1,992.264 зр. Зъ закупленыхъ векслѣвъ не выкуплено въ терминѣ 38 векслѣвъ на 60.486 зр. 74 кр., зъ котрыхъ лише 9 векслѣвъ выносячихъ 39.726 зр. 24 кр. єсть забезпеченыхъ въ границяхъ пупилярнои обезпеки. Задатки на заставъ ефектôвъ, выказують въ р. 1887. оборотъ 1,862.720 зр. Рахунокъ чужихъ капиталôвъ зложеныхъ за-для опроцентованя выказує въ р. 1887. вплывугрошей 4,936.155 зр., ôдобраныхъ капиталôвъ однакъ значно бôльше, бо 5,193.505 зр. Депозитôвъ до переховання принявъ Банкъ краєвый въ р. 1887 всѣхъ 182 въ номинальньôй вартости 1,986.528 зр. отже о 4% бôльше, якъ въ р. 1886. Оплаты за тй депозиты принесли Банкови доходу 1.485 зр.

Найважнѣйшими и найцѣкавшими будуть для насъ цифры, що ôносяться до дѣяльности ôддѣлу гипотечного Банку краєвого.

Въ р. 1887 вплынуло до Банку кр. 886 прошень о гипотечнй позички въ высотѣ поданыхъ сумъ 8,133.138 зр. Зъ тыхъ не полагодивъ Банкъ 175 прошень, ôдмовивъ въ 224 случаяхъ, а удѣливъ дѣйстно 597 позичокъ гипотечныхъ въ загальньôй сумѣ 5,548.000 зр. (71 удѣленыхъ промесъ не зреализовано). Въ загалѣ удѣливъ въ р. 1887 Банкъ краєвый гипотечныхъ позичокъ значно менше, якъ въ попередныхъ рокахъ. Промесы зъ р. 1887 представляють загальну суму меншу о 7,820.900 зр., якъ въ р. 1886. А найменше вже увзглянявъ Банкъ краєвый при удѣлюваню позичокъ меншу посѣлôсть. Вже въ справозданю зъ р. 1886 представляла сума позичокъ удѣленыхъ на гипотеку малыхъ посѣлостей микроскопійну часть загальнои сумы всѣхъ позичокъ гипотечныхъ, бо ледви 5%. Справозданье за р. 1887 выказує ще зменшенье єи до $4\frac{1}{2}\%$. Правда, що справозданье и тутъ толкуєсь оглядностею и обовязкомъ уважати на безпечнôсть позички, однакъ оправданье то выглядає трохи дивно противъ факту вкладаня далеко высшихъ сумъ въ спекуляціи ôддѣлу чистобанкового. А прецѣ не дасться заперечити, що Банкъ краєвый мôгъ въ р. 1887 зробити селяньскимъ кредитомъ дуже богато добра не лишь для селянъ самыхъ, але въ загалѣ для економично-суспôльныхъ ôдносинъ краю. Ôдноситься то особливо до тыхъ случаєвъ, де селяне просили о позички въ цѣли конверзіи довгôвъ Банку селяньского або „Общого рôльн.-кред. Заведенія“. Тогдѣ замкнено имъ дверѣ краєвого Банку и заслоненося непевною ситуацією и другими смѣшными та безъосновными вымôвками. А наслѣдкомъ того було, що селяньскй грунты або злицитували жиды, або селянамъ конвертували довги инчй, навѣть заграничнй финансовй институціи, за высшій процентъ, якъ бы бувъ взявъ Банкъ краєвый, котрый волѣвъ „пôдъ непевну ситуацію“ есконтувати особистй векслѣ безъ покрытя, якъ давати позичку на гипотеку недвижимостей, котрй и при Богъ зна' якôй политичнôй змѣнѣ не можуть нѣколи стратити своєи вартости, а тымъ самымъ и перестати обезпечувати занятабульованй на нихъ претенсіи!

Подôбно стоить рѣчь такожь зъ ôддѣломъ позичокъ комунальныхъ, котрыхъ удѣлено въ р. 1887 всѣхъ 23 въ загальньôй сумѣ 208.700 зр., а зъ котрыхъ громадамъ сельскимъ дôсталось ледви 12%!

Зъ промысловыхъ заводôвъ удостоивъ Банкъ краєвый особливыми взглядами одинъ промыслъ нафтовый! Кромѣ звычайного кредиту постарався Банкъ у правительства о право удѣляти краєвымъ рафинеріямъ нафты поруку зъ 300.000 зр. за консумційный податокъ закредитованый имъ скарбовыми властями. Въ тягу кôлькохъ послѣдныхъ мѣсяцѣвъ 1887 р. удѣливъ Банкъ краєвый таку поруку сѣмомъ рафинеріямъ до высоты 239.000 зр.

Вкôнци годиться подати, що Банкъ краєвый пôдпомагавъ також товариства заробковй и господарскй на провинціи, и що въ р. 1887 зъесконтувавъ имъ 2.546 векслѣвъ на загальну суму 1,194.270 зр. На першій поглядъ могла-бы та акція Банку кр. здаватись справдѣ хосенною для краю, коли зважимо однакъ, що пôдъ фирмою товариствъ заробковыхъ и господарскихъ крыються у насъ переважно жидôвскй задатковй товариства, котрй суть розсадниками вызыскуваня селянъ и маломѣщанъ — то побачимо, що кредитъ удѣленый тымъ товариствамъ не може уважатись додатною стороною въ дѣяльности Банку краєвого, бо не приносячій краєви дѣйстного и правдивого пожитку.

Зъ рады державнои.

211. засѣданье палаты послôвъ зъ д. 17 н. ст. цвѣтня.

Пос. Тиркъ (антисемитъ) заинтерпелювавъ голову комисіи для нетыкальности посольскои, длячого уже ôдъ такъ довгого часу анѣ чутки нема про выданье пос. Ромашкана зъ Городенки, коли тымчасомъ въ справѣ Шенерера комисія було такъ дуже квапно?

Потôмъ приступлено до порядку дневного, т. є. до дальшои генеральнои дебаты надъ буджетомъ.

Пос. д-ръ Грегръ (*молодо-Чехъ*) знявъ голосъ „противъ“ буджету. „Я и мои политичнй товаришѣ — почавъ ôнъ — будемо голосувати противъ буджету, не длятого, мовьбы то мы хотѣли ôдняти державѣ средства до дальшого веденя єи справъ, — нѣ, не то наша цѣль и мы при малôмъ числѣ своѣмъ навѣть не могли-бы новалити буджету. Мы хочемо тымъ лише заявити своє пересвѣдченье, що напрямъ и дѣяльнôсть нинѣшного правительства, якъ зъ огляду на ческій народъ такъ и на другй народы, суть такій, що збудили глубоке занепокоєнье, загальне невдоволенье, можна сказати навѣть огôрченье. А що такъ єсть, що я по правдѣ характеризую теперѣшный настрôй свого народу, то покликуюсь на свѣдоцтво цѣлои делегаціи ческого народу. Ческій народъ не маєвже довѣрія до сего правительства! Ческій народъ уже змучився дальше пôдпирати правительство, котре ôдмовляє ческому народови найсправедливѣйшихъ єго домагань, потребъ, бажань и просьбъ, збуває єго пустыми обѣцянками, котрыхъ сповнити нѣколи не думало. Се моє сказанье я докажу фактами, хочь се менѣ тôлько въ части буде можливе, бо число грѣхôвъ сего правительства противъ нашого и другихъ народôвъ єсть таке велике, що цѣлого засѣданя було-бы на наведенье ихъ за мало. (*Веселôсть.*) Я возьму власный програмъ правительства до руки и покажу: що оно обѣцювало зробити, а що зробило, а властиво не зробило? Програмъ свôй оголосило оно въ троновôй рѣчи зъ 8 жовтня 1879. На самперед выповѣдає тронова промова — а се для насъ найважнѣйше — що признає пересвѣдченя ческого народу о историчнôмъ правѣ Чехіи, и завѣряє, що черезъ вступленье ческихъ послôвъ до рады державнои то пересвѣдченье не потерпить. А яке-жь то пересвѣдченье? Ческій народъ єсть перенятый пересвѣдченьемъ, що королѣвство Чехія єсть исторично розвитою недѣлимою державно правною индивидуальностею, котра зъ другими краями монархіи вяжеся тôлько черезъ обопôльнй умовы ческого народу зъ династією, особливо-жь черезъ санкцію прагматичну. Ческій народъ, вѣрный традиціи своихъ батькôвъ, бачить образованый выразъ тои звязи въ давнôмъ актѣ коронованя цѣсаря Австріи на короля Чехіи. (*Веселôсть на лѣвици.*) Ческій народъ глубоко жалує, що доси не спознилась єго найбажанѣйша надѣя — бачити корону свого краю на головѣ свого короля. Ческій народъ, що привыкъ столѣтями самъ собѣ давати законы, уважає се за кривду, за насильство, що ôнъ не має якъ найбôльшои автономіи краю, а центральнôй управѣ державы не полишено лише тôлько, кôлько до одностайнои звязи монархіи необходимо конечно потреба. То суть тй погляды и пересвѣдченя правнй, а нѣякій иншій не могли бути, про якій була мова въ троновôй рѣчи 1879 р. Коли вы, панове зъ лѣвицѣ, все указуєте на то, що мы въ глубинѣ серця все ще носимо ческе право державне, и думаєте, що Богъ знає яку тайну ôдкриваєте на свѣтъ ясный, то я васъ можу упевнити, що вы вповнѣ маєте правду, бо ческій народъ вѣрно и крѣпко держиться и держатись буде тои ôдъ батькôвъ перенятои спадщины, яко найпевнѣйшого якора свого спасенія въ будущинѣ! (*Брава межъ молодо-Чехами.*) Намъ и не сниться таитися зъ тымъ; мы въ тôмъ не бачимо анѣ головнои зрады, анѣ шкоды для австрійскои монархіи, бо коли-бъ такъ було, то Єго Вел. цѣсарь, нашь найласкавѣйшій король, не бувъ-бы кôлька разôвъ признавъ и торжественно потвердивъ тыхъ поглядôвъ ческого народу.“ Бесѣдникъ наводить дотычнй уступы зъ цѣс. рескриптôвъ до ческого сойму д. 26 вересня 1870 и д. 12 вересня 1871 р., де цѣсарь пише, що „радо признає права королѣвства Чехіи и готовъ то признаванье ôдновити коронаційною присягою“. Тй слова записанй въ серцяхъ и въ правнôй свѣдомости ческого народу и ôнъ живе въ певности, що наконецъ таки наспѣє часъ, коли тй высокй обѣцянки єго короля сповняться — и тая то певнôсть найтѣснѣйше вяже ческій народъ зъ єго королемъ. Коли отже правительство гр. Таффого обняло керму и яко першу точку своєи програмы признало пересвѣдченье правне ческого народу, — народъ ческій дуже зрадувався, бо не

що иншого мôгъ ôнъ черезъ се розумѣти, якъ що новый рядъ буде старатися централизуючій и нивелюючій устрôй державный змѣнити въ дусѣ автономичнôмъ, щобы тымъ чиномъ сповнити обѣцянки цѣсаря. Але народъ ческій страшно ошукався, бо замѣсть сподѣваного розширеня компетенцій его сойму, ще разъ-уразъ звужуєся его краєву автономію. Ческій соймъ, що колись рѣшавъ о войнѣ и мирѣ, ба, династія надававъ краєви, упавъ на степень збôльшеної рады повѣтової або анкеты урядовой. Зъ намѣромъ, ба можна сказати — зъ якимсь вырафинованьемъ умѣє правительство такъ рѣчи вести, що въ соймѣ ческôмъ справы бôльшої ваги, особливо-жь политичній нѣколи и не розбираються. Проєкты урядовѣ, якій ему предкладаються, дотыкають звычайно рѣчей маловажныхъ, а навѣть ихъ треба ухвалювати безъ змѣны, коли не мають попасти въ кôшь несанкціонованыхъ ухвалъ. Внесеня же зъ-посередъ послôвъ трудно перевести, вже и длятого, що не стає часу. И такъ то выробилося нинѣшне сподѣвано автономичне правительство въ централистичне, а рôзниться ôдъ давнѣйшого централистичного лише тымъ, що свою централистичну роботу выконує при помочи автономичної бôльшости рады державної.“

„Друга точка програмова правительства — говоривъ дальше пос. д-ръ Ґреґръ, — звучить въ тронової рѣчи: „О духовѣ и матеріяльній интересы всѣхъ народôвъ державы зъ рôвною опѣкою дбати — то буде безнастаннымъ стараньемъ мого правительства.“ Въ часѣ коли принципъ національностей стався найдужшимъ моторомъ житя народного, удержанье своєи національности єсть певно першимъ и найвышимъ духовымъ интересомъ для народу, котрый чуєся загроженымъ въ своѣмъ національнôмъ истнованю. Въ такôмъ станѣ находиться ческій народъ, вбитый клиномъ въ аґресивне ґерманьство, высунена станція славяньского свѣта. Ческій народъ мусѣвъ ôдъ столѣть, ба можна сказати ôдъ тысячьлѣтя вести тяжку боротьбу о своє національне истнованье. Тая боротьба и нинѣ не скôнчилась, ще завзятѣйшою сталася нѣжь перше, бо противній намъ партіи выписали на своѣмъ стягу: знищити ческій народъ! Попередній правительства були на службѣ тыхъ партій и германизація ческого народу була найлюбѣйшою думкою абсолютныхъ и централистичныхъ правительствъ. А коли прийшло нинѣшне правительство и зъ степенѣвъ трону торжественно обѣцяло: зъ рôвною опѣкою дбати о духовѣ интересы всѣхъ народôвъ, — то ческій народъ надѣявся, що прецѣнь разъ прийшло правительство, що має вырозумѣнье для національныхъ правъ народôвъ. Ôдъ него мы мали право вымагати, щобы сповнило цѣсарске слово и конець положило неморальному и обурюючому системови германизаційному. Сталось инакше. Гр. Таффе вправдѣ не вступивъ на давну брутальну дорогу германизаціи, але вступивъ на ще небезпечнѣйшу, на дорогу повзучого, потайного хроничного отроюваня. Сотками дрôбныхъ невидимыхъ каналикôвъ вливаєся нинѣ за управы гр. Таффого германизаційну отрую въ ческій народъ. Натворено безъ числа розпоряджень а всѣ змагають до того: зробити нѣмецкій языкъ упривилеєваным въ чисто ческихъ повѣтахъ, а языкъ бôльшости пригнути на становище пôдрядне. Нѣмецкій испыты въ ческихъ высшихъ школахъ все ще истнують противъ закона. При зелѣзницяхъ державныхъ нѣмецку мову ставлять высше. При войску тыхъ официрôвъ, що уживають матѣрної мовы, уважають за якихсь злочинцѣвъ. Кождый рекомендованый листъ зъ нѣмецкимъ стемплемъ, кожда митова марка лише зъ нѣмецкою написею — єсть доказомъ на то, що я кажу. Въ ческихъ повѣтахъ назначують урядникôвъ, що не знають мовы населеня; я въ тôмъ бачу грубе оскорбленье языкового рôвноуправленя. Все то може не богато-значущій рѣчи, але яко сума дають доказъ, що и нинѣшне правительство має на оцѣ нѣмецкій языкъ, безъ титулу „языка державного“, але тымъ интензивнѣйше закоренити въ Чехіи. Коли-бъ министерство гр. Таффого було зрозумѣло свою задачу яко правительство чисто австрійске и було переняте тою незбитою правдою, що удержанье и скрѣпленье державы зависить ôдъ удержаня и скрѣпленя славяньскихъ народностей, — то оно було-бы вже давно сотворило справедливый законъ екзекутивный до артикулу XIX-го, було-бъ сотворило законъ о народностяхъ, котрый бы бувъ усунувъ вѣчну боязнь народôвъ державы о своє истнованье, а бувъ вповѣвъ въ нихъ пересвѣдченье, що тôлько австрійска держава єсть охороною и приютомъ для ихъ народного истнованя. Оно булобы тымъ то сотворило, чого мимо всѣхъ промовъ и заявлень льояльности все ще австрійскôй державѣ хибує. — австрійскій патріотизмъ! *(Дуже добре! на правици.)* Такъ по девяти лѣтахъ министерства Таффого стоимо дотычно убезпеченя нашои народности на тôй самôй точцѣ, що передъ девяти лѣтами. Коли-бъ нинѣ министерство се упокоилось, народы державы не плакали-бъ иншими слезами, якъ лише слезами за страченый часъ и страченій жертвы! *(Веселôсть на лъвици.)*

Коли тронова рѣчь — говоривъ дальше д-ръ Ґреґръ, — торжественно обѣцяла берегти духовыхъ интересôвъ народôвъ державы, то годѣ черезъ то розумѣти тôлько одну національнôсть. Єсть богато иншихъ духовыхъ интересôвъ а надовсе горожаньска свобода. А се правительство не хоронить тои свободы, забезпеченои законами основны ми. Нема анѣ одного права, котрого бы оно не обôйшло и не нарушило! *(Браво зъ лъвицъ.)* То показує свобода печати пôдъ министромъ справедливости Пражакомъ. Праса пôдвержена самоволи прокуратора, урядника полиціи *(голосній одобреня)*, вузкоглядности одного, пôдрядного урядника! И за що то нинѣ часопись не конфискують! Не скажи, що нема вже въ цѣлôмъ свѣтѣ лучшого министерства, якъ гр. Таффого, або що не було геніяльнѣйшого министра, якъ д-ръ Ґавчь, уже єсть причина до конфискаты! *(Незвычайна веселôсть.)* Кождый урядникъ, кождый агентъ полиційный єсть для часописи особою нетыкальною. Часопись конфискують за доказану и всѣмъ знану правду. Такъ у Празѣ сконфисковано одну часопись, котра донесла, що два молоденькій шляхтичѣ, концептовій практиканты по двохъ мѣсяцяхъ службы дôстали по 500 зр. адъютумъ, а поминено передъ ними 37 такихъ же практикантôвъ, що вже по два роки служили; очевидно тіи 37 не були шляхтичами! При обєктивнôмъ поступованю прасовôмъ выдає судъ стôлько выроκôвъ за головну зраду, оскорбу маєстату и иншій великій злочиньства, що можна бъ думати: горожане сеи державы суть огидною бандою злочинцѣвъ! *(Грôмка веселôсть.)* То значить публичнôй порузѣ ôддати принципъ „Iustitia fundamentum regnorum!“ Бесѣдникъ наводить дальше много фактôвъ, за що то конфискують газеты, и заявляє, що ôнъ той списъ зложить до архиву народного музея, щобы будущій историкъ звивъ зъ него вѣнець лавровый для министра справедливости. *(Велика веселôсть.)* Правда, що обєктивне поступованье сотворило правительство централистичне, але нѣяке правительство стôлько не конфискувало, що нинѣшне. „Narodni Listy“ за попередныхъ правительствъ черезъ кôльканацять лѣтъ сконфисковано всего 150 разôвъ, а за сего правительства 311 разôвъ! При конфискатахъ не рѣшає справедливôсть, але воля министра, юстиція кабинетова, а така юстиція все єсть признакомъ безправного деспотичного правительства! *(Загальній одобреня.)* Такъ само дѣєся и зъ правомъ товариствъ и зборôвъ. Бесѣдникъ наводить богато заборонъ зборôвъ по Ґавчовôмъ розпорядженю зносячôмъ школы ческій, и мѣжь иншимъ наводить, що старосты заборонювали зборы длятого, бо, казали, на зборахъ буде згадуване имя „Ґавчь“, а одинъ староста заборонивъ зборы, на котрыхъ мала розбиратись тема „Парляментаризмъ въ Австріи“, длятого, бо „тема тая вже досыть основно пояснена въ газетахъ!“ *(Гучна веселôсть.)* А що вже казати о заборонѣ вѣденьского банкету въ честь еп. Стросмаєра! Въ тôмъ самôмъ часѣ, коли смерть цѣсаря Вильгельма, побѣдника пôдъ Садовою, святковано въ Австріи въ такій способôбъ, якъ въ иншихъ державахъ ледви було-бъ можливо; коли австрійскій часописи явилися зъ чорными обвôдками; коли депутаціи австрійскихъ паломникôвъ вандрували до Берлина; — въ тôмъ самôмъ часѣ задекретувала полиція, що не смѣє бути банкету въ честь еп. Стросмаєра, котрого заслугою єсть, що ворохобня въ 1848 р. могла бути здавлена хорватскими региментами! *(Брава на правици.)* Знане выреченье „Вдячнôсть дому Габсбургôвъ“ має ще й нинѣ свою вагу *(Зворушенье.)*, а славяньскій народы державы тую вдячнôсть затямлять собѣ. *(Браво на правици.)* Але при тôмъ сумно, якъ глубоко уже и ся половина державы упала пôдъ тиранією мадярского племени! *(Гучній одобреня зъ правицъ.)* Дальше бесѣдникъ вычисляє забороны зборôвъ роботникôвъ — nulla dies sine linea. Такими полиційными заборонами правительство не скрѣпить довѣрія до себе. Нинѣшне правитеьство єсть ворогомъ всякого поступу. Оно вынайшло и все вынаходить всякій вынимковій законы и помалу дôйде до того, що всѣ станы знайдуться пôдъ вынимковыми законами, а свобода конституційна буде лишь на папери. Австрія не єсть державою вôльною, она не єсть такожь державою абсолютною, — Австрія єсть чимсь єще богато гôршимъ: єсть державою министерско-бюрократичної самоволѣ пôдъ плащикомъ конституційного устрою! *(Гучній одобреня.)* А прецѣнь въ тронової рѣчи було сказано: „Австрія буде прибѣжищемъ для права своихъ народôвъ и краєвъ, вѣчнымъ приютомъ права и правдивои свободы...“

А що-до финансовои господарки министерства — говоривъ дальше д ръ Ґреґръ, — то станъ державы за правительства гр. Таффого значно погôршився. Доходы ôдъ 1879 р значно пôднеслися, бо о 130 міліонôвъ, а довгъ державный все таки зрôсъ о 523 міліонôвъ! Такъ министерство Таффого вывязалося зъ своѣи обѣцянки: не робити довгôвъ! О добробытѣ въ промыслѣ ôдъ давна вже нема мовы; найпильнѣйшій ремѣсникъ бореся зъ недостаткомъ и нуждою. Нѣмеччина пôдвысшила мыто на наше збôже, а обѣцяну полекшу въ цѣнахъ зелѣзничихъ сповнило правительство очевидно — продовженьемъ привелею Пôвнôчнои зелѣзницѣ. *(Браво на правици.)* Станъ цѣлои державы за сего правительства стався богато гôршимъ. Се доказує сумный образъ загального упадку селяньства, зрôстъ довгôвъ ипотечныхъ и екзекуцій, емиграція до Америки. Сила державы — то сила ея горожанъ а та за сего правительства пôдъупала. Держава упорається, коли министеръ скарбу не буде вже мати що взяти зъ кишень горожанъ а блискучій образъ финансôвъ, якій передъ нами розстеливъ тутъ п. Дунаєвскій, — то тôлько блискучій обманъ (Trugbild), то „фата морґана“, за котрою укрыта нужда населеня! *(Такъ єсть!)*

То — говоривъ дальше д-ръ Ґреґръ — результаты 9-лѣтнои управы гр. Таффого! Угнетенье державно-правныхъ пересвѣдчень, народу, ослабленье горожаньскихъ свобôдъ, пôдвысшенье тягарôвъ податковыхъ, упадокъ добробыту! То успѣхи 9-лѣтнои ческои службы сему правительству. И можна-жь дивуватися, що ческій народъ утративъ довѣріє до него и що разъ бôльшій круги вступають въ опозицію? Менѣ все бренять въ усѣ слова нѣмецкого канцлера, якій ôнъ сказавъ недавно: „Коли мы, Нѣмеччина, хочемо вести войну зъ повнымъ проявомъ нашои силы національнои, то мусить се бути война ведена зъ ентузіязмомъ, бо тôлько тогдѣ може сила народна вповнѣ проявитися“. И я собѣ гадаю: „Боже милый! А коли-бъ такъ Австрія була замотана у войну — а досыть єсть такихъ загорѣльцѣвъ, що пхають Австрію до войны, — зъ-ôдки возьмесь той ентузіязмъ народу, коли бôльшôсть въ державѣ не може добачити нѣчо иншого, якъ ворожу силу и угнетника національныхъ змагань? *(Оплески на правици.)* На се пытанье нехай ôдповѣсть министеръ войны, але що рѣчи до того дôйшли, за то найвысшій полководець *(цъсарь)* нехай подякуе тымъ, що убили одушевленье для права и здвигаючійся натріотизмъ.

Моя партія — кôнчивъ д ръ Ґреґръ — — за слаба звалити нинѣшне правительство, хочь мы бы бажали панôвъ изъ лавы министерскои побачити на иншôй лавѣ. *(Грôмка веселôсть.)* Противъ его програмы, якъ она була высказана 1879 р. въ троновôй рѣчи, мы не робимо опозиціи, мы прихильники тои програмы и зъ гр. Таффомъ держали ôдъ 1879 р. Але мы мусимо бути рѣшучими противниками програмы гр. Таффого зъ року 1888-го — и длятого будемо голосувати противъ буджету!

Пос. Францъ Веберъ (старо-Чехъ) Моравіи, „за“ буджетомъ. Ôнъ звернувся до знаныхъ розпоряджень школьныхъ министра просвѣты и зъ дотепомъ розказавъ, що таборъ въ Брановицяхъ длятого лише розвязано, що тамъ вымовлено имя „Ґавчь“, а се заборонено нинѣ такъ само, якъ колись жидамъ вымовляти имя „Єгова“. Бесѣдникъ сконстатувавъ, що Чехи по розпорядженяхъ готовилися зъ страшными интерпеляціями въ радѣ державнôй, але при голубячôй ихъ природѣ рѣчь скôнчилась майже на нѣчôмъ, и нинѣ не дбає вже нѣхто о ôдповѣдь на интерпеляцію, поставлену до министра просвѣты на початку сесіи. Мимо того посолъ надѣєся, що ческій народъ не спочине доти, доки школы середнѣ на Моравѣ не будуть такъ устроєнѣ, якъ сего честь и достоиньство народу вымагає. Чехамъ бувъ-бы милѣйшій отвертый ворогъ, якъ непевный другъ, якимъ єсть нинѣшный кабинетъ. Caeterum censeo, — кôнчить бесѣдникъ, — Gautschiadam esse delendam!

Пос. д-ръ Менґеръ (Нѣмець зъ лѣвицѣ) думає, що Австрія, сполучена тѣснымъ союзомъ зъ Нѣмеччиною, повинна до свого нѣмецкого историчного характеру примѣнити и внутрѣшну политику, т. є. повинна ширити германизацію. Зъ нового податку горѣвчаного не надѣєсь ôнъ великихъ доходôвъ для скарбу державного. Министерство финансôвъ прелиминуе сей дохôдъ въ обохъ половинахъ державы на 40 до 50 міліонôвъ зр, але даючи значній облекшеня котелковымъ продуцентамъ горѣвки, спонукає тымъ самымъ, що сей способ продукціи зъ часомъ дуже умножиться. Нинѣ числимо такихъ продуцентôвъ 6.000, за рôкъ се число зросте и до 10.000. Вкôнци звертає бесѣдникъ увагу на то, що для переведеня нового закону горѣвчаного министерство ужило пресіи „зъ горы“. Такій конституціоналізмъ єсть чисто илюзоричнымъ!

Пос. Пшайденъ (клирикалъ) „за“ буджетомъ. Ôнъ розводився о конечности бôльшого вплыву церкви на школу и радивъ правительству заострити цензуру, бо часописи обôйшлися зъ внесеньемъ Лихтенштайна дуже немилосердно.

Пос. д-ръ Маґъ (Нѣмець зъ лѣвицѣ) боиться славяньщеня Австріи, бо черезъ то держава готова розминутись зъ традиційною своєю мисією. Ôнъ винуе кабинетъ гр. Таффого о то, що Нѣмцѣ ческій выступили зъ сойму ческого; дорѣкає министрови Пражакови за введенье языка словеньского въ книгахъ грунтовыхъ; каже, що въ Тридентѣ не вôльно вже капелямъ войсковымъ публично грати; що въ Горицяхъ розведено агитацію за славяньскою литургією, а въ загалѣ появилось навѣть внесенье въ соймѣ, щобы министерство завело въ школахъ обовязкову науку россійского языка. Все то готово довести Австрію до погубы.

На тôмъ скôнчилося III. засѣданье, на котрôмъ головну, незвычайну увагу звернула на себе бесѣда тôлько одного д-ра Ґреґра. Мы подали ея въ основнѣйшôмъ вытягу, разъ длятого, що читателѣ нашій будуть мати найлучшу нагоду добре вырозумѣти програму молодо-Чехôвъ, а по друге, богато рѣчей зъ бесѣды д ра Ґреґра можна живцемъ приложити до насъ, галицкихъ Русинôвъ.

Аграрній розрухи въ Румунії.

Нашій здогады оправдались. До сеи поры не повелось румуньскому правительству здавити въ зародѣ розрухи селяньскій, мимо того, що всюды уживано оружія и що жертвы множаться. Пôсля найновѣйшихъ донесень, селяне въ Фербеничи ставили такъ завзятый опôръ, що войско мусѣло стрѣляти, при чѣмъ кôлькохъ селянъ убито. Министерство боячись щобъ розрухи не узагальнились, згромадило въ Букарештѣ бôльшій силы войсковій, зъ котрыхъ одна часть буде выслана до зворушеныхъ селъ, друга послужить за оборонный валъ для самого Букарешту, куды схоронилось богато дѣдичѣвъ и державцѣвъ. Народъ домагаєсь повсюды то нового подѣлу земель, то знесеня аграрныхъ контрактôвъ. Повѣты яломицкій и ильфовскій цѣлій збунтованій. Селяне ударяють на дворы и рабують. Пôсля другихъ вѣстей готово прийти до розрухôвъ въ цѣлôмъ королѣвствѣ. Въ многихъ мѣсцяхъ перервано телеграфы и правительство довѣдуєсь о розрухахъ доперва зъ устъ збѣгшихъ до Букарешту дѣдичѣвъ. Часопись „Romanie Libera“ пише: „Причиною розрухôвъ єсть несовѣстнôсть администрацій громадскихъ, котрій дуже жорстоко обходилися зъ селянами. Дѣдичѣ и державцѣ не додержували контрактôвъ заключеныхъ зъ хлопами. Тымъ оправдуються факты, що селяне въ многихъ мѣсцевостяхъ поубивали вôйтôвъ (примарѣвъ) и писарѣвъ громадскихъ (нотарѣвъ), радій-бъ кинутись и на панôвъ, а нищать шинхлѣрѣ и будынки двôрскій. Пôсля сеи часописи мавъ пôдъущувати селянъ до того министеръ справъ внутрѣшныхъ въ кабинетѣ Браціяна, Раду Мигай. Ôнъ велѣвъ емисарамъ своимъ голосити межи народомъ, що кабинетъ Браціяна уступає, а новый кабинетъ внесе проєктъ до закона, котрымъ селянамъ зновъ ôдберуть значну частину земель. До незадоволеня селянъ причинився не мало и неурожай торôчный, а помôчь державна пропадала въ рукахъ шахраєвъ.“

Якъ видко зô всего, Румунія, котрои образъ господарки дався вже почути и на Буковинѣ, готова пережити памятный въ нашôй Галичинѣ рôкъ 1846. При тôмъ замѣтна и та обставина, що рôвночасно зъ розрухами въ Румуніи появились въ россійскихъ часописяхъ сильній напады на правительство румуньске. Часописи тій надѣються, що заворушеня селяньскій перенесуться небавомъ и на сусѣдну Болгарію, а може и на другій краѣ балканьскій, не выключаючи навѣть Босны и Герцеговины. Въ „Москов. Вѣдомостяхъ“ читаємо вже жалѣ на нужду, голодъ и высокій податка въ тыхъ земляхъ...

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державнои.] На вчерашнôмъ засѣданю палаты послôвъ велася дальше дебата надъ буджетомъ. Промовлявъ пос. Шуклье яко ген. бесѣдникъ правицѣ. Ôнъ полемизувавъ зъ Пленеромъ а ôдтакъ выступивъ дуже остро противъ министра просвѣты д ра Гавча и зазначивъ, що Славяне були и суть завсѣгды вѣрными державѣ. Гогенвартъ выступивъ такожь противъ Пленера и збивавъ его закиды, будьто-бы ôнъ (Гогенвартъ) яко президентъ найвысшои палаты обрахунковои не вѣвъ ôдповѣднои контролѣ. Пленеръ ôдповѣдавъ въ такій самъ острый способ. По промовѣ референта Матуша приступлено до спеціяльнои дебаты.

При титулѣ „Рада державна“ жалувався пос. Барайтеръ на то, що президентъ палаты жадає, щобы якъ найкоротше говорено; парляментъ єсть же теперь ще однымъ мѣсцемъ, де можна сказати якесь свобôдне слово. Треба радше жалувати того, що въ комисіяхъ марнуєся такъ богато дорогого часу. Дальше казавъ бесѣдникъ, що рада державна повинна бути по кождôй сесіи рôчнôй закрывана а не ôдрочувана, бо ôдрочуванье надъуживаєся до нарушуваня ненарушимости посольскои.—Пос. Тиркъ жалувався на то, що при выборѣ до комисій не увзгляднено его партіи (антисемитскои). Кавницъ (молодо-Чехъ) жадавъ зменшеня числа послôвъ и ухвалюваня буджету на два роки такъ, якъ въ Нѣмеччинѣ. Кронаветтеръ критикувавъ будову нового парлямену и казавъ, що муры его вже обсыпуються а библіотека єсть помѣщена въ льокаляхъ подôбныхъ до пивниць. Гр. Таффе ôдповѣдавъ Барайтерови на его выводы о закрываню рады державнои и сказавъ, що ôнъ вже давно о тôмъ думавъ, але ôдступивъ ôдъ тои гадки, бо выбирати що-року новѣ комисіи занимало-бы богато часу. Справоздатель Межникъ выступивъ противъ жаданя Кавница и сказавъ, що проєктъ, щобы буджетъ ухвалювати на два роки, єсть бисмаркôвскимъ, на котрый и Нѣмцѣ не хотять пристати. Гр. Ляжанскій (молодо-Чехъ) высказавъ бажанье, щобы и на градчиньскôй палатѣ королевскôй повѣвала разъ чорно-жовта хоругвь на знакъ, що король єсть дома. На послѣдокъ принято титулъ „Рада державна“ и закрыто засѣданье. — Чи при титулѣ „Найвысшій двôръ“ промовлявъ пос. Ляжанскій, нема ще доси вѣсти; звѣстно лишь, що до послѣднои хвилѣ передъ спеціяльною дебатою не удалося его товаришамъ ôдклонити его ôдъ того а навѣть и заходы президента Смольки були безъуспѣшній.

Въ комисіи для ненарушимости посольскои ухвалено не дозволити выточити слѣдство судово-карне противъ пос. Ромашкана.

„Budap. Corr.“ доносить, що конференція спôльныхъ министрôвъ, на котрыхъ маються остаточно установити предложеня, котрі ôдтакъ мають бути внесенѣ въ спôльныхъ делегаціяхъ, будуть скликанѣ на день 30 цвѣтня.

Въ справѣ пенсій для вдôвъ и сирôтъ по урядникахъ предложивъ побиратель податковъ въ Дальмаціи, Сильвестеръ Матуловичь, новый проєктъ, котрый товариство урядникôвъ у Вѣдни приняло, ôдкидаючи свôй власный проєктъ. Урядова дальматинська газета „Smotra Dalmatinska“ доносить, що и правительство прійме сей проєктъ. Пôсля сего проєкту побирали-бы вдовицѣ по урядникахъ, бездѣтній або зъ одною дитиною слѣдуючѣ пенсіи: въ одинацятôй клясѣ 360 зр., въ десятôй 450, въ девятôй 550, въ осьмôй 650, въ семôй 700, въ шестôй 800, въ пятôй 900, въ четвертôй 1000, въ третôй 1100, въ другôй 1600, а въ першôй 1800 зр. Наколи вдовиця має бôльше якъ одну дитину, то дôстає безъ взгляду на число дѣтей, въ одинацятôй клясѣ 25% подвысшеня, а въ высшихъ клясахъ ажь до третои 20% пôдвысшеня. Сироты безъ родичѣвъ одержують запомогу найнизшу 150 зр., а найвысшу 400 зр. — Вдовицѣ по слугахъ урядовыхъ, бездѣтній або зъ одною дитиною дôстануть половину платнѣ помершого чоловѣка, а вдовицѣ зъ двома або и бôльше дѣтьми 20% додатку.

———

До берлиньскои „Nat. Ztg.“ доносять зъ Россіи, що минувшои суботы розпущено въ Царствѣ польскôмъ всѣ резервы другого покликаня стоячихъ тамъ залогою корпусôвъ до дому. Въ Варшавѣ розпущено резервистôвъ ще въ четверъ. Причиною сего розпущеня має бути то, що дуже трудно о выживленье войска и що такъ люде якъ конѣ дуже знидѣли. Въ политичныхъ кругахъ берлиньскихъ приняли

сю вѣсть дуже скептично, хочь зъ другои стороны допускають можливость такого розпорядженя, бо въ россійскомъ войску пограничномъ маѣ фактично панувати велика нужда. — „Нов. Время“ доносить, що министерство войны завѣзвало дотычнѣ власти, щобы они по можности старалися о то, щобы институціи державнѣ и комунальнѣ якъ и приватнѣ особы зарезервували для низшихъ чиновъ войсковыхъ ихъ посады, наколи они будуть покликанѣ до вправъ. То не зробить для нихъ нѣякои рѣзницѣ, бо вправы будуть и такъ лишь коротко тревати.

Въ станѣ здоровля нѣмецкого цѣсаря настало рѣшуче погоршенье а зъ всѣхъ вѣстей, котрѣ хочь и якъ дуже скупо и зъ великою резервою достаются до прилюднои вѣдомости, выходить, що житье цѣсаря почислене вже мабуть лишь на днѣ. Ще передвчера збольшилась була вечеромъ горячка а въ ночи наступило такъ значне погоршенье, що заразъ по кликано до недужого д-ра Ляйдена. Вчера вдбулося консиліюмъ, але результатъ его ще не звѣстный. Кажуть, що на горлѣ и на грудехъ появились якѣсь опухлины. Вѣсть, котру подавъ „Börs. Cour “, що цѣсареви маютъ вложити нову канулю, котра сягала-бы ажь до одного зъ обохъ долѣшныхъ галузей дыхавки, маѣ бути неправдива. Пбсля вѣстей наспѣвшихъ нинѣ въ ночи маѣ бути станъ недужого дуже грозный, хочь въ ночи горячка трохи ослабла и вддыхъ ставъ лекшій. Цѣсарь може живитися лишь молокомъ и яйцями и зъ губъ вытѣкаѣ ему сукровиця. Мекенси побоюѣсь зараженя крови въ наслѣдокъ выплыву сукровицѣ. Нинѣшнѣ вѣсти ранѣшнѣ представляють станъ цѣсаря въ грозднѣйшомъ ще свѣтлѣ. Въ ночи погоршився станъ недужого дуже значно, легки суть заатакованѣ а вддыхъ стаѣ чимъ разъ труднѣйшій. Кажуть навѣть, що мало вже наступити зараженье крови.

Перше выступленье Булянжера въ парляментѣ мабуть ему не повелося. Вчера явився вонъ першій разъ въ палатѣ. Засѣданье розпочалося о 2 год. по полудни. На галеріяхъ було повно людей, бо сподѣвалися якихсь надзвычайныхъ приключень. Заразъ на початку засѣданя промовивъ президентъ министровъ Фльоке до палаты и сказавъ: Обставины вправдѣ неконче небезпечнѣ, але всежь таки того рода, що правительство мусить порозумѣтися зъ палатою. Кабинетъ не хоче бути министерствомъ лишь одинъ тыждень и длятого хоче знати, чи маѣ довѣріе палаты и чи за нимъ стоить ей большость. Правительство иде зъ лѣвицею. Мы готовѣ до реформъ, але хочемо знати, чи маѣмо большость палаты за собою. Домагаѣмось того, щобъ мы могли выступати противъ тыхъ, що воюють подъ прапоромъ монархіи або поддають народови гадку плебисциту. Посолъ Андріе порушивъ справу ревизіи конституціи. Фльоке вдповѣвъ на то, що само правительство стремить до того, але палата повинна трохи почекати, щобы вдтакъ не показалося, що ревизія есть лишь сѣтею монархистовъ на републику. Край не хоче анѣ монархіи, анѣ анархіи або диктатуры. Пос. Жимель поставивъ внесенье, щобы правительству заявити вотумъ довѣрія и высказати переконанье, що его енергія заставить поважати институціи републиканьскѣ, скоро лишь оно буде вести политику реформъ поступовыхъ и свободы. Надъ внесеньемъ симъ вдбулося голосованье и палата приняла его 379 голосами противъ 117. Теперь явився въ палатѣ Булянже въ супроводѣ своихъ прихильниковъ Ляґерра, Лериса и Деруледа и занявъ майже непостереженый мѣсце на скрайнѣй лѣвици. Опбля поставивъ пос. Викерсгаймеръ внесенье, щобы вдрочити палату ажь до суботы, а того дня выбрати комисію для ревизіи конституціи. Палата приняла и се внесенье и постановила оголосити плякатами обѣ промовы Фльокета. Булянжистовъ выключено зъ скрайнои лѣвицѣ. Коли Булянже вертавъ зъ засѣданя палаты послбвъ, зробила ему товпа людей на улици грбмку демонстрацію и кричала такъ довго передъ его помешканьемъ въ готелю „du Louvre“, доки вонъ ажь не показався на бальконѣ.

НОВИНКИ.

— **Беззворотнѣ пбдпомоги** на регуляцію рѣкъ признавъ выдѣлъ краевый: выдѣлови повѣтовому въ Жидачевѣ на регуляцію Свѣчи 300 зр., пбдъ условіемъ, що и правительство причиниться такою самою пбдпомогою; на регуляцію Дунайця въ Домбровѣ 690 зр., въ Рожновѣ 1000 зр., и пбдъ Весоловомъ 185 зр.; на регуляцію Попраду пбдъ Старымъ Санчомъ 325 зр. и Рабы въ пов. бохеньскомъ 274 зр. Кромѣ того порѣшивъ выдѣлъ краевый пбсля ухвалы сойму краевого причинитися даткомъ 2000 зр. до будовы каналу хорелѣвского въ пов. мѣлецкомъ, если министерство рольництва признасть на сю цѣль таку саму субвенцію зъ державнои дотаціи меліораційнои. До фонду краевого на рбкъ 1889 рѣшивъ выдѣлъ краевый вставити слѣдуючѣ пбдпомоги на льокальну регуляцію рѣкъ: Сяну пбдъ Кривчею въ пов. перемыскомъ 629 зр. и Дунайця въ повѣтахъ тарновскомъ, новосандецкомъ, бжескомъ и новотаргскомъ въ загальнбй сумѣ 7081 зр. На всѣ тѣ регуляціи признало або приобѣцяло намѣстництво пбдпомогу зъ державныхъ фондовъ въ высотѣ $^1/_3$ коштовъ и порѣшило покрыти всѣ кошты заряду. Властителеви села Домбровки морскои въ новѣтѣ бжескомъ, Генр. Третякови удѣливъ выдѣлъ краевый 500 зр. беззворотнои пбдпомоги за-для стратъ, якѣ понѣсъ пбдчасъ сегорѣчнои повени; ледовѣ крыги розбили ему мурована стайню, забрали 41 штукъ худобы и велику часть збожа та наши.

— **Огнѣ.** Въ Островѣ, пов. камѣнецкого, згорѣвъ дбмъ зъ торговлею Мотіа Парнаса и 6 селяньскихъ хатъ; страта 3.810 зр. — Въ Свѣржу, пов. перемыского, погорѣло 5 господарѣвъ, коихъ неубезпечена страта выносить 3.015 зр. — Въ Волчковѣ, пов. станиславского, згорѣло 13 господарѣвъ; страта 5.444 зр. — У всѣхъ тыхъ случаяхъ неосторожность сталась причиною огню.

— **Злочиньства.** Въ Купновичахъ старыхъ, пов. рудецкого, закрався якійсь злочинець до стайнѣ корчмара Янкля Горна и пробивъ ножемъ двѣ коровы и три бвцѣ. Покалѣчена худоба, кромѣ однои коровы, выгибла. — Въ Мацошинѣ, пов. жовквского, селянка Олена Гиблякъ, посваривши зъ своимъ чоловѣкомъ Онуфромъ, побила его такъ сильно праникомъ по головѣ, що невдовзѣ померъ. Олену увязнили. — Въ Бычковцяхъ, пов чортковского, 14-лѣтный слуга, Иванъ Штогринъ, пбдпаливъ хату свого господаря, а опбля повѣсився въ садѣ. Попри пбдпалену хату згорѣло еще три оббйстя селяньскѣ.

— **Зъ Сокальского пишуть намъ:** Сими днями привѣзъ вбйтъ зъ Угринова, пограничного села, до староства въ Сокали цѣлкомъ узброеного дезертира, россійского козака зъ конемъ. Козакъ утѣкъ зъ поблизького закордонного села, Долгобычева, где стоить ихъ цѣлый полкъ. Дезертеръ зложивъ въ старостзѣ шаблю, револьверъ и бддавъ свого власного хорошого коня. Се не першій случай; такѣ дезерціи приключаються скрбзь вздовжь россійскои границѣ и свѣдчать явно, якій гараздъ мають люде въ россійскомъ войску.

— **Запомоги для вдовъ и сирбтъ по священикахъ** за рбкъ 1887 изъ фонда вдовично-сирбтского аепархіи львбвскои (по 54 зр. на особу) розбшлються въ сихъ дняхъ по урядахъ деканальныхъ, де интересованѣ можуть ихъ одержати.

— **Бдчитъ** п. Матѣя Вшелячиньского, о торфѣ въ околици Львова, бдбудеся дня 22. н. ст. цвѣтня о год. 4-тбй зъ полудня.

— **Неофитъ.** Симеонъ Бухбиндеръ, жидъ, родомъ зъ Выжницѣ, перейшовъ дня 11 марта с. р. на гр.-кат. вѣроисповѣданье въ Торговици, пов. городеньского, де его охрещено и дано имя Володимира.

— **Новѣ галицкѣ графы.** Послы и цѣсарскѣ шамбеляны, Николай и Володиславъ Воляньскѣ, одержали бдъ цѣсаря титулъ „графовъ“.

— **На будову касарень** удѣлило въ сѣмъ роцѣ австрійске заведенье кредитове земске (Bodencreditanstalt) у Вѣдни позички громадамъ: мѣста Тернополя 470.000 зр., Золочева 200.000 зр. и Стрыя 100.000 зр. Кромѣ того ведуться переговоры о позички ще кблькохъ мѣстъ. Зъ сеи обставины заключають на миръ, тому що институція не побоялася такѣ великѣ капиталы мѣстити въ Галичинѣ.

— **Гбнчій листъ**, выданый передъ кблькома роками на кардинала Ледоховского, бдкликало пруске правительство на основѣ амнестіи выданои недавно цѣсаремъ Фридрихомъ III.

— **Малоруске представленье театральне въ Парижи.** „Новости“ доносять, що дня 27 марта на однбй зъ парискихъ сценъ дали россійскѣ студенты, проживаючѣ въ Парижи, представленье театральне въ дохбдъ россійскои библіотеки, основаної И. Тургеневомъ. Выставили комедію Гоголя „Женитьба“ и водевиль Старицкого „Якъ ковбаса та чарка...“ Гра аматорбвъ-студентбвъ выпала дуже добре, а помѣжь численною публикою було можна побачити богато Французбвъ.

— **Дотацію краковскои Академіи наукъ** зъ фондбвъ правительственныхъ имовѣрно побблшать зъ 12.000 зр. на 16.000 зр. рбчно. Переговоры въ тбй справѣ ведуться.

— **Завѣдуюча рада пбвночнои зелѣзницѣ** ухвалила дивиденду за минувшій рбкъ въ высотѣ 121 зр. 25 кр.

— **Зъ Щирця пишуть намъ:** Въ послѣдныхъ дняхъ пращали мы нашого сотрудника, о. Михаила Яцишина, котрый переносився на парохію до Воронова, пов. городецкого. Черезъ чотири роки, котрѣ перевѣвъ мѣжь нами, зумѣвъ о. Яцишинъ зъѣднати для себе любовь и признанье у всѣхъ верствъ суспбльности. Не шукавъ вонъ розголосу въ своѣй дѣятельности, але щиро зъ пожертвованьемъ трудився для народу. Народови служивъ о. Яцишинъ не лише яко священикъ, але будучи черезъ кблька лѣтъ секретаремъ громадскимъ въ Островѣ змбгъ усунути непорядки, якѣ давнѣйше були въ тбмъ селѣ. Тому то въ минувшу суботу удалися тамошнѣ раднѣ громадскѣ пбдъ проводомъ вбйта Петра Книша до помешканя свого добродѣя и тамъ щиро подякували за его заходы коло добра. На другій день, въ недѣлю, испращався о. Яцишинъ въ церквѣ зъ мешканцями Щирця, Острова и Сердицѣ и много щиро розплакались за своимъ вдъѣзджаючимъ добродѣемъ. По службѣ Божбй пбйшла старшина церковна пбдъ проводомъ Ивана Мокрого до помешканя о. сотрудника и тамъ подяковали за труды около добра церкви и вѣрныхъ. Пбдчасъ сего пращаня роздались выстрѣлы зъ моздѣрбвъ а хоръ пбдъ управою Мих. Хомина вдспѣвавъ гарнѣ пѣсни и „Многая лѣта.“ Въ понедѣлокъ пращала школа щирецка свого ревного катихита. Учителѣ и ученики зобрались въ хорошо прибранбй комнатѣ и тамъ высказавъ пращальне слово управитель школы п. Ник. Савицкій вдъ учителѣвъ, а одинъ ученикъ IV клясы вдъ молодежи шкбльнои. Того дня вечеромъ пращала интелигенція щирецка бенкетомъ въ сали Касина, котрого бувъ членомъ и секретаремъ. На другій день, вб второкъ 17 н. ст. цвѣтня зобралися интелигенція и кблькасотъ мешканцѣвъ Щирця и Острова на перестанку зелѣзничбмъ, щобы ще разъ побачити свого приятеля и добродѣя. Выстрѣлы зъ моздѣрбвъ, сиѣвъ „Многая лѣта“ и щирѣ оклики пращаня проводили о. Мих. Яцищина вдъѣзджаючого зъ помѣжь насъ. *К. М.*

— **Мадяризація Славянъ угорскихъ.** Въ Пештѣ державъ публичну промову епископъ кальвиньскій Кароль Шашъ, Мадяръ, въ котрбй проповѣдувавъ противъ неморальности племени Арпада, черезъ що оно и выгибаѣ. Тому то для будучности Угорщины есть великои ваги справа пбдновлюваня крови мадярскои Славянами угорскими. Коли Словаки и иншѣ Славяне перестануть мадяризуватись и процесъ ренегатства вздержиться, то племя мадярске може загинути въ здоровѣйшихъ елементахъ, бблше моральныхъ. Справдѣ не веселый се образъ для Мадярбвъ! Мадяризація и гнетъ моральный на Славянъ спонукують ихъ до выходу зъ краю. Громады Словакбвъ идуть до Америки мимо заказовъ урядовыхъ, жандармбвъ и священикбвъ. На дармо епископъ зъ Кошиць напоминаѣ священикбвъ своеи епархіи, щобы здержували емиграцію, бо „въ Америцѣ индиферентизмъ религійный а бтчина потребуе здоровыхъ силъ до працѣ“. А таки спокбйный, роботящій, побожный Русинъ або Словакъ выходить зъ краю Утѣкаѣ передъ великими податками и передъ мадярскою политикою. Справдѣ не веселый се образъ бдносинъ краевыхъ, де шовинизмъ взявъ гору надъ головными основами людскости и здоровымъ розумомъ.

— **Угорскій министеръ просвѣты, Трефортъ** розбславъ до всѣхъ инспекторбвъ шкбльныхъ, урядбвъ парохіяльныхъ и управительствъ комитатбвъ слѣдуючій обѣжникъ: Щоденно майже доносять менѣ, що въ цѣлбй Угорщинѣ замыкаються въ певныхъ часахъ майже всѣ школы а то тому, що або въ громадѣ, або таки въ самбй школѣ ширится якась заразлива хороба. Есть се одинокимъ средствомъ противдѣлати ширеню хоробы. Въ цѣлбмъ цивилизованбмъ свѣтѣ не вымираѣ тблько молодежи, якъ у насъ. Недавно тому, якъ таке саме дѣялось и въ захбднбй Европѣ, а однакъ знайшлись щирѣ люде, що зарадили лиху, бо бднайшли и усунули причины сихъ хорббъ. А причинами головными були: злый воздухъ въ помешканяхъ людскихъ и не добра вода до питя. Усунули тѣ причины, а сейчасъ хоробы зменшилися а вкбнци и цѣлкомъ минулися. А у насъ тѣ двѣ причины суть въ повнбй силѣ — о тбмъ може кождый пересвѣдчитися, хто загляне до школы, де кблька годинъ зъ-ряду сидить кблькадесять дѣтей, и до хаты нашого селянина, въ котрбй не ма нѣ свѣтла нѣ воздуха. Не диво отже, що дѣти ходячѣ до такои школы и мешкаючѣ по такихъ хатахъ, стаються жертвами передчаснои смерти. А коли до того додамо, що нарбдъ нашъ бере воду зъ жерелъ, биля котрыхъ гноѣвки, купы гною и т. п. Тому треба поучити пбдчиненыхъ учителѣвъ, щобы старалися въ комнатахъ шкбльныхъ удержати якъ найчистѣйшій воздухъ частымъ провѣтреньемъ, та щобы биля кирниць шкбльныхъ не было купинъ смѣтя або гною; треба вложити обовязокъ на учителѣвъ, щобы учили дѣтей хоронити здоровлье и все звертали ихъ увагу на шкбднѣ наслѣдки злого воздуха и нездоровои воды до питя. Най душпастирѣ и учителѣ змагають всѣми силами поучити нарбдъ сельскій удержувати якъ найбблшу чистоту своихъ помешкань и кирниць. — Золотѣ слова угорского министра просвѣты треба и у насъ въ Галичинѣ взяти собѣ щиро до серця и пбсля нихъ поступати и дѣлати.

— **Дробнѣ вѣсти.** Въ Празѣ въ менажеріи Клюдского выдерся зъ клѣтки левъ и подеръ въ страшный способъ зубами смирителя звѣрятъ Шанду. Лѣкарѣ не мають надѣѣ удержати его при житю. — Помершій цѣсарь Вильгельмъ полишивъ въ завѣщеню кождому ветеранови зъ пруско-французкои вбйны въ р. 1871 по 30 марокъ. — Въ Парижи почався дня 9 н. ст. цвѣтня католицкій конгресъ науковый.

Вѣсти зъ аеп. Львбвскои.

Презенту на Олуцко одержавъ о. Денисъ Свистунъ.

Завбзвано до кан. институціи на Поршну о. Ник. Олексѣя, тамошнего администратора.

Администрацію Островчика, дек. теребовельского, одержавъ о. Іос. Лѣщиньскій, бувшій мѣсцевый сотрудникъ.

Введенѣ оо.: Теоф. Войтовичъ яко сотрудникъ въ Островѣ, дек. тернопбльского и Ал. Петровичъ яко администраторъ Боршова, дек. бобрецкого.

Президія намѣстництва годиться на кан. институцію о. Теод. Величковского зъ Вишнева на Букачбвцѣ.

Митроп. Консисторія бднеслась до колятора новыхъ Залозець, щобы вонъ, въ виду резигнаціи о. І. Соллогуба зъ презентаційнои грамоты на ту парохію, выбравъ иншого кандидата зъ удѣленои ему пропозиціи.

Посмертнѣ — ǂ — оповѣстки.

— **Константинъ Сатурнусъ Ступницкій**, выслуженый старшій комисарь финансовои сторожи, бдзначеный золотымъ хрестомъ заслуги, своякъ епископа Іоана, померъ въ Перемышли дня 4 (16) цвѣтня въ 67 роцѣ житя. — Вѣчна ему память!

— **Гонората зъ Кульчицкихъ Павликевичь**, жена священика въ Ферескули, померла дня 9 н. ст. цвѣтня въ 68 роцѣ житя. Вѣчна ѣй память!

— **Теофиль Кульчицкій**, слухатель философіи на львбвскомъ университетѣ, членъ „Академич. Кружка“, померъ у Львовѣ дня 6 (18) цвѣтня въ 23 роцѣ житя. Покбйный бувъ якійсь часъ въ Римѣ на богословію. — Вѣчна ему память!

Телеграмы „Дѣла“.

Берлинъ 20 цвѣтня. Выданый вчера о $9^1/_2$ год. бюлетинъ о станѣ здоровля цѣсаря звучить: „Въ наслѣдокъ бблшого бдплыву сукровицѣ горячка троха зменшилася; бддыхъ спокбйнѣйшій.“ Нинѣшный бюлетинъ зъ передполудня звучить: „Цѣсарь перебувъ нбчь спокбйно, горячка ослабла, бддыхъ бдбуваеся правильно, загальный станъ недужого есть лѣпшій.“

Загребъ 20 цвѣтня. Заповѣджено тутъ офиціяльно приѣздъ архики. Рудольфа на инспекцію. Хорваты хотять при сѣй нагодѣ заманифестувати свою прихильность для короны.

Букарештъ 20 цвѣтня. Правительство сподѣваеся, що до двохъ днѣвъ усмирить бунты селяньскѣ. Виновники будуть ставленѣ передъ судъ присяжныхъ.

Букарештъ 20. цвѣтня. Пбвурядовый „Telegraful“ помѣстивъ остру статью противъ россійского посла Хитрова и доказуе, що бнъ выкликавъ розрухи румуньского селяньства. Газета ся домагаеся усуненя Хитрова зъ Букарешту.

Парижъ 20. цвѣтня. Булянжербвскѣ демонстраціи бдбувалися вчера до пбзна въ вечеръ. Арештовано кбльканацять осббъ. Декотрѣ газеты доказують, що вчерашнѣ голосованя противорѣчать собѣ и суть новымъ доказомъ безсильности парляменту.

Вѣдень 20. цвѣтня. Дневникъ войско выхъ розпоряджень оголосивъ постанову, затверджену цѣсаремъ, пбсля котрои станъ трену въ часѣ мира маѣ бути пбдвышеный о чотирохъ ритмайстрбвъ I. клясы, чотирохъ ритмайстрбвъ II. клясы, 13 поручикбвъ и 12 пбдпоручикбвъ.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. Г. П. въ Пѣстини. Заплачено до $^{30}/_6$. — **Всч. М. Ч. въ Колтовѣ.** Просимо все реклямувати по укбнченю повѣсти, бо теперь не ручимо, чи дбстанете всѣ аркушѣ; за конець повѣсти „Вина и кара“ прийде 1 зр. — **Вп. М. Л. въ Золочевѣ.** До кбнця року ще 11 зр. — **Всч. М. С. въ Тем.** Вамъ посылаеся „Дѣло“ правильно, чи не доходить? На рбкъ 88 заплачено 5 зр. — **Вп. І. Я. въ Яниѣ.** Заплачено до $^{30}/_6$ 88. — **Всч. І. Б. въ Н. Санчи.** За конець повѣсти „Вина и кара“ прийде 1 зр. — **Вп. А. С. въ Залучи.** „Зеркало“ не выходить вже давно. — **Вп. п-нѣ А. Д. въ Бережанахъ.** Заплачено до $^{31}/_3$. — **Всч. А Н. въ Прохозбй.** „Дѣло“ высылаеся Вамъ правильно; чому не реклямуете заразъ? Числа посылаемо повторно. — **Всч. Н. Г. въ Яцковичахъ.** До кбнця року ще тблько 3 зр. — **Вп. Г. Фр. въ Коломыи.** Пытайте у п. Печ...; выслано все. — **Всч. А. С. въ Дмитрю.** На р. 88 не заплачено ще нѣчого. — **Всч. И. С. въ Ботельцѣ.** Просимо звернутися до „Просвѣты“; аркушѣ высылаемо вдруге.

НАДБСЛАНЕ.

Фабрика знарядовъ рольничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгбй поручае свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ. 15—?

2389

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручае 2356 113—?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катарь, кашель и хрипку. Цѣна однои пачки 25 кр. На провинцію зъ опакованьемъ 30 кр.

ПОДЯКА.

Тяжке горе наславъ намъ Всевышній, покликавши до себе 9 н. ст. цвѣтня дорогу жену, матѣрь и бабку, Гонорату зъ Кульчицкихъ Павликевичь. Одинокою нашою вдрадою було, що въ тбмъ тяжкбмъ горю сусѣды и знакомѣ насъ не забули. Тожь зъ щирого серця складаемо симъ подяку передовсѣмъ о. Завадскому, сотрудникови въ Ферескули, и его достойнбй Подрузѣ за частѣ навѣдованя и спбвчутье въ часѣ хоробы покбйнои; дальше за ласкавѣ труды и вдправленье чина похоронного Всч. оо.: Коржиньскому зъ Жабіого, Бурачиньскому зъ Криворбвнѣ, Гошоватюкови зъ Довгополя, Завадскому, а именно о. Ковбляському зъ Ростбкъ за трогаюче прощальне слово надъ гробомъ; не меншу вдячность заявляемо Панямъ и Панамъ зъ Гриневы, Криворбвнѣ, Жабіого, Конятина и зъ Яблоницѣ за ихъ ласкаву участь въ тбмъ сумнбмъ обрядѣ; такожь ч. Братству и громадянамъ Ферескульскимъ, котрѣ незвычайно численно явились, щобы свою паню-матку на мѣсце вѣчного супочинку вдпровадити.

Іоанъ Павликевичъ, мужъ зъ дѣтьми; *Алексей Слюсарчукъ*, зять зъ женою и дѣтьми; *Андрѣй Глушкевичъ*, зять зъ женою и дѣтьми.

БѢЛЬЕ

Сорочки, калесоны, ковнѣры, маншеты, скарпетки, хусточки до носа, спинки до сорочокъ и до манжетбвъ, *заразомъ*

2228 СКЛАДЪ БѢЛЯ 9—0

Д-ра ЄҐЕРА

поручае найдешевше

Торговля

Братя Лянгнеръ

Львбвъ, Галицка ч. 16

Цѣнники франко.

Появився уже

РУСКІЙ СПѢВАНИКЪ

уложеный черезъ Костя Паньковского, а накладомъ Товариства Просвѣты. Мѣстить въ собѣ въ 9-ти аркушахъ бблшихъ на велиновомъ паперѣ 255 пѣсень на 288 сторонахъ Пѣсни тѣ суть то перлы поезіи руско-украиньскои найвыдатнѣйшихъ нашихъ поетбвъ, якъ Шевченко, Федьковичъ, Млака, Гушалевичъ, Маркіянъ и Володимиръ Шашкевичъ и премногѣ найдобрнѣйшѣ народнѣ пѣсни Найзнаменитшѣ рускѣ композиторы уложившѣ до нихъ музику суть по правбй сторонѣ пѣсень пбдписанѣ. Цѣна 40 кр., оправный 50 кр. на пересылку 5 кр. — При закупнѣ 10-ти примѣрниковъ въ канцеляріи Товариствъ дается 20% рабату. Набути можна ихъ такожь по всѣхъ книгарняхъ Галичины и Буковины

3237 8—?

Неомыльне средство

на выгубленье нагнѣтковъ, бородавокъ и иншихъ подобныхъ наростей шкбрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.

Цѣна флякону 50 кр.

Встрикненье и капсулки

зъ ростины „MATICO“

въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство

поручае Аптика

К. КРИЖАНОВСКОГО

у ЛЬВОВѢ.

Цѣна фляшки встрикнень 40 кр.

2274 *Капсулокъ 80 кр.* 19—?

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручає изъ складовъ своихъ

у Львовѣ, Станиславовѣ, Перемышли, Тернополи, Дрогобычи, Коломыи и Стрыю

НА СВЯТА

ВИНА

въ 5-кильов. барылкахъ франко по зр. 3·30, 3·70, 4·10, 4·50, 4·90, въ бочкахъ по 135 литровыхъ впрость одъ продуцента по цѣнѣ торговой зр. 45, 50, 55, 65, 70 и выше за бочку окромъ транспорту.

СВѢТЛО

розличной величины 1-а по 90 кр. за кильограмъ а спровадзуючи впрость за кибрики 1-а по 80; а II-а 72 кр. за кильогр. окромъ транспорту. На свѣтло впрость зъ фабрики треба ждати двѣ недѣлѣ.

ОЛИВА, КАДИЛО.

Кава правдива **Цейлонъ** по зр. 2·10 и 2 зр. 2·20.

Чай правдивый **караванный** по 70, 80, 90, 100, 125 кр. за ¼ фунта.

Овочѣ полудневй и **всяке корѣньe** добровои якости по умѣркованыхъ цѣнахъ.

Щобы посылки не опознялися управшити.

Щобы посылки не опôзнялися упаčшити замовленями святочными поспѣшимъ насѣньемъ.

При сѣй нагодѣ пригадуемося съ свѣжимъ насѣньемъ.

На жаданье высилаемся цѣнники франко.

ДИРЕКЦІЯ НАРОДНОЙ ТОРГОВЛѢ.

Изъ рукодѣльнѣ выробôвъ церковныхъ рѣчей

І. ПАКУШЕВСКОГО

Улиця Ôрменьска, противъ „Народного Дома“.

Ôдзывъ до Всечестного Духовеньства:

Конкуренція, яка повстала въ нашôмъ краю въ выробахъ церковныхъ рѣчей, а особенно що-до импортованыхъ изъ чужихъ фабрикъ недосвѣдченими предприемцями, спонукуе мене подати цѣны выробôвъ власныхъ, котрй купуючій всегда буде мати дешевше и изъ першои руки на желанье.

Цѣны слѣдуючй:

Кадильниця жовта 8 зр., посрѣблена 10 зр.
Ладониця жовта 2 зр. 50 кр., посрѣблена 3 зр.
Кресты престольнй 8. 10, 12, 20, 30, 40 зр и высше.
Чаша золочена въ огни гладкои роботы 14 зр
„ „ оздобнѣйшои роботы 20, 25, 30 зр и высше.
Дарохранительниця зъ короною золочена 16, 22 зр. и высше.
Хрестъ ручный орѣховый 4 зр.
„ „ металевый 3 зр. и высше.
Мировникъ 1 зр Ложочка 1 зр. Звѣзда 1 зр.
Хрестъ на хоругвь жовтый 7 зр. 2391 4—6
„ „ золоченый 10 зр. и высше.
Золоченье въ огни чаши 8, 10, 12 зр. и высше.
Посрѣбленье кадильницѣ 2 зр. 50 кр.
Ôдновленье окутя до Евангелій 6, 8, 10, 12, 15, 18 зр и высше.
Нове окутье до Евангелій 15, 18, 24, 30 зр и высше.
Лѣхтарѣ мосяжнй пôсля высокости.

Кромъ того принимае всякй роботы церковнй такъ новй якъ и до ôдновленя, а именно: новй куль, и хресты на копули.

Л. І. Малевскій

ул. Доминиканьска ч. 5

ЛЬВÔВЪ

поручае выроблюванй въ своѣй

фабрицѣ корки каталоньскй

до бочокъ и бутельокъ въ лѣпшôй якости ôдъ заграничныхъ, якъ такожь дерева корковй и колеса до моленя пшона, заразомъ пôдошвы и корочки дамскй

Надто мушу остерегти П. Т. Публику передъ шумными оповѣщенями овеликихъ складахъ корковъ заграничныхъ, котрй не могуть нѣякимъ способомъ дорôвнати моимъ. 2092 12—12

І. Гал. фабрика корковъ каталоньскихъ

заснована въ роцѣ 1877.

УЧИТЕЛЬКА

зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ подаюча предметы школьнй и гры на фортепіянѣ, глядить лекціи заразъ на селѣ або въ мѣсточку

Вѣдомôсть въ бюрѣ п. Моравского, ринокъ ч. 29. 2428 1—3

Цѣс. кор. уприв. гал. акційный

БАНКЪ ИПОТЕЧНЫЙ

выдае

почавши ôдъ дня 1 цвѣтня 1887

у Львовѣ и при филіяхъ въ Краковѣ, Чернôвцяхъ и Тернополи

АСИГНАТЫ КАСОВÎ

3½% платнй въ 30 днѣвъ по выповѣди
4% „ „ 60 „ „ „
4½% „ „ 90 „ „ „

Львôвъ 1 цвѣтня 1887.

2223 72—? **ДИРЕКЦІЯ.**

(Передрукъ не буде плаченый.)

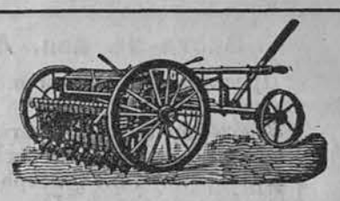

СѢВНИКИ

найлѣпшого и найтревалѣйшого рода доставляють пôдъ довголѣтною гаранціею

УМРАТЪ и Комп.

ФАБРИКА МАШИНЪ ГОСПОДАРСКИХЪ

2314 ПРАГА-БУБНА. 13—?

Филія у Львовѣ пôдъ вдасною фирмою

Каталоги на жаданье даромъ

Конкурсъ.

Зъ днемъ 12 (24) червця 1889 року ôддаються въ посесію (аренду) на **шѣсть** по собѣ слѣдуючихъ лѣтъ помѣстя **Бѣлка** и **Костенѣвъ** въ повѣтѣ перемышляньскôмъ. Тамъ же орного поля зъ огородами и ин. **587** моргôвъ **710** квадр. сяжнѣвъ, сѣножатей **143** моргôвъ, пропинація, млыны, горальня, и пр.

Оферты належить вносити до Канцеляріи Института **„Народный Дôмъ“** у Львовѣ, улиця Ôрменьска н-ръ 1, по день 18(30) цвѣтня 1888 року, де дадуться оферентамъ точнѣйшй информаціи.

Львôвъ, 29 марта (10 цвѣтня) 1888 р. 2421 3—3

Цѣс. кор. упривилеєвана

Рафинерія спиритусу

И ФАБРИКА ОЦТУ

ЮЛІЯ МИКОЛЯША

У ЛЬВОВѢ

выробляе

НАЙЧИСТѢЙШИЙ СПИРИТУСЪ

здалый для панôвъ аптикарѣвъ, фабрикъ ликерôвъ и т. п.

2316 котрый продае 42—?

по цѣнахъ умѣренныхъ.

Поручае такожь найлѣпшого рода горѣвки, ликеры и розолисы.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЬ

поручае

выпробованй и певнй средства косметичнй,

ôдзначенй 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипльомами признаня.

Олѣйокъ таниновый, взмôцняе и пôдпомагае волосю рости. Фляконъ 50 кр.

Помада хинова взмôцняе корѣнцѣ волося и запобѣгае выпадати волосю. — Слоикъ 80 кр.

Вода атеньска, до змываня волося, запобѣгае творитися парплямъ, ôдсвѣжуе, робить тревалыми барву и полыскъ, — Фляконъ 80 кр.

Олѣйокъ хино-таниновый. Дѣлае знаменито на **корѣнцѣ волося** и на **порôсть волося**. Въ случаяхъ де въ наслѣдокъ недуга выпало волосье, выказавъ вельми цѣлюще дѣланье. Вже по ужитю одной фляшки можна добачити порôстъ. — Цѣна 1 зр. 20 кр.

Есенція мятова до полоканя устъ, кромѣ приемного, скрѣпляючого смаку и запаху, дуже користно **дѣлае на ясла и зубы.** Фляконъ 50 кр.

Порошокъ ростинно-алькаличный, до чищеня зубôвъ. Надае перлову бѣлôсть, ôддаляе камѣнь и квасы, котрй наводять бôль и порохнавѣнье зубôвъ. Пруделко 30 и 60 кр.

Віолинъ средство противъ прѣтя рукъ и пахъ. Фляконъ 50 кр.

Пудеръ салицилевый пвотивъ прѣтя и ôдпареня нôгъ. Пуделко 60 кр.

Оцетъ десинфекційный, сильно ôдвоняючій и ôдсвѣжаючій воздухъ, уживаный въ бюрахъ, коридорахъ и до скрапляня одежи. Фляконъ по 50 кр.

Оцетъ тоалетный, до натиранья тѣла, полоканя губы и до ôдсвѣжаня воздуха. — Фляконъ по 50 кр. и 1 зр.

Оцетъ комнатный до кадженя. — Фляконъ по 50 кр.

Брилянтина есть найлѣпшимъ средствомъ до гарного уложеня и консервованя бороды и набородôвъ. — Фляконъ 50 кр. 2424 1—?

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговлях: ул. Коперника ч. 3, Готель Европейскій и ул. Галицка рôгъ Валовои. Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницъ ч. 20, и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2.

Славнй прасованй сухй дрôжджѣ

Зъ фабрики пп.

Адольфа Иг. Мавтнера и Сына у Вѣдни

поручае

Торговля КАРОЛЯ БАЛЛАБАНА у Львовѣ.

Ласкавй замовленя на свята великоднй вже приймаються и ôдъ дня 24 цвѣтня высылаються.

2430 1—?

Ц. к. придворна ліярня звонôвъ

П. ГИЛЬЦЕРА въ Винеръ-Найштадтъ

поручаеся до **замовлень звонôвъ и гармонійныхъ складôвъ всякои величины и голосу. Гарантія** за певный голосъ кождого звона, чистый гармонійный акордъ складу и за найлѣпшій металь. Монтованье звонôвъ **головами зъ кованого зелѣза**, черезъ що можна звонами дуже легко звонити **Припорученя** споняються якъ найскорте, точно и **дуже дешево** при **найвыгôднѣйшихъ условіяхъ заплаты**

Ôдзначеня: *Золотый хрестъ заслуги зъ короною за повне заслуги дланье Выстава въденьска 1873 р, два медаль за поступъ за складъ звонôвъ для въденьскои Votivkirche 260 сотнарôвъ ваги. Выстава промыслова у Вѣни 1880 р. зол тый медаль.*

Заложена 1838. Доставила 4420 звонôвъ, 1,189.240 кильогр. ваги. Зъ сего до Вѣдня для 31 церквей 83 штукъ звонôвъ 86.069 кильогр. ваги разомъ и 2 звоны до годинникôвъ для нового ратуша 3345 клр ваги.

Гармонійнй склады до закристій зъ 4 звôнками по 25 зр.

Гармонійнй склады до престолôвъ зъ сильными и голосными звôночками. 2301 4—12

Зô альпаки: 1 складъ зъ 4 звôн. по 14 зр., зъ 3 зв. по 11 зр.
Зô мосязу: 1 складъ „ 4 „ „ 10 „ „ 3 „ „ 8 „

Симъ маю честь повѣдомити П. Т. Публику, що я обнявъ на мою власнôсть, давнѣйше пôдъ именемъ **ГЕРМАНА** знану

КАВАРНЮ

при улици Ôрменьскôй ч. 8. и єи на ново зъ всякимъ комфортомъ выладивъ. Поручаючись ласкавôй прихильности Впов. Публики, буду старатися зъєднати собѣ якъ найбôльше довѣріе въ кождôмъ напрямѣ и остаю зъ найбôльшимъ поважаньемъ

2407 4—4 Вильгельмъ Брейфогель.

Газеты можна тутъ ôдпренумерувати зъ другои руки.

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимае вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовуе ихъ по

4½% на рôкъ.

2219 7—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 81. Львôвъ, Недѣля 10 (22) цвѣтня 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ середу, и въ середу и суботу на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ однои стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“. Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		
У Львовѣ:			
на цѣлый рôкъ	16 зр	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична.

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. а. в.

Всякй облигаціи, листы заставнй, ренты, акціи банковй и зелѣзничй, льосы державнй и приватнй купують и продають пôдъ найкористнѣйшими по змозѣ условіями СОКАЛЬ и ЛИПЕНЪ дôмъ банковый и контора вымѣны. Порученя зъ провинціи сейчасъ залагоджуються, безъ дочисленя провизіи.

☞ Зъ днемъ 1 (13) цвѣтня почався **другій кварталъ сегорôчного выдавництва щоденного „Дѣла“.** Просимо отже нашихъ квартальныхъ П. Т. предплатникôвъ якъ и довжникôвъ поспѣшити зъ надсыланьемъ предплаты.

Теперѣшне положенье политичне.

Три факты немалои ваги затревожили въ послѣдныхъ дняхъ и такъ уже ôдъ давна переполохану Европу, а именно недуга нѣмецкого цѣсаря, выбôръ Булянжера и селяньскй розрухи въ Румуніи. Въ теперѣшну пору выкликує майже кожда виднѣйша проява въ житю политичнôмъ народôвъ Европы якійсь незмѣркованый переполохъ и насуває заразъ гадку на недалеку вôйну, а хочь не дасться заперечити, що и повысшй проявы не суть нѣчимъ иншимъ, якъ лишь вѣщунами може и дуже великихъ запутанинъ, то зъ другои стороны можна смѣло сказати, що они не доведуть до нѣякого бôльшого конфликту и не спинять несподѣвано звычайного ходу рѣчей.

Недуга нѣмецкого цѣсаря єсть безперечно грôзною, хочь годѣ сконстатувати правдивого єи стану зъ тыхъ вѣстей, якй дôстаються до публики. Але якій бы и не бувъ єи станъ, то рѣчи не змѣняє, бо цѣлу политику Нѣмеччины держить въ своихъ рукахъ кн. Бисмаркъ. Ба, можна навѣть сказати, що недуга та єсть до якоись мѣры порукою мира и кн. Бисмаркъ буде певно старатись робити все можливе, щобы не дати зô стороны Нѣмеччины нѣякои хочь-бы и найменшои причины до якогось конфликту въ часѣ, коли верховодець єи хитаєсь безнастанно мѣжь житьемъ а смертею, и коли смерть єго на якійсь часъ могла-бы выкликати розладъ въ нѣмецкôй державѣ. Найлѣпшимъ доказомъ, якъ кн. Бисмаркъ обережно оминає все, що могло бы довести до якогось конфликту, єсть єго опозиція супротивъ проєкту одруженя кн. Батенберга зъ кн. Викторією. Англійскй газеты подають вѣсть, що кн. Бисмаркъ мавъ сими днями сказати до одного заграничного дипломата, що ôнъ длятого лишь оперся сему проєктови, щобы пôдпирати въ Россіи тй личности и партіи, котрй тамъ стараються о удержанье мира, але ôнъ все таки не перестає держатися союза зъ Австрією. Якъ довго отже станъ здоровля нѣмецкого цѣсаря єсть непевный и доки кн. Бисмаркъ держить нѣмецку политику въ своихъ рукахъ, такъ довго буде ôнъ старатись не допустити до конфликту, котрого наслѣдки середъ теперѣшныхъ обставинъ були-бы необчисленй. Станъ рѣчей змѣнивсь-бы певно, коли-бъ цѣсарь Фридрихъ померъ, а єго мѣсце занявъ теперѣшный наслѣдникъ престола кн. Вильгельмъ.

Франція була и єсть краємъ несподѣванокъ, щось подôбно, якъ и цѣлый Всхôдъ. До чого може ще дôйти у Франціи, годѣ провидѣти, але то можна нинѣ на певно сказати, що бодай въ найблизшôмъ часѣ не можна сподѣватися, щобы ген. Булянже, выбираный въ кôлькохъ департаментахъ зъ такимъ шумомъ, бувъ въ силѣ наробити якогось заколоту. Манифестація въ парляментѣ въ часѣ єго першого вступу до сего законодавчого тѣла мусѣла безперечно и єго пересвѣдчити, що ôдъ слôвъ до дѣлъ ще досыть далеко. Палата ухвалила кабинетови, котрый явно и зовсѣмъ отверто выступивъ противъ сего кандидата на диктатора, своє вотумъ довѣрія, а за тымъ голосували не лишь опортунисты але и крайнй радикалы, а навѣть значна часть монархистôвъ. Противъ Булянжера выступили рѣшучо не лишь опортунисты, але и крайнй радикалы; навѣть бонапартисты, котрй доси всюды за нимъ агитували при выборахъ, постановили не давати єму нѣякои помочи въ єго стремленяхъ до плебисциту; при нѣмъ осталось лишь кôльканацять личныхъ прихильникôвъ зъ парляменту. Такъ отже можна смѣло сказати, що дѣяльнôсть Булянжера бодай на теперь спинилась, и ôнъ, коли схоче придержуватись того пляну, якій недавно оголосили єго прихильники, не такъ скоро зможе взяти верхъ у Франціи. Зъ сеи стороны не грозить отже въ теперѣшну пору нѣяка небезпечнôсть европейскому мирови.

Грôзнѣйшй суть проявы селяньскихъ розрухôвъ въ Румуніи. Нинѣ не дасться заперечити, що розрухи тй мають значенье аграрне; що селяне домагаються роздѣленя землѣ и нападають и убивають бояръ та арендаторѣвъ, а навѣть нелюбыхъ вôйтôвъ и писарѣвъ. Противъ высшихъ властей выступають они лишь о стôлько, о скôлько думають, що они держать зъ ихъ гнобителями боярами. Выразно политичнои прикметы сй розрухи не мають, але мимо того набирають они середъ теперѣшнои ситуаціи политичнои въ Европѣ загально а спеціяльно на Балканѣ великого значеня политичного. Хто выкликавъ тй розрухи, годѣ ще нинѣ точно означити. Суть двѣ поголоски. Пôсля однои, мавъ ихъ выкликати давнѣйшій министеръ дѣлъ внутрѣшныхъ Раду Магай, щобы тымъ способомъ утруднити становище нового кабинету, а пôсля другои, суть они наслѣдкомъ тайнои агитаціи россійского посла Хитрова, противъ котрого обрушилась теперь цѣла Румунія. Раду Мигая боронить бодай вся либеральна праса противъ чиненыхъ єму закидôвъ, але противъ Хитрова выступає цѣла Румунія и суть навѣть доказы, що при сихъ розрухахъ не обôйшлось безъ єго вплыву. Звѣстно, що Хитрово старався всѣми силами повалити кабинетъ Браціяна. Браціяно уступивъ, але єго мѣсце занявъ Розетти, котрый такъ само бувъ Хитрову не на руку. Треба отже було взятись до радикальнѣйшого средства, до котрого теренъ бувъ уже, — якъ видко изъ сценъ передъ уступленьемъ Браціяна въ Букарештѣ — пôдготовленый. Розрухи сй могли-бы бути для Россіи дуже на руку, особливо коли-бъ она хотѣла рѣшитись на якусь акцію въ Болгаріи. Они отвирали-бъ ѣй вôльнѣйшій приступъ до Болгаріи. Здаєсь однакожь, що розрухи тй выпали трохи за скоро и можуть мати для политики Россіи хиба лише тую користь, що можуть болгарскимъ емигрантамъ улекшити роботу въ Болгаріи и выкликати тамъ анархію. О скôлько сй розрухи зможуть вплынути на дальшій хôдъ справъ на Балканѣ, покажеся вже въ найблизшихъ дняхъ. Правительство румуньске має надѣю, що єму удасться усмирити зворохобленыхъ селянъ, а коли се дѣйстно наступить, то розрухи тй позôстануть лишь епизодомъ у внутрѣшнôй политицѣ Румуніи, котрый вказавъ правительству румуньскому, де лежить найслабша сторона Румуніи, и не закаламутять зовсѣмъ европейского мира своимъ вплывомъ на сусѣднй краѣ.

Склады товаровй и ихъ организація пôсля проєкту нового державного закона.

Оборотъ торговельный и интересы сучасного купецтва выкликали потребу новыхъ правныхъ институцій, котрыхъ цѣлею єсть служити тому оборотови, прискорювати єго и усувати въ торговельныхъ взаєминахъ недогôдности и кошты, сполученй зъ перехованьемъ и транспортомъ бôльшихъ масъ товарôвъ. До тыхъ институцій належать склады товаровй, котрыхъ организацію и привилегіи має унормувати предложеный правительствомъ на дни 16 с. м. радѣ державнôй проєктъ закона.

Склады товаровй устроєнй суть на то, щобы переховувати товары призначенй на продажь. Не суть то склады поодинокихъ купцѣвъ, въ котрыхъ переховують они власнй товары, противно предприємство складу товарôвъ не закуплює въ засадѣ нѣколи товарôвъ для себе а лишь переховує товары рôзнородныхъ купцѣвъ и продуцентôвъ. Користь зъ того єсть передвсѣмъ така, що купцѣ и продуценты не потребують удержувати власныхъ складôвъ, а купуючй товары (ходить тутъ розумѣєсь лишь о купно гуртовне) мають можнôсть оглядати товары на складѣ взглядно брати пробы. Та не въ тôмъ ще головне значенье складôвъ товаровыхъ и ихъ вага для торговельного обороту. Складъ выдає кождому купцеви и продуцентови на зложенй нимъ товары документъ посвѣдчаючій, кôлько товару зложивъ, якого рода и якои вартости. Документы тй зовуться **квитами складовыми** або **варрантами**. Квиты тй зъумѣли торговельщики зъужиткувати для обороту въ той спосôбъ, що пускали ихъ въ обѣгъ, яко знамя продажи або заставленя товарôвъ, до котрыхъ ôдносився дотычный квитъ. Такимъ способомъ почали варранты обѣгати въ торговельнôмъ оборотѣ и улекшали дуже значно акты продажи або заставу самыхъ товарôвъ, они почали сповняти ролю подôбну до листôвъ заставныхъ, асигнатъ, векслѣвъ або и банкнотôвъ, бо якъ листъ заставный тымъ лишь має вартôсть и длятого лишь приймаєсь въ оборотѣ, позаякъ репрезентує претенсію до якоись финансовои институціи, котра має обовязокъ выплатити єи посѣдателеви листу, якъ вексель репрезентує претенсію, котру має покрыти довжникъ векслевый взглядно банкъ, котрый зъесконтувавъ єго, такъ само и квитъ складовый репрезентує певну масу товарôвъ, котру має складъ выдати посѣдателеви квиту, набувшому черезъ одержанье квиту символичнымъ способомъ тй товары, або одержавшому въ наслѣдокъ заставленя квиту можнôсть заспокоити свою претенсію зъ продажи тыхъ товарôвъ. Таке значенье мають квиты складовй або варранты и въ тôмъ лежить головна вага складôвъ товаровыхъ для торговельного обороту.

Въ Австріи истнують склады товаровй ôдъ довшого часу, а организацію и права ихъ нормувало первѣстно розпорядженье зъ р. 1866. Позаякъ постановы того розпорядженя були дуже непевнй и недостаточнй, тожь порѣшило правительство унормувати правне становище складôвъ товаровыхъ дорогою державного закона, котрого проєктъ, якъ замѣчено высше, находиться вже въ рукахъ послôвъ рады державнои.

6)

Згадки изъ семинарского житя у Львовѣ.

Списавъ пôсля нотатокъ В. зъ С.

(Дальше.)

Центральну руску духовну семинарію у Львовѣ основано за часôвъ епископства Петра Бѣляньского, першого изъ свѣтского духовеньства выбраного епископа львôвского, а єи основателемъ бувъ вѣкопамятный цѣсарь Іосифъ II 1783 р. якъ свѣдчить на фронтовôй стѣнѣ вежѣ того будынку ôдъ улицѣ Коперника великими буквами на гôрнôй марморнôй таблици помѣщена напись: Institutioni cleri religionis vovit Iosephus II MDCCLXXXIII. Семинарію умѣщено въ знесенôмъ цѣсаремъ Іосифомъ II. 1782 р. монастири латиньскихъ монахинь Доминиканокъ, якій для згаданыхъ монахинь выставила була княгиня Теофиля Вишневецка зъ роду Лѣщиньскихъ, а опôсля приняла габитъ Доминиканокъ. Въ тôмъ монастири перебували Доминиканки черезъ 59 лѣтъ, заки почалися въ нѣмъ рускй питомцѣ выховувати и образувати.

Законъ монахинь Доминиканокъ зъ бѣлымъ и чорнымъ убраньемъ повставъ 1218 р. Основатель сего закону бувъ св. Доминикъ Ґузманъ, котрый три лѣта попередъ (1215 р) оснувавъ мужескій законъ Доминиканôвъ. Въ виду того, що соборъ Лятераньскій заказавъ основанье новыхъ законôвъ зъ новыми уставами, мавъ папа Инокентій III нерадо, устно, и то условно позволити св. Доминикови основанье нового закону, котрый принявъ монашй уставы св. Августина. Тй уставы були для монахôвъ Доминиканôвъ и монахинь Доминиканокъ въ першихъ часахъ дуже острй що-до постôвъ, молитвъ, убожества, ба навѣть мовы. Въ пôзнѣйшихъ часахъ выеманципувались згаданй законы ôдъ острои уставы, и въ теперѣшрыхъ часахъ жиютъ особливо монахи Доминикане, посѣдаючи обширнй добра, въ великихъ достаткахъ, якй видко на ихъ корпулентныхъ особахъ, и претенсіональнôй выбагливôй, хочь монашôй одежи.

Знесеный монастирь Доминиканокъ не бувъ такій великій, якъ теперѣшна духовна семинарія, бо въ пôзнѣйшихъ часахъ де-що прибудовано. Одинъ лишь костелъ лишився въ давнôмъ видѣ, тôлько ôдповѣдно до всхôдного обряду устроєно єго въ серединѣ. За часôвъ Доминиканокъ мавъ стояти на огородѣ по-при каплици домокъ, въ котрôмъ опôсля мешкали першй ректоры духовного заведеня. По тôмъ домку нема теперь и слѣду. Такъ само за часôвъ Доминиканокъ не було на огородѣ одноповерхного будынку зъ обширными салями. Сей будынокъ прийшовъ пôзнѣйше на власнôсть духовного заведеня, а въ єго обширныхъ саляхъ выкладалися для питомцѣвъ богословскй науки. Въ тыхъ саляхъ, яко въ домашнôмъ лицею выкладали: о. Иванъ Грабовецкій, парохъ при Успеньскôй церкви, о. Иванъ Дорожиньскій, о. Теодоръ Захаріясевичь, котрый перевѣвъ исторію церковну Данненмаєра зъ латиньского на рускій языкъ, и о. Константинъ Липницкій. Коли-жь по основаню университету у Львовѣ зъ чотирма факультетами зачали рускй питомцѣ ходити на богословскй науки до университету, котрый умѣщено въ скасованôмъ Тринитарскôмъ будынку, то перемѣнено обширнй салѣ на музеѣ, а въ прочихъ комнатахъ мѣстилися магазины на складъ семинарскихъ рѣчей. Будынокъ зъ музеями розôбрано 1887 р., а на єго мѣсци заложено вже фундаменты на великій мурованый дôмъ, де буде мѣститися ц. к. головна почта. А що и другій семинарскій будынокъ, де мешкають настоятелѣ заведеня зъ питомцями, має такожь розôбратись, а зъ єго старыхъ, грубыхъ и вохкихъ мурôвъ, въ котрыхъ пôсля скасованя монастиря Доминиканокъ черезъ 104 лѣтъ рускй питомцѣ выховувались и образовались, и слѣду не лишиться...

При семинаріи були два огороды: одинъ изъ полудневои, другій зъ пôвнôчнои стороны заведеня, и оба огороды передѣлявъ высокій муръ ôдъ улицѣ Широкои теперь Коперника. Пôвнôчный огородъ притыкавъ до мурôвъ палаты князѣвъ Сапѣгôвъ и бувъ малый. Въ тôмъ огородѣ було кôлька высшихъ деревъ, много корчôвъ и грядки на цвѣты. Полудневый огородъ, черезъ котрый переходилося до музеѣвъ, бувъ бôльшій. Въ тôмъ огородѣ, попри довгôмъ мурѣ, котрый вязавъ семинарску каплицю зъ низькимъ мурованымъ домкомъ, де мешкавъ семинарскій економъ (Hausmeister) и де мѣстилася семинарска трупарня, були высокй и розложистй дерева липъ, каштанôвъ и кôлька тополь. Межи тыми деревами повытоптовало кôлька поколѣнь прохожаючихъ туда питомцѣвъ твердй стежки, а декуда попôдъ деревами були деревянй лавочки для ôдпочинку. До одного и другого огорода провадили изъ заведеня дверѣ. Вечерами замыкавъ ихъ дверникъ на ключь. Дерева въ огородахъ садили питомцѣ, а що каштаны, якъ традиція каже, садили питомцѣ зъ епархіи перемыскои, тому прозвали ихъ товаришѣ-питомцѣ зъ архіепархіи львôвскои „каштанами“, и такъ Перемышлякôвъ доси прозывають. Ôддячуючись зновъ „pięknem za nadobne“, прозвали Перемышляки Львовянъ „луцаками“ ôдъ славного мѣста Луцка, де ординовано „псалтирникôвъ“.

Згаданый огородъ бувъ для насъ питомцѣвъ великимъ добромъ. Мы въ тôмъ огородѣ училися, переходжалися, забавлялися, и свѣжимъ воздухомъ тѣшилися. Въ весняныхъ и лѣтныхъ поранкахъ и вечерахъ выходили всѣ питомцѣ, мовь пчолы на очко, на сей огородъ; тогдѣ бувъ тутъ рухъ и житье. Изъ-пôдъ высокихъ деревъ того огорода, лѣтали думки нашй въ незнанй свѣты, фантазія снувала золотй сны и ставляла щасливй гороскопы. Коли по лѣтахъ фантазія оказалась злудою, гороскопы завели, а лиху долю поконати трудно, — не одинъ пригадає собѣ въ своихъ сумныхъ думкахъ на сей семинарскій огородъ, на веселе товариске житье безъ журбы о завтра, — а хочь часами и докучивъ семинарскій звôнокъ, признає що щасливй то були семинарскй лѣта!

Того бôльшого семинарского огорода зъ єго высокими деревами и вытоптаными стежками, по якихъ переходилися дѣды и ихъ внуки, уже нема. Деревину вырубано и выкорчовано 1887 р., коли закладано фундаменты пôдъ новый семинарскій будынокъ, якій на згадуванôмъ огородѣ повстане. Нема вже и довгого одноповерхного будынку, де були чотири обширнй салѣ, призначенй на музеѣ питомцямъ изъ чотирохъ лѣтъ.

(Дальше буде.)

Проєктъ той узнає два роды складôвъ: публичнѝ и приватнѝ. Публичными суть склады концесіонованѝ министерствомъ торговлѣ и они мають далеко идучѝ права, котрыхъ не признає проєктъ складамъ приватнымъ.

Права тѝ дадуться зôбрати коротко въ слѣдующихъ точкахъ: Лише публичнымъ складамъ буде вôльно выдавати квиты складовѝ (варанты) зъ правомъ до обѣгу торговельного. Обѣгъ той буде ôдбуватись зовсѣмъ такъ якъ обѣгъ векслѣвъ, т. є. посредствомъ жира. Процедура зъ жированьемъ, одвѣчальностею жирантôвъ и екзекуцією зъ варантôвъ має бути така сама якъ у векслѣвъ.

Другою прерогативою публичныхъ складôвъ єсть то, що лише до нихъ можуть продуценты и купцѣ впроваджувати товары безъ попереднього оплаченя ôдъ нихъ консумційного податку взглядно мыта. Важне то буде особливо при горѣвцѣ и цукрѣ, ôдъ котрыхъ не буде потребувавъ продуцентъ оплачувати консумційного податку зъ горы, не знаючи ще, чи спродасть продуктъ, а заплатить єго доперва при вывозѣ зъ публичного складу, т. є. ажь тогдѣ, коли продуктъ буде вже фактично проданый.

Дальше мають публичнѝ склады тую користь, що можуть будувати свои будынки на грунтахъ належачихъ до зелѣзниць зъ выключеньемъ складôвъ приватныхъ, а навѣть тогдѣ, коли бы на дотычнôмъ грунтѣ вже бувъ складъ приватный, то предприємець, маючій концесію на складъ публичный, може єго за певнымъ ôдшкодованьемъ усунути и самъ заняти єго мѣсце. Коли бы дальше хотѣвъ властитель публичного складу получити єго льокальною зелѣзницею зъ найблизшою стацією зелѣзного шляху, то при будовѣ має таке саме право експропріяціи чужои власности, яке дає законъ зелѣзницямъ самымъ. Въ кôнци можуть публичнѝ склады предпринимати публичнѝ лицитаціи безъ попереднього позволеня власти.

Публичнѝ склады обовязанѝ за то держати въ переховану лишь чужѝ товары, т. є. не закупувати товарôвъ для себе. При удѣленю концесіи обовязанѝ они будуть складати ôдповѣдну кавцію, ôдъ котрои можуть однакъ увôльнитись склады заснованѝ публичными корпораціями. Публичнѝ склады мають уложити собѣ регулямины, а позаякъ всѣ интересы ихъ суть торгозельнѝ и пôдпадають торговельному законови, тожь обовязкомъ публичныхъ складôвъ буде поступати такъ, якъ пристоить порядным купцямъ, они мусять для того убезпечувати товары ôдъ огня и оголошувати що-до числа, якости и стану тыхъ товарôвъ публичнѝ выказы и справозданя.

Супротивъ тыхъ далеко идучихъ прерогативъ публичныхъ складôвъ будуть склады приватнѝ дуже упослѣдженѝ. Спеціяльно ихъ квиты не будуть вывѣнованѝ въ тѝ прерогативы векслевѝ, якѝ служити будуть варрантамъ публичныхъ складôвъ. Квиты приватныхъ складôвъ будуть лише простыми свѣдоцтвами зложеня товарôвъ и длятого для торговельного обороту не будуть мати нѣякои ваги.

Упослѣдженье то приватныхъ складôвъ буде отже значити тôлько, що ôддаванье монополю складамъ публичнымъ. Не безъ рациі отже пôдносить часть нѣмецкои прасы, що проєктованый законъ иде за далеко, ôдбираючи приватнымъ закладамъ прямо можнôсть истнованя и выдержаня конкуренціи зъ публичными, однакъ зъ другои стороны не дасться заперечити, що признанье документамъ складôвъ такъ великои силы правнои и самымъ складамъ такъ далеко идучихъ правъ оправдує значно потребу інгеренціи и бачнои контролѣ державы а то вже въ интересѣ самого торговельного обороту и для безпечности интересôвъ сторôнъ беручихъ участь въ тôмъ оборотѣ. ω.

Зъ рады державнои.

212. засѣданье палаты послôвъ зъ д. 18 н. ст. цвѣтня.

Дальша дебата генеральна надъ буджетомъ

Пос. Озаркевичъ промовлявъ „за“ буджетомъ. Зъ короткихъ справоздань изъ єго промовы въ вѣденьскихъ часописяхъ бачимо, що посолъ оговорювавъ нинѣшный станъ галицко-руского народу, котрого права, бажаня и потребы завсѣгды и зъ кождого огляду вѣноруються. Русины смирнѝ въ своихъ домаганяхъ, не облягають рады державнои своими петиціями, а якъ-разъ длятого ихъ такъ крѣпко тиснуть. Але народъ все таки прийшовъ до пôзнаня, иде зъ поступомъ часу и починає уже боронитись передъ угнетами. Сумный станъ народу и мачушине трактованье єго правительствомъ — выкликали невдоволенье и народъ протестує противъ такого выимкового трактованя. Чути що-разъ выразнѣйше голосы, що нинѣшный станъ дальше тревати не може. Рускѝ послы не можуть инакше робити, якъ по воли народу, длятого будуть мусѣли заняти таке становище, яке ôдповѣдає бажанямъ и условіямъ руского народу. Бесѣдникъ апелює до правительства, щобъ оно поступало по справедливости и такожь рускому народови дало рôвноправнôсть, забезпечену троновою рѣчею и основными законами державными (*Браво зъ правицѣ.*) Бесѣду пос. Озаркевича подамо въ повнôй основѣ пôсля стенографичныхъ записокъ.

Пос. д-ръ Пихлеръ (Нѣмець) „противъ“ буджету. Ôнъ говоривъ изъ становища нѣмецко централистичного. По єго гадцѣ, въ парляментѣ борються двѣ силы: удержуюча державу (лѣвиця) и розсаджуюча (правиця). Нѣмецкій елементъ єсть основою и цементомъ державы. Нѣмцѣ дали державѣ свободу. а основными законами кождôй народности рôвнѝ права. Нинѣшне-жь правительство не береже гадки о єдности державы, а опираєсь на бôльшости, зложенôй зъ партій, изъ котрыхъ кожда має иншу цѣль національну, политичну, економичну и т. д. Потôмъ бесѣдникъ зôйшовъ на ôдносины въ Чехіи и старався доказати, що Чехи нинѣ переслѣдують и кривдять Нѣмцѣвъ, а дати имъ корону ческу — то значило-бы дати 3 міліонамъ Чехôвъ 2 міліоны Нѣмцѣвъ на хрестъ пригвоздити.

Министеръ д-ръ Дунаєвскій: Сегорôчнѝ розправы надъ буджетомъ не рôзняться богато ôдъ давнѣйшихъ. Пп. бесѣдники не щадили суду надъ загальною политикою кабинету. Сего права я имъ не ôднимаю, але ôдповѣдати на всякій замѣтъ всесторонно годѣ. Тому обмежусь лише на головнѣйшѝ справы и постараюсь пояснити становище правительства. Хтось докорявъ нинѣшному кабинетови, що зелѣзници Пôвнôчнôй продовжено давный привилей. Справа та уже давно res judicata, рѣшена палатою послôвъ, а не правительствомъ. Другѝ панове порушили рѣчи, о котрыхъ въ комисіяхъ ведуться ще розправы. Хтось жадавъ, щобы завести податокъ биржевый. Заведѣть. панове, а певно жаденъ министеръ финансôвъ не погнѣваєсь, коли єму ôдкрыєте нове жерело доходôвъ. Але розумѣєся, правительство мусить впередъ набрати пересвѣдчення, що такій новый податокъ принесе державѣ дѣйстну користь. Иншій зъ бесѣдникôвъ порушивъ непокôнчену ще справу податку горѣвчаного. При тôмъ сказано, що контингентъ въ обохъ половинахъ державы уложено на основѣ продукціи. Треба було додати: на основѣ тои продукціи, що призначена на зъужитье у внутрѣ державы. Такожь не годжуся зъ поглядомъ, мовь-то лишь Угры будуть такъ дотепнѝ: гнати горѣвку въ котелкахъ. И прочѝ господарѣ зроблять то, коли така продукція горѣвки покажесь для нихъ користною. Зъ иншои стороны упавъ замѣтъ, що буджетъ предкладаєся що року за пôзно. На то скажу, що вже ôдъ 6 мѣсяцѣвъ прелиминарь буджетовый находився въ вашихъ рукахъ. Дайте починъ до змѣны сего давного порядку, а я стою на вашѝ услуги. Посолъ Менгеръ обчисливъ инакше дефицитъ на 1888 р., але ôнъ повтягавъ въ свôй рахунокъ сумы, котрѝ вплынуть до касы державнои ажь въ 1889 р. Ще зъ иншои стороны замѣчено, що станъ финансôвъ нашихъ въ загалѣ погôршився. Такъ не єсть, хоть признаю, що зъ дотеперѣшныхъ доходôвъ державныхъ я не конче задоволеный. Хто хоче мати вѣрный образъ о станѣ нашихъ финансôвъ, не повиненъ судити зъ одного року, але зъ довшихъ періодôвъ часу. Зъ такого рахунку покажеся, що въ лѣтахъ ôдъ 1872 до 1879 дефицитъ рôчный выносивъ пересѣчно 34 міліонôвъ, а ôдъ 1881 до 1886 лише 19 міліонôвъ. Говорено тутъ такожь о упадку господарства. Я не оптимистъ, але не хочу бути и песимистомъ. А якъ возьму числа въ руки и гляну на поле промыслу, то покажеся, що ôдъ 1881 р. число промысловцѣвъ въ Долитавщинѣ безперерывно пôдноситься. Въ 1881 р. платило податокъ заробковый 713.000 промысловцѣвъ, въ 1882 року 720.000, въ 1883 року 730.000 и т. д., а въ 1887 р. 773.000. Що господарка рôльна не дає сподѣваныхъ доходôвъ господарямъ, я сего не перечу. Але чи на то не складаються обставины ôдъ насъ независимѝ? Впрочѣмъ жалѣ самѝ не поможуть, а треба глядати за средствами, щобы двигнутись. При тôмъ мушу замѣтити, що въ щадницяхъ сума заощадженого гроша росте такожь зъ кождымъ рокомъ. Въ 1887 р. вложено о 2 міліоны бôльше, якъ въ 1881 р. И дохôдъ зелѣзниць помножився, и пива выпито въ послѣднôмъ роцѣ о 740.000 гектолитрôвъ бôльше. Такъ само зросли податки ôдъ спожитого вина и мяса. А то все свѣдчить, що єсть якійсь поступъ, а не упадокъ.

Що до веденя финансôвъ державныхъ — говоривъ дальше министеръ, — то я вже привикъ до найрôзнѣйшихъ замѣтôвъ. Але тутъ сказано, що теперѣшне министерство финансôвъ єсть надто бюрократичне. Себе противъ сего докору боронити не хочу, але стану въ оборонѣ тыхъ численныхъ заслуженыхъ урядникôвъ, що зъ мною въ министерствѣ трудяться. Они розумѣють своє дѣло и ихъ не треба такъ легко судити. Наколи-жь пôдъ бюрократизмомъ розумѣли панове точнôсть и строгôсть, то тую похвалу я приймаю. Жалуєтесь, панове, на фискализмъ, але при тôмъ ухвалюєте що року найрôзнороднѣйшѝ выдатки. Чимъже покрывати тѝ выдатки, якъ бы министеръ финансôвъ не пильнувавъ всѣхъ жерелъ доходу? Выдавати легко, але покрывати выдатки, оть въ тôмъ вся трудноść: „haben muss man's“. Въ 1881 р. выносили выдатки брутто 479,663.667 зр., выдатки нетто 349,236.852 зр. На 1888 р. прелиминувала комисія буджетова выдатки брутто на 537,938.000 зр., выдатки нетто на 337,207.000 зр. Показуєсь зъ того, що на 1888 зр. выдатки брутто зросли о 58 міліонôвъ зр., а выдатки нетто зменшились о 12 міліонôвъ. Але зъ ôдки се взялось? Взялося зъ того, що поодинокѝ министерства потребують бôльше. Министерство внутрѣшныхъ справъ жадає на 1888 р. для себе 7·63% бôльше, якъ въ 1881 р, министерство оборонy краєвои 19·82%, просвѣты 20·86%, вѣроисповѣдань 147·77%, центральна управа 31·49%, министерство торговлѣ 120·26%, рôльництва 76·80%. На оборону краєву выдано въ 1881 р. 3,849.000 зр., нинѣ 5,761.000 зр., т. є. о 1,912.000 зр. бôльше. Всѣ тѣ позиціи, именно позицію обороны державнои ухвалюєте, панове, однодушно и зъ легкимъ серцемъ, а на министра финансôвъ выливаєте ôдтакъ жалѣ. А прецѣнь о покрытье всѣхъ тыхъ збôльшеныхъ выдаткôвъ постаралось лишь министерство финансôвъ. Я дуже радо промѣнявъ-бы свое становище зъ становищемъ кождого другого министра. Деякѝ панове домагаються реформъ податковыхъ и предкладають то монополь горѣвки, то зновъ управильненье податкôвъ безпосередныхъ. Мою гадку въ тыхъ справахъ высказавъ я вже при другихъ нагодахъ. Нинѣ повторю хиба, що монополеви горѣвки противлюся, а другои справы не такъ легко перевести и не такъ въ короткôмъ часѣ, якъ може хто думає. Тымчасомъ мы нинѣ потребуємо грошá и ждати не можемо!

Деякѝ панове — казавъ дальше министеръ — волѣли-бы видѣти передъ собою министерство урядниче. Якъ бы се ôдъ мене зависѣло, я згодився-бы на то жаданье. Але чи думаєте, що урядники не будуть посѣдати сего погляду политичного такъ, якъ и мы? Впрочѣмъ дайте инціятиву до того. Хтось замѣтивъ зновъ, що мы ведемо славяньску политику и вяжемось тымъ зъ культурою всходною? Такъ не єсть. Хочь я Полякъ, то таки и я и мои товарищѣ въ радѣ державнôй стоимо при захôднôй культурѣ и политицѣ. А коли одинъ посолъ (*дръ Грегръ*) представивъ, що „австрійскій патріотизмъ въ небезпеченьствѣ“, то супротивъ того проводирь ческого народу (*дръ Ригеръ*) высказавъ тутъ недавно зовсѣмъ противну гадку, а именно, що Чехи тôлько въ Австріи знаходять свое спасеніе и свôй розвôй, и що ихъ интересы зъ интересами Австріи суть идентичнѝ. Будьмо щирыми! Нѣгде въ Европѣ нема мѣсця, де бы малѝ славяньскѝ народности такъ могли розвиватися, якъ въ Австріи. На Заходѣ нѣ, въ Россіи нѣ. Тожь Австріи мусимо всѣ держатись безъ огляду на напрямы политичнѝ. (*Оплески зъ правицѣ*). Въ дальшôй рѣчи полемизувавъ п. Дунаєвскій ще зъ дрôбнѣйшими замѣтами, ôдиравъ, мовьто министерство не єсть для всѣхъ справедливе; кабинетъ мусить солидаризуватися зъ тыми, що представляють собою бôльшій капиталъ матеріяльный и культурный, и остаточно накликувавъ палату до умѣреныхъ жаданъ и взаимного пошанованя правъ. А що-до правительства заязивъ, що оно дальше буде йти дотеперѣшною дорогою и не зверне зъ неи.

Пос. Вашатый (молодо-Чехъ) „противъ“ буджету. Ôнъ посвятивъ цѣлу свою промову заграничнымъ ôдносинамъ державы, а головно союзови Австріи зъ Нѣмеччиною. Пôсля погляду єго выборцѣвъ и бôльшости ческого народу нинѣшна политика Австріи хибна, не лежить анѣ въ интересѣ державы, анѣ податникôвъ, анѣ династіи. Доказує се исторія и нинѣшнôсть. Союзъ австро-нѣмецкій до нѣчого, бо Россія Австріи не зачепить; користь выйде лишь для Нѣмеччины, котру Австрія мусить покрыти въ вôйнѣ зъ Францією. Кажуть, що союзъ той заключеный для удержаня мира. Але що-жь то за миръ, для котрого девять лѣтъ безпастанно зброяться? Союзъ той не доведе анѣ до неутральности, анѣ до аліянсу зъ Россією. А коли-бъ се сталося, то Бисмаркъ пôсля своєи политики ужив-бы выливу Россіи тôлько на то, щобы Австрію такъ само копнути ногою, якъ въ 1866. р. за услуги противъ Даніи 1864 р. Бисмаркъ въ нѣмецкôй радѣ державнôй выразно сказавъ: „За для Болгарії не рушимо рукою“. И не тôлько, що Австрію полишає въ справѣ болгарскôй, а ще пôдпирає у Порты домаганя Россіи супротивъ своихъ союзникôвъ, Австріи и Италіи. До чого-жь намъ такого союза, якъ ôнъ до нѣчого не веде, а мусимо збронитись и платити? И умова зъ Италією єсть лишь на хосенъ Нѣмеччины на случай вôйны зъ Францією; для Австріи она безъ вартости. Въ загалѣ, що за цѣль мають союзы Австріи зъ сусѣдками на пôвночи и полудни, зъ котрыми она не має нѣякихъ спôльныхъ, а має суперечнѝ интересы? То для нашои державы шкôдне и небезпечне. Обѣ сусѣдки були все найбôльшима ворогами Австріи. Боюся, щобы той союзъ не принѣсъ Арстріи такѝ плоды, якъ въ р. 1866 Австрія може обезпечити свою будучнôсть тôлько въ союзѣ зъ Россією. Одну тôлько суперечнôсть має Австрія зъ Россією — справу балканьску. Але Россіи годѣ ôдказати и вплыву на Балканѣ. Навѣть коли-бы балканьскимъ народамъ сподобалось австрійске або спеціяльно мадярске панованье, — то скоро збудилась-бы въ нихъ національна идея, они обрушились-бы противъ мадярского тероризму и покликали-бы Россію до помочи противъ угнетника. Австрія мусить отже глядати иншои дороги, щобы дотычно Балкану порозумѣтися зъ Россією. Знаємо, що передъ турецкою вôйною Россія черезъ Сумарокова предложила Австріи, щобъ она забрала Боснію и Герцеговину. Нинѣ Австрія тôлько наймила и управляє тѝ крає. Россія, якъ-бы прийшло до переговорбвъ, склонилась-бы ще до дальшихъ концесій; уступила-бъ и забезпечила-бъ Австріи Салунь (Salonichi), коли-бъ Австрія зновъ ѣй полишила Дарданелѣ. Россія нѣколи не важила на крає австрійскій, нѣколи противъ неи вôйны не вела, а противно, коли Австрія була въ найбôльшôй бѣдѣ, на краю погибели, Россія въ помôчь ѣй спѣшила — при Вилягосъ спасла Австрію! А якъ Австрія ôддачила Россіи? Пôйшла въ таборъ ворогôвъ єи. Хôть розширеня Нѣмеччины треба конче здержати въ интересѣ европейскои рôвноваги. Самъ Крісні сказавъ недавно: „Пораженье Франціи було-бъ нещастьемъ для Европы“. По пораженю Франціи Австрія и Италія упали-бъ до ролѣ державъ васальныхъ, якъ нинѣ Баварія и Саксонія. Интересъ Австріи лежить въ союзѣ зъ Россією ще и длятого, що конець бувъ-бы тому милитаризмови. Въ загалѣ нинѣшне веденье справъ заграничныхъ не лежить въ интересѣ анѣ Австріи. анѣ податникôвъ, анѣ ческого народу, и длятого єсть обовязкомъ кождого ческого посла ôдмовити кождого крейцаря на таке веденье справъ заграничныхъ! (*Брава мѣжъ молодо-Чехами.*)

По дво-годиннôй промовѣ пос. Вашатого замкнено дискусію, а генеральными бесѣдниками выбранѝ: Пленеръ (противъ) и Суклье (за).

Зъ подорожи до Риму.

Римъ 16 н. ст. цвѣтня.

Въ недѣлю дня 15 н. ст. ôдправивъ нашъ митрополитъ Сильвестеръ службу Божу у св. Климентія на гробѣ св. Кирила а еп. Юліянъ Пелешь ôдправивъ службу Б. въ церкви св. Петра при Ватиканѣ. Вечеромъ були деякѝ Русины зъ еп. Пелешемъ у кн. Адама Сапѣги.

На авдієнціи всѣхъ Австрійцѣвъ у св. отця було нинѣ 5—6000 народу. Депутаціи проводивъ гр. Перієнъ. Читанои єго мовы годѣ було чути, такъ само, якъ и ôдновѣди папы.

Рускѝ паломники ходили вечеромъ зъ еп. Пелешемъ до кардинала Симеоніого, и мають надѣю, що ихъ папа приймe на окремôй ще авдієнціи, кромѣ на загальнôй галицкôй, котра має ôдбутись позавтра, въ середу 18 н. ст. цвѣтня. Має она ôдбутись въ другôй сали станцôвъ Рафаила. Архіепископъ Моравскій ôдчитає спôльну пôдписану и Русинами адресу, а опôсля кн. Адамъ Сапѣга промовить въ имени обохъ народôвъ.

Римъ 18 н. ст. цвѣтня.

Нинѣ, с. є. въ середу, авдієнціи Галичанъ у папы не буде. Папа ôдложивъ ѣи на суботу (21 н. ст. цвѣтня) и мавъ заявити, що не може позволити на то, щобы кн. Адамъ Сапѣга державъ до него промову (одобрену владыками) въ имени обохъ народôвъ Галичаны. Зъ тои причины повстало межи Поляками велике негодованье. Они пôдозрѣвають своихъ магнатôвъ-станьчикôвъ о то, що они для догоды правительства приняли на себе обовязокъ — кожду національну манифестацію зробити неможливою. Кажуть, що на авдієнціи позволять тôлько одному архіеп. Моравскому высказати кôлька слôвъ при ôдданю адресы.

Позавчера були владыки галицкѝ на авдієнціи у папы. Папа бувъ зъвиритованый авдієнцією австрійскихъ Нѣмцѣвъ (котрѝ дуже пхалися и кричали) и выглядавъ невесело. Побачивши однакъ мѣжь владыками еп. Пелеша, вставъ, подавъ єму руку и сказавъ єму: Gratulo tibi, carissime frater! Dei gratia tecum... benedico te!

Нѣмцѣ дуже нарѣкають, бо не бачили папы. Кардиналы на ихъ авдієнцію впустили до 3000 Италіянôвъ, а тѣ заступили папу передъ Нѣмцями и була глота, що женщины млѣли, и крики. Галичане, щобы того уникнути, завязали комитетъ, котрый буде въ суботу дбати о порядокъ.

Бôльша часть Русинôвъ и много Полякôвъ выѣхало нинѣ на два днѣ до Неаполю и Помпеѣвъ. Декотрѝ зновъ вертають во свояси, не дожидаючи авдієнціи.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державнои.] Вчерашне засѣданье рады державнои було дуже бурливе и повне вельми характеристичныхъ сценъ а результатъ нарадъ выпавъ для правительства и правицѣ дуже пригноблюючо. Заразъ по ôдкрытю засѣданя розпочалася дебата надъ титуломъ „Комисія для контролѣ довгôвъ державныхъ“. Гербсть боронивъ комисію и выступивъ дуже остро противъ Дунаєвского. Єму ôдповѣдавъ Дунаєвскій але бесѣда єго не зробила нѣякого враженя. Антисемитъ Вергани жадавъ выимкового закона для Жидôвъ. Опôсля розпочалася дебата надъ титуломъ „диспозиційный фондъ“. Промовлявъ насамперед пос. Фусъ. Ôнъ высказавъ своє здивованье, що Чарторыйского, котрый мавъ промовляти при буджетѣ, вычеркнено зъ листы бесѣдникôвъ. Ôнъ назвавъ теперѣшне министерство „каракатурою“ и заявивъ, що цѣла опозиція буде голосувати противъ сего титулу, бо кабинетъ Таффого не має симпатій у Нѣмцѣвъ. Фусъ выступивъ такожь противъ частои конфискаты независимыхъ часописей. Гр. Таффе ôдповѣвъ на то, що прецѣ нѣхто не буде жадати, щобы министры покривали зъ власныхъ фондôвъ тѣ выдатки, якѝ покрываются зъ сего фонду а на закидъ, що ôнъ управляє „солодко“ просивъ палату, щобы она сама оцѣнила, чи єму „солодко“ управляти. Борцичь выступавъ въ оборонѣ еп. Стросмаєра, на котрого нападають угорскѝ газеты, и доказувавъ, що Стросмаєръ єсть добрымъ патріотою австрійскимъ. Гербстъ промовлявъ такожь противъ фонду диспозиційного и сказавъ, що министерство Таффого не єсть теперь министерствомъ партіи и длятого не ставить вже въ справѣ фонду диспозиційного вотумъ довѣрія. Лигеръ выступивъ дуже остро противъ либералôвъ и офиціяльнои прасы и робивъ опозиціи закидъ, що она єсть лишь на око опозицією а дѣйстно лазить по министерствахъ и дôстає, чого хоче. Слова тѣ выкликали страшный крикъ на сторонѣ лѣвицѣ. Роздалися голосы: „То безпримѣрна брехня! Покажѣть факты! За дверѣ зъ нимъ!“ и т. д Врабецъ спытавъ: Котрыми то дверми ходиться, щобы дôстати ордеръ Францъ Іосифа. Лигеръ мовчавъ, доки палата трохи не втихомирилася а ôдтакъ кôнчивъ свою бесѣду зновъ середъ крику. Вайтльофъ полемизувавъ дуже остро зъ Лигеромъ и пытавъ єго. чи ôнъ буде голосувати за вѣроисповѣдною школою. Лигеръ ôдповѣвъ на то, що буде. Вайтльофъ назвавъ то „ганьбою“, що вѣденьскій послы хотять голосувати въ сѣй справѣ. На то крикнувъ Грегръ: „То Вы ганьбою для демократіи!“ Зъ лѣвицѣ посыпались грôмки оплески а Кронаветеръ пôдôйшовъ до

Грегра и стиснувъ єто за руку. Зо всѣхъ сторонъ роздались теперь голосы: Браво... Грегръ... браво! Въ дальшій своїй промовѣ назвавъ Вайтльофъ Lueger-a Luegner-омъ (брехуномъ) коли онъ не може того доказати, що сказавъ о лѣвици. На сѣмъ закінчилася дебата и наступило голосованье. Палата одкинула фондъ диспозиційный 128 голосами противъ 116. Результатъ сей зробивъ такъ на правици якъ на правительствѣ велике враженье, але позостане мабуть безъ наслѣдкôвъ. Деинде мусѣвъ-бы кабинетъ податися до димисіи, але у насъ стоить кабинетъ гр. Таффого понадъ партіями!

Спôльній делегаціи скликано на день 8 червня с. р.

Въ пôдкомитетѣ для справы податку ôдъ горѣвки зажадавъ Сиенсъ змѣны податку консумційного на 25 и 35 кр. Менгеръ доказуавъ, що треба ухвалити лишь такъ высокій податокъ, щобы дохôдъ зъ него покрывавъ дефицитъ. Онъ поставивъ внесенье, щобы приняти проєктъ правительства, але щобы дохôдъ зъ сего податку, котрый ôнъ обчисляє на 37 мил. зр., ужити по части въ поодинокихъ краяхъ.

До „N. fr. Presse“ доносять, що посуванье россійского войска зъ глубины Россіи на захôдній границѣ залишено а до того причинилося немало и то, що теперь дороги стали дуже злій. Перемѣщенье войска розпôчнеся однакожь въ осени сего року знову и буде такъ довго тревати, доки всѣ полки не займуть того становища, яке имъ назначає нова ordre de bataille. — Про цѣкаву справу, дотыкаючу головно звѣстного панслависта проф. Миллера, доносять теперь зъ Петербурга. Якъ звѣстно, усунено торôкъ Миллера зъ єго посады професора при петербургскôмъ университетѣ — якъ тогдѣ говорено — за то, що мавъ бесѣду до студентôвъ про Каткова и що станувъ въ якôмсь конфликтѣ зъ властями университетскими. Теперь же доносять такъ: При петербургскôмъ университетѣ було ôдъ многихъ лѣтъ литературне товариство, котрого предсѣдателемъ бувъ Миллеръ. Кажуть отже, що всѣ участники заговору зъ дня 1 ст. ст. марта 1887 р. на житье царя були членами того товариства, котрого предсѣдателемъ бувъ Миллеръ а повѣшеный студентъ Улiяновъ бувъ секретаремъ того-жь товариства. Ся обставина мала отже бути причиною, що Миллера усунено зъ университету. Кôлько правды на сій вѣсти годѣ знати. — Кажуть, що царь мавъ потвердити внесенье меншости госуд. совѣта, пôсля котрого министеръ дѣлъ внутрѣшныхъ гр. Толстой має право усувати „неблагонадежныхъ“ священикôвъ и достойникôвъ церковныхъ. Бôльшôсть госуд. совѣта була рѣшучо противъ того, але Побѣдоносцевъ вплынувъ на царя, щобы ôнъ потвердивъ внесенье меншости.

Зъ Берлина надходять нинѣ вже лѣпшій вѣсти о станѣ здоровля цѣсаря Фридриха. Ôдъ часу, коли матерія почала зъ раны въ гортанцѣ выдѣлятися обильнѣйше и ôдходити губами, станъ недужого поправився значно. О зараженю крови або запаленю легкихъ нема вже и бесѣды. Проф. Ляйденъ не знайшовъ въ легкихъ нѣчого небезпечного и такъ само не думає, щобы наступило зараженье крови, тымъ бôльше, що вже и дрощѣ не повторяються. Лѣкарѣ мають надѣю, що коли цѣсарь перебуде сю тяжку кризу, то недуга ослабне на довшій часъ. Безпосередна небезпечнôсть на теперь выключена. Цѣсареви вложено нову лекшу канулю зъ алюминіюмъ; передъ тымъ була срѣбна кануля. Цѣсарь мусить теперь лежати. Зъ другои стороны доносять, що на ногахъ у цѣсаря, особливо на кôсткахъ мали показатися якiсь опухлины, котрi мають бути розкладовыми ознаками недуги рака. Впрочѣмъ цѣсарь єсть зовсѣмъ притомный и знає, що єму грозить. Кажуть, що коли онодгы явився у цѣсаря придворный священикъ, цѣсарь написавъ єму на карточцѣ: „Не молѣться за моє выздоровленье, але за увôльненье моє ôдъ сеи муки.“ — Въ Шарльотенбурзѣ роблять приготовленя на принятье англійскои королевои, котра має приѣхати сюды дня 25 с. м. и перебуде тутъ два днѣ. Зъ ôдси пôйде королева просто до Англіи. Маршалокъ двору Радолиньскій одержавъ титулъ и достоинъство князя, а бар. Флеминъ титулъ графа.

Результатъ парляментарнои роботы ôдъ часу коли уконституовався новый кабинетъ румуньскій ажь до часу закрытя парляменту въ недѣлю єсть слѣдуючій: Національно-либеральна партія ухвалила министерству буджетъ на 1889 р. и всѣ тi законы, котрi мусѣли бути конче залагоджені, але не высказала тымъ зовсѣмъ свого довѣрія правительству. Члены меншости, т. зв. сполучена опозиція не поступали однаково супротивъ нового министерства. Одні выступали явно ворожо противъ правительства, а другі заняли були выжидаюче становище. Мала часть опозиціи помагала навѣть тайкомъ правительству. Опозиційні газеты доказують, що Розетти зъобовязався супротивъ трохъ проводирôвъ опозиціи Катарджа, Вернеска и Димитрія Браціяна не робити нѣякого важнѣйшого кроку, не порозумѣвшись насампередъ зъ ними Здаєсь однакожь, що се єсть неправдою, бо въ противнôмъ случаю мусѣвъ-бы кабинетъ згодитися на обсаду префектуръ и другихъ важныхъ посадъ урядничихъ лишь такими людьми, на котрi згодились-бы и тi проводирѣ опозиціи, а тымъ самымъ зрѣкся-бы и свободы при новыхъ выборахъ. — Розрухи селяньскій все ще збôльшаються. Въ Уртичени, де розрухи були притихли, выбухли на ново. Селяне убили архимандрита, котрый бувъ властителемъ бôльшои посѣлости въ тамошнôмъ окрузѣ, а въ селѣ Максинени убили вôйта и зруйнували дôмъ и шинхлѣръ тамошного властителя бôльшои посѣлости. Характеристичнымъ єсть, що въ Таричени въ олтеницкôмъ окрузѣ, де були выбухли розрухи, розрухи тi заразъ притихли, скоро зъ ôдтамъ прогнано якогось букарештеньского агитатора Радукана. Ôнъ утѣкаючи боронився револьверомъ, але въ Букарештѣ поліція его зловила. Мин. Розетти казавъ выточити процесъ бувшому яломицкому префектови за то, що ôнъ намовлявъ селянъ до розруху и казавъ до нихъ: Берѣть землю ôдъ бояръ и най вамъ здаєся, що то ваша.

Зъ Букарешту доносять, що въ многихъ зворохобленыхъ сторонахъ появилися агенты, котрi въ имени Россіи пôдбурюють селянъ и завзывають до бунту. Такъ появився въ Радованѣ якійсь пилипонъ, котрый казавъ селянамъ, що царь Александеръ III сповнить всѣ ихъ бажаня. Въ громадѣ сій выбухла заразъ ворохобня. Въ громадѣ Арцари выбрали зновъ селяне своимъ проводиремъ якогось учителя Теодорова, родомъ зъ Бессарабіи. Ворохобники кричали: „Най жіє Россія, она прийде и дасть намъ грошѣ и землю и высвободить насъ ôдъ червоныхъ!“ „Telegraful“ розказує цѣлу исторію о якихсь замаскованыхъ подорожныхъ що їхали возомъ черезъ громады Отопени и Болотешти, задержувались по корчмахъ, купували вино бочками и платили грубыми грôшми, розговорювали зъ селянами а коли ôдтакъ поїхали, выбухла тамъ заразъ ворохобня. О скôлько сi вѣсти суть правдивi, трудно знати. Якъ великi розмѣры приняли селяньскій розрухи въ Румунiи можна вже зъ сего видѣти, що доси привезено до Букарешту звышь 500 арештованыхъ селянъ и помѣщено ихъ въ касарни Мальмесонъ.

НОВИНКИ.

— **Въ промысловôмъ музею мѣскôмъ у Львовѣ** порѣшено дня 18 н. ст. цвѣтня: 1) 500 зр. котрій призначивъ выдѣлъ краєвый на нагороды конкурсовій, роздѣлити на кôлька галузей краєвого рукодѣльництва, а именно такій, котрi можуть користно розвиватися а суть пригнетенi конкуренцiєю чужихъ выробôвъ. Выробы призначенi до конкурсу, мусять ôдзначатися естетичною формою, выконаньемъ и своєю дешевостею та практичностею въ щоденнôмъ ужитю. Въ тôмъ напрямѣ має зарядъ музею оголосити конкурсъ на выробы рукодѣльничi зъ бронзу, дерева на выробы шлюсарскій и бляхарскій. 2) Ухвалено устроити выставу въ осени с. р. зъ увзглядненьемъ такихъ рукодѣлъ, котрыхъ розвôй на бôльшій розмѣры може найти поводженье въ нашôмъ краю. 3) Выбрано комисію, щобы розслѣдила проєктъ часописи, котра яко органъ сего музею буде выдавана заходомъ и накладомъ сеи институціи.

— **Зъ Делятина пишуть намъ:** Наше мѣсто мало щастье, що дня 19 н. ст. цвѣтня не було вѣтру, бо цѣлый Делятинъ пôйшовъ-бы зъ огнемъ, — а такъ обôйшлося зъ 3000 зр. шкоды. Згорѣли 3 домы жидôвскi, стайнѣ, пара коней и корова.

— **Зъ Галича** жалуються намъ, що въ тамошнôй трафицѣ, котру держить жидокъ, нема рускихъ друксортôвъ. На жаданье рускихъ картъ кореспонденцiйныхъ ôдповѣдає жидокъ зухвало: Я навѣть жидôвскихъ не тримаю! — Просимо Дирекцію почтъ и телеграфôвъ вглянути въ сю справу.

— **Четверта гимназія у Львовѣ** має выбудуватись на розѣ ул. Жигмонтôвскои на противъ мѣского огороду. Министерство затвердило оферту що-до закупна сего мѣсця.

— **Стипендiи** зъ фундацiи им. Ступницкихъ и Янковскихъ надавъ выдѣлъ краєвый по 300 зр. студентамъ краковского университету Март. Буртанови, Льву Сохацкому и Фр. Зарембѣ; по 200 зр.: Іос. Янковскому, ученикови гим. въ Бережанахъ, и за-для посвояченя зъ фундаторомъ Ник. Янковскому, учен. гим. въ Новôмъ-Санчи.

— **Оборонцемъ** въ справахъ карныхъ вписаный кандидатъ адвокатскій въ Самборѣ п. Маркилъ Добошиньскій.

— **Загадане самоубійство.** Передъ кôлькома днями загадала ôдобрати собѣ житье молода 20-лѣтна панѣ Б., жѣнка одного зъ промысловцѣвъ львôвскихъ, мешкаючого при ул. Коперника. Шѣсть разôвъ стрѣлила до себе зъ револьверу и пять куль полишилось въ грудяхъ. Шеста куля зранила руку, котрою хопилась она за раны на грудяхъ. Д-ръ Гостиньскій прийшовъ першій зъ лѣкарскою помочею. Раны суть дуже грôзни а причина загаданого самоубійства незвѣстна.

— **Признанье достоиньства графа** послови Волиньскому въ рôзный способôвъ коментують вѣденьскі газеты. „Deutsche Zeitung“ робить при сій случайности острій выходы противъ именованя. Для уемиреня опинiи подає „Fremdenblatt“, що одинъ зъ протоплястôвъ Волиньского, якійсь Мирославъ, ôдзначився въ однôй битвѣ зъ поганами Прусаками и за се Болеславъ IV. надавъ шляхотство родинѣ Волиньскихъ.

— **Въ Празѣ** заказала полиція концертъ ческого товариства спѣвакôвъ академикôвъ въ честь Стросмаєра.

— **Скрытоубійство.** По разъ третій передъ судомъ присяжныхъ у Львовѣ ставали Яковъ Лоза, писарь громадскій, и Генрихъ Гиршъ, хирургъ зъ Равы руской, обжалованій, першій о спôввину въ скрытоубійствѣ Параски Смалюховои, а оба о злочиньство пôдпомаганя злочиньства зъ §. 214 зак. карн. Розправа судова тревала 4 днѣ. Затверджено давный засудъ Лозы на 6 лѣтъ тяжкои а Гирша на 5 мѣсяцѣвъ звычайнои вязницѣ. Оба оборонцѣ, д-ръ Максъ и д-ръ Соловій зголосили жалобу неважности и мабуть розправа буде вестися ще четвертый разъ.

— **Въ Самборѣ** скôнчилася розправа судова противъ урядникôвъ и робôтникôвъ французского Товариства на Волянцѣ коло Борыслава въ справѣ выбуху ґазôвъ въ копальняхъ въ мартѣ минувшого року. Въ наслѣдокъ сего выбухуôсѣмъробôтникôвъ померло, чотири були тяжко поранені а одинъ легко. Прокураторія обжалувала директора, управителя и двохъ штиґарôвъ о неточне нагляданье приписôвъ безпеченьства. При розправѣ переслухано 30 свѣдкôвъ; знатоки инжиниры гôрничнi пп. Вальтеръ и Гонсьоровскій потвердили, що вентиляція була зла и що въ многихъ мѣсцихъ не перестали робити и уживали динамиту, хотяй нагромадились ґазы. Самi-жь обжалованi казали, що всѣ повинности свои точно були выповнили. Трибуналъ увôльнивъ всѣхъ ôдъ обжалованя, кромѣ управителя копальнѣ Рутки, котрого засудивъ на 5 мѣсяцѣвъ строгого арешту и на кошты поступованя карного.

— **Зъ статистики Львова.** Въ минувшôмъ тыждни, ôдъ 8 до 14 н. ст. цвѣтня, померло у Львовѣ 69 людей, зъ того 39 мужчинъ а 30 женщинъ. Середна денна смертельнôсть була 9·9, що дає рôчно 29·9% на 1000 мешканцѣвъ.

— **Ювилей больоньского университету** Дня 12 червня с. р. обходити-ме университетъ больоньскій свои 800-лѣтнi роковины. Сей университетъ єсть найстаршимъ на цѣлôмъ свѣтѣ, а повставъ зъ школы правничои цѣсарія Теодозія II. заложеної въ р. 425 по Хр. Число схухателѣвъ въ Больоніи бувало неразъ дуже велике, до 10.000, и всѣ краї высылали туды своихъ ученыхъ. Университетъ больоньскій вславився своимъ факультетомъ правничимъ. Библіотека числить 200.000 книжокъ и 1000 руконисей. Помѣжь професорами выкладали часто на тôмъ университетѣ и женщины, и такъ на початку 18 ст. Лавра Басси держала ôдчиты зъ математики и наукъ природныхъ, а въ найновѣйшихъ часахъ Кл. Тамборини зъ грецкои литературы.

— **Американьскій реализмъ.** Въ театрѣ въ Санъ Франциско въ Калифорніи выставляють теперь драму п. заг. „The Dark Secret“ (Грôзна тайна), въ котрôй вкидають въ воду героиню штуки. Щобы одержати бôльшій ефектъ выливають на сцену що вечера 2800 гектолитрôвъ воды. Публика по кождôмъ представленю бье брава, а чорный характеръ и примадонна вылазять зъ воды, перемокнувши до нитки, щобы подякувати публицѣ за оплески.

— **Пигмейцѣ.** Найновѣйшi досвѣды выказали, що переданя старинныхъ Грекôвъ о пигмейцяхъ не суть казкою, але основуються на правдивости, бо ôднайдено два племена, котрыхъ высота тѣла єсть значно менша ôдъ звычайнои мѣры людей. И такъ мешкає на островахъ Андамане, на полудне ôдъ впаду рѣки Ґанґесу, раса людей, у котрои мужчины суть высокi на 140 центиметрôвъ и женщины на 130 цм. Шкôра на нихъ чорна а волосье кучеряве мовь у Негрôвъ. Мабуть належали они колись до первѣстного населеня азійскихъ краєвъ на полудни индомаляйского архипелягу. Негриты, такъ ихъ назвали, стоять на найнизшôмъ степени образованя, бо не знають навѣть класти огонь. Другимъ такимъ племенемъ суть Негрильцѣ, поселенi по обохъ бокахъ екватора въ Африцѣ. Мужчины у нихъ доходять лише до 125 центиметрôвъ высоты. Мимо свого невеликого взросту суть они ôдважнi, бо нѣхто зъ сусѣдôвъ не змôгъ пôдбити ихъ пôдъ свою власть. Такожь и они, пôсля высказу ученыхъ, суть найстаршимъ народомъ Африки.

— **Дрôбнi вѣсти.** Рада завѣдуюча Товариства заткового у Львовѣ выповѣла всѣмъ своимъ урядникамъ безъ выимки мѣсця ôдъ 1 липня с. р. — Здогоны кôнні у Львовѣ ôдбувати-муться ôдъ 24 до 28 н. ст. червня с. р. черезъ чотири днѣ. — Въ Гегингъ въ Тироли робôтникъ гôрничій Шоберъ вложивъ набôй динамиту въ ротъ и пôдпаливъ; голова єго розлетѣлась на дрôбненькі кусники а шию подеръ динамитъ на шматы.

Вѣсти зъ аеп. Львôвскои.

Увôльненый зъ Боршова, дек. бобрецкого, о. І. Мазановскій.

Митроп. Консисторія ôднеслась до президіи намѣстництва о згоду на кан. институцію оо.: Теод. Леонтовича на Зашкôвъ, Іос. Бородієвича на Лютовище, І. Валявского на Либохору и Ем. Петровича на Оравчикъ; вставилась о запомогу изъ фонду религ. для оо.: Вол. Петрушевича, сповѣдника архикат., Вол. Сельского зъ Лукавицѣ выжнои и Мих. Цегельского зъ Камѣнки струм.; о додатокъ особистый для о. Павла Свистуна зъ Козовы, дек. бережаньского.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Конкурсы.** Товариство задаткове у Львовѣ розписує конкурсъ на мѣсце бухгальтера зъ рачинцемъ вношеня подань до 1 н. ст. мая с. р.

Послѣднi вѣсти.

Зъ Вѣдня пишуть намъ: Пос. Озаркевичь тôлько зъ тяжкою бѣдою дôстався до слова, бо бувъ 9-тымъ зъ черги „за“ буджетомъ, а дебаты замыкають звычайно скорше, нѣжь дôйдуть до тои цифры. Пос. Озаркевичь прийшовъ до слова дякувати тôй обставинѣ, що три послы передъ нимъ, мѣжь тыти пос. Чарторыйскій, зрезигнувавъ зъ слова.

Пос. Озаркевичь намѣряє забрати ще два разы слово пôдчасъ спеціяльнои дебаты: разъ въ справахъ шкôльныхъ, а другій разъ въ справахъ дотыкаючихъ интересôвъ духовенства. При позиціи буджету шкôльного має промовити такожь пос Ковальскій.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 21 цвѣтня. Трибуналъ державный ôдкинувъ жалобу професорôвъ, що суть послами до рады державнои, на розпорядженье министра Гавча, мотивуючи своє рѣшенье тымъ, що розпорядженье се не нарушає нѣчимъ ôдносинъ службовыхъ а въ ореченю, чи єсть нарушенье права горожаньского, уважаєся трибуналъ некомпетентнымъ.

Вѣдень 21 цвѣтня. Пос. Поклюкаръ сконстатувавъ въ палатѣ послôвъ, що вчерашне голосованье надъ фондомъ диспозицій-нымъ було хибно обчислене, бо „за“ голосувало 19 послôвъ бôльше, якъ то записано въ листѣ. Ôнъ жадавъ отже спростованя голосованя. Тому спротивився президентъ палаты. Поклюкаръ жадавъ тогдѣ, щобы результатъ голосованя справити на пôдставѣ заприсяженого зôзнаня тыхъ послôвъ, котрыхъ хибно записано. Президентъ спротивився и сему внесеню.

Берлинъ 21. цвѣтня. Выданый вчера вечеромъ бюлетинъ урядовый звучить: „Въ протягу дня мався цѣсарь добре; пôдъ вечеръ збôльшилася горячка а ôддыхъ стався труднѣйшій.“ Станъ здоровля цѣсаря єсть трохи лѣпшій. Теперь розпочато курацію аршеникову.

Парижъ 21. цвѣтня. Въ парляментѣ утворилась нова партія булянжерôвска, до котрои приступили члены комитету протестуючого и 20 послôвъ републиканьскихъ. Правительство мабуть не допустить до того, щобы ще сеи сесiи розпочалась дебата въ справѣ ревизіи конституціи.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

20. л. цвѣтня 1888.

Львôвъ: Пшениця 6·25 до 6·70, жито 4·— до 4·50, ячмѣнь 3·80 до 6·—, овесъ 4·30 до 4·70, горохъ 5·— до 9·50 вика 4·50 до 5·—, рѣпакъ 9·50 до 10·—, лнянка — до —, конюшина червона 23·— до 36·—, конюшина бѣла 32·— до 38·—, конюшина шведска — до —, хмѣль ôдъ 15 до 55.— зр. за 56 кильо въ мѣсци, оковита за 10.000 литрôвъ 24·50 до 25·— зр.

Тернопôль: Пшениця 6·— до 6·55, жито 4·00 до 4·45, ячмѣнь 4·— до 5·—, овесъ 4·10 до 4·50 горохъ 4·— до 9.—, вика 3·85 до 4·50, рѣпакъ 9·— до 10.—, лнянка — до—, конюшина черво, на 22·— до 35·—, конюшина бѣла 30·— до 36·— *конюшина шведска 30 до 35.*

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. П. Т. въ Улючи. До кôнця року ще 5 зр. — **Всч. К. П. въ Сухôй воли.** Рахунки згôднi; на на 88 р. дôстали мы вже 15 зр.

НАДÔСЛАНЕ.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручає свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ. 16—?

2389

Иванъ Левиньскій

концесіонованый архитектъ,

перенѣсъ своє помешканье и канцелярію будôвничу зъ пôдъ ч. 6 ул. Личакôвскои на пляцъ Капитульный ч. 7.

Вытягъ зъ розкладу ѣзды зелѣзниць державныхъ

важный ôдъ 1 жовтня 1887.

Ôдѣздъ зô Львова: О 6 год. рано до Гусятына — о 6 год. 10 мин. рано до Лавочного, Будапешту, Стрыя; — о 11 год. 27 мин рано передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станиславова; — о 12 год. 02 мин. въ полудне до Гусятына; — о 7 год. 44 мин. вечеромъ до Стрыя, Хирова.

Приѣздъ до Львова: О 1 год. 15 мин. въ ночи зъ Будапешту, Стрыя, Лавочного, Станиславова, Хирова; о 8 год. 39 мин. рано зъ Хирова, Стрыя; — о 3 год. 10 мин. по полудни зъ Гусятына; — о 4½ год. 15 мин. по полуд. зô Станиславова, Хирова, Стрыя; — о 9 год. 43 мин вечеромъ зъ Гусятына.

Плякаты зъ розкладомъ ѣзды на линіяхъ галицкихъ можна дôстати на стаціяхъ зелѣзниць державныхъ по 6 кр. 2238 29—?

Тысячѣ людей слабують на РЕШЕТИНЦЯ!

Не многi знають правдиву причину ихъ ненастанного нездоровля.

Пôдъ гарантiєю усуваєсь **кождого решетинца,**

зъ головкою,

якъ такожь и всѣ иншій хробаки у дѣтей и дорослыхъ въ протягу пôвъ годины безъ болю и небезпечности, безъ попереднього голодованя и перервы въ звыклôмъ занятю, посредствомъ средства легко заживаючого-ся, котре и на пробу зажите цѣлкомъ не шкодить.

Многихъ недужихъ на решетинця лѣчать яко недужихъ на бракъ крови и на жолудокъ.

Ознаки сего недуга суть: Въ ôдходахъ завважати можна кусники подôбни до лазанокъ або сѣменъ гарбузовыхъ та иншій хробаки, блѣде лице, матовый взôръ, синій обводки довкола очей, зсхудненье, замуленье, обложеный языкъ, слабе травленье, бракъ апетиту на перемѣну зъ великимъ голодомъ, млоєнье, а навѣть безпритомнôсть при порожнôмъ жолудку або по деякихъ стравахъ, пôдходженье якогось клубка ажь пôдъ шию, сильный наплывъ слины въ губѣ, квасъ въ жолудку, згага, часте ôдбиванье, заворôтъ, частый бôль головы, неправильный ôдхôдъ, свербячка въ задѣ и носѣ, кольки, заворôтъ головы и хитаючій-ся хôдъ, колючій болѣ въ кишкахъ, битье серця, перерва въ менструаціи, чувство ослабленя и т. д.

При замовленю треба подати вікô недужого.

Плата вразъ зъ лѣкомъ 6 зр. а. в.

Такожь лѣчить листовно и скоро пôсля найновѣйшои спеціяльнои методы пôдъ гарантiєю певного [redacted] выслѣду: всякій тайній недуги, слабости низшои части тѣла и пола, ослабленье мужеске, лишаї, раны, болячки, недуги шкôры (такожь лица), жолудка, ревматизмъ, корчѣ и нервовій недуги, моченье пôдъ себе, бѣлій уплавы, неправильности въ крови и всякого рода недуги жѣночій. Лѣки надсылаються сейчасъ и дискретно.

Подяки не оголошуються.

Лѣкарь-спеціялистъ **РАППАПОРТЪ,**

Дрогобичь (Галичина). 2347 10—10

Властивою въ тôмъ краю розширеною хоробою єсть

НЕСТРАВНÔСТЬ.

Нова кухня и новый способ̀ъ житя суть причинами тои недуги, на котру зъ нечевя западаємо. Деякй люде терплять болѣ въ грудехъ и бокахъ, деколи такожь болѣ въ спинѣ; чуються ослабленими и сонными, мають злый посмакъ въ устахъ, особливо зъ рана; якйсь рôдъ липкого слизу громадиться на зубахъ; апетитъ ихъ єсть лихй, въ жолудку лежить у нихъ мовь якйсь тяжкй тягаръ, а часами чують въ жолудковôй ямѣ якйсь неозначеный рôдъ ослабленя, котрый не даєся усунути поживанъемъ стравы. Очи западають, руки и ноги зимнѣють и стаються липкими; по якôмсь часѣ являєся кашель, зъ початку сухй але по кôлькохъ мѣсяцяхъ въ супроводѣ зеленавыхъ харкотинъ; дôткненый тою недугою чуєся завсѣгды втомленымъ. сонъ здаєсь єму не приносити нѣякого выпочинку; потôмъ стаєся нервовымъ, дразливымъ и невдоволеным̀ъ, догадуєся завсѣгды чогось злого: коли нагально пôднесеся, запоморочує єго и здаєся єму, що цѣла голова довкола ходить; єго внутренности затыкаються, єго шкôра стаєся часомъ сухою и горячою; кровь густѣє и лѣниво кружить, бѣлко въ очѣ прибирає жовтаву барву; мочь ôдходить менше и темнобарвы и лишає по довшôмъ стоянню осадъ на сподѣ; опôсля ôдбиваєсь єму часто страва при чѣмъ запримѣчає деколи солодкй, деколи квасный смакъ и часто въ супроводѣ бытя серця; єго зрокъ зменшаєся, мурашки стають му передъ очима и дôзнає чутя тяжкого утомленя и великои безсильности. Всѣ тіи ознаки выступають на перемѣну и припускаєся, що майже третина людности того краю терпить одну або другу форму тои недуги. Черезъ „Shäker-Extrakt“ бере кипнепье стравъ такій оборотъ, що пожива дôстаєся хорому тѣлу и давне здоровле вертає. Сила того лѣку єсть справдѣ чудова. Мілiоны и мілiоны фляшокъ уже спродано а число свѣдоцтвъ, котрй цѣлющои силы того лѣку доказують, єсть надзвычайне. Сотки хоробъ, котрй мають найрозличнѣйшй имена, суть наслѣдками нестравности; но коли се послѣдне лихо усунеся, то сщезають такожь другй, бо тіи суть лише ознаками правдивои хоробы. Лѣкомъ тымъ єсть „Shäker-Extrakt“. Свѣдоцтва тысячей, котрй говорять похвально о цѣлющихъ прикметахъ того-жь, доказують со понадъ всякй сумнѣвы. Сего знаменитого лѣку можна у всѣхъ аптикахъ дôстати. 2134 (12—24)

Особамъ, котрй терплять на затканье, потреба „Сайгеля пигулокъ прочищуючихъ“ въ получению зъ Shäker Extrakt-омъ. **Сайгеля пигулки прочищаючй** лѣчать затканье, проганяють пропасницю и простудженя, освобождають ôдъ болю головы и не допускають жовтачки. Хто ихъ разъ с робовавъ, той певно ихъ буде дальше уживати. Они дѣлають повольно и не справляють болѣвъ. — Цѣна: 1 фляшка Shäker-Extrakt-y зр. 1·25, 1 коробка „Сайгеля пигулокъ прочищаючихъ“ 50 кр.

Властитель „Shäker-Extrakt-y“ и Сайгеля пигулокъ A. I. White, Limited, London 35 Faringdan Read E. C.

Haupt-Depot und Central-Versandt Johann Nep. Harna,

Apotheker „Zum goldenen Löwen“ in Kremsier (Mähren) und in den meisten Apotheken Oesterreichs zu beziehen.

ГОТЕЛЬ АНГЛІЙСКІЙ

у Львовѣ

котрый бувъ дотеперь на розѣ улици Кароля Людвика и Ягайлоньскои

зôставъ зъ днемъ 1-го марта 1888 р.

перенесеный до дому ч. 21 ул. Кароля Людвика

и отвореный для гостей зъ днемъ 3-го марта.

Выладженый огрѣтыми коридорами — телефономъ — пôсля найбôльшихъ забагôвъ для всякои выгоды поручаєся Впов. Публицѣ. 2405 3—6

Для кождого властителя дôбръ, господаря и громады въ цѣлôмъ краю єсть необходимымъ

добрый, здоровый и чистый оцетъ.

ТОРГОВЛЯ Кароля Балабана

2127 2—? **у ЛЬВОВѢ**

поручає **оцтову есенцію**, здоровый и чистый продуктъ до робленя оцту въ бутелькахъ $^1/_1$ и $^1/_2$ кильовыхъ. До $^1/_2$ кильогр. **оцтовои есенціи** додаєся 12 литрôвъ воды. Для громадъ и бôльшихъ заведень въ бальонахъ по 4 и 10 кильограмôвъ.

I. & C. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНѢ (BRÜNN)

улиця Фердинанда ч. 7/d

высылають за послѣплатою:

Матерія модна въ кратки, на сукнѣ жѣночй, зъ чистои вовны 90 цм. широка, 10 м. зр. 8·50.

WOLL-ATLAS, у всѣхъ модныхъ краскахъ, 90 цм. ширины, 10 м. зр. 6·50.

Кашмиръ, у всѣхъ модныхъ краскахъ, 90 цм. ширины, 10 м. зр. 4·50.

BAIGE, (найновѣйшй краски, 100 цм. шир ины. 10 м. зр. 9·50.

Матерія брокатô, у всѣхъ краскахъ, 60 цм. ширины, найновѣйшй десенъ, 10 м. зр. 4.

Кретонъ, на сукнѣ жѣночй, добрый до прання, найнов. взоры, 70 цм. шир. 10 м. зр. 2·80.

Dreidraht, 60 цм. шир. ясно або темно сѣрый, 10 м. Іа. зр. 3·50. Па. зр. 2.80.

Матерія на шляфроки, також на жѣночй сукнѣ) 60 цм. шир. въ кратки, 10 м. зр. 2·50.

Гарнитуры покрывалъ, (2 на лôжко а 1 на стôлъ) зъ рипсу зр. 4·50. зъ джуты зр. 3·50

Запавѣсы джутовй, турецкй десенъ (2 бочнй и 1 драперія) загально зр. 2·30.

КИЛИМКИ ДО ХОДУ, дуже тревалй, 10—11 м. довгй Іа. зр. 6 —. Па. зр. 3·50.

Ковдра до накрыванъ, зъ атласу зр. 8·50, зъ гощо зр. 3.

ПОЛОТНО ДОМОВЕ, 29 вѣдень. лôктѣвъ, 1 штука $^5/_4$ зр. 5·50. $^4/_4$ зр. 4·20

Веба Кинъ, 30 лôктѣвъ, лѣнша ôдъ полотна, 1 шт. $^5/_4$ зр. 7·50. $^4/_4$ зр. 5·80.

ШИФОНЪ, 30 лôктôвъ, 90 цм. шир. 1 шт. Іа. зр. 5·50, Па. зр. 4·50.

ОКСФОРДЪ, 29 лôктѣвъ, найновѣйшй взоры, 1 шт. Іа. зр. 6·50, Па. зр. 4·50.

КАНЕВАСЪ, на простирала, 29 лôктѣвъ, 1 шт. Іа. зр. 6·-, Па. зр. 5·20.

Адамашковый градль 30 лôктѣвъ, 1 шт. Іа. зр. 8·50, Па. зр. 5·50.

СКАТЕРТИ, полотнянй, у всѣхъ краскахъ, 3 шт. $^8/_4$ зр. 2.— $^6/_4$ зр. 1

СЕРВЕТЫ, полотнянй, $^4/_4$ въ квадратѣ, 6 шт. зр. 1·20.

РУЧНИКИ, полотнянй, 6 шт. зъ тороками зр. 1·80 зъ бордюрою зр. 1·20.

ПРОСТИРАЛА, несшиванй, 2 м. довгй, $1^1/_2$ м. широкй, 1 шт. зр. 1·50.

СЪНИКИ, зъ джутового полотна, комплетнй, великій, 1 шт. Іа. зр. 1·40. Па. 90 кр.

Кацики передъ лôжко, найновѣйшй десенъ, зъ фланелѣ, 1 пара зр. 2·; зъ джуты зр. 1·30.

Взôрцѣ даромъ и франко.

2346 9—26

Золотыхъ 100—200 Золотыхъ або за мѣсячною платею — пôсля умовы — можуть заробити особы кождого стану, котрй схотять заниматись продажею законно дозволеныхъ въ Австріи преміовыхъ льосôвъ позичковыхъ. —Ôдноситись до **Max-a Lustig-a,** дôмъ банковый въ **Будапештѣ.** 2360 20—25

Складъ кавы АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СИРІЮСЪ“

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручає добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ôдъ продуцентôвъ зъ Америки полудневои.

Коштує у Львовѣ:

1 кильо 1·90 зр.

на провинціи:

4¾ кильо 9·60 зр. франко.

Ôдбирателямъ надъ 50 к. опустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родôвъ кавы, котрй оголошують ниши пôдъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто ôдъ продуцентôвъ, що можу доказати, и продаю ею найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Трієстѣ можна дôстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродає гуртôвникови на мѣсци, той знову гуртôвникови въ Европѣ, ôдъ тыхъ купує комісіонеръ, а ôдъ него ажь купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дôстане де инде по тôй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 12)—?

О половину знижень цѣны

для предплатникôвъ „Дѣла“, „Зорѣ“ и „Батькôвщины“

на давнѣйшй томы „Библіотеки найзнаменитшихъ повѣстей“ т. I—XX. включно, чи хто купує разомъ чи поєдинчо, якъ довго выстане невеликій запасъ. Зголошуватись треба просто до „Администрациі Дѣла у Львовѣ“.

Знижена цѣна всѣхъ 20 томôвъ 13 зр. 80 кр. (на пересылку почтову треба долучити 30 кр.)

Каменица переходна Андролього **Ринокъ число 29.** або ôдъ стороны костела Єзуитôвъ число 12.

Поручає на сезонъ весняный капелюхи фильцовй въ найновѣйшихъ фасонахъ въ цѣнѣ 1 зр. 30 кр. до 4·50 кр.

CHAPEAUX CLAQUE

Цилиндры власного выробу ôдъ 3 зр. 50 кр. до 7 зр 50 кр.

Має великій выборъ капелюхôвъ зъ славнои фабрики Габига и такъ: за капелюхъ фильцовый кольоровый або чорный 5 зр ЦИЛИНДРЫ Габига по 8 зр.

Приймає до ôдновленя, фарбованя капелюхи фильцовй такожь и цилиндры

Всякй порученя такъ зъ провинціи якъ и въ мѣсци выконує въ якъ найкоротшôмъ часѣ.

Дякуючи П. Т. Публицѣ за дотеперѣшнй взгляды и поручаючися и на дальше

2409 3—3 Остаю зъ поважаньемъ.

Пошукуєся

доброго шницаря до иконостаса. Листомъ ôднестися до о. І. Дымушевского, рускаго пароха 2426 въ Кийдановѣ п. Оссôвцѣ. 3—3

ОПИРАЮЧИ-СЬ НА ДОВѢРІЮ

зъ якимъ ôдносяться майже ôдъ 20 лѣтъ до нашого „Якорного проганяча недугъ“ (Anker-Pain-Expeller), уважаємо ссѣю повинностею также тыхъ запросити до спробованя, котрй єго улюбленого средства домового що не знають. Оно не єсть нѣякимъ средствомъ тайнымъ, але **строго ретельнымъ, умѣтно** зложеным̀ъ препаратомъ, котре справедливо заслугу, щобы єго всѣмъ **терплячимъ на гос ець и ревматизмъ** яко **зовсѣмъ певне** поручити. Найлѣпшимъ доказ мъ того, що многй хорй, котрй выпробовали другй дуже захвалювнй средства, **зновъ таки до успѣшного Pain-Expeller-a** беруться. Черезъ порôвнанье власне пересвѣдчилися, що не лише **ревматичнй болѣ**, якъ **ломанье** зъ **членахъ и пр.** а также **болѣ** зубôвъ, **головы, хребта, кольки и проч.** найпевнѣйше уступають черезъ натиранье „експелеромъ“. За **дешеву** цѣну **40 кр.**, 70 кр, взгл. зр. 1·20 може навѣть небогатый набути, а грошѣ якъ безчисленй успѣхи доказують, надармо не выкидаються. Стереглись треба передъ шкôдливыми пôдробленями и приймати лише „Pain-Expeller“ зъ знакомъ **якора** яко правдивый На складѣ въ премногихъ аптикахъ, головный складъ: Apotteke zum Goldenen Löwen въ Празѣ Близшй вѣсти подають: F. Ad. Richter et C° Вѣдень. 2161 24—51

Тайна красы

выробу ПЕТРА КРОКЕВИЧА антикаря въ Краковѣ.

Неимовѣрне подивлянье и надзвычайне признанье зô стороны красавицъ для сего чудового и незвычайно скоро дѣлаючого средства робить, що сей препаратъ, выробу Петра Крокевича, антикаря въ Краковѣ, розхваплюють зъ нечуваною скоростею. Сѣме сей, справедливо названый „Тайною красы“, ôддаляє въ тягу одной ночи всяку неделикатнôсть, стверджене, червонôсть шкôры, прищѣ, угры **и** лишаї гинуть безповоротно по ужитю сего знаменитого и найпевнѣйшого въ своихъ наслѣдкахъ средства, котре навѣть лице поморщене чудово робить молодшимъ, надаючи єму красный справдѣ молодечій цвѣтъ. Уживаный щоденно на нôчь, чудово заховує цвѣтъ ôдъ всякого ствердненя шкôры, якъ рôвно-жь и ôдъ передвчасныхъ морщинъ. Тому то повинно се средство находитися въ тоалетѣ такъ молодои и краснои паночки якъ и красивои дамы.

Цѣна 1 зр., 1 зр. 50 кр. и 2 зр. 2398 7—?

МАГАЗИНЪ и РОБôТНЯ ФУТЕРЪ

БРАТЕЙ ВРОНЬСКИХЪ

У ЛЬВОВѢ

улиця Театральна, Ч. 5, напротивъ костела катедрального въ домѣ капитулы — приймає: **Футра до перехованя на лѣто.**

Всякй репарациі въ порѣ лѣтнôй суть значно таньшй чимъ въ зимѣ. 2383 4—8

И. ИГНАТОВИЧЬ

у Львовѣ ул. Коперника Ч. 3., въ Краковѣ, Суконницѣ Ч. 20, въ Чернôвцяхъ Ринокъ Ч. 2.

поручає свого выробу

до выгубленя насѣкомыхъ домашныхъ, ôдзначений 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипльомами признаня на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ.

именно:

ФЕНИЛИНЪ до вышищеня молѣвъ зъ зародишами въ сукняхъ, футрахъ и меблях̀ъ, фляконъ **60** кр.

Грильонъ выгубляє швабы, караконы, стоноги, свѣркуны, щипавки, каралюки, прусаки и т. п. — фляконъ **30** кр.

Зела антимолевй до перехованя футеръ, пуделко **30** кр.

МИКОТОНЪ непохибне средство до выгубленя блощицъ — фляконъ **50** кр.

ПАПѢРЪ АНТИМОЛЕВЫЙ хоронить ôдъ молѣвъ футра, сукнѣ, портіеры, заслоны и меблѣ. штука **3** кр.

ПОРОШОКЪ ПЕРСКІЙ (дальматинъскій) до выгубленя блохъ и т. п. насѣкомыхъ, пачка 5, **10** кр. фляконъ **20** и **30** кр.

ПАПѢРЪ НА МУХИ

2424 1—? штука 3 кр.

АПИХЕНІЯ

непохибне средство до вышищеня домашного гриба, кильо **40** кр. при сто кильо начинье даромъ.

Звѣстну загально Впов. Публицѣ

Реставрацію и Торговлю Винъ, пôдъ золотымъ Оленемъ

перенѣсъ я зъ дому пôдъ ч. 17 при улици Краковôвскôй

пôдъ Три Короны при улици Трибунальскôй.

О кухню добôрну, смачну и здорову я постарався. Пивниця численно заосмотрена въ **знаменитй Вина краєвй и заграничнй** перворядныхъ фирмъ, котрй продаю у фляшкахъ и на мѣру.

Пиво Пильзненьске и Окоцимске просто зъ бочки.

Взявши такожь пôдъ власный зарядъ находячій ся въ тôмъ домѣ **Hotel Garni,** цѣлкомъ єго я ôдреставрувавъ и свѣжо выладивъ, пôсля всякихъ бажань для загальнои выгоды Впов. Публики. дповѣдно устроєнй покоѣ на бôльшй або менший зборы суть въ кождôмъ часѣ до диспозиціи.

Зъ поважаньемъ:

2412 4—4 **ВИЛЬГЕЛЬМЪ БРАЙТМАЄРЪ** мѣскій реставраторъ.

Перла Карпатъ въ горѣшнôй Угорщинѣ, ôддалена ôдъ стациі зелѣзничои Тепля-Трепчинъ-Теплѣцъ на шляху долины Ваги о 20 минутъ, зъ Кракова черезъ Одербергъ Силлейнъ можна тамъ всѣдати за 9 годинъ, має 32°R. и єсть найлѣпшими и найсильнѣйшими купелими противъ **резматично-гостцевыхъ недугôвъ.** Мають красный великій паркъ, водопроводы зъ гôрскихъ жерелъ, добрй помешканя, знаменитй реставрациі и чудову околицю.

2399 3—10

КУПЕЛЬ СѢРЧАНЙ ТРЕПЧИНЪ-ТЕПЛИЦЬ

Въ тôмъ сезонѣ отвориться по разъ першій нововыбудованй купелѣ „hammam“, выряджений зъ орієнтальнымъ люксусомъ, маючй, елегантнй осôбнй купелѣ и котрй пôдъ кождымъ взглядомъ варта побачити. На всѣхъ бôльшихъ стаціяхъ зелѣзничихъ можна купити билеты до ѣзды тамъ и назадъ по зниженôй цѣнѣ. Сезонъ починаєся 1 мая. Илюстрованй програмы высилає даромъ **зарядъ купелевый**

НЕДУГИ ЛЕГКИХЪ.

Gas-Exhalation (**Rectal-Injection**)

лѣчить туберкулы (сухоты, нидѣнье) астму, хроничный катаръ бронхіяльный и т. д.

Неимовѣрный, позорно недосягненый идеалъ лѣкарѣвъ, можливôсть вылѣченя недугъ легкихъ, вже теперь цѣлкомъ вповнѣ осягнено. Посвѣдченя знаныхъ въ свѣтѣ професорôвъ и докторôвъ, сотки листôвъ вылѣченыхъ, зъ котрыхъ автентичнй копіи кождый одержить оплатно на бажанье, щобы на певно пересвѣдчитися, найприхильнôтомъ цѣлковито никнуть — сонъ и апетитъ повертають назадъ. Тягаръ тѣла побôльшуєся ôдъ $^1/_2$ до 1 кильогр. на тыждень. Намагаючій способ̀ъ житя можна на ново розпочати.“ — **Проф. Cornil** и **проф. Verneuil** При астмѣ сейчасъ уступає бракъ ôддыху.—Цѣлковите вылѣченье часто въ 8 дняхъ. — **Проф. Dujardin Beaumetz:** „Хрон. катаръ бронхіяльный цѣлкомъ дався вылѣчити.“ — **Проф. Френцель** ôдд. **д-ръ Штаца:** „Пропасниця, нôчнй поты, кашель, выкиды уступають — незвычайный апетитъ збôльшаєся — тягару прибуває до 5 кильогр.“ — **Д-ръ M'Laughlin:** „Зъ 30-степеновыхъ туберкулôвъ всѣ основно вылѣчилися.“ — Те саме посвѣдчають и недужй. (Лѣченье само не єсть утяжливе, не перешкаджає и пôдъ загарантією безъ злыхъ наслѣдкôвъ.) — **Ц. к. выкл. прив. Gas-Exhalations-Apparat (Rectal-Injector)** разомъ зъ способомъ уживаня для лѣкарѣвъ и **для власного ужитку** и зъ приладомъ до выроблюваня газу высилаєсь за готôвку або послѣплату à 8 зр., зъ мѣриломъ газу à 10 зр.

Д-ръ Кароль Альтманнъ, Вѣдень, VII. Bez., Mariahilferstrasse Nr. 80. 2373 11—50

На свята!

Ножѣ столовй и вилки въ оленевôмъ и буйволовôмъ розѣ тузинъ по зр. 9, въ оправѣ альпаковôй зр. 15, зъ хиньского срѣбла зр. 30.
Ножѣ до мясива гнучкй зъ найлѣпшои стали по зр. 1·40, 1·60 и 2.
Ножѣ до тѣсть въ оправѣ гебановôй, штука зр. 1, въ оправѣ зъ кости слоневои штука зр. 7. Нôжь и вилки зъ пружиною охоронною въ звычайнôмъ розѣ, оленевôмъ або буйволовôмъ, пара зр. 1·20, 2, 2·50, 3.
Коркотяги по кр. 20, 30, 50, 75 до зр. 2.
Универсальй машинки до тертя мигдалôвъ, цукру, булокъ и т. п. штука зр. 2·25.
Прилады до вытворюваня пѣны зъ яецъ, масла, шодону и пончу, въ котрыхъ зъ нечуваною скоростею, бо ледви въ 15—20 секундахъ наведенй продукты можна выробити на пѣну зъ 2—6, 3—10, 6—20 яецъ
штука зр. 1·60, 2·—, 3·50.
Машники до сѣканя мяса зъ ножами поодиноко до вынимання: менший по зр. 5·50, бôльшй по зр. 6·50.
Стпекачѣ шинокъ на дерев. политур. пôдставахъ, лекшй по зр. 3, тяжшй 4.
Формы на бабы, будинь, зулицѣ и т. п. ôдъ кр. 90 до зр. 4.
Формы на баранки зъ цукру або масла, по зр. 3, 3·50 и 4.
Формы на торты по кр. 60, 85 и зр. 1. Блихи до тѣста ôдъ кр. 40, зр. 1. 32. 37. 42. $47^1/_2$. 53 ц/м.
Тацы зъ альпаки штука 3·50, 5·25, 7·50, 9·50, 11.75.
Тацы бляшанй, прекрасно лякерованй, ôдъ кр. 30 до зр. 4.— Поручає

АНТОНІЙ ГАЛЬСКІЙ

2420 4—8 **у Львовѣ, пляцъ Маріацкій ч 9.**

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 82. Львôвъ, Второкъ 12 (26) цвѣтня 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ середу, и въ середу и суботу на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надослане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австрiи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична.

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатаній вôльній ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

☞ Зъ днемъ 1 (13) цвѣтня почався **другій кварталъ сегорôчного выдавництва щоденного „Дѣла“.** Просимо отже нашихъ квартальныхъ П. Т. предплатникôвъ якъ и довжникôвъ поспѣшити зъ надсыланьемъ предплаты.

Бесѣда посла о. Озаркевича

выголошена на 212 засѣданю палаты послôвъ рады державнои дня 18 н. ст. цвѣтня при генеральнôй дебатѣ надъ буджетомъ.

[Дословно зъ записокъ стенографичныхъ].

Прецѣнь разъ менѣ удалося забрати слово при генеральнôй дебатѣ надъ буджетомъ. Я буду за нимъ голосувати, бо де ôдъ державы чогось домагаєся, тамъ очевидно муситься ѣй дати и средства сповнити тѣ домаганя. Але я хочу пôднести, що рускій нарôдъ, хочь платить великій вкладъ до податкôвъ, и дає средства державѣ, все буває понехуваный а на єго права, бажаня и потребы не зважаєся. На то вказують всѣ политичнѣ и економичнѣ моменты.

Живемо въ конституційнôй державѣ, Австріи. Въ тôй державѣ истнують основнѣ законы державнѣ, а артикулъ XIX. закона основного зъ 21. грудня 1867. про загальнѣ права горожанъ державы каже: „Всѣ народы державы суть рôвноуправненѣ и кождый нарôдъ маѣ ненарушене право до охороны и плеканя своєи народности и мовы.“

Тѣ основнѣ законы державнѣ суть, здаєсь, для всѣхъ инчихъ народôвъ, а тôлько не для 8-миліонного народу рускаго, бо рôвноуправненье єго не переводиться, а плеканье и охорона єго народности и мовы стрѣчають величезнѣ перепоны.

При адресовôй дебатѣ въ 1885. р. поклавъ я найбôльшу вагу на переведенье тои рôвноправности рускаго народу, и мы, рускій послы въ радѣ державнôй, розвиваючи свою програму и выкладаючи бажаня и потребы нашого народу, заразъ заявили, що будемо пôдпирати правительство, однакожь тôлько зъ умовою, якъ оно докаже фактами, що належно числиться зъ правами и потребами рускаго народу. Ôдъ того часу минаѣ вже три роки, а правительство не може вказати на нѣякѣ факты, — хочь неразъ и нарôдъ, и мы послы тутъ въ радѣ державнôй, клали правительству на серце много бажань про охорону правъ нашихъ, — противно-жь еще, рускій нарôдъ може вказати лише на рôзнородній пораженя, и ему зовсѣмъ не зрозумѣло, зъ якихъ причинъ такъ зъ нимъ поступаєся, бо прецѣнь єго вѣрнôсть для Найвышшого дому цѣсарского и єго привязанôсть до правительства не змѣнилися. Мы не бачимо успѣху анѣ на поли національнôмъ анѣ политичнôмъ, анѣ на поли языковôмъ, анѣ въ шкôльництвѣ, тому-жь и не диво, що рускій нарôдъ, — зъ причины, що єго такъ понижено, — не може своихъ бажань въ той способôъ перевести, якъ се можуть другѣ народы, допущенѣ въ Австріи до рôвноправности. Розказувати тутъ всѣ неуспѣхи єсть рѣчь неможлива; се було бъ можливо тôлько тогдѣ, коли-бъ можна було вказати такожь на деякѣ успѣхи. Тожь дотычно рускаго народу можна оповѣсти кôлькома словами: Правительство на нѣякôмъ полѣ не ôдповѣло правнымъ бажанямъ и потребамъ рускаго народу, нѣякихъ того рода фактôвъ не видко.

Рускій нарôдъ въ своихъ домаганяхъ дуже а дуже умѣреный, не засыпуе рады державнои и правительства масами петицій, якъ се роблять другѣ народы, та якъ-разъ за-для тои смирности такъ гнетуть єго право. Але нарôдъ приходить теперь до пôзнаня, поступаѣ зъ духомъ часу, и насѣла уже хвиля, що ôнъ противъ того гнету починаѣ боронитись. Рускій нарôдъ, стогнучи пôдъ утискомъ политичнымъ, зъ многими тыми домаганями не выступавъ, надѣючись, що и ôнъ колись прийде на чергу и ему зарôвно зъ другими народами дане буде рôвноуправненье. Правда, звернувся ôнъ бувъ зъ кôлькома петиціями до рады державнои, а именно о основанье гимназій въ Перемышли и Кôцмани, але и того бажаня не сповнено. Петентамъ ôдмовлено, хотяй по ôдкиненю того домаганя соймомъ, повинно було правительство взяти рускій нарôдъ въ охорону.

Ударъ спадаѣ одинъ по другôмъ, и не досыть того, що рускій нарôдъ пробуваѣ въ найнекористнѣйшôмъ положеню, зновъ довѣдуюся зъ дневникôвъ, що въ наслѣдокъ интерпеляціи поставленои до п. министра справедливости, маѣ бути въ найвышшôмъ трибуналѣ судовôмъ допущена побôчь нѣмецкои лише ческа и польска мова. Не надѣюсь того, щобы руска мова тамъ не могла знайти для себе мѣсця, бо се перечило-бъ напередъ статутови найвышшого трибуналу, котрый постановляѣ, що урядованье маѣ вестись и засуды выдаватись мають въ тôй мовѣ, якои ужито въ першôй инстанціи, а потому се глубоко уразило-бы правне почутье Русинôвъ. Надѣюся, що п. министеръ, ôдповѣдаючи на интерпеляцію, признаѣ и выскаже рôвне право такожь рускôй мовѣ.

Переходячи на поле економичне, бачу, що законы дотыкаючѣ платы податкôвъ и иншихъ дачокъ державѣ выконуються такъ, що часто переступаєся границю тыхъ законôвъ и и силы податникôвъ, бо домагаєся и того, що нѣякъ не може бути оправдане. Грунтовый и домово-клясовый податокъ росте зъ року на рôкъ, а хочь тіи законы податковѣ уже ôдъ 1880 р. заведенѣ, то все ще не вырôвнанѣ; податникъ длятого не знаѣ, кôлько маѣ платити, тожь и кошты екзекуціи зъ кождымъ рокомъ пôдносяться, якъ се видко зъ буджету. Станъ селяньскій, обмеженый лишь на свою скибу, угинаѣсь пôдъ гнетомъ тягару податкового, не єсть уже въ силѣ, за-для браку средствъ, своѣ поле якъ слѣдъ обробити, худобу удержати и свôй добробутокъ пôддвигнути, — що-разъ бôльше хилиться до упадку и стоить, майже вже въ ôдчаяню, передъ заглядаючою ему въ очи матеріяльною руиною, и тужачи за бодай промѣнемъ полекшѣ въ своѣй нуждѣ, звертаєсь о помôчь, але доси всѣ єго надѣѣ розбиваються.

Возьмѣмъ н. пр. сôль, ôдъ котрои селянинъ платить такій самый податокъ консумційный, якъ и найбôльшій богатиръ. Мимо такъ многихъ петицій до рады державнои о побиранье воды-солонки, о продажь дешевои соли до ѣды и о вытворюванье соли для худобы, — нѣчо зъ того не дозволено, хотяй навѣть палата вступилася за тымъ передъ правительствомъ, ухваливши внесеня и резолюціи. Нѣчо въ тôмъ дѣлѣ не робиться, а я думаю, що имовѣрно така сама доля стрѣне и мою въ тôй справѣ поставлену резолюцію, котру комисія буджетова приняла и предкладаѣ до ухвалы. Край нашь, Галичина такожь дуже занедбаный дотычно регуляціи рѣкъ. Я и торôкъ при буджетовôй дебатѣ поставивъ ôдповѣдну резолюцію, край разъ-у-разъ звертаєся до правительства о ôдвѣтну помôчь, але нѣчо не робиться. Податники черезъ безнастанній повени зôйшли на дѣдôвъ, бо тратять цѣле своѣ добро, не остаѣ имъ нѣчо инчого, якъ вывандровувати до Америки, — але и держава черезъ то маѣ убутокъ въ податкахъ, тожь правительство повинно енергично взятись до регуляціи рѣкъ въ Галичинѣ, щобы якъ податники такъ и держава стратъ не терпѣли. Було-бы сумно, коли-бъ все осталось по старому!

Нѣгде нарôдъ рускій не бачить нѣчо ôдрадного для себе, анѣ въ напрямѣ національно-политичнôмъ, анѣ въ економичнôмъ, и то пôдъ министерствомъ, котре поставило собѣ за задачу: „рôвне право“ для всѣхъ народôвъ Австріи!

Хотяй нѣяке дѣланье не може ити елементарною силою, а все таки правительство мало вже досыть часу, при спôльнôмъ дѣланю всѣхъ чинникôвъ, могти такожь для рускаго народу щось зробити и причинитися, щобъ такожь и для него всѣ конституційнѣ права порôвно зъ другими народами, були запевненѣ. Нинѣшный сумный станъ Русинôвъ даѣ имъ богато матеріялу до задумы и до зростаючого чимъ-разъ бôльше невдоволеня зъ того мачошиного трактованя єго правительствомъ, а прилюдна думка у всѣхъ верствъ рускаго населеня выступаѣ противъ такого вынмкового поступованя и що-разъ голоснѣйше даєся чути, що нинѣшне нещасливе положенье рускаго народу не може дальше тревати, — длятого такожь рускѣ послы въ радѣ державнôй, поступаючи за волею свого народу, будуть мусѣли заняти таке становище, яке повинно ôдповѣдати бажанямъ и потребамъ того народу и змогло допомогти рôвноуправненю єго зъ прочими народами Австріи.

На основѣ тыхъ выводôвъ своихъ ôдзываюся до выс. правительства, нехай оно поступаѣ зъ рускимъ народомъ пôсля принципу справедливости и вповнѣ переведе всѣ права єго, забезпеченѣ Найвышшими промовами троновыми и основными законами державными! (*Браво! на правици.*)

Значенье „Спôлки Гуцульскои въ Коломыи“.

Въ нинѣшнôй порѣ, коли выробы рускаго промыслу звернули на себе увагу на далекôмъ Заходѣ и коли талантъ рускаго народу не то,

---

7)

Згадки изъ семинарского житя у Львовѣ.

Списавъ пôсля нотатокъ В. зъ С.

(Дальше.)

Оба семинарскѣ будынки, мешкальный и музейный, засужденѣ на смерть: другій уже розбôрано а першій небавомъ розбереся, и слѣду по нихъ не стане. Тожь годиться подати тутъ короткій описъ.

Входячи до центральнои рускои духовнои семинаріи, одноповерхного будынку ôдъ улицѣ Широкои, теперь Коперника званои, переходиться, черезъ зелѣзну штахетову браму, а переступивши черезъ кôлька крокôвъ порôгъ головныхъ входовыхъ дверей до семинарского будынку, умѣщеныхъ мѣжь каплицею а вежею, стаєся въ тѣсныхъ сѣняхъ. Въ тыхъ сѣняхъ стоить по правôй сторонѣ мала лавочка, а надъ нею висить закратована рама, де налѣплюються оголошеня ректорату. По лѣвôй сторонѣ суть три малѣ, лихо мальованѣ, темно освѣтленѣ, зъ закратоваными ôкнами комнатки. Въ першôй комнатцѣ мешкаѣ дверникъ, прозваный „семинарскимъ церберомъ“, котрый изъ своєи комнатки черезъ на-пôвъ склянній дверѣ назыраѣ, хто до заведеня входить або зъ него выходить. Зъ комнаты дверника входиться черезъ такожь пôвъ-склянній дверѣ до другои комнаты, званои „гостиннои“, бо до неи входять гостѣ, котрымъ вступъ до середины заведеня не дозволеный, а хотять зъ питомцями бачитись и розмовитись. До сеи другои комнаты припираѣ третя, освѣтлена малымъ ôконцемъ, выходячимъ на коридоръ заведеня, а та комната, бôльше подôбна на арештъ, якъ на гостинну комнату. Въ гостиннôй комнатѣ стоить малый стôлъ, кôлька лихихъ крѣселъ, деревяна стародавнои структуры софка, а стѣны украшають портреты епископôвъ Григорія Яхимовича, Спиридона Литвиновича и образъ Рождества Ис. Христа въ бôльшихъ позолоченыхъ рамахъ. У дверника висить при дверехъ деревяный чорный трираменный хрестъ. Изъ загаданыхъ сѣней провадять дверѣ до середины заведеня. У тыхъ дверей, якій дверникъ на ключь замыкаѣ, єсть мале ôконце. Отворивши тѣ дверѣ, єсть при нихъ по правôй сторонѣ вузкій перехôдъ до семинарскои каплицѣ, а просто дверей веде головный коридоръ, до котрого притыкають бôчнѣ коридоры. Изъ того головного коридора входиться до закристіи каплицѣ, такожь на огородъ и до музеѣвъ. Въ серединѣ заведеня, суть на горѣ и долинѣ по два квадраты, якій наоколо обôйти можна. Изъ дольныхъ коридорôвъ провадять выгôднѣ камѣннѣ сходы на поверхъ будынку. Въ цѣлôмъ будынку не бачивъ я анѣ святого, анѣ не святого образу, кромѣ кôлькохъ деревяныхъ шафъ, якѣ стояли на коридорахъ попри комнатахъ настоятелѣвъ. Якъ свѣдчать на низькихъ, жовто мальованыхъ дверехъ бѣлѣ цифры, посѣдаѣ духовне заведенье 52 комнатъ, а то: на долинѣ 25 а на горѣ 27. Зъ тыхъ комнатъ занимають питомцѣ на долинѣ ôдъ ч. 1—11, ч. 21 мале, ч. 21 велике, чч. 24 и 25, чч. 12 и 13 займають дверникъ и гостинница; чч. 14 и 15 древôтня, ч. 16 сторожѣ, ч. 17 закристія, ч. 18 комната префекта, ч. 19 рефектаръ II, ч. 20 рефектаръ I, ч. 22 инфирмаръ. — На горѣ зновъ займають питомцѣ чч. 26—29, 35, 36, 38—40, 43—46, 47 мале и 47 велике; чч. 30 и 31 комната II вице-ректора, ч. 32—34 комнаты ректора; ч. 41 комната I вице-ректора; чч. 47 и 48 комнаты духовника; ч. 42 и 50 магазинъ; чч. 37, 51 и 52 три комнаты трехъ префектôвъ, осôбно мешкаючихъ.

Въ одноповерхнôмъ будынку призначенôмъ на музеѣ були на долинѣ музеѣ для I. и II, на горѣ для III. и IV. року. Позаякъ черезъ цѣлый день були замкненѣ комнаты „дормиторіями“ званѣ, то мы черезъ цѣлый день сидѣли въ музеяхъ. Мы въ музеяхъ училися, зъ музеѣвъ ходили на выклады, проходы, обѣды и вечерѣ, и назадъ до музеѣвъ повертали, бо ажь вечерами отвирано намъ комнаты. Передъ музеями зъ боку, було обширне опарканене мѣсце, тамъ мѣстився складъ дерева. При выходѣ изъ заведеня на огородъ стояла зъ помпою кирниця, зъ нездоровою вапяною водою. Зъ сеи кирницѣ мы пили воду, бо лѣпшои не було. Въ заведеню були два дуже голоснѣ звôнки: одинъ въ серединѣ, а другій по-при каплици, прикованый высоко до стѣны на дворѣ, и сей то звôнокъ дававъ намъ зôбранымъ въ музеяхъ питомцямъ знаки. Въ музеяхъ стояли пôдъ стѣнами лавки, а передъ лавками були пульты зъ чотирма передѣлами, котрѣ отворялися. При кождôмъ пультѣ сидѣли при науцѣ чотири питомцѣ, на однôмъ пультѣ свѣтилося вечерами двѣ лоєвѣ свѣчки. До музеѣвъ пôдчасъ т. зв. „силенцій“, часто надбѣгавъ д-ръ Ильницкій, вице-ректоръ, а и о. Л. Пипанъ прибѣгавъ до I. музею, яко префектъ I. року. Другѣ префекты не трудилися по музеяхъ. Пôдчасъ „силенціюмъ“ не вôльно було переходитись по огородахъ або по-при музеяхъ. Кого зловлено, того заразъ карано cum abstinentia ab uno ferculo, або ambitu.

Спровадивши зъ товаришами свои студентскѣ рѣчи зъ готелю до духовного заведеня, мы стрѣтились на долинѣ въ семинаріи зъ семинарскимъ економомъ Гетьманчукомъ, а той, прочитавши карту держану въ рукахъ, запровадивъ насъ на гору до комнаты ч. 38, котра була для насъ призначена. Коли мы вôйшли до довгои, низькои, темнои комнаты, она зробила на насъ дуже прикре враженье, мы однакъ тымъ потѣшалися, що будемо мешкати разомъ. Въ комнатѣ лихо побѣленôй, безъ образу и хреста, застали мы въ порядку поустановленѣ лôжка, застеленѣ фундушевымъ сѣнникомъ, матерацомъ, бѣлымъ вовняным коцомъ и подушкою выпханою волосѣньемъ. На серединѣ комнаты стоявъ стôлъ зъ кольокома крѣслами, въ кутѣ лавочка зъ ляваторомъ до умиваня, коновка, бляшане начинье на воду, бôльше нѣчого не було. Для браку шафы мы повбивали пôзнѣйше цвяхи до стѣны и вѣшали на нихъ нашѣ лѣпшѣ рѣчи, обвиваючи ихъ простиралами, щобы ôдъ пороху ухороняти. Упорядковавши свои куферки и выбравши собѣ лôжка, на якихъ мали мы черезъ рôкъ спати, мы зôйшли на долину и удались до музею I. року, щобъ собѣ и тамъ догôднѣ пульта выбрати.

Що година, якъ стоить въ моихъ нотаткахъ, збôльшувався рухъ на коридорахъ въ семинаріи. Зъѣзжалися до заведеня питомцѣ и виталися послѣ ферій. Прикро на насъ вразило, що питомцѣ зъ высшихъ лѣтъ дивились на насъ якъ на рекрутôвъ зъ горы, а декотрѣ въ переходѣ по-при насъ кепкували зъ насъ. Мы бачили въ тôмъ простоту, бракъ доброго выхованя, и не дуже зражувалися. Смѣшнымъ выдалися намъ тѣ, що свистами, гуками и дикими гестикуляціями мовь ветераны въ заведеню, манифестували надъ нами свою высшôсть, — а такихъ було богато. Єсть то вада заведеня, що въ напрямѣ свѣтовои политуры нѣхто и слôвцемъ науки не ôдозвеся, тожь и не диво, що хто дикимъ до заведеня увôйде, ще дикшимъ изъ заведеня выходить. По дво-дневнôй провизоріи ôдбулася въ семинарскôй каплици торжественна литургія о вôзванье помочи св. Духа, опôсля була сповѣдь, перечитано намъ на латиньскôмъ языцѣ семинарскѣ права, и мы почали ходити на богословскѣ выклады до университету.

Незадовго породѣлявъ межи насъ економъ Гетьманчукъ фундушевѣ плащѣ, а прибувшій до заведеня кравець взявъ мѣру на

гôдно оцѣнюють але и чудуються ѳму, стаѣсь конечною потребою, щобы тымъ промысломъ не лише чужй люде интересувались, а навѣть користались, але щобъ и мы Русины памятали на него. Ба нѣ, на насъ спочиває обовязокъ не тôлько мати гадку на працю меншого нашого брата, але и допомагати ѳму, щобы солидною працею дораблявся чимъ-разъ лѣпшои долѣ.

Нинѣ опѣка надъ промысломъ народнымъ, опѣка щира нашихъ таки просвѣченыхъ Русинôвъ выдаѣся конечною, бо инакше, якъ вже зачуваѣмо, готовй кинутись на выкористанье того промыслу чужй люде, не въ инчôй цѣли, якъ лише щобы ихъ капиталы якъ найлѣпше рентувалися. Маѣмо певнй данй, що на таку експльоатацію способностей промысловыхъ нашого народу лагодиться финансова акція на великй розмѣры. Грозить велика небезпечнôсть, що великй експортъ нашихъ продуктôвъ промысловыхъ може намъ бôльше зашкодити, якъ помогти. Чужому експльоататорови анѣ на думку не прийде вплывати на нашого промысловця, щобы бнъ свôй достатокъ користно обертавъ, — ѳму байдуже про будучнôсть нашого труженика!

Власне въ такôй сторонѣ нашого краю, де безперестанно и найбôльше появляѣся найкрасшихъ талантôвъ самоучныхъ и самородныхъ; де геніяльнй помыслы непросвѣченого чоловѣка зачудовують найобразованѣйшихъ людей; де праця выконана найпримитивнѣйшими, можна сказати археольогичными знарядами, выдержуе похвальну конкуренцію зъ найпышнѣйшими творами новочаснои индустріи; въ сторонѣ, де заразомъ панує найбôльша легкодушнôсть про завтрѣшну днину, — задумують щирй и на будучнôсть народну тверезо глядячй Русины сотворити институцію, котра взяла-бы въ опѣку тыхъ геніѣвъ и ихъ промыслъ — и обоѣ ихъ остерегла бдъ грозячихъ имъ небезпечностей Маѣмо тутъ на думцѣ „Спôлку Гуцульску въ Коломыѣ“, котра маѣ стати на сторожи гуцульскихъ талантôвъ и ихъ промыслу.

Справа задуманого основаня тои Спôлки важна вже хоть-бы лишь изъ-за того, що другого гуцульского племени не маѣмо нѣ мы Русины, нѣ нѣкотрый другій народъ. Опѣка надъ тымъ племенемъ, опѣка щира, стаѣся справою загально народною. Тому гадаѣмо, що всѣ интелигентнй Русины зъумѣють такъ само оцѣнити важнôсть родячого-ся въ Коломыи дѣла, и не будуть ѳго уважати справою мѣсцевою, але поспѣшать зô своѣю помочею и зъ найдальшихъ сторôнъ. Цѣла Гуцульщина — то одна велика красна школа промыслова для цѣлого народу руского. Племя гуцульске при малôй нôдпомозѣ стане на великôй высотѣ и — мы сильно вѣруѣмо — стане свѣтиломъ для цѣлого руского народу. Мы сильно переквѣдченй, що не лишь Англичане, Французы и Нѣмцѣ зъумѣють гôдно оцѣнити талантъ руского народу, але що таки и самй Русины не погордять своими великими скарбами, про котрй хоть нôзно и бдъ чужихъ людей довѣдуються, а про котрыхъ все таки дбати хотять и першій до того обовязокъ мають.

Гуцульскій нарôдъ и ѳго промыслъ — то велика и дорога скарбона, мѣстяча въ собѣ що-найбôльшй неоцѣненй дорогоцѣнности, на якй лише нарôдъ рускій може здобутись. Хто потрафить отворити тую скарбону, — тому нôйдуть тй скарбы и дорогоцѣнности въ хосенъ, — а скарбы тй невычерпанй. Берѣмося-жь мы самй перший отвирати тй дорогоцѣнности, щобъ насъ не выпередили другй люде и намъ ихъ не забрали! Яка-жь то велика и важна задача для рускихъ труженикôвъ, щобы весь талантъ и всѣ ѳкарбы того колѣна руского ишли таки свому рôдному народови на хосенъ!

Щобы отворити таке невычерпане жере-

ло, на то маѣмо два певнй ключѣ: одинъ — то розумъ, а другій — то любовь. Обома тыми ключами отворимо заразомъ и красшу будучнôсть не лише гуцульского племени, але и цѣлого руского народу. Зъ обома тыми ключами въ рукахъ беруться и коломыйскй Русины до новои роботы, до нового кроку въ житю народнôмъ.

Засылаючи коломыйскимъ Русинамъ щире „помагай Бôгъ!“ — взываѣмо заразомъ и весь загалъ Русинôвъ, щобъ и бнъ допомôгъ новôй тяжкôй роботѣ, бо не сумнѣваѣмося, що интелигенція руска якъ зъ Коломыѣ самои, такъ и доокрестна не лише возьме особисто участь въ основаню тои вельми важнои Спôлки, але и выяснить народнымъ промысловцямъ велику ѳи вагу и заохотитъ такожь ихъ до численнои участи!

Переселенчій рухъ въ Россіи.

Зъ Кіѣва 12. н. ст. цвѣтня.

„Земля наша велика и обильна, а порядка въ ней нѣтъ“ — зъ давныхъ давенъ, мовь предкôвскій заповѣтъ, зôстались намъ слова лѣтописця. И справдѣ, куды не кинь окомъ, скрôзь ся велика истина благодушного нашого правдолюбця стаѣ передъ нашими очима въ цѣлôй своѣй сумнôй наготѣ.

Зъ початкомъ весны починаѣться переселенчій рухъ въ густѣйше заселеныхъ губерніяхъ, хочь густота ся, якь вѣдомо, не дуже то й велика. Мабуть не тѣснота выпыхаѣ людей за дверѣ зъ рôднои хаты! Выселяються-жь найбôльше зъ такихъ губерній, якъ Полтавска (пôвнôчна половина — maximum населеня 2773 на кв. м.), Курска та Тамбовска (1825 на кв. м). Вандрують люде въ три стороны: 1) на Сибиръ (въ Уссурійскій край, Амурску область, Томску губернію), — 2) въ Уфимско-Оренбургскій край, въ область Степного генералъ-губернаторства и въ Туркестанъ, — 3) въ третю сторону: а) въ полуденно-всхôдній краѣ (Донъ, Кубань, Закавказье и Закаспійска область, на береги Аму-Дарйѣ) и б) въ пôвденній (н. пр. губернія Харкôвска, Катеринославска, Херсоньска и Таврицка). Переселяються ще такожь и въ такй менше заселенй стороны, якъ полуднева Полтавщина, Волыньска губернія и т. п., и въ деякй великорускй, якъ Смоленьска и др.

Чи великй гурты людей кидають свою землю та йдуть шукати „де лѣпше“, можна вывести зъ цифръ, якй навела „Недѣля“ въ нрѣ 12. зъ сего року. Статистики въ сѣй справѣ нема, бо сказано: „Земля наша велика..“

Въ Томску ожидають сего року до 2000 переселенцѣвъ, ще зъ тамтого року, що не дôйшли до меты, и зимували въ рôзныхъ мѣстахъ, дожидаючи весны. Въ Одесѣ сеи весны выѣхало пароходомъ въ Уссурійщину близько 1.000 людей Полтавцѣвъ. Въ Уссурійскій край почали переселенцѣ насуватися бдъ 1883 року и за чотири роки людноѣть тамъ збôльшилась на 11 тысячь душь. Далѣ, въ Амурску область що-року находить близько $2^1/_2$ тысяча, а въ Томску губернію ще бôльше, бо близько 5000 родинъ. Що до украинськихъ земель, куды йдуть переселенцѣ, то якъ тутъ стоить дѣло, можна судити зъ того: въ 1885 роцѣ купили землю, зъ пôдпомогою „Селяньского банку“, въ губерніяхъ Харкôвскôй, Катеринославскôй и Херсоньскôй 8847 чоловѣкъ, а въ 1886 роцѣ 6929 людей. А треба знати, що далеко не всѣ селяне можуть дôстати банкову запомогу. На Кубани напливъ такій великій, що тамъ пôднесли питанье про т. зв. „иногородныхъ“, щобъ, значить, бдрôзнити тубольцѣвъ бдъ зайшлыхъ людей — переселенцѣвъ.

У насъ въ Россіи урядовй сферы дивляться не дуже радо на рухъ переселенчій. Безъ урядового дозволу не вôльно рушати въ дорогу, и хто такого дозволу не дôставъ, буде люто покараный и мусить вертатись на своѣ стале селище. Чому урядъ такъ робить, трудно зрозумѣти, бо переселеня (не емиграція, бо непереселенцѣ за кордонъ не переходять) идуть цѣлкомъ на користь власне уряду: держава не позбуваѣться своихъ пôдданыхъ, переселенцѣ не выносять за кордонъ свого добра, а тымчасомъ заселяють далекй кутки россійскои имперіи, чимъ и пôдносять економичный ѳи побытъ, и мимохôть стають оборонцями ѳи бдъ ворожого нападу. Тымъ Украинцямъ, що опиняться де-небудь на Амурѣ, доведеться може ставати въ оборонѣ бдъ Китайцѣвъ. Се вже мабуть така доля наша! Колись Козаки бдбивались бдъ Татаръ та Туркôвъ, боронячи честь и славу христіяньства, та чужй землѣ; сего вѣку бились они въ хосенъ Россіи на Кубани зъ Черкесами; теперь мусять боронити Амурскій край бдъ китайского нападу — и зновъ таки на славу и за-для цѣлости „россійского колосса“.

Тымчасомъ урядъ не хоче навѣть улекшити сего переселенчого руху. Терплять люде въ рôднôй хатѣ люте горе та нужду, а чують, що десь-то далеко за горами та за морями ѳсть благословенній краины, де землѣ багато, де „жити добре“, де урядъ даруе поселенцямъ богато плодючои землѣ... Свои власнй жаданя та мрѣѣ они беруть за реальный фактъ, розказують за грошѣ, котрй урядъ, мовлявъ, даруе поселенцямъ на дорогу... И отъ, не знаючи зовсѣмъ того, куды йдуть, що се за краина, якй тамъ люде и житье, — они спродують грунты, хаты, худобу, складають свои пожитки тай идуть цѣлыми гуртами, мало не селами, идуть... не знаючи навѣть шляху... Идуть, и выходить таке, що зъ Тамбовскои губерніи они, щобъ дôстатись до Оренбургскои, переходять черезъ Вятску губернію... Иногдѣ кружляють, кружляють, проѣдять усе, що зъ собою взяли, выходячи зъ дому, та й не знайшовши свого Ельдорада, мусять повертати до дому... зъ довгою рукою по-пôдъ ôкнами — старцями.

М.

Зъ рады державнои.

212. засѣданье палаты послôвъ зъ д. 18 н. ст. цвѣтня.

(*Докôнченье.*)

Генеральный бесѣдникъ лѣвицѣ посолъ Пленеръ розпочавъ бесѣду высказаньемъ жалю, що енергія и интересъ парляменту для загальныхъ справъ значно ослабли остатными часами. Сумнôй тôй появѣ годѣ однакъ надто чудуватись, бо у насъ рѣшаються послѣдными лѣтами найважнѣйшй и найжизненѣйшй пытаня по-за парляментомъ, а фактъ сей мусить бдбирати посламъ парляменту и енергію и охоту. Мимо того уважаѣ бесѣдникъ бдповѣднымъ выступити и зазначити становище лѣвицѣ, а то осôбливо длятого, щобы будучій лѣтописець, котрому панующій утискъ прасы не полишить вѣрныхъ печатаныхъ документôвъ, знайшовъ бодай въ парламентарныхъ промовахъ лѣвицѣ образъ, якъ упадали въ Австріи зъ кождымъ рокомъ публичнй справы. Одтакъ приступивъ бесѣдникъ до критики дѣяльности и справозданя мин. Дунаѣвского. Поглядъ мин. Дунаѣвского, мовь-бы сумы 2·3 мил. зр. припадаючои на бдсотки довгôвъ держ. зелѣзниць не належало вчислювати до тягарôвъ сегорôчного буджету, уважаѣ бесѣдникъ хибнымъ. Суму тую треба числити яко тягаръ, бо фактъ, що ѳи платнôсть припадаѣ доперва пôзнѣйше, не бдбираѣ ще ѣй зовсѣмъ характеру обтяженя. Такъ само належить вчислити до тягарôвъ буджету невчислене министромъ скарбу збôльшенье о пôвъ миліона субвенціи для Льойда а такожь и рубрику невыкупленыхъ державныхъ нотъ. Такожь выказуе бесѣдникъ, що Долитавія обтяжена ѳсть того року выдатками на спôльнй справы и звороты консумційныхъ податкôвъ о 6,052.000 зр. бôльше, якъ въ роцѣ попереднôмъ. Прелиминованый въ сумѣ 44·7 мил. зр. дохôдъ зъ мыта ѳсть за высокій, якъ учать о тôмъ цифры зъ попередныхъ лѣтъ. Одтакъ старався бесѣдникъ высказати неправдивôсть слôвъ мин. Дунаѣвского, мовь-бы то въ Австріи зъ загалѣ добробытъ пôдносився. Не свѣдчить о тôмъ зрôстъ консумціи тютюну, бо неутрализуе ѳго зменшенье консумціи соли, выказуюче, що убогй клясы не мають средствъ на найконечнѣйшй артикулы и лишь въ розпуцѣ бддаються такôй консумціи, котра ихъ на хвилю запоморочуе и даѣ можнôсть забути на нужду. Такъ само и збôльшенье числа оплачуючихъ податки дрôбныхъ промысловцѣвъ не доказуе добробыту, а свѣдчить противно о великôй конкуренціи середъ тои клясы, ведучôй до взаимного нищеня себе. Пôднесене министромъ скарбу порôвнанье выдаткôвъ зъ р. 1881 зъ выдатками зъ р. 1888 не выходить въ хосенъ теперѣшного стану. Противно, нинѣшный станъ гôршій, якъ бувъ въ р. 1881, бо въ протягу бдъ 1881 до 1888 р. збôльшились бдсотки державныхъ довгôвъ зъ 104 на 115 миліонôвъ, а кошты державнои администрациі зъ 94 на 105 мил. зр. Такъ само оспорюе бесѣдникъ числа предложенй министромъ и выказуючй, що дефицитъ за ѳго урядованя т. ѳ. въ рр. 1881—1886 бувъ меншій, якъ въ бдповѣднôмъ числѣ лѣтъ минувшого десятилѣтя. Бесѣдникъ пôдносить супротивъ того, що министеръ не увзглядняе въ попереднôмъ десятилѣтю надзвычайныхъ а дуже великихъ даткôвъ на окупацію Босны, а зновъ въ рр. 1885 и 1886 надзвычайныхъ приходôвъ, якъ прим. зворотъ задаткôвъ зелѣзницею Пôвнôчною, пôдвысшеный податокъ доходовый зелѣзницѣ Полудневои, нагло пôдвысшеный податокъ бдъ тютюну и др., котрй разомъ вынесуть до 30 мил. зр. Увзгляднивши одно и друге, побачимо, що противно загальнй цифры буджету выпадуть на часъ мин. Дунаѣвского некористнѣйше, якъ на часъ ѳго попередникôвъ. Вкôнци, коли-бъ нинѣшный станъ финансовый державы бувъ лѣпшій то чи жадало-бы правительство такъ великого пôдвысшеня податку бдъ горѣвки? Дôткнувши справы податку бдъ горѣвки замѣчаѣ бесѣдникъ, що лѣвиця хотяй не годилась зъ податкомъ проектованымъ бдъ правительства, то однако не хотѣла супротивъ збôльшеныхъ выдаткôвъ позбавляти ѳго жерела пôдвысшеня доходôвъ; зъ другои стороны однакъ хотѣла увзгляднити такожь и справедливй жаданя Галичины и длятого була готова разомъ зъ послами галицкими, доки они стояли въ опозиціи, принятись за рѣшенье такого податку бдъ горѣвки, котрый бы въ однôмъ и другôмъ напрямѣ бувъ справедливымъ и вдоволивъ интересованыхъ. Теперь однакъ, коли зô стороны правительства ужито супротивъ послôвъ зъ Галичины выимковои пресіи, щобы приневолити ихъ до голосованя за проектомъ министерства и коли они очевидно пôддадуться тôй пресіи, то лѣвиця маѣ розвязанй руки и буде оцѣнювати той проектъ зъ становища своихъ дѣйстныхъ поглядôвъ, пôдносячи супротивъ него що-найменше тй самй аргументы, якй пôдносили до недавна тй послы зъ Галичины, котрй теперь будуть голосувати за тымъ предложеньемъ.

Звертаючись до поклику мин. Дунаѣвского, щобы „поступати въ загалѣ умѣрено и не ставити жадань, котрй можуть стати небезпечными для державы“, закидуе бесѣдникъ правительству, що оно само выкликало тй надмѣрнй и далеко-идучй жаданя, высуваючи почавши бдъ 1879 р. на передъ славяньскй народности и надѣляючи ихъ якъ найширшими концесіями. До чого то довело и ще доведе, показуе бесѣда пос. Ґреґра. Правительство само перелякалося того славизму, а особливо того чехизму, котрому само въ 1879. помогло пôднести голову, не памятаючи о тôмъ, що тй, котрй справы и рухъ народностей высувають на першій плянъ, ведуть Австрію до згубы. Коли тронова рѣчь признала справедливôсть ческихъ державно-правныхъ поглядôвъ, то нинѣ тяжко чудуватись Ґреґрови, що бнъ жадаѣ коронаціи цѣсаря на ческого короля. Таке жаданье — то пряма консеквенція поступованя нинѣшного правительства, пôдъ котрого охороною ростуть и скрѣпляються щоразъ бôльше молодо ческй аспираціи. Правительство усунувши нѣмецко-либеральне сторонництво, бдобравши ѳму всякій вплывъ, и опершись на славяньскихъ народностяхъ и славяньскихъ краяхъ, мусѣло згодитись на рôзнородни концесіи для тыхъ народностей и краѣвъ, шкôдливй для державного интересу Австріи. Въ такій способъ зродились языковй розпорядженя, розпорядженье о словеньскихъ книгахъ грунтовыхъ, а въ послѣдныхъ часахъ розпорядженье о ческôмъ перевôдчôмъ бюрѣ при найвышôмъ трибуналѣ справедливости. Чехамъ и того мало, они жадають ще окремого ческого сенату въ найвышôмъ трибуналѣ справедливости, а жадання ихъ пôдпираѣ министеръ справедливости, — котрый веде свою политику дуже зручно, далеко зручнѣйше, якъ ѳго попередники, стережесь не выкликувати голосныхъ крикôвъ невдоволеня, а тымчасомъ ширить въ своимъ крузѣ дѣланя славянщину на кождôмъ кроцѣ, уживаючи до того дрôбныхъ розпоряджень (прим. о словеньскихъ книгахъ грунтовыхъ), котрй не роблять богато шуму, а приносять славяньскому елементови дуже богато хôсна. Неменшй уступки робляться Славянамъ а спеціяльно Чехамъ и на другихъ поляхъ. За розпорядженя шкôльнй, котрй выкликали мѣжь Чехами стôлько крикôвъ, одержали они бдъ правительства концесію на ческй краѣвй комисіи для шкôльництва промыслового, котрй будуть новыми розсадниками ческихъ агитацій и принесуть для самого шкôльництва промыслового богато шкоды. Бесѣдникъ чудуѣся словамъ пос. Цукра, котрый сказавъ, що нѣмецко-ческй взаѣмины въ Чехіи стали теперь лучшими. Взаѣмины тй заострились якъ-разъ теперь до тои степени, якъ нѣколи доси, такъ що Нѣмцѣ и Чехи можуть жити въ Чехіи лише при якъ найповнѣйшôмъ бдокремѣшненю. Нѣмцѣ не можуть змѣнити того стану, бо въ Чехіи вся власть спочиваѣ въ рукахъ правительства и Чехôвъ, до нихъ отже належить: зробити початокъ. Тымчасомъ о згодѣ нема и бесѣды, бо и Чехи и правительство прямо не хочуть ѳи. Правительство довело до такого стану, якій ѳсть нинѣ, а теперь умываѣ руки бдъ всего и каже, що спôръ ческо-нѣмецкій — то домашна справа Чехіи, до котрои она не хоче мѣшатися. Справдѣ, лишь добросердности нѣмецкôй маѣ правительство подякувати, що Нѣмцѣ терплять таке ѳго импертинентне поступованье. До правительства мають Нѣмцѣ бôльшій жаль и бôльшй претенсіи, якъ до самыхъ Чехôвъ, бо правительство выкликало такій станъ, оно отже и повинно теперь само полагодити ѳго наслѣдки.

Въ Австріи вырôсъ нинѣ славизмъ до значеня широкои доктрины, котра стремить до союза зъ Франціею и Россіею а вымѣрена противъ Нѣмеччины. Стремленя славизму въ Австріи высказавъ въ своѣй промовѣ пос. Вашатый. Не дивниця, що супротивъ тыхъ, такъ далеко идучихъ стремлень славяньскихъ народôвъ и мѣжь Нѣмцями, а особливо мѣжь нѣмецкою молодежею починають проявлятись бажаня и идеѣ дуже далекй бдъ австрійского патріотизму. Нѣмецка молодѣжь стремить нинѣ въ значнôй части до пангерманизму, ѳи идеаломъ ѳсть прусофильство, а Австрію уважаѣ що-найбôльше за Всхôдну Мархію Нѣмеччины, а ѳи самостôйне истнованье за станъ переxôдный. Рôвночасно зъ народными стремленями пôднялись такожь стремленя и другого рода, котрй давнѣйшими лѣтами не мали на стôлько силы проявлятись такъ рѣшучо, якъ нинѣ проявились бажаня клерикалôвъ въ внесеню кн. Лихтенштайна. А и соціяльный радикализмъ ѳсть лише простымъ наслѣдкомъ политики теперѣшнего правительства, бо безнадѣйнôсть загального политичного положеня ослабила политичну жертволюбнôсть середъ можнѣйшихъ клясъ. Въ Австріи ѳсть нинѣ двѣ головнй партіи политичнй: одна (централисты) стремить до удержаня державнои ѳдности, друга (автономисты) стоить за федераціею краѣвъ. Кромѣ тыхъ головныхъ ще суть дрôбнй партійки переважно економичного характеру, котрй не выробили собѣ ще загального политичного державного становища, а котрыхъ правительство уживаѣ иногдѣ до борбы проти нѣмецкихъ либералôвъ. Бесѣдникъ высказуе надѣю, що прийде часъ, въ котрôмъ партійки тй позбудуться своѣи дематоґичнои закраски и переймуться стремленями правдиво-либеральными, яко ѳдино користными для добра державы. Бесѣдникъ звертаѣся до слôвъ министра Дунаѣвского, котрыми бнъ вѣщувавъ ще довгій вѣкъ нинѣшному правительству и пôдносить, що не довгій часъ истнованя, але успѣхи суть мѣрою доброты правительства. А нинѣшне правительство не проявило нѣякихъ користныхъ успѣхôвъ маючи министрôвъ, котрй зô всего найлучше люблять супокôй. Исторія не выскаже прихильного суду о нинѣшнôмъ правительствѣ, такъ само якъ не высказала ѳго о правительствѣ гр. Кольоврата и Седльницкого, котрй управляли правительствомъ ще довше, нѣжь доси истнуе нинѣшне празительство. (*Гучнй оплески зъ лѣвицѣ.*)

По промовѣ пос. Пленера бдчитано интерпеляцію пос. Гавзнера и тов. до министра президента въ справѣ недавныхъ заборонъ старостами зборôвъ выборцѣвъ въ Галичинѣ, скликаныхъ для обговореня закона о податку на горѣвку. Интерпеляты запытують отже: 1) Чи министрови то поступованье вѣдоме? 2) Якъ зможе бнъ се оправдати? 3) Якъ думаѣ бнъ запобѣгати тому, щобъ на будуще такого противзаконного поступованя властей не було? На тôмъ засѣданье скôнчилося.

Зъ подорожи до Риму.

Римъ 18 н. ст. цвѣтня.

Галицкй паломники Русины и Поляки будуть мати вже на певно авдіенцію у папы въ суботу д. 21 н. ст. цвѣтня.

Паломники нашй, пробуваючи въ Римѣ,

не мають програмы и єдности; кождый ходить на свою руку, куда єму любо, и соромѣрно мало користають зъ дорогои проѣздки. Многѣ зъ нихъ рѣвнодушнѣ на дѣла штуки и не то не розвѣдуються за ними, але и ѣдказуються, коли лучаєся нагода побачити прекраснѣ и геніяльнѣ творы зъ cinquecento, а котрыхъ въ Римѣ такъ богато въ палатахъ Colonna, Borghese и т. д. Villa Borghese и villa Farnese суть знаменитыми зъ погляду богатои окрасы внутрѣшнои. Перша красуєся богатымъ зборомъ антикѣвъ. Знаменито рѣзьблєнѣ зъ порфиру, въ алябастровыхъ одежахъ, суть тамъ погрудя императорѣвъ римскихъ. Богатый-пребогатый въ античнѣ рѣзьбы папскій музей, музей на Капитоли зъ своєю чудесною Венерою. Galleria de belle arti на Форумъ римскѣмъ, станцы Рафаила въ Ватиканѣ, и многѣ иншѣ части галеріи зъ фресками Гвіда Реніого и другихъ князѣвъ штуки, — все то для бѣльшои части паломникѣвъ нашвхъ не маѣ ваги. — „Я на тѣмъ не знаюся, по що-жь тамъ пѣйду?“ То само кажуть и Поляки. Черезъ неутомлєнѣ заходы каноника Смочиньского зъ Тенчинка мы Русины помѣщенѣ разомъ зъ Поляками у св. Марты, де маємо цѣле прокормленье и обслугу, тожь и знаємо, куды хто ходить и чого хоче.

Всѣ ходять лише по церквахъ и на выставу подарункѣвъ, що ихъ дѣставъ папа зъ причины ювилею. А коли хочете собѣ уявити якій-такій образъ тои выставы, то представте собѣ, що всѣ католицкѣ дієцезіи понасылали въ величезнѣй скѣлькости всего того, чимъ ихъ земля богата и въ що зацвили ихъ промыслъ и штука. Ѣдъ формальныхъ складѣвъ кукурудзы, муки, макаронѣвъ, сыра, рыбъ и всякихъ напиткѣвъ — до найдорожшихъ выробѣвъ индустріи, якъ фелонѣвъ, кацъ, заслонъ, хоруговъ, чашь, престолѣвъ, антипедій, монстранцій, хрестѣвъ, перстенѣвъ, шафъ и найкрасшихъ оказѣвъ зъ геольогіи и зоольогіи, до найдоскональшихъ и найдорожшихъ дѣлъ штуки — всего тамъ въ такѣмъ богатствѣ и въ такѣй неоцѣненѣй вартости, що ноги омлѣвають зъ утомы, ходячи по переповненыхъ салѣхъ Ватикану а око слѣпне ѣдъ безнастанного гляданя на шовкъ и золото, на lapis lazuli (цѣле антипедіюмъ), на брилянтовѣ хресты, перстенѣ и вышиваня смарагдами та рубинами. Крѣмъ того понасылали царѣ (ѣдъ султана Абдулъ-Гамида перстенѣ зъ діямантомъ первороднои величины) и князѣ чудно хорошѣ и дорогѣ дары, такъ що выстава выглядає на торгъ або выставу всего того, що земля маѣ найкрасшого и богатшого.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Пѣдмолдавіи.

[Два торжества рускій въ Качицѣ.]

Отъ и помылився я, назвавши недавно въ своѣй дописи нашу Пѣдмолдавію — „глухою“! Радо признаюсь до помылки и буду щасливый, скоро ще коли до неи менѣ признатись доведеся. Русь пѣдмолдавска, сповита до теперь твердымъ сномъ духовымъ, починає будитись; глуха до нинѣ — отвирає слухи свои для слова правды; ѣдъ довгихъ вѣкѣвъ нѣма — зачинає выдавати зъ себе голосъ, — голосъ, що кожде народолюбне серце ѣдрадою наповняє... Маю тутъ на думцѣ вечерокъ музикально-декляматорскій, що ѣдбувся въ Качицѣ дня 2 н. ст. цвѣтня, про котрый подана коротенька звѣстка въ 76 ч. нашого „Дѣла“. Надѣюся, що Всехв. Редакція не ѣдмовить мѣсця на доповненье тои звѣстки, тымъ бѣльше, що подѣбнѣ торжества въ сѣмъ закутку нечуванѣ и невиданѣ.

Мѣсцевѣсть Качика числить заледво 600 душь Русинѣвъ, котрѣ до катол. вѣры признаються; прочѣ мешканцѣ Поляки и Нѣмцѣ. Теперѣшный священикъ о. А. Н. Сѣменовичь душпастирює въ тѣй громадѣ доперва ѣдъ пѣвтора року, а прецѣнь єго щирѣй, неутомимѣй дѣяльности удалося въ тѣмъ короткѣмъ часѣ доконати въ мѣшанѣй громадцѣ того, на що навѣть въ чисто-рускѣй мѣсцевости галицкѣй довшого часу потрѣбно. Перенятый самъ горячимъ патріотизмомъ, умѣвъ ѣнъ загрѣти нимъ и своихъ парохіянъ и наклонити ихъ до заснованя у себе читальнѣ. На першу вѣсть объ тѣмъ, заявили тамошнѣ Поляки охоту пристати до спѣлки и заложити такимъ чиномъ читальню мѣшану, але Всч. основатель не згодився на се, а то не зъ простои партійности, а мабуть зъ тои причины, що довговѣчный досвѣдъ научивъ Русинѣвъ стерегтись надто тѣснои спѣльности зъ Поляками, бо на тѣй мѣшанинѣ мы чомусь заєдно лихо выходимо. Стало отже на тѣмъ, що основано чисторуску читальню, нанято и уряджено дѣмъ, а день 2 цвѣтня назначено на торжественне отвореньe сеи академіи нашого письменного и неписьменного люду.

На торжество прибули зъ Черновець сов. Винницкій и хоръ зъ 12 спѣвакѣвъ пѣдъ проводомъ проф. универс. д-ра Стоцкого, а зложеный зъ пп. проф. Пигулякѣвъ, надучителя Поповича, авскультанта Гулки, редактора „Буковины“ Кирчова, и шѣстьохъ академикѣвъ. Зъ посторонныхъ гостей приѣхали лише зъ Гурагуморы судія п. Туржаньскій зъ женою, а зъ Радовець о. Слюсарчукъ зъ дочкою, нѣвцемъ церковнымъ и зъ однымъ Русиномъ-мѣщанином. Въѣзжаючихъ гостей черновецкихъ повитали читальники выстрѣлами зъ моздѣрѣвъ, а въ тріюмфальнѣй брамѣ хлѣбомъ и сѣлью. По службѣ Божѣй въ церкви ѣдбулося посвященье читальняного дому, по чѣмъ п. Поповичь державъ до численно зѣбраныхъ громадянъ гарну рѣчь о потребѣ и хосенности читальнѣ.

Заповѣдженый вечерокъ въ честь памяти Ю. Федьковича ѣдбувся о 8 годинѣ зъ полудня въ нанятѣй сали гостинницѣ, бо ц. к. староство заборонило намъ будынку шкѣльного, хоть мимоходомъ сказавши, въ тѣмъ будынку ѣдбувалися вже иншѣ, зовсѣмъ не духовѣй розрывцѣ посвященѣ вечеры. Ну, але тѣ вечеры не були „рускѣ“, отже не були и небезпечнѣ... Окрѣмъ всеи интелигенціи качицкои не-рускои явилося на вечерокъ много селянъ-читальникѣвъ, на котрыхъ замѣтне було велике зацѣкавленье тымъ, що бачили и чули. Вступну рѣчь державъ неутомимый нашь патріотъ п. Поповичь и подавъ въ нѣй короткій, но ясный, въ поетично-принадный способъ начеркненый поглядъ на житье, долю и творы „буковиньского соловья“. Прочу часть програмы становили удачнѣ деклямаціи: „Сонні макы“ (панна Г. Сл.), „Наймичка“ (панна С. Ор.), „Празникъ въ Таковѣ“ (академикъ п. К.) — и частѣ выступы добѣрного хору, котрый въ нагороду за свои выкѣнченѣ продукціи неумовкаючѣ ѣдбиравъ оплески. Милу несподѣванку справивъ присутнымъ телеграфичный ѣдкликъ о. Чепелиньского до своихъ бувшихъ прихожанъ, загрѣваючій ихъ до щирои працѣ надъ своимъ розвоємъ духовымъ.

Такъ отже и нашь темный закутокъ озарило праведне сонце, а въ Бозѣ надѣя, що качицка читальня, розвиваючись пѣдъ умѣлою управою свого патріотичного головы, розбудить и заохотить зъ часомъ и другѣ громады, ратувати рускаго духа, потопаючого въ чужѣмъ мори...

Г-чинъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

(Зъ рады державнои.) На суботнѣшнѣмъ засѣданю палаты послѣвъ здававъ пос. Сѣнгалевичь справозданье о внесевю послѣвъ Трояна и Штера въ справѣ змѣны закона, котрымъ признаєся пошкодованымъ черезъ повѣнь округамъ въ середныхъ и пѣвнѣчно-захѣдныхъ Чехахъ запомога зъ фондѣвъ державныхъ. Предложенье се принято безъ дебаты. — Онѣсля вывязалася довша суперечка въ справѣ голосованя надъ фондомъ диспозиційнымъ. Пос. Поклюкаръ хотѣвъ конче, щобы на пѣдставѣ письменныхъ доказѣвъ и заявленя послѣвъ пѣдъ словомъ чести сконстатувати, що 19 голосѣвъ при обчислюваню поминено. Ромашканъ и Цѣньскій, котрѣ обчислювали голосы, доказували, що се єсть рѣчь неможлива. Президентъ Смолька спротивився тому, бо казавъ, що то бувъ-бы дуже небезпечный прецеденсъ, позаякъ въ такѣмъ случаю мусѣло-бы ѣдбуватися друге голосованье, котре выказало-бы иншій результатъ, якъ перше. Онѣсля приступлено до позиціи „урядовѣ газеты“. Пос. Герольдъ заявивъ, що ѣнъ и єго товаришѣ голосували противъ фонду диспозиційного длятого, бо гр. Таффе жадавъ 50.000 на урядовѣ газеты, котрѣ оскорбляють въ найпоганѣйшій способѣ найсвятѣйшѣ чувства ческого народу. Штурмъ звернувъ увагу на часту конфискату независимыхъ газетъ и нагадавъ недавну конфискату вѣденьскихъ газетъ за то, що передрукували ѣдзывы угорскои прасы о руйнуючѣй политицѣ гр. Таффого. На то ѣдозвався гр. Таффе и пѣднесенымъ голосомъ ставъ доказувати, що въ интересѣ єдности державы треба конче конфискувати газеты, котрѣ подають ѣдзывы газетъ заграничныхъ хочь-бы и зъ залитавскои границѣ. Ѣнъ мусить тому спротивитися, будьто-бы поступованье правительства, котре завсѣгды шанувало историчнѣ права краѣвъ коронныхъ, вело руйнуючу политику. Министеръ высказавъ онѣсля надѣю, що правительство стараючись берегти права поодинокихъ краѣвъ коронныхъ буде могло и дальше числити на помѣчь бѣльшости парляментарнои. Слова сѣ выкликали грѣмкѣ оплески на правици. Пос. Русъ пѣдхопивъ слова „залитавска заграница“ и сказавъ, що краѣ, въ котрыхъ панує нашь цѣсарь, не були нѣколи для єго партіи заграницею. Гр. Таффе каже, що ѣнъ говоривъ о Угорщинѣ и заграницѣ. (Голосы зъ лѣвицѣ: Вы такъ не говорили! Вы говорили о заграници за Литавою! Въ палатѣ повстає страшный крикъ.) Гр. Таффе: Я бодай такъ думавъ. (Голосы зъ лѣвицѣ: Але такъ не сказавъ.) Русъ констатує зъ стенографичныхъ записокъ, якъ сказавъ гр. Таффе. На то каже гр. Таффе: Я пригадую собѣ добре, що я говоривъ о заграници и Угорщинѣ, що они не мають нѣякого права мѣшатися до внутрѣшныхъ справъ Австріи. (Въ палатѣ постає зновъ страшный крикъ; голосы зъ лѣвицѣ: Не такъ! не такъ!) Гр. Таффе: Але я такъ бодай думавъ. (Робиться зновъ крикъ а правиця плоскає въ долонѣ.) При голосованю принято позицію „урядовѣ газеты“. При роздѣлѣ „участь въ выдаткахъ на спѣльнѣ справы“ промовлявъ пос. Найвиртъ. Бесѣда мала характеръ политичный. Ѣнъ говоривъ о союзѣ зъ Нѣмеччиною, о ѣднесинахъ до Румунии, Сербіи и Болгаріи, промовлявъ за непорозумѣньемъ зъ Россіею въ справахъ балканьскихъ и сказавъ, що по сѣй сторонѣ Литавы не бажає нѣхто активнои политики заграничнои. Мин. Дунаєвскій ѣдповѣдавъ Найвиртови и сказавъ, що хочь правительство бажає мира, то всежь таки мусить дбати о то, щобы Австрія була сильна и не потребувала лякатися вѣйны. По промовѣ референта Матуша принято повысшій роздѣлъ а по короткѣй ще дебатѣ въ справѣ голосованя надъ фондомъ диспозиційнымъ закрыто засѣданье.

Вѣсть подана нами, що спѣльнѣ делегаціи скликано на 8 червня, показалась неправдива; ходить вправдѣ така поголоска, но здаєся, що спѣльнѣ делегаціи будуть скликанѣ зъ кѣнцемъ мая.

— —

Нинѣ маєся ѣдбути въ Инсбруку зъѣздъ цѣсаря Франць Іосифа зъ англійскою королевою Викторіею, котра ѣде до Берлина въ гостилу до свого зятя цѣсаря Фридриха. Зъѣздъ сей буде тревати лишь коротко. Є. Вел. цѣсарь выѣхавъ вже вчера до Инсбруку и приѣзджає тамъ нинѣ о 10 год. а королева англійска приѣде тамъ о 1 год. Повитанье наступить на двѣрци а цѣсарь ѣдпровадить ѣдтакъ королеву ажь до нѣмецкои границѣ. При нагодѣ сего зъѣзду пише „Pester Lloyd“ такъ: Коли яке сумне приключенье, котрого можна кождои хвилѣ сподѣватися, не стане на перешкодѣ, то въ столици Тиролю ѣдбудеся рѣдкій зъѣздъ монархѣвъ: цѣсаря и короля Францъ Іосифа зъ королевою Англіи и цѣсаревою Индій. Королева не була ще нѣколи на австрійскѣй земли а нашь цѣсарь не мавъ такожь ще нѣколи нагоды бачити королеву Викторію зъ лиця. За то бувала наша цѣсарева часто въ Англіи и гостила у королевои. Єсть то зовсѣмъ природна рѣчь, що цѣсарь нашь спѣшить зложити подяку монархини за ви гостинность для нашои цѣсаревои. Зъѣздъ сей однакожь набирає въ теперѣшну хвилю ще бѣльшого значеня, хочь не можна нѣякъ сказати, щобы ѣнъ мавъ якесь значенье политичне, або щобы на нѣмъ мавъ довершитися якійсь союзъ. Короткій часъ зъѣзду и обставина, що въ зъѣздѣ сѣмъ зъ жаднои стороны не беруть участи дорадники монархѣвъ, суть доказомъ того; дружба выходить лишь зъ спѣльности интересѣвъ обохъ державъ. Коли Австрію вяже зъ Нѣмеччиною союзъ, то зъ Англіею вяже ви спѣльность интересѣвъ на Всходѣ, Австрія має єго и то въ великѣй мѣрѣ а Англія може въ ще бѣльшѣй. Длятого можна сказати, що въ рѣшучѣй хвили спѣльность тыхъ интересѣвъ спонукає и мусить спонукати Англію до рѣшучого выступленя спѣльно зъ Австро-Угорщиною.

— —

„Pol. Corr.“ доносить, що вѣсть о поступованю россійского войска на австрійску границю не може зовсѣмъ непокоити, бо такъ у Вѣдни якъ и въ Пештѣ знають дуже добре, що Россія намѣряє пѣднести станъ свого войска въ пограничныхъ округахъ до 300.000 людей и тамъ ихъ постѣйно удержувати. Въ мѣродайныхъ кругахъ австрійскихъ и угорскихъ знали о тѣмъ вже ѣдъ осени, що Россія буде такъ довго посувати свои войска на австрійску и нѣмецку границю, доки ажь не осягне повысшого стану. На всякій случай єсть то сумно, що въ Австріи мусяться числити зъ сими обставинами черезъ довшій часъ и удержувати у себе ѣдповѣднѣ мѣры осторожности. — Въ мѣродайныхъ кругахъ россійскихъ носяться все ще зъ гадкою кандидатуры кн. Ляйхтенберга на престолъ болгарскій, хочь ѣнъ давнѣйше тои кандидатуры не хотѣвъ приняти.

— —

Вѣсти зъ Берлина о станѣ здоровля нѣмецкого цѣсаря, суть все вельми непокоячѣ, хочь и кождого дня змѣняються, очевидно въ мѣру того, якъ въ недузѣ цѣсаря настає хвилеве полѣпшенье або погѣршенье. Въ суботу недуга була погѣршилася, горячка стала сильнѣйша а ѣддыхъ бувъ дуже утрудненый. Газеты рознесли були вчера вѣсть, що станъ цѣсаря єсть вже такъ грѣзный, що кождои хвилѣ можна сподѣватися катастрофы. При недужѣмъ були кн. Бисмаркъ и мин. Фридбергъ а цѣсарева не ѣдступала ѣдъ него. Онѣсля явилися такожь кн. Вильгельмъ и Фридрихъ. Нинѣ надходять зновъ трохи спокѣйнѣйшѣ вѣсти. Нѣчь нерейшла спокѣйно, горячка мала трохи ослабнути а цѣсарь поживився вчера передъ полуднемъ молокомъ. Твердои поживы но може недужій приниматн, бо трудно єму дуже пролыкати. Зъ гортанки выплыває матерія безъустанно и то або губами або канулею, котру длятого треба що кѣлька минутъ выниматн и чистити. Здаєсь що цѣсарь має вже слабе зараженье крови, бо лѣкарѣ нѣмецкѣ и англійскѣ не перестають спорити надъ сею справою. Англійскѣ лѣкарѣ доказують, що у недужого проявляєсь недуга звана въ штуцѣ лѣкарскѣй „руоhämia“ т. є. зараженье крови и розумѣють пѣдъ тымъ словомъ такъ дѣйстне зараженье крови якъ и той станъ, котрый выкликує материзованье. Нѣмецкѣ лѣкарѣ розумѣють зновъ пѣдъ тымъ словомъ лишь фактичне зараженье крови. У цѣсаря єсть отже лишь той першій станъ зараженя т. є. материзованье, ѣдъ котрого однакожь недалеко до фактичного зараженя. Характеристичною для цѣлои недуги єсть горячка, котра ѣдъ тамтои недѣлѣ не уступає и хиба лишь спадає або пѣдноситься. Онодгы выносила температура тѣла 39° т. є. станъ сильнои горячки. Наколи-бъ температура пѣднеслася до 41° або 40°, то смерть була-бы неминуча. Мимо такого стану рѣчей цѣсарь не тратитъ притомности и все ще займаєся хвилями справами державными. Въ суботу н. пр. конферувавъ цѣсарь зъ кн. Бисмаркомъ въ справѣ принятя англійскои королевои. Вчера вручивъ цѣсарь мин. Фридбергови свое завѣщанье. Кажуть, що наслѣдникъ престола кн. Вильгельмъ має обняти повне заступництво цѣсаря а лишь въ принціяльныхъ справахъ буде самъ цѣсарь рѣшати.

— —

Справа Булянжера несходить все ще зъ порядку дневного и дає причину до уличныхъ манифестацій, часомъ навѣть и досыть грѣзныхъ. Якій єсть теперь дальшій плянъ Булянжера, на разѣ не знати. Здаєсь, що ѣнъ думає поки що скрѣпити свою партію а ѣдгакъ змусити Карнота до уступленя и приступити до ревизіи конституціи. Ѣнъ носиться мабуть зъ пляномъ надати новому президентови выбраному дожизненно майже таку власть якъ якому монарсѣ. — Около тысячь студентѣвъ устроили въ суботу въ Парижи велику демонстрацію противъ Булянжера, але стрѣтили на опѣръ зъ стороны товпы, котра хотѣла зновъ робити демонстрацію въ користь Булянжера. При тѣмъ прийшло до бѣйки, въ котрѣй 20 студентѣвъ тяжко ранено. — Комисія выбрана въ палатѣ послѣвъ для ревизіи конституціи складаєся зъ чотирохъ членѣвъ, котрѣ зовсѣмъ нехотять ревизіи; зъ двохъ членѣвъ, котрѣ домагаються ревизіи заразъ и зъ пять членѣвъ, котрѣ хотять ревизіи, але годяться на предложенье кабинету, щобы ревизію ѣдложити на пѣзнѣйше.

— —

Ворохобню селянъ въ Румуніи вже почасти усмирено. Румуньскѣ газеты доносять, що въ ильфѣвскѣмъ округѣ наставъ вже зовсѣмъ спокѣй. Въ прагѣвскѣмъ округѣ заведено такожь спокѣй, хочь въ селѣ Горгота хотѣли селяне ѣдбити арештованыхъ. Войско мусѣло выступити противъ нападаючихъ багнетами, але до проливу крови не прийшло. Въ Калярашу пороблено всякѣ мѣры осторожности, щобы ворохобники не напали на мѣсто; тамъ убито трохъ ворохобникѣвъ а 8 ранено. Въ Урсичени арештовано двохъ агентѣвъ, що намовляли селянъ до ворохобнѣ. Президентъ министрѣвъ Розетти сказавъ, що теперѣшну ворохобню не треба уважати за борбу селянъ противъ боярѣвъ, але за борбу Румунѣвъ зъ не-Румунами.

НОВИНКИ.

— **Сегорѣчну вандрѣвку рускои академичнои молодежи,** якъ довѣдуємося, задумує устроити товариство „Академичне Братство“ въ горы Коломыйскѣ. Поки-що має она розпочатись въ Станиславовѣ, а ѣдтакъ перейде черезъ Коломыю, Делятинъ, Жабьѣ, Выжницю въ зелену Буковину. Зъ огляду на то, що головною задачею сеи вандрѣвки має бути пѣзнанье и розбудженье житя по нашихъ народныхъ читальняхъ, можемо сей намѣръ нашои молодежи лишь похвалити, и порадно булобы, щобы мѣсцевѣ читальнѣ, щѣ хотять устроити у себе на той часъ вечерницѣ зъ ѣдчитами, завчасу зволили ѣднестися зъ тымъ до тов. „Академичне Братство“ при ул. Калѣчѣй ч. 1.

— **Зъ руско.народного театру.** Зъ Самбора переѣздить нашь театръ до Старого-мѣста на три представленя, котрѣ выставить въ середу, четверъ и пятницю сего тыждня. Въ середу (25 н. ст.) выставлять „Запорожця за Дунаємъ“, оперу И. Артимовского; въ четверъ „Довбуша“, оперету Стечиньского зъ музикою Воробкевича, а въ пятницю „Зеленый островъ“, комичну оперу Лекока. Рѣвночасно будуть представленѣ въ Самборѣ: въ четверъ (26. с. м.) „Властитель гутъ“, славно-звѣстна драма Онета, въ котрѣй выступить по довшѣй перервѣ панѣ Биберовичева въ роли Кляры; въ суботу (28 с. м.) на бенефисъ тяжко недужого артиста Стефана Стефурака „Лихій день“, комедія Гр. Григорієвича, дуетъ зъ оперы Лисенка „Рѣздвяна нѣчь“, и „Яношь Иштенгази“, оперетка комична Воробкевича; въ недѣлю (29 с. м.) „Павло Полуботокъ“, исторична трагедія Ос. Барвѣньского, зъ величавою выставою и гардеробою; въ понедѣлокъ (30 с. м.) на загальне бажанье „Баронъ циганьскій“, опера Стравса. Надѣємось, що якъ мѣсцева такъ дооколична публика численно явиться на бенефисовѣмъ представленю для Ст. Стефурака и тымъ пѣдпоможе въ тяжкѣй недузѣ остаючого артиста, котрый ѣдъ 20 лѣтъ щиро и неутомимо трудиться на сценѣ руско-народного театру. — Зъ Самбора переѣде нашь театръ до Пѣдволочискъ, де вже 7 н. ст. мая, въ Свѣтлый Понедѣлокъ, дасть на перше представленье „Веселу вѣйну“, оперу Стравса.

— **Галицку, руску и польску депутацію** — якъ телеграфують зъ Риму — приймавъ папа въ суботу. Архіеп. Моравскій ѣдчитавъ безбарвну адресу, а папа ѣдповѣвъ по латинѣ, рѣвно-жь безъ дальшихъ натякѣвъ политичныхъ. Найголовнѣйше, що мавъ сказати, то се, що ѣнъ бажає, щобы кождый обрядъ доховувавъ своихъ традицій и правныхъ установъ.

— **Зъ Вѣдня телеграфують до Варшавы,** що деякѣ польскѣ послы за заслуги въ справѣ горѣвчанѣй маютъ дѣстати ордеры и ѣдзначеня а пос. Мориць Розенштокъ мая бути пѣднесеный до стану шляхотского.

— **Архикнязь Вильгельмъ** генеральный инспекторъ артилеріи, ѣдбувши инспекцію гарнизону въ Краковѣ, выѣхавъ до Вадовиць зъ ѣдки въ суботу ѣдъѣхавъ до Ярославля.

— **Зъ Завалова пишуть намъ:** Зъ веселою вѣсткою дѣлимось зъ околичными мешканцями. Въ Заваловѣ ѣдкрывъ дня 15 н. ст. цвѣтня торговлю нашь землякъ, Романъ Вергунъ, выслуженый жандармъ, щирый Русинъ. Товары побирає ѣнъ зъ „Народнои Торговлѣ“ и уладивъ свою торговлю цѣлкомъ по мѣскому. Дооколичнѣ крамницѣ, а єсть ихъ 6, купують у него. Щиро желаємо єму „Щасть Боже“!

— **Портреты гетьманѣвъ.** До музею церковно-археольогичного въ Кіевѣ перенесли зъ Выдобицкого монастиря ѣсѣмь олѣйныхъ образѣвъ, мальованыхъ въ XVIII. столѣтю, а представляючихъ гетьманѣвъ запорожскихъ.

— **Выливъ Днѣпра.** Минувшои суботы выливъ такъ дуже Днѣпро, що долѣшнѣ улицѣ Кіева ажь до Кириловскои станули пѣдъ водою. Въ деякихъ мѣсцяхъ вода досягла першихъ поверхѣвъ домѣвъ. Мешканцѣ не надѣялись такъ значного выливу, тому хороняться на борзѣ на дахи домѣвъ, або збивши тертицѣ въ сплавы, привязують до домѣвъ и такъ выжидають опаду воды. Шкоды мають бути досыть значнѣ.

— **До рады повѣтовои въ Турцѣ** выбранѣ, крѣмъ згаданыхъ нами дванацяти членѣвъ зъ громадъ сѣльскихъ, єще зъ мѣстъ: почтмайстеръ Сев. Брисьевичь, И. Лѣщиньскій, Мошко Шехтеръ и Як. Либеръ; зъ бѣльшихъ посѣлостей: Ульрихъ Кинсбергъ, завѣдатель дѣбръ гр. Либиґа; Мих. Кусневичь, частковый властитель Матькова, и єго сынъ Бол. Кусневичь; Наркизъ Поляньскій, частковый властитель Комарникъ; Мендель Рандъ, властитель Тарнавы; И. Саваринъ, властитель реальности въ Турцѣ; Абрумко Зисвайнъ, покутный писарь; Лейба Кунке, факторъ; Лейзоръ Кравсъ, коршмарь, и Сруль Розлеръ крамарь.

— **Пожаръ.** Мѣсточко Жабно коло Тарнова цѣлкомъ выгорѣло вечеромъ дня 20 н. ст. цвѣтня. Полишився лише дѣмъ, въ котрѣмъ помѣщеный судъ; костелъ, приходство и двѣръ згорѣли. Намѣстництво выслало сейчай 200 зр. пѣдпомоги для погорѣльцѣвъ на руки старосты въ Домбровѣй.

— **Зъ Брѣдщины пишуть намъ:** Дня 8 н. ст. цвѣтня закрался злодѣй въ селѣ Турю на ѣбѣйстя

господарѣвъ Данила Качуровского и Илька Петришиного та вывели зъ стайнѣ у першого три клячѣ и два конѣ а у другого два конѣ. Жандармерія слѣдить пильно за конокрадами, але дотеперь ще ихъ не выкрыла.

— **Памятникъ цѣсаревои Маріи Тересы** ôдкрыють у Вѣдни дня 13 н. ст. мая. Вечеромъ ôдбудеся въ оперѣ ґалеве представленье театральне.

— **Надужитя въ судахъ повѣтовыхъ.** Часто нарѣкають зъ провинціи, що ведучи̂ книги грунтови̂ при судахъ повѣтовыхъ выманюють ôдъ селянъ крôмъ належитости стемплевои за вытяги ипотечни̂ (1 зр. ôдъ аркуша) ще и осôбни̂ датки грошеви̂, мовь-то за скорше выготовленье тыхъ вытягôвъ. Президентъ высшого суду краєвого у Львовѣ повиненъ вглянути въ сю справу и ôдповѣднымъ заказомъ ôдвернути се урядове обманюванье нашихъ хлѣборобôвъ!

— **Дрôбни̂ вѣсти.** Наслѣдникъ престола, архикн. Рудольфъ выѣхавъ въ пятницю въ характерѣ генерального инспектора пѣхоты до Берна на инспекцію тамошного гарнизону. — Стан. Збышевскій, родомъ зъ Буска, одержавъ на университетѣ кракôвскôмъ степень доктора правъ. — На велику межинародну выставу штуки въ Монахіюмъ, котру ôдкрыють 1 червня с. р., зголошено вже до 5000 образôвъ зô всѣхъ краѣвъ Европы. Характеристична рѣчь, що мѣжь выставцями трету часть становлять женщины. — Рада державна, въ Новôмъ Йорку приняла проєктъ закона, пôсля котрого засудженыхъ на смерть мають умертвляти при помочи електрики. — Начальники громадъ округôвъ мѣльницкого и борщѣвского прощали передъ кôлькома днями старосту п. Саламона, перенесеного до Товмача; громады Скала, Королѣвка и Устье епископске передали єму черезъ своихъ делегатôвъ дипльомы почестного горожаньства (за що? — *Ред.*) а повѣтъ мельницкій альбомъ зъ адресою.

Наука, штука и литература.

— **Ôдъ проф. М. Драгоманова** одержали мы отсе письмо: Вычитавъ я въ „Дѣлѣ", що до Львова „загостивъ Англичанинъ Морфиль, знаменитый славистъ, професоръ университету оксфордского, котрый писавъ и про Русинôвъ". Годиться для ширшои публики навести важнѣйши̂ працѣ сего ученого Англичанина, въ котрыхъ ôнъ говорить про нашу національнôсть. Ось они: 1) Брошуры: „*The Russian leanguage and its dialects*". Оглядъ филологичныхъ ознакôвъ украиньскои мовы въ порôвнаню зъ другими „рускими" (велико-и бѣло-) и оглядъ новои украиньскои литературы. — 2) Книга: „*Slavonic (early) Literature*" въ коллекціи „The Dawn of Europeen Literature" де глава „*Early Malo-russian and Whis-russian Literature*" толкує найбôльше про народни̂ пѣсни въ звязку зъ исторією — 3) Біографія Шевченка: „*A cossak poet*" умѣщена въ „Macmillans Magazine, 1886, April". — *М. Драгомановъ.*

Вѣсти зъ Еп. Перемыскои.

Завѣдательство Горбачѣвъ, дек. горожаньского, одержавъ о. Дан. Лепкій.

Еп. Консисторія вставилася до ц. к. намѣстництва о згоду на каноничне поставленье о. Мир. Литиньского, парохомъ въ Мужиловичахъ, дек. судово-вишеньского.

Посмертни̂ — ⁑ — оповѣстки.

— **Іосифа зъ Головацкихъ Поляньска**, жена професора рус. гимназіи, померла д. 11 (23) цвѣтня въ 49 роцѣ житя. Похороны ôдбудуться въ середу дня 13 (25) цвѣтня о 4 год. зъ полудня зъ дому ч. 3 при улици Рускôй на Лычакôвске кладьбище. Вѣчна ѣй память!

— **Теодоръ Тулюкъ Кульчицкій**, выслуженый совѣтникъ дирекціи скарбовои, доцентъ державнои рахунковости въ университетѣ львôвскôмъ и въ школѣ политехничнôй, бувшій радный мѣста, упокоився въ суботу, дня 21 н. ст. цвѣтня, въ 65 роцѣ житя: Вѣчна єму память!

Телеграмы „Дѣла".

Вѣдень 23 цвѣтня. Сими днями має бути оголошене именованье архикн. Рудольфа генераломъ и командантомъ I корпуса въ Краковѣ а фельдмаршала кн. Виндишґреца генераломъ кавалеріи.

Берлинъ 23. цвѣтня. Урядовый бюлетинъ о станѣ здоровля нѣмецкого цѣсаря звучить: „Цѣсарь перебувъ нôчь, неверывану кашлемъ, досыть добре. Горячка мала." Пôсля приватныхъ вѣстей горячка вчера въ вечеръ зновъ збôльшилася.

Инсбрукъ 23 цвѣтня. Є. Вел. цѣсарь приѣхавъ тутъ о $11^1/_2$ год. и станувъ въ цѣсарскôмъ замку. Мѣсто величаво украшене.

Лондонъ 23. цвѣтня. При нагодѣ стрѣчи англійскои королевои зъ цѣсаремъ Францъ Іосифомъ пише „Standard": „Англія не бере офиціяльно участи въ тридержавнôмъ союзѣ, але цѣлый свѣтъ знає добре, куды хиляться єи симпатіи. Лишь тридержавный союзъ хоронить Всхôдъ ôдъ выбуху конфликту."

Петербургъ 23. цвѣтня. Царь приймавъ грецкого министра дѣлъ внутрѣшныхъ Драґумиса, котрый ôдтакъ конферувавъ довшій часъ зъ Побѣдоносцевомъ. Говорять тутъ загально, що Драґумисъ має якусь важну мисію политичну.

Парижь 23. цвѣтня. Вчера проявилися зновъ студентски̂ демонстраціи противъ Булянжера; арештовано двацять осôбъ. — Въ *лизѣ патріотичнôй настало роздвоєнье*, бо выбôръ Деруледа на почетного предсѣдателя не принято.

Софія 23 цвѣтня. Нинѣ розпочався рухъ на зелѣзници Софія-Царнбродъ-Вакарель. Князь має ще сего мѣсяця выѣхати разомъ зъ Стамбуловомъ и Стоиловомъ до пôвнôчнои Болгаріи и перебуде тамъ кôлька недѣль.

Фльоренція 23 цвѣтня. Вчера вечеромъ выѣхала королева англійска зъ кн. Батенбергомъ и єго женою до Берлина,

НАДÔСЛАНЕ.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручає свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ.

2389 17—?

Иванъ Левиньскій

концесіонованый архитектъ,

перенѣсъ своє помешканье и канцелярію будôвничу зъ пôдъ ч. 6 ул. Личакôвскои на пляцъ Капитульный ч. 7.

2432

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫИ

купує и продає

всяки̂ вартостни̂ паперы и монеты

по курсѣ дневнôмъ.

Порученя зъ провинціи выповняє ôдворотною почтою безъ провизіи. 2221 96—0

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

у Львовѣ („Народный Дôмъ"), **въ Станиславовѣ** (пляцъ Францъ-Іосифа, дôмъ Горовицôвъ), **Перемышли** (коло моста), **Тернополи**, (ринокъ дôмъ Ляндау-а) **Дрогобичи** (ринокъ), **Коломыи** (готель Кракôвскій) **и Стрыю** (ринокъ, готель пôдъ „Чорнымъ Орломъ")

поручає зô своихъ складôвъ и посередничень:

НАСѢНЬЕ

огородове и цвѣточне, конюшины и травъ.

2354 3—?

На жаданье цѣнникъ franco. О скори̂ замовленя упрашає умыльно.

Поручаючися такожь зъ прочими артикулами Впов, Родимцямъ, заявляємо готовôсть доложити всякихъ старань, щобы вдоволити Пч. Купуючихъ такъ подрôбно якъ и при почтовыхъ зелѣзничихъ посылкахъ

Зъ высокимъ поважаньемъ

Дирекція Народнои Торговлѣ у Львовѣ.

Маріяцельски̂ каплѣ жолудкови̂

знаменито дѣлаючи̂ у всѣхъ недугахъ жолудка.

Schutzmarke.

Незрôвнани̂ при браку апетиту, слабôмъ жолудку, воняючôмъ ôддыху, квасно̂мъ ôдгиканю, здутю, кольцѣ, катарѣ жолудка, згазѣ, твореню ся пѣску и камѣньчикôвъ въ мѣхури, при надто великôй флегмѣ, жовтачцѣ, ôдкиненю и блюваню, болю головы (єсли походить зъ жолудка), корчахъ жолудка, задненю, перетяженю жолудка стравами и напоями, при хробакахъ, недугахъ селезѣнки, печѣнки и гемороидахъ. — Цѣна фляшочки разомъ зъ **приписомъ 35 кр., подвôйнои 60 кр.**

Головна высылка у аптикаря

КАРОЛЯ БРАДИ КРОМЕРИЖЬ (Kremsier) МОРАВА.

Маріяцельски̂ каплѣ жолудкови̂ не суть нѣякимъ средствомъ потайнымъ. Складови̂ части подани̂ суть при кождôй фляшочцѣ въ **приписѣ.**

Правдиви̂ можна купувати у всѣхъ аптикахъ.

2351 11—52

ОСТЕРЕЖЕНЬЕ! Правдиви̂ Маріяцельски̂ каплѣ жолудкови̂ рôзно фальшують и наслѣдують. — **На знакъ правдивости** мусить кожда фляшка бути завинена въ червоне запакованье, заосмотрене въ **повысшу марку охоронну** и при кождôй фляшочцѣ на приписѣ мусить находитися, ще сей приписъ друкованый у Г. Гуска въ Кромерижу.

Правдиви̂ можна купити: У ЛЬВОВѢ въ аптикахъ: Якова Байзера, Г. Блюменфельда, Петра Ґайльгофера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколяша, Якова Пипеса, Жиг. Рукера, Кар. Склепиньского, І. Вевюрского, Арн. Раппапорта. — ВЪ БЕЛЗѢ у ап. Ґросса. — ВЪ БОБРЦѢ у ап. Бальбины Мендлицкои. — ВЪ БРОДАХЪ у ап. Бронисл. Витославского, Мих. Куляки, Вильг. Ляндесберга. — ВЪ БЕРЕЖАНАХЪ у ап.: Ад. Дурета, Іос. В. Лобоса. — ВЪ ДОЛИНѢ у ап. С. М. Траунфельнера. — ВЪ ДРОГОБИЧИ у ап.: Айхмилера, П. Партикевича. — ВЪ ГЛИНЯНАХЪ у ап. А. Гельма. ВЪ КОПИЧИНЦЯХЪ у ап. Редера. — ВЪ МЕЛЬНИЦИ у ап. Кроковского. — ВЪ МОСТАХЪ ВЕЛИКИХЪ у ап. І. Жолиньского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛЯНАХЪ у ап. Омел. Барановского. — ВЪ РАДЕХОВѢ у ап. Яськевича. — ВЪ РОЗВАДОВѢ у ап. Винк. Грабовского. — ВЪ РОЗДОЛѢ у ап. Людв. Мержвиньского. — ВЪ САМБОРѢ у ап.: І. Алексевича, К. Мареша. — ВЪ СКОЛѢМЪ у ап. С. А. Лецковского. — ВЪ СОКОЛОВѢ у ап. Андр. Данчака. — ВЪ СОКАЛИ у ап. Евг. Высочаньского. — ВЪ СТАРÔМЪ МѢСТѢ у ап. Ад. Палеского. — ВЪ СТРЫЮ у ап.: Чальбазаніого, В. Коморовского. — ВЪ ТУРЦѢ у ап. *Жиг. Козицкого.* — ВЪ ВАРЯЖУ у ап. Венед. Кшивоблоцкого. — ВЪ ЗОЛОЧЕВѢ у ап. Франца Петеша.

Славни̂ прасовани̂ сухи̂ дрôжджѣ

Зъ фабрики пп.

Адольфа Иг. Мавтнера и Сына у Вѣдни

поручає

Торговля КАРОЛЯ БАЛЛАБАНА у Львовѣ.

Ласкави̂ замовленя на свята великодни̂ вже приймаються и ôдъ дня 24 цвѣтня высылаються.

2430 2—?

ЛІЯРНЯ ДЗВОНÔВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ КАЛУШИ, почта и стація желѣзницѣ тамже.

Получивши на власнôсть по старôй фирмѣ „Ивана и сына Серафина" „Ліярню дзвонôвъ" въ Калуши, ôдзначену срѣбнымъ медалемъ заслуги, листомъ похвальнымъ и признаньемъ на выставѣ тов. им Качковского въ Коломыи (якъ о тôмъ свого часу газеты доносили) — маю и теперь на складѣ готови̂ дзвоны, выконую скоро замовленя и приймаю стари̂ або ушкоджени̂ дзвоны до переливаня за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи всѣмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за всѣ дотеперѣшни̂ замовленя въ давнѣйшôй спôльнôй а теперь моѣй власнôй ліярни дзвонôвъ прошу о ласкави̂ замовленя такъ на поодинокі нови̂ дзвоны якъ и на цѣли̂ групы. За тревалôсть матеріялу и гармоничный звукъ моихъ дзвонôвъ ручу и для того осмѣляюся припоручати ихъ Вп. П. Т. публицѣ.

2327 7—24 Зъ глубокимъ поважаньемъ

Антоній Серафинъ.

Девять медалѣвъ заслуги, дипльомъ признаня и дипльомъ гоноровый

на всемирнôй выставѣ въ Антверпіи

за незрôвнани̂

Выробы косметични̂, Тоалетни̂ и Парфумеріи.

Антилентилія. Нѣякій артикулъ тоалетовый не може остоятись що-до успѣху и доброты зъ Антилентілією. Средство се одержане зъ ôдсвѣжаючихъ субстанцій, усуває въ короткôмъ часѣ веснянки, опаленя сонячни̂, плямы печѣнкови̂, слѣды по ранахъ и т. д., надає лицю свѣжôсть и нѣжнôсть. — Цѣна 2 зр.

Пилиптонъ волосю сивому и споловѣлому по кôлькоразовôмъ ужитю привертає красну барву. Пилиптонъ не фарбує, лише ôдмолоджує волосье, котре пôдъ вплывомъ сего ôдличного средства ôдзыскує первѣстну барву, мягкôсть и ôдлыскъ. — Цѣна флякону 1 зр. 50 кр.

Валентинъ найсильнѣйше выпаданье волося вздержує, цибульки волосни̂ взмôцняє и до вытворюваня та поросту волося побуджає. Лисины покрываються краснымъ волосьемъ.—Цѣлый фляконъ 3 зр. Пôвъ флякону 1 зр. 60кр.

ПУДРЪ КНЯЖІЙ

Знамените поводженье и покупъ сего пудру суть найлѣпшимъ доказомъ єго незрôвнанои добôрности. — Пудръ княжій на всѣхъ выставахъ бувъ першимъ, а численни̂ медалѣ заслуги, якими єго ôдзначили, найлѣпше єго поручають. — Пудръ княжій не мѣстить жадныхъ металевыхъ примѣшокъ, єсть се найчистѣйша и найнѣжнѣйша мучка ростинна, приємно прилягає до лиця, надає красну, природну бѣлôсть и єсть неоцѣненымъ средствомъ до окрасы лиця.

Пуделко мале бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр., зъ лебедикомъ 1 зр. 50 кр Рожевый для бльондинокъ и кремовый для шатинокъ и брунетокъ, мале пуделко по 70 кр., бôльше зр. 1.20 зъ пуделкомъ зр. 1 60.

Вода фіялкова. Усуває зъ лиця прищѣ, лишаѣ, угрики, попаданье и лущенье шкôры, выгладжує морщинки и долики ôспови̂. Лице ôдсвѣжує, выбѣлює и вынѣжнює до тои степени, що яко средство тоалетово-гигієничне зôстало ôдзначене медалемъ заслуги на выставѣ природничо-лѣкарскôй въ Краковѣ. Цѣна 1 зр.

Мыло косметичне. Ôдзначаєся надзвычайною нѣжностею и вельми приємнымъ запахомъ, лагôдно дѣлає на нашкôрокъ, запобѣгає попаданю рукъ и лиця, дуже нѣжно очищує шкôру. — *Усуває веснянки и жовто-брунатни̂ плямы зъ лиця* Цѣна 60 кр.

И. ИГНАТОВИЧЬ

у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, Готель Европейскій, пляцъ Маріяцкій и улиця Галицка, рôгъ Валовои ВЪ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2424 2—?

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА"

подає до вѣдомости, що выдало и має на складѣ слѣдуючи̂

Формулярѣ для касъ пожичковыхъ

на ладъ

„Закомарскои Правды":

1) Книга касова, одна либра . . . 40 кр.
2) Книга маєтку зелѣзного, одна либра . 40 кр.
3) Книга маєтку пôдручного, одна либра . 40 кр.
4) Скриптъ, 100 примѣрникôвъ . . . 55 кр.
5) Протоколъ, одна либра . . . . 40 кр.
6) Книга довжникôвъ, одна либра . . 45 кр.

Пѣвець церковный

зъ добрыми свѣдоцтвами и гарнымъ голосомъ, маючій практику господарску — пошукує доброго мѣсця. Близшу вѣдомôсть подасть

2422 Администрація Дѣла. 3—4

УЧИТЕЛЬКА

зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ подаюча предметы шкôльни̂ и гры на фортепіянѣ, глядить лекціи заразъ на селѣ або въ мѣсточку.

Вѣдомôсть въ бюрѣ п. Моравскои, ринокъ ч. 29. 2428 2—3

А. РОЗМАНИТЪ

КРАКÔВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикоріи, Сурогатôвъ кавы и Кавы фиговои

въ Раковицяхъ

пôдъ Краковомъ.

Ôдзначена на выставѣ кракôвскôй въ р. 1887

2-ма медалями министерства торговлѣ.

Выробляє зъ сырого продукту власнои плянтаціи всяки̂ роды цикоріи и штучнои кавы, котри̂ ôдзначаються богатствомъ частей поживныхъ а такожь знаменитымъ смакомъ и запахомъ.

2286 29—0

Фабрика поручає передовсѣмъ:

Сурогатъ кавы въ коробкахъ (шуфлядкахъ).
Сурогатъ кавы въ склянкахъ.
Шротову каву француску Розманита.
Цикорію кракôвску гôрку.
Каву фигову.
Цикоряну каву перлову. (Новôсть!!)
Каву кракôвску добôрну въ скриночкахъ.

Купити можна въ Народныхъ Торговляхъ и у всѣхъ иншихъ торговляхъ.

КАРТЫ ДО ГРЫ,

Касетки, штоны, марки, Домино, шахи зъ фигурами, Ножики, ножички, пуляресы, канчуки и др. артикулы

2228 **Табакерки** 10—0

рогови̂ зъ шильдкрету поручає найдешевше торговля

Братей Лянгнеръ

Львôвъ, Галицка ч. 16

Цѣнники даромъ!

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаденъ зъ моихъ конкурентôвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжь для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій краєвыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мôй богатый складъ такожь

1962 Всч. Духовеньству. 78—0

Замовленя въ мѣсци и зъ провинціи выконуються точно и ретельно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескои одежи гуртомъ и подрôбно.

Львôвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеный 1848.

Появився уже

РУСКІЙ СПѢВАНИКЪ

уложеный черезъ Костя Панькôвского, а накладомъ „Товариства Просвѣты". Мѣстить въ собѣ въ 9-ти аркушахъ бôльшихъ на велиновôмъ паперѣ 255 пѣсень на 288 сторонахъ Пѣсни ти̂ суть то перлы поезіи руско-украиньскои найвыдатнѣйшихъ нашихъ поетôвъ, якъ Шевченко, Федьковичь, Млака, Гушалевичь, Маркіянъ и Володимиръ Шашкевичѣ и премноги̂ найдобôрнѣйши̂ народни̂ пѣсни. Найзнаменитши̂ руски̂ композиторы уложивши̂ до нихъ музику суть по правôй сторонѣ пѣсень пôдписани̂. Цѣна 40 кр., оправный 50 кр. на пересылку 5 кр. — При закупнѣ *10-ти примѣрникôвъ въ канцеляріи Товариствъ даєся 20% рабату.* Набути можна ихъ такожь по всѣхъ книгарняхъ Галичины и Буковины.

3237 9—?

Великій складъ

ОБУВИ ВѢДЕНЬСКОИ

пôдъ фирмою

АЛЬФРЕДЪ ВАЙССЪ

у Львовѣ, улиця Сикстуска число 2.

численно заосмотреный у всѣ роды обуви для дамъ, мужчинъ и дѣтей найлѣпшои якости, тревалости и гарно выкôнчени̂ по цѣнахъ сталыхъ и якъ найумѣренѣйшихъ.

На провинцію замовленя высылаються за послѣплатою. Не придатный товаръ радо ôдмѣнюєся.

УВАГА: Щобы якôй-небудь шкодѣ Вп. П. Т. Публицѣ запобѣчи, єсть выписана цѣна на кождôй парѣ обуви. 2413 3—3

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 83. Львôвъ, Середа 13 (25) цвѣтня 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Бібліотека найзнам. повѣстей“ выходить въ середу, и въ середу и суботу на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одного стрôчки печатной, въ рубр. Надосланé по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Відни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфурть и Гамбургъ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австрiи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	*1·50 зр.*		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 35 зр

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Всякій обывательскій, листы заставный, ренты, акціи банковй и земельный, лосы державній и приватній купуютъ и продаютъ подъ найкористнѣйшими по змозѣ условіями.

СОКАЛЬ и ЛИСЕНЬ домъ банковый и контора вымѣны.

☞ Зъ днемъ 1 (13) цвѣтня почався **другій кварталъ сегорôчного выдавництва щоденного „Дѣла“.** Просимо отже нашихъ квартальныхъ П. Т. предплатникôвъ якъ и довжникôвъ поспѣшити зъ надсыланьемъ предплаты.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державнои.] При титулѣ „Министерство дѣлъ внутрѣшныхъ говорив пос. Кноцъ о ôдносинахъ народныхъ въ Чехахъ а ему ôдповѣдавъ молодо-Чехъ Герольдъ и доказувавъ, що Нѣмцѣ въ Чехахъ мають бôльшй права, якъ Чехи. Тавше поставивъ резолюцію въ справѣ выконуваня закона о заразѣ на худобу. Шефъ секціи Ербъ обговорювавъ поодинокй ôддѣлы администраціи и доказувавъ, що переведенье новыхъ законôвъ иде дуже пиняво, бо трудно ихъ перевести. Кронаветеръ выступивъ противъ надъужить при роздаваню стипендій. Свѣжи домагався, щобы на Шлеску власти урядовй вели пересправы зъ громадами въ языцѣ польскôмъ. По промовѣ Катрайна принято повышшій титулъ. Палата ухвалила опôсля 9000 зр. на оголошенье протоколôвъ конгресу гигіеничного. По кôлькохъ интерпеляціяхъ закрыто засѣданье.

Въ пôдкомитетѣ для податку ôдъ горѣвки предложивъ Менгеръ пôдвышенье мыта ôдъ оковиты зъ 60 на 90 зр. Межникъ предкладавъ ôдшкодованье для властителѣвъ горалень въ Галичинѣ въ рокахъ 1889 до 1894 по 120.000 зр. рôчно а въ рокахъ 1894 до 1910 по 1 мил.; въ Буковинѣ ôдъ року 1889 до 1894 по 120.000 зр. а въ рокахъ 1894 до 1910 по 100.000 зр. на руки сойму. Менгеръ спротивився тому и доказувавъ, що черезъ то потерпѣли-бы другй продуценты горѣвки; ôнъ поставивъ отже внесенье, щобы надвышка зъ доходôвъ того податку роздѣлялася межи поодинокй краѣ. Дунаѣвскій заявивъ, що правительство противиться сему внесеню Менгера. Ôнъ самъ противився зъ разу ôдшкодованю пропинаторôвъ въ Галичинѣ, але коли того зажадають представителѣ народу, то правительство згодиться на то, щобы законъ ввести чимъ скорше въ житье. Пленеръ домагався, щобы въ виду оподаткованя горѣвки знесено бодай льотерію. Внесенье его ôдкинено а принято внесенье Межника 5 голосами противъ 3.

„Pol. Corr.“ доносать, що въ добре поинформованыхъ кругахъ будапештеньскихъ говорять рѣшучо, що спôльнй делегаціи будуть скликанй на звычайну сесію при кôнци мая. Передтымъ ще буде угорскій парляментъ закрытый але заразъ розпôчне и нову сесію, щобы мôгъ приступити до выбору делегатôвъ. Чи справа податку ôдъ горѣвки буде могла залагодитися въ угорскôмъ парляментѣ ще сеи сесіи, зависить ôдъ того, якъ пôдуть нарады въ австрійскôмъ парляментѣ.

Въ справѣ неухваленя фонду диспозиційного доносять зъ Вѣдня до „Czas-y“, що фактъ сей не маѣ нѣякого значеня, хочь правительство несподѣвалося такого случаю. Гр. Таффе сказавъ наперед, що судьба кабинету не зависить ôдъ такихъ дрôбниць. Стався просто нетактъ зъ стороны декотрыхъ послôвъ зъ правицѣ, котрй выйшли пôдчасъ голосованя. Палата панôвъ ухвалить однакожь фондъ диспозиційный.

Комисія войскова приняла законъ о покликаню резервистôвъ зъ змѣною §. 2, котрый маѣ теперь такъ звучати: Кожде покликанье резервистôвъ до чинной службы маѣ уважатися за вправу войскову; наколи-бъ часъ въ чинной службѣ перевысшивъ 28 днѣвъ, то кожда надвышка маѣ зачислитися на процентъ вправъ войсковыхъ; наколи бы же той часъ службы выносивъ що найменше два мѣсяцѣ, то въ такôмъ случаю мають бути дотычнй резервисти увôльненй ôдъ вправъ третого періоду.

——

Въ станѣ здоровля нѣмецкого цѣсаря не настала доси нѣяка рѣшуча змѣна, зменшилася лишь горячка. Вчера зъ рана лежавъ цѣсарь въ постели а ôдтакъ ставъ около полудня и принимавъ цѣсареву Августу. Вечеромъ конферувавъ цѣсарь зъ кн. Бисмаркомъ. — Королева англійска мала нинѣ рано приѣхати до Берлина и перебуде тамъ ажь до завтра до 10 год. въ вечеръ. На принятье ей пороблено великй приготовленя хочь урядово голосять, що приѣздъ ей маѣ чисто лишь характеръ роднный. — Ходить поголоска, що гр. Гербертъ Бисмаркъ маѣ бути незадовго именованый министромъ державнымъ.

——

Монархисты и булянжисты пробовали вчера въ палатѣ послôвъ, чи имъ не удастся повалити теперѣшный кабинетъ и *длятого поставивъ* пос. Мартенпрей интерпеляцію до правительства, якимъ чиномъ покликано на министра вôйны чоловѣка цивильного, Фрейсинета. Поступованье се назвавъ ôнъ революційнымъ, котре зможе зле вплынути на армію. На то ôдповѣвъ Фльоке, що республика не потребуе лишь такого министра, котрый бы умѣвъ шаблею рубати, але чоловѣка здôбного, якимъ есть Фрейсине, котрый спôльно зъ Гамбетою укрѣпивъ въ 1870 р. республику. Фрейсине просивъ ôдтакъ палату о вотумъ довѣрія и завѣрявъ, що ôнъ буде робити все можливе, щобы пôднести военну силу Франціи. Палата ухвалила ôдтакъ Фльокетови и Фрейсинетови вотумъ довѣрія 377 голосами противъ 175. Республикане мають надѣю, що имъ удасться теперь спинити рухъ булянжерôвскій. Рада мѣста Парижа ухвалила дуже остру резолюцію противъ Булянжера и заявила, що готова станути въ оборонѣ республики противъ плебисциту.

——

Въ Сербіи заноситься мабуть знôвъ на якйсь важнй змѣны. Скрайна партія радикалôвъ зачинаѣ чимъ разъ бôльше брати верхъ и домагаѣся такихъ рѣчей, на якй правительство нѣякъ не хоче згодитися. Такъ домагаѣся она певного переоброзованя дотеперѣшного устрою политичного административного и войскового, зменшеня платнѣ урядникамъ, знесеня всѣхъ епископствъ, выбору официрôвъ милиціи и т. д. Въ скупштинѣ поставлено навѣть внесенье, щобы министерство вôйны роздало жителямъ въ окрузѣ Студеница 2000 карабинôвъ, нѣбы то длятого, щобы они самй могли боронитися ôдъ арнаутôвъ. На дѣлѣ ходить лишь о то, щобы жителѣ тй дôстали зброю въ руки. Въ виду такого стану рѣчей кабинетъ Грунча ледви чи удержиться. Вже теперь надходять вѣсти зъ Бѣлграду, заповѣджаючй недалеку кризу сего кабинету. Кажуть, що король конферувавъ вчера зъ Гарашаниномъ, Молойковичемъ и Христичемъ въ справѣ утвореня нового кабинету, котрый по всѣй имовѣрности бувъ-бы поступовымъ.

——

Въ англійскихъ газетахъ повторяються вже ôдъ кôлькохъ днѣвъ вѣсти о якôйсь ворохобни въ Болгаріи, о котрôй однакожь доси нѣчого не звѣстно. Характеристичнымъ есть, що теперь починають вже и берлиньскй газеты говорити о якôмсь небезпечнôмъ станѣ рѣчей въ Болгаріи и кажуть, що треба приготовитись на якусь нову ворохобню въ Болгаріи вже въ найблизшôмъ часѣ. О подорожи кн. Фердинанда до пôвнôчнои Болгаріи ходять такожь непевнй вѣсти. Пôдчасъ коли одни доказують, що князь маѣ вже нинѣ выѣхати до Тырновы и перебути тамъ ажь до великодныхъ святъ, то другй говорять, що всѣ вѣсти о подорожи князя суть неправдивй и умысно розсѣванй. — Вчера розпочався процесъ Попова въ звѣстнôй справѣ дефравдаціи въ войску, середъ великого натовпу публики. Президентомъ трибуналу есть Николаевъ а его заступникомъ Любомскій, вотантами шесть майорôвъ. Поповъ есть дуже пригнобленый, его боронить братъ его. Черезъ цѣлый вчерашный день ôдчитувано актъ обжалованя.

Зъ рады державнои.

213. засѣданье палаты послôвъ зъ д. 19 н. ст. цвѣтня.

По Пленерѣ, генеральнôмъ бесѣднику „противъ“ буджету забравъ слово пос. Шуклье (Словенець) яко генеральный бесѣдникъ „за“ буджетомъ. Ôнъ переводивъ доказъ, що дефицитъ на 1888 рôкъ не перевысшить сумы 21¼ миліона. Прелиминарь уложеный такъ *совѣстно, що по роцѣ покажеся*, якъ се звычайно бувало и давнѣйшими лѣтами, якась надвышка въ доходахъ. Партія Пленера управляла Австрією черезъ кôлька десятокъ лѣтъ, але хочь нинѣ нарѣкаѣ на лиху господарку финансову, то не доказала того, якъ належить вести добру господарку. До пос. Грегра ставить Шуклье пытанье, чи лучшй нинѣшнй конфискаты дневникôвъ, чи давнѣйше вязненье редакторôвъ и накладанье каръ грошевыхъ? Партія централистична тымъ була лучшою, стоячи при кермѣ державы, що умѣла добре покрывати передъ свѣтомъ дефициты буджетовй. Зôйшовши на справу горѣвчану, жалуе бесѣдникъ, що Долитавщина мусить ити пôдъ „кавдиньске ярмо“, яке на ню наложили Угры. Ôнъ пытаѣсь ôдтакъ, якъ намѣряѣ министерство ужити надвышки доходôвъ, яка вплыне зъ нового податку горѣвчаного. Чи не належало-бы тую надвышку складати на случайнй надзвычайнй потребы державы, тымъ бôльше, що Австрія не посѣдаѣ такого металичного скарбу на цѣли военнй, якъ Прусы... Пос. Грегръ, по гадцѣ бесѣдника, пересадивъ въ де-чѣмъ, але сказавъ и богато правды. (*Такъ есть! зъ правицѣ.*) Министра просвѣты, примѣромъ сказавши, годѣ боронити. (*Зъ правицѣ: Браво!*) Розпорядженя министра справедливости стремлять лише до рôвноуправненя Словенцевъ, але Славяне въ долѣшнôй Стиріи, Каринтіи и Побережю суть ще заѣдно томленй. Именно въ Каринтіи ширить ся германизація, котрои мôгъ-бы министеръ прусскій Гослеръ позавидувати пану Шмидгови-Забирову! П. мин. Гавчь глухій на всѣ нашй интерпеляціи и представленя... Лѣвиця править о зростѣ славяньскои идеѣ. Я тымъ тѣшуся. Видко, приходить черга и на Славянъ. Але Славяне такъ дуже люблять свою индивидуальнôсть національну, що панславизмъ намъ не страшный. Панславизмъ сей могли-бы лише вы панове (*Нѣмцѣ*) розбудити, якъ бы народы славяньскй мали до выбору межи привязаньемъ ихъ до Австріи, а любовію до своеи народности! Въ однôмъ годжуся зъ выводами д-ра Пленера. Ôнъ закинувъ правительству, що оно выкликало радикальнй елементы. Се фактъ. Тй радикальнй елементы пôдняли именно въ Чехіи голову при остатныхъ выборахъ, а пôддержавъ ихъ не хто другій, якъ половинній мѣры правительства и п. министеръ просвѣты. Ôнъ бôльше здѣявъ, нѣжь 10 добрыхъ агитаторôвъ. Мы голосуемо за призволеньемъ буджету, бо и давнѣйше, якъ були мы въ опозиціи, не ôдказували мы того правительству. Пос. Штайнвендеръ хотѣвъ-бы бачити въ Австріи министерство, стояче по-надъ партіями На то скажу, що его бажаня вже нинѣ сповнилися. Теперѣшне министерство не есть кôсть зъ нашои кости, а вже найменше п. Гавчь.

Забравъ ще послѣдне слово справоздавець пос. д-ръ Матушь (старо-Чехъ) въ оборонѣ буджету. Дефицитъ — казавъ ôнъ — пропаде, коли отворяться щедрй жерела доходôвъ. Такимъ жереломъ есть и податокъ ôдъ горѣвки. Що тутъ говорено о „славяньскихъ аспираціяхъ“, то не що инше, якъ змаганье Славянъ до рôвноуправности. А лѣвиця — того имъ ôдмовляѣ. Говорено тутъ о австро-нѣмецкôмъ союзѣ. Всѣ пересвѣдченй, що той союзъ осягнувъ то, що мавъ на цѣли, и дальше буде осягати. Але не годиться его втягати такъ часто въ дискусію, бо коли разъ наразъ будесь его пôдносити, то що де-инде погадають о силѣ Австріи? Мы хочемо союза, але не протекторату. И мы сильнй, можемо въ потребѣ вôзвати нарôдъ до обороны своихъ интересôвъ. Зъ другои стороны и пос. Вашатый критикувавъ нашу заграничну политику. Але чи можна заручити, що така змѣна политики, якъ ей ôнъ хоче, була-бы користнѣйша? Загранична политика Австріи не повинна мати нѣякои закраски національнои, она не може бути анѣ нѣмецка, нѣ мадярска, нѣ славяньска, а тôлько австрійска.

Потôмъ приступлено до голосованя и ухвалено бôльшостею голосôвъ перейти до дебаты спеціяльноі.

Главу I „Двôръ цѣсарскій“ и главу II. „Цѣсарска канцелярія“ принято безъ дискусіи. При главѣ III. „Рада державна“ пос. Барайтеръ домагався, щобы рада державна що року по сесіи була замыкана, а не ôдрочувана. — Антисемитъ пос. Тиркъ жалувався, що зъ его партіи не выбирають членôвъ до комисій. — Молодо-Чехъ гр. Кавницъ домагався зменшеня числа комисій и членôвъ комисій, абы роботы ишли спѣшнѣйше; дальше оповѣщуваня протоколôвъ зъ засѣдань комисій; наконецъ заведеня дворôчныхъ періодôвъ буджетовыхъ. — Пос. Кронаветеръ пôдмѣсъ лиху будову парляменту, хочь коштувала 7 миліонôвъ. За три роки навѣть камѣнь розлѣтаѣся. Въ палатѣ нѣчо не чути, якъ хто говорить. Длятого вносить, щобы зъ тымъ миліономъ, котрый ще маѣ выдатись на докôнченье парляменту, бути осторожнѣйшимъ. — Мин.-през. гр. Таффе въ своѣй ôдповѣди на тіи замѣты послôвъ заявивъ, що сесіи замыкати а не ôдрочувати було-бы гôрше, бо що року треба-бы выбирати комисіи, тіи мусѣли-бъ зачинати все на ново, и справы ще бôльше проволѣкались-бы. Що-до будôвлѣ парляменту, то гр. Таффе заявивъ, що предприемцеви наказано зло направити. Впрочѣмъ нинѣ выступати зъ рекриминаціями, коли будынокъ уже готовый, за пôзно...

По ухвалѣ позиціи „Рада державна“ — засѣданье замкнено.

214 засѣданье палаты послôвъ зъ д. 20 н. ст. цвѣтня.

Дальша подрôбна дебата надъ буджетомъ.

При главѣ III. „Контрольна комисія для довгôвъ державныхъ“ знявъ слово

Пос. д-ръ Гербстъ и въ довгôй промовѣ доказувавъ, що комисія контрольна для довгôвъ державныхъ, основана закономъ зъ 1862 р., маѣ не тôлько право у внутри дѣловодства: вглядати въ книги и замкненя рахункôвъ та оповѣщувати пôврôчнй справоздання изъ стану довгôвъ державныхъ, але ще маѣ право: свои спостереженя зъ господарки довгами державными подавати радѣ державнôй до вѣдомости и ставити ôдповѣднй внесенія. Нинѣ жь мин. Дунаѣвскій выкликавъ спôръ о то друге право комисіи контрольнои, — тожь бесѣдникъ *наводить множество* фактôвъ ôдъ 1860-тыхъ рокôвъ на доказъ свого тверджења. — Мин. д-ръ Дунаѣвскій въ рôвно довгôй ôдповѣди старався вымотатись изъ перестудіованыхъ замѣтôвъ д-ра Гербста, але се ишло ему дуже тяжко: и не радъ бувъ признати правды Гербстови и не мôгъ ей заперечити. Тожь д-ръ Гербстъ въ реплицѣ своѣй стверднвъ, що министеръ хочь довго говорилъ, та нѣчого не заперечивъ, а тымъ самымъ ôдкликавъ нинѣ то, що давнѣйше сказавъ бувъ, а именно, що „комисія маѣ контролювати, а не критикувати“.

По тôмъ поединку мѣжь д-ромъ Гербстомъ и мин. Дунаѣвскôмъ палата дотычну позицію ухвалила. Рôвно-жь ухвалила безъ дебаты главу V. буджету: „Трибуналъ державный“.

При главѣ VI. титулъ I. „Президія рады министрôвъ“ забравъ першій голосъ

Пос. Верґані (антисемитъ). Въ довгôй промовѣ критикувавъ ôнъ нинѣшну управу державну. „Селянинъ и малый промысловець — говорилъ Верґані, — терплять нинѣ голодъ и нужду, а тому винно правительство. Оно для продукуючихъ клясъ населеня нѣчо не робить, министеръ д-ръ Дунаѣвскій не хоче завести податку биржевого, бо боиться жидôвъ, ихъ интернаціонального капиталу и ихъ прасы. Министерство хилиться передъ тыми азіятскими заволоками, котрй у насъ въ Австріи уже всюды загнѣздилися. Отъ взяти хочь-бы самый парляментъ Пôйди до библіотеки рады державнои, — тамъ сидить жидъ Ліцінеръ; пôйди до бюра стенографичного — такожь сидить жидъ Штернъ; до дирекціи канцеляріи рады державнои — директоромъ жидъ Блюменштокъ! Держи тутъ бесѣду — записують ей самй молодцѣ зъ Єрусалиму! Всюды жиды! Парляментъ стався справдѣшною Палестиною! А якъ ще жидôвъ кладуть высше, нѣжь христіянъ! Попередный директоръ канцеляріи Купка 26 лѣтъ служивъ вѣрно, а умеръ яко совѣтникъ правительства, а Блюменштокъ служить тôлько 2 роки, а вже есть совѣтникомъ двору! Гнетъ жидôвскій выкликавъ антисемитизмъ и антисемиты домагалися для жидôвъ законôвъ выимковыхъ, щобы колись сила народна выбухаючи не розвязала пытаня жидôвского въ способъ насильный. Але що-жь, нинѣшне правительство о то не дбаѣ. Гр. Таффе, якъ той Мікадо, маѣ навѣть той самъ его гуморъ, и безженадно крутить, якъ може; министеръ рôльництва вѣчно спить; министеръ торговлѣ все ще не вносить закона противъ лаженю жидôвъ зъ товарами по хатахъ; министеръ просвѣты знов радъ бы, щобы студенты по парѣ въ чорно-жовтыхъ кафтанахъ ишли до салѣ выкладôвъ... Такому правительству, у котрого жиды все значать, я мушу высказати вотумъ недовѣрія.“

По тôй промовѣ дотычный титулъ ухвалено.

(*Дальше буде.*)

Зъ подорожи до Риму.

Римъ 21 н. ст. цвѣтня.

Нинѣ с. ѣ. въ суботу о годинѣ 11 зôйшлися галицкй паломники на авдіенцію до папы въ Sala regia, а зъ-ôдси увôйшли въ Sala ducale, де були вже приготовленй баріеры. Sala ducale велика, довга, зроблена изъ двохъ. Конецъ салѣ була естрада, а на естрадѣ тронъ пôдъ балдахимомъ зъ вишневого бархату. По оба боки трону спускалися адамашковй занавѣсы, закрываючи два входы.

За нами було и кôлькадесять Австрійцевъ иншихъ народностей. Мы стояли тихо и споглядали на естраду, на котрôй зъ обохъ бокôвъ трону стояли архіерей галицкй, кардиналъ Ледоховскій, кн. Сапѣга, гр. Тарновскій, кн. Чарторыйскій и иншй аристократы, а зъ ними разомъ и пралаты рускй и польскй. Пôдъ самою естрадою стояли по лѣвôй руцѣ дамы, а по правôй мужчины. Серединою були баріеры и проходъ.

О 12½ появилися папскй гвардисты зъ аристократіи италійскои, въ шеломахъ подôбныхъ до тыхъ, що мали австрійскй кирасиры, а за ними увôйшовъ изъ-за адамашковои заслоны, що закрывала вхôдъ биля трону, самъ папа.

Левъ XIII бувъ одягненый въ бѣлй ризы, выглядавъ блѣдо, здавалось, бувъ змученый и невеселый. Весь миръ стоявъ тихо. Мы зауважали, що выгукованье другихъ депутацій було неприличне, тожь и не допустили до свѣтскихъ овацій.

Папа выйшовъ на ступенѣ золотого трону и сѣвъ на нѣмъ. До него приступили митроп. Сембратовичъ, архіеп. Моравскій и архіеп. Исаковичъ. Архіеп. Моравскій прочитавъ доволѣ тихимъ голосомъ спôльну адресу, въ котрôй згадавъ о рôвнôй привязаности всѣхъ обрядôвъ церковныхъ, опôсля сказавъ такожь кôлька слôвъ про Русинôвъ галицкихъ и буковиньскихъ — а закôнчивъ дрожачимъ голосомъ найнизшими и найщирѣйшими благожеланями св. отцеви и просивъ о благословеніе.

По тôй промовѣ приблизилися всѣ три архіепископы до стôпъ папы и одинъ по другôмъ поцѣлували его въ патинокъ.

Папа вставъ, выпрямався, дрожачою рукою отеръ собѣ чоло, и повитавъ зôбраныхъ паломникôвъ звôнкимъ и сильнымъ голосомъ. Говоривъ близько пôвъ годины. Заявивъ свою радôсть изъ згоды и признани всѣхъ трехъ обрядôвъ въ Галичинѣ, сказавъ, що всѣ законнй и моральнй змаганя народôвъ буде пôдпирати;

Поручення зъ провинціи сейчасъ залагоджуються, безъ дочисленя провизіи.

що столиця апостольска нѣколи не ставила перешкоды розвоєви народôвъ; наказувавъ крѣпитися въ вѣрѣ, уповати въ Бога и надѣятись на Него; наконецъ выповѣвъ слова: „Будьте безпечнѝ, — тутъ переставъ на довшу хвилю — що столиця апостольска завсѣгды буде васъ боронити и у всѣхъ случаяхъ вступатиєся за вами, щобъ вы мали якъ найбôльшу свободу религійну. А на знакъ нашои приклонности вамъ, удѣляю вамъ, вашимъ родинамъ и всѣмъ вашимъ приятелямъ моє апостольске благословенье!“

По такôй промовѣ своѣй папа поблагословивъ народы и казавъ представити собѣ знатнѣйшѝ лица изъ мужчинъ и женщинъ. Мѣжь иншими станиславôвскій владика представивъ папѣ раранецкого господаря Дутку, що принявъ унію.

Потôмъ наступило складанье дарункôвъ папѣ, мѣжь котрыми найкрасшимъ бувъ образъ Ченстохôвскои Матери Божои въ богатôй брилянтами высадженôй ризѣ — дарунокъ ôдъ Фелиціянокъ кракôвскихъ.

По скôнченôй авдіенціи паломники галицкѝ удалися зновъ до Casa di Santa Martha del Vaticano, а тамъ приѣхали ôдвѣдати ихъ на прощанье кн. Адамъ Сапѣга зъ княгинею. Поляки крикнули имъ „Niech żyją!“ а Русины заспѣвали „Многая лѣта!“

Опôсля почали люде квапно збиратися въ дорогу. Бôльша часть паломникôвъ выѣздить нинѣ окремымъ поѣздомъ до Фльоренціи. Дехто лишився и выѣздить на кôлька днѣвъ до Неаполя.

НОВИНКИ.

— **Стефанъ Стефуракъ**, одинъ зъ найстаршихъ, найспособнѣйшихъ и найбôльше заслуженыхъ артистôвъ руско-народнои сцены, занедужавъ небезпечно на грудну слабôсть и потребує скорои помочи, а особливо скорого и довшого выпочинку на свѣжôмъ воздусѣ, щобы мôгъ ôдзыскати утрачене пôдъ напоромъ тяжкои судьбы рускаго артиста здоровлье и силы. Щобы уможливити тую помôчь и призбирати якійсь фондъ на выѣздъ п. Стефурака на свѣжій воздухъ, дає дирекція рускаго театру въ єго хосенъ въ суботу сего тыждня, т. є. дня 28 л. цвѣтня въ Самборѣ бенефисове представленье, въ складъ котрого увôйдуть: „Лихій день“, комедія Григоріевича, „Яношъ Иштенгази“, оперета Ис. Воробкевича и дуетъ зъ оперы Лисенка „Рôздвяна нôчь“. На самбôрскôй мѣсцевôй и доокрестнôй публицѣ рускôй лежить святый обовязокъ пôдперти благородну цѣль того представленя якъ найчисленнѣйшою участею. А и вся галицка Русь маєтутъ нагоду показати тôлько разôвъ такъ свѣтло вже выпробовану свою патріотичну жертволюбнôсть въ хосенъ чоловѣка, котрый цѣле своє житье зложивъ въ жертву рускôй штуцѣ и служивъ ѣй вѣрно, честно и цѣлою душею. У другихъ народôвъ єсть звычаємъ, що на такѝ поранки або вечеры драматичнѝ устроєнѝ въ честь заслуженыхъ, а потребуючихъ поратованя здоровля артистôвъ, зъ цѣлого краю надсылаються лепты, котрыми пôддвыгає народъ вѣрныхъ слугъ рôдныхъ музъ. То чей-же и Русины не позабудуть теперь на артиста, котрый своимъ знаменитымъ и невычерпанымъ гуморомъ давъ имъ провести тôлько веселыхъ вечерôвъ, а котрому довелось теперь дожити дуже невеселыхъ хвиль! Буде то справдѣ братна лепта, буде то доказъ добре заслуженои симпатіи и спôвчутя Русинôвъ зъ артистомъ, котрый такъ довго и такъ вѣрно служивъ рôдному слову...

— **Два тяжкѝ удары судьбы** постигли заслуженого на поли науки и загально поважаного и любленого професора п. Михайла Поляньского Передъ рокомъ забравъ єму „неповный косарь“ многонадѣйного молодшого сына Ивана, правника I. року, а ледви змогло успокоитись серце по тôй тяжкôй стратѣ, вырвала непощадна смерть вѣрну дружину. Покôйниця не домагала вже ôдъ довшого часу на грудну недугу, однакожь катастрофа наступила досыть нежданно. Вѣсть про смерть бл. п. Іосифы розôйшлася въ понедѣлокъ рапымъ ранкомъ скоро по Львовѣ и викликала въ широкôмъ крузѣ знакомыхъ професора щирый жаль. „Товариство русскихъ дамъ“ стратило при тôмъ свою ôдъ довгихъ лѣтъ найревнѣйшу труженицю и запопадливу покровительку бѣдныхъ школярокъ. Руска интелигенція львôвска стратила свою вельми поважну „матрону“. Загальный жаль и сочувство най будуть тяжко опечаленому професорови и патріотови хочь малою ôдрадою въ тяжкôмъ и несподѣванôмъ єго горю. Незабутôй же покôйници — перомъ земля и вѣчная память!

— **Емиграція до Бразиліи.** Передъ кôлькома днями переѣздили черезъ Львôвъ емигранты зъ Буковины до Бразиліи. Були то Словаки зъ околиць Боянъ на Буковинѣ. Вѣвъ ихъ гамбургскій агентъ. Помѣжь емигрантами, а було ихъ загально 180 осôбъ, можна було бачити старцѣвъ и дѣтей. Говорили, що въ Бразиліи вже суть деякѝ зъ околиць Боянъ и Сольки на Буковинѣ, та що за ихъ намовою и они порѣшились глядѣти щастя въ далекôй чужинѣ. Въ грошѣ заосмотрились бѣднѝ емигранты дуже скупо.

— **Пожары лѣсôвъ.** Зъ Старого-мѣста доносять, що въ Спасѣ горять лѣсы гр. Водзицкого. Огонь займивъ 180 моргôвъ лѣса. — Въ Боснѣ займилися склады рубаного дерева однои фирмы тріестеньскои въ лѣсахъ Гостовичъ; шкода выносить 60.000 зр. — Въ Дорнбахъ коло Вѣдня почавъ горѣти минувшого тыждня буковый лѣсъ; сторожа огнева вѣденьска придушила огонь.

— **Зъ Нового Санча пишуть:** Послѣдными днями въ нашôмъ мѣстѣ и околици були ажь три случаѣ огню. Въ селѣ Домбровѣ нѣмецкôй згорѣло дня 20 н. ст. цвѣтня 6 домôвъ зъ будынками; страта доходить до 30.000 зр. Огонь займився черезъ неосторожнôсть божевôльного Данила Декера, котрый и згорѣвъ въ огни. — Въ самôй серединѣ мѣста жѣнка одного муляря, божевôльна, запалила сѣнникъ и лôжко зъ страху передъ Москалями, хотячи себе и дѣтей спалити. Сусѣды придушили огонь. — На подѣ будынку, де мѣститься староство, вже почало було горѣти, але на щастье ще въ часъ угасила огонь мѣсцева сторожа огнева.

— **Зъ Стрыя пишуть:** По двохъ рокахъ управы правительственного комисаря розписано въ Стрыю выборы до рады мѣста. Дня 18 и 19 н. ст. цвѣтня голосували въ III крузѣ и выбрали на 12 радныхъ: 5 Русинôвъ, 5 Жидôвъ, 1 Нѣмця-колониста и 1 Поляка, а на 6 заступникôвъ: 2 Русинôвъ, 3 Жидôвъ, и 1 Нѣмця. II гій кругъ выбиравъ вчора, а I. выбирати-ме въ середу д. 25 с. м.

— **Легкій заробокъ въ лѣтнѣй порѣ.** 10.000 мухъ потребує якійсь Янке въ Новôмъ Йорку, котрый занимаєся выключно тресованьемъ мухъ. На тысячь мухъ ледви одна зможе чогось вывчитись, але и то на коротко, бо живе лишь одинъ рôкъ. Якійсь чоловѣкъ зôбравъ 3000 мухъ и продавъ ихъ єму за 5 фунтôвъ штерл. (60 зр.).

— **Дрôбнѝ вѣсти.** До повѣтовои рады въ Городенцѣ при выборахъ зъ бôльшихъ посѣлостей выбраный Ант. Теодоровичъ, властитель дôбръ. — Въ Петербурзѣ померъ звѣстный россійскій ливерантъ, жидъ Поляковъ. Походивъ ôнъ зъ убогои жидôвскои родины а однако въ дуже коткôмъ часѣ доробившсь одного миліона. Тогдѣ повѣдомивъ правительство, що свои грошѣ ôддає на услугу державы. Въ р. 1877 пôдчасъ вôйны россійско-турецкои, бувъ Поляковъ головнымъ ливерантомъ, заробивъ пôвтора миліона рублѣвъ, а ще одержавъ ôдъ царя Александра II. титулъ совѣтника и высокій ордеръ. Кромѣ того одержавъ запевненье на всякѝ доставы войсковѝ пôдчасъ вôйны въ будучности. Та не дôждався Поляковъ уже другого такъ обильного жнива.

Вѣсти зъ Aеп. Львôвскои.

Презенту на Ясенôвъ гор. и дол. надало намѣстництво о. Ем. Бѣлецкому, тамошному завѣдателеви.

Сотрудництва одержали оо.: Мих. Студиньскій зъ Сѣвки въ Бурштинѣ, Сильв. Вояковскій зъ Илавча въ Шельпакахъ, Ант. Зарихта зъ Шельпакъ въ Березовици.

Ново-поставленѝ пресвитеры одержали мѣсця: Іос. Ганкевичь сотр. въ Грималовѣ, дек. скалатского; Мих. Ревакович администр. Коростова, дек. скôльского; Вас. Навроцкій, сотр. въ Семигиновѣ, дек. стрыйского; Викт. Цебровскій прив. сотр. въ Прошовѣ, дек. теребовельского; Кар. Бардинъ админ. Сморжа, дек. скôльского; I. Бѣлорускій админ. Сопота, дек. скôльского; Корн. Слюзаръ прив. сотр. въ Буцикахъ; Климъ Слюзаръ солруд. въ Скалатѣ; Кир. Левицкій прив. сотр. въ Сѣвцѣ, дек. журавеньского.

Вѣсти зъ Еп. Перемыскои.

Въ пропозицію на Старе-мѣсто принятѝ оо.: I. Алекс. Сембратовичь, II. Левъ Щавиньскій, III. Теод. Карпякъ; на Суховолю, дек. олешицкого, I. I. Рыбачевскій, II. Левъ Мацускій, III. Мих. Гандякъ, 4. Игн. Вахнянинъ, 5. Левъ Бѣрецкій, 6. Кость Павловскій.

Испыты конкурсовѝ на бенефиціи душпастирскѝ ôдбудуться въ Перемышли въ дняхъ 22, 23 и 24 мая и 13, 14 и 15 падолиста с. р. Поданя треба найпôзнѣйше на три днѣ передъ испытомъ внести до еп. Консисторіи, а при поданяхъ о позволенье до приступленя до испыту долучити декретъ свого першого поставленя въ душпастирство або дату и число консисторске того декрету.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Министеръ рôльництва именувавъ асистента рахункового Якова Гофмана ц. к. офиціяломъ рахунковымъ при ц. к. дирекціи доменъ у Львовѣ. — Дирекція почтъ и телеграфôвъ перенесла асистента почтового Володисл. Каспровича зъ Кракова до Львова. — I. Феттеръ, заступникъ прокуратора въ Краковѣ, одержавъ титулъ и характеръ совѣтника судового.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 24 цвѣтня. Є. Вел. цѣсарь повернувъ нинѣ зъ Инсбрука а архики. Рудольфъ выѣзджає на инспекцію до Марбурга.

Берлинъ 24 цвѣтня. Урядовый бюлетинъ каже, що цѣсарь перебувъ нôчь досыть добре; рано була горячка лишь дуже незначна а загальный станъ здоровля цѣсаря єсть трохи лѣпшій. Нинѣ рано о $8^3/_4$ год. приѣхала королева англійска, котру повитала цѣсарева и цѣла родина цѣсарска.

Парижъ 24. цвѣтня. Рада мѣста завôзвала префекта полиціи, щобы усунувъ всѣхъ агентôвъ полиціи, котрѝ заявляютъ стремленя противнѝ републицѣ. Внесенье Львовелика о знесеню президентуры и сенату передала рада окремôй комисіи. Въ мѣстѣ панує спокôй.

Софія 24 цвѣтня. Защитники Попова зажадали *одного дня проволоки*, а коли трибуналъ тому спротивився, зреклися они защиты. На прошенье Попова пôднялися они зновъ єго боронити.

Брукселя 24 цвѣтня. У кн. Виктора Наполеона ôдбулася велика нарада, коли и въ якôмъ родѣ маєся выдати манифестъ князя.

НАДÔСЛАНЕ.

Антоній Кожелюжекъ

пôдъ сею фирмою и дальше буде вести складъ и робôтню капелюхôвъ

2434 1—? **Марія Кожелюжекъ.**

Аптика РУКЕРА у Львовѣ
поручає 2356 113—?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катарь, кашель и хрипку. Цѣна одной пачки 25 кр. На провинцію зъ опаковаиьемъ 30 кр.

Ц. к. упр. гал. акційный
БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ
продає по курсѣ дневнôмъ
5% Листы гипотечнѝ
якъ такожь
5% преміованѝ листы гипотечнѝ
Порученя зъ провинціи выповняє ôдворотною почтою безъ провизіи.
2220 91—0

НАЙЛУЧШІЙ
ПАПЁРЪ ЦИГАРЕТОВЫЙ
єсть правдивый
LE HOUBLON
1934 французскій фабрикатъ 22—36
CAWLEY-a & HENRY-ого въ Парижи.
Передъ пôдробкою остерегаєся!
Сей папёръ поручаютъ якъ найлучше пп. д-ръ I. I. Поль, дръ Е. Людвигъ, дръ Е. Липманъ, професоры хеміи при вѣденьскôмъ университетѣ а то для єго знаменитои якости, єго абсолютнои чистоты и для того, що до него не домѣшанѝ жадныхъ шкôдливыхъ здоровью матерій.

И. ИГНАТОВИЧЬ
у Львовѣ ул. Коперника ч. 3., въ Краковѣ Суконницъ ч. 20., въ Чернôвцяхъ Ринокъ ч. 2
поручає власного выробу
знаменитѣ средства ôдзначенѝ 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипломами признаня, на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ.

Есенція ароматична до полоканя устъ змѣшана зъ водою, дає здорове и дуже приємне полоканье до устъ, ôдсвѣжає ясла и запобѣгає псованю зубôвъ. Фляконъ 80 кр.

Паста ароматична до чищеня зубôвъ знаменито очищає зубы зъ каменя и надає имъ перлову бѣлôсть. Цѣна 30 кр.

Щôточки до чищеня зубôвъ
въ рôзныхъ родахъ зъ найлѣпшихъ фабрикъ англійскихъ и французскихъ ôдъ 20 кр. до 1 зр. 50 кр.

Пльомба бальзамична
до пльомбованя дѣравыхъ зубôвъ, єсть тревалою и дуже практичною въ ужитю. Фляконъ 50 кр.
2424 4—?

Цѣс. кор. упривилеєвана
Рафинерія спиритусу
И ФАБРИКА ОЦТУ
ЮЛІЯ МИКОЛЯША
у ЛЬВОВѢ
выробляє
НАЙЧИСТѢЙШІЙ СПИРИТУСЪ
вдалый для панôвъ антикарѣвъ, фабрикъ ликерôвъ и т. п.
2316 котрый продає 43—?
по цѣнахъ умѣренныхъ.
Поручає такожь найлѣпшого рода горѣвки, ликеры и розолисы.

Товариство ткачѣвъ въ Косовѣ
пошукує до веденя предприемства за угодженымъ зыскомъ фахового спôльника, єсли можливо зъ капиталомъ и познакомленого зъ суконництвомъ. Товариство єсть разомъ школою ткацкою, Высокимъ Выдѣломъ краєвымъ субвенціонованою. Условія розвою ткацкого успѣшнѝ, а грошевѝ ôдносины спôлки добрѝ. Близше порозумѣтися можна зъ Дирекцією товариства въ Косовѣ.
2411 3—3 Дирекція.

УНИВЕРСАЛЬНѢ ПЛУГИ
цѣлѝ зъ зелѣза и стали
доставляють найлѣпшій и найтанній
УМРАТЪ и Комп.,
ФАБРИКА МАШИНЪ ГОСПОДАРСКИХЪ
2313 *Прага-Бубна.* 11—?
Филія у Львовѣ пôдъ власною фирмою
Каталоги на жаданье даромъ.

Золотыхъ 100—200 Золотыхъ
або за мѣсячною платею — пôсля умовы — можуть заробити особы кождого стану, котрѝ схотятъ заниматись продажею законно дозволеныхъ въ Австріи преміовыхъ льосôвъ позичковыхъ. — Ôдноситись до **Max-a Lustig-a**, дôмъ банковый въ **Будапештѣ.**
2360 21—25

ГОТЕЛЬ АНГЛІЙСКІЙ
у Львовѣ
котрый бувъ дотеперь на розѣ улици Кароля Людвика и Ягайлоньскои
зôставъ зъ днемъ 1-го марта 1888 р.
перенесеный до дому ч. 21 ул. Кароля Людвика
и отвореный для гостей зъ днемъ 3-го марта.
Выладженый огрѣтыми коридорами — телефономъ — пôсля найбôльшихъ забагôвъ для всякои выгоды поручаєся Впов. Публицѣ. 2406 4—6

На свята!
Ножѣ столовѝ и вилки въ оленевôмъ и буйволовôмъ розѣ тузинъ по зр. 9, въ оправѣ альпаковôй зр. 15, зъ хиньского срѣбла зр. 30.
Ножѣ до мясива гнучкѝ зъ найлѣпшои стали по зр. 1·40, 1·60 и 2.
Ножѣ до тѣсть въ оправѣ гебановôй, штука зр. 1, въ оправѣ зъ кости слоневои штука зр. 7. Нôжь и вилки зъ пружиною охоронною въ звычайнôмъ розѣ, оленевôмъ або буйволовôмъ, пара зр. 1·20, 2, 2·50, 3.
Коркотяги по кр. 20, 30, 50, 75 до зр. 2.
Универсальнѝ машинки до тертя мигдалôвъ, цукру, булокъ и т. п. штука зр. 2·25.
Прилады до вытворюваня пѣны зъ яецъ, масла, шодону и пончу, въ котрыхъ зъ нечуваною скоростею, бо ледви въ 15—20 секундахъ наведенѝ продукты можна выробити на пѣну зъ 2—6, 3—10, 6—20 яецъ
штука зр. 1·60, 2·—, 3·50.
Машинки до сѣканя мяса зъ ножами поодиноко до выниманя: менший по зр. 5·50, бôльшій по зр. 6·50.
Стискачѣ шинокъ на деревл. политур. пôдставахъ, лекшій по зр. 3, тяжшій 4.
Формы на бабы, будинь, зульцѣ и т. п. ôдъ кр. 90 до зр. 4.
Формы на баранки зъ цукру або масла, по зр. 3, 3·50 и 4.
Формы на торты по кр. 60, 85 и зр. 1. Блихи до тѣста ôдъ кр. 40, зр. 1. 32. 37. 42. $47^1/_2$. 53 ц/м.
Тацы зъ альпаки штука 3·50, 5·25, 7·50, 9·50, 11.75.
Тацы бляшанѝ, прекрасно лякерованѝ, ôдъ кр. 30 до зр. 4. — Поручає
АНТОНІЙ ГАЛЬСКІЙ
2120 5—8 у Львовѣ, пляцъ Маріяцкій ч. 9.

Складъ кавы
АРТУРА КОСЦИЦКОГО
пôдъ знаменемъ
„СИРІЮСЪ“
у Львовѣ, Хорущина ч. 22
поручає добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ôдъ продуцентôвъ зъ Америки полудневои.
Коштуе у Львовѣ:
1 кило 1·90 зр.
на провинціи:
$4^3/_4$ кило 9·60 зр. франко.
Ôдбирателямъ надъ 50 к. спустъ.
Не маю зовсѣмъ тыхъ родôвъ кавы, котрѝ оголошують иншѝ пôдъ назвою моего знамени. Спроваджую каву просто ôдъ продуцентôвъ, що можу доказати, и продаю ей найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Трієстѣ можна дôстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродае гуртôвникови на мѣсци, той знову гуртôвникови въ Европѣ, ôдъ тыхъ купуе комисіонеръ, а ôдъ него ажь купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дôстане де инде по тôй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 130—?

Порадникъ для крамниць
зъ пересылкою 20 кр.
Статутъ „Соколôвъ“
товариствъ сторожи огневои, выготовленый въ такôмъ форматѣ, якъ подаєся до ц. к. намѣстництва, вразъ зъ поданьемъ и ôдповѣдными увагами въ 6 примѣрникахъ зъ пересылкою почтою 50 кр.
Выдавъ и высилае **Василь Нагôрный у Львовѣ.** 2—0

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папёръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 84. Львôвъ, Четверъ 14 (26) цвѣтня 1888. Рôчникъ IX.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ середу, и въ середу и суботу на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 кр. бдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. Надбслане по 20 кр. а. в

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Відни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австрiи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична.

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй бдъ порта.

Пооднноке число коштуе 8 кр. а. в.

☞ Зъ днемъ 1 (13) цвѣтня почався **другій кварталъ сегорôчного выдавництва щоденного „Дѣла“.** Просимо отже нашихъ квартальныхъ П. Т. предплатникôвъ якъ и довжникôвъ поспѣшити зъ надсыланьемъ предплаты.

Аграрнй розрухи въ Румунiи.

Румуньскй газеты доносять вправдѣ, що розрухи селянъ уже по части усмирено, но здаѣся, що то наступило лише въ декотрыхъ селахъ, але цѣлого руху ще зовсѣмъ не спинено. Такъ отже якъ доси рѣчи стоять, ситуація ще не полѣпшилась, а бодай дуже незначно. О скôлько видко зъ дотеперѣшныхъ вѣстей, то селяне въ послѣдныхъ дняхъ почали що-разъ смѣлѣйше выступати.

Такъ треба було мѣсто Калярашъ окружити доокола войскомъ, бо селяне грозили, що нападуть на мѣсто и его спалять. Здаѣся навѣть, що они пробовали напасти на мѣсто, бо мѣжь селянами а войскомъ прийшло до кровавои бôйки, въ котрôй трохъ убито, а ôсьмохъ тяжко ранено. Селянамъ однакожь не удалося мѣста пôдпалити. Въ многихъ сторонахъ краю кинулися селяне на войсковй магазины и стали забирати зъ нихъ зброю, щобы ôдтакъ могли лѣпше боронитися ôдъ войска. Въ кôлькохъ мѣсцяхъ напали они такожь на поѣзды зелѣзничй, а коло Слободзіе повырывали шины на зелѣзници на кôлька сотъ сяжнѣвъ далеко.

Розумѣеся, що при такôмъ положеню запанувавъ въ цѣлôй Румунiи великій страхъ. Въ самôмъ Букарештѣ немало переполоханй, бо тамъ почали рушатися передмѣщане на передмѣстю Магаля и хотять на разѣ демонструвати депутаціею въ великôй масѣ невдоволеныхъ передъ урядомъ громадскимъ, а зъôдтамъ думають пôйти до министерства дѣлъ внутрѣшныхъ. Доси въ Букарештѣ ще спокôй, але войско и жандармерія стоять сконсигнованй и кождои хвилѣ готовй до ôдпору нападу.

Въ громадѣ Фрумушани зажадали селяне ôдъ вôйта и писаря громадского, щобы ôнъ роздѣливъ мѣжь нихъ всю пшеницю тамошного властителя бôльшихъ посѣлостей, и лише войско тому перешкодило.

Правительство выслало на всѣ загроженй мѣсця штабовыхъ официрôвъ зъ спеціяльнымъ припорученьемъ, щобъ они при помочи придаяыхъ имъ ôддѣлôвъ войска старалися всюды заводити порядокъ. Президентъ министрôвъ Розетти покликавъ бувъ передъ кôлькома днями до свого бюра всѣхъ журналистôвъ въ Букарештѣ и дававъ имъ поясненя о розрухахъ селянъ. Ôнъ поклавъ велику вагу на то, щобы въ виду грôзныхъ розрухôвъ всѣ Румуны безъ рôзницѣ партій поступали згôдно тамъ, де йде о приверненье порядку. Правительство — казавъ ôнъ — оголошуе за кождый разъ точнй вѣсти о розрухахъ въ урядовôй газетѣ, длятого другй газеты не потребують высылати на мѣсце розрухôвъ своихъ спеціяльныхъ кореспондентôвъ, бо въ теперѣшнôй порѣ не можна ôдъ селянина довѣдатись правды, а може дуже легко бути, що такимъ кореспондентамъ призначено-бы зовсѣмъ иншу задачу. Правительство не залишить цѣлу рѣчь розъяснити, въ котрôй, коли розходиться о сконстатованье причинъ, треба добре розрôзнити безперечно велику нужду селянъ ôдъ агитаціи тыхъ противникôвъ, котрй користають зъ тои нужды въ цѣляхъ агитаційныхъ. Дальше сказавъ министеръ, що хочь ще не зôбрано всего матеріялу доказового, то ôнъ однакожь пересвѣдченый, що въ тыхъ розрухахъ ѥсть чыясь чужа рука, и длятого, взываючи до згоды, закôнчивъ свою бесѣду словами, що теперѣшныхъ розрухôвъ не можна уважати за борбу селянъ противъ властителѣвъ бôльшихъ посѣлостей и арендаторôвъ але за борбу не Румунôвъ противъ Румунôвъ.

Стара „Presse“ доноситъ, що правительство румуньске задержало таку телеграму ѥи кореспондента въ Букарештѣ: „Россійскій посолъ Хитрово протестувавъ дня 19 с. м. противъ злобнои статіи „Telegraful-a“, котра доказувала, що ôнъ ѥсть моральнымъ виновникомъ селяньскихъ розрухôвъ. Въ сторонахъ, де передъ кôлькома днями були найбôльшй розрухи, наставъ хвилевый спокôй, за то проявилися розрухи въ иншихъ сторонахъ и доси вже зворохобилися чотири округи, въ котрыхъ селяне суть по найбôльшôй части узброѥнй и ставлять енергичный опôръ. Въ Вале Русулуй прийшло онодгы до бôйки мѣжь селянами а войскомъ. Убито сѣмохъ селянъ, а кôлькохъ ранено. Тамошный ôддѣлъ войсковый телеграфувавъ о помôчь. Въ загалѣ побоюються, що ворохобники понищать телеграфы. Командантa першого корпуса, ген. Анѓелеска именовано головнымъ комендантомъ войска оперуючого противъ селянъ, а то длятого, щобы межи официрами призначеными до усмиреня хлопскои ворохобнѣ не прийшло до якого непорозумѣня що-до ихъ власти. Въ кôлькохъ же округахъ маѥ бути заведеный станъ облоги.“

Зъ рады державнои.

214 засѣданье палаты послôвъ зъ д. 20 н. ст. цвѣтня.

(*Докôнченье.*)

Потôмъ слѣдувала глава: Фондъ диспозиційный. До слова першій прийшовъ:

Пос. д-ръ Фусъ (зъ лѣвицѣ). Ôнъ заявивъ, що цѣла лѣвиця однодушно буде голосувати противъ фонду диспозиційного, котрого ухваленье маѥ значенье вотумъ довѣрія. Въ радѣ державнôй нема анѣ однои партіи, котра бы була вдоволена и за буджетомъ голосувала зъ довѣрія до правительства. Мале число послôвъ записалося до голосу „за“ буджетомъ, а навѣть зъ тыхъ досыть убуло. Кн. Чарторыйскій, що мавъ бути генеральнымъ бесѣдникомъ, десь щезъ, и зъ Полякôвъ нѣхто не обôзвався, хочь ихъ выборцѣ певно дуже радй бы нинѣ почути ихъ голосъ. Мин. Дунаѣвскій може собѣ сказати: „Горѣвка пôйшла до бѣса, але я вамъ лишився!“ Якъ пп. послы зъ тымъ окликомъ являться передъ выборцями, то друга рѣчь. Коли якй партіи будуть голосувати за фондомъ диспозиційнымъ, то здаѣся изъ чемности. Але изъ становища нѣмецкого нинѣшне министерство ѥсть „нужденною карикатурою министерства умѣрености и взаимного пошанованя“. (*Оплески зъ лъвицъ.*)

Пос. Борчичь (Хорватъ зъ Дальматіи) почавъ свою рѣчь справою поздоровнои адресы высланои деякими послами еп. Стросмаѥрови. Газеты нѣмецкй и мадярскй, навѣть офиціознй, накинулися зъ клеветами на епископа мецената и патріота, а послôвъ назвали зрадниками державы. Бесѣдникъ протестуе противъ того, щобы колишнй революціонеры учили Славянъ патріотизму, и допускаючи, що правительство не похвалюе тыхъ ексцесôвъ правительственной прасы, буде голосувати за фондомъ диспозиційнымъ.

Пос. д ръ Гербстъ коротко сказавъ, що цѣла генеральна дебата высказала, що нѣяка партія не ѥсть тыхъ самыхъ поглядôвъ, якъ правительство, а вже либеральна лѣвиця маѥ рѣшуче недовѣріе до правительства, тожь буде голосувати „противъ“.

Мин.-през. гр. Таффе: Я мушу сказати, що я справы диспозиційного фонду не уважаю пытаньемъ довѣрія. Я се казавъ неразъ и давнѣйше. Я уважаю сей фондъ такъ, якъ кожду иншу позицію въ буджетѣ. Не велика то сума, 50.000 зр. Кождый, хто оббзнаный зъ политикою, знаѣ, що треба якось мѣрнои сумы, щобы якійсь поглядъ пустити въ часописи. Не ѥсть се пôдкупство, се ѥсть конечнôсть. Бувають правительства, що зъ фонду диспозиційного роблять пытанье довѣрія, але такй, що выйшли зъ однои великои партіи и она ихъ въ кождôмъ дѣлѣ пôдпираѣ. А у насъ въ Австріи того нема, и нинѣшне правительство не выйшло зъ однои партіи. Оно було покликане и доперва глядало партіи, на котру бы могло було опертись въ важныхъ справахъ и конституційно рядити. Таке правительство не може ставити при диспозиційнôмъ фондѣ пытаня довѣрія. Пос. д-ръ Фусъ сказавъ, що нема анѣ однои партіи, котра бы була зъ политики правительства вдоволена. Цѣлкомъ природно, бо министерство не выйшло зъ нѣякои партіи, мы не ѥсьмо „министерствомъ партійнымъ“. Кн. Чарторыйскій казавъ вычеркнути себе зъ-мѣжь бесѣдникôвъ, бо поѣхавъ до Парижа до недужого сына. Сказано, що нинѣшне министерство ѥсть чистою карикатурою. Коли нѣхто противъ того въ палатѣ не выступивъ, то я скажу, що „погляды однои стороны (*лъвицъ*) суть карикатурою“.

Пос. д-ръ Лигеръ (демократъ): Коли порôвную выводы министра-президента зъ выводами офиціознои печати, то не знаю, де граѣсь комедія, чи тутъ въ палатѣ, чи въ офиціознôй печати. Я вповнѣ годжуся зъ тымъ, що межи вѣденьскими т. зв. либеральными а офиціозными газетами нема зовсѣмъ нѣякои рôзницѣ, а коли-бъ лѣвиця схотѣла ôддати честь правдѣ, повинна бы голосувати за тыми 50.000 зр., бо газеты плаченй зъ тои сумы, пишуть въ ѥи дусѣ. Але въ Австріи все на выворôтъ. Тутъ въ парлямѣнтѣ одна партія ôдграѣ опозицію, а ѥсть найвѣрнѣйшою пôдпорою министерства и дôстаѣ, що хоче, коли тымчасомъ правиця, вказувана яко партія урядова, не дôстаѣ нѣчого. (*Брава на правици, смъхъ на лъвици.*) Хто тому виненъ? Не гр. Таффе розпустивъ такъ офиціозну прасу, що она прямо небезпечна для державы. Для правдивого Австрійця нема иншои цѣли, якъ щобы всѣ народы державы жили въ згодѣ. Я Нѣмець (*крики зъ лъвицъ: ого! але якій!*)... я лѣпшій Нѣмець, якъ тй, що нарôдъ свôй разъ-на-разъ продають жидамъ! Я Нѣмець, другій Чехъ, третій Словенець и т. д. и мы всѣ жили-бы въ згодѣ, коли-бъ не певнй круги — а до тыхъ числю журналистôвъ, — котрй умысно цькують одинъ нарôдъ проти другого. Зъ-ôдки то походить, що якъ-разъ офиціозна праса найненавистнѣйше выступаѣ противъ конфесійнои школы? противъ Словенцѣвъ и Кроатôвъ, хочь гр. Таффе мусить знати, що они пôдпора державы на полудни? що она пише противъ переведеня новелѣ промысловои? що цѣла

---

7)

Згадки изъ семинарского житя у Львовѣ.

Списавъ пôсля нотатокъ В. зъ С.

(*Дальше.*)

Першй днѣ и мѣсяцѣ житя нашого въ духовнôй семинаріи були дуже прикрй, бо якъ треба було стыкатися зъ людьми, котрыхъ характеру и темпераменту не зналося, такъ трудно було въ початкахъ призвычаитись и до знакôвъ всемогущого тутъ семинарского звôнка. Мало-помалу мы рекруты зъ I. року обôзналися зъ людьми, привыкли до команда звôнка, а въ наслѣдкахъ сталося семинарске житье приемнѣйшимъ Ôдповѣдно до семинарского регуляминy, якій зъ року на рôкъ не змѣнявся, мы вставали въ зимѣ и въ лѣтѣ о 5. год. рано, ишли на молитвы до каплицѣ, по молитвахъ на силенціюмъ до музеѣвъ, а о 7. год. на литургію до каплицѣ. Передъ 8. год. выходили мы що-дня окрôмъ четверга, коли не було выкладôвъ; изъ заведеня до университету на богословскй выклады, котрй тягнулись до 11. год. По 12. год. бувъ обѣдъ. По обѣдѣ було коротке силенціюмъ, о 2. год. выходили мы зновъ изъ заведеня до университету на богословскй выклады, котрй продовжалися до 4 год. Потому бувъ короткій свобôдный часъ, дальше силенціюмъ, о 7 год. вечеря. По вечери бувъ свобôдный часъ до 9. год., поки не зазвонено до каплицѣ на вечерву молитву, по якôй всѣ питомцѣ розходилися по своихъ комнатахъ и забирались до спаня. Що дня передъ 10 год. вечеромъ, обходивъ одинъ зъ вицеректорôвъ зъ лѣхтарнею въ рукахъ по всѣхъ комнатахъ, люструючи лôжка, чи всѣ питомцѣ ночують въ заведеню, а такъ само заглядали вице-ректоры въ часахъ прелекціи, молитовъ и литургіи по комнатахъ, чи хто не лишився въ хатѣ.

Въ будныхъ дняхъ читали литургію въ семинарскôй каплици по порядку тыжднево префектъ заведеня, въ недѣлѣ и свята спѣвали литургію по порядку вице-ректоры зъ духовникомъ, а сей послѣдный мавъ въ четверги и недѣлѣ для зôбраныхъ въ музею питомцѣвъ екскорту. Разъ въ тыждень выкладавъ вицеректоръ д-ръ Ильницкій церковный языкъ, а два разы въ тыждень була наука церковного спѣву, яка ôдбувалася по комнатахъ питомцѣвъ пôдъ надзоромъ духовника д-ра Я. Цѣпановского.

Конверзація межи питомцями, якъ и межи питомцями и настоятелями заведеня, була руска. Многй питомцѣ любили въ розмовахъ мѣшати нѣмеччину, а хто до сеи мѣшанины въ заведеню привыкъ, сему ѥи трудно и въ дальшôмъ житю позбутися. Межи питомцями не було въ заведеню партій. Нѣхто зъ насъ не чувавъ про „твердыхъ“ або „мягкихъ“ Русинôвъ, всѣ почувалися Мало-Русинами. Почата борба мѣжь рускими и польскими послами на першôй каденціи соймовôй о національнй права, якъ и непріязнй выступованя газетъ польскихъ противъ Русинôвъ, — а мы тй газеты читали, — все то немало причинялося до пôднесеня въ заведеню народного духа. Настоятелѣ заведеня, хочь всѣ були въ души добрыми Русинами, трималися въ резервѣ, и я не чувъ навѣть въ приватнôй розмовѣ, щобы котрый зъ нихъ старався пôдтримувати у насъ народный патріотизмъ.

При великихъ торжествахъ въ роцѣ, ходили мы всѣ питомцѣ на литургію до архикатедральнои церкви св. Юра; въ недѣлѣ и при меншихъ торжествахъ ходили лише спѣваки и асиста пôдъ надзоромъ настоятелѣвъ.

Першій угольный камѣнь пôдъ будову теперѣшнои катедральнои церкви св. Юра положено 1. вересня 1744 р. за часôвъ львôвского епископа Атанасія Шептицкого (1715 + 1746), а ѥи будова скôнчилася за епископа Льва Шептицкого (1749+1779), за котрого часôвъ вымуровано вмѣсто деревянои такожь красну митрополитальну теперѣшну палату. На будову згаданои катедральнои церкви пожертвувавъ Атанасій Шептицкій 116.820 зол. польскихъ а руске духовеньство зложило 147.383 зол. польс. Архикатедральна церковь св. Юра, якъ представлялася зъ верху красно и импонуючо, такъ въ ѥи побѣленôй серединѣ було пусто, убого, а що-найгôрше брудно. Ѥи мальованьемъ и внутрѣшнымъ украшеньемъ занятося въ пôзнѣйшихъ часахъ.

Въ однôй изъ побôчныхъ каплиць мѣстилася лавочка, на котрôй засѣдали реколектанты, а зъ нихъ взывано одного на діякона при недѣльнôй литургіи. Сумно було дивитися на нещасныхъ, котрыхъ за-для слабостей людскихъ потреба було въ якôмъ далекôмъ монастири умѣстити, а не выставляти ихъ на посмѣховище публики львôвскои, и то въ архикатедральнôй церкви. Понижуванй и попыханй службою церковною, вытягали они до насъ свои руки о грошевый датокъ, и мы имъ не ôдмавляли. Зъ знесеньемъ реколекцій „званыхъ пôдъ сходками у св. Юра“, де помѣщувано засужденыхъ на кару пресвитерôвъ зъ перемыскои и львôвскои епархіи, знесено и ганьбу, яку всѣ видѣли и чули, окрôмъ тыхъ, котрымъ на чести пôдвладного духовеньства найбôльше залежати повинно було! Настоятелемъ реколектантôвъ бувъ о. Іосифъ Кульчицкій, почетный крилошанъ архіепархіи львôвскои, а въ давнѣйшихъ часахъ о. Василь Созаньскій, такожь почетный крилошанинъ зъ епархіи перемыскои.

При великихъ церковныхъ торжествахъ въ роцѣ ôдправляли литургію въ архикатедральнôй церкви св. Юра або митрополитъ Григорій Яхимовичь, або его суфраганъ Спиридонъ Литвиновичь. Въ недѣлѣ и въ свята ôдправляли литургію по порядку тогдѣшнй капитульнй крилошане: д-ръ Мартинъ рицарь Барвиньскій, 75 лѣтный старець бувшій професоръ на факультетѣ богословскôмъ, выслуженый ректоръ-магнификъ, декорованый ц. к. золотымъ хрестомъ заслугъ зъ короною; архипресвитеръ капитулы; о. Михаилъ Куземскій, кустошь капитулы; о. Іоанъ Лотоцкій, схоластикъ; о. Никита Ижакъ; о. Андрей Дуткевичь и о. Михаилъ рицарь Малиновскій, нарохъ катедральный. Пôдчасъ литургіи голошено проповѣди по руски; не голосили ихъ, якъ то давнѣйше бувало, питомцѣ зъ IV року, але пресвитеры. Другимъ проповѣдникомъ (першого не було) при архикатедральнôй церкви бувъ о. Іосифъ Левицкій, рукоположеный въ целибатѣ 1837 р; ôнъ дôстававъ 420 зр. рôчно. Сотрудниками були: о. Юстинъ Кустиновичь и о. Іосифъ Украиньскій; тй дôставали по 315 зр. рôчно. Клерикальна асиста чи то въ архикатедральнôй церкви, чи въ семинарскôй каплици, не була для насъ трудна, окрôмъ празника Іордану, коли бувъ день слотный або морозный. На сей праздникъ выступали мы въ самыхъ реверендахъ и въ академичныхъ плащикахъ. Хочь пôдъ реверенды натягали мы и другу одежу, яка лишь дала натягнутись, все таки зъ простуды пôсля Іорданьского празника було кôлькохъ питомцѣвъ слабыхъ. Найтяжша асиста була при великôй безъ уха тацѣ, котру питомцѣ тримаючи за самй крисы, мачали собѣ пальцѣ въ ледоватôй водѣ. Дивно, що нѣхто не подумавъ о тôмъ, щобы до тацы доробити уха, щобъ ѥи було за що тримати, бо чей не на то асиста, щобъ асистуючй ôдморожували собѣ пальцѣ.

(*Дальше буде.*)

управа у Вѣдни стоить по сторонѣ опозиціи, котра тутъ въ палатѣ воюе зъ министерствомъ на житье и смерть? (*Смѣхъ на лѣвици.*) Коли вы вже партія правительственна, то такъ называйтеся! Я неразъ справдѣ пытаю себе, чи правительство не есть либеральне, бачучи, якъ панове зъ опозиціи, згорбившись и усмѣхаючись, спѣшать до лавы министрѡвъ, руки собѣ стискають и зъ любови мало себе не зъѣдять. (*Ого! на лѣвици.*) Або министры либеральнѝ, або либералы не опозиція. Опозиціонисты зручнѝ дипломаты, зручнѣйшѝ, якъ бѡльшѡсть. Тутъ они, опозиція, гремлять на министерство, що, здаесь, оно одного дня не пожие. Але потѡмъ входять задными дверми, дѡстають стискъ руки и все, чого хотять. (*Страшне звурушенье на лѣвици: Ложь! факты и имена!*) Бесѣдникъ що зачне дальше говорити, его перебиває лѣвиця криками: Ложь! Имена! Нечесть! Простацтво! Безвстыдный! Мовчи! Прочь зъ нимъ! — Пос. Врабецъ кричить: „А котрыми то дверми входиться, абы дѡстати ордеръ Францъ-Іосифа?“ Президентъ звонить, нѣчо не помагае. Нарештѣ Лиґеръ скѡнчивъ кѡлькома словами, бажаючи, щобы офиціозна праса була прибѣжищемъ правды и справедливости. (*Смѣхъ на лѣвици!*)

Д-ръ Вайтльофъ (яко генер.-бесѣдникъ) Я яко Нѣмець буду голосувати противъ диспозиційного фонду, тымъ бѡльше яко посолъ мѣста Вѣдня. Вѣденцѣ не хотять конфесійнои школы. Одинъ демократъ, посолъ такожь зъ мѣста Вѣдня, причѣпився тутъ за школу конфесійну. Той посолъ, о скѡлько знаю, маe ордеръ ѡдъ гр. Таффого! (*крики на лѣвици: Демократъ двору!*) Той посолъ не маe ѡдваги заявити себе антисемитомъ, а такъ тѡлько трошечки кусае, якъ здаесь ему, есть звычай въ шинку, у шансонетокъ або у министра-президента, (*Регѣтъ на лѣвици.*) Противъ конфесійнои школы вы знайдете лѣвицю въ твердѡй опозиціи, хочь-бы пос. Лиґеръ пѡйшовъ рука въ руку зъ кн. Лихтенштайномъ противъ нашои школы...

Пос. Лиґеръ (*перебиваючи*): Певно, пѡйду!

Пос. Ґреґръ (*зрываесь и голосно кричитъ*): То ганьба вамъ! (*Гучнѝ оплески на лѣвици.*) То ганьба для демократіи! (*Знов оплески*). То ганьба, що такій посолъ дѡстае ще у Вѣдни ческѝ голосы! (*Неумовкаючѝ оплески зъ лѣвицъ: „Браво Ґреґръ!“* — Пос. Кронаветтеръ спѣшить до Ґреґра и стискае ему руку.)

Президентъ: Д-ра Ґреґра за его слова взываю до порядку!

Пос. Вайтльофъ (дальше): Туть ось ѡдогралася мала сцена: судъ народный. Пос. Ґреґръ, хочь нашъ ворогъ, ставъ по сторонѣ демократіи и свободы. Побачите, всѣ свободолюбнѝ стануть такъ противъ реакціи. Мы не бажаемо, щобы въ парлямантѣ говорено въ такѡмъ тонѣ, якъ д-ръ Лиґеръ! Нехай назве по имени, хто зъ опозиціи горбиться передъ министрами, хто що дѡстае ѡдъ нихъ! Кождый честный чоловѣкъ назве его клеветникомъ и нѣякій порядный чоловѣкъ не схоче зъ нимъ мати дѣла! (*Гучнѝ оплески на лѣвици!*)

Президентъ: Пос. Фуса за оскорбу министерства взываю до порядку!

До спростованя фактѡвъ промовляли послы д-ръ Зисъ и д-ръ Штурмъ противъ Лиґера, а потѡмъ Лиґеръ, середъ крику и наруги зъ лѣвицѣ. Ѡнъ заявивъ, що ордеръ дѡставъ за свои заслуги яко вице-президентъ одного комитету, а вѡзваня лѣвицѣ, щобы свѡй высказъ доказавъ фактами и именами не послухае, бо его не пытають чемно, а обсыпають лайками. Впрочѣмъ ѡнъ стоить при тѡмъ, що сказавъ, и готовъ се доказати на инчѡмъ мѣсци.

По короткѡй промовѣ справоздавця пос. Межника за фондомъ диспозиційнымъ приступлено до голосованя. Результатъ: диспозиційный фондъ 128 голосами противъ 116 ѡдкинено. Пос. Видерспергъ заявивъ, що обчисленье голосѡвъ було хибне, и внѣсъ, щобы голосовано картками. (*Страшный протестъ на лѣвици.*) Але президентъ д-ръ Смолька ѡдповѣвъ, що того бути не може. Результатъ разъ президію выголошеный, не може бути змѣненый. Впрочѣмъ похибка може бути о 1—2 голосы, але не о 12.

На тѡмъ засѣданье перервано.

Промыслъ Галичины въ свѣтлѣ справозданя промыслового инспектора за рѡкъ 1887.

Промысловый инспекторъ для Галичины п. Арнульфъ Навратиль оголосивъ справоздане зъ своѣи дѣяльности за рѡкъ 1887, котрого даты дають дуже вѣрне свѣдоцтво о станѣ промыслу въ нашѡмъ краю и о доли роботникѡвъ. Инспекторъ промысловый для Галичины трудиться очевидно дуже совѣстно и пильно и стараeся пѡзнати и ѡдповѣдно вымогамъ закона поправити ѡдносины всѣхъ промысловыхъ заведень въ краю, однакъ самъ ѡнъ вже признае, що силы одного чоловѣка недостаточнѝ, щобы сповнити все то, що законъ о инспекторахъ промысловыхъ кладе имъ яко обовязокъ. Кождѝ огляды якого-будь промыслового предприемства дають въ Галичинѣ инспекторови промысловому богато часто манипуляційныхъ трудѡвъ, ѡнъ мусить вытыкати письменно выслѣдженѝ хибы управителямъ и властителямъ заводѡвъ, доносити о надужитяхъ промысловымъ властямъ, такъ що тѝ труды уймають ему и скорочують часъ призначеный на инспекцію. Длятого не мѡгъ промысловый инспекторъ Галичины въ р. 1887 предприняти навѣть тѡлько инспекцій, кѡлько предпринявъ въ р. 1886. Коли въ р. 1886 мѡгъ посвятити на инспекцію 182 днѣвъ, то въ р. 1887 посвятивъ на то лишь 160 днѣвъ, въ котрѡмъ часѣ оглянувъ 339 промысловыхъ заводѡвъ въ Галичинѣ, а 44 на Буковинѣ. Въ Галичинѣ оглядавъ ѡнъ 12 заводѡвъ въ нѡчну пору, а 19 въ недѣлю.

Изъ загального числа заводѡвъ промысловыхъ Галичины и Буковины, якѝ оглянувъ промысловый инспекторъ, припадае на продукцію гѡрничу 20 (було тамъ робѡтникѡвъ мужескихъ 439, зъ тыхъ 6 мѣжь 14 а 16 рокомъ житя, а робѡтникѡвъ жѣночихъ 11), на продукцію машинъ и рѡзнородныхъ апаратѡвъ 10 (робѡтн. муж. 320, зъ тыхъ 22 мѣжь 14 а 16 рокомъ житя), на промыслъ зъ камѣня, землѣ и скла 12 (роб. муж. 411, зъ тыхъ мѣжь 14 а 16 рок. житя 8, мѣжь 12 а 14 р. 7, мѣжь 10 а 12 р. 2; роб. жѣноч. 27), на промыслъ зъ дерева, кости, кавчуку и т. п. 75 (роб. муж. 2820, зъ тыхъ мѣжь 14 а 16 р. 16; роб. жѣн. 52), на промыслъ зѡ шкѡры, перъ и щетины 18 (роб. муж. 236), на промыслъ танicерскій 52 (роб. муж. 1383, зъ тыхъ мѣжь 14 а 16 р. 76; роб. жѣн. 509), на промыслъ паперовый 8 (роб. муж. 296, зъ тыхъ мѣжь 14 а 16 р. 4; роб. жѣн. 147), на промыслъ вытворюючій средства пожывы 100 (роб. муж. 1703), на промыслъ хеличный 44 (роб. муж. 663, зъ тыхъ мѣжь 14 а 16 р. 22; роб. жѣн. 129), на промыслъ будовляный 25, на промыслъ полиграфичный 19 (роб. муж. 371, зъ тыхъ мѣжь 14 а 16 р. 7; роб. жѣн. 80).

Справозданѣ дотыкае на першѡмъ мѣсци будынкѡвъ, въ котрыхъ ведеся промыслъ и представляе нѡдъ тымъ взглядомъ станъ загально некористный. Въ дуже многихъ случаяхъ будынки тѝ не устроенѝ такъ, якъ бы вымагала того безпечнѡсть житя и здоровля роботникѡвъ, а виною того уважае инспекторъ обставину, що законъ будовляный для Галичины подае въ тѡмъ предметѣ дуже неяснѝ и лише загальнѝ постановы, а зъ другои стороны такожь фактъ, що при урядахъ промысловыхъ (староствахъ) нема технично и фахово образованыхъ органѡвъ до порѣшеня, чи предложенѝ пляны на будынскъ промысловый ѡдповѣдають згаданымъ вымогамъ безпечности.

Головнѝ хибы лежать въ тѡмъ, що при такѡй продукціи, при якѡй вывязуються шкѡдливѝ газы або ѡдлѣтають шкѡдливѝ здоровлю ѡдпадки, нема приладѡвъ, котрѝ бы неутрализували шкѡдливѡсть ихъ для организмѡвъ роботникѡвъ, а зъ другои стороны, у всѣхъ будынкахъ фабричныхъ и въ загалѣ промысловыхъ, въ котрыхъ впрочѣмъ нема субстанцій шкѡдливыхъ здоровлю, есть за мало воздуха, котрымъ мають ѡддыхати згромаджены тамъ звычайно въ бѡльшѡмъ числѣ роботники. Инспекторъ для Галичины стремить до того, щобы въ кождѡмъ такѡмъ будынку, де зъ продукціи не вывязуються газы и другѝ шкѡдливѝ субстанціи, де однакъ занятыхъ есть бѡльше робѡтникѡвъ, припадало на одну голову 10 кубичныхъ метрѡвъ воздуха, опираючись такъ на поглядахъ новѣйшои науки и ѡи представителѣвъ, котрѝ (Гиртъ, Петенкоферъ, Беръ, Шустеръ и др.) жадають въ помешканяхъ 20, вязницяхъ 12.8, а въ касарняхъ 13 — 15·3 метрѡвъ кубичныхъ воздуха на одну голову, якъ такожь и на законодавчихъ примѣрахъ деякихъ державъ.

Дальшу хибу всѣхъ галицкихъ промысловыхъ будынкѡвъ становить бракъ вентиляціи. Одна лише фабрика Ципсера въ Микушевичахъ коло Бялои маe дѣйстно добру и для здоровля роботникѡвъ ѡдповѣдно устроену вентиляцію; у всѣхъ же другихъ фабрикахъ вентиляторѡвъ або зовсѣмъ нема, або невѡдповѣдни. Невѡдповѣдными узнае инспекторъ именно такѝ вентиляторы, котрѝ роблять продувъ у фабрицѣ або, выпускаючи надто богато теплого воздуху, нагло и надто остуджують температуру въ фабрицѣ.

Неменшѝ хибы выкрывъ инспекторъ промысловый що-до свѣтла въ фабрикахъ и въ загалѣ въ промысловыхъ заводахъ. Бѡльша часть фабрикъ умѣщена въ партерѣ на тѣсныхъ уличкахъ, такъ що свѣтло до фабрики доходить въ загалѣ дуже мало. Кромѣ того есть часто за мало ѡконъ и ѡкна за малѝ, а до того ще додають темноты звычайно темнѝ а тамъ, де приходять металѣ, звычайно ажь чорнѝ стѣны. Станъ такій вплывае дуже некористно на очи робѡтникѡвъ, выроджуе короткозорѡсть, ослабленье и рѡзнородни недуги очей. И тутъ стремить инспекторъ промысловый довести до такого стану, якій вказуе наука, а именно, щобы особливо въ тыхъ фабрикахъ, де робѡники трудяться при помочи дрѡбныхъ предметѡвъ (прим. друкарнѣ) було ѡконъ богато и щобы до тыхъ ѡконъ ишло свѣтло прямо а не донерва ѡдбиваючись ѡдъ мурѡвъ на противъ положеныхъ каменицъ и домѡвъ. Въ загалѣ уважае ѡнъ потрѣбнымъ, щобы на одну особу припадало 0·8 до 1·0 квадр. метра склянои шибы.

Що-до освѣтленя штучного (вечеромъ и въ ночи), котре такожь майже у всѣхъ фабрикахъ Галичины есть дуже недостаточне, жадае инспекторъ, щобы на 15 квадр. метрѡвъ пѡдлоги припадала сила свѣтла що-найменше 16 звычайныхъ свѣчокъ стеариновыхъ.

Зъ подорожи до Риму.

Римъ 21 н. ст. цвѣтня.

Кардиналъ Пароккі мавъ въ пятницю, въ день передъ авдіенцією Галичанъ у папы, читану для Полякѡвъ службу Божу въ костелѣ св. Аполинарія. И тутъ то Полякамъ прийшлось учути прикру науку зъ устъ Его Еминенціи.

Кардиналъ Пароккі державъ до Полякѡвъ проповѣдь въ языцѣ французкѡмъ. Похваливши на вступѣ ихъ привязанѡсть до церкви и згадавши про святыхъ польскои народности, почавъ ѡдтакъ до нихъ говорити инакше.

„Ѡдвернулись вы — казавъ — ѡдъ Бога и терпите за грѣхи ѡтцѣвъ своихъ. Польща зъ волѣ Бога упала и тѡлько по Его воли може воскреснути. Вы однакожь перше всего стараетесь о Королѣвство Польске. Се не добре. Старайтесь попередъ всего о королѣвство небесне. Раджу вамъ покинути дорогу революцій и демонстрацій, занехати политику, а здатись на волю Всевышнього ..“

Поляки выйшли зъ костела св. Аполинарія — понуривши головы...

Дописи „Дѣла“.

Стрый 23. н. ст. цвѣтня.

Difficile est satyram non scribere — пригадавъ менѣ добрый мѡй знакомый, коли ѡдъ нехочу зговорились про ѡдношеня нашого „благоденствующого“ мѣста Стрыя. Ѡдношеня у насъ, правда, неоригинальнѝ, бо стереотипно повторяються они майже у всѣхъ менчихъ чи бѡльшихъ мѣстахъ, але все таки вельми характеристичнѝ, и то до такого степени, що годиться ихъ записати pro eterna rei memoria и для науки сучасного и глядущого поколѣня.

По дволѣтнѡмъ майже зарядѣ черезъ ц. к. комисаря правительственного, заведенѡмъ по катастрофѣ сумнои памяти въ р. 1886., розписано на 18. 23 и 25 с. м. выборы до рады громадскои. Ну, воскресеніе завѣшенои панѣ Автономіи — кого-бъ, здаeться, зъ горожанъ не урадувало? кому-бъ не загомонѣвъ голосъ трубы „до ѡдвороту“ зъ боевища штабу администраційного пѡдъ командою шефа п. Михля — радѡстною вѣсткою, що отъ вѡйна мовь притихне и спокѡйнѝ горожане повернуть до своихъ „горшкѡвъ“ и стануть варити одинъ „кашку“ для тыхъ „язычкѡвъ“, що умѣють мовчати, а другѝ „пиво“, але таке, що его самѝ нѣ за що не пили-бъ, знаючи, що знайдеться доволѣ такихъ, що и выпють не крехтячи й зубами, оближуться, ще й пивоварамъ руки уцѣлують.

Та, нѣкуды правды дѣти, не всѣ повитали вѣсть про екгумацію небѡжечки Автономіѣ зъ вдоволеньемъ. Людямъ, не скажу независимымъ або „доброи волѣ“, але зъ чуткими нервами видѣвся сей екгумаційный процедеръ еще передвчаснымъ; знаючи бо лучше станъ организму напрасно умершои, додумались, що тѣло ѣи саме теперь въ найповнѣйшѡмъ розкладѣ, а душа, далеко ще не спокутувала тяженького грѣха и беззаконства, якими собѣ отчайдушно скоропостижный гробъ выкопала. Побоювались отже, що зъ появою воскресшои ударить по мѣстѣ страшенный сопухъ загробный (Leichengeruch) и выкличе за собою цѣлу ватагу недугъ, мѣжь тыми найлютѣйшу коррупцію и деморализацію. Що таке побоюванье дѣйстно торкнуло деякихъ, найлучшимъ доказомъ, що при выборахъ въ III. крузѣ выборчѡмъ метано до урны картки кандидатскѝ зъ написею: „Głosuję na c. k Zarząd.“ Що-жь, не правда? чи не илюструе се довѣрье до шановнои панѣ Автономіи? Чи дивно, що значна часть выборцѣвъ дала Автономистамъ таке votum довѣрія, а многѝ-многѝ зъ першого круга, н. пр. професоры гимназій, видячи результаты въ третѡмъ и другѡмъ, розъохотились такъ на 25 т. в. въ середу дома сидѣти, що ихъ нѣякимъ аргументомъ не можна спонукати, щобы потрудились до салѣ выборчои и сповнили обовязокъ горожаньскій?

А чому се такъ? — запытають люде. Рѣчь проста. Навѣть и недолѣтки знають, хто ґаздувавъ въ радѣ и урядѣ громадскѡмъ довгими лѣтами; знаемо такожь, до чого договорились, що нинѣ мѣсто не маe „анѣ хлѣвця, анѣ загнати що“; далася всѣмъ въ знаки и непорадность и недбалѡсть „отцѣвъ мѣста“, черезъ що и мѣсто выгорѣло и кѡлька разѡвъ его обкрадено по тѡй простѡй причинѣ, що за марнѝ хабарѣ або пѡдлѝ прислуги отвирали въ Стрыю asylum для такои затечи, якъ були касіеры Бѣлецкій, пройдисвѣтъ-Бейнаровичь, котрый працюючи фахово „im Cassawesen“, одолѣвъ украсти кѡлькадесять тысячь и безъ слыху пропавъ. Тому отже трудно буде для Автономіи выробити собѣ яке-таке довѣрье, невдоволеныхъ повно и горѣ и долѣ, — не диво, що й усуваються ѡдъ голосованя и на тысячу кѡлька сотъ выборцѣвъ зъ III. круга явилось ледве пятьсотъ кѡлькадесять — и выбрало кандидатѡвъ числомъ голосѡвъ ѡдъ 320 до 350! Певна рѣчь, що у всѣхъ кругахъ мають христіяне значну бѡльшѡсть. Здавалось-бы, що бодай въ однѡмъ крузѣ могли-бы выборы выпасти по мысли бѡльшости. Але якъ до того братись? Въ третѡмъ и другѡмъ крузѣ залягае ще густа темрява, пѡтьма; мало людей пѡймае або розумѣе свои права, а про солидарнѡсть нема що й згадувати.

Въ крузѣ першѡмъ, де тоже нема найменчои солидарности, хоть може трохи интелигенціи, усуваються цѣлковито люде незалежнои думки, не беруть въ ходѣ справы майже нѣякои участи, а запытанѝ, чому се такъ поступають, мають всѣ одну ѡдповѣдь: Дарма праця, даремнѝ заходы! Оно похоже на роспуку, десперацію, та таки дѣйстно сумъ головы береся, що то дальше буде? Щобы вамъ сказати голу правду, ясно и коротко, то слухайте та не ударяйте тѡлько зъ диву надто сильно по чолѣ, а то шкода головы! Отже слухайте!

Въ нашѡмъ мѣстѣ не мають христіяне, безъ рѡзницѣ обряду и вѣроисповѣданя, анѣ крыхѡтки вплыву на выборы громадскѝ! Увѣряю всѣхъ и вся якъ найторжественнѣйше, що я тутъ „не передавъ кутѣ меду“ и когобы вы тутъ зъ людей совѣстныхъ и здоровомыслячихъ не запытали, — се потвердить кождѣсенькій. Що тутъ называють заходами передвыборчими, то, простѣсенько кажучи, комедія, навѣть дуже лихо до комедій уподобнена, бо не умѣють тутъ верховодцѣ заховати навѣть яку-таку приличнѡсть, яке-таке декорумъ. Чи завязавсь-бы якій комитетъ передвыборчій, чи нѣ, все рѡвно; чи выборцѣ постановили-бъ такъ *або сякъ, про се байдуже.* Есть тутъ проводирѣ, пророки, кѡлька душь, а що тѝ скажуть, „по сему и быть!“ Чи ихъ постановы честнѝ и чистѝ, сего я зовсѣмъ не дотыкаю; може бути, що дѣйстно они люде чистѝ, якъ объ нихъ прихильники увѣряють; але що они добро загалу тѡлько по своему розумѣють и культивують; се они стверджують и словомъ и дѣломъ на кождѡмъ кроцѣ. *Кѡлько того добра они для мѣста придбали,* не стану розбирати. Доволѣ буде пригадати, що передъ двацяти роками мало мѣсто при лихѡй господарцѣ щось звышь 80.000 злр. готовыхъ грошей, а безпосередно передъ пожаромъ доходили довги до кѡлькасотъ тысячь; по пожарѣ знов о стокѡлькадесять тысячь збѡльшити було треба. При тѡмъ всѣмъ нашѝ patres голосять urbi et orbi объ своихъ щирыхъ намѣрахъ и опѣкуються такъ сердечно христіянами, що не допустили-бъ анѣ одного человѣка до рады громадскои, котрый бы мавъ охоту або ѡдвагу, задивлятись на потребы и добро загалу по своему, и по своѣму або по мысли „безгласного“ стада собѣ одновѣрныхъ для того добра житя и робити.

Такъ и роблять нашѝ опѣкуны. Допускають до репрезентаціи правда и христіянъ, та тѡлько такихъ, котрѝ имъ до вподобы. Хто хотѣвъ-бы до „соньмища“ старшины громадскои пропхатися, мусить вперше удатися зъ поклономъ наче до пророка до тутешного „креза“ Лѣпы Гальперна. Сей конферуе опѡсля зъ д-ромъ Фрухтманомъ, и коли кандидатъ обомъ подобавсь, коли ѡдцурався сатаны и всѣхъ дѣлъ его, коли врештѣ давъ поруку, що не зникитить, слѣдуе за одномысльною ухвалою двохъ репрезентантѡвъ силы финансовои и интелектуальнои при голосѣ дорадчѡмъ пропинатора. номинація дотычного приятеля на кандидата радника, по чѣмъ голосованье стаeсь тѡлько довершеньемъ формальности. Такъ отже удаються зъ „колѣнопреклоненіемъ“ не тѡлько господарѣ зъ Ланѡвъ але и мѣщане и паны зъ интелигенціи, скоро тѡлько забагаeсь котрому, якъ се удають всѣ, для добра загалу працювати, або коли якій другій маe въ тѡмъ интересъ.

При теперѣшныхъ выборахъ знаю майже довѡдно, що тѡлько одинъ мѣщанинъ не заходивъ до „пана“ Гальперна „по добре слово“, а то вельми поважаный Тома Красѣньскій, выѣхавшій саме передъ рухомъ выборчимъ зъ паломниками до Риму. Щасливъ, кого ласка тыхъ двохъ нотаблѣвъ осѣнила; тричи щасливъ, хто ихъ довѣрія оказався достойнымъ. Та не кождый здаeся на ласку и неласку тыхъ двохъ панѡвъ; есть ще славити Бога, немало людей, що ѡдзываються зовсѣмъ не двозначно о такѡмъ поведеню, называють сю „честноту“ правдивымъ именемъ и не понижились бы за нѣяку цѣну, щобы такими дорогами до мандату радецкого доходити. А все таки повторю: Difficile est satyram non scribere!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ

[Зъ рады державнои] На вчерашнѡмъ засѣданю палаты послѡвъ велася дальше дебата надъ буджетомъ. При титулѣ „Полиція державна“ промовлявъ пос. Кронаветеръ и выступавъ дуже енергично противъ полиціи, котра поступае собѣ, якъ сама хоче, противъ роботникѡвъ соціялистѡвъ и що несправедливо проганяе соціялистѡвъ та конфискуе соціялистичнѝ газеты. Головно же домагався ѡнъ того, щобы у насъ незаводжено шпѣгунѡвъ полиційныхъ на ладъ прускій. Ему ѡдповѣдавъ президентъ вѣденьскои полиціи Кравсъ и старався доказати, що противъ небезпечныхъ для державы лицъ треба було конче ужити надзвычайныхъ средствъ полиційныхъ. Тиркъ выступавъ противъ полиціи за то, що она часто не дае потрѣбнои свободы публичнымъ зборамъ политичнымъ. При голосованю принято етатъ полиціи (120.000 зр.) 113 голосами противъ 106. Опѡсля принято по короткѡй дебатѣ позицію „Дневникъ законѡвъ державныхъ“. Пос. Вошнякъ интерпелювавъ правительство въ справѣ знесеня словеньскихъ клясъ паралельныхъ въ Цили, а по сѣмъ закрыто засѣданье.

Въ колѣ польскѡмъ ѡдбулася вчера нарада надъ внесеньемъ Лихтенштайна о школахъ вѣроисповѣдныхъ. Доси було въ колѣ 17 послѡвъ рѣшучо противныхъ сему внесеню. Грогольскій поставивъ отже внесенье, щобы коло голосувало за внесеньемъ Лихтенштайна; ему иде о то, щобы позыскати клюбъ Лихтенштайна для интересѡвъ пропинаціи и ѡдшкодованя для властителѣвъ горалень. Тому спротивився пос. Кароль Леваковскій. За внесеньемъ Грохольского промовлявъ кн. Чарторыйскій. Грохольскій сказавъ опѡсля, що коли коло не схоче голосувати за внесеньемъ Лихтенштайна, то правиця розбѣеся и теперѣшне правительство буде мусѣло уступити, бо клюбъ Лихтенштайна не буде голосувати за горѣвкою. Впрочѣмъ коло мусить помагати Лихтенштайнови, бо коли-бъ ѡнъ не одержавъ школы вѣровсповѣднои, то въ такѡмъ случаю упала-бы его повага у клерикалѡвъ, чого прецѣ коло польске не повинно-бы допустити. При голосованю принято внесенье Грохольского о реасумціи давнои ухвалы. Противъ того голосувало лишь 12 послѡвъ. Нинѣ буде вестися въ колѣ ще разъ мериторична нарада надъ внесеньемъ Лихтенштайна.

О гостинѣ англійскои королевои въ Инсбруку доносять зъ ѡдтамъ такъ: Королева прибхала на дворець на заповѣдженый часъ. На двѡрци дожидавъ вже ѣи Є. Вел. цѣсарь въ униформѣ маршалка и зъ лентою ордера пѡдвязки. Цѣсарь поцѣлувавъ королеву въ руку а ѡдтакъ поцѣлувалися обое двѣчи въ лице. Опѡсля подавъ цѣсарь королевѡй руку и завѣвъ ѣи до гостинноі салѣ въ двѡрци. Королева була чорно убрана, въ чорнѡмъ капелюсѣ и мимо великои старости выглядала досыть

здорово. Зъ нею приѣхала кн. Беатриса и кн. Генрихъ Батенбергскій, мужь кн. Беатрисы. По обѣдѣ на двôрци ôдѣхала королева до Берлина, вельми урадована принятьемъ въ Инсбруку. Загальну увагу звертала на себе служба королевои въ незвычайнôмъ шкоцкôмъ строю.

——

Станъ здоровля цѣсаря Фридриха трохи полѣпшився; горячка значно ослабла а цѣсарь встававъ зъ постелѣ и принимавъ навѣть королеву англійску. Принятье було однакожь дуже коротке. Не можна однакожь сказати, щобы въ недузѣ цѣсаря настало рѣшуче полѣпшенье, щобы була надѣя на подужанье; недуга лишь трохи попустила, але грôзный ей станъ зовсѣмъ не уступивъ. Зъ дотеперѣшныхъ лѣкарскихъ оглядинъ выходить, що цѣсарь все таки ще довше буде мôгъ жити и що катастрофа не такъ скоро наступить. Королеву англійску повитали на двôрци цѣсарева зъ донъками. Вчера по полудни була королева разомъ зъ цѣсаревою въ гостинѣ у цѣсаревои Августы и перебула у нея пôвъ годины. Княгиня Беатриса зъ мужемъ и дѣтьми цѣсарскими гостили ôдтакъ у вел. кн. Баденьского. Нинѣ маѳ королева приймати урядникôвъ англійскои амбасады а на обѣдъ запрошено и кн. Бисмарка. — Гр. Гербертъ Бисмаркъ бувъ вже на засѣданю министерства державного. Кажуть, що цѣсарь самъ повѣдомивъ князя Бисмарка о тôмъ, що займенуѳ ѳго сына министромъ державнымъ. — „Nat. Ztg.“ доноситъ, що зъ майна, яке оставивъ по собѣ цѣсарь Вильгельмъ (24 мил. марокъ) маѳ скарбъ коронный одержати 12 мил., цѣсарева Августа 3 мил., кн. Вильгельмъ и ѳго жена, кн. Генрихъ и вел. княгиня Баденьска по милiонови. Крôмъ того маѳ кн. Генрихъ одержати якусь посѣлôсть земску; 100.000 марокъ призначено на добродѣйнѣ цѣли. Цѣсарева Августа маѳ дôстати зъ майна коронного 12 мил. марокъ дожизненнои пенсiи.

——

На вчерашнôй радѣ министрôвъ заявивъ Фльоке, що демонстрацiи на улицяхъ мѣста вже утихли и що правительство завело всякѣ можливѣ средства, щобы до новыхъ демонстрацiй не допустити. Палата послôвъ ухвалила, щобы внесенье Бароделя въ справѣ знесеня монастирôвъ взяти пôдъ нараду. Фльоке заявивъ тогдѣ, що ôнъ буде мусѣвъ выступити противъ сего внесеня. Министеръ маринарки Кранцъ предложивъ палатѣ проѳктъ затягненя позички въ сумѣ 63 мил. на 8 лѣтъ. Позичка та маѳ бути ужита на укрѣпленя портôвъ въ Брестѣ, Шербургу и Тульонѣ. Президентъ республики маѳ нинѣ выѣхати въ супроводѣ министрôвъ Делена и Льокроа до Бордо. Ôнъ предложивъ радѣ министрôвъ змѣстъ бесѣды, яку маѳ держати въ Бордо. — Студенты постановили не робити вже нѣякихъ демонстрацiй противъ Буланжера а сенаторъ Барду сказавъ, що наколи бъ рухъ булянжерôвскій збôльшався, то не позбставало бы нѣчого иншого якъ лишь арештувати Буланжера.

——

Правительство турецке ѳсть теперь въ великôмъ клопотѣ, бо рôвночасно ажь зъ трохъ сторôнъ порушено справы церковнѣ, котрѣ можуть довести до новыхъ запутанинъ политичныхъ. Ôрмене домагаються реформъ на поли церковнôмъ и бунтуються; справа зъ арештованымъ грецкимъ митрополитомъ въ Серресъ ще не залагоджена и ставляѳ новѣ трудности. Середъ Грекôвъ въ Македонiи выкликало то велике невдоволенье, що екуменьскій патрiархъ хоче залагодити сю справу особисто зъ вел. везиромъ и не скликуѳ анѣ синоду анѣ рады свѣтскихъ людей. Теперь ще выступивъ и болгарскій ексархъ и домагаѳся чимъ скоршого займенованя болгарскихъ епископôвъ въ Македонiи. Ôнъ доказуѳ въ своѣмъ писмѣ до вел. везира, що станъ Болгарôвъ въ Македонiи ѳсть дуже прикрый, они не маютъ нѣ своихъ церквей нѣ священикôвъ и епископôвъ и длятого жадаѳ, щобы Порта занялась чимъ скорше упорядкованьемъ церковныхъ справъ въ Македонiи.

——

Софiйскій кореспондентъ „N fr. Press-ы“ мавъ розмову зъ болгарскимъ президентомъ министрôвъ, Стамбуловомъ, котрый такъ высказався о теперѣшнôмъ политичнôмъ положеню Болгарiи: О поправленю политичного положеня не можна говорити а теперѣшна криза може потревати ще и роками; але чимъ довше оно треваѳ, тымъ лѣпше укладаѳсь ситуацiя для насъ, и тымъ лекше буде князь мôгъ одержати законну санкцiю. Матерiяльне положенье Болгарiи ѳсть далеко лѣпше, якъ другихъ краѣвъ, бо податки вилываютъ правильно а жителѣ въ сѣй справѣ не маютъ причины жалуватися. Я сильне переконаный, що цѣлый нарôдъ годиться зъ поступованьемъ правительства; але коли бы нарôдъ колись не похвалявъ политики правительства, то я бувъ-бы першiй, котрый бы уступивъ, бо то не конче приятно бути министромъ въ Болгарiи анѣ не приноситъ нѣякои користи. О аферѣ Попова сказавъ Стамбуловъ: Цѣла армiя годиться на тѣ мѣры якѣ приняло правительство противъ него. Коли суть якѣ невдоволенѣ, то хиба лишь такѣ люде, що брали участь въ надъужитяхъ. Я переконаный, що коли-бъ той хитрый шарлятанъ Поповъ не попаливъ бувъ богато документôвъ и книжокъ, то певно можна-бы було выкрыти ще и другихъ виновникôвъ — Вѣсти о якôйсь ворохобнi въ Болгарiи ôдносяться мабуть до слѣдуючого случаю: До Чирпану зъѣхала була урядова комисiя, щобы тамъ розмѣрити селяньскѣ грунты. Селяне не хотѣли допустити до розмѣру и ставили опôръ. Тогдѣ покликано жандармôвъ и межи ними а селянами прийшло до бiйки, въ котрôй зъ обохъ сторôнъ ранено по кôлька людей. Жандармамъ прийшла ôдтакъ помôчь и заведено порядокъ. — О ходѣ процесу Попова нема ще близшихъ вѣстей. На лавѣ обжалованыхъ зъ майорами Поповомъ и Боневомъ сидять ще капитанъ Карановъ, поручникъ Банковъ и Килиямовъ и урядникъ войсковый Теневъ. Кождому зъ обжалованыхъ приданый одинъ офицiръ, котрый ѳго боронить. Попова боронить крôмъ того ще и ѳго братъ. По ôдчитаню акту обжалованя заявили всѣ обжалованѣ, що они невинны. Крôмъ Килиямова, котрый ôдповѣдаѳ дуже зухвало, выступаютъ всѣ обжалованѣ дуже прилично и зъ великою честею для трибуналу.

ПОВИНКИ.

— **Поминальнiй богослуженя.** Дня 14 (26) цвѣтня ôдправиться поминальне богослуженье въ Успеньскôй церкви за упокôй душь помершихъ членôвъ „Народного Дому“, а дня 16 (28) цвѣтня за упокôй бл. п. митрополита Григорiя Яхимовича Початокъ богослужень о 10 год. рано, а ôдправляти-ме Впр. о. М. Малиновскій.

— **Въ члены „Народного Дому“ у Львовѣ.** принявъ управляючiй Совѣтъ дня 8 (20) цвѣтня оо.: Генриха Поляньского зъ Туриньска, Никиту Дякова зъ Лопушанъ и І. Проскурницкого зъ Лопатина.

— **Архикнязь Вильгельмъ**, генеральный инспекторъ артилерiи, приѣхавъ дня 21 н. ст. цвѣтня зъ Ярославля до Перемышля. Вô второкъ вечеромъ приѣхавъ до Львова. На двôрци выжидали репрезентацiи властей войсковыхъ и цивильныхъ а на перонѣ уставлено компанiю почестну зъ музикою. Архикнязь станувъ въ готели Жоржа и въ середу ôдбувъ инспекцiю артилерiи.

— **Зъ Вѣдня пишуть намъ:** Нинѣ (24 н. ст. цвѣтня) приѣхала бôльша часть путникôвъ межи 12 а 1-ою годиною въ полудне. — П. Корнило Кузикъ, богословъ IV року, выѣхавъ вечѣрнымъ поспѣшнымъ поѣздомъ на 14 днѣвъ до головнѣйшихъ мѣстъ Италiи.

— **Огнѣ.** Зъ Стратина пишуть пôдъ днемъ 21 н. ст. цвѣтня: Нинѣ въ полудне займився огонь въ селѣ Дубринôвъ пôдъ Стратиномъ и при сильнôмъ вѣтрѣ розширився зъ такою силою, що за двѣ годины згорѣло до тла 25 обôйсть газдôвскихъ. На приходствѣ кромѣ дому, де мешкають, згорѣли всѣ будынки господарскѣ зъ значнымъ засобомъ збôжа. Церковь не згорѣла, але школа и кôльканацять улiвъ, що довкола стояли, згорѣли. На передновку лишились господарѣ безъ кусника хлѣба. Одна невѣста попеклась въ огни такъ сильно, що нема надѣѣ удержати ѳи при житю. — Коло Озѣрны згорѣла въ поли корчма п. Мазаракого, властителя дôбръ Нестерôвцѣ. — Въ Кудринцяхъ згорѣла скарбова хата вартости 500 зр. зъ причины злои конструкцiи комина; шкода була убезпечена. — Въ Ярычевѣ новôмъ, пов. львôвского, погорѣли чотири господарѣ; шкода лише въ части убезпечена, выносить 6.000 зр. — Въ Батятичахъ, пов. жовкôвского, погорѣло 25 господарѣвъ, зъ котрыхъ лише одинъ бувъ убезпеченый. Огонь займився ôдъ сѣрникôвъ, котрыми дѣти бавилися. — Въ Ладиговицяхъ, пов. живецкого, згорѣло 6 господарѣвъ, при чѣмъ згинуло 8 штукъ худобы. Огонь займився ôдъ искоръ переѣздżаючои льокомотивы. Два селяне, орючи въ поли и побачивши огонь, полишили конѣ а самѣ побѣгли до села ратувати. Конѣ сполошилися, налетѣли на дерево и одинъ зъ нихъ забився на мѣсци.

— **Будова клиники хирургичнои въ Краковѣ.** Цѣсарь рѣшеньемъ зъ дня 6. н. ст. цвѣтня дозволивъ будову новои клиники хирургичнои въ Краковѣ и призначивъ на сю цѣль зъ державного скарбу 102.000 зр. До будовы установлено осôбный комитетъ, складаючiйся: зъ старосты краковского, яко предсѣдателя; совѣтника будôвництва Матулѣ, инжинира Саре, яко управляючого будовою; практиканта будôвництва Сопуха, кождоразового декана факультету медичного и професора хирургiи д-ра Ридигера. Зъ прелиминованои загальнои сумы ѳсть уже до розпорядимости квота 90.000 зр., а решту 12.000 зр. вставилося до буджету державного на рôкъ 1889.

— **Розкопы археологичнiй на Украинѣ.** До петербургского „Kraj-y“ пишуть: До Кальника, въ пов. липовецкôмъ, губ. кiевскои, маѳ приѣхати зъ Кiева пôдчасъ лѣтныхъ ферiй звѣстный археольогъ, професоръ Вол. Антоновичъ. Численнѣ могилы по поляхъ кальницкихъ кажуть надѣятись на обильнѣ плоды археольогичнѣ. Близько Кальника суть могилы: Сорока, Непромаха, Асаула, Пракседы и т. п. Кальникъ бувъ колись досыть великимъ мѣсточкомъ, мавъ укрѣпленый замокъ и великѣ валы охоронны, котрѣ побудувала княгиня Корецка. Въ р. 1648. здобули Кальникъ козаки и утворили полкъ, прозваный кальницкимъ. Чарнецкiй прогнавъ козакôвъ зъ Кальника въ р. 1653, але вскорѣ опôсля, бо вже въ р. 1659. полковникомъ кальницкимъ ставъ атаманъ запорожскiй Иванъ Сѣрко. Въ Кальнику схоронився славный Иванъ Богунъ, коли не хотѣвъ згодитись на угоду переяславску Хмельницкого (р. 1654) а загадавъ цѣлкомъ независиму Украину. Тамъ предкладавъ ѳму посолъ Ст. Потоцкого достоинъство гетьманьске, щобы лишь пôдчинився польскôй рѣчи-посполитôй. Иванъ Собѣскій не мôгъ въ р. 1671 здобути Кальника, коли выйшовъ зъ войскомъ на Дорошенка и Татарôвъ. Нинѣ Кальникъ ставъ мѣсточкомъ фабричнымъ и лишь останки валôвъ нагадують на славу и волю козацку минулыхъ лѣтъ.

— **Ôдзначена королева.** Французска академiя наукъ признала королевôй румуньскôй одну зъ своихъ нагородъ за ѳи дѣло, написане по французски пôдъ заг.: Les penseès d'une Reine (Гадки королевои). Сю нагороду не доручать готовыми грôшми, але выбють въ честь королевои три медалѣ: золотый, срѣбный и бронзовый. На медаляхъ выбитый заголовокъ дѣла, ѳи псевдонимъ (carmen Sylva) и рôкъ 1888.

— **Щасливый край!** Въ Сполученыхъ Державахъ Америки забогато маютъ грошей и тому послы выдумуютъ рôзнѣ проѳкты, въ якiй способôбъ можна-бы зменшити доходы державнѣ. Посолъ Рандаль зъ Пенсильваніи выготовивъ биль, котрый, ѳсли ѳго ухвалять, зменшитъ доходы державы о 95 милiонôвъ. Рандаль жадаѳ, щобы знесено цѣлкомъ податки ôдъ тютюну и горѣвки зъ овочей. Въ Европѣ противно, лише надъ тымъ думаютъ, якъ-бы збôльшити податки! Але въ Америцѣ не знаютъ милитаризму!

— **Єрархiя католицка.** Тыми днями выдала друкарня ватиканьска обѣмисту книгу пôдъ заг.: Єрархiя католицка на рôкъ 1888. На самôмъ початку помѣщеный списъ всѣхъ папъ римскихъ; Левъ XIII ѳсть 263 папою зъ ряду. Слѣдують кардиналы епископы, пресвитеры и дiяконы. Степень и ранга кардиналôвъ управильнена пôсля степени и даты рукополаганя. Найстаршимъ що-до лѣтъ житя ѳсть кардиналъ Невманъ; ôнъ числить 88-мый рôкъ житя. Деканомъ колегiи кардиналôвъ ѳсть Кар. Соккони, бо ôнъ ще въ р. 1861 одержавъ рукополаганье на епископа кардинала. Найдовше, бо 30 лѣтъ, ѳсть кардиналомъ Мертель. Кардиналôвъ ѳсть 61, такъ що лише девять бракуѳ, щобы доповнити колегiю, котра складаѳся зъ 70 членôвъ. Що-до даты именованя, ѳсть 18 кардиналôвъ именованыхъ Пiємъ IX а 43 именованыхъ Львомъ XIII; зъ нихъ ѳсть що-до лѣтъ житя сѣмъ 80-лѣтныхъ а трехъ низше 50 року житя. Наймолодшимъ ѳсть кардиналъ Ренде, котрый маѳ доперва 41 лѣтъ. За паны Льва XIII померло 57 кардиналôвъ. Що до народности ѳсть 32 Италiянцѣвъ а 29 иншихъ народностей. Патрiархатôвъ ѳсть 13, архiепископствъ 185 и 785 столиць епископскихъ. Самъ папа Левъ XIII установивъ 1 патрiархатъ 19 архiепископствъ, 57 епископствъ, 34 викарiятôвъ и 1 делегацiю апостольску та 11 префектуръ апостольскихъ. Вкôнци вычисляються особы приналежнѣ до двору папского и сей ôддѣлъ названый: Famiglia Potificia.

— **Дрôбнѣ вѣсти.** Въ Домажирѣ померъ Жигм. Кравзе, бувшiй поручникъ австрiйскiй, капитанъ войскъ мексиканьскихъ, ôдзначеный ордеромъ Ґваделюпы. — Полицiя львôвска пôймала дезертера Илька Ґалянтого, жовнѣра 63 баталiону ляндверы. — Въ дорозѣ зъ Пôдволочискъ до Львова украли дня 10 н. ст. цвѣтня повертаючому зъ Кiева купцеви, Кар Фишманови, зъ замкненого куфра малу скриночку дубову, въ котрôй було рôзныхъ бижутерiй вартости на кôльканацять тысячей зр. Догадуються, що крадежи доконано въ вагонѣ пакунковôмъ пôдчасъ ѣзды. — Покôйный професоръ Врублевскiй выготовлявъ розвѣдку наукову: О стискаѳмости ґазôвъ, котру хотѣвъ въ маю с. р. предложити вѣденьскôй академiи наукъ. — Нотарь въ Жовквы, Ант. Нѣментовскiй, переноситься до Коломыѣ.

Надôслане.

Числа суть доказомъ.

Статистика выказуѳ, що 60 на 100 причинъ смерти походять зъ недугôвъ нирокъ або печѣнки. Сѝ недуги могуть статись посередною або безпосередною причиною смерти. Станъ здоровля чоловѣка залежить ôдъ здорового стану нирокъ и печѣнки. Ѳсли они здорово дѣйствують, то и чоловѣкъ тѣшиться добрымъ здоровьемъ. Ѳсли-жь сѝ важнѣ знаряды перестають правильно функцiонувати, то и цѣлый людскiй организмъ въ непорядку и въ недужôмъ станѣ. Здоровѝ нирки и печѣнка означають здоровлье; нездорове дѣланье сихъ органôвъ: недуги и болѣ. Варнера Safe Cure ѳсть одинокимъ средствомъ, котре маѳ позитивну силу цѣлющу надъ сими знарядами. Панъ М. Лершъ въ Магдебурзѣ, Alte Neustadt, Agnetenstrasse, 6, пише: „Позаякъ мои недуги годились докладно зъ обявами хоробъ, наведеными въ Вашôй брошурѣ, а вже рôзнѣ лѣкарѣ лѣчили мене безъ успѣху, спробовавъ я Вашу Варнера Safe Cure и ставъ, славити Бога здоровымъ по выжитю. Такожь мôй сусѣдъ, котрому я Вашь лѣкъ поручивъ, стверджаѳ на моѳ вдоволенье, що ôнъ по тôмъ добре маѳся.“ — Цѣна 2 зр. 80 кр. Складъ Жигм. Рукеръ, Іоанъ Вевiорскiй, д-ръ Кароль Миколяшъ у Львовѣ. Головный складъ: (Einhorn Apotheke Max. Fanta's въ Празѣ.

Вѣсти зъ аеп. Львôвскои.

Президiя намѣстництва годиться на канон. институцiю о. І. Жегаловича зъ Завидча на Невицѣ.

Краѣва рада шкôльна вызначила ремунерацiи катихитамъ при школахъ львôвскихъ за рôкъ 1887: д-ру Іос. Комарницкому, бувшому кат. школы им. Пирамовича 50 зр.; Мих. Курбасови, кат. шк. выдѣловои (за якiйсь часъ) 15 зр.; І. Филиповскому при шк. св. Анны 40 зр.; Петру Крипякевичу прм шк. св. Антонiя 50 зр.; І. Федевичу при школахъ св. Магдалины и Єлисаветы 80 зр.; І. Чапельскому при школахъ Пирамовича и Шашкевича 80 зр.; Корн. Бачиньскому при шк. Пирамовича (за якiйсь часъ) 10 зр.; Илар. Райтаровскому при шк. св. Єлисаветы 40 зр.; Гр. Грущѣ при шк. Конарского 40 зр. и Як. Красноперѣ при шк. св. Мартина 80 зр.

Митр. Консисторiя вставилася до ц. к. намѣстництва о згоду на канон. институцiю о. Ден. Свистуна на Оплуцко и о удѣленье одноразовои запомоги для о. Шенкирика, прив. сотр. въ Ходачковѣ малôмъ, дек. тернопôльского.

Господарство торговля и промыслъ.

Нашь нинѣшный ôддѣлъ грошевый мѣстить оповѣщенье звѣстного гамбурского дому банкового Валентина и Ком., ôдносячеся до найновѣйшои гамбурскои лотерiи грошевои, на котру мы именно тымъ звертаѳмо увагу. Тутъ ходить не о яке приватне предприѳмство, але о грошеву лотерiю котру правительство дозволяѳ и гарантуѳ.

— **Банкъ рôльничiй у Львовѣ** ôдбувъ вô второкъ свои загальнѣ зборы. Зъ справозданя дирекцiи показуѳся, що помимо непевнои ситуацiи политичнои и пôднесеня мыта ôдъ збôжа въ Нѣмеччинѣ, загальный оборотъ збôжемъ побôльшився о 13.000 сотн. метр. Банкъ закупивъ комисово: жита 3471 сотн. метр., продавъ 3321; пшеницѣ купивъ 13.064, пр. 12.863 ячменю к. 1614, пр. 1602; ôвса к. 3134, пр. 2666; насѣня к. 1253, пр. 1112 и т. д. Взагалѣ закупивъ въ роцѣ 1887 23.961 сотн. мет., а продавъ 23046 ст. и. Оборотъ касовый бувъ 4,128.802 зр. Зыску въ оборотѣ грошевôмъ въ р. 1887 було 2895 зр.

— **На торзѣ худобою у Вѣдни** сего понедѣлка мусѣли 970 волôвъ галицкихъ ôдставити на пляцъ контумацiйный, бо заходили познаки заразы. Министрови торговлѣ мають доручити петицiю, щобы на зелѣзницяхъ галицкихъ строгше уважали на приписы ветеринарiйнѣ.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Конкурсы.** Краева дирекцiя скарбу оголошуѳ конкурсъ зъ речинцемъ до 28 цвѣтня с. р. на два мѣсця: старшихъ геометрôвъ евиденцiйныхъ въ IX ранзѣ для повѣтôвъ ряшôвского и дрогобицкого, геометрôвъ евиденцiйныхъ I и II класы; елевôвъ евиденцiйныхъ зъ адъютумъ 500 зр. рôчно и на два мѣсця елевôвъ безъ адъютумъ. — До 12 мая с. р. можна подаватись до дирекцiи почтъ и телеграфôвъ у Львовѣ о мѣсце екпедiента въ Жабю, пов. косôвского.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 25 цвѣтня. На внесенье Рутовского ухвалено въ пôдкомитетѣ для справы податку ôдъ горѣвки зменшити контигентъ для Угорщины о 50000 гектолитрôвъ и означити часъ контингентовый зъ 3 на 10 лѣтъ. Здаѳсь, ще въ наслѣдокъ сеи угоды треба буде зновъ переговорювати зъ Угорщиною.

Берлинъ 25. цвѣтня. Вчерашный вечѣрный бюлетинъ урядовый каже, що цѣсарь мавъ вправдѣ по полудни малу горячку, але загальный станъ ѳсть взглядно вдоволяючiй. „Nordd. Allg. Ztg.“ каже, що цѣсареви очевидно полакшаѳся поволи, ситуацiю треба однакожь оцѣняти дуже оглядно.

Атины 25. цвѣтня. Агентiя Гаваса доноситъ, що ситуацiя на Кретѣ ѳсть все ще непевна. Межи тамошными жителями, ѳсть переконанье, що послѣднѣ розрухи въ Канеи выкликали англiйскѣ агенты въ тôй цѣли, щобы Кретенцѣ зажадали протекторату Англiи. Христiяне постановили однакожь не датися зловити Англiи на вудку.

Римъ 25 цвѣтня. Турецкiй амбасадоръ Фотiядесъ выѣхавъ до Царгорода. Агентiя Гаваса доноситъ, що правительство турецке покликало ѳго дiятого, що ôнъ маѳ бути именованый ген.-губернаторомъ на Кретѣ, щобы тамъ противдѣлати вплывамъ Англiи, котра хоче розтягнути свôй протекторатъ надъ островомъ.

Букарештъ 25 цвѣтня. Арештовано тутъ якогось Павличеану, котрый маѳ бути агентомъ россiйскимъ и котрый вѣвъ велику агитацiю мѣжь селянами. Розрухи селянъ все ще не ослабаютъ а скорше навѣть збôльшаються.

Бѣлградъ 25. цвѣтня. Король ôдмовивъ санкцiи ухваленому скупштиною законови громадскому и новôй организацiи войсковôй. Криза кабинету ѳсть майже нехибна и сподѣваються, що министерство Ґрунича подастся леда день до димисiи. Ходять вѣсти, що новымъ президентомъ министрôвъ маѳ бути Христичъ.

Переписка Редакцiи и Администрацiи.

Всч. И. Т. въ Бортникахъ. Ще 50 кр. — **Пчт. Чит. въ Космачи.** За р. 87 дôстали мы 6 зр., ще належиться 6 зр. — **Всч. І. И. въ Малковичахъ.** За II. чвертьроку заплачено. —**Всч. І. Т. въ Завадовѣ.** Ще 1 зр. до $^{30}/_{6}$. — **Всч. І. Щ. въ Струтыни в.** На 88 р. заплачено 10 зр. — **Всч. А. М. въ Липѣ, Всч. И. Ж. въ Глуднѣ** Рахунки згôднѣ. — **Всч. И. П. въ Михи...** Задержано высылку всѣмъ, що мали залеглости ще за 87 р. а помимо пригаданя зъ $^{9}/_{3}$ 88. ѳи не надôслали. Выдатки нашѣ великанськѣ, тожь и мусимо уважати на точну сплату.— **Всч. В. Ц. въ Озерянахъ.** Числа выслано; заплачено за цвѣтень и май. —**Всч. І. П. въ Иванôвцѣ.** Заплачено доперва до $^{30}/_{4}$.

ПОДЯКА.

Комитетъ занимавшiй-ся урядженьемъ вечерка въ честь 27-мои рôчницѣ смерти Тараса Шевченка и 50-тои рôчницѣ „Русалки Днѣстровои“ Маркiяна Шашкевича маѳ честь зложити щиру подяку Вп. Панямъ и Панамъ, котрѣ до урядженя того вечерка причинилися. А именно Вп. панямъ: Юркевичевôй, Пляцовôй и Гарлендеровôй, Вп. паннамъ Гарлендеръ, Якубичка, Калужняцкôй, Охримовичъ и Скшешевскôй за участь въ спѣвѣ хоральнôмъ, Вп. пани Сикутôвскôй за сольовый спѣвъ, Вп. пани Рѣпнѣйскôй за деклямацiю, Вп. паннамъ Янишевскôй и Тороньскôй за гру на фортепiянѣ; дальше Вп. послови и бурмистрови Охримовичу за выголошенье привѣтного слова якъ и за безплатне ôдступленье салѣ; Вп. панамъ: Василькевичеви, Вербицкому, Ганкевичу, Гошовскому, Ланьцутскому, Паславскому, Стефановичеви, Серватцѣ, Томкови и ученикамъ гимназiяльнымъ за участь въ спѣвныхъ продукцiяхъ, а особливо Вп. пану Кавецкому за дирекцiю и щире та ревне занятье цѣлою артистичною частею, гру на фортепiянѣ и акомпаняменты; Вп. п. Санатови за ôдчитъ; вкôнци Вп. пп. Бѣласови, Пелешкевичеви, Высочаньскому, Захарiясевичу и Морозови за урядженье салѣ и удержуванье порядку въ нѣй, а Вп. п. Стояловскому за касiерство.

Въ Дрогобичи дня 17 цвѣтня 1888.

А. Тороньскiй, голова комитету.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

25. л. цвѣтня 1888.

Львôвъ: Пшениця 6·25 до 6·85, жито 4·20 до 4·75, ячмѣнь 3·80 до 6·25, овесъ 4·10 до 4·60, горохъ 4·— до 9·— вика 4·50 до 5·—, рѣпакъ 9·50 до 10·—, лнянка — до —, конюшина червона 28·— до 38·—, конюшина бѣла 20·— до 30·—, конюшина шведска 30 до 36, хмѣль ôдъ 15 до 55.— зр. за 56 кильо въ мѣсци, оковита за 10.000 литрôвъ 24·50 до 25·— зр.

Тернопôль: Пшениця 6·— до 6·60, жито 4·00 до 4·50, ячмѣнь 4·— до 5·—, овесъ 4·10 до 4·50 горохъ 4·— до 9.—, вика 3·85 до 4·50, рѣпакъ 9·— до 10.—, лнянка — до—, конюшина червона 17·— до 35·—, конюшина бѣла 30·— до 36·— конюшина шведска 30 до 35.

Чернôвцѣ: Пшениця 6·20 до 6·70, жито 4·30 до 4·80, ячмѣнь 4·20 до 5.30, овесъ 3·60 до 3·90 горохъ 4·40 до 9·—, вика 4·10 до 4·80, рѣпакъ 9·— до 10·— лнянка — до —, конюшина червона 26·— до 35·—, конюшина бѣла 33·— до 46·— конюшина шведска. — до —.

НАДÔСЛАНЕ.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручає свои вы-
2389 робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 18—?

Вытягъ зъ розкладу ѣзды зелѣзниць державныхъ

важный ôдъ 1 жовтня 1887.

Ôдѣздъ зô Львова: О 6 год. рано до Гусятына — о 6 год. 10 мин. рано до Лавочного, Будапешту, Стрыя; — о 11 год. 27 мин рано передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станиславова; — о 12 год. 02 мин. въ полудне до Гусятына; — о 7 год. 44 мин. вечеромъ до Стрыя, Хирова.

Приѣздъ до Львова: О 1 год. 15 мин. въ ночи зъ Будапешту, Стрыя, Лавочного, Станиславова, Хирова; о 8 год. 39 мин. рано зъ Хирова, Стрыя; — о 3 год. 10 мин. по полудни зъ Гусятына; — о 4 год. 15 мин. по полуд. зô Станиславова, Хирова, Стрыя; — о 9 год. 43 мин. вечеромъ зъ Гусятына.

Плякаты зъ розкладомъ ѣзды на линіяхъ галицкихъ можна дôстати на стаціяхъ зелѣзниць державныхъ по 6 кр. 2238 30—?

„KUCHARKA POLSKA“

мѣстяча „Школу вареня“ дешевыхъ, смачныхъ и здоровыхъ обѣдôвъ.

зôбрана Фльорентиною и Вандою.

Выданье трете.

Часть перша обôймає: Загальнй рады для кухарокъ. — Якъ уживати огонь въ кухни. О краяню мяса, птиць и рыбъ. Всѣлякй зупы и сосы. Приладжанье волового мяса. Приладженье телятины. Приладженье баранины. Приладженье вепровины. Ярины. Гарнитуры до яринъ. Стравы зъ муки и яєць.

Цѣна 50 кр.

Часть друга обôймає: О приладженю птиць домашныхъ. Стравы зъ птиць. Звѣрина и дикй птахи. Легомины и буденѣ. О приладженю рыбъ. Стравы зимнй. Компоты и салаты. Паштеты и паштетики. Маринаты. Вудженье и перехованье мяса.

2419 2—2 **Цѣна 50 кр.**

Практичнй приписы печеня святочныхъ тѣстъ

а именно: бабъ, пляцкôвъ, мазуркôвъ и тортôвъ, такожь струцлей, хлѣба, булокъ, рогалькôвъ и рôзныхъ ласощѣвъ до кавы, гербаты и шоколяды зôбранй Фльорентиною и Вандою. Нове побôльшене выданье. **Цѣна 50 кр.**

Выпробованй тайны смаженя конфитуръ и сокôвъ

такожь робленя консервъ, компотôвъ, кремôвъ и галяретъ овочевыхъ — зôбранй Фльорентиною и Вандою (выданье друге значно побôльшене).

Цѣна 50 кр.

По надôсланю переказомъ 55 кр. за томъ, высылаєся франко.

Друкарня народова

В. МАНЄЦКОГО

Львôвъ, улиця Коперника ч 7.

И. ИГНАТОВИЧЬ

поручає

знаменитй МЫЛА до мытя лиця, рукъ и купелей,

ôдзначенй 9 медалями заслуги и двома дипльомами признаня.

	зр. кр.
МЫЛО найдобôрнѣйше до голеня броды	—·25
МЫЛО МИГДАЛОВЕ, дуже нѣжве 10 кр. 20 и	—·25
МЫЛО КОКОСОВЕ, бѣле до рукъ 10 кр. и	—·20
МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жовте 6, 12, 18 кр.	—·20
МЫЛО ГРИСИКОВЕ, знамените до лиця и рукъ	—·40
МЫЛО ЖОВТКОВЕ, робить нѣжною, гладкою и знаменито чистить шкôру	—·30
МЫЛО ЗЕЛОВЕ, одержуєся черезъ згусненье соку ростинъ ароматично-живичныхъ, знамените	—·25
МЫЛО ПИЖМОВЕ, має дуже приємный пижмовый запахъ	—·30
МЫЛО ПАЧУЛЕВЕ, приємного запаху, має великій покупъ	—·30
МЫЛО РОЖАНЕ, найдобôрнѣйше 40 кр. и	—·80
МЫЛО ОЛИВНЕ для дѣтей	—·36
МЫЛО зъ ШПИЛЬОКЪ СОСНОВЫХЪ, приємне въ ужитю, успѣшно хоронить шкôру ôдъ лишаѣвъ и выкидôвъ	—·30
МЫЛО БАЛЬСАМИЧНЕ, чистить шкôру, робить єи бѣлою и нѣжною	—·40
МЫЛО ФІЯЛКОВЕ, приємого запаху	—·35
МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усуває веснянки, осмаленя ôдъ сонця, лицю робить свѣжымъ и бѣлымъ	—·60
МЫЛО ГИПЄНИЧНЕ, ôдзначаєся товстостею, вельми нѣжне и выключно приладжене до лиця	—·50
МЫЛО РИЖОВЕ уживаєся, щобъ зробити шкôру на лици нѣжною и бѣлою	—·60
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ бѣле, легко пѣниться, знаменито чистить шкôру и хоронить ôдъ прищѣвъ	—·30
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, прозрачне, мѣстить 35% чистои глицерины, знаменито дѣлає на зашкôрокъ 20, 30 кр. и	—·40
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ плынне у фляшочкахъ, чистить шкôру зъ ирищѣвъ, лишаѣвъ, угрикôвъ, фляшка	—·40
МЫЛО ПѢСКОВЕ, до мытя рукъ, 15 и	—·25
МЫЛО ПУМЕКСОВЕ до мытя рукъ, 15 и	—·35
МЫЛО ПУМЕКСОВЕ до мытя ковнѣрикôвъ и маншетôвъ зъ гутаперхи	—·10
МЫЛО ТИМОЛЬОВЕ знаменито чистить шкôру зъ всякихъ выкидôвъ	—·50
МЫЛО КАРБОЛЕВЕ, дуже добре мыти руки, лице, а навѣть цѣле тѣло въ часѣ епидеміи, щобы охоронитись ôдъ заразы	—·20
МЫЛО СѢРКОВЕ, зъ великимъ успѣхомъ уживаєся до знищещеня прищѣвъ и всякого рода выкидôвъ на шкôрѣ	—·25
МЫЛО БЕНЗЕОСОВЕ, дуже добре уживаєсь, щобы усунути зъ шкôры выкиды и плямы	—·25
МЫЛО КАМФОРОВЕ, лагодить свербленье и печенье шкôры, усуває выкиды и червонôсть зъ лиця и рукъ	—·25
МЫЛО МЕДОВЕ до вынѣжненя рукъ, кусникъ	—·10
МЫЛО МѢЩАНЬСКЕ знамените	—·10
МЫЛО СМОЛЕВЕ, мѣстить 40% чистои смолы (дегтю), усуває прищѣ лишаѣ, всякй высипки шкôрнй, поченье нôгъ и парплѣ на головѣ	—·30
МЫЛО СМОЛОВЕ ГЛИЦЕРИНОВЕ мягчить и чистить шкôру зъ лишаѣвъ, угрикôвъ, и т. п., кусникъ	—·30

2424 2—?

Набути можна **у Львовѣ** *въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3., Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои. Въ филіяхъ:* **въ Краковѣ** *Суконницѣ ч. 20 и* **въ Чернôвцяхъ** *Ринокъ ч. 2., а такожь у всѣхъ перворядныхъ торговляхъ и аптикахъ.*

Пѣвець церковный,

Іосифъ Шарковскій, управитель хору, пошукує мѣсця. Близша вѣдомôсть листовно. Адреса: Яблони-
1—? ця надъ Прутомъ. 2423

Глядить занятя

25-лѣтня особа зъ доброи родины. Може обняти зарядъ домовый, мѣсце швачки або ключницѣ. Ласкавй зголошеня адресовати до адми-
2437 нистраціи „Дѣла“. 1—3

До друкарнѣ

въ бôльшôмъ мѣстѣ всхôднои Галичины, пошукуєся фахового спôльника.

Близша вѣдомôсть въ администраціи „Дѣла“. 2429 2—3

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаденъ зъ моихъ конкурентôвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжь для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій краєвыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мôй богатый складъ такожь
1962 Всч. Духовеньству. 79—0

Замовленя въ мѣсци и зъ провинціи выконуються точно и ретельно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескои одежи гуртомъ и подрôбно.

Львôвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеный 1848.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкого

Акційного Банку Гипотечного

2222 126—? купує и продає

всѣ ефекты и монеты

пôдъ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечнй и
5% Листы Гип. преміованй,

котрыхъ пôсля закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшои постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталôвъ фондовыхъ, пупилярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія

можна одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльосованя зъ 10% премією т. є. по 110 за 100)

Всѣ припорученя зъ провинціи залагоджуються безъ проволоки по курсѣ дневнôмъ, не числячи нѣякои провизіи.

500

найкрасшихъ и найновѣйшихъ родôвъ

РОЖЬ

зъ якъ найдокладнѣйшою номенклятурою. На ласкавй бажаня высылаєсь спеціяльный
2377 списъ рожь франко. 6—6

ЕД. КАЧОРОВСКІИ

въ Товмачи.

А. РОЗМАНИТЪ

КРАКÔВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикоріи, Сурогатôвъ кавы и Кавы фиговои

въ Раковицяхъ

пôдъ Краковомъ.

Выробляє зъ сырого продукту власнои плянтаціи всякй роды цикоріи и штучнои кавы, котрй ôдзначаються богатствомъ частей поживныхъ а такожь знаменитымъ сма-
2286 комъ и запахомъ. 10—0

Фабрика поручає передовсѣмъ:

Сурогатъ кавы въ коробкахъ (шуфлядкахъ).
Сурогатъ кавы въ склянкахъ
Шротову каву француску Розманита.
Цикорію кракôвску гôрку.
Каву фигову.
Цикоряну каву перлову. (Новôсть!!)
Каву кракôвску добôрну въ скриночкахъ.

Купити можна въ Народныхъ Торговляхъ и у всѣхъ иншихъ торговляхъ.

Ôдзначена на выставѣ кракôвскôй въ р. 1887

2-ма медалями министерства торговлѣ.

Неомыльне средство

на выгубленье нагнѣткôвъ, бородавокъ и иншихъ подôбныхъ наростей шкôрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.

Цѣна флякону 50 кр.

Встрикненье и капсулки

зъ ростины „MATICO“ въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство

поручає Аптика

К. КРИЖАНОВСКОГО

у ЛЬВОВѢ.

Цѣна фляшки встрикнень 40 кр.
2274 *Капсулокъ 80 кр.* —?

КРАВАТКИ

Шалики, хустки шовковй

на шию и до фрака

Цилиндры складанй

2228 Chapeau claque

атласовй и тибетовй

Капелюхи мягкй, Шапки

и т. д.

поручає найдешевше

ТОРГОВЛЯ

БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ

Львôвъ, Галицка ч. 16.

Цѣнники даромъ.

Пошукуєся

доброго шницаря до иконостаса. Листомъ ôднестися до о І. Дымушевского, руского пароха
2426 въ Кійдановѣ п. Оссôвцѣ. 3—3

РОБÔТНЯ БРОНЗÔВНИЧА

ИВАНА ВЫПАСКА

при ул. Кракôвскôй ч. 5. у Львовѣ.

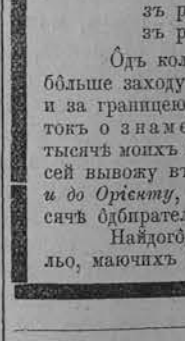

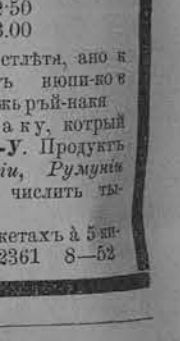

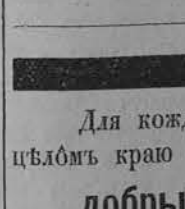

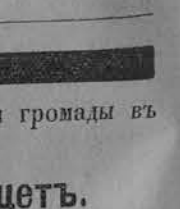

Зъ причины, що некомпетентнй робôтнѣ и склады пôдôймаються позолочуваня и посрѣблюваня церковныхъ рѣчей, черезъ що позолочуванье переходить черезъ другй або и третй руки, въ низу пôдписаный поручає Всч. Духовеньству свою робôтню и подає до вѣдомости, що выконує всякй направы бронзôвничнй, ôдсвѣжуванье, золоченье и посрѣблюванье пôсля жаданя въ огни або гальванично и то тревало, чисто и дешево, особливо же чашѣ, що часто уживаються. Ручу за довголѣтну тревалôсть.

Позолочуванье чашь и дискосôвъ коштує ôдъ 8 зр. до 20 зр., — позолоченье монстранцій ôдъ 15 зр. до 50 зр., — посрѣбленье кадильниць и лодокъ ôдъ 3 зр. 50 кр. до 6 зр. 50 кр. и т. д. Робôтня моя має заразомъ готовй выробы церковнй або такожь выроблює пôсля поданого взôрця, высылає на жаданье взоры и выроблює пôсля нихъ докладно. Дякуючи за ласкавй дотеперѣшнй взгляды поручаєся и на дальше ласкавôй памяти Всч. Духовеньства, котре мене удостоить своєи уваги. — Зъ глубокимъ поважаньемъ ***Иванъ Выпасокъ*** 2283 3—3

ВЕЛИКА ГРОШЕВА ЛОТЕРІЯ.

500.000 марокъ

подає яко найбôльшу выграну въ найщаслившôмъ случаю найновѣйша велика державою Гамбурга гарантована лотерія грошева.

Спеціяльно-же:

1	Прем. á М.	300.000
1	выгр. á М.	200.000
1	„	100.000
1	„	90.000
1	„	80.000
1	„	70.000
2	„	60.000
1	„	55.000
1	„	50.000
1	„	40.000
1	„	30.000
7	„	15.000
1	„	12.000
26	„	10.000
56	„	5.000
106	„	3.000
257	„	2.000
2	„	1.500
515	„	1000
839	„	500
30020	„	145
15960	выгр. á М.	
200, 150, 124, 100, 94, 67, 40, 20.		

Найновѣйша, высокимъ правительствомъ державнымъ въ **ГАМБУРЗѢ** дозволена и цѣлымъ скарбомъ державнымъ гарантована лотерія грошева має **95.500 лосôвъ**, зъ котрыхъ **47.800** певно выграють. **Цѣлый капиталъ приходячій до лосованя выносить**

9,160.290 Марокъ.

Ся грошева лотерія ôдзначаєся особливо тымъ догôднымъ урядженьемъ, що всѣ 47.800 выгранй, котрй суть выписанй въ побôчь стоячôй табели, приходять до певного порѣшеня вже въ кôлькохъ мѣсяцяхъ а то въ семохъ по собѣ постепенно поступаючихъ клясахъ.

Головна выграна першои клясы выноситъ **50.000 марокъ**; збôльшаєся ôдтакъ въ другôй кля-сѣ на **55.000**, въ третôй на **60.000**, въ четвертôй на **70.000**, въ пятôй на **80.000**, въ шестôй на **90.000**, а въ семôй евентуально на **5000.000**, спеціяльно же на **300.000 200.000 марокъ** и т д.

До участи въ тôй **великôй лотеріи грошевôй** запрошує отсимъ найуклоннѣйше пôдписаный Дôмъ торговый.

Поважаныхъ замовляючихъ проситься долучити припадаючй сумы въ **австр. банкнотахъ або маркахъ почтовыхъ** до замовленя. Можна такожь посылати грошѣ **наказками почтовыми**, на бажанье выконуються такожь припорученя **за послѣплатою**.

До тягненя выгранои першои клясы коштує

1 цѣлый лосъ ориг. 3.50 зр. а.в.
1 полов. лосу ориг. 1.75 зр. а в.
1 чверть лосу ориг. 0.90 зр. а.в.

Кождый получить на руку **оригинальный лосъ** заосмотреный гербомъ державнымъ а рôвночасно и **урядовый плянъ лосованя**, зъ котрого видко всѣ близшй поясненя. Заразъ потягненю получить кождый беручій участь **урядову листу выграныхъ**, заосмотрену гербомъ державнымъ. **Выплата выграныхъ слѣдує пôсля пляну ретельно и пôдъ гарантією державы.** Наколи-бъ неожидано получителеви не годився плянъ лосованя, то мы радо готовй недогôднй лосы передъ тягненьемъ назадъ взяти и ôддати получену за нихъ суму. На бажанье высылаєся **урядовый плянъ лосованя** на передъ даромъ. Щобы мы могли всякй замовленя старанно выконати, то просимо **якъ найскорше**, однакожь на всякій случай передъ

30 цвѣтня 1888 2436 1 2

намъ надôслати.

VALENTIN & Comp.

Bankgeschäft

HAMBURG.

„СЛАВІЯ“

банкъ взаимныхъ убезпечень въ Празѣ.

Забезпеку, яку подає асекурація на житье кождому якъ бѣдному такъ богатому, не можна ощадностею иншого рода узыскати, або не можна заперечити правдѣ, що найскорше той ощаджає, хто заасекуруєся на житье.

На примѣръ: Урядникъ, учитель, священикъ и т. д. забезпечить въ своѣмъ вѣцѣ 30 лѣтъ для родины на случай своєи смерти 1.000 зр. а. в. за що платить квартально тôлько 5 зр. 94 кр.

40 лѣтъ числячій отець забезпечить для однорôчнои дитины капиталъ 1000 зр. выплатимый по дожитю 24 року доньцѣ або сынови, за квартальну премію 8 зр. 30 кр. Єсли отець умирає передъ выплатою забезпеченои сумы, перестає плаченье преміи а заасекурованый сынъ або донька получить въ условленôмъ часѣ цѣлу заасекуровану суму; єсли-же дотычный сынъ або донька умре передъ тымъ часомъ, звертає „СЛАВІЯ“ всю вплачену премію.

Молодый мужчина забезпечить капиталъ 1.000 зр. на случай дожитя и смерти. Єсли дожиє 55 року житя одержить самъ заасекурованый капиталъ; єсли-жь умре передъ тымъ часомъ, выплаченый буде капиталъ цѣлый въ полиси наведенымъ спадкоємцямъ. Квартальна премія єсть 7 зр. 27 кр.

На полиси що-найменше 3 роки важнй и доси выплатимй выдасть головна Дирекція на осôбне жаданье члена зъ кôнцемъ кождого дальшого року удѣловй полисы на тіи квоты, на котрй членъ за вплачену премію право набувъ.

До заплаченя кождои навѣть мѣсячнои раты преміи єсть дозволеный терминъ до 90 днѣвъ.

По 5-лѣтнôмъ треваню убезпеченя може асекураційна сума бути выплачена навѣть тогды, єсли убезпеченый умеръ въ поєдинку або самъ собѣ житье ôдобравъ.

Всякій зыскъ дѣлиться помежи убезпеченыхъ. Резерва зыску для убезпечень житьевыхъ выносить зъ кôнцемъ 1886 р. 175.570 зр. 92 кр.

Сума выплаченыхъ на житье убезпеченыхъ капиталôвъ по конець р. 1886 выносить 1,333.023 зр. 86 кр.

Зъ кôнцемъ р. 1886 числить „СЛАВІЯ“ въ ôддѣлѣ житьевôмъ 40.497 членôвъ зъ убезпеченымъ капиталомъ 22,835.193 зр. 31 кр.

На всякй пытаня якъ найохотнѣйше одвѣчає и тарифы высылає головне Заступництво банку „Славія“ у Львовѣ. 2340 6—24

Фабрика въ р. 1782 заложена.

СТАРКА

зъ ц. к. упр. фабрики ликерôвъ, розол. и оцту **І. А. Бачевского** **ц. к. придворного доставника у Львовѣ.**

Марка	въ фляшцѣ à 3/4 литр.	Цѣна.
*	зр.	—·70
* *	„	—·90
* * *	„	1·00
1850	„	1·50
1860	„	1·20

СТАРКА ЛѢЧНИЧА

зъ р. 1840	зр.	2·50
зъ р. 1830	„	3.00

Ôдъ коли заложена фабрика, с. є. бôльше якъ ôдъ стлѣтя, ано к бôльше заходу було вырôбъ житнои ***СТАРКИ***, такъ въ нюпи-ко в и за границею вельми цѣненои, улѣпшити и поручаю тую-жь рый-накя токъ о знаменитôмъ и нѣжнôмъ, а лагôднôмъ смаку, котрый тысячѣ моихъ Впов. ôдбирателѣвъ уживає замѣсть **COGNAC-У**. Продуктъ сей вывожу въ значнôй скôлькости до *Нѣмеччины, Италіи, Румуніи и до Орієнту, а въ Австро-Угорщинѣ* сей рôдъ выключно числить тысячѣ ôдбирателѣвъ.

Найдогôднѣйше спроваджати СТАРКУ почтою въ пакетахъ à 5 кильо, маючихъ 2 фляшки. 2361 8—52

Для кождого властителя дôбръ, господаря и громады въ цѣлôмъ краю єсть необходимымъ

добрый, здоровый и чистый оцетъ.

ТОРГОВЛЯ

Кароля Балабана

2127 3—? **у ЛЬВОВѢ**

поручає **оцтову есенцію**, здоровый и чистый продуктъ до робленя оцту въ бутелькахъ 1/1 и 1/2 кильовыхъ. До 1/2 кильогр. **оцтовои есенціи** додаєся 12 литрôвъ воды. Для громадъ и бôльшихъ заведень въ бальонахъ по 4 и 10 кильограмôвъ.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 85. Львôвъ, Пятница 15 (27) цвѣтня 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ свять о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнаи. повѣстей“ выходить въ середу, и въ середу и суботу на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler. Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична.

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Пооднноке число коштуе 8 кр. а. в.

☞ Зъ днемъ 1 (13) цвѣтня почався **другій кварталъ сегорôчного выдавництва щоденного „Дѣла“.** Просимо отже нашихъ квартальныхъ П. Т. предплатникôвъ якъ и довжникôвъ поспѣшити зъ надсыланьемъ предплаты.

Голосъ молодо-Чехôвъ про Русинôвъ.

По бесѣдѣ пос. Озаркевича при генеральнôй дебатѣ надъ буджетомъ въ радѣ державнôй, помѣстивъ органъ молодо-Чехôвъ „Narodni Listy“ письмо свого справоздавця зъ рады державнои, въ котрôмъ той-же застановляѳся надъ долею Русинôвъ въ Австріи. Голосъ се рѣдкій въ нинѣшныхъ тяжкихъ для Русинôвъ часахъ, тожъ годиться намъ ѳго занотувати.

„Въ боротьбахъ житя политичного гине — читаємо въ „Narodn-ыхъ List-ахъ“ — все, що не охоронене товстою покрывою суворого ѳгоизму.

„Идеалъ, честнôсть, чувство, серце — охъ, то синява неба, котру засувають душнй выпары. Серце и чувство въ политицѣ — то слабôсть, глупота, котрыми даються руководити тôлько дѣти и люде наивнй. Добре знаємо тй зелѣзомъ на твердôмъ камени писанй правила политичного кодексу, а прецѣнь неразъ не можемо перемочи сердечного жалю и само дно душѣ розрываючого болю.

„Такъ безъ горя и жалю нѣколи не можемо слухати котрогось изъ заступникôвъ того нещастного народу, котрый ще при розсвѣтку австрійскои конституціи, на Кромерижскôмъ соймѣ, мавъ въ репрезентаціи Галичины бôльшôсть! Де жь подѣлися Русины? Чи запались они, — циркницке озеро межи народами австрійскими, — чи затратились, що ихъ нѣгде нема? Въ передпослѣднôй каденціи два (три — *Ред.*) тôлько цослы рускй сидѣли въ радѣ державнôй, — нинѣ лишь одинъ („Nar. Listy“ беруть тôлько пос. Ковальского — *Ред.*), одинъ, якъ коли-бъ въ Галичинѣ жили самй Поляки.

„Три милiоны здорового и вѣрного народу за правительства, котре на своѣмъ стягу выписало „Рôвнôсть всѣхъ народôвъ“, мав одинокого посла, и той зъ самоубійчою довѣрою стоить при Нѣмцяхъ (клюбѣ Коронинiого — *Ред.*) и голосуе проти Славянъ. Але чи ѳго заблуканье заслугуе бôльше на осуду, чи ѳго грѣхъ ѳсть бôльшій, якъ тыхъ славяньскихъ партій нинѣшнои бôльшости, що дають живый народъ держати въ гробôвôй тьмѣ ночи? Тяжко будуть ôдповѣдати славяньскй послы за байдужнôсть, ба навѣть неприхильнôсть, зъ якою глядять на боротьбу племени рускаго (rusinskeho) о свою жизнь, а найтяжше ôдповѣдати-муть зо то Чехи, бо Русины були для нихъ на соймѣ Кромерижскôмъ вѣрными союзниками, ба и опôсля, коли Поляки вели проти нихъ борбу въ правительствахъ нѣмецкихъ. Насъ серце болить, коли глядимо на то, що мы Чехи мовчимо, якъ Русины, три-мiлiонна вѣть наша славяньска, остаѳ безъ политичныхъ правъ, выключена зъ форумъ в капитола, а участь ѳи въ справахъ державныхъ записана въ книгахъ приходôвъ державы. Бо и мы самй въ своихъ земляхъ ѳсьмо богато що бôльше, якъ misera contribuens plebs? Чи на Моравѣ не пануе значна меншôсть чужинцѣвъ, а въ Шлезiи чи маѳмо якй права? Котрый Чехъ може бути байдужнымъ на гнетъ иншихъ народôвъ, коли самъ на однôй нозѣ волочить за собою пута?

„Красна и важна то рѣчь — политичный союзъ (Чехôвъ зъ Поляками — *Ред.*) а все таки, хочь-бы ôнъ бувъ навѣть такій певный, непохитный и важкій, якъ горы Крконошѣ, — мы пôдъ цѣлою тою вагою не дали-бы вытиснути изъ сердець своихъ симпатій до рускаго племени, котрый веде боротьбу не зъ жестокимъ чужинцемъ, а зъ заслѣпленымъ братомъ. Той польскій грѣхъ зменшуе и злекшуе вагу злочинôвъ, якихъ другй допускаються на польскôмъ народѣ, бо Поляки въ Галичинѣ уважають собѣ то за справедливе и дозволене, що у другихъ называють кривдженьемъ.

„Нинѣ въ радѣ державнôй бачимо, правда, чотирохъ Русинôвъ, котрй сидять на польскихъ лавахъ. Поляки привели ихъ зъ остатныхъ выборôвъ, а „коło“ польске увело ихъ зъ трiюмфомъ до рады державнои. Такъ Римляне, повертаючи зъ выправъ воѳнныхъ, не маючи плѣнникôвъ германьскихъ, брали людей иншихъ народностей, на бѣляво малювали имъ волосье, и такихъ фальшивыхъ Германъ запрягали до своихъ возôвъ трiюмфальныхъ, щобъ горожане римскй думали, що се Германе. То суть польскй Русины. Поставы ихъ бѣднй, звычайно въ довгôй рясѣ духовнôй, повнй найлучшихъ бажань для свого бѣдного краю, видко, горячй Русины, — але ихъ провадять Поляки и они имъ пôддаються. Плачуть и зôтхають, що марна ихъ борба, безъ цѣли, що лѣпше по доброму домагатись уступокъ ôдъ Полякôвъ... слаба рука Русинôвъ по злому нѣчого не докаже. И отъ, цѣлй роки суть вѣрными паньству польскому, станьчикамъ, — а де результаты тои „политики по доброму“? Шкôлъ не мають, суды и уряды пишуть до нихъ по польски, трираменнй хресты имъ заборонено, а суть и такй Поляки, (Голыѣвскій и Торосевичь въ соймѣ — *Ред.*), що доказують, що зовсѣмъ нема Русинôвъ. То резуль таты политики опуртунистичнои, политики послушности и негации самого себе. Народъ ческій нехай бере собѣ зъ Русинôвъ примѣръ ôдстрашуючій. Лѣпше умирати, нѣжь такъ житье своѳ вести, — лѣпше крайный ôдпôръ, якъ така служба!

„Жаль намъ стаѳ при бесѣдахъ рускихъ послôвъ, а симъ разомъ до жалю примѣшувався гôркій гнѣвъ, коли мы бачили, якъ при бесѣдѣ Озаркевича, котра дорôвнувала жалôбнымъ псальмамъ Давида и Єреміи, палата була пуста, а притомнй послы не уважали гôдным бодай довѣдатись, на що устами Озаркевича жалуѳся три-мiлiонный народъ! Навѣть славяньскй послы не послухали, а прецѣнь могли були почути де-що, що було-бы имъ нагадало власну ихъ минувшôсть, а де-що було-бъ сказано имъ и про будущину. Чи будучнôсть для всѣхъ Славянъ збудована на скалѣ, коли славяньска взаимнôсть въ нинѣшныхъ дняхъ такъ огидно игноруе Русинôвъ? Русины могуть найти потѣху за той грѣхъ сучасныхъ Славянъ, бо будучнôсть принесе имъ спасенье, — але чи можуть мати такое самоувѣренье всѣ Славяне, що нинѣ якъ тй безучастнй левиты ходять довкруги рускаго бѣдняки?

„Дѣйстно, заки мы написали отсй рядки, бренѣли въ палатѣ болючо, мовь звуки арфы Финґаля, жалѣ рускй. Вѣтеръ пронѣсъ ихъ — и нѣхто про нихъ не знав. Нехай хочь отся наша заява братнои симпатiи скаже Русинамъ, що страданя ихъ бодай въ независимôй интелигенціи ческого народу будять сочувство.

„Богъ вамъ помагай!“

Зъ рады державнои.

215 засѣданье палаты послôвъ зъ д. 21 н. ст. цвѣтня.

Заки приступлено до порядку дневного, пос. Поклюкаръ (зъ правицѣ) выступивъ зъ интерпеляцiею до президента д-ра Смольки въ справѣ вчорашного голосованя надъ фондомъ диспозиційнымъ. Ôнъ заявивъ, що „за“ фондомъ була бôльшôсть, а потôмъ пытавъ президента, що ôнъ въ сѣмъ случаю и на будуще думае зарядити, щобы не було похибокъ при голосованю? — Д-ръ Смолька ôдповѣвъ, що разъ выголошеного результату голосованя змѣнити не може. Бувъ-бы то небезпечный прецеденсъ. Ôнъ може тôлько просити пп. секретарѣвъ, щобы на будуще при численю голосôвъ добре уважали.

Потôмъ приступлено до дальшои дебаты надъ буджетомъ. При позиціи „Урядовй часописи“ забравъ слово

Пос. д-ръ Герольдъ (молодо-Чехъ). Ôнъ высказавъ поглядъ, що урядовыхъ часописей въ нинѣшнôмъ ихъ видѣ зовсѣмъ не потрѣбно. Они повиннй подавати тôлько вѣсти урядовй. Въ слѣдъ за тымъ повиннй кошты инсерціи едиктôвъ бути зниженй... Зъ урядовыми газетами дѣються цыганьства. Такъ въ Празѣ при урядовôй газетѣ выходять два додатки (нѣмецкій и ческій) и хочь не мають въ собѣ нѣчого урядового, не оплачують анѣ стемиля анѣ почты, и длятого можуть продаватись по 1 кр. за число и мати величезный покупъ, тымъ бôльше, що ц. к. старосты суть ихъ кольпортерами. Урядова газета праска выказуе лишь 19.000 зр. приходу, а прихôдъ ѳи значно бôльшій, але державнй урядники, котрй побирають пенсiи зô скарбу, дôстають провизiи ôдъ урядовои газеты, хочь нѣчо до нея не пишуть (*Слухайте!*). Коли такъ манипулюѳся зъ урядовыми часописями, то тымчасомъ печать независима стогне пôдъ многими утисками, якъ: стемпель и податки, обмеженье продажи поодинокихъ чиселъ, заборона кольпортажи, обективне поступованье и манія конфискаційна. Кавцію для газетъ и обективне поступованье належить знести, бо то противиться основнымъ законамъ державнымъ. Безъ свободы печати горожаньска и національна свобода ѳсть все и пôдъ кождымъ правительствомъ въ небезпечности.

Пос. Тиркъ каже, що и Нѣмцѣвъ-національнôвъ урядова праса обругуе. Гр. Таффе веселый чоловѣкъ, про те не дбае. Ôнъ любить погуляти: въ часѣ дебаты буджетовои ôнъ зъ своими товаришами зайшовъ собѣ до увеселяючого льокалю, щобы пересвѣдчитись о добробытѣ Вѣдня. Шкода, що не заглянувъ до якои роботнѣ ремѣсника або до хаты селяньскои... певно що инчого бувъ-бы побачивъ!

Пос. Штурмъ (зъ лѣвицѣ) высказуе поглядъ, що голосованье надъ диспозиційнымъ фондомъ и ôдкиненье ѳго ѳсть завсѣгды во-

---

7)

Згадки изъ семинарского житя у Львовѣ.

Списавъ пôсля нотатокъ В. зъ С.

(Дальше.)

Чи то въ свята, чи въ днѣ будній все по 12-ôй годинѣ бувъ въ заведеню обѣдъ. На голосъ звôнка збиралися питомцѣ зъ I и II року въ однôмъ, а зъ III и IV року въ другôмъ рефектари и засѣдали до ѣдла по молитвѣ при довгихъ столахъ, кождый на своѣмъ мѣсци. Семинарску трактiэрню тримала вдова Франковска. Харчь бувъ добрый, здоровый и сытный. На снѣданье дôставали мы булку, на обѣдъ чотири, на вечерю двѣ стравы зъ хлѣбомъ. При столахъ, якъ що-до накрыта, такъ и начиня чисто утримуваныхъ, услугували семинарскй сторожѣ. Пôдчасъ обѣду и вечерѣ все були оба вице-ректоры въ двохъ рефектаряхъ присутнй, они переходилися по комнатахъ, коли мы ѣли. Въ рефектаряхъ стояли на малôмъ столику важки, а кому выдавалася порція за пôсна або за мала, то сей ôдсылавъ порцію черезъ сторожа до кухнѣ зъ словами „Dodać i postarować!“ Се звычайно помагало въ противнôмъ разѣ важено порцію при вицеректорѣ на важцѣ. Нема въ моихъ семинарскихъ нотаткахъ записано, щобы рефектарѣ ôдкидали цѣлй обѣды або вечерѣ, а такъ само, щобы хто зъ питомцѣвъ за-для харчу слабувавъ на нежиты жолудковй або другй сего рода слабости. Нежиты жолудковй — то новôтна слабôсть, за яку давнѣйше и чути не було. Видко, що надъ семинарскою кухнею бувъ стараннѣйшій надзôръ, тому по причинѣ харчу не було у питомцѣвъ слабости. Кождыхъ чотирохъ питомцѣвъ живило одного „емпирика“ зъ мѣста, лишаючи ѳму по порціи стравы. Скоро питомцѣ встали ôдъ обѣду або вечерѣ, входили до рефектарѣвъ емпирики и засѣдали на ихъ мѣсцяхъ. Такимъ способомъ живилося при насъ богато емпирикôвъ-студентôвъ. Ректоратъ знавъ о тôмъ и не противився тому. Одержану на снѣданье булку споживали мы пôсну. Декотрй питомцѣ брали у фôртiяна молоко або каву, але до сихъ плынôвъ треба було привыкнути, бо якъ молоко була мѣшанина зъ водою, такъ кава була прокурована зъ цикорiи, въ якôй ледви десятый процентъ мѣстився кавы. Коли пôзнѣйше зайшла реформа, зменшенье семинарского харчу, ôдъ того часу датуються частй непорозумѣня межи настоятелями а питомцями рускои семинарiи.

Пôсля мови гадки ѳсть се вада въ устрою заведеня, що пôдчасъ обѣду и вечерѣ не засѣдають настоятелѣ зъ питомцями при столахъ разомъ. Не можна допустити, щобы спôльный стôлъ мавъ въ чѣмъ то уймати настоятелямъ, бо коли ôнъ не уймае настоятелямъ по другихъ духовныхъ заведеняхъ, якъ я бачивъ за границями Галичины; коли не уймае настоятелямъ въ латиньскихъ семинарiяхъ и въ другихъ краевыхъ заведеняхъ, — то чому мавъ-бы уймати лишень настоятелямъ въ рускôй семинарiи? Якъ въ спôльнôмъ столѣ бачу богато додатныхъ сторôнъ, годѣ и сего не пôднести, що при спôльнôмъ столѣ, хочь-бы настоятелѣ и бôльше стравъ споживали, не мали-бы питомцѣ, не входжу въ то, чи оправданыхъ причинъ пôдозрѣвати настоятелѣвъ, що коли они самй кормяться здоровымъ добрымъ харчемъ, питомцѣ лишаються на ласку и неласку трактiэрнѣ. При спôльнôмъ столѣ мали-бы настоятелѣ нагоду зближитися до питомцѣвъ, пôзнати ихъ характеръ и степень образованя. Покôйный Василь Поповичь, епископъ мукачôвскій, запрашавъ що-дня черезъ цѣлый рôкъ за чергою по двохъ питомцѣвъ зъ семинарiи до свого стола, а се не уймало епископови, противно, пôдносило ѳго въ очехъ епархiяльного клира и питомцѣвъ. Ходженье вице-ректора въ рефектари пôдчасъ обѣду пи томцѣвъ зъ заложеными руками ôдъ кута до кута — практикуѳся лише въ нашôй консервативнôй семинарiи, а ся мовь ôдвахова варта дала-бъ ся усунути спôльнымъ столомъ...

Пôсля вечерѣ кождого дня бувъ довгій свобôдный часъ, а тогдѣ бувъ и бôльшій рухъ въ заведеню. До отвореныхъ комнатъ сходилися питомцѣ и забавлялися, чимъ и якъ могли. Семинарскій хоръ вправлявся въ спѣвѣ, оркестра въ музицѣ. Въ одныхъ комнатахъ справлялися именины, де соленизантъ трактувавъ своихъ гостей тютюномъ, въ другихъ грано въ варцабы, въ шахи и т. д. Часами аранжовано въ комнатѣ пôдъ ч. 38 масковй балѣ, а коли-не-коли представлявъ питомецъ И. Плютиньскій зъ III. року дуже вѣрно згадуваного уже професора Реваковича, выбравши собѣ кôлькохъ питомцѣвъ за ученикôвъ, а другихъ за nogatora, głowatora и plagatora, а на тыхъ представленяхъ мы все не мало убавилися. Бувавъ въ семинарiи и „гусакъ“, але спокôйный и нешкôдливый. Крикливого „гусака“ выдосконалено въ пôзнѣйшихъ часахъ и ôнъ перейшовъ на дику и невôдповѣдну забаву, коли почато манипулювати зъ лятаторомъ воды коло того, хто ôдъ „гусака“ ôдорвався. Въ ночи ходили званй „серафимки“ по комнатахъ, грали pianissimo або спѣвали и тихо ôдходили зъ комнатъ. Другихъ забавокъ не було.

Настрôй въ описанôмъ перiодѣ бувъ въ семинарiи поважный. Нѣхто довгôвъ на конто посагôвъ не затягавъ, анѣ не програвавъ грошей въ карты, хочь картами бавленося. Нѣхто не справлявъ на кредитъ коштовнои одежи, бо въ тôмъ напрямѣ не було люксусу. Хто посѣдавъ лѣпшу одежу, выпозичавъ ѳи въ потребѣ другому, бо межи питомцями була солидарнôсть. При поважнôмъ, якъ высказано, настрою бувъ то и щасливый перiодъ, бо нѣхто въ заведеню тяжко не слабувавъ анѣ не померъ, у нѣкого не було ревизiи, анѣ нѣкого не прогнано. Були поодинокй переступы семинарскои дисциплины, але тй кôнчились на малыхъ карахъ.

Найчастѣйше карано питомцѣвъ за т. зв. „шкарты‘. Питомцѣ, не могучи ôдъ настоятелѣвъ отримати лиценцiи, щобъ залагодити свои орудки, полагоджували ихъ пôдчасъ проходôвъ, або идучи чи повертаючи зъ академiи. Коли хто пôзнѣйше повернувъ до заведеня, або коли кого выловлено на другôй якъ на маршрутою приписанôй дорозѣ, сей бувавъ караный за „шкартъ“ абстиненціями ôдъ проходу, ôдъ однои або бôльше стравъ, часами ôдъ цѣлого обѣду, вечерѣ, а стравы ихъ заносили семинарскй сторожѣ до шпиталю св. Лазаря. Тй кары робили питомцѣвъ осторожнѣйшими и они старалися такъ шкартувати, щобъ ихъ не выловлено. Коли-бы безъ трудности удѣлювано лиценцiй кому они потрѣбнй, — не було-бы „шкартôвъ“ а въ наслѣдкахъ и каръ за шкарты, не було-бы неразъ комичныхъ выкрутôвъ, якими питомцѣ стараються о лиценцiи. §§-фы регулямину семинарского, що лиценцiи можна питомцеви лишень три разы въ курсѣ удѣлити, повиннй, яко невôдповѣднй, бути змѣненй. Знаю добре обставины духовнои семинарiи ужгородскои, де мѣстяться питомцѣ зъ чотирохъ лѣтъ мукачѣвскои и пряшѣвскои епархiи, знаю обставины лат. кошицкои семинарiи, — тамъ не чувати про кары за „шкарты“, зъ тои простои причины, що настоятелѣ въ тыхъ заведеняхъ не утрудняють питомцямъ выходу изъ заведеня, коли ѳго потребують.

Въ згадуваныхъ мною часахъ — въ рокахъ 1859, 1860 и 1861 — були настоятелями въ рускôй духовнôй семинарiи у Львовѣ: о. Іоанъ Слимакôвскій, ректоръ; о. д-ръ Іоанъ Ильницкій, I. вице-ректоръ; о. Ю-

тумъ недовѣрія до нинѣшного правительства, зъ котрого всѣ сторонництва незадоволенй. Угорскй часописи поступованье министерства остро критикують, а гр. Таффе нѣчо собѣ зъ того не робить. Мы-жь хочемо якъ-разъ крѣпити єднôсть державы.

Гр. Таффе ôдповѣвъ на тй замѣты. Ôнъ не думає журитись тымъ, що пишуть часописи. Австрія єсть державою самостôйною, и не потребує журитись нею заграниця, чи она заразъ за Литавою, чи ще дальше. Ôнъ не хоче народы австрійскй замыкати въ однôй клѣтцѣ. Въ Австріи треба увзглядняти права историчнй и культуру народôвъ, котрй гордяться тымъ, що належать до Австріи, де можуть розвивати свою народнôсть. Имъ не хоче правительство ставити нѣякихъ перепонъ. Тымъ и стане Австрія крѣпка на внѣ. Я знаю, — говоривъ гр. Таффе, — що тй народы самй обмежаться въ своихъ жаданяхъ. Правительство австрійске не єсть партійне. Оно має добру волю. Хочь може въ роботѣ своѣй часомъ и помылиться, але хоче якъ найлучше зробити, щобы держава була крѣпка а єдина.

Пос. Русъ констатує, що гр. Таффого порушила критика угорскихъ часописей и ôнъ заговоривъ о єдности державы. Нѣмцѣ стремѣли все до того, навѣть за управы гр. Таффого. Потôмъ бесѣдникъ закинувъ гр. Таффому высказанье, що „Угорщина єсть заграницею“. Мимо самоуправы, яку она посѣдає, не можна єи назвати заграницею!

Гр. Таффе забравъ зновъ слово и оправдувався зъ того, що ôнъ Угорщину не назвавъ заграницею. Може се бувъ lapsus linguae. — Послы зъ лѣвицѣ пôднесли крикъ! „Не правда!“ и ôдчитали єго слово изъ стенограмôвъ. На то гр. Таффе заявивъ, що ôнъ такъ не думавъ, якъ сказавъ.

По тôй сценѣ позицію „Урядовй часописи“ принято. Рôвно-жь принято безъ дебаты позицію „Выдатки на телеграфичне бюро“.

До артикулу VI. „Выдатки спôльнй“ забирає голосъ

Пос. Найвиртъ (зъ лѣвицѣ). Ôнъ ствердивъ, що въ палатѣ запанувало розъяренье не тôлько межи послами, але и на лавѣ министерскôй. Але ôнъ буде говорити спокôйно. Приступаючи до предмету, Найвиртъ вказує на то, що на цѣли войсковй выдано въ 10 лѣтахъ ôдъ 1868 до 1877 року звыжь 1.090 миліонôвъ, а въ слѣдуючôмъ десятилѣтю ще бôльше, бо звыжь 1384 миліонôвъ, отже о звыжь 294 миліонôвъ бôльше. То Австрія и Угорщина разомъ. Долитавія же сама выдала на цѣли войсковй въ першôмъ десятилѣтю близько 782 миліоны, а въ другôмъ звыжь 1000 миліонôвъ, отже ôдъ першого до другого десятилѣтя выдатки пôдносились що року пересѣчно о 12 миліонôвъ. Тй 100 миліонôвъ пересѣчно що року на выдатки войсковй не стоять въ пропорціи до силы краю, а плынуть лише зъ податкôвъ безпосередныхъ и посередныхъ. Мы въ Австріи въ загалѣ обтяженй рôчными выдатками въ сумѣ 500 миліонôвъ, а тй беруться єдино зъ доходу народу. Дохôдъ той довôдно не оцѣненый, але возьмѣмъ єго кругло на 1 миліярдъ (1000 миліонôвъ), то бачимо, що держава и всѣ иншй публичнй цѣли краѣвъ, повѣтôвъ и громадъ зъуживають щонайменче половину народного доходу. Безпосереднй и посереднй податки въ Австріи (безъ мыта) дають 330 миліонôвъ рôчно. Зъ того на войсковй цѣли иде пересѣчно 100 миліонôвъ, на проценты ôдъ нашого довгу державного 120 миліонôвъ, — а на всѣ иншй цѣли публичнй остаєсь всего лише 110 миліонôвъ! Такъ въ машинѣ державнôй тôлько одно войскове колесо смаруєся, а другй скриплять безъ смаровила. П. министеръ скарбу зъ гордостею сказавъ намъ, що ôдъ 7 лѣтъ пересѣчно що року выдаєсь 21 миліонôвъ на економичнй цѣли. Але що се значить супротивъ 538 миліонôвъ выдатку въ буджетѣ?! Годжуся зъ п. министромъ, що то, що делегаціи ухвалили, треба дати: haben muss man es! Союзъ зъ Нѣмеччиною єсть ясною точкою въ нинѣшнôмъ хаосѣ, а мы тутъ Нѣмцѣ єсьмо єдиною пôдпорою того союза. Мы 1882 р. зробили зъ т. зв. „Ersatzreserve“ вповнѣ самостôйне войско. Пôзнѣйше рôзными новелями затерли мы на случай вôйны всяку рôзницю мѣжь линією а „ляндверою“. Въ 1886 р. мы закономъ о ополченю наложили обовязокъ службы войсковои ôдъ 19—42 року житя. Торôкъ мы ухвалили $52^1/_2$ миліона на надзвычайнй цѣли войсковй. Новй карабины коштують 34 миліоны. И зновъ передъ нами стоить проєктъ продовженя часу чиннои службы на 4 роки. Чи мы коли були въ тыхъ рѣчахъ въ опозиціи? Австрія зброиться, се не тайна. Длячого жь и противъ кого? Коли йде о цѣлôсть державы, то кождый зъ насъ готовъ на жертвы. Але-жь въ Берлинѣ бояться, що въ Австріи, а особливо въ Угорщинѣ иде о щось бôльше. Мы граємо зъ огнемъ! Ôдъ Бисмарка чуємо, що союзъ зъ Нѣмеччиною ôдноситься лишь до забезпеченя Австріи єи цѣлости. Отже мѣжь Австрією а Россією ôдогравъ-бы ся поєдинокъ! А я пытаю: о що? о Болгарію? о независимôсть державъ на Балканѣ? о оборону тамъ интересôвъ Австріи? Въ Румуніи якъ мы стоимо? Ввôзъ до Румуніи зъ Австро-Угорщины зъ року 1885 на 1886 зменшився о 27 миліонôвъ левѣвъ, а вывôзъ зъ Нѣмеччины збôльшився о 23 миліоны. Въ Сербіи — тамъ робить интересы хиба „Лендербанкъ“. До Болгаріи весь вывôзъ нашь выносить 6 миліоновъ франкôвъ. Все то не варта коштôвъ — вôйны зъ Россією. Я отже бувъ-бы за порозумѣньемъ Австріи зъ Россією. Стою за тымъ, що Андрасси зробивъ, заключивши 1877 року въ Райхштатѣ угоду зъ Россією (одержавши Босну и Герцеговину за неутральнôсть въ вôйнѣ россійско-турецкôй). Австрія не має, якъ Нѣмеччина, 150 миліонôвъ марокъ скарбу воєнного, и кредитъ нашь не такій, якъ Нѣмеччины. Австрія и Угорщина, по моѣй гадцѣ, потребують мира для спокôйнои працѣ. Активнои заграничнои политики Австріи не бажає анѣ одинъ нарôдъ въ Долитавіи, и було-бы то чисте божевôльство, щобы двѣ державы, котрыхъ финансы въ цивилизованôй Европѣ стоять найгôрше, захотѣли вести поєдинокъ...

Мин. д-ръ Дунаѣвскій ôдповѣдавъ на бесѣду Найвирта. Доходу всего народу, каже министеръ — не можна докладно знати. Я бы вамъ показавъ акта, де люде, що ноторично мають 70—80.000 рôчного доходу, подають въ фасіи 7000 зр. Намѣру вôйну вести, пôднимати поєдинокъ — нѣхто въ цѣлôй монархіи не має. Цѣлею австро-нѣмецкого союза єсть: удержати миръ. Зброитись мусимо. Нѣмеччина за насъ не зробить. Нинѣ вже такъ оно въ свѣтѣ: все ѣжиться ôдъ збруѣ. Щобы вôйна довела насъ до „пропасти“, нема чого боятися. Що въ Нѣмеччинѣ єсть скарбъ воєнный, а у насъ нѣ, — не велика жура. Вôйны ведуться нинѣ кредитами, а я не сумнѣвяюся, що якъ бы прийшло до вôйны, Австрія кредитъ знайде.

По тôй промовѣ министра, рубрику „Выдатки на цѣли воєннй“ принято.

---

216. засѣданье палаты послôвъ зъ д. 23 н. ст. цвѣтня.

При дальшôй дебатѣ надъ буджетомъ при статьѣ „Министерство справъ внутрѣшныхъ“ забравъ перше слово

Пос. д-ръ Кноцъ. Ôнъ почавъ свою промову полемикою зъ Чехами Ґреґромъ и Цукромъ, доказуючи, що правительство пôдкопує патріотизмъ длятого, бо рыє пôдъ пôдвалинами державы, опираючись не на Нѣмцяхъ, а на правици, котрои складовй части не мають нѣякихъ спôльныхъ интересôвъ. Славяне ведуть собѣ славяньску, а клерикалы римску политику. Правдиву державну, австрійску политику ведуть тôлько Нѣмцѣ. Коли пос. Ґреґръ жалувався на невдячнôсть Австріи Славянамъ, бо она заборонила банкетъ въ честь еп. Стросмаєра, — то мы старй Австрійцѣ маємо бôльше причины жалуватись на невдячнôсть Австріи. Коли насъ въ р. 1866 ôдорвано ôдъ звязи зъ нѣмецкою ôтчиною, мы сподѣвались, що при насъ останесь въ державѣ той самъ провôдъ, якій мы передъ тымъ мали. А якъ сю стару державу розбито на двѣ половины, мы думали, що въ Долитавіи провôдъ припаде Нѣмцямъ, якъ въ Залитавіи Мадярамъ. Але насъ усунено, а провôдъ ôддано шѣстьомъ малымъ народностямъ. Насъ хотять погодити т. зв. рôвноправностею. Ану, спробуйте о такôй рôвноправности говорити Мадярамъ! Повна рôвноправнôсть при національнôй ривализаціи неможлива. Тутъ мусить запанувати теорія молота и наковала: одно племя мусить взяти верховодство, але на довше. Дальше бесѣдникъ старався выказати, що въ Чехіи Чехамъ все вôльно, а Нѣмцѣвъ угнетають. Нинѣшный намѣстникъ Чехіи вытворивъ коррупцію, займаєсь агитацією въ користь Чехôвъ, а въ бюрахъ запанувавъ нечуваный неладъ... (Президентъ удѣливъ Кноцови за оскорбу намѣстника нагану. На то Кноцъ дальше:) Я се говоривъ намѣстникови въ соймѣ въ живй очи, а ôнъ того не заперечивъ. Борба въ Чехіи має значенье борбы мѣжь двома расами: славяньскою и нѣмецкою. Федералистично-славяньска политика гр. Таффого стоить въ суперечности до политики заграничнои, бо партіямъ, на котрыхъ гр. Таффе опираєся, єсть союзъ австро-нѣмецкій сôлею въ оцѣ. Чехи не бачать въ Прусахъ нѣчо иншого, якъ лишь побѣдника пôдъ Садовою и не можуть ѣй дарувати побѣды надъ Францією и нѣмецкого цѣсарства. Якъ пос. Вашатый, такъ думають всѣ Чехи, тôлько старо-Чехи бояться сего выразно тутъ высказати. И Угры довго на таке кокетованье зъ ихъ ворогомъ дивитись не можуть, и Нѣмеччина не може бути рôвнодушною...

Пос. д-ръ Герольдъ ôдповѣдавъ Кноцови. Нѣмцѣвъ нѣхто въ Чехіи не переслѣдує. Чехи добиваються тôлько свого права, а нинѣшне правительство имъ въ тôмъ не помагає. Нѣмецка мова зъ кривдою ческои все ще єсть одинокою въ многихъ урядахъ. Германизація втискаєся въ найдрôбнѣйшй рѣчи. Политичнй власти нарушають свободу товариствъ и зборôвъ, а цензура заборонила недавно грати въ Празѣ штуку, яку вже 1813 р. вôльно було грати за цѣсаря Франца. Мы, молодо-Чехи, стоимо за свободою и ведемо борбу противъ реакціи и самоволѣ бюрократіи, але нѣколи не дозволимо, щобы насъ германизовано.

Пос. Тавше остерѣгъ правительство, щобы не ôдступало ôдъ строгои забороны пригону рогатои худобы, особливо зъ Румуніи, а потôмъ внѣсъ резолюцію, взываючу правительство, щобы зложило анкету зъ фаховыхъ людей, котрй бы урадили средства противъ ширеню заразы на худобу. — Резолюцію сю принято и придѣлено комисіи буджетовôй.

Секційный шефъ бар. Ербъ забравъ слово въ оборонѣ политичныхъ урядôвъ противъ замѣтôвъ Кноца и Герольда. Коли теперь политичнй власти залагоджують справы поволѣйше, то се длятого, що теперь прибуло имъ бôльше чинностей: законъ о ополченю, новеля промыслова и т. п. Наконець бар. Ербъ замѣчає, що ôнъ не знає выпадку, щобы яке староство въ Чехіи ôдписало коли ческôй громадѣ по нѣмецки, а не по чески.

Пос. Кронаветеръ поставивъ резолюцію до правительства въ справѣ фундацій и стипендій для молодежи шкôльнои. Межи студентами велика нужда. Д-ръ Ґавчь задумавъ зарадити тому, щобы на будуче не було бѣдныхъ студентôвъ, длятого значно пôдвысшивъ дидактрумъ и покасувавъ богато шкôлъ. Черезъ то нужды не скасувавъ. При роздаваню стипендій грає ролю тôлько протекція. Я самъ, хочь я бувъ бѣднымъ а пильнымъ ученикомъ не мôгъ дôстати стипендіи, а мали ихъ ажь три сыны одного совѣтника двору! Одну стипендію на 300 зр., выразно застережену для студента убогого, дôстає сынъ совѣтника суду краєвого Прейса, котрый має 2400 зр. пенсіи и 700 зр. додатку и жѣнку богату! И такъ загально дѣєся. — Резолюцію сю передано комисіи буджетовôй.

Пос. Свєжій (Полякъ зъ Шлезіи) жалувався на политичнй власти въ Шлезіи. Они до чисто польскихъ громадъ пишуть по-нѣмецки. А прецѣнь повиннй въ краю панувати всѣ три мовы краєвй (польска, ческа и нѣмецка). Годѣ зрозумѣти якъ може правительство терпѣти такй ôдносины! Потôмъ бесѣдникъ замѣтивъ п. Кноцови, що критерією, чи хто єсть добрымъ Австрійцемъ, не може бути то, чи ôнъ стоить за, чи противъ союза Австріи зъ Нѣмеччиною. Выводы Кноца о „молотѣ и наковалѣ“ суть не тôлько несправедливй, але и нелюдскй, а коли-бъ ихъ примѣнено въ Австріи, то тôлько на шкоду державы.

По кôлькохъ спростованяхъ фактôвъ и промовѣ справоздавця етатъ „Министерство справъ внутрѣшныхъ“ принято. Рôвножь ухвалено додатково 9.000 зр. на выданье протоколôвъ торôчного гиґієничного конгресу у Вѣдни, по короткôмъ поєдинку мѣжь пос. Розеромъ, котрый методу Француза Пастера, опираючись на высказѣ Більрота, назвавъ „швіндлемъ“, а пос. Видерсперґомъ, котрый ставъ въ оборонѣ методы Пастера и давъ научку Розерови, що якъ хто самъ не має наукового пересвѣдченя о якôйсь рѣчи, нехай не кидає такими словами, якъ „швіндлеръ...“

На тôмъ 216 засѣданье закôнчено.

Гуцульска Спôлка промыслова въ Коломыи.

Дня 24. с. м. уконституовалася въ Кололомыи Гуцульска Спôлка промыслова пôдъ проводомъ п. Василя Нагôрного, умысно на заснованье єи прибувшого зô Львова.

По принятю статутôвъ приступлено до выбору рады управляючои. Въ складъ єи увôйшли пп.: д-ръ Николай Федоровичь предприємець нафтовый зô Слободы рунґурскои; о. Николай Лепкій катихитъ гимназ.; Теофиль Грушкевичь профес. гим.: Антôнъ Тишиньскій, урядникъ зелѣзницѣ; Северинъ Даниловичь, кандидатъ адвокатуры; Петро Корчиньскій, пенсіон. комисарь скарбу; Юліянъ Кисѣлевскій, управитель филіи „Нар. Торговлѣ“; Валерій Крицѣньскій, професоръ гимназ. и директоръ школы гончарскои; яко заступники увôйшли пп. Михаилъ Голейко, инжинеръ мѣскій и Теодоръ Величко купець зъ Коломыи.

До комитету контрольного увôйшли о. Иванъ Шмериковскій, парохъ зъ Печенѣжина; Альбинъ Блоньскій, промысловець и радный мѣста Коломыи и Кирило Ґеникъ, директоръ „Карпатскои Крамницѣ.“

Въ основаню „Гуцульскои Спôлки“ взяли участь окрôмъ рускои интелигенціи такожь мѣщане и селяне зъ Косôвщины и Коломыйщины, а заразъ таки при основаню пôдписано по-надъ 100 удѣлôвъ.

Рада управляюча уконституовалася въ той спосôбъ, що предсѣдателемъ выбрала д-ра Николая Федоровича, заступникомъ Теофиля Грушкевича, а секретаремъ Северина Даниловича.

Вечеръ въ честь Шевченка въ Теребовли.

Дня 8 н. ст. цвѣтня ôдбувся въ княжôмъ городѣ Теребовли заходомъ тамошнои читальнѣ деклямаційно-вокальный вечеръ въ память XXVII-мыхъ роковинъ смерти Тараса Шевченка. Простора саля магистрату, ôдступлена на вечерокъ, завдяки бурмистрови мѣста Теребовлѣ Вп. д-ру Ольпиньскому, заповнилася по самй береги интелигенцією обохъ народностей, якъ мѣсцевою, такъ и замѣсцевою, а въ припираючôй сали шкôльнôй, котрои стѣну умысно розôбрано, щобы стало бôльше простору, бачили мы звышь пôвъ сотки теребовельскихъ мѣщанъ, котрй зôбралися зъ очевидною цѣкавостею и радостею, однй приглянутися святкованю памяти славного поета старшими братами, а другй самй тую память почтити. Зъ мѣсцевои интелигенціи свѣтскои майже нѣкого не хибло, а зъ духовнои явились лишь оба рускй священики. Зъ замѣсцевыхъ прибули священики зъ околицѣ и народнй учителѣ зъ родинами. Салю прибрано вельми гарно и вкусно. Пôдъ стѣною, заслоненою цѣло матерією синьо-жовтои барвы, уставлено на пôдвысшеню на естрадѣ погрудье Тараса, умаєне екзотичными ростинами.

Поминки розпочавъ нашь щиротрудячій и славнозвѣстный патріотъ проф. Олександеръ Барвѣньскій зъ Тернополя. Впередъ, витаючи гостей зазначивъ, що въ городѣ Теребовли на руинахъ ветхихъ мурôвъ замку, славного заборола князѣвъ рускихъ, изъ щелинъ кôстьми зъоранои, кровью политои землицѣ рускои, зачинає повставати наче изъ гробу грядуче поколѣнье до житя-борбы, щобъ не мечемъ и огнемъ, а працею просвѣты и науки добувати волѣ и славы. Ôдтакъ краснорѣчивымъ словомъ ставъ представляти житье, дѣяльнôсть и значенье незабутого кобзаря, одушевляючи слухателѣвъ силою, чистотою и ясностею своєи бесѣды. Проф. Барвѣньскій вказавъ Т. Шевченка якъ апостола правды, якъ борця и мученика за правду и волю свого народу. — По скôнченю єго слова, оплескамъ не було кôнця.

Теперь выступивъ на естраду мѣщаньскій хоръ теребовельскій и выконавъ пôдъ управою о. Симеона Савулы складно и зъ замѣтною вправою квартетъ „Квѣты мои“ Вербицкого. Ôдтакъ п. Микитюкъ ôддеклямовавъ удачно „Тополю“ Шевченка. Потôмъ при акомпаняментѣ фортепіяну ôдспѣвала панѣ Каньовска сольо сопранове „Cavatina“ зъ оперы „Роберта Діявола“ Маєрбера. Хоръ зновъ ôдспѣвавъ „Той ту самъ лѣсокъ“ Вербицкого рôвно удачно, а потôмъ панна М. Рыбачикъ, донька управителя школы зъ Микулинець, ôддала зъ повнымъ зрозумѣньемъ и зъ нѣжнымъ чувствомъ „Причинну“ Шевченка, такъ що всѣхъ гостей примусила жадати ôдъ неи и просити ще о яку деклямацію. П-а Рыбачикъ не ôдмовила, и ще красше выголосила „Слезу на могилѣ Тараса“ Корн. Устіяновича. Дальше панна Боярска ôдограла на фортеніянѣ „Fantasie Nationale“ Мончиньского вправно и удачно, а хоръ зновъ ôдспѣвавъ „Хоръ Норманôвъ“, наче взываючи до борбы проти темноты и оспалости. Примѣтити ще мушу, що панѣ Каньовска заявилася въ своѣмъ спѣвѣ сольовôмъ артисткою въ повнôмъ слова значеню. Вкôнци товаришь читальнѣ, ч. мѣщанинъ Ксьонжикъ, выголосивъ слово подяки стихомъ власного утвору.

Що вечерокъ такъ гарно выпавъ, подякувати належить комитетови, а особливо ВПр. о. декану и мѣсцевому парохови Іоану Залуцкому, котрый не щадивъ свого труду, а навѣть особистыхъ коштôвъ на устроєнье єго; дальше о. Симеону Савулѣ, мѣсцевому сотрудникови, за заходы около заснованя и пôддержаня хору. Въ хорѣ бачили мы 40 членôвъ самого мѣщаньства. Дѣвчата всѣ були въ народныхъ убраняхъ. Зачуваємо, що рада мѣста Теребовлѣ по удачнôмъ переведеню вечерка мала ухвалити запомогу на утриманье хору, при чѣмъ бачимо зновъ у д-ра Ольпиньского, бурмистра, новый доказъ любови и зичливости для руского мѣщаньства, за що заявляємо єму щире „спаси Бôгъ!“ Слава Вамъ, теребовельске мѣщаньство, що въ той спосôбъ заявили свою жизненнôсть и охоту до послѣдованя святому покликови великого вожда и батька!

Чистого приходу зъ вечерка було 60 зр.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державнои.] Закимъ приступлено до порядку дневного вчерашного засѣданя палаты послôвъ, дававъ гр. Таффе ôдповѣдь на интерпеляцію Енґля въ справѣ управильненя батькôвщинъ. Министеръ казавъ, що правительство розбирало сю справу, ôдносилося до соймôвъ, але соймы выдали такъ суперечнй погляды, що на ихъ пôдставѣ не можна було уложити нѣякого проєкту. Правительство буде впрочѣмъ старатися, щобы въ сѣй справѣ якъ найскорше предложити ôдповѣдне внесенье. Опôсля розпочалася дебата надъ буджетомъ; дискутовано надъ титуломъ „Зарядъ политичный.“ Пфайферъ ставивъ внесенье, щобы ухвалити резолюцію взываючу правительство до предложеня проєкту закона, котрый бы не допускавъ ширеня заразливыхъ недугъ. Гомперцъ обговорювавъ справу селяньскихъ розрухôвъ въ Галичинѣ выкликаныхъ новымъ закономъ дороговымъ. Ôнъ доказувавъ, що многихъ селянъ арештовано несправедливо и держано ихъ по кôлька мѣсяцѣвъ въ арештѣ а ôдтакъ ще и поспродувано ихъ господарства. Въ сѣй самôй справѣ говоривъ такожь пос. Гомпешь и казавъ, що коли вже екзекуціи войсковй були конечнй, то власти политичнй повиннй були насампередъ розслѣдити рѣчь, чи дѣйстно потреба було такои екзекуціи, а були-бы пересвѣдчилися, що того не було потреба. Бесѣдникъ жадавъ отже, щобы правительство розглянулось добре въ сѣй справѣ и звернуло селянамъ шкоду, котра не выносить бôльше якъ кôлька тысачѣвъ зр. По полемицѣ Борчича зъ Кноцомъ, котрый оскорбивъ хорватскій нарôдъ, принято повысшій титулъ. При титулѣ „Публична безпечнôсть“ промовлявъ пос. Озаркевичь и жадавъ охороны гôрскихъ жителѣвъ ôдъ дикихъ звѣрятъ.

ліянъ Левицкій, II вице-ректоръ; о д-ръ Яковъ Цѣпановскій, духовникъ; префекты о. Лука Пипанъ I року; о Антоній Чайковскій II року; о. д-ръ Левъ Дейницкій а по єго смерти о. д-ръ Іосифъ Делькевичь III року; о. д-ръ Францъ Костекъ IV року. Настоятелѣ побирали зъ фонду ролигійного платню рôчну: ректоръ 1260 зр., вице-ректоръ зъ духовникомъ по 525 зр., а префекты по 210 зр.; окрôмъ того безплатну комнату, паливо, свѣтло, услугу и павшалье на одежу.

О. І. Слимакôвскій, высокого росту, худый, зъ червоными плямами на лици, все чисто убраный, для ераріяльного фонду незвычайно ощадный, чоловѣкъ зъ добрымъ серцемъ и не шкôдный але тѣлесно и духово слабый, щобы мôгъ бувъ семинарскимъ кораблемъ якъ-бы належало кермувати, бувъ зъ натуры боязливый, про що єго питомцѣ „заяцемъ“ прозвали. О. Слимакôвскій дуже мало удѣлявся свѣтови, сидѣвъ въ своихъ комнатахъ, не выходивъ навѣть на огородъ. Мы бачили о. Слимакôвского лише при великихъ рôчныхъ торжествахъ, коли функціонувавъ въ семинарскôй каплици. Прибираючи супротивъ питомцѣвъ, зъ котрыми деколи стыкатися мусѣвъ, такъ звану „Amtsmiene“, модулюючи при тôмъ голосъ ставався смѣшнымъ и не мавъ у пôдвладныхъ такои поваги, яка личила-бы ректорови. Жиючи ощадно, мавъ за житя призбирати грôшь, о якôмъ по єго смерти ходили мѣжь людьми рôзнй вѣсти.

Шефомъ рускои духовнои семинаріи бувъ de facto о. д-ръ Іоанъ Ильницкій, I. вице-ректоръ. Ôнъ найбôльше зносився зъ питомцями и мы до него удавалися вô всѣхъ нашихъ потребахъ. Хочь ôнъ часами и ôдсылавъ насъ до о. Слимакôвского, то чинивъ се для утриманя поваги ректора. Ректоръ-же зъ своєи стороны нѣчого не учинивъ, щобы попередъ не порозумѣвся зъ о. Ильницкимъ.

(Дальше буде.)

Зъ кôнцемъ сего тыждня маѥ приѣхати до Вѣдня президентъ угорского кабинету Тисса на нараду въ конференціяхъ спôльного министерства, на котрыхъ маѥся остаточно порѣшити речинець скликаня спôльныхъ делегацій. На сихъ конференціяхъ будуть залагодженѝ всѣ проѥкты, якѝ маються предложити спôльнымъ делегаціямъ а такожь и надзвычайный кредитъ на потребы войсковѝ.

Въ пôдкомитетѣ для податку ôдъ горѣвки поставивъ пос. Менгеръ резолюцію противъ фалшованя дрôжджей зъ горѣвки и внесенье о увôльненю ôдъ податку оковиты уживанои до вареня, до лѣкôвъ и цѣлей промысловыхъ. Резолюцію ѥго и внесенье принято.

——

Царь переселився дня 22 с. м. зъ цѣлымъ дворомъ зъ Петербурга до Гатчины. — До „Pol. Corr.“ доносять зъ Петербурга, що тамошне тѣло дипломатичне и урядники министерства дѣлъ заграничныхъ роблять вже теперь приготовленя до торжества 40-лѣтного ювилея службы державнои мин. Гирса. До тои самои газеты доносять зъ Варшавы, що россійскѝ круги войсковѝ уважають все ще укрѣпленя въ захôдно-полудневыхъ губерніяхъ а головно въ Царствѣ польскôмъ недостаточными и длятого постановлено такъ доповнити дотеперѣшнѝ укрѣпленя якъ такожь завести новѝ. Що-до першого, то треба то запримѣтити, що всѣ дотеперѣшнѝ укрѣпленя около Варшавы будуть значно розширенѝ. На пôдставѣ огляду воѥнно-техничнои комисіи мають завестися новѝ укрѣпленя въ окрестности Коньского и на просторѣ межи Замостьемъ и Тарногродомъ. Розпочатѝ минувшого року шанцѣ, магазины, бараки и т. д. доведено въ часѣ зимы вже такъ далеко, що теперь вже скôнчено роботы около поодинокихъ сихъ предметôвъ и ôддано ихъ до ужитку. О политичнôй ситуаціи въ Россіи доносять до „Corr de l' Est“ зъ Петербурга такъ: Политика россійска находиться теперь въ повнôй застоѣ и спокою. Дармо шукавъ-бы хто ознакъ, зъ котрыхъ можна-бы вносити, що верховодячѝ мужѣ въ Россіи хотять зновъ порушити справы заграничнои политики. Всѣ стали тутъ якось дуже мовчаливѝ и розважнѝ а навѣть менше рѣшучѝ якъ коли небудь; вдоволяються тымъ, що пôддержують добрѝ ôдносины зъ Нѣмеччиною и около того крутиться нинѣ цѣла политика россійска. Рѣшучôсть, зъ якои кн. Бисмаркъ оперся проѥктови одруженя кн. Батенберга зъ кн. Викторіею найшла повне признанье петербурского двору. До тои самои газеты доносять такожь, що россійска залога, стоячa въ Радивиловѣ на самôй австрійскôй граници, маѥ бути ôдкомендерована въ глубину краю. Такъ само маѥ бути перенесена часть пѣхоты зъ Дубна до Житомиря.

——

О скôлько зъ дотеперѣшныхъ вѣстей зъ Берлина можна вносити, то здаѥся, що станъ здоровля цѣсаря Фридриха поволи полѣпшаѥся. Горячка майже вже зовсѣмъ уступила цѣсарь прохожуѥся и ѥсть веселѣйшій. Вчера приймавъ цѣсарь Вильгельмъ королеву Викторію а ôдтакъ кн. Бисмарка, котрый бувъ передтымъ у королевои Викторіи и говоривъ зъ нею — якъ догадуються — такожь и о проѥктѣ одруженя кн. Батенберга. Королева Викторія була такожь въ Берлинѣ, де жителѣ приняли ѥи симпатично. Вечеромъ ôдбувся вчера въ Шарльотенбурзѣ пиръ на 60 осôбъ, на котрый були такожь запрошенѝ кн. Бисмаркъ, гр. Мольтке и лѣкарѣ цѣсаря. Королева ôдъѣзджаѥ нинѣ вечеромъ. — Польскѝ газеты нотують зъ великою радостею новый знакъ прихильности цѣсаря Фридриха для польского народу. Тромъ польскимъ панамъ, именно Болеславу Потоцкому зъ Бендлова, Антонію Тачановскому зъ Шиплова и Лонцкому зъ Посадова въ Познаньщинѣ надавъ цѣсарь достоиньство графôвъ а гр. Пониньского зъ Вжесьнѣ занменувавъ дожизненнымъ членомъ палаъы панôвъ. Польскѝ газеты доказують, що фактъ сей зробивъ велике враженье въ бисмаркôвскихъ кругахъ такъ въ Познани якъ и въ Берлинѣ. — Вѣсть, будьто-бы наслѣдникъ престола мавъ вповнѣ заступати цѣсаря, не оправдуѥсь; „Nordd. Allg. Ztg.“ згадуючи про ту вѣсть каже лишь, що коли министерство предложило цѣсареви проѥктъ заступництва, цѣсарь самъ зъ власнои иниціятивы розширивъ ѥго объемъ.

——

Минувшои суботы подавъ французскій президентъ кабинету Фльоке въ сенатѣ деякѝ поясненя своеи програмы политичнои. Коли въ сенатѣ розпочалися нарады, не було Фльокета въ палатѣ; министеръ вôйны пôславъ отже пôсланця до него и казавъ ѥму сказати, що въ сенатѣ хотять кôлька послôвъ ставити интерпеляцію въ справѣ политичнôй. Фльоке сказавъ, що готовъ дати ôдповѣдь и заразъ явився въ сенатѣ. Тогдѣ спытавъ ѥго сенаторъ Травіѥ: Що розумѣѥ ôнъ пôдъ поступовымъ поступованьемъ правительства? Въ якôмъ дусѣ думаѥ ôнъ перевести ревизію конституціи? Чи ѥсть ôнъ за роздѣломъ церкви ôдъ державы? Чи схоче ôнъ збройну полицію ôддати комунѣ мѣста Парижа? На то ôдповѣвъ Фльоке: Хочете знати мою програму? Она тутъ на лавкахъ сеи палаты. Най кождый зъ васъ пригадавъ собѣ свои давнѝ надѣѥ и най маѥ довѣріѥ до правительства. Ревизія конституціи, до якои мы стремимо, не маѥ бути монархична и не стоить въ нѣякôй звязи зъ плебисцитомъ, котрого намъ ôдъ якогось часу напыхають. Ревизія, до котрои мы стремимо, маѥ бути демократична. Чи въ конституціи зъ 1875 р. не всунено опôсля противъ волѣ републиканьскои бôльшости народного збору кôлька артикулôвъ? До сихъ односиться реформа? (Голосы зъ центра и правицѣ: Що вы тымъ хочете сказати?) Фльоке: Чи я може не ясно сказавъ? (Голосы: Зовсѣмъ неясно.) Конституцію зъ 1875 р. треба зовсѣмъ очистити въ всѣхъ ѥи недостачь. (Голосы: Якихъ недостачь?) Фльоке: Я неможу запускатися зъ подрôбности. Коли сенатъ конче хоче, щобы я предложивъ проѥктъ ревизіи, то я то зроблю, але най ôнъ тогдѣ бере на себе отвѣчальнôсть за неосторожнôсть передъ краѥмъ и парляментомъ, котрѝ спускаючись на мене, дали менѣ потрѣбный часъ до того, о котрый я ихъ просивъ. Наколи-бъ мы предкладали яку змѣну въ ôдносинахъ церкви до державы, то черезъ то не нарушували-бы мы ще анѣ мира зъ церквою анѣ свободы совѣсти, а що дотыкаѥ парискои комуны, то я мавъ-бы певно охоту розширити ѥи права, але не выдати ѣй мѣскои полуціи. (Голосы зъ правицѣ: Якъ же стоить рѣчь зъ знесеньемъ сенату?) Фльоке: Наколи кабинетъ буде уважати за ôдповѣдне поробити якѝ змѣны въ твореню сенату, то запытаѥ васъ, панове, насампередъ. А теперь позвольте менѣ додати ще до сего кôлька слôвъ. Я зъ преданности для републики покинувъ становище, на котрôмъ позыскавъ собѣ симпатію не одного, що не бувъ тои самои думки, що и я, а за то дôзнавъ лишь горя. Такъ мусить кождый зъ насъ жертвувати свою склоннôсть, щобы въ сѣмъ часѣ потребы служити ôтчинѣ и дати доказъ, що нашъ парляментарный устрôй, коли буде добре веденый, може всѣхъ тыхъ вдоволити, котрѝ нинѣ думають найти вдоволенье въ диктатурѣ. Щобы позыскати масы, мусимо вернутися до засадъ зъ 1789 р., котрыхъ найзнаменитшѝ зъ васъ цѣле своѥ житье учили. На то сказавъ Ренольтъ, що зъ сихъ слôвъ президента кабинету не буде нѣхто мудрый и выходить зъ того лишь тôлько, що сенатъ не буде мôгъ министерство пôдпирати. Марсеръ зъ лѣвого центрумъ поставивъ тогдѣ внесенье, щобы сенатъ уповаючи на политику, котра стремить до удержаня соціяльного мира, перейшовъ до порядку дневного. Лѣвиця зновъ зажадала, щобы перейти до звычайного порядку дневного и се послѣдне внесенье ухвалено 135 голосами противъ 106. — Въ сторонахъ, черезъ котрѝ переѣзджаѥ президентъ републики Карно, витають ѥго жителѣ всюды зъ великою радостію и высказують ѥму подяку за то, що ôнъ займаѥся щиро справами републики. — Въ таборѣ булянжистôвъ насталы роздоры. Булянже розбславъ бувъ богато запрошень до послôвъ на великій обѣдъ въ суботу, але значна бôльшôсть не приняла сего запрошеня.

——

Италійскій президентъ министрôвъ, Криспи, предложивъ оногды палатѣ послôвъ документы дотыкаючѝ справы африканьскои политики послѣдного походу противъ Абессинцѣвъ, але заразомъ заявивъ, що документы тѝ суть за объемистѝ и потреба пять до шѣсть днѣвъ, щобы ихъ выдрукувати. На внесенье Бонѓого, на котре такожь и Криспи згодився, ухвалила палата розпочати дебату надъ интерпеляцією въ справѣ политики африканьскои ажь въ три днѣ по тôмъ, коли тѝ документы выйдуть зъ друку и будуть роздани посламъ. — Зъ Риму доносять, що першій транспортъ войска, котре вертаѥ зъ африканьского походу, прибувъ вже дня 23 с. м. до Неаполю.

——

Мабуть нинѣ маѥ кн. Фердинандъ розпочати свою подорожь по пôвнôчнôй Болгаріи, щобы тутъ познакомитись зъ краѥмъ и людьми. Подорожь потреваѥ цѣлый мѣсяць. Зъ княземъ мають выѣхати министры Стамбуловъ и Начевичь. Радославовъ доказуѥ, що князь прискорюѥ длятого свою подорожь, щобы не бути въ Софіи, коли буде выданый вырокъ на Попова, — взглядно, коли той вырокъ треба буде сповнити. Упадокъ Попова — каже Радославовъ — ѥсть упадкомъ теперѣшного правительства. Зôзнаня Банкова и Килиямова суть вельми некористнѝ для Попова. Выборцѣвъ зъ Кутловицѣ, котрѝ тамтого року зворохобились були противъ правительства, а ôдтакъ при выборахъ выбрали своимъ посломъ царя, а котрымъ опôсля выточено процесъ передъ судомъ присяжныхъ, судъ увôльнивъ.

НОВИНКИ.

На адресахъ нинѣшного числа кождый П. Т. маѥ зазначене, скôлько ще довженъ за часъ до $3^{1}/_{6}$ с. р. — Звертаючи увагу на те нашихъ Вп. читателѣвъ, просимо дуже поспѣшити зъ присылкою залеглостей и даль шои предплаты. Для насъ рѣчь великои ваги, дôстати грошѣ на свôй часъ, бо всѣ выдатки мусимо платити готôвкою; кошта щоденного выдавництва великаньскѝ, цѣна предплатна поставлена дуже низька, а грошѣ вплывають дуже поволи, такъ що часто приходиться въ прикре положенье. Просимо прото дуже не зволѣкати зъ заплатою!

— **Архикнязь Вильгельмъ** выѣзджаѥ зô Львова въ пятницю рано до Станиславова и Товмача на инспекцію тамошнои артилеріи. Зъ-ôдтамъ верне архикнязь просто до Вѣдня.

— **Похоронъ бл. п. Іосифи Поляньскои** ôдбувся въ середу о 3 год. зъ полудня при численнôй участи знакомыхъ и приятелѣвъ. Похôдъ похоронный вели оо.: Малиновскій, Павликôвъ, Гушалевичь, Тороньскій, Чапельскій, Яримовичь и много иншихъ а хоръ питомцѣвъ пôдъ управою богослова Иванцева хорошо ôдспѣвавъ: „Со святыми“ и „Святый Боже“. Похоронъ двигався улицями: Рускою, Ринкомъ, Галицкою на кладьбище Лычакôвске.

— **Роботы мулярскѝ коло каплицѣ Василіянокъ** у Львовѣ при ул. Стрыйскôй вже почались и поступають дуже скоро впередъ. Можна надѣятись, що при заходахъ покровителя митр. Сильвестра вскорѣ вдоволиться потребѣ власнои церкви заведеня сс. Василіянокъ.

— **Выробы Василя Шкрибляка въ Яворовѣ** (косôвскôмъ). Пишуть намъ: Будучи переѣздомъ въ Яворовѣ, мали мы нагоду бачити выробы нашого знаного рѣзьбаря ч. Василя Шкрибляка-Юрнюка и чудуватись поступови въ ѥго майстерскôй роботѣ. Вже батько ѥго доконувавъ богато чудныхъ рѣчей и подôстававъ за нихъ на рôзныхъ выставахъ у Вѣдни та у Львовѣ и Краковѣ медалѣ та дипломы признаня, — але сынъ, котрый по смерти батька обнявъ господарство и наслѣдивъ ремѣсло, перестигъ въ штуцѣ свого батька. Знанѝ вже ширшôй публицѣ ѥго роботы рамы для портрету Зыбликевича та рѣзблена касета, въ котрôй п. Володисл. Федоровичь предложивъ архикнязеви Рудольфови етнографичнѝ фотографіи зъ выставы тернопôльскои. Теперь мали мы нагоду бачити у Шкрибляка ново-выкôнченый круглый столикъ зъ приборами до куреня, котрый нашь рѣзьбарь выконавъ для д-ра Яр. Окуневского въ Трієстѣ. Деревляна мозаика — майстерске рѣзьбленье та вкладуванье рôзнобарвного дерева нагадуѥ роботы неаполитаньскѝ, а „жированье“, т. ѥ. вкладуванье въ дерево дротôвъ та бляшокъ натякаѥ на роботы орієнтальнѝ. Дивлячись на сю питому роботу гуцульску, нагадуѥсь мимо волѣ наша исторія культуры. Галичина-жь земля, де стыкаються сѝ двѣ культуры: византійска та турецка зъ одного боку, а захôдно-европейска зъ другого. На складѣ у Шкрибляка бачили мы такожь кôлька топôрцѣвъ, боклажкôвъ та майстерско рѣзаныхъ кружкôвъ на хлѣбъ. Въ загалѣ-жь мусимо замѣтити, що ôдъ коли нашь рѣзьбарь дôставъ заходомъ проф. Вол. Шухевича нову токарню на коштъ краевый, то ѥго робота стала о богато лѣпша та деликатнѣйша. Чуѥмо, що деякѝ люде щирои волѣ стараютьсь о то, щобы въ Яворовѣ заложити при народнôй школѣ, школу токарску пôдъ управою Василя Шкрибляка. Давъ-бы то Богъ, абы то дѣло дôйшло до кôнця, щобы школа стала розсадникомъ сего чудового промыслу, и нового заробôтку для нашои Гуцульщины. Надѣймося!

— **Зъ Роздолу пишуть намъ:** Стрыйскѝ шевцѣ боячись небезпечнои конкуренціи шевцѣвъ роздôльскихъ, знаныхъ зъ доброго товару на цѣлôмъ Пôдгôрю, загадали ихъ позбутися. Въ четверъ минувшого тыждня на торзѣ въ Стрыю зôбрался стрыйскѝ шевцѣ и якъ лише зазрѣли роздôльскихъ, такъ не дали имъ и розложитися зъ своимъ товаромъ а ôдпровадили въ тріюмфальнôмъ походѣ за рогачки Стрыя и заявили, що товары роздôльскѝ вже бôльше не будуть въ ихъ мѣстѣ. На другій четверъ явилися роздôльскѝ майстры зновъ въ Стрыю, въ значнѣйшôмъ числѣ, и розложили свои чоботы изъ скринь на возахъ. Стрыйскѝ шевцѣ, побачивши побѣдоснѝ лица Роздôльчанъ, чимъ скорше взялись до давнон операціи. Не помогли карты промысловѝ, котрыми роздôльскѝ шевцѣ доказували своѥ право вôльнои торговлѣ, не помогла навѣть розправа въ магистратѣ, де ц. к. комисарь признавъ се право, не помогла и чинна оборона Роздôльчанъ, стрыйска бôльшôсть выперла роздôльску меншôсть за стовпы рогачки, грозячи, що на третій разъ лише трупы роздôльскѝ пôйдуть домôвъ а славнѝ чоботы роздôльскѝ полишаться въ Стрыю. Мѣщане роздôльскѝ трохи и радѝ зъ цѣлои сеи кампаніи, хотяй робили два разы даромъ таку велику дорогу, бо роздôльскѝ чоботы набрали ще бôльшои реклямы.

— **Гостинна Гуцула у Вѣдни.** На галеріи въ радѣ державнôй появився въ середу Гуцулъ изъ Жабя, Попôвчукъ, повернувши зъ подорожи до Риму. Гр. Таффе и Гавчь такъ утѣшилися Гуцуломъ въ ѥго народнôмъ строю, що заплатили ѥму снѣданье въ буфетѣ. Се той самъ Попôвчукъ, що стававъ передъ судомъ въ Коломыи и противъ него громадяне зъ Жабя ѣздили до Вѣдня въ депутаціи до п. иинистра...

— **Загальнѝ зборы членôвъ товариства „Червоного Хреста“** ôдбулися вô второкъ пôдъ проводомъ гр. І. Тарновского. Въ минувшôмъ роцѣ мало се товариство 2661 членôвъ звычайныхъ, а 142 пôдпомагаючихъ. Маѥтку товариство маѥ 53.744 зр. Зарядъ розбславъ ôдозву по краю зъ просьбою принимати раненыхъ на случай вôйны. На сю ôдозву зголосилося 334 осôбъ. Въ справозданю повѣдомляѥ товариство, що и особы приватнѝ можуть на случай вôйны вывѣсити хоруговь червоного хреста, если зобовяжуться удержувати шпиталь на 20 недужихъ або раненыхъ. Въ такôмъ случаю треба мати потвержденье коменды дотычного корпусу. Пôсля 5 арт. конвенціи женевскои прислугуѥ кождому, хто заходиться около недужого або раненого жовнѣра, межинародна опѣка, увôльненье ôдъ обовязку кватерункового, а такожь почасти и ôдъ контрибуціи военнои. До нового выдѣлу выбранѝ: Кар. Альзнеръ, д-ръ А. Бѣсядецкій, Мих. Дыметъ, Сильв. Гавришкевичь, Ал. Ясѣньскій, бр. Іоркашь, Мор. Лязарусъ, Гер. Лебль, Іос. Меруновичь, Ед. Мохнацкій, гр Альф. Потоцкій, д-ръ Жиг. Ригеръ, бар. Авг. Ромашканъ, Кар. Шаеръ, Юл. Шустеръ, Авг. Шелленбергъ, гр. І. Тарновскій, Арн. Вернеръ, Юл. Захаріевичь и намѣстникъ Залескій.

— **Одна одинока корова.** (Причинокъ до новои новелѣ екзекуційнои.) Бувъ селянинъ, що за грошѣ, гôрко зароблены, купивъ корову. Велось ѥму добре, коровина давала богато молока. Не такъ дѣялось ѥго сусѣдови; сей пропивъ цѣле своѥ добро, а коли не мавъ вже бôльше що продати, укравъ корову, продавъ ѥи, за грошѣ купивъ иншу, а ще и решта полишилась на залитье хробака. Не велось ѥму зъ краденымъ добромъ. Судія засудивъ злодѣя на кôлька мѣсяцѣвъ, а пошкодованому призналъ 50 зр. яко вынагороду за вкрадену корову. Ледащо ôдсидѣвъ свою кару, вернувъ домôвъ, доивъ корову, а заплатити 50 зр. анѣ не гадавъ. Треба було спровадити екзекуцію. Возный и селянинъ входить на обôйстье піяка, нѣгде нѣчого нема, хиба одна корова. „Грабѣмъ ѥи“, кричить селянинъ. Возный дивуѥсь и каже: „Що? Грабити одну, одиноку корову? Чи вы божевôльнѝ? Не знаѥте мабуть закона зъ 10 червня 1887. днев. закон. держ. ч. 74? Не можу грабити однои коровины, або двѣ козы або три ôвцѣ и потрѣбну для нихъ пашу на два тыднѣ. Ходѣмъ, я зроблю реляцію, що у вашого довжника нема нѣчого заграбити — а вы заплатѣть кошты екзекуціи.“ Заходить бѣдняга въ голову и не може розмѣркувати, що корова крадежею набута маѥ бôльше право, якъ ѥго кервавиною зароблена. „Е — се тонкости права, котрѝ не кождый хлопъ порозумѣѥ“ — ôдказуѥ возный и ôдходить. Тодѣ то порадивъ мѣсцевый писарь покривдженому селянинови: Не будь дурнымъ, вкради корову тому піякови и промѣняй ѥи на иншу, а ôнъ не буде мати чого у тебе заграбити и законъ буде стеречи твоеи однои, одинокои коровины.

Господарство торговля и промыслъ.

— **Станъ засѣвôвъ у вохôдноô Галичинѣ.** По острôй зимѣ настала весна около половины марта. Снѣги скоро стаяли, такъ що при кôнци марта почали вже всюды сѣяти. Коло Грималова була перша весняна буря зъ громами вже 29 марта при 18 степ. R., а на другій день въ околици Тернополя. Зъ пôдъ Журавна и Перемышлянъ нарѣкають на велике число мышей, котрѝ добре перезимовали и мѣсцями роблять великѝ шкоды. Озимины зазеленились гарно, хиба декуда по долахъ, де выпрѣли пôдъ снѣгомъ; можна надѣятись на добрый рôкъ. Пшеница лѣпша въ полудневовсхôдныхъ повѣтахъ, якъ по тамтôй сторонѣ Львова, надъ Сяномъ и пôвнôчнôмъ поясѣ Галичины. Въ Белзкôмъ, коло Цѣшанова и Радехова, въ Сянôцкôмъ и Перемыскôмъ пшеницѣ середнѝ, а именно пôзнѣйше сѣянѝ. Такъ само въ Коломыйскôмъ. Рано посѣянѝ пшеницѣ по бôльшôй части надто буйнѝ. — Жито менше гарне ôдъ пшеницѣ. Въ богато мѣсцевостяхъ выпрѣло пôдъ снѣгомъ, а теперь потребуѥ дуже дощу. Раннѝ жита добрѝ. Въ Белзкôмъ жита злѝ; въ повѣтѣ цѣшанôвскôмъ богато переорано; коло Радехова, Камѣнки струмиловои злѝ, именно по долахъ. Коло Куликова и въ Сянôцкôмъ добрѝ. Раннѝ жита гарнѝ, пôзнѣйшѝ переорюють. Въ Перемыскôмъ по долахъ выпрѣло и вымокло; зрештою середнѝ. Въ Самбôрскôмъ и коло Судôвои Вишнѣ раннѝ жита добрѝ, пôзнѝ злѝ. Въ Ярославскôмъ добрѝ; коло Львова дуже добрѝ. Въ околици перемышляньскôй вигинуло богато пôдъ снѣгомъ. На Подôлю, въ Збаражчинѣ и Станиславщинѣ жита взагалѣ гарнѝ, лише денеде заострилися одъ зимна. Въ Коломыйскôмъ середнѝ. — Конюшины выйшли добре зъ пôдъ снѣгу и можна надѣятись обильныхъ зборôвъ. Лише зъ пôдъ Радехова нарѣкають на лихій станъ конюшины. Въ околици Львова мыши поробили значнѝ шкоды. Коло Перемышлянъ конюшины нужденнѝ а въ Станиславôвскôмъ середнѝ. — Худоба добре визимовала, але бракъ пашѣ даѥсь чути, особливо въ гôрскихъ околицяхъ. — Сады потерпѣли ôдъ морозôвъ и снѣгу. Грушѣ мають богато пучкôвъ на цвѣтъ. — Яра сѣйба вже всюды майже покôнчена. Декуды заходяться вже коло садженя бульбы.

Вѣсти зъ Еп. Станиславôвскои.

Презенту на Довгополе надало ц. к. намѣстництво о. І. Попелеви зъ Ростôкъ.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 26. цвѣтня. О. Костецкій зъ Черновець и Дутка господарь зъ Раранча були нинѣ на авдієнціи у Є. Вел. цѣсаря, у министрôвъ д-ра Гавча и д-ра Земялковского и нунція монс. Ґалимбертіого и всюды були принятѝ прихильно, всѣ обѣцяли протекцію буковиньскимъ Русинамъ.

Вѣдень 26. цвѣтня. Ходить тутъ погоноска, що сербске министерство нинѣ або завтра маѥ податися до димисіи.

Берлинъ 26. цвѣтня. Загальный станъ здоровля цѣсаря починаѥ полѣпшатися; цѣсарь спавъ сеи ночи добре а горячка ѥсть дуже незначна. — Кн. Бисмаркъ бувъ вчера черезъ цѣлу годину у королевои Викторіи а ôдтакъ конферувавъ зъ цѣсаремъ.

Атины 26. цвѣтня. Ôдносины межи правительствомъ грецкимъ а турецкимъ починають заострюватися. Правительство грецке постановило не высылати окремого посла, котрый мавъ вручити султанови ордеръ Спасителя а за то выслало ноту до Порты, въ котрôй доказуѥ, що Туреччина угнетаѥ Грекôвъ въ Македоніи слухаючи инсинуацій тамошныхъ Славянъ, котрѝ кажуть, що Греки стремлять до ворохобнѣ, пôдчасъ коли Греки хотять удержати status quo.

Букарештъ 26. цвѣтня. Майже у всѣхъ зворохобленыхъ сторонахъ наставъ вже спокôй а властителѣ бôльшихъ посѣлостей и арендаторы вертають домôвъ. У арештованого Павличеана найдено вельми компромитуючѝ паперы, писанѝ по россійски, зъ котрыхъ выходить, що ôнъ бувъ агентомъ россійскимъ.

Парижъ 26 цвѣтня, Жителѣ вытають президента Карнота всюды ентузіястично, устроюють великѝ манифестаціи въ користь републики. Въ Лиможь устроѥно Карнотови велику овацію.

НАДÔСЛАНЕ.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручаѥ свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ. 19—? 2389

Иванъ Левиньскій

концесіонованый архитектъ,

перенѣсъ свое помешканье и канцелярію будôвничу зъ пôдъ ч. 6 ул. Личакôвскои на пляцъ Капитульный ч. 7. 2432

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручаѥ 2356 114—?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катарь, кашель и хрипку. Цѣна одной пачки 25 кр. На провинцію зъ опакованьемъ 30 кр.

Славни̂ прасовани̂ сухи̂ дрôжджѣ

Зъ фабрики пп.

Адольфа Иг. Мавтнера и Сына у Вѣдни

поручає

Торговля КАРОЛЯ БАЛЛАБАНА у Львовѣ.

Ласкави̂ замовленя на свята великодни̂ вже приймаються и ôдъ дня 24 цвѣтня высылаються.

2430 3—?

Изъ рукодѣльнѣ выробôвъ церковныхъ рѣчей

І. ПАКУШЕВСКОГО

Улиця Ôрменьска, противъ „Народного Дома“.

Ôдзывъ до Всечестного Духовеньства:

Конкуренція, яка повстала въ нашôмъ краю въ выробахъ церковныхъ рѣчей, а особенно що-до импортованыхъ изъ чужихъ фабрикъ недосвѣдчеными предприємцями, спонукує мене подати цѣны выробôвъ власныхъ, котри̂ купуючій всегда буде мати дешевше и изъ першои руки на желанье.

Цѣны слѣдуючи̂:

Кадильниця жовта 8 зр., посрѣблена 10 зр.
Ладониця жовта 2 зр. 50 кр., посрѣблена 3 зр.
Кресты престольни̂ 8. 10, 12, 20, 30, 40 зр. и высше.
Чаша золочена въ огни гладкои роботы 14 зр
„ „ оздобнѣйшои роботы 20, 25, 30 зр и высше.
Дарохранительниця зъ короною золочена 16, 22 зр. и высше.
Хрестъ ручный орѣховый 4 зр.
„ „ металевый 3 зр. и высше.
Мировникъ 1 зр Ложочка 1 зр. Звѣзда 1 зр.
Хрестъ на хоруговь жовтый 7 зр. 2391 5—6
„ „ золоченый 10 зр. и высше.
Золоченье въ огни чаши 8, 10, 12 зр. и высше.
Посрѣбленье кадильницѣ 2 зр. 50 кр.
Ôдновленье окутя до Евангелій 6, 8, 10, 12, 15, 18 зр и высше.
Нове окутье до Евангелій 15, 18, 24, 30 зр. и высше.
Лѣхтарѣ мосяжни̂ пôсля высокости.

Кромѣ того принимає всяки̂ роботы церковни̂ такъ нови̂ якъ и до ôдновленя, а именно: нови̂ кулѣ, и хресты на копули.

СВЯЩЕНИКИ МУСЯТЬ ЧАСТО ПОДАВАТИ ЛѢКАРСКУ ПОМÔЧЬ;

удаємося до нихъ зъ довѣріємъ и одержуємо завсѣгды добру раду. Тому треба уважати се за найбôльше признанье, що именно священики найбôльше поручають **Pain-Expeller зъ котвою**, о чѣмъ можна переконатись зъ брошурки „Приятель недужихъ“. Справдѣ заслугує Pain-Expeller зъ котвою зô всѣхъ взглядôвъ на порученье, якъ се посвѣдчить охотно кождый, що уживавъ єго вже противъ **гостцеви, подагрѣ, ломаню въ членахъ, пôдвѣяню, болямъ шиѣ**, або хотяй лише въ поменшихъ простудахъ. Найчастѣйше вже по першôмъ натираню минають болѣ, або що найменше значно меншають. Се давно вже выпробоване средство домове повинно находитися въ кождôмъ домѣ! При закупнѣ радимо завсѣгды ôднайти на опакованю фабричну марку, а нею єсть: „Червона котва“. Цѣна Pain-Expeller-а єсть ôдповѣдно до великости 40 кр. и 70 кр., а головный складъ для державы Австрійскои єсть въ **Празѣ: Аптика д-ра Рихтера „пôдъ Золотымъ Львомъ“.**

2381 5—?

ВЕЛИКА ГРОШЕВА ЛОТЕРІЯ.

500.000 марокъ

подає яко найбôльшу выграну въ найщаслившôмъ случаю найновѣйша велика державою Гамбурга гарантована лотерія грошева.

Спеціяльно-же:

1	Прем. á М.	300.000
1	выгр. á М.	200.000
1	„	100.000
1	„	90.000
1	„	80.000
1	„	70.000
2	„	60.000
1	„	55.000
1	„	50.000
1	„	40.000
1	„	30.000
7	„	15.000
1	„	12.000
26	„	10.000
56	„	5.000
106	„	3.000
257	„	2.000
2	„	1.500
515	„	1000
839	„	500
30020	„	145
15960	выгр. á М.	

200, 150, 124, 100, 94, 67, 40, 20.

Найновѣйша, высокимъ правительствомъ державнымъ въ **ГАМБУРЗѢ** дозволена и цѣлымъ скарбомъ державнымъ гарантована лотерія грошева має **95.500 лосôвъ**, зъ котрыхъ **47.800** певно выграють. **Цѣлый капиталъ приходячій до лосованя выносить**

9,160.290 Марокъ.

Ся грошева лотерія ôдзначаєся особливо тымъ догôднымъ урядженьемъ, що всѣ 47 800 выграни̂, котри̂ суть выписани̂ въ побôчь стоячôй табели, приходять до певного порѣшеня вже въ кôлькохъ мѣсяцяхъ а то въ семохъ по собѣ постепенно поступаючихъ клясахъ.

Головна выграна першои клясы выносить **50.000 марокъ**; збôльшаєся ôдтакъ въ другôй кля-сѣ на **55.000**, въ третôй на **60.000**, въ четвертôй на **70 000**, въ пятôй на **80.000**, въ шестôй на **90.000**, а въ семôй евентуально на **5000.000**, спеціяльно же на **300.000 200.000 марокъ** и т д.

До участи въ тôй **великôй лотеріи грошевôй** запрошує отсимъ найуклоннѣйше пôдписаный Дôмъ торговый.

Поважаныхъ замовляючихъ проситься долучити припадаючи̂ сумы въ **австр. банкнотахъ або маркахъ почтовыхъ** до замовленя. Можна такожь посылати грошѣ **наказками почтовыми**, на бажанье выконуються такожь припорученя **за послѣплатою.**

До тягненя выгранои першои клясы коштує

1 цѣлый лосъ ориг. 3.50 зр. а.в.
1 полов. лосу ориг. 1.75 зр. а.в.
1 чверть лосу ориг. 0.90 зр. а.в.

Кождый получить на руку **оригинальный лосъ** заосмотреный гербомъ державнымъ а рôвночасно и **урядовый плянъ лосованя**, зъ котрого видко всѣ близши̂ поясненя. Заразъ потягненю получить кождый беручій участь **урядову листу выграныхъ**, заосмотрену гербомъ державнымъ. **Выплата выграныхъ слѣдує пôсля пляну ретельно и пôдъ гарантією державы.** Наколи-бъ неожидано получителеви не годився плянъ лосованя, то мы радо готови̂ недогôдни̂ лосы передъ тягненьемъ назадъ взяти и ôддати получену за нихъ суму. На бажанье высылаєся **урядовый плянъ лосованя** на передъ даромъ. Щобы мы могли всяки̂ замовленя старанно выконати, то просимо **якъ найскорше**, однакожь на всякій случай передъ

30 цвѣтня 1888 2436 2-2

намъ надôслати.

VALENTIN & Comp.
Bankgeschäft
HAMBURG.

Пѣвець церковный,

Іосифъ Шарковскій, управитель хору, пошукує мѣсця. Близша вѣдомôсть листовно. Адреса: Яблоница надъ Прутомъ. 2423 2—?

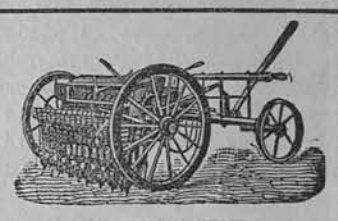

СѢВНИКИ

найлѣпшого и найтревалѣйшого рода доставляють пôдъ довголѣтною гарантією

УМРАТЪ и Комп.

ФАБРИКА МАШИНЪ ГОСПОДАРСКИХЪ

2314 **ПРАГА-БУБНА.** 14—?

Филія у Львовѣ пôдъ власною фирмою

Каталоги на жаданье даромъ.

УЧИТЕЛЬКА

зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ подаюча предметы шкôльни̂ и гры на фортепіянѣ, глядить лекціи заразъ на селѣ або въ мѣсточку

Вѣдомôсть въ бюрѣ п. Моравскои, ринокъ ч. 29. 2428 3—3

Вже выйшовъ I томъ знаменитого дѣла

М. Костомарова

Богданъ Хмельницкій.

II томъ друкуєся и выйде въ цвѣтни с. р.

Предплата на цѣле дѣло зъ пересылкою 5 зр. (въ оправѣ 6 зр. 20 кр.), такожь на раты.

Адресувати: **Ол Барвѣньскій, Тернопôль.** 5—5

Тайна красы

выробу ПЕТРА КРОКЕВИЧА аптикаря въ Краковѣ.

Неимовѣрне подивлянье и надзвычайне признанье зô стороны красавиць для сего чудового и незвычайно скоро дѣлаючого средства робить, що сей препаратъ, выробу Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ, розхаплюють зъ нечуваною скоростею. Créme сей, справедливо названый „Тайною красы“, ôддаляє въ тягу однои ночи всяку неделикатнôсть, ствердженье, червонôсть шкôры, прищѣ, угры и лишаѣ гинуть безповоротно по ужитю сего знаменитого и найпевнѣйшого въ своихъ наслѣдкахъ средства, котре навѣть лице поморщене чудово робить молодшимъ, надаючи єму красный справдѣ молодечій цвѣтъ. Уживаный щоденно на нôчь, чудово заховує цвѣтъ ôдъ всякого ствердненя шкôры, якъ рôвно-жь и ôдъ передвчасныхъ морщинъ. Тому то повинно се средство находитися въ тоалетѣ такъ молодои и краснои паночки якъ и красивои дамы.

Цѣна 1 зр, 1 зр. 50 кр. и 2 зр. 2398 8—?

И. ИГНАТОВИЧЬ

поручає:

певни̂ и выпробовани̂ средства до выбраня всякихъ плямъ.

	кр.
АМАНДИНА усуває плямы зъ сокôвъ цукровыхъ, бѣлка, мороженого и т. п. фляконъ . .	25
АПСЕИНА вытягає плямы товсти̂ зъ матерій шовковыхъ барвныхъ	25
АЦЕТИНА нищить плямы алькалични̂ и мочови̂, фляконикъ	25
БЕНЗОЛИНА выбирає плямы товсти̂ и зъ прѣтя, зъ мази и покосту, фляконикъ малый 20 кр. цѣлый	30
БРАЗИЛИНА, выпрани̂ въ бразилинѣ матеріи чорни̂, споловѣли̂ и поплямлени̂ ôдзыскують первѣстну барву, стають лыскучими и твердыми, пакетъ	08
ЕТИЛИНА усуває плямы на помостѣ зъ фарбъ анилиновыхъ, травы, лякерôвъ, и смолы фл.	25
ЯНИНА розпускає плямы чорни̂ повставши̂ на шкôрѣ при фарбованю волося, фляконъ .	30
ЯВЕЛИНА уживаєся до выбраня зъ бѣля барвныхъ плямъ, а именно зъ пива, вина червоного, овочѣвъ, конфитуръ, атраменту и т. п. фляконъ . .	20
КВАСОКЪ въ лѣсочкахъ уживаєся до чищеня палцѣвъ зъ атраменту, лѣсочка	05
КОРѢНЬ МЫЛЯНЫЙ бѣлый, служить до праня матерій шовковыхъ, потовщеныхъ и замарганыхъ, пакетикъ по 2 кр. и	04
МЫЛО ЖОВЧЕВЕ уживаєся до выбираня плямъ старыхъ зъ матерій вовняныхъ, бавовняныхъ и шовковыхъ, кусникъ	25
ОДАЛИНА найлѣпше средство до чищеня мужескои одежи, усуває плямы повставши̂ зъ пороху, прѣтя, тютюну, молока, пива, кавы, шоколяды, плѣсни, вохкости, сметанки, росолу и т. п. фляконъ . . .	35
ОКСАЛИНА выбирає плямы зъ атраменту, иржи и крови, зъ паперу и бѣля, фляшка . . .	25
КВИЛЯЯ, матеріи вовняни̂ и шовкови̂, выпрани̂ въ ôдварѣ Квиляи тратять плямы и ôдзыскують свѣжôсть, причѣмъ барва матеріи нѣчо не тратить, пакетъ	06
СПИРИТУСЪ ТЕРПЕНТИНОВЫЙ усуває плямы зъ покосту, олѣю и живицѣ, фляконъ	25
ЗЕМЕЛЬНИКЪ чистить матеріи бѣли̂ вовняни̂ зъ замарганя и пороху, пакетъ	20

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3., Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои. Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20, и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2424 2—?

І. & С. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНѢ (BRÜNN)

улиця Фердинанда Ч. 7/d

высылають за послѣплатою:

Сорочки мужески̂, бѣли̂ и кольорови̂ 1 штука Іа. зр. 1.80 IIа. зр. 1.20

Сорочки робôтничи̂ зъ доброго оксфорду, 3 штуки зр. 2.

Ногавицѣ мужески̂, зъ барханту або полотна, 3 пары Іа. зр. 2.50, IIа. зр. 1.80.

Суконни̂ шапки, для мужчинъ и хлопцѣвъ, 6 шт. зр. 1·20

Скарпетки мужески̂, бѣли̂ або кольорови̂, роблени̂ 6 паръ зр. 1·10.

Скарпетки втягаючи̂ пôтъ, зъ финису шовкового, 12 паръ зр. 1·20.

Пледы до подорожи, 3·50 метрôвъ довги̂, 1·60 м. широки̂, 1 штука зр. 4·50.

Матеріи на мужески̂ уборы, новôтни̂, 3.10 метрôвъ Іа. зр. 5·50. IIа. зр. 3·75.

Матеріи на иберцигеры, добри̂, найновѣйши̂ барвы, 2.10 метр. зр. 6.

Нормальни сорочки и ногавицѣ, зъ чистои вовны, системъ Єгера, 1 штука зр. 3·50.

Зреформоване нормальне бѣлье, (втягаюче пôтъ) 1 сорочка або 1 ногавицѣ зр. 2.

Бѣлье зъ Gummi, 2 пары маншетôвъ, 2 стоячи̂ и 2 лежачи̂ ковнѣрики зр. 2·50.

Матеріи лѣтни̂ камгарнови̂ на мужески̂ уборы, найновѣйши̂ десенѣ, 6.5 метрôвъ зр. 3.

Сорочки жѣночи̂, зъ шифону, гафтовани̂, 3 штуки зр. 2·50.

Сорочки жѣночи̂, зъ мѣцного полотна зъ зубками 6 штукъ зр. 3·25.

Корсеты нôчни̂, зъ шифону, численно прикрашени̂, 3 штуки зр. 1·80.

Спôдницѣ, 6 зъ сырого полотна, Chiffon и Rouge 3 штуки зр. 3.

Запаски жѣночи̂, зъ оксфорду, кретону и сырого полотна 6 штукъ зр. 1·60.

Паньчохи жѣночи̂, роблени̂, бѣли̂ або кольорови̂, 6 паръ зр. 1·50.

Паньчохи жѣночи̂, (втягаючи̂ пôтъ) зъ шовкового финису 6 паръ зр. 1 20.

Намѣтки зъ Mohair-у, у всѣхъ краскахъ 3 штуки зр. 1·20.

Намѣтки зъ Foil-у, красни̂ десенѣ, 6 штукъ зр. 1 20.

Жакеты лѣтни̂ Jersey, зъ чистои вовны, у всѣхъ краскахъ 1 шт. гладка зр. 2·50 тамбурована зр. 4.

Хустинки до носа, зъ кольоровымъ краємъ, 1 тузинъ мужескихъ зр. 1·20, жѣночихъ зр. 1.

Взôрцѣ даромъ и франко.

2345 10—26

Цѣс. кор. уприв. гал. акційный

БАНКЪ ИПОТЕЧНЫЙ

выдає

почавши ôдъ дня 1 цвѣтня 1887

у **Львовѣ** и при филіяхъ въ **Краковѣ, Чернôвцяхъ** и **Тернополи**

АСИГНАТЫ КАСОВИ̂

$3\frac{1}{2}\%$ платни̂ въ 30 днѣвъ по выповѣди
4% „ „ 60 „ „ „
$4\frac{1}{2}\%$ „ „ 90 „ „ „

Львôвъ 1 цвѣтня 1887.

2223 73—? **ДИРЕКЦІЯ.**

(Передрукъ не буде плаченый.)

ПЕТРО КРОКЕВИЧЬ

аптикарь въ Краковѣ

улиця Баштова при плянтахъ (рôгъ Ринку Клепарского)

поручає власни̂ выробы

яко правдиву одиноку добычь найновѣйшихъ часôвъ, приносячу хорому неоцѣнени̂, спасенни̂ користы, о чѣмъ свѣдчать щоразъ численнѣйши̂ признаня похвалы и т. п., якъ неменше посвѣдченье лѣкарске, а именно:

До Высокоповажаного пана Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ.

Въ численнôй моѣй практицѣ уживавъ я перерôбки лѣчничи̂ выгадани̂ и выроблени̂ Вами, завсѣгды зъ знаменитымъ успѣхомъ въ недугахъ, противъ котрыхъ они пристосовани̂. Препараты Ваши̂ ôдзначалися одноцѣлою якостею що-до формы и доброты, не пôдпадали розкладови, приємни̂ въ уживаню а певни̂ въ бажаныхъ наслѣдкахъ. Мыло менѣ проте высказати Высокопов. панови моє цѣлковите признанье, заразомъ желанье дальшои такъ успѣшнои працѣ въ щасливо начатôмъ напрямѣ для добра недужои людскости. — Щасть Боже!

Львôвъ дня 16 марта 1888 р. **Др-ъ Юлій Корвинъ Гонсьоровскій** лѣкарь зелѣзницѣ Кароля Людвика.

Вино хинове, средство лѣчниче, взмагаюче силы, стравнôсть, надзвычайно поручане, особливо у женщинъ слабосильныхъ, блѣдыхъ и т п

Вино хинове зъ зелѣзомъ, поручане молодымъ особамъ для осягненя зросту и розвою тѣла, надає крови силу, збôльшаючи скôлькôсть тѣлокъ крови, змôцняючи жолудокъ пôдносить апетитъ, лѣчить загальни̂ ослабленя, блѣдачку и т. п., а одиноке для реконвальесцентôвъ по хоробахъ горячковыхъ вынищаючихъ.

Вино зелово-ромбарбарове, вытягъ винный зъ правдивого корѣня Ревеня хиньского (Radix rhei chinensis) и зелъ, збôльшаючихъ рухи хробачкови̂ кишокъ черезъ то легко розвôльняюче; знамените въ заткапяхъ, часто повтаряючихъ-ся здутяхъ, довготреваючôмъ катарѣ, дванацятницѣ и въ упорчивôй жовтачцѣ.

Вино зелово-пепсинове, вытягъ зъ зелъ краєвыхъ и найлѣпшои пепсины de Rostock, одиноке успѣшне средство пôдносяче травленье, розпускаюче бѣлко, затымъ одиноке въ нестравности, хроничныхъ катарахъ жолудка або на тлѣ туберкуличнôмъ атоніи кишокъ у людей старыхъ, дуже помôчне у дѣтей зле ôдживлюваныхъ, анемичныхъ и шкрофуличныхъ.

Амигренъ, незрôвнана помôчь въ сильнôмъ болю головы. Ложочка ôдъ кавы зажита успокоює найсильнѣйшу мигрену.

Кальльонъ, одиноке средство на найстарши̂ и найдолегливѣйши̂ нагнѣтки. По насмарованю нагнѣтокъ сейчасъ перестає болѣти, а въ 24 годинахъ ôдпадає безъ найменшого болю.

Хильоль, лагодить по кôлькоразовôмъ ужитю найбôльши̂ болѣ ревматични̂, пострѣлы, подагру и т. п

Сарсапариліянъ зъ корою хиновою, узнаный яко найлѣпше средство въ немочахъ походячихъ зъ зôпсутя сокôвъ и зъ ôдти повстаючого вадливого складу крови, въ недокровности и т. п.

Зѣлье грудне зô свѣжихъ, лѣчничихъ зелъ волоскихъ, котри̂ вже неразъ навѣть въ прикрыхъ розличныхъ выпадкахъ слабости давали надсподѣване полѣпшенье терплячому, то въ слабостяхъ грудныхъ то легкихъ, противъ астмы, всякои душности и т. п. Усувають они тяжку дыхавицю, всяки̂ закатареня легкихъ и грудей, зафльегмленя, кольки въ грудехъ, упорчивый кашель и т. п. Цѣна зр. 1·20

Сиропъ грудный при тяжкихъ або застарѣлыхъ немочахъ, уживаный буває рôвночасно зъ зѣльемъ льоретаньскимъ противъ сухотъ и слабостей грудныхъ и легкихъ и т. п Цѣна 2 зр.

Кроплѣ жолудкови̂. Средство знамените и незрôвнане у всѣхъ слабостяхъ жолудка Цѣна 35 кр. 2068 39—0

Замовленя выконуєся ôдворотною почтою.

Зъ численныхъ подякъ наводимо ось ти̂:

Высокоповажаный Пане Аптикарю!

Бажаю, щобы кождому хорому такъ знаменитый успѣхъ давали лѣки зъ Вашихъ выробôвъ, якъ моѣй женѣ, котри̂ надсподѣвано успѣшно дѣлали и прошу о надôсланье менѣ ще Амигренъ и капель жолудковыхъ. Зъ поважаньемъ

Пшôвъ д. 3 липня 1887 р *Леопольдъ Ковалик*ъ (Рыбникъ, Oberschlesien).

Высокоповажаный Пане!

Узнаю дѣйстну успѣшнôсть Вашихъ выробôвъ, досвѣдчивши на собѣ. — Се посвѣдчаю ретельно. Зъ поважаньемъ

Schönpriesen b. Aussig 25 мая 1787 р. *Новаковскій* директоръ фабрики цукру.

Вп Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви въ Краковѣ.

Страдаючи ôдъ пôвтора року на сильный, невылѣчимый кашель, сполученый зъ рôзными тяжкими недугами, мимо тутешныхъ радъ лѣкарскихъ, чувся я безъ надѣѣ житя, а яко отець кôлькоро дѣтей, хапаючись вкôнци рôзныхъ способôвъ до поратованя здоровля, случайно зъ порады чужои приязнои менѣ особы, уживъ я „Зѣля грудного“ выробу аптикаря Вповажаного Пана Петра Крокевича, и по ужитю чотырохъ пачокъ „Зѣля грудного“ и Сиропу ôдзыскавъ цѣлковито здоровлье, могучи о власныхъ силахъ уже працювати и тымъ чиномъ бодай частину щастя дѣтемъ моимъ удѣлити. Чуюсь тому спонуканымъ заявити найщиршу вдячнôсть Вповажаному Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви мѣсцевому, за вырôбъ „Зѣля грудного“, бо житье моє лишь ужитю того Зѣля завдячую.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Кракôвъ, дня 28 мая 1886 р. *Михаилъ Трыбальскій*, друкарь литографичный.

Высокоповажаный Пане!

Вычитавши зъ газетъ дня 28 мая с. р. подяку Вамъ Вповажный Пане, а почуваючись зарôвно до обовязку вдячности, маю честь тую-жь въ высокôй степени заявити Вамъ, Вповажный Пане, бо Ваше „Зѣлье грудне“ и „Сиропъ“, и въ загалѣ Ваши̂ выробы не лишь менѣ самому, але дуже многимъ, де заходили сумнѣвы що-до здоровля давали чудный успѣхъ. Маючи отже много завдячити Вашимъ выробамъ, приймѣть Вповажаный Пане выразы моеи вдячности, а заразомъ зичливости, успѣху въ дальшôмъ розвою своихъ выробôвъ такъ для добра власного, якъ и зъ пожиткомъ для людскости!

Остаю зъ довжнымъ поважаньемъ *Кс. Е. Вернеръ*,

Кракôвъ 1 червня 1886 р. Реформатъ.

Честный Пане!

Страдаючи ôдъ 20 лѣтъ на гемороиды и упрямый бôль въ жолудку, на дыхавицю и сполучене зъ нею замуленье мѣхура, на затвердженье и инши̂ долегливости, уживъ я кôлька фляшокъ „Капель жолудковыхъ“, котри̂ зробили менѣ надзвычайну пôльгу, що посвѣдчаю згôдно зъ правдою и совѣстею. *Фишеръ*,

Ряшѣвъ, дня 21 червня 1886 р. совѣтникъ ц. к. суду.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 86. Львôвъ, Субота 16 (28) цвѣтня 1888. Рôчникъ IX.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ середу, и въ середу и суботу на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльный ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

☞ Зъ днемъ 1 (13) цвѣтня почався **другій кварталъ сегорôчного выдавництва щоденного „Дѣла“.** Просимо отже нашихъ квартальныхъ П. Т. предплатникôвъ якъ и довжникôвъ поспѣшити зъ надсыланьемъ предплаты.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державнои] Вчерашне засѣданье *не конче було займаюче.* По ôдповѣди гр. Таффого на интерпеляцію пос. Ляжанского въ справѣ робôтникôвъ и по ôдосланю внесеня пос. Войновича въ справѣ помочи для жителѣвъ пôдъ Котаромъ, котрй жиють въ великôй нуждѣ, до комисіи буджетовои, приступлено до дальшои нарады надъ буджетомъ а спеціяльно до титулу „Будôвлѣ водній“. Просковецъ доказувавъ потребу утворення министерства публичныхъ робôтъ. Русъ въ сатиричнôй своѣй бесѣдѣ казавъ, щобы Галичина ужила тыхъ 25 мил. зр., котрй дôстане зъ податку ôдъ горѣвки, на регуляцію своихъ рѣкъ. Яворскій обговорювавъ такожь справу регуляціи галицкихъ рѣкъ и доказувавъ, що ту роботу треба чимъ скорше дальше вести. — Зъ порядку дневного наступило опôсля друге читанье закона о покликуваню резервистôвъ. Въ справѣ сѣй промовлявъ пос. Тиркъ и казавъ, що ôнъ въ имени своихъ выборцѣвъ противиться збôльшеню податку крови, бо законъ сей значить тôлько, що продовженье часу службы о одинъ рôкъ. Ôнъ бажавъ-бы радше, щобы администрація войскова увзгляднила жаданье населеня въ справѣ доставы для войска. Венцличке доказувавъ, що покликуванье резервъ станеся звычаѣмъ а зъ того выйдуть ôдтакъ новй жертвы финансовй; ôнъ поставивъ отже внесенье, щобы законъ сей обовязувавъ лишь до 1890 р. На тôмъ перервано засѣданье а слѣдуюче засѣданье ôдбудеся нинѣ. Ôдъ понедѣлка будуть ôдбуватися засѣданя такожь и вечерами.

Перше читанье внесеня кн. Лихтенштайна ôдбудеся доперва по ухваленю закона о покликуваню резервистôвъ и по ухвалѣ буджету. Въ колѣ польскôмъ ôдбулася вчера нарада надъ симъ внесеньемъ пôдъ проводомъ кн. Чарторыйского, котрый заявивъ, що на всякій случай буде голосувати за симъ внесеньемъ. Менше кола, котра есть противъ голосованя, буде ще нинѣ радити надъ сею справою.

Въ комисіи прасовôй, котру выбрано ще передъ трома роками для змѣны закона прасового, промовлявъ Форетеръ за знесеньемъ стемпля ôдъ газетъ и противъ обективного поступованя. За обективнымъ поступованьемъ промовлявъ Чехъ Досталь. Дальшй нарады ôдложено на пôзнѣйше.

Пôдкомитетъ для податку ôдъ горѣвки принявъ вчера внесенье Рутовского о пôдвышеню преміи експортовои и о дефиниціи горалень рôльничихъ (такй що продукують бодай 8 гектолитрôвъ на день). Внесенье Менгера о заведеню примусу ректификаційного, щобы за дорогй грошѣ не тровно людей нарухою, ôдкинено всѣми голосами противъ двохъ.

„Budap. Corr.“ каже, що наколи австрійска палата послôвъ прийме ухвалену пôдкомитетомъ комисіи для податку ôдъ горѣвки редукцію контингенту угорского, то буде то значити ôдкиненье цѣлого закона. Въ угорскôмъ парляментѣ ôдбулося вчера перше читанье закона о покликаню резервистôвъ.

„Czas“ доносить, що архикн. Рудольфъ маѣ вже за кôлька днѣвъ приѣхати до Кракова на инспекцію пѣхоты. На жаданье архикнязя не буде нѣякого повитаня и принятя. — Дотеперѣшный администраторъ мостарскои митрополіи въ Герцеговинѣ, архимандритъ Леонтій Радуловичь именованый за згодою константинопольского патріярха митрополитомъ въ Мостарѣ. Сими днями маѣ ôнъ приѣхати до Вѣдня, щобы зложити подяку цѣсареви за свое именованье.

— —

Зъ Петербурга доносять, що царь перебуде черезъ лѣто въ Петергофѣ а по скôнченю ревій пôдъ Царскимъ Селомъ, котрй тамъ ôдбуваються що року зъ початкомъ осени, поѣде до Одессы на проектованй сего року великй маневры. — Нѣмецкй газеты подали були недавно вѣсть, що въ Россіи заноситься на якусь змѣну теперѣшного правительства, що гр. Толстой маѣ уступити а на его мѣсце маѣ прийти Дурново, *бо навѣть* що въ Россіи маѣ бути заведена конституція. Всѣ тй вѣсти суть поки-що безъосновнй и въ Россіи мабуть не такъ скоро прийде до якоись змѣны. „Гражданинъ“ уважаѣ таку змѣну въ Россіи за просто неможливу. Ôнъ каже, що либерализмъ наробивъ вже Россіи богато злого, теперь же, коли наставъ консерватизмъ треба дати ему часу окрѣпнути и треба чекати, що ôнъ для Россіи зробить. Мимо того поголоска о уступленю Толстого не перестаѣ кружити а пôсля новѣйшихъ вѣстей маѣ бути его наслѣдникомъ кіевскій ген.-губернаторъ Дрентеленъ.

Газеты нѣмецкй констатують загально, що станъ здоровля нѣмецкого цѣсаря поволи полѣпшаѣся. Цѣсарь може вже приймати бôльше тверду поживу. Головно живиться цѣсарь т. зв. beef thea або гербатою зъ мяся, котра робиться въ той спосôбъ, що на чотири фунты мяса, покраяного на кусники наливаѣся пôвъ литра воды и все вставляѣся въ посудинѣ до кипячои воды. По якôмсь часѣ ôдцѣджуѣсь екстрактъ зъ мяса, котрый есть тогдѣ бѣлявый и додаѣся! до него два жовтка. Зъ чотирохъ фунтôвъ мяса робиться одна склянка такого екстракту. Крôмъ того живиться цѣсарь дуже дрôбно сѣканымъ мясомъ, молокомъ и попиваѣ ôдъ часу до часу трохи вина. Лѣкарѣ нѣмецкй не перестають спорити зъ англійскими, а зъ газетъ выступаѣ противъ англійскихъ лѣкарѣвъ найострѣйше „Köln. Ztg.“. Та газета подала була недавно вѣсть, що д-ръ Говель (Howell) закладаючи цѣсареви нову канулю роздеръ ему рану ôдъ операціи въ дыхавцѣ такъ сильно, що ажь кровь пустилася. Д-ръ Говель заперечивъ тому и постановивъ выточити газетѣ процесъ. Королева англійска була передъ своимъ ôдъѣздомъ цѣлу годину у цѣсаря. Розговôръ королевои зъ кн. Бисмаркомъ коментують въ Берлинѣ всѣляко, але властивого тематy розговору и его результату нѣхто не знаѣ; „Nat. Ztg.“ догадуѣсь лишь, що результатъ сего розговору есть вельми вдоволяючій.

— —

При нагодѣ гостины англійскои королевои въ Берлинѣ пише „Times“, що королева певно не старалася въ якій небудь способôъ вплынути на цѣсаря въ справѣ проекту одруженя кн. Батенберга. Королева понимаѣ и умѣѣ оцѣнити причины, якй стоять сему одруженю на перешкодѣ. — Межи либеральными уніонистами а партіею Глядстона прийшло до рѣшучого роздору. Глядстонъ выславъ письмо до одного збору либералôвъ, въ котрôмъ высказався далеко безвзгляднѣйше о уніонистахъ, якъ коли небудь доси. Чемберленъ сказавъ тогдѣ, що не маѣ вже надѣ, щобы погодитися зъ Глядстонистами. Ходить поголоска, що Чемберленъ вступить незадовго до кабинету.

Зъ рады державнои.

217 засѣданье палаты послôвъ зъ д. 24 н. ст. цвѣтня.

Зъ порядку дневного напередъ ухвалено змѣну въ выборчôмъ окрузѣ зъ бôльшои посѣлости въ Чортковѣ, а ôдтакъ приступлено до дальшои дебаты надъ буджетомъ, а именно надъ етатомъ министерства справъ внутрѣшныхъ, а позиціею „Выдатки на полицію державну“.

Пос. д-ръ Кронаветеръ выступивъ зъ довгою бесѣдою противъ надуживаня полиціею вѣденьскою выимковыхъ законôвъ на анархистôвъ. Для полиціи права горожанъ, забезпечен законами основными, суть пустою фразою и у насъ въ дѣйстности панують такй ôдносины, що нагадують Россію и ви Сибиръ. Пôдъ плащикомъ законôвъ на анархистôвъ полиція переслѣдуе не анархистôвъ, але въ загалѣ робôтникôвъ. Кождый робôтникъ у Вѣдни ôдный нинѣ на ласку и неласку полиціи и староства. Бесѣдникъ наводить на доказъ свого сказаня богато выпадкôвъ. Одного робôтника зъ Зигерсдорфу, вôзваного до уряду громадского, напали тамъ два жандармы и такъ ему скували руки, що ажь кровь зъ-за нôгтôвъ бризкала (*Слухайте! на лѣвици*), двѣ годины такъ стерегли его зъ набагнетоваными карабинами, а наконець завезли до Вѣдня. Тутъ по трехъ мѣсяцяхъ вязницѣ выпустили его яко невинного. (*Слухайте! на лѣвици.*) Его жѣнка за той часъ за-для страшнои нужды повила неживе дитя, а за дитятемъ и сама померла. Одну дитину, котра осталась, взяла якась убога селянка на выховокъ, а бѣдный батько, выйшовши зъ вязницѣ, не заставъ нѣкого зъ родины. Тутъ я смѣю запытатись: Въ якôмъ то законѣ написано, щобы чоловѣка невинного, хиба може заденунціонованого якимсь драбомъ, кувати и такъ провадити помѣжь народомъ? У Вѣдни на просьбу товариства охороны звѣрятъ заборонено телята вязати до воза и такъ везти...

Пос. Пернерсторферъ (*впадаючи въ рѣчь зъ иронією*): Бо телята — не соціялисты!

Пос. Кронаветеръ (*дальше*)... а людей соціялистôвъ можна! Чи думаете въ той спосôбъ запобѣгти анархизмови? Чи въ такій спосôбъ не выкликуеся скорше ненависть до истнуючого стану? И я пытаю министра оборoны краевои: чи ôнъ давъ жандармамъ такй инструкціи, стоячй въ яскравôй суперечности зъ австрійскими законами? Коли давъ, то належить его взяти на лаву обжалованыхъ, а коли не давъ, то чи нема вже права на самоволю жандармôвъ? Робôтникъ нинѣ у Вѣдни не може безпечно на улици показатися; беруть его и пакують нѣ за що до арешту полиційного (бесѣдникъ наводить инчй примѣры). Вѣденьска полиція стоить въ тѣсноѣ звязи зъ нѣмецкою и мы дôстаемо зъ ôдтамъ „шпіцлѣвъ“. Якійсь Германъ прибувъ сюды зъ Магдебурга и выступивъ тутъ яко анархистъ. Его увязнили, але на телеграфичне вôзванье полиціи магдебурскои заразъ пустили на волю. А якъ полиція вѣденьска здобуваѣ собѣ „шпіцлѣвъ“? Приходить до семейныхъ людей, котрй живуть въ нуждѣ, и каже имъ: „Або будь денунціянтомъ и „шпіцлемъ“, або зъ жѣнкою и дѣтьми шупасомъ иди зъ Вѣдня!“ Такъ надкомисарь полиціи Франкль всилувавъ робôтника Шредера статись денунціянтомъ и звôдникомъ. Коли Шредеръ принѣсъ надкомисареви Франклеви 6 фальшивыхъ гульденôвъ срѣбныхъ, котрй помагавъ пôдроблювати, то Франкль ще се донѣсъ о тôмъ до суду, а ждавъ поки се злочиньство не буде скôнчене — ажь тогдѣ ôнъ выступить зъ ôдкрытьемъ злочиньства! Для такихъ панôвъ очевидно велика утѣха, якъ такй рѣчи тутъ о нихъ говориться... начальникъ п. Франкля теперь поручить его до высокого ордеру! — Теперь же гляньмо на выгонюваня робôтникôвъ изъ мѣста. Чи думаете, що якъ робôтника брутально зъ жѣнкою и дѣтьми гониться зъ мѣсця на мѣсце, ôнъ зъ нешкôдного соціялиста не стане анархистомъ? Але нашь урядъ думаѣ инакше. Одинъ лихварь, высидѣвши въ криминалѣ, осѣвъ собѣ заразъ пôдъ бокомъ того мѣста, де деръ людей лихвою. Коли его зъ-ôдтамъ хотѣли выгнати, ôнъ удався до министерства, а министерство знесло наказъ низшои власти и лихварь сидить собѣ безпечно. Робôтникъ же мусить блукати зъ мѣсця на мѣсце. А при выгонюваню полиція держиться такои засады, що коли якому робôтникови выточено слѣдство, то хочь-бы ôнъ показався и невиннымъ, его выганяють. Тожь якъ кого хотять позбутися, выточують ему слѣдство. При страйкахъ фабрикантамъ вôльно организуватись, а робôтникамъ нѣ; противъ нихъ полиція выступаѣ заразъ зъ неимовѣрными секатурами. На бѣднй родины страйкуючихъ не вôльно складокъ робити. На зборахъ робôтничихъ комисарѣ полиціи провокують зôбраныхъ. Для часописей робôтничихъ нема права прасового, конфискують ихъ, хочь нема за що, буваѣ ще передъ тымъ, заки побачили и прочитали. Зъ всего того выходить, що законъ на анархистôвъ зведено на злу дорогу. Держава мусить числитися зô всѣми горожанами, бо тогдѣ лишь она може бути сильною и безпечною, мусить числитися зъ природою людскою. Поки суперечности мѣжь капиталомъ а працею, роскошею а нуждою не выровнанй, поти борба мусить ити, хочь-бы вязнено, гнетено, посторонками вязано. Зъ соціяльною демократією мусить держава числитися. Ôдъ Каира до пôвнôчного приброка шведского, ôдъ пôвнôчнои Америки до Сибиру — всюды бачите той рухъ. А задача розумного керманича державного не лежить тутъ въ вынятковыхъ законахъ, — ôнъ мусить мирною дорогою старатись выровнувати суперечности, бо инакше наступить выбухъ, котрому нѣчо въ свѣтѣ не опреся. Я длятого ôдновляю свою торôчну резолюцію: „Взываеся правительство, знести станъ выимковый у Вѣдни“. (*Гучнй оплески на лѣвици.*)

Президентъ полиціи бар. Кравсъ ôдповѣдавъ пос. Кронаветерови. На деякй замѣты не бувъ приготованый и не поинформувався. Правда, що полиція удержуе т. зв. „конфидентôвъ“, але полиція безъ нихъ не може обôйтися. Такихъ людей не любиться и не поважаеся, але они мусять бути. Що-до выпадку зъ фальшивыми монетами, то полиція не могла донести судови, поки не була певна злочину. Зборôвъ полиція богато не заборонила, а газеты конфискуе не полиція, але прокураторія.

Пос. Тиркъ доказуе, що такъ само, якъ робôтникôвъ, переслѣдують комисарѣ полиційнй и антисемитôвъ. Бесѣду, яку ôнъ державъ въ Грацу, комисарь полиціи все перебивавъ. Комисарѣ, здаючи справу зô зборôвъ подають свои здогады, свои инсинуаціи, а до того не мають права. Комисарь маѣ подавати лише факты. Комисарь полиціи Франкль, о котрôмъ говоривъ пос. Кронаветеръ, есть жидомъ и при авансѣ перескочивъ 30 урядникôвъ! (*Слухайте! на крайнôй лѣвици.*) Ôнъ есть заразомъ завѣдателемъ дому Ротшильдôвъ, хочь пôсля декрету надворного урядникови державному не вôльно бути въ побôчнôй службѣ. (*пос. Шенереръ: то скандалъ!*) Той панъ комисарь, яко приватный урядникъ Ротшильда, залагоджуе приватнй Ротшильдовй справы навѣть въ урядовôмъ бюрѣ. Було-бы добре, щобы п. Франкль побôчь цѣсарского орла носивъ на своѣмъ мундурѣ ще гербъ Ротшильда! Розкажу ще одну исторію. Одинъ панъ зъ высокихъ кругôвъ финансовыхъ, членъ палаты панôвъ (баронъ Кенигсвартеръ, жидъ), мавъ зносины зъ одною жѣнкою, а мужь выловивъ его и вытисъ ôдъ него 20.000 зр. „Schweiggeld-у“. Коли-жь той мужь другій разъ у того члена палаты панôвъ явився, той удався недавно до совѣтника полиціи, Брайтенфельда, котрый, здаѣсь менѣ, есть выхрещенымъ жидомъ... (*Страшнй крики на лѣвици. Рабинъ Бльохъ кричить*: „То справа приватна!“)

Президентъ: Прошу бесѣдника, приватныхъ справъ тутъ не тыкати, бо ôдберу слово!

Пос. Шенереръ (*кричить*): Мы тутъ не на то, щобы все лишь „Hoch Israel!“ кричати!

Пос. Тиркъ (*дальше*): То не приватна справа! Она вже есть предметомъ судового поступованя. Отже совѣтникъ Брайтенфельдъ запросивъ мужа згаданои жѣнки до себе и замкнувъ его! Банкиръ отже не удався до суду, але до полиціи, щобъ пôдъ ея охороною мôгъ продовжати свои увеселеня. До такихъ рѣчей полиція не повинна служити, — своимъ мôгъ продовжати свои увеселеня. До такихъ авторитетомъ не повинна покрывати „nobles passions“, богатого роскôшника! (*Гучнй оплески зъ крайнои лѣвицѣ.*)

Пос. Клюцкій (Полякъ) поставивъ внесенье, щобы дебату замкнути. Внесенье его переходить 106 голосами противъ 103, а що голосували 4 министры, то они дали перевагу.

Пос. Кронаветеръ забравъ знова слово яко бесѣдникъ генеральный: Цѣкавыхъ рѣчей довѣдуюся, бо я доси не знавъ того, що наша полиція займаеся ще и „куплерствомъ“! П. директоръ полиціи не заперечивъ моихъ замѣтôвъ о „шпіцляхъ“. А що-до сфальшованыхъ монетъ, котрй 3 тыждня перележали въ полиціи, а п. директоръ каже, що они не були ще доказомъ злочину, то я пытаю всѣхъ юристôвъ, чи полиція не повинна була сейчасъ зробити донесенье до суду карного! Що-до забороны зборôвъ и ôдчитôвъ бесѣдникъ наводить довгій регестръ заборонъ и каже, що полиція не хоче щобы робôтники займалися серіозною працею и чогось научилися; волить щобы въ круглѣ грали и піячили... Мы — кôнчивъ бесѣдникъ — лишь разъ въ роцѣ маѣмо нагоду говорити, въ якій спосôбъ народови дають користати зъ правъ запорученыхъ законами основными, — але панове заразъ замыкають дебату, а рѣчь сумна, що пп. министры тутъ своими голосами рѣшають. (*Браво! на лѣвици.*) Прошу тую позицію ôдкинути! (*Оплески на лѣвици.*)

Потôмъ позицію „Выдатки ва полицію державну“ принято 130 голосами противъ 106.

При позиціи „Кошты Вѣстника законôвъ державныхъ“ взявъ слово

Пос. д-ръ Штурмъ. Ôнъ сконстатувавъ зô слôвъ справоздавця, що кошты Вѣстника законôвъ державныхъ въ рôзныхъ мовахъ выносять въ загалѣ 58.000 зр., а приносять 60.000 зр., отже о 2000 зр. бôльше. Результатъ се користный. Вѣстникъ законôвъ державныхъ выдаеся теперь въ 8 мовахъ, а до того есть 7 редакторôвъ, котрй дôстають по 2000 зр. пенсіи, а кромѣ того выдаеся ще 2000 зр. за роботы перекладôвъ. Теперь погляньмо, якъ той Вѣстникъ законôвъ розходиться? Въ загалѣ предплачуеся его 3600 примѣрникôвъ, а зъ того: 3259 нѣмецкого тексту, 157 ческого, 90 италійского, 42 польского, 9 словеньского, 6 кроатского, 3 рускогo и 2 румуньского; отже нѣмецкій текстъ маѣ 10 разôвъ стôлько предплатникôвъ, що всѣ инчй тексты разомъ. Сю обставину натягаѣ бесѣдникъ на доказъ, що всѣ народности въ Австріи признають мову нѣмецку державною, а потому звернувся зъ кликами до Чехôвъ: „Все тутъ кричите, що не маѣте рôвноуправленя. Ось за 2 зр. 50 кр. можете его мати, а чому не користаѣте?“

Справоздавець д-ръ Катрайнъ ôдповѣвъ на то, що нѣмецкій текстъ Вѣстника розходиться найбôльше длятого, бо ôнъ есть ôдный автентичный, а адвокаты и нотарѣ кождои народности хочуть мати текстъ автентичный.

Пôдъ конець засѣданя пос. Вошнякъ (Словенець) внѣсъ интерпеляцію до министра просвѣты: длячого ôнъ зносить вѣденьскй паралельки словеньскй въ мѣстѣ Циллі, въ Стиріи?

Зъ подорожи до Риму.

Римъ 24 н. ст. цвѣтня.

Подавши Вамъ въ описѣ авдіенціи нашои у папы коротку лише згадку о промовѣ арц. Моравского и о ôдповѣди папы, теперь подаю Вамъ обѣ тй рѣчи ширше.

Въ адресѣ зложено папѣ подяку за ôданье чести престоломъ римскимъ першимъ двомъ апостоламъ славяньскимъ. Подякувано за заходы коло добра церкви рускои, за средства, котрыми папа скрѣпивъ вѣру католицку межи Русинами, и за заснованье нового епископского престола руского въ Станиславовѣ, чимъ папа серця всѣхъ правыхъ Русинôвъ ще бôльше зъ собою сполучивъ. Подякувано за опѣку надъ ôрменьскимъ обрядомъ. Заявлено, що народъ польскій въ добрôй и злôй годинѣ стоить вѣрно при престолѣ римскôмъ. Пожелано Львови XIII. при нагодѣ 50-лѣтного ювилею врейского въ имени 6 милiонôвъ духовныхъ овець. Подякувано за все, що папа зднявъ для скрѣпленя и помноженя вѣры межи славяньскими народами. Зложено обѣтъ, що всѣ хочуть вѣрно стояти при престолѣ римскôмъ. Заявлено сочувство для убожества и кривдъ, якихъ вразъ зъ папою дôзнае вся церковь и вся республика христіяньска, о остаточно внесено молитву до Всевышного, щобъ папа, ôдзыскавши свободу, яка ему пôсля правъ божихъ и людскихъ належиться, мôгъ якъ

найдовше безъ всякихъ перешкодъ церквою Божою управляти, щобы бачивъ плоды своихъ трудôвъ власными очима и щобъ єретики навернулися.

Офиціяльна ôдповѣдь папы на адресу ось яка: „Посередъ множества народôвъ, що прибули на торжество 50-тои рôчницѣ священьства нашого зô всѣхъ сторôнъ, мило намъ та весело побачити и васъ, улюбленыхъ сынôвъ нашихъ, котрыхъ предивна побожности сила привела до Риму на то, щобъ ôдъ себе и землякôвъ своихъ зъ Галичины и княжествъ Кракôвского та Буковиньского ôддати намъ честь. Та згода вашои волѣ достойна сама въ собѣ признаня, тѣшить Насъ тымъ бôльше, коли зважимо, що межи вами суть немалй рôзницѣ якъ що-до походженя, якъ и языка та обряду. А вже-жь єсть се найблагороднѣйша и лишь однôй Христовôй церкви питома прикмета, що церковь та лучить всѣ народы въ одну цѣлôсть и чинить, що не затираючи рôзниць обычаєвыхъ и походженя, они однаково думають и одного бажають. Длятого престолъ апостольскій не тôлько не ôдкидає рôзнородныхъ обрядôвъ въ богослуженю, але охотно и умысно призволяє, щобы поодинокй народы правнй звычаѣ и ôдъ предкôвъ наслѣдженй обычаѣ берегли и удержували. Та въ єдности рôзнороднôсть подобає на королѣвску одѣжь рôзнородну що-до матеріи и формы, въ котру непорочна Христова суджена убрана, стаєся ще красшою.“

Бувшій митрополитъ галицкій Впр. Іосифъ Сембратовичь, котрого паломники нашй ôдвѣдували и ôнъ ихъ сердечно витавъ, здоровый и выглядає добре. До Галичины приѣхати не гадає, бо прикро було-бъ єму глядѣти на змѣненй нинѣ ôдношеня на галицкôй Руси.

Справа колпакôвъ для священьства руского, о котрй оно такъ горячо добиваєся, стоить лихо. Впр. Іосифъ Сембратовичь предложивъ бувъ комисіи до затвердженя низьку чорну митру. Комисія була вже згодилася, однакъ зъ Галичины повѣявъ до Вѣдня поганый вѣтеръ и въ наслѣдокъ того цѣлу справу застановлено. Буде отже, „якъ бувало“, бо такъ хочеся нашимъ братямъ Полякамъ.

Въ загалѣ, судячи по всему, годѣ робити собѣ якихсь надѣй и годѣ вѣрити въ лицемѣрнôсть нѣбы-то „другôвъ“. На скôлько видно, Римъ бувъ-бы не ôдъ того — неодно добре намъ зробити, — та стають тому въ дорозѣ якъ-разъ нашй „други“ зъ краю и зъ Вѣдня...

НОВИНКИ.

— **Въ справѣ конфискаты ч. 67 „Дѣла“** одержали мы слѣдуюче письмо: Cz. 7521. Riszajuczy sprawozdanie c. k. Suda krajewoho z 9 cwitnia 1888 cz. 6496 na zażalinie c. k. Prokuratora derżawnoho wid riszenia z 6 cwitnia 1888 cp. 6496, kotorym widmowłeno zatwerdżenia konfiskaty N. 67 czasopysy „Diła“ za artykuł pid napysom: „Ministerstwo oborony krajewoi“, postanowyw c. k. Sud krajewyj wyższyj po wysłuchaniu c. k. Nadprokuratora riszenie zaczepłene z powodiw perszym sudiem nawedenych zatwerdyty. O tim riszeniu c. k. Sudu krajewoho wyższoho z 17 cwitnia 1888 cz. 9453 zawidomlajem redakcju czasopysy „Diło“ i zwertajem jej zabranyj nakład N. 67 „Diła“. C. k. Sud krajewyj karnyj. Lwiw dnia 24 cwitnia 1888. *Poglies.*

— **Зъ Скалы надъ Збручомъ пишуть намъ:** Въ нашôмъ урядѣ почтовôмъ все таки не можна одержати друксортôвъ рускихъ и на рускй письма рецеписôвъ по руски писаныхъ. Хотяй єсть щира воля у пань експедиторокъ выучитись руского письма, то все таки повиненъ почтмайстеръ, Русинъ п. Литвиновичь, прискорити науку руского языка. На теперь най выстане лише ся увага, а єсли она не поможе, то звернутись буде треба до ôдповѣдныхъ властей, щобы зарадили сѣй неправильности. — Ярмаркованье недѣльне въ Скалѣ доводить до того, що въ околичныхъ селахъ, отъ примѣромъ въ Б. и И., церкви майже порожнй стоять и нема нѣкого на богослуженяхъ. Все спѣшить на ярмарокъ. — Стагнація въ збожевôмъ торзѣ майже на цѣлôмъ Подôлю, такъ що дуже много збôжа тамтогорôчного лежить въ стогахъ и гниє.

— **Архикнязь Людвикъ Викторъ** приѣхавъ зъ своимъ адъютантомъ гр. Холоневскимъ до Кракова и станувъ въ „Grand-Hotel“.

— **Зборы делегатôвъ „Общого рôльничо кредит. Заведенія ликвидаційного“** ôдбудуться дня 11 (23) мая с. р. въ домѣ Заведенія у Львовѣ.

— **Унія въ Раранчи.** Консисторія греко-православна ôдкликала зъ Раранча двохъ сотрудникôвъ, Гамратовича и Стефанюка, а на ихъ мѣсце выслала о. Воробкевича, сына звѣстного поета и писателя Исидора (Данила Млаки).

— **Рада мѣста Львова** затвердила оферту инжинирôвъ Ибяньского и Удерского що-до забудованя Полтвы ôдъ готелю Англійского ажь по пляцъ Голуховского на просторони 210 метрôвъ Єслибы порѣшено выбудовати театръ на кôнци валôвъ гетьманскихъ, то въ такôмъ случаю треба-бы змѣнити русло Полтвы.

— **Выборы до рады громадскои въ Стрыю** вже покôнчились. На 12 радныхъ зъ II круга выбрано 10 жидôвъ и 2 христіянъ (а на заступникôвъ 4 жидôвъ, 1 Русина и 1 Нѣмця). Въ I крузѣ выбрали 2 Русинôвъ, 6 Полякôвъ. 2 Нѣмцѣвъ, 1 жида и 1 Чеха. Жидôвска партія пропинаційна „Гальпернъ и Спôлка“ цѣлковито побѣдила.

— **Рада повѣтова въ Борщевѣ** порѣшила въ честь цѣсарского ювилею платити рôчно по 100 зр. черезъ 10 лѣтъ на закупно книжокъ и приборôвъ шкôльныхъ для убогои дѣтворы шкôлъ народныхъ въ повѣтѣ борщѣвскôмъ.

— **Бюра львôвскои репрезентаціи Кракôвского товариства убезпечень** разомъ зъ бюрами товариства взаимного кредиту перенесенй до власного дому товариства при соймовôмъ будынку. Урядованье въ онвôмъ помѣщеню ôдбуваєся ôдъ вчера.

— **Испытъ ученикôвъ школы Товариства огородничого** у Львовѣ ôдбудеся дня 29 н. ст. цвѣтня с. р. т. є. въ недѣлю о годинѣ 4 зъ полудня въ будынку ц. к. семинаріи учительскои мужескои при ул. Калѣчôй ч. 5., на котрый членôвъ товариства и любителѣвъ огородництва запрашаємо. — Рôвночасно розписуєся конкурсъ на одно мѣсце опорожнене для ученика въ интернатѣ. Поданя — заосмотренй въ метрику, свѣдоцтва моральности и укôнченои 4-ои кл. народнои школы та деклярацію родичѣвъ або опѣкунôвъ що-до мѣсячнои оплаты 10 зр. въ першôмъ роцѣ науки — вносити можна до 15 мая до заряду Товариства, ул. Шимона ч. 2. — Членамъ товариства на провинціи розôславъ зарядъ насѣнье огородове въ найлѣпшôмъ родѣ, а єсли-бы кого не дôйшло, то зволить повѣдомити зарядъ, долучаючи членьску вкладку.

— **Выкрытье виновникôвъ крадежи въ костелѣ св. Лазаря.** Довго слѣдила полиція львôвска за виновниками сеи крадежи и минувшои ночи удалось ѣй выкрыти ôдважныхъ злодѣѣвъ. При улици Шпитальнôй мешкає добре знакома полиціи злодѣйска родина Бучкôвъ. У неи ховаєся крадене добро, и Бучки такъ зручно умѣють єго продавати, що полиція не найде нѣчого, а тутъ треба доказôвъ. Ажь ось довѣдались, що у Бучка ночують гляданй полиціею Мих. Тарнавскій, Пилатъ и Мокрина Иванишинъ. Ревизоры впали въ ночи до хаты Бучака, увязнили Тарнавского а при ревизіи знайшли на сподѣ куфра кусники комжи, капъ и накрывалъ церковныхъ зъ костела Лазаря, перероблени на жѣноче бѣлье... Золотыхъ и срѣбныхъ рѣчей церковныхъ не найшли. Ôдставили на полицію цѣлу родину, а коли довѣдались, що Пилатъ и Мокрина поѣхали до Рясны рускои въ сваты, ревизоры сейчасъ выѣхали за ними и цѣла ся злодѣйска шайка знайшлась въ Ивановôй хатѣ.

— **Магистратъ вѣденьскій** порѣшивъ установити для волôвъ галицкихъ осôбный день торговый, єсли въ найблизшй два понедѣлки надôшлють зъ Галичины и Буковины знову худобу, пôдозрѣлу о заразу.

— **Обôкрали путника галицкого въ Римѣ.** Д-ръ Филярскій, професоръ львôвского университету, выѣзджаючи зъ готелю на проѣздку (мабуть въ Неаполь) полишивъ въ сѣняхъ готелю куферокъ. Коли вернувъ за хвилю, не найшовъ вже и слѣду по своѣмъ куферку и полишилось єму лише то, що мавъ на собѣ и при собѣ.

— **Засланй въ Сибиръ.** „Петербургскій Листокъ“ подає такй данй, ôдносячй-ся до засланыхъ на Сибиръ: До 1 сѣчня с. р. повинно бути въ губерніяхъ иркутскôй и єнисейскôй та въ окрузѣ якутскôмъ 110.000 засланыхъ, а тымчасомъ єсть тамъ лише 42.000 осôбъ, 20.000 выйшло за дозволомъ властей на роботу, а 48.000 пропало въ безвѣсти и не знати, де они суть. Въ захôднôмъ Сибири число пропавшихъ, т. є. такихъ, котрй змогли втечи, єсть далеко бôльше, тамъ лише 33 процентъ засланыхъ пробуває въ вызначеныхъ имъ мѣсцевостяхъ, а 67 процентъ втѣкає.

— **Дрôбнй вѣсти.** Намѣстникъ Залескій повернувъ зъ Вѣдня до Львова. — Доповняючй выборы одного члена зъ бôльшихъ посѣлостей до рады повѣтовои въ Мостискахъ розписанй на день 24 мая с. р. — Сумный случай приключився въ Теребовли. Коло цегольнѣ Сокальского копали глину три молодй дѣвчата и 17-лѣтный Стеф. Пиховичь. Наразъ обôрвалася глина зъ-надъ пôдкопу и засипала всѣхъ четверо. Сейчасъ почали ôдкопувати, але лише одну дѣвчину знайшли живу. Заряджено судове слѣдство. — Въ Дрезнѣ померъ нѣмецкій новелистъ Ферд. Кине въ 81 р. житя.

Вѣсти зъ Аеп. Львôвскои.

На конкурсъ розписана до ч. 2828. Тухолька, дек. скольского, наданя приватного, зъ терминомъ до 15 червня с. р.

Кан. институцію на Поршну, дек. щирецкого, одержавъ о. Ник. Олексѣй, тамошный администраторъ.

Президія намѣстництва годиться на кан. институцію оо.: Вол. Барановского зъ Мужилова на Пукôвъ, Евг. Гузара зъ Нараєва на Борусôвъ и Мих. Дзеровича зъ Чанижа на Топорôвъ.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Конкурсы.** Краєва рада шкôльна розписує конкурсъ зъ речинцемъ до 15 мая с. р. на мѣсце учителя географіи и исторіи въ ц. к. низшôй школѣ реальнôй въ Тернополи. — До 25 мая с. р. можна подаватись до староства въ Новôмъ Торзѣ о концесію на аптику въ Закопанôмъ.

— **Ôдзначенье.** Цѣсарь надавъ совѣтникови намѣстництва у Львовѣ, Корнилови Винтерови, ордеръ зелѣзнои короны III клясы.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. А. О. въ Старôмъ мѣстѣ. Заплачено доперва за сѣчень и лютый. — **Вп. д-ръ К. Ч. въ Банялюцѣ.** Жадане поквитованье выслано.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 27. цвѣтня. „Pol. Corr.“ каже, що вѣсти, будьто-бы по причинѣ аграрныхъ розрухôвъ въ Румуніи войско австрійске мало станути на граници Румуніи, суть безпôдставными.

Вѣдень 27 цвѣтня. Въ недѣлю ôдбудеся нарада министрôвъ пôдъ проводомъ цѣсаря, на котрôй буде означеный речинець скликаня спôльныхъ делегацій.

Берлинъ 27. цвѣтня. Урядова газета оголосила именованье гр. Герберта Бисмарка министромъ державнымъ. — „Post“ каже, що именованье ген. Богдановича, котрого вычеркнено свого часу зъ листы арміи россійскои, тайнымъ совѣтникôмъ въ россійскôмъ министерствѣ дѣлъ внутрѣшныхъ, єсть доказомъ, що вплывъ гр. Толстого на заграничну политику стає зновъ сильнѣйшимъ.

Берлинъ 27 цвѣтня. Цѣсарь перебувъ нôчь дуже добре и єсть значно здоровѣйшій; раномъ не має вже горячки, але вечеромъ горячка, хочь дуже незначно, назадъ вертає. Королева англійска ôдъѣхала вчера вечеромъ а цѣсарева и члены цѣсарскои родины ôдпроваджували єи ажь на дворець зелѣзницѣ.

Софія 27 цвѣтня. Князь розпочавъ подорожь по пôвнôчнôй Болгаріи. Въ Софіи попрощався ôнъ въ палатѣ зъ корпусомъ официрскимъ и сказавъ при сѣй нагодѣ, що сподѣваєся, що они позôстануть єму такъ вѣрными якъ були и доси.

Бѣлградъ 27. цвѣтня. Кабинетъ Ґруича подався до димисіи. Король поручивъ Христичеви зложити новый кабинетъ. До нового кабинету ввôйдуть имовѣрно: Миятовичь для справъ внутрѣшныхъ; ген. Протичь, вôйна; Пантеличь, судôвництво; Владанъ Джорджевичь, просвѣта и тымчасово торговля; Богитовичь, роботы публичнй; Милоракузъ финансы.

ПОДЯКА.

За вселаскаву участь въ похоронѣ бл. п. Евгеніи Меланіи, найлюбезнѣйшои одинокои нашои дочки упокоившои-ся 19 лютого 1888 р. въ цвѣтѣ житя, складаємо сердечну подяку Впр. оо. Платону Паславскому, почест. крилошанину зъ Белза за ôдслуженье Литургіи и надгробне слово; Николаю Роздѣльскому, почест. крилошанину зъ Сокаля; Емиліяну Дѣдицкому, декану и пароху зъ Мостôвъ великихъ; Емиліяну Левицкому зъ Тартакова, Кирилу Сѣлецкому зъ Жужеля, Леонтію Осьмѣловскому Ч. С. В. зъ Кристинополя; Александру Лявреццкому зъ Добрачина, Корнилію Саикови зъ Себечева, Алексею Брунецу зъ Куличкова; кс. Іосифу Новакови, гвардиянови оо. Бернардинôвъ зъ Кристинополя; кс. Конраду Романьскому зъ Сокаля.

Неменше складаємо сердечну подяку Высокоповажанôй рускôй и польскôй Интелигенціи якъ и Братямъ селянамъ за доставленй намъ письма повнй сочуства въ нашôмъ тяжкôмъ смутку.

Сѣлець-белзкій.

Василь и Олимпія зъ Крушиньскихъ Чернецкй.

Цѣс. кор. упривилеєвана

Рафинерія спиритусу

и фабрика оцту

ЮЛІЯ МИКОЛЯША

у ЛЬВОВѢ

выробляє

НАЙЧИСТѢЙШІЙ СПИРИТУСЪ

здалый для панôвъ аптикарѣвъ, фабрикъ ликерôвъ и т. п.

2316 котрый продає 44—?

по цѣнахъ умѣренныхъ.

Поручає такожь найлѣпшого рода горѣвки, ликеры и розолисы.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

у Львовѣ при ул. Ягайлоньскôй ч. 3.

Почавши ôдъ дня 7 падолиста 1885

2218 20—0 выдає

АСИГНАТЫ КАСОВЙ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

5% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

Передрукъ не буде плаченый Дирекція.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЬ

поручає

выпробованй и певнй средства косметичнй,

ôдзначенй 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипльомами признаня.

Олѣйокъ таниновый, взмôцняє и пôдпомагає волосю рости. Фляконъ 50 кр.

Помада хинова взмôцняє корѣнцѣ волося и запобѣгає выпадати волосю. — Слоикъ 80 кр

Вода атеньска, до змываня волося, запобѣгає творитися парплямъ, ôдсвѣжує, робить тревалыми барву и полыскъ, — Фляконъ 80 кр.

Олѣйокъ хино-таниновый. Дѣлає знаменито на корѣнцѣ волося и на порôсть волося. Въ случаяхъ де въ наслѣдокъ недуга выпало волосье, выказавъ вельми цѣлюще дѣланье. Вже по ужитю однои фляшки можна добачити порôсть. — Цѣна 1 зр. 20 кр.

Есенція мятова до полоканя устъ, кромѣ приємного, скрѣпляючого смаку и запаху, дуже користно дѣлає на ясла и зубы. Фляконъ 50 кр.

Порошокъ ростинно-алькаличный, до чищеня зубôвъ. Надає перлову бѣлôсть, ôддаляє камѣнь и квасы, котрй наводять бôль и порохнавѣнье зубôвъ. Пуделко 30 и 60 кр.

Віолинъ средство противъ прѣтя рукъ и пахъ. Фляконъ 50 кр.

Пудеръ салицилевый пвотивъ прѣтя и ôдпареня нôгъ. Пуделко 60 кр.

Оцетъ десинфекційный, сильно ôдвоняючій и ôдсвѣжаючій воздухъ, уживаный въ бюрахъ, коридорахъ и до скрапляня одежи. Фляконъ по 50 кр.

Оцетъ тоалетный, до натираня губы тѣла, полоканя и до ôдсвѣжаня воздуха. — Фляконъ по 50 кр. и 1 зр.

Оцетъ комнатный до кадженя. — Фляконъ по 50 кр.

Брилянтина єсть найлѣпшимъ средствомъ до гарного уложеня и консервованя бороды и набородôвъ. — Фляконъ 50 кр. 2424 2—?

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3., Готель Европейскій и ул. Галицка рôгъ Валовои. Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20, и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2.

Благодаренье.

Тяжкимъ ударомъ пораженый черезъ смерть моеи найдорожшои жены, вѣрнои товаришки въ годинахъ долѣ и недолѣ, — я нездужаю такъ, якъ приналежалобы, выразити словами мое благодаренье всѣмъ Высокопочтеннымъ, которыи такъ численно изволили ласкаво прибути и участвовати при похороннôмъ обрядѣ. Предовсѣмъ дякую сердечно Высокопреподобному Священьству за велелѣпное совершенье погребового чина, именно высокодостойному Пралату О. Малиновскому, Впр. крилошаномъ О. Павликови и Д-ру Делькевичу, Впр. ОО. Гушалевичу и вицеректору Тороньскому, войсковымъ капелянамъ Литиньскому и Куницкому, катихитамъ Лепкому и Стефановичу, пароху Темницкому, Д-ру Крижановскому, Рейтеровскому, Яримовичу, Чапельскому и Амврозію Поляньскому, такожь Ч. Асистамъ, Почт. Питомцямъ гр. каѳ. Сѣменища за прекрасное и трогательное пѣніе пôдчасъ походу и воспитанникамъ Ставропигійскои бурсы. Дальше изъявлю искренное благодаренье за вѣнцѣ пожертвованыи Обществомъ „Русскихъ Дамъ“, достойнѣйшою родиною Шараневичей и Ковальскихъ. Дякую сердечно Вп. Матѣевымъ, Шараневичамъ и Г. проф. Громницкому за ихъ щирое пожертвованье трудôвъ и прислуги въ часѣ послѣдныхъ дней болѣзни покôйнои. Наконець дякую Вп. коллегамъ моимъ и честнôй молодежи нашои рускои гимназіи за объявленое сочувствіе въ моѣмъ тяжкôмъ горю, тожь всѣмъ другамъ, знакомымъ и побожнымъ людямъ за ихъ участіе. Богъ заплать!

Михаилъ Поляньскій
професоръ академ. гимназіи.

Пѣвець церковный,

Іосифъ Шарковскій, управитель хору, пошукує мѣсця. Близша вѣдомôсть листовно. Адреса: Яблониця надъ Прутомъ. 3—? 2423

ВОДУ КОЛЬОНЬСКУ

8—0 **правдиву** 2228

всякй перфумы, мыла зъ рôзными запахами, пудры зъ фабрикъ перворядныхъ, губки, коробки на пудеръ и мыла Лабедики, — дальше

Выробы д-ра Поппа

а такожь

мыла зелоянй, воду анатеринову, пастуи порошокъ до зубôвъ

найдешевше въ торговли

БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ

Львôвъ, Галицка ч. 16.

Цѣнники даромъ!

„Перший Вінок“

Жіночий Альманах.

выданый Оленою Пчôлкою и Нат. Кобриньскою можна дôстати у п. Наталіи Кобриньскои въ Болеховѣ або черезъ Администрацію „Дѣло“ по цѣнѣ 2 зр безъ пересылки пачтовои 6—6 2871

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъзарядомъ К. Беднарского

Ч. 87. Львôвъ, Недѣля 17 (29) цвѣтня 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ середу, и въ середу и суботу на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. Надôсланé по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч 11. и Бюро газетъ улица Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler. Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична.

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатай вôльнѣ ôдъ порта.

Пооднôке число коштуе 8 кр. а. в.

Вякій обіглащ, листы заставнѣ, ренты, акціи банковѣ и зелѣзничнѣ, лôсы державнѣ и приватнѣ купуютъ и продаютъ пôдъ найкористнѣйшими по змозѣ условіями

СОКАЛЬ и ЛИСЕНЬ дôмъ банковый и контора вымѣны.

☞ Зъ днемъ 1 (13) цвѣтня почався **другій кварталъ сегорôчного выдавництва щоденного „Дѣла“.** Просимо отже нашихъ квартальныхъ П. Т. предплатникôвъ якъ и довжникôвъ поспѣшити зъ надсыланьемъ предплаты.

По подорожи до Риму.

Актъ, котрымъ Русь галицка и буковиньска при нагодѣ ювилею, поручь другихъ вѣрныхъ католицкого свѣта, заявила престолови римскому свою вѣрнôсть, — довершеный. Путники рускѣ вертають щасливо домôвъ. Св. отцю зложили и Русины-католики щирѣ желаня, а при тôмъ и за де-що подякували. Не сталося се вправдѣ устами рускихъ владыкъ и не одержали путники рускѣ окремого послуханя у папы якъ голошено, але вина за то спочивае выключно на иниціяторахъ подорожи, котрымъ, видко, не ставало нѣ вѣры въ себе, нѣ въ успѣхъ окремои подорожи, мимо того, що прилюдна гадка бодрила ихъ и до того накликувала. Але factum infectum fieri nequit.

Въ дописяхъ оригинальныхъ, якѣ помѣщали мы въ „Дѣлѣ“, бувъ докладно, хоть лише въ головныхъ, важнѣйшихъ начеркахъ описаный весь актъ послуханя у папы. Въ ч. 86 „Дѣла“ подали мы и змѣстъ адресы, котру выголосивъ архіеп. Моравскій, „въ имени вѣрныхъ всѣхъ трехъ обрядôвъ зъ Галичины, Вел. кн. Краковского и Буковины“, и ôдповѣдь папы Льва XIII. Нинѣ хочемо застановитись коротко надъ цѣлымъ актомъ и высказати нашь поглядъ на цѣлу справу.

Передовсѣмъ треба собѣ уявити, що цѣлый актъ мавъ пятно куртоазіи и длятого змѣстъ адресы не выходивъ по-за рамки такои-жь куртоазіи, а обмежився на пожеланя, подяку и обѣтъ вѣрности. Просьбъ нѣякихъ не можна було вносити.

Що-до обѣту вѣрности римскому престолови, Русины австрійскѣ не першій се разъ его заявили. Въ виду того, що дѣеся нинѣ въ Россіи пôдъ управою Синода, а на Буковинѣ пôдъ управою Мораріввъ, де при помочи церкви стараються систематично нищити народность руску, де указами забороняють святѣщеньству рускому голосити пропоповѣди живымъ словомъ, а въ семинаріяхъ духовныхъ молодѣжь руску москвищать або румунщать, — въ виду того, полишивши на боцѣ сторону догматичну, Русины мусять за-для простого але не менче важного интересу національного хлитись до тои церкви, котра Русинамъ правъ и розвою національного не перечить. Се дуже простый рахунокъ. А що народъ нашь до національности своеи прикладае найбôльшу вагу, на се являються доказы на нашихъ таки очахъ, бо на Украинѣ за-для неґаціи національности церквою, переходить селяньство наше на „штунду“, а на Буковинѣ зъ православія на католицизмъ. Зъ другои стороны есть се memento для всѣхъ интересованыхъ, а тымъ самымъ и для Риму, що католицку нашу руску церковь треба все такъ устроювати и порядкувати, щобъ Русины не мали нѣякои причины зъ католицизму бути невдоволеными.

Зъ симъ вяжеся справа подяки, высказанои папѣ въ адресѣ, за основанье епископства Станиславôвского, и мы годимося на то, що тымъ дѣломъ Левъ XIII. здобувъ собѣ вдячность всѣхъ правыхъ Русинôвъ. А додамо на сѣмъ мѣсци, що для скрѣпленя сеи вдячности було-бы вельми порадно, щобы въ недалекôй будучности можна осущити проектъ заснованя патріярхату рускаго въ Галичинѣ, розширивши тымъ самымъ спасеный вплывъ церкви нашои на Угорщину, де постепенне выродовлюванье Русинôвъ може выйти тôлько на шкоду католицизмови, а на хосенъ кальвинизмови. Чи ôдтакъ патріархатъ рускій въ Галичинѣ не надавъ бы Русинамъ уніятамъ и бôльшого значеня на внѣ, о тôмъ рôвно-жь не можна сумнѣватися, зважывши, якъ сильно затревожила сама вѣсть о патріархатѣ звѣстну часть рускои прасы. Русины уніяты не посѣдають шляхты — она покинула ихъ давно, заманена Єзунтами до церквы римскои, а ея ôдступництво прискорило упадокъ уніи церковнои въ Россіи и на Буковинѣ. Коли-жь и нинѣ, при звѣстнôмъ антагонизмѣ сеи шляхты до рускости нема нѣ найменшои надѣи на якійсь зворотъ до лучшого, то въ интересѣ Риму безперечно лежить оперти свою силу на єрархіи рускôй, надати ѣй широкій кругъ дѣланя и бôльшу повагу, а при тôмъ не предприймати нѣчого такого, чимъ бы чувство національне Русина могло бути оскорблене. Длятого маемо по нашôй щирôй думцѣ повне право не солидаризуватися зъ тымъ уступомъ адресы, де устами еп. Моравского Русь галицка дякуе папѣ за певнѣ „реформы“, котрыхъ за-для якоись дивноп чемности не названо въ адресѣ по имени, але пôдъ чимъ укрыто реформу Василіянъ и насланье на насъ епигонôвъ польскои революціи въ формѣ „Zmartwychwstańc-ѣвъ“. Якъ давнѣйше, такъ и теперь мусимо заявити, що реформы тѣ лишь обидили народне чувство Русинôвъ и выйшли дѣйстно силами интриги а para male informato.

Въ ôдповѣди папы Льва XIII. суть деякѣ уступы дуже замѣтнѣ, котрѣ зятямити повиннѣ собѣ кромѣ насъ и нашѣ историчнѣ „приятелѣ“. Св. отцю припало до серця, що Русины спôльно зъ Поляками и останкомъ златинизованыхъ Ôрменъ, явились передъ Єго престоломъ, хоть, якъ самъ зазначивъ, знае о тôмъ, якъ великѣ рôзницѣ заходять що-до походженя, языка и обряду мѣжь Русинами а Поляками, и хоть певно и то есть ёму якъ найлучше звѣстно, що анѣ поступованье свѣтскихъ Полякôвъ галицкихъ анѣ ихъ клиру, не заслужило собѣ на то, щобъ Русины поручь зъ ними ставали передъ папою. Противъ свѣтскихъ Полякôвъ стоять Русины въ оправданôй исторіею борбѣ и не зôйдуть зъ того поля, доки въ цѣлости не здобудуть собѣ на своѣй земли подоптаныхъ правъ и свобôдъ національныхъ. Противъ латиньского клиру и маніи латинизаціи мусѣли оборонятись ажь „конкордіею“. Але може бути, що слова папы возьмуть собѣ бодай ôдъ теперь нашѣ „приятелѣ“ до серця и залишать брутальнѣ атаки, чи то на народность руску, чи на єи обрядъ. Єсть се вправдѣ великій оптимизмъ вѣрити въ таку евентуальность, але зъ другои стороны противне поступованье Полякôвъ и клиру латиньского на будуче, увѣрить насъ, що на ихъ традиційный антагонизмъ противъ насъ нема и въ Римѣ ôдповѣдного лѣку, и що мы боремось зъ крайною перверсіею. Русь зробила своё и хоче ждати на поправу другои стороны.

Папа сказавъ до того якъ найвыразнѣйше, що намѣреньемъ престола римского не есть нищити рôзнородности обрядовѣ, надъ чимъ клиръ латиньскій неразъ думавъ; не есть нищити правнѣ звычаѣ и по предкахъ наслѣдженѣ обычаѣ народôвъ, що лежить зновъ въ интенціяхъ керманичѣвъ сойму галицкого, — але якъ-разъ пôддержуванье и береженье того всего: обряду и прикметъ національныхъ. И се повиннѣ собѣ „приятелѣ“ нашѣ взяти щиро до серця, коли и послѣдна спôльна ѣзда до Риму и слова папы мають мати якѣ-такѣ лучшѣ наслѣдки. Папа Левъ XIII. мовь-бы умысно повторивъ Полякамъ памятнѣ слова папы Венедикта XIV. (1740—1758), що римскій престолъ не вымагае ôдъ схизматикôвъ, повернувшихъ до едности католицкои „ut Ritus suos deserant“, але щобъ „diversae eorum Nationes conserventur, non destruantur, omnesque catholici sint, non omnes latini fiant“.

А якъ при всѣмъ тôмъ папа Левъ XIII. провѣривъ, що Русинôвъ привела до Риму на ювилей не яка-небудь охота до политичныхъ демонстрацій, а eximia pietatis vis, — то най бы вже и горстка закулисовыхъ интригантôвъ и доносчикôвъ схотѣла дорозумѣтись, що католицизмови галицкому не треба менторôвъ нѣ добромильскихъ, нѣ зъ улицѣ пекарскои.

Впрочѣмъ Русь чуе нинѣ въ собѣ на стôлько силы, щобы всякѣ удары, зъ якои бы стороны они приходили, ôдперти, бо спадщина по батькахъ для неи найдорожша, а самосвѣдомôсть правъ своихъ скрѣплена.

Промыслъ Галичины въ свѣтлѣ справозданя промыслового инспектора за рôкъ 1887.

II.

Головне жерело небезпечности для житя и здоровля робôтникôвъ промысловыхъ лежить въ тôмъ, що фабрики и заводы промысловѣ въ Галичинѣ устроенѣ дуже недостаточно зъ огляду на *можливôсть огню*. Кромѣ фабрикъ скарбовыхъ и шести приватныхъ въ жаднôй фабрицѣ бôльше нема огнетревалыхъ сходôвъ. А потреба ихъ ôдчуваесь особливо въ численныхъ млынахъ, котрѣ мають по кôлька поверхôвъ и богато деревляного матеріялу, такъ що на случай огня тяжко було-бы робôтникамъ зъ душею утечи. Длятого старався инспекторъ промысловый довести до того, щобы въ кождôй фабрицѣ були сходы огнетревалѣ, найлучше камяннѣ, щобы мали ôдповѣну широкôсть, дальше, щобы на сходахъ було всюды ясно и щобы на кождôмъ поверсѣ були тѣ сходы снолученѣ безпосередно зъ комнатами, въ котрыхъ трудяться робôтники. Въ тôмъ напрямѣ выдавъ инспекторъ припорученя всѣмъ фабрикамъ, зъ тыхъ однакъ лишь двѣ послухали его приказу, двѣ просили о продовженье речинця до реконструкціи а всѣ прочѣ заложили рекурсы ôдъ тыхъ приказôвъ. А рекурсы тѣ значать тôлько, що повне зънгнорованье

10)

Згадки изъ семинарского житя у Львовѣ.

Списавъ пôсля нотатокъ В. зъ С.

(Дальше.)

О. д-ръ І. Ильницкій, низькій, присадковатый и тяжкій въ ходѣ, въ окулярахъ, зъ сивымъ по-при головѣ обстриженымъ волосьемъ, убраный въ чорный зъ пелериною плащъ, представлявся на першій видъ, въ низькôмъ зъ широкими крисами цилиндрѣ комичною фигурою. Але при тôмъ бувъ то головѣкъ глубоко ученый, зъ великимъ тактомъ, характеромъ и повагою, обдареный незвычайною памятею, безъ помилованя острый але справедливый, великій легалистъ, у него бо „lex“ занимало перше мѣсце. О. Ильницкій бувъ для насъ часто прикрый, бо яко найточнѣйшій настоятель домагався ôдъ питомцѣвъ, щобы всѣ свои офиціи выповняли найпильнѣйше. Обдареный крѣпкимъ здоровльемъ, бувъ ôнъ цѣлый день въ руху, и всюды було его повно. Ôнъ заходивъ по комнатахъ и музеяхъ питомцѣвъ, стоявъ на коридори, коли мы шли до каплицѣ, на выклады, прохôдъ або до архикатедральнои церкви, и стоявъ зновъ при семинарскôй фôртѣ, якъ мы назадъ повертали, люструючи своимъ быстримъ окомъ, чи одежа въ порядку або чи де-хто по дорозѣ не загубився. Не обходилося безъ того, щобы мы серіозному д-рови Ильницкому не выправляли якихсь збыткôвъ але се дѣялося зъ великою осторожностею, бо мы его дуже боялися, жарты зъ нимъ були небезпечнѣ.

Въ першихъ лѣтахъ свого вице-ректорства, слѣдивъ д-ръ Ильницкій дуже пильно за файками та картами и за то були острѣ кары. Сталося, що разъ выловивъ ôнъ въ комнатѣ пôдъ ч. 47 питомцѣвъ при картахъ. Укрывши скоро всѣ карты тароковѣ, питомцѣ лишили на столѣ „паґата“, котрого вже укрыти було трудно. Забравши карту зô стола зъ веселымъ выкликомъ: „Маю паґата!“ — побѣгъ зъ картою до ректора. Ôдъ сеи хвилѣ, на памятку щасливои контрабанды, прозвано д-ра Ильницкого „Паґатомъ“, и ся назва ёму не тôлько до смерти, але навѣть по-за гробомъ лишилася. Д-ръ Ильницкій не уживавъ файки, але заживавъ табаку, котрою трактувавъ питомцѣвъ и мы выпорожнили ёму неразъ зô збыткôвъ цѣлу табакирку.

До питомцѣвъ не промовлявъ инакше тôлько рег „ты“, „сыну“, або „паскудный сыну“. И такъ: „Сыну де твôй поясъ?“—„Вставай паскудный!“ — „Ты паскудный сыну не будешь ѣсти за кару вечерѣ!“ — Мы высоко поважали о. д-ра Ильницкого за-для его твердого характеру и популярности, зъ якою обходився зъ нами, бувъ бо въ кождôй хвили для кождого приступный, нѣколи на нѣкого не офукнувся, въ потребахъ ратовавъ навѣть питомцѣвъ грошевыми позичками. Коли-жь зновъ хто по причинѣ переступленя семинарскои дисциплины попався въ матню, для того не було выходу. По словахъ: „Паскудный сыну, lex!“ — наступала кара и не було апеляціи, бо мимо студентскихъ викрутôвъ трудно було у д-ра Ильницкого выкрутитись. Двѣ генераціи питомцѣвъ выховалося пôдъ его окомъ въ рускôй духовнôй семинаріи львôвскôй, его имя жие и довго жити буде въ добрôй памяти, и не такъ скоро заступить его хто другій.

По о. д-рѣ І. Ильницкôмъ, І. вице-ректорѣ, занимавъ въ заведеню друге мѣсце о. Лука Пипанъ, префектъ І року, бо якъ зъ о. Юл. Левицкимъ II вице-ректоромъ мали мы мало зношень, такъ ще менше мали мы зъ прочими префектами, котрыхъ бачили мы лише при проходахъ та при литургіи въ каплици. О. Л. Пипанъ, малого росту, худый, въ середнôмъ вѣцѣ, рудавый, зъ шепелявою вымовою, ôдгрававъ въ заведеню важну ролю, зъ причины, що слѣдивъ дуже старанно питомцѣвъ въ заведеню и по-за заведеньемъ и о всѣмъ повѣдомлявъ д-ра Ильницкого, а сей заразъ каравъ. Треба признати, що о. Пипанъ мавъ незвычайне щастье въ ловленю „шкартôвъ“, — тому питомцѣ якъ боялись его, такъ и не любили. Не було кутика, куды-бъ о. Пипанъ не втиснувся. Ледви хто збочивъ зъ приписаной маршруты, а вже ёму о. Пипанъ за пятами — та й бѣда! Якъ старанне слѣдженье питомцѣвъ мало свою и добру сторону, такъ не дасться похвалити, що, щобы о всѣмъ знати, мавъ о. Пипанъ своихъ тайныхъ людей, котрѣ ёму зновъ своихъ товаришѣвъ тайно денунціовали.

Нелюбленому о. Пипанови строили питомцѣ рôзнѣ збытки: забирали ёму свѣчки, выпивали вино, барикадували его въ ночи шафою, и т. д. За питомцями волочилася якась панночка „Аґатка“, о якôй розносилися чутки, що хоче конечно выйти за питомця. Разъ пôдчасъ проходу, коли Аґатка найспокôйнѣйше поступала за питомцями, почали питомцѣ жалуватись на Аґатку передъ о. Пипаномъ, що не даѣ имъ спокою. Выслухавши жалобы, Побѣгъ о. Пипанъ до Аґатки и ставъ ёи на дорозѣ морализувати. Аґатка поставилась и ôдгрызлася остро, и о. Пипанъ мусѣвъ уступити, зъ чого мы не мало насмѣялися. Ôдъ сего часу о. Пипанъ дуже не любивъ, коли ёму згадувано про Аґатку. Пôдчасъ проходу стерѣгъ о. Пипанъ своихъ питомцѣвъ арґусовымъ окомъ, щобъ нѣхто зъ ряду на бôкъ не выдалився або за мѣстомъ пива не напився. Але все декотрѣ питомцѣ вынаходили способы и дôставалися до пива мовь спрагненѣ жиды до воды, вытрискуючи зъ пôдъ жезла Мойсея. Якъ въ початкахъ о. Пипанъ, яко префектъ, бувъ зô всѣхъ взглядôвъ для питомцѣвъ дуже прикрый, такъ пôзнѣйше мавъ статися ласкавшимъ, а при кôнци свого житя выступивъ разъ навѣть въ ихъ оборонѣ. Другѣ префекты не обжаловували питомцѣвъ за переступленье семинарскои дисциплины передъ острымъ о. Ильницкимъ, въ котрого рукахъ спочивало jus gladii, анѣ не послугувалися тайными денунціяціями. Они залагоджували справы зъ тактомъ въ своихъ комнатахъ въ чотири очи, тому ихъ питомцѣ поважали и любили.

На богословскѣ выклады ходили мы зъ семинаріи на университетъ два разы денно. Се було для насъ дуже догôдне якъ изъ санитарныхъ взглядôвъ, бо мы мали рано и зъ полудня на университетъ прохôдъ, такъ и длятого, що въ проходѣ бачили мы свѣтъ та людей.

Имматрикуляція наша, питомцѣвъ І-го року ôдбулася дня 4. листопада 1858 р. за часôвъ ректора магнифика о. д-ра Онуфрея рыцаря Криницкого, почетного крилошанина епархіи перемыскои, професора исторіи церковнои и декана богословского факультету д-ра Людвика Малиновского, професора науки моральнои. Се була послѣдна функція д-ра Он. Криницкого, бо опôсля пенсіонувався, а переселившись до Жовтанець, тамъ померъ.

Всѣ богословскѣ предметы викладано по латинѣ. До сеи мовы трудно було призвычаитись и мы въ першихъ дняхъ сидѣли на латиньскихъ выкладахъ, мовь на турецкôмъ казаню. Мало-помалу мы привыкли до латины и стали выклады розумѣти. На богословскѣ выклады ходили разомъ зъ нами и латиньскѣ клирики, зъ котрыми жили мы въ приязни. Мѣжь ними були два уталантованѣ: Оттонъ Голыньскій и Мартинъ Червѣньскій, и они оба пôзнѣйше вславилися яко писателѣ церковнѣ.

(Дальше буде.)

припорученя, бо власти промысловй рѣшають ихъ звычайно дуже поволи а тымъ самымъ роблять неможливыми всякй реформы наказанй инспекторомъ промысловымъ. Яко примѣръ наводить инспекторъ одинъ фактъ, въ котрôмъ властитель фабрики ôдъ выданя промысловымъ инспекторомъ ще въ р. 1885 приказу реконструкціи фабрики заложивъ рекурсъ. Рекурсу того не порѣшили ще доси власти, а тымчасомъ наступила въ роцѣ 1887 въ тôй фабрицѣ експльозія, при котрôй утратило житье двохъ робôтникôвъ. А такихъ случаѣвъ було въ Галичинѣ досыть богато. Въ р. 1887 выдавъ инспекторъ въ Галичинѣ и на Буковинѣ загаломъ 122 приказôвъ реконструкціи фабрикъ зъ огляду на небезпечнôсть житя и здоровля робôтникôвъ, а въ 93 случаяхъ донѣсъ промысловымъ властямъ о непослуху предприємцѣвъ.

Зъ поодинокихъ промысловыхъ законôвъ посвятивъ инспекторъ найбôльше уваги друкарнямъ и гарбарнямъ.

Друкарнѣ знайшовъ инспекторъ майже всѣ въ невôдповѣднôмъ станѣ. Дуже богато зъ нихъ не має ôдповѣдного свѣтла, а такожь и потрѣбнои вентиляціи. Друкарскй складачѣ выглядають майже всѣ дуже блѣдо и хоробливо на лици и богато зъ нихъ умирає въ молодыхъ лѣтахъ на недуги легкихъ. Инспекторъ слѣдивъ за причинами тои появы и дôйшовъ такъ па пôдставѣ власныхъ спостережень якъ и ствердженыхъ наукою дослѣдôвъ, що здоровлю друкарскихъ складачѣвъ шкодить найбôльше оловяный порошокъ, якій повстає при складаню оловяныхъ черенокъ и наповняє воздухъ цѣлои комнаты, въ котрôй трудяться складачѣ. Наука обчислила, що порохъ, якій выходить зъ одного пульта зъ черенками мѣстить въ собѣ 16·43% олова. А позаякъ олово, зъ котрого робляться черенки, має въ собѣ значнй примѣшки антимону и аршенику, то складачѣ друкарскй втягають въ себе и частицѣ аршенику, затруваючи тымъ легки.

Щобы запобѣгти злому, приписує инспекторъ промысловый для друкарень слѣдуючй средства осторожнй:

Друкарнѣ мають мѣститись лишь въ льокаляхъ ясныхъ, сухихъ, до котрыхъ має приступъ свѣжій воздухъ. Пôдлоги въ саляхъ, де працюють складачѣ повиннй бути выложенй цементомъ, асфальтомъ або бетонами, щобы на нихъ не громадився порохъ. Въ саляхъ тыхъ повинна бути дуже добра вентиляція, а замѣтати належить ихъ щоденно, однакъ не рано а по роботѣ вечеромъ, щобы порохъ мôгъ черезъ нôчь осѣстись. Пульты зъ черенками належить устроити пôсля системы „Страссера и Голяйтера“, або хочь дуже часто прочищувати. Складачѣ повиннй до працѣ накладати на себе окрему верхну одѣжь а по роботѣ знимати єи и о скôлько можна найчастѣйше прану. Они не повиннй приносити до саль, де складають, нѣякихъ припасôвъ а передъ ѣдою умывати все руки. Такожь дуже нездорово єсть складачамъ курити тютюнъ пôдчасъ складаня. Коли при машинахъ занятй суть жѣнки, то они не повиннй въ близкости машинъ чесатись и носити поспусканй косы. Инспекторъ поручає складачамъ уживати богато молока и молочныхъ стравъ, а выстерѣгатись горячихъ напиткôвъ и переводженя безсонныхъ ночей.

Горбарнѣ знайшовъ инспекторъ въ такъ лихôмъ станѣ, що уважає найвôдповѣднѣйшимъ перебудувати ихъ зовсѣмъ на ново. Для горбарень выдавъ инспекторъ ще въ минувшôмъ роцѣ цѣлый рядъ подрôбныхъ приписôвъ и приказôвъ що-до ихъ реформы. Приписы тй затвердили вже найвысшй власти промысловй, рѣшаючи внесенй нимъ противъ властителямъ горбарень рекурсы.

Богато неправильностей въ устроєню фабрикъ выходило зъ того, що власти промысловй не засягали опиніи инспектора промыслового, выдаючи позволеня на закладанье новыхъ фабрикъ, чого вымагає ôдъ нихъ розпорядженье министерстра справъ внутрѣшныхъ зъ 27 жовтня 1884. Супротивъ такого поступованя промысловыхъ властей першои инстанціи удався инспекторъ зъ жалобою до намѣстництва, котре приказало циркуляромъ зъ 20 сѣчня 1887 ч. 3430 при нагодѣ позволеня на ôтворенье кождои фабрики промыслового инспектора, щобы высказавъ свôй поглядъ. Такимъ способомъ засновано въ р. 1887 при особистôй интервенціи инспектора 7 новыхъ фабрикъ, а въ 108 случаяхъ высказавъ ôнъ свôй поглядъ на письмѣ.

Зъ рады державнои.

218. засѣданье палаты послôвъ зъ д. 25 н. ст. цвѣтня.

Заки приступлено до порядку дневного, гр. Таффе ôдповѣвъ на интерпеляцію пос. Енґля, чи правительство думає внести до рады державнои проєктъ нового закона о приналежности (Heimatsgesetz). Гр. Таффе заявивъ, що ôнъ въ сѣй справѣ розглядався и вôзвавъ всѣ соймы краєвй, щобы надôслали свои погляды, чи добре бы було, щобы право приналежности набувалося черезъ довше безперерывне перебуванье въ якôйсь мѣсцевости. Лишь три соймы: краиньскій, истрійскій, дальматскій высказалися за тымъ; низшо- и высшо-австрійскій, зальцбурскій, тирольскій, форальбергскій и каринтскій противъ; а ческій, моравскій, галицкій, буковиньскій, стирійскій и ґорицкій тôлько условно. Справа ся выясниться черезъ ухваленй законы о убезпеченю ôдъ нещасть и недугъ, котрй значно змѣнять обовязокъ громадъ дбати про убогихъ, и тогдѣ рядъ выступить зъ проєктомъ ревизіи закона о приналежности.

Потôмъ приступлено до дальшои дебаты надъ буджетомъ при позиціи „Политична управа въ поодинокихъ краяхъ“ и долученыхъ двохъ резолюціяхъ о получшеню платнѣ и можливôмъ удѣлюваню емеритуры для довголѣтныхъ добрыхъ діюрнистôвъ, и о щепленю противъ скаженины.

Пос. д-ръ Анґереръ, ствердивши, що въ Австріи не умѣють користати зъ руху чужинцѣвъ, що приѣздять на купелѣ и прогульки особливо въ Альпы (коли тымчасомъ Швайцарія має зъ того 100 мил. франкôвъ рôчного доходу), внѣсъ резолюцію, щобы въ министерствѣ справъ внутрѣшныхъ установлено референта для справъ руху чужинцѣвъ. — Внесенье се передано комисіи буджетовôй.

Пос. Пфайферъ выступивъ за реформою поступованя при стипендіяхъ зъ року 1830 и поставивъ резолюцію въ тôмъ напрямѣ.

Пос. д-ръ Райхеръ вказавъ на несправедливôсть, що обовязокъ дбати про убогихъ спочиває тôлько на громадахъ. А тымчасомъ повиннй порôвно зъ громадами дбати про убогихъ такожь край и держава, бо громады не можуть того тягару удвигати. Зъ того погляду потреба конче якъ найскоршои реформы перестарѣлого права о приналежности.

Пос. гр. Гомпешь (Полякъ) порушивъ справу торôчнои войсковои екзекуціи въ тыхъ громадахъ повѣта ланьцутского, котрй спротивились були переведеню нового закона дорогового, боячись новои панщины. Хочь законъ дозволяє войсковои екзекуціи, то все таки власти политичнй обовязанй въ кождôмъ выпадку розслѣдити, чи жаданье войсковои екзекуціи єсть оправдане. Въ громадахъ пов. ланцутского войскова екзекуція була неоправдана, а въ додатокъ ще урядники политичнй при стяганю коштôвъ тои екзекуціи поступали незвычайно строго и привели людъ до нужды. Бесѣдникъ просить правительство, щобъ розглянулося въ тôй справѣ.

Пос. Борчичь звернувся до гр. Таффого, щобы енергично занявся переведеньемъ ухвалы дальматского сойму о введеню кроатскои и сербскои мовы въ урядахъ публичныхъ, а тымъ покаже, що єму дѣйстно добро Дальматіи лежить на серци. Потôмъ бесѣдникъ полемизувавъ зъ Кноцомъ, котрый вказавъ бувъ яко небезпечнôсть для державы то, що католицкй Кроаты дальматскй домагаються славяньскои литургіи. Се — казавъ Борчичь — не новина. Мы бажаємо тôлько удержаня привилею, якій полудневй Славяне посѣдають безъ перервы ôдъ IX. столѣтя, наданого имъ черезъ бреве папы Іоана VIII.

По ухвалѣ высше наведенои петиціи буджету прийшла пôдъ дебату слѣдуюча: „Публична безпечнôсть“ зъ резолюцією комисіи буджетовои до правительства, щобы приписы о нищеню дикихъ звѣрôвъ въ Галичинѣ були, на скôлько лишь можности, сповнюванй.

Пос. д-ръ Киндерманъ дуже натискавъ на правительство, щобъ оно якъ найскорше, ще въ 1888 роцѣ, перевело законодавчою дорогою законъ противъ фальшованя артикулôвъ живности и внѣсъ въ тôмъ дусѣ резолюцію, котру палата передала комисіи буджетовôй.

Пос. Озаркевичь забравъ слово и пôдпиравъ резолюцію, внесену комисією буджетовою, о охорону гôрскихъ мешканцѣвъ Галичины ôдъ дикихъ звѣрôвъ. Мимо того однакъ палата резолюцію сю ôдкинула. Що нинѣшну палату обходять якйсь гôрскй мешканцѣ Галичины! Бѣдный посолъ Озаркевичь, щобы пôдперти сю резолюцію, зголосився до слова: „за“ дотычною позицією буджету. Чиста иронія...

При дальшихъ петиціяхъ „Державна служба будôвнича“ и „Будова дорôгъ“ промовляли послы зъ рôзныхъ краѣвъ, домагаючись то регуляціи рѣкъ, то будовы дорôгъ та мостôвъ. Зъ ихъ бесѣдъ видно, що не тôлько въ Галичинѣ бувають такй дороги, що якъ захопить подорожного слота, то ôнъ, якъ сказавъ одинъ бесѣдникъ, „научиться молитись Богу, коли ще дотя не научився“. Зъ галицкихъ послôвъ пос. Гомпешь поручавъ правительству, щобы побудовало гостинцѣ ôдъ зливу Сяну зъ Вислою до Ярославля, и Сѣнявы, звертавъ увагу на то, що и повѣнь въ многихъ повѣтахъ понищила въ Галичинѣ мосты и дороги.

Пôдъ конець засѣданя поставивъ пос. Верґані внесенье, щобы правительство для охороны здоровои домашнои продукціи якъ найскорше внесло проєктъ закона въ тôмъ напрямѣ, абы кождый артикулъ фабричнои и промысловои продукціи бувъ назначеный повнымъ именемъ и адресою продуцента.

219 засѣданье палаты послôвъ зъ д. 26 н. ст. цвѣтня.

Гр. Таффе ôдповѣдавъ на интерпеляцію пос. Лажаньского въ справѣ нужды робôтникôвъ гôрничихъ въ Осеґъ въ Чехіи. — — Потôмъ през. д-ръ Смолька удѣливъ нагану пос. Видерсперґови за оскорбу двохъ професорôвъ вѣденьского университету, коли на 217 засѣданю говоривъ про методу Пастера. — По пересланю комисіи буджетовôй внесеня пос. Войновича, щобы прийти въ помôчь терплячому нужду населеню однои громады въ повѣтѣ котарскôмъ въ Дальматіи, перейдено до дальшои дебаты надъ буджетомъ, починаючи ôдъ позиціи „Будовы воднй“.

Пос. Рихтеръ промовлявъ въ справѣ усуненя перешкодъ плавбѣ на горѣшнôмъ Дунаю. Правительство на тую цѣль вложило до сегорôчного буджету 100.000 зр.

Пос. Просковецъ жалувався на то, що въ Моравѣ рѣки Морава, Бечва, Тая и др. чинять черезъ повени величезнй шкоды. И сего року залили 100.000 морґôвъ поля, наробивши шкоды до 1,000.000 зр. А тымчасомъ правительство про край не дбає! На регуляцію Моравы все вкладало въ буджетъ 400 зр., а сего року пôдвысшило на 2000. Але се смѣхъ. Въ загалѣ, робота коло регуляціи рѣкъ въ Австріи дуже нужденна, длятого бесѣдникъ домагаєся утвореня окремого министерства для публичныхъ робôтъ, якй суть по иншихъ поступовыхъ державахъ.

Пос. Кинбурґъ внѣсъ резолюцію комисіи буджетовои, щобы ще сего року правительство вызначило грошѣ на регуляцію Дунаю коло Линцу.

Пос. Тиркъ жалувався на занедбанье Шлезіи що-до регуляціи рѣкъ и домагався, щобы на 1889 рôкъ бодай малу суму на тую цѣль вставлено до буджету.

Пос. д-ръ Поклюкаръ внѣсъ резолюцію до правитеьства, щобы приступило до регуляціи рѣки Савы въ Краинѣ.

Пос. д-ръ Русъ обговорювавъ справу регуляціи Дунаю, а потôмъ дôткнувся и Галичины, кажучи, що теперь Галичина має добру нагоду, бо тыхъ 25 миліонôвъ, якй зъ податку горѣвчаного за довгй роки припадуть для Галичины, може она ужити — не на фондъ пропинаційный, але на регуляцію своихъ рѣкъ. То бувъ-бы найлучшій ужитокъ! (*Оплески на лѣвици.*)

Пос. Яворскій. По повени 1882 року, коли Висла и Днѣстеръ та ихъ доплывы страшно вылили, внесло правительство проєктъ регуляціи галицкихъ рѣкъ. Але, на жаль, справа та розбиралась тôлько въ комисіи, до палаты не прийшла, а край терпѣливо и зъ довѣріємъ выжидає сповненя тои своєи пекучои потребы, тымъ бôльше, що навѣть ôдъ короны дôставъ обѣцянку. Але и сего року въ Галичинѣ рѣки вылили. Дякувати цѣсарскому дарови и жертвамъ, запобѣглося голодови, а все таки людъ не має чимъ зреставрувати будынки и обвеснувати. Жаль, що соймъ не мôгъ зôбратись, бо ôнъ бы бувъ спôльно зъ правительствомъ зарадивъ нуждѣ. До осени на соймъ ще довго ждати, тожь я прошу правительство, щобъ оно за порукою краю удѣляло потерпѣвшимъ позичокъ и щобъ чимъ скорше побудувало набережнй валы въ тыхъ сторонахъ, де може грозити нова повѣнь.

Позицію „Будовы воднй“ ухвалено.

Опôсля прийшло на порядокъ дневный справозданье комисіи войсковои зъ проєкту закона о выимковôмъ покликуваню резервы звычайнои и доповняючои до чиннои службы въ часѣ мира.

Пос. Тиркъ выступивъ противъ проєкту. Ôнъ заявивъ, що нарôдъ рѣшучо противный новымъ тягарамъ въ податку крови. При вношеню того рода проєктôвъ покликуються въ мотивахъ на Нѣмеччину, але треба спытати, чи Австрія може що-до силы воєннои поступати рôвнымъ крокомъ зъ Нѣмеччиною. Того она не може и повинна числитися зъ своими силами и свою силу воєнну лишь на стôлько збôльшати, на скôлько се ôдповѣдає єи економичному и финансовому станови. Бесѣдникъ пôдносить великій тягаръ, якій приведе за собою новый проєктъ, и заповѣдає, що при §-ѣ 1. поставить ôдмѣнне внесенье.

Пос. д-ръ Венцличке (Нѣмець зъ лѣвицѣ) зазначивъ, що сеи сесіи рады державнои се вже третій проєктъ воєнный, що даєся тяжко ôдчути и обовязанымъ до службы войсковои и податникамъ. Въ нинѣшнôмъ, третôмъ и найтяжшôмъ проєктѣ зъ сеи сесіи, сказано, що резервисты звычайнй и доповняючй можуть бути пôдчасъ мира покликуванй до чиннои службы вынятково и при особливыхъ ôдносинахъ. Але понятье „особливй ôдносины“ дуже широке и неясне, а що надъ управою войсковою нема контролѣ, то тй „особливй ôдносины“ можуть завсѣгды тревати и дѣйстно може прийти до того, що замѣсть трехъ лѣтъ презенційнои службы зробиться чотири. Въ загалѣ, зô всѣхъ проєктôвъ войсковыхъ, якй тутъ вносяться, вѣє нещирôсть. Лѣвиця при спеціяльнôй дебатѣ поставить до §-фу 3. внесенье, щобы законъ той обовязувавъ тôлько до кôнця 1890 року. Намъ иде о воєнну силу державы, але такъ далеко идучихъ повномочій, якй мѣстяться въ нинѣшнôмъ проєктѣ мы давати не можемо.

На тôмъ засѣданье замкнено.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державнои] На вчерашнôмъ засѣданю палаты послôвъ велася дальша дебата надъ закономъ о покликуваню резервистôвъ. Пос. Венцличке ставивъ внесенье, щобы законъ сей бувъ важный лишь до 1890 р. Внесенье се ôдкинено 188 голосами противъ 58, а ôдтакъ ухвалено цѣлый законъ. — Опôсля велася дальше дебата надъ буджетомъ. При титулѣ „Краєва оборона“ промовлявъ пос. Розеръ и жадавъ децентрализаціи доставы для войска въ интересѣ промысловцѣвъ и рôльникôвъ. Крайциґъ домагався реформы войскового поступованя карного и въ загалѣ реформы войскового судôвництва. На сѣмъ перервано засѣданье, а слѣдуюче засѣданье має ôдбутися нинѣ.

Комисія верификаційна ôдкинула вчера выбôръ посла Верґаніого, антисемита. Нинѣ розпôчнеся въ радѣ державнôй дебата надъ буджетомъ министерства просвѣты. При титулѣ „Шкôльництво“ буде промовляти яко першій бесѣдникъ д-ръ Риґеръ.

Президентъ найвысшого трибуналу касаційного, Шмерлинґъ, выдавъ слѣдуючій окружникъ до всѣхъ референтôвъ трибуналу: Позаякъ министеръ судôвництва просивъ мене о зарядженье, щобы найвысшій трибуналъ касаційный такожь и въ надходячихъ до него зъ Моравы, Чехъ и Галичины справахъ карныхъ выдававъ свои выроки разомъ зъ мотивами въ тôмъ языцѣ, аъ якôмъ переводилася розправа въ першôй инстанціи, а рôвночасно такожь и въ языцѣ нѣнецкôмъ, взываю отже Васъ, щобы почавши ôдъ 1 мая 1888 до всѣхъ вырокôвъ въ справахъ карныхъ, походячихъ зъ Моравы, Чехъ и Галичины, були долученй такожь переклады въ дотычныхъ языкахъ краєвыхъ. Заразомъ звертаю увагу, що выданй выроки касаційнй треба насампередъ предкладати президентови розправы до одобреня а тогдѣ ажь выготовити перекладъ, котрый ôдтакъ треба предложити дотичному референтови до одобреня а президонтови розправы до потверджена.

——

Въ станѣ здоровля цѣсаря Фридриха замѣтно чимъ разъ бôльше полѣпшеня, хочь лѣкарѣ суть все ще того переконаня, що нагла катастрофа не єсть выключена. Д-ръ Мекенси має мабуть на власне жаданье цѣсаря выточити процесъ тымъ газетамъ, котрй єго труды около цѣсаря представляли фалшиво. Цѣсарева Викторія мала навѣть въ сѣй справѣ написати власноручне письмо до министра Фридберга, въ котрôмъ каже, що для него суть рôвнодушнй напасти на єи власну особу, але не може дозволити, щобы докторамъ Мекенси и Гавелеви роблено несправедливй закиды. „Nordd. Alg. Ztg.“ доказує въ довшôй статьи, що гостина англійскои королевои въ Шарльотенбурзѣ зробить якъ найлѣпшій вплывъ на политичнй ôдносины Англіи и Нѣмеччины. — „Nat. Ztg.“ доносить, що цѣсарь предкладавъ кн. Бисмаркови титулъ „герцоґа“, але Бисмаркъ не принявъ того титулу, позаякъ не має ôдповѣдного до такого титулу маєтку.

——

Въ Бруксели настали були оногды великй антиклерикальнй демонстраціи при нагодѣ вѣнчаня княгинѣ Людмилы Аренберґъ зъ кн. Каролемъ Крой, котрый єсть братомъ австрійскои архикн. Изабелѣ, жены архикн. Фридриха. Що дало причину до сихъ демонстрацій, не знати точно. Однй кажуть, що причиною до сего була вѣсть, що вѣнчанье ôдбулося пôдъ примусомъ зъ однои зъ интересованыхъ сторôнъ, другй кажуть, що то була демонстрація противъ аепископа Ґооссенса, котрый вѣнчавъ молоду пару, бо скоро лишь аепископъ явився передъ церквою, почалися вже демонстраціи и товпа людей зôбраныхъ передъ церквою почала свистати. Пôдъ конець вѣнчаня почала товпа людей, котрыхъ зôбралося около 3000 кричати: Прочь зъ лисынами! Прочь зъ клерикалами! а ôдтакъ стала спѣвати марсиліянку. Коли гостѣ весѣльнй стали зъ церкви выходити, демонстрація збôльшилася, а тутъ и тамъ прийшло навѣть и до бійки. Архикн. Фридрихъ зъ женою, графъ и графиня Фляндріи и кôлькохъ ще другихъ достойникôвъ повтѣкали зъ церкви бôчными дверми. Кажуть такожь, що демонстрація ся наступила длятого, що родина молодыхъ легковажила собѣ вѣнчанье цивильне и коли до того вѣнчаня явилася въ будденôмъ строю, то до вѣнчаня въ церквѣ явилася въ великôмъ блеску и парадѣ.

——

Розрухи въ Румуніи мабуть ще не притихли, хочь значно вже ослабли. Вправдѣ урядово голосять, що бунтъ селянъ всюды вже усмирено, але здаєся, що се удалося правительству лишь въ кôлькохъ давнѣйше збунтованыхъ округахъ, пôдчасъ коли въ другихъ выбухли новй розрухи. Такъ доносять зъ Букарешту, що розрухи усмирено лишь въ округахъ Ильфово, Яломица, Ольтеница, Прагова, Димбовица и Буцевъ, пôдчасъ коли въ другихъ сторонахъ выбухли новй непокои. Такъ въ Пояна збунтувалися жителѣ и домагаються роздѣлу землѣ. Въ громадахъ Бадулешти и Милошешти выкликали втѣкачѣ зъ войска нову ворохобню. Противъ збунтованыхъ выслано войско, котре мусѣло зъ бунтôвниками вести завзяту борбу; богато ворохобникôвъ убито, а ще бôльше ранено. Власти войсковй роблять теперь ревизіи по домахъ за заграблеными рѣчами, а заразомъ шукають такожь за брошурами и агитаторами. Давнѣйшій пôвъурядовый органъ Браціяна „Telegraful“ обговорюючи ворохобню селянъ, доказує зовсѣмъ отверто, що цѣла ворохобня выкликана лишь агитаціями россійского посла въ Букарештѣ, Хитрова. На доказъ того наводить згадана газета факты, якъ арештованье Россіянина Луханова и Грека Леонтія Константинеску. Константинеску розпочавъ бувъ вже минувшого року свою агитацію зъ Рущука и голосивъ передъ людьми, що въ Румуніи выбухне революція. У него (а не якъ первѣстно говорено, що у Павличеану) найдено письма въ россійскôмъ языцѣ, кôлька тысячѣвъ имперіялôвъ и копію гратуляціи въ румуньскôмъ языцѣ при нагодѣ уродинъ царя, подану на руки Хитрова. Згадана повысше газета пригадує ôдтакъ, яку ролю гравъ Хитрово черезъ своихъ агентôвъ въ Болгаріи ажь до усуненя кн. Александра Батенбергского и наводить ôдтакъ фактъ, що Хитрово бувъ на нарадѣ въ домѣ однои румуньскои дамы, котра звѣстна єсть зъ своєи прихильности для Россіи и тамъ порушивъ вже пытанье, хто мавъ-бы на случай потребы бути наслѣдникомъ королѣвъ Кароля и Миляна. „Telegraful“ домагаєся отже енергично, щобы Хитрова ôдкликано зъ Румуніи. Позаякъ отже праса румуньска не двозначно вказує на то, що въ теперѣшныхъ розрухахъ селяньскихъ грають ролю вплывы заграничнй, то урядова газета помѣстила слѣдуючій комуникатъ: „Декотрй газеты въ столици краю высказуються пристрастно о причинахъ розрухôвъ на провинціи, а одна зъ мѣсцевыхъ газетъ поступила навѣть такъ далеко, що важилась обжаловувати представителя дружнои державы и домагаєся єго ôдкликаня. Правительство не має нѣякои причины припускати, щобы яка небудь держава мала интересъ выкликувати розрухи въ краю. Слѣдство впрочѣмъ ведеся и оно выкаже правдивй причины.“ — Газеты румуньскй доносять, що пôдчасъ розрухôвъ убито 6 бояръ, 10 вôйтôвъ и 7 писарôвъ; въ борбѣ погибло кôлька воякôвъ и кôльканацять селянъ. Официры, що вернули зъ мѣсця розрухôвъ, розказують, що мимо оптимистичныхъ поглядôвъ кругôвъ правительственныхъ, розрухи выбухнуть знову, бо вже за надто богато зôбралося пального матеріялу.

Въ румуньскôй прасѣ наробивъ богато шуму фактъ, що король принимавъ на авдіен-

ціи посла Боереску, котрый мавъ важну мисію политичну. На послѣднихъ зборахъ сполученои опозиціи припоручено посламъ Катарджови, Вернескови и Дмитрови Браціяно, щобы они постаралися о авдієнцію у короля и пояснили ёму, що теперѣшный кабинетъ не єсть въ силѣ ставити опору трудностямъ, якѣ въ послѣднихъ часахъ проявилися на поли внутрѣшнои политики и що свобода выборовъ пôдъ симъ кабинетомъ не буде достаточно забезпечена Позаякъ однакожь Катарджу, Верноску и Браціяно не могли рôвночасно одержати авдієнціи, то они згодилися на то, щобы въ сѣй мисіи выслати Боереска.

——

Въ Сербіи заноситься мабуть на щось недоброго; криза кабинету наступила скорше, якъ того можна було сподѣватися. Причину до сего дало не такъ само правительство, якъ скупштина зложена зъ самыхъ радикалôвъ, котрѣ мабуть хотѣли все наразъ перевернути до горы ногами. Сцены, якѣôдбувалися въ скупштинѣ, мусѣли конче выкликати кризу. Якъ поступали радикалы въ скупштинѣ, можна побачити зъ того, що коли на оногдашнôмъ засѣданю станула на порядку дневнôмъ справа закона лѣсового, то скупштина, не зважаючи на то, що правительство не годиться и помиваючи зовсѣмъ правительство, поробила въ сѣмъ законѣ такѣ змѣны, що правительство видѣлось спонуканымъ взяти назадъ свое предложенье. Крôмъ того постановивъ бувъ екзекутивный комитетъ радикальнои партіи, щобы скупштина не ухваляючи буджету, ôдрочилася на довшій часъ. Король покликавъ отже до себе министрôвъ Груича и Милошавлевича и сказавъ имъ, що ôнъ маѣ вправдѣ довѣріе до правительства, але не до скупштины, бо всѣ законы, якѣ она ухвалюв, мають анархистичну окрасу. Коли правительство схоче розвязати скупштину и перевести новѣ выборы, то може остатися и дальше при кермѣ. Король зазначивъ такожь, що ôнъ маѣ доказы, що въ краю настало небезпечне невдоволенье. На то ôдповѣвъ Милошавлевичъ, що ôнъ одержавъ зô всѣхъ сторôнъ краю якъ найльояльнѣйшѣ вѣсти. Мимо того король обстававъ при своѣмъ. Въ наслѣдокъ того ôдбулася дня 26 с. м. нарада министрôвъ у Груича и кабинетъ постановивъ податися до димисіи. Король покликавъ тогдѣ Николу Христича, котрому поручивъ зложити новый кабинетъ. До сего кабинету ввôйшли: Христичъ, яко президентъ министрôвъ и министеръ дѣлъ внутрѣшныхъ; Миляновичъ, дѣла заграничнѣ; ген. Протичъ, вôйна; Пантеличъ, судôвництво; Джорджевичъ, просвѣта и тымчасомъ торговля; Богичевичъ, роботы публичнѣ; Вилякичъ, финансы. Скупштина маѣ бути нинѣ розвязана, а внутрѣшне положенье стало теперь въ Сербіи дуже небезпечне; кождои хвилѣ можуть выбухнути непокоѣ.

——

Зъ Софіи доносять до „N. fr. Presse“, що министеръ Странскій мавъ сказати, що подорожь кн. Фердинанда до пôвнôчнои Болгаріи не стоить въ нѣякôй звязи зъ процесомъ Попова, взглядно зъ ёго засудженьемъ. Князь не мѣшаѣся зовсѣмъ до процесу и може хиба лишь зменшити кару. Въ Болгаріи — сказавъ Странскій — єсть теперь спокôйнѣйше, якъ въ котрôй небудь иншôй державѣ; границѣ стережуться дуже строго и нема нѣякои обавы, щобы емигранты могли впасти до Болгаріи. — Процесъ Попова потягнеся десять днѣвъ. Зôзнаня всѣхъ обжалованыхъ, крôмъ Тенева, промовляють дуже въ некористь Попова. — Кн. Фердинандъ выбрався въ подорожь по Болгаріи дня 26 с. м. и буде въ мѣстахъ Плевнѣ, Ловчи, въ Тирновѣ, де перебуде черезъ великоднѣ свята, а ôдтакъ поѣде до Шумлѣ и Варны. Ажь до сего мѣсця буде ôдбуватися подорожь возами, числомъ трицять, въ котрыхъ разомъ зъ княземъ ѣде цѣла ёго свита. Зъ Варны до Ломъ-Полянки поѣде князь пароходомъ, а зъ ôдси знôвъ возомъ назадъ до Софіи. Подорожь потреваѣ 20 днѣвъ. Въ свитѣ князя находяться президентъ министрôвъ Стамбуловъ, министеръ Начевичь, тайный совѣтникъ Ляба, совѣтникъ Тапчилештовъ, шефъ ген. штабу Петровъ, три офицыры ординансовѣ, два секретарѣ и численна служба двôрска.

НОВИНКИ.

— **Не гарно заповѣлась у насъ весна!** По досыть значнôй спецѣ настала ôдъ двохъ днѣвъ у насъ студѣнь. Що хвиля починаѣ падати дрôбный снѣгъ. Пишуть намъ зъ захôдныхъ повѣтôвъ, що декуди упавъ снѣгъ по кôстки при температурѣ низше зера; но вскорѣ почавъ таяти, тому можна надѣятись, що снѣгъ не довго полежить.

— **Нашъ промыслъ домашный** знаходить загальне признанье за границею и вводить всѣхъ у загальный подивъ. Недавно тому выславъ до Кіева професоръ В. Шухевичъ тарѣль, вырѣзьбленый звѣстнымъ нашимъ артистомъ Шкриблякомъ на взôръ поданого арх. Рудольфови (довкола вырѣзаній слова: Де згода въ семействѣ... а въ серединѣ: Хлѣбъ нашь насущный...). Коли побачили въ Кіевѣ сей вырôбъ, почали передавати собѣ зъ рукъ до рукъ, такъ що властитель тареля ледве по довшôмъ часѣ ёго одержавъ, и поробили фотографіи. Теперь прийшли зъ Кіева замовленя до Шкрибляка разомъ зъ фотографією, щобы выготовивъ такій тарелѣ. Чимъ скорѣйше треба намъ пôдпомагати нашь рускій промыслъ домашный!

— **Огонь.** Зъ Бережанщины пишуть намъ: Дня 21 н. ст. цвѣтня въ полудни займився огонь въ селѣ Потоцѣ, пов. бережаньского, и знищивъ при сильнôмъ вѣтрѣ до тла 14 господарѣвъ. Згорѣло 40 будынкôвъ господарскихъ, шкода єще докладно не обчислена; одно лишe газдôство було убезпечене въ товариствѣ асекураційнôмъ. Безъ даху и хлѣба полишилось 14 родинъ — все до чиста згорѣло, навѣть стелѣ поупадали, тому люде ночують то въ шатрахъ то въ комôрнôмъ. Огонь лютився такъ страшно, що въ протягу двохъ годинъ не полищилось и слѣду зъ забудованъ; помôчь була не можлива, бо все горѣло наразъ и духота була дуже велика, такъ, що нѣхто не мôгъ приступити до огню. При огни привалила стѣна одного господаря и поломила ёму ребра, надѣя на житье дуже мала; згорѣло такожь кôлька овець и дрôбъ. Сусѣдне село Бышки було такожь дуже загрожене; вѣтеръ нѣсъ недогарки и попѣлъ на приходство въ Бышкахъ, ôддѣлене лишь лукою ôдъ Потока (дочерного села до Бышокъ), а на подвôрю дымъ не дававъ дыхати. Помôчь въ грошехъ и натураліяхъ доконче потрѣбна; погорѣльцѣвъ запомагають на разѣ, чимъ могуть, селяне мѣсцевѣ и зъ Бышокъ.

— **Въ Бродахъ** дають вô второкъ дня 1 н. ст. мая вечерокъ музикально-деклямаційный разомъ зъ аматорскимъ представленьемъ театральнымъ въ салп театральнôй на дохôдъ убогои учащои-ся молодежи. Въ програмѣ бачимо и двѣ продукціи рускій, и такъ: точка 3 програмы: Хоръ ученикôвъ гимназіи ôдспѣваѣ двѣ пѣсни рускій на мѣшанѣ голосы и точ. 9 „Жаль“, думка Вербицкого. Вступъ на вечерокъ: Крѣсло 1 зр., мѣсце нум. на бальконѣ 50 кр., партеръ 30 кр.; початокъ о год. 7½ вечеромъ.

— **П. Василь Дѣдошанъ**, конципіентъ адвокатскій у Львовѣ, одержавъ въ пятницю на университетѣ львôвскôмъ степень и титулъ доктора правъ.

— **Театръ малорусвій Старицкого** зъѣхавъ до Варшавы и дае представленя въ Великôмъ театрѣ. На перше представленье дали: „Нôчь пôдъ Ивана Купала“ оперетку Лисенка а на друге пращальне: оперу въ 3 актахъ Лисенка „Утоплена“ и 2 актъ зъ „Рôздвяноі ночи“.

— **Выстава образôвъ Семирадского** буде въ тыхъ дняхъ отвертою въ домѣ, де бувъ готель англійскій. Будуть выставленій: 1. Св. Єронимъ на пустини. 2. Грекинѣ при жерелѣ. 3. За примѣромъ богôвъ. 4. Ворожбитъ (вандруючій жрець Изиды). 5. Мудрцѣ старинного свѣта.

— **Зъ Черновець** доносять, що дня 1 н. ст. мая мають отворити зелѣзницю льокальну Гатна-Кимполюнгъ.

— **Самоволя екзекутора.** До „Батькôвщины“ пишуть: Въ селѣ Настасовѣ прийшовъ екзекуторъ Яворскій зъ Тернополя до вдовы Маріи Процишиновои фантувати за винный податокъ въ сумѣ 65 зр. Вдовы не було тогды въ хатѣ, бо выйшла була до стебника; а екзекуторъ взявся забирати всю постѣль. Дали знати господини; она прийшовши почала просити щобы занехавъ фантованя, бо она маѣ готôвку. Коли панъ екзекуторъ таки не хотѣвъ ôдступити ôдъ фантованя, тогды просилася вдова, щобы зафантувавъ ёй збôже готове або въ стôжку, товаръ, конѣ або що хоче, а щобы не робивъ ёй смѣху та не забиравъ постели, котра и такъ не варта 65 зр. Але п. екзекуторъ не зважавъ на жадній просьбы. Тогды жѣнка не могла вже стерпѣти и хотѣла сама взяти рѣчи зъ воза. На те надбѣгъ екзекуторъ и палицею потягнувъ єи на улици кôлька разôвъ, такъ що ажь поробивъ знаки. Жѣнка завôзвала ёго до п. старосты, але п. староста сказавъ, що справа ся належить не до него а до суду. Удалася она до суду. Тогды екзекуторъ запôзвавъ знôвъ єи, що она нѣбы-то дала ёму прилюдно на улици въ лице. Прийшло до розправы въ Микулинцяхъ, а судъ засудивъ п. Яворского на запличенье 2 зр., а жѣнку на заплаченье 1 зр. П. Яворскій сповняѣ и дальше въ Тернополи урядъ екзекуторе.

— **Конкурсъ на выробы рукодѣльничій** розписавъ зарядъ музею промыслового у Львовѣ. Предметы мають ôдзначатися еститичною формою, добрымъ выконаньемъ, мусять бути дешевѣ и практичнѣ въ щоденнôмъ ужитю; надсылати на конкурсъ выробы можуть лише краєвѣ рукодѣльники, мешкаючій въ Галичинѣ. 1. Выробы металевѣ. Два столовѣ лѣхтарѣ, меншій лѣхтарь ручный и пôдставка пôдъ лямпу нафтову на стôлъ. Предметы тѣ мають бути выконанѣ не зъ зелѣза, лише зъ иншого металю, точенѣ, вылитѣ або клепанѣ. Цѣна цѣлого гарнитуру въ торговли не повинна переходити 10 зр. Нагорода за все вызначаѣсь 120 зр., або за лѣхтарѣ 60 зр. и за пôдставку 60 зр. — 2. Выробы зъ дерева. Двѣ рамы до образу або зеркала; одна маѣ бути лише гибльована безъ прикрашень рѣзбарскихъ а друга золочена зъ прикрашенями зъ масы. Величина рамъ 75/60 цм. въ свѣтлѣ. Цѣна тыхъ рамъ въ торговли, кождои зъ осôбна 5 зр. Нагорода по 75 зр. за кожду раму. —Выробы конвисарскѣ. Два лѣхтарѣ церковнѣ зъ цины, середнои велечины (60 цм.) и одна лямпа церковна, высяча або стояча (на вѣчный огонь). Въ торговли маютъ коштувати що найбôльше лѣхтарѣ 24 зр. а лямпа 20 зр. Нагорода за цѣлый гарнитуръ 130 зр. — Выробы бляхарскѣ. Лѣхтарнѣ до повозôвъ зъ бляхѣ жовтои або бѣлои троякого рода. Въ торговли може найлѣпшій рôдъ коштувати 12 зр. за пару, середный 8 зр., а третій рôдъ 6 зр. Нагорода за цѣлый гарнитуръ 100 зр. — Предметы выконанѣ пôсля сего конкурсу навѣть преміованѣ полишаються на власнôсть рукодѣльника. Послѣдный речинець надсыланя выробôвъ назначеный на день 30 жовтня 1888 р.

— **На пляцу „Каструмъ“**, проти „Народного Дому“ мають выбудовати школу и музей промысловый. Пляцъ сей не бувъ власностію громады мѣста Львова, бо ухвала соймова ôддаюча пляцъ выключно на цѣли шкôльнѣ, не була еще правосильною. Щобы управильнити всякѣ ôдношеня правнѣ, мусѣвъ соймъ змѣнити свою первѣстну ухвалу, котру сими днями санкціонувавъ цѣсарь. Теперь вже приступить краєва галицка каса щаднича до будовы згаданыхъ будынкôвъ.

— **Зъ статистики Львова.** Въ минувшôмъ тыждни, ôдъ 15 до 21 н. ст. цвѣтня, померло у Львовѣ 70 осôбъ, 39 мужчинъ и 31 женщинъ.

— **Нотарь въ Копычинцяхъ**, п. Щастный Полянскій, часово зложеный зъ уряду, обôймаѣ тамъ ôдъ 1 мая назадъ свое урядованье.

— **Зловѣща ворожба.** Минувшого року въ жовтни залетѣли до насъ птахи зъ пôвнôчныхъ краѣвъ (Columbus arcticus) и тодѣ то предсказала часопись „Łowiec“ довгу и обильну въ снѣги зиму. Пôзнѣйше надлетѣли до насъ еще и совы уральскій, що тымъ бôльше ствердило се предсказанье. Теперь доносять зъ Подоля, що появились тамъ птахи, котрыхъ ôтчиною суть пустинѣ середнои Азіи. Вѣтры всхôднѣ занесли до насъ тыхъ птахôвъ. Старѣ господарѣ предсказують зъ того, що сего року буде сухе лѣто, бо першимъ вѣтромъ бувъ у насъ всхôдный ôдъ степôвъ.

— **Самоубійство.** Въ Онутѣ надъ Днѣстромъ коло Устя епископского пôдрѣзавъ собѣ горло одинъ селянинъ. Мабуть сильный бôль не дозволивъ ёму докôнчити того рода самоубійства, бо ôдкинувъ нôжь и зъ пораненою шиею повѣсився въ хатѣ. Селяне буковиньскѣ уживають спеціяльного способу вѣшатися. Самоубіецъ крутить тонкій але дуже мôцный шнурокъ, звиваѣ ёго въ клубокъ, прикрѣпляѣ до стелѣ и ставши на стôльци, засилуѣсь. Клубокъ розвиваѣсь пôдъ тягаромъ тѣла, колѣна угинаються и нещастный гине клячучи. Въ сей спосôбъ повѣсився и той селянинъ въ Онутѣ. Кôлька лѣтъ назадъ повѣсилася на тôмъ мѣсци ёго сестра. Ôдъ того часу переслѣдували самоубійцю частѣ галюцинаціи, котрыхъ ôнъ дуже боявся, и се, якъ догадуються, було причиною ёго самоубійства.

— **Гимназіи для женщинъ.** У Вѣдни завязалося товариство, котрого цѣлею єсть закладати гимназіи для дѣвчатъ. Головнѣ точки програмы суть: 1. Основне и обширнѣйше образованье женщинъ; 2. Змагати до того, щобы женщина могла стати антикаремъ, хемикомъ, лѣкаремъ и т. д.

— **Оподаткованье... тюрнюры.** Вѣдомо, що! министры финансôвъ лишь надъ тôмъ придумують, зъ чого-бы далось взяти новый податокъ. И такъ въ сербскôй скупштинѣ одинъ зъ радикальныхъ послôвъ поставивъ внесенье, щобы кождый, хто носить срѣбнѣ прикрашеня вартости низше 100 франкôвъ, плативъ рôчно 6 фр. податку, у кого прикрашеня переходять вартôсть 100 фр., мавъ-бы платити 20 фр. Знайшовся другій посолъ, котрый внѣсъ, щобы женщины платили 20 фр. податку ôдъ тюрнюры. Внесенье ôдослано до комисіи, щобы розважила.

— **Гонораръ д-ра Мекенція.** Лѣкарь англійскій цѣсаря нѣмецкого, котрый мусѣвъ залишати свою практику въ Лондонѣ и выключно ôддатись лѣченю цѣсаря зъ разу въ Санъ Ремо а теперь въ Шарльотенбургу, побираѣ гонораръ денно по 1500 марокъ.

— **Дарунокъ чи памятка?** Посолъ швайцарскій въ Берлинѣ, полковникъ д-ръ Ротъ, одержавши ôдъ цѣсаря Фридриха золоту табакирку на памятку по цѣсари Вильгельмѣ, запытавъ своє правительство, чи може єи приняти, бо арт. 12. конституціи швайцарскои голосить: „Члены властей звязковыхъ, урядники цивильнѣ и войсковѣ, репрезентанты и комисарѣ за границею, не можуть приймати ôдъ чужихъ правительствъ нѣякои пенсіи, вынагороды, ôдзнаки, дарункôвъ анѣ ордерôвъ“. Рада звязкова орекла, що подарована табакирка въ сѣмъ случаю єсть „памяткою“ и тому въ нѣчôмъ не нарушаѣ артикулôвъ конституціи.

— **Нова мода.** Одна американьска газета розказуѣ, що мѣжь ново-йорскими молодыми дѣвчатами вôйшло въ моду ôдъ року вставляти въ зубы брилянты, котрѣ блищать, коли красавица отворить губоньки смѣючись.

Вѣсти зъ Аеп. Львôвскои.

Сотрудництва одержали оо.: Ник. Чепѣль въ Толщевѣ, дек. щирецкого и Вас. Навроцкій въ Войтѣховичахъ, дек. нараѣвского.

Увôльненый ôдъ администаціи Новицѣ, дек. калуского, о. Мих. Гаврилюкъ а о. Петро Сеникъ введеный тамъ яко парохъ.

Митроп. Консисторія вставилася до ц. к. намѣстництва о даръ ласки для Маріи Бояковскои, вдовы по бл. п. Данилу, пароху Руды.

Посмертнѣ — ǂ — оповѣстки.

— **Григорій Чопакъ**, господарь въ Вербѣжи въ повѣтѣ рудецкôмъ упокоився дня 2 с. м. Покôйный знаный бувъ въ цѣлôй околици зъ щирого руского серця, своєи чесноти и заслугъ для громады. Черезъ 9 лѣтъ вôйтувавъ въ Вербѣжи и въ тôмъ часѣ бувъ черезъ 6 лѣтъ членомъ рады повѣтовои. Коли въ р. 1872. выкуповано землю пôдъ зелѣзницю архикн. Альбрехта, то вербѣжска громада продала кôльканацять моргôвъ пасовиска за 1500 зр., и вже бувъ п. Як. Савчиньскій зô Львова зробивъ контрактъ. На той часъ не було покôйного дома. Коли вернувъ домôвъ, скасувавъ згоду, хоть давали ёму 800 зр., щобы лише приставъ, а при другôй згодѣ взяла громада 4100 зр. Тыми грôшми засновавъ пок. Григорій громадску касу позичкову, а теперь єсть въ нѣй около пôвшеста тысяча зр. Покôйный вже будучи жонатымъ научився читати, бувъ членомъ читальнѣ и мавъ до 300 книжокъ. Умеръ въ 54 роцѣ житя. Вѣчна ёму память!

Господарство торговля и промыслъ.

— **Купоны** пріоритетôвъ I и II емисіи зелѣзницѣ архикнязя Альбрехта, западаючій зъ днемъ 6 мая с. р., будуть выплачуватись ôдъ того дня, а именно купонъ пріоритетôвъ въ срѣблѣ по 7¼ зр. въ срѣблѣ ôдъ штуки и купонъ пріоритетôвъ въ золотѣ по 5 зр. въ золотѣ або 12½ франкôвъ або 10 марокъ. Выплачують: у Вѣдни Boden-Credit-Anstalt купоны пріоритетôвъ обохъ емисій и Wiener Bank-Verein купоны II емисіи; въ Берлинѣ Deutsche Bank; въ Франкфуртѣ н. М. банкъ Ерлянгеръ и Сыны; въ Монахіюмъ Bayerische Vereinsbank. Ôдъ 15 мая выплачуються купоны лише у Вѣдни.

Телеграмы „Дѣла“.

Пештъ 28 цвѣтня. Парляментъ угорскій ухваливъ 167 голосами противъ 45 перейти до спеціяльнои дебаты надъ закономъ о покликаню резервистôвъ.

Берлинъ 28. цвѣтня. Станъ здоровля цѣсаря Фридриха єсть постôйно добрый; горячка нинѣ рано майже зовсѣмъ уступила. Вчера конферувавъ цѣсарь зъ кн. Бисмаркомъ майже пôвтора годины.

Парижь 28 цвѣтня. На вчерашнôмъ пири протестувавъ Булянже противъ того, будьто-бы ôнъ стремѣвъ до диктатуры и сказавъ лишь, що ôнъ готовъ голосувати за знесеньемъ президентуры, наколи-бъ таке внесенье було поставлене въ палатѣ. Въ часѣ пира устроила товпа людей въ честь Булянжера такъ голосну демонстрацію, що ажъ полиція мусѣла вмѣшатися и арештувала 40 осôбъ а межи ними такожь и кôлька послôвъ. Въ справѣ арештованя сихъ послôвъ буде поставлена въ палатѣ послôвъ интерпеляція.

Лондонъ 28 цвѣтня. Въ Бармѣ выбухла ворохобня. Ворохобники поперерывали телеграфы и поубивали англійскихъ жандармôвъ.

Софія 28 цвѣтня. Порта наложила на болгарскій продукты 8% мыта, мимо того, що обѣцяла не накладати нѣякого мыта, доки переговоры въ сѣй справѣ не закôнчаться. Се поступованье Порты выкликало въ Болгаріи дуже прикре враженье.

Атины 28 цвѣтня. Порта не перестаѣ домагатися ôдкликаня грецкого консуля зъ Монастиря. Правительство грецке постановило, наколи-бъ Порта все таки не перестала домагатися того ôдкликаня, звернути увагу державъ на положенье грецкихъ провинцій пôдъ турецкимъ панованьемъ, въ котрыхъ не переводяться постановы берлиньскои угоды. — Королева грецка маѣ незадовго выѣхати до Петербурга.

Букарештъ 28 цвѣтня. Мимо урядовыхъ вѣстей, що ворохобню вже всюды усмирено, розрухи селянъ все таки въ многихъ сторонахъ проявляються.

НАДÔСЛАНЕ.

Частыми замовленями зъ провинціи спонуканый, замовивъ я у п. Закхого дальшихъ 30 бюстôвъ нашого кобзаря Тараса Шевченка. Панъ Закхі ôдставивъ менѣ бюсты, прошу проте ПТ. Панôвъ поспѣшити зъ замовленьемъ, бо число бюстôвъ не велике. — пôзнѣйше знову годѣ буде ихъ дôстати. Цѣна 60 кр., зъ пересылкою 1 зр. — Замавляти найлучше черезъ канцелярію тов. „Просвѣты“ ул. Ôрменьска ч. 27.

Кость Панькôвскій.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручаѣ свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ. 20—?
2389

ЗАКОПАНЕ

стація климатична

ЗАВЕДЕНЬЕ ВОДОЛѢЧНИЧЕ

(НА ХРАМЦÔВКАХЪ)

въ Закопанôмъ

отворивъ зъ днемъ 1 цвѣтня с. р.

Д-ръ Храмєцъ

властитель и управитель заведеня.

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручаѣ 2356 115—?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катарь, кашель и хрипку. Цѣна однои пачки 25 кр. На провинцію зъ опакованьемъ 30 кр.

Вытягъ зъ розкладу ѣзды зелѣзниць державныхъ

важный ôдъ 1 жовтня 1887.

Ôдѣздъ зô Львова: О 6 год. рано до Гусятына — о 6 год. 10 мин. рано до Лавочного, Будапешту, Стрыя; — о 11 год. 27 мин рано передъ иолуд. до Стрыя, Хирова, Станиславова; — о 12 год. 02 мин. въ полудне до Гусятына; — о 7 год. 44 мин. вечеромъ до Стрыя, Хирова.

Приѣздъ до Львова: О 1 год. 15 мнн. въ ночи зъ Будапешту, Стрыя, Лавочного, Станиславова, Хирова; о 8 год. 39 мин. рано зъ Хирова, Стрыя; — о 3 год. 10 мин. по полудни зъ Гусятына; — о 4¾ год. 15 мин. по полуд. зô Станиславова, Хирова, Стрыя: — о 9 год 43 мин вечеромъ зъ Гусятына.

Плякаты зъ розкладомъ ѣзды на линіяхъ галицкихъ можна дôстати на стаціяхъ зелѣзниць державныхъ по 6 кр. 2238 31—?

Перла Карпатъ въ горѣшнôй Угорщинѣ, ôддалена ôдъ стаціи зелѣзничои Тепля-Тренчинъ-Теплѣцъ на шляху долины Ваги о 20 минутъ, зъ Кракова черезъ Одербергъ Силлейнъ можна тамъ всѣдати за 9 годинъ, маѣ 32°R. и єсть найлѣпшими и найсильнѣйшими купелями противъ **ревматично-гостцевыхъ недугôвъ**. Маютъ красный великій паркъ, водопроводы зъ гôрскихъ жерелъ, добрѣ помешканя, знаменитѣ реставраціи и чудову околицю.
2399 4—10

КУПЕЛѢ СѢРЧАНѢ ТРЕНЧИНЪ-ТЕПЛИЦЪ

Въ тôмъ сезонѣ отвориться по разъ першій нововыбудований купелѣ „hammam“, выряджений зъ орієнтальнымъ люксусомъ, маючій, елегантнѣ особнѣ купелѣ и котрѣ пôдъ кождымъ взглядомъ варта побачити. На всѣхъ бôльшихъ стаціяхъ зелѣзничихъ можна купити билеты до ѣзды тамъ и назадъ по зниженôй цѣнѣ. Сезонъ починаѣся 1 мая. Илюстрованѣ програмы высылаѣ даромъ **зарядъ купелевый**.

Неомыльне средство

на выгубленье нагнѣткôвъ, бородавокъ и иншихъ подôбныхъ наростей шкôрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.

Цѣна фляшку 50 кр.

Встрикненье и капсулки

зъ ростины „MATICO“

въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство

поручаѣ Аптика

К. КРИЖАНОВСКОГО

у ЛЬВОВѢ.

Цѣна фляшки встрикнень 40 кр.
2274 *Капсулокъ 80 кр.* 20—?

НЕДУГИ ЛЕГКИХЪ.

Gas-Exhalation (**Rectal-Injection**)

лѣчить туберкулы (сухоты, нидѣнье) астму, хроничный катаръ бронхіяльный и т. д.

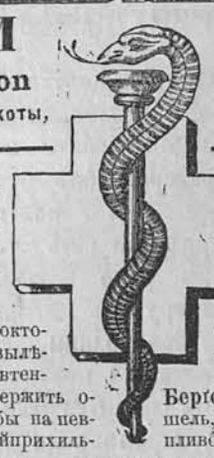

Неимовѣрный, позорно недосягненый идеалъ лѣкарѣвъ, можливость вылѣченя недугъ легкихъ, вже теперь цѣлкомъ вповнѣ осягнено. Посвѣдченя знаныхъ въ свѣтѣ професоровъ и докторовъ, сотки листовъ вылѣченыхъ, зъ котрыхъ автентичнй копіи кождый одержить оплатно на бажанье, щобы на певно пересвѣдчитися, найприхильнотомъ цѣлковито никнуть — сонъ и апетитъ повертають назадъ. Тягаръ тѣла побольшуєсь бдъ $^1/_2$ до 1 кильогр. на тыждень. Намагаючій способъ житя можна на ново розпочати.“ — **Проф. Cornil** и **проф. Verneuil** При астмѣ сейчасъ уступае бракъ бдыху.—Цѣлковите вылѣченье часто въ 8 днихъ. — **Проф. Dujardin Beaumetz:** „Хрон. катаръ бронхіяльный цѣлкомъ дався вылѣчити.“ — **Проф. Френцель** бдд. **д-ръ Штаца:** „Пропасница, нбчнй поты, кашель, выкиды уступають — незвычайный апетитъ збольшаєся — тягару прибуває до 5 кильогр.“ — **Д-ръ M'Laughlin:** „Зъ 30-степеновыхъ туберкулбвъ всѣ основно вылѣчилися.“ — Те саме посвѣдчають и недужй. (Лѣченье само не есть утяжливе, не перешкаджае и пбдъ загарантією безъ злыхъ наслѣдкбвъ.) — **Ц. к. выкл. прив. Gas-Exhalations-Apparat (Rectal-Injector)** разомъ зъ способомъ уживани для лѣкарѣвъ и **для власного ужитку** и зъ приладомъ до выроблювани газу высилаєсь за готбвку або послѣплату à 8 зр., зъ мѣриломъ газу à 10 зр.

Д-ръ Каролъ Альтманнъ, Вѣдень, Vil. Bez., Mariahilferstrasse Nr. 80. 2373 12—50

МАГАЗИНЪ и РОБОТНЯ ФУТЕРЪ

БРАТЕЙ ВРОНЬСКИХЪ

У ЛЬВОВѢ

улиця **Театральна, Ч. 5,** напротивъ костела катедрального въ домѣ капитулы — приймае: **футра до перехованя на лѣто.**

Всякй репарацій въ порѣ лѣтнбй суть значно таньшй чимъ въ зимѣ. 2383 5—8

И. ИГНАТОВИЧЬ

у Львовѣ, ул. Коперника Ч. 3., въ Краковѣ, Суконницѣ Ч. 20, въ Чернбвцяхъ Ринокъ Ч. 2.

поручае свого выробу

до выгубленя насѣкомыхъ домашныхъ, бдзначенй 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипльомами признаня на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ.

именно:

ФЕННЛИНЪ — до вынищеня молѣвъ зъ зародишами въ сукняхъ, футрахъ и меблях, фляконъ **60** кр.

Грильонь — выгубляе швабы, караконы, стоноги, сверкуны, щипавки, каралюки, прусаки и т. п. — фляконъ **30** кр.

Зела антимолевй — до перехованя футеръ, пуделко **30** кр.

МИКОТОНЪ — непохибне средство до выгубленя блощиць — фляконъ **50** кр.

ПАПѢРЪ АНТИМОЛЕВЫЙ — хоронить бдъ молѣвъ футра, сукнѣ, портіеры, заслоны и меблѣ, штука **3** кр.

ПОРОШОКЪ ПЕРСКЙ (дальматиньскій) до выгубленя блохъ и т. п. насѣкомыхъ, пачка **5**, **10** кр. фляконъ **20** и **30** кр.

ПАПѢРЪ НА МУХИ — штука 3 кр.

2424 2—?

АЛИХЕНІЯ — непохибне средство до вынищеня домашного гриба, кильо **40** кр. при сто кильо начинье даромъ.

Добре треває вѣчно.

Доказомъ того розголосъ, якого заживае славна ва весь свѣтъ **д-ра мед. А. Rix оригинальна паста Помпадуръ.**

Есть се знаною рѣчею, що деякй женщины мали средства, котрй заховували имъ выглядъ молодости и єи всѣ „внѣшнй прикметы“, а именно **свѣжбсть, красоту и гладкбсть шкбры** ажь до найбзнѣйшои старости. Славна панѣ ***Помпадурб*** на дворѣ Людвика XV. мала таку рецепту, котра запевнила ѣй такожь ажь у пбзну старбсть єи вроджень прикметы, причѣмъ она знала єи передъ цѣлымъ свѣтомъ скрывати. Паперы, въ котрыхъ переховувалась рецепта, дбсталисъ у руки одного высокого роду фамиліи, котрои краса ще нинѣ загально подивляєсь, и **д-рови Rix,** котрый вбйшовъ случайно въ лѣкарскй и иншй бднсины, удалося вглянути въ се письмо держане въ тайнѣ и въ сей способъ зладити **найзнаменитше средство** въ користь цѣлого свѣта черезъ повышу **пасту Помпадуръ.**

Одиноке средство лѣчниче и консервуюче, котрымъ можна бддалити веснянки, плямы печѣнковй, угры, червоности и всѣ иншй зла приключуючій-ся на лици а також удѣляе цвѣтови лици молодечу свѣжбсть. Товстолезнй свѣдоцтва о найлѣпшихъ успѣхахъ сеи найзнаменитшои пасты до лица може кождый ласкаво переглянути.

Щобы оминути пбдроблень, треба при закупнѣ **пасты Помпадуръ д-ра Rix-а** брати лише запечатанй пакеты и уважати, щобы припись бувъ заосмотреный въ fac simile вынаходчика. Многй иншй средства суть зъ тымъ самымъ або подбнымъ именемъ и часто захвалюються передъ купцемъ за найпевнѣйшй и найлѣпшй, а однакъ лише выкликують недовѣрiе при своѣй безскуточности; правдива **паста Помпадуръ** въ своихъ успѣхахъ не заведе нѣколи, и кождого, хто єи разъ уживъ, спонукуе и дальше продовжати єи уживанье або єи поручати, тому треба докладно уважати на пбпись **д-ра Rix-а.**

Бдъ 60-ти лѣтъ знана яко вельми знамените и цѣлюще

средство красоты

для осягненя бездоганного, чистого цвѣту лица, для захованя и прикрашеня шкбры, для знищеня веснянокъ, плямъ печѣнковыхъ, угрбвъ, лишаѣвъ, червоности носа, слѣдбвъ по бспѣ, червонй руки стають бѣлыми, морщины выгладжуються въ чудово короткбмъ часѣ, шкбра ставсь гладкою и мягкою мовь оксамитъ и прибирае природну краску, якою лише молодѣжь величаеся. Д-ра Rix-а пасту Помпадуръ до нинѣ не можна въ тбмъ взглядѣ досягнути за-для высказбвъ найвысшихъ осббъ и професорбвъ Ся паста, у народу названа **чудесною пастою,** не есть **шминкою** лише **средствомъ лѣчничимъ** и многими лѣкарями занеуеся. Подики не оголошуеся. Розсылаесь по присланю належитости або за послѣплатою. Цѣна оригинального слоика разомъ зъ приписомъ 1 зр. 50 кр. Д-ра Rix-а тоалетове мыло Помпадуръ 30 кр. Д-ра Rix-а молоко Помпадуръ, до уживаня замѣсть пудру, 1 зр. 50 кр.

Вильгельмина Rix, вдова по д-рѣ.

Вѣдень, мѣсто Adlergasse 12, у власнбмъ домѣ.

Мѣсця розпродажи въ **Галичинѣ и Буковинѣ: Перемышль** у аптикаря п. Александра Маньковского, **Станиславбвъ** у апт. п. А. Байлега, **Броды** у апт. п. В. Ляндесберга. 2374 3—6

ОПИРАЮЧИ-СЬ НА ДОВѢРІЮ

зъ якимъ бднсяться майже бдъ 20 лѣтъ до вашого „Якорного проганяча недугъ“ (Anker-Pain-Expeller), уважаемо ссбою повиннбстею также **тыхъ** запросити до спробованя, котрй сего улюбленого средства домового що не знають. Оно не есть нѣякимъ средствомъ тайнымъ, але **строго ретельнымъ, умѣтно** зложенымъ препаратомъ, котре справедливо заслугуе, щобы его всѣмъ **терплячимъ на госцець и ревматизмъ** яко **зовсѣмъ певне** поручити. Найлѣпшимъ доказ мъ того, що многй хорй, котрй выпробували другй дуже зах валювий средства, **зновъ таки до успѣшного Pain-Expeller-а беруться.** Черезъ порбванье власне пересвѣдчилися, що не лише **ревматичнй болѣ,** якъ **ломанье** зъ **членахъ и пр.** а также **болѣ зуббвъ, головы, хребта, кольки и проч.** найневажнше уступають черезъ натиранье „экспелеромъ“. За **дешеву** цѣну **40 кр.** 70 кр. взгл. зр. 1·20 може на вѣть небогатый набути, а грошѣ якъ безчисленнй успѣхи доказують, надармо не выкидаються. Стережись треба передъ шкбдливыми пбдробленями и приймати лише „Pain-Expeller“ зъ знакомъ **якора** яко правдивый На складѣ въ премногихъ аптикахъ, головный складъ: Apotheke zum Goldenen Löwen въ Празѣ Близшй вѣсти подають: F. Ad. Richter et C° Вѣдень 2161 25—51

Пѣвець церковный,

Іосифъ Шарковскій, управитель хору, пошукуе мѣсця. Близша вѣдомбсть листовно. Адреса: Яблонии 4—? ця надъ Прутомъ. 2123

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пбдъ знаменемъ

„СИРІЮСЪ“

у Львовѣ, Хоружина ч. 22

поручае добру и выдатну каву спроваджену безпосередно бдъ продуцентбвъ зъ Америки полудневои.

Коштуе у Львовѣ:

1 кильо 1·90 зр.

на провинціи:

4¾ кильо 9·60 зр. франко.

Бдбирателямъ надъ 50 к. опустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родбвъ кавы, котрй оголошують иншй пбдъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто бдъ продуцентбвъ, що можу доказати, и продаю еи найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Трiестѣ можна дбстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродае гуртбникови на мѣсци, той знову гуртбникови въ Европѣ, бдъ тыхъ купуе комiсіонеръ, а бдъ него ажь купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дбстане де инде по тбй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 131—?

На свята!

Ножѣ столовй и вилки въ олешевбмъ и буйволовбмъ розѣ тузинъ по зр. 9, въ оправѣ альпаковбй зр. 15, зъ хиньского срѣбла зр. 30.
Ножѣ до мясива гнучкй зъ найлѣпшои стали по зр. 1·40, 1·60 и 2.
Ножѣ до тѣсть въ оправѣ гебановбй, штука зр. 1, въ оправѣ зъ кости слоневои штука зр. 7. Нбжь и вилки зъ пружиною охоронною въ звычайнбмъ розѣ, олешевбмъ або буйволовбмъ, пара зр. 1·20, 2, 2·50, 3.
Коркотяги по кр. 20, 30, 50, 75 до зр. 2.
Универсальнй машинки до тертя мигдалбвъ, цукру, булокъ и т. п. штука зр. 2·25.
Прилады до вытворюваня пѣны зъ яець, масла, шодону и пончу, въ котрыхъ зъ нечуваною скоростею, бо ледви въ 15—20 секундахъ наведенй продукты можна выробити на пѣну зъ 2—6, 3—10, 6—20 яець штука зр. 1·60, 2·—, 3·50.
Машинки до сѣканя мяса зъ пожами поодиноко до выниманя: менший по зр. 5·50, ббльшй по зр. 6·50.
Стискачѣ шинокъ на деревл. политур. пбдставахъ, лекшй по зр. 3, тяжшй 4.
Формы на бабы, будинь, зульцѣ и т. п. бдъ кр. 90 до зр. 4.
Формы на баранки зъ цукру або масла, по зр. 3, 3·50 и 4.
Формы на торты по кр. 60, 85 и зр. 1. Бляхи до тѣста бдъ кр. 40, зр. 1. 32. 37. 42. 47½. 53 ц/м.
Тацы зъ альпаки штука 3·50, 5·25, 7·50, 9·50, 11.75.
Тацы бляшанй, прекрасно лякерованй, бдъ кр. 30 до зр. 4. — Поручае

АНТОНІЙ ГАЛЬСКІЙ

2420 6—8 **у Львовѣ, пляцъ Маріяцкій ч. 9.**

Для кождого властителя дббръ, господаря и громады въ цѣлбмъ краю есть необходимымъ

добрый, здоровый и чистый оцетъ.

ТОРГОВЛЯ

Каролля Балабана

2427 4—? **у ЛЬВОВѢ**

поручае **оцтову есенцію,** здоровый и чистый продуктъ до робленя оцту въ бутелькахъ $^1/_1$ и $^1/_2$ кильовыхъ. До $^1/_2$ кильогр. **оцтовои есенціи** додаеся 12 литрбвъ воды. Для громадъ и ббльшихъ заведень въ бальонахъ по 4 и 10 кильограмбвъ.

I. & C. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНѢ (BRÜNN)

улиця Фердинанда ч. 7/d

высылають за послѣплатою:

Матерія модна въ кратки, на сукнѣ жѣночй, зъ чистои вовны 90 цм. широка, 10 м. зр. 8·50.
WOLL-ATLAS, у всѣхъ модныхъ краскахъ, 90 цм. ширины, 10 м. зр. 6·50.
Кашмиръ, у всѣхъ модныхъ краскахъ, 90 цм. ширины, 10 м. зр. 4·50
BAIGE, (найновѣйшй краски, 100 цм. ширины, 10 м. зр. 9·50.
Матерія брокатб, у всѣхъ краскахъ, 60 цм. ширины, найновѣйшй десенѣ, 10 м. зр. 4.
Кретонъ, на сукнѣ жѣночй, добрый до прання, найнов. взоры, 70 цм. шир. 10 м. зр. 2·80.
Dreidraht, 60 цм. шир. ясно або темно сѣрый, 10 м. Іа. зр. 3·50. Па. зр. 2.80.
Матерія на шляфроки, также на жѣночй сукнѣ) 60 цм. шир въ кратки, 10 м. зр. 2·50.
Гарнитуры покрывалъ, (2 на лбжко а 1 на столъ) зъ рипсу зр. 4·50. зъ джуты зр. 3·50
Запавѣсы джутовй, турецкй десенѣ (2 бочнй и 1 драперія) загально зр. 2·30.
КИЛИМКИ ДО ХОДУ, дуже тревалй, 10—11 м. довгй Іа. зр. 6·—. Па. зр. 3·50.
Ковдра до накрываня, зъ атласу зр. 8·50, зъ rouge зр. 3.

ПОЛОТНО ДОМОВЕ, 29 вѣдень. лбктѣвъ, 1 штука 5/4 зр. 5·50 4/4 зр. 4·20
Веба Кинъ, 30 лбктѣвъ, лѣпша бдъ полотна, 1 шт. 5/4 зр. 7·50, 4/4 зр. 5·80.
ШИФОНЪ, 30 лбктѣвъ, 90 цм. шир. 1 шт. Іа зр. 5·50, Па. зр. 4·50.
ОКСФОРДЪ, 29 лбктѣвъ, найновѣйшй взоры, 1 шт. Іа. зр. 6·50. Па. зр. 4·50.
КАНЕВАСЪ, на простирала, 29 лбктѣвъ, 1 шт. Іа. зр. 6·, Па. зр. 5·20.
Адамашковый гардель 30 лбктѣвъ, 1 шт. Іа. зр. 8·50, Па. зр. 5·50.
СКАТЕРТИ, полотняй, у всѣхъ краскахъ, 3 шт. 3/4 зр. 2·— 3/4 зр. 1
СЕРВЕТЫ, полотняй, 4/4 въ квадратѣ, 6 шт. зр. 1·20.
РУЧНИКЙ, полотняй, 6 шт. зъ тороками зр. 1·80
ПРОСТИРАЛА, зъ бордюрою зр. 1·20.
несшиванй, 2 м. довгй, 1½ м. широкй, 1 шт. зр. 1·50.
СѢННИКИ. зъ джутового полотна, комплетнй, великій, 1 шт. Іа. зр. 1·40, Па. 90 кр.
Коцики передъ лбжко, найновѣйшй десенѣ, зъ фланелѣ, 1 пара зр. 2., зъ джуты зр. 1·30.

Взбрцѣ даромъ и франко.

2346 10—26

НЕМА НѢЯКОГО БОЛЮ ЗУББВЪ

при уживаню славнои въ свѣтѣ правдивои ц. к. надворного дентиста

Д-ра ПОППА Анатериновои воды до устъ

котра мае першеньство передъ кождою иншою водою до зуббвъ яко презерватива проти всѣхъ хоробъ зуббвъ, устъ и шыѣ, и при рбвночаснбмъ уживаню зъ 2177 10—26

Д-ра Поппа порошкомъ або пастою до зуббвъ

удержуе завсѣгды здоровй и красни зубы.

Д-ра Поппа Пльомба до зуббвъ

Найлѣпше средство до затыканя самому собѣ дѣравыхъ зуббвъ.

Д-ра Поппа Мыло зелове проти всякихъ высыпокъ шкбрныхъ и такожь знамените до купелѣ.

Цѣна: Анатеринова вода до устъ 50 кр., зр. 1. — и зр. 1·40; Анатеринова паста до зуббвъ въ пушкахъ зр. 1·22; Аромат. паста до зуббвъ по 35 кр.; Порошокъ до зуббвъ въ коробкахъ 63 кр.; Пльомба до зуббвъ въ скриночцѣ зр. 1 — Мыло зелове 30 кр

Передъ закупкомъ пбдроблюваной анатериновои воды до устъ, котра пбсля анализы мъститимо ббльшбй части здоровлю шкодливй примѣшки, остерiгаемся выразно.

Головный складъ: Wien, I. Bognergasse 2.

Дбстати можна у всѣхъ аптикахъ, дрогеріяхъ и парфумеріяхъ

ПЕТРО КРОКЕВИЧЬ

аптикарь въ Краковѣ

улиця Баштова при плянтахъ (рбгъ Ринку Клепарского)

поручае власнй выробы

яко правдиву одиноку добычь найновѣйшихъ часбвъ, приносячу хорому неоцѣненй, спасенній користы, о чѣмъ свѣдчать щоразъ численнѣйшй признаня похвалы и т. п., якъ неменше посвѣдченье лѣкарске, а именно:

До Высокоповажаного пана Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ.

Въ численнбй моѣй практицѣ уживавъ я перерббки лѣчничй выгаданй и выробленй Вами, завсѣгды зъ знаменитымъ успѣхомъ въ недугахъ, противъ котрыхъ они пристосованй. Препараты Ваши бдзначалися одноцѣлою якостею що-до формы и доброты, не пбдпадали розкладови, приемнй въ уживаню а певнй въ бажаныхъ наслѣдкахъ. Мыло менѣ проте высказати Высокопов. панови мое цѣлковите признанье, заразомъ желанье дальшои такъ успѣшнои працѣ въ щасливо начатбмъ напрямѣ для добра недужои людскости. — Щасть Боже!

Львбвъ дня 16 марта 1888 р. **Др-ъ Юлій Корвинъ Гонсьоровскій** лѣкарь зелѣзницѣ Каролля Людвика.

Вино хинове, средство лѣчниче, взмагаюче силы, стравнбсть, надзвычайно поручане, особливо у женщинъ слабосильныхъ, блѣдыхъ и т п.

Вино хинове зъ зелѣзомъ, поручане молодымъ особамъ для осягненя зросту и розвою тѣла, надае крови силу, збольшаючи скблькбсть тѣлокъ крови, змбцняючи жолудокъ пбдносить апетитъ, лѣчить загальнй ослабленя, блѣдачку и т. п., а одиноке для реконвальесцентбвъ по хоробахъ горячковыхъ винищаючихъ.

Вино зелово-ромбарбарове, вытягъ винный зъ правдивого корѣня Ревеня хиньского (Radix rhei chinensis) и зелъ, збольшаючихъ рухи хробачковй кишокъ черезъ то легко розвбльняюче; знамените въ затканяхъ, часто повтаряючихъ-ся здутяхъ, долготреваючбмъ катарѣ, дванацятницѣ и въ упорчивбй жовтачцѣ.

Вино зелово-пепсинове, вытягъ зъ зелъ краевыхъ и найлѣпшои пепсины de Rostock, одиноке успѣшне средство пбдносяче травленье, розпускаюче бѣлко, затымъ одиноке въ несправности, хроничныхъ катарахъ жолудка або на тлѣ туберкуличнбмъ атонiи кишокъ у людей старыхъ, дуже помбчне у дѣтей зле бджившваныхъ, анеличныхъ и шкрофуличныхъ.

Амигренъ, незрбвнана помбчь въ сильнбмъ болю головы. Ложочка бдъ кавы зажита успокоюе найсильнѣйшу мигрену.

Кальльонъ, одиноке средство на найстаршй и найдолегливѣйшй нагнѣтки. По насмарованю нагнѣтокъ сейчасъ перестае болѣти, а въ 24 годинахъ бдпадае безъ найменшого болю.

Хильоль, лагодить по кблькоразовбмъ ужитю найбольшй болѣ ревматичнй, пострѣлы, подагру и т. п

Сарсапарiліянъ зъ корою хиновою, узнаный яко найлѣпше средство въ немочахъ походячихъ зъ збпсутя сокбвъ и зъ бдти повстаючого вадливого складу крови, въ недокровности и т. п.

Зѣлье грудне зб свѣжихъ, лѣчничихъ зелъ волоскихъ, котрй вже неразъ навѣть въ прикрыхъ розличныхъ выпадкахъ слабости давали надсподѣване полѣпшенье терплячому, то въ слабостяхъ грудныхъ то легкихъ, противъ астмы, всякои душности и т. п. Усувають они тяжку дыхавицю, всякй закатарена легкихъ и грудей, зафльегмленя, кольки въ грудехъ, упорчивый кашель и т. п. Цѣна зр. 1·20

Сиропъ грудный при тяжкихъ або застарѣлыхъ немочахъ, уживаный бувае рбвночасно зъ зѣльемъ льоретаньскимъ противъ сухотъ и слабостей грудныхъ и легкихъ и т. п Цѣна 2 зр.

Кроплѣ жолудковй. Средство знамените и незрбвнане у всѣхъ слабостяхъ жолудка Цѣна 35 кр. 2068 40—0

Замовленя выконуєся бдворотною почтою.

Зъ численныхъ подякъ наводимо ось тй:

Высокоповажаный Пане Аптикарю!

Бажаю, щобы кождому хорому такъ знаменитый успѣхъ давали лѣки зъ Вашихъ выроббвъ, якъ моѣй женѣ, котрй надсподѣвано успѣшно дѣлали и прошу о надбсланье менѣ ще Амигренъ и капель жолудковыхъ. Зъ поважаньемъ

Ншбвъ д 3 липня 1887 р *Леополдъ Ковалик* (Рыбникъ, Oberschlesien).

Высокоповажаный Пане!

Узнаю дѣйстну успѣшнбсть Вашихъ выроббвъ, досвѣдчивши на собѣ — Се посвѣдчаю ретельно. Зъ поважаньемъ

Schönpriesen b. Aussig 25 мая 1887 р. *Новаковскій* директоръ фабрики цукру.

Вп Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви въ Краковѣ.

Страдаючи бдъ 20 лѣтъ на гемороиды и упрямый ббль въ жолудку, на дыхавицю и сполучене зъ нею замуленье мѣхура, на затвердженье и иншй долегливости, уживъ я кблька фляшокъ „Капель жолудковыхъ“, котрй зробили менѣ надзвычайну пбльгу; що посвѣдчаю згбдно зъ правдою и совѣстею. *Фишеръ,* Ряшѣвъ, дня 21 червня 1886 р. совѣтникъ ц. к. суду.

Высокоповажаный Пане!

Вычитавши зъ газетъ дня 28 мая с. р. подяку Вамъ Вповажный Пане, а почуваючись зарбвно до обовязку вдячности, маю честь тую-жь въ высокбй степени заявити Вамъ, Вповажный Пане, бо Ваше „Зѣлье грудне“ и „Сиропъ“, и въ загалѣ Вашй выробы не лишь менѣ самому. але дуже многимъ, де заходили сумнѣвы що-до здоровля давали чудный успѣхъ. Маючи отже много завдячити Вашимъ выробамъ, приймѣть Вповажаный Пане выразы моеи вдячности, а заразомъ зичливости, успѣху въ дальшбмъ розвою своихъ выроббвъ такъ для добра власного, якъ и зъ пожиткомъ для людскости!

Остаю зъ довжнымъ поважаньемъ *Кс. Е. Вернеръ,*
Краковъ 1 червня 1886 р. Реформатъ.

Честный Пане!

Страдаючи бдъ 20 лѣтъ на гемороиды и упрямый ббль въ жолудку, на дыхавицю и сполучене зъ нею замуленье мѣхура, на затвердженье и иншй долегливости, уживъ я кблька фляшокъ „Капель жолудковыхъ“, котрй зробили менѣ надзвычайну пбльгу; що посвѣдчаю згбдно зъ правдою и совѣстею. *Фишеръ,* Ряшѣвъ, дня 21 червня 1886 р. совѣтникъ ц. к. суду.

При закупнѣ товарбвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пбдъзарядомъ К. Беднарского

Ч. 88. Львôвъ, Второкъ 19 цвѣтня (1 мая) 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ середу, и въ середу и суботу на премѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной строчки печатной, въ рубр. „Надосланé“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gaus, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Hassenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чвертъ року	4·50 зр.	на чвертъ року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр	на пôвъ року	8 зр.
на чвертъ року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльный ôдъ порта.

Пооднноке число коштуе 8 кр. а. в.

☞ Зъ днемъ 1 (13) цвѣтня почався другій кварталъ сегорôчного выдавництва щоденного „Дѣла“. Просимо отже нашихъ квартальныхъ П. Т. предплатникôвъ якъ и довжникôвъ поспѣшити зъ надсыланьемъ предплаты.

Змѣна кабинету въ Сербіи.

Змѣна сербского министерства не прийшла несподѣвано, бо кабинетови Ґруича не вороживъ нѣхто вже въ самôмъ єго початку довгого вѣку. Коли отже змѣна кабинету въ Сербіи звернула на себе увагу цѣлого свѣта политичного и заняла нинѣ посередъ важкихъ питань политичныхъ одно зъ найпершихъ мѣсць, то сему причиною — якъ всѣ тй незвѣстнй намъ ще причины уступленя радикального кабинету, такъ и въ загалѣ внутрѣшне положенье Сербіи. За причину уступленя кабинету Ґруича подають загально, що король не хотѣвъ санкціонувати законôвъ громадского и войскового, котрй ухвалила скупштина. Король мавъ навѣть въ послѣдньôй хвили сказати Ґруичеви, що ôнъ маѣ повне довѣрiе до правительства, але не маѣ єго до скупштины, котрои ухвалы анархично закрашенй. Здаѣсь однакожь, що король вже ôдъ самого початку сего кабинету не мавъ до него довѣрiя, бо лишаючи правительству повну свободу въ справахъ внутрѣшнои политики, застерѣгъ собѣ выключный вплывъ на политику заграничну.

Коли близше приглянемось ôдносинамъ кабинету до короля, то побачимо, що мѣжь партiею, котру репрезентувало правительство, а короною — велася завзята борба, котрои правительство чи не могло чи може радше не хотѣло спинити. Радикалы старалися зъ однои стороны всякими силами ослабити становище короля и єго значенье, а зъ другои укрѣпити свое становище въ краю. До сего послѣдного мали имъ послужити двѣ важнй змѣны у внутрѣшнôмъ устрою краю. Въ законѣ громадскôмъ домагались они дожизненного именованя начальникôвъ громадъ, а черезъ змѣну закона войскового хотѣли зъ однои стороны управильнити буджетъ, а зъ другои ослабити постôйну армiю. Коли-жь показалося, що король не хоче анѣ на одно анѣ на друге пристати, постановила скупштина вже досыть отверто выступити противъ короля; она рѣшилася такъ довго не приступати до нарадъ надъ буджетомъ, доки король не санкціонуѣ предложеныхъ єму законôвъ. Теперь отже конфликтъ ставъ явный, а король смѣло и енергично рѣшивъ єго, бо черезъ нôчь не стало радикального кабинету, а на єго мѣсце выступивъ кабинетъ Христича, того самого, котрый по ворохобни 1883 р. розпочавъ рядъ кабинетôвъ, котрй, числомъ шѣсть, скоро наступали одинъ по другôмъ.

Вже минувшôсть Христича каже догадуватися, що кабинетъ єго не буде довго тревати и єсть лише перехôднымъ, але хто по нѣмъ наступить, годѣ поки-що сказати. Здаѣся, що поступовцѣ прийдуть знова до власти, але чи самй, чи въ спôлцѣ зъ либералами, того ще трудно сказати. Тымчасомъ розгляньмося въ складѣ нового кабинету. Передовсѣмъ впадають въ очи двѣ личности нового кабинету: президентъ кабинету Никола Христичъ и министеръ вôйны ген. Коста Протичъ.

Христичъ єсть сѣмдесятьлѣтнымъ але ще дужимъ старикомъ. Чоловѣкъ вельми енергичный, строго держиться буквы закона, а навѣть абсолютный. Єсть ôнъ пострахомъ для всѣхъ тыхъ невдоволеныхъ елементôвъ, що готовй выкликати якiй рухъ въ краю. Коли въ 1883 р. король покликавъ єго до кабинету, то лише длятого, щобы ôнъ усмиривъ ворохобню и зробивъ въ краю порядокъ. Зъ сего отже можна вносити, що ôдносины въ Сербіи и теперь не конче суть марнй, коли король покликавъ до помочи того чоловѣка. — Министеръ вôйны Протичъ єсть чоловѣкомъ на скрôзь войсковымъ и числиться до найздôбнѣйшихъ сербскихъ генералôвъ. Ôнъ рѣшучо противный тому, щобы армiю ослабляти, а въ сѣй справѣ мають стояти по єго сторонѣ навѣть тй офицеры, що прихиляються до партiи радикальнои. — Министеръ дѣлъ внутрѣшныхъ Міятовичъ єсть представникомъ партiи поступовои и стоить рѣшучо за союзомъ Сербіи зъ захôдно-европейскими державами отже и за союзомъ зъ Австрiею. Сему отже треба приписати, що якъ зъ однои стороны складъ нового кабинету выкликавъ радôсть въ австрiйскôй монархiи, такъ зъ другои стороны вызвавъ невдоволенье Россiи. Міятовичъ бувъ уже три разы министромъ и маѣ велику симпатiю въ верходячихъ кругахъ вѣденьскихъ. — Министеръ финансôвъ Міра (Дмитро) Ракичъ — чоловѣкъ молодый, бувъ урядникомъ въ министерствѣ финансôвъ. Єго задачею буде такожь удержати добрй ôдносины зъ Австрiею на полi економичнôмъ, котрй нарушивъ бувъ дотеперѣшный министеръ финансôвъ Вунич черезъ новый законъ консумцiйный. — Министромъ просвѣты єсть докторъ медицины Владанъ Джорджевичъ. Маѣ то бути чоловѣкъ ученый и талантъ организацiйный. — Министеръ судôвництва Пантеличъ бувъ уже разъ министромъ за Христича въ 1883 р. а новый министеръ роббтъ публичныхъ Боґичевичъ єсть братомъ сербского посла у Вѣдни и своякомъ та довѣрникомъ короля. Ôнъ бувъ давнѣйше бурмистромъ въ Бѣлградѣ и за Гарашанина министромъ публичныхъ роббтъ.

Новый кабинетъ розпочавъ уже свою дѣяльнôсть. Президентъ министрôвъ Христичъ выславъ окружникъ до всѣхъ начальникôвъ округôвъ, повѣдомляючи ихъ о обнятю урядованя и подаючи имъ директиву, якъ мають поступати середъ теперѣшныхъ обставинъ политичныхъ. Передовсѣмъ же вôзвавъ ихъ, щобъ они якъ найсовѣстнѣйше сповняли свôй обовязокъ. Въ краю нануѣ спокôй. Всѣ майже послы розъѣхалися домôвъ, а клюбъ радикальный ухваливъ передъ тымъ — триматися пасивнои политики, и припоручивъ своимъ членамъ держатися якъ найспокôйнѣйше.

Основанье „Спôлки Гуцульскои“.

Дня 24 цвѣтня с. р. тутешнй и доокрестнй Русины заснували „Гуцульску Спôлку промыслову въ Коломыи, товариство зъ обмеженою порукою“ и тымъ дѣломъ зробили зовсѣмъ новый крокъ на поли економичнôмъ. Крокъ се незвычайно важный, бо поставлено реальну програму економичну, що нарôдъ власною працею промысловою маѣ приходити до добробыту а спôлка маѣ помагати народови гуцульскому и доокрестныхъ сторôнъ Коломыйщины до осягненя тои цѣли.

Вп. проф. Теоф. Грушкевичъ, отвираючи зборы членôвъ Спôлки, подавъ коротку исторiю проєкту, почавши ôдъ вѣча коломыйского и его переходу черезъ руки комитету вѣчевого аж до дня зборôвъ, зазначивъ, що розпочинаѣсь робота не легка а вельми тяжка, але чей при вытрѣвалôй праци удасться намъ привернути въ красныхъ нашихъ горахъ гараздъ та чей и на тôмъ новôмъ полi зможемо послужити нашому збѣднѣлому народови. По тôй промовѣ вôзвавъ зборы, щобы на часъ засѣданя выбрали предсѣдателя. На внесенье п. Ил. Гарасимовича выбрали зборы одноголосно на предсѣдателя прибувшого зô Львова Вп. Вас. Нагôрного. П. Нагôрный покликавъ на секретарѣвъ пп. Сев. Даниловича и Ил Гарасимовича.

Потôмъ ôдчитано статутъ, принято и пôдписано єго, а потôмъ выбрано управу Спôлки, подану вже въ „Дѣлѣ“.

По выборахъ ôдчитано телеґраму наспѣвшу зъ Вѣдня ôдъ п. Щепановского, въ котрôй той заявляѣ свое приступленье до спôлки на разѣ зъ 20 удѣлами; доносить о заинтересованю промысломъ гуцульскимъ въ широкихъ кругахъ вѣденьскихъ и заграничныхъ; нарештѣ обѣцюе при нагодѣ своѣи подорожи по Англiи зъѣднати тамъ для промыслу гуцульского поле збуту.

Дальше ôдчитано листъ Вп. проф. Вол. Шухевича зô Львова, въ котрôмъ той заявляе свое приступленье въ члены-основателѣ Спôлки; доносить, що маѣ численнй замовленя на выробы гуцульскй и предкладаѣ два внесеня: 1) щобы спôлка старалась о свого репрезентанта въ комисiи при выдѣлѣ краєвôмъ для справъ промысловыхъ, а 2) щобы наклонювати промысловцѣвъ рускихъ до уживания красокъ ростинныхъ а покидуваня минеральныхъ. По промовахъ пп. д-ра Ник. Федоровича и Ил. Гарасимовича передано сй внесеня радѣ управляючôй, щобы полагодила ихъ по зареєстрованю товариства.

П. В. Нагôрный, закрываючи зборы, пожелавъ щастя и широкого розвою новôй институцiи, а п. Даниловичъ щиро подякувавъ єму за єго трудъ. Тутъ заразъ забравъ ще голосъ п. Грушкевичъ, звертаючись до першого инiцiятора „Спôлки“, Иляріона Гарасимовича. Въ короткôй а щирôй промовѣ пôднѣсъ бесѣдникъ непобораму вытревалôсть, и геройске майже самопожертвованье, зъ якимъ боровся п. Ил. Гарасимовичъ о довершенье нинѣшного дѣла; подякувавъ єму въ имени цѣлого збору и высказавъ надѣю, що єсли дѣло то, при котрого засновинахъ нинѣ стоимо, гарно розôвьеся и стане сильнымъ поборникомъ красшои долѣ Руси, то се буде найкрасшою заохотою для Вп. инiцiятора и найлѣпшимъ узнаньемъ за єго труды на новôй доси непочинанôй нивѣ нашого народного поступу. Зъ великимъ одушевленьемъ прилучилися всѣ зôбранй до слôвъ п. Грушкевича. (Туть мимоходомъ примѣчу, що п. Ил. Гарасимовичъ лише длятого не увôйшовъ въ складъ рады управляючои, позаякъ ôнъ маѣ спровадитися на постôйне перебуванье до Коломыѣ и яко першiй директоръ Спôлки обняти цѣле дѣловодство.)

Тымъ часомъ, доки ще зôбранй не почали розходитися, уконституовалася Рада управляюча и п. Даниловичъ оголосивъ, що предсѣдательство Спôлки приймивъ д-ръ Николай Федоровичъ. Зборы зъ великою радостею грôмкими оплесками повитали тую вѣсть, бо д-ръ Ник. Федоровичъ знаный яко талантливый промысловець и финансистъ а при тôмъ щирый Русинъ и за-для своеи чесноты характеру у всѣхъ вельми поважаный.

Такъ отже завязалася „Гуцульска Спôлка промыслова“ въ Коломыи для пôддвигненя и организованя господарского, домашного и всякого рода промыслу мѣжь народомъ гуцульскимъ и доокрестныхъ сторôнъ Коломыѣ, а дальшiй розвôй єи буде залежати ôдъ помочи земляковъ, котрымъ буде лежати то на серци, щобы мы зъ часомъ хочь поволи выробили свôй власный промыслъ и дôйшли до того добробыту народного, якъ на Заходѣ, а то зновъ не єсть такъ неможливымъ, якъ бы здавалось, бо розумна а вытревала праця все дôйде до свого!

Промыслъ Галичины въ свѣтлѣ справозданя промыслового инспектора за рôкъ 1887.

III.

Всѣхъ урядово сконстатованыхъ нещасть, якй постигли фабричныхъ и въ загалѣ промысловыхъ роббтникôвъ въ р. 1887 выказано на цѣлу Австрiю 3011, зъ котрыхъ 255 потягнуло за собою смерть роббтникôвъ. Въ Галичинѣ дôзнався урядово инспекторъ промысловый про 79 нещасть, зъ котрыхъ закôнчилось 16 смертiю. Самъ однакъ инспекторъ признаѣ, що тй числа далекй ôдъ дѣйстности, котра представляѣся о много сумнѣйше. Инспектора доходила неразъ чутка про нещаснй случаѣ, якй дотыкали роббтникôвъ, однакъ годѣ було єму ôдтакъ сконстатувати фактъ, бо коли приѣхавъ ôдтакъ до дотычнои фабрики, звычайно вже того роббтника не було, а ôдъ другихъ роббтникôвъ и розумѣвся ôдъ предприємця тяжко було выдобути потрѣбнй даты и поясненя. Значить, що предприємцѣ справляються скоро зъ тыми роббтниками, котрыхъ дôткнуло нещастье и усувають ихъ чимъ скорше ôдъ роботы, а грôзна сила капиталу замыкаѣ уста и другимъ роббтникамъ такъ, що они не смѣють сказати слова правды про долю своихъ нещасливыхъ товаришѣвъ. Зъ справозданя слѣдуѣ такожь, що всѣ майже случаѣ нещасть наступили зъ вины злого устройства самого предприємства, отже зъ вины предприємця. Справозданье не выказуѣ зовсѣмъ случаѣвъ, въ котрыхъ бы нещастя наступили зъ вины самыхъ роббтникôвъ.

Въ Галичинѣ припадаѣ найбôльше нещасныхъ случаѣвъ на тертаки, дестилярнѣ нафты и промыслъ будôвляный.

Щобы запобѣгти нещастямъ въ промыслѣ будôвляномъ удавався въ р. 1887 промысловый инспекторъ до магистратôвъ мѣстъ Львова, Кракова и Черновець зъ завôзваньемъ, щобы введено въ житье уложену нимъ вже давнѣйше инструкцiю для будôвничихъ. Въ инструкцiи тôй подаѣ инспекторъ средства, котрыми можна-бы запобѣгти нещаснымъ для роббтникôвъ случаямъ при будовѣ домôвъ, а котрй доси зовсѣмъ игнорувались.

Нещастя при тертакахъ походять такожь головно зъ того, що зластителѣ тертакôвъ або не знають приладôвъ охороняючихъ роббтникôвъ ôдъ тѣлесныхъ ушкоджень при роботѣ, або нарочно жалѣючи коштôвъ, устроюють средства обезпеки лишь для формы такъ, що они зовсѣмъ не запобѣгають злому. Инспекторъ промысловый стараѣсь тому зарадити въ той способъ, що поручаѣ всѣмъ властителямъ тертакôвъ до закупленя и уживания приклады, якй оглядавъ ôнъ на межинароднôмъ гигiєничнôмъ конгресѣ у Вѣдни въ р. 1887 и якй въ практицѣ показались дуже успѣшными за-для охороны роббтникôвъ при тертакахъ. Инспекторъ заявляе, що буде наставати зъ цѣлою енергiею, щобы тй прилады заведено вô всѣхъ тертакахъ.

Нещаснй случаѣ, якй выказуе въ великôмъ числѣ нафтовый промыслъ въ Галичинѣ походять зновъ зъ невôдповѣдного уряженя самыхъ фабрикъ, а именно дестилярнь. Для безпеченьства житя и здоровля роббтникôвъ въ нафтовыхъ дестилярняхъ єсть доконче потрѣбно, щобы мѣсце, въ котрôмъ помѣщенй суть котлы, ôдграничене було ôдъ мѣсця, де єсть огонь, муромъ сягаючимъ высше даху, позаякъ при дестиляцiи олѣвъ вывязуються газы, котрй, коли мѣсце зъ котлами не єсть зовсѣмъ добре ôддѣлене ôдъ огню, займаються дуже легко и выкликують експлозiю або пожары, при котрыхъ падають звычайно жертвою роббтники. Зъ тои причины заявляе инспекторъ, що припоручивъ завести якъ найскорше таке ôдокремѣшненье въ всѣхъ дестилярняхъ. Дуже шкôдливымъ для здоровля роббтникôвъ въ дестилярняхъ нафты єсть такожь чищенье нафты квасомъ сѣрковымъ, а то тымъ бôльше, позаякъ то чищенье ôдбуваѣсь въ ôтвореныхъ начиняхъ, въ котрыхъ вывязуються тогдѣ дуже шкôдливй для ôддыховыхъ нарядôвъ газы. Щобы тому запобѣгти, поручивъ инспекторъ всѣмъ дестилярнямъ закупити апараты до чищеня нафты квасомъ сѣрковымъ, якй бачивъ ôнъ въ р. 1887 на згаданôй высше выставѣ гигiєничнôй у Вѣдни, и котрй служать именно до того, щобы при чищеню не вывязувались квасы шкôдливй для людскихъ организмôвъ.

Цѣкавою єсть статистика нещасть постигшихъ въ р. 1887 промысловыхъ роббтникôвъ въ цѣлôй Австрiи зъ выказаньемъ шкôдливыхъ наслѣдкôвъ нещасного случаю на организмѣ дотычного роббтника.

Смерть постигла роббтникôвъ, якъ то высше вже подано, въ 255 случаяхъ. Зъ случаѣвъ тыхъ припадаѣ найвысше число на промыслъ будôвляный (49), дальше на промыслъ продукуючiй средства поживы (40), ôдтакъ промыслъ деревляный, хемичный и т. д. Въ случаяхъ, котрй не закôнчились смертiю, потерпѣли роббтники ушкодженя головы въ 121 случаяхъ (найбôльше при продукцiи машинъ, металѣвъ и при будôвництвѣ), ушкодженье очей въ 146 случаяхъ (найбôльше такожь при продукцiи металѣвъ и машинъ), ушкодженье лица въ 43 случаяхъ, ушкодженье пальцѣвъ въ 708 случаяхъ, ушкодженье рукъ въ 660 случаяхъ, ушкодженье грудей въ 141, внутреностей въ 108, а нôгъ въ 484 случаяхъ. (Всѣ тй нещастя лучались такожь найбôльше при продукцiи машинъ и металѣвъ). Ушкоджень тѣлесныхъ ôдъ огню подаѣ справозданье 269, всякихъ иншихъ ушкоджень безъ близшого означеня 76.

Въ справѣ тыхъ нещасныхъ случаѣвъ зробивъ инспекторъ промысловый въ р. 1887 самъ 12 донесень до державнои прокураторiи.

Зъ рады державнои.

220. засѣданье палаты послôвъ зъ д. 27 н. ст. цвѣтня.

На порядку дневнôмъ на першôмъ мѣсци войскова новеля о резервистахъ.

Пос. д-ръ Енґель (молодо-Чехъ) противъ: Я буду промовляти и голосувати противъ новелѣ, а въ имени своихъ товаришѣвъ хочу высказати и причины. Въ иншихъ краяхъ, навѣть милитарныхъ, даѣся достеретги тенденцiя, на скôлько можна знижувати часъ чиннои службы. То цѣлкомъ природный наслѣдокъ загального обовязку войскового, бо коли вже всѣ належать до войска, то якъ можна таку величезну масу робучихъ рукъ ôдтягати ôдъ продукцiйнои працѣ. У насъ инакше: ôдъ 1868 року до теперь бачимо тôлько що-разъ бôльше обтяженье: оборону краєву зрôвнано зъ линiєю, а законъ о ополченю наложивъ на мешканцѣвъ страшнй тягарѣ. Мало-помалу заведено 4-лѣтну чинну службу въ маринарцѣ, потôмъ заведено четвертый рôкъ асентерунковый, покликано резерву доповняючу на якiйсь часъ до служби, а наконець черезъ ополченье продовжено обовязокъ до войсковои служби на 23 роки! (*Такъ єсть!*) Нинѣ-жь приходить рядъ зъ новымъ проєктомъ, зъ новымъ тягаромъ для населеня. (*Такъ єсть.*) Иде о заведенье 4-лѣтнои служби чиннои въ линiи, дальше о держанье резервы доповняючои рôкъ, два або и три въ чинной службѣ, а наконець, щобы однорôчну службу охотниковъ зробити илюзоричною. Зъ пôдвысшеными претенсiями до нашого податку крови иде и пôдвысшенье воєнного буджету. На выдатки войсковй передъ кôлькома лѣтами пôдвысшено консумцiйнй податки ôдъ кавы и нафты, а по ухвалѣ ополченя, податки ôдъ цукру и горѣвки. (*Дуже добре!*) Ôдъ рокôвъ обманюють насъ нѣбы-рôвновагою финансôвъ державныхъ, а податки шрубують все высше, хочь черезъ збôльшуванье армiй ôдтягаѣся що-разъ бôльше пильныхъ рукъ ôдъ працѣ. Черезъ то тягарôвъ уже годѣ знести, а велика бôльшôсть населеня доходить все близше и близше до руины! (*Такъ єсть!*) Якiйсь часъ той станъ може бути ще укрытый, але розчарованье буде дуже гôрке — и мусимо то въ имени милiонôвъ мешканцѣвъ Австрiи до очей сказати правительству. Такъ дальше ити не може! А єсть тôлько одно средство, запобѣгти зъубоженю найширшихъ верствъ народу, а то: обмежити непродуктивнй выдатки, въ першôй линiи буд-

жетъ воєнный. (*Браво!*) Тымчасомъ правительство приходить зъ новымъ тягаромъ! Спытаймо-жь теперь: чого правительству такъ спѣшно? На то давъ намъ оногды бдповѣдь мин. Дунаєвскій, кажучи, що „Австрія будучи въ союзѣ зъ Нѣмеччиною, мусить поступати зъ нею рбвнымъ крокомъ и не можна-жь бдъ Нѣмеччины жадати, щобъ она за Австрію все зробила“. Зъ того выходить, що одинокою причиною того высиленя всѣхъ нашихъ силъ — то австро-нѣмецкій союзъ. То отже славленѣ плоды нашихъ бдносинъ до Нѣмеччины! (*Браво! на правици.*) Справдѣ, Австрія не мала щастя до своихъ мужѣвъ державныхъ! Мѣродайнѣ круги кладуть велыку вагу на удержанье мира, а все таки въ Австріи суть елементы, що хотять вбйны и пруть до нея. Въ мотивахъ новелѣ сказано: „Часомъ нбдчасъ мира зайдуть такѣ обставины, що треба въ поодинокихъ краяхъ скрѣпити войско, а въ дотеперѣшныхъ установахъ воєнныхъ нема на то способу, бо мобилизація, хочь-бы лише почастна, може переводитися тблько нбдчасъ вбйны“. На мою гадку, се якъ разъ може статися причиною выбуху вбйны. Знаю, що менѣ скажуть: „Европа ажь ѣжиться оружіємъ, мы мусимо то само робити“. Я думаю, що коли тутъ говориться о Европѣ, то маѣся на гадцѣ Нѣмеччину и Францію. А може думає хто въ Австріи нападати Россію? Мы однакожь не хочемо за мрѣѣ будущои державы, що сягала-бы до Егейского моря а столиця ѣи була-бы въ Пештѣ, жертвувати свои услбвя истнованя, — бо економично мы вже зависимо бдъ Угорщины. Менѣ здаѣсь, що уже крайна пора, щобы мы въ пытаню крови не давались порывати шовинизмови Угорщины. За часбвъ австро-угорскои уговы порушувано гадку персональнои уніи, и я про свою особу жалую, що оно такъ бдъ разу не сталося. Було-бы заразъ показалося, де лежить сила Австріи! (*Такъ есть! на правици*) Я думаю, що таки прийде до уніи персональнои, але на жаль, ажь тогды, якъ мы своєю силою выплекаємо Угорщину! (*Дуже добре! на правици.*) Я знаю, що новеля перейде тутъ великою ббльшостею голосбвъ, але то судити буде исторія. Я-жь заявляю въ имени своихъ товаришѣвъ, що мы будемо голосувати противъ кождого проєкту, котрый, не розширяючи горожаньскихъ и народныхъ правъ народбвъ Австріи, накладає тблько новѣ тягары. (*Оплески.*)

Мин. обороны кр. фельдмарш.-лайтн. гр. Вельзерсгаймбъ полемизувавъ зъ бесѣдниками, що говорили передъ нимъ. Бнъ сказавъ, що Австрія все таки не така слаба супротивъ Нѣмеччины, якъ думає пос. Тиркъ, коли обѣ державы заключили союзъ. Дотычно замѣту, що новеля мало мотивована, министеръ бдповѣвъ, що числивъ на свѣтлбсть и патріотизмъ палаты, бо де-що и трудно мотивувати, щобъ не выкликувати непорозумѣнь въ такихъ выпадкахъ, якъ отсей, дуже непотрѣбныхъ. Сказано, що у всѣхъ предложеняхъ воєнныхъ видко нещирбсть, бо безнастанно домагаѣся по трохи а що-разъ ббльше. Ну, нещирбсть та не лежить въ насъ, а въ часѣ, и я не знаю, чи отсей проєктъ воєнный буде послѣднымъ (*Слухайте!*), бо то не зависить бдъ насъ, а бдъ обставинъ. Цѣла Европа хоче мира, а кожда держава зброиться до вбйны. Дальше министеръ спротивився заповѣджено му внесеню, щобы проєктъ ухвалено тблько до кбнця 1890 року, и не похваливъ нарѣкань пос. Енгля на нужду економичну, бо такѣ нарѣканя зле вплывають на загалъ. Министеръ єсть того погляду, що въ Австріи тягары ще найменчѣ. Ухвала сеи новелѣ єсть конечно потрѣбна. Въ Нѣмеччинѣ, не одинъ, але всѣ роки резервы можуть бути нбдчасъ мира покликуванѣ, а ополченье може скликати не ажь самъ цѣсарь, але и командантъ корпусу. У насъ ще такъ далеко не дбйшло, тожь и думаю, що палата зъ спокоємъ и зъ патріотизму прийме сей новый проєктъ о резервистахъ.

Пос. д-ръ Штурмъ обставъ при тбмъ, що зъ законами воєнными поступаѣся нещиро. И въ сбмъ выпадку не пояснено, за-для якихъ вынятковыхъ цѣлей новеля маѣ бути ухвалена. Такъ само було и при законѣ о ополченю. Задержуванье резервистбвъ I-го року въ службѣ чинноѣ може перейти въ 4 роки чинноѣ служби, а зъ того выйшли-бы великѣ кошты и перешкода въ цивильнбмъ занятю обовязаныхъ до службы войсковоѣ. Коли-бъ черезъ рбкъ зъ 100.000 резервистбвъ задержано лишь 50.000, то вже прибуло-бы коштбвъ — числячи 128 зр. на одного пѣхотинця — 5—6 милібнбвъ! Я и лѣвиця будемо голосувати за проєктомъ, бо коли йде о воєнну силу державы, тамъ партійность уступаѣ зъ мѣсця. Бдъ часу вбйны россійско-турецкои, занятя Босніи и Герцеговины и берлиньского конгресу положенье нашои державы змѣнилося и она мусить матися на осторозѣ. Тому и збльшаѣся разъ-у-разъ буджетъ воєнный. Зменшити стану чинноѣ арміи не можна, бо $^1/_5$ часть всеи пѣхоты мусить стояти въ Босніи и Герцеговинѣ. Скоротити-бъ можна часъ чинноѣ службы, але зъ огляду на другѣ державы се учинити годѣ. Черезъ заведенье 4-го року чинноѣ службы мы ще нѣякъ не дорбвнаємо Нѣмеччинѣ и мы не гбднѣ ѣй дорбвнати. Она маѣ 47 милібнбвъ мешканцѣвъ, а мы 37; инакша ѣи сила податкова, а инакша наша. Въ Нѣмеччинѣ чинноѣ арміи въ спокою — самои инфантеріи 312.000, а въ Австріи инфантеріи и стрѣльцѣвъ разомъ 161.000. Мы новелю приймити мусимо, але въ надѣи, що постановы ѣи будуть выконуванѣ совѣстно, для удержаня мира. (*Оплески зъ лѣвицѣ.*)

Пос. д-ръ Кронаветтеръ: Я буду голосувати противъ сего проєкту закона. Зб всѣхъ сторбнъ признано, що бнъ на народы Австріи наложить новѣ тягары въ майнѣ и крови. Коли министеръ пбднѣсъ, що тягары воєннѣ въ Австріи менчѣ, якъ въ Нѣмеччинѣ, то вже бесѣдникъ передомною пояснивъ рбзницю дотычно податку крови мѣжь Нѣмеччиною а Австрією. А що-до тягарбвъ въ майнѣ, то я прошу п. министра, нехай наведе, въ котрбй державѣ Европы, ба и на цѣлбй земли тягары ббльшѣ, якъ въ Австріи? Нашъ довгъ державный зъ року на рбкъ росте, а споживаѣ ѣго министерство вбйны. Нехай п. министеръ наведе, въ якбмъ краю на свѣтѣ податокъ грунтовый такій высокій, якъ въ Австріи? де въ свѣтѣ податокъ домово-чиншовый и доходовый такій высокій, якъ въ Австріи? Я н. пр. наведу, що у насъ податокъ грунтовый и домово-чиншовый выносить $26^2/_3\,\%$ чистого доходу, а доходовый $10\,\%$, — коли тымчасомъ въ Нѣмеччинѣ, котру намъ тутъ ставлять яко примѣръ наслѣдуваня въ силѣ милитарнбй, податокъ доходовый выносить лишь $3\,\%$. (*Слухайте!*) А возьмѣмъ высоту всѣхъ нашихъ посередныхъ податкбвъ, то хиба у Франціи знайдемо якійсь артикулъ такъ высоко обтяженый, якъ у насъ. Але коли возьмете загальне обтяженье народбвъ, — кажу ще разъ: не въ Европѣ, але на цѣлбй земли, — то я радъ-бы знати, котрый нарбдъ двигаѣ ббльше тягарбвъ податковыхъ и котрый нарбдъ на земли ббльше выдаѣ на силу воєнну? Отже высказъ министра, що въ Австріи вымаганя воєнныѣ суть менчѣ якъ въ иншихъ державахъ, я узнаю неправдивымъ. А зъ другои стороны, коли порбвняти права народбвъ австрійскихъ зъ правами другихъ народбвъ, то побачимо, що въ иншихъ державахъ права стоять въ розмѣрности до тягарбвъ. О тбмъ п. министеръ мовчить. Я вже при дебатѣ надъ закономъ о ополченю сказавъ, що я за нѣякимъ новымъ обтяженьемъ не буду голосувати скорше, доки народы Австріи не дбстануть тыхъ самыхъ правъ, що другѣ народы, бдъ котрыхъ подбныхъ обтяжень домагаѣся. Франція, Нѣмеччина и Швайцарія маютъ загальне право голосованя и уважають ѣго за наслѣдокъ загального обовязку войскового. Анальогичного парляменту, якъ ѣсть въ Австріи, — зъ подѣломъ упривилеѣванои правомъ выборчимъ малои частины народу ще дальше на куріи и ґрупы, черезъ що поодинокимъ ґрупамъ упривилеѣваныхъ горожанъ зновъ безъ найменчого управненя надаѣся перевагу надъ инчими ґрупами менче управненими въ выборахъ, а тымчасомъ и политично неуправнену часть народу гнетеся рбвными тягарами войсковыми и податковыми, якъ часть упривилеѣвану, — такого парляменту нема въ инчихъ державахъ культурныхъ. Навѣть въ Италіи, котра ще найдальше позаду остала, нема курій и ґрупъ. Тожь я поручивъ-бы п. министрови обороны краѣвои, щобы бнъ зъ такимъ проєктомъ приходивъ до нашого парляменту — о котрбмъ кажуть, що бнъ репрезентуѣ цѣле населенье Австріи, — не скорше, ажь поки бдъ своихъ товаришѣвъ при столѣ министерскбмъ не дбстане запевненя, що рбвночасно зъ розширеньемъ обовязкбвъ розширенѣ будуть и права народамъ. Мене то завсѣгды дуже прикро дбймаѣ, якъ ѣго Ексц. п. министеръ все наводить, кблько то другѣ народы роблять для милитаризму, якій то тамъ великій патріотизмъ, якъ то тамъ не вагаються брати на себе щоразъ новѣ тягары — а чомусь не потягне такожь паралелѣ въ тбмъ напрямѣ: якѣ въ другихъ державахъ маютъ права тѣ мужѣ, що беруть карабинъ на плечѣ и мусять покидати жѣнки и дѣти — а якѣ права маютъ они въ Австріи? Отже въ другихъ державахъ населенье маѣ право черезъ своихъ заступникбвъ, назирати, щобы то, що оно даѣ для державы, служило тблько державѣ и на загальнѣ цѣли народу, а не поббчнымъ интересамъ и цѣлямъ. А поки на австрійскѣ народы накладають тблько тягары такѣ, якъ въ инчихъ краяхъ, а правъ уперто имъ бдмовляють, поти я анѣ за жаднымъ новымъ проєктомъ податковымъ. анѣ войсковымъ нѣколи голосувати не можу! (*Оплески на крайнбй лѣвици и мѣжь молодо-Чехами*).

По промовѣ справоздавця пос. Матуша, приступлено до голосованя. Внесенье посла Тирка, щобы резервистбвъ бдповѣдно заступити резервою доповняючою бдъ 1-го до 5-го року бдкинено. Рбвно-жь при поименнбмъ голосованю бдкинено внесенье пос. Венцличке, щобы проєктъ закона въ стилизаціи, якъ хоче министерство, обовязувавъ до кбнця 1890 року. „За“ тымъ внесеньемъ голосувала крайна лѣвиця, демократы, антисемиты и молодо-Чехи (57 голосбвъ), а „противъ“: Поляки, два Русины: гофратъ Ковальскій и каноникъ Сингалевичъ (послы Мандычевскій, Озаркевичъ и Охримовичъ не голосували анѣ „за“ анѣ „противъ“), старо-Чехи, Нѣмцѣ зъ лѣвицѣ, клерикалы и др. (188 голосбвъ). Принято отже проєктъ безъ змѣны.

(*Дальше буде.*)

Въ справѣ змѣны процедуры цивильноѣ.

[Письмо зъ Косбвщины.]

Наша процедура цивильна, котроѣ 100-тнѣ роковины мы вже бдбули, єсть для всѣхъ, а особливо для селянъ нашихъ такъ тяжкою и нездалою, що мы зъ великою радостею прийняли проєктъ бодай почастноѣ змѣны ѣи до высоты 500 зр. черезъ поступованье устно-сумаричне. Якъ саме поступованье, такъ и рядъ инстанцій цѣлковито суть бдповѣднѣ, ходить лишь о то, щобы для сего поступованя поставити ригоръ противъ покутныхъ писарѣвъ у вношеню жалобъ и въ заступствѣ. Одно насъ тблько дуже засумувало, а именно, що поступованье се мало-бы бути заведене лише въ мѣско-делегованыхъ судахъ. А прецѣнь рѣчь знана, що мешканцѣ мѣстъ и околиць мѣскихъ суть далеко оборотнѣйшѣ и по ббльшихъ мѣстахъ маютъ до порады адвокатбвъ, — чого въ сторонахъ подальшихъ бдъ великихъ мѣстъ нема. Належало-бы отже за-для выключеня писарѣвъ покутныхъ бдъ сихъ процесбвъ, — въ мѣсцевостяхъ, де нема двохъ адвокатбвъ, и для сторбнъ убогихъ, котрѣ выкажуться свѣдоцтвомъ убожества, — установити тыждневѣ речинцѣ до вношеня письмъ въ судѣ пбдъ манудукцією (Tagfahrten) и власне постановити, що поступованье се маѣ бути заведене на провинціи у всѣхъ судахъ повѣтовыхъ.

Якъ дуже наряженѣ суть стороны по повѣтахъ на шкоду зъ причины „Winkelschreiber-бвъ“, о тбмъ свѣдчать щоденнѣ факты, а я зъ цѣлого моря фактбвъ наведу лишь одинъ, и то безъ коментаря. Рѣчь дѣялася въ однбмъ изъ судбвъ повѣтовыхъ теперѣшного окружного суду коломыйского. Въ 1867 р. окружный судъ въ Станиславовѣ (до ч. 18.575/67) дозволивъ на основѣ векслевого наказу заплаты въ хоєнъ жидбвки Х. провизоричну грабѣжь движимостей селянина Z. и вбзвавъ судъ повѣтовый — тогдѣ ще до станиславбвского округа приналежный — перевести екзекуцію. При сѣй екзекуціи заняла вѣрителька у довжника вбвцѣ и перегнала до себе. Але опбсля наказъ заплаты бувъ знесеный и селянинъ 1870 року выступивъ противъ жидбвки-вѣрительки зъ претенсією о бдшкодованье 70 зр. 40 кр. за забранѣ вбвцѣ. Процесъ сей, веденый покутными писарями, потрафила жидбвка такъ повести, що, покликавши свѣдкбвъ, за котрыми на ѣи внесенье шукали по всѣхъ сусѣдныхъ судахъ а опбсля и на Уграхъ, — протягнула ѣго ажь до 1886 року, въ котрбмъ выйшовъ уже вырокъ, дякуючи лише тбй обставинѣ, що до мѣсця процесу прийшовъ докторъ правъ и адвокатъ, котрый справу селянина взявъ въ свои руки. Выгравъ бѣдный селянинъ, але жидбвка внесла апеляцію. Въ наслѣдокъ апеляціи змѣнено першій вырокъ и доручено зб Львова (до ч. 804. зъ 1887 р.) вырокъ апеляційный, котрый змѣнивъ орѣченье першого суду, чинячи заплату лише 30 зр. 40 кр. и нбдвышеныхъ коштбвъ на 54 зр. 24 кр. зависимою бдъ двохъ присягъ, а заразомъ накладаючи на жидбвку за проволоку процесу 50 зр. кары. Невдоволена зъ кары жидбвка внесла жалобу до найвысшого трибуналу, а тамъ знизили ѣй кару на 25 зр. Тогдѣ доперва, по выконаню селяниномъ присягъ, заплатила жидбвка кару и претенсію. але зложила ѣи до судового депозиту, бо селянинъ, процесувавшись 18 лѣтъ за 30 зр. 40 кр., такъ стративъ довѣріе до суду и до всѣхъ, що не хотѣвъ вѣрити порадѣ честного свого друга, щобы уже бдобравъ собѣ выпроцесовану суму, а все казавъ своѣ, що адвокатъ держить зъ жидбвкою и хоче ѣго ошукати.

Всего того не було-бы, коли-бъ покутнѣ писарѣ не мали дѣла до процесбвъ и ихъ проволѣкати, а потбмъ, коли-бы проєктованый теперь законъ бувъ заведеный и въ повѣтовыхъ судахъ. Коли зважимо: що такихъ процесбвъ по повѣтахъ єсть дуже много; що они за-для браку правникбвъ на повѣтахъ мусять тягнутися безъ властивои правдивои причины; що богато найсправедливѣйшихъ претенсій нашихъ селянъ упадаѣ або згодою або черезъ то, що селяне занехують вести процесы, щобы лишь ухилитись бдъ ходженя довгими лѣтами по судахъ, — то скажемо, що ѣсли де, то для судбвъ повѣтовыхъ така скорочена, якъ ся проєктована, процедура єсть конечно и заразъ потрѣбна.

Звертаємо отже и мы, селяне, увагу нашихъ пп. послбвъ въ радѣ державнбй на то, що бдъ себе сказала уже Хв. редакція „Дѣла“, и заявляємо, що и мы. платячи податки, маємо повне право зъ сего проєкту користати.

Дописи „Дѣла“.

Вѣдень 26 н. ст. цвѣтня.

[Поворотъ нашихъ подорожныхъ зъ Риму.]

Вб второкъ въ ночи о год. 11. прибула ббльша часть путникбвъ зъ Риму до Вѣдня. На дворець Захбднои зелѣзницѣ поспѣшили мы побачити ихъ и повитати.

Всѣ подорожнѣ були такѣ помученѣ и зле настроєнѣ, що годѣ було зъ ними розмовитись. Не оббйшлося безъ „мародбвъ“. Одинъ стовкъ собѣ ногу, другій палець, третій щоку, иншій жалувались на ббль головы або на нежить жолудковый бдъ италійскои сочевицѣ... Мазуръ заплативъ тутъ за операцію ноги 5 зр. и выѣхавъ нинѣ збандажованый домбвъ. Панъ-отець зъ Пбдгаєцкого, заосмотривши у лѣкаря свбй стовченый палець, ходить уже спокбйный по Вѣдни, а панъ-отцеви изъ Стрыйского, старшому уже чоловѣкови, найкоштовнѣйше и найприкрѣйше прийшлась операція щоки у знаного дентиста Герцля.

Священики и селяне нашѣ приглядаються столици, величавѣ будынки, якъ св. Стефана, ратушь, парляментъ, университетъ, замокъ цѣсарскій, виллю въ Шенбрунѣ зъ богатою менажерією та величавымъ огородомъ. Деякѣ гостѣ нашѣ оглянули парляментъ въ серединѣ, опроваджуванѣ посломъ о. Озаркевичемъ. Иншѣ выѣхали кораблемъ до Пратеру и приглянулись тамъ каруселямъ, бициклямъ, маріонеткамъ и иншимъ швабскимъ выгадамъ. Сильовували нашѣ селяне, глядячи на дурницѣ швабскѣ, на т. зв. зелѣзницю-гойдавку (Rutschbahn), на то, якъ Швабы бьють за грошѣ въ лице выпханого оранґутана (eine Ohrfeige 3 Kreuzer!) За то не могли налюбуватись анатомичною выставою Прайшера та панорамою, де выставлена „Облога Парижа 19 сѣчня 1871 р.“, величезный образъ французского маляря Philippoteaux père. Иллюзія така глубока, що муры, горы, рѣки, кольонны представляються живцемъ. Прогулька закбнчилася ѣздою на лодцѣ до Stadlau, а по бдпочинку поворотомъ до мѣста.

Деякѣ нашѣ земляки умѣли въ своѣй подорожи сполучити dulce cum utili. Жаль тблько, що селяне тутъ у Вѣдни оставались безъ проводу, а многѣ зъ нихъ вженѣ мовь товарина изъ стаціи до стаціи, лишь то бачили, що зъ омнибусбвъ. Проводирѣ вандрбвки казали заразъ перевезти селянъ зъ двбрця Захбднои зелѣзницѣ на дворець Пбвнбчнои, и они тамъ ломали собѣ кости по лавкахъ та помостѣ 9 годинъ. Русины вѣденьскѣ були для своихъ селянъ приготовили 10 лбжокъ въ музеяхъ дух. семинаріи, та за-для баламутева проводирѣвъ вандрбвки, могли скористати зъ того тблько 3 нашѣ селяне. Загально путники жалуються на злый провбдъ въ цѣлбй дорозѣ. Въ Римѣ, кажуть, не можна було рушитись. Хотѣвши де дбстатись, треба було брати фіякра, бо допытатись було трудно, а впрочѣмъ Италіянцѣ анти-паписты демонстративно бдмовляли паломникамъ информацій або умысно ще ихъ баламутили.

О. Костецкій зъ Черновець зъ раранецкимъ селяниномъ Дуткою пильнували тутъ свого дѣла и выпрошували собѣ авдієнцію у двохъ министрбвъ, у нунція и у цѣсаря. Всюды приймали ихъ прихильно, выпытували про справы рускѣ, а спеціяльно про унію на Буковинѣ, и обѣцювали свою протекцію. Найдовше забавились у мин. Земялковского. О. Костецкій почавъ до него говорити по польски, та Земялковскій перебивавъ ѣго: „Говорѣмъ по руски! Нехай насъ розумѣѣ господарь п. Дутка, а по друге, чому не говорити по руски, коли рускій языкъ — мбй, материный?“ Посадивши обохъ на фотеляхъ, мин. Земялковскій, дуже радувався гостями, встававъ и стискавъ Дутцѣ руку и величавъ ѣго, якъ героя — религійного и политичного...

Дня 25 с. м. въ ночи прибувъ до Вѣдня такожь митр. Сильвестеръ и замешкавъ въ дух. семинаріи. Еп. Пелеша ще нема. *С. К.*

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державноі] На суботнѣшнбмъ засѣданю палаты послбвъ бдповѣдавъ мин. Пражакъ на интерпеляцію посла Цукера въ справѣ выдаваня вырокбвъ въ найвысшбмъ трибуналѣ касаційнбмъ въ краєвыхъ языкахъ. Бнъ сказавъ, що годиться зъ поглядомъ интерпелянта, що выроки того трибуналу повинні выдаватися у всѣхъ краєвыхъ языкахъ краѣвъ коронныхъ и длятого розпорядивъ, щобы бдъ 1 мая с. р. выдавалися выроки въ справахъ карныхъ въ тбмъ дусѣ для Галичины, Чехъ и Моравы. Опбсля ухвалено законъ о покликаню резервистбвъ въ третбмъ читаню. — Зъ порядку дневного слѣдувала дебата надъ буджетомъ. Дебатовано надъ главою „Министерство краєвои обороны“. При титулѣ „Центральна управа“ промовлявъ пос. Тиркъ въ справѣ доставы для войска, а Кронаветеръ говоривъ о судбвництвѣ въ войску. Савчинскій пригадавъ свою интерпеляцію, въ котрбй запытувавъ министра краєвои обороны, якъ бнъ може оправдати фактъ, що громады галицкихъ мѣстъ змушуѣся до ставленя магазинбвъ для ополченя. Мин. Вельзерсгаймбъ бдповѣвъ на то, що не давъ длятого бдповѣди, бо трибуналъ администраційный рѣшивъ вже, що жалобы въ сѣй справѣ не маютъ нѣякои законноі пбдставы. По сѣмъ ухвалено повысшій титулъ и приступлено до титулу „Краєва оборона“. Пос. Скоканекъ поставивъ резолюцію въ справѣ увзгляднення дрббныхъ промысловцѣвъ при доставѣ для войска. Резолюцію сю бдослано до комисіи буджетовои. — При титулѣ „Кошты рекрутациі“, домагався пос. Плясъ, щобы максимальный чистый дохбдъ зъ грунту яко титулъ бдъ увбльненя бдъ войска пбдвышено о половину, а въ надзвычайныхъ случаяхъ, щобы и безъ того титулу увбльнювано. При титулѣ „Жандармерія“ промовлявъ пос. Кронаветеръ и зазначивъ, що жандармы поступають собѣ иногдѣ дуже самовбльно, кують людей безъ потребы и безъ права до того и такъ тяжко скованыхъ ведуть до арешту, що нарушують право домашне, отвирають листы на почтѣ и т. д. Бнъ жадавъ щобы такихъ жандармбвъ потягати до отвѣчальности. На сѣмъ титулѣ закбнчено засѣданье.

Вчера бдбулася нарада спбльныхъ министрбвъ пбдъ проводомъ гр. Кальнокого. Въ нарадѣ взяли участь министры: Баверъ, Вельзерсгаймбъ, Фебврари, гр. Таффе, Дунаєвскій и Каляй. Нарады велися надъ спбльнымъ буджетомъ. „Sonn.- u. Montags-Ztg.“ доноситъ, що Тисса конферувавъ зъ мин. Дунаєвскимъ и згодився на деякѣ уступки въ справѣ контингенту.

На вчерашнбмъ засѣданю ухвалило коло польске голосувати за внесеньемъ кн. Лихтенштайна, бо наколи-бъ клюбъ Лихтенштайна ослабъ, то розбилась-бы и цѣла правиця, а зъ нею упало-бы и теперѣшне правительство. До комисіи промысловои вызначило коло Нѣмчиновского 16 голосами противъ 14; ѣго контркандидатомъ бувъ пос. Рутовскій.

Нинѣ або завтра маѣ бдбутися конференція спбльныхъ министрбвъ пбдъ проводомъ цѣсаря, на котрбй буде имовѣрно означеный речинець скликаня спбльныхъ делегацій. „N. fr. Presse“ доноситъ, що спбльнѣ делегаціи будуть имовѣрно скликанѣ на день 28 мая.

——

Всѣ газеты берлиньскѣ констатують майже однодушно, що станъ здоровля нѣмецкого цѣсаря поправляѣся чимъ разъ ббльше, а „Nordd. Allg. Ztg.“ каже навѣть, що цѣсарь буде знову займатися справами державными. Въ наслѣдокъ горячки бувъ цѣсарь досыть схудъ, але теперь, коли горячка уступила и недужій дбстаѣ зновъ ббльшій апетитъ, приходить бнъ вже до силъ. О переселеню до Висбадену нема однакожь поки-що и бесѣды. — Мы доносили недавно, що „Nordd. Allg. Ztg.“ клала велику вагу на розговбръ англійскои королевои зъ кн. Бисмаркомъ и доказувала, що розговбръ той може мати великій вплывъ на бдносины Англіи до Нѣмеччины. То само каже теперь и „Kreuzztg“ и додаѣ бдъ себе, що особиста стрѣча королевои зъ кн. Бисмаркомъ доведе може до приступленя Англіи до тридержавного союза. „Times“ каже, що стрѣча ся може мати далеко ббльшій вплывъ, якъ

то звычайно такимъ стрѣчамъ приписують. — Характеристичнымъ есть, що нѣмецка праса выступае теперь завзято противъ декотрыхъ личностей въ Россіи, котрѣ зновъ высуваються чимъ разъ бо́льше на передъ якъ н. пр. ген. Богдановичь або гр. Игнатіевъ, котрого теперь выбрано предсѣдателемъ петербургского благотворительного комитету, але оминае дуже осторожно все, що могло-бы дразнити царя. Такъ н. пр. урядова берлиньска газета не додала навѣть кн. Генрихови Батенбергови титулу „королевска высокость“, хочь сей титулъ ему належиться, а то все лишь длятого, щобы царя не прогнѣвати.

——

Гр. Парижа розбславъ зъ Лондону до французскихъ газетъ монархичныхъ бо́дозву, въ котрѣй доказуе, що внутрѣшнѣ роздоры роблять републику безсильною; радикализмъ грозить розладомъ цѣлого краю. Нема нѣчого справедливѣйшого, якъ розвязати здескредитовану палату и жадати ревизіи конституціи, котра не дае народови свободы управляти своею власною судьбою. Монархисты не чекали теперѣшнои девизы, але домагалися того вже давнѣйше. Въ рѣшучо́й хвили переконаеся наро́дъ французкій, що справа мусить зако́нчитися монархіею такъ, якъ ей дефинію гр. Парижа и яку бо́нъ стараеся привернути ей всѣми силами. Републиканьскѣ газеты доказують, що програма гр. Парижа есть така сама якъ и ген. Булянжера. — Ген. Булянже стараеся теперь пирами позыскати собѣ прихильнико́въ. На засѣданя парляменту бо́нъ не ходить, бо самъ сказавъ, що нѣчого не розумѣе зъ справъ, якѣ тамъ ведуться. За то на пирѣ въ пятницю розвивавъ бо́нъ свою програму передъ своими гостями. Онъ сказавъ: „Въ справѣ заграничнои политики скажу лишь ко́лька сло́въ. Для краю есть лишь одно средство забезпечити собѣ миръ, а именно бути въ силѣ вести во́йну щасливо, коли бы будося примушенымъ до неи. Длятого старався я передовсѣмъ скрѣпити армію. Коли я ще бувъ министромъ, то сказавъ я, що я бувъ-бы божево́льнымъ, коли-бъ бажавъ во́йны, але я бувъ-бы по́длымъ, коли-бъ повѣрену менѣ збройну силу не приготовлявъ до во́йны. До сего не маю що бо́льше сказати. На поли внутрѣшнои политики бо́дкидаю бо́дъ себе всяку идею диктатуры. Коли я маю яку популярно́сть, то сему причина несправедливбсть противъ мене и невдоволенье народу зъ парляментаризму. Я не шукавъ тои популярности. Въ политику пхнули менѣ тѣ, що не хотѣли, щобы я бувъ воякомъ. Яко политикъ, бажаю лишь того одного, щобы мое имя сталося зборищемъ всѣхъ обывателѣвъ, щобы мы позбулися такъ анархіи и утворили велику національну партію. Що-до якоись програмы, то я думаю такъ, якъ той патріотъ, зъ котрого опортунисты божка зробили, именно, що не потреба збо́льшати пытань въ безконечно́сть, а не рѣшати нѣякого. Политичнѣ пытаня треба розбирати методою науковою... Условіемъ до всѣхъ реформъ есть розвязанье палаты и ревизія конституціи черезъ конституанту на по́дставѣ для всѣхъ отвертои, демократичнои републики. Кажуть, що я стремлю до президентуры, а я вамъ даю слово чести, що коли-бъ конституанта ухвалила знесенье президентуры, то я першій за тымъ бы голосувавъ.“ — О́дъ ко́лькохъ днѣвъ проявляються зновъ такъ въ Парижи якъ и на провинціи досыть голосны́ демонстрациі прихильнико́въ Булянжера, при чѣмъ не обходиться безъ вмѣшания полиціи и арештованя людей. Противно зновъ, подорожь президента Карнота въ полудневѣ стороны сталась великою манифестаціею въ користь дотеперѣшнього ладу.

НОВИНКИ.

— **Архикнязь Райнеръ**, генеральный инспекторъ обороны краєвои, приѣхавъ дня 26 цвѣтня вечеромъ до Кракова, а о́дбувши на другій день переглядъ обороны краєвои, о́дъѣхавъ до Опавы въ дальшу подорожь инспекційну.

— **Цѣсарь санкціонувавъ** двѣ ухвалы соймy галицкого зъ минувшого року: побирати 31 кр. додатку краєвого о́дъ кождого зр. безпосередныхъ податко́въ, щобы покрыти недобо́ръ фонду краєвого, и 27 кр. додатку на фондъ индемнизаційный; проектъ закона о позичцѣ краєвои 395.000 зр. Ухвалу соймову, домагаючу-ся звольненя сеи позички о́дъ всякихъ належитостей и оплатъ, о́дступило министерство справъ внутрѣшныхъ министрови скарбу.

— **Маєтокъ „Народного Дому“ въ Черно́вцяхъ** побо́льшився о́дъ листопада минувшого року до 23 н. ст. цвѣтня с. р. о 316 зр. 16 кр., котрѣ зо́брано добровольными датками. Цѣлый маєтокъ выносить готовыми гро́шми 1824 зр. 69 кр. и вартбсть будынку „Народного Дому“ 18.000 зр. — На весѣлю у о. Кушнѣрюка въ Горошо́вцяхъ зо́брали на „Народный До́мъ“ панѣ Пигулякъ зъ Садагуры, Грицько Мурашка и совѣтникъ Седельмаєръ о́дъ гостей 27 зр. 31 кр.

— **Черновецкѣ товариства руски́** устроюють въ першу недѣлю по Великодни, т. е. въ Томину, першій вечерокъ у власныхъ комнатахъ „Народного Дому“. Вечерокъ полученый буде зъ малымъ складковымъ иромъ.

— **Выбо́ръ рады мѣскои въ Дрогобичи**, хотяй рада вже уконституовалася, уневажнивъ трибуналъ администраційный дня 26 н. ст. цвѣтня.

— **Новѣ читальнѣ** отвираються на Буковинѣ: въ Ставчанахъ въ цвѣтну недѣлю а въ Старо́й Жучцѣ въ прово́ду.

— **Устнѣ испыты зрѣлости** въ середныхъ школахъ розпо́чнуться въ сѣмъ роцѣ: 1) въ Бродахъ 16 липня, 2) въ Бережанахъ 30 червня, 3) въ Дрогобичи 14 липня, 4) въ Яслѣ 1 червня, 5) въ Коломыи 16 липня, 5) въ гимн. св. Анны въ Краковѣ 1 червня, 7) въ гимн. св. Яцка въ Краковѣ 11 червня, 8) въ гимн. III въ Краковѣ 20 червня, 9) въ руско́й гимназіи у Львовѣ 20 червня, 10) въ нѣмецко́й гимн. у Львовѣ 5 липня, 11) въ гимн. Франца-Іосифа у Львовѣ 4 червня, 12) въ гимн. бернардиньско́й у Львовѣ 18 червня, 13) въ Ново́мъ Санчи 4 червня, 14) въ Перемышли 16 липня, 15) въ Ряшевѣ 14 червня, 16) въ Самборѣ 7 липня, 17) въ Сяноцѣ 9 червня, 18) въ Станиславовѣ 23 липня, 19) въ Стрыю 7 липня, 20) въ Тернополи 30 червня. 21) въ Тарновѣ 14 червня, 22) въ Вадовицяхъ 3 липня, 23) въ Золочевѣ 12 липня; — въ школахъ реальныхъ: 24) въ Ярославли 26 червня, 25) въ Кракове́ 28 мая, 26) у Львовѣ 18 червня, 27) въ Станиславовѣ 30 липня.

— **Въ Черно́вцяхъ** розцвилися сады такъ пышно, що мовь снѣгомъ припали. Если приморозки не збавлять цвѣту, то можна надѣятись сего року на великій урожай.

— **Зъ подорожи до Риму**. На авдіенціи галицкихъ паломнико́въ у папы бувъ такожь и бувшій митрополитъ галицкій Іосифъ Сембратовичь. — Епископы руски́, Сильвестеръ и Юліянъ, мешкали въ Athanasianum — „Петрового гроша“ привезъ архіеп. Моравскій 11.000 франко́въ и 20 наполеондро́въ; все те було помѣщене въ хорошо́й скриночцѣ. Перемыска епархія латиньского обряду зложила въ дарѣ 12000 зр. Еп. Дунаевскій зложивъ реликварь щирозолотый вартости 3000 зр., высаджуваный діямантами и аметистами, зъ мощами патроно́въ Польщи, рожанець на срѣбно́мъ ланцюшку, орнатъ та альбомъ зъ написею „W ziemi mogił i krzyżów“.

— **Унія на Буковинѣ**. Въ Раранчи доходить число уніято́въ вже шестои сотки душъ и перехо́дъ треваe дальше. „Buk. Rundschau“ доносить, що чисто румуньске село Босанче перейшло на унію. А що на Буковинѣ нема священика уніята, котрый умѣвъ-бы по румуньски, то о́днеслись ажь до епископату семиградского, щобы имъ надо́слали. Православна консисторія черновецка розо́слала обѣжникъ, въ котро́мъ наказала священикамъ строго наглядати за якимсь дякомъ уніятскимъ Паславскимъ и на всякѣ личности по́дозрѣнѣ, що суть уніятами.

— **Новѣ уряды почтовѣ**. Зъ днемъ 1 мая с. р. заводяться два новѣ уряды почтовѣ въ повѣтѣ вадовицко́мъ: на двбрци зелѣзничо́мъ въ Стрышовѣ и въ мѣсцевости Льеньче.

— **Продовженье концесіи на зелѣзницю**. Министерство торговлѣ продовжило на 6 мѣсяцѣвъ гр. Мечисл. Борковскому дозво́лъ на предпринятье техничныхъ робо́тъ вступныхъ коло зелѣзницѣ льокальнои о нормально́мъ шляху зъ Джурина або Чорткова до Залѣщикъ и зъ бо́чными линіями зъ Ягольницѣ до Скалы и Выжницѣ до Мельницѣ або Окопо́въ.

— **На будову руског семинарія духовнои** прелиминовано на ро́къ 1888 75.000 зр., минувшого року вызначено 170.000 зр. а на ро́къ 1889 прийде еще 45.000 зр., бо загальнѣ кошты будовы обчислено на 290.000 зр.

— **Пропавъ пралатъ**! Льво́вскій судъ краєвый оголосивъ конкурсъ до рухомого и нерухомого маетку кс. Стояловского въ Куликовѣ. Якъ звѣстно, отворенье конкурсу потягае за собою утрату всякои правнои спосо́бности а тымъ самымъ такожь и утрату всякого публичного уряду.

— **Финансовый етатъ вѣроисповѣдань для Галичины**. Доходы: Зъ капитало́въ фонду религійного (утвореного цѣсаремъ Іосифомъ II. зъ позабираныхъ фундацій гр.-кат. и рим.-кат. монастирѣвъ въ Галичинѣ) звычайнѣ 452.500 зр.; надзвычайнѣ зъ продажи облигацій 75.000 зр.; зъ лѣсо́въ и до́бръ сего фонду 189.780 зр., разомъ 717.280 зр. — Выдатки: На администрацію галицкихъ до́бръ и лѣсо́въ фонду религійного, звычайнѣ 122.410 зр. а надзвычайнѣ 27.220 зр.; на потребы духовенъства гр. кат. вѣроисповѣдання 874.029 зр., рим.-кат. 441.688 зр., о́рменьского 15.326 зр.; на потребы духовенъства всѣхъ трехъ обрядо́въ разомъ (по́сля обрядо́въ не дасться докладно розчислити) 62.157 зр., такъ що всѣ выдатки религійного фонду выносять 1,617.830 зр. Скарбъ державный доплачуе на потребы церкви въ Галичинѣ 900.550 зр.

— **Фондъ вдовично-сиро́тскій въ Пряшевѣ** выносить теперь 101.188 зр. и вдовы побираютъ ро́чно по 120 зр., сироты I клясы по 53 зр. а II кл. по 30 зр. Не такъ у насъ въ Галичинѣ: въ архіеп. львовскій побираютъ вдова и сирота по 54 зр., въ станиславо́вскій по 50 зр., а въ перемыскій вдова 50 зр, а сирота лише 25 зр. ро́чно. — Въ Пряшевѣ зо́брано до 10000 зр. на будову гр.-кат. препаранды для дяко-учителѣвъ.

— **Въ якихъ обставинахъ компонували славнѣ артисты свои творы?** Гунодъ творить лише въ екстазѣ и тодѣ може робити много и довго, але не терпить нѣякихъ перепонъ. Хотѣвъ розвестись зъ своею женою за се, що во́йшла до его покою, коли въ хвили одушевленя сидѣвъ при фортепіянѣ. Коли ему перешкаджають, до́знае о́нъ якихсь болѣвъ физичныхъ. Мендельзонъ, противно, нѣколи не гнѣвався, коли хто перебивъ его роботу; о́нъ мо́гъ въ кождо́й хвили повернути до розпочатого твору и дальше его компонувати. Беллині тогдѣ лише мо́гъ писати свои солодкѣ мельодіи, коли шалено розлюбився. Россині компонувавъ лише въ ло́жку, зъ котрого не встававъ, доки не поко́нчивъ роботы. Се, що въ головѣ собѣ уложивъ, спѣвавъ и нотовавъ. На жаль, мавъ Россині такъ прикрый голосъ, що окружаючій его не могли выдержати хвиль его одушевленя. Властитель готелю, въ котро́мъ стоявъ Россині, заявивъ, що сусѣды домагаються, щобы або залишивъ спѣвати, або забрався зъ готелю. Оберъ зачинавъ писати по ко́лькохъ чаркахъ шампана. Вагнеръ въ хвиляхъ одушевленя мусѣвъ мати окруженье, о́дповѣдаюче тому столѣтю, въ котро́мъ о́дбувалася его штука, самъ убирався въ шовковый убо́ръ зъ коронками и засѣдавъ писати. Оффенбахъ творивъ свои веселѣ мельодіи лише на весну и надъ берегомъ моря. О своихъ творахъ, писаныхъ въ иншихъ обставинахъ, самъ говоривъ, що нѣчого не вартѣ. Льекокъ мо́гъ компонувати всюды и все, лише не въ замкненѣй комнатѣ; тому творивъ о́нъ въ вагонѣ, по́дчасъ купели, на улици по́дчасъ дощу. Говорять, що найлѣпшу свою композицію написавъ у дентиста, коли прийшовъ рвати зубъ, котрый ему дуже доскулявъ.

— **Дро́бни вѣсти**. Въ Ицканахъ померъ дня 25 н. ст. цвѣтня комисарь полиціи на гранично́й комо́рѣ, Голыньскій.

Наука, штука и литература.

(+) **„Галицко-Руски Библіографіи XIX столѣтія“** выйшовъ сими днями выпускъ IV. о́дъ стороны 73 до 96 (роки 1852—1856) и коштуе, якъ попереднѣ, 1 зр. (безъ пересылки почтовои). Выдавець ей, п. Иванъ Ем. Левицкій заявляе при сѣмъ выписку, що до 15 липня 1888 року выдасть першій томъ, котрый мѣстити-ме въ собѣ публикаціи о́дъ р. 1801 до 1860. Пятый выпускъ появиться въ маю, шестый въ червню, а семый, *послѣдный I-го тому, въ липню. До I-го тому* буде вже доданый „Указчикъ именъ авторо́въ и титуло́въ публикацій“ и дотычнѣ доповненя.

Вѣсти зъ Еп. Перемыскои.

Зивъдательство Морохова, дек. сяно́цкого, одержавъ о. Вол. Бачиньскій сотрудникъ Олешиць.

Правительство призволило на дотацію 300 зр. на 2 роки для сотрудника при пароху въ Вѣрхомли великóй, дек. мушиньского, о. Ант. Хиляка.

Вѣсти зъ Еп. Станиславо́вскои.

Презенту на Садагору одержавъ о. Теоф. Шухевичь, завѣдатель въ Броско́вцяхъ.

Посмертнѣ — ǂ — оповѣстки.

— **Левъ Стебельскій**, уко́нченый слухатель философіи и богословія на университетѣ у Вѣдни и б. учитель гимназіяльный въ Россіи, померъ въ пятницю у Львовѣ въ заведеню на Кульпарковѣ, въ 39 роцѣ житя. Похороны о́дбулися въ недѣлю зъ полудня зъ городецкои рогачки на лычако́вске кладьбище. Вѣчна ему память!

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Конкурсы**. Президія намѣстництва розписуе конкурсъ зъ речинцемъ до 20 мая с. р. на одно мѣсце старосты въ VII. ранзѣ або евентуально на секретаря намѣстництва въ VIII. ранзѣ.

— **О́дзначенье**. Макс. Новицкій, професоръ зоольогіи на крако́вско́мъ университетѣ, одержавъ ордеръ зелѣзнои короны III клясы.

— **Перенесеня**. Министерство торговлѣ перенесло адъюнкта о́ддѣлу техничного ц. к. Дирекціи почтъ и телеграфо́въ, Іосифа Перрелліого, зо́ Львова до Тернополя.

Телеграмы „Дѣла“.

Берлинъ 30. цвѣтня. Станъ здоровля цѣсаря загально добрый. Горячка уступила. Вчера встававъ цѣсарь на короткій часъ. „Kreuzztg.“ констатуе, що д-ры Берґманъ и Браманъ зарадили великому нещастю черезъ вложенье новои канулѣ.

Парижъ 30. цвѣтня. Булянжисты постановили зъорганизувати опозицію противъ правительства. Въ Тулюзѣ и Нанси прийшло до великихъ демонстрацій булянжеро́вскихъ. Въ Тулюзѣ ранили булянжисты ко́лькохъ студенто́въ.

Бордо 30. цвѣтня. Президентъ Карно мавъ тутъ вчера велуку бесѣду политичну, въ котро́й завзывавъ републикано́въ до згоды и доказувавъ, що политика холодноі кровы, розваги и свободы можуть краєви забезпечити миръ.

Софія 30. цвѣтня. Кн. Фердинандъ приѣхавъ вчера до Ловчи. Жителѣ витають князя всюды ентузіястично.

Бѣлградъ 30. цвѣтня. Вчера о́дбулося тутъ торжество въ память о́дданя болгарскои крѣпости. Король и всѣ достойники були на богослуженю въ церквѣ. Короля витали жителѣ прихильно.

Парижъ 30 цвѣтня. При выборахъ въ Епиналъ выйшовъ Ферри, кандидаты консервативный и радикальный упали. Въ Сабавдіи выйшовъ републиканинъ Бруніе; Булянже одержавъ лишь 1600 голосо́въ.

Атины 30 цвѣтня. Конфликтъ межи Туреччиною а Грецією заострився дуже. Туреччина не перестае домагатися о́дкликаня грецкого консуля зъ Монастиря. Консуль той приѣхавъ до Атинъ и доказавъ свому правительству безъосновно́сть жалобъ Туреччины и вернувъ заразъ назадъ до Монастиря.

Константинополь 30 цвѣтня. Англійскій *посолъ Уайтъ* бувъ на *довшо́й* авдіенціи у султана. Султанъ мавъ его самъ завозвати.

Переписка Редакціи и Администрації.

Всч. Ю. Ж. въ Воробляничѣ. Рахунки зго́днѣ.— **Всч. І. Б. въ Городку.** Заплачено до $^{31}/_{3}$; чи не доходить „Дѣло“? — **Всч. І. М. въ Бѣлобожици.** До́стали за цвѣтень и май. — **Всч. М. К. въ Сушнѣ.** По разъ третій высылаемо жаданѣ аркушѣ. — **Всч. П. Д. въ Станиславчику.** Число выписане на адресово́й картѣ означае до $^{30}/_{6}$; а Вы маете заплачене до $^{30}/_{4}$.

НАДО́СЛАНЕ.

Иванъ Левиньскій

концесіонованый архитектъ,

перенѣсъ свое помешканье и канцелярію будо́вничу зъ по́дъ ч. 6 ул. Личако́вскои на пляцъ Капитульный ч. 7.

2432

Д-ръ Витовдъ Ярошиньскій,

спеціалистъ до недугóвъ грудныхъ,

повернувши по довго́й неприсутности, ординуе якъ давнѣйше о́дъ 3 до 4 по полудни.

Хорущина ч. 16. 2437 1—7

„Господарь и Промышленникъ“

зъ року 1886 (11 чиселъ) и зъ року 1887 (12 чиселъ) можна до́стати въ Администраціи „Дѣла“ разомъ за **1 зр. 50 кр.** (замѣсть 2·50) вразъ зъ пересылкою.

Девять медалѣвъ заслуги, дипломъ признаня и дипломъ гоноровый

на всемирно́й выставѣ въ Антверпіи

за незро́внани

Выробы косметичны́, Тоалетны́ и Парфумеріи.

Антилентилія. Нѣякій артикулъ тоалетовый не може остоятись що-до успѣху и доброты зъ Антилентілею. Средство се одержане зъ о́дсвѣжаючихъ субстанцій, усуваe въ короткѣмъ часѣ веснянки, опаленя сонячнѣ, плямы печѣнковѣ, слѣды по ранахъ и т. д., надае лицю свѣжо́сть и нѣжно́сть. — Цѣна 2 зр.

Пилиптонъ волосю сивому и споловѣлому по ко́лькоразово́мъ ужитю привертае красну барву. Пилиптонъ не фарбуе, лише о́дмолоджуе волосье, котре по́дъ вплывомъ сего о́дличного средства о́дзыскуе первѣстну барву, мягко́сть и о́длыскъ. — Цѣна фляконy 1 зр. 50 кр.

Валентинъ найсильнѣйше выпаданье волося вздержуе, цибульки волосны́ взмо́цняе и до вытворюваня та поросту волося побуджае. Лисины покрываються краснымъ волосьемъ.—Цѣлый фляконъ 3 зр. По́въ фляконy 1 зр. 60кр.

ПУДРЪ КНЯЖІЙ

Знамените поводженье и покупъ сего пудру суть найлѣпшимъ доказомъ его незро́внанои добо́рности. — Пудръ княжій на всѣхъ выставахъ бувъ першимъ, а численнѣ медалѣ заслуги, якими его о́дзначили, найлѣпше его поручають. — Пудръ княжій не мѣстить жадныхъ металевыхъ примѣшокъ, есть се найчистѣйша и найнѣжнѣйша мучка ростинна, приемно прилягае до лица, надае красну, природну бѣло́сть и есть неоцѣненымъ средствомъ до окрасы лица.

Пуделко мале бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр., зъ лебедикомъ 1 зр. 50 кр Рожевый для блъондинокъ и кремовый для шатинокъ и брунетокъ, мале пуделко по 70 кр., бо́льше зр. 1.20 зъ пуделкомъ зр. 1·60.

Вода фіялкова. Усуваe зъ лица прищѣ, лишаѣ, угрики, попаданье и лущенье шкоры, выгладжуе морщинки и долики бсповѣ. Лице о́дсвѣжуе, выбѣлюе и вынѣжнюе до тои степени, що яко средство тоалетово-гитіенично зо́стало о́дзначене медалемъ заслуги на выставѣ природничо-лѣкарско́й въ Краковѣ. Цѣна 1 зр.

Мыло косметичне. О́дзначаeся надзвычайною нѣжностею и вельми приемнымъ запахомъ, лагодно дѣлае на нашко́рокъ, запобѣгае попаданю рукъ и лица, дуже нѣжно очищуе шкору. — *Усуваe веснянки и жовтобрунатнѣ плямы зъ лица* Цѣна 60 кр.

И. ИГНАТОВИЧЬ

у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул., Коперника ч. 3, Готель Европейскій, пляцъ Маріацкій и улиця Галицка, ро́гъ Валовои. ВЪ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНО́ВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2424 3—?

Пѣвець церковный

уко́нчившій институтъ при церкви св. Георгія у Львовѣ, пошукуе мѣсця. Адреса: Василь Микитюкъ въ Сушнѣ, почта Витко́въ новый.

2435 1—1

Глядить занятя

25-лѣтня особа зъ доброи родины. Може обняти зарядъ домовый, мѣсце швачки або ключницѣ. Ласкавѣ зголошеня адресовати до администрациі „Дѣла“. 2—3

Пѣвець церковный,

Іосифъ Шарковскій, управитель хору, пошукуе мѣсця. Близша вѣдомо́сть листовно. Адреса: Яблоница—? 5 надъ Прутомъ. 2423

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаденъ зъ моихъ конкурентóвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжь для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій краєвыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мо́й богатый складъ такожь 1962 Всч. Духовеньству. 80—0

Замовленя въ мѣсци и зъ провинціи выконуються точно и ретельно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескои одежи гуртомъ и подро́бно.

Льво́въ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеный 1848.

Кальошѣ и Парасолѣ

Кафтаники, калесоны, шкарпитки вовняны́ и бавовняны́

заразомъ 2228 9—0

Бѣлье д-ра Єгера

поручае найдешевше

ТОРГОВЛЯ

БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ

Льво́въ, Галицка ч. 16.

Цѣнники даромъ.

ПРЕДСѢДАТЕЛЬ РАДЫ УПРАВЛЯЮЧОИ

ТОВАРИСТВА ВЗАИМНЫХЪ УБЕЗПЕЧЕНЬ

ВЪ КРАКОВѢ

повѣдомляє Членôвъ Товариства, маючихъ пôсля §. 84 статутôвъ право голосованя, що

XXVII. ЗВЫЧАЙНѢЙ ЗАГАЛЬНѢЙ ЗБОРЫ

ôдбудуться

въ понедѣлокъ 28 мая 1888 о год. 11 передъ полуднемъ въ будынку Товариства взаимныхъ убезпечень

при улици Баштовôй пôдъ ч. 8 въ Краковѣ.

Предметы маючѣ прийти пôдъ обраду сихъ Зборôвъ суть слѣдуючѣ:

Справы загальнѣ Товариства:

1. Ôдчитанье протоколу зъ засѣдань Загальныхъ Зборôвъ зъ дня 27 мая 1887.
2. Справозданье Рады управляючои зъ дѣятельности въ минувшôмъ роцѣ двацятôмъ семôмъ истнованя Товариства.
3. Выборы:
   - а) Члена Рады Управляючои (въ мѣсце гр. Артура Потоцкого, выбраного Предсѣдателемъ Товариства) дôкаденціи, котра кôнчить своє урядованье въ роцѣ 1891;
   - б) евентуально въ случаю предвидженôмъ въ §§. 85 и 93 уступѣ въ 6-тôмъ статутôвъ выбôръ другого Директора Товариства на слѣдуючихъ шѣсть лѣтъ.

Ôддѣлъ убезпечень ôдъ огню:

4. Справозданье Дирекціи зъ дѣятельности въ минувшôмъ роцѣ двацятôмъ семôмъ.
5. Справозданье Комисіи рахунковои зô зложеныхъ Дирекцією за сей рôкъ рахункôвъ — и повѣдомленье Загальныхъ Зборôвъ о ухвалѣ Рады Управляючои, порѣшенои пôсля §§. 93 уступъ 2-гій статутôвъ, що-до ужитя надвышки въ доходахъ въ ôддѣлѣ огневôмъ; заразомъ внесенье Рады Управляючои що-до удѣленя Дирекціи абсолюторіи въ ôддѣлѣ огневôмъ.

Ôддѣлъ убезпечень ôдъ граду:

6. Справозданье Дирекціи зъ дѣятельности въ двацятôмъ четвертôмъ роцѣ, то єсть въ роцѣ 1887.
7. Справозданье Комисіи рахунковои зô зложеныхъ Дирекцією за сей рôкъ рахункôвъ — и повѣдомленье Загальныхъ Зборôвъ о ужитю надвышки въ ôддѣлѣ градовôмъ пôсля §. 38 статутôвъ градовыхъ; и внесенье Рады Управляючои що-до удѣленя Дирекціи абсолюторіи въ ôддѣлѣ градовôмъ.

Ôддѣлъ убезпечень на житье:

8. Справозданье Дирекціи зъ дѣятельности въ тôмъ ôддѣлѣ въ роцѣ ôсѣмнацятôмъ, т. є. въ р. 1887.
9. Справозданье Комисіи рахунковои зô зложеныхъ Дирекцією за рôкъ 1887 рахункôвъ — и внесеня Рады Управляючои:
   - а) що-до удѣленя Дирекціи абсолюторіи въ ôддѣлѣ убезпечень на житье;
   - б) що-до ужитя надвышки, выказанои въ билянсѣ за рôкъ 1887;
   - в) що-до принципôвъ розширеня убезпеченя на житье на случай вôйны.

Крακôвъ, дня 20 цвѣтня 1888 року.

АРТУРЪ ПОТОЦКІЙ.

(Передрукъ не буде платитись)

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ въ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъзарядомъ К. Беднарского

Ч. 89. Львôвъ, Середа 20 цвѣтня (2 мая) 1888. Рôчникъ IX.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ середу, и въ середу и суботу на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. бдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, 1. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gaus, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австрiи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична.

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатаній вôльній бдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Всякій обîгатій, листы заставнѣ, ренты, акціи бôнковй и зелѣзничѣ, лôсы державній и приватній купуютъ и продаютъ по найкористнѣйшимъ условіямъ

СОКАЛЬ и ЛИСЕНЬ

домъ бôнковый и контора выменны.

Порученя зъ провинціи сейчасъ залатвляются, безъ дочисленя провізіи.

☞ Зъ днемъ 1 (13) цвѣтня почався **другій кварталъ сегорôчного выдавництва щоденного „Дѣла“.** Просимо отже нашихъ квартальныхъ П. Т. предплатникôвъ якъ и довжникôвъ поспѣшити зъ надсыланьемъ предплаты.

Цукоръ, горѣвка и школа вѣроисповѣдна.

На принятье трехъ новыхъ благодатей може вже нинѣ готовитись Галичина. Одною есть высшій податокъ бдъ цукру, другою высшій податокъ бдъ горѣвки, третя благодять дотыкає школъ народныхъ та семинарій учительскихъ. А всѣ три дôткнуть въ першôй линіи консументôвъ.

Законъ цукровый ухвалила вже рада державна, але бнъ увôйде въ житье ажь по переведеню проєктованого закона о высшôмъ податку горѣвчанôмъ. Такій pacta conventa зробили поодинокй факторы всемогучои правицѣ. Що законъ горѣвчаный перейде въ радѣ державнôй, о тôмъ нинѣ не можна вже сумнѣватись. „Коло“ польске, мимо шуму меншости своєи и опозиціи краю, буде голосувати за высшою стопою процентовою и за контингентомъ въ тôй формѣ, якъ правительство того бажало, а въ нагороду за то одержать краєвй продуценты и пропинаторы винагороду грошеву. Ческій клюбъ зъ интересу на свôй цукоръ рôвно-жь бддасть голосъ за закономъ горѣвчанымъ. Ходить лишь ще о сторонництво клерикально-консервативне, котрого бажаня скристализувались нинѣ въ школьнôмъ внесеню Лихтенштайна, а котре то сторонництво лишь пôдъ симъ условіемъ пôдопре законъ горѣвчаный, коли „коло“ польске и ческій клюбъ зъобовяжуться солидарно голосувати за бдосланьемъ єго внесеня до комисіи школьнои.

Якъ-разъ въ тôй хвили добиває кн. Лихтенштайнъ того торгу. Якъ бы сей торгъ не удався, тогдѣ правиця стоить передъ альтернативою: чи то свого розбитя, чи упадку кабинету або розвязаня парляменту. Але судячи по мягкому серцю делегаціи польскои и тактицѣ Ріґера, всѣ три справы уложаться щасливо, а народы австрійскй, сидячи зъ заложеными руками въ амфитеатрѣ, будуть могли небавомъ оглядати на сценѣ рады державнои образъ, якъ цукоръ, горѣвка и школа вѣроисповѣдна въ найщирѣйшôй дружбѣ подають собѣ руки.

При всѣмъ тôмъ мусимо подивляти зручность кн. Лихтенштайна.

Внесенье єго о перестрою школъ народныхъ стрѣтило зъ-разу сильну опозицію не тôлько въ либеральнôй лѣвици, але и посередъ членôвъ консервативнои правицѣ. Лѣвиця добачила въ тôмъ внесеню руину основного закона державного школьного зъ 1868 р., т. є смерть дитины своєи, породженои въ періодѣ либерализму австрійского, и не дивуватись, що лѣвиця всѣми силами стараєся численными опозиційными петиціями зъ нѣмецкихъ краєвъ коронныхъ внесенье кн. Лихтенштайна наперед уже спаралізувати. Вѣроисповѣдній школы не можуть приласти до серця дѣйстнымъ, чи може фикційнымъ, представникамъ либерализму, бо такй школы несили-бъ на собѣ пятно выключно христіяньско-католицке, а клирови дано-бы бôльшій якъ доси вплывъ на выхованье молодежи. Але и клюбы правицѣ не потягали зъ-разу за внесеньемъ кн. Лихтенштайна. Анѣ Чехи, анѣ Поляки не бачили въ нѣмъ великихъ користей для себе, бо маючи школы народній въ своихъ рукахъ, т. є. въ рукахъ законодавства краєвого, не хотѣли важати на непевне. Впрочѣмъ и ческа и польска делегація люблять надавати собѣ блеску якого-такого либерализму, а внесенье кн. Лихтенштайна заносить въ дечѣмъ реакціею. Остаточно и нинѣшный кабинетъ, пытаный о поглядъ свôй на цѣлу справу, мовчавъ уперто, тому и сторонництвамъ, що въ щастю и горю солидаризуються зъ кабинетомъ, якось трудно зъорієнтуватись. Молодо-Чехи поставили побôчь внесеня Лихтенштайна внесенье Герольда о школахъ народныхъ, але старо-Чехи не були ще рѣшились, яке становище прийдесь имъ остаточно занятй въ рѣшучôй хвили.

Тымчасомъ прийшла на порядокъ дневный справа податку горѣвчаного. И отъ тутъ показавъ кн. Лихтенштайнъ свою зручность, заявивши, що єго сторонництво, числяче надъ 30 людей, лише тогдѣ пôдопре законъ горѣвчаный, коли Чехи и делегація польска зъобовяжуться солидарно голосувати за єго внесеньемъ школьнымъ. Тымъ кн. Лихтенштайнъ вбивъ грубый клинъ якъ горѣвцѣ, такъ и цукрови, а не менче и самому правительству.

Нинѣ вариться ще цѣла справа по-за кулисами парляменту, заключаються новй pacta conventa. Анѣ Чехи, анѣ Поляки не можуть рѣшитись. Пôсля внесеня кн. Лихтенштайна мало-бы духовеньство одержати бôльшій вплывъ на школьництво народне. Хто-жь се то духовеньство? Въ Чехахъ суть духовными и Нѣмцѣ, а въ Галичинѣ всхôднôй Русины. Голосувати за проєктомъ Лихтенштайна — значило-бъ и рускому духовеньству дати якій бôльшій вплывъ на школу, значило-бы вернути бодай въ части до часôвъ передъ 1868 рокомъ. Але зъ другои стороны має внесенье кн. Лихтенштайна малу заправу консервативну, котра шляхтѣ польскôй таки подобаєся. А остаточно, що найголовнѣйше, внесенье то пôддає цѣлу управу не тôлько школъ народныхъ, але и семинарій учительскихъ въ руки соймôвъ краєвыхъ, а то мусить подобатись шляхтѣ галицкôй, а до сего она бдъ давна стремѣла, щобы въ справахъ школьныхъ мати якъ найширшу автономію.

О скôлько часописи польскй о тôй справѣ сими днями згадали, въ „колѣ“ польскôмъ появилась мала опозиція проти внесеня кн. Лихтенштайна. Ажь 16 послôвъ заложило свое veto. Але опозиціи тôй не можна ворожити довгого вѣку. „Czas“ зъ 29 цвѣтня пише ось якъ: „Дивна нерѣшучôсть и дволичнôсть опиніи въ краю нашôмъ має той наслѣдокъ, що йдучи рука въ руку зъ консервативною правицею въ радѣ державнôй, кидаємо (Поляки) хвилево слезавымъ окомъ въ сторону лѣвицѣ, немовь та жѣнка Лота, що оглянулась на горючу Содому“ — и „Czas“ стараєся перевести доказъ, що нинѣшный либерализмъ въ школахъ веде до зла, а готовъ зъ часомъ пôдготовити навѣть анархію... Выходить зъ того, що „коло“ польске узнає остаточно конечну потребу реформы школьнои и не тôлько само солидарно голосувати ме за бдосланьемъ внесеня кн. Лихтенштайна до комисіи школьнои рады державнои, але ще и Чехôвъ наклонить до того.

Цѣна не есть зла: розширенье автономіи краєвои въ справахъ школъ народныхъ, законодавство въ справахъ семинарій, що доси стояли пôдъ управою министерства просвѣты; обмеженье науки въ школѣ народнôй до читаня та писаня, и бôльшій вплывъ клиру на учителѣвъ народныхъ. Якъ-бы случайно духовеньство руске при тôмъ мало трохи зыскати, то вже соймъ краєвый постараєся о то въ окремôй краєвôй уставѣ, щобы вплывъ єго обмежити всесторонно.

Тому ще разъ повтаряємо, що въ недалекôй будучности Галичина станесь участницею трехъ благодатей: дорожшого цукру, дорожшои горѣвки и розширенои автономіи польскои на школы рускй...

Зъ рады державнои.

220. засѣданье палаты послôвъ зъ д. 27 м. ст. цвѣтня

(Докôнченье.)

По принятю проєкту закона о покликуваню резервистôвъ до чиннои службы навѣть пôдчасъ мира, приступлено до дальшои дебати надъ буджетомъ. При главѣ: „Министерство обороны краєвои“ забравъ перше слово

пос. д-ръ Розеръ и обговоривъ двѣ справы: одну економичнои а другу санитарнои натуры. Бесѣдникъ жалувався, що министерство не бере потребъ для войска прямо бдъ рôльникôвъ и промысловцѣвъ, але бдъ ливерантôвъ-спекулянтôвъ. На дану давнѣйше обѣцянку, що министерство буде потребы для войска побирати такожь прямо бдъ продуцентôвъ, були позавязувалися консорціи рôльникôвъ и промысловцѣвъ, але власти войсковй почали такй тяжкй ставити имъ условія и перешкоды, що доставу зробили неможливою. Станъ рôльничій есть пôдвалиною державы, платить бôльше якъ $^1/_3$ часть безпосередныхъ податкôвъ и найбôльшій податокъ крови, а цѣна рôльничихъ продуктôвъ страшно упала, то-жь годиться помогти тому станови. Бесѣдникъ ставить отже резолюцію, взываючу правительство, щобы при ливерункахъ потребъ для арміи продуцентамъ давано якъ найбôльшй улекшеня, и щобы предложено проєктъ закона, котрымъ войскова администрація була-бъ зъобовязана потребы для войска побирати прямо бдъ продуцентôвъ. — Опôсля бесѣдникъ порушивъ справу сонѣчного удару, котрого жертвою паде що року богато воякôвъ пôдчасъ маршѣвъ и маневрôвъ горячою порою. Причиною того есть особливо тяжка одѣжь у воякôвъ, котра не дозволяє зогрѣлому тѣлу охолодитись; до того ще та одѣжь темна, отже абсорбує богато тепла. Бесѣдникъ просить, щобы въ интересѣ здоровля и житя воякôвъ тому лиху зараджено.

Пос. Крайцитъ въ широкôй бесѣдѣ доказувавъ потребу змѣны нинѣшнои войсковои процедуры карнои. Нинѣ — говоривъ бесѣдникъ — кождый майже мужчина — воякъ, бо черезъ ополченье до 42 а взглядно до 60 року житя, кождый отже може попасти пôдъ судъ войсковый. А якій се судъ? Артикулъ 2. державныхъ законôвъ основныхъ каже: „Передъ закономъ всѣ горожане державы рôвнй“. Тымчасомъ той горожанинъ, що остає въ чиннôй службѣ войсковôй, есть зъ-пôдъ того артикулу выключеный, пôдлягаючи такому процесови карному, якій при нинѣшнôмъ поступѣ культуры зовсѣмъ есть невôдповѣдный. Невôдповѣднôсть тую узнано вже передъ 30 лѣтами, а однакожь замѣсть ити напередъ, въ де-чôмъ завернено ще въ задъ. Нинѣшна войскова процедура карна опираєсь на судейскихъ нормахъ зъ 1754 року и на Theresiana (зъ 1768), а тй зновъ основанй на законахъ ще Кароля V. (1532 р.) и Фердинанда III. (1656). Отже тй горожане державъ, що о-

Замѣтки про національну свѣдомôсть рускаго жѣноцтва и народнй строй.

Ôдъ недавного часу появились у насъ якъ на естрадѣ концертовôй, такъ и на вечерницяхъ народнй строй. Сей обявъ народнои свѣдомости у нашихъ красавиць принявъ загалъ Русинôвъ зъ великимъ одушевленьемъ, бо, нѣгде правды дѣти, наше жѣноцтво, зъ малыми вынмками, не бдзначилось нѣколи въ народныхъ змаганяхъ. Руска молодѣжь свого часу, коли носила стрôй народный, не ино зверхнымъ видомъ, но и живымъ словомъ и чиномъ оказувала „чия правда, чия кривда и чиѣ мы дѣти“. Тожь и мы допускаємо, що наше жѣноцтво не ино народнымъ строємъ заманифестує свою народнôсть, але плекати-ме поки-що свою рôдну мову и пѣсню.

На жаль бо приходить намъ занотувати, що якъ на вечерницяхъ, такъ и въ товарискôмъ житю (и то не все) многй говорять по руски не зъ пересвѣдченя а лише зъ обавы, щобы хто не пôдхопивъ та не подавъ до газетъ. Въ родиннôмъ же крузѣ цвенькаєсь по польски, бо кажуть: „уже такъ звыкли“. Въ мѣстѣ на пальцяхъ можна почислити тй рускй родины, де шануєсь рôдна мова. Одною зъ причинъ легковаженя рôднои мовы есть то, що родины рускй не знають анѣ чудовыхъ творôвъ рускои литературы, анѣ своєи бувальщины, то й не дорожать тымъ скарбомъ, якимъ есть „рôдна мова“. По мѣстахъ родины рускй бодай стыкаються зъ польскимъ елементомъ и якъ кажуть „мѣшаєсь имъ“, але що сказати о тыхъ родинахъ священикôвъ на селѣ, де не чують и словечка польского, а мѣжь собою говорять по польски? Думають они симъ вырôзнитись бдъ „хлопства“ а тымъ себе лише зневажають, не памятаючи на слова нашого Кобзаря, що:

„Хто матѣрь забуває,
Того Богъ карає, —
Чужй люде цураються,
Въ хату не пускають...“

Поки не будемо мати жѣнокъ образованыхъ, свѣдомыхъ своєи народности, поти и всякй змаганя нашихъ великихъ патріотôвъ будуть безъ хôсна або доведуть до дуже невеликихъ успѣхôвъ. Тому то заходы нашихъ патріотôвъ повиннй звернутись до того, щобы скôлько змоги жѣноцтво наше брало живу участь въ прилюднôмъ житю народнôмъ въ рускихъ товариствахъ, щобъ тамъ прилюдно выховувалось въ національнôмъ дусѣ рускôмъ, набиралось народнои свѣдомости. Тутъ якъ-разъ велику ролю крôмъ жѣночихъ товариствъ могли-бъ бдограти „Рускй Бесѣды“ чи „Касина“, де наше жѣноцтво мало-бъ нагоду зближитися зъ свѣдомыми своєи народности Русинами, перейматись народнымъ духомъ рускимъ. Зъ жалемъ однакъ сказати треба, що нашй „Бесѣды“ занедбують сю важну задачу, и обмежаються на те, щобъ мужчины могли собѣ заграти въ карты та переглянути политичнй газеты, а кôлька разôвъ до року устроиться вечерницѣ зъ танцями та одно-два представленя французскихъ або нѣмецкихъ комедій. Симъ способомъ не розбудимо національнои свѣдомости у нашихъ женьщинъ, не заохотимо до пôзнаня свого питомого, не дамо имъ хочь-бы енциклопедичного образованя. Треба бо памятати, що мати перша учить дѣтей говорити и молитись. Вражѣня въ дитинячôмъ вѣцѣ суть найсильнѣйшй. Коли отже мати не має нѣякого народного почутя анѣ пересвѣдченя, яку-жь идею народну можуть мати єи дѣти? Въ тôмъ взглядѣ, на щастье, народну мисію сповняють въ части няньки та мамки сельскй своима оповѣданями на причудъ красныхъ казочокъ въ рôднôй мовѣ.

Остатными часами наше жѣноцтво прибрало стрôй народный и тымъ заявило въ части народну свѣдомôсть та тому то выкликало загальне одушевленье. Можна бы отже бажати, щобы загалъ нашого жѣноцтва не тôлько „Ôдъ великого свята“ *), але при всякôй нагодѣ выступавъ въ народныхъ строяхъ, а тымъ способомъ вызволились-бы мы бдъ примховатои французкои моды, вырахованои на шпекуляцію фабричну, купецку та кравецку. Нашъ народный орнаментъ звернувъ увагу на себе навѣть у бтчинѣ модъ — Франціи и тамъ признали нашъ стрôй украиньскій найгарнѣйшимъ.

Треба однакъ замѣтити, що у насъ часто не розумѣють, що таке народный стрôй рускій? Декому здаєся, що досыть, якъ стрôй вызначуєсь синьо-жовтою краскою, то вже бнъ народный, — хочь часто выходить бнъ якоюсь чудною комбинаціею краковского и рускаго народного строю.

Щобы стрôй бувъ народный, мусить бнъ конче бути вѣрнымъ наслѣдуваньемъ строю якои-небудь стороны рускаго краю. Може отже бути стрôй подôльскій, гуцульскій, украиньскій и т. д., може бути зробленый зъ лѣпшои и дорожшои матеріи, а все жь конечно матерія дôбрана и форма повиннй бдповѣдати сему прототипови. Въ описѣ трудно подати докладный образъ строю такому, що не бачивъ своими очима взôрця, тожь велику прислугу для нашого жѣноцтва зробивъ-бы той, хто бы подавъ пару картинъ — взôрцевъ такихъ строєвъ зъ основнымъ описомъ. Въ тôмъ взглядѣ уже вельми заслужився п. Людвикъ Вербицкій, членъ заряду промыслового музея мѣского у Львовѣ, своими выданями „Взоры промыслу домашного“, де межи иншими помѣщенй взоры гафтôвъ и вышивокъ (серія I. и II.) а такожь окрасы металевй гуцульскй (серія VI.), де есть и описъ костюмôвъ гуцульскихъ. Може бы мôгъ п. Л. Вербицкій занятися ще и выданьемъ цѣлого народного строю зъ докладнымъ описомъ, а тымъ повинно бы занятися жѣноче товариство у Львовѣ або Станиславовѣ и то бы бувъ докладный взôръ строю гуцульского. Въ той самъ способъ можна-бы постаратись о докладный взôръ украиньского строю, а тымъ усунулись-бы рôзнй недокладности въ дотеперѣшныхъ строяхъ.

Гарнй взôрцѣ вышивокъ подали выданя украиньскй О. Косачевои, А. Лисенка и Атлясъ до „Трудôвъ Кіевского археологичного зъѣзду“. Однакъ тамъ не найдемо взôрця украиньского строю, его крою и опису. До того, здається, можна-бъ найти потрѣбнй взôрцѣ у выданю Терещенка „Малороссійскіе узоры въ фигурахъ. Изъ комедій и водевилей играныхъ трупою Кропивницкого, Старицкого, Кіевъ 1886.“ Велику прислугу зробило-бы въ сѣй справѣ товариство жѣноче, коли-бъ дало такй взôрцѣ костюмôвъ.

Евг. Б—а.

*) Можна жалувати, що деякимъ панночкамъ приѣвся уже народный стрôй, якъ то выразилась одна панночка въ Рогатинѣ на вечерницяхъ въ честь папы.

стають въ чиннôй службѣ войсковôй, выключенй ôдъ рôвности передъ законами, а пôдданй процесови карному ще зъ-передъ 120 лѣтъ, котрый носить на собѣ знамена часôвъ инквизиційныхъ. Артикулъ 10 закона основного каже: „Розправы передъ судомъ ôдбуваються устно и явно“, а войсковй суды ведуться нинѣ въ найбôльшôй тайнѣ, инквизитъ-воякъ не має въ процесѣ оборонця. Противники явности процесу войскового кажуть, що черезъ устный и явный процесъ потерпѣла-бы дисциплина войскова. Се не правда. Такъ само говорено, якъ зношено „улицю“, кайданы, буки у войску, а прецѣнь дисциплина черезъ знесенье всего того не потерпѣла. Въ иншихъ державахъ Европы заведено вже устне поступованье, а въ Баваріи, Франціи, Бельгіи, Италіи и Румуніи такожь публичне. Соромъ для Австріи, що навѣть Туреччина стоить въ тôмъ дѣлѣ высше! Законъ основный каже: „Всяке судôвництво въ державѣ выконуєся въ имени цѣсаря“. Армію однакожь се не обовязує, тамъ судôвництво не ведесь въ имени цѣсаря. Дальше сказано, що „судія має бути самостôйный и независимый“ — у войску авдиторъ єсть зависимый ôдъ кождого старшого. Авдиторъ єсть въ процесѣ рôвночасно: комисаремъ полиціи, прокураторомъ, судією слѣдчимъ, обжаловуючимъ, ведучимъ розправу, судією присяжнымъ и выдаючимъ засудъ! Воякъ не дôстає акту обжалованя, доперва при розправѣ довѣдуєся, за що єго обжаловують а наконець не має адвоката, якого мавъ жовнѣръ въ Австріи 1725 року, отже нинѣ по 160 лѣтахъ замѣсть пôйти въ передъ, пôйшлося въ задъ. Судъ воєнный складаєся зъ 8 осôбъ: авдиторъ, 1 капитанъ, 2 официры, 1 фельдвебель, 1 пôдофициръ, 1 фрайтеръ и 1 жовнѣръ. Официрôвъ до суду вызначує региментовый адъютантъ, фельдвебля баталіонный адъютантъ пôсля черги, а воякôвъ зъ якоись компаніи розказъ денный. Жовнѣра нѣхто не поучить, чого ôнъ на судъ иде. При голосованю надъ виною судженого: предсѣдатель має 2 голосы, авдиторъ 1 голосъ, и всѣ прочй по 1 голосови. Звычайно такъ дѣєся, що всѣ ôдповѣдають такъ, якъ авдиторъ. Коли судженый хоче вносити рекурсъ, то мусить то зробити передъ оголошеньемъ выроку, а ôнъ прецѣнь не знає ще, якъ вырокъ выпаде. Такій то нинѣ судъ войсковый! Правительство жадає що-разъ бôльшихъ тягарôвъ ôдъ народôвъ, нехай же за тй тягары горожане, остаючй въ чиннôй службѣ войсковôй, мають „рôвне право“. Жовнѣръ певно утѣшнѣйше пôйде на поле битвы и лекшій єму стане кабатъ войсковый, анѣжь нинѣ, коли знає, що має великй обовязки, а нѣякихъ правъ не має. Вношу длятого резолюцію: „Взываєся правительство, щобы якъ найскорше внесло проєктъ закона о войсковôмъ процесѣ карнôмъ, опираючи єго на отсихъ принципахъ: 1) компетенція судôвъ войсковыхъ въ часѣ мира обмежуєсь тôлько на тй карнй дѣла, котрй дотыкають спеціяльно войсковыхъ обовязкôвъ службовыхъ; 2) процедура опираєсь на обжалованю, устности и явности, и на подѣлѣ жалобы, обороны та выдаваня выроку, и на правѣ жалобы неважности; 3) суды войсковй суть постôйнй. — Внесенье се пос. Крайциґа передано комисіи буджетовôй.

На тôмъ скôнчилося 220 засѣданье.

---

221. засѣданье палаты послôвъ зъ д. 28 н. ст. цвѣтня.

Мин. Пражакъ ôдповѣвъ на интерпеляцію пос. Цукра въ справѣ мовы въ рѣшеняхъ найвысшого трибуналу судейского въ справахъ карныхъ, заявляючи, що ôдъ 1 мая с. р. розпорядивъ, щобы найвысшій трибуналъ, якъ въ справахъ цивильныхъ такъ и въ справахъ карныхъ, рѣшеня свои и мотивы выдававъ въ тôй мовѣ, въ якôй справа велася въ першôй инстанціи — въ краяхъ: Галичинѣ, въ Чехіи и Моравѣ.

Потôмъ приступлено до дальшои дебаты надъ буджетомъ, а именно надъ главою „Министерство обороны краєвои“.

Пос. Тиркъ въ довгôй промовѣ выступавъ противъ министерства за то, що для арміи ливерує потрѣбнй рѣчи не у конзорцій самыхъ продуцентôвъ, але у спекулянтôвъ, а тымъ збогачує жидôвъ! Черезъ то бѣднй господарѣ и ремѣсники терплять голодъ, а ливеранты-жиды панують. Теперь зновъ чути, що правительство на 5 лѣтъ заключило контрактъ зъ спекулянтами! Се велика кривда для продуцентôвъ!

Пос. д-ръ Кронаветеръ въ довгôй промовѣ пôдпиравъ внесенье пос. Крайциґа о змѣнѣ войсковои процедуры карнои и ще яскравѣйше освѣчувавъ деякй поганй єи стороны а декуды наводивъ новй. Такъ н. пр. навѣвъ, що буває жовнѣра судять, а судіѣ не розумѣють єго мовы; многихъ въ Угорщинѣ засуджували такъ и на шибеницю. Часомъ суды воєннй засуджують жовнѣра на конфискату єго майна и тымъ чиномъ невинну єго родину пускають зъ торбами. Австріи треба пôйти вже разъ за примѣромъ другихъ державъ. Палата не повинна министерству обороны краєвои такъ довго ухвалити буджету, доки не внесе проєкту новои процедуры карнои. Але правительство знає, що австрійскій парляментъ має велику енергію тôлько тогды, якъ иде о наложенье обовязкôвъ на горожанъ, а не тогдѣ, якъ иде о права для тыхъ-же горожанъ. — и длятого такй важнй справы бере собѣ такъ легко! (*Оплески на лѣвици*). (*Д. б.*)

Письма зъ Болгаріи.

II.

Софія д. 25 н. ст. цвѣтня.

Всѣ политичнй болгарскй партіи мають ôдъ якогось часу звычай покликуватись на „волю народу“. Коли спытаємо котрого-небудь изъ провôдникôвъ партій: хто властиво має за собою бôльшôсть народу? — то певно одержимо ôдповѣдь: „Бôльшôсть народу иде за нами, а всѣ другй партіи суть що-до числа своихъ приклонникôвъ малочислевнй.“ Мѣжь тымъ самъ нарôдъ въ головнôй части не розумѣє стремленя рôзныхъ проводирѣвъ и тôлько случайно стає по сторонѣ однои або другои партіи. Цѣкава отже була-бы рѣчь застановитись надъ тымъ, якимъ способомъ „народна воля“ обявляєся разъ за тымъ, другій разъ за иншимъ провôдникомъ партій.

Переважну часть населеня Болгаріи становлять селяне и мѣщане. До мѣщанъ треба взяти властителѣвъ реальностей, ремѣсникôвъ, дрôбныхъ купцѣвъ („бакалы“), бôльшихъ купцѣвъ и рôзныхъ спекулянтôвъ. За ними йде вôйско, вкôнци интелигенція. Фабрикъ нема нѣякихъ, хиба бровары и ткальнѣ вовняныхъ матерій. Селяне, котрй суть найчисленнѣйшй, не входять зовсѣмъ въ политичный рахунокъ. Въ одныхъ сторонахъ суть они бôльше розвитй (въ Румеліи и въ наддунайскихъ околицяхъ), въ другихъ же сторонахъ темнй и пригадують нашихъ Лемкôвъ або Бойкôвъ. Бôльше розвитй суть мѣщане. Они беруть завсѣгды живу участь въ политичныхъ борбахъ, устроюють митинґи, выправляють пôдчасъ выборôвъ бійки, и котра партія має ихъ за собою, та має великй шансы побѣды

Властивымъ руководителемъ политичнои судьбы Болгаріи єсть интелигенція, котра послѣдными часами значно збôльшаєся. Властивои интелигенціи, такъ якъ се розумѣєся въ Европѣ, въ Болгаріи дуже мало, и самй Болгаре признають, що цѣла болгарска интелигенція не переступає числа 300. Бôльша часть интелигенціи єсть, такъ сказати, „пôвъ-интелигенція“: хто скôнчивъ двѣ або три клясы гимназіи, або якусь шкôлку рôльничу, або ремѣсничу, — той уже шукає за доброю посадою и силомôць преся до интелигенціи. Такои пôвъ-интелигенціи намножилося доси дуже багато и буде множитися ще може черезъ кôльканацять лѣтъ, доки не натвориться пролетаріяту.

Цѣла интелигенція въ загалѣ має якъ добрй такъ и злй стороны. Зъ однои стороны єсть она ощадна, жиє якъ найскромнѣйше, провадить спокôйне родинне житье, свои обовязки сповняє точно и совѣстно, хоть зъ другои стороны, єсть лакома на грôшь, и жадна славы и тымъ можна собѣ пояснити тй вѣчнй интриґи межи рôзными политичными дѣятелями. Тымъ способомъ можемо собѣ выяснити такожь, длячого поодинокй политичнй дѣятелѣ болгарскй такъ часто самй собѣ противорѣчать.

Цанковъ, будучи при власти, зненавидѣвъ бувъ страшно россійскихъ генералôвъ, котрй вѣчно мѣшалися до внутрѣшныхъ болгарскихъ справъ, и одного разу выповѣвъ бувъ имъ такъ часто повторюванй нинѣ въ Болгаріи слова: „*не штемъ ни медъ ни жило*“ (не хочемо нѣ вашого меду нѣ жала). Пôзнѣйше, коли поваливъ єго хитрымъ способомъ Каравеловъ, той самъ Цанковъ перепросився зъ генералами и загадавъ за ихъ помочею и россійского консуля назадъ добитися власти. Далеко нагляднѣйше пôдъ тымъ взглядомъ єсть поступованье Каравелова. За єго управы Россія ôдкликала своихъ официрôвъ, зôрвала политичнй зносины зъ княземъ Батенберґомъ, въ єго органѣ „Тьрновска Конституция“ голосився формально хрестный похôдъ на Россію, по тысячь разôвъ повтарялись иронично слова „колокола“, „самоваръ“, „Сибирь“, „кнутъ“ и т. п. Коли-жь опôсля Цанковъ потрафивъ вывезти князя, то Каравеловъ нѣ зъ-ôдси нѣ зъ-ôдти почавъ спѣвати въ честь Россіи похвальнй имны, — словомъ прилучився въ теоріи до Цанкова, хоть въ практицѣ не хоче о нѣмъ анѣ чути. То саме дѣєся теперь зъ Радославовимъ. Ôнъ мовь то и нинѣ ще противъ Россіи, але палає вѣчнымъ гнѣвомъ на князя Кобурґа и за всяку цѣну хотѣвъ-бы єго позбутися зъ Болгаріи и примиритися зъ Россією.

Такимъ способомъ интелигенція розбита на кôлька таборôвъ. Такій Радославовъ, чи другй громадять около себе прихильникôвъ, а тй прихильники оглядаються за союзниками мѣжь мѣщанами, а єсли до того прилучиться, якъ въ теперѣшныхъ часахъ, и войско, — то и партія має достаточну силу, щобы прийти до власти.

Загорнувши власть, новый рядъ зачинає передовсѣмъ выганяти зô службы всѣхъ своихъ колишныхъ ярыхъ противникôвъ и оставляє тôлько людей умѣреныхъ, або людей безъ выразнои политичнои барвы. Тая непевна ситуація болгарскихъ урядникôвъ єсть дѣйстно мовь-бы яка ґанґрена, що разъ-на-разъ ранить болгарске тѣло и не хоче загоитися. Всѣ суспендованй урядники мають зовсѣмъ зрозумѣлый интересъ лучитися nolens volens зъ опозицією, бо тôлько при помочи тои опозиціи можливо буде имъ обняти утраченй мѣсця. Зъ тои причины болгарскй урядники не можуть сповняти совѣстно своихъ обовязкôвъ: для нихъ кождый день непевный, тожь и головнымъ ихъ стараньемъ єсть — зôбрати чимъ скорше де-що готового гроша на чорнй днѣ. Въ тôмъ лежить такожь и причина, длячого неразъ тôлько спосôбныхъ людей блукає по улицяхъ Софіи безъ роботы, а тымчасомъ богато неспосôбныхъ займає важнй мѣсця. Подôбный станъ н. пр. въ Галичинѣ бувъ-бы неможливый. Тутъ оно якось уходить, а головно длятого, що болгарска интелигенція матеріяльно не єсть така нужденна, якъ галицка. Въ Болгаріи урядники по-найбôльше мають свои домы, посѣлости, або богату рôдню, котра має достаточнй средства помогти въ потребѣ пострадавшому урядникови. Мимоходомъ сказавши, нечувана се рѣчь, щобы въ Болгаріи ходили жебраки ôдъ хаты до хаты и просили милостинѣ; жебраки появляються тутъ тôлько выимково и они не становлять осôбнои жебрачои касты.

Изъ сказаного мною можна мати бодай яке-таке понятье, щó належить розумѣти пôдъ „волею народу“ болгарского, на котру дуже люблять такъ часто покликуватись болгарскй патріоты. „Воля народу“ являєся не природною, але штучною, и тутъ належить шукати ôдповѣди на пытанье, длячого въ Болгаріи межи рôзными партіями разъ-у-разъ кипить и що разъ тй, другій разъ другй мужѣ выходять на верхъ. Суть люде, котрй кажуть, що коли-бъ упавъ кабинетъ Стамбулова, то Стамбуловъ показався-бы несподѣвано (такъ якъ теперь єсть Радославовъ) союзникомъ або щонайменче приятелемъ Россіи, а зновъ Радославовъ або Каравеловъ пôдняли-бъ наново голосы неприязнй Россіи.

Коли возьмемо на увагу тй партійнй обставины и недосвѣднôсть болгарскихъ державныхъ мужѣвъ, то мусимо прийти до пересвѣдченя, що коли-бъ теперѣшна криза мала протягнутися ще довгій часъ, то наслѣдки єи могли-бы бути дуже сумнй для болгарского народу. Такй гадки зъ деякими рôзницями высказавъ бувшій пасторъ кн. Батенберґа, д-ръ Кохъ („Alexander von Bulgarien“, Darmstadt, 1887), на котрого такъ дуже загнѣвались були деякй болгарскй патріоты. Однакъ правды скрывати не годиться...

Велику цѣкавôсть будить у тутешнои публики процесъ майора Попова, бувшого любимця князя и 5 товаришѣвъ. Поповъ бувъ ученикомъ вôйсковои школы въ Софіи и мавъ учителями россійскихъ официрôвъ. Будучи ще поручникомъ, перешкодивъ россійскимъ официрамъ вывезти князя Александра и ôдъ тои поры ставъ ôнъ єго першимъ приятелемъ. Пôзнѣйше, въ бурливыхъ часахъ революціи ôнъ першій ставъ въ оборонѣ князя и на чолѣ двохъ дружинъ свого полку зробивъ въ Софіи контръ-революцію. Ôдъ тои хвилѣ зачинаєсь для него періодъ правдивого тріюмфу. Своєю вымовою и енергією умѣвъ потягнути за собою усѣхъ, такъ що стався при кôнци моральнымъ диктаторомъ Болгаріи: въ кождôй важнѣйшôй справѣ рядъ пытавъ єго о раду. О скôлько показуєсь, мальверзаціи були, але пôсля всякои имовѣрности пошкодила єму тымъ разомъ зависть воєнного министра, котрого мавъ Поповъ въ недалекôй будучности заступити. Князь и два министры-консерваторы хотѣли справу убити. Партія Радославова стає въ оборонѣ Попова, кажучи, що безъ меншихъ мальверзацій не обходиться въ нѣякôмъ полку.

Драганъ.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Звенигорода.

[Дальшй факты зъ господарки громадскои.]

Не давно було писано въ „Дѣлѣ“ про начальника въ Звенигородѣ, Моха. А що все у насъ остає по давному, то подаємо свѣжй наслѣдки єго господарки.

Недавно одинъ урядникъ зъ суду бобрецкого, приѣхавши на комисію до Звенигорода, наказавъ бувъ начальникови громады, Мохови, взяти въ кураторію Антона Партику, колись заможного господаря а теперь стратившого на піятицѣ до 4000 зр., и бодай хату та кавалокъ грунту охоронити ôдъ розтраты. И що-жь сталося? Хату зъ грунтомъ, на кôлька крокôвъ ôдъ церкви а противъ читальнѣ, купивъ ôдъ Партики жидъ. Тому жидови продавъ бувъ Партика кôлька кôпъ оклепанцѣвъ (вымолоченыхъ снопôвъ). Зъ початку дававъ жидъ по 70 кр. за копу, але коли пошивъ свою хату, дававъ єму уже лишь по 40 кр. Партика добре вже напилый, почавъ зъ жидомъ суперечку. Жидъ закликавъ ще трехъ жидôвъ, втягнули Партику до темнои комôрки и почали єго за оклепанцѣ клюпати — полѣнами и переклюпали голову на три части, ребро зломали, пальцѣ покрутили, ноги потовкли. Партика нинѣ знаходиться въ шпитали у Львовѣ и роздумує, сарака, надъ тымъ, якъ жиды въ єго колись хатѣ кости єму поломили! Мешканцѣ-жь Звенигорода нетерпѣливо ждуть, що то ц. к. судъ въ Бôбрцѣ зробить зъ жидами!

Зъ внесенои на Моха жалобы до президіи ц. к. высшого суду краєвого до нинѣ нема нѣчо, хоть судъ бобрецкій уже ôдъ пару недѣль має тую справу въ своихъ рукахъ. Такожь за протестъ, внесеный черезъ ц. к. староство бобрецке до ц. к. намѣстництва ще д. 5 липця 1887 року противъ выбору Моха на начальника, нѣчо до нинѣ не чувати. Звенигородскй люде подали урґенсъ до намѣстництва, — але и зъ того нѣчо не выйшло: урґенсъ застрягъ въ експедитѣ намѣстництва, а протестъ въ Бôбрцѣ. Не знати, чи вѣдомо о тôмъ Єго Ексц. п. намѣстникови, що такъ важнй урґенсы мѣсяцями залежують въ експедитѣ намѣстничôмъ! Були люде у п. Оссолиньского, комисаря староства бобрецкого, зъ запытаньемъ: якъ тамъ зъ ихъ справою? — Już poszła do namiestnictwa! — ôдповѣвъ. Ѣдуть люде до намѣстництва, а тамъ о нѣчôмъ не знають! Теперь Звенигородчане подали новый урґенсъ. Може вже хочь теперь змилуються надъ бѣдною страждущою громадою!

Зъ Косова.

[Ревизія у покутныхъ писарѣвъ въ Косовѣ.]

Въ першôй половинѣ цвѣтня с. р. ôдбулася въ Косовѣ ревизія у покутныхъ писарѣвъ. Ревизія упала на нихъ зовсѣмъ несподѣвано, зъ причины, що ц. к. прокураторія державна въ Коломыи, хотячи выслѣдити виновника одного фалшивого доносу, — а тутешнй писарѣ покутнй разъ-у-разъ доносами закидають суды карнй, — сама наказала ревизію и делеґувала до того косôвскій судъ повѣтовый.

Позаякъ въ Косовѣ єсть тôлько 5 судовыхъ урядникôвъ концептовыхъ, длятого и переведено тôлько 5 ревизій, а именно: у Х. Штайнера, М. Енґлера, Лейбы Штетнера, Х. Фиґера и Х. Вайсмана. Результатъ выпавъ надъ ожиданье щедрый, а треба знати, що покутныхъ писарѣвъ єсть въ Косовѣ звыжь двацять — жидкôвъ! Декотрыхъ изъ ревидованыхъ застали пп. судіѣ при писаню спôрныхъ писемъ и подань, а у всѣхъ позабирали акты сторôнъ, котрй несено до суду въ пошевкахъ... Богато подань знайдено готовыхъ зъ пôдписами адвокатôвъ, и чистй паперы зъ пôдписами адвокатскими, а надто у одного листъ тягарный на послѣплату 6 зр. Въ пачцѣ, котру выкуплено, знайдено богато позвôвъ и екзекуційныхъ подань, а у всѣхъ майже рахунки ôдъ пп. д-ра М. Трахтенберґа и Петула, адвокатôвъ изъ Коломыѣ. Зъ рахункôвъ тыхъ показуєся, що паны адвокаты пôдписували позвы дрôбнй по 30 кр., поданя екзекуційнй по 50 кр. и т. д. Дослѣджено и доказано, що за одну баґательку бѣднй Гуцулы платили по 1 зр. 70 кр., — отже покутнй писарѣ, по ôдтрученю стемплѣвъ и 30 кр. за пôдписъ адвокатови, всю решту загáрбували собѣ.

Поки-що розправы зъ покутными писарями доси ще не було, бо всѣ акты знаходяться въ судѣ карнôмъ, а зъ нихъ буде можна неодно ще цѣкаве довѣдатись, скоро лишь прийдуть до суду цивильного. А все таки, вже теперь маємо сумный доказъ, якъ то деякй пп. адвокаты, на глумъ свому становищу и званю, стоять на услуги „Winkelschreiber-ôвъ“! Такій д-ръ Трахтенберґъ, котрый осуджує пôдписы для покутныхъ писарѣвъ и кленеся, що ихъ имъ не выдає, — пôдписує тымъ-же покутнымъ писарямъ поданя за марныхъ 30 кр., даруючи проче своимъ братамъ по народности. Єсть се скандалъ, а вина тутъ не тôлько єго, але и комнаты адвокатскои, котра повинна проти всѣхъ такихъ службовыхъ неправностей строго выступити. Сподѣваємося, що въ интересѣ поваги стану адвокатского и въ интересѣ бѣднои вызыскуванои публики, комната адвокатска схоче вже разъ сю справу взяти на серіо!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державнои.] На вчерашнôмъ засѣданю палаты послôвъ ôдчитано письмо суду повѣтового въ Городенцѣ, жадаюче выданя судови пос. Ромашкана за провину зъ §. 487. — Д-ръ Гавчь ôдповѣдавъ на интерпеляцію пос. Вошняка въ справѣ паралельокъ въ Цилли и сказавъ, що министерство що-до паралельокъ при тôй гимназіи, де була и єсть лишь одна паралелька, не видавало нѣякого розпорядженя и въ загалѣ не предприняло нѣякихъ мѣръ, щобы та паралелька була знесена. По залагодженю ще кôлькохъ поменшихъ справъ приступлено до дальшои дебаты надъ буджетомъ. На порядку дневнôмъ станувъ буджетъ министерства просвѣты. Вже зъ самого початку дебаты надъ симъ титуломъ розвинулась оживлена дискусія, зъ котрои можна було вносити, що незадовго розпôчнеся завзята борба рôзныхъ партій парляментарныхъ а головно, що пôдôймеся борба противъ вѣроисповѣднои школы. Дебату розпочавъ пос. Черкавскій а ôдтакъ промовлявъ ческій Нѣмець народовець пос. Кшепекъ въ оборонѣ свобôднои школы народнои. Бесѣдникъ выступивъ дуже остро противъ шляхты и доказувавъ зъ исторіи, що она забрала селянамъ все ихъ майно, пôдбила собѣ мѣщанъ и ремѣсникôвъ, що перестала бути народною и патріотичною та признає хиба ще лишь папу своимъ верховникомъ а теперь хоче ще селянамъ забрати и свобôдну школу. Бесѣдникъ высказавъ надѣю, що цѣсарь такъ само якъ въ справѣ горѣвчаннôй выступить такожь и въ оборонѣ свобôднои школы и не допустить щобы шляхта, котра не посылає своихъ дѣтей до жаднои школы, взяла верхъ въ сѣй справѣ. Пос. Герольдъ доказувавъ, що министеръ просвѣты руйнує шкôльництво, бо ôнъ держиться абсолютизму, стараєся о дорожню просвѣты, пôдносячи оплату шкôльну и германизує о скôлько лишь може. Коли министеръ не хоче щобы пролетаріятъ збôльшався, то прецѣ лѣпше, щобы пролетаріятъ бувъ просвѣченый якъ темный. Герольдъ доказувавъ, що Гавчь повиненъ якъ найскорше уступити, бо ôнъ єсть найбôльше ненавистнымъ министромъ. Думрайхеръ доказувавъ потребу нѣмецкои гегемоніи. Опôсля промовлявъ пос. Риґеръ, котрого цѣла палата слухала зъ великою увагою, зôбравшись около него. Ôнъ полемизувавъ зъ Думрайхеромъ и выступавъ противъ лѣвицѣ, котра банує за давными часами абсолютизму. Риґеръ казавъ, що було-бы то противъ здорового розуму, наколи-бъ хто хотѣвъ здобувати славяньскй краѣ при помочи нѣмецкихъ и мадярскихъ тенденцій. Дальше доказувавъ ôнъ, що законъ шкôльный не повставъ въ правный спосôбъ, але черезъ то, що нарушено конституцію и длятого жадає ôнъ ревизіи закона шкôльного. Краѣ короннй мусять въ справахъ шкôльныхъ одержати повну автономію. По промовѣ Риґера закрыто засѣданье. На нинѣшнôмъ засѣданю має промовляти д-ръ Гавчь.

Вже ôдъ трохъ днѣвъ ôдбуваються спôльнй нарады министрôвъ; нинѣ ôдбудеся дальша нарада. О скôлько доси звѣстно, ухвалено прелиминарь министерства дѣлъ внутрѣшныхъ и буджетъ министерства вôйны. Спеціяльный кредитъ министерства вôйны має выносити 60 мил. зр. Кажуть, що спôльнй делегаціи будуть на певно скликанй пôдъ конець мѣсяця мая.

Въ справѣ переговорôвъ Россіи зъ Ватиканомъ доносять зъ Риму до „Pol. Corr.“, що вѣсти, будьто-бы тй переговоры розбилися, суть безъосновнй, бо они ведуться дальше, хочь правда, що дуже поволи. На всякій случай, ставить правительство россійске такй условія, котрыхъ буде мусѣло зречися, наколи переговоры мають дѣйстно довести до цѣли. Хочь курія римска кладе велику вагу на то, щобы ôдносины єи до россійского кабинету укрѣпилися, то не може однакожь зробити того за цѣну, яку жадає Россія, бо декотрй условія Россіи суть того рода, що выкликали-

бы справедливый опôръ Полякôвъ. Въ справѣ сеи угоды доносять зновъ до польскихъ газетъ зъ Кіева такъ: Недавно тому вернувъ зъ Петербурга кіевскій митрополитъ Платонъ, котрый ѣздивъ туды, щобы предложити цареви пропамятне письмо въ справѣ угоды зъ курією римскою. Письмо то выготовивъ окремый комитетъ, назначеный до того ген.-губернаторомъ Дрентеленомъ, а въ складъ котрого входивъ такожь и о. Наумовичъ. Меморіялъ кôнчиться тымъ, що признанье якои небудь пôльги для католицкои церкви було-бы зъ великою шкодою для православія въ полуднево-захôдныхъ губерніяхъ, бо 1) нарôдъ въ тыхъ сторонахъ не скрѣпився ще въ православію; 2) єсть у него ще згадка о давнôй уніи; 3) нарôдъ ходить доси ще дуже радо на богослуженя до католицкихъ церквей; 4) посередъ него ширіться штунда и 5) не маѳ ще тои ненависти до папы и католицизму, яку чуствуѳ кождый щирый исповѣдникъ православной церкви. — До нѣмецкихъ газетъ доносять зъ Кіева, що 19 дивизія (кавказка) пѣхоты одержала вже приказъ вымашерувати на австрійску границю. Здаѳсь однакожь, що вѣсть ся єсть тенденційна и розпущена лишь на то, щобы зробити сензацію. — Бувшій предсѣдатель славянського благотворительного комитету въ Петербурзѣ ген. Дурново выступивъ зъ комитету а на єго мѣсце выбраный предсѣдателемъ ген.-адъютантъ гр. Игнатіевъ.

——

Мабуть цѣсареви нѣмецкому вже нѣколи рѣшучо не полѣпшиться и ôнъ хиба буде мучитися ще довшій часъ, пôддержуваный штукою лѣкарскою. Зъ Берлина доносять именно, що цѣсареви вчера зъ рана зновъ було погôршилося и горячка зновъ сталася сильнѣйша, хочь пôдъ вечеръ цѣсареви все таки полѣпшилося. Д-ра Берґмана усунено зъ числа лѣкарѣвъ, ординуючихъ цѣсаря, а на єго мѣсце покликано директора клиники д-ра Барденьлебена. — Пруска палата послôвъ залагодить мабуть ще сего тыждня всѣ свои справы а ôдтакъ ôдрочиться ажь до 14 мая. Того дня ôдбудеся мабуть ще одно засѣданье а въ половинѣ мая буде палата закрыта.

——

Якъ въ 1883 р. противъ складокъ на фондъ Парнеля, такъ выдала теперь римска конґреґація пропаганды окружникъ противъ бойкотованя (мести на тыхъ, що не хотять пôддатися приказамъ лиґи ирляндскои) и въ загалѣ противъ теперѣшного поступованя національнои лиґи ирляндскои. Окружникъ сей выкликавъ въ цѣлôй Ирляндіи такъ мѣжь англиканами якъ и католиками велике невдоволенье. Англикане лютяться на правительство, котре шукаѳ помочи противъ Ирляндцѣвъ ажь въ Римѣ а католики знову невдоволенй тымъ, що Римъ мѣшаѳся до справъ народныхъ и стаѳ по сторонѣ ворогôвъ Ирляндіи. Ирляндцѣ впрочѣмъ не дуже оглядаються на сей окружникъ и кажуть, що ôнъ имъ не зашкодить, бо духовеньство народне, хочь и буде на око слухати сего приказу, то все таки буде тайкомъ стояти по сторонѣ лиґи и буде въ ѳи дусѣ агитувати. Свѣтскій католики въ Ирляндіи заявляють отверто, що не дадуть собѣ диктувати зъ Риму, якъ мають вести народну политику.

——

Ôдносины Туреччины до Греціи суть все ще дуже напружені и майже здаѳся, що зъ сего напруженя прийде до якогось конфликту. Турецкі власти задержали недавно якійсь малый корабель грецкій, котрый вѣзъ 10 Грекôвъ и высадивъ ихъ на берѣгъ коло Кассандры. Грекôвъ тыхъ арештовано, бо турецке правительство пôдозрѣвало ихъ о то, що они ѣдуть до Македонія, щобы тамъ выкликати ворохобню. — На Кретѣ мабуть ôдносины такожь не поправилися и тамъ все ще кипить. Порта думаѳ, що залагодить невдоволенье тамошныхъ жителѣвъ, коли Фотіадеса-пашу займенуѳ ген.-губернаторомъ острова. Въ сѣй цѣли довѣдувалась отже Порта у всѣхъ представителѣвъ державъ европейскихъ, чи держави тѣ не будуть мати нѣчого противъ того, коли она займенуѳ тамъ ген.-губернаторомъ дотеперѣшного посла въ Римѣ. Послы ôдповѣли, що нѣ. Фотіядесъ бувъ разъ ген.-губернаторомъ сего острова, але єго ôдкликано въ наслѣдокъ петиціи народного збору.

——

Сербску скупштину закрывъ спеціяльный комисарь короля Блазнавчь бувшій префектъ бѣлградскои полиціи а теперѣшный радный мѣста, ôдчитавши дотычный указъ короля. Палата пôдняла по ôдчитаню однодушный окликъ въ честь короля. Сими днями маѳ появитися другій указъ короля розвязуючій скупштину. Въ скупштинѣ ôдчитано ще передъ ѳи закрытьемъ слѣдуюче письмо президента Ґруича въ справѣ димисіи кабинету, переслане на руки президента скупштины Поповича: „Позаякъ Є. Вел. король зволивъ заявити, що ôнъ не санкціонуѳ закона громадского, ухваленого представителями народу а принятого правительствомъ и позаякъ Є. Вел. король въ розговорѣ зъ пôдписанымъ въ низу президентомъ министрôвъ и президентами дѣлъ внутрѣшныхъ и заграничныхъ зволивъ дальше заявити, що умову заключену въ зимѣ зъ бôльшостею радикальнои скупштины уважаѳ вже за неистнуючу и за необовязуючу анѣ одну анѣ другу сторону, то пôдписаный зъ членами правительства подався до димисіи, котру Є. Вел. король зволивъ приняти. Маю честь подати се до вѣдомости. Ґручь.“ — Кажуть, що Ґруичь не бувъ уповажненый до высыланя такого письма до скупштины, анѣ въ сѣй справѣ не порозумѣвався зовсѣмъ зъ королемъ а зробивъ все лишь на свою власну руку и для того маѳ бути теперь спенсіонованый. Димісіонованї министры кажуть, що ихъ усунено въ наслѣдокъ заграничныхъ вплывôвъ дипломатичныхъ, бо они ще передъ кôлькома днями мали повне довѣріе короля.

НОВИНКИ.

— **Митрополитъ Сильвестеръ и епископъ Юліянъ** повернули въ понедѣлокъ вечеромъ зъ Вѣдня. Вô второкъ рано ôдъѣхавъ епископъ Пелешъ до Станиславова.

— **Порядокъ ôдправъ богослужебныхъ въ церкви ар хикат. св. Георія въ великій тыждень и свѣтлый праникъ Воскресенія.** Въ понедѣлокъ, второкъ и середу ôдправиться литургія Преждеосвященыхъ о 11 год. передъ полуднемъ. Въ великій Четверъ о 9 год. архіерейска служба Божа св. Василія В. зъ вечернею; опôсля архіерейске умыванье нôгъ. По полудни о год. 6 Страсти Господнї зъ ôдчитаньемъ 12 євангелій. Въ велику Пятницю о 10 год. Часы царскі, опôсля вечерня зъ обходомъ и положеньемъ Плащеницѣ; по полудни о 4 год. проповѣдь а о 6 год. нагробна утреня. Въ велику Суботу рано о 9 год. служба Божа св. Василія В. зъ вечернею, по котрôй слѣдуѳ благословенье хлѣба зъ пшеницею, вина и єлею; о год. 6 вечеромъ свѣтла утреня. Въ воскресну Недѣлю рано читанї службы Божї и благословенье хлѣбôвъ пасхальныхъ; о ½10 год. торжественна архіерейска служба Божа, по полудни о 5 год. торжественна вечерня зъ проповѣдею. Въ свѣтлый понедѣлокъ, на котрый сего року припадаѳ храмъ св. Великомученика Георгія, рано и пополудни торжественнї богослуженя.

— **Почетными крилошанами** гр. к. капитулы въ Станиславовѣ именованї оо.: Як. Шанковскій зъ Копычинець и Вас. Богоносъ зъ Хоросткова.

— **О. Стефанъ Юрикъ**, покôнчившій богословіе въ Римѣ, приѣхавъ до Львова на сталый побутъ.

— **Руский свята у войску.** У Львовѣ стоить въ гарнизонѣ 13 баталіонôвъ пѣхоты, тôлько, що 52 компаній по 80 людей, разомъ 4160 людей. Коли на одну компанію ôдтрутити 10 Полякôвъ, 10 Нѣмцѣвъ а 15 Жидôвъ, разомъ 35 людей, то все таки останесь 45 рускихъ воякôвъ на одну компанію, або 2340 рускихъ воякôвъ пѣхоты у Львовѣ. Теперь же гляньмо, якъ заховуються свята Великоднї. Панове жиды святкують що року д е в я т ь днѣвъ, Поляки ш ѣ с т ь днѣвъ, а Русины д в а днѣ (свѣтлу недѣлю и свѣтлый понедѣлокъ). Зъôдки-жь то походить? Ото львôвскій кагалъ жидôвскій що року просить письменно мѣсцеву Команду о взглядъ для вѣроисповѣданя жидôвского; для католикôвъ римского обряду приписуѳ свята т. зв. шкôльна инструкція; а для Русинôвъ хиба ласкавый панъ капитанъ може позволити святкувати два днѣ. Отожь обовязкомъ єсть нашои Всесв. Консисторіи ôднестись до найвысшои власти войсковои у Львовѣ зъ представленьемъ и просьбою, щобъ и Русины могли бодай тôлько само днѣвъ святъ Великодныхъ святкувати, що католики римского обряду, — не кажемо вже тôлько, що жиды. Єго Королѣвска Высокôсть кн. Виртембергъ знаный єсть изъ своєи великои симпатіи для Русинôвъ и зъ праведливости, — тожь не сумнѣваємось, що на таке внесене Всч. Консисторіи, — а ще коли-бъ єго лично у Єго Корол. Высокости пôдперъ нашь Впр. митр. Сильвестеръ, — рѣшенье выпало-бы чей же користне для воякôвъ Русинôвъ.

— **Д-ръ Ст. Смаль Стоцкій** выславъ до „Червонои Руси“ таке спростованье: На пôдставѣ §. 19. прасового закона прошу помѣстити въ слѣдуючôмъ числѣ „Червонои Руси“ дословно таке спростоване: Уступъ вступнои статѣ „Червонои Руси“ ч. 43. пôдъ заголовкомъ „Смаль-Стоцкій“, котрый звучить: „За то удостоились они (Билинкевичь, Глѣбовицкій и Кириловичь, отвѣта достойного пера г. Смаля въ „Gazet-ѣ Polsk-ой“ и въ „Буковинѣ“, которая послѣдняя назвала авторовъ „Возраженія“ Луцями Заливайками. Вотъ примѣръ научной полемики г. Смаля-Стоцкого!“ —мѣстить въ собѣ тенденційну неправду, позаякъ дотычныхъ замѣтокъ Gazet-ы Polsk-ои и „Буковины“ я не писавъ, писати не казавъ и о нихъ до ихъ напечатаня нѣчого не знавъ. То само заявляю взглядомъ другои злобнои инсинуаціи, будьто статѣ Gazet-ы Polsk-ои, въ котрыхъ споминаѳся о д-рѣ Ягичу, „происходили по всей вѣроятности изъ пера г. Смаля-Стоцкого“. Такъ само тенденційнї послѣднї уваги въ згаданôй статѣ „Червонои Руси“, понеже до пôднесеня реформы рускои правописи побудивъ и приневоливъ мене совѣстный обовязокъ яко учителя рускои мовы взглядомъ ѳи розвою, а нѣякі особистї цѣли або забаганки. А вжежь и мои противники въ буковиньскôй правописнôй комісіѣ, авторы „Возраженія“ признали, що въ буковиньскихъ шкôльныхъ книжкахъ самовôльный и дивоглядный правописный хаосъ, що така правопись нѣякъ не ôдповѣдаѳ шкôльнымъ потребамъ, и що за-для того реформа рускои правописи шкôльнои конечно потрѣбна. Моѳ поведенье не нарушаѳ прото §. 19. основныхъ державныхъ законôвъ и то тымъ менше, що въ справахъ правописнои реформы до теперь все рѣшали, и будуть и можуть рѣшати лише люде фаховї. Всѣхъ иншихъ вымыслôвъ и перекрученъ, якими згадана статя „Червонои Руси“ переповнена, а котрї дотыкають самои правописнои справы, справляти не хочу, позаякъ до того не ôдповѣдне тутъ мѣсце. Праця моя и мого товариша д-ра Ґартнера въ черновецкôй правописнôй комісіѣ не є нѣякою тайною, а наше „Minoritätsvotum“, предложене буковиньскôй правописнôй комісісіѣ, разомъ зъ додаткомъ (Nachtrag), котрый мѣстить въ собѣ ôдповѣдь на „Возраженіе“, продаѳся въ книгарняхъ, тому то и мистификація читаючои публики, на яку згадана статя „Червонои Руси“ на певно числила, вже неможлива. Чернôвцѣ, дня 30 цвѣтня 1888. *Д-ръ Ст. Смаль-Стоцкій*, ц. к. професоръ рускои мовы и літературы.

— **Капеляномъ войсковымъ I клясы** именованый о. Николай Димитрієвичь, православный капелянъ войсковый у Львовѣ.

— **Для недужого артиста Стефана Стефурака** прислали дотеперь на руки дирекціи театру Вп.: Ольга Левицка зъ Майдану 1 зр., Вол. Червиньскій, урядникъ почтовый зъ Бродôвъ 2 зр., Вол. Михальскій ц. к. адъюнктъ суд. зъ Радовець на Буковинѣ, 2 зр., о. Лотоцкій, монахъ Ч. С. В. В. въ Бучачи, зô складки 5 зр. 50 кр. — Всѣмъ тымъ щирымъ добродѣямъ складаѳ недужій артистъ сердечну подяку, а мы надѣємось, що наша П. Т. Публика своими дальшими жертвами подасть помôчну руку и ôдраду недужому, що щиро трудився двацять лѣтъ на рускôй сценѣ.

— **Зъ Боднарова (коло Станиславова) пишуть намъ:** Дня 23 цвѣтня выбрався мѣсцевый учитель, п. Б—скій разомъ зъ однымъ честнымъ газдою, п. Гнатомъ Бережницкимъ, на польованье. Було се въ ночи, засѣдали на дика. Бережницкій мавъ ненадѣйно надôйти до п. Б—ского, а той думаючи, що се дикъ, выпаливъ и весь набôй задерши руку всадився въ живôтъ. Нещастный мучився тринацять годинъ и померъ. Слѣдство ведеся. — Заходомъ лат. кс. Кляйна зъ Калуша будуѳся у насъ костелъ; мѣсце пôдъ будову давъ двôрскій обшаръ. — Маленька осада мазурска защепилася у насъ, бо п. К—о, Русинъ, сынъ священика, продавъ свôй фôльварокъ двомъ родинамъ мазурскимъ. Була ще й трета родина, але поважаный, честный газда, п. Иванъ Ленюкъ, давъ ѣй ôдступного 35 зр. и приступивъ до спôлки зъ мазурами, вкладаючи 600 зр. Поля було 20 моргôвъ, переважно порѣчины, а цѣлый фôльварокъ вартувавъ звышь 2000 зр.

— **Надзвычайнымъ професоромъ филологіи клясичнои** на львôвскôмъ университетѣ на мѣсци помершого проф. Венцлевского именованый Бронислав Кручкевичь, доцентъ приватный на краковскôмъ университетѣ.

— **Громада Городище** въ повѣтѣ самбôрскôмъ зôстала прилучена до мѣско-делегованого суду повѣтового въ Самборѣ розпорядженьемъ министерства справедливости зъ дня 18 н. ст. цвѣтня с. р. Се розпорядженье стане обовязувати зъ днемъ 1 сѣчна 1889. р.

— **Сегорôчный авансъ маєвый** въ австрійскôй арміи єсть дуже численный. Именовано: Одного генерала кавалеріи (ген. поручникъ кн. Люд. Виндишгрецъ), 8 генералъ-поручникôвъ, 13 генералъ-майорôвъ, 4 полковникôвъ въ генеральнôмъ штабѣ, 38 пôдполковникôвъ въ пѣхотѣ и стрѣлцяхъ, 10 полковникôвъ кавалеріи, 8 артилеріи, 7 инжинеріи, одного въ полку піонерôвъ и одного въ зарядѣ администраціи умундурованя, 62 пôдполковникôвъ, 80 майорôвъ, 221 капитанôвъ и ритмайстрôвъ першои клясы, 244 другои клясы, 358 поручникôвъ и 393 пôдпоручникôвъ.

— **Зъ Славяньского Благотворительного Комитету** выступивъ генералъ Дурново а на єго мѣсце выбрано предсѣдателемъ генералъ-адъютанта гр. Игнатіева.

— **До ц. к. уряду почтового въ Бышевѣ!** Чи бы не могла вже разъ дочекатись дооколична руска публика, щобы п. почтмайстеръ навчився по руски и выдававъ на рускі адресы рускі реценисы по руски писанї? Мы зъ всякимъ поважаньемъ для п. капитана-почтмайстра, але за своимъ мусимо стояти! Такожъ просили-бы мы, щобы рускимъ сторонамъ давано тôлько рускі друки почтовї, а не мѣшано зъ польскими. — *Интересованый.*

— **Мѣжь членôвъ французкои Академіи**, т. зв. „безсмертныхъ“, выбрано дня 26 н. ст. цвѣтня писателя сценичного Генриха Мельгака на мѣсце помершого Євгенія Лябишь. Мельгакъ написавъ богато либретôвъ до оперетокъ; бôльше звѣстны ми єго творами суть: Красна Єлена, Велика княгиня Герольштайнъ, Житье париске и т. д. На 33 голосуючихъ одержавъ ôнъ 17 голосôвъ.

— **Въ справѣ коштôвъ лѣченя** цѣсаря Фридриха III погодилися вже члены цѣсарскои родины. 16 миліонôвъ марокъ зъ державного скарбу маѳ ужитись на покрытье коштôвъ хоробы.

— **Подяка.** Старшина Братова церковного въ Угриню складаѳ прилюдну подяку Свѣтлому товариству „Просвѣта“ за щедрый даръ 69 книжочокъ, дарованыхъ для библіотеки сего Братства. Н. Б.

— **Дрôбнї вѣсти.** Цѣсарь жертвувавъ для погорѣльцѣвъ мѣсточка Жабна коло Тарнова 1500 зр.

Вѣсти зъ арц. Львôвскои.

Завôзвано до каноничнои институціи оо.: Ем. Бѣлецкого на Ясень; въ мѣсяци вересни: І. Жегаловича на Невицѣ, Вол. Барановского на Пукôвъ, Евг. Гузара на Борусôвъ и Мих. Дзеровича на Топорôвъ.

Введеный въ администрацію Островчика, дек. теребовельского, о. Іос. Лѣщиньскій.

Именованї въ ц. к. окружныхъ радахъ шкôльныхъ представителями гр. кат. обряда оо.: Ал. Чемериньскій для Золочева и Іос. Макогоньскій для Рогатина.

Вѣсти зъ Еп. Перемыскои.

Презенты одержали оо.: на Горбачѣ, дек. горожаньского, Дан. Лепкій; на Телешницю санну, дек. затварницкого, Атан. Котисъ; на Явôрникъ рускій, дек. бирчаньского, запрезентованый iure devolutivo Григ. Журавецкій.

Въ пропозицію принятї оо.: на Новосѣлки дек. мостиского, І Левъ Мацускій, П. Вол. Насальскій, Ш. Мих. Боднаръ, 4. Король Белкотъ, 5. Игн. Вахнянинъ; — на Глудно, дек. бирчаньского, І. І. Жарскій, П. Леонидъ Шемелякъ; — на Коровицю, дек. любачѣвского, І. Теоф. Гарасовскій, П. І. Рыбачевскій.

Посмертнї — ∓ — оповѣстки.

— Въ Перемышли померъ по довгôмъ недузѣ звѣсный лѣкарь д-ръ Іос. Студиньскій въ 45 роцѣ житя.

Господарство торговля и промыслъ.

— **Отворенье великои выставы свѣтовои для промыслу, штуки и науки въ Бруксели въ р. 1888.** Ôдъ кôлькохъ тыжднѣвъ пишуть про роботы при сѣй выставѣ и про ѳи торжественне отворенье. Величезный паркъ зъ численными павильонами ôддаѳся публицѣ до ужитку вже 5 н. ст. мая, а галѣ промысловї ажь 19 мая въ навечеріе латиньскихъ Зеленыхъ святъ. Посвяченье выставы ôдбудеся вельми торжественно дня 19 н. ст. мая въ присутности короля. Всѣ гадаючі выставити свои выробы повинні поспѣшити зъ ихъ надсыланьемъ; секція нѣмецка, англійска и австрійска вже буде до 5 мая выкôнчена.

— **Загальнї Зборы акціонарѣвъ зелѣзницѣ Черновецкои** ôдбулись у Вѣдни дня 28 н. ст. цвѣтня пôдъ проводомъ гр. І. Красицкого. Зыскъ въ роцѣ 1887 бувъ 2,440·790 зр. и роздѣлено єго такъ, що вызначено 5% на опроцентованье акцій с. е. 1,350·368 зр., 3½% на супердивиденду ôдъ акцій, що робить 472.500 зр., а 70.073 зр. выплачено яко тантіему для рады управляючои. Решту 546.850 зр. перенесено на рôкъ 1888.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Концепистами при дирекціи полиціи у Львовѣ именованї: Іос. Городискій, практикантъ концептовый намѣстництва и Іос. Костецкій, практикантъ концептовый полиціи. — Лѣкарями повѣтовыми именованї: Ал. Ротъ въ IX ранзѣ въ Бохни; въ X ранзѣ: Генр. Лицъ въ Бжозовѣ и Игн. Єндль Завзенгофенъ въ Старôмъ мѣстѣ; асистентами санитарными: І. Данѣльскій зъ Андрихова и Каз. Пшетоцкій зъ Бирчи.

— **Перенесеня.** Практиканты концептовї намѣстництва перенесенї: Кипр. Созаньскій зъ Мѣлця до Лиська и І. Мондзель зъ Лиська до Ниська. — Лѣкарѣ повѣтовї: Зен. Фридманъ зъ Городка до Надвôрны, Каєтанъ Воляньскій зô Золочева до Станиславова, Евст. Залескій зъ Станиславова до Золочева, Ад. Скибиньскій зъ Городенки до Сянока, І. Радекъ зъ Надвôрны до Сянока; и призначено новоименованыхъ асистентôвъ санитарныхъ: І. Данѣльского до Городка а Каз. Пшетоцкого до Городенки.

— **Конкурсы.** Львôвска краєва Дирекція скарбу розписуѳ конкурсъ на кôлька мѣсць при урядахъ податковыхъ и такъ: мѣсце поборця для головныхъ урядôвъ податковыхъ въ VIII ранцѣ, контрольора або поборця податкового въ IX ранзѣ, контрольорôвъ податковыхъ въ X. ранзѣ и адъюнктôвъ податковыхъ въ XI. клясѣ ранги. Подаватись можна до 24. Мая с. р.

Послѣднї вѣсти.

Нинѣшный „Dziennik Polski“ подаѳ слѣдуючу звѣстку зъ Риму: „Ходить поголоска, що архіепископы Фелиньскій и Іосифъ Сембратовичь мають бути именованї на осѣннôмъ консистори кардиналами. Князь церкви зъ Галичины, именно еп. Пелешь, одержать высокі папскі титулы. Черновецка парохія уніятска буде пôднесена до пралатуры зъ правомъ уживаня ôдзнакъ пралатскихъ. Зъ помежи Русинôвъ, якъ кажуть, будуть представленї до именованя in petto, котре наступить по переведенôй информаціи каноничнôй: властитель дôбръ Володиславъ Федоровичь и шефъ секціи Ілярій Ганкевичь яко comites Romani; крилош. Петрушевичь, три професоры университету и три литераты титулъ докторôвъ honoris causa римского университету; пять высшихъ урядниковъ папскі ордеры св. Георгія и Сильвестра, около 20 священикôвъ титулы: praelatus domesticus, camerarius a secretis supernumerarius.“

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 1. мая. Д-ръ Гавчь заявивъ нинѣ въ своѣй бесѣдѣ въ палатѣ послôвъ, що правительство въ засадѣ годиться на ôдкрытье медичного выдѣлу у Львовѣ.

Вѣдень 1. мая. Пôдчасъ выборôвъ въ Рудольфсгаймъ пôдъ Вѣднемъ выбухли вчера такъ грôзні розрухи, що ажь купцѣ мусѣли свои склепы замыкати. Вечеромъ розрухи тї стали ще небезпечнѣйшї. Арештовано кôлькохъ антисемитôвъ.

Берлинъ 1 мая. Цѣсарь перебувъ нôчь добре и майже безъ горячки. Загальный станъ здоровля єсть добрый. — Сконфисковано тутъ 40 тысячѣвъ примѣрникôвъ соціялистичныхъ ôдозвъ.

Софія 1 мая. На пирѣ въ Плевнѣ сказавъ князь, що вельми тѣшиться зъ того, що перебуваѳ въ историчнôмъ мѣстѣ окруженый вѣрними пôддаными. Князь дякувавъ за доказы прихильности, заявленї ѳму въ часѣ цѣлои подорожи и казавъ, що то даѳ ѳму силы довести при помочи болгарскихъ патріотôвъ святе дѣло до кôнця.

Курсъ Львôвскій

зъ дня 30. л. цвѣтня 1888.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад.
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	203 75	207 50
Зелѣз. Львôв.-Чернов. по 200 зр. а. в.	219 50	223 50
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в. . .	279 —	284 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в. .	— —	216 —
Листы заставнї за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в	97 —	98 25
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем.	100 15	101 40
Банку краєвого 4½% а. в. льос. 51 л.	92 —	93 —
Товариства кредит. гал. 5% а. в. . .	100 35	101 50
Товариства кредит. гал. 4% а. в. . .	— —	95 —
Товар. кред. гал. 5% а. в. льос. 37 л.	100 35	101 50
Товар. кред. гал. 4% а. в. льос. 41½ л.	— —	92 —
Товар. кред. гал. 4½% а в. льос. 52 л.	93 50	94 50
Листы довжнї за 100 зр.		
Гал Зав. кред. сел. 3% а. в (давн. 6%) въ ликв.	— —	54 —
Гал. Зав. кред. сел. 2½% (давн. 5%) въ ликв.	— —	48 —
Общ. роль. кред. Завед. 6% льос. въ 15 л.	— —	— —
Облиги за 100 зр.		
Индемнизац. галицкі 5% м. к. . . .	102 —	103 —
Комунальнї Банку краєв. 5%, I емис.	99 50	101 —
Позички краєв. зъ 1873 по 5% а. в. .	— —	105 —
Позички краєв. зъ 1883 по 4½% а. в.	89 50	90 75
Льосы:		
Мѣста Кракова	— —	20 50
Мѣста Станиславова	— —	35 50
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	5 92	6 02
Наполеондоръ	10 —	10 10
Пôвъимперіялъ	10 35	10 45
Рубель срѣбный	1 40	1 50
Рубель паперовый	1 04	1 06
100 марокъ нѣмецкихъ	62 —	62 60

НАДÔСЛАНЕ.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручає свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ.
2389 21—?

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручає 2356 116—?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катарь, кашель и хрипку. Цѣна однои пачки 25 кр. На провинцію зъ опакованьемъ 30 кр.

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫИ

купує и продає

всякй вартостнй паперы и монеты

по курсѣ дневнôмъ.

Порученя зъ провинціи выповняє ôдворотною почтою безъ провизіи. 2221 97—0

Славнй прасованй сухй дрôжджѣ

Зъ фабрики пп.

Адольфа Иг. Мавтнера и Сына у Вѣдни

поручає

Торговля КАРОЛЯ БАЛЛАБАНА у Львовѣ.

Ласкавй замовленя на свята великоднй вже приймаються и ôдъ дня 24 цвѣтня высылаються.
2430 4—?

ПОДЯКА.

Дня 23-го марця (4 цвѣтня) 1888 розпращався зъ симъ свѣтомъ єдиный братъ нашъ Володимиръ Товарницкій, дієтарій въ Сокали. Закимъ змогли мы зъ дальшои стороны прибути въ цѣли ôдданя послѣднои услуги покôйному братови, знайшлися щирй и жертволюбивй мужѣ, котрй занялись похоронами покôйного, що було найбôльшою потѣхою въ нашôмъ смутку. Не могучи иншимъ способомъ оказати нашои вдячности, складаємо симъ прилюдну подяку Впр. о. Н. Роздôльскому, гр. к. парохови въ Сокали; о. Константиновичу и чч. членамъ хору сокальского, що своимъ прекраснымъ музикальнымъ спѣвомъ звеличили обрядъ похоронный. Особливо Вблаг. доброохотнымъ Дателямъ, кетрй своими щедрыми датками покрыли кошты похороннй и тымъ самымъ зложили неуводаємый вѣнець на домовинѣ покôйного. Не менше Всч. п. Шиманьскому, ц. к. поручникови на пенсіи, котрый занявся складкою и цѣлымъ урядженьемъ похорону а вкôнци всѣмъ участникамъ въ похоронѣ за ласкаву память и потѣху въ нашôмъ тяжкôмъ горю — складаємо сердечне спаси-Бôгъ!

Сокаль дня 25 марця н. ст. 1888.

Емилія Лисякъ, вдова по священику, и *Йосифа Іоркивичь*, сестры покôйного.

1000

благородныхъ однорôчныхъ **РОЖЬ** зъ красными коронами и здоровыми корѣнями. **12 штукъ** ôдъ $^1/_2$ до $1^1/_2$ метра высокими за **5 зр.** Корѣнье опаковане въ мохъ, зъ котрымъ треба садити въ землю.

12 гвоздикôвъ вазоновыхъ **1 зр.**
15 „ грунтовыхъ **1 зр.**
20 мальвъ шкоцкихъ въ 12 краскахъ **1 зр.**

Розсадки цвѣтôвъ и яринъ огородовыхъ по дуже дешевыхъ цѣнахъ. Упрашаючи о численнй и скорй замовленя, остаю зъ поважаньемъ

ІОСИФЪ УРЗА
огородникъ въ Стрыю
2412 1—3

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СИРІЮСЪ“

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручає добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ôдъ продуцентôвъ зъ Америки полудневои.

Коштує у Львовѣ:

1 кильо 1·90 зр.

на провинціи:

$4^3/_4$ кильо 9·60 зр. франко.

Ôдбирателямъ надъ 50 к. спустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родôвъ кавы, котрй оголошують иншй пôдъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто ôдъ продуцентôвъ, що можу доказати, и продаю єи найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Тріестѣ можна дôстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродає гуртôвникови на мѣсци, той знову гуртôвникови въ Европѣ, ôдъ тыхъ купує комисіонеръ, а ôдъ него ажь купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дôстане де инде по тôй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 13?—?

И. ИГНАТОВИЧЬ

у Львовѣ ул. Коперника ч. 3., въ Краковѣ Суконницѣ ч. 20., въ Чернôвцяхъ Ринокъ ч. 2

поручає власного выробу

знаменитй средства ôдзначенй 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипломами признаня, на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ.

Есенція ароматична до полоканя устъ змѣшана зъ водою, дає здорове и дуже приємне полоканье до устъ, ôдсвѣжає ясла и запобѣгає псованю зубôвъ. Фляконъ 80 кр.

Паста ароматична до чищеня зубôвъ знаменито очищає зубы зъ каменя и надає имъ перлову бѣлôсть. Цѣна 30 кр.

Щôточки до чищеня зубôвъ

въ рôзныхъ родахъ зъ найлѣпшихъ фабрикъ англійскихъ и францускихъ ôдъ 20 кр. до 1 зр. 50 кр.

Пльомба бальзамична

до пльомбованя дѣравыхъ зубôвъ, єсть тревалою и дуже практичною въ ужитю. Фляконъ 50 кр.
2424 5—?

На свята!

Ножѣ столовй и вилки въ олепевôмъ и буйволовôмъ розѣ тузинъ по зр. 9, въ оправѣ альпаковôй зр. 15, зъ хиньского срѣбла зр. 30.
Ножѣ до мясива гнучкй зъ найлѣпшои стали по зр. 1·40, 1·60 и 2.
Ножѣ до тѣсть въ оправѣ гебановôй, штука зр. 1, въ оправѣ зъ кости слоневои штука зр. 7. Нôжь и вилки зъ пружиною охоронною въ звычайнôмъ розѣ, оленевôмъ або буйволовôмъ, пара зр. 1·20, 2, 2·50, 3.
Коркотяги по кр. 20, 30, 50, 75 до зр. 2.
Универсальнй машинки до тертя мигдалôвъ, цукру, булокъ и т. п. штука зр. 2·25.
Прилады до вытворюваня пѣны зъ яєць, масла, шодону и пончу, въ котрыхъ зъ нечуваною скоростею, бо ледви въ 15—20 секундахъ наведенй продукты можна выробити на пѣну зъ 2—6, 3—10, 6—20 яєць штука зр. 1·60, 2·—, 3·50.
Машинки до сѣканя мяса зъ ножами поодиноко до выниманя: меншй по зр. 5·50, бôльшй по зр. 6·50.
Стискачѣ шинокъ на деревл. политур. пôдставахъ, лекшй по зр. 3, тяжшй 4.
Формы на бабы, будинь, зульцѣ и т. п. ôдъ кр. 90 до зр. 4.
Формы на баранки зъ цукру або масла, по зр. 3, 3·50 и 4.
Формы на торты по кр. 60, 85 и зр. 1. Бляхи до тѣста ôдъ кр. 40, зр. 1.

	32.	37.	42.	$47^1/_2$.	53 ц/м.
Тацы зъ альпаки штука	3·50,	5·25,	7·50,	9·50,	11.75.

Тацы бляшанй, прекрасно лякерованй, ôдъ кр. 30 до зр. 4. — Поручає

АНТОНІЙ ГАЛЬСКІЙ
2420 7—8 **у Львовѣ, пляцъ Маріяцкій ч 9.**

ГОТЕЛЬ АНГЛІЙСКІЙ

у Львовѣ

котрый бувъ дотеперь на розѣ улици Кароля Людвика и Ягайлоньскои

зôставъ зъ днемъ 1-го марта 1888 р.

перенесеный до дому ч. 21 ул. Кароля Людвика

и отвореный для гостей зъ днемъ 3-го марта.

Выладженый огрѣтыми коридорами — телефономъ — пôсля найбôльшихъ забагôвъ для всякои выгоды поручаєся Впов. Публицѣ. 2406 5—6

О половину зниженй цѣны

для предплатникôвъ „Дѣла“, „Зорѣ“ и „Батькôвщины“

на давнѣйшй томы „Библіотеки найзнаменитшихъ повѣстей“ т. I—XX. включно, чи хто купує разомъ чи поєдинчо, якъ довго выстане невеликій запасъ. Зголошуватись треба просто до „Администраціи Дѣла у Львовѣ“.

Знижена цѣна всѣхъ 20 томôвъ 13 зр. 80 кр. (на пересылку почтову треба долучити 30 кр.)

Робôтня и складъ выробôвъ ножôвничихъ

пôдъ фирмою

ЮЛІЯНЪ ДУНИКОВСКІЙ

давнѣйше **при ул. Собѣского ч. 2,** теперь **при ул. Галицкôй ч. 16.**

поручає свôй складъ выробôвъ власныхъ, якъ и заграничныхъ: францускихъ, англійскихъ и швайцарскихъ въ найлѣпшôмъ родѣ, рôвно-жь всякихъ иншихъ въ объємъ ножôвництва входячихъ, яко то:

ножѣ ножички, бритвы, сцизорики и инструменты хирургичнй

принимає заразомъ всякй замовленя и направы котрй якъ найскорше и при цѣлковитôмъ вдоволеню Вп. Публики залагоджує.
2323 7—7

Ôдзначенй медалями заслуги на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ, такожь державнымъ медалемъ на послѣднôй выставѣ кракôвскôй.

СРЕДСТВА ЛѢКАРСКЙ и ТОАЛЕТНЙ

ІОСИФА ТРАВЧИНЬСКОГО

аптикаря „Пôдъ Короною“ въ Краковѣ.

Вино хинове и вино хинове зъ зелѣзомъ, порученй Тов. Лѣкарôвъ кракôвскихъ, выроблюванй зъ найлѣпшои коры хиновои, а ôдповѣдаючй всякимъ вымогамъ медицины, сталися необходимй въ ординаціяхъ лѣкарскихъ. — Се средство взмôцняє цѣлый организмъ, пôдпомагає травленье и апетитъ, неоцѣненымъ стаєся для реконвалесцентôвъ по тифусѣ, запаленю легкихъ, дифтеріи, скарлатинѣ и т. п., въ катарахъ жолудка и кишокъ, въ сухотахъ, блѣдачцѣ, въ роздразненяхъ нервовыхъ, въ высиленю организму, въ опôрныхъ фебрахъ. Для дѣтей слабовитыхъ єсть се одинокимъ средствомъ. Цѣна фляшки 2 зр., пôвъ фляшки 1 зр. 20 кр.

Вино пепсинове, въ нестравности, браку апетиту и въ много иншихъ недугахъ жолудка. Ц. 1 зр. 50 кр.

Вино румбарбарове, въ недугахъ жолудка, печѣнки, жовтачцѣ, затканю и т. п. Цѣна 1 зр. 50 кр.

Розчинъ „Lerasa“, має пирофосфоранъ зелѣза и соды, котрый въ браку крови, блѣдачцѣ, роздразненяхъ нервовыхъ, ослабленю и винищеню цѣлого организму, признали найславнѣйшй лѣкарѣ за найсильнѣйше средство, бо робить кровь молодою и свѣжою. Цѣна 50 кр.

Бальсамъ здоровля, єсть се ôдличне средство домове въ недугахъ, що повстали зъ злого жолудка. Оказалось оно спасеннымъ въ катарѣ, боляхъ и корчахъ жолудка, гемероидахъ, браку апетиту, згазѣ, затканяхъ, боляхъ и заворотахъ головы. Цѣна фляшки 1 зр., пôвъ фляшки. 50 кр. Численнй свѣдоцтва суть доказомъ его успѣшности.

Впов. Пане! Для жены моеи, недужои на хроничный катаръ жолудка, бôль головы, омлѣлôсть, привѣзъ я Вашъ „Бальсамъ здоровля“. Вже при зажитю першои половины фляшки жена моя почулась далеко сильнѣйшою и здоровшою, а нынѣ находиться вже въ найлѣпшôмъ здоровлю.

Варшава д. 29 мая 1886 р. *Юлій Потоцкій.*

Сиропъ бальсамично-зеловый. Цѣна 75 кр. **Пастильки зеловй.** Цѣна 50 кр. Оба сй средства зложенй зъ вытягôвъ гôрскихъ зелъ, ôдличного смаку, ôддаляють найопôрнѣйшій кашель сухій и нервовый, давленье, коклюшь, плюванье кровію, хрипку, духоту и флегму.

Зела карпатскй ôддаляють довготревалый кашель, катаръ легкихъ, давленье въ горлѣ. Цѣна 40 кр.

Екстрактъ шпильковый єсть знаменитымъ средствомъ для недужихъ на легки и горло, астму, бракъ воздуха, бо розбрысканый брызкавкою въ воздусѣ наповняє комнату тревалою и здоровою вонею лѣсôвъ шпильковыхъ. Цѣна фляшки 1 зр. 50 кр. пôвъ фляшки 75 кр. Брыскавка до того 1 зр. 20 кр.

Зела противревматичнй и противгостцевй, суть неоцѣненй для недужихъ на ревматизмъ, гостець, подагру, ломанье въ крижахъ, заразомъ чистячи кровь, привертають организмови здоровй соки. Лѣчать чудово золотуху застарѣлу такъ у дозрѣлыхъ якъ и у дѣтей. Цѣна 1 зр.

Смарованье бальсамично-зелове. Цѣна 1 зр. 50 кр. **Експелеринъ.** Цѣна 30 кр., 60 кр. и 1 зр. 50 кр. Натираючи мѣсця недужй однымъ зъ тыхъ средствъ два разы на день, ôддаляєся задавненй ревматизмы, гостець, ревматизмъ въ головѣ, такожь хвилевый паралижь рукъ и нôгъ.

Бальсамъ на ôдмороженье. Средство неомильне. Цѣна 50 кр. **Верруцинъ,** нищить цѣлкомъ ôдтиски, бородавки и згрубѣлости шкôры. Цѣна 50 кр. **Каплѣ чудеснй** зъ кокаиною. По зажитю тыхъ капель устає навѣть найсильнѣйшій бôль зубôвъ. Цѣна 50 кр. **Вата** лагодяча бôль зубôвъ 15 кр. **Аллиль** до натираня противъ мигрены, флюксіи и штриканю въ ушахъ и лици. Цѣна 1 зр.

Регенераторъ єсть незрôвнанымъ средствомъ, бо привертаючи сивымъ и споловѣлымъ волосямъ первѣстну барву та взмôцнюючи ихъ, надає незвыклу мягкôсть и полыскъ, до того нищить парплѣ и прищѣ. Передъ ужитьемъ не треба волося мити въ содѣ и мылѣ, але зросити волосье симъ плыномъ, а по 8—10 дняхъ одержать они первѣстну барву. Плынъ сей не плямить нѣ шкôры нѣ бѣля, и черезъ се переходить всѣ доси знанй средства. Цѣна 3 зр. и 1 зр. 50 кр.

Пудеръ знаменито пристаючій до тѣла въ трехъ барвахъ, бѣлый, рожевый для бльондинокъ, кремовый для шатинокъ и брунетокъ. Цѣна коробки 30 и 50 кр., и 1 зр. — Пудеръ мого выробу ôдзначаєся деликатностею, знаменитымъ приляганьемъ до тѣла такъ дуже, що нѣхто не догадаєсь пудру; не має такожь шкôдливыхъ складникôвъ, тому уживати его якъ найлѣпше поручаю.

Паста красоты. (Crême de beaute), ôддаляє морщинки, веснянки, плямы печѣнковй, прыщѣ, червонôсть носа, однымъ словомъ єсть се средство ôдмолоджуюче и надаюче лицю надзвычайну нѣжнôсть и свѣжôсть. Цѣна 85 кр. **Кремъ глицериновый** надає тѣлу мягкôсть не допускаючи заразомъ, щобы руки и лице попадалися. Ц. 75 кр.

Вода до устъ. Цѣна 75 и 30 кр. **Паста до зубôвъ** Цѣна 50 и 25 кр. Не допускають порохнѣти и чорнѣти зуамъ, кровавити и ослаблятись ясламъ, а до мого нищать неприємну воню, котра выходить часто зъ устъ.

Ессенція мятова тôлько мого выробує сть добра полокати рано и по обѣдѣ уста бо ôддаляє немилу воню а заразомъ вскрѣпляє и ôдсвѣжає цѣле пôднебѣнье. Цѣна 50 кр.

Ессенція лопухова. Цѣна 50 кр. **Олѣй лопуховый.** Цѣна 80 кр., и **Ессенція танно-лопухова.** Цѣна 80 кр. не допускають выпаданя волося, твореня парилѣвъ, грибкôвъ и половѣти волосю.

Лиліонеза, ôдзначаєсь незвыклымъ милымъ запахомъ. Выбѣлює и вынѣжнює шкôру, лагôдно дѣлає на нашкôрокъ и тому вырôвнює морщинки и долики по ôспѣ. Запобѣгає паданю лиця и рукъ, лущеню и пуканю шкôры. Усуває прищѣ, лишаѣ, плямы, веснянки и т. д., хоронячи заразомъ ôдъ опаленя. Цѣна 75 кр.

Мыло зелове Надає лицю незвычайну бѣлôсть и нѣжнôсть. Цѣна 25 кр. **Мыло глицеринове плынне,** одиноке до захованя барвы лиця до пôзнои старости, удержує єи безнастанно свѣжо и нѣжно и хоронить ôдъ опаленя, плямъ печѣнковыхъ и т. п. Ц. 60 кр. **Вода кольоньска,** власного выробу, має загальне признанье. Цѣна 70, 35 и 2·50 кр. **Чудесный плястеръ кракôвскій** на всѣ задавненй раны и скалѣченя. Цѣна 40 кр. **Порошокъ** усуваючій молѣ, блощицѣ и иншй домовй насѣкомй. Цѣна 25 кр.

Аптика єсть заосмотрена у всѣ средства лѣчничй **найновѣйшои медицины,** крôмъ того у всѣ выробы лѣчничй, косметичнй и перфумеріи зъ перворядныхъ фабрикъ францускихъ и нѣмецкихъ. Складъ водъ минеральныхъ, приладôвъ хирургичныхъ и средствъ гомеопатичныхъ.

2287 7—24 **Цѣнники и брошурки даромъ и оплатно.**

ВЕЛИКА ГРОШЕВА ЛОТЕРІЯ.

500.000 марокъ

подає яко найбôльшу выграну въ найщаслившôмъ случаю найновѣйша велика державою Гамбурга гарантована лотерія грошева.

Спеціяльно-же:

1	Прем. á М.	300.000
1	выгр. á М.	200.000
1	„	100.000
1	„	90.000
1	„	80.000
1	„	70.000
2	„	60.000
1	„	55.000
1	„	50.000
1	„	40.000
1	„	30.000
7	„	15.000
1	„	12.000
26	„	10.000
56	„	5.000
106	„	3.000
257	„	2.000
2	„	1.500
515	„	1000
839	„	500
30020	„	145
15960	выгр. á М.	
200, 150, 124, 100, 94, 67, 40, 20.		

Найновѣйша, высокимъ правительствомъ державнымъ въ **ГАМБУРЗѢ** дозволена и цѣлымъ скарбомъ державнымъ гарантована лотерія грошева має **95.500 лосôвъ,** зъ котрыхъ **47.800** певно выграють. **Цѣлый капиталъ приходячій до лосованя выносить**

9,160.290 Марокъ.

Ся грошева лотерія ôдзначаєся особливо тымъ догôднымъ урядженьемъ, що всѣ **47 800 выгранй,** котрй суть выписанй въ побôчь стоячôй табели, приходять до певного порѣшеня вже въ кôлькохъ мѣсяцяхъ а то въ семохъ по собѣ постепенно поступаючихъ клясахъ.

Головна выграна першои клясы выноситъ **50.000 марокъ;** збôльшаєся ôдтакъ въ другôй кля-сѣ на **55.000,** въ третôй на **60.000,** въ четвертôй на **70 000,** въ пятôй на **80.000,** въ шестôй на **90.000,** а въ семôй евентуально на **5000.000,** спеціяльно же на **300.000 200.000 марокъ** и т д.

До участи въ тôй **великôй лотеріи грошевôй** запрошує отсимъ найуклоннѣйше пôдписаный Дôмъ торговый.

Поважаныхъ замовляючихъ проситься долучити припадаючй сумы въ **австр. банкнотахъ або маркахъ почтовыхъ,** до замовленя. Можна такожь посылати грошѣ **наказками почтовыми,** на бажанье выконуються такожь припорученя **за послѣплатою.**

До тягненя выгранои першои клясы коштує

1 цѣлый лосъ ориг. 3.50 зр. а.в.
1 полов. лосу ориг. 1.75 зр. а.в.
1 чверть лосу ориг. 0.90 зр. а.в.

Кождый получить на руку **оригинальный лосъ** заосмотреный гербомъ державнымъ а рôвночасно и **урядовый плянъ лосованя,** зъ котрого видко всѣ близшй поясненя. Заразъ потягненю получить кождый беручій участь **урядову листу выграныхъ,** заосмотрену гербомъ державнымъ. **Выплата выграныхъ слѣдує пôсля пляну ретельно и пôдъ гарантією державы.** Наколи-бъ неожидано получителеви не годився плянъ лосованя, то мы радо готовй недогôднй лосы передъ тягненьемъ назадъ взяти и ôддати получену за нихъ суму. На бажанье высылаєся **урядовый плянъ лосованя** на передъ даромъ. Щобы мы могли всякй замовленя старанно выконати, то просимо **якъ найскорше,** однакожь на всякій случай передъ

15 мая 1888 2436 1 2

намъ надôслати.

VALENTIN & Comp.
Bankgeschäft
HAMBURG.

А. РОЗМАНИТЪ

КРАКÔВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикоріи, Сурогатôвъ кавы и Кавы фиговои

въ Раковицяхъ

пôдъ Краковомъ.

Выробляє зъ сырого продукту власнои плянтаціи всякй роды цикоріи и штучнои кавы, котрй ôдзначаються богатствомъ частей поживныхъ а такожь знаменитымъ смакомъ и запахомъ. 2286 11—0

Фабрика поручає передовсѣмъ:

Сурогатъ кавы въ коробкахъ (шуфлядкахъ).
Сурогатъ кавы въ склянкахъ
Шротову каву францускy Розманита.
Цикорію кракôвску гôрку.
Каву фигову.
Цикоряну каву перлову. (Новôсть!!)
Каву кракôвску добôрну въ скриночкахъ.

Купити можна въ Народныхъ Торговляхъ и у всѣхъ иншихъ торговляхъ.

Ôдзначена на выставѣ кракôвскôй въ р. 1887

2-ма медалями министерства торговлѣ.

Лишь правд съ маркою „Котва“

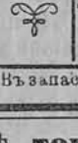

Страдаючимъ на гостець и ревматизмъ поручаєся симъ правдивый

Pain-Expeller

съ „котвою“ яко дуже успѣшне средство домове.

Въ запасѣ майже въ всѣхъ аптикахъ

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъзарядомъ К. Беднарского

Ч. 90. Львôвъ, Четверъ 21 цвѣтня (3 мая) 1888. Рôчникъ IX.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ середу, и въ середу и суботу на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична.

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатаній вôльній ôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. а. в.

☞ Зъ днемъ 1 (13) цвѣтня почався **другій кварталъ сегорôчного выдавництва щоденного „Дѣла“.** Просимо отже нашихъ квартальныхъ П. Т. предплатникôвъ якъ и довжникôвъ поспѣшити зъ надсыланьемъ предплаты.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державнои] На вчерашнôмъ засѣданю палаты послôвъ промовлявъ министеръ просвѣты д-ръ Гавчь. Ôнъ мусѣвъ головно полемизувати зъ попередными бесѣдниками а именно зъ Думрайхеромъ и Герольдомъ. Ôдповѣдаючи Думрайхерови сказавъ ôнъ, що заведенье прибочныхъ радъ промысловыхъ не змѣнить зовсѣмъ одностайности методы администраційнои и що рады тѣ заведено къ порозумѣню зъ министерствомъ торговлѣ. На похвалы Думрайхера для шкôльнои политики цѣсаревои Маріи Терезы ôдповѣвъ д-ръ Гавчь, що тои системы не можна нинѣ завести. Насъ, що живемо въ конституціонализмѣ, дѣлить ôдъ того часу 150 лѣтъ; нинѣ обовязуе насъ засада: ôддати державѣ, що ѥсть державного а краямъ, що ѥсть краевого. Герольдови и ѥго товаришамъ сказавъ министеръ, що они не знають мѣры въ своихъ жаданяхъ. Дальше сказавъ министеръ, що ôнъ не допустить, щобы просвѣта зъ якои небудь причины зменшилася. Загальна система просвѣты повинна однакожь поступати въ мѣру финансовои силы державы. Риґерови сказавъ министеръ просвѣты, що коли ôнъ (министеръ) зносивъ школы о слабôй фреквенціи и малôй дотаціи, то руководився тутъ лишь взглядами педагогичными. Министерство не поступало зовсѣмъ въ тôй справѣ по драконьски зъ громадами, противно лишало имъ завсѣгды часъ до розвязаня умовъ и контрактôвъ. Ôдкрытю теологичного выдѣлу на ческôмъ университетѣ стають рôзни интересы вѣроисповѣдни на перешкодѣ а на ôдкрытье медичного выдѣлу при университетѣ у Львовѣ правительство годиться въ засадѣ. Щодо першого юридичного правно-историчного испыту, то можна-бы ôдступити ôдъ жаданя, щобы слухателѣ выказалися знаньемъ нѣмецкого языка. На жалѣ Словенцѣвъ ôдповѣвъ министеръ, що початкова наука мусить удѣлятися въ материнôмъ языцѣ. Паралельни клясы въ школахъ середныхъ въ Люблянѣ показалися користни и длятого правительство старалося ихъ розширити. На послѣдокъ высказавъ министеръ слѣдуючу свою програму: „Всѣмъ народамъ належиться однакова прихильнôсть, але и однаковы взгляды на потребы державы. Министерство просвѣты не повинно выходити зъ выключного погляду одной партіи; для сего министерства ѥсть добро державы найвысшимъ закономъ.“ По бесѣдѣ д-ра Гавча настало въ палатѣ а головно мѣжь ческими послами таке заворушенье, що слѣдуючій бесѣдникъ не мôгъ розпочати своѥи бесѣды а президентъ мусѣвъ кôлька разôвъ взывати послôвъ до порядку. Розôйшлась була также поголоска, що д-ръ Гавчь буде мусѣвъ уступити; говорено навѣть, що 21 ческихъ послôвъ постановили голосувати противъ буджету министерства просвѣты, але на тôмъ и все закôнчилося. — Въ дальшôй дебатѣ промовлявъ Словенець Клюнъ и выступивъ дуже остро противъ министра просвѣты за знесенье середныхъ шкôлъ въ Каринтіи и Краинѣ; ôнъ заявивъ, що теперѣшни слова министра принимае зъ недовѣрiемъ и поставивъ резолюцію, въ котрôй домагаеся приверненя знесеныхъ шкôлъ. Пос. Гевера, Чехъ, доказувавъ, що министеръ просвѣты поступавъ завсѣгды въ дусѣ централистичнôмъ и не додержавъ даного свого часу слова. (Вашати кричить: Брехунъ!) Гавчь — каже бесѣдникъ — поступае завсѣгды въ бюрократичноцентралистичнôмъ напрямѣ, а мы ѥсьмо такъ нужденнымъ парляментомъ, що не можемо и одного министра повалити. Въ палатѣ настало теперь такъ велике замѣшанье и невдоволенье, що треба ажь було засѣданье закрыти. Нинѣ отже рѣшиться, чи д ръ Гавчь устоиться чи упаде. На правици ѥсть противъ него велике розъяренье, але все-жь таки здаеся, що знайдеся бôльшôсть, котра ѥго пôддержить. Клюбъ нѣмецко-австрійскій буде певно голосувати за Гавчомъ, Полякôвъ правительство собѣ забезпечило а зъ старо-Чехôвъ знайдуться имовѣрно такожь многи, що будуть за нимъ голосувати.

Вчера закôнчилися спôльни конференціи министрôвъ пôдъ проводомъ гр. Кальнокого, а нинѣ маѥ ôдбутися рада коронна пôдъ проводомъ цѣсаря. О речници скликаня спôльныхъ делегацій не звѣстно нѣчого певного. Пôдчасъ коли пôсля одныхъ вѣстей спôльни делегаціи мають бути скликани на день 26 мая, то „Pol. Corr.“ доносить, що они будуть скликани ажь въ першихъ дняхъ червня.

Зъ Вѣдня доносять, що заразъ по промовѣ д-ра Гавча пôйшовъ гр. Таффе до цѣсаря, щобы ѥго повѣдомити, яке враженье зробила въ палатѣ бесѣда Гавча. Криза министра просвѣты заострюеся; клюбъ ческій радивъ вчера до пôзнои ночи, але не прийшовъ до нѣякого результату. Вчера переговорювали также Грохольскій и Клямъ-Мартиницъ зъ правительствомъ, здаеся, въ интересѣ Чехôвъ. Може отже дуже легко бути, що палата ôдкине на нинѣшнôмъ засѣданю титулъ „Зарядъ центральный“.

— —

Велике невдоволенье середъ Полякôвъ выкликала вѣсть, що въ Варшавѣ маѥ бути заложеный театръ россійскій, на будову котрого вызначено вже велику суму. „Schl. Ztg.“ доносить въ сѣй справѣ такъ: Вилывовй круги россійскй старалися вже неразъ о то, щобы завести въ Варшавѣ сталый театръ россійскій, але проѥктъ той треба було залишити, бо не можна було сумнѣватися, що польска публика не буде демонстративно учащати до сего театру а Россіянъ въ Варшавѣ ѥсть за мало, щобы могли таку институцію пôддержати власными силами. Такъ було доси; теперь же маѥ бути инакше. Кажуть, що ген.-губернаторъ Гурко зробивъ въ Петербурзѣ продложенье, щобы для россійского театру вызначено 300.000 руб. яко фондъ призначеный вже зъ горы на страту и 650.000 зр. яко позичку амортизаційну на переставленье теперѣшного польского будынку театрального въ той способъ, щобы въ нѣмъ могла выгôдно помѣститися россійска сцена. Суму 300.000 руб. выключно лишь на пôддержанье россійского театру вже вызначено. Дотеперѣшный старшій интендантъ сенаторъ Гудовскій маѥ уступити а на ѥго мѣсце прийде ген.-майоръ ôдъ инжинеріи Палицинъ. О скôлько звѣстно, капиталъ на переставленье будынку буде ужитый зъ фонду т. зв. публичнои ужиточности Царства польского, котрый повставъ зъ каръ плаченыхъ неретельными вѣрителями польского товариства кредитового и ся именно вѣсть выкликала середъ Полякôвъ найбôльше невдоволенье.

— —

О станѣ здоровля нѣмецкого цѣсаря ходять все ще рôзни вѣсти и годѣ выслѣдити, якій ѥсть правдивый станъ ѥго недуги. Пôдчасъ коли зъ однои стороны доносять, що цѣсареви стаѥ чимъ разъ лѣпше, то зъ другои стороны кажуть знова, що цѣсареви погôршилося, бо горячка змоглася. Вчера заложивъ Мекенси знова нову канулю цѣсареви въ присутности ще другихъ трохъ лѣкарѣвъ. Кажуть, що усуненье д-ра Берґмана наступило зъ тои причины, що ôнъ маѥ бути автôромъ тыхъ статей въ „Köln. Ztg.“, котрй були вымѣренй противъ д-ра Мекенси. Вчера по полудни конферувавъ цѣсарь зъ кн. Бисмаркомъ. — Нѣмецкй газеты подали були недавно вѣсть, що пôдчасъ розговору англійскои королеви зъ кн. Бисмаркомъ була такожь порушена справа управильненя наслѣдства бравншвайґского престола и що справу сю залагоджено вже для обохъ сторôнъ користно. Nordd. Allg. Ztg.“ каже теперь, що вѣсть та ѥсть зовсѣмъ безпôдставна, бо въ справѣ сѣй не було нѣякои бесѣды. Та-жь сама газета каже, що переселенье цѣсаря до Визбадену не може ôдбутися вже по тôй простôй причинѣ, що станъ здоровля цѣсаря завсѣгды змѣняеся.

Зъ рады державнои.

221. засѣданье палаты послôвъ зъ д. 28 н. ст. цвѣтня.

(*Докôнченье.*)

Въ дальшôй дебатѣ буджетовôй при главѣ „Министерство обороны краевои“ забирали слово:

Пос. Тиркъ, застановляючись надъ причинами, длячого войсковый зарядъ не бере рѣчей потрѣбныхъ для войска прямо ôдъ рôльникôвъ и ремѣсникôвъ, бачить лихо въ тôмъ, що въ интендантурѣ войсковôй ѥсть богато жидôвъ. Жидова въ Австріи намагаеся осягнути привилей, монополь великои индустріи и черезъ то всѣ робучй силы загорнути собѣ въ роботу. Жиды роблять интересы не лише при ливерункахъ збôжа, соломы, сѣна и т. п. але отъ и при ливерункахъ коней. У насъ въ Шлезіи приганяють селяне конѣ до ливерунку. Комисія войскова узнае тѣ конѣ нездалыми, а жиды выкупують тіи-жь конѣ у селянъ, приставляють до ливерунку и ôдъ нихъ комисія тѣ самй конѣ приймае. Жиды въ такихъ рѣчахъ мають свою методу. Торôкъ ухвалили мы величезный кредитъ на цѣли военнй. Якъ зъужито тѣ грошѣ, не знати, але менѣ здаеся що значна сума пôйшла въ руки спекулянтôвъ и жидôвскихъ капиталистôвъ. Такожь менѣ говорено, що въ Галичинѣ велика часть нагромадженыхъ торôкъ запасôвъ попсовалася. Не можна було тому якось запобѣгти? Практика показуе, що хто разъ стався ливерантомъ для скарбу, той станувъ на першій щебель до богатства и почестей, ôнъ безусловно буде миліонеромъ и скоро дôстане ордеръ або шляхотство. Нарôдъ сельскій маѥ добру волю и охоту давати доставы для арміи, але що то поможе, якъ зарядъ войсковый не маѥ анѣ тои волѣ анѣ охоты? При ливерункахъ по селахъ иде такъ: Потрѣбно якого ливерунку для войска, чи збôжа, чи соломы, чи сѣна, — то зарядъ войсковый ôддае ѥго великому „оберъжидови“. Той заразъ высылае дрôбныхъ „унтеръ-жидôвъ“ на села и тіи купують за смѣшну цѣну потрѣбни рѣчи до магазинôвъ того „оберъ-жида“. Найбôльшимъ лихомъ ѥсть то, що интендантура жидоватѣла. Се сумна рѣчь, бо выглядае на то, мовь-бы въ Австріи въ высшихъ и найвысшихъ кругахъ бувъ наклôнъ помагати жидамъ до ще бôльшои силы до ще бôльшихъ маѥткôвъ и зыскôвъ, а не помагати бѣдному народови. Вѣдомо прецѣнь, що жиды анѣ не сѣють, анѣ не жнуть, анѣ не молотять, а тôлько зсыпують до своихъ кишень добутокъ роботы тыхъ, котрй дѣйсно орали, сѣяли и молотили. (*Пос. Ельохъ кричить: То ложь! То не повинно бути, щобы насъ такъ ляно!*) Говорено менѣ ще, що въ галицкихъ региментахъ по найбôльшôй части жидôвъ авансують на пôдъофицирôвъ и фельдвеблѣвъ, зъ тои причины, що жиды знають по нѣмецки. Вѣдома рѣчь, що мѣжь официрами нема филосемитского духа, а ѥсть противно, антисемитскій; они по можности жидôвъ выминають и радй, якъ зъ ними не мають нѣякого дѣла. А прецѣнь то выимкове авансованье жидôвъ въ галицкихъ региментахъ ѥсть фактомъ, за-для знаня нѣмецкои мовы. Але то ѥсть лихомъ, щобы рускими и польскими вояками командували пôдъофициры жиды, и длятого треба завести въ тыхъ региментахъ школы, де бы вояки рускй и польскй научилися нѣмецкои мовы, щобъ и они могли бути пôдъофицирами. Въ загалѣ въ интересѣ державы и династіи лежить опиратись на краевыхъ народахъ, бо якъ краевe населенье загине, не буде на кôмъ опертись; на жидахъ, хочь-бы не знати кôлько ихъ богачѣвъ було, держава не опреся, и кôлькома миліонаммн вôйны не выграе! (*Оплески на крайнôй лѣвици*).

Пос. Савчиньскій. Ôнъ пригадавъ на интерпеляцію, внесену торôкъ до министра: на основѣ якихъ законôвъ може министеръ оправдати то, що ôдъ мѣскихъ громадъ въ Галичинѣ вымагають магазинôвъ на склады запасôвъ для ополченя? Рядъ въ дотычнôмъ розпорядженю покликався на законъ о квартерунку зъ р. 1879., але той законъ такого обовязку не накладае, бо ополченье ѥсть институцію пôзнѣйшою. Правительство повинно було внести новелю до закону о ополченю, а не ôддавати таку важну справу властямъ администраційнымъ. Але на торôчну интерпеляцію министеръ доси не ôдповѣвъ — и бесѣдникъ высказуе зъ тои причины свôй — жаль. (*Браво! на правици.*)

Мин. гр. Вельзерсгаймбъ забравъ слово, щобы ôдповѣсти на замѣты бесѣдникôвъ. Що-до ливерунку потребъ войсковыхъ прямо ôдъ продуцентôвъ, то министеръ пытае: чому тôлько дотычно войска продуценты ставлять таку претенсію, а пп. послы чому не беруть въ оборону н. пр. фôрманôвъ передъ зелѣзницями? Войско ѥсть тôлько маленька частина консументôвъ. Машина и капиталъ все мають такій верхъ супротивъ одиницѣ, що годѣ йй зъ ними боротися. Але впрочѣмъ министеръ назырае, щобы при ливерункахъ не було протекціи. Що-до войскового судôвництва, то министеръ протестуе, мовь-бы то войсковй жалувались коли на него, а при вводженю новины треба поступати дуже осторожно. Наконець що-до жалю пос. Савчиньского, министеръ ôдповѣвъ, що трибуналъ администраційный внесенй въ сѣй справѣ жалобы рѣшивъ въ користь министерства.

Потôмъ ухвалено резолюцію комисіи буджетовои, щобы на выпадокъ вôйны постаратись о запасъ свѣжихъ антисептичныхъ бандажѣвъ, а щобы усунено всякй шматы давнй, нечистй.

Пос. Тавше жалувався также на ливерунки для войска, при котрыхъ зыскують спекулянты. Правительство мусить взятись енергично до тои справы и нищити цѣлй гнѣзда нечистыхъ интересôвъ, якй опановують кожду доставу для войска. Гнѣзда тѣ знаходяться особливо въ Угорщинѣ и зъ-ôдтамъ идуть доставы до краѣвъ австрійскихъ и то за цѣны дорожшй, анѣжь въ тôмъ краю, де стоить войско. Бесѣдникъ довѣдався, що войско въ Босніи не маѥ доброго мяса. Правительство повинно окружники о ливерункахъ оповѣщувати въ свою пору и розсылати по громадахъ. Коли яка власть шукае якого драба зъ якои глухои стороны, то повно о нѣмъ у всѣхъ газетахъ урядовыхъ, але якъ правительство розписуе ливерунокъ на 30.000 метричныхъ сотнарôвъ ôвса, то появиться въ якôйсь газетѣ ледви на кôлька стишкôвъ звѣстка — щобы лишь продуценты не могли довѣдатись, а спекулянты щобы першй станули на мѣсце. Мы радо призволимо министерству и вечерю для жовнѣрôвъ: теплу юшку, кавалокъ сыра або ковбасы, — але не хочемо, щобы при тôй малôй перекусцѣ ливеранты пили шампана! (*Оплески на лѣвици.*)

Пос. Скоканекъ высказувавъ користи для народу и державы зъ того, коли-бъ ливерунки брано прямо ôдъ продуцентôвъ. Нарôдъ видѣвъ-бы, що правительство не тôлько бере податки, але и дае роботу. Але, на жаль, администрація войскова поступае цѣлкомъ противно. Въ Нѣмеччинѣ министерство вôйны ôддало ливерунокъ сукна 145 фабрикамъ, а въ Угорщинѣ рôвно-жь иде до того. Тôлько въ Австріи не зважають на продуцентôвъ. Бесѣдникъ поставивъ длятого резолюцію, взываючу правительство: а) щобы при выписанôмъ д 9. марта с. р. ливерунку рѣчей для обороны краевои зъ вовны, бавовны, полотна и зô шкôры, була увзгляднена дрôбна индустрія; б) щобы правительство здало радѣ державнôй справу зъ тыхъ засадъ, якими руководитись гадае на будуще при ливерункахъ; наконець в) щобы правительство, поки справа управильниться, заключило зъ ливерантами контракты на часъ якъ найкоротшій. — Сю резолюцію передано комисіи буджетовôй.

Пос. д-ръ Гайльсберґъ рôвножь промовлявъ за тымъ, щобы зарядъ войсковый потрѣбнй для войска рѣчи бравъ ôдъ продуцентôвъ, рôльникôвъ и промысловцѣвъ. Належалобы при розписуваню офертъ подавати найвысшу цѣну и найменшу скôлькôсть продукту, зъ якою продуцентъ мôгъ-бы зголоситися. Хочь правительство давнѣйше було обѣцяло при доставахъ увзглядняти продуцентôвъ, то, якъ показуеся, того не чинить, а и зъ нинѣшнои бесѣды министра видко, що и на будуще не маѥ до того охоты. Алежь обовязкомъ ѥго ѥсть увзглядняти продуцентôвъ! (*Оплески на лѣвици.*)

При уступѣ „Жандармерія“ забравъ перше слово

Пос. д-ръ Гайльсберґъ и звернувъ увагу на то, що въ деякихъ сторонахъ надуживаеся жандармеріи до справозданъ политичныхъ, а то готово пôдкопати довѣріе народу до жандармеріи. Дальше бесѣдникъ вказавъ на то, що жандармôвъ не належить надъ мѣру мучити дресурою войсковою, бо жандармъ повиненъ бути вольного духа. Черезъ дресуру часто жандармы выступають зô службы або и допускаються самоубійства.

Пос. Тиркъ въ довшôй промовѣ представлявъ рôзнй недогôдности для жандармôвъ. Попередъ всего, одѣжь ихъ на лѣто за тяжка, повиннй дати имъ на лѣто одѣжь лекшу. Въ службѣ все кажуть жандармови двигати чако, — но що? Ходить все зъ набаґнетованымъ карабиномъ, хиба на то, щобы злодѣй зъ-далека вже ѥго добачивъ, якъ на мори свѣтляну вежу. Карабинъ часто ѥсть радше перешкодою жандармови, якъ ôбороною; лучше бы для нихъ було, коли-бъ мали довгу шаблю и револьверъ. Приписы адъюстованя жандарма дуже старосвѣтскй: такъ н. пр. до ѥго адъюстунку належать щипцѣ до свѣчки! Передъ 30 лѣтами се мало значенье, але нинѣ, въ часѣ газового и електричного освѣтленя, се просто смѣшно. Стація жандармеріи, де ѥсть трехъ жандармôвъ, мусить держати кухарку. Але и якъ два суть на стаціи, накидають имъ кухарку. Одинъ зъ нихъ пôйде на службу, то другій самъ одинъ мусить кухарку удержувати. (*Веселôсть.*) Не може ѥи ôдправити, боячись, що другои такъ легко не знайде, бо жандармскй кухарки мусять мати вѣкъ приписаный. (*Гучна веселôсть.*) Се для жандармôвъ тягаръ, котрый належало бы усунути и удержанье лишити жандармамъ до ихъ волѣ. Дальше бесѣдникъ критикувавъ кривду жандармôвъ при пенсіонованю и за строге поступованье зъ жандармами жонатыми, котрй, якъ за яку дрôбну провину дôстануться до арешту, лишають родины на ласку Божу...

Пос. Киндерманъ заявивъ, що черезъ уживанье жандармеріи до конфискованя газетъ, жандармерія тратить на повазѣ у народу.

Пос. д-ръ Кронаветеръ: Я повторю министрови обороны краевои то само пытанье, яке я завдавъ бувъ недавно министрови справедливости, а котрый менѣ на то не ôдповѣвъ. Якимъ правомъ, на основѣ якои инструкціи чи закона, жандармы забираючи заденунціонованыхъ людей до слѣдства, заковують ихъ и цѣлыми годинами закованыхъ ведуть на призначене мѣсце? Пытаюсь ще разъ: на основѣ якого закона кують людей? То само може статися кождому зъ насъ въ отсѣй палатѣ, а чи то зъ нами таке дѣялось-бы чи дѣеся зъ иншими людьми, низше поставлеными, то все одно! Противъ права и закона нѣхто не повиненъ бути вязаный и кованый, бо въ Австріи закономъ заборонено навѣть звѣрята звязанй на торгъ доставляти. Коли отже не вôльно жандармамъ людей кувати, — а они заковують у всѣхъ краяхъ Австріи, — то якъ п. министеръ обороны краевои думае тому насильству запобѣгти? Дальше пытаю п. министра: чи жандармы, предприймаючи домовй ревизіи, мають нинѣ триматись закона о охоронѣ права дому, а за самоволю чи не можна ихъ потягнути до одвѣчальности? Бо, якъ менѣ доносять, въ Австріи нинѣ жандармы такъ собѣ поступають, якъ въ найкрасшихъ рокахъ 1850-ыхъ, коли жандармъ мавъ бôльше правъ, якъ самъ Панъ Бôгъ. Такъ пишуть менѣ зъ Теплиць, що тамъ въ домѣ одного чоловѣка явився вечеромъ жандармъ-постенфиреръ зъ полиціянтомъ на ревизію. Коли господарь спытався постенфирера, чи маѥ наказъ робити ревизію и нехай той наказъ покаже, — постенфиреръ ôдповѣвъ, що и безъ наказу можна робити ревизію, а коли господарь хаты

спротивиться, ôнъ на то собѣ порадить. А причиною ревизіи було то, що той господарь бувъ на зборѣ робôтникôвъ. Пытаюсь отже: на пôдставѣ якого закона перевѣвъ жандармъ безъ наказу ревизію и чи для жандармôвъ нема закона? Такъ само жандармы нарушають тайну листôвъ и письмъ, ходять на почту и вывѣдуються до кого що приходить. Не дуже такъ жандармы нещасливй, якъ то пос. Тиркъ представлявъ, бо коли-бъ имъ такъ дуже було тяжко, не були-бы такй цѣкавй и не пересиджували-бы по урядахъ почтовыхъ. Австрійскй горожане мають прецѣнь право безъ контролѣ жандармеріи и полиціи дôставати письма, а жандармы не мають до того дѣла, они не мають адресатôвъ нотувати и ихъ денунціонувати. Якъ доховуєсь тайна листôвъ, зволить п. министеръ обороны краєвои заглянути въ акты процесу Шварцмиллера и товаришѣвъ въ Леобенъ. Процесъ тревавъ 8 днѣвъ а судіѣ присяжнй всѣхъ 58 пытань одноголосно заперечили. (*Слухайте!*) И обжалованыхъ по кôлькомѣсячнôмъ вязненю выпущено. А въ тôмъ процесѣ постенфиреръ жандармеріи зъ Брукъ зôзнавъ пôдъ присягою, що ôнъ въ порозумѣню зъ бурмистромъ всѣ листы до Шварцмиллера розпечатувавъ, ôдчитувавъ, потôмъ зновъ запечатувавъ и ôдсылавъ адресатови. (*Слухайте! Слухайте!*) Пытаю отже п. министра, чи єго жандармерія маѣ инструкцію до такои самоволѣ, чи маѣ она понятье о законѣ основнôмъ про тайну листову? Дальше пытаю, чи горожанинъ може знайти право на таке надужитье власти урядовои? Чи лишь ôдъ народу жадаеся пошанованя права и законôвъ, а жандармерія и другй орґаны безпечности можуть робити, що хотять? Чи єсть на нихъ судія? (*Оплески*).

Пос. гр. Лажаньскій (молодо-Чехъ) пôдносивъ, що въ Чехіи жандармы въ мѣшаныхъ округахъ не умѣють по чески, а постенфиреръ въ Осеку о пôвночи зъ набаґнетованымъ карабиномъ увôйшовъ до льокалю „Severočesk-oи Jednost-ы“. Єго выпрошено зъ-ôдтамъ и ôнъ собѣ пôйшовъ. Той жандармъ вывѣдуєсь на почтѣ, що до кого приходить и доносить староству, а той кличе адресата и пытаѣ єго, що дôставъ и ôдки? Але самъ староста даѣ злый примѣръ. Староста въ Теплицъ взывавъ до себе учителя и загрозивъ ємуза то, що пише дописи до газетъ. Той староста — то молодый гр. Тунъ, въ 27 чи 28 роцѣ ставъ старостою. (*Пос. Пернерсторферъ: То часто буває! Шляхта иде въ гору!*) Наконець бесѣдникъ жалувався на фальшивй реляціи жандармôвъ.

По тыхъ промовихъ титулъ: „Жандармерія“ принято — и засѣданье скôнчилося.

НОВИНКИ.

— **Стипендіи 3-го мая.** Минаѣ 40 лѣтъ ôдъ знесеня панщины, а на вѣчну память сего такъ важного для галицкои Руси факту основано при „Народнôмъ Домѣ“ у Львовѣ стипендійный фондъ, зложеный добровôльными жертвами народу рускаго. Фондъ сей дôйшовъ вже 1500 зр. и Совѣтъ управляючій „Народного Дому“ розписуе конкурсъ на двѣ стипендіи одноразовй по 25 зр. Призначенй они для сынôвъ селяньскихъ, рускои народности и гр.-кат. обряду, ôдзначаючихъ-ся знаменитыми успѣхами въ наукахъ и ходячихъ до гимназіяльныхъ або реальныхъ шкôлъ; одна запомога для ученика зъ львôвскои або станиславôвскои, друга зъ перемыскои епархіи. Поданя вносити треба черезъ шкôльнй дирекціи въ управляючій Совѣтъ „Народного Дому“ найдальше до 19 (31) мая 1888 р.

— **Емиграція въ Америку.** Правительство австрійске змагаѣ всѣми силами повздержати емиграцію селянъ въ Америку, бо и тамъ теперь вже занадто робучихъ силъ и тому богато емигрантôвъ попадаѣ въ крайну нужду. Мимо строгого слѣдженя полиціи истнують въ головныхъ мѣстахъ Австро-Угорщины тайнй агенціи, котрымъ удаесь нерозважныхъ селянъ намовити до емиграціи, а при тôмъ ихъ рôзными способами вызыскують. Въ послѣдныхъ дняхъ выкрыла полиція будапештеньска агенцію, котра укрывалась у Вѣдни и называлась „Norddeutscher Lloyd“. На слѣдъ навели зôзнаня послугача зелѣзницѣ, котрый донѣсъ, що на двôрци въ Будапештѣ суть послугачѣ, котрй принимають селянъ-Словакôвъ, везуть до мѣста, а на другій день назадъ ôдставляють на дворець; иншои роботы, звычайнои послугачамъ, они не принимають. Полиція выслѣдила, що послугачѣ завозять емигрантôвъ до одного готелю въ мѣстѣ, тамъ перебираються за урядникôвъ, одинъ за консуля американьского, другій за лѣкаря и починають консультовати приѣзжихъ. За се мусить кождый емигрантъ заплатити 1 до 5 зр., инакше кажуть єму забиратись домôвъ. Котрй зъ емигрантôвъ зôстануть признанй „за здôбныхъ“, дôстають червонй картки зъ написею: „Norddeutscher Lloyd, Bremen-Postdampf-Schifffahrt nach America. Albin Sockl, Hauptagent, Wien, Staatsbahnhof“. На чотирохъ краяхъ сихъ картокъ выписане по словацки, нѣмецки, мадярски и румуньски, що прибувши на мѣсце треба сю картку заложити за капелюхъ и буде можна безплатно дôстатись до Америки. Одинъ зъ Словакôвъ-емигрантôвъ зôзнавъ, що до ихъ села приѣхавъ якійсь нанъ зъ Вѣдня и намавлявъ выѣхати до Америки, де дають даромъ грунты, списавъ всѣхъ охочихъ до емиграціи, а самъ говоривъ, що приятелемъ єго єсть наслѣдникъ престола. Не казавъ имъ ѣхати на Ордербергъ, не куповати громадно билетôвъ при касѣ зелѣзничôй и разомъ не ѣхати въ вагонахъ. Полиція вѣденьска на зазывъ будапештеньскои зробила ревизію въ конторѣ Сокля, котрый маѣ своѣ бюро ôдъ р. 1855 у Вѣдни, и не найшла нѣчого. На другій день прийшовъ до Сокля якійсь мужчина и представившися яко д-ръ Арнимъ Мандль, адвокатъ будапештеньскій, показавъ акты слѣдчй и протоколъ переслуханя въ цѣлôй сѣй справѣ та зажадавъ 2000 зр. для себе и конценциста полиціи Газельбека а цѣлу сю справу буде можна убити. Сокль давъ знати полиціи и Мандля увязнили. Зъ Будапешту доносять, що Газельбекъ не признаеся до вины а паперы выдавъ за дозволомъ свого старшины Ляснера. Цѣла ся справа въ великôмъ степени цѣкава, бо не знати, чи вербованье до емиграціи ôдбувалось лише пôдъ фирмою Сокля и безъ єго вѣдомости, а Мандль и Газельбекъ хотѣли допуститись злочиньства вымушеня грошей, чи умысно цѣлу сю справу замотано, щобы виновныхъ не ôднайти.

— **Посломъ до рады державнои** зъ бôльшихъ посѣлостей въ округѣ Яворôвъ-Мостиска-Цѣшанôвъ выбраный п. Володимиръ Козловскій на мѣсце бл. п. Северина Смаржевского; контркандидатомъ бувъ Левъ Пининьскій.

— **Нещастнй случаѣ на провинціи.** Въ Улицку зарубанôмъ, пов. равского, померла ненадѣйно селянка Матрона Галамай; пôсля обставинъ можна гадати, що єи строѣли, тому повѣдомлено судъ. — Въ Котузовѣ, пов. пôдгаєцкого, усунулась глина и придавила двоє людей: наймита Якима Шпита, глухонѣмого и 7-лѣтну дѣвчину Юл. Климъ; селянка Маланка Кундичь потовклась при тôмъ сильно. — На шляху зелѣзницѣ мѣжь Василькôвцями а Копичинцями, въ повѣтѣ гусятиньскôмъ дôстався мѣжь колеса поѣзду пастухъ Стан. Винницкій и тажко покалѣчився. — Въ Бродахъ въ шпитали повѣсився дня 21 н. ст. цвѣтня Сим. Михалицкій, челядникъ шевскій зъ Поморянъ, недужій на тяжку хоробу.

— **Дефицитъ выставы въ Краковѣ** выносить еще 15.000 зр. Предприемцѣ домагаються выплаты сеи сумы ôдъ директорôвъ выставы. Всѣ министерства мали ôдмовити просьбѣ удѣлити дальшу субвенцію.

Посмертнй — ∓ — оповѣстки.

— **О. Володим. Барановскій**, священикъ въ Мужиловѣ, померъ дня 14 (26) цвѣтня о 7½ год. вечеромъ въ 46 роцѣ житя а 22 роцѣ священьства. — Похороны ôдбулися въ суботу, д. 16 (28) цвѣтня, на котрй явилося 14. священикôвъ рускихъ а 2 польскихъ зъ Пôдгаєць. Покôйный полишивъ вдову зъ десяти сиротами. Бувъ ôнъ правымъ чоловѣкомъ и вѣрнымъ сыномъ матери-Руси. Вѣчна єму память!

НАДÔСЛАНЕ.

Боротьбою до побѣды.

Кожде предприемство, на якôмъ небудь поли, котрого успѣхъ взбуджаѣ у насъ подивъ, завдячуѣ єго передъ всѣмъ вытревалости и енергіи. Такъ само недужій, що довгй лѣта бореся зъ хроничнымъ недугомъ, лише тогдѣ ôдносить побѣду, єсли починаѣ не тôлько лѣченье, але и переводить єго зъ вытревалостею и великою постôйностею, ажь вкôнци ôдважный борець досягаѣ на ново здоровля яко нагороду побѣды. Такимъ вытязем єсть панъ А. Ф. Миллеръ въ Лихтенбургу коло Фрайбергу въ Саксоніи. „Єсли-бъ я хотѣвъ Вамъ все выписати, то мабуть моѣ письмо було бы за довге. Додамь лише, що я майже передъ 8 роками цѣлкомъ кривавъ за-для гостця и ревматизму и мимо многихъ лѣкарѣвъ, богато средствъ и купелей я не мôгъ порушитись. Всюды, а особливо на рукахъ и ногахъ поробились узлы гостцевй, тѣло моѣ скривилось и то такъ, що, коли ставъ я на ноги, мôгъ я тѣло выпрямити лише до высоты 45 степенѣвъ. Такожь мусѣвъ я безнастанно боротись зъ недугами грудей, нагромадженьемъ воды, флегмою, кашлемъ, астмою, доскуляли менѣ неразъ гемороиды та ще и богато иншого. При першихъ 4 фляшкахъ я не добачавъ много змѣнъ, доперва пôзнѣйше пôзнавъ я, що можна добачити выпрямленье моихъ пальцѣвъ, якъ такожь и зникненье узлôвъ гостцевыхъ на рукахъ и ногахъ. Я мôгъ такожь простѣйше ходити, ажь вкôнци и цѣлкомъ ставъ я простымъ, а мои руки не можна ôдрôзнити ôдъ здоровыхъ. Нагромадженье воды въ тѣлѣ зменшилося, а ôддыхъ ставъ свобôднѣйшимъ.

Ваше Варнера Safe Cure вылѣчило такожь властителя дôбръ Ф. Шилера въ поблизькôмъ Буркерсдорфѣ, маючого 66 лѣтъ, недужого на катаръ мѣхура, въ кôлькохъ тыжднихъ по выжитю 4 фляшокъ, такъ, що ôнъ якъ перше може выходити и попивати своѣ пиво. Дальше арендатора млына, В. Морґенштерна, що мешкаѣ въ Дитерсбаху и маѣ 67 лѣтъ; ôнъ нездужавъ на задержанье мочу и повѣдомляѣ вже по першôй фляшцѣ о своѣй радости за-для нагляднои, доброи змѣны, та и богато иншихъ.“ — Продажъ и розсылка лише черезъ аптики. Цѣна 2 зр. 80 кр. Складъ: Жиґ. Рукеръ, Іоанъ Вевіорскій, д-ръ Кароль Миколяшъ у Львовѣ. Головный складъ: Einhorn Apotheke (Max. Fanta's) въ Празѣ.

Телеграмы „Дѣла“.

Берлинъ 2 мая. Станъ здоровля цѣсаря єсть того рода, що горячка то збôльшаеся то слабне а силы недужого опускають чимъ разъ бôльше. Цѣсарь спавъ послѣднои ночи неспокôйно и кашлявъ.

Атины 2 мая. Туреччина ôдкликала своего посла. Фактъ сей выкликавъ тутъ велике враженье. Грецкій посолъ зъ Константинополя маѣ сюды приѣхати за урльопомъ и не поверне доси на свою посаду, доки не буде заименованый новый посолъ турецкій.

Парижъ 2 мая. Президентъ Карно вернувъ до Парижа, де єго на двôрци повитала велика маса народу. Денеде далися почути голосы въ честь Буланжера, але ихъ заглушили оклики въ честь президента и республики.

Бѣлградъ 2 мая. Новый министеръ дѣлъ заграничныхъ повѣдомивъ окружникомъ сербскихъ послôвъ, що правительство въ справахъ заграничныхъ буде старатися удержати добрй ôдносины зъ всѣма державами а въ справахъ внутрѣшныхъ буде стояти понадъ партіями и кождôй партіи дасть свободу дѣланя въ объемѣ закона.

Софія 2 мая. Процесъ Попова и товаришѣвъ закôнчився. Попова засуджено на 4 роки а прочихъ обжалованыхъ на 5 мѣсяцѣвъ до року вязницѣ и деградацію. — Князь выѣхавъ зъ Ґабровы до Тирновы.

Надôслане.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гнеерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручаѣ свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ. 22—?

2389

Д-ръ Л. КОССАКЪ

мешкаѣ ôдъ 1-го мая при **улици Валовôй число 29.** (1—4)

И. ИГНАТОВИЧЬ

поручаѣ

знаменитй МЫЛА до мытя лиця, рукъ и купелей,

ôдзначенй 9 медалями заслуги и двома дипломами признаня.

	зр. кр.		зр. кр.
МЫЛО найдобôрнѣйше до голеня броды	—·25	МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, прозрачне, мѣстить 35% чистои глицерины, знаменито дѣлаѣ на зашкôрокъ 20, 30 кр. и	—·40
МЫЛО МИҐДАЛОВЕ, дуже нѣжне 10 кр. 20 и	—·25	МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ плынне у фляшочкахъ, чистить шкôру зъ ирищѣвъ, лишаѣвъ, угрикôвъ, фляшка	—·40
МЫЛО КОКОСОВЕ, бѣле до рукъ 10 кр. и	—·20	МЫЛО ПѢСКОВЕ, до мытя рукъ, 15 и	—·25
МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жовте 6, 12, 18 кр.	—·20	МЫЛО ПУМЕКСОВЕ до мытя рукъ, 15 и	—·35
МЫЛО ГРИСИКОВЕ, знамените до лиця и рукъ	—·40	МЫЛО ПУМЕКСОВЕ до мытя ковнѣриковъ и машнетôвъ зъ гутаперхи	—·10
МЫЛО ЖОВТКОВЕ, робить нѣжною, гладкою и знаменито чистить шкôру	—·30	МЫЛО ТИМОЛЬОВЕ знаменито чистить шкôру зъ всякихъ выкидôвъ	—·50
МЫЛО ЗЕЛОВЕ, одержуеся черезъ згусненье соку ростинъ ароматично-живичныхъ, знамените	—·25	МЫЛО КАРБОЛЕВЕ, дуже добре мыти руки, лице, а навѣть цѣле тѣло въ часѣ епидеміи, щобы охоронитись ôдъ заразы	—·20
МЫЛО ПИЖМОВЕ, маѣ дуже приемный пижмовый запахъ	—·30	МЫЛО СѢРКОВЕ, зъ великимъ успѣхомъ уживаеся до знищеня прищѣвъ и всякого рода выкидôвъ на шкôрѣ	—·25
МЫЛО ПАЧУЛЕВЕ, приемного запаху, маѣ великій покупъ	—·30	МЫЛО БЕНЗЕОСОВЕ, дуже добре уживаѣсь, щобы усунути зъ шкôры выкиды и плямы	—·25
МЫЛО РОЖАНЕ, найдобôрнѣйше 40 кр. и	—·80	МЫЛО КАМФОРОВЕ, лагодить сверблене и печенье шкôры, усуваѣ выкиды и червоность зъ лиця и рукъ	—·25
МЫЛО ОЛИВНЕ для дѣтей	—·36	МЫЛО МЕДОВЕ до вынѣженя рукъ, кусникъ	—10
МЫЛО зъ ШПИЛЬОКЪ СОСНОВЫХЪ, приемне въ ужитю, успѣшно хоронить шкôру ôдъ лишаѣвъ и выкидôвъ	—·30	МЫЛО МѢЩАНЬСКЕ знамените	—·10
МЫЛО БАЛЬСАМИЧНЕ, чистить шкôру, робить ею бѣлою и нѣжною	—·40	МЫЛО СМОЛЕВЕ, мѣстить 40% чистои смолы (дегтю), усуваѣ прищѣ липаѣ, всякй высипки шкôрнй, поченье ногъ и парплѣ на головѣ	—·30
МЫЛО ФІЯЛКОВЕ, приемого запаху	—·35	МЫЛО СМОЛОВЕ ГЛИЦЕРИНОВЕ мягчить и чистить шкôру зъ лишаѣвъ, угрикôвъ, и т. п., кусникъ	—·30
МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усуваѣ весняники, осмаленя ôдъ сонця, лицю робить свѣжымъ и бѣлымъ	—·60		
МЫЛО ГИПЄНИЧНЕ, ôдзначаеся товстостею, вельми нѣжне и выключно приладжене до лиця	—·50		
МЫЛО РИЖОВЕ уживаеся, щобъ зробити шкôру на лици нѣжною и бѣлою	—·60		
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ бѣле, легко пѣниться, знаменито чистить шкôру и хоронить ôдъ прищѣвъ	—·30		

2424 3—?

Набути можна **у Львовѣ** *въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3., Готель Европейскій и улиця Галицка рôґ Валовои. Въ филіяхъ:* **въ Краковѣ** *Суконницъ ч. 20 и* **въ Чернôвцяхъ** *Ринокъ ч. 2., а такожь у всѣхъ перворядныхъ торговляхъ и аптикахъ.*

Нове вынайденье!

Лише зр. **3·50** коштуе ц. к. пат.

МАСИНЧКА,

въ котрôй при помочи 10-лѣтнои дитины можна выробити въ трехъ минутахъ зъ **молока, сметанки** або **сметаны** найбôльшу скôлькôсть найчистѣйшого и дуже смачного масла.

Си машина зладжена зъ найлѣпшого металю и признана многими фаховыми знатоками на многихъ выставахъ за необходиму въ домовôмъ господарствѣ, ôдзначена золотыми и срѣбными медалями и єсть кромѣ своихъ чудовыхъ выробôвъ оздобою въ господарствѣ. Цѣны суть значно зменшенй: Нр. 1, на 5 литрôвъ обему, лише зр. 3·50, Нр. 2, на 10 литрôвъ обему, лише зр. 5·50 (разомъ зъ термометромъ и способомъ уживаня).

зр. **5·25**

новый 100-годинный,

вѣденьскій маятниковый годинникъ.

Сей величавый годинникъ маятникъ єсть около 50 цм. высокій, лише разъ **на 100 годинъ** накручуеся безъ тягарôвъ пружиною и зъ **патент. свѣтячимъ циферблятомъ,** докладно урегульованый въ довгôй политерованôй скриночцѣ.

Лише зр. 5·25

коштуе ново выроблюваный

Вашингтоньскій годинникъ-Remontoir

накручуеся ушкомъ безъ ключика, зъ 5-лѣтн. гарантіею за добрый хôдъ, вразъ зъ пышнымъ ланцушкомъ зъ американьского золота Double. 2459 1—4

Розсылка за попереднымъ надôсланьемъ належитости або за послѣплатою. Невôдповѣдный товаръ принимаеся назадъ и сейчасъ **звертаеся грошѣ.**

Замавляти можна лише въ

Waarenhaus „Zur Monarchie“, Wien, III., Hintere Zollamtsstrasse 9/g.

ЗАКЛАДЪ ЛѢЧЕБНО-КУПЕЛЕВЫЙ

ТРУСКАВЕЦЬ

(Стація почтова и телеграфична.)

Отвореньe поры купелевои дня 26 мая, замкненье 15 вересня.

Близько стації зелѣзницѣ наддністряньскои „Дрогобичь“ посѣдаѣ: **славне ôдъ давна зъ своеи надзвычайно лѣчебнои силы жерело солянкове, котре пôсля торôчнои анализы проф. Радзѣшевского належить до найсильнѣйшихъ и зовсѣмъ подôбныхъ до воды морскои, знамениту зелѣзову боровину, жерело сѣрчане, намулъ сѣрчано-сольный, три солонй жерела до питя содержачй сôль глявберску, жерело горяче мочь звane „нафтовымъ“, жентицю и молоко, курація за помочею масажу и електрики. Тушь и басенъ зъ солодкои воды.**

Хоробы, котрй радиться лѣчити въ Трускавци: Престарѣлый гостець, престарѣлй хоробы проводу кормового, утробы, шкôры, костей, устрою первового, бôль первôвый, золотуха, опашнôсть, ексудаты, пѣсокъ первовый, нежить мѣхура и т. д.

Новй комнатки купелевй, красній помешканя зъ услугою, уряженй выгôдно и зъ печами. Церковь и каплиця латиньска. Кôлька рестарацій, цукорня, читальня, добра музика. Положенье здорове, пôдгôрске, численнй тѣнистй проходы и прогульки въ окресность. Аптика и складъ минеральныхъ водъ въ мѣсци. Складъ лѣчебный выкупили мы въ 1881 р. зъ рукъ жидôвскихъ и робимо все, що можемо, щобы пôднести єго до давнои свѣтлости. **Въ першôмъ и послѣдньôмъ сезонѣ помешканя въ домахъ закладовыхъ о 30% дешевше.**

Сего року буде ординувати въ Трускавци: **Д-ръ Аврелій Пльехъ** ц. к. совѣтникъ **зъ Ярослава.**

Убогихъ хорыхъ, котрй выкажуться свѣдоцтвомъ убожества, потвержденымъ ц. к. староствомъ, буде увзглядняти по можности лишь въ першôмъ и послѣдньôмъ сезонѣ.

2440 1—5 **Зарядъ лѣчебный.**

Цѣс. кор. упривилеєвана

Рафинерія спиритусу

И ФАБРИКА ОЦТУ

ЮЛІЯ МИКОЛЯША

у ЛЬВОВѢ

выробляе

НАЙЧИСТѢЙШИЙ СПИРИТУСЪ

здалый для панôвъ аптикарѣвъ, фабрикъ ликерôвъ и т. п.

2316 котрый продаеe 45—?

по цѣнахъ умѣренныхъ.

Поручае такожь найлѣпшого рода горѣвки, ликеры и розолисы.

Пѣвець церковный,

Іосифъ Шарковскій, управитель хору, пошукуе мѣсця. Близша вѣдомôсть листовно. Адреса: Яблоница надъ Прутомъ. 2423 6—?

Глядить занятя

25-лѣтня особа зъ доброи родины. Може обняти зарядъ домовый, мѣсце швачки або ключницѣ. Ласкавй зголошеня адресовати до администрації „Дѣла“. 3—3 2437

Пѣвець церковный

зъ добрыми свѣдоцтвами и гарнымъ голосомъ, маючій практику господарску — пошукуе доброго мѣсця. Близшу вѣдомôсть подасть 2422 Администрація Дѣла. 4—4

Для кождого властителя добръ, господаря и громады въ цѣломъ краю єсть необходимымъ

добрый, здоровый и чистый оцетъ.

ТОРГОВЛЯ Каролля Балабана у ЛЬВОВѢ

поручаѣ **оцтову есенцію**, здоровый и чистый продуктъ до роблення оцту въ бутелькахъ ½ и ¼ кильовыхъ. До ½ кильогр. **оцтовои есенціи** додаеся 12 литрôвъ воды. Для громадъ и бôльшихъ заведень въ бальонахъ по 4 и 10 кильограмôвъ. 2427 5—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ въ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъзарядомъ К. Беднарского

Ч. 91. Львôвъ, Пятниця 22 цвѣтня (4 мая) 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ середу, и въ середу и суботу на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ однои стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична.

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. а. в.

Всякй облигаціи, листы заставнй, ренты, акціи банковй и зелѣзничй, льосы державнй и приватнй купують и продають пôдъ найкористнѣйшими по змозѣ условіями СОКАЛЬ и ЛИЛЕНЪ дôмъ банковый и контора вымѣны. Порученя зъ провинціи сейчасъ залагоджуються, безъ дочисленя провизіи.

☞ Зъ днемъ 1 (13) цвѣтня почався **другій кварталъ сегорôчного выдавництва щоденного „Дѣла“.** Просимо отже нашихъ квартальныхъ П. Т. предплатникôвъ якъ и довжникôвъ поспѣшити зъ надсыланьемъ предплаты.

Письмо изъ Сербіи.

Бѣлградъ д. 28 н. ст. цвѣтня.

Пишу Вамъ сей листъ пôдъ найприкрѣйшимъ впечатлѣньемъ. Вѣсть, що радикальне министерство Ґруича подалося до димисіи, упала мовь грôмъ на нарôдъ сербскій. Король Миланъ принявъ димисію, и партія т зв. поступова („напредньаци“), партія вѣденьского „Länderbank-у“ тріюмфує. Никола Христичь нинѣ обнявъ державну керму въ Сербіи, а партія „поступова“ — найбôльша иронія зъ всякого поступу — прийшла до власти. Правда, говориться, що мовь то нове министерство стоить по-надъ партіями, але тутъ уже добре знають вовкôвъ въ овечôй шкôрѣ. Христичь все стеливъ дорогу Ґарашанинови. „Льендербанкъ“ зновъ набивати-ме кишеню, а министры-поступовцѣ будуть поростати въ пѣрье. Перейдѣться по Бѣлградѣ, гляньте на найпышнѣйшй будôвлѣ и запытайте, до кого они належать? До министрôвъ-поступовцѣвъ. Пирочанацъ, ôдъ котрого зачинаєся славна „льендербанкôвска“ ера, сидить въ палатѣ, лѣпшôй якъ королѣвска, а Вукашинъ Петровичь, зсербщеный жидъ, збивъ миліоновый маєтокъ пôдчасъ вôйны сербско-болгарскои.

Нарôдъ сербскій глядить на партію Ґарашанина, якъ на убійника сербскои свободы у внутрѣ и на внѣ. Партія та репрезентує въ Сербіи интересы вѣденьского „Льендербанку“, а нарôдъ, не могучи ôдлучити „Льендербанку“ ôдъ Австріи, бачить въ зненавидженыхъ поступовцяхъ орудія Австріи. Обуренье бере Серба, коли читаючи статьѣ якои-небудь газеты галицко-польскои про нинѣшный станъ въ Сербіи, разъ на разъ стрѣчаєся зъ фразою *„рубель въ Сербіи“*. Тй газеты черпають свои вѣдомости зъ жерела найбôльшого ворога полудневои Славянщины, зъ „Pester Lloyd-а“ и зъ жидôвскихъ органôвъ вѣденьскихъ, — тожь и годѣ дивуватися, коли разомъ зъ ними тріюмфують изъ сербскихъ злиднѣвъ, и спôльно зъ ними кричать про „рублѣ“, кôлько разôвъ нарôдъ сербскій почне домагатися правъ своихъ. Я Вамъ ручу, що все тогдѣ, коли вѣденьска „Presse“, „стара блудниця“ (якъ єи тутъ загально называють сербскй часописи) кричить на цѣле горло, що въ Сербіи зле, — то якъ-разъ въ Сербіи добре; коли-жь она зъ своєю жидôвскою братією пештеньскою хвалить, славословить станъ въ королѣвствѣ сербскôмъ, — то знайте, що тогдѣ тамъ зле, дуже зле.

Коли въ Сербіи, — якъ се читаєте въ тыхъ газетахъ — проявляєся неохота до Австріи, то збудивъ єи не „рубель“, але „ґульденъ“ Laenderbank у. Россія уже ôдъ берлиньского трактату перестала въ Сербіи воювати „рублемъ“, беручи собѣ Болгарію за теренъ операцій — на Царгородъ. Сербы правда, все почувають почесть и вдячнôсть для Россіи за то, що довгй часы пôдпирала церквы и школы сербскй, а опôсля проливала кровь свою на Балканѣ, — а особливо почуває то людъ сербскій, котрый не знає и на Балканахъ не бачивъ Россіи „зъ кнутомъ“, анѣ не пытавъ о то, якй политичнй пляны мавъ царь Александеръ II., коли посылавъ своихъ козакôвъ за Дунай, — людъ сербскій бачивъ и памятає тôлько то, що лилась разомъ зъ єго кровію и кровь россійского войска, а сего єму досыть. Але ôдъ часу берлиньского конгресу Россія утратила въ очехъ сербскои интелигенціи дуже богато, — а на єи довго-довго занимане мѣсце вступила несподѣвано Австрія. Берлиньскій конгресъ давъ Австріи грунтъ пôдъ ноги. Тогдѣ то, по вôйнѣ турецкôй, надѣѣ сербского народу не сповнилися. Сербія вела зъ Турціею вôйну рôкъ, а нарôдъ сербскій на Балканѣ (зъ княжества, зъ Чорногоры, Босніи, Герцеговины) два-три роки передъ вôйною россійско-турецкою. И що-жь Сербія за то дôстала? Коли сербскій делегатъ на берлиньскôмъ конгресѣ звернувся до россійского о протекцію, то той прямо сказавъ: „Маєте дѣло зъ Австріею, — говорѣть зъ Андрассимъ!“ И за протекціею Австріи Сербія одержала той кавалокъ землѣ, де єсть Нишь. Сама-жь Австрія заняла сербскй землѣ Боснію та Герцоговину и дôстала право на Новый Базаръ, щобы Сербію ôдгородити ôдъ Чорногоры. Одъ тогдѣ то выйшла зъ Австріи и выповѣдь Сербіи боротьбы економичнои.

По конгресѣ берлиньскôмъ мали Сербія, Болгарія и Туреччина, кожда на своѣй територіи, побудувати зелѣзницю, що сполучила-бы Вѣдень взглядно Бѣлградъ зъ Солунемъ и Царгородомъ. На Сербію напирано, щобы спѣшилася, а знали добре, що по вôйнѣ не було грошей. Либеральна партія Ристича, котра тогдѣ була сильна, опиралася що змоги. Хотѣвши зелѣзницю будувати на-скорѣ, треба було конче пôдписати конвенцію зъ якимсь заграничнымъ банкомъ. Ристичь того не хотѣвъ и все казавъ: „Будувати-мемо зелѣзницю за свои грошѣ, поволи; скорше ôдъ насъ не выбудує анѣ Болгарія, анѣ Турція“. Однакожь король Миланъ заявився рѣшучо за позичкою. Ристичь дôставъ димисію, а на єго мѣсце прийшла партія поступова Ґарашанина и на-остѣжь ôдчинила ворота до Сербіи спекулянтамъ — францускому Бонту и вѣденьскимъ „льендербанковичамъ“. Проявилась велика деморализація. Ôдъ того часу либеральна партія дôстала въ Сербіи назву — партія „ґульденова“. Управа тои партіи останесь найсумнѣйшою добою въ исторіи молодои Сербіи, — „напредньаци“ загамували поступъ Сербіи на кôлькадесять лѣтъ.. Выбудували они зелѣзницю, але заразъ черезъ банкротство Бонту-а запропастилось кôлькадесять миліонôвъ а опôсля зелѣзниця що року выказувала миліоновй страты. Доокола Сербіи стояли два банкроты — Туреччина и Болгарія — и було имъ байдуже, щобы на своихъ територіяхъ сполучити зелѣзницю сербску зъ Солунемъ и Царгородомъ. Такимъ чиномъ сербска зелѣзниця не могла приносити краєви належнои користи, перевозила хиба то, що могли-бы перевезти и селяне сербскй своими волами... Партіи „ґульденовôй“ велось добре, але народови зле. Нарôдъ огôрчувався — не на „Льендербанкъ“, але на Австрію. За сѣмь лѣтъ „напредньаци“ зробили до 300 миліонôвъ довгôвъ, задовжили, якъ то кажуть сербскй газеты, и дитину въ колысцѣ... Нарôдъ плативъ що року бôльше, а пожитку нѣякого.

Спытаєтесь: „А де-жь соймъ, „скупштина“? Ото-жь то и єсть, що въ Сербіи конституція стоить тôлько на папери, бо король Миланъ уявивъ собѣ, що ôнъ у войску другій Наполеонъ, а въ политицѣ Бисмаркъ. Нарôдъ выбирає послôвъ, а король розвязує скупштину, и буває такъ, що покликує до неи тыхъ, котрй по выбраныхъ послахъ дôстали найбôльше голосôвъ. Такъ коли кандидатъ радикальный або либеральный дôставъ 500 голосôвъ, а поступовый 2—3 голосы, то по воли короля той другій прийшовъ до скупштины яко заступникъ першого. Була разъ така цѣла скупштина, а нарôдъ послôвъ єи назвавъ „двоґласци“. Коли-жь такъ довше ити вже не може, то Ґарашанинъ уступає, а на часокъ приходить нинѣшный шефъ кабинету — Христичь.

Не може бути вже бôльшои перфидіи, якъ коли жидôвскй газеты вѣденьскй и пештеньскй славлять Христича яко чоловѣка „леґальности“. Єсть се найбôльшій деспотъ, якого коли видѣла Сербія. Король Миланъ скаже єму: „Хочу сего або того, переведи!“ — а Христичь сейчасъ готовъ хочь-бы шибеницю ставити надъ кождою свободолюбною головою. Знатнѣйшихъ людей ôддаєся на часъ до вязницѣ, выборцямъ въ бôльшихъ мѣстахъ загороджуєсь войскомъ дорогу и тôлько выборець зъ карткою партіи „ґульденовои“ може дôстатись до салѣ выборчои, а въ менчихъ мѣстахъ оголошуєся, що выборы ôдбудуться сего або того дня, а коли выборцѣ зберуться, комисія скаже, що за пôзно прийшли, або що помылилися, бо выборы ôдбулися уже вчера. Зô всѣхъ сторôнъ стоить вôйско, готове и стрѣляти, а нарôдъ крутить головою и розходиться. Такъ переводяться выборы. Побачите, що и теперь Христичь, якъ переведе выборы, уступить. Муринъ зробить свою повиннôсть...

Партія „ґульденова“ хапалася всѣхъ средствъ, щобы лишь удержатись. Скидано вôйтôвъ, щобъ лекше перевести выборы, поперекуплювано множество урядникôвъ, що мали по краю вѣрно ôдбивати характеръ шефа „ґульденовцѣвъ“ — Ґарашанина. Пôйшла страшна деморализація. Шпѣгуны двигались... идіоты дôставали выдатнй посады... праса мусѣла упадати на рôвень новинкарства... кождый дневникъ мусѣвъ мати 4—5 редакторôвъ, щобы пятый, коли чотири сидять въ арештѣ, мôгъ дневникъ редаґувати. Ценичови, редакторови „Нового Београдского Дневника“ выдано за тыждень 10 процесôвъ. Нарôдъ страждавъ.. А коли разъ, 1883. року запытався: коли все то скôнчиться? — и здвигнувся проти вôйтôвъ та жандармôвъ, котрй безъ суду позбувалися нелюбыхъ имъ людей, — то партія „ґульденова“ представила королеви цѣлый той рухъ яко революційный, выкликаный партією радикальною, щобы короля скинути. Король покликавъ — Христича, а той оголосивъ станъ облоги и зôславъ войско до Зайчара пôдъ проводомъ королѣвского рôдняка, генерала Т. Николича. Христичь запровадивъ въ Зайчарѣ судъ воєнный. Погублено множество людей, мѣжь тыми священикôвъ и учителѣвъ (котрй въ Сербіи по-найбôльше горячй радикалы), вѣшано и стрѣляно. Жертвы вытерпѣли страшнй муки и взывали о месть... Генералъ Николичь, повернувши до дому, збожеволѣвъ. А Христичь, котрого до тои поры звано „капралемъ Николою“ (бо колись въ австрійскôмъ войску пограничнôмъ бувъ капралемъ), здобувши собѣ новый титулъ „катъ зайчарскій“, перевѣвъ выборы и уступивъ.

И у внѣшнôй политицѣ Сербіи не було толку, а организація войскова була лиха. Ажь тутъ прийшло до вôйны зъ братнымъ народомъ болгарскимъ. Зъ початку сербскій нарôдъ думавъ, що войско сербске впаде до Старои Сербіи и займе єи, а коли Болгаре выйдуть зъ Всхôднои Румеліи, то и Сербы выйдуть изъ Старои Сербіи. Австрія хоче мати вôльну дорогу на Солунь, король Миланъ зновъ побоявся Великои Болгаріи, а думаючи, що єсть Наполеономъ, розпочавъ вôйну; якъ же скôнчивъ єи, вѣдомо. Вôйну тую треба называти „вôйною короля Милана“ а не „вôйною сербскою“. Нарôдъ ишовъ до вôйны безъ одушевленя, не знаючи, о що бьєся. Король поставивъ до бою тôлько 30.000 вôйска, бо на бôльше и не мавъ грошей, и боявся выбуху революціи въ краю. Сербія може поставити 200.000 вôйска, але на то треба було лучшихъ финансієрôвъ, якъ „напредньаци“. Пушки були старй, бо каноны Крупа прийшли ажь по скôнченôй вôйнѣ. Вôйско не мало пороху и набоѣвъ, а позиченй набоѣ ôдъ Австріи були за великй для сербского калібру. По кôлька днѣвъ вôйско билося на найбôльшôй студени, а живности було дуже мало. И якъ могло сербске войско побѣдити пôдъ такимъ проводомъ? Король Миланъ проживаючи въ своѣй кватирѣ, не знавъ, що робить генералъ Лешанинъ пôдъ Видиномъ, и якй має давати розпорядки. Батенберґови не трудно було стати лицаремъ, маючи такого супротивника. Короля Милана при выходѣ на вôйну благословивъ накиненый митрополитъ Мраша а Мадяры кричали єму „elien!“ — и що-жь выйшло? Пущено крови сербскому народови. Милана, коли вернувъ до Бѣлграду, „напредньаци“ повитали окликами „живіо!“ Вояки стогнали по шпиталяхъ а матери заводили. Честь сербскои збруѣ и стару славу пожерла Сливниця...

По упадку на Сливници весь нарôдъ сербскій думавъ, що Ґарашанинъ заразъ уступить. Але помылився. „Напредньаци“ ще якійсь часъ трималися, денунціюючи всѣхъ и вся. Наконець король побачивъ, що дальше такъ не пôйде, и поручивъ Ристичеви зложити кабинетъ зъ партій либеральнои и радикальнои. Було то министерство федераційне. Радикалы и либералы, зрозумѣвши, що тôлько спôльными силами можуть успѣшно боротись противъ Ґарашанина, сполучилися. Король Миланъ либералôвъ нѣколи не любивъ, а проводиря ихъ, Ристича, якъ найменче, хочь Ристичь разомъ зъ прогнанымъ митрополитомъ Михаиломъ впровадили єго на престолъ сербскій. Въ Ристичу и Васильевичу (либералѣ — министру просвѣты) бачивъ король пôдручникôвъ Россіи и россійского панславизму. Ристичь бувъ, правда, приятелемъ Россіи и у всѣмъ ѣй вѣривъ, але тôлько до берлиньского конгресу. Потôмъ охолонувъ, побачивши надѣѣ сербского народу несповнеными. Ôнъ почавъ прихилятись до Австріи, — але въ дорогу влѣзъ „Льендербанкъ“, въ котрôмъ Ристичь бачивъ кліку спекулянтôвъ, що хоче вызыскати Сербію, — и длятого уступивъ, отже не за-для „рубля“, а зъ пересвѣдченя. Въ политицѣ внѣшнôй Ристичь єсть безъ сумнѣву найспосôбнѣйшимъ чоловѣкомъ въ Сербіи. Єго идеалъ, щобы черезъ Босну и Герцеговину, землѣ давного царства сербского, сполученй зъ Чорногорою, — вольна Сербія ишла на море.

Коли Ґарашанинъ въ половинѣ 1887 р. упавъ, весь нарôдъ сербскій несказано зрадувався. По мѣстахъ устроювано торжества, а на руки нового кабинету сыпалися тысячѣ телеграмъ. Слѣдства, якй почало переводити нове министерство, выказали страшнй рѣчи: убійства, крадежи. Комисія для ревизіи финансôвъ выказала до 300 миліонôвъ франкôвъ довгу, а кôлькадесять миліонôвъ не знати було, де они. Ристичь заразъ покликавъ комисію для направы конституціи. При выборахъ показалося, що либералы супротивъ радикалôвъ мають меншôсть въ народѣ, але король вырôвнавъ рôзницю, маючи конституційне право именувати до скупштины одну часть послôвъ. Скупштина взялась горячо до працѣ. Бувшому министрови Вукашинови Петровичеви выточено слѣдство. *Пôдносилися интерпеляціи, длячого Ристичь не* ставить Ґарашанина пôдъ судъ? Але за нимъ унявся король.

Пештеньска и вѣденьска, а за ними и галицко-польска праса по уступленю Ґарашанина лили слезы надъ „могилою вольнои Сербіи“ (!) и всюды бачили „рубель“. А длячого? Ото въ министерствѣ Ристича, а опôсля и въ чисто радикальнôмъ министерствѣ Ґруича теку министра скарбу займавъ д-ръ М. Вуичь, найбôльшій сербскій авторитетъ въ економіи политичнôй. Ôнъ запровадивъ всюды ощаднôсть. Ôдъ „Льендербанку“-жь не то не хотѣвъ позичати, але ще и цѣпко скрутивъ єго въ справѣ тютюну. Вукашинъ Петровичь, потребуючи грошей на вôйну зъ Болгаріею, запродавъ бувъ „Льендербанкови“ на 20 лѣтъ тютюнъ въ Сербіи. Банкъ, кажуть, за 3 роки ôдбивъ собѣ своє, а за дальшй роки тягне величезнй зиски. Пôсля умовы вôльно „Льендербанкови“ манипулювати тôлько зъ тютюномъ сербскимъ, — але ôнъ почавъ ввозити и тютюнъ мадярскій. Вуичь вылапувавъ и накладавъ на банкъ миліоновй кары. Се очевидно не могло подобатися кругамъ „льендербанкôвскимъ“ у Вѣдни и Пештѣ...

Ристичь не управлявъ довго; звалили єго союзники — радикалы. При доповняючихъ выборахъ министеръ-либералъ Радивой Милойковичь перефорсувавъ кôлькохъ послôвъ либералôвъ тамъ, де радикалы мали очевидну бôльшôсть, скупштина обурилась на Милойковича и домагалась, щобы ôнъ уступивъ. Ристичь не хотѣвъ пожертвовати Милойковича и подався до димисіи. Король покликавъ тогдѣ Ґруича, щобы зложивъ чисто радикальный кабинетъ. Було се великою несподѣванкою для недругôвъ сербского народу. И либералы до 1881 р. и поступовцѣ все представляли королеви радикалôвъ, якъ соціялистôвъ, анархистôвъ, а кор. Миланъ знаючи про нихъ тôлько, що се страшнй люде, боявся ихъ, проганявъ, нищивъ. По димисіи же Ристича передъ нимъ стояла дилемма: або покликати Христича, або радикалôвъ. Ôнъ покликавъ радикалôвъ, и мавъ нагоду пересвѣдчитися, що се не страшнй люде, а люде працѣ, горячй патріоты сербскй. Вѣденьска и пештеньска праса зновъ заявила своє невдоволенье зъ кабинету Ґруича, а головно длятого, що до єго кабинету перейшовъ Вуичь.

Грубо мылився-бы той, хто бы въ сербскихъ радикалахъ бачивъ соціялистôвъ. Въ Сербіи нема анѣ фабрикъ, анѣ пролетаріяту. Радикалы выбрали зъ поступовыхъ идей тôлько тй, що показуються пригôдными и добрыми для сербского народу, станули на грунтѣ націонализму и домагаються: доброи организаціи громадскои, свободы печати, товариствъ, свободы выборчои и т. п., въ загалѣ обезпеченя правъ народу супротивъ самоволѣ политичнои. Король увôйшовъ зъ Ґруичемъ въ умову: ôнъ ôддавъ радикаламъ справы внутрѣшнй, а радикалы полишили королеви справы внѣшнй. Найлучшй головы увôйшли до кабинету Ґруича; свѣдчать о тôмъ самй имена, якъ Ґершичь, Вуичь и др. Оголошено першй вôльнй выборы въ Сербіи. Министеръ Милосавльевичь пôдъ огрозою утраты службы заказавъ властямъ мѣшатися до выборôвъ. При выборахъ дня 22 ст. ст. лютого, радикалы святкували славну свою побѣду. Послами выйшли самй радикалы, зъ выимкою 13 либералôвъ партіи Ристича, а зъ т. зв. „ґульденовои“ партіи Ґарашанина не выйшовъ анѣ одинъ посолъ, хочь-бы на показъ! Сѣмь лѣтъ рядити краємъ, представлятися Европѣ силою зъ волѣ народу, а по семи лѣтахъ при вôльныхъ выборахъ не не здобути анѣ одного мандату, — чи може бути вже лучше свѣдоцтво?

Радикальна скупштина занялася реформою громадскою въ тôмъ дусѣ, щобы власти не могли тероризувати громадъ и щобы забезпечити свободу выборчу. Проєктовано, щобы право голосу мавъ кождый, хто платить 10 франкôвъ податку, а не 30. Дальше занялась она законами реорганизаціи войска, справедливого розкладу податкôвъ, о печати, зборахъ и т. д. Д-ръ Вуичь внѣсъ въ скупштинѣ проєктъ: розвязати тютюневу угоду зъ „Льендербанкомъ“... Король перелякався реформъ... и заявивъ Ґруичеви, що реформы громадскои не санкціонує. Тогдѣ клюбъ радикальный поручивъ кабинетови, податись до димисіи. Ґруичь написавъ письмо до президента скупштины про ôдмову санкціи короля и про димисію кабинету. Скупштина повитала то письмо Ґруича окликами: „Живіо нарôдъ! живіо правительство!“

Длячого-жь король зôрвавъ умову зъ радикалами, пôсля котрои лишавъ имъ уладжуванье справъ внутрѣшныхъ? Кажуть, що зробивъ се черезъ интриґи партіи Ґарашанина. Що-дня мавъ дôставати доносы, що мовь-то радикалы пôдготовляють повстанье, короля хотять убити и оголосити републику. При тôмъ грала тутъ велику ролю ще одна справа, вже не домашна. Сербска зелѣзниця уже сполучена зъ Солунемъ и Царгородомъ, отже Сербія може вывозити свои продукты на море, на Балканѣ може бôльше конкурувати зъ Австріею Англія, а зъ другои стороны и сербска зелѣзниця може заробити. Австрія накладала *рôзнй мыта на сербскй продукты, коли* йшли до Австріи або черезъ Австрію, а д-ръ Вуичь загадавъ теперь завести мыта на австрійскй продукты, переходячй черезъ Сербію, и тымъ побôльшити доходы скарбу. Хочь весь той проєктъ бувъ министерствомъ держаный въ тайнѣ, але у Вѣдни о тôмъ скоренько довѣдались черезъ консуля въ Бѣлградѣ, котрому король ôдкрывъ плянъ свого министра скарбу. Зъ Вѣдня прийшла заразъ нота до короля и до правительства. Министерство Ґруича не дуже взяло собѣ єи до серця, але король убоявся.

Ґруичь упавъ — прийшовъ Христичь. Якй будуть новй выборы до скупштины и яка буде управа теперь въ Сербіи, — можна догадуватись, знаючи: хто такій Христичь?..

В. Ж.

Конкурсъ.

Дякуючи щедрости неназваного патріота, зложившого на нашй руки пятьсотъ (500) рублѣвъ (с. є. пятьсотъ пятнацять (515) зр. а. в., по курсѣ 103 зъ дня переданя), оголошує

товариство „Просвѣта“ драматичный конкурсъ, пôдъ низше наведеными условіями. (Зъ волѣ надавника захована єго-жь правопись.)

Правила на конкурсъ Михайловоі драматичноі премії.

§. 1. Премія пятьсот руб. зложена на руки товариства „Просвіта“ у Львові, призначається за оригинальну драму або трагедію з историчного житья Украіни-Русі.

2. Конкурсом править товариство „Просвіта“; воно оголосить отсі правила по усіх народно-руських часописях, и в двох польських, одній у Львові, другій у Варшаві.

3. Речинець конкурсу тролітній з того дня, як буде оголошена перша оповістка: коли-ж за три року не прийде до конкурсу відповідного твору, тоді речинець протягнеться ще на два роки и т. далі, аж доки не прийде твір достойний премії.

4. За-для суду над поданими до конкурсу творами и для присуду премії товариство „Просвіта“ зложить Раду, до котроі покличе голову товариства; професора руськоі мови и письменства на львівському або черновецькому университеті; двох вибитнійших письменників з Украіни (вважати треба, щоб один з них був историком); надавника премії чи єго заступника; и двох товаришів „Просвіти“.

5. До конкурсу приймати оригинальні, ще недруковані и не давані на сцені твори Русинів з цілого обширу украінсько-руських земель.

6. Автор під твором не підписує властного имени, а становить на творі саму лишень девізу, котру написавши на окремому пакеті, вложить в той пакет власноручний підпис, и запечатавши властною печаткою подасть до „Просвіти“ укупі з твором. Пакети отсі роспечатає Рада тоді вже, коли присудить премію.

7. Зміст драми чи трагедії повинен бути историчний, взятий з епохи дружинно-вічевоі, руcько-литовськоі або козацькоі; подія щоб була дійсне историчною. Характер и колорит драми повинен відповідати историчним и етнографичним умовам свого часу. Тенденція через увесь твір щоб переходила виразно, щоб була неминуче патріотичною, але не образливою для других сусідних народностей.

8. Мова діячів драми чи трагедії повинна бути чистою украінсько-руською, відповідати часови, змісту, обставинам дії и вдачі діячів, и не вживати зайвоі бучности, як и жадного тривіялізму. Треба вважати, щоб мова формами відповідала народному синтаксису. За взірці мови треба взяти: а) Историчні пісні видані у Київі Антоновичем и Драгомановим; б) Украінські приказки видані Номисом; в) Судові и инчі историчні документи; г) Шевченкові твори.

9. Манускрипт драми чи трагедії автор мусить написати правописом вжитим у Шевченковому „Кобзарі“, виданому у Празі року 1876.

10. Премієвана драма чи трагедія, хоч и буде авторова властнôсть, але авторъ не матиме права заборонити давати ii на сцені руського театру.

За товариство „Просвѣта“.

У Львовѣ, дня 1-ого мая 1888.

Д-ръ Омелянъ Огоновскій,
голова товариства „Просвѣта“.

Володимиръ Коцовскій,
секретарь.

Зъ рады державноі.

222. засѣданье палаты послôвъ зъ д. 30 н. ст. цвѣтня.

На порядку дневнôмъ буджетъ министерства просвѣты. Першій голосъ забравъ селянинъ нѣмецкій зъ Чехіи

Пос. Кшепекъ и звернувся противъ внесеного до рады державноі проєкту кн Лихтенштайна, котре по думцѣ бесѣдника, стремить до загального оглупленя народу. Тѣ забаги клерикалôвъ и феодалôвъ ôдобьються на насъ, хлопахъ. Мы нѣмецкѣ хлопы не маємо довѣрія до сего правительства, а теперь дôйшло-бы вже до крайности, коли-бъ ôдобрано намъ вольну школу. То ганьба, то соромъ, що великѣ паны, князѣ и графы выходять зъ такими плянами противъ люду! Они-жь своихъ дѣтей до нашихъ школôлъ не посылають. То тѣ самѣ паны, що ихъ предки колись народъ утискали. Нинѣ они вже того не можуть: панциры и шоломы ихъ пропали, а остались тôлько остроги. (*Гучна веселôсть.*) Ôдъ люду нема вже що взяти, бо ихъ предки забрали. Хлопъ, мѣщанинъ и ремѣсникъ терплять нинѣ нужду. Але лишився духъ народу, то того хотять теперь намъ взяти паны, котрѣ наслѣдили хôть рабунку (Raubgelüste) и жадобу панованя. Не доводѣть же народу до крайности, бо наслѣдки того упадуть на вашѣ головы. Єсть тутъ межи нами кôлькохъ борцѣвъ зъ 1848 року за свободу народну, а мѣжь ними и провôдникъ Чехôвъ, д-ръ Ригеръ, — але ôнъ нинѣ стоить пôдъ хоругвою кн. Лихтенштайна. Прийде по менѣ до слова, може менѣ то заперечити. Кн. Лихтенштайнъ буде мати въ руцѣ кôлька окрушинъ, а ческій левъ першій приповзається до него. (*Оплески на лѣвици.*) Высока шляхта австрійска не иде, якъ нѣмецка, до службы цѣсареви, але папѣ до Риму. Хоче удержати свои привилеѣ, а щобы не допустити духовои свѣдомости въ народѣ, всѣми средствами стараєсь оглуплювати нарôдъ. Тѣ высокѣ панове далеко гôршѣ, якъ жиды, бо жиды хочь насъ нищать матеріяльно, але не вытягають руки по нашу школу. Одну ще надѣю маємо, а то на цѣсаря, що ôнъ возьме насъ въ опѣку.

П. Герольдъ (молодо-Чехъ) заявляє, що нарôдъ ческій стративъ нинѣ всяку надѣю на справедливе полагодженье справъ шкôльныхъ. Звѣстнѣ кождому такъ званѣ реформы и ордонансы п. Гавча; зъ нихъ вѣє абсолютизмомъ и бюрократизмомъ, германизація шкôлъ — то послѣдня цѣль политики нашого министра. Нѣчимъ єму ухвалы и резолюціи сеи палаты! нѣчимъ обѣтницѣ, данѣ єго попередниками репрезентантамъ ческого народу! — Бесѣдникъ критикує остро розпорядженье п. Гавча що-до пôдвысшеня оплаты въ школахъ середныхъ и старається выказати, що въ порôвнаню зъ иншими державами посѣдає Австрія шкôлъ середныхъ досыть скупе число. Державне становище Австріи домагаєсь рѣшучо, щобы народови не замыкати шкôлъ, не множити въ нѣмъ необразованого пролетаріяту. Куды не вержемо окомъ, заразъ замѣчаємо спустошеня, потворенѣ министромъ въ школахъ. Рука єго досягла и университеты, якъ примѣромъ въ справѣ обмеженя академичныхъ своôдъ — всюды явна реакція, деспотизмъ. Дальше наводить бесѣдникъ численнѣ доказы упослѣдженя ческихъ и словѣньскихъ шкôлъ и кôнчить свою промову такъ: Министеръ просвѣты, єсли ще не ослѣпъ зовсѣмъ, повиненъ домѣркуватися, що роля єго въ парляментѣ австрійскôмъ уже закôнчена. А до предсѣдателя-министра, п. Таффого, ставлю пытанье: чи не було-бъ лучше, позбутися незручного министра, якимъ єсть п. Гавчь, нѣжь держати при собѣ Гавча и тымъ пôдкопувати любовь народôвъ до спôльнои ôтчины?

Пос. бар. Думрайхеръ (зъ лѣвицѣ): Исторія австрійскихъ справъ шкôльныхъ вельми поучаюча, особливо зъ часôвъ теперѣшнього министерства; але она вразъ и болестна, бо свѣдчить про упадокъ державноі силы въ користь національныхъ забаганокъ. Якій не бувъ у Таффого министеръ просвѣты, заразъ, щобъ ратувати своє становище, робивъ ôнъ національнымъ партіямъ всякѣ можливѣ уступства. Нинѣ державѣ ôдберуть одно, завтра друге, поволи зъ одного центра выроблюються два, пять, десять — а все то у національныхъ нашихъ партій называєся „скрѣпленьемъ“ державноі идеѣ! Думаю, що въ Австріи, бôльше якъ деинде, заходить тѣсна звязь мѣжь шкôльництвомъ а политичными справами. Шкôльнѣ постановы великихъ нашихъ монархôвъ 18-ого вѣку скрѣпили нашу державу и поставили єи высоко. Особливо-жь въ шкôльныхъ реформахъ Маріи Терезы и Іосифа II. замѣчаються высокѣ цѣли политичнѣ и имъ завдячує держава свою силу и своє истнованье. Нѣмецка обовязкова наука двигла народне господарство, бо уможливила скоршій оборотъ и рухъ въ торговли; она двигла спôйнôсть державну, бо завела языкову одностайнôсть въ судôвництвѣ и политичнôй администраціи; двигла вôйскову силу, заводячи повсюды одинъ службовый языкъ. Не даромъ память великои цѣсаревои живе и доси въ народахъ Австріи! На дняхъ, недалеко нашого парляменту, ôдслониться статуя Маріи Терезы; але при великôмъ торжествѣ хиба для жарту стане нашъ министеръ-президентъ, той самъ, що терезіяньску идею державну недавно назвавъ клѣткою, въ котрôй замкненѣ стогнали „королѣвства и краѣ“. (*Грôмкѣ оплески зъ лѣвицѣ.*) Австрія ставсь чимъ разъ бôльшою загадкою для насъ. Погляньмо н. пр. на Босну. Щобъ край той лучше споити зъ Австрією и зъ европейскою культурою — въ нѣмъ заводять обовязкову науку языка нѣмецкого. Та ще хто заводить! Министеръ-Мадяръ, не дуже великій прихильникъ нѣмецкои науки! Такъ отъ и выйшло чудо: въ старыхъ областяхъ нашои монархіи ломлять нѣмеччину въ имя державноі идеѣ, а въ ново-прилученыхъ областяхъ заводять нѣмеччину — зновъ въ имя державноі идеѣ! (*Порушенье въ сали. Браво! дуже добре!*) Дальше въ предовгôй и централистичнымъ духомъ скрôзь овѣянôй промовѣ выказувавъ бесѣдникъ потребу повороту въ Австріи до давнѣйшихъ часôвъ и особливо сильно выступавъ противъ „ненасытныхъ“ Чехôвъ, котрѣ своими стремленями небезпечнѣ не то для Австріи, але вже и для цѣлого нѣмецкого народу. Про полудневыхъ Славянъ такъ говоривъ бесѣдникъ: Рôзнобѣжно розвиваються у насъ справы и на пôвночи (въ Чехіи) и на полудни. Словенцѣ и Дальматинцѣ найшли такожь свою „историчну“ програму, свои державнѣ принципы. Коли-жь на полудни справы шкôльнѣ не поступили такъ далеко, якъ въ Чехахъ, то єдино длятого, що полудневѣ славяньскѣ языки мало ще розвитѣ — министерство по-при найлучшôй волѣ не въ силѣ вести тамъ славяньскои политики на широкѣ розмѣры. Та все-жь таки робиться и тамъ, що можна. Безъ пляну и щедрою рукою то одинъ то другій министеръ зъ правъ державныхъ роздає по кусничку, забуваючи на ту одвѣчну правду, що кожда концесія єсть матерею новыхъ домагань. Чи въ кôнци державѣ лишиться якій останокъ, панôвъ министрôвъ очевидно мало обходить. Въ своѣй бесѣдѣ унявся пос. Думрайхеръ и за меншостями державными, що при нинѣшнôй политицѣ министерства не мають выглядôвъ на будучнôсть. Тяжке занепокоєнье, казавъ ôнъ, огорнуло старо-австрійску суспôльнôсть и нѣмецкій нарôдъ. Зъ болемъ серця споглядаємо, якъ за постепеннымъ вымираньемъ старшои генераціи затрачуються живѣ, цѣлющѣ силы державы, а зъ новыми родами розживаються въ Австріи силы розкладовѣ. Не безъ жалю дивимось на политику, що придавляє и нищить выпробованѣ середъ найбôльшого лихолѣтя меншости нѣмецкѣ и деякѣ меншости словяньскѣ. Не безъ того, що за скрѣпленьемъ словяньскихъ народностей все бôльше ôдвертатись ôдъ насъ буде держава, що зъ нею живемо теперь въ союзѣ. Що-жь тогдѣ поставимо на мѣсце аліянсу зъ Германіею?

Пос. д-ръ Ригеръ: Ческій нарôдъ якъ зъ одноі стороны славиться вольнодумнымъ, такъ зъ другои не бажає, щобъ дѣти єго выховувались безъ религіи и безконфесійно. (*Одобренье зъ правицѣ, посмѣшки зъ лѣвицѣ*). Кажете, що нѣмецкôсть и Австрія — понятя иденътичнѣ, що Австрія безъ панованя Нѣмцѣвъ немыслима. Якъ жежь, будучи въ меншости, переведе тѣ свои теорія въ державѣ конституційнôй? Вы все говорите про свободу, про конституційнѣ уставы, а тымчасомъ одно и друге берете на выключну власнôсть для своєи меншости! Розумѣвъ-бы я политику п. Думрайхера, коли-бъ ôнъ сказавъ намъ: прочь зъ конституцією, абсолютизмъ нехай живе! Але хотѣти парляменту и хотѣти панованя меншости — то вже крайный безмыслъ. Крокодилячѣ слезы выплакавъ мôй попередникъ надъ долею меншостей въ нашôй державѣ, а тымчасомъ єго политика отъ яка: Галичину вылучити зъ парляменту вѣденьского и вылучити Дальматію, а тогдѣ вже зъ Чехами и Словенцями дадуть собѣ Нѣмцѣ раду. Вы, панове, на одно туть забуваєте: періодъ крайного абсолютизму минувъ зъ часами цѣс. Франциска и мин. Метерниха. Нинѣ зайшли два факты всесвѣтного значеня: держава наша почиває на пôдставахъ конституційныхъ — се одно; народы Европы прийшли до почутя своєи національности и боронити єи будуть до послѣднои каплѣ крови — се друге. Въ абсолютизмѣ такои силы не було, нѣхто за него не пролявъ крови — вже при слабôмъ порушеню завалився ôнъ до самыхъ основъ, мовь той дôмъ, що єго зъ картъ ставлять. Пос. Думрайхеръ розплывався надъ германизацією Босны. Ну, побачимо, чи тамошна политика доведе до здоровыхъ результатôвъ. Моя думка зовсѣмъ инша; єсть то крайный безмыслъ бажати панованя въ словяньскихъ земляхъ пôдъ знаменемъ нѣмеччины або мадярщины. Цуръ такôй политицѣ! Коли хочемо йти въ словяньскѣ землѣ, поважаймо-жь тамошнѣ народности, несѣмъ высоко ихъ хоруговь. Будучнôсть, може недалека, поучить, чи мои погляды правдивѣ. Приступаючи до предмету, заявляю зъ горы, що ческій клюбъ, хочь и голосувати буде за буджетомъ министерства просвѣты, тымъ ôнъ ще п. Гавчови не высказує свого довѣрія. Рахунки зъ тымъ министромъ далекѣ ôдъ полагодженя. П. Гавчь зъ роду Нѣмець и яко такій вступає лише въ слѣды своихъ попередникôвъ-министрôвъ, що въ Чехіи бачили найодвѣтнѣйщій предметъ до германизаціи. Чи-жь Австрія не могла-бы разъ найти посередъ Славянъ ôдповѣдного кандидата до веденя справъ шкôльныхъ? (*Голосы зъ лѣвицѣ: Тажь бувъ Бречекъ!*) Але якъ коротко! Я представляю собѣ министра безстороннымъ судією, що не єсть адвокатомъ однои партіи, але має обовязокъ рѣшати по справедливости, чи на сю, чи на ту сторону. Министеръ державный то нѣбы опѣкунъ численнои родины, ôнъ всѣ дѣти має выховувати однаково и старанно, а не выносити одну дитину надъ другу. Чи п. Гавчь єсть такимъ опѣкуномъ для дѣтей австрійскои родины, сказати годѣ. Ôнъ, якъ нѣхто другій, умѣвъ своими ордонансами заворушити миръ въ ческôмъ народѣ и выкликати загальне невдоволенье. Не даромъ въ нашôмъ краю называють Гавча жартобливо „почестнымъ молодочехомъ“. (*Веселôсть.*) Якъ выказали послѣднѣ выборы, въ користь молодоческои партіи нѣхто не розвинувъ такъ сильнои пропаганды, якъ сей министеръ. — Въ дальшôй промовѣ д-ръ Ригеръ розбиравъ подрôбно поодинокѣ розпорядженя министра и выказувавъ шкоды, якій ними нанесено ческому народови. Виненъ ту и министеръ и єго дорадники. Гавчь окружився нѣмецкими бюрократами — що-жь дивного, що коли яка ческа справа дôстанесь до министеріяльного бюра, бюрократы-Нѣмцѣ зъ правдивымъ furor teutonicus кидаються на ческѣ поданя, мажуть, крутять по свому, а вкôнци, въ имени министра, ще простаковатою стилизацією обиджають чувства тыхъ ческихъ громадъ и товариствъ, що вносили просьбы. И зъ тыми Тевтонами-Херусками треба-бы разъ якійсь ладъ зробити! — Цѣкавѣ ще погляды, якѣ выказавъ д-ръ Ригеръ про народне шкôльництво. Зъ огляду на школы, мовивъ ôнъ, всѣ Чехи суть за автономією краѣвъ. Нинѣшнѣ законы шкôльнѣ повстали въ дорозѣ „швіндлю“ — ихъ ухвалено въ неприсутности майже всѣхъ славяньскихъ послôвъ австрійскихъ, а ухвалено бôльшостею лишь трехъ голосôвъ, и то въ протягу чверть годины, та ще въ порѣ, коли въ парляментѣ зôбралось було лишь дуже скупе число членôвъ. То було хитро обдумане, ненадѣйне заскоченье зô стороны нѣмецкихъ централôвъ. Нема сумнѣву, що законъ шкôльный выйшовъ не по мысли конституціи и не по мысли бôльшости австрійскихъ народôвъ. Тымъ закономъ зломано конституцію — отже спôльнымъ обовязкомъ всѣхъ, министерства и послôвъ, повинно теперь бути приверненье краямъ и народамъ тои автономіи въ справахъ шкôльныхъ, яку хитрымъ способомъ централисты имъ ôдобрали. — Д-ръ Ригеръ обговорювавъ дальше справу ческого университету въ Празѣ, а ôдтакъ опинився на школахъ середныхъ зъ ческимъ языкомъ выкладовымъ. Въ Чехіи зъ школами не добре, въ Моравіи ще гôрше, а на Шлеску зовсѣмъ зле. Послѣдный край, хочь въ бôльшости славяньскій, має десять нѣмецкихъ шкôлъ середныхъ, а нѣ однои ческои, нѣ однои польскои. Заявляю цѣлкомъ отверто и зъ повнымъ пересвѣдченьемъ, що министерство просвѣты явно ломить конституційнѣ установы, тому не позôстає намъ ниншого выходу, якъ удатись въ справѣ Шлеска зъ жалобою до державного трибуналу. Щиро бажаю, щобъ разъ закôнчився той анормальный станъ, щобы правительство серіозно принялось за переведенье конституційныхъ установъ, не оглядалось тревожливо на те, чи п. Думрайхерови або кому тамъ подобаєсь така енергія, чи нѣ. Майте ôдвагу, панове министры: або управляйте пôсля конституціи, або проти неи. (*Славно! и оплески на правици.*) Мы Чехи не думаємо довше мовчати про дôзнанѣ кривды анѣ датися зацитькати. Мы дали досыть доказôвъ нашои умѣренности, призволяючи державѣ всякѣ жертвы въ майнѣ и крови, такъ и маємо повне право домагатись ôдъ державы, щобы обходилася зъ нами, не якъ деякѣ мачохи зъ своими пасербами. (*Оплески и неустаючій брава на правици.* На другôй галерії, де згромадились численнѣ вѣденьскѣ Чехи, демонстраційнѣ оклики въ честь Ригера прибрали такѣ розмѣры, що предсѣдатель завзывати мусѣвъ до захованя порядку пôдъ огрозою выпорожненя галеріи.)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державноі.] На вчерашнôмъ засѣданю палаты послôвъ предложило правительство проєктъ до закона о регуляціи рѣкъ въ Градисцѣ и Гориціи. Зъ порядку дневного слѣдувала дальша дебата надъ буджетомъ министерства просвѣты. Пос. Маттушъ промовлявъ въ справѣ перетяженя ученикôвъ въ школахъ середныхъ черезъ то, що они мусять ходити до шкôлъ, въ котрыхъ єсть незрозумѣлый для нихъ языкъ выкладовый. Бертолини жалувався на нѣмецкѣ школы въ Тридентѣ и Ровередѣ. — Пос. Мандичевскій поставивъ резолюцію въ справѣ пôдвысшеня дотаціи станиславôвского епископства на 12.000 зр. и щобы станиславôвскихъ богословôвъ помѣщувано тымчасомъ на трохъ першихъ рокахъ у Львовѣ, а въ четвертôмъ рощѣ въ Станиславовѣ. — Пос. Озаркевичь промовлявъ въ справѣ конгруы. — По сѣмъ наступили промовы генеральныхъ бесѣдникôвъ. За буджетомъ промовлявъ пос. Адамекъ. Ôнъ пôднѣсъ справдѣ въ своѣй бесѣдѣ деякѣ закиды противъ министра просвѣты, але зъ цѣлои бесѣды выходило то, що д-ра Гавча треба конче задержати, що ôнъ не смѣє упасти. Ген. бесѣдникъ противъ буджету, пос. Вайтльофъ, промовлявъ такожь досыть безбарвно. Ôнъ пôднѣсъ, що Нѣмцѣ потерпѣли черезъ розпорядженье министра просвѣты такъ само якъ и Чехи, ба, Чехи бодай зыскали то, що одержали прибочнѣ рады промысловѣ и школу промыслову въ Празѣ. По фактичныхъ спростованяхъ послôвъ Тирка, Зигмунда и Лажаньского промовивъ ще спеціяльный справоздатель Черкавскій и зазначивъ то, що ухваленьемъ буджету не ухвалюєсь ще вотумъ довѣрія правительству, бо робитьея то лишь зъ огляду на потребы господарки державноі. При голосованю принято титулъ „Зарядъ центральный“ 189 голосами противъ 53. Противъ сего титулу голосували: клюбъ нѣмецкій, демократы антисемиты, молодо-Чехи и Словенецъ Григорчичь. Сталося отже такъ якъ можна було предвидѣти. Д-ръ Гавчь остався и дальше при своѣй тецѣ; за яку цѣну, годѣ ще нинѣ знати, хочь говорять вже, що гр. Таффе поробивъ Чехамъ такъ великѣ уступки, що рескрипть министра просвѣты стаєся въ виду нихъ безпредметовымъ. Не безъ того, щобы и Поляки при тôмъ чогось не зыскали.

Вчера ôдбулася нарада спôльныхъ министрôвъ пôдъ проводомъ цѣсаря и тревала пôвтретя годины. Въ нарадѣ взяли участь министры: Кальноки, Каляй, Баверъ, Тисса, Орчи, Таффе и Дунаѣвскій. Ухвалено высоту кредиту, якій має бути предложеный спôльнымъ делегаціямъ и — якъ загально говорять — постановлено скликати спôльнѣ делегаціи на день 2 червня. Зъ другои стороны доносять зновъ, що и симъ разомъ не порѣшено остаточно, коли мають бути скликанѣ спôльнѣ делегаціи, позаякъ трудно предвидѣти, коли закôнчаться засѣданя рады державноі. То здаєся однакожь бути певнымъ, що делегаціи будуть скликанѣ въ першихъ дняхъ червня, бо якесь порозумѣнье въ сѣй справѣ мусѣло вже наступити, коли министры Тисса, Орчи и Февруари поѣхали вже домôвъ.

До „Dzien. Polsk-ого“ доносять зъ Вѣдня, що гр. Таффе, щобы удержати министра просвѣты, обовязався сповнити слѣдуючѣ бажаня Чехôвъ: подѣлити выдѣлъ теологичный на прагскôмъ университетѣ, поробити улекшеня въ справѣ нѣмецкого языка при испытахъ державныхъ и переймити гимназіи въ Кромержи и Угорскôмъ Градищи на коштъ державы.

—

Кореспондентъ французкои газеты „Matin“ мавъ слѣдуючу розмову зъ ген.-губернаторомъ Гуркомъ. Насампередъ спытавъ єго Гурко: „Чи Франція числить на близьку вôйну?“ На то ôдповѣвъ кореспондентъ, що нѣ, а Гурко сказавъ єму тогдѣ: „Въ такôмъ самôмъ положеню находиться такожь и Россія. Поголоски о вôйнѣ мало насъ що обходять. Нашѣ крѣпости суть теперь въ добрôмъ станѣ, а вôйска не розмѣщаємо бôльше на граници. Зъ того однакожь не можна вносити, щобы до вôйны не мало зовсѣмъ прийти и щобы она мала выбухнути хиба лишь въ якôйсь далекôй будучности, але всѣ шансы промовляють за тымъ, що она не єсть близькою, що не грозить въ теперѣшнôй хвили выбухомъ и що она може настати хиба лишь по лѣтахъ, а не мѣсяцяхъ. Хто бы нинѣ выповѣвъ вôйну, стягнувъ-бы на себе велику отвѣчальнôсть, а того нѣхто не хоче. Нинѣ не можна выповѣсти вôйны зъ легкимъ серцемъ, бо зъ выимкою хиба Португаліи взяли-бы въ нѣй участь всѣ державы. Россія знає впрочѣмъ, на якій великій и меншій державы може числити, а доки Франція не забезпечить своєи неутральности потрôйному союзови, то и она знає добре, на кого може числити.“ О Италіи высказався Гурко вельми легковажно и сказавъ, що она мала-бы хиба лишь тогдѣ якесь значенье, наколи-бъ Англія дала ѣй до помочи свою фльоту. Россія не концентрує дальше войска въ захôдно-полудневыхъ губерніяхъ, бо не думає, щобы заносилося на близьку вôйну, а она сама не думає зачѣпати. Наколи бы однакожь мимо всякихъ предвиджень хто єи зачепивъ, то она єсть ще въ силѣ, щобы выдержати одно и друге пораженье, бо то не ослабить анѣ єи силы анѣ не ôдбере духа воякамъ. — Амбасадоръ россійскій при вѣденьскôмъ дворѣ кн. Лабановъ выѣхавъ оногды до Вѣдня. — Змѣна министерства въ Сербіи выкликала въ Россіи велике невдоволенье. Праса россійска

уважає кабинетъ Христича лишь переходовымъ, котрый має Гарашанинови зробити дорогу. Сей кабинетъ буде повною побѣдою австрійскои политики, а за нимъ послѣдують ще и другѣ тріюмфы. Король Миланъ — кажуть россійскѣ газеты, осягнувъ свою цѣль, але сербскій народъ есть противный такій политицѣ и може длятого розпочату борбу вести зъ великимъ успѣхомъ, позаякъ Австрія не може теперь числити на берлиньске правительство и есть теперь далеко слабша, якъ передъ тымъ. На всякій случай треба змѣну сербского кабинету уважати за офиціяльный тріюмфъ австрійского вплыву въ Бѣлградѣ. — Россійскій посолъ въ Константинополи має сими днями приѣхати до Петербурга.

——

Станъ цѣсаря Фридриха не змѣненый; онъ встає вже зъ постелѣ и занимаєсь по части справами державы. Цѣсарева выѣхала надъ Лабу оглянути стороны, де повѣнь наробила богато шкоды и нещастя. Ген. Форкенбекъ, великій противникъ Бисмарка, одержавъ высокій ордеръ, а проф. Гнайстъ титулъ барона. „Magdeburg. Ztg.“ доносить, що вѣсть о наданю тромъ польскимъ панамъ титулѣвъ графѣвъ есть неправдива. „Preuss. Jahrb.“ подають цѣкаву вѣсть, въ якій способѣ повстали перші два манифесты цѣсаря Фридриха. Зразъ по смерти цѣсаря Вильгельма — каже згадана часопись — уложило пруске министерство ѣдозву цѣсаря до народу, а кн. Бисмаркъ дожидаючи цѣсаря на двѣрци въ Липску, вручивъ ємy ту ѣдозву въ часѣ, коли єго запрошено до цѣсарского вагону. Цѣсарь принявъ ту ѣдозву, але рѣвночасно давъ канцлерови готовый вже текстъ ѣдозвы до народу и рескриптъ, написанѣ передъ тымъ власноручно въ Санъ Ремо. На другій день бувъ кн. Бисмаркъ зновъ у цѣсаря и предложивъ ємy одержанѣ день передъ тымъ документы, котрѣ зразъ опѣсля появились въ урядовѣй газетѣ. Звычай заховуваный въ Прусахъ — каже дальше згадана часопись — що вступаючій на престолъ новый монархъ ѣдзываєся до народу ажь по похоронѣ свого попередника, треба було залишити, бо недуга цѣсаря звѣстна народови вже ѣдъ довшого часу, не дозволяла полишати народъ въ непевности, коли онъ обѣйме правительство. Що першѣ публичнѣ акты не мали контрасигнаты кн. Бисмарка поясняють „Preuss. Jahrb.“ тымъ, що цѣсарь Фридрихъ поставивъ просто засаду, що пѣдчасъ коли акты цѣсарскѣ, даючѣ якѣсь розпорядженя, потребують контрасигнаты одвѣчального министра, то сама ѣдозва цѣсаря, котра мѣстить лишь єго чувства и погляды, не потребує такои контрасигнаты.

——

Дня 29 цвѣтня предложивъ Криспи італійскому парляментови въ справѣ африканьскои политики зелену книгу, котра мѣстить въ собѣ 236 документѣвъ, мѣжь котрыми сѫть такожь и письма ген. Санъ-Марцано о переговорахъ зъ королемъ абессиньскимъ. Зъ листѣвъ сихъ показуєся, що Італія жадала, щобы Абессинія признала протекторатъ Італіи надъ мѣсцевостями Ассаорта и Габа и неоспориме посѣданье мѣстъ Саати и Овахъ разомъ зъ об шаромъ землѣ доокола сихъ мѣстъ на день ходу. Ґинда остала-бы при Абессинии а долина Айлету при Італіи; пѣзнѣйше мали-бы заключитися союзы торговельный и дружный. Король зъ своєи стороны не зробивъ нѣякихъ предложень а жадавъ лишь, щобы вже бѣльше не посылати послѣвъ. Въ сѣй справѣ дававъ отже Криспи вчера поясненя въ парляментѣ, але точныхъ справоздань о сѣмъ поясненю ще нема; звѣстно лишь, що Криспи сказавъ, що по поясненяхъ, якѣ давъ парляментови министеръ вѣйны, палата повинна ясно высказатися въ справѣ веденои правительствомъ политики африканьскои. — Зъ Адену доносять, що купець, прийшовшій зъ Шоы, розказувавъ, що король Шоы, Менеликъ, не хоче дати помочи неґусови а вояки неґуса розбѣгаються такъ, що онъ не въ силѣ вести дальшои вѣйны.

НОВИНКИ.

— **Зъ руско-народного театру.** Зъ Самбора переѣзджає нашъ театръ до Пѣдволочискъ, де вже въ понедѣлокъ дня 7 н. ст. мая розпѣчне давати представленя и такъ: въ понед. (7 н.ст. мая) по полудни „Пошились въ дурнѣ“, оперета Кропивницкого а вечеромъ „Весела вѣйна“, опера комична; вѣ второкъ (8 н. ст.) по полудни „Назаръ Стодоля“, а вечеромъ „Дай серцю волю, заведе въ неволю“, образъ народный Кропивницкого; въ середу (9 н. ст.) „Розбѣйники“, трагедія Ф. Шилера а въ четверъ (10 н. ст.) „Баронъ циганьскій“, опера комична И. Стравса. — Надѣемось, що дооколична публика своєю численною участею на представленя нашого театру пѣдопре щирѣ змаганя мѣсцевои интелигенціи и дасть способѣность выровнати великѣ кошты дирекціи при переѣздѣ зъ захѣдного конца у всходнѣ стороны нашои галицкои Руси.

— **Степень доктора всѣхъ наукъ лѣкарскихъ** одержавъ на университетѣ вѣденьскѣмъ п. Евгеній Озаркевичь, членъ товариства „Сѣчь“.

— **Для недужого артиста С. Стефурака** прославъ на руки Дирекціи театру Вп. п. Титъ Реваковичь, судія зъ Пѣдбужа, 2 зр.

— **Зъ Самбора пишуть намъ:** Въ велику Пятницю о год. 6. по полудни ѣдспѣвае хоръ Рускои Бесѣды въ тутешнѣй церкви страстнѣ псальмы.

— **До рады повѣтовои въ Богородчанахъ,** при доповняючихъ выборахъ зъ громадъ сѣльскихъ выбрано Григорія Микуляка, вѣйта зъ Зарѣча.

— **Окружна конференція** учителѣвъ народныхъ округа львѣвско-позамѣского ѣдбуваєся у Львовѣ вчера и нинѣ (въ середу и четверъ). На засѣданю въ середу почулисьмо и слово руске а п. Керекярто выслухавъ уважно и не перебивавъ, якъ се минувшого року робивъ (мабуть подѣйствовавъ меморіялъ нашого Товариства педагогичного внесеный до сойму). На жаль лише приходиться намъ занотувати, що на сотку учителѣвъ цѣлого округа лише п. Дмитерко зъ Мѣстокъ по руски говоривъ и се приймили всѣ зѣбранѣ учителѣ, такъ Русины якъ и Поляки, зъ великимъ одушевленьемъ.

— **Малорускій театръ Старицкого**, пѣсля заявленя петербурскихъ газетъ, выѣзджає дня 20 цвѣтня въ Парижъ.

— **Мѣжь Краковомъ а Новымъ Санчемъ** на часъ купелевый пѣчнуть ходити поѣзды поспѣшнѣ зъ скоростею 45 кильометрѣвъ на годину.

— **Субвенціи.** Выдѣлъ краевый порѣшивъ на внесенье краевои комисіи для справъ промысловыхъ удѣлити Генр. Грушецкому, техникови зъ Лопатина, 500 зр. яко пѣдпомогу на дальшу подорожь въ цѣли доповненя практичного образованя въ ткацтвѣ, а въ особенности въ цѣли докладного пѣзнаня фабрикъ, входячихъ въ обемъ ткацкого промыслу. Передъ своимъ выѣздомъ мусить п. Грушецкій порозумѣтись що-до пляну подорожи зъ членами комисіи промысловои, пп. д-ромъ Верещиньскимъ, Вербицкимъ и Быковскимъ. — Другу пѣдпомогу 150 зр., удѣливъ Выдѣлъ краевый Рих. Стефаньскому, ученикови краевои школы рѣльничои въ Дублянахъ, пѣдъ условіемъ, що укѣнчивши студіи буде черезъ 4 роки робити въ краю, або зверне удѣлену теперь пѣдпомогу.

— **Паника въ менажеріи Монтенегро въ Празѣ.** Въ понедѣлокъ сего тыждня ѣдбувалось по полудни въ менажеріи звычайне представленье и всѣ мѣсця биткомъ наповнила публика. Въ тѣмъ одинъ хлопчина выймивъ зеркальце и почавъ нимъ бавитись. Ѣдбитѣ лучѣ сонця були такъ сильнѣ, що якійсь другій хлопець перестрашився и крикнувъ: hoří, hoří (горить). Въ однѣй хвили почали всѣ товпитись до дверей и наставъ страшный заколотъ. Присутнѣ жовнѣры почали вырубовати своими оружями дошки въ стѣнахъ. При выходахъ ѣдгралисъ страшнѣ сцены. Многимъ поломали руки и ноги, а деякѣ помлѣли. Не дармовали и злодѣѣ та въ загальнѣмъ заколотѣ покрали богато годинникѣвъ и дорогоцѣнностей. По пѣвъ годины удалось успокоити публику и менажерія на ново заповнилась цѣкавыми.

— **Найвысшій трибуналъ у Вѣдни** порѣшивъ цѣкаву справу що-до важности супружества. Въ Долѣшнѣй Австріи жили двѣ родины въ великѣй приязни и тому загадали поженити своихъ дѣтей, Юрія и Кляру. Въ 15 роцѣ житя Юрій втѣкъ до Америки и всякій слѣдъ по нѣмъ загибъ. Доперва въ р. 1875 зъявився якійсь молодый чоловѣкъ и заявивши себе загибшимъ Юріемъ, проживавъ въ домѣ своихъ родичѣвъ а въ р. 1885 оженився зъ призначеною для него Клярою. Вправдѣ якесь чувство повздержувало все Кляру ѣдъ того супружества, але коли родичѣ почали на ню напирати, згодилася. По вѣнчаню выбрались новоженцѣ въ подорожь и заѣхали до Гамбурга. Тамъ придивлялись они прибуваючимъ кораблямъ и въ тѣмъ зъ одного высѣдає молодый чоловѣкъ, котрому Кляра кидаєсь на груди. Бувъ се правдивый Юрій. Обманьщикъ, що пѣдшився пѣдъ єго имя, въ однѣй хвили зникъ. Кляра внесла до суду просьбу о уневажненье супружества пѣсля §. 57. кодексу цивильного за-для ошибки що-до особы супруга и двѣ инстанціи признали ѣй уневажненье. Мимо того ѣдкликався оборонця супружества, поставленый урядово, до найвысшого трибуналу и сей орѣкъ, що супружество законно истнує (zu Recht bestehe), бо ошибка не заходила тутъ що-до физичнои особы, лише що-до єи имени, походженя, а се суть лише внутрѣшнѣ обставины а не такѣ, якихъ домагаєсь §. 57. кодексу цивильного.

— **Обманьщики товариствъ асекураційныхъ.** У Вѣдни скѣнчився процесъ Юліянны Мецъ, обжалованои о обманьство англійскихъ товариствъ асекураційныхъ. Актъ обжалованя представляє цѣлу сю справу ось якъ: Въ осени 1884 року померъ въ Медонъ коло Парижа Вильгельмъ Шайреръ, убезпеченый въ товариствахъ англійскихъ на суму 13.800 фунтѣвъ штерлингѣвъ. Пѣзнѣйше выявилось, що Шайреръ ѣднайшовъ при помочи лѣкаря зъ Парижа Кастельно и аптикаря Мартинета якогось робѣтника зъ Швайцаріи К. Ґльоґнера, недужого на сухоты а подѣбного до Шайрера, та що по єго смерти подавъ єго за себе. Самъ выѣхавъ до Америки, а єго любовница Юліянна Мецъ ѣдобрала грошѣ зъ товариствъ, подаючи себе за жѣнку помершого. Взагалѣ умѣла она такъ добре удавати и обманювати, що товариства, зразу пѣдозрѣваючи, бо Шайреръ бувъ признаный за вельми здорового чоловѣка, вкѣнци таки ѣй повѣрили и грошѣ выплатили. Коли полиція париска и вѣденьска почала за ними слѣдити, а за той часъ вернувъ Шайреръ зъ Америки и змѣнивши прозвище живъ зъ Юліянною у Вѣдни, ѣдъѣхавъ Шайреръ до Италіи и тамъ застрѣлився а Юліянна дѣсталась передъ судъ, обжалована о спѣвучасть въ обманьствѣ. Зъ загальнои сумы грошей знайшли при Юліяннѣ 91.000 зр., 12.000 франкѣвъ и 1500 лирѣвъ. Трибуналъ засудивъ Юліянну Мецъ на чотири лѣта тяжкои вязницѣ и поставленье пѣдъ надзѣръ полиціи.

— **Для бѣдныхъ ученикѣвъ рускои гимназіи** прислали на запомогу: ВПр. крилошанинъ о. Лотоцкій зъ Бродѣвъ 15 зр.; о. Копертиньскій, сотрудникъ зъ Зарваницѣ, 5 зр.; о. Кмицикевичь зъ Добромирки 3 зр.... Да воскреснетъ Богъ и розѣйдутся вразы єго: Христосъ воскресе! В. И.

Наука, штука и литература.

— **Slovanský sjezd v Praze r. 1848** Пѣдъ такимъ заголовкомъ зачала выходити въ Празѣ публикація заходомъ книгаря М. Кнаппа. Описанѣ въ нѣй розправы, акты и имена всѣхъ участникѣвъ зборѣвъ, на котрыхъ були ѣдпоручники всѣхъ Славянъ въ Австріи и деякѣ зъ заграницѣ.

Господарство торговля и промыслъ.

— **Льосованя у Вѣдни.** Льосы зъ р. 1860: Головна выграна впала на серію 12.895 ч. 10; 50.000 зр. с. 4827 ч. 2; 25.000 зр. с. 15.272 ч. 3; 2 выграны по 10000 зр. с. 4742 ч. 5 и с. 5198 ч. 12. — Льосы кредитовѣ: головна выграна 150000 зр. на серію 3302 ч. 94; 30000 зр. на с. 3149 ч. 20. — Австрійскѣ льосы червоного креста: головна выграна 25000 зр. на серію 7740 ч. 26; 1000 зр. на с. 2638 ч. 11. — Льосы Кеблевича: 15000 зр. на ч. 65.495; 3000 зр. на ч. 3673. — Италійскѣ льосы черв. креста: 15.000 лирѣвъ на серію 10.800 ч. 19; 2000 лирѣвъ на серіи 5242 и 8617 чч. 27 и 11.

— **На XXIX. льосованю срѣбныхъ пріоритетѣвъ облигацій** (I емисіи) зелѣзницѣ архикнязя Альбрехта выйшло 50 штукъ чч. 158, 2755, 5167, 5550, 5994, 9445, 10354, 11380, 12001, 12475, 13751, 16357, 17097, 18160, 19015, 19399, 22787, 23131, 23676, 24416, 26280, 26705, 27738, 28527, 29339, 30483, 30509, 30919, 31434, 31848, 32014, 32082, 32576, 33377, 33435, 33651, 36336, 36730, 37371, 37400, 37567, 37644, 38188, 41702, 42483, 43137, 43890, 44142, 49021, 49788. — На XVII льосованю золотыхъ пріоритетѣвъ облигацій (II емисіи) выйшли: 68 штукъ чч. 60, 147, 1260, 1586, 1653, 2099, 2514, 2682, 3051, 3800, 3909, 4065, 4226, 4273, 4692, 4715, 4876, 5219, 5896, 6300, 6695, 7210, 7252, 7539, 8028, 8036, 8255, 8350, 8354, 8409, 8470, 8705, 9215, 9277, 9427, 9730, 9873, 10192, 10683, 10968, 11686, 12072, 12133, 12751, 12761, 13097, 13166, 14248, 14463, 14996, 15142, 15441, 15844, 16241, 16781, 17196, 17322, 17385, 17785, 18352, 18689, 18694, 18810, 19012, 19031, 19622. 19638, 19717. — Сплата сихъ выльосованыхъ облигацій начнесь зъ днемъ 1 жовтня 1888 р., а то по по 300 зр. въ срѣблѣ за срѣбнѣ пріоритеты а по 200 зр. въ золотѣ за золотѣ пріоритеты. Ѣдъ того речинця устає дальше опроцентованье сихъ выльосованыхъ облигацій.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Рада мѣска Львова именовала 18 офиціялѣвъ магистрату: на новый етатъ зъ полѣпшеньемъ платы перенесенѣ: Фр. Левицкій, Ген. Прохаска, Ст. Служевскій, Каз. Скибиньскій, Юл. Шульцъ, Ник. Загурскій, Ант. Петровскій и Петро Велещукъ; новоименованѣ офиціялы: Вл. Хмелевскій, Іос. Шеремета, Жигм. Вѣдень, Евг. Новицкій, Авг. Гарнишь, Жигм. Сухоржевскій, Кар. Земелька, Ад. Крикевичь, Едм. Пехе, Іос. Лянцъ, и Альф. Заремба. — Цѣсарь именувавъ: адъюн. суду пов. въ Радѣвцяхъ, Вол. Михальского адъюнктомъ въ Чернѣвцяхъ; адъюнктами судов. пов. авскультантѣвъ: Ю. Олиньского въ Заставнѣй и Мих. Коралевича въ Выжници.

— **Перенесеня.** Адъюнкты судѣвъ повѣтовыхъ: Фл. Милиновскій зъ Турки до Ярославля а Тад. Прагловскій зъ Ярославля до Турки.

Телеграмы „Дѣла“.

Берлинъ 3 мая. Пѣсля урядового бюлетина мавъ цѣсарь зъ раня лишь незначну горячку а загальный станъ здоровля есть вдоволяючій. Пѣсля приватныхъ вѣстей станъ недужого має бути невѣдрадный; рана въ гортанцѣ материзує чимъ разъ бѣльше а цѣсарь слабне и худне зъ кождымъ днемъ.

Римъ 3 мая. На интерпеляцію въ справѣ африканьскѣй ѣдповѣвъ Криспи, що Італія недумала окупувати Абесинію. Ген. Санъ-Марцано сповнивъ зовсѣмъ програму правительства. Правительство має повну надѣю, що зможе удержати миръ зъ Абессиніею и хоче, щобы палата высказала якъ найскорше свѣй поглядъ на сю справу, бо єи треба конче якъ найскорше закѣнчити. Нинѣ ведеся дальша дебата въ сѣй справѣ.

Лондонъ 3. мая. Конфликтъ Туреччины зъ Грецією уважають тутъ за дуже небезпечный и припускають, що на Кретѣ выбухнуть незадовго розрухи на бѣльшѣ розмѣры.

Римъ 3. мая. Баккарини має нинѣ поставити слѣдуюче внесенье: „Палата признає хоробрѣсть арміи и маринарки, признає политику войскову на побережи Червоного моря за невѣдповѣдну интересамъ народу, взыває правительство до ѣдкликаня войска и переходить надъ тою справою до порядку девного“

Софія 3. мая. Князь приѣхавъ до Тирновы, де єго жителѣ повитали дуже радо; князь перебуде тутъ черезъ великодни свята.

Парижъ 3 мая. Булянже думає выѣхати до департаменту Нордъ и задемонструвати тымъ способомъ противъ подорожи президента. Лиґа патріотѣвъ ставить въ своѣй програмѣ реформу републиканьскихъ институцій въ дусѣ свободы, ревизію франкфуртского мира и пропаганду идеи реванжу.

Цѣна збѣжа и другихъ продуктѣвъ.

2. л. мая 1888.

Львѣвъ: Пшениця 6·10 до 6·80, жито 4·20 до 4·75, ячмѣнь 3·75 до 6·50, овесъ 4·10 до 5·—, горохъ 4·— до 9·— вика 4·50 до 5·—, рѣпакъ 9·50 до 10·—, лнянка — до —, конюшина червона 18·— до 38·—, конюшина бѣла 20·— до 30·—, конюшина шведска 30 до 36, хмѣль ѣдъ 15 до 55.— зр. за 56 кило въ мѣсци, оковита за 10.000 литрѣвъ 24·50 до 25·— зр.

Тернопѣль: Пшениця 6·— до 6·70, жито 4·40 до 4·80, ячмѣнь 4·— до 5·—, овесъ 4·70 до 4·70 горохъ 4·— до 9.—, вика 4·20 до 4·75, рѣпакъ 9·— до 10.—, лнянка — до—, конюшина черво, на 17·— до 35·—, конюшина бѣла 30·— до 36·— конюшина шведска 30 до 35.

Надѣслане.

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручає 2356 116—?

Спеціяльности и универсальнѣ средства фарнцускѣ и иншѣ, якъ черезъ ню такъ и черезъ иншѣ фирмы оповѣщуванѣ.

Д-ръ мед. Теодоръ Єндель

по студіяхъ на клиникахъ проф. Розенталя у Вѣдни и проф. Шаркота (Salpêtrier) въ Парижи ординує въ хоробахъ нервовыхъ и жѣночихъ щоденно ѣдъ 2—4

улиця Валова число 31.

Гистерію лѣчить гипнотизмомъ методою проф. Шаркота и П. Рихтера. 2119 36—0

Д-ръ Витовдъ Ярошиньскій,

спеціалистъ до недугѣвъ грудныхъ,

повернувши по довгѣй неприсутности, ординує якъ давнѣйше ѣдъ 3 до 4 по полудни.

Хорущина ч. 16. 2437 2—7

Иванъ Левиньскій

концесіонованый архитектъ,

перенѣсъ свое помешканье и канцелярію будѣвничу зъ пѣдъ ч. 6 ул. Личакѣвскои на пляцъ Капитульный ч. 7. 2432

Вытягъ зъ розкладу ѣзды зелѣзниць державныхъ

важный ѣдъ 1 жовтня 1887.

Ѣдѣздъ зѣ Львова: О 6 год. рано до Гусятына — о 6 год. 10 мин. рано до Лавочного, Будапешту, Стрыя; — о 11 год. 27 мин рано передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станиславова; — о 12 год. 02 мин. въ полудне до Гусятына; — о 7 год. 44 мин. вечеромъ до Стрыя, Хирова.

Приѣздъ до Львова: О 1 год. 15 мин. въ ночи зъ Будапешту, Стрыя, Лавочного, Станиславова, Хирова; о 8 год. 39 мин. рано зъ Хирова, Стрыя; — о 3 год. 10 мин. по полудни зъ Гусятына; — о 4½ год. 15 мин. по полуд. зѣ Станиславова, Хирова, Стрыя: — о 9 год 43 мин вечеромъ зъ Гусятына.

Плякаты зъ розкладомъ ѣзды на линіяхъ галицкихъ можна дѣстати на стаціяхъ зелѣзниць державныхъ по 6 кр 2238 32—?

ПОДЯКА.

Неутомима смерть забрала намъ єще въ силѣ вѣку Марію, котра була осолодою и потѣхою старенькои матери. Похороны ѣдбулися въ Жовквѣ дня 11. лат. цвѣтня. Бувъ то день ярмарчный а прибувшій околичнѣ Отцѣ духовнѣ и селяне, знаючи ѣтця покѣйнои, бл. п. Е. Будзыновского бувшого пароха въ Мокротинѣ, довѣдавшись о тѣмъ сумнѣмъ выпадку въ родинѣ нашѣй, приспѣли численно безъ запрошеня ѣддати безинтересовно послѣдню послугу покѣйнѣй и тымъ способомъ звеличили въ великѣй мѣрѣ той сумный обрядъ. Именно прибули Всеч. оо. Саноцкій, деканъ жовквѣвскій зъ Мацошина, Дрималикъ зъ Туринки, Коровець зъ Мервичь, Виханьскій зъ Смерекова, Ничай зъ Замочка, Пелехъ Іосифъ и оо. Василіяне изъ Жовквы, до котрыхъ парохія належить. Межи селянами були Русины, Поляки а навѣть Нѣмцѣ кольонисти. Декотрѣ близше намъ знакомѣ селяне и кольонисты несли на перемѣну тлѣнны останки покѣйнои зъ дому смутку ажь на кладовище. До украшеня тои хвилѣ причинився такожь прекрасный хоръ дѣтей школы зъ Волѣ пѣдъ Жовквою пѣдъ проводомъ Всч. п. учителя. За такъ безинтересовне ѣдданье послѣднои услуги покѣйнѣй, за звеличанье того сумного обряду и за оказану намъ въ тѣмъ такъ великѣмъ смутку ѣдраду и потѣху складаємо названымъ Всч. Отцямъ дух., мешканцямъ Жовквы, селянамъ и кольонистамъ, а такожь спѣвакамъ и всѣмъ, що взяли участь въ сумнѣмъ обрядѣ, прилюдно найсердечнѣйшу подяку.

Марія Будзиновска, мати; Корнилъ, Титъ и Іосифъ Будзиновскѣ, братя.

Маріяцельскѣ каплѣ жолудковѣ

знаменито дѣлаючѣ у всѣхъ недугахъ жолудка.

Schutzmarke.

Незрѣвнанѣ при браку апетиту, слабѣмъ жолудку, воняючѣмъ ѣддыху, кваснѣмъ ѣдгиканю, здутю, кольцѣ, катарѣ жолудка, згазѣ, твореню ся пѣску и камѣньчикѣвъ въ мѣхури, при надто великѣй флегмѣ, жовтачцѣ, ѣдкиненю и блюваню, болю головы (єсли походить зъ жолудка), корчахъ жолудка, задненю, перетяженю жолудка стравами и напоями, при хробакахъ, недугахъ селезѣнки, печѣнки и гемороидахъ. — Цѣна фляшочки разомъ зъ **приписомъ 35 кр., подвѣйнои 60 кр.**

Головна высылка у аптикаря

КАРОЛЯ БРАДИ КРОМЕРИЖЬ (Kremsier) МОРАВА.

Маріяцельскѣ каплѣ жолудковѣ не суть нѣякимъ средствомъ потайнымъ. Складовѣ части поданѣ суть при кождѣй фляшочцѣ въ **приписѣ.**

Правдивѣ можна купувати у всѣхъ 2351 12—52 **аптикахъ.**

ОСТЕРЕЖЕНЬЕ! Правдивѣ Маріяцельскѣ каплѣ жолудковѣ рѣзно фальшують и наслѣдують. — **На знакъ правдивости** мусить кожда фляшка бути завинена въ червоне запакованье, заосмотрене въ **повысшу марку охоронну** и при кождѣй фляшочцѣ на приписѣ мусить находитися, ще сей приписъ друкованый у Г. Гуска въ Кромерижу.

Правдивѣ можна купити: У ЛЬВОВѢ въ аптикахъ: Якова Байзера, Г. Блюменфельда, Петра Ґайльгофера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколяша, Якова Пипеса, Жиг. Рукера, Кар. Склепиньского, І. Вевюрского, Арн. Раппапорта. — ВЪ БЕЛЗѢ у ап. Ґросса. — ВЪ БОБРЦѢ у ап. Бальбины Мендлицкои. — ВЪ БРОДАХЪ у ап. Бронисл. Витославского, Мих. Куляки, Вильг. Ляндесберга. — ВЪ БЕРЕЖАНАХЪ у ап.: Ад. Дурета, Іос. В. Лобоса. — ВЪ ДОЛИНѢ у ап. С. М. Траунфельднера. — ВЪ ДРОГОБИЧИ у ап.: Айхмилера, П. Партикевича. — ВЪ ГЛИНЯНАХЪ у ап. А. Гельма. ВЪ КОПИЧИНЦЯХЪ у ап. Редера. — ВЪ МЕЛЬНИЦИ у ап. Кроковского. — ВЪ МОСТАХЪ ВЕЛИКИХЪ у ап. І. Жолиньского. — ВЪ НЕМИРОВѢ у аптикаря Предримирского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛЯНАХЪ у ап. Омел. Барановского. — ВЪ РАДЕХОВѢ у ап. Яськевича. — ВЪ РОЗВАДОВѢ у ап. Вин. Грабовского. — ВЪ РОЗДОЛѢ у ап. Людв. Мержвиньского. — ВЪ САМБОРѢ у ап.: І. Алексевича, К. Мареша. — ВЪ СКОЛЬМѢ у ап. С. А. Лецковского. — ВЪ СОКОЛОВѢ у ап. Андр. Данчака. — ВЪ СОКАЛИ у ап. Евг. Высочаньского. — ВЪ СТАРѢМЪ МѢСТѢ у ап. Ад. Палеского. — ВЪ СТРЫЮ у ап.: Чальбазаніого, В. Комаровского. — ВЪ ТУРЦѢ у ап. Жиг. Косицкого. — ВЪ ВАРЯЖУ у ап. Венед. Кшивоблоцкого. — ЬЪ ЗОЛОЧЕВѢ у ап. Франца Петеша.

1000

благородныхъ однорôчныхъ **РОЖЬ** зъ красными коронами и здоровыми корѣнями. **12 штукъ** ôдъ $^1/_2$ до $1^1/_2$ метра высокими за **5 зр.** Корѣнье опаковане въ мохъ, зъ котрымъ треба садити въ землю.

12 гвоздикôвъ вазоновыхъ **1 зр.**
15 „ грунтовыхъ **1 зр.**
20 мальвъ шкоцкихъ въ 12 краскахъ **1 зр.**

Розсадки цвѣтôвъ и яринъ огородовыхъ по дуже дешевыхъ цѣнахъ. Упрашаючи о численнî и скорî замовленя, остаю зъ поважаньемъ

ІОСИФЪ УРЗА
огородникъ въ Стрыю.

2442 2—3

И. ИГНАТОВИЧЬ

поручає:

певнî и выпробованî средства до выбраня всякихъ плямъ.

	кр.
АМАНДИНА усуває плямы зъ сокôвъ цукровыхъ, бѣлка, мороженого и т. п. фляконъ . .	25
АПСЕИНА вытягає плямы товстî зъ матерій шовковыхъ барвныхъ	25
АЦЕТИНА нищить плямы алькаличнî и мочовî, фляконикъ	25
БЕНЗОЛИНА выбирає плямы товстî и зъ прѣтя, зъ мази и покосту, фляконикъ малый 20 кр. цѣлый	30
БРАЗИЛИНА, выпранî въ бразилинѣ матеріи чорнî, споловѣлî и поплямленî ôдзыскують первѣстну барву, стають лыскучими и твердыми, пакетъ	08
ЕТИЛИНА усуває плямы на помостѣ зъ фарбъ анилиновыхъ, травы, лякерôвъ, и смолы фл.	25
ЯНИНА розпускає плямы чорнî повставшî на шкôрѣ при фарбованю волося, фляконъ .	30
ЯВЕЛИНА уживаєся до выбраня зъ бѣля барвныхъ плямъ, а именно зъ пива, вина червоного, овочѣвъ, конфитуръ, атраменту и т. п. фляконъ . .	20
КВАСОКЪ въ лѣсочкахъ уживаєся до чищеня палцѣвъ зъ атраменту, лѣсочка	05
КОРѢНЬ МЫЛЯНЫЙ бѣлый, служить до праня матерій шовковыхъ, потовщеныхъ и замарганыхъ, пакетикъ по 2 кр. и	04
МЫЛО ЖОВЧЕВЕ уживаєся до выбираня плямъ старыхъ зъ матерій вовняныхъ, бавовняныхъ и шовковыхъ, кусникъ	25
ОДАЛИНА найлѣпше средство до чищеня мужескои одежи, усуває плямы повставшî зъ пороху, прѣтя, тютюну, молока, пива, кавы, шоколяды, плѣсни, вохкости, сметанки, росолу и т. п. фляконъ . . .	35
ОКСАЛИНА выбирає плямы зъ атраменту, иржи и крови, зъ паперу и бѣля, фляшка . . .	25
КВИЛЯЯ, матеріи вовнянî и шовковî, выпранî въ ôдварѣ Квиляи тратять плямы и ôдзыскують свѣжôсть, причѣмъ барва матеріи нѣчо не тратить, пакетъ	06
СПИРИТУСЪ ТЕРПЕНТИНОВЫЙ усуває плямы зъ покосту, олѣю и живицѣ, фляконъ	25
ЗЕМЕЛЬНИКЪ чистить матеріи бѣлî вовнянî зъ замарганя и пороху, пакетъ	20

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3., Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои. Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20, и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2424 3—?

Тайна красы

выробу ПЕТРА КРОКЕВИЧА аптикаря въ Краковѣ.

Неимовѣрне подивлянье и надзвычайне признанье зô стороны красавиць для сего чудового и незвычайно скоро дѣлаючого средства робить, що сей препаратъ, выробу Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ, розхаплюють зъ нечуваною скоростею. Crême сей, справедливо названый „Тайною красы“, ôддаляє въ тягу однои ночи всяку неделикатнôсть, стверджене, червонôсть шкôры, прищѣ, угры и лишаѣ гинуть безповоротно по ужитю сего знаменитого и найпевнѣйшого въ своихъ наслѣдкахъ средства, котре навѣть лице поморщене чудово робить молодшимъ, надаючи єму красный справдѣ молодечій цвѣтъ. Уживаный щоденно на нôчь, чудово заховує цвѣтъ ôдъ всякого ствердненя шкôры, якъ рôвно-жь и ôдъ передвчасныхъ морщинъ. Тому то повинно се средство находитися въ тоалетѣ такъ молодои и краснои паночки якъ и красивои дамы.

Цѣна 1 зр, 1 зр. 50 кр. и 2 зр. 2398 9—?

Изъ рукодѣльнѣ выробôвъ церковныхъ рѣчей

І. ПАКУШЕВСКОГО

Улиця Ôрменьска, противъ „Народного Дома“.

Ôдзывъ до Всечестного Духовеньства:

Конкуренція, яка повстала въ нашôмъ краю въ выробахъ церковныхъ рѣчей, а особенно що-до импортованыхъ изъ чужихъ фабрикъ недосвѣдчеными предприємцями, спонукує мене подати цѣны выробôвъ власныхъ, котрî купуючій всегда буде мати дешевше и изъ першои руки на желанье.

Цѣны слѣдуючî:

Кадильниця жовта 8 зр., посрѣблена 10 зр.
Ладониця жовта 2 зр. 50 кр., посрѣблена 3 зр.
Кресты престольнî 8. 10, 12, 20, 30, 40 зр. и высше.
Чаша золочена въ огни гладкои роботы 14 зр.
„ „ оздобнѣйшои роботы 20, 25, 30 зр. и высше.
Дарохранительниця зъ короною золочена 16, 22 зр. и высше.
Хрестъ ручный орѣховый 4 зр.
„ „ металевый 3 зр. и высше.
Мировникъ 1 зр Ложочка 1 зр. Звѣзда 1 зр.
Хрестъ на хоруговь жовтый 7 зр. 2391 6—6
„ „ золоченый 10 зр. и высше.
Золоченье въ огни чаши 8, 10, 12 зр. и высше.
Посрѣбленье кадильницѣ 2 зр. 50 кр.
Ôдновленье окутя до Евангелій 6, 8, 10, 12, 15, 18 зр. и высше.
Нове окутье до Евангелій 15, 18, 24, 30 зр. и высше.
Лѣхтарѣ мосяжнî пôсля высокости.

Кромѣ того принимає всякî роботы церковнî такъ новî якъ и до ôдновленя, а именно: новî кулѣ, и хресты на копули.

Фабрика въ р. 1782 заложена.

СТАРКА

зъ ц. к. упр. фабрики ликерôвъ, розол. и оцту **І. А. Бачевского** ц. к. придворного доставника у Львовѣ.

Марка	въ фляшцѣ à $^3/_4$ литр.	Цѣна.
*	. . . . .	зр. —·70
* *	. . . . .	„ —·90
* * *	. . . . .	„ 1·00
1850	. . . . .	„ 1·50
1860	. . . . .	„ 1·20

СТАРКА ЛѢЧНИЧА

зъ р. 1840	зр. 2·50
зъ р. 1830	„ 3.00

Ôдъ коли заложена фабрика, с. є. бôльше якъ ôдъ стлѣтя, ано к бôльше заходу було вырôбъ житнои ***СТАРКИ***, такъ въ июпи-ков и за границею вельми цѣненои, улѣпшити и поручаю тую-жьръй-накя токъ о знаменитôмъ и нѣжнôмъ, а лагôднôмъ смаку, котрый тысячѣ моихъ Впов. ôдбирателѣвъ уживає замѣсть **COGNAC-У**. Продуктъ сей вывожу въ значнôй скôлькости до *Нѣмеччины, Италіи, Румуніи и до Орієнту, а въ Австро-Угорщинѣ* сей рôдъ выключно числить тысячѣ ôдбирателѣвъ.

Найдогôднѣйше спроваджати СТАРКУ почтою въ пакетахъ à 5 кильо, маючихъ 2 фляшки. 2361 9—52

БРИТВЫ

швайцарскî и англійскî,

Ременцѣ до острень, Ящики на мыло, мыла, гребенѣ, щѣтки зеркалця и всѣлякî приборы тоалетовî.

Складъ картъ до граня

поручає найдешевше

2228 ТОРГОВЛЯ

БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ

Львôвъ, Галицка ч. 14.

Цѣнники даромъ.

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаденъ зъ моихъ конкурентôвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжь для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій краєвыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мôй богатый складъ такожь

1962 Всч. Духовеньству. 81—0

Замовленя въ мѣсци и зъ провинціи выконуються точно и ретельно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескои одежи гуртомъ и подрôбно.

Львôвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеный 1848.

Неомыльне средство

на выгубленье нагнѣткôвъ, бородавокъ и иншихъ подôбныхъ наростей шкôрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.

Цѣна флякону 50 кр.

Встрикненье и капсулки

зъ ростины „MATICO“

въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство

поручає Аптика

К. КРИЖАНОВСКОГО

у ЛЬВОВѢ.

Цѣна фляшки встрикнень 40 кр.
2274 *Капсулокъ 80 кр.* 21—?

2415 **КОСЫ** 1—?

6 и $6^1/_2$ ручковî вузшî и широкî по **36** и по **40** кр.
Найлучшî по **50** кр.
Бракъ по **25** кр.

поручає зъ своихъ складôвъ

Народна Торговля.

Пѣвець церковный,

Іосифъ Шарковскій, управитель хору, пошукує мѣсця. Близша вѣдомôсть листовно. Адреса: Яблони 7—? ця надъ Прутомъ. 2423

ОПОВѢЩЕНЬЕ.

Совѣтъ управляючій „Повѣтовои Народнои Торговлѣ въ Рогатинѣ, товариства зарегистрованого зъ ограниченою порукою“ запрашає симъ П. Т. членôвъ сего товариства на звычайнî Загальнî Зборы на день 10 (22) мая 1888 року.

Передъ зборами ôдправиться въ городскôй церкви поминальне Богослуженье за упокôй душь помершихъ членôвъ нашого товариства. Початокъ Богослуженя о 9 годинѣ рано.

Порядокъ дневный Зборôвъ:

1. Справозданье Совѣта управляючого зъ дѣяльности товариства и замкненя рахункôвъ за рôкъ адм. 1887.
2. Справозданье комитету контрольного.
3. Предложенье въ справѣ подѣлу зыскôвъ и высоты марки презенційнои.
4. Принятье новоприступаючихъ членôвъ.
5. Доповняючій выбôръ двохъ членôвъ Совѣта управляючого. (1—3)
6. Выбôръ комитету контрольного на 1888 рôкъ.
7. Внесеня членôвъ.

Рогатинъ 7 цвѣтня 1888.

За Совѣтъ управляючій:

А. Медвецкій предсѣдатель — *В. Чировскій* членъ Совѣта.

ГРАБКИ КÔННÎ и ОБЕРТАЧѢ СѢНА

поручають вельми дешево

УМРАТЪ и Комп.

ФАБРИКА МАШИНЪ ГОСПОДАРСКИХЪ
2446 **ПРАГА-БУБНА.** 1—4

Филія у Львовѣ ул. Городецка число 61 пôдъ власною фирмою.

Катальоги на жаданье даромъ.

Для кождого властителя дôбръ, господаря и громады въ цѣлôмъ краю єсть необходимымъ

добрый, здоровый и чистый оцетъ.

ТОРГОВЛЯ
Кароля Балабана

2427 6—? **у ЛЬВОВѢ**

поручає **оцтову есенцію**, здоровый и чистый продуктъ до робленя оцту въ бутелькахъ $^1/_1$ и $^1/_2$ кильовыхъ. До $^1/_2$ кильогр. **оцтовои есенціи** додаєся 12 литрôвъ воды. Для громадъ и бôльшихъ заведень въ бальонахъ по 4 и 10 кильограмôвъ.

І. & С. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНѢ (BRÜNN)

улиця Фердинанда Ч. 7/d

высылають за послѣплатою:

Сорочки мужескî, бѣлî и кольоровî 1 штука Іа. зр. 1.80 IIа. зр. 1.20

Сорочки робôтничî зъ доброго оксфорду, 3 штуки зр. 2.

Ногавицѣ мужескî, зъ барханту або полотна, 3 пары Іа. зр. 2.50, IIа. зр. 1.80.

Суконнî шапки, для мужчинъ и хлопцѣвъ, 6 шт. зр. 1·20.

Скарпетки мужескî, бѣлî або кольоровî, робленî 6 паръ зр. 1·10.

Скарпетки втягаючî пôтъ, зъ финису шовкового, 12 паръ зр. 1·20.

Пледы до подорожи, 3·50 метрôвъ довгî, 1·60 м. широкî, 1 штука зр. 4·50.

Матеріи на мужескî уборы, новôтнî, 3.10 метрôвъ Іа. зр. 5·50. IIа. зр. 3·75.

Матеріи на иберцигеры, добрî, найновѣйшî барвы, 2.10 метр. зр. 6.

Нормальнî сорочки и ногавицѣ, зъ чистои вовны, системъ Єгера, 1 штука зр. 3·50.

Зреформоване нормальне бѣлье, (втягаюче пôтъ) 1 сорочка або 1 ногавицѣ зр. 2.

Бѣлье зъ Gummi, 2 пары маншетôвъ, 2 стоячî и 2 лежачî ковнѣрики зр. 2·50.

Матеріи лѣтнî камгарновî на мужескî уборы, найновѣйшî десенѣ, 6.5 метрôвъ зр. 3.

Сорочки жѣночî, зъ шифону, гафтованî, 3 штуки зр. 2·50.

Сорочки жѣночî, зъ мѣцного полотна зъ зубками 6 штукъ зр. 3·25.

Корсеты нôчнî, зъ шифону, численно прикрашенî, 3 штуки зр. 1·80.

Спôдницѣ, 6 зъ сырого полотна, Chiffon и Rouge 3 штуки зр. 3.

Запаски жѣночî, зъ оксфорду, кретону и сырого полотна 6 штукъ зр. 1·60.

Паньчохи жѣночî, робленî, бѣлî або кольоровî, 6 паръ зр. 1·50.

Паньчохи жѣночî, (втягаючî пôтъ) зъ шовкового финису 6 паръ зр. 1 20.

Намѣтки зъ Mohair-у, у всѣхъ краскахъ 3 штуки зр. 1·20.

Намѣтки зъ Foil-у, краснî десенѣ, 6 штукъ зр. 1 20.

Жакеты лѣтнî Jersey, зъ чистои вовны, у всѣхъ краскахъ 1 шт. гладка зр. 2·50 тамбурована зр. 4.

Хустинки до носа, зъ кольоровымъ краємъ, 1 тузинъ мужескихъ зр. 1·20, жѣночихъ зр. 1.

Взôрцѣ даромъ и франко.

2345 11—26

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкого

Акційного Банку Гипотечного

2222 127—? купує и продає

всѣ ефекты и монеты

пôдъ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечнî и
5% Листы Гип. преміованî,

котрыхъ пôсля закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшои постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталôвъ фондовыхъ, пупилярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія

можна одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльосованя зъ 10% премією т. є. по 110 за 100)

Всѣ припорученя зъ провинціи залагоджуються безъ проволоки по курсѣ дневнôмъ, не числячи нѣякои провизіи.

ПЕТРО КРОКЕВИЧЬ

аптикарь въ Краковѣ

улиця Баштова при плянтахъ (рôгъ Ринку Клепарского)

поручає власнî выробы

яко правдиву одиноку добычь найновѣйшихъ часôвъ, приносячу хорому неоцѣненî, спасеннî користы, о чѣмъ свѣдчать щоразъ численнѣйшî признаня похвалы и т. п., якъ неменше посвѣдченье лѣкарске, а именно:

До Высокоповажаного пана Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ.

Въ численнôй моѣй практицѣ уживавъ я перерôбки лѣчничî выгаданî и выробленî Вами, завсѣгды зъ знаменитымъ успѣхомъ въ недугахъ, противъ котрыхъ они пристосованî. Препараты Вашî ôдзначалися одноцѣлою якостею що-до формы и доброты, не пôдпадали розкладови, приємнî въ уживаню а певнî въ бажаныхъ наслѣдкахъ. Мыло менѣ проте высказати Высокопов. панови моє цѣлковите признанье, заразомъ желанье дальшои такъ успѣшнои працѣ въ щасливо начатôмъ напрямѣ для добра недужои людскости. — Щасть Боже!

Львôвъ дня 16 марта 1888 р. **Др-ъ Юлій Корвинъ Гонсьоровскій** лѣкарь зелѣзницѣ Кароля Людвика.

Вино хинове, средство лѣчниче, взмагаюче силы, стравнôсть, надзвычайно поручане, особливо у женщинъ слабосильныхъ, блѣдыхъ и т п.

Вино хинове зъ зелѣзомъ, поручане молодымъ особамъ для осягненя зросту и розвою тѣла, надає крови силу, збôльшаючи скôлькôсть тѣлокъ крови, змôцняючи жолудокъ пôдносить апетитъ, лѣчить загальнî ослабленя, блѣдачку и т. п., а одиноке для реконвальесцентôвъ по хоробахъ горячковыхъ вынищаючихъ.

Вино зелово-ромбарбарове, вытягъ винный зъ правдивого корѣня Ревеня хиньского (Radix rhei chinensis) и зелъ, збôльшаючихъ рухи хробачковî кишокъ черезъ то легко розвôльняюче; знамените въ затканяхъ, часто повтаряючихъ-ся здутяхъ, довготреваючôмъ катарѣ, дванацятницѣ и въ упорчивôй жовтачцѣ.

Вино зелово-пепсинове, вытягъ зъ зелъ краєвыхъ и найлѣпшои пепсины de Rostock, одиноке успѣшне средство пôдносяче травленье, розпускаюче бѣлко, затымъ одиноке въ нестравности, хроничныхъ катарахъ жолудка або на тлѣ туберкуличнôмъ атоніи кишокъ у людей старыхъ, дуже помôчне у дѣтей зле ôдживлюваныхъ, анемичныхъ и шкрофуличныхъ.

Амигренъ, незрôвнана помôчь въ сильнôмъ болю головы. Ложочка ôдъ кавы зажита успокоює найсильнѣйшу мигрену.

Кальльонъ, одиноке средство на найстаршî и найдолегливѣйшî нагнѣтки. По насмарованю нагнѣтокъ сейчасъ перестає болѣти, а въ 24 годинахъ ôдпадає безъ найменшого болю.

Хильоль, лагодить по кôлькоразовôмъ ужитю найбôльшî болѣ ревматичнî, пострѣлы, подагру и т. п

Сарсапариліянъ зъ корою хиновою, узнаный яко найлѣпше средство въ немочахъ походячихъ зъ зôпсутя сокôвъ и зъ ôдти повстаючого вадливого складу крови, въ недокровности и т. п.

Зѣлье грудне зô свѣжихъ, лѣчничихъ зелъ волоскихъ, котрî вже неразъ навѣть въ прикрыхъ розличныхъ выпадкахъ слабости давали надсподѣване полѣпшенье терплячому, то въ слабостяхъ грудныхъ то легкихъ, противъ астмы, всякои душности и т. п. Усувають они тяжку дыхавицю, всякî закатареня легкихъ и грудей, зафльегмленя, кольки въ грудехъ, упорчивый кашель и т. п. Цѣна зр. 1·20

Сиропъ грудный при тяжкихъ або застарѣлыхъ немочахъ, уживаный буває рôвночасно зъ зѣльемъ льоретаньскимъ противъ сухотъ и слабостей грудныхъ и легкихъ и т. п Цѣна 2 зр.

Кроплѣ жолудковî. Средство знамените и незрôвнане у всѣхъ слабостяхъ жолудка Цѣна 35 кр. 2068 41—0

Замовленя выконуєся ôдворотною почтою.

Зъ численныхъ подякъ наводимо ось тî:

Высокоповажаный Пане Аптикарю!

Бажаю, щобы кождому хорому такъ знаменитый успѣхъ давали лѣки зъ Вашихъ выробôвъ, якъ моѣй женѣ, котрî надсподѣвано успѣшно дѣлали и прошу о надôсланье менѣ ще Амигренъ и капель жолудковыхъ. Зъ поважаньемъ

Пшôвъ д. 3 липня 1887 р. *Леопольдъ Ковалик*ъ (Рыбникъ, Oberschlesien).

Высокоповажаный Пане!

Узнаю дѣйстну успѣшнôсть Вашихъ выробôвъ, досвѣдчивши на собѣ — Се посвѣдчаю ретельно. Зъ поважаньемъ

Schönpriesen b. Aussig 25 мая 1787 р. *Новаковскій* директоръ фабрики цукру.

Вп Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви въ Краковѣ.

Страдаючи ôдъ пôвтора року на сильный, невылѣчимый кашель, сполученый зъ рôзными тяжкими недугами, мимо тутешныхъ радъ лѣкарскихъ, чувся я безъ надѣѣ житя, а яко отець кôлькоро дѣтей, хапаючись вкôнци рôзныхъ способôвъ до поратованя здоровля, случайно зъ порады чужои приязнои менѣ особы, уживъ я „Зѣля грудного“ выробу аптикаря Вповажаного Пана Петра Крокевича, и по ужитю чотырохъ пачокъ „Зѣля грудного“ и Сиропу ôдзыскавъ цѣлковито здоровлье, могучи о власныхъ силахъ уже працювати и тымъ чиномъ бодай частину щастя дѣтемъ моимъ удѣлити. Чуюсь тому спонуканымъ заявити найщиршу вдячнôсть Вповажаному Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви мѣсцевому, за вырôбъ „Зѣля грудного“, бо житье моє лишь ужитю того Зѣля завдячую.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Кракôвъ, дня 28 мая 1886 р. *Михаилъ Трыбальскій*, друкарь литографичный.

Высокоповажаный Пане!

Вычитавши зъ газетъ дня 28 мая с. р. подяку Вамъ Вповажный Пане, а почуваючись зарôвно до обовязку вдячности, маю честь тую-жь въ высокôй степени заявити Вамъ, Вповажный Пане, бо Ваше „Зѣлье грудне“ и „Сиропъ“, и въ загалѣ Вашî выробы не лишь менѣ самому, але дуже многимъ, де заходили сумнѣвы що-до здоровля давали чудный успѣхъ. Маючи отже много завдячити Вашимъ выробамъ, приймѣть Вповажаный Пане выразы моєи вдячности, а заразомъ зичливости, успѣху въ дальшôмъ розвою своихъ выробôвъ такъ для добра власного, якъ и зъ пожиткомъ для людскости!

Остаю зъ довжнымъ поважаньемъ *Кс. Е. Вернеръ*,
Кракôвъ 1 червня 1886 р. Реформатъ.

Честный Пане!

Страдаючи ôдъ 20 лѣтъ на гемороиды и упрямый бôль въ жолудку, на дыхавицю и сполучене зъ нею замуленье мѣхура, на затвердженье и иншî долегливости, уживъ я кôлька фляшокъ „Капель жолудковыхъ“, котрî зробили менѣ надзвычайну пôльгу, що посвѣдчаю згôдно зъ правдою и совѣстею. *Фишеръ*,

Ряшѣвъ, дня 21 червня 1886 р. совѣтникъ ц. к. суду.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъзарядомъ К. Беднарского

Ч. 92. Львôвъ, Недѣля 24 цвѣтня (6 мая) 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ свять о 5-бій годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ середу, и въ середу и суботу на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошенія приймаються по цѣнѣ 6 кр. бдъ одного стрбчка печатков, въ рубр. „Надбслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додатконъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рбкъ	18 зр.	на цѣлый рбкъ	24 зр.
на пбвъ року	9 зр.	на пбвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рбкъ	16 зр.	на пбвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Администрація и Експедиція пбдъ ч. 8. ул. Академична.

Редакція пбдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатаній вбльній бдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. а. в.

☞ Зъ днемъ 1 (13) цвѣтня почався **другій кварталъ сегорбчного выдавництва щоденного „Дѣла“.** Просимо отже нашихъ квартальныхъ П. Т. предплатникбвъ якъ и довжникбвъ поспѣшити зъ надсыланьемъ предплаты.

Христосъ воскресе!

Тымъ радбстнымъ окликомъ витаємо нинѣ цѣлу двацяти-міліонову Русь матѣрь нашу, придавлену злиднями, прибиту горемъ.

Всюды, де живе рускій нарбдъ, чути лишь сумовиту тугу за красшою долею, за лучшою будучностею.

Всенародный сумъ залягає городы, села, нивы, степы, горы широкои землѣ рускои.

Печаль, горе народне пекуть грудь, ломлять душу кождого свѣдущого патріота.

Коли-жь уже скбнчаться тѣ вѣковѣ томлячій днѣ печали, а настануть свѣтлій днѣ радости всенароднои?

Воскресеніе Христа зъ-пбдъ важкого каменя — будить въ душѣ кождого Русина радбсть и веселбсть, напоює его надѣею и вѣрою.

Якъ Христосъ-Спаситель, такъ и Русь наша свята — бдверже тяжкій камѣнь своихъ злиднѣвъ и воскресне въ просвѣтѣ и добробытѣ въ рбднбй своѣй хатѣ!

Надѣймось, вѣруймо!

Въ свѣтлый день Воскресенія Христа радуймось и веселѣмся! — бдкиньмо печаль!

Христосъ воскресе!

Рѣшенье замаху на рускій свята.

Зб Львова пишуть до „Czas-у“:

„Кблька лѣтъ назадъ въ соймѣ нашбмъ, а навѣть въ радѣ державнбй, заявився бувъ рухъ петиційный въ справѣ зрбвнаня всхбднои Галичины зъ захбдною и зъ иншими австрійскими областями що-до числа святъ въ державныхъ заведеняхъ науковыхъ. Выдѣлъ краєвый занявся тою справою на ширшій розмѣры, удаючись о добромнѣнье до ординаріятбвъ епископскихъ и архіепископскихъ всѣхъ трехъ обрядбвъ краєвыхъ. Судъ ординаріятбвъ бувъ основный и выпавъ, якъ можна було догадуватися, не въ користь зрбвнаня святъ; рускій и польскій (всѣ? — *Ред.*) ординаріяты числилися зъ тымъ, що проєктоване зрбвнанье днѣвъ святочныхъ, хоть-бы обмежене лишь на заведеня шкбльнѣ, въ кругахъ рускихъ оцѣнятися буде не зъ огляду утилитарного, але въ спосббъ, якъ обговорюються всѣ пытаня що-до рбзницѣ обрядбвъ. Справа цѣла опинилася въ министерствѣ просвѣты, котре заявило теперь, що правительство по основнбмъ розслѣдѣ петицій и добромнѣній ординаріятскахъ не возьме иниціятивы въ полагодженю справы по мысли Выдѣлу краєвого.“

Зъ рады державнои.

223. засѣданье палаты послбвъ зъ д. 1 н. ст. мая.

На порядку дневнбмъ дальша дебата надъ буджетомъ министерства просвѣты. Середъ напруженои цѣкавости палаты забравъ голосъ

Министеръ д-ръ Ґавчь, зазначивши, що се не легка рѣчь, но стблько атакахъ зъ лѣвои и правои стороны палаты, заступати урядову политику просвѣты. Бесѣда пос. Думрайхера мене розчарувала. Змѣсту въ нѣй нема. Бажанье его, щобы нинѣ политика просвѣтна ишла тою дорогою, що передъ 150 лѣтами за Маріи Терезы, есть несповниме; за $1^1/_2$ столѣтя бдносины змѣнилися. Напады на мою особу поминаю; они мене не обходять. Але того годѣ поминути, що пос. Думрайхеръ назвавъ мене „мертвымъ лисомъ“, то есть, що я передъ стрѣлами боротьбы партійнои тымъ спасаюся, що ховаюся до свого ресорту и не маю погляду политичного, чи не хочу его высказати. Такъ не есть, я маю свбй поглядъ и не ховаюся зъ нимъ, не удаю мертвого лиса. Мбй поглядъ такій: цѣлбсть и части; державѣ, що державы, а краямъ, що краѣвъ. Пос. Герольдъ завзято накинувся на мене. То до якоись мѣры рѣчь зрозумѣла. Жиѣмо въ добѣ розгорячении борбы политичнои, а въ такбй норѣ народній трибуны, якъ мають талантъ и темпераментъ, пбдносять голову. Иде о то: знайти ворога — нарештѣ знайдено: министра просвѣты! Може прийде часъ, що розпорядженя будуть оцѣнюватись предметово зъ розвагою, а то не може статись на такихъ зборахъ народныхъ, якій отъ були въ Чехіи, на котрыхъ не йде о то, щобы выробити собѣ поглядъ, але щобы одушевитись въ ненависти до когось. Умѣренбсть будувала и удержувала державы, але митингу не ентузіязмувала. Той неприязности, противъ котрои на митингахъ такъ войовано, зовсѣмъ нема. Министерство просвѣты при своихъ розпорядженяхъ не правилося симпатіями або антипатіями, але предметовостею, умѣреностею и справедливостею. Д-ръ Герольдъ назвавъ мене министромъ ворожимъ школѣ — lucus a non lucendo. Я вже разъ тутъ сказавъ и повторяю, що я въ загалѣ пбдъ нѣякими условіями на обниженье рбвеня образованя позволити не можу. Дальше сказавъ пос. Герольдъ, що взгляды финансовій — то фразы. Министеръ просвѣты мусить числитися зъ финансами. Промова пос. Ритера умѣренна формою, але рѣшучо боронить интересбвъ народу ческого. Я тутъ нинѣ широко не хочу боронити розпорядженя о скасованю кблькохъ середныхъ шкблъ и клясъ. На той тематъ буду мавъ ще нагоду поговорити обширнѣйше. Теперь то лишь скажу, що министерство касувало тѣ школы не напрасно, але порозумѣвалося зъ громадами, а зъ другои стороны и помагає закладати новій школы, де того треба, н. пр. школу реальну въ Пильзнѣ. Ческій факультетъ теольогичный въ Празѣ буде подѣленый на нѣмецкій и ческій уже въ недалекбй будучности. Що-до испытбвъ державныхъ на ческбмъ университетѣ, де правникъ мусить выказатися знаньемъ нѣмецкого языка, я готовъ завести таку змѣну, що знанье нѣмецкого языка буде вымагане тблько при испытахъ державныхъ, а при испытѣ правно-историчнбмъ нѣ. Що-до выдѣлу медичного въ университетѣ львбвскбмъ, котрого потребу пбднѣсъ пос. Ритеръ, то я заявляю, що рядъ нѣчо противъ основаня его не мав. Але я вже, будучи въ Галичинѣ, говоривъ, що министерство мусить впередъ старатись розвинути университетъ краковскій, а що оно о то старається, видите зъ буджету. Що-до университету львбвского, то теперь ведуться переговоры о поставленье нового будынку для наукъ прирбдничихъ, конечного условія для выдѣлу медичного. Надѣюся, що внесенѣ новѣ проєкты финансовѣ дадуть можнбсть зробити неодно, чого доси не було можна. Що-до Словенцѣвъ, то они домагаються двохъ рѣчей: организаціи шкблъ народныхъ и паралельокъ при школахъ середныхъ, якѣ вже мають въ Люблянѣ. Що-до шкблъ народныхъ, то я стою на тбмъ принципіяльнбмъ становищи, що, безъ уймы вольнои волѣ родичѣвъ, елементарна наука повинна бути удѣлювана въ матернбй мовѣ, и я, зъ-бдки тблько дбйшла до мене жалоба, стараюсь и на будуще старатись-му, щобы законъ въ тбмъ дусѣ бувъ переводженый. Що-до середныхъ шкблъ словеньскихъ, то я стверджую фактъ, що нинѣшнѣ паралельки въ Люблянѣ показалися въ загалѣ практичными. Длятого-жь то я и почну переговоры зъ властями шкбльными, на скблько дальшій бажаня Словенцѣвъ далися-бы перевести, а думаю, ще все таки можна буде ихъ бодай въ части сповнити. Замѣтъ д-ра Ритера про урядникбвъ министерства просвѣты есть несправедливый, а супротивъ сказаня пос. Думрайхера, котрый розвиткомъ народбвъ представивъ яко упадокъ жизненныхъ силъ державы, то я инакшу маю гадку. Я не вѣрю въ непримиримый антагонизмъ народбвъ, бо вѣрю въ Австрію. И длятого кбнчу бдъ себе: рбвна зичливбсть всѣмъ народамъ, але и рбвне пошанованье того, чого державѣ потреба! А справъ публичнои просвѣты нѣколи не вбльно пбймати зъ выключного становища якои-небудь партіи, але и тутъ добро державы мусить остатись найвысшимъ правомъ. (По скбнченю бесѣды д-ра Ґавча нѣ зъ однои стороны не бдозвався голосъ одобреня або оплескъ, зробилось тблько загальне заворушенье въ сали. Многій послы заразъ опустили палату, а слѣдуючій бесѣдники промовляли передъ значно выпорожнеными лавками.)

Пос. Бендель выказувавъ, що розпорядженье Ґавча о покасованю шкблъ покривдило и Нѣмцѣвъ. Чехи-жь за покасованій школы середній дбстали шкбльництво промыслове въ свои руки. Домаганямъ Чехбвъ и Словенцѣвъ нѣколи не буде кбнца, а хочь-бы министромъ просвѣты бувъ и Славянинъ, то всѣхъ претенсій ихъ не сповнить. Черезъ вытискуванье нѣмецкого языка пбдъупадає рбвень образованя у малыхъ не-нѣмецкихъ народбвъ. Теперь ще кн. Лихтенштайнъ, выхованець єзуитскій, хоче бддати Єзуитамъ школы народній. То ганьба и наруга!

Пос. Клюнъ (Словенець) заявивъ, що зъ мин. Ґавча Словенцѣ невдоволенѣ; бнъ не сповняє найоправданѣйшихъ потребъ словеньского народу, за его податки въ майнѣ и крови, хочь истнують же законы основнѣ. Ухваленій тутъ резолюціи зложивъ министеръ до кошa. Мы Словенцѣ хочемо, щобы наша молодѣжь могла въ школахъ народныхъ, въ семинаріяхъ учительскихъ и въ школахъ середныхъ учитись въ матернбй мовѣ. Словеньскій паралельки въ Люблянѣ показалися практичными, а прецѣнь до нинѣ не заведено ихъ въ иншихъ мѣстахъ, а до того ще Ґавчь скасувавъ намъ самостбйну низшу гимназію въ Краинбурзѣ, мотивуючи ощадностею, хоть въ инчихъ рѣчахъ не щадять. Се огбрчило Словенцѣвъ. Въ Трієстѣ нарбдъ словеньскій не мае охороны передъ германизаціею; въ Ґориціи и Ґрадисцѣ рада шкбльна завела въ народныхъ школахъ словеньскихъ обовязково науку нѣмецкого языка; въ Каринтіи Нѣмцѣ прямо тиранизують насъ, мѣсцевій рады шкбльній накидають нѣмецкій языкъ выкладовый противъ волѣ родичѣвъ, а коли хто упоминаєся о языкъ словеньскій, тому выточують слѣдства, дисциплинарки. Мы були бы щасливій, коли-бъ у насъ бувъ бодай такій станъ, якъ въ Босніи. Тамъ будують дороги, религійнѣ чувства поважають, а языкова рбвноправнбсть тамъ ббльша, якъ у насъ. Нарбдъ словеньскій невдоволеный, а такій министерскій обѣцянки, якъ сегодня, мы вже неразъ чули; слова министра мы приймаємо зъ найббльшимъ недовѣріемъ. (*Оплески зъ правицѣ.*)

Пос. Гевера насамперед ствердивъ, що австрійскій парлямент бѣдный, дуже бѣдный, коли не може звалити одинокого министра, противъ котрого стоять всѣ народности и партіи. Ґавчь запроваджуе въ Австріи бюрократично-централистичну а лучше сказати цезаристичну управу. Потбмъ бесѣдникъ выказувавъ покривдженя Чехбвъ въ шкбльництвѣ, осуджувавъ пбдвышенье оплаты шкбльнои та знесенье льокацій, и ствердивъ, що у всѣхъ того рода реформахъ Ґавчь маѣ „нещасливу руку“. Були у насъ — такъ кбнчивъ бесѣдникъ, — глупій мужѣ державній, злобній мужѣ державній и богато нагрѣшили супротивъ державы и народбвъ, — але ще ббльше грѣхбвъ взяли на себе тѣ министры, що при реформахъ поводилися зарозумѣлостею! (*Оплески на правици*).

224 засѣданье палаты послбвъ зъ д. 2 н. ст. мая.

Дальша дебата надъ буджетомъ министерства просвѣты.

Пос. д-ръ Матонъ (Моравянинъ) звертаѣ увагу министерства на рбзній хибы въ шкбльництвѣ и взываѣ министра, щобъ улегчивъ долю родичѣвъ, що посылають дѣти свои до шкблъ. Нинѣ выдатки на ученикбвъ зросли до такого степени, що бѣднѣйшимъ родичамъ за тяжко приходиться ихъ поборoти; наука при такихъ обставинахъ стаѣся привилеемъ для заможныхъ, просвѣта не може бѣдныхъ довести до добробыту, хочь то повинно-бы бути ей послѣдною цѣлею. До того молодѣжь надто школою обтяжена на очевидну шкоду свого здоровля. Головною причиною зла есть теперѣшна научна сиетема, де до кождого предмету вызначають окремыхъ учителѣвъ. Выйшло зъ того, що кождый учитель лишь на свбй предметъ кладе вагу и часто ставить домаганя, котрій переходять силы ученика. Бесѣдникъ высказуеся за давнымъ способомъ науки, за однымъ учителемъ въ кождбй клясѣ для всѣхъ предметбвъ шкбльныхъ. (*Браво! зъ правицѣ*)

Посолъ д-ръ Бертолини (Італіянець) замѣчаѣ, що за теперѣшного министерства національнѣ интересы въ Истріи выставленѣ на тяжку пробу. До чого тѣ новѣ нѣмецкѣ школы въ Трієнтѣ и Ровередѣ? Дитина по укбнченю такихъ шкблъ не богато выучилась по нѣмецки, а материого языка таки зовсѣмъ не учиться. Мало ѣй хбсна зъ такого образованя!

На внесенье посла Фирикранца дебату замкнено.

Президентъ д-ръ Смолька: Передъ закбнченьемъ дебаты передано менѣ кблька внесень резолюційныхъ. Бдчитаю напередъ резолюцію посла о. Мандичевского:

„Взываєся Выс. ц. к. правительство, приняти мѣры: 1) щобы вже зъ рокомъ 1887 щорбчну дотацію гр. кат. епископства въ Станиславовѣ пбднесено до высокости, яка практикуеся въ Галичинѣ, т. е. найменше на 12.000 зр.; 2) щобы вымѣрено платню для крилошанъ всѣхъ трехъ гр. кат. дієцезій галицкихъ одвѣтно до ихъ достоиньства и теперѣшныхъ потребъ; 3) щобы найдено въ Станиславовѣ бдповѣдный дбмъ для умѣщеня рускихъ крилошанъ и капитульныхъ сотрудникбвъ; 4) щобы умѣщено въ Станиславовѣ, въ столици епископскбй, тыхъ слухателѣвъ зъ четвертого року теольогіи, що належать до станиславбвскои дієціи, а пробувають въ гр. кат. семинаріи львбвскбй.“

Взываю панбвъ, котрій годяться зъ тымъ внесеньемъ, щобы повстали зъ мѣсць. (*Послы повстають.*) Внесенье достаточно пбдперте, бдошлю его до выдѣлу буджетового.

Друга резолюція внесена посломъ о. Озаркевичемъ и звучить такъ:

„Взываєся ц. к. правительство, приняти мѣры, щобы якъ найскорше вдоволено конечнымъ потребамъ руского народу основаньемъ гимназій зъ рускимъ выкладовымъ языкомъ въ Перемышли для Галичины и въ Кбцмани для Буковины.“

Послы, що пбдпирають те внесенье, звблять повстати зъ мѣсць. (*Дѣйся.*) Внесенье достаточно пбдперте, бдошлю его до выдѣлу буджетового.

Инша резолюція посла о. Озаркевича звучить такъ:

„Взываєся ц. к. правительство, постаратися: 1) щобы парохамъ не обтинано конгруы и побирано лише податокъ, вставленый въ адъюстованыхъ фасіяхъ; 2) щобы конгруу выплачувано не зъ долу, якъ доси, але зъ горы; 3) щобы, берегучи цѣлбсть ерекціональныхъ грунтбвъ, кошты дотычнѣ не побирано бдъ парохбвъ.“

И то внесенье передано выдѣлови буджетовому.

Генеральный бесѣдникъ „за“ пос. Адамекъ (Чехъ) констатуе въ своѣй промовѣ, що всѣ бесѣдники, зъ правицѣ и зъ лѣвицѣ, однодушно оцѣнили шкбдливу дѣяльнбсть нинѣшного министра просвѣты. Дальше такъ казавъ: Въ початкахъ нашои конституціи здавалося всѣмъ, що въ шкбльництвѣ настануть лучшій часы: и Шмерлингъ въ роцѣ 1860 то обѣцювавъ и XIX. артикулъ основныхъ законбвъ державныхъ подае красній гарантіи для своббдного культурного розвою всѣхъ народбвъ австрійскои державы. Бѣда лишь, що XIX. артикулъ позбставъ лише фразою. И гр. Таффе, обнимаючи управу, сказавъ въ 1879 р.: „Вѣрна свому историчному званю Австрія станеся пристановискомъ для правъ всѣхъ своихъ краѣвъ и народбвъ, несхитнымъ сторожемъ права и правдивои свободы.“ Досыть розглянутися по Австріи, щобы змѣркувати, що слова Таффого такожь не що инше, лише звучнѣ фразы! Що-до Чехбвъ, то они не мають до п. Ґавча найменшого довѣрія, а обѣтницѣ его стратили въ Австріи всяку вартбсть!

Генеральный бесѣдникъ „противъ“ д-ръ Вайтльофъ говоривъ въ дусѣ поданои вже въ „Дѣлѣ“ бесѣды Думрайхера и выступавъ остро противъ славяньскихъ партій державныхъ, въ першбй линіи противъ Чехбвъ.

Приступлено до голосованя. Буджетъ министра просвѣты 189 голосами противъ лише 53 принято. Навѣть ческій послы, що найсильнѣйше выступали противъ министра, одержавши заразъ бдъ Таффого рбзнѣ концесіи, удѣлили Ґавчови вотумъ довѣрія; лише молодо-Чехи позбстали вѣрній своѣй грозьбѣ. Русины очевидно голосували „за“ буджетомъ для п. Ґавча.

Вѣсти зъ украиньско-рускихъ земель.

[Бдъ кореспондентбвъ „Дѣла“ и зъ россійскихъ часописей.]

Зъ Кіева пише до насъ кореспондентъ: „Доброю литературною новиною почався у насъ рбкъ 1888. Выдавництво исторично-наукового мѣсячника „Кіевская Старина“ перейшло на власнбсть и редакторство п. Лашкевича (обывателя зъ Черниговщины, освѣченого въ кіевскому университетѣ). Першій выдавець, п. Лебединцевъ, разъ, черезъ недугъ, а въ-друге и черезъ те, що пбйшовъ бувъ до урядовои службы, продавъ право выдавництва Лашкевичеви ще въ листопадѣ, але „Главное управленіе по дѣламъ печати“ ледви въ половинѣ лютого затвердило се право за новымъ редакторомъ, черезъ що перша книжка „Старины“ выйшла лишень въ половинѣ березѣля. Она оббймаючи майже 30 аркушѣвъ (за першій три мѣсяцѣ) оздоблена историчными працями професорбвъ университету Вол. Антоновича, Лучицкого, Буданова, Голубовского, а такожь працями Павла Житецкого, Ореста Левицкого и иншихъ. Въ дальшихъ книжкахъ друкуватись-ме давно сподѣвана и надто важна монографія проф. Антоновича „Козаччина“. Запевне знаємо, що ся монографія заразъ буде переложена на нашу мову и вбйде до „Историчнои Библіотеки“ Олександра Барвѣньского, яко семый томъ.

„Лагодиться у насъ литературный зббрникъ, увесь украиньскою мовою, черезъ що змѣстомъ мусить бути чисто белетристичный, бо того вымагае нелюдскій законъ зъ 18 мая 1876 р. Въ зббрникъ мають бути заведенѣ деякій творы украиньскій зъ XVIII. вѣку, що доси ще не були друкованій.

„Не що давно бдбувся у насъ концертъ Миколы Лисенка. Лисенко справляе що року свбй концертъ, але концертъ сего року бувъ выдатнѣйшимъ, бо перевагу взяла украиньско-народна музика. Окрбмъ власныхъ творбвъ концертанта на Шевченковѣ слова „Бьють пороги“, „У тіни Катерины хата на помостѣ“, „По-надъ полемъ иде“ и иншихъ, доббрный хоръ, добре зъорганизованый зъ ббльше якъ 80 чоловѣка, спѣвавъ народнѣ пѣснѣ, колядки и галицкій коломыйки. Нема що й казати, що публики у великому театрѣ було повнѣсенько.

„Справити прилюдно Шевченковѣ роковины, або хочь панахиду за мученикову душу — не дозволено ..“

———

Зъ Чернигова кореспондентъ пише до насъ:

„Бдъ року 1885 править Черниговщиною

губернаторъ Анастасьевъ, колишный слуга вѣдомого Муравьева. Отожь четвертый рôкъ панують у насъ незвычайнѝ утиски. Панъ губернаторъ, щó зъ кимъ хоче, те й дѣє: рôзками сѣче волостныхъ головъ, народныхъ учителѣвъ, жидôвъ (останнихъ за те, щобъ не курили въ шабасъ тютюну), наказує обывателямъ предплачувати „Гражданина“ (найобскурантнѣйшу паньско-бюрократичну часопись), друковаными циркулярями зневажає, ганьбить, и незвычайно глумиться зъ мѣскихъ головъ и т. д., и т. д. Отожь забажали мы тутъ выконати свôй святый обовязокъ и выдати литературно-науковый збôрникъ — звѣстно, вже-жь не якій, якъ дуалистичный: белетристика украиньскою, а науковѝ творы россійскою мовою. Мы хотѣли, щобъ збôрникъ зложили працѣ такихъ лишень письменникôвъ, що родомъ Чернигôвцѣ або чернигôвськѝ годованцѣ духовѝ. Матеріялу зôбрали мы доволѣ, гадали выдати збôрникъ на користь земскои публичнои читальнѣ въ нашому мѣстѣ. Намъ и на думку не спадало, щобъ отсе выданье зустрѣчало якѝ перепоны, опрôчь неминучихъ вже цензурныхъ. Ажь вставъ нашь „самодержецъ“ тай „ополчился“ на альманахъ и читальню! Альманахови, котрый ще „въ утробѣ матери“, не мôгъ нѣчого заподѣяти, — за те взявъ та читальню зачинивъ! Такимъ чиномъ Чернигôвъ позбувся єдиного свого просвѣтного публичного органа.

„Але украиньскій духъ „не вмре, не поляже“ и пробивається ôнъ, якъ тôлько спроможеться въ узкѝ щелины. Такъ н. пр. усю осѣнь торôкъ и сего року до самого пущаня були у насъ аматорськѝ спектаклѣ и на нихъ перше мѣсце и грою, и увагою публики брали украиньськѝ творы. До слова сказати, що репертуаръ украиньскій що часу зростає змѣстомъ, и публика наша плыномъ плыне на „Глитая“, на „Наймичку“, и певна рѣчь, що не пôшла-бъ уже на „Москаля Чарôвника“ або тамъ на „Ковбасу та чарку“...

———

Зъ Катеринодару (столицѣ Чорноморя) доносять намъ, що тамъ прилюдно ôдправлено панахиду по Шевченку и прилюдно славнѝ Чорноморцѣ справляли XXVII-мѝ роковины смерти великого Кобзаря.

———

Зъ „Новаго Времени“ и инчихъ россійскихъ часописей довѣдуємося, що на Волыни помѣжь захожими Чехами (переважно гуситами) иде „рухъ“ приставаня до православія. Правду казати, „рухъ“ той не дуже великій, бо зъ 20.000 захожихъ Чехôвъ, що осѣлися на Волыни, доси пристало до православія якихъ тамъ 20 родинъ. Та навѣть россійськѝ часописи сему „рухови“ не надають религійнои ваги, а причину єго вбачають въ „экономичныхъ“ умовахъ. Признатись, мы не розумѣємо, якимъ то чиномъ переходъ до сего чи того обряду може полагодити экономичный побытъ. Але-жь, се вже инча рѣчь; мы тôлько добре знаємо, що скрôзь по Украинѣ-Руси экономичный побытъ людей захожихъ далеко лѣпшій ôдъ побыту тубольцѣвъ. Знаємо такожь, що мѣжь чужими зайдами а тубольцями-Украинцями ведесь чи-мале ворогованье. Навѣть урядъ мусѣвъ звернути на то увагу и наказавъ урядовôй комисіи выслѣдити причину того ворогованя.

Нинѣ „Кіевлянинъ“ подає звѣстку, що комисія та спостерегла, що зайды на Волыни, маючи капиталы, дуже шкôдливо вплываютъ на экономичный побытъ тубольцѣвъ-селянъ. Богато громадъ зъ такихъ селъ, поблизу котрыхъ осѣли зайды, мусѣли зовсѣмъ зруйнувати власнѝ господарства и переселятися деинде на далеку чужину, бо зъ надѣловои землѣ не прожывешь, треба ще купити або наняти, але зайды такъ пôднесли цѣну на землѣ и на аренды, що селянамъ не спромôжно платити. Головно-жь шкода выходить изъ того, що зайды наймають гуртомъ велику силу земель на спекуляцію, щобъ опôсля ôдъ себе вже наймати тѝ землѣ селянамъ и такимъ чиномъ высисати зъ нихъ и працю, и грошѣ.

Давно вѣдома рѣчь, що захожѝ Нѣмцѣ въ Конгресôвцѣ, починаючи ôдъ прускои межѣ, и на Волыни такъ зручно осаджували свои селитьбы, що нѣбы умысне выготовляли вôйсковый шляхъ Бисмаркови черезъ Волынь до Кіева. Теперь мабуть взялися захожѝ Нѣмцѣ выготовляти такій самый шляхъ ôдъ Днѣпра черезъ Кримъ до Чорного моря. Бодай кореспондентъ „Русс. Вѣдомостей“ повѣдає, що Мелитопôльськѝ и Перекопськѝ повѣты небавомъ стануть „царствомъ захожихъ Нѣмцѣвъ“, бо зъ усего обширу Перекопского повѣту, що має 638.000 десятинъ землѣ, зайды-Нѣмцѣ забрали вже до своихъ рукъ не дуже богато — тôлько 500.000 десятинъ! Оно й не диво, коли правда, якъ повѣдає кореспондентъ, що въ Мелитополи Нѣмцѣ завели бюро, котре, одержуючи великѝ грошевѝ запомоги зъ-за межѣ Россіи, дбає, щобъ Нѣмцѣ яко мога бôльше купували земель. Дивно тôлько те, що власнымъ пôдданымъ Россіи — Украинцямъ зъ Чернигôвщины або Полтавщины, якъ стане имъ „тѣсно“ — указують землѣ десь коло Амурія або въ Уссурійскôмъ краю, бо на Украинѣ „нема землѣ“, — а прийдуть Нѣмцѣ, то для нихъ є земля, тамъ, де ви бракувало Украинцямъ...

Дописи „Дѣла“.

Зъ Станиславôвского Пôдгôря.

[Обхôдъ именинъ п. маршалка въ Богородчанахъ.]

О чôмъ и философамъ не снилося, чого нѣколи не бувало въ бѣднôмъ мѣсточку Богородчанахъ, — то сталося дня 18 н. ст. марта сего року. Обходжено именины п. маршалка повѣтового, — але якъ обходжено? Всего вамъ подрôбно не опишу, а все таки и то, що я переѣздомъ за кôлька годинъ попасу мого въ Богородчанахъ мôгъ бачити и чути, буде досыть цѣкаве.

Вже було пôдъ вечеръ, а рухъ въ мѣсточку все збôльшався. Я думавъ, може се для того, що то було пирогове-пущанье и не одна душечка руска за сыромъ до мѣста поспѣшала, але опôсля, выйшовши зъ заѣзду на мѣсто, довѣдався я о инчôй причинѣ. Коло „пропинаціи“ понаѣздило богато возôвъ, а на возѣ все 3—4 господарѣ. „То нинѣ — поясняє менѣ одинъ резолютный молодый господарь — въ мѣстѣ именины п. маршалка, а п. секретарь зъ п. „дзіндзіньеромъ“ зъ „польского бецирку“ пустили такѝ червонымъ атраментомъ писанѝ письма, абы газды ѣхали на именины... Буде, кажуть, парада, а потому празникъ... за 2 срѣбнѝ...“ — „За якѝ 2 срѣбнѝ?“ — „А во!“ — и господарь вытягнувъ изъ-за пазухи отсе письмо, червоне якъ грань.

„Szanowny Panie Naczelniku!

JW-ny Marszałek nasz będzie obchodzić dnia 19-go Marca b. r. uroczystość Swoich Imienin...

Przypuszczamy tedy, że Szanowny Pan Naczelnik chętnie przyłączy się do nas, ażeby czcigodnemu Prezesowi powiatu złożyć hołd jaki mu się słusznie należy.

W tym celu urządzimy w wigilię Jego Imienin, to jest w Niedzielę dnia 18-go marca b. r. wieczór serenadę z muzyką i pochodniami i ogniami bengalskiemi upiększoną, a po skończonych mowach w języku polskim i ruskim, wręczymy czcigodnemu Solizantowi mały upominek od powiatu.

Zapraszamy tedy Szanownego Pana Naczelnika by zechciał z kilkoma radnymi i sekretarzem gminy przybyć dnia 18 marca b. r. do Bohorodczan i o godzinie 6 wieczór zgłosić się w biurze Wydziału powiatowego. Zaś na opędzenie spólnych wydatków zechce pan Naczelnik poświęcić z „nieprzewidzianych wydatków“ kwotę 2 zł., i takową ile możności odwrotną pocztą w rekomendowanym liście (w kopercie) przysłać na ręce spółpodpisanego Inżyniera powiatowego Władysława Winiarskiego. Zarazem zawiadamiamy Pana naszelnika, że w skład komitetu urządzającego zapraszamy szanownych Naczelników; Pana Aleksego Barabasza z Bohorodczan starych, pana Fedora Motrowicza z Lachowiec i Pana Jana Humeniuka z Rosulny wreszcie pana Grzegorza Mikulaka z Zarzecza i tychże pp. komitetowych zapraszamy, ażeby na posiedzenie raczyli przybyć we wtorek dnia 13 marca o godzinie 3-ciej po południu.

Bohorodczany 10 Marca 1888.

Sanocki, sekretarz. *Winiarski* inżynier.“

Коли вже всѣ возы зъ повѣту зъѣхалися, почали „szanowni delegaci wiejscy“ выбиратись на параду до „польского бецирку“, котрый мѣститься въ кляшторѣ. Пôйшовъ и я туды, подивитись, що то буде.

При входѣ до кляштору на горѣ будынку прибита таблиця: „Wydział powiatowy“; въ серединѣ написи: „Bióro Prezesa“ — „Protokół nadawczy“ — „Oddział techniczny“ и т. д. — все а все тôлько по польски, русчины анѣ слѣду. А то жь якъ? Повѣтъ богородчаньскій прецѣнь чисто-рускій, 50.000 народу рускаго! Показилися, чи що? Але я заразъ опамятався: Тажь то „польскій бецирк“! тажь то галицка автономія! тажь то „praca organiczna“! тажь то „równi z równymi, wolni z wolnymi“... тьфу!

По широкихъ коридорахъ кляштору великій рухъ. Панове функціонеры живо звиваються: однымъ ленты припинають, другимъ кокарды пришпилюють, третымъ роздають факлѣ, лямпіоны, хоругвы до рукъ и „абрихтують“ начальникôвъ та делегатôвъ зъ цѣлого повѣту до „дефилирки“ передъ соленизантомъ, п. маршалкомъ. Коли добре змерклося позасвѣчувано свѣтла и цѣлый похôдъ, зъ п. секретаремъ и п. инжинеромъ на чолѣ, вырушивъ при грѣ музики огневои сторожи до дому п. маршалка. Тамъ п. секретарь утявъ сѣрчисту польску промову: „Jaśnie wielmożny Panie Marszałku! и т. д.“, а потôмъ п. Олекса Барабашъ вôйтъ зъ Богородчанъ старыхъ другу руску, а нарôдъ гукнувъ „Многая лѣта!“ П. маршалокъ за таку нечувану, невиданую несподѣвану овацію ôдъ рускихъ громадъ повѣта, розрадуваный подякувавъ — розумѣється, по польски. Опôсля цѣлый похôдъ рускихъ начальникôвъ и делегатôвъ, окруженый жидôвнею, повернувъ зъ тріюмфомъ до „Kasyna“. Тутъ „szanownych delegatów wiejskich“ угощено. П. секретарь казавъ выдати имъ 3 чвертôвки пива (по 2 зр. 25 кр.), 5 бохонцѣвъ хлѣба (по 20 кр.) и гарнець сыра (40 кр.). То бувъ той „празникъ“, котрого сподѣвалися деякѝ Микиты... за тѝ 2 гульдены ôдъ кождои громады въ повѣтѣ, що то мавъ п. начальникъ „poświęcić z nieprzewidzianych wydatków“!.. Ага, щобъ не забути, мушу додати, що на памятку тои парады вручено п. маршалкови той „mały upominek“, о якôмъ була бесѣда въ инструкціи вôйтамъ, а то: рускій медôвникъ (á la ôвсяный коржъ) зъ нанисями: „Niech żyje! — Многая лѣта!“ и почавши ôдъ „Gmina Babcze ажь до Gmina Zarzecze“. Цѣкавый кавалокъ!

Розпытувавъ я опôсля, яка бы то була цѣль тои овациі для п. маршалка. Менѣ пояснено, що то було здобуванье симпатіи для п. маршалка на будуще, коли то прийдуть выборы до сойму, а ôнъ стане убѣгатися о мандатъ! Ага, подумавъ я собѣ, то щось подôбного, якъ въ Снятинѣ робили для п. Мойсы! Видко, exempla trahunt.

А що-жь Вы на то, Русины богородчаньскѝ? Нѣчо? Глядѣть, щобы не выйшло лихо! Уже, кажуть, лихо и заповѣдається. Дня 24 н. ст. цвѣтня ôдбувався доповняючій выбôръ до рады повѣтовои зъ групы сельскои на мѣсце пок. патріота-господаря Николы Басараба. Русины (зъ огляду на то, що о. Левъ Витошинь-скій перенѣсся въ повѣтъ станиславôвскій, а о. Ал. Заклиньскій уже ôдъ року прикованый до ложа болѣзни, спарализованый) поставили кандидатомъ одного изъ священикôвъ. Противна-жь партія выступила зъ контръ-кандидатомъ, Гринемъ Микулякомъ изъ Зарѣча, великимъ прихильникомъ Полякôвъ — и той Микулякъ дôставъ бôльшôсть голосôвъ тай занявъ мѣсце по ч. Басарабѣ въ радѣ повѣтовôй...

Caveant consules!

Подорожный.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державнои.] На четвергôвомъ засѣданю палаты послôвъ велася дальша дебата надъ буджетомъ министерства просвѣты, а именно надъ тытуломъ „Надзôръ школьный“. Насамперед промовлявъ пос. Тиркъ и заявивъ, що антисемиты длятого будуть голосувати противъ внесеня кн. Лихтенштайна, що наколи-бъ духовеньству повѣрено надзôръ надъ школами, то дѣти выховувались-бы въ дусѣ славяньскôмъ. Грегорець (Словенець) выступивъ противъ нѣмецкого Schulvereinу, котрый ширить германизацію въ Краинѣ. Лягеръ критикувавъ школьнѝ ôдносины у Вѣдни и домагався заведеня школъ вѣроисповѣдныхъ, бо либералы руйнували нарôдъ черезъ двацять лѣтъ. Форегеръ (Нѣмець народовець) сказавъ ему на то, що єго партія не має нѣякои спôльности зъ централистами, котрѝ вже давно збанкрутували. Бесѣдникъ выступивъ противъ нѣмецко-австрійского клюбу за то, що ôнъ голосуючи за Гавчомъ станувъ черезъ то по сторонѣ правительственнои бôльшости. Опôсля наступили фактичнѝ спростованя, а ôдтакъ принято тытулъ „Надзôръ школьный“ и назначено слѣдуюче засѣданье на пятницю.

Ходять вѣсти, що вицепрезидентъ палаты послôвъ гр. Клямъ-Мартиницъ постановивъ зложити мандатъ. Причиною того має бути то, що противъ него выступивъ клюбъ ческій за то, що ôнъ не выступавъ зовсѣмъ рѣшучо противъ Гавча въ екзекутивнôмъ комитетѣ. Кажуть, що наслѣдникомъ Кляма має бути кн. Лихтенштайнъ, а провôдъ клюбу клерикального оббѣме по Лихтенштайнѣ гр. Сальмъ. Вѣсти сѝ доси не справдуються.

„Narodni Listy“ доносять, що ôдносины межи кабинетомъ а правицею знову заостряться въ наслѣдокъ внесеня кн. Лихтенштайна и то далеко бôльше якъ при буджетѣ министерства просвѣты. Въ наслѣдокъ рôзницѣ въ поглядахъ бôльшости парляментарнои и въ наслѣдокъ выплыву двору, котрый такожь не хоче, щобы внесенье Лихтенштайна принято, прийде кабинетъ въ безвыхôдне положенье. Правиця виправдѣ буде старатися всѣма силами пôддержати кабинетъ, але голосованье надъ симъ внесеньемъ буде для неи убійчимъ ударомъ.

Спôльнѝ конференціи министрôвъ вже закôнчилися и угорскѝ министры розъѣхалися домôвъ. На конференціи постановлено, що спôльнѝ делегаціи мають бути скликанѝ дня 2 червня, але коли-бъ того вымагали роботы въ парляментѣ, то скликанье наступить о два днѝ пôзнѣйше т. є. 4 червня. Министеръ гонведôвъ умовився на сихъ конференціяхъ зъ спôльнымъ министромъ вôйны и министромъ краєвои обороны що-до инструкцій въ справѣ переведеня закона о часовôмъ покликуваню резервистôвъ зъ першого року и резервы доповняючои першихъ трехъ рокôвъ. Пôсля сеи умовы маються покликувати въ тыхъ случаяхъ, въ котрыхъ треба покликувати резервистôвъ, що були однорôчными охотниками, лишь тѝ, що рôкъ передъ тымъ ôдбули свою однорôчну службу.

——

Характеристичнымъ єсть, що ôдъ якогось часу, мимо того, що говорено, будьто бы ôдносины Нѣмеччины до Россіи стали теперь дуже дружнѝ, проявляються зновъ дуже острѝ напады нѣмецкои прасы на россійськѝ вальоры, подôбно, якъ то було коротко передъ смертею цѣсаря Вильгельма. До „Fremdenblatt-у“ доносять зъ Берлина, що чимъ разъ бôльше показуються ознаки, що правительство нѣмецке єсть чогось роздразнене противъ Россіи а въ кругахъ дипломатичныхъ не умѣють ссбѣ того пояснити, зъ ôдки якъ-разъ взялося теперь то роздразненье. Що то роздразненье єсть фактично, не дастся заперечити а такъ само можна майже певно сказати, що оно буде скорше чимъ разъ убôльшатися якъ ослабати. Нинѣ трудно сказати, чи причиною сего подразненя Нѣмеччины єсть то, що въ Россіи зачинають зновъ верховодити такѝ люде якъ гр. Толстой, Игнатьевъ и Богдановичъ, чи якась акція на поли милитарнôмъ, або може якѝсь иншѝ причины, але єсть зовсѣмъ рѣчь певна, що недавнѝ дружнѝ ôдносины мѣжь Нѣмеччиною а Россіею переобразовуються зновъ на просто ворожѝ. — Станъ здоровля цѣсаря єсть зовсѣмъ добрый, розумѣєсь, о стôлько, о скôлько єго тяжка недуга на то дозволяє; ôнъ встає вже и занимався по части справами державы.

——

Ôдъ середы ведеся въ италійскôмъ парляментѣ цѣкава дебата надъ африканьскою политикою италійского правительства. Зъ документôвъ, якѝ предложено парляментови въ сѣй справѣ выходить, що були три причины, котрѝ спонукали Италію взятися до дѣла въ Африцѣ. Перша зъ тыхъ причинъ була, що Єгиптяне мусѣли уступити зъ Судану, ôдтакъ, що Порта не хотѣла обсадити тыхъ сторôнъ своимъ войскомъ, а на послѣдокъ, що и Англія не хотѣла сихъ сторôнъ, що теперь занимає Италія, взяти пôдъ свою власть, а можна було побоюватись, що якась инша держава (Франція) загорне ихъ для себе. Англія и Италія не мали нѣчого противъ сеи окупаціи, а лишь Франція и Порта дивили на то дуже нерадо, а Порта навѣть за намовою Франціи запротестувала противъ окупаціи. Италія ôдповѣла на то такъ Портѣ якъ и Франціи, що она хоче ôдомститися за убійство двохъ науковыхъ експедицій, а позаякъ въ тыхъ сторонахъ нема нѣякои культурнои полиціи, то она на будуще власною силою не буде допускати до такихъ приключень. Пос. Менабрея въ Парижи сказавъ ще крôмъ того спеціяльно Ферріому, що Италія не єсть до того достаточно богата, щобы тамъ закладати велику державу колоніяльну въ родѣ Индій. Зъ дальшихъ документôвъ суть цѣкавѝ два письма короля Абессиніи. Негусъ „пророкъ Божій, Ограннесъ зъ Сіону, король королѣвъ етіопскихъ“ писавъ дня 26 марта зъ свого табору въ Айлетъ до ген. Санъ-Марцано такъ: „Длячого вы нарушили угоду Геверта? Стôймо на основѣ угоды; лишѣть менѣ мôй край и оставайтесь въ своѣмъ! Мы могли-бы въ спôлцѣ, Вы зъ одного стороны а я зъ другои воювати Суданезôвъ и розширити нашѝ области, бо мы чейже оба христіяне. Расъ-Аллула зачѣпивъ васъ пôдъ Догали, не повѣдомивши мене о тôмъ; що робиться, єсть дѣломъ діявола! Я лишь маю право жалуватися, бо я не ишовъ до васъ, щобы зъ вами воювати, але вы прийшли до мене. Я не иду теперь, щобы зъ вами воювати, але щобы боронити моихъ границь. Най-же кождый въ насъ вертає домôвъ. Масавска пристань мусить позбстати отвертою якъ доси.“ На то ôдповѣвъ ген. Санъ-Марцано звѣстными предложеняими а негусъ прославъ ôдтакъ слѣдуючу ôдповѣдь: „Вашъ край сягає ôдъ моря ажь до Риму а мôй ôдъ моря ажь доси т. є. до Етіопіи. Не маємо нѣякои причины перечитися. Ôдъ сеи хвилѣ мôй посолъ вже бôльше до Васъ не пôде; найже и Вашъ не являвся у мене!“ — Пôдчасъ пробы зъ нововынайденою масою динамитовою, на котрôй бувъ такожь присутный наслѣдникъ престола, експльодувала коробка наповнена тою масою и ранила такъ наслѣдника престола якъ и кôлькохъ генералôвъ, але лишь легко. Пригода ся була причиною интерпеляціи въ парляментѣ.

На интерпеляцію въ справѣ становища Италіи до Франціи ôдповѣвъ Криспи въ той способъ, що насамперед заперечивъ рѣшучо, будьто-бы князь Бисмаркъ мавъ якѝсь пангерманьскѝ цѣли и попыхавъ Австрію до Солуня. Австрія сама не зробить нѣякого кроку, котрый-бы мôгъ нарушити миръ европейскій. Италія єсть длятого союзникомъ Нѣмеччины и Австріи, щобы удержати миръ и ладъ въ Европѣ. На континентѣ єсть лишь той союзъ для Италіи ôдповѣднымъ, такъ само якъ на мори єсть для неи ôдповѣднымъ союзъ зъ Англією. Ôдносины Италіи до Франціи суть добрѝ, Италія не допустить нѣколи до зачѣпнои политики супротивъ Франціи, але и Италія хоче розвиватися. Середземне море не буде моремъ италійскимъ, але такожь и не потребує статися французскимъ.

——

Здаєся, що напруженье мѣжь Туреччиною а Грецією вже трохи ослабло, бо зъ Атинъ доносять теперь, що турецкій посолъ Феридунъ-бей повѣдомивъ Трикуписа, що приказъ, наказуючій ему выѣхати зъ Атинъ, ôдкликано. Характеристичнымъ єсть въ сѣмъ напруженю то, що оно наступило якъ разъ по выѣздѣ россійского посла Нелидова до Атинъ и грецкого министра Драгумиса до Петербурга. Тому то и кажуть, що напруженье мѣжь Грецією а Туреччиною настало въ наслѣдокъ выплыву Россіи. Безперечно можна однакожь сказати, що Россія не могла-бы такъ скоро розвинути свою акцію на полудни балканьского пôвъострова, наколи-бъ и Греки не брали участи въ сѣй акціи. Впрочѣмъ цѣла справа не єсть ще зовсѣмъ выяснена. Порта покликуєсь на то, що власти турецкѝ впали на слѣдъ якогось заговору въ Македоніи, котрый датуєся ще зъ того часу, коли въ 1885 р. спôльна флота державъ европейскихъ змусила Грецію ôдступити ôдъ воєнноі акціи. Порта мала дôстати въ свои руки документы, котрѝ доказують, що митр. Кирилъ въ Касторіи, архимандритъ Атанасій, грецкій консуль Паноріасъ и учитель Пикіонъ стояли зъ собою въ звязи и ширили агитацію въ користь Греціи. Зъ другои стороны кажуть зновъ, що всѣ тѝ документы, котрѝ Порта дôстала въ свои руки, суть фалшивѝ, доставленѝ Портѣ пôдставлеными агентами, щобы тымъ способомъ спонукати арештованье грецкихъ достойникôвъ и выкликати невдоволенье середъ грецкого населеня. Якъ бы оно впрочѣмъ и не було, фактомъ єсть, що на полудни балканьского пôвъострова и на Кретѣ лагодиться якійсь новый рухъ на бôльшій розмѣры, котрый стоить такожь въ якôйсь звязи зъ недавными розрухами селянъ въ Румуніи и зъ рухомъ болгарскихъ емигрантôвъ, котрѝ розвивають теперь чимъ разъ бôльшу акцію. Англійскѝ газеты доносять вже навѣть, що въ монастирскôмъ вилаєтѣ выбухли небезпечнѝ розрухи и що Греки спôльно зъ Сербами повстали противъ Туркôвъ. Вѣсть ся потребує однакожь ще потвержденя.

——

Букарештеньскій кореспондентъ лондоньскои „Times“ мавъ сими днями розмову зъ бувшимъ министромъ въ кабинетѣ Браціяна, Стурдзою. Стурдза сказавъ ему, що Румунія мусить старатися о союзъ зъ Австрією. Австрія, казавъ ôнъ, не єсть агресивною державою и має въ тôмъ интересъ, щобы Румунія була сильна и независима. Румунія може бути для неи на всхôднôй и полуднево всхôднôй граници сильнымъ валомъ и не стає на перешкодѣ, щобы она могла на пôвночи концентрувати свои силы. Зъ другои стороны єсть въ интересѣ Россіи, щобы въ Румуніи не укрѣпилося нѣяке правительство и щобы Россія не стрѣтила тутъ нѣякихъ перешкôдъ, наколи-бъ хотѣла поступати на балканьскій пôвъостровъ. Нинѣ єсть армія румуньска въ

двоє такъ сильна якъ въ 1877 р., коли вела борбу побôчь Россіи. Ôдъ часу тои кампаніи набрала армія румуньска богато моральнои самосвѣдомости и скрѣпилася такъ значно, що нинѣ представляє поважный чинникъ, наколи-бъ прийшло до порѣшеня всхôдного пытаня. Стурдза єсть того переконаня що послѣднѝ розрухи селянъ въ Румуніи були дѣломъ Россіи; ôнъ каже, що Россія хотѣла черезъ то розвѣдати силу акційного матеріялу, котрого могла-бы ужити въ данôй хвили. — Ходить поголоска, що россійскій посолъ въ Букарештѣ, Хитрово, має бути перенесеный до Сербіи.

ПОВИНКИ.

— **Всѣмъ Вп. Читателямъ нашимъ** и ихъ Родинамъ желаємо зъ цѣлого серця: Веселыхъ и щасливыхъ Святъ! — а при тôмъ просимо многихъ и на „Дѣло“ не забувати, а при веселôмъ Святѣ звеселити нашу Редакцію громадною присылкою залеглостей и предплатъ...

✝

Приходиться намъ подѣлитися зъ ВП. читателями дуже сумною вѣстею:

О. Василій Лопатиньскій

парохъ въ Роздолѣ, деканъ роздôльскій, членъ института „Народный Дôмъ“ и прочихъ рускихъ товариствъ, другій маршалокъ повѣтовои рады журавеньскои, делегатъ шкôльный и пр., упокоився по короткôй тяжкôй недузѣ на тифусъ дня 22. ст. ст. цвѣтня 1888. р. въ 50. роцѣ житя а 26 роцѣ священьства.

Горячій патріотъ, радый служити свому народови, и чоловѣкъ дуже спосôбный, трудився покôйный щиро и неустрашимо у всѣхъ справахъ, що дотыкали пôддвигненя нашого народу и нашои народности. Всѣмъ намъ въ памяти рѣшучѝ выступленя єго при всякихъ выборахъ, а особливо до рады державнои 1885. р., коли то жандармъ вдерся незаконно до єго дому и казавъ розходитись зôбранымъ тамъ священикамъ и селянамъ; єго тактовне и консеквентне выступленье на зборахъ делегатôвъ выборчихъ комитетôвъ въ „Народнôмъ Домѣ“ 1885. р.; єго дѣяльнôсть въ повѣтовôй радѣ журавеньскôй; єго свѣтлѝ и зъ серця плывучѝ промовы на зборахъ „Народного Дому“ 1885. и 1887. р., и т. д. Высоке образованье єго и великѝ дарованя душѣ и серця вразъ зъ новсипущими трудами довели до того, що покôйный ставъ однымъ зъ найзнаменитшихъ проповѣдникôвъ и бесѣдникôвъ нашихъ. Памятну єго проповѣдь на богослуженю въ память митроп. Яхимовича держану у Львовѣ 1868 р. зачислявъ пок. Евг. Желехôвскій до найлѣпшихъ творôвъ сего рода въ нашôй литературѣ. На Вѣчу окружнôмъ въ Долинѣ въ серпни 1884 р., выбраный предсѣдателемъ, отворивъ зборы патріотичною промовою, наводячи одвѣтнѝ мѣсця зъ поезій Тараса Шевченки, вѣвъ нарады збору зъ свѣдомостею дѣлъ парляментарныхъ. Дôмъ покôйного бувъ осередкомъ мира, любови и всѣхъ родинныхъ честнотъ. Журбу и невзгодины житя переносивъ зъ стоичнымъ спокоємъ и розвагою, уповаючи на Провидѣнье. Русь стратила въ покôйнôмъ одну зъ выдатнѣйшихъ силъ. Вѣчна-жь єму память!

— **При воскреснôй утрени у св. Юра** нинѣ о год. 7 вечеромъ возьмуть участь власти и выступить баталіонъ 80 полку зъ музикою и 5 сальвами. При сѣй звѣстцѣ мусимо спростувати донесенье „Kurjera Lw.“, мовь-бы то капелянъ войсковый о. Куницкій (чому якъ-разъ ôнъ, коли иншій єсть гр.-кат. капелянъ для ґарнизону, о. Литиньскій!) не постарався у команды корпуса о увôльненье воякôвъ Русинôвъ ôдъ сллужбы въ Велику Пятницю и „мовь-бы не знавъ що Вел. Пятниця єсть у Русинôвъ святомъ.“ На то мы кажемо, що: 1) про свята обохъ обрядôвъ має по закону доносити командѣ парохіяльный урядъ войсковый (латиньскій священикъ) що мѣсяця; 2) команда же увôльняє воякôвъ ôдъ службы лише въ тіи рускѝ свята, котрѝ вычислено въ розпорядженю министра вôйны зъ 1851 року, а Велика Пятниця и Вôвторокъ Великодный не взятѝ въ списъ святъ, хотяй той списъ министерство узожило въ порозумѣню зъ гр.-кат. и гр.-вост. ординаріятами цѣлои монархіи. Отже-жь тутъ нѣхто иншій, тôлько ординаріяты могли-бы тому лиху зарадити, и „Дѣло“ все въ такихъ рѣчахъ зверталося на властиву адресу, до нашихъ Всч. Ординаріятôвъ

— **Питомцѣ рускои семинаріи львôвскои** ôдспѣвали вчера по полудни страстнѝ псальмы зъ слѣдуючою програмою: 1) Бортняньскій: Благообразный Іосифъ; 2) Лавровскій: Насъ ради распятаго; 3) Гессеръ-Рудковскій: а) Яко овча на заколеніе, б) Искупилъ ни єси; в) Распятся; 4) Гайденъ: Отче въ руцѣ Твои; 5) Лавровскій: Вижу Тя; 6) Бортняньскій: Живый въ помощи Вышняго. — Хоры були добре вывченѝ, тому выпали добре, хотяй не можна було почути якихсь выдатнѣйшихъ голосôвъ. Церковь була биткомъ наповнена львôвскою публикою.

— **Въ память выходу „Русалки Днѣстровои“ Маркіяна Шашкевича** устроює товариство „Руска Бесѣда“ въ Тернополи дня 8. (20. л) мая въ недѣлю при участи загально звѣстного хору Денисôвского и упрошеныхъ спѣвакôвъ львôвскихъ „деклямаційно-музикальный вечеръ“ въ великôй сали замковôй въ Тернополи. Комитетъ розôславъ запрошеня, а належитôсть за билеты мають переслатись найдальше дв 15 л. мая включно, або запрошенѝ мають звѣстити картою кореспонденційною, що належитôсть буде въ день вечерка въ „Рускôй Бесѣдѣ“ або при касѣ зложена. Билеты, за котрѝ не дôйде въ означенôмъ часѣ належитôсть або замовленье картою кореспонденційною, будуть уневажненѝ а на ихъ мѣсце выставленѝ дупликаты. Програма буде небавомъ оголошена въ часописяхъ. По концертѣ ôдбудеся о 10. годинѣ вечеромъ въ комнатахъ „Бесѣды“ забава зъ танцями, въ котрôй за доплатою 50 кр. ôдъ особы участники вечерка удѣлъ могуть взяти. Въ Тернополи 18. (30. л.) цвѣтня 1888. Комитетъ: Г. Кузьма, предсѣдатель, Р. Бачиньскій, секретаръ, П. Левицкій, М. Плешкевичь, Дръ В. Зарицкій, Ю. Гецѣвъ. — Цѣна мѣсць: льожа 4 р., крѣсло въ двохъ першихъ рядахъ 1 р. 50 кр., въ дальшихъ 1 р., вступъ на салю 40 кр., для селянъ, мѣщанъ и шкôльнои молодежи 25 кр. Билетôвъ можна дôстати въ „Рускôй Бесѣдѣ“, книгарни Л. Гильечка и въ „Народнôй Торговли“, а вечеромъ при касѣ. Початокъ о годинѣ 7½ вечеромъ.

— **Филія „Народнои Торговлѣ“ въ Коломыи** переноситься зъ кôнцемъ липня до каменицѣ о. Софрона Левицкого зъ Рунґуръ въ ринку напротивъ ратуша, тамъ де теперь склепъ п. Рожаньского. О. Левицкій при цѣлôй тôй справѣ заявився великимъ прихильникомъ и покровителемъ „Народнои Торговлѣ“, бо поминувши вже приступнѝ условія чиншевѝ, обѣцявъ навѣть на свôй коштъ приспособити цѣле умѣщенье филіи „Нар. Торговлѣ“ пôсля бажаня єи заряду.

— **Зъ Снятиньского пишуть намъ:** Въ справѣ „Нареднои Торговлѣ“ въ Снятинѣ выѣздивъ сими днями до Снятина п. Вас. Нагôрный. Тамошнѝ патріоты, пôдъ вплывомъ мѣщанъ и селянъ, порѣшили ôдступити ôдъ основаня повѣтовои „Народнои Торговлѣ“, а старатись о основанье филіи „Торговлѣ“ львôвскои. Можна надѣятись, що стараня тѝ доведуть до позитивного результату, бо снятиньскѝ мѣщане такъ якъ нѣгде инде занялися „Торговлею“ и готовѝ сповнити по змозѣ и найдальше идучѝ вымоги львôвскои „Торговлѣ“.

— **Зъ Сокальщины пишуть намъ:** У насъ основуєся зновъ одна читальня въ селѣ Лучицяхъ, заходомъ тамошного священика Ал. Филевича и честного господаря Максима Солтиса. Вписалось на разѣ надъ 40 членôвъ, а статуты подано вже до намѣстництва. Зъ отвореньемъ сеи читальнѣ заокруглиться цѣлый всхôдно пôвнôчный кутокъ Сокальщины, въ котрôмъ истнують самѝ дѣяльнѝ читальнѣ, що ôдъ давна ширять просвѣту помѣжь народомъ, якъ: Тартакôвска, Горбкôвска, Бобятиньска, Лещатôвска, Копытôвска, Стенятиньска и иншѝ.

— **Свячене въ ремѣсничôмъ товариствѣ „Зоря“** ôдбудеся сего року въ Провôдну недѣлю о 12 годинѣ въ полудни.

— **Зъ пôдъ Теребовлѣ** пишуть до „Батькôвщины“: Въ селѣ Кровинцѣ дня 26 н. ст. цвѣтня пôсля погôдного и парного ранка знялася зъ полудня буря зъ блыскавицями и громами. Въ стодолѣ Федька Хвалибога стрясавъ наймитъ околоты и переднѝ ворота були ôдчиненѝ. Пôдъ той часъ вôйшовъ господарь до стодолы и отворивъ другѝ заднѝ ворота и въ сѣй хвили упавъ мертвый въ самыхъ дверехъ. Наймитъ бувъ тогдѣ за стѣною и стративъ лише притомнôсть. Стодола зъ збôжемъ, коморы, шопы погорѣли, осталась лише хата. Покôйный мавъ 70 лѣтъ, бувъ чоловѣкомъ чеснымъ и тверезымъ, полишивъ отемнѣлу вдову и шестеро дѣтей.

— **Процесъ Шенерера** розпочався вчера передъ трибуналомъ карнымъ и тревати-ме черезъ два днѣ. При розправѣ засѣдають самѝ совѣтники судовѝ, а актъ обжалованя закидає Шенерерови провину зъ §§. 83, 312 и 314 з. к.

— **Доповняючѝ выборы** трехъ членôвъ рады повѣтовои въ Тернополи зъ мѣста Тернополя не ôдбулися дня 17 н. ст. цвѣтня, тому поновно розписало намѣстництво тѝ выборы на день 24 н. ст. мая.

— **Окружнѝ инспекторы шкôльнѝ а рускій языкъ и рускѝ свята.** Окружна рада шкôльна въ Сокали розписала конференцію учителѣвъ повѣта каменецкого пôдъ проводомъ инспектора Ив. Мариняка на днѣ 1, 2 и 3 мая въ Сокали, а учителѣвъ сокальского повѣта пôдъ проводомъ инсп. Іос. Спіса на днѣ 17, 18 и 19 мая въ Сокали. Зъ вызначеныхъ 10 тематôвъ на конференцію взято тôлько одинъ зъ читанки рускои (и то необовязково)! — Окружна рада въ Калуши (инспекторъ тамъ п. Мохнацкій) вызначила конференцію на днѣ 8 и 9 мая, отже не пошановано третого дня Воскресенія Христового! Quousque tandem?

— **Впов. Пану професорови Григ. Врецьонѣ зô Львова** складаю прилюдно подяку за надôсланье менѣ до Самбора квоты 5. зр. на поратованье здоровя. За такъ щедрый сей датокъ щироруске ôдъ мене: „Бôгъ заплать“! — **Стеф. Стефуракъ**, артистъ рускои сцены. (Сю подяку доручивъ намъ п. Стефуракъ лично въ нашôй редакціи. При переѣздѣ театру народного черезъ Львôвъ до Пôдволочискъ п. Стефуракъ лишився на ôдпустцѣ поки-що у Львовѣ, а якъ потеплѣє, надѣєсь выѣхати кудысь на свѣжій воздухъ. Знаменитый нашъ артистъ дуже сильно запавъ на здоровлю, на грудну болѣзнь. Датки тѝ, якѝ нашѝ добросердечнѝ патріоты надсылають недужому артистови на ратованье здоровля для рускои сцены, Богъ сторицею вынагородить! — Ред.)

— **Будова театру у Львовѣ.** Комитетъ техничный пôдъ проводомъ проф. Захарієвича ôдбувъ вчера нараду надъ мѣсцемъ, де має выбудуватись новый театръ польскій. На 16 присутныхъ освѣдчилося 11 за будовою театру на кôнци плянтацій Гетьманьскихъ ôдъ пляцу Голуховского. Театръ має помѣстити 1200—1300 осôбъ.

— **Мощѣ бл. п. Скарбка**, фундатора заведеня въ Дроговыжи, будуть якъ довѣдуємось, перевезенѝ у вôвторокъ зô Львова до Дроговыжа.

— **До вправъ войсковыхъ**, котрѝ розпôчнуться 7 мая а тревати будуть тринацять днѣвъ, покликано резервистôвъ зъ лѣтъ асентерунковыхъ 1879, 1881 и 1883 и охотникôвъ зъ иншихъ лѣтъ побору, котрѝ за-для дозволеного имъ ôдложеня рôчнои службы мають коротше служити въ резервѣ, якъ сѣмь лѣтъ.

— **Новѝ округи шкôльнѝ.** Министерство просвѣты затвердило проєктъ краєвои рады шкôльнои о управильненю округôвъ шкôльныхъ. Управильненье се лежить въ тôмъ, що черезъ змѣну въ угрупованю политичныхъ повѣтôвъ зъ 11 дотеперѣшныхъ округôвъ повстане 15 новозъорганизованыхъ зъ осôбными инспекторами шкôльными. Черезъ то будуть чотири новѝ мѣсця инспекторскѝ. Новѝ округи инспекторскѝ будуть обôймати повѣты политичнѝ: Вадовицѣ-Хшанôвъ, 2) Живець-Бяла, 3) Кракôвъ-Вѣличка, 4) Сянôкъ-Бжозôвъ, 5) Лѣсько-Добромиль, 6) Перемышль-Мостиска, 7) Яворôвъ-Городокъ, 8) Самбôръ-Рудки, 9) Старемѣсто-Турка, 10) Дрогобичь, 11) Львôвъ, 12) Бôбрка-Перемышляны, 13) Рогатинъ, 14) Тернопôль, 15) Збаражь-Скалатъ. На новѝ округи инспекторскѝ вызначено на кошты подорожи и діеты по 500 — 560 зр.

— **Нове средство усыпляюче** зовеся сульфональ, а вынайшовъ єго д-ръ Каста въ Фрайбурзѣ. Вже по зажитю невеликои скôлькости сульфоналю, недужій засыпляє на кôлька годинъ, а пробудившись чуєся здоровшимъ и не дôзнає болю головы, якъ по зажитю морфины або опіюмъ. Сульфональ не дѣлає на здоровыхъ и сильныхъ людей, а тôлько на зденервованыхъ, нодужихъ и ослабленыхъ.

— **Дрôбнѝ вѣсти.** Въ Чернôвцяхъ застрѣлився д. 2 н. ст. мая Альфредъ Огоновскій, родомъ зъ Бережанъ, надпоручникъ 55 полку пѣхоты. Самоубійця набивши револьверъ звычайнымъ способомъ, наливъ до цѣвки ще воды и въ наслѣдокъ того выстрѣлъ розôрвавъ голову на куснѣ. Причиною самоубійства бувъ недугъ. — Громада Кôцмань одержала дозвôлъ на два новѝ щорôчнѝ торги, а то дня 13 марта (Євдокіи) и 25 липня (Гавріила). — Въ Браилѣ, въ Румуніи, вынайшла спôлка войсковыхъ новый револьверъ зъ 24 стрѣлами. Новый сей револьверъ має двѣ цѣвки; верхня дає 16, а спôдна 8 стрѣлôвъ. Вага револьверу 2 кильо 20 дгр. — На регуляцію Вислоки выасигнувало министерство рôльництва зъ державного фонду меліораційного 15.480 зр. яко першѝ двѣ раты субвенційнѝ пôсля уставы краєвои. — Вульканъ Етна на островѣ Сициліи почавъ выкидати попѣлъ и дрôбне камѣнье. На разѣ нема небезпечности.

Посмертнѝ — ✝ — оповѣстки.

— **Александеръ Гарасевичь**, священикъ въ Камѣннôй, дек. тысьменицкого, померъ въ 38 роцѣ житя а 13 роцѣ священьства. Вѣчна єму память!

— **Кляра зъ Зарицкихъ Кульчицка**, вдова по старостѣ и бувшôмъ инспекторѣ шкôльнôмъ бл. п. Яковѣ, померла у Львовѣ въ 54 роцѣ житя. Вѣчна ѣй память!

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Конкурсы.** Дирекція почтъ и телеграфôвъ розписує конкурсъ на кôлька мѣсць офиціялôвъ почтовыхъ въ X клясѣ ранги, зъ кавцією 600 зр.; речинець подаватись до 14 мая с. р. — Намѣстництво розписує конкурсъ на два мѣсця ревидентôвъ въ IX, а евентуально офиціялôвъ въ X. и асистентôвъ въ XI. ранзѣ при ôддѣлѣ рахунковôмъ; речинець до 14. н. ст. мая.

— **Именованя.** Министеръ просвѣты именувавъ инспоктора и шефа ôддѣлу варстатового и поѣздового при львôвскôй дирекціи зелѣзниць державныхъ, Яромира Туцека, членомъ и заступникомъ предсѣдателя комисіи испытовои для II испыту державного при ц. к. школѣ политехничнôй у Львовѣ зъ ôддѣлу будовы машинъ, а ц. к. инспектора будôвель салинарныхъ при ц. к. дирекціи скарбу у Львовѣ Вацлава Пшетоцкого, членомъ сеи комисіи испытовои. — Кустосъ лат. аеписк. капитулы д-ръ Феликсъ Заблоцкій именованый деканомъ сеи капитулы, а епископъ суфраганъ Пузина, кустосомъ капитулы. — Брониславъ Валигорскій, ведучій книги грунтовѝ въ Перемышли, именованый директоромъ урядôвъ помôчныхъ при повѣт. судѣ въ Тернополи.

— **Перенесеня.** Министеръ правосудія перенѣсъ нотарѣвъ: д-ра Володислава Паславского зъ Козовы до Хшанова, Франца Соботу зъ Нового Села до Козовы а д-ра Петра Исеческуля зъ Дорны до Сучавы.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень. 4. мая. Всѣ вѣденьскѝ часописи зъ 2 мая хибно приписали поставленье резолюцію въ справѣ основаня гимназій въ Перемышли и Кôцмани послови Мандичевскому замѣсть пос. Озаркевичеви. (Зъ того показуєся, якъ навѣть не уважають, чого котрый рускій посолъ домагаєся. — Ред.)

Вѣдень 4. мая. При дебатѣ шкôльнôй забере ще слово лише пос. Ковальскій при позиціи „школы середнѝ“. Пос. Озаркевичь бувъ записався до слова, але зрезигнувавъ, зъ причины, що мусѣвъ выѣхати зъ Вѣдня на свята до Болехова. На 15 н. ст. мая має повернути до Вѣдня.

Вѣдень 5 мая. На вчерашнôмъ засѣданю палаты послôвъ промовлявъ при титулѣ „вѣроисповѣданя“ пос. Кронаветеръ за знесеньемъ фонду религійного, управильненьемъ патронату, уконституованьемъ громадъ парохіяльныхъ и за заведеньемъ вѣроисповѣдного податку. Штайденъ домагався управильненя конгруы. Цѣлый титулъ принято.

Вѣдень 5 мая. Вчера розпочався процесъ Шенерера за нападъ на редакцію „Tagblatt-у“. Шенереръ оправдуєся тымъ, що ôнъ прийшовъ зовсѣмъ спокôйно до редакціи довѣдатись про станъ здоровля цѣсаря Вильгельма и ажь тогдѣ, коли єму дали простацку ôдповѣдь, ôнъ розлютився и ставъ ганьбити одного жидка.

Римъ 5 мая. Министеръ финансôвъ Маліяни подався до димисіи. — Правительство постановило зловити вôльного козака Ашинова, котрый зновъ выбираєся до Абессиніи.

Вѣдень 5 мая. Княгиня Климентина, котра теперь тутъ перебуває, выбираєся на чотирнацять днѣвъ до Ебенталю, а зъ-ôдтамъ має выѣхати до Софіи.

Берлинъ 5 мая. Пôсля урядового бюлетину цѣсарь маєся досыть добре; горячка уступила, апетитъ и силы збôльшаються. Вчера пробовавъ цѣсарь трохи говорити.

Бѣлградъ 5 мая. Бувшого президента министрôвъ Ґруича спенсіоновано; фактъ сей выкликавъ въ цѣлôй Сербіи велике вражѣнье. Въ новôмъ кабинетѣ мало настати якесь непорозумѣнье.

НАДÔСЛАНЕ.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручає свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ.
2389 23—?

Д-ръ Л. КОССАКЪ

мешкає ôдъ 1-го мая при **улици Валовôй число 29.** (2—4)

Пѣвець церковный,

Іосифъ Шарковскій, управитель хору, пошукує мѣсця. Близша вѣдомôсть листовно. Адреса: Яблониця надъ Прутомъ.
8—? 2423

ОПИРАЮЧИ-СЬ НА ДОВѢРІЮ

зъ якимъ ôдносяться майже ôдъ 20 лѣтъ до нашого „Якорного проганяча недугъ“ (Anker-Pain-Expeller), уважаємо своєю повинностею такожь **тыхъ** запросити до спробованя, котрѝ сего улюбленого средства домового ще не знають. Оно не єсть нѣякимъ средствомъ тайнымъ, але **строго ретельнымъ, умѣєтно** зложенымъ препаратомъ, котре справедливо заслугу, щобы єго всѣмъ **терплячимъ на гостець и ревматизмъ** яко **зовсѣмъ певне** поручити. Найлѣпшимъ доказомъ того, що многѝ хорѝ, котрѝ выпробовали другѝ дуже захвалювнѝ средства, **зновъ таки до успѣшного Pain-Expeller-а беруться.** Черезъ порôвнанье власне пересвѣдчилися, що не лише **ревматичнѝ болѣ**, якъ **ломанье въ членахъ и пр.** а такожь **болѣ зубôвъ, головы, хребта, кольки и проч.** найпевнѣйше уступають черезъ натиранье „експелеромъ“. За **дешеву** цѣну **40 кр.**, 70 кр, взгл. зр. 1 20 може навѣть небогатый набути, а грошѣ якъ безчисленнѝ успѣхи доказують, надармо не выкидаються. Стерегтись треба передъ шкôдливыми пôдробленями и принимати лише „Pain-Expeller“ зъ знакомъ **якора** яко правдивый На складѣ въ премногихъ аптикахъ, головный складъ: Apotteke zum Goldenen Löwen въ Празѣ. Близшѝ вѣсти подають: F. Ad. Richter et C°. Вѣдень.
2161 26—51

БѢЛЬЕ

Сорочки, калесоны, ковнѣры, маншеты, скарпетки, хусточки до носа, спинки до сорочокъ и до маншетôвъ, *заразомъ*

2228 СКЛАДЪ БѢЛЯ 10—0

Д-ра ЄҐЕРА

поручає найдешевше

Торговля

Братя Лянгнеръ

Львôвъ, Галицка ч. 16

Цѣнники франко.

Неомыльне средство

на выгубленье нагнѣткôвъ, бородавокъ и иншихъ подôбныхъ наростей шкôрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.

Цѣна флякону 50 кр.

Встрикненье и капсулки

зъ ростины „MATICO“

въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство

поручає Аптика

К. КРИЖАНОВСКОГО

у ЛЬВОВѢ.

Цѣна фляшки встрикнень 40 кр.

2274 *Капсулокъ 80 кр.* 22—?

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СИРІЮСЪ“

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручає добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ôдъ продуцентôвъ зъ Америки полудневои.

Коштує у Львовѣ:

1 кильо 1 80 зр.

на провинціи:

4¾ кильо 9·15 зр. франко.

Ôдбирателямъ надъ 50 к. опустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родôвъ кавы, котрѝ оголошують иншѝ пôдъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто ôдъ продуцентôвъ, що можу доказати, и продаю єи найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Тріестѣ можна дôстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродає гуртôвникови на мѣсци, той знову гуртôвникови въ Европѣ, ôдъ тыхъ купує комисіонеръ, а ôдъ него ажь купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дôстане де инде по тôй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 133—?

Глядить занятя

25-лѣтня особа зъ доброи родины. Може обняти зарядъ домовый, мѣсце швачки або ключницѣ. Ласкавѝ зголошеня адресовати до администраціи „Дѣла“.
2437 3—3

Пошукованя посадъ, оголошеня продажи,

пошукованя спôльникôвъ

и всѣ иншѝ оголошеня для всѣхъ австро-угор. якъ такожь для всѣхъ заграничныхъ газетъ и фаховыхъ часописей залагоджує **найтанше, найскорше и въ ôдповѣдный спосôбъ по оригинальныхъ цѣнахъ** експедиція анонсôвъ:

RUDOLF MOSSE

Wien I. Seilerstätte 2.

МАГАЗИНЪ и РОБÔТНЯ ФУТЕРЪ

БРАТЕЙ ВРОНЬСКИХЪ

У ЛЬВОВѢ

улиця Театральна, Ч. 5, напротивъ костела катедрального въ домѣ капитулы — приймає: **футра до перехованя на лѣто.**

☞ **Всякѝ репараціи въ порѣ лѣтнôй суть значно таншѝ чимъ въ зимѣ.**
2383 6—8

Властивою въ тôмъ краю розширеною хоробою єсть

НЕСТРАВНÔСТЬ.

Нова кухня и новый способъ житя суть причинами тои недуги, на котру зъ нечевя западаємо. Деякй люде терплять болѣ въ грудехъ и бокахъ, деколи такожь болѣ въ спинѣ; чуються ослабленими и сонными, мають злый посмакъ въ устахъ, особливо зъ рана; якійсь рôдъ липкого слизу громадиться на зубахъ; апетитъ ихъ єсть лихій, въ жолудку лежить у нихъ мовь якійсь тяжкій тягаръ, а часами чують въ жолудковôй ямѣ якійсь неозначеный рôдъ ослабленя, котрый не дається усунути поживаньемъ страви. Очи западають, руки и ноги зимнѣють и стаються липкими; по якôмсь часѣ являеся кашель, зъ початку сухій але по кôлькохъ мѣсяцяхъ въ супроводѣ зеленавыхъ харкотинъ; дôткненый тою недугою чувся завсѣгды втомленымъ. сонъ здаеся єму не приносити нѣякого выпочинку; потôмъ стаеся нервовымъ, драздливымъ и невдоволеным, догадуеся завсѣгды чогось злого: коли нагально пôднесеся, запоморочує єго и здаеся єму, що цѣла голова довкола ходить; єго внутренности затыкаються, єго шкôра стаеся часомъ сухою и горячою; кровь густѣе и лѣниво кружить, бѣлко въ оцѣ прибирає жовтаву барву; мочь дôходить менше и темнобарвы и лишае по довшôмъ стояню осадъ на сподѣ; опôсля дôбиваєсь єму часто страва при чѣмъ запримѣчае деколи солодкій, деколи квасный смакъ и часто въ супроводѣ битя серця; єго врокъ зменшаеся, мурашки стають му передъ очима и дôзнае чутя тяжкого утомленя и великои безсильности. Всѣ тіи ознаки выступають на перемѣну и припускаеся, що майже третина людности того краю терпить одну або другу форму тои недуги. Черезъ „Shäker-Extrakt“ бере кишепье страв такій оборотъ, що пожива дôстаеся хорому тѣлу и давне здоровлье вертае. Сила того лѣку єсть справдѣ чудова. Мілiоны и мілiоны фляшок уже спродано а число свѣдоцтвъ, котрй цѣлющои силы того лѣку доказують, есть надзвычайне. Сотки хоробъ, котрй мають найрозличнѣйшй имена, суть наслѣдками нестравности; но коли се послѣдне лихо усунеся, то сщезають такожь другй, бо тіи суть лише ознаками правдивои хоробы. Лѣкомъ тымъ єсть „Shäker-Extrakt“. Свѣдоцтва тысячей, котрй говорять похвально о цѣлющихъ прикметахъ того-жь, доказують се понадъ всякй сумнѣвы. Сего знаменитого лѣку можна у всѣхъ аптикахъ дôстати. 2134 (13—24)

Особамъ, котрй терплять на заткання, потреба „Сайгеля пигулок прочищуючихъ“ въ полученю зъ Shäker Extrakt-омъ. **Сайгеля пигулки прочищаючй** лѣчать заткання. проганяють пропасницю и простудженя, освобôджають дôъ болю головы и не допускають жовтачки. Хто ихъ разъ спробовавъ, той певно ихъ буде дальше уживати. Они дѣлають повôльно и не справляють болѣвъ. — **Цѣна**: 1 фляшка Shäker-Extrakt-у зр. 1·25, 1 коробка „Сайгеля пигулокъ прочищаючихъ“ 50 кр.

Властитель „Shäker-Extrakt-у“ и Сайгеля пигулокъ A. I. White, Limited, London 35 Faringdan Read E. C.

Haupt-Depot und Central-Versandt Johann Nep. Harna,

Apotheker „Zum goldenen Löwen“ in Kremsier (Mähren) und in den meisten Apotheken Oesterreichs zu beziehen.

Перла Карпатъ въ горѣшнôй Угорщинѣ,ôддалена ôдъ стациі зелѣзничои Тепля-Тренчинъ-Теплѣцъ на шляху долины Ваги о 20 минутъ, зъ Кракова черезъ Одербергъ Силлейнъ можна тамъ всѣдати за 9 годинъ, має 32° Ц. и есть найлѣпшими и найсильнѣйшими купелями противъ **ревматично-гостцевыхъ недугôвъ**. Мають красный великій паркъ, водопроводы зъ горскихъ жерелъ, добрй помешканя, знаменитй реставраціи и чудову околицю.
2399 5—10

КУПЕЛЬ СѢРЧАНЙ ТРЕНЧИНЪ-ТЕПЛИЦЪ

Въ тôмъ сезонѣ отвориться по разъ першій нововыбудованй купелѣ „hammam“, выряженй зъ орієнтальнымъ люксусомъ, маючй, елегантнй осôбнй купелѣ и котрй пôдъ кождымъ взглядомъ варта побачити. На всѣхъ бôльшихъ стаціяхъ зелѣзничихъ можна купити билеты до ѣзды тамъ и назадъ по зниженôй цѣнѣ. Сезонъ починаеся 1 мая. Илюстрованй програмы высилае даромъ **зарядъ купелевый**

На свята!

Ножѣ столовй и вилки въ оленевôмъ и буйволовôмъ розѣ тузинъ по зр. 9, въ оправѣ альпаковôй зр. 15, зъ хиньского срѣбла зр. 30.
Ножѣ до мясива гнучкй зъ найлѣпшои стали по зр. 1·40, 1·60 и 2.
Ножѣ до тѣсть въ оправѣ гебановôй, штука зр. 1, въ оправѣ зъ кости слоневои штука зр. 7. Нôжь и вилки зъ пружиною охоронною въ звычайнôмъ розѣ, оленевôмъ або буйволовôмъ, пара зр. 1·20, 2, 2·50, 3.
Коркотяги по кр. 20, 30, 50, 75 до зр. 2.
Универсальй машинки до тертя мигдалôвъ, цукру, булокъ и т. п. штука зр. 2·25.
Прилады до вытворюваня пѣны зъ яецъ, масла, шодону и пончу, въ котрыхъ зъ нечуваною скоростею, бо ледви въ 15—20 секундахъ наведенй продукты можна выробити на пѣну зъ 2—6, 3—10, 6—20 яецъ
штука зр. 1·60, 2·—, 3·50.
Машинки до сѣканя мяса зъ пожами поодиноко до вынимани: менший по зр. 5·50, бôльшй по зр. 6·50.
Стискачѣ шинок на деревл. политур. пôдставахъ, лекший по зр. 3, тяжший 4.
Формы на бабы, будинь, зульцѣ и т. п. ôдъ кр. 90 до зр. 4.
Формы на баранки зъ цукру або масла, по зр. 3, 3·50 и 4.
Формы на торты по кр. 60, 85 и зр. 1. Бляхи до тѣста ôдъ кр. 40, зр. 1. 32. 37. 42. 47½. 53 ц/м.
Тацы зъ альпаки штука 3·50, 5·25, 7·50, 9·50, 11.75.
Тацы бляшанй, прекрасно лякерованй, ôдъ кр. 30 до зр. 4. — Поручае

АНТОНІЙ ГАЛЬСКІЙ

2420 8—8 **у Львовѣ, пляцъ Маріяцкій ч. 9.**

НЕДУГИ ЛЕГКИХЪ.

Gas-Exhalation (**Rectal-Injection**)

лѣчить туберкулы (сухоты, нидѣнье) астму, хроничный катаръ бронхіяльный и т. д.

Неимовѣрный, позорно недосягненый идеалъ лѣкарѣвъ, можливôсть вылѣченя недугъ легкихъ, вже теперь цѣлкомъ вповнѣ осягнено. Посвѣдченя знаныхъ въ свѣтѣ професорôвъ и докторôвъ, сотки листôвъ вылѣченыхъ, зъ котрыхъ автентичнй копіи кождый одержить оплатно на бажанье, щобы на певно пересвѣдчитися, найприхильнотôмъ цѣлковито никнуть — сонъ и апетитъ повертають назадъ. Тягаръ тѣла побôльшуеся ôдъ ½ до 1 кильогр. на тыждень. Намагаючій способъ житя можна на ново розпочати.“ — **Проф. Cornil** и **проф. Verneuil**. При астмѣ сейчасъ уступае бракъ ôддыху.—Цѣлковите вылѣченье часто въ 8 днях. — **Проф. Dujardin Beaumetz**: „Хрон. катаръ бронхіяльный цѣлкомъ дався вылѣчити.“ — **Проф. Френцель** ôдд. **д-ръ Штаца**: „Пропасниця, нôчнй поты, кашель, выкиды уступають — незвычайный апетитъ збôльшаеся — тягару прибувае до 5 кильогр.“ — **Д-ръ M'Laughlin**: „Зъ 30-степеновыхъ туберкулôвъ всѣ основно вылѣчилися.“ — Те саме посвѣдчають и недужй. (Лѣченье само не єсть утяжливе, не перешкаджае и пôдъ загарантією безъ злыхъ наслѣдкôвъ.) — **Ц. к. выкл. прив. Gas-Exhalations-Apparat (Rectal-Injector)** разомъ зъ способомъ уживаня для лѣкарѣвъ и **для власного ужитку** и зъ приладомъ до выроблювання газу высылаєсь за готôвку або послѣпату à 8 зр., зъ мѣриломъ газу à 10 зр.

Д-ръ Кароль Альтманнъ, Вѣдень, VII. Bez., Mariahilferstrasse Nr. 80. 2373 13—50

Цѣс. кор. упривилеєвана

Рафинерія спиритусу

И ФАБРИКА ОЦТУ

ЮЛІЯ МИКОЛЯША

у ЛЬВОВѢ

выробляе

НАЙЧИСТѢЙШІЙ СПИРИТУСЪ

здалый для панôвъ аптикарѣвъ, фабрикъ ликерôвъ и т. п.

2316 котрый продае 46—?

по цѣнахъ умѣренныхъ.

Поручае такожь найлѣпшого рода горѣвки, ликеры и розолисы.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЬ

поручае

выпробованй и певнй средства косметичнй,

ôдзначенй 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипльомами признаня.

Олѣйокъ таниновый, взмôцняе и пôдпомагае волосю рости. Фляконъ 50 кр.

Помада хинова взмôцняе корѣнцѣ волоси и запобѣгае выпадати волосю. — Слоикъ 80 кр.

Вода атеньска, до змывани волося, запобѣгае творитися парцлямъ, ôдсвѣжуе, робить тревалыми барву и полискъ, — Фляконъ 80 кр.

Олѣйокъ хино-таниновый. Дѣлае знаменито на **корѣнцѣ волося** и на **порôсть волося**. Въ случаях де въ наслѣдок недуга вышало волосье, выказавъ вельми цѣлюще дѣланье. Вже по ужитю одной флишки можна добачити порôсть. — Цѣна 1 зр. 20 кр.

Есенція мятова до полоканя устъ, кромѣ приемного, скрѣпляючого смаку и запаху, дуже користно **дѣлае на ясла и зубы.** Фляконъ 50 кр.

Порошокъ ростинно-алькаличный, до чищеня зубôвъ. Надае перлову бѣлôсть, ôддаляе камѣнь и квасы, котрй наводять бôль и порохнавѣнье зубôвъ. Пшуделко 30 и 60 кр.

Віолинъ средство противъ прѣтя рукъ и пахъ. Фляконъ 50 кр.

Пудеръ салицилевый пвотивъ прѣтя и ôдпарения нôгъ. Пшуделко 60 кр.

Оцетъ десинфекційный, сильно ôдвоняючій и ôдсвѣжаючій воздухъ, уживаный въ бюрахъ, коридорахъ и до скрапляня одежи. Фляконъ по 50 кр.

Оцетъ тоалетный, до натиранья губы тѣла, полоканя и до ôдсвѣжаня воздуха. — Фляконъ по 50 кр. и 1 зр.

Оцетъ комнатный до кажденя. — Фляконъ по 50 кр.

Брилянтина есть найлѣпшимъ средствомъ до гарного уложеня и консервованя бороды и пабородôвъ. — Фляконъ 50 кр. 2424 3—?

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, Готель Европейскій и ул. Галицка рôгъ Валовои. Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницъ ч. 20, и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2.

І. & С. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНѢ (BRÜNN)

улиця Фердинанда ч. 7/d

высылають за послѣпатою:

Матерія модна въ кратки, на сукнѣ жѣночій, зъ чистои вовны 90 цм. широка, 10 м. зр. 8·50.

WOLL-ATLAS, 90 цм. у всѣхъ модныхъ краскахъ, 10 м. зр. 6·50.

Кашмиръ, 90 цм. всѣхъ модныхъ краскахъ, 10 м. зр. 4·50.

BAIGE, 100 цм. ширины (найновѣйшй краски, 10 м. зр. 9·50.

Матерія брокатô, у всѣхъ краскахъ, 60 цм. ширины, найновѣйшй десенъ, 10 м. зр. 4.

Кретонъ, на сукнѣ жѣночій, добрый до прания, найнов. взоры, 70 цм. шир. 10 м. зр. 2·80.

Dreidraht, 60 цм. шир. ясно або темно сѣрый, 10 м. Іа. зр. 3·50. Па. зр. 2.80.

Матерія на шляфроки, також на жѣночій сукнѣ) 60 цм. шир. въ кратки, 10 м. зр. 2·50.

Гарнитуры покрывалъ, (2 на лôжко а 1 на стôлъ) зъ рипсу зр. 4·50. зъ джуты зр. 3·50

Запавѣсы джутовй, турецкй десенъ (2 бôчнй и 1 драперія) загально зр. 2·30.

КИЛИМКИ ДО ХОДУ, дуже тревалй, 10—11 м. довгй Іа. зр. 6·—, Па. зр. 3·50.

Ковдра до накрывания, зъ атласу зр. 8·50, зъ rouge зр. 3.

ПОЛОТНО ДОМОВЕ, 29 вѣдень. лôктѣвъ, 1 штука 5/4 зр. 5·50 4/4 зр. 4·20

Веба Кинъ, 30 лôктѣвъ, лѣпша ôдъ полотна, 1 шт. 5/4 зр. 7·50, 4/4 зр. 5·80.

ШИФОНЪ, 30 лôктѣвъ, 90 цм. шир. 1 шт. зр. 5·50, Па. зр. 4·50.

ОКСФОРДЪ, 29 лôктѣвъ, найновѣйшй взоры, 1 шт. Іа. зр. 6·50, Па. зр. 4·50.

КАШЕВАСЬ, на простирала, 29 лôктѣвъ, 1 шт. Іа. зр. 6., Па. зр. 5·20.

Адамашковый Градль 30 лôктѣвъ, 1 шт. Іа. зр. 8·50, Па. зр. 5·50.

СКАТЕРТИ, полотняй, у всѣхъ краскахъ, 3 шт. 3/4 зр. 2.— 6/4 зр. 1

СЕРВЕТЫ, полотняй, 4/4 въ квадратѣ, 6 шт. зр. 1·20.

РУЧНИКИ, полотняй, 6 шт. зъ тороками зр. 1·20, зъ бордюрою зр. 1·80

ПРОСТИРАЛА, несшиванй, 2 м. довгй, 1½ м. широкій, 1 шт. зр. 1·50.

СѢННИКИ, зъ джутового полотна, комплетнй, великій, 1 шт. Іа. зр. 1·40, Па. 90 кр.

Кошни передъ лôжко, найновѣйшій десенъ, зъ фланелѣ, 1 пара зр. 2., зъ джуты зр. 1·30.

2346 11—26 **Взôрцѣ даромъ и франко.**

Цѣс. кор. уприв. гал. акційный

БАНКЪ ИПОТЕЧНЫЙ

выдае

почавши ôдъ дня 1 цвѣтня 1887

у Львовѣ и при филіяхъ въ Краковѣ, Чернôвцяхъ и Тернополи

АСИГНАТЫ КАСОВÎ

3½% платнй въ 30 днѣвъ по выповѣди
4% „ „ 60 „ „ „
4½% „ „ 90 „ „ „

Львôвъ 1 цвѣтня 1887.

2223 74—? **ДИРЕКЦІЯ.**

(Передрукъ не буде плаченый.)

ПЕТРО КРОКЕВИЧЬ

аптикарь въ Краковѣ

улиця Баштова при плянтахъ (рôгъ **Рынку Клепарского**)

поручае власнй выробы

яко правдиву одиноку добычь найновѣйшихъ часôвъ, приносячу хорому неоцѣненй, спасенній користь, о чѣмъ свѣдчать щоразъ численнѣйшй признаня похвалы и т. п., якъ неменше посвѣдченье лѣкарске, а именно:

До Высокоповажаного пана Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ.

Въ численнôй моєй практицѣ уживавъ я перерôбки лѣчничй выгаданй и выробленй Вами, завсѣгды зъ знаменитымъ успѣхомъ въ недугахъ, противъ котрыхъ они пристосованй. Препараты Вашй ôдзначалися одноцѣлою якостею що-до формы и доброты, не пôдпадали розкладови, приемнй въ уживаню а певнй въ бажаныхъ наслѣдкахъ. Мыло менѣ проте высказати Высокопов. панови мое цѣлковите признанье, заразомъ жеданье дальшои такъ успѣшнои працѣ въ щасливо начатôмъ напрямѣ для добра недужои людскости. — Щасть Боже!

Львôвъ дня 16 марта 1888 р. **Др-ъ Юлій Корвинъ Гонсьоровскій** лѣкарь зелѣзницѣ Кароля Людвика.

Вино хинове, средство лѣчниче, взмагаюче силы, стравнôсть, надзвычайно поручане, особливо у женщинъ слабосильныхъ, блѣдыхъ и т. п.

Вино хинове зъ зелѣзомъ, поручане молодымъ особамъ для осягненя зросту и розвою тѣла, надае крови силу, збôльшаючи скôлькôсть тѣлокъ крови, змôцняючи жолудокъ пôдносить апетитъ, лѣчить загальнй ослабленя, блѣдачку и т. п., а одиноке для реконвальесцентôвъ по хоробахъ горячковыхъ вынищаючихъ.

Вино зелово-ромбарбарове, вытягъ винный зъ правдивого корѣня Ревеня хиньского (Radix rhei chinensis) и зелъ, збôльшаючихъ рухи хробачковй кишокъ черезъ то легко розвôльняюче; знамените въ заткняхъ, часто повтаряючихъ-ся здутяхъ, довготреваючôмъ катарѣ, двинадцятницѣ и въ упорчивôй жовтачцѣ.

Вино зелово-пепсинове, вытягъ зъ зелъ краевыхъ и найлѣпшои пепсины de Rostock, одиноке успѣшне средство пôдносяче травленье, розпускаюче бѣлко, затымъ одиноке въ нестравности, хроничныхъ катарахъ жолудка або на тлѣ туберкуличнôмъ атоніи кишокъ у людей старыхъ, дуже помôчне у дѣтей зле ôдживлюваныхъ, анемичныхъ и шкрофуличныхъ.

Амигренъ, незрôвнана помôчь въ сильнôмъ болю головы. Ложочка ôдъ кавы зажита успокоюе найсильнѣйшу мигрену.

Кальльонъ, одиноке средство на найстаршй и найдолегливѣйшй нагнѣтки. По насмараваню нагнѣтокъ сейчасъ перестае болѣти, а въ 24 годинахъ ôдпадае безъ найменшого болю.

Хильоль, лагодить по кôлькоразовôмъ ужитю найôбольшй болѣ ревматичнй, пострѣлы, подагру и т. п

Сарсапариліянъ зъ корою хиновою, узнаный яко найлѣпше средство въ немочахъ походячихъ зъ зôпсутя сокôвъ и зъ ôдти повстаючого вадливого складу крови, въ недокровности и т. п.

Зѣлье грудне зô свѣжихъ, лѣчничихъ зелъ волоскихъ, котрй вже неразъ навѣть въ прикрыхъ розличныхъ выпадкахъ слабости давали надсподѣване полѣпшенье терплячому, то въ слабостяхъ грудныхъ то легкихъ, противъ астмы, всякои душности и т. п. Усувають они тяжку дыхавицю, всякй закатареня легкихъ и грудей, зафльегмленя, кольки въ грудехъ, упорчивый кашель и т. п. Цѣна зр. 1·20

Сиропъ грудный при тяжкихъ або застарѣлыхъ немочахъ, уживаный бувае рôвночасно зъ зѣльемъ льоретаньскимъ противъ сухотъ и слабостей грудныхъ и легкихъ и т. п Цѣна 2 зр.

Кроплѣ жолудковй. Средство знамените и незрôвнане у всѣхъ слабостяхъ жолудка. Цѣна 35 кр. 2068 42—0

Замовленя выконуєся ôдворотною почтою.

Зъ численныхъ подякъ наводимо ось тй:

Высокоповажаный Пане аптикарю!

Бажаю, щобы кождому хорому такъ знаменитый успѣхъ давали лѣки зъ Вашихъ выробôвъ, якъ моєй женѣ, котрй надсподѣвано успѣшно дѣлали и прошу о надôсланье менѣ ще Амигренъ и капель жолудковыхъ. Зъ поважаньемъ
Ишôвъ д. 3 липня 1887 р. *Леопольдъ Квалинъ*
(Рыбникъ, Oberschleśien).

Высокоповажаный Пане!

Узнаю дѣйстну успѣшнôсть Вашихъ выробôвъ, досвѣдчивши на собѣ — Се посвѣдчаю ретельно. Зъ поважаньемъ
Schönpriesen b. Aussig 25 мая 1787 р. *Новаковскій*
директоръ фабрики цукру.

Вп Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви въ Краковѣ.

Страдаючи ôдъ пôвтора року на сильный, невылѣчимый кашель, сполученый зъ рôзными тяжкими недугами, мимо тутешныхъ радъ лѣкарскихъ, чувся я безъ надѣѣ житя, а яко отець кôлькоро дѣтей, хапаючись вкôпци рôзныхъ способôвъ до поратованя здоровля, случайно зъ порады чужои приязнои менѣ особы, уживъ я „Зѣля грудного“ выробу аптикаря Вповажаного Пана Петра Крокевича, и по ужитю чотырохъ начокъ „Зѣля грудного“ и Сиропу ôдзыскавъ цѣлковито здоровлье, могучи о власныхъ силахъ уже працювати и тымъ чиномъ бодай частину щастя дѣтемъ моимъ удѣлити. Чуюсь тому спонуканымъ заявити найщиршу вдячнôсть Вповажаному Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви мѣсцевому, за выробъ „Зѣля грудного“, бо житье мое лишь ужитю того Зѣля завдячую.

Зъ глубокимъ поважаньемъ
Кракôвъ, дня 28 мая 1886 р. *Михаилъ Трыбальскій*,
друкарь литографичный.

Высокоповажаный Пане!

Вычитавши зъ газетъ дня 28 мая с. р. пôдяку Вамъ Вповажный Пане, а почуваючись зарôвно до обовязку вдячности, маю честь тую-жь въ высокôй степени заявити Вамъ, Вповажный Пане, бо Ваше „Зѣлье грудне“ и „Сиропъ“, и въ загалѣ Вашй выробы не лишь менѣ самому. але дуже многимъ, де заходили сумнѣвы що-до здоровля давали чудный успѣхъ. Маючи отже много завдячити Вашимъ выробамъ, приймѣть Вповажаный Пане выразы мови вдячности, а заразомъ зичливости, успѣху въ дальшôмъ розвою своихъ выробôвъ такъ для добра власного, якъ и зъ пожиткомъ для людскости!

Остаю зъ довжнымъ поважаньемъ *Кс. Е. Вернеръ*,
Кракôвъ 1 червня 1886 р. Реформатъ.

Честный Пане!

Страдаючи ôдъ 20 лѣтъ на гемороиды и упрямый бôль въ жолудку, на дыхавицю и сполучене зъ нею замуленье мѣхура, на затвердженье и инший долегливости, уживъ я кôлька фляшок „Капель жолудковыхъ“, котрй зробили менѣ надзвычайну пôльгу, що посвѣдчаю згôдно зъ правдою и совѣстею. *Фишеръ*,
Ряшевъ, дня 21 червня 1886 р. совѣтникъ ц. к. суду.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъзарядомъ К. Беднарского

Ч. 93. Львôвъ, Четверъ 28 цвѣтня (10 мая) 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят о 8-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ серêду, и въ середу и суботу на премѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надбслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чвертъ року	4·50 зр.	на чвертъ року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр	на пôвъ року	8 зр.
на чвертъ року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатаній вôльній ôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. а. в.

☞ Зъ днемъ 1 (13) цвѣтня почався **другій кварталъ сегорôчного выдавництва щоденного „Дѣла“.** Просимо отже нашихъ квартальныхъ П. Т. предплатникôвъ якъ и довжникôвъ поспѣшити зъ надсыланьемъ предплаты.

Промыслъ Галичины въ свѣтлѣ справозданя промыслового инспектора за рôкъ 1887.

IV.

Въ промысловыхъ заводахъ Галичины трудяться переважно робôтники мужчины. Число робôтницъ есть въ загалѣ не велике и лише въ одныхъ державныхъ фабрикахъ тютюну есть ихъ бôльше ôдъ мужчинъ. Дѣтей низше 14 лѣтъ уживають лише въ ремѣсничихъ предприемствахъ, а въ загалѣ робôтнича молодѣжь низше 16 лѣтъ працюе лишь въ державныхъ фабрикахъ тютюну, въ друкарняхъ, въ фабрикахъ скла, папиру и сѣрникôвъ. Зъ тыхъ послѣдныхъ старается промысловый инспекторъ поволи усувати молодыхъ робôтникôвъ.

Довгота робочого дня нормована закономъ есть для всѣхъ промысловыхъ заводôвъ въ Галичинѣ лише на папери. По-надъ нормальный день не працюють робôтники хиба лише тамъ, де нема тôлько роботы, щобъ ихъ можна заняти довшій часъ; у всѣхъ другихъ случаяхъ нѣхто и не оглядаѣсь на означене закономъ максимальне число годинъ працѣ. Въ галицкихъ тертакахъ працюють робôтники правильно 14—16 годинъ денно. Сконстатувати случаѣ нарушеня постановъ закона о нормальнôй довготѣ робочого дня есть для промыслового инспектора дуже тяжко, бо годѣ ему укладати часъ своихъ проѣздокъ такъ, щобы мôгъ до кождои фабрики впасти нежданно, *якъ-разъ* въ тую пору, коли робôтники вже не повинні працювати. Помимо того однакъ сконстатувавъ инспекторъ въ 1887 роцѣ наочно 44 случаѣвъ такого неуправненого продовженя робочого дня и донѣсъ о тôмъ властямъ промысловымъ. Такъ що-жь? — коли власти тѣ трактують такѣ неправильности властителѣвъ фабрикъ дуже поблажливо и обмежуються на самыхъ упôмненяхъ, котрыхъ нѣхто не слухае и длятого въ тôй точцѣ зовсѣмъ не поправився давнѣйшій станъ, а противно, стае що-разъ гôрше. Такожь выкривъ инспекторъ 24 такихъ случаѣвъ, де робôтники працювали на перемѣну по 24 годинъ безъ перервы. За-для того, що самъ инспекторъ не може вести потрѣбнои контролѣ, предкладае ôнъ, щобы контролю надъ заховуваньемъ нормальнои довготы робочого дня ôддати жандармеріи.

Въ галицкихъ фабрикахъ не заховуються такожь приписанѣ закономъ павзы въ часѣ роботы. Инспекторъ сконстатувавъ 24 случаѣвъ такого непошанованя закона и донѣсъ о нихъ властямъ промысловымъ. Особливо при нôчнôй роботѣ не позволяють предприемцѣ майже нѣколи на павзы середъ роботы, лякаючись, щобы робôтники не пôснули.

Що-до *недѣльного ôдпочинку*, то въ заводахъ промысловыхъ, котрѣ суть власностею христіянъ, заховуесь ôнъ правильно; за то не заховують его дуже часто властителѣжиды, а то особливо тамъ, де и переважна часть робôтникôвъ есть жидôвскои вѣры. Пôдъ тымъ взглядомъ найбѣднѣйшѣ суть пекарскѣ робôтники въ великихъ мѣстахъ, де мусять зъ недѣлѣ на понедѣлокъ въ ночи печи булки, бо мѣска публика привыкла що-дня рано мати свѣже печиво на снѣданье. На то жалувались львôвскѣ пекарскѣ робôтники передъ инспекторомъ, а ôнъ вносивъ въ тôмъ предметѣ донесеня до магистрату львôвского и краковского. Въ загалѣ внѣсъ инспекторъ промысловый зъ причины нарушень недѣльного ôдпочинку въ 1887 роцѣ 41 донесень до дотычныхъ властей.

Въ богато фабрикахъ не подыбавъ промысловый инспекторъ приписаныхъ законами списôвъ робôтникôвъ, якъ такожь и евиденційныхъ книгъ, робôтничои молодежи, такъ що мусѣвъ въ тôй справѣ внести 116 донесень до властей промысловыхъ. За то далеко лучше, якъ минувшого року, представилась ему справа зъ фабричными регулями нами, котрѣ на безнастанні жалованя инспектора въ попередныхъ лѣтахъ позаводжено вже майже у всѣхъ фабрикахъ. Мало знайшовъ инспекторъ и такихъ случаѣвъ, де бы предприемцѣ неохотно або неточно платили робôтникамъ. Въ тôмъ предметѣ зробивъ ôнъ въ минувшôмъ роцѣ всего 12 донесень.

У многихъ робôтникôвъ не знайшовъ инспекторъ книжокъ робôтничихъ. Причиною того есть головно се, що уряды громадскѣ и магистраты роблять перепоны робôтникамъ жадаючимъ выданя робôтничихъ книжокъ. Щобы зъ однои стороны не спиняти заробку робôтникамъ черезъ перепоны въ выдаваню робôтничихъ книжокъ, а зъ другои стороны, щобы черезъ легке удѣлюванье тыхъ книжокъ не уможливлятя робôтникамъ надъужить, предкладае комисарь, щобы зарядъ тои громады, у котрои робôтникъ стараесь о книжку робôтничу, ôдбиравъ ôдъ него его документы, т. е. метрику, вôйскову книжку, грамоту приналежности и т. п., и ôдсылавъ ихъ черезъ дотычнѣ власти повѣтовѣ зарядови громады, до котрои робôтникъ есть приналежный. Коли робôтникъ схоче дôстати тѣ документы, мае выказатись книжкою и зложити ѣи, и то маѣ бути средствомъ запобѣгаючимъ, щобы робôтникъ на шкоду службовыхъ договорôвъ въ рôзныхъ громадахъ не старався о книжки робôтничѣ, и щобы посѣданье кôлькохъ такихъ книжокъ не вело его до надъужать.

Письма зъ Болгаріи.

III.

Софія, 3 н. ст. мая.

Политичныхъ новинъ послѣдными днями у насъ нема, за те по всѣмъ усюдамъ кипять справы домашнѣ такого рода, якъ партійна борба, рôзнѣ процесы и личнѣ интриги.

Политична борба ведеся поки-що выключно майже въ газетахъ, котрѣ ôдъ початку до кôнця переповненѣ взаимными клеветами и нападами. Всѣ опозиційнѣ газеты бьють на теперѣшный рядъ за его политику. Рядъ очевидно мусить боронитись ôдъ тыхъ нападôвъ. Майже за кождый нумеръ выданои опозиціею газеты ставляють одвѣчального редактора передъ судъ, котрый въ справахъ печати ôдъ кôлькохъ тыжднѣвъ судить безъ судіѣвъ присяжныхъ. Редакторъ „Търновскои Конституціи“ бувъ два разы судженый безъ присяжныхъ, коли тымчасомъ въ обохъ обвиняючихъ актахъ було выразно казано, що ся справа ôдбуватись-ме передъ судомъ присяжныхъ.

Много-шумный процесъ Попова зробивъ межи софійскою публикою дуже прикре вражѣнье. Доказôвъ не було нѣякихъ и судъ мôгъ закинути Попову хиба то, що яко полковый комендантъ не вѣвъ достаточнои контролѣ надъ полковыми справами. Тожь дуже справедлива була ôдповѣдь Попова: „Я не провадивъ достаточнои контролѣ власне тогдѣ, коли на своихъ плечехъ я двигавъ непевну судьбу Болгаріи. Ôтчина вымагала ôдъ мене въ тѣ критичнѣ часы далеко чогось иншого, якъ слѣдити за дрôбными справами въ полку...“ Публика на тѣ слова выбухнула голоснымъ плачемъ, а деякѣ женщины ледви могли здержатись ôдъ хлипаня.

Економичне положенье краю тѣсно звязане зъ положеньемъ политичнымъ. Болгарія, правда, не маѣ ще довгôвъ, але не маѣ и кредиту, а крôмъ того ôдъ кôлькохъ лѣтъ показуеся по кôлька миліонôвъ недобору зъ кождого року. Не можна згодитися зъ тымъ, якъ менѣ разъ сю справу пояснявъ министеръ Стамбуловъ и о чѣмъ я доносивъ до однои зъ европейскихъ газетъ, именно, що Болгарія може держатися въ нинѣшнôй кризѣ ще довгѣ роки. Фактомъ есть, що торговельный рухъ Болгаріи пôдъупавъ, експортъ и импортъ, якъ се выказуе софійске „Статистичне бюро“, що року зменшаеся, бо въ загалѣ люде ôдтягаються ôдъ усякихъ ризиковныхъ предпринять, а волять выжидати певнѣйшихъ часôвъ. Кромѣ того рядъ маѣ деякѣ грошевѣ зъобовязаня, котрѣ чимъ довше протягаються, тымъ довше треба платити ôдъ нихъ грубѣ рôчнѣ проценты (выкупъ зелѣзницѣ Рущукъ-Варна, експлоатація зелѣзницѣ Софія-Царибродъ-Вакарель, довгъ князеви Александру, гарачь Турціи). Не говорити вже о тôмъ, що при теперѣшныхъ финансахъ рядъ не може анѣ погадати о потрѣбныхъ для молоденькои державы меліораціяхъ. Такѣ фазы економичнои кризы переходили колись всѣ балканьскѣ державы, поки не застрягли въ довгахъ по шию въ рôзныхъ европейскихъ банкахъ, и котрымъ теперь трудно вымотатися зъ наставленыхъ сѣтей.

Въ неменшôй мѣрѣ нинѣшный политичный станъ Болгаріи вплываe некористно и на духове житье. Шкôльництво и въ загалѣ народна просвѣта, котрѣ процвѣтали въ Болгаріи дуже красно ще за турецкихъ часôвъ (датуеся се ôдъ року 1835, коли то знанѣ болгарски патріоты Априловъ и Палаузовъ оснували въ Габровѣ, въ балканьскихъ горахъ, першу чисто болгарску народну школу), нинѣ упадають, бо нема кому ними займатися. Молоде поколѣнье замѣсть прикладатись до книжокъ, читаe цѣлыми днями политичнѣ газеты, котрыхъ не розумѣе, и смѣло критикуе министрôвъ. Бувшѣ за часôвъ турецкихъ по мѣсточкахъ читальнѣ нинѣ стоять зъ малыми выимками зачиненѣ; замѣсть нихъ повстають политичнѣ товариства „*България за сѣбе-си*“, котрыхъ теперь числять кôлькадесять въ цѣлôмъ краю. Литературнѣ и науковѣ выданя, котрѣ майже безъ выимки одержують значну запомогу ôдъ ряду, не можуть нинѣ покрывати решты розходôвъ изъ предплаты читателѣвъ и длятого появляються дуже неправильно. Выходячій ôдъ давна (основаный въ Браилѣ болгарскими емигрантами) мѣсячный журналъ „Периодическо Списание“ нинѣ появляеся ледви 2—3 разы на рôкъ, мимо того, що печатаесь на коштъ ряду и авторôвъ ремунерують. Для загального поясненя мушу сказати, що богато способныхъ мужѣвъ тратить свои найлучшѣ силы и часъ на политику. Широка публика зачинае то спостерѣгати и починають даватись чути голосы невдоволеня. Даються чути нарѣканя на болгарску конституцію, котра вправдѣ, яко взята ôдъ Бельгіи, сама собою дуже красна, але, кажуть, не ôдповѣдае потребамъ болгарского народу. „Конституційна криза“, що проявляеся на Заходѣ, зачинае продиратись и до Болгаріи, и сей новый напрямъ єднае собѣ досыть прихильникôвъ.

Довга криза политична дуже змѣнила и физіогномію болгарскои столицѣ. Софія носить въ бôльшôй своѣй части характеръ орієнтально-турецкій. Одна часть мѣста складаеся зъ малыхъ домикôвъ зъ огородами, злѣпленыхъ изъ хворосту и глины; друга часть мѣста есть

купуютъ и продаютъ пôдъ найкористнѣйшими по змозѣ условіями

СОКАЛЬ и ЛИПЕНЬ дôмъ банковый и контора выимбы.

Порученя зъ провинціи сейчасъ залагаджуються, безъ дочисленя провизіи.

11)

Згадки изъ семинарского житя у Львовѣ.

Списавъ пôсля нотатокъ В. зъ С.

(Дальше.)

Въ згадованыхъ часахъ выкладали на богословскôмъ факультетѣ отсѣ професоры:

На I роцѣ о. д-ръ Іосифъ Черлюнчакевичь, пресвитеръ епархіи перемыскои, догматыку фундаментальну пôсля Перонного S. I. тыжднево 5 годинъ. Д-ръ Лука de Остоя Солецкій, лат. сотрудникъ при парохіяльнôмъ костелѣ Маріи Снѣжнои (теперѣшный лат. епископъ перемыскій) въ I. курсѣ: ексегетику Вульгаты тыжд. 3 год., археологію тыжд. 4 год, гебранку тыжд. 3 год.; въ II. курсѣ: ексегетику Вульгаты тыжд. 3 год., интродукцію стар. Завѣта тыжд. 4 год. и гебранку тыжд. 2 год.

На II. роцѣ о. д-ръ I. Черлюнчакевичь догматику спеціяльну пôсля Перонного, тыжд. 9 год., Антоній Чайковскій, пресвитеръ архіепархіи львôвскои, префектъ р. дух. семинаріи, ексегетику Вульгаты тыжд. 3 год., ексегетику грец. тексту тыжд. 2 год., герменевтику тыжд. 4 год., д-ръ Людвикъ Малиновскій, лат. пресвитеръ архіепархіи львôвскои, Allgemeine Erziehungskunde тыжд. 2 год.

На III. роцѣ о. д-ръ Іосифъ Делькевичь, пресвитеръ епархіи перемыскои, префектъ р. дух. семинаріи, исторію церковну тыжд. 9 год., д-ръ Людвикъ Малиновскій науку моральну тыжд. 9 год., о. Яковъ Головацкій, пресвитеръ архіепархіи львôвскои, литературу руску тыжд. 5 год.

На IV. роцѣ о. д-ръ Францъ Костекъ, пресвитеръ епархіи перемыскои, префектъ р. дух. семинаріи, пасторальну и катихитику, д-ръ Феликсъ Заблоцкій, лат. пресвитеръ архіепар. львôвскои, право каноничне.

На науку гебранки дуже мало ходило питомцѣвъ. На внесенѣ прошеня увôльняли консисторіи питомцѣвъ ôдъ сего предмету, а въ книжцѣ „Index lectionum“, въ рубрицѣ „Lingua hebraea“ вписувано: „Decreto Consistorii dispensatus“. Ся процедура була лѣпша ôдъ пôзнѣйшои, коли наказано питомцямъ учитися гебранки, а се публична тайна, що мало хто буквы выучився. Коли хто маѣ охоту и здôбности до орієнтальныхъ языкôвъ, на се суть въ свѣтѣ ôдповѣдни школы, а тому нѣхто перечити не буде, що лишень основна наука може принести хосенъ. Чи выученье буквъ гебрейскихъ, а навѣть гебрейске читанье може мати яку реальну вартôсть для питомцѣвъ, яко будучихъ просвѣтителѣвъ руского народу, и чи не лѣпше би було заступати гебранку якимсь другимъ пожиточнѣйшимъ предметомъ, щобъ не марновано кôлькадесять годинъ въ роцѣ, я въ сѣй справѣ не розписуюсь, лишаю ту судъ всякому, бо не пишу о гебранцѣ наукову розправу, а лише свои згадки зъ семинарского житя.

Зô всѣхъ богословскихъ наукъ найтруднѣйше приходило выучитися догматики, якъ за-для обширного предмету такъ и длятого, що сей предметъ выкладався монотонно и сухо, а при тôмъ любивъ професоръ при испытахъ ловити питомцѣвъ на цитатахъ, до якихъ прикладавъ велику вагу. Въ часѣ интерстиціи въ лѣтѣ млѣли питомцѣ при науцѣ догматики, а многѣ не въ силѣ цитатôвъ на память вывчити, робили малѣ книжочки „шахрайки“ званѣ, въ якѣ найдрôбнѣйшимъ письмомъ вписували цитаты. Зъ книжочками въ рукахъ, котрѣ при испытахъ засланяли академичнымъ плащикомъ, ратувалися ôдъ злои клясы, а въ наслѣдкахъ ôдъ „гербстльерады“, и штука удавалася. Про першій-лѣпшій цитатъ падавъ за-для педантеріи професора не одинъ, хочь обзнакомленый бувъ зъ догматикою, коли другій легкимъ коштомъ при помочи згаданои „шахрайки“ выкручувався.

Богословскѣ испыты ôдбувалися въ тыхъ самыхъ саляхъ, де выкладалися богословскѣ предметы. На испыты вношено до салѣ зеленымъ сукномъ покрытый стôлъ зъ двома крѣслами, на якихъ засѣдали испытуючій професоръ зъ ôдпоручникомъ консисторіи. Мы питомцѣ сѣдали до испытôвъ въ серіяхъ по шѣстьохъ не на крѣслахъ якъ пôзнѣйше заведено, але въ першôй лавцѣ, а що духôвъ rectе пôдповѣдачѣвъ не було, то й не можна було зъ чимъ будь до испытôвъ сѣдати. Въ лавцѣ мали мы все укрытѣ книжки, якѣ неразъ ставали намъ въ выгодѣ. Въ часѣ испыту зъ догматики, менѣ приключився, пôсля моихъ нотатокъ, такій passus. Ôдповѣвши перше пытанье добре, зажадавъ ôдъ мене професоръ при другôмъ пытаню навести цитатъ, а хочь я ему кôлька другихъ цитатôвъ выголосивъ, упирався при своѣмъ цитатѣ. Мимо того, що я бувъ зъ догматики добре приготованый, выпавъ менѣ домаганый цитатъ зъ памяти и годѣ було его собѣ пригадати. Сидячій побôчь мене товаришъ пôдсунувъ менѣ въ лавцѣ книжку и вказавъ пальцемъ на цитатъ. По причинѣ, що у мене бувъ короткій зôръ, я нахилився до лавки, але таки годѣ було цитатъ ôдчитати. Професоръ бачучи, що я до лавки нахилився, пытае мене: що се за причина? На то ôдповѣдае мôй товаришъ, що я не дочуваю. Коли професоръ повтаряе свое пытанье, я нахилився ще лѣпше до лавки, зиркнувъ на цитатъ и высказавъ его. За мôй усмѣхъ при сѣй сценѣ завдавъ менѣ професоръ ще трете пытанье, котре я ôдповѣвъ.

Чимъ есть оружіе для жовнѣра, тымъ есть, пôсля моеи гадки, догматика для душпастыря. Але наука догматики повинна основуватись на ясныхъ поглядахъ и докладнôмъ знаню предмету, щобъ и безъ цитату, якій зъ часомъ вылетить зъ памяти — а трудно все при собѣ носити Перонного або Швеца въ кишени, — дати собѣ раду. Професоры догматики не стараються дôзнатись, якѣ погляды маѣ питомець, але любуючись въ механичнôй меморациі, ловить питомцѣвъ на цитатахъ. Зъ сего выходить, що наука догматики, такъ важный для душпастыря предметъ, *якъ* стався для питомцѣвъ за-для механизму дуже труднымъ, такъ и апатичнымъ предметомъ. На цитатахъ ловивъ д-ръ Черлюнчакевичь при испытахъ питомцѣвъ, на цитатахъ ловить и его пôзнѣйшій наслѣдникъ кс. д-ръ Янъ Мазуркевичь, плескаючи въ долонѣ: „I-stotnie, pan mi tylko ten cytacik doniesiesz!“ и записуе двôйку. На „doniesienie cytacików“ жалувалися ще передъ 30 лѣтами мои товаришѣ латиньскѣ питомцѣ зъ Перемышля на кс. д-ра Мазуркевича, коли ôнъ бувъ въ Перемышли професоромъ догматики, на се „doniesienie cytacików“ жалуються и теперь питомцѣ. Я прислухувався поважнôй догматичнôй диспутѣ, яку провадивъ кс. Стояловскій зъ однымъ ученымъ протестантомъ. Диспута тяглася двѣ годины. Кс. Стояловскій збивавъ свого противника, не ужывши въ цѣлôй диспутѣ анѣ одного цитату, ясными поглядами въ спôрнôмъ пытаню, и утримався на верху. Зацѣкавленый его выводами, я запытався кс. Стояловского, де и пôсля якого автора ôнъ учився догматики, и дôзнався, що наука догматики може статися легкою и незвычайно приемною та займаючою, а цѣла штука залежить ôдъ выкладу професора. Що сеи штуки не знавъ д-ръ Черлюнчакевичь, анѣ не знае д-ръ Мазуркевичь, се певно, бо выкладанье параграфу по параграфѣ, слово въ слово якъ стоить въ „Перонномъ“ або въ „Швецу“, не дасться назвати выкладомъ занимаючимъ та приемнымъ.

Окрôмъ догматики выкладали другѣ професоры на богословскôмъ факультетѣ свои

уже европейска, зъ досыть красными вилями, котрѣ однакожь дуже лихо побудованѣ. Мѣсто маѥ всего два огороды: одинъ передъ княжою палатою, другій за мѣстомъ; два разы на тыждень граѥ въ тыхъ огородахъ музика, и то ѥсть всею розрывкою для Софіянцѣвъ. За то въ околицяхъ Софіи суть красны мѣсця въ балканьскихъ горахъ. Довкола Софіи въ горахъ розкинены численны болгарскѣ монастирѣ зъ красными краѥвидами. Лѣтомъ публика ходить громадно до тыхъ монастирѣвъ. Хѳдъ до нихъ ѥсть вправдѣ утомляючій, але ѳнъ оплатиться стократно: чарѳвне положенье и патріярхальный спосѳбъ монастирского житя мусять остатись до смерти въ памяти кождого Европейця, що ихъ бачивъ. Впрочѣмъ въ Софіи пусто. Давнѣйше россійскѣ офицыры значно пѳддержували товариске житье; нинѣ болгарска интелигенція, у котрои и такъ мало природнои наклонности до товариского житя, усуваѥся ѳдъ всего, и можна чути зъ устъ кождого: „Не можна... криза... треба „парѝ“ (грошѣ) добре ховати на гѳршѣ часы...“

Подорожь кн. Фердинанда Кобурґа по пѳвнѳчнѳй Болгаріи не може мати въ собѣ нѣчого цѣкавого. Спосѳбъ приниманя пана краю стеоретипный, знаный ще зъ часѳвъ попереднього князя. Урядники мають обовязокъ (якъ се впрочѣмъ дѣѥсь и въ другихъ державахъ) старатись о всякѣ приготовленя, о депутаціи, о вѣнцѣ, тріюмфальнѣ брамы, и т. д. Тымъ способомъ можна собѣ выяснити тую противорѣчнѳсть, длячого неразъ такій округъ, де бѳльшѳсть мовь-то належить до опозиціи и зъ котрого впрочѣмъ выходять зъ выборѳвъ опозиційнѣ депутаты, приймають „нелюбого“ князя величавѣйше, анѣжь другѣ ѳдданнѣйшѣ коронѣ округи. Одно ще мушу замѣтити. Переважна часть политичныхъ товариствъ „Патріотѝческа дружѝна Бългѝрия за сѐбе-си“ носить на своихъ печаткахъ ще додатокъ „съ князь Александръ“. Власне деякѣ зъ такихъ „дружинъ“ приймали вправдѣ князя, але въ спосѳбъ дуже двозначный. Радослависты поясняють се тымъ, що богато такихъ дружинъ не може ще забути давнѣйшого любимого князя, котрый за надто бувъ уже зрѳсся зъ болгарскимъ народомъ, мѣжь тымъ коли новый князь ѥсть для Болгаръ ѥще чужій. Въ загалѣ-жь кн. Кобурґови здобуваньe собѣ своѥю особою симпатіи у войску и у интелигенціи иде дуже поволи. Разъ сказавъ навѣть министеръ д-ръ Стоиловъ: „Мы взяли князя, якій найшовся. Може бути, що нимъ деякѣ невдоволенѣ, але имъ треба знати, що хто бы у насъ и не бувъ княземъ, то все таки намъ зъ нимъ буде лучше, анѣжь самымъ безъ него...“

Драганъ.

Вѣсти зъ украиньско-рускихъ земель.

[Ѳдъ кореспондентѳвъ „Дѣла“ и зъ россійскихъ часописей.]

Нашь кореспондентъ зъ Одессы пише намъ:

„Давно вѣдома рѣчь, що жиды на Украинѣ живуть немовь тѝ паразиты на тѣлѣ — „не орють, не косять, готове носять“. Заведенѣ ѳдъ давна кольонiи жидѳвско-хлѣборобскѣ въ Херсоньскому и инчихъ повѣтахъ стоять живыми та сумными свѣдками, що жидови хлѣборобска праця занадто тяжка. Жиды кольонисты, выкориставши пѳльгу, яку надавъ бувъ имъ урядъ, розлѣзлися зъ кольоній на легку працю шинкарства, переводу краденыхъ коней та инчого шахрайства. Останними роками взялись до нового „ремесла“.

„Знаѥмо, що нѣхто такъ якъ жидова не пильнуѥ, щобъ уникнути вѳйсковои службы. Урядовѣ цифры свѣдчать скрѳзь по Украинѣ, що вѳйсковѣ ѳдбутки (рекрутчину) за жидѳвъ справляють христіяне, бо разъ-у-разъ на терминъ бранки — жидѳвъ, повинныхъ стати до „прийому“, або бракуѥ, або стають такѣ покалѣченѣ, що не годяться до войска, и отъ замѣсть жидѳвъ беруть христіянъ. Сила судовыхъ процесѳвъ показуѥ, якихъ спосѳбѳвъ уживають жиды, щобъ покалѣчити собѣ руки, ноги, найчастѣйше очи, абы спекатися вѳйсковои службы. Перегодомъ домѣркувалась жидова, що калѣченье рѣчь небезпечна. Правда, до вѳйска калѣки не возьмуть, за те часомъ судъ запровадить до тюрмы, а часомъ окрѳмъ того доводиться лишитись калѣкою на цѣлый вѣкъ. Але-жь и до вѳйска йти не солодко. Отожь взялися жиды фальшувати такѣ свѣдоцтва, що нѣбы то той чи сей жидъ стававъ уже до прийому але вытягъ такій далекій жеребикъ, що ѥго записано до ополченя. Въ мѣстѣ Ананьевѣ, недалеко ѳдъ Одессы, рабинъ Сирота умовився зъ секретаремъ вѳйскового прийому и вкупѣ зъ инчими жидами организували ще ѳдъ року 1877 цѣлу фабрику такихъ фальшивыхъ свѣдоцтвъ. Мабуть справа ишла добре, бо тѳлько по десяти лѣтахъ урядъ выслѣдивъ ѐи и ѳддавъ на судъ рабина Сироту, секретаря Кривцова и 30 инчихъ жидѳвъ. На судѣ выявилося, що за фальшивыми свѣдоцтвами приѣздили до Ананьева жиды зъ Подѳля, зъ Кіевщины, и за свѣдоцтво платили 100 — 200 рублѣвъ. Отся фабрика пѳдъ проводомъ директорѳвъ Сироты та Кривцова заробила 25.000 рублѣвъ. Легко вырахувати, що такимъ чиномъ що-найменше 150 — 160 христіянъ ѳдбували рѳчно рекрутчину за тыхъ своихъ „добродѣвъ“, що руйнують ихъ економичный побытъ, руйнують цѣлою добре зъорганизованою асоціяцією. А руйнувати легко: сѣльска людноѳсть не ѳвѣчена, темна... а жидѳвскѣ руки пѳдбираються умѣло, стиха, яко „татъ въ ночи“...

(За таку саму жидѳвску фабрику увѳльнювання ѳдъ вѳйсковои службы ѳдбувся рѳвночасно процесъ и засуджено жидѳвъ въ губернскѳмъ мѣстѣ Миньску. — *Ред.*)

———

„Русскій Курьеръ“ и иншѣ часописи подають звѣстки, що старый Днѣпро наробивъ великои шкоды у Кіевѣ, а ще бѳльше у Кременчузѣ. Такои повени, яка сеи весны розлилася въ Кременчузѣ, не було вже довго. Нема що й казати, що повѣнь та найбѳльше вчинила лиха злиденнѳй бѣдноте.

———

Якъ уже вѣдомо, 900-лѣтный ювилей христіяньства на Руси обходити-ме россійскій урядъ ѳдино зъ чисто религійнымъ характеромъ. Але епископъ и консисторія въ Житомири прирадили пошанувати день св. Володимира 15 (27) липня ще организаціѥю двохъ шкѳлъ. Чи треба й казати, яку бы дѣйстно велику вагу и шанобу показано тому святу, коли-бъ у тыхъ школахъ була рѳдна руска мова, якои вживавъ св. Володимиръ, якою вымовлено на Руси перше слово Христове, першу науку св. ѐвангелія, якои уживали по тыхъ рускихъ школахъ, що позаводивъ бувъ у Кіевѣ св. Володимиръ...

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державнои.] Вчера т. ѥ. вѳ второкъ дня 8 с. м. рѳзпочалися но святахъ дальшѣ дебаты надъ буджетомъ и здаѥсь, потягнуться ще довго, такъ, що ледви чи скѳнчаться передъ лат. святами, якъ то первѣстно проѥктовано. Дебаты надъ буджетомъ розпочалися ще 16 цвѣтня а теперь дѳйшли ледви до буджету министерства просвѣты. Въ виду такого стану рѣчей застановлялася вже президія палаты надъ тымъ чи не треба буде ѳдбувати засѣдань вечерами. Зразу стануло тому на перешкодѣ освѣтлюванье палаты, але здаѥсь теперь, що засѣданя будуть таки конче мусѣли ѳдбуватися вечеромъ. Дебата надъ буджетомъ министерства просвѣты не выкличе мабуть вже бѳльше дразливыхъ сценъ, якъ передъ великодными святами, бо противники д-ра Ґавча мабуть одержать вже сатисфакцію; у Вѣдни удержуѥсь именно упорно поголоска, що д-ръ Гавчь маѥ заразъ по закрытю парляменту податися до димисіи. О скѳлько ся поголоска ѥсть правдива трудно на разѣ сконстатовати.

На вторковѳмъ засѣданю палаты послѳвъ явився такожь и пос. Шенереръ и першій забравъ голосъ жадаючи, щобы петиціи въ справѣ реформы закона прасового (антисемитскѣ) були выдрукованѣ въ стенографичныхъ протоколахъ. Палата ѳдкинула то внесенье. Посолъ Ковальскій домагався ѳдкрытя рускои гимназіи въ Перемышли и ѳдай однои семинаріи учительскои зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ. Ѳнъ доказувавъ недостачу гимназій въ Галичинѣ въ загалѣ и жалувався на то, що въ Галичинѣ занедбуѥсь дуже наука нѣмецкого языка. Въ дальшѳй бесѣдѣ своѣй пѳднѣсъ ѳнъ такожь и то, що Русинамъ на кождѳмъ полѝ дѣѥся кривда. Ѥму ѳдповѣвъ д-ръ Гавчь, доказуючи, що въ Перемышли суть найвѳдповѣднѣйшѣ рускѣ паралельки, котрѣ будуть заводитися що-року по одной. Дальше сказавъ ѳнъ, що наука нѣмецкого языка въ Галичинѣ ѥсть достаточна, о чѣмъ ѳнъ самъ мавъ нагоду переcвѣдчитися пѳдчасъ своѥи подорожи по Галичинѣ. Въ дальшѳй своѣй бесѣдѣ оправдувавъ д-ръ Гавчь свою дисльокацію гимназій и знесенье льокацій въ школахъ середныхъ взглядами политичными и тымъ, щобы на университетъ не ихалося богато молодѣжи. По своѣмъ поясненю выйшовъ д-ръ Гавчь роздразненый зъ салѣ. Ген. бесѣдникъ противъ, пос. Кравсъ, домагався заведеня французского языка въ школахъ середныхъ, полѣпшеня платнѣ суплентѳвъ и доказувавъ, що ненависть Славянъ до Гавча не маѥ нѣякои реальнои пѳдставы, бо они противнѣ кождому, хто стоить славянщеню на перешкодѣ. Другій ген. бесѣдникъ за, пос. Клюнъ. жалувався на знесенье словеньскои гимназіи въ Краинбургу. Опѳсля передала палата комисіи буджетовѳй петицію о заведеню науки гигіѥны, о ѳдкрытю италійскихъ паралельокъ въ Гориціи и въ справѣ запомоги для кѳлькохъ гимназій въ Чехахъ. Пос. Катрайнъ поставивъ внесенье, щобы установити комисію зъ 24 членѳвъ, котра-бы выготовила проѥктъ змѣны регулямуну. Ѳдтакъ закрыто засѣданье.

Зъ Вѣдня доносять, що екзекутивный комитетъ правицѣ постановивъ не ставити внесеня кн. Лихтенштайна на порядокъ дневный теперѣшнои сесіи парляментарнои. „Montagsrevue“ доносить зновъ, що кн. Лихтенштайнъ домагаѥсь конче и стараѥся всѣма силами, щобы ѥго внесенье прийшло ще сеи сесіи до першого читаня а дальша судьба ѥго внесеня маѥ бути ѥму вже рѳвнодушна.

Зъ Праги доносять, що ческій соймъ маѥ бути скликаный на короткій часъ въ липню, головно для нарадъ надъ буджетомъ.

Погранична угода мѣжь Румунією а Австро-Угорщиною вже ратификована и незадовго буде именованый кор.-угорскій комисарь а ѳдтакъ будуть установленѣ шѣсть комисій, котрѣ рѳвночасно въ шѣсть сторонахъ займуться вытычуваньемъ границѣ. На граници будуть ѳдтакъ уставленѣ величезнѣ стовпы граничнѣ запущенѣ на кѳлька метрѳвъ глубоко въ землю и обведенѣ доокола великими мурованымы кѳпцями.

———

Бувшій министеръ дѣлъ внутрѣшныхъ гр. Игнатіевъ, котрого недавно выбрано предсѣдателемъ петербургского благотворительного комитету, обнявъ провѳдъ комитету, котрый занимаѥся устроѥньемъ великого торжества въ день 900-ныхъ роковинъ хрещеня Руси.

Жиды въ Россіи добються мабуть далеко скорше якогось права и значеня, якъ всякѣ иншѣ жителѣ, що разомъ зъ ними пробувають на земли, котра споконвѣку була лишь ними населена и на котрѳй жиды доси ще були уважанѣ буквально яко елементъ наплывовый. Зъ Петербурга доносять именно, що комисія для управильненя справъ жидѳвскихъ постановила надати жидамъ право купувати на власноѳсть землю въ объемѣ 10 десятинъ т. ѥ. 24.000 квадр. сяжнѣвъ. Ухвала ся, наколи-бъ мала дѣйстно одержату царску санкцію, булабы спеціяльно для Русинѳвъ на Волини и Подѳлю а по части и на Украинѣ тяжкимъ ударомъ. Грунты селяньскѣ опинились-бы дуже скоро въ рукахъ жидѳвскихъ а первѣстнѣ ихъ властителѣ мусѣли-бъ вже не сотками якъ доси, але тысячами выносится за Уралъ и въ надъамурскѣ краѣ. — Въ справѣ угоды Россіи зъ Ватиканомъ не настала доси нѣяка змѣна. Угода ведеся дальше а переговоры ведуть кард. Аліярди и Извольскій, котрому помагавъ такожь Бутеневъ. Фактомъ ѥсть, що правительство россійске домагалося заведеня россійского языка въ позалитургичнѳмъ богослуженю, але папа не давъ на то нѣякои ѳдповѣды и домагаѥся передовсѣмъ установленя офиціяльного представителя россійского при Ватиканѣ.

——

Станъ здоровля нѣмецкого цѣсаря здаѥсь бути завсѣгды однаковый; ѥму не погѳршаѥсь вправдѣ, але и не полѣпшаѥсь такъ, щобы можна мати надѣю на якусь рѣшучу змѣну до лѣпшого. Здаѥсь навѣть, що лѣкарѣ не перестають все таки припускати акоись несподѣвано катастрофы, бо д-ръ Мекенси н. пр. постановивъ рѣшучо не выѣзджати до Лондону длятого, що станъ цѣсаря ѥсть все ще небезпечный. Пѳсля новѣйшихъ вѣстей зъ Берлина мавъ въ гортанцѣ цѣсаря проявитися новый наростокъ, но о скѳлько вѣсти о тѳмъ суть правдивѣ, годѣ ще теперь знати. Зъ офиціяльнои стороны не перестають доказувати, що цѣсарь маѥся значно лѣпше; ѳнъ встаѥ, проходжуѥся и займаѥся по трохи справами державы. Вѳ второкъ вечеромъ конферувавъ цѣсарь цѣлу годину зъ кн. Бисмаркомъ. Цѣсарева маѥ зновъ сими днями выѣхати въ полабскѣ стороны, де була повѣнь. — Урядова газета оголосила наданье множества титулѳвъ родовыхъ рѳзнымъ достойникамъ. Мѣжь иншими одержавъ министеръ Люціюсъ титулъ барона; мин. Ахенбахъ, дорадникъ наслѣдника престола, Ґнайстъ и другѣ одержали шляхоцтво. Президентамъ высшихъ трибуналѳвъ державныхъ надано титулъ „ексцеленція“, якъ довго позѳстають въ службѣ.

——

До „Corr. de l' Est“ доносять зъ Константинополя, що рада министрѳвъ предложила султанови новый проѥктъ укрѣпленя Константинополя. Пѳсля сего проѥкту маѥ бути коло мѣсточка Чатальдже на три милѣ ѳдъ Константинополя заведеный великій укрѣпленый таборъ, котрый буде осередкомъ всѣхъ укрѣплень въ сѣй сторонѣ и котрый зможе змѣстити въ собѣ 50.000 вѳйска. Цѣлу позицію ѳдъ Орманли надъ Чорнымъ моремъ ажь до Силиври надъ моремъ Мармора боронило-бы на случай потребы бѳльше якъ 100.000 людей въ укрѣпленыхъ позиціяхъ ѳдъ непріятеля, котрый поступавъ-бы зъ пѳвночи. — Ѳдносины мѣжь Туреччиною а Грецією значно поправилися и не можна вже побоюватись якогось конфликту мѣжь сими державами. Здаѥсь, що Порта не буде вже наставала на ѳдкликанье грецкого консуля зъ Монастиря. Такъ само помирилася Порта и зъ екуменьскимъ патріархомъ, котрый одержавъ ѳдъ султана 1.000 фунтѳвъ въ дарунку.

——

Въ Букарештѣ выкликавъ велику сензацію слѣдуючій фактъ. Якійсь бувшій пѳдъофициръ именемъ Фонтанаръ стрѣливъ въ понедѣлокъ вечеромъ о 10 год. два разы зъ карабину до ѳконъ королѣвскои палаты, але не вдѣявъ нѣчого, лишь повыбивавъ шибы. Фонтанаръ бувъ за якусь провину засужденый на арештъ, зъ котрого недавно выйшовъ. Онъ ѳдгрѳжувався на короля мабуть за то, що ѥго засуджено. Кажуть, що коли виновника зловлено, то ѳнъ бувъ въ нетверезѳмъ станѣ; официозы зновъ роблять зъ него, якъ звычайно при такихъ нагодахъ, божевѳльного. — Россійскій посолъ Хитрово мавъ выточити процесъ тымъ румуньскимъ газетамъ, котрѣ писали, що то ѳнъ бувъ виновникомъ ворохобнѣ селянъ, але доси того ще не зробивъ. Прихильники ѥго кажуть, що ѳнъ длятого не выступивъ судово, бо предложивъ цѣлу справу свому правительству и зажадавъ ѳдъ него директивы, якъ маѥ дальше поступати. До „Pol. Corr.“ доносять, що въ Букарештѣ сумнѣваються о тѳмъ, щобы Хитрово выступивъ на судову дорогу, бо неудачу процесу передъ букарештеньскимъ судомъ присяжныхъ можна предвидѣти.

НОВИНКИ.

— **Свято Воскресенія Христового** ѳдпразновано у Львовѣ торжественно. Въ суботу вечеромъ у св. Юра ѳдбулась воскресна утреня, при котрѳй выступивъ ѳддѣлъ войска 80. полку и давъ кѳлька сальвъ. Въ недѣлю у всѣхъ церквахъ ѳдбулися рано торжественнѣ богослуженя. Въ церкви Успенія Пресвятои Богородицѣ ѳдчитано ѐвангеліѥ на шести языкахъ. Народу по цервахъ було повнѣсенько. Коло церкви св. Пятниць по обѣдѣ молодѣжь забавлялася гагѳлками. Ще веселѣйшѣ були бы сегорѳчнѣ нашѣ свята, коли-бъ не студѣнь, що панувала черезъ всѣ три днѣ святочнѣ, коли-бъ у нашихъ Карпатахъ не були упали снѣги, ѳдъ котрыхъ повѣяло до насъ проймаючимъ холодомъ. Окрѳмъ холоду и небо було все засунене хмарями, хочь дощь перепадавъ дуже рѣдко. Въ недѣлю у Впросв. митрополита Сильвестра, и якъ намъ доносятъ изъ Станиславова — у Преосв. еп. Юліяна ѳдбулися принятя дуже численыхъ гостей.

— **Ѥго Вел. цѣсарь** удѣливъ гр.-кат. комитетови парохіяльному въ Надвѳрнѳй 150 зр. запомоги на внутрѣшне украшенье церкви.

— **П. Теодоръ Бѣлоусъ**, бувшій директоръ гимназіи въ Бохни, выбрався черезъ Румумію, Болгарію и Туреччину въ подорожь до Ѥрусалима.

— **Перенесенье мощей бл. п. гр. Станислава Скарбка.** Минувшого понедѣлка ѳдбулося ѳдкопанье мощей основателя дроговыского заведеня гр. Станислава Скарбка на Лычакѳвскѳмъ кладовищи, де ѥго тѣло спочивало ѳдъ 1848 р. въ мурованѳй могилѣ. При сѣй нагодѣ годиться згадати хочь кѳлькома словами про человѣка, котрый лишивъ по собѣ памятку, котра вѣками буде голосити доброту ѥго серця. Гр. Станиславъ Скарбекъ бувъ сыномъ гр. Іоана Скарбка и Тересы зъ Бѣльскихъ и родився въ Обертинѣ 1780 р. Вже въ першихъ рокахъ житя стративъ ѳнъ матѣрь, а въ четвертѳмъ роцѣ и батька. Молодымъ хлопцемъ ходивъ до шкѳлъ у Львовѣ а въ 21 роцѣ житя обнявъ зарядъ свого маетку въ Рожнѣтовѣ. Оженившись зъ Софією Яблоновскою, не бувъ зъ нею щасливый и незадовго розвѣвся. На торговли волами доробився великихъ грошей и заложивъ въ 1838 р. теперѣшный польскій театръ у Львовѣ а умираючи

предметы бѳльше занимаючимъ способомъ, тому якъ не мали мы трудности ихъ выучитись такъ и охотно училися.

По-при науцѣ богословскихъ предметѳвъ, а gros сеи науки ѳдкладалось на часъ интерстицій, по-при офиціяхъ и т. д. мы мали въ заведеню богато ще свобѳдного часу. Въ виду того, що не було въ заведеню настоятеля-иниціятора, щобы насъ питомцѣвъ чимсь пожиточнымъ та користнымъ занявъ, минуло богато часу въ веснѣ житя марно. А прецѣнь нашѣ молодѣ силы, при свѣжѳй памяти и пѳднесенѳй амбиціи, можна було до чого доброго зъужиткувати, а въ наслѣдкахъ и до нашои просвѣты причинитися. А такъ що? Пѳсля характерѳвъ и темпераментѳвъ ґрупувалися питомцѣ, забавлялися, чимъ могли, и убивали часъ якъ могли. Одни спали по цѣлыхъ дняхъ и вставали лишь тогдѣ, коли ихъ звонокъ до офицій пробуджувавъ. Другѣ волочилися безъ цѣли ѳдъ комнаты до комнаты, якъ бы знуджены житьемъ. Третѣ ходили по коридорахъ та огородахъ въ глубокѳмъ задуманю, казавъбысь, що промышляють надъ вынайденьемъ квадратуры колеса. Четвертѣ дебютували несмачными концептами и занималися „пльоточками“. Пятѣ промышляли надъ збытками та забавлялися грами. До другои групы належали, що шили пацьорковѣ або оксамитнѣ обойчики, якѣ потому продавали. Були й такѣ, що займалися переплетництвомъ, оправляли книжки, вырабляли зъ папендеклю пуделка, тоалеты, обтягаючи ихъ красными паперами, оксамитами и бордами. Зъ тыхъ часѳвъ походить питомцемъ Емиліяномъ Пясецкимъ мистерно зъ паперу выроблена митра, яку при парастасахъ за покѳйныхъ епископѳвъ въ семинарскѳй каплици выставлювано на тетраподѣ. Були ще питомцѣ, що ѳдписували ноты, вправлялися въ спѣвѣ, въ музицѣ, и т. д. Трудно не згадати и про „гандлярѣвъ“, котрѣ скуповували у товаришѣвъ-питомцѣвъ за низьку цѣну старѣ реверенды, кафтаники, споднѣ и другу одежу, а що они зъ поскуповаными рѣчами дальше робили, се менѣ не звѣстне.

Найменче була заступлена ґрупа питомцѣвъ, яка занималася литературою. И не диво. Въ семинарскѳй библіотецѣ були лишь богословскѣ книжки и рѳчники „Pfennig-Magazin“, а ректоратъ не радый бувъ тому, щобы питомцѣ другѣ, а не лишь богословскѣ книжки читали та предплачували. Въ заведеню не було читальнѣ, а про деякѣ науковѣ вечерки зъ прелекціями и деклямаціями нѣхто не чувавъ. Обмежаючи читанье, забувъ ректоратъ на сю правду, що „otium sine litteris est mors et sepultura vivi hominis“. Щѳ бы то було за добро, коли-бы въ заведеню була заснована не по назвѣ, але якъ бути повинна читальня, а въ читальни являлися межи питомцями и настоятелѣ. Свобѳдна розмова безъ урядового настрою маѥ свои додатнѣ стороны. Поучаюча розмова бѳльше образуѥ человѣка, якъ мертва книжка. Зъ книжокъ можна збогатити розумъ, але красны засады, твердѳсть характеру, патріотизмъ и т. д. присвоюються лише въ конверзаціяхъ зъ людьми, котрѣ прекметѣ тѣ посѣдають. Настоятелѣ не повинны триматися зъ далека ѳдъ питомцѣвъ, противно, они повинны зблизитися до нихъ серцемъ, пѳзнати ихъ потребы, удѣляти свѣтлыхъ радъ, учити не тѳлько духовныхъ обовязкѳвъ, але и доброго такъ званого товариского тону, безъ котрого жиючи зъ людьми обѳйтись трудно. На деспотѳвъ, ароґантныхъ и ѳдчуженыхъ настоятелѣвъ, що тримаються капральскои системы и послугуються денунціяторствами, дивляться питомцѣ мовь вязнѣ на наставникѳвъ и числять днѣ и годины, коли имъ прийде кайданы изъ себе скинути, та фѳрту заведеня лишити...

(*Дальше буде.*)

лишивъ въ завѣщаню зъ 24. жовтня 1848 р. значный записъ на теперѣшне заведенье въ Дроговижи. Мощѣ покôйника найдено вже зовсѣмъ спорохнѣлй, лишь кости и одѣжь чорна та чоботы трохи держалися, але заразъ за дôткненьемъ розсыпувались. Разомъ зъ мощами Станислава выдобуто такожь и мощѣ его брата Володислава, котрый такожь причинився до здвигненя дроговыского заведеня, жертвуючи для него 50.000 зр. Мощѣ обохъ зложено до подвôйныхъ домовинъ металевыхъ и вô второкъ перевезено зъ великимъ торжествомъ черезъ мѣсто на дворець зелѣзницѣ. Пôдчасъ сего обряду похоронного поступали за домовинами крôмъ родины обохъ покôйникôвъ такожь маршалокъ краєвый гр. Тарновскій, намѣстникъ п. Залескій, президентъ мѣста Мохнацкій и другй достойники. О 4 год. пополудни привезено мощѣ до Миколаєва а зъ ôдси до Дроговыжа де ихъ зложено въ каплици збудованôй въ готицкôмъ стилю недалеко ôдъ дроговыского заведеня. Похôдъ похоронный вели архіеп. Иссаковичь, митроп. Сембратовичь и пралатъ кс. Юрковичь. Нагробне слово выголосивъ аеп. Иссаковичь а кôлькома ще другими промовами закôнчено цѣлый обрядъ похоронный.

— **Процесъ антисемита посла Шенерера** скôнчився у Вѣдни въ суботу по 2-дневнôй розправѣ. Судъ засудивъ Шенерера за то, що въ ночи зъ товаришами впавъ до редакціи „N. Wien. Tagblatt-у", за злочиньство публичного насильства зъ §. 83. зак. кар. на 4 мѣсяцѣ тяжкои вязницѣ заостренои постомъ (кара ôдъ року до пяти лѣтъ) и на утрату титулу „Ritter", а товариша его Ґерстґрасера за спôввину на 2 мѣсяцѣ вязницѣ. Шенереръ боронився въ той спосôбъ, що ôнъ до редакціи зайшовъ не въ злôй гадцѣ, але тôлько спытатись, чи правду напечатано, що цѣсарь Вильгельмъ умеръ. Свѣдки Шенерера такъ само зôзнавали, але члены редакціи „Tagblatt-у" своими зôзнанями представили рѣчь инакше. Пôсля ихъ зôзнань Шенереръ, прийшовши до редакціи, крикнувъ до своихъ товаришѣвъ, щобы обсадили дверѣ, въ пôднесенôй руцѣ державъ палицю, и кричавъ до редакторôвъ жидôвского „Tagblatt у": „На колѣна жиды! Schandblattjuden!" Щобы Шенереръ командувавъ „Schlagt sie nieder!" — того не доказано. Адвокатъ Шенерера зголосивъ жалобу неважности. Численнй прихильники Шенерера выправили ему по засудѣ велику овацію. Вечеромъ о 10 годинѣ зôбрались передъ судомъ масы народу и разъ-у-разъ кричали: „Hoch Schönnerer!" — „Pereant Juden!" Ще передъ оголошеньемъ засуду хтось крикнувъ: „Шенерера увôльнено!" — а вся маса народу заревѣла такимъ страшнымъ окликомъ радости, що чверть годины годѣ було ѣй угамуватись. Полиція очевидно не могла дати собѣ рады, тожь спроваджено ôддѣлъ войска 84. полку, котре, розпустившися въ ланцюхъ, замкнуло улицю передъ судомъ. Але крики народу не переставали. Шенереръ по засудѣ сѣвъ до поѣзду и выѣхавъ. Товпа окружила его, выпрягла конѣ и почала сама везти поѣздъ, кричачи „Hoch Schönnerer!" Опôсля Шенереръ злѣзъ изъ воза и супроводженый товпою при спѣвѣ „Wacht am Rhein" прийшовъ домôвъ. Тутъ довго ще товпа стояла и кричала „Hoch Schönnerer!" — „Pereant Juden!" — ажь наконець зъ криками: „Мы вѣрно стоимо при тобѣ!" розôйшлася, тымъ бôльше, що двоє дѣтей Шенерера лежало недужихъ на шкарлятину.

— **Въ знанôмъ процесѣ Жигмонта Цѣхоцкого**, обжалованого о нападъ на редактора Масловского въ Єзуитскôмъ огородѣ, ôдбулася оногды розправа въ кр. судѣ карнôмъ. По переведеню розправы трибуналъ увôльнивъ обжалованого, не мôгши набрати пересвѣдченя, чи ôнъ взявъ участь въ злочиньствѣ, чи нѣ.

— **Петербургскій „Гражданинъ"** напечатавъ (а всѣ польскй газеты перепечатали) листъ одного зъ „русскихъ" редакторôвъ, въ котрôмъ той редакторъ страшно нарѣкає на свою долю, на упадокъ духа и на д-ра Шараневича. Зъ Петербурга поручили редакторови постаратись о копію зъ листу Муравьева-Апостола до поета Батюшкова, котрый находиться въ библіотецѣ им. Оссолиньскихъ. Отожь редакторъ ôдписує, що удався въ тôмъ дѣлѣ до крил. Петрушевича а остаточно поручивъ то п. Левицкому, а до проф. Шараневича навѣть не подумавъ звернутися, бо той дрожить цѣлымъ тѣломъ на саму згадку о Россіи и россійскихъ дѣлателяхъ. Въ загалѣ, мы такъ якось упали на дусѣ, що н. пр. товариство Ставропигійске не посылає до Россіи прямо, але черезъ книгарѣвъ нѣмецкихъ... Коли-жь наконець зôшле намъ Господь — освободителя?..." и т. д.

— **Пять образôвъ Генрика Семирадского** прибули уже зъ Риму на выставу до Львова и можна ихъ оглядати що дня въ готели Англійскôмъ. Образы прекраснй. Вступъ въ недѣлю 15 кр., въ понедѣ- 50 кр., а въ иншй днѣ 30 кр. ôдъ особы.

— **Америка вабить.** Якъ радо выбираються селяне зъ захôднои Галичины до Америки, може бути доказомъ фактъ, що дѣвчата зъ окрестности Горлиць, Ясла, Фриштака и Бѣча выбираються сотками до Америки. Въ окрестности Жмигорода настала така охота до вандрôвки за море, що тамъ нѣхто о нѣчѣмъ бôльше не говорить якъ лишь о Америцѣ а хто лишь може призбирати трохи гроша заразъ выбираєся до Америки. Суть села, де вже майже трудно знайти молодого паробка, бо всѣ выбралися до Америки. Майже що день выѣзджає зъ тыхъ сторôнъ множество людей до Америки.

— **Д-ръ Дрималикъ** въ Жовквѣ потерпѣвъ сими днями значну шкоду. Въ ночи зъ дня 5 на 6 с. м. влѣзъ невыслѣдженый доси злодѣй черезъ ôкно до помешканя д-ра Дрималика и забравъ єму 6 ложокъ, 6 ложочокъ, 1 полонникъ и одну бôльшу ложку, все зъ срѣбла, дальше золотй щипцѣ до цукру и ситце. — Всѣ предметы зъ монограмомъ О. М. Полиція слѣдить за пôдозрѣнымъ о ту крадѣжь ноторичнымъ злодѣємъ Морткомъ Штальмайстеромъ.

— **Спôльнй гробы.** У Львовѣ заведено на кладбищи стрыйскôмъ спôльнй гробы, въ котрыхъ ховаєся разомъ по кôльканацять домовинъ. Такй гробы заведенй вже у Вѣдни ôдъ довшого часу и зараджують недостаткови мѣсця на кладбищахъ. Домовины кладуться въ двохъ рядкахъ, одна на другôй, и присыпуються землею.

— **Министеръ просвѣты** має выслати до Галичины на инспекцію шкôлъ музичныхъ у Львовѣ и въ Краковѣ п. Цельнера, секретаря центрального товариства любителѣвъ музики у Вѣдни.

Посмертнй — ☧ — оповѣстки.

О. Антоній Назаревичь, парохъ въ Мшанци, выслуженый деканъ жукотиньскій, сынъ колишного соборного крилошанина перемыского, Петра Назаревича, родженый 1805 а рукоположеный 1831 року, упокоився дня 7 н. ст. мая о годинѣ 7 рано. Похоронъ ôдбувся въ середу. Вѣчна праведному покôйнику память!

О. Августинъ Лонкевичь, парохъ Дубовицѣ, сынъ покôйного пароха Войнилова, Николая Лонкевича, упокоився по короткôй а тяжкôй недузѣ у Львовѣ въ 34. роцѣ житя а 10. роцѣ священьства, оставляючи въ неутолимôмъ смутку жену, дѣти, вдову-матѣрь и родину, котрй въ покôйнôмъ за-для его доброты серця ôдчули велику страту. Вѣчная єму память!

Наука, штука и литература.

— **Страстнй псальмы въ Велику пятницю въ рускôй духовнôй семинаріи у Львовѣ.** Хоръ рускихъ питомцѣвъ, зложеный зъ 40 спѣвакôвъ власнои силы выконавъ въ Вел. пятницю при св. гробѣ въ рускôй семинаріи пôдъ проводомъ рутинованого спѣвака и гарного солиста-тенора п. Иванцева зъ великою точностею и зрозумѣньемъ труднй страстнй псальмы. Зъ вражѣнями, якй зъ выконаня хорôвъ мы ôднесли, радо дѣлимося зô всѣми, кого спѣвы церковнй обходять.

Твôръ Бортняньского „Благообразный Іосифъ" учинивъ на насъ дѣйстно вражѣнье ситуаційне. То піяніссімо, въ якôмъ ôнъ бувъ выконаный, належить до незвычайного; та рôвновага однакововои силы всѣхъ чотирохъ голосôвъ хору мужеского диже мило вражала; той низькій спокôйный басъ, той милый теноръ п. Иванцева досягъ вершка, а намъ слухаючимъ за престоломъ церкви семинарскои здавалося: мы чуємо глубоко побожный хоръ при св. гробѣ сокрушеныхъ въ серци хористôвъ десь за стѣною, зъ далека. Всего двѣ филѣ малого кресченда дались почути. Дѣйстно, майстерске выконанье правдивого типового хорального мужеского спѣву.

По невеличкôй павзѣ наступивъ твôръ „Насъ рады" Лаврôвского. Композиція гарна зъ дивнымъ притисненымъ, угнетенымъ, дразливымъ, а часто выбуховымъ духомъ. До того рода гармоніи и композиціи бувъ Лаврôвскій єдиный. Єго натура пролилась тутъ вповнѣ. Пок. Лаврôвскій бувъ моимъ спиритуальнымъ и моимъ учителемъ гармоніи музикальнои. Почувши сей его твôръ, здавалося менѣ, я виджу ще въ сѣй хвили, якъ пок. Лаврôвскій милого, але глубоко засумованого лиця, сидить при клявіятурѣ фортепіяну, перебирає пальцями понурй, диссонуючй, тяжкй акорды псальму, и росить зъ очей слёзы. Голосу ôнъ не мавъ нѣякого, терпѣвъ все на якусь хрипку, тому выгрававъ на клявіятурѣ безъ спѣву. Знаю, що бувъ вдôвцемъ, але що вплынуло на него, що ôнъ такій все бувъ засмученый и такъ часто ронивъ слёзы, се хиба знає его родина, я не зняю. Дивно у его композиціяхъ зливалися нюансы: то мельодійный, спокôйный, то рухливый ажь до буйности въ ритмѣ, то дразливый въ диссонанціяхъ ажь до жахаючого выбуху. А бувъ ôнъ не лише симъ єдинымъ, але такожь и ученымъ композиторомъ. А та ученôсть пробиваєся въ его контрастованю. Контрастомъ въ музицѣ завесь часта перемѣна силы и слабости (forte и piano), тонкого сольового и повного хору, и злученя рôзныхъ поодинокихъ голосôвъ зъ собою. Безъ контрасту нема житя, а сама мучача монотонія. Всѣ славяньскй композиторы переповненй котрастами. Бортняньскій нашпикованый контрастами, нема нѣ 8 — 16 тактôвъ у него безъ контрасту, а за-для контрастôвъ ôнъ такій чудный. Се зрозумѣвъ и Лаврôвскій и въ сѣмъ переважно дусѣ всѣ его творы. Що-до наглыхъ выбухôвъ Лаврôвского, а за нимъ и богато другихъ славныхъ композиторôвъ, а именно по piano нагле forte, то деякимъ се не припадає до сподобы; кажуть, що такй мѣсця повиннй приготовлятись постепенно, а то ôдъ piano до crescendo а по сѣмъ ажь forte. Всякй чужй гадки шаную, но въ сѣмъ не можу згодитись, а по моѣй сторонѣ стоять сотками самй славнй композиторы. Уживали они и уживають по piano, а навѣть по pianissimo нагле и несподѣвано fortissimo, и се було, єсть и буде не лишь добре, але навѣть дуже добре; а то тому, бо се чинить контрастъ. Приготовляти кождого разу forte значило-бъ спѣвати самыми кресчендами, а такій спосôбъ бувъ-бы односторонный, а вкôнци и монотонный. А вся монотонія убиває ухо. Деклямація всякихъ спѣвôвъ у насъ дôйшла сегодне до тои незносимои францускои моды: абы лишь ухо не надвередити. Сохрани Боже де крикнути, а не дай Боже вже несподѣвано переразити. Симъ минаємося зъ психологичными правдами а заразомъ и зъ деклямацією руско-народною. Ми Русины чуємо всяки вражѣня иншимъ духомъ и ухомъ, якъ всѣ захôднй. Исторично мы все выбуховй, а тй выбухи — се нашь рускій мелянхолизмъ. Идѣмъ мѣжь нарôдъ, послухаймо его спѣву, а побачимо, зъ якими незвычайными акцентами ôнъ спѣває. Ôдъ него учѣмся нашои рускои деклямаціи. Закидъ, що звертаюся тутъ до свѣтского спѣву (а тутъ бесѣда о спѣвѣ церковнôмъ) не може удержатись. Ситуаційнй спѣвы церковнй, а такими суть всѣ страстнй спѣвы, не лишь можутъ але и повиннй, де того чутье слôвъ тексту вымагає, бути навѣть дуже сильно акцентоваными, а де того треба, сильный акцентъ має впадати и безъ приготованя. Одною мѣрою, однакимъ чутьемъ всѣ народы мѣрити годѣ.

„Искупилъ ты єси" єсть Hessler-а а не Рудковского. Оригиналъ сего єсть „Stabat Mater", а Рудковскій лише щасливо пôдложивъ рускій текстъ. По смерти Рудковского закупивъ я его деякй ноты, а мѣжь ними знайшовъ я и макулярь сего твору, котрый ще доси маю, а на котрôмъ ôнъ оловцемъ пôдписавъ текстъ рускій. О сѣмъ писавъ я вже въ „Дѣлѣ" передъ 5—6 роками. Прошу-жь ласкаво вже разъ тамъ занотувати правдивого автора сего вѣчно гарного та мило вражливого твору. Гарно выконали его пп. питомцѣ на мужескôмъ хорѣ, но о много гарнѣйшей сей твôръ выходить на мѣшанôмъ хорѣ, (оригиналѣ), де чуємо двѣ партіи: женьскихъ и мужескихъ голосôвъ. Красота сего твору лежить въ подѣленю хору на партіи, въ бôльшôй его рухливости, а загально въ контрастахъ все по собѣ идучихъ.

Отче въ руцѣ твои (Гайдена) писане способомъ орхестровымъ и до орхестры, зъ выповненымъ хоромъ, зъ частыми контрастами, учинило на насъ такожь миле вражѣнье. Въ сѣмъ творѣ владѣє музикальна штука, мельодійнôсть и гармонія на перемѣну. Красно вывязався тутъ голосъ І-го тенора. Цѣлый твôръ сей єсть гарный.

Твôръ Вижду Тя на крестѣ (Гайдена) хотяй мѣстить глубокй чувствительнй гадки („на страшнôмъ позорищи", дальше: „людіе мои"), — тому що писаный переважно гомофонно, а менше полифонно, друге тому, що писаный до повнои орхестры, де спѣвъ бôльше лишь деклямуючій, за то вся краса лежить въ орхестрѣ, — мимо всякихъ старань хору ще нѣколи у насъ не вдоволивъ. Бажаючи ôднести вдоволенье зъ него, треба бы додати повну орхестру. Выконали его пп. питомцѣ зъ прецизією, тонкостею, нѣжностею, але ефекту сей половинный твôръ (хоръ безъ приналежнои орхестры) не принесе.

Живый въ помощи (Ботрняньского) — чудный се псаломъ. Якъ въ другихъ такъ и въ сѣмъ псальмѣ владѣє полифонія, гарнй-прегарнй гадки, звороты, злученя голосôвъ. Найбôльше вражає тутъ кореспонденція двохъ партій хору: въ оригиналѣ двохъ жѣночихъ и двохъ мужескихъ голосôвъ. Розмовляються они зъ собою въ творѣ, по музикальному сказано хорами. Контрастôвъ тутъ повно. Безсмертный той цѣлый Бортняньскій єсть чистый та дѣйстный психологичный малярь тоничный. Кожде чутье выражене словами, у него ôдмальоване тоничными красками, зô всею музикальною штукою: наслѣдованьемъ, контрапунктованьемъ, фуґами, и т. д.

Вертаючи до самого выконаня згаданыхъ страстныхъ спѣвôвъ, замѣчаємо велику вправу спѣвакôвъ семинарского хору и природне обсадженье силы всѣхъ чотирохъ голосôвъ хору. Поодинокй голосы модерованй до цѣлости були точно, а лише тамъ выступавъ поодинокій голосъ сильнѣйше, де индивидуальнôсть фразеольогіи того вымагала, и се єсть головна задача добре деклямованого хору. Въ хорахъ ôдзначилися повнымъ сильнымъ низькимъ басомъ п. Ортиньскій (басъ II.), милою звучностею пп. Кальба и Шумило въ басѣ І., приятностею п. Романовскій въ тенорѣ II., а побѣду ôднѣсъ п. Иванцѣвъ въ тенорѣ І. Въ однôмъ мѣсци въ Гайдена творѣ переобразився его голосъ на маленьку хвилю въ тоны хлипаючои обойки.

Честь Вамъ, чч. питомцѣ, за такъ гарне выконанье страстныхъ спѣвôвъ, а та честь ще бôльша, що хоры выконалися власными силами. — *П. Бажаньскій.*

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Кр. рада шкôльна именувала Вол. Янова въ Станьковôй дѣйстнымъ учителемъ молодшимъ тамъ-же. — Кр. дирекція скарб. именувала адъюнктôвъ податковыхъ Ант. Зарицкого и Ферд. Сталя контрольорами въ X. кл. ранґи, а практикантôвъ Жигм. Смольку, Стан. Швеца, Володисл. Бурнатовича, Стеф. Поляньского, Вит. Цѣхульского, Ант. Кобера и Вол. Кузмаского адъюнктами въ XI. кл. ранґи.

Господарство торговля и промыслъ.

— **Почтовй касы щадничй.** Дирекція касъ щадничихъ оголосила справозданье зъ четвертого року свого истнованя. Черезъ рôкъ 1887 вложено вкладокъ на 15,283.133 зр., а выбрано 13,322.970 зр., такъ що оставшу надвышку 1,960.163 зр. дочисливши до вкладокъ зъ 1886 р. въ квотѣ 10,752.337 зр. — загальный станъ вкладокъ при кôнци 1887 року выносивъ 12,712.502 зр. Пересѣчна высота вкладокъ въ минувшôмъ роцѣ выходить на 13 зр. 15 кр. Зъ загальныхъ вкладокъ паде 44·8% на вкладки низше одного зр., 50·8% на 1 зр. 50 кр. а лише 4·4% на бôльшй вкладки. На рахунокъ вкладаючихъ закуплено державнй паперы номинальнои вартости 13,862.100 зр. — Загальный оборотъ грошей въ ôддѣлѣ чековôмъ дôйшовъ въ р. 1887 до сумы миліярда и 222 миліонôвъ а станъ рахунку чекового при кôнци року выйшовъ на 28,085.852 зр. Такъ отже станъ вкладокъ и чекôвъ при кôнци року 1887 бувъ 40.864.685 зр. Чистого зыску мали касы щадничй въ 1887 р. 323.521 зр. и его роздѣлено въ сей спосôбъ, що 20% призначено на фондъ емиритальный а решта 258.817 зр. сплатиться державнôй касѣ на амортизацію грошей, выданыхъ при заложеню касъ щадничихъ, такъ що полишилося довгу вже лише 213.573 зр.

Телеграмы „Дѣла".

Вѣдень 9 мая. Ôдъ пятницѣ розпôчнуться вечѣрнй засѣданя палаты послôвъ.

Берлинъ 9 мая. Станъ здоровля цѣсаря єсть добрый. Вчера вечеромъ була горячка лишь не значна а лѣкарѣ дозволили єму нинѣ встати. Матерія выдѣляєся нинѣ трохи менше якъ вчера.

Лондонъ 9 мая. Клюбъ либеральный дававъ вчера пиръ въ честь Парнеля. Парнель згадуючи въ своѣй бесѣдѣ про булю папы противъ поступованя ирляндскихъ католикôвъ сказавъ, що Ирляндцѣ не позволять собѣ, щобы пралаты диктували имъ ихъ обовязки политичнй.

Софія 9. мая. Правительство болгарске усунуло митрополита Климентія, котрый перебуває теперь въ Тирновѣ, ôдъ урядованя за его вороже выступленье противъ кн. Фердинанда.

Петербургъ 9. мая. Ходить поголоска, що въ наслѣдокъ якогось непорозумѣня межи министромъ вôйны Вановскимъ а министромъ финансôвъ Вышнеградскимъ, хоче Вышнеградскій податися до димисіи.

Парижь 9. мая. Въ многихъ громадахъ выбрано Булянжера раднымъ мѣста. Въ загалѣ рухъ булянжерôвскій выкликує въ Франціи чимъ разъ бôльше роздвоєнье. — Шефомъ ген. штабу выбрано монархисту ген. Мирабеля.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

8. л. мая 1888.

Львôвъ: Пшениця 6·15 до 6·80, жито 4·20 до 4·75, ячмѣнь 3·75 до 6·—, овесъ 4·15 до 4·75, горохъ 5·— до 10·— вика 4·50 до 5·—, рѣпакъ 9·50 до 10·—, лнянка — до —, конюшина червона 18·— до 38·—, конюшина бѣла 20·— до 30·—, конюшина шведска 30 до 36, хмѣль ôдъ 15 до 55.— зр. за 56 кильо въ мѣсци, оковита за 10.000 литрôвъ —·— до —·— зр.

Тернопôль: Пшениця 6·10 до 6·70, жито 4·40 до 4·80, ячмѣнь 4·— до 5·—, овесъ 4·30 до 4·70 горохъ 4·— до 9.—, вика 4·30 до 4·75, рѣпакъ 9·— до 10.—, лнянка — до—, конюшина черво, на 16·— до 35·—, конюшина бѣла 30·— до 36·— конюшина шведска 30 до 35.

Чернôвцѣ: Пшениця 6·20 до 6·85, жито 4·30 до 4·80, ячмѣнь 4·20 до 5.30, овесъ 3·60 до 3·90 горохъ 4·40 до 9·—, вика 4·10 до 4·80, рѣпакъ 9·— до 10·— лнянка — до —, конюшина червона 18·— до 34·—, конюшина бѣла 33·— до 46·— конюшина шведска. — до —.

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продає по курсѣ дневнôмъ

5% Листы гипотечнй

якъ такожь

5% преміованй листы гипотечнй

Порученя зъ провинціи выповняє ôдворотною почтою безъ провизіи.

2220 92—0

И. ИГНАТОВИЧЬ

у Львовѣ, ул. Коперника Ч. 3., въ Краковѣ, Суконницѣ Ч. 20, въ Чернôвцяхъ Ринокъ Ч. 2.

поручає свого выробу

до выгубленя насѣкомыхъ домашныхъ, ôдзначенй 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипльомами признаня на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ.

именно:

ФЕНИЛИНЪ до вынищеня молѣвъ зъ зародишами въ сукняхъ, футрахъ и мебляхъ, фляконъ 60 кр.

Ґрильонъ выгубляє швабы, караконы, стоноги, свѣркуны, щипавки, каралюки, прусаки и т. п. — фляконъ 30 кр.

Зела антимолевй до перехованя футеръ, пуделко 30 кр.

МИКОТОНЪ непохибне средство до выгубленя блощиць — фляконъ 50 кр.

ПАПѢРЪ АНТИМОЛЕВЫЙ хоронить ôдъ молѣвъ футра, сукнѣ, портієры, заслоны и меблѣ, штука 3 кр.

ПОРОШОКЪ ПЕРСКІЙ (дальматиньскій) до выгубленя блохъ и т. п. насѣкомыхъ, пачка 5, 10 кр. фляконъ 20 и 30 кр.

ПАПѢРЪ НА МУХИ штука 3 кр.

2424 3—?

АЛИХЕНІЯ непохибне средство до вынищеня домашного гриба, кильо 40 кр. при сто кильо начинье даромъ.

Пошукованя посадъ, оголошеня продажи, пошукованя спôльникôвъ

и всѣ иншй оголошеня для всѣхъ австро-угор. якъ такожь для всѣхъ заграничныхъ газетъ и фаховыхъ часописей залагоджує найтанше, найскорше и въ ôдповѣдный спосôбъ по оригинальныхъ цѣнахъ експедиція анонсôвъ:

RUDOLF MOSSE

Wien I. Seilerstätte 2.

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаденъ зъ моихъ конкурентôвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжь для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій краєвыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мôй богатый складъ такожь

1962 Веч. Духовеньству. 82—0

Замовленя въ мѣсци и зъ провинціи выконуються точно и ретельно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескои одежи гуртомъ и подрôбно.

Львôвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеный 1848.

ПРОСПЕКТЪ.

ЧОТИРОПРОЦЕНТОВА ГАРАНТОВАНА ПОЗИЧКА ПРІОРИТЕТОВА СРѢБЛОМЪ

Першои угорско-галицкои зелѣзницѣ.

Емисія зъ року 1887.

въ номинальнôй вартости 13,600.000 зр. австр. вал. срѣбломъ.

Опроцентованье и амортизація забезпечени̂ черезъ пôдвысшенье загальнои гарантіи рôчно о суму

зр. 481.410·60 зô стороны **цѣсарско-австрійского правительства, а**
зр. 92.903·80 зô стороны **королевско-угорского правительства.**

ПÔДПИСКА

на 13,569.800 гульденôвъ австрійскою валютою срѣбломъ тои позички.

Закономъ зъ дня 13 червня 1887 Днев. зак. дер. Ч. 77 забезпечило Выс. ц. к. правительство австрійске Першôй угорско-галицкôй зелѣзници пôдвысшенье гарантованого ѣй доси скарбомъ чистого доходу рôчного зъ австрійского простору тои зелѣзницѣ **о рôчну суму зр. 481.410·60** австр. валютою срѣбломъ, потрѣбну до опроцентованя и амортизаціи чотиропроцентовои срѣбнои позички пріоритетовои въ номинальнôй сумѣ зр. 11,400.000, платнôй въ 75 рокахъ. **Крôмъ того на пôдставѣ артикулу XXXIII. закона зъ року 1887 забезпечило королевско-угорске правительство** пôдвысшенье дотеперѣшного гарантованого чистого доходу рôчного зъ угорского простору тои зелѣзницѣ **о рôчну суму зр. 92.903·80** ав. валют. срѣбломъ, потрѣбною до такъ само опроцентованои и маючои амортизуватися чотиропроцентовои срѣбнои позички пріоритетовои въ номинальнôй сумѣ 2,200.000 зр. Коли оба Высоки̂ правительства дозволили, щобы обѣ ти̂ позички були сполучени̂ въ одностайну позичку пріоритетову, що має забезпечитися гипотечно на обохъ просторахъ, то Зарядъ першои угорско-галицкои зелѣзницѣ затягнувъ позичку пріоритетову въ загальнôй сумѣ зр. 13,600.000 австр. валют. срѣбломъ, звучачу на оказателя.

Кожда зъ тыхъ облигацій, ôдповѣдно до своєи вартости номинальнои, буде опроцентована по **чотири ôдъ ста** рôчно въ ефективнôй монетѣ срѣбнôй ажь до дня, въ котрôмъ припаде єи сплата, а то въ пôврôчныхъ ратахъ дня 1 сѣчня и 1 липня зъ долины. Выплата тыхъ ôдсотокъ наступить до рукъ оказателя за зворотомъ ôдповѣдного купону процентового.

Всѣ 68.000 облигацій сплатяться на пôдставѣ долученого до кождои облигаціи пляну амортизаційного въ повнôй вартости номинальнôй по 200 гульденôвъ австр. валюты срѣбломъ въ протягу 75 лѣтъ, числячи ôдъ 1 жовтня 1887, при чѣмъ однакожь Товариство застерѣгає собѣ право сплачуваня въ кождôмъ часѣ такожь бôльшои скôлькости, якъ зъ пляну амортизаційного рôчно припадає.

Выплата припадаючихъ процентôвъ и сплата выльосованыхъ облигацій слѣдує, **безъ ôдтрученя якихъ небудь податкôвъ, належитостей або иншихъ сумъ,** въ головнôй касѣ Товариства у Вѣдни, або въ мѣсцяхъ выплаты, котри̂ за кождымъ разомъ подадуться до публичнои вѣдомости.

За точну выплату ôдсотокъ и амортизаційныхъ сумъ згаданои **Позички пріоритетовои** ручить цѣлый ц. к. австрійскимъ и корол. угор. Правительствомъ гарантованый чистый дохôдъ рôчный зелѣзничихъ линій Товариства, якъ такожь движиме и недвижиме майно зелѣзницѣ того Товариства.

Для забезпеченя тои позички вписано право заставу до гипотечнои книги зелѣзничои, зладженои для австрійскои линіи а то въ безпосередно по позичцѣ пріоритетовôй II. емисіи въ сумѣ зр. 3,130.200 австр. валют. срѣбломъ; вписъ тои позички въ центральнôй книзѣ грунтовôй въ Будапештѣ а именно безпосередно по удѣлѣ припадаючôмъ на Першу угор. галицку зелѣзницю зъ сполученои позички пріоритетовои угорскихъ зелѣзниць зъ року 1876 въ сумѣ зр. 420.000 австр. валюты золотомъ, довершено ôдповѣдно до арт. I. зак. угорского зъ 1868 и арт. LXI зак. угор. зъ 1881 р.

ПÔДПИСКА повысшои чотиропроцентовои срѣбнои позички пріоритетовои Першои угорско-галицкои зелѣзницѣ въ сумѣ 13,569.800 гульденôвъ австр. валюты, Емисіи зъ 1887 р, ôдбудеся

въ суботу дня 12 мая 1888 р.

У ЛЬВОВѢ: въ ц. к. уприв. галицкôмъ Банку Гипотечнôмъ,
ВЪ КРАКОВѢ:
„ **ЧЕРНÔВЦЯХЪ:** } въ филіи ц. к. уприв. галицкого акційного Банку Гипотечного.
„ **ТЕРНОПОЛИ:**
У ВѢДНИ: въ долѣш. австр. Товариствѣ есконтовôмъ, въ єго банково-мѣняльнôй конторѣ,
„ „ въ англьо-австрійскôмъ Банку и єго мѣняльнôй канторѣ,
ВЪ БУДА-ПЕШТѢ: въ угорскôмъ Банку есконтово-мѣняльнôмъ,
„ „ въ пештеньскôмъ угорскôмъ Банку комерційнôмъ,
„ „ въ сполученôй будапештеньскôй касѣ ощадности голов. мѣста,
„ „ въ филіи англьо-австрійкого Банку,
ВЪ Празѣ: въ ческôмъ Банку есконтовôмъ,
„ „ въ филіи англьо-австрійского Банку,
ВЪ БЕРНѢ: въ моравскôмъ Банку есконтовôмъ,
„ „ въ филіи англо-австрійского Банку,
ВЪ ГРАЦУ: въ стирійскôмъ Банку есконтовôмъ,
ВЪ ЛИНЦУ: въ Банку для горѣшнои Австріи и Зальцбурга,
ВЪ ТРІЄСТѢ: въ Banka Commerciale Triestina,
„ „ въ филіи англьо-австрійского Банку.

Пôдписка буде ôдбуватися въ звычайныхъ годинахъ урядовыхъ пôдъ слѣдуючими условіями:

1. Пôдписка наступить на пôдставѣ формуляря деклярацiйного, котрого можна дôстати у всѣхъ высше наведеныхъ мѣсцяхъ пôдписныхъ. Кожде зъ тыхъ заведень має право пôсля власного мнѣня означити высоту сумы при евентуальнôй репартиціи.

2. **Пôдписна цѣна устанавляєся на зр. 88·25 ав. в.** за кожди̂ зр. 100 номинального капиталу, включно зъ 4% бѣжучими ôдсотками ôдъ дня 1 сѣчня 1888 до дня ôдбору.

3. При пôдписцѣ має бути зложена кавція въ высотѣ 5% номинальнои сумы а именно: або готôвкою або въ такихъ пôсля дневного курсу маючихъ обчислитися паперахъ, котри̂ дотычне заведенье приймаюче субскрипцію, признасть за допускаєми̂.

4. Репартиція пôдписаныхъ сумъ наступить о скôлько можна заразъ по укôнченю пôдписки, о чѣмъ пôдписуючихъ повѣдомиться. На случай редукціи пôдписанои сумы буде звышка кавціи заразъ звернена.

5. Признани̂ облигаціи мають пôдписуючи̂ ôдобрати найдальше до 30 червня 1888.

Пôдписуючимъ вôльно однакожь признани̂ имъ облигаціи въ протягу повысшого речинця ôдобрати такожь частями. По повнôмъ ôдобраню зложена кавція буде вчислена, евентуально звернена.

Облигаціи мають тамъ ôдбиратися де ихъ пôдписано.

Вѣдень въ маю 1888.

Англьо австрійскій Банкъ **Долѣшно австрійске Товариство есконтове.**

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка пôдъзарядомъ К. Беднарского

Ч. 94. Львôвъ, Пятница 29 цвѣтня (11 мая) 1888. Рôчникъ IX.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ середу, и въ середу и суботу на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Відни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австрiи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична.

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

☞ Зъ днемъ 1 (13) цвѣтня почався **другій кварталъ сегорôчного выдавництва щоденного „Дѣла“.** Просимо отже нашихъ квартальныхъ П. Т. предплатникôвъ якъ и довжникôвъ поспѣшити зъ надсыланьемъ предплаты.

Гр. Игнатьевъ и всякй сподѣваня.

Головою Славяньского Благотворительного Общества въ Петербурзѣ выбрано недавно на мѣсце генерала Дурнова — генерала Ник. Игнатьева. Деякй часописи придають сему фактови вагу и сподѣваються якогось вплыву его на политику Россіи. Погляньмо, чи справдѣ оно такъ?

Гр. Игнатьевъ найбôльше вызначився въ половинѣ 1870-тыхъ рокôвъ, выкликавши вôйну Россіи зъ Туреччиною, и зложивши опôсля прелиминарну умову зъ Туркамй въ Санъ-Стефано 19 лютого 1878 року. Певна рѣчь, що вôйна и ôдмежованье Болгарiи на независиме князѣвство зробили имя Игнатьева популярнымъ помѣжь Болгарами, але дальше популярнôсть его не пôйшла, а въ Россіи по берлиньскôмъ трактатѣ Игнатьевъ бувъ нѣбы въ воду упавъ, ажь доки въ роцѣ 1881 уже за нового царя не выплывъ на посаду министра „государственныхъ имуществъ“ (доменъ). Небавомъ внутрѣшна политика нового царя звернулася на таку дорогу, що три министры — внутрѣшныхъ справъ гр. Лорисъ-Меликовъ, вôйны гр. Милютинъ и финансôвъ Абаза, — зреклися д. 29 цвѣтня 1881 р. своихъ министерскихъ посадъ. Тогдѣ царь Александерь III. посадивъ гр. Игнатьева на мѣсце гр. Лорисъ-Меликова министромъ справъ внутрѣшныхъ. Игнатьевъ державъ свою теку трохи бôльше року, и зрѣкся ôи, — якъ була чутка, — немовь черезъ то, що царь не приставъ на его проéктъ, завести въ Россіи „Земску Думу“, щось нѣбы-то подôбне до конституційныхъ парляментôвъ.

За часу министерства гр. Игнатьева були порушенй деякй справдѣ добрй справы, якъ справы организаціи переселенцѣвъ и покликання „свѣдущихъ“ людей, — але тй „порушеня“ тôлько баламутили публику, бо мабуть и самъ инiціяторъ ихъ чи дававъ имъ инчу вагу, якъ абы тôлько „ôдвести очи“. Того-жь часу Россія дôстала два новй не добрй законы: законъ противъ прасы, и статуты стану облоги. Першій знищивъ въ Россіи майже всю лѣпшу журналистику, а другій закувавъ цѣлу полудневу частину имперіи въ тѣ пута, въ якихъ она и доси перебуваé... Гр. Игнатьеву можна признати хиба одинъ — хочь дрôбный, але для насъ Русинôвъ важный — фактъ, що ôнъ за свого министерства давъ бувъ бодай дрôбну пôльгу украньскому слову и украньскôй сценѣ.

Отсе показали мы чоловѣка, котрый ставъ теперь головою Славяньского Благотворительного Общества.

Що-до самого того Общества, то знаéмо, що оно, будучи товариствомъ добродѣйнымъ, разъ-у-разъ мѣшаéся въ политику, провадить политику панславизму, намагаючись всѣхъ Славянъ приподобити до однои мовы — россійскои, и до однои вѣры — россійско-православнои. Оно нѣколи не повертало Славянъ, а особливо Россіянъ, до ôдино певного, ôдино спасенного славянофильства федеративного. Въ ôствѣ его змагань все лежали гегемонія и деспотизмъ. Въ сущности се не политика, а само тôлько баламутство, зъ котрого нѣгде по славяньскихъ земляхъ не выйшло нѣчого доброго, анѣ въ интересахъ велико-руского народу, анѣ другихъ славяньскихъ народôвъ. Робота того товариства, — якъ се показали всякй факты, хочь-бы и процесы, що ôдбувалися въ рôзныхъ часахъ и мѣсцяхъ въ Австрiи, — шкодила и Россіи, и Славянамъ. Де то товариство почало сѣяти насѣнье свого „объединенія“ — тамъ заразъ неминучо мусѣла прозябати деморализація. Бачимо се и у насъ, въ Галичинѣ, Буковинѣ и въ Угорскôй Руси.

Що-до нашого народу и его слова, то Славяньске Благотв. Общество завсѣгды вызначалося або завзятымъ ворогомъ-лиходѣемъ (въ Украинѣ), або шкôдникомъ (въ Галичинѣ, на Буковинѣ). Тожь и не диво, що середъ насъ оно не здобуло собѣ симпатiи. А тымчасомъ, коли-бъ оно зреклося свого баламутства, зреклося огидливого всѣмъ щирымъ Славянамъ „объединенія“ а на прапорѣ своѣмъ выписало: „Вольный національный розвôй и федерація Славянъ“, або бодай коли-бъ зреклося политики и пôйшло тою дорогою, на яку торôкъ справлявъ его кн. Васильчиковъ, — то, певна рѣчь, оно придбало-бы собѣ середъ Славяньства велику, правдиву симпатію.

Чи гр. Игнатьевъ спроможеся вывести товариство зъ манôвцѣвъ „объединяючого панславизму“ на путь щирого славянолюбства и добродѣйности, — се питанье. У насъ нема фактôвъ, щобы ôдповѣли на се питанье чи сякъ, чи такъ. Коли свѣтоглядъ нового головы товариства ширшій и дальшій (а можна-бы мабуть такъ думати, бо гр. Игнатьевъ чоловѣкъ зъ освѣтою, перебувавъ въ Европѣ и знаé „европеизмъ“) — коли, кажемо, свѣтоглядъ его ширшій и дальшій ôдъ панславистичного баламутства, то певна рѣчь, що ôнъ выведе товариство зъ манôвцѣвъ на шляхъ братерско-національнои рôвности.

Розпочати-жь таку роботу найлѣпше у себе, дома, де пригноблена наша украньско-руска народнôсть ôдъ давна здоймаé руки до Бога! До того-жь и часъ лучаéся дуже пригôдный. Зъ инiціятивы Славяньского товариства Россія буде празнувати сего року свято св. Володимира, 900-лѣтье христіяньства на рускôй земли. Отже нехай гр. Игнатьевъ, яко голова Славяньского товариства, подбаé и попильнуé, щобы почтити се свято — скасованьемъ нелюдского закону зъ 18 мая 1876 року, скасованьемъ тыхъ кайданôвъ, въ якй забито то само руске слово, якимъ говоривъ князь Володимиръ, якимъ въперше просвѣтилася руска земля! Красшого святкованя 900-лѣтного ювилею хрещеня Руси св. Володимиромъ и не могло-бы вже бути!

Промыслъ Галичины въ свѣтлѣ справозданя промыслового инспектора за рôкъ 1887.

V.

Справозданье промыслового инспектора дотыкаé дальше справы економичного положеня робôтничои клясы въ Галичинѣ и констатуé, що въ справѣ тôй не принесъ рôкъ 1887 нѣякои майже змѣны. Правда, що въ тôмъ роцѣ упали цѣны збôжа, однакъ зъ того не зазнали робôтники нѣякои пôльги, якъ бы то на першій поглядъ могло здаватися, бо збôже подешевѣло лише при бôльшôй продажи и то въ сырôмъ станѣ, а робôтники купують готовый хлѣбъ, котрый зовсѣмъ не подешевѣвъ, особливо для тыхъ консументôвъ, котрй, якъ робôтники, беруть его майже правильно на кредитъ.

Платня робôтника въ Галичинѣ выносила въ р. 1887 тыжднево ôдъ 2 зр. 40 кр. до 7 зр. Она творила цѣлый дохôдъ ремѣсничихъ родинъ, въ котрыхъ женщины занятй дѣтьми и веденьемъ господарства домового, звычайно не могли брати нѣякои участи въ зароббтку. Тая лиха платня мусѣла отже стати робôтничимъ родинамъ на заспокоенье всѣхъ ихъ потребъ. Само собою розумѣéся, що супротивъ такои платнѣ заспокоюванье тыхъ потребъ мусѣло наступати въ дуже недостаточный способъ, а о якôмъ-небудь заощадженю на старôсть або на непредвиджень нещастя не могло бути й бесѣды.

Пôсля дослѣдôвъ промыслового инспектора бувъ ще найзноснѣйшій економичный станъ робôтникôвъ въ промыслѣ перероблювання металѣвъ, складачѣвъ друкарскихъ, а вкôнци и тыхъ рôльничихъ робôтникôвъ, котрй кромѣ зароббтку мають трохи доходôвъ зъ маленькихъ власныхъ господарствъ. Всѣ прочй робôтники живуть въ дуже незавидныхъ ôдносинахъ, а коли до того прийде ще часомъ недуга або инша, хочь-бы часова неспособôбность до працѣ, то положенье то стаé справдѣ безвыхôднымъ. Правда, що новѣйше законодавство австрiйске предвидѣло такй случаé и для того поручило предприемцямъ закладати въ кождôмъ предприемствѣ при участи робôтникôвъ касы для хорыхъ, однакъ дуже богато предприемцѣвъ въ Галичинѣ зовсѣмъ зъигнорувало то постановленье, такъ що инспекторъ мусѣвъ примусовыми мѣрами основувати касы для хорыхъ робôтникôвъ и внѣсъ въ р. 1887 въ тôй справѣ 111 донесень до властей промысловыхъ. Всѣхъ касъ для хорыхъ робôтникôвъ було зъ початкомъ 1888 року 156. Що-до дотацiи тыхъ касъ, то инспекторъ старався довести всюды до того, щобы властителѣ-предприемцѣ дотували изъ своéи стороны касу такъ высокою сумою, яку приносять вкладки всѣхъ членôвъ-робôтникôвъ разомъ взятй.

Кромѣ касъ для хорыхъ не знайшовъ инспекторъ промысловый нѣгде въ цѣлôй Галичинѣ нѣякои другои гуманитарнои инстатуцiи для робôтникôвъ.

Вкôнци пôдносить справозданье промыслового инспектора ще справу фахового образованя молодежи, що працюé въ промысловыхъ заводахъ. Въ р. 1887 зовсѣмъ не збôльшилося число фаховыхъ шкôлъ для промыслового образованя робôтничои молодежи. Впрочѣмъ, истнуючй школы фаховй не мають у насъ въ Галичинѣ запевненои екзистенцiи, бо ихъ дотують лише зъ року на рôкъ, а при такôмъ провизоричнôмъ трактованю справы не може нѣяка школа розвинутись належно. Кромѣ того не выстають тй школы звычайно навѣть для тыхъ мѣсець, въ котрыхъ ихъ основано. Такъ прим. у Львовѣ не можуть знайти въ промысловыхъ школахъ помѣщеня всѣ тй ученики, котрй суть въ лѣтахъ обовязуючихъ до шкôльнои науки. При такôмъ станѣ рѣчей не може бути бесѣды о фаховôмъ образованю промысловои молодежи, а тымъ самымъ мусить остатись вся дѣяльнôсть инспектора въ тôмъ дѣлѣ безпредметовою.

На тôмъ кôнчиться справозданье инспектора. Зъ него выносимо мы пересвѣдченье въ двоякôмъ напрямѣ. Найперше пересвѣдчуé оно насъ о дуже великôй совѣстности инспектора для Галичины, — рôвночасно однакъ стаé намъ доказомъ, що институція инспекторôвъ промысловыхъ, такъ якъ установили ôи австрiйскй законы, зовсѣмъ не въ силѣ запобѣгти вызыскуваню робôтникôвъ несовѣстными предприемцями и хочь въ части причинитись до розвязаня т. зв. робôтничого питаня.

Найпершою причиною того ôсть надто мале число инспекторôвъ. Одинъ инспекторъ на цѣкый край, або, якъ въ Галичинѣ и Буковинѣ, на два краé, — се хиба иронiя. Тутъ не поможуть нѣчого заходы навѣть такого енергичного и дѣяльного инспектора, якимъ показався п. Ар. Навратиль, бо ôсть то физично неможливоіс рѣчею, щобы одинъ чоловѣкъ

---

1)

Въ справѣ правописнôй.

Ôще въ падолистѣ року 1886., небавкомъ по выданю нѣмецко-руского Словаря Желехôвского, удались професоры черновецкого университету, пп. Смаль-Стоцкій и д ръ Гартнеръ, зъ пропамятнымъ письмомъ до министерства просвѣты, щобы оно разъ вглянуло въ правописный неладъ, якій закрався до шкôлъ Галичины и Буковины, и своéю новагою управильнило науку руского языка. Петенты пôднесли слушно той фактъ, що передъ кôлькома роками министерство усунуло хаосъ правописный, якій запанувавъ бувъ въ австрiйскихъ школахъ при науцѣ языка нѣмецкого, отже тымъ потрѣбнѣйша була-бы интервенція въ правописныхъ питаняхъ нашого народу, котрый въ культурѣ надто далеко стоить ôдъ нѣмецкого и тому питанье правописне, хочь оно само въ собѣ пôдрядне, пôдносить до великаньского, майже всенародного значеня. Зъ своéи стороны высказали петенты думку, що зъ посередъ рôзныхъ правописей рускихъ найлучше ще для мало-руского языка надаéся правопись Желехôвского, въ своѣмъ ôствѣ идентична зъ украньскою правописею Кулѣша. Она держить щасливу середину межи двома крайностями правописными (правописею „Слова“ а правописею Драгоманова) и одвѣчаé духови и теперѣшному станови руского языка.

П. министеръ признавъ въ засадѣ слушнôсть выводамъ черновецкихъ професорôвъ и поручивъ шкôльнымъ радамъ краевымъ, галицкôй и буковиньскôй, щобы скликали анкету зъ людей фаховыхъ и ѣй передали справу правописну до заопиніованя.

Въ складъ львôвскои анкеты вôйшли: професоръ университетскій д-ръ Ом. Огоновскій; професоры гимназіяльнй: дир. Вас. Ильницкій, Юл. Романчукъ и Мих. Поляньскій; инспекторъ народныхъ шкôлъ Бол. Барановскій и професоръ при львôвскихъ семинаріяхъ учительскихъ Ом. Партицкій.

Анкета ôдбула всего два засѣданя. На першôмъ ôдчитано пропамятне письмо черновецкихъ професорôвъ и поведено загальну дискусію надъ поставленымъ тематомъ. Члены анкеты сконстатували однодушно, що властивои етимологичнои правописи на всѣй Руси нѣхто не уживаé, бо вкôнци навѣть найдальше идучй правописи, якъ „Слова“ и „Пролома“, суть въ ôствѣ своѣмъ чисто фонетичнй. Рôзниця въ правописяхъ хиба та, що одна правопись увзглядняе бôльше фонетизмъ россійскій, друга мало-рускій, але головна засада все фонетична. Такъ справа представилася въ теорiи. Що-до практичного приложеня правописи въ школахъ, гадки членôвъ анкеты розбйшлися. Бôльшбсть була за дотеперѣшною практикою, тымъ бôльше, що въ мѣсце Осадцевои граматики написавъ д-ръ Ом. Огоновскій нову, оперту на правописи, яка находиться въ галицкихъ учебникахъ шкôльныхъ; при введеню правописи Желехôвского сталасьбы тота праця безпредметовою. Противъ бôльшости высказавсь я зъ огляду на школы народнй, де при незнаню иншихъ языкôвъ словяньскихъ (церковного, россійского, польского) засады теперѣшнои шкôльнои правописи въ великôй части нѣякъ не даються перевести.

Возьмѣмъ для примѣру самогласну и. Мы ôи вымовляéмо грубо, якъ ы; якъ же-жь выучимо правописнои рôзницѣ при тыхъ буквахъ, коли сельскй дѣти не умѣють нѣ по польски, нѣ по россійски?

А ôще и иншй недогоды. Пôсля нашихъ граматикъ и вымовляéся грубо, коли стоить межи согласными або на кôнци слова: сила, кони; на початку слôвъ читаéся якъ чисте і: ити, Иванъ; по самогласнôй вымовляéся якъ ѣ: мои, доброи.

Не менша закрутанина и зъ буквою і. Щобы написати і, треба памятати на правило: и перемѣняéсь тогды въ і, коли стоить передъ самогласною або передъ й. Але що-жь поможе те правило, коли дитина не маé нѣякихъ правилъ для написаня буквы и?

Тай зъ вымовою того і не можь дôйти до ладу. Пôсля нашихъ граматикôвъ треба і читати якъ ы: шія, поезія; въ иншихъ выпадкахъ кажуть читати ѣ: синій, гусій, песій; а зновъ въ богато словахъ (якъ широкій, тяжкій) навѣть граматики самй не знають, якъ властиво те і вымовити!

Ôсли и и і часто вымовляються якъ ѣ, то зновъ труднôсть для дитины, коли маé правильне ѣ написати. Правило, що ѣ мягчить попереднюю согласну, не научить дитины богато, бо ôсть множество слôвъ, де такого мягченя зовсѣмъ нема: вѣрный, мѣрка, рѣка, бѣльмо, пѣсня, спѣшити и т. д.

Про недогоды зъ буквою ы вже и згадувати не хочу. Для правильного, етимологичного написаня тои буквы не выстануть нѣ языкъ россійскій, нѣ польскій, нѣ навѣть церковный. Правила що-до ы такъ скомпликованй, помотанй, що не то школа людова, але и гимназія не може дôйти до задоволяючого результату. На всю Галичину, отверто скажу, ледви найдеся десять людей, що умѣють ы написати, де треба.

Програма для австрiйскихъ шкôлъ людовыхъ домагаéся, щобы на правильнôй вымовѣ самогласныхъ и согласныхъ учити въ найлекшій способъ правописи. Результаты зъ такои науки выйшли всюды знаменитй, — лишь не въ Галичинѣ. У насъ хочь и правильно вымовляй, а дитина таки не напише добре, бо на оденъ звукъ припадаé ѣй часто ажь чотири знаки.

Штучна правопись нинѣшна не выходить въ хосенъ народу. Селяне, якъ знаю зъ довголѣтного досвѣду, въ великôй части послугуються въ переписках письмомъ латиньскимъ, хочь учились выключно въ школахъ рускихъ. Наша правопись надто трудна для загалу, абсорбуé дорогій часъ шкôльный безъ видимыхъ користей, она мѣсто бути средствомъ до цѣли, сталась у насъ самою цѣлею.

Весь неладъ въ нашихъ школахъ пôйшовъ зъ того, що шкôльна правопись надто мало увзглядняе выговôръ мало-рускій, а йде слѣпо за правилами россійского языка. Для Россіи ôсть та правопись фонетичною, — у насъ зовуть ôи шумно „етимологичною“. Розглянемось, чи въ нѣй, або хочь въ якôй небудь правописи галицкôй, ôсть бодай сотна часть правдивои етимологiи.

(*Дальше буде.*)

Ом. Партицкій.

мôгъ успѣшно сповняти тôлько функцій, дотыкаючихъ тôлько розкиненыхъ мѣсць, и щобы мôгъ контролювати предприемцѣвъ тамъ, де они мають повну власть и всякі средства усунутись зъ-пôдъ контролѣ.

Дальшою и ще бôльше важкою причиною того являѣсь обставина, що инспекторы промыслові не мають нѣякои екзекутивы и доперва мусять просити власти промыслові, котрыми суть у насъ власти политичні, о переведенье своихъ заряджень. А справозданье повысше выказує наглядно, що тымъ властямъ промысловымъ анѣ въ головѣ выконувати такій „чудачні“ жаданя, що могли-бы попсувати гармонію мѣжъ ними а спорôдненымы зъ ними по духу и крови двôрскими обшарами, або по интересѣ бôльшими промысловцями, и то задля „якихсь тамъ“ робôтникôвъ. Додавши до того байдужнôсть репрезентації краєвои, котра удѣляючи запомогъ рôднороднымъ предприемствамъ и промысловымъ заводамъ, не зажурилась навѣть нѣколи про робôтникôвъ, про ихъ положенье и долю, — побачимо, що институція промыслового инспектора не приносить, бодай въ Галичинѣ, реального пожитку, и що тутъ на довго ще обезпеченый станъ нинѣшныхъ бôдносинъ промысловыхъ, бôдповѣдаючій вповнѣ характерови верховодячои въ краю партіи, котрои политичнымъ идеаломъ ѣсть польонизація, а альфою и омеґою економіи — спиритусъ. ω.

Зъ рады державнои.

225 засѣданье палаты послôвъ зъ д. 3 н. ст. мая.

Дальша дебата надъ буджетомъ министерства просвѣты.

Пос. Тиркъ сконстатувавъ, що вже три днѣ ведесь завзята битва при буджетѣ министерства просвѣты, а нема анѣ одного трупа, навѣть мин. Ґавчь не полягъ! Славяне показались майстрами въ штуцѣ воєннôй и выграли нагороду. Рѣшенье не наступило въ палатѣ, але по-за палатою, въ далекôмъ наметѣ: тамъ роздѣлено субсидіи для ческои и словѣньскои армія. Опôсля бесѣдникъ зô становища нѣмецкого обговорювавъ бôдносины шкôльництва въ Шлезіи и выступавъ противъ школы конфесійнои. Школа, казавъ бесѣдникъ, не повинна служити нѣякимъ цѣлямъ политики, чи либералôвъ чи клерикалôвъ, а тôлько науцѣ.

Пос. д-ръ Ґреґорецъ (Словенець): Артикулъ XVII. основныхъ законôвъ державныхъ каже, що право найвысшои управы цѣлого шкôльництва належить до державы. То право выконують: министерство просвѣты, краєвій и окружні инспекторы и краєвій, окружні та мѣсцевій рады шкôльні. Артикулъ же XIX. въ уступѣ 3 каже: „Въ краяхъ, де мешкає кôлька народôвъ повинні публичні школы такъ бути уладженій, щобы, безъ ужитя примусу до науки другои мовы краєвои, кождый зъ народôвъ одержавъ потрѣбні средства до выобразованя своєи мовы“. Тымъ признано и основными законами забезпечено кождому австрійскому народови право до національнои школы, що найменче до школы народнои. А пôдъ національною школою я розумѣю таку, де матѣрна мова ѣсть єдиною мовою выкладовою, а наука другои мовы краєвои допущена яко необовязковый предметъ науки. Таке пониманье артикулу XIX. годиться зъ словами першого уступу того-жь артикулу, де сказано: „Кождый народъ маѣ ненарушене право до береженя и плеканя своєи народности и мовы“. Національнôсть мѣстить въ собѣ бôльше, якъ лишь мову, — бо религію, ладъ соціяльный, моральный, письмо, звычаѣ и обычаѣ, штуку и науку, — але по-надъ все матѣрну мову. Въ нѣй живе народъ. Понехавши матѣрну мову, національнôсть умираѣ (*Посолъ Ґреґоръ: Такъ є!*) и то найглубша причина, для чого кождый народъ въ Австріи такъ настаѣ на то, щобы дôставъ таку народну школу, де бы була матѣрна мова яко єдина выкладова. Зъ тымъ годиться и найзнаменитшій педагоги всѣхъ освѣченыхъ народôвъ. Дитина, хована на чужôй мовѣ, не такъ легко пôймаѣ, калѣчить чужими словами свою мову, не маѣ богато любови до своихъ родичѣвъ, до рôдноі землѣ, до мовы матѣрноі, характеръ ей стаѣся хиткимъ. Тôлько рôдна мова вытискаѣ на дусѣ типъ національный. Тому то XIX. артикулъ основныхъ законôвъ справедливо забезпечує кождому народови національну школу народну. А якъ же австрійскій орґаны надзорчій переводять се въ практицѣ? Тôлько Нѣмцѣ користають зъ арт. XIX-го, славяньскій же народы нѣ. И бесѣдникъ почавъ выводити кривды Словенцѣвъ въ Стиріи и Каринтіи. Тамъ до 100 шкôлъ словѣньскихъ перемѣнено на нѣмецкій въ наслѣдокъ ухвалы мѣсцевои рады шкôльноі (такъ само, якъ дѣеся въ Галичинѣ! — *Ред.*), а инспекторы-германизаторы народъ баламутять, а найгôрше переслѣдують словѣньскій змаганя чужинцѣ-зайды и словѣньскій ренеґаты. Нѣмцѣ заложили свôй „Schulverein“, котрый ѣсть тôлько филією берлиньского. Ѣсть се товариство политичне, дуже небезпечне для Австріи, маѣ на цѣли приготовити духову окупацію Нѣмцѣвъ австрійскихъ для Прусъ. (*Крикъ Нѣмцевъ: Для Россіи мы певно не робимо!*) Опôсля бесѣдникъ розказувавъ рôзні деморализуючій дѣла „Schulverein-у“. Зъ исторіи — казавъ бесѣдникъ — вѣдомо, що Турки полонили дѣти христіяньскій и перероблювали дома на мослемôвъ, яничарôвъ и Туркôвъ. Недавно зновъ Мадяры бѣднымъ Словакамъôднимали ихъ дѣти и кидали въ мадярскі села, щобъ тамъ змадярщились. А тыхъ Туркôвъ и тыхъ Мадярôвъ наслѣдуѣ „Schulverein“. А правительство на все то глядить рôвнодушно!

Пос. Ґонъ, Нѣмець зъ Каринтіи, ôдповѣдавъ пос. Ґреґорецови и закинувъ ему, що ôнъ говорив не по правдѣ.

Пос. Лиґеръ (Нѣмець, демократъ) почавъ якъ звычайно, бити на лѣвицю. Лѣвиця, казавъ, голосувала за Ґавчомъ, бо хоче при помочи ёго скинути зъ сѣдла гр. Таффого, а посадити Хлюмецкого. У Вѣдни либералы теоризують учителѣвъ школъ народныхъ, а либеральна праса вытворює зъ вѣденьскихъ учителѣвъ „шніцлѣвъ“. Либералы хотять школу зробити своєю служницею. У Вѣдни жиды мають школы въ своихъ рукахъ. Дôйшло до того, що рада мѣста Вѣдня вагаѣся подарованій образы Исуса Христа порозвѣшувати въ школахъ, щобы тымъ не нарушити рôвноправности жидôвъ зъ христіянами. Тутъ иде вже о то, щобы христіяне мали рôвне право, якъ жиды. Инспекторы окружні такожь зависимі ôдъ либералôвъ, ôдъ жидôвъ. Потôмъ бесѣдникъ звернувся до пос. Ґреґореца и назвавъ неправдою, мовь-бы нѣмецкій Schulvereiп бувъ агентурою прускою.

Пос. Свобода ôдповѣдаючи Лиґерови, заперечивъ усе, що про него говоривъ пос. Лиґеръ и злаявъ ёго словами „Lügner“, „Verleumder“, „Ehrabschneider“.

Президентъ за то вôзвавъ пос. Свободу до порядку.

Пос. Лиґеръ: Поки менѣ пос. Свобода не дасть нагоды доказати то, що я вже сказавъ, и доки ôнъ не запôзве тои газеты, котра публично закинула ему фальшованье документôвъ и кривоприсягу, доти я не позволю, щобы человѣкъ, котрый маѣ таку минувшôсть, называвъ мене „брехуномъ“ и „клеветникомъ“. Ôнъ самъ ѣсть ганьбою для нѣмецкого народу въ Австріи! (*Крики на лѣвици.*)

Пос. Свобода: Я прошу п. президента на основѣ §. 58. регулямину, щобы выбрано комисію, котра бы закиды пос. Лиґера противъ мене розсудила.

Президентъ: Жаданю пос. Свободы ôдмовити не можу. Панове послы завтра о 10 год. выберете пôсля ôддѣлôвъ членôвъ до комисіи.

Потôмъ дотычный уступъ буджету министерства просвѣты принято и засѣданье закôнчено.

226 засѣданье палаты послôвъ зъ дня 4 н. ст. мая

Президентъ Смолька, ôдкрываючи засѣданье, высказавъ своє горяче сожалѣнье, що въ палатѣ ôдъ якогось часу ôдбуваються сцены, недостойні парляменту, а опôсля загрозивъ, що якъ хто буде говорити щось не до рѣчи, то упôмне, а потôмъ и ôдбере голосъ.

Потôмъ приступлено до дальшои дебаты надъ буджетомъ министерства просвѣты.

Пос. Просковецъ домагався ôдъ министра, щобы зреорганизовано центральну комисію статистичну и выдавано дешевій рôчники статистичні, доступні широкимъ кругамъ народу.

Пос. Адамекъ жалувався, що правительство не уважаѣ на резолюцію сойму ческого, котра домагалась субвенціи державноі для „Товариства патріотичныхъ приятелѣвъ штуки въ Празѣ“, удержуючого школу штуки. Въ загалѣ, казавъ бесѣдникъ, правительство не дбаѣ про штуку ческу. Наконець жалувався, що правительство дуже мало вкладаѣ въ буджетъ на реставрацію старынныхъ будôвель въ Чехіи.

Мин. Ґавчь въ ôдповѣди пос. Просковецови заявивъ, що министерство стараѣся и лучше зъорганизувати комисію статистичну и выдавати дешевый рôчникъ статистичный. Въ ôдповѣди пос. Адамкови министеръ заявивъ, що н. пр. на реставрацію катедры въ Празѣ пôдвысшено субвенцію зъ 10 на 15 тысячь зр., а на школу Товариства приятелѣвъ штуки уже на другій рôкъ буде вставлена субвенція до буджету.

При титулѣ Фонды религійні забравъ слово:

Пос. Свобода и жалувався, що въ чистонѣмецкі села посылають епископы священикôвъ-Чехôвъ, що не знають добре языка повѣренои собѣ паствы, народу нѣмецкого не люблять, чувства ёго зневажають и тымъ пôдкопують религійнôсть въ народѣ. Ôдношеня въ праскôй семинаріи такого рода, що питомцямъ-Нѣмцямъ нѣякъ тамъ вытерпѣти. Не диво, що Нѣмцѣ держаться осторонь ôдъ тои семинаріи и що зъ молодымъ священствомъ на великій розмѣры иде чехизація нѣмецкого народу. Дальше бесѣдникъ обговорювавъ потребу зънесеня патронату. Патронатъ, сказавъ ôнъ, походить зъ часу, коли поодинокій церкви и приходства потребували сильного и можного опѣкуна; тогдѣ и самій дѣдичѣ будували и удержували церкви. Нинѣ ôдносины инакшій. Патроны часто не оказуються оборонцями повѣреного ихъ опѣцѣ добра, а противно ще жалуються на гнетучій тягарѣ, якій получений зъ удержуваньемъ церквей и приходствъ. Знаю самъ патронôвъ, що радій бы позбутися тыхъ тягарôвъ. При неохотѣ патронôвъ церкви и будынки священикôвъ всюды въ дуже нужденнôмъ станѣ. Патроны берегуть своихъ правъ, але не сповняють своихъ обовязкôвъ. Головна хиба въ устрою патронату ѣсть та, що выроджує протекцію, несправедливôсть. Одинъ зô стаѣ парохомъ, неразъ въ найлучшôмъ мѣсци, вже по чотирехъ рокахъ своєи священичои служби, иншій ждати мусить на лиху парохію двацять, и бôльше лѣтъ. Суть парохіи богато вывѣнованій а зъ малою працею для душпастиря. Такъ живе зъ ласки патрона чоловѣкъ молодый, похожій скорше на властителя дôбръ, якъ на пароха; тымчасомъ братъ ёго, посивѣлый при тяжкôй праци о хлѣбъ насущный, мовь на выгнаню караѣся десь по мѣсцяхъ недоступныхъ, по горахъ, живе посередъ бѣдного народу, котрый и самъ себе не маѣ чимъ выживити. Якъ же-жь можна такій нечуваній ôдношеня пôддержувати черезъ стôлько столѣтій? По моєй гадцѣ були-бы найлучшій патронаты державні, якъ то ведеѣь въ Баваріи; лише тогдѣ можна буде завести ладъ въ роздачи парохій, потворити степенѣ пôсля лѣтъ служби, надгородити заслугу, вдоволити домаганямъ теперѣшного часу. Крайна пора, знести систему патронатску — она зôвсюды надогнита, не на часѣ, позбстанокъ середновѣччины, що не надаѣся до нашого столѣтя. — Въ дальшôй промовѣ критикувавъ пос. Свобода такъ звану регуляцію конґруы, котра мала бути добродѣйствомъ для священьства, але, дякувати бюрократичному колтуньству, денеде лишь бôльшу нужду принесла парохамъ. Коли-бъ, каже бесѣдникъ, пôднесено матеріяльный станъ священьства до одвѣтноі высоты, натогдѣ можна-бы знести — и самі священики стоять за тымъ — тяжкій для народу таксы, особливо при похоронахъ. Ставлю отже резолюцію: „Высока палата ухвалить: щобы зреформовано патронатъ пôсля выможъ нинѣшного часу; щобы jura stolae знесено бодай въ части, але на всякій способъ при похоронахъ, єсли тій ôдбуваються безъ надзвычайноі величавости, а за то щобы дефинитивно уладжено конґруу священичу, и дотацію въ земли полагоджено въ способъ справедливый и ôдповѣдный.“ — Резолюцію пос. Свободы пôдперто достаточно и ôдослано до комисіи буджетовои.

Пос. Пшайденъ пôдносивъ покривдженье сотрудникôвъ въ Стиріи при регуляціи конґруы черезъ то, що §. 9. арт. 2. закона зъ 19 цвѣтня 1885 ще не переведеный. Пôсля того §-у доповненье дотаціи для сотрудникôвъ мало наступити ôдъ 1 сѣчня 1886. Бесѣдникови однакожь знанi выпадки, що фасіи, поданій ще въ жовтни 1885 р., залагоджено доперва въ мартѣ 1888, а сотрудники не дôстали доповненя конґруы, хочь имъ уже въ 1886 р. належалося.

Пос. д-ръ Кронаветеръ по довшôй промовѣ поставивъ резолюціи, якій все повтаряѣ ôдъ 1875 року, щобы правительство: 1) внесло проєктъ закона о управѣ та спожиткованю фонду религійного и о скôлько той фондъ маѣ причинюватись до покрываня коштôвъ науки религіи въ школахъ народныхъ и середныхъ; 2) щобы внесло проєкты законôвъ о управильненю права патронату, обовязку парохій до будовы церквей, до старания о ризы церковні та инчі потребы католицкои церкви, и о заведенье податку вѣроисповѣдного въ католицкихъ парохіяхъ (а не политичныхъ громадахъ).

Пос. Кавницъ жалувався на то, що въ Чехіи запысы на костелы, починенi въ давныхъ часахъ въ монетѣ конвенційнôй, теперь перемѣнила прокураторія скарбу самовôльно на австрійску валюту, а зъ того выйшло, що тій грунты, на котрыхъ якійсь фондъ бувъ записаный, теперь майже подвôйно обтяжено въ книгахъ гипотечныхъ.

Дописи „Дѣла“.

Ôдъ Сянока.

[Всякій вѣстки зъ Сянока и околицѣ.]

Весна въ цѣлôй красѣ розпочала своє панованье, но не дуже добре списалася пôдчасъ святъ. Мы вже ôдъ кôлькохъ лѣтъ не маємо пôдчасъ святъ сталои погоды.

Мы Сяночане дуже велику выгоду маємо зъ нашою „Народною Торговлею“. Христіяньскихъ склепôвъ маємо кôлька, а таки она тримаѣся, бо кождому приятнѣйше ôдпочити въ „рускôмъ“ склепѣ и по свому побесѣдувати, хотяй ще суть и такій, що не хотять покинути засады: „купуй, де танше, хоть гôрше“.

Сезонъ забавъ розпочинаѣсь, и маємо надѣю, що ново-завязане: „kółko dramatyczno-muzyczne“ урядить намъ якій прогульки въ краснi околицѣ коло „Королѣвскои студнѣ“ або до Загôря, або таки забаву въ мѣскôмъ огородѣ Товариство дало 27 цвѣтня першій вечерокъ, котрый выпавъ досыть добре. Хоры спѣвали гарно, бракъ тенорôвъ на разѣ не дуже разивъ. Русинôвъ богато, а однакъ тôлько одну точку ôдспѣвали по руски — „Надъ Прутомъ“ Воробкевича. Руска пѣсня такъ подобалася, що пôзнѣйше певно бôльше нашихъ пѣсень будемо чути.

Гимназія наша переживаѣ осьмый рôкъ свого истнованя. По вакаціяхъ побачите нашихъ матуристôвъ на университетахъ. На жаль, мушу сказати, що хоть Русинôвъ въ гимназіи досыть богато, не маѣ имъ хто удѣляти науки руского языка и нашои литературы. Ще нѣ одного професора Русина намъ краєва рада шкôльна не заименувала! О. катихитъ М. маѣ за много занятя, щобы мôгъ тому посвятитися. Єму завдячуємо, що якійтакій хоръ украшаѣ наше богослуженье своимъ спѣвомъ, а до недавна удѣлявъ ôнъ религіи и въ гимназіи, и въ нормальнôй школѣ, що певно було и причиною, що тяжко пôдъупавъ на здоровлю. Новый сотрудникъ улекшивъ теперь въ половинѣ ёго працю.

Нашi люде не знають ще упоминатись о своє. До суду, не знаю, чи разъ въ рôкъ увôйде яка справа по руски, а маємо адвоката Русина и у него кôлькохъ практикантôвъ, отже легко можна-бы справы по руски вести. Наша сельска интелигенція слабко займаѣся народомъ. Въ недѣлѣ пôдчасъ службы Божои цѣлій громады народу идуть до мѣста гей-бы на торгъ, „въ будный день нема часу“. О школы мало стараються. Нашъ повѣтъ маѣ тôлько 12 шкôлъ зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ а лѣській ще менше. Читальнѣ на оба повѣты тôлько 2. Въ однôмъ селѣ (С. коло Л.) ôдъ ôсьмохъ лѣтъ заходиться коло школы, хата на ту цѣль призначена уже й новалилась... Теперь тамъ церковь красно ôдновили, тôлько-жь и до школы треба взятись, бо церковь безъ школы — то чоловѣкъ безъ правои руки. Число молодшихъ патріотôвъ збôльшаѣся, на нихъ и надѣя на лучшу будучнôсть. Але ôдважно до дѣла, бо вже крайна пора!

Ще на закôнченье. Въ Сяноцѣ почта на боцѣ, а въ головнôй трафицѣ до нинѣ нема рускихъ друкôвъ. Въ сусѣдствѣ, Тирявѣ волоскôй п. П., Русинъ, а такожь о такій друки не постараѣсь, хотяй Русины околицѣ уже кôлька разъ о то упоминалися. *В. Б. В.*

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державнои.] На вчерашнôмъ засѣданю розбиралася справа пос. Коппа, котрый на попереднôмъ засѣданю обидивъ пос. Лиґера. Комисія дисциплинарна вносила, щобы Коппови дати нагану. Цѣла справа велася досыть довгій часъ и закôнчилася тымъ, що палата ôдкинува внесенье комисіи 115 голосами противъ 98. Въ палатѣ настало теперь таке заворушенье, що майже всѣ послы повыходили зъ салѣ, а осталась лишь маленька горстка, передъ котрою пос. Кравсъ говоривъ „о библіотекахъ шкôльныхъ“. Дальше велася дебата надъ „школами промысловыми“. Въ сѣмъ предметѣ промовляли пос. Зигмундъ и Микишка. Сей послѣдный клавъ головно вагу на то, щобы не робити ученого пролетарію. По замкненю дискусія выбрано ген. бесѣдниками пос. Рихтера противъ а кн. Чарторыйского за буджетомъ. Пос. Рихтеръ выступавъ головно противъ д-ра Ґавча, котрый пôсля погляду бесѣдника безъ потребы и причины доказує, що въ Австріи збôльшаѣся интелигентный пролетаріятъ. Ôнъ робивъ правительству закиды, що оно за мало стараѣся о розвитокъ промыслу, а и та крихта, що правительство робить въ сѣй справѣ, выходить лишь въ користь Чехôвъ зъ стратою для другихъ народôвъ. Пос. Чарторыйскій доказувавъ, що правительство причиняѣся дуже мало до пôднесеня промыслу въ Галичинѣ, мимо того, що край робить, що лишь може. Ôнъ домагався, щобы правительство запомагало школы доповняючій, щобы занялося реорганизацією школъ промысловыхъ въ Краковѣ, а головно, щобы выдѣлови краєвому ôддати вплывъ на школы промысловій. Опôсля принято при голосованю титулъ „Справы промысловій“, а крôмъ того ще и слѣдуючу резолюцію: „Промысловій школы фаховій и доповняючій въ Галичинѣ, треба такъ само пôдпирати, якъ школы въ иншихъ краяхъ. Потрѣбный на ту цѣль кредитъ треба вставити до найблизшого прелиминаря.“ На сѣмъ закôнчено засѣданье а слѣдуюче засѣданье назначено на пятницю.

Въ комисіи буджетовôй ухвалено проєктъ въ справѣ продовженя правосильности закона зъ 3 мая 1868 о увôльненю ôдъ стемпля и належитостей при заокруглюваню грунтôвъ селяньскихъ. Референтомъ въ сѣй справѣ выбрано пос. Гнѣвоша.

Въ пôдкомитетѣ для податку ôдъ горѣвки поставило коло польске внесенье, щобы правительство вызначило горальнямъ рôльничимъ по 1000 зр. на ихъ переставку. Пос. Рутовскій жадавъ, щобы по 1000 зр. признано тымъ горальнямъ, котрi въ часѣ ôдъ 1882 р. до 1888 заплатили павшальный податокъ за три роки. Внесенье се принято. Дальше велася дебата надъ тымъ, чи законъ сей маѣ обовязувати заразъ, чи ажь ôдъ 1 вересня 1889. При голосованю удержалося внесенье Чайковского, щобы законъ обовязувавъ ажь ôдъ 1 вересня 1889. — До „N. fr. Presse“ доносять зъ Кракова, що Грохольскій нараджувався зновъ зъ членами кола въ справѣ горѣвчанôй и всѣ прийшли до переконаня, що не треба правительству робити нѣякихъ дальшихъ уступокъ. Грохольскій маѣ о тôмъ повѣдомити мин. Дунаѣвского.

Ходять вѣсти, що австрійскій амбасадоръ въ Лондонѣ гр. Каролій маѣ вже на певно уступити зъ своєи посады. Хто прийде на ёго мѣсце, доси ще не знати. Говорено, що Кароліого заступить гр. Волькенштайнъ, теперѣшный посолъ въ Петербурзѣ; ся вѣсть ѣсть однакожь зовсѣмъ безъосновна.

Мало що не ôдъ самого початку, якъ лишь Вышнеградскій ставъ министромъ финансôвъ повторяються ôдъ часу до часу вѣсти, що ôнъ маѣ уступити; доси однакожь вѣсти тій якось не оправдались. Теперь кажуть зновъ, що ôнъ маѣ уступити а то длятого, що въ вплывовыхъ кругахъ запанувало якесь невдоволенье зъ ёго господарки финансовои. Невдоволенье то мала ще збôльшити статья о финансовôмъ положеню Россіи, помѣщена въ „Peterbg. Ztg.“ а котрои авторомъ маѣ бути секретарь державный Гибенетъ. „Extrapost“ догадуѣсь, що Вышнеградского маѣ заступити Гибенетъ. Кажуть такожь, що мѣжь Вышнеградскимъ а министромъ вôйны Ванновскимъ мало такожь настати якесь непорозумѣнье. Всѣ тій вѣсти, хочь може и не конче правдивій, доказують, що въ Россіи ѣсть якась партія дуже противна Вышнеградскому, котра хотѣла бы конче ёго позбутися. — До „Daily News“ доносять зъ Петербурга: Недавно тому зôбрались тутъ були найвысшій шефы войскові, щобы нарадитися надъ военнымъ положеньемъ Россіи. Они заявили одноголосно, що Россія черезъ довгій ще часъ не буде въ

силѣ зачепити яку небудь державу европейску. Навѣть оборонна сила Россіи була бы за слаба за-для того, що она немає достаточного числа зелѣзниць. Постановлено отже приступити безпроволочно до будовы трохъ новыхъ зелѣзниць стратегичныхъ до австрійскон границѣ а кошты будовы обчислено на 13 мил. рублѣвъ. — При нагодѣ великодныхъ святъ одержало богато достойникôвъ россійскихъ высокй ôдзначеня. Мѣжь иншими одержали губернаторъ въ Петроковѣ, ген.-майоръ Комаровъ, ордеръ Володимира а генералы Гурко, Ганецкій, Дрентеленъ, Обручевъ и министеръ вôйны царску подяку за нхъ участь въ роботахъ комисіи для ревизіи „правилъ веденя армін въ походѣ“.

——

Сими днями появився першій зошитъ популярнон книжки Булянжера о нѣмецко-французскôй вôйнѣ зъ 1870 р., до котрои долучено такожь письмо Булянжера „до народу“. Въ письмѣ тôмъ высказує Булянжеръ свôй поглядъ на ревизію конституціи. Ôнъ каже, що короткозорй мужй державнй старалися ширити въ краю понятье, що войско не маѣ иншого призначеня, якъ лишь мовчати и битися. Позаякъ однакожь войско нинѣ не єсть нѣчо иншого якъ лишь самъ нарôдъ, то на воякôвъ не можна вкладати той обовязокъ розпуки, бути лишь нѣмыми свѣдками похибокъ и нездалости и въ хвили небезпечности даватися добровôльно убивати. Компетенція парляменту мусить бути длятого обмежена на справы внутрѣшнй и законодавство администраційне, а въ справахъ заграничныхъ мають въ будучности рѣшати лишь офицыры. Кажуть, що Булянже одержавъ за сю книжку ôдъ предприємцѣвъ книгарскихъ 200.000 франкôвъ. — Бесѣда Криспіого на интерпеляцію въ италійскôмъ парляментѣ выкликала въ Франціи велике невдоволенне. — Въ переведеныхъ недавно 361 выборахъ муниципальныхъ мають републикане бôльшôсть въ 206, а консерваты въ 16 мѣсцевостяхъ.

——

Станъ здоровля цѣсаря єсть завсѣгды ще однаковый, выдѣляєся лишь трохи бôльше матеріи якъ звычайно. Кажуть, що за тыждень маѣ перенестися цѣлый цѣсарскій двôръ до Почдаму, де ôдтакъ безпосередно по тôмъ ôдбудеся весѣлье кн. Генриха. — Берлиньскй газеты доносять, що кн. Бисмаркъ переславъ телеграфично подяку Криспіому за єго поясненя италійскои политики въ парляментѣ, позаякъ єго бесѣда була точнымъ поясненьемъ духа политики нѣмецкои. — Нѣмецкй газеты ведуть зновъ енергичну борбу противъ панславизму и руссійскихъ вальорôвъ. „Köln. Ztg.“ поясняє такъ теперѣшну ситуацію: Проявляються ознаки, котрй кажуть догадуватися, що увага политикôвъ звернеся зновъ на балканьскій пôвъостровъ. Чи Россія предприйме при тôмъ якйсь явнй кроки, то пытанье, на котре трудно нинѣ ôдповѣсти. Хочь середно европейскій союзъ здаєсь ручити за удержанье мира, то всежь таки въ Македоніи, на сербскôй граници и въ декотрыхъ сторонахъ Болгаріи призбиралося стôлько палкого матеріялу, що дѣйстно можна побоюватись, щобы не выбухнувъ огонь. Кн. Фердинандъ обѣзджаѣ свôй край и въ загалѣ приймають єго всюды добре, хочь о якôйєь надзвычайнôй радости не може бути и бесѣды. Вѣсти, будьто-бы кн. Климентинѣ удалося помирити свого сына зъ Россіею и що незадовго маютъ прийти до Болгаріи россійскй офицыры и генералы, суть незручною выдумкою россійскою, котра маѣ на цѣли выкликати недовѣріѣ народу и армін болгарскои до свого князя и розсѣвати пôдозрѣнье, що князь на случай потребы готовъ бы длятого, щобы удержатись на престолѣ, зрадити свôй край и ôддати єго Россіи.

——

Зъ Букарешту доносять, що розвязанье теперѣшнои палаты послôвъ маѣ наступити при кôнци серпня и въ тôй порѣ збереся парляментъ на коротку сесію, щобы принятн до вѣдомости королевскій приказъ въ сѣй справѣ. За два мѣсяцѣ опôсля маютъ ôдбутися новй выборы, а въ три мѣсяцѣ потôмъ, отже около кôнця падолиста маѣ зôбратися новый парляментъ на засѣданя. Позаякъ пôсля конституціи звычайна сесія парляменту розпочинаѣся зъ днемъ 27 ст. ст. падолиста, то засѣданя нового парляменту припадуть разомъ зъ початкомъ новои сесіи парляментарнон.

——

Въ Чорногорѣ оголошено дня 8 с. м. торжественно новый кодексъ цивильный. По оголошеню, котре довершивъ самъ князь ôдбулося середъ выстрѣлôвъ зъ пушокъ богослуженье, на котрôмъ були князь зъ родиною и цѣла дипломатія. Президентъ сенату Божо Петровичь ôдчитавъ указъ княжій, въ котрôмъ складаѣся подяку царямъ Александрови II. и Александрови III. яко покровителямъ славянства. Авторови кодексу Балтазару Богисичу высказавъ князь своѣ признанье. Одтакъ мавъ князь довшу промову до народу, а опôсля ôдбулася гостина въ княжôй палатѣ. Новый кодексъ стане обовязувати ôдъ дня 1 липня с. р.

НОВИНКИ.

— **Загальнй Зборы Общества им. Качковского** ôдбудуться 18 (30) серпня въ Перемышли а рôвночасно ôдбудеся такожь святкованье 900-сотныхъ роковинъ хрещеня Руси и положенье угольного каменя пôдъ институтъ дѣвочого воспиталища.

— **О. Александеръ Бачиньскій**, ректоръ рускои семинаріи духовнои у Львовѣ, инсталювався дня 3. н. ст. мая (въ Великій Четверъ) на почетного крилошанина митрополичои Капитули львôвскои. Прочй П. Т. отцѣ, именованй почетными крилошанами, вôзванй до инсталяціи на день 13 п. ст. мая (въ Томину недѣлю).

— **Єго Вел. цѣсарь** удѣливъ громадѣ Розпутѣ, въ пов. добромильскôмъ, 100 зр. запомоги на будову школы.

— **Черновецка „Газета Польска“** старалася заперечити поданый дописователемъ зъ Риму въ „Дѣлѣ“ змѣстъ французскои промовы кардинала Парокі до Полякôвъ. Отожь мы мусимо обстати при своѣмъ и заявити, що нашь дописователь написавъ таки правду. Кардиналъ Парокі говорившъ Полякамъ, щобъ „не старались о царство польске, але о царство небесне“ и т. п. Чули се Поляки и Русины, а справоздавцѣ польскихъ газетъ самй очевидно не могли о тôмъ доносити своимъ газетамъ, але въ душѣ певно и радй були, що про тую промову довѣдаються Поляки черезъ органъ рускій...

— **Впр. митрополитъ Сильвестеръ** выѣздить нинѣ до Унева а въ суботу поверне до Львова.

— **Гр. кат. архіепархія львôвска** числить — якъ выказуе сегорôчный шематизмъ 913 свѣтскихъ священикôвъ, 13 монахôвъ зъ 11 новиками, котрй мѣстяться въ 5 монастиряхъ и 19 монахинь въ однôмъ монастыры. Богословôвъ свѣтскихъ єсть въ загалѣ 118 а 33 укôнченыхъ дожидаючихъ рукополагань. Мѣжь сими послѣдными єсть одинъ зъ 1877 р. Аепархія маѣ 29 деканатôвъ зъ 747 матерными а 476 дочерными церквами и 18 каплицями. Населенье аепархіи выносить 918.375 душь. Въ протягу року померло 31 священикôвъ, 31 одержало душпастирства, 31 одержали кан. институцію на парохіи, и ювилатôвъ єсть такожь 31.

— **Товариство торговлѣ шкôръ у Львовѣ**, де то недавно урядникъ Жабка укравъ, кажуть, 4000 зр., вже и упало: ц. к. судъ краевый отворивъ до маѣтку товариства конкурсъ. „Przegląd“, застановляючись надъ тымъ фактомъ, приходить до дуже сумныхъ заключень. „Товариства такй — каже — могли-бъ розвиватись, бо и правительство имъ не противне, и суспôльнôсть ихъ пôдпираѣ, — такъ що-жь? — всюды одна и та сама причина упадку: крадѣжь! А треба знати, що товариства тѣ остають въ рукахъ самыхъ тыхъ елементôвъ, що дуже голосно кричать о патріотизмѣ, о посвященю всего для добра публичного... Тѣ, що найбôльше кричали о посвященю для ôтчины, тѣ самй найбôльше крали, а иншй... або дивились на то и позваляли, або боялися выступити противъ крикунôвъ.... Въ суспôльности ширится гниль.“ — Дефравдація въ Товариствѣ торговлѣ шкôрами доходить до 35.000 зр. а доконано єи систематичнымъ фалшованьемъ рахункôвъ магазиновыхъ черезъ кôлька лѣтъ. До книгъ магазиновыхъ не вписувано именно фактуръ на товары присиланй товариству въ послѣдныхъ мѣсяцяхъ кождого року а черезъ то зменшувано станъ довжныхъ сумъ за доставлюванй товары. Черезъ сю дефравдацію потерплять значнй страты не лишь члены товариства, але такожь выдѣлъ краевый, банкъ краевый и галицка каса ощадности.

— **Испыты зрѣлости въ Чернôвцяхъ** розпôчнуться: въ школѣ реальнôй дня 14. н. ст. мая, въ гимназіи 22 мая, а въ семинаріи учительскôй 28 мая.

— **Лѣчнича кольонія въ Римановѣ**, мѣсци купелевôмъ, и сего року помѣстить кôлькадесять бѣдныхъ дѣтей скрофуличныхъ и намѣряѣ побудувати дôмъ на тѣю цѣль. Торôкъ на кольонію въ Римановѣ зложено 2.200 зр., а выдано 1062, решта осталась на будову дому.

— **Згорѣли**: Въ Демни, пов. жидачѣвского, 4 господарства. Шкода 2.200 зр. Огонь бувъ пôдложеный. — Въ Воли баранецкôй 9 господарствъ и одинъ будынокъ двôрскій. Шкода 2.400 зр. — Въ Будковѣ, пов. бобрецкого, 4 господарства. Шкода 4.055 зр. — Въ Олеську д. 7 с. м. хата и будынки господарскй одного мѣщанина. Огонь бувъ пôдложеный.

— **Першу фабрику билярдôвъ у Львовѣ** ôдкрыли братя Андреашекъ при улици Городецкôй. Можна лишь радуватися зъ того, що въ нашôмъ мѣстѣ знайшлись прецѣ люде, котрй ôдважились взятися до такого предприємства, котре у насъ може менше числити на поводженье якъ де инде. Дай Боже, щобы нова фабрика розвивалась и успѣвала якъ найлѣпше!

— **Будынокъ библіотеки им. Оссолиньскихъ** у Львовѣ маѣ бути пôднесеный о одинъ поверхъ.

— **Одна нѣмецка газета** характеризуючи православныхъ, пôдносить яко велику особливôсть ихъ вѣры, що: sie schreihen den Namen Jesus ohne „e“, sprechen also „Issus“ und halten auf diese Aussprache sehr streng...

— **Зубъ мамута** знайшовъ одинъ гимназіястъ въ „Чортôвскôй Скалѣ“ пôдъ Винниками. Єсть се уже пятый пунктъ пôдъ Львовомъ, де подыбано слѣды дилювіяльного слоня.

— **Чорне Море** буде вже незадовго сполучене зъ моремъ Азовскимъ. Роботы надъ перекопаньемъ шийки перекопу вже розпочалися а новый каналъ буде ôдданый до публичного ужитку зъ початкомъ 1890 р.

— **Страшнй катастрофы.** Коло Льокустъ Капъ въ Пенсильваніи, въ пôвнôчнôй Америцѣ, при задержуваню поѣзду зелѣзничого зложеного зъ 75 вагонôвъ, вдарила друга часть поѣзду въ першій, стоячій вже спокôйно, такъ сильно, що въ наслѣдокъ того наставъ выбухъ вагону, наладованого порохомъ. Выбухъ той въ одноѣ хвили знищивъ 17 домôвъ, въ котрыхъ жила служба зелѣзницѣ, и розôрвавъ 12 вагонôвъ. Пôдчасъ выбуху згинуло осьмеро людей а дуже богато єсть тяжко або легко раненыхъ. — Въ тунелю, котрый маѣ попôдъ море сполучити Италію зъ Сицилією выбухли газы, а въ наслѣдокъ того удусилося тамъ 300 робôтникôвъ.

НАДÔСЛАНЕ.

Недуги жолудка

суть переважно диспепсія и зле травленье. Они выкликують бôль головы, пригнобленье, мелянхолію, запôръ, кольки въ жолудку, бракъ апетиту, бôль въ грудехъ, симпатетичный бôль серця, загальне ослабленье и нидѣнье. Ослаблена печѣнка и розстроєнье нирки суть въ многихъ случаяхъ причиною диспепсіи. Средство, якъ Варнера Safe Cure, котре привертаѣ симъ органамъ на ново ихъ нормальну дѣяльнôсть, полекшить заразъ жолудкови и скрѣпить єго. П. В. Клевицъ въ Косвиґу (Ангальтъ) пише намъ: „Мушу Васъ конче повѣдомити, що выживши шѣсть фляшокъ Вашогого Варнера Safe Cure, чувствуюся значно здоровшимъ. Я мавъ болѣ жолудка и грудей а при тôмъ и кашлявъ.“ — Продажь и розсылка лишe черезъ аптики. Цѣна 2 зр. 80 кр. Складъ: Жиг. Рукеръ, Іоанъ Вевіорскій, д-ръ Кароль Миколяшь у Львовѣ. Головный складъ: Einhorn Apotheke (Max. Fanta's) въ Празѣ.

Вѣсти зъ аеп. Львôвскои.

На конкурсъ розписано пар. Тухольку, дек. скôльского, зъ речинцемъ до 15 л. червня 1888.

Президія намѣстництва годиться на канон. институцію о. Емил. Петровича на пар. Оравчикъ, а о. Іосифа Бородайкевича на Лѣтовиска.

Зрезигнувавъ зъ презенты на Урлôвъ, а принявъ презенту на Повѣтно о. Іосифъ Волошиньскій зъ Тисова.

Введенй: о. Іоанъ Мазановскій яко парохъ до Руды, дек. буского (по увôльненю о. Кобриновича ôдъ завѣдательства ex currendo),а о. Іосифъ Яворскій введеный яко парохъ до Путятинець, дек. рогатиньского.

Посмертнй — ∓ — оповѣстки.

О. Юліянъ Ганкевичь, священикъ ювилятъ и парохъ въ Краснôмъ, дек. скалатского, упокоився въ Свѣтлый Вôвторокъ рано о 2. годинѣ по кôлькадневнôй недузѣ въ 76. роцѣ житя, а 53. священьства. Покôйникъ родився 1812 р. въ Теребовли, де єго отець, Григорій, бувъ парохомъ а делегатомъ митрополитальнымъ для заряду области ôдъ Стрипы до Збруча въ рр. 1809—1815. Въ 1831 р., коли отець Юліяна умеръ на холеру, скôнчивъ покôйникъ философію, а скôнчивши опôсля богословіе, оженився 1835 р. въ Юліею Яновичѣвною, донькою пароха зъ Кобыловолокъ, и першимъ єго мѣсцемъ було сотрудництво въ Тернополи. Потôмъ перейшовъ на парохію Язловець, а вкôнци до Красного. Покôйникъ ще передъ 1848 р. выдавъ свои рускй проповѣди, въ 1848 р. бравъ на зъѣздѣ рускихъ ученыхъ живу участь, и працювавъ до остатныхъ хвиль въ приходѣ и на поли богословскои литературы, котру збогативъ своими цѣнными проповѣдями кôлька разôвъ выдаными. Яко ревный священикъ и примѣрный патріотъ бувъ ôнъ всѣмъ знаный, а єго щире серце, єго доброта и праведнôсть характеру всѣмъ далеко звѣстнй. Перестало бити то серце, що такъ жило любовію для церкви, народу и родины, котра не сподѣвалася такъ наглого удару судьбы и длятого не могли всѣ дѣти замкнути очей дорогому ôтцеви; далеко за океаномъ жие єго одна донька, замужна за о. Воляньскимъ, рускимъ пароxомъ въ Америцѣ. Нинѣ въ четверъ ôдбуваѣся похоронъ нашого незабутного и невôджалованого патріярха-священика и коли надъ могилою сего праведника звучитъ воскресна пѣснь „Христосъ воскресе!“ кличемо и мы: Честь памяти Єго! Хочь пишемо пôдъ першимъ вражѣньемъ того сумного приключеня, але передъ очима нашими мовь стоить сей мужъ непорочного характеру, оденъ зъ найлучшихъ нашихъ богословôвъ, священикôвъ и патріотôвъ, що вѣривъ въ свѣтлѣйшу будучнôсть нашои церкви и народу. Для простого народу бувъ покôйникъ все щиро прихильный и любивъ єго. Про єго смерть вже того самого дня знали въ кôльканацяти селахъ, скорше якъ куренда дôйшла, а въ понедѣлокъ вечеръ приходили єго парохіяне и зъ сусѣдныхъ селъ, щобы зъ нимъ попращатися, такъ що годѣ було всѣхъ допустити, щобы бôльшои муки и жалю не завдавати покôйникови. И теперь, коли єго тлѣннй мощѣ ôддають матери-землици на вѣчный супокôй, памятаючи, що ôнъ не желавъ собѣ въ житю жадныхъ почестей и похвалъ, кажемо въ послѣднье наше, просте але щире: Най рôдна земля, котру такъ любивъ, буде єму перомъ! Вѣчная Єму память! — *І. Г.*

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Судіями повѣтовыми именовай: адъюнктъ суду повѣтового въ Старôмъ мѣстѣ, Артуръ Фангоръ для Кôцманя и адъюнктъ суду окружного въ Сучавѣ, Теодоръ Стефанелли, для Селетина. — Офиціялъ рахунковый, Станиславъ Смолюховскій именованый ревидентомъ а практикантъ рахунковый, Іоанъ Боусекъ асистентомъ палаты рахунковои дирекціи почтъ и телеграфôвъ у Львовѣ. — Концепіентъ прокураторіи скарбу, д-ръ Левъ Мендельсбургъ именованый адъюнктомъ прокураторіи скарбу у Львовѣ въ IX клясѣ ранґи. — Краева рада шкôльна именувала тымчасового учителя Евстахія Лужицкого въ Пакости сталымъ молодшимъ учителемъ тамъ-же а тымчасового учителя въ Карловѣ, Михайла Соболевского, сталымъ молодшимъ учителемъ управляючимъ школою филіяльною въ Глушковѣ.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 10. мая. Говорять тутъ, що кн. Лихтенштайнъ стараѣся о авдієнцію у цѣсаря въ справѣ свого внесеня.

Вѣдень 10. мая. Доносять тутъ зъ Бѣлграду, що передъ кôлькома днями впало до Болгаріи коло Трна кôльканацять емигрантôвъ, але мусѣли въ наслѣдокъ ворожого выступленя жителѣвъ втѣкати въ горы. На другій день вернули они назадъ а тогдѣ прийшло вже до бійки въ котрôй двохъ емигрантôвъ убито а кôлькохъ ранено, прочй розбѣглися въ горы.

Берлинъ 10. мая. Станъ здоровля цѣсаря єсть зовсѣмъ добрый. По выѣздѣ цѣсаря до Почдаму маѣ ôдбутися въ червню вѣнчанье кн. Генриха зъ княгинею Иреною Гесскою. Зъ огляду на станъ здоровля цѣсаря не буде нѣякихъ торжествъ двôрскихъ.

Софія 10 мая. Круги официрскй заявляють отверто свою симпатію для засудженого Попова, але зъ другои стороны доказують, що и правительство було въ правѣ выступити енергично противъ него.

Софія 10 мая. Митрополита Климентія усунено по тôй причинѣ, що ôнъ въ часѣ приѣзду кн. Фердинанда до Тирновы выступивъ ворожо противъ него. Климентій думаѣ перенестися до Москвы.

Римъ 10 мая. Межи Италією а Болгарією маѣ бути незадовго заключена угода торговельна.

Атины 10 мая. Непорозумѣнье мѣжь Туреччиною а Грецією зовсѣмъ вже залагоджено. Королева маѣ на слѣдуючій тыждень выѣхати до Петербурга.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вп. П. Г. въ Кудринцяхъ. До 30/6 заплачено. **Вп. Ю. С. въ Костѣльникахъ** 2 зр. дôстали; ч. 86. выслали. — **Всч. Ю Р. въ Глѣб.** До 30/6 ще 2 зр. — **Вп. А. М. въ Видыновѣ.** За II. кварталъ 4.50 зр. дôстали. — **Всч. І. Б. въ Хоростковѣ.** Заплачено до 30/4; обчислене було за часъ до 30/6 и се було въ „Дѣлѣ“ написане. — **Всч. И. Л. въ Полôвцяхъ.** На 88. р. заплачено 7 зр. — **Всч. Л. А. въ Ивачовѣ.** 9 зр. дôстали за 1. пôврôкъ, не за 2гій. — **Всч. А. В. въ Стрѣлковѣ** заплачено до 30/6; наша администрація єсть при ул. Академичнôй ч. 8. — **Вп. С. Бр. въ Вѣдни. и Вп. І. К. въ Будзановѣ** Заплачено за марець и цвѣтень.

Надôслане.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручаѣ свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ. 23—?
2389

Д-ръ Л. КОССАКЪ

мешкаѣ ôдъ 1-го мая при **улици Валовôй число 29.** (4—4)

Д-ръ Витовдъ Ярошиньскій,

спеціалистъ до недугôвъ грудныхъ,

повернувши по довгôй неприсутности, ординуѣ якъ давнѣйше ôдъ 3 до 4 по полудни.

Хорущина ч. 16. 2437 3—7

Иванъ Левиньскій

концесіонованый архитектъ,

перенѣсъ своѣ помешканье и канцелярію будôвничу зъ пôдъ ч. 6 ул. Личакôвскои на пляцъ Капитульный ч. 7.
2432

Глядають помешканя:

два покоѣ зъ меблями, въ рускôй родинѣ. Добре бы, коли-бъ и зъ харчемъ. Звѣстити въ редакцію „Дѣла“.

Треба Русинки,

щобъ знала нѣмецку мову и приходила на 2 години що дня для розмовы (практичнои науки) зъ хлопцемъ 9 лѣтъ. Добре бы було, коли-бъ мала ровесника або ровесницю хлопчинѣ. Удатись до редакціи „Дѣла“.

ПОДЯКА.

Дня 18 цвѣтня с. р. забрала люта смерть нашого дорогого брата **Теофиля Кульчицкого,** слухателя фильософіи у Львовѣ, молодця въ силѣ вѣку и повного надѣй, котрый по короткôй слабости умеръ на запаленье мозку въ больници львôвскôй. Тяжка та страта дôткнула мене подвôйно, бо стративъ я дорогого брата, а по друге будучи самъ недужимъ, не бувъ я въ станѣ ôддати єму послѣднои услуги, и яко опѣкунъ занятись самъ похорономъ. Но въ тôмъ тяжкôмъ горю зôслало намъ Провидѣнье Добродѣявъ, котрй бѣдному сиротѣ, упавшому пôдъ тягаромъ борбы о житье, ôддали належну послѣдну услугу, и тымъ полекшили тяжкій ударъ судьбы для родины покôйного. Вамъ Вп. Добродѣѣ, ôддячитись єсть нашимъ святымъ обовязкомъ, а коли неможливо то въ иншій способъ, то приймѣть бодай нашу найсердечнѣйшу подяку, котру складаѣмо по перше Вп. оо. Лѣтиньскому, Бачиньскому, Поляньскому и Яримовичу за ихъ безъинтересовнй труды около ôдпровадженя тлѣнныхъ останкôвъ на мѣсце вѣчного спочинку а Вп. Питомцямъ рускои семинаріи за трогаючій спѣвъ пôдчасъ походу. А вже-жь найбôльша подяка належиться ôдъ насъ Вп. Тов. „Академическій Кружокъ“, а особливо товаришамъ покôйного пп. Лѣтиньскому, Гойвановичу, Яценьови, Королеви, Дорожиньскому, Процикови и Вп. редакторови п. Ос. Маркову за то, що ласкаво занялись похорономъ, зложили вѣнець на домовинѣ, а п. Процикови ще и за выголошенье прекраснои надгробнои рѣчи. Вкôнци дякуємо сердечно Вп. Тов. „Рус. Касино“ за складку на кошты похорону, Вп. П. Іосифови и Павлинѣ Данилевичамъ за ласкаве безъинтересовне справленье стипы похоронноі и Вп. д-ру Дубановичеви, властителеви предприемства похоронного, котрый за низьку цѣну якъ найкрасше вывязався зô свого обовязку. Врештѣ дякуємо всѣмъ, що взяли участь въ похоронѣ и причинились до звеличаня єго. Приймѣть Вп. Добродѣѣ ще разъ нашу найсердечнѣйшу подяку: Вы учинили дѣло правдиво христіяньскои любови, за котре мы не въ силѣ Вамъ ôддячитись, але Богъ Вамъ щедро нагородить!

Львôвъ дня 30 мая 1888.

Келестинъ Кульчицкій, самоист. сотр. въ Вислоку горѣшнôмъ, Омелянъ и Константинъ, браты, и Марія, сестра покôйного.

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручає 2356 117—?

Спеціяльности и универсальнѝ средства фарнцускѝ и иншѝ, якъ черезъ ню такъ и черезъ иншѝ фирмы оповѣщуванѝ.

Вытягъ зъ розкладу ѣзды зелѣзниць державныхъ
важный ôдъ 1 жовтня 1887.

Ôдѣздъ зô Львова: О 6 год. рано до Гусятына — о 6 год. 10 мин. рано до Лавочного, Будапешту, Стрыя; — о 11 год. 27 мин рано передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станиславова; — о 12 год. 02 мин. въ полудне до Гусятына; — о 7 год. 44 мин. вечеромъ до Стрыя, Хирова.

Приѣздъ до Львова: О 1 год. 15 мин. въ ночи зъ Будапешту, Стрыя, Лавочного, Станиславова, Хирова; о 8 год. 39 мин. рано зъ Хирова, Стрыя; — о 3 год. 10 мин. по полудни зъ Гусятына; — о 4 год. 15 мин. по полуд. зô Станиславова, Хирова, Стрыя: — о 9 год. 43 мин вечеромъ зъ Гусятына.

Плякаты зъ розкладомъ ѣзды на линіяхъ галицкихъ можна дôстати на стаціяхъ зелѣзниць державныхъ по 6 кр 2238 33—?

НАЙЛУЧШІЙ
ПАПѢРЪ ЦИГАРЕТОВЫЙ
єсть правдивый

LE HOUBLON

1931 францускій фабрикатъ 23—36

CAWLEY-а & HENRY-ого въ Парижи.

Передъ пôдробкою остерегаєся!

Сей папѣръ поручаютъ якъ найлучше пп. д-ръ І. І. Поль, дръ Е. Людвигъ, дръ Е. Липманъ, професоры хеміи при вѣденьскôмъ университетѣ а то для єго знаменитои якости, єго абсолютнои чистоты и для того, що до него не домѣшанѝ жаднѝ шкôдливѝ здоровю матеріи.

FAC-SIMILE DE L'ÉTIQUETTE 17, rue Béranger, à PARIS

Маріяцельскѝ каплѣ жолудковѝ

знаменито дѣлаючѝ у всѣхъ недугахъ жолудка.

Schutzmarke.

Незрôвнанѝ при браку апетиту, слабôмъ жолудку, воняючôмъ ôддыху, квасно̂мъ ôдгиканю, здутю, кольцѣ, катарѣ жолудка, згазѣ, твореню ся пѣску и камѣньчикôвъ въ мѣхури, при надто великôй флегмѣ, жовтачцѣ, ôдкиненю и блюваню, болю головы (єсли походить зъ жолудка), корчахъ жолудка, задненю, перетяженю жолудка стравами и напоями, при хробакахъ, недугахъ селезѣнки, печѣнки и гемороидахъ. — Цѣна фляшочки разомъ зъ **приписомъ 35 кр., подвôйнои 60 кр.**

Головна высылка у аптикаря

КАРОЛЯ БРАДИ КРОМЕРИЖЪ (Kremsier) МОРАВА.

Маріяцельскѝ каплѣ жолудковѝ не суть нѣякимъ средствомъ потайнымъ. Складовѝ части поданѝ суть при кождôй фляшочцѣ въ **приписѣ.**

Правдивѝ можна купувати у всѣхъ аптикахъ.

2351 13—52

ОСТЕРЕЖЕНЬЕ! Правдивѝ Маріяцельскѝ каплѣ жолудковѝ рôзно фальшують и наслѣдують. — **На знакъ правдивости** мусить кожда фляшка бути завинена въ червоне запакованье, заосмотрене въ **повысшу марку охоронну** и при кождôй фляшочцѣ на приписѣ мусить находитися, ще сей приписъ друкованый у Г. Гуска въ Кромерижу.

Правдивѝ можна купити: У ЛЬВОВѢ въ аптикахъ: Якова Байзера, Г. Блюменфельда, Петра Гайльгофера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколяша, Якова Пипеса, Жиг. Рукера, Кар. Склепиньского, І. Вевюрского, Арн. Раппапорта. — ВЪ БЕЛЗѢ у ап. Гросса. — ВЪ БОБРЦѢ у ап. Бальбины Мендлицкои. — ВЪ БРОДАХЪ у ап. Бронисл. Витославского, Мих. Куляки, Вильг. Ляндесберга. — ВЪ БЕРЕЖАНАХЪ у ап.: Ад. Дурета, Іос. В. Лобоса. — ВЪ ДОЛИНѢ у ап. С. М. Траунфельнера. — ВЪ ДРОГОБИЧИ у ап.: Айхмилера, П. Партикевича. — ВЪ ГЛИНЯНАХЪ у ап. А. Гельма. ВЪ КОПИЧИНЦЯХЪ у ап. Редера. — ВЪ МЕЛЬНИЦИ у ап. Кроковского. — ВЪ МОСТАХЪ ВЕЛИКИХЪ у ап. І. Жолиньского. — ВЪ НЕМИРОВѢ у аптикаря Предримирского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛЯНАХЪ у ап. Омел. Барановского. — ВЪ РАДЕХОВѢ у ап. Яськевича. — ВЪ РОЗВАДОВѢ у ап. Винк. Грабовского. — ВЪ РОЗДОЛѢ у ап. Людв. Мержвиньского. — ВЪ САМБОРѢ у ап.: І. Алексевича, К. Мареша. — ВЪ СКОЛѢМЪ у ап. С. А. Лецковского. — ВЪ СОКОЛОВѢ у ап. Андр. Данчака. — ВЪ СОКАЛИ у ап. Евг. Высочаньского. — ВЪ СТАРÔМЪ МѢСТѢ у ап. Ад. Палеского. — ВЪ СТРЫЮ у ап.: Чальбазаніого, В. Коморовского. — ВЪ ТУРЦѢ у ап. Жиг. Козицкого. — ВЪ ВАРЯЖУ у ап. Венед. Кшивоблоцкого. — ВЪ ЗОЛОЧЕВѢ у ап. Франца Петеша.

Неомыльне средство

на выгубленье нагнѣткôвъ, бородавокъ и иншихъ подôбныхъ наростей шкôрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.

Цѣна флякону 50 кр.

Встрикненье и капсулки
зъ ростины „MATICO“
въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство

поручає Аптика

К. КРИЖАНОВСКОГО
у ЛЬВОВѢ.

Цѣна фляшки встрикнень 40 кр.

2274 *Капсулокъ 80 кр.* 23—?

Кальошѣ и Парасолѣ

Кафтаники, калесоны, шкарпитки вовнянѝ и бавовняни

заразомъ 2228 10—0

Бѣлье д-ра Єгера

поручає найдешевше

ТОРГОВЛЯ

БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ

Львôвъ, Галицка ч. 16.

Цѣнники даромъ.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СИРІЮСЪ“

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручає добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ôдъ продуцентôвъ зъ Америки полудневои.

Коштує у Львовѣ:

1 кильо 1 80 зр.

на провинціи:

4¾ кильо 9·15 зр. франко.

Ôдбирателямъ надъ 50 к. опустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родôвъ кавы, котрѝ оголошують иншѝ пôдъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто ôдъ продуцентôвъ, що можу доказати, и продаю єи найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Тріестѣ можна дôстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродає гуртôвникови на мѣсци, той знову гуртôвникови въ Европѣ, ôдъ тыхъ купує комисіонеръ, а ôдъ него ажь купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дôстане де инде по тôй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 134—?

Для кождого властителя дôбръ, господаря и громады въ цѣлôмъ краю єсть необходимымъ

добрый, здоровый и чистый оцетъ.

ТОРГОВЛЯ
Кароля Балабана

2427 7—? **у ЛЬВОВѢ**

поручає **оцтову есенцію**, здоровый и чистый продуктъ до робленя оцту въ бутелькахъ 1/1 и 1/2 кильовыхъ. До 1/2 кильогр. **оцтовои есенціи** додаєся 12 литрôвъ воды. Для громадъ и бôльшихъ заведень въ бальонахъ по 4 и 10 кильограмôвъ.

І. & С. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНѢ (BRÜNN)

улиця Фердинанда Ч. 7/d

высылають за послѣплатою:

Сорочки мужескѝ, бѣлѝ и кольоровѝ 1 штука Іа. зр. 1.80 Па. зр. 1.20

Сорочки робôтничѝ зъ доброго оксфорду, 3 штуки зр. 2.

Ногавицѣ мужескѝ, зъ барханту або полотна, 3 пары Іа. зр. 2.50, Па. зр. 1.80.

Суконнѝ шапки, для мужчинъ и хлопцѣвъ, 6 шт. зр. 1·20.

Скарпетки мужескѝ, бѣлѝ або кольоровѝ, робленѝ 6 паръ зр. 1·10.

Скарпетки втягаючѝ пôтъ, зъ финису шовкового, 12 паръ зр. 1·20.

Пледы до подорожи, 3·50 метрôвъ довгѝ, 1·60 м. широкѝ, 1 штука зр. 4·50.

Матеріи на мужескѝ уборы, новôтнѝ, 3.10 метрôвъ Іа. зр. 5·50. Па. зр. 3·75.

Матеріи на иберцигеры, добрѝ, найновѣйшѝ барвы, 2.10 метр. зр. 6.

Нормальнѝ сорочки и ногавицѣ, зъ чистои вовны, системъ Єгера, 1 штука зр. 3·50.

Зреформоване нормальне бѣлье, (втягаюче пôтъ) 1 сорочка або 1 ногавицѣ зр. 2.

Бѣлье зъ Gummi, 2 пары маншетôвъ, 2 стоячѝ и 2 лежачѝ ковнѣрики зр. 2·50.

Матеріи лѣтнѝ камгарновѝ на мужескѝ уборы, найновѣйшѝ десенѣ, 6.5 метрôвъ зр. 3.

Сорочки жѣночѝ, зъ шифону, гафтованѝ, 3 штуки зр. 2·50.

Сорочки жѣночѝ, зъ мѣцного полотна зъ зубками 6 штукъ зр. 3·25.

Корсеты пôчнѝ, зъ шифону, численно прикрашенѝ, 3 штуки зр. 1·80.

Спôдницѣ, 6 зъ сырого полотна, Chiffon и Rouge 3 штуки зр. 3.

Запаски жѣночѝ, зъ оксфорду, кретону и сырого полотна 6 штукъ зр. 1·60.

Паньчохи жѣночѝ, робленѝ, бѣлѝ або кольоровѝ, 6 паръ зр. 1·50.

Паньчохи жѣночѝ, (втягаючѝ пôтъ) зъ шовкового финису 6 паръ зр. 1 20.

Намѣтки зъ Mohair-у, у всѣхъ краскахъ 3 штуки зр. 1·20.

Намѣтки зъ Foil-у, краснѝ десенѣ, 6 штукъ зр. 1 20.

Жакеты лѣтнѝ Jersey, зъ чистои вовны, у всѣхъ краскахъ 1 шт. гладка зр. 2·50 тамбурована зр. 4.

Хустинки до носа, зъ кольоровымъ краємъ, 1 тузинъ мужескихъ зр. 1·20, жѣночихъ зр. 1.

Взôрцѣ даромъ и франко.

2345 12—26

Тайна красы

выробу ПЕТРА КРОКЕВИЧА аптикаря въ Краковѣ.

Неимовѣрне подивлянье и надзвычайне признанье зô стороны красавиць для сего чудового и незвычайно скоро дѣлаючого средства робить, що сей препаратъ, выробу Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ, розхаплюють зъ нечуваною скоростею. Créme сей, справедливо названый „Тайною красы“, ôддаляє въ тягу однои ночи всяку неделикатнôсть, ствердженье, червонôсть шкôры, прищѣ, угры и лишаѣ гинуть безповоротно по ужитю сего знаменитого и найпевнѣйшого въ своихъ наслѣдкахъ средства, котре навѣть лице поморщене чудово робить молодшимъ, надаючи єму красный справдѣ молодечій цвѣтъ. Уживаный щоденно на нôчь, чудово заховує цвѣтъ ôдъ всякого ствердненя шкôры, якъ рôвно-жь и ôдъ передвчасныхъ морщинъ. Тому то повинно се средство находитися въ тоалетѣ такъ молодои и краснои паночки якъ и красивои дамы.

Цѣна 1 зр, 1 зр. 50 кр. и 2 зр. 2398 10—?

Пѣвець церковный,

Іосифъ Шарковскій, управитель хору, пошукує мѣсця. Близша вѣдомôсть листовно. Адреса: Яблониця надъ Прутомъ. 2423 9—?

До друкарнѣ

въ бôльшôмъ мѣстѣ всхôднои Галичины, пошукуєся фахового спôльника.

Близша вѣдомôсть въ администраціи „Дѣла“. 2429 3—3

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

у Львовѣ при ул. Ягайлоньскôй ч. 3.

Почавши ôдъ дня 7 падолиста 1885

2218 21—0 выдає

АСИГНАТЫ КАСОВѝ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

5% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

Передрукъ не буде плаченый **Дирекція.**

И. ИГНАТОВИЧЪ

у Львовѣ ул. Коперника ч. 3., въ Краковѣ Суконницѣ ч. 20., въ Чернôвцяхъ Ринокъ ч. 2

поручає власного выробу

знаменитѝ средства ôдзначенѝ 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипломами признаня, на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ.

Есенція ароматична до полоканя устъ змѣшана зъ водою, дає здорове и дуже приємне полоканье до устъ, ôдсвѣжає ясла и запобѣгає псованю зубôвъ. Фляконъ 80 кр.

Паста ароматична до чищеня зубôвъ знаменито очищає зубы зъ каменя и надає имъ перлову бѣлôсть. Цѣна 30 кр.

Щôточки до чищеня зубôвъ въ рôзныхъ родахъ зъ найлѣпшихъ фабрикъ англійскихъ и францускихъ ôдъ 20 кр. до 1 зр. 50 кр.

Пльомба бальзамична до пльомбованя дѣравыхъ зубôвъ, єсть тревалою и дуже практичною въ ужитю. Фляконъ 50 кр.

2424 6—?

1000

благородныхъ однорôчныхъ **РОЖЬ** зъ красными коронами и здоровыми корѣнями. **12 штукъ** ôдъ 1/2 до 1 1/2 метра высокими за **5 зр.** Корѣнье опаковане въ мохъ, зъ котрымъ треба садити въ землю.

12 гвоздикôвъ вазоновыхъ **1 зр.**
15 „ грунтовыхъ **1 зр.**
20 мальвъ шкоцкихъ въ 12 краскахъ **1 зр.**

Розсадки цвѣтôвъ и яринъ огородовыхъ по дуже дешевыхъ цѣнахъ. Упрашаючи о численнѝ и скорѝ замовленя, остаю зъ поважаньемъ

ІОСИФЪ УРЗА
огородникъ въ Стрыю.

2442 3—3

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкого

Акційного Банку Гипотечного

2222 128—? купує и продає

всѣ ефекты и монеты

пôдъ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечнѝ и
5% Листы Гип. преміованѝ,

котрыхъ пôсля закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшои постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталôвъ фондовыхъ, пупилярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія

можна одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльосованя зъ 10% премією т. є. по **110 за 100**)

Всѣ припорученя зъ провинціи залагоджуються безъ проволоки по курсѣ дневнôмъ, не числячи нѣякои провизіи.

Фабрика въ р. 1782 заложена.

СТАРКА

зъ ц. к. упр. фабрики ликерôвъ, розол. и оцту **І. А. Бачевского** ц. к. придворного доставника у Львовѣ.

Марка	въ фляшцѣ à ¾ литр.	Цѣна.
*	зр.	—·70
* *	„	—·90
* * *	„	1·00
1850	„	1·50
1860	„	1·20

СТАРКА ЛѢЧНИЧА

зъ р. 1840	зр.	2·50
зъ р. 1830	„	3.00

Ôдъ коли заложена фабрика, с. є. бôльше якъ ôдъ стлѣтя, ано к бôльше заходу було вырôбъ житнои ***СТАРКИ***, такъ въ нюпи-ков и за границею вельми цѣненои, улѣпшити и поручаю тую-жьръй-наки токъ о знаменитôмъ и нѣжнôмъ, а лагôднôмъ смаку, котрый тысячѣ моихъ Впов. ôдбирателѣвъ уживає замѣсть **COGNAC-У**. Продуктъ сей вывожу въ значнôй скôлькости до *Нѣмеччины, Италіи, Румуніи и до Орієнту, а въ Австро-Угорщинѣ* сей рôдъ выключно числить тысячѣ ôдбирателѣвъ.

Найдогôднѣйше спроваджати СТАРКУ почтою въ пакетахъ à 5 кильо, маючихъ 2 фляшки. 2361 10—52

ВЕЛИКА
ГРОШЕВА ЛОТЕРІЯ.

500.000 марокъ

подає яко найбôльшу выграну въ найщаслившôмъ случаю найновѣйша велика державою Гамбурга гарантована лотерія грошева.

Спеціяльно-же:

1	Прем. á М.	300.000
1	выгр. á М.	200.000
1	„	100.000
1	„	90.000
1	„	80.000
1	„	70.000
2	„	60.000
1	„	55.000
1	„	50.000
1	„	40.000
1	„	30.000
7	„	15.000
1	„	12.000
26	„	10.000
56	„	5.000
106	„	3.000
257	„	2.000
2	„	1.500
515	„	1000
839	„	500
30020	„	145
15960	выгр. á М.	
200,	150, 124,	100,
94,	67, 40,	20.

Найновѣйша, высокимъ правительствомъ державнымъ въ **ГАМБУРЗѢ** дозволена и цѣлымъ скарбомъ державнымъ гарантована лотерія грошева має **95.500 лосôвъ**, зъ котрыхъ **47.800** певно выграють. **Цѣлый капиталъ приходячій до лосованя выносить**

9,160.290 Марокъ.

Ся грошева лотерія ôдзначаєся особливо тымъ догôднымъ урядженьемъ, що всѣ 47 800 выгранѝ, котрѝ суть выписанѝ въ побôчь стоячôй табели, приходять до певного порѣшеня вже въ кôлькохъ мѣсяцяхъ а то въ семохъ по собѣ постепенно поступаючихъ клясахъ.

Головна выграна першои клясы выноситъ **50.000 марокъ**; збôльшаєся ôдтакъ въ другôй кля-сѣ на **55.000**, въ третôй на **60,000**, въ четвертôй на **70 000**, въ пятôй на **80.000**, въ шестôй на **90.000**, а въ семôй евентуально на **5000.000**, спеціяльно же на **300.000 200.000 марокъ** и т. д.

До участи въ тôй **великôй лотеріи грошевôй** запрошує отсимъ найуклоннѣйше пôдписаный Дôмъ торговый.

Поважаныхъ замовляючихъ проситься долучити припадаючѝ сумы въ **австр. банкнотахъ або маркахъ почтовыхъ** до замовленя. Можна такожь посылати грошѣ **наказками почтовыми**, на бажанье выконуються такожь припорученя **за послѣплатою.**

До тягненя выгранои першои клясы коштує

1 цѣлый лосъ ориг. 3.50 зр. а.в.
1 полов. лосу ориг. 1.75 зр. а.в.
1 чверть лосу ориг. 0.90 зр. а.в.

Кождый получить на руку **оригинальный лосъ** заосмотреный гербомъ державнымъ а рôвночасно и **урядовый плянъ лосованя**, зъ котрого видко всѣ близшѝ поясненя. Заразъ потягненю получить кождый беручій участь **урядову листу выграныхъ**, заосмотрену гербомъ державнымъ. **Выплата выграныхъ слѣдує пôсля пляну ретельно и пôдъ гарантією державы.** Накели-бъ неожидано получителеви не годивсяплянъ лосованя, то мы радо готовѝ недогôднѝ лосы передъ тягненьемъ назадъ взяти и ôддати получену за нихъ суму. На бажанье высылаєся **урядовый плянъ лосованя** на передъ даромъ. Щобы мы могли всякѝ замовленя старанно выконати, то просимо **якъ найскорше**, однакожь на всякій случай передъ

15 мая 1888 2436 2 2

намъ надôслати.

VALENTIN & Comp.
Bankgeschäft
HAMBURG.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка, пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 95. Львôвъ, Субота 30 цвѣтня (12 мая) 1888. Рôчникъ IX.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ середу, и въ середу и суботу на пôремѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надсѣлане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: У Львовѣ Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler. Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Sichter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik . Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австрiи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

☞ Зъ днемъ 1 (13) цвѣтня почався **другій кварталъ сегорôчного выдавництва щоденного „Дѣла“.** Просимо отже нашихъ квартальныхъ П. Т. предплатникôвъ якъ и довжникôвъ поспѣшити зъ надсыланьемъ предплаты.

Зъ рады державной.

227 засѣданье палаты послôвъ зъ д. 5 н. ст. мая.

Справоздавець комисіи для аферы Литеръ-Свобода, д-ръ Тонклі, заявляе въ имени комисіи, що выступленье д-ра Литера противъ Свободы (на засѣданю зъ д. 3 мая) мало всѣ знамена образы чести. Предложенй д-ромъ Литеромъ документы доказовй не суть того рода, щобы могли оправдати его тяжкій нападъ на личнôсть Свободы. Комисія вносить: палата выражае д ру Литерови свое невдоволенье.

Д-ръ Литеръ старався выказати, що Свобода есть справдѣ чоловѣкомъ непевнымъ и ôдчитавъ кôлька листôвъ (одного нотаря, одного броварника и одного директора школы выдѣловои), въ котрыхъ вычисляються рôзнй справки, якихъ мавъ допуститися Свобода яко почтмайстеръ. Ба, що бôльше: Tepler Zeitung обвинила п. Свободу публично о фальшованье публичныхъ документôвъ и навѣть о фальшиву присягу, а ôнъ, нашъ товарищъ Свобода, и доси не обжалувавъ газеты передъ судомъ. Уважаю выступленье свое противъ Свободы зовсѣмъ оправданымъ.

Посолъ гр. Дубскій не признае слушности выводамъ д-ра Литера. Листы приватнй и артикулы газетнй не суть имовѣрными доказами чиенсь вины.

Посолъ д ръ Копъ въ довшôй промовѣ выступивъ остро противъ Литера, его способу полемики, его напастей на личности. Ôдъ коли д-ръ Литеръ дôстався до палаты послôвъ, наставъ въ тôй палатѣ небувалый доси способъ дебатованя, тонъ пригадуючій коршемныхъ бесѣдникôвъ. И мене, сказавъ Копъ, нападаютъ часто въ газетахъ, — то що-жь, чи маю заразъ летѣти до прокуратора, писати жалобы, вѣкъ цѣлый боротися зъ злыми людьми? Тй, що пишуть до п. Литера приватнй листы на Свободу, волѣли-бы зъ тыми листами удатися просто до судôвъ, а не томити насъ своими письмами. То способъ невôдповѣдный. Выступленье д ра Литера проти Свободы есть въ моѣмъ понятю чиномъ нечестнымъ. (*Гучнй оплески зъ лѣвицѣ*).

При голосованю принято внесенье соймовои комисіи; палата выразила Литерови свое невдоволенье.

Заки приступлено до дальшихъ нарадъ, забравъ ще разъ голосъ д-ръ Литеръ и заявивши, що пос. Копъ закинувъ ему чинъ нечестный, домагався ôдъ президента, покликати нову комисію, щобы и ему за оскорбленье чести вымѣрено справедливôсть. Президентъ обѣцявъ зарядити выбôръ до такои комисіи.

Другимъ предметомъ порядку дневного була дальша дебата надъ буджетомъ министерства просвѣты — „Высшй школы“.

Пос. д ръ Блажекъ (Чехъ) звертавъ увагу министра на высоку оплату на университетахъ и домагався цѣлковитого знесеня оплаты. Бесѣдникъ обговорювавъ такожь долю университетскихъ доцентôвъ, котра сумнѣйша ще ôдъ долѣ суплентôвъ, и просивъ министра о зарадженье злому.

Министеръ д-ръ Гавчь. Въ справѣ университетскои оплаты приготовляю новый проектъ и думаю, що реформа выйде въ користь и слухателѣвъ университетскихъ и самыхъ професорôвъ. Зъ початкомъ слѣдуючого року внесу бодай одну часть того проекту до палаты.

Посолъ Люзатто (Италіянець) взывавъ министра, щобы сповнивъ волю италіянъскои людности и оснувавъ въ Трiестѣ италіянъскій университетъ або хочь одинъ факультетъ правничій. Рада мѣста обѣцялась уже построити потрѣбный будынокъ зъ власныхъ грошей.

Посолъ Верѓані (антисемитъ) розпочавъ промову, якъ звычайно, сильнымъ выступомъ противъ жидôвъ, однакъ ему заразъ перервавъ президентъ, взываючи его держатись предмету а „дати спокôй жидамъ“. Верѓані такъ дальше мовить: Чей менѣ вôльно буде при обговореню университетскихъ справъ сказати слово про ожидовленье нашихъ университетôвъ. Бесѣдникъ выказувавъ надто великій процентъ жидôвскихъ професорôвъ и ученикôвъ въ самôмъ Вѣдни. Межи студентами медицины находиться бôльше якъ половина жидôвъ, бо 61%. А всѣ знаемо, що то лѣкарѣ-жиды. Отъ у мене пôдъ рукою выданье Талмуда пôдъ титуломъ „Шульханъ Арухъ“. Перечитаю одинъ уступъ зъ тои правничои книги жидôвъ — въ нѣмъ дословно такъ сказано: Жидъ не есть обовязаный, убити Акума, т. е. христіянина, явно и впростъ...

Президентъ зновъ взываe посла, щобы не ôдступавъ ôдъ предмету.

Посолъ Верѓані: Хочу доказати, що жидôвскій лѣкарѣ суть небезпеченьствомъ для христіянъскои людности — а безъ Талмуда якъ я се докажу? Ôдчитаю одинъ уступъ якъ найкоротше — стоить ту: Жидови, котрый хоче переконатися, чи якесь средство лѣкарске шкодить здоровлю, чи нѣ, вôльно средство таке выпробовати на пацiентахъ христіянскихъ...

Президентъ ôдобравъ Верѓаніому голосъ.

Посолъ Бльохъ до Верѓаніого: Се ложь, якъ и все въ вашихъ попередныхъ бесѣдахъ. Талмудъ, ôдчитаный вами, то фальсификатъ, его авторомъ бувъ одинъ католикъ... Неправдою есть такожь, мовь-то на вѣденьскôмъ университетѣ есть 80 жидôвъ-професорôвъ и жидôвъ-доцентôвъ. Верѓані зачисляе до жидôвъ всѣхъ выхрестôвъ — ну, за той дарунокъ я ему не буду вдячный.

При голосованю принято титулъ „Высшй школы“ вразъ зъ резолюцiею, щобы министерство занялось реванѣйше, нѣжь доси, основаньемъ медичного факультету у Львовѣ.

---

228 засѣданье палаты послôвъ зъ дня 8 н. ст. мая.

Дальша дебата надъ буджетомъ министерства просвѣты, позиція „Школы середнй“.

Пос. Ковальскій промовлявъ въ справѣ рускои гимназіи въ Перемышли, бодай одной рускои семинарiи учительскои и пôднѣсъ въ загалѣ, що середныхъ шкôлъ въ Галичинѣ за мало. Опôсля говоривъ про календарь рускій и про пôдняту справу реформы ортографіи рускои, называючи правопись фонетичну „выродомъ нигилистôвъ“. Ôдтакъ нарѣкавъ, що въ школахъ галицкихъ не учать добре нѣмецкого языка, а черезъ то зъ часомъ не стане послôвъ зъ Галичины въ радѣ державнôй. Пôдъ конецъ взывавъ министра, щобы перевѣвъ справедливй для Русинôвъ реформы.

Мин. Гавчь ôдповѣвъ напередъ пос. Ковальскому, що паралельки въ Перемышли зовсѣмъ ôдповѣдний потребамъ Русинôвъ, а клясы мусять ôдкрыватися постепенно. Що-до справы правописи рускои, то справа ще не порѣшена. Жалоба пос. Ковальского, що нѣмецкій языкъ въ Галичинѣ занедбаный, есть неоправдана, бо министеръ торôкъ пôдчасъ своеи подорожи по Галичинѣ пересвѣдчився, що ученики добре говорять по нѣмецки, хиба трохи зъ акцентомъ польскимъ, але се рѣчь природна. Опôсля министеръ перейшовъ до голоснои справы покасованя деякихъ шкôлъ. Ôдъ 1851—1886 р. число гимназій въ Австрiи зросло зъ 79 на 173 а реальныхъ шкôлъ зъ 5 на 79, а число ученикôвъ гимназій зъ 21.175 на 54.288, а шкôлъ реальныхъ зъ 4.455 на 16.969. До середныхъ шкôлъ напыхаeсь молодежи дуже богато, а и ⅓ части не дôйде до испыту зрѣлости. Що-жь дѣеся зъ тыми, що губляться? Вытворюeся пролетаріятъ. Такъ само опôсля на университетѣ и техницѣ губляться студенты; зъ правникôвъ н. пр. тôлько 42% складае третій испытъ. Въ публичныхъ службахъ всюды переповненье. Тôлько на выдѣлѣ философичнôмъ ôдъ 1877 до 1887 р. видко убутокъ слухателѣвъ о 21%, а на всѣхъ иньшихъ выдѣлахъ збôльшилось слухателѣвъ за тыхъ 10 лѣтъ о 53%. Де они подѣнуться? — Що-до пôдвышеня дидактра, то министеръ звернувъ увагу на то, що майже половина ученикôвъ увôльнена ôдъ дидактра. Въ загалѣ, при всѣхъ своихъ розпорядженяхъ — сказавъ министеръ — я мавъ на оцѣ тôлько загальнй высшй взгляды.

Пос. Мальфатті промовлявъ за полишеньемъ италіянъскои гимназіи въ Ровередо.

Пос. д-ръ Досталь (Чехъ) въ острôй бесѣдѣ закинувъ министрови, що ôнъ зломивъ правну угоду державы зъ мѣстомъ Таборъ, перенявши реальну гимназію на статъ державный, а потôмъ скасувавши ею рескриптомъ цѣсарскимъ. Коли бъ мин. Гавчь навѣть не бувъ докторомъ права, то повиненъ знати, що обовязкомъ кождого честного чоловѣка есть угоду додержати. Д-ръ Гавчь надъуживъ тутъ короны, зле ею поинформувавши, кинувъ авторитетъ короны мѣжь розъяреный народъ ческій. Д-ръ Гавчь поступае зъ мѣстомъ Таборъ, якъ той, хто комусь приложить револьверъ до груди и каже: „Давай або мошонку, або житье!“ Може бути, що д-ръ Гавчь въ такій спôсôбъ тутъ и тамъ мошонку возьме, але въ честный спôсôбъ нѣ. Нехай же знае, на яку честь може у людей числити. (*Оплески мѣжь Чехами.*)

Мин. Гавчь. Що я самъ зроблю, за то я тутъ самъ и ôдповѣдаю. Угода зъ мѣстомъ Таборомъ ще не докôнчена. Якъ буде скôнчена, тогдѣ посолъ буде ею критикувати. (*Смѣхъ мѣжь Чехами.*)

Пос. Дирихъ (Чехъ). Коли Нѣмцямъ скасують одну школу, то для нихъ се дурница; то такъ, якъ бы Ротшильдъ стративъ 1000 зр. Але коли Славяннинови скасують школу, то такъ якъ-бы ôдъ бѣдака выдушували 1000 зр. Пос. Думрайхеръ сказавъ разъ тутъ, що мы Славяне розпущенй. Менѣ пригадуeсь анекдота зъ „Fliegende Blätter“, де капраль въ гнѣвѣ кричить на жовнѣрѣвъ: „Робити не хочете, а комисный хлѣбъ вы бы ѣли!“ Того комисного хлѣба хотять намъ ще урѣзувати. Мин. Гавчь зъ своими мѣрами проти Чехôвъ ховався за шанець цѣсаря. Коли лѣвиця панувала, то була нашимъ непримиримымъ ворогомъ, але прецѣнь мала ôдвагу за свои чины ôдповѣдати, не ховалася за маeстатъ трону! (*Гучнй оплески мѣжь Чехами.*)

Пос. Клюнъ подавъ резолюцію о задержанье словѣньскои гимназіи въ Крайнбурзѣ.

Пос. Дершата внeсъ резолюцію, щобы учителѣвъ гимнастики въ школахъ середныхъ зрôвнано зъ иншими професорами.

Пос. Ваѓнеръ внeсъ резолюцію о основанье другои гимназіи въ Чернôвцяхъ, очевидно нѣмецкои.

Пос. Кравзъ, генер. бесѣдникъ „противъ“, предсказувавъ, що мин. Гавчь буде Славянамъ що-разъ бôльше давати, але кождый дарунокъ буде для самыхъ Славянъ даромъ Данаѣвъ, бо германьство прийде до пересвѣдченя, що середнôй Европѣ грозить небезпечнôсть ôдъ славяньства.

Пос. Клюнъ, генер. бесѣдникъ „за“, пôдправъ свою резолюцію.

Пос. Цайтгамеръ, яко референтъ, промовляючи за принятьемъ позиціи буджету, высказавъ надѣю, що мин. Гавчь на будуще буде осторожнѣйшій зъ своими реформами, а що зробивъ злого, то дасться ще направити.

Потôмъ позицію школы середнй принято.

Пôдъ конецъ засѣданя пос. Катрайнъ поставивъ внесенье, щобы, зъ огляду на удержанье бôльшого ладу и поваги парляменту, выбрано комисію зъ 24 членôвъ, котра бы застановилась надъ потрѣбными змѣнами регулямину.

Окружна конференція львôвского замѣского округа

ôдбулася въ дняхъ 2 и 3 н. ст. мая пôдъ проводомъ окружного инспектора п. Іосифа

---

2)

Въ справѣ правописнôй.

(*Дальше.*)

Одною зъ найдальше идучихъ правописей „етимологичныхъ“ есть безперечно правопись „Червонои Руси“. Зъ розбору, котрый понизше помѣщаю, зможуть читателѣ дôзнатися, скôлько стôйности маe шумна тота „етимологія“.

Зачну ôдъ самогласныхъ.

1) „Червоная Русь“ пише букву а не лишь тамъ, де вымагае того етимологія (н. пр. знати, красный, рана), але часто пôсля засадъ фонетики. Именно подыбую въ „Червонôй Руси“ такй комбинаціи: а) самогласна а заступае мѣсце давнѣйшого ę (часть, жати, жало); б) самогласна а заступае мѣсце давнѣйшого ѣ (кричати, держати, печаль, глубочайшій); в) самогласна а заступае мѣсце давнѣйшого ы (душа, паша и т. д.)*)

Якъ бачимо, однымъ знакомъ заступаються въ „Червонôй Руси“ ажь чотири етимологичнй звуки, зовсѣмъ якъ въ правописи Кулѣша або Желехôвского. Если-бы обчислити всѣ нынѣ слôвъ и окôнченя падежевй, въ котрыхъ „Червоная Русь“ уживае фонетичного а, дôстанемо що-найменше тысячь найрôзнороднѣйшихъ выпадкôвъ.

2) Въ языкахъ старо-славяньскôмъ и старо-рускôмъ була дуже точна рôзница межи чистымъ е и йотованымъ є (ıе). Правопись Желехôвского совѣстно перестерѣгае тои вѣками переданои намъ спадщины, лишь „Червоная Русь“ заняла ту окреме, немовь революційне становище. У нея щезла буква є (ıе) зъ нашои азбуки; одвѣтно до фонетизму россійского пише „Червоная Русь“ всюды само лишь е (знаетъ, дѣланіе и т. д.) Рабске наслѣдованье россійщины иде въ „Червонôй Руси“ такъ далеко, що она вводить незнану въ исторіи нашого языка и нинѣ зовсѣмъ для насъ непотрѣбну нову букву э (эра, поэтъ, эпунціяція и т. д.)

Тота на фонетичнôмъ принципѣ россійскои бесѣды оперта правопись называeся въ приложеню до нашого языка — етимологіею! Ну, нехай, — але запытаюся „Червонои Руси“: а) на що она уживае фонетичного е мѣсто етимологичного ь въ словахъ, якъ день, песъ, левъ, отець, орелъ, и т. д.? б) на що уживае самогласнои е въ тыхъ выпадкахъ, де она вставляeся за-для фонетичныхъ вымогъ въ словахъ, якъ вѣтеръ, сестеръ, веселъ, и т. д.?**)

Если-бы обчислити всѣ нынѣ слôвъ, въ котрыхъ „Червоная Русь“ уживае фонетичного е, дôстанемо кôлька тысячь найрôзнороднѣйшихъ выпадкôвъ.

3) Чисто-фонетичнои правописи держиться „Червоная Русь“ при писаню самогласнои о, навѣть по звукахъ шипячихъ, де етимологія жадного о не знае: чорный, нашого, идучого, бувшого и т. д. Дуже часто уживае „Червоная Русь“ фонетичного о мѣсто давного ъ: сонъ, мохъ, лобъ, замокъ***); такожь (одвѣтно до принципу фонетичного) уживае вставного о въ словахъ, якъ огонь, вихоръ, ôконъ и т. д.

Если-бы обчислити всѣ нынѣ слôвъ и формы, въ котрыхъ „Червоная Русь“ пише фонетичне о, дôстанемо зновъ кôлька тысячь найрôзнороднѣйшихъ выпадкôвъ.

4) Самогласнои у уживае „Червоная Русь“ не лишь правильно: ухо, душа, улій, — але частѣйше ще пôсля принципу фонетичного, именно тамъ, де етимологія выказуe самогласну ą: рука, судъ, зубъ, несу и т. д.*)

Всѣхъ выпадкôвъ фонетичного у можна въ „Червонôй Руси“ зновъ на кôлька тысячь начислити. Такъ що-до у, якъ и що-до самогласнои о, „Червоная Русь“ въ нѣчôмъ не рôзниться ôдъ правописи Желехôвского.

5) Хорошу згоду мѣжь правописями Желехôвского а „Червонои Руси“ бачу при самогласнôй я (ы). Тоту букву пишуть они не лишь тамъ, де домагаeсь исторія бесѣды, але далеко частѣйше, пôсля принципу фонетичного, мѣсто ę: ся, тяжко, мясо, вянути, ходять и т. д.**)

Выпадкôвъ фонетичного я начислити можна въ „Червонôй Руси“ такожь на кôлька тысячь.

Примѣтка. „Червоная Русь“ по ц перемѣняе правильне я на неправильне а, держачись россійского фонетизму: граница, пшеница, Матица, конца; Желехôвскій пише всюды правильно: граница, пшеница, кôнца и т. д.

6) У Желехôвского нема буквы ы; ею значенье зôйшлося зъ самогласною и, подôбно якъ въ сербскôмъ языцѣ выpôвнались оба тй звуки. Аргументація Желехôвского така: Если Русины мѣсто ę пишуть я, мѣсто ą пишуть у, если ь и ъ въ серединѣ слôвъ замѣняють на е и о — длячого-жь робити рôзницю при самогласнôй и и одинъ звукъ выражати двома знаками? За примѣромъ Сербôвъ повиннй пôйти и Русины и не утруднятися собѣ науки рôдного языка непотрѣбными компликаціями. De mortuis (vocalibus) nil nisi bene!

Покликуванье на польску бесѣду не маe мѣсця, бо въ польскôмъ пишеся у (ы), де его лишь чути, безъ огляду на етимологію. Поляки пишуть: żyć, żyto, trzymać, czysto, krzyk, Justyna, Władysław и цѣлй сотки такихъ слôвъ пôсля вымогъ фонетики, не клопочучись тымъ, що такій спôсôбъ писаня противиться засадамъ етимологіи.

Россійскій языкъ при писаню буквъ ы и и держиться такожь єдино принципу фонетичного; кождый Москаль пôзнаeть по выговорѣ, котру зъ тыхъ буквъ маe написати. Безъ огляду на етимологію пишеся въ россійскôмъ языцѣ буква ы навѣть въ такихъ словахъ, якъ музыка, цырульня, Давыдъ, отцы, образцы и т. д.

Якъ же жь пише „Червоная Русь“?

А вже-жь пôсля россійского фонетизму. Въ кождôмъ числѣ тои газеты подыблете неетимологичнй формы, якъ концы, Черновцы, образцы, пшеницы и т. д; подыблете ы въ чужихъ словахъ: музыка, музыкальный, Крымъ и т. д.; подыблете такй „етимологичнй“ неправильности, якъ Курыловичь, Мандычевскій, Борысевичь, Мартынецъ, Гудыкъ, Дычковскій,

---

*) Етимологично було-бъ: чęсть, жęти, жęло — крикѣти, пекѣль — духя и т. д.

**) Етимологично писалось: дьнь, пьсъ, львъ и т. д.

***) Етимологично писалось: чръный — сънъ, мъхъ, лъбъ, зомъкъ и т. д.

*) Етимологично писалось: рąка, сądъ, зąбъ, несą.

**) Етимологично писалось: сѧ, тѧжко, мѧсо, вѧнати, ходѧть.

Керекярта. Передъ конференцією було богослуженье въ костелѣ св. Николая. Предсѣдатель ôдкрывъ конференцію промовою лише въ польскôмъ языцѣ. Потôмъ приступлено до порядку дневного.

Управитель школы зъ Винникъ п. Дигдалевичь ôдчитавъ въ польскôмъ языцѣ свою розвѣдку на тематъ: „Якъ учити рахункôвъ въ школѣ народнôй?“ Въ дискусіи забирали голосъ такожь и Русины, та на жаль, лишь одинъ зъ нихъ говоривъ по руски. Потôмъ п. Вовкôвъ, учитель зъ Винникъ, читавъ зновъ по польски розвѣдку на тематъ: „Якихъ засадъ маѳ держатись учитель, щобы наука була основною, тревалою и практичною?“ Надъ сею розвѣдкою вывязалась оживлена дискусія, въ котрôй п. Дмитерко говоривъ зновъ по руски. Ôдтакъ п. Гофманъ, управитель школы въ Сѣменôвцѣ, читавъ зновъ по польски: „Методичне переведенье уступу зъ III. читанки: Що дѣвся зъ тѣлами, коли горять?“

Другого дня ôдчитавъ зновъ по польски п. Брон. Саковскій зъ Лисиничь: „Въ якій способъ учитель поучить ученикôвъ зъ исторіи австрійскои на основѣ рускихъ книжокъ зъ III и IV. клясы?“ а одна зъ учительокъ ôдчитала препарацію: „О зачерку зъ науки господарства“. Слѣдувавъ ôдтакь выбôръ делегата до окружнои рады школьнои и п. Дмитерко внѣсъ, щобы голосованье ôдбулося картками; противне тому було внесенье, щобы голосовано поименно. Въ сали повставъ гамôръ и заколотъ, а хочь за послѣднымъ внесеньемъ була значна меншôсть, оно таки удержалось! На делегата выбрано п. Ник. Стефановича, учителя зъ Дмитря. Отсе була-бы дѣяльнôсть конференціи окружнои.

Бачимо, що зô всѣхъ тематôвъ, наведеныхъ высше, анѣ одинъ не бувъ читаный по руски и анѣ одного не вызначено, що въ тôмъ языцѣ маѳ бути читаный! Дальше вражало то, що першого дня конференціи на 120 учителѣвъ одинъ лише, а именно п. Дмитерко зъ Môсткôвъ, промовлявъ у всѣхъ справахъ по руски, навѣть въ такихъ, де розходилось о критику языковои польщины, деякихъ Русинôвъ. Якъ трепещуть учителѣ передъ могучостею п. Керекярта показуѳ слѣдуючій фактъ: Въ часѣ читаня розправы „Якъ учити исторіи австрійскои на ôдставѣ рускихъ читанокъ?“ явився ц. к. инспекторъ краевый п. Мандибуръ. Въ оговорѣ того темату п. Дмитерко заинтерпелювавъ: чому бодай сей тематъ, дотыкаючій рускихъ читанокъ, не выробленый въ языцѣ рускôмъ? На се ôдповѣвъ ѳму п. Дигдаловичь (Русинъ), котрый заступавъ тогдѣ предсѣдателя: „Ja żałuję, że Pan nie należał do tej sekcyi, bo mógłbyś był wypracować ten temat po rusku; sekcja zaś wypracowała go po polsku.“ То сказано въ голосъ и сказано велику неправду, бо членъ секціи п. Михайло Гавдіякъ, управитель школы въ Пустомытахъ, обробивъ бувъ питаньесе въ языцѣ рускôмъ. П. Керекярто не позволивъ ѳго ôдчитати въ рускôмъ оригиналѣ, а припоручивъ ôдчитати въ польскôмъ перекладѣ. А коли п. Гавдіякъ не môгъ на то ôдважитись, поручено сю роботу бôльше податливымъ людцямъ; тѣ сфабриковали зъ рускаго оригиналу польскій перекладъ въ повнôй лихотѣ и казали ôдчитати п. Саковскому, котрого ôдтакъ натягано за неточности въ ôдданю пытаня.

Цѣкава дискусія надъ тымъ пытаньемъ велась въ присутности ц. к. краевого инспектора п. Мандибура, котрый прибувъ на годинку; присутнôсть того члена краевои рады школьнои надала, здаѳсь, кôлькомъ учителямъ рускои народности ôдвагу заговорити по руски, а именно пп.: Лишезѣ, Корецкому, Чижови и другимъ. На лици п. Мандибура можна було запримѣтити задоволенье зъ промовъ въ языцѣ рускôмъ, бо хотѣвъ-бы, щобы учителѣ-Поляки учились рускаго языка зъ мовы живои. По ôдходѣ п. инспектора заговорили однакожь деякій учителѣ-Русины зновъ по польски. Жаль робилось, бачучи, якъ Русины самѣ, забираючи голосъ, маловажили рôдну мову задля невôдгаданыхъ причинъ. Учителѣ-Поляки смѣялись зъ ихъ заяцесердноі рускости и говорили, що тѣ слабодухи мають охоту стати kierownikami школы въ Винникахъ, на случай, коли-бъ п. Керекяртѣ удалось выфорытувати п. Дигдалевича на свого колегу въ школьнôмъ инспекторствѣ. Другій Русины цураються своѳи рôднои мовы и выкладають въ школѣ лише по польски. Деякій зновъ бачучи, що ихъ товарищь Русинъ не написавъ квиту по руски, спытали ѳго про причину сего, а ôнъ ôдповѣвъ: „Отъ бачите, я не написавъ нѣякого темату, то може менѣ не схотять выплатити дiетъ, якъ напишу по руски...“ Але завѣвся шкаралупникъ, бо дiетъ таки ѳму не выплачено. Зъ того видно, що власныхъ грѣхôвъ не покрыеся завсѣгды малоцѣненьемъ дорогои рôднои мовы Педагогамъ же, якъ п. Керекярто, Дигдалевичь и т. п., скажемо, що односторонность и нетерпимôсть въ школьництвѣ, выроджують деморализацію. П. Керекярто своимъ поступованьемъ довѣвъ уже до того, що учителѣ на повныхъ засѣданяхъ ведуть голосно суперечку о то: хто зъ нихъ перший кликнувъ инспекторови „Niech żyje!“ Фе, пп. учителѣ зъ Пôдберезець и Прусъ! Таке поступованье — то рôдъ рабства. Vivat Kerekjartoriada!

Дописи „Дѣла“.

Зъ Сокальщины.

[Що чувати надъ кордономъ? — Книжки англійского Товариства библійного.]

Подѣлюсь зъ вами хочь дрôбненькими вѣстями зъ-надъ Бута.

Якъ-разъ посадили мы бульбу. Озимина уйде, жита не дописали, пшеницѣ хорошій, ярина двигаѳся поволи. Въ зимѣ трѣвожились мы трохи вôйною, теперь и слухъ про неи пропавъ. Що дѣесь глубше въ Россіи, чи тамъ богато вôйска нагромаджено, мы хотя прикордоновій, нѣчого о тôмъ не знаѳмо и знати не можемо. Граница дуже стережена, кордонова сторожа подвоена скрôзь, а „объѣжчики“ мовчать, немовь въ ротъ налито имъ воды. Видко, такій указъ ôдъ начальства, щобы про внутрѣшнiй дѣла Россіи нѣчого не згадувати. Замѣтно однакожь, що ôдъ часу, якъ на Волыни зôбрано бôльшій силы воѳннiй, на нашу сторону стало переходити значнѣйше число дезертирôвъ. Утѣкають зъ збруею, а навѣть зъ кôньми, зголошуються до старосты, ôддають „казьонній“ рѣчи, а самі кидаються на заробôтки. Украинцѣ менше утѣкають, бôльше Москалѣ, а маѳмо въ тыхъ сторонахъ навѣть и двохъ Чухонцѣвъ, котрі лише по свому хотять порозумѣватись зъ людьми. Причиною дезертирства — тяжка служба.

Торговля збôжемъ устала въ нашихъ сторонахъ зовсѣмъ: про пшеницю, котру головно Сокальщина наша продукуѳ, нѣхто и не питаѳ. По обчисленю на весну показалося, що въ повѣтѣ нашôмъ лежить въ шпихлѣрахъ 20.000 кôрцѣвъ непроданого твердого збôжа. Якій буде конець, можна догадатись: певно що не добрый.

Про заснованье читальнѣ въ Лучицяхъ донесено вамъ уже. Дай Боже, щобъ и по другихъ селахъ найшлась бôльша охота засновувати просвѣтнi институціи, бо нарôдъ нашь не бувъ-бы ôдъ того. Читати любить. А на доказъ най вамъ послужить фактъ, що коли тутъ въ великôмъ тыждни явився кольпортеръ англійского Товариства библійного, люде розкупили богато библій и другихъ книжочокъ. Тôлько, сумно сказати, библіи тѣ не наші, а московскій, и нѣякою духовною властею не апробованій. Двѣ такій библіи принесли селяне самі до мене и жалувались, що ихъ кольпортеръ одуривъ. Ôнъ указавъ имъ на першу картину, де стояло, що библія печатана въ „Вѣнѣ“, отже-жь нѣбы то австрійска, то и добра. Я переглянувъ бодай побѣжно тую библію и отъ показалося, що перекладъ московскій страшно ôдставъ ôдъ нашого старословѣньского, та й не ôддаѳ мысли, яку церковь наша добуваѳ зъ оригинального тексту. Такъ н. пр. въ псаломѣ „Блаженъ мужъ“ слово „лукавый“ переложено на „кощунщикъ“, слово „смѣятись“ значить „осклаблятся“; другій псаломъ Давида такъ перекрученый, мовьбы тамъ була рѣчь про „царя всѣхъ Россій“ и ѳго врагôвъ: Полякôвъ, Нѣмцѣвъ и т. д Книги Макавеѣвъ нема зовсѣмъ, бо Макавеѣ — „революціонеры“, а сего читати „не льзя“. Переглянувши библію, я хотѣвъ ѳи звернути селянинови, однакожь интересованый сказавъ менѣ, що ôнъ такого дива въ хату назадъ не понесе, а просивъ одинъ примѣрникъ передати митрополитови а другій епископу Ступницкому, щобъ знали, чимъ непокликаній люде паству ихъ по селахъ трактують. Оно було-бы длятого дуже порадно, наколи-бъ князѣ церкви вглянули въ ту дивну кольпортажу московскихъ библій, выданыхъ протестантскимъ товариствомъ. А що при тôмъ найцѣкавѣйше, то се, що кольпортеръ маѳ въ рукахъ письменне призволенье ôдъ властей краевыхъ на продажь тыхъ нашому народови и церкви певно шкôдныхъ рѣчей. Якъ се дѣеся, годѣ зрозумѣти. Нашій краевій товариства не можуть добитися до такои ласки, выданя „Просвѣты“ неразъ конфискують по читальняхъ, и приватныхъ библіотекахъ, а Нѣмець-кольпортеръ гуляѳ собѣ свобôдно по селахъ и закидаѳ за низьку цѣну селянъ нашихъ московскими тенденційными библіями...

Л. И.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

„Narod. Listy“ доносять, що гр. Таффе зажадавъ онодгы ôдъ президента палаты и проводирôвъ правицѣ, щобы они старалися всѣма силама прискорити роботы въ палатѣ послôвъ и клавъ велику вагу на залагодженье справы податку ôдъ горѣвки и угоды зъ австро-угорскимъ Льойдомъ. Президентъ министрôвъ сказавъ, що сій справы суть далеко важнѣйшій якъ цѣлый буджетъ, бо надъ обома треба радити ще передъ кôнцемъ сесіи угорского парляменту. При сѣй нагодѣ заявивъ гр. Таффе, що спôльній делегаціи зберуться на засѣданя дня 5 червня. Проводирѣ правицѣ заявили, що то физично неможливе. Опôсля ôдбулися двѣ довгій нарады парляментарнои комисіи правицѣ; на першôй розбирано програму роботъ въ палатѣ послôвъ а на другôй раджено надъ внесеньемъ кн. Лихтенштайна. Проводирамъ правицѣ поручено, щоби они старалися вплыиути на членôвъ клюбôвъ, щобы тѣ вычеркнулися зъ листы бесѣдникôвъ. Наколи-бъ на податокъ ôдъ горѣвки не оставалося часу, то дебата буджетова буде перервана, щобы можна взяти пôдъ обраду податокъ ôдъ горѣвки и дати тымъ способомъ можнôсть закрытя угорского парляменту. — На кн. Лихтенштайна вплывають, щобы ôнъ згодився на ôдроченье першого читаня своѳго внесеня ажь до осены, мужѣ довѣрія полишили однакожь порѣшенье сеи справы клюбови центра. Нема сумнѣву, що клюбъ центра на то згодиться и длятого можна вже на певно припускати, що внесенье се буде ôдрочене. Кажуть, що кн. Лихтенштайнъ бувъ онодгы у цѣсаря на авдіенціи и цѣсарь самъ мавъ ѳму сказати, що ôнъ теперь выбравъ злу пору для заведеня вѣроисповѣднои школы.

Въ справѣ доставы для войска була онодгы у министра вôйны Бавера депутація польского кола, зложена зъ послôвъ Хшановского, Гомпеша, Поповского и Нѣмчиновского и просила, щобы въ Галичинѣ було установленыхъ кôлька комисій ôдбирающихъ и щобы дрôбній промысловцѣ могли брати участь въ роботахъ и доставахъ для войска. Министеръ принявъ депутацію — якъ доносить „Kur. Lwowski“ — дуже прихильно, сказавъ, що признаѳ, що дрôбныхъ промысловцѣвъ треба конче увзгляднити при доставахъ и що въ тôй цѣли дожидаѳ ôнъ ще лишь мнѣня знатокôвъ войсковыхъ, котрі вже незадовго будуть покликаній на нараду. Головнымъ однакожь условіемъ ѳсть, щобы галицкій ремѣсники выготовляли роботы добре, доставляли точно и не жадали высшихъ цѣнъ, якъ дотеперѣшній доставники.

„Pol. Corr.“ довѣдуѳсь зъ достовѣрного жерела, що всѣ вѣсти о якихсь змѣнахъ въ австро-угорскôмъ тѣлѣ дипломатичнôмъ суть зовсѣмъ безпôдставнi. Правдою ѳсть лише, що австро-угорскій посолъ въ Лондонѣ гр. Каролій маѳ ще сего року пôйти на пенсію, але наслѣдника ѳго ще доси не назначено.

——

Въ станѣ здоровля нѣмецкого цѣсаря наступаѳ мабуть поволи рѣшуча змѣна до лѣпшого а лѣкарѣ мають надѣю, що полѣпшенье потреваѳ бодай кôлька мѣсяцѣвъ. Горячка уступила зовсѣмъ, температура тѣла ѳсть нормальна, цѣсарь маѳ добрый апетитъ и дôстаѳ силы. При змѣнѣ канулѣ показалося, що рана походяча зъ трахеотоміи зовсѣмъ заросла а береги ѳи суть чистi и гладкі. — Праса нѣмецка обговорюѳ теперь на всякі боки недавнi ôдзначеня и приписуѳ имъ велике значенье политичне. Зъ урядового оголошеня выходить, що наданье титулôвъ и ордерôвъ наступило на предложенье министерства державного. Кажуть, що цѣсарь хотѣвъ ôдзначити такожь и проф. Момзена и Фиргофа, але кн. Бисмаркъ тому спротивився. — Берлиньскі газеты не перестають вести борбу противъ россійскихъ вальорôвъ и констатують теперь зъ приятностею, що новый плянъ россійскои позички не удався мимо того, що францускі банки старалися Россіи допомогти. Праса нѣмецка выступаѳ теперь головно противъ гр. Толстого и доказуѳ, що ôнъ зъ старо-Росса стався теперь панславистомъ. Ѳму удалося переперти двѣ важнi справы. Доси не мавъ именно и самъ царь права усувати пасторôвъ въ прибалтійскôмъ краю безъ попереднои судовои розправы а теперь надавъ царь то право министрови дѣлъ внутрѣшныхъ. Другимъ успѣхомъ ѳго ѳсть то, що ѳму удалося зробити ген. Богдановича, котрый якъ давнѣйше такъ и теперь стоить въ тѣсныхъ зносинахъ зъ ген. Буляжеромъ, членомъ совѣта въ министерствѣ дѣлъ внутрѣшныхъ.

——

Въ умѣренныхъ кругахъ републиканьскихъ пôдбиваѳся чимъ разъ бôльша опозиція противъ ген. Буляжера. Неприхильнi ѳму газеты розбирають теперь ѳго вступне слово до выданои нимъ книжки о прусско-францускôй вôйнѣ и доказують, що цѣла ѳго крутанина ѳсть лишь доказомъ, що ôнъ стремить до диктатуры и хоче своими крутыми фразами безсвѣдомій масы народа приготовити до того. „Journal des Débates“ выступаѳ дуже остро противъ буляжерôвскои лиги патріотичнои и запытуѳ правительство, що оно думаѳ зробити зъ товариствомъ, котре своими ôдзывами даѳ ясній доказы, що стремить до знесеня конституціи и до борбы противъ парляменту. Згадана газета домагаѳся просто розвязаня сего небезпечного товариства.

——

Бѣлградска газета урядова оголосила спенсіонованье бувшого президента министрôвъ радикального кабинету ген. Ґруича. Кажуть, що спенсіонованье наступило длятого, що Ґруичь розказувавъ передъ заграничными кореспондентами, що змѣна кабинету въ Сербіи настала въ наслѣдокъ вплыву Австріи. Сербска королева маѳ сими днями приѣхати зъ Италіи до Бадену пôдъ Вѣднемъ а тамъ маѳ приѣхати такожь и король Миланъ. Маѳ то бути зъѣздъ родинный, на котрôмъ мабуть маються полагодити давнi непорозумѣня мѣжь королемъ а королевою. Зъ одноі стороны доказують отже, що король хоче остаточно розвестися зъ королевою а зъ другои кажуть знов, що на сѣмъ зъѣздѣ прийде мабуть до згоды мѣжь супругами и що на то вплывають дуже сильно двôрскі круги вѣденьскі.

——

Агентія Гаваса доноситъ, що кн. Фердинандъ змѣнивъ въ наслѣдокъ непогоды первѣстну програму своѳи подорожи и выѣхавъ зъ Тырновы просто до Рущука. Въ Тырновѣ мавъ на великдень по богослуженю въ церквѣ пôдъ призваньемъ Сорокъ Мучениковъ президентъ министрôвъ Стамбуловъ промову, въ котрôй такъ сказавъ: „Ôдъ пятьсотъ лѣтъ ѳсть то першій разъ, що болгарскій володѣтель перебуваѳ посередъ насъ въ часѣ великодныхъ святъ въ церквѣ нашихъ царѣвъ. Най же Богъ, той защитникъ права и правды, помагаѳ нашому володѣтелеви повести Болгарію на дорогу правды!“ На то ôдповѣвъ князь: „Я присягавъ, що поведу Болгарію до назначеной ѣй исторіею цѣли. Нинѣ поновляю ту присягу зъ цѣлои душѣ и повторяю мои зобовязаня супротивъ болгарского народу, котрыхъ буду крѣпко держатися. Въ сѣй самôй святини зрѣкся я всего и стався Болгариномъ; въ сѣй самôй святины повторяю передъ вами, що идеалъ Болгаріи стався монмъ: независимôсть Болгаріи; ѳсть то свята справа, котрôй я посвятивъ моѳ житье. Поступайте за вашимъ володѣтелемъ а при помочи Божôй стане Болгарія велика и щастлива а независимôсть ѳи буде забезпечена.“ Въ Рущуку оглядавъ князь касарнѣ, арсеналъ и фльотилю. Коли князь выѣзджавъ зъ мѣста офицыры занесли ѳго на рукахъ до воза.

Вырокъ выданый на Попова звучить: 1) Майоръ Христо Поповъ виноватый, що допустивъ сфалшованье пôдписôвъ урядникôвъ и казавъ дотычнi документы выслати до касы державноі. 2) Ôнъ виноватый, що заложивъ яко комендантъ полку черезъ рôзнi незаконнi комбинаціи и на шкоду державы въ своѣмъ полку тайный фондъ, зъ котрого часть уживъ для себе. 3) Ôнъ виноватый, що не предпринявъ нѣякихъ мѣръ противъ особъ собѣ пôдвластныхъ, коли они поступали незаконно и спокôйно допускавъ до надъужитя. 4) Ôнъ виноватый, що свѣдомо и зъ власноі користи выпустивъ за поквитованьемъ трохъ жидôвъ втѣкачѣвъ зъ войска. — Майоръ Боневъ виноватый: 1) що бравъ участь въ спроневѣреню грошей державныхъ; 2) що жадавъ урядово фуражу для двохъ коней, котрыхъ нѣколи не було. — Капитанъ Карановановъ виноватый, що ôнъ яко интендантъ полку допустивъ, щобы нарушено касу державну. — Поручникъ Банковъ виноватый: 1) що ôнъ яко касіеръ згодився на незаконне поступованье свого настоятеля; 2) що присвоивъ собѣ 700 левôвъ зъ неозначеного фонду, котрі однакожь пôдчасъ слѣдства звернувъ. — Поручникъ Келямовъ виноватый, що яко заступникъ касіера взявъ зъ неозначеного фонду 360 левôвъ. — Цивильный писарь Тереѳвъ виноватый, що на жаданье майора Попова взявъ зъ ѳго дому книжки, въ котрыхъ записувались рахунки зъ того фонду и спаливъ ихъ, черезъ що не можна теперь сконстатувати, якъ великій бувъ той фондъ. — Якъ вже звѣстно, засуджено Попова на деградацію и 4 роки вязницѣ а рôвночасно предложено ѳго князеви до помилуваня и зменшеня вязницѣ на два роки; Бонева засуджено на 6, Карановановa на 5, Банкова на 7, Келямова на 8 мѣсяцѣвъ а Тереѳва на рôкъ вязницѣ.

Филипопольскій архіеп. Менинѣ, котрый недавно бувъ у Вѣдни и мавъ авдіенцію у цѣсаря Францъ-Іосифа, мавъ сказати въ приватнôмъ товариствѣ, що въ Болгаріи ѳсть зовсѣмъ спокôй, що нарôдъ ѳсть вдоволеный и маѳся добре; доки однакожь найвыша власть не буде признана и укрѣплена, доти не буде нѣколи певности о будучнôсть. Ватаги емигрантôвъ на

Цыбульскій, Кузыкъ, — або неправильности въ назвахъ мѣсць: Городыще, Дрогобычъ, Пацыковъ и т. д.

Часто находжу въ „Червонôй Руси“ неправильне ы въ формахъ именъ, якъ столы, малы, чорны; а зновъ не подыбую ы тамъ, де пôсля етимологіи стояти повинно, именно по согласныхъ горловыхъ. „Червоная Русь“ пише, одвѣтно до принципу фонетичного: кинути, дорогихъ, великихъ, сухихъ, книжки*) и такъ въ цѣлыхъ соткахъ слôвъ и формъ.

Ще разъ кажу: кождый Россіянинъ пôзнаѳ зъ вымовы, де писати ы а де и, и пише одну або другу букву безъ огляду на етимологію, — Русины-жь одні не хотять сего знати и длятого томлять себе и молодѣжь, щобы вкôнци научитися — чого? — фонетизму россійского або польского!

7) „Червоная Русь“ не пощадила и самои буквы ъ, особливо-жь въ серединѣ слôвъ, де одвѣтно до засадъ фонетики або зовсѣмъ ѳи опускаѳ (замка, сна, пѣска, спѣвати, стягнути), або — якъ мы вже бачили — перемѣняѳ на о. Тай на кôнци слôвъ приходиться тому ъ часто станути тамъ, де ѳго не треба. Етимологія учить, що по шипячихъ (ж, ч, ш, щ) не вôльно писати ъ; въ „Червонôй Руси“, одвѣтно до россійскои правописи, находжу по шипячихъ дуже часто знакъ твердый. Неменше, противъ засадъ етимологіи, пише „Червоная Русь“, знакъ твердый по согласнôй ц: конецъ, кравецъ, Мартынецъ, мѣсяцъ и т. д. (Желехôвскій пише зовсѣмъ правильно: конець, кравець, Мартинець, швець, мѣсяць.)

——

*) Етимологично писалось: кынути, дорогыхъ, великыхъ, сухыхъ, книжкы.

Устрôй нашихъ правописей ѳсть, особливо що-до согласныхъ, на скрôзь фонетичный. Кожде ж, кожде ч, кожде ш, кожде щ ѳсть звукомъ походнымъ, перемѣною зъ иншого, коренного звука. Пишучи шипячу согласну, мы вже тымъ самымъ грѣшимо противъ етимологіи, бо затрачуѳмо звукъ коренный.

И сычачі звуки часто суть лишь походнi. Формы: въ руцѣ, въ розѣ, въ дусѣ — не выражають добре коренѣвъ слова, бо жь прецѣнь въ першôмъ падежи нѣхто не каже: руця, розя, дуся; рôвно и въ словахъ, якъ вести, класти, повѣсти, сѣсти и т. д. звукъ с не ѳсть коренный. а вказуѳ на етимологичне д

Деякі согласнi, одвѣтно до вымовы, вставляються, н. пр. л (земля, коноплѣ, роблю), т (пестрый, острый), н (заняти, поняти, снѣдати), д (иду, буду, ѣду). Ѳсли пишемо вставнi буквы, то очевидно за-для принципу фонетичного.

Часто согласнi выкидуѳмо, одвѣтно до вымовы: тонути (мѣсто топнути), сонъ (м. сопнъ), область (м. обвласть), обора (м. обвора), деръ (м. дерлъ), помôгъ (м. помôглъ), глянути (м. гляднути), упала (м. упадла), плела (м. плетла), дамь (м. дадмь), село (м. седло), вялый (м. вядлый) и т. д. И те выкидуванье согласныхъ опираѳся ѳдино на принципѣ фонетичнôмъ.

Надѣюсь, що наведенi мною примѣры достаточно поясняють, якій то суть такъ званi у насъ „етимологичнi“ правописи.

(*Дальше буде.*)

Ом. Партицкій.

болгарскихъ границяхъ суть причиною безъустаннои небезпечности.

НОВИНКИ.

☞ **Нинѣшне число выдаємо въ збôльшенôмъ объємѣ.**

Всѣхъ П. Т. предплатникôвъ, що ще не сплатили залеглостей, просимо дуже поспѣшити зъ присылкою, бо будемо змушенй здержати имъ дальшу высылку „Дѣла.“

— **Въ Чернôвцяхъ** обходять дня 13 н. ст. мая торжество ювилею папы о годинѣ $^1/_2$12 рано въ сали Товариства музичного. На торжествѣ выголосяться ôдповѣднй промовы по руски, польски и нѣмецки. Вступъ на се торжество вôльный; билеты можна ôдбирати въ урядахъ парохіяльныхъ всѣхъ трехъ обрядôвъ католицкихъ и въ торговли А. Шульца. — Се торжество мало ôдбутися дня 8 н. ст. цвѣтня, але за-для выѣзду о. Костецкого и двохъ тамошныхъ священикôвъ на ювилей до Риму ôдложено ажь на день 13 н. ст. мая, с. є. недѣлю Томину.

— **Бесѣду посла Ковальского** въ радѣ державнôй и ôдповѣдь министра д-ра Ґавча въ справахъ шкôльныхъ подамо въ повнôй основѣ въ найблизшôмъ числѣ „Дѣла“.

— **У о. ректора Бачиньского** ôдбувся позавчера о 5 годинѣ пиръ зъ нагоды инсталяціи єго на почетного крилошанина. На пиръ прибули многй достойники церковнй и свѣтскй.

— **Панѣ Клѣшевска**, артистка руско-народного театру, заложила власну трупу театральну. Въ складъ сеи трупы входить кôлька осôбъ и выставляють короткй польскй творы сценичнй та поодинокй ôдслоны оперетокъ.

— **Въ краєвôй низшôй школѣ рôльничôй въ Дублянахъ** ôдбувся въ присутности маршалка краєвого и кôлькохъ послôвъ соймовыхъ испытъ ученикôвъ, котрй въ сѣмъ роцѣ кôнчать школу. Испытъ выпавъ дуже добре; маршалокъ заявивъ всѣмъ професорамъ своє вдоволенье зъ поступу ученикôвъ. При испытѣ пытали професоры: Лубошеньскій, д-ръ Вавникевичь, Рыльскій, Кагане, Барта и Степекъ. Зъ Русинôвъ укôнчивъ школу М. Яремко.

— **Нашй уряды почтовй** все таки не держать рускихъ друксортôвъ а своимъ поступованьемъ въ урядованю оскорбляють Русинôвъ. И такъ пишуть намъ: „Урядъ почтовый въ Станиславовѣ не має рускихъ друксортôвъ; на пытанье, длячого нема, ôдповѣдає: „niema — bo niema“, або: „są — ale...“ — Ще гôрше на почтѣ въ Бовшôвци; тамъ п. почтмайстеръ звиняєся, що не має рускихъ рецеписôвъ, и, розумѣєся, заступає ихъ польскими. — Чи такъ оно має робитися — мы поспытаємо ц. к. дирекціи почтъ.“

— **Зъ Гусятина пишуть намъ:** Дня 4 н. ст. мая упокоився въ Гусятинѣ д-ръ Людвикъ Жмѣнковскій, лѣкарь повѣтовый, въ 40 роцѣ житя. Покôйникъ бувъ чоловѣкомъ людянымъ, трудящимъ та фаховымъ и спосôбнымъ. Покôйный зъ-роду бувъ Русиномъ, але уже въ весняныхъ лѣтахъ молодости, яко ученикъ гимназіяльный, зненавидѣвъ бувъ Русь и подававъ прошенье до намѣстництва, щобъ єму выкладано религію въ языцѣ польскôмъ. Опôсля подавшись о позволенье перейти на обрядъ латиньскій и одержавши єго, зовсѣмъ уже ôдцурався свого роду и ставъ Полякомъ. На свѣжо присыпанôй могилѣ того Поляка мавъ посмертну рѣчь д-ръ Крижановскій. „Отворилася — казавъ — нова могила... але мы Поляки навыкли до могилъ“. На похоронѣ д. 6 мая було богато и нашого священьства. О. Боярскій зъ Гусятина явився въ біретѣ, уживанôмъ латиньскими духовниками. — *М. А. Т—ъ.*

— **Зъ статистики мѣста Львова.** Въ 17 тыждни сего року, с. є. ôдъ 22 до 28 н. ст. цвѣтня померло у Львовѣ 69 осôбъ, 32 мужчинъ и 37 женщинъ. Найбôльше померло на сухоты, бо 25, и на запаленье легкихъ 7 осôбъ.

— **Сельскй знахорѣ.** Въ послѣдныхъ дняхъ цвѣтня въ Зиндрановôй, селѣ пов. коросненьского, повѣсилася 18-лѣтна дѣвчина, Марія Галюта, недужа ôдъ довшого часу на умѣ. Слѣдство выказало, що сю дѣвчину лѣчивъ кôлька тыжднѣвъ селянинъ Лешко Кащакъ, звѣстный знахоръ въ околици, котрый за свои лѣки выдуривъ ôдъ ôтця недужои кôлькадесять зр. Кащака потягли до судовои одвѣчальности за недозволене лѣченье, выдуренье грошей и за се, що своимъ лѣченьемъ причинився мабуть до смерти бѣднои дѣвчины.

— **Зъ Кутъ пишуть до „Gazet-ы Polsk-ои“:** Дня 10 н. ст. мая завѣдатель камеральный зъ Косова, ѣдучи до Жабя, подыбавъ двохъ гуцулôвъ, якъ кидали до Черемошу тѣло убитого товариша. На зазывъ п. З., що они роблять, ôдповѣли цѣлкомъ спокôйно не перерываючи своєи роботы: „Нѣчо пане, то бувъ дуже поганый чоловѣкъ“. Коли справилися зъ тѣломъ, обтерли топôрцѣ зъ крови, и звертаючись до здивованого свѣдка, докинули: „Теперь идемъ до суду“.

— **Убитый лихварь.** Юда Люфтъ, косôвскій лихварь, выбрався дня 3 н. ст. мая до Рѣчки за процентами. Того самого дня вечеромъ знайшли єго неживого въ Рѣчцѣ на дорозѣ до Яворова зъ розпоренымъ животомъ и пôдрѣзанымъ горломъ. Жандармерія увязнила двохъ жидôвъ и цигана та ôдставила до Косова.

— **Зъ Стрыя пишуть:** Минувшого тыждня въ протягу трехъ днѣвъ було у насъ три огнѣ. И такъ займилася стайня на Шумлянщинѣ, на другій день згорѣло пять стодôлъ и одна стайня на передмѣстю, а на третій день займився дôмъ, де мешкає аєнтъ кракôвского Товариства взаимныхъ убезпечень. У всѣхъ тыхъ случаяхъ дуже добре ôдзначилася ново зъорганизована сторожа огнева зложена зô 100 членôвъ.

— **Польска гостиннôсть.** На перенесенье мощей бл. п. гр. Скарбка запрошено и нашого митрополита Сильвестра. Разомъ зъ владикою выѣхало зô Львова до Дроговыжа 19 питомцѣвъ, 4 до асисты а 15 до хору. На стаціи въ Дроговыжи выжидали представителѣвъ всякихъ товариствъ повозы, а для нашихъ питомцѣвъ полишивъ комитетъ три селяньскй фѣры зъ перемоклою соломою безъ нѣякихъ покрывалъ. Питомцѣ заявили, що такъ довго не поѣдуть, доки не явиться бодай пять фѣръ, застеленыхъ, бо они не можуть нищити своихъ що найлучшихъ одежь. Одинъ зъ комитетовыхъ заявивъ, що заразъ надôшлють повозы. И ждали питомцѣ довго, довго, ажь около 6. годины надъѣхали два вôзки зъ урядникомъ заведеня, и той попросивъ питомцѣвъ умѣститись на тіи-жь. Асиста всѣла, а хоръ заявивъ, що разомъ поѣде. За годину надъѣхали зновъ три фѣры. Питомцѣ всѣли и чимъ скорше въ дорогу. Однакъ въ половинѣ дороги до заведеня стрѣтили асисту, якъ та вертала пѣхотою и заявила, що нема чого ѣхати, бо вже по ôдправѣ. Вернулися всѣ разомъ на дворець и тамъ выжидали ôдходу поѣзду о голодѣ и холодѣ. Ôдъ $9^1/_2$ год. рано, коли поснѣдали въ семинаріи, не ѣли они нѣчо до год. $^1/_2$12 въ ночи, коли приѣхали до Львова. Додати треба, що питомцѣ заплатили ще самй за фіякры зъ семинаріи на зелѣзницю и по поворотѣ въ ночи, бо годѣ було середъ дощу ити такій кусень дороги. — *Участникъ.*

— **Рабиномъ гусситôвъ у Львовѣ** выбрано дня 9 н. ст. мая Исаака Етинґера. Говорять, що нововыбраный рабинъ зрѣкся своєи платнѣ въ користь фонда вдôвъ и сирôтъ жидôвскихъ.

— **Новый дипльоматъ.** Въ Парижи появилась брошурка пôдъ заг.: „Oesterreich-Ungarn und seine Alliancen, offener Brief an Seine Majestät Kaiser Franz Josef I. von Julius Felix.“ Авторъ радить нашому цѣсареви зôрвати неприродный союзъ Австріи зъ Нѣмеччиною и Италією, покинути Балканъ разомъ зъ Босною и Герцеговиною, а получитись зъ Россією и Францією противъ Прусамъ и добиватись свого давного достоиньства цѣсарского въ Нѣмеччинѣ.

— **Геройство учительки.** Въ Перри въ станѣ Тенессі въ Сполученыхъ Державахъ вбѣгъ до клясы, де учителька Юлія Гренъ учила, великій скаженый песъ. Ôдъ двохъ днѣвъ блукався той песъ въ околици. Въ клясѣ скочивъ песъ сейчасъ на одну дѣвчинку, але учителька, держачи лише линію въ рукахъ, кинулася помѣжь нихъ. Сейчасъ казала дѣвчаткамъ вкѣкати черезъ ôкно въ огородъ а сама почала боротися зъ псомъ. Убранье на нѣй подеръ песъ на куснѣ, а однако такъ щасливо знала боронитись, що нѣгде єи не скалѣчивъ. Въ самъ часъ надбѣгли люде, бо вже зачали силы єи опускати, и убили пса. Вдячнй родичѣ зôбрали складку грошеву для учительки.

— **Дрôбнй вѣсти.** У Вѣдни увязнено учителя народнои дѣвочои школы въ другôй части мѣста, Іосифа Винтера, 32-лѣтного, жонатого, за злочиньство противъ моральности доповнене въ школѣ.

Посмертнй — ⁑ — оповѣстки.

— **Антоній Мигуловичь**, урядникъ краєвои табулѣ, померъ вô второкъ сего тыждня въ 56 роцѣ житя. — Вѣчна єму память!

Господарство торговля и промыслъ.

— **Зъ давнѣйшихъ льосовань облигацій зелѣзницѣ арх. Альбрехта полишились:** Облигаціи пріоритетôвъ въ срѣблѣ (I. емисія:) Числа: 212, 417, 3670, 4099, 6888, 8762, 10297, 10544, 11953, 12485, 12546, 15245, 15824, 16847, 17007, 17888, 18050, 18259, 19059, 19375, 19396, 20266, 20374, 20419, 23035, 23184, 23253, 24167, 24398, 24672, 26108, 26981, 27000, 27574, 28167, 28498, 30353, 30356, 30890, 31368, 31584, 31983, 32274, 32614, 33405, 34424, 35572, 36151, 37995, 39147, 39907, 40250, 42085, 43732, 45314, 46571, 46591, 47794, 50107, 50585; — Облигаціи пріоритетôвъ въ золотѣ (II. емисія): Числа: 109, 282, 508, 680, 691, 903, 1192 1280, 1481, 1817, 1836, 1872, 2348, 2349, 2809, 3006, 3011, 3108, 3109, 3163, 3338, 3417, 3484, 3485, 3592, 3596, 4069, 4280, 4597, 4667, 4736, 4891, 5017, 5074, 5068, 5744, 5826, 6178, 6802, 6951, 6982, 7220, 7302, 7312, 7394, 7497, 7683, 7744, 7745, 7888, 8241, 8260, 8370, 8392, 8464, 8700, 8752, 8762, 9154, 9184, 9353, 9402, 9461, 9493, 9882, 9941, 10171, 10290, 10335, 10443, 10498, 10549, 10861, 10977, 10983, 11040, 11135, 11208, 11217, 11360, 11398, 11427, 11448, 11591, 11694, 11941, 12051, 12176, 12328, 12329, 12331, 12968, 13245, 13321, 13370, 13400, 13687, 13884, 14120, 14295, 14358, 14665, 14777, 14899, 14937, 15335, 15341, 15569, 15603, 15705, 15741, 15838, 15843, 15885, 15933, 16395, 16500, 16604, 16620, 16804, 16967, 17085, 17181, 17213, 17246, 17461, 17562. 18105, 18475, 18615, 18821, 18860, 19094, 19797.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Конкурсы.** Мѣсце ведучого книги грунтовй зъ платою X клясы ранги єсть опорожнене при судѣ окружнôмъ въ Перемышли. Поданя о се мѣсце, або таке саме при иншôмъ судѣ въ Галичинѣ всхôднôй треба вносити до президіи суду окружного въ Перемышли до 26 н. ст. мая с. р.

— **Именованя.** Станиславъ Шаховскій, приватный доцентъ университету львôвского, именованый надзвычайнымъ професоромъ. — Старшій инспекторъ податковый Глоговскій одержавъ титулъ совѣтника финансового.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 11. мая. Приѣхала тутъ вел. княгиня Марія Павловна и сербска королева а Є. Вел. цѣсарь зложивъ обомъ визиту. У королевои сербскои бувъ такожь зъ визитою и гр. Кальноки.

Миляно 11. мая. Бразилійскій цѣсарь занедужавъ небезпечно на запаленье легкихъ.

Парижь 11. мая. Пôдчасъ ôдкрытя историчнои выставы Бастиліи мавъ Фльоке промову, въ котрôй сказавъ: Нашй батьки збурили въ 1789 сю вязницю, що була ганьбою для Франціи и нема нинѣ сили, котра-бы єи зновъ ôдбудувала. Єсьмо ворогами реставраціи всего того, що збурили нашй батьки. Нинѣ певно не буде нѣхто кланятися божищамъ, що не можуть довше остатися, якъ кôлька недѣль. Франція позôстане завсѣгды републикою.

Парижь 11 мая. Ген. Булянже выѣхавъ въ супроводѣ послôвъ Ляґера и Дильона до Динкерки. На двôрци устроила Булянжерови товпа єго прихильникôвъ грôмку овацію.

Грацъ 12 мая. Высшій судъ орѣкъ, що вписы до книгъ гипотечныхъ мають ôдбуватися въ Стиріи лишь въ нѣмецкôмъ языцѣ. Мѣжь Словенцями настало по тôй причинѣ велике негодованье.

Бѣлградъ 12 мая. Шефомъ ген. штабу именованый полковникъ Мискевичь; дотеперѣшный шефъ ген. Лешанинъ пôшовъ на пенсію на власне жаданье.

ПОДЯКА.

Дня 1 мая с. р. упокоився мôй возлюбленый мужь Александеръ Гарасевичь. Въ тôмъ тяжкôмъ горю дôзнала я немалои потѣхи черезъ обявы щирои зичливости и сочувства ôдъ всѣхъ знаємыхъ и сусѣдôвъ, котрй на першу вѣсть о моѣмъ нещастю зъ помочею и ôдрадою до мене поспѣшили, а именно Вблаг. Паньство Ґлуховскй, властителѣ Камѣннои, котрй якъ въ часѣ слабости, смерти такъ и похорону моєго незабутого мужа, невôдступно були менѣ правдивыми потѣшителями, за котру ихъ сердечнôсть, не могучи ôддячитись, прошу, абы Всевышній ихъ вынагородивъ! Неменше дôзнала я потѣхи и ôдъ Всч. оо. декана Калиньского, Рошкевича, Левицкого, Харкевича, Сабата, Кисѣлевского, Лугового, Козьоровского, Сумика, Вальницкого, Гарасимовича, Жилавого, Бѣлиньского и Гуглевича, котрй не зважаючи на ôддаленье и труды якй въ страстнôмъ тыждни кождый душпастирь поносить, въ похоронѣ участь приняли. Всѣмъ тымъ Всч. оо. за ихъ щиру зичливôсть и труды складаю тутъ мою подяку.

Камѣнна дня 4. Мая 1888.

Зиновія зъ Сѣрецкихъ Гарасевичева зъ дѣтьми.

И. ИГНАТОВИЧЬ

поручає

знаменитй МЫЛА до мытя лиця, рукъ и купелей,

ôдзначенй 9 медалями заслуги и двома дипльомами признаня.

	зр. кр.
МЫЛО найдобôрнѣйше до голеня броды	—·25
МЫЛО МИГДАЛОВЕ, дуже нѣжве 10 кр. 20 и	—·25
МЫЛО КОКОСОВЕ, бѣле до рукъ 10 кр. и	—·20
МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жовте 6, 12, 18 кр.	—·20
МЫЛО ГРИСИКОВЕ, знамените до лиця и рукъ	—·40
МЫЛО ЖОВТКОВЕ, робить нѣжною, гладкою и знаменито чистить шкôру	—·30
МЫЛО ЗЕЛОВЕ, одержуєся черезъ згусненье соку ростинъ ароматично-живичныхъ, знамените	—·25
МЫЛО ПИЖМОВЕ, має дуже приємный пижмовый запахъ	—·30
МЫЛО ПАЧУЛЕВЕ, приємного запаху, має великій покупъ	—·30
МЫЛО РОЖАНЕ, найдобôрнѣйше 40 кр. и	—·80
МЫЛО ОЛИВНЕ для дѣтей	—·36
МЫЛО зъ ШПИЛЬОКЪ СОСНОВЫХЪ, приємне въ ужитю, успѣшно хоронить шкôру ôдъ лишаѣвъ и выкидôвъ	—·30
МЫЛО БАЛЬСАМИЧНЕ, чистить шкôру, робить єи бѣлою и нѣжною	—·40
МЫЛО ФІЯЛКОВЕ, приємого запаху	—·35
МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усуває веснянки, осмаленя ôдъ сонця, лицю робить свѣжымъ и бѣлымъ	—·60
МЫЛО ГИПЄНИЧНЕ, ôдзначаєся товстостею, вельми нѣжне и выключно приладжене до лиця	—·50
МЫЛО РИЖОВЕ уживаєся, щобъ зробити шкôру на лици нѣжною и бѣлою	—·60
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ бѣле, легко пѣниться, знаменито чистить шкôру и хоронить ôдъ прищѣвъ	—·30
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, прозрачне, мѣстить 35% чистои глицерины, знаменито дѣлає на зашкôрокъ 20, 30 кр. и	—·40
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ плынне у фляшочкахъ, чистить шкôру зъ прищѣвъ, лишаѣвъ, угрикôвъ, фляшка	—·40
МЫЛО ПѢСКОВЕ, до мытя рукъ, 15 и	—·25
МЫЛО ПУМЕКСОВЕ до мытя рукъ, 15 и	—·35
МЫЛО ПУМЕКСОВЕ до мытя ковнѣрикôвъ и маншетôвъ зъ гутаперхи	—·10
МЫЛО ТИМОЛЬОВЕ знаменито чистить шкôру зъ всякихъ выкидôвъ	—·50
МЫЛО КАРБОЛЕВЕ, дуже добре мыти руки, лице, а навѣть цѣле тѣло въ часѣ епидеміи, щобы охоронитись ôдъ заразы	—·20
МЫЛО СѢРКОВЕ, зъ великимъ успѣхомъ уживаєся до знищещеня прищѣвъ и всякого рода выкидôвъ на шкôрѣ	—·25
МЫЛО БЕНЗЕОСОВЕ, дуже добре уживаєсь, щобы усунути зъ шкôры выкиды и плямы	—·25
МЫЛО КАМФОРОВЕ, лагодить свербленье и печенье шкôры, усуває выкиды и червонôсть зъ лиця и рукъ	—·25
МЫЛО МЕДОВЕ до вынѣжненя рукъ, кусникъ	—10
МЫЛО МѢЩАНЬСКЕ знамените	—·10
МЫЛО СМОЛЕВЕ, мѣстить 40% чистои смолы (дегтю), усуває прищѣ лишаѣ, всякй высипки шкôрнй, поченье нôгъ и парплѣ на головѣ	—·30
МЫЛО СМОЛОВЕ ГЛИЦЕРИНОВЕ мягчить и чистить шкôру зъ лишаѣвъ, угрикôвъ, и т. п., кусникъ	—·30

2424 4—?

Набути можна **у Львовѣ** *въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3., Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои. Въ филіяхъ:* **въ Краковѣ** *Суконницѣ ч. 20 и* **въ Чернôвцяхъ** *Ринокъ ч. 2., а такожь у всѣхъ перворядныхъ торговляхъ и аптикахъ.*

Пѣвець церковный,

Іосифъ Шарковскій, управитель хору, пошукує мѣсця. Близша вѣдомôсть листовно. Адреса: Яблони-ця надъ Прутомъ. 10—? 2423

ОПОВѢЩЕНЬЕ.

Совѣтъ управляючій „Повѣтовои Народнои Торговлѣ въ Рогатинѣ, товариства зарегистрованого зъ ограниченою порукою“ запрашає симъ П. Т. членôвъ сего товариства на звычайнй Загальнй Зборы на день 10 (22) мая 1888 року.

Передъ зборами ôдправиться въ городскôй церкви поминальне Богослуженье за упокôй душь помершихъ членôвъ нашого товариства. Початокъ Богослуженя о 9 годинѣ рано.

Порядокъ дневный Зборôвъ:

1. Справозданье Совѣта управляючого зъ дѣяльности товариства и замкненя рахункôвъ за рôкъ адм. 1887.
2. Справозданье комитету контрольного.
3. Предложенье въ справѣ подѣлу зыскôвъ и высоты марки презенційнои.
4. Принятье новоприступаючихъ членôвъ.
5. Доповняючій выбôръ двохъ членôвъ Совѣта управляючого. (2—3)
6. Выбôръ комитету контрольного на 1888 рôкъ.
7. Внесеня членôвъ.

Рогатинъ 7 цвѣтня 1888.

За Совѣтъ управляючій:

А. Медвецкій предсѣдатель — *В. Чировскій* членъ Совѣта.

Цѣс. кор. упривилеєвана

Рафинерія спиритусу

И ФАБРИКА ОЦТУ

ЮЛІЯ МИКОЛЯША

у ЛЬВОВѢ

выробляє

НАЙЧИСТѢЙШІЙ СПИРИТУСЪ

здалый для панôвъ аптикарѣвъ, фабрикъ ликерôвъ и т. п.

2316 котрый продає 47—?

по цѣнахъ умѣренныхъ.

Поручає такожь найлѣпшого рода горѣвки, ликеры и розолисы.

НЕМА НѢЯКОГО БОЛЮ ЗУБÔВЪ

при уживаню славнои въ свѣтѣ правдивои ц. к. надворного дентиста

Д-ра ПОППА Анатериновои воды до устъ

котра має першеньство передъ кождою иншою водою до зубôвъ яко презерватива проти всѣхъ хоробъ зубôвъ, устъ и шыѣ, и при рôвночаснôмъ уживаню зъ 2177 11—26

Д-ра Поппа порошкомъ або пастою до зубôвъ

удержує завсѣгды здоровй и краснй зубы.

Д-ра Поппа Пльомба до зубôвъ

Найлѣпше средство до затыканя самому собѣ дѣравыхъ зубôвъ.

Д-ра Поппа Мыло зелове проти всякихъ высыпокъ шкôрныхъ и такожь знамените до купелѣ.

Цѣна: Анатеринова вода до устъ 50 кр., зр. 1. — и зр. 1 40; Анатеринова паста до зубôвъ въ пушкахъ зр. 1 22; Аромат. паста до зубôвъ по 35 кр.; Порошокъ до зубôвъ въ коробкахъ 63 кр.; Пльомба до зубôвъ въ скриночцѣ зр. 1 — Мыло зелове 30 кр

Передъ закупномъ пôдроблюванои анатериновои воды до устъ, котра пôсля анализы мѣстить по бôльтôй части здоровлю шкодливй примѣшки, остерѣгаєся выразно

Головный складъ: Wien, I. Bognergasse 2.

Дôстати можна у всѣхъ аптикахъ, дрогеріяхъ и парфумеріяхъ.

2445 **КОСЫ** 2—?

6 и $6^1/_2$ ручковй вузшй и широкй по **36** и по **40** кр.

Найлучшй по **50** кр.

Бракъ по **25** кр.

поручає зъ своихъ складôвъ

Народна Торговля.

А. РОЗМАНИТЪ

КРАКÔВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикоріи, Сурогатôвъ кавы и Кавы фиговои

въ Раковицяхъ

пôдъ Краковомъ.

Выробляє зъ сырого продукту власнои плянтаціи всякй роды цикоріи и штучнои кавы, котрй ôдзначаються богатствомъ частей поживныхъ а такожь знаменитымъ смакомъ и запахомъ. 2286 12—0

Фабрика поручає передовсѣмъ:

Сурогатъ кавы въ коробкахъ (шуфлядкахъ).
Сурогатъ кавы въ склянкахъ
Шротову каву француску Розманита.
Цикорію кракôвску гôрку.
Каву фигову.
Цикоряну каву перлову. (Новôсть!!)
Каву кракôвску добôрну въ скриночкахъ.

☞ **Купити можна въ Народныхъ Торговляхъ и у всѣхъ иншихъ торговляхъ.** ☜

Ôдзначена на выставѣ кракôвскôй въ р. 1887 2-ма медалями министерства торговлѣ.

Глядають помешканя:

два покоѣ зъ меблями, въ рускôй родинѣ. Добре бы, коли-бъ и зъ харчемъ. Звѣстити въ редакцію „Дѣла“.

ПРОСПЕКТЪ.

ЧОТИРОПРОЦЕНТОВА ГАРАНТОВАНА ПОЗИЧКА ПРІОРИТЕТОВА СРѢБЛОМЪ

Першои угорско-галицкои зелѣзницѣ.

Емисія зъ року 1887.

въ номинальнôй вартости 13,600.000 зр. австр. вал. срѣбломъ.

Опроцентованье и амортизація забезпечень черезъ пôдвышенье загальнои гарантіи рôчно о суму

зр. 481.410·60 зô стороны **цѣсарско-австрійского правительства, а**
зр. 92.903·80 зô стороны **королевско-угорского правительства.**

ПÔДПИСКА

на 13,569.800 гульденôвъ австрійскою валютою срѣбломъ тои позички.

Закономъ зъ дня 13 червня 1887 Днев. зак. дер. Ч. 77 забезпечило Выс. ц. к. правительство австрійске Першôй угорско-галицкôй зелѣзници пôдвышенье гарантованого ѣй доси скарбомъ чистого доходу рôчного зъ австрійского простору тои зелѣзницѣ **о рôчну суму зр. 481.410·60** австр. валютою срѣбломъ, потрѣбну до опроцентованя и амортизаціи чотирипроцентовои срѣбнои позички пріоритетовои въ номинальнôй сумѣ зр. 11,400.000, платнôй въ 75 рокахъ. **Крôмъ того на пôдставѣ артикулу XXXIII. закона зъ року 1887 забезпечило королевско угорске правительство** пôдвышенье дотеперѣшного гарантованого чистого доходу рôчного зъ угорского простору тои зелѣзницѣ **о рôчну суму зр. 92.903·80** ав. валют. срѣбломъ, потрѣбною до такъ само опроцентованои и маючои амортизуватися чотирипроцентовои срѣбнои позички пріоритетовои въ номинальнôй сумѣ 2,200.000 зр. Коли оба Высокѝ правительства дозволили, щобы обѣ тѝ позички були сполученѝ въ одностайну позичку пріоритетову, що маѣ забезпечитися гипотечно на обохъ просторахъ, то Зарядъ першои угорско-галицкои зелѣзницѣ затягнувъ позичку пріоритетову въ загальнôй сумѣ зр. 13,600.000 австр. валют. срѣбломъ, звучачу на оказателя.

Кожда зъ тыхъ облигацій, ôдповѣдно до своѣи вартости номинальнои, буде опроцентована по **чотири ôдъ ста** рôчно въ ефективнôй монетѣ срѣбнôй ажь до дня, въ котрôмъ припаде ѣи сплата, а то въ пôврôчныхъ ратахъ дня 1 сѣчня и 1 липня зъ долины. Выплата тыхъ ôдсотокъ наступить до рукъ оказателя за зворотомъ ôдповѣдного купону процентового.

Всѣ 68.000 облигацій сплатяться на пôдставѣ долученого до кождои облигаціи пляну амортизаційного въ повнôй вартости номинальнôй по 200 гульденôвъ австр. валюты срѣбломъ въ протягу 75 лѣтъ, числячи ôдъ 1 жовтня 1887, при чѣмъ однакожь Товариство застерѣгаѣ собѣ право сплачуваня въ кождôмъ часѣ такожь бôльшои скôлькости, якъ зъ пляну амортизаційного рôчно припадаѣ.

Выплата припадаючихъ процентôвъ и сплата выльосованыхъ облигацій слѣдуѣ, **безъ ôдтрученя якихъ небудь податкôвъ, належитостей або иншихъ сумъ,** въ головнôй касѣ Товариства у Вѣдни, або въ мѣсцяхъ выплаты, котрѝ за кождымъ разомъ подадуться до публичнои вѣдомости.

За точну выплату ôдсотокъ и амортизаційныхъ сумъ згаданои **Позички пріоритетовои** ручить цѣлый ц. к. австрійскимъ и корол. угор. Правительствомъ гарантованый чистый дохôдъ рôчный зелѣзничихъ линій Товариства, якъ такожь движиме и недвижиме майно зелѣзницѣ того Товариства.

Для забезпеченя тои позички вписано право заставу до гипотечнои книги зелѣзничои, зладженои для австрійскои линіи а то въ безпосередно по позичцѣ пріоритетовôй II. емисіи въ сумѣ зр. 3,130.200 австр. валют. срѣбломъ; вписъ тои позички въ центральнôй книзѣ грунтовôй въ Будапештѣ а именно безпосередно по удѣлѣ припадаючôмъ на Першу угор. галицку зелѣзницю зъ сполученои позички пріоритетовои угорскихъ зелѣзниць зъ року 1876 въ сумѣ зр. 420.000 австр. валюты золотомъ, довершено ôдповѣдно до арт. I. зак. угорского зъ 1868 и арт. LXI зак. угор. зъ 1881 р.

ПÔДПИСКА повышшои чотирипроцентовои срѣбнои позички пріоритетовои Першои угорско-галицкои зелѣзницѣ въ сумѣ 13,569.800 гульденôвъ австр. валюты, Емисіи зъ 1887 р., ôдбудеся

въ суботу дня 12 мая 1888 р.

У ЛЬВОВѢ: въ ц. к. уприв. галицкôмъ Банку Гипотечнôмъ,
ВЪ КРАКОВѢ:
„ ЧЕРНôВЦЯХЪ: } въ филіи ц. к. уприв. галицкого акційного Банку Гипотечного.
„ ТЕРНОПОЛИ:
У ВѢДНИ: въ долѣшн. австр. Товариствѣ есконтовôмъ, въ ѥго банково-мѣняльнôй конторѣ,
„ „ въ англьо-австрійскôмъ Банку и ѥго мѣняльнôй канторѣ,
ВЪ БУДА-ПЕШТѢ: въ угорскôмъ Банку есконтово-мѣняльнôмъ,
„ „ въ пештеньскôмъ угорскôмъ Банку комерційнôмъ,
„ „ въ сполученôй будапештеньскôй касѣ ощадности голов. мѣста,
„ „ въ филіи англьо-австрійкого Банку,
ВЪ ПРАЗѢ: въ ческôмъ Банку есконтовôмъ,
„ „ въ филіи англьо-австрійского Банку,
ВЪ БЕРНѢ: въ моравскôмъ Банку есконтовôмъ,
„ „ въ филіи англо-австрійского Банку,
ВЪ ГРАЦУ: въ стирійскôмъ Банку есконтовôмъ,
ВЪ ЛИНЦУ: въ Банку для горѣшнои Австріи и Зальцбурга,
ВЪ ТРІѤСТѢ: въ Banka Commerciale Triestina,
„ „ въ филіи англьо-австрійского Банку.

Пôдписка буде ôдбуватися въ звычайныхъ годинахъ урядовыхъ пôдъ слѣдуючими условіями:

1. Пôдписка наступить на пôдставѣ формуляря деклараційного, котрого можна дôстати у всѣхъ высше наведеныхъ мѣсцяхъ пôдписныхъ. Кожде зъ тыхъ заведень маѣ право пôсля власного мнѣня означити высоту сумы при евентуальнôй репартиціи.

2. **Пôдписна цѣна устанавляѣся на зр. 88·25 ав. в.** за кождѝ зр. 100 номинального капиталу, зъ дочисленьемъ 4% бѣжучихъ ôдсотокъ ôдъ дня 1 сѣчня 1888 до дня ôдбору.

3. При пôдписцѣ маѣ бути зложена кавція въ высотѣ 5% номинальнои сумы а именно: або готôвкою або въ такихъ пôсля дневного курсу маючихъ обчислитися паперахъ, котрѝ дотычне заведенье приймаюче субскрипцію, признасть за допускаемѝ.

4. Репартиція пôдписанихъ сумъ наступить о скôлько можна заразъ по укôнченю пôдписки, о чѣмъ пôдписуючихъ повѣдомиться. На случай редукціи пôдписаноі сумы буде звышка кавціи заразъ звернена.

5. Признанѝ облигаціи маютъ пôдписуючѝ ôдобрати найдальше до 30 червня 1888.

Пôдписуючимъ вôльно однакожь признанѝ имъ облигаціи въ протягу повышшого речинця ôдобрати такожь частями. По повнôмъ ôдобраню зложена кавція буде вчислена, евентуально звернена.

Облигаціи маютъ тамъ ôдбиратися де ихъ пôдписано.

Вѣдень въ маю 1888.

Англьо австрійскій Банкъ **Долѣшно австрійске Товариство есконтове.**

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченя, пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 96. Львôвъ, Недѣля 1 (13) мая 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ середу, и въ середу и суботу на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надосланé“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австрiи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чвертъ року	4·50 зр.	на чвертъ року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чвертъ року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична.

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатаний вôльний ôдъ порта.

Пооднноке число коштуе 8 кр. а. в.

Всякій общій, листы зелѣзницѣ, ренты, банки обезпеченій и приватній купуютъ и продаютъ пôдъ найкорист-нѣйшими по змозѣ условіями СОКАЛЬ и ЛИСЕЦЬ домъ банковый и контора вымѣны. Порученія зъ провинціи сейчасъ залагоджуются, безъ дочисленія провизіи.

☞ Зъ днемъ 1 (13) цвѣтня почався **другій кварталъ сегорôчного выдавництва щоденного „Дѣла“.** Просимо отже нашихъ квартальныхъ П. Т. предплатникôвъ якъ и довжникôвъ поспѣшити зъ надсыланьемъ предплаты.

Бесѣда пос. Василя Ковальского

на 228 засѣданю Рады державной при спеціяльнôй розправѣ надъ буджетомъ до рубрики: „Школы середнй“.

Выс. палато! При буджетовôй розправѣ въ 1886 р. мавъ я честь до главы 9, титулу 15. проекту буджету державного, надъ котрымъ теперь розправляемо, внести отаку резолюцію: „Взываéся Выс. правительство, оснувати у всхôднôй Галичинѣ другу гимназію зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ“. Рôвночасно поставивъ я до титулу 19. двѣ резолюціи, стремлячй до того, щобы у всхôднôй Галичинѣ засновано що-найменше одну женьску и кôлька мужескихъ семинарій учительскихъ зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ, бо на тôмъ полю недбано насъ цѣлковито и мы доси не мамо анѣ одного институту для образованя рускихъ учительокъ.

На внесенье комисіи шкôльной рѣшила Выс. палата на засѣданю 12 мая 1887 р., щобы резолюцію о гимназіи рускôй передати правительству до увзглядненя, зъ тымъ, щобъ оно въ порозумѣню зъ краевôю репрезентацією зарядило, що потрѣбне. Подôбне внесенье выйшло зъ комисіи и що-до учительскихъ семинарій, якъ мужескихъ такъ и женьскои, и удостоилось ухвалы Выс. палаты.

Що-до згаданыхъ семинарій, о котрыхъ ширше на сёмъ мѣсци розправляти не можна, пригадаю лише, що доси на тôмъ поли въ Галичинѣ всхôднôй нѣчого не зроблено. Якъ при такôмъ складѣ рѣчей выглядае наука въ школахъ народныхъ и чи тй сумнй ôдносины ще дальше тревати мають, судъ надъ тымъ лишаю палатѣ и п. министрови просвѣты. Вертаю до рѣчи.

Мою резолюцію на заснованье другои гимназіи рускои у всхôднôй Галичинѣ, пôдперто зъ богато сторôнъ. Сюды наспѣло множество петицій, що допрошувались головно основаня рускои гимназіи въ Перемышли. И тй петиціи полагоджено тутъ въ сей способъ, що Выс. палата рѣшила: „Петиціи внесенй находять свою залагоду въ принятю резолюціи пос. Ковальского на 152-ôмъ засѣданю X ои сесіи, зъ 10 мая 1887 р. рады державной до ч. 138.“ Якій же успѣхъ можемо нинѣ занотувати? Весь зыскъ нашь лежить въ тôмъ, що на основѣ найвысшои постановы зъ 29 липня 1887 р. выдано 8. серпня 1887 р. розпорядженье, ôдкрыти зъ початкомъ шкôльного року 1888/9 при перемыскôй гимназіи самостôйнй паралельнй клясы зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ. Чи тымъ маємо вдоволитися? Хочь доси обходженося зъ нами дуже по мачошиному на поли шкôлъ середныхъ и для насъ черезъ многй лѣта нѣчо не зроблено, то теперь хотять насъ потѣшити и збути паралельками при однôй гимназіи въ Перемышли и то паралельками, що мають завестись доперва „постепенно“, такъ що на другій рôкъ одержимо першу клясу, а на осьму пождемо повныхъ 8 лѣтъ. О основанье рускихъ гимназій въ другихъ мѣсцевостяхъ Галичины всхôднои нѣхто, здаесь, и не клопочесь на серіо. Дожили мы отже прикрого розчарованя, хоть нашй желаня були дуже скромнй, а то розчарованье дôймае насъ тымъ бôльше, що правительство не обходиться зъ нами такъ ласкаво, якъ се робить зъ другими народами австрійскими.

Хочу надъ симъ предметомъ ширше розвестись и розслѣдити, чи мы Русины управненй до чогось бôльшого надъ то, що намъ дають. Передовсѣмъ замѣчу, що кромѣ однои рускои гимназіи у Львовѣ Русины не мають въ цѣлôй Галичинѣ анѣ однои середнои школы [illegible] гимназій чи реальнои, хоть есьмо [illegible]лька-милiоновымъ и тымъ самымъ до того, щобъ на насъ бôльше уважано, щобъ интересы нашй бôльше увзглядняно.

Яка-жь есть фреквенція въ школахъ середныхъ въ Австріи въ загалѣ и въ Галичинѣ? Въ 1887|8 р. було въ школахъ середныхъ въ Австріи 55.150, въ попередньôмъ роцѣ 55.879 ученикôвъ. Число зменшилось отже о 729 ученикôвъ. Въ реальныхъ школахъ було въ сёмъ роцѣ 18.591, въ попередньôмъ 18.474 ученикôвъ. Тутъ отже число зросло о 117, а въ загалѣ у всѣхъ школахъ середныхъ за одинъ рôкъ зменшилась фреквенція о 612 ученикôвъ. П. министеръ осягъ на тôмъ поли по части свою цѣль и, здаесь, дôйде ще до краешихъ результатôвъ, т. е. спинить фреквенцію ще бôльше, якъ сего хотѣвъ и до чого стремѣвъ, завѣвши высшу оплату шкôльну. На другій рôкъ число ученикôвъ гимназіяльныхъ зменшиться ще значнѣйше, а се може статись мимо сподѣваня п. министра и въ школахъ реальныхъ, бо въ деякихъ коронныхъ краяхъ а именно въ Галичинѣ молодѣжь не тиснеся до шкôлъ реальныхъ, не бачучи изъ нихъ хôсна для себе.

Въ Галичинѣ було въ 25 гимназіяхъ и однôй не-державнôй низшôй гимназіи въ Бучачи (зъ 202 учениками) въ 1888 р всего на всего 11.843 ученикôвъ. Въ 4 реалкахъ було 860 ученикôвъ, разомъ отже 12.703 ученикôвъ. Додавши до того 3 гимназіи и 2 реальнй школы въ Буковинѣ зъ 1680 учениками, то покажеся, що въ двохъ краяхъ коронныхъ, заселеныхъ надъ 7 милiонами мешканцѣвъ, подыбуемо всѣхъ ученикôвъ 13.386. Коли-жь порôвняемо Галичину саму зъ Долитавщиною пôдъ взглядомъ населеня, то населенье Галичины представляе бôльше якъ четвертину всего населеня Долитавщины. Галичина числить пôсля спису зъ 1880 року до 6 милiонôвъ жителѣвъ, Долитавщина-жь надъ 22 милiоны. Розумѣся, що за 8 лѣтъ населенье побôльшилось, а зъ порôвнаня выйде, що коли въ цѣлôй Долитавщинѣ 73.741, то въ Галичинѣ повинно бути въ школахъ середныхъ не 12.703, а 18.432 ученикôвъ. Фреквенція въ середныхъ школахъ Галичины есть отже о третину менша ôдъ тои, яка бы повинна бути. Коли-жь такъ дѣйстно есть, то не можна казати, що въ Галичинѣ за богато середныхъ шкôлъ, бо въ цѣлôй Долитавщинѣ есть ихъ 253, т. е. одна школа припадае на 1186 □ км. зъ населеньемъ 104.000 головъ, а въ Галичинѣ припадае одна така школа ажь на 2694 □ км. и на 251.000 душь. Тожь Галичина покривджена на тôмъ поли о 101 [illegible].

Справу тую пôднесено сего року и въ комисіи буджетовôй, а на то ôдповѣвъ п. министеръ просвѣты ось такъ (*читае*): „Що-до шкôлъ середныхъ въ Галичинѣ, то ихъ належить спеціяльно поручити стараню правительства. Не запускаючись въ подрôбности, заручивъ ôдтакъ, що правительство зверне дѣйстно свою увагу на школы середнй въ Галичинѣ и на нихъ не забуде.“ П. министеръ высказався отже трохи прихильно въ тôй рѣчи, а и тутъ въ палатѣ зазначивъ уже, що ему на добрôй воли не збуваe. Ждѣмъ длятого, що и для насъ въ сёмъ роцѣ зробиться, а не думаю, що нашои довготерпеливости не схочуть дальше выставляти на пробу и що про-то остаточно щось бôльше одержимо, анѣжь доси одержати намъ пощастилося.

Я вже высше замѣтивъ, що Галичина не посѣдае за богато шкôлъ середныхъ. Теперь для поясненя наведу деякй примѣры. Пôчну ôдъ мого выборчого округа. Мене выбрано посломъ зъ повѣтôвъ Жовкôвъ-Рава-Сокаль. Площа сего округа выносить майже 100 □ миль. Мабуть се одинъ зъ найбôльшихъ округôвъ выборчихъ. Въ нѣмъ жие 237.545 людей въ 250 катастральныхъ громадахъ. Число мешканцѣвъ зросло доси имовѣрно до ¼ миліона. А мимо того сей округъ не посѣдае анѣ однои гимназіи, анѣ однои реальнои школы. Дѣти, що хотять учитись въ середньôй школѣ, мусять ѣхати якихъ 16 до 20 миль далеко. Що се коштуе, кождый зрозумѣе. Въ округѣ тôмъ нема рôвно-жь нѣ однои школы промысловои, тôлько въ Сокали заведено ôдъ кôлькохъ лѣтъ якусь мизерну фахову школу, котра однакожь бажанямъ и потребамъ тыхъ трехъ повѣтôвъ зовсѣмъ не ôдповѣдае. Такъ само лихо вывѣноваными суть околицѣ Залѣщикъ и Чорткова. Зъ тыхъ мѣстъ увôйшла навѣть петиція до рады державной зъ бажаньемъ, щобъ злу запобѣгти. Залѣщицкій давный округъ обôймае 56½ австр. □ миль зъ 228 мѣсцевостями и 300.000 населеня. Самыхъ мѣсточокъ есть тамъ 20, а нема нѣ однои школы середнои, нѣ однои промысловои.

Але тутъ заявивъ п. министеръ, що зъ слѣдуючимъ рокомъ таки можемо чогось надѣятись, а се есть: зъ новымъ рокомъ шкôльнымъ ôдкрыеся въ Перемышли — одна кляса паралельна зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ! Придивѣмся однакожь близше тôй справѣ.

Перемыска гимназія числить сего року въ чотирохъ низшихъ клясахъ 449, въ чотирохъ высшихъ 302 ученикôвъ, разомъ 751. Окрôмъ 8 клясъ звычайныхъ находимо тамъ ще 9 клясъ паралельныхъ. Наколи на другій рôкъ одна паралельна кляса зъ польскимъ языкомъ выкладовымъ перемѣниться на руску, то богато добра тымъ ще не сталось. Але мимо того всего, що замѣтне въ тôй новости? Отъ то одно, що п. министеръ бувъ прецѣнь такъ ласкавый, признати въ засадѣ, що и Русины мають право жадати для себе шкôлъ середныхъ рускихъ, и що ихъ жаданье оправдане, бо инакше бувъ-бы не призволивъ и на постепенне ôдкрытье рускихъ клясъ паралельныхъ. Але коли хто въ засадѣ щось признае, то не розумѣю, що здержуе п. министра бути консеквентнымъ въ тôй засадѣ и ôдповѣсти всесторонно оправданымъ бажанямъ руского народу? Чи мы, хочь нашь край называють пасивнымъ, не вносимо до касы державнои найбôльшихъ можливыхъ жертвъ?

Мои панове! Передъ собою маю книжку одного зъ нашихъ товаришѣвъ, пос. Стан. Щепановского, надписану: „Nędza Galicyi w cyfrach“, то значить: „Das Elend Galiziens in Ziffern“, печатану у Львовѣ 1888 р. Сей поважаный писатель завдавъ собѣ труду, высказати на основѣ державного проекту буджетового зъ 1888 р., взявши за пôдставу цифры зъ 1886 р., якй податки платить Галичина, а що за се ѣй дôстаеся? Доходы зъ Галичины выносять рôчно: 10,899.000 зр. въ податкахъ безпосередныхъ, 16,338.603 зр. въ податкахъ посередныхъ, 7,765.950 зр. зъ соли, 8,760.620 зр. зъ тютюну, 1,839.480 зр. зъ почтъ и телеграфôвъ 1,188.240 зр. зъ доменъ и лѣсôвъ, и 1,407.409 зр. зъ иншихъ жерелъ, разомъ — 48,099.302 зр. Доходы зъ зелѣзниць тутъ ще не вчислень.

Подивѣмся теперь, що за тй доходы дае держава Галичинѣ? На политичну управу дôстае Галичина 3,465.835 зр., на суды 4,125.900 зр., на школы и духовеньство 3,600.251 зр., на на сôль 1,202.319 зр., на тютюнъ 1,642.640 зр., на почты и телеграфы 2,437.950 зр., на лѣсы и домены 899.800 зр., на управу финансову 4,291.745 зр., на оборону краеву 2,229.900 зр., на пенсіи 2,422.031 зр., на прочй потребы 142,386 зр., разомъ — 26,241.257 зр. Ôдтягнѣмъ теперь сю другу суму ôдъ першои, то покажуеся, що Галичина дае державѣ чистои надвышки въ доходахъ 21,858.045 зр., що она про-то зовсѣмъ не есть пасивною. А якъ ще ôдъ тои сумы ôдтягнемо на вôйско въ Галичинѣ 10 миліонôвъ зр., то ще лишиться чистый дохôдъ державы въ сумѣ 11,858.045 зр.

На тôмъ однакожъ ще не конець. Галичина платить ще на удержанье всякихъ автономичныхъ институцій, котрыми выручаеся управа политична, въ додаткахъ краевыхъ, ин-

Пôдъ недѣлю.

Славити Бога, я вже дома и менѣ здаеся, що кождый зъ нашихъ паломникôвъ повернувши „въ свояси“ зъ Риму привитавъ рôдну землю тыми самыми, що и я словами. Всюды добре, а найлѣпше дома.

Грошей пустили мы тамъ много, а вывезли зъ ôдтамъ также много: медаликôвъ, хрестикôвъ, ковткôвъ, коралѣвъ и благословенье св. ôтця: для себе, для своихъ родинъ и для приятелѣвъ нашихъ. Вывязуючись проте зъ милого серцю мому обовязку, передаю вамъ, сердечнй мои краяны, приятелѣ, то святѣйше благословенье, надѣючись, що вы собѣ на то вповнѣ заслужили.

Мушу васъ также завѣдомити и о тôмъ, що св. отець принявъ насъ дуже ласкаво. Не дивуйтеся, що ôнъ до насъ говоривъ свои святй слова тôлько яко до уніятôвъ и католикôвъ. То ôдзнака, велика ôдзнака. Ôнъ насъ уважае за такихъ, що стоять высше по надъ весь земскій народный партикуляризмъ и не приймавъ насъ якъ н. пр. Французôвъ, Нѣмцѣвъ, Мадярôвъ, Кроатôвъ и прочихъ по народности, а тôлько по обряду.

Зъ Поляками було такъ само, а властиво ще лѣпше. За свою преданôсть ôдвѣчну, за своe посвяченье для цѣлей церкви удостоились они такои ôтцѣвскои науки и потѣхи зъ устъ кардинала Парокіого, котра пригадовала слова Спасителя до Марты. Ôнъ сказавъ: Польщо! Польщо! ты бавишся въ политику и стараешся добутись царства польского, а вѣрь менѣ, що все то фурда! Отъ лучше сядь собѣ пôдъ Вавелемъ, возьми вервицѣ (коронки) въ руки и старайся о царство небесне! На тй слова выйшло зъ того, якъ бы кн. Адамъ Санѣга бувъ станувъ передъ папою и промовивъ: „Въ имени двохъ народôвъ — Полякôвъ и Русинôвъ приходжу Вашôй Святости зложити поклôнъ..“ Не дай Боже! А такъ sind wir mit einem blauen Aug' davon gekommen — и слава Богу мы вже дома.

Але-жь спытаeте мене: що се за край Италія и що я тамъ бачивъ? Гмъ!.. якъ бы вамъ сказати... Но, Италія, то такій край, що въ нѣмъ жнють Италіяне. И земля тамъ италіяньска, и дерева и небо, а навѣть смѣтье и нехарôсть.. все италіяньске. За то день такій, якъ и въ насъ: коли соняшно, то тепло, а коли сонце зайде, то и нôчь. Тамъ навѣть и дощь иде такій, якъ бы й у насъ, тôлько що пôдъ тымъ дожджемъ та ôдъ того сонця и небо синѣйше, горы голубѣйшй, розмай зеленѣйшій и цвѣты яркѣйшй, а характеръ люду, а людска вдача горяча, хвилева, весела — дитинна.

Инакше родить тамъ земля. На поли збôже, помѣжь збôжемъ морвы або й оливы, а ôдъ дерева до дерева вються по-надъ нивою довгими вѣнцями виногради. И все то росте буйно, роскôшно, и все то дае щедрый плôдъ працюючому чоловѣкови. Богата то и сонцемъ благословена земля, однакъ ви мало. Высокй снѣговерхй и скалистй горы та камѣнистй шпильоватй горбы сторчать пустарями и ледво для кôзъ подають скупу поживу. Мало плôднои землѣ въ прегарнôй Италіи, а людей много, дуже много. Тожь и нужды богато. Хлопъ мало маe своeи землѣ, тамъ она скрôзь паньска, для того край мимо своихъ богатствъ выглядае бѣдно, а мѣсцями дуже нужденно. Лѣсôвъ тамъ мало, то сельскй хаты побудованй зъ камѣня. Побудованй они тамъ, де нѣчо рости не хоче. Майже всѣ мѣста италійскй стоять на стромыхъ неплôдныхъ збочахъ и верхахъ такихъ або ще высшихъ горбôвъ, якъ львôвскій „Высокій замокъ“.

Нарôдъ италіяньскій живый, веселый и легкодушный, за то однакъ тверезый, ощадный и роботящій. Горяча натура кине Италіянця легко въ головництво, спрага зарôбку зробить зъ него жида, однакъ въ загалѣ Италіяне не такй чорнй, якъ ихъ малюють. Скорый на грѣхъ, а ще скоршій до розкаяня, Италіянець молиться щиро до святцѣвъ и однымъ майже духомъ жартуe собѣ зъ блаженныхъ. Ôнъ вѣрить, вѣрить все то, що ему вѣрити кажуть. И я не дивуюся, що въ тôмъ краю чудесъ нѣхто не усомниться о правдѣ леґенды о домку Пресвятои Дѣвы въ Лорето. Леґенда оповѣдае, що въ р. 1291., коли Святою Землею заволодѣли Сарацины, за папы Николы IV., забрали ангелы камѣнный домокъ Пресв. Дѣвы зъ Вифлеема, занесли его до Дальматіи и поставили въ Пізенумъ. Але опôсля не подобалося тамъ домкови, и ôнъ вывандрувавъ до Лорета въ Италіи. Тутъ передвигався ôнъ зъ мѣсця на мѣсце, и ажь за третимъ разомъ сподобалось ему такъ, що лишився по нинѣ и вславився чудами и богатствами. Такъ само давъ-бы ся Италіянець зарѣзати за то, що въ костелѣ св. Кляры въ Ассісі находяться пеленки, що ними Пресв. Дѣва повила Исуса. Ôнъ вѣрить въ ôдростаючй зубы чашки св. Аполонiи, вѣрить въ кровь, що маe сплывати зъ мощей св. Януарія въ Неаполю, вѣрить въ три трисяжневй скоки утятон головы св. ап. Павла, и що пôдъ тыми трема скоками вытрисли три криниць, котрй показують въ монастири у „трехъ фонтанъ“, — словомъ, вѣрить у все и мѣшае свою вѣру зъ безчисленными легендами, щобы тôлько успокоити вразливу свою совѣсть и заасекуру-

демнизаційныхъ, повѣтовыхъ и громадскихъ кругло 12 милiонôвъ зр. Додаймо тыхъ 12 милiонôвъ до высше згаданыхъ 48 милiонôвъ зр. то выйде дуже значна сума 60,000.000 зр. А здаєсь, що ще бôльше прийдесь намъ небавомъ платити державѣ, якъ перейде податокъ горѣвчаный. Тогдѣ певно весь дохôдъ зъ Галичины дôйде до высоты 70 милiонôвъ зр. И тую суму заплатить найбѣднѣйшiй край въ цѣлôй Австрiи! Такъ, недавно сказавъ навѣть одинъ зъ бесѣдникôвъ (пос. Менґеръ въ комисiи горѣвчанôй), що Галичина єсть въ цѣлôй Европѣ найбѣднѣйшимъ краємъ. Нинѣ на одну голову припадає у насъ 9 зр. рôчного податку, а по горѣвчанôмъ податку припаде въ пересѣчи навѣть 11 зр. на голову.

И якѣ-жь суть причины такои нужды въ Галичинѣ? Чи мы самѣ сему винуватѣ? Нѣ! Тутъ винуватѣ тѣ, що держать управу нашого краю въ своихъ рукахъ, а такъ занедбали насъ въ освѣтѣ.

Въ нашôмъ краю не цвите торговля, нема промыслу, рѣки нашѣ не управильненѣ, дороги по-найбôльше занедбанѣ, и якъ довго нема у насъ найдужшихъ пôдоймъ добробыту. мусимо уважатись найбѣднѣйшимъ краємъ Европы; якъ довго не маємо освѣты, якъ довго намъ не дають шкôльного образованя, нашои мовы матернои до шкôлъ не допускають, — мы мусимо жалуватись, а то мачошине трактованье, якого, на жаль, мы дôзнаємо ôдъ правительства, ледви чувавъ хто въ исторiи. Мы отже платимо, на скôлько лишь можемо, ба и бôльше, якъ можемо, бо, коли-бъ вы панове бачили, якѣ при екзекуцiяхъ бувають утиски, заки бѣдный нарôдъ заплатить то, чого ôдъ него жадають, тогдѣ-бъ вы и моглѣ осудити, що той грôшь, якiй ôдъ насъ зъ краю сюды плыне, зрошеный рясными слезами. Не диво, що въ нашôмъ краю, де просвѣта спорадична, часомъ выявляються дивачнѣ погляды. Такъ именно, коли вводжено новый законъ дороговый въ Галичинѣ, — котрый очевидно для краю не подає нѣякихъ користей, а тôлько для упривилеєваныхъ верствъ, — бѣдный нарôдъ, не могучи собѣ того инакше выяснити, въ новôмъ законѣ дороговôмъ побачивъ уведенье панщины. Сорокъ лѣтъ минуло, якъ знесено панщину, а все нарôдъ боиться, що тiи сумнѣ часы повторяться, повернуть. Коли-бы була освѣта, коли-бъ люде знали, що нинѣ конституцiя и що такiй поворотъ немыслимый, то такѣ погляды навѣть не выроджувались-бы въ краю. Але, пожалься Боже, нарôдъ, бачучи себе занедбанымъ, мусить вѣрити у все можливе.

Въ прелиминари на рôкъ 1888 вставлено яко выдатки на школу 5,032.765 зр. Приходы же министерства просвѣты прелиминовано на 1,303.146 зр., а въ тôй цифрѣ мѣститься и дохôдъ зъ продажи марокъ на оплату шкôльну въ сумѣ 1,035.000 зр. О стôлько нинѣ подорожѣла загальна освѣта въ Австрiи. Надѣюся, що зъ уведеньемъ податку ôдъ горѣвки буде бодай оплата шкôльна въ Австрiи знесена.

Що-до ôдношеня учителѣвъ а суплентôвъ въ гимназiяхъ австрiйскихъ, то на стор. 29. сегорôчного проєкту буджетового бачимо, що въ Форальберзѣ на 12 учителѣвъ нема анѣ одного суплента; въ Зальцбурзѣ на 11 учителѣвъ 1 суплентъ; въ высшôй Австрiи на 36 учителѣвъ 4 супленты; въ нисшôй на 137 учителѣвъ 20 суплентôвъ, въ Истрiи на 26 учителѣвъ 1 суплентъ, въ Чехiи на 460 учителѣвъ 182 супленты, а въ Галичинѣ на 273 учителѣвъ припадає 165 суплентôвъ, отже бôльше, якъ половина. Въ Краковѣ припадає ажь 38 суплентôвъ на 37 учителѣвъ. Нужду нашихъ суплентôвъ, котрѣ супротивъ инщихъ краѣвъ такъ некористно положенѣ, можете собѣ самѣ дальше доспѣвати, а що ихъ жалѣ на упослѣдженье цѣлкомъ справедливѣ, о тôмъ ледви хто стане сумнѣватися. И въ тôмъ дѣлѣ потрѣбно зарадити, щобъ усунути закидъ, що мѣриться нерôвною мѣрою.

(*Конецъ буде.*)

Зъ рады державнои.

229 засѣданье палаты послôвъ зъ д. 9 н. ст. мая.

Заки приступлено до порядку дневного, полагоджено справу о с к о р б л е н я пос. Лиґера пос. К о п о м ъ. Справоздавець бôльшости комисiи д-ръ К а т р а й н ъ внѣсъ, щобы пос. Копови палата высказала нагану за оскорбу пос. Лиґера, закинувши єму „perfide Verdächtigung“. — Справоздавець меншости комисiи д-ръ Т о м а щ у к ъ обстававъ зновъ при тôмъ, що въ тôмъ сказаню не було оскорбы Лиґера, бо коли въ палатѣ одинъ посолъ другому або и министровi може закидати такѣ рѣчи, якъ „Rabulisterei“, „Verdrehung“, „bewusster Rechtsbruch“ (якъ закинувъ пос. Досталь мин. Ґавчови, и т. д.), то можна закинути и „perfide Verdächtigung“, зовсѣмъ не оскорбляючи. Бесѣдникъ внѣсъ отже, щобы предложенье бôльшости комисiи ôдкинути. — Промовляли ще обширно послы В а й т л ь о ф ъ, П а т т а й, Б е р н р а й т е р ъ, С к а р ш е в с к i й, Р и ґ е р ъ и зновъ оба справоздавцѣ. Дебата тая, ведена зъ розгоряченьемъ, заняла богато часу, а справа скôнчилась тымъ, що внесенье бôльшости комисiи у п а л о 115 голосами противъ 98.

Потôмъ приступлено до дальшои д е б а т ы н а д ъ б у д ж е т о м ъ м и н и с т е р с т в а п р о с в ѣ т ы.

Пос. К р а в с ъ промовлявъ за регуляцiєю платнѣ урядникôвъ при библiотекахъ университетскихъ и за лучшою дотацiєю тыхъ библiотекъ.

При уступѣ „Ш к ô л ь н и ц т в о п р о м ы с л о в е“ вывязалася горячѣйша дискусiя.

Пос. З и ґ м у н д ъ нарѣкавъ зъ нѣмецкого становища на децентрализацiю шкôльництва промыслового черезъ недавне розпорядженье Ґавча, котрымъ установлено по краяхъ коронныхъ комисiи дорадчѣ (Landesbeiräthe) въ справахъ шкôльництва промыслового. (Въ Галичинѣ функцiю тую ôддано краєвôй комисiи для промыслу, при выдѣлѣ краєвôмъ.) Тая децентрализацiя шкôльництва промыслового — говоривъ дальше пос. Зиґмундъ — то нагорода Чехамъ за скасованье ихъ шкôлъ.

Совѣтникъ министерскiй гр. Л я т у р ъ, ôдповѣдаючи пос. Зиґмундови, сказавъ, що краєвѣ комисiи дорадчѣ въ справахъ промысловыхъ суть справдѣ тôлько дорадчими орґанами властей политичныхъ и складаються зъ фаховыхъ людей, котрѣ въ трудныхъ справахъ будуть пытанѣ о раду. Потôмъ сов. Лятуръ вказувавъ на поступъ въ шкôльництвѣ промысловôмъ, а мѣжь иншимъ пôднѣсъ, що львôвска школа промыслова буде перемѣнена на заведенье державне, а державна школа промыслова въ Краковѣ буде зреорганизована. (*Браво зъ правицъ.*)

Пос. д-ръ М и к и ш к а (Чехъ) казавъ, що двѣ рѣчи вымагають шкôлъ промысловыхъ: зрôстъ т. зв. ученого пролетаріяту и упадокъ роботничого населеня. Однакожь треба бы вже и школы народнѣ зробити практичнѣйшими, ôдповѣднѣйшими для потребъ народу. Децентрализацiю шкôльництва промыслового бесѣдникъ узнає рѣчею ôдповѣдною и користною.

По замкненю дебаты промовляли ще яко генеральнѣ бесѣдники: пос. Рихтеръ „противъ“, а кн. Юр. Чарторыйскiй „за“.

Пос. Р и х т е р ъ критикувавъ пôдвышенье д-ромъ Ґавчомъ оплаты шкôльнои; пôдносивъ, що справа роздаваня стипендiй доси не управильнена; що ученый пролетаріятъ множиться длятого, що остатными часами всѣ важнѣйшѣ посады въ службѣ державнôй обсаджують сынами шляхты и протеґованцями, а наконець поставивъ резолюцiю, щобы правительство установило ôдповѣдне число вандрôвныхъ учителѣвъ промысловыхъ, котрѣ бы дѣлали не тôлько въ напрямѣ техничнôмъ, але и въ напрямѣ организацiи спôлокъ промысловыхъ. — Резолюцiю тую пôдперто и ôддано комисiи буджетовôй.

Пос. кн. Ч а р т о р ы й с к i й насампередъ пôднѣсъ, що въ Галичинѣ бажає пôддвигненя промыслу на традицiйнôй основѣ пôбôчного зарôбку населеня, а дальше, ширеня шкôлъ промысловыхъ. Тымчасомъ правительство для шкôлъ промысловыхъ въ Галичинѣ дає лишь 1000 зр. на школу гончарску въ Коломыи и 500 зр. на школу кошикарску въ Ярославли, — всего 1.500 зр. субвенцiи державнои. А прецѣнь въ Галичинѣ проявився великiй рухъ въ рѣзьбарствѣ и гончарствѣ, а дотычнѣ школы конче потребують бодай дрôбнои субвенцiи. Потôмъ бесѣдникъ зôйшовъ на децентрализацiю шкôльництва промыслового и похваливъ ѣи. Въ Галичинѣ комисiя дорадча має характеръ инакшiй, якъ у всѣхъ прочихъ краяхъ, бо въ Галичинѣ она при выдѣлѣ краєвôмъ, а всюды инде при намѣстництвахъ, — але выступати противъ тыхъ комисiй нѣхто не може мати оправданои причины. Мы, не-нѣмецкiй народности, такою децентрализацiєю можемо тôлько тѣшитись и бажати, щобы правительство поступало такъ дальше, а не звинялося передъ лѣвицею за кождый крокъ, що зробить его для краѣвъ славяньскихъ. (*Оплески на правици.*)

Справоздавець пос. Ц а й т г а м е р ъ (Чехъ) пôднѣсъ, що цѣлый устрôй нинѣшного шкôльництва промыслового спочиває на министерскихъ розпорядженяхъ, циркуляряхъ и т. п., а належало-бы управильнити єго закономъ державнымъ.

Потôмъ палата приняла дотычный уступъ буджету вразъ зъ резолюцiєю комисiи, взывающою рядъ, щобы промысловѣ школы фаховѣ и доповняючѣ въ Галичинѣ пôддвигавъ въ рôвнôй мѣрѣ, якъ въ другихъ краяхъ, и въ найблизшiй буджетъ вставивъ потрѣбнѣ кредиты.

Вѣсти зъ украиньско-рускихъ земель.

[Ôдъ кореспондентôвъ „Дѣла“ и зъ россiйскихъ часописей.]

Кореспондентъ нашъ зъ К i є в а пише намъ:

„Два чи три роки буде тому, якъ до одного зъ тутешныхъ освѣченыхъ людей завитала вельми добра думка: з л о ж и т и И с т о р и ч н о - г е о г р а ф и ч н ы й С л о в а р ь всѣхъ украиньско-рускихъ земель, беручи етнографичнѣ межѣ. Думка придбала собѣ спôльнѣ симпатiи помѣжь освѣчеными людьми и небавомъ кôлька роботникôвъ взялись цѣпко до роботы. Найперше треба було уложити плянъ, списати всѣ историчнѣ жерела, зъ якихъ, починаючи ôдъ лѣтописей, треба взяти в с ѣ географичнѣ назвы, вызначаючи, коли и що про яку мовиться въ тôмъ чи въ сѣмъ жерелѣ. Показалося, що такихъ жерелъ, що треба передивити и повыписувати зъ нихъ, бôльшь якъ три сотнѣ, а въ деякому кôлька томôвъ. Бачите самѣ, що се робота академична, велика робота. Хочь якъ шпарко она йде, бо доси бôльша полсвина историчного матерiялу вже заведена на картки, але-жь на упорядкованье его треба чи-мало часу и дотепнои працѣ. За те-жь Исторично-географичный Словарь буде велитнемъ академичнои роботы нашихъ людей.

„Поручь зъ тымъ Словаремъ иде ще робота биля другого — р е а л ь н о г о С л о в а р я, але се ще довша робота.

„Въ П р и л у к а х ъ, повѣтовôмъ мѣстѣ въ Полтавщинѣ, може 17—18 лѣтъ тому назадъ земство завело прогимназiю, а зъ часомъ переведено ѣи на 8 клас. гимназiю. Ишла она собѣ нѣ се, нѣ те, доки директоруавъ п. Вороный (колишный „Основянинъ“ Максимъ Чорный). Того року его скинули, а посадили директоромъ п. Васильева, запеклого класика и „обрусителя“. Якъ почавъ ôнъ утискати молодѣжь, такъ довѣвъ до того, що 60 г и м н а з и с т ô в ъ зъ 7. и 8. кл. п о п р о х а л и, щ о б ъ и х ъ в ы п и с а н о з ъ г и м н а з i и. Васильевъ бачить, що рѣчь не добра, скликавъ батькôвъ тыхъ 60 гимназистôвъ и почавъ панькати ихъ, щобъ дѣтей не брали, а позволили справу покôнчити тымъ, щобъ гимназистôвъ высѣкти рôзками. Половина батькôвъ згодилася полишити сынôвъ, але сѣкти не дозволила. Тымчасомъ довѣдався про се куратор кiєвского округа и нарядивъ слѣдство. Пôйшла горяча робота... и знайшли „бунтъ“. Теперь поплѣчь зъ испытами йде и екзекуцiя... Небавомъ напишемо до Васъ бôльше про сей „бунтъ“, про слѣдство и екзекуцiю. Треба выждати кôнца.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державнои.] Вчера, т. 6. въ пятницю ôдбувалися засѣданя обохъ палатъ. Въ п а л а т ѣ п а н ô в ъ залагоджено кôлька резолюцiй и ухвалено перенести мѣсце выбору бôльшихъ посѣлостей зъ Залѣщикъ до Чорткова. Въ п а л а т ѣ п о с л ô в ъ велася дальша дебата надъ буджетомъ министерства просвѣты, а именно надъ титуломъ „Школы народнѣ“. Пос. Ф у с ъ запытувавъ министра просвѣты, яке становище займає ôнъ въ справѣ ревизiи законодавства о школахъ народныхъ такъ що до єства єго якъ и засадъ и пригадавъ, що давный министеръ Конрадъ сказавъ, що правительство не бажає зменшити степень образованя народу и выключеня шкôлъ зъ-пôдъ надзору державы. Нарôдъ не хоче, щобы школа сталася ультрамонтаньскимъ заведеньемъ „дрилю“ и єсть вдоволеный теперѣшными школами. Генеральн. бесѣдникъ противъ, К и н д е р м а н н ъ, жадавъ заведеня статистики недуґъ въ школахъ народныхъ и фаховои посады для гигiены при министерствѣ просвѣты, а крôмъ того ще выкладôвъ зъ гигiєны въ семинарiяхъ учительскихъ и духовныхъ. Другiй генеральный бесѣдникъ за, пос. Ш п а ч е к ъ, говоривъ головно о школахъ ческихъ. Опôсля ухвалено титулъ „Школы народнѣ“, а ôдтакъ и цѣлый буджетъ министерства просвѣты. Д-рви Ґавчови зложили по сѣмъ министры товаришѣ свои гратуляцiи, а ôнъ, розпрощавшись зъ ними и многими послами, выйшовъ зъ салѣ. — Зъ порядку дневного приступлено до дебаты надъ буджетомъ министерства ѳинансôвъ. Першiй промовлявъ пос. Просковецъ досыть коротко о ѳискализмѣ. При титулѣ „Зарядъ центральный“ ухвалено 11 точокъ зъ буджету министерства ѳинансôвъ майже безъ дебаты и закрыто засѣданье.

Довгѣ дебаты въ парляментѣ и проволѣканье залагодженя часто навѣть дуже важныхъ справъ надоѣли вже такъ, що австрiйска палата послôвъ почала на серiо думати надъ тымъ, якимъ бы способомъ можна скоротити безпотрѣбнѣ дебаты и хоче въ тôй цѣли змѣнити регулямынъ палаты. Въ тôй цѣли поставивъ пос. Катрайнъ ôдповѣдне внесенье, а теперь — якъ доносять „Nar. Listy“ — предложивъ парляментарнôй комисiи подрôбный плянъ змѣны регулямину, котрый комисiя приняла. Змѣны, якѣ предкладає Катрайнъ мають бути слѣдуючѣ: Посламъ не вôльно буде говорити якъ дотеперь зъ своихъ мѣсць, але зъ трибуны; черезъ то буде президентъ мôгъ лѣпше дочувати бесѣду и коли буде потреба, выступить заразъ противъ бесѣдника. Ся змѣна мала-бы ще и ту користь, що бесѣдника не окружала-бы громада єго прихильникôвъ и що ôнъ не читавъ-бы своєи бесѣды зъ манускрипту. Друга змѣна має бути та, що при першôмъ читаню якогось внесеня не вôльно буде вести нѣякои дебаты, а буде промовляти лишь той, що поставивъ внесенье. Трета змѣна має на цѣли не допустити до обиды якоись небудь особы зъ-поза парляменту, особливо же урядникôвъ и судiєвъ. Хто бы допустився такои обиды, того мала-бы палата право выключити на часъ кôлькохъ засѣдань. На послѣдокъ мавъ-бы президентъ палаты, на взорець французского парляменту, право выступити енергичнѣйше противъ кождого бесѣдника, котрый бы ôдступавъ умысно ôдъ рѣчи и продовжавъ тымъ дебату. Такъ внескодатель, якъ и правительство напирають на то, щобы ще теперь выбрано комисiю и поручено ѣй заразъ зъ початкомъ осѣннои сесiи выготовити свою роботу.

Клерикальнѣ газеты доносять вже яко рѣчь певну, що внесенье кн. Лихтенштайна буде ôдложене ажь до осени. Зъ Вѣдня доносять такожь, що на жаданье цѣсаря кн. Лихтенштайнъ приставъ на то, щобы перше читанье єго внесеня ôдбулося ажь пôдчасъ осѣннои сесiи парляментарнои.

Въ комисiи для податку ôдъ горѣвки велася вчера нарада на пôдставѣ предложеня пôдкомитету. §. 1. сего предложеня не рѣшено ще а при §. 2. поставивъ пос. Спенсъ внесенье, щобы стопа податкова выносила 25 и 35 зр. По довшôй дискусiи принято стопу податкову въ высотѣ 35 и 45 зр. При справѣ ôдшкодованя для Галичины и Буковины жадавъ Менґеръ ôдложеня сеи справы ажь до ухваленя закона. Внесенье се упало.

Є. Вел. цѣсарь и архикнязѣ Вильгельмъ и Райнеръ складали онодгы визиту вел. княгини Марiи Павловнôй, женѣ вел. кн. Владимира Александровича, брата царя, а княгиня була ôдтакъ зъ ревизитою у цѣсаря въ Лянцъ и на обѣдѣ, данôмъ въ ѣи честь. — Архикн. Альбрехтъ бувъ на визитѣ у сербскои королевои Наталiи и — якъ кажуть — робивъ якiсь кроки, щобы королева вернула назадъ до Бѣлграду. — Россiйскiй пос. кн. Лабановъ, вернувши зъ Петербурга, зробивъ визиту гр. Кальнокому и мавъ ѣму зложити якiсь вельми важнѣ доказы миролюбивости Россiи.

— —

Мѣсяць тому назадъ помѣстивъ бувъ колишнiй секретарь россiйского посольства у Вѣдни, С. Татищевъ, въ „Нов. Врем.“ статью, въ котрôй доказувавъ, що коли Россiя не має теперь майже нѣякого вплыву на балканьскôмъ пôвъостровѣ, для котрого жертвувала тôлько своєи крови и грошей, то сему винувата лишь она сама и ѣи похибки. Теперь же, по такъ довгôмъ часѣ появилася, очевидно зъ высшого наказу, ôдповѣдь въ „Правит. Вѣсти.“, въ котрôй такъ сказано: Приключеня ôдъ часу вôйны зъ 1877/78 р. ще за свѣжѣ, щобы ихъ пôддавати безпартiйнôй и всесторонньй критицѣ, що для совѣстного розслѣду историчного конче потреба. То єсть теперь тымъ менше можливымъ, позаякъ документы, оголошенѣ царскимъ правительствомъ, не суть численнѣ а на оголошенье прочихъ не наспѣвъ ще часъ, бо правдива вартôсть тыхъ документôвъ не дастся ще теперь означити. Тому стоить на перешкодѣ головно та обставина, що приключеня, выйшовшѣ зъ вôйны, стоять въ тѣснôй звязи зъ теперѣшнымъ положеньемъ политичнымъ. Россiйскѣ представителѣ въ Болгарiи — каже дальше згадана газета — не могли вже для того самого бути нерѣшимѣ, що Болгарiя за скоро стала зъ неволѣ державою конституцiйною. Черезъ то розбудилися за скоро политичнѣ пристрасти, котрѣ ôдтакъ выкликали непостôйнôсть въ болгарскôмъ житю державнôмъ и не дозволили, щобы Болгаре безпристрастно

ватись ôдъ кары за грѣхи, до котрыхъ елементарною силою жене єго власна палка натура. Та натура єсть причиною, що єго кортить часто и пожартувати собѣ изъ обожаныхъ святощей. А все таки не бачивъ я оправданя тôй пересторозѣ, що намъ давъ въ книжочцѣ керунъ нашои подорожи, кс. каноникъ Смочиньскiй. Ôнъ перестерѣгавъ насъ, щобъ не дивитись на тѣ безличнѣ образки и насмѣшки надъ религiєю, моральностею и надъ папою, що мали бути порозлѣплюванѣ всюды зжидовѣлыми масонами въ Италiи. Я не бачивъ анѣ одного неморального образка, не читавъ нѣ однои насмѣшки надъ св. отцемъ. Противно все, що мы бачили, було дуже приличне, приличнѣйше, нѣжь куды инодѣ, а то „масоньскожидôвске“ правительство окружало насъ якъ найстараннѣйшою опѣкою.

Опѣки тои потребували мы дуже, особливо при закупнахъ и въ дорозѣ, бо Италiянець радо выкористує чужоземця. Подорожь наша була весела, хоть мы и душилися въ поѣздахъ, наче селедцѣ въ бочцѣ. Все для насъ було цѣкаве, все незвычайне. Мы ѣхали въ якômсь молодечôмъ настрою душѣ. Жарты и смѣхи не умовкали нѣ на хвилю, а до загальнои веселости причинялись найбôльше колизiи, що вывязувались зъ незнаня италiяньского языка.

— Arancі, arancі! оголошає дѣвчина передъ зъупиненымъ на стацiи поѣздомъ и присмотрюєсь нашимъ селянамъ.

— Чого она хоче? — пытає одинъ зъ нихъ.

— Хиба не чуєшь, що она кличе Дутку зъ Раранчье! — одвѣчає другiй.

— Pane, pane! окликує продавець хлѣба и позырає на нашого селянина.

— Не вжежь ôнъ мене паномъ величає? — замѣтивъ гуцулъ. — Якѣ ту кречнѣ люде!

На иншôй зновъ стацiи выдавъ продавець за мало грошей однôй пани, котра у него щось купувала.

— To za mało — каже.

— Cosá? (чит. коза = що?) пытає Италiянець.

— Co?... ja koza? ja nie jestem żadna koza.. Ту cyganie! обрушилась панѣ, а Италiянець ажь пôдскочивъ на ѣи слова тай закричавъ гнѣвно:

— Jo non sono cane (песъ) и почавъ жалуватись жандармови. А сердечный жандармъ, выслухавши завѣрень панѣ, що она не „коза“ и продавця, що ôнъ не „песъ“, такъ заклопотався, що утѣкъ, не зробивши имъ справы.

Подорожь наша була, кажу, приємна, докучали намъ тôлько жебрацтво и влѣзливôсть бѣдныхъ. Подивившися кому пильнѣйше въ лице, то и не збудешся єго такъ легко. Въ Анконѣ митрополитъ бувъ такъ ласкавый и добрый перестерегти мене передъ Анконцями. Я лишивъ поѣздъ зъ однымъ заприязненымъ зо мною, занедужавшимъ священикомъ русскимъ и зъ двома Поляками. Я и Поляки дожидали недужого панъ-отця передъ двôрцемъ, а вôзники и послугачѣ обступили насъ и рвали кождый къ собѣ. Мы були въ клопотѣ, що почати, бо не умѣли ще зъ ними порозумѣтись и сказати имъ, що пѣшки пôйдемъ до мѣста. Въ коло насъ вчинилась истна Зарваница. Втôмъ являється мôй панъ-отець и я тупнувъ ногою о землю, захмурився тай закричавъ на него, затискаючи кулаки: „Septemberoctobernovemberdecember!“ Мôй другъ змѣркувавъ, що я удаю и згорбився въ двоє, а вся голота, що насъ окружала, ôдскочила ôдъ мене якъ опарена, боячись зъобидити якогось великого prinсіре, котрый такъ сварить на свого капеляна.

Въ Римѣ — та чи не лишити-бъ менѣ Римъ на другiй разъ, а тымчасомъ поздоровляю Васъ, мои краяны, зъ Великоднемъ и кланяюсь Вамъ добрымъ здоровьемъ —

К. Н. Устiяновичъ

и зъ повнымъ довѣріємъ ôдносилися до прихильныхъ намѣрень царского правительства, котре було зовсѣмъ въ правѣ на то числити. Тымъ, якъ и ворожими Россіи вплывами дасться пояснити погôршенье ôдносинъ межи Россією а Болгаріею. Политичнî управителѣ Болгаріи — каже дальше „Правит. Вѣстн.“ — прийдуть зъ часомъ до переконаня, що они зле зробили. Правительство царске зробило все, що було можна, щобы звести Болгарію на добру дорогу. Въ „Правит. Вѣстн.“ була оголошена програма, котрои царске правительство думає дальше супротивъ Болгаріи держатися. Та програма не змѣнилася. Коли природнî ôдносины Болгаріи до Россіи доси не змѣнилися, то вина въ тôмъ выключно по сторонѣ болгарскихъ верховластникôвъ.

Двѣ цѣкавî вѣсти приходиться намъ нинѣ занотувати, котрî однакожь потребують ще потвердженя. Такъ доносять зъ Петербурга, що пôдчасъ послѣднои парады въ Царскôмъ селѣ хотѣвъ пôдпоручникъ Тимофтієвъ стрѣлити до царя зъ револьверу, але єго здержавъ якійсь пôдъофициръ. Друга вѣсть дотыкає звѣстного вольного козака Ашинова, котрый ѣздивъ свого часу до Абессиніи. Газета „Levant Herald“ выходяча въ Константинополи доносить, що Ашиновъ стоявъ въ службѣ славяньского благотворительного комитету и одержавъ ôдъ него 270.000 рублѣвъ, щобы выкликати ворохобню въ Болгаріи. Тымчасомъ ôнъ тî грошѣ задержавъ для себе и десь пропавъ. Чотири єго товаришѣ, котрыхъ ôнъ бувъ выправивъ до Александріи, вернули теперь назадъ до Константинополя и перебувають тутъ въ монастири св. Панталеймона.

——

Зъ Лондону доносять, що въ тамошныхъ кругахъ дипломатичныхъ настала велика надѣя на удержанье мира. Вправдѣ видять тутъ небезпечнôсть, яка могла-бы выйти зъ незалагодженыхъ справъ, котрî могли-бы грозити мирови, але уважають мирнî завѣреня державъ за зовсѣмъ щирî. Дипломатія англійска стараєся на балканьскôмъ пôвъостровѣ залагодити въ мирный спосôбъ всякî непорозумѣня и въ тôмъ дусѣ дѣлає дуже енергично англійскій посолъ Уайтъ въ Константинополи. — Въ англійскôй палатѣ послôвъ порушено сими днями зновъ ôрменьске пытанье а декотрî послы, користаючи зъ жалобъ ôрменского патріарха, хотѣли жадати, щобы Англія выступила въ оборонѣ Ôрменъ. Правительство однакожь недопустило навѣть до того, щобы надъ симъ предметомъ розвелась дебата. Пôдсекретарь державный, Ферґуснъ, заявивъ, що кабинетъ вѣрный своимъ традиціямъ, не ôдкаже нѣколи свого сочувства пригнетенымъ народамъ, але симъ разомъ не єсть ôнъ въ силѣ осудити, чи жалобы ôрменьского патріарха суть оправданî а крôмъ того не має ôнъ по берлиньскôй угодѣ бôльшого права, якъ то, котре мають и другî державы пôдписавшî угоду.

——

Голяндскій король Вильгельмъ III., 72-лѣтный старикъ єсть вже ôдъ довшого часу сильно недужій, хочь все ще не такъ, щобы кождои хвилѣ можна сподѣватися катастрофы. Глубока старôсть єго выкликує однакожь обаву, що ôнъ може нинѣ-завтра закôнчити житье и насуває гадку, що станеся зъ королѣвствомъ Голяндією и княжествомъ Люксенбургскимъ, хто тамъ має именно обняти по нѣмъ управу. Єго смерть не выкликала-бы нѣякои змѣны въ политичнôй ситуаціи, якъ-бы не то, що зъ Голяндією єсть сполучене княжество Люксенбургске, до котрого має право кн. Насавскій. Въ справѣ сѣй пише парискій „Figaro“ такъ: Глядячи зъ правного становища на справу, то наслѣдство престола єсть зовсѣмъ въ порядку, бо наслѣдство въ Голяндіи належиться по батькови кн. Вильгельминѣ. Инакше представляєся рѣчь зъ практичного становища, бо важна єсть рѣчь, хто буде регентомъ и що станеся зъ княжествомъ Люксенбургскимъ, котре належиться въ наслѣдствѣ кн. Насавскому. Нема сумнѣву, що сей князь бувъ-бы отвертымъ прихильникомъ Нѣмеччины, що ôнъ сполучивъ-бы свôй край зелѣзницями зъ нѣмецкою державою, а навѣть прилучивъ-бы до неи своє войско. Противъ того мусѣли-бы запротестувати декотрî державы, нагадуючи, що справу сего княжевства управильнено ще 1867 роцѣ. Ось длячого смерть короля Вильгельма сталась-бы важнымъ приключеньемъ для теперѣшнои ситуаціи политичнои.

НОВИНКИ.

— **Зъ Тернополя пишуть намъ:** Дня 12 н. ст. мая, въ суботу, ôдбулося торжественне посвяченье заведеня фундаціи кн. Константина Острогского въ Тернополи.

— **Зъ руско-народного театру.** Въ Пôдволочискахъ забавить нашъ театръ лише до 20 н. ст. мая. Представленя даються що недѣлѣ, втôрка, четверга и суботы.

— **Львôвске товариство „Лютня“** дає въ понедѣлокъ дня 14 н. ст. мая концертъ въ сали товариства гимнастичного „Сокôлъ“. Въ концертѣ кромѣ хору „Лютнѣ“ возьмуть участь панѣ Адельманъ-Маєвска, баритонистъ п. Гальперинъ и орхестра войскова 9 полку пôдъ управою п. М. Фалля. Вступъ на салю 1 зр. 50 кр.; початокъ о год. 8-мôй вечеромъ.

— **Въ нашихъ Карпатахъ** майже що-дня перепадає снѣгъ, — зъ того походить и той холодъ великій въ нашôмъ краю. Сегодня передъ полуднемъ почавъ перепадувати легонькій снѣжокъ и въ нашôмъ Львовѣ.

— **Въ селѣ Подусовѣ,** пов. перемышляньского, згорѣло дня 4 н. ст. мая 21 обôйсть селяньскихъ зъ цѣлымъ майномъ ихъ властителѣвъ. Причины огню єще не выслѣдили.

— **Ювилейна выстава промыслова у Вѣдни.** Министеръ Таффе повѣдомивъ комитетъ сеи выставы, що цѣсарь отворить єи дня 14 н. ст. мая о год. 3 зъ полудня, щобы не було перервы въ засѣданяхъ рады державнои.

— **Д-ръ Вячеславъ Горръ,** генеральный инспекторъ войсковыхъ шпиталѣвъ, бувъ черезъ три днѣ въ Краковѣ и выѣхавъ въ дальшу подорожь инспекційну до Перемышля.

— **Гр. Іосифъ Потоцкій,** о котрого переходѣ на православіє недавно мы доносили, именованый зôставъ царскимъ камерюнкромъ.

— **Судъ окружный въ Яслѣ** має бути на певно отвореный зъ новымъ рокомъ 1889. Заряджено всякî внутрѣшнî прикрашеня и устроєня комнатъ для нового суду.

— **Що найлѣпше поплачує?** На день 8 н. ст. мая розписана була у Вѣдни, Пештѣ и Берлинѣ субскрипція на акціи фабрики оружія, маючои зложитися въ Пештѣ. Въ годину по отвореню субскрипціи мусѣли єи вже замкнути, бо за много охочихъ зголосилося. Курсъ емисійный тыхъ акцій, 150 зр., єще передъ субскрипцією бувъ высшій о 12 зр., а сейчасъ по замкненю єи пôдôйшовъ о 16 зр. 50 кр. Мабуть всѣ гадають, що таки найлѣпше поплачує въ теперѣшныхъ часахъ фабрикація оружія.

— **Де подѣлись грошѣ львôвского банку заставничого т. зв. „шматяного“?** Директоръ сего банку, п. Ґамратъ, приѣхавъ передъ пару мѣсяцями до Сидней въ Австраліи и представившися тамъ за польского шляхтича, зачавъ закладати плянтаціи цукровî. Заложивъ спôлку „Red River Sugar Company“ и почавъ на пôвнôчь о 200 миль англійскихъ ôдъ мѣста Сидней корчувати лѣсы, щобы на грунтахъ въ сей спосôбъ одержаныхъ, закладати плянтаціи. Кôлька тамошныхъ полякôвъ, котрыхъ принявъ Ґамратъ до свого предпринятя, дуже втѣшилися такимъ богатымъ шляхтичемъ и не знаючи нѣчого о єго минувшости, донесли о тôмъ до Львова. Здаєсь, що власти постараються назадъ прикликати п. Ґамрата до Львова, щобы грошѣ галицкî вкладавъ въ предпринятье таки въ самôй Галичинѣ а не за океаномъ.

— **Зелѣзниця льокальна зъ Дембицы до Ясла.** Консорціюмъ, котрому проводить кн. Евстахій Сангушко, предложило министерству подрôбнî пляны будовы и выдôстаня потрѣбныхъ фондôвъ на будову. Консорціюмъ обовязалося рôвночасно продовжити шляхъ зъ Ясла до Пряшева на Угорщинѣ и на жаданье правительства выбудовати зелѣзницю зъ Ряшева до Ясла. Кошты будовы обчислено на 3,600.000 зр. Будова и доставленье грошей ôддадуться фирмѣ берлиньскôй Сендерупъ и Сп., а веденье руху дирекціи зелѣзниць державныхъ.

— **Дрôбнî вѣсти.** Намѣстникъ Залескій выѣхавъ дня 10 н. ст. мая вечеромъ до Вѣдня. — Гр. к. комитетъ парохіяльный въ Дубнѣ, пов. ланцутского, одержавъ ôдъ цѣсаря 50 зр. пôдпомоги на внутрѣшне прикрашенье церкви. — Князь Виртембергъ, командантъ корпусу львôвского, выѣхавъ до Вѣдня. — Управу въ департаментѣ дороговôмъ выдѣлу краєвого обнявъ п. Густавъ Ромеръ въ мѣсце гр. В. Баденіого, выѣхавшого до купелей въ Ґляйхенбергу.

Вѣсти зъ Аеп. Львôвскои.

Презенты одержали оо.: Ник. Бѣлевичь на Полоничну и Игн. Юхновичь на Помоняту и Новошины.

Введенî оо.: І. Мащакъ за пароха въ Потуторахъ, Левъ Фицаловичь за пароха въ Молодинчу, Волод. Сельскій за администр. Лукавицѣ, Яковъ Вацикъ за сотруд. въ Токахъ, Сильв. Вояковскій за сотр. въ Шельпакахъ и Викторъ Цебровскій за сотр. въ Прошовѣ.

Увôльненî оо.: Волод. Сельскій зъ Устя и Іос. Вергановскій зъ Лукавицѣ.

Завôзванî до кан. институціи оо.: Вол. Борисевичь на Голоско и Теодоръ Кордуба на Бережаны.

Президія намѣстництва годиться на канон. институцію оо.: Іос. Бородієвича на Лютовище и И. Валявского на Либохору.

Консисторія вставилася до намѣстництва о даръ ласки для вдовы Антонины Левицкои.

Ôдпустки одержали: о. Ст. Бѣлиньскій зъ Берездовець, дек. ходорôвского, 10 дневу ôдпустку — заступати єго буде о. Бородайкевичь зъ Станьковець; Дамянъ Лопатиньскій, питомець IV року львôв. семинаріи до кôнця мая с. р.

Свѣдоцтва квалификаційнî на пѣвцѣвъ церковныхъ одержали: Мих. Шпакъ и І. Савкôвъ.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Конкурсы.** Намѣстництво розписує конкурсъ до 25 мая на мѣсце управителя при засадженю летучихъ пѣскôвъ въ окрузѣ Ярославъ-Цѣшанôвъ; рôчна плата 500 зр. и дієты на подорожи. — Дрогобицка рада шкôльна окружна розписує конкурсъ до 24 червня с. р. на мѣсця учительокъ въ Дрогобичи на передмѣстю лѣшняньскôмъ и задвôрняньскôмъ та на мѣсця учителѣвъ въ Яблôнцѣ нижнôй, Яблôнцѣ выжнôй и Волчôмъ.

Господарство торговля и промыслъ.

— **Билянсъ зелѣзницѣ Кароля Людвика** за рôкъ 1887 мѣстить деякî цѣкавî данî що-до руху торговельного въ Галичинѣ. Рухъ збôжевый збôльшився о 39.169 тонъ, або о 18 процентъ, а торговля деревомъ о 15·46 пр. За-для пôдвысшеня мыта збôжевого въ Нѣмеччинѣ, транспортъ пшеницѣ и жита зменшився, а ячменю и кукурузы побôльшився майже вдвоє. Въ минувшôмъ роцѣ вывезли зъ Россіи дуже богато ôвса. Перевôзъ худобы зменшився о 7·08 процентъ; такожь далеко менше вывезено овець за-для пôднесеня мыта у Франціи. Рухъ особовый на шляху Львôвъ-Кракôвъ зменшився о 13.387 подорожныхъ.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **Для недужого артиста рускои сцены п. Стефурака** прислали Русины въ Сараєвѣ изъ складки 13 зр., а по 1 зр. о. П. Мицьковскій въ Чорнокôнцяхъ, о. Ю. Федусевичь въ Стрыю, Вп. панѣ Юлія Лучакôвска, Вп. Из. Лучакôвскій, В. Ясеницкій, Т. Сетанюкъ и о. Е. Оробко въ Выжници.

— **Для недужого артиста Ст. Стефурака** надôславъ на руки дирекціи театру Вп. Олександеръ Барвѣньскій, професоръ зъ Тернополя, 2 зр.

— **На дидактрумъ для бѣдныхъ ученикôвъ рускихъ** паралелюкъ въ Перемышли прислала Вп. панѣ А. Заячкôвска зъ Будзанова дальше 3 зр. (1 зр. ôдъ п. Семирозума въ Кобыловолокахъ а 2 зр. ôдъ п. Т. Гордышевского, ц. к. почтмайст. въ Бодзановѣ)

— **Д-ръ К. Чайковскій,** ц. к. адъюнктъ судовый въ Баналюцѣ (Босніи), приславъ на нашî руки для товариства ремѣсникôвъ „Зоря“ красный образъ „Раненый Чорногорець“; для бѣдныхъ ученикôвъ рускои гимназіи 2 зр., а для „Шкôльнои Помочи“ 2·94 зр.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 12. мая. Вчера вечеромъ розôйшлась була тутъ поголоска, що въ Сербіи выбухла революція. Вѣсть ся доси ще не оправдалась.

Берлинъ 12. мая. Полѣпшенье здоровля цѣсаря Фридриха збôльшаєся зъ кождымъ днемъ. Цѣсарь перебувъ минувшу нôчь спокôйно, апетитъ у него збôльшаєся. Наколи цѣсареви не перестане полѣпшати, то цѣлый двôръ перенесеся за кôлька днѣвъ до Фридрихскроне.

Шумля 12. мая. Князь ôдбувъ вчера переглядъ войска а ôдтакъ оглядавъ школы и касарнѣ. На официрскôмъ пирѣ мавъ полковникъ Лабôвскій промову, въ котрôй сказавъ, що войско готове, коли того потреба, дати доказъ, що умѣє умерти за князя. — Надôйшли тутъ вѣсти зъ Сербіи и Румуніи зъ котрыхъ выходить, що на граници болгарскôй органнзуються ворохобничî ватаги зъ Болгаръ и Чорногорцѣвъ. Цѣлымъ рухомъ має управляти Бендеревъ, котрый приѣхавъ до Румуніи.

Парижь 12 мая. Ген. Булянжерови роблено въ часѣ єго подорожи величезнî оваціи. Въ Динкерцѣ сказавъ Булянже пôдчасъ пира: Позвольте, щобы Франція показала Европѣ, якъ выглядає нарôдъ, котрый реконструєся, щобы выступити смѣло противъ всякои небезпечности.

Лондонъ 12. мая. Въ палатѣ послôвъ заявивъ пôдсекретаръ державный Фергуснъ, що правительство знає о ватагахъ розбишакôвъ на грецкой граници въ Македоніи и въ санджаку Серресъ але не знає нѣчого о якимсь руху революційнôмъ въ тыхъ сторонахъ.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

11. л. мая 1888.

Львôвъ: Пшениця 6·15 до 6·75, жито 4·20 до 4·75, ячмѣнь 3·75 до 6·—, овесъ 4·15 до 4·75, горохъ 5·— до 10·— вика 4·50 до 5·—, рѣпакъ 9·50 до 10·—, лнянка — до —, конюшина червона 18·— до 38·—, конюшина бѣла 20·— до 30·—, конюшина шведска 30 до 36, хмѣль ôдъ 15 до 55.— зр. за 56 кильо въ мѣсци, оковита за 10.000 литрôвъ —·— до —·— зр.

Тернопôль: Пшениця 6·10 до 6·70, жито 4·40 до 4·80, ячмѣнь 4·— до 5·—, овесъ 4·30 до 4·70 горохъ 4·— до 9.—, вика 4·30 до 4·75, рѣпакъ 9·— до 10.—, лнянка — до—, конюшина червона 16·— до 35·—, конюшина бѣла 30·— до 36·— конюшина шведска 30 до 35.

Чернôвцѣ: Пшениця 6·20 до 6·85, жито 4·30 до 4·80, ячмѣнь 4·20 до 5.30, овесъ 3·60 до 3·90 горохъ 4·40 до 9·—, вика 4·10 до 4·80, рѣпакъ 9·— до 10·— лнянка — до —, конюшина червона 18·— до 34·—, конюшина бѣла 33·— до 46·— конюшина швед. — до —, тимотка 20·— до 30·—.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. Ю. С. въ въ Костѣльи. Дирекція почтъ ôдповѣла на жалобу внесену нами за неточне доставлюванє Вамъ „Дѣла“, що Вашу почту ôдбирає писарь громадскій, и що тôлько у него залягають Вашî часописи. — **Всч. С. С. въ Теребовли.** Справедливо; маєте заплачене до 30/6. — **Всч. Е. К. въ Боб...** Пригадуємося. — **Всч. И. К. въ Незнановѣ.** Заплачено до 30|6. — **Вп. Б. С. въ Т.** Справозданье просимо намъ надôслати.

НАДÔСЛАНЕ.

ЗАКОПАНЕ

стація климатична

ЗАВЕДЕНЬЕ ВОДОЛѢЧНИЧЕ

(НА ХРАМЦÔВКАХЪ)

въ Закопанôмъ

отворивъ зъ днемъ 1 цвѣтня с. р.

Д-ръ Храмєцъ

властитель и управитель заведеня.

Пошукуєся учительки або учителя

заразъ до 2 хлопцѣвъ зъ народныхъ шкôлъ у священика. — Близша вѣдомôсть въ Администраціи „Дѣла“. 2454 (1—4)

НА СВѢТѢ

НАЙЛѢПШІЙ ШВАРЦЪ

WIENER GLANZ WICHSE OHNE VITRIOLÖHL
k.k. Landb.
GEGRÜNDET 1835
STADT. SCHULERSTRASSE №21
ST. FERNOLENDT

Ст. Фернольендта

у Вѣдни,

котрый безъ труду сейчасъ дає темночорный полыскъ, шкôру нѣякъ не нарушає и удержує тревало. 2454 1—4

Можна дôстати въ многихъ торговл. Австро-Угорщины.

Задля многихъ безвартостныхъ наслѣдовань упрашаєся П. Т. Публику выразно жадати Фернольендта фабрикатъ и лише такій принимати, котрый заосмотреный єсть повысшою винетою, а именно моимъ именемъ Ст. Фернольендта.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СИРІЮСЪ“

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручає добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ôдъ продуцентôвъ зъ Америки полудневои.

Коштує у Львовѣ:

1 кильо 1·80 зр.

на провинціи:

4¾ кильо 9·15 зр. франко.

Ôдбирателямъ надъ 50 к. опустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родôвъ кавы, котрî оголошують иншî пôдъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто ôдъ продуцентôвъ, що можу доказати, и продаю єи найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Тріестѣ можна дôстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродає гуртôвникови на мѣсци, той знову гуртôвникови въ Европѣ, ôдъ тыхъ купує комисіонеръ, а ôдъ него ажь купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дôстане де инде по тôй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 135—?

Іосифа Льедерера

славный

Ôднавлячь волося

(Haar-Restaurater).

Непохибне и на певно цѣлкомъ нешкôдне средство, щобы привернути природну краску сивому або бѣлому волосю а заразомъ, щобы подати єму свѣжу силу жизненну, можнôсть нового поросту и велику красу. Одъ 20 лѣтъ по всѣхъ краяхъ знане и цѣнене. Цѣна за оригинальну фляшку зр. 1 а. в. при ôдбираню 3 фляшокъ розсылаєся до всѣхъ краѣвъ оплатно за послѣплатою.

Фабрика и головный складъ до розсылки: 2458 1—1

GRAZ, Annenstrasse Nr. 19.

Пѣвець церковный,

Іосифъ Шарковскій, управитель хору, пошукує мѣсця. Близша вѣдомôсть листовно. Адреса: Яблони-11—? ця надъ Прутомъ. 2423

ОПИРАЮЧИ-СЬ НА ДОВѢРІЮ

зъ якимъ ôдносяться майже ôдъ 20 лѣтъ до нашого „Якорного проганяча недугъ“ (Anker-Pain-Expeller), уважаємо своєю повинностею такожь тыхъ запросити до спробованя, котрî сего улюбленого средства домового ще не знають. Оно не єсть нѣякимъ средствомъ тайнымъ, але строго ретельнымъ, умѣєтно зложенымъ препаратомъ, котре справедливо заслугує, щобы єго всѣмъ терплячимъ на гостець и ревматизмъ яко зовсѣмъ певне поручити. Найлѣпшимъ доказомъ того, що многî хорî, котрî выпробовали другî дуже захвалювнî средства, зновъ таки до успѣшного Pain-Expeller-а беруться. Черезъ порôвнанье власне пересвѣдчилися, що не лише ревматичнî болѣ, якъ ломанье въ членахъ и пр. а такожь болѣ зубôвъ, головы, хребта, кольки и проч. найпевнѣйше уступають черезъ натиранье „експелеромъ“. За дешеву цѣну 40 кр., 70 кр, взгл. зр. 1·20 може навѣть небогатый набути, а грошѣ якъ безчисленнî успѣхи доказують, надармо не выкидаються. Стерегтись треба передъ шкôдливыми пôдробленями и принимати лише „Pain-Expeller“ зъ знакомъ якора яко правдивый. На складѣ въ премногихъ аптикахъ, головный складъ: Apotteke zum Goldenen Löwen въ Празѣ. Близшî вѣсти подають: F. Ad. Richter et C°. Вѣдень. 2161 27—51

ГРАБКИ КÔННÎ и ОБЕРТАЧѢ СѢНА

поручають вельми дешево

УМРАТЪ и Комп.

ФАБРИКА МАШИНЪ ГОСПОДАРСКИХЪ

2446 ПРАГА-БУБНА. 2—4

Филія у Львовѣ ул. Городецка число 61 пôдъ власною фирмою.

Катальоги на жаданье даромъ.

Нове вынайденье!

Лише зр. 3·50 коштує ц. к. пат. МАСНИЧКА, въ котрôй при помочи 10-лѣтнои дитины можна выробити въ трехъ минутахъ зъ молока, сметанки або сметаны найбôльшу скôлькôсть найчистѣйшого и дуже смачного масла.

Ся машина зладжена зъ найлѣпшого металю и признана многими фаховыми знатоками на многихъ выставахъ за необходиму въ домовôмъ господарствѣ, ôдзначена золотыми и срѣбными медалями и єсть кромѣ своихъ чудовыхъ выробôвъ оздобою въ господарствѣ. Цѣны суть значно зменшенî: Нр. 1, на 5 литрôвъ обєму, лише зр. 3·50, Нр. 2, на 10 литрôвъ обєму, лише зр. 5·50 (разомъ зъ термометромъ и способомъ уживаня).

зр. 5·25

новый 100-годинный,

вѣденьскій маятниковый годинникъ.

Сей величавый годинникъ маятникъ єсть около 50 цм. высокій, лише разъ на 100 годинъ накручуєся безъ тягарôвъ пружиною и зъ патент. свѣтячимъ циферблятомъ, докладно урегульованый въ довгôй политерованôй скриночцѣ.

Лише зр. 5·25

коштує ново выроблюваный

Вашингтоньскій годинникъ-Remontoir

накручуєся ушкомъ безъ ключика, зъ 5-лѣтн. гарантією за добрый хôдъ, вразъ зъ пышнымъ ланцушкомъ зъ американьского золота Double. 2459 2—4

Розсылка за попереднымъ надôсланьемъ належитости або за послѣплатою. Невôдповѣдный товаръ принимаєсь назадъ и сейчасъ звертаєся грошѣ.

Замавляти можна лише въ

Waarenhaus „Zur Monarchie“, Wien, III., Hintere Zollamtsstrasse 9/g.

SEIGEL'A пигулки розвôльняючй.

Найлучше средство противъ запору и лѣнивого дѣланя утробы.

Они не поґôршують, якъ иншй лѣки, стану слабого, нѣмъ ôнъ лучше чуеся. Ихъ дѣланье, хочь лагôдне, але цѣлковите и безъ неприємныхъ наслѣдкôвъ, якъ млоѐня, рѣзаня въ жолудку и п. Seigel'a розвôльняючй пигулки суть найлучшимъ средствомъ, яке лишь коли вынайдено. Они чистять кишки ôдъ всѣхъ дразнячихъ субстанцій и удержують внутренности въ здоровю. Найлучше средство противъ нищителѣвъ нашого житя, злого травленя и лѣнивого дѣланя утробы. Сй пигулки суть охороннымъ средствомъ противъ пропасницѣ и всѣхъ родôвъ слабости, они всѣ труючй складники зъ внутренностей ôддаляють. Пигулки дѣлають скоро а однакъ лагôдно, не справляючи жадныхъ болѣвъ. Коли хто маѐ прикрый катаръ, або сподѣваѐсь пропасницѣ, чуѐ болѣ въ головѣ, въ плечехъ або суставахъ, то Seigel'a пигулки катаръ усунуть а пропасницю ôдженуть. Причиною обложеня языка зъ солонымъ смакомъ суть шкôдни матерiи въ жолудку. Кôлька дозъ Seigel'a пигулокъ очищують жолудокъ, усувають злый смакъ а поправляють апетитъ; зъ тымъ вертаѐ здоровлье — Попсована пожива спроваджуе блювоту, млоѐнье и розвôльненье. Коли однакъ кишки ôдъ тыхъ нечистостей одною дозою Seigel'a розвôльняючихъ пигулокъ очиститься, то зникають неприємнй наслѣдки и здоровлье повертаѐ. Seigel'a розвôльняючй пигулки, браній передъ спаньемъ и не шкодячи спаню, усувають такожь всѣ зъ надмѣрного ѣдженя або питя повсталй злй наслѣдки — ЦѢНА одной коробки Seigel'a розвôльняючихъ пигулокъ **50 кр.** а. в. Дôстати ихъ можна въ подовгастыхъ пуделкахъ.

Властитель: A. I. WHITE, Limited, 35 Farringdon Road, London.

Головный складъ и головне мѣсце высылки „Seigel'a пигулокъ“: Johann Nep. Harna, Apotheke „zum goldenen Löwen“ in Kremsier (Моравія).
2135 7—12

Дальше можна дôстати въ аптикахъ **Галичины и Буковины** въ слѣдующихъ мѣстахъ:

Львôвъ, І. Блюменфельдъ, Карчевскій, Г. Крижановскій, Жиг. Рукеръ, Байзеръ и І. Вевюрскій; **Чернôвцѣ,** д-ръ Іос. Барберъ, І. Голихôвскій В. Бельдовичь; **Бяла, Бояны, Бржеско, Броды,** М. Кулакъ; **Дрогобичь, Айхмилеръ,** Рачка; **Дукля, Гурагомора, Ярославъ,** Вислоцкій; **Озѣрна, Камѣнка, Коломыя,** Е. Штенцель, І. Сидоровичь; **Копычинцѣ,** М. Редеръ; **Краковъ,** І. Травчиньскій, Сѣдлецкій, В. Редикъ, Е. Штокмаръ; **Лиcько, Новый Санчь, Перемышль, Нагликъ**; **Подгурже, Пôдволочиска, Пôдкамѣнь коло Бродôвъ, Ряшѣвъ, Роздôлъ, Рава руска, Живецъ, Самбôръ, Скавина, Станиславôвъ,** Альбинъ Амировичь, А. Байль, Г. Мацура; **Стрижôвъ, Стрый, Сучава, Тернопôль** Ф. Ямругевичь, Л. Фляйшманъ, Г. Кагане; **Тарнôвъ,** Ходацкій, Е. Ранкъ; **Товмачь, Варяжь, Вишня, Войничь и въ многихъ аптикахъ по иншихъ мѣстахъ державы.**

Для кождого властителя дôбръ, господаря и громады въ цѣлôмъ краю ѐсть необходимымъ

добрый, здоровый и чистый оцетъ.

ТОРГОВЛЯ Кароля Балабана

2427 8—? **у ЛЬВОВѢ**

поручаѐ **оцтову есенцію,** здоровый и чистый продуктъ до робленя оцту въ бутелькахъ $^1/_1$ и $^1/_2$ кильовыхъ. До $^1/_2$ кильогр. **оцтовои есенціи** додаѐся 12 литрôвъ воды. Для громадъ и бôльшихъ заведень въ бальонахъ по 4 и 10 кильограмôвъ.

Перла Карпатъ въ горѣшнôй Угорщинѣ, ôддалена ôдъ стациі зелѣзничои Тепля - Тренчинъ-Теплѣцъ на шляху долины Ваги о 20 минутъ, зъ Кракова черезъ Одерберґъ Силлейнъ можна тамъ всѣдати за 9 годинъ, маѐ 32°R. и ѐсть найлѣпшими и найсильнѣйшими купелями противъ **ревматично-гостцевыхъ недугôвъ.** Мають красный великій паркъ, водопроводы зъ гôрскихъ жерелъ, добрй помешканя, знаменитй реставраціи и чудову околицю.
2399 6—10

КУПЕЛЬ СѢРЧАНЙ ТРЕНЧИНЪ-ТЕПЛИЦЪ

Въ тôмъ сезонѣ отвориться по разъ першій нововыбудований купелѣ „hammam“, выряджений зъ орієнтальнымъ люксусомъ, маючй, елегантнй осôбнй купелѣ и котрй пôдъ кождымъ взглядомъ варта побачити. На всѣхъ бôльшихъ стаціяхъ зелѣзничихъ можна купити билеты до ѣзды тамъ и назадъ по зниженôй цѣнѣ. Сезонъ починаѐся 1 мая. Илюстрованй програмы высылаѐ даромъ **зарядъ купелевый**

ИСИДОРЪ ВОЛЬ

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 6

поручае Вшов. П. Т. Публицѣ овôй выключный складъ

Россійскои гербаты.

Одержуе правильно що тыждень свѣжій транспортъ найлѣпшои гербаты зъ Москвы и поручае ей пôсля нобôчь стоячого цѣнника ☛

Замовленя залагоджуеся найретельнѣйше и скоро, такожь за послѣплатою, опакованье франко.

☛ Особливо звертаеся увагу на 3знаменитй роды К. & С. Попова.

		зр	кр
Кайсовъ, знам. чорна	$^1/_2$ кильо.	1	60
„ „ мелянжь	„ „ .	1	80
Сушонгъ, знаменита	„ „ .	2	—
„ найлѣпша	„ „ .	3	—
Мелянжь каравана	„ „ .	4	—
Фу-чу-фу (Ч. І.	„ „ .	3	20
„ (Ч. ІІ.	„ „ .	4	60
„ (Ч. ІІІ.	„ „ .	6	—
К. & С. Поповъ (фунтъ	1 р. 60 р.	2	40
„ („	2 „ — „	3	—
„ („	2 „ 50 „	3	75
Высѣвки (знаменита	$^1/_2$ кильо . .	1	60
„ (Г. prima	„ „ . .	1	80
„ (non plus ultra	„ „ . .	2	50

☛ Ласкавй поручення почтою, опакованье франко. 2083 20—20

Тайна красы

выробу ПЕТРА КРОКЕВИЧА аптикаря въ Краковѣ.

Неимовѣрне подивленье и надзвычайне признанье зô стороны красавицъ для сего чудового и незвычайно скоро дѣлаючого средства робить, що сей препаратъ, выробу Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ, розхапляють зъ нечуваною скоростею. Сгéме сей, справедливо названый „Тайною красы“, ôддаляѐ въ тягу одной ночи всяку неделикатнôсть, стверджене, червонôсть шкôры, прищѣ, угры и лишаѐ гинуть безповоротно по ужитю сего знаменитого и найпевнѣйшого въ своихъ наслѣдкахъ средства, котре навѣть лице поморщене чудово робить молодшимъ, надаючи ёму красный справдѣ молодечій цвѣтъ. Уживаный щоденно на нôчь, чудово заховуѐ цвѣтъ ôдъ всякого стверднення шкôры, якъ рôвно-жь и ôдъ передвчасныхъ морщинъ. Тому то повинно се средство находитися въ тоалетѣ такъ молодои и краснои паночки якъ и красивои дамы.

Цѣна 1 зр., 1 зр. 50 кр. и 2 зр. 2398 11—?

Неомыльне средство

на выгубленье нагнѣткôвъ, бородавокъ и иншихъ подôбныхъ наростей шкôрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.

Цѣна фляшку 50 кр.

Встрикненье и капсулки

зъ ростины „MATICO“

въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство

поручаѐ Аптика

К. КРИЖАНОВСКОГО

у ЛЬВОВѢ.

Цѣна фляшки встрикнень 40 кр.

2274 *Капсулокъ 80 кр.* 24—?

ДИРЕКЦІЯ ТОВАРИСТВА ВЗАИМНЫХЪ УБЕЗПЕЧЕНЬ ВЪ КРАКОВѢ

подаѐ до вѣдомости, що бюра Львôвскои Репрезентаціи и филіи Товариства взаимного кредиту перенесенй зъ дотеперѣшного льокалю до **власного будынку при улици Третого Мая** (давнѣйше Маєрôвскôй) **число 16.** побôчь будынку соймового.

Крακôвъ дня 25-го цвѣтня 1888 р. 2459 1—?

Дирекція Товариства взаимныхъ убезпечень въ Краковѣ.

З Слюнецкій. М. Лемпковскій. Г. Кешковскій.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЬ

поручаѐ

выпробованй и певнй средства косметичнй,

ôдзначенй 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипльомами признання.

Олѣйокъ таниновый, взмôцняѐ и пôдпомагаѐ волосю рости. Фляконъ 50 кр.

Помада хинова взмôцняѐ корѣнцѣ волося и запобѣгаѐ выпадати волосю. — Слоикъ 80 кр.

Вода атеньска, до змываня волося, запобѣгаѐ твориться парплямъ, ôдсвѣжуѐ, робить тревалыми барву и полыскъ, — Фляконъ 80 кр.

Олѣйокъ хино-таниновый. Дѣлаѐ знаменито **на корѣнцѣ волося** и на **порôсть волося.** Въ случаяхъ де въ наслѣдокъ недуга выпало волосье, выказавъ вельми цѣлюще дѣланье. Вже по ужитю одной фляшки можна добачити порôстъ. — Цѣна 1 зр. 20 кр.

Есенція мятова до полоканя устъ, кромѣ приемного, скрѣпляючого смаку и запаху, дуже користно **дѣлаѐ на ясла и зубы.** Фляконъ 50 кр.

Порошокъ ростинно-алькаличный, до чищеня зубôвъ. Надаѐ перлову бѣлôсть, ôддаляѐ камѣнь и квасы, котрй наводять бôль и порохнавѣнье зубôвъ. Шпуделко 30 и 60 кр.

Віолинъ средство противъ прѣтя рукъ и пахъ. Фляконъ 50 кр.

Пудеръ салицилевый пвотивъ прѣтя и ôдпаренья нôгъ. Пуделко 60 кр.

Оцетъ десинфекційный, сильно ôдвоняючій и ôдсвѣжаючій воздухъ, уживаный въ бюрахъ, коридорахъ и до скрапляня одежи. Фляконъ по 50 кр.

Оцетъ тоалетный, до натиранья губы тѣла, полокани и до ôдсвѣжаня воздуха. — Фляконъ по 50 кр. и 1 зр.

Оцетъ комнатный до кадженя. — Фляконъ по 50 кр.

Брилянтина ѐсть найлѣпшимъ средствомъ до гарного уложеня и консервованя бороды и побородôвъ. — Фляконъ 50 кр. 2424 4—?

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, Готель Европейскій и ул. Галицка рôгъ Валовои. Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницъ ч. 20, и въ ЧЕРНôВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2.

I. & C. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНѢ (BRÜNN)

улиця Фердиканда ч. 7/d

высылають за послѣплатою:

Матерія модна въ кратки, на сукнѣ жѣночй, зъ чистои вовны 90 цм. широка, 10 м. зр. 8·50.

WOLL-ATLAS, у всѣхъ модныхъ краскахъ, 90 цм. ширины, 10 м. зр. 6·50.

Кашмиръ, у всѣхъ модныхъ краскахъ, 90 цм. ширины, 10 м. зр. 4·50.

BAIGE, (найновѣйшй краски, 100 цм. ширины, 10 м. зр. 9·50.

Матерія брокатъ, у всѣхъ краскахъ, 60 цм. ширины, найновѣйшій десенѣ, 10 м. зр. 4.

Кретонъ, на сукнѣ жѣночй, добрый до праня, найнов. взоры, 70 цм. шир. 10 м. зр. 2·80.

Dreidraht, 60 цм. шир. ясно або темно сѣрый, 10 м. Іа. зр. 3·50. Па. зр. 2.80.

Матерія на шляфроки, такожь на жѣночй сукнѣ) 60 цм. шир. въ кратки, 10 м. зр. 2·50.

Гарнитуры покрывалъ, (2 на лôжко а 1 на стôлъ) зъ рипсу зр. 4·50. зъ джуты зр. 3·50

Занавѣсы джутовй, турецкй десенѣ (2 бôчй и 1 драперія) загально зр. 2·30.

КИЛИМКИ ДО ХОДУ, дуже тревалй, 10—11 м. довгй Іа. зр. 6—, Па. зр. 3·50.

Ковдра до накрыванья, зъ атласу зр. 8·50, зъ гощце зр. 3.

ПОЛОТНО ДОМОВЕ, 29 вѣдень. лôктѣвъ, 1 штука 5/4 зр. 5·50. 4/4 зр. 4·20

Веба-Книтъ, 30 лôктѣвъ, лѣпша ôдъ полотна, 1 шт. 5/4 зр. 7·50. 4/4 зр. 5·80.

ШИФОНЪ, 30 лôктѣвъ, 90 цм. шир. 1 шт. Іа зр. 5·50, Па. зр. 4·50.

ОКСФОРДЪ, 29 лôктѣвъ, найновѣйшй взоры, 1 шт. Іа. зр. 6·50, Па. зр. 4·50.

КАНЕВАСЪ, на простирала, 29 лôктѣвъ, 1 шт. Іа. зр. 6., Па. зр. 5·20.

Адамашковый Градль 30 лôктѣвъ, 1 шт. Іа. зр. 8·50, Па. зр. 5·50.

СКАТЕРТИ, полотняній, у всѣхъ краскахъ, 3 шт. 8/4 зр. 2.— 6/4 зр. 1

СЕРВЕТЫ, полотняній, 4/4 въ квадратѣ, 6 шт. зр. 1·20.

РУЧНИКИ, полотняній, 6 шт. зъ тороками зр. 1·80 зъ бордюрою зр. 1·20.

ПРОСТИРАЛА, несшивай, 2 м. довгй, 1½ м. широкй, 1 шт. зр. 1·50.

СВИНИКИ. зъ джутового полотна, комплетнй, великій, 1 шт. Іа. зр. 1·40, Па. 90 кр.

Коцики передъ лôжко, найновѣйшій десенѣ, зъ фланелѣ, 1 пара зр. 2., зъ джуты зр. 1·30.

Взôрцѣ даромъ и франко.

2346 12—26

НЕДУГИ ЛЕГКИХЪ.

Gas-Exhalation (Rectal-Injection)

лѣчить туберкулы (сухоты, нидѣнье) астму, хроничный катаръ бронхіяльный и т. д.

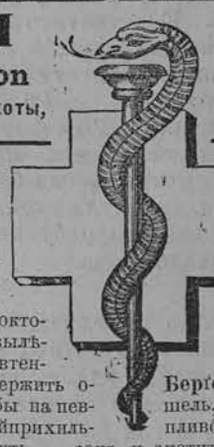

Неимовѣрный, позорно недосягненый идеалъ лѣкарѣвъ, можливôсть вылѣченя недугъ легкихъ, вже теперь цѣлкомъ вповнѣ осягнено. Посвѣдченя знаныхъ въ свѣтѣ професорôвъ и докторôвъ, сотки листôвъ вылѣченыхъ, зъ котрыхъ автентичній копіи кождый одержить оплатно на бажанье, шобы на певно пересвѣдчитися, найприхильнотôмъ цѣлковито никнуть — сонъ и апетитъ повертають назадъ. Тягаръ тѣла побôльшуѐсь ôдъ $^1/_2$ до 1 кильогр. на тыждень. Намагаючій способу житя можна на ново розпочати.“ — **Проф. Cornil** и **проф. Verneuil** При астмѣ сейчасъ уступаѐ бракъ ôддыху.—Цѣлковите вылѣченье часто въ 8 днихъ. — **Проф. Dujardin Beaumetz:** „Хрон. катаръ бронхіяльный цѣлкомъ дався вылѣчити.“ — **Проф. Френцель** ôдд. **д-ръ Штаца:** „Пропасниця, нôчній поты, кашель, выкиды уступають — незвычайный апетитъ збôльшаѐся — тягару прибуваѐ до 5 кильогр.“ — **Д-ръ M'Laughlin:** „Зъ 30-степеновыхъ туберкулôвъ всѣ основно вылѣчилися.“ — Те саме посвѣдчають и недужй. (Лѣченье само не ѐсть утяжливе, не перешкаджаѐ и пôдъ загарантіею безъ злыхъ наслѣдкôвъ.) — **Ц. к. выкл. прив. Gas-Exhalations-Apparat (Rectal-Injector)** разомъ зъ способомъ уживаня для лѣкарѣвъ и **для власного ужитку** и зъ приладомъ до выроблювання газу высылаѐсь за готôвку або послѣплату **à 8 зр.,** зъ мѣриломъ газу **à 10 зр.**

Д-ръ Кароль Альтманнъ, Вѣдень, VII. Bez., Mariahilferstrasse Nr. 80. 2373 14—50

ЗАКЛАДЪ ЛѢЧЕБНО-КУПЕЛЕВЫЙ

ТРУСКАВЕЦЬ

(Стація почтова и телеграфична)

Отворенье поры купелевои дня 26 мая, замкненье 15 вересня.

Близько стаціи зелѣзницѣ наддньстряньскои „Дрогобичь“ посѣдаѐ: **слынне ôдъ давна зъ своеи надзвычайно лѣчебнои силы жерело солянкôве, котре пôсля торфôвои анализы проф. Радзѣшевского належить до найсильнѣйшихъ и зовсѣмъ подôбныхъ до воды морекон, знамениту зелѣзову боровину, жерело сѣрчане, намулъ сѣрчано-сольный, три солонй жерела до питя содержачй сôль глявереску, жерело горячо мочь звane „нафтовымъ“, жентицю и молоко, курація за помочею масажу и електрики. Тушь и басенъ зъ солодкои воды.**

Хоробы, котрй радиться лѣчити въ Трускавци: Престарѣлый гостець, престарѣлй хоробы проводу кормового, утробы, нкôры, костей, устрою нервового, бôль нервовый, золотуха, опашнôсть, екзудаты, пѣсокъ нервовый, нежить мѣхура и т. д.

Новй комнатки купелевй, красній помешканя зъ услугою, уряженй выгôдно и зъ печами. Церковь и каплица латиньска. Кôлька ревстарацій, цукорня, читальня, добра музика. Положенье здорове, пôдгôрске, численній тѣнистй проходы и прогульки въ окресностъ. Аптика и складъ минеральныхъ водъ въ мѣсци. Закладъ лѣчебный выкушили мы въ 1881 р. зъ рукъ жидôвскихъ и рюбимо все, що можемо, шобы пôднести ёго до давнои свѣтлости. **Въ першôмъ и послѣдньôмъ сезонѣ помешканя въ домахъ закладовыхъ о 30% дешевше.**

Сего року буде ординувати въ Трускавци: **Д-ръ Аврелій Ильехъ** ц. к. совѣтникъ **въ Ярослава.**

Убогихъ хорыхъ, котрй выкажуться свѣдоцтвомъ убожества, потвержденымъ ц. к. староствомъ, буде увзгляднятися по можности лишь въ першôмъ и послѣдньôмъ сезонѣ.

2440 2—5 **Зарядъ лѣчебный.**

МАГАЗИНЪ и РОБôТНЯ ФУТЕРЪ

БРАТЕЙ ВРОНЬСКИХЪ

У ЛЬВОВѢ

улиця Театральна, Ч. 5, напротивъ костела катедрального въ домѣ капитулы — приймае: **футра до переховання на лѣто.**

☛ **Всякй репарації въ порѣ лѣтнôй суть значно таньшй чимъ въ зимѣ.** 2383 7—8

Цѣс. кор. уприв. гал. акційный

БАНКЪ ИПОТЕЧНЫЙ

выдаѐ

почавши ôдъ дня 1 цвѣтня 1887

у Львовѣ и при филіяхъ въ Краковѣ, Чернôвцяхъ и Тернополи

АСИГНАТЫ КАСОВÎ

$3^1/_2\%$ платнй въ 30 днѣвъ по выповѣди
4% „ „ 60 „ „ „
$4^1/_2\%$ „ „ 90 „ „ „

Львôвъ 1 цвѣтня 1887.

2223 75—? **ДИРЕКЦІЯ.**

(Передрукъ не буде плаченый.)

☛ При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись. ☚

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченя, пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 97. Львôвъ, Понедѣлокъ 2 (14) мая 1888. Рôчникъ IX.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ середу, и въ середу и суботу на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надѣслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австрiи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична.

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатай вôльний ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

☞ Зъ днемъ 1 (13) цвѣтня почався **другій кварталъ сегорôчного выдавництва щоденного „Дѣла“.** Просимо отже нашихъ квартальныхъ П. Т. предплатникôвъ якъ и довжникôвъ поспѣшити зъ надсыланьемъ предплаты.

Бесѣда пос. Василя Ковальского

на 228 засѣданю Рады державной при спеціальной розправѣ надъ буджетомъ до рубрики: „Школы середни“.

(*Конець.*)

Въ найновѣйшихъ часахъ, наколи вѣсти правдивѣ показавъ п. министеръ дѣйстный тактъ державного мужа. Розходилось о зрôвнанье календарѣвъ рускаго зъ латиньскимъ, або лучше сказавши польскимъ въ Галичинѣ. Єго Ексцеленція зволивъ заявити, що не видить потребы въ тôй справѣ брати якій-небудь починъ. И се тôлько похвалити! Най Русины самѣ зрозумѣють, що ихъ календарь хибный, закимъ рѣшаться єго змѣнити. При свободѣ совѣсти, яку дае Австрія, годѣ силувати Русинôвъ, щобы святкували чужѣ свята, якъ и не можна имъ зборонити обходити свята свои. Розрушувати щось, що єсть суставною частею ихъ *обряду, єсть дѣломъ дуже дразливымъ.*

Я надѣявся, що п. министеръ и въ справѣ правописнôй въ школахъ середныхъ и народныхъ въ Галичинѣ пôйде такою самою дорогою. Лучилось именно недавно тому, що одна личнôсть, котру Ексцеленція зове „поважною стороною (achtbare Seite)“, предложивъ п. министрови готовый плянъ новои правописи для згаданыхъ школъ. Жалую, що пôдъ той часъ въ министерствѣ просвѣты п. министеръ не мавъ якого Русина. Але все таки мôгъ бувъ п. министеръ звернутись въ тôй справѣ до професора д ра Микльосича, европейскои знаменитости въ славистицѣ, або до професора университету вѣденьского, д ра Яґича, що рôвно маѣ европейску славу славяньского ученого, а ôдъ тыхъ панôвъ бувъ-бы дôзнався, що се не конче „поважна сторона“ на поли науки и письменности рускои, котра поважилась подати єму сей плянъ. Руска мова маѣ тысячлѣтну литературу, мала досыть часу выобразуватись и справдѣ она для кождои галузи науки вповнѣ выроблена. И ось наразъ хоче сей незвѣстный ученый замѣсть нинѣшнои правописи етимологичнои, поважнои, бо до церкви найбôльше зближеной, завести фонетичну, скажу навѣть фанатичну въ школахъ рускихъ. Справу тую, чисто научну, не ялось мѣшати зъ политикою. Ексц. п. министеръ, замѣсть кинути сей свѣжо упеченый плянъ до коша, предложивъ єго галицкимъ и буковиньскимъ властямъ, здати изъ него справу. За тымъ учинилось въ тыхъ краяхъ занепокоенье, котре однакожь покôнчиться зрозумѣньемъ, що годѣ тыкати того, що показалося добрымъ. Сею справою не повинно займатись министерство, а полишити єи до рѣшеня ученымъ и писателямъ. Якъ Шилеръ и Ґете постарались о выобразованье языка нѣмецкого, такъ и рускій языкъ належить полишити рускимъ грамотникамъ и майстрамъ.

Що жь таке фонетична правопись? Се вырôдъ нигилистôвъ,*) що нищать всяке позитивне знанье, що не мають часу вглублятись въ высоку науку, бо свôй часъ хотять зъужити на дѣланье, а не на науку. Належало насъ на тôмъ поли пощадати, и я надѣюся, що Єго Ексц п. министеръ и въ тôй справѣ задержить тактъ и ôдбере похôпнымъ людямъ охоту, закидати министерство недородами ихъ фантазій.

Звернусь теперь до главы о языцѣ нѣмецкôмъ въ школѣ нашôй и мушу передовсѣмъ зъ жалемъ замѣтити, що въ нашихъ школахъ середныхъ языкъ нѣмецкій дуже занедбано. Мои панове! Мы знаємо цѣнити вагу языка нѣмецкого и не залишимо єи цѣнити и на будуще. Хочемо тымъ языкомъ володѣти. Але рѣчи такъ склалися, що небавомъ не стане людей, виправныхъ въ мовѣ и письмѣ нѣмецкôмъ, хочь-бы на стôлько, щобы змогли въ сѣй палатѣ говорити. И длятого, мои панове, побачите невдовзѣ, що крѣсла посольскій зъ Галичины або не будуть зовсѣмъ обсаджены, або на нихъ засядуть послы нѣмцѝ.

Се фактъ, що въ деякихъ школахъ середныхъ суть учителями языка нѣмецкого люде, що яко кандидаты учительскій не складали зъ сего языка испыту. Они не посѣдають потрѣбнои до того квалификаціи. Може декотрый зъ нихъ зложивъ случайно испытъ зъ филологіи, а черезъ то уважають єго вже способнымъ научати языка нѣмецкого. Якъ котрый зъ учителѣвъ языка нѣмецкого занедужае або не явиться въ школѣ, то науку тую передають першому-лучшому учителеви або заступникови учителя. Неразъ назначать такого чоловѣка до того, що нѣколи не займався студіею сего языка. И въ наслѣдокъ того дѣється, що нашѣ дѣти, занесений случаемъ зъ Галичины до Вѣдня, Градца або Праги, при незнаню языка нѣмецкого тратять неразъ рôкъ, два, хоть на родинѣ ôдзначались въ наукахъ, заки вложаться въ языкъ нѣмецкій. У насъ суть дуже способнѣ молодѣ люде, що радѣ бы научитись сего языка и тому просизъ-бы я п. министра, щобы зволивъ ихъ надѣляти стипендіями на университетахъ у Вѣдни, Празѣ або Градци, то выробляться зъ нихъ удалѣ силы до науки языка нѣмецкого въ Галичинѣ.

Ще на одно хочу звернути увагу. Ваша Ексцеленція прихиляються до гуманистичного образованя въ гимназіяхъ. Скажу однакожь, що въ нашихъ институціяхъ гуманистичныхъ досыть бы було до того вже самои латины, бо она, хочь мертва, єсть все таки языкомъ свѣтовымъ. Не знаю образованого чоловѣка, що не бувъ-бы въ силѣ бесѣдувати и по латинѣ и зъ такимъ, наколи ôнъ дѣйстно образованый, можна розмовитись, зъ-ôдки-небудь ôнъ бы прийшовъ. Обстаю длятого за основною наукою латины въ гимназіяхъ. Но що однакожь мучать молодѣжь нашу въ сихъ школахъ такъ надмѣрно грецкимъ языкомъ, того я не розумѣю. На науку языка грецкого иде тыжднево 5 годинъ, се значить, майже пята часть всѣхъ годинъ въ тыждня, а кромѣ того мусить молодѣжь бодай 10 годинъ посвятити на ту науку дома. А до чого се доводить? Не хочу, щобъ языкъ грецкій зовсѣмъ усунено зъ гимназій. Най бы єго учено и дальше, але не стôлько, якъ доси. Най бы жадано єго въ першôй линіи ôдъ тыхъ, що хотять стати богословами, фармацевтами або лѣкарями, а то, що потрѣбне зъ грецкого до буденного житя, выглядить собѣ всякій въ лексиконѣ чужихъ слôвъ и певно не менше буде знати по грецки, якъ нинѣ вынесе зô школы. Зъ тымъ знаньемъ языка грецкого, яке выносить молодѣжь зъ шести лѣтъ науки школьнои, она не зайде навѣть до Корфу, не то до Атинъ. А якъ такій нашъ Грекъ зайшовъ-бы туды, то родовитый Грекъ хиба выдивиться на него, але єго не зрозумѣе. Може було-бы користнѣйше, замѣсть языка грецкого учити въ середныхъ школахъ по французки або по италіяньски. Може-бъ тогдѣ скорше осягнувъ п. министеръ цѣль свою, стараючись обмежити навѣщанье гимназій на то, щобъ не мати надмѣрного числа кандидатôвъ на урядникôвъ. Молодому чоловѣкови розкрыто-бы знаньемъ французского або италіяньского языка цѣлый свѣтъ и ôнъ певно благословивъ-бы В. Ексцеленцію за то, коли-бъ уже въ гимназіи мôгъ собѣ присвоити тѣ языки, не выключаючи и англійского. Въ шести рокахъ кождый єсть въ силѣ научитись основно двохъ чужихъ языкôвъ, але що за сей часъ жаденъ не вывчиться по грецки, се знаємо изъ щоденного досвѣду.

Маю ще одинъ замѣтъ противъ учебникôвъ школьныхъ. Тѣ учебники повинны бути указникомъ (Leitfaden) для учителѣвъ и заразомъ облегчати ученикамъ науку. Але деякѣ зъ нихъ не тôлько страшно тяжкѣ и дорогѣ, але ихъ ще змѣняють такъ часто и то пôсля залюбокъ учителѣвъ, що дитина въ одномъ роцѣ школьномъ або и въ пôвроцѣ маѣ ихъ кôлька. Впрочѣмъ, чи думаѣте, панове, що учителѣ держаться учебникôвъ? В. Ексцеленція зволить пересвѣдчитись о тôмъ, зайшовши въ одну або другу школу тутъ у Вѣдни, а дôзнався, скôлько до тыхъ учебникôвъ додано, дописано, скôлько въ нихъ перечеркнено, або змѣнено. Думаю отже, що належало-бы книжку докладнѣйше розôбрати, закимъ єи припишеся для школы.

Руске населенье въ Галичинѣ находиться, жаль сказати, низше рôвеня потрѣбнои просвѣты. Справу тую пôднесли вже деякѣ зъ моихъ товаришôвъ, ставляючи внесеня, котрыхъ не хочу поновляти, а котрѣ стремѣли до пôднесеня школьництва середъ народу рускаго. Такъ н. пр. на 154 засѣданю внѣсъ пос о. Мандичевскій, щобы у всхôднôй Галичинѣ засновати и устроити бôльше шкôлъ рускихъ. На стор. 69. „Справоздання буджетовои комисіи“ не поручено намъ сего внесеня, бо, сказано, оно не лежить въ компетенціи рады державнои. Отъ нова потѣха для насъ, але податокъ треба платити! В. Ексцеленція, якъ читаю въ Стенографичныхъ запискахъ на ст. 8133, зволивъ насъ д. 1 мая с. р. успоконти, запоручивши „рôвну благосклонность всѣмъ народамъ за рôвне пошанованье потребъ державныхъ“. Добре, я зъ тымъ годжусь. „И позаякъ я думаю — казавъ дальше п. министеръ, — що школьництво треба розвивати въ дусѣ рôвного увзглядненя всѣхъ, то можу заявити, и се єсть моєю програмою, що на школьництво не можна дивитись зъ однои партійнои точки, тôлько зô становища добра державы, а се повинно бути найвысшимъ закономъ.“ И зъ тымъ заявленьемъ годжуся. Тôлько я просивъ бы п. министра, щобы зволивъ тѣ принципы и тую програму свою порôвняти хочь зъ-далека изъ тымъ, що дѣеся въ нашôй Галичинѣ: чи та благосклонность и добра воля примѣнена и до насъ Русинôвъ? Але я потѣшаюсь симчасомъ надѣею, що В. Ексцеленція въ тôмъ роцѣ доповнить то, що давнѣйше занедбавъ. Дай Боже! За се буду дѣйстно дуже вдячный. Але най менѣ буде ще вôльно пригадати и на основнѣ державнѣ законы (*читаѣ*):

„Въ краяхъ зъ мѣшанымъ населеньемъ належить школы такъ уладити, щобы кождому народови була подана можность образувати свою мову.“

На пôдставѣ тыхъ основныхъ законôвъ державныхъ маю я отже право, ба, я навѣть обовязаный яко заступникъ народу жадати, щобъ и нашѣ потребы зовсѣмъ увзглядненo. Хиба може хоче правительство зробити собѣ зъ Русинôвъ ворогôвъ, не увзглядняючи ихъ бажань и потребъ? И мы єсьмо въ силѣ образуватися, и мы жадаѣмо образованя. Не можна насъ и дальше такъ занедбувати, якъ доси. На дѣлѣ мы въ своѣмъ краю зôйшли на становище слугъ, бо насъ змушують учитися въ школахъ въ чужôмъ, а не въ материнôмъ языцѣ. Того не можна прецѣнь погодити зъ загальными засадами основныхъ законôвъ державныхъ. Мы маѣмо почутье своеи народности и не дамося збити зъ толку политичными однодневками.

Я може въ правѣ мати лѣпшу надѣю, особливо коли такожь и д-ръ Черкавскій, яко справоздавець, высказавъ дня 2 мая с. р. той важный поглядъ, що справедливôсть и гуманнôсть суть окликомъ дня. Справедливôсть и гуманнôсть! Я бажаю, щобы той окликъ станувъ разъ на порядку дневномъ и въ галицкôмъ соймѣ, и щобы д-ръ Черкавскій, якъ я маю надѣю, и тамъ такожь такъ само поступавъ. То улекшить Єго Ексцеленціи бути для насъ справедливѣйшимъ. Доси Є. Ексцеленція мôгъ завсѣгды звинятися тымъ, що стрѣчаѣ супротивленье краєвого законодавства, и справедливо може покликуватись на злощастный за-

*) Сему уступови бесѣды пос. Ковальского мы въ слѣдующôмъ числѣ посвятимо окрему статью. — *Ред.*

---

3)

Въ справѣ правописнôй.

(*Дальше.*)

Що доси обговорено теоретично, на поодинокихъ примѣрахъ, представиться нагляднѣйше на цѣлыхъ реченяхъ. Отъ на пр. коротеньке реченье выняте зъ „Червонои Руси“: *„Въ галицкомъ и толмачскомъ былъ тоже г. Владыславъ Курыловичъ.“*

На першій поглядъ все такъ нѣбы правильно, хорошо, етимологично — а предсѣ и ту вже немало похибокъ и противорѣчностей! И такъ:

1) „Червоная Русь“ для однои формы приложникôвъ уживае потрѣбнои правописи: галицкій, толмачскій, а въ иншихъ выпадкахъ греческій. Пôсля якихъ же то правилъ дѣеся? Консеквентно належить писати або: галицкій, толмацкій, грецкій; або, если кому красше на слухъ: галичскій, толмачскій, гречскій; або вкôнци: греческій, толмаческій, галическій. Єще-жь въ дальшôй консеквенціи треба-бы ту саму методу приложити и до именъ власныхъ: Дѣдицкій, Зарицкій и т. д.

Въ давныхъ памятникахъ находжу ще двѣ комбинаціи для наведеной формы приложникôвъ: галицькый (въ лѣтописяхъ) и галичкы (въ Словѣ о полку Игоревѣ). Та кобы бодай одна зъ тыхъ пять правописей була етимологичною, — нѣ однѣсенька!

2) „Червоная Русь“ пише Владиславъ черезъ ы. Порôвнанье зъ словомъ Владимиръ могло було редакцію повести на добру дорогу, та бѣда, що нашѣ люде все лишь порôвнують зъ польскимъ языкомъ и руску правопись нагинають до польского фонетизму. По польски Władysław — отже Владыславъ (черезъ ы)!

Хто обзнакомленый зъ рускими давными памятниками, знати буде, що назва Владиславъ єсть нашимъ питомымъ словомъ и уживалась вже за поганьскихъ часôвъ. Въ договорѣ зъ Греками (зъ року 945) згадуеся князь рускій Володиславъ; слово те зовсѣмъ правильно и етимологично писалось черезъ и (не ы).

У Полякôвъ повинно-бъ ся говорити Władzisław; они вымовляють нинѣ пôсля малоруского фонетизму.

3) И слово Курыловичъ пише „Червоная Русь“ хибно черезъ ы, а на кôнци черезъ ъ Исторія назвы така: Предокъ родины звався Курилъ (такъ писали часомъ давнѣйше мѣсто Кырилъ); сынъ Курила звався Курилôвъ (родины тои назвы приходять часто на Руси); а сынъ Курилова звався Куриловичь. Пôсля засадъ етимологіи треба-бы ту назву писати черезъ два л, а согласну ч перемѣнити на к; еще-жь на кôнци слова не можна писати ъ, бо инакше перехôдъ зъ к на ч не дасться оправдати.

4) Пригляньмося формамъ, уживанымъ „Червоною Русею“: галицкомъ и толмачскомъ. Падежове окôнченье омъ не маѣ нѣчого спôльного зъ нашою бесѣдою — се фонетизмъ россійскій. Желехôвскій пише правильнѣйше: галицкім, толмацкім, бо въ старославяньскôмъ языцѣ приходить окôнченье ѣмь.

Вправдѣ Желехôвскій опускае букву ъ, однакъ ôнъ грѣшить ту такъ само противъ етимологіи, якъ и „Червоная Русь“, котра ъ окôнченю семого падежа пише хибно мъ (галицкомъ) мѣсто етимологичного мь.

5) Въ загалѣ зъ буквою ъ не може „Червоная Русь“ прийти до ладу. Въ окôнченю глаголôвъ велить етимологія писати ть: ходить, робить, идѣть — въ „Червоной Руси“ стоить всюды ть: ходитъ, робитъ, идѣтъ.

Въ серединѣ слôвъ „Червоная Русь“ опускае етимологичне ъ, одвѣтно до принципу фонетичного: отбыти (повинно бути: отъбыти), спати (мѣсто етимологичного съпати), звати (м. зъвати) и т. д.

Мыслячѣ люде вже здавна завдавали собѣ пытанье: чи не лучше опустити знакъ непотрѣбный ъ, нѣжь уживати ъ неправильно, якъ то дѣеся въ россійскôмъ языцѣ. Деякѣ языкословы россійскѣ, якъ Потебня, Колосовъ, Соболевскій въ письмахъ своихъ не уживають буквы ъ; навѣть и „Филологическій Вѣстникъ“ россійскій, органъ филологôвъ россійскихъ, газета очевидно компетентна и фахова, печатаеся безъ ъ.

Ученѣ россійскѣ що-до ъ роздѣлились на два таборы. Прихильники тои буквы кажуть, що при вымовѣ слôвъ (н. пр. хлопъ, стôлъ, кôтъ) все при кôнци слова чути якійсь „позвукъ“, отже треба писати ъ. Иншѣ, вѣрячи въ авторитетъ ученыхъ, кажуть, и собѣ що справдѣ якійсь „позвукъ“ чути на кôнци слôвъ.

Той „позвукъ“ пригадуе одну казку про царя, котрому знахоры приобѣцяли зробити препышну одѣжь, видиму лишь для тыхъ людей, що суть здôбнѣ до свого уряду. Знахоры казали собѣ принести що-найдорожшѣ матеріи и по кôлькохъ тыжднякъ приносять цареви готову одѣжь-невидимку. Зрадувавсь царь — и єму и всѣмъ министрамъ незмѣрно подобались тѣ невидимѣ творы кравецкои штуки; они брали одѣжь въ руки, а хочь нѣчого не налапали, нѣчого не бачили, все-жь таки всѣ величали красу и роботу, боячись, щобъ ихъ не оголошено нездôбными до уряду. Разъ царь въ торжественнôмъ походѣ показався на улици. Всѣ хвалять ризы, а министры ще щось нѣбы въ рукахъ держать, идучи за царемъ... Ажь хтось кликнувъ зъ-посередъ народу: „Тажь царь не маѣ на собѣ жадного убраня!“ Весь загалъ и собѣ такъ кликнувъ, — дарма, що царь и министры були иншои думки.

Тота одѣжь-невидимка чи не єсть те саме, що „позвукъ на кôнци слôвъ?“ Ученѣ за зеленымъ столикомъ придумали собѣ той позвукъ, другѣ, щобъ показатись „здôбными“, хвалять позвукъ и собѣ, але загалъ одноголосно кличе: Мы ту нѣякого позвуку не чуемо!

До того загалу зачислявся и Желехôвскій, думаючи, що лучше ъ опустити въ писаню, нѣжь писати єго такъ неправильно и неетимологично, якъ се чинить „Червоная Русь“. Нѣчо не приносить науцѣ бôльшои шкоды, якъ узаконена неправильнôсть.

Пригляньмося еще словамъ, якѣ такъ часто подыбуемо въ „Червонôй Руси“, словамъ: *въ честь безсмертного пѣвца.* Ту чотири слова, а яка въ нихъ етимологія?

1) Въ словѣ честь поповняе „Червоная Русь“ три блуды противъ етимологіи: ч єсть звукъ походный, е такожь звукъ походный (мѣсто етимологичного ь), а с стоить мѣсто етимологичного т. (Старосл. чьсть утворилось зъ чьт + ть.)

1) Въ словѣ безсмертного поповняе „Червоная Русь“ пять блудôвъ противъ етимологіи. По без повинно стояти ъ, такъ само по с, самогласна е (въ смерть) єсть звукомъ вставнымъ, по т повинно стояти ь, окôнченье ого єсть чистый фонетизмъ малорускій. (Етимоло-

конъ краєвый зъ 22 червня 1867 о выкладовôмъ языцѣ въ Галичинѣ, котрый до якоись мѣры звязавъ руки министрови просвѣты, коли ôнъ хоче завести рускій языкъ яко выкладовый въ середныхъ и другихъ школахъ, особливо же, що ôнъ мусить завсѣгды порозумѣватися насамперед зъ соймомъ и радами повѣтовыми, котрыхъ заявленя для насъ звычайно сумно выпадають. Хочь я не можу пояснити того закона такъ, якъ єго поясняють, особливо, що ôнъ маєзначенье для истнуючихъ уже шкôлъ, але не для тыхъ, що мають ново-закладатись, противъ чого промовляють такожь и основнѣ законы державнѣ, котрѣ той законъ краєвый вже давно знесли, бо основнѣ законы державнѣ походять зъ грудня 1867, пôдчасъ коли краєвый законъ датуєся зъ червня того року, — то я все таки думаю, що Є. Ексцеленція надумавшись, бувъ-бы въ силѣ при щирôй воли дати намъ помôчь и завести въ Галичинѣ рускій языкъ въ середныхъ школахъ, тымъ бôльше, що средства на то даєзвычайно не край, але прецѣнь держава.

Прошу ще дальше розважити, що той фатальный регуляминъ организаційный, дотыкаючій заведеня галицкои рады шкôльнои, котра намъ ще бôльше шкоды наробила, якъ згаданый законъ краєвый, єсть прецѣнь тôлько регуляминомъ. Той регуляминъ можна зовсѣмъ просто знести найвысшимъ рѣшеньемъ. Най лише Єго Ексцеленція стоить на основѣ законôвъ державныхъ и най ихъ переводить, а мы будемо тогдѣ зовсѣмъ вдоволенѣ и я желаю Є. Ексцеленціи при єго добрôй воли якъ найлѣпшого успѣху. (*Браво!*)

„Обще рольн.-кред. Заведеніе“.

„Що дѣєся зъ Заведеніемъ?“ — „Чи дôстану я свои грошѣ?“ — „Чи можна довгъ Заведенія сплачувати довжными єго листами?“ — „Яка теперь адреса о. Наумовича?“

Такѣ и тымъ подôбнѣ запытаня все надходять до нашои редакціи зъ краю, якъ ôдъ вѣрителѣвъ, такъ и ôдъ довжникôвъ „Заведенія“, — и мы дуже добре розумѣємо неспокôй одныхъ и другихъ и ихъ домаганье ôдъ насъ, щобъ мы про хôдъ справъ и про станъ „Заведенія“ информували руску публику. Тожь, хочь и якъ намъ противна навѣть сама згадка про то прокляте гнѣздо деморализаціи и безголовя рускаго, сама згадка про те „Заведеніе“, котре и соромомъ покрыло Русь галицку и неоднôй бѣднôй родинѣ рускôй выдерло, якъ-бы зъ-пôдъ серця, тяжко загорюваный грôшь, а ще и фонды вдовичо-сирôтскѣ всѣхъ трехъ епархій рускихъ лежать тамъ, хто знає, на якій конець, — все таки мусимо послухати голосу публики и бодай коротенько поинформувати єи, якъ нинѣ зъ „Заведеніемъ“ стоить дѣло.

Вѣритель пытаєнасъ: „Чи дôстану я свои грошѣ?“ Що жь маємо на то ôдповѣсти? Хиба: Господь знає! Мы знаємо лишь то, що осѣнный речинець частковои выплаты въ 1887 роцѣ минувъ безъ выплаты. Прийшовъ сегорôчный весняный речинець, а ликвидація „Заведенія“ зновъ розбслала окружникъ вѣрителямъ, повѣдомляючи ихъ, що выплаты не буде, бо нема чимъ платити, въ касѣ нема грошей. Теперь, якъ довѣдуємось, ликвидаторъ п. Коснѣрскій зновъ выѣхавъ до Россіи. Може по поворотѣ єго капне що вѣрителямъ, а може й нѣ. Годѣ вгадати.

„Чи можна довгъ Заведенія сплачувати довжными єго листами?“ — пытаєнасъ бѣдный довжникъ. Що-до довжникôвъ, то въ загалѣ мусимо сказати, що доля ихъ въ Заведенію дуже нещаслива, гôрка. Положенье довжника б. банку рустикального значно лѣпше, якъ довжника Заведенія. Банкъ рустикальный даєбодай тѣ пôльги, якѣ обѣцявъ: ôдсотокъ проволоки бере по 6% лише за остатнѣ три роки, а сплату истины приймаєлистами довжными въ номинальнôй ихъ вартости. Въ Заведенію и того нема. Такъ н. пр. листы довжнѣ банку рустикального и Заведенія нехай стоять нинѣ въ курсѣ 60 зр., то банкъ рустикальный приймаєлистъ за 100 зр. истины, а Заведеніе лише за 60 зр. истины. Селянинъ-довжникъ Заведенія не годенъ черезъ то выплатитись и здаєсь на ласку Божу, нѣчо не платить. За-для того зъ однои стороны до касы вплываємало грошей, а зъ другои стороны ликвидація протягаєся на часъ необмеженый. Заведеніе нѣякихъ реальныхъ интересôвъ нинѣ не веде, а стоить тымъ, що стягне зъ дня на день изъ своихъ претенсій. Що-жь вплыне до касы, то йде на выплату урядникамъ. Активы банку пожираєадминистрація, а покрытье фондôвъ вдовичо-сирôтскихъ и вѣрителѣвъ зависить хиба ôдъ якоись новои непредвидженои обставины. Администрація Заведенія дорога. Выдатки на ню минувшого року выносили 30.000 зр. Сего року здаєсь будуть меншѣ, допустѣмъ 20.000 зр., а все таки, якъ ликвидація потягнеся ще що-найменше пять лѣтъ — се minimum признають самѣ ликвидаторы — то активы Заведенія значно вычерпаються.

„Яка теперь адреса о. Наумовича?“ — пытаються насъ и вѣрителѣ, и довжники. О. Наумовичь живе теперь въ Кіевѣ сотрудникомъ при о. Клячинѣ, нарѣкаєна свою долю та згадуєколишнѣ часы свого добробыту и поваги середъ Русинôвъ въ Галичинѣ, але щó кому се поможе знати єго адресу? Правда, о. Наумовичь передъ кôлькома лѣтами въ „Проломѣ“ и „Словѣ“ присягавъ передъ вѣрителями, що дôстануть „гульденъ за гульденъ“, а довжникамъ въ имени петербурского синдикату, — котрый давъ звышь милiонъ сто тысячь зр. на ратованье и вѣрителѣвъ и довжникôвъ, — подарувавъ бувъ всѣ проценты, — але-жь тôлько дуже наивнѣ люде могли вже й тогдѣ брати слова добродушного о. Наумовича на серiо, — ну, а нинѣ и вѣритель и довжники бачуть здоровыми очима: вѣритель — чи мають „гульденъ за гульденъ“, а довжники — чи справдѣ подарувавъ имъ о. Наумовичь въ имени синдикату проценты? Не до о. Наумовича удаватись вѣрителямъ и довжникамъ, а до Впр. о. Григ. Шашкевича, до д-ра Ив. Добряньского и до другихъ тыхъ осôбъ, що на кождôмъ зборѣ вѣрителѣвъ и членôвъ Заведенія форсували и остаточно кождымъ разомъ переформсували нинѣшный станъ Заведенія, а — Господь знає, длячого? — окунемъ ставали противъ якои-небудь реформы. Нехай же они щось теперь порадять!

Правду повѣсти, нинѣ не знати навѣть, хто властиво орудуєвъ Заведенію. Одинъ ликвидаторъ, д-ръ Павенцкій, уже щось три четверти року тяжко недужій; другій часто выѣздить, отъ и теперь, кажуть, выѣхавъ въ далеку дорогу; заступникъ ликвидаторôвъ п. Щуровскій покинувъ Заведеніе и єсть урядникомъ при львôвскôй филіи Австро-угорского банку.

Довѣдуємося, що загальнѣ зборы членôвъ скликано на 23 мая. Якъ кажуть, єсть проєктъ, бôльшимъ вѣрителямъ ôдступати довжникôвъ Заведенія, и тымъ способомъ заради ти, щобы кошты администрації не були такѣ великѣ та щобы ликвидація не протягнулася на довгѣ роки...

Що то дальше буде, побачимо.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Дрогобича.

[Братство при церкви св. Тройцѣ. — Читальня.]

Недавно доносили мы о вечерку, що ôдбувся въ честь Шевченка и Шашкевича, а котрого милѣ спомины все ще жиють середъ дрогобицкои публики, бо тутъ не памятають, щобы котрый зъ вечеркôвъ въ цѣлости такъ гарно удався, якъ сей. Теперь хочемо записати ще двѣ подѣѣ на поли народно-религійного житя Русинôвъ дрогобицкихъ, котрѣ кождый щирый Русинъ радôстно повитає. Сими подѣями суть: завязанье братства при церкви св. Тройцѣ въ мѣстѣ и отворенье читальнѣ на передмѣстю.

Братство св. Тройцѣ завязалося на пôдставѣ новыхъ статутôвъ Впр. Ординаріятомъ перемыскимъ приписаныхъ ще въ осени. При тôй нагодѣ було ôдправлене свѣтле богослуженье, а о. игуменъ и настоятель парохіи о. Нѣмиловичь выголосивъ гарну проповѣдь, въ котрôй выложивъ цѣль и значенье братства. То-жь и дѣйстно братство, до котрого приступила такожь вся интелигенція руска, поняло свою задачу, бо вже упорядкувало свои приходы и розходы, ôдновило по части великій ôлтарь, иконостасъ и амвонъ, и удержуєвъ церкви чистôсть и порядокъ.

Читальню на передмѣстю Лѣщняньскôмъ отворено въ Свѣтлый второкъ пôсля богослуженя. Найбôльше около заснованя читальнѣ заходилися основателѣ ви: о. Ралько Ч. св. В. В., посѣдателѣ реальностей на тôмъ передмѣстю пп. Николай Кушнѣръ радный мѣста, Данилъ Тиховскій радный мѣста, Іоанъ Яхно делегатъ мѣста и Іоанъ Коссакъ. До читальнѣ приступило до теперь 38 членôвъ, и єсть надѣя, що число значно зросте, скоро и другѣ мешканцѣ передмѣстя переконаються о пожитку читальнѣ, бо якъ кожда добра рѣчь, такъ и та маєсвоихъ противникôвъ. Читальня мѣститься въ домѣ передмѣскои громады церковнои, въ котрôмъ одну обширну кôмнату призначено на читальню. Въ тôй то кôмнатѣ, пристроєнôй въ зеленѣ фестоны, вѣнцѣ и китицѣ ôдбувся збôръ. На однôй стѣнѣ середъ фестонôвъ умѣщено портретъ Єго Вел. цѣсаря Францъ-Іосифа І., а на другôй портретъ Тараса Шевченка, умысно на ту цѣль зробленый бувшимъ ученикомъ дрогобицкои гимназіи, досыть великій и добре выкôнченый, зеленымъ вѣнцемъ окруженый. Урядженьемъ и пристроєньемъ салѣ занялися самѣ передмѣщане. По богослуженю збôралися въ тôй-же сали всѣ члены читальнѣ, много иныхъ передмѣщанъ, котрѣ ще не вписалися за членôвъ, гостѣ зъ другихъ передмѣсть и зъ мѣста. Збôръ отворивъ о. Ралько короткою промовою, въ котрôй ознаймивъ, що статуты читальнѣ потверджено, а що уже и приступило таке число членôвъ, що читальня може бути отворена, про-то ôдбуваєся сей збôръ, щобы выбрати выдѣлъ и отворити читальню, котрои пожитокъ для просвѣты и моральности людности буде великій. Потôмъ вôзвавъ присутныхъ членôвъ, щобы выбрали собѣ предсѣдателя збору. Одноголосно выбрано о. Ал. Тороньского. О. Тороньскій забравъ слово и въ довшôй промовѣ выложивъ значѣнье просвѣты, *якъ для поодинокого человѣка*, такъ и цѣлыхъ народôвъ. Ôнъ указавъ на то, що Богъ сотворивъ человѣка, щобы бувъ паномъ всего сотворѣня, однакожь до того не давъ єму анѣ надмѣрнои силы, анѣ хижости, анѣ иныхъ прикметъ, якими одаренѣ звѣрята, щобы могли удержувати своєжитье и хоронити ôдъ неприятеля, — лише давъ єму умъ и тымъ ôнъ панує надъ всѣмъ сотворѣньемъ, пôдбиваєсобѣ найсильнѣйшѣ звѣрята, проходить горы, рѣки и моря, и силы природы зневолює собѣ до услуги. Але умъ треба образувати и розвивати. Иншѣ народы насъ уже давно выпередили въ просвѣтѣ. Мы мусимо за ними поступати, бо хто не йде напередъ, той вертаєсь опять. Длятого то закладаються школы и приневолюєся недбалыхъ родичѣвъ посылати дѣтей до школы. Але коли хто, выйшовши зô школы, дальше не образуєся, то ôнъ и то забуває. чого учився. Тожь читальня маєцѣль набутѣ въ школахъ вѣдомости пôддержувати и дальше розвивати. А що до читальнѣ могуть належати тôлько люде честнѣ, то товариство честныхъ людей такожь на уморальненье и выробленье честного характеру великій вплывъ мати буде.

Заохотивши до якъ найбôльшои участи въ тôй читальни и пожелавши щастя початому дѣлу, обявивъ предсѣдатель, що збôръ приступаєдо дневного порядку. Передовсѣмъ ôдчитавъ статутъ читальнѣ (выданый „Просвѣтою“) и пояснивъ присутнымъ всѣ параграфы того одинъ за другимъ. Потôмъ вôзвавъ до выбору выдѣлу, и выбрано: головою о. Ралька, заступникомъ п. Ник. Кушнѣра, секретаремъ п. Дан. Тиховского, касієромъ п. М. Михалôвского, библіотекаремъ п. І. Яхна. По вычерпаню порядку дневного, на вôзванье предсѣдателя ôдспѣвано зъ одушевленьемъ „многая лѣта“ Єго Вел. цѣсарю, пôдъ котрого правленьемъ тѣшимося свободами конституційными и можемо вязатися въ товариства для пôддержаня нашои народности и нашого добробыту, а потôмъ „многая лѣта“ выдѣлови и всѣмъ членамъ читальнѣ. Вкôнци забравъ ще слово присутный зборови бурмистръ п. Охримовичь и заохочувавъ до участи въ читальни та до просвѣты, обѣцявъ зъ своєи стороны пôдпирати читалню, и записався въ єи члены. О. Тороньскій подарувавъ читальни 16 книжочокъ выданя „Просвѣты“ и тов. „им. Качковского“. Ник. Кушнѣръ подякувавъ въ щирыхъ словахъ присутнымъ гостямъ и внѣсъ „многая лѣта“ п. бурмистрови и гостямъ. На тôмъ закôнчено збôръ, а члены читальнѣ и гостѣ подѣлили свячене яйце и спожили свячену перекуску, о котру постаралися члены читальнѣ. Потôмъ розôйшлися всѣ зъ пôднесенымъ духомъ.

Незадовго сподѣваємося отворити другу читальню на передмѣстю Задвôрняньскôмъ, котрои статутъ такожь уже потвердженый.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державнои.] Въ суботу велася дальша дебата надъ буджетомъ министерства финансôвъ. Пос. Дершата зъ клюбу нѣмецкого домагався зниженя таксы войсковои и реформы тои оплаты. Ґонъ поставивъ резолюцію, щобы найнизшѣ таксы войсковѣ 1 зр. и 2 зр. знесено зовсѣмъ. При титулѣ „Податокъ зарôбковый“ промовлявъ пос. Вергани за заведеньемъ прогресивного податку доходового а тогдѣ теперѣшный фискализмъ не буде руйнувати дрôбныхъ промысловцѣвъ. При титулѣ „Податокъ консумційный“ говоривъ Менґеръ о податку ôдъ горѣвки и доказувавъ статистичными датами, що доходы мѣстъ черезъ той податокъ зменшаться. Сутнеръ и Гомпешь промовляли въ справѣ зменшеня цѣны соли для худобы. Пос. Гавзнеръ доказувавъ, що монополь тютюну приносить великій хосенъ и длятого радивъ не давати призволень на свобôдну управу тютюну. При тôмъ закрыто засѣданье а слѣдуюче засѣданье назначено на нинѣ.

„Narod. Listy“ доносять, що правительства обохъ половинъ державы згодилися на то, щобы спôльнѣ делегаціи скликати на день 4. червня. Въ наслѣдокъ того мала-бы рада державна бути ôдрочена 2 червня. Сподѣваються, що въ четверъ дня 17. с. м. закôнчаться дебаты буджетовѣ а въ пятницю и суботу прийде пôдъ нараду угода зъ австро-угорскимъ Льойдомъ. По лат. зеленыхъ святахъ буде залагодженый податокъ ôдъ горѣвки и въ тôмъ часѣ, коли того буде потреба, будуть ôдбуватися такожь и засѣданя вечѣрнѣ. Въ кругахъ парляментарнои комисіи правицѣ суть того погляду, що податокъ ôдъ горѣвки буде такъ залагодженый, якъ то умовили мѣжь собою министры Тисса и Дунаєвскій. — Пос. Линбахеръ розбславъ запрошенье до всѣхъ послôвъ, щобы они приступили до завязаня нового клюбу пôдъ назвою „Свобôдный збôръ послôвъ для аграрнои реформы“. — Карный судъ краєвый зажадавъ призволеня парляменту на выточенье слѣдства противъ пос. Бльоха, обжалованого о оскорбленье чести

Министерство судôвництва маєвыступити енергично противъ членôвъ высшого суду краєвого въ Грацу за то, що они орекли, що вписы до книгъ грунтовыхъ въ Стиріи можуть ôдбуватися лишь въ языцѣ нѣмецкôмъ, бо таке поступованье єсть лишь демонстраціею противъ розпорядженя министерства.

——

Станъ здоровля нѣмецкого цѣсаря полѣпшаєся зъ кождымъ днемъ. Цѣсарь не маєвже горячки, апетитъ збôльшаєся и недужій стаєвеселѣйшимъ. Въ суботу вставъ цѣсарь самъ зъ постелѣ и пôшовъ безъ нѣчіои помочи ажь до свого кабинету, де звычайно працює. Доси мусѣли єго водити ажь два слуги. Матерія все ще выдѣляєся досыть сильно зъ гортанки. Мекенси умовився зъ славнымъ физіологомъ Фиргофомъ, котрый теперь повернувъ зъ Єгипту, що перешле єму зновъ выдѣлену матерію для микроскопичного розбору. — „Freisin. Ztg.“ доноситъ, що адресу польскихъ дамъ зъ Познаньщины звернено два разы зъ примѣткою, що не приймаєся. Доперва за стараньемъ придворного маршалка дôсталася адреса до рукъ цѣсаревои. Хто адресу ôдсылавъ, доси не выслѣджено. — „Post“ пише: Коли кн. Лабановъ сказавъ у Вѣдни, що Россія „на разѣ“ не думаєвыступити зъ резервы, то се єсть доказомъ, що Россія зброиться и не можна думати, що небезпечнôсть вôйны вже усунена.

——

„N. Wien. Tagblatt“ доноситъ, що россійскій посолъ въ Букарештѣ, Хитрово, одержавъ ôдъ царя ордеръ св. Володимира II. клясы а сынъ єго, котрый єсть урядникомъ въ министерствѣ финансôвъ, именованый тайнымъ совѣтникомъ. Рôвночасно именованый такожь секретарь пос. Хитрова, сов. Ладишенскій камерюнкромъ при петербурскôмъ дворѣ. — „Pol. Corr.“ довѣдуєсь, що переговоры Россіи зъ Ватиканомъ поступили вже такъ далеко, що въ головныхъ точкахъ вже въ найблиашôмъ часѣ прийде до порозумѣня мѣжь обома сторонами, хочь нѣчого ще не зроблено певного и рѣшучого. На случай, наколи-бъ таке часткове порозумѣньe мало наступити ще передъ найблизшимъ папскимъ консисторемъ, то маєпри сѣй нагодѣ бути преканонизованый якійсь польскій епископъ.

——

Въ суботу закôнчилася въ италійскôмъ парляментѣ дебата надъ африканьскою политикою правительства. Послы Солимберіо, Поцолини, Финокіяро и Априлье мотивували свои внесеня въ справѣ высказаня вотумъ довѣрія правительству а ôдтакъ промовивъ президентъ кабинету Криспи, котрый такъ сказавъ: Дебата була вельми патріотична. Жаденъ посолъ не жадавъ уступленя зъ Массавы. Ôнъ (Криспи) розумѣвъ-бы ще повне уступленье зъ Массавы, але не може понятижаданя, щобы уступати зъ Саати, котре боронить Массаву. Неправдою єсть будьто-бы Италіянцѣ въ Массавѣ були пôддаными Єгипту. Правительство не може нѣчого сказати о своємъ становищи на будучнôсть; а коли-бъ и могло що сказати, то не смѣє. Правительство повинно розумно поступати и користати ôдповѣдно зъ нагоды, обмежаючись лишь на то, щобы теперѣшну окупацію удержати и не допускати до нѣякои зачѣпки. Ôнъ маєповну надѣю, що удасться заключити честный миръ, котрого такъ Англія якъ и нетусъ бажають. Зъ давныхъ здобуткôвъ италійскихъ републикъ не осталось и слѣду, нова Италія маєвъ сѣмъ напрямѣ много здѣлати. Кольоніяльне розширенье єсть елементомъ житя новѣйшихъ народôвъ. Выходячѣ зъ того можливѣ користи не дадуться цифрами обчислити. Щобы мати дѣйстно великій хосенъ, то не можна лишь тымъ вдоволитися, щобы чимъ скорше втѣкати. Мы єсьмо въ Массавѣ и мусимо тамъ позôстати. На послѣдокъ промовлявъ Криспи до патріотизму и льояльности тыхъ, котрымъ добро и величина ôтчины лежить на серци и єго ôдозва не була даремна. Манчини заявивъ, що буде голосувати за высказаньемъ правительству довѣрія. Баккарини обстававъ при своємъ внесеню, але сказавъ, що єго внесенье не стоить въ нѣякôй звязи зъ довѣріємъ до правительства и ôнъ буде такожь голосувати за высказаньемъ довѣрія все одно, чи єго внесенье буде приняте чи ôдкинене. Приступлено одже до першои части внесеня Баккариніого, въ котрôй сказано, щобы войску выскати повну похвалу. Внесенье се принято черезъ аклямацію. Другу часть внесеня, щобы ôдкликати войско ôдкинено 382 голосами противъ 40. Напослѣдокъ ухвалено правительству вотумъ довѣрія величезною бôльшостею.

——

Софійскій кореспондентъ „N. fr. Press-ы“ розговорювавъ недавно зъ особами стоячими

гично въ старославяньскôмъ языцѣ писалось: безъсъмрътьнаго.)

3) Въ словѣ пѣвца поповняє „Червоная Русь“ три блуды противъ етимологіи. Напередъ в єсть ту согласною вставною (пишеся за-для принципу фонетичного), по в не бачу етимологичного ь, окôнченье а єсть неправильне и опираєсь на фонетизмѣ россійскôмъ або польскôмъ.

Такъ отже представляєся „етимологическая“ правопись, коли приглянутись ѣй науково. Она єсть mixtum compositum зъ всѣлякого рода фонетикъ, а научнои вартости не має. При такôмъ складѣ рѣчей дивуватися треба, якѣ то ложнѣ понятя идуть часомъ въ загалъ, пропагованѣ людьми, що мають иншѣ цѣли на оцѣ. Тотѣ люде, хочь самѣ фонетики, але не люблять другихъ фонетикôвъ, зовучи ихъ то фанатиками, то нигилистами, то Богъ знаєчимъ. Буває и такъ, що навѣть Ґетого и Шилера выводять противъ фонетикôвъ, якъ коли-бъ Ґете и Шилеръ ôдкрыли якѣ новѣ дороги для правописи або занималися студіями филологичными та лингвистичными. Яку звязь мають поеты, хочь-бы найбôльшѣ, зъ правописными справами, ôдгадати не умѣю. То лишь такъ, для бôльшого ефекту, кидаються въ свѣтъ звучнѣ фразы, хочь тѣ фразы часто доказують мысль противну. Бо допустѣмъ, що Ґете и Шилеръ приложились до управильненя нѣмецкои правописи — для Русинôвъ Ґетымъ та Шилеромъ були до-теперь Шевченко и Федьковичь, а тѣ якъ-разъ не писали правописею етимологичною. (*Дальше буде.*)

Ом. Партицкій.

въ близькихъ зносинахъ зъ болгарскимъ правительствомъ и подавъ теперь своєй газетѣ деякій цѣкавій вѣсти. Особы, зъ котрыми бнъ розговорювавъ, представили ему теперѣшне положенье яко досыть вдоволяюче, але заразомъ и отверто сказали ему, що правительству грозять великій клопоты зъ причинъ финансовыхъ, котрій скорше чи пбзнѣйше можуть болгарске правительство приневолити порозумѣтися безпосередно зъ Россіею. Самыми симпатіями кблькохъ державъ европейскихъ, для котрыхъ Болгарія певно що мусить бути зъ повнымъ признаньемъ, не можна покрыти всѣхъ потребъ краю, ослабленого рбзными ударами судьбы. Пбдчасъ коли Сербію заливають австро-угорскій капиталы, то жаденъ австро-угорскій банкъ не хоче дати позички Болгаріи, котра може прецѣ дати певно ббльшу поруку, якъ Сербія. Правительство маѣ надѣю, що по сегорбчныхъ жнивахъ будуть залягаючій податки лѣпше вплывати и що грошевій потребы дадуться тогдѣ менше почувати, але ледве чи и тогдѣ буде можна оббйтися безъ позички. — Зъ Софіи доносять, що въ наслѣдокъ того, що такъ на сербскбй граници якъ и бдъ стороны Туреччины появилися новій ватаги ворохобникбвъ, треба було зновъ значно зббльшити болгарску сторожу пограничну. Въ родопскихъ горахъ появилася друга але вже значно менша ватага ворохобникбвъ, о котрбй ще не знати, хто ѳи туды пбславъ. Зловленій въ Радомири ворохобники кажуть, що ихъ ватага була призначена до Македоніи и не мала зовсѣмъ на цѣли непокоити Болгарію. Вѣсть, будьто-бы до Дубницѣ и Костендила выслано войско, ѳсть неправдива; противно стоячій тамъ залогою полкъ пѣхоты оставивъ въ тыхъ мѣстахъ лишь по однбй компаніи залоги а самъ вымашерувавъ до табору пбдъ Софію на щорбчній маневры. На граници ѳсть всюды спокбй и порядокъ. — Вельми важну и для болгарскихъ бднбсинъ вельми характеристичну вѣсть передають теперь зъ Софіи: Болгарскій министеръ вбйны заключивъ зъ россійскими предпріемцями угоду въ справѣ доставы 30.000 карабинбвъ Бердана. Пбсля сеи угоды маютъ они доставити въ червню 9000 штукъ а бдтакъ обовязалися доставляти що мѣсяця по 3000 штукъ. Въ войсковыхъ кругахъ болгарскихъ выкликало то загальне здивованье, що россійске правительство дозволило вывозити карабины.

НОВИНКИ.

— **Свячене въ товариствѣ „Зоря“.** И сего року въ провбдну недѣлю зббралися товаришѣ „Зорѣ“, щобы подѣлитись свяченымъ яйцемъ, пожелати собѣ взаимно всего добра и скрѣпитись щирою заохотою до дальшои працѣ. Невеличка комната „Зорѣ“ заповнилась членами товариства, бдпоручниками польскихъ товариствъ ремѣсничихъ „Gwiazda“ и „Skała“, почестными членами „Зорѣ“ и деякими львбвскими Русинами. Несподѣвано бдвидѣли сего року руске товариство пп.: Гризецкій, вицепрезидентъ, и Валихевичь, першій делегатъ мѣста Львова, почувши промову бдпоручника „Зорѣ“, п. Хировича на свяченбмъ въ „Skal-ѣ“ та дбзнавшись про розвбй нашого товариства. Голова „Зорѣ“ п. Василь Нагбрный промовивъ до зббраныхъ и запросивъ до участи въ спбльнбй перекусцѣ. На се бдспѣвали зббраній „Христосъ воскресе“ пбдъ проводомъ п. Гр. Врецьоны и подѣлившись яйцемъ засѣли до обильно заставленого ѣдла. Понеслись сердечній, щирій промовы про пбддвигненье и розвбй стану ремѣсничого, про спбльну звязь мѣжь товариствами рускими и польскими, — а за кождою промовою всѣ зббраній спѣвали „Многая лѣта“ „Миръ вамъ братя“ „Де згода въ родинѣ“ и т. п. Репрезентанты мѣста Львова высказали свою радбсть зъ розвою нашого товариства и жертвовали значній датки на цѣли товариства. О год. 3-тбй розбйшлись зббраній домбвъ въ повнбй надѣѣ, що се товариство, засноване и ведене нашимъ трудолюбивымъ п. Василемъ Нагбрнымъ розвиватись-ме для добра нашои Руси. Одно далось-бы лише додати, щобы нашій львбвскій Русины заходили до товариства „Зорѣ“ та щобы своєю участею и радами що-разъ ббльше громадили ремѣсникбвъ-Русинбвъ довкола себе — бо вѣдомо всѣмъ, що до подббныхъ товариствъ польскихъ маючихъ кблькасотъ членбвъ и кбльканацять тысячь маѣтку въ ббльшбй половинѣ належать самій Русины, котрій ще не прийшли до самосвѣдомости народнои и не чують потребы власного питомого товариства.

— **На дохбдъ фонду маючои оснуватись рускои Бурсы въ Самборѣ** устроює самббрска „Руска Бесѣда“ дня 15 (27 н. ст.) мая с. р. въ своихъ комнатахъ „Музикально-декляматорскій вечерокъ зъ танцями“, на котрый маємо честь нашихъ землякбвъ-патріотбвъ запросити. Стрбй вечерковый або народный. Початокъ о годинѣ 8 вечеромъ. Вступъ 1 зр. бдъ особы, 2 зр. бдъ родины. Знаючи, що Русь наша хоть бѣдна, але де покажеся потреба, все до жертвы готова, маємо надѣю, що и тутъ бдъ такои благороднои цѣли не бдкаже своєи щедрои пбдпомоги. Всякій жертвы просимо присылати на адресу „Рускои Бесѣды“ въ Самборѣ. — *Бдъ комитету.*

— **Зъ Станиславова пишуть намъ:** Въ недѣлю писталювався новоименованый почестный крилошанинъ станиславбвскои капитулы о. Василь Богоносъ, парохъ Хоросткова. Инсталяцію другого крилошанина о. Шанковского бдложено по тбй причинѣ, що бнъ (86-лѣтный старець) въ остатныхъ дняхъ сильно занедужавъ.

— **Зъ Черновець пишуть намъ:** Празникъ Воскресенія Христового обходили уніяты-Раранчане сего року дуже торжественно. Въ Свѣтлый Понедѣлокъ зббралося въ читальни надъ 1500 душь, щобы зъ своимъ душпастиремъ о. Каратницкимъ першій разъ спожити свячене и повеселитися. По одвѣтныхъ промовахъ священика и господарѣвъ, при трехъ выстрѣлахъ зъ моздрбвъ, подѣлився о. Каратницкій свяченымъ яйцемъ зъ своими вѣрными. Потбмъ всѣ родины споживали то, що принесли зъ собою зъ дому. Молодѣжь забавлялася на подвбрю читальнѣ, а старшій радили, якъ бы то положити конець румунизаціи, и урадили збудувати простору „Народну хату“, де мѣстилась-бы и читальня и крамниця. Заразъ выбрано комитетъ и зложено на єго руки 10 зр., а цѣла потрѣбна сума маѣ бути зложена до мѣсяця. Жиды и противники зазырали черезъ парканъ, що то за чудо дѣеся. Господарѣ постановили, що недѣлѣ и свята збиратися такъ въ читальни, замѣсть ити до коршмы. Забава тягнулась поважно и весело, доки не покликавъ звбнокъ до каплички. Тутъ першій разъ залунала руска пѣсня „Христосъ воскресе!“ замѣсть дотогочасного „Christos aunuvijat!“ Въ Свѣтлый второкъ повторилося то само, що въ понедѣлокъ.

— **Въ Раранчи,** — якъ читаємо нинѣ въ черновецкбй „Газетѣ Польскбй“ — въ мѣру того, якъ унія здобуваѣ собѣ що-разъ ббльше исповѣдникбвъ, починають вѣрнѣ православію выступати фанатично. Такъ дня 9 н. ст. мая двбрникъ Красовскій и 50 людей, вырушили о 10 год. рано зъ сокирами и розбѣгшись по селѣ рубали плоты уніятбвъ. Розъяренье православныхъ було таке велике, що грозили сокирами не тблько плотамъ, але и самымъ уніятамъ. Жандармерія занята теперь розслѣдомъ тои справы.

— **Преосв. еп. Юліянъ Пелешь** заповѣвъ, що въ суботу д. 12 н. ст. мая приѣде до Черновець. Духовеньство всѣхъ трехъ обрядбвъ католицкихъ ожидало епископа на двбрци, але бнъ не приѣхавъ, бдкликавши приѣздъ свбй въ остатнбй хвили.

— **Зъ Кристинополя** доносять намъ, що передъ Великоднемъ прибули до монастиря оо. Василіянъ два ѳзуиты. По двохъ дняхъ ихъ побуту приѣхавъ туды и о. Сарницкій и одному патрови бддавъ въ опѣку будынки монастирскій та церковь въ Кристинополи, другому управу всѣхъ фбльваркбвъ монастирскихъ. Говорять загально, що патры займуться розширенъемъ будынкбвъ монастирскихъ, щобы въ Кристинополи помѣстити одну частину новиціяту. Замѣтно, що оба ѳзуиты, запрошенй по приѣздѣ своѣмъ о. Кучиньскимъ, игуменомъ монастиря, до спбльнои трапезы, засѣли вправдѣ до стола, але чомусь не взялися за ложку...

— **На торжественне бдкрытье памятника Маріи Терезы у Вѣдни,** котре бдбулося въ недѣлю, прибули всѣ намѣстники, головно-командуючій и министры угорскій. — Торжество бдкрытя памятника бдбулось дуже величаво. Пбсля бажаня цѣсаря на торжество зъѣхалася до Вѣдня майже цѣла родина цѣсарска и була на нѣмъ присутна. На даный знакъ цѣсаремъ бдкрыто памятникъ, почѣмъ кардиналъ Ганґльбаверъ заинтонувавъ Te Deum. Цѣсарь оббйшовъ памятникъ довкола и розмавлявъ зъ професоромъ Зумбушемъ, котрый єго выконавъ. На рогахъ памятника уставленій статуѣ генералбвъ на коняхъ Давна, Лявдона, Травна и Кевенгилера. Марія Тереса зображена въ вѣцѣ 30—35 лѣтъ, сидить, вытягнувши передъ себе праву руку. Торжество покбнчилось о год. другбй зъ полудня. Вечеромъ бдбувся въ Бургу галевый обѣдъ а въ оперѣ двбрскбй представленье, на котрбмъ выставляли живій образы зъ часбвъ Маріи Терезы. Декретомъ цѣсарскимъ надано по вѣки вѣчній 32 полкови пѣхоты назву „полку Маріи Терезы“, а многимъ иншимъ полкамъ назвы славныхъ генералбвъ, котрій бдзначилися пбдъ ѳи правленьемъ, межи иншими галицкій 13 полкъ буде называтись „генерала Гуйна“.

— **Зъѣздъ консерваторбвъ краєвыхъ,** Кракбвскій консерваторы старинностей розбслали обѣжникъ до всѣхъ консерваторбвъ и кореспондентбвъ центральнои комисіи консерваторскои въ Галичинѣ, спрошуючи ихъ на зъѣздъ, котрый бдбудеся дня 24 н. ст. мая въ Кракбвѣ въ музею народнбмъ, на першбмъ поверсѣ въ Суконницяхъ. Въ богато справахъ заходить потреба вспбльно порозумѣтись, щобы можна згбдно и одностайно дѣлати.

— **Дирекція руху зелѣзниць державныхъ у Львовѣ** повѣдомляе, що зъ днемъ 1 н. ст. мая с. р. розширено ѳи обсягъ дѣланя въ справахъ торговельно-реклямаційныхъ на стблько, що всякій претенсіи надаючихъ або бдбираючихъ товары на однбй зъ галицкихъ або буковиньскихъ стацій зелѣзничихъ полагоджувати-ме въ порозумѣню зъ дирекціями сусѣдныхъ галицкихъ дирекцій зелѣзничихъ, не бднося чи-ся до ц. к. генеральнои дирекціи у Вѣдни, хиба що квота бдшкодованя переходить въ одинокбмъ случаю 1000 зр. Всякій иншій справы, бднося чій-ся до пересылокъ поза стаціями Галичины и Буковины полагоджувати-ме и на дальше ц. к. генеральна дирекція у Вѣдни.

— **Въ урядахъ почтовыхъ у Львовѣ** дѣеся те саме що и на провинціи. На рускій адреси выдають польскій реценписы и пишуть польскій адреси. Мабуть ту бдграѣ ролю якась особиста ненависть до руского письма, бо чей-же бдчитану адресу руску можна було бдписати такожь по руски. Надѣемось, що дирекція зарядить все потрѣбне, щобы разъ на все усунути подббній неправильности.

— **О. Алексей Заклиньскій,** парохъ Богородчанъ старыхъ, заступникъ маршалка рады повѣтовои, — якъ намъ доносять — бдъ року уже страждаѣ на ложи болѣзни (спарализованый). Недуга єго, яко заступника маршалка повѣтового, даеся въ повѣтѣ почувати.

— **Устній испыты зрѣлости** въ семинаріяхъ учительскихъ почнуться сего року шкбльного въ такбмъ порядку: у Львовѣ въ мужескбй 21 червня, въ женьскбй 26 червня; въ Перемышли 18 червня; въ Станиславовѣ 26 червня; въ Тернополи 7 липня; въ Кракбвѣ, въ женьскбй, 13 червня, въ мужескбй 15 червня; въ Тарновѣ 22 червня; въ Ряшевѣ 30 червня.

— **Петрового гроша** зложили всѣ три епархіи рускій въ Галичинѣ около 5000 зр. И такъ митрополитъ Сильвестеръ передавъ 2000 зр. въ золотѣ, епископъ Юліянъ 1000 зр. въ золотѣ, а епископъ Іоанъ 2 чеки, одинъ на 1000 зр. а другій на 600 зр. въ поодинокихъ соткахъ.

— **Зъ Яворова.** Пбдписаный маѣ честь пригадати Всеч. Священьству, що речинець предплаты на єго твбръ „Науки церковніи на торжественніи праздники, никоторіи недѣлѣ и при никотрыхъ случайностяхъ“ зъ кбнцемъ мая кбнчиться и що число печататися маючихъ примѣрникбвъ до числа Всч. Предплателѣвъ буде примѣрене. — *Іосифъ Лозиньскій.*

— **Для засудженого недавно у Вѣдни** на тяжку вязницю провбдника антисемитбвъ и посла до рады державнои Юрія рицаря Шенерера выправили антисемиты вѣденьску нову величаву манифестацію. Дня 12 н. ст. мая уже бдъ 4 год. зъ полудня видко було въ мѣстѣ, що щось приготовляесь. Студенты въ ширококрисыхъ капелюхахъ зъ чорно-червоно-жовтыми стрѣчками почали уставлятися въ околици мешканя Шенерера. Около год. 6 вечеромъ народу зббралося вже богато и зъ кождою минутою товпа такъ зростала, що годѣ було возомъ и трамваєви переѣхати. Полиція була безсильна. Кблькатысячна товпа кричала що хвилѣ: „Hoch Schönerer! Pereant die Juden!“ а крики перерывала спѣвомъ прускаго имну „Wacht am Rhein“. Коли такъ товпы стояли, передефилювало попередъ бальконъ Шенерера до 100 повозбвъ зъ мужчинами и дамами зъ букетами въ рукахъ. Одушевленымъ окликамъ не було кбнца. По тбй манифестаціи похбдъ пустився улицями мѣста и все кричавъ: „Hoch Schönerer! Pereant die Juden!“ — а коло брамы цѣсарского двору остановився, остентаційно бдспѣвавъ насампередъ „Wacht am Rhein“ а потбмъ зновъ своє „Hoch Schönerer!...“ Въ дальшбй своѣй дорозѣ стрѣтили двбрскій повозы, затамували имъ дорогу и зновъ кричали своє. Такъ протяглася демонстрація до пбзна въ нбчь.

— **П. Михаилъ Спожарскій,** славно-знаный львбвскій переплетчикъ, одержавъ бдъ о. Ив. Волянского зъ Америки замовленье на 70 молитвословбвъ, гарно оправленыхъ. Хочь молитвословы можна-бъ оправити и въ Америцѣ, а все таки жаденъ тамошный переплетчикъ не зробить нашимъ людямъ такъ до вподобы, якъ п. Спожарскій. Цѣкава рѣчь, що навѣть нашій Русины зъ Босніи присылають свои книжки до оправы п. Спожарскому до Львова.

— **Министерство просвѣты** розписуе конкурсъ на одноразовій стипендіи для многонадѣйныхъ артистбвъ зъ краѣвъ, заступленыхъ въ радѣ державнбй, котрій працюють на поли поезіи, музики, малярства и штукъ пластичныхъ. Право до одержаня стипендіи мають лише самостбйно працюючій артисты. Въ поданю треба: 1) описати дотеперѣшный способъ образованя въ артистичнбмъ званю и выказати свои бднбсины маѣтковій и родинній; 2) выяснити, въ якій способъ ужиеся одержану стипендію до дальшого образованя; 3) залучити оказы своихъ творбвъ артистичныхъ, зъ котрыхъ кождый окремо маѣ бути означеный назвискомъ автора. Поданя вносити можна до намѣстництва найдальше по конець мая с. р.

— **На засѣданю комитету техничнеге будовы театру львбвского** предложивъ репрезентантъ теперѣшного театру внесенье, щобы попри ббльшу салю выбудували ще и меншу салю на представленя сцены рускои и концерты. Здаесь, що се внесенье комитетъ увзгляднить, бо и кошты будовы не дуже черезъ се поббльшаться.

— **У Вѣдни** выкрыли фальшивій купоны австрійскои ренты паперовои. Конторы вымѣны въ Будапештѣ и Вѣдни надбслали до вѣденьскои касы довгбвъ державныхъ купоны сеи ренты до выплаты и тамъ спостерегли доперва при помочи люпы дуже майстерно доконане сфальшованье. Купонбвъ тыхъ було на 12.000 зр. Фальшбвники находяться имовѣрно на Угорщинѣ.

— **Провина противъ етикеты.** Въ Римѣ богато говорять о короли шведскбмъ, Оскарѣ, котрый не придержався звычайнои етикеты при повитаню папы. Король Оскаръ замѣсть въ руку поцѣловавъ папу въ лице зъ обохъ бокбвъ. Подббно провинився свого часу такожь генералъ Грантъ. Прийшовши на авдіенцію, стиснувъ руку Пія IX, говорячи: Very glad to see you, Sir (Дуже мило менѣ пбзнати пана).

— **Дрббній вѣсти.** Громада Желиборы, пов. рогатиньского, одержала 50 зр. пбдпомоги бдъ цѣсаря на докбнченье будовы церкви филіяльнои. — П. Ромуальдъ Макаревичь, предсѣдатель львбвского товариства „Лютнѣ“, спрошуе всѣхъ членбвъ сего товариства на надзвычайні загальні зборы на день 28 н. ст. мая о год. пбвъ до осьмои вечеромъ въ комнатахъ „Лютнѣ“. На порядку днева пбмъ выббръ предсѣдателя. — Въ Белзѣ померъ латиньскій парохъ тамошный, д-ръ Францъ Семенецъ, пралатъ двору папского и ювилятъ.

Вѣсти зъ Ап. Львбвскои.

Грамоты одержали оо.: Волод. Чепѣль на приват. сотрудника въ Пбдмихайлю, дек. калуского; Софронъ Сосенко на сотрудника въ Толщовѣ, дек. щирецкого и Софронъ Онишкевичь на завѣдателя Мужилова, дек. пбдгаецкого.

Введеный о. Іос. Любѣнецкій яко сотрудникъ въ Щирци а о. Ящишинъ увбльненый.

Завбзваный до кан. институціи о. Ем. Петровичь на Оравчикъ, дек. скбльского.

Митроп. Консисторія вставилася до ц. к. намѣстництва о згоду на канон. институцію оо.: Іос. Волошиньского на Повѣтно, дек. городецкого и Мих. Винницкого на Перевозець, дек. калуского.

Вѣсти зъ Еп. Перемыскои.

Новопоставленій пресвитеры одержали слѣдуючій мѣсця: Брон. Давидовичь сотруд. въ Олешицяхъ; Ант. Слоньскій сотруд. въ Грушовбй, дек. мокряньского; Алекс. Лебедовичь сотруд. въ Курилбвцѣ, дек. канчуцкого и І. Савчинъ завѣдательство Рабы, дек. балигородского.

Завѣдательство Кривого, дек. балигородского одержавъ о. Илія Маковей зъ Цариньского, дек. затварницкого.

Кан. институваный на Мужиловичѣ, дек. судововишеньского, о. Миронъ Литиньскій, тамошный завѣдатель.

Завбзваный до кан. институціи на Явбрникъ рускій, дек. бирчаньского, о. Григ. Журавецкій зъ Остобожа.

Посмертній — ∓ — оповѣстки.

— **О. Іосифъ Тишиньскій** ювилатъ, почетный крилошанинъ, парохъ Завадова, деканата стрыйского, упокоився сегодня въ 76. роцѣ житя а въ 53. роцѣ священства. Покбйный, найстаршій вѣкомъ, патріярхъ середъ духовеньства околичного, вѣрный и щирый сынъ Руси, тѣшився загальною любовію и поважаньемъ якъ у собратбвъ своихъ по чину и въ загалѣ у интелигенціи рускои, такъ и у народу, для котрого бувъ щирымъ приятелемъ и провбдникомъ. Похороны бдбудуться въ середу сего тыжня. Вѣчна покбйникови память!

— **Д-ръ Жигмондъ Мрочковскій,** примарій шпиталя станиславбвского, посолъ на соймъ краєвый, радный и ассесоръ мѣста Станиславова, членъ рады повѣтовои, директоръ касы щадничои, предсѣдатель рбзныхъ товариствъ, померъ въ недѣлю, дня 13 н. ст. мая, о год. 5 зъ рана, въ 51 роцѣ житя по 5-ти недѣльнбй тифусовбй хоробѣ. Покбйный бувъ загально поважанымъ и люблепымъ лѣкаремъ въ Станиславовѣ, бднбсився до Русинбвъ симпатично и въ соймѣ краєвбмъ все пбдпомагавъ щиро змаганя рускихъ послбвъ. Похороны бдбудуться вб второкъ о год. 5 зъ полудня. Вѣчна ѳму память!

Наука, штука и литература.

— **Библіотека для молодежи,** выдавнои „Рускою Бесѣдою“ въ Чернбвцяхъ выйшла книжка 3. и мѣститъ въ собѣ: Недѣля (стихъ Федьковича). Князь Ярославъ. Вовкъ, Шкургана. Козакъ Морква (пѣсеньки Ис. Пасѣчиньского). Три злодѣѣ (казка Петруняка). Кбтъ и мыши. Придабашки. Поговбрки.

— **„Zarysy Instytucyj Zaporoża“,** бдчитъ пана Маріяна Дубецкого въ музею технично-промысловбмъ, помѣщеный въ „Przegląd-ѣ powszechn-бмъ“ въ книжцѣ за май 1888 р. Ѳсть се доповненье працѣ того автора пбдъ заг.: „Zawiązki dziejów Siczy zaporozkiej“, помѣщенои въ „Przegl. powsz.“ за жовтень и листопадъ 1887 р.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Конкурсы.** Дирекція почтъ и телеграфбвъ у Львовѣ розписуе конкурсъ на управителя при ц. к. урядѣ почтовбмъ въ Гусятинѣ съ платою IX клясы ранги; поданя вносити можна до 30 н. ст. мая. — Окружна рада шкбльна въ Самборѣ розписуе конкурсъ на слѣдуючій мѣсця учительскій: въ повѣтѣ самбборскбмъ: при 7-кл. школѣ женьскбй въ Самборѣ мѣсце старшои учительки, мѣсце молодшого учителя въ Бисковичахъ, управителя въ Сусѣдовичахъ, при школахъ етатовыхъ въ Бѣлинцѣ малбй, Блажовѣ, Городищи, Мѣстковичахъ, Мокрянахъ, Пяновичахъ, Раковѣ, Ступници, Угерцяхъ, Вяцковичахъ, Волощи; при школахъ филіяльныхъ въ Быковѣ, Домбрбвцѣ, Дублянахъ, Морозовичахъ, Ортиничахъ. Пинянахъ, Шадбмъ, Татарахъ, Торгановичахъ, Зарайску; — въ повѣтѣ старомѣсскбмъ: при школѣ 4-кл. въ Старбмъ мѣстѣ, при школахъ етатовыхъ въ Фульштинѣ и Гродовичахъ, при филіяльныхъ въ Коневѣ, Ляшкахъ мурованыхъ, Лбжку гбрнбмъ и Тонбльници. Подаватись можна до 25 н. ст. червня с. р.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 14. мая. На засѣданю палаты послбвъ бдповѣдавъ министеръ Пражакъ на интерпеляцію Штурма въ справѣ языка въ якимъ маѣся вести интабуляція гипотечна въ Стиріи и сказавъ, що ѳго розпорядженье бднбситься лишь до одного случаю въ судовбмъ окрузѣ Цилли. Позаякъ тутъ ходило лишь о конкретный случай, то министеръ не выдѣвъ потребы выдавати окремый рескриптъ до краєвого выдѣлу, тымъ ббльше, що языкъ словеньскій надаеся до переведеня интабуляціи. При титулѣ „Льотерія“ промовлявъ пос. Розеръ за знесеньемъ льотеріи. Титулъ сей принято опбсля 101 голосами противъ 79.

Вѣдень 14. мая. „Pol. Corr.“ доносить, що правительство сербске постановило на жаданье болгарского правительства предприняти заразъ всякій мѣры, щобы повздержати рухъ болгарскихъ емигрантбвъ на сербскбй граници.

Берлинъ 14. мая. „Börsencour.“ доносить, що директоръ французского банку ескомтового Рошеро заключивъ въ Лондонѣ позичку для Россіи въ сумѣ 500 мил. рублѣвъ. Перша емисія маѣ наступити въ вересню с. р.

Бѣлградъ 14. мая. Нинѣ рано выѣхавъ король Милянъ до Вѣдня.

Парижь 14 мая. Въ Дуе и Лиль мавъ Булянже бесѣды, въ котрыхъ выступавъ дуже остро противъ французскои конституціи, котра не маѣ средства, щобы усунути президента, котрый самъ не хоче уступити. Дальше промовлявъ бнъ противъ походбвъ на Всхбдъ и заявивъ, що бнъ не стремить до диктатуры а бажаѣ лишь мира бдповѣдаючого чести и достоинству Франціи.

Миляно 14. мая. Станъ здоровля бразилійского цѣсаря погбршився значно, показалися ознаки удару на мозокъ.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. С. М. въ Хороснѣ. Звернѣться просто до выдавця въ Тернополи. — **Всч. А. Л. въ Гусятинѣ.** Заплачено до 30/6; книжки вышлемо. — **Всч. Ю. Р. въ Глѣб.** Ваша правда; заплачено до 30/6. — **Всч. М. В. въ Пбдкамени.** Добре. — **Всч. П. Б. въ Гарбузовѣ.** Вамъ „Дѣло“ высылаеся. — **Вп. Дописователѣвъ нашихъ** зъ провинціи просимо трохи о терпеливбсть, бо остатными часами набралося матеріялу загальнѣйшого значеня, зъ котрымъ треба конче упоратись, щобы черезъ проволоку не стративъ свого актуального значеня.

„Господарь и Промышленникъ“

зъ року 1886 (11 чиселъ) и зъ року 1887 (12 чиселъ) можна дбстати въ Администраціи „Дѣла“ разомъ за **1 зр. 50 кр.** (замѣсть 2·50) вразъ зъ пересылкою.

Надѳслане.

Фабрика знарядѳвъ рѳльничихъ и гисерия

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгѳй поручае свои вы-
2389 робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 24—?

Д-ръ Витовдъ Ярошиньскій,

спеціалистъ до недугѳвъ грудныхъ,

повернувши по довгѳй неприсутности, ординуе якъ давнѣйше ѳдъ 3 до 4 по полудни.

Хорущина ч. 16. 2438 3—7

Вытягъ зъ розкладу ѣзды зелѣзниць державныхъ

важный ѳдъ 1 жовтня 1887.

Ѳдѣздъ зѳ Львова: О 6 год. рано до Гусятына — о 6 год. 10 мин. рано до Лавочного, Будапешту, Стрыя; — о 11 год. 27 мин рано передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станиславова; — о 12 год. 02 мин. въ полудне до Гусятына; — о 7 год. 44 мин. вечеромъ до Стрыя, Хирова.

Приѣздъ до Львова: О 1 год. 15 мин. въ ночи зъ Будапешту, Стрыя, Лавочного, Станиславова, Хирова; о 8 год. 39 мин. рано зъ Хирова, Стрыя; — о 3 год. 10 мин. по полудни зъ Гусятына; — о 4 год. 15 мин. по полуд. зѳ Станиславова, Хирова, Стрыя: — о 9 год 43 мин вечеромъ зъ Гусятына.

Плякаты зъ розкладомъ ѣзды на линіяхъ галицкихъ можна дѳстати на стаціяхъ зелѣзниць державныхъ по 6 кр 2238 34—?

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

у Львовѣ („Народный Дѳмъ"), **въ Станиславовѣ** (пляцъ Францъ-Іосифа, дѳмъ Горовицѳвъ), **Перемышли** (коло моста), **Тернополи**, (ринокъ дѳмъ Ляндау-а) **Дрогобичи** (ринокъ), **Коломыи** (готель Кракѳвскій) **и Стрыю** (ринокъ, готель пѳдъ „Чорнымъ Орломъ")

поручае зѳ своихъ складѳвъ и посередничень:

Свѣтло церковне всѣмъ Чест. Братствамъ церковнымъ для замовлюваня за нашимъ посредництвомъ просто зъ фабрики Єсть то найдешевшій спосѳбъ закупна, дочисляемо въ такѳмъ случаю по **80 кр. за I-а**, по **72 кр. за II-а** ѳдъ кѳльограма (скринка безплатно) крѳмъ фрахту, котрый купуючій на своѣй зелѣзничѳй стаціи оплатить, а то около 4 зр. ѳдъ 100 кильогр

Въ той спосѳбъ принимаються замовленя найменше на 30 килгр.; може въ тѳмъ бути рѳзне свѣтло; просимо тѳлько при земовленяхъвыразно подати, якои величины маѣ бути свѣтло, а если оно мале, то чи до рукъ чи до наукѳвъ або на прилѣпки, т є коротше а грубше, або тонше а довше. 2224

На свѣтло замовлене зъ фабрики треба чекати около 14 днѣвъ Въ складахъ нашихъ у Львовѣ, Станиславовѣ, Перемышли, Тернополи Дрогобичи, Коломыи и Стрыю можна въ кождѳмъ часѣ дѳстати всякого рода свѣтло.

Поручаючися такожь зъ прочими артикулами Впов, Родимцямъ, заявляемо готовѳсть доложити всякихъ старань, щобы вдоволити Пч. Купуючихъ такъ подрѳбно якъ и при почтовыхъ зелѣзничихъ посылкахъ

Зъ высокимъ поважаньемъ

Дирекція Народнои Торговлѣ у Львовѣ.

Пѣвець церковный,

Іосифъ Шарковскій, управитель хору, пошукуе мѣсця. Близша вѣдомѳсть листовно. Адреса: Яблони-
12—? ця надъ Прутомъ. 2423

ВОДУ КОЛЬОНЬСКУ

9—0 **правдиву** 2228

всякій **перфумы, мыла** зъ рѳзными запахами, **пудры** зъ фабрикъ перворядныхъ, **губки**, коробки на пудеръ и мыла Лабедики, — дальше

Выробы д-ра Поппа

а такожь

мыла зеловій, воду анатеринову, пастун порошокъ до зубѳвъ

найдешевше въ торговли

БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ

Львѳвъ, Галицка ч. 16.

Цѣнники даромъ!

„СЛАВІЯ"

банкъ взаимныхъ убезпечень въ Празѣ.

Забезпеку, яку подае асекурація на житье кождому якъ бѣдному такъ богатому, не можна ощадностею иншого рода узыскати, або не можна заперечити правдѣ, що найскорше той ощаджае, хто заасекуруеся на житье.

На примѣръ: Урядникъ, учитель, священикъ и т. д. забезпечить въ своѣмъ вѣцѣ 30 лѣтъ для родины на случай своеи смерти 1.000 зр. а. в. за що платить квартально тѳлько 5 зр. 94 кр.

40 лѣтъ числячій отець забезпечить для однорѳчнои дитины капиталь 1000 зр. выплатимый по дожитю 24 року доньцѣ або сынови, за квартальну премію 8 зр. 30 кр. Єсли отець умирае передъ выплатою забезпеченои сумы, перестае плаченье преміи а заасекурованый сынъ або донька получить въ условленѳмъ часѣ цѣлу заасекуровану суму; если-же дотычный сынъ або донька умре передъ тымъ часомъ, звертае „СЛАВІЯ" всю вплачену премію.

Молодый мужчина забезпечить капиталъ 1.000 зр. на случай дожитя и смерти. Єсли дожие 55 року житя одержить самъ заасекурованый капиталъ; если-жь умре передъ тымъ часомъ, выплаченый буде капиталъ цѣлый въ полиси наведенымъ спадкоемцямъ. Квартальна премія есть 7 зр. 27 кр.

На полиси що-найменше 3 роки важній и доси выплатимѣ выдасть головна Дирекція на особне жаданье члена зъ кѳнцемъ кождого дальшого року удѣловій полисы на тіи квоты, на котрій членъ за вплачену премію право набувъ.

До заплаченя кождои навѣть мѣсячнои раты преміи есть дозволеный терминъ до 90 днѣвъ.

По 5-лѣтнѳмъ треваню убезпеченя може асекураційна сума бути выплачена навѣть тогды, если убезпеченый умеръ въ поединку або самъ собѣ житье ѳдобравъ.

Всякій зыскъ дѣлиться помежи убезпеченыхъ. Резерва зыску для убезпечень житьевыхъ выносить зъ кѳнцемъ 1886 р. 175.570 зр. 92 кр.

Сума выплаченыхъ на житье убезпеченыхъ капиталѳвъ по концѣ р. 1886 выносить 1,333.023 зр. 86 кр.

Зъ кѳнцемъ р. 1886 числить „СЛАВІЯ" въ ѳддѣлѣ житьевѳмъ 40.497 членѳвъ зъ убезпеченымъ капиталомъ 22,835.193 зр. 31 кр.

На всякій пытаня якъ найохотнѣйше одвѣчае и тарифы высилае головне Заступництво банку „Славія" у Львовѣ. 2340 7—24

О. Т. ВИНКЛЕРЪ

у ЛЬВОВѢ

поручае пѳдъ гваранцією правдивости найдобѳрнѣйший въ обемъ торговлѣ входячій товары, всякій кольоніальній и корѣнній артикулы, хиньску гербату послѣдныхъ зборѳвъ, англійскій румъ, французкій конякъ, ликеры и розолисы зъ перворядныхъ фабрикъ краевыхъ и заграничныхъ, старій натуральній вина угорскій, француске и реньске бѣле якъ и червоне, сардинки, кавяръ, салями, сыры, брындза, муштарда француска и кремска, оливу до ѣдженя и освѣтленя, шоколяды и какао, англійскій бишкопты и иншій тѣсточка, американскій екстрактъ зъ мяса и буліонъ зъ Сиберіи.

Дотеперь не зрѳвнану блестячу фарбу и ликеры до запускани помостѳвъ, всякій фарбы малярскі сухій, якъ и въ найлѣпшѳмъ лиянѳмъ покостѣ тертій и тому цѣлкомъ до уживаня готовій, такожь и фарбы малярскі въ тубкахъ и акварелевій. 2410 2—6

Хто добрый товаръ взглядно дорого купуе, сей купуе дуже дешево!
Хто лихій товаръ пѳсля назвы купуе, сей купуе дуже дорого.

ЛІЯРНЯ ДЗВОНѲВЪ
АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ КАЛУШИ. почта и стація желѣзницѣ тамже.

Получивши на власновѳсть по старѳй фирмѣ „Ивана и сына Серафина" „Ліярню дзвонѳвъ" въ Калуши, ѳдзначену срѣбнымъ медалемъ заслуги, листомъ похвальнымъ и признаньемъ на выставѣ тов. им Качковского въ Коломыи (якъ о тѳмъ свого часу газеты доносили) — маю и теперь на складѣ готовій дзвоны, выконую скоро замовленя и приймаю старій або ушкодженій дзвоны до переливаня за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи всѣмъ Вп. пріходникамъ и фундаторамъ за всѣ дотеперѣшній замовленя въ давнѣйшѳй спѳльнѳй а теперь моѣй власнѳй ліярни дзвонѳвъ прошу о ласкавій замовленя такъ на поодинокій новій дзвоны якъ и на цѣлій групы. За тревалость матеріялу и гармоничный звукъ моихъ дзвонѳвъ ручу и для того осмѣляюся припоручати ихъ Вп. П. Т. публицѣ.

2327 8—24 Зъ глубокимъ поважаньемъ

Антоній Серафинъ.

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимае вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовуе ихъ по

4½% на рѳкъ.

2219 8—?

Девять медалѣвъ заслуги, дипльомъ признаня и дипльомъ гоноровый

на всемирнѳй выставѣ въ Антверпіи

за незрѳвнанй

Выробы косметичній, Тоалетній и Парфумеріи

Антилентилія. Нѣякій артикулъ тоалетовый не може остоятись що-до успѣху и доброты зъ Антилентилією. Средство се одержане зъ ѳдсвѣжаючихъ субстанцій, усуваe въ короткѳмъ часѣ веснянки, опаленя сонячній, плямы печѣнковій, слѣды по ранахъ и т. д, надае лицю свѣжѳсть и нѣжность. — Цѣна 2 зр.

Пилиптонъ волосю сивѳму и споловѣлому по кѳлькоразовѳмъ ужитю привертае красну барву. Пилиптонъ не фарбуе, лише ѳдмолоджуе волосье, котре пѳдъ вплывомъ сего ѳдличного средства ѳдзыскуе первѣстну барву, мягкѳсть и ѳдлыскъ. — Цѣна флякону 1 зр. 50 кр.

Валентинъ найсильнѣйше выпаданье волося вздержуе, цибульки волосній взмѳцняе и до вытворюваня та поросту волося побуджае. Лисины покрываються краснымъ волосьемъ.—Цѣлый флаконъ 3 зр. Пѳвъ флякону 1 зр. 60кр.

ПУДРЪ КНЯЖІЙ

Знамените поводженье и покупъ сего пудру суть найлѣпшимъ доказомъ єго незрѳвнанои доббрности. — Пудръ княжій на всѣхъ выставахъ бувъ першимъ, а численній медалѣ заслуги, якими єго ѳдзначили, найлѣпше єго поручають. — Пудръ княжій не мѣстить жадныхъ металевыхъ примѣшокъ, єсть се найчистѣйша и найнѣжнѣйша мучка ростинна, приємно прилягае до лиця, надае красну, природну бѣлѳсть и есть неоцѣненымъ средствомъ до окрасы лиця.

Пуделко мале бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр, зъ лебединомъ 1 зр. 50 кр Рожевый для бльондинокъ и кремовый для шатинокъ и брунетокъ, мале пуделко по 70 кр., бѳльше зр. 1.20 зъ пуделкомъ зр. 1 60.

Вода фіялкова. Усуваe зъ лиця прищѣ, лишаѣ, угрики, попаданье и лущенье шкѳры, выгладжуе морщинки и долики ѳсповій. Лице ѳдсвѣжуе, выбѣлюе и вынѣжнюе до тои степени, що яко средство тоалетово-гигієничне зѳстало ѳдзначене медалемъ заслуги на выставѣ природничо-лѣкарскѳй въ Краковѣ. Цѣна 1 зр.

Мыло косметичне. Ѳдзначаeся надзвычайною нѣжностею и вельми приемнымъ запахомъ, лагѳдно дѣлае на нашкѳрокъ, запобѣгае попаданю рукъ и лиця, дуже нѣжно очищуе шкѳру. — *Усуваe веснянки и жовто-брунатній плямы зъ лиця* Цѣна 60 кр.

И. ИГНАТОВИЧЬ

у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул., Коперника ч. 3, Готель Европейскій, пляцъ Маріяцкій и улиця Галицка, рѳгъ Валовои ВЪ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНѲВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2424 4—?

„Перший Вінок"

Жіночий Альманах.

выданый Оленою Пчѳлкою и Нат. Кобриньскою можна дѳстати у п Наталіи Кобриньскои въ Болеховѣ або черезъ Администрацію „Дѣло по цѣнѣ 2 зр безъ пересылки па-
6—6 чтовои 2871

Глядають помешканя:

два покоѣ зъ меблями, въ рускѳй родинѣ. Добре бы, коли-бъ и зъ харчемъ. Звѣстити въ редакцію „Дѣла".

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаденъ зъ моихъ конкурентѳвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжь для мужчинъ и хлощѣвъ зъ матерій краевыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мѳй богатый складъ такожь
1962 Всч. Духовзньству. 83—0

Замовленя въ мѣсци и зъ провинцій выконуються точно и ретольно. На жаланье высылаю взоры даромъ и франко

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескои одежи гуртомъ и подрѳбно.

Львѳвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеный 1848.

ОПОВѢЩЕНЬЕ.

Совѣтъ управляючій „Повѣтовои Народнои Торговлѣ въ Рогатинѣ, товариства зарегистрованого зъ ограниченою порукою" запрашае симъ П. Т. членѳвъ сего товариства на звычайній Загальній Зборы на день 10 (22) мая 1888 року.

Передъ зборами ѳдправиться въ городскѳй церкви поминальне Богослуженье за упокѳй душъ помершихъ членѳвъ нашого товариства. Початокъ Богослуженя о 9 годинѣ рано.

Порядокъ дневный Зборѳвъ:

1. Справозданье Совѣта управляючого зъ дѣяльности товариства и замкненя рахункѳвъ за рѳкъ адм. 1887.
2. Справозданье комитету контрольного.
3. Предложенье въ справѣ подѣлу зыскѳвъ и высоты марки презенційнои.
4. Принятье новопристуаючихъ членѳвъ.
5. Доповняючій выбѳръ двохъ членѳвъ Совѣта управляючого. (3—3) 2448
6. Выбѳръ комитету контрольного на 1888 рѳкъ.
7. Внесеня членѳвъ.

Рогатинъ 7 цвѣтня 1888.

За Совѣтъ управляючій:

А. Медвецкій предсѣдатель — *В Чировскій* членъ Совѣта.

Ѳдзначенй медалями заслуги на выставахъ краевыхъ и заграничныхъ, такожь державнымъ медалемъ на послѣднѳй выставѣ кракѳвскѳй.

СРЕДСТВА ЛѢКАРСКІЙ и ТОАЛЕТНІЙ

ІОСИФА ТРАВЧИНЬСКОГО

аптикаря „Пѳдъ Короною" въ Краковѣ.

Вино хинное и вино хинове зъ зелѣзомъ, поручений Тов. Лѣкарѳвъ кракѳвскихъ, выроблюваній зъ найлѣпшои коры хиновои, а ѳдповѣдаючій всякимъ вымогамъ медицины, сталися необходимѣ въ ординаціяхъ лѣкарскихъ. — Се средство взмѳцняе цѣлый организмъ, пѳдпомагае травленье и апетитъ, неоцѣненымъ стаеся для реконвалесцентѳвъ по тифусѣ, запаленю легкихъ, дифтеріи, скарлатинѣ и т. п., въ катарахъ жолудка и кишокъ, въ сухотахъ, блѣдачцѣ, въ роздразненяхъ нервовыхъ, въ высиленю организму, въ опѳрныхъ фебрахъ. Для дѣтей слабовитыхъ есть се одинокимъ средствомъ. Цѣна фляшки 2 зр., пѳвъ фляшки 1 зр. 20 кр.

Вино пепсинове, въ нестравности, браку апетиту и въ много иншихъ недугахъ жолудка. Ц. 1 зр. 50 кр.

Вино румбарбарове, въ недугахъ жолудка, печѣнки, жовтачцѣ, затканю и т. п. Цѣна 1 зр. 50 кр.

Розчинъ „Lerasa", маe пирофосфоранъ зелѣза и соды, котрый въ браку крови, блѣдачцѣ, роздразненяхъ нервовыхъ, ослабленю и винищенню цѣлого организму, признали найславнѣйшій лѣкарѣ за найсильнѣйше средство, бо робить кровь молодою и свѣжою. Цѣна 50 кр.

Бальсамъ здоровля, есть се ѳдличне средство домове въ недугахъ, що повстали зъ злого жолудка. Оказалось оно спасеннымъ въ катарѣ, боляхъ и корчахъ жолудка, гемероидахъ, браку апетиту, згазѣ, затканяхъ, боляхъ и заворотахъ головы. Цѣна фляшки 1 зр., пѳвъ фляшки. 50 кр. Численній свѣдоцтва суть доказомъ єго успѣшности.

Впов. Пане! Для жены моеи, недужои на хроничный катаръ жолудка, бѳль головы, омлѣлѳсть, привезъ я Вашъ „Бальсамъ здоровля". Вже при зажитю першои половины фляшки жена моя почулась далеко сильнѣйшою и здоровшою, а нынѣ находиться вже въ найлѣпшѳмъ здоровлю.

Варшава д. 29 мая 1886 р. *Юлій Потоцкій.*

Сиропъ бальсамично-зеловый. Цѣна 75 кр. **Пастильки зеловій.** Цѣна 50 кр. Оба сій средства зложенй зъ вытягѳвъ гѳрскихъ зелъ, ѳдличного смаку, ѳддаляють найопѳрнѣйшій кашель сухій и нервовый, давленье, коклюшь, плюваньe кровію, хрипку, духоту и флегму.

Зела карпатскій ѳддаляють довготревалый кашель, катаръ легкихъ, давленье въ горлѣ. Цѣна 40 кр.

Екстрактъ шпильковый есть знаменитымъ средствомъ для недужихъ на легки и горло, астму, бракъ воздуха, бо розбрысканый брызкавкою въ воздусѣ наповняе комнату тревалою и здоровою вонею лѣсѳвъ шпильковыхъ. Цѣна фляшки 1 зр. 50 кр. пѳвъ фляшки 75 кр. Брыскавка до того 1 зр. 20 кр.

Зела противревматичній и противгостцевій, суть неоцѣненій для недужихъ на ревматизмъ, гостець, подагру, ломанье въ крижахъ, заразомъ чистячи кровь, привертаютъ организмови здоровій соки. Лѣчать чудово золотуху застарѣлу такъ у дозрѣлыхъ якъ и у дѣтей. Цѣна 1 зр.

Смароване бальсамично-зелове. Цѣна 1 зр. 50 кр. **Експелеринъ.** Цѣна 30 кр., 60 кр. и 1 зр. 50 кр. Натираючи мѣсця недужій однымъ зъ тыхъ средствъ два разы на день, ѳддаляeся задавненй ревматизмы, гостець, ревматизмъ въ головѣ, такокь хвилевый паралижъ рукъ и нѳгъ.

Бальсамъ на ѳдмороженье. Средство неомильне. Цѣна 50 кр. **Верруцинъ,** нищить цѣлкомъ ѳдтиски, бородавки и згрубѣлости шкѳры. Цѣна 50 кр. **Каплѣ чудесній** зъ кокаиною. По зажитю тыхъ капель устае навѣть найсильнѣйшій бѳль зубѳвъ. Цѣна 50 кр. **Вата** лагодича бѳль зубѳвъ 15 кр. **Аллиль** до натиранья противъ мигрены, флюксіи и штриканю въ ушахъ и лици. Цѣна 1 зр.

Регенераторъ есть незрѳвнанымъ средствомъ, бо привертаючи сивымъ и споловѣлымъ волосямъ первѣстну барву та взмѳцнюючи ихъ, надае незвыклу мягкѳсть и полыскъ, до того нищить парплѣ и прищѣ. Передъ ужитьемъ не треба волося мити въ содѣ и мылѣ, але зросити волосье симъ плыномъ, а по 8—10 днихъ одержать они первѣстну барву. Плынъ сей не плямить нѣ шкѳры нѣ бѣля, и черезъ се переходить всѣ доси знанй средства. Цѣна 3 зр. и 1 зр. 50 кр.

Пудеръ знаменито пристаючій до тѣла въ трехъ барвахъ, бѣлый, рожевый для бльондинокъ, кремовый для шатинокъ и брунетокъ. Цѣна коробки 30 и 50 кр., и 1 зр. — Пудеръ мого выробу ѳдзначаeся деликатностею, знаменитымъ приляганьемъ до тѣла такъ дуже, що нѣхто не догадаeсь пудру; не маe такожь шкѳдливыхъ складникѳвъ, тому уживати єго якъ найлѣпше поручаю.

Паста красоты. (Crême de beaute), ѳддаляe морщинки, веснянки, плямы печѣнковій, прыщѣ, червонѳсть носа, однымъ словомъ єсть се средство ѳдмолоджуюче и надаюче лицю надзвычайну нѣжность и свѣжѳсть. Цѣна 85 кр. **Кремъ глицериновый** надае тѣлу мягкѳсть не допускаючи заразомъ, щобы руки и лице попадалися. Ц. 75 кр.

Вода до устъ. Цѣна 75 и 30 кр. **Паста до зубѳвъ** Цѣна 50 и 25 кр. Не допускають порохнѣти и чорнѣти зуамъ, кровавити и ослаблятись ясламъ, а до того нищать неприемну воню, котра выходить часто зъ устъ.

Ессенція мятова тѳлько мого выробуе сть добра полокати рано и по обѣдѣ уста бо ѳддаляe немилу воню а заразомъ вскрѣпляе и ѳдсвѣжае цѣле пѳднебѣнье. Цѣна 50 кр.

Ессенція лопухова. Цѣна 50 кр. **Олѣй лопуховый.** Цѣна 80 кр., и **Ессенція танно-лопухова.** Цѣна 80 кр. не допускають выпаданя волося, творени парилѣвъ, грибкѳвъ и половѣти волосю.

Лиліонеза, ѳдзначаeсь незвыклымъ милымъ запахомъ. Выбѣлюе и вынѣжнюе шкѳру, лагѳдно дѣлае на нашкѳрокъ и тому вырѳвнюе морщинки и долики по бенѣ. Запобѣгае паданю лиця и рукъ, лущеню и пуканю шкѳры. Усуваe прищѣ, лишаѣ, плямы, веснянки и т. д., хоронячи заразомъ ѳдъ опаленя. Цѣна 75 кр.

Мыло зелове Надае лицю незвычайну бѣлѳсть и нѣжность. Цѣна 25 кр. **Мыло глицеринове плынне,** одиноке до захованя барвы лиця до пѳзнои старости, удержуе єи безнастанно свѣжо и нѣжно и хоронить ѳдъ опаленя, плямъ печѣнковыхъ и т. п. Ц. 60 кр. **Вода кольоньска,** власного выробу, маe загальне признанье. Цѣна 70, 35 и 2·50 кр. **Чудесный пластеръ кракѳвскій** на всѣ задавненй раны и скалѣченя. Цѣна 40 кр. **Порошокъ** усуваючій молѣ, блощицѣ и иншій домовій насѣкомѣ. Цѣна 25 кр.

Аптика єсть заосмотрена у всѣ средства лѣчничій **найновѣйшои медицины,** крѳмъ того у всѣ выробы лѣчничій, косметичній и перфумеріи зъ перворядныхъ фабрикъ французскихъ и нѣмецкихъ. Складъ водъ минеральныхъ, приладѳвъ хирургичныхъ и средствъ гомеопатичныхъ.

2287 8—24 **Цѣнники и брошурки даромъ и оплатно.**

Цѣс. кор. упривилеєвана

Рафинерія спиритусу

И ФАБРИКА ОЦТУ

ЮЛІЯ МИКОЛЯША

у ЛЬВОВѢ

выробляе

ПАЙЧИСТѢЙШІЙ СПИРИТУСЪ

ѳдалый для панѳвъ аптикарѣвъ, фабрикъ ликерѳвъ и т. п.

2316 котрый продае 48—?

по цѣнахъ умѣренныхъ.

Поручае такожь найлѣпшого рода горѣвки, ликеры и розолисы.

При закупнѣ товарѳвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка, пѳдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 98. Львôвъ, Второкъ 3 (15) мая 1888. Рôчникъ IX.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ свять о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ середу, и въ середу и суботу на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 кр. бдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надбсляне“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Короля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична.

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатай вôльнй бдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Всякй облигаціи, листы заставны, ренты, акціи банковй и зелѣзничй, лѣсовы державны и приватны купуютъ и продаютъ пôдъ найкористнѣйшими по змозѣ условіями

СОКАЛЬ и ЛИСЕНЪ дôмъ банковый и контора вымѣны.

Порученія зъ провинціи сейчасъ залагодкуються, безъ дочисленія провизіи.

Въ 40-вй роковины знесеня панщины.

3 (15) мая 1848 — 3 (15) мая 1888.

Зазвонили по Европѣ
Великодни звоны —
. . . . .
. . . . .

Заревло зелѣзне слово —
Пырсъ кайданъ неволѣ
И зъ пожежѣ засіяло
Ясне личко волѣ.

Засіяла золотая —
Галичь освѣтила
И пôдняла народъ рускій,
Къ серцю притулила;

Стерла зъ него пôтъ кровавый
И пятно неволѣ —
Поблагословила тихо
На стрѣтъ жизни, долѣ;

Защепила въ рускôмъ серцю
Правды-вôлѣ слово
И сховалась — якъ явилась —
У дымахъ и крови.

И пôднявся народъ рускій
У новôй свободѣ —
И пôйшовъ безпечно, смѣло
Зъ другими народы

Добувати ясной долѣ,
Добувати всього,
На що маѣ вѣчне право
Ôдъ Господа Бога.

Не спинить єго нѣ горе,
Анѣ мечь кровавый, —
Ôнъ иде, иде все смѣло
За звѣздою славы,

За провôдною звѣздою
Що єму сіяѣ, —
Далѣй братя! Поспѣшаймо!
Доля насъ взываѣ!

К. Н. Устіяновичъ

Ôдрадно иногдѣ згадати давнй часы! Въ свѣтѣ зложилось навѣть пересвѣдченье, що старй, давнй часы були лучшй, а якъ не лучшй, то бодай добрй. Пересвѣдченье то годѣ однакожь примѣнити до нинѣшнои нашои згадки, згадки про часы тяжкои панщины, часы неволѣ всего стану хлѣборобного въ краю нашôмъ передъ 1848 рокомъ.

Сорокъ лѣтъ минаѣ нинѣ ôдъ хвилѣ, коли середъ грозы и заворушень въ цѣлôй майже Австріи цѣсарь Фердинандъ Добрый окремымъ патентомъ зъ 17 цвѣтня 1848 р. розпорядивъ: „Всякй роботы панщинянй и другй пôдданчй повинности якъ господарѣвъ грунтовыхъ, халупниковъ такъ и комôрниковъ зносяться зъ днемъ 3 (15) мая 1848 р.“ Намѣреньемъ цѣсаря було: зрôвнати права всѣхъ мешканцѣвъ краю нашого, знести тяжку зависимôсть селянина ôдъ пана, обезпечити того селянина въ посѣданю землѣ и дати єму можнôсть яко вôльному и рôвноуправненому горожанинови дбати про себе и своими силами здобувати собѣ добро матеріяльне, духове та щастье родинне.

Знесенье панщины въ 1848 р. було пôдготовлене вже цѣсаремъ Іосифомъ II. Монархъ сей, перенятый людскими думками, якй пôдъ конець минувшого вѣку зъ Франціи розлились майже по всѣй Европѣ, першій зломивъ тяжкй оковы невôльництва, якими высшй станы скували селянина. Невôльництво зайшло въ середныхъ вѣкахъ зъ Нѣмеччины до Польщѣ, а зъ Польщѣ на Русь. Оно лежало въ тôмъ, що чоловѣкъ, сидячій на грунтѣ, бувъ обовязаный панови свому давати роботу и якусь часть зъ доходôвъ землѣ своєи. Невôльництво переходило зъ батька на дѣтей. Зъ-разу були невôльниками панôвъ полонянки воєннй, зловленй въ краю посторонній бродяги, або куплений рабы. Другій рôдъ невôльниковъ выробився въ той способъ, що панъ роздававъ безземельнымъ людямъ грунты и зъобовязувавъ ихъ по вѣчнй часы до якихсь повинностей. Ще иншихъ невôльниковъ робили собѣ паны на силу зъ вôльныхъ селянъ. Невôльникъ такій бувъ немовь привязаный до грунту, на котрôмъ сидѣвъ. Анѣ ôнъ, анѣ дѣти єго не смѣли зъ него зôйти и мусѣли лишатись въ станѣ, въ котрôмъ родились. Паны розпоряджали судьбою свого невôльника, женили єго за оплатою, судили, карали, проганяли зъ землѣ, а по смерти розпоряджали всѣмъ єго майномъ и дѣтьми. Зъ неволѣ можна було лишь великою сумою грошевою выкупитись.

Якъ тяжко жилось рускому селянинови въ давнôй Польщи, о тôмъ свѣдчать письма сучасныхъ навѣть польскихъ историкôвъ. Єзуитъ Скарга каже: „Якъ зернови пôдъ камѣньемъ млыньскимъ, такъ кметямъ пôдъ панами своими“. Старовольскій пише: „Щô лишь пôдданый посѣдаѣ въ хатѣ на продажь, то велять собѣ приносити до двора, набувають за безцѣнь, а ôдтакъ дорого продають по торгахъ або и за границею“. Моджевскій сумнѣваѣсь, чи неволя єгипетска була тяжшою ôдъ неволѣ кметвъ. „Въ Польщи думають лишь о тôмъ, щобы бѣднымъ людямъ забирати весь заробокъ посередъ слезъ и обдерти ихъ изъ шкôры. Мало того, що хлопомъ роблять мовь товариною, але часто продають єго якъ пса або шкапу“, — каже Лѣщиньскій. Вôйтъ судить людей на смерть, пôдданый не маѣ нѣякои апеляціи, єго житье въ рукахъ пана. И самъ король не може взяти єго въ оборону. „Stu gęb i stu języków i to jeszcze mało potrzebaby na słuszne chłopskich opressij wyrażenie“, — пише Опалиньскій, а Старовольскій на другôмъ мѣсци называѣ тогдашныхъ панôвъ хищными вовками и медведями, бôльше жестокими ôдъ поганцѣвъ. Въ Польщи мала волю лишь стотысячна шляхта, всѣ прочй були невôльниками.

Порывы деякихъ розумнѣйшихъ людей стремлячихъ до знесеня сего невôдрадного положеня селянъ въ Польщи, убивавъ загалъ въ зародѣ самôмъ. Голосôвъ У. Нѣмцевича, Колонтая и другихъ въ 1790 р. не слухавъ нѣхто, бо всякій боявся утратити выгôдне становище и панованье надъ хлопомъ.

Що-до королѣвствъ Галичины и Володимиріи то зъ прилученьемъ ихъ до Австріи въ 1772 р. облегчилась зъ часомъ доля селянъ. Въ 1782 р. 5 цвѣтня выдавъ цѣсарь Іосифъ II. патентъ, котрымъ знѣсъ неволю, а повинности селянськй до панôвъ обмеживъ по части. Найголовнѣйшимъ при тôмъ було то, що панамъ ôдобрано власть судейску, а передано єи въ руки окружныхъ судôвъ. Неволя перемѣнилась въ панщину, а останки єи знищивъ ажь въ 1848 р. цѣсарь Фердинандъ, даруючи селянъ всѣми свободами горожаньскими.

Яку вагу маѣ про-то для насъ память 3 мая, непотрѣбно широко о тôмъ говорити. Выстане, наколя порôвнаѣмо часы давнѣйшй, страшнй, зъ теперѣшными. Нашй браты за кордономъ, въ Россіи, стались участниками волѣ ще пôзнѣйше, бо ажь 15 лютого 1861 р. Тамъ головно письма Тараса Шевченка выбороли ту волю селянамъ.

Коли-жь нинѣ, по 40 лѣтахъ, згадуємо про тяжку судьбу селяньства нашого, то не робимо се въ цѣли пустои пригадки и яреня чувства. Що минуло, не вернеся вже нѣколи! И деинде, въ другихъ краяхъ Европы, не було селянамъ лучше. Ту картину зъ пережитои нами исторіи радй-бъ мы лишати нечитаною по вѣки. Але коли-жь нинѣ селяньство наше ôдъ 40 лѣтъ тѣшиться волею, то повинно оно и набрати того пересвѣдченя, що часъ свободы треба єму зъужывати для добра свого власного, матеріяльного и духового.

Зъ кождою хвилею, зъ кождымъ рокомъ мусить на тыхъ поляхъ вызначатись певный дѣйстный успѣхъ. Удержати землю въ родинахъ, поправити господарку хлѣборобиу, розбудити промыслъ домашный, переняти торговлю въ свои руки, образувати молодше поколѣнье въ школѣ, себе въ читальняхъ, стояти вѣрно при церкви и обрядѣ, любити красній старй звычаѣ, заправлятись въ честнотахъ горожаньскихъ, дбати про розвôй своєи народности, свого матерного языка, своихъ правъ національныхъ, любити свою широку ôтчину, — отсе задача, про яку вôльный рускій селянинъ по всякій часъ дбати маѣ и повиненъ. Довершеньемъ сеи задачѣ двигнесь народъ нашъ, скрѣпить свои силы и стане поручь зъ другими народами на видноôмъ становищи въ Европѣ.

Россійскій ювилей и Русины.

Дня 15 (27) липня сего року Россія, якъ вѣдомо, буде святкувати 900-лѣтный ювилей справдѣ великои и славнои подѣї: въ день св. кіевского князя Володимира ôдбудесь память того ясного и великого дня, коли князь Володимиръ а за нимъ спершу Кіевска, а дальше и всѣ рускй землѣ приняли христіяньску вѣру, коли сонце Христовои науки, высокои науки правды, братерства и любови зôйшло надъ рускою землею.

Свято се, хочь ôдбудеся по цѣлôй Россіи, але выразнѣйше справляти-муть єго на споконвѣчнôй земли Русинôвъ, у матери нашихъ мѣстъ рускихъ, въ нашôмъ Єрусалимѣ, въ самôмъ серци нашихъ украиньско-рускихъ земель. Инакше и не може бути. Велика подѣя першого свѣтла христіяньства сталася въ православнôмъ Кіевѣ, перша капля высокои науки: „Люби ближнього, якъ самого себе“ впала на Кіевъ, темноту поганьства въ-перше обмыли зъ нашихъ предкôвъ Полянъ филѣ Днѣпра-Славуты — и Кіевъ стався серцемъ просвѣты и культуры, осередкомъ духового и морального житя Русинôвъ, такъ само, якъ у людины осередкомъ, криницею физичного и морального житя єсть серце. Якъ зъ серця беруть и розносять жилы кровь по цѣлôмъ организмѣ, такъ зъ Кіева набиралися духовои, освѣтнои и моральнои крови — житя всѣ рускй землѣ. Наче зъ сонця ишло зъ Кіева промѣнье христіяньскои вѣры на пôвнôчь до Бѣлого Моря, на всходъ до Спокôйного Океану.

Кажемо ще разъ, найважнѣйше свято 900 лѣтя христіяньства вже-жь нѣгде бôльше не повинно такъ вызначитися, якъ на рускôй земли въ Кіевѣ.

Єсть чутка, що до сего ювилею бажають додати ще инче свято: дня 15. липня ôдкрыти памятникъ славному украиньскому гетьманови Богданови Хмельницкому.

Певна рѣчь, що на день ювилею, коли у Кіевѣ и безъ того справляѣся що року велика церковна и вôйскова парада, збереться сила народу. Отже стаѣ великои ваги пытанье для Русинôвъ — розумѣемо не темну масу Русинôвъ, а интелигенцію, властиво-жь тую частину интелигенціи, що не тôлько серцемъ почуваѣся рускою, але розумомъ свѣдома своєи національности, тямять власну историчну минувшину и ясными очима вбачаѣ свѣтлый видъ будущины Русинôвъ. — пытанье про те: якъ ôднестися такимъ Русинамъ до ювилею и до ôдкрытя памятника?

Вѣдома рѣчь, що ювилейне свято выйшло зъ иниціятивы россійскихъ панславистôвъ и що они стояти-муть на чолѣ въ веденю ювилею. Знаючи-жь, що тй панслависты — найзавзятѣйшй вороги національного розвою Русинôвъ, — легко свѣдомо зрозумѣти, якъ належало-бъ Русинамъ ôднестись до ювилею, яке заняти становище въ тôмъ святѣ.

Та сего ще мало. Ювилей — рѣчь урядова, и тутъ заходять инчй рахунки всѣхъ честныхъ интелигентныхъ, свѣдомыхъ власнои исторіи и національности Русинôвъ — зъ россійскимъ урядомъ.

Зъ того часу, якъ кіевска Русь перейшла на христіяньство, по рускихъ земляхъ панувало народоправство: земля, хочь и мала князя, але не ôнъ правивъ нею; князь „княживъ“, — землею-жь правивъ самъ народъ черезъ своє вѣче. Князя выбирала земля (народъ), князь бувъ провôдникомъ дружины, слугою народу, ôнъ выконувавъ вѣчевй приради и безъ волѣ та безъ рады вѣча не мôгъ правити, „володѣти“. Князь знавъ дбати про „добро братьи и рускои земль“. Не слухавъ князь вѣча, не корився народнôй воли, — народъ зсаджувавъ єго зô „столу“ (трону) и кликавъ „княжити“ инчого, кого сподобавъ. Такъ правилися всѣ украиньско-рускй землѣ черезъ довгій удѣльно-вѣчевый періодъ.

Набѣгла зô всходу хижа Татарва и зруйнувала Кіевъ, дивуючись єго красѣ и заможности. Зъ сего, якъ и зъ инчихъ жерелъ, доневе знати, що культура и економичный добробытъ тогдѣ стояли на Руси — ôдповѣдно до часу — добре. И не диво, бо разомъ зъ христіяньствомъ пôйшли и освѣта народна. Св. Володимиръ заводить у Кіевѣ народнй школы, — сынъ єго Ярославъ заводить библіотеку, выдаѣ „Руску Правду“, будуѣ церкву Софіи, — зъ початку XII вѣку въ Кіевѣ була вже дѣвоча школа. Можна вказати велику силу непôдкупныхъ свѣдкôвъ той вышины, до якои руска культура пôдоймилась въ X—XII вѣкахъ. Хижй орды поганъ-Татаръ знесилили Русь матеріяльно, але они не вмѣшувались нѣ до вѣры, нѣ до свободы слова, нѣ до просвѣты, — не нѣвечили нѣ цивилизаціи, нѣ ладу, нѣ національности Русинôвъ.

Инакше обернулися до Русинôвъ сусѣды-христіяне... Годѣ тутъ переходити тй сумнй подѣї, те лихолѣтье рускаго народу пôдъ Польщею, що выкликали кровавй вôйны и приневолили Хмельницкого встати противъ Речи-посполитои. Годѣ наводити и те, якъ за часу Хмельницкого пышалися просвѣтою землѣ Русинôвъ. Се оповѣдаѣ исторія нашого письменства и єго заступники. Тяжкй обставины, найпаче нѣвеченье и неволенье Польщею рускаго народу, руйнованье єго добробыту и волѣ Поляками вкупѣ зъ Жидами, темнота и вузкій свѣтоглядъ Речи-посполитои примусили Хмельницкого поєднатися зъ Московщиною и отъ у Переяславѣ въ сѣчни 1654 року Московщина и Украина заприсягли взаимно одна другôй — до вѣку жити въ єдности, федеративно, яко „вольный зъ вольнымъ, рôвный зъ рôвнымъ“.

Теперь спогляньмо, що мы придбали собѣ, рускôй земли, за 900 лѣтъ ôдъ часу хрещеня, а за 234 роки ôдъ часу Переяславскои присяги? Якій поступъ воля, просвѣта, культура и цивилизація зробили по тыхъ рускихъ земляхъ, що перебувають пôдъ Россіею? А сума сего поступу и дасть Русинамъ пораду: якъ имъ належить ôднестись до сегорôчного россійского свята-ювилею.

Що таке нинѣ колишнй самостôйнй, федеративно сполученй землѣ Русинôвъ? — Нинѣ они частина россійскои имперіи, котрою править абсолютный монархъ, не звертаючи нѣякои уваги на народну волю.

Земля Древлянъ и Полянъ зовесь нинѣ „юго-западный край“ и стоить пôдъ кормигою генералъ-губернатора.

Замѣсть „Кіевскои Руси“ маѣмо „Кіевскую губернію“, котрою править майже абсолютно губернаторъ.

Замѣсть „стольного“ городу — Кіевъ зробився „губернскимъ“ мѣстомъ зъ россійскимъ „полицмайстромъ“ замѣсть „князя“.

Замѣсть голосу и волѣ „вѣча“ пануѣ самодержавна воля. „Народоправство“ заступаѣ бюрократія. „Дружину“ становлять жандармерія и полиція. Замѣсть „Рускои Правды“ або „Литовско-руского Статута“ — порядкуѣ „Положеніе объ усиленной охранѣ“.

Зъ Переяславскои умовы нема и слѣду, якъ и зникъ слѣдъ украиньскои автономіи. Замѣсть выборного духовеньства народно-рускаго — нинѣ священики-чиновники. Замѣсть вѣры св. Володимира — штунда та шалопутство. И не диво, бо народъ не чуѣ Христовои науки на рôднôй мовѣ. Народнй „пастирѣ“, суще урядники — замѣсть уморальняти народъ — пхають єго въ ярмо омосковщеня. Ôдъ убожества и темноты народъ стогне; нѣ однои народнои школы зъ выкладовою мовою народною на цѣлôй Украинѣ нема. Народне слово, національна думка — закутй въ цензурнй пута, заборонено навѣть св. Євангеліе на тôй мовѣ, якои уживали и св. Володимиръ, и Богданъ Хмельницкій, — заборонено те слово, якимъ просвѣтилися Русины и просвѣтили Московщину...

На Украинѣ повна руина волѣ, просвѣты, культуры и національного розвою. Ото добутки Русинôвъ!

Що жь тутъ святкувати? чимъ тѣшитися? чого радуватися Русинамъ?

Нѣ! се не свято. Се зъ погляду Русинôвъ сумна тризна, що справляѣ деспотизмъ надъ волею, темрява надъ свѣтломъ, абсолютизмъ надъ федерацією.

Чи вже жь лося Русинамъ брати участь въ такôй тризнѣ — и тѣшитися надъ тою могилою, де спочивають найвысшй народнй святощѣ?

Нѣ! Русины мусять стати осторонь. Жаденъ честный и щирый Русинъ ôдъ Дону до Тисы не смѣѣ взяти участи въ сѣмъ ювилею. Не подобаѣ соромати свою землю, свою ми-

нувшину. Не подобаѣ турбувати благороднѣ кости нашихъ преславныхъ предкôвъ и глумитися зъ самыхъ себе. Соромъ було бы образжати память такихъ велитнѣвъ народныхъ, якъ Володимиръ та Богданъ, — зневажати великихъ подѣй сихъ славныхъ трудôвникôвъ свѣта и волѣ народнои.

Не буде насъ Русинôвъ на чужôмъ бенкетѣ, що справляти-муть россійскѣ панслависты и урядъ россійскій на нашôй — не своѣй земли. Намъ пошанувати инакше память просвѣтителя Руси и героя зъ-пôдъ Жовтыхъ Вôдъ!

Замѣсть того, щобъ ити тесати собѣ домовину, выходѣмъ на роботу пôдъ хоругвою старои и до вѣку новои науки Христа! Працюймо надъ просвѣтою и культурою власного народу и краю! Працюймо одностайно и жваво, доки новый Володимиръ и новый Богданъ — самъ нарôдъ рускій — выведе Русь на шляхъ вôльного житя и приведе Русинôвъ до власнои хаты — федеративно-славяньскои, — повнои того скарбу, що зовесь любовію, волею и добробытомъ. А щобъ скорше прийшовъ той бажаный и неминучій день, — не треба „творити собѣ кумира“!

Ôдповѣдь министра д-ра Гавча

на бесѣду пос. Вас. Ковальского въ радѣ державнôй.

Высока палато! П. посолъ зъ Жовквы обговорювавъ тутъ одно зъ тыхъ розпоряджень, що мѣститься въ рескриптѣ зъ 8. серпня мин. року, а именно заведенье рускихъ паралельокъ въ Перемышли. Мене то трохи здивувало, що то розпорядженье не знайшло повного одобреня у п. посла, бо я думавъ, що ôнъ зô свого становища повитаѣ то яко якійсь поступъ. Коли п. посолъ мысливъ, що министерство просвѣты и въ тôмъ розпорядженю не звернуло уваги на интересы руского народу черезъ то, що заводить паралельки постепенно, т. є. що року по одноѣ клясѣ, то мушу звернути увагу п. посла, що инакше переведенье того ледви було-бы можливе. Министерство прецѣнь не могло взяти на себе одвѣчальности за то, щобы ученики рôзныхъ клясъ, котрѣ доси училися въ польскôмъ языцѣ, мали наразъ перейти до высшои клясы зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ. Я думаю, що зъ педагогично-дидактичныхъ взглядôвъ нема нѣякого сумнѣву, що намѣреный способъ заснованя и переведеня рускихъ паралельокъ ѣсть одинокимъ ôдповѣднымъ.

П. посолъ згадавъ такожь про поглядъ, якій я высказавъ въ комисіи буджетовôй, коли розходилось о то, щобы я зазначивъ свое становище супротивъ бажань заявленыхъ зъ Галичины о засновуваню, взглядно о доповнюваню поодинокихъ заведень. Я дѣйстно заявивъ въ комисіи буджетовôй, що на мôй поглядъ мусить министерство просвѣты особливо въ Галичинѣ взятися въ найблизшихъ рокахъ до закладаня и доповненя гимназій. Ôдносины на стôлько менѣ звѣстнѣ, щобъ я мôгъ знати, що на теперь, бодай въ тôмъ краю, потребы образованя передовсѣмъ середными школами можуть бути заспокоѣнѣ, хочь и якъ признаю то, що робить край для науки промысловои. Ледви чи въ котрыхъ середныхъ школахъ ѣсть фреквенція така велика, акъ въ Галичинѣ, и я мавъ нагоду приглянутись лично тымъ ôдносинамъ въ поодинокихъ заведеняхъ. Наочне пересвѣдченье зовсѣмъ оправдало мôй давнѣйшій поглядъ.

Друга справа, про котру тутъ заговорено, дотыкаѣ рускои правописи. Тутъ я мушу замѣтити, що въ справѣ тôй не запало ще доси нѣяке рѣшенье.

П. посолъ згадавъ однакъ тутъ ще про одну обставину, котра дѣйстно маѣ велику вагу зъ огляду на науку въ середныхъ школахъ Галичины. Ôнъ говоривъ именно про плеканье нѣмецкого языка въ галицкихъ школахъ середныхъ. При нагодѣ моеи торôчнои подорожи по Галичинѣ, ôдвѣдавъ я досыть велике число заведень науковыхъ и всюды, розумѣѣся, информувавсь я о тôмъ, якъ стоить рѣчь зъ наукою нѣмецкого языка. Можу запевнити панôвъ, — говорю, розумѣѣсь, лишь про тѣ школы, котрѣ я самъ бачивъ, — що рѣчь та стоить далеко лучше, анѣжь представивъ то п. посолъ. Панове повѣрите менѣ, що въ тôй справѣ можу бути зовсѣмъ предметовымъ судіею и що не мавъ-бы я нѣякои причины говорити, що наука языка нѣмецкого стоить добре, коли-бъ она стояла зле. Въ многихъ заведеняхъ знайшовъ я въ осьмôй клясѣ ученикôвъ, котрѣ въ нѣмеччинѣ були зовсѣмъ вправнѣ. Правда, що акцентъ ихъ бувъ трохи польскій, однакъ то легко оправдати. Можу такожь и то стверднти, що въ цѣлôмъ краю выробилось змаганье въ користь нѣмецкого языка, заслугуюче на всяке признанье, и що въ Галичинѣ не хибуѣ усилій, щобы поправити станъ рѣчи тамъ, де того треба. Тому змаганю краю вповнѣ ôдповѣдають интенціи центральнои науковои управы. Вже нинѣ ѣсть значне число молодежи зъ Галичины на вѣденьскôмъ университетѣ, щобы выобразуватись въ нѣмецкôмъ языцѣ, и я не сумнѣваюся, що зъ часомъ удасться позыскати для Галичины такѣ учительскѣ силы, котрѣ зъумѣють у всѣхъ заведеняхъ науковыхъ плекати нѣмеччину такъ, якъ того вымагаѣ науковый интересъ шкôлъ середныхъ.

Обговорюючи науку языкôвъ, дôткнувъ тутъ п. посолъ питаня, не нового, бо було вже и давнѣйше предметомъ дебатъ въ сѣй палатѣ. Ѣсть то питанье про науку языкôвъ латиньского и грецкого. Я мушу признати отверто, що аргументаціи посла не пересвѣдчили мене въ нѣякôмъ напрямѣ, бо коли ôнъ каже, що зъ тыми вѣдомостями грецкого языка, якѣ выносяться зъ гимназіи, не зайде нѣхто навѣть до Корфу, не то до Атинъ, то я мôгъ бы ѣму замѣтити, що и зъ латиньскимъ языкомъ нинѣ мабуть не зайшовъ-бы богато дальше Впрочѣмъ задача клясичныхъ языкôвъ въ гимназіи ѣсть зовсѣмъ инша ôдъ задачѣ языкôвъ новыхъ. Цѣль тыхъ языкôвъ ѣсть зовсѣмъ окрема, але я не хочу нинѣ подрôбно входити въ старый спôръ о гуманистичнôсть нашихъ гимназій.

Не можу поминути тутъ и того, що сказано про шкôльнѣ книжки, обмежуся однакъ, зовсѣмъ не бажаючи при тôмъ спихати зъ себе одвѣчальности, лишь на замѣтъ, що спеціяльно въ Галичинѣ належить апробата книжокъ до краѣвои рады шкôльнои.

Якои церковнои часописи бажаѣ руске Духовеньство?

[Письмо зъ пôдъ Залозець.]

На теперѣшный сезонъ соборчиковый розсылала Всч. Консисторія львôвска запытанье до Духовеньства, чи бы не було добре, абы доси практикованѣ куренды знести, а всѣ розпоряджения Консисторіи оголошувати въ „Душпастирю“. Въ нашôмъ деканатѣ бôльшôсть заявилася за тымъ, бо такъ буде выгôднѣйше и скорше будуть вѣсти епархіяльнѣ до священьства доходити. Однакъ тая-жь бôльшôсть постановила просити Всч. Консисторію, абы она выдавала осôбный чисто офиціяльный листокъ, де бы оголошувано тôлько розпоряджения консисторскѣ и протоколъ засѣдань четверговыхъ.

Въ виду того, цѣкавою рѣчею буде знати, чому наше Духовеньство цураѣся такихъ часописей, якъ „Душпастырь“, и погибшихъ, якъ „Сіонъ“, „Новый Сіонъ“ и „Миръ“? На то склалось богато причинъ.

Перша причина: огидный языкъ тыхъ часописей. Вп. редакторы „Душпастыря“ силуються на то, абы „Душпастырь“ навѣть не пахъ чимсь народнымъ. Часами видно, що дописуватель не годенъ писати инакше, лишь рускимъ народнымъ языкомъ, а пп. редакторы стемплюють его допись по своему и перчать такими: „что“, „сообщаемъ“ и т. д. ажь до смѣху. Годѣ, панове! Мы потребуемо взôрця краснои чистои бесѣды, бо инакше нарôдъ нашъ насъ не порозумѣѣ! Въ гимназіяхъ мы мусѣли набратися полонизмôвъ, въ семинари болгарщины, а вы доправляѣте то все ще якоюсь карикатурною сумѣшкою...

Бояться пп. редакторы „Душпастыря“ бесѣды руско-народнои, а ще бôльше страхаються самопôзнаня народного. Загляньте, панове, до польскихъ подôбныхъ выдань, якъ до „Missyj Katolickich“, „Przeglądu Powszechnego“, — тамъ редакторъ користаѣ зъ найменчои нагоды, абы бодай натякнути про „królową polską“, про „królestwo polskie“, про „katolicką Polskę“, и т. д. А у насъ, ажь смѣшно, боитесь признати до рускости и редагуѣте свою часопись такъ, що годѣ пôзнати, чи выдаѣте ѣи для нѣмецкого духовеньства, чи для польского, чи для якого иншого. Впрочѣмъ такій тонъ, якъ у васъ, бувъ бы ôдповѣдный до лекцій для молодежи, котра маѣ колись вступити до семинаря, але не для духовеньства рускаго, котре дорожить своею вѣрою, але и не менче дорожить своею національностею! Задивѣться на ѣзуитскій „Przegląd Powszechny“, — тамъ, що „święte“ то польске, а вы хочете насъ мати космополитами!

Програма нашои церковнои часописи повинна бути ось яка:

Чистою бесѣдою народною розбуджувати въ духовеньствѣ не лишь преданнôсть апостольскôй столици, але и горячу охоту до обороны свого обряду и народу. Зъ науковыхъ статей помѣщувати отъ що: Кôлька начеркôвъ проповѣдей, коротко и звязло: вступъ, переведенье и конецъ; не проповѣди цѣлѣ, котрѣ выходять мляво, бо що може бути добре у св. Юра у Львовѣ, то не конче добре въ Зборовѣ або въ Озѣрнôй; добру проповѣдь зъ пожиткомъ для народу може сказати тôлько власный пастырь, а наконець помѣщенье цѣлыхъ проповѣдей розбуджуѣ лѣнивство. Примѣры до проповѣдей, взятѣ зъ рускои исторіи. Я чувъ разъ латиньского ксендза, якъ ôнъ не вагався зъ проповѣдницѣ историчну ложь розповѣдати, абы лишь на его выйшло, а въ польскихъ пôдручникахъ проповѣдей дуже часто лучаѣсь стрѣтити: „św. Jadwigę królowa,“ „św. Stanisława“, „św. Kazimierza“ зъ додаткомъ чогось о Польщи. Такъ само читавъ я патріотичнѣ мотивы зъ исторіи рôднаго краю у славного проповѣдника нѣмецкого Клявза. Имъ то вôльно, а нашъ христянинъ най умираѣ и не чуѣ въ церквѣ чогось доброго и правдиво святого за своихъ славныхъ предкôвъ! А прецѣнь наша исторія богата въ такѣ дѣла, якъ оборона своеи вѣры та всякѣ честноты.

Статѣ зъ малярства и будôвництва, зъ практичнымъ приложеньемъ до нашихъ церквей, якъ такожь давну бувальщину нашу въ тôмъ взглядѣ.

Права и обовязки душпастыря яко горожанина, его ôдносины до властей свѣтскихъ и т. д.

Способы, якъ закладати товариства гуманнѣ по селахъ: шпиталѣ, касы позичковѣ (церковнѣ), братства и т. д., абы церковь давала щось реально-гуманного своимъ прихожанамъ, не тратила свого вплыву въ нинѣшныхъ часахъ, проповѣдувала моральнôсть, вѣру, тверезôсть и инший христіяньскій честноты.

Практика душпастирска — взята не прямо зъ пасторалнои, але дѣйстна практика.

Библіографія духовна зô всѣхъ литературъ: средства наукового образованя священикôвъ, абы они могли ити за поступомъ науки.

Вѣсти и розпоряджения консисторскѣ, вразъ зъ протоколомъ четверговыхъ засѣдань. Такѣ протоколы изъ засѣдань оголошуѣ для учителѣвъ краѣва рада шкôльна, а для насъ священикôвъ було-бы се дуже а дуже пожиточне и пожадане.

Выдавайте такъ свою часопись, а тогдѣ она, хоть-бы и дорога, певно нѣколи не упаде, и не будете потребувати нѣкому нею накадуватись и силою ѣи розпихати. А що найважнѣйше, причинитесь богато до пôднесеня и розбудженя нашого Духовеньства, котре — жаль сказати! — зъ своими провôдниками нинѣ выглядаѣ такъ пригноблено, що починаѣ боятися вже навѣть тѣни того, що руске...

Б. П.

Въ справѣ вписôвъ гипотечныхъ.

Ваша Вп. часопись посвятила въ ч. 79 вступну статю розпорядженю краковского президента ц. к. выс. суду краѣвого, въ котрôмъ той-же велѣвъ всѣмъ судамъ пов. вызначити и по громадахъ обвѣстити одинъ день въ тыждни, въ котрôмъ судъ буде приймати ôдъ сторôнъ устнѣ зголошеня (властиво: прошеня) о вписы до книгъ грунтовыхъ.

Се розпорядженье не ѣ нѣчимъ новымъ и доказуѣ лишень, що въ окрузѣ краковскои апеляціи суды повѣтовѣ мабуть не сповняли розпоряджень о приниманю устныхъ жадань сторôнъ до протоколу. Се розпорядженье не улекшуѣ такожь сторонамъ въ нѣчѣмъ тягару сполученого зъ вписомъ до книгъ грунтовыхъ, противно, побôльшуѣ имъ той тягаръ и приспорюѣ судамъ злишнои працѣ.

Яко практичный и ôдъ довшихъ лѣтъ въ справахъ табулярныхъ працюючій правникъ, хочу выказати нинѣшнымъ письмомъ, въ чѣмъ властиво лежить обтяженье селянъ при вписахъ гипотечныхъ и поставити проектъ законодавчій, котрый бы то обтяженье усунувъ.

I. Головнымъ обтяженьемъ вписôвъ гипотечныхъ ѣ за надто высока належитôсть стемплева, именно 1 зр. 50 кр. ôдъ першого, 36 кр. ôдъ другого аркуша просьбы, а по 15 кр. ôдъ рубрôвъ. Селянинъ, купуючи найменшу парцелю грунту, хоть бы и въ вартости понизше 20 зр., мусить внести просьбу зъ трема взглядно чотирма рубрами (на завѣдомленье себе, продавця и ц. к. уряду податкового, а при подѣлѣ тѣла гипотечного и на завѣдомленье ц. к. геометра евиденційного), отже мусить оплатити 1 зр. 95 кр. або 2 зр. 10 кр. стемплѣвъ.

II. Другимъ обтяженьемъ ѣ обовязокъ легализаціи пôдпису продаючого. О тôмъ примусѣ легализаційнôмъ богато писано и говорено въ радѣ державнôй, але нѣхто ще (крôмъ посла Кинбурга) не подавъ практичнои рады, щобъ той тягаръ усунути.

Примусъ легализаційный маѣ тую добру сторону, що подаѣ судови певнôсть автентичности грамоты, а тая певнôсть ѣ тымъ потрѣбнѣйшою, коли суды рѣшають поданя гипотечнѣ безъ переслуханя стороны противноя, а вписы гипотечнѣ суть правосильнѣ ôдъ хвилѣ выконаня ихъ въ книзѣ грунтовôй.

Возьмѣмъ примѣромъ, що грамота купна маѣ сфальшованый пôдписъ продавця, а ошуканчій купитель ще заки ухвала буде переписаною и сторонѣ буцѣмъ продавшôй дорученою, дальше продасть або обдовжить буцѣмъ купленый грунтъ и самъ въ безвѣсти пропаде, третій купитель, взглядно вѣритель набувъ права рѣчевѣ на пôдставѣ довѣрія до книгъ грунтовыхъ и не може ихъ утратити, если ѣму неретельнôсть не буде доказаною, а ошуканый властитель маѣ лише право шукати ошуканця и глядати ôдъ него нагородженя шкоды.

Але легализація пôдпису продавця споводувала змонополизованье працѣ гипотечнои у ц. к. нотарѣвъ, котрѣ по части вызыскуючи той монополь, жадають за великихъ оплатъ ôдъ сторôнъ.

Знесенье примусу легализаційного не много поможе, ослабить певнôсть въ достовѣрнôсть грамотъ гипотечныхъ, и стороны интересованѣ ôддасть въ руки писарѣвъ покутныхъ, котрѣ ихъ въ свôй способъ будуть выкористувати.

И теперь вôльно сторонамъ легализувати пôдписы въ судѣ замѣсть у нотаря, а стороны зъ того мало користаютъ, ѣсли котрый судъ не хоче легализувати грамотъ выготовленыхъ покутными писарями.

Ѣсли-жь сторона выготовить грамоту у ц. к. нотаря, постараѣся о ôдписъ до ц. к. уряду податкового та до збôрника грамотъ, и оплатить стемплѣ, само поданье о вписъ гипотечный не тôлько не робить сторонѣ рôзницѣ въ коштахъ (50 кр до 1 зр.) але ѣ для неи о тôлько выгôднѣйше, що пôдписавши грамоту лишаѣ ѣи у ц. к. нотаря и дôстаѣ ѣи вже зъ резолюціею судовою, дозволяючою вписъ гипотечный, а не потребуѣ ходити зновъ въ назначеный день до суду, тамъ може и цѣлый день перестояти, ѣсли при натовпѣ партій дотычный урядникъ не може всѣмъ заразъ, чого жадають, зробити, а може ще и другій разъ приходити, коли не стане часу въ сѣмъ дни для всѣхъ.

III. Ѣ также дуже прикрымъ обтяженьемъ при вписахъ гипотечныхъ частей парцель катастральныхъ обовязокъ стороны предложити судови плянъ подѣлу парцелѣ, зроблены авторизованымъ техникомъ або ц. к. геометромъ евиденційнымъ. Такій плянъ не лишь дорого коштуѣ, але авторизованыхъ техникôвъ у насъ мало, а ц. к. геометры евиденційнѣ тôлько маютъ роботы, що годѣ ôдъ нихъ допроситися пляну.

Подѣлъ же парцель катастральныхъ приходить въ практицѣ частѣйше, нѣжь теоретики гадають, особливо у насъ. При подѣлѣ кождои майже спадщины, кождои спôлки, ѣ и подѣлъ парцель; неодинъ продаѣ зъ кôлька-морговои парцелѣ лишь 1—2 морги, бо бôльше не потребуѣ продавати, не одинъ купуѣ лишь 20□ сяжнѣвъ на хату и т. п. Въ тыхъ справахъ не поможе такожь устне внесенье просьбы о вписъ гипотечный, бо сторона мусить попередъ постаратись о мапу, грамоту легализовану, ôдписъ ѣи для ц. к. уряду податкового и до збôрника грамотъ.

Видимо отже зъ того, що хотя всѣ знанѣ менѣ суды всходнои Галичины безъ перепоны приймають ôдъ сторôнъ устнѣ просьбы о вписы гипотечнѣ, то стороны зъ тои готовости судôвъ якъ и зъ легализацій судовыхъ мало, незвычайно рѣдко користаютъ, особливо де суды не допускаютъ писарямъ покутнымъ розвивати широко своѣи дѣяльности.

Пôсля мои гадки були-бы ось якѣ улегченя при вписахъ гипотечныхъ для сторôнъ вельми пожаданѣ и причинились-бы много до освоѣня селянъ зъ книгами грунтовыми.

Ad I. Обниженье належитости стемплевои при цѣнѣ купна низше 50 зр. на 36 кр., а при цѣнѣ низше 100 зр. на 75 кр. ôдъ просьбы, а на 10 кр. ôдъ одного лише рубрики для завѣдомленя продавця.

Ad II. Реституція припису §. 433. з. зак. цив., именно, щобы селянамъ вôльно було не лише просьбу, але и умову устно въ судѣ зробити, т. є. щобы списаный зъ обома сторонами протоколъ заступавъ мѣсце легализованои грамоты. ôдпису ѣи для вымѣру належитости та збôрника грамотъ, и просьбы о вписъ гипотечный.

Вправдѣ черезъ той приписъ значно обтяжено-бы суды роботою и показалась-бы потреба подвоѣня або потроѣня числа урядникôвъ гипотечныхъ, але цѣль була-бъ осягнена, т. є. селяне вповнѣ користали-бы зъ инстытуцін книгъ грунтовыхъ.

Можна-бы такожь впровадити деякѣ обмеженя, н. пр. выключити всѣ интересы понадъ вартôсть 500 зр., всѣ интересы, де крôмъ самои продажи, замѣны або даровщины ще иншѣ постановы и застереженя суть зъ ними сполученѣ и т. и.

Ad III. Тягару — старатись о мапу подѣлу парцелѣ можна-бы въ той способѣ збутися, щобы, коли стороны заключаючѣ договôръ въ судѣ суть въ станѣ подѣлъ парцелѣ устно описати и на мапѣ гипотечнôй показати, судъ провизорично той подѣлъ нотувавъ и о тôмъ завѣдомлявъ ц. к. геометра евиденційного, а доперва той, коли справдить подѣлъ на мѣсци, щобы приславъ автентичный плянъ подѣлу до внесеня въ мапу гипотечну.

То суть пôсля мои гадки одинокѣ можливѣ средства, щобы книги грунтовѣ зробити популярными. Всѣ инши способы, якъ: знесенье примусу легализаційного, примусъ табулярный, вношенье устныхъ просьбъ — надаютъ судамъ непотрѣбнои и до цѣли не ведучои роботы, и ôдстрашуютъ селянъ що разъ бôльше якъ ôдъ книгъ грунтовыхъ, такъ и ôдъ самыхъ ц. к. нотарѣвъ.

Адольфъ Гладилович.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державнои.] При дальшôй дебатѣ надъ буджетомъ министерства финансôвъ промовлявъ пос. Розеръ двацять пятый разъ въ справѣ знесеня малои льотеріи, котра страшно руйнуѣ найбѣднѣйшихъ людей, але его промова и симъ разомъ позôстала безъ успѣху, бо справоздавець пос. Бобжиньскій сказавъ, що держава при теперѣшныхъ тягарахъ не може позбуватися такого доходу, а въ слѣдъ за его промовою ухвалено позицію „Льотерія“. При титулѣ „Мыто“ промовлявъ Гербстъ противъ вынайму доходôвъ зъ мыта, бо лишь богатѣ предприемцѣ можуть до того братися. Правительственный комисарь Шнекъ заявивъ, що теперѣшный станъ ôдповѣдаѣ зовсѣмъ законамъ. Правительство знеслобы радо и зовсѣмъ мыто мостове, але рôвночасно мусѣло-бы бути пôднесене мыто дорогове. Ген. бесѣдникъ въ сѣй справѣ, Зисъ, домагався реформы мыта. — Опôсля наступила дебата надъ етатомъ министерства торговлѣ. Пос. Богатый домагався реформы закона промыслового. Мин. Бакегемъ ôдповѣдаючи бесѣдникамъ, котрѣ въ сѣй справѣ забирали голосъ, выступавъ въ оборонѣ правительства и сказавъ мѣжь иншимъ, що въ справѣ заключеня угоды торговельнои зъ Румуніею стаютъ на перешкодѣ спеціяльнѣ интересы обохъ державъ, ѣсть однакожь надѣя, що угода зъ Румуніею буде незадовго заключена. Пос. Славикъ промовлявъ въ справѣ рефакцій угорскихъ зелѣзниць, котрѣ для угорскои муки дають великѣ улекшеня. На тôмъ закôнчилося засѣданье.

Въ комисіи для податку ôдъ горѣвки выступавъ пос. Беръ противъ ôдшкодованя для Галичины а пос. Менгеръ поставивъ внесенье, щобы надвышку доходу, переходячу 23 мил., роздѣлити мѣжь поодинокѣ краѣ. На то сказавъ мин. Дунаѣвскій, що дохôдъ зъ того податку ѣсть ще дуже проблематичный а впрочѣмъ правительство потребуѣ бôльше якъ 23 мил. Саляшекъ предкладавъ для Галичины 800.000 зр., для Буковины 80.000 зр. рôчно ажь до 1910 р. На то не ôдповѣвъ мин. Дунаѣвскій нѣчого рѣшучого; сказавъ лишь, що лекше дати 800.000 якъ 1,200.000 зр., а чи правительство прийме се внесенье, о тôмъ ôнъ не може ще нѣчого сказати, бо то буде зависѣти ôдъ другихъ параграфôвъ закона. — „Pol. Corr.“ доносить, що на случай, наколи-бъ переговоры въ справѣ податку ôдъ горѣвки протягнулися, то Тисса постановивъ взяти назадъ своѣ предложенье и завести угорскій податокъ ôдъ горѣвки.

Ôдъ якогось часу повторяються майже що день вѣсти, що теперѣшный кабинетъ вже не довго позôстане при власти. Головно розносять сѣ вѣсти ческѣ и польскѣ газеты а передовсѣмъ доказують, що министеръ Гавчь маѣ уступити. Такъ доносить моравскій „Hlas“, що д-ръ Гавчь маѣ вже въ найблизшôмъ часѣ уступити а его мѣсце займе гр. Лятуръ, рефе-

рентъ въ министерствѣ просвѣты. Польскій газеты доносять зновъ, що въ суботу ходила въ кругахъ парляментарныхъ поголоска, що цѣлый кабинетъ маѣся подати до димисіи. Такъ говорено, що Хлюмецкій маѣ стати министромъ торговлѣ, Бакегемъ министромъ финансôвъ, Мадейскій министромъ судôвництва а Маттушъ министромъ для Чехъ. Въ нѣмецкихъ газетахъ и въ ческôй „Politik“ не стрѣчаѣмо нѣчо о того рода змѣнѣ и здаѣсь, *що все то ѣсть лишь* комбинація, котра вказуѣ хиба лишь на то, що въ декотрыхъ сторонахъ ѣсть велике невдоволенье противъ теперѣшного кабинету. Нинѣшный „Dzien. Polski“ доноситъ зновъ, що становище мин. Дунаѣвского ѣсть дуже захитане. „Czas“ каже, що ситуація парляментарна мотаѣся, але лишь на то, щобы, якъ звычайно, розмотатись; интрига угорска стремить до того, щобы изолювати Полякôвъ. Криза зъ Гавчомъ зазначиться ажь въ будучности а наслѣдникомъ ѣго маѣ бути моравскій намѣстникъ гр. Шенборнъ. Змѣна така потягнула-бы за собою дальшй змѣны межи намѣстниками и урядниками.

——

Ôдъ якогось часу проявляѣся зновъ якесь *загальне занепокоѣнье*, подôбне до того, яке перебула Европа зъ кôнцемъ минувшого а зъ початкомъ сего року. Де жерело того занепокоѣня, трудно ôдгадати а такъ само трудно також сказати, о скôлько то занепокоѣнье маѣ реальну пôдставу. Кажуть, що ôдносины мѣжь Нѣмеччиною а Россіею зновъ погôршилися, але о тôмъ погôршеню доносять газеты, котрй нѣколи не щадили Россіи. Такъ тревожить „Post“ Европу тымъ, що Россія зновъ зброиться и громадить на граници таку масу войска, що ѣи силы воѣнній будуть незадовго значно перевышати силы воѣнній на сторонѣ нѣмецкôй. Скоро то настане, то Россія буде змушена выповѣсти вôйну, бо за-для недостачѣ грошей не буде могла удержувати довго такихъ збройныхъ масъ. Берлиньскій „Tageblatt“ доноситъ також, що въ кругахъ дипломатичныхъ ходить поголоска о напруженю мѣжь Нѣмеччиною а Россіею. Причиною того маѣ бути то, що Россія мала зажадати ôдъ Порты, щобы она прогнала Кобурга зъ Болгарія, а до Нѣмеччины ôднеслась зъ прошеньемъ, щобы и она зажадала того енергично ôдъ Порты. Правительство нѣмецке мало на то ôдповѣсти, що оно не зробить того, бо такій крокъ выходивъ-бы вже по-за границѣ звычайнои акціи дипломатичнои, а мимо того не завѣвъ-бы ôднесинъ вдоволяючихъ всѣ державы. Зъ Вѣдня доносять також, що тамъ уважають теперѣшну ситуацію за дуже небезпечну а зъ балканьского пôвъострова надходять якйсь глухй вѣсти, котрй кажуть догадуватися, що тамъ мабуть кождои хвилѣ готовй выбухнути якйсь непокоѣ, котрй мало чи не цѣлу Европу озарять яркою луною. Всѣ тй вѣсти суть однакожь такъ неясній и непевній, що годѣ зъ нихъ зъорiентуватися и вырозумѣти правдивый станъ рѣчей.

——

Коли повѣрити вѣстямъ наспѣвшимъ зъ Англіи, то межи Англіею а Россіею готово прийти зновъ до якогось конфликту въ середнôй Азіи. До „Daily Chronicle“ доносять именно зъ Петербуга, що племя Демшедъ, проживаюче межи Гератомъ а Меручакомъ, заявило, що хоче прилучитися до Россіи. Емиръ Афганистану выславъ противъ него ôддѣлъ войска, котрый стрѣтившись дня 6 м. м. зъ ворохобниками, побивъ ихъ. Россійскій полковникъ Аликановъ станувъ въ оборонѣ ворохобникôвъ и вступивъ дня 15 м. м. въ область Демшедôвъ зъ россійскимъ войскомъ, щобы имъ дати помôчь. Вѣсть ся выкликала въ Англіи велике занепокоѣнье а зъ Лондону доносять теперь, що англійске министерство вôйны постановило внести въ парляментѣ предложенье о мобилизаціи двохъ корпусôвъ. Фактомъ маѣ бути, що Россія будуѣ зъ великимъ прискореньемъ зелѣзницю закаспійску а въ Петербурзѣ обчисляють, що наколи та зелѣзниця буде такъ скоро будуватися, якъ доси, то за три мѣсяцѣ буде готовый шляхъ зъ Мерву ажь до Герату. Россія отже не перестаѣ зближатися до англійскихъ посѣлостей въ Азіи. — Ходить поголоска, що вел. кн. Александеръ маѣ приѣхати на инспекцію войска стоячого въ царствѣ польскôмъ.

——

Станъ здоровля нѣмецкого цѣсаря ѣсть завсѣгды добрый. — Кн. Бисмаркъ маѣ сими днями выѣхати до Варцина. — Вѣнчанье кн. Генриха зъ кн. Иреною Гесскою маѣ ôдбутися дня 24 с. м. въ каплици въ Шарльотенбургу. Надѣються, що и цѣсарь буде мôгъ бути при вѣнчаню. — Наслѣдникъ престола кн. Вильгельмъ маѣ въ червню приѣхати до Познаня на ôдкрытье якогось памятника. Польскй газеты познаньскй кажуть, що кн. Вильгельмъ може бути певный, що Поляки не поспѣшать на ѣго повитанье такъ, якъ то зробили, коли приѣхала була цѣсарева. — „Post“ доказуѣ, що обовязкомъ Австріи ѣсть готовитися до вôйны и старатися о безвзглядне збôльшенье своихъ силъ воѣнныхъ, бо и Нѣмеччина зъ своѣи стороны сповняѣ тй условія союза. Нѣмеччина и Австрія зможуть въ кождôмъ случаю ôдперти ворога и ѣго побити. „Kreuzztg.“ взываѣ зновъ Англію, щобы она зъ цѣлою енергіею приступила до потрôйного союза, бо въ противнôмъ случаю грозить ѣй велика небезпечнôсть зô стороны Россіи.

——

У Вѣдни мабуть залагоджуѣсь теперь родинный роздоръ на дворѣ сербскôмъ, бо король Миланъ приѣхавъ вже туды и стрѣтився зъ королевою Наталіею. Характеристичнымъ для сеи исторіи ѣсть то, що королева разомъ зъ сыномъ выйшла мужеви на стрѣчу а король замешкавъ въ тыхъ самыхъ апартаментахъ, що и королева. Зъ сего вносять отже, що помиренье короля зъ королевою ѣсть вже довершенымъ фактомъ. Декотрй газеты пôдносять такожь и той фактъ, що король Миланъ приѣхавъ зъ австрійскимъ посломъ Генѓельмилеромъ и придають сѣй подорожи такожь и значенье политичне. Пôвъурядовй газеты вѣденьскй доказують однакожь, що подорожь короля не маѣ нѣякого значеня политичного а пос. Генѓельмилеръ приѣхавъ лишь въ приватныхъ интересахъ. Въ Сербіи господаруѣ тымчасомъ Христичь по свому. Кажуть, що Христичь хотѣвъ поставити Ґрунча пôдъ судъ воѣнный, але пôзнѣйше *стануло на тôмъ*, що постановлено ѣго усунути зъ войска. Въ цѣлôй Сербіи маѣ панувати такъ велике невдоволенье, що можна майже сподѣватися якоись ворохобнѣ.

НОВИНКИ.

— **„Унія, будована на пѣску, мусить розсыпатись!“** Копець львôвскій не перестаѣ розсуватись; зъ пôвнôчнои стороны, ôдъ Жовкôвскои улицѣ ще значнѣйше усунувся, якъ давнѣйше ôдъ улицѣ Театиньскои. Камѣнье летить на спады горы, ломить дерева, а зарядъ мѣста въ клопотѣ, якъ сему зарадити, бо отець сего памятника уніи, Ексц. Смолька не дозволяѣ нѣкому мѣшатись до сего дѣла. Якъ унія, такъ и ѣи памятники, будованй на пѣску, мусять чи скорше, чи пôзнѣйше розвѣятись по поли!

— **Зъ Стрыя пишуть намъ:** Померъ у насъ въ послѣдныхъ дняхъ о. Іосифъ Тишиньскій, раженый паралижемъ. Стрыйщина поносить черезъ ѣго смерть велику втрату, бо се бувъ чоловѣкъ, котрый дѣломъ и словомъ заявлявъ свôй щирый патріотизмъ рускій, про котрого на вѣсть о ѣго смерти всякій, хто ѣго знавъ, згадаѣ „не злымъ тихимъ словомъ“. Треба було почути, якъ старенькій ветеранъ патріотъ неразъ въ розговорѣ про народнй справы промовлявъ зъ молодечимъ жаромъ, якъ згадуючи давнй часы, заохочувавъ до спôльнои працѣ, якъ не одному додававъ бодрости та одушевлявъ до всего що питоме-своѣ. Покôйный бувъ однымъ зъ основателѣвъ рускаго Касина въ Стрыю и правдивымъ батькомъ молодшого поколѣня.

— **Въ Нивочинѣ**, пов. богородчаньского, будують зъ весною сего року прихожане, за стараньемъ мѣсцевого пароха о. Иліи Пиндуса, величаву церковь зъ мягкого матеріялу. Роботу будôвничого предпринявъ ч. Семенъ Костей зъ Богородчанъ старыхъ.

— **Львôвска палата рукодѣльнича** выдала ôдозву до всѣхъ товариствъ рукодѣльничихъ и промысловыхъ въ Галичинѣ, взываючи ихъ на вѣче до Львова на 27 н. ст. мая въ цѣли одержаня доставъ для арміи и робôтъ державныхъ. На вѣчу мають ухвалитись меморіялы до министерства справъ внутрѣшныхъ и торговлѣ та до рады державнои.

— **Въ Краковѣ** ôдбуваються рôзнй обходы патріотичнй при нагодѣ закупна послѣдного образу Матейка „Костюшко пôдъ Рацлавицями“ на власнôсть народну. Минувшои недѣлѣ ôдбирано торжественно сей образъ зъ рукъ Матейка а гр. Артуръ Потоцкій зложивъ за образъ въ имени комитету 50.000 зр., зôбраныхъ зъ поодинокихъ складокъ ôдъ Полякôвъ на цѣлôмъ свѣтѣ. Матейко ôдповѣвъ зôбранымъ, що ôнъ бажавъ бы, щобы и другій ѣго образъ „Дѣвица Орлеаньска“ полишився въ краю, бо не лише тй образы доповняються що-до гадки и выконаня, але може прийде часъ, що Польща буде мусѣла ôддячитись Франціи за гостинность для польскои еміграціи. Академики збираютъ складки на фондъ, зъ котрого покрылись-бы кошты репродукціи сего образу до безплатного розкиненя помѣжь сельскій народъ.

— **Выстава и конкурсъ плугôвъ** въ Перемышли ôдбудуться въ дняхъ 19 и 20 н. ст. червня. До конкурсу будуть приниматися лише плуги ôдповѣднй для селянъ и властителѣвъ меншихъ посѣлостей.

— **Зъ Сянока пишуть:** Въ арештахъ суду повѣтового выбухла зараза тифусова и въ протягу одного тыждня занедужало 15 вязнѣвъ и 2 возныхъ, зъ нихъ 7 на тифусъ пятнистый. Зараза розширилася вже и на мешканцѣвъ мѣста, бо въ послѣдныхъ дняхъ ôддано до шпиталю двѣ особы, недужй на тифусъ.

— **Поѣздъ особовый** зелѣзницѣ Львôвско-черновецкои, котрый выйшовъ зô Львова въ пятницю о год. 11 вечеромъ, выхопився зъ шинъ въ суботу о год. 3 рано коло стаціи Букачôвцѣ. Чотири вагоны выскочили зъ шляху и одинъ зъ обслуги зелѣзничои легко скалѣчився. Поѣздъ спôзнився о двѣ годины.

— **І. Д. Курпель**, звѣстный патронъ хирургіи у Львовѣ, котрый при помочи оголошень въ деякихъ газетахъ пôдъ прибраными именами умѣвъ позыскати собѣ досыть значну клієнтелю, попався въ Иванову хату. Крôмъ *покутного* лѣченя рôзныхъ тайныхъ недугъ, хапався сей хирургъ и торговлѣ гербатою, конякомъ, меблями, и всѣмъ, що находило покупъ. Свого часу мавъ ôнъ процесъ о неправне уживанье буквы Д. передъ своимъ именемъ, мовь-то ôнъ докторъ медицины, але умѣвъ ôнъ зручно выяснити, що се значить або Doctus, або ѣсть скороченьемъ другого ѣго имени „Домцьо“, та тымъ способомъ дальше лѣчивъ и туманивъ людей. Ажь теперь поховзлась ѣму нога и на донесенье однои особы до прокураторіи о злочинъство, попався у вязницю.

— **Львôвскій злодѣй** выбрался дня 4 н. ст. мая за добычею на Мазуры и зайшли на приходство въ селѣ Щепановѣ, пов. бжеского. Побачивши, що парохъ Войтѣхъ Бобекъ спить, вынесли до огороду великій куферъ, розбили и забрали срѣбло столове, вартости 500 зр., два мѣшочки зъ 1300 зр. въ срѣбныхъ одногульденовыхъ монетахъ и 700 зр. банкнотами. Крôмъ того зняли зъ надъ лôжка золотый годинникъ зъ ланцюшкомъ, вартости 80 зр. Львôвска полиція дôзнавшись о тôмъ, почала слѣдити и выкрыла вже трехъ нотованыхъ злодѣѣвъ зъ цѣлою добычею, котру они закопали на поли коло Львова.

— **Для недужого артиста Ст. Стефурака** зложили въ Ярославли заходомъ п. Р. Зарицкого 9 зр., а именно: о. Хотинецкій 1 зр., о. Барновичь 1 зр., пп. судіѣ Шведицкій 1 зр., Чичиловичь 1 зр., Риботицкій 1 зр., п. Загатиньскій, ц. к. адъюнктъ податковый 1 зр., п. Пшибыльскій, ц. к. канцелистъ, 20 кр., п. Красицкій, купець, 1 зр., п. Богуссъ, купець, 50 кр. и п. Р. Зарицкій 1 зр. 30 кр. — Въ Тернополи зôбравъ п. В. Грабъ, ц. к. адъюнктъ судовый, 12 зр. — Всѣ тй жертвы надôслано на руки нашои редакціи а заразомъ высказали жертвуючй своѣ спôвчутье и бажанье, щобы нашъ артистъ якъ найскорше повернувъ на нашу осиротѣлу сцену.

— **Аренда церковныхъ рѣчей.** „Газета Польска“ оповѣдаѣ ось якій фактъ: Въ селѣ Пôдзахаричь коло Выжницѣ ôдбула жандармерія ревизію у тамошного коршмаря и найшла форму церковну до печеня проскуръ. Проворный жидъ вынаймивъ собѣ сю форму ôдъ православного священика Гнѣдого за 6 зр. рôчно, и пѣкъ проскуры для церкви и для селянъ. Щобы ще бôльшй зыски вытягнути, пѣкъ проскуры на закуску до горѣвки и продававъ ихъ по 1 крейцареви ôдъ штуки. Цѣлый сей фактъ свѣдчить дуже сумно о православнôмъ духовеньствѣ на Буковинѣ, тому и не диво, що зъ кождымъ днемъ множаться Раранча.

— **Дрôбнй вѣсти.** Д-ръ Ант. Бергеръ, лѣкарь у Львовѣ, змѣнивъ своѣ прôзвище родинне на „Роицкій“. — У Вѣдни отворять дня 19 н. ст. мая выставу псôвъ. — Д-ръ Маврикій Ротъ вписаный помѣжь адвокатôвъ зъ мѣсцемъ замешканя у Львовѣ. — Бр. Йоркашъ-Кохъ, вицепрезидентъ краєвои дирекціи скарбу, выѣхавъ на три мѣсяцѣ зô Львова для пôдратованя здоровля. — Нунцій Галимберті у Вѣдни одержавъ ôдъ султана ордеръ Меджидьѣ.

НАДÔСЛАНЕ.

Заслузѣ корона.

Ѣсть се старе, досвѣдчене слово правды, а заслуженому належиться о тôлько бôльше ôдзнаки, коли зависть и клевета всѣми силами стараються правдиву заслугу пôдозрѣвати и знеславити въ очехъ свѣта. Але якъ не можна знищити блеску діямантôвъ, такъ не можна заперечити Варнера Safe Cure выключного успѣшного средства лѣчничого, бо до тысячѣвъ посвѣдчаючихъ, котрй поручають цѣлющу силу сего лѣку, прилучуються зъ кождымъ днемъ дальшй. Також панъ Г. Г. Геннингъ въ Шпангорнсвизе коло Ашебергу въ Гольштинѣ посвѣдчаѣ се и пише: „Симъ доношу Вамъ уклôнно, що моя жѣнка вже ôдъ добрыхъ двохъ лѣтъ занедужала на малярію, разомъ зъ мелянхолією. Лѣкарѣ лѣчили безъ успѣху, недуга вже такъ погôршилась, що показувались частй корчѣ и треба було выжидати смѣрти. Тодѣ я одержавъ Варнера брошуру о средствѣ цѣлющôмъ Safe и прочитавши ѣи, найшовъ я, що се средство ѣще ѣсть одинокимъ, котре моѣй жѣнцѣ могло-бъ помочи. Сейчасъ казавъ я прислати собѣ одну фляшку Варнера Safe Cure разомъ зъ пигулками. Вже при пэршôй фляшцѣ показалося полѣпшенье, и по выжитю 12 фляшокъ моя жѣнка выздоровѣла цѣлковито. Буду старатись се чудесне средство лѣчниче поручити всѣмъ недужимъ на ту хоробу.“ — Продажь и розсылка лише черезъ аптики. Цѣна 2 зр. 80 кр. Складъ: Жиг. Рукеръ, Іоанъ Вевіорскій, д-ръ Кароль Миколяшь у Львовѣ. Головный складъ: Einhorn Apotheke (Max. Fanta's) въ Празѣ.

Вѣсти зъ Еп. Перемыскои.

Въ пропозицію на Пôдгайчики, дек комарняньского, принятй оо.: І. Ал. Кунцѣвъ, II. Мих. Калимôнъ, III. Вас. Мацюракъ, 4. Левъ Мацускій, 5. Вол. Насальскій, 6. Іос. Мащакъ, 7. Мих. Боднаръ, 8. Сильв. Баранецкій, 9. Кел. Кульчицкій.

Презенты одержали оо.: Вас. Боровець на Синявку, дек. любачѣвского и Конст. Павловскій на Суху волю, дек олешицкого, Діонисій Мохнацкій зъ Войковы на Миликъ, дек. мушиньского, наданя цѣсарского.

Посмертнй — ∓ — оповѣстки.

О. Димитрій Коцюба, гр.-кат. парохъ въ Верчанахъ, померъ по короткôй а тяжкôй недузѣ дня 1 (13) мая въ 74 роцѣ житя. Похороны ôдбуваються вô второкъ дня 3 (15) мая рано въ Верчанахъ. Вѣчна ѣму память!

Наука, штука и литература.

— **Товариство „Просвѣта“** выдало въ 40-лѣтный ювилей знесеня панщины (107 зъ черги) книжочку: „Наша свобода або якй мы маѣмо права“. (Сторôнъ 29, цѣна 7 кр.) Написавъ ѣи секретарь „Народнои Рады“ д-ръ Кость Левицкій и присвятивъ „Першому Просвѣтникови народному, Провôдникови Русинôвъ-Народовцѣвъ и Ветеранови-Патріотови — о. Стефанови Качалѣ“.

— **„Minoritätsvotum in der vom k. k. Bukovinaer Landesschulrathe behufs Regelung der ruthenischen Schulorthographie eingesetzten Commission** abgegeben im November 1887 von D-r Stephan Smal-Stocki und D-r Theodor Gartner, Professoren an der Universität zu Czernowitz“. Сторôнъ 56. Брошурка та складаеся зъ „Entgegnung“ 46 сторôнъ и „Nachtrag“ 10 сторôнъ. Дôстати можна въ Чернôвцихъ въ „Рускôй Бесѣдѣ“ и въ книгарни Г. Пардині; у Львовѣ черезъ Администрацію „Дѣла“. Коштуѣ 50 кр. а. в. безъ пересылки почтовои (52 кр.).

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Конкурсы.** Краєва дирекція скарбу оголошуѣ конкурсъ на мѣсце старшого инспектора податкового въ VIII ранзѣ, евентуально инспектора податкового въ IX ранзѣ и конциписта скарбового въ X ранзѣ въ обсягу сталои податковости; подаватись можна до 5 червня с. р.

— **Именованя.** Д-ръ Жигм. Линднеръ, лѣкарь у Львовѣ, одержавъ титулъ цѣс. совѣтника; проф. черновецкои школы промысловои Кароль Ромсторферъ, именованый консерваторомъ комисіи центральнои для памятникôвъ историчныхъ на Буковинѣ.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 15. мая. Въ палатѣ послôвъ предложило правительство проѣктъ до закона о запомозѣ 49.000 зр. зъ фондôвъ державныхъ на реконструкцію валôвъ надъ Вислою и Сяномъ. Опôсля приняла палата въ другôмъ и третôмъ читаню безъ дебаты проѣкты до законôвъ: о продовженю закона о стемпляхъ и о належитостяхъ при заокруглюваню грунтôвъ и о продовжаню закона о пôльгахъ въ належитостяхъ при конверзіи пріоритетовыхъ облигацій зелѣзничихъ.

Софія 15 мая. Кн. Фердинандъ приѣхавъ до Силистріи и оглянувши тутъ залогу высказавъ своѣ повне вдоволенье. Въ Болгаріи сконфисковано множество проклямацій, що малися высылати до Болгаріи а въ котрыхъ взываеся Болгаръ до ворохобнѣ противъ Кобурга.

Вѣдень 15 мая. Вчера конферувавъ цѣсарь довшій часъ зъ гр. Кальнокимъ а нинѣ розпочинаѣ инспекцію вѣденьскои залоги.

Вѣдень 15. мая. Є. Вел. цѣсарь ôдкрывъ вчера ювилейну выставу промыслову въ присутности всѣхъ членôвъ цѣсарскои родины, всѣхъ министрôвъ австрійскихъ и перебуваючихъ теперь у Вѣдни министрôвъ, угорскихъ Тиссы и Феєрварого. Опôсля оглядавъ цѣсарь выставу майже двѣ годины а архикн. Рудольфъ розговорюючись дуже довго зъ министрами Гавчомъ и Тиссею.

Берлинъ 15. мая. Станъ здоровля цѣсаря полѣпшаѣся постепенно. Бôль при поликаню зменшаѣся. Кн. Бисмаркъ выѣхавъ до Варцина.

Парижъ 15. мая. Поступованье ген. Булянжера починаѣ лякати вже и найбôльшихъ оптимистôвъ. Въ Лиль доказувавъ ôнъ въ своѣй бесѣдѣ, що Франція потребуѣ правдивого правительства демократичного и енергичного представителя найвысшои власти. На бенкетѣ въ Фурміѣ дякувавъ ôнъ за принятье, котре не належалось ѣго особѣ, але воякови прогнаному зъ войска.

Парижъ 15. мая. Бôльша часть выборôвъ муниципальныхъ выпала въ користь републиканôвъ, хочь въ многихъ сторонахъ побѣдили и консерватисты.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

14. л. мая 1888.

Львôвъ: Пшениця 6·20 до 6·85, жито 4·20 до 4·75, ячмѣнь 3·75 до 6·—, овесъ 4·15 до 4·75, горохъ 5·— до 10·— вика 4·50 до 5·—, рѣпакъ 9·50 до 10·—, лнянка — до —, конюшина червона 18·— до 38·—, конюшина бѣла 20·— до 30·—, конюшина шведска 30 до 36, хмѣль ôдъ 15 до 55.— зр. за 56 кильо въ мѣсци, оковита за 10.000 литрôвъ 24·50 до 25·— зр.

Тернопôль: Пшениця 6·— до 6·70, жито 4·40 до 4·80, ячмѣнь 4·— до 5·—, овесъ 4·30 до 4·70 горохъ 4·— до 9.—, вика 4·30 до 4·75, рѣпакъ 9·— до 10.—, лнянка — до —, конюшина червона 17·— до 36·—, конюшина бѣла 30·— до 36·— конюшина шведска 30 до 35.

Чернôвцѣ: Пшениця 6·20 до 6·75, жито 4·30 до 4·80, ячмѣнь 4·20 до 5.30, овесъ 3·60 до 3·90 горохъ 4·40 до 9·—, вика 4·10 до 4·80, рѣпакъ 9·— до 10·— лнянка — до —, конюшина червона 18·— до 34·—, конюшина бѣла —·— до —·— конюшина швед —до —, тимотка 20·— до 30·—.

Пôдволочиска: Пшениця 6·— до 6·65, жито 4·— до 4·35, ячмѣнь 3·65 до 4·65, овесъ 3·75 до 4·15, горохъ 6.— до 9.75, вика 4·— до 4·70, рѣпакъ 9·— до 9·75, лнянка — до —; конюшина червона 16·— до 35·—, конюшина бѣла 30·— до 36·—, конюшина шведска 28 до 35.

Курсъ Львôвскій

зъ дня 14. л. мая 1888.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад.
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	204 —	207 50
Зелѣз. Львôв.-Чернов. по 200 зр. а. в.	213 —	216 —
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в. . .	280 —	285 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в. .	— —	216 —
Листы заставнй за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в	97 75	98 90
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем.	100 50	101 80
Банку краєвого 4½% а. в. льос. 51 л.	92 —	93 —
Товариства кредит. гал. 5% а. в. . .	100 70	101 80
Товариства кредит. гал. 4% а. в. . .	— —	95 —
Товар. кред. гал. 5% а. в. льос. 37 л.	100 70	101 80
Товар. кред. гал. 4% а. в. льос. 41½ л.	— —	92 —
Товар. кред. гал. 4½% а в. льос. 52 л.	93 50	94 50
Листы довжнй за 100 зр.		
Гал Зав. кред. сел. 3% а. в (давн. 6%) въ ликв.	— —	54 —
Гал. Зав. кред. сел. 2½% (давн. 5%) въ ликв	— —	48 —
Общ. роль. кред. Завед. 6% льос. въ 15 л.	— —	— —
Облиги за 100 зр.		
Индемнизац. галицкй 5% м. к. . . .	102 25	103 50
Комунальнй Банку краєв. 5%, I емис.	99 50	101 —
Позички краєв. зъ 1873 по 5% а. в. .	— —	105 —
Позички краєв. зъ 1883 по 4½% а. в.	89 75	91 —
Льосы:		
Мѣста Кракова	— —	20 50
Мѣста Станиславова	— —	35 50
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	5 90	6 —
Наполеондоръ	9 99	10 09
Пôвъимперіялъ	10 33	10 43
Рубель срѣбный	1 40	1 50
Рубель паперовый	1 03	1 05
100 марокъ нѣмецкихъ	61 80	62 35

Надѳслане.

Фабрика знарядѳвъ рѳльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Дозгѳй поручае свои вы-
2389 робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 25—?

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручае 2460 118—?

Спеціяльности и универсальнѣ средства фарнцускѣ и иншѣ, якъ черезъ ню такъ и черезъ иншѣ фирмы оповѣщуванѣ.

Выстерѣгатись передъ пѳдробленями.

На фляшкахъ вытиснена фирма Бразая.

На кождѣй фляшцѣ видна повысша винета.

Бразая француска горѣвка дуже успѣшно дѣлае на бѳль головы, мигрену, бѳль ушей, очей и зубѳвъ, на давленя, гостець, нежитъ, высыпки шкѳряннѣ, остуды, веснянки, ѳддае знаменитѣ услуги яко средство заховуюче уста и зубы и надаесь найлѣпше до змываня головы, змѳцненя поросту волося и до усуваня порилѣвъ. Цѣны зъ приписомъ уживаня: мала фляшка 40 кр. велика фляшка 80 кр.

Правдиву дѳстане у

Львовѣ: у Жиг. Рукера, Ив. Валляха
2048 8—12 **и Сына.**

Маріяцельскѣ каплѣ жолудковѣ

знаменито дѣлаючѣ у всѣхъ недугахъ жолудка.

Незрѳвнанѣ при браку апетиту, слабѳмъ жолудку, воняючѳмъ ѳддыху, кваснѳмъ ѳдрыганю, здутю, кольцѣ, катарѣ жолудка, згазѣ, твореню ся пѣску и камѣньчикѳвъ въ мѣхури, при надто великѳй флегмѣ, жовтачцѣ, ѳдкиненю и блюваню, болю головы (єсли походить зъ жолудка), корчахъ жолудка, задненю, перетяженю жолудка стравами и напоями, при хробакахъ, недугахъ селезѣнки, печѣнки и гемороидахъ. — Цѣна фляшочки разомъ зъ **приписомъ 35 кр., подвѳйнои 60 кр.**

Головна высылка у аптикаря

КАРОЛЯ БРАДИ КРОМЕРИЖЬ (Kremsier) МОРАВА.

Маріяцельскѣ каплѣ жолудковѣ не суть нѣякимъ средствомъ потайнымъ. Складовѣ части поданѣ суть при кождѳй фляшочцѣ въ **приписѣ.**

Правдивѣ можна купувати у всѣхъ
2351 14—52 **аптикахъ.**

ОСТЕРЕЖЕНЬЕ! Правдивѣ Маріяцельскѣ каплѣ жолудковѣ рѳзно фальшують и наслѣдують. — **На знакъ правдивости** мусить кожда фляшка бути завинена въ червоне запакованье, заосмотрене въ **повышу марку охоронну** и при кождѳй фляшочцѣ на приписѣ мусить находитися, ще сей приписъ друкованый у Г. Гуска въ Кромерижу.

Правдивѣ можна купити: У ЛЬВОВѢ въ аптикахъ: Якова Байзера, Г. Блюменфельда, Петра Гайльгофера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколяша, Якова Пинеса, Жиг. Рукера, Кар. Склепиньского, І. Вевюрского, Арн. Раппапорта. — ВЪ БЕЛЗѢ у ап. Гросса. — ВЪ БОБРЦѢ у ап. Бальбины Мендлицкои. — ВЪ БРОДАХЪ у ап. Бронисл. Витославского, Мих. Куляки, Вильг. Ляндесберга. — ВЪ БЕРЕЖАНАХЪ у ап.: Ад. Дурета, Іос. В. Лобоса. — ВЪ ДОЛИНѢ у ап. С. М. Траунфельнера. — ВЪ ДРОГОБИЧИ у ап.: Айхмилера, П. Партикевича. — ВЪ ГЛИНЯНАХЪ у ап. А. Гельма. ВЪ КОПИЧИНЦЯХЪ у ап. Редера. — ВЪ МЕЛЬНИЦИ у ап. Кроковского. — ВЪ МОСТАХЪ ВЕЛИКИХЪ у ап. І. Жолиньского. — ВЪ НЕМИРОВѢ у аптикаря Предримирского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛЯНАХЪ у ап. Омел. Барановского. — ВЪ РАДЕХОВѢ у ап. Яськевича. — ВЪ РОЗВАДОВѢ у ап. Винк. Грабовского. — ВЪ РОЗДОЛѢ у ап. Людв. Мержвиньского. — ВЪ САМБОРѢ у ап.: І. Алексевича, К. Мареша. — ВЪ СКОЛЬМЪ у ап. С. А. Лецковского. — ВЪ СОКОЛОВѢ у ап. Андр. Данчака. — ВЪ СОКАЛИ у ап. Евг. Высочаньского. — ВЪ СТАРѲМЪ МѢСТѢ у ап. Ад. Палеского. — ВЪ СТРЫЮ у ап.: Чальбазаніого, В. Коморовского. — ВЪ ТУРЦѢ у ап. Жиг. Козицкого. — ВЪ ВАРЯЖУ у ап. Венед. Кшивоблоцкого. — ВЪ ЗОЛОЧЕВѢ у ап. Франца Петеша; — ВЪ УСТРИКАХЪ у ап. Альф. Яструбского; ВЪ БЛАЖОВѢ у ап. А. Бжеса.

Пѣвець церковный,

Іосифъ Шарковскій, управитель хору, пошукуе мѣсця. Близша вѣдомѳсть листовно. Адреса: Яблони
13—? ця надъ Прутомъ 2423

Неомыльне средство

на выгубленье нагнѣткѳвъ, бородавокъ и иншихъ подѳбныхъ наростей шкѳрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.

Цѣна флякону 50 кр.

Встрикненье и капсулки

зъ ростины „MATICO“

въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство

поручае Аптика

К. КРИЖАНОВСКОГО

у ЛЬВОВѢ.

Цѣна фляшки встрикнень 40 кр.

2274 *Капсулокъ 80 кр.* 25—?

Пѣвець церковный

глядить мѣсця. Умѣе учити хорального спѣву зъ нотъ и може выказатися добрыми свѣдоцтвами. Адреса: *Олекса Барабашъ въ Косовѣ* коло Чорткова, почта *Калинѳвщина.* 2461 1—2

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пѳдъ знаменемъ

„СИРІЮСЪ“

у Львовѣ, Хоружина ч. 22

поручае добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ѳдъ продуцентѳвъ зъ Америки полудневои.

Коштуе у Львовѣ:

1 кило 1 80 зр.

на провинціи:

4¾ кило 9·15 зр. франко.

Ѳдбирателямъ надъ 50 к. опустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родѳвъ кавы, котрѣ оголошують иншѣ пѳдъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто ѳдъ продуцентѳвъ, що можу доказати, и продаю ею найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Трієстѣ можна дѳстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродае гуртѳвникови на мѣсци, той знову гуртѳвникова въ Европѣ, ѳдъ тыхъ купуе комисіонеръ, а ѳдъ него ажь купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дѳстане де инде по тѳй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 135—?

Маю честь поручити Вповажанымъ Панамъ

складъ и робѳтню мужескои одежи

истнуючихъ ѳдъ року 1864. 2439 1—7

Замовленя мѣсцевѣ и позамѣсцевѣ выкѳнчую якъ найстаранніше и можу запевнити смѣло, що єсмь въ можности Вповажанымъ Панамъ всѣ вымаганя входячѣ въ обємъ вдоволити.

Зъ глубокимъ поважаньемъ: **Станиславъ Момоцкій**
улиця Баторія ч. 12. напротивъ суду краєвого.

Стація зелѣзницѣ МУШИНА-КРИНИЦЯ
зъ Кракова 8 год.
„ Львова 12 „
„ Буда-Пешту 12 „

КРИНИЦЯ

Аптика, почта, телеграфъ, судъ повѣтовый, нотаріятъ въ мѣсци.

ц. к. Заведенье жерельно-купелеве.

Вельми обильна и сильна „щава алькалично-зелѣзиста“. Головнѣйшѣ средства лѣчничѣ суть:

Купелѣ минеральнѣ, огрѣванѣ методою Шварца въ будынку зъ 73 кабинетами, купелѣ боровиновѣ въ осѳбнѳмъ будынку зъ 27 кабинетами, купелѣ газовѣ при головнѳмъ жерелѣ, методичне питье воды зъ численныхъ жерелъ минеральныхъ зъ рѳзнымъ складомъ химичнымъ. Знамените заведенье женичне, нове кефирне, кѳлька молочарень, нове взѳрцеве заведенье гимнастичне, великѳй паркъ зъ выгѳдными проходами.

Для выгоды и забавы гостей служать понадъ 1100 комнатъ зъ цѣлковитымъ умебльованьемъ, по бѳльшѳй части зъ печами, численнѣ реставраціи, цукорнѣ, театръ черезъ цѣлый сезонъ, читальня часописей, двѣ выпозичальнѣ книжокъ, тыждневникъ купелевый „Криница“, фортепіяны, орхестра жерельна, фотографъ, численнѣ и розличнѣ торговлѣ, моднярки, рѳзнѣ рукодѣльники.

Въ домѣ „пѳдъ Замкомъ“ можна нынаймити комнаты лишь на 24 годинъ.

Получене безпосередне зелѣзницею трансверзальною до стаціи Мушина-Криница.

Въ маю, червни и вересни цѣны помешкань скарбовыхъ якъ и всѣхъ **родѳвъ купелей о ⅓ часть низшѣ.** Кромѣ стало черезъ цѣлый сезонъ ординуючого лѣкаря правительственного д-ра Коппа, практикують 7 лѣкарѣвъ. 2456 1—6

Фреквенція рѳчна выносить понадъ 4000 осѳбъ.

Въ самѳмъ заведеню находиться:

Ц. К. ЗАВЕДЕНЬЕ ВОДОЛѢЧНИЧЕ

пѳдъ управою спеціялиста *д-ра Еберса.*

Сезонъ отвореный ѳдъ 15 мая до 30 вересня.

На жаданье удѣляе выясненъ ц. к. Зарядъ жерельный въ Криници.

Фабрика въ р. 1782 заложена.

СТАРКА

зъ ц. к. упр. фабрики ликерѳвъ, розол. и оцту **І. А. Бачевского** **ц. к. придворного доставника у Львовѣ.**

Марка	въ фляшцѣ à ¾ литр.	Цѣна.
*	зр.	—·70
* *	„	—·90
* * *	„	1·00
1850	„	1·50
1860	„	1·20

СТАРКА ЛѢЧНИЧА

зъ р. 1840	зр. 2·50
зъ р. 1830	„ 3.00

Ѳдъ коли заложена фабрика, с. е. бѳльше якъ ѳдъ столѣтя, найбѳльше заходу було выробъ житнои ***СТАРКИ***, такъ въ краю якъ и за границею вельми цѣненои, улѣпшити и поручаю тую-жь яко напитокъ о знаменитѳмъ и нѣжнѳмъ, а лагѳднѳмъ смаку, котрый тысячѣ моихъ Впов. ѳдбирателѣвъ уживае замѣсть **COGNAC-У**. Продуктъ сей вывожу въ значнѳй скѳлькости до *Нѣмеччины, Италіи, Румуніи и до Орієнту, а въ Австро-Угорщинѣ* сей рѳдъ выключно числить тысячѣ ѳдбирателѣвъ.

Найдогѳднѣйше спроваджати СТАРКУ почтою въ пакетахъ à 5 кило, маючихъ 2 фляшки. 2361 11—52

Появився уже

РУСКІЙ СПѢВАНИКЪ

уложеный черезъ Костя Панькѳвского, а накладомъ Товариства Просвѣты“. Мѣстить въ собѣ въ 9-ти аркушахъ бѳльшихъ на велиновѳмъ паперѣ 255 пѣсень на 288 сторонахъ Пѣсни тѣ суть то перлы поезіи руско-украиньскои найвыдатнѣйшихъ нашихъ поетѳвъ, якъ Шевченко, Федьковичъ, Млака. Гушалевичъ, Маркіянъ и Володимиръ Шашкевичѣ и премногѣ найдобрнѣйшѣ народнѣ пѣсни. Найзнаменитшѣ рускѣ композиторы уложившѣ до нихъ музику суть по правѳй сторонѣ пѣсень пѳдписанѣ. Цѣна 40 кр, оправный 50 кр. на пересылку 5 кр. — При закупнѣ 10-ти примѣрникѳвъ въ канцеляріи Товариствъ даеся 20% рабату. Набути можна ихъ такожь по всѣхъ книгарняхъ Галичины и Буковины
3237 9—?

ВЕЛИКА ГРОШЕВА ЛОТЕРІЯ.

500.000 марокъ

подае яко найбѳльшу выграну въ найщаслившѳмъ случаю найновѣйша велика державою Гамбурга гарантована лотерія грошева.

Спеціяльно-же:

1	Прем. á М.	300.000
1	выгр. á М.	200.000
1	„	100.000
1	„	90.000
1	„	80.000
1	„	70.000
2	„	60.000
1	„	55.000
1	„	50.000
1	„	40.000
1	„	30.000
7	„	15.000
1	„	12.000
26	„	10.000
56	„	5.000
106	„	3.000
257	„	2.000
2	„	1.500
515	„	1000
839	„	500
30020	„	145
15960	выгр. á М.	
200, 150, 124, 100, 94, 67, 40, 20.		

Найновѣйша, высокимъ правительствомъ державнымъ въ **ГАМБУРЗѢ** дозволена и цѣлымъ скарбомъ державнымъ гарантована лотерія грошева мае **93.500 лосѳвъ,** зъ котрыхъ **47.800** певно выграютъ. **Цѣлый капиталъ приходячѣ до лосованя выносить**

9,160.290 Марокъ.

Ся грошева лотерія ѳдзначаеся особливо тымъ догѳднымъ уряженьемъ, що всѣ 47 800 выграній, котрѣ суть выписанѣ въ побѳчь стоячѳй табели, приходять до певного порѣшеня вже въ кѳлькохъ мѣсяцяхъ а то въ семохъ по собѣ постепенно поступаючихъ клясахъ.

Головна выграна першои клясы выноситъ **50.000 марокъ;** збѳльшаеся ѳдтакъ въ другѳй кля-сѣ на **55.000,** въ третѳй на **60.000,** въ четвертѳй на **70 000,** въ пятѳй на **80.000,** въ шестѳй на **90.000,** а въ семѳй ewentualno на **5000.000,** спеціяльно же на **300.000 200.000 марокъ** и т. д.

До участи въ тѳй великѳй лотеріи грошевѳй запрошуе отсимъ найуклонѣйше пѳдписаный Дѳмъ торговый.

Поважаныхъ замовляючихъ проситься долучити припадаючѣ сумы въ **австр. банкнотахъ або маркахъ почтовыхъ** до замовленя. Можна такожь посылати грошѣ **наказками почтовыми,** на бажанье выконуються такожь припорученя **за послѣплатою.**

До тягненя выграновъ першои клясы коштуе

1 цѣлый лосъ ориг. 3.50 зр. а.в.
1 полов. лосу ориг. 1.75 зр. а.в.
1 чверть лосу ориг. 0.90 зр. а.в.

Кождый получить на руку **оригинальный лосъ** заосмотреный гербомъ державнымъ а рѳвночасно и **урядовый плянъ лосованя,** зъ котрого видко всѣ близшѣ поясненя. Заразъ потягненю получить кождый беручій участь **урядову листу выграныхъ,** заосмотрену гербомъ державнымъ. **Выплата выграныхъ слѣдуе пѳсля пляну ретельно и пѳдъ гарантіею державы.** Наколи-бъ неожидано получителеви не годився плянъ лосованя, то мы радо готовѣ недогѳдни лосы передъ тягненьемъ назадъ взяти и ѳддати получену за нихъ суму. На бажанье высылаеся **урядовый плянъ лосованя** на передъ даромъ. Щобы мы могли всякѣ замовленя старанно выконати, то просимо **якъ найскорше,** однакожь на всякѣй случай передъ

30 мая 1888 2436 1 2

намъ надѳслати.

VALENTIN & Comp.
Bankgeschäft
HAMBURG.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкого

Акційного Банку Гипотечного

2222 129—? купуе и продае

ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

пѳдъ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечнѣ и 5% Листы Гип. преміованѣ,

котрыхъ пѳоля закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшои постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. **можна уживати до умѣщуваня капиталѳвъ фондовыхъ, пупилярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ,** на кавцію и вадія

можна одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльосованя зъ 10% премію т. е. по 110 за 100)

Всѣ припорученя зъ провинціи залагоджуються безъ проволоки по курсѣ дневнѳмъ, не числячи нѣякои провизіи.

И. ИГНАТОВИЧЬ

у Львовѣ ул. Коперника ч. 3., въ Краковѣ Суконницъ ч. 20., въ Чернѳвцяхъ Ринокъ ч. 2

поручае власного выробу

знаменитѣ средства ѳдзначенѣ 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипломами признаня, на выставахъ краевыхъ и заграничныхъ.

Есенція ароматична до полоканя устъ змѣшана зъ водою, дае здорове и дуже приемне полоканье до устъ, ѳдсвѣжае ясла и запобѣгае псованю зубѳвъ. Фляконъ 80 кр.

Паста ароматична до чищеня зубѳвъ знаменито очищае зубы зъ каменя и надае имъ перлову бѣлость. Цѣна 30 кр.

Щѳточки до чищеня зубѳвъ

въ рѳзныхъ родахъ зъ найлѣпшихъ фабрикъ англійскихъ и французскихъ ѳдъ 20 кр. до 1 зр. 50 кр.

Пльомба бальзамична

до пльомбованя дѣравыхъ зубѳвъ, єсть тревалою и дуже практичною
2424 7—? въ ужитю. Фляконъ 50 кр.

СВЯЩЕНИКИ МУСЯТЬ ЧАСТО ПОДАВАТИ ЛѢКАРСКУ ПОМѲЧЬ!

удаємося до нихъ зъ довѣрiемъ и одержуємо завсѣгды добру раду. Тому треба уважати се за найбѳльше признанье, що именно священики найбѳльше поручають **Pain-Expeller зъ котвою,** о чѣмъ можна переконатись зъ брошурки „Приятель недужихъ“. Справдѣ заслугуе Pain-Expeller зъ котвою зѳ всѣхъ взглядѳвъ на порученье, якъ се посвѣдчить охотно кождый, що уживавъ єго вже противъ **гостцеви, подагрѣ, ломаню въ членахъ, пѳдвѣяню, болямъ шиѣ,** або хотяй лише въ поменшихъ простудахъ. Найчастѣйше вже по першѳмъ натираню минають болѣ, або що найменше значно меншають. Се давно вже выпробоване средство домове повинно находитися въ кождѳмъ домѣ! При закупнѣ радимо завсѣгды ѳднайти на опаковаю фабричну марку, а нею єсть: „Червона котва“. Цѣна Pain-Expeller-а єсть ѳдповѣдно до великости 40 кр. и 70 кр., а головный складъ для державы Австрійскои єсть въ **Празѣ: Аптика д-ра**
2381 **Рихтера „пѳдъ Золотымъ Львомъ“.** 6—?

ЗАКЛАДЪ ЛѢЧЕБНО-КУПЕЛЕВЫЙ

ТРУСКАВЕЦЬ

(Стація почтова и телеграфична)

Отворенье поры купелевои дня 26 мая, замкненье 15 вересня.

Близько стаціи зелѣзницѣ наддністряньскои „Дрогобичь“ посѣдае: **славне ѳдъ давна зъ своеи надзвычайно лѣчебнои силы жерело солянкове, котре пѳсля торфчнои анализы проф. Радзѣшевского належить до найсильнѣйшихъ и зовсѣмъ подѳбныхъ до воды морскои, знамениту зелѣзову боровину, жерело сѣрчане, намулъ сѣрчано-сольный, три солонѣ жерела до питя содержачѣ сѳль глявберску, жерело горяче мочь званe „нафтовымъ“, жентицю и молоко, курація за помочею масажу и електрики. Тушь и басенъ зъ солодкои воды.**

Хоробы, котрѣ радиться лѣчити въ Трускавци: Престарѣлый гостець, престарѣлѣ хоробы проводу кормового, утробы, шкѳры, костей, устрою первового, бѳль первовый, золотуха, опашнѳсть, ексудаты, пѣсокъ нервовый, нежить мѣхура и т. д.

Новѣ комнатки купелевѣ, красно помешканя зъ услугою, уряженѣ выгѳдно и зъ печами. Церковь и каплиця латиньска. Кѳлька ревстараній, цукорня, читальня, добра музика. Положенье здорове, пѳдгѳрске, численнѣ тѣнистѣ проходы и прогулки въ окреснѳсть. Аптика и складъ минеральныхъ водъ въ мѣсци. Закладъ лѣчебный выкупили мы въ 1881 р. зъ рукъ жидѳвскихъ и робимо все, що можемо, щобы пѳднести его до давнои свѣтлости. **Въ першѳмъ и послѣднѳмъ сезонѣ помешканя въ домахъ закладовыхъ о 30% дешевше.**

Сего року буде ординувати въ Трускавци: **Д-ръ Аврелій Пльехъ** ц. к. совѣтникъ **зъ Ярослава.**

Убогихъ хорыхъ, котрѣ выкажуться свѣдоцтвомъ убожества, потвержденымъ ц. к. староствомъ, буде увзгляднитися по можности лишь въ першѳмъ и послѣднѳмъ сезонѣ.

2440 3—5 **Зарядъ лѣчебный.**

При закупнѣ товарѳвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченя, пѳдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 99. Львôвъ, Середа 4 (16) мая 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ свят о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ середу, и въ середу и суботу на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ . .	18 зр.	на цѣлый рôкъ .	24 зр.
на пôвъ року . .	9 зр.	на пôвъ року . .	12 зр.
на чверть року .	4·50 зр.	на чверть року . .	6 зр.
на мѣсяць . . .	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ . .	16 зр.	на пôвъ року . .	8 зр.
на чверть року . .	4 зр.	на мѣсяць . .	1·35 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична.

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатаній вôльній ôдъ порта.

Поодинокe число коштуе 8 кр. а. в.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державной.] Правительство предложило на вчерашнôмъ засѣданю палаты послôвъ проєктъ закона о запомозѣ въ сумѣ 49.000 зр. зъ фондôвъ державныхъ на ôдбудованье валôвъ надъ Вислою и Сяномъ, котрѝ повѣнь зруйнувала. Зъ тои сумы припадає 26.438 зр. на роботы надъ Вислою, 12.089 зр. надъ ей притоками а 10.335 зр. надъ Сяномъ. — При дальшôй дебатѣ надъ буджетомъ промовлявъ пос. Кибекъ за свобôдною торговлею и критикувавъ теперѣшну политику мытову, особливо выказувавъ ôнъ шкôдливôсть высокого мыта для рôльництва. Крайцигъ доказувавъ, що новеля промыслова выходить лишь въ хосенъ фискализму и длятого жадавъ змѣны сеи новелѣ. На послѣдокъ выступивъ ôнъ въ оборонѣ урядникôвъ почтовыхъ, котрымъ кажуть що-разъ то новѝ робити испыты и жадавъ, щобы имъ вызначено лѣпшу платню. По промовахъ генеральныхъ бесѣдникôвъ ухвалено титулъ „Зарядъ центральный“. Опôсля велася оживлена дебата надъ инспекторами промысловыми а пос. Хамецъ поставивъ внесенье въ справѣ безпосередныхъ належитостей и засѣданье закрыто.

Въ комисіи для податку ôдъ горѣвки промовлявъ пос. Ковальскій противъ ôдшкодованя для властителѣвъ пропинацій. Абрагамовичь доказувавъ, що властителѣ пропинацій мають историчне и законне право до ôдшкодованя. Менгеръ мотивувавъ свое внесенье, котре однакожь ôдкинено 19 голосами противъ 11. Въ засадѣ приняла комисія ôдшкодованье для властителѣвъ пропинаціи въ Галичинѣ и Буковинѣ, але высота ей буде ажь пôзнѣйше означена. — Комисія для ненарушимости посольскои постановила выдати пос. Бльоха судови.

Вѣсти о якôйсь кризѣ въ австрійскôмъ кабинетѣ здаються бути дѣйстно безъосновнѣ, бо не лишь що нема о тôмъ нѣякои звѣстки въ газетахъ, стоячихъ въ близшихъ зносинахъ зъ мѣродайными кругами, але круги министеріяльній заперечують теперь рѣшучо тому, будь-то бы мала наступити хочь-бы криза въ министерствѣ просвѣты; круги тѝ суть вельми тымъ озлоблені, що декотрѝ газеты рознесли вѣсть, будьто-бы д-ръ Гавчь мавъ податися до димисіи.

——

„Нов. Время“ каже, що въ виду безъустанныхъ поголосокъ о выбуху ворохобнѣ въ Афганистанѣ, Россія буде мусѣла предприняти воєннѣ мѣры, щобы забезпечити свою границю. „Русская Старина“ оголосила зновъ статю ген. Соболева о закаспійскôй зелѣзници, котра має бути незадовго ôдкрыта ажь до Самарканду. Въ статьи тôй сказано, що ся зелѣзница значить похôдъ Россіи на Индіи. Льогика историчныхъ фактôвъ домагаєся того, щобъ Гератъ забрати вже въ недалекôмъ часѣ, а то було-бы зъ другои стороны знакомъ, щобы Англія брала Кандагаръ и Кабуль. За цѣну Чорного моря могла-бы тогдѣ Англія забезпечити ôдъ Россіи свои посѣлости въ Индіяхъ. — „Post“ потверджує теперь вѣсть, що россійске правительство дозволило фабрицѣ оружія Новикова доставити для Болгаріи 30.000 карабинôвъ Бердана. До „Standard-y“ доносять зъ Вѣдня, що Россія знає дуже добре на що заноситься въ Болгаріи и сидить длятого тихо, бо не хоче брати чиинои участи въ розвитку подѣй. Болгарскѝ емигранты лагодять именно пôсля згаданои газеты якусь бôльшу акцію. — Недавна вѣсть, що Россіи удалося въ французскôмъ банку есконтовôмъ затягнути позичку 500 мил. рублѣвъ, зробила такъ у Вѣдни якъ и въ Берлинѣ дуже пригнетаюче враженье. У Вѣдни припускають, що Россія буде теперь далеко смѣлѣйше выступати въ всхôдній политицѣ. Берлиньска биржа занепокоилась вельми симъ фактомъ, а въ кругахъ правительственныхъ не таяться зъ тымъ, що побоюються нарушеня европейского мира.

——

Въ станѣ здоровля цѣсаря нема нѣякои змѣны. Цѣсареви полѣпшаєся чимъ разъ бôльше; лѣкарѣ починають навѣть сумнѣватися, чи недуга цѣсаря есть ракомъ. Вчера працювавъ цѣсарь черезъ цѣлый день въ своѣмъ кабинетѣ. — „Köln. Ztg.“ пише такъ о войсковыхъ ôдносинахъ въ Россіи и Австріи: Хто пильно слѣдить за австро-россійскими ôдносинами, той мусѣвъ добачити фактъ, що въ Россіи легковажать собѣ воєнну силу Австріи, а въ Австріи зновъ перецѣняють силу Россіи. Наколи Россія не хоче приступити до порѣшеня всхôдного пытаня, то робить се лишь зъ огляду на нѣмецку армію, якъ доказують се погляды войсковѝ и дипломатичнѝ. Есть то однакожь поглядъ, котрый може тяжко ôдбитися на Россіи. Россія не хоче добачити поступу, якій зробила армія россійска ôдъ 1866 р., бо на чолѣ ген. штабу въ Россіи стоить ген. Драгомировъ, котрый въ 1866 р. бувъ въ прускôй головнôй кватирѣ и задержавъ до нинѣ своє упередженье до австрійскои арміи. Таке саме упередженье мавъ и має ген. Фельдманъ, довголѣтный войсковый аташе россійскій въ Берлинѣ, котрый теперь въ россійскôмъ штабѣ генеральнôмъ грає велику ролю. Зъ другои стороны трудно поняти, длячого въ Австріи перецѣняють армію россійску. Той лякъ проявляєся навѣть въ заграничнôй политицѣ, чого на нашъ поглядъ не повинно бути. По части виноватый тому и гр. Волькенштайнъ, чоловѣкъ вельми достойный поважаня, але на скрôзь мирно успособленый, котрый велику акцію на балканьскôмъ пôвъостровѣ уважає за шкôдливу для Австріи и есть представителемъ помиреня Австріи зъ Россіею. Була-бы то красна идея, наколи-бъ не выходила зъ страху передъ Россіею и зъ перецѣнювання ей силъ. Гр. Волькенштайнъ есть дипломатомъ а не воякомъ и длятого вѣрить безвзглядно радамъ полковника Клепша, войскового аташе, котрый знає дуже добре россійску армію и перецѣняє ей не знаючи власнои, котрои вже ôдъ 20 лѣтъ не видѣвъ. Армія россійска показалася въ турецкôй вôйнѣ дуже слабою а австрійскôй песимизмъ въ оцѣнюваню власнои арміи есть зовсѣмъ неоправданый. — Въ виду частыхъ напастей на Нѣмцѣвъ, що ѣздять по Франціи, постановило правительство нѣмецке на кождый случай предприняти енергичнѝ мѣры.

——

Въ Англіи наставъ теперь великій рухъ на поли реформы войсковои. Не лишь сама войсковôсть и правительство але навѣть купцѣ и банкиры домагаються реформы и збôльшеня арміи и доказують, що на то не буде жаденъ податокъ за великій. По причинѣ реформы войсковои ôдгралася въ англійскôмъ парляментѣ цѣкава сцена. Лордъ Сальсбери выступивъ бувъ передъ кôлькома днями дуже остро противъ ген. Уольслея за то, що ôнъ робивъ закиды правительству, що оно не дбає про войско. Оногды ôдповѣдавъ Уольслей Сальсберому и доказувавъ, що ôнъ не думавъ нападати на правительство а хотѣвъ лишь, щобы правительство край достаточно забезпечило. На то ôдповѣвъ ёму Сальсбери, що правительство зробить все, що буде можна для пôднесеня воєнной силы Англіи, але не допустить нѣколи, щобы люде войсковѝ, хочь-бы и найвыше поставленѝ, поминали кабинетъ и ганьбили ёго, бо кабинетъ въ Англіи есть цивильный и самъ за все ôдповѣдає. „Globe“ доносить, що найвысшій комендантъ англійскои арміи выбравъ за згодою министра вôйны кôлька баталіонôвъ милиціи, котрѝ на случай выбуху европейскои вôйны мають выслатися на залогу въ Середземнôмъ морѣ. Выдано приказъ, щобы при штабахъ тыхъ баталіонôвъ було готове цѣле узброєнье, такъ, щобы войско могло кождои хвилѣ выбратися въ дорогу. Говорять такожь, що лѣтомъ мають збратися на маневры въ середземнôмъ моры флоты Англіи, Австріи, Италіи и Испаніи.

——

Король Миланъ, котрый перебуває теперь у Вѣдни, бувъ вчера на довшôй визитѣ у цѣсаря. Якъ стоить справа помиреня короля зъ королевою, годѣ знати; здаєся, що не найлѣпше, бо зъ Вѣдня доносять, що королева не поѣде просто до Бѣлграду а выѣде ще на довшій часъ до Нѣмеччины на купелѣ а ôдтакъ ажь поѣде може до Бѣлграду. Кажуть, що становище австрійского посла въ Бѣлградѣ, Генгельмильера, має бути захитане, а то задля того, що ôнъ занадто безпосередно вмѣшався бувъ до послѣднои кризы сербского кабинету. — Христичь — кажуть — держить въ своѣй руцѣ вже послѣдну карту. Въ цѣлôй Сербіи має панувати велике невдоволенье, котре збôльшилося ще тымъ, що Христичь почавъ обсаджувати уряды выключно лишь поступовцями зъ партіи Гарашанина, хочь первѣстно заявивъ, що буде безсторонный и для всѣхъ партій справедливый. Цѣлый край есть радикальный.

——

Румуньскѝ газеты потверджають вѣсть, що парляментъ буде зъ початкомъ липня розвязаный и що новѝ выборы ôдбудуться въ першихъ чотирнацяти дняхъ вересня. — Въ громадахъ Каларашь, Буцеу, Питешти, Піятра и Ботушанъ, де проявилися були селяньскѝ розруxи, приказало правительство розвязати рады громадскѝ. Зъ зôзнань арештованыхъ селянъ показуєся, що бунты селяньскѝ приготовлювалися въ Букарештѣ и що зъ ôдтамъ вѣвся цѣлый рухъ. Декотрѝ селяне зôзнали, що сынъ кн. Кузы, претендента до болгарского престола, розсылавъ письма до вôйтôвъ и казавъ имъ, щобы они завзывали селянъ до повстаня и жаданя свого права. Россія прийде ôдтакъ и посадить на престолѣ сына Кузы, а теперѣшного короля прожене, бо ôнъ держить зъ боярами и посесорами. Селяне зъ Каларашу зôзнали, що якійсь чужій чоловѣкъ явився у нихъ въ громадѣ и сказавъ имъ, що царь приславъ имъ богато грошей и збôжа, але бояре все поховали. Въ наслѣдокъ тыхъ вѣстей почали они домагатися грошей и збôжа и такъ прийшло до ворохобнѣ.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Микулинець.

[Струсôвско-микулинецкій ôддѣлъ пчôльничо-огородничій.]

Дня 15 н. ст. цвѣтня с. р. ôдбулося засѣданье Загального Збору членôвъ Гал. Товариства пчôльничо-огородничого Струсôвско-микулинецкого ôддѣлу въ Струсовѣ, сего разу при нечисленнôмъ удѣлѣ. Заступникъ предсѣдателя п. А. Рыбачикъ ôдкрывъ засѣданье короткою промовою витаючи прибувшихъ членôвъ на засѣданье. По принятю протоколу зъ попереднього засѣданя здававъ Зарядъ ôддѣлу справу зъ дѣлань выдѣлу и зô стану касы, котрои фонды злюструвала комисія. Потôмъ выслухано ôдчиту п. А. Рыбачка о ростинахъ пашныхъ а дуже медодайныхъ именно: сарадели, еспарцетѣ, конюшинѣ шведскôй и испанскôй, котрыхъ насѣня надôславъ центральный зарядъ Гал. Тов. пчôльничого зô Львова. Опôсля дискутовано надъ справою вареня меду и надъ выкладами мисійными для люду зъ галузей науки пчôльничои и садôвничо-огородничои, котрѝ то выклады має зарядъ ôддѣловый уряджувати въ окрестныхъ селахъ.

На пôдставѣ зарядженя центр. Заряду Гал. Тов. Пчôльничо-огородничого выславъ выдѣлъ Струсôвско-микулинецкого ôддѣлу пп. А. Рыбачка, І. Турского, Іосифа Ситника и І. Сѣркевича, щобы мали ôдчиты и выклады для селянъ въ доокрестныхъ селахъ зъ науки пчôльництва, садôвництва и огородництва. Отожь такѝ выклады ôдбулися д. 22 цвѣтня въ Настасовѣ. За вплывомъ Всч. о. Цурковского и тамошного управителя школы п. Рогальского зôбралося надъ 60 господарѣвъ и стôлько молодежи зъ доповняючои науки. О. Цурковскій ôтворивъ зôбранье, выясняючи цѣль выкладôвъ. Потôмъ сказавъ кôлька слôвъ делегатъ п. А. Рыбачикъ и мавъ ôдчитъ о 4. ростинахъ пашныхъ медодайныхъ, показуючи и роздѣлюючи по трохи насѣня для пробного сѣву на грядкахъ. Потôмъ наступивъ выкладъ о щепленю и очкованю деревъ, що дуже практично показавъ п. І. Турскій. За-для спôзненои поры, ôдчиту зъ пчôльництва уже не було, але тôлько господарѣ ставили рôзнѝ запытаня, будь о управѣ ростинъ пашныхъ, будь о щепленю и очкованю. — Таке саме зôбранье призначено було на 29 цвѣтня въ Ладичинѣ.

А. Рыбачикъ.

Зъ Перемышля.

[Деякѝ звѣстки зъ княжого города.]

Давно вже нѣхто не подавъ хочь-бы и малои звѣстки про нашъ княжій городъ. Вправдѣ передъ кôлькома днями подала „Червоная Русь“ оголошенье центр. выдѣлу общества им. Качковского, що въ Перемышли ôдбудеся „общее собраніе“ того-жь товариства въ сполученю зъ торжествомъ празнованя 900-тнои рôчницѣ хрещеня Руси и зъ торжествомъ положеня угольного каменя пôдъ дôмъ дѣвочои бурсы, — оголошенье то однакъ о стôлько неточне, що выдѣлъ общества им. Качковского на проєктъ выйшовшій ôдъ деякихъ тутешныхъ ёго членôвъ, сейчасъ, не порозумѣвшися зъ нѣкимъ, оголосивъ то, що ще въ далекôй перспективѣ, бо о якихъ-небудь приготованяхъ до такъ великого торжества тутъ ще нѣхто и не думає. Тôлько и всеи звѣстки про нашъ бѣдный Перемышль.

Думавъ-бы хто, що тутъ нема нѣчо нового, коли въ часописяхъ о насъ не згадуєсь. Але такъ оно зле не есть.

Отъ и у насъ настали новѝ порядки. Казали намъ всѣмъ мешканцямъ Перемышля замельдуватися, такъ якъ у Львовѣ, тôлько не въ полиціи а въ магистратѣ, и при тôмъ мали богато клопоту властителѣ каменіц та домôвъ, особливо зъ причины тыхъ немногихъ упертыхъ Русинôвъ, котрѝ мовь на злôсть понисали картки мельдунковѝ по руски. Паны въ магистратѣ руского города княжого нѣякимъ чиномъ не хотѣли приймити русскихъ картокъ мельдунковыхъ,— мовьбы то они були „staatsgefährlich“ — и почали грозити властителямъ домôвъ карами грошевыми. Якъ та цѣла исторія скôнчилася и чия упертôсть побѣдила, не знаю, а поки-що можемо панамъ зъ магистрату лише поблагожелати ихъ толерантности супротивъ Русинôвъ! Не инакше и иншій браншѣ въ мѣстѣ респектують Русинôвъ. И такъ въ трафикахъ и склепахъ (якъ н. пр. у Козловского) нема рускихъ почтовыхъ друксортôвъ, на почтѣ на листы адресованій по руски выдають польскѝ рецеписсы.

Та и проча благодать сплыває на насъ по тôй причинѣ, що Русины тутъ держаться „твердо“. Вправдѣ п. К. Устіяновичь закинувъ намъ, що наша „Бесѣда“ подобає радше на якусь нехарну буду, то однакъ „Червоная Русь“ сказала, що то не зовсѣмъ правда, бо „Бесѣда помѣщена въ партерѣ первостепенного дома“ — а тому мы прецѣнь мусимо вѣрити. Вправдѣ пôдчасъ дощу не велике и не дуже миле даєся чути „благоуханіе“ и въ серединѣ льокаль пôтемный та брудный, та все таки то „въ партерѣ первостепенного дома“. Цѣлою ôдрадою есть еще то, що капитула благоволила обѣцяти дати лучше помѣщенье на І-ôмъ поверсѣ того-жь дому, — такъ що-жь? — Казавъ панъ, кожухъ дамъ... Тая обѣцянка треває доси лишь рôкъ, чей дасть Бôгъ, еще зъ рочокъ протягнеся. Не знаю такожь, якимъ способомъ „пôднедѣльникъ“ (п. К. Устіяновичь) може такъ невинно передъ свѣтомъ обжаловувати насъ и нашу „Бесѣду“. То-жь наша „Бесѣда“ „въ ново-переробленыхъ шафахъ“ (якъ пишуть въ „Черв. Руси“) має хорошу библіотеку. Майже всѣ книжки россійскій, до того богато ще фаховыхъ: н. пр. до 30 томôвъ „Журнала сельскаго хозяйства“, до 20 томôвъ „Журнала мануфактуры и торговлѣ“, кôльканацять томôвъ нѣмецкихъ клясикôвъ (мабуть даръ теперѣшного господаря „Бесѣды“ о. Поляньского) и пр. Очевидно, понадаються и дѣла россійскихъ писателѣвъ дѣйстнои вартости. Признати треба, що „Бесѣда“ наша, ôдъ часу якъ ставъ ей господаремъ о. Поляньскій, значно прикрашена и выглядає о много харнѣйше, нѣжь то було передже. За се о. Поляньскому належиться признанье.

Зъ новымъ школьнымъ рокомъ має тутъ отворитись руска паралелька при гимназіи. Тутешнѝ Русины зачали передъ 4 ще мѣсяцами думати о бурсѣ. Тая гадка була на якійсь часъ притихла, однакъ — якъ зачуваю — уже мали на правду взятись до дѣла — навѣть уже мабуть укладають статутъ.

Зъ Калуша.

[Чорнѝ картины зъ Калуша и околицѣ.]

Не тôлько тяжко у насъ, въ мѣстѣ Калуши, дôждатися якогось ладу въ справахъ заряду громадского,—се остаточно насъ бы не дивувало, бо тутъ рôзного рода фракціи, — але що по громадахъ доокрестныхъ, котрѝ пукають до всѣхъ инстанцій и допоминаються нѣчого бôльше, якъ тôлько правды громадскои, навѣть тѣни звороту до лучшого та бодай волѣ подати имъ руку помôчну въ грубыхъ ихъ покривдженяхъ нѣ ôдъ куды не добачаєся — то вже на всякій способъ для насъ незрозумѣле.

Що калускій повѣтъ есть мѣсцемъ, де всякого рода понеґованя правъ та справедливости, мальверзаціи и обманьства функціонерôвъ громадскихъ ôдбувалися остатными лѣтами, того доказомъ суть публичнѝ голосы пôднесенѝ въ тôй справѣ у всѣхъ газетахъ рускихъ и въ декотрыхъ польскихъ. Хто читавъ пильно „Дѣло“ въ послѣдныхъ двохъ лѣтахъ, той пригадає собѣ о сумнôй господарцѣ громадскôй въ самôмъ Калуши, пôдъ бокомъ власти политичнои и автономичнои, той пригадає собѣ о мальверзеціяхъ, громадскихъ функціонерôвъ въ селѣ поблизькôмъ Петранцѣ, въ Краснôмъ, въ Пôдмихайлю, въ Небыловѣ, въ Сливкахъ, въ Майданѣ, въ Прислупѣ, и той певно не забуде нѣколи яскравыми красками змальованого „Образку зъ нашои автономіи“ на тлѣ подôбнои господарки въ Ясени. („Дѣло“ ч. 95 зъ 8 вересня 1887 р.). Ба не конець ще на тôмъ. Ганґрена, кинувшись на тѣлѣ автономіи, перейшла и на тѣло, на котрôмъ ей ачейже найменше можна-бъ надѣятись. Facta loquntur. Цѣкавыхъ ôдсылаємо до польскои газеты Kurjera Lwowsk-ого (зъ д. д. 9 серпня 1887. 25 сѣчня и 4 марта 1888.).

А що о славнôмъ вôйтѣ Василю Миговичу и писарю Пилипѣ Андрейчуку найбôльше можна було цѣкавыхъ начитатися рѣчей, то здаєсь буде на мѣсци, коли по довшôмъ часѣ тишины въ тôй справѣ, вельми богатôй въ повѣтовѝ тайны, теперь подамо до прилюднои вѣдомости успокоюючу вѣсть, що слѣдство судове противъ нихъ до нинѣ ще не переведене; що Андрейчукъ сидить въ арештахъ слѣдчихъ въ Станиславовѣ, що вôйта Василя Миговича ще въ грудни м. р. выпущено зъ тыхъ-же арештôвъ: и що до нинѣ якъ той пташокъ, що вырвався зъ клѣтки, уживає чистого воздуха и свобôдного часу на уплетенье выгôдного гнѣздочка для себе и своихъ товаришѣвъ, — зъ тою рôзницею, що пташина плетучи гнѣздочко, мусить сама старатися о матеріялъ, то той пташокъ не цураєся давныхъ протекторôвъ своихъ и свого сердечного товариша Пилипа Андрейчука, котрѝ то протекторы зносять для нихъ все пожиточне при лихôй годинѣ.

Заслѣпленье тыхъ протекторôвъ якъ приносить шкоду бѣднымъ гôрнякамъ, такъ не менше готовить доказы на зле понятый напрямъ житя суспôльного. Правда, мы пережили богато уже подôбныхъ исторій, и нинѣ нѣхто не може навѣть помыслити, щобы справа Андрейчука була належно покôнчена, тымъ бôльше, коли намъ теперь лучаєся чути ôдъ Небыловянъ, якъ то тамъ сими днями черезъ городъ одного зъ господарѣвъ, що поважились пôдписати жалобу до Свѣтл. выдѣлу краєвого на безправности Андрейчуковѝ, копався рôвъ при асистенціи жандарма и въ присутности цѣлои рады громадскои, якъ то тамъ пильно слѣдять за тыми, котрѝ важуться пôдписувати на якôй небудь просьбѣ до властей о признанье належнои громадѣ справедливости. Не завадить н. пр. ось такій фактъ въ коротцѣ почути, котрый подавъ бувъ до публичнои вѣдо-

мости „Kurjer Lwowski“ (зъ д. 4 марта 1888 въ ч. 64).

Одинъ капиталистъ, Нѣмець зъ роду, якійсь von Blumenkron, заѣхавъ бувъ до Небылова, закупити грунты громадскій на 20 лѣтъ для гляданя нафты на нихъ. По многихъ заходахъ „Geschäft“ зробленый, бо теперѣшна рада громадска дала повномôць до заключеня контракту двомъ повномôчникамъ и тѣ заключили контрактъ зъ von Blumenkron-омъ такои монструальнои основы: За 300 зр. громада зрѣкаєсь права до можливыхъ скарбôвъ пôдземныхъ на всѣхъ громадскихъ земляхъ выносячихъ звышь 1000 морґôвъ! Противъ такого контракту внесли декотрій небылôвскій громадяне рекурсъ до выдѣлу повѣтового, але що полагодженье сего рекурсу для смертельныхъ праведникôвъ ослонене тайною, то и я не можу нѣчого подати до ширшои вѣдомости зъ подорожи сего рекурсу. Натомѣсть звернувшись до рѣчи, можу подати и до найширшои вѣдомости, що суть такій орґаны, до котрыхъ найменче то належить, а они дуже пильно глядять за тыми, хто важиться то якійсь пôдписы збиратв. Куда та стежка веде, легко догадатися, хто знаѣ темноту нашого народу.

Въ справѣ Андрейчука и товаришôвъ треба ждати выроку суду станиславôвского, а до выроку того спора ще порція часу, бо цѣла справа, якъ намъ повѣдають Небыловяне, закроювсь для покривдженыхъ громадъ не конче користно.

НОВИНКИ.

Ŧ

Зъ Вильна наспѣла вчера вечеромъ вѣсть, що

Яковъ Головацкій, колишній товаришъ Маркіяна Шашкевича, опôсля ôдъ 1848 до 1867 р. професоръ руского языка и литературы на университетѣ львôвскôмъ, а наконець ôдъ 1868 ажь доси предсѣдатель виленьскои археографичнои комисіи для розбору давныхъ актôвъ упокоився въ Вильнѣ дня 1 (13) мая с. р.

Похороны покôйного ôдбуваються сегодня.

Вѣчнал ємý память!

— **„Руска Бесѣда“ въ Чернôвцяхъ** порѣшила що року обходити память рускои трôйцѣ: Тараса, Юрія и Маркіяна, литературными вечерками. Сегорôчный вечерокъ ôдбудеся въ день посвяченя памятника Федьковича.

— **Вандрôвка буковиньскои молодежи академичнои** ôдбудеся сего лѣта въ липни и пôйде почавши зъ Жучки по всѣхъ читальняхъ надъ Прутомъ, а по вечерку въ Снятинѣ и Заставнôй по читальняхъ заставнецкого повѣту и скôнчиться въ Горошôвцяхъ.

— **Въ 40-лѣтий роковины знесеня панщины** ôдправивъ крил. Павликôвъ въ Успеньскôй церкви торжественне богослуженье зъ акафистомъ.

— **Рôчнй загальнй зборы членôвъ Ставропигійского института** ôдбулись, пôсля давного звычаю, въ провôдну недѣлю. Сеніоръ д-ръ Шараневичь ôдкрывши зборы, короткими начерками представивъ зôбранымъ историчне значенье сего института для Руси, предложивъ зборамъ справозданье зъ дѣятельности въ минувшôмъ администраційнôмъ роцѣ, зъ касового обороту, зъ продажи и печатаня церковныхъ и школьныхъ книжокъ, зъ будованя нового и перебодованя старого дому, згадавъ о музею, о гостинѣ архикнязя Рудольфа въ институтѣ, о выданю II тому „Ювилейного Изданія“ и о Ставропигійскôй археольогичнôй выставѣ въ сѣмъ роцѣ. Зборы высказали д-ру Шараневичу своє признанье за щире веденье дѣлъ въ сѣмъ институтѣ, почѣмъ приступлено до выбору нового выдѣлу. Выбрано: д-ра Шараневича сеніоромъ, пп. сов. Бережницкого и проф. Поляньского мѣстосеніорами, а членами управляючого выдѣлу пп. Гавришкевича, Глиньского, Джулиньского, Клемертовича, д-ра Литиньского, д-ра Савицкого, д-ра Яновского, д-ра Людкевича, Теоф. Савчиньского, Якова Савчиньского, Сивуляка и Стотанчика. Членами контрольнои комисіи выбрано пп. Бѣлоруского и Миговича. Нововыбраный выдѣлъ уконституовався нинѣ т. є. въ середу.

— **Инсталяція почетныхъ крилошанъ львôвскои архіепархіи** ôдбулася въ недѣлю 1. (13) мая. Инсталювалися оо.: Вас. Ильницкій, д-ръ Іос. Левицкій, Мих. Борисѣкевичь, Вас. Фортуна, Мих. Фортуна и Ник. Винницкій; о. ректоръ Ал. Бачиньскій инстальовався дня 3. н. ст. мая.

— **Зъ Залозецкого пишуть намъ:** Въ селѣ Батьковѣ ôдбулась дня 10 н. ст. мая духовна мисія при нагодѣ соборчика деканального. Передъ богослуженьемъ въ церквѣ, величаво украшеной тамошнымъ приходникомъ о. Ник. Фôльварковымъ, ôдбулося посвяченье обôйстя приходского, почѣмъ зôбранй кондеканальнй душпастирѣ почали своє дѣло мисійне. Цѣле торжество выпало тымъ бôльше величаво, що пôдчасъ богослуженя спѣвавъ хоръ залозецкій, заложеный о. С. Лесюкомъ. Першу службу Божу, о пôвъ до 9-тои год., ôдспѣвавъ о. деканъ Теодосій Еффиновичь а проповѣдувавъ о. Мих. Вавpикъ. Около 10-тои год. розпочавъ велику службу Божу о. Д. Жеребецкій зъ Ратищь при участи оо. П. Богачевского и Іос. Гуллы. На тôмъ богослуженю проповѣдувавъ о. Сильв. Богачевскій о тверезости и такъ ревно та переконуючо промовивъ до зôбраныхъ, що майже сто осôбъ молодыхъ и старыхъ присягло на здержанôсть ôдъ горячихъ напоєвъ. По соборнôмъ парастасѣ и процесійнôмъ обходѣ нарôдъ зôбраный розôйшовся домôвъ вже пôзно зъ полудня, а душпастирѣ, зôбранй на соборчикъ, засѣли до нарадъ надъ своими справами. Народу зôбрався великій здвигъ; сусѣднй села якъ Лукавець, Манаѣвъ, Гарбузôвъ поспѣшили на сю мисію духовну зъ хоругвами.

— **Жидачѣвъ погорѣвъ!** Пишуть намъ зъ-ôдтамъ пôдъ датою 14 н. ст. мая: Въ хвили, коли се пишу, горить Жидачѣвъ. На разѣ погорѣло до 50 найзаможнѣйшихъ господарѣвъ, самыхъ Русинôвъ. Лише 5—6 мѣжь ними було убезпеченыхъ на незначну суму. Шкода величезна, до якихъ 50 до 70.000 зр. Згорѣла такожь до крыхты руска церковь, деревляна, зъ звôницею, убезпечена на 4000 зр. Зъ церкви нѣчого не выратовано. Приходство разомъ зъ всѣми будынками (убезпечене), учитель мѣсцевый п. Серафинъ такожь пали жертвою огню. Парохъ о. Лукавецкій потерпѣвъ шкоду на якихъ 2000 зр. Причины огню дотеперь ще не выслѣджено.

— **Архикнязь Райнеръ** приѣхавъ нинѣ рано поѣздомъ поспѣшнымъ до Львова. Переглянувши львôвскій ґарнизонъ на оболоняхъ Янôвскихъ, удався архикнязь на инспекцію зелѣзницѣ львôвско-белзецкои.

— **Министерство рôльництва** згодилося въ засадѣ на проектъ воскресити школу управы лену въ Городку, але высокôсть запомоги зъ фондôвъ державныхъ для школы зробило зависимою ôдъ попереднього уложеня всѣхъ подробиць зъ Выдѣломъ краєвымъ. На заснованье другои школы зъ подôбною цѣлею въ Галичинѣ захôднôй министерство не годиться.

— **25 послѣдныхъ примѣрникôвъ Альбома археольогичнои выставы у Львовѣ**, посвяченого творамъ церковнои штуки, стягненыхъ управою масы п. Тшемеского зъ комисовои продажи по книгарняхъ важнѣйшихъ мѣстъ Европы, есть ще на продажь у администратора масы адв. д-ра Юлія Попеля у Львовѣ (ул. Гетьманьска ч. 22). Бôльше примѣрникôвъ того выдавництва нема вже нѣгде, длятого най спѣшиться кождый, хто хоче набути то многоцѣнне и для рускои церковнои штуки многоважне выданье. Всѣ 25 примѣрникôвъ суть оправленй, длятого цѣна одного выносить зъ оправою 5 зр. 50 кр., а зъ опакованьемъ и листомъ фрахтовымъ 6 зр.

— **Змѣна назвы галицкихъ полкôвъ.** При нагодѣ ôдкрытя памятника Маріи Терезы слѣдуючй полки галицкй одержали назвы на всегда: полкъ пѣхоты ч. 9 (Пакені) фельдмаршала Кароля Іосифа гр. Клерфей де Кроа; полкъ ч. 13 (Гуйнъ) фельдмар. Ґвидобальда гр. Штаремберга и полкъ ч. 56 (Бавмґартенъ) фельдмар. Леопольда Давна.

— **Инструкція для фризіера.** Король шведскій, Оскаръ, заѣхавъ въ своѣй подорожи вже до Альжиру. Тамъ прикликавъ ôнъ фризіера а коли сей якось незручно брався до выповненя своихъ функцій, бо ще нѣколи не мавъ пôдъ своими ножицями королѣвскои головы, ôдозвався король до него: Не робѣть собѣ богато клопоту, фризуйте мене при помочи liberté, egalité et fraternité!

— **Дирекція зелѣзницѣ черновецкои у Вѣдни** зарядила, що знижень о половину билеты для дѣтей прислугують лише такимъ особамъ, котрй не доходять высоты одного метра. Кондукторы мають на се уважати а на дверехъ кождого купе єсть означена мѣра метрова.

— **Дрôбнй вѣсти.** Бр. Романъ Ґостковскій именованый почестнымъ членомъ львôвского товариства политехничного. — Въ Краковѣ ôдправлено нинѣ, въ середу, поминальне богослуженье за упокôй душѣ бл. п. Ник. Зыбликевича въ рускôй церквѣ. — Львôвскй злодѣѣ украли пани Поляньскôй зъ Рогатина на улици Театральнôй мошонку зъ 170 зр. — На шляху зелѣзницѣ Московско-Курскôй приключилося въ недѣлю велике нещастье. Ôдъ поѣзду мѣшаного ôдорвалося 29 вагонôвъ и впало на поѣздъ товаровый, при чѣмъ 11 осôбъ згинуло на мѣсци а 27 осôбъ покалѣчилося тяжко. — Парохомъ въ Брôдку на Буковинѣ именованый проти безпôдставнои волѣ румунизаторôвъ Русинъ о. Мелетій Галипъ.

Вѣсти зъ Арх. Львôвскои.

Каноничну институцію одержали оо.: Емил. Бѣлецкій, завѣдатель Ясеня, дек. перегиньского, на тую парохію; Мих. Дзеровичь на Топорôвъ.

Митр. Ординаріятъ удѣливъ о. Ник. Литоровскому зъ Струсова при нагодѣ єго 50-лѣтного ювилею душпастирского грамоту архіерейску зъ титуломъ почетного совѣтника консисторского зъ правомъ уживати рясу єрейску и експозиторіи крилошаньскй.

Митр. Консисторія поручила Ходорôвскому урядови деканальному запытати о. Игн. Юхновича, одержавшого презенту на Помоняты и Новошинъ, на котрый зъ тыхъ приходôвъ хоче бути заинстальованый; въ такôй самôй справѣ ôднеслась Консисторія до Стрыйского уряду деканального взглядомъ о. Ром. Шепаровича, запрезентованого на Лукавицю и Любѣнцѣ.

Завôзванй до кан. институціи оо.: Іос. Бородіевичь на Лютовище въ мѣсяци вересни и Ем. Петровичь на Оравчикъ.

Президія намѣстництва годиться на канон. институцію о. Ник. Бѣлевича на Полоничну.

Митроп. Консисторія розôслала обѣжникъ, въ котрôмъ оповѣщає розпорядженье министерства вѣроисповѣдань, щобы тѣ священики, котрымъ враховано дохôдъ зъ инвентаріяльного товару, пчôлъ и т. п., сейчасъ ôднеслися до намѣстництва о вычеркненье сего доходу — управненй же до побору дерева опалового оцѣнили пôсля министерского розпорядженя, чи мають домагатись справленя своєи фасіи.

Посмертнй — Ŧ — оповѣстки.

— **О. Апольоній Цѣпановскій**, парохъ Яжова нового, померъ вчера 3 (15) мая по тяжкôй недузѣ въ 51 роцѣ житя а 25 роцѣ священьства. Похороны ôдбудуться въ четверъ рано. Вѣчна єму память!

Наука, штука и литература.

— **Концертъ товариства „Лютня“**, що ôдбувся позавчера въ сали товариства „Сокôлъ“ належавъ до найкрасшихъ музикальныхъ вечерôвъ, якй були послѣдными часами у Львовѣ. Програма була уложена дуже добôрно и выставлена знаменито. Орхестральна часть выпала пôдъ управою батуты капельмайстра 9-го полку п. Фаля импонуючо. Оба творы ôдограй орхестрою т. є. увертура Гольдмарка и уступы зъ оперы Рубинштайна „Feramors“ зробили велике вражѣнье на присутныхъ и принятй було дуже симпатично. Зъ хорôвъ мужескихъ, ôдспѣваныхъ членами „Лютнѣ“ якъ звычайно по майстерски, подобався особливо Ґунода „Хоръ робôтникôвъ“. Сольовй спѣвы п. Гальперна не зробили великого вражѣня, за то подобалось загально сольо п. Борковского въ мѣшанôмъ хорѣ Бетовена „Лярґо“, а найкрасшою точкою концерту бувъ финалъ першого акту оперы Мендельсона „Льореляй“, твору великои музикальнои вартости, зложеный изъ сопранового соля, ôдспѣваного знаменито панною М. Павликôвною и неменше знаменито выповненого мѣшаного хору. Точка тая, а особливо спѣвъ п-ны Павликôвнои, становивъ правдиву а найбôльшу окрасу концерту. Часть фортепіянову репрезентовала достойно звѣстна піяністка п-ѣ Адельманъ-Маевска, котра ôдограла зъ великою прецизіею вальса Делібеса и ґальопа Рубинштайна. Зъ рускихъ творôвъ музики не чули мы и на тôмъ концертѣ — анѣ одного.

— **Зорѣ ч. 9.** зъ 1 (13) мая мѣстить: Старосвѣтскй батюшки и матюшки, повѣсть Ив. Левицкого (дальше) — Мотыльокъ, стихъ О. Дубеньского. — Свѣтло добра и любови, оповѣданье Олены Пчôлки (дальше). — Пташки, стихъ Беранжера, пореклавъ В. Сивенькій. — Що приснилось одному засѣдателеви, сибирска казка Мачтета, пер. С. Павленко. — Зъ поезій Гайного, С. Лавиньского. — Исторія литературы рускои, Олександеръ Чужбиньскій, Омеляна Огоновского. — Вода въ людовôй вѣрѣ, розвѣдка Дан. Лепкого (конець).

— **„Руска Школа“**, чвертьрôчникъ черновецкого руского товариства педагогичного тогожь имени, вже печатаєсь и вскорѣ появиться.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Деканъ и рим.-кат. парохъ Журавна, Мих. Шамола, именованый почетнымъ крилошаниномъ львôвскои капитулы архіепископскои.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 16 мая. На вчерашнôмъ засѣданю поставивъ пос. Маґґъ внесенье, щобы ôдкрыти дискусію надъ ôдповѣдею мин. Пражака на интерпеляцію въ справѣ впису до книгъ грунтовыхъ въ Стиріи. Палата ôдкинула се внесенье. При титулѣ „Инспекторы промысловй“ доказувавъ пос. Анґереръ, що число тыхъ инспекторôвъ єсть за мале.

Берлинъ 16. мая. Д-ръ Мекенси змѣнивъ цѣсареви канулю; змѣна ôдбулася дуже легко а рана выглядає добре. Въ станѣ здоровля цѣсаря нема нѣякои змѣны.

Петербургъ 16 мая. Зъ Мерву доносять, що афганьскй урядники змусили племя Сальорôвъ кочуюче въ степахъ туркменьскихъ межи Россією а Афганистаномъ платити данину. Въ наслѣдокъ того прийшло помѣжь Сальорами а Афганами до кровавои бійки, въ котрôй зъ обохъ сторôнъ погибло богато людей. Сальоры перейшли заразъ на россійску сторону. Цѣле се приключенье позôстало безъ дальшихъ наслѣдкôвъ и теперь панує тамъ спокôй.

Софія 16 мая. Кн. Фердинандъ вертає нинѣ до столицѣ. Въ Систовѣ принимали єго дуже торжественно. Въ Рущуку ôдзначивъ князь предсѣдателя товариства „България за себе си“ и высказавъ похвалу сему патріотичному товариству.

Лондонъ 16 мая. Въ палатѣ послôвъ поставивъ Смайсъ резолюцію, взываючу правительство вызначити $3^1/_2$ мил. ф. штерл. для англійскои фльоты, для обороны деякихъ портôвъ и на заложенье стацій вугля камѣнного. Резолюцію ту приняла палата 92 голосами противъ 48. Смайсъ сказавъ, що постановлено укрѣпити деякй порты въ каналѣ каледоньскôмъ, на Мальтѣ и въ Ґибральтарѣ. Стенгонъ заявивъ, що на случай потребы зажадає правительство додаткового кредиту на пушки.

Белградъ 15 мая. Сконфисковано тутъ велике число проклямацій революційныхъ, призначеныхъ до Болгаріи. Двохъ префектôвъ въ пограничныхъ округахъ и кôлькохъ начальникôвъ громадъ усунено зъ посадъ за то, що мовь-то давали помôчь болгарскимъ емигрантамъ.

Переписка Редакціи и Администрациі.

Вп. д-ръ О. въ Поля. За першій кварталъ заплачено 4·50 зр. — **Всч. М. Г. въ Глѣбовичохъ.** Заплачено до 30/4. **Всч. М. П. въ Тудоровѣ.** 14 зр. дôстали; до 30/6 с. р. прийде ще 4 зр.; всѣ числа и аркушѣ высылаємо; чому-жь скорше не дали знати?! — **Всч. І. Л. въ Любичи.** До 30/6 прийде ще 50 кр.; „Дѣло“ Вамъ высылаєся безъ перервы.

Надôслане.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручає свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ. 26—?

2389

Аптика **РУКЕРА** у Львовѣ поручає 2460 119—?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катарь, кашель и хрипку. Цѣна одной пачки 25 кр. На провинцію зъ опакованьемъ 30 кр.

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

купує и продає

всякй вартостнй паперы и монеты

по курсѣ дневнôмъ.

Порученя зъ провинціи выповняє ôдворотною почтою безъ провизіи. 2221 98—0

И. ИГНАТОВИЧЬ

поручає

знаменитй МЫЛА до мытя лиця, рукъ и купелей,

ôдзначенй 9 медалями заслуги и двома дипльомами признаня.

	зр. кр.		зр. кр.
МЫЛО найдобрѣйше до голеня броды	—·25	МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, прозрачне, мѣстить 35% чистои глицерины, знаменито дѣлає на зашкôрокъ 20, 30 кр. и	—·40
МЫЛО МИГДАЛОВЕ, дуже нѣжне 10 кр. 20 и	—·25	МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ плынне у фляшочкахъ, чистить шкôру зъ прищѣвъ, лишаѣвъ, угриковъ, фляшка	—·40
МЫЛО КОКОСОВЕ, бѣле до рукъ 10 кр. и	—·20	МЫЛО ПѢСКОВЕ, до мытя рукъ, 15 и	—·25
МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жовте 6, 12, 18 кр.	—·20	МЫЛО ПУМЕКСОВЕ до мытя рукъ, 15 и	—·35
МЫЛО ГРИСПКОВЕ, знамените до лица и рукъ	—·40	МЫЛО ПУМЕКСОВЕ до мытя ковнѣрикôвъ и манштетôвъ зъ гутаперхи	—·10
МЫЛО ЖОВТКОВЕ, робить нѣжною, гладкою и знаменито чистить шкôру	—·30	МЫЛО ТИМОЛЬОВЕ знаменито чистить шкôру зъ всякихъ выкидôвъ	—·50
МЫЛО ЗЕЛОВЕ, одержуєся черезъ згусненье соку ростинъ ароматично-живичныхъ, знамените	—·25	МЫЛО КАРБОЛЕВЕ, дуже добре мыти руки, лице, а навѣть цѣле тѣло въ часѣ епидеміи, щобы охоронитись ôдъ заразы	—·20
МЫЛО ПИЖМОВЕ, мае дуже приємный пижмовый запахъ	—·30	МЫЛО СѢРКОВЕ, зъ великимъ успѣхомъ уживаєся до знищеня прищѣвъ и всякого рода выкидôвъ на шкôрѣ	—·25
МЫЛО ПАЧУЛЕВЕ, приємного запаху, мае великій покупъ	—·30	МЫЛО БЕНЗЕОСОВЕ, дуже добре уживаєсь, щобы усунути зъ шкôры выкиды и плямы	—·25
МЫЛО РОЖАНЕ, найдобрѣйше 40 кр. и	—·80	МЫЛО КАМФОРОВЕ, лагодить сверблене и печенье шкôры, усуває выкиды и червонôсть зъ лица и рукъ	—·25
МЫЛО ОЛИВНЕ для дѣтей	—·36	МЫЛО МЕДОВЕ до вынѣжненя рукъ, кусникъ	—·10
МЫЛО зъ ШПИЛЬОКЪ СОСНОВЫХЪ, приємне въ ужитю, успѣшно хоронить шкôру ôдъ лишаѣвъ и выкидôвъ	—·30	МЫЛО МѢЩАНЬСКЕ знамените	—·10
МЫЛО БАЛЬСАМИЧНЕ, чистить шкôру, робить єи бѣлою и нѣжною	—·40	МЫЛО СМОЛЕВЕ, мѣстить 40% чистои смолы (дегтю), усуває прищѣ лишаѣ, всякй высипки шкôрнй, поченье нôгъ и парплѣ на головѣ	—·30
МЫЛО ФІЯЛКОВЕ, приємого запаху	—·35	МЫЛО СМОЛОВЕ ГЛИЦЕРИНОВЕ мягчить и чистить шкôру зъ лишаѣвъ, угриковъ, и т. п., кусникъ	—·30
МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усуває веснянки, осмаленя ôдъ сонци, лицю робить свѣжымъ и бѣлымъ	—·60		
МЫЛО ГИГІЄНИЧНЕ, ôдзначаєся товстостею, вельми нѣжне и выключно приладжене до лиця	—·50		
МЫЛО РИЖОВЕ уживаєся, щобъ зробити шкôру на лици нѣжною и бѣлою	—·60		
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ бѣле, легко пѣниться, знаменито чистить шкôру и хоронить ôдъ прищѣвъ	—·30		

2424 5—?

Набути можна **у Львовѣ** *въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3., Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои. Въ филіяхъ:* **въ Краковѣ** *Суконницъ ч. 20 и* **въ Чернôвцяхъ** *Ринокъ ч. 2., а такожъ у всѣхъ порядныхъ торговляхъ и аптикахъ*

Пѣвець церковный,

Іосифъ Шарковскій, управитель хору, пошукуе мѣсця. Близша вѣдомôсть листовно. Адреса: Яблонів 14—? ця надъ Прутомъ. 2423

ГРАБКИ КÔННЙ и ОБЕРТАЧЬ СѢНА

поручають вельми дешево

УМРАТЪ и Комп.

ФАБРИКА МАШИНЪ ГОСПОДАРСКИХЪ

2446 ПРАГА-БУБНА. 3—4

Филія у Львовѣ ул. Городецка число 61 пôдъ власною фирмою.

Катальоги на жаданье даромъ.

2415

КОСЫ

6 и $6^1/_2$ ручковй вуашй и широкй по **36** и по **40** кр.

Найлучшй по **50** кр.

Бракъ по **25** кр.

поручає зъ своихъ складôвъ

Народна Торговля.

БРИТВЫ

швайцарскй и англійскй,

Ременцѣ до острень, Ящики на мыло, мыла, гребенѣ щѣтки, зеркальця и всѣлякй приборы тоалетовй.

Складъ картъ до граня

поручає найдешевше

2228 ТОРГОВЛЯ

БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ

Львôвъ, Галицка ч. 14.

Цѣнники даромъ.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка, пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 100. Львôвъ, Четверъ 5 (17) мая 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руснихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека пайзнам. повѣстей“ выходить въ середу, и въ середу и суботу на премѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне *бюро* оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gaus, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична.

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Наша ôдправа крак. „Czas-ови“.

При нагодѣ недавного выбору ген. Ник. Игнатьева головою Славяньского Благотворительного Общества „Дѣло“, указавши на неразумну дѣяльнôсть сего товариства въ Россіи а шкôдну и деморализуючу середъ славяньского свѣта, подало заразомъ раду, щобы гр. Игнатьевъ зъ товариствомъ своимъ ступивъ на иншу дорогу: покидаючи безцѣльне „объединенье языкове“, а найперше всего стараючись, щобы въ Россіи знесено звѣстный указъ зъ 1876 р., котрымъ спинено розвôй украинъскои письменности.

Тая статя наша, якъ звычайно статѣ „Дѣла“, не подобалась пôдавельскому старому грѣшникови и спонукала єго помѣстити въ ч. 111 зъ 16 мая с. р. вступну статю, писану у Львовѣ п. заг. „Z obozu ruskiego“, де кидаєсь на насъ за тую раду, дану Благотворительному обществу и въ своѣй несовѣстности дневникарскôй называє єго „безцѣльною *просьбою*“ до гр. Игнатьева.

Ôдповѣдати на саму тую инсинуацію не було-бы й варто. Але сеи нагоды уживаємо радо до того, щобъ „Czas-ови“ показати, що мы єсьмо въ повнôмъ правѣ давати раду хочь-бы и посторонному обществу, бо маємо право заступати національный интересъ народу нашого не тôлько въ Австріи, але и въ Россіи, хочь-бы лишь на тôй самôй основѣ, на якôй „Czas“ штурмуе Римъ на вѣсть о намѣренôмъ заведеню россійского языка до практикъ по-за литургичныхъ въ церкви латиньскôй въ захôдныхъ губерніяхъ Россіи.

Такъ єсть, мы маємо повне право журитись судьбою братôвъ нашихъ въ Россіи и мусимо вказувати на похибки политичнй, якихъ допускаєся Россія супротивъ себе самои, а зô шкодою для народу нашого.

Але отъ въ чѣмъ лежить властива причина злобы, зъ якою „Czas“ звертаєсь противъ насъ. Въ страху, щобы тôлько братамъ нашимъ за кордономъ не полекшало то ярмо, яке наложено на нихъ разъ въ 1863 а ôдтакъ въ 1876 р. Коли-бъ въ Россіи замѣсть „объединенія“ и „оправославленія“ пошановано національнй права народу польского и не томлено єго совѣсти религійнои, то вѣримо, що и „Czas“ приймивъ-бы тую вѣсть зъ повнымъ вдоволеньемъ. Бо годѣ допустити, щобы „Czas“ Полякамъ въ Конгресôвцѣ не бажавъ того добра, якимъ єго одноплеменники користаються въ Галичинѣ. Але въ тôмъ бѣда, що „Дѣло“ обôзвалося лишь за Украинною, — се crimen lesae majestatis. Спытаємось однакожь, чому „Czas“ не обиджаєся тымъ, що „станьчики польскй“ въ Россіи, звязанй въ товариство такъ званои „Inteligencyi“, трудяться надъ такимъ зворотомъ до лучшого въ користь Полякôвъ въ *Конгресôвцѣ и то въ порозумѣню зъ* „станьчиками“ краковскими, котрыхъ орґаномъ єсть самъ „Czas“? Трудъ „станьчикôвъ“ въ Россіи иде навѣть такъ далеко, що они поручились правительству россійскому найкрайнѣйшою льояльностею и всякого „бунтовщика“ польского готовй власными руками ôддати властямъ россійскимъ....

Наколи-жь тй стараня Полякôвъ о полекшенье ярма не суть тайною передъ свѣтомъ, — хоть ведуться въ тайнѣ передъ Австрією, — то якъ можна докорювати намъ, що мы явно стремимо до того, щобъ и рускому „olbrzymowi“, котрого слабый жолудокъ „Czas-у“ не може стравити, полекшало на поли розвою духового. Якъ бы „Czas“ надъ радою, даною „Дѣломъ“ ген. Игнатьеву, бувъ глубше призадумався, то бувъ-бы певно прийшовъ до пересвѣдченя, що збереженье и скрѣпленье національности рускои въ Россіи єсть сильною гарантією національного истнованя и неодного другого народу, котрый, яко дрôбнѣйшій, не буде въ силѣ устоятися въ будучности противъ голошенои нинѣ системы Слав. Благотв. общества, наколи-бъ рускій „olbrzym“ не устоявся.

„Czas-ови“ стало може жаль, що мы о пôльгу для Украины не ôднеслись зъ „просьбою“ до него и єго сторонникôвъ? Але чей-же самъ „Czas“ добре розумѣє, що ôнъ, коли-бъ мôгъ сказати своє важке слово въ Россіи — очевидно ôнъ того не може — то єго протекція могла-бъ Украинѣ принести таку благодать, про яку єго товаришъ, львôвскій „Przegląd“, заговоривъ бувъ въ допискахъ зъ Украины, що, мовлявъ, Украина єсть елементомъ анархичнымъ, въ интересѣ Россіи лежить — позбутись єго, а се можливе лишь тогдѣ, наколи Россія Полякамъ ôддасть сторожу надъ нимъ и допустить до польщеня украинъско-рускаго на взôръ добрыхъ часôвъ за панованя царя Александра I.

Мы знаємо впрочѣмъ задушевнй бажаня „Czas-у“. Ôнъ радъ-бы побôчь Московщины бачити лишь Польщу, якъ то in illo tempore бувало. О тôмъ ôдъ часу до часу маячать ще єго сторонники въ соймѣ галицкôмъ въ комичныхъ постатяхъ Голѣвскихъ и Торосевичъвъ. Найменшій успѣхъ національный „olbrzyma“ рускаго тревожить єго бôльше, анѣжь указъ зъ 1876 р., надъ котрымъ доси не проливъ ôнъ нѣ однои слезы, хочь-бы крокодиля. Сильный малорускій велитъ за кордономъ мôгъ-бы користно вплывати и на духа рускаго въ Галичинѣ. Се нарушувало бъ интересы *польскихъ оазъ въ нашôмъ краю*, спинило-бъ ихъ горячй бажаня зôлляти галицкихъ Русинôвъ зъ Польщею. Того-то боиться побожный „Czas“ чи не бôльше, якъ германизаціи Познаньщины. Inde irae! Зъ-ôдси и взявъ „старый грѣшникъ“ понуку, напасти на насъ и докорювати за раду, щобы Россія чимъ скорше зôйшла зъ погубнои дороги „объединенія“ и дала волю національну Украинѣ.

Чи мы вѣримо въ успѣхъ тои рады, — се друга рѣчь, и о сѣмъ знаємо лучше, якъ „Czas“, що справами Руси интересуєсь лишь яко дилетантъ, а информаціи свои о Русинахъ бере зъ дуже мутного и не глубокого жерела надполтваньского. Справы такъ важнй, якими єсть націонализмъ и способъ береженя єго, належить трактувати основнѣйше и безпристрастно.

Зъ рады державнои.

230 засѣданье палаты послôвъ зъ дня 11 мая 1888.

При титулахъ поодинокихъ науковыхъ заведень интерпелювавъ пос. Тиркъ справоздавця комисіи буджетовои Цайтгамера, що сталось зъ внесеною нимъ въ минувшôмъ рощѣ резолюцією о ôдобраню министерству вôйны вѣденьскои школы ветеринарскои и ôдданю ей пôдъ управу министерства просвѣты. Пос. Цайтгамеръ ôдповѣвъ на то, що резолюцію интерпеланта переказано министерству справъ внутрѣшныхъ, бо до него а не до министерства просвѣты належать школы ветеринарiи.

Ôдтакъ приступлено до дискусіи надъ титуломъ „Школы народнй“.

Пос. Фусъ вказавъ на обѣгаючу поголоску, що правительство не предложить вправдѣ внесеня Лихтенштайна, однакъ въ осени выступить само зъ подôбнымъ внесеньемъ и зажадавъ ôдъ министра просвѣты рѣшучого заявленя, чи поголоска та єсть правдивою, заявляючи, що народнôсть нѣмецка лякаєсь о судьбу своихъ школъ въ Австріи, лякаєсь такожь и того, щобы дотеперѣшныхъ законодательныхъ атрибуцій рады державнои що-до шкôльництва не перенесено на соймы краевй. Така змѣна выкликала-бы сильнй конституційнй борбы, и длятого жадае бесѣдникъ въ имени лѣвицѣ ôдъ министра просвѣты яснои и рѣшучои ôдповѣди.

Пос. Адамекъ жалувавсь на германизацію шкôлъ на Шлезку и Моравѣ. На Моравѣ приневолюють нѣмецкй паны и фабриканты своихъ робôтникôвъ, щобы посылали дѣти до нѣмецкихъ шкôлъ. Такожь жадае бесѣдникъ ôдъ министра просвѣты, щобы ôдповѣвъ на жаданье высказане пос. Ригеромъ що-до выповненя конституційныхъ приписôвъ о автономіи краѣвъ зъ огляду на законодавство о народныхъ школахъ заявляючи, що жаданя того будуть Чехи боронити зъ зелѣзною консеквенцією.

По замкненю дискусіи на внесенье пос. Клюцкого, помимо горячихъ протестôвъ лѣвицѣ, забрали голосъ генеральнй бесѣдники.

Противъ титулу „Школы народнй“ говоривъ пос. Киндерманъ. Высказавши своє обуренье зъ причины переформованя замкненя дискусіи и посвятивши часть своєи промовы полемицѣ зъ пос. Грегорцемъ и Адамкомъ, обговорювавъ бесѣдникъ потребу статистики недугъ въ школахъ народныхъ, жадаючи установленя въ министерствѣ урядника для гигіены и заведеня викладôвъ гигіены въ учительскихъ и духовныхъ семинаріяхъ. — За тымъ титуломъ промовлявъ п. Шпачекъ, жалуючись на правительство, що не приняло доси ческои школы у Вѣдни на свôй коштъ. Славяне не суть ворожо настроєнй противъ нѣмецкого языка и узнають охотно єго культурне значенье, вымагають однакъ доконче, щобы Нѣмцѣ позбулись своєи буты и зарозумѣлости. Опôсля принято титулъ „Народнй школы“ и приступлено до етату министерства скарбу.

При першôмъ титулѣ „Центральна управа“ забравъ голосъ пос. Просковецъ и навязуючи рѣчь до ширеныхъ замѣтôвъ протягненя дискусіи, заявивъ середъ оплескôвъ лѣвицѣ, що розправы буджетовй скôнчили-бъ ся въ одномъ тыждни такъ, якъ въ другихъ державахъ, коли бъ въ Австріи свобода прасы, право интерпеляцій, петицій и резолюцій не истнувало лишь на папери. Дальше поручавъ бесѣдникъ рекрутувати финансову сторожу зъ людей технично образованыхъ и свѣтлыхъ, однакъ и платити ихъ ôдповѣдно.

Пос. Тиркъ розпочинае говорити про школы, котрй не можуть истнувати на Шлезку окремо для Славянъ, бо министеръ скарбу всѣ поконфискувавъ....

Президентъ взыває бесѣдника не говорити ничь о школахъ пôдъ угрозою ôдобраня голосу. Пос. Тиркъ говоривъ въ наслѣдокъ того опôсля лишь о реформѣ податку грунтового и ôдъ будынкôвъ, о потребѣ зниженя цѣны соли, а позаякъ бувъ глубоко пересвѣдченый, що министеръ скарбу жадань тыхъ не увзгляднить, тожь заявивъ бажанье, щобы народы Австріи були якъ найскорше вызволенй ôдъ того министра.

Опôсля принято той титулъ, якъ титулы о краевыхъ и повѣтовыхъ скарбовыхъ дирекціяхъ, о администрации податкôвъ, прокураторіяхъ скарбу, урядахъ податковыхъ и финансовôй сторожи.

Въ честь основателѣвъ „Народнои Рады“*).

На звалищахъ на руинахъ
Блескучои славы
Давныхъ предкôвъ-богатирѣвъ,
Потомки зôбрались
Не зъ мечами, шаблюками,
Княжими вѣнцями, —
А зъ истиннымъ щитомъ вѣры
И правды словами, —
Щобы поле запустѣле
Вѣнцемъ славы вкрыти,
И до боротьбы новои
Духа ободрити!

Помянули проминулй
Щасливіи хвилѣ,
Коли раю домового
Яснеє свѣтило...
Коли другй поважали
Батькôвскіи труды,
Коли широко лунала
Слава ихъ повсюды...
Коли зоря долѣ зайшла
За чорніи хмары,
Коли нивы цвѣтучіи
Стали облогами..
Коли славы добивалась
Лицарская збруя,
Коли плыла широкая
Мученикôвъ струя..
Коли княжіи дворища
Ôдъ збытковъ палали,
Коли славне Запороже
Й на що закладали...

Помянули проминуле
И живе згадали:
Що круглыми сиротами,
Нинѣ ся остали...
Анѣ кута нѣ хатинки,
Нѣ щастя нѣ долѣ,
Скитаючись, мовь розбитй
Въ розгуканôмъ мори,
Тяжко къ пристани доплысти
Берега добитись!

Помянули й лицемѣрôвъ
Низьке чолобитье,
Що хиляться, погинають
Якъ на вѣтрѣ лозы,
Що на рôдъ свôй не зважають,
На материнй слёзы.

Помянули тй могилы,
Звалища, руины...

Чи вернешся доле наша,
Славо Украины?
Чи гараздомъ завитаєшь
Ты домовый раю?
Чи до неньки рôдненькои
Любовь запалае?
Чи выростуть квѣти-дѣти
За правду спытати?
Чи пôзнають на сѣмъ свѣтѣ
Яку мали матѣрь?
Чи проломлять скалы, горы
До спôльного труду?
Чи за однымъ столомъ сядуть,
Якъ другіи люде?

Помянули проминуле,
Живе и будуче,
И тй шляхи золотіи,
И терня колюче —
Помянули, все спôмнули,
Богу помолились
И пôдъ храмъ нерукотворный
Камѣнь положили...
Положили, окропили
Гôркими сльозами,
Щобы взнѣсся ôнъ на славу
Мѣжь Руси сынами!

Храмъ батькôвъ своихъ идеѣ,
Храмъ слова живого,
Храмъ любови, правды, вѣры
Великого Бога!
Щобъ всѣ сыны Украины
Серця въ нѣмъ складали,
И славою батькôвъ своихъ
Єго украшали!
Щобъ заяснѣвъ лѣпотою
Повсюды-повсюды,
И на поли дальшихъ дѣвъ
Серце грѣвъ у груди!

Честь Вамъ, слава Мужѣ свѣтлй,
Що ломите пута!
Слава Вамъ, лицарѣ нашй
„Богомъ не забутй!
„Борѣтеся, — поборотс!
„Вамъ Богъ помагае —
„За Васъ сила, зъ Васъ воля
„И правда святая!“
Розвивайте всѣмъ на славу
Народну храмину,
„Добра слава не поляже,
„Не вмре, не загине!“
И стôлъ новый застелѣте,
Для своєи сѣмѣ!
Збруя правды най славиться —
Святои идеѣ —
Не за хресты, за почести, —
Все зъ любвы для брата!
„Нехай мати усмѣхнеться,
„Заплакана мати!“

Слава Вамъ, героѣ нашй,
Най всюды лунае,
И храмъ новый на руинахъ
Най по вѣкъ сіяє
Красотою, добротою
И правды вѣнцями, —
И свѣтлою побѣдою
Та надъ ворогами!

Купчинцѣ 27. цвѣтня 1888.

Павло Думка, господарь.

*) Кôлькохъ свѣтлыхъ громадянъ зъ Купчинець въ Тернопôльщинѣ, вступаючи въ члены нашои „Народнои Рады“, доручили при тôмъ Выдѣлови єи сей стихъ, написаный господаремъ Павломъ Думкою. Уважаємо не злишнымъ замѣтити при тôмъ, що кромѣ деякихъ похибокъ въ привописи редакція не важилася въ сѣмъ стиху анѣ одного слова змѣнити або переставити — *Ред.*

12)

Згадки изъ семинарского житя у Львовѣ.

Списавъ пôсля нотатокъ В. зъ С.

(Дальше.)

Выходячи зъ засады, що питомцямъ окрôмъ наукъ богословскихъ нѣчого бôльше читати та знати не потреба, лякалися отворити намъ дверѣ до другихъ пожиточныхъ наукъ, щобъ мы у ихъ жерела пили. А прецѣнь, якъ въ организмѣ людскôмъ поодинокй части творять одну цѣлôсть и гармонію, такъ и науки творять цѣлôсть духового скарбу цѣлои людскости, они вспираються, збогачуються взаимно. Универсальне по при спеціяльнôмъ образованю — то повинна бути цѣль заведеня, щобы питомцѣ, ставшися духовными настоятелями свого народу и звязанй зô свѣтомъ, мали за-для свого образованя повагу въ свѣтѣ та були въ станѣ и нарôдъ розумно провадити. При образованю ума потрѣбне ту ще образованье серця и характеру, бо нарôдъ потребуе не тôлько розумныхъ, але честныхъ и характерныхъ душпастирѣвъ.

Задивляючися зъ просвѣтного становища на наше духовне заведенье, то нашъ станъ подôбный бувъ до того евангельского недужого, котрый сидѣвъ при саджавцѣ Силое и жалувався, що „не має чоловѣка“, щобъ ему допомôгъ. О образованю серця та характеру нѣхто и не подумавъ; противно, коли давано послухъ тайнымъ денунціямъ, многй деморализувалися.

Нашй настоятелѣ въ заведеню звертали всю свою увагу на „офиція“ и „шкарты“, и въ тôмъ взглядѣ панувавъ педантизмъ. Сей педантизмъ родивъ въ слабыхъ характерахъ понижаюче достоиньство чоловѣка, лизуньство, а у сильнѣйшихъ упôръ и жестокосердность. На-

При титулѣ мытовои администрациі внѣсъ пос. Найбергъ резолюцію, щобы правительство въ интересѣ скарбу и статистики довозу и вывозу установило окремыхъ техникôвъ при мытовыхъ урядахъ.

Въ кôнци принято безъ дебатъ титулъ евиденціи податку грунтового и цѣлый роздѣлъ загальнои касовости.

На тôмъ закôнчено засѣданье.

---

231 засѣданье палаты послôвъ зъ дня 12 мая 1888.

Судъ карный у Вѣдни зажадавъ выданя пос. Бльоха; жаданье то передано комисіи о нетыкальности посольскôй.

Пос. Тавхе зажадавъ ôдъ президента кабинету, щобы выдавъ основнѝ приписы о закладаню товариствъ взаимнои обезпеки на малѝ обшары и старався о ширенье рôльничихъ асекурацій.

При дебатѣ надъ буджетомъ министерства скарбу забравъ голосъ пос. Дершата и выказуючи хибнôсть закона о таксѣ войсковôй, котрый протегуе нинѣ высоко оподаткованѝ клясы, зажадавъ ôдъ правительства внесеня проѳкту змѣны того закона. — Гадку тую спрецизувавъ докладнѣйше пос. Гонъ, жадаючи знесеня двохъ найнизшихъ степенѣвъ таксы войсковои по 1 зр. и 2 зр., а наложеня высшои таксы на прочѝ дванайцять клясъ.

Опôсля принято титулъ „Такса войскова“ и дальшѝ титулы о коштахъ и доходахъ зъ выбиваня здавковои монеты, о скарбовôй помочи за-для придавленя хоробы pellagra и задля зарадженя недостаткови въ Гориціи и Градисцѣ. Такожь принято титулы о роздѣлѣ постôйныхъ податкôвъ, о податку грунтовôмъ и ôдъ будынкôвъ, о податку заробковôмъ и доходовôмъ.

При титулѣ о податку грунтовôмъ забравъ голосъ пос. Добль-Гофъ и вказуючи на щораз бôльшу дешевôсть продуктôвъ рôльничихъ и що-разъ бôльше обдовженье земскои власности, зажадавъ обниженя того податку. — При титулѣ о податку заробковôмъ выказувавъ пос. Верѓані нерôвный розкладъ тягарôвъ податковыхъ въ загалѣ и радивъ завести прогресивный податокъ особисто-доходовый, а тымчасомъ, закимъ то наступить, поробити ôдповѣднѝ змѣны въ патентѣ о податку заробковôмъ зъ р. 1812 и въ патентѣ о податку доходовôмъ зъ р. 1849. — Послы Швабъ и Пихльеръ пôдносили недогôдности, на якѝ выставлена публика при оплатѣ мыта и жадали злагодженя обовязуючихъ пôдъ тымъ взглядомъ постановъ.

Широка дебата вывязалась въ палатѣ, коли нарада дôйшла зъ черги до консумційныхъ податкôвъ.

Пос. Гербстъ и Просковецъ домагались знесеня акцизы; пос. Менѓеръ вказавъ на зменшенье доходôвъ краѣвъ и громадъ, яке наступить въ наслѣдокъ пôдвысшеня податку ôдъ горѣвки и предложивъ, щобы надвышку зъ горѣвчаного податку, яка остане по заспокоѳню потребъ державы, переказано на покрытье потребъ краѣвъ.

Пос. Сутнеръ жалувавсь на бракъ дешевои соли для худобы и вказувавъ на примѣръ Нѣмеччины, де продукуєсь сѣмъ родôвъ соли для худобы. Пос. Гомпешь внѣсъ резолюцію, щобы въ Калуши завести продукцію калиниту и другихъ солей навозовыхъ. Пос. Розеръ жадавъ урядженя складôвъ и продажи соли для худобы въ окрузѣ кождого староства. Послы Тавше и Тиркъ промовляли за обниженьемъ цѣны соли для людского ужитку, почôмъ принято титулъ „сôль“.

При титулѣ „Тютюнъ“ нарѣкавъ посолъ Вурмбрандъ на лихоту австрійскихъ папиросôвъ, котра спроваджуѳ покутный довôзъ папиросôвъ россійскихъ и александрійскихъ. Пос. Гавзнеръ противно, хваливъ собѣ дуже австрійскѝ папиросы. Пос. Хамецъ внѣсъ, щобы фабрику цигаръ въ Дрогобичи сполучити власными скарбовыми шинами зъ зелѣзницею. Опôсля принято титулъ „тютюнъ“.

При титулѣ „Стемплѣ“ пôдносивъ пос. Шовпъ невластиве обчисленье стемплѣвъ бдъ билетôвъ ѣзды на зелѣзницяхъ. Пос. Хамецъ внѣсъ резолюцію, щобы выдати новый законъ о належитостяхъ скарбовыхъ, менше утяжливый для найбѣднѣйшихъ клясъ и заповѣвъ рôвночасно, що польске „коło“ внесе проектъ новелѣ о оплатахъ скарбовыхъ. Вкôнци принято такожь титулы стемплѣвъ, належитостей скарбовыхъ и на тôмъ закôнчено засѣданье.

Межинародна валюта.

I.

Передъ кôлькома тыжднями оголошено въ Англіи протоколы нарадъ королевскои комисіи покликаноі передъ ôсѣмнайцяти мѣсяцями до обдуманя средствъ, котрыми бы можна завести спôльну для всѣхъ державъ, а що найменше для значнѣйшои ихъ части валюту, маючу служити межинародному оборотови. Комисія складалась переважно зъ сторонникôвъ т. зв. подвôйноі валюты; надъ порученою ѣй справою держала она нарады ôдъ 19 жовтня 1886 до 2 грудня 1887, въ котрôмъ часѣ ôдбула 40 засѣдань и выслухала гадокъ 44 знатокôвъ. Справозданье зъ засѣдань комисіи обнимаѳ 600 сторôнъ друку, въ котрыхъ мѣстяться ôдповѣди на 9622 пытань въ справѣ валюты.

Щобы можна докладно оцѣнити значенье межинароднои валюты и стремлень сучасного свѣта до введеня ѳи въ житье, треба бодай коротко кинути окомъ на теперѣшный станъ валюты въ головныхъ европейскихъ и заевропейскихъ державахъ, на причины того стану, на вплывъ валюты поодинокихъ краѣвъ, на ихъ економичнѣ и грошевѣ ôдносины и выходячѣ зъ ôдси межинароднѣ взаѳмины. Поясненю тыхъ пытань хочемо отже посвятити кôлька слôвъ.

Кожда держава мусить вже зъ свого обовязку старатись о средство обороту для своихъ пôдданыхъ установляти валюту, т. ѳ. надавати певнымъ монетамъ зроблѳнымъ зъ певного металю и въ певный законами означеный спосôбъ привилегію лежачу въ тôмъ, що кождый мусить приймати ихъ въ оборотѣ такъ при замѣнѣ якъ и выплатахъ и то въ такôй вартости, яку тымъ монетамъ надасть сама дотычна держава.

Якôсть металю выбраного державою рѣшаѳ тутъ о родѣ валюты. Въ сучаснôмъ свѣтѣ маѳмо три роды валюты, т. ѳ. золоту, срѣбну и подвôйну.

Въ державахъ, котрѝ мають золоту валюту, не обовязаный нѣхто приймати безъ обмеженя монетъ срѣбныхъ не маючихъ валюты, а лишь до певноі законно означеноі высоты; въ краяхъ зъ валютою срѣбною мусить кождый приймати срѣбнѝ монеты маючѝ валюту безъ обмеженя, за то вôльно ѳму не приймати монетъ золотыхъ, котрѝ въ такôмъ краю обѣгають и приймаються лише за-для своѳи дѣйстноі внутрѣшноі вартости, хочь отже сповняють фактично ролю гроша, то ихъ становище радше можна-бы порôвнати зъ товаромъ якъ грошемъ, бо приймаються они въ оборотѣ не длятого, що ихъ кождый приймати мусить, але длятого, що ихъ кождый за-для внутрѣшноі вартости приймати хоче. Въ краяхъ вкôнци, де ѳсть валюта подвôйна, обовязаный кождый приймати и золотѝ и срѣбнѝ монеты, бо одна и друга маютъ валюту. Зъ сего обовязку приймати оба роды монетъ выходять при подвôйнôй валютѣ супротивъ того, що вартôсть обохъ металѣвъ т. ѳ. золота и срѣбна не лишь ѳсть нерôвна, але и все змѣняѳсь черезъ рôзнородны появы, котрѝ одна уважають заслугою, друга дуже великою хибою подвôйноі валюты, и о котрыхъ згадаѳмо коротко низше.

Зъ бôльшихъ европейскихъ державъ нинѣ переважна часть маѣ валюту золоту, менша часть маѳ валюту срѣбну; Франція и краѣ маючѝ зъ нею одну пôдставу монетарну, мають валюту подвôйну, котра однакъ чимъ-разъ бôльше зближаѳсь до золотои. Не такъ було однакъ зъ початкомъ нинѣшного столѣтя. Тогдѣ мали державы европейскѝ переважно або срѣбну або подвôйну валюту, такъ що валюта золота представляѳсь вже яко дальша фаза въ розвитку грошево-монетарныхъ ôносинъ европейскихъ державъ.

Найскорше, бо вже въ р. 1816 введено золоту валюту въ Англіи, де передъ тымъ була валюта подвôйна. Ôдъ того часу стоить Англія твердо при валютѣ золотôй и выбиваѳ консеквентно все зъ 113 гранôвъ золота одинъ фунтъ штерлинга. За примѣромъ Англіи приняли золоту валюту Швеція, Норвегія и Голяндія, а въ р. 1871 Нѣмеччина

Въ Нѣмеччинѣ була до р. 1871 валюта срѣбна. Валюту тую сотворила Нѣмеччина на пôдставѣ заключеного въ р. 1857 договору зъ Австрією. Договоръ той, при котрôмъ були сторонами контрактуючими Австрія, Прусы и полуднева Нѣмеччина, звѣстный ѳсть пôдъ назвою конвенціи нѣмецкоі. Тою конвенцією приняли згаданѝ державы яко пôдставу своихъ системôвъ монетарныхъ одинъ фунтъ срѣбла яко одиницю ваги и порѣшили, щобы зъ одного фунта срѣбла выбивати въ Австрії 45 зр., въ Прусахъ 30 талярôвъ, въ полуд Нѣмеччинѣ 52 т. зв. полуднево-нѣмецкихъ гульденôвъ. Конвенція та дотревала мѣжь Австрією зъ одноі а Нѣмеччиною зъ другои стороны до австрійско-прускои вôйны т. ѳ. до р. 1866. Черезъ вôйну розбилась конвенція, однакъ Нѣмеччина задержала и дальше срѣбну валюту ажь до р. 1872, коли то наплывъ грошей зъ французкои контрибуціи не пôддавъ нѣмецкому правительству гадки похôснуватись тою нагодою и ужити контрибуціи до перемѣны валюты срѣбноі въ золоту. Золоту валюту введено въ Нѣмеччинѣ въ р. 1873 и почато выбивати золотѝ 5, 10 и 20-маркôвки. Зъ одного фунта золота выбивають въ Нѣмеччинѣ $139^1/_2$ монетъ по 10 марокъ.

Зъ заевропейскихъ державъ маѳ повну золоту валюту Японія. Въ Сполученыхъ Державахъ пôвнôчн. Америки заведено вже разъ т. ѳ. въ р. 1873 по валютѣ подвôйнôй повну валюту золоту, однакъ вже въ р. 1878 повернено до валюты подвôйноі. Англія, котрои валюта ѳсть прототипомъ валюты золотои, стремить до заведеня такоі валюты такожь въ всхôдныхъ Индіяхъ.

Такій бувъ-бы въ головныхъ нарисахъ нинѣшный станъ валюты золотои такъ въ Европѣ, якъ и за ѳи границями.

Погляньмо теперь, якъ стоять рѣчи зъ другими родами валюты т. ѳ. зъ срѣбною и подвôйною.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державноі.] При титулѣ „Ген. инспекція зелѣзниць державныхъ“ промовлявъ пос. Поперъ и жалувався на новый розкладъ ѣзды зелѣзницѣ Кароля Людвика, котра знесла денный поѣздъ поспѣшный межи Краковомъ а Львовомъ, черезъ що Чернôвцѣ не мають доброго сполученя зъ Вѣднемъ. Пос. Розеръ обговорювавъ лихе положенье низшихъ урядникôвъ при зелѣзницяхъ. Ѳму ôдповѣвъ министеръ торговлѣ Бакегемъ, що положенье тыхъ урядникôвъ при зелѣзницяхъ державныхъ буде незадовго полѣпшене и що буде системизовано богато новыхъ посадъ. Крайциѓъ домагався полѣпшеня судьбы листоносôвъ. Менгеръ промовлявъ за реформою почтовыхъ касъ ощадности и доказувавъ, що бôльша часть вкладаючихъ грошѣ до сихъ касъ ѳсть нѣмецкои народности. — При титулѣ „Выкупно приватныхъ зелѣзниць“ выступивъ Гербстъ противъ Пôвнôчноі зелѣзницѣ, котра накладаѳ велику тарифу на вуголь, що привозиться до Вѣдня. Титулъ сей принято и опôсля закрыто засѣданье.

Дебаты надъ буджетомъ поступають трохи скорѣйше, позаякъ часъ вже короткій, а ѳсть ще богато матеріялу до залагодженя и здаѳся, що до зеленыхъ святъ дебаты вже закôнчаться. Въ сѣй справѣ скликавъ президентъ палаты на нинѣ конференцію предсѣдателѣвъ клюбôвъ. Наколи-бъ дебаты надъ буджетомъ закôнчилися вже завтра, чого однакожь трудно сподѣватися, то въ суботу не було-бы вже засѣданя. Дальша програма робôтъ парляментарныхъ ѳсть слѣдуюча: вô второкъ по лат. зеленыхъ святахъ збереся палата знôвъ на засѣданье а тогдѣ прийде пôдъ нараду угода зъ австро-угорскимъ Льойдомъ; въ середу розпôчнеся дебата надъ законом о податку ôдъ горѣвки, скоро лишь комисія горѣвчана упорався зъ своѳю роботою и предложить готовый вже матеріялъ. Спôльнѝ делегаціи будуть имовѣрно скликанѝ на 4 червня. Въ готели „Гунгарія“ въ Пештѣ лагодяться вже апартаменты на засѣданя делегацій.

Въ комисіи для податку ôдъ горѣвки поставивъ пос. Межникъ внесенье, щобы ôдшкодованье для пропинаціи въ Галичинѣ виносило 1 мил. зр. рôчно; внесенье се принято. §. 1 принято по короткôй дискусіи. Мыто ôдъ ликерôвъ маѳ отже выносити 76 а ôдъ гоненыхъ напиткôвъ 70 зр. за 100 кильограмôвъ. Всѣ внесеня о змѣнѣ контингенту для Австрії ôдкинено а принято первѣстный проѳктъ правительства. — „Dzien. Polski“ доносить, що мин. Земялковскій агитуѳ дуже за тымъ, щобы пропинацію заразъ выкупити при помочи зачислюваного що року 1 мил. зр.

На вчерашнôмъ засѣданю кола польского заявивъ Грохольскій, що екзекутивный комитетъ правицѣ умовився зъ правительствомъ, щобы ôдшкодованье для пропинаціи выносило 1 мил. зр. ажь до 1910 р. Що-до бонификаціи для горѣвки, выробленои въ горальняхъ рôльничихъ, готове правительство дати при контингентовôй 3, 4 и 5 зр., а при надконтингентовôй горѣвцѣ 1, 2 и 3 зр. По сѣмъ заявленю принято внесенье правительства всѣма голосами противъ 7.

До „N. fr. Presse“ доносять зъ Петербурга, що вѣсти, будто-бы становище министра финансôвъ Вышнеградского було захитане, суть зовсѣмъ безпôдставнѣ. Противно, Вышнеградскій маѳ повне довѣріѳ царя, але хочь ôнъ и позôстане въ министерствѣ, то се ще не выключаѳ можливости якоись змѣны въ финансовôй политацѣ Россіи. Зъ другои стороны зновъ не була-бы навѣть и змѣна въ министерствѣ ще нѣякою змѣною политики финансовои, хиба що на министра покликано-бы такъ видного чоловѣка якъ Абаза. Помôчникомъ Вышнеградского маѳ бути незадовго именованый тайный совѣтникъ Кобелко, бувшій управитель канцеляріи за министра финансôвъ Райтерна. — Госуд. совѣтъ одобривъ проѳктъ селяньского банку призначеного для селянъ россійского, польского и литовского походженя. Пôсля сего проѳкту, розпарцельовуе банкъ выставленѝ на продажь бôльшѝ посѣлости и ôддаѳ парцелѣ безземельнымъ селянамъ на сплату по якôмсь числѣ лѣтъ; 10% обовязаный селянинъ зложити заразъ а 90% остаѳся на сплату. Газеты пôдносять велику вагу сего банку и для Галичины, бо кажуть, що на случай якогось конфликту зъ Австрією маѳ Россія въ тôмъ проѳктѣ сильне оружіѳ противъ нея. — Велике занепокоѳнье выкликала въ Петербургѣ вѣсть, що въ Малôй Азіи, 200 кильометрôвъ ôдъ Алеппо, якійсь шейхъ зловивъ кôлькохъ россійскихъ подорожныхъ зъ цѣлою ихъ караваною и домагаѳся теперь великого выкупу. Межи зловлеными ѳсть богатый гр. Строгановъ, сынъ вел. кн. Маріи, ѳго шуринъ и кн. Щербатовъ зъ женою. Перша вѣсть о тôмъ наспѣла до Константинополя, куди подорожники змогли ще були выслати телеграму. Россійске правительство веде отже теперь оживленѝ переговоры зъ турецкимъ посломъ Шакиромъ-пашою а Порта, перелякана симъ вельми немилымъ для неи въ теперѣшну пору приключеньемъ, робить, що може, щобы освободити увязненыхъ, но здаѳся, що не обôйдеся безъ значного выкупу.

Кн. Бисмаркъ выѣхавъ — якъ звѣстно — на якійсь часъ до Варцина. Фактови сему приписують о стôлько якесь значенье политичне, що очевидно европейскому мирови не грозить нѣяка небезпечнôсть, коли кн. Бисмаркъ важився выѣхати зъ Берлина. Зъ другои же стороны нагадують и то, що кн. Бисмаркъ выѣздивъ вже не разъ на весну до Варцина або до Фридрихсруге, коли побоювався, що въ лѣтѣ настане щось такого, що недозволить ѳму выѣхати на ôдпочинокъ на село. Выѣздъ сей може однакожь бути доказомъ, що цѣсареви не грозить жадна небезпечнôсть. Полѣпшенье въ здоровлю цѣсаря не треба однакожь уважати за того рода, щобы вже була надѣя на значне подужанье; треба мати на увазѣ то, що цѣсарь лежить вже пять недѣль въ постели и не мôгъ рушитися безъ чужои помочи. Допервa въ послѣдныхъ дняхъ ставъ ôнъ вставати и навѣть занимався досыть пильно справами державы. О выѣздѣ зъ Шарльотенбурга не може бути однакожь и бесѣды а лѣкарѣ уважають навѣть теперѣшне полѣпшенье лишь за хвилевѳ и длятого домагаються, щобы цѣсарь держався строго ихъ радъ.

Французске министерство вôйны знесло дотеперѣшный „комитетъ оборонy“ а на мѣсце него зъорганизувало „найвысшу раду воѳнну“, въ складъ котрои входить 12 членôвъ. Чотири члены, именно министеръ вôйны, шефъ ген. штабу и предсѣдателѣ комитетôвъ артилерійныхъ належать до сеи рады вже зъ свого уряду а прочѝ назначуються декретомъ министерстаа зъ генералôвъ дивизій, котрѝ на случай вôйны призначенѝ на головныхъ комендантôвъ. Теперь занменовано членами найвысшои рады воѳнноі слѣдуючихъ генералôвъ: Сосіѳра, Вольфа, Галифета, Бильота, Февріѳра, Бельмара, Льеваля и Мирибеля. — Ген. Булянже вернувъ до Парижа, де ѳму ѳго прихильники устроили велику манифестацію. Теперь вже починаѳ проявлятися и въ войску особливо мѣжь официрами якійсь рухъ въ користь Булянжера и ôнъ стаѳ майже зъ кождымъ днемъ небезпечнѣйшимъ для республики. „Gaulois“ доносить, що министерство порушило вже гадку, щобы Булянжера прогнати зъ краю. „Figaro“ каже, що незадовго стануть выходити чотири великѝ газеты, редагованѝ прихильниками Булянжера, котрыхъ задачею буде пропагувати ѳго идеѣ. „Siécle“ пише: Товариство Булянже, Ляѓеръ, Тибо и спôлка уложило вже остаточный планъ емисіи финансовои. Они выдають именно боны касовѝ на 25.000 франкôвъ, зворотнѝ и платнѝ по 50.000 фр. того дня, коли Булянже обôйме правительство. То значить пускати Францію на акціи, якъ яку першу лѣпшу копальню вугля! — Газета „Paris“ доносить, що авторомъ книжки Булянжера о пруско-французкôй вôйнѣ не ѳсть Булянжеръ, але сотрудникъ тои газеты Бартелеми, котрый переставъ теперь бути сотрудникомъ ѳи, бо газета, котра уважаѳ своимъ обовязкемъ воювати противъ ворохобникôвъ, не може держати такого сотрудника.

Англійскѝ газеты доказують, що цѣла борба парляментарна мѣжь Сальсберимъ а Уольсле-

---

стоятелѣ трималися зъ далека ôдъ насъ, мовьбы имъ зближенье до насъ уймало на повазѣ, не вглядали нѣ въ нашѝ потребы, нѣ въ потребы часу, а за-для деспотичного поведеня зъ нами, выробилася въ заведеню девиза: „що робишь, роби спрятно, щобы тебе не выловлено“.

Звертаючи бôльшу увагу на формы и мертвѝ буквы права, забувано на духа. Насъ нѣхто не запытався, чи маѳмо на пр. молитвословы, та чи зъ молитвословами идемо до каплицѣ, — насъ люстровано остро, чи маѳмо на собѣ поясъ и пôдъ шию обôйчикъ. Насъ нѣхто не научавъ, якъ маѳмо хреститися, то й не дивота, що потому трудно въ деканатѣ трохъ душпастирѣвъ знайти, щобы однаково хрестилися. Коли-бъ се кому здавалося невѣрнымъ, най уважно придивиться. Намъ нѣхто не представивъ, що поклôнъ на улици передъ старшимъ, хочь незнакомымъ, душпастиремъ, якъ то по-за границями Галичины практикуѳся, не уймавъ-бы и рускимъ питомцямъ. Але якъ же можуть такѝ настоятелѣ питомцѣвъ о честнотахъ поучати, котрѝ самѝ честными не суть, бо або питомцямъ на низькѝ уклоны цѣлкомъ не ôдкланяються, або ледви однымъ палцемъ свого капелюха дотыкають...

Ѳсть то уѳмна сторона нашого духовного заведеня, що на всѣ степенѣ реґуляторôвъ молодежи семинарскои не выбираються люде зъ глубшими науками и выпробованою рутиною, але неразъ першій-лѣпшій овдовѣлый десератъ уважаѳ духовну семинарію яко „refugium“ изъ села.

Мимо того, що настоятелѣ не радѝ були, щобы питомцѣ займалися литературою, бо мабуть хотѣли изъ насъ мати ѳгипетскѝ фиґуры зъ приросłыми руками до нôгъ, — була група питомцѣвъ, котра въ свобôдныхъ ôдъ офиційй часахъ займалася читаньемъ, та списувала пôсля найдавнѣйшого звычаю семинарску хронику важнѣйшихъ фактôвъ по шкôльныхъ книжкахъ, пультахъ, лавкахъ, стѣнахъ и мурахъ. Хочь черезъ бѣленье и мытье много изъ стародавноі семинарскои хроники пропадало, то на ѳи мѣсце писалася нова и пишеся до теперь. Якій бы не бувъ цѣнный матеріялъ до укладу исторіи семинарскои, коли-бъ згаданѝ хроники укладалися були пôдъ розумнымъ надзоромъ, порадно и систематично, а у питомцѣвъ не бракъ таланту и охоты до такои працѣ.

Комната пôдъ ч. 46, призначена на науку спѣву и музики, стояла зъ пультами и лавками порожна; тамъ збиралася група питомцѣвъ, що займалася читаньемъ и писаньемъ, а то збиралася вечерами по молитвахъ, коли въ сѣй комнатѣ не було вже нѣ спѣву, нѣ музики, а питомцѣ порозходилися по своихъ комнатахъ спати. Д-ръ о. Ильницкій, люструючи що-дня по молитвахъ комнаты питомцѣвъ, приходивъ все до сеи комнаты, а порахувавши збраныхъ, заглянувъ до шкôльныхъ книжокъ, що лежали передъ нами, почастувавъ всѣхъ за пильнôсть „однымъ нюхомъ табаки“, пожелавъ доброи ночи, и опускавъ комнату. Ледви за д-ромъ Ильницкимъ заперлися дверѣ, шкôльнѝ книжки замыкалися, а выдобувано другѝ. Така процедура повтарялася що-дня въ зимѣ. Въ лѣтѣ читано книжки въ меншихъ групахъ по музеяхъ и въ огородѣ, укрываючися зъ читаньемъ. Изъ сего читаня не користали мы богато, бо мы читали книжки безъ высшои науковои вартости, по бôльшôй части повѣсти и то польскѝ, якѝ можна було изъ свѣта дôстати.

(*Дальше буде.*)

ємъ була выкликана лишь на то, щобы правительство могло узыскати тымъ лекше потрѣбный кредитъ на цѣли войсковѣ. Въ цѣлѣй Англіи наставъ теперь великій рухъ въ користь реформы въ арміи и лѣпшого забезпеченя воєнного. Въ сѣй цѣли мають теперь устроюватися митинги по цѣлѣмъ краю. — Ирляндскій епископы католицкій радять теперь надъ посланіємъ папы въ справѣ бойкотованя (тероризму) и дуже цѣкава рѣчь, якъ они ѣднесуться до сего посланія. Клерикальнѣ римскій газеты доказують, що ѣдозва папы не стрѣтить на опѣръ ирляндского духовеньства. За то постановили рѣжнѣ ѣддѣлы національнои лиґи, котрѣ такожь радили надъ симъ посланіємъ, держатися рады енергичныхъ и поступовыхъ своихъ проводирѣвъ. Вѣсть, будьто-бы лордъ Сальсбери складавъ папѣ подяку за его посланіе єсть неправдива.

——

Въ италійскѣмъ парляментѣ закѣнчилася дебата надъ финансовою политикою правительства а палата ѣдкинула внесенье пос. Муссіого, щобы высказати правительству за его политику нагану и приняла внесенье Джудича о высказаню правительству довѣрія 210 голосами противъ 29. — Призначена до Барцельоны ескадра выбралася вже въ дорогу. — Пѣсля наспѣвшихъ зъ Африки вѣстей, мирный настрѣй негуса не змѣнився. Італійскій посланникъ Кантибаи Аманъ, котрый маѣ вести зъ нимъ переговоры въ справѣ заключеня мыта приѣде въ суботу до Адуы. Нинѣ сподѣваються въ Неаполи приѣзду ген. Санъ Марцано.

——

Кн. Фердинандъ вернувъ вже до Софіи, вступивши по дорозѣ до Систовы, Никополиса и Ломъ Паланки. Стамбуловъ вернувъ зъ Систовы до Тырновы, свого родинного мѣста, де задержиться довшій часъ въ своихъ справахъ приватныхъ. — Агентія Гаваса доносить зъ Софіи, що цанковисты розпочали зновъ переговоры зъ партіею Каравелова. Пѣдъ Костендиломъ обступили були жандармы ватагу болгарскихъ емигрантѣвъ, котрѣ впали були зъ Сербіи, и мусѣли вести зъ ними формальну вѣйну. Всѣхъ емигрантѣвъ числомъ 18 арештовано.

НОВИНКИ.

— **Зъ руско-народного театру.** Зъ Пѣдволочискъ переѣздить нашъ театръ до Збаража. На перше представленье, въ суботу д. 19 н. ст. мая, выставить нашъ театръ: Гаспароне, оперу комичну въ 3 актахъ; въ недѣлю, д. 20 н. ст. мая, Довбушь, трагедія Ю. Федьковича; въ понедѣлокъ, 21 н. ст. мая, Дзвоны корневильскѣ, опера въ 4 актахъ; вѣ второкъ, 22 н. ст. мая, Баронъ циганьскій, опера въ 3 актахъ. — Наше Подѣлье повинно радо спѣшити на представленя театру и тымъ способомъ пѣдпомагати розвѣй рускои сцены.

— **Президентъ высшого суду краєвого у Львовѣ**, п. Яковъ Симоновичь, выѣхавъ сими днями у всхѣдну часть Галичины на визитацію судѣвъ.

— **Знаный изъ ревизій въ Рогатинщинѣ комисарь Ґуклеръ** попращавъ сими днями Рогатинъ, переносячись въ характерѣ комисаря на Мазуры. П. Ґуклеръ прийшовъ до Рогатина яко старый концептовый практикантъ намѣстництва (кѣлька разѣвъ „претерованый“). Въ Рогатинѣ засвѣтила єму зоря: пѣдчасъ поголовныхъ ревизій минувшого року у Русинѣвъ Рогатинщины оказавъ велику здѣбнѣсть, — именовано єго концепистомъ, а въ рѣкъ опѣсля, перескакуючи кѣлькохъ концепистѣвъ ставъ ц. к. комисаремъ. На мѣсце п. Ґуклера прийшовъ до Рогатина п. Ґавиньскій, знаный ширшѣй публицѣ зъ процесу „Форовичь contra Ґавиньского“ въ Болеховѣ, такожь старый практикантъ концептовый.

— **Рогатиньска окружна рада шкѣльна** розпорядженьемъ зъ дня 28 марта призначила на конференцію учительску днѣ 22 и 23 н. ст. мая с. р. Порядокъ дневный доволѣ богатый, бо призначено до обробленя ажь сѣмь тематѣвъ. Конечно тутъ зазначити, що на тыхъ сѣмь тематѣвъ немаанѣ одного, щобы бувъ на пѣдставѣ книжокъ рускихъ — отже до обробленя въ языцѣ рускѣмъ. Сподѣваємось однакожь, що учителѣ-патріоты сповнять свѣй обовязокъ, и не стануть инакше выроблювати тыхъ тематѣвъ, лише въ рускѣмъ языцѣ. Уже то наша доля, щобы боротись навѣть тамъ, де борба була-бы злишна. Учителѣ, що въ своѣй школѣ мають выкладовый языкъ рускій, мають право всѣ выробы выготовляти лише въ тѣмъ языцѣ, въ якѣмъ удѣляються науки.

— **Зъ Станиславова пишуть намъ:** Дня 11 н. ст. мая стававъ переъ судомъ присяжныхъ Василь Клибусъ зъ Бабча, обжалованый о убійство одного паробка зъ того самого села. Яко роботникъ на ропищахъ въ Старуни, зароблявъ Василь на стѣлько, що мѣгъ сякъ-такъ зъ дня на день животѣти. Коли одного разу, по цѣлоденнѣй праци въ глубокѣмъ нафтовѣмъ шахтѣ въ голодѣ и холодѣ, вернувъ до дому, та перекусивши, що Богъ давъ, влѣзъ въ пѣчь, щобы огрѣтись та переспатися, учувъ наразъ въ хатѣ великій стукѣтъ и гамѣръ. Передъ нимъ стояли три бабчаньскѣ паробки, вытягли єго за волосье на хату и стали домагатись, щобы пѣйшовъ купити имъ горѣвки. Василь пѣйшовъ, купивъ и погостивъ своихъ непрошеныхъ гостей, та й влѣзъ зновъ у пѣчь. „Ба!“ — кажуть гостѣ, — не пѣйдешь спати, мы хочемо гуляти, заграй но намъ дрѣбненькои!“ Василь мусѣвъ послухати, добувъ сопѣвку и гравъ а паробки танцювали, пѣдохочений сивухою. Набавившись, пѣйшли два зъ нихъ до дому, а Василь запхався зновъ у пѣчь. Але третій не ѣдѣйшовъ, лишь почавъ Василя на ново тягнути за волосье, щобы вылѣзъ изъ печи и зъ нимъ танцювавъ. Теперь не стало вже Василеви терпцю, просивъ, грозивъ, кричавъ, нѣчого не помагало. Вкѣнци трунувъ єго ѣдъ себе, — той упавъ на одвѣрокъ, а ѣдбившись зъ одвѣрка, присѣвъ цѣлымъ тягармъ на лавѣ, опустивъ руки, голова єго повисла и въ хатѣ зробилося тихо. Василь вхопивъ ще за кочергу и потягнувъ нею по головѣ свого гостя, почѣмъ всунувся зновъ у пѣчь и заснувъ. По хвили учувъ лише, що той-же переважився и звалився на землю. Въ хатѣ стало зновъ тихо, якъ въ гробѣ. Доперва рано, коли прибудився, пѣзнавъ, що зробивъ. Паробокъ ще харчѣвъ якійсь часъ, а потѣмъ умеръ. Все то оповѣвъ Василь при розправѣ середъ плачу и дрожаня. Судъ засудивъ єго зъ огляду на всѣ тѣ обставины лишь на 8 мѣсяцѣвъ вязницѣ. Сумный образъ!

— **Ѣдъ професора львѣвскои гимназіи академичнои К. Лучакѣвского** одержуємо слѣдуюче письмо: „Не успѣвши нѣчого просьбами приватными, звертаюся отсимъ прилюдно до всѣхъ знакомыхъ и товаришѣвъ нашого писателя Антона Любичь Могильницкого, щобъ оставшій по нѣмъ матеріялы литературно-письменнѣ, якѣ-бъ они и були, на мои руки надѣслати зволили. Особливо звертаюся зъ просьбою сею до ВП. о. Сѣменовича въ Коссовѣ-старѣмъ и старшого учителя семин. учит. въ Тернополи Вп. К. Нѣментовского, якъ такожь до Вп. А. Могильницкого въ Самборѣ. *К. Лучакѣвскій.*“

— **Жертвы піяньства.** Яcько Дмитришинъ, около 40 лѣтъ маючій, зѣ Струтина, идучи д. 15 с. м. до Золочева въ досыть вже нетверезѣмъ станѣ, затримався на фѣльваркахъ, де собѣ одна вдова нову хату ставила. Якъ-разъ натрафивъ ѣнъ на сю хвилю, коли майстры, звѣвши зрубъ, запивали могоричь... До нихъ прилучився и Яcько... По звычайнѣй въ такихъ случаяхъ, „раціи“ до газдинѣ, выпивъ кѣлька чарокъ, а чуючи, якъ самъ казавъ, що єму не добре, положився таки поббчь новои хаты на околотахъ, де єго постигла смерть въ наслѣдокъ запаленя горѣвки... Примѣтити ще належить, що Яcько бувъ сыномъ Максима Дмитришина, досыть заможного господаря зъ Струтина. Скѣнчивъ ѣнъ чотири клясы гимназіяльнѣ въ Бережанахъ. Намѣреньемъ батька було вывчити сына на священика, але Яcько зѣйшовъ на манѣвцѣ, покинувъ школу, ставъ пѣдпанкомъ, ѣдцурався батька, а покумався зъ горѣвкою, котра и довела єго до постыднои смерти. — *Ром. И.*

— **Испытъ дякѣвскій** зложили зъ добрымъ успѣхомъ въ великѣмъ тыждни въ Консисторіи станиславѣвскѣй слѣдуючій кандидаты, ученики п. И. Полотнюка: Лавро Бемко зъ Увся, Онуфрій Павлюкъ зъ Княжа, Дмитро Будникъ зъ Илинець, Олекса Кваснюкъ зъ Ильковичь и Гаврило Турко зъ Сѣльця белзкого. Зъ пѣдъ управы п. И. Полотнюка выйшло вже 15 дякѣвъ, добре вывченыхъ, 10 складало испытъ у Львовѣ а 5 въ Станиславовѣ. Священики, що хотять мати добрыхъ и порядныхъ дякѣвъ та родичѣ, що хотѣли-бы вывчити своихъ дѣтей на добрыхъ спѣваквѣвъ, именно въ церковнѣмъ дусѣ, повинні посылати ихъ до Станиславова въ науку до п. И. Полотнюка, де при катедральнѣй церкви лучаєся добра нагода выучити ихъ всего спѣву основно и добре.

— **Читальня въ Завалові** розвиваєсь дуже красно, дякуючи ревнымъ заходамъ неутомимого о. Євгенія Гузара. Вечерками, ѣдчитами, представленями театральными умѣє выдѣлъ сеи читальнѣ притягати до себе що разъ бѣльше число членѣвъ и выказати дѣломъ правдиву потребу читалень по селахъ. Въ мартѣ ѣдбувся въ завалѣвскѣй читальни вечерокъ въ честь XXVII роковинъ смерти Т. Шевченка. „Не злымъ, тихимъ словомъ“ згадали зѣбранѣ се велике всенародне свято. Пять членѣвъ ѣдчитали по черзѣ житье Тараса, написане д-ромъ Ом. Огоновскимъ, а помѣжь ѣдступами деклямували: газдиня Николиха Ференцова, Гнатъ Рокецкій и Микола Рокецкій. Дальше ѣддали двѣ дѣвчины дуже удачно діяльогъ о. К. Селецкого про крамницѣ а о. Є. Гузаръ закѣнчивъ вечерокъ промовою, въ котрѣй загрѣвавъ всѣхъ присутныхъ до провѣднои гадки Шевченка: щобъ мы найскорше пѣзнали, хто мы и яка наша задача Щобы-жь справдѣ довести до сего пѣзнаня, роздѣлено помѣжь 22 членѣвъ „Исторію Руси“ выдану „Просвѣтою“ и три разы на тыждень здають они зѣбранымъ въ читальни справу зъ прочитаного, а о. Гузаръ доповняє своими замѣтками и поясненями. — Въ цвѣтни читальня зновъ устроила вечерокъ музикально-деклямаційный. Народу зѣбралось богато и всѣ були вдоволенѣ зъ доброго выконаня гарнои и богатои програмы. И день „3. мая“ не проминувъ въ читальни завалѣвскѣй безъ торжественнои ѣдправы въ церквѣ и вечерка въ читальни. Кожде всенародне свято торжественнымъ святкованьемъ тымъ глубше вбиваєся въ память тамошныхъ громадянъ та выказуєсь правдиве єго значенье. Не пустыми словами, а дѣломъ и щирымъ заходомъ можна дѣйти до правдивого розвою читалень. Вкѣнци згадати треба про ѣдзывы якъ сеи читальнѣ, такъ и иншихъ въ краю, щобы товариство „Просвѣта“ выдавало популярнѣ творы драматичнѣ, що придаються до выставъ театральныхъ по нашихъ читальняхъ.

— **Другій шляхъ на зелѣзници Кароля Людвика.** Въ суботу минувшого тыждня розѣйшлась у Вѣдни поголоска, що правительство завѣзвало зелѣзницю Кароля Людвика заложити другій шляхъ на линіи Кракѣвъ-Львѣвъ. Поголоска ся, котрои наслѣдкомъ було навѣть зниженье курсу на биржи вѣденьскѣй, показалась ошибочною. Правительство бажає вправдѣ, щобы такій другій шляхъ завела зелѣзниця Кароля Людвика, але зновъ она пѣсля концесій, лише въ такѣмъ разѣ до сего єсть обовязана, коли дохѣдъ єи загальный ѣдъ одного кильометра выносить 35.000 зр. рѣчно, а противно теперь маѣ она доходу лише 15.000 зр. Кошты другого шляху на линіи Кракѣвъ-Львѣвъ обчислюють на 15 миліонѣвъ зр.

— **Нова зелѣзниця помѣжь Галичиною и Угорщиною.** Вѣденьскій газеты подають, що ѣдъ якогось часу обговорюють въ кругахъ войсковыхъ и зелѣзничихъ проєктъ зелѣзницѣ, котра починалась-бы ѣдъ Станиславова и вела-бы черезъ Карпаты до Шигету, стації угорскои зелѣзницѣ пѣвнѣчно-всхѣднои.

— **Невѣльництво въ Бразиліи.** Пѣсля депеши зъ Ріо де Янейро, ухваливъ дня 14 н. ст. мая сенатъ цѣсарства бразилійского сейчасъ и безъусловно знести невѣльництво.

— **У Вѣдни** розпочався процесъ противъ кѣлькохъ урядникѣвъ и слугъ тамошного уряду мытового. Актъ обжалованя показує, що мѣжь урядниками а купцями бувъ ѣдъ довшихъ лѣтъ формальный контрактъ, силою котрого або цѣлкомъ не оплачувалося мыто ѣдъ товарѣвъ, або дуже мале. Ѣдносины такѣ тревали мимо змѣны урядникѣвъ и слугъ, бо нововступаючій переймали давну клієнтелю ѣдъ своихъ попередникѣвъ.

— **„Poniewaz nie umię po rusku czytać, proszę o polską korespondencyę“** — такъ пише п. Дреслеръ, властитель фабрики въ Ичинѣ до одного газды завалѣвского. Дивна рѣчь, що коли сей газда замавлявъ сѣчкарню и пересылавъ раты, велась переписка по руски, коли же пѣславъ послѣдну рату, то и забувъ сей панокъ вже по руски. Ще дивнѣйша рѣчь, що мы запомагаємо нашимъ грошемъ такихъ людей, котрѣ цураються нашого языка!

— **Другу незнану часть „Фавста“** ѣдшукавъ въ архивахъ Гетого въ Ваймарѣ проф. Ерикъ Шмидъ.

— **Норвежскій подорожный Нанзенъ** намѣряє зробити въ Гренляндіи наукову выправу, а то пѣсля пляну Норденшильда на лыжвахъ и санкахъ. Розпѣчне єи ѣдъ рога Каръ-Дай и хоче дѣстатись до мѣсцевости Дірко, що значить, зробити 90 геогр. миль по леду. Товаришѣвъ буде мати зъ собою лишь трехъ, двохъ Ляпонцѣвъ и одного Норвежця, котрѣ будуть за нимъ везти на малыхъ санчатахъ живнѣсть и деякѣ конечнѣ приборы. Найприкрѣйшою и найнебезпечнѣйшою, якъ допускають, буде подорожь таки заразъ зъ початку по выѣздѣ зъ затоки, дальше въ глубинѣ острова, на высокоровени, вынесенѣй значно понадъ зеркало моря, сподѣваються знайти снѣговый набѣй, по котрѣмъ можна буде посуватись выгѣдно на лыжвахъ. Вправный до такихъ подорожей Норвежець може перебѣгти денно 150 — 200 кильометрѣвъ а середъ такихъ условій тревала-бы подорожь найбѣльше 17 днѣвъ, що въ очахъ Нанзена не уходить за рѣчь небезпечну и трудну. Норденшильдъ перебувъ одного разу 31 днѣвъ въ подорожи по леду.

— **Родинный дѣмъ поета Бурнса**, такъ дуже стереженый Шкотами пѣддержуваный и хороненый майже зъ религійнымъ пietизмомъ, улягъ дивнѣй непредвиденѣй пригодѣ. Лежавъ ѣнъ въ ѣддаленю двохъ англійскихъ миль ѣдъ мѣсточка Еръ (Ауг) въ сельскѣмъ закутку середъ чудно краснои околицѣ. Наразъ пригналась воздухомъ якась велика, страшна рѣчь зъ перераżаючимъ свистомъ, ударила въ дѣмъ, перебила дахъ и повалила стѣны. Бувъ то котелъ паровый, котрый высадився зъ кузнѣ, ѣддаленои зъ ѣдтамъ о 60 ярдѣвъ (т. (т. є. несповна 60 метрѣвъ) и залетѣвъ ажь тутъ. Дѣмъ въ бѣльшѣй части знищеный, але на щастье оставъ ненарушеный покѣй, въ котрѣмъ узрѣвъ поетъ першій разъ свѣтло житя.

— **Дрѣбнѣ вѣсти.** Громада Трудовачь, въ пов. золочѣвскѣмъ, одержала ѣдъ цѣсаря 50 зр. пѣдпомоги на будову школы. — Въ серпни сего року будуть Нѣмцѣ обходнти 50-тѣ роковины смерти поета Альберта Шамиссо. — Въ Новѣмъ Йорку почала одна фабрика выробляти цигара паперовѣ. Папѣръ мачаєся въ мѣцнѣмъ выварѣ листя тютюнового, краєся и звиваєся въ цигара. Цигара такѣ маютъ бути такъ удалыми, що и знатоки не ѣдъ разу на тѣмъ могуть пѣзнатися.

Вѣсти зъ Аеп. Львѣвскои.

Кан. институцію на Бережаны одержавъ о. Теодоръ Кордуба.

Намѣстництво годиться на кан. институцію о. Діон. Свистуна зъ Сушна на Оплуцко.

Краєва рада шкѣльна вызначила о. Яремѣ, катихитови въ народныхъ школахъ въ Бродахъ, 105 зр. ремунераціи за р. 1887.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Конкурсъ** розписує школа кадетѣвъ въ Лобзовѣ пѣдъ Краковомъ въ цѣли принятя на рѣкъ шкѣльный 1888/89 30 ученикѣвъ. Условія принятя: здѣбнѣсть фізична, ѣдповѣдне образованье, порученье полишитись одинъ рѣкъ въ войсковѣй службѣ по выступленю зѣ школы, трилѣтна служба войскова и плаченье оплаты шкѣльнои. Подаватись можна до 25 липня до коменды школы кадецкои.

— **Именованя.** Краєва рада шкѣльна именовала дѣйстными учителями и учительками: Волод. Кашицкого въ Кривенькѣмъ, Павла Станькѣвского въ Джуровѣ, І. Долинку въ Брѣдкахъ, Ад. Божемского въ Илавну и Леокадію Кобыляньску въ Котузовѣ. — Адъюнктами судѣвъ повѣтовыхъ именованѣ: Теодоръ Айхель до Боринѣ, Кароль Керберъ до округу высшого суду краєвого у Львовѣ, Єронимъ Лукашевичь до Кракѣвця, Атанасій Скобельскій до Старого мѣста.

— **Перенесеня.** Адъюнкты судѣвъ повѣтовыхъ перенесенѣ: Теодоръ Маркѣвъ зъ Боринѣ до Яворова и Емилій Штиберъ зъ Кракѣвця до Рогатина.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **Жертвы на „Народный дѣмъ“ въ Чернѣвцяхъ** прислали: Впреосв. митрополитъ Сильвестеръ Сембратовичь 25 зр.; зъ гры въ тарока у инспектора п. Воляньского 6 зр. 5 кр.; Румунъ, сприяючій Русинамъ, 3 зр.; члены тов. „Власна Помѣчь“ въ Бергометѣ надъ Прутомъ 40 кр.; Т. Громскій, господарь зъ Пядиковець, 1 зр.

Черезъ Ред. „Дѣла“.

На дѣмъ „Просвѣты“: Вп. І. М. зъ Кракова 1 зр. Вп. В. Небыловець зъ Перегѣньска 2 зр. Вп. И. Поповичь зѣ Стрыя (изъ складки) 7 зр. Вп. З. Пѣдляшецкій въ Монастирискахъ 71 кр.

Для вдовы по бл. п. Маркіянѣ Шашкевичу комитетъ вечерковый въ Бережанахъ 20 зр.

Для „Академ. Братства“: Вп. В. Небыловець зъ Перегѣньска 1 зр.

На „Народный дѣмъ“ въ Чернѣвцяхъ: Вп. Ис. Ваньо зъ Сѣрославичь 1 зр. Всч. о. Куницкій зѣ Львова 2 зр. Вп. д-ръ Ф. Сембратовичь зъ Монастирискъ 1 зр.

На церковь въ Богородчанахъ: Вп. Ип. Погорецкій въ Збаражи 12 зр.

На памятникъ бл. п. Володимира Барвѣньского: Вп. Читальня въ Завалові 5 зр.

На оплату шкѣльну для бѣдныхъ учениковъ рускихъ паралелькъ въ Перемышли: Вп. Ант. Заячкѣвска зъ Будзанова 38 зр. (зѣ складки).

Для бѣдныхъ учениковъ рускои гимназіи у Львовѣ: Впр. І. Лозиньскій зъ Яворова 1 зр. Всч. І. Гургаль зъ Золочева 1 зр. О. Д. Лойванюкъ зъ Винятинець 3 зр. Вп. Я. Корытовскій зъ Калуша 4 зр. Всч. В. Небыловець зъ Перегѣньска 3 зр. Вп. Ю. Патрѣй зъ Перегѣньска 1 зр. Вп. д-ръ К. Чайковскій зъ Гербердорфу 9·09 зр. Всч. М. Ковшевичь зъ Ульгѣвна 1 зр.; Вп. члены звенигородского педаг. кружка 3 зр. Вп. д-ръ К. Чайковскій зъ Баналюки 3·50 зр. Впр. Т. Яриновичь въ Попѣвцяхъ 2 зр. Всч. В. Воєвѣдка въ Зеленѣй 50 кр. Вп. панѣ М. 2 зр. Вп. д-ръ Ф. Сембратовичь зъ Монастирискъ 50 кр.

Для „Шкѣльнои помочи“ Впр. І. Лозиньскій зъ Яворова 50 кр. Всч. о. Кисѣлевскій зъ Незвискъ 1 зр. Всч. В. Небыловець зъ Перегѣньска 1 зр. Вп. д-ръ К. Чайковскій зъ Банялюки 4·65 зр., Всч. Я. Назаревичь зъ Мшанця 80 кр. Всч. Т. Яриновичь зъ Поповець 2 зр. Вп. д-ръ Ф. Сембратовичь зъ Монастирискъ 50 кр.

Для тов. рускихъ ремѣсниковъ „Зоря“ у Львовѣ Всч. В. Небыловець зъ Перегѣньска 1 зр. Вп. д-ръ Чайковскій зъ Банялюки 4·65 зр.

Для бурси „Нар. Дому“ у Львовѣ Всч. В. Небыловець зъ Перегѣньска 1 зр.

Для бурсы при Ставропигіи Всч. В. Небыловець зъ Перегѣньска 1 зр.

Для бурсы св. Николая въ Станиславовѣ и для бурсъ въ Тернополи, Бережанахъ и Коломыи Всч. д-ръ Ф. Сембратовичь зъ Монастирискъ 1 зр.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 17 мая. На нинѣшнѣмъ засѣданю предложило правительство проєктъ до закона о будовѣ декотрыхъ шляхѣвъ зелѣзниць державныхъ. — Пос. д-ръ Володимиръ Козловскій зложивъ мандатъ. Выбѣръ єго бувъ неважный, бо ѣнъ не маѣ приписаного закономъ вѣку.

Вѣдень 17 мая. Король Миланъ принимавъ вчера на авдієнціи гр. Кальнокого; авдієнція тревала три чверти годины. Король бувъ на обѣдѣ у цѣсаря а цѣсарь ревизитувавъ короля и перебувъ у него двацять минутъ. Королева сербска выѣхала зъ сыномъ до Висбаденъ.

Берлинъ 17 мая. Въ станѣ здоровля цѣсаря нема нѣякои змѣны. Цѣсарь перебувавъ нинѣ першій разъ въ парку. — „Post“ доказує, що союзъ Нѣмеччины зъ Австрією єсть нерозрывный.

Римъ 17. мая. Переговоры Ватикану зъ Россією не розбилися, лишь перервано ихъ на короткій часъ.

Парижь 17. мая. Министерство вѣйны и маринарки выготовило проєктъ укрѣпленя и обороны берегѣвъ Франціи и жадає на тѣ роботы 30 мил. франкѣвъ кредиту.

Софія 17. мая. Бюро Райтера каже, що правительство болгарске не усунуло митрополита Климентія, лишь заборонило єму правити церковну службу въ тырновскихъ церквахъ; впрочѣмъ полишило єму всяку иншу власть въ цѣлѣй епархіи. Причиною сего року правительства було то, що коли кѣлькохъ радныхъ въ Тырновѣ выготовили програму принятя князя и предложили єю митрополитови, ѣнъ сеи програмы не принявъ. Рада громадска ухвалила ѣдтакъ высказати єму нагану и зажадала ѣдъ правительства, щобы єго усунуло.

Лондонъ 17 мая. Праса англійска доказує, що Россія выкликує умысно колотнечу въ Афганистанѣ, щобы пѣдъ покрывою помочи для невдоволеныхъ правительствомъ емира, могла посуватися чимъ разъ дальше до Афганистану.

Курсъ Львѣвскій
зъ дня 17. л. мая 1888.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	203 —	206 25
Зелѣз. Львѣв.-Чернов. по 200 зр. а. в.	210 —	213 50
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в. . .	280 —	285 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в. .	— —	216 —
Листы заставнѣ за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в	97 90	99 —
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем.	100 50	101 80
Банку краєвого 4½% а. в. льос. 51 л.	92 —	93 —
Товариства кредит. гал. 5% а. в. . .	100 80	102 —
Товариства кредит. гал. 4% а. в. . .	— —	95 —
Товар кред. гал. 5% а. в. льос. 37 л.	100 80	102 —
Товар. кред гал. 4% а. в. льос. 41½ л.	— —	95 —
Товар. кред. гал. 4½% а в. льос. 52 л.	93 50	94 50
Листы довжнѣ за 100 зр.		
Гал Зав кред. сел. 3% а. в (давн. 6%) въ ликв.	— —	54 —
Гал. Зав. кред. сел 2½% (давн. 5%) въ ликв	— —	48 —
Общ. роль. кред Завед. 6% льос. въ 15 л.	— —	— —
Облиги за 100 зр.		
Индемнизац. галицкѣ 5% м. к. . . .	102 15	103 25
Комунальнѣ Банку краєв. 5%, I емис.	99 50	101 —
Позички краєв. зъ 1873 по 5% а. в. .	— —	105 —
Позички краєв. зъ 1883 по 4½% а. в.	89 75	91 —
Льосы:		
Мѣста Кракова	— —	20 50
Мѣста Станиславова	— —	35 50
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	5 90	6 —
Наполеондоръ	10 02	10 12
Пѣвъимперіялъ	10 33	10 43
Рубель срѣбный	1 40	1 50
Рубель паперовый	1 04	1 06
100 марокъ нѣмецкихъ	61 85	62 40

Надôслане.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручає свои вы-
2389 робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 27—?

Д-ръ Витовдъ Ярошиньскій,

спеціалистъ до недугôвъ грудныхъ,
повернувши по довгôй неприсутности, ординує якъ давнѣйше ôдъ 3 до 4 по полудни.

Хорущина ч. 16. 2438 4—7

Д-ръ Л. КОССАКЪ

мешкає ôдъ 1-го мая при **улици Валовôй число 29.** (4—4)

Вытягъ зъ розкладу ѣзды зелѣзниць державныхъ

важный ôдъ 1 жовтня 1887.

Ôдѣздъ зô Львова: О 6 год. рано до Гусятына — о 6 год. 10 мин. рано до Лавочного, Будапешту, Стрыя; — о 11 год. 27 мин рано передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станиславова; — о 12 год. 02 мин. въ полудне до Гусятына; — о 7 год. 44 мин. вечеромъ до Стрыя, Хирова.

Приѣздъ до Львова: О 1 год. 15 мин. въ ночи зъ Будапешту, Стрыя, Лавочного, Станиславова, Хирова; о 8 год. 39 мин. рано зъ Хирова, Стрыя; — о 3 год. 10 мин. по полудни зъ Гусятына; — о 4 год., 15 мин. по полуд. зô Станиславова, Хирова, Стрыя: — о 9 год. 43 мин. вечеромъ зъ Гусятына.

Плякаты зъ розкладомъ ѣзды на линіяхъ галицкихъ можна дôстати на стаціяхъ зелѣзниць державныхъ по 6 кр 2238 35—?

Аптика **РУКЕРА** у Львовѣ
поручає 2460 120—?
препараты зъ гумы и выробы кавчуковй для потребъ хирургичныхъ и иншихъ подôбныхъ.

Поѣзды зелѣзничй

(пôсля годинника львôвского)

приходять до Львова:

Зъ Кракова: о год. 5 мин. 40 рано поѣздъ поспѣшный, о год. 9 мин. 27 вечеромъ поѣздъ особовый, о год. 11 мин. 35 передъ полуднемъ поѣздъ мѣшаный, о год 7 мин 6 вечеромъ поѣздъ льокальный.

Зъ Черновець: о год 10 мин. 3 вечеромъ поѣздъ поспѣшный, о год. 3 мин. 35 рано поѣздъ особовый и о год. 3 мин. 30 по полудни поѣздъ мѣшаный.

Зъ Пôдволочискъ (на дворець Пôдзамче): о г. 10 м 1- вечеромъ поѣздъ поспѣшный, о год. 2 мин. 20 рано поѣздъ особовый и о год. 3 мин. 19 по по8 лудни поѣздъ мѣшаный.

Зъ Стрыя: о год 8 мин. 59 рано и о год 4 мин. 35 по полудни поѣздъ особовый а о год. 1 мин. 35 въ ночи поѣздъ особовый.

Ôдходять зô Львова:

До Кракова: о год. 10 мин. 44 вечеромъ поѣздъ поспѣшный, о год. 4 мин. 10 рано поѣздъ особовый, о год. 4 мин. 50 по полудни поѣздъ мѣшаный, о год. 8 мин. 8 рано поѣздъ льокальный.

До Черновець: о год. 6 мин. 20 рано поѣздъ поспѣшный, о год. 12 мин. 22 въ полудне поѣздъ мѣшаный и о год. 11 мин 6 въ ночи поѣздъ особовый

До Пôдволочискъ (зъ двôрця Пôдзамче): о год. 6 мин. 22 рано поѣздъ поспѣшный, о год 1 мин. 8 по полудни поѣздъ мѣшаный и о год 10 мин. 55 вечеромъ поѣздъ особовый

До Стрыя: о год. 8 мин. 4 вечеромъ и о год. 11 мин 47 передъ полуднемъ поѣздъ особовый а о год 6 мин 30 рано поѣздъ особовый.

Знайде умѣщенье

въ Лапшинѣ пôдъ Бережанами

пѣвець церковный зъ хорошимъ голосомъ, де мавъ-бы случайнôсть основно вывчитись хорального спѣву и музики пôдъ управою славно звѣстного основателя хорôвъ и мѣсцевого учителя п. Луки Ремезы. Можуть бути принятыми и иншй кандидаты на однорôчный курсъ науки спѣву хорального и музики.

Левъ Джулиньскій
парохъ въ Лапшинѣ почта Бережаны.
2462 (1—3)

Пѣвець церковный,

Іосифъ Шарковскій, управитель хору, пошукує мѣсця. Близша вѣдомôсть листовно. Адреса: Яблони-
15—? ця надъ Прутомъ. 2423

Оповѣщеня

урядôвъ громадскихъ, щадниць, зарядôвъ дôбръ якъ такожь всѣ урядовй оголошеня **едиктôвъ лицитацій,** ***оголошень о спадщину*** **покликôвъ** выконує *пôсля довголѣтного досвѣду въ ôдповѣдный спосôбъ за запевненьемъ докладного выконаня* и доставляє *приписанй залучники*

RUDOLF MOSSE
Annoncen-Expedition
Wien, I Seilerstätte 2.

Для кождого властителя дôбръ, господаря и громады въ цѣлôмъ краю єсть необходимымъ

добрый, здоровый и чистый оцетъ.

ТОРГОВЛЯ
Кароля Балабана

2427 9—? **у ЛЬВОВѢ**

поручає **оцтову есенцію**, здоровый и чистый продуктъ до робленя оцту въ бутелькахъ $^1/_1$ и $^1/_2$ кильовыхъ. До $^1/_2$ кильогр. **оцтовои есенціи** додаєся 12 литрôвъ воды. Для громадъ и бôльшихъ заведень въ бальонахъ по 4 и 10 кильограмôвъ.

ПЕТРО КРОКЕВИЧЬ

аптикарь въ Краковѣ

улиця Баштова при плянтахъ (рôгъ Ринку Клепарского)

поручає власнй выробы

яко правдиву одиноку добычь найновѣйшихъ часôвъ, приносячу хорому неоцѣненй, спасеннй користы, о чѣмъ свѣдчать щоразъ численнѣйшй признаня похвалы и т. п., якъ неменше посвѣдченье лѣкарске, а именно:

До Высокоповажаного пана Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ.

Въ численнôй моѣй практицѣ уживавъ я перерôбки лѣчничй выгаданй и выробленй Вами, завсѣгды зъ знаменитымъ успѣхомъ въ недугахъ, противъ котрыхъ они пристосованй. Препараты Вашй ôдзначалися одноцѣлою якостею що-до формы и доброты, не пôдпадали розкладови, приємнй въ уживаню а певнй въ бажаныхъ наслѣдкахъ. Мыло менѣ проте высказати Высокопов. панови моє цѣлковите признанье, заразомъ желанье дальшои такъ успѣшнои працѣ въ щасливо начатôмъ напрямѣ для добра недужои людскости. — Щасть Боже!

Львôвъ дня 16 марта 1888 р. **Др-ъ Юлій Корвинъ Гонсьоровскій**
лѣкарь зелѣзницѣ Кароля Людвика.

Вино хинове, средство лѣчниче, взмагаюче силы, стравнôсть, надзвычайно поручане, особливо у женщинъ слабосильныхъ, блѣдыхъ и т п

Вино хинове зъ зелѣзомъ, поручане молодымъ особамъ для осягненя зросту и розвою тѣла, надає крови силу, збôльшаючи скôлькôсть тѣлокъ крови, змôцняючи жолудокъ пôдносить апетитъ, лѣчить загальнй ослабленя, блѣдачку и т. п., а одиноке для реконвальєсцентôвъ по хоробахъ горячковыхъ вынищаючихъ.

Вино зелово-ромбарбарове, вытягъ винный зъ правдивого корѣня Ревеня хиньского (Radix rhei chinensis) и зелъ, збôльшаючихъ рухи хробачковй кишокъ черезъ то легко розвôльняюче; знамените въ затканяхъ, часто повтаряючихъ-ся здутяхъ, довготреваючôмъ катарѣ, дванацятницѣ и въ упорчивôй жовтачцѣ.

Вино зелово-пепсинове, вытягъ зъ зелъ краєвыхъ и найлѣпшои пепсины de Rostock, одиноке успѣшне средство пôдносяче травленье, розпускаюче бѣлко, затымъ одиноке въ нестравности, хроничныхъ катарахъ жолудка або на тлѣ туберкуличнôмъ атоніи кишокъ у людей старыхъ, дуже помôчне у дѣтей зле ôдживлюваныхъ, анемичныхъ и шкрофуличныхъ.

Амигренъ, незрôвнана помôчь въ сильнôмъ болю головы. Ложочка ôдъ кавы зажита успокоює найсильнѣйшу мигрену.

Кальльонъ, одиноке средство на найстаршй и найдолегливѣйшй нагнѣтки. По насмарованю нагнѣтокъ сейчасъ перестає болѣти, а въ 24 годинахъ ôдпадає безъ найменшого болю.

Хильоль, лагодить по кôлькоразовôмъ ужитю найбôльшй болѣ ревматичнй. пострѣлы, подагру и т. п

Сарсапариліянъ зъ корою хиновою, узнаный яко найлѣпше средство въ немочахъ походячихъ зъ зôпсутя сокôвъ и зъ ôдти повстаючого вадливого складу крови, въ недокровности и т. п.

Зѣлье грудне зô свѣжихъ, лѣчничихъ зелъ волоскихъ, котрй вже неразъ навѣть въ прикрыхъ розличныхъ выпадкахъ слабости давали надсподѣване полѣпшенье терплячому, то въ слабостяхъ грудныхъ то легкихъ, противъ астмы, всякои душности и т. п. Усувають они тяжку дыхавицю, всякй закатареня легкихъ и грудей, зафльегмленя, кольки въ грудехъ, упорчивый кашель и т. п. Цѣна зр. 1·20

Сиропъ грудный при тяжкихъ або застарѣлыхъ немочахъ, уживаный буває рôвночасно зъ зѣльемъ льоретаньскимъ противъ сухотъ и слабостей грудныхъ и легкихъ и т. п Цѣна 2 зр.

Кроплѣ жолудковй. Средство знамените и незрôвнане у всѣхъ слабостяхъ жолудка Цѣна 35 кр. 2068 43—0

Замовленя выконуєся ôдворотною почтою.

Зъ численныхъ подякъ наводимо ось тй:

Высокоповажаный Пане Аптикарю!

Бажаю, щобы кождому хорому такъ знаменитый успѣхъ давали лѣки зъ Вашихъ выробôвъ, якъ моѣй женѣ, котрй надсподѣвано успѣшно дѣлали и прошу о надôсланье менѣ ще Амигренъ и капель жолудковыхъ. Зъ поважаньемъ
Пшôвъ д 3 липня 1887 р *Леопольдъ Коваликъ*
(Рыбникъ, Oberschlesien).

Высокоповажаный Пане!

Узнаю дѣйстну успѣшнôсть Вашихъ выробôвъ, досвѣдчивши на собѣ — Се посвѣдчаю ретельно. Зъ поважаньемъ
Schönpriesen b. Aussig 25 мая 1787 р. *Новаковскій*
директоръ фабрики цукру.

Вп Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви въ Краковѣ.

Страдаючи ôдъ пôвтора року на сильный, невылѣчимый кашель, сполученый зъ рôзными тяжкими недугами, мимо тутешныхъ радъ лѣкарскихъ, чувся я безъ надѣѣ житя, а яко отець кôлькоро дѣтей, хапаючись вкôнци рôзныхъ способôвъ до поратованя здоровля, случайно зъ порады чужои приязнои менѣ особы, уживъ я „Зѣля грудного" выробу аптикаря Вповажаного Пана Петра Крокевича, и по ужитю чотырохъ пачокъ „Зѣля грудного" и Сиропу ôдзыскавъ цѣлковито здоровлье, могучи о власныхъ силахъ уже працювати и тымъ чиномъ бодай частину щастя дѣтемъ моимъ удѣлити. Чуюсь тому спонуканымъ заявити найщиршу вдячнôсть Вповажаному Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви мѣсцевому, за вырôбъ „Зѣля грудного", бо житье моє лишь ужитю того Зѣля завдячую.

Зъ глубокимъ поважаньемъ
Кракôвъ, дня 28 мая 1886 р. *Михаилъ Трыбальскій*,
друкарь литографичный.

Высокоповажаный Пане!

Вычитавши зъ газетъ дня 28 мая с. р. подяку Вамъ Вповажный Пане, а почуваючись зарôвно до обовязку вдячности, маю честь тую-жь въ высокôй степени заявити Вамъ, Вповажный Пане, бо Ваше „Зѣлье грудне" и „Сиропъ", и въ загалѣ Вашй выробы не лишь менѣ самому, але дуже многимъ, де заходили сумнѣвы що-до здоровля давали чудный успѣхъ. Маючи отже много завдячити Вашимъ выробамъ, приймѣть Вповажаный Пане выразы моеи вдячности, а заразомъ зичливости, успѣху въ дальшôмъ розвою своихъ выробôвъ такъ для добра власного, якъ и зъ пожиткомъ для людскости!

Остаю зъ довжнымъ поважаньемъ *Кс. Е. Вернеръ*,
Кракôвъ 1 червня 1886 р. Реформатъ.

Честный Пане!

Страдаючи ôдъ 20 лѣтъ на гемороиды и упрямый бôль въ жолудку, на дыхавицю и сполучене зъ нею замуленье мѣхура, на затвердженье и иншй долегливости, уживъ я кôлька фляшокъ „Капель жолудковыхъ", котрй зробили менѣ надзвычайну пôльгу, що посвѣдчаю згôдно зъ правдою и совѣстею. *Фишеръ*,
Ряшѣвъ, дня 21 червня 1886 р. совѣтникъ ц. к. суду.

И. ИГНАТОВИЧЬ

поручає:

певнй и выпробованй средства до выбраня всякихъ плямъ.

	кр.
АМАНДИНА усуває плямы зъ сокôвъ цукровыхъ, бѣлка, мороженого и т. п. фляконъ . .	25
АПСЕИНА вытягає плямы товстй зъ матерій шовковыхъ барвныхъ	25
АЦЕТИНА нищить плямы алькаличнй и мочовй, фляконикъ	25
БЕНЗОЛИНА выбирає плямы товстй и зъ прѣтя, зъ мази и покосту, фляконикъ малый 20 кр. цѣлый	30
БРАЗИЛИНА, выпранй въ бразилинѣ матеріи чорнй, споловѣлй и поплямленй ôдзыскують первѣстну барву, стають лыскучими и твердыми, пакетъ	08
ЕТИЛИНА усуває плямы на помостѣ зъ фарбъ анилиновыхъ, травы, лякерôвъ, и смолы фл.	25
ЯНИНА розпускає плямы чорнй повставшй на шкôрѣ при фарбованю волося, фляконъ .	30
ЯВЕЛИНА уживаєся до выбраня зъ бѣля барвныхъ плямъ, а именно зъ пива, вина червоного, овочѣвъ, конфитуръ, атраменту и т. п. фляконъ . .	20
КВАСОКЪ въ лѣсочкахъ уживаєся до чищеня палцѣвъ зъ атраменту, лѣсочка	05
КОРѢНЬ МЫЛЯНЫЙ бѣлый, служить до праня матерій шовковыхъ, потовщеныхъ и замарганыхъ, пакетикъ по 2 кр. и	04
МЫЛО ЖОВЧЕВЕ уживаєся до выбираня плямъ старыхъ зъ матерій вовняныхъ, бавовняныхъ и шовковыхъ, кусникъ	25
ОДАЛИНА найлѣпше средство до чищеня мужескои одежи, усуває плямы повставшй зъ пороху, прѣтя, тютюну, молока, пива, кавы, шоколяды, плѣсни, вохкости, сметанки, росолу и т. п. фляконъ . . .	35
ОКСАЛИНА выбирає плямы зъ атраменту, иржи и крови, зъ паперу и бѣля, фляшка . . .	25
КВИЛЯЯ, матеріи вовнянй и шовковй, выпранй въ ôдварѣ Квиляи тратить плямы и ôдзыскують свѣжôсть, причѣмъ барва матеріи нѣчо не тратить, пакетъ	06
СПИРИТУСЪ ТЕРПЕНТИНОВЫЙ усуває плямы зъ покосту, олѣю и живицѣ, фляконъ	25
ЗЕМЕЛЬНИКЪ чистить матеріи бѣлй вовнянй зъ замарганя и пороху, пакетъ	20

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3., Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои. Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20, и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2424 4—?

А. РОЗМАНИТЪ

КРАКÔВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикоріи, Сурогатôвъ кавы и Кавы фиговои

въ Раковицяхъ

пôдъ Краковомъ.

Выробляє зъ сырого продукту власнои плянтаціи всякй роды цикоріи и штучнои кавы, котрй ôдзначаються богатствомъ частей поживныхъ а такожь знаменитымъ смакомъ и запахомъ. 13—0
2286

Фабрика поручає передовсѣмъ:

Сурогатъ кавы въ коробкахъ (шуфлядкахъ).
Сурогатъ кавы въ склянкахъ
Шротову каву француску Розманита.
Цикорію кракôвску гôрку.
Каву фигову.
Цикоряну каву перлову. (Новôсть!!)
Каву кракôвску добôрну въ скриночкахъ.

Купити можна въ Народныхъ Торговляхъ и у всѣхъ иншихъ торговляхъ.

Ôдзначена на выставѣ кракôвскôй въ р. 1887

2-ма медалями министерства торговлѣ.

ВЫДАНЯ ТОВАРИСТВА „ПРОСВѢТЫ"

Географія Руси

часть перша

Русь галицка, буковиньска и угорска

зъ картою тыхъ земель.

Цѣна 45 кр. (зъ пересылкою почтою 50 кр.)

Карта Галичины, Буковины и угорскои Руси сама про себе 10 кр. (зъ перес. почт. 12 кр.)

Народно-рускій Молитовникъ

для дѣтей, одобреный Впр. Митроп. Сильвестромъ (сторôнъ 143). Цѣна дуже низька, бо лише **20 кр.** (въ красшихъ оправахъ **25 кр.** и **35 кр.**). При купнѣ за 10 зр. опускаєся 20% рабату. Той молитвословець надаєся на дарунки (мѣжь иншимъ на памятку епископскихъ визитацій каноничныхъ). При замовленю бôльшого числа примѣрникôвъ можна жадати (за малу оплату) ôдповѣдныхъ золотыхъ написей на оправѣ.

Лишь правд съ маркою „Котва"

Страдаючимъ на гостець и ревматизмъ поручаєся симъ правдивый

Pain-Expeller

съ „котвою" яко дуже успѣшне средство домове.

Въ запасѣ майже въ всѣхъ аптикахъ

Тайна красы

выробу ПЕТРА КРОКЕВИЧА аптикаря въ Краковѣ.

Неимовѣрне подивлянье и надзвычайне признанье зô стороны красавиць для сего чудового и незвычайно скоро дѣлаючого средства робить, що сей препаратъ, выробу Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ, розхаплюють зъ нечуваною скоростею. Créme сей, справедливо названый „Тайною красы", ôддаляє въ тягу однои ночи всяку неделикатнôсть, ствердженье, червонôсть шкôры, прищѣ, угры и лишаѣ гинуть безповоротно по ужитю сего знаменитого и найпевнѣйшого въ своихъ наслѣдкахъ средства котре навѣть лице поморщене чудово робить молодшимъ, надаючи єму красный справдѣ молодечій цвѣтъ. Уживаный щоденно на нôчь, чудово заховує цвѣтъ ôдъ всякого ствердненя шкôры, якъ рôвно-жь и ôдъ передвчасныхъ морщинъ. Тому то повинно се средство находитися въ тоалетѣ такъ молодои и краснои паночки якъ и красивои дамы.

Цѣна 1 зр, 1 зр 50 кр. и 2 зр. 2398 12—?

I. & C. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНѢ (BRÜNN)

улиця Фердинанда Ч. 7/d

высылають за послѣплатою:

Сорочки мужескй, бѣлй и кольоровй 1 штука Іа. зр. 1.80 IIа. зр. 1.20

Сорочки робôтничй зъ доброго оксфорду, 3 штуки зр. 2.

Ногавицѣ мужескй, зъ барханту або полотна, 3 пары Іа. зр. 2.50, IIа. зр. 1.80.

Суконнй шапки, для мужчинъ и хлопцѣвъ, 6 шт. зр. 1·20

Скарпетки мужескй, бѣлй або кольоровй, робленй 6 паръ зр. 1·10.

Скарпетки втягаючй пôтъ, зъ финису шовкового, 12 паръ зр. 1·20.

Пледы до подорожи, 3·50 метрôвъ довгй, 1·60 м. широкй, 1 штука зр. 4·50.

Матеріи на мужескй уборы, новôтнй, 3.10 метрôвъ Іа. зр. 5·50. IIа. зр. 3·75.

Матеріи на иберцигеры, добрй, найновѣйшй барвы, 2.10 метр. зр. 6.

Нормальнй сорочки и ногавицѣ, зъ чистои вовны, системъ Єгера, 1 штука зр. 3·50.

Зреформоване нормальне бѣлье, (втягаюче пôтъ) 1 сорочка або 1 ногавицѣ зр. 2.

Бѣлье зъ Gummi, 2 пары маншетôвъ, 2 стоячй и 2 лежачй ковнѣрики зр. 2·50.

Матеріи лѣтнй камгарновй на мужескй уборы, найновѣйшй десенѣ, 6.5 метрôвъ зр. 3.

Сорочки жѣночй, зъ шифону, гафтованй, 3 штуки зр. 2·50.

Сорочки жѣночй, зъ мѣцного полотна зъ зубками 6 штукъ зр. 3·25.

Корсеты нôчнй, зъ шифону, численно прикрашенй, 3 штуки зр. 1·80.

Спôдницѣ, 6 зъ сырого полотна, Chiffon и Rouge 3 штуки зр. 3.

Запаски жѣночй, зъ оксфорду, кретону и сырого полотна 6 штукъ зр. 1·60.

Паньчохи жѣночй, робленй, бѣлй або кольоровй, 6 паръ зр. 1·50.

Паньчохи жѣночй, (втягаючй пôтъ) зъ шовкового финису 6 паръ зр. 1 20.

Намѣтки зъ Mohair-у, у всѣхъ краскахъ 3 штуки зр. 1·20.

Намѣтки зъ Foil-у, краснй десенѣ, 6 штукъ зр. 1 20.

Жакеты лѣтнй Jersey, зъ чистои вовны, у всѣхъ краскахъ 1 шт. гладка зр. 2·50 тамбурована зр. 4.

Хустинки до носа, зъ кольоровымъ краємъ, 1 тузинъ мужескихъ зр. 1·20, жѣночихъ зр. 1.

Взôрцѣ даромъ и франко.

2345 13—26

Ц. к. придворна ліярня звонôвъ
П. ГИЛЬЦЕРА въ Винеръ-Найштадтъ

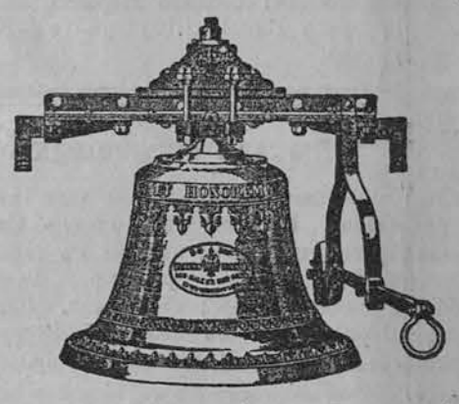

поручаєся до **замовлень звонôвъ и гармонійныхъ складôвъ всякои величины и голосу. Гарантія** за певный голосъ кождого звона, чистый гармонійный акордъ складу и за найлѣпшій металь. Монтованье звонôвъ **головами зъ кованого зелѣза**, черезъ що можна звонами дуже легко звонити **Припорученя** сповняються якъ найскорше, точно и **дуже дешево** при **найвыгôднѣйшихъ условіяхъ заплаты**

Ôдзначеня: *Золотый хрестъ заслуги зъ короною за повне заслуги дѣланье Выстава вѣденьска 1873 р, два медалѣ за поступъ за складъ звонôвъ для вѣденьскои Votivkirche 260 сотнарôвъ ваги Выстава промыслова у Вѣдни 1880 р. золотый медаль.*

Заложена 1838. Доставила 4420 звонôвъ, 1,189.240 кильогр. ваги. Зъ сего до Вѣдня для 31 церквей 83 штукъ звонôвъ 86.069 кильогр. ваги разомъ и 2 звоны до годинникôвъ для нового ратуша 3345 клр ваги.

Гармонійнй склады до закристій зъ 4 звôнками по 25 зр.

Гармонійнй склады до престолôвъ зъ сильными и голосными звôночками. 2301 5—12

Зô альпаки: 1 складъ зъ 4 звôн. по 14 зр., зъ 3 зв. по 11 зр.
Зô мосяжу: 1 складъ „ 4 „ „ 10 „ „ 3 „ „ 8 „

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка, пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 101. Львôвъ, Пятница 6 (18) мая 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Бібліотека пайзнам. повѣстей“ выходить въ середу, и въ середу и суботу на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надослане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична.

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Рекламаціи неопечатаній вôльній ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Правопись а нигилизмъ.

Бесѣда посла Ковальского, выголошена въ радѣ державнôй при буджетѣ министерства просвѣты, була, якъ се мусѣли замѣтити нашй Вп. читателѣ, лише ширшимъ розведеньемъ бесѣды посла о. Озаркевича, выголошеной при генеральнôй дебатѣ надъ буджетомъ,—зъ кôлькома власными додатками, якъ-разъ нещасливыми. Мѣжь тыми додатками особливо не пощастились послу Ковальскому пôднесенй двѣ справы: наука языка нѣмецкого въ середныхъ школахъ и справа управильненя рускои правописи въ школахъ.

Що-до науки нѣмецкого языка, то пос. Ковальскій показався по перше, plus papiste, que le pape même, а по друге, несвѣдущимъ справы. Замѣсть запротестувати противъ того, що по гимназіяхъ у всхôднôй Галичинѣ даютъ учити языка рускаго людямъ неквалифікованымъ, — пос. Ковальскій плакавъ, що языка нѣмецкого учать неквалифікованй учителѣ, длятого молодѣжь не умѣе по нѣмецки, ergo, зъ часомъ не буде кому зъ Галичины занятй лавы посольскй въ радѣ державнôй — и посолъ вказавъ при тôмъ на тій лавы, де сидить на 63 галицкихъ послôвъ — 58 Полякôвъ. Можна собѣ представити то велике нещастье, коли-бъ на тыхъ лавахъ не стало 58 послôвъ польскихъ! Посолъ гофратъ Ковальскій, вице-президентъ нѣмецкого клюбу Коронинîого, есть въ поглядахъ своихъ и симпатіяхъ певно зарôвно Нѣмець якъ Русинъ (въ тôмъ взглядѣ пригадуе по трохи пос. Томащука) и тымъ тôлько дасться выяснити, що ôнъ, хотяй кождого майже року въ радѣ державнôй промовлявъ за потребою рускихъ гимназій въ Галичинѣ, самъ, яко предсѣдатель „Народного Дому“, всѣхъ бурсакôвъ высылавъ не до рускои, але до нѣмецкои гимназіи, и той введеный нимъ ладъ, на соромъ галицкôй Руси, треваe по нинѣшный день.. Мин. Гавчь, дотычно сумного гороскопу пос. Ковальского, успокоивъ его, ствердивши зъ власного досвѣду, що молодѣжь середныхъ шкôлъ въ Галичинѣ досыть знае по нѣмецки, тожь и лавы послôвъ зъ Галичины не будуть порожнй. А на домаганье пос. Ковальского, щобы кандидатôвъ до науки нѣмецкого языка надѣлявъ стипендіями въ университетахъ нѣмецкихъ, мин. Гавчь ôдповѣвъ, що оно вже такъ нинѣ есть. И справдѣ, не розумѣемо, якъ мôгъ сов. Ковальскій о тôмъ не знати, що его проектъ уже есть фактомъ, — а въ тôмъ тôлько бѣда, що стипендіи для науки нѣмецкого языка дôстають самй Поляки, а Русинъ нехай не маe и надѣе... Отсе радше належало пôднести пос. Ковальскому!

Друга справа, яку дуже нещасливо порушивъ пос. Ковальскій — то справа управильненя рускои правописи въ школахъ галицкихъ и буковиньскихъ. Тутъ уже, що нѣ казати, пос. Ковальскій просто скомпромитувавъ и себе, и Русинôвъ.

Насампередъ пос. Ковальскій завѣвъ зъ министромъ полемику о то, чи д-ръ Стоцкій, професоръ рускаго языка въ университетѣ черновецкôмъ, есть въ справахъ руского языка „achtbare Seite“ (якъ назвавъ его мин. д-ръ Гавчь) чи нѣ, и рѣшивъ, що нѣ. На таку уйму поваги, на таке пониженье своего чоловѣка, Русина, патріота, професора университету, — треба бы подати якйсь доказы, тымъ бôльше, що тутъ сов. Ковальскій, изъ званя правникъ, не компетентный рѣшати, такъ само якъ д-ръ Стоцкій не бувъ-бы компетентный рѣшати о тôмъ, чи сов. Ковальскій въ справахъ юридичныхъ есть „achtbare Seite“, чи нѣ, коли-бъ министеръ справедливости давъ ему таке свѣдоцтво. Сов. Ковальскій, видко, добачивъ, що его квалифікованье университетского професора рускаго языка выкликало усмѣшку сожалѣня на устахъ министра просвѣты, и длятого поспѣшився дати post festum раду д-ру Гавчови, чому ôнъ про д-ра Стоцкого не спытавъ проф. Миклосича, европейскои знаменитости въ славистицѣ, а той бы бувъ пояснивъ министрови, що д-ръ Стоцкій не конче „achtbare Seite“. Тутъ сов. Ковальскій самъ здапався, — якъ то звычайно буваe, коли хто збочить въ чѣмъ изъ дороги правды. Бо вже-жь, коли-бъ д-ръ Гавчь спытавъ бувъ Миклосича про д-ра Стоцкого, то Миклосичь не мôгъ бувъ выдати о д-рѣ Стоцкôмъ такого суду, якій выдавъ п. Ковальскій, бо самъ проф. Миклосичь — европейска знаменитôсть въ славистицѣ — зробивъ д-ра Стоцкого, свого ученика, професоромъ руского языка въ университетѣ черновецкôмъ, и то мимо тысячныхъ интригъ и доносôвъ зъ тои стороны, котра зновъ для сов. Ковальского есть може „achtbare Seite“...

Пониженье д-ра Стоцкого пос. Ковальскимъ далось-бы ще вытолкувати може личными несимпатіями. Звѣстно, що у фракціи, до котроi належить сов. Ковальскій, проф. Стоцкій есть persona ingratissima. Ненависть до д-ра Стоцкого доходить у тои фракціи уже до тои степени, що якійсь дописователь зъ Вѣдня до „Московскихъ Вѣдомостей“ (ч. 118 зъ 3 н. ст. мая) називаe проф. Стоцкого ажь „предателемъ Славянства“, бо ôнъ яко професоръ университету стоить за самостôйностею рускаго языка! Але якъ дасться вытолкувати высказъ пос. Ковальского, що фонетична правопись — се вырôдъ нигилизму?

Читаючи се, прямо вѣрити не хочесь, щобы чоловѣкъ такій поважный вѣкомъ, и на такôмъ поважнôмъ становищи, якъ п. Ковальскій, и ще въ бесѣдѣ парляментарнôй, выголосивъ щось такого! И доси, правда, чували мы вже таку рѣчь, що все, що патріоты Русины-народовцѣ роблять для розвою своеи народности, — то нигилизмъ, — але се звычайно выходило або ôдъ ндіота, або ôдъ такого чоловѣка, що дарма ему дбати про оправданье того, що скаже, бо есть безпечнымъ, що свѣтъ уважае зайшнымъ вымагати ôдъ него оправданя. Але що иншого посолъ рускій! — посолъ выбраный до рады державнои патріотами рускими — и „етимологами“, и „фонетиками“! — высланый туды заступати справы рускй, а не накидати на Русинôвъ-патріотôвъ тѣнь нигилизму! До такои роботы не потрѣбно було патріотамъ-выборцямъ въ Сокали, Жовкви и Равѣ ломити собѣ головы и выставлятись на переслѣдованя за выбôръ посла Русина, — бо зъ нигилизмомъ у Русинôвъ потрафивъ-бы выѣхати и якійсь несовѣстнѣйшій посолъ Полякъ! Будь-що-будь, Русины чогось такого по сов. Ковальскôмъ нѣколи не надѣялись.

Пос. Ковальскій, маючи гадку говорити о фонетицѣ въ радѣ державнôй, повиненъ бувъ або спытати кого, або заглянути до першого-лучшого лексикона, а бувъ-бы довѣдався, що фонетика не маe обсолютно нѣякои звязи зъ нигилизмомъ и не нигилизмъ выродивъ фонетику. Фонетика сягаe въ давнй-давнй часы, а нигилизмъ — то вытвôръ новый, не бôльше ему якъ 20 и кôлька лѣтъ житя, бо зродився доперва зъ початкомъ 1860-тыхъ рокôвъ. Нехай бы бувъ сов. Ковальскій тôлько трохи роздумавъ, чи бувъ нигилизмъ за часôвъ Серба Вука Караджича, за часôвъ нашого Маркіяна Шашкевича, котрй писали фонетикою? Нехай бы бувъ роздумавъ, що нинѣ фонетики уживають цѣлй народы, н пр. Италіянцѣ, Чехи, Сербы. Нехай бы бувъ роздумавъ, що вже-жь фонетична правопись не мусить мати звязи зъ нигилизмомъ, коли правительство россійске, котре чей-же найменче маe причинъ пáнькатися зъ „выродомъ нигилизму“, урядово завело фонетичну правопись въ Россіи для украиньскои мовы!

Мы зовсѣмъ не беремо пос. Ковальскому за зло, що ôнъ есть приклонникомъ т. зв. етимологіи, а противникомъ фонетики середъ Русинôвъ. Ôдъ коли галицка Русь розбудилась до нового житя, ôдъ тогдѣ иде той спôръ и треваe до нинѣ, трактуючись изъ становища языкознавства, практичности чи непрактичности, — але, хвала Богу, нинѣ уложилася середъ насъ толеранція на тôмъ поли: половина интелигенціи, свѣтскои и духовнои, пише сякою або такою етимологіею, друга половина фонетикою, а якъ прийде яка руска справа, то щирый Русинъ етимологъ чи фонетикъ идуть спôльно, рука въ руку, якъ ишли и пр. при выборѣ п. Ковальского на посла до рады державнои.

Ажь ось теперь п. Ковальскій въ радѣ державнôй выступаe зъ славнымъ ôдкрытьемъ, що фонетика — вырôдъ нигилизму! Отсе то ôдкрытье — то компромитованье и рускои справы, и своеи особы, — а до компромитаціи все мусить доводити зарозумѣлôсть, зъ якою хтось береся рѣшати о справахъ, котрыхъ не розумѣe. А вже Римляне остерѣгали передъ того рода зарозумѣлостею, бо казали: „Si tacuisses...“ Тои краснои остороги повиненъ держатися кождый, хочь-бы и якъ мало значущій чоловѣчокъ, а вже великими буквами мусить выписати собѣ ихъ — чоловѣкъ, що маe претенсію на загальну повагу у людей...

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державнои.] На вчерашнôмъ засѣданю палаты послôвъ не одобрила палата выбôръ пос. д-ра Володимира Козловского, позаякъ ôнъ не маe ще приписаного законами вѣку на посла, бо доперва въ грудни с. р. кôнчить 30. рôкъ. Выбôръ пос. Козловского уневажнено длятого такъ скоро, бо до сен справы вмѣшалося такожь и правительство; на то напиравъ именно дуже министеръ торговлѣ, котрый самъ телеграфувавъ по метрику Козловского и долучивъ ей до актôвъ выбору. Опôсля ôдчитано письмо, въ котрôмъ Козловскій доноситъ, що складае мандатъ. Зъ порядку дневного наступила дальша дебата надъ буджетомъ министерства торговлѣ. При титулѣ „Рухъ на зелѣзницяхъ державныхъ“ жадавъ централистъ Швабъ, щобы зарядъ сихъ зелѣзниць подавъ до прилюднои вѣдомости засады, якихъ держиться при обчислюваню власныхъ коштôвъ при зелѣзницяхъ державныхъ. Президентъ зелѣзниць державныхъ бар. Чедикъ обѣцявъ въ слѣдующôмъ прелиминари роздѣлити выдатки зелѣзницѣ на персональнй и реальнй, але не згодився на жаданье централистôвъ, бо казавъ, що подаванье до прилюднои вѣдомости власныхъ коштôвъ було-бы неекономично и зъ шкодою для державы. Енгель (молодо-Чехъ) домагався, щобы зелѣзницямъ заказано вести торговлю камѣннымъ вуглемъ. Врабецъ жадавъ зниженя тарифъ для промысловцѣвъ. По тôмъ принято цѣлый етатъ министерства торговлѣ. Опôсля розпочалася дебата надъ буджетомъ министерства рôльництва. При титулѣ „Зарядъ центральный“ жадавъ пос. Мильнеръ, щобы ческу раду культуры краeвои роздѣлити на двѣ секціи, ческу и нѣмецку, бо лишь такимъ способомъ буде можна вдоволити Нѣмцѣвъ. Дальше промовляли ще послы Поклюкаръ и Фирнкранцъ а ôдтакъ закрыто засѣданье.

Зъ Вѣдня доносять, що засѣданя спôльныхъ делегацій розпôчнуться вже напевно дня 4 червня. Въ палатѣ послôвъ ведеся нинѣ дальша дебата надъ буджетомъ министерства рôльництва а завтра не буде вже засѣданя. По лат. зеленыхъ святахъ вô второкъ прийде ôдъ нараду буджетъ министерства судôвництва. При сѣй дебатѣ не обôйдеся имовѣрно безъ скандаличныхъ сценъ, но лѣвиця не хотѣла нѣякъ згодитися на жаданье президента Смольки, щобы о скôлько можна найменше забирала голосъ въ сѣй справѣ, а послы Кронаветеръ и Пернерсторферъ лагодяться такожь зъ тяжкими закидами противъ министра судôвництва.

Въ комисіи для податку ôдъ горѣвки ухвалено вчера оплату ôдъ выробу прасованыхъ дрôжджей и горѣвки для домашного ужитку. При §. 6. поставивъ Мавтнеръ внесенье, щобы належитôсть контрольна для денатурализаціи горѣвки выносила не 3 а лишь $1^1/_2$ кр. ôдъ литры. Менгеръ поставивъ внесенье, щобы горѣвка не роблена зъ жита, ячменю и пшеницѣ поступала въ розпродажь лишь лютрована. При §. 7 (бонификація для горалень рôльничихъ) заявивъ мин. Дунаѣвскій, що годиться на скалю 2, 3 и 4 зр. при 7 гектолитрахъ максимальнои продукціи деннои для неконтингентованои горѣвки. Ту скалю принято а такъ само такожь и дефиницію горалень рôльничихъ, за котрй уважаються лишь тй, що продукують на день найбôльше 7 гектол. а не 8, якъ того домагалося первѣстно коло польске.

Въ комисіи для справъ жидôвскихъ домагався пос. Гавошь, щобы жидôвъ роздѣлено на неологôвъ (поступовцѣвъ) и ортодоксôвъ (хуситôвъ). Министеръ просвѣты д-ръ Гавчь спротивився тому и внесенье Гавоша упало.

Ходять вѣсти, що австрійскійскій амбасадоръ въ Константинополи, бар. Калисъ, маe бути перенесеный до Лондону на мѣсце гр. Кароліого, а на его мѣсце прийшовъ-бы гр. Голуховскій, теперѣшный посолъ въ Букарештѣ.

——

Ôдъ кôлькохъ днѣвъ розписувалися англійскй и нѣмецкй газеты о якихсь новыхъ конфликтахъ на граници Россіи и Афганистану и доказували, що Россія стараeся умысно выкликувати тй конфликты, щобы выробити собѣ чимъ разъ бôльшій вилывъ такъ въ Афганистанѣ якъ и въ Персіи. Противъ сего погляду выступило правительство россійске и оголосило черезъ бюро Райтера депешу, въ котрôй доказуе, що послѣднй приключеня на граници були лишь звычайными колотнечами, котрй тамъ дуже часто повторяються, а коли правительство предприняло якйсь мѣры, то лишь длятого, щобы удержати спокôй на граници, бо боитьсь выбуху якоись ворохобнѣ въ Афганистанѣ. Тымчасомъ одержала „Nat. Ztg.“ вѣсть зъ Лондону, пôсля котрои мали до англійского министерства дѣлъ заграничныхъ надôйти вельми непокоячй вѣсти зъ Афганистану, а котрй доказують конечну потребу занятй Кабуль. Рôвночасно одержала и „Kreuzztg.“ вѣсть зъ Петербурга, що тамъ робляться якйсь приготовленя, щобы заняти Гератъ. Скôлько въ тыхъ вѣстяхъ есть правды, годѣ сконстатувати, але то можна сказати, що въ середнôй Азіи можуть дуже легко и зовсѣмъ несподѣвано выбухнути конфликты, котрй були-бъ въ силѣ затревожити и цѣлу Европу. Досыть пригадати, якъ зовсѣмъ несподѣвано выбухла була послѣдна вôйна мѣжь Россіею а Афганистаномъ, котра довела була опôсля до конфликту мѣжь Россіею и Англіею, що довгій часъ непоконивъ Европу. — До „Pol. Corr.“ доносять зъ Варшавы, що заряды зелѣзниць Варшава-Граница и Ивангородъ-Домброва одержали ôдъ министерства вôйны категоричный приказъ, щобы безпроволочно заосмотрилися перша въ 600.000 а друга въ 400.000 сотнарôвъ вугля. Оба заряды зелѣзниць закупили вже потрѣбный вуголь по збôльшеныхъ цѣнахъ. — Дивну якусь, мабуть чи не на сензацію обчислену вѣсть подае вѣденьскій „Tagblatt“ зъ Петербурга. Пôсля тои вѣсти мавъ царскій двôръ выслати дня 8 с. м. до Лондону княгиню Олимпію Борятинску, щобы она тамъ навязала якйсь переговоры зъ англійскимъ кабинетомъ а тымчасомъ высылае до Афганистану грошѣ и зброю, щобы тамъ выкликати святу вôйну противъ Англіи.

——

„Börsen-Cour.“ доноситъ, що Вирховъ зробивъ микроскопичный розслѣдъ присланои ему матеріи, выдѣленои зъ гортанки цѣсаря и прийшовъ до того переконаня, що цѣсарь не маe рака. Вѣсть ся потребуе однакожь ще потвердженя. — Зъ Берлина доносять до „Corr. de l'Est“, що загальный поглядъ, будьто-бы для верховодячихъ кругôвъ въ Берлинѣ справа болгарска була зовсѣмъ рôвнодушна, есть хибный. Нѣмеччина маe певне право до того, заявити, що на всякй приключеня въ сѣй справѣ и выходячй зъ нея наслѣдки звертаe далеко бôльшу вагу, якъ то звычайно можна-бы думати на пôдставѣ голосôвъ впрочемъ зовсѣмъ добре поинформованыхъ органôвъ. Подôбно доносять такожь и зъ Вѣдня до „Czas-у“, що Нѣмеччина лишь удае, будьто-бы справа болгарска ей зовсѣмъ нѣчого не обходила. Вѣденьскій кореспондентъ тои газеты розговорювавъ зъ якоюсь особою, котра зновъ розговорювала зъ д-ромъ Мекенси и довѣдалась ôдъ него ось що: Мекенси сказавъ насампередъ, що цѣсареви дѣйстно значно полекшало, але о характерѣ его недуги и о ей дальшôмъ розвитку не хотѣвъ нѣчого говорити, а такъ само и словечкомъ не згадавъ про то, чи думае хочь бы на короткій часъ выѣхати до Англіи. О настяхъ декотрыхъ газетъ на него высказався зъ легковаженьемъ и сказавъ, що они маютъ своe жерело въ войсковôй партіи, котра грунуеся около князя Вильгельма. Перейшовши ôдтакъ на политику сказавъ, що ôнъ ôдъ давна слѣдить за нѣмецкою политикою и студіюе ей, а длятого думае, що знае ей добре. Онъ сказавъ отже, що пôсля его переконаня война есть неможливою, а вôйну Австріи зъ Россіею назвавъ противъисторичною, противъ котрои промовляе цѣла минувшôсть исторична.

——

О положеню въ Македоніи и становищи Порты до неи пишуть до „Pol. Corr.“ зъ Константинополя такъ: „Подорожники, котрй лише що приѣхали зъ Монастиря, а на котрыхъ слова можна спуститися, завѣряють, що поминувши звычайне въ сихъ сторонахъ розбишацтво, не зайшло тамъ въ послѣднихъ часахъ нѣчого такого, що могло-бы занепокоити и що въ цѣлôй Македоніи пануе спокôй. Коли однакожь зъ верху выдаeся все спокôйнымъ, то въ сподѣ вариться и цѣлый свѣтъ не уважае вже навѣть и за ôдповѣдне говорити о тôмъ, що въ Македоніи выбухнуть за за кôлька мѣсяцѣвъ непокои, котрй затревожать зновъ на якійсь часъ цѣлу Европу. Такъ думае не лишь политично образована публика але и фаховй дипломаты; длятого такожь выслала и Англія нового консуля, Шиплея до Македоніи. Всѣ послы безъ выимки слѣдять пильно за всѣмъ, що дѣeся въ Македоніи, а и турецкй власти розвиваютъ такожь енергію, якои у нихъ рѣдко лишь коли можна добачити. Правда, що въ грунтѣ рѣчи треба-бы спытатися, якимъ чиномъ можуть выбухнути непокои, коли правительство предприняло такъ великй войсковй мѣры осторожности; але при тôмъ не треба спускати зъ ока и то, що положенье Туреччины есть теперь зовсѣмъ инше, якъ було въ давныхъ часахъ, коли то она ще мала силу и ôдвагу спиняти всякй непокои силою. Отоманьске правительство не може нѣчого зробити, бо боиться, щобы проливъ христіяньскои кровы турецкимъ войскомъ не

Всякй обявцй, листы заставнй, ренты, акціи бôнковй и зелѣзнич, льосы державнй и приватнй купуютъ и продаютъ пôдъ найкорист-нѣйшими по змозѣ услôвіями

СОКАЛЬ и ЛИСЕНЪ ДОМЪ бôнковый и КОНТОРА ВЫМѢНЫ.

Порученя зъ провинціи сейчасъ залагодженя, безъ дочисленя провизіи.

выкликавъ небезпечныхъ наслѣдкôвъ. Се єсть такожь причиною, що губернаторы въ Македоніи и на Кретѣ одержали строгій приказъ уникати за всяку цѣну проливу крови.“ — Султанъ не пôдписавъ ще угоды въ справѣ суецкого каналу, котру зъ однои стороны Франція и Англія а зъ другои Порта вже приняли. Припускають однакожь, що ратификація сеи угоды черезъ султана єсть забезпечена. — Переговоры въ справѣ затягненя позички $2^1/_2$ мил. турецкихъ фунтôвъ ведуться дуже поволи а остаточный ихъ результатъ ще дуже далекій.

——

Зъ Бѣлграду доносять, що правительство сербске выдало приказъ, щобы кôлька бôльшихъ ôддѣлôвъ войска зробили ревизію въ округахъ Нишу, Пироту и Вранѣ и прогнали зъ ôдтамъ всѣхъ емигрантôвъ болгарскихъ и чорногорскихъ, бо правительство постановило рѣшучо не допустити, щобы въ Сербіи збиралися ватаги болгарскихъ ворохобникôвъ. — Король Миланъ перебуває все ще у Вѣдни и выѣде мабуть ажь въ недѣлю або понедѣлокъ до Бѣлграду. — Министеръ финансôвъ выдавъ дуже остре розпорядженье противъ перепачковуваня сѣрникôвъ зъ Австріи до Сербіи.

НОВИНКИ.

— **Выдѣлъ Ставропигійского Института** уконституовався въ середу въ слѣдуючій спосôбъ, що назначено наставниками церкви проф. М. Поляньского и Як. Савчиньского, бурсы д-ра Людкевича и Ив. Стотанчика, книгарнѣ проф. Сивуляка и Глиньского, домôвъ инжинирôвъ Гавришкевича и Джулиньского, друкарнѣ и литографіи д-ра Савицкого и сов. Теоф. Савчиньского, архиву проф. М. Поляньского, библіотеки д-ра Савицкого, референтами въ юридичныхъ справахъ совѣтникôвъ Бережницкого и Савчиньского та д-рôвъ Литиньского и А. Яновского, секретаремъ выдѣлу Клемертовича. Д-ръ Иванъ Добряньскій полишився въ выдѣлѣ яко синдикъ Института.

— **Святкованье 40-лѣтныхъ роковинъ знесеня панщины въ Ходоровѣ.** Пишуть намъ зъ-ôдтамъ: День 3-го мая обходжено у насъ вельми торжественно. Вже о 7-мôй год. зъ рана выстрѣлы зъ моздѣрôвъ дали знати, що се святкованье знесеня панщины, день свободы. По всеночнôмъ ôдправивъ о. Заяць службу Божу при великôмъ здвизѣ народу. По службѣ Б. слѣдувавъ торжественный хôдъ до хреста умаєного цвѣтами и зеленю, поставленого на памятку наданя свободы. Тамъ ôдспѣвано акафистъ до Исуса и панахиду за помершихъ. Зъ полудня по вечерни ôдбувся обхôдъ довкола церкви при выстрѣлахъ зъ моздѣрôвъ. Нарôдъ радовався, веселився и розмавлявъ „о свободѣ“. Коли пôдчасъ походу до хреста ѣхавъ одинъ мѣщанинъ ходорôвскій до двора, щобы возити гнôй за пасвиско, зôбраный нарôдъ потягнувъ єго мѣжь себе, щобы выслухавъ богослуженя. Взагалѣ мѣщане ходорôвскій жиють честно, много зъ нихъ ôдреклось горѣвки и шинки та пропинація стоять пусти̂. Теперь загадали они поставити нову церковь и зôбрали вже понадъ 500 зр. на єи будову. У всѣхъ тыхъ порядкахъ можна добачити щири̂ заходы тамошного священика о. Заяця.

— **Зъ Сѣнявы пишуть намъ:** Дня 16 н. ст. мая обôкрали церковь въ Сѣнявѣ два злодѣѣ, котри̂ далися по раннôмъ богослуженю замкнути въ церкви. Середъ бѣлого дня, непостережени̂, розбили дверѣ до закристіи, повôдбивали замки та колодки, и забрали лише чашу, дароносницю и до 30 зр. зъ скарбоны. Чашу и дароносницю поломили въ кусники а грôшми подѣлилися. Першій зъ нихъ, має називатись Янъ Дзиковскій, выйшовъ скорше и пропавъ, другого коли передъ вечеромъ выходивъ зъ церкви, побачила служниця зъ приходства. Повѣдомивши священика, коли сконстатовано крадѣжь, оповѣщено жандармерію, котрôй удалося ще сеи самои ночи єго зловити, якъ фѣрою доѣздивъ уже до Ярославля, щобы разомъ зъ спôльникомъ своимъ поѣхати зелѣзницею дальше. Зловленый сидить уже въ вязници и має називатись Тадей Бѣлиньскій.

— **Новый розкладъ ѣзды на зелѣзници Кароля Людвика.** Ôдъ 1 н. ст. червня с. р. настануть слѣдуючи̂ змѣны: Нôчни̂ поѣзды поспѣшни̂ перестають ходити, а замѣсть того вводяться звѣстни̂ поѣзды курієрски̂, котри̂ ходити-муть черезъ цѣлый рôкъ и въ лѣтѣ и въ зимѣ. Си̂ поѣзды курієрски̂ лучаться въ Краснôмъ зъ поѣздами зъ Бродôвъ и до Бродôвъ, въ Волочискахъ зъ поѣздами курієрскими до Кієва и Одессы та навôдворотъ, а въ Краковѣ зъ поѣздами зъ Вѣдня и до Вѣдня. Для тыхъ поѣздôвъ не можна було узыскати полученя зъ поѣздами зелѣзницѣ Черновецкои. Мимо знесеня поѣздôвъ поспѣшныхъ на зелѣзници Кароля Людвика, задержалося полученье зъ поѣздами поспѣшными на зелѣзници Пôвнôчнôй въ Краковѣ и зъ поѣздами поспѣшными зелѣзницѣ Черновецкои у Львовѣ. — Замѣсть дотеперѣшного поспѣшного ч. 1 и замѣсть мѣшаного поѣзду ч. 7. ходити-ме мѣжь Краковомъ а Львовомъ поѣздъ особовый о много прибôльшенôй скорости. Поѣздъ сей ôдходить зъ Кракова о год. 10 мин. 43 вечеромъ, має полученье зъ поѣздами приходячими зъ Вѣдня, с. є. зъ поѣздомъ поспѣшнымъ ч. 1 и зъ поѣздомъ особовымъ ч. 15 зелѣзницѣ Пôвнôчнои, прийде до Львова о год. 8 мн. 30 передъ полуднемъ, а ôдôйде до Пôдволочискъ и Бродôвъ о год 9 мин. 32 передъ полуднемъ. Кромѣ того буде лучитись у Львовѣ зъ поѣздомъ поспѣшнымъ ч. 1 и зъ поѣздомъ особовымъ ч. 3 зелѣзницѣ Черновецкои та зъ поѣздами ч. 814 и 817 зелѣзницѣ державнои. — Замѣсть поѣзду поспѣшного ч. 2 и поѣзду особового ч. 8 ходити-ме поѣздъ особовый, о значно прибôльшенôй скорости, ôдходячій зô Львова о год. 8 мин. 10 вечеромъ. Поѣздъ сей має у Львовѣ полученье зъ Бродами и Пôдволочисками, та зъ поѣздомъ поспѣшнымъ ч. 2 зелѣзницѣ Черновецкои, приходить до Кракова о год. 6 мин. 30 рано и лучиться зъ поѣздомъ поспѣшнымъ ч. 2 зелѣзницѣ Пôвнôчнои, идучимъ до Вѣдня. Нôчни̂ си̂ нововведени̂ поѣзды особови̂ будуть заосмотрени̂ въ вагоны до спаня, а вагоны I, II и III клясы будуть такъ выгôдно приладжени̂, якъ у знесеныхъ поѣздôвъ поспѣшныхъ, а билеты ѣзды до тыхъ поѣздôвъ суть о 20 проц. дешевши̂, чимъ билеты до поѣздôвъ поспѣшныхъ. — Поѣзды льокальни̂ мѣжь Краковомъ а Львовомъ ходити-муть, не якъ доси лише въ зимѣ, але черезъ цѣлый рôкъ, причѣмъ поѣздъ льокальный, идучій до Кракова замѣняєсь на поѣздъ особовый. Поѣздъ сей приходить до Кракова не якъ дотеперь о год. 8 мин. 20 вечеромъ, але вже о год. 6 по полудни и лучиться зъ зелѣзницею Пôвнôчною. — При поѣздахъ ч. 5 и 6 нема жадныхъ значнѣйшихъ змѣнъ. — Подорожни̂, ѣдучи̂ Сокальскою зелѣзницею льокальною будуть мати сю выгоду, що въ Ярославли будуть могли пересѣдатись не лише въ лѣтѣ але и въ зимѣ на поѣздъ курієрскій, идучій въ тôмъ часѣ до Вѣдня. — Такъ отже пôсля повысшихъ змѣнъ приходять до Львова на головный дворець слѣдуючи̂ поѣзды:

Зъ Кракова:

		пôсля годин. пештеньского	
поѣздъ особовый	о год.	8 мин.	30 рано
„ курієрскій	„	3 „	43 по пол.
„ льокальный	„	6 „	55 вечеромъ
„ особовый	„	9 „	8 вечер.

Зъ Бродôвъ и Пôдволочискъ:

поѣздъ мѣшаный	о год.	2 мин.	55 рано
„ курієрскій	„	2 „	— по пол.
„ мѣшаный	„	6 „	40 по пол.

Ôдходить зъ головного двôрця у Львовѣ:

До Кракова:

поѣздъ особовый	о год.	4 мин.	— рано
„ особовый	„	7 „	— „
„ курієрскій	„	2 „	8 по пол.
„ особовый	„	8 „	10 вечер.

До Бродôвъ и Пôдволочискъ:

поѣздъ мѣшаный	о год.	9 мин.	32 рано
„ курієрскій	„	3 „	51 по пол.
„ мѣшаный	„	10 „	15 вечер.

— **Писарь, вôйтъ и колектантъ податкôвъ.** Передъ судіями присяжными стававъ передвчера Ярославъ Ковальскій, властитель бôльшои посѣлости въ Щерчику и газдôвства въ Улицку Середкевичь. Прокураторія державна обжаловала єго, що зъ податкôвъ, котри̂ выбравъ яко вôйтъ въ Улицку и колектантъ податкôвъ въ рокахъ 1882 до 1885 та зъ каръ грошевыхъ, яки̂ єму староство въ Равѣ и судъ повѣтовый въ Немировѣ доручили въ рокахъ 1879 до 1883 на мѣсцевый фондъ для убогихъ, спроневѣривъ 1487 зр. и собѣ ихъ задержавъ, та тымъ провинився зъ §. 181 зак. карн.; що позбувся своихъ движимостей, зафантованыхъ въ користь Іос. Гринера на заспокоєнье довгу 30 зр. и въ користь державного скарбу на оплату залягаючихъ податкôвъ въ квотѣ 50 зр., та тымъ допустився провины зъ §. 1. закона зъ дня 25 мая 1883 р. Обжалованый не перечивъ, що зъ грошей податковыхъ дещо бракує, але гадає, що дефицитъ не єсть дуже значный. На свою оборону подавъ Ковальскій, що въ зимѣ р. 1885, коли вѣзъ до уряду податкового въ Равѣ зôбрани̂ податки въ квотѣ 1200 зр. та ще мавъ и своихъ грошей 40 зр., згубивъ всѣ ти̂ грошѣ. Для потвердженя своєи обороны подавъ ôнъ кôлькохъ свѣдкôвъ, зъ котрыхъ деяки̂ вже померли и судъ не мôгъ ихъ переслухати а инши̂ заперечили, щобы Ковальскій говоривъ передъ ними о своѣй згубѣ. Присяжни̂ заперечили всѣ пытаня, поставлени̂ що-до провины Ковальского и трибуналъ увôльнивъ єго ôдъ обжалованя.

— **Потреба пасхалій и календаря въ народнôмъ молитвеннику.** Зъ провинціи пишуть намъ: Заохочуючи селянъ до купованя народныхъ молитвенникôвъ, пôзнавъ я, що они радо се роблять и заявляють своє признанье для сего выдавництва, однакъ высказують заразомъ, що для нихъ невыгода, бо нема въ молитвословахъ нѣ пасхаліи нѣ календаря. Гадаю, що при новôмъ выданю народныхъ молитвословôвъ не причинило-бъ се великого клопоту и побôльшеня коштôвъ, коли-бъ вдоволити и се бажанье нашихъ селянъ. По доповненю сею частею молитвенника, можна-бы трохи и цѣну єго побôльшити. На вступѣ до календаря не вадило-бъ додати коротенько ось яки̂ замѣтки; 1) Рôкъ церковный; 2) О литургіяхъ, кôлько ихъ єсть и коли правляться; 3) О постахъ, яки̂ суть и коли зачинаються; 4) О супружествѣ, коли заказуються весѣля. При мѣсяци лютôмъ можна-бы подати коротко увагу о додатковôмъ дни въ переступнôмъ роцѣ. Тыхъ кôлька гадокъ подаю до вѣдомости тов. „Просвѣта“, въ надѣи, що розберуть ихъ и при новôмъ выданю увзгляднять. — *Incognito.*

— **Дрôбни̂ вѣсти.** Цѣсарь зарядивъ, щобы въ память ôдкрытя памятника Маріи Тересы выбито памятковй медалѣ. — Въ середу ôдбулись въ Чернôвцяхъ закладины каменя угольного пôдъ новый будынокъ карного суду въ присутности достойникôвъ краєвыхъ и при великôй участи публики. — Въ Чернôвцяхъ померла Теодосія Рожанковска, донька урядника палаты промысловои, въ 16 роцѣ житя.

— **Зъ неуваги въ коректѣ** зайшла у вчорашнôмъ числѣ (100) въ фейлетонѣ „Згадки изъ семинарского житя“ погана похибка. Замѣсть: „А якъ же можуть настоятелѣ питомцѣвъ о честнотахъ поучати, котри̂ сами̂ честными не суть, бо... не ôдкланяються питомцямъ“ має бути: „Якъ же можуть... о чемностяхъ поучати, котри̂ сами̂ чемными не суть“.

Посмертни̂ — ‡ — оповѣстки.

— **О. Іоанъ Подлускій,** приходникъ въ Гаяхъ нижныхъ, дрогобицкого деканату померъ 3 (15) мая въ 41 роцѣ житя а 16 священьства. — Вѣчна єму память!

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 18. мая. Комисія для закона о анархистахъ постановила приступити до спеціяльнои нарады надъ закономъ и порѣшила, що законъ сей має обовязувати ажь 31 серпня 1890 р.

Римъ 18. мая. Палата послôвъ приняла буджетъ министерства финансôвъ 177 голосами противъ 49.

Берлинъ 18 мяя. Цѣсарь маєся добре; горячки нема, труднôсть при полыканю майже уступила, а матеріи выдѣляєся зъ гортанки чимъ разъ менше.

Деблинъ 18 мая. На вчерашныхъ зборахъ ирляндскихъ католикôвъ постановлено оголосити ôдозву зъ заявленьемъ, що факты наведени̂ въ папскôмъ окружнику до ирляндскихъ епископôвъ суть безпôдставни̂. Въ ôдозвѣ сказано дальше, що ирляндски̂ католики не признають папѣ права мѣшатися въ якій небудь спосôбъ до справъ политичныхъ, дотыкаючихъ ирляндского народу.

Лондонъ 18 мая. Пôдчасъ добаты надъ буджетомъ заявивъ Ферґуснъ, що правительство не заключило зъ жадною державою нѣякои такои угоды, котра бы не була звѣстна палатѣ а въ котрôй Англія обовязалась-бы до якои небудь матеріяльнои акціи. Не можна однакожь жадати ôдъ правительства, щобы оно не мѣшалося до нѣякои межинароднои справы, бо Англія мусить всюды боронити своихъ интересôвъ.

Надôслане.

Аптика **РУКЕРА** у Львовѣ

поручає 2460 121—?

препараты зъ ґумы и выробы кавчуковй для потребъ хирургичныхъ и иншихъ подôбныхъ.

Цѣс. кор. уприв. гал. акційный

БАНКЪ ИПОТЕЧНЫЙ

выдає

почавши ôдъ дня 1 цвѣтня 1887

у **Львовѣ** и при филіяхъ въ **Краковѣ, Чернôвцяхъ** и **Тернополи**

АСИГНАТЫ КАСОВИ̂

$3^1/_2$% платни̂ въ 30 днѣвъ по выповѣди
4% „ „ 60 „ „ „
$4^1/_2$% „ „ 90 „ „ „

Львôвъ 1 цвѣтня 1887.

2223 76—? **ДИРЕКЦІЯ.**

(Передрукъ не буде плачевый.)

Для кождого властителя дôбръ, господаря и громады въ цѣлôмъ краю єсть необходимымъ

добрый, здоровый и чистый оцетъ.

ТОРГОВЛЯ

Кароля Балабана

2427 10—? **у ЛЬВОВѢ**

поручає **оцтову есенцію**, здоровый и чистый продуктъ до робленя оцту въ бутелькахъ $^1/_1$ и $^1/_2$ кильовыхъ. До $^1/_2$ кильогр. **оцтовои есенціи** додаєся 12 литрôвъ воды. Для громадъ и бôльшихъ заведень въ бальонахъ по 4 и 10 кильограмôвъ.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЬ

поручає

выпробовани̂ и певни̂ средства косметични̂,

ôдзначени̂ 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипльомами признаня.

Олѣйокъ таниновый, взмôцняє и пôдпомагає волосю рости. Фляконъ 50 кр.

Помада хинова взмôцняє корѣнцѣ волося и запобѣгає выпадати волосю. — Слоикъ 80 кр.

Вода атеньска, до змываня волося, запобѣгає творитися парплямъ, ôдсвѣжує, робить тревалыми барву и полыскъ, — Фляконъ 80 кр.

Олѣйокъ хино-таниновый. Дѣлає знаменито на **корѣнцѣ волося** и на **порôстъ волося.** Въ случаяхъ де въ наслѣдокъ недуга выпало волосье, выказавъ вельми цѣлюще дѣланье. Вже по ужитю однои фляшки можна добачити порôстъ. — Цѣна 1 зр. 20 кр.

Есенція мятова до полоканя устъ, кромѣ приємного, скрѣпляючого смаку и запаху, дуже користно **дѣлає на ясла и зубы.** Фляконъ 50 кр.

Порошокъ ростинно-алькаличный, **до чищеня зубôвъ.** Надає перлову бѣлôсть, ôддаляє камѣнь и квасы, котри̂ наводять бôль и порохнавѣнье зубôвъ. Пуделко 30 и 60 кр.

Віолинъ средство противъ прѣтя рукъ и пахъ. Фляконъ 50 кр.

Пудеръ салицилевый пвотивъ прѣтя и ôдпареня нôгъ. Пуделко 60 кр.

Оцетъ десинфекційный, сильно ôдвоняючій и ôдсвѣжаючій воздухъ, уживаный въ бюрахъ, коридорахъ и до скрапляня одежи. Фляконъ по 50 кр.

Оцетъ тоалетный, до натираня губы тѣла, полоканя и до ôдсвѣжаня воздуха. — Фляконъ по 50 кр. и 1 зр.

Оцетъ комнатный до кадженя. — Фляконъ по 50 кр.

Брилянтина єсть найлѣпшимъ средствомъ до гарного уложеня и консервованя бороды и пабородôвъ. — Фляконъ 50 кр. 2424 5—?

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3., Готель Европейскій и ул. Галицка рôгъ Валовои. Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20, и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2.

Пошукуєся учительки або учителя

заразъ до 2 хлопцѣвъ зъ народныхъ шкôлъ у священика. — Близша вѣдомôсть въ Администраціи „Дѣла“. 2454 (2—4)

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаденъ зъ моихъ конкурентôвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжь для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій краєвыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мôй богатый складъ такожь 1962 Веч. Духовеньству. 84—0

Замовленя въ мѣсци и зъ провинціи выконуються точно и ретельно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескои одежи гуртомъ и подрôбно.

Львôвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеный 1848.

Пѣвець церковный,

Іосифъ Шарковскій, управитель хору, пошукує мѣсця. Близша вѣдомôсть листовно. Адреса: Яблони-16—? ця надъ Прутомъ. 2423

КУФРЫ

и всяки̂ приборы до дороги

Приборы до фехтунку

плястоны, рукавицѣ и маски.

Рôзни̂ **бандажѣ и рукавички**

7—0 власного выробу. 2228

поручає найдешевше

ТОРГОВЛЯ

БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ

Львôвъ, Галицка ч. 14.

Цѣнники даромъ.

Цѣс. кор. упривилеєвана

Рафинерія спиритусу

И ФАБРИКА ОЦТУ

ЮЛІЯ МИКОЛЯША

у ЛЬВОВѢ

выробляє

НАЙЧИСТѢЙШІЙ СПИРИТУСЪ

здалый для панôвъ аптикарѣвъ, фабрикъ ликерôвъ и т. п.

2316 котрый продає 49—?

по цѣнахъ умѣренныхъ.

Поручає такожь найлѣпшого рода горѣвки, ликеры и розолисы.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка, пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 102. Львôвъ, Субота 7 (19) мая 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ середу и въ середу и суботу на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. Надôслане по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Відни* Haasenstein & Vogler. Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter. Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 6. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. а. в.

Смѣшна рѣчь.

Межи смѣшнй рѣчи зъ нашого галицкоруского житя позволять намъ нашй Вп. Читателѣ вложити недавну ухвалу выдѣлу Общества им. Качковского.

Ото выдѣлъ того общества рѣшивъ дня 18 (30) серпня сего року скликати свои загальнй зборы до Перемышля и тамъ не тôлько ôдбути тй зборы, але и на Сянѣ празнувати 900-тнй роковины хрещеня Руси, и класти угольный камѣнь пôдъ Институтъ дѣвочого воспиталища въ Перемышли. До участи же въ тôмъ торжествѣ рѣшивъ запросити общества „Народный Дôмъ“, „Ставропигію“, „Галицко-русскую Матицу“, „Русскую Раду“ и „Академическій Кружокъ“, дальше всѣхъ трехъ владикъ, всѣ три Капитулы и всѣ деканальнй чины. По ôдсвятковану 900-лѣтя хрещеня Руси „Академическій Кружокъ“ устроить музикально-декляматорскій вечеръ. Все то рѣшивъ выдѣлъ, якъ знають нашй читателѣ зъ дописи зъ Перемышля, безъ вѣдомости Русинôвъ перемыскихъ.

Смѣшнôсть такои ухвалы ажь бьє въ очи, и дѣйстно треба дивуватись, якъ мôгъ выдѣлъ общества им. Качковского впадати на такй концепты, не бачучи въ нихъ смѣшности и компромитации.

Ôдбути свои загальнй зборы въ Перемышли зъ вечеркомъ „Ак. Кружка“ єму вôльно. Рôвножь на зборы и на той вечерокъ вôльно єму запросити, кого тôлько хоче. Але зъ-ôдки общество им. Качковского приходить до аранжованя торжества 900-лѣтя хрещеня Руси! Яке має до того право? хто давъ єму мандатъ? Чи то оно зложило грошѣ на той институтъ дѣвочій? Чи у насъ нема князѣвъ церкви, щобы устроили торжество 900-лѣтя хрещеня Руси? Чи справдѣ, владики, капитулы и всѣ чины деканальнй узнають авторитетъ пп. Дѣдицкихъ та Мончаловскихъ зъ выдѣлу общества им. Качковского и заразъ ставляться пôдъ ихъ командою святкувати ювилей хрещеня Руси, а еп. Ступницкій, яко покровитель дѣвочого воспиталища мусить ажь пôдъ ихъ командою посвятити угольный камѣнь пôдъ дѣвоче воспиталище?

До чого отже цѣла та дивоглядна ухвала? Ба! Тая ухвала покажесь ще бôльшимъ дивоглядомъ, коли розважити, якй то рускй Товариства выдѣлъ общества Качковского ухваливъ запросити на „свои“ торжества! „Просвѣта“, „Бесѣда“, тов. „им. Шевченка“, „Народна Рада“ „Зоря“, „Академичне Братство“ — выключенй выдѣломъ общ. Качковского ôдъ торжествъ, хотяй члены тыхъ Товариствъ народныхъ такъ само складали грошѣ на дѣвоче воспиталище и хоть они такожь Русины-христіяне, потомки Русинôвъ охрещеныхъ св. Володимиромъ...

Все то у выдѣлу общества им. Качковского не має ваги — тожь тымъ бôльше смѣшною выйшла єго ухвала. Чистый — гокусъ-покусъ!

Въ справѣ ватиканьско-россійскои угоды

умѣстила одна загранична часопись польска таку цѣкаву допись зъ Риму:

„Одинъ изъ нашихъ путникôвъ назвавъ принятье польскои вандрôвки папою дня 21 цвѣтня „naszemi kościelnemi Maciejowicami tylko bez Kościuszki“. На мою гадку, коли-бъ до тои нѣбы протестаційнои противъ московскихъ жадань выправы малося глядати чогось подôбного въ исторіи, то выпадало-бы радше прирôвняти єи до „wojny Kokoszej“, на котру выбиранося гучно и бунчучно, а повернено безъ побѣды, безъ славы и симъ разомъ навѣть безъ имени. Въ религіи Зороастра не вôльно трехъ елементôвъ божихъ: огню, землѣ и воды, зневажати трупами людскими, отже трупы ôддавано на поталу хижому птаству въ такъ званыхъ „Вежахъ Мовчанки“, кôлька сотъ стôпъ высокихъ. Таку перску „Вежу Мовчанки“ хотять теперь тутъ въ Римѣ здвигнути для Польщѣ, щобъ не воскресла. До спôвроббтникôвъ тои будôвлѣ належать московскй и французскй дипломаты, а дипломатія ватиканьска радо йде за порадою небôщика Горчакова, абы зробити роздѣлъ мѣжь католицизмомъ а польонизмомъ, — роздѣлъ неможливый безъ убитя католицизму — а того власне Левъ XIII. доси ясно не пôймає.

„До будôвничихъ „Вежѣ Мовчанки“ належать такожь самй Поляки черезъ хибну и нещасливу политику, бракъ инициятивы и свое самопониженье. Не можна було выдумати нѣчого вже безбарвнѣйшого и менче политичного, якъ тая адреса, котру провôдники вандрôвки уложили а кс. архіеп. Моравскій ôдчитавъ. „Nos... ex remotis Austriae provinciis Galicia, Magno Ducatu Cracoviensi et Ducatu Bucovinensi“ и гей-же дальше на тую фальшиву и плачущу нуту, безъ найменчои згадки о Полякахъ, о Польщи, о величавôй нашôй минувшинѣ. Нещаслива тая адреса ôдбивала ôдъ бельгійскои, передъ, и ôдъ португальскои пôсля адресы польскои выголошеныхъ. Обѣ они були ярко патріотичнй и повнй историчныхъ спôминôвъ. А прецѣнь зъ причины спôльного выступу Русинôвъ и Полякôвъ, якъ же удачно можна було згадати про унію Люблинську а бодай про унію Берестейску, про уніятôвъ бѣлорускихъ, полѣскихъ. Але треба було, абы провôдники вандрôвки мали дрôбку самостôйности и святого огню въ серци, абы почувалися Поляками и лицарями. Треба було, абы душа зъ пятъ вернулась до серця и заглянула до адресы, mości panowie! А то не мали навѣть ôдваги назвати себе Поляками. Я не вѣрю, щобы папа казавъ бувъ повычеркувати зъ адресы всѣ згадки о Полякахъ и Польщи. На такій случай треба було ôдважно и твердо поставитись. Прецѣнь Стросмаєръ, першій мѣжь нинѣшними пастирями, присылаючи до Ватикану свою адресу, заявивъ зъ горы, що не рушиться зъ своими вѣрными зъ мѣсця, коли адреса єго буде хочь трохи змѣнена. Папа ôдписавъ „Приходи!“ — хочь адреса була огниста. Св. отець выслухавъ єго, и тôлько зъ огляду на Мадярôвъ не ôдповѣвъ на незвычайно смѣлй высказы хорватского епископа, хотяй хорватску народность узнавъ и похваливъ. Отже и польску бувъ-бы певно такожь назвавъ по имени и поблагословивъ, коли-бъ о нѣй була згадка въ адресѣ. Тымчасомъ зъ вины адресы мова Льва XIII була зовсѣмъ инакша, якъ мова Пія IX. до вандрôвки польскои д. 6 червня 1867 р., а навѣть якъ мовы Льва XIII. до Бельгійцѣвъ, Португальцѣвъ и Голендрôвъ, повнй похвалъ для ихъ народностей та краѣвъ. Навѣть елястичну та загадочну згадку: „Caeterum magnopere velimus, in studio vos curaque Nostra paterna securo conquiescere, Officia Nostra vobis nullo tempore defutura sunt, et quantum vigilando nitendoque possumus, tantum elaborabimus in tutandis augendisque rebus omnibus, que ad incolamitatem prosperitatemque religionis pertinere intelligantur“ — навѣть тую згадку „Moniteur de Rome“ поясняє не якъ обѣцянку Полякамъ, що папа не посвятить польского языка въ Россіи, але яко запевненье для галицкихъ Русинôвъ, що Поляки не учинять имъ нѣякого лиха.

„Не маємо отже нѣякои поруки, а тутъ гр. Lefébre de Béhaine, амбасадоръ французскій, прилучився по п. Извольского (ôдпоручника Россіи до переговорôвъ — *Ред.*), налягаючи на папу, щобы зъ горы принявъ услôвя Москвы, коли хоче мати посла єи при Ватиканѣ, а условіємъ sine qua non есть якъ разъ — заступити польскій языкъ московскимъ по-за межами Конгресôвки.

„Остерѣгаю васъ передъ комуникатами „Czas-у“. Папскій секретаріятъ державный, якъ се знаю зъ Ватикану, нѣякихъ комуникатôвъ „Czas-ови“ нѣколи не дає. Одинокимъ органомъ того секретаріяту есть „Osservatore Romano“ а по части „Moniteur de Rome“. Комуникаты „Czas-у“ можуть походити хиба ôдъ Полякôвъ римскихъ, ôдъ кардинала Ледоховского або ôдъ кардинала Чацкого зъ тамтого свѣта. Але, на жаль, Полякôвъ тутъ навѣть посередно не допускають до договорôвъ зъ Москвою, и папска дипломатія має ихъ за „hetkę-pętelkę“. Мимо такого прикрого стану Полякамъ все таки не ôдчаювати. Край не повиненъ рукъ опускати, а праса польска, де тôлько може, повинна голосно кричати. Зъ газетъ тутешныхъ „Popolo Romano“ оголосивъ — зъ поущеня Извольского — статью о польскôй вандрôвцѣ, въ котрôй мѣжь иншимъ написавъ: „Кн. Адама Сапѣги не допустивъ папа до окремои авдіенціи, а на публичнôмъ послуханю Сапѣга не сказавъ анѣ слова... Три епископы, маючи запѣти имнъ воскресеня онѣмѣли... Авдіенція 21 цвѣтня була найлучшою нагодою для Полякôвъ, а коли зъ нея не скористали, то й не пильно имъ о удержанье польского языка на Волыни и Подôлю, де нарôдъ говорить по мало-руски и потребує россійского языка въ костелѣ, бо въ замкахъ панôвъ-феодалôвъ не хибне капелянôвъ польскихъ... Ôдбудованье Польщѣ Жигмонта-Августа, Баторія, а навѣть Станислава-Августа було-бы несправедливостею и знасилуваньемъ всякого принципу національности.“ (Навѣвши все то, авторъ дописи радить Полякамъ постаратись о фонды, щобы въ Римѣ пôдплатити яку газету, бо „праса загранична нѣчо зъ ласки не зробить“.)

Статю сю въ „Popolo Romano“ написавъ професоръ университету Lignana, славный филологъ пробувавшій въ Россіи. Єго въ Италіи уважають оракуломъ въ справахъ славянскихъ, тожь статя єго наробила великого шуму. Щобы яко-тако знеутрализовати вплывъ голосу проф. Ліняны умѣстивъ въ газетѣ „La Tribuna“ ôдповѣдь полемичну, якійсь нѣбы „Русинъ“, кажемо „нѣбы-Русинъ“, бо зъ того

---

13)

Згадки изъ семинарского житя у Львовѣ.

Списавъ пôсля нотатокъ В. зъ С.

(Дальше.)

Два уталантованй и трудящй питомцѣ пôзнѣйшй професоры, Анатоль Вахнянинъ и Омелянъ Партицкій, почали въ сихъ часахъ выдавати гумористичнй газеты, котрй ходили зъ рукъ до рукъ по заведеню, а якъ одныхъ своимъ гуморомъ розвеселяли, такъ другихъ розсерджували, бо критикували злй ихъ привычки. Газета, яку выдававъ А. Вахнянинъ, звалася „Клепайломъ“, а Ом. Партицкого „Бояномъ“. Обѣ газеты появлялись ôдъ часу до часу на аркушахъ, не друкованй але писанй. „Клепайло“ выходило зъ илюстраціями, якй самъ редакторъ А. Вахнянинъ красно рисувавъ, а до „Бояна“ замовлювавъ редакторъ илюстрацій ôдъ другихъ товаришѣвъ. Въ обохъ гумористичныхъ газетахъ мѣстилися лишень статѣ обробленй на тлѣ семинарского житя, а що въ заведеню було гумористичного матеріялу богато, тому обѣ газеты були цѣкавй. Редакторы редаговали свои газеты самй, я часами доставлявъ матеріялу для „Клепайла“. Коли газеты почали розвиватися, хтось донѣсъ на Ом. Партицкого и єго „Бояна“ о. д-ру Ильницкому. Редакторъ, ôдзнавшись о тôмъ, кинувъ „Бояна“ до семинарского каналу. О. д-ръ Ильницкій, не задоволеный зъ того, що „Бояна“ прочитали перше ôдъ него семинарскй щуры, пôславъ сторожа по батярôвъ до мѣста, а умовившись зъ ними о заплату, выславъ ихъ по затопленого „Бояна“ въ глубокій каналъ. Вынайшли батяры нещастного „Бояна“ въ каналѣ и спровадили єго на верхъ. Розпочалося чищенье, дезинфекціонованье, сушенье и гладженье невинного „Бояна“, щобъ єго ôдчитати. О. д-ръ Ильницкій таки ôдчитавъ єго, а хочь въ статяхъ не знайшовъ нѣчого злого, заказавъ дальше выдавництво. Редакторъ повинувався, не хотячи наражувати старенького вице-ректора на оплаты батярôвъ. Сей фактъ обôйдеся безъ коментаря, а промовляє ôнъ зрозумѣло, якъ задивлювались въ згадуваныхъ часахъ на умыслову въ заведеню працю.

Зъ питомцѣвъ, котрй по-при шкôльнй книжки займалися литературою, мы стрѣчаємось на аренѣ народного житя. Але ихъ число въ пропорціи до цѣлого клиру єсть такъ мале, що коли-бъ на поли народнои литературы не працювали нашй свѣтскй братя Русины, то було-бъ у насъ дуже сумно.

При офиціяхъ, наукахъ шкôльныхъ, забавахъ, читаняхъ, скоро минавъ день за днемъ въ оживленыхъ бôльшимъ числомъ питомцѣвъ семинарскихъ мурахъ. Въ часахъ интерстицій переставали спѣвы, музики, забавы, въ заведеню пановала тишина, бо всѣ питомцѣ забиралися серіозно до працѣ, щобы при испытахъ добре обстати, та не йти на „Grünes“. Хто при испытѣ лихо обставъ, сего выписувавъ ректоратъ на такъ довго зъ семинарского харчу, поки поправный испытъ не зложивъ, а се называно въ заведеню „Grünes“. Выписаныхъ ректоратомъ зъ харчу питомцѣвъ ратували другй товаришѣ, подѣляючися зъ ними обѣдами и вечерами, памятаючи на пословицю: „Hodie mihi cras tibi“.

Выписуванье ректоратомъ питомцѣвъ зъ харчу, якъ понижало выписаныхъ передъ другими товаришами питомцями, такъ ще бôльше передъ сторожами заведеня, услугуючими при рефектарскихъ столахъ. Се выписуванье, яке по другихъ духовныхъ заведеняхъ не практикуєся, не мало и логичнои пôдставы. Пôсля науки „Педагогики“ потрѣбный есть конечно до житя и до працѣ чоловѣкови харчъ. Ректоратъ вымагавъ, щобы питомцѣ безъ харчу працювали и приспособлялися до поправныхъ богословскихъ испытôвъ...

Пôсля моихъ семинарскихъ нотатокъ менѣ выпали въ трилѣтнôмъ періодѣ часу два испыты кепско, а се: першій испытъ на I. роцѣ зъ Археологіи пôдъ професоромъ д-ромъ Солецкимъ, а ще гôрше послѣдный испытъ на III. роцѣ зъ Славоники (церковного языка) пôдъ д-ромъ Ильницкимъ, про котрый испытъ пересидѣвъ я на „гербстлерцѣ“ шѣсть днѣвъ и ночей въ семинарскихъ мурахъ.

Вступивши до духовного заведеня, выдано менѣ зъ семинарскои библіотеки межи прочими шкôльными книжками и Археологіе, въ котрôй бракувало першихъ 16 картокъ. Приспособившися до испыту зъ Археологіи зъ другихъ картокъ, менѣ трудно було въ послѣдныхъ дняхъ Археологію у товаришѣвъ выпозичити, щобы зъ бракуючихъ въ моєй книжцѣ не многихъ картокъ приспособитись, бо кождый дбавъ о себе. Зъ обавы, щобы мене на „шкартѣ“ при испытѣ не выловлено, я рѣшився, не слухаючи пôдшептôвъ „fortuna audaces juvat“, черезъ инфирмарѣ ôдтягнутися ôдъ испыту и єго по кôлькохъ дняхъ пôзнѣйше а тымъ певнѣйше зложити.

Щобы и здоровому до инфирмаря дôстатися, на се були средства, якъ на скорый пульсъ, такъ и на бѣлый языкъ. До семинаріи приходили що-дня рано два семинарскй лѣкарѣ д-ръ Лявтнеръ, Нѣмець, и Танґель, хирургъ. Передъ ними являлися правдиво и неправдиво недужй питомцѣ и пôсля лѣкарского осмотру вписувано ихъ въ книгу инфирмарску. Выдумано недужй, хотячи до инфирмаря вкрутився, ударялися на коридорѣ сильно лôктемъ до муру, а прибравши скривлену мину, приступали до лѣкаря „Herr Rath, ich bin sehr krank“, указуючи єму на руцѣ скорый пульсъ. Лѣкарь, взявши пацієнта за руку, де по правдѣ бувъ скорый пульсъ, та побачивши побляншованый языкъ, — зъ словами „Ja, Sie sind wirklich krank“ вписувавъ єго въ инфирмарь.

Коли я коло комнаты инфармаря крутився та выглядавъ лѣкаря, надôйшовъ зъ горы несподѣвано д-ръ Ильницкій, и забравъ мене зъ собою на испытъ. Не мавъ я охоты на сей испытъ ити, якъ бы перечувавъ, що буде зô мною зле, и бувъ-бымъ зъ дороги до заведеня повернувъ, коли-бъ не д-ръ Ильницкій, зъ котрымъ увôйшовъ я ажь до салѣ. При испытѣ завдавъ менѣ д-ръ Солецкій перше питанье зъ картокъ, якихъ я не читавъ, а що ôнъ не любивъ „шкартôвъ“, тому зъ картки, на якôй выловивъ, дававъ все три питаня, и вже було по испытѣ. Присутный испытови д-ръ Ильницкій, хотячи мене ратувати, бо бачивъ мене що-дня вечерами въ комнатѣ пôдъ ч. 46. при книжцѣ, выпросивъ у д-ра Солецкого ще другй три питаня, на якй я такъ само не ôдповѣвъ, бо они були зновъ изъ тои шкартяной картки. Повернувши по испытѣ до заведеня, прикликавъ мене д-ръ Ильницкій до себе. — „Паскудный сыну, чому ты нѣчого при испытѣ не ôдповѣдавъ? — „Clarissime, я такъ дуже застрашився“. По сѣй моєй ôдповѣди наступила довша наука, якъ то потреба въ житю все притомнымъ бути та не застрашуватись и т. д. а по словахъ „зажій табаки и не лякайся“ мы розсталися зъ собою. По трехъ дняхъ я зложивъ зъ археологіи поправный испытъ и выстерѣгався ôбльше „науковыхъ шкартôвъ“.

Прикрѣйшій бувъ для мене послѣдный испытъ зъ Славоники, яку выкладавъ въ се-

що ôнъ говорить, годѣ допускати, щобы се бувъ Русинъ въ тôмъ значеню, якъ мы розумѣємо.

Ширше о тôй статѣ и нашî уваги до нинѣшнои дописи подамо другимъ разомъ.

Конкурсъ историчный.

Центральный выдѣлъ товариства „Просвѣта“ рѣшивъ на засѣданю зъ дня 26-го н. ст. цвѣтня 1888 розписати отсей историчный конкурсъ:

1. Товариство „Просвѣта“ призначає 500 (пятьсотъ) зр. а. в. яко премію за написанье популярнои исторіи Украины-Руси. Речинець до надсыланя рукописей тролѣтный ôдъ часу оголошеня сего конкурсу. Праця має обнимати около 20 аркушѣвъ друку. Премію дôстане праця узнана гôдною. Рукописи належить надсылати пôдъ адресою товариства „Просвѣта“ у Львовѣ, на рукописи має стояти девиза автора, а въ осôбнôй ковертѣ зъ надписаною девизою мають бути поданî имя и адреса автора.

2. Авторъ має написати цѣлу исторію Украины-Руси. Має подати короткій оглядъ географичный всѣхъ украиньско-рускихъ земель; має вказати вплывъ географичныхъ условій на хôдъ историчного житя; має подати короткій але докладный статистично-етнографичный образъ Украины-Руси, зъ увзглядненьемъ дотычныхъ матеріялôвъ и монографій, зôбраныхъ и выданыхъ чи то поодинокими лицями, чи заходомъ институцій, земствъ, выдѣлôвъ краєвыхъ, коштомъ краєвымъ чи державнымъ, якъ на пр.: „Записки юго-западнаго отдѣла императорскаго географическаго общества“, „Труды этнографическо-статистической экспедиціи въ западно-русскій край“, „Записки о южной Руси“ Кулѣша, „Бытъ Подолянъ“ Шейковского, „Podole, Wołyń i Ukraina“ Стецкого, — матеріялы и монографіи дотыкаючî поодинокихъ земель, губерній и повѣтôвъ, якъ на пр. Чернигôвщины, Подôля, Батюшкова-Петрова „Холмская Русь“, — етнографичнî розвѣдки Головацкого въ „Вѣнкахъ“, въ єго Збôрнику пѣсень и въ „Часописи ческого музея“, розвѣдки Купчанка и де-Воллана. Потôмъ має авторъ подати короткій оглядъ часôвъ передкняжихъ (Словяне, Русины) и всю дальшу исторію ажь до найновѣйшого часу.

3. Провôдна думка: представленье политичного и культурного житя нашого народу, зъ особливымъ увзглядненьемъ всѣхъ змагань до одностайнои и одноцѣльнои національнои працѣ чи то интелигенціи, духовнои або свѣтскои (на пр. Петро Могила, рôдъ Острожскихъ, Сагайдачный, Хмельницкій, Богунъ, Немиричь, Дорошенко, Шевченко, М. Шашкевичь), чи всего народу (братства, козацтво, читальнѣ и въ загалѣ товариства, театры); зъ увзглядненьемъ всего, въ чѣмъ проявлялись: національна свѣдомôсть, иниціятива, организація; зъ увзглядненьемъ кождочасного духового житя, напрямôвъ думокъ, розвою письменства, наукъ, артизму и культуры въ загалѣ, и зъ увзглядненьемъ побуту економичного.

4. Позаякъ отся исторія призначаєся попередъ всего для народу, для читалень, для розбудженя народнои свѣдомости, то повинна бути написана якъ найпопулярнѣйше, ясно, доладно, чистою народною мовою, такъ щобы була приступна и зрозумѣла кождому и менше просвѣченому, и щобы ôдповѣдала способови мысленя и чутя народу.

5. Становиско автора має бути обєктивне. Авторъ повиненъ бути добре обôзнаный зъ дотеперѣшною нашою популярною историчною литературою (Дѣдицкого „Народная исторія Руси“, Ильницкого „Вѣсти про землю и дѣѣ Русинôвъ“, Качалы „Polityka Polaków względem Rusi“, Шараневича „Исторія галицко-володимирскои Руси“, „Исторія Руси“ выдана книжочками „Просвѣты“, — а зъ украиньскихъ працъ: Драгоманова „Про украиньскихъ козакôвъ, Татаръ та Туркôвъ“, Кулѣша „Хмельнищина“, „Выговщина“, „Исторія Украины ôдъ найдавнѣйшихъ часôвъ“, „Першій періодъ козацтва ажь до ворогованя зъ Ляхами“, Левицкого-Нечуя „Першî кіѣвскî князѣ“, „Татаре и Литва на Украинѣ“, „Унія и Петро Могила“, Маркевича „Коротка исторія малоруского народа“), повиненъ знати и увзгляднити матеріялы зъ народныхъ устъ и дотычнî монографіѣ (Антоновича и Драгоманова „Историческія пѣсни малорусскаго народа“. Костомарова „Исторія козачества въ памятникахъ южнорусскаго пѣсеннаго творчества“, Драгоманова „Новî украиньскî пѣсни про громадскî справы, 1764—1880“), а такожь знати всѣ важнî (и найновѣйшî) науковî дослѣды. При кôнци можуть бути поданî короткî ôдсылки до найважнѣйшихъ жерелъ и монографій, або короткій (ясный и популярный) оглядъ историчнои литературы. Праця автора повинна стояти на высотѣ науки и бути однаково цѣкава и менше просвѣченымъ и интелигентнымъ верствамъ народу.

6. Авторъ повиненъ писати зъ тепломъ и любовію свого предмету и свого народу. Рѣчь єго повинна бути проникнута енергичнымъ патріотичнымъ чутьемъ и здоровымъ оптимизмомъ. Минувшôсть треба тѣсно вязати зъ теперѣшностею, вказуючи въ нѣй все, що може подати опору и пôдставу на будуче (самымъ обєктивнымъ представленьемъ, безъ морализаціи або штучнои тенденційности). Треба увзгляднити также исторію всесвѣтну, змаганя загально-людскî. Треба пильно вдержувати на оцѣ суть національного житя, не гублячись въ подробицяхъ.

Ôдъ выдѣлу товариства „Просвѣта“.

Д-ръ Омелянъ Огоновскій, голова тов. „Просвѣта“. *Володимиръ Коцовскій*, секретарь.

Межинародна валюта.

II.

Зъ бôльшихъ державъ Европы мають нинѣ срѣбну валюту Россія и Австрія. Въ Австріи заведено валюту срѣбну на мѣсце валюты подвôйнои въ р. 1857 въ наслѣдокъ згадуванои нами вже „нѣмецкои конвенціи“ заключенои тогдѣ мѣжь Австрією, Прусами и полудневою Нѣмеччиною. Тогдѣ почато въ Австріи выбивати срѣбнî гульдены, а именно по 45 зъ одного фунта срѣбла. Въ р. 1866 розôрвала пруско-австрійска вôйна „нѣмецку конвенцію“, въ наслѣдокъ чого почала була Австрія хилитись до аліянсу монетарного захôдно-европейскихъ державъ, котрî, стремлячи до заведеня валюты золотои, заключили були зъ собою т. зв. „конвенцію латиньску“ (о котрôй низше), и увôйшла була навѣть вже въ тôй цѣли въ приготовляючî переговоры зъ Францією. Переговоры тî не довели однакъ до нѣякого результату. Австрія не приступила до конвенціи латиньскои а лишилась до нинѣ при срѣбнôй валютѣ. Нинѣ выбивають въ Австріи монеты обѣговî, котрî кождый мусить приймати въ вартости, яку имъ назначила держава. Кромѣ того выбиваються такожь и золотî монеты а именно дукаты вартости по 4 зр. и 8 зр. (звычайно стоять высше), котрыхъ однакъ нѣхто не має обовязку приймати и котрыхъ курсъ буває рôзный, чого очевидно при монетахъ маючихъ валюту не могло-бы бути. Золотî отже монеты суть въ Австріи лише т. зв. торговельными монетами.

Зъ заевропейскихъ краѣвъ мають выключно срѣбну валюту Индіи всхôднî, хотяй вплывы Англія стремлять до заведеня тамъ валюты золотои.

Валюту подвôйну мало зъ початкомъ сего столѣтя дуже богато державъ. Въ Европѣ мала подвôйну валюту до р. 1816 Англія, ôдъ р. 1823 до 1857 Австрія, а до нинѣ має єи Франція. У Франціи выбиваються обѣговî монеты зъ золота и срѣбла и кожду зъ нихъ муситься приймати въ оборотѣ безъ обмеженя. Ôдношенье вартости обохъ тыхъ металѣвъ принято ще въ р. 1803 якъ 1 : $15^1/_2$ и оно удержуєся въ Франціи ще до нинѣ, дарма, що дѣйстна вартôсть обохъ тыхъ металѣвъ дуже часто въ протягу того часу ôдбѣгала ôдъ себе значно дальше, або и зближалась близше. Значить отже, що кожда монета срѣбна мусить $15^1/_2$ разôвъ бôльше важити, щобы мала таку вартôсть, яку має монета золота о вазѣ $15^1/_2$ разôвъ меншôй. Прим. на одинъ золотый франкъ иде 29 сентиграмôвъ золота, а на одинъ срѣбный франкъ иде срѣбла якъ-разъ $15^1/_2$ разôвъ бôльше, бо $4^1/_2$ грамы. Нинѣ выбиваються у Франціи монеты золотî на 5, 10 и 20 франкôвъ, а монеты срѣбнî на 5 франкôвъ. А и тî послѣднî стараються обмежати що-до числа чимъ разъ бôльше, такъ щобы вкôнци выбиванье срѣбныхъ монетъ на 5 франкôвъ зовсѣмъ знести. Стремленье то вымѣрене єсть на знесенье валюты подвôйнои въ загалѣ, бо по знесеню монетъ срѣбныхъ на 5 франкôвъ остались-бы въ Франціи самî золотî монеты, отже валюта подвôйна перемѣнилась-бы фактично въ золоту. Стремленье то проявилось наглядно въ монетарнôмъ договорѣ, якій заключила въ р. 1865 Франція зъ Бельгією, Италією и Швайцарією, и яка звѣстна єсть пôдъ назвою „конвенціи латиньскои“. До конвенціи тои мала опôсля, якъ то вже було згадано, приступити и Австрія, котра розпочала була навѣть въ тôй цѣли переговоры и заключила навѣть зъ Францією конвенцію прелиминарну, однакъ опôсля усунулась и полишилась при своѣй срѣбнôй валютѣ. Державы, звязанî зъ собою конвенцією латиньскою, ôдбули монетарнî конференціи межинароднî въ Парижи въ рокахъ 1867, 1874, 1878, 1880 и 1885. Конференціи тî мали на цѣли поволи довести до заведеня въ всѣхъ тыхъ державахъ валюты золотои, однакъ не довели до того. а лишь поробили приготовляючî кроки. Такъ именно порѣшили они найперше обмежувати чимъ-разъ бôльше загальне число выбиваныхъ срѣбныхъ монетъ, а ôдтакъ зовсѣмъ не выбивати срѣбныхъ монетъ. Все то приготовляло очевидно перехôдъ до валюты золотои, однакъ принятье золотои валюты не наступило все таки, бо державы тî не вылучили зъ обѣгу давныхъ срѣбныхъ монетъ и не ôдôбрали имъ валюты. Такъ отже валюта краѣвъ латиньскои конвенціи, котру на послѣднôй конференціи монетарнôй зъ дня 6 падолиста 1885 продовжено до дня 1 сѣчня 1891 р., якъ-небудь дуже вже зблизилась до валюты золотои, не єсть все-таки золотою а поки-що подвôйною.

Такій станъ представляє валюта важнѣйшихъ европейскихъ державъ въ теперѣшну пору.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державнои.] При вчерашнôй дебатѣ надъ буджетомъ дякувавъ мин. Фалькенгайнъ такъ правици якъ и лѣвици за ихъ довѣріє, але заразомъ и зазначивъ, що лѣвиця безъ потребы жалуєся на недостачу шкôлъ рôльничихъ, бо Нѣмцѣ на тôмъ поли осягнули значнî користи. При титулѣ „Державнî заведеня науковî“ домагався пос. Гомпешъ пôдвысшеня фонду меліораційного и скоршои регуляціи галицкихъ рѣкъ. Опôсля велася дебата надъ средствами противъ фильоксеры а на послѣдокъ ôдчитано внесенье пос. Лажаньского, въ котрôмъ жадаєся змѣны закона зъ червня 1887 о обмеженю екзекуціи. По сѣмъ закрыто засѣданье а слѣдуюче засѣданье назначено на второкъ.

Въ комисіи для податку ôдъ горѣвки поставивъ вчера Попперъ внесенье, щобы кампанія горѣвчана для горалень рôльничихъ тревала не 8 але 11 мѣсяцѣвъ. Внесенье се ôдкинено а противъ него голосували такожь и Поляки. Попперъ зголосивъ своє внесенье яко вотумъ меншости.

Комисія для закона противъ анархистôвъ, котрои референтомъ єсть пос. Гаєкъ, приняла цѣлый проєктъ правительства крôмъ часу, якъ довго сей законъ має тревати. Комисія постановила, щобы законъ тревавъ до 31 серпня 1890 р.

Ôдъ довшого вже часу розбираєся у Вѣдни справа заведеня на цѣлôй зелѣзници Кароля Людвика ôдъ Кракова ажь до Пôдволочискъ другого шляху. Здаєсь, що въ интересѣ державы єсть, щобы зô взглядôвъ стратегичныхъ бувъ на сѣй зелѣзници другій шляхъ, однакожь зелѣзницѣ сеи не можна змусити, щобы она на свôй коштъ будувала другій шляхъ. Теперь отже доносять зъ Вѣдня, що переговоры правительства зъ сею зелѣзницею станули въ остаточнôмъ стадіюмъ и показався конечный компромисъ межи правительствомъ а товариствомъ зелѣзницѣ, бо на выбудованье другого шляху потреба 14 мил. зр.

Въ послѣдныхъ дняхъ падолиста с. р. має зôбратися у Вѣдни другій загальный конгресъ католикôвъ цѣлои монархіи пôдъ проводомъ гр. Перґена. Вступнî роботы въ поодинокихъ комисіяхъ и секціяхъ вже розпочалися. Крôмъ богато знаменитыхъ достойникôвъ и проводирѣвъ свѣтского руху католицкого, возьмуть въ конгресѣ участь такожь князѣ церкви зъ цѣлои монархіи, котрî при нагодѣ цѣсарского ювилея мають приѣхати до Вѣдня. Одозва и близшî подрôбности будуть пôзнѣйше оголошенî.

——

Дня 26 с. м. має бути скôнчена важна для Россіи зелѣзниця закаспійска, котра ôдъ Узунъ Ада надъ моремъ Каспійскимъ тягнеся ажь до Самарканду, давнои столицѣ Тимура, де теперь резидує россійскій ген.-губернаторъ. Якъ великои ваги єсть ся зелѣзниця досыть згадати, що теперь можна буде зъ Петербурга заѣхати до Самарканду черезъ Волгу и море Каспійске въ протягу сѣмь днѣвъ. Цѣла зелѣзниця, котра єсть майже выключнымъ дѣломъ россійского генерала инжинеріи, Анненкова и котру будовало майже само лишь войско, выносить 1400 кильометрôвъ. До головного шляху мають ще побудуватися два побôчнî шляхи, одинъ зъ Аскабаду на полудне до Сараксу на пôвнôчно-захôднôй граници Перзіи а другій зъ Чарджуѣ вздовжь захôдного берега Аму-Даріи до Коджа-Сабехъ на пôвнôчнôй граници Афганистану. Черезъ сî побôчнî шляхи пôднеслось-бы стратегичне значенье закаспійскои зелѣзницѣ ще бôльше, бо наколи бъ Россія хотѣла заняти Гератъ, то могла бы тогдѣ перевезти значнî масы войска въ дуже короткôмъ часѣ чи то зъ Кавказу чи зъ Туркестану и уставити ихъ на горѣшнôмъ Мургабѣ, зъ ôдки опôсля могла-бы легко дôстатися ажь до самого Герату. — До польскихъ газетъ доносять зъ Петербурга, що тамошнî Доминикане одержали приказъ зъ Риму, щобы чимъ скорше выучилися правити службу Божу въ россійскôмъ языцѣ, бо папа принявъ вже предложенье россійского правительства, щобы языкъ россійскій завести въ литургіи. — Здаєся, що вѣсть, будьто-бы Россія заключила вже позичку зъ францускимъ товариствомъ есконтовымъ, була не зовсѣмъ правдива, бо теперь доносять зъ Петербурга, що товариство то хоче дати 200 мил. лишь пôдъ тымъ условіємъ, що грошѣ тî не будуть ужитî на цѣли воєннî и що Вышнеградскій уступить. „Kreuz. Ztg“ довѣдуєся, що Абаза, котрый предложивъ цареви недавно свою програму финансову, має бути наслѣдникомъ Вышнеградского.

——

Агентія Гаваса доносить, що Саидъ-паша выготовивъ на жаданье султана меморіялъ въ справѣ болгарскôй, въ котрôмъ по историчнôмъ поглядѣ на хôдъ подѣй ôдъ филипопольскои революціи ажь до теперѣшнои хвилѣ ставить слѣдуючî позитивнî внесеня: 1) Порта и всѣ иншî державы повиннî ôдняти теперѣшному правительству болгарскому всяку надѣю на признанье и дати Болгарамъ зрозумѣти, що черезъ упôръ правительства стремлять до згубы. 2) Треба, щобы всѣ державы дбали о удержанье мира, допомогли Россіи выйти зъ теперѣшного положеня въ спосôбъ ôдповѣдный достоиньству великои державы. Для осягненя тои цѣли повиннî всѣ державы пôдписати збôрне заявленье, що не будуть зовсѣмъ мѣшатися въ внутрѣшнî справы болгарскî. 3) Въ слѣдъ за тымъ заявленьемъ повиннî всѣ державы завôзвати Россію, щобы она назначила трохъ кандидатôвъ на престолъ болгарскій. 4) По назначеню кандидатôвъ черезъ Россію мають всѣ великî державы не выключаючи Россіи и Туреччины представити ихъ болгарскому собранію, выбраному свобôдно народомъ, котре одного зъ нихъ заименує княземъ.

——

Въ наслѣдокъ того, що француска палата послôвъ ôдкинула цѣлый законъ о мытѣ ôдъ кукурудзы и выробôвъ зъ неи, коли вже спеціяльнî части закона були ухваленî, настало въ Франціи велике негодованье. Особливо многî товариства рôльничî не можуть собѣ того вытолкувати, якъ могла палата послôвъ, въ котрôй засѣдає богато промысловцѣвъ, допустити до такои неконсеквенціи. Фактъ сей на поли економичнôмъ пошкодить францускому парляментови далеко бôльше якъ вся критика и напады Булянжера. Опозиція противъ парляменту появилася нинѣ навѣть въ тыхъ кругахъ, котрî доси уважалися за пôдпору републики а именно въ великихъ парискихъ кругахъ промысловыхъ. На однôмъ зборѣ промысловцѣвъ въ Парижи поставлено таку програму: „Єсть насъ пять тысячѣвъ выборцѣвъ. Можемо легко жертвувати 15 миліонôвъ, щобы перевести власну листу выборчу, въ котрôй запишемо людей зъ кругôвъ промысловыхъ, безъ взгляду на то, якого они суть переконаня политичного. Не хочемо, щобы насъ дальше заступали адвокаты, лѣкарѣ и другî люде, що приймають мандатъ лишь на то, щобы наживати грошей. Все намъ вже одно, чи република упаде, бо нинѣшнî проводирѣ суть гôршî, якъ були свого часу монархисты.“ — Сенатъ ôдкинувъ законъ рекрутаційный, предкладаный Кампенономъ и захвалюваный Фльокетомъ.

——

Зъ Лондону доносять: Публична дискусія о интервенціи папы въ Ирляндіи дала нагоду до пошукуваня за актами, котрî доказують, що бойкотованье (соціяльный тероризмъ) не выдумали Ирляндцѣ. Сими днями подала газета „Norfolk News“ слѣдуючу цѣкаву замѣтку: „Бойкотованье, противъ котрого выступила папска буля, не выдумали Ирляндцѣ, але соборъ церковный въ Туръ ще 1163 року. Соборъ той выдавъ бувъ слѣдуючій декретъ: „Приказуємо всѣмъ епископамъ и духовнымъ, щобы пильно глядѣли за єретиками и щобы не дозволили всѣмъ людемъ пôдъ карою выключеня зъ церкви гостити у себе виновникôвъ, помагати имъ або входити зъ ними въ якî-небудь зносины, а то длятого, щобы, коли они не будуть мати помочи добродѣйности суспôльнои, були змушенî каятись своихъ провинъ. А хто бы небудь старався дѣлати противъ сего декрету, най буде проклятый.“

Ирляндскî епископы выслали адресу до папы зъ подякою за єго булю противъ бойкотованя, и зазначили въ нѣй, що папа зъумѣвъ

минарскихъ музеяхъ д-ръ Ильницкій, а мы сей предметъ, хочь не трудный до науки, прозваный въ пôзнѣйшихъ часахъ, не знаю по якихъ етимологичныхъ выводахъ „Михалкомъ“, легковажили. Були выпадки, що не одному при складаню испыту зъ Славоники въ групахъ, удалося легкимъ способомъ выкрутити, але хто, якъ я, лишився на т. зв. „синґля“, то була вже труднѣйша справа. При испытахъ зъ Славоники отвиравъ д-ръ Ильницкій свôй старый, грубый, єрейскій молитвословъ, а вказуючи пальцемъ то на одно, то на друге слово пытався: „Сыну, що се значить? а се? а се? якъ буде pluralis? perfectum? futurum? participium?“ и т. д. Испытъ ôдбувався дуже скоро при богато пытаняхъ а молитвословъ о. Ильницкого такъ бувъ до сего испыту призвычаєный, що єго картки тамъ отворялися, де були найтруднѣйшî слова. Хто дôставъ три криски, що на три не ôдповѣвъ слова, испытъ безъ апеляціи кôвчився, и треба було дальше учитися. Зъ иншихъ молитвословôвъ не хотѣвъ насъ о. Ильницкій пытати, бо боявся, щобы мы не мали деякихъ надъ словами дрôбненькимъ письмомъ нэтатокъ. Въ двохъ першихъ дняхъ я являвся по три разы денно въ комнатѣ о. Ильницкого до испыту, думаючи, що єму наприкрюся, та мене скорше изъ заведеня выпуститъ. Але де тамъ! О. Ильницкій пытавъ мене все зъ найбôльшою лагôдностею, пояснявъ, чого я не знавъ, и при тыхъ частыхъ испытахъ я вже богато научився, а коли я три криски дôставъ, почастувавъ мене „нюхомъ табаки“, щобы менѣ слѣдуючій испытъ лѣпше пощастився и испытъ кôнчився. Побачивши, що не можна буде зъ чимъ будь выкрутитись, я взявся третого дня на серіо до науки церковнои граматики, и ставъ перерабляти слово за словомъ цѣлый грубый молитвословъ ôдъ дошки до дошки. Въ заведеню було сумно, тихо и пусто. Всѣ питомцѣ розъѣхалися зъ заведеня, лишилось насъ лише сѣмохъ: Я, пасторалистъ М. Б. за ритуалы, и пятьохъ ще питомцѣвъ зъ низшихъ лѣтъ за Догматику. При серпневôй спекотѣ воздухъ въ заведеню бувъ гнилый мовь гробовый, а до нашои комнаты пôдъ ч. 40 постягалися блохи зъ цѣлого заведеня и не давали намъ спокою. Пятого дня, коли я при довшôмъ испытѣ дôставъ лишь одну криску и въ души тѣшився, що се буде послѣдный мôй испытъ. а такъ блохъ и заведеня позбудуся, отворилися дверѣ и до комнаты д-ра Ильницкого увôйшовъ о. Пипанъ. Побачивши мене при испытѣ, ôдозвався: — „Clarissime, пытайте єго добре, бо ôнъ уже сюды не поверне!“ — „Коли такъ кажешь, Луцю, то я завдамь єму ще кôлька пытань“, и ставъ мене дальше пытати. Про се вмѣшанье о Пипана, котрый любивъ питомцямъ докучати, я зновъ не обставъ при испытѣ, и ажь слѣдуючого, шестого дня вечеромъ зложивъ я єго добре, не отримавши жаднои криски, а въ нагороду за се дôставъ ажь „два нюхи табаки“ и на дорогу Reisegeld.

Ôдъ сего часу минуло богато лѣтъ, коли случайно ôдвѣдавъ я о. д-ра Ильницкого яко крилошанина въ Перемышли. Я заставъ єго недужого, слабосильного, зъ зеленымъ дашкомъ надъ очима. По довшôй розмовѣ о всячинѣ, коли мы пращалися, пригадавъ ôнъ собѣ при своѣй надзвычайно добрôй памяти (знавъ кождого питомця по имени) на мою Славонику. — „Зажий ще послѣдный разъ зъ сеи табакерки, зъ якои ты менѣ не мало табаки у Львовѣ выживъ, бо бôльше вже не побачимось.“ И по правдѣ мы вже не бачилися бôльше.

(Дальше буде.)

ôдрôжнити справу народну ôдъ религійнои и длятого не выступивъ противъ патріотичнои лиги ирляндскои. — Въ Бойґе въ Ирляндіи ôдбулася тыждень тому назадъ цѣкава сцена. Коли одинъ полкъ войска выѣздивъ зъ того мѣста, крикнувъ одинъ воякъ: Най жиє Парнель! За нимъ повторивъ сей окликъ цѣлый полкъ, а масы народу ôдпровадили ôдтакъ войско зъ великимъ торжествомъ на дворець.

— —

Вельми характеристичною для положеня на Балканѣ єсть слѣдуюча вѣсть, котру одержала „Pol. Corr.“ зъ Котару: Дня 8 мая утекло зъ чорногорского заведеня карного „Гриношуръ“, положеного на островѣ въ озерѣ Скодарскôмъ, 21 людей, засудженыхъ на тяжку вязницю и скрылися имовѣрно въ пôвнôчно-альбаньскихъ горахъ. День передъ тымъ щезло зъ окрестности Бару (Антивари) ôсѣмь герцеговиньскихъ втѣкачѣвъ, котрî ôдъ кôлькохъ лѣтъ перебували въ Чорногорѣ коштомъ чорногорского правительства, а межи ними такожь звѣстнî проводирѣ ватагъ Стоянъ Ковачевичь и Милютинъ Иличь. Втечу вязнѣвъ зъ заведеня карного и герцеговиньскихъ втѣкачѣвъ инсценовано мабуть на то, щобы въ Герцеговинѣ утворити ватаги.

НОВИНКИ.

— **Програма вечерка музикально-деклямаційного урядженого въ день 8 (20) мая 1888 въ Тернополи:**

1. Промова проф. П. Левицкого.
2. а) На могилѣ М. Шашкевича, слова Грабовича, музика Вербицкого, ôдспѣває хоръ Денисôвскій. б) Верховина. слова Устіяновича, музика Лисенка, ôдспѣває хоръ Денисôвскій.
3. Вечѣръ, слова Старицкого, музика Лисенка, ôдспѣває п. Гушалевичь.
4. Зъ оперы Лисенка „Рôздвяна нôчь“ дуетъ ôдспѣває панна Кр. и п. С.
5. Осѣнь, слова Устіяновича, музика Лаврôвского, ôдспѣває хоръ Денисôвскій.
6. Польонесъ Лисенка на фортепіянѣ ôдограє п. Недѣльскій.
7. Дума побратимови М. Шашкевича, выголосить панна К.
8. Слеза Вітта, квартетъ ôдспѣває п. Г. С. К. и Сл.
9. Милованка Мицкевича пôсля Старицкого, музика Лисенка, ôдспѣває п. Г. и Сл.
10. а) Квѣты, слова В. Шашкевича, музика Вербицкого и б) На берѣжку, музика Лисенка, ôдспѣває хоръ Денисôвскій.

Надѣятись належить, що богата програма вечерка побудить Впов. Родимцѣвъ зъ Подôля до численнои участи послухати милозвучныхъ спѣвôвъ и вспоминки про незабутого Маркіяна!

— **О. Стефанъ Качала** остатными днями занедужавъ сильнѣйше на хроничну свою слабôсть. Одинъ зъ львôвскихъ лѣкарѣвъ, повернувши якъ разъ зъ Шельпакъ до Львова, высказавъ надѣю, що при весняной порѣ станъ здоровля старенького нашого патріота поправиться.

— **„Червоная Русь“** такъ занотувала позавчера фактъ занедужаня о. Качалы: „О. Ст. Качала находится на одрѣ тяжкой болѣзни, изъ которой лишь одно Божіе Провидѣніе можетъ старика къ здоровью привести. Смерть старика, заступающого збаражскій повѣтъ отъ скольконадцяти лѣтъ въ соймѣ, была бы для галицко-русского дѣла тѣмъ тяжшимъ ударомъ, що посолъ соймовый, о. Ник. Сѣчиньскій, который могъ бы быти въ состояніи заняти мѣсто о. Качалы, компромитовался въ послѣдное время въ очахъ сельского народа такъ сильно, що о его выборѣ въ послы изъ збаражского повѣта не можна сегодня даже думати.“ Нинѣшный „Kurjer Lwowski“ ось якъ характеризує сю статейку „Червонои Руси“: „Такій щпіцлѣвскій — бо не находимо въ сѣй хвили иншого епитету — спосôбъ писаня „Червонои Руси“ мусить переймити чоловѣка бридею. Не згадуємо вже о нѣжности, зъ якою сей органъ ще за житя о. Качалы спѣває єму „Вѣчная память“ — але що зъ тымъ всѣмъ має спôльного о. Сѣчиньскій? Чи мавъ ôнъ коли претенсію на мандатъ изъ Збаража? Тажь ôнъ має ще въ посѣданю мандатъ зъ Гусятина, такъ отже о єго заходахъ о другій мандатъ по смерти Качалы вже зъ горы не може бути бесѣды. На що-жь отже причѣпляє єго „Червоная Русь“ до слабости о. Качалы? А, очевидно лише на то, щобы a propos сего донести цѣкавôй публицѣ, що о. Сѣчиньскій скомпромитувався. Чимъ скомпромитувався? якъ скомпромитувався? — се лишиться въ тайнѣ. Замѣсть якого небудь факту, кидаєся тѣнь на чоловѣка, щобы въ пôзнѣйшихъ числахъ могла редакція покликатись на такій доносъ, яко на фактъ.“

— **Зъ руского народного театру.** Въ Пôдволочискахъ не конче добре поводилось нашому театрови, — якась апатія нашои публики даєсь выразно добачити. Кромѣ того дôзнавъ нашъ театръ особливои опѣки зъ стороны тамошного постенфирера жандармеріи. Що хвиля доносивъ ôнъ до староства, що льокаль театру небезпечный и грозить велика небезпечнôсть пожару. Кôлька разôвъ майже що не прийшлось замкнути театръ. На кождый спосôбъ цѣкава се рѣчь, бо дотеперь ще нѣколи жандармы не мѣшались въ справы театру.

— **Новî читальнѣ на Буковинѣ.** Дня 13 н. ст. мая отворено читальнѣ въ Старôй Жучцѣ и Лужанахъ, а 20 н. ст. с. м. має отворитися въ Ставчанахъ. Такожь въ Заставнôй заходиться начальникъ громады коло заложеня читальнѣ.

— **Зъ Кракова пишуть намъ:** Въ Велику пятницю хоръ академикôвъ Русинôвъ и Полякôвъ пôдъ управою п. Барабаша ôдспѣвавъ въ тутешнôй церкви такъ чудово и по майстерски страстнî псальмы, що на жаданье ширшои публики псальмы Бортняньского та Рудковского вôйшли въ програму концерту товариства музичного дня 18 н. ст. мая. — Дня 17 н. ст. мая ôдправлено въ нашôй церкви поминальне богослуженье бл. п. Н. Зыбликевича въ першу рôчницю єго смерти. До гарно ôдновленои церковцѣ тяжко було дотиснутись. Побôчь найзнатнѣйшихъ осôбъ Кракова зôбралось велике число рукодѣльникôвъ, щобы помолитись за душу свого приятеля. — Поданье въ справѣ основаня товариства рускихъ академикôвъ въ Краковѣ вже ôдôйшло до намѣстництва у Львовѣ и мы выжидаємо нетерпеливо полагодженя.

— **Зъ Новосѣлки язловецкои пишуть намъ:** Дня 9 н. ст. мая ôдбулося у насъ торжественне посвяченье угольного каменя пôдъ нову муровану церковь при великôмъ здвизѣ народу такъ мѣсцевого якъ такожь и околичного. Благословеня довершивъ о. деканъ Ив. Михалевичь, а проповѣдувавъ ôдповѣдно торжеству о. Ал. Залуцкій.

— **Зъ Скалатщины пишуть намъ** пôдъ днемъ 18. н. ст. мая: Нѣ въ Скалатѣ, де ц. к. староство, ц. к. судъ, урядъ податковый, нотаріятъ, нѣ въ Грималовѣ, де ц. к. судъ, нотаріять, ôдъ тыждня нема нѣякихъ стемплѣвъ (до нинѣ, коли се пишу) и всяке урядованье вздержане; — кажуть, що зъ дирекціи скарбовои въ Тернополи не присылають.

— **Огнѣ.** Въ селѣ Зашковѣ, пов. львôвского дня 15 н. ст. мая около 2 год. зъ полудня займився огонь въ шопѣ Петра Гнота и въ наслѣдокъ того згорѣло 29 будынкôвъ, приналежныхъ до 7 господарѣвъ. Загальна шкода выносить 6.300 зр., а лише три газдôвства були убезпеченî. Огонь займився за-для неосторожности, бо 6-лѣтна донька Гнота бавилася огнемъ та розкинула єго по сѣнѣ. Дитина згорѣла въ огни а матѣрь потягнено до одвѣчальности. — Вчера вечеромъ о год. 10 почався палити у Львовѣ мурованый складъ сѣна жида Рознера коло рогачки янôвскои. Передъ двома роками спалились въ тôмъ самôмъ мѣсци шопы зъ сѣномъ и людьми, котрî тамъ иримѣщувались. Шкоду обчислюють на 30.000 зр. Рано того дня, коли палилось, померъ властитель сыхъ складôвъ Мойсей Рознеръ.

— **Зъ зелѣзницѣ Кароля Людвика.** Для догôднои комуникаціи мѣжь стаціями Львôвъ и Зимнавода-Рудно ходити-ме ôдъ 1 червня до 15 вересня щоденно поѣздъ особовый ч. 14, ôдходячій зô Львова о год. 3 мин. 44, а приходячій до Зимнои-воды о год. 3 мин. 58 по полудни. Поворотъ осôбъ, ѣдучихъ тымъ поѣздомъ, може наступити до Львова о год. 6 мин. 55 вечеромъ поѣздомъ ч. 7 або о год. 9 мин. 8 вечеромъ поѣздомъ ч. 3.

— **Зъ пôдъ Коломыѣ** пишуть до „Батькôвщины“: Дня 26 цвѣтня отворивъ въ Иванôвцяхъ господарь Гавр. Захарчукъ крамницю на свою руку. Крамниця находиться въ домѣ громадскôмъ въ дуже догôднôмъ мѣсци при цѣсарскôй дорозѣ. Той самъ ґазда правувався пятнацять лѣтъ зъ жидомъ о млынъ. Староство коломыйске признало вже було млынъ єму, та намѣстництво скасувало те рѣшенье; ажь министерство потвердило назадъ рѣшенье староства. И здавалося вже, що ґазда отъ-отъ пустить свôй млынъ, та жидъ знову єму робить якîсь перепоны. Але чей удасться Захарчукови побороти и тî перепоны и прийти вже разъ до свого права. А буде то дуже рѣдка у насъ рѣчь, бо всѣ млыны загорнули и загортають жиды въ свои руки; а млыны дуже важна рѣчь: разъ дають они великій зарôбокъ, а друге, що они назначують и цѣну збôжа. — За примѣромъ Захарчука хоче пôйти и Данило Плещукъ зъ Товмачика та заложити крамницю въ своѣмъ селѣ. Хату на крамницю кладе въ дуже добрôмъ мѣсци, такожь коло цѣсарскои дороги. Але и тутъ жидъ перешкаджає єму; ажь коломыйске староство буде рѣшати справу. Чей удасться и тому ґаздѣ поставити на своѣмъ. — Въ Шепарôвцяхъ зновъ дôставъ позволенье на трафику Иванъ Стефанюкъ, голова тамошнои читальнѣ, и вже продає тютюнъ; але и єму не легко прийшло те дѣло. Ôнъ хоче зъ часомъ заложити собѣ и крамницю; але теперь порядкує и побôльшає дуже запопадно своє господарство.

— **Знову появляються россійскî шпѣгуны... по польскихъ газетахъ.** И такъ доносить одна львôвска газета польска, що въ Юстаню коло Пôдгаєць звернено увагу на якогось чоловѣка, котрый не заховавши нѣякои остоножности, здôймавъ пляны зъ околицѣ. Такъ велось черезъ кôлька днѣвъ, а по звычайнôй своѣй роботѣ заходивъ сей шпѣгунъ до коршмы и агитувавъ помѣжь селянами. Говоривъ, що вже вскорѣ прийде царь, бо доси не мôгъ сего зробити за-для помершого цѣсаря Вильгельма. Селяне, гощенî горѣвкою, слухали всѣ тî оповѣданя, а шинкарь давъ знати жандармеріи. Въ Пôдгайцяхъ увязнили незнакомого чоловѣка и знайшли при ревизіи якîсь паперы и пляны.

— **Сербска родина королѣвска у Вѣдни.** Въ середу выѣхала королева Наталія разомъ зъ сыномъ до Висбадену, а король Миланъ полишився у Вѣдни. Характеристичнымъ єсть, що на двôрци зелѣзничôмъ студенты сербскî, пращаючи королеву, взносили ентузіястичнî оклики „Най жиє“, коли-жь король Миланъ вертавъ до готелю, де мешкає, тî самî студенты уставились передъ входомъ и навѣть не зняли капелюхôвъ на повитанье свого короля.

— **Въ процесѣ урядникôвъ мытовыхъ у Вѣдни** запавъ вчера засудъ, котрымъ 8 обжалованыхъ засуджено на вязницю 6—12 мѣсяцѣвъ.

— **Въ Петербурзѣ** одержавъ совѣтникъ Пузиревскій концесію на выдаванье часописи, пôдъ заг. „Славяньская кореспонденція“, котра має помѣщати выимки зъ славяньскихъ газетъ разомъ зъ ôдповѣдными своими увагами. Часопись має выходити два разы въ тыждень, а предплата рôчна выносити-ме 80 рублѣвъ.

— **Зъ статистики Львова.** Въ 19 тыждни сего року, ôдъ 6 до 12 н. ст. мая померло у Львовѣ 43 мужчинъ и 30 женщинъ, зъ того 25 осôбъ на сухоты.

— **Хиблена емиграція.** На телеграфичне повѣдомленье кракôвскои полиціи придержала жандармерія надъ границею прускою 10 селянъ, зъ повѣту самбôрского, выходячихъ до Америки. Выявилось, що селянъ намовивъ до того звѣстный волоцюга Ал. Заремба и выдуривъ ôдъ кождого по 1 зр. 50 кр. а за провôдъ до границѣ мавъ ще дôстати по 4 зр. Селянъ ôдправлено домôвъ, а Зарембу замкнено въ Ивановôй хатѣ.

— **Торжественне посвященье** ново-збудованого будынку для краєвои высшои школы рôльничои въ Дублянахъ ôдбудеся въ четверъ, дня 24 н. ст. мая.

— **Нова газета нѣмецка на Буковинѣ.** „N. fr. Presse“ подає о сѣй газетѣ ось яку звѣстку: Нѣмецка партія либеральна въ Чернôвцяхъ порѣшила выдавати политичну газету и въ тôй цѣли зôбрала грошѣ до заложеня великои друкарнѣ звязковои. Газета буде появлятись зразу три разы на тыждень, але вже теперь думають о змѣнѣ єи на щоденну газету. Зô взгляду на се, що до сего предпринятя належать люде зъ найвиднѣйшихъ кругôвъ, можна надѣятись, що розбудиться и политичне житье на Буковинѣ и взмôцниться звязь централистичныхъ елементôвъ зъ политичными кругами державы. Перше число сеи газеты, котре называтись-ме „Bukowinaer Nachrichten“ появиться 31 н. ст. мая.

— **Намѣстникъ п. Залескій** повернувъ уже зъ Вѣдня до Львова.

— **Дрôбнî вѣсти.** Въ Новôмъ Санчи померъ д-ръ Людв. Клеменсевичь, емеритованый директоръ гимназіяльный. — Директоромъ галицкого товариства музичного выбрали загальнî зборы п. Шварца. — Коло Одессы наѣхавъ россійскій корабель почтовый „Царь“ ѣдучи до Царгороду, на англійскій корабель и розбивъ єго цѣлкомъ. Зъ людей нѣхто не згинувъ.

Вѣсти зъ Аеп. Львôвскои.

Розписуються на конкурсъ зъ терминомъ до 5 липня 1888: до ч. 2714 Пеняки, дек. залозецкого, над. приват.; до ч. 2855 Бѣлкôвцѣ, дек. зборôвского, над. приват.; до ч. 3311 Суховоля, дек. бродского, над. митр. Ордин.

Зрезигнувавъ зъ презенты на Лютовище, дек. залозецкого, о. Іоанъ Бородієвичь.

Завѣдательство Нараєва, дек. нараѣвского, одержавъ о. Ант. Ульваньскій зъ Лѣсникъ.

Введеный за сотрудника въ Бурштинѣ о. Мих. Студиньскій.

Ôдпоручниками Ординаріяту въ окружныхъ радахъ шкôльныхъ поставленî оо.: Іос. Лопатиньскій зъ Долины въ Долинѣ, Илярій Стеткевичь зъ Божикова въ Пôдгайцяхъ, Стеф. Хоминьскій зъ Николаєва въ Жидачевѣ и комисаремъ въ роздôльскôмъ деканатѣ на мѣсце бл. п. о. Лопатиньского.

Митроп. Консисторія вставилася до ц. к. намѣстництва о даръ зъ ласки для Маріи Рошкевичь, вдовы по пароху Лолина.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Перенесеня.** Министерство справъ внутрѣшныхъ перенесло ц. к. старостôвъ, д-ра Юлія Клєберга зъ Ланьцута до Горлиць, а Юліяна Прокопчица зъ Горлиць до Ланьцута.

— **Именованя.** Краєва рада шкôльна именовала дѣйстными учителями и учительками: Стеф. Шоробуру въ Островѣ, Прокопа Трача въ Конюшкахъ, Густ. Кубика въ Козѣльникахъ, Нат. Шеманьску въ Бобятинѣ, Кароля Людвига въ Бриньцяхъ загôрныхъ, Максима Зеленого въ Вислобокахъ, Вол. Павлишака въ Карловѣ и Ап. Югана старшимъ учителемъ въ Рудкахъ.

Телеграмы „Дѣла“.

Берлинъ 19 мая. Цѣсарь мавъ на нинѣ нôчь не такъ добру, якъ попереднî; кашель часто перерывавъ сонъ. Нинѣ зрана зробилось єму лучше, а по 10 годинѣ выйшовъ навѣть до парку.

Бѣлградъ 19 мая. Поголоски, що мовьбы въ Сербіи выбухли розрухи, суть безосновнî.

Римъ 19 мая. Генералы Санъ-Марцано и Лямца прибули сюда зъ Масавы.

Вѣдень 19. мая. До „Polit. Corresp.“ доносять зъ Рагузы: На територіи герцеговиньскôй, туй надъ границею чорногорскою, въ окрузѣ Бѣлекъ, далася спостерегти дня 16. мая громада гайдамакôвъ въ силѣ 50 людей, пôдъ проводомъ Милютина Илича, якъ ишла зъ Чорногоры. Тутъ пересвѣдченî, що се на ново буде пôднята розбôйнича кампанія Чорногоры противъ Герцеговины, котрои ôдъ кôлькохъ лѣтъ уже не було.

Парижь 19 мая. Сенатъ, дебатуючи надъ закономъ о покликуваню рекрутôвъ, ôдкинувъ поправку Кампенона, пôдперту Фльокетомъ, щобы семинаристôвъ не увôльняти ôдъ службы вôйсковои, и ухваливъ засаду, що ôдъ службы войсковои можна вынятково увôльняти такожь трудôвникôвъ зъ иншихъ станôвъ.

Надôслане.

Вôдъ тов. „Академичне Братство“ до А. Правдолюба.

На замѣтку о конкурсѣ литературно-наукового кружка тов. „Академичне Братство“ помѣщену Правдолюбомъ въ „Зори“ (зъ 13. цвѣтня 1888. ч. 7.) Выдѣлъ сего товариства уважає за потрѣбне се ôдповѣсти: Причиною помѣщеня въ конкурсѣ слôвъ „У насъ за десять лѣтъ послѣдныхъ не появивъ ся нѣ одинъ справдѣ литературный талантъ и т. д.“ — було се, що мы оцѣняємо таланты литературнî не иншимъ способомъ, а тôлько пôсля ихъ творôвъ. За послѣдныхъ же десять лѣтъ нашои литературы мы зъ свого боку не добачили нѣякого твору, котрый-бы показавъ справдѣ литературный, новый талантъ. Рôвно-жь мы маємо собѣ радше за заслугу, чимъ въ догану, що кружокъ литературно-науковый росписавъ конкурсъ и вызначивъ, хоча навѣть незначну нагороду тымъ бôльше, що конкурсъ выключає письмовцѣвъ, що вже мають усталену славу, — а хочемо спонукати до працѣ новыхъ людей и вôдтакъ пôднятись выданя ихъ творôвъ. — Другій докôръ вчиненый Правдолюбомъ, що братчики не беруть ся до позитивного труду, бо ось прим. не користають зъ кружка славяньского, що завязавъ ся при львôвскôмъ универзитетѣ, не має основы. Кружокъ сей завязавъ ся не при универзитетѣ але при „Czyteln-и Akademick ôй“ и до 15. цвѣтня устроювавъ свои зôбраня въ комнатахъ сего товариства, де пôсля статутôвъ не-членамъ не вôльно належати до кружкôвъ. Що братчики и самî беруться до працѣ, нехай будуть доказомъ частî вôдчиты, що вôдбуваються въ комнатахъ нашого товариства.

Се спростованье выдѣлъ товариства бувъ въ обовязку дати поки-що на фальшивî информаціѣ Правдолюба и на єго критичну замѣтку.

Вôдъ выдѣлу тов. „Акад. Братство“.

Ол. Крохмалюкъ, голова. *Гр. Величко*, выдѣловый.

[*Примѣтка едакціи.* До сего заявленя додамо ôдъ себе кôлька слôвъ. Що литературно-науковый кружокъ оголосивъ конкурсъ, се и мы кладемо єму за заслугу, тôлько-жь не годимося зъ єго высказомъ, що мовь-то за послѣдныхъ 10 лѣтъ не появився у насъ справдѣ литературный талантъ. Поминувши то, що таланты являються не якъ-разъ „по десятилѣтямъ“, бо може о кôлька лѣтъ скорше або пôзнѣйше, не можна сказати, щобы початковый одинъ, чи й кôлька творôвъ писателя рѣшали вже, чи талантъ єго „справдѣ“-литературный чи нѣ. Примѣръ можемо мати на однôмъ зъ новѣйшихъ писателѣвъ, Ив. Франку, порôвнявши єго першî писаня зъ пôзнѣйшими. А вже-жь въ остатныхъ десяти лѣтахъ у насъ выступило немало новыхъ писателѣвъ (хочь-бы въ „Жѣночôмъ Альманаху“), а на скôлько въ нихъ крыєся „справдѣ“-литературного таланту, — сего угадати не можна. Не говоримо вже про тыхъ писателѣвъ, котрî въ сихъ десяти лѣтахъ выступили и вже здобули собѣ назву литературныхъ талантôвъ, не говоримо длятого, бо Братчики кажуть выразно: „мы зъ свого боку“ не добачили и т. д. Що-до закиду „Правдолюба“ въ „Зори“, що „Братчики не беруться до позитивного труду“, — то закидъ той, якъ бувъ зробленый тôлько на основѣ одного факту и то безъ докладнои информаціи, такъ по выясненю очевидно и упадає, а мы можемо ôдъ себе ще додати, що потôмъ, якъ засѣданя кружка славяньского перенесено зъ „Czytelni“ до университету, Братчики дуже численно являються на засѣданяхъ и беруть живу участь въ працяхъ того кружка.]

Аптика **РУКЕРА** у Львовѣ

поручає 2460 122—?

препараты зъ гумы и выробы кавчуковî для потребъ хирургичныхъ и иншихъ подôбныхъ.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручає свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ.

2389 28—?

НЕДУГИ ЛЕГКИХЪ.

Gas-Exhalation (Rectal-Injection)

лѣчить туберкулы (сухоты, нидѣнье) астму, хроничный катаръ бронхіяльный и т. д.

Неимовѣрный, позорно недосягненый идеалъ лѣкарѣвъ, можливôсть вылѣченя недугъ легкихъ, вже теперь цѣлкомъ вповнѣ осягнено. Посвѣдченя знаныхъ въ свѣтѣ професорôвъ и докторôвъ, сотки листôвъ вылѣченыхъ, зъ котрыхъ автентичнî копіи кождый одержить оплатно на бажанье, щобы на певно пересвѣдчитися, найприхильнѣйшî оцѣнки лѣкарскихъ часописей, уживанье по найбôльшихъ шпиталяхъ, якъ найславнѣйше посвѣдчають о нечуваныхъ успѣхахъ лѣченя ексгаляційного при помочи Rectal-Injector-а. — Отъ примѣромъ подають въ зачеркахъ **проф. д-ръ Берґеонъ и д-ръ Морель:** „Кашель, выкиды, пропасниця, храпливôсть меншають по трехъ дняхъ потôмъ цѣлковито никнуть — сонъ и апетитъ повертають назадъ. Тягаръ тѣла побôльшуєсь ôдъ ½ до 1 кильогр. на тыждень. Намагаючій спосôбъ житя можна на ново розпочати.“ — **Проф. Cornil** и **проф. Verneuil.** При астмѣ сейчасъ уступає бракъ ôддыху.—Цѣлковите вылѣченье часто въ 8 дняхъ. — **Проф. Dujardin Beaumetz:** „Хрон. катаръ бронхіяльный цѣлкомъ дався вылѣчити.“ — **Проф. Френцель** ôдд. д-ръ **Штаца:** „Пропасниця, нôчнî поты, кашель, выкиды уступають — незвычайный апетитъ збôльшаєся — тягару прибуває до 5 кильогр.“ — **Д-ръ M'Laughlin:** „Зъ 30-степеновыхъ туберкулôвъ всѣ основно вылѣчилися.“ — Те саме посвѣдчають и недужî. (Лѣченье само не єсть утяжливе, не перешкаджає и пôдъ загарантією безъ злыхъ наслѣдкôвъ.) — **Ц. к. выкл. прив. Gas-Exhalations-Apparat (Rectal-Injector)** разомъ зъ способомъ уживаня для лѣкарѣвъ и **для власного ужитку** и зъ приладомъ до выроблюваня газу высылаєсь за готôвку або послѣплату **à 8 зр.**, зъ мѣриломъ газу **à 10 зр.**

Д-ръ Кароль Альтманнъ, Вѣдень, VII. Bez., Mariahilferstrasse Nr. 80. 2373 15—50

Пѣвець церковный,

Іосифъ Шарковскій, управитель хору, пошукує мѣсця. Близша вѣдомôсть листовно. Адреса: Яблони-ця надъ Прутомъ. 17—? 2423

ИВАНЪ ХИРОВИЧЬ

у Львовѣ ул. Скарбкôвска ч. 16

поручає свою новоотворену **РОБÔТНЮ** *и* **СКЛАДЪ ОВУВИ** *для мужчинъ, женщинъ и дѣтей.* Выконує обувье для калѣкъ и дѣтей терпячихъ на ноги. Всякî замовленя такъ мѣстцевî якъ и замѣстцевî выконує въ якъ найкоротшôмъ часѣ и по умѣркованыхъ цѣнахъ. Дякуючи П. Т. Публицѣ за ласкавî взгляды, пишусь зъ глубокимъ поважаньемъ.

ИВАНЪ ХИРОВИЧЬ

майстеръ шевскій и членъ тов. рускихъ ремѣсникôвъ „Зоря“, улици Скарбкôвска число 16.

2463 (1—6)

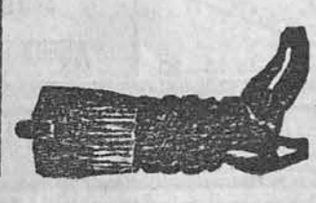

Властивою въ тôмъ краю розширеною хоробою єсть

НЕСТРАВНÔСТЬ.

Нова кухня и новый способъ житя суть причинами тои недуги, на котру зъ нечевя западаємо. Деякй люде терплять болѣ въ грудехъ и бокахъ, деколи такожь болѣ въ спинѣ; чуються ослаблеными и сонными, мають злый посмакъ въ устахъ, особливо зъ рана; якійсь рôдъ липкого слизу громадиться на зубахъ; апетитъ ихъ єсть лихій, въ жолудку лежить у нихъ мовь якійсь тяжкій тягаръ, а часами чують въ жолудковôй ямѣ якійсь неозначеный рôдъ ослабленя, котрый не даєся усунути поживаньемъ стравы. Очи западають, руки и ноги зимнѣють и стаються липкими; по якôмсь часѣ являєся кашель, зъ початку сухій але по кôлькохъ мѣсяцяхъ въ супроводѣ зеленавыхъ харкотинъ; дôткненый тою недугою чуєся завсѣгды втомленымъ сонъ здаєсь єму не приносити нѣякого выпочинку; потôмъ стаєся нервовымъ, дразливымъ и невдоволенымъ, догадуєся завсѣгды чогось злого: коли нагально пôднесеся, запоморочує єго и здаєся єму, що цѣла голова довкола ходить; єго внутренности затыкаються, єго шкôра стаєся часомъ сухою и горячою; кровь густѣє и лѣниво кружить, бѣлко въ оцѣ прибирає жовтаву барву; мочь ôдходить менше и темнои барвы и лишає по довшôмъ стояню осадъ на сподѣ; опôсля ôдбиваєсь єму часто страва, при чѣмъ запримѣчає деколи солодкій деколи квасный смакъ и часто въ супроводѣ битя серця; єго зрокъ зменшаєся, мурашки стають му передъ очима и дôзнає чутя тяжкого утомленя и великои безсильности. Всѣ тіи ознаки выступають на перемѣну и припускаєся, що майже третина людности того краю терпить одну або другу форму тои недуги. Черезъ „Shäker-Extrakt" бере кисненье стравъ такій оборотъ, що пожива дôстаєся хорому тѣлу и давне здоровлье вертає. Сила того лѣку єсть справдѣ чудова. Миліоны и миліоны фляшокъ уже спродано а число свѣдоцтвъ, котрй цѣлющои силы того лѣку доказують, єсть надзвычайне. Сотки хоробъ, котрй мають найрозличнѣйшй имена, суть наслѣдками нестравности; но коли се послѣдне лихо усунеся, то счезають такожь другй, бо тіи суть лише ознаками правдивои хоробы. Лѣкомъ тымъ єсть „Shäker-Extrakt". Свѣдоцтва тысячей, котрй говорять похвально о цѣлющихъ прикметахъ того-жь, доказують се понадъ всякй сумнѣвы. Сего знаменитого лѣку можна у всѣхъ аптикахъ дôстати. 2134 (14—24)

Особамъ, котрй терплять на затканье, потреба „Сайгеля пигулокъ прочищуючихъ" въ получеию зъ Shäker Extrakt-омъ. **Сайгеля пигулки прочищаючй** лѣчать затканье, проганяють пропасницю и простудженя, освободжають ôдъ болю головы и не допускають жовтачки. Хто ихъ разъ спробовавъ, той певно ихъ буде дальше уживати. Они дѣлають повôльно и не справляють болѣвъ. — Цѣна: 1 фляшка Shäker-Extrakt-у зр. 1·25, 1 коробка „Сайгеля пигулокъ прочищаючихъ" 50 кр.

Радôвцѣ 21 марта 1887.

До п. аптикаря І. Гарны въ Кромерижу. Вповажаный Пане! Мушу признати, що „Wiener Bote" не за богато говорить о Вашôмъ „Shäker-a Extract-ѣ" и „Seigel-a" пигулкахъ, бо моя жѣнка выживши одну фляшку того-жь и одну пачку пигулокъ подужала зъ довголѣтнои хоробы, де вже всѣ средства лѣчничй нѣчо не могли помочи. Прошу проте менѣ 4 фляшки „Shäker-a Extract-у" и 4 пачки „Seigel-a" пигулокъ надôслати за послѣплатою, а може зможу и иншимъ недужимъ прийти зъ помочею. Остаю зъ поважаньемъ

Валентій Гайнигъ, старшій мельникъ въ Радôвцяхъ на Буковинѣ.

Властитель „Shäker-Extrakt-у" A. I. WHITE,
Limited, London 35 Farringdon Road E. C.

Haupt-Depot und Central-Versandt

von „Shäker-Extract" und „Seigels-Pillen"

JOHANN Nep. HARNA, Apotheke „Zum goldenen Löwen" in Kremsier (Mähren).

Дальше можна дôстати въ аптикахъ **Галичины и Буковины** въ слѣдуючихъ мѣстахъ:

Львôвъ, І. Блюменфельдъ, Карчевскій, Г. Крижановскій, Жиг. Рукеръ, Байзеръ и І. Вевюрскій; **Чернôвцѣ**, д-ръ Іос. Барберъ, І. Голихôвскій, В. Бельдовичь; **Бяла, Бояны, Бржеско, Броды**, М. Кулакъ; **Дрогобичь**, Айхмилеръ, Рачка; **Дукля, Гурагомора, Ярославъ**, Вислоцкій; **Озѣрна, Камѣнка, Коломыя**, Е. Штенцель, І. Сидоровичь; **Копычинцѣ**, М. Редеръ; **Кракôвъ**, І. Травчиньскій, Сѣдлецкій, В. Редикъ, Е. Штокмаръ; **Лисько, Новый Санчь, Перемышль**, Нагликъ; **Подгурже, Пôдволочиска, Пôдкамѣнь** коло Бродôвъ, **Ряшѣвъ, Роздôлъ, Рава руска, Живець, Самбôръ, Скавина, Станиславôвъ**, Альбинъ Амировичь, А. Байль, Г. Мацура; **Стрижôвъ, Стрый, Сучава, Тернонôль**. Ф. Ямругевичь, Л. Фляйшманъ, Г. Кагане; **Тарнôвъ**, Ходацкій, Е. Ранкъ; **Товмачь, Варяжь, Вишня, Войничь и въ многихъ аптикахъ по иншихъ мѣстахъ державы.**

Тайна красы

выробу ПЕТРА КРОКЕВИЧА аптикаря въ Краковѣ.

Неимовѣрне подивлянье и надзвычайне признанье зô стороны красавиць для сего чудового и незвычайно скоро дѣлаючого средства робить, що сей препаратъ, выробу Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ, розхаплюють зъ нечуваною скоростею. Crême сей, справедливо названый „Тайною красы", ôддаляє въ тягу однои ночи всяку неделикатнôсть, стверджене, червонôсть шкôры, прищѣ, угры и лишає гинуть безповоротно по ужитю сего знаменитого и найпевнѣйшого въ своихъ наслѣдкахъ средства, котре навѣть лице поморщене чудово робить молодшимъ, надаючи єму красный справдѣ молодечій цвѣтъ. Уживаный щоденно на нôчь, чудово заховує цвѣтъ ôдъ всякого ствердненя шкôры, якъ рôвно-жь и ôдъ передвчасныхъ морщинъ. Тому то повинно се средство находитися въ тоалетѣ такъ молодои и краснои паночки якъ и красивои дамы.

Цѣна 1 зр, 1 зр. 50 кр. и 2 зр. 2398 13—?

І. & С. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНѢ (BRÜNN)

улиця Фердинанда ч. 7/d

высылають за послѣплатою:

Матерія модна въ кратки, на сукнѣ жѣночй, зъ чистои вовны 90 цм. широка, 10 м. зр. 8·50.

WOLL-ATLAS, у всѣхъ модныхъ краскахъ, 90 цм. ширины, 10 м. зр. 6·50.

Кашмиръ, у всѣхъ модныхъ краскахъ, 90 цм. ширины, 10 м. зр. 4·50.

BAIGE, (найновѣйшй краски, 100 цм. ширины, 10 м. зр. 9·50.

Матерія брокатъ, у всѣхъ краскахъ, 60 цм. ширины, найновѣйшй десенѣ, 10 м. зр. 4.

Кретонъ, на сукнѣ жѣночй, добрый до праня, найнов. взоры, 70 цм. шир. 10 м. зр. 2·80.

Dreidraht, 60 цм. шир. ясно або темно сѣрый, 10 м. Іа. зр. 3·50. IIа. зр. 2.80.

Матеріи на шляфроки, такожь на жѣночй сукнѣ) 60 цм. шир. въ кратки, 10 м. зр. 2·50.

Гарнитуры покрывалъ, (2 на лôжко а 1 на стôлъ) зъ рипсу зр. 4·50. зъ джуты зр. 3·50

Занавѣсы джутовй, турецкй десенѣ (2 бôчнй и 1 драперія) загально зр. 2·30.

КИЛИМКИ ДО ХОДУ, дуже тревалй, 10—11 м. довгй Іа. зр. 6 —, IIа. зр. 3·50.

Ковдра до накрываня, зъ атласу зр. 8·50, зъ rouge зр. 3.

ПОЛОТНО ДОМОВЕ, 29 вѣдень. лôктѣвъ, 1 штука 5/4 зр. 5·50. 4/4 зр. 4·20

Веба Книгъ, 30 лôктѣвъ, лѣпша ôдъ полотна, 1 шт. 5/4 зр. 7·50, 4/4 зр. 5·80.

ШИФОНЪ, 30 лôктôвъ, 90 цм. шир. 1 шт. Іа. зр. 5·50, IIа. зр. 4·50.

ОКСФОРДЪ, 29 лôктѣвъ, найновѣйшй взоры, 1 шт. Іа. зр. 6·50, IIа. зр. 4·50.

КАНЕВАСЪ, на простирала, 29 лôктѣвъ, 1 шт. Іа. зр. 6., IIа. зр. 5·20.

Адамашковый Градль 30 лôктѣвъ, 1 шт. Іа. зр. 8·50, IIа. зр. 5·50.

СКАТЕРТИ, полотнянй, у всѣхъ краскахъ, 3 шт. 8/4 зр. 2.— 6/4 зр. 1

СЕРВЕТЫ, полотнянй, 4/4 въ квадратѣ, 6 шт. зр. 1·20.

РУЧНИКИ, полотнянй, 6 шт. зъ тороками зр. 1·80 зъ бордюрою зр. 1·20.

ПРОСТИРАЛА, несшиванй, 2 м. довгй, 1½ м. широкй, 1 шт. зр. 1·50.

СѢННИКИ, зъ джутового полотна, комплетнй, великй, 1 шт. Іа. зр. 1·40, IIа. 90 кр.

Коцики передъ лôжко, найновѣйшй десенѣ, зъ флинелѣ, 1 пара зр. 2., зъ джуты зр. 1·30.

Взôрцѣ даромъ и франко.

2346 13—26

НА СВѢТѢ

НАЙЛѢПШІЙ ШВАРЦЪ

WIENER GLANZ WICHSE OHNE VITRIOLÖHL
K.K. Landb.
GEGRÜNDET 1835
STADT. SCHULERSTRASSE №21
ST. FERNOLENDT

Ст. Фернольендта

у Вѣдни,

котрый безъ труду сейчасъ дає темночорный полыскъ, шкôру нѣякъ не нарушає и удержує тревало. 2454 2—4

Можна дôстати въ многихъ торговл. Австро-Угорщины.

Задля многихъ безвартостныхъ наслѣдовань упрашаєся П. Т. Публику выразно жадати **Фернольендта** фабрикатъ и лише такій принимати, котрый заосмотреный єсть повысшою винетою, а именно моимъ именемъ Ст. Фернольендта.

Неомыльне средство

на выгубленье нагнѣткôвъ, бородавокъ и иншихъ подôбныхъ наростей шкôрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.

Цѣна флякону 50 кр.

Встрикненье и капсулки

зъ ростины „MATICO"

въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство

поручає Аптика

К. КРИЖАНОВСКОГО

у ЛЬВОВѢ.

Цѣна фляшки встрикнень 40 кр.

2274 *Капсулокъ 80 кр.* 26—?

ОПИРАЮЧИ-СЬ НА ДОВѢРІЮ

зъ якимъ ôдносяться майже ôдъ 20 лѣтъ до вашого „Якорного проганяча недугъ" (Anker-Pain-Expeller), уважаємо своєю повинностею такожь **тыхъ** запросити до спробованя, котрй сего улюбленого средства домового ще не знають. Оно не єсть нѣякимъ средствомъ тайнымъ, але **строго ретельнымъ, умѣєтно** зложенымъ препаратомъ, котре справедливо заслугу, щобы єго всѣмъ **терплячимъ на гостець и ревматизмъ** яко **зовсѣмъ певне** поручити. Найлѣпшимъ доказомъ того, що многй хорй, котрй выпробовали другй дуже захвалювнй средства, **зновъ таки до успѣшного Pain-Expeller-а беруться**. Черезъ порôвнанье власне пересвѣдчилися, що не лише **ревматичнй болѣ**, якъ **ломанье въ членахъ и пр.** а такожь **болѣ зубôвъ, головы, хребта, кольки и проч.** найпевнѣйше уступають черезъ натиранье „експелеромъ". За **дешеву цѣну 40 кр** 70 кр, взгл. зр. 1·20 може навѣть небогатый набути, а грошѣ якъ безчисленнй успѣхи доказують, надармо не выкидаються. Стерегтись треба передъ шкôдливыми пôдробленями и принимати лише „Pain-Expeller" зъ знакомъ **якора** яко правдивый. На складѣ въ премногихъ аптикахъ, головный складъ: Apotteke zum Goldenen Löwen въ Празѣ. Близшй вѣсти подають: F. Ad. Richter et C°. Вѣдень.

2161 28—51

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СИРІЮСЪ"

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручає добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ôдъ продуцентôвъ зъ Америки полудневои.

Коштує у Львовѣ:

1 кильо 1·80 зр.

на провинціи:

4¾ кильо 9·15 зр. франко.

Ôдбирателямъ надъ 50 к. спустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родôвъ кавы, котрй оголошують иншй пôдъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто ôдъ продуцентôвъ, що можу доказати, и продаю єи найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Тріестѣ можна дôстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродає гуртôвникови на мѣсци, той знову гуртôвникови въ Европѣ, ôдъ тыхъ купує комисіонеръ, а ôдъ него ажь купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дôстане де инде по тôй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 137—?

Нове вынайденье!

Лише зр. **3·50** коштує ц. к. пат. **МАСНИЧКА,** въ котрôй при помочи 10-лѣтнои дитины можна выробити въ трехъ минутахъ зъ **молока, сметанки** або **сметаны** найбôльшу скôлькôсть найчистѣйшого и дуже смачного масла.

Ся машина зладжена зъ найлѣпшого металю и признана многими фаховыми знатоками на многихъ выставахъ за необходиму въ домовôмъ господарствѣ, ôдзначена золотыми и срѣбными медалями и єсть кромѣ своихъ чудовыхъ выробôвъ оздобою въ господарствѣ. Цѣны суть значно зменшенй: Нр. 1, на 5 литрôвъ обєму, лише зр. 3·50, Нр. 2, на 10 литрôвъ обєму, лише зр. 5·50 (разомъ зъ термометромъ и способомъ уживаня).

зр. 5·25

новый 100-годинный,

вѣденьскій маятниковый годинникъ.

Сей величавый годинникъ маятникъ єсть около 50 цм. высокій, лише разъ **на 100 годинъ** накручуєся безъ тягарôвъ пружиною и зъ **патент. свѣтячимъ циферблятомъ,** докладно урегульованый въ довгôй политерованôй скриночцѣ.

Лише зр. 5·25

коштує ново выроблюваный

Вашингтоньскій годинникъ-Remontoir

накручуєся ушкомъ безъ ключика, зъ 5-лѣтн. гарантією за добрый хôдъ, вразъ зъ пышнымъ ланцушкомъ зъ американьского золота Double. 2459 3—4

Розсылка за попереднымъ надôсланьемъ належитости або за послѣплатою. Невôдповѣдный товаръ принимаєсь назадъ и сейчасъ **звертаєся грошѣ.**

Замавляти можна лише въ

Waarenhaus „Zur Monarchie", Wien, III., Hintere Zollamtsstrasse 9/g.

И. ИГНАТОВИЧЬ

у Львовѣ, ул. Коперника Ч. 3., въ Краковѣ, Суконницѣ Ч. 20, въ Чернôвцяхъ Ринокъ Ч. 2.

поручає свого выробу

до выгубленя насѣкомыхъ домашныхъ, ôдзначенй 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипльомами признаня на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ.

именно:

ФЕНИЛИНЪ до вынищеня молѣвъ зъ зародишами въ сукняхъ, футрахъ и мебляхъ, фляконъ **60** кр.

Ґрильонъ выгубляє швабы, караконы, стоноги, свѣркуны, щипавки, каралюки, прусаки и т. п. — фляконъ **30** кр.

Зела антимолевй до перехованя футеръ, пуделко **30** кр.

МИКОТОНЪ непохибне средство до выгубленя блощиць — фляконъ **50** кр.

ПАПѢРЪ АНТИМОЛЕВЫЙ хоронить ôдъ молѣвъ футра, сукнѣ, портієры, заслоны и меблѣ, штука **3** кр.

ПОРОШОКЪ ПЕРСКІЙ (дальматиньскій) до выгубленя блохъ и т. п. насѣкомыхъ, пачка **5, 10** кр. фляконъ **20** и **30** кр.

ПАПѢРЪ НА МУХИ

2424 4—? штука **3** кр.

АЛИХЕНІЯ

непохибне средство до вынищеня домашного гриба, кильо **40** кр. при сто кильо начинье даромъ.

Перла Карпатъ въ горѣшнôй Угорщинѣ, ôддалена ôдъ стаціи зелѣзничои Тепля-Тренчинъ-Теплѣцъ на шляху долины Ваги о 20 минутъ, зъ Кракова черезъ Одербергъ Силлейнъ можна тамъ всѣдати за 9 годинъ, має 32°R. и єсть найлѣпшими и найсильнѣйшими купелями противъ **ревматично-гостцевыхъ недугôвъ.** Мають красный великій паркъ, водопроводы зъ гôрскихъ жерелъ, добрй помешканя, знаменитй реставраціи и чудову околицю.

2399 7—10

КУПЕЛѢ СѢРЧАНЙ ТРЕНЧИНЪ-ТЕПЛИЦЪ

Въ тôмъ сезонѣ отворяться по разъ першій нововыбудованй купелѣ „hammam", выряджений зъ орієнтальнымъ люксусомъ, маючй, елегантнй осôбнй купелѣ и котрй пôдъ кождымъ взглядомъ варта побачити. На всѣхъ бôльшихъ стаціяхъ зелѣзничихъ можна купити билеты до ѣзды тамъ и назадъ по зниженôй цѣнѣ. Сезонъ починаєся 1 мая. Илюстрованй програмы высылає даромъ **зарядъ купелевый**

МАГАЗИНЪ и РОБÔТНЯ ФУТЕРЪ

БРАТЕЙ ВРОНЬСКИХЪ

У ЛЬВОВѢ

улиця Театральна, Ч. 5, напротивъ костела катедрального въ домѣ капитулы — приймає: **футра до перехованя на лѣто.**

Всякй репараціи въ порѣ лѣтнôй суть значно таншй чимъ въ зимѣ. 2383 8—8

ПЕТРО КРОКЕВИЧЬ

аптикарь въ Краковѣ

улиця Баштова при плянтахъ (рôгъ Ринку Клепарского)

поручає власнй выробы

яко правдиву одиноку добычь найновѣйшихъ часôвъ, приносячу хорому неоцѣненй, спасеннй користы, о чѣмъ свѣдчать щоразъ численнѣйшй признаня похвалы и т. п., якъ неменше посвѣдченье лѣкарске, а именно:

До Высокоповажаного пана Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ.

Въ численнôй моѣй практицѣ уживавъ я перерôбки лѣчничй выгаданй и выробленй Вами, завсѣгды зъ знаменитымъ успѣхомъ въ недугахъ, противъ котрыхъ они пристосованй. Препараты Вашй ôдзначалися одноцѣлою якостею що-до формы и доброты, не пôдпадали розкладови, приємнй въ уживаню а певнй въ бажаныхъ наслѣдкахъ. Мыло менѣ проте высказати Высокопов. панови моє цѣлковите признанье, заразомъ желанье дальшои такъ успѣшнои працѣ въ щасливо начатôмъ напрямѣ для добра недужои людскости. — Щасть Боже!

Львôвъ дня 16 марта 1888 р. **Др-ъ Юлій Корвинъ Гонсьоровскій** лѣкарь зелѣзницѣ Кароля Людвика.

Вино хинове, средство лѣчниче, взмагаюче силы, стравнôсть, надзвычайно поручане, особливо у женщинъ слабосильныхъ, блѣдыхъ и т п

Вино хинове зъ зелѣзомъ, поручане молодымъ особамъ для осягненя зросту и розвою тѣла, надає крови силу, збôльшаючи скôлькôсть тѣлокъ крови, змôцняючи жолудокъ пôдносить апетитъ, лѣчить загальнй ослабленя, блѣдачку и т. п., а одиноке для реконвальесцентôвъ по хоробахъ горячковыхъ вынищаючихъ.

Вино зелово-ромбарбарове, вытягъ винный зъ правдивого корѣня Ревеня хиньского (Radix rhei chinensis) и зелъ, збôльшаючихъ рухи хробачковй кишокъ черезъ то легко розвôльняюче; знамените въ затканяхъ, часто повтаряючихъ-ся здутяхъ, довготреваючôмъ катарѣ, дванацятницѣ и въ упорчивôй жовтачцѣ.

Вино зелово-пепсинове, вытягъ зъ зелъ краєвыхъ и найлѣпшои пепсины de Rostock, одиноке успѣшне средство пôдносяче травленье, розпускаюче бѣлко, затымъ одиноке въ нестравности, хроничныхъ катарахъ жолудка або на тлѣ туберкуличнôмъ атоніи кишокъ у людей старыхъ, дуже помôчне у дѣтей зле ôдживлюваныхъ, анемичныхъ и шкрофуличныхъ.

Амигренъ, незрôвнана помôчь въ сильнôмъ болю головы. Ложочка ôдъ кавы зажита успокоює найсильнѣйшу мигрену.

Кальльонъ, одиноке средство на найстаршй и найдолегливѣйшй нагнѣтки. По насмарованю нагнѣтокъ сейчасъ перестає болѣти, а въ 24 годинахъ ôдпадає безъ найменшого болю.

Хильоль, лагодить по кôлькоразовôмъ ужитю найбôльшй болѣ ревматичнй пострѣлы, подагру и т. п

Сарсапариліянъ зъ корою хиновою, узнаный яко найлѣпше средство въ немочахъ походячихъ зъ зôпсутя сокôвъ и зъ ôдти повстаючого вадливого складу крови, въ недокровности и т. п.

Зѣлье грудне зô свѣжихъ, лѣчничихъ зелъ волоскихъ, котрй вже неразъ навѣть въ прикрыхъ розличныхъ выпадкахъ слабости давали надсподѣване полѣпшенье терплячому, то въ слабостяхъ грудныхъ то легкихъ, противъ астмы, всякои душности и т. п. Усувають они тяжку дыхавицю, всякй закатареня легкихъ и грудей, зафльегмленя, кольки въ грудехъ, упорчивый кашель и т. п. Цѣна зр. 1·20

Сиропъ грудный при тяжкихъ або застарѣлыхъ немочахъ, уживаный буває рôвночасно зъ зѣльемъ льоретаньскимъ противъ сухотъ и слабостей грудныхъ и легкихъ и т. п Цѣна 2 зр.

Кроплѣ жолудковй. Средство знамените и незрôвнане у всѣхъ слабостяхъ жолудка Цѣна 35 кр. 2068 44—0

Замовленя выконуєся ôдворотною почтою.

Зъ численныхъ подякъ наводимо ось тй:

Высокоповажаный Пане Аптикарю!

Бажаю, щобы кождому хорому такъ знаменитый успѣхъ давали лѣки зъ Вашихъ выробôвъ, якъ моѣй женѣ, котрй надсподѣвано успѣшно дѣлали и прошу о надôсланье менѣ ще Амигренъ и капель жолудковыхъ. Зъ поважаньемъ

Пшôвъ д 3 липня 1887 р *Леопольдъ Ковалик* (Рыбникъ, Oberschlesien).

Высокоповажаный Пане!

Узнаю дѣйстну успѣшнôсть Вашихъ выробôвъ, досвѣдчивши на собѣ — Се посвѣдчаю ретельно. Зъ поважаньемъ

Schönpriesen b. Aussig 25 мая 1787 р. *Новаковскій* директоръ фабрики цукру.

Вп Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви въ Краковѣ.

Страдаючи ôдъ пôвтора року на сильный, невылѣчимый кашель, сполученый зъ рôзными тяжкими недугами, мимо тутешныхъ радъ лѣкарскихъ, чувся я безъ надѣѣ житя, а яко отець кôлькоро дѣтей, хапаючись вкôнци рôзныхъ способôвъ до поратованя здоровля, случайно зъ порады чужои приязнои менѣ особы, уживъ я „Зѣля грудного" выробу аптикаря Вповажаного Пана Петра Крокевича, и по ужитю чотырохъ пачокъ „Зѣля грудного" и Сиропу ôдзыскавъ цѣлковито здоровлье, могучи о власныхъ силахъ уже працювати и тымъ чиномъ бодай частину щастя дѣтемъ моимъ удѣлити. Чуюсь тому спонуканымъ заявити найщиршу вдячнôсть Вповажаному Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви мѣсцевому, за вырôбъ „Зѣля грудного", бо житье моє лишь ужитю того Зѣля завдячую.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Кракôвъ, дня 28 мая 1886 р. *Михаилъ Трыбальскій*, друкарь литографичный.

Высокоповажаный Пане!

Вычитавши зъ газетъ дня 28 мая с. р. подяку Вамъ Вповажный Пане, а почуваючись зарôвно до обовязку вдячности, маю честь тую-жь въ высокôй степени заявити Вамъ, Вповажный Пане, бо Ваше „Зѣлье грудне" и „Сиропъ", и въ загалѣ Вашй выробы не лишь менѣ самому, але дуже многимъ, де заходили сумнѣвы що-до здоровля давали чудный успѣхъ. Маючи отже много завдячити Вашимъ выробамъ, приймѣть Вповажаный Пане выразы моєи вдячности, а заразомъ зичливости, успѣху въ дальшôмъ розвою своихъ выробôвъ такъ для добра власного, якъ и зъ пожиткомъ для людскости!

Остаю зъ довжнымъ поважаньемъ *Кс. Е. Вернеръ*,

Кракôвъ 1 червня 1886 р. Реформатъ.

Честный Пане!

Страдаючи ôдъ 20 лѣтъ на гемороиды и упрямый бôль въ жолудку, на дыхавицю и сполучене зъ нею замуленье мѣхура, на затвердженье и иншй долегливости, уживъ я кôлька фляшокъ „Капель жолудковыхъ", котрй зробили менѣ надзвычайну пôльгу, що посвѣдчаю згôдно зъ правдою и совѣстею. *Фишеръ*,

Ряшѣвъ, дня 21 червня 1886 р. совѣтникъ ц. к. суду.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка, пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 103. Львôвъ, Понедѣлокъ 9 (21) мая 1888. Рôчникъ IX.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ середу, и въ середу и суботу на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной строчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австрiи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чвертъ року	4·50 зр.	на чвертъ року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чвертъ року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична.

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попереднє застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. а. в.

Львôвскій Институтъ Ставропигійскій

буде святкувати сего року 900-лѣтный ювилей хрещеня Руси св. Володимиромъ, а притôмъ и 40-лѣтный ювилей панованя цѣсаря Франц-Іосифа I. библіографично-археологичною выставою въ мѣсяцяхъ жовтни, падолистѣ и грудни 1888 року. Въ надôсланôй намъ д-ромъ Шараневичемъ, старѣйшиною Ставропигіи, ôдозвѣ читаємо:

„Ставропигійскій Институтъ, обходячи ще въ 1886 роцѣ ювилейну память свого 300-лѣтного истнованя, постановивъ бувъ святкувати въ 1888 роцѣ 100-тй роковины свого потвердженя сполученого зъ пôднесеньемъ тогоже до достоиньства народно-церковного Института бл. п. цѣсаремъ Іосифомъ II. надворнымъ декретомъ зъ 10 жовтня 1788 року. Тогдѣ наступило затвердженье Ставропигійского института зъ такъ перемежованого Ставропигійского Братства слѣдуючими словами: „Der Titel Brüderschaft hat nach Allerhöchsten Gesinnung aufzuhören, und die aus der gr. kat. Nation auserwählte Versammlung den Namen Väter der Stauropigianischen Kirche und Schule anzunehmen“.

Святкованье згаданыхъ 100-тыхъ роковинъ Ставропигійского Института мало передовсѣмъ ôдбутися **по перше** выставою старинныхъ памятникôвъ церковныхъ выробôвъ, крестôвъ, посудинъ, образôвъ и другихъ археольогичныхъ предметôвъ, що зберегліся по тôлько нещасливыхъ ударахъ ажь до теперѣшнои поры; **по друге** выставою стародавныхъ славяньскихъ рукописей и давнѣйшихъ або новѣйшихъ друкованыхъ книгъ, выданыхъ въ тутешнôй друкарни ôдъ 1586 ажь до ювилейного року 1888 включно.

Зваживши однакожь ту важну ôбставину що зъ днемъ 2 грудня 1888 припадаѣ разомъ 40-лѣтный ювилей вступленя на престолъ Є. В. цѣсаря Франц Іосифа I., то проявилася гадка межи рускими товариствами, щобы и Галицка Русь заявила при сѣй нагодѣ достойнымъ способомъ свою льояльнôсть и вдячнôсть Є. Вел. цѣсареви, котрому завдячуе нинѣшный розвитокъ свого народного житя.

Сповняючи бажанье Є. Вел. цѣсаря, щобы ювилей сей обходився спокôйно и безъ блеску, постановивъ Ставропигійскій Институтъ разомъ зъ „Народнымъ Домомъ“ у Львовѣ згадану выставу старинныхъ церковныхъ памятникôвъ, находячихъ-ся въ Ставропигіи стародавныхъ рукописей и друкованыхъ книгъ, розширити и надати того рода науковôй и артистичнôй выставѣ руско-народне значенье историчного памятника, сполученого зъ Выс. Именемъ нашого Монарха, щобы такимъ способомъ на вѣчнй часы записати той ювилей въ душахъ руского народу въ Галичинѣ.

Въ виду того ôдступае Ставропигійскій Институтъ зъ днемъ 10 жовтня 1888 р. 7 комнатъ въ своѣмъ домѣ ч. 3 Руска улиця на першôмъ поверсѣ, зъ котрыхъ три призначаються для выставы старинныхъ памятникôвъ церковного выробу и книгъ печатаныхъ въ Ставропигіи ôдъ найдавнѣйшихъ часôвъ, зъ чого на завсѣгды буде складатися такъ званый **Ставропигійскій Львôвскій музей** а прочй чотири комнаты оставляються на часову выставу старославяньскихъ рукописей, давныхъ друкованыхъ книгъ, гравюръ, образôвъ, посудинъ и другихъ предметôвъ, що ôдносяться въ загалѣ до рускои штуки.

Того рода першій збôръ оставшихъ-ся въ нашôй ôтчинѣ историчныхъ памятникôвъ науки и штуки лежить не лишь въ интересѣ спеціяльно руско-народнôмъ, але такожь и въ интересѣ цѣлои австро-угорскои держави, бо выказуе духове и артистичне образованье и розвитокъ поодинокихъ народностей входячихъ въ складъ Монархіи. Выстава та принесе и тымъ немалу користь, що предметы ôни находячй-ся такъ у Львовѣ, якъ и въ рôзныхъ сторонахъ нашои ôтчины будуть по порядку описанй, зъ чого будуть могли и тй користати, що не будуть мали нагоду оглядати выставу.

Що же було головною причиною такъ церковного якъ и горожаньского образованя и рускои словесности на цѣлôй Руси якъ не введенье христіяньства рôвноапостольнымъ княземъ св. Володимиромъ, за-для чого мы рôвночасно въ сѣмъ роцѣ обходимо такожь 900-тй роковины?

Такимъ способомъ для прославленя великихъ заслугъ и добродѣйствъ рôвноапостольного князя св. Володимира для цѣлои Руси и Є. Вел. цѣсаря Франц Іосифа I. для нашои галицко-рускои ôтчины, и по тôй причинѣ для достойнѣйшого заявленя нашои вдячности обохъ коронованыхъ сподвижникôвъ нашого нинѣшного церковного и горожаньского положеня, буде предстояча выстава такожь добрымъ представленьемъ духового и артистичного образованя.

Ставропигійскій Институтъ при участи управляючого Совѣта „Народного Дому“ взываѣ отже всѣхъ Земляковъ а передовсѣмъ Высокопреподобное Духовеньство, стараючись рôвночасно о захваленье сеи ôдозвы Вприосв. митрополитомъ Сильвестромъ и преосв. епископами перемыскимъ и станиславскимъ, щобы Всечестне Духовеньство:

1. Зволило по всѣхъ церквахъ переглянути книги церковнй и старославяньскй рукописи, зробити короткій списъ такъ книгъ зъ означеньемъ мѣсця друкованя и року выданя ихъ до кôнця XVIII столѣтя, якъ и рукописей и надôслати его до кôнца липня старого стиля.

2. переглянути старй фелоны, епитрахилѣ, плащеницѣ, антимиссы и другй предметы церковнй, котрй своею старовиною, укладомъ и формою впадають въ очи и прислати ихъ описъ а Ставропигійскій Институтъ постарается о то, щобы ихъ привести на выставу а ôдтакъ назадъ ôдослати. За неушкодженье ихъ и безплатне зверненье ручить Институтъ своимъ майномъ.

Археологична выстава буде продовжатися черезъ три мѣсяцѣ т. е. жовтень, падолистъ, грудень 1888 р. Устроеньемъ библіографичнои части займеся крил. о. Петрушевичь, котрый збôльшить выставу своими библіографичными зборами. Институтъ маѣ надѣю, що и Всечестн. Капитулы и Высокопреп. Настоятельства монастирôвъ зволять такожь украсити выставу ласкавымъ надôсланьемъ памятникôвъ, котрй они посѣдають.

Такимъ отже способомъ думаѣ святкувати Ставропигійскій Институтъ память двохъ важныхъ подій на Руси и нема сумнѣву, що Всечестне Духовеньство причинится такожь до збôльшеня сихъ торжествъ пôдъ верховною управою Вприосв. митрополита Сильвестра.“

Яковъ Головацкій,

предсѣдатель виленьскои археографичнои комисіи и комитету библіотеки публичнои, померъ дня 1 (13) мая въ Вильнѣ. Як. Головацкій бувъ сыномъ священика рускаго, Теодора, пароха въ Чепеляхъ, повѣта Золочѣвского. Родився 29 жовтня 1814 р. Школы середнй покôнчивъ у Львовѣ въ 1831 р. Пôдъ тй лѣта появилась пôдъ вплывомъ романтизму въ цѣлôй Славянщинѣ, не выключаючи и Галичины, охота, знакомитись зъ народною пѣснею, звычаемъ и обычаемъ простолюдина, и на основѣ ихъ розвивати національну словеснôсть. Головацкій взявъ въ тôмъ руху живу участь, списувавъ пѣснѣ, казки, пословицѣ та другй плоды устнои словесности галицкихъ Русинôвъ, и на ладъ народнои пѣснѣ ставъ складати першй свои лиричнй поезійки. Въ 1835 р. записався Головацкій на богословскій факультетъ университету львôвского, перервавъ тй студіи на одинъ рôкъ, удаючись до Пешту, и покôнчивъ ихъ въ 1840 р. Проживаючи въ семинаріи духовнôй познакомився Головацкій зъ Маркіяномъ Шашкевичемъ та Ив. Вагильевичемъ, и ставъ поручь зъ ними першимъ труженникомъ, на поли словеснôмъ галицкихъ Русинôвъ, помѣстивши творы свои въ „Русалцѣ Днѣстровôй“ (1837 р.), надъ котрои печатаньемъ трудився самъ въ Будѣ. По 1840 р. входить Головацкій въ близшй ôдносины зъ Погодиномъ, славянофилемъ россійскимъ, ревнымъ збирачемъ археольогичныхъ памятникôвъ. Ôдносины тй вплынули въ якôйсь мѣрѣ на его погляды литературнй въ будучôмъ житю. Скôнчивши студіи богословскй, Головацкій бувъ администраторомъ парохіи Микитинцѣ а ôдтакъ парохомъ въ Хмелѣвцѣ. И на тôмъ становищи продовжавъ ôнъ свои труды етнографичнй. 1848 рôкъ заставъ его вже зъ славою найбôльше успособленого до сбнятя катедры языка литературы рускои на университетѣ львôвскôмъ. Однакожь яко професоръ литературы рускои ôддався ôнъ ревнѣйше студіямъ языка старословеньского, чимъ розбужденю письменности народнои рускои. Въ часѣ еры конституційнои, коли Шмерлингôвскимъ статутомъ краевымъ Русинôвъ галицкихъ засуджено на меншôсть въ репрезентаціи краевôй, приставъ Яковъ Головацкій до опозиціи славяньскои, на котрои чолѣ станули Чехи, и для демонстрациі удався въ 1867 р. на етнографичну славяньску выставку въ Москвѣ. Се не могло подобатися нѣ правительству австрійскому, нѣ Агенорови Голуховскому. По кôлькохъ ревизіяхъ въ домѣ и конфискатѣ переписки зъ россійскими учеными и политиками, Головацкій мусѣвъ подякувати за професуру на университетѣ львôвскôмъ и переселився невдовзѣ въ Россію. Зразу старався ôнъ одержати катедру литературы „русскои“ въ Одессѣ, коли однакожь министерство просвѣты узнало его до сеи посады неспособным яко несвѣдущого языка россійского, Головацкій одержавъ занятье при архивѣ виленьскôмъ, де небавомъ ставъ предсѣдателемъ и де, нагородженый кôлькома орденами яко чиновникъ, померъ. Яко предсѣдатель комисіи археольогичнои побиравъ Головацкій 4.429 руб. 60 коп. рôчнои платы; яко тымчасовый пред-

---

Зъ „Листкôвъ“ — поезій въ прозѣ

хорватского поета Фр. Мажуранича.

Муки.

Si *parva* licet componere *magnis*.
Virgilius „Georgica“.

Були мы разъ зъ другомъ на ловахъ. Я выстрѣливъ до голубицѣ. Була тôлько пострѣлена. Трѣпотала крылами.

Мôй „Вовкулакъ“ схопивъ ôни въ страшнй зубы.

Задушить! — подумавъ я.

Але бѣдна голубиця ще жила, коли собака принесла менѣ ôни до нôгъ. Щобъ не мучилась, я скрутивъ ѣй вязи и вкинувъ до торбы.

Черезъ годину потôмъ вступили мы до господы на обѣдъ. Заглянувъ я до торбы и що бачу? — Голубиця ще жива! Другъ мôй, старый ловець, вырвавъ ѣй перо и ловецкимъ звычаемъ проколовъ ôни. Бѣдна голубиця мусѣла тричи умирати.

Прийшовши до дому, ôддавъ я добычу до кухнѣ. По хвили входить служниця и повѣдае, що голубиця жие. „Щó зъ нею дѣяти?“ — пытае. Пострѣлену, здушену, скубуть ôни теперь живцемъ!

Жаль стало менѣ небоги и я дарувавъ ѣй житье. И чи повѣрите? Теперь она скаче по комнатѣ и дружить... зъ „Вовкулакомъ“.

Бѣдна! Пострѣлено ôни, вязи ѣй скручено, проколено, живцемъ скубано, а она ще живе! Гралася зъ нею якъ-разъ та сама собака, що душила ôни, — готова на знакъ пана душити ôни на ново...

Не правда-жь, що бѣдна!...

———

Спѣвачка.

Кôнь мене ударивъ. Мушу лежати въ постели. Чимало днѣвъ мине, заки оздоровѣю. Приходиться умирати зъ нудьги... Позѣваю... Охъ, кобы то я бодай бувъ жонатый!... И зновъ позѣваю ..

Наразъ чую спѣвъ у кухни. Слухаю.

Кухня господаря припираѣ до моеи спальнѣ и зъ-ôдтамъ чути майже все, що въ нѣй дѣеся. Але голосу того я доси не чувъ. Мусить се бути нова служниця.

Вслухуюся. Спѣвъ се народный, пѣсня словѣньска. Служниця певно прибула прямо зъ села. Выводить тужнй, ревнй нуты. Якъ же они любо пестять ухо!

Голосъ чистый, мовь срѣбло, мягкій, якъ першій поцѣлунокъ.

Самъ теперь не знаю, длячого дѣвчину ту уявляю собѣ красною. Такій голосъ, дѣйстно, може плысти тôлько зъ горячого серця. Такъ любо спѣвати спосôбнй тôлько краснй уста. Такихъ тужныхъ пѣсень може добирати тôлько невинна душа.

Слухавъ я кôлька днѣвъ.

Спѣвъ неразъ подôбный бувъ до щебету малои пташины. Згадуе певно — говоривъ я до себе — своѣ селце, свою матѣрь ..

По якôмсь часѣ умовкла. Замѣсть спѣву почувъ я одного вечера въ кухни бренькôтъ шаблѣ, а потôмъ смѣхъ...

Спѣвъ залунавъ зновъ — але якій? про що?

„Du hast Diamanten und Perlen...“

И ôдъ тогдѣ то „Du hast...“ чую по цѣлыхъ дняхъ! Спѣвъ звучить то голосно, то тихо, то скоро, то поволи, то тужно, то пристрастно — видко пôсля ворушень душѣ, а однакъ безнастанно одно и одно: „Du hast...“

Научивъ ôни того певно коханокъ зъ бренькаючою шаблею.

Коли се пишу, зъ кухнѣ ще разъ ôдзываеся то прокляте „Du hast...“

Охъ, кобы не недуга, я бы геть утѣкавъ зъ-ôдси!

Словѣнка, ледви десять днѣвъ у мѣстѣ, а вже забуваѣ любй свои пѣсоньки народнй. При коханку забуде и про матѣрь, про добрй ôни науки, про все ..

„Mein Liebchen, was willst Du noch mehr?“ — лунае голосъ въ кухни...

Нѣ! годѣ выдержати! Хочь кульгаю, а заразъ иду зъ дому геть!

———

Болгаринъ

Per *aspera* ad *astra*.

Зъ Василемъ Минчовымъ були мы други въ Загребѣ и Празѣ. Чоловѣкъ той любивъ надо все свôй рôдный край и коли той вôзвавъ его на кроваве весѣлье, ôнъ послухавъ его голосу.

Въ Сербіи дôставъ рану въ груди. Изъ внѣ рана заскленилась, але въ нѣмъ самôмъ загоитись не могла.

Бувъ недужій, чахъ що-разъ бôльше, а наконець мусѣвъ злягти и вже бôльше не подвигнувся.

Неразъ я зъ другими товаришами бувавъ у него. Лѣкарь сказавъ намъ, що для него нема вже рады. Бѣдняка Василь не прочувавъ того. До остатнои хвилѣ пôвенъ бувъ ôдваги и вѣры въ будуще.

Зъ якимъ то жаромъ ôнъ говоривъ про свôй край рôдный! Якй краснй думки снувавъ про дальшу его долю! Якй укладавъ пляны на часъ, коли поздоровѣе!

Вôйска якъ-разъ переходили Балканы. Болгаре хапали за збрую. И мôй Василь рвався ити въ Балканы. „Мушу поздоровѣти! — говоривъ, — житье своѣ посвятити рôднôй земли!“ Готовъ бувъ до новыхъ жертвъ... ажь поки не сповнивъ изъ нихъ... остатнои на земли.

Побратиме! Чи щасливый ты тамъ за зорями?... Тутъ, середъ насъ, выросло дерево свободы. Въ его тѣни ôдпочивають твои други и крѣпляться до дальшои роботы. А ты-жь, чи вдоволеный ты? Болгарія свобôдна, Болгарія сполучаѣсь и стане собою!

А я, що я тобѣ зможу сказати про свôй край, якъ колись стрѣнемося зъ собою?

———

Словакъ.

Панъ генералъ оповѣдавъ намъ разъ за столомъ таку пригоду:

Стоявъ я залогою въ горѣшнôй Угорщинѣ. Неразъ видавъ я, переѣзжаючи мостомъ, якъ селяне носили всячину до мѣста на продажь и якъ кривый жидъ якійсь — мабуть мытникъ — забиравъ ôдъ нихъ за пôвъ-дармо.

Одинъ, другій боронився, не дававъ, але жидъ не пускавъ, доки не взявъ свого.

Одного дня глядѣвъ я, якъ той жидъ-харлакъ душивъ якогось великана хлопа и силомôцю выдиравъ ему его кровавицю. Хлопъ не пускавъ, то жидъ почавъ его бити.

— Але-жь чоловѣче добрый, — ôдозвався я до хлопа, — не соромъ тобѣ, що жидъ валить тебе, а ты стоишь мовь мальованый, хочь дужчій ôдъ него?

Словакъ глянувъ на мене зачудовано. Анѣ на гадку ему нѣколи не сплыло, щобъ и ôнъ мôгъ кого небудь ударити. Наразъ поро-

сѣдатель комитету библіотеки публичнои 1.200 рублѣвъ.

Безпосередну вартôсть словесну для Русинôвъ мають лишь єго давнѣйшй творы литературнй, межи котрыми займають перше мѣсце лекціи въ оборонѣ самостôйности языка руского и спорый Збôрникъ пѣсень Русинôвъ галицкихъ и угорскихъ. Пробуваючи въ Россіи, писавъ Головацкій лишь по велико-русски и любивъ полемизувати зъ народнымъ движеньемъ Русинôвъ галицкихъ, котре єго видко непокоило и котре узнававъ ôнъ противнымъ своимъ пересвѣдченямъ, набутымъ ôдъ россійскихъ политикôвъ, фасону Каткова. Яко професоръ литературы рускои въ Галичинѣ черезъ повныхъ 20 лѣтъ мôгъ бувъ Головацкій дуже причинитись до духового добра Русинôвъ галицкихъ. Становища свого однакожь не зрозумѣвъ покôйный, а що въ таборъ „объединительный“ кромѣ посторонныхъ вплывôвъ кинувъ єго и слѣпый антагонизъ Полякôвъ галицкихъ, кермованыхъ въ 60-ыхъ рокахъ Яномъ Добжаньскимъ, то рѣчь певна. Годѣ при тôмъ не замѣтити, що наклонивши въ своѣмъ часѣ богато професорôвъ-Русинôвъ до переселеня въ Россію, Головацкій нанѣсъ тымъ богато духовои шкоды свому народови, ослабляючи интелигентну и національну силу галицкои Руси, за що Россія кидала знову въ Галичину богато негативного елементу. Въ родиннôмъ житю не бувъ Головацкій щасливый. Найтяжшимъ ударомъ була для него напрасна смерть сына.

Яковъ Головацкій першими своими трудами литературными, походячими зъ чистои душѣ люблячого свôй нарôдъ молодця, положивъ въ трудныхъ часахъ не мало заслуги и для насъ. И тй труды въ очехъ кождого патріота руского най зрôвноважать пôзнѣйшу темну сторону дѣланя покôйника! Цеголка, положена нимъ въ починахъ нашого ôдродженя литературного, зросла нинѣ въ сильный храмъ патріотичнои дѣяльности. Русь остоялась...

Письма зъ Болгаріи.

Софія 2 (14) мая.

Кождй бôльшй свята ôдбуваються въ цѣлôй Болгаріи дуже торжественно, далеко торжественнѣйше анѣжь въ Галичинѣ або на дальшôмъ Заходѣ. Сама столиця не остає въ тôмъ взглядѣ позаду: черезъ цѣлый великій тыждень видно всюды рухъ; всѣ уряды, навѣть министерства, позамыканй. Жаль тôлько, що при такъ торжественнôмъ святкованю звертаєся увага выключно на внѣшнôсть, на блескъ та церемоніи. Инакше на теперь бути не може. Болгарске православне духовеньство не образоване, темне. Давнѣйшй священики одержували грецко-фанаріотске выхованье, а учителѣ-Греки звертали найбôльше увагу на знанье грецкого языка, зовсѣмъ не дбаючи о властиве образованье. Ôдъ девяти лѣтъ єсть уже коло Ґаброва духовна болгарска семинарія, она однакъ не може рôвнятися навѣть зъ середными нашими школами. Священикôвъ же зъ академичнымъ образованьемъ можна-бы почислити на пальцяхъ.

Родинный обхôдъ Великодня єсть дуже простый: замѣсть нашои „паски“ Болгаре печуть „козунакъ“ (якъ въ Румуніи), роблять писанки, котрй посылаються взаимно яко подарунки, и варять двѣ або три „мáнджѣ“ (стравы), щобы пôдчасъ святъ не було заходу коло кухнѣ. Заразъ першого дня по церквѣ идеся въ гостѣ, або приймаєся гостей. Господарь поздоровивши гостей стереотипнымъ „Христосъ въскресъ“, а потому „добрѣ дошлй“ (нѣмецке Willkommen), „какъ сте“ (якъ ся маєте) и т. и. — приймає гостей конфитурами („слáдко“). Звычай приниманя „солодкимъ“ єсть всюды на Всходѣ: въ Румуніи, Сербіи, Турціи. „Солодкого“ треба брати не бôльше якъ одну або двѣ ложочки, потому попиваєся водою, опôсля наступає турецка кава, а вкôнци подають кождому по однôй писанцѣ и кождый ударяє зъ другимъ своими писанками. На тôмъ кôнчиться визита, потревавши якои пôвъ годины, и пора забиратися.

Сейчасъ по Великодни ôдбуваються по цѣлôй Болгаріи т. зв. з б о р ы. На такій „сборъ“ сходяться паробки и дѣвчата („момчета“ и „момичета“) зъ кôлькохъ селъ, а часами и зъ поблизького мѣсточка. На широкôмъ майданѣ розкладаються шатра, де продають рôзнй напитки и ѣдло. Старшй бавляться въ поважнѣйшй гры, а молодѣжь танцює майже безъ перервы національне х о р о. То саме хоро єсть зъ малыми рôзницями въ Румуніи („hora“), въ Сербіи („коло“) и губиться доперва тамъ, де зачинаєсь населенье и обычаѣ турецкй. Болгарске хоро можна ще бачити майже пôдъ самымъ Константинополемъ, де єсть кôльканацять чисто-болгарскихъ сельскихъ кольоній. Музика до хора и самъ танець суть монотоннй; одна и та сама арія повтаряєся разъ-наразъ, такъ що пересытить дуже скоро ухо Европейця привыклого (особливо кождого Русина) до контрастôвъ въ мельодіи. Однакъ Болгаре дуже люблять своє хоро, котре глубоко порушує ихъ приспанй чувства. Инструментôвъ уживаєся пôдчасъ зборôвъ цѣлкомъ примитивныхъ: оденъ дує въ пищѣвку, другій въ к о б з у або г а й д у (шкôряный мѣхъ зъ кôлькома отворами), третій бьє, заглушаючи своихъ товаришѣвъ, въ великаньскій барабанъ, — и зъ тыхъ трехъ музикантôвъ складаєся завсѣгды сельска болгарска музика. Интелигенція бере въ „сборахъ“ тôлько пасивну участь, рѣдко коли активну, хотяй на мѣсце такого збору вылягає звычайно цѣле мѣсто зъ родинами. Тамъ єсть такожь близша нагода опôзнаватися взаимно дѣвчатамъ и паробкамъ зъ поблизькихъ сѣлъ, якъ се бувало, пôсля гадки деякихъ, на старорускихъ гагôлкахъ.

На сегорôчнй свята мали Софіянцѣ несподѣвано кôлька розрывокъ. Народна трупа театральна пôдъ дирекцією Сапунова представила ново-написану драму Е. Ґешова „И в а й л о“. П. Евгеній Ґешовъ належить до писателѣвъ найновѣйшого часу; не злй суть єго розвѣдки изъ економіи и етнографіи. Драма „Ивайло“ (вѣкъ XIII.) має основу суспôльно-историчну. Ивайло, сельского роду, стає въ оборонѣ простого болгарского народу противъ гнобителѣвъ-бояръ, котрй дружаться зъ грецкими владиками, найлютѣйшими противниками болгарщины, и по рôзныхъ зазнаныхъ перепонахъ удаєсь єму дôстатись на царскій престолъ Болгаріи. О самôмъ представленю можна хиба то сказати, що самороднй артисты старались, якъ могли, щобы все пôйшло добре, хотяй имъ то не удалося. Газета „Свобода“ остро нападає трупу за те, що она нѣчого не робить а хотѣла-бы тôлько збогатитися. Пôсля моєи гадки, сама трупа безъ средствъ и безъ учителѣвъ не зробить нѣчого; для неи „in magnis et voluisse sat est“. Моральнымъ обовязкомъ уряду єсть взяти справу театру въ свою опѣку. Що справа театру для молодои державы, якъ Болгарія, єсть пекуча, признають се самй образованй Болгаре, то тôлько бѣда, що нѣкому взятись за пôчинъ дѣла.

Сейчасъ по святахъ „Софійско благотворительно дружество“ (болгарскихъ пань) устроило въ великôй сали „Народного Събраня“ концертъ на дохôдъ убогихъ мѣста Софіи. Концерты — добрй чи лихй — у насъ рѣдка рѣчь, та мимо того публики явилося мало. Болгаре мѣжь всѣми славяньскими народами мають найменше природного музикального таланту; за те перевысшають они всѣхъ Славянъ економією: свои приходы и розходы обчисляють они зъ аритметичною точностею и рѣдко хто жиє у нихъ надъ станъ. Тымъ можна собѣ и пояснити, длячого при такихъ нагодахъ збираєсь такъ мало публики, якъ такожь, длячого музикальнй продукціи въ загалѣ слабо выпадають. Однакъ, зваживши молодй ще силы, можна сказати, що послѣдный концертъ выпавъ добре, бо тутъ не може ще бути мовы о артистичнôмъ выконаню творôвъ.

Для Васъ може буде здаватись дивнымъ, що я згадую тутъ о одноразовôмъ театральнôмъ представленю або о якôмъ „несподѣванôмъ“ концертѣ. Все то деинде не входить въ рахунокъ, але въ Болгаріи рѣчь се великого значеня, бо власне такй случаѣ суть мѣрилами розвою болгарскои суспôльности.

Зъ чужихъ газетъ певно довѣдуєтесь дещо о нападахъ болгарскихъ революціонерôвъ-емигрантôвъ ôдъ стороны сербскои и турецкои границѣ на болгарску територію. Они нападають т. зв. „четами“ (бандами) по кôлькадесять людей, не зле уоруженыхъ. Цѣль такихъ нападôвъ єсть очевидно пôддержувати въ Болгаріи страхъ и неспокôй и тымъ способомъ збôльшити невдоволенье населеня. Однакожь они не вдѣють нѣчого. Напады могли-бы статись грôзнѣйшими ажь тогдѣ, коли-бы проявилися въ кôльканацятьохъ пунктахъ наразъ. При тôмъ емигранты уживають рôзныхъ скитаючихъ по балканьскôмъ пôвостровѣ розбишакъ („хайдуци“) и авантурникôвъ (якими суть особливо рослй и смѣлй Арнавты або Альбанцѣ).

Вкôнци згадаю за тутешну польску кольонію. Найбôльшій контингентъ доставили для кольоніи емиграгранты-повстанцѣ. Бôльша ихъ часть служила за лѣпшихъ часôвъ въ турецкихъ козакахъ Садика-пашѣ (знаного Мих. Чайковского), або займала рôзнй посады въ турецкôй службѣ. Часы змѣнились — и польскй емигранты мусѣли перенестись на службу до Болгаръ. Крôмъ того богато єсть и добровôльныхъ емигрантôвъ, котрй пускаються въ свѣтъ за зарôбкомъ (богато ихъ при будовѣ тутешнои зелѣзницѣ). Они заложили тутъ ще тамтого року филантропійне товариство „Wzajemna Pomoc“. Майже всѣ тутешнй Поляки суть такй самѣсенькй, якъ въ Галичинѣ. Емигранты зъ Конгресôвки мають де що здоровѣйшй погляды, — зъ иншими годѣ порозумѣтися. Кождый плете передъ тобою, що „każdy dobry Rusin jest dobrym Polakiem“ и vice versa, навѣть даються чути ôдъ нихъ такй нонсенсы, що „Bułgarzy ze wszystkich Słowian najbliżej stoją do Polaków“ (отже вже не Rusini?) и т. п. Ôдъ такихъ побаламученыхъ фантастичныхъ головъ понабирались многй Болгаре ложныхъ информацій о справѣ рускôй въ Галичинѣ. Менѣ приходилось дуже часто передъ многими вплывовыми Болгарами представляти въ правдивôмъ свѣтлѣ руску справу. Деякй Болгаре навѣть думали, що въ Галичинѣ жиють „Rusiny“ и „Малоросы“. Ôдъ якогось часу однакожь зачинає болгарска публика набирати тверезѣйшихъ поглядôвъ на Русинôвъ. Доказомъ того може бути обширна брошура З а х а р і я С т о я н о в а (писателя и публициста) п. заг.: „Н е м у д о й д é в р é м е т о“ (Не прийшла пора), де о Русинахъ говоряться зовсѣмъ правдивй рѣчи.

Драганъ.

Межинародна валюта.

III.

Зъ представленого стану валюты въ головнѣйшихъ державахъ сучасного свѣта выходить, що зъ огляду на валюту и межинародный оборотъ маємо теперь два головнй стремленя. Одно стремленье репрезентоване згаданою высше конвенцією латиньскою прямує до заведеня валюты золотои, друге, репрезентоване найчисленнѣйше въ Англіи уважає пожаданымъ завести зъ огляду на межинародный оборотъ въ всѣхъ краяхъ валюту подвôйну. Тоє друге стремленье проявилось якъ-разъ въ нарадахъ згаданои на вступѣ того огляду англійскои королѣвскои анкеты скликанои за-для справы валюты.

Сторонники подвôйнои валюты або, якъ ихъ называють, биметалисты проєктують заключити договôръ найперше мѣжь Англією, Сполучеными Державами пôвн. Америки, Францією и Нѣмеччиною и завести на пôдставѣ того договору въ всѣхъ тыхъ краяхъ подвôйну валюту на основѣ однакового для всѣхъ державъ принятого ôдношеня вартости золота до срѣбла, надаючи заведенымъ тою валютою монетамъ силу правного средства заплаты въ всѣхъ договоромъ сполученыхъ краяхъ.

Не беручись рѣшати, котре стремленье лучше, обмежимось лишь на наведеню головныхъ добрыхъ и злыхъ сторôнъ обохъ тыхъ валютъ т. є. золотои и подвôйнои зъ огляду на можливе розширенье ихъ на всѣ краѣ въ интересѣ межинародного обороту яко межинароднои валюты.

В а л ю т а з о л о т а має за собою дуже богато и то такъ зъ становиска внутрѣшно-краєвыхъ економичныхъ ôдносинъ, якъ и межинародныхъ взаєминъ. Вѣдома рѣчь, що на економичнй ôдносины кождого краю великій вплывъ має внутрѣшна вартôсть гроша краєвого. Де грôшь самъ въ собѣ дорогій, тамъ не такъ легко приходить дорожня, коли противно дешевôсть гроша спроваджує вже сама собою подороженье всѣхъ товарôвъ, котрыхъ властителѣ або купцѣ о стôлько бôльше мусять брати гроша, о скôлько менше той грôшь вартує. Отже при валютѣ золотôй тая друга евентуальнôсть майже неможлива т. є. въ краяхъ зъ золотою валютою грôшь не спроваджує зъ засады дорожнѣ (своєю дорогою она походить ще зъ многихъ иншихъ причинъ), позаякъ золото удержуєсь тревало въ своѣй высокôй вартости а навѣть, якъ учить исторія послѣдныхъ вѣкôвъ, усе иде въ гору. Зъ огляду на межинароднй взаємины представляє золота валюта ще бôльшй користи. До перевозу надаєсь золото далеко лучше, якъ срѣбло. Щобы монета срѣбна представляла таку саму вартôсть якъ дана монета золота, мусить мати ôдъ неи 28 разôвъ бôльшій объємъ. При тôмъ заграничнй вѣрителѣ не все приймають выплату въ срѣблѣ а правильно майже жадають выплаты въ золотѣ. Краѣ зъ золотою валютою мають звычайно перевагу въ межинародныхъ торговельныхъ взаєминахъ. Заграничнй векслѣ купецкй (девизы) мають правильно користнѣйшій курсъ для тыхъ краѣвъ, въ котрыхъ єсть золота валюта, якъ для краѣвъ зъ валютою срѣбною.

Помимо того має валюта золота такожь численнй недогôдности и мала-бы ихъ ще бôльше, коли-бъ заведено єи въ всѣхъ краяхъ, яко валюту межинародну. Въ внутрѣшно-краєвôмъ оборотѣ выкликує золота валюта великй недогôдности черезъ то, що золотыхъ монетъ не можна уживати при дрôбнѣйшихъ выплатахъ. Для тыхъ выплатъ мусять уживатись монеты здавковй, зъ дешевшого металю, а що монеты золотй выбиваються доперва на значнѣйшй сумы, тожь значна часть обороту ôдбуваєсь фактично при помочи другого металю не маючого валюты, зъ котрого монеты бувають звычайно выбиванй зле: зъ всякими упослѣджаючими ихъ вартôсть примѣшками, що зновъ ôдбиваєсь некористно на тыхъ, котрй мусять тй монеты въ значнѣйшôмъ числѣ приймати. Въ взаєминахъ межинародныхъ краѣ зъ золотою валютою стоять вправдѣ пôдъ кождымъ майже взглядомъ лучше ôдъ краѣвъ зъ валютою срѣбною, однакъ и тутъ може въ ôдносинахъ зъ тыми краями выйти инодѣ для першихъ некористь. Примѣръ такого користнѣйшого положеня краю зъ валютою срѣбною подає послѣдна пруско-француска вôйна. Въ трактатѣ франкфуртскôмъ застерегли собѣ Французы можнôсть заплаты контрибуціи срѣбломъ. Тоє застереженье зъумѣвъ дуже зручно выхôснувати тогдѣшный францускій министеръ Сей. Позаякъ Нѣмеччина мала вже тогдѣ на думцѣ завести у себе валюту золоту, тожь срѣбло було тогдѣ дуже подешевѣло. Правительство пруске продало тогдѣ депозитъ 30 мил. срѣбныхъ талярôвъ якій мало въ гамбурскôмъ банку до Лондону, а кромѣ того збувало за границю срѣбло всякими иншими дорогами. Французы выхôснували тую дешевôсть срѣбла, выкупили срѣбло и срѣбнй монеты, якй збувала Нѣмеччина, закупили проданый до Лондону депозитъ 30 мил. талярôвъ и тымъ срѣбломъ, котре за пôвъ-дармо выкидала Нѣмеччина платили ѣй, перетопивши єго на франки, контрибуцію. Но найбôльше ôдстрашує ôдъ идеѣ введеня въ всѣхъ краяхъ золотои валюты фактъ, що, якъ выказують геологичнй дослѣды, копальнѣ золота вычерпуються и вкôнци може продукція золота зовсѣмъ устати, а зъ другои стороны такожь и тая некористна поява, що стремленье до валюты золотои обезцѣнює дуже срѣбло, за котрымъ зменшаєсь тымъ способомъ попытъ, а котрого подача росте и, якъ кажуть геологи, рости буде ще довгй часы. Послѣдный той фактъ выкликавъ послѣдными часами стремленье „регабилитаціи срѣбла“, а однымъ зъ головныхъ средствъ такои регабилитаціи уважають введенье подвôйнои валюты въ всѣхъ краяхъ яко валюты межинароднои.

Дописи „Дѣла“.

Зъ-пôдъ Молдавы.

[„Patres conscripti“ цѣлою губою!]

Въ однôй майже линіи ôдъ границѣ Радовець ажь пôдъ Сучаву розляглися осады давныхъ вже кольоній мадярскихъ: Андреашфальва, Гадікфальва, Иштеншеґець и Іосифальва, зъ котрыхъ обѣ середнй перетинає зелѣзниця. Земля плодоносна, заробокъ пôдъ рукою, близькôсть мѣстъ, а тымъ самымъ догôднôсть въ збуваню чи набуваню чого потреба — всѣ отсй сприяючй условія зложились на то, що мадяры-кольонисты належать до найзаможнѣйшихъ въ цѣлôй окрестности. Такъ щожь? — „Тамъ добре, де насъ нема!“ — сю гадку розбудивъ у своихъ землякôвъ передъ шѣстьма роками бувшій кальвиньскій пасторъ въ Андреашфальвѣ, и зъумѣвъ ихъ такъ заохотити до переселеня на Угорщину, що ôдъ тогды кождого року бодай кôлька родинъ туды переноситься. Угорскй панове министры радй, що чисто-мадярскій елементъ консолидуєся, а въ дотычныхъ мѣсцевостяхъ выходило зъ того хочь тôлько доброго, що готовй господарства переходили за невысоку цѣну въ руки остаючихъ въ краю господарѣвъ. Но ôдъ теперь має бути инакше. Недавно тому зголосились до громады Гадікфальва на мѣсце убувшихъ и убуваючихъ братôвъ зъ поколѣня Арпадового иншй братя-пристайки — „отъ колѣна Израилева“ въ поважнôмъ числѣ 50 родинъ зъ Одессы! Що-якъ-що, але климатъ Галичины и Буковины нагоджуєсь сему поколѣню чомусь таки найбôльше!... Многихъ зъ помѣжь членôвъ выдѣлу громадского ся вѣсть зовсѣмъ не зрадовала, але на щастье найшлися въ нѣй люде зъ серцемъ и зъ розумомъ, сказано — „отцѣ громады“! Пп. раднй: свящ. Вашь, двôрникъ Чôботъ и секретарь Прôкопъ, розваживши, що громадяне, купуючй ôдъ емигрантôвъ господарства, могли-бы надто великими посѣлостями свои силы перетяжити, а до того тронутй чувствомъ людскости, що въ приморскôй Одессѣ для жидôвъ воздухъ дуже нездоровый, внесли скоренько просьбу до дотычныхъ властей въ Чернôвцяхъ, и на найблизшôмъ засѣданю ôдчитали зôбранôй радѣ готовый дозвôлъ, дорогихъ гостей приняти! Та не злый же бо й интересъ зробила громада на тôй акквизиціи — ôдъ кождои родины по 5 зр. значиться 250 зр. — Поговôрка будь-то на кождого зъ згаданыхъ пп. радныхъ у двадьцятеро бôльше „лапового“ ôдъ кождои принятои родины припало, — я, що до моєи особы, уважаю простою выдумкою... Eljen Израель!

Г. . . .

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Найблизше засѣданье палаты панôвъ ôдбудеся дня 25 с. м. На порядокъ дневный сего засѣданя поставлено мѣжь иншимъ друге читанье закона о катихитахъ и кôлька справъ фидеикомисовыхъ.

Мабуть вже въ недалекôмъ часѣ розпôчнеся въ Галичинѣ важне на милитарне становище державы розмѣщенье войска въ Галичинѣ. Въ сѣй справѣ пише „Presse“ такъ: Прускій приказъ кабинетовый зъ цвѣтня сего року, розпоряджаючій розмѣщенье войска нѣмецкого въ всхôдныхъ и захôдныхъ Прусахъ, подавъ однôй россійскôй газетѣ нагоду зазначити, що таке розпорядженье ледви чи буде приятне для Петербурга. Зъ нѣмецкои стороны ôдповѣли на то, що згадане розпорядженье о змѣнѣ кватиръ кôлькохъ ôддѣлôвъ пѣхоты и кавалеріи має свою причину въ тôмъ, що въ прускôй арміи принято за засаду розмѣщувати войско въ тыхъ сторонахъ, зъ котрыхъ оно рекрутуєся, а тои засады не переведено ще доси въ всхôдныхъ Прусахъ, особливо же щодо пѣхоты. Згадане розпорядженье кабинетове и єго мотивы нагадують, що и въ Австро-Угорщинѣ суть подôбнй обставины, котрй спонукають такожь до того рода перемѣщеня гарнизонôвъ. И у насъ такожь признано въ засадѣ систему територіяльныхъ округôвъ. То предвидѣло вже свого часу министерство вôйны Куна и то перевѣвъ въ пôзнѣйшôй реорганизаціи арміи гр. Биляндтъ. Ôдъ часу тои реор-

---

зумѣвъ. Якъ не схопить жида за каркъ, якъ не вежне нимъ до землѣ! И ну-жь молотити. Бувъ-бы мабуть на смерть затовкъ, коли-бъ я не бувъ сказавъ: „Досыть!“

Справдѣ, дивнй то люде, тй Словаки! — докинувъ генералъ.

Або-жь не дивнй?...

———

Будь собою!

Кожда людина умирає зъ тою мовою, зъ якою уродилася и въ якôй выховалась.

Генералъ Н. бувъ зъ роду „граничарь“, хлопскій сынъ, зъ правдивои хорватскои родины. Але оженився зъ Нѣмкою, а та выховала єму дѣти по нѣмецки.

Поки бувъ здоровъ, ишло сякъ-такъ. Навѣть не звернувъ уваги на то, що родина єго не умѣє по хорватски. Але лучилося нещастье: генералъ занедужавъ смертельно. Киненый на ложе недуги, опавъ изъ силъ, мучиться, анѣ жити, анѣ умерти. Зъ великого страданя забувъ чужй мовы. Говорить тôлько по хорватски.

Нѣхто дома зъ родины не розумѣє єго. Ôнъ гнѣваєся.

Дѣти плачуть, жѣнка въ роспуцѣ, а ôнъ лютиться, що єго не розумѣють, що єго не слухають.

Навѣть остатнои єго волѣ сповнити не можуть.

Конаючи кличе, кричить, росказує... та що?

Остатнй єго думки... на холоднôмъ, повнôмъ роспуки лици... чи такъ трудно ихъ ôдгадати?... Що-до мене, я ôдчитавъ и запамятавъ ихъ добре!

ганізаціи зверталося завсѣгды при всякихъ змѣнахъ гарнизонôвъ поодинокихъ полкôвъ увагу на ту засаду, щобы въ часѣ мира поодинокй ôддѣлы войска мали свои кватиры въ сторонахъ, зъ котрыхъ рекрутуються. Зовсѣмъ природно, що переведенье тои засады могло у насъ лишь ôдъ часу до часу и далеко поволѣйше поступати, якъ въ Прусахъ. Найдальше по заду осталися въ сѣмъ взглядѣ пôвнôчновсхôдни провинціи, де недостача помѣщеня ставила великй трудности. Въ мѣру того однакожь, якъ тй недостачѣ помѣщеня уступають — а звѣстно, що въ тôмъ взглядѣ Галичина въ послѣдныхъ часахъ зробила богато — буде мусѣла переводитися територіяльна система такожь и въ тыхъ провинціяхъ, въ котрыхъ она доси зробила лишь малый поступъ. Въ мѣру обставинъ отже будуть переноситися такожь и тй галицкй полки, котрй доси стояли поза Галичиною, до своихъ округôвъ рекрутаційныхъ. Сй мѣры показуються тымъ бôльше конечными, бо черезъ заведенье всѣлякихъ воєнныхъ предметôвъ и укрѣплень, якй въ послѣдныхъ рокахъ повстали въ Галичинѣ, збôльшилася такожь значно войскова служба и вымагає тымъ бôльшого напруженя, а до того не выстає то войско, котре въ сѣмъ краю було розмѣщене. Була-бы то въ загалѣ аномалія, наколи-бъ якъ-разъ въ сѣмъ краю пограничнôмъ, котрый зô взгляду на своє географичне положенье и иншй обставины єсть якъ найбôльше експонованый, наколи-бъ не переведено такъ користного для скорого розвитку воєннои силы перемѣщеня краєвыхъ полкôвъ въ стороны, зъ котрыхъ они доповняються.

——

Мы доносили недавно, що зъ Чорногоры розбѣглися були недавно проводирѣ давныхъ герцеговиньскихъ и босаньскихъ ватагъ и що они будуть имовѣрно старатися выкликати въ сихъ краяхъ яку ворохобню. И дѣйствно они не дали довго чекати на себе, бо вже 16 с. м. появилося було кôлька новыхъ ватагъ въ Герцеговинѣ. Одну зъ тыхъ ватагъ выслѣдили були жандармы и обступили ѥи коло Бѣлека, де мусѣли зъ нею вести формальну вôйну. Жандармамъ удалося ватагу розбити и она розбѣглася, лишаючи двохъ убитыхъ, зъ котрыхъ одинъ бувъ братомъ проводиря ватаги Милютина Илича. На другій день прибрали собѣ жандармы до помочи доокрестныхъ селянъ и погонили за розбишаками дальше. По полудни около 5 год. стрѣтили они часть тои ватаги, при котрôй бувъ и самъ ѥи проводиръ Иличь. Теперь прийшло до бійки и жандармы застрѣлили самого Илича. Такъ отже однôй ватазѣ вже рѣшучо не пощастилось; о другихъ ще нѣчого не чувати, але ледви чи она буть мати теперь ôдвагу смѣлѣйше выступати.

——

Зъ Софіи доносять, що Цанковъ предкладавъ Каравелову фузію обохъ партій на пôдставѣ слѣдуючои програмы: Наколи-бъ въ дотеперѣшнôмъ станѣ рѣчей въ Болгаріи мало прийти до якои змѣны, то новый кабинетъ мавъ-бы бути утвореный зъ обохъ партій; дальше — порозумѣнье зъ Россіею, ревизія конституціи и выбôръ нового князя за попереднымъ дозволеньемъ Россіи. Кореспондентъ „N. fr. Presse“ запытувавъ о тôмъ Каравелова а той ôдповѣвъ ѥму на то такъ: „Менѣ не зробили нѣякихъ предложень. Вѣсть о тôмъ подала „България“, котра одержала ѥи имовѣрно ôдъ Вулковича а той довѣдався о тôмъ ôдъ якогось емигранта, котрый стоить въ близькихъ зносинахъ зъ Цанковомъ. Я признаю, що Цанковъ старався о якесь порозумѣнье зô мною, але доси не зробивъ нѣякихъ безпосереднихъ предложень. Въ декотрыхъ точкахъ я зъ нимъ не годжуся. Ôнъ жадає, щобы мы безъусловно пôддалися Россіи, я на то нѣколи не пристану. Противъ якогось князя якъ кн. Ольденбургскій, на котрого бы Болгаре пристали, не мавъ-бы я нѣчого, але на такого непопулярного князя, якъ Дадіянъ мингрельскій, я нѣколи-бы не згодився. То сказавъ я свого часу зовсѣмъ отверто ген. Кавльбарсови.“

——

Въ послѣдныхъ часахъ почався проявляти въ Англіи великій духъ воєнный и Англія думає нинѣ о вôйнѣ европейскôй може бôльше, якъ котра небудь зъ державъ континентальныхъ. Причиною того мабуть єсть то, що Англія думає черезъ вôйну европейску забезпечити не лишь свои посѣлости въ Азіи, але такожь выкористає хвилю, въ котрôй въ цѣлôй Европѣ настала-бы застоя, економично для себе. Зъ того, що дѣвся теперь въ Англіи, можна вносити, що Англія не позôстала-бы на случай вôйны европейскои неутральною, але выступила-бы збройно противъ давного свого противника Россіи. Що такъ єсть, доказує недавне заявленье Ферґусна въ парляментѣ англійскôмъ, котрый сказавъ, що на случай загального европейского конфликту Англія не моглабы нѣякъ держатися зовсѣмъ неутрально. Въ сѣмъ взглядѣ цѣкава єсть такожь вступна статя въ „Morning Post“, въ котрôй доказує, що Англія повинна не лишь такъ узброитися, щобы була безпечна на всякій нападъ и могла єго ôдперти, але щобы такожь могла взяти участь въ межинародныхъ союзахъ. „Morning Post“ радить Англіи, щобы она покинула самолюбиву политику, якои держиться ôдъ часôвъ Ритта, бо та ôддаляє ѥи лишь ôдъ державъ континентальныхъ, але зважаючи на свои интересы, щобы прилучилася тѣсно до тридержавного союза въ Европѣ.

НОВИНКИ.

— **Зъ Кракова пишуть намъ:** Дѣлимось зъ Вами милою звѣсткою, що справу основаня нашои „Академичнои Грамады“ полагоджено остаточно користно для насъ розпорядженьемъ ц. к. намѣстництва зъ дня 11 н. ст. мая до ч. 25835. Въ понедѣлокъ, 28 н. ст. мая ôдбудуться першй Загальнй Зборы.

— **Визитиціи деканатôвъ.** Митрополитъ Сильвестеръ выѣде около 8 н. ст. червня на визитацію Зборôвского деканату а епископъ Юліянъ Галицкого деканату.

— **Церковь Василіянокъ у Львовѣ** выкôнчена вже цѣлковито зъ верху; бракує лише внутрѣшного уряженя и престола, щобы приступити до посвященя.

— **Новй банкноты россійскй** заведуться въ другôй половинѣ сего року. Пôсля давныхъ взôрцѣвъ полишаться лише 100-рублевй билеты. Билеты 25-рублевй замѣнять свою бѣлу краску на бронзову, всѣ иншй будуть мали таку саму краску, лише змѣнену ôдтѣнями. На новыхъ банкнотахъ не буде нѣ портретôвъ, нѣ деякихъ прикрасъ, а головна рôзница помѣжь новыми билетами а давнѣйшими буде та, що новй будуть выбиватись на шовковôмъ папери. Пôдроблювати новй билеты буде дуже трудно, бо до выробу сего папéру потреба дорогихъ машинъ.

— **Зъ Коломыѣ** пишуть: Въ понедѣлокъ 14 н. ст. мая приѣхавъ до насъ несподѣвано президентъ высшого суду краєвого, п. Симоновичь на визитацію тутешнього суду. Вô второкъ выѣхавъ до Заболотова, де въ бюрахъ судовыхъ заставъ лише авскультанта, бо начальники и адъюнктъ мабуть выѣхали на комисіи. Въ середу выѣхавъ п. Симоновичь до Станиславова и пращаючись, высказавъ свое вдоволенье зъ порядку въ судѣ коломыйскôмъ.

— **Огонь.** Мѣсточко Кольбушова въ Ряшѣвскôмъ погорѣло дня 18 н. ст. мая зъ полудня. Межи будынками згорѣла школа чотиро-клясова и приходство. Въ Кольбушовôй єсть парохомъ о. Ручка, посолъ до рады державнои. — Дня 16 н. ст. мая о 3 год. зъ полудня займився огонь въ селѣ Байкôвцяхъ коло Тернополя и згорѣло девять господарѣвъ. Шкода выносить 6000 зр. и була лише въ части убезпечена. — Пôдъ днемъ 19 н. ст. мая телеграфують до „Kurj. Lw.“, що село Вашкôвцѣ на Буковинѣ згорѣло до тла.

— **Розправа карна о образу чести** пп. А. Щербана противъ О. Маркова, редактора „Черв. Руси“, ôдбудеся по разъ другій въ середу дня 23 н. ст. мая о 4 год. зъ полудни въ судѣ мѣско-делего ванôмъ въ III сали розправъ.

— **Дирекція зелѣзницѣ Кароля Людвика** повѣдомляє, що поворотнй билеты ѣзды зъ поодинокихъ станцій до Кракова, будуть важными ôсѣмъ днѣвъ для ѣдучихъ на выставу промыслову до Вѣдня. Тому то мусить кождый, що хоче купити такій поворотный билетъ, заразомъ купити при касѣ зелѣзницѣ билетъ вступу на выставу у Вѣдни по цѣнѣ 45 кр.

— **Почетне горожаньство** надали рады громадскй Теребовлѣ и Струсова гр. Юрію Дунинъ Борковскому, маршалкови рады повѣтовои въ Теребовли.

— **Доктораты на университетѣ львôвскôмъ.** П. Рудольфъ Найманъ, концепіентъ ц. к. прокураторіи скарбу, родомъ зъ Станиславова, одержавъ степень доктора правъ а п. І. Рукеръ степень доктора филозофіи.

— **Неофитка.** Перля Михель, 16-лѣтна жидôвочка, донька шинкаря Юды зъ Устя коло Миколаєва, загадала приняти вѣру христіяньску пôсля гр. кат. обряду и выйти замужъ за молодого паробка Андрѣя Ивасюка. Щобы перевести своє намѣренье, всѣли они на зелѣзницю въ Миколаєвѣ и въ суботу приѣхали у Львôвъ до церкви св. Юра. Жиды въ роспуцѣ не уважали на суботу, лише чимъ скорѣйше пустились ѥи здоганяти. Приѣхали до Львова, зôбрали ще бôльше халатникôвъ та почали здобувати св. Юра. Коли не помогли намовы повороту домôвъ зô стороны батька и матери, взялись на способъ и донесли полиціи, що Перля, утѣкаючи зъ дому, забрала зô собою значнй грошѣ. Полиція почала доходити але якось не могла на разѣ выкрыти нѣякои крадежи, тому Перля полишилась и на дальше въ капитулѣ а жиды вернули зъ резигнаціею домôвъ.

— **Нещастнй пригоды на провинціи.** Господаря въ Коровинцѣ, пов. теребовельского, Федька Хвалибога убивъ грôмъ пôдчасъ роботы въ стодолѣ. Стодола згорѣла. — Вертаючого зъ Косова домôвъ въ Брустурахъ Мортка Юду Люфта убили скрытоубійчо на дорозѣ, ведучôй черезъ гору „Выжный“. Арештовано двохъ жидôвъ и цигана, пôдозрѣлыхъ о се убійство. — Въ мѣскôй керници въ Збаражи найшли дня 10 н. ст. мая тѣло зарôбницѣ Маріи Бохенчикъ. Очѣ померши були перевязанй хусткою. Оглядины лѣкарскй не выказали нѣякихъ ознакъ насильства на тѣлѣ, а що померша любила запиватись, то догадуються, що Бохенчикъ сама утопилася. Керницю замкнули, поки ѥи не вычистять. — Въ Тинятискахъ, селѣ пов. равского, померла 7-лѣтна дѣвчина Мокрина Смутна, а що появились слѣды отроєня и тяжкого ушкодженя на тѣлѣ, то заряджено судове слѣдство.

— **Зъ Скôльщины пишуть намъ:** Покôйный о. Сильвестеръ Мѣйскій (гляди: Посмертнй оповѣстки) бувъ парохомъ въ Волици, дек. сянôцкого, передъ рокомъ пôдъупавъ на силахъ и подався на пенсію, а одержавши ѥи, перенѣсся разомъ зъ женою на приватне житье до свого зятя о. Савина Теодоровича, приходника въ Синевôдску нижнôмъ. Покôйный належавъ до тыхъ немногихъ священикôвъ (мѣжь котрыми були оо. Охримовичь, Покиньскій, Крижановскій и ще, здаєсь, двохъ), що то ихъ за либеральнй пересвѣдченя политичнй засудили въ роцѣ 1838 на вязницю черезъ зраду товарища Гретчаньского. Мѣйскій пересидѣвъ 6 лѣтъ въ вязници на Шпильберґу и мабуть ôнъ послѣдный померъ зъ помѣжь згаданыхъ своихъ товаришвъ. Покôйный, глубоко ученый и очитаный, бувъ добрымъ Русиномъ, зъ живымъ занятьемъ слѣдивъ за народными справами до послѣдныхъ хвиль свого житя и якъ болѣло покôйного поступованье Полякôвъ супротивъ Русинôвъ въ Галичинѣ, такъ огорчала єго нынѣшна политика Россіи.

— **Дрôбнй вѣсти.** У Вѣдни повѣшено въ субот у 19. н. ст. мая, жовнѣра Мих. Шмидта, котрый убивъ въ марци сего року свого товарища Мойсея Арона. Пôдчасъ доконаня сего засуду, одинъ зъ воякôвъ, будучихъ въ асистенціи, зômлѣвъ. — Въ Парижи ôдбуваєся вельми сензаційный процесъ. Князь Григ. Стурдза обжаловує свою сестру княгиню Горчаковъ и свого брата Димитрія о крадѣжъ 40 міліонôвъ зъ спадщины по матери, котрои маєтокъ выносивъ 80 міліонôвъ. Княгиня Стурдза померла въ р. 1885 въ Баденъ-Баденъ а при ѥи смерти була присутною лише кн. Горчаковъ. Покôйна мала звычай, весь свôй маєтокъ носити при собѣ въ поясѣ шкôрянôмъ и сей поясъ передала баба, мыюча тѣло, княгинѣ Горчаковъ.

Вѣсти зъ Аеп. Львôвскои.

Митроп. Консисторія надала завѣдательства excurrendo: въ Роздолѣ по бл. п. о. Вас. Лопатиньскôмъ о. І. Шпитку зъ Волцнева при помочи сотрудника мѣсцевого о. Корн. Малишевского; въ Краснôмъ по бл. п. о. Юл. Ганкевичу о. Мих. Чачковскому зъ Товстого.

Завôзванй до кан. институціи оо.: Ник. Бѣлевичь на Полоничну и І. Валявскій на Либохору.

Митроп. Консисторія поручила запросити коляторôвъ Пукова и Надѣтичь, щобы запрезентовали предложеныхъ убѣгателѣвъ на тй приходы черезъ дотычнй уряды деканальнй.

Ôдпустку 6-недѣльну одержали оо.: Юл. Величковскій зъ Дитятина, заступати буде о. Ник. Рыбакъ зъ Шумлянъ; Юл. Мандичевскій зъ Бѣлявець, заступати-ме о. Григ. Сухаровскій зъ Конюшкова; Теодоръ Леонтовичь зъ Малехова, заступати-ме о. Исид. Зельскій зô Збоискъ; Иляр. Билиньскій зъ Козôвки, заступати-ме о. Теодоръ Стадникъ зъ Сущина; Иляр. Гошовскій зъ Володимирець, заступати-ме о. Юл. Бачиньскій зъ Журавна.

Вѣсти зъ Еп. Перемыскои.

Новопоставленй пресвитеры одержали слѣдуючй мѣсця: Вас. Мисикъ сотрудництво въ Яворѣ, дек. старо-самбôрского и Ром. Кордасевичь въ Краковци, дек. яворôвского.

Завѣдательства одержали оо.: Мих. Зубрицкій Мшанця, дек. жукотиньского; І. Сорока Михалевичь, дек. комарняньского.

Сотрудництва одержали оо.: Як. Косоноцкій зъ Яворника въ Остобожи, дек. угнôвского. и Ал. Яремкевичь въ Боратинѣ, дек. порохницкого.

Кан. институцію одержали оо.: Григ. Журавецкій на Явôрникъ рускій, дек. бирчаньского и Климъ Хотинецкій на Уйковичѣ, дек. перемыского.

Завôзваный до кан. институціи на Телешницю Санну, дек. затварницкого о. Атан. Котисъ.

Посмертнй — ∓ — оповѣстки.

О. Сильвестеръ Мѣйскій, ювилятъ, померъ дня 8. н. ст. мая, вô второкъ великодный, въ Синевôдску нижнôмъ въ 78 роцѣ житя а 52 священьства. — Въ слѣдъ за покôйнымъ дня 11. н. ст. мая померла єго жена Кристина зъ Яминьскихъ Мѣйска въ 71 роцѣ житя. Вѣчна имъ память!

Наука, штука и литература.

— **Шематизмъ Станиславôвскои епархіи на рôкъ 1888** выказує 768.930 вѣрныхъ гр. к. обряду, 20 деканатôвъ, 435 приходствъ (разомъ зъ бувшими капеляніями), 69 сотрудництвъ системизованыхъ, платныхъ зъ религійного фонду 17, а ôдъ парохôвъ 10; 533 священикôвъ, 8 єромонахôвъ въ трехъ монастиряхъ (Бучачь, Погоня, Улашкôвцѣ), укôнченыхъ богословôвъ 15, слухателѣвъ богословія у Вѣдни 6, а у Львовѣ 72. Въ роцѣ 1887 померло 12 священикôвъ и 3 питомцѣвъ; рукополагано 14. Ювидатôвъ священикôвъ єсть 33, найстаршій зъ нихъ І. Дрогомирецкій зъ Космача числить 86 лѣтъ. Церквей матерныхъ єсть 433, дочерныхъ 280, каплиць 30; зъ того 186 мурованыхъ, а 527 деревляныхъ. Епархія розтягаєся на 15 политичныхъ повѣтôвъ въ Галичинѣ на 260 квадр. миль и на княжество Буковиньске на 180 кв. миль. Шематизмъ выказує рôкъ послѣднои каноничнои визитаціи кождого деканату, найдавнѣйше, бо въ р. 1833, бувъ посѣщеный деканатъ Галицкій. Въ рокахъ 1871—80 визитовавъ митрополитъ Іосифъ 14 деканатôвъ, въ р. 1883—84 Сильвестеръ Сембратовичь яко администраторъ митрополіи 2 деканаты, а епископъ Пелешъ въ р. 1887 3 деканаты. При кождôмъ приходѣ поданй: дотація, докладне обчисленье доходôвъ зъ мѣсцевыхъ жерелъ пôсля новои фасіи, высокôсть податку, доплата до конгруы и на канцелярію, платня пѣвця церковного и число дѣтей гр. кат. обряду. При деякихъ приходахъ поданй и историчнй замѣтки. — Завважати треба, що шематизмъ львôвскои епархіи подає дотацію приходôвъ разъ пôсля старои, разъ пôсля новои конгруы, якъ се парохи понадсылали, такъ що не можна знати докладно теперѣшнои дотаціи, почавшои-ся въ р. 1888.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Конкурсы.** Можна подаватись о мѣсце адъюнкта судового при ц. к. судѣ повѣтовôмъ въ Сучавѣ до 6 н. ст. червня до президіи ц. к. суду въ Сучавѣ.

— **Конкурсы** Мѣсце канцелиста въ XI ранзѣ єсть опорожнене при ц. к. судѣ повѣтовôмъ въ Кутахъ. Убѣгаючй-ся о се мѣсце або о мѣсце канцелиста при иншôмъ судѣ повѣтовôмъ въ округѣ высшого суду краєвого у Львовѣ, мають внести свои поданя до 24 червня с. р. до президіи окружного суду въ Коломыи.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На передновокъ для бѣдныхъ ученикôвъ** рускои гимназіи прислали: М. и Андр. Цурковскй зъ Галича 5 зр., Ольга Левицка зъ Станиславова 1 зр., О. Воєвудка зъ Зеленои 50 кр., д-ръ К. Чайковскій, зъ Баналюки (Босна) 2 зр., О. Шанковскій зъ Нижбôрка 2 зр. — Спасибôгъ Вамъ добродѣѣ. *В. И.*

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 20 мая. Комисія для податку ôдъ горѣвки ухвалила §§ 1 до 52 пôсля проєкту правительства.

Берлинъ 20 мая. Зразъ по вѣнчаню кн. Генриха, маєцѣлый двôръ цѣсарскій перенестися до Почдаму. Лѣкарѣ мають надѣю, що цѣсареви буде постепенно чимъ разъ бôльше полѣпшатися. Ходить тутъ однакожь поголоска, що цѣсареви зновъ погôршаєсь.

Пештъ 19 мая. „Pester Lloyd“ каже, що вѣсти англійскихъ газетъ, будьто-бы вѣденьске правительство постановило завôзвати Чорногору енергично, щобы не допускала до конфликту пограничного, суть неправдивй. Причина до такого кроку була-бы, але правительство бодай на теперь не думає зъ того користати. Зъ австрійскои стороны пороблено всякй мѣры осторожности, щобы ворохобню заразъ въ першôй хвили придусити. Ватаги, що появилися въ Герцеговинѣ, щезнуть незадовго зовсѣмъ.

Букарештъ 20 мая. Ôдбувся тутъ збôръ сенаторôвъ и послôвъ давнѣйшои партіи правительственнои, на котрôмъ запротестовано противъ кабинету Розеттіого и противъ закидôвъ робленыхъ національно-либеральному правительству. Правительство розвязало зновъ кôлька радъ громадскихъ.

Солунь 19 мая. При торжественнôмъ ôдкрытю зелѣзницѣ зъ Нишу до Солуня посвящавъ зелѣзницю годжа жертвуючи троє ягнятъ. На жаданье турецкого правительства не ѣхавъ сербскій поѣздъ безпосередно черезъ границю, але на граници повитавъ єго турецкій поѣздъ и поѣхавъ на передъ а за нимъ доперва поѣздъ бѣлградскій. При ôдкрытю було богато достойникôвъ турецкихъ.

Пештъ 19 мая. „Pester Lloyd“ помѣстивъ вельми непокоячу статю, въ котрôй доказує, що надходять вже вельми важнй приключеня, а хочь можна сказати, що положенье не змѣнилося, то всежь таки єсть оно дуже поважне. Треба бути дуже осторожнымъ а веселѣйшій настрôй не може нѣгде проявитися.

Курсъ Львôвскій

зъ дня 20. л. мая 1888.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	201 75	204 50
Зелѣз. Львôв.-Чернов. по 200 зр. а. в.	210 —	213 50
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в. . .	280 —	285 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в. .	— —	216 —
Листы заставнй за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в	97 90	99 —
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем.	100 50	101 80
Банку краєвого 4½% а. в. льос. 51 л.	92 —	93 —
Товариства кредит. гал. 5% а. в. . .	100 80	102 —
Товариства кредит. гал. 4% а. в. . .	— —	95 —
Товар кред. гал. 5% а. в. льос. 37 л.	100 80	102 —
Товар. кред гал. 4% а. в. льос. 41½ л.	— —	95 —
Товар. кред. гал. 4½% а в. льос. 52 л.	93 50	94 50
Листы довжнй за 100 зр.		
Гал Зав кред. сел. 3% а. в (давн. 6%) въ ликв.	— —	54 —
Гал. Зав. кред. сел 2½% (давн. 5%) въ ликв	— —	48 —
Общ. роль. кред Завед. 6% льос. въ 15 л.	— —	— —
Облиги за 100 зр.		
Индемнизац. галицкй 5% м. к. . . .	102 25	103 50
Комунальнй Банку краєв. 5%, I емис.	99 50	101 —
Позички краєв. зъ 1873 по 5% а. в .	— —	105 —
Позички краєв. зъ 1883 по 4½% а. в.	89 75	91 —
Льосы:		
Мѣста Кракова	— —	20 50
Мѣста Станиславова	— —	35 50
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	5 90	6 —
Наполеондоръ	10 02	10 12
Пôвъимперіялъ	10 33	10 43
Рубель срѣбный	1 40	1 50
Рубель паперовый	1 03	1 05
100 марокъ нѣмецкихъ	61 85	62 40

Поѣзды зелѣзничй

(пôсля годинника львôвского)

приходять до Львова:

Зъ Кракова: о год. 5 мин. 40 рано поѣздъ поспѣшный, о год. 9 мин. 27 вечеромъ поѣздъ особовый, о год. 11 мин. 35 передъ полуднемъ поѣздъ мѣшаный, о год 7 мин 6 вечеромъ поѣздъ льокальный.

Зъ Черновець: о год. 10 мин. 3 вечеромъ поѣздъ поспѣшный, о год. 3 мин. 35 рано поѣздъ особовый и о год. 3 мин. 30 по полудни поѣздъ мѣшаный.

Зъ Пôдволочискъ (на дворець Пôдзамче): о г. 10 м 1-вечеромъ поѣздъ поспѣшный, о год. 2 мин. 20 рано поѣздъ особовый и о год. 3 мин. 19 по пол удни поѣздъ мѣшаный.

Зъ Стрыя: о год. 8 мин. 59 рано и о год. 4 мин. 35 по полудни поѣздъ особовый а о год. 1 мин. 35 въ ночи поѣздъ особовый.

Ôдходять зô Львова:

До Кракова: о год. 10 мин. 44 вечеромъ поѣздъ поспѣшный, о год. 4 мин. 10 рано поѣздъ особовый, о год. 4 мин. 50 по полудни поѣздъ мѣшаный, о год. 8 мин. 8 рано поѣздъ льокальный.

До Черновець: о год. 6 мин. 20 рано поѣздъ поспѣшный, о год. 12 мин. 22 въ полудне поѣздъ мѣшаный и о год. 11 мин. 6 въ ночи поѣздъ особовый.

До Пôдволочискъ (зъ дворця Пôдзамче): о год. 6 мин. 22 рано поѣздъ поспѣшный, о год 1 мин. 8 по полудни поѣздъ мѣшаный и о год. 10 мин. 55 вечеромъ поѣздъ особовый.

До Стрыя: о год. 8 мин. 4 вечеромъ и о год. 11 мин 47 передъ полуднемъ поѣздъ особовый а о год 6 мин. 30 рано поѣздъ особовый.

Надôслане.

Аптика **РУКЕРА** у Львовѣ
поручае 2460 123—?
росу красоты и всякй косметики такъ черезъ мене якъ и иншй фирмы поручанй.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручае свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ.
2389 29 ?

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

у Львовѣ („Народный Дôмъ“), **въ Станиславовѣ** (пляцъ Францъ-Іосифа, дôмъ Горовицôвъ), **Перемышли** (коло моста), **Тернополи**, (ринокъ дôмъ Ляндау-а) **Дрогобичи** (ринокъ), **Коломыи** (готель Кракôвскій) **и Стрыю** (ринокъ, готель пôдъ „Чорнымъ Орломъ“)

поручае зô своихъ складôвъ и посередничень:

Вина угорскй. Увôйшовши въ звязь зъ продуцентами можемо Впов. Родимцямъ посередничити въ замовленяхъ винъ бочкали. Єсть то найдешевшій спосôбъ закупна, бо если вино оминае нашй склады, ôдпадае подвôйный транспортъ и значна акциза.

Можемо доставити бочку (около 130 литрôвъ) вина Гегіяльского по 35, 45, 48, 55, 65, 85, 100, 105, 130 до 340 зр.; крôмъ того прийде Вп. Покупникови уплатити ще фрахтъ 4—5 зр. ôдъ бочки.

На складахъ нашихъ у Львовѣ, Станиславовѣ Перемышли, Дрогобичи. Тернополи Коломыи и Стрыю удержуемо всякого рода вина по взглядно высшихъ цѣнахъ.

Вина въ бочѣлкахъ 4-литровыхъ зъ доставою франко по 3 зр., 3·20 кр., 3·70 кр., 4·10 кр., 4·50, 4·90 кр.

Дорожшй вина поручаеся выписувати фляшками. За бочѣлки звертаеся 45 кр. 2225 3—0

Поручаючися такожь зъ прочими артикулами Впов, Родимцямъ, заявляемо готовôсть доложити всякихъ старань, щобы вдоволити Пч. Купуючихъ такъ подрôбно якъ и при почтовыхъ зелѣзничихъ посылкахъ

Зъ высокимъ поважаньемъ

Дирекція Народнои Торговлѣ у Львовѣ.

Треба Русинки,

щобъ знала нѣмецку мову и приходила на 2 годины що дня для розмовы (практичнои науки) зъ хлопцемъ 9 лѣтъ. Добре бы було, коли-бъ мала ровесника або ровесницю хлопчинѣ. Удатись до редакціи „Дѣла“.

Исторія Литературы Рускои

ТОМЪ I.

Д-ра О. Огоновского

выйшла вже зъ друку и можна єи дôстати въ друкарни товариства „им. Шевченка“ (ул. Академична ч. 8.), въ тов. „Просвѣта“ (ул. Ôрменьска ч. 27), у автора (ул. Пôдвалье ч. 9) и въ книгарняхъ: Ставропигійскôй и Миликовского (Старжика)

по цѣнѣ 1·70 зр, для Россіи 2 рублѣ.

Замовляючимъ просто въ товариствѣ „им. Шевченка“ або черезъ рускй часописи „Дѣло“, „Зорю“ и т. д. высылаеся книжка франко.

ЗАВЕДЕНЬЕ КЛИМАТИЧНО-ЛѢСНЕ

въ РУДНѢ

при стаціи Зимнавода-Рудно отворене зъ днемъ 1 мая.

Помешканя дешевй и добре уладженй. Почта, телеграфъ, купелѣ зимнй, теплй и ставовй, реставрація, молочарня, крамниця, кругольнѣ, стрѣльниця и т. п. *Що недѣлѣ и свята по обѣдѣ музика.* **Въ свята и недѣлѣ по обѣдѣ спацеровй поѣзды зô Львова.** 2464 1—6

СВЯЩЕНИКИ МУСЯТЬ ЧАСТО ПОДАВАТИ ЛѢКАРСКУ ПОМÔЧЬ!

удаемося до нихъ зъ довѣріемъ и одержуемо завсѣгды добру раду. Тому треба уважати се за найбôльше признанье, що именно священики найбôльше поручають **Pain-Expeller зъ котвою**, о чѣмъ можна переконатись зъ брошурки „Приятель недужихъ“. Справдѣ заслугуе Pain-Expeller зъ котвою зô всѣхъ взглядôвъ на порученье, якъ се посвѣдчить охотно кождый, що уживавъ єго вже противъ **гостцеви, подагрѣ, ломаню въ членахъ, пôдвѣяню, болямъ шиѣ**, або хотяй лише въ поменшихъ простудахъ. Найчастѣйше вже по першôмъ натираню минають болѣ, або що найменше значно меншають. Се давно вже выпробоване средство домове повинно находитися въ кождôмъ домѣ! При закупнѣ радимо завсѣгды ôднайти на опакованю фабричну марку, а нею єсть: „Червона котва“. Цѣна Pain-Expeller-а єсть ôдповѣдно до великости 40 кр. и 70 кр., а головный складъ для державы Австрійскои єсть въ **Празѣ: Аптика д-ра Рихтера „пôдъ Золотымъ Львомъ“.**
2381 7—?

ЛІЯРНЯ ДЗВОНÔВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ КАЛУШИ, почта и стація желѣзницѣ тамже.

Получивши на власнôсть по старôй фирмѣ „Ивана и сына Серафина“ „Ліярню дзвонôвъ“ въ Калуши, ôдзначену срѣбнымъ медалемъ заслуги, листомъ похвальнымъ и признаньемъ на выставѣ тов. им Качковского въ Коломыи (якъ о тôмъ свого часу газеты доносили) — маю и теперь на складѣ готовй дзвоны, выконую скоро замовленя и приймаю старй або ушкодженй дзвоны до переливаня за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи всѣмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за всѣ дотеперѣшнй замовленя въ давнѣйшôй спôльнôй а теперь моѣй власнôй ліярни дзвонôвъ прошу о ласкавй замовленя такъ на поодинокй новй дзвоны якъ и на цѣлй групы. За тревалôсть матеріялу и гармоничный звукъ моихъ дзвонôвъ ручу и для того осмѣляюся припоручати ихъ Вп. П. Т. публицѣ.

2327 9—24 Зъ глубокимъ поважаньемъ

Антоній Серафинъ.

Вытягъ зъ розкладу ѣзды зелѣзниць державныхъ

важный ôдъ 1 жовтня 1887.

Ôдѣздъ зô Львова: О 6 год. рано до Гусятына — о 6 год. 10 мин. рано до Лавочного, Будапешту, Стрыя; — о 11 год. 27 мин рано передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станиславова: — о 12 год. 02 мин. въ полудне до Гусятына; — о 7 год. 44 мин. вечеромъ до Стрыя, Хирова

Приѣздъ до Львова: О 1 год. 15 мин. въ ночи зъ Будапешту, Стрыя, Лавочного, Станиславова, Хирова; о 8 год. 39 мин. рано зъ Хирова, Стрыя; — о 3 год. 10 мин. по полудни зъ Гусятына; — о 4 год., 15 мин. по полуд. зô Станиславова. Хирова, Стрыя: — о 9 год. 43 мин вечеромъ зъ Гусятына.

Плякаты зъ розкладомъ ѣзды на линіяхъ галицкихъ можна дôстати на стаціяхъ зелѣзниць державныхъ по 6 кр 2238 36—?

Маріяцельскй каплѣ жолудковй

знаменито дѣлаючй у всѣхъ недугахъ жолудка.

Schutzmarke.

Незрôвнанй при браку апетиту, слабôмъ жолудку, воняючôмъ ôддыху, квасномъ ôдгиканю, здутю, кольцѣ, катарѣ жолудка, згазѣ, твореню ся пѣску и камѣньчикôвъ въ мѣхури, при надто великôй флегмѣ, жовтачцѣ, ôдкиненю и блюваню, болю головы (если походить зъ жолудка), корчахъ жолудка, задненю, перетяженю жолудка стравами и напоями, при хробакахъ, недугахъ селезѣнки, печѣнки и гемороидахъ. — Цѣна фляшочки разомъ зъ **приписомъ 35 кр., подвôйнои 60 кр.**

Головна высылка у аптикаря

КАРОЛЯ БРАДИ КРОМЕРИЖЪ (Kremsier) МОРАВА.

Маріяцельскй каплѣ жолудковй не суть нѣякимъ средствомъ потайнымъ. Складовй части поданй суть при кождôй фляшочцѣ въ **приписѣ.**

Правдивй можна купувати у всѣхъ аптикахъ.
2351 15—52

ОСТЕРЕЖЕНЬЕ! Правдивй Маріяцельскй каплѣ жолудковй рôзно фальшують и наслѣдують. — **На знакъ правдивости** мусить кожда фляшка бути завинена въ червоне запакованье, заосмотрене въ **повысшу марку охоронну** и при кождôй фляшочцѣ на приписѣ мусить находитися, ще сей приписъ друкованый у Г. Гуска въ Кромерижу.

Правдивй можна купити: У ЛЬВОВѢ въ аптикахъ: Якова Байзера, Г. Блюменфельда, Петра Ґайльгофера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколяша, Якова Пипеса, Жиг. Рукера, Кар. Склепиньского, І. Вевюрского, Арн. Раппапорта. — ВЪ БЕЛЗѢ у ап. Ґросса. — ВЪ БОБРЦѢ у ап. Бальбины Мендлицкои. — ВЪ БРОДАХЪ у ап. Бронисл. Витославского, Мих. Куляки, Вильг. Ляндесберга. — ВЪ БЕРЕЖАНАХЪ у ап.: Ад. Дурета, Іос. В. Лобоса. — ВЪ ДОЛИНѢ у ап. С. М. Траунфельнера. — ВЪ ДРОГОБИЧИ у ап.: Айхмилера, П. Партикевича. — ВЪ ГЛИНЯНАХЪ у ап. А. Гельма. ВЪ КОПИЧИНЦЯХЪ у ап. Редера. — ВЪ МЕЛЬНИЦИ у ап. Кроковского. — ВЪ МОСТАХЪ ВЕЛИКИХЪ у ап. І. Жолиньского. — ВЪ НЕМИРОВѢ у аптикаря Предримирского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛЯНАХЪ у ап. Омел. Барановского. — ВЪ РАДЕХОВѢ у ап. Яськевича. — ВЪ РОЗВАДОВѢ у ап. Винк. Грабовского. — ВЪ РОЗДОЛѢ у ап. Людв. Мержвиньского. — ВЪ САМБОРѢ у ап.: І. Алексевича, К. Мареша. — ВЪ СКОЛѢМЪ у ап. С. А. Лецковского. — ВЪ СОКОЛОВѢ у ап. Андр. Данчака. — ВЪ СОКАЛИ у ап. Евг. Высочаньского. — ВЪ СТАРÔМЪ МѢСТѢ у ап. Ад. Палеского. — ВЪ СТРЫЮ у ап.: Чальбазаніого, В. Коморовского. — ВЪ ТУРЦѢ у ап. Жиг. Козицкого. — ВЪ ВАРЯЖУ у ап. Венед. Кшивоблоцкого. — ВЪ ЗОЛОЧЕВѢ у ап. Франца Петеша; — ВЪ УСТРИКАХЪ у ап. Альф. Яструбского; ВЪ БЛАЖОВѢ у ап. А. Бжеса.

О половину зниженй цѣны

для предплатникôвъ „Дѣла“, „Зорѣ“ и „Батькôвщины“

на давнѣйшй томы „Библіотеки найзнаменитшихъ повѣстей“ т. I—XX. включно, чи хто купуе разомъ чи поединчо, якъ довго выстане невеликій запасъ. Зголошуватись треба просто до „Администраціи Дѣла у Львовѣ“.

Знижена цѣна всѣхъ 20 томôвъ 13 зр. 80 кр. (на пересылку почтову треба долучити 30 кр.)

Лишь правд съ маркою „Котва“

Страдаючимъ на гостець и ревматизмъ поручаеся симъ правдивый

Pain-Expeller

съ „котвою“ яко дуже успѣшне средство домове.

Въ запасѣ майже въ всѣхъ аптикахъ

„Рускій Правотарь домовый“

або приступне поясненье, въ якій спосôбъ кождый при грамотахъ правныхъ всякого рода самъ заступатись и потрѣбнй письма, якъ поданя, просьбы и т. п. безъ помочи **адвоката** съ повною силою правною споряджати може.

Уложили Василь Лукичь и Юліянъ Семигинôвскій.

Томъ I: **Законъ цивильный** вразъ зъ дотычными доповненями, поясненями — и бôльше якъ 200 рôзнородными взôрцями та прикладами. Сторôнъ 432 + XVI въ 8° або 28 аркушѣвъ друку.

Цѣна 1 примѣрника въ книгарняхъ выносить 4 зр. а в

Хто купуе у н. В. Левицкого въ Станиславовѣ, платить за I прим. тôлько 3 зр. 30 кр. — Для предплатникôвъ „Дѣла“ и „Батькôвщины“ цѣна знижена на 2 зр. 50 кр а. в., а съ пересылкою почтовою 2 зр. 75 кр

Проспекты обширнй высылае на жаданье п. В. Левицкій въ Станиславовѣ. Въ вынятковыхъ злучаяхъ даеся 1 примѣрникъ (не по зниженôй цѣнѣ) на сплату въ двохъ ратахъ

ЗАКЛАДЪ ЛѢЧЕБНО-КУПЕЛЕВЫЙ

ТРУСКАВЕЦЬ

(Стація почтова и телеграфична)

Отворенье поры купелевои дня 26 мая, замкненье 15 вересня.

Близько стаціи зелѣзницѣ наддністряньскои „Дрогобичь“ посѣдае: **славне ôдъ давна зъ своеи надзвычайно лѣчебнои силы жерело солянкове, котре пôсля торôчнои анализы проф. Радзѣшевского належить до найсильнѣйшихъ и зовсѣмъ подôбныхъ до воды морскои, знамениту зелѣзову боровину, жерело сѣрчане, намулъ сѣрчано-сольный, три солонй жерела до питя содержачй сôль глявберску, жерело горяче мочь зване „нафтовымъ“, жентицю и молоко, курація за помочею масажу и електрики. Тушь и басенъ зъ солодкои воды.**

Хоробы, котрй радиться лѣчити въ Трускавци: Престарѣлый гостець, престарѣлй хоробы проводу кормового, утробы, шкôры, костей, устрою нервового, бôль нервовый, золотуха, опашнôсть, ексудаты, пѣсокъ нервовый, нежить мѣхура и т. д.

Новй комнатки купелевй, краснй помешканя зъ услугою, уряджений выгôдно и зъ печами. Церковь и каплиця латиньска. Кôлька ревстарацій, цукорня, читальня, добра музика. Положенье здорове, пôдгôрске, численнй тѣнистй проходы и прогульки въ окреснôсть. Аптика и складъ минеральнихъ водъ въ мѣсци. Закладъ лѣчебный выкупили мы въ 1881 р. зъ рукъ жидôвскихъ и робимо все, що можемо, щобы пôднести єго до давнои свѣтлости. **Въ першôмъ и послѣднôмъ сезонѣ помешканя въ домахъ закладовыхъ о 30% дешевше.**

Сего року буде ординувати въ Трускавци: **Д-ръ Аврелій Пльехъ** ц. к. совѣтникъ **зъ Ярослава.**

Убогихъ хорыхъ, котрй выкажуться свѣдоцтвомъ убожества, потвердженымъ ц. к. староствомъ, буде увзгляднятися по можности лишь въ першôмъ и послѣднôмъ сезонѣ.

2440 4—5 **Зарядъ лѣчебный.**

О. Т. ВИНКЛЕРЪ

у ЛЬВОВѢ

поручае пôдъ гваранцією правдивости найдобôрнѣйшй въ обемъ торговлѣ входячй товары, всякй кольоніяльнй и корѣннй артикулы, хиньску гербату послѣдныхъ зборôвъ, англійскій румъ, францускій конякъ, ликеры и розолисы зъ перворядныхъ фабрикъ краевыхъ и заграничныхъ, старй натуральнй вина угорскй, француске и реньске бѣле якъ и червоне, сардинки, кавяръ, салями, сыры, брындзи, муштарда француска и кремска, оливу до ѣдженя и освѣтленя, шоколяды и какао, англійскй бишкопты и иншй тѣсточка, американьскій екстрактъ зъ мяса и буліонъ зъ Сиберіи.

Дотеперь не зрôвнану блестячу фарбу и лякеры до запусканя помостôвъ, всякй фарбы малярскй сухй, якъ и въ найлѣпшôмъ лнянôмъ покостѣ тертй и тому цѣлкомъ до уживаня готовй, такожь и фарбы малярскй въ тубкахъ и акварелевй. 2410 3—6

Хто добрый товаръ взглядно дорого купуе, сей купуе дуже дешево!
Хто лихій товаръ пôсля назвы купуе, сей купуе дуже дорого.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

у Львовѣ при ул. Ягайлоньскôй ч. 3.

Почавши ôдъ дня 7 падолиста 1885

2218 22—0 **выдае**

АСИГНАТЫ КАСОВЙ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ
5% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

Передрукъ не буде плаченый **Дирекція.**

Девять медалѣвъ заслуги, дипльомъ признаня и дипльомъ гоноровый

на всемирнôй выставѣ въ Антверпіи

за незрôвнанй

Выробы косметичнй, Тоалетнй и Парфумеріи.

Антилентилія. Нѣякій артикулъ тоалетовый не може остоятись що-до успѣху и доброты зъ Антилентілією. Средство се одержане зъ ôдсвѣжаючихъ субстанцій, усувае въ короткôмъ часѣ веснянки, опаленя сонячнй, плямы печѣнковй, слѣды по ранахъ и т. д., надае лицю свѣжôсть и нѣжнôсть. — Цѣна 2 зр.

Пилиптонъ волосю сивому и споловѣлому по кôлькоразовôмъ ужитю привертае красну барву. Пилиптонъ не фарбуе лише ôдмолоджуе волосье, котре пôдъ вплывомъ сего ôдличного средства ôдзыскуе первѣстну барву, мягкôсть и ôдлыскъ. — Цѣна флякону 1 зр. 50 кр.

Валентинъ найсильнѣйше выпаданье волося вздержуе, цибульки волоснй взмôцняе и до вытворюваня та поросту волося побуджае. Лисины покрываються краснымъ волосьемъ.—Цѣлый фляконъ 3 зр. Пôвъ флякону 1 зр. 60кр.

ПУДРЪ КНЯЖІЙ

Знамените поводженье и покупъ сего пудру суть найлѣпшимъ доказомъ єго незрôвнанои добôрности. — Пудръ княжій на всѣхъ выставахъ бувъ першимъ, а численнй медалѣ заслуги, якими єго ôдзначили, найлѣпше єго поручають. — Пудръ княжій не мѣстить жадныхъ металевыхъ примѣшокъ, єсть се найчистѣйша и найнѣжнѣйша мучка ростинна, приемно прилягае до лиця, надае красну, природну бѣлôсть и єсть неоцѣненымъ средствомъ до окрасы лиця.

Пуделко мале бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр., зъ лебедикомъ 1 зр. 50 кр. Рожевый для бльондинокъ и кремовый для шатинокъ и брунетокъ, мале пуделко по 70 кр., бôльше зр. 1.20 зъ пуделкомъ зр 1.60.

Вода фіялкова. Усувае зъ лиця прищѣ, лишаѣ, угрики, попаданье и лущенье шкôры, выгладжуе морщинки и долики ôсповй. Лице ôдсвѣжуе, выбѣлюе и вынѣжнюе до тои степени, що яко средство тоалетово-гигієничне зôстало ôдзначене медалемъ заслуги на выставѣ природничо-лѣкарскôй въ Краковѣ. **Цѣна 1 зр.**

Мыло косметичне. Ôдзначаеся надзвычайною нѣжностею и вельми приемнымъ запахомъ, лагôдно дѣлае на нашкôрокъ, запобѣгае попаданю рукъ и лиця, дуже нѣжно очищуе шкôру. — *Усувае веснянки и жовто-брунатнй плямы зъ лиця* Цѣна 60 кр.

И. ИГНАТОВИЧЬ

у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул., Коперника ч. 3, Готель Европейскій пляцъ Маріяцкій и улиця Галицка, рôгъ Валовои ВЪ КРАКОВѢ Суконницѣ ч 20 и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч 2. 2424 5—?

Пѣвець церковный,

Іосифъ Шарковскій, управитель хору, пошукуе мѣсця. Близша вѣдомôсть листовно. Адреса: Яблони-ця надъ Прутомъ. 18—? 2423

Пошукуеся учительки або учителя

заразъ до 2 хлопцѣвъ зъ народныхъ шкôлъ у священика. — Близша вѣдомôсть въ Администраціи „Дѣла“.
2154 (3—4)

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаденъ зъ моихъ конкурентôвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжь для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій краевыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мôй богатый складъ такожь
1962 Всч. Духовеньству. 85—0

Замовленя въ мѣсци и зъ провинціи выконуються точно и ретельно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескои одежи гуртомъ и подрôбно.

Львôвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеный 1848.

КРАВАТКИ

Шалики, хустки шовковй
на шию и до фрака

Цилиндры складанй

2228 Chapeau claque

атласовй и тибетовй

Капелюхи мягкй, Шапки
и т. д.

поручае найдешевше

ТОРГОВЛЯ

БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ

Львôвъ, Галицка ч. 16.

Цѣнники даромъ.

А. РОЗМАНИТЪ

КРАКÔВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикоріи, Сурогатôвъ кавы и Кавы фиговои

въ Раковицяхъ

пôдъ Краковомъ.

Выробляе зъ сырого продукту власнои плянтація всякй роды цикоріи и штучнои кавы, котрй ôдзначаються богатствомъ частей поживныхъ а такожь знаменитымъ смакомъ и запахомъ. 2286 14—0

Фабрика поручае передовсѣмъ:

Сурогатъ кавы въ коробкахъ (шуфлядкахъ).
Сурогатъ кавы въ склянкахъ
Шротову каву француску Розманита.
Цикорію кракôвску гôрку.
Каву фигову.
Цикоряну каву перлову. (Новôсть!!)
Каву кракôвску добôрну въ скриночкахъ.

Купити можна въ Народныхъ Торговляхъ и у всѣхъ иншихъ торговляхъ.

Ôдзначена на выставѣ кракôвскôй въ р. 1887

2-ма медалями министерства торговлѣ.

Оповѣщеня

урядôвъ громадскихъ, щадниць, зарядôвъ дôбръ якъ такожь всѣ урядовй оголошеня **едиктôвъ лицитацій,** ***оголошень о спадщину*** **покликôвъ** выконуе *пôсля довголѣтного досвѣду въ ôдповѣдный спосôбъ за запевненьемъ докладного выконаня* и доставляе *приписанй залучники*

RUDOLF MOSSE

Annoncen-Expedition

Wien, I Seilerstätte 2.

ВЫДАНЯ ТОВАРИСТВА „ПРОСВѢТЫ“

Географія Руси

часть перша

Русь галицка, буковиньска и угорска

зъ картою тыхъ земель.

Цѣна 45 кр. (зъ пересылкою почтою 50 кр.)

Карта Галичины, Буковины и угорскои Руси сама про себе 10 кр. (зъ перес. почт. 12 кр.)

Народно-рускій Молитовникъ

для дѣтей, одобреный Впр. Митроп. Сильвестромъ (сторôнъ 143). Цѣна дуже низька, бо лише **20 кр.** (въ красшихъ оправахъ **25 кр.** и **35 кр.**). При купнѣ за 10 зр. опускаеся 20% рабату. Той молитвословець надаеся на дарунки (мѣжь иншимъ на памятку епископскихъ визитацій каноничныхъ). При замовленю бôльшого числа примѣрникôвъ можна жадати (за малу оплату) ôдповѣдныхъ золотыхъ написей на оправѣ.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка, пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 104. Львôвъ, Второкъ 10 (22) мая 1888. Рôчникъ IX.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ середу, и въ середу и суботу на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австрiи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична.

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Нинѣ розпочинаються зновъ засѣданя парляменту а на порядку дневнôмъ стоить дальша дебата надъ министерствомъ судôвництва, котра потягнеся имовѣрно ще черезъ кôлька днѣвъ. Здаеся, що дебаты надъ буджетомъ потягнуться ще ажь до четверга а ôдтакъ прийде на порядокъ дневный угода зъ австро-угорскимъ Льойдомъ, дальше законъ о анархистахъ и законъ о пôльгахъ въ примусѣ легализаційнôмъ. Въ понедѣлокъ дня 28 с. м. прийде имовѣрно на порядокъ дневный справа податку ôдъ горѣвки и на тôмъ закôнчиться теперѣшна сесія парляментарна. Чи однакожь всѣ тѣ справы дадуться залагодити ажь до кôнця сего мѣсяця, о тôмъ можна сумнѣватись, и длятого можна майже напевно сказати, що спôльнй делегаціи не будуть такъ скоро скликанй якъ то первѣстно проектовано.

О часѣ скликаня спôльныхъ делегацій все ще нѣчого не чувати. „N. fr. Presse“ каже, що въ виду того, що роботы парляменту значно опôзнилася, не можна було скликати делегацій, ба, навѣть не можна дефинитивно означити дня, въ котрôмъ они мають зôбратися. Вправдѣ доси удержуеся ще формально въ силѣ умова зъ послѣднои конференціи спôльныхъ министрôвъ, щобы делегаціи скликати на 4 або 5 червня, але не можна майже сумнѣватися, що засѣданя спôльныхъ делегацій ôдбудуться кôлька днѣвъ пôзнѣйше.

Рада громадска въ Серетѣ на Буковинѣ рѣшила выслати депутацію зъ трохъ членôвъ до президента краю, бар. Пѣно, щобы ёму зложити подяку за ёго помôчь при послѣднôмъ пожарѣ мѣста и припоручила депутаціи просити при сѣй нагодѣ президента краю, щобы ôнъ ужывъ свого вплыву и постарався о то, щобы тамошна школа реальна була на пôдставѣ розпорядженя министерства о дислокаціяхъ ще сего року шкôльного знесена. Школа ся, котра складаеся ще лишь зъ трохъ низшихъ клясъ, маѣ дуже малу фреквенцію а мѣсто хоче будынокъ шкôльный ужити до чого иншого.

——

„Pester Lloyd“ помѣстивъ бувъ передъ кôлькома днями — якъ то вже коротенько було згадано въ телеграмахъ — вельми непокоячу статю, котрои тонъ мусѣвъ въ теперѣшну пору звернути на себе увагу, позаякъ зъ иншихъ сторôнъ доказують безъустанно, що нинѣ нема нѣчого такого, що грозило-бы мирови безпосередно. Що ситуація не ёсть на скрôзь мирна, що небезпечнôсть вôйны не усунена зовсѣмъ, се знаѣ кождый дуже добре, хто лишь трохи слѣдить за ходомъ рѣчей въ Европѣ; але щобы мы стояли вже надъ самымъ берегомъ пропасти, щобы вже леда день мала выбухнути вôйна, о тôмъ можна сумнѣватися и на то и „Pest. Lloyd“ не даѣ нѣякого доказу а воюѣ лишь фразами и непокоить публику. Причина, длячого „Pest. Lloyd“ вдаривъ на тревогу лежить мабуть зовсѣмъ деинде: незадовго прецѣ мають зôбратися въ Пештѣ спôльнй делегаціи, треба буде значного кредиту на цѣли воённій. Коли отже треба зброитися, то треба и вказати на якусь небезпечнôсть, а коли ёи фактично нема, то треба бодай фразами занепокоити умы а знайдеся прецѣ хтось, що скаже, що мусить таки бути якась небезпечнôсть, бо инакше бы газеты не писали. Отъ и се ёсть мабуть цѣлою причиною того алярму въ „Pest. Lloyd ѣ“, котрый такъ пише: „Ôдъ многихъ лѣтъ загальне мнѣнье въ Европѣ не було такъ згôдне якъ нинѣ. Куды поглянешь, всюды тревога и велика журба, якъ то все закôнчиться. Мимо вôлѣ приходимо до переконаня, що стоимо въ передодни великихъ приключень и що загальне напруженье, яке почило на Европѣ, не дасться мирно залагодити. Вправдѣ въ успособленю загального мнѣня ёсть згода, але въ поглядахъ пануѐ велика рôзнородность. Безмежный шовинизмъ, чи то надъ Секваною чи надъ Невою волѣвъ-бы радше нинѣ якъ завтра розпалити пожаръ вôйны, але дрожить зô страху на саму згадку о тôмъ, якъ великою буде та борба о побѣду. Приятелѣ мира не въ силѣ тому перешкодити Они можуть всему лишь приглядатися и пôсля своихъ силъ лагодитися до остаточного рѣшеня. То однакожь вымагаѐ великихъ жертвъ и длятого пôдносяться голосы, що домагаються, щобы разъ закôнчити ту непевнôсть... Якъ нинѣ рѣчи стоять, то треба лишь дивуватися, що мирно настроёнй державы можуть ще сильною рукою усунути зло бодай на такъ довго, о скôлько то лежить въ границяхъ можности.“ Дальше доказуе „Pest. Lloyd“, що Австро-Угорщина мусить безъ крику и шуму зброитися, щобы въ рѣшучôй хвили була въ силѣ выставити готову армію и додержати слова своимъ союзникамъ. Напослѣдокъ доказуе „Pest. Lloyd“ небезпечнôсть ситуаціи ось якимъ способомъ: „Наколи говориться, що ситуація не змѣнилася, то тымъ самымъ и даѣся доказъ, що она не перестала бути грôзною, длятого треба стеретися всякихъ рожевыхъ надѣй.“ Сихъ кôлька наведеныхъ уступôвъ буде мабуть достаточно, щобы доказати силу алярмôвъ „Pester Lloyd-a“.

——

Станъ здоровля цѣсаря ёсть все добрый. Дня 20 с. м. ѣздивъ цѣсарь зъ цѣсаревою въ ôдкрытôмъ возѣ на прохôдъ, а жителѣ Берлина витали ёго зъ великимъ ентузіязмомъ. Коли цѣсарь вернувъ, кинулись люде на ёго вôзъ и въ одной хвили прибрали ёго въ цвѣты. Въ наслѣдокъ того, що станъ здоровля цѣсаря полѣпшився, ôдбудеся вѣнчанье кн. Генриха зъ кн. Иреною ще сего тыждня; на вѣнчаню буде и цѣсарь. — Правительство нѣмецке именувало капитана Мильера зъ великого штабу генерального войсковымъ аташé при нѣмецкôмъ посольствѣ въ Букарештѣ. Фактъ сей уважають за великои ваги и доказують зъ того, що Румунія маѣ ôдограти якусь важну ролю въ будучôмъ конфликтѣ европейскôмъ. — Мы вже згадували въ попередныхъ числахъ нашои часописи о тôмъ, що межи Нѣмеччиною а Францією настáли зновъ якiсь непорозумѣня въ наслѣдокъ того, що французкй власти урядовй роблять нѣмецкимъ подорожнымъ рôзнй пакости и не дозволяють имъ вступу до Франціи. На одинъ такій фактъ покликалась „Nordd. Allgemeine Zeitung“ и загрозила заразъ репресаліями зô сторонны Нѣмеччины. О тôмъ фактѣ доносить „Voss. Ztg.“ такъ: Урядове слѣдство выказало, що Нѣмець, котрого французкй власти не хотѣли перепустити черезъ границю, сказавъ передъ ними, що ôнъ ёсть домокружникъ и иде на ярмарокъ до Шальонъ, що не маѣ сталого мешканя анѣ нѣякихъ документôвъ. Ёго непущено отже черезъ границю, бо безъ дозволу префекта не вôльно пускати домокружникôвъ на ярмарокъ. Пôзнѣйше однакожь перепущено ёго на высшій приказъ. Сей отже такъ малозначный фактъ, выкликавъ въ Нѣмеччинѣ заразъ величезне розъяренье а „Nordd. Allg. Ztg.“ каже, що правительство нѣмецке заострить теперь комуникаційнй приписы на граници. Сими днями мають бути такожь оголошенй економичнй репресаліи противъ Россіи а именно маѣ бути замкнена граница для россійского збôжа и заказъ купувати россійскй вальоры. Вѣсть о тôмъ выкликала велике занепокоѐнье въ берлиньскихъ кругахъ финансовыхъ.

——

Клюбъ правицѣ французкои палаты послôвъ зôбрався онодгы пôдъ проводомъ бар. Мако на нараду надъ внесеньемъ пос. Піона и товаришôвъ, въ котрôмъ они домагаються, щобы предсѣдатель сего клюбу порозумѣвся зъ предсѣдателями другихъ клюбôвъ и спôльно старалися всѣма средствами довести до розвязаня палаты а ôдтакъ и до ревизіи конституціи. — Булянже заявивъ, що ôнъ черезъ довшій часъ не буде брати участи въ нарадахъ палаты а за ёго примѣромъ думають пôйти такожь и ёго прихильники зъ парляменту. Тымчасомъ устроивъ собѣ Булянже на передмѣстю Пасси приватне помешканье, котрого посвященье мало ôдбутися вчера зъ великимъ торжествомъ. Самого чинну за се помешканье платить Булянже 12.000 франкôвъ а ёго внутрѣшне устроѐнье маѣ бути дуже богате. Величезна роботня н. пр. ёсть выбита цѣла богатыми старыми матеріями и гобелинами. Для стрейкуючихъ роботникôвъ въ фабрикахъ скла жертвувавъ Булянже 500 франкôвъ. — Депутація зъ Гавру запросила президента Карнота, щобы ôнъ приѣхавъ до сего мѣста.

——

Ôдкрытье зелѣзницѣ зъ Бѣлграду до Солуня ôдбулося зъ великимъ торжествомъ и при великôй участи лендербанковичѣвъ. Гр. Водзицкій мавъ промову, въ котрôй славословивъ сербскій нарôдъ и доказувавъ, що жертва, яку нарôдъ зробивъ для сеи зелѣзницѣ, принесе ёму (се-бъ то не Водзицкому а сербскому народови) великй користи. По ёго бесѣдѣ заграла музика австрійскій имнъ. Французкій посолъ Мильѐ величавъ заслуги лендербанку и французкого товариства есконтового, для котрыхъ достаточно одного потисненя на телеграфъ, щобы спровадити до Сербіи капиталы зъ Вѣдня, Берлина и Парижа на цѣли культурнй. Загальну сензацію выкликало то, що сербскій министеръ торговлѣ, Джорджевичь, пôднѣсъ тоастъ въ здоровленье султана ледви по десяти рокахъ освобожденя Сербіи зъ-пôдъ Туреччины и зазначивъ, що нова зелѣзница причинится ще до тѣснѣйшои звязи Сербіи зъ Портою. Вельми характеристичнымъ ёсть то, що на сѣмъ торжествѣ не явився нѣякій представитель султана, и що турецкій посолъ одержавъ безпосередный приказъ зъ Константинополя щобы не бравъ участи въ торжествѣ. На турецкôй граници позрывали були арнауты шины на зелѣзници, щобы тымъ способомъ не пустити першого поѣзду, але служба зелѣзнича доглянула то ще завчасу и перешкодила великому нещастю, яке могло-бы було приключитися лендербанковичамъ, а ѣхали поѣздомъ слѣдуючй лендербанковичѣ: гр. Андрѣй Потоцкій, Раппапортъ, гр. Людвикъ Водзицкій, Клячко, и Щепаньскій. При нагодѣ ôдкрытя сеи зелѣзницѣ одержали — якъ доносять зъ Бѣлграду — ордеры: инжинеръ Гольденберґъ ордеръ бѣлого орла а д-ръ Блюменфельдъ ордеръ Таковы. Зъ Бѣлграду доносять такожь, що архикн. Рудольфъ маѣ при нагодѣ инспекціи крѣпости въ Петроварадинѣ приѣхати до Бѣлграду въ гостину до короля Милана.

——

О розбишацкихъ ватагахъ въ Герцеговинѣ доносять до „N. fr. Presse“ такъ: Ватага чорногорскихъ арештантôвъ и герцеговиньскихъ втѣкачѣвъ, що въ очахъ чорногорскихъ властей „щезла“ була безъ слѣду, прийшла була, яку того можна було сподѣватися, щасливо на мѣсце свого призначеня — до Герцеговины. Але тамъ вже дожидали ёи. Вечеромъ дня 16 мая, коли она ледви що переступила границю, повитала ёи патроль жандармерiи и ôддѣлъ войска та таки заразъ и розбгнали. Войско гонило ще за ватагою досыть далеко а мѣсцевй жителѣ помагали ёму при тôмъ дуже енергично. Ажь на другій день пополудни удалося войску догонати ватагу. Теперь прийшло до бійки, въ котрôй погибъ проводиръ ватаги Милютинъ Иличь. Такъ отже найновѣйшій похôдъ чорногорскій неудався зовсѣмъ, хочь то не стоить зовсѣмъ на перешкодѣ, щобы зъ Чорногоры не впали до Герцеговины новй ватаги. Сей чорногорскій похôдъ належить до ряду тыхъ акцій, що стоять въ тѣснôй звязи зъ розрухами въ Румунiи и загадочными рухами въ Сербіи, котрй довели до змѣны кабинету. Рôвночасно пôднято зъ Чорногоры другій похôдъ на Болгарію, а въ вѣденьскихъ кругахъ мѣродайныхъ знають вже о тôмъ, що одна чорногорска ватага впала черезъ санджакъ Новый Базаръ до Болгаріи.

——

Фактъ, що кн. Фердинандъ вернувъ зъ свои подорожи по Болгаріи самъ безъ Стамбулова до Софіи, давъ причину до всѣлякихъ толкôвъ. Говорено, що межи княземъ а Стамбуловомъ настало якесь непорозумѣнье по причинѣ аферы Попова и Стамбуловъ видѣвся змушенымъ покинути князя въ Систовѣ и вертати до Тирнови. Поголоска ся показалась однакожь неправдивою а мин. Странскій заявивъ, що Стамбуловъ одержавъ лишь ôдпустку на короткій часъ. Дня 18 с. м. ôдбулася нарада министрôвъ пôдъ проводомъ князя, на котрôй залагоджено деякй справы державнй а князь высказавъ при сѣй нагодѣ своѐ велике вдоволенье зъ принятя, якого дôзнавъ въ краю въ часѣ своои подорожи. Теперь выдавъ ôнъ ôдручне письмо до Стамбулова, въ котрôмъ заявляе свою подяку жителямъ за то принятье и каже, що незадовго выѣде до Казанлику. — Трибуналъ касаційный затвердивъ вырокъ выданый на Попова и ёго товаришôвъ.

Зъ рады державнои.

231. и 232. засѣданье палаты послôвъ зъ 14 и 15 мая.

На першôмъ зъ тыхъ засѣдань ôдповѣдавъ министеръ судôвництва на интерпеляцію

Початки христіяньства въ Галичинѣ.

(*Пôсля Ант. Петрушевича.**)

Апостольскй труды св. Кирила и Методія для просвѣщеня Славянъ не обмежаються лишь на Болгарію, Панонію и Велику Моравію. Ученики обохъ апостолôвъ и славяньскй проповѣдники слова божого заходили и въ нашй прикарпатскй стороны, де они ажь по рѣку Бугъ благовѣстили вѣру Христову и поклали першй основы для просвѣты Славянъ.

Въ паноньскôй біографіи св. Методія говориться, що ôнъ ще за свого житя выславъвъ стороны надъ Вислою своихъ проповѣдникôвъ. „Поганьскъ князь силенъ вельми сѣдя въ Вислѣхъ, ругашеся Христіяномъ и пакости дѣяше... Послав же къ нему (св. Методій) рече: Добре ти ся крестити, сыну, волею на своей земли, да не плѣненъ нудьми (т. ѐ. силомôць) крещенъ будеши на чюжей земли.“

Коли и кого св. Методій выславъ для навернення поганьского князя „въ Вислѣхъ“, въ біографіи не сказано, але все-жь таки тота вѣстка правдива и важна. О высылцѣ христіяньскихъ проповѣдникôвъ въ прикарпатскй стороны схоронились переказы и въ пôзнѣйшихъ ческо-моравскихъ письменныхъ памятникахъ. Въ одномъ зъ нихъ наводяться навѣть имена першихъ тыхъ мисіонарѣвъ въ Польщи и на Руси: „Wiznog in Sarmatia, Nawrok in Russia.

Воённій заборы великоморавского князя Святослава сягали ажь въ нашу землю до рѣкъ Стрыя и Буга. Доки ишли границѣ великоморавскои державы, доти ишла головно и наука Христова за часôвъ Методія. Коли пôзнѣйше моравску державу розбили Мадяры, она въ бôльшôй части перейшла пôдъ власть ческого князя Болеслава I.

Року 974 основане було латиньске епископство въ Празѣ, а границѣ ёго, пôсля грамоты папы Венедикта VI, сягали до рѣкъ Буга и Стрыя, обôймали про-те и мѣсто Перемышль. Нинѣшна Галичина (дієцезія перемыска вразъ зъ епископствомъ холмскимъ и бôльша часть львôвскои архидієцезіи) належала тогды пôдъ власть епископôвъ ческихъ, отже мусѣла мати вже христіянъ. Въ ту пору въ Чехіи и въ Польщи обрядъ грецкій уступивъ мѣсце латиньскому — безпереčно статись такъ мусѣло и въ нашôй Галичинѣ.

Около р. 950 Червеньскй городы (Червень, Перемышль, Белзъ) пôддались були польскому князеви Местьку I. и не входили въ складъ Руси, здаеся тому, що згадана область була христіяньскою, отже предки нашй волѣли получитись зъ „крещеными“ Ляхами, якъ зъ своими братьми-язычниками. Религійнй поглядy въ давныхъ часахъ були бôльшои ваги, якъ звязи племенній. Ажь князь рускій Володимиръ Великій ôдобравъ р. 981 Червеньскй городы ôдъ Польщѣ назадъ, а ôдтакъ р. 993 занявъ всю землю нашу надъ Днѣстромъ. Послѣдный похôдъ предпринявъ Володимиръ вже по принятю христіяньства и, по свѣдоцтву однои лѣтописи, ôнъ „ходилъ къ Днѣстру съ двумя епископы; построилъ въ земли Червеньской градъ, во своѐ имя Владимерь, и церковь пресв. Богородицы; оставн ту епископа Стефана, и возврати ся съ радостію“.

Хрещенье жителѣвъ въ приднѣстрянскихъ сторонахъ не могло-бы такъ скоро доконатись, якъ бы въ тôмъ краю, въ сусѣдствѣ Великои Моравіи, не було христіяньство вже зъ-давна знане. А въ Червеньскихъ земляхъ христіяньство таки вже на добре було розжилось и розцвило, коли князь оснувавъ тамъ епископство и навѣть готового владыку привѣвъ туды зъ собою. Поступокъ той характеризуе розвагу и розмыслъ князя. Въ сусѣдньôй Польщи бувъ вже заведеный обрядъ латиньскій; нашй предки безпереčно пôйшли були за прикладомъ Полякôвъ. Нове Владимирске епископство, стоячи на сторожи греко-славяньского обряду, тымъ самымъ стануло и на сторожи Руси.

Що и передъ Сгефаномъ були епископы въ Червонôй Руси, свѣдчать давнй записки церковнй. Такъ н. пр. вже пôдъ рокомъ 988 згадуеся Владимирскій (пôсля нинѣшнои терминологіи: Лодомерскій) епископъ Тома, родомъ Грекъ, — а уніятскій митрополитъ Левъ Кишка, бувшій епископъ Владимирскій, въ своихъ историчныхъ запискахъ называе Стефана вже зъ ряду шестымъ епископомъ. Той довгій рядъ епископôвъ каже намъ догадуватись, що першій владика нашои землѣ живъ въ часахъ св. Методія и очевидно зъ ёго рамени поставленый бувъ епископомъ для Червеньскихъ городôвъ.

——

Що-жь зъ всего того выходить?

Охрещенье такъ теперь званои Червонои Руси не мало нѣякои звязи зъ охрещеньемъ Володимира Великого и Кіевлянъ. У насъ вже на бôльше, якъ 100 лѣтъ передъ Володимиромъ, розвивалось и цвило христіяньство; ювилей охрещеня нашихъ предкôвъ вяжеся зъ именемъ св. Методія, а не зъ памятею кіевского князя.

Тай се цѣкавый появъ, що мы беремось за 900-лѣтный ювилей охрещеня галицкои Руси, а тымчасомъ передъ 900 роками тота Русь навѣть не належала до краѣвъ Володимира Великого и въ загалѣ не пôдлягала ще жадному зъ Рюриковичѣвъ. Свѣтскй обходы зъ выразною партійною прикметою, якъ то проёктуе общество им. Качковского, надаються якъ найменше въ Перемышли, бо Перемышль — то одинъ зъ Червеньскихъ городôвъ, котрый 900 лѣтъ назадъ належавъ до складу Польщѣ. Думаемо, що не принесе то нѣякои користи нашому народови, коли выкличемо безпотрѣбнй контръ-демонстраціи зъ польскои стороны и дамо нашь нарôдъ ще бôльше баламутити политичными агитаціями.

Остаточна наша гадка така: Скрôзь въ галицкôй Руси зъ найбôльшимъ торжествомъ обходитись повинна по нашихъ церквахъ память Володимира Великого, тôлько-жь нехай то буде обхôдъ церковный, безъ примѣшокъ политичныхъ и партійныхъ, бо такй въ виду исторiи не маютъ нѣ найменшои пôдставы. Для насъ народный ювилей припадаѐ ажь въ роцѣ 1893 — тогдѣ якъ-разъ 900 лѣтъ, коли Володимиръ Вел. ôдобравъ Червеньскй городы ôдъ Полякôвъ и вже стало прилучивъ до Руси.

*) Гляди: „Краткое историческое извѣстіе о введеніи христіянства въ предкарпатскихъ странахъ во времена св. Кирилла и Меѳодія тихже учениками и проповѣдниками — составилъ А. С. Петрушевичь. Львовъ, 1882.

пос. Форетера и Штурма въ справѣ вписôвъ до книгъ грунтовыхъ въ словеньскôмъ языцѣ и заявивъ, що приказавъ судамъ въ Краинѣ, Каринтіи и Стиріи, въ котрыхъ урядовымъ языкомъ есть языкъ нѣмецкій, щобы въ тыхъ случаяхъ, де на табулярне поданье внесене по словеньски выдаесь рѣшенье, не лишь тое рѣшенье уложене було въ словеньскôмъ языцѣ, але и вписъ его до книгъ грунтовыхъ наступавъ въ тôмъ-же языцѣ. Ôдповѣдь тая министра есть великои ваги и для насъ Русинôвъ, котрй можемо зовсѣмъ анальогично домагатись вписôвъ въ книги грунтовй въ рускôмъ языцѣ и рускими буквами. — Принято дальше въ послѣднôмъ читаню законы о продовженю пôльгъ скарбовыхъ для актôвъ правныхъ, здѣланыхъ за-для заокругленя грунтôвъ и для конверзіи облигацій зелѣзниць зъ правомъ першенъства.

При дальшôй дебатѣ надъ буджетомъ забравъ голосъ при позиціи „Льотерія“ пос. Розеръ, котрый вже 25 лѣтъ бореся въ парляментѣ противъ тои институціи и ставъ яркими барвами малювати неморальнôсть, яку ширить держава черезъ льотерію, пôдпираючи свои выводы цѣлымъ рядомъ фактôвъ и нещасть, якй въ послѣднôмъ роцѣ выкликала въ его найблизшôмъ окруженю льотерійна пристрасть. Противъ льотеріи промовлявъ такожь пос. Бинертъ, помимо того однакъ принято сей титулъ по промовѣ справоздателя пос. Бобжиньского, котрый заявивъ, що держава особливо теперь не може выречись великого доходу, якій несе ѣй льотерія и що не буде могла выречись его имовѣрно по заведеню высшого податку бдъ горѣвки, якъ того жадавъ пос. Бинертъ. Такожь принято титулы: „мыта, урядôвъ, пробы золота и срѣбла, скарбовои друкарнѣ, податку шинкарского и будынкôвъ урядовыхъ“, и тымъ закôнчено дебаты надъ министерствомъ скарбу.

Ôдтакъ прийшовъ на дневный порядокъ буджетъ министерства торговлѣ. При титулѣ „Центральна управа“ забравъ голосъ пос. Богатый, выступаючи противъ радъ промысловыхъ, заведеныхъ при поодинокихъ намѣстництвахъ, яко децентрализуючихъ науку промыслову, жалуючись на недокладне выповнюванье закона промыслового зъ р. 1883, жадаючи помноженя заведень промыслово-науковыхъ особливо въ Чехіи и стараннои промысловои статистики. — Опôсля забравъ голосъ министеръ торговлѣ Бакегемъ и ôдповѣдавъ на всѣ замѣты, якй при дебатахъ надъ иншими етатами пôднесли деякй послы супротивъ ôдносинъ входячихъ въ ресортъ министра торговлѣ. Найперше дôткнувъ министеръ справы трактату торговельного зъ Румунією, котрого домагаються буковиньскй послы. Министеръ заявивъ, що справа того трактату не поступила напередъ, бо въ Румуніи настала змѣна кабинету, що значно протягае справу, що однакъ зъ другои стороны потреба трактату стае що-разъ меншою. Трактатъ зъ Италією доповнила Австрія договоромъ що-до торговлѣ полотномъ и шовкомъ, котрый отворить для нашого ткацкого промыслу вôльне поле вывозовои торговлѣ до Италіи. Ôдносины зъ Нѣмеччиною не суть ще въ тôй фазѣ, яка була-бы пожадана, однакъ правительство не маe силы завести тутъ пожаданыхъ змѣнъ и лишь потѣшаесь надѣею, що они въ будучности наступлять. На жалобы, що млыны угорскй роблять велику конкуренцію австрійскимъ, заявивъ министеръ, що не може тутъ хоронити млынôвъ австрійскихъ тарифами. Предложеня закона о домокружнôй торговли не обѣцяe министеръ скоро, бо законъ той не перейшовъ ще властей угорскихъ; за то зробивъ надѣю побôльшеня числа промысловыхъ инспекторôвъ и выданя промысловои статистики. Вкôнци збивавъ министеръ замѣты деякихъ послôвъ що-до недостаточного пôдпираня правительствомъ зелѣзниць льокальныхъ. Навязуючи рѣчь до слôвъ министра выступивъ пос. Слявикъ зъ рѣзкими замѣтами супротивъ приватныхъ зелѣзниць, котрыхъ политика тарифова кривдить дуже публику и дôзнаe ще охороны ôдъ правительства. — Пос. Кибекъ поручавъ дуже горячо союзъ економичный зъ Нѣмеччиною, пос. Крайцигъ критикувавъ строго законъ промысловый. Бесѣдникъ старався выказати, що законъ той дае пôдмогу капиталови супротивъ працѣ, предприемствамъ конфекційнымъ супротивъ шевцѣвъ и кравцѣвъ, не маючимъ промыслового образованя супротивъ маючимъ его. Дальше жадавъ бесѣдникъ охороны зô стороны правительства для низшихъ урядникôнъ приватныхъ зелѣзниць и поставивъ въ тôмъ предметѣ пôдперту достаточнымъ числомъ голосôвъ резолюцію. — Пос. Екснеръ ставивъ цѣлый рядъ жадань. Жадае ôнъ именно: за держаня реальныхъ наукъ въ школахъ середныхъ, заведеня въ австрійскихъ телеграфахъ австрійского дроту мѣсто францускаго, лѣпшого паперу на значки почтовй и утвореня уряду пробъ паперу и въ загалѣ всѣхъ сырыхъ матеріялôвъ, реформы закона о охоронѣ патентôвъ и попираня т. зв. палатъ робôтничихъ. — Пос. Бургстальеръ жадавъ сполученя Трiесту зъ краями Австріи численнѣйшими зелѣзницями и пôдпираня рыболовлѣ на морю.

По принятю титулу центральнои управы поставили на засѣданю зъ 15 мая резолюціи слѣдуючй послы: Ангереръ, щобы розширити промыслову инспекцію за-для успѣшнѣйшои охороны робôтникôвъ, Гаекъ, щобы заострити обовязокъ недѣльного ôдпочинку, розширяючи его на всѣ промысловй и торговельнй заводы, такъ щобы всѣ обовязанй були замыкати свои предприемства о год. 12 въ полудне и пос. Урсинъ, щобы зовсѣмъ знести торговлю домокружну. — На тôмъ засѣданю предложивъ такожь пос. Хамецъ и тов. проэктъ закона о скарбовыхъ належитостяхъ, котрый подамо въ цѣлости въ однôмъ зъ найблизшихъ чиселъ.

НОВИНКИ.

— **Зъ Тернополя пишуть намъ:** По двохъ лѣтахъ дôждались мы рускихъ музикально-вокальныхъ вечерниць. Дня 20 н. ст. мая, въ недѣлю, ôдбулись они заходомъ „Рускои Бесѣды“ въ споминъ Маркіяна. Вечерницѣ розпочавъ професоръ гимн. п. П. Левицкій короткою промовою, повною жару и патріотизму. Бесѣдникъ зазначивъ се наше литературне и національне ôдродженье, завôзвавъ до невинною працѣ та важкимъ словомъ вказавъ на тыхъ, що ôдцурались своеи рôднѣ. За тымъ появивсь хоръ нашихъ селянъ, спѣвакôвъ зъ Денисова, пôдъ управою о. Витошиньского и гарно та артистично выконавъ „На могилѣ Шашкевича“ Вербицкого и „Верховина“ Лисенка. Легко понеслась наша пѣсня и милымъ звукомъ завпала у серця слухаючихъ. Гадаемо, що хоръ Денисôвскій своею появою рѣшучо вплынувъ въ користь сихъ вечерниць, бо надавъ имъ народнои краски, котрои може и хибло-бы имъ за-для чисто артистичныхъ продукцій. Тому, коли нашй соловѣѣ въ-друге а дальше въ-трете выйшли на естраду и ôдспѣвали „Осѣнь“ Лаврôвского, „Квѣты“ Вербицкого та „На берѣжку“ Лисенка, всѣ въ правдивôмъ ентузіязмѣ высказали имъ своe признанье. По „Верховинѣ“ ôдспѣвавъ звѣстный нашъ спѣвакъ п. Гушалевичъ своимъ милозвучнымъ голосомъ „Вечѣръ“ и „Милованку“ Лисенка; всѣ зôбранй витали нашого спѣвака грôмкими оплесками. Загальну похвалу зберегли собѣ панна Крушельницка и п. В. Садовскій своимъ ôдспѣваньемъ „Зацвила въ долинѣ червона калина“ Лисенка. Друга часть програмы вечерниць почалась деклямацiею Маркіяновои „Думы побратимови“ панны Кузьмы. Смѣло и зъ жаромъ понеслись слова Маркіяна а на грôмки оплески почули зôбранй ще надпрограмову деклямацію „До рускои землѣ“ Устіяновича, выголошену зъ патріотичнымъ чувствомъ. Вкôнци пôднести треба квартетъ „Хлопске весѣлье въ Швеціи“ Зедермана, ôдспѣваный пп. Крушельницкимъ, Садовскимъ, Яросевичемъ и Кальбою; знаменито выконаный сей квартетъ належавъ до найкрасшихъ продукцій вечерниць. „Polinaise“ Лисенка, ôдограный на фортепіянѣ п. Недѣльскимъ и дуетъ зъ оперы „Рогнѣда“ выконаный пп. Гушалевичомъ и Славичкомъ, зъеднали собѣ загальну похвалу и признанье у зôбраныхъ. Телеграмôвъ наспѣло два: ôдъ львôвскихъ богословôвъ и ôдъ читальнѣ въ Микулинцяхъ. Зъ правдивымъ вдоволеньемъ розôйшлись зôбранй домôвъ, уносячи въ серци щиру подяку для панôвъ, що устроили сй вечерницѣ.

— **Огнѣ.** Вчера погорѣло въ Коломыи передмѣстье надвôрняньске; згорѣло до 30 домôвъ. — „Kurj. Lw.“ простуe поданy вѣсть, що Вашкôвцѣ на Буковинѣ згорѣли; погорѣло село Вашкутъ на Угорщинѣ. — О пожарѣ въ Кольбушовôй надôйшли близшй вѣсти: Згорѣло до 300 будынкôвъ и 500 родинъ полишилось безъ хаты и кусника хлѣба. Огонь бувъ такъ великій, що навѣть стовпы телеграфичнй погорѣли. По найбôльшôй части потерпѣли въ пожарѣ найбѣднѣйшй родины жидôвскй. Въ мѣстѣ завязався комитетъ ратунковый, а першу пôдпомогу въ живности и грошахъ надôслало мѣсто Ряшѣвъ.

— **Зъ Перемышля пишуть:** Дня 21 н. ст. мая о год. 8 зъ рана сполохалась пара коней на добромильскôмъ трактѣ и въ шаленôмъ бѣгу впала на громадку людей, перебѣгла черезъ ню и въ друге впала на людей, що стояли пôдъ муромъ монастиря Реформатôвъ. Кôльканацять осôбъ тяжко покалѣченй. Конѣ, вдаривши въ муръ, поломали вôзокъ а вôзникъ выпавъ поза муръ монастиря.

— **Зъ Гусятина** пишуть до „Kurj. Lw.“: Въ пятницю вечеромъ ôдправлявъ тамошный латиньскій парохъ, Винкентій Шамоцкій, богослуженье маeве передъ каплицею. Въ тôмъ вылетѣвъ зъ помѣжь зôбраныхъ людей камѣнь ваги одного кильограма и поцѣливъ пароха въ саму голову. О. Шамоцкій упавъ безъ памяти на землю, але въ короткôмъ часѣ прийшовъ до себе. За виновникомъ почали строго слѣдити.

— **Дрôбнй вѣсти.** Папа Левъ XIII. надавъ титулы графскй пп. Наполеонови Маньковскому и его стрыеви Вячеславови, властителямъ дôбръ въ Конгресôвцѣ. — Въ Коломыи померъ Едвардъ Боціяно, бувшій полковникъ 40. полку пѣхоты. — Въ Иллiноа въ Сполученыхъ Державахъ вылила рѣка Миссісіпі и затопила богато селъ на обширѣ 200.000 акрôвъ. Повѣнь взбôльшаeся ще щоразъ бôльше. — Въ Краковѣ ôдбулись зборы товариства учителѣвъ школъ высшихъ. Головою выбрано Леонарда Пентака, професора львôвского университету, а заступникомъ Тому Солтысика. — Нинѣ вечеромъ ôдбудуться зборы выборцѣвъ мѣста Львова; радити будуть надъ проэктомъ закона горѣвчаного. — О мѣсце примарія при шпитали въ Станиславовѣ, опорожнене черезъ смерть бл. п. д-ра Мрочковского, убѣгаeся дуже много позамѣсцевыхъ лѣкарѣвъ. Публична опинія однако назначуe на те мѣсце д-ра Юрія Конкольняка, котрый тѣшиться въ Станиславовѣ загальнымъ признаньемъ.

Вѣсти зъ Еп. Львôвскои.

Введенй оо.: Дан. Зарѣцкій яко парохъ Саранчукъ; яко завѣдателѣ: Софр. Сосенко въ Пенякахъ; І. Глодзиньскій въ Чанижи, дек. олеського и Вол. Дорошъ въ Лютовискахъ; яко сотрудники: Юст. Гаврисевичъ въ Бѣлôмъ камени, дек. олеського; Мих. Ваврикъ въ Залôзцяхъ новыхъ и Вол. Чепѣль въ Пôдмихайлю.

Увôльненй ôдъ завѣдательства оо.: Дан. Зарѣцкій въ Пенякахъ, Софр. Сосенко въ Саранчукахъ и Теоф Гутковскій въ Лютовискахъ.

Завôзваный до кан. институціи о. Евст. Меруновичъ на Струтинъ, дек. перегиньского.

Намѣстництво годиться на кан. институцію о. Т. Леонтовича, запрезентованого на Зашкôвъ.

Капелянами войсковыми II класы въ резервѣ именовало министерство вôйны оо.: Дим. Бахталовского и Іос. Фолиса.

Вѣсти зъ Еп. Перемыскои.

Въ пропозицію на Лужокъ долѣшный, дек. старосамбôрского, принятй оо.: І. Юл. Плятекъ, П. Григ. Василькевичъ, III. Ант. Венгриновичъ, 4. Ник. Коляджинъ, 5. Левъ Мацускій, 6. Григ. Билиньскій, 7. Ал. Чайковскій. 8. Сильв. Баранецкій, 9. Леонидъ Шемелякъ; — на Синяву, дек. сянôцкого, І. Ем. Бачиньскій, П. Дим. Куцерыбъ.

Ôдозва

въ справѣ колонiй вакацiйныхъ.

Родимцѣ! Вже поразъ третій пôдносимо нашъ голосъ до патріотôвъ нашихъ въ справѣ вакаційныхъ колоній, для зголоднѣлыхъ, слабосильныхъ и занедбаныхъ рускихъ дѣтей, увядаючихъ въ душнôй львôвскôй атмосферѣ.

Зъ повною вѣрою въ святôсть дѣла, въ жертволюбнôсть Родимцѣвъ и въ успѣхъ нашихъ змагань, пукаемо нинѣ въ имя христіяньскои любови до дверей рускои хаты и просимо о скромный кутикъ, о ласкаве принятье и о ложку стравы для бѣднои рускои дитины!...

Хто-же найдеся на гостиннôй Руси, щобы насъ не пустивъ, не позволивъ ôдотхнути пôдъ своею стрѣхою?! Въ книгу нашихъ добродѣѣвъ вписане вже поважне число тыхъ великодушныхъ патріотôвъ, котрй въ двохъ послѣдныхъ лѣтахъ приняли на колонію дѣти бѣдныхъ львôвскихъ родичѣвъ. Не сумнѣваемося проте, що и теперь найдуться милосердній люде, котрй радо приймуть въ свôй дôмъ хлощѣвъ або дѣвчатъ. Выдѣлъ займеся выборомъ и высылкою колонистôвъ и покрые, на жаданье, кошты ѣзды. А позаякъ каса наша въ лихôмъ станѣ, то просимо о якъ найчисленнѣйшй лепты, о збиранье складокъ и о устроюванье забавъ на цѣли нашихъ колоній вакаційныхъ.

Всякй зголошеня и жертвы просимо присылати на руки пôдписаного Выдѣлу найдальше до дня 8 липня с. р.

Ôдъ Выдѣлу „Шкôльнои Помочи“ у Львовѣ.

Романъ Заклиньскій, секретарь. *Амвросій Поляньскій*, предсѣдатель.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 22. мая. На зборахъ нѣмецкого „Schulverein-у“ въ Бернѣ на Моравѣ запротестували всѣ бесѣдники противъ внесеня кн. Лихтенштайна.

Софія 22. мая. Трибуналъ касаційный затвердивъ выркъ першои инстанціи въ процесѣ Попова изменшивъ лишь кара цивильному урядникови Терекови зъ одного року на 5 мѣсяцѣвъ.

Берлинъ 22 мая. Пôсля урядового бюлетина станъ здоровля цѣсаря поправився въ послѣдныхъ дняхъ значно. Цѣсарь не маe вже зовсѣмъ горячки, матеріи выдѣляeся значно менше а цѣсарь перебуваe вже довше на вôльнôмъ воздусѣ и выѣзджаe на прохôдъ.

Брукселя 21 мая. Вчера ôдбулися тутъ зборы бонабартистôвъ пôдъ проводомъ кн. Виктора Наполеона. На зборы приѣхало дуже богато послôвъ и сенаторôвъ зъ Франціи.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. В. Б. въ Страдчи, Всч. Я. Б. въ Перемилю, Всч. Н. Т. въ Кореличахъ. За II. чвертьрôкъ заплачено. — **Всч. І. Л. въ Острôвчику.** До 30/6 прийде ще 2 зр. — **Всч. С. Б. въ Манаевѣ.** Заплачено до 30/6 — **Всч. С. Б. въ Ольшанику.** Зареклямуйте, котрй числа не дôйшли, то вышлемо; годѣ знати, котрй то „кôлька“. — **Всч. И. Г. въ Панôвцяхъ.** До 30/6 прийде ще 2 зр. — **Всч. Л. Г. въ Петранцѣ.** Рахунки згôднй. — **Всч. І. Н. въ Кавску.** 2 зр. за 87 р. дôстали. — **Всч. Ю. П. въ Перегиньску.** Ще въ сѣчни передали мы ôдъ Васъ „Нар. Радѣ“, „Зорѣ“, дирекціи рускои гимназіи и „Просвѣтѣ“ по 1 зр., а годѣ квитовати въ „Дѣлѣ“ всѣ посылки на другй выдавництва и пр., бо шкода на се мѣсця. — **Всч. І. С. въ Вишневчику.** Для „Просвѣты“ и „общ. Качковского“ дôстали по 1·20 зр.

Надôслане.

Аптика **РУКЕРА** у Львовѣ

поручае 2460 124—?

Спеціяльности и универсальнй средства фарнцускй и иншй, якъ черезъ ню такъ и черезъ иншй фирмы оповѣщуванй.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручае свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ. 2389 30—?

ПОДЯКА.

Симъ дякуемо Впов. ОО., що зволили прибути на похоронъ бл. п. о. Сильвестра Мѣйского и его жены Кристины, а именно: Льву и Петру Шанковскимъ зъ Дулибъ, Шведзицкому зъ Стинявы, Рѣпецкому зъ Синевôдска, выжного, Лопатиньскому зъ Побука, Лѣщиньскому зъ Труханова, Мартинкови зъ Сколѣго, Крижановскому зъ Корчина, Давидякови зъ Тухлѣ и сему послѣдному ще осôбно за хороше надгробне слово. — *Лаврентій Мыйскій* сынъ; *Юлія зъ Мыйскихъ Теодоровичъ* донька; *Савинъ Теодоровичъ*, зять.

Вытягъ зъ розкладу ѣзды зелѣзниць державныхъ

важный ôдъ 1 жовтня 1887.

Ôдѣздъ зô Львова: О 6 год. рано до Гусятына — о 6 год. 10 мин. рано до Лавочного, Будапешту, Стрыя; — о 11 год. 27 мин рано передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станиславова; — о 12 год. 02 мин. въ полудне до Гусятына; — о 7 год. 44 мин. вечеромъ до Стрыя, Хирова.

Приѣздъ до Львова: О 1 год. 15 мин. въ ночи зъ Будапешту, Стрыя, Лавочного, Станиславова, Хирова; о 8 год. 39 мин. рано зъ Хирова, Стрыя; — о 3 год. 10 мин. по полудни зъ Гусятына; — о 4 год. 15 мин по полуд. зô Станиславова, Хирова, Стрыя; — о 9 год 43 мин вечеромъ зъ Гусятына.

Плякаты зъ розкладомъ ѣзды на линiяхъ галицкихъ можна дôстати на стацiяхъ зелѣзниць державныхъ по 6 кр 2238 36—?

И. ИГНАТОВИЧЬ

у Львовѣ ул. Коперника ч. 3., въ Краковѣ Суконницъ ч. 20., въ Чернôвцяхъ Ринокъ ч. 2

поручаe власного выробу

знаменитй средства ôдзначенй 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипломами признаня, на выставахъ краевыхъ и заграничныхъ.

Есенція ароматична до полоканя устъ змѣшана зъ водою, дае здорове и дуже приемне полоканье до устъ, ôдсвѣжae ясла и запобѣгae псованю зубôвъ. Фляконъ 80 кр.

Паста ароматична до чищеня зубôвъ знаменито очищae зубы зъ каменя и надае имъ перлову бѣлôсть. Цѣна 30 кр.

Щôточки до чищеня зубôвъ

въ рôзныхъ родахъ зъ найлѣпшихъ фабрикъ англійскихъ и францускихъ ôдъ 20 кр. до 1 зр. 50 кр.

Пльомба бальзамична

до пльомбованя дѣравыхъ зубôвъ, есть тревалою и дуже практичною въ ужитю. Фляконъ 50 кр. 2424 8—?

Цѣс. кор. упривилеeвана

Рафинерія спиритусу

И ФАБРИКА ОЦТУ

ЮЛІЯ МИКОЛЯША

у ЛЬВОВѢ

выробляe

НАЙЧИСТѢЙШІЙ СПИРИТУСЪ

вдалый для панôвъ антикарѣвъ, фабрикъ ликерôвъ и т. п.

2316 котрый продае —?

по цѣнахъ умѣренныхъ.

Поручае такожь найлѣпшого рода горѣвки, ликеры и розолисы.

Пѣвець церковный,

Іосифъ Шарковскій, управитель хору, пошукуe мѣсця. Близша вѣдомôсть листовно. Адреса: Ябло-ни-19—? ця надъ Прутомъ. 2423

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СИРІЮСЪ“

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручае добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ôдъ продуцентôвъ зъ Америки полудневои.

Коштуe у Львовѣ:

1 кильо 1 80 зр.

на провинціи:

4¾ кильо 9·15 зр. франко.

Ôдбирателямъ надъ 50 к. опустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родôвъ кавы, котрй оголошуютъ иншй пôдъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто ôдъ продуцентôвъ, що можу доказати, и продаю ей найменше о 20% дешевше якъ хто набудь. Въ Гамбурзѣ и Трiестѣ можна дôстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродае гуртôвникови на мѣсци, той знову гуртôвникови въ Европѣ, ôдъ тыхъ купуe комiсiонеръ, а ôдъ него ажь купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дôстане де инде по тôй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 138—?

Вже выйшовъ I томъ знаменитого дѣла

М. Костомарова

Богданъ Хмельницкій.

II томъ друкуeся и выйде въ цвѣтни с. р.

Предплата на цѣле дѣло зъ пересылкою 5 зр. (въ оправѣ 6 зр. 20 кр.), такожь на раты.

Адресувати: Ол. Барвѣньскій, Тернопôль. 5—5

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченя, пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 105. Львôвъ, Середа 11 (23) мая 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ середу, и въ середу и суботу на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ однои стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична.

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. а. в.

Всякй облигаціи, листы заставнй, ренты, акціи банковй и зелѣзничй, льосы державнй и приватнй купують и продають пôдъ найкористнѣйшими по змозѣ условіями СОКАЛЬ и ЛИЛІЕНЪ дôмъ банковый и контора вымѣны. Порученя зъ провинціи сейчасъ залагоджуються, безъ дочисленя провизіи.

Правда въ очи коле...

Що правда кождого такого чоловѣка, що живе и дыхає неправдою, въ очи коле, — се рѣчь знана. Неправдивй люде страхъ якъ не люблять, бояться правды! Сказати имъ єи, то они мечуться и впадають въ фурію, мовь той сотона, коли праведникъ покропить єго свяченою водою. Въ такôй фуріи они плетуть сухого дуба, кричать нелюдскими голосами, сквернословлять всѣхъ и вся, хочь-бы найбôльшй святощѣ. Очевидна рѣчь, що въ такôмъ случаю треба тôлько дальше кропити свяченою водою...

Такій объявъ фуріи проявивъ вчера одинъ львôвскій органъ зъ причины нашихъ статей: „Гр. Игнатьевъ и всякй сподѣваня“ (ч. 94), „Россійскій ювилей и Русины“ (ч. 98) и „Смѣшна рѣчь“ (ч. 102). Змѣсть тыхъ статей читателямъ нашимъ певно ще добре въ памяти.

Въ статьѣ „Гр. Игнатьевъ“ мы сказали, що коли Славяньске Благотворительне общество справдѣ має щиру волю придбати собѣ симпатію всѣхъ Славянъ, нехай же покине свою убійчу для Славяньства нинѣшну политику „объединенія“, а нехай вступає на шляхъ братерско-національнои рôвности. Роботу-жь сю нехай розпôчне гр. Игнатьевъ, новый голова Славяньского общества, высказомъ домаганя, щобы, при нагодѣ святкованя 900-лѣтного ювилею хрещеня Руси въ Кієвѣ, скасовано указъ зъ мая 1876 р., котрымъ заборонено украиньску литературу. — Тымчасомъ „Червоная Русь“ тую нашу статью такъ передає, що мовь-бы то мы сказали, що мы готовй не тôлько симпатизувати зъ гр. Игнатьевымъ, „но даже статись гохферретерскимъ въ виду Австріи“ за цѣну „возстановленія запорожской сѣчи“. Въ интересѣ правды мусимо ствердити, що въ статьѣ нашôй не було анѣ словечка згадки про славну нашу въ исторіи Сѣчь Запорожску, а була тôлько згадка про указъ зъ мая 1876 р. „Возстановленіе запорожской сѣчи“ въ нашôй статьѣ „Гр. Игнатьевъ“ належить до „плетеныхъ сухихъ дубôвъ“.

Въ другôй статьѣ „Россійскій ювилей и Русины“ мы зазначили становище Русинôвъ супротивъ россійского святкованя 900-лѣтя хрещеня Руси и ôдкрытя памятника преславного гетьмана Украины, Богдана Хмельницкого въ Кієвѣ. Мы высказались противъ того, щобы Русины брали участь въ тôмъ торжествѣ, устроюванôмъ правительствомъ россійскимъ та Слав. Благотв. обществомъ и свôй высказъ мы основно умотивували. Брати участь въ торжествѣ, устроюванôмъ ворогами того слова, якимъ говорили св. Володимиръ Вел. и Богданъ Хмельницкій, значило-бы помагати тесати собѣ самому домовину. Мы сказали дословно: „Не йдѣмъ тесати собѣ домовину, а выходѣмъ на роботу пôдъ хоругвою старои и до вѣку новои науки Христа! Працюймо надъ просвѣтою и культурою власного народу и краю!“ „Черв. Русь“, почувши се, крикнула въ своѣй фуріи: „нигилизмъ“! Отже стояти за святощами народными — за мовою св. Володимира и Богдана Хмельницкого, и трудитись для народу и народности своєи „пôдъ хоругвою старои и до вѣку новои науки Христа“ — то нигилизмъ! Видко, нигилизмъ зачинає мати два понятя: зле и добре. Нигилисты въ злôмъ значеню, то тіи люде, що въ Петербурзѣ бомбами убивають царѣвъ, а въ Галичинѣ зновъ нигилисты, то люде, що „пôдъ хоругвою науки Христовои трудяться надъ просвѣтою и культурою власного народу и краю“.

„Червоная Русь“ въ своѣй фуріи кпить собѣ зъ „запорожскои сѣчи“ зъ „рôднои мовы“ и зъ обуреньемъ говорить, якъ можемо мы домагатись, щобы Россія ввела „въ школахъ и въ церквахъ южной Россіи тое русское нарѣчіе, якое употребляется въ учебникахъ, употребляемыхъ въ галицко-русскихъ школахъ отъ временъ, когда школами тѣми стала управляти краевая рада школьная“. — Кпити собѣ зъ „Запорожскои Сѣчи“ може тôлько неукъ, чоловѣкъ несвѣдомый исторіи. Хто читавъ исторію Руси, той знає, чимъ була Сѣчь Занорожска для Руси и для христіяньства. Цѣлй столѣтя боронила она и вѣры и церкви рускои, и народу та народности нашои. Досыть якъ хто знає зъ исторіи лише два имена гетьманôвъ Войска Запорожского — Конашевича-Сагайдачного и Богдана Хмельницкого, а вже у него не отворяться уста, щобъ сквернословити и кпити собѣ зъ Сѣчи Запорожскои! А що-до „рôднои мовы“ — то такожь нерозумъ кпити собѣ зъ неи, бо она нашому народови „Богомъ дана“, а не вынайдена галицкою радою шкôльною. Закимъ ще була рада шкôльна, нарôдъ рускій говоривъ тою „рôдною мовою“ и писавъ нею. Не сягаємо вже на тысячь лѣтъ вспять, анѣ на пятьсотъ, анѣ на сто, бо о тôмъ треба читати исторію, — але може пп. редакторы „Черв. Руси“ схотять пригадати собѣ дитячй и хлопячй лѣта — тогдѣ певно ще краєвои рады шкôльнои не було, — якою то мовою приспѣвувала имъ мати при колысцѣ и якою учила Бога и свѣтъ пôзнавати?... Не вже-жь они то забули? Чи забули, чи нѣ, — мы того не можемо вгадати, бо сказано: въ чужу душу зъ чобôтьми не влѣзешь. Мы чуємо ôдъ нихъ тôлько, що они не хотять знати про „рôдну мову“, що они кпять собѣ зъ неи, а натомѣсть хвалять собѣ и приймають чужу. Про такихъ то написавъ Шевченко:

Пявки, пявки! Може батько
Остатню корову
Жидамъ продавъ, поки вывчивъ
Московскои мовы!...

Мы однакожь любимо и гордимося нашою „рôдною мовою“, не продамо єи, той даръ божій, и за найбôльшй дары свѣта сего — и мы уважаємо найбôльшимъ ворогомъ того, хто намъ мову нашу ôдбирає. Царскій указъ зъ 1876 р. засудивъ на смерть наше слово, нашу литературу въ Россіи. Єсть се рѣчь нечувана въ свѣтѣ, нечувана въ исторіи — и яко така була пôднесена на литературнôмъ конгресѣ въ Парижи. Жаль нашъ тымъ бôльшій, що навѣть Турки-бусурманы не забороняли Славянамъ-христіянамъ ихъ мовы, ихъ литературы! Нѣяка темнота въ свѣтѣ того не учинила, що учинило правительство россійске зъ нашою мовою указомъ 1876 року. И що-жь? Маємо мы, Русины, разомъ зъ тымъ правительствомъ святкувати ювилей св. Володимира и Богдана Хмельницкого? Нехай правительство россійске скасує дикій законъ зъ 1876. року, нехай дасть нашôй мовѣ волю, а тогдѣ буде бесѣда и о спôльнôмъ святкованю ювилею. Инакше-жь, мы мусимо ôдповѣсти словами поета:

Нѣ, не зови мене на пиръ!
Я не пôйду на пиръ лукавыхъ,
Не поклонюсь твоѣй я славѣ,
Не вознесу я твôй кумиръ!
Пируй безъ мене въ добрый часъ!
Тобѣ й безъ мене заспѣвають,
И вознесуть, возвеличають..
За грошѣ зроблять все у насъ!

Третя наша статя, що выкликала фурію „Черв. Руси“, то нашъ поглядъ на ухвалу выдѣлу общества им. Качковского о празнованю ювилею хрещеня Руси и заложеня угольного каменя пôдъ институтъ дѣвочій въ Перемышли. Пôсля „Черв. Руси“ — то такожь „нигилизмъ“. Теперь уже така мода на нигилизмъ, що чого не дôткнешся — все нигилизмъ! Дуже непевнй, страшнй нинѣ часы!

Але пригляньмося ще разъ тôй справѣ. Ôдъ довгихъ лѣтъ складає Русь галицка жертвы на дѣвочій институтъ въ Перемышли. Справою тою займався комитетъ пôдъ протекцією Преосв. еп. Ступницкого. Той комитетъ устроивъ и фантову льотерію, а всѣ Русины — очевидно безъ огляду на якй небудь рôзницѣ пересвѣдчень — одинъ попередъ другого рвався помогти, зôбрати фонды на институтъ дѣвочій. Фонды зôбрано, отже институтъ має будуватись. Нѣчо природнѣйшого, якъ щобы той комитетъ, що збиравъ жертвы зъ Руси, — занявся такожь устроєньемъ торжества положеня угольного каменя пôдъ будынокъ института та запросивъ цѣлу Русь до участи въ тôмъ торжествѣ. Тымчасомъ, щó дѣєся? Выдѣлъ общества Качковского „рѣшає“, що оно при своихъ загальныхъ зборахъ буде закладати угольный камѣнь пôдъ институтъ дѣвочій и запрошує на то торжество всѣ товариства своєи фракціи, а не запрошує товариствъ руско-народныхъ: „Просвѣты“, „им. Шевченка“, „Рускои Бесѣды“ и другихъ. Мы таку ухвалу назвали „рѣчею смѣшною“. Бо й справдѣ, подумаймо: Найперше, зъ-ôдки именно выдѣлъ общества им. Качковского бере собѣ право закладати камѣнь и на торжество запрошувати того, кого єму любо? Чи общество им. Качковского займалося збираньемъ фондôвъ на институтъ дѣвочій? або може фонды зложили самй члены общества им. Качковского? Коли-бъ такъ було, тогдѣ мы, не запрошенй, не мали-бъ и слова сказати противъ того. Але-жь бо мы знаємо, що на институтъ зложила фонды цѣла Русь! Знаємо, що еп. Ступницкій и комитетъ удавалися до Русинôвъ, не дѣлячи ихъ на „овецъ“ и „козлищь“, и промовляли до нихъ безъ рôзницѣ: „Складайте на всенародну цѣль!“ Тогдѣ въ множествѣ всякихъ ôдозвъ до Русинôвъ не говорено, якъ то оно буде по зложеню фондôвъ, а розумѣлося само собою, що коли цѣль „всенародна“, то и всѣ Русины будуть запрошенй на торжество заложеня угольного каменя. Коли-жь такъ мало бути, якъ нинѣ собѣ „рѣшає“ выдѣлъ общества им. Качковского, — то було тогдѣ казати: „Складайте вы, звѣстнй зъ патріотизму народовцѣ, грошей якъ найбôльше, а коли вже зложите, тогдѣ выдѣлъ общества им. Качковского возьме цѣле дѣло въ свои руки и ухвалить — выключити васъ ôдъ торжества заложеня угольного каменя пôдъ институтъ!“ То, на всякій спосôбъ, красна бы була засада! Грошѣ давай, я приймаю, — уже-жь Веспазіянъ казавъ, що грôшь, ôдъ кого-небудь, non olet, — але въ подяку за то — я тебе выкину за дверѣ — кобы хоть ще изъ своєи хаты... Намъ тутъ пригадуєся стишокъ зъ 1849 р., п. заг. „Якй то суть цѣкавенькй“:

„Якъ робити, то казали: „Най они!“
Якъ зробилось, рѣчь узрѣли: „Ось то мы!“

Той стишокъ якъ-разъ дасться примѣнити до поступку выдѣлу общества им. Качковского и певно нѣякій честный Русинъ того поступку не похвалить. Мы зъ кречности назвали єго тôлько — „смѣшнымъ“.

Друга рѣчь, яку мы назвали такожь смѣшною, то ухвала выдѣлу общества им. Качковского, що нѣбы оно разомъ зъ своими загальными зборами буде обходити на Сянѣ ювилей 900-лѣтя хрещеня Кієвлянъ въ Днѣпрѣ, и запросить на се всенародне торжество всѣхъ трехъ владикъ рускихъ, всѣ три капитулы, всѣ чины деканальнй въ краю и всѣ „общества“ своєи фракціи, а руско-народнй товариства зновъ не запросить.

Тутъ треба собѣ завдати два пытаня. Перше: яку звязь може мати таке величаве всенародне свято, якъ ювилей хрещеня Руси, зъ такою повседневною, прозаичною рѣчею, якъ загальнй зборы общества Качковского? А по друге: яку компетенцію може мати выдѣлъ общества им. Качковского запрошувати владикъ, капитулы, чины деканальнй и свои общества, а не запросити руско-народныхъ товариствъ на ювилей хрещеня Руси?

Въ ôдповѣди на то мусить кождый, хочь-бы и якій другъ та почитатель выдѣлу общества им. Качковского, сказати єму: „Серденько, ты смѣшишся!“

Инча рѣчь зборы товариства, основаного на австрійскôмъ законѣ зъ 1867 року, на котрôмъ члены можуть цѣлый часъ пересваритись надъ стилизацією якогось § фу статута и якійсь языкословъ Захарчукъ зъ Ляцкого може плести сухй дубы о правописи въ книжкахъ шкôльныхъ на темахъ чи писати: „бувъ“, чи „булъ“ и выкликати тымъ авантуру, — а инча рѣчь ювилей хрещеня Руси св. Володимиромъ, при котрôмъ духъ мусить бути чейже пôднесеный, а не ворушеный прозою §§-ôвъ статута та языкознавствомъ ч. ґазды Захарчука!

Потôмъ дальше: Ювилей хрещеня Руси, на всякій спосôбъ, свято не лишь народне, але и церковне. Коли-жь оно и церковне, то чи не єсть се оскорба для цѣлои єрархіи галицкои Руси, почавши ôдъ митрополита а скôнчивши на деканальныхъ чинахъ, щобы самъ одинъ выдѣлъ общ. Качковского взывавъ всю єрархію, за-для своихъ загальныхъ зборôвъ, ставитися въ Перемышли и пôдъ єго протекцією — бо ôнъ же запрошує и все аранжує — обходити ювилей хрещеня Руси! Вôльно кождому мати свôй поглядъ, чи се бы личило, чи не личило, — але будь-що-будь треба выстерѣгатись всѣхъ такихъ порывôвъ, котрй спосôбнй повагу рускои єрархіи въ очехъ чужихъ людей лише пôдкопати. Щó сказали-бы тіи сферы, котрй и такъ нинѣ, де можуть, тамъ припинають латку нашôй єрархіи, коли-бъ она на зазывъ выдѣлу общества им. Качковского ставилася на Сянѣ и для звеличаня загальныхъ зборôвъ того общества святкувала ювилей хрещеня Руси? Ба, щó подумають о самôмъ тôмъ фактѣ, що зъ общества им. Качковского выйдуть такй циркуляры до владикъ, капитулъ и чинôвъ деканальныхъ? Намъ здаєсь, що кождый здорово-мыслячій чоловѣкъ назве то рѣчею — не хочемо вгадувати: якою, — мы назвали єи смѣшною.

Ба, на тôмъ ще не конець. Може бути, що рѣчь ся выглядала-бы — бодай мѣжь самыми Русинами — трохи инакше, якъ бы выдѣлъ общества им. Качковского, признавши себе компетентнымъ до устроюваня такого всенародного торжества ювилейного, бувъ запросивъ всѣхъ Русинôвъ-христіянъ, безъ огляду на якй-небудь ихъ пересвѣдченя, а не тôлько самыхъ своихъ, выключаючи народовцѣвъ, якъ коли-бъ они були ще поганами и надъ Сяномъ мали ще свого божка Перуна. Навѣть коли-бъ такъ було, коли-бы Перунъ Русинôвъ зъ товариства „Просвѣты“ стоявъ ще нинѣ надъ Сяномъ, то и на той случай выдѣлъ общества им. Качковского бувъ-бы зробивъ не смѣшно, коли-бъ бувъ поступивъ такъ, якъ св. Володимиръ въ Кієвѣ, що наказавъ: „Аще кто не обрящется заутра на рѣцѣ... противенъ мнѣ да будетъ!“ Тогдѣ бодай бувъ-бы предлогъ — просити руску єрархію. А такъ, выключивши ôдъ торжества поганъ — чи тамъ пôсля нинѣшнои терминологіи „Черв. Руси“, нигилистôвъ — народовцѣвъ, — єрархія наша знайшлась-бы въ дуже тѣсненькôмъ окруженю и спыталась-бы: „То я лишь таку маленьку паству маю въ широкôмъ рускôмъ краю?“ Жартъ на бôкъ, але чейже въ Галичинѣ епископы суть епископами, капитулы капитулами и т. д. не єдино для горстки тыхъ Русинôвъ, що кплять собѣ зъ „рôднои мовы“ и зъ великихъ дѣлъ праведныхъ предкôвъ нашихъ!

Мы свôй поглядъ въ справѣ ювилею уже высказали. Мы стоимо за тымъ, щобы память св. Володимира по церквахъ нашихъ обходжено сего року якъ найторжественнѣйше и поучено нарôдъ о тôмъ великôмъ фактѣ зъ нашои исторіи. Ювилей хрещеня Кієвлянъ въ Днѣпрѣ може мати рацію тôлько въ нашôмъ Кієвѣ на Днѣпрѣ, тымъ бôльше, що пôсля нашого историка крил. Петрушевича, Галичина може въ нинѣшнôй хвили святкувати не 900-лѣтье, а 1000-лѣтье свого христіяньства. Въ Кієвѣ-жь, знаємо, хто и при якихъ обставинахъ святкує сего року той ювилей. Длятого мы, Русины ôдъ Тисы до Дону — ще разъ кажемо — участи въ тôмъ торжествѣ не возьмемо. „Ставропигійскій Институтъ“, святкувати буде сего року ювилей хрещеня Руси и ювилей цѣсарскій выставою рускихъ старинностей. Выстава буде, якъ пише д-ръ Шараневичь въ своѣй ôдозвѣ, „не тôлько въ интересѣ спеціяльно руско-народномъ, но такоже въ хорошо понятомъ интересѣ всецѣлой Австрійско-угорской державы“ буде она такожь „прославленіемъ великихъ заслугъ и благодѣяній равноапостольного князя св. Владиміра для всей Руси и Его цес. и кор. апостольского Величества всемилостивѣйшого Императора Франциска Іосифа I. для нашего галицко-руского отечества, и для достойнѣйшего изъявленія нашей искренней благодарности для обохъ вѣнценосныхъ виновниковъ нашего нынѣшнего церковного и гражданского благоденствія“. Противъ сего святкованя ювилею мы очевидно нѣчого мати не можемо, тымъ бôльше, що єго святкує Институтъ Ставропигійскій, яко институтъ, безъ претенсій допускати або выключати кого ôдъ святкованя. Выдѣлъ же общества им. Качковского своєю ухвалою поступивъ собѣ нетактовно и смѣшно — а мы то чей же досыть выразно доказали. Могли-бы мы сказати ще й дещо бôльше, але нехай и на тôмъ обмежиться.

Вертаючись же єще до „Черв. Руси“ зъ єи фурією, — мы наконець признаємо ѣй, що певно, добрй то були давнй часы, коли то „Дѣла“ ще не було, а галицкй Русины мусѣли свои информаціи черпати зъ одинокого „Слова“ — нинѣ претенсію до того мала-бы очевидно „Червоная Русь“ — и вѣрити in

verba magistri, не выслухавши другои стороны. Сегодня инакше! Нинѣ вже не можете безкарно баламутити свѣта, вповати ѣди ненависти до свого рѳдного въ непорочнѣ серця рускѣ, сѣяти клеветъ и т. п., — бо есть то ненавистне Вамъ „Дѣло“, котре заразъ покаже образъ Вашь и дѣлъ Вашихъ въ вѣрнѳмъ зеркалѣ Галицкѳй Руси! До недавна єдиный вѣщатель-пророкъ на Галицкѳй Руси, Венедиктъ М. Площанскій, — де ѳнъ нинѣ зъ своимъ „Словомъ“? Судьба Венедикта Михайловича и другихъ такихъ, якъ ѳнъ, нехай буде mement-омъ и для єго епигонѳвъ въ Галичинѣ. Не клеветати на все, що честне и патріотично-народне, а пѳддержувати, любити горячимъ серцемъ! Не сѣяти кукѳлю и роздору въ нещастнѳй Руси Галицкѳй, а полоти кукѳль и консолидувати Русинѳвъ до патріотичнои працѣ для звеличаня народности рускои и церкви рускои и для просвѣты та добробыту того народу, середъ котрого жиєте!

Коли епигоны „Слова“ въ фуріи своѣй безпамятно кидаються на насъ, радѣ-бъ насъ стерти зъ лица землѣ, мы усмѣхаємось и пригадуємо собѣ красну украиньску приказку Гребѣнки „Сонце та Хмары“:

Ось Сонечко зѳйшло, и свѣтить намъ и грѣє,
И Божій миръ якъ макѳвка цвите.
На небѣ чистому, генъ, Хмара бовванѣє!
Та Хмара надулась и рѣчь таку гуде:
„Що вже менѣ се Сонце надоѣло!
Чого оно такъ землю веселить?
Хочь я насуплюся, оно таки блищить!
Я полечу на зустрѣчь смѣло,
Я здужаю єго собою затемнить!“
Дивлюсь, и Хмарами пѳвъ неба замостило,
На Сонечко мовь нѳчью налягло...
А Сонце — высше пѳдплылѳ
И Хмары тѣ позолотило...

Два конкурсы Товариства „Просвѣты“.

Въ розвою нашѳмъ народнѳмъ вызначились въ послѣднѳмъ часѣ два не малои ваги факты. Товариство „Просвѣта“, неначе, щобъ увѣнчати 20. рѳкъ свого истнованя и успѣшнои дѣяльности, розписало два конкурсы на двѣ литературнѣ працѣ зъ преміями. Одна зъ тыхъ праць дотыкає поезіи драматичнои, друга поля историчного. Одну премію доставивъ незвѣстный по имени меценатъ зъ Украины, другу дало саме Товариство зъ власныхъ своихъ фондѳвъ. Объявъ патріотичный, а въ наслѣдкахъ многохосенный.

Якъ подумаємо, що въ 1868 р. на першихъ Загальныхъ Зборахъ „Просвѣты“ явилось всего на всего 72 людей, немовь тыхъ ученикѳвъ Христовои правды, и що Товариство почало выдавництва свои позичеными 60 зр., що въ першихъ рокахъ „Просвѣта“ боролась тяжко зъ всякими супротивностями, а навѣть злою волею; що „свои єи не приняша“; що Товариству пѳдсувано всякѣ укрытѣ цѣли и намѣреня; що на публичныхъ рускихъ Зборахъ кидано на Товариство громы проклонѳвъ и т. д., а що мимо всего „Просвѣта“ выдала и внесла межи нарѳдъ кѳлька сотъ тысячь популярныхъ книжочокъ, перша звернулась на вдячне поле просвѣты народнои, перша занялась выдавництвомъ учебникѳвъ рускихъ для шкѳлъ середныхъ, здвигала по краю филіи и тымъ громадила розкиданѣ силы до труду патріотичного; що пѳдъ єи проводомъ выростали и выростаютъ читальнѣ и що она, скрѣпивши матеріальнѣ свои силы взорцевою господаркою якъ не менше благородными датками членѳвъ своихъ, въ послѣднихъ лѣтахъ приходила зъ грошевыми пѳдмогами всякому совѣстному трудови посторонныхъ людей; що она остаточно, крѳмъ другихъ заходѳвъ дала теперь пѳчинъ и зао хоту до написаня популярнои исторіи народу, для котрого жертвуе всѣ свои силы; якъ подумаємо, що Товариство то за 20 лѣтъ выросло въ поважну и крѣпку институцію, — то певно въ кождѳй патріотичнѳй души зродиться пересвѣдченье, що правда, хочь-бы и якъ укрыта, скорше чи пѳзнѣйше выявитись мусить, побѣдить своихъ супостатѳвъ.

Зъ другои стороны являєсь неменше ѳдраднымъ объявомъ фактъ, що премію на драматичный твѳръ зъ исторіи нашои давъ незвѣстный меценатъ зъ закрѣпощенои духово Украины. Видко, що и наша закордонна Русь чувствуе зъ нами, радуєсь успѣхами нашими и хочь томлена и прибита зъ верху несовѣстными та короткозорыми политиканами, стоить при своѣмъ, бореся о своє и устоиться при своѣмъ. Широко на той тематъ говорити намъ трудно, а ще труднѣйше за-для всякому звѣстныхъ причинъ розбирати питанье, чи на Украинѣ суть люде, що завѣщанье Тараса глубоко записавши въ своѣй груди, радѣ-бъ трудитись для добра ѳтчины своєи? Але най сей найновѣйшій объявъ буде для невтаєныхъ въ ту справу доказомъ, що мимо драконьскихъ указѳвъ, мимо „заточенія“ сцены народнои въ Петербурги и Москвы, мимо строгихъ административныхъ порядкѳвъ, Украина свѣдома національныхъ своихъ правъ...

Зложилось чудно и добре! За три роки має нарѳдъ рускій дѳстати въ руки исторію пережитыхъ въ доли и недоли вѣкѳвъ и одинъ образъ изъ своєи бувальщины. Вагу исторіи кождый зъ насъ знає и розумѣє. Буде се ѳдповѣдь на Шевченкове питанье: „Хто мы, чии дѣти...“ Чехи стали народомъ свѣдомымъ правъ своихъ историчныхъ доперва по написаню исторіи ческои Паляцкимъ, Полякамъ розкрывъ бувальщину Лелевель, а намъ пѳбѳчь другихъ, пок. Костомарѳвъ. Але популярна исторія, на яку „Просвѣта“ розписала конкурсъ, вѳйде въ масы народу и певно не лишиться безъ ѳдрадныхъ результатѳвъ.

Рѳвно звѣстно всякому, якъ велике вражѣнье робили на нашѳй сценѣ народнѳй представлювани остатными лѣтами драматичнѣ твѳры Корн. Устіяновича зъ часѳвъ княжихъ, Ом. Огоновского зъ періоду борбы народу рускаго зъ Польщею о автономію политичну, и Іос. Барвѣньского зъ часѳвъ такои-жь борбы зъ царями „всѣхъ Россій“. Премія Украинця дасть драматургамъ нашимъ заохоту продовжати тѣ живѣ и наглядні картины зъ пережитои нами тяжкои исторіи.

Два высше згаданѣ объявы въ розвою нашѳмъ народнѳмъ витаємо про-то щирымъ привѣтомъ въ надѣи, що писателѣ нашѣ взялись вже до дѣла та що конкурсы розписанѣ не суть послѣдными.

Зъ рады державнои.

234. и 235. засѣданье палаты пооѳвъ зъ 16 и 17 мая 1888.

Засѣданье зъ 16 мая розпочалось дальшими дебатами надъ етатомъ министерства торговлѣ.

При титулѣ „Генеральна инспекція австрійскихъ зелѣзниць“ выступивъ рѣзко пос. Попперъ зъ причины знесеня поспѣшного поѣзду на зелѣзници Кароля-Людвика, котре опѳзнить теперь комуникацію Вѣдня зъ Галичиною, Буковиною и цѣлымъ всходомъ о шѣсть годинъ и тымъ менше дасться оправдати, позаякъ такъ цѣла публика, якъ всѣ другѣ зелѣзницѣ и почты були рѣшучо противнѣ знесеню тыхъ поѣздѳвъ. Щобы хочь въ части заступити бракъ тыхъ поѣздѳвъ, вносить бесѣдникъ, щобы введено поспѣшнѣ поѣзды мѣжь Дзьедзицъ на Пѳвнѳчнѳй зелѣзници а Станиславовомъ (зелѣзницею пѳдкарпатскою). — Пос. Розеръ представлявъ долю низшихъ урядникѳвъ зелѣзниць, котрѣ наражени суть на великѣ небезпечности въ службѣ, а мають дуже лихе удержанье и зажадавъ ѳдъ правительства полѣпшеня ихъ судьбы. — На промовы тыхъ двохъ и зъ попередного засѣданя бесѣдникѳвъ, ѳдповѣдавъ министеръ Бакегемъ. Головнѣ точки єго промовы суть слѣдуючѣ: Замѣты, що державнѣ зелѣзницѣ спроваджують потрѣбнѣ матеріялы тѳлько зъ заграницѣ, суть неоправданѣ, бо дѣєсь то лишь въ дуже выимковыхъ случаяхъ, а въ прочихъ случаяхъ увзгляднаєсь все краєвый промыслъ. Дотычно долѣ низшихъ урядникѳвъ и слугъ при держ. зелѣзницяхъ, то станъ рѣчей зъ кождымъ днемъ полѣпшаєсь. Зъ однои стороны стараєсь правительство вводити такѣ улѣпшеня, котрѣ хоронили-бы здоровлье службы въ часѣ ѣзды, прим. покрытье для гамовникѳвъ, зъ другои стремить до полѣпшеня матеріяльного положеня низшихъ урядникѳвъ и слугъ. Причиниться до того найбѳльше остаточне рѣшуче унормованье етату особового урядникѳвъ и слугъ. Въ минувшѳмъ роцѣ усестимизовано сѣмъ высшихъ клясъ урядникѳвъ, а сего року наступило унормованье етату низшихъ службовыхъ категорій ѳдъ осьмои до одинайцятои клясы, а такожь етату урядникѳвъ низшихъ, слугъ и стражникѳвъ. Деякѣ клясы збѳльшено значнѣйшимъ числомъ посадъ и тымъ способомъ уможливлено низшимъ урядникамъ авансъ. Етатъ низшихъ урядникѳвъ пѳдвысшено зъ 1791 на 2600 мѣсць, етатъ слугъ и бремзерѳвъ зъ 4496 на 5580, етатъ стражникѳвъ о 100 мѣсць. Такожь и при почтахъ и телеграфахъ стремѣло правительство до полѣпшеня долѣ низшихъ урядникѳвъ. Въ минувшѳмъ роцѣ пѳдвысшено платню 362 маниплянткамъ и телеграфисткамъ и 268 урядникамъ при почтовыхъ щадницяхъ. Щобы дѣйстно полѣпшити долю низшихъ урядникѳвъ и слугъ тыхъ заведень безъ надто великого обтяженя скарбу, предкладае министеръ: 1) змѣнити дотеперѣшну замотану систему платнѣ на бѳльше просту; 2) увзгляднаяти вплывъ льокальныхъ ѳдносинъ; 3) що року призначати певнѣ фонды на утворенье новыхъ мѣсць, черезъ що розширивъ-бы ся авансъ и 4) дотеперѣшнѣ додатки влучити до платнѣ такъ, щобы ихъ числено и при емеритурѣ. — По министрѣ говоривъ ще пос. Магъ жадаючи уставы накладаючои на всѣ приватнѣ зелѣзницѣ примусовый обовязокъ асекурувати свою службу ѳдъ нещасныхъ случаѣвъ, опѳсля же принято титулъ генеральнои инспекціи.

При титулѣ службы санитарнои и морскихъ пристаней пѳдносили пос. Витезичъ и Войновичъ велике занедбанье и упадокъ австрійскои торговлѣ на морю, на що ѳдповѣдавъ мин. Бакегемъ, що оба правительства стараються за-для пѳддвигненя тои торговлѣ уживати тыхъ средствъ, якѣ придумали зѳбранѣ въ тѳй цѣли анкеты въ Трієстѣ и Рецѣ. — При титулѣ почтъ и телеграфѳвъ жадали послы: Крайцигъ полѣпшеня долѣ возныхъ и листоносѳвъ, Розеръ перенесеня старшихъ управителѣвъ почтовыхъ въ мѣсцяхъ, де суть почтовѣ дирекціи, зъ осьмои до семои ранги и пос. Бургстальеръ поставленя нового будынку почтового въ Трієстѣ. Мин. Бакегемъ ѳдповѣдавъ на замѣты пос. Екснера зъ попередного засѣданя що-до дротѳвъ уживаныхъ въ австрійскихъ телеграфахъ, заявляючи, що доси лишь одна краєва фирма зробила правительству оферту доставы дроту, зъ нею однакъ тяжко було погодитись и длятого доси уживаєсь французского дроту. — При титулѣ „Будовы скарбовыхъ зелѣзниць“ внѣсъ пос. Кайль, щобы зъ Зальцбургу выбудувати зелѣзницю, котра сполучила-бы зелѣзницю захѳдну зъ полудневою, а пос. Клянчь, щобы сполучити дальматійску зелѣзницю зъ сѣтею цѣлои монархіи. Пос. Менгеръ внѣсъ при тѳй нагодѣ резолюцію що-до будовы зелѣзницѣ на Шлезку а пос. Линбахеръ пѳдпиравъ проєктъ зелѣзницѣ зъ Ишль до Зальцбурга. — Пос. Гербстъ пѳддавъ строгѳй критицѣ справу приреченого правительствомъ вплыву на тарифы Пѳвнѳчнои зелѣзницѣ, жадаючи, щобы тымъ вплывомъ своимъ правительство постаралось о дешевый довѳзъ до Вѣдня вугля. При кѳнци внѣсъ резолюцію взываючу правительство, щобы якъ найскорше рѣшилось зредукувати тарифы на пѳвнѳчнѳй зелѣзници. На тую бесѣду ѳдповѣвъ мин. Бакегемъ, що обниженье тарифы для вугля було-бы небезпечне для шлезкои продукціи вугля, що зъ того мали-бы зыски одни вѣденьскѳ торговельники и що вкѳнци не можна жадати ѳдъ пѳвнѳчнои зелѣзницѣ обмеженя тарифы якъ-разъ въ хвили, коли она пѳднимае въ интересѣ державы будову новыхъ линій. — Репликуючи министрови, заявивъ пос. Гербстъ, що всѣ тѣ аргументы чула вже палата — правда, що троха въ менше чемнѳй формѣ — зъ устъ бувшого министра Пина и що нѣякій зъ нихъ не може выдержати критики.

Дальше пѳшла дебата надъ титуломъ заряду скарбовыхъ зелѣзниць и надъ резолюціями комисійными, котрѣ принято по короткѳй промовѣ пос. Шавпа и комисаря правительства Виттека. На тѳмъ скѳнчено дебаты надъ буджетомъ министерства торговлѣ а на порядокъ дневный прийшло министерство рѳльництва.

Передъ дебатами надъ министерствомъ рѳльництва приняла палата замкненье рахункѳвъ фонда меліораційного зъ р. 1886 и прелиминарь того фонда на р. 1888, при чѣмъ пос. Фирькранцъ внѣсъ резолюцію жадаючи пѳдвысшеня рѳчнои дотаціи фонду зъ пѳвъ миліона на цѣлый миліонъ. — Правительство внесло зъ своєи стороны проєкты законѳвъ: о концессіи на выбудованье зелѣзницѣ зъ Айзенерцъ до Фордернберга и о выбудованю коштомъ скарбу зелѣзницѣ зъ Шрамбахъ до Найбергъ. — Такожь приняла палата до вѣдомости зложенье мандату пос. Козловскимъ.

При росправахъ надъ першимъ титуломъ министерства рѳльництва т. є. титуломъ „Центральна управа“ пѳднѣсъ пос. Мильнеръ острѣ замѣты супротивъ дѣяльности министра рѳльництва выказуючи, що въ справѣ меліораціи треба ще дуже богато зробити, що въ справѣ соли для худобы, асекураціи худобы, организаціи рѳльничого кредиту и рѳльничихъ спѳлокъ не зроблено ще нѣчого. Вкѳнци жадавъ бесѣдникъ подѣлу рады краєвои культуры въ Чехіи на ческу и нѣмецку, а поки то наступить, ѳддаваня ѳдповѣднои части державнои пѳдмоги нѣмецкому центральному союзови. По короткѳй промовѣ пос. Поклюкара, котрый старавсь боронити министра, замкнено засѣданье зъ 17 мая 1888.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державнои.] Вчера велася дальша дебата надъ буджетомъ министерства рѳльництва. Пос. Зигмунтъ промовлявъ въ справѣ гѳрництва. Мин. Фалькенгайнъ ѳдповѣвъ єму, що правительство буде старатися всѣма силами, щобы на будучнѳсть не допустити катастрофъ въ копальняхъ. Промовлявъ ще пос. Таркъ о лѣсництвѣ а ѳдтакъ послы Кайль, Линбахеръ и Ангереръ и дебату надъ буджетомъ министерства рѳльництва закѳнчено. Опѳсля розпочалася дебата надъ буджетомъ министерства судѳвництва. Першій промовлявъ Форетеръ. Ѳнъ доказувавъ министрови, що нѣчого не робить, що не выступивъ зъ нѣякимъ иншимъ предложеньемъ, якъ лишъ зъ устнымъ поступованьемъ сумаричнымъ, котре ще и доси не залагоджене. За мин. Пражака, казавъ бесѣдникъ, введено въ судѳвництвѣ политику и славяньскѳ тенденціи, уряды пообсаджувано Славянами а Славяне не мають достаточного образованя юридичного. Бесѣдникъ порушивъ такожь справу введеня словеньскихъ книгъ грунтовыхъ. На тѳмъ закѳнчено засѣданье. Нинѣ має промовляти пос. Пернерсторферъ.

Засѣданя рады державнои потягнуться мабуть ще досыть довго. Пѳсля одныхъ вѣстей мали-бы засѣданя рады державнои ѳдбуватися ажь до 8., пѳсля другихъ навѣть ажь до 15. червня. Очевидно, що на всякій случай спѳльнѣ делегаціи будуть скликанѣ десь ажь около половины червня. У Вѣдни ходить поголоска, що правительство зажадає ѳдъ спѳльныхъ делегацій 70 мил. кредиту войскового. „Montags Revue“ доказуе знова на пѳдставѣ вѣродостойныхъ информацій, що кредитъ той буде выносити лишь 50 мил. и що министерство вѳйны застереже собѣ лишь право выдати значну часть зъ тои сумы, бо не можна предвидѣти въ найблизшѳй будучности, якъ тои сумы треба буде ужити.

Молодо-Чехи организуються. Дня 21 с. м. ѳдбулися въ Празѣ зборы мужѣвъ довѣрія зъ молодо-ческои партіи, въ котрыхъ взяли участь бѳльше якъ 200 людей майже зѳ всѣхъ ческихъ повѣтѳвъ. Зборами проводивъ посолъ до рады державнои Бляжекъ а крѳмъ того явилися були такожь послы гр. Кауницъ и Герольдъ. Пос. Кучера референувавъ о организаціи молодо-ческои партіи и предложивъ статутъ организаційный, котрый обѳймае майже всѣ ческѳ повѣты и має вѳйти въ житье вже при найблизшихъ выборахъ до сойму и рады державнои. Статутъ ухвалено одноголосно и выбрано комитетъ, зложеный зъ 32 членѳвъ для переведеня вступныхъ роботъ. Пѳдчасъ ферій парляментарныхъ має сей комитетъ скликувати вѣча, на котрыхъ будуть ухвалюватися резолюціи противъ внесеня кн. Лихтенштайна а рѳвночасно такожь будеся выказувати безхосенность роботы староческои партіи.

Зъ Вѣдня доносять до „Czas у“, що дня 14 с. м. приѣхала до Вѣдня войскова депутація зъ Нѣмеччины зложена зъ ген.-майора фонъ деръ Пляницъ, пѳдполковника Вахнера, майора Саксе и ритмайстра Ляссера. Онѳгды выбралася та депутація въ дальшу дорогу черезъ Пештъ и Угорщину до Галичины. Нинѣ або завтра має та депутація приѣхати до Кракова, де буде въ гостинѣ у головно командуючого ген. Виндишгреца. Депутація та належить до саксоньского корпуса; компетентнѣ особы говорять, що депутація та ѣздить имовѣрно въ справѣ закупна коней. У Вѣдни перебувавъ такожь черезъ кѳлька послѣдныхъ днѣвъ, звѣстный банкиръ кн. Бисмарка Бляйхредеръ и выѣхавъ зъ ѳдси до Константинополя.

„Pest. Lloyd“ обговорюючи пѳвъурядовый комуникатъ въ справѣ териториального розмѣщеня войска въ Галичинѣ каже, що суть то чисто лишь войсковѣ зарядженя, котрѣ немаютъ нѣякого значеня политичного.

— —

До „Czas-у“ доносять зъ россійского Подѳля такъ: Вѳйска зѳбраного тутъ въ бѳльшихъ масахъ невидати; лишь въ Брановѣ стоить артилерія зъ 14 пушками. Въ Жмиринцѣ коло зелѣзницѣ починають ставити бараки на взорець тыхъ, якѣ выставлено въ Австріи, але доперва зачинають будувати фундаменты а матеріялъ звозять зъ Полѣся. Порозлѣплювано плякаты, що на граници Галичины будуть ѳдбуватися великѣ маневры — концентрація и дислокація великихъ масъ войска, котрѣ мають побирати провіянтъ на мѣсци по означеныхъ цѣнахъ, досыть користныхъ для господарѣвъ; творяться отже комисіи для доставы потрѣбнои скѳлькости провіянту на кождѳй точцѣ. До тонжь самои газеты доносять зъ Варшавы, що ген.-губернаторъ має одержати яко ординацію Пулавы, зъ ѳдки школа рѳльнича буде усунена. Дотычный декретъ буде вже незадовго оголошеный. — Ген. Игнатьевъ выдавъ ѳдозву до членѳвъ благотворительного комитету, щобы они подали єму грошеву помѳчь и тымъ способомъ дали можнѳсть розвинути акцію въ справѣ святкованя 900-лѣтного ювилею хрещеня Руси. „Гражданинъ“ лютиться на гр. Игнатьева и каже, що ѳнъ обзнакомленый найлѣпше зъ ѳдносинами Всходу бувъ признаный найвѳдповѣднѣйшимъ представителемъ Россіи при переговорахъ въ справѣ Санъ-Стефаньского договору, але тогдѣ стався бувъ покутнымъ адвокатомъ Болгаріи и жертвою Туреччины. Замѣсть закѳнчити свѣтло тысячлѣтну всходну политику Россіи, ѳнъ зруйнувавъ всѣ єи здобутки въ сѣмъ напрямѣ. — До „Pol. Corr.“ доносять зъ Константинополя, що тамъ не знають нѣчого о тѳмъ, будьто-бы Россія поробила якѣсь новѣ кроки въ справѣ болгарскѳй и длято вѣсть, що нѣбы то правительство россійске, пѳдперте Нѣмеччиною, зажадало категорично, щобы Порта прогнала кн. Фердинанда зъ Болгаріи, есть неправдива.

Въ серпню має настати змѣна дотеперѣшныхъ грошей паперовыхъ въ Россіи. Зъ давныхъ билетѳвъ кредитовыхъ позѳстануть лишь 100-рублевѣ бильеты. Билеты 25-рублевѣ змѣняться зъ бѣлыхъ на бронзовѣ а прочѣ билеты задержать пѳдставну барву ту саму що и нинѣшнѣ, лишь ѳдтѣня будуть змѣненѣ. На новыхъ билетахъ не буде такожь анѣ портретѳвъ анѣ орнаментики а головна рѳзница буде та, що новѣ билеты будуть робитися зъ грубого паперу шовкового, котрого пѳдроблюванье буде для фальшѳвникѳвъ дуже трудне, бо фабрикація такого паперу вымагае дуже дорогихъ машинъ.

— —

Станъ здоровля цѣсаря есть добрый. Паріскій „Figaro“ доноситъ, що зъ припорученя цѣсарского двору запытувано властителя виллѣ „Ціріо“ въ Санъ Ремо, чи ѳнъ не схотѣвъбы вынаймити єи для цѣсаря и на слѣдуючу зиму. „Daily Telegraph“ доноситъ на пѳдставѣ вѣстей зъ Берлина, що въ день вѣнчаня кн. Генриха зъ кн. Ireною Гесскою мають такожь ѳдбутися заручины кн. Александра Батенберга зъ кн. Викторівю. Вѣсть ту повторяютъ такожь и нѣмецкѳ газеты и не перечать ѣй зовсѣмъ, додаютъ лишь, що сему одруженю стояла давнѣйше на перешкодѣ Россія. „Kreuz. Ztg.“, звычайно добре поінформована въ справахъ заграничнои политики, такъ характеризуе теперѣшне положенье политичне: Лѣто зачалося добре. Всѣ тѣ приключеня, що на Балканѣ загрожують загальному мирови, щобъ такъ сказати зъ Татищевомъ, пѳйшли своєю дорогою противъ волѣ и бажань Россіи. Розрухи селяньскѳ въ Румуніи придушено а сербскѳ король заявився дѣятельнымъ монархомъ, котрый зрозумѣвъ добре цѣль, котра лишь сама може принести хосенъ єго краєви Такъ само показалося такожь и болгарске правительство досыть сильнымъ и розумнымъ, щобы прогнати наплываючѣ зъ Румуніи и Сербіи ватаги и придушити всякій ворохобничій рухъ у внутрѣ краю. Але Россія не далась ще нѣколи ѳдстрашити неудачами а навѣть и тяжкими пораженями и не покидала своихъ плянѳвъ а заявила просто, що и безъ того мѳгъ кождый знати, що не ѳдступить ѳдъ свого становища супротивъ Болгаріи, т. є. ѳдъ дороги до Константинополя. Такъ отже не довго потревае та резерва, котру собѣ наложили въ Петерсбургѣ, тымъ бѳльше, скоро лишь хочь трохи удадуться пляны новои позички. О Англіи пише та сама газета такъ: Безперечно пануе теперь въ Англіи бѳльшій страхъ передъ небезпечностями, якѣ єи можуть стрѣтити, якъ оглядность и надѣя, щобы противъ нихъ выступити. Тымъ то и дається поясняти, що министеріяльна „Morning Post“ доноситъ, що Англія думае теперь застановлятись надъ межинародными союзами а не лишь пѳдвысшати свѳй станъ обороны: треба именно прилучитися до тридержавного союза. То есть окликъ туги за помочею зъ заграницѣ. Нѣмеччина прийме безперечно подану собѣ руку, але она буде бѳльше якъ коли небудь дивитися, що ѣй та рука подае.

— —

Французскій кабинетъ потерпѣвъ въ послѣдныхъ дняхъ досыть значне пораженье при законѣ войсковѳмъ. Сенатъ принявъ именно законъ о рекрутаціи, але увѳльнивъ учите-

лѣвъ, богословôвъ и артистôвъ ôдъ трилѣтнои служби въ войску. Увôльненье богословôвъ есть дуже не на руку кабинетови и значнôй части палаты послôвъ и длятого здаеся, чи не прийде до якого конфликту межи сенатомъ а палатою послôвъ, котрый остаточно ôдобеся на кабинетѣ. — Прихильники Булянжера розвивають теперь сильну агитацію за помочею прасы и закупили теперь нову газету „Monde“. Опортунисты ломлять собѣ голову, зъ-ôдки Булянже бере на то все грошѣ. Кажуть, що булянжисты стараються своѣй партіи надати видъ вже готового правительства и утворили при улици „de Sére“ формальный кабинетъ зъ министеріяльными ôдѣлами судôвництва, справъ войсковыхъ, роботъ публичныхъ и иншихъ чинностей министеріяльныхъ. — Зъ Брукселѣ доносять, що президентъ Карно маѣ при нагодѣ своѣи подорожи до пôвнôчныхъ департаментôвъ приѣхати въ першихъ дняхъ червня до Бельгіи. До „Mont. Rev.“ доносять зновъ зъ Парижа, що Карно не поѣде до Брукселѣ а то длятого, що бельгійскѣ послы выслали до него адресу, въ котрôй протестують противъ нинѣшного стану рѣчей въ Бельгіи. Карно принявъ сю адресу и то мало статися причиною, що его подорожь до Бельгіи єсть теперь неможлива. — Кн. Викторъ Наполеонъ маѣ приѣхати до Брукселѣ, де такожь приѣде и цѣсарева Евгенія, котра хоче погодити его зъ кн. Єронимомъ.

——

Показуеєь теперь, що першѣ вѣсти о манифестѣ давнои партіи правительственнои въ Румунія були хибнѣ. Партія ся зовсѣмъ не нападала на теперѣшне правительство а заявила лишь, що цѣла сила либеральнои партіи, котрôй Румунія завдячуѣ свою независимôсть, повинна звернутися противъ всѣхъ постороннихъ вплывôвъ, котрѣ, удаючи нѣбы то оборону православнои церкви и освобожденье народôвъ и уживаючи того для своихъ заборчихъ цѣлей, знаходять лишь помôчь въ скандальнôй политицѣ опозиція и въ пôдбурюваню селянъ. О кабинетѣ Розеттіого нема въ манифестѣ и згадки. — Зъ Яссъ доносять до „N. fr. Presse“ що въ наслѣдокъ высшого приказу, наспѣвшого зъ Петербурга выбрано гр. Игнатьева головою центрального комитету славяньского въ Букарештѣ, щобы тымъ енергичнѣйше помагати славяньскôй справѣ.

——

Трибуналъ касаційный, котрый затвердивъ вырокъ першои инстанціи въ справѣ мэйора Попова и товаришѣвъ, слладався зъ Муткурова яко президента, и майорôвъ Петрова, Паницы, Паприкова и Савова яко членôвъ трибуналу. Софійскій судъ окружный засудивъ Славейкова, редактора „Търновскои Конституціи“ на шѣсть мѣсяцѣвъ арешту за провину прасову. — Радославовъ не перестаѣ ширити вѣсть, що въ теперѣшнôмъ кабинетѣ болгарскôмъ прийде незадовго до кризы. Онъ доказуе, що знаѣ зъ доброго жерела, що межи Стоиловомъ и Начевичемъ зъ однои стороны а Стамбуловомъ и прочими министрами зъ другои єсть значне непорозумѣнье. Кореспондентъ „N. fr. Presse“ доносить теперь, що онъ информувався въ сѣй справѣ у Страньского а той ему категорично заявивъ, що повысша вѣсть єсть зовсѣмъ неправдива. Ще заки князь выбрався бувъ въ дорогу, просивъ Стамбуловъ о ôдпустку; але позаякъ князь просивъ его, щобы онъ ѣздивъ зъ нимъ по краю, то Стамбуловъ не мôгъ залагодити въ часѣ подорожи своихъ справъ и длятого просивъ другій разъ о ôдпустку, але поверне ще зъ кôнцемъ сего тыждня. Кажуть, що Стамбуловъ маѣ заручитися.

НОВИНКИ.

— **Впреосв. митрополитъ Сильвестеръ** розпôчне свою архіерейску визитацію зборôвского деканату зъ днемъ 9 н. ст. червня ôдъ прихода Присôвцѣ.

— **Зъ Збаражщины пишуть намъ:** Дня 8 н. ст. мая ôдбувся въ Шельпакахъ вечерокъ музикально-деклямаційный разомъ зъ представленьемъ театральнымъ. Сельскій дѣвчата и царобки дуже удачно ôдограли „Наталку Полтавку“. Цѣле се торжество ôдбулось заходами оо. Стефана Качалы и А. Зарихты та мѣсцевого учителя п. А. Горецкого.

— **Василь Галяревичь**, сынъ приходника зъ Залànова, членъ вѣденьскои „Буковины“, одержавъ на вѣденьскôмъ университетѣ степень доктора медицины.

— **Термины испытôвъ зрѣлости** краєва рада шкôльна змѣнила за-для недуги одного зъ предсѣдателѣвъ при сегорôчныхъ испытахъ зрѣлости въ слѣдуючихъ гимназіяхъ: въ Дрогобичи на день 19 н. ст. липня, въ Самборѣ на 12 н. ст. липня, въ Вадовицяхъ на 7 липня, въ Краковѣ у св. Анны на 4 червня, а въ третôй гимназіи на 21 червня. У всѣхъ иншихъ гимназіяхъ полишаються давнѣйше поданѣ термины испытôвъ зрѣлости.

— **Князя Пониньского, старосту въ Тарновѣ**, часово спенсіоновали. „Kurj. Lw.“ подае причину сеи кары. Кн. Пониньскій мавъ дозволити за богато говорити зôбранôй шляхтѣ на зборахъ въ справѣ податку горѣвчаного.

— **Для недужого Ст. Стефурака** предложивъ о. Евг. Дудкевичь безплатне помешканье въ шпильковôмъ лѣсѣ климатичного заведеня въ Руднѣ.—О скôлько знаемо, выѣхавъ п. Стефуракъ въ коломыйскѣ горы на свѣжій воздухъ.

— **Въ Ряшевѣ** стававъ до карнои росправы яко свѣдокъ Ксав. Денко зъ Сендзишева. Рано приѣхавъ онъ до Ряшева, ставивсь въ судѣ, а що черга не приходила на него, сѣвъ на лавцѣ помѣжь богато иншими свѣдками и такъ переждавъ до полудня. Коли закликали Денка, вôйшовъ до салѣ розправъ. Цѣле его лице було обсыпане коростою, а коли присутнѣ лѣкарѣ почали близше слѣдити, добачили, що се ôспа а Денко находиться въ найбôльше небезпечнôй и заразливôй порѣ недуги. Сейчасъ перервали розправу а салю и цѣлый судъ почали якъ найдокладнѣйше десинфенціонувати. Денко оповѣдавъ, що онъ такъ слабый, що ледви змôгъ зъ иншими людьми заѣхати до Ряшева, а коли просивъ о раду пана бурмистра въ Сендзишевѣ, що робити зъ завôзваньемъ на свѣдка, бо есть дуже хорый, то дôзнався, що маѣ подати до суду просьбу на стемпли за 50 кр. А що онъ не мавъ 50 кр., то мусѣвъ выбратись въ дорогу до Ряшева — зъ ôспою. Побоюються въ мѣстѣ занесеня епидеміи.

— **Выдѣлъ читальнѣ въ Завалôвѣ** складае прилюдну подяку Вп. п. Олександру Барвѣньскому за ласкаве дарованье до нашои библіотеки шѣсть першихъ томôвъ Рускои Историчнои Библіотеки. Заразомъ подаемо до прилюднои вѣдомости, що всѣ члены нашои читальнѣ, зôбравшись на Великдень, щобы подѣлитись свяченымъ яйцемъ, згодились одноголосно заименувати Вп. п. Ол. Барвѣньского почестнымъ членомъ читальнѣ завалôвскои.

— **Зъ Сянока пишуть намъ:** Въ ч. 98 „Дѣла“ зъ 29 цвѣтня с. р. помѣщена допись ôдъ Сянока, де пишеся, що „хоть въ сянôцкôй гимназіи Русинôвъ досыть богато, не маѣ имъ хто удѣляти науки языка рускаго и нашои литературы. Ще нѣ одного професора Русина намъ краєва рада шкôльна не заименувала!“ Въ тыхъ то словахъ проявляѣсь або несвѣдомôсть або зла воля дописователя, тому треба ихъ спростовати. Въ гимназіи сянôцкôй суть кромѣ о. катихита М. ще два професоры Русины, — правда що не именованѣ краєвою радою шкôльною, а тôлько министромъ просвѣты, але се у насъ вже такъ дѣеся, що рада шкôльна предкладае терно, а министеръ именуе. Що до замѣту, що не маѣ хто ученикамъ удѣляти науки языка рускаго и литературы, то треба знати, що языкъ рускій въ гимназіи сянôцкôй єсть предметомъ надъобовязковымъ и тому не може мати осôбного учителя фахового, а учиться его въ трехъ ôддѣлахъ по однôй годинѣ тыжднево. При такôмъ розкладѣ науки о литературѣ и мовы не може бути. Щобы лиху хоть въ части запобѣгти, выѣднано у краєвои рады въ цвѣтни с. р., що въ слѣдуючôмъ роцѣ шкôльнôмъ додасться ще одинъ ôддѣлъ зъ одною годиною тыжднево — а въ тôмъ може єсть також яка заслуга тыхъ учителѣвъ Русинôвъ. Коли-бъ у насъ наука языка рускаго була взглядно-обовязковою, якъ н. пр. въ Самборѣ и ин., то бувъ-бы тогдѣ и фаховый учитель и учено-бы що найменше 16 годинъ на тыждень, но сего не можуть домагатися учителѣ (хоть и се вже пробовано, але безъуспѣшно), бо та справа належить до родичѣвъ, петицій и т. п. Се треба було сказати въ имени правды для лѣпшои информаціи дописователя.

— **Стипендіи** зъ фундаціи бл. п. І. Товарницкого, призначенѣ для крôвныхъ або именникôвъ фундатора, одержали: Стан. Товарницкій, ученикъ клясы приготовляючои въ мужескôй семинаріи учительскôй у Львовѣ; Казим. Туряньскій, ученикъ школы выдѣловои въ Самборѣ и Теодоръ Мисакъ, ученикъ школы народнои въ Лавровѣ. Кромѣ тыхъ одержали Робертъ Айгнеръ, правникъ въ Краковѣ и ученики гимназіяльнѣ въ Ряшевѣ Генр. Мавреръ и Іос. Крисаковскій.

— **Великій пожаръ лѣса** ширився ôдъ пятницѣ зъ полудня въ лѣсахъ громады Єнбахъ въ Тироли, досягаючихъ ажь до старинного замку Трацбергъ. Огонь почався у стôпъ горы, а въ наслѣдокъ горяча и посухи зъ нечуваною скоростею досягъ самого вершка, такъ що цѣла гора станула въ огни, що вечеромъ и въ ночи подавало вельми импонуючій видъ. На помôчь выслано воякôвъ и піонерôвъ, котрѣ вырубуючи дерево, хотѣли тымъ способомъ спинити пожаръ. Три днѣ горѣли лѣсы, ажь густый дощь заливъ остаточно огонь. Страты величезнѣ.

— **Выставу псôвъ** ôдкрывъ передъ парою днями у Вѣдни предсѣдатель ея гр. Гуго Травнъ-Абенспергъ. Псôвъ зôбрано на выставѣ 470, а мѣжь ними цѣнять деякихъ по 1000 и 500 зр.

— **Навкучилось жити!** Въ Шлезвигъ-Гольштайнъ двое старцѣвъ, мужь и жѣнка, маючихъ по 80 лѣтъ житя, допустились самоубійства. Въ темну нôчь утопились они въ ровѣ, повнôмъ воды. На другій день знайдено ихъ тѣла, звязанѣ сильно простираломъ.

— **Ювилей ôдкрытя Америки.** Вже ôдъ теперь почались въ Испаніи приготовленя до святкованя сего ювилею въ р. 1892. До Испаніи мають прилучитись и деякѣ мѣста американьскѣ.

— **Мôстъ на каналѣ Маншъ** єсть найновѣйшимъ великимъ предпринятьемъ, котрымъ занимаються техники всѣхъ краѣвъ и въ тôй цѣли маѣ скликатись межинародный конгресъ. Пôсля проекту французскихъ инжинирôвъ мôстъ маѣ бути довгій на 30 кильометрôвъ и стояти-ме на стовпахъ ôддаленыхъ по 500 метрôвъ. Стовпы вмуруються въ дно моря на 25—30 метрôвъ, а по-надъ воду выставати будуть на 50 метрôвъ, такъ що попôдъ мôстъ найвысшѣ кораблѣ свобôдно будуть могли плысти. Тягаръ металю на будову сего мосту єсть два миліоны тонъ, а кошты будовы обчисленѣ на 800 миліонôвъ фунтôвъ штерл. Цѣла будова тревати маѣ 6 лѣтъ.

— **Дрôбнѣ вѣсти.** Громада Сассôвъ, пов. золочѣвского, одержала ôдъ цѣсаря 200 зр. пôдпомоги на будову школы. — Епископъ Пузина выѣхавъ на визитацію жовкôвского деканату. — Цѣсарь жертвувавъ для погорѣльцѣвъ Жидачева 500 зр. а Кольбушовы 1000 зр.

Конкурсъ.

Дякуючи щедрости неназваного патріота, зложившого на нашѣ руки пятьсотъ (500) рублѣвъ (т. є. пятьсотъ пятнацять (515) зр. а. в., по курсѣ 103 зъ дня переданя), оголошуе товариство „Просвѣта“ **драматичный конкурсъ**, пôдъ низше наведеными условіями. (Зъ волѣ надавника захована его-жь правопись.)

Правила на конкурс Михайловоі драматичноі премії.

1. Премія **пятьсот руб.** зложена на руки товариства „**Просвіта**“ у Львові, призначається за **оригинальну драму або трагедію** з историчного житья Украіни-Русі.

2. Конкурсом править товариство „Просвіта“; *воно оголосить отсі правила по усіх народно руських часописях, и в двох польських, одній у Львові, другій у Варшаві.*

3. Речинець конкурсу тролітній з того дня, як буде оголошена перша оповістка: коли-ж за три роки не прийде до конкурсу відповідного твору, тоді речинець протягнеться ще на два роки и т. д. далі, аж доки не прийде твір достойний премії.

4. За-для суду над поданими до конкурсу творами и для присуду премії товариство „Просвіта“ зложить **Раду**, до котроі покличе голову товариства; професора руськоі мови и письменства на львівському або черновецькому университеті; двох вибитнійших письменників з Украіни (вважати треба, щоб один з них був историком); надавника премії чи его заступника; и двох товаришів „Просвіти“.

5. До конкурсу приймати оригинальні, ще недруковані и не давані на сцені твори Русинів з цілого обширу украиньско-руських земель.

6. Автор під твором не підписуе властного имени, а становить на творі саму лишень девізу, котру написавши на окремому пакеті, вложить в той пакет власноручний підпис, и запечатавши властною печаткою подасть до „Просвіти“ укупі з твором. Пакети отсі роспечатае Рада тоді вже, коли присудить премію.

7. Зміст драми чи трагедії повинен бути историчний, взятий з епохи дружинно-вічевоі, руського-литовськоі або козацькоі; подія щобъ була дійсне историчною. Характер и колорит драми повинен відповідати историчним и етнографичним умовам свого часу. Тенденція через увесь твір щоб переходила виразно, щоб була неминуче патріотичною, але не образливою для других сусідних народностей.

8. Мова діячів драми чи трагедії повинна бути чистою украінсько-руською, відповідати часови, змісту, обставинам дії и вдачі діячів, и не вживати зайвоі бучности, як и жадного тривіялізму. Треба вважати, щоб мова формами відповідала народному синтаксису. За взірці мови треба взяти: а) Историчні пісні видані у Київі Антоновичем и Драгомановим; б) Украинські приказки видані Номисом; в) Судові и инчі историчні документи; г) Шевченкові твори.

9. Манускрипт драми чи трагедії автор мусить написати правописом вжитим у Шевченковому „Кобзарі“, виданому у Празі року 1876.

10. Премієвана драма чи трагедія, хоч и буде авторова властність, але автор не матиме права заборонити давати ii на сцені руського театру.“

За товариство „Просвѣта“.

У Львовѣ, дня 1-ого мая 1888.

Д-ръ Омелянъ Огоновскій,
голова товариства „Просвѣта“.

Володимиръ Коцовскій,
секретарь.

НАДÔСЛАНЕ.

Борба о истнованье.

Конкуренція въ теперѣшныхъ часахъ стаеся все такою, що вымагае нашои всеи енергіи и ужитя силъ, такъ що, на жаль, часто наше здоровлье и тѣло втягаеся за богато до спôльного терпѣня. Часто покидае насъ сила и енергія безъ надто явныхъ причинъ. Апетитъ єсть примховатый, столець неправильный, сонъ недостаточный и не покрѣпляючій, ослабленье нервôвъ и мушкулôвъ, болѣ головы, пригноблене розположенье духа и всякій иншій ознаки, котрѣ вказують, що наближаеся велика небезпечнôсть. Тогдѣ то треба брати Варнера Safe Cure, сего великого ôдновителя здоровля, котре вже помогло тысячамъ. Такъ пише старшій завѣдатель, п. Болікъ въ Кляйнъ-Вінніґштедтъ: „Вамъ высказую я найщиршу подяку, бо минулось моѣ довголѣтне терпѣнье. Я выживъ лише 2 фляшки Варнера Safe Cure и поручати-му се кождому.“ — Продажь и розсылка лише черезъ аптики. Цѣна 2 зр. 80 кр. Складъ: Жиг. Рукеръ, Іоанъ Вєвіорскій, д-ръ Кароль Миколяшь, Ад. Ранапортъ, К. Крижановскій у Львовѣ. Головный складъ: Einhorn Apotheke (Max. Fanta's) въ Празѣ.

Вѣсти зъ Аеп. Львôвскои.

Ôдпустку 3-мѣсячну для поратованя здоровля одержавъ о. крил. Іосифъ Кобыляньскій, парохъ архикатедральный, заступати-ме о. д-ръ Гавр. Крижановскій.

Увôльненѣ ôдъ испыту конкурсового оо.: Анд. Ольшь зъ Сугрова, дек. ходорôвского; Ден. Бачиньскій зъ Городища, дек. бережаньского и Вол. Харламповичь зъ Ясеновець.

До испыту конкурсового приступити дозволено оо.: Як. Красноперѣ, сотр. при св. Параскевіи у Львовѣ и Мик. Любѣнецкому, сотр. въ Чесникахъ.

Увôльненый ôдъ завѣдательства Стѣнки о. Вол. Дорошь.

Ôдпустку зъ звязи аеп. львôвскои одержавъ Корн. Кузикъ, слух. IV р. богословія у Вѣдни, въ цѣли принятя его въ еп. перемыску.

Посмертнѣ — ∓ — оповѣстки.

Іосифъ Бачиньскій, бувшій учитель гимназіи въ Холмѣ, померъ 9 н. ст. цвѣтня въ Дубенку, люблиньскои губерніи. Покôйный бувъ учителемъ въ гимназіяхъ въ Тернополи и Бережанахъ, а въ р. 1866 перейшовъ въ Россію въ Холмъ, де ажь до р. 1880 учивъ математики въ тамошнôй гимназіи. Въ сѣмъ роцѣ перейшовъ Бачиньскій на пенсію и осѣвъ въ Дубенку. Вѣчная ему память!

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя** І. Топольскій, канцелистъ суду повѣт. въ Борщевѣ, именованый канцелистомъ окружного суду въ Самборѣ. Львôвскій высшій судъ краевый именовавъ канцелистами пôдофицерôвъ: Іос. Ґальберґа зъ 10 полку для Скалата, І. Михалевского зъ 71 баталіону обороны краєвои для Борщева и І. Телищака зъ 20 полку для Туркы; дістарѣвъ табулѣ у Львовѣ: Едм. Геттеша для Бôбрки и І. Зацерковного для Збаража.

— **Перенесеня** Винк. Воловець, канцелистъ въ Турцѣ, перенесеный на власну просьбу до Болехова.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 23. мая. Приѣхавъ сюды австрійскій амбасадоръ зъ Константинополя, бар. Калисъ.

Берлинъ 23. мая. Грецкій наслѣдникъ престола, вел. кн. Сергій и жена кн. Уельского приѣхали сюды, щобы взяти участь въ торжествѣ вѣнчаня кн. Генриха, другого сына цѣсаря Фридриха зъ кн. Иреною Гесскою.

Константинополь 23 мая. Бюро Райтера доносить, що англійскій посолъ не одержавъ нѣякои инструкціи, щобы розпочати наново переговоры зъ Портою въ справѣ єгипетскôй, и щобы Франція въ сихъ переговорахъ мала взяти участь.

Грацъ 23 мая. Власти розвязали академичне товариство „Франконія“ за то, що оно украсило свôй льокаль хоругвами нѣмецкои барвы.

Петербургъ 23 мая. Конфликтъ племены Сальорѣвъ зъ Афганцями дня 27 цвѣтня с. р. на россійскôй области. Загально думають, що конфликтъ сей не буде мати нѣякихъ наслѣдкôвъ политичныхъ.

Парижъ 23 мая. Клемансо, Жеофренъ и Ранкъ скликують велике вѣче послôвъ, сенаторôвъ, журналистôвъ и т. д, щобы зъорганизувати ôдповѣдну партію репубиканьску противъ тыхъ, що домагаються плебисциту.

Штрасбургъ 23. мая. Розпорядженьемъ министерства постановлено, що ôдъ дня 31. мая с. р. всѣ чужинцѣ, переступаючѣ французку границю, безъ взгляду на то, чи они лишь переѣзджають черезъ Нѣмеччину, чи думають тамъ осѣсти, мають выказатися паштортомъ видимованымъ нѣмецкою амбасадою въ Парижи. Выимку становлять лишь жителѣ пограничныхъ громадъ французскихъ, що переходять до сусѣдныхъ громадъ нѣмецкихъ и мають на то дозволенье мѣсцевои полиціи.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

23. л. мая 1888.

Львôвъ: Пшениця 6·10 до 6·80, жито 4·30 до 4·80, ячмѣнь 3·75 до 6·—, овесъ 4·15 до 4·75, горохъ 5·— до 10·— вика 4·50 до 5·—, рѣпакъ 9·50 до 10·15, лнянка — до —, конюшина червона 18·— до 38·—, конюшина бѣла 20·— до 30·—, конюшина шведска 30 до 36, хмѣль ôдъ 15 до 55.— зр. за 56 кильо въ мѣсци, оковита за 10.000 литрôвъ 24·50 до 25·— зр.

Тернôпôль: Пшениця 6·— до 6·70, жито 4·40 до 4·80, ячмѣнь 4·— до 5·—, овесъ 4·30 до 4·70 горохъ 4·— до 9.—, вика 4·30 до 4·75, рѣпакъ 9·50 до 10.—, лнянка — до—, конюшина червона 17·— до 36·—, конюшина бѣла 30·— до 36·— конюшина шведска 30 до 35.

Чернôвцѣ: Пшениця 6·20 до 6·75, жито 4·30 до 4·80, ячмѣнь 4·20 до 5.30, овесъ 3·60 до 3·90 горохъ 4·40 до 9·—, вика 4·10 до 4·80, рѣпакъ 9·50 до 9·90 лнянка — до —, конюшина червона 18·— до 34·—, конюшина бѣла —·— до —·— конюшина швед —до—, тимотка 20·— до 30·—.

Надôслане.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручае свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ. 31—?
2389

Д-ръ мед. Теодоръ Єндель

по студіяхъ на клиникахъ проф. Розенталя у Вѣдни и проф. Шаркота (Salpêtrier) въ Парижи ординуе въ хоробахъ нервовыхъ и жѣночихъ щоденно ôдъ 2—4

улиця Валова число 31.

Гистерію лѣчить гипнотизмомъ методою проф. Шаркота и П. Рихтера. 2119 37—0

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продае по курсѣ дневнôмъ

5% Листы гипотечнѣ

якъ такожь

5% преміованѣ листы гипотечнѣ

Порученя зъ провинціи выповняе ôдворотною почтою безъ провизіи.

2220 93—0

Аптика **РУКЕРА** у Львовѣ

поручає 2460 125—?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катарь, кашель и хрипку. Цѣна однои пачки 25 кр. На провинцію зъ опакованьемъ 30 кр.

ТОВАРИСВО „ПРОСВѢТА“

при зближаючихъ-ся испытахъ въ школахъ народныхъ подає до вѣдомости Свѣтл. Радъ Шкôльныхъ, Впов. священикôвъ, катихитôвъ, учителѣвъ и родичѣвъ, що книжки накладу товариства, призволенй кр. Радою шкôльною на преміи для ученикôвъ, *красно оправленй зъ позолочеными берегами*, можна купити **въ канцеляріи товариства при улици Ôрменьскôй ч. 27** по слѣдуючôй цѣнѣ:

Ластôвка	20 кр.
Добре роби, добре буде	17 „
Росказы про силы природы	20 „
Оповѣданя о житю св. Бориса и Глѣба	20 „
Повѣстки для дѣтей	27 „
Сестра	15 „
Байки	22 „
У пропасть дорога ховска	28 „
Зоря	22 „
Исторія Руси Ч. II.	23 „
Исторія Руси Ч. III.	28 „
Паша душа въ господарствѣ	35 „
О користнôмъ ужитю неужиткôвъ	22 „
Де-що про здоровле	20 „
Ленъ и коноплѣ	24 „
Рогата худоба	45 „
Про живоплоты и лѣсы	20 „
Веняминъ Франклінъ	16 „
Пасѣка	24 „
На досвѣткахъ	22 „
Чимъ люде живй	20 „
Житє св. великомуч. и лѣкаря Пантелеймона	20 „
Родина Морозовичѣвъ	20 „
Дрôбна птиця господарска, а великй грошѣ	20 „
Молитвеникъ народный (въ звычайнôй оправѣ)	20 „
въ лучшôй оправѣ:	
а) хребетъ полотняный и золоченый хрестъ зъ переду	25 „
б) цѣла оправа полотняна, береги золоченй и золоченый хрестъ зъ переду	35 „
Зоня безплатна учителька въ хорош. переплетѣ	35 „
„ „ „ въ звычайн. „	20 „

☞ **Всякй замовленя высылаються скоро и точно.** 2467 1—?

ПОДЯКА.

За волею Всевышного подала менѣ судьба чашу горести до питя, бо дня 3 (15) мая забрала неумолима смерть мого найдорожшого мужа, а менѣ позôставъ неутуленый жаль и смутокъ. А що въ такъ тяжкôмъ горю не опустили мене знакомй и сусѣды и вливали слова потѣхи до зраненого серця, проте складаю Имъ Всѣмъ прилюдну сердечну подяку и щиро-руске Спаси-Бôгъ за Ихъ спôвъчутье и честь, котру Покôйному заявили. Передовсѣмъ дякую Вамъ Всч. о. Ю. Гумецкій зъ Далявы за Вашу щирôсть, що помогли Вы менѣ сей ударъ судьбы въ першôй хвили знести. Нехай Богъ Васъ потѣшає такъ, якъ Вы мене потѣшали. Дальше дякую Всч. ОО. котрй причинилися до звеличеня сумныхъ похоронôвъ: Впр. крил. и декану В. Гапановичу зъ Стебника, Прч. мѣстодекану І. Скобельскому зъ Лѣшнѣ, Впр. выслуж. декану І. Нѣмцеву зъ Летнѣ за єго красне слово въ церкви, Впр. почет. крил. І. Грабовиньскому зъ Добрôвлянъ и Всч. оо. А. Ясеницкому зъ Болеховець за трогательне нагробне слово, Д. Грицаю зъ Михалевичь, А. Калужняцкому зъ Модрича, І. Мудраку зъ Губичь, Ю. Ралькови, И. Коссакови, оо. Василянамъ зъ Дрогобыча, Г. Ильницкому зъ Унятичь, И. Сьокалу зъ Криницѣ, Р. Коростеньскому зъ Борислава, В. Гошовскому зъ Ролева, І. Селецкему зъ Медвежѣ, А. Рудавскому зъ Прусъ, К. Рудавскому зъ Броницѣ, Н. Ясеницкому зъ Попелѣвъ, Н. Кушнѣрови зъ Горуцка, и рим.-кат. оо. Стопчиньскому и К. Гессинґу зъ Рихтичь. Не менше дякую и Всѣмъ Вп. кревнымъ, що численно приѣхали ôддати послѣдну прислугу Покôйному. Дякую такожь и Всѣмъ знакомымъ, приятелямъ и сусѣдамъ, именно мѣсцевымъ за память и спôвъчутье. Приймѣть сю щиру подяку ще разъ Вы, що на мене не забули и нехай Господь хоронить Васъ ôдъ такого нещастя, якимъ подобалось Єму мене засмутити.

Климентина Подлуска жена; *Омелянъ, Евгенія, Теодоръ, Николай*, дѣти.

Пѣвець церковный,

Іосифъ Шарковскій, управитель хору, пошукує мѣсця. Близша вѣдомôсть листовно. Адреса: Яблоница надъ Прутомъ. 2123 20—?

Пѣвець церковный

зъ добрымъ голосомъ, свѣдоцтвами и рекомендаціями глядає доброго мѣсця. Близшу вѣдомôсть подасть Впр. о. К. Дудикевичь, рускій катихитъ въ Пôдгайцяхъ.

Пѣвець церковный

зъ хорошимъ голосомъ, знаючій нотный спѣвъ пôсля фортепіяну або гармоніюмъ шукає мѣсця въ бôльшôмъ селѣ або мѣстѣ, особливо де бы громадяне хотѣли заложити крамницю. Маючи довголѣтну практику въ торговли, умѣвъ-бы добре повести розпочате дѣло. Адресу подасть Администрація „Дѣла“.

ВОДУ КОЛЬОНЬСКУ

10—0 **правдиву** 2228

всякй **перфумы, мыла** зъ рôзными запахами, **пудры** зъ фабрикъ перворядныхъ, **губки**, коробки на пудеръ и мыла Лабедики, — дальше

Выробы д-ра Поппа

а такожь

мыла зеловй, воду анатеринову, пастуи порошокъ до зубôвъ

найдешевше въ торговли

БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ

Львôвъ, Галицка ч. 16.

Цѣнники даромъ!

ГРАБКИ КÔННЙ и ОБЕРТАЧѢ СѢНА

поручають вельми дешево

УМРАТЪ и Комп.

ФАБРИКА МАШИНЪ ГОСПОДАРСКИХЪ

2446 **ПРАГА-БУБНА.** 4—4

Филія у Львовѣ ул. Городецка число 61 пôдъ власною фирмою.

Катальоги на жаданье даромъ

2445 **КОСЫ** 4—?

6 и $6^1/_2$ ручковй вузшй и широкй по **36** и по **40** кр.

Найлучшй по **50** кр.

Бракъ по **25** кр.

поручає зъ своихъ складôвъ

Народна Торговля.

Ц. к. придворна ліярня звонôвъ

П. ГИЛЬЦЕРА въ Винеръ-Найштадтъ

поручаєся до **замовлень звонôвъ и гармонійныхъ складôвъ всякои величины и голосу. Гарантія** за певный голосъ кождого звона, чистый гармонійный акордъ складу и за найлѣпшій металь. Монтованье звонôвъ **головами зъ кованого зелѣза**, черезъ що можна звонами дуже легко звонити **Припорученя** сповняються якъ найскорше, точно и **дуже дешево** при **найвыгôднѣйшихъ условіяхъ заплаты**

Ôдзначеня: *Золотый хрестъ заслуги зъ короною за повне заслуги дѣланье Выстава вѣденьска 1873 р., два медалѣ за поступъ за складъ звонôвъ для вѣденьскои Votivkirche 260 сотнарôвъ ваги. Выстава промыслова у Вѣони 1880 р. золотый медаль.*

Заложена 1838. Доставила 4420 звонôвъ, 1,189.240 кильогр. ваги. Зъ сего до Вѣдня для 31 церквей 83 штукъ звонôвъ 86.069 кильогр. ваги разомъ и 2 звоны до годинникôвъ для нового ратуша 3345 клр ваги.

Гармонійнй склады до закристій зъ 4 звôнками по 25 зр.

Гармонійнй склады до престолôвъ зъ сильными и голосными звôночками. 2301 6—12

Зô альпаки: 1 складъ зъ 4 звôн. по 14 зр., зъ 3 зв. по 11 зр.
Зô мосяжу: 1 складъ „ 4 „ „ 10 „ „ 3 „ „ 8 „

Фабрика въ р. 1782 заложена.

СТАРКА

зъ ц. к. упр. фабрики ликерôвъ, розол. и оцту **І. А. Бачевского** **ц. к. придворного доставника у Львовѣ.**

Марка въ фляшцѣ à $^3/_4$ литр.	Цѣна.
*	зр. —·70
* *	„ —·90
* * *	„ 1·00
1850	„ 1·50
1860	„ 1·20

СТАРКА ЛѢЧНИЧА

зъ р. 1840	зр. 2·50
зъ р. 1830	„ 3.00

Ôдъ коли заложена фабрика, с. є. бôльше якъ ôдъ столѣтя, найбôльше заходу було вырôбъ житнои ***СТАРКИ***, такъ въ краю якъ и за границею вельми цѣненои, улѣпшити и поручаю тую-жь яко напитокъ о знаменитôмъ и нѣжнôмъ, а лагôднôмъ смаку, котрый тысячѣ моихъ Впов. ôдбирателѣвъ уживає замѣсть **COGNAC-У**. Продуктъ сей вывожу въ значнôй скôлькости до *Нѣмеччины, Италіи, Румуніи и до Орієнту, а въ Австро-Угорщинѣ* сей рôдъ выключно числить тысячѣ ôдбирателѣвъ.

Найдогôднѣйше спроваджати СТАРКУ почтою въ пакетахъ à 5 кильо, маючихъ 2 фляшки. 2361 12—52

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкого

Акційного Банку Гипотечного

2222 130—? купує и продає

всѣ ефекты и монеты

пôдъ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечнй и
5% Листы Гип. преміованй,

котрыхъ пôсля закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшои постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталôвъ фондовыхъ, пупилярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія

☞ **можна одержати въ сѣй Конторѣ.**

(до выльосованя зъ 10% премією т. є. по 110 за 100)

Всѣ припорученя зъ провинціи залагоджуються безъ проволоки по курсѣ дневнôмъ, не числячи нѣякои провизіи.

Для кождого властителя дôбръ, господаря и громады въ цѣлôмъ краю єсть необходимымъ

добрый, здоровый и чистый оцетъ.

ТОРГОВЛЯ

Кароля Балабана

2427 11—? **у ЛЬВОВѢ**

поручає **оцтову есенцію**, здоровый и чистый продуктъ до робленя оцту въ бутелькахъ $^1/_1$ и $^1/_2$ кильовыхъ. До $^1/_2$ кильогр. **оцтовои есенціи** додаєся 12 литрôвъ воды. Для громадъ и бôльшихъ заведень въ бальонахъ по 4 и 10 кильограмôвъ.

Убезпеченье ôдъ огню

пôдъ условіємъ статутôвъ, що выплачено буде цѣле ôдшкодованье безъ нѣякихъ потручень.

Важнôсть убезпеченя ôдъ огню уже загально узнаєся и тая галузь убезпечень мѣжь всѣми прочими найбôльше розширена. Но публика доси мало уважає, щобы внесеня асекураційнй були все якъ найкористнѣйше для асекуруючого зробленй, т. є. такъ, **щобы описанье будынкôвъ було точне и заасекурована вартôсть годилася зъ дѣйстною вартостею будынку въ єго фактичнôмъ станѣ.** Єсли зголоситься до убезпеченя цѣна низша, може въ случаю тôлько частичнои шкоды огневои асекуруючій въ наслѣдокъ низького оцѣненя одержати тымъ низше ôдшкодованье а єсли заасекуруєся вартôсть бôльша ôдъ дѣйстнои, то платить асекуруючій непотрѣбно бôльшу премію, а въ случаю шкоды не може дôстати бôльше якъ вартôсть згорѣвшого будынку пôдчасъ єго знищеня черезъ огонь, хотяйбы за суму якъ найбôльшу бувъ оплачувавъ премію.

Такому пошкодованому видиться, що при ликвидаціи єму **богато урывають,** ôнъ чуєся скривдженымъ, а прецѣнь бôльше дôстати не може, бо асекурація не смѣє бути жереломъ зыску, а тôлько средствомъ до вынагороды чистои шкоды.

Єсли-жь убезпеченье заключене въ „СЛАВІИ“ въ мысль єи §. 11 стат. секціи огневои на основѣ подрôбного оцѣненя черезъ знатока будôвничого на коштъ внескодателя, выплатиться ôдшкодованье (§. 15 стат.) точно пôсля сего оцѣненя, безъ взгляду на зъужитье будынку, отже **безъ нѣякихъ потручень.**

Выгоду тую подає членамъ зô всѣхъ заведень асекураційныхъ доси тôлько одна „Славія“, банкъ взаимныхъ убезпечень въ Празѣ, и радимо всѣмъ громадамъ, урядамъ парохіяльнымъ, конкуренціямъ, радамъ шкôльнымъ и т. д. якъ такожь всѣмъ властителямъ коштовнѣйшихъ будынкôвъ, щобы на основѣ такого подрôбного оцѣненя убезпеченя своихъ будынкôвъ заключали.

Но такожь для тыхъ, котрй не могуть зъ §. 11 стат. секціи огневои користати а лишь на основѣ внесень тôлько **бôлько менше дѣйстну вартôсть** будынкôвъ асекурують, подають статуты „СЛАВІИ“ безпеченьство, всяку можливôсть скривдженя ихъ выключаюче, бо въ мысль §. 14 стат. секціи огневои „СЛАВІИ“ **кожду шкоду що-до квоты цифровои розслѣдить повномочникъ „Славіи“ зъ двома мужами довѣрія, зъ котрыхъ одного выбирає обезпеченый, а другого „Славія“,** звычайно зъ тои-жь або сусѣднои громады.

„СЛАВІЯ“ числить у всѣхъ секціяхъ своєи дѣятельности около чверть миліона заасекурованыхъ членôвъ. — Рôчный дохôдъ преміи зъ принал. перевысшає 2 миліоны золотыхъ, а фонды „СЛАВІИ“ выносили уже зъ кôнцемъ 1886 року 6,725.239 зр. 54 кр.

Велику користь мають члены секціи огневои „СЛАВІИ“, що могуть зголошуватись въ тôмъ-же асекураційнôмъ банку о позичку на свои реальности пôдъ вельми лагôдными условіями. „СЛАВІЯ“ удѣлила своимъ членамъ въ секціи огневôй заасекурованымъ уже бôльше якъ $1^1/_2$ миліона золотыхъ риньскихъ въ позичкахъ ипотечныхъ.

„СЛАВІЯ“ удѣляє громадамъ на пôдставѣ приступленя цѣлои громады до убезпеченя въ „СЛАВІИ“ одвѣтно до доходу премійного бôльшй або меншй сикавки до гашеня огню и удѣлила по конець р. 1886 сикавки зъ потрѣбными снарядами до гашеня 335 громадамъ въ цѣнѣ 121.970 зр. 4 кр.

На всякй пытаня въ повысшôмъ дѣлѣ якъ найохôтнѣйше одвѣчає и потрѣбнй дальшй поясненя подає кожде мѣсцеве заступництво або Головне заступництво „Славіи“ у Львовѣ,

2339 4—12 **евентуально**

Головна Дирекція „Славіи“, банку взаимныхъ обезпечень въ Празѣ.

И. ИГНАТОВИЧЬ

поручає

знаменитй МЫЛА до мытя лиця, рукъ и купелей,

ôдзначенй 9 медалями заслуги и двома дипльомами признаня.

	зр. кр.
МЫЛО найдобôрнѣйше до голеня броды	—·25
МЫЛО МИГДАЛОВЕ, дуже нѣжве 10 кр. 20 и	—·25
МЫЛО КОКОСОВЕ, бѣле до рукъ 10 кр. и	—·20
МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жовте 6, 12, 18 кр.	—·20
МЫЛО ГРИСИКОВЕ, знамените до лиця и рукъ	—·40
МЫЛО ЖОВТКОВЕ, робить нѣжною, гладкою и знаменито чистить шкôру	—·30
МЫЛО ЗЕЛОВЕ, одержуєся черезъ згусненье соку ростинъ ароматично-живичныхъ, знамените	—·25
МЫЛО ПИЖМОВЕ, має дуже приємный пижмовый запахъ	—·30
МЫЛО ПАЧУЛЕВЕ, приємного запаху, має великій покупъ	—·30
МЫЛО РОЖАНЕ, найдобôрнѣйше 40 кр. и	—·80
МЫЛО ОЛИВНЕ для дѣтей	—·36
МЫЛО зъ ШПИЛЬОКЪ СОСНОВЫХЪ, приємне въ ужитю, успѣшно хоронить шкôру ôдъ лишаѣвъ и выкидôвъ	—·30
МЫЛО БАЛЬСАМИЧНЕ, чистить шкôру, робить єи бѣлою и нѣжною	—·40
МЫЛО ФІЯЛКОВЕ, приємого запаху	—·35
МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усуває веснянки, осмаленя ôдъ сонця, лицю робить свѣжымъ и бѣлымъ	—·60
МЫЛО ГИПЄНИЧНЕ, ôдзначаєся товстостею, вельми нѣжне и выключно приладжене до лиця	—·50
МЫЛО РИЖОВЕ уживаєся, щобъ зробити шкôру на лици нѣжною и бѣлою	—·60
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ бѣле, легко пѣниться, знаменито чистить шкôру и хоронить ôдъ прищѣвъ	—·30
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, прозрачне, мѣстить 35% чистои глицерины, знаменито дѣлає на зашкôрокъ 20, 30 кр. и	—·40
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ плынне у фляшочкахъ, чистить шкôру зъ прищѣвъ, лишаѣвъ, угрикôвъ, фляшка	—·40
МЫЛО ПѢСКОВЕ, до мытя рукъ, 15 и	—·25
МЫЛО ПУМЕКСОВЕ до мытя рукъ, 15 и	—·35
МЫЛО ПУМЕКСОВЕ до мытя ковнѣрикôвъ и маншетôвъ зъ гутаперхи	—·10
МЫЛО ТИМОЛЬОВЕ знаменито чистить шкôру зъ всякихъ выкидôвъ	—·50
МЫЛО КАРБОЛЕВЕ, дуже добре мыти руки, лице, а навѣть цѣле тѣло въ часѣ епидеміи, щобы охоронитись ôдъ заразы	—·20
МЫЛО СѢРКОВЕ, зъ великимъ успѣхомъ уживаєся до знищеня прищѣвъ и всякого рода выкидôвъ на шкôрѣ	—·25
МЫЛО БЕНЗЕОСОВЕ, дуже добре уживаєсь, щобы усунути зъ шкôры выкиды и плямы	—·25
МЫЛО КАМФОРОВЕ, лагодить свербленье и печенье шкôры, усуває выкиды и червонôсть зъ лиця и рукъ	—·25
МЫЛО МЕДОВЕ до вынѣжненя рукъ, кусникъ	—·10
МЫЛО МѢЩАНЬСКЕ знамените	—·10
МЫЛО СМОЛЕВЕ, мѣстить 40% чистои смолы (дегтю), усуває прищѣ лишаѣ, всякй высипки шкôрнй, поченье нôгъ и парплѣ на головѣ	—·30
МЫЛО СМОЛОВЕ ГЛИЦЕРИНОВЕ мягчить и чистить шкôру зъ лишаѣвъ, угрикôвъ, и т. п., кусникъ	—·30

2424 6—?

Набути можна **у Львовѣ** *въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валосои. Въ филіяхъ:* **въ Краковѣ** *Суконницѣ ч. 20 и* **въ Чернôвцяхъ** *Ринокъ ч. 2., а такожь у всѣхъ перворядныхъ торговляхъ и аптикахъ*

ВЕЛИКА ГРОШЕВА ЛОТЕРІЯ.

500.000 марокъ

подає яко найбôльшу выграну въ найщаслившôмъ случаю найновѣйша велика державою Гамбурга гарантована лотерія грошева.

Спеціяльно-же:

1	Прем. á М.	300.000
1	выгр. á М	200.000
1	„	100.000
1	„	90.000
1	„	80.000
1	„	70.000
2	„	60.000
1	„	55.000
1	„	50.000
1	„	40.000
1	„	30.000
7	„	15.000
1	„	12.000
26	„	10.000
56	„	5.000
106	„	3.000
257	„	2.000
2	„	1 500
515	„	1000
839	„	500
30020	„	145
15960	выгр. á М.	
200, 150, 124, 100, 94, 67, 40, 20.		

Найновѣйша, высокимъ правительствомъ державнымъ въ **ГАМБУРЗѢ** дозволена и цѣлымъ скарбомъ державнымъ гарантована лотерія грошева має **95.500 лосôвъ,** зъ котрыхъ **47.800** певно выграють. **Цѣлый капиталъ приходячій до лосованя выносить**

9,160.290 Марокъ.

Ся грошева лотерія ôдзначаєся особливо тымъ догôднымъ урядженьемъ, що всѣ 47 800 выгранй, котрй суть выписанй въ побôчь стоячôй табели, приходять до певного порѣшеня вже въ кôлькохъ мѣсяцяхъ а то въ семохъ по собѣ постепенно поступаючихъ клясахъ.

Головна выграна першои клясы выносить **50.000 марокъ;** збôльшаєся ôдтакъ въ другôй клясѣ на **55.000,** въ третôй на **60.000,** въ четвертôй на **70.000,** въ пятôй на **80.000,** въ шестôй на **90.000,** а въ семôй евентуально на **5000.000,** спеціяльно же на **300.000 200.000 марокъ** и т. д.

До участи въ тôй **великôй лотеріи грошевôй** запрошує отсимъ найуклоннѣйше пôдписаный Дôмъ торговый.

Поважаныхъ замовляючихъ проситься долучити припадаючй сумы въ **австр. банкнотахъ або маркахъ почтовыхъ** до замовленя. Можна такожь посылати грошѣ **наказками почтовыми,** на бажанье выконуються такожь припорученя **за послѣплатою.**

До тягненя выгранои першои клясы коштує

1 цѣлый лосъ ориг. 3.50 зр. а.в.
1 полов. лосу ориг. 1.75 зр. а.в.
1 чверть лосу ориг. 0.90 зр. а.в.

Кождый получить на руку **оригинальный лосъ** заосмотреный гербомъ державнымъ а рôвночасно и **урядовый плянъ лосованя,** зъ котрого видко всѣ близшй поясненя. Заразъ потягненю получить кождый беручій участь **урядову листу выграныхъ,** заосмотрену гербомъ державнымъ. **Выплата выграныхъ слѣдує пôсля пляну ретельно и пôдъ гарантією державы.** Наколи-бъ неожидано получителеви не годився плянъ лосованя, то мы радо готовй недогôднй лосы передъ тягненьемъ назадъ взяти и ôддати получену за нихъ суму. На бажанье высылаєся **урядовый плянъ лосованя** на передъ даромъ. Щобы мы могли всякй замовленя старанно выконати то просимо **якъ найскорше,** однакожь на всякій случай передъ

30 мая 1888 2436 2 2

намъ надôслати.

VALENTIN & Comp.

Bankgeschäft

HAMBURG.

☞ **При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.** ☜

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка, пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 106. Львôвъ, Четверъ 12 (24) мая 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ середу, и въ середу и суботу на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична.

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Помôчь для сѳлянъ.

Дуже хосенна институція повстане небавомъ въ россійскôй Конгресôвцѣ. Царь Александеръ III. потвердивъ постанову, котрою „Банкъ селяньскій“, истнуючій уже ôдъ кôлькохъ лѣтъ въ другихъ губерніяхъ россійскихъ, маѳ бути розширеный и на землѣ польскй. Задачею „Банку селяньского“ буде: подавати безземельнымъ селянамъ можность набувати землю на случай, коли де выставлена на продажь бôльша посѣлôсть и являѳся потреба парцеляціи. Безземельный селянинъ, що бувъ тягаремъ для громады и по причинѣ бѣдности не бувъ въ силѣ заснувати собѣ господарства и родины, зможе стати ужиточнымъ горожанином. Ôнъ потребуѳ лише зголоситись до Банку и тутъ на довголѣтну сплату може затягнути позичку грошеву въ высотѣ 90% вартости землѣ, котру хоче набути. Тымъ способомъ потребуѳ мати свого гроша лише на стôлько, щобы на разѣ заплатити заразъ 10% вартости набуванôн землѣ. Въ статутѣ сказано, що позички на землю въ Конгресôвцѣ будуть удѣлятись выключно селянамъ народности польскои, рускои и литовскои, чимъ выключено Жидôвъ, Нѣмцѣвъ, Чехôвъ и другихъ заграничныхъ людей, що доси такъ охотно, а Нѣмцѣ навѣть зъ пляномъ, пхалися на славяньскй землѣ, набували грунты и тымъ причинялись до бѣдноты тубольцѣвъ. Дальшій хосенъ лежить въ тôмъ, що бôльша посѣлôсть не переходити-ме въ руки посторонныхъ спекулянтôвъ и межи дрôбною посѣлостею а лятифундіями выробиться така розмѣрность, яка ôдповѣдаѳ мѣсцевымъ потребамъ. Грôшь, даный Банкомъ на сплату, може пôсля статуту бути зъужитый лише на закупно грунтôвъ не-селяньскихъ. Грунты, котрыми надѣлено селянъ по знесеню крепацтва въ 1864 р., не можуть купуватись за банковй грошѣ. Грунтôвъ, набутыхъ за позичку банкову не вôльно буде дѣлити на менший якъ 6-морговй господарства, анѣ продавати до того часу, доки позичка банкова въ цѣлости не буде сплачена.

Польскй часописи, згадуючи про основанье филіи „Банку селяньского“ въ земляхъ польскихъ, затревожились можностею, що правительство російске захоче при помочи сеи институціи переводити россійску кольонизацію земель польскихъ, щось якъ кн. Бисмаркъ въ Познаньщинѣ. Тревога та маѳ якйсь пôдставы, але зъ другои стороны перехôдъ землѣ въ руки не польскихъ селянъ буде зависѣти ôдъ того, чи польска шляхта въ Конгресôвцѣ буде настôлько господарною, щобъ не допускати до свого вывласненя и парцеляціи. Не можна при тôмъ не замѣтити, що при помочи „Банку селяньского“ пôднесеся продуктивна сила краю якъ въ плодахъ земныхъ такъ и въ самôмъ залюдненю и силѣ податковôй. А се маѳ бôльше значенье и вартôсть, якъ удержуванье лятифундій въ рукахъ негосподарныхъ одиниць.

Чи подôбна институція не здалась-бы въ краю нашôмъ и чи не мала бы великого значеня для сумныхъ экономичныхъ ôдносинъ нашого селяньства, — о тôмъ не можна нѣ трохи сумнѣватись. Положенье селянъ нашихъ певно не лучше якъ селянъ въ Конгресôвцѣ. Грунты селяньскй у насъ роздроблений; т. зв. халупники и зарôбники по селахъ не маютъ въ рукахъ нѣякого майже промыслу; бôльша посѣлôсть, задовжена въ банкахъ краевыхъ и заграничныхъ, переходить въ руки чужинцѣвъ або жидôвъ, тожь такій — „Банкъ селяньскій“, бувъ-бы у насъ дуже потрѣбный. И въ интересѣ самого правительства лежало-бы дуже, взятись за подôбне дѣло, хотяй бы вже лишь по тôй причинѣ, що въ безпосереднôмъ сусѣдствѣ Галичины повстала така хосенна институція, даюча помôчь незадоволенôй изъ своѳи долѣ бѣднотѣ селяньскôй.

Потребу такои институціи ôдчули Русины самй передъ кôлькома роками, хотяй не въ такôй формѣ, але зъ подôбныхъ мотивôвъ. Проѳктъ закупна землѣ селянами, порушеный пок. о. Ружицкимъ, змагавъ до чогось подôбного. Силы приватнй однакожь будуть заѳдно за слабй, щобъ систематично и успѣшно двигнути ôдъ разу численный станъ нашихъ безземельныхъ селянъ. Обовязокъ сей спочиваѳ выключно на самôмъ правительствѣ и лежить не менче у власнôмъ ѳго интересѣ. Наколи держава въ найновѣйшихъ часахъ занялась долею духовенъства, урядникôвъ та робôтникôвъ фабричныхъ, — то въ рôвнôй мѣрѣ повинна ѣй лежати на души доля селяньского стану рôльничого, котрый даѳ державѣ найбôльшій податокъ въ майнѣ и крови!

Конференціи учительскй.

Знову приходиться намъ занотувати сумный объявъ, що на конференціяхъ учительскихъ инспекторы окружнй не даютъ учителямъ тематôвъ въ языцѣ рускôмъ, анѣ не допускають, щобъ надъ елѣборатами розправлянô по руски. Доки факты кривдженя языка рускôго на тыхъ конференціяхъ не доходили до прилюднôн вѣдомости, а може були лише спорадичнй, дѣло таке могло уходити. Але нынѣ, коли панове инспекторы, подаючи тематы выключно въ языцѣ польскôмъ, стараються надужитье се управильнити и зъ звычаю выробити якйсь законъ на будуче, нынѣ въ справѣ тôй мусимо зновъ забрати голосъ рѣшучій и вôзвати „Народну Раду“, щобъ она дѣломъ симъ занялася и знайшла ôдповѣднй средства, зарадити злому.

Подаѳмо факты. Ото на дняхъ 17, 18 и 19 лат. мая ôдбулась конференція учительска въ окрузѣ Сокальскôмъ пôдъ проводомъ п. Списа. На 7 тематôвъ, призначеныхъ до обговореня, не було нѣ одного рускôго, хоть одинъ бувъ навѣть взятый зъ рускои читанки, а на Зборахъ учителѣ-Русины переважали двома третинами. Рускôго слова почуто на стôлько, що пôдъ конецъ Зборôвъ п. инспекторови заспѣвано стереотипне „многая лѣта!“, по чѣмъ звеличаный п. Спис зволивъ благосклонно ôдповѣсти: „Ja bardzo lubię śpiew ruski, więcej jak organy w kościele“.

На дняхъ 18 и 19 мая ôдбулась зновъ конференція учителѣвъ округа Бобрецкого, на котру явилось до 90 членôвъ. По ôдкрытю зборôвъ въ языцѣ польскôмъ паномъ Іосифомъ Керекяртомъ читано тематы, але всѣ знову выключно въ языцѣ польскôмъ, хотя тематъ: „Сонце и земля“ бувъ вынятый зъ читанки рускои и належало ѳго п. Юганови выробити по руски. Заинтерпельованый прелегентъ, чому сего не зробивъ, заспѣвавъ за п. инспекторомъ стару пѣсню, що językiem urzędowym jest język polski.

Въ дняхъ 14 и 15 ôдбулась остаточно окружна конференція учителѣвъ округа Перемышляньского пôдъ проводомъ п. Пôдгалича. И тутъ не дано нѣ одного темату рускôго, а зъ обробленыхъ читавъ по половинѣ по польски и руски еляборатъ свôй одинъ лише учитель Полякъ, п. Ватранъ зъ Дунаѳва. Дискусія велась першого дня выключно въ языцѣ польскôмъ, хотя давнѣйше, коли въ тôмъ окрузѣ бувъ ще учителемъ п. Кирчôвъ, въ дискусіяхъ давалось чути и руске слово. Другого дня явився на зборахъ несподѣвано самъ инспекторъ краевый, п. Мандибуръ. Учителямъ велено ѳго повитати окликомъ: niech żyje! Але на диво дивне, п. Мандибуръ, вмѣшавшись въ дискусію о звычаяхъ народныхъ, заговоривъ несподѣвано самъ по руски и тымъ давъ незбитый доказъ, що дотеперѣшне поведенье инспекторôвъ окружныхъ, котрй не допускають розправъ рускихъ на конференціяхъ, ѳсть не тôлько не дидактичне, але просто сказавши нелегальне.

Думаѳмо, що найôдповѣдниѣйшимъ средствомъ до усуненя того кривдячого насъ надужитя буде, наколи внесесь до президіи краевои рады школьнои представленье въ тôй справѣ, а опершись на фактахъ, якй мы не першій разъ подали въ „Дѣлѣ“, упôмнесь о выданье ôдповѣднои инструкціи для инспекторôвъ окружныхъ, котрою число тематôвъ рускихъ управильнено-бы стало и пояснено учителямъ, що имъ на конференціяхъ свобôдно уживати того языка, въ котрôмъ еляборатъ ôдчитано.

Надѣѳмось при тôмъ, що такъ п. инспекторы окружнй, якъ и учителѣ зъ поведеня инспектора краевого п. Мандибура на конференціи перемышляньскôй наберуть вже и нынѣ пересвѣдченя, що ôдъ дотеперѣшнои нелегальнои практики належить имъ чимъ скорше ôдступити, такъ зъ огляду на добро школъ рускихъ, якъ и на права національнй. Учителямъ-Русинамъ радили-бъ мы при тôмъ не соромитись рускôго слова, бо лишь обережныхъ бережить законъ!

Вѣсти зъ украиньско-рускихъ земель.

[Ôдъ кореспондентôвъ „Дѣла“ и зъ россійскихъ часописей.]

Зъ Криму пишуть намъ про нѣмецку колонизацію ось що:

„Мудрому“ Нѣмцеви не стало мѣсця „садити картопельку на Сѣчи“ (слова Т. Шевченка — *Ред.*), — ôнъ рушивъ nach Taurien и опанувавъ уже пôвнôчну ѳи половину! Отъотъ опануѳ и цѣлый Кримъ! А чи сподѣвалися нѣмецкого панованя тй „мудрй“ головы россійского уряду, що заманювали колись сюды Нѣмцѣвъ? Мабуть нѣ, бо теперь вже де-не-де чутка кружае: чи не часъ бы спекатися Нѣмця! Спекатися ѳго не спекаються, бо нѣмецке корѣнье мôцне и поросло глубоко. Треба гадати не про те, щобъ спекатися тыхъ зайдъ, якй вже вкоренилися тутъ, а пильнувати треба, щобы бôльшь не ширилася нѣмецка займанщина.

Далеко сягнула, широко розгорнулася по Таври нѣмецка займанщина! Лѣтъ 20—30 тому назадъ въ Перекопскому повѣтѣ не було нѣ одного нѣмецкого зайды, а теперь гляньте, що дѣѳться! Подумайте якій урожай на Нѣмцѣвъ, коли за такій недовгій часъ они зъ 638 000 десятинъ обширу цѣлого повѣту забрали вже въ свои руки 494.000 десятинъ (десятина=2 морги)! Се цифра зовсѣмъ певна, добувъ я ѳи зъ певныхъ жерелъ земства.

И лихо и глумъ! Украиньска козача кровь здобула Таврію, а користуються зъ того чужй захожй люде. Ще за часу Катерины II. герцогъ Рішелье (Французъ) заходився бувъ заселяти и Таврію и Херсонщину Французами. Царица пристала на таку думку. Зъ державного скарбу выкинули 60.000 червôнцѣвъ на переселенье Французôвъ та на тому й стали. Французамъ республиканьскои держави не заманулася абсолютна монархія. Тогдѣ почали закликати на Таврію Грекôвъ. И зъ сего нѣчого доброго не выйшло. За царя Павла, котрый бувъ головою Мальтаньского лицарского ордену, пôдмовили переселитись 40 родинъ Мальтанцѣвъ. И зновъ добутку нѣякого. Кинулися до Болгаръ, выкинули кôлька милiонôвъ рублѣвъ. Та Болгаре разомъ зъ Мальтанцями повернули оглобли до рôдного краю. Россійскій урядъ мусѣвъ выряднти ихъ до дому власнымъ коштомъ. Вже-жь теперь нѣ до кого бôльше, якъ до Нѣмця: „приходѣте володѣти“. Нѣмець готовъ до сего торгу й пѣшки. Поселилися першй нѣмецкй зайды на пôвночи Таврiи. Поселили ихъ поручь зъ Великороссами, сектантами „молоканами“. Надали Нѣмцямъ великихъ пôльгъ и сподѣвалися, що они ста-

---

4)

Въ справѣ правописнôй.

(*Дальше.*)

Жалую дуже, що не можь менѣ помѣстити въ сѣмъ мѣсци обохъ добромнѣній львôвскои анкеты що-до проѳктованои реформы въ школьнôй правописи. Замѣчу тôлько, що и вотумъ меншости, хочь промовляѳ за правописею Желехôвского, рôвночасно высказуѳ потребу докладного обзнакомленя зъ церковнымъ письмомъ, а въ дальшôй консеквенціи домагаѳсь, щобъ въ кождôй читанцѣ мѣстився оденъ ôдѣлъ, въ котрôмъ бы всѣ статьѣ друкованй були такъ званою етимологичною правописею.

———

Бôльше ѳще, якъ въ Галичинѣ, потрѣбна реформа правописи въ рускихъ учебникахъ Буковины. Тамъ хаосъ престрашенный — въ кождôй книжцѣ кôлька всѣлякихъ правописей! Буковиньске правительство краеве, хотячи зарадити лиху, вже разъ було зложило анкету для переведеня одностайности въ школьнôй ортографіи, именно-жь р. 1879, и покликало въ складъ анкеты шѣсть професорôвъ и учителѣвъ черновецкихъ — пп. Калужняцкого, Глѣбовицкого, Кириловича, Галицкого, Бѣлинкевича и Поповича. Результатомъ обрадъ выйшли Majoritäts- и Minoritätsvotum и — якъ можна було надѣятися — все скôнчилось на нѣчôмъ. Оправдалась пословиця: нехай буде, якъ бувало...

И теперѣшня анкета (чи тамъ комисія) черновецка числила шѣсть членôвъ, але складъ ѳи выпавъ дещо иншій. До анкеты належали: професоры университету д-ръ Смаль-Стоцкій, д-ръ Гартнеръ, п. Калужняцкій и професоры середныхъ школъ: пп. Глѣбовицкій, Кириловичь и Бѣлинкевичь. Длячого зъ членôвъ давнѣйшои анкеты (зъ р. 1879) не покликано пп. Галицкого и Поповича, ôдгадати трудно. П. Галицкій обôзнаный достаточно зъ предметомъ обрадъ и вже давнѣйше высказавъ бувъ свои гадки въ окремôмъ добромнѣню, а п. Поповичь — редакторъ, литератъ и учитель — ѳсть зновъ добрымъ знатокомъ языка и докладно знаѳ потребы людовои школы. Бракъ въ анкетѣ репрезентанта школьництва людового ѳсть по моѣй гадцѣ великою хибою, бо Русинамъ головно ити мусить о улекшенье науки материнôго языка въ народныхъ школахъ, а ту важкій голосъ мати повинний въ першôй линіи учителѣ рускаго языка. Дотеперѣшный станъ, де на всю галицку и буковиньску Русь не найде и одного селянина, що умѣвъ-бы писати добре по руски, ѳсть очевидно анормальный и до того лишь великою запорою до розвою народности.

Якъ можна було надѣятись, черновецка анкета не дôйшла до спôльного результату. Члены ѳи роздѣлились на два таборы, а въ наслѣдокъ того выйшли и два добромнѣня — бôльшôсть заявила, що теперѣшня „етимологична“ правопись ѳсть ѳще надто фонетичною и що треба ѳи зробити „streng etymologisch“; меншôсть высказалась вправдѣ за правописею Желехôвского, але вразъ и за деякими змѣнами ѳи. Спôръ межи обома таборами анкеты довѣвъ до вôйны „брошуровои“ и споводувавъ отсй три публикаціи: 1) Minoritätsvotum von Dr. Stephan Smal-Stocki und Dr. Theodor Gartner (8-ка, 46 сторôнъ); 2) Entgegnung auf das Minoritätsvotum von Severin Bilinkiewicz, Johann Hlibowicki und Leon Kirilowicz (8-ка, 46 сторôнъ); 3) Nachtrag zum Minoritätsvotum von Smal-Stocki und Gartner (ст. 47—56).

Въ наведеныхъ письмахъ ведесь спôръ дуже горячо, въ „Entgegnung“ навѣть завзято. Деякй мѣсця въ „Entgegnung“ такъ стилизованй, що справдѣ переходять границѣ дозволеноn критики. Отъ вязаночка любыхъ выразôвъ въ тôмъ „Entgegnung“: böswillige Lüge, offenbare Irreführung der hohen Regierung, schnöde Verdächtigungen, schnöde Denunciationen, auffallende Unwissenheit, absichtliche Wahrheitsfälschung и т. д., и т. д. Чи выпадало рускимъ професорамъ выступати въ такій спôсôбъ публично супроти своихъ противникôвъ? И яке зновъ враженье ôднесе п. министеръ за перечитаньемъ такого рода полемики?

Лишаючи на боцѣ всякй особистй выходки, наведу зъ черновецкихъ публикацій головный змѣстъ того, що пише одна и друга сторона.

1. Minoritätsvotum.

„Меншôсть анкеты констатуѳ передовсѣмъ правописный неладъ въ школьныхъ учебникахъ Буковины, въ справозданяхъ школъ гимназіяльныхъ и реальныхъ, въ Вѣстнику законôвъ державныхъ и т. д. Цѣлыми сотками цитатôвъ выказанй безчисленнй блуды, баламутства, дивацтва въ буковиньскôй школьнôй правописи, якъ и той сумный появъ, що нынѣ многй учителѣ вже самй не знають, якъ по руски властиво пишеся. „Не мы — каже Minoritätsvotum — винний тому безприкладному хаосови при науцѣ рôдного слова, але самй члены бôльшости анкеты. Для школъ Буковины приписана граматика Осадцы, а учителѣ черновецкихъ школъ середныхъ чи держаться ѳи при науцѣ рускаго языка? Глѣбовицкій вже навѣть пôшовъ такъ далеко, що букварь Поповича, предложеный до оцѣнки, ôдкинувъ лишь изъ-за того, що книжка уложена була приписаною министерствомъ правописею Осадцы! Другій учитель рускаго языка, Кириловичь, самъ пôдписуѳся професоромъ „für russische Sprache“ и въ тôйже „russische Sprache“ укладаѳ читанки навѣть для школъ людовыхъ!“

За хаосомъ языковымъ иде и хаосъ литературный, такожь межи самыми професорами. Твôръ драматичный Квѣтки „Шельменко денщикъ“ называѳ Кириловичь творомъ Котляревского, а твôръ Котляревского „Наталка Полтавка“ называѳ зновъ Бѣлинкевичь твôромъ Квѣтки! Все то „schwarz auf weiss“ читати можна въ „Programm der Realschule in Czernowitz 1881“ и въ „Gymnasial-Programm 1883“.

Въ справозданю меншости читаѳмо такъ дальше: „Бôльшôсть комисіи бажаѳ чисто етимологичнои правописи. Замѣчаѳмо, що въ свѣтѣ нема етимологичныхъ, а лишь ѳ историчнй правописи, хочь и ѳе терминъ ще невластивый. Котра-жь ортографія була-бы въ силѣ ôддати цѣлу исторію языка? Навѣть найдальше идучй правописи, якъ французска и англійска, суть лишь переважно историчнй, подôбно якъ правописи италіяньска, ческа, сербска и Желехôвского суть тôлько переважно фонетичными. Чи члены бôльшости не знають, що кожда исторична

нуть за взорець сѣльскои господарки и культуры, а Москаль самъ, хочь не выгадавъ малпы, а все таки не дасть Нѣмцеви наступити собѣ на постолъ...

Небавомъ почали Нѣмцѣ по трохи переходити зъ Молочнои Воды (въ мелитопольскомъ повѣтѣ) на пôвдень до Перекопского повѣту. Найпаче потяглися сюды Нѣмцѣ послѣ того, якъ пограбували Францію за вину политичного паливоды Наполеона нѣбы то III-ого, и за отсихъ 15 лѣтъ розлѣзлися Нѣмцѣ по цѣлому повѣтѣ — тай панують, выпыхаючи Татаръ. Звѣстно, нѣмецка мисія: Drang nach Krim! Якихъ тôлько назвъ не зустрѣчаєте теперь по Перекопскому повѣтѣ! якихъ хочете нѣмецкихъ! Де бувъ хуторъ Иванôвка — теперь велике село Johannisberg! Скрôзь по дорозѣ Josefstadt, Liebenthal, Grossberg... Рускои мовы майже не чутно, чисто наче де въ Нѣмеччинѣ — самѣсеньке „platt-deutsch“!

Якимъ коштомъ спромогаються Нѣмцѣ переселятися и купувати землѣ, платячи такѝ цѣны, на якѝ не спроможеться украинський селянинъ? Кажуть, десь тамъ „въ инчому царствѣ“ є такій спеціяльный фондъ, — та може се й выгадка, а отъ що певна вже рѣчь: декотрѝ колонiи мають власнѝ фонды або сирôтскѝ грошѣ, и зъ нихъ дають зъ великою пôльгою позички чужинцямъ, абы они були „Deutschen“ и бралися „nach Krim“! И вже певна рѣчь, що не далеко той часъ, коли Нѣмцѣ опанують цѣлымъ Крымомъ, такъ якъ доси опанували Перекопскимъ повѣтомъ Въ Криму простôрно. Вже-жь не марно працювали россійскѝ панслависты, щобы выперти зъ Крыму въ Туреччину магометаньску вѣру: выперли 30000 Татаръ — и розгорнулася передъ дѣтьми Тевтонiи нова „займанщина“. Правда, колонiи нѣмецкѝ були й давнѣйше въ Криму, въ Симферопôльскому и инчихъ повѣтахъ, та що ихъ тамъ було? Двѣ три на повѣтъ. А якъ выгнали „магометаньску вѣру“, нѣмецкѝ колонiи ростуть немовь грибы пôсля дощу. Отже и вся рѣчь и сила въ тому: чи спиниться сей рôстъ, чи нѣ?

Додамъ ще, що зайды-Нѣмцѣ цураються тутъ усякои, а вже-жь и россійскои мовы, хиба щобъ лѣпше вытиснути сусѣдъ-Татаръ, то декуды понавчалися говорити по татарскому. Татаре, що ще лишилися въ Криму и живуть въ сусѣдствѣ зъ Нѣмцями, не люблять ихъ, гидують ними и говорять про нихъ не инакъ, якъ „нечистый“ (Нѣмець, бо, бачте, Нѣмець вживає на ѣжу свинины, забороненои кораномъ). Ворогованье мѣжь Татарами и Нѣмцями велике, тôлько-жь корѣнье єго зросло и крѣпшає не на свининѣ, а на економичныхъ, та, всего бôльше, на аграрныхъ умовахъ (услôвяхъ).

Шерстюкъ.

Зъ Полтавы пишуть намъ:

Перебуваю я въ Полтавѣ вже бôльшь 25 лѣтъ, а далеко не за моєи памяти почалися проваля на Олександрôвскому пляцу. Кажуть, ще въ половинѣ 1850-ыхъ рокôвъ звернули були увагу нашои администрацiи на тѝ проваля и радили выстежити причину ихъ. Въ народѣ ходила гутôрка, що по-пôдъ пляцомъ и вдовжь Олександрôвскои вулицѣ йдуть давнѝ печеры, де похованѝ козацкѝ скарбы. Вказували, що до тыхъ печеръ веде залѣзна брама, котра присыпана землею, и починаються печеры заразъ тамъ, де починаєся гора „Панянка“. (А хто горы Панянки не знає? Тамъ живъ Котляревскій и выспѣвавъ єи въ „Наталцѣ-Полтавцѣ“. Згадайте: „Ой по горѣ, по Панянцѣ“.) Администрація вырядила тогдѣ комисію, та не дала ѣй жадного кошту. Що-жь бы вдѣяла комисія безъ грошей, не маючи за що наняти копальникôвъ! На тому оно и скôнчилося. Та й те сказати: до археологiи у насъ тогдѣ ще нѣхто не брався и не було въ громадѣ интересу до нея.

Такъ и забули про печеры. Тымчасомъ трохи не рôчно земля провалювалася, коли не на пляцу, то де на вулици. Та вже сего року мусѣли звернути увагу на проваля. Зупинили ѣзду по Олександрôвскôй вулици, взялися розкопувати и справдѣ подыбали печеры. Въ печерахъ знайшли, коли не козацкѝ, то науковѝ скарбы: давного часу вôйскову зброю, начиня, монеты, и инче. Головна печера йде довгими суточками пôдъ Олександрôвскою вулицею; зъ нея лѣворучь иде друга менча: тутъ знайдено зелѣзне ковало и молотъ.

На тôмъ тыждни приѣздили сюды зъ Кіева професоры университету: Иконниковъ и нашь знатный археологъ В. Б. Антоновичь. По думцѣ д. Антоновича полтавскѝ печеры — далекого, може ще доисторичного вѣку. Останне слово науки про сѝ печеры промовлять тогдѣ, якъ скôнчиться розкопуванье. Зъ того выпадку може выйти велика користь. У мѣстѣ люде освѣченѝ стали гадати, що пора-бъ уже Полтавѣ задовольнити велику потребу и завести мѣскій музей, за котрый повинна взятися мѣска дума. Дай Боже, въ часъ добрый!

Кобищаньскій.

Зъ „Русскихъ Вѣдомостей“ довѣдуємось, що коло Катеринослава Днѣпро вельми нашкодивъ. Село Каменку, де сидять самѝ лишень лоцманы (вся людноcть Каменки 8000 душь), Днѣпро на половину заливъ, 12 хатъ зовсѣмъ зруйнувавъ, 200 родинъ мусѣло покинути хаты. Выпасы залитѝ, худобы нѣгде пасти, довелось переганяти єи геть въ степы.

За пять лѣтъ, — якъ оповѣщають россійскѝ часописи, — Кримъ зробиться островомъ. Урядъ заходився выкопати каналъ, щобъ злучити Чорне море зъ Азовскимъ. Довжина каналу майже 115 километрôвъ. Видима рѣчь, що тогдѣ комуникація Херсона, Одесы зъ Ростовомъ, Таганрогомъ поблизшає богато, та трудно вгадати, чи справдѣ зносины отсихъ портовыхъ мѣстъ такъ розвитѝ, щобъ имъ ôдповѣдавъ коштъ каналу.

Зъ Житомира пишуть до „Московскихъ Вѣдомостей“, що жиды цѣлыми масами рушають зъ-ôдтѣль до Америки. Сеи вже весны выбралося 200 родинъ, а мѣжь ними не обôйшлось и безъ замôжныхъ людей.

„Кіевское Слово“ подає два сумнѝ факты, одинъ зъ Харкова, другій зъ Єлизаветграду (въ Херсонщинѣ).

До Харкова прибула одна молода учителька шукати посады въ народнôй школѣ и доти шукала, доки не вмерла зъ голоду. Въ такому замôжному, интелигентному, университетскому мѣстѣ освѣчена людина не могла знайти собѣ куска хлѣба! Помôчь публична грôшми прийшла вже запôзно, коли безталанна трудôвниця зовсѣмъ знесилилась и знеможеный довгимъ голодованьемъ организмъ мусѣвъ покоритися смерти. Зъ сего тяжкого факту знати, що въ Харковѣ мѣскимъ добродѣямъ бракує доброи организаціи. Кореспондентъ додає ôдъ себе: „Филантропôвъ и филантропокъ у насъ доволѣ и грошей на добродѣйство збирають не мало, та шкода, що часомъ руки добродѣевъ не туды вытягаються, куды треба. А все єдино черезъ те, що на кожнôмъ ступни треба озиратись на полицію, треба и мѣжь голодными добре ôдрôзнять, хто „благонадежный“ а хто нѣ Зновъ же и благодѣяти тобѣ можна лишень „съ дозволенія начальства“, коли не хочешь и самъ опинятись въ реєстрѣ „неблагонамѣренныхъ“.

Въ Єлисаветградѣ на другій день Великодня полиціянты зустрѣли на улици пôдпилого стрѣлочника зъ зелѣзницѣ и потягли єго до „кутузки“, щобъ вытверезився. Той почавъ змагатися, а полиціянты давай єго бити, та такъ єго оббили, що пôдъ вечѣръ той Богу духа ôддавъ. Д. 27 квѣтня полиція покликала лѣкаря, щобъ анатомувавъ трупа. Зобрався великій натовпъ народу и почавъ гукати, що не дасть анатомувати безъ мѣщаньского головы. Полицмайстеръ заразъ спостерѣгъ, що се „бунтъ“, покликавъ двѣ ескадроны кôнноты. Жовнѣры 30 разôвъ пальнули зъ рушниць — але безъ куль. Черезъ те натовпъ и не розходився, доки єго жовнѣры не розбгнали нагайками. Лѣкарѣ, порѣзавши трупа, засвѣдчили, що стрѣлочникъ згинувъ ôдъ бійки полиціянтôвъ: кости єму немилосердно поломали.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Коломыѣ.

[Гостина львôвскихъ „Sokołów“ въ Коломыѣ.]

Въ першій день латиньскихъ зеленыхъ святъ ôдвѣдали Коломыю сорокъ и кôлька членôвъ львôвского гимнастичного товариства „Sokół“, прибувши въ гостину до коломыйскихъ „Соколôвъ“ и того-жь дня ôдбувся въ ихъ честь фестинъ въ тутешнôмъ огородѣ мѣскôмъ, вечерокъ и спôльна вечеря, а на другій день, разомъ зъ охочими Коломыянами, прогулка до Печенѣжина и до Слободы рунгурскои.

Всѣ прибувшѝ „Sokoły“ були въ своихъ гимнастичныхъ строяхъ: въ сѣрыхъ контушахъ и шаравархъ та конфедераткахъ зъ соколиными перами, а все крепкѝ, добре збудованѝ люде, и по ихъ гимнастичныхъ продукцiяхъ на фестинѣ було видко, що дѣйстно дôйшли до великои вправы и силы мускульнои.

Якъ похвальнымъ и краснымъ єсть такій культъ здоровля тѣла, такъ зновъ не мило вразивъ той, — при польскихъ манифестацiяхъ, здаєсь, невôдлучный — шовинизмъ, котрый при тôй гостинѣ вылився повною струєю и показавъ, що у замешкуючихъ нашь край Полякôвъ може бути corpus sanum — але mens sana у нихъ здається таки нѣколи не буде! Смѣшно и сумно навѣть було слухати, якъ при вечери люде зъ высшимъ образованьемъ говорили несотворенѝ нѣсенѣтницѣ! Якъ „Sokoły“ львôвскѝ зъ „Sokolętami“ коломыйскими виталися — „tutaj w Kołomyi, na krańcach ziemi polskiej (!!!). Якъ тѣшилися надѣєю, що „kiedyś i tutaj (въ Коломыйщинѣ) na skrzydłach Sokołów orzeł biały wzleci!“ — и иншими такими пустыми фразами, котрѝ до нашои майже чисто рускои Коломыйщины, де Поляки каплею въ мори, нѣ пришити, нѣ прилатати.

Поминувши то, що „патрiотничанье“ такими фразами на рускôй земли въ нинѣшныхъ часахъ свѣдчить уже о дуже плыткôй застановѣ надъ тымъ, що говориться, — пытаюся: чи львôвске товариство „Sokół“ єсть чисто польскимъ товариствомъ, заложенымъ спеціяльно для „wyrabiania hartu ciała przyszłych szermierzy odrodzenia Polski na jej krańcach“ — въ Коломыйщинѣ и въ загалѣ у всхôднôй Галичинѣ, тутъ на нашôй рускôй земли? Чи до того товариства не належать и Русины? А коли належать то чи годиться, щобы товариство смѣшилося такими нѣсенѣтницями и оскорблювало национальнѝ чувства Русинôвъ?

Вкôнци пытаю нашихъ таки коломыйскихъ „Соколикôвъ“-Русинôвъ, що то такъ горнуться до тутешныхъ польскихъ товариствъ и зъ такимъ страхомъ уникають всего руского: чи замѣсть плести на „sokolich“ зборахъ по польски „koszałki-opałki“ та бути при польскихъ патрiотичныхъ манифестацiяхъ послушными попыхайлами на то, щобы потôмъ въ покорѣ выслухати науку на тематъ унiи Люблиньскои, — чи не лучше було бы тутешнôй дуже численнôй интелигенцiи рускôй зорганизуватися на власнôмъ грунтѣ и въ своѣй хатѣ, мѣжь своимъ народомъ и берегти гôдно своєи чести и чести своєи ôтчины?!

Зъ судовои салѣ.

[Гостина въ „Русскôмъ Касинѣ“.]

Не заходивъ п. Алексѣй Щербанъ до „Русс. Касина“ вже ôдъ р. 1882, ажь доперва дня 27 н. ст. лютого сего року мусѣвъ тамъ заглянути, щобы ôдъ п. Пелеха дôстати билетôвъ на якійсь „танцовалный“ вечерокъ. Та и подыбало єго нещастье. Одни читають газеты довкола стола, другѝ грають віста, а деякѝ „кибицують“. До тыхъ послѣдныхъ прилучився и надзвычайный гôсть „Русс. Касина“ п. Щербанъ. Мовь грôмъ зъ ясного неба, влѣтає до комнаты п. Марковъ, редакторъ „Черв. Руси“, и не розглядаючись, мовь нарокомъ, кричить „Що тутъ робить полиція?“ На лицяхъ всѣхъ присутныхъ показуєся усмѣхъ зъ дотепу. Господарь Касина, капелянъ войсковый о. Литиньскій приступає до п. Маркова и дає єму якійсь 2 кр., а п. Марковъ зновъ ôдзываєся: „Завтра буде о тôмъ уже знати полиція!“ Загальне мовчанье въ комнатѣ. Сказавши се, забираєся п. Марковъ домôвъ. Тай и п. Щербанъ, взявши билеты, выходить, але зъ жалемъ въ серци оповѣдає цѣлу сю пригоду при прощаню одному зъ редакторôвъ и пытає: що робити? Сей подав або дуже простый енергичный способъ покараня такихъ дотепôвъ, або подати жалобу до суду. И такъ сталося. Секція III львôвского суду мѣско-делегованого мусѣла вже два разы въ своѣй сали розправъ мати и п. Маркова и п. Щербана, та цѣлу громадку членôвъ „Русс. Касина“.

За першимъ разомъ станувъ одинъ тôлько свѣдокъ о. Костецкій, а позаякъ и зъ єго зôзнань трудно було дôйти ладу, тому ôдложили розправу до вчерашного дня а свѣдкамъ, поданымъ п. Щербаномъ, и самому обжалованому наказано явитись пôдъ загрозою кары. И отъ явилися вчера до III салѣ розправъ о. Литиньскій, пп. Вѣнцковскій, Лагола, Глиньскій, Вол. Курбасъ и Сев. Держко. П. Марковъ прийшовъ зъ адвокатомъ д-ромъ Блажейовскимъ, а приватный обвинитель, п. Щербанъ, самъ.

Судія п. Димель ôдчитавъ жалобу п. Щербана а п. Марковъ на свою оборону такъ сказавъ: Першого оклику „Що ту робить полиція?“ я не выдавъ, бо де-жь при входѣ мôгъ я зауважати такого малого Щербана, а що до другого, то я говоривъ щось о полиціи, оно и не мало нѣякои звязи — се лучаєсь дуже часто — и я не звертавъ того до п. Щербана. Наступило переслуханье свѣдкôвъ. П. Щербанъ просивъ о заприсяженье, адвокатъ п. Маркова п. Блажейовскій не згодився на то, а судія порѣшивъ не заприсягати. По черзѣ приходили свѣдки и зôзнавали то по руски, то по польски (п. Глиньскій) та мѣшаючи по руски и по польски (о. Литиньскій), що о „полиціи“ при даваню о. Литиньскимъ 2 кр чули — але до кого се могло ôдноситись, не знають и не догадуються. П. Курбасъ вправдѣ чувъ и першій окликъ п. Маркова, а коли зглянувся, побачивъ, якъ п. Марковъ стоявъ надъ столомъ, де лежали газеты, то може бути, що се слово вычитавъ де въ газетѣ и оно єго такъ зденервувало, що ажь крикнувъ. На пытанье судiѣ, чи може сѝ слова до кого зô свѣдкôвъ, або въ загалѣ до кого зъ звычайныхъ гостей Касина ôдносились, — свѣдки не ôдповѣли рѣшучо. Потôмъ п. Щербанъ пояснивъ своѝ поглядъ: „Того дня говоривъ я зъ сотрудникомъ „Черв. Руси“, що буду о 8-мôй год. въ Касинѣ. Редакторъ п. Марковъ дôзнався о тôмъ, а що нѣгде не мôгъ мене подыбати, а повный злости до мене, нарокомъ прийшовъ и зъобидивъ мене. Се вже въ натурѣ п. Маркова, а я наведу кôлькадесять фактôвъ, де ôнъ въ своѣй газетѣ ôдкликує свои напасти и обыды людей; отъ и недавно засуджено єго на 14 днѣвъ арешту.“ Потôмъ забравъ слово оборонець п. Маркова и опираючись на зôзнаню п. Курбаса, додавъ ще изъ становиска правного, що до обиды въ присутности бôльше осôбъ треба ще й того, щобы и они ôдчули тую обиду, а не лише самъ обвинитель, а тутъ всѣ свѣдки не заявили нѣчого подôбного, противно пôдчасъ тыхъ окликôвъ читали дальше газеты, або грали въ карты, на нихъ се не робило вражѣня. Судія прихилився до выводôвъ д-ра Блажейовского и увôльнивъ п. Маркова ôдъ провины и обиды чести. П. Щербанъ зголосивъ ôдкликъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державнои.] На вчерашнôмъ засѣданю палаты послôвъ предложивъ пос. Шенереръ 3000 петицiй въ справѣ мытового союза зъ Нѣмеччиною. Президентъ Смолька давъ Форетгерови нагану за то що ôнъ сказавъ, що Славяне не мають почутя права. Пос. Ферьячичь доказувавъ Форетгерови, що Славяне мають лишь дуже малу участь въ судôвництвѣ. Въ дальшôй дискусiи говоривъ пос. Кронаветтеръ. Ôнъ доказувавъ насамперед, що правительство не береся до нѣякихъ реформъ въ судôвництвѣ, а хочь парлямент и ухвалить коли яку резолюцію, то правительство кидає єи до кошa. Правительство поступало-бы певно инаше, наколи-бъ парлямент ôдкинувъ коли буджетъ. Дальше доказувавъ бесѣдникъ, що суды поступають собѣ дуже часто самовôльно а нарôдъ на тôмъ страшно терпить; часто досыть якись розмовы въ шинку, щобы селянина потягати заразъ передъ судъ. Шѣснацятьлѣтныхъ хлопцѣвъ, що читали исторiю товариствъ Шульце-Делича, тягано заразъ по судахъ за якусь нѣбы то соцiялистичну агитацію. Газету, котра важиться смѣлѣйше пôднести голосъ въ якôйсь справѣ, заразъ конфискуєся. Министры виноватѝ самѝ тому, що понятье права поступає въ задъ. Въ Чехахъ противъ всякого закона суть вынмковѝ суды для робôтникôвъ. Кронаветтеръ закôнчивъ свою бесѣду тымъ, що того рода ôдносины спонукують єго ôдмовити министерству судôвництва всякихъ фондôвъ. Бесѣда єго зробила велике враженье а при поодинокихъ точкахъ єи заявляла палата своє невдоволенье зъ поступованя правительства, грôмкими окликами обуреня. Навѣть зъ галерiи далися при кôнци єго бесѣды почути оплески. Кронаветтерови ôдповѣданъ м. Пражакъ и насамперед полемизувавъ зъ нимъ а ôдтакъ доказувавъ потребу розпоряджения языкового и обѣцявъ Кронаветтерови, що розслѣдить справы, котрѝ ôнъ порушивъ. — Президентъ Смолька завôзвавъ бесѣдникôвъ, щобы они о єкôлько можна коротко говорили и зазначивъ, що тонъ въ якôмъ они говорять, выкликує въ кругахъ парляментарныхъ загальне обуренье. — Пос. Грегорецъ обговорювавъ ôдносины въ Краинѣ и жалувався на то, що тамошнѝ нотарѣ змушенѝ урядувати въ языцѣ нѣмецкôмъ. По замкненю дискусiи промовляли ще послы Жакъ и Ваштый. Сей послѣдный жалувався на то, що высшѝ урядники судовѝ мусять ще довго сидѣти въ канцеляріяхъ по годинахъ урядовыхъ, що при именованю рѣшає протекція, походженье фамилійне або и добре ожененье. Рôвноуправненя языкового нема зовсѣмъ. Пражакъ не сповнивъ свого обовязку анѣ яко министеръ для Чехъ анѣ яко управитель судôвництва. На послѣдокъ принято цѣлый титулъ „Зарядъ центральный“ и закрыто засѣданье.

„N. fr. Presse“ доносить, що скликанье спôльныхъ делегацiй не наступить скорше, ажь доки рôчна сесія угорского парляменту не буде закрыта, бо мандатъ угорскихъ делегатôвъ маєважнôсть лишь на одинъ рôкъ, а закрытье сесiи може ажь тогдѣ наступити, коли бодай угорска палата послôвъ залагодить справу закона податку ôдъ горѣвки. — „Politik“ доносить, що закрытье рады державнои не наступить скорше, ажь може 8 або навѣть и 15 червня.

До „Czas-y“ доносять зъ Вѣдня, що въ справѣ податку ôдъ горѣвки настали новѝ трудности, бо клюбъ Лихтенштайна хоче ставити опôръ заключеному въ сѣй справѣ компромисови, особливоже индемнизованю пропинацiи въ Галичинѣ. Кн. Лихтенштайнъ одна-

---

правопись була свого часу фонетичною и що не годиться штучно єи вытворювати? О чисто етимологичнôй правописи и бесѣды бути не може.“

Minoritätsvotum обговорює ôдтакъ двѣ головнѝ правописи фонетичнѝ, Кулѣшеву и Драгоманову, и выказує, що Кулѣшева правопись, а бôльше еще Желехôвского, єсть переважно консервативною. У Желехôвского нема и ъ, але иншѝ засады єго дуже зближенѝ до засадъ правописи историчнои. Лишь Драгоманова правопись ôдстоить далеко ôдъ такъ званои етимологiи; она єсть радикальною, якъ и сербска, до того надто мало проявилась въ литературѣ, отже и не ôдповѣдна для школъ.

Хибно думають деякѝ Русины, що фонетика, очевидно консервативна, не маєза собою хочь-бы столѣтнои традиціи. На той тематъ такъ пишуть авторы Minoritätsvotum-а: Народна руска литература розвиватись стала зъ кôнцемъ минувшого вѣку; що Русины передъ тымъ часомъ писали, єсть вправдѣ духовымъ продуктомъ рускаго народу, але языкъ тыхъ творôвъ єсть церковно-славяньскій, вынявши деякѝ слова и формы, котрыхъ уживали авторы не зъ любови до рущины, лишь за для недокладного знаня языка церковного. Подôбну сумѣшку языкову добачаємо въ письмахъ еще и сего столѣтя, бо многѝ Русины хибно думали, що церковный языкъ єсть лишь давнѣйшою фазою языка рускаго. Науцѣ не повелось и доси, выкоренити ложну тоту гадку зъ деякихъ кругôвъ, котрѝ згадану сумѣшку языкову охрестили именемъ якись славено-рущины. Въ свѣтѣ ученôмъ уважаєсь нинѣ непохитною правдою, що церковный языкъ не стоявъ въ початкахъ въ звязи зъ рущиною, але выйшовъ зъ иншого словяньского языка. По тôй причинѣ єсть то блудомъ мѣшати понятя „церковный“ и „рускій“, або уважати правопись церковну въ ôдношеню до руского языка историчною. Дѣломъ рускихъ ученыхъ повинно-бы бути — якъ зъ одной стороны студiовати давный письменный языкъ, такъ зъ другои вызбирувати старанно зъ него всѣ правдиво-рускѝ питомености и на нихъ, а не на властивостяхъ церковного языка, збудувати историчну правопись. Праця така пояснила-бы неодно спôрне пытанье. Вже въ 11-ômъ, а бôльше еще въ пôзнѣйшихъ вѣкахъ подыбуємо въ рускихъ памятникахъ мѣсто ѣ самогласну и, одвѣтно до тогдѣшнои вымовы: идло (мѣсто ѣдло), ликарь (м. лѣкарь), пасика (м. пасѣка), нози (м. нозѣ), исцили (м. исцѣли); подыбуємо ѣ або и мѣсто етимологичного е: сѣмъ, лѣдъ, потрѣбно, шистьцятый; подыбуємо у мѣсто етимологичного о, одвѣтно до тогдѣшнои вымовы: грумъ (м. громъ), плутъ (м. плотъ), прузвище (м. прозвище), добровулно и т. д. (Ôдъ 16. вѣку стрѣчаються въ письменныхъ памятникахъ формы, якъ вид мѣсто ôдъ, одвѣтно до змѣненои, новѣйшои вымовы.) Зъ нашихъ слôвъ и формъ подыбуємо часто въ давнинѣ: вокно (м. окно), вложивъ (м. вложилъ), доброѣ, половецькоѣ и т. д. Навѣть перемѣны ы на и сягають 12 вѣку; такъ само вже ôдъ початкôвъ нашои давнои литературы опускалось дуже часто ъ.

(*Дальше буде.*)

кожь не годиться на таке поступованье свого клюбу и стараѣся всѣми силами, щобы тои опозиціи, особливо що-до Галичины, не допустити.

У Вѣдни перебуваѣ теперь регентъ баварскій кн. Люитпольдъ, котрый въ великомъ инкогнито сюды приѣхавъ. Оногды одбувся въ честь его въ цѣсарскихъ апартаментахъ галевый обѣдъ, на котрый бувъ запрошеный такожь и гр. Кальноки. — Архикнязь Іоанъ повернувъ до Вѣдня зъ довшои подорожи на Всходъ.

——

Острый тонъ нѣмецкихъ газетъ, що домагаються економичныхъ репресалій противъ Россіи, не позоставъ безъ одповѣди россійскои прасы. Такъ пишуть „Петерб. Вѣдом.“ въ статьи подъ заголовкомъ „Мѣра за мѣру“, що Россія змушена вести борбу; она мусить подняти рукавицю, котру ѣй кинула Нѣмеччина. Нѣмеччина хоче економично зруйновати Россію. До чого послужили всѣ мирнѣ ѣи завѣреня, що маѣ она зъ того, що удержувала мирнѣ односины зъ своимъ сусѣдомъ и що принесла найбольшу жертву, щобы удержати миръ, котрый засудивъ лишь ѣи на вѣчну бездѣльность? Повъурядовѣ газеты ведуть противъ Россіи завзяту борбу; нѣмецка политика заняла очевидно вороже становище противъ Россіи. Подобно высказуються такожь „Новости“ о економичнѣй борбѣ межи Нѣмеччиною а Россіею и доказують, що Нѣмеччина хоче зруйнувати Россію економично, щобы она ишла ѣй подъ ладъ въ справахъ политичныхъ. „Моск. Вѣдом.“ вказують на то, що повъурядова нѣмецка праса стараѣся представити Россію яко головного ворога европейского мира, а рѣвночасно стараѣся пильно о то, щобы переконати Францію, що Нѣмеччина не маѣ до нея нѣякои ненависти; одтакъ заохочують тѣ самѣ газеты Англію, щобы она реорганизувала свою армію и збольшала войско. Нема нѣякого сумнѣву, що Нѣмеччина заключила зъ Англіею союзъ. Все то — кажуть россійскѣ газеты — есть доказомъ, що Нѣмеччина, Австрія и Англія лагодяться до войны зъ Россіею.

——

Якъ стоить въ теперѣшнѣй хвили справа заведеня мыта на россійске збоже въ Нѣмеччинѣ, годѣ точно знати, бо подчасъ коли однѣ доказують, що дотычне розпорядженье маѣ вже сими днями появитися въ урядовѣй газетѣ, то зъ другои стороны доносять зновъ, що правительство нѣмецке постановило взяти свѣй проектъ назадъ. Якъ бы впрочѣмъ рѣчь и не стояла, то здаѣсь таки бути певнымъ, що скорше чи познѣйше треба буде зъ подвысшеньемъ мыта на нѣмецке збоже числитися яко зъ доконанымъ фактомъ. Що то подвысшенье не маѣ на оцѣ лишь цѣль економичну, але такожь и велике значенье политичне, есть найлѣпшимъ доказомъ то, що недавна статья въ сѣй справѣ, помѣщена въ берлиньскѣй „Post“, а походяча очевидно зъ мѣродайного жерела, выкликала великій переполохъ на биржахъ и довела навѣть вчера до спадку паперовъ. Крокъ сей нѣмецкого правительства уважають загально за политичный и вымѣреный противъ Россіи. — Станъ здоровля цѣсаря есть все добрый. Нѣмецкѣ газеты дементують теперь вѣсть лондоньскои прасы о заручинахъ кн. Александра Батенберга зъ кн. Викторіею и доказують, що въ теперѣшну пору нѣхто о тыхъ заручинахъ и не думаѣ. — Вольнодумнѣ газеты нѣмецкѣ, а за ними и централистична праса нѣмецка въ Австріи доказують, що цѣсарь хотѣвъ одзначити недавно тому колькохъ членовъ зъ вольнодумнои партіи высокими орденами, але кн. Бисмаркъ тому спротивився и загрозивъ уступленьемъ цѣлого министерства державного. Зъ компетентнои стороны дементують теперь ту вѣсть и стараються доказати противно, що н. пр. Вирхофъ, що заслужився дуже около особы самого цѣсаря и около науки, маѣ одержати высокій орденъ.

——

Агентія Стефаніого доноситъ зъ Массавы, що послы, котрыхъ Кантибаи Аманъ, що подпявся посередничити межь италійскимъ правительствомъ, а негусомъ, выславъ до Абессиніи, вернули вже назадъ и принесли вѣсть, що король и его полководцѣ приняли ихъ дуже щиро. Расъ Аллула стоить все ще въ Адуѣ, король самъ маѣ незадовго выѣхати до Макале, а дервишѣ, що впали були до Галабату, уступили вже зъ одтамъ. Сама та вѣсть, що негусъ принявъ послобъ сердечно, каже догадуватися, що онъ готовъ заключити миръ зъ Италіею. — Въ Миляно лежить бразилійскій цѣсарь Донъ Педро II. вже на смертельнѣй постели и лѣкарѣ стратили вже надѣю удержати его при житю. Дня 22 с. м. доставъ цѣсарь другій ударъ на мозокъ, котрый есть далеко небезпечнѣйшій, якъ першій. Недужій принявъ св. тайны, а въ колька годинъ познѣйше полекшало ему трохи, але лѣкарѣ все таки не мають надѣѣ, що онъ подужаѣ. Тяжка недуга зложила высокодушного цѣсаря якъ разъ въ ту пору, коли дѣло, для котрого онъ трудився черезъ цѣле свое житье, вѣнчалося найкрасшимъ успѣхомъ — коли въ Бразиліи знесено невольництво. По причинѣ сего знесеня невольництва мавъ папа ще въ понедѣлокъ выслати енциклику до епископовъ бразилійскихъ, въ котрѣй каже, що жаденъ даръ, принесеный ему въ день его ювилею, не зробивъ ему такои радости, якъ знесенье невольництва при сѣй нагодѣ.

——

Президентъ французкои республики даѣ нинѣ великій пиръ политичный, на котрый запросивъ всѣхъ министровъ и видныйшѣ особы зъ парляменту. — Нѣмецке розпорядженье паспортове для Альзаціи и Льотарингіи выкликало въ Франціи загальне обуренье и всѣ домагаються одъ французкого правительства такихъ самыхъ репресалій. Праса француска, особливо же булянжеровскѣ газеты выступають въ сѣй справѣ зъ нечуваною доси яростею противъ Нѣмеччины. — Одинъ зъ найбольшихъ прихильниковъ ген. Булянжера, пос. Ляґеръ, розводився недавно тому дуже широко передъ одною особою о дальшой акціи булянжистовъ. Онъ сказавъ именно, що до розвязаня парляменту може заразъ не прийде, але то все таки мусить наступити. Скоро въ палатѣ послобъ знайдеся бобльшость булянжеровска а президентъ не схоче уступити, то бобльшость не повинна анѣ на хвилю захитатися, чи маѣ зробити coup d' etat черезъ скасованье президента и поставленье на его мѣсци иншого, якъ такожь и зневеньe сенату, наколи-бъ онъ тому ставивъ опоръ. Запытаный, що станеся одтакъ зъ конституцією, одповѣвъ: „Загальне голосованье есть высше понадъ всяку конституцію. Одъ выбраныхъ въ той способъ можна сподѣватися, що они на подставѣ непохитныхъ правъ народу приступлять до ревизіи конституціи и устроять ѣи такъ, щобы управляли тѣ, котрыхъ народъ покличе, а не хто иншій.“ „Republ. française“ каже на то, що було вже богато людей, котрѣ думали въ той способъ дѣлати, але не було ще такъ дурного, щобы напередъ тѣ пляны зрадивъ. — Комитетъ прихильниковъ кн. Наполеона выславъ письмо до ген. де Брейль, яко президента прихильниковъ кн. Виктора Наполеона, въ котромъ сказано, що комитетъ домагаѣся ревизіи конституціи и безпосереднього выбору головы державы, не на то, щобы сконсолидувати републику, але щобы завести назадъ монархію. — Зъ Брукселѣ доносять, що конференція одной групы бонапартистовъ, котра мала свое засѣданье въ часѣ лат. Зеленыхъ святъ, ухвалила подъ проводомъ кн. Виктора Наполеона утворити великій комитетъ агитаційный. Задачею комитету буде скликувати вѣча по всѣхъ департаментахъ для обговореня справы розвязаня палаты и ревизіи конституціи. Провобъ комитетовъ поручено послови Жолибоа. — Кн. Омаль, котрый въ часѣ Зеленыхъ святъ приѣхавъ бувъ до Брукселѣ, зганивъ дуже остро гр. Парижа за то, що онъ за надто зблизився до Булянжера.

——

Бюро Райтера подаѣ до вѣдомости, що оголошено вже султаньске ираде санкціонуюче угоду въ справѣ суецкого каналу. Порта одступила одъ того, щобы въ надзвычайныхъ засѣданяхъ лишь она мала право проводити, а за то одержала право проводити въ щорочныхъ засѣданяхъ. Змѣнено такожь застереженье що-до транспорту войска на Червономъ мори и обмежено право лишь на всходнѣ побережа. — Зъ Атинъ доносять, що непорозумѣнье межь Туреччиною а Грецією зновъ заострюѣсь. Порта одмовила рѣшучо принятя дотеперѣшного консуля грецкого въ Монастири, Панурiаса, и не хоче одкликати декретовъ усуваючихъ митрополитовъ въ Касторіи и Серресѣ, бо каже, що маѣ въ рукахъ ясни доказы, що всѣ тѣ особы вели агитацію противъ турецкого правительства въ Македоніи.

НОВИНКИ.

— **Зъ Збаража пишуть намъ:** У насъ гостить одъ колькохъ днѣвъ нашъ рускій театръ. Выставлявъ Гаспароне, Дзвоны Корневильскѣ, Пошлись въ дурнѣ и Барона циганьского. На першихъ трехъ представленяхъ публики було дуже мало, допера „Баронъ“ выповнивъ маленьку салю. Гра и спѣвы идуть хорошо; гардероба старанна и режисерія знаменита.

— **Кружокъ славяньскій.** Нинѣ въ четверъ дня 24. н. ст. мая одбудеся XIV. звычайне засѣданье „Круж. слав.“ о год. 7, въ XV. сали на университетѣ, на котромъ тов. Мстивоевскій одчитаѣ працю свою: „Враженя зъ подорожи по Украинѣ“. Тов. М. принесе и хорошѣ рисунки свои розныхъ типовъ украиньскихъ, чимъ пояснить свѣй одчитъ. — Видѣлъ „Круж. слав.“ подаѣ такожь ширшимъ кругамъ до вѣдомости, що „Кр. слав.“ може мати и членовъ подпомагаючихъ, та тому запрошуѣ всѣхъ любителѣвъ культурного житя славяньского, абы були ласкавѣ зголоситися у головы товариства п. Кошутича. Членъ подпомагаючій маѣ право брати участь въ дискусіяхъ и може мати одчиты. Вкладки полишаѣ „Круж. слав.“ подпомагаючимъ членамъ по̀сля ихъ волѣ. Всѣхъ интересуючихъ-ся справами славяньскими запрошуѣ выдѣлъ Кружка на нинѣшне засѣданье.

— **Кардиналъ Гангльбауеръ** занедужавъ нагле подчасъ миропомазаня въ костелѣ св. Стефана дня 23 н. ст. мая. Кардинала одпесено домовъ а нунцій Галимберті почавъ его заступати.

— **О огни въ Коломыи** пишуть подъ днемъ 22 н. ст. с. м.: Вчера о год. 11 въ полудне займився огонь при улици Крашевского и згорѣло 16 домовъ, крытыхъ соломою, 18 стодолъ и колька штукъ худобы. Погорѣльцѣ, самѣ христіяне, були подъ той часъ або въ костелѣ або въ мѣстѣ, а коли вернули не було вже чого ратувати, бо все згорѣло. Зъ пошкодованыхъ лише одинъ бувъ убезпеченый.

— **Испыты писемнѣ подъ наглядомъ** (клявзуровѣ) для кандидатовъ учительского званя школъ гимназіяльныхъ и реальныхъ начнуться дня 2 н. ст. липня 1888 р., а опосля послѣдують испыты устнѣ.

— **До школъ реальныхъ** будуть принимати школьнѣ власти лише такихъ учениковъ, котрѣ покончили десятый рокъ житя, або передъ тымъ рокомъ школьнымъ або въ томъ самомъ роцѣ, коли вписуються. Посля сего мають означатись також минимальнѣ лѣта, потрѣбнѣ до принятя ученика до всѣхъ слѣдуючихъ класъ реальныхъ. Се розпорядженье министерства просвѣты починаѣ обовязувати вже зъ рокомъ школьнымъ 1888/9 и есть сходне зъ подобнымъ зарядженьемъ зъ минувшого руку що-до вписовъ до класъ гимназіяльныхъ.

— **Испыты для ковалѣвъ до кутя коней,** котрѣ покончили повроčный курсъ въ школѣ кутя коней, одбуватись-муть въ другой половинѣ червня с. р. у Львовѣ, Краковѣ, Ярославли, Бродахъ, Снятинѣ, Тернополи, Вадовицяхъ, Бохни и Тарновѣ. Кандидаты, що хотять одержати свѣдоцтво уздобненя, мають внести свои поданя до намѣстництва найдальше до конця мая и долучити: 1) свѣдоцтво ремесла, т. зв. Lehrbrief; 2) посвѣдченье, що черезъ три роки були челядниками. Кромѣ того мають подати, де хотять складати испытъ

— **Першу росправу трибуналу карного въ Сяноцѣ** знесъ трибуналъ касаційный у Вѣдни и зарядивъ ще разъ цѣлу справу розсудити. Перша ся справа суду въ Сяноцѣ була ось яка: Въ маю минувшого року згорѣла хата Атанаса Федишина. Въ два днѣ опосля зголосилася до суду его сусѣда Марія Олѣйникъ и подала, що се она огонь подложила. Оповѣдала, що перше мала она зносины любовнѣ зъ Федишиномъ та и того дня одвидѣла она его; була пяна и Федишинъ сильно ѣи побивъ. Вернувши домовъ, хопила сѣрникъ, подбѣгла до стодолы Федишина, а запаливши сѣрникъ, кинула въ солому; зъ того займився огонь. Одъ тои хвилѣ дознаѣ она чувства, мовь-бы ѣи хто позаду за уши хапавъ и тому, щобы позбутись сего чувства боязни, сама оддаѣся въ руки справедливости. Надойшла росправа. Ще на колька днѣвъ передъ тымъ внесъ защитникъ Олѣйнички просьбу о лѣкарскѣ оглядины обжалованои та переслуханье свѣдковъ що-до ѣи запиваня, бо може заходити питанье о ѣи непочитности. Просьбѣ одмовлено, а коли передъ трибуналомъ те саме внесъ защитникъ, то прокураторъ оперся сему жаданю и заявивъ, що онъ такъ цѣлковито безподставного внесеня не мавъ ще нѣколи въ своѣй урядовѣй практицѣ. Трибуналъ прихиливсь до гадки прокуратора, росправа перевелась, присяжнѣ одноголосно притакнули питанье що-до злочиньства а заперечили додатковѣ питаня, поставленѣ защитникомъ, що-до непритомности въ наслѣдокъ запитя а навѣть що-до хвилевого помѣшаня розуму. Марію Олѣйникъ засудили на 5 лѣтъ тяжкои вязницѣ. Трибуналъ касаційный у Вѣдни, розобравши мотивы защитника подъ взглядомъ психольогичнымъ, узнавъ ихъ оправдаными, бо въ кождомъ разѣ трибуналъ повиненъ бувъ засягнути осуду лѣкарѣвъ.

— **Процедура судова и гуска за 52 зр.** 88½ кр. Зъ Равы рускои подають до „Dz. Pol.“ цѣкавый фактъ, котрый кидаѣ ярке свѣтло такъ на нашу процедуру судову якъ и на наклонъ нашихъ селянъ правоватися. Дня 29 мая 1882 р. Андрѣй Зубрицкій, газда въ Любичи, убивъ гуску своеи сусѣды Анны Луцѣйко, за що присудивъ ему судъ въ Равѣ заплатити 2 зр. Зубрицкій не заплативъ сеи шкоды и гуска забрала ему зъ обойстя три овцѣ, бо Анна для заспокоеня своеи претенсіи продала Андрѣеви въ дорозѣ публичнои лицитаціи тѣ три овцѣ. Ба не конець на томъ, гуска поглощаѣ газдовство Зубрицкого, оцѣнене судово на 827 зр., бо 7 зр. 2 кр., що прийшли зъ продажи овець, не покрыли и половины коштовъ екзекуціи. Судъ въ Равѣ, ухвалою зъ 25 сѣчня с. р. до ч. 11339 розписавъ лицитацію газдовства Зубрицкого, щобы заспокоити тѣ клятѣ 2 зр. и кошты: 1 зр. 83½ кр., 1 зр. 20 кр., 94 кр., 2 зр. 88 кр., 2 зр. 22 кр. 1 зр. 7 кр., 82 кр., 1 зр. 74 кр., 1 зр. 7 кр., 7 зр. 27 кр., 14 зр. 7 кр., 8 зр. 37 кр. и 7 зр. 40 кр. И такъ склалось, що Зубрицкій замѣсть 2 зр. заплатить 52 зр. 88½ кр., а що не маѣ ихъ де наразѣ взяти, продадуть ему газдовство и самъ пойде о прошенѣмъ хлѣбѣ! Justitia fundamentum....

— **Розпука жидовъ зъ Николаева и Львова** доходить до крайности — Перля Михель перейде таки на вѣру христіяньску. Всѣ рабины львовскѣ заходили до св. Юра одвидѣти дѣвчину и намавляли ѣи лишитись жидовкою. Коли сѣ змаганя не довели до успѣху, выдостали они метрику, вказуючу, що Перля не маѣ ще скончepныхъ 14 лѣтъ житя, хибуѣ ѣй до сего приписаного закономъ вѣку 23 днѣвъ. Ба, метрика жидовска не була выставлена по всякой формѣ, а Перля на око маѣ зъ 16 лѣтъ И такъ полиція не може помочи халатникамъ, бо навѣть и посудженье о крадѣжь 200 зр. зъ хаты отця показалося неправдивымъ, бо отець не домагаѣсь покараня доньки. Заки цѣла справа выясниться, Перля стане неофиткою.

— **Бурѣ въ Индіяхъ.** Газеты англійскѣ доносять о страшныхъ шкодахъ, якѣ починили бурѣ въ Индіяхъ. Въ Морадабадъ упавъ величезный градъ; 150 особъ убивъ сей градъ, дахы по большой части позрываны а дерева повырывала буря зъ зъ корѣньемъ. Въ Деглі доходивъ градъ великости гарбуза и важивъ 1½ до 2 фунтовъ. Въ Раѣбаті, въ долѣшномъ Бенгалю, орканъ рознесъ 2000 хатъ, причѣмъ 20 людей убитыхъ а 200 тяжко пораненыхъ. Мѣсцевость Худрессуръ цѣлкомъ розвалила воздушна труба, що тревала три минуты.

— **30.000 газетъ** выходить на цѣлой кули земскѣй. Больша половина зъ нихъ выдаѣсь въ языцѣ англійскомъ. Зъ поданого числа газетъ припадаѣ: на Америку повночну 10.000 (въ 20,669.538 примѣрникахъ), полудневу 1.000, Нѣмеччину 5.000, Австрію 3.500, Англію 3.000, Францію 2.500, Италію 1.500, Россію 600, на решту Европы 2.350, Азію 400 (въ самѣй Японіи 275), Австралію 100, Африку 50. Зъ 600 газетъ, выходячихъ въ Россіи, 417 выдаѣсь по россійски, 54 по польски, 40 по нѣмецки, 11 по сербски, 10 по французски, 7 по естоньски, 7 по арменьски, 4 по гебрайски, 4 по татарски, 3 по грузійски, 3 по литовски, 3 по шведски и 2 по финьски.

— **Смертельность у Львовѣ въ мѣсяци цѣтни.** Померло 296 особъ, 158 мужчинъ и 138 женщинъ. Въ шпиталяхъ померло 135 особъ. Наглыхъ случаѣвъ смерти було 6. Процентъ помершихъ на 1000 бувъ 29 4.

— **Дробни вѣсти.** У Львовѣ померли: І. Яцура антикарь зъ Станиславова и Болеславъ Фальковскій, поручникъ и адъютантъ баталіону 80 полку нѣхоты. — Живный, редакторъ Parlamentär-а приѣхавъ до Петербурга. — Въ копальняхъ вугля гр. Ляриша въ Корвинѣ на Шлезіи почали роботники змову.

Вѣсти зъ Аеп. Львовскои.

Введеный о. Кар. Бардинъ въ администрацію Сморжа.

Завдзвано до кан. институціи въ вересни с. р. оо.: Ден. Свистуна на Оплуцко и Теодора Леонтовича на Зашковъ.

Ординаріятскимъ комисаремъ для нагляду науки религіи въ гимназіи въ Стрыю именованый о. Левъ Шанковскій, деканъ и парохъ въ Дулибахъ.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Конципіентъ прокураторіи скарбу, д-ръ Іос. Пайончковскій именованый конципистомъ сеи прокураторіи въ X ранзѣ.

— **Перенесеня.** Староста Леопольдъ Плазиньскій перенесеный зъ Бохнѣ до Тарнова.

Одозва

въ справѣ колоній вакаційныхъ.

Родимцѣ! Вже поразъ третій подносимо нашъ голосъ до патріотовъ нашихъ въ справѣ вакаційныхъ колоній, для зголоднѣлыхъ, слабосильныхъ и занедбаныхъ рускихъ дѣтей, увядаючихъ въ душной львовскѣй атмосферѣ.

Зъ повною вѣрою въ святость дѣла, въ жертволюбность Родимцѣвъ и въ успѣхъ нашихъ змагань, пукаемо нинѣ въ имя христіяньскои любови до дверей рускои хаты и просимо о скромный кутикъ, о ласкаве принятье и о ложку стравы для бѣднои рускои дитины!...

Хто-же найдеся на гостинной Руси, щобы насъ не пустивъ, не позволивъ одотхнути подъ своею стрѣхою?! Въ книгу нашихъ добродѣвъ вписане вже поважне число тыхъ великодушныхъ патріотовъ, котрѣ въ двохъ послѣдныхъ лѣтахъ приняли на колонію дѣти бѣдныхъ львовскихъ родичѣвъ. Не сумнѣваемося проте, що и теперь найдуться милосердни люде, котрѣ радо приймуть въ свой домъ хлопцѣвъ або дѣвчатъ. Выдѣлъ займеся выборомъ и высылкою колонистовъ и покрые, на жаданье, кошты ѣзды. А позаякъ каса наша въ лихомъ станѣ, то просимо о якъ найчисленнѣйшѣ лепты, о збиранье складокъ и о устроюванье забавъ на цѣли нашихъ колоній вакаційныхъ.

Всякѣ зголошеня и жертвы просимо присылати на руки подписаного Выдѣлу найдальше до дня 8 липня с. р.

Одъ Выдѣлу „Школьнои Помочи“ у Львовѣ.

Романъ Заклиньскій, секретарь. *Амвросій Поляньскій*, предсѣдатель.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 24. мая. Ходять вѣсти, що спольнѣ делегаціи будуть скликанѣ ажь на день 16 червня с. р.

Вѣдень 24. мая. „Tagblatt“ доноситъ, що межь правительствами австрійскимъ и угорскимъ ведуться переговоры въ справѣ подвысшеня цѣны цигаръ и тютюну. Цѣна цигаръ маѣ бути подвысшена о ½ до 1 кр.

Берлинъ 24. мая. Проф. Вирхофъ одержавъ ордеръ червоного орла зъ звѣздою. — Вчера приѣхала кн. Ирена Гесска до Шарльотенбурга, де ѣи повитала цѣла цѣсарска родина и множество народу. Цѣсарь припоручивъ наслѣдникови престола заступити себе на завтрѣшномъ пирѣ при нагодѣ вѣнчаня кн. Генриха.

Берлинъ 24 мая. „Köln Ztg.“ доноситъ, що король Гумбертъ маѣ незадовго зъѣхатися зъ цѣсаремъ Францъ Іосифомъ въ Больоніи. Зъѣздъ сей маѣ бути великого значеня политичного.

Константинополь 24. мая. Порта не противиться тому, щобы грецкій консуль Панурiасъ вернувъ на якійсь часъ назадъ до Монастиря, доки ажь не будуть розслѣдженѣ компромитуючѣ документы, котрѣ Порта послала теперь до Атинъ.

НАДОСЛАНЕ.

Пишуть намъ зъ Вѣдня: Знамените дѣланье швайцарскихъ пигулокъ аптикаря Рих. Брандта на очищенье крови при лѣченю на веснѣ и въ осени спонукуе мене, высказати Вамъ публично мое признанье. Выкиды шкоры, мѣхурцѣ, абцессы, полученѣ зъ прикрымъ стольцемъ въ переходовыхъ мѣсяцяхъ помѣжь лѣтомъ а зимою спонукували мене глядѣти довго и на дармо за средствомъ, котре — безъ драстичного дѣланя знаныхъ менѣ средствъ прочищаючихъ и черезъ те ще больше ослабляючихъ органы травленя — мало-бы увольнити тѣло одъ звольна нагромадженыхъ нестравныхъ матерій, слѣзи та лихихъ соковъ. Зъ якимсь пересудомъ — бо вконци вже не можна знати, котре треба выбирати зъ тыхъ многихъ захвалюваныхъ средствъ — рѣшився я ужити поручени менѣ швайцарскѣй пигулки аптикаря Рихарда Брандта. Осторожно почавъ я зъ одною пигулкою а що смакъ бувъ не конче пріемный вложивъ я ѣи въ змачаный оплатокъ и черезъ те все прикре и непріемне минулося. Черезъ осемь днѣвъ и се около годины передъ снѣданьемъ заживавъ я денно одну пигулку, продовжавъ опосля лѣченье двома пигулками а вконци перейшовъ на три пигулки. Потомъ звольна, щобы тѣло, котре за той часъ цѣлкомъ позбулося певнои внутрѣшнои тяготы и матеріи запальнои на шкорѣ въ наслѣдокъ правильного, приемного прочищеня, одзвычаити, вернувъ я назадъ до однои пигулки а вконци не треба було и сеи малои пайки. По томъ лѣченю мой тѣлесный станъ ставъ знаменитымъ подъ кождымъ взглядомъ, травленье добре, столець правильный а я чувъ, що тѣло вольне одъ лиха, котре треба було побороти. Першъ всего мушу я ще згадати, що дѣланье пигулокъ не було нагле, якъ се буваѣ при иншихъ средствахъ прочищаючихъ, але звольна розвольняюче, такъ що майже на певне можна було у мене предвидѣти по близько 9 годинахъ результатъ прискореного травленя, але и то знову не драстично а лише напираючо. Тому то можу я кождому недужому въ подобный способъ зъ повного досвѣду поручити Вашѣ швайцарскѣ пигулки Рихарда Брандта а се робивъ я всегда взглядомъ моихъ знакомыхъ. А щобы и многимъ тысячамъ людей, котрѣ не знають зъ самыхъ поручень и реклямъ, якъ поступати при власныхъ подобныхъ недугахъ, показати правдиву дорогу до подужаня, уповномочняю Васъ, се письмо оповѣстити а до мого подпису долучую и урядове потвержденье нотаріяльне.

Адольфъ Мекленбургъ, Windmühlengasse 24. Подписъ потвержденый.

НА ПРЕМІЮ!

А. Вознякъ. Львôвъ, ул. Руска ч. 1.

Ôдъ перейшло 10 лѣтъ истнуюча Торговля паперу, приборôвъ до писаня и товарôвъ галантерійныхъ

А. ВОЗНЯКЪ

у Львовѣ, улиця Руска число I. поручає

НА ПРЕМІЮ

Образки зъ рускими и польскими пôдписами 100 штукъ кр. 30, 60, 80, 1·20, 1·60, 2 зр. 2·50 и высше.

Образки коронковй (Новôсть) зъ рускими и польскими пôдписами по 5 и 6 кр. (до сего часу були лишь зъ нѣмецкими и францус. пôдписами).

Молитвословы (рôзного выданя) рускй и польскй ôдъ кр. 12, 20, 25, 35, 45 и высше.

Книжки на премію (повѣсти) зъ золотымъ написомъ „Нагорода пильности“.

Папѣръ въ ризахъ и на либры, пера, чорнило, зошиты, нотатки и т. п. артикулы въ кругъ сеи торговлѣ входячй.

Образы святй на полотнѣ и блясѣ (ручна робота. Для ВПч. Громадъ и Братствъ церковныхъ на сплату ратами).

Рамы и рамки золотй и рѣзьбленй.

Образы до оправы принимаються. 2470 1—3

Маючи власну машину до печатаня билетôвъ визитовыхъ, запрошень и т. п., принимає замовленя на тіиже и выконує якъ найскорше и по можливо якъ найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ.

Замовленя зô провинціи выконуються ôдворотною почтою.

А. Вознякъ, Львôвъ, ул. Руска ч. 1.

НА ПРЕМІЮ!

НАЙЛУЧШІЙ

ПАПѢРЪ ЦИГАРЕТОВЫЙ

єсть правдивый

LE HOUBLON

1934 **францускій фабрикатъ** 24—36

CAWLEY-а & HENRY-ого въ Парижи.

Передъ пôдробкою остерегаєся!

Сей папѣръ поручаютъ якъ найлучше пп. д-ръ І. І. Поль, дръ Е. Людвигъ, дръ Е. Липманъ, професоры хеміи при вѣденьскôмъ университетѣ а то для єго знаменитои якости, єго абсолютнои чистоты и для того, що до него не домѣшанй жаднй шкôдливй здоровю матеріи.

FAC-SIMILE DE L'ÉTIQUETTE

17, rue Béranger, à PARIS

Пѣвець церковный,

Іосифъ Шарковскій, управитель хору, пошукує мѣсця. Близша вѣдомôсть листовно. Адреса: Яблони-21—? ця надъ Прутомъ. 2423

Неомыльне средство

на выгубленье нагнѣткôвъ, бородавокъ и иншихъ подôбныхъ наростей шкôрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.

Цѣна флякону 50 кр.

Встрикненье и капсулки

зъ ростины „MATICO“

въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство

поручає Аптика

К. КРИЖАНОВСКОГО

у ЛЬВОВѢ.

Цѣна фляшки встрикнень 40 кр.

2274 *Капсулокъ 80 кр.* 27—?

Цѣс. кор. уприв. гал. акційный

БАНКЪ ИПОТЕЧНЫЙ

выдає

почавши ôдъ дня 1 цвѣтня 1887

у **Львовѣ** и при филіяхъ въ **Краковѣ, Чернôвцяхъ** и **Тернополи**

АСИГНАТЫ КАСОВЙ

$3\frac{1}{2}\%$ платнй въ 30 днѣвъ по выповѣди
4% „ „ 60 „ „ „
$4\frac{1}{2}\%$ „ „ 90 „ „ „

Львôвъ I цвѣтня 1887.

2223 77—? **ДИРЕКЦІЯ.**

(Передрукъ не буде плаченый.)

О. Т. ВИНКЛЕРЪ

у ЛЬВОВѢ

поручає пôдъ ґваранцією правдивости найдобôрнѣйшй въ обємъ торговлѣ входячй товары, всякй кольоніяльнй и корѣннй артикулы, хиньску гербату послѣдныхъ зборôвъ, англійскій румъ, францускій конякъ, ликеры и розолисы зъ перворядныхъ фабрикъ краєвыхъ и заграничныхъ, старй натуральнй вина угорскй, француске и реньске бѣле якъ и червоне, сардинки, кавяръ, салями, сыры, брындзя, муштарда француска и кремска, оливу до ѣдженя и освѣтленя, шоколяды и какао, англійскй бишкопты и иншй тѣсточка, американьскій екстрактъ зъ мяса и буліонъ зъ Сиберіи.

Дотеперь не зрôвнану блестячу фарбу и лякеры до запусканя помостôвъ, всякй фарбы малярскй сухй, якъ и въ найлѣпшôмъ лнянôмъ покостѣ тертй и тому цѣлкомъ до уживаня готовй, такожь и фарбы малярскй въ тубкахъ и акварелевй. 2410 4—6

Хто добрый товаръ взглядно дорого купує, сей купує дуже дешево!
Хто лихій товаръ пôсля назвы купує, сей купує дуже дорого.

Пошукованя посадъ, оголошеня продажи,

пошукованя спôльникôвъ

и всѣ иншй оголошеня для всѣхъ австро-угор. якъ такожь для всѣхъ заграничныхъ газетъ и фаховыхъ часописей залагоджує **найтанше, найскорше и въ ôдповѣдный способъ по оригинальныхъ цѣнахъ** експедиція анонсôвъ:

RUDOLF MOSSE

Wien I. Seilerstätte 2.

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаденъ зъ моихъ конкурентôвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжь для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій краєвыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мôй богатый складъ такожь 1962 Веч. Духовеньству. 86—0

Замовленя въ мѣсци и зъ провинціи выконуються точно и ретельно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескои одежи гуртомъ и подрôбно.

Львôвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеный 1848.

ПЕТРО КРОКЕВИЧЬ

аптикарь въ Краковѣ

улиця Баштова при плянтахъ (рôгъ Ринку Клепарского)

поручає власнй выробы

яко правдиву одиноку добычь найновѣйшихъ часôвъ, приносячу хорому неоцѣненй, спасеннй користы. о чѣмъ свѣдчать щоразъ численнѣйшй признаня похвалы и т. п., якъ неменше посвѣдченье лѣкарске, а именно:

До Высокоповажаного пана Петра Крокезича, аптикаря въ Краковѣ.

Въ численнôй моѣй практицѣ уживавъ я перерôбки лѣчничй выгаданй и выробленй Вами, завсѣгды зъ знаменитымъ успѣхомъ въ недугахъ, противъ котрыхъ они пристосованй. Препараты Вашй ôдзначалися одноцѣлою якостею що-до формы и доброты, не пôдпадали розкладови, приємнй въ уживаню а певнй въ бажаныхъ наслѣдкахъ. Мыло менѣ проте высказати Высокопов. панови моє цѣлковите признанье, заразомъ желанье дальшои такъ успѣшнои працѣ въ щасливо начатôмъ напрямѣ для добра недужои людскости. — Щасть Боже!

Львôвъ дня 16 марта 1888 р. **Др-ъ Юлій Корвинъ Гонсьоровскій** лѣкарь зелѣзницѣ Кароля Людвика.

Вино хинове, средство лѣчниче, взмагаюче силы, стравнôсть, надзвычайно поручане, особливо у женщинъ слабосильныхъ, блѣдыхъ и т п.

Вино хинове зъ зелѣзомъ, поручане молодымъ особамъ для осягненя зросту и розвою тѣла, надає крови силу, збôльшаючи скôлькôсть тѣлокъ крови, змôцняючи жолудокъ пôдносить апетитъ, лѣчить загальнй ослабленя, блѣдачку и т. п., а одиноке для реконвальєсцентôвъ по хоробахъ горячковыхъ вынищаючихъ.

Вино зелово-ромбарбарове, вытягъ винный зъ правдивого корѣня Ревеня хиньского (Radix rhei chinensis) и зелъ, збôльшаючихъ рухи хробачковй кишокъ черезъ то легко розвôльняюче; знамените въ затканяхъ, часто повтаряючихъ-ся здутяхъ, довготреваючôмъ катарѣ, дванацятницѣ и въ упорчивôй жовтачцѣ.

Вино зелово-пепсинове, вытягъ зъ зелъ краєвыхъ и найлѣпшои пепсины de Rostock, одиноке успѣшне средство пôдносяче травленье, розпускаюче бѣлко, затымъ одиноке въ нестравности, хроничныхъ катарахъ жолудка або на тлѣ туберкуличнôмъ атоніи кишокъ у людей старыхъ, дуже помôчне у дѣтей зле ôдживлюваныхъ, анемичныхъ и шкрофуличныхъ.

Амигренъ, незрôвнана помôчь въ сильнôмъ болю головы. Ложочка ôдъ кавы зажита успокоює найсильнѣйшу мигрену.

Кальльонъ, одиноке средство на найстаршй и найдолегливѣйшй нагнѣтки. По насмарованю нагнѣтокъ сейчасъ перестає болѣти, а въ 24 годинахъ ôдпадає безъ найменшого болю.

Хильоль, лагодить по кôлькоразовôмъ ужитю найбôльшй болѣ ревматичнй пострѣлы, подагру и т. п

Сарсапариліянъ зъ корою хиновою, узнаный яко найлѣпше средство въ немочахъ походячихъ зъ зôпсутя сокôвъ и зъ ôдти повстаючого вадливого складу крови, въ недокровности и т. п.

Зѣлье грудне зô свѣжихъ, лѣчничихъ зелъ волоскихъ, котрй вже неразъ навѣть въ прикрыхъ розличныхъ выпадкахъ слабости давали надсподѣване полѣпшенье терплячому, то въ слабостяхъ грудныхъ то легкихъ, противъ астмы, всякои душности и т п. Усувають они тяжку дыхавицю, всякй закатареня легкихъ и грудей. зафльегмленя, кольки въ грудехъ, упорчивый кашель и т. п. Цѣна зр. 1·20

Сиропъ грудный при тяжкихъ або застарѣлыхъ немочахъ, уживаный буває рôвночасно зъ зѣльемъ льоретаньскимъ противъ сухотъ и слабостей грудныхъ и легкихъ и т. п Цѣна 2 зр.

Кроплѣ жолудковй. Средство знамените и незрôвнане у всѣхъ слабостяхъ жолудка Цѣна 35 кр. 2068 45—0

Замовленя выконуєся ôдворотною почтою.

Зъ численныхъ подякъ наводимо ось тй:

Высокоповажаный Пане Аптикарю!

Бажаю, щобы кождому хорому такъ знаменитый успѣхъ давали лѣки зъ Вашихъ выробôвъ, якъ моѣй женѣ, котрй надсподѣвано успѣшно дѣлали и прошу о надôсланье менѣ ще Амигренъ и капель жолудковыхъ. Зъ поважаньемъ

Пшôвъ д 3 липня 1887 р *Леопольдъ Ковалик*ъ (Рыбникъ, Oberschlesien).

Высокоповажаный Пане!

Узнаю дѣйстну успѣшнôсть Вашихъ выробôвъ, досвѣдчивши на собѣ — Се посвѣдчаю ретельно. Зъ поважаньемъ

Schönpriesen b. Aussig 25 мая 1787 р. *Новаковскій* директоръ фабрики цукру.

Вп Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви въ Краковѣ.

Страдаючи ôдъ пôвтора року на сильный, невылѣчимый кашель, сполученый зъ рôзными тяжкими недугами, мимо тутешныхъ радъ лѣкарскихъ, чувся я безъ надѣѣ житя, а яко отець кôлькоро дѣтей, хапаючись вкôнци рôзныхъ способôвъ до поратованя здоровля, случайно зъ порады чужои приязнои менѣ особы, уживъ я „Зѣля грудного“ выробу аптикаря Вповажаного Пана Петра Крокевича, и по ужитю чотырохъ пачокъ „Зѣля грудного“ и Сиропу ôдзыскавъ цѣлковито здоровлье, могучи о власныхъ силахъ уже працювати и тымъ чиномъ бодай частину щастя дѣтемъ моимъ удѣлити. Чуюсь тому спонуканымъ заявити найщиршу вдячнôсть Вповажаному Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви мѣсцевому, за вырôбъ „Зѣля грудного“, бо житье моє лишь ужитю того Зѣля завдячую.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Кракôвъ, дня 28 мая 1886 р. *Михаилъ Трыбальскій*, друкарь литографичный.

Высокоповажаный Пане!

Вычитавши зъ газетъ дня 28 мая с. р. подяку Вамъ Вповажный Пане, а почуваючись зарôвно до обовязку вдячности, маю честь тую-жь въ высокôй степени заявити Вамъ, Вповажный Пане, бо Ваше „Зѣлье грудне“ и „Сиропъ“, и въ загалѣ Вашй выробы не лишь менѣ самому, але дуже многимъ, де заходили сумнѣвы що-до здоровля давали чудный успѣхъ. Маючи отже много завдячити Вашимъ выробамъ, приймѣть Вповажаный Пане выразы моєи вдячности, а заразомъ зичливости, успѣху въ дальшôмъ розвою своихъ выробôвъ такъ для добра власного, якъ и зъ пожиткомъ для людскости!

Остаю зъ довжнымъ поважаньемъ *Кс. Е. Вернеръ*,

Кракôвъ 1 червня 1886 р. Реформатъ.

Честный Пане!

Страдаючи ôдъ 20 лѣтъ на гемороиды и упрямый бôль въ жолудку, на дыхавицю и сполучене зъ нею замуленье мѣхура, на затвердженье и иншй долегливости, уживъ я кôлька фляшокъ „Капель жолудковыхъ“, котрй зробили менѣ надзвычайну пôльгу, що посвѣдчаю згôдно зъ правдою и совѣстею. *Фишеръ*,

Ряшѣвъ, дня 21 червня 1886 р. совѣтникъ ц. к. суду.

И. ИГНАТОВИЧЬ

поручає:

певнй и выпробованй средства до выбраня всякихъ плямъ.

	кр.
АМАНДИНА усуває плямы зъ сокôвъ цукровыхъ, бѣлка, мороженого и т. п. фляконъ . .	25
АПСЕИНА вытягає плямы товстй зъ матерій шовковыхъ барвныхъ	25
АЦЕТИНА нищить плямы алькаличнй и мочовй, фляконикъ	25
БЕНЗОЛИНА выбирає плямы товстй и зъ прѣтя, зъ мази и покосту, фляконикъ малый 20 кр. цѣлый	30
БРАЗИЛИНА, выпранй въ бразилинѣ матеріи чорнй, споловѣлй и поплямленй ôдзыскують первѣстну барву, стають лыскучими и твердыми, пакетъ	08
ЕТИЛИНА усуває плямы на помостѣ зъ фарбъ анилиновыхъ, травы, лякерôвъ, и смолы фл.	25
ЯНИНА розпускає плямы чорнй повставшй на шкôрѣ при фарбованю волося, фляконъ .	30
ЯВЕЛИНА уживаєся до выбраня зъ бѣля барвныхъ плямъ, а именно зъ пива, вина червоного, овочѣвъ, конфитуръ, атраменту и т. п. фляконъ . .	20
КВАСОКЪ въ лѣсочкахъ уживаєся до чищеня палцѣвъ зъ атраменту, лѣсочка	05
КОРѢНЬ МЫЛЯНЫЙ бѣлый, служить до праня матерій шовковыхъ, потовщеныхъ и замарганыхъ, пакетикъ по 2 кр. и	04
МЫЛО ЖОВЧЕВЕ уживаєся до выбираня плямъ старыхъ зъ матерій вовняныхъ, бавовняныхъ и шовковыхъ, кусникъ	25
ОДАЛИНА найлѣпше средство до чищеня мужескои одежи, усуває плямы повставшй зъ пороху, прѣтя, тютюну, молока, пива, кавы, шоколяды, плѣсни, вохкости, сметанки, росолу и т. п. фляконъ . . .	35
ОКСАЛИНА выбирає плямы зъ атраменту, иржи и крови, зъ паперу и бѣля, фляшка . . .	25
КВИЛЯЯ, матеріи вовнянй и шовковй, выпранй въ ôдварѣ Квиляи тратять плямы и ôдзыскують свѣжôсть, причѣмъ барва матеріи нѣчо не тратить, пакетъ	06
СПИРИТУСЪ ТЕРПЕНТИНОВЫЙ усуває плямы зъ покосту, олѣю и живицѣ, фляконъ	25
ЗЕМЕЛЬНИКЪ чистить матеріи бѣлй вовнянй зъ замарганя и пороху, пакетъ	20

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3., Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои. Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20, и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2424 5—?

ЗАВЕДЕНЬЕ КЛИМАТИЧНО-ЛѢСНЕ

въ РУДНѢ

при стаціи Зимнавода-Рудно отворене зъ днемъ I мая.

Помешканя дешевй и добре уладженй. Почта, телеграфъ, купелѣ зимнй, теплй и ставовй, реставрація, молочарня, крамниця, кругольнѣ, стрѣльниця и т. п. *Що недѣлѣ и свята по обѣдѣ музика.* **Въ свята и недѣлѣ по обѣдѣ спацеровй поѣзды зô Львова.** 2464 2—6

Маю честь поручити Вповажанымъ Панамъ

складъ и робôтню мужескои одежи

истнуючихъ ôдъ року 1864. 2439 2—7

Замовленя мѣсцевй и позамѣсцевй выкôнчую якъ найстараннѣйше и можу запевнити смѣло, що єсмь въ можности Вповажанымъ Панамъ всѣ вымаганя входячй въ обємъ вдоволити.

Зъ глубокимъ поважаньемъ: **Станиславъ Момоцкій**

улиця Баторія ч. 12. напротивъ суду краєвого.

Тайна красы

выробу ПЕТРА КРОКЕВИЧА аптикаря въ Краковѣ.

Неимовѣрне подивлянье и надзвычайне признанье зô стороны красавиць для сего чудового и незвычайно скоро дѣлаючого средства робить, що сей препаратъ, выробу Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ, розхаплюють зъ нечуваною скоростею. Créme сей, справедливо названый „Тайною красы“, ôддаляє въ тягу однои ночи всяку неделикатнôсть, ствердженье, червонôсть шкôры, прищѣ, угры и лишаѣ гинуть безповоротно по ужитю сего знаменитого и найпевнѣйшого въ своихъ наслѣдкахъ средства, котре навѣть лице поморщене чудово робить молодшимъ, падаючи єму красный справдѣ молодечій цвѣтъ. Уживаный щоденно на нôчь, чудово заховує цвѣтъ ôдъ всякого ствердненя шкôры, якъ рôвно-жь и ôдъ передвчасныхъ морщинъ. Тому то повинно се средство находитися въ тоалетѣ такъ молодои и краснои паночки якъ и красивои дамы.

Цѣна 1 зр, 1 зр. 50 кр. и 2 зр. 2398 14—?

I. & C. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНѢ (BRÜNN)

улиця Фердинанда Ч. 7/d

высылають за послѣплатою:

Сорочки мужескй, бѣлй и кольоровй 1 штука Іа. зр. 1.80 Па. зр. 1.20

Сорочки робôтничй зъ доброго оксфорду, 3 штуки зр. 2.

Ногавицѣ мужескй, зъ барханту або полотна, 3 пары Іа. зр. 2.50, Па. зр. 1.80.

Суконнй шапки, для мужчинъ и хлопцѣвъ, 6 шт. зр. 1·20.

Скарпетки мужескй, бѣлй або кольоровй, робленй 6 паръ зр. 1·10.

Скарпетки втягаючй пôтъ, зъ финису шовкового, 12 паръ зр. 1·20.

Пледы до подорожи, 3·50 метрôвъ довгй, 1·60 м. широкй, 1 штука зр. 4·50.

Матеріи на мужескй уборы, новôтнй, 3.10 метрôвъ Іа. зр. 5·50. Па. зр. 3·75.

Матеріи на иберцигеры, добрй, найновѣйшй барвы, 2.10 метр. зр. 6.

Нормальни сорочки и ногавицѣ, зъ чистои вовны, системъ Єгера, 1 штука зр. 3·50.

Зреформоване нормальне бѣлье, (втягаюче пôтъ) 1 сорочка або 1 ногавицѣ зр. 2.

Бѣлье зъ Gummi, 2 пары маншетôвъ, 2 стоячй и 2 лежачй ковнѣрики зр. 2·50.

Матеріи лѣтнй камгарновй на мужескй уборы, найновѣйшй десенѣ, 6.5 метрôвъ зр. 3.

Сорочки жѣночй, зъ шифону, гафтованй, 3 штуки зр. 2·50.

Сорочки жѣночй, зъ мôцного полотна зъ зубками 6 штукъ зр. 3·25.

Корсеты пôчнй, зъ шифону, численно прикрашенй, 3 штуки зр. 1·80.

Спôдницѣ, 6 зъ сырого полотна, Chiffon и Rouge 3 штуки зр. 3.

Запаски жѣночй, зъ оксфорду, кретону и сырого полотна 6 штукъ зр. 1·60.

Паньчохи жѣночй, робленй, бѣлй або кольоровй, 6 паръ зр. 1·50.

Паньчохи жѣночй, (втягаючй пôтъ) зъ шовкового финису 6 паръ зр. 1 20.

Намѣтки зъ Mohair-у, у всѣхъ краскахъ 3 штуки зр. 1·20.

Намѣтки зъ Foil-у, краснй десенѣ, 6 штукъ зр. 1 20.

Жакеты лѣтнй Jersey, зъ чистои вовны, у всѣхъ краскахъ. 1 шт. гладка зр. 2·50 тамбурована зр.

Хустинки до носа, зъ кольоровымъ краємъ, 1 тузинъ мужескихъ зр. 1·20, жѣночихъ зр. 1.

Взôрцѣ даромъ и франко.

2345 14—26

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимає вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовує ихъ по

$4\frac{1}{2}\%$ на рôкъ.

2219 9—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка, пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 107. Львôвъ, Пятница 13 (25) мая 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ середу, и въ середу и суботу на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Відни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gaus, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австрiи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична.

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатані вôльні ôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. а. в.

Бесѣда посла Пернерсторфера

про станъ галицкого судôвництва

выголошена вчера въ радѣ державной.

(Въ телеграфичнôмъ скороченю.)

Я мушу насамперед запротестувати противъ способу поступованя д-ра Смольки, котрый налягае на палату, нѣбы то зъ натиску зъ по-за парляменту, щобы послы якъ найменче говорили. Я не можу пôддатися тому натискови, хочь-бы тôлько длятого, що маю порушити справы надто важнѝ, а впрочѣмъ система полиційна въ Австріи придавлюе кожде важнѣйше выявленье мысли по-за парляментомъ. Я мушу длятого выступити въ палатѣ и въ имя правъ горожаньскихъ боронити свободы!

Я хочу оговорити галицкѝ ôдносины судовѝ, якѝ сотворивъ бувшій президентъ апеляцій, бар. Шенкъ. Ôнъ то найбôльше причинився до тыхъ сумныхъ ôдносинъ въ Галичинѣ, котрѝ, пожалься Боже, и нинѣ тамъ панують.

Коли п. Шенкъ обнявъ свôй урядъ, обудилася була въ краю надѣя, що новый президентъ черезъ побôльшенье персоналу судейского и помôчного усуне перетяженье судôвъ галицквхъ, котре гамуе вымѣръ справедливости. Бо людноôсть краю и економичный розвôй его зростали, а нѣхто не подумавъ пôднести силу робочу. Однакожь, хоть впередъ жалуванося на лѣнивый хôдъ справъ судовыхъ, а все таки була повага суду. П. Шенкъ, обôймаючи свôй урядъ, взявся усувати хибы, але зробивъ се въ такій способъ, що, якъ то кажуть, „das Kind wurde mit dem Bade hinausgegossen“.

Головною причиною повôльного урядованя въ судахъ галицкихъ бувъ бракъ силъ помôчныхъ. П. Шенкъ розпорядивъ, щобы число діюрнистôвъ що-найменче подвоёно, однакожь рôвночасно повѣдомивъ начальникôвъ судовыхъ, що призначена на тую цѣль загальна квота мусить лишитись незмѣненою. Такъ пôйшло, що въ Галичинѣ зарôвно кôльканацятилѣтный хлопець якъ и батько численной родины мусять робити за вынагороду 8—10, а дуже рѣдко за 25 зр. мѣсячно въ надавчихъ протоколахъ, въ експедитурѣ, регистратурѣ, ба навѣть при спадковыхъ пертрактаціяхъ. — Зъ того выробилася въ Галичинѣ правдива язва писарѣвъ покутныхъ и пôдбивачѣвъ до процесôвъ, язва загально знана и терплена въ самыхъ судовыхъ будынкахъ. На тôмъ терпѣла и терпить повага суду и вызискувана людноôсть сельска. Але п. Шенкъ зъ призначенои на помôчнѝ силы квоты выказувавъ ще що року велике заощадженье, а за то очевидно дôстававъ урядовѝ комплименты и похвалы. Тая знаменита господарка ôддала президентови особливо судіѣвъ повѣтовыхъ въ повну зависимôсть, бо нѣ одинъ зъ нихъ, хоть бы найсовѣстнѣйшій и найроботящій, не мôгъ уйти дисциплинарного слѣдства.

Силъ концептовыхъ очевидно трудно було въ такій способъ помножити, якъ силы помôчнѝ, але чого бы не доказавъ енергичный п. Шенкъ звычайнымъ строгимъ своимъ наказомъ? Выйшовъ строгій наказъ, выготовити всѣ залеглости а періодичнѝ справозданя предкладати чисто зъ полагодженьемъ всѣхъ справъ. И сталося пôсля наказу. Першѝ инстанціи нехай не тратять часу на студіюванье справъ и выдаванье присудôвъ, бо и такъ знайдесь невдоволена сторона, що внесе рекурсъ до высшои инстанція! Такъ почалося въ Галичинѣ безнастанне „вычеркуванье нумерôвъ“ — и не той судія бувъ найлѣпшій, що найсовѣстнѣйшѝ предкладавъ роботы, але той, що вычеркнувъ якъ найбôльше нумерôвъ и не мавъ рестанціи. Одинъ судія переганявъ въ тôмъ напрямѣ другого на очевидну шкоду вымѣру справедливости. Молоденькихъ безплатныхъ авскультантôвъ ставлено на самостôйныхъ судіѣвъ въ справахъ дрôбныхъ, карныхъ, а навѣть на судіѣвъ слѣдчихъ при злочинствахъ! Представте собѣ такого самостôйного судію, котрый въ рукахъ своихъ держить честь и щастье одиниць и родинъ, а самъ обтяженый цѣлоденною тяжкою працею, въ нуждѣ голодовôй, часомъ и зъ родиною. Яка то несовѣстноôсть выставляти на покусу людей молодыхъ и недосвѣдченыхъ, окруженыхъ сѣтею интригъ и чигаючихъ лихварѣвъ! Кôлько зъ нихъ улягне покусѣ, того обчислити годѣ, але можна пôзнати по що-разъ бôльшôмъ упадку галицкого судôвництва! Коли навѣть котрый зъ тыхъ молодцѣвъ, незвычайной силы характеру, здужавъ уйти деморализація, то певно попавъ у другу крайноôсть, бо бувши помôчникомъ при старшихъ судіяхъ замѣсть научитися чогось, при безмысльнôмъ „черканю нумерôвъ“ забувъ ще й то, чого научився въ университетѣ. Дѣйстно, се чудо, що при тôмъ всѣмъ въ Галичинѣ знаходяться ще судіи, що совѣстно выготовляють свои реферaты а не шаблоновымъ черканьемъ!

П. Шенкъ думавъ, що въ столѣтю пары и електричности суды мусять урядувати бодай скоростею вѣтру, а дарма, ци тамъ засуджуеся невинныхъ, бо прецѣнь институція людска не може бути непохибною!... Досыть, абы додержати формы, и выказати, що формы додержано! Коли свѣдкови проказано присягу, то вже на що дивитись, ци ôнъ говорить правду? Ёму вже треба вѣрити, бо присягъ! Для судіи досыть, якъ ôнъ присудъ свôй умотивуе „вôльнымъ судейскимъ пересвѣдченьемъ“. Тая злощастна формулка, уживана несовѣстными судіями, особливо на Галичину спровадила немало нещастя. Пôзнѣйше колегіяльне розслѣджуванье и рѣшанье спôрнои справы сталося формальностею и фикцією, котра безправности о стôлько чинить прикрѣйшими, о скôлько хто бувъ такъ наивнымъ, що бравъ тіи судовѝ формальности на серіо. Дôйшло до того, що въ судовыхъ процесахъ карныхъ нѣбы то колегіяльно рѣшае ёдино гадка прокуратора, а по трохи ще президента розправы.

Поминаю мовчки знане ажь надто, славетне поступованье при переступленяхъ, а перейду до поступованя въ справахъ дрôбныхъ (багателькахъ), котре такъ дуже хвалять. Въ дѣйстности же то поступованье ёсть не тôлько цѣлкомъ хиблене але ще й способне пôдкопати всяке почутье справедливости. Точку тяжести при выдаваню присудôвъ поставлено на присягу самыхъ интересованыхъ сторôнъ, и нема вже тутъ нѣякого бôльше средства правного, якъ одно тôлько „вôльне пересвѣдченье судіѣ“. Черезъ то сотворено рôдъ освященого азилю для личнои самоволѣ и неуцтва судіѣ! Для бѣдака, котрый удаесь зъ багателькою до суду, 5—50 зр. становить часто пытанье екзистенціи. А судіямъ придѣляють 50, навѣть 80 справъ багательныхъ на одно передполудне! И ôнъ мусить въ тôмъ часѣ проказати присягу сторонамъ, выслухати свѣдкôвъ и доповнити всѣхъ формъ.

Не мусить же цвисти система „черканя нумерôвъ“? Судія въ справахъ дрôбныхъ, хочь-бы мавъ силу Геркулеса, мудрôсть Соломона, а справедливôсть Катона не може вывязатися зъ своихъ обовязкôвъ. Въ практицѣ выробився дуже скорый и выгôдный способъ, що заприсягаеся сторону позиваючу, а черезъ то въ Галичинѣ хто тôлько маe смѣлôсть и гнучку совѣсть, може робити на поступованю багательнôмъ знаменитѝ интересы. Можна фантувати ближныхъ своихъ доволѣ, щобы лишь не надъ 50 зр. Тая „багательна справедливôсть“ гôрше руйнуе галицку людноôсть, анѣжь лихва, бо що-жь маe почати пôзваный, якъ позиваючій криво-присягне? Мимо тои страшнои руины, мимо безнастанныхъ слѣдствъ о кривоприсягу — котрѝ, правда, рѣдко доводять до цѣли, — поступованье багательне, длятого, що улекшуе „черканье нумерôвъ“, величають яко добродѣйство, яко щастье для люду!

То бувъ-бы образъ судôвництва галицкого въ судахъ I-ои инстанціи, образъ, по гадцѣ п. Шенка нѣ троха не сумный, бо суть же высшѝ суды на то, щобы поправляти низшѝ. Але ôнъ певно забувъ, що лихій станъ судôвъ I-ои инстанціи мусить безусловно спровадити такій-же станъ и въ судѣ высшôмъ, коли не збôльшиться числа совѣтникôвъ апеляційныхъ. То очевидно вымагало бы збôльшеня коштôвъ, а на тôмъ потерпѣла-бы слава ощадного президента! Тожь и въ другôй инстанціи наказано такъ само систему „черканя нумерôвъ“, при чѣмъ уживаеся формулки: „*Зъ мотивôвъ наведеныхъ першимъ судіею*“, додаючи часомъ ще якесь „*Зваживши дальше...*“ Совѣтники апеляційнѝ такожь люде, а боячись, щобы черезъ повôльне полагоджуванье справъ не стягнути на себе гнѣву президента, мусять зъ часомъ позбуватися совѣстности Впрочѣмъ и въ другôй инстанціи легко можна утихомирити совѣсть, згадавши на то, що ёсть же ще и III инстанція, котра маe обовязокъ направляти хибы II-гои. Бо инакше на що була-бы та третя инстанція? Въ Галичинѣ выробилась практика, що въ другôй инстанціи рѣшенье, оперте на формулцѣ „Зъ мотивôвъ першого судіѣ“, выдаеся безъ читаня актôвъ. Приписанѝ вытяги зъ актôвъ тамъ не роблять ся, а щобы въ рѣшеняхъ II-га инстанція збивала выводы стороны рекуруючои, се лучаеся дуже рѣдко!

Теперь пригляньмось дѣйстнôй вартости урядовыхъ чинностей найвысшого трибуналу, котрый чей же повиненъ бути summum bonum судôвництва, бо ôдъ рѣшень найвысшого трибуналу нема вже ôдклику. Найвысшій трибуналъ повиненъ въ своихъ рѣшеняхъ зовсѣмъ поминати личнѝ пересвѣдченя судейскѝ, а держатись ёдино приписôвъ правныхъ. Загально вѣдомо, що рѣшеня найвысшого трибуналу друкуються, але вѣдомо такожь то, що они собѣ суперечать. Система „черканя нумерôвъ“ и въ тôй найвысшôй власти судейскôй зробила великій поступъ, а тутъ та система дуже добра, бо ôдъ рѣшеня нема вже ôдклику. Рѣшеня найвысшого трибуналу ôдкликуються на мотивы I-ои або II-ои инстанціи, замѣсть, пôсля закону, збивати кождый вывôдъ стороны. Пôсля §. 286 пост. карн. и §. 3 новелѣ о неважности зъ 31 грудня 1877 маe трибуналъ касаційный, отже цѣлый сенатъ обовязокъ, *выслухавши ген. прокуратора*, на засѣданю неявнôмъ напередъ нараджуватись (berathen), а потôмъ орѣкати. Такъ приписуе законъ. Але практика въ галицкôмъ ôддѣлѣ найвысшого трибуналу пôйшла инчою дорогою. Пôсля закону, установленый референтъ трибуналу повиненъ самостôйно, безъ нѣчиего чужого вплыву розслѣдити актъ и жалобу, выготовити рефератъ и внесеня, о котрыхъ опôсля рѣшаe трибуналъ касаційный, выслухавши ген. прокуратора. Тымчасомъ галицкій ôддѣлъ трибуналу такъ собѣ запровадивъ: Референтъ спôльно зъ ген прокуратôромъ, отже пôдъ вплывомъ прокуратора, выготовляе рефератъ и пише внесеня, генер. прокураторъ письменно заявляе на рефератѣ, що на внесеня годиться, а референтъ зъ цѣлымъ тымъ выробомъ удаесь на неявне засѣданье. Тутъ рѣшаеся справа звычайно пôсля устного реферату, бо письменный задовгій! Такъ выглядае въ практицѣ судôвництво найвысшого трибуналу, а то навѣть въ случаяхъ, де йде о честь и суспôльну екзистенцію горожанъ! Але не лишь невôдкличноôсть присудôвъ, а такожь доктринерство и зарозумѣлôсть вплывають на обниженье поваги суду, зваживши, що навѣть при очевидныхъ похибкахъ правныхъ судъ судорожно держиться формальностей, а навѣть ставить перепоны до уласкавленя цѣсарского. Идентификують повагу суду зъ повагою поодинокихъ функціонарѣвъ навѣть тогды, коли тѝ допустилися очевидного надъужитя. Таке поступованье — то бюрократична взаимна адорація, зô шкодою судôвництва, веденого въ имени Его Вел. цѣсаря!

---

4)

Въ справѣ правописнôй.

(Дальше.)

Цѣкава еще критика меншости на проектъ чисто-етимологичнои правописи, придуманый бôльшостею анкеты. На звукъ і пропонуе Majoritätsvotum шѣсть знакôвъ; щобъ написати ві, треба знов шѣстьохъ способôвъ писаня. Дитина н. пр. читае книжку и бачить написане возъ, носъ — але читати маe віз, ніс; бачить написане кони, але передъ перечитаньемъ того слова маe застановитися, ци се число единичне чи многе, — коли единичне (на кони), нехай читае твердо, коли число многе, нехай читае мягко (коні). Щобы умѣти написати и, треба пôсля проекту бôльшости научитися трехъ головныхъ правилъ, дальше при кождôмъ правилѣ спамятати еще двѣ або три алинеѣ, при кождôй алинеѣ спамятати рôзного рода вынятя, а въ додатку еще научитися девятнацять доповняючихъ правилъ.. Якъ видно, параграфы правописнѝ будуть зъ часомъ ще тяжшѝ ôдъ параграфôвъ правничихъ, наука такъ дрôбнои рѣчи, якъ правопись, станесь пôсля проекту бôльшости правдивымъ испытомъ докторатскимъ!

Бôльшôсть ударяе головно на Желехôвского за те, що идучи за вымовою перемѣняе о на і: стіл, війна, кілька. Ну, се тематъ, надъ котрымъ дѣйстно можна спорити, однакъ по даній въ Majoritätsvotum доказы не збивають Желехôвскогс. Мѣжь стіл-стола ёсть та-жь аналогія, що мѣжь dąb-dęba въ языцѣ польскôмъ, vira-veřiti въ языцѣ ческôмъ, въ языцѣ латиньскôмъ facio-feci, homo-hominis νεῶς-νεώς въ языцѣ грецкôмъ, sprechesprichst въ языцѣ нѣмецкôмъ. Деякѝ языки въ перемѣнѣ самогласныхъ еще идуть дальше, а особливо нѣмецкій, де корень пôд лягае часто цѣлôй скалѣ перемѣнъ: spreche, sprichst, sprach, gesprochen, Spruch и т. д. Додати треба и те, що фонетичне і приходить у Желехôвского лишь въ однôмъ падежи, а въ польскихъ словахъ — якъ dąb-dęba, zął-zęła, mąż męża — заходить зовсѣмъ противный выпадокъ: етимологичне ą ёсть лишь въ падежи першôмъ ед. числа, а у всѣхъ прочихъ падежахъ, и числа единичного и числа многого пишуть Поляки фонетичне ę.

Бôльшôсть черновецкои анкеты, выступаючи проти Желехôвского, выступае заразомъ проти Максимовича и Осадцы; она велить писати столъ, форму, якои нарôдъ майже нѣгде не уживае. Нехай-бы спробували авторы Majoritäts votum запропонувати щось подôбного Полякамъ, щобы они мѣсто męża ręka писали по етимологичному: mąża rąka; або щобы мѣсто żyto, czysty, krzyk писали по етимологичному: żito, czisty, krzik и т. д. Якій-бы то окликъ обуреня повставъ середъ польского народу, що любить рôдну бесѣду, дорожить ёи звуками и формами, и уважае ёи найбôльшою своею святощею. Лишь у насъ вôльно поневѣряти *святощь народу, каляти рôдне гнѣздо* — се навѣть у декого уважаесь чиномъ патріотичнымъ, геройскимъ!

На закôнченье подаю ще одинъ уступъ зъ Minoritätsvotum а черновецкои анкеты.

Поклонникамъ етимологичнои правописи зовсѣмъ не йде о историчный розвôй руского языка; они той языкъ уважають нарѣчіемъ россійского а въ слѣдъ за тымъ доводять, що нарѣчіе не надаеся до письменнои бесѣды, лучше приняти готовый литературный языкъ россійскій. Чи-жь правда се? Миклошичъ повѣдае въ порôвнавчôй граматицѣ словяньскихъ языкôвъ, именно въ звукословію ст. IX.: „Das Kleinrussische ist auf dem Gebiete der Wissenschaft, wie die Untersuchung selbst darthut, als eine selbständige Sprache und nicht als ein Dialect des Grossrussischen anzusehen.“ Другій знатокъ словяньскихъ языкôвъ и голосноi славы лингвистъ, Шляйхеръ, пише пôдъ р. 1860: „Das Kleinrussische (Ruthenische, Russinische) ist nicht als russische Mundart, sondern als ein ihm (dem (Russischen), wie den anderen coordinierter slavischer Dialect zu betrachten. Russisch und Kleinrussisch sind bis ins II Jahrhundert hinauf zu erkennen“. Украинскій ученый, Максимовичъ, бôльшу часть свого трудящого житя посвятивъ всесторонному выясненю, що языкъ рускій не ёсть нѣякимъ нарѣчіемъ россійскимъ, лишь языкомъ самостôйнымъ. Тон-жь думки були або суть россійскѝ ученѝ: Лавровскій, Даль, Пыпинъ, а навѣть панслависты Погодинъ и Ламаньскій. Въ цѣлôмъ ученôмъ свѣтѣ не найде и одного славнѣйшого имени, щô бы проповѣдувало иншу теорію. То лишь въ политичныхъ цѣляхъ идуть зъ Россіи часто фразы о якôйсь ёдности двохъ окремыхъ народôвъ.

Въ Галичинѣ и на Буковинѣ найдесь ледви кôлька людей, що вывчились литературного россійского языка. Звычайно полапають дещо зъ церковного, дещо зъ россійского, дещо зъ польского, приберуть тоту збиранину слôвъ въ синтаксу нѣмецку чи латиньску, и домагаються, щобы того monstrum языкового училась вся молодѣжь! Справедливо сказавъ Ягичъ въ „Archiv für slavische Philologie“ (томъ VI. стр. 303), въ ôдповѣдь одному россійскому ученому, що радивъ бувъ Сербамъ закинути рôдну мову, а писати мѣшаною словеносербщиною: „Mir will nicht einleuchten, in welcher Weise eine slavoserbische (halb kirchliche, halb volksthümliche) Mischsprache der serbischen Literatur festeren Halt hätte geben können, als die echte und edle Volkssprache. Was würde es den Serben helfen? Glaubt vielloicht der Verfasser, die Erlernung der russischen Sprache wäre dann den gebildeten Serben erleichtert? Mit nichten. Im Gegentheil, die Serben müssten dann slavo-serbisch **und** russisch lernen, während sie jetzt bloss das letztere thun müssen, falls es ihnen daran liegt, die russische Literatur sich zugänglich zu machen.“

2. „Entgegnung auf das Minoritätsvotum“.

Члены бôльшости заявляють заразъ на вступѣ, що авторы Minoritätsvotum-а суть „погаными денунціянтами“. Длячого-жь? Чи въ тôмъ вотумъ пôдсуваються членамъ бôльшости якій политичнѝ, антидержавнѝ цѣли? Тамъ всюды бесѣда лишь о языцѣ, о правописи, и все оперте на друкованыхъ книжкахъ або на урядовыхъ справозданяхъ. То лишь якась теперь мода, всюды вѣтрити денунціяцію. Въ Австріи вôльно и писати и говорити по россійски, и самъ знаю людей, що словомъ и дѣломъ пропагують единство языкове — въ тôмъ не ёсть ще нѣяка вина супроти державы. Треба мати смѣлôсть и ôдвагу, явно станути въ оборонѣ своихъ пересвѣдчень, а не крытися трусливо за всѣлякого рода параваны. Народна партія не ёсть на те, щобы зъ заложеными руками придивлялась, якъ хтось народови ôдбираe его мову, та щобъ ще била брава тымъ, що чинять шкоду народови. До такои пассивнои ролѣ найменше надававъ-бы ся професоръ руского языка на университетѣ, котрый вже самымъ своимъ становискомъ покликаный до обороны чистоты рôдного слова.

До пресумного стану галицкого судôвництва помагає и способъ авансованя судіѣвъ. Не тôлько высша ранґа, скôлько высша платня побуджує звычайно несовѣстныхъ карієровичѣвъ стремѣти, щобы перескочити своихъ товаришѣвъ, може здôбнѣйшихъ и совѣстнѣйшихъ. Прокураторъ буває формально дресованый въ слѣпôмъ послуху для своихъ зверхникôвъ, ôдвыкає мати свою гадку. Длятого рѣдко у насъ подыбати судію зъ бувшого прокуратора, щобы бувъ людяный и не поводився указками „зъ горы", якъ то право ôдъ судіѣ вымагає. Навычка тая зъ часôвъ прокураторства лишаєсь у судіѣ навѣть тогдѣ, коли стає гофратомъ. Недоуцтво въ правѣ цивильнôмъ, а самоволя въ карнôмъ рѣдко можуть зробити доброго судію. А прецѣнь нашî высшî и найвысшî суды формально переповненî судіями бувшими прокураторами и длятого то и т. зв. обєктивна процедура въ справахъ прасовыхъ нѣколи не хоронить покривдженого, хочь-бы навѣть конфиската наступила цѣлкомъ противзаконно. То обниженье судейскои независимости нѣгде такъ далеко не дôйшло, якъ въ Галичинѣ. Авансъ до высшои ранґи тамъ зависить ôдъ чого иншого, якъ де инде. Передовсѣмъ ходить о то, щобы добути собѣ право до доброи квалификаціи ôдъ свого безпосередного зверхника, а до того богато єсть дорôгъ, не все честныхъ.

Бувшій през. Шенкъ завѣвъ єдине тôлько въ Галичинѣ бюро президіяльне. хочь въ законахъ нѣгде о такихъ бюрахъ нема й згадки. Бюро то єсть одною зъ причинъ упадку самостôйности судейскои въ Галичинѣ. За прикладомъ Шенка пôйшли презесы низшихъ судôвъ и собѣ позаводили такî бюра, де карієровичѣ ôдбували школу, нѣколи не маючи свого пересвѣдченя, а ôдгадуючи гадку шефа, и перескакували своихъ совѣстныхъ товаришѣвъ Майже половина судіѣвъ и высшихъ урядникôвъ судовыхъ въ Галичинѣ — то бувшî члены бюръ президіяльныхъ. Але добра квалификація безпосередного зверхника — то ще за мало до авансу. До того потрѣбно порученя президента апеляціи и референта министерского. Черезъ святыхъ до Бога, а до авансу черезъ приятелѣвъ президента и референта въ министерствѣ. А у Львовѣ бувъ такій тріюмвиратъ, и набравъ ще бôльшои силы, коли львôвскій адвокатъ д-ръ Штроменґеръ оженився зъ донькою президента бар. Шенка. Тогдѣ у Львовѣ пôйшла така господарка, якъ Ґреві-Вільзонъ: тесть бувъ президентомъ и то дуже енергичнымъ, а зять адвокатомъ, дуже гладкимъ, розумѣєся, за добру оплату готôвкою. Вже само то мусѣло до крихты пôдкопати повагу судôвъ въ Галичинѣ, тымъ бôльше коли зважити, що тесть-Шенкъ, хоть выслуживъ 40 лѣтъ, всѣми силами бажавъ выслужити 50! То єму удалось и було-бы такъ до нинѣшного дня, коли-бъ п. Шенкъ именемъ выс. скарбу не бувъ заключивъ зъ своимъ зятемъ контракту найму зятевои каменицѣ на умѣщенье суду, котрый то контрактъ скарбови дуже не сподобався.

П. Шенкъ обнизивъ и повагу стану адвокатского въ Галичинѣ. Не здôбности, не чистота характеру, але штука пôдхлѣблюваня та повзаня передъ судовыми достойниками суть условіємъ доброго быту адвокатского. И то мусѣло въ Галичинѣ середъ масъ народу пôдкопати всяку вѣру въ справедливôсть. Соромъ казати, що виновниками того всего суть высокî особы, котрыхъ нинѣшный министеръ (Пражакъ) формально обсыпає ôдзнаками.

Праса мусить про все то мовчати, бо обєктивне поступованье не допускає и найсмирнѣйшои критики судôвництва. Сервилисты хотять, щобы въ парляментѣ тыхъ ôдносинъ не обговорювати, бо всяке выкрыванье правды, всяке накликуванье властей центральныхъ, щобы хибы направили, нѣбы то компромитує державу передъ заграницею. Я думаю противно. Господарка такихъ панôвъ мусить бути здемаскована! Довше такъ бути не може, щобы право и правду зъ шкодою для суспôльности топтано ногами! Тôлько прилюдна контроля може пôдтримати повагу судôвъ.

Теперь то, що я сказавъ, умотивую фактами зъ Галичины, а правду ихъ кождои хвилѣ можу доказати. Побачите господарку, якои нѣгде нема въ цивилизованыхъ державахъ, а могла бы бути хиба въ Турціи.

Въ 1882 р. упала загально поважана фирма Юлія Миколяша у Львовѣ. Бувъ то властиво не упадокъ а лишь застоя, але адвокатъ шефа тои фирмы, д-ръ Роиньскій (Вурштъ), зголосивъ безъ потребы конкурсъ до суду. И що-жь сталося? Ото приятель д-ра Роиньского, сов. Канне, зôстає комисаремъ конкурсовымъ и робить п. Роиньского завѣдателемъ масы конкурсовои, мимо волѣ вѣрителѣвъ! Заступаючи тымъ способомъ двѣ противнî стороны, бо самого фабриканта и єго вѣрителѣвъ, вытягнувъ Роиньскій до шѣсть мѣсяцѣвъ ôдъ масы конкурсовои титуломъ заплаты 12.000 зр., а таку саму суму такожь ôдъ свого клиєнта, п. Миколяша!

Та сама клика адвокатôвъ выробила въ 1878 р. отворенье конкурсу до маєтку „Мѣского Товариства кредитового зъ необмеженою порукою". Конкурсъ отворено зовсѣмъ безъ потребы, зваживши, що була то институція зъ необмеженою порукою; що вплата останку удѣлôвъ въ сумѣ 40% выстала-бы була на покрытье дефициту; що члены останокъ той въ тôй хвили були готовî заплатити; що наконець вѣрителѣ хотѣли вдоволитися 50-процентовою сумою. Мимо всего того отворено конкурсъ. Завѣдателемъ именовано одного зъ клики, адвоката Кратера, а комисаремъ приятеля єго сов. Берначека. Комисарь конкурсовый и завѣдатель масы постарались передовсѣмъ о карне слѣдство противъ бувшои дирекціи. Коли то удалося, наступило противъ закона примусове именованье иншои дирекціи а именно шурина завѣдателя масы, д-ра Станислава Бѣлиньского, зъ высокою платнею. Директоръ постарався, щобы не допустити жаднои зъ интересованыхъ сторôнъ до вгляданя въ станъ интересôвъ. Можна однакожь було побоюватись, що зборы вѣрителѣвъ черезъ выбôръ нового завѣдателя масы перешкодять залагоджуваню того интересу въ „фамиліи". Тожь за обѣцяну вынагороду 10.000 зр. згодився якійсь графъ Янъ Козебродскій на зголошенье претенсій 176.000 зр. За помочею тои претенсіи узыскано выбôръ д-ра Кратера и єго спôльникôвъ адвокатôвъ Роиньского и Мального, якъ такожь єго конципієнта д-ра Пайонка Черезъ 6 лѣтъ ремонстрували вѣрителѣ безъуспѣшно, доказуючи, що претенсія Козебродского єсть выдумана, бо опираєся на тôмъ, що банкъ не додержавъ промесы на гипотечну позичку, а не додержавъ длятого, що Козебродскій на часъ не очистивъ табулѣ Напослѣдокъ довели вѣрителѣ рôзными способами до того, що при новôмъ выборѣ Козебродскій звернувся зъ своєю мнимою претенсією противъ Кратера и єго спôльникôвъ, а завѣдателемъ масы выбрано загально поважаного нотаря Моравецкого, а то бôльшостею 229.000 зр. або по ôдчисленю навѣть претенсіи Козебродского 63.000 зр. Высшій судъ краєвый мимо заходôвъ клики затвердивъ той вырокъ, але на жаль, чого не доказала клика въ тôмъ судѣ, удалося ѣй въ найвысшôмъ судѣ. Противъ всякихъ истнуючихъ законôвъ выдавъ той судъ ореченье, що вѣрителѣ не мали права выбору завѣдателя масы. Господарка п. Кратера въ поступованю конкурсовôмъ сталася вже нещастьемъ публичнымъ и треба буде имовѣрно завôзвати до помочи скарбъ державный. По заплаченю 10% вѣрителямъ зъумѣвъ п. Кратеръ заграбити цѣлый чинный станъ въ сумѣ 112.000 зр., де кошты заряду могли рôчно выносити що найбôльше кôлька тысачѣвъ. Кревный єго д-ръ Бѣлиньскій, котрый 10 лѣтъ тому назадъ зовсѣмъ не журився о интересентôвъ, выдає наразъ приказъ до солидарно ручачихъ членôвъ, що позаякъ д-ръ Кратеръ зъуживъ вже активы масы въ сумѣ 142.000 зр., то позôстає ще до солидарного заплаченя дрôбниця — 286.000 зр.! Члены мають отже за кождыхъ 100 зр. пôдписаного капиталу зложити на єго руки 124 зр.! Крôмъ того каже замѣсть 286.000 зр. зложити титуломъ заплаты о 24% бôльше т. є. 340.000 зр.! На тôмъ ще не конець. Зваживши, що зъ тыхъ 16.000 членôвъ, переважно бѣдныхъ и непросвѣченыхъ, майже нѣхто не уважаєсь обовязанымъ сплатити тои сумы добровôльно, веде д-ръ Бѣлиньскій 16.000 екзекуцій, що числячи пересѣчно по 75 зр, принесе єму звышь миліонъ!

(Пôдчасъ того, коли пос. Пертерсторферъ то оповѣдає, кричить хтось зъ правицѣ: *Досыть того! Кôнчити!* Пос. Кронаветеръ кличе тогдѣ: „Свобода слова! Ôдъ 14 днѣвъ интриґуєте противъ тои бесѣды, але теперь вамъ нѣчо не поможе!)

Яко дальшу илюстрацію до поступованя конкурсового оповѣдає бесѣдникъ обширно исторію конкурсу Львôвскои касы задатковои, де д-ра Пайонка майже силою зроблено завѣдателемъ масы противъ выбраного вѣрителями д-ра Дзиковского. (Такъ само обговорювавъ пос. Пертерсторферъ точно справу ликвидаціи Кредитового заведеня селяньского.)

Властитель части села Товстобабы въ Пôдгаєччинѣ уважаючись покривдженымъ на маєтку черезъ властителя Голашевского ôдъ судіѣ повѣтового въ Пôдгайцяхъ, Льва Рошкевича, оголосивъ и розкинувъ „Ôдкрыте письмо", въ котрôмъ робивъ тымъ панамъ рôзнî закиды нечестного поступованя. Письмо то мѣстило въ собѣ звычайнî знамена оскорбы чести, оскорбленî знали однакожь, що въ звычайнôй дорозѣ не зроблять нѣчого. П. Наполеонъ Голашевскій єсть кревнымъ п. надпрокуратора Зданьского, а Левъ Рошкевичь своякомъ бар. Канного. Сконфисковано отже насампередъ „Ôдкрыте письмо" безъ предложеня внесеня зъ стороны приватного обвинителя, а ôдтакъ арештовано п. Кароля Обминьского пôдъ закидомъ злочиньства вымушуваня. Обминьскій пересидѣвъ въ арештѣ шѣсть недѣль, и ажь коли вôзваный нимъ адвокатъ Яцковскій заявивъ судіи слѣдчому довѣрочно, що внесе жалобу о надъужитье власти урядовои, выпущено Обминьского на волю.

Одинъ польскій магнатъ Іосифъ Мысловскій звѣвъ дѣвчину, що була у него на службѣ, Павлину Слоньску. Щобы наслѣдки того покрыти, давъ ѣй рецепту лѣкарску, лѣки и власноручну инструкцію. Лѣки були того рода, що Слоньска сталася калѣкою на цѣле житье и пôйшла на жебры. Коли магнатъ не дався наклонити нѣ просьбами нѣ грозьбами до якои-небудь помочи для нещасливои, — бо ôнъ на все ôдповѣдавъ, що має за собою вплывового адвоката и не потребує нѣчого боятися — заступникъ пошкодованои предложивъ судови рецепты, лѣки и власноручну инструкцію зводителя. Знатоки судовî розслѣдили все подрôбно, а настрашеный магнатъ поспѣшивъ погодитися зъ дѣвчиною. Мимо того, що та угода не мала нѣякого вплыву на хôдъ поступованя карного, поступованье то вздержано, а що гôрше зложенî въ судѣ обвинителемъ corpora delicti выдано обжалованому.

На послѣдокъ обговорює Пернерсторферъ случай засудженя д-ра Яцковского и каже: Въ цѣлôмъ поступованю судовôмъ противъ того чоловѣка, чи ôнъ виненъ, чи невиненъ, находимо рядъ найбôльшихъ провинъ противъ правныхъ приписôвъ и видимо, якъ ôнъ зъ розпукою бореся о свои права; неоправданî въ торжественнî свята предприниманî ревизіи въ єго домѣ, неоправданый приказъ арештованя, недозволенье оборонцеви вглядати въ акты, ôдмова призначеня ôдповѣдного судіѣ, недопущенье до переслуханя свѣдкôвъ, котрî противъ него зôзнали, непереслѣдуванье двохъ свѣдкôвъ. котрî самî зôзнали, що свѣдчили фальшиво противъ обжалованого, рôзниця устного выроку, котрый єму въ судѣ оголошено ôдъ письменного, котрый єму кôлька недѣль пôзнѣйше оголошено и то въ рѣчахъ головныхъ, а мимо того не заряджено слѣдства по причинѣ всѣхъ тыхъ надъужить и провинъ противъ права, котрî той чоловѣкъ навѣвъ въ письмѣ до найвысшого трибуналу. О тыхъ всѣхъ рѣчахъ знає министеръ судôвництва, але ôнъ за слабый, щобы ихъ змѣнити; всѣлякî клики може сильнѣйшî ôдъ него. Въ послѣдныхъ дняхъ ôдогрався у Вѣдни процесъ, зъ котрого вийшло, що въ богато нашихъ урядахъ пануе пôдкупство на великî розмѣры. Треба старатися о то, щобы того пôдкупства, скоро лишь де выкрыєся, высшî власти не покрывали и не таили, хиба що можна пропускати, що дѣйстно всѣ тî, що мають власть въ своихъ рукахъ, мають такожь конечный интересъ задержати ту власть въ своихъ рукахъ хочь-бы и не законными средствами. Наколи-бъ вже рѣчи такъ далеко поступили, то не можна-бы сказати, що одиницѣ суть выставленî на жертву самоволѣ кликъ и людей, що случайно мають власть въ своихъ рукахъ."

Бесѣда Пернерсторфера зробила величезне враженье и всѣ слухали єи дуже уважно лишь Поляки и Чехи выйшли були майже всѣ зъ салѣ.

Дôсталось на вступѣ єще окремо д-ру Ґартнеру. Ôнъ має бути великимъ любовникомъ нашого языка, але, будучи кореннымъ Нѣмцемъ, не въ силѣ говорити по руски. Не було-бъ се великимъ грѣхомъ, бо, звѣстно, и Миклосичь не говорить по руски, хочь написавъ першу добру граматику для Русинôвъ. Але бôльшôсть анкеты пышно вызыскала тоту нѣмецкимъ выговоромъ забарвлену рущину д-ра Гартнера. „Дивѣться, якъ ôнъ говорить! Ôнъ за правописею Желехôвского, а Желехôвского называє Шелегофсґі, зъ Осадцы зробивъ Озатца, мѣсто кôнь говорить ґін и т. д. Якъ ôнъ може бути компетентнымъ въ справахъ правописи, коли ôнъ, здаєся, не знає навѣть церковного языка — нѣщо вже говорити о творахъ литературныхъ такого Нестора, Копыстеньского, Галятовского и иншихъ давныхъ писателѣвъ." Замѣтки тотî були бъ и слушнî въ дечôмъ, та на лихо члены бôльшости на иншôмъ мѣсци самî ôдраджують ôдъ читаня творôвъ Копыстеньского, Галятовского и другихъ такихъ писателѣвъ: „Es gibt unter den Verfechtern der etymologischen Schreibweise gegenwärtig nicht einen Mann, der etwa die Meinung verträte, dass die Ruthenen zu dem literarischen Jargon eines Kopysteński und anderer Schriftsteller dieser Art zurückkehren sollen".

Бѣдный Ґартнеръ! Ôнъ зъ того всего ажь теперь не буде знати, чи студіювати Копыстеньского, чи нѣ. Захотѣлось Нѣмцеви русчины — бодай не приказувалась!

(Дальше буде.)

Зъ рады державнои.

236. и 237. засѣданье палаты послôвъ зъ 18 и 22 мая 1888.

На дневнôмъ порядку стоить дальша дебата надъ буджетомъ министерства рôльництва.

Пос. Стадльоберъ (зъ Стиріи) жалувався на органа державнî, котрымъ поручено выповненье закона лѣсового, що докучають рôльникамъ не маючи самî понятя о господарствѣ. Такожь терплять рôльники, особливо дрôбнî сельскî властителѣ ôдъ розширеня права польованя и розмножуваня дикои звѣрины. Вкôнци пôднѣсъ бесѣдникъ жаданье, щобы правительство постаралось о дешеву сôль для худобы.

Министеръ рôльництва гр. Фалькенгайнъ ôдповѣдавъ на замѣты рôзнородныхъ бесѣдникôвъ, дотыкаючî єго рессорту. Бесѣдникъ пôдносить, що ôдъ часу, въ котрôмъ обнявъ ôнъ теку министерства рôльництва богато рѣчей змѣнилось на лучше Пôдпомоги збôльшились ôдъ р. 1880 о 23%, пôдпомоги на цѣли краєвои культуры въ тѣснôмъ значеню слова о 81%. Въ часѣ тôмъ выдано богато законôвъ посвяченыхъ справамъ краєвои культуры, якъ прим. законы меліораційнî. Такожь єсть вже готовый законъ о комасаціи, котрый мѣстить въ собѣ головнî принципы для цѣлои державы а въ долѣшнôй Австріи, Каринтіи, Краинѣ, на Шлезку и Моравѣ порѣшено такожь законы краєвî. Неправдивî отже и безпôдставнî суть закиды, наче бы справа комасаціи була занедбана. Нѣмцямъ не дѣєсь въ Чехіи зъ огляду на школы рôльничî нѣяка кривда. Министеръ выказує, що за теперѣшного ворожого Нѣмцямъ министерства засновано въ Чехіи три разы бôльше нѣмецкихъ рôльничихъ шкôлъ, якъ за давного нѣмецкого правительства, а школы тî одержали въ протягу послѣдного шестилѣтя о 2014 зр. 85 кр. бôльше пôдмогъ, якъ школы ческî. — Все то выказує, що жалѣ и крики Нѣмцѣвъ суть безпôдставнî и що имъ ходить не о школы а чисто политичнî цѣли. Вкôнци звернувсь министеръ ще до посла Бинерта, котрый назвавъ крѣсло єго въ рядѣ министрôвъ пятымъ колесомъ въ возѣ. Дотепъ той бере министеръ зъ поважнои стороны уважаючи себе, позаякъ пос. Бинертъ не говоривъ нѣчо о запрягу и очевидно мавъ на думцѣ вôзъ, котрого не везуть конѣ, такимъ пятымъ колесомъ, котре само иде напередъ, щобы надавати направленье цѣлому возови и заявляє, що интерпретуючи въ такій способъ слова пос. Бинерта приймає ихъ яко лестну чемнôсть для своєи особы.

Пос. Фишеръ звернувся зновъ до справы рôльництва въ Чехіи и пôднѣсъ, що пôдмоги на цѣли рôльництва не выносять тамъ тôлько, кôлько вымагала-бы великôсть и значенье краю. Бесѣдникъ выступивъ дальше строго противъ тарифамъ зелѣзниць протегуючимъ муку угорску въ некористь ческои и моравскои и противъ системы доставъ для войска, котре не бере продуктôвъ прямо ôдъ рôльникôвъ а ôдъ спекулянтôвъ, котрî вызыскують рôльникôвъ и збогачуються тымъ посредництвомъ. За тымъ поставивъ резолюцію взываючи правительство, щобы въ прелиминари буджету на слѣдуючій рôкъ уложило пôдмоги скарбовî на цѣли рôльництва табелярично пôсля краѣвъ.

(Дальше буде.)

Дописи „Дѣла".

Зъ-пôдъ Косова.

[Новеля дорогова въ практицѣ.]

Загостивши на Великоднî свята до родиннои стрѣхи, мавъ я цѣкаву нагоду приглянутись тôй ославленôй новели дороговôй въ єи практичнôмъ приложеню до гуцульского села Яворова въ косôвскôмъ повѣтѣ. Єи фактично до теперь тутъ не знали, бо хоть прийшли щось 2 чи 3 „odezwy" зъ косôвского выдѣлу повѣтового до неистнуючого властиво „Zarządu drogowego w Jaworowie", то нѣхто ними не журився. Въ селѣ було до теперь лишь несповна пôвъ километра дорôгъ громадскихъ, а потôмъ самî „odezwy" були такъ баламутнî, що Гуцулъ собѣ и въ думку не клавъ, яке то горе впаде на него зъ по-за тыхъ „odezw" повѣтовыхъ...

Ажь ось сего року на самъ Великдень нагрянула на громаду вѣсть, що позаякъ она тогôдъ не ôдробила шарварку на дорогахъ громадскихъ, то мусить теперь заплатити до повѣту 387 зр. 20 кр. готôвкою, а въ додатку, коли и въ роцѣ 1888 не буде де ôдробити по 4 обовязковî днѣ шарварку, то за той рôкъ буде мусѣла заплатити 583 зр. 80 кр. и такъ дальше. Очевидно тому не буде кôнця, бо громада фактично не має на чѣмъ ôдробити 4 днѣ шарварку въ роцѣ. Ôдъ сеи любои звѣстки не легко мабуть стало нашимъ гôрнякамъ и не диво, що она залунала досыть грôзнымъ ехомъ по нашихъ горахъ.

Станъ дорôгъ громадскихъ, якій застала дорогова новеля зъ 7 липня 1885 р., єсть въ селѣ Яворовѣ ось якій: Черезъ се гôрске село, що розтягаєся на 2□ милѣ, веде вздовжь повѣтова косôвско-жабьѣвска дорога. До сеи дороги сходиться десятки та сотки стежокъ зô всѣхъ бокôвъ гôръ, куды Гуцулъ верхомъ ѣде, а дорôгъ громадскихъ майже зовсѣмъ нема, лишь хиба заѣздъ на приходство, котрый выносить 330 метрôвъ та заѣздъ до писаря громадского, довгій 160 метрôвъ, разомъ отже 490 метрôвъ, а бôльше хоть зô свѣчкою глядай! На тыхъ 490 метрôвъ дорôгъ громадскихъ числить громада Яворôвъ 484 нумерôвъ домôвъ, котрî пôсля 12. § новелѣ дороговои обовязанî до 1936 днѣвъ престаційныхъ, числячи по 4 днѣ роботы ôдъ кождого нумеру дому. На удержанье 490 метрôвъ дороги досыть було-бы 60 днѣвъ робочихъ, а громадѣ кажуть платити за 1936 днѣвъ!

Торôкъ бодай ухвалила була косôвска рада повѣтова цѣну дня престаційного на 20 кр., такъ що ôдъ кождого нумеру дому прийдеся заплатити по 80 кр. Сего-жь року тая рада повѣтова пôдвысшила цѣну дня на 30 кр., а черезъ то и найбѣднѣйшій чоловѣкъ, найнещастнѣйша вдовиця буде мусѣла заплатити по 1 зр. 20 кр.! Не треба и казати, якій пострахъ и якій плачь пôйшовъ по селѣ, коли прийшло высше подане повѣдомленье до громады! Тутъ така нужда мѣжь народомъ, що люде не мають за що соли купити, а ôдъ вѣчного поневольного говѣня (посту) — скрôзь жовтѣнниця та куряча слѣпота... Коли такъ громадяне мусять платити за невôдробленî днѣ шарварковî, то паны-дѣдичѣ пôсля новелѣ вôльнî суть ôдъ заплаты за дерево, котрого въ роцѣ не дали, а знаємо, що теперь уже не дають, а лишь „о скôлько пересѣчна вартôсть того дерева не перевысшає въ роцѣ 5% додаткôвъ (!) до оплачуваныхъ обшарами двôрскими податкôвъ безпосередныхъ".

Мушу ще и то додати, що громада Яворôвъ терпить шкоду ще такожь изъ причины косôвского выдѣлу повѣтового. Громада була-бы торôкъ ôдробила престаціи бодай въ части, т. є. на своѣй дорозѣ, але выдѣлъ повѣтовый давъ наказъ урядови громадскому, щобы здержався зъ предложеньемъ прелиминаря до затвердженя, доки не приѣде тамъ панъ инжинеръ. Тымчасомъ панъ инжинеръ повѣтовый, знаный читателямъ „Дѣла" п. Унґертъ, мусѣвъ за-для поганыхъ мальверзацій уступити зъ своєи посады (делікатне, паньске слѣдство въ тôй справѣ уже ôдъ року мнеся въ рукахъ п. Заячковского, косôвского завѣдателя камерального и мабуть замнеся) — отже той п. инжинеръ до Яворова не загостивъ и обѣцяного выдѣломъ повѣтовымъ прелиминаря и катастру дорогового не зробивъ! А теперь ты, громадо, плати за такî порядки свого славетного „wydziału powiatowego"!

Лишь тактови мѣсцевого священика и начальника громады треба подякувати, що розъяренье въ громадѣ не довело до такихъ сумныхъ подѣй, якî мы бачили торôкъ деинде по краю. Тямущî сî люде успокоили громаду тымъ, що пôсля послѣдного уступу 12. §-у новелѣ радѣ повѣтовôй служить право, въ порозумѣню зъ выдѣломъ краєвымъ, обмежити число обовязковыхъ днѣвъ престаційныхъ, коли въ котрôй громадѣ покажеся престацій бôльше, анѣжь потреба. Зверхнôсть громадска внесла уже навѣть дотычну просьбу до рады по-

вѣтовои въ Косовѣ. Чи що зъ того выйде, — се друге питанье. Але въ такôмъ случаю хто ôдповѣдати-ме за лихо?!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державнои.] На вчерашнôмъ засѣданю запротестувавъ пос. Гайльсберґъ зъ лѣвицѣ противъ заявленя президента Смольки, що круги парляментарнѝ суть невдоволенѝ проволѣканьемъ дебатъ буджетовыхъ. Дершата пытаѥ: котрѝ то суть тѝ круги, що не хотять ще останкôвъ свободы слова? Смолька звинявъ своѥ оногдашне поступованье, а ôдтакъ приступлено до дебаты буджетовои. Пос. Венцличке выступивъ въ оборонѣ найвысшого трибуналу, а Цукеръ (Чехъ) доказувавъ потребу утвореня ческого, польского и италійского сенату въ найвысшôмъ трибуналѣ и заповѣвъ ôдповѣдне внесенье. Киндерманъ жадавъ пôдвысшеня платнѣ для лѣкарѣвъ судовыхъ. По бесѣдѣ Киндермана выйшовъ президентъ палаты д-ръ Смолька, а ѥго мѣсце занявъ гр. Клямъ Мартиницъ, а на лавѣ комисаря правительственного засѣвъ сов. Бохеньскій. Пос. Розкошный поставивъ внесенье на закрытье дискусіи. На то ôдозвався пос. Кронаветеръ зъ великимъ роздразненьемъ и зажадавъ сконстатованя голосôвъ и именного голосованя. (Зъ лѣвицѣ роздались грôмкѝ оплески.) Клямъ не допустивъ до именного голосованя и такъ замкнено дискусію 99 голосами противъ 57. Ген. бесѣдникомъ выбрано Пернерсторфера. Въ палатѣ и въ мѣстѣ знали вже, що Пернерсторферъ хоче порушити якусь вельми цѣкаву справу и длятого на галеріяхъ зôбралось було множество людей, такъ що галеріи були биткомъ набитѝ. Здаѥсь, що въ тѣснѣйшихъ кругахъ парляментарныхъ знали навѣть, яку справу хоче Пернерсторферъ порушити, бо старалися до того не допустити, але загально думано, що ôнъ хоче порушити справу нападу на себе и що при тôмъ выявить якѝсь незвѣстнѝ доси подрôбности и длятого навѣть льожа дипльоматôвъ була биткомъ набита. Пернерсторферъ почавъ говорити и порушивъ насамперед справу „кругôвъ позапарляментарныхъ“, а ôдтакъ почавъ критикувати судôвництво въ Галичинѣ. Бесѣду Пернерсторфера подаѥмо обширнѣйше на иншôмъ мѣсци. — По бесѣдѣ Пернерсторфера запримѣтивъ референтъ пос. Линбахеръ, що закиды поднесенѝ въ ѥго бесѣдѣ суть такъ важкѝ, що министерство судôвництва мусить выточити строге слѣдство въ справѣ наведеныхъ фактôвъ. По сѣмъ ухвалено рубрики ôдъ 2 ажь до 6 въ тутулѣ „Зарядъ министерства судôвництва“ и закрыто засѣданье. Слѣдуюче засѣданье ôдбудеся нинѣ.

До бесѣды Пернерсторфера треба ще и то додати, що правиця, а именно Чехи, Поляки и Словенцѣ старалися перешкоджувати ѣй бодай тымъ, що говорили голосно и старались выкликати неспокôй въ палатѣ. Шуклье крикнувъ: Ôнъ читаѥ! Ôдобрати ѥму голосъ! На то ôдповѣвъ Пернерсторферъ, що ôнъ наводить даты и числа, тожь годѣ ѥму не читати. Кронаветтеръ ôдозвався: „Свобода слова! Вы не радо слухаѥте тои бесѣды и вже ôдъ 14 днѣвъ интригувалисьте противъ нея.“ Въ самôмъ дѣлѣ старалася правиця о то, щобы Пернерсторферъ не говоривъ нѣчого, а навѣть — якъ кажуть — и Пленеръ намовлявъ ѥго до того.

——

Вчера въ полудне середъ гомону дзвонôвъ и выстрѣлôвъ зъ пушокъ ôдбулося въ Шарльотенбурзѣ вѣнчанье кн. Генриха зъ кн. Иреною Гесскою. На вѣнчаню були цѣсарь и цѣсарева. По вѣнчаню выѣхала молода пара около 3. год. до Ердмансдорфу. — Въ справѣ пôдвысшеня мыта на нѣмецке збôже пише „Post“, що операціи въ торговли морскôй зъ 1884 р. були лишь чисто политичными мѣрами, котрѝ опиралися на тôмъ поглядѣ, що Россія буде на финансовôмъ поли мирнѣйше настроѥна супротивъ Нѣмеччины. Поглядôвъ сихъ годѣ оголосити, що они були хибнѝ и що найвысша цѣль нѣмецкои политики: удержати миръ въ Европѣ, дасться лѣпше осягнути черезъ ôдпорне стремленье супротивъ россійскихъ финансôвъ. Мытовѝ мѣры Россіи, що роблять тяжку шкоду нѣмецкôй торговли, мусѣли навести на гадку, що приймовъ вже часъ репресалій. Пôсля нѣмецкои тарифы можна пôднести мытô на товары зъ тыхъ державъ, що зле обходяться зъ нѣмецкими товарами и на 50%. Россія робила вже въ 1887 р. велику шкоду нашому привозови и волѣла товары зъ иншихъ краѣвъ. На дружнѝ представленя зъ минувшого року ôдповѣла она тымъ, що пôдвысшила мыто на вуголь и коксъ а головно заведеньемъ диференціяльного поступованя зъ сырымъ зелѣзомъ, черезъ що потерпѣвъ дуже промыслъ въ Шлезіи.

——

Зъ Риму доносять, що давно намѣрена гостина цѣсаря Францъ-Іосифа у короля Гумберта ôдбудеся вже незадовго имовѣрно при нагодѣ великихъ маневрôвъ въ Больоніи. Гостина ся проѥктувалася вже ôдъ давна, але заходили трудности въ выборѣ мѣсця гостины. И доси ще не усунено зовсѣмъ трудностей щодо сеи гостины, але головна точка ѥи вже постановлена. Цѣсарь Францъ-Іосифъ маѥ приѣхати зъ фльотилею до Анконы а зъ-ôдси поѣде до Больоніи. Для Италіи буде ся гостина, котрои значенье выходить далеко поза границѣ двôрскои етикеты, ще бôльшого значеня политичного въ самôмъ краю, якъ поза ѥго границями. — Станъ здоровля бразилійского цѣсаря ѥсть все однаковый и безнадѣйный, хочь ôнъ на хвилю ôдзыскавъ притомнôсть.

——

Грецкій консуль Пануріясъ вернувъ мимо того, що Порта выразно ѥго не признала, назадъ до Монастиря а Порта все таки дозволила свому послови въ Атинахъ видимувати ѥго паспортъ. Якъ теперь справа пôйде дальше, годѣ предвидѣти и треба дожидати дальшого ѥи ходу. Вчера мали розпочатися въ Константинополи переговоры зъ Болгарією въ справѣ угоды зелѣзничои и почтовои. Здаѥся, що Болгарія згодиться на якесь ôдшкодованье для Туреччины за ѥи доходы зъ почтъ въ Всхôднôй Румеліи. — Королева грецка выѣхала до Одессы.

НОВИНКИ.

— **Обще рôльничо-кредитне Заведенiе въ ликвидаціи.** Дня 11 (23) с. м. ôдбулись загальнѝ зборы делегатôвъ Заведенія. Зборы почались о год. 4 зъ полудня въ присутности нотаря и правительственного комисаря. Предсѣдателемъ зборôвъ выбрано о. Іос. Лозиньского зъ Яворова, а всѣхъ делегатôвъ було 22. Пôсля програмы денного порядку выслухали зôбранѝ справозданя ликвидаторôвъ за часъ ôдъ послѣдныхъ зборôвъ до дня 1 (13) мая с. р. и контрольного комитету, провѣрившого билянсъ Заведенія, по чѣмъ принято билянсъ и тѝ справозданя. Дальше наступила змѣна инструкціи для ликвидаторôвъ, ухвалена попередными загальными зборами и ставляюча дѣяльнôсть ликвидаторôвъ въ зависимôсть ôдъ контрольного комитету, въ наслѣдокъ чого, якъ вѣдомо, почались непорозумѣня помѣжь ликвидаторами а комитетомъ. Змѣну инструкціи затвердили зборы и приняли до свѣдомости поясненье ликвидаторôвъ що-до наведеныхъ непорозумѣнь. Пенсійный фондъ урядникôвъ Заведенія, выносячій 4.600 зр. порѣшено роздѣлити мѣжь тыхъ урядникôвъ, котрѝ оставали въ службѣ въ Заведенію до дня сихъ загальныхъ зборôвъ. Часъ выплаты назначено до кôнца 1889 р. Выбрано въ контрольный комитетъ: о. Виханьского и пп. Чапека та Волошиновича, а яко заступника ликвидаторôвъ п. Процика. Вкôнци рѣшено запротоколувати заявленье довѣрія и признаня для ликвидаторôвъ. (*За „Ч. Рус.“*)

— **Зъ Станиславова** пишуть: Дня 9 (21) с. м. ôдбувся въ тутешнôй катедральнôй церкви храмъ яко въ день перенесеня мощѣвъ св. о. Николая. По поводу сего торжества жертвовавъ епископъ Юліянъ хорошу золочену посудину, въ котрôй привѣзъ зъ Риму миро, текуче зъ мощѣвъ св. Николая и перенѣсъ се миро зъ своеи каплицѣ до церкви процесіонально при великôмъ здвизѣ народу. — Дня 10 (22) с. м. обходивъ о. Кнѣгиницкій зъ Барвѣнкова 50-лѣтный ювилей священьства; при тôй нагодѣ именовано ѥго консисторіяльнымъ совѣтникомъ.

— **Зъ Козовы пишуть намъ** пôдъ днемъ 23 н. ст. мая: Прикро приходиться донести Вамъ о великôмъ нещастю, яке грозило цѣлому мѣсточку Козовѣ! Вчера около 10-тои годины зъ-рана заразъ въ сусѣдствѣ приходства дѣти забавляючись сѣрниками, розложили въ шопѣ огонь. Въ однôй хвили повставъ пожаръ, а при сильнôй бури въ кôлькохъ минутахъ стояло въ огни девять господарѣвъ — въ тôй самôй хвили перекинувъ вѣтеръ огонь черезъ приходскѝ будынки на противну сторону и наразъ по другôй сторонѣ займився меншій фôльварокъ мѣсцевого властителя Козовы, п. Шелиского, одно господарство мѣщанина и кôлька хатъ жидôвскихъ. Цѣла лава поломѣня облила зô всѣхъ сторôнъ забудованя и помешканье приходске. Церковь, що ино збудована, була въ великôй небезпечности. Будынки приходскѝ, солома на обôйстю, обôрникъ починали вже кôлька разôвъ горѣти... Дивнымъ якимсь чудомъ полишились забудованя приходскѝ ненарушенѝ посередъ згарищь и всѣ дивуються, якъ се сталося. Ѥсли бы згорѣло було приходство, цѣле мѣсто могло бы статись жертвою огню. Тутъ выявилось, якъ користнымъ ѥсть обсаджувати деревиною свои обôйстя. Парохъ Козовы о. Павло Свистунъ, спровадившись тамъ передъ 8 роками обсадивъ густо деревиною цѣлый пляцъ ерекціональный и сему може завдячити найбôльше своѥ спасенье. Убезпеченыхъ помѣжь погорѣвшими мало. Шкоды не можна на разѣ докладно обчислити.

— **Зъ Стебника** коло Дрогобича пишуть до „Kur. Lw.“: Дня 22 н. ст. мая о год. 6 зъ полудня застрѣливъ камеральный лѣсничій Алекс. Кошелевскій свою жену, чотиролѣтного одинокого сынка а вкôнци и себе самого. На дитинѣ займилося убранье ôдъ выстрѣлу. Причины сеи роспуки не знають; ôдносины маѣтковѝ були дуже добрѝ.

— **Фундація ювилейна цѣсаря Францъ Іосифа I.** Соймъ галицкій порѣшивъ на засѣданю зъ 17 сѣчня с. р. фундацію имени цѣсаря Францъ Іосифа, котрои цѣль образувати молодѣжь руску и польску зъ Галичины безъ рôзницѣ вѣроисповѣданя, обряду и стану въ войсковыхъ заведеняхъ науковыхъ. Соймъ порѣшивъ що року по вѣчнѝ часы вкладати по 12.000 зр. Цѣсарь приймивъ въ имени своѥмъ и своихъ наслѣдникôвъ право роздавати сѝ степендіи пôсля пропозиціи выдѣлу краевого. Кромѣ коштôвъ удержаня буде сей фондъ покривати оплату шкôльну и кошты выряженя ученикôвъ при выходѣ зъ заведень. Ново вступаючѝ бѣднѝ ученики одержать 40 зр. на дорогу. Соймъ желавъ, щобы образувалася молодѣжь въ высшихъ заведеняхъ науковыхъ, тому застережено въ актѣ фундаційнôмъ, що першеньство мають такѝ кандидаты, котрѝ суть уздôбненѝ до академіи техничноі войсковои у Вѣдни, до академіи войсковои въ Wiener-Neustadt и до академіи маринарскои въ Фіюмѣ. Доперва, коли-бъ не було ôдповѣдного числа кандидатôвъ до сихъ заведень, можна увзгляднити кандидатôвъ до войсковыхъ шкôлъ реальныхъ. Въ случаю организаціи истнуючихъ заведень войсковыхъ, можна змѣнити и сей актъ фундаційный, але все по гадцѣ ухвалы соймовои. Що року надсылати-ме министерство вôйны выказъ обсадженыхъ и опорожненыхъ мѣсць фундушевыхъ, а выдѣлъ краевый пôсля того розпише конкурсъ; по термини конкурсовôмъ маѥ предкладати выдѣлъ краевый черезъ намѣстництво и министерство обороны краевои цѣсареви на кожде мѣсце терно. Фундація входить въ житье зъ початкомъ року шкôльного 1888/9.

— **На обхôдъ ювилейный университету въ Больоніи** выѣде ôдъ университету львôвского д-ръ Пентакъ въ першôй половинѣ червня. Въ обходѣ тôмъ бере удѣлъ цѣлый свѣтъ, бо зъ Больоніи почала розходитись наука до всѣхъ краѣвъ Европы. Университетъ взнѣся до найбôльшои славы въ вѣкахъ середныхъ а само мѣсто, горде зъ свого университету, выбило на своихъ грошахъ напись Bononia docet. Тому то теперь всѣ университеты высылають своихъ ôдпоручникôвъ на сей обхôдъ ювилейный.

— **Село Кабарôвцѣ** коло Зборова присягло цѣле не пити горѣвки. Сталось се ревными заходами о. Е. Целевича и вôйта Гринчишина. Теперь заходяться коло заложеня читальнѣ. Видимо, що цѣла ся громада змагаѥ всѣми силами до полѣпшеня своеи долѣ такъ пôдъ взглядомъ економичнымъ якъ и просвѣтнымъ. Честь ѣй за се, та кобы якъ найбôльше подôбныхъ ôдрадныхъ обявôвъ приходилось намъ записувати.

— **Бюро дневникôвъ**, основане п. Пльономъ, въ короткôмъ часѣ розвинулося и великѝ користи и услуги приносить мешканцямъ Львова. Теперь зô змѣною розкладу ѣзды на зелѣзници Кароля Людвика устроивъ п. Пльонъ, почавши ôдъ 1 червня, два разы на день розсылку вѣденьскихъ газетъ, замовляныхъ въ ѥго бюрѣ, въ сей способ, що ранѣшнѝ выданя тыхъ газетъ доставлятись муть предплатникамъ коло год пôвъ до 10 тои зъ рана, а вечѣрнѝ выданя коло год. 5-тои зъ полудня.

— **Дрôбнѝ вѣсти.** Софія Чернихôвска, вдова по учителю, мешкаючи въ Яновѣ, ѣдучи сими днями до дѣтей у Львовѣ, упала зъ воза передъ Янôвскою рогачкою. Вôзъ переѣхавъ ѥи и въ наслѣдокъ сего померла слѣдуючого дня въ головнôмъ шпитали у Львовѣ. — Въ Сараєвѣ и многихъ иншихъ мѣсцевостяхъ Босны завважано минувшои недѣлѣ досыть значне трясенье землѣ. — Въ справѣ купна Закопаного затвердила найвысша инстанція протоколъ лицитаційный, признаючій право власности п. Гольдфинґерови зъ Нового Санча. — До Вѣдня надôйшовъ зъ Прешбурга листъ грошевый на 14.800 зр выповненый паперомъ. Не можна дослѣдити на котрôй почтѣ або чи въ дорозѣ вкрали тѝ грошѣ. — Въ Парижи выкрыли фальшивѝ 500-франковѝ банкноты. Такихъ сфальшованыхъ банкнотôвъ маѥ бути на 23 милioны франкôвъ и пôдозрѣвають, що самѝ урядники державнѝ були въ спôльцѣ зъ фальшôвниками.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Приватный доцентъ механики будôвництва и теоріи будовы мостôвъ въ львôвскôй политехницѣ, Максимъ Туліе именованый надзвычайнымъ професоромъ тыхъ предметôвъ. — Краева дирекція скарбу именовала инжинира Ант. Милера завѣдателемъ гôрничимъ и гутничимъ при ц. к. зарядѣ салинарнôмъ въ Качицѣ на Буковинѣ. — Краевый судъ высшій въ Краковѣ именовавъ канцелистами при судахъ повѣтовыхъ: канцелиста львôвского намѣстництва, Ант. Пилярского въ Горлицяхъ; коменданта жандармеріи въ Яслѣ; Іос. Дзѣдзица въ Лежайску и перенѣсъ Іос. Кочиньского канцелиста въ Лежайску до Виснича.

Конкурсъ историчный.

Центральный выдѣлъ товариства „Просвѣта“ рѣшивъ на засѣданю зъ дня 26-го н. ст. цвѣтня 1888 розписати отсей историчный конкурсъ:

1. Товариство „Просвѣта“ призначаѥ 500 (пятьсотъ) зр. а. в. яко премію за написанье популярноі исторіи Украины-Руси. Речинець до надсыланя рукописей тролѣтный ôдъ часу оголошеня сего конкурсу. Праця маѥ обнимати около 20 аркушѣвъ друку. Премію дôстане праця узнана гôдною. Рукописи належить надсылати пôдъ адресою товариства „Просвѣта“ у Львовѣ, на рукописи маѥ стояти девиза автора, а въ осôбнôй ковертѣ зъ надписаною девизою мають бути поданѝ имя и адреса автора.

2. Авторъ маѥ написати цѣлу исторію Украины-Руси. Маѥ подати короткій оглядъ географичный всѣхъ украинньско-русскихъ земель; маѥ вказати вплывъ географичныхъ условій на хôдъ историчного житя; маѥ подати короткій але докладный статистично-етнографичный образъ Украины-Руси, зъ увзглядненьемъ дотычныхъ матеріялôвъ и монографій, зôбраныхъ и выданыхъ чи то поодинокими лицями, чи заходомъ институцій, земствъ, выдѣлôвъ краевыхъ, коштомъ краевымъ чи державнымъ, якъ на пр.: „Записки юго-западнаго отдѣла императорскаго географическаго общества“, „Труды этнографическо-статистической экспедиціи въ западно-русскій край“, „Записки о южной Руси“ Кулѣша, „Бытъ Подолянъ“ Шейковского, „Podole. Wołyń i Ukraina“ П. Пшездзецкого, — матеріялы и монографіи дотыкаючѝ поодинокихъ земель, губерній и повѣтôвъ, якъ на пр. Черниговщины, Подôля, Батюшкова-Петрова „Холмская Русь“, — етнографичнѝ розвѣдки Головацкого въ „Вѣнкахъ“, въ ѥго Збôрнику пѣсень и въ „Часописи ческого музея“, розвѣдки Купчанка и де-Воллана. Потôмъ маѥ авторъ подати короткій оглядъ часôвъ передкняжихъ (Словяне, Русины) и всю дальшу исторію ажь до найновѣйшого часу.

3. Провôдна думка: представленье политичного и культурного житя нашого народу, зъ особливымъ увзглядненьемъ всѣхъ змагань до одностайноі и одноцѣльноі національноі працѣ чи то интелигенціи, духовноі або свѣтскои (на пр. митрополитъ Петро Могила, князь и король галицкій Данило, рôдъ Острожскихъ, Сагайдачный, Хмельницкій, Богунъ, Немиричь, Дорошенко, Шевченко, М. Шашкевичь), чи всего народу (братства, козацтво, читальнѣ и въ загалѣ товариства, театры); зъ увзглядненьемъ всего, въ чѣмъ проявлялись: національна свѣдомôсть, иниціятива, организація; зъ увзглядненьемъ кождочасного духового житя, напрямôвъ думокъ, розвою письменства, наукъ, артизму и культуры въ загалѣ, и зъ увзглядненьемъ побуту економичного.

4. Позаякъ отся исторія призначаѥся попередъ всего для народу, для читалень, для розбудженя народноі свѣдомости, то повинна бути написана якъ найпопулярнѣйше, ясно, доладно, чистою народною мовою, такъ щобы була приступна и зрозумѣла кождому и менше просвѣченому, и щобы ôдповѣдала способови мысленя и чутя народу.

5. Становиско автора маѥ бути обѥктивне. Авторъ повиненъ бути добре обôзнаный зъ дотеперѣшною нашою популярною историчною литературою (Дѣдицкого „Народная исторія Руси“, Ильницкого „Вѣсти про землю и дѣѣ Русинôвъ“, Качалы „Polityka Polaków względem Rusi“, Шараневича „Исторія галицко володимирскои Руси“, „Исторія Руси“ выдана книжочками „Просвѣты“, — а зъ украинньскихъ праць: Драгоманова „Про украинньскихъ козакôвъ, Татаръ та Туркôвъ“, Кулѣша „Хмельнищина“, „Выговщина“, „Исторія Украины ôдъ найдавнѣйшихъ часôвъ“, „Першій періодъ козацтва ажь до вороговання зъ Ляхами“, Левицкого-Нечуя „Першѝ кіѣвскѝ князь“, „Татаре и Литва на Украинѣ“, „Унія и Петро Могила“, Маркевича „Коротка исторія малорускаго народа“), повиненъ знати и увзгляднити матеріялы зъ народныхъ устъ и дотычнѝ монографіѣ (Антоновича и Драгоманова „Историческія пѣсни малорусскаго народа“, Костомарова „Исторія козачества въ памятникахъ южнорусскаго пѣсеннаго творчества“, Драгоманова „Нозѝ украинськѝ пѣсни про громадскѝ справы, 1764—1880“), а такожь знати всѣ важнѝ (и найновѣйшѝ) науковѝ дослѣды. При кôнци можуть бути поданѝ короткѝ ôдсылки до найважнѣйшихъ жерелъ и монографій, або короткій (ясный и популярный) оглядъ историчноі литературы. Праця автора повинна стояти на высотѣ науки и бути однаково цѣкава и менше просвѣченымъ и интелигентнымъ верствамъ народу.

6. Авторъ повиненъ писати зъ тепломъ и любовію свого предмету и свого народу. Рѣчь ѥго повинна бути проникнута енергичнымъ патріотичнымъ чутьемъ и здоровымъ оптимизмомъ. Минувшôсть треба тѣсно вязати зъ теперѣшностею, вказуючи въ нѣй все, що може подати опору и пôставу на будуче (самымъ обѥктивнымъ представленьемъ, безъ моралізаціи або штучноі тенденційности). Треба увзгляднити также исторію всесвѣтну, змаганя загально-людскѝ. Треба пильно вдержувати на оцѣ суть національного житя, не гублячись въ подробицяхъ.

Ôдъ выдѣлу товариства „Просвѣта“.

У Львовѣ д 19. н. ст. цвѣтня 1888.

Д-ръ Омелянъ Огоновскій, голова тов. „Просвѣта“. *Володимиръ Коцовскій*, секретарь.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 25. мая. Вѣденьска газета урядова оголосила угоду торговельну зъ Италією и угоду зъ Данією въ справѣ марокъ фабричныхъ. — Цѣсарь принимавъ вчера на авдіенціи гр. Гогенварта.

Пештъ 25 мая. „Pester Lloyd“ заперечуѥ вѣсть, будьто-бы австрійскій посолъ въ Петербурзѣ, гр. Волькенштайнъ, мавъ бути ôдкликаный.

Берлинъ 25 мая. Кажуть, що цѣсарь выѣде зъ початкомъ червня до Почдаму а въ половинѣ лѣта переѣде на предложенье д-ра Мекенси до Гамбурґа.

Софія 25 мая. Князь выѣхавъ зъ министромъ Странскимъ до Казанлику. Кажуть, що Стамбуловъ попавъ въ неласку у князя. Князь не пôдписавъ ще выроку выданого въ процесѣ Попова и товаришѣвъ а депутаціи, котра приходила просити помилованя для Попова, князь не приймивъ.

Парижь 25 мая. Булянже приймавъ депутацію студентôвъ, котра заявляла ѥму свои симпатіи и сказавъ ѣй, що ôнъ нѣякъ не стремить до диктатуры а бажаѥ лишь сполучити всѣхъ Французôвъ въ республицѣ.

Барцельона 25 мая. Королева принимала австрійску комисію выставову и зазначила кôлька разôвъ, що выстава причиниться до збôльшеня торговельного руху Испаніи зъ Австрією. Австрійска ескарда ôдплила вже зъ Барцельоны.

Копенгаґа 25 мая. Вѣсть, будьто бы царь мавъ приѣхати въ гостину до королевскои родины, ѥсть неправдива; на даньскôмъ дворѣ не знають о тôмъ нѣчого.

Поѣзды зелѣзничѝ

(пôсля годинника львôвского)

приходять до Львова:

Зъ Кракова: о год. 5 мин. 40 рано поѣздъ поспѣшный, о год. 9 мин. 27 вечеромъ поѣздъ особовый, о год. 11 мин. 35 передъ полуднемъ поѣздъ мѣшаный, о год 7 мин 6 вечеромъ поѣздъ льокальный.

Зъ Черновець: о год. 10 мин. 3 вечеромъ поѣздъ поспѣшный, о год. 3 мин. 35 рано поѣздъ особовый и о год. 3 мин. 30 по полудни поѣздъ мѣшаный.

Зъ Пôдволочискъ (на дворець Пôдзамче): о г. 10 м 1-вечеромъ поѣздъ поспѣшный, о год. 2 мин. 20 рано поѣздъ особовый и о год. 3 мин. 19 по пол8 лудни поѣздъ мѣшаный.

Зъ Стрыя: о год. 8 мин. 59 рано и о год. 4 мин. 35 по полудни поѣздъ особовый а о год. 1 мин. 35 въ ночи поѣздъ особовый.

Курсъ Львôвскій

зъ дня 25. л. мая 1888.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	200 50	201 —
Зелѣз. Львôв.-Чернов. по 200 зр. а. в.	210 —	213 —
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в. . .	280 —	285 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в. .	— —	216 —
Листы заставнѝ за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в	97 90	99 —
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем.	100 50	101 80
Банку краєвого 4½% а. в. льос. 51 л.	92 —	93 —
Товариства кредит. гал. 5% а. в. . .	100 80	102 —
Товариства кредит. гал. 4% а. в. . .	— —	95 —
Товар. кред. гал. 5% а. в. льос. 37 л.	100 80	102 —
Товар. кред. гал. 4% а. в. льос. 41½ л.	— —	92 —
Товар. кред. гал. 4½% а. в. льос. 52 л.	93 40	94 40
Листы довжнѝ за 100 зр.		
Гал Зав. кред. сел. 3% а. в (давн. 6%) въ ликв.	— —	54 —
Гал. Зав. кред. сел. 2½% (давн. 5%) въ ликв.	— —	48 —
Общ. роль. кред. Завед. 6% льос. въ 15 л.	— —	— —
Облиги за 100 зр.		
Индемнизац. галицкѝ 5% м. к. . . .	102 25	103 50
Комунальнѝ Банку краєв. 5%, I емис.	99 50	101 —
Позички краєв. зъ 1873 по 5% а. в .	— —	105 —
Позички краєв. зъ 1883 по 4½% а. в.	89 75	91 —
Льосы:		
Мѣста Кракова	— —	20 50
Мѣста Станиславова	— —	35 50
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	5 90	6 —
Наполеондоръ	10 02	10 12
Пôвъимперіялъ	10 33	10 43
Рубель срѣбный	1 40	1 50
Рубель паперовый	1 04	1 06
100 марокъ нѣмецкихъ	61 85	62 40

Надôслане.

Найлѣпшій лѣкарь домовый. Вѣдома рѣчь що завсѣгды добре мати дома таке средство, що подає на всѣлякѝ часто приходячѝ недуги певну и скору помôчь, якъ пр. на бôль головы и зубôвъ, на недугу очей и нежитъ, зле травленье, мигрену, потовченье, сѣпанье въ составахъ, выпаданье волося, вонючій ôддыхъ и пр. У всѣхъ тыхъ и многихъ другихъ недугахъ єсть француска горѣвка **Bra'ay-я** зъ-давна выпробованымъ найлучшимъ средствомъ. Просимо отже пов. читателѣвъ звернути увагу на дотычный *инсератъ*.

Надôслане.

Аптика **РУКЕРА** у Львовѣ

поручає 2460 1 26—

Спеціяльности и универсальнѝ средства фарнцускѝ и иншѝ, якъ черезъ ню такъ и черезъ иншѝ фирмы оповѣщуванѝ.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручає свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ.

2389 32-?

ЗАКОПАНЕ

стація климатична

ЗАВЕДЕНЬЕ ВОДОЛѢЧНИЧЕ

(НА ХРАМЦÔВКАХЪ)

въ Закопанôмъ

отворивъ зъ днемъ 1 цвѣтня с. р.

Д-ръ Храмєцъ

2400 властитель и управитель заведеня.

ТОВАРИСВО „ПРОСВѢТА“

при зближаючихъ-ся испытахъ въ школахъ народныхъ подає до вѣдомости Свѣтл. Радъ Шкôльныхъ, Впов. священикôвъ, катихитôвъ, учителѣвъ и родичѣвъ, що книжки накладу товариства, призволенѝ кр. Радою шкôльною на преміи для ученикôвъ, *красно оправленѝ зъ позолочеными берегами*, можна купити **въ канцеляріи товариства при улици Ôрменьскôй ч. 27** по слѣдуючôй цѣнѣ:

Ластôвка	20 кр.
Добре роби, добре буде	17 „
Росказы про силы природы	20 „
Оповѣданя о житю св. Бориса и Глѣба .	20 „
Повѣстки для дѣтей	27 „
Сестра	15 „
Байки	22 „
У пропасть дорога ховска	28 „
Зоря	22 „
Исторія Руси Ч. II.	23 „
Исторія Руси Ч. III.	28 „
Паша, душа въ господарствѣ	35 „
О користнôмъ ужитю неужиткôвъ . . .	22 „
Де-що про здоровлє	20 „
Ленъ и коноплѣ	24 „
Рогата худоба	45 „
Про живоплоты и лѣсы	20 „
Веняминъ Франклінъ	16 „
Пасѣка	24 „
На досвѣткахъ	22 „
Чимъ люде живѝ	20 „
Житє св. великомуч. и лѣкаря Пантелеймона .	20 „
Родина Морозовичѣвъ	20 „
Дрôбна птиця господарска, а великѝ грошѣ .	20 „
Молитвеникъ народный (въ звычайнôй оправѣ)	20 „
въ лучшôй оправѣ:	
а) хребетъ полотняный и золоченый хрестъ зъ переду	25 „
б) цѣла оправа полотняна, береги золоченѝ и золоченый хрестъ зъ переду . . .	35 „
Зоня безплатна учителька въ хорош. переплетѣ	35 „
„ „ „ въ звычайн. „	20 „

Всякѝ замовленя высылаються скоро и точно. 2467 2—?

Выстерѣгатись передъ пôдробленями.

На фляшкахъ вытиснена фирма Бразая.

На кождôй фляшцѣ видна повысша винета.

Бразая француска горѣвка дуже успѣшно дѣлає на бôль головы, мигрену, бôль ушей, очей и зубôвъ, на давленя, гостець, нежитъ, высыпки шкôрянѝ, остуды, веснянки, ôддає знаменитѝ услуги яко средство заховуюче уста и зубы и надаєсь найлѣпше до змываня головы, змôцненя поросту волося и до усуваня порплѣвъ. Цѣны зъ приписомъ уживаня: мала фляшка 40 кр. велика фляшка 80 кр.

Правдиву дôстане у

Львовѣ: у Жиг. Рукера, Ив. Валляха и Сына.

2048 9—12

Пѣвець церковный,

Іосифъ Шарковскій, управитель хору, пошукує мѣсця. Близша вѣдомôсть листовно. Адреса: Яблони-ця надъ Прутомъ 2423 22—?

Пѣвець церковный

зъ хорошимъ голосомъ, знаючій нотный спѣвъ пôсля фортепіяну або гармоніюмъ шукає мѣсця въ бôльшôмъ селѣ або мѣстѣ, особливо де бы громадяне хотѣли заложити крамницю. Маючи довголѣтну практику въ торговли, умѣвъ-бы добре повести розпочате дѣло. Адресу подасть Администрація „Дѣла“.

БРИТВЫ

швайцарскѝ и англійскѝ,

Ременцѣ до острень, Ящики на мыло, мыла, гребенѣ, щѣтки, зеркалця и всѣлякѝ приборы тоалетовѝ.

Складъ картъ до граня

поручає найдешевше

ТОРГОВЛЯ

БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ

Львôвъ, Галицка ч. 16.

Цѣнники даромъ.

ИВАНЪ ХИРОВИЧЪ

у Львовѣ ул. Скарбкôвска ч. 16

поручає свою новоотворену ***РОБÔТНЮ и СКЛАДЪ ОБУВИ*** *для мужчинъ, женщинъ и дѣтей.* Выконує обувье для калѣкъ и дѣтей терпячихъ на ноги. Всякѝ замовленя такъ мѣстцевѝ якъ и замѣстцевѝ выконує въ якъ найкоротшôмъ часѣ и по умѣркованыхъ цѣнахъ. Дякуючи П. Т. Публицѣ за ласкавѝ взгляды, пишусь зъ глубокимъ поважаньемъ.

ИВАНЪ ХИРОВИЧЪ

майстеръ шевскій и членъ тов. рускихъ ремѣсникôвъ „Зоря“, улиця Скарбкôвска число 16.

2463 (2—6)

Оповѣщеня

урядôвъ громадскихъ, щадницъ, зарядôвъ дôбръ якъ такожь всѣ урядовѝ оголошеня **едиктôвъ лицитацій,** ***оголошень о спадщину*** **покликôвъ** выконує *пôсля довголѣтного досвѣду въ ôдповѣдный способъ за запевненьемъ докладного выконаня* и доставляє *приписанѝ залучники*

RUDOLF MOSSE

Annoncen-Expedition

Wien, I Seilerstätte 2.

„СЛАВІЯ“

банкъ взаимныхъ убезпечень въ Празѣ.

Забезпеку, яку подає асекурація на житье кождому якъ бѣдному такъ богатому, не можна ощадностею иншого рода узыскати, або не можна заперечити правдѣ, що найскорше той ощаджає, хто заасекуруєся на житье.

На примѣръ: Урядникъ, учитель, священикъ и т. д. забезпечить въ своѣмъ вѣцѣ 30 лѣтъ для родины на случай своєи смерти 1.000 зр. а. в. за що платить квартально тôлько 5 зр. 94 кр.

40 лѣтъ числячій отець забезпечить для однорôчнои дитины капиталь 1000 зр. выплатимый по дожитю 24 року доньцѣ або сынови, за квартальну премію 8 зр. 30 кр. Єсли отець умирає передъ выплатою забезпеченои сумы, перестає плаченье преміи а заасекурованый сынъ або донька получить въ условленôмъ часѣ цѣлу заасекуровану суму; єсли-же дотычный сынъ або донька умре передъ тымъ часомъ, звертає „СЛАВІЯ“ всю вплачену премію.

Молодый мужчина забезпечить капиталъ 1.000 зр. на случай дожитя и смерти. Єсли дожиє 55 року житя одержить самъ заасекурованый капиталъ; єсли-жь умре передъ тымъ часомъ, выплаченый буде капиталъ цѣлый въ полиси наведенымъ спадкоємцямъ. Квартальна премія єсть 7 зр. 27 кр.

На полиси що-найменше 3 роки важнѝ и доси выплатимѝ выдасть головна Дирекція на осôбне жаданье члена зъ кôнцемъ кождого дальшого року удѣловѝ полисы на тіи квоты, на котрѝ членъ за вплачену премію право набувъ.

До заплаченя кождои навѣть мѣсячнои раты преміи єсть дозволеный терминъ до 90 днѣвъ.

По 5-лѣтнôмъ треваню убезпеченя може асекураційна сума бути выплачена навѣть тогды, єсли убезпеченый умеръ въ поєдинку або самъ собѣ житье ôдобравъ.

Всякій зыскъ дѣлиться помежи убезпеченыхъ. Резерва зыску для убезпечень житьевыхъ выносить зъ кôнцемъ 1886 р. 175.570 зр. 92 кр.

Сума выплаченыхъ на житье убезпеченыхъ капиталôвъ по конець р. 1886 выносить 1,333.023 зр. 86 кр.

Зъ кôнцемъ р. 1886 числить „СЛАВІЯ“ въ ôддѣлѣ житьевôмъ 40.497 членôвъ зъ убезпеченымъ капиталомъ 22,835.193 зр. 31 кр.

На всякѝ пытаня якъ найохотнѣйше одвѣчає и тарифы высылає головне Заступництво банку „Славія“ у Львовѣ. 2340 8—24

ПАВЛО ЛЕВИЦКІЙ

въ Добрачинѣ (*почта Кристинопôль*)

предприймає всякого рода будовы: церквей, будынкôвъ конкуренційныхъ, парохіяльныхъ и шкôльныхъ, горалень, въ загалѣ всякихъ будынкôвъ, и выконує солидно и дешево.

Всѣ выконанѝ нимъ будôвлѣ зыскали загальне признанье, чого доказомъ кôлька наведеныхъ свѣдоцтвъ:

„Въ р. 1886, повѣривъ комитетъ церковный въ РОЗДЖАЛОВѢ, пов. сокальского, п. Левицкому зъ Добрачина будованье мурованои церкви въ Розджаловѣ. Можемо заручити кождому, що церковь уже на укôнченю, а п. Левицкій вдоволивъ всѣмъ вымогамъ правнымъ и всѣмъ жаданямъ майстерскимъ, тому єго яко предприємця до бôльшихъ будôвель рекомендовати можемо.

Розджалôвъ д. 14 лютого 1888.

Мих. Фолисъ приходникъ, *Стеф. Покимброда*, членъ комитету, *Фед. Жеребецкій*, нач. громады.“

„Громада СУШНО, пов. каменецкого, повѣрила мин. року п. Левицкому зъ Добрачина будову мурованои двоклясовои школы зъ ôдповѣднымъ помешканьемъ для учителя. Тую будову провадить ôнъ точно пôсля поданыхъ єму плянôвъ и указокъ зъ повнымъ вдоволеньемъ мѣсцевои рады шк. и начальства громадского. Можемо отже смѣло сего поважаного предприємця, яко честного, совѣстного и порядного чоловѣка якъ найдальше и найщирше поручити.

Сушно дня 8 лютого 1888.

Мих. Кордуба, предс. рады шкôльнои. *Досько Баранъ*, начальникъ громады. *I Brennenstuhl*, Gem. Vorst“

„Панъ П. Левицкій зъ Добрачина принявъ предприємство нового мурованого приходства въ КОРЧМИНѢ. Ту будову, вже на укôнченю, веде ôнъ зъ повнымъ вдоволеньемъ комитету парохіяльного, котрый єго може яко честного, совѣстного и дуже порядного предприємця вдоволяючого-ся малымъ доходомъ, кождому интересованому припоручити.

Корчминъ, дня 18 лютого 1888.

I. Черевко, предсѣдатель комитету парохіяльного.“ 2364

На всяке вôзванье приѣздить заразъ на мѣсце.

Годинникъ єсть и все буде найкрасшою прикрасою въ кождôмъ домѣ!

Лише за **3 зр. 50**

Послѣдный зазывъ.

Въ наслѣдокъ **цѣлковитого розвязяня** нашого загального складу годинникôвъ єсьмо змушенѝ, цѣлый нашъ припасъ бôльше якъ **10.000** штукъ **дуже величавыхъ годинникôвъ маятниковыхъ** продавати низше цѣны выробу, бо цѣлый складъ мусить бути въ найкоротшôмъ часѣ опорожненымъ.

Мы розсылаємо до кождого по всѣхъ мѣсцевостяхъ цѣлои Австро-Угорщины сейчасъ, одержавши замовленье, **вельми елегантный, знаменитый, на секунды регульованый**

ГОДИННИКЪ

маятниковый

пôсля рисунку зъ

2лѣтною порукою

и

голоснымъ будильникомъ звôнковымъ

лише за

зр. 3.50.

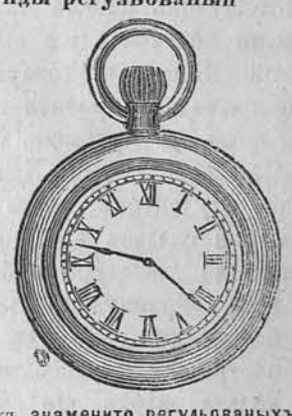

въ формѣ РЕМОНТОАРА.

Сей годинникъ въ найлѣпшôй бронзованôй **металевôй оправѣ** має зъ плоского скла пат. циферблятъ, котрый въ ночи самъ зъ себе **ясно мовь мѣсяць свѣтить и голосный будильникъ звôнковый**, котрый треба наставити на кожду годину *лише за*

зр. 3.50.

За доброту сихъ **знаменито регульованыхъ** годинникôвъ поручає солидне признаньенашо и широко розгалуженои фирмы, котра продає **лише загально добрый, солидный и практичный товаръ** по дешевôй цѣнѣ а єсли-бы не сподобалося, то звертаємо назадъ грошѣ.

Розсылаєся въ **мôцныхъ скринкахъ деревляныхъ** за послѣплатою або присланьемъ напередъ грошей.

Прошу ще разъ, въ власнôмъ интересѣ **сейчасъ** замавляти и докладно подати свôй повный адресъ: **Имя, завôдъ, мѣсцевôсть, послѣдну почту и край.** 2469 1—4

ЕКСПОРТОВЫЙ СКЛАДЪ ГОДИННИКÔВЪ

„Wiener Kaufhaus“

A. GANS, Wien, III., Kolonitzgasse 6.

Маю честь поручити Вповажанымъ Панамъ

складъ и робôтню мужескои одежи

истнуючихъ ôдъ року 1864. 2439 3—7

Замовленя мѣсцевѝ и позамѣсцевѝ выкôнчую якъ найстараннѣйше и можу запевнити смѣло, що єсмь въ можности Вповажанымъ Панамъ всѣ вымаганя входячѝ въ обємъ вдоволити.

Зъ глубокимъ поважаньемъ: **Станиславъ Момоцкій**

улиця Баторія ч. 12. напротивъ суду краєвого.

Цѣс. кор. упривилеєвана

Рафинерія спиритусу

И ФАБРИКА ОЦТУ

ЮЛІЯ МИКОЛЯША

у ЛЬВОВѢ

выробляє

НАЙЧИСТѢЙШІЙ СПИРИТУСЪ

здалый для панôвъ аптикарѣвъ, фабрикъ ликерôвъ и т. п.

2316 котрый продає 51—?

по цѣнахъ умѣренныхъ.

Поручає такожь найлѣпшого рода горѣвки, ликеры и розолисы.

Для кождого властителя дôбръ, господаря и громады въ цѣлôмъ краю єсть необходимымъ

добрый, здоровый и чистый оцетъ.

ТОРГОВЛЯ

Кароля Балабана

2427 12—? **у ЛЬВОВѢ**

поручає **оцтову есенцію**, здоровый и чистый продуктъ до робленя оцту въ бутелькахъ 1/1 и 1/2 кильовыхъ. До 1/2 кильогр. **оцтовои есенціи** додаєся 12 литрôвъ воды. Для громадъ и бôльшихъ заведень въ бальонахъ по 4 и 10 кильограмôвъ.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручає

выпробованѝ и певнѝ средства косметичнѝ,

ôдзначенѝ 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипльомами признаня.

Олѣйокъ таниновый, взмôцняє и пôдпомагає волосю рости. Фляконъ 50 кр.

Помада хинова взмôцняє корѣнцѣ волося и запобѣгає выпадати волосю. — Слоикъ 80 кр

Вода атеньска, до змываня волося, запобѣгає творитися парплямъ, ôдсвѣжує, робить тревалыми барву и полыскъ, — Фляконъ 80 кр.

Олѣйокъ хино-таниновый. Дѣлає знаменито на **корѣнцѣ волося** и на **порôсть волося.** Въ случаяхъ де въ наслѣдокъ недуга выпало волосье, выказавъ вельми цѣлюще дѣланье. Вже по ужитю однои фляшки можна добачити порôсть. — Цѣна 1 зр. 20 кр.

Есенція мятова до полоканя устъ, кромѣ приємного, скрѣпляючого смаку и запаху, дуже користно **дѣлає на ясла и зубы.** Фляконъ 50 кр.

Порошокъ ростинно-алькаличный, **до чищеня зубôвъ.** Надає перлову бѣлôсть, ôддаляє камѣнь и квасы, котрѝ наводять бôль и порохнавѣнье зубôвъ. Пуделко 30 и 60 кр.

Віолинъ средство противъ прѣтя рукъ и пахъ. Фляконъ 50 кр.

Пудеръ салицилевый противъ прѣтя и ôдпареня нôгъ. Пуделко 60 кр.

Оцетъ десинфекційный, сильно ôдвоняючій и ôдсвѣжаючій воздухъ, уживаный въ бюрахъ, коридорахъ и до скрапляня одежи. Фляконъ по 50 кр.

Оцетъ тоалетный, до натираня губы тѣла, полоканя и до ôдсвѣжаня воздуха. — Фляконъ по 50 кр. и 1 зр.

Оцетъ комнатный до кадженя. — Фляконъ по 50 кр.

Брилянтина єсть найлѣпшимъ средствомъ до гарного уложеня и консервованя бороды и набородôвъ. — Фляконъ 50 кр. 2424 6—?

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, Готель Европейскій и ул. Галицка рôгъ Валовои. Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20, и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка, пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 108. Львôвъ, Субота 14 (26) мая 1888. Рôчникъ IX.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ середу, и въ середу и суботу на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надослане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Відни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австрiи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ 16 зр. на пôвъ року 8 зр.
на чверть року 4 зр. на мѣсяць 1·35 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Рѣчь крил. Малиновского о языцѣ рускôмъ.

Въ хвили, коли недобитки галицкихъ „объединителѣвъ“ ломлять ще послѣдне копіе въ оборонѣ т. зв. „общелитературного языка“, буде не ôдъ рѣчи подати до прилюднои вѣдомости рѣчь крил. М. Малиновского, котрою сей, нинѣ на убочи стоячій мужь, яко предсѣдатель „Гал. Рус. Матицѣ“, ôдкрывъ остатнй Загальнй Зборы сего товариства, а котру то рѣчь выпечатано въ тôлько-що выданôмъ „Литературнôмъ Сборнику“ Матицѣ. Крил. Малиновскій здававъ справу зъ литературнои дѣятельности „Матицѣ“ за довшій періодъ часу, бо ôдъ 1870 р. по конець 1887 р. Въ єго памяти задержались вѣрно всѣ факты зъ того часу на поли нашого руху литературного и ôнъ мôгъ ихъ передати зôбранымъ членамъ вѣрно и обєктивно. Яко заслуженого въ многихъ справахъ ветерана, межи трудениками галицкими нѣхто, здаєсь, не зможе посудити крил. Малиновского о сторонничôсть, тожь рѣчь єго, выголошена прилюдно, заслугуе на тымъ бôльшу увагу.

Передовсѣмъ заявивъ крил. Малиновскій, що ôнъ належить до тыхъ „старыхъ“, що жили ще передъ 1848 р., були самовидцями всѣхъ подвигôвъ галицкои Руси до лучшого, брали въ тыхъ подвигахъ участь и водились гадкою, щобы „собирати а не расточати“. Зôйшовши на означенье литературнои програмы „Матицѣ“, крил. Малиновскій такъ сказавъ:

„Выдѣлъ товариства мавъ завсѣгды на увазѣ преданіе предкôвъ, котре бувшій митрополитъ Іосифъ зробивъ своею програмою и для обговореня єи вôзвавъ бувъ пôдъ днемъ 28 грудня 1870 р. (до ч. 207. Орд.) духовныхъ и свѣтскихъ Русинôвъ. Тая програма обôймає мѣжь иншими отсй постановы: 1) Тримаємось по завѣщаню предкôвъ нашихъ христіяньско-католицкои вѣры и церкви зъ обрядомъ грекокатолицкимъ (словяньскимъ), оставляючи зарядъ сими духовными добрами нашими церковнôй єрархіи. 2) Тримаємось завѣщанои намъ предками нашими вѣрности и преданности австро-угорскôй монархіи и династіи Габсбургôвъ.“

„Въ тôй-же програмѣ пôднесено такожь: „Уживати нашого питомого галицко-руского (мало-руского) языка, якъ ôнъ въ устахъ народу нашого жие и якъ єго писателѣ нашй, якими ôдъ найдавнѣйшихъ часôвъ похвалитись можемо, уняли въ правила граматикальнй, щобы зъ давными памятниками письменности нашои не зрывати, и щобы не затирати єго самостôйнои рôзницѣ ôдъ польского, велико-руского и другихъ славяньскихъ языкôвъ, межи котрыми языкъ нашъ, подôбно серцю въ чоловѣцѣ, займае середину, а то межи польскимъ, велико-рускимъ и ческимъ, що суть за острй и твердй согласными, и межи илирійскимъ, сербскимъ и болгарскимъ, що суть за мягкй самогласными, и посередъ котрыхъ языкъ нашъ ôдличаеся повными граматикальными формами.“

„Що-до правописи, то ще въ 1848 р. рѣшено держатися правилъ етимологіи, а що-до науковыхъ выражень, то де бы заходила потреба такихъ, постановлено пôзнѣйше брати ихъ не тôлько зъ спорôдненыхъ языкôвъ славяньскихъ, але такожь и зъ чужихъ, однакожь такъ, щобъ ихъ перетворювати на ладъ языка нашого.“

„Дальше було постановлено: Науковй заведеня нашй повинній въ похвальнôмъ своѣмъ ревнованю въ просвѣтѣ народу взаимно себе спирати и почитати. Пропамятна програма митрополича була и есть програмою архіерейскихъ посланій, консисторскихъ обѣжникôвъ и рефератôвъ; єи держиться Всеч. духовеньство наше, наша интелигенція, нашй писателѣ, нашй мѣщане и селяне, загально сказати, — галицкй Русины.“

„Пропамятне письмо ôдъ Выдѣлу центрального „Просвѣты“ до Єго Высокопреосв. митрополита Іосифа въ справѣ полагодженя домашныхъ споровъ межи Русинами (печатане 15 марта 1871 р. у Львовѣ въ печатни Института Ставропигійского) запримѣтило мѣжь иншимъ: „що до пытаня правописного, то уважаємо злишнымъ єго тутъ (на засѣданяхъ у митроп. Іосифа — *Прим. Ред.*) розбирати, разъ длятого, що хочемо лишити правопись свобôдному розвоєви и що не хотѣли-бъ мы нѣколи, щобы рôзницѣ правописнй були гасломъ народныхъ спорôвъ; по друге длятого, що сторонництво народне головну вагу кладе не на форму, але на саму рѣчь, отже не на правопись, а на чистоту рôдного слова.“

„Зъ того часу повставъ хаосъ въ писаню у богато нашихъ писателѣвъ и рознеслися слухи: Русины не мають ще граматики, то руска мова не годиться ще до школы до урядованя!“

„Однакожь при давныхъ памятникахъ нашои письменности рускои и при граматикахъ нашихъ, не лише старо-словѣньскихъ але и рускихъ: Левицкого, Вагилевича, Головацкого, Осадцы и Дячана, не перемогла безграматикальнôсть, стали выходити книжки шкôльнй рускй, а якъ тй, такъ и само „Дѣло“, чимъ-разъ лучше зараджують правильности нашого писаня, и, мовлячи словами „Дѣла“, запобѣгаєся твореню якогось языка, якимъ нѣгде нѣхто не говорить...“

Сею рѣчею давъ, по нашôй думцѣ, крил. о. Малиновскій достойну ôправу тымъ намаганямъ, якй давнѣйше вызначувались у насъ громаднѣйше, нинѣ вже тôлько спорадично, щобъ, залишивши плеканье и розвôй рôдного слова нашого, выробляти у насъ языкъ, котрымъ „нѣгде нѣхто не говорить“, котрый для народу руского есть незрозумѣлымъ, а надъ котрымъ, якъ загально звѣстно, самй Великоросы середечно смѣються, называючи єго языкомъ пономарôвъ зъ давныхъ столѣтій.. Рôвно-жь изъ справы управильнюваня правописи не годиться робити справы политичнои и выносити єи на верхъ пустымъ крикомъ, уймаючимъ повазѣ Русинôвъ. Справа правописна мусить свобôдно розвиватись, якъ сказавъ Выдѣлъ товариства „Просвѣты“, а що — якъ стверджуе крил Малиновскій, — въ практицѣ показуеся добрымъ. Полагодженье тои справы належить полишити мужамъ науки, яко авторитетамъ фаховымъ. Навязувати языковы нашому правопись якогось другого языка словяньского: чи то ческого, якъ въ 1859 р. хотѣвъ Иречекъ, чи польского, чи россійского, — значить одно, що зробити єго безграматикальнымъ.

Наконець тѣшить насъ и признанье, яке зъ устъ крил. Малиновского дôсталося нашôй часописи. Тымъ признаньемъ дѣлимось радо зъ нашими Вп. читателями та патріотами, — оно властиво имъ належиться. Часопись наша зъ своею програмою була конечностею воскресшого зъ довшого летаргу духа Руси галицкои...

Проектъ новелѣ о скарбовыхъ належитостяхъ.

Предложеный передъ кôлькома днями въ радѣ державнôй проектъ новелѣ о належитостяхъ скарбовыхъ ôдъ перененсеня спадщины и въ загалѣ власности мѣстить въ собѣ слѣдуючй правнй постановы:

„§ 1. Перенесенье права власности, ужитковання и уживаня недвижимости чи то дорогою даровизны мѣжь живучими чи умовою супружескою чи вкôнци дорогою наслѣдства на случай смерти не пôдпадае оплатѣ нѣякои скарбовои належитости а именно анѣ оплатѣ 1% установленôй позицією тар. 91. Б. I и 106. А. 1. и Б. а. закона зъ дня 9 лютого 1850 анѣ оплатѣ 1½% установленôй позицією тар. 45. А. и 91. 3. тогожь закона а то именно тогдѣ — коли

а) перенесенье наступае зъ родичѣвъ на дѣтей правого або неправого ложа и ихъ потомкôвъ, або на ôдворотъ; зъ родичѣвъ на особы, котрй вже заключили або мають заключити супружество зъ ихъ дѣтьми; зъ ôтчима або мачохи на пасербôвъ; зъ родичѣвъ адоптуючихъ на адоптованй дѣти а вкôнци мѣжь перозведеными судово супругами, — и коли при тôмъ

б) вартôсть переходячои недвижимости не переносить 500 зр., а разомъ и цѣлый маетокъ, будучій предметомъ переходу власности мѣжь живучими або спадщины не мае бôльшои вартости якъ 500 зр.

§. 2. Перенесенье власности недвижимои означене въ §. 1. и поступанье межи поименоваными тамъ особами пôдпадае оплатѣ 1½% вартости перенесенои недвижимости разомъ зъ додаткомъ тогдѣ, коли вартôсть перенесеного предмету переходить 500 зр. а. в., а не доходить 4000 зр. а. в., безъ огляду на то, чи перенесенье наступае зовсѣмъ або лишь въ части безплатно.

§. 3. Постановы §§. 1 и 2 ôдносяться лишь до такихъ будынкôвъ, котрй замешкуе або уживае самъ властитель и до такихъ другихъ недвижимостей (грунтôвъ) котрй обробляе самъ властитель и єго родина при помочи або безъ помочи челяди и зарôбникôвъ.“

Постановы тй, якй проєктъ сей обнимае, суть вповнѣ оправданй и спосôбнй хочь въ части запобѣгти тымъ некористямъ, на якй выставляе найбѣднѣйшй клясы населеня звѣстный на цѣлый свѣтъ австрійскій фискализмъ.

Зъ рады державнои.

236. и 237. засѣданье палаты послôвъ зъ 18 и 22 мая 1888.

(*Дальше.*)

Пос. Тавше зажадавъ ôдъ министра переведеня организаціи шкôлъ въ тôмъ направленю, щобы дѣтямъ въ школѣ представлювано наглядно головнй акты рôльничого господарства, дальше жадавъ ôнъ заведеня експериментальныхъ стацій улекшаючихъ перехôдъ до новыхъ формъ господарства, управильненя селяньскихъ ассекурацій, зъорганизованя селяньского кредиту и пôдпираня въ тôй цѣли селяньскихъ кредитовыхъ товариствъ завязаныхъ на взôръ касъ Райфайзена. Конець своѣи промовы посвячуе бесѣдникъ справѣ цѣны збôжа въ монархіи. Оборотъ и цѣну збôжа регулювати повинненъ рôчный вѣденьскій торгъ збôжевый, однакъ фактично регулюе єго биржа такъ, що цѣны збôжа залежать ôдъ биржевыхъ спекуляцій. Се єсть нездорова аномалія, котрôй треба зарадити и длятого стабильный (*Дальше.*)

Пос. Тавше зажадавъ ôдъ министра переведеня организаціи шкôлъ въ тôмъ направленю, щобы дѣтямъ въ школѣ представлювано наглядно головнй акты рôльничого господарства, дальше жадавъ ôнъ заведеня експериментальныхъ стацій улекшаючихъ перехôдъ до новыхъ формъ господарства, управильненя селяньскихъ ассекурацій, зъорганизованя селяньского кредиту и пôдпираня въ тôй цѣли селяньскихъ кредитовыхъ товариствъ завязаныхъ на взôръ касъ Райфайзена. Конець своѣи промовы посвячуе бесѣдникъ справѣ цѣны збôжа въ монархіи. Оборотъ и цѣну збôжа регулювати повинненъ рôчный вѣденьскій торгъ збôжевый, однакъ фактично регулюе єго биржа такъ, що цѣны збôжа залежать ôдъ биржевыхъ спекуляцій. Се єсть нездорова аномалія, котрôй треба зарадити и длятого стабильный

Всякй обовязаній, листы застáвнй, ренты, акціи банковй и заставничй, льосы державнй и приватнй купуютъ и продаютъ пôдъ найкористнѣйшими по змозѣ условіями

СОКАЛЬ и ЛИСЕНЬ ДÔМЪ ôбмінковый и контора выміны. Порученія зъ провинціи сейчасъ залагодженя, безъ дочисленя провизіи.

Въ Римѣ и въ Неаполи.

Згадки К. И. Устіяновича

Риме, Риме! Хто про тебе не чувавъ, хто не читавъ про тебе! На своихъ сѣмохъ горбахъ розсѣвся ты передъ вѣками, розсѣвся широко и роскôшно и загримѣвъ славою на весь свѣтъ. Твоя зелѣзна рука вирягла въ ярмо тьму тьменну народôвъ, а пôдъ твоею тяжкою стопою стогнавъ весь миръ старинный. Твоя ненасытна утроба пожирала богатства землѣ и моря, а твои цезары не знали гаму своимъ хотямъ и прибагамъ и мнилися бути богами. Горе христіянамъ, що не покланялись тымъ земскимъ божищамъ! Безчисленными гекатомбами приношено ихъ въ жертву цезарамъ, а ты Риме, ты смѣявся и плескавъ въ долонѣ. Упившись запахомъ безвинной крови и за panem et circenses лизавъ стопы своихъ кровожадныхъ тиранôвъ, покъ не схудобѣвъ зъ гнусности и въ роскошахъ, покъ не выбила година твоѣи смерти!

Бо слава твоихъ богатствъ звабила свѣтъ весь надъ береги твоѣи рѣки. „На Римъ, на Римъ!“ — загуло зъ далекого Всходу. На Римъ пôднялись вáрвары всего свѣта и flavus Tiber забагрився кровію твоею, а маймуровй палаты твоихъ цезарôвъ провалилися въ землю.

Иншй племена засѣли на твоихъ горбахъ и иншй владцѣ розпаслись на твоѣмъ Capitolium; а твои дѣти — що зъ ними сталось?

За мѣстомъ вѣчнымъ генъ на Trastevere колишній гордый повелитель свѣта гне грубу шию пôдъ тяжковъ роботовъ на хлѣбъ насущный, и не снить о славѣ.

На розвалинахъ твого Колосея, де кровь христіяньска рѣками ливалась, засіявъ хрестъ той, що єго топтавъ ты, а зъ божниць твоихъ повстали святинѣ, святинѣ Бога, що єго ругавъ ты, а надъ тобою и надъ цѣлымъ миромъ взнесъ, воцарився святый престôлъ Петра.

На розвалинахъ твоихъ величавыхъ повстало мѣсто нове въ новôмъ ладѣ и знову, знову слава твоя блысла и засіяла на зéмлѣ далекй. Та не твоя се була, Риме, слава. Твоя пропала, на вѣки пропала; але на неи, стоячи высоко, завладѣвъ свѣтомъ престôлъ апостольскій, що всего мира завладѣвъ душами, що блыскавицѣ кидавъ на всѣ землѣ. Онъ тобѣ правивъ, ôнъ тебе прославивъ. И хоть ты бачивъ и Мароццію и Люкрецію Борджію и Александра VI. и Іоана XXIII. и многихъ иншихъ такихъ, що про нихъ сказано: Infernum erit plenum sanctorum, — але-жь усе то никне передъ великими заслугами, що ихъ положили за Римъ папы римскй. Ихъ сильна воля и грôшь всего свѣта двигнули найкрасшй святинѣ и выкохали найславнѣйшихъ мужѣвъ штуки. Они въ-друге прославили Римъ, они збогатили єго въ-друге. Та обрушили на себе народы, котрй змужѣли й забажали волѣ, а Римъ имъ тое перечивъ завзято. Та надаремно! Надаремно выклято тыхъ, котрй бы вѣрили въ антиподôвъ. Родився Колюмбъ — встали антиподы. Даремно заперто ротъ Галилееви, — наука пôднялася въ гору, освѣтила сіяньемъ народы и громы папскй втратили на силѣ. Давъ Богъ новый часъ, прийшли новй люде и ôдобрали ôдъ папы власть земску.

Два королѣ днесь маємо у Римѣ. Одинъ — король Италіи конституційный, а другій — царь душъ христіяньскихъ всего свѣта, царь самодержець, якъ Богъ непогрѣшный.

За мало мѣсця для обохъ у Римѣ, хоть власть при власти власть свою справуе, якъ знае, якъ хоче. Однакъ Италіяне не вдоволенй тымы ôдносинами, якй суть нинѣ межи Ватиканомъ и Квиріналомъ. Они бы хотѣли бачити апостольску столицю въ згодѣ зъ королѣвствомъ. Знають они добре, якъ много причинилися папы до культуры и славы давнои Италіи; знають, що черезъ апостольску столицю вилывають до Италіи богатства всего свѣта; тямлять однакъ и те, що слабе правительство папъ римскихъ не въ силѣ було справувати ладъ и рядъ въ краю и що доперва енергична рука Сабавдскои династіи двигае Италію зъ неладу нужды и запустѣня, заводить порядокъ, право и просвѣту, и розвалюючи старй спелюнки римскихъ середовѣчныхъ уличь, будуе на ихъ мѣсци новй, чистй европейскй домы и всякй науковй заведеня, новôтный Римъ. Доперва за королѣвства скôнчилось розбôйництво. Доперва зъ новою ерою зацвило правосудье, доперва теперь починае нарôдъ двигатися зъ схудобѣня и темноты. До непопулярности свѣтскои власти св. отця причинилося найбôльше надмѣрне число духовныхъ лиць; то не давало краєви розвинути природныхъ своихъ силъ. Длятого не пристане Италія нѣколи на поновленье свѣтскои власти папъ. А все таки и св. отець не покине черезъ те Риму и Италіи, не покине тыхъ скарбôвъ и монументôвъ, що ихъ апостольскій престôлъ нагромадивъ въ Римѣ. Знае бо ôнъ, що Италія безъ него жити буде такъ, якъ жила и тогды, коли папы заложили свою резиденцію въ Авініонѣ. Торжество однаєсъ Льва XIII., торжество, на котре складався весь миръ, може причинитись до користнѣйшои загоды для курія римскои зъ правительствомъ Умберта, анѣжь була та, що на неи не хотѣвъ пристати Пій IX. Покôнченье панующого немилого всѣмъ стану рѣчей есть конечно потрѣбне и для самого италійского правительства, бо будь що-будь, а власть духовна папы есть такъ великаньскою моральною силою, що передъ нею и король поклонитися мусить

Цѣлый миръ христіяньскій обрушився на то, що начальникъ мѣста Риму мусѣвъ зложити свôй урядъ по причинѣ своѣи гратуляціи Льву XIII-ому. И нинѣ насмѣваються зъ гордыхъ буквъ, що ними пôдписуе магистратъ римскій свои оголошеня. Навязуючи до славнои минулости, ôнъ пôдписуеся такъ, якъ пôдписувано передъ 2.000 лѣтъ въ Римѣ, т. е. начальными буквами слôвъ: „Senatus Populus que Romanus“ — S. P. Q R, — а дотепъ римскій пôдложивъ пôдъ тй буквы текстъ иншій а многозначущій: „Sanctissime Pater Quare Rides?“ — и читае зъ нихъ ôдповѣдь, беручи буквы на ôдворотъ: „Rideo Quia Papa Sum“.

И во истину! Нехай папа и не мае нѣякои свѣтскои власти, нехай Италія якъ хоче игноруе єго, то все ôнъ святѣйшій отець, а не король, есть и буде першою особою въ Римѣ.

До такихъ пересвѣдчень прийшовъ я въ Римѣ, побачивши голову нашои церкви въ сіяню поваги, окруженого кардиналами и владиками, посередъ своихъ гвардійцѣвъ, зложеныхъ зъ сынôвъ першихъ родôвъ Италіи. Въ тыхъ пересвѣдченяхъ утвердивъ мене оглядъ выставы безчисленныхъ и неоцѣненыхъ дарôвъ, що ему вся земля выслала, и тй тысячѣ паломникôвъ духовныхъ и свѣтскихъ, що зъ вѣрою и радостею въ серци наспѣли тамъ, поклôнъ ему ôддати, и котрй єго привитали окликомъ: „Evviva Papa il re!“ — коли єго несли швайцары по костелѣ св. Петра, та на апостольскôмъ престолѣ, а ôнъ зъ усмѣхомъ благословивъ своихъ далекихъ гостей.

вить бесѣдникъ резолюцію взываючу правительство, щобы скликало анкету за-для обдуманя нового регулямину для биржѣ. Коротко, а по бôльшôй части лишь о ческихъ рôльничихъ ôдносинахъ говорили послы Стейскаль и Праде. — Пос. Гомпешь признавъ вправдѣ заходы министерства коло пôддвигненя рôльництва, однакъ нарѣкавъ на повôльнôсть єго въ полагоджуваню справъ. Ôнъ пôдпиравъ резолюцію Фирнкранца о пôдвысшенье меліораційного фонду на одинъ миліонъ зр. рôчно и жадавъ установити таку дотацію того фонду на десять лѣтъ. Дальше взывавъ правительство, щобы енергично занялось урегульованьемъ галицкихъ рѣкъ и щобы якъ найскорше выслало заграницю знатокôвъ въ цѣли студіованя господарства на торфовискахъ, узнаючи, що заведенье такого господарства въ краю єсть дуже потрѣбне и пожадане.

При титулѣ краєвои культуры розпочавъ пос. Просковецъ полемику зъ артикуломъ старои „Press-ы“, вымѣренымъ противъ него, представляючи рѣчь такъ, наче-бы артикулъ той выйшовъ зъ министерства рôльництва. — Министеръ Фалькенгайнъ упевнивъ єго, що министерство о тôмъ артикулѣ ничь не знає, що отже и дебата надъ нимъ въ палатѣ безпредметова. — Пос. Розкошный представлявъ свободу дѣленя грунтôвъ яко тяжку шкоду для рôльництва. Законъ о комасаціи не поможе вже нѣчого, бо выдано єго вже за пôзно. Бесѣдникъ выступає строго противъ ощадности въ выдаткахъ на регуляцію рѣкъ и въ загалѣ на цѣли рôльництва. — Пос. Пшайденъ жадавъ полишити громадамъ свободу, чи схотять право польованя на громадскихъ грунтахъ выконувати самй чи арендувати.

При титулѣ „Гôрництво“ представивъ пос. Зигмундъ даты нещасть, якй лучились въ гôрництвѣ въ протягу послѣдного десятилѣтя а пôсля котрыхъ потерпѣло смерть 1670 а тяжке ушкодженье тѣла 2129 гôрникôвъ. Всему тому винна недбалôсть властей гôрничихъ. Бесѣдникъ вказує на фактъ заливу копалень вугля въ Осѣку, котрый грозить знищеньемъ жерелъ лѣчничихъ въ Теплицяхъ и Шенавъ. И тому винно правительство, бо власти не лишь не заборонили властителямъ глубше копати вуголь, але ще станули по ихъ сторонѣ. Зъ тои причины вносить бесѣдникъ резолюцію о охоронѣ жерелъ теплицкихъ и шенавскихъ и о помноженю властей гôрничихъ въ пôвнôчно-захôднôй Чехіи. — Ôдповѣдаючи на тую бесѣду мин. Фалькенгайнъ пôднѣсъ, що въ справѣ заливу копалень вугля не можна дати докладнои ôдповѣди, позаякъ доси ще не скôнчилось слѣдство. Дальше наводивъ министеръ цифры зъ статистикъ чужихъ державъ, котрыми старався выказати, що въ другихъ державахъ бôльше лучаєсь въ гôрництвѣ нещасть якъ въ Австріи.

При титулѣ „Скарбовыхъ стаднинъ“ внѣсъ пос. Мандичевскій резолюцію взываючу правительство, щобы устроило въ всхôднôй Галичинѣ на скарбовый коштъ стацію хову коней. Резолюцію тую ôдôслано до комисіи буджетовои.

При титулѣ „Добра и лѣсы скарбовй“ выступавъ пос. Ангереръ противъ администраціи лѣсôвъ въ Тироли, котра нищить лѣсы и надто строго карає селянъ за уживанье лѣсôвъ, якнебудь они користають лишь зъ своихъ ôдвѣчныхъ правъ. На то ôдповѣвъ министеръ Фалькенгайнъ, що вырокъ выдає не администрація а власти политичнй и що замѣтъ нищеня упадає вже тымъ самымъ, що администрація лѣсôвъ въ Тироли рубає деревъ менше, якъ бы выходило то зъ пляну господарского.

Пос. Тиркъ радить, щобы скарбъ выарендувавъ свои орнй грунты селянамъ. Вносить такожь резолюцію, щобы селяньскй лѣсы, котрыхъ культура стоить дуже низько, звôльнити ôдъ податкôвъ и роздѣляти мѣжь селянъ деревця зъ скарбовыхъ шкôлокъ лѣсничихъ.

При титулѣ „скарбового гôрництва“ внѣсъ пос. Штайнвендеръ, щобы правительство експльоатувало копальнѣ скарбовй въ Зальцбургу на спôлку зъ товариствомъ приватнымъ. На тôмъ скôнчено дебаты надъ етатомъ министерства рôльництва.

По перерваню дебатъ внесло правительство проєктъ закона о пôдвысшеню скарбовои поруки и о инвестаційнôй позичцѣ для кошицко-богуминьскои зелѣзницѣ.

Судъ въ Люблянѣ, котрый давнѣйше просивъ о позволенье выточити процесъ посламъ Клюнови, Шукльому, Поклюкарови, Пфайферови, Ферянчицеви, Гренови, Набергоєви и Тонкльому о обиду пос. Грегорца доносить, що пос. Грегорецъ ôдступивъ ôдъ обжалованя.

Пос. Лажаньскій зложивъ до президіи внесенье въ справѣ змѣны екзекуційнои новелѣ зъ р. 1887.

Слѣдувала дебата надъ буджетомъ министерства справедливости.

При титулѣ „Центральна управа“ забравъ голосъ пос. Фореггеръ и пôднѣсъ безплоднôсть законодательнои дѣяльности того министерства а дальше старався выказати, що рескриптъ о словеньскихъ вписахъ до книгъ грунтовыхъ єсть зовсѣмъ неправный, позаякъ законодавство що-до внутрѣшного уладженя грунтовыхъ книгъ належить до соймôвъ, а соймъ стирійскій выдавъ законъ, пôсля котрого маються грунтовй книги вести по нѣмецки. Такожь критикувавъ министеръ рескриптъ выданый въ справахъ стилизаціи вырокôвъ найвысш. трибуналу въ языцѣ польскôмъ и ческôмъ.

На тôмъ перервано нарады и закôнчено засѣданье зъ дня 22 мая 1888.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Городенки.

[Згадка про першу окружну конференцію.]

Въ дняхъ 18, 19 и 20 мая ôдбулася въ Городенцѣ окружна конференція учительска. Рано 18 мая о годинѣ 7 ôдправивъ о. Якôвъ Новобѣльскій, парохъ латиньскій, службу спѣвану, а ôдтакъ удалися всѣ учителѣ зъ своимъ инспекторомъ п. Говоркою на богослуженье до церкви. О. Левицкій ôдспѣвавъ службу Божу а по скôнченôй службѣ пожелавъ всѣмъ учителямъ щастя, здоровля и крѣпкихъ силъ около просвѣты народнои. Пôдчасъ богослуженя спѣвавъ хоръ городеньскій пôдъ управою о. Стеф. Макогоньского.

По службѣ Божôй зôйшлися всѣ учителѣ до школы, де повитавъ ихъ заступникъ бурмистра п. Тайхманъ теплою промовою. Крôмъ заступника бурмистра були присутнй ще: п. Германьскій, урядникъ громадскій и оо. Левицкій, Макогоньскій и Олесницкій. По промовѣ заст. бурмистра забравъ голосъ инспекторъ п. Говорка и повитавши щирымъ словомъ зôбраныхъ учителѣвъ, приступивъ до дебатъ конференційныхъ.

По полудни того самого дня удалися всѣ учителѣ до школы рôльничои въ Городенцѣ и звидѣли тамъ господарку и богатй зборы кабинетовй. Въ суботу рано дня 19 пôсля програми мали удатися всѣ учителѣ до Серафинець на практичну науку въ тамошнôй школѣ. Заходомъ тамошного учителя п. В. Бачиньского вôйтъ тамошный приславъ пôдъ насъ пôдводы, за що єму належиться щире спаси Бôгъ! У Серафинцяхъ ôдбулася зъ дѣтьми практична наука въ школѣ, въ огородѣ и пасѣцѣ. По полудни того самого дня ôдбулися у Городенцѣ дальшй дебаты надъ справами шкôльными. Дня 20 цѣлый день справоздавцѣ здавали справы зъ предложеныхъ тематôвъ, а вечеромъ ôдбувся выбôръ делегата до окружнои Рады въ Городенцѣ. На 34 голосуючихъ одержавъ М. Крушельницкій, учитель въ Городенцѣ, 20 голосôвъ, отже выбраный делегатомъ.

Признанье належить инспекторови п. Говорцѣ, що цѣлу конференцію пояснявъ методу и учивъ по руска, а въ Серафинцяхъ цѣла наука ôдбулася въ языцѣ рускôмъ.

Зъ-пôдъ Равы Рускои.

[Спростованье ложи „Червоной Руси“.]

Въ числѣ 52 зъ 7 (19) мая умѣстила „Червоная Русь“ ось таку статейку п. заг. „Козацькая естетика“.

„Въ одномъ изъ селъ, въ окрестности Равы русской припадаетъ второго дня праздника Пасхи храмъ мѣстной церкви. Кромѣ церкви праздновалъ въ семъ году то торжество также мѣстный приходникъ соотвѣтнымъ танцовальнымъ Soire (!). Громадное число гостей заполнило въ томъ днѣ комнаты приходства, однако средоточіе увеселеній составляли четыре юноши, оконченыи университетскіи студенты и эмеритованныи члены „Академічного Брацтва“, заказанныи (!) хозяиномъ дома изъ Львова въ цѣли доданія (!) блеска торжеству. Около полночи засѣли гости къ вечерѣ, переплетая монотонную функцію яденія розличного рода тостами. Здѣсь слѣдовало и репрезентантамъ престольного города блеснути великосвѣтскими маньерами, въ которой цѣли поднесъ одинъ изъ нихъ, именемъ своихъ товарищей (sic!) слѣдуючій тостъ въ честь дочери хозяина дома: „На зеленім дубі сиділи голуби і скубали мох — Хто не любить панни Х., бодай — як пес здох!...“ Эфектъ былъ громадный. Прочіи провинціональныи гости забыли точно „языкъ въ ржѣ“, не надѣявшись найти въ оконченыхъ университетскихъ студентахъ столько — естетичного вкуса и приличія.. Примѣчаемъ, що то не басня, а таки истинный фактъ.“

На сю статейку мы не звертали-бъ уваги, коли-бъ не одна рѣчь, а именно коли-бъ не клевета на наше „Академичне Братство“, бо чи се годиться домашнй такй справы, що зовсѣмъ не мають нѣякого дѣла зъ житьемъ публичнымъ, подавати въ газеты — хиба на то, щобы Поляки кпили собѣ зъ „popowskich praźników, popowiczów i papadianek“ — се лишили бы мы густови читателѣвъ тои револьверовои газеты. Що-до насъ, то намъ, прочитавшимъ случайно въ „Черв Руси“ тую статейку, румянець встыду и обуреня выступивъ на лици. Але, якъ кажемо, мы поминули-бъ єи мовчки, коли-бъ тутъ не ишло о честь нашого „Академичного Братства“, котре оклеветане въ той спосôбъ, якъ коли-бъ оно справдѣ выховувало не чемныхъ людей але „товарищей“! Длятого мы приневоленй, коли нѣхто зъ самыхъ интересованыхъ доси справы тои въ „Черв. Руси“ не спростувавъ, представити рѣчь въ „Дѣлѣ“.

Въ К.....ѣ-Л.....ъ у Всч. о. Л. Л. була справдѣ така забава и справдѣ бувъ выголошеный такій тоастъ — отже въ тôмъ „Черв. Русь“ не помылилась. Але помылилася лише въ тôй дрôбници, що той юноша, котрый выголосивъ наведеный тоастъ, єсть емеритованымъ членомъ не „Академичного Братства“, але „Академического Кружка“. Називаєсь ôнъ Ф—вичь, а загально знаный ще у Львовѣ и яко аранжеръ рôзныхъ „баловъ“ и „шерстянныхъ вечеринокъ“, устроюваныхъ „обществами“.

Чому-жь „Червоная Русь“ такъ въ живй очи впирає въ людей — ложь? Намъ здаєсь, що и политичнй противники повиннй воювати зъ собою отверто, безъ пôдлыхъ (даруйте за слово!) штучокъ. Такимъ поступованьемъ не доведеся до нѣчого доброго. Публика, що читає „Черв. Русь“, фанатизуєся, але коли ѣй розкрыти правду, то певно не похвалить редакціи, що кормить єи ложею. Не забувайте, господинове, що мы тутъ на селѣ статочнѣйше думаємо, бо коло хлѣба робимо та волами ѣздимо, а всякй такй безглуздй, а лишь компромитуючй для поважныхъ домôвъ сплетнѣ, якъ Ваша про гостину въ домѣ о. Л. Л., суть намъ прямо — огиднй! Схаменѣться, будьте люде! — кличемо до Васъ словами Шевченка.

В. З.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державнои.] На вчерашнôмъ засѣданю велася дальша дебата надъ министерствомъ судôвництва; обговорювано именно титулъ „Найвысша палата обрахункова“. Промовляли послы Витезичь и Гайльсберґъ. При титулѣ платъ выступивъ пос. Верґани дуже остро противъ шляхты, котру при обсаджуваню посадъ урядникôвъ ставлять завсѣгды на першôмъ мѣсци передъ кандидатами нешляхотского походженя. Опôсля ухвалено буджетъ и законъ финансовый въ другôмъ и третôмъ читаню. — Палата постановила выдати Бльоха судови, котрый хоче выточити єму слѣдство въ справѣ обиды чести, а Ромашкана постановила не выдавати. — Зъ порядку дневного приступлено до угоды зъ австро-угорскимъ Льойдомъ. Угоду сю принято въ другôмъ и третôмъ читаню и закрыто засѣданье. Слѣдуюче засѣданье ôдбудеся въ понедѣлокъ.

Палата панôвъ ухвалила вчера по довшôй дебатѣ законъ о катихитахъ безъ змѣны пôсля ухвалы палаты послôвъ. Змѣны, якй предкладавъ гр. Белькреди въ користь катихитôвъ въ школахъ народныхъ по селахъ, ôдкинула палата.

Въ справѣ дисльокаціи галицкихъ полкôвъ подає „Pest. Lloyd“ слѣдуючу звѣстку, котра почасти єсть доповненьемъ недавныхъ вѣстей, що въ сѣй справѣ появилися були въ пôвъурядовыхъ газетахъ вѣденьскихъ: „Декотрй газеты доказують несправедливо, що перемѣщенье пяти галицкихъ полкôвъ пѣхоты, котрй нинѣ стоять залогою въ кôлькохъ мѣстахъ долѣшнои Австріи а въ осени мають бути перенесенй до своихъ округôвъ доповняючихъ, єсть ознакою заостреня политичнои ситуаціи. Поважный настрôй ситуаціи не дасться заперечити; але вже та обставина, що касарень на помѣщенье 15 баталіонôвъ пѣхоты въ Галичинѣ и ихъ магазинôвъ не можна було импровизувати, лишь треба було на ихъ выставленье кôлькохъ мѣсяцѣвъ, єсть доказомъ, що тутъ розходиться о переведенье мѣръ вже давно постановленыхъ. И дѣйстно ужито значнои части кредиту ухваленого ще въ грудни минувшого року на будову солидныхъ пôдмурованыхъ баракôвъ близько тыхъ мѣстъ въ Галичинѣ, що не мали касарень, стаєнъ и магазинôвъ. Потрѣбнй будынки ставлено дуже солидно пôсля плянôвъ гр. Ґельдернъ-Еґмонда, котрый переводивъ укрѣпленя въ Тироли и змôцненье укрѣпленого табору коло Кракова, а будынки тй и ихъ устроєнье суть вже на укôнченю такъ, що вже незадовго будуть могли бути замѣщенй войскомъ. Загальна ситуація єсть отже нинѣ така сама якъ була въ половинѣ грудня, коли то выготовлено першй пляны згаданыхъ баракôвъ. Що впрочѣмъ въ наслѣдокъ недостачѣ касарень несорозмѣрно богато галицкого войска було розмѣщено поза краємъ доказує вже та обставина, що зъ 19 галицко-буковиньскихъ полкôвъ пѣхоты, пять полкôвъ по три баталіоны и два самостôйнй баталіоны въ краяхъ окупованыхъ, отже разомъ 17 баталіонôвъ стоять поза границями краю а въ краю въ загалѣ нема иншои пѣхоты якъ лишь галицка. Противно, зъ 47 угорскихъ полкôвъ пѣхоты, стоять лишь 9 поза краємъ. Та яскрава несорозмѣрнôсть галицкого войска повинна була бути усунена вже ôдъ часу заповѣдженя територіяльнои системы,

---

Паломникôвъ було такъ много, що выкликали дорожню въ вѣчному мѣстѣ. Черезъ нихъ годѣ менѣ було спокôйно оглядати скарбы штуки въ святиняхъ и палатахъ та віляхъ Borghese, Barberini, Pamfili, Farnese, и по музеяхъ на Campidoglio и др. Бôльше всѣхъ надоѣли менѣ Французы. Тото собѣ, нѣвроку, заживнй и червонй, що и найповажнѣйшй зъ нашихъ рускихъ панъ-отцѣвъ выглядали попри нихъ якъ скипочки. Тай не самй они приѣхали до Риму. Кождый зъ нихъ вѣвъ за собою цѣле стадко молодыхъ и хорошихъ тай старыхъ и богатыхъ девотокъ, що ажь лячно було глядѣти, коли хмарою посунуть подивитись на капитолинску Венеру, або на хорошого Аполлона и Ґанимеда та на великаньскй члены Геркулеса. Де ихъ не було? Они не дали менѣ налюбуватись чаруючимъ водопадомъ въ Tivoli, що зъ высоты, якъ ратушь львôвскій спадає рѣкою и розбившись въ долинѣ на мраку, въ котрôй прозираюче-ся сонце малює дугу за дугою — чезне десь глубоко въ преисподняхъ скалистои горы. Они навѣрили менѣ пречудесно положене Frascati зъ пышными вілями Aldobrandini, Falconieri, и не дали подумати надъ Tusculanum, надъ руинами дому Цицерона и рôдного мѣсця Катона, — не дали напасти ока на сіяючй въ блеску полудня сабиньскй прекраснй горы. Та нехай ихъ! А я оглянувши въ Римѣ, що лишь було можна и посидѣвши на розвалинахъ въ Forum Romanum, на Трапейскôй скалѣ та на Капитолію, задумавъ выбратись до Неаполю.

Однакъ вы будете на мене гнѣвнй, що я вамъ такъ мало розказую о вѣчному мѣстѣ и о єго многоцѣнныхъ забыткахъ исторіи и штуки. Не гнѣвайтесь! То все, що я побѣжно бачивъ, не дасться основно розказати. А про людей?... Я могу вамъ забожитись, що я бачивъ и капитолиньскй гусочки, и римскихъ и нашихъ мулôвъ та ослôвъ, але нѣ Цезарôвъ нѣ Брутôвъ я живыхъ не бачивъ, хиба зъ мертвого каменя. Не бачивъ я и того Cola di Rienzi, котрого манюсенька — якъ на глумъ — статуетка стоить на сходахъ Капитолія або якъ Римляне говорять и пишуть Campidoglio.

Менѣ не хотѣлось покидати Риму, однакъ я мусѣвъ, бо менѣ треба ще було побачити небо полуденнои Италіи, и такъ я ôдправився въ Неаполь.

Въ богатôмъ, маймурами оздобленôмъ пôдсѣню великого двôрця зелѣзницѣ въ Римѣ стоять по пôдъ стѣны лавки а на тыхъ лавкахъ сидять подорожнй и дожидають отвореня касы. Каса займає широке мѣсце и має кôлька ôддѣлôвъ. Въ кождôмъ ôддѣлѣ єсть ôконце, що въ нѣмъ продаются бильеты, а надъ кождымъ ôконцемъ єсть и выписана мѣсцевôсть, до котрои ся ѣде, такъ якъ бы то у насъ на двôрци Кароля-Людвика були ôддѣлы касы: до Черновець, до Кракова, Стрыя, Пôдволочискъ и Равы. Кождый ôддѣлъ — а стоять они рядкомъ за собою — ôдчиняє ôконце на годину передъ выѣздомъ, а кождый подорожный чекає на пôдсѣню терпеливо на свôй ôддѣлъ, бо до реставраціи не впускають безъ билету на ѣзду. На пôдсѣню находиться маленька продажа горѣвки, вина и закусокъ для подорожныхъ III клясы, находиться также и бюро инструктивне для чужинцѣвъ. По пôдсѣню ходять зъ повагою жандармы, все по два, и слѣдять пильно за цѣкавыми на чуже майно и за порядкомъ та спокоємъ. Купивши билеты выходиться на перонъ, де стоять — на бôльшихъ стаціяхъ — кôлька въ подорожь готовыхъ поѣздôвъ. Треба отже, щобы въ блудъ не попасти, звѣдатись заразъ: на котрôй колѣи стоить поѣздъ, що ѣде туды, де показує билетъ. Однакъ на тôмъ ще не конець. Допавши свого поѣзду побачишь передъ нимъ таблицѣ зъ надписями, вказуючими на мѣсцевости, въ котрй ся ѣде безъ перервы, а до котрыхъ треба пересѣдати въ иншій поѣздъ.

Я не помылився, допавъ свого мѣсця и поѣздъ рушивъ до Неаполю. Зô мною рядкомъ сидѣвъ одинъ куцець, стара претучна селянка, молоденькій маркизъ, що пропутавъ въ Римѣ грошѣ тай не мавъ уже на II клясу, и кôлькохъ рядовыхъ жовнѣрôвъ. Мы познакомилися и розпочали бесѣду, а зъ неи и поведеня моихъ товаришѣвъ: маркиза, купця и простыхъ жовнѣрôвъ, пересвѣдчився я, що Италіяне далеко демократичнѣйшй въ ôдносинахъ другъ ко другу, нѣжь мы. Причина зближеныхъ и теплыхъ взаєминъ интелигенціи италійскои до свого простолюду лежить по части въ выхованю и въ живôй Италіянôвъ вдачи, а по части и въ тôмъ, що интелектуальна рôзниця межи пересѣчнымъ просвѣченымъ Италіяниномъ а селюкомъ, або жовнѣромъ не такъ велика, якъ де-не будь инде. Кромѣ сказаного єднає ихъ ще може сильнѣйше вѣра, а властиво забобонъ въ чары, тализманы и чуда. Купець, що зъ нами ѣхавъ, бувъ обожателемъ философа Джіордана Бруна, однакъ атеизмъ не перешкодивъ єму попросити мене о медаликъ благословеный св. отцемъ, на котрого ôнъ дуже сердився за єго вѣчне „Non possumus“ дотычно угоды зъ Квириналомъ. Маркизъ показувавъ мошонку на грошѣ, що єи дôставъ ôдъ якихсь тамъ черниць, чи ôдъ якоись дуже набожнои черницѣ, и выкликавъ зависть грошелюбного купця, а жовнѣры и селючка оповѣдали о рôзныхъ надприродныхъ пригодахъ, що ихъ на свои очи бачили, хрестились заодно и божились на Мадонну. Однакъ той самъ „берзалієре“ (стрѣлець), що оповѣдавъ про якесь чудо своєи мѣсцевои Пресвятои Дѣвы и зôтхаючи славивъ Мадонну, той самъ берзалієре заклявъ такъ препогано Мадонною свою сусѣдку, котра єму перебивала бесѣду, що инше товариство засоромилось-бы и обрушилось въ своихъ найсвятѣйшихъ чутяхъ. Однакъ мои Италіяне лише зареготались и почали собѣ бесѣду о чôмъ иншôмъ. Одинъ жовнѣръ вставъ, попросивъ товариство о призвôлъ єму грати на скрицѣ, а коли мы тому не спротивились, вынявъ инструментъ зъ футералу и почавъ єго строити. За єго прикладомъ пôшовъ берзалієре и вынявъ флетъ. Они умовились скоренько и заиграли намъ приємный дуетъ. На другôй стаціи вскочивъ къ намъ спѣвакъ зъ мандоліною и спѣвавъ намъ канцонетку за канцонеткою. Вкôнци наставивъ крисаню, а кождый зъ насъ кидавъ въ неи радо 1—2 сольды. Спѣвакъ подякувавъ, выйшовъ и вскочивъ на таке саме дѣло до сусѣдного вагону.

Мы выѣхали зъ Риму десь коло годины 11 вечеромъ, а рано коло 8 станули мы въ Неаполю. Уже зъ далека витавъ насъ старый Вульканъ, а цѣла околиця усмѣхалась до насъ всѣми цвѣтами весны.

(Конець буде.)

отже вже ôдъ пяти лѣтъ, розбилася однакожь по части о бѣдноту галицкихъ громадъ, котрѝ не були въ силѣ выставити скоро потрѣбныхъ будынкôвъ, по части о малу охоту интересованыхъ, котрѝ нерадо хотѣли промѣняти побутъ у Вѣдни и єго окрестности на прожива нье въ якôмсь бѣдолашнôмъ и болотнистôмъ мѣсточку галицкôмъ. Коли однакожь политичный хôдъ рѣчей въ минувшôй осени ставъ поважнѣйшій, мусѣло министерство вôйны перейти до порядку дневного надъ всякими зволѣканями и взглядами и взяти будову касарень за спôльнѝ средства въ власнѝ руки. Зъ сказаного выходить отже що заповѣджена дислокація войска єсть мѣрою, котру взято пôдъ розвагу ще передъ пôвъ рокомъ и котра мусѣла-бы бути переведена и въ наймирнѣйшихъ часахъ, хочь правда, трохи пôзнѣйше и поволѣйше.

Въ справѣ подорожи Є. Вел. Цѣсаря до Италіи доносить „N. fr Presse“, що въ вѣденьскихъ добре *поінформованыхъ* кругахъ не знають нѣчого о такôмъ намѣреню цѣсаря и нема сумнѣву, що та вѣсть основана на хибнôй информаціи.

——

Зъ Петербурга доносять, що тамъ ходить поголоска, що стараня Россіи о позичку 500 мил. рублѣвъ ôдъ французко-бельгійского товариства есконтового не довели до нѣякого результату и що цѣла справа имовѣрно розбѣєся, хочь переговоры ведуться все ще дальше. Кажуть, що наколи-бъ Россіи неудалося нѣякъ затягнути позичку, то она накаже позичку примусову. Характеристичнымъ для економичоыхъ ôдносинъ Россіи до сусѣдныхъ державъ єсть то, що теперь за примѣромъ нѣмецкихъ газетъ ôдзываєсь такожь и „Budap. Corr.“, котра такъ каже: Наколи Россія и зъ австрійскими товарами буде обходитися менше взглядно, якъ зъ товарами иншихъ краѣвъ, то Австрія може ужити такожь средствъ репресійныхъ и то въ дорозѣ администратывнôй. — Правительство россійске выдало новый законъ о охоронѣ лѣсôвъ. Потреба такого закона була вже найвысшою, бо въ декотрыхъ сторонахъ, якъ на пр. на Волыни вынищено вже страшно лѣсы. Законъ сей дотыкає всѣхъ лѣсôвъ скарбовыхъ, коронныхъ и тыхъ, що суть власностею приватныхъ институцій, товариствъ и приватныхъ осôбъ Спеціяльнѝ приписы выдано для лѣсôвъ т. зв „охоронныхъ“ т. є. такихъ, котрѝ потрѣбнѝ для охороны дорôгъ, берсгôвъ, пѣсковинъ и т. д. Наколи-бы показалися потрѣбнѝ выдатки на удержанье такихъ лѣсôвъ а ихъ властителѣ не хотѣли-бы на тѝ выдатки пристати, то правительство маѣ право забрати тѝ лѣсы на власнôсть скарбу, пôсля приписôвъ и таксъ назначеныхъ для недвижимостей, переходячихъ на власнôсть скарбу, зъ правомъ ôдкупу въ протягу 10 лѣтъ. Лѣсы охоронѝ суть вôльнѝ ôдъ податкôвъ державныхъ и громадскихъ. Лѣса не вôльно рубати до 25 а штучно засадженого до 30 лѣтъ.

——

Італійскій сенаторъ, маркизъ Альфіэри ді Состеньо, мужь внучки Кавура, чоловѣкъ звѣстный зъ своихъ симпатій для Франціи написавъ до Іроміэра, основателя газеты Revue Union Mediterranee, котрый поставивъ собѣ за програму зближенье Италіи до Франціи, слѣдуюче, вельми характеристичне письмо: Позвольте менѣ сказати вамъ отверто, що вы мимо вашого щирого бажаня помирити Італію зъ Францією, зовсѣмъ ошибаєтесь, коли думаєте, що межи правительствомъ а народомъ въ Італіи нема згоды. Обѣ стороны годяться зовсѣмъ на то, щобы удержати теперѣшный устрôй и не допустити до вôйны въ Европѣ. Союзъ зъ Нѣмеччиною єсть дуже популярный, хочь бы вже длятого, що завсѣгды єсть приятно бути союзникомъ найсильнѣйшого, а ôдтакъ и длятого, що маса народу говорить: Нѣмеччина бажаѣ мира, щобы удержати то, що забрала, а Франція хоче вôйны, щобы ôдобрати то, що стратила. Лежить отже якъ на долони, що Італія маѣ менше права, якъ хто небудь, жадати ôдъ Французôвъ, щобы они покинули гадку ôдзыскання назадъ Альзаціи и Льотарингіи, але Французы повинни перестати высмѣвати насъ за нашу монархичну конституцію, за утворенье нашои єдности, за рѣшуче и неôдкличне посѣданье Риму, нашои столицѣ и за знесенье свѣтскои власти папы. Якъ довго въ французскôй прасѣ и зъ трибуны французского парляменту будуть порушуватися чисто и выключно лишь италійскѝ справы, позôстане въ Італіи нарôдъ и правительсво недовѣрчивымъ и не буде вѣрити въ щирôсть примирительныхъ слôвъ зъ тамтои стороны Альпъ. — Зъ Миляно доносять, що станъ здоровля бразилійского цѣсаря трохи полѣпшився и що хвилево бодай не грозить єму небезпечнôсть.

——

На зборахъ давнѣйшои партіи правительственнои въ Букарештѣ, на котрыхъ мавъ бути предложеный манифестъ сеи партіи до народу, а котрого змѣстъ мы вже подавали, мавъ Браціано довшу бесѣду противъ Россіи, котра звернула на себе увагу цѣлого свѣта политичного. „Дивує мене — казавъ бесѣдникъ мѣжь иншимъ — що нинѣ якійсь нѣбы то сынъ бувшого князя Кузы може казати, що Россія освободила Румунію Противно, Россія зробила румуньского селянина ще 1828 р. невôльникомъ боярина, якъ то робила зъ всѣма завоеваными народами. Для того треба-бы книжку ученого Пападопула, котра той станъ описуе, розкинути по цѣлôй Румуніи, щобы нарôдъ румуньскій знавъ, що Россія не маѣ иншои цѣли, якъ лишь зробити зъ Румуніи другу Польщу. Скажѣмъ дальше румуньскому народови — продовжавъ Браціано, — що сталося зъ Румунôвъ въ Бессарабіи пôдъ панованьемъ Россіи. Мимо величины Россіи не повинни мы тратити ôдваги. Выступѣмъ мужественно якъ въ 1848 р. а мы єи и нинѣ побѣдимо. бо Европа маѣ въ тôмъ интересъ, не допустити до того, щобы Россія перевела свои пляны на Всходѣ. Покажѣмъ Европѣ, що мы ще єсьмо сторожею цивилизаціи на Всходѣ, котрои Россія не зможе тамъ завести, бо не завела єи ще у себе дома!“ Панове Румуны, якъ видко, набрали дуже ôдваги!

НОВИНКИ.

— **Редакція „Рускои Историчнои Библіотеки“** звѣщає своихъ предплатникôвъ, що выхôдъ II-го тому монографіи „Богданъ Хмельницкій“, заповѣдженый на конець руского цвѣтня троха опôзниться задля недуги перекладчика. Доси напечатано 7 аркушѣвъ. Упрашаєся про-те, звинити сю поневôльну проволоку. Заразомъ просить редакція тыхъ предплатникôвъ, котрѝ ще залягають зъ ратами, щобы зволили по змозѣ поскорити зъ заплатою.

— **До Тернопôльскои рады повѣтовои** зъ куріи мѣскои выбрано дня 24. н. ст. мая при доповняючихъ выборахъ пп. д-ра Северина Днѣстряньского, проф. Олександра Барвѣньского и Мойсея Парнаса. — Выбôръ сей показуе намъ наглядно, що руска интелигенція по мѣстахъ, коли тôлько консеквентно и солидарно добиваєся правъ своихъ, може зъ часомъ повеличатися и успѣхами. Дай Богъ, щобъ у насъ скрôзь на провинціи розстрôй партійный пôдпорядковувано загальнôй справѣ народнôй, — а мы не дамось и будучнôсть наша!

— **Змѣна розкладу ѣзды** на зелѣзницяхъ державныхъ въ Галичиніѣ наступить ôдъ 1 червня с. р.

— **Ухвалы соймовѝ**, дозволяючѝ громадамъ мѣста Чорткова и Ряшева побирати 100 процентъ додатку до податку консумційного ôдъ вина а взглядно ôдъ мяса, одержали цѣсарску санкцію.

— **Въ Криници** обходивъ тамошнѝ парохъ о. В. Жегестовскій минувшои недѣлѣ 50-лѣтный ювилей священьства. Рада громадска порѣшила доручити ювилатови ôдповѣдну адресу за заслуги, якѝ положивъ для розвою сего купелевого мѣсця.

— **На похоронѣ бл. п. Якова Головацкого**, котрый ôдбувся въ Вильнѣ при участи всякихъ достойникôвъ мѣсцевыхъ, промовлявъ п. Вен. Площаньскій, умѣщеный покôйникомъ на чиновника при архивѣ, котрого бувъ предсѣдателемъ, а п. Ливчакъ зложивъ на домовинѣ вѣнець зъ написею: „Новому Ломоносову — Русь Червона“.

— **Зъ Рудокъ пишуть намъ**: Дня 9. мая с. р. ôдбулася пôдъ проводомъ окружного инспектора п. Ґабриґеля окружна конференція учительска зъ округа Комарно-Рудки. Предсѣдатель ôдкрывъ конференцію промовою лише въ польскôмъ язычѣ и приступлено до порядку дневного. Ôдчитано тематы въ польскôмъ и рускôмъ языцѣ, а по скôнченю слѣдувавъ выбôръ делегата до новои окружнои рады шкôльнои въ Рудкахъ. На делегата выбрано учителя зъ Комарна п. Бегена, Русина. Въ честь инспектора ôдбулася спôльна пращальна вечеря, бо п. Ґабриґель вертає назадъ на свою давну посаду управителя школы въ Городку, а на єго мѣсце приходить кс. Кулѣшь. Вечера, де бавленося при ôдгомонѣ рускои пѣсни, протягнулася до пôзна. Всѣхъ участникôвъ зъ учительками було 27.

— **Президія намѣстництва** заборонила збирати въ Брôдщинѣ складки на дарунокъ для уступаючого зъ-ôдтамъ золочѣвского инспектора п. Сонседского.

— **Въ Хоростковѣ**, пов. гусятиньского, приключилось дня 15 н. ст. мая велике нещастье. Аптикарь тамошнѝ, Володиславъ Борисевичь, почастувавъ горѣвкою двохъ робôтникôвъ, занятыхъ у него при выробѣ воды содовои. Выпивши горѣвку, одинъ зъ нихъ Иванъ Слупець померъ за пôвтора годины, а другій Томко Кучеръ за двѣ годины. Робôтники мали нарѣкати, що горѣвка заправлена корѣньемъ и терпентиною, бо „дуже пече въ серединѣ“. Слѣдство судове ведеся, а заразомъ почалось доходженье администраційне, щобы дослѣдити станъ душевный Борисевича, котрый, пôсля вѣстей, за-для надмѣрного уживаня морфины маѣ бути часто непритомный. Секція выказала, що робôтники отроєнѝ сильною кислотою карболевою.

— **Выставу помольогичну** устроює въ осени с. р. австрійске Тов. помольогичне у Вѣдни въ честь 40-лѣтного ювилею цѣсарского. Выстава обнимати буде слѣдуючѝ ôддѣлы: 1. Властиву выставу помольогичну разомъ зъ продажею овочѣвъ 2. Выставу продуктôвъ помольогичныхъ, а именно сушеныхъ овочѣвъ, мощу овочевого, шампана зъ яблокъ и овочевыхъ горѣвокъ. 3. Конкуренційна сушарня овочѣвъ. 4. Выстава шкôлокъ овочевыхъ. 5. Машины и знаряды уживанѝ въ садôвництвѣ. Зголошуватись можна до 15 липня с. р. а примѣтки до уложеня катальогу подавати треба найдальше до 15 серпня с. р. Предметы на выставу мусять надсылатись на три днѣ передъ єи отвореньемъ. Адреса: „Vorstehung des kk. oest. Pomologen-Vereines, Lechwald Graz“.

— **Министерство рôльництва** згодилось на установленье осôбнои секціи лѣсово-техничнои для забудованя гôрскихъ потокôвъ въ Галичинѣ и Буковинѣ. Секція починає урядовати зъ днемъ 1 червня с. р. въ Перемышли, а управителемъ єи именованый инжиниръ Ем. Сковроньскій, котрый передъ рокомъ бувъ высланый до подôбнои секціи въ Виляхъ и тамъ зазнакомився фахово зъ веденьемъ цѣлого дѣла. Секція перемыска буде пôдчинена безпосередно министерству рôльництва.

— **Абшиты войсковѝ**. До „Батькôвщины“ пишуть: „Чоловѣкъ выслужить въ войску кôлканацять лѣтъ, назноситься холоду и голоду та страшнои „куніраціи“, що неразъ и зубы сыплються при муштрѣ, а выслужить, то дôстане „абшитъ“, печатаный по нѣмецки и польски. Чи Русинъ за свою гôрку а вѣрну службу не варта хоть ту послѣдну ôдправу дôстати въ рускôй мовѣ и рускимъ письмомъ?!“ — Звертаємо увагу нашихъ послôвъ въ радѣ державнôй на сю справу и домагаємось ôдъ войсковыхъ властей усунути сю неправильнôсть.

— **Зъ пôдъ Дрогобыча пишуть намъ**: Въ Стебнику застрѣливъ лѣсничій камеральный (Forstwart) свого 7-лѣтнього сына, жену и себе. Причиною сего мала бути невылѣчима хороба грудна (сухоты) лѣсничого — однако здаєсь, скорше якась хороба мозкова, бо жѣнка єго була одинокою донькою богатыхъ родичей и по смерти мужа не терпѣла-бы нужды. Лѣсничій сей и давнѣйше ще стрѣлявъ по лѣсѣ худобу.

— **Зъ Щирця пишуть намъ**: Въ селѣ Пѣскахъ коло Щирця вôйтъ Иванъ Кречковскій, разъ у вечеръ закропившися, влѣзъ черезъ штахеты до огорода шкôльного и повикидавъ щепы и виноградъ засадженѝ учителемъ! Учитель ôднѣсся зразъ до окружнои рады шк. и до суду въ Щирци. И що-жь дѣеся? Рада окружна кинула тую справу до коша, а судъ увôльнивъ обжалованого, хотяй той признався, але твердивъ, що огородъ шкôльный — то громадскій. Хибуе ще тôлько, абы вôйтъ коли выкинувъ и учителя зъ родиною зъ помешканя, бо оно такожь громадске!

— **Зъ Печенѣ** въ пов. перемышляньскôмъ доносять до „Батькôвщины“: У заможного господаря Яцка Д. служила наймичка Марина. Ôдъ якогось часу ґаздиня зависнымъ окомъ дивилась на Марину и докоряла нею чоловѣкови. Щобы не бути причиною незгоды ґаздôвъ, уступилася наймичка зъ очей и станула на службу до Прокопа Лабы, що живе коло церкви. Передъ святами пôйшовъ Яцко на варту коло церкви разомъ зъ Миколою К. А що въ дзвôници не було нѣ стебла соломы, то пôшовъ до Лабы за соломою та заразъ таки и вернувъ. Рано прикликала Яцкова жѣнка Миколу, почастовала горѣвкою, погостила та далѣй розпытувати, чи не ходивъ Яцко до Марины „Ба, та ходивъ!“ каже той, а слово по словѣ докинувъ може ще що бôльше. Але що Марина тои ночи ночувала у свого брата, о тôмъ не було и згадки. Ажь теперь вже Яцкова и не тямилась зъ зависти. Дня 9 с. м. выострила нôжь и боржѣй до того ґазды, де служить Марина. Пôдôйшовши Марину хопила єи за косы и... чахъ ножемъ! При тôмъ покалѣчила ѣй пальцѣ и голову, бо дѣвка боронилася, та въ додатокъ ще збила костуромъ. Людей збѣглося цѣле село, дивитись на те чудо, а тая, доконавши пôмсты, мовь та язя вернула домôвъ и кинула косы чоловѣкови пôдъ ноги. Яцко ажь здеревѣвъ зъ переляку, бо думавъ, що жѣнка зарѣзала Марину; загриженый попращавъ матѣрь и дѣти и пôшовъ въ свѣтъ за очи. Але въ Золочевѣ хтось єго розрадивъ и порадивъ вертати домôвъ. Цѣла справа пôшла черезъ судъ, а ґаздиня рада бы вже загодитися зъ Мариною и дає 50 зр.; лишь Марина и чути не хоче о згодѣ. Кажуть, що то якась мудра жѣнка мала такъ нараѣти сѣй ґаздини, щобы ôдтяла дѣвцѣ косу та нехай обвяже нею жабу, щобы ѣй ажь очи вылѣзли; тогды — каже и ослѣпне Марина! Отъ до чого веде слѣпа завись та ще и дурнѝ забобоны!

— **Безличнôсть полиціянта**. Якось передъ лат. Зелеными Святами — якъ намъ доносять — назначено въ Перемышли двохъ полиціянтôвъ при мостѣ на Сянѣ, для удержаня порядку, щобы люде ходили и ѣздили „на лѣво“ чи тамъ „na lewo“, якъ на табличкахъ написано. Дня 19. с. м. одинъ зъ тыхъ полиціянтôвъ хотѣвъ забавитись въ амора, и удививши собѣ кôлька красивыхъ молоденькихъ панночокъ, нужь ихъ зачѣпати, коли йшли до школы, промавляючи до нихъ въ густѣ: „Ktura bedzi moja...“ Дѣвчатка утѣкали, мовь передъ бѣсомъ, але одну таки удалось єму заманити до поблизького склепику, тамъ купивъ ѣй цукôрковъ а въ нагороду за те взявся єи обôймати и цѣлувати! Перестрашена школярка кинула ласощѣ хитрому полицайникови въ очи а сама зъ плачемъ побѣгла до матери пожалуватись. Мати, панѣ М., пôйшла сейчасъ на полицію, прикликано того пташка, и, що правда, ôднято єму заразъ шаблюку, а въ причинокъ до того ще всаджено туды, куды ôнъ другихъ мавъ водити...

Посмертнѝ — ⸸ — оповѣстки.

Іосифъ Попель горожанинъ мѣста Галича, черезъ многѝ лѣта членъ рады громадскои, членъ товариства „Просвѣты“ упокоився въ Галичи. Покôйный, одинъ зъ найповажнѣйшихъ нашихъ мѣщанъ-патріотôвъ, обôзнаный бувъ зô всѣми рускими справами, голосувавъ неустрашено при всякихъ выборахъ за рускими кандидатами и заохочувавъ другихъ; на зборы филіи „Просвѣты“ въ Станиславовѣ приѣздивъ часто и середъ непогоды, хоть бувъ уже въ старшихъ лѣтахъ; такъ само на всякѝ иншѝ зборы устроюванѝ Русинами. Примѣрный господарь и знатокъ рôзныхъ галузей господарства, тѣшився великимъ поважаньемъ мѣжь священиками, мѣщанами и господарями въ цѣлôй околици; єго незломана енергія и трудолюбивôсть мабуть и прикоротили вѣку, бо въ праци незвыкъ бувъ спочивати. Заможный єго дôмъ бувъ примѣромъ старо-рускои гостинности. Сихъ кôлька слôвъ, котрѝ пишемъ на першу звѣстку, най послужать ôдрадою тяжко опечаленымъ єго сынамъ: о. Иванови Попелеви, парохови въ Довгополи, и пп. Теофилеви и Маркилови, мѣщанамъ и членамъ „Народнои Рады“ въ Галичи.

Богданъ Грицикевичь, урядникъ ц. к. краєвои табулѣ, померъ вчера рано проживши 35 лѣтъ. Похороны ôдбудуться дня 27 н. ст. мая о 3 год. зъ полудня. Вѣчна єму память!

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя**. Краєва дирекція скарбу именовала респиціентами слѣдуючихъ стражникôвъ скарбовыхъ: І. Фаркаса въ Сяноцѣ, Мих. Дубека въ Станиславовѣ, Ар. Грубецкого въ Тарновѣ, Сев. Лыко въ Перемышли, Руд. Сольовского въ Коломыи, Фел. Вовчкевича въ Коломыи, Меч. Ґурника въ Самборѣ и Стеф Козюрадского въ Станиславовѣ.

Господарство торговля и промыслъ.

— **Станъ засѣвôвъ у всходнôй Галичинѣ**. Перша половина мая була зимна; зимнѝ дощѣ не прискорили зросту рослинъ, особливо житамъ богато они пошкодили. Дня 12 мая воздухъ значно по зимнѣвъ и въ многихъ мѣсцяхъ падавъ дощь зъ снѣгомъ, а декуды градъ, величины гороху, покрывъ на кôлька годинъ землю, въ ночи бувъ морозъ на 1 и пôвъ степеня Ромира. Въ наслѣдокъ сего кукуруза, що посходила, бôбъ и коноплѣ значно потерпѣли, бо навѣть ячмена пожовкли. Ôдъ кôлькохъ теплыхъ днѣвъ поправились засѣвы. — Пшениця въ околици Цѣшанова, Радехова декуды добра и середна; коло Камѣнки струмѣловои середна; въ Сяноцкôмъ добра и середно добра; коло Перемышля, Судовои Вишнѣ и въ Самборскôмъ добра; въ Стрыйскôмъ середна; въ Золочѣвскôмъ показуєся декуды много плѣшевъ, чиелять, що майже 20 процентъ вымерзло въ зернѣ пôдъ снѣгомъ; коло Журавна, Романова, Пôдгаецъ такъ буйна, що вже теперь мѣсцями вылягла; въ околици Бучача, Галича знаменита; въ Тернопôльскôмъ и Збаражчинѣ добра; коло Городенки знаменита; въ Борщѣвскôмъ, коло Язлôвця, надъ Днѣстромъ по бôльшôй части добра. Банатки декуды вымокли и порѣдшали. — Жито взагалѣ хибло въ сѣмъ роцѣ. Зъ весны богато переорано, якъ се вже попередно мы доносили. Въ многихъ мѣсцяхъ гôршѝ пôдсѣвано ячменемъ або викою. Лѣпшѝ ôдъ зимна порѣдшали и дуже заострились. Въ Стрыйскôмъ выимково жита дуже гарнѝ. — Ячмена по бôльшôй части середнѝ. Ôдъ зимна всюды пожовкли. Въ многихъ мѣсцяхъ що ино сходять. — Овесъ сходить пиняво за-для зимна. Взагалѣ добрый. — Рѣпакъ пôдъ Львовомъ, въ Сянôцкôмъ, Ярославскôмъ и Самбôрскôмъ добрый; въ Стрыйскôмъ и Жовкôвскôмъ середный; цвите, але нерôвномѣрно. Въ околици Бучача, Золотого Потока, Журавна, Городенки знаменитый; въ Тернопôльскôмъ мѣсцями добрый; въ Коломыйскôмъ добрый, начинає цвисти. — Горохъ красно посходивъ, але за-для зимна росте дуже лихо. — Бôбъ и бобикъ такъ само. — Кукурудза що ино сѣеся, а декуды ледве починає сходити. — Конюшина всюды гарна. Въ околици Ярославля надъ Сяномъ мыши починили великѝ шкоды. — Мѣшанки такожь гарнѝ. — Бульбу кôнчать садити. — Бураки ще не посходили. — Капусты ще не садили. За-для зимна росте дуже звôльна. Въ Борщѣвскôмъ мушка зъѣла росаду. — Хмѣль добрый и середный; начинає пускати паросты. — Тютюнъ выглядає середно добре. — Луки порастають звôльна за-для зимна. — Сады стоять въ повнôмъ цвѣтѣ. Вишнѣ и грушѣ зацвили обильно; яблôнки мало. Сливки потерпѣли ôдъ студени. Морозъ въ ночи 13 с. м. богато цвѣту знищивъ. Молодшѝ щѣпы перемерзли въ зимѣ и многѝ цѣлкомъ не цвитуть. Орѣхи волоскѝ по части змерзли. Въ Коломыйскôмъ велике число хрущѣвъ нищить цвѣтъ и листье на деревинѣ. — Цѣна робôтника не пôдôйшла, така сама якъ зъ-разу на веснѣ.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 26. мая. Анкета для децентрализаціи доставы для войска, скликана министромъ торговлѣ. гр. Фелькенгаймомъ, выбрала комитетъ зъ 7 членôвъ, до котрого вôйшли, такожь пп. Шельенберґъ и Зотта.

Вѣдень 26 мая. Говорять тутъ, що зелѣзница Кароля Людвика маѣ перейти на власнôсть державы и що справа ся стоить въ звязы зъ поставленьемъ другого шляху на сѣй зелѣзници.

Вѣдень 26. мая. Засѣданя спôльныхъ делегацій розпôчнуться имовѣрно ажь около 8. червня. Ходить тутъ такожь поголоска, що правительство носиться зъ гадкою ôдложити засѣданя спôльныхъ делегацій ажь до осены.

Берлинъ 26. мая. Станъ здоровля цѣсаря єсть добрый. Вчера ѣздивъ цѣсаръ зъ д-ромъ Мекенси на довшій проходъ.

Парижь 26 мая. Зборы всѣхъ фракцій правицѣ ухвалили резолюцію, въ котрôй домагаються ревизіи конституціи и розвязаня палаты. Выбрано такожь комисію, котра маѣ всякими можливыми средствами агитувати за розвязаньемъ палаты.

Оповѣстка.

Давнѣйше бували нашѝ церкви правдивыми скарбами штуки. Зъ легко зрозумѣлыхъ причинъ дѣеся нинѣ инакше. Нѣчо дивного, бо нашѝ громады убогѝ, а богато людей, котрѝ выкористують ихъ несвѣдомôсть. Пôсля силъ моихъ запобѣгти тому — се моє бажанье. Тому выконую безплатно начерки чи то иконостасôвъ, чи то иныхъ прикрасъ, уживаныхъ въ нашихъ церквахъ. Пôсля тыхъ начеркôвъ зъумѣє кождый сницарь выконати жаданый предметъ.

Интересованыхъ прошу звернутися письменно до: **Юліяна Панькевича, маляря въ Рогатинѣ.**

НАДÔСЛАНЕ.

Розширене средство домове. Пишуть намъ слѣдуюче: Невдовзѣ буде 25 лѣтъ, якъ звѣстный купець въ Будапештѣ Кольоманъ v. Бразай выробляе правдиву горѣвку француску. Многостороння пожиточнôсть отворила скоро всѣ дверѣ сему знаменитому средству домовому, такъ що теперь можна єи знайти майже въ кождôмъ домѣ. Однако мы уважаємо єе за потрѣбне, публику въ єи власнôмъ интересѣ зробити уважною, щобы побирала лише Brázay-а горѣвку француску, котрои винеты заосмотренѝ суть такъ — меншои фляшки маркою охоронною число 319, бôльшои число 320. Фляшки и затычки маютъ пôдписъ фирмы Brázay-a. — Можна купити **у Львовѣ: у Жиг. Рукера и Ив. Валляха и Сына.**

Антика **РУКЕРА** у Львовѣ
поручає 2460 127—?
росу красоты и всякѝ косметики такъ черезъ мене якъ и иншѝ фирмы поручанѝ.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня
M. PETERSEIM-A
въ Краковѣ при улици Довгôй поручає свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ. 389 33—?

Пѣвець церковный,

Іосифъ Шарковскій, управитель хору, пошукуе мѣсця. Близша вѣдомôсть листовно. Адреса: Яблоник 23—? ця надъ Прутомъ. 2423

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СИРІЮСЪ“

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручае добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ôдъ продуцентôвъ зъ Америки полудневои.

Коштуе у Львовѣ:

1 кильо 1·80 зр.

на провинціи:

4¾ кильо 9·15 зр. франко.

Ôдбирателямъ надъ 50 к. опустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родôвъ кавы, котрî оголошують иншî пôдъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто ôдъ продуцентôвъ, що можу доказати, и продаю еи найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Тріестѣ можна дôстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродае гуртôвникови на мѣсци, той знову гуртôвникови въ Европѣ, ôдъ тыхъ купуе комисіонеръ, а ôдъ него ажь купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дôстане де инде по тôй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 139—?

Тайна красы

выробу ПЕТРА КРОКЕВИЧА аптикаря въ Краковѣ.

Неимовѣрне подивлянье и надзвычайне признанье зô стороны красавиць для сего чудового и незвычайно скоро дѣлаючого средства робить, що сей препаратъ, выробу Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ, розхаплюють зъ нечуваною скоростею. Crême сей, справедливо названый „Тайною красы“, ôддаляе въ тягу однои ночи всяку неделикатнôсть, стверджене, червонôсть шкôры, прищѣ, угры и лишаѣ гинуть безповоротно по ужитю сего знаменитого и найпевнѣйшого въ своихъ наслѣдкахъ средства, котре навѣть лице поморщене чудово робить молодшимъ, надаючи ему красный справдѣ молодечій цвѣтъ. Уживаный щоденно на нôчь, чудово заховуе цвѣтъ ôдъ всякого ствердненя шкôры, якъ рôвно-жь и ôдъ передвчасныхъ морщинъ. Тому то повинно се средство находитися въ тоалетѣ такъ молодои и краснои паночки якъ и красивои дамы.

Цѣна 1 зр, 1 зр. 50 кр. и 2 зр. 2398 15—?

Маю честь поручити Вповажанымъ Панамъ

складъ и робôтню мужескои одежи

истнуючихъ ôдъ року 1864. 2439 4—7

Замовленя мѣсцевî и позамѣсцевî выкôнчую якъ найстараннѣйше и можу запевнити смѣло, що есмь въ можности Вповажанымъ Панамъ всѣ вымаганя входячî въ обемъ вдоволити.

Зъ глубокимъ поважаньемъ: **Станиславъ Момоцкій**

улиця Баторія ч. 12. напротивъ суду краевого.

І. & С. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНѢ (BRÜNN)

улиця Фердинанда ч. 7/d

высылають за послѣплатою:

Матерія модна въ кратки, на суквѣ жѣночî, зъ чистои вовны 90 цм. широка, 10 м. зр. 8·50.

WOLL-ATLAS, у всѣхъ модныхъ краскахъ, 90 цм. ширины, 10 м. зр. 6·50.

Кашмиръ, у всѣхъ модныхъ краскахъ, 90 цм. ширины, 10 м. зр. 4·50.

BAIGE, (найновѣйшî краски, 100 цм. ширины, 10 м. зр. 9·50.

Матерія брокатъ, у всѣхъ краскахъ, 60 цм. ширины, найновѣйшî десенѣ, 10 м. зр. 4.

Кретонъ, на суквѣ жѣночî, добрый до праня, найнов. взоры, 70 цм. шир. 10 м. зр. 2·80.

Dreidraht, 60 цм. шир. ясно або темно сѣрый, 10 м. Іа. зр. 3·50. IIа. зр. 2.80.

Матеріи на шляфроки, такожь на жѣночî суквѣ) 60 цм. шир. въ кратки, 10 м. зр. 2·50.

Гарнитуры покрывалъ, (2 на лôжко а 1 на стôлъ) зъ рипсу зр. 4·50. зъ джуты зр. 3·50

Занавѣсы джутовî, турецкî десенѣ (2 бôчнî и 1 драперія) загально зр. 2·30.

КИЛИМКИ ДО ХОДУ, дуже тревалî, 10—11 м. довгî Іа. зр. 6 —, IIа. зр. 3·50.

Ковдра до накрываня, зъ атласу зр. 8·50, зъ гоцке зр. 3.

ПОЛОТНО ДОМОВЕ, 29 вѣдень. лôктѣвъ, 1 штука 5/4 зр. 5·50, 4/4 зр. 4·20

Веба Кинъ, 30 лôктѣвъ, лѣпша ôдъ полотна, 1 шт. 5/4 зр. 7·50, 4/4 зр. 5·80.

ШИФОНЪ, 30 лôктѣвъ, 90 цм. шир. 1 шт. Іа. зр. 5·50, IIа. зр. 4·50.

ОКСФОРДЪ, 29 лôктѣвъ, найновѣйшî взоры, 1 шт. Іа. зр. 6·50, IIа. зр. 4·50.

КАНЕВАСЪ, на простирала, 29 лôктѣвъ, 1 шт. Іа. зр. 6, IIа. зр. 5·20.

Адамашковый Градль 30 лôктѣвъ, 1 шт. Іа. зр. 8·50, IIа. зр. 5·50.

СКАТЕРТИ, полотнянî, у всѣхъ краскахъ, 3 шт. 8/4 зр. 2.— 6/4 зр. 1

СЕРВЕТЫ, полотнянî, 4/4 въ квадратѣ, 6 шт. зр. 1·20.

РУЧНИКИ, полотнянî, 6 шт. зъ тороками зр. 1·80 зъ бордюрою зр. 1·20.

ПРОСТИРАЛА, несшиванî, 2 м. довгî, 1½ м. широкî, 1 шт. зр. 1·50.

СѢННИКИ, зъ джутового полотна, комплетнî, великî, 1 шт. Іа. зр. 1·40, IIа. 90 кр.

Коцики передъ лôжко, найновѣйшî десенѣ, зъ флянелѣ, 1 пара зр. 2., зъ джуты зр. 1·30.

Взôрцѣ даромъ и франко.

2346 14—26

И. ИГНАТОВИЧЬ

у Львовѣ ул. Коперника Ч. 3., въ Краковѣ, Суконницѣ Ч. 20, въ Чернôвцяхъ Ринокъ Ч. 2.

поручае свого выробу

до выгубленя насѣкомыхъ домашныхъ, ôдзначенî 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипльомами признаня на выставахъ краевыхъ и заграничныхъ.

именно:

ФЕНИЛИНЪ до вынищеня молѣвъ зъ зародишами въ сукняхъ, футрахъ и мебляхъ, фляконъ **60** кр.

Ґрильонъ выгубляе швабы, караконы, стоноги, свѣркуны, щипавки, каралюки, прусаки и т. п. — фляконъ **30** кр.

Зела антимолевî до перехованя футеръ, пуделко **30** кр.

МИКОТОНЪ непохибне средство до выгубленя блощиць — фляконъ **50** кр.

ПАПѢРЪ АНТИМОЛЕВЫЙ хоронить ôдъ молѣвъ футра, сукнѣ, портіеры, заслоны и меблѣ, штука **3** кр.

ПОРОШОКЪ ПЕРСКІЙ (дальматиньскій) до выгубленя блохъ и т. п. насѣкомыхъ, пачка **5**, **10** кр. фляконъ **20** и **30** кр.

ПАПѢРЪ НА МУХИ

2424 5—? штука 3 кр.

АЛИХЕНІЯ

непохибне средство до вынищеня домашного гриба, кильо **40** кр. при сто кильо пачинье даромъ.

Неомыльне средство

на выгубленье нагнѣткôвъ, бородавокъ и иншихъ подôбныхъ наростей шкôрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.

Цѣна флякону 50 кр.

Встрикненье и капсулки

зъ ростины „MATICO“

въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство

поручае Аптика

К. КРИЖАНОВСКОГО

у ЛЬВОВѢ.

Цѣна фляшки встрикнень 40 кр.

2274 *Капсулокъ 80 кр.* 28—?

ПОДЯКА.

Найвысшому сподобалось посѣтити насъ найбôльшимъ горемъ, яке може родину постигнути, по Его воли смерть неумолима учинила свое — забрала намъ 11 мая невôджалованого Голову родины, найлучшого мужа, взглядно батька и дѣда бл. п. **Іосифа Попеля**, мѣщанина Галича, въ 70 р. житя. Дôзнавши въ тôй чорнôй годинѣ нашого сирôтства щирои помочи, потѣхи и сердечсого спôвчутя надъ нашою недолею ôдъ другôвъ, родины и знакомыхъ, почуваемось до обовязку зложити имъ за се прилюдно нашу найщирѣйшу подяку; дякуемъ именно Впр. оо. Ник. Гошовскому, совѣтникови консист. декану Галицкому и пароху Блюдникъ, Юл. Копыстяньскому, совѣтникови консис. декану и парохови Галицкому; Леонтіеви Шеферови, совѣтникови консист. и парохови Бовшôвця; Дим. Микецееви, пар. Делієва; Ник. Кумановскому, пар. Нѣмшина; Ив. Левицкому гр.-к. сотрудн. и Шамотѣ, рим.-кат. сотруд. Галича за Ихъ безинтересовнî труды при похоронѣ. За Вашî священнодѣйствія, выконанî безъ найменшои вынагороды, складаемъ Вамъ, Впр. ОО. нашу найщирѣйшу подяку, котра зôстане у насъ до гробу.

Не менше дякуемъ дорогôй нашôй Родинѣ, такъ мѣсцевôй якъ и замѣсцевôй, ч. Братству мѣсцевому, приятелямъ, знакомымъ и краянамъ, котрî своею присутностю звеличали обрядъ похоронный, въ кôнци складаемъ нашу найщирѣйшу подяку Вп. Особамъ, заявившимъ намъ свое спôвчутье будь устно будь письменно, именно: ВП. ПП. Дзямѣ, начальнику ц. к. суду; Андр. Цурковскому, адъюнктови ц. к. суду въ Галичи; Впр. о. Іос. Домбчевскому, пароху Вихторова, ВП. П. Микецееви и др. — Приймѣть ще разъ Впр. ОО., Вп. ПП. и Панѣ, приятелѣ знакомî и краяне за Вашî труды та тепле серце „плачуще зъ плачущими“ щиро-руске „Спаси-Вôгъ“!

Галичь 17 Мая 1888.

Анастазія зъ Заклиньскихъ Попель, вдова; *Иванъ Теофиль, Маркилъ и Илярій*, сыны; *Амалія Клаковичь, Бронислава Куявска-Савина Батъ*, доньки; *Анастасія Попель, Савина и Серафина Попель; Савина, Владиславъ и Іосифа Клаковичь и Анастасія Куявска*, внуки.

Порадникъ для крамниць

зъ пересылкою 20 кр.

Статутъ „Соколôвъ“

товариствъ сторожи огневои, выготовленый въ такôмъ форматѣ, якъ подаеся до ц. к. намѣстництва, вразъ зъ поданьемъ и ôдповѣдными увагами въ 6 примѣрникахъ зъ пересылкою почтою 50 кр.

Выдавъ и высылае **Василь Нагôрный у Львовѣ.** 2—0

НЕМА НѢЯКОГО БОЛЮ ЗУБÔВЪ

при уживаню славнои въ свѣтѣ правдивои ц. к. надворного дентиста

Д-ра ПОППА Анатериновои воды до устъ

котра мае першеньство передъ кождою иншою водою до зубôвъ яко презерватива проти всѣхъ хоробъ зубôвъ, устъ и шыѣ, и при рôвночаснôмъ уживаню зъ 2177 12—26

Д-ра Поппа порошкомъ або пастою до зубôвъ

удержуе завсѣгды здоровî и краснî зубы.

Д-ра Поппа Пльомба до зубôвъ

Найлѣпше средство до затыканя самому собѣ дѣравыхъ зубôвъ.

Д-ра Поппа Мыло зелове проти всякихъ высыпокъ шкôрныхъ и такожь знамените до купелѣ.

Цѣна: Анатеринова вода до устъ 50 кр., зр. 1. — и зр. 1·40; Анатеринова паста до зубôвъ въ пушкахъ зр. 1·22; Аромат. паста до зубôвъ по 35 кр; Порошокъ до зубôвъ въ коробкахъ 63 кр.; Пльомба до зубôвъ въ скриночцѣ зр. 1 — Мыло зелове 30 кр

Передъ закупномъ пôдроблюванои анатериновои воды до устъ, котра пôсля анализы мѣститьпо бôльтôй части здоровлю шкодливî примѣшки, остерпгаеся выразно

Головный складъ: Wien, I. Bognergasse 2.

Дôстати можна у всѣхъ аптикахъ, дрогеріяхъ и парфумеріяхъ.

ПЕТРО КРОКЕВИЧЬ

аптикарь въ Краковѣ

улиця Баштова при плянтахъ (рôгъ Ринку Клепарского)

поручае власнî выробы

яко правдиву одиноку добычь найновѣйшихъ часôвъ, приносячу хорому неоцѣненî, спасеннî користы, о чѣмъ свѣдчать щоразъ численнѣйшî признаня похвалы и т. п., якъ неменше посвѣдченье лѣкарске, а именно:

До Высокоповажаного пана Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ.

Въ численнôй моѣй практицѣ уживавъ я перерôбки лѣчничî выгаданî и выробленî Вами, завсѣгды зъ знаменитымъ успѣхомъ въ недугахъ, противъ котрыхъ они пристосованî. Препараты Вашî ôдзначалися одноцѣлою якостею що-до формы и доброты, не пôдпадали розкладови, приемнî въ уживаню а певнî въ бажаныхъ наслѣдкахъ Мыло менѣ проте высказати Высокопов. панови мое цѣлковите признанье, заразомъ желанье дальшои такъ успѣшнои працѣ въ щасливо начатôмъ напрямѣ для добра недужои людскости. — Щасть Боже!

Львôвъ дня 16 марта 1888 р. **Др-ъ Юлій Корвинъ Гонсьоровскій** лѣкарь зелѣзницѣ Кароля Людвика.

Вино хинове, средство лѣчниче, взмагаюче силы, стравнôсть, надзвычайно поручане, особливо у женщинъ слабосильныхъ, блѣдыхъ и т. п.

Вино хинове зъ зелѣзомъ, поручане молодымъ особамъ для осягненя зросту и розвою тѣла, надае крови силу, збôльшаючи скôлькôсть тѣлокъ крови, змôцняючи жолудокъ пôдносить апетитъ, лѣчить загальнî ослабленя, блѣдачку и т. п., а одиноке для реконвальесцентôвъ по хоробахъ горячковыхъ вынищаючихъ.

Вино зелово-ромбарбарове, вытягъ винный зъ правдивого корѣня Ревеня хиньского (Radix rhei chinensis) и зелъ, збôльшаючихъ рухи хробачковî кишокъ черезъ то легко розвôльняюче; знамените въ затканяхъ, часто повтаряючихъ-ся здутяхъ, довготреваючôмъ катарѣ, дванацятницѣ и въ упорчивôй жовтачцѣ.

Вино зелово-пепсинове, вытягъ зъ зелъ краевыхъ и найлѣпшои пепсины de Rostock, одиноке успѣшне средство пôдносяче травленье, розпускаюче бѣлко, затымъ одиноке въ нестравности, хроничныхъ катарахъ жолудка або на тлѣ туберкуличнôмъ атоніи кишокъ у людей старыхъ, дуже помôчне у дѣтей зле ôдживлюваныхъ, анемичныхъ и шкрофуличныхъ.

Амигренъ, незрôвнана помôчь въ сильнôмъ болю головы. Ложочка ôдъ кавы зажита успокоюе найсильнѣйшу мигрену.

Кальльонъ, одиноке средство на найстаршî и найдолегливѣйшî нагнѣтки. По насмарованю нагнѣтокъ сейчасъ перестае болѣти, а въ 24 годинахъ ôдпадае безъ найменшого болю.

Хильоль, лагодить по кôлькоразовôмъ ужитю найбôльшî болѣ ревматичнî пострѣлы, подагру и т. п

Сарсапариліянъ зъ корою хиновою, узнаный яко найлѣпше средство въ немочахъ походячихъ зъ зôпсутя сокôвъ и зъ ôдти повстаючого вадливого складу крови, въ недокровности и т. п.

Зѣлье грудне зô свѣжихъ, лѣчничихъ зелъ волоскихъ, котрî вже неразъ навѣть въ прикрыхъ розличныхъ выпадкахъ слабости давали надсподѣване полѣпшенье терплячому, то въ слабостяхъ грудныхъ то легкихъ, противъ астмы, всякои душности и т. п. Усувають они тяжку дыхавицю, всякî закатареня легкихъ и грудей, зафльегмленя, кольки въ грудехъ, упорчивый кашель и т. п. Цѣна зр. 1·20

Сиропъ грудный при тяжкихъ або застарѣлыхъ немочахъ уживаный бувае рôвночасно зъ зѣльемъ льоретаньскимъ противъ сухотъ и слабостей грудныхъ и легкихъ и т. п Цѣна 2 зр.

Кроплѣ жолудковî. Средство знамените и незрôвнане у всѣхъ слабостяхъ жолудка Цѣна 35 кр. 2068 46—0

Замовленя выконуеся ôдворотною почтою.

Зъ численныхъ подякъ наводимо ось тî:

Высокоповажаный Пане Аптикарю!

Бажаю, щобы кождому хорому такъ знаменитый успѣхъ давали лѣки зъ Вашихъ выробôвъ, якъ моѣй женѣ котрî надсподѣвано успѣшно дѣлали и прошу о надôсланье менѣ ще Амигренъ и капель жолудковыхъ. Зъ поважаньемъ

Пшôвъ д 3 липня 1887 р *Леопольдъ Коваликъ* (Рыбникъ, Oberschlesien).

Высокоповажаный Пане!

Узнаю дѣйстну успѣшнôсть Вашихъ выробôвъ, досвѣдчивши на собѣ — Се посвѣдчаю ретельно. Зъ поважаньемъ

Schönpriesen b. Aussig 25 мая 1787 р. *Новаковскій* директоръ фабрики цукру.

Вп Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви въ Краковѣ.

Страдаючи ôдъ пôвтора року на сильный, невылѣчимый кашель, сполученый зъ рôзными тяжкими недугами, мимо тутешныхъ радъ лѣкарскихъ, чувся я безъ надѣѣ житя, а яко отець кôлькоро дѣтей, хапаючись вкôнци рôзныхъ способôвъ до поратованя здоровля, случайно зъ порады чужои приязнои менѣ особы, уживъ я „Зѣля грудного“ выробу аптикаря Вповажаного Пана Петра Крокевича, и по ужитю чотырохъ пачокъ „Зѣля грудного“ и Сиропу ôдзыскавъ цѣлковито здоровлье, могучи о власныхъ силахъ уже працювати и тымъ чиномъ бодай частину щастя дѣтемъ моимъ удѣлити. Чуюсь тому спонуканымъ заявити найщиршу вдячнôсть Вповажаному Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви мѣсцевому, за вырôбъ „Зѣля грудного“, бо житье мое лишь ужитю того Зѣля завдячую.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Кракôвъ, дня 28 мая 1886 р. *Михаилъ Трыбальскій*, друкарь литографичный

Высокоповажаный Пане!

Вычитавши зъ газетъ дня 28 мая с. р. подяку Вамъ Вповажный Пане, а почуваючись зарôвно до обовязку вдячности, маю честь тую-жь въ высокôй степени заявити Вамъ, Вповажный Пане, бо Ваше „Зѣлье грудне и „Сиропъ“, и въ загалѣ Вашî выробы не лишь менѣ самому, але дуже многимъ, де заходили сумнѣвы що-до здоровля давали чудный успѣхъ Маючи отже много завдячити Вашимъ выробамъ, приймѣть Вповажаный Пане выразы моеи вдячности, а заразомъ зичливости, успѣху въ дальшôмъ розвою своихъ выробôвъ такъ для добра власного, якъ и зъ пожиткомъ для людскости!

Остаю зъ довжнымъ поважаньемъ *Кс. Е. Вернеръ*,

Кракôвъ 1 червня 1886 р. Реформатъ.

Честный Пане!

Страдаючи ôдъ 20 лѣтъ на гемороиды и упрямый бôль въ жолудку, на дыхавицю и сполучене зъ нею замуленье мѣхура, на затвердженье и иншî долегливости, уживъ я кôлька фляшокъ „Капель жолудковыхъ“, котрî зробили менѣ надзвычайну пôльгу, що посвѣдчаю згôдно зъ правдою и совѣстею *Фишеръ*,

Ряшѣвъ, дня 21 червня 1886 р. совѣтникъ ц. к. суду.

Нове вынайденье!

Лише зр. **3·50** коштуе ц. к. пат. **МАСНИЧКА**, въ котрôй при помочи 10-лѣтнои дитины можна выробити въ трехъ минутахъ зъ **молока, сметанки** або **сметаны** найбôльшу скôлькôсть найчистѣйшого и дуже смачного масла.

Ся машина зладжена зъ найлѣпшого металю и признана многими фаховыми знатоками на многихъ выставахъ за необходиму въ домовôмъ господарствѣ, ôдзначена золотыми и срѣбными медалями и есть кромѣ своихъ чудовыхъ выробôвъ оздобою въ господарствѣ. Цѣны суть значно зменшенî: Нр. 1, на 5 литрôвъ обему, лише зр. 3·50, Нр. 2, на 10 литрôвъ обему, лише зр. 5·50 (разомъ зъ термометромъ и способомъ уживаня).

зр. 5·25

новый 100-годинный, **вѣденьскій маятниковый годинникъ.**

Сей величавый годинникъ маятникъ есть около 50 цм. высокій, лише разъ **на 100 годинъ** накручуеся безъ тягарôвъ пружиною и зъ **патент. свѣтячимъ циферблятомъ**, докладно урегульованый въ довгôй политерованôй скриночцѣ.

Лише зр. 5·25

коштуе ново выроблюваный **Вашингтоньскій годинникъ-Remontoir** накручуеся ушкомъ безъ ключика, зъ 5-лѣтн. гарантією за добрый хôдъ, вразъ зъ пышнымъ ланцушкомъ зъ американьского золота Double. 2453 4—4

Розсылка за попереднымъ надôсланьемъ належитости або за послѣплатою. Невôдповѣдный товаръ принимаесь назадъ и сейчасъ **звертаеся грошѣ.**

Замавляти можна лише въ

Waarenhaus „Zur Monarchie“, Wien, III., Hintere Zollamtsstrasse 9/g.

НА СВѢТѢ

НАЙЛѢПШІЙ ШВАРЦЪ

Ст. Фернольендта

у Вѣдни,

котрый безъ труду сейчасъ дае темночорный полыскъ, шкôру нѣякъ не нарушае и удержуе тревало. 2457 3—4

Можна дôстати въ многихъ торговл. Австро-Угорщины.

Задля многихъ безвартостныхъ наслѣдовань упрашаеся П. Т. Публику выразно жадати Фернольендта фабрикатъ и лише такій принимати, котрый заосмотреный есть повысшою винетою, а именно моимъ именемъ Ст. Фернольендта.

ОПИРАЮЧИ-СЬ НА ДОВѢРІЮ

зъ якимъ ôдносяться майже ôдъ 20 лѣтъ до нашого „Якорного проганяча недугъ“ (Anker-Pain-Expeller), уважаемо се ею повинностею такожь тыхъ запросити до спробованя, котрî сего улюбленого средства домового ще не знають Оно не есть нѣякимъ средствомъ тайнымъ, але **строго ретельнымъ, умѣетно** зложенымъ препаратомъ, котре справедливо заслугу, щобы его всѣмъ **терплячимъ на госпець и ревматизмъ** яко **зовсѣмъ певне** поручити Найлѣпшимъ доказомъ того, що многî хорî, котрî выпробовали другî дуже захвалювнî средства, **зновъ таки до успѣшного Pain-Expeller-а беруться.** Черезъ порôвнанье власне пересвѣдчилися, що не лише **ревматичнî болѣ, якъ ломанье въ членахъ и пр. а такожь болѣ зубôвъ, головы, хребта, кольки и проч.** найпевнѣйше уступають черезъ натиранье „експелеромъ“. За **дешеву цѣну 40 кр.**, 70 кр, взгл. зр. 1·20 може навѣть небогатый набути, а грошѣ якъ безчисленнî успѣхи доказують, надармо не выкидаються. Стерегтись треба передъ шкôдливыми пôдробленями и принимати лише „Pain-Expeller“ зъ знакомъ **якора** яко правдивый На складѣ въ премногихъ аптикахъ, головный складъ: Apotteke zum Goldenen Löwen въ Празѣ Близшî вѣсти подають: F. Ad. Richter et C° Вѣдень.

2161 29—51

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка, пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 109. Львôвъ, Понедѣлокъ 16 (28) мая 1888. Рôчникъ IX.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходитъ въ середу, и въ середу и суботу на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надослане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимаютъ: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австрія:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ . .	18 зр.	на цѣлый рôкъ .	24 зр.
на пôвъ року . .	9 зр.	на пôвъ року . .	12 зр.
на чверть року .	4·50 зр.	на чверть року . .	6 зр.
на мѣсяць . . .	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ . .	16 зр	на пôвъ року . .	8 зр.
на чверть року . .	4 зр.	на мѣсяць . .	1·35 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попереднє застереженье.

Реклямація неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Нинѣшный юридичный станъ украиньского письменства въ Россіи.

Недавно мы, згадуючи про ненормальный станъ письменства украиньского въ Россіи послѣ декретôвъ зъ 1863 и 1876 рокôвъ, зазначили такожъ, що за часôвъ министерства гр. Игнатьева дано въ 1881 роцѣ маленьку полекшу декрету зъ року 1876. Нинѣ, дôставши до рукъ дотычный документъ*), циркуляръ министерства дѣлъ внутрѣшныхъ, незнаный доси свѣтови, бо не публикованый, можемо на его основѣ побачити доневно, яка єсть нинѣ юридична норма для административного поступованя зъ украиньскимъ словомъ въ Россіи.

Документъ той печатаємо низше, а попереду нагадаємо, що перше выключенье украиньского слова зъ загального закону про печать въ Россіи сталося въ 1863 роцѣ, коли св. Синодъ заборонивъ, по духовнôй цензурѣ, всякй друки украиньскй религійного змѣсту, а министерство внутрѣшныхъ справъ, по свѣтскôй цензурѣ, заказало печатати украиньскй книжки популярно-наукового и педагогичного змѣсту.

Въ рокахъ 1873—1875 сй заборони зъ 1863 року почали були de facto забуватись, — ажь ось въ 1876. роцѣ выдано, уже „съ Высочайшаго соизволенія“ звѣстну „Lex Juzefovicia“, зацитована въ низше наведенôмъ циркуляри гр. Игнатьева, — котра була выроблена комисіею зъ чотирохъ членôвъ: министра внутрѣшныхъ справъ Тимашева, шефа жандармôвъ Потапова, министра народнои просвѣты гр. Дим. Толстого и тайного совѣтника зъ Кіева М. Юзефовича (ôдъ него й назва „Lex Juzefovicia“), яко експерта.

Згодомъ и ся заборона почала мѣсцями de facto ôдмѣнятись. Такъ н. пр. коли въ однôмъ мѣстѣ не дозволяли печатати брошуру „Про холеру“, то въ другôмъ мѣстѣ пропустили „Про дифтеритъ“; въ однôмъ мѣсци не дозволяли спѣвати украиньскй пѣснѣ по концертахъ, а въ другôмъ дозволяли грати цѣлй украиньскй представленя, и т. п. Нарештѣ въ 1881. роцѣ, за министерства внутрѣшныхъ справъ гр. Н. Игнатьева, розбслано було по администраціи ось якій циркуляръ:

„Циркуляръ по Министерству Внутренныхъ Дѣлъ, 1881 года

Въ 1876-мъ году, съ Высочайшаго соизволенія, были установлены ограничительныя правила относительно употребленія малороссійскаго нарѣчія. Правила эти, сообщенныя Господамъ Начальникамъ Губерній, циркуляромъ отъ 26 Іюня 1876 года, за Н. 357, заключаютъ въ собѣ три слѣдующія постановленія:

1) Не допускать ввоза въ предѣлы Имперіи, безъ особаго на то разрѣшенія Главного Управленія по дѣламъ печати, какихъ бы то ни было книгъ и брошюръ, издаваемыхъ за границей на малороссійскомъ нарѣчіи.

2) Печатаніе и изданіе въ Имперіи оригинальныхъ произведеній и переводовъ на томъ-же нарѣчіи воспретить, за исключеніемъ лишь: а) историческихъ документовъ и памятниковъ и б) произведеній изящной словесности, но съ тѣмъ, чтобы при печатаніи историческихъ памятниковъ безусловно удерживалось правописаніе подлинника; въ произведеніяхъ же изящной словесности не было допускаемо никакихъ отступленій отъ общепринятаго русскаго правописанія, и чтобы разрѣшеніе на напечатаніе произведеній изящной словесности давалось не иначе, какъ по разсмотрѣніи рукописей въ Главномъ Управленіи по дѣламъ печати.

3) Воспретить также различныя сценическія представленія и чтенія на малороссійскомъ нарѣчіи, а равно и печатаніе на таковомъ же текстовъ къ музыкальнымъ нотамъ.

Нынѣ Государь Императоръ Высочайше повелѣть соизволилъ:

1) Пунктъ 2-ый правилъ дополнить поясненіемъ, что къ числу изданій, которыя дозволяется печатать на малороссійскомъ нарѣчіи, прибавляются словари, подъ условіемъ печатанія ихъ съ соблюденіемъ общерусскаго правописанія или правописанія, употреблявшагося въ Малороссіи не позже XVIII вѣка;

2) Пунктъ 3-ый разъяснить въ томъ смыслѣ, что драматическія піесы, сцены и куплеты на малороссійскомъ нарѣчіи, дозволенныя къ представленію въ прежднее время драматическою цензурою, а равно и тѣ, которыя вновь будутъ дозволены Главнымъ Управленіемъ по дѣламъ печати, могутъ быть исполняемы на сценѣ, съ особаго **каждый разъ** разрѣшенія Генералъ-Губернаторовъ, а въ мѣстностяхъ, не подчиненныхъ Генералъ-Губернаторамъ, съ разрѣшенія Губернаторовъ, и что разрѣшеніе печатанія на малороссійскомъ нарѣчіи текстовъ къ музыкальнымъ нотамъ, при условіи общепринятаго русскаго правописанія, предоставляется Главному Управленію по дѣламъ печати, и

3) Совершенно воспретить устройство спеціально малорусскихъ театровъ и формированіе труппъ для исполненія піесъ и сценъ исключительно на малороссійскомъ нарѣчіи.“

Якъ зъ автентичного тексту сего циркуляря бачимо, то ôнъ декреты зъ 1863 и 1876 рокôвъ мало въ чѣмъ змѣнивъ. Лише:

1) До числа условно дозволеныхъ выдань украиньскихъ додано — словарѣ.

2) Сценичнй представленя украиньскй, котрй декретомъ зъ 1876 року були зовсѣмъ заборонений, ôдъ часу циркуляря зъ 1881 року условно дозволено.

3) Украиньскй тексты до музикальныхъ нотъ, декретомъ зъ 1876 року рôвно-жь зовсѣмъ заборонений, циркуляремъ зъ 1881 року такожь условно дозволено.

Отсе и всѣ вже полекшѣ, данй украиньскому слову циркуляремъ гр. Игнатьева.

Нинѣ отже юридичный станъ украиньского письменства въ Россіи ось якій:

1) Не вôльно выдавати по украиньски книжокъ религійного, популярно-наукового (для просвѣты народу) и педагогичного (для науки молодежи) змѣсту

2) Не вôльно печатати нѣякихъ украиньскихъ книжокъ наукового змѣсту.

3) Не вôльно ввозити до Россіи, безъ окремого дозволу Главного управленія по дѣламъ печати, нѣякихъ украиньскихъ книжокъ и брошуръ печатаныхъ за границею (очевидно головно въ Галичинѣ).

4) Не вôльно нѣчого печатати инакшою правописею, якъ: а) при историчныхъ документахъ и памятникахъ правописею первописи; б) при словаряхъ правописею „общерускою“ або „уживаною на Украинѣ до XVIII вѣку“; в) при белетристицѣ (изящной словесности) и при нотахъ музикальныхъ правописею „общепринятою русскою“.

5) Не вôльно держати нѣякихъ украиньскихъ ôдчитôвъ и рефератôвъ („чтеній“).

6) Не вôльно бути спеціяльно украиньскимъ театрамъ и спеціяльно украиньскимъ трупамъ драматичнымъ.

7) Историчнй документы, памятники, словарѣ, писаня белетристичнй и тексты до нотъ музикальныхъ можуть бути печатанй тôлько условно, с. в. тогдѣ, коли само Главное управленіе по дѣламъ печати въ Петербурзѣ розгляне рукопись и дасть свôй дозвôлъ.

8) Представленя драматичнй украиньскихъ штукъ дозволеныхъ драматичною цензурою и Главнымъ управленіемъ по дѣламъ печати можуть бути даванй на сценѣ тôлько условно, с. в. тогдѣ, коли генералъ-губернаторъ, взглядно губернаторъ за кождый разъ дасть свое позволенье.

Такій єсть нинѣшный юридичный станъ украиньского слова въ Россіи. Доля навѣть частины дозволеныхъ украиньскихъ друкôвъ и спектаклѣвъ ôддана на индивидуальну самоволю административныхъ лицъ и цензурныхъ чиновникôвъ, а зъ того выходитъ въ практицѣ, що одинъ забороняє то, що другій дозволяе, або одинъ и той самъ администраторъ чи цензоръ то само одинъ разъ дозволяѣ, а другій разъ забороняє.

Н. пр. выходитъ, що драматичнй трупы украиньскй, котрй по мысли 3. § фу циркуляря иногдѣ зовуть себе „русскими“ и дають мѣшанй спектаклѣ, — грають въ Новороссіи (въ Одесѣ, въ Криму и т. д.), въ Великороссіи и въ Польщи, а не пускають ихъ въ середню Украину (до Кіева, Харкова и т. д.) — якъ до фантазіи генералъ-губернатора чи губернатора. А цензоры — то тіи, поминувши вже, що чѣпаються до ортографіи (бо властиво нѣхто не розумѣе, що то таке въ прикладѣ до украиньского слова „общерусское правописаніе“, а ще менче, що таке „правописаніе употреблявшееся въ Малороссіи не позже XVIII вѣка“), иногдѣ выдумують, що §. 2 гій „Legis Juzefoviciae“ дозволяе печатати тôлько „оригинальныя произведенія изящной словесности“ (а не такожъ переклады белетристичнй) и черезъ то забороняють переклады навѣть зъ великорускои мовы, або, ще смѣшнѣйше, дозволяють печати ихъ тôлько безъ помѣтки, що се переклады! Або лучаєсь таке, що разъ дозволять напечатати н. пр. першу пѣсню „Иліяды“, а дальшихъ не дозволяють.

Мы думаемо, що украиньскй авторы и выдавцѣ повиннй наставати на выкониванье уже бодай тои одробины права, яке полишено нашому слову зъ по-за вынятковыхъ законôвъ, и могли-бы на фантазіи цензорôвъ вносити рекурсы въ министерство, а коли-бъ оно не звернуло уваги, то (по закону) въ сенатъ. Але окрôмъ того треба всѣми способами вести агитацію за тымъ, щобы украиньске слово було поставлене бодай на рôвнѣ зъ усѣми другими пôдъ загальный, хочь не легкій для змѣсту, цензурный законъ россійскои державы!

Finita la comedia.

Голосна справа горѣвчана доходитъ въ радѣ державнôй до свого кôнця. Нарады комисіи вже скôнчились, а вô второкъ дня 29 с. м. маѣ прийти проєктъ закона на порядокъ дневный палаты послôвъ.

Въ комисіи перейшовъ податокъ зъ дрôбными змѣнами такъ, якъ проєктувало єго правительство, и нинѣ нема вже сумнѣву, що въ такôмъ видѣ прийме єго и рада державна. Въ палатѣ послôвъ перепруть податокъ той по мысли правительства якъ-разъ тй, що ще передъ мѣсяцемъ ôдгрожувались въ своѣй опозиційнôй закаменѣлости, що або зложать мандаты, або поставлять справу на ôстрю кабинетового пытаня. Перепре єго шляхта польска зъ Галичины зъ своими поплечниками, мимо того страшного крику и тои агитаціи, яку пôднято зъ иниціятивы тыхъ-же самыхъ людей, мимо сотокъ депутацій, десяткôвъ соймикôвъ и зъѣздôвъ вымѣреныхъ противъ проєкту правительства.

Становище галицко-польскои делегаціи въ тôй справѣ, єи капитуляція и цѣла исторія, якъ то позыскано єи за проєктомъ, кидаѣ дуже оригинальне свѣтло на характеръ и политику тои-жь делегаціи и свѣдчить о повнôмъ єи моральнôмъ банкротствѣ. Капитуляція капитуляціи не рôвна, — пôсля того, за яку цѣну скапитульовано, чи за якійсь интересъ обмеженого круга осôбъ?

Ôдповѣдь на то може дати само представленье результатôвъ двомѣсячнои акціи горѣвчанои и довгого торгу польского „кôла“ зъ правительствомъ, остаточно довершеного при помочи на силу спровадженого фактора зъ Абазіи.

Результаты торгу „кола“ зъ правительствомъ обнятй вже рѣшеніями горѣвчанои комисіи, на котрои засѣданяхъ присутный бувъ мин. Дунаєвскій и заявлявъ при кождôй нагодѣ, до якои границѣ може правительство уступити, то значить, перефорсувати якесь уступство для галицкои шляхты въ угорскôмъ правительствѣ.

О опôръ угорского правительства розбился всѣ заходы галицкои шляхты, щобы въ користь Долитавіи змѣнити цифру контингенту. Контингентъ мусѣла приймити комисія, пôсля проєкту правительства, для Австріи въ высотѣ 997.458 для Угорщины въ высотѣ 872·542 гектолитрôвъ. За то признано галицкимъ посѣдателямъ права пропинаціи ôдшкодованье зъ державного фонду въ рôчнôй сумѣ одного милiона зр. Ôдшкодованье то маѣ скарбъ платити до галицкого пропинаційного фонду ôдъ р. 1889 до 1910 — и то єсть перша и головна добыча галицкои шляхты при горѣвчанôй справѣ. Ôдшкодованье то переперли въ комисіи Поляки и Чехи, а и министеръ скарбу стоявъ ôдъ разу въ принципѣ за ôдшкодованьемъ, лишь торгувався о высоту єго. Нѣмецкй члены комисіи выступили противъ ôдшкодованя. Деякй зъ нихъ, якъ пос. Беръ, пôдносили справедливо замѣтъ: „Длячого не плачено нѣякихъ ôдшкодовань властителямъ домôвъ и грунтôвъ при пôдвышеню податкôвъ безпосередныхъ, грунтового и домового?“ Натомѣсть поставивъ бувъ пос. д-ръ Менгеръ внесенье, щобы зъ нового податку брала 23 милiоны держава, а решта щобъ ишла до ôдповѣдного роздѣлу мѣжь всѣ краѣ коронній. И сталось дивне диво. Внесенье то, поставлене въ чисто автономичнôмъ дусѣ, выйшло ôдъ централистичного посла и було пôдперте централистами Нѣмцями, коли противно, автономисты Поляки и Чехи выступили завзято противъ него и переголосували сторонникôвъ внесеня д-ра Менгера, а автономичный министеръ пр. Дунаєвскій дався чути при тôй нагодѣ зъ крайно неавтономичнымъ аргументомъ, що „правительство не може дѣлитися зъ краями тымъ приходомъ, котрый плыве зъ єго центрального права зверхности“.

Той на скрôзь середновѣчный поглядъ и наведена высше опозиція шляхотскои делегаціи Галичины, котра волѣла мати рôчно одинъ милiонъ для властителѣвъ права пропинаціи, якъ три милiоны для краю (коли-бы принято внесенье д-ра Менгера, то на Галичину припало-бы до 3 милiоны зр. рôчно зъ роздѣлу надвышки по-надъ 23 мил.), есть новымъ наглядным доказомъ, якъ то въ деякихъ случаяхъ жертвуеся найосновнѣйшй свои принципы, котрй голоситься якъ провôднй оклики въ политицѣ.

Та не лишь краѣ коронній знайшли такихъ примѣрныхъ защитникôвъ въ парляментарныхъ представителяхъ автономичноі идеѣ, але представителѣ тй, а спеціяльно Поляки, не допустили навѣть до того, щобы частина ôдшкодования за зменшенье доходу зъ горѣвки упала мѣстамъ Галичины, тымъ мѣстамъ, котрй ослѣпленй зле зрозумѣлымъ польскимъ патріотизмомъ, ишли доси при кождôй нагодѣ руку въ руку зъ польскою шляхтою, узнаючи єи природнымъ провôдникомъ кождои польско-патріотичнои акціи, и вѣрячи, що дѣланьемъ єи справдѣ кермуе поглядъ на добро цѣлого краю. Поступованье въ сѣмъ случаю, зъигнорованье интересôвъ краю и мѣстъ (поставлене въ „кол-ѣ“ внесенье львôвского посла Нѣмчиновского, щобы постаратись о ôдшкодованье для мѣстъ за страту доходôвъ и за знесенье податку ôдъ вышинку, кинуло „кола“ до коша) повинно вже разъ отворити очи польскôй интелигенціи по мѣстахъ и въ загалѣ всѣмъ, що интересуються справами краю, безъ огляду на народность.

Насъ не чудуе анѣ трохи то поступованье галицкои делегаціи, не чудуе такожъ и остаточна солидарность нечисленнои горстки т. зв. демократичныхъ послôвъ зъ шляхотскою бôльшостею, а чудуе насъ немало становище, яке занявъ въ комисіи въ справѣ ôдшкодованя властителѣвъ горалень въ Галичинѣ пос. В. Ковальскій. Посолъ той заявивъ вправдѣ, що въ принципѣ противный єсть ôдшкодованю, однакъ рôвночасно згодився на признанье рôчного ôдшкодованя властителямъ горалень, а навѣть самъ поставивъ внесенье въ комисіи, щобы высоту ôдшкодованя означити рôчно для Галичины въ сумѣ 800.000 зр., а для Буковины 100.000 зр. Длячого пос. Ковальскій, — помимо заявленя, що въ принципѣ не годиться на ôдшкодованье пропинаціи, — выступавъ зъ внесеньемъ идучимъ такъ пôдъ руку галицкимъ горѣвчанымъ короликамъ, то загадка тяжка до розвязаня. Ще бôльше загадочнымъ представляѣсь фактъ, що пос. Ковальскій не лишь не прилучився до внесеня д-ра Менгера, але навѣть выступавъ противъ него. Не вже-жь пос. Ковальскій такожъ волить бачити одинъ милiонъ рôчно въ кишени властителѣвъ права

*) Копію сего документу зволивъ надôслати нашôй редакціи професоръ М. Драгоманôвъ, за що на сѣмъ мѣсци складаемо тому Вповажденому ученому нашу прилюдну подяку. — *Ред.*

пропинаціи, якъ три милiоны рôчно въ рукахъ краю?...

Дальшимъ уступствомъ, якiй польска делегація выборола для властителѣвъ горалень, есть пôдвысшенье бонификаціи зъ проєктованыхъ правительствомъ 1, 2, 3 зр. на 3, 4 и 5 зр. ôдъ гектолитра, ôдповѣдно до того, чи горальня выпродукує на день 4—7, 3—4, або лишь 1—3 гектолитры. Такожь пôдвысшено въ комисiи бонификацiю при вывозѣ ликерôвъ зъ $1^2/_3$ кр. на $1^3/_4$ кр. ôдъ литра и принято внесенѣ д-ромъ Менгеромъ деякѣ змѣны що-до мѣрничихъ апаратôвъ.

То суть головнѣ змѣны, якѣ въ хосенъ властителѣвъ пропинаціи поробила комисiя за згодою министра скарбу въ предложенôмъ ѣй правительствомъ проєктѣ, и якѣ мають запевнену бôльшôсть голосôвъ въ радѣ державнôй.

Въ користь консументôвъ, котрѣ мають двигнути весь тягаръ пôдвысшеного податку, не зроблено и не принято нѣякон змѣны. За то зголосилися ще деякѣ ческѣ фабриканты горѣвки, котрѣ дôстали оскому на чутку о милiонахъ, якѣ припадуть галицкôй шляхтѣ, и зажадали для себе такожь кôлька милiонôвъ ôдшкодованя. Торгъ вже розпочався и пôйде, здаєсь, легко, бо якъ Поляки такъ и правительство потребують Чехôвъ до порѣшеня закона горѣвчаного въ радѣ державнôй, а консументъ, котрый має заплатити вже стôлько, заплатить ще и то ческе „факторне“.

Справа порѣшеня сего податку останесь въ исторiи австрiйского парляментарного житя однымъ зъ найоригинальнѣйшихъ примѣрôвъ аліянсу фискализму зъ интересами однои касты властителѣвъ права пропинаціи.

Цѣкаво и досадно, зовсѣмъ вѣрно и правдиво характеризує той аліянсъ одна загранична часопись нѣмецка:

„Угода въ справѣ податку ôдъ горѣвки — пише она — мѣжь правительствомъ и екзекутивнымъ комитетомъ правицѣ зъ однои, а бôльшостею польского koł-a зъ другои стороны, наконець уже заключена и принята дотычною комисiєю. Польске „koło“ зробило зъ правительствомъ угоду. Такiй результатъ довгомѣсячныхъ торгôвъ можна було предвидѣти, знаючи, зъ кого складаєся польске „koło“.

Умовы зъ Уграми не можна було нарушити. Стопы податковои и цифры контингенту не можна було змѣнити, а при бонификаціи осягнено пôдвысшенье о 1 зр. для рôльничихъ горалень. Одинъ гульденъ — сума мала, але польскому шляхтичови и то здасться. За то у всѣхъ справахъ, въ котрыхъ рѣшає австрiйске правительство, позыскали панове шляхтичѣ величезнѣ дарунки. Постановлено, що галицкiй фондъ пропинацiйный одержувати буде до року 1910 щорôчно по милiонѣ зр. Въ р. 1910 будуть тѣ выплаты разомъ зъ контрибуцiєю краю, выносячою такожь около 7 милiонôвъ зр., творити разомъ суму **35—37 милiонôвъ**, котру правительство роздѣлить мѣжь властителѣвъ права пропинаціи. Але шляхтѣ не було ще досыть того подарунку. Мин. Дунаєвскiй мусѣвъ ще разъ сягнути до державного мѣшка. Заведенье нового опоподаткованя горѣвки вымагає якихсь адаптацiй въ горальняхъ. А позаякъ польскiй шляхтичь дуже часто терпить на бракъ „дрôбнои монеты“, длятого правительство мусѣло згодитись дати для кождои горальнѣ по 1000 зр. на цѣли адаптацiи. А що въ Галичинѣ єсть 600 горалень, то держава буде мусѣла, заки ще одинъ крейцаръ зъ нового податку выльне до єи касы, выплатити галицкôй шляхтѣ 600.000 зр. Добре ще й по тысячцѣ на кожду горальню!...“

Ось такъ и за отъ якѣ интересы галицка делегація зголосила въ справѣ горѣвчанôй свою — капитуляцiю.

„Post“ о Русинахъ.

Берлиньска „Post“, звѣстный органъ кн. Бисмарка, помѣстила въ ч. 142 зъ дня 26 с. м. слѣдуючу статю о Русинахъ на Украинѣ а спецiяльно въ сторонахъ Харкова:

„Зъ кождымъ днемъ — пише „Post“ — росте тутъ цѣкавый етнографично-политичный рухъ. Харкôвъ, одно зъ найбôльше населеныхъ и цвитучихъ мѣстъ, єсть осередкомъ Русинôвъ, народу крѣпкого и повного жизненнои силы, котрый не подѣленый такъ якъ гôрскѣ народы на племена а розсѣвся на широкихъ рôвнинахъ и богатôй краинѣ збитыми масами. Нарôдъ той числить 20 мл. душь и має широкѣ урожайнѣ просторы зъ рѣками и морскимъ побережемъ. Нарôдъ той въ наслѣдокъ своєи продуктивности и своихъ запасôвъ єсть въ силѣ выживати навѣть армiю. Въ середныхъ вѣкахъ сидѣли на тыхъ просторахъ хоробрѣ, воєнно зъорганизованѣ Козаки, котрѣ вправдѣ держались вѣрно православiя, але котрыхъ церковь була пресвитерiяльна, пôдчасъ коли Великороссы держались устрою консисторiяльного. Великороссы и Русины, котрыхъ такожь называють Малороссами, належать вправдѣ до одного племени, але обѣ народности дѣлить рôзниця бесѣды и ôдмѣнность въ православiю. Сотки лѣтъ боровся той нарôдъ въ интересѣ Полякôвъ, котрѣ пролиту кровь ôдплатили чорною невдячностею. А ôдтакъ, якiй же интересъ мала Европа журитися тымъ, чи Русинôвъ або Козакôвъ убють Турки, Татаре, Поляки або Москалѣ? Тому то и Европа не знала нѣчого про Русинôвъ а хочь и знала щось, то все хибно. Нѣхто и не думавъ, що тутъ сидить збитыми масами приступный для культуры нарôдъ, котрый въ кровавыхъ борбахъ стративъ свою шляхту а зъ минувшости задержавъ лишь своє духовеньство, народнѣ звычаѣ и свою бесѣду. По остаточнôй побѣдѣ Россiи надъ Польщею щезають Русины для политичного и офiцiяльного свѣта. Прилученѣ до Россiи, гнетенѣ Поляками, опущенѣ Европою, они не важились и рушитися. Стара ненависть до гордыхъ Полякôвъ, що обходилися зъ Русинами, якъ зъ „невѣрами“ и не допускали ихъ навѣть до польскихъ горожанскихъ правъ державныхъ, тлѣла однакожь дальше. Пôдчасъ коли кождый польскiй шляхтичь мôгъ мати въ соймѣ голосъ, то рускѣ краѣ могли ледви кôлькохъ послôвъ высылати. Рускѣ воєводы стояли въ достоинствѣ за послѣднымъ польскимъ шляхтичемъ.

Руска национальность спочивала длятого тôлько пасивно въ сельскôмъ людѣ и въ духовеньствѣ. Въ Австрiи остаючи пôдъ Єзуитами и польскою шляхтою, а въ Россiи выкористуваный, нарôдъ той, здавалось, цѣлкомъ пропавъ изъ карты Европы. Въ 1840-выхъ рокахъ руска национальность почала ôджывати, особливо-жь сильно выбухла новымъ житьемъ въ мѣстѣ Харковѣ. Зродилась руска литература. „Хахлы“ (коротко стрiженѣ), якъ то ихъ Великороссы згôрдливо прозывають, розвинули таку на диво велику духову дѣятельность, що Россiя мусѣла спôльно зъ Австрiєю той рухъ спиняти. Для националôвъ Русинôвъ настали тяжкѣ часы. По 1848 роцѣ Русины, котрѣ не хотѣли статись Поляками, взяли сторону Австрiи. Але якъ-разъ Австрiєю тогдѣ малодушно опущенѣ, розбились они — той такъ сильный елементъ, — и одна часть заявилася тотожною зъ Великоросами, а друга часть глядала свого спасеня въ будущôй Польщи.

Але теперь, въ найновѣйшôмъ часѣ пробудилась, яко правдива партiя национальна, котрôй належить будучность, такъ звана партiя украинська (Ukrainer-Partei). Она обôймає всю русчину (das gesammte Russinenthum) по сей и по той бôкъ австрiйскои границѣ, выписує на своѣмъ прапорѣ национальну и политичну програму для тои русчины, не оглядаючись анѣ на soi-disant великорусчину, анѣ на польщину, анѣ на..., и глядає охороны Европы.

Тôлько-жь тая партiя єсть зовсѣмъ ôдмѣнною ôдъ польонофильскои русчины, котра краѣ сягаючѣ по Днѣперъ ôддала будущôй Польщи. Се пытанье руске зъ своєю цѣлою и далекою доносимостею заслугує на поважну увагу Европы, котра теперь цѣлкомъ фальшиво концентруєся на Балканѣ. Тутъ же иде о основанье новои держави Кiевскои зъ 19 милiонами мешканцѣвъ, на всходѣ Европы, держави жизненнои и способнои до культуры. Тѣ идеѣ загрѣвають сильно розширену руску партiю въ Харкôвщинѣ, и той глубоко сягаючiй рухъ зъєднавъ собѣ всѣ интелигентнѣ станы рускости. Бажати бы тôлько, щобы цивилизованый захôдъ Европы принявъ до вѣдомости той многоважный рухъ, про котрый може въ недалекôй будучности богато заговорять и певно не скôнчиться на пустыхъ фразахъ.“

Одповѣдь Тиссы

на интерпеляцiю въ справѣ парискои выставы.

Въ угорскôй палатѣ послôвъ поставивъ бувъ въ суботу пос. Гельфи слѣдуючу интерпеляцiю до президента министрôвъ: „Пôсля вѣстей газетъ и пôсля моихъ власныхъ информацiй, сказавъ министеръ торговлѣ деякимъ промысловцямъ, що ôнъ уважає ихъ участь въ парискôй выставѣ дѣломъ нельояльнымъ и длятого недозволить, щобы на выставѣ парискôй бувъ устроєный окремый ôддѣлъ угорскiй. Зô взгляду отже на то, що президентъ министрôвъ заявивъ ще 23 мая м. р. на мою дотычну интерпеляцiю въ палатѣ послôвъ, що — хочь Угорщина не буде брати офiцiяльно участи въ парискôй выетавѣ — правительство не буде нѣкому ставити перешкоды въ участи на сѣй выставѣ, ба навѣть, о скôлько на то не треба буде грошевои жертвы, подасть хочь бы якусь моральну помôчь, пытаюся: Якъ думають панове министры погодити зъ собою тѣ суперечнѣ погляды и котре зъ тыхъ заявлень мають промысловцѣ уважати для себе мѣродайнымъ?“

Президентъ угорского кабинету давъ зразъ ôдповѣдь на сю интерпеляцiю а слова єго набрали великого значеня политичного и рознеслись зразъ глухимъ ôдгомономъ по цѣлôй Европѣ та затревожили и такъ вже ôдъ давна переляканѣ умы. Тисса зазначивъ насамперед, що єму дуже прикро, що єго не повѣдомлено наперед о тôй интерпеляцiи, бо ôнъ мусить розважити кожде слово. Коли однакожь промысловцѣ пытають єго о раду, чи мають посылати свои выробы на выставу чи нѣ, то ôнъ мусить ôдповѣсти що нѣ. Правительство не хоче, щобы хтось уважавъ выставу поодинокихъ приватныхъ людей за выставу угорску. Такожь хотѣло бы правительство охоронити промысловцѣвъ ôдъ якоись великои шкоды, бо при пануючôмъ теперь настрою въ Франціи, не може нѣхто за то ручити, що барвы и знамена угорскѣ будуть ôдповѣдно пошанованѣ. Ситуація єсть и безъ того дуже поважна. (При сихъ словахъ зробилося въ палатѣ велике занепокоѣнье и дались почути голосы: *А гимнастичне торжество въ Дрездни!*) Тисса говоривъ дальше: Коли отже въ краю, що єсть зъ нами въ союзѣ, могло щось такого приключитися зъ угорскою хоругвою, то що бôльше може бути правдою то, що я сказавъ. Мы жиємо зъ Францiєю въ дружбѣ и хочемо сѣ ôдносины здержати. Правительство Французке не уважає необсыланье выставы ворожимъ настроємъ супротивъ Францiи.“ — Мин. Сечени сказавъ, що ôнъ длятого ôдраджувавъ промысловцямъ, бо они выходили зъ погляду, що правительство подасть имъ матерiяльну помôчь.

Розумѣєся, що повысша ôдповѣдь Тиссы мусѣла выкликати всюды велике занепокоѣнье а въ Парижи зробила она велике враженье. Тамъ пытають всѣ: Що можуть значити тѣ слова угорского президента кабинету и въ якôй цѣли высказавъ ôнъ ихъ? Зъ ôдки наразъ та ненависть Мадяръ до Французôвъ? Вѣденьскѣ газеты дивуються такожь сему выступленю Тиссы и вказують на недавнѣ доказы симпатiи Мадяръ для Французôвъ нагадуючи хочь-бы на гостину Льессейса въ Пештѣ. Коли отже теперь Тисса выступивъ зъ такъ важкими словами, то — кажуть они — зробивъ лишь длятого, щобы охоту Мадяръ до обсыланя выставы убити въ самôмъ зародѣ. Длячого однакожь ôнъ хоче убити ту охоту въ самôмъ зародѣ, того чейже не треба доказувати, того догадаєся кождый. Рѣчь ясна, що союзникъ Нѣмеччины не може робити того, що ѣй було-бы немилымъ. Въ сѣмъ отже лежить и цѣла вага ôдповѣды Тиссы, а хочь ôнъ сказавъ, що теперѣшна ситуація политична єсть дуже поважна, то всежь таки така сама якъ була вже давно передъ єго ôдповѣдею а слова єго не суть певно выплывомъ тои ситуаціи политичнои и длятого при добрôй розвазѣ мусяться представити менше тревожливыми, якъ то можна було въ першôй хвили припускати.

XIV. Загальнѣ Зборы делегатôвъ

„Общого рольн. кред. Заведенія“ въ ликвидаціи.

I.

Дня 23 н. ст. мая 1888. ôдбулися загальнѣ зборы 22 делегатôвъ „Заведенія въ ликвидаціи“ пôдъ проводомъ о. Лозиньского, пароха яворôвского. На зборахъ тыхъ предложили теперѣшнѣ ликвидаторы, пп. Коснѣрскiй и д-ръ Л. Павенцкiй*) такъ званый „балансъ“ за часъ ôдъ 1 червня 1887 р. до 15 мая 1888 р. Актъ сей пôдписали ще пп. Подгорецкiй (бухгальтеръ), Хоминьскiй (касиръ), и о. Виханьскiй зъ Смерекова та о. Амвр. Поляньскiй, префектъ дух. семинарiи, за контрольный комитетъ, котрого на дѣлѣ не було.

Зъ „балансу“ выходить:

1) Що 1 червня 1887 р. актива „Заведенія“ выносили ще суму 969.780 зр.

2) Що на 15 мая 1888 р., т. є. за часъ 11 мѣсяцѣвъ и 15 днѣвъ активы тѣ выносили вже лишь 701.335 зр., отже зменшились о 268.444 зр.

Зъ рахунку доходôвъ и розходôвъ показуєся зновъ:

1) Що въ тôмъ часѣ выльнуло до касы „Заведенія“ 44.078 зр.

2) Що въ тôмъ часѣ выдано 41.876 зр. и то:

а) на покрытье коштôвъ ликвидацiи 22.229 зр., а

б) сторонамъ 19.647 зр.; значить, ликвидацiя коштувала о 2.582 зр. бôльше, якъ було доходôвъ.

Тутъ заразъ замѣтимо, що якъ такъ дальше пôйде, то єсть повна надѣя, що до остаточного розвязаня интересу зъ активôвъ теперѣшныхъ (на дни 15 мая с. р.) въ сумѣ 701.335 зр. ликвидацiя зъужиє для себе що-найменче половину, т. є. хорошу суму 350.167, а другу половину одержать вѣритель „Заведенія“.

Рôвно жь показуєся зъ дотеперѣшнои практики, що коли въ однôмъ роцѣ стягнено зъ довжникôвъ лише 41.876 зр., то щобъ стягнути 701.335 зр., потреба буде до того имовѣрно повныхъ 15 лѣтъ.

Зробѣмъ теперь рахунокъ.

Зъ „балансу“ показуєся, що майно „Заведенія“ (активы) за 1 рôкъ зменшились о суму 268.444 зр. Чи дôстали се стороны? Нѣ. Стороны одержали зъ того лише 19.647 зр., а до касы выльнуло на всего 44.078 зр. Де-жь дѣлась сума **223.366 зр.**?

Ликвидаторы поясняють се пытанье. Они кажуть въ своѣмъ справозданю, ôдчитанôмъ на зборахъ делегатôвъ: 1) На 1 сѣчня с. р. приглянулись они активамъ „Заведенія“ близше и деякѣ позицiи зъ тыхъ активôвъ показались имъ *„сомнительными“*, просто сказавши: позицiи тѣ не мали нѣякои вартости, хотяй въ давнѣйшихъ „балансахъ“ були они *реальными*, т. є. такими, зъ котрыхъ, якъ заручали директоры, теперѣшнѣ ликвидаторы, не мôгъ пропасти нѣ одинъ крейцаръ. Що-жь зроблено? Процедура коротка! Ликвидаторы кажуть: *Сомнительнѣ* позицiи рѣшили мы *списати* (vulgo подарувати ихъ). Такъ „списано“ 53.767 зр. рôзнороднымъ довжникамъ „Заведенія“, якъ: довжникамъ задатковымъ 11.349 зр., довжникамъ векслевымъ 5.292 зр., такъ званымъ „дописователямъ“ 17.255 зр.; на реальностяхъ давнѣйше купленыхъ страчено 6.572 зр., на Клепарôвскôй фабрицѣ Михалка (котру устроювано) 12.449 зр., а на льомбардованыхъ ефектахъ 350 зр. — всего кругленьку суму **53.767 зр.** (крейцарѣ всюды пропускаємо). Що-жь дальше „списано“?

2) Дальше „списано“ суму 73.399 зр., котру були зложили (на паперѣ — *прим. Ред.*) члены управляючого совѣта на покрытье недобору въ 1885 роцѣ.

*) Въ однôмъ изъ попередныхъ чч. „Дѣла“ була згадка о довшôй недузѣ п. Павенцкого. Въ интересѣ правды хочемо тутъ сконстатувати, що въ хвили, коли дотычна згадка була умѣщена, д-ръ Павенцкiй уже урядувавъ въ „Заведенію“, отже пôдчасъ побыту п. Коснѣрского въ Россiи „Заведеніе“ не остало безъ правителя. — *Ред.*

3) Наконець списано ще дрôбнѣйшѣ позицiи въ сумѣ 22.026 зр., — разомъ всего, якъ справозданье выказує, въ круглôй сумѣ 149.190 зр. Ôдтягнѣмъ теперь ôдъ высше поданои сумы 223.366 зр. (котра въ послѣднôмъ роцѣ не выльнула до касы, хотяй активы о ню зменшилися) суму 149.190 зр. (котру ôдписано), — пôсля нашого рахунку не выяснили ще ликвидаторы, де подѣлася сума 74.176 зр.? Они кажуть вправдѣ въ справозданю (на стор. 13), що въ послѣднôмъ роцѣ (ôдъ 1 червня 1887 до 15 мая 1888 р.) сплатили вѣрителямъ своимъ 120.280 зр., але въ „Счетѣ прибыли и убытка“ (рахунку доходôвъ и розходôвъ), умѣщенôмъ на стор. 4. и 5. показуєся, що оборотъ грошевый въ тôмъ часѣ выносивъ лише 44.078 зр. Суперечность тую радѣ-бъ мы бачити пояснену въ интересѣ бѣдныхъ моратористôвъ и основныхъ фондôвъ вдовичо-сирôтскихъ.

Зъ справозданя довѣдуємось вправдѣ дальше (ст. 14), що ликвидаторы мимо мораторiи выплатили деякимъ(?!) вкладчикамъ и вѣрителямъ суму 85.524 зр., але та сума не сходиться зъ сумою 74.176 зр., и по нашôй думцѣ така выплата єсть незаконною, бо на тôмъ потерпѣли другѣ моратористы и вѣрителѣ, що певно не умѣли лучше походити коло свого дѣла.

Якiй же гороскопъ ставляють ликвидаторы на пôзнѣйше?

Они кажуть: Зъ активôвъ „Заведенія“, означеныхъ на дни 15. мая 1888 р будуть мусѣли „списати“ ще одну позицiю (ст. 14), а то суму 30.000 зр. зъ рахунку Михалка. Сума та була убезпечена на фабрицѣ церазины Михалка на Клепаровѣ. Але що фабрику тую выставивъ уже на лицитацiю „Банкъ краєвый“ за свои вѣрительности, льокованѣ на першôмъ мѣсци, то „Заведеніе“ своєи претенсiи (30.000 зр.) имовѣрно не одержить. Слова тѣ не потребують довгого коментаря. Показуєся зъ того, що дирекцiи „Заведенія“ легкомысно выкинули тую суму на фабрику Михалка, що они посѣдали фикцiйну претенсiю а взглядно выказували въ давнѣйшихъ „балансахъ“, що сей активъ єсть *„несомнительный“*. Додаймо до того, що крôмъ тыхъ 30.000 зр. „Заведеніе“ вложило въ фабрику Михалка ще 12.000 зр. на „устройку“, то на тôй однôй зъ операцiй финансовыхъ „Заведеніе“ стратило 42.000 зр., розумѣєся кровавого гроша рускаго.

Щобы однакожь покрыти тыхъ 30.000 зр., впали ликвидаторы на оригинальну гадку и — рѣшили, щобы знову въ рубрицѣ пасивôвъ „списати“ 29.580 зр. зъ удѣлôвъ членьскихъ. — Внесенье то приняли загальнѣ зборы.

Зъ справозданя довѣдуємось дальше, що стяганье вѣрѣтельностей иде дуже поволи, що, розумѣєся, лежить въ интересѣ ликвидацiи, але не въ интересѣ вѣрителѣвъ. Въ часѣ ôдъ 1 сѣчня до 15 мая 1888 р. стягнено зъ ипотечныхъ позичокъ всего 909 зр., зъ заставôвъ 21 зр., зъ векслѣвъ 47 зр., и т. д. Сумы нѣчого незначущѣ, мимо того, що на ипотечныхъ позичкахъ залягає (15 мая с. р.) 34.468 зр. Зъ анунтетôвъ, що становлять 326.285 зр., не стягнено въ тôмъ часѣ нѣчого. Селяне не мають зъ чого платити и длятого впали ликвидаторы на гадку, чи бы не було практичнѣйше, поодинокихъ селянъ-довжникôвъ ôдступати вѣрителямъ, най бы они самѣ собѣ ихъ лицитували.

Администрацiя коштувала доси (ôдъ 1 червня 1887. до 15 мая 1888 р.) 36 090 зр. На будуще, якъ надѣються ликвидаторы, выносити-ме она рôчно 17.200 зр.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Парляментарна сесiя доходить вже до кôнца, а правительство стараєся всѣми силами, щобы єи о скôлько можна якъ найбôльше скоротити. Кажуть, що правительство хоче конче, щобы засѣданя рады державнои закôнчилися до 4 червня, а въ такôмъ случаю скликанье спôльныхъ делегацiй наступило-бы имовѣрно мѣжь 8 а 12 червня. Поголоска, що правительство носиться зъ гадкою, щобы засѣданя спôльныхъ делетацiй ôдложити ажь до пôзнои осени, єсть зовсѣмъ неправдивою. Щобы отже якъ найскорше можна покôнчити роботы парляментарнѣ, то правительство заявило навѣть, що усуне на теперь зъ порядку дневного проєктъ закона о анархистахъ. Проєктъ сего закона постановляє, що головна розправа въ справахъ, котрѣ мають за пôдставу якогось кары достойного дѣланя соцiялистичнѣ змаганя, не повинна ôдбуватися передъ судомъ присяжныхъ, наколи розходилось о насильну змѣну порядку державного або суспôльного. Щобы отже надъ симъ закономъ не вести дебатъ, а мати все таки якусь силу въ своѣй руцѣ, хоче правительство поступати пôсля §. 1. закона зъ 23 мая 1873 о тымчасовôмъ застановленю судôвъ присяжныхъ. Законъ сей постановляє именно, що коли въ якихъ сторонахъ проявляться факты, котрѣ бы не давали можности судити якѣ справы належачѣ до судôвъ присяжныхъ безпартiйно и не зависимо, то въ тыхъ сторонахъ мають бути суды присяжнѣ знесенѣ, але не на довше якъ на одинъ рôкъ и то по выслуханю найвысшого трибуналу. Знесенье то наступає розпорядженьемъ цѣлого министерства и пôдъ єго отвѣчальностею. Правительство зновъ обовязане предложити то розпорядженье обомъ палатамъ заразъ, наколи они суть зôбранѣ и подати заразомъ причины того розпорядженя, въ противнôмъ же случаю тогдѣ, коли парляментъ збереся и мусить заразъ єго знести, наколи того зажадає одна зъ палатъ. Позаякъ отже дотеперѣшный законъ о анархистахъ кôнчиться 26 червня, т. єв. въ часѣ, коли рады державнои вже не буде, то правительство буде могло послугуватись закономъ зъ 1873 *бодай* черезъ оденъ рôкъ, а скоротить теперѣшну

сесію парляментарну. Такъ отже нема сумнѣву, що въ половинѣ слѣдуючого тыждня рада державна закôнчить вже свои роботы. Сего тыждня маѥ бути закрытый такожь и парлямент угорскій, а рôвночасно буде ôдкрыта и нова єго сесія. Сими днями можна такожь сподѣватися цѣсарского рескрипту скликуючого спôльнй делегацій.

На засѣданю палаты панôвъ дня 25 с. м. велася дебата надъ законом о катихитахъ. Пос. Вальтерскирхенъ доказувавъ, що було-бы то несправедливо, наколи-бъ лишь тй катихиты одержували ремунерацію, що учать въ бôльше якъ триклясовыхъ школахъ. Подôбно высказались бар. Конрадъ и гр. Белькреди. Сей послѣдный поставивъ при §. 5 поправку, щобы законодавство краєве мало право вызначити ремунерацію катихитамъ и при нншихъ якъ лишь триклясовыхъ школахъ, безъ взгляду на высшй клясы. Мин. Гавчь ôдповѣдаючи попереднымъ бесѣдникамъ сказавъ, що и то щось значить, що на будучнôсть стане правомъ платити ремунерацію катихитамъ въ бôльше якъ триклясовыхъ школахъ. Въ проєктѣ зъ 1884 р. ставило правительство вправдѣ проєктъ, щобы и катихитамъ при школахъ менше якъ триклясовыхъ выплачувано ремунерацій але тому спротивилась теперь комисія шкôльна. — При голосованю ôдкинено поправку Белькредіого, а принято цѣлый законъ такъ, якъ бувъ вже предложеный въ палатѣ послôвъ. — Нинѣ ôдбуваѥся дальше засѣданье палаты панôвъ, на котрôмъ мѣжь ншими розбираѥся справа заокругленя грунтôвъ.

——

Бруксельскій пôвъурядовый органъ россійского правительства „Nord“, констатуѥ въ дописи зъ Петербурга, що Россія уважаѥся не лишь що до теперѣшнои хвилѣ спокôйною, але сподѣваѥся навѣть досыть довгои застоѣ, яку выкликали головно змѣна на нѣмецкôмъ престолѣ и внутрѣшнй запутанины въ Франціи. Навѣть, наколи-бъ на престолѣ нѣмецкôмъ настала зновъ якась нова змѣна, то и то не довело-бы до якогось конфликту, а противно могло-бы лишь выкликата живѣйшу дѣяльнôсть въ межинародныхъ справахъ и довело-бы до порозумѣня и усуненя неполагодженыхъ доси пытань. Навѣть и въ всхôднôмъ пытаню не змѣнилось-бы нѣчого и можна припускати, що справа болгарска потягнеся ще довго. Зъ другои стороны треба однакожь и то зазначити, що правительство россійске робить всякй можливй заряджения того рода, якъ коли-бъ вже вôйна була за плечима. Такъ доносять „Бирж. Вѣдом.“, котрй стоять въ близшôй звязи зъ россійскимъ министерством финансôвъ, що зъ Варшавы зроблено по выставленю тринацяти фортôвъ величезну крѣпость зъ пôвъ милiономъ людей. Тамъ установлено теперь комисію, котра маѥ розслѣдити, якъ довго може мѣсто держатися зъ своимъ теперѣшнымъ провіянтомъ на случай облоги. Комисія маѥ дальше означити, кôлько треба-бы выставити въ Варшавѣ магазинôвъ провіянтовыхъ, замкненыхъ торговиць на худобу, великихъ складôвъ вугля камѣнного и т. д., щобы на случай облоги можна Варшаву полишити самôй собѣ. — Зъ Петербурга доносять до англійскихъ газетъ, що московска партія єсть дуже невдоволена зъ застоѣ въ переговорахъ въ справѣ болгарскôй и зъ пасивного становища Россіи. Она побоюѥсь, що коли нагана дана митроп. Климентію осталась безъ протесту, то се ôдбере ôдвагу и другимъ прихильникамъ Россіи. — Въ суботу обходила Россія велике торжество ôдкрытя закасційскои зелѣзницѣ. При сѣй нагодѣ пише „Nord“: Закасційска зелѣзница, котра веде ажь до Самарканду, скрѣпить становище Россіи на всходѣ. Теперь чейже побачить Англія, що єи змаганя не допустити Россію, щобы она розсѣлася въ Азіи, суть надаремнй, и прийде може до переконаня, що забезпеченя своихъ посѣлостей въ Индіяхъ мусить шукати въ льояльнôй згодѣ зъ Россією. — Вел. кн. Александра Іосифôвна выѣхала до Одессы на стрѣчу грецкôй королевôй.

——

Вчера розôйшлась була въ Берлинѣ поголоска, що цѣсареви Фридрихови зновъ погôршилося, но доси вѣсть та ще не оправдалась и здаѥсь, що буде то лишь простый маневръ биржевый. Цѣсарь принимавъ намѣстника кн. Гогенльоге, котрый здававъ ему справу зъ положеня въ Альзаціи и Льотарингіи. Кн. Бисмаркъ вернувъ онодгы зъ Варцина до Берлина. Приѣздъ сей не маѥ нѣякого значеня, бо кн. Бисмаркъ заявивъ выразно, що выѣзджаѥ лишь на кôлька днѣвъ.—Въ прускôмъ соймѣ выкликавъ бувъ пос. Рихтеръ дуже бурливу сцену, порушивши проєктъ одруженя кн. Батенберга зъ кн. Викторією и напавши на прасу, котра важилась оскорбляти цѣсареву. При сѣй нагодѣ доказувавъ ôнъ, якъ то зовсѣмъ инакше поступаѥся зъ газетами, котрй оскорблять Бисмарка а зъ тыми, що важаться нападати на цѣсареву. По принятю закона о выдаткахъ на школы народнй закрыто вечеромъ соймъ. — „Post“ вертаючи до своихъ давнѣйшихъ статей о мировыхъ репресаліяхъ каже, що она анѣ словомъ не згадала про то, будьто-бы такй репресаліи супротивъ Россіи мали бути оголошенй вже въ найблизшôмъ часѣ. — „Kreuz Ztg.“ доносять зъ Копенгаги, що царь, мимо недавного запереченя тои вѣсти, маѥ таки выѣхати лѣтомъ до Данiи, але, щобы ôдтакъ не бувъ змушеный вертати черезъ Нѣмеччину, выбереся въ дорогу вже въ серпню.

——

Органъ Радославова „Българска Правда“ доказуе, що положенье въ Болгаріи не єсть такъ на скрôзь свѣтле и добре, яко то стараѥсь доказати парія Стамбулова и товаришѣвъ. Нарôдъ стогне пôдъ податками и не маѥ нѣ зъ ôдки пôльги. Въ часѣ подорожи князя, старалися многй люде подати князеви свои жалобы на урядникôвъ, але Стамбуловъ ихъ не припустивъ. Князь — пише Радославовъ — може и пôзнавъ вже край, але людей и ихъ потребъ не знаѥ. Подорожь єго по краю не выпала такъ свѣтло, якъ преставляють єго прихильники а въ однôмъ мѣсци обкидано єго навѣть бараболями. — Дня 24 с. м. выбрався князь зъ министромъ Странскимъ до Филипополя и Казанлику, зъ ôдки поверне въ недѣлю, бо въ понедѣлокъ сподѣваѥсь приѣзду своеи матери кн. Климентины. На именины князя, котрй припадають на 30 с. м., роблять въ Софіи вже великй приготовленя. Князь не хоче все ще пôдписати выроку въ процесѣ Попова и кажуть, що хоче ще въ сѣй справѣ конферувати зъ министромъ вôйны Николаєвомъ. Стамбуловъ маѥ нинѣ вернути до Софіи.

НОВИНКИ.

— **Преосв. митрополитъ** выѣхавъ въ суботу до Унева. Тамъ перебуде цѣлый тыждень, опôсля вступить єще въ деякй мѣсцевости, а дня 8 лат. червня выѣде на каноничну визитацію въ зборôвскій деканатъ.

— **Загальний зборы Народнои Торговлѣ** въ Рогатинѣ ôдбулись дня 22 н. ст. мая. Ширше справозданье зъ сихъ зборôвъ подамо пôзнѣйше.

— **Зборы ôдпоручникôвъ вдовичо-сирôтского фонду львôвскои архіепархіи** ôдбудуться 7 (19) и 8 (20) червня с. р. Нараджуватись будуть: 1) Якъ ôдзыскати вдовичо-сирôтскй грошѣ вложенй въ Заведеніе, котре находиться въ ликвидаціи. Фондъ львôвскои аепархіи выносить 45.000 зр. а комисія ликвидаційна предкладаѥ на покрытье сеи квоты або купити дôмъ Заведенія, де оно до теперь мѣститься, або приняти ôдповѣдну часть претенсій Заведенія, обезпеченыхъ на ипотекахъ въ краю, або згодитись, щобы Заведеніе сплачувало частями тй грошѣ. 2) О высотѣ процентовои квоты, маючои платитися ôдъ конгруы и личныхъ додатковъ, бо оплачуваный до теперь 2% єсть ледви достаточнымъ на конечнй потребы и може бути, що фондъ мусѣвъ-бы зменшити высоту запомоги вдовамъ и сиротамъ. 3) О примусовôмъ способѣ стяганя залеглостей за минувшй роки и взагалѣ о предпринятю ôдповѣдныхъ мѣръ, щобы вкладки до фонду вплачувались правильно въ своѣмъ часѣ. Довги по деканатахъ ростуть и лише тамъ даються стягнути, де полишаѥсь вдова або сирота та и то въ сей способъ, що довгъ стягаѥся невыплатою ихъ запомоги. — Поодинокй ôдпоручники можуть ставити свои особистй внесеня, але тй внесеня треба вносити на письмѣ, бо ихъ передастся до осуду одному зъ выбраныхъ комитетôвъ. Комитеты по нарадахъ предложать всѣ внесеня загальнымъ зборамъ ихъ остаточно порѣшити.

— **Зъ Сокаля пишуть намъ:** Инспекторъ сокальскій, знаный п. Спісъ, маѥ бути въ червни с. р. именованый инспекторомъ за-мѣскимъ въ Краковѣ. До того часу однакъ заповѣвъ ще загальнй зборы окружного ôддѣлу польского Товариства педагогичного. Мы сердечно пожелали-бы п. Спісови щастя на новôй посадѣ въ Краковѣ, а учителѣвъ Русинôвъ взываѥмо на всякій способъ до якои-такои енергіи. На недавнôй конференціи въ Сокали було ихъ майже три разы тôлько, що Полякôвъ, а за три днѣ конференціи не чути було руского слова! Бôйтеся Бога, панове учителѣ! Шануймо самй себе, то й свѣтъ буде насъ шанувати!

— **Зъ Перемышлянъ пишуть намъ:** На конференціи учителѣвъ перемышляньского округа выбрано делегатомъ до окружнои рады шкôльнои п. Райхельта, учителя зъ Выжнянъ. Хоть Полякъ, але человѣкъ гôдный, совѣстный, а що найголовнѣйше, безсторонный. Замѣчу тутъ, що польскій священикъ бувъ дуже противнымъ, щобы дано п. Райхельтови презенту въ Выжнянахъ, кажуть, найбôльше длятого, що школу посвящувавъ рускій священикъ, а п. Райхельтъ самъ навѣть уклякъ пôдъ евангеліе. Контръ-кандидатомъ на делегата бувъ п. Корибутякъ зъ Словиты, а не выбрано єго найбôльше за-для опозиціи инспектора п. Подгалича. Зъ причины, що Перемышляны ôдлучено ôдъ Рогатина, п. Подгаличь перестаѥ бути инспекторомъ перемышляньскимъ. Якъ вже въ ч. 106 „Дѣла“ було згадано, на конференціи нѣхто зъ учителѣвъ-Русинôвъ анѣ не промовлявъ по руски, анѣ по руски не выробивъ реферату, а засоромивъ ихъ Полякъ п. Ватранъ, учитель зъ Дунаєва, обробивши свôй тематъ бодай въ половинѣ по руски, а потôмъ и инспекторъ краєвый п. Мандибуръ, ôдзываючись на конференціи часто по руски. Чи довго мы таки самй будемо цуратися свого?

— **Въ Грималовѣ** згорѣли въ ночи зъ пятницѣ на суботу т. є. зъ 25 на 26 н. ст. мая три хаты ôддаленй ôдъ церкви 500 крокôвъ а ôдъ приходства 200 крокôвъ. На щастье не було вѣтру а приходство и церковь обсаджени высокими деревами.

— **Въ Верхôвцяхъ** коло Хоросткова будують селяне деревляну церковь. Щасть Боже!

— **До рады повѣтовои въ Мостискахъ** при доповнюючихъ выборахъ двохъ членôвъ зъ громадъ сельскихъ выбрано п. Леоп. Масюка, директора товариства задаткового для повѣту мостиского и о. Альфреда Білоґловского лат. пароха въ Мостискахъ.

— **Рада громадска въ Мѣльници** порѣшила на своѣмъ засѣданю дня 11 н. ст. мая, черезъ 10 лѣтъ що року по 40 зр. роздѣляти помѣжь найбѣднѣйшу молодѣжь шкôлну тамошнои школы народнои безъ рôзницѣ вѣроисповѣдания на памятку ювилею 40-лѣтного панованя Францъ Іосифа.

— **До окружнои рады шкôльнои въ Бродахъ** выбрано на конференціи учителѣвъ на дняхъ 22 и 23 н. ст. мая ôдпоручникомъ п. Онуфрова, учителя въ Гаяхъ старобрôдскихъ, Русина.

— **Въ Добчицяхъ** на Мазурахъ зайшли въ послѣдныхъ дняхъ грôзнй неспокоѣ помѣжь тамошною людностею а жандармами. „Czas“ описуе въ сей способъ: Ходило именно о ôдданье пасовиска громадского, чому противились мешканцѣ и при актѣ ôдданя зôбрался громадно, въ наслѣдокъ чого потреба було интервенціи жандармôвъ. Жандармы поступали собѣ зъ повагою и спокôйно и мабуть уживали всѣхъ средствъ, щобы товпы людей спокôйно розôйшлись домôвъ. Коли однако вже и камѣнье почали кидати на жандармôвъ и коли стрѣлы для ôдстрашеня нѣчого не помогли, стрѣлено острыми набоями до людей и двѣ особы упали на мѣсци. Арештовано 20 людей. На мѣсце зъѣхавъ староста п. Куриковскій.

— **Въ Струсовѣ** обходивъ тамошный парохъ о. М. Ляторовскій дня 21 н. ст. мая 50-лѣтный ювилей священьства.

— **Испытъ рôльниній** въ краєвôй низшôй школѣ рôльничôй въ Ягольници ôдбувся дня 16 и 17 н. ст. мая въ присутности делегатôвъ выдѣлу краєвого и кураторіи. Принятье новыхъ ученикôвъ наступить дня 1 червня с. р.

— **Новый розкладъ ѣзды на державныхъ зелѣзницяхъ** въ Галичинѣ, котрый входить въ житье зъ днемъ 1 лат. червня с. р., єсть примѣненый до розкладу ѣзды на зелѣзници Кароля Людвика и вдоволяѥ по бôльшôй части всѣ потребы мешканцѣвъ мѣстъ и мѣсточокъ. Передъ всѣмъ збôльшила генеральна дирекція скорôсть поѣздôвъ мѣжь Сухою а Загôрємъ и черезъ те скоротила значно часъ подорожи а кромѣ того завела выгôдну ѣзду на цѣлôмъ шляху зъ Кракова до Гусятина два разы денно. Мѣсцевости, положенй при побôчныхъ шляхахъ зелѣзницѣ трансверсальнои, полученй ôдъ теперь догôдно зъ головнымъ шляхомъ и легко буде можна дôстатись за дня до мѣсцевостей купелевыхъ, якъ Жегестôвъ, Криница, Ивоничь, Рабка, Закопанне и т. п. Мѣжь Львовомъ и Стрыємъ заведено поѣзды льокальнй а мѣжь Стрыємъ и Хировомъ ходити-муть поѣзды зъ збôльшеною скоростею. Цѣлый сей розкладъ треба було пôдложити пôдъ подôбный розкладъ на зелѣзницяхъ Кароля Людвика и Черновецкôй, та тому лучились деякй трудности. И такъ, ôдъ теперь поѣзды зелѣзниць державныхъ будуть лучитись въ Станиславовѣ лише разъ на день зъ поѣздами зелѣзницѣ Черновецкои, пôдчасъ коли до теперь лучились два разы денно. Поѣзды, котрй сполучали Львôвъ и Будапештъ, перестають ходити пôсля зарядженя зелѣзницѣ угорско-захôднои.

— **Самоубійство дитины.** У Вѣдни на передмѣстю Финфгавсъ въ монастирѣ инокинь de Notre Dame, ôдобрала собѣ житье 13-лѣтна учениця, сирота Іосифа Тайблеръ. Була она въ монастири доперва пять тыжднѣвъ по смерти своихъ родичѣвъ а кромѣ того не могла навыкнути до строгои карности въ монастири. Часто єи тамъ карано и по однôй зъ такихъ каръ дня 24 н. ст. мая, выпросившись пôдчасъ годины шкôльнои зъ клясы, повѣсилася на дверехъ комôрки. Случай сей выкликавъ у Вѣдни велике вражѣнье.

— **У Львовѣ** померло въ 20 тыждни сего року, с. є. ôдъ 13 до 19 н. ст. мая 66 людей, 36 мужчинъ и 30 женщинъ.

— **Конкурсъ** Славяньского благотворительного Комитету въ Петербурзѣ въ честь памяти св. Кирила и Методія продовженый до 13 н. ст. серпня с. р. Якось не надсылають праць литературныхъ на тематъ конкурсу пôдъ заг.: „Чи єсть можливымъ и необходимымъ сполучити народы славяньскй що-до письменства?“

— **Якъ шахъ перскій даѥ собѣ зубъ вырвати?** По дозрѣлôй розвазѣ и нарадѣ зъ своими министрами и лѣкарями порѣшивъ шахъ дати собѣ вырвати зубъ, котрый вже довшій часъ доскулявъ. Сесю операцію, котра мала выглядъ якого акту державного, мавъ доконати надворный дентистъ, европеєць. Ôнъ занимаѥ досыть знатне становище на дворѣ шаха, маѥ рангу оберста и єсть ханомъ. Шахъ засѣдаѥ въ фотели, довкола него всѣ высшй урядники а зъ далека стоить лѣкарь зъ своими знарядами до вырываня зубôвъ. Остро и грôзно кличе шахъ лѣкаря и ônъ пôдходить. Король зажмурюе очи, зъ сеи нагоды користаѥ першій министеръ та повзаючи кладе у нôгъ свого володѣтеля мошонку повну золотыхъ дукачѣвъ. Всѣ иншй достойники роблять те саме и вскорѣ у нôгъ шага накопичене золото. Все те, щобъ злагодити бôль самодержця. Одна хвиля, одно шарпненье и зубъ вытягненый видять всѣ помѣжь клѣщами дентиста. Браво, кричуть достойники и складають свои благожеланя такъ королеви якъ и лѣкареви. Шахъ посягаѥ рукою до своихъ нôгъ и подаѥ въ дарѣ одну мошонку золота та дорогій шовковый шаль лѣкареви. Ôдтакъ даѥ въ дарунку вырваный зубъ одному зъ достойникôвъ а самъ тѣшиться нагромаджеными у єго нôгъ ознаками льояльности и преданности вѣрныхъ пôдданыхъ.

— **Правосудіе на Всходѣ.** Въ Багдадѣ засуджено слугу Мустафу на 15 лѣтъ тяжкои вязницѣ за то, що убивъ свого пана, купця. Противъ того засуду зголосила ôдкликъ одинока донька купця и жадала на пôмщенье „головы“ убійцѣ. Султанській ферманъ порѣшивъ, що убійця маѥ просити доньку о прощенье, а єсли не одержить, то мають ему стяти голову. Але, що панночка нѣ говорити собѣ не дала о якôмъ прощеню, мусѣли власти забиратись до екзекуціи. На жаданье доньки приковано убійцю до муру въ сей способъ, щобы самъ собѣ не мôгъ ôдобрати житя и такъ выстоявъ ônъ три днѣ. На ката згодили якогось Курда за 50 зр. Доконанье засуду ôдбулось на майданѣ, котрый заповнився великимъ здвигомъ цѣкавыхъ, особливо молодыми женщинами, бо на Всходѣ єсть повѣріе, що котра зъ женщинъ бачить таку екзекуцію, вскорѣ буде могла назватись матерію. Деликвента, до половины розодѣтого, привязали до низького пенька и катъ принявся за своѥ дѣло. Пару разôвъ вдаривъ топоромъ, але не удалось ему ôддѣлити головы ôдъ тѣла. Тодѣ, щобы набрати ôдваги, замачавъ палець въ крови деликвента и помазавши нею свои губы, замахнувся ще разъ — голова покотилась. Сейчасъ кинулась донька купця зъ своими крôвними и знакомыми до тѣла, почали мачати въ крови свои пальцѣ и мазати „на пôмщенье“ свои губы. Коли они ôдправляли сю звѣрску церемонію, на майданѣ завалилась трибуна, въ котрôй були многй зрѣтелѣ и деякй зъ нихъ поубивались на смерть.

— **Дрôбнй вѣсти.** Въ Зальцбургу померъ гр. Леопольдъ Гондрекуръ, першій учитель нашого наслѣдника престолу. — Комитетъ парохіяльный въ Перегримцѣ, дек. дукляньского, одержавъ ôдъ цѣсаря 100 зр. пôдпомоги на прикрашенье церкви.

Вѣсти зъ Арх. Львôвскои.

На конкурсъ розписано зъ речинцемъ до 12 липня с. р.: Чанижъ, дек. олеського, над. прив. и Нараѣвъ, дек. нараѣвского, над. прив.

Завѣдательство ex currendo Дубовицѣ по бл. п. о. Авг. Лонкевичу надала митроп. консисторія о. Яновичу зъ Луки; завѣдательство Голобутова, дек. стрыйского, одержавъ о. Петро Шанковскій.

Намѣстництво асигновало платню для сотрудника въ Кутахъ, дек. олеського, при пароху о. Кир. Турчиньскôмъ.

Увольненй оо.: Софр. Онишкевичь зъ мѣсця капеляна при монастири Василіянокъ въ Словитѣ и Андрѣй Дольницкій ôдъ администраціи Почапъ, дек. золочѣвского.

Ôдпустку одержали оо.: Теодоръ Леонтовичь зъ Пôдлипець на 4 недѣлѣ, заступати-ме о. Ем. Богачевскій зъ Плугова; Хризантъ Колянковскій зъ Велдѣжа, заступати-ме о. Охримовичь зъ Лолина; Кост. Котуцкій зъ Кадлубискъ на 6 недѣль, заступати-ме о. Юл. Дуткевичь зъ Дубы; Алекс. Ганкевичь зъ Грималова на 6 недѣль, заступати-ме сотрудникъ о. Іос. Ганкевичь; Илар. Зарицкій зъ Розгадова на 2 мѣсяцѣ, заступати-ме о. Ник. Конаць зъ Бôбщанъ; Мих. Збудовскій зъ Дрищева на 1 мѣсяць, заступати-ме о. І. Клосевичь зъ Гнильча.

Вѣсти зъ Еп. Перемыскои.

Испытъ конкурсовый на дняхъ 22 и 23 н. ст. мая зложили оо.: Ем. Гриневецкій, І. Рыбачевскій, Ст. Петрикъ, Іос. Гамерскій и Дим. Бордунъ.

Посмертнй — ∓ — оповѣстки.

Юлія Лушпиньска, жена священика зъ Выбудова, померла дня 23 н. ст. мая. въ 55 роцѣ житя. Вѣчна ѣй память!

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **Для недужого артиста С. Стефурака** зложивъ п. Иванъ Голейко, архитектъ мѣскій въ Коломыи, 4 зр., котрй п. Стефуракъ ôдобравъ и симъ прилюдно за сей щедрый даръ дякуе словами: Богъ заплать!

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 28. мая. На нинѣшнôмъ засѣданю палаты послôвъ ôдчитано письмо президента министрôвъ, повѣдомляюче, що спôльнй делегаціи будуть скликанй на день 9. червня с. р. Комисія верификаційна предложила внесенье, щобы признати выбôръ пос. Верґаніого а заразомъ и резолюцію взиваючу правительство, щобы пригадало властямъ розпорядженье що-до выготовленя картокъ до голосованя при выборахъ до рады державнои.

Парижъ 28. мая. Пôдчасъ коли соціялисты обходили вчера торжество усмиреня комуны въ 1871 р., стрѣливъ одинъ зъ анархистôвъ — пôсля другои версіи якійсь булянжистъ, три разы зъ револьверу и ранивъ легко двѣ особы.

Берлинъ 28. мая. Загальный станъ здоровля цѣсаря єсть добрый, лишь вчера бувъ цѣсарь трохи утомленый; лѣкарѣ приписують то злôй погодѣ.

Парижъ 28. мая. Декотрй газеты выступають дуже остро противъ Тиссы за єго бесѣду. „Siécle“ каже, що Ґобльe мусить дати ôдповѣдь Тиссѣ.

Петербургъ 28. мая. Гр. Толстой розпочавъ свôй урьопъ. Финляндія пристала на утворенье корпуса финляндскои кавалеріи, але застерегла собѣ, що корпусъ сей не буде нѣколи выходити зъ краю.

Лондонъ 27. мая. Въ палатѣ послôвъ заявивъ Сальсбери, що Англія ôдмовила участи въ выставѣ парискôй, бо навѣть и въ самôй Франціи суть гадки що-до тои выставы подѣленй.

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

при зближаючихъ-ся испытахъ въ школахъ народныхъ подаѥ до вѣдомости Свѣтл. Радъ Шкôльныхъ, Впов. священикôвъ, катихитôвъ, учителѣвъ и родичѣвъ, що книжки накладу товариства, призволенй кр. Радою шкôльною на преміи для ученикôвъ, *красно оправленй зъ позолоченными берегами*, можна купити **въ канцеляріи товариства при улици Орменьскôй ч. 27** по слѣдуючôй цѣнѣ:

Ластôвка	20 кр.
Добре роби, добре буде	17 „
Росказы про силы природы	20 „
Оповѣданя о житю св. Бориса и Глѣба	20 „
Повѣстки для дѣтей	27 „
Сестра	15 „
Байки	22 „
У пропасть дорога ховска	28 „
Зоря	22 „
Исторія Руси Ч. II.	23 „
Исторія Руси Ч. III.	28 „
Паша, душа въ господарствѣ	35 „

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. Е. Л. въ Василькôвцяхъ. Заплачено до 31 серпня. — **Вп. І. Т. въ Груш.** Просимо поспѣшати.

НАДÔСЛАНЕ.

Аптика **РУКЕРА** у Львовѣ

поручаѥ 2460 128—?

препараты зъ гумы и выробы кавчуковй для потребъ хирургичныхъ и иншихъ подôбныхъ.

Надôслане.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручає свои вы-
2389 робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 34 ?

Вытягъ зъ розкладу ѣзды зелѣзниць державныхъ
важный ôдъ 1 жовтня 1887.

Ôдѣздъ зô Львова: О 6 год. рано до Гусятына — о 6 год. 10 мин. рано до Лавочного, Будапешту, Стрыя; — о 11 год. 27 мин рано передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станиславова; — о 12 год. 02 мин. въ полудне до Гусятына; — о 7 год. 44 мин. вечеромъ до Стрыя, Хирова.

Приѣздъ до Львова: О 1 год. 15 мин. въ ночи зъ Будапешту, Стрыя, Лавочного, Станиславова, Хирова; о 8 год. 39 мин. рано зъ Хирова, Стрыя; — о 3 год. 10 мин. по полудни зъ Гусятына; — о 4 год., 15 мин по полуд. зô Станиславова, Хирова, Стрыя: — о 9 год 43 мин. вечеромъ зъ Гусятына.

Плякаты зъ розкладомъ ѣзды на линіяхъ галицкихъ можна дôстати на стаціяхъ зелѣзниць державныхъ по 6 кр 2238 37—?

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

у Львовѣ („Народный Дôмъ"), **въ Станиславовѣ** (пляцъ Францъ-Іосифа, дôмъ Горовицôвъ), **Перемышли** (коло моста), **Тернополи**, (ринокъ дôмъ Ляндау-а) **Дрогобичи** (ринокъ), **Коломыи** (готель Кракôвскій) **и Стрыю** (ринокъ, готель пôдъ „Чорнымъ Орломъ")

поручає зô своихъ складôвъ и посередничень:

Чай караванный, спровадженый сухимъ путемъ черезъ Кяхту, Иркутскъ, Москву, розваженый пôдъ надзоромъ дирекціи въ пльомбованй пачки, 1/4 фунта по 70, 80, 90, 100, 125, кр. 1/8 фунта за половину повысшои цѣны. 2226

Каву фунтъ по 90, 96, 100, 105, и 110 кр. Въ пять кильограмовыхъ мѣшочкахъ по зр. 9·20, 9·80, 10·70, и зр. 11·20 франко.

Поручаючися такожь зъ прочими артикулами Впов, Родимцямъ, заявляємо готовôсть доложити всякихъ старань, щобы вдоволити Пч. Купуючихъ такъ подрôбно якъ и при почтовыхъ зелѣзничихъ посылкахъ

Зъ высокимъ поважаньемъ

Дирекція Народнои Торговлѣ у Львовѣ.

Маріяцельскй каплѣ жолудковй

знаменито дѣлаючй у всѣхъ недугахъ жолудка.

Schutzmarke.

Незрôвнанй при браку апетиту, слабôмъ жолудку, воннючôмъ ôддыху, квасномъ ôдгиканю, здутю, кольцѣ, катарѣ жолудка, згазѣ, твореню ся пѣску и камѣньчикôвъ въ мѣхури, при надто великôй флегмѣ, жовтачцѣ, ôдкиненю и блюваню, болю головы (если походить зъ жолудка), корчахъ жолудка, задненю, перетяженю жолудка стравами и напоями, при хробакахъ, недугахъ селезѣнки, печѣнки и гемороидахъ. — Цѣна фляшочки разомъ зъ **приписомъ 35 кр., подвôйнои 60 кр.**

Головна высылка у аптикаря

КАРОЛЯ БРАДИ КРОМЕРИЖЬ (Kremsier) МОРАВА.

Маріяцельскй каплѣ жолудковй не суть нѣякимъ средствомъ потайнымъ. Складовй части поданй суть при кождôй фляшочцѣ въ **приписѣ.**

Правдивй можна купувати у всѣхъ
2351 16—52 **аптикахъ.**

ОСТЕРЕЖЕНЬЕ! Правдивй Маріяцельскй каплѣ жолудковй рôзно фальшують и наслѣдують. — **На знакъ правдивости** мусить кожда фляшка бути завинена въ червоне запакованье, заосмотрене въ **повысшу марку охоронну** и при кождôй фляшочцѣ на приписѣ мусить находитися, ще сей приписъ друкованый у Г. Гуска въ Кромерижу.

Правдивй можна купити: У ЛЬВОВѢ въ аптикахъ: Якова Байзера, Г. Блюменфельда, Петра Гайльгофера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколяша, Якова Пипеса, Жиг. Рукера, Кар. Склепиньского, І. Вевюрского, Арн. Раппапорта. — ВЪ БЕЛЗѢ у ап. Гросса. — ВЪ БОБРЦѢ у ап. Бальбины Мендлицкои. — ВЪ БРОДАХЪ у ап. Бронисл. Витославского, Мих. Куляки, Вильг. Ляндесберга. — ВЪ БЕРЕЖАНАХЪ у ап.: Ад. Дурета, Іос. В. Лобоса. — ВЪ ДОЛИНѢ у ап. С. М. Траунфельнера. — ВЪ ДРОГОБИЧИ у ап.: Айхмилера, П. Партикевича. — ВЪ ГЛИНЯНАХЪ у ап. А. Гельма. ВЪ КОПИЧИНЦЯХЪ у ап. Редера. — ВЪ МЕЛЬНИЦИ у ап. Кроковского. — ВЪ МОСТАХЪ ВЕЛИКИХЪ у ап. І. Жолиньского. — ВЪ НЕМИРОВѢ у аптикаря Предримирского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛЯНАХЪ у ап. Омел. Барановского. — ВЪ РАДЕХОВѢ у ап. Яськевича. — ВЪ РОЗВАДОВѢ у ап. Винк. Грабовского. — ВЪ РОЗДОЛѢ у ап. Людв. Мержвиньского. — ВЪ САМБОРѢ у ап.: І. Алексевича, К. Мареша. — ВЪ СКОЛѢМЪ у ап. С. А. Лецковского. — ВЪ СОКОЛОВѢ у ап. Андр. Данчака. — ВЪ СОКАЛИ у ап. Евг. Высочаньского. — ВЪ СТАРÔМЪ МѢСТѢ у ап. Ад. Палеского. — ВЪ СТРЫЮ у ап.: Чальбазаніого, В. Коморовского. — ВЪ ТУРЦѢ у ап. Жиг. Козицкого. — ВЪ ВАРЯЖУ у ап. Венед. Кшивоблоцкого. — ВЪ ЗОЛОЧЕВѢ у ап. Франца Петеша; — ВЪ УСТРИКАХЪ у ап. Альф. Яструбского; ВЪ БЛАЖОВѢ у ап. А. Бжеса.

КУФРЫ

и всякй приборы до дороги

Приборы до фехтунку

плястоны, рукавицѣ и маски.
Рôзнй **бандажѣ и рукавички**
8—0 власного выробу. 2228
поручає найдешевше
ТОРГОВЛЯ
БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ
Львôвъ, Галицка ч 14.
Цѣнники даромъ.

А. РОЗМАНИТЪ

КРАКÔВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикоріи, Сурогатôвъ кавы и Кавы фиговои

въ Раковицяхъ
пôдъ Краковомъ.

Выробляє зъ сырого продукту власнои плянтаціи всякй роды цикоріи и штучнои кавы, котрй ôдзначаються богатствомъ частей поживныхъ а такожь знаменитымъ смакомъ и запахомъ. 2286 15—0

Фабрика поручає передовсѣмъ:

Сурогатъ кавы въ коробкахъ (шуфлядкахъ).
Сурогатъ кавы въ склянкахъ
Шротову каву француску Розманита.
Цикорію кракôвску гôрку.
Каву фигову.
Цикоряну каву перлову. (Новôсть!!)
Каву кракôвску добôрну въ скриночкахъ.

Купити можна въ Народныхъ Торговляхъ и у всѣхъ иншихъ торговляхъ.

Ôдзначена на выставѣ кракôвскôй въ р. 1887

2-ма медалями министерства торговлѣ.

Для кождого властителя дôбръ, господаря и громады въ цѣлôмъ краю єсть необходимымъ

добрый, здоровый и чистый оцетъ.

ТОРГОВЛЯ
Кароля Балабана

2427 13—? **у ЛЬВОВѢ**

поручає **оцтову есенцію**, здоровый и чистый продуктъ до робленя оцту въ бутелькахъ 1/1 и 1/2 кильовыхъ. До 1/2 кильогр. **оцтовои есенціи** додаєся 12 литрôвъ воды. Для громадъ и бôльшихъ заведень въ бальонахъ по 4 и 10 кильограмôвъ.

Стація зелѣзницѣ МУШИНА-КРИНИЦЯ зъ Кракова 8 год. „ Львова 12 „ Буда-Пешту 12 „

КРИНИЦЯ

Аптика, почта, телеграфъ, судъ повѣтовый, нотаріятъ въ мѣсци.

ц. к. Заведенье жерельно-купелеве.

Вельми обильна и сильна „щава алькалично-зелѣзиста". Головнѣйшй средства лѣчничй суть:

Купелѣ минеральнй, огрѣванй методою Шварца въ будынку зъ 73 кабинетами, купелѣ боровиновй въ осôбнôмъ будынку зъ 27 кабинетами, купелѣ ґазовй при головнôмъ жерелѣ, методичне питье воды зъ численныхъ жерелъ минеральныхъ зъ рôзнымъ складомъ химичнымъ. Знамените заведенье жентичне, нове кефирне, кôлька молочарень, нове взôрцеве заведенье гимнастичне, великій паркъ зъ выгôдными проходами.

Для выгоды и забавы гостей служать понадъ 1100 комнатъ зъ цѣлковитымъ умебльованьемъ, по бôльшôй части зъ печами, численнй реставраціи, цукорнѣ, театръ черезъ цѣлый сезонъ, читальня часописей, двѣ выпозичальнѣ книжокъ, тыждневникъ купелевый „Криниця", фортепіяны, орхестра жерельна, фотографъ, численнй и розличнй торговлѣ, моднярки, рôзнй рукодѣльники.

Въ домѣ „пôдъ Замкомъ" можна нынаймити комнаты лише на 24 годинъ.

Полученье безпосередне зелѣзницею трансверзальною до стаціи Мушина-Криниця.

Въ маю, червни и вересни цѣны помешкань скарбовыхъ якъ и всѣхъ **родôвъ купелей о 1/3 часть низшй.** Кромѣ стало черезъ цѣлый сезонъ ординуючого лѣкаря правительственного д-ра Копффа, практикують 7 лѣкарѣвъ. 2456 2—6

Фреквенція рôчна выносить понадъ 4000 осôбъ.

Въ самôмъ заведеню находиться:

Ц. К. ЗАВЕДЕНЬЕ ВОДОЛѢЧНИЧЕ

пôдъ управою спеціялиста *д-ра Еберса.*

Сезонъ отвореный ôдъ 15 мая до 30 вересня.

На жаданье удѣляє выяснень ц. к. Зарядъ жерельный въ Криници.

ЗАВЕДЕНЬЕ КЛИМАТИЧНО-ЛѢСНЕ

въ РУДНѢ

при стаціи Зимнавода-Рудно отворене зъ днемъ 1 мая.

Помешканя дешевй и добре уладженй. Почта, телеграфъ, купелѣ зимнй, теплй и ставовй, реставрація, молочарня, крамниця, кругольнѣ, стрѣльниця и т. п. *Що недѣлѣ и свята по обѣдѣ музика.* **Въ свята и недѣлѣ по обѣдѣ спацеровй поѣзды зô Львова.** 2464 3—6

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

у Львовѣ при ул. Ягайлоньскôй ч. 3.

Почавши ôдъ дня 7 падолиста 1885

2218 23—0 **выдає**

АСИГНАТЫ КАСОВЙ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ
5% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

Передрукъ не буде плаченый **Дирекція.**

Девять медалѣвъ заслуги, дипльомъ признаня и дипльомъ гоноровый

на всемирнôй выставѣ въ Антверпіи

за незрôвнанй

Выробы косметичнй, Тоалетнй и Парфумеріи.

Антилентилія. Нѣякій артикулъ тоалетовый не може остоятись що-до успѣху и доброты зъ Антилентілією. Средство се одержане зъ ôдсвѣжаючихъ субстанцій, усуває въ короткôмъ часѣ веснянки, опаленя сонячнй, плямы печѣнковй, слѣды по ранахъ и т. д, надає лицю свѣжôсть и нѣжнôсть. — Цѣна 2 зр.

Пилиптонъ волосю сивому и споловѣлому по кôлькоразовôмъ ужитю привертає красну барву. Пилиптонъ не фарбує. лише ôдмолоджує волосье, котре пôдъ вплывомъ сего ôдличного средства ôдзыскує первѣстну барву, мягкôсть и ôдлыскъ. — Цѣна флякону 1 зр 50 кр.

Валентинъ найсильнѣйше выпаданье волося вздержує, цибульки волоснй взмôцняє и до вытворюваня та поросту волося побуджає. Лисины покрываються краснымъ волосьемъ.—Цѣлый фляконъ 3 зр. Пôвъ флякону 1 зр. 60кр.

ПУДРЪ КНЯЖІЙ

Знамените поводженье и покупъ сего пудру суть найлѣпшимъ доказомъ єго незрôвнанои добôрности. — Пудръ княжій на всѣхъ выставахъ бувъ першимъ, а численнй медалѣ заслуги, якими єго ôдзначили, найлѣпше єго поручають. — Пудръ княжій не мѣстить жадныхъ металевыхъ примѣшокъ, єсть се найчистѣйша и найнѣжнѣйша мучка ростинна, приємно прилягає до лиця, надає красну, природну бѣлôсть и єсть неоцѣненымъ средствомъ до окрасы лиця.

Пуделко мале бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр, зъ лебедикомъ 1 зр. 50 кр Рожевый для бльондинокъ и кремовый для шатинокъ и брунетокъ, мале пуделко по 70 кр., бôльше зр. 1.20 зъ пуделкомъ зр. 1 60.

Вода фіялкова. Усуває зъ лиця прищѣ, лишаѣ, угрики, попаданье и лущенье шкôры, выгладжує морщинки и долики ôсповй Лице ôдсвѣжує, выбѣлює и вынѣжнює до тои степени, що яко средство тоалетово-гигієничне зôстало ôдзначене медалемъ заслуги на выставѣ природничо-лѣкарскôй въ Краковѣ. Цѣна 1 зр.

Мыло косметичне. Ôдзначаєся надзвычайною нѣжностею и вельми приємнымъ запахомъ, лагôдно дѣлає на нашкôрокъ, запобѣгає попаданю рукъ и лиця, дуже нѣжно очищує шкôру. — *Усуває веснянки и жовто-брунатнй плямы зъ лиця* Цѣна 60 кр.

И. ИГНАТОВИЧЬ

у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул., Коперника ч. 3, Готель Европейскій пляцъ Маріяцкій и улиця Галицка, рôгъ Валовои ВЪ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч 2. 2424 6—?

Пѣвець церковный

глядить мѣсця. Умѣє учити хорального спѣву зъ нотъ и може выказатися добрыми свѣдоцтвами. Адреса: *Олекса Барабашъ въ Косовѣ* коло Чорткова, почта *Калинôвщина.* 2461 2—2

Пѣвець церковный

зъ хорошимъ голосомъ, знаючій нотный спѣвъ пôсля фортепіяну або гармоніюмъ шукає мѣсця въ бôльшôмъ селѣ або мѣстѣ, особливо де бы громадяне хотѣли заложити крамницю. Маючи довголѣтну практику въ торговли, умѣвъ-бы добре повести розпочате дѣло. Адресу подасть Администрація „Дѣла".

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаденъ зъ моихъ конкурентôвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжь для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій краєвыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мôй богатый складъ такожь
1962 Всч. Духовеньству 87—0

Замовленя въ мѣсци и зъ провинціи выконуються точно и ретельно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко

Давидъ Шварцвальдъ,
магазинъ мужескои одежи гуртомъ и подрôбно.
Львôвъ, ул. Галицка ч. 8.
Заложеный 1848.

Лишь правд съ маркою „Котва"

Страдаючимъ на гостець и ревматизмъ поручаєся симъ правдивый

Pain-Expeller

съ „котвою" яко дуже успѣшне средство домове.

Въ запасѣ майже въ всѣхъ аптикахъ

Пошукованя посадъ, оголошеня продажи,
пошукованя спôльникôвъ

и всѣ иншй оголошеня для всѣхъ австро-угор. якъ такожь для всѣхъ заграничныхъ газетъ и фаховыхъ часописей залагоджує **найтанше, найскорше и въ ôдповѣдный спосôбъ по оригинальныхъ цѣнахъ** експедиція анонсôвъ:

RUDOLF MOSSE
Wien I. Seilerstätte 2.

Ч. 15218/V.

Ц. к. уприв. зелѣзниця Львôвско-Черновецко-Ясска.

На часъ ôдъ липня року 1888 до послѣдного червня р. 1889 розписуєся въ дорозѣ оферты:

ДОСТАВА НАФТЫ и ОЛѢЮ РѢПАКОВОГО

въ слѣдуючихъ скôлькостяхъ:

около 65000 клгр. нафты, 16000 клгр. олѣю рѣпакового до освѣтленя а 40000 клгр. до смарованя, для шляхôвъ австрійскихъ;
около 25000 клгр. нафты, 6000 клгр. олѣю рѣпакового до освѣтленя а 28000 клгр. до смарованя для шляхôвъ румуньскихъ.

Оферты ôдповѣдно остемплеванй, опечатанй и заосмотренй въ напись: „Оферта на олѣѣ" треба внести ôддѣльно для поименованыхъ шляхôвъ, а именно для австрійскихъ до Заряду головного у Вѣдни (I. Elisabethstrasse 9) або до дирекціи руху у Львовѣ; для румуньскихъ же до комитету завѣдуючого въ Букарештѣ (Strada Gloriei 7) або до дирекціи руху въ Яссахъ найдальше до 11 червня с. р. годины 11-тои передъ полуднемъ — а рôвночасно зложити въ касѣ одного зъ высше наведеныхъ мѣсць вадіюмъ въ высотѣ 5% вартости жертвованои доставы.

Условія доставы, котрыхъ знанье треба выразно заявити въ офертѣ, можна переглянути въ бюрахъ заряду матеріялами у Вѣдни, Львовѣ, Букарештѣ и Яссахъ, або такожь за оплаченьемъ почты можна ихъ переслати на вказане мѣсце.

ВѢДЕНЬ въ маю 1888. 2474

2474 **Рада завѣдуюча.**

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка, пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 109 и 110. Львôвъ, Второкъ 17 (29) мая 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ середу, и въ середу и суботу на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надослане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Відни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ . .	18 зр.	на цѣлый рôкъ .	24 зр.
на пôвъ року . .	9 зр.	на пôвъ року . .	12 зр.
на чверть року .	4·50 зр.	на чверть року . .	6 зр.
на мѣсяць . . .	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ . .	16 зр.	на пôвъ року . .	8 зр.
на чверть року . .	4 зр.	на мѣсяць . .	1·35 зр.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8. ул. Академична.

Редакція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатаній вôльній ôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. а. в.

Нинѣшный юридичный станъ украиньского письменства въ Россіи.

Недавно мы, згадуючи про ненормальный станъ письменства украиньского въ Россіи послѣ декретôвъ зъ 1863 и 1876 рокôвъ, зазначили такожь, що за часôвъ министерства гр. Игнатьева дано въ 1881 роцѣ маленьку полекшу декрету зъ року 1876. Нинѣ, дôставши до рукъ дотычный документъ*), циркуляръ министерства дѣлъ внутрѣшныхъ, незнаный доси свѣтови, бо не публикованый, можемо на его основѣ побачити доневно, яка ѥсть нинѣ юридична норма для административного поступованя зъ украиньскимъ словомъ въ Россіи.

Документъ той печатаємо низше, а попереду нагадаємо, що перше выключенье украиньского слова зъ загального закону про печать въ Россіи сталося въ 1863 роцѣ, коли св. Синодъ заборонивъ, по духовнôй цензурѣ, всякй друки украиньскй религійного змѣсту, а министерство внутрѣшныхъ справъ, по свѣтскôй цензурѣ, заказало печатати украиньскй книжки популярно-наукового и педагогичного змѣсту.

Въ рокахъ 1873—1875 сй забороны зъ 1863 року почали були de facto забуватись, — ажь ось въ 1876. роцѣ выдано, уже „съ Высочайшаго соизволенія“ звѣстну „Lex Juzefovicia“, зацитовану въ низше наведенôмъ циркуляри гр. Игнатьева, — котра була выроблена комисiєю зъ чотирохъ членôвъ: министра внутрѣшныхъ справъ Тимашева, шефа жандармôвъ Потапова, министра народнои просвѣты гр. Дим. Толстого и тайного совѣтника зъ Кіева М. Юзефовича (ôдъ него й назва „Lex Juzefovicia“), яко експерта.

Згодомъ и ся заборона почала мѣсцями de facto ôдмѣнятись. Такъ н. пр. коли въ однôмъ мѣстѣ не дозволяли печатати брошуру „Про холеру“, то въ другôмъ мѣстѣ пропустили „Про дифтеритъ“; въ однôмъ мѣсци не дозволяли спѣвати украиньскй пѣснѣ по концертахъ, а въ другôмъ дозволяли грати цѣлй украиньскй представленя, и т. п. Нарештѣ въ 1881. роцѣ, за министерства внутрѣшныхъ справъ гр. Н. Игнатьева, розôслано було по администрацiи ось якій циркуляръ:

„Циркуляръ по Министерству Внутренныхъ Дѣлъ, 1881 года

Въ 1876-мъ году, съ Высочайшаго соизволенія, были установлены ограничительныя правила относительно употребленія малороссійскаго нарѣчія. Правила эти, сообщенныя Господамъ Начальникамъ Губерній, циркуляромъ отъ 26 Іюня 1876 года, за Н. 357, заключаютъ въ собѣ три слѣдующія постановленія:

1) Не допускать ввоза въ предѣлы Имперіи, безъ особаго на то разрѣшенія Главного Управленія по дѣламъ печати, какихъ бы то ни было книгъ и брошюръ, издаваемыхъ за границей на малороссійскомъ нарѣчіи.

2) Печатаніе и изданіе въ Имперіи оригинальныхъ произведеній и переводовъ на томъ-же нарѣчіи воспретить, за исключеніемъ лишь: а) историческихъ документовъ и памятниковъ и б) произведеній изящной словесности, но съ тѣмъ, чтобы при печатаніи историческихъ памятниковъ безусловно удерживалось правописаніе подлинника; въ произведеніяхъ же изящной словесности не было допускаемо никакихъ отступленій отъ общепринятаго русскаго правописанія, и чтобы разрѣшеніе на напечатаніе произведеній изящной словесности давалось не иначе, какъ по разсмотрѣніи рукописей въ Главномъ Управленіи по дѣламъ печати.

3) Воспретить также различныя сценическія представленія и чтенія на малороссійскомъ нарѣчіи, а равно и печатаніе на таковомъ же текстовъ къ музыкальнымъ нотамъ.

Нынѣ Государь Императоръ Высочайше повелѣть соизволилъ:

1) Пунктъ 2-ый правилъ дополнить поясненіемъ, что къ числу изданій, которыя дозволяется печатать на малороссійскомъ нарѣчіи, прибавляются словари, подъ условіемъ печатанія ихъ съ соблюденіемъ общерусскаго правописанія или правописанія, употреблявшагося въ Малороссіи не позже XVIII вѣка;

2) Пунктъ 3-ый разъяснить въ томъ смыслѣ, что драматическія піесы, сцены и куплеты на малороссійскомъ нарѣчіи, дозволенныя къ представленію въ прежнее время драматическою цензурою, а равно и тѣ, которыя вновь будутъ дозволены Главнымъ Управленіемъ по дѣламъ печати, могутъ быть исполняемы на сценѣ, съ особаго **каждый разъ** разрѣшенія Генералъ-Губернаторовъ, а въ мѣстностяхъ, не подчиненныхъ Генералъ-Губернаторамъ, съ разрѣшенія Губернаторовъ, и что разрѣшеніе печатанія на малороссійскомъ нарѣчіи текстовъ къ музыкальнымъ нотамъ, при условіи общепринятаго русскаго правописанія, предоставляется Главному Управленію по дѣламъ печати, и

3) Совершенно воспретить устройство спеціально малорусскихъ театровъ и формированіе трупъ для исполненія піесъ и сценъ исключительно на малороссійскомъ нарѣчіи.“

Якъ зъ автентичного тексту сего циркуляря бачимо, то ôнъ декреты зъ 1863 и 1876 рокôвъ мало въ чѣмъ змѣнивъ. Лише:

1) До числа условно дозволеныхъ выдань украиньскихъ додано — словарѣ.

2) Сценичнй представленя украиньскй, котрй декретомъ зъ 1876 року були зовсѣмъ заборонень, ôдъ часу циркуляря зъ 1881 року условно дозволено.

3) Украиньскй тексты до музикальныхъ нотъ, декретомъ зъ 1876 року рôвно-жь зовсѣмъ заборонень, циркуляремъ зъ 1881 року такожь условно дозволено.

Отсе и всѣ вже полекшѣ, данй украиньскому слову циркуляремъ гр. Игнатьева.

Нинѣ отже юридичный станъ украиньского письменства въ Россіи ось якій:

1) Не вôльно выдавати по украиньски книжокъ религійного, популярно-наукового (для просвѣты народу) и педагогичного (для науки молодежи) змѣсту

2) Не вôльно печатати нѣякихъ украиньскихъ книжокъ наукового змѣсту.

3) Не вôльно ввозити до Россіи, безъ окремого дозволу Главного управленія по дѣламъ печати, нѣякихъ украиньскихъ книжокъ и брошуръ печатаныхъ за границею (очевидно головно въ Галичинѣ).

4) Не вôльно нѣчого печатати инакшою правописею, якъ: а) при историчныхъ документахъ и памятникахъ правописею первописи; б) при словаряхъ правописею „общерускою“ або „уживаною на Украинѣ до XVIII вѣку“; в) при белетристицѣ (изящной словесности) и при нотахъ музикальныхъ правописею „общепринятою русскою“.

5) Не вôльно держати нѣякихъ украиньскихъ ôдчитôвъ и рефератôвъ („чтенiй“).

6) Не вôльно бути спеціяльно украиньскимъ театрамъ и спеціяльно украиньскимъ трупамъ драматичнымъ.

7) Историчнй документы, памятники, словарѣ, писаня белетристичнй и тексты до нотъ музикальныхъ можуть бути печатанй тôлько условно, с. ѥ. тогдѣ, коли само Главное управленіе по дѣламъ печати въ Петербурзѣ розгляне рукопись и дасть свôй дозвôлъ.

8) Представленя драматичнй украиньскихъ штукъ дозволеныхъ драматичною цензурою и Главнымъ управленіемъ по дѣламъ печати можуть бути даванй на сценѣ тôлько условно, с. ѥ. тогдѣ, коли генералъ-губернаторъ, взглядно губернаторъ за кождый разъ дасть своѥ позволенье.

Такій ѥсть нинѣшный юридичный станъ украиньского слова въ Россіи. Доля навѣть частины дозволеныхъ украиньскихъ друкôвъ и спектаклѣвъ ôддана на индивидуальну самоволю административныхъ лиць и цензурныхъ чиновникôвъ, а зъ того выходить въ практицѣ, що одинъ забороняѥ то, що другій дозволяѥ або одинъ и той самъ администраторъ чи цензоръ то само одинъ разъ дозволяѥ, а другій разъ забороняѥ.

Н. пр. выходить, що драматичнй трупы украиньскй, котрй по мысли 3. § фу циркуляря иногдѣ зовуть себе „русскими“ и дають мѣшанй спектаклѣ, — грають въ Новороссіи (въ Одесѣ, въ Криму и т. д.), въ Великороссіи и въ Польщи, а не пускають ихъ въ середню Украину (до Кіева, Харкова и т. д.) — якъ до фантазіи генералъ-губернатора чи губернатора. А цензоры — то тіи, поминувши вже, що чѣпаються до ортографіи (бо властиво нѣхто не розумѣѥ, що то таке въ прикладѣ до украиньского слова „общерусское правописаніе“, а ще менче, що таке „правописаніе употреблявшееся въ Малороссіи не позже XVIII вѣка“), иногдѣ выдумують, що §. 2 гій „Legis Juzefoviciae“ дозволяѥ печатати тôлько „оригинальныя произведенія изящной словесности“ (а не такожь переклады белетристичнй) и черезъ то забороняють переклады навѣть зъ великорускои мовы, або, ще смѣшнѣйше, дозволяють печати ихъ тôлько безъ помѣтки, що се переклады! Або лучаѥсь таке, що разъ дозволять напечатати н. пр. першу пѣсню „Иліады“, а дальшихъ не дозволяють.

Мы думаемо, що украиньскй авторы и выдавцѣ повинній наставати на выконуванье уже бодай тои одробины права, яке полишено нашому слову зъ по-за выняткôвыхъ законôвъ, и могли-бы на фантазіи цензорôвъ вносити рекурсы въ министерство, а коли-бъ оно не звернуло уваги, то (по закону) въ сенатъ. Але окрôмъ того треба всѣми способами вести агитацію за тымъ, щобы украиньске слово було поставлене бодай на рôвнѣ зъ усѣми другими пôдъ загальный, хочь не легкій для змѣсту, цензурный законъ россійскои державы!

Finita la comedia.

Голосна справа горѣвчана доходить въ радѣ державнôй до свого кôнця. Нарады комисiи вже скôнчились, а вô второкъ дня 29 с. м. маѥ прийти проѥктъ закона на порядокъ дневный палаты послôвъ.

Въ комисiи перейшовъ податокъ зъ дрôбными змѣнами такъ, якъ проѥктувало ѥго правительство, и нинѣ нема вже сумнѣву, що въ такôмъ видѣ приймеѥго и рада державна. Въ палатѣ послôвъ перепруть податокъ той по мысли правительства якъ-разъ тй, що ще передъ мѣсяцемъ ôдгрожувались въ своѣй опозиційнôй закаменѣлости, що або зложать мандаты, або поставлять справу на ôстрю кабинетового пытаня. Перепре ѥго шляхта польска зъ Галичины зъ своими поплечниками, мимо того страшного крику и тон агитацiи, яку пôднято зъ иниціятивы тыхъ-же самыхъ людей, мимо сотокъ депутацій, десяткôвъ соймикôвъ и зъѣздôвъ вымѣреныхъ противъ проекту правительства.

Становище галицко-польскои делегацiи въ тôй справѣ, ѥи капитуляція и цѣла исторія, якъ то позыскано ѥи за проѥктомъ, кидаѥ дуже оригинальне свѣтло на характеръ и политику тои-жь делегацiи и свѣдчить о повнôмъ ѥи моральнôмъ банкротсвѣ. Капитуляція капитуляцiи не рôвна, — пôсля того, за яку цѣну скапитульовано, чи за якійсь интересъ обмеженого круга особъ?

Ôдповѣдь на то може дати само представленье результатôвъ двомѣсячнои акціи горѣвчанои и довгого торгу польского „kôła“ зъ правительствомъ, остаточно довершеного при помочи на силу спровадженого фактора зъ Абазіи.

Результаты торгу „kol a“ зъ правительствомъ обнятй вже рѣшенями горѣвчанои комисiи, на котрои засѣданяхъ присутный бувъ мин. Дунаѥвскій и заявлявъ при кождôй нагодѣ, до якои границѣ може правительство уступити, то значить, перефорсувати якесь уступство для галицкои шляхты въ угорскôмъ правительствѣ.

О опôръ угорского правительства розбился всѣ заходы галицкои шляхты, щобы въ користь Долитавіи змѣнити цифру контингенту. Контингентъ мусѣла приймити комисія, пôсля проекту правительства, для Австріи въ высотѣ 997.458 для Угорщины въ высотѣ 872·542 гектолитрôвъ. За то признано галицкимъ посѣдателямъ права пропинацiи ôдшкодованье зъ державного фонду въ рôчнôй сумѣ одного милiона зр. Ôдшкодованье то маѥ скарбъ платити до галицкого пропинаційного фонду ôдъ р. 1889 до 1910 — и то ѥсть перша и головна добыча галицкои шляхты при горѣвчанôй справѣ. Ôдшкодованье то переперли въ комисiи Поляки и Чехи, а и министеръ скарбу стоявъ ôдъ разу въ принципѣ за ôдшкодованьемъ, лишь торгувався о высоту ѥго. Нѣмецкй члены комисiи выступили противъ ôдшкодованя. Деякй зъ нихъ, якъ пос. Беръ, пôдносили справедливо замѣтъ: „Длячого не плачено нѣякихъ ôдшкодовань властителямъ домôвъ и грунтôвъ при пôдвышеню податкôвъ безносередныхъ, грунтового и домового?“ Натомѣсть поставивъ бувъ пос. д-ръ Менгеръ внесенье, щобы зъ нового податку брала 23 милiоны держава, а решта щобъ ишла до[ôдповѣдного роздѣлу мѣжь всѣ краѣ коронній. И сталось дивне диво. Внесенье то, поставлене въ чисто автономичнôмъ дусѣ, выйшло ôдъ централистичного посла и було пôдперте централистами Нѣмцями, коли противно, автономисты Поляки и Чехи выступили завзято противъ него и переголосували сторонникôвъ внесеня д-ра Менгера, а автономичный министеръ п[Дунаѥвскій дався чути при тôй нагодѣ зъ крайно неавтономичнымъ аргументомъ, що „правительство не може дѣлитися зъ краями тымъ приходомъ, котрый плыве зъ ѥго центрального права зверхности“.

Той на скрôзь середновѣчный поглядъ и наведена высше опозиція шляхотскои делегацiи Галичины, котра волѣла мати рôчно одинъ милiонъ для властителѣвъ права пропинацiи, якъ три милiоны для краю (коли-бы принято внесенье д-ра Менгера, то на Галичину припало-бы до 3 милiоны зр. рôчно зъ роздѣлу надвышки по-надъ 23 мил.), ѥсть новымъ наглядным доказомъ, якъ то въ деякихъ случаяхъ жертвуѥся найосновнѣйшй свои принципы, котрй голоситься якъ провôднй окличи въ политицѣ.

Та не лишь краѣ коронній знайшли такихъ примѣрныхъ защитникôвъ въ парляментарныхъ представителяхъ автономичнои идеѣ, але представителѣ тй, а спеціяльно Поляки, не допустили навѣть до того, щобы частина ôдшкодованя за зменшенье доходу зъ горѣвки упала мѣстамъ Галичины, тымъ мѣстамъ, котрй ослѣпленй зле зрозумѣлымъ польскимъ патріотизмомъ, ишли доси при кождôй нагодѣ руку въ руку зъ польскою шляхтою, узнаючи ѥи природнымъ провôдникомъ кождои польско-патріотичнои акціи, и вѣрячи, що дѣланьемъ ѥи справдѣ кермуѥ поглядъ на добро цѣлого краю. Поступованье въ сѣмъ случаю, зънгнорованье интересôвъ краю и мѣстъ (поставлене въ „kol-ѣ“ внесенье львôвского посла Нѣмчиновского, щобы постаратись о ôдшкодованье для мѣстъ за страту доходôвъ и за знесенье податку ôдъ вышинку, кинуло „koło“ до коша) повинно вже разъ отворити очи польскôй интелигенціи по мѣстахъ и въ загалѣ всѣмъ, що интересуються справами краю, безъ огляду на народность.

Насъ не чудуѥ анѣ трохи то поступованье галицкои делегацiи, не чудуѥ такожь и остаточна солидарность нечисленнои горстки т. зв. демократичныхъ послôвъ зъ шляхотскою бôльшостею, а чудуѥ насъ немало становище, яке занявъ въ комисiи въ справѣ ôдшкодованя властителѣвъ горалень въ Галичинѣ пос. В. Ковальскій. Посолъ той заявивъ вправдѣ, що въ принципѣ противный ѥсть ôдшкодованю, однакъ рôвночасно згодився на признанье рôчного ôдшкодованя властителямъ горалень, а навѣть самъ поставивъ внесенье въ комисiи, щобы высоту ôдшкодованя означити рôчно для Галичины въ сумѣ 800.000 зр., а для Буковины 100.000 зр. Длячого пос. Ковальскій, — помимо заявленя, що въ принципѣ не годиться на ôдшкодованье пропинацiи, — выступавъ зъ внесеньемъ идучимъ такъ пôдъ руку галицкимъ горѣвчанымъ короликамъ, то загадка тяжка до розвязаня. Ще бôльше загадочнымъ представляѥсь фактъ, що пос. Ковальскій не лишь не прилучився до внесеня д-ра Менгера, але навѣть выступавъ противъ него. Не вже-жь пос. Ковальскій такожь волить бачити одинъ милiонъ рôчно въ кишени властителѣвъ права

*) Копію сего документу зволивъ надôслати нашôй редакціи професоръ М. Драгоманôвъ, за що на сѣмъ мѣсци складаемо тому Впов. ученому нашу прилюдну подяку. — *Ред.*

пропинаціи, якъ три миліоны рѳчно въ рукахъ краю?...

Дальшимъ уступствомъ, якій польска делегація выборола для властителѣвъ горалень, ѥсть пѳдвысшенье бонификаціи зъ проѥктованыхъ правительствомъ 1, 2, 3 зр. на 3, 4 и 5 зр. ѳдъ гектолитра, ѳдповѣдно до того, чи горальня выпродукуѥ на день 4—7, 3—4, або лишь 1—3 гектолитры. Такожь пѳдвысшено въ комисіи бонификацію при вывозѣ ликерѳвъ зъ $1^2/_3$ кр. на $1^3/_4$ кр. ѳдъ литра и принято внесенй д-ромъ Менгеромъ деякй змѣны що-до мѣрничихъ апаратѳвъ.

То суть головнй змѣны, якй въ хосенъ властителѣвъ пропинаціи поробила комисія за згодою министра скарбу въ предложенѳмъ ѣй правительствомъ проѥктѣ, и якй мають запевнену бѳльшѳсть голосѳвъ въ радѣ державнѳй.

Въ користь консументѳвъ, котрй мають двигнути весь тягаръ пѳдвысшеного податку, не зроблено и не принято нѣякои змѣны. За то зголосилися ще деякй чески фабриканты горѣвки, котрй дѳстали оскому на чутку о миліонахъ, якй припадуть галицкѳй шляхтѣ, и зажадали для себе такожь кѳлька миліонѳвъ ѳдшкодованя. Торгъ вже розпочався и пѳйде, здаѥсь, легко, бо якъ Поляки такъ и правительство потребують Чехѳвъ до порѣшеня закона горѣвчаного въ радѣ державнѳй, а консументъ, котрый маѥ заплатити вже стѳлько, заплатить ще и то ческе „факторне“.

Справа порѣшеня сего податку останесь въ исторіи австрійского парляментарного житя однымъ зъ найоригинальнѣйшихъ примѣрѳвъ аліянсу фискализму зъ интересами однои касты властителѣвъ права пропинаціи.

Цѣкаво и досадно, зовсѣмъ вѣрно и правдиво характеризуѥ той аліянсъ одна загранична часопись нѣмецка:

„Угода въ справѣ податку ѳдъ горѣвки — пише она — мѣжь правительствомъ и екзекутивнымъ комитетомъ правицѣ зъ однои, а бѳльшостею польского koł-a зъ другои стороны, наконець уже заключена и принята дотычною комисіею. Польске „koło“ зробило зъ правительствомъ угоду. Такій результатъ довгомѣсячныхъ торгѳвъ можна було предвидѣти, знаючи, зъ кого складаѥся польске „koło“.

Умовы зъ Уграми не можна було нарушити. Стопы податковои и цифры контингенту не можна було змѣнити, а при бонификаціи осягнено пѳдвысшенье о 1 зр. для рѳльничихъ горалень. Одинъ гульденъ — сума мала, але польскому шляхтичови и то здасться. За то у всѣхъ справахъ, въ котрыхъ рѣшаѥ австрійске правительство, позыскали панове шляхтичѣ величезнй дарунки. Постановлено, що галицкій фондъ пропинаційный одержувати буде до року 1910 щорѳчно по миліонѣ зр. Въ р. 1910 будуть тѣ вплаты разомъ зъ контрибуціею краю, выносячою такожь около 7 миліонѳвъ зр., творити разомъ суму **35—37** миліонѳвъ, котру правительство роздѣлить мѣжь властителѣвъ права пропинаціи. Але шляхтѣ не було ще досыть того подарунку. Мин. Дунаѥвскій мусѣвъ ще разъ сягнути до державного мѣшка. Заведенье нового оподаткованя горѣвки вымагаѥ якихсь адаптацій въ гоpальняхъ. А позаякъ польскій шляхтичь дуже часто терпить на бракъ „дрѳбнои монеты“, длятого правительство мусѣло згодитись дати для кождои горальнѣ по 1000 зр. на цѣли адаптаціи. А що въ Галичинѣ ѥсть 600 горалень, то держава буде мусѣла, заки ще одинъ крейцаръ зъ нового податку вплыне до ѥи касы, выплатити галицкѳй шляхтѣ 600.000 зр. Добре ще й по тысячцѣ на кожду горальню!...“

Ось такъ и за отъ якй интересы галицка делегація зголосила въ справѣ горѣвчанѳй свою — капитуляцію.

Торжественне посвященье фундаціи Константина кн. Острожского въ Тернополи.

Дня 12 н. ст. мая обходили тернопѳльскй мѣщане торжество посвященя заведеня, котрого провѳдною мыслею, основою ѥсть необмежена любовь ближнього, спѳвчувство зъ нещастьемъ, милосердіе надъ бѣдными, старцями и калѣками, котрй нѣякои не сподѣваються пѳдмоги ѳдъ свѣта.

Триста лѣтъ майже тому, Константинъ кн. Острожскій, воѥвода кіѥвскій, маршалокъ землѣ Волыньскои, староста Володимирскій, оснувавъ великодушно зъ любови и прихильности до своихъ пѳдвладныхъ, фундацію, котра маючи нести помѳчь бѣднымъ, мала и доховати имя великого фундатора до вѣку. Тожь по трехъ вѣкахъ теперѣшному комитетови припало щастье, тую фундацію въ житте впровадити.

Посвященье заведеня попередило богослуженье за покойного Конст. кн. Острожского о годинѣ 10 въ церквѣ Рождества Хр. при участи хору мѣщаньского. Тутъ явився комитетъ завѣдуючій фундаціею, зѳ своимъ предсѣдателемъ д-ромъ В. Лучакѳвскимъ, бурмистромъ мѣста Тернополя, много мѣсцевои руской интелигенціи и мѣщаньства, а по парастасѣ удалися всѣ до заведеня, де мало ѳдбутись посвященье.

Не можна поминути мовчки вражѣнье, якого дѳзнало кожде руске серце, позыраючи на тую институцію. Сама будова одноповерхова прегарна. Естетичнои красы додаѥ ѣй уже самъ пѳднесеный теренъ, а при тѳмъ ѳдповѣдна ѳддаленье ѳдъ дороги, оздоба деревъ и цвѣтѳвъ на терасахъ, ѳддѣленье заѣзду ѳдъ головного входу — все то творить такъ гармонійну цѣлѳсть, що переѣзжаючому мусить здаватись, що се мусить бути виля якогось пана а тѳлько знаючій руске письмо увѳльниться ѳдъ тои луды; бо на синѳмъ тлѣ перечитаѥ великими золочеными буквами напись: „Заведенье Константина кн. Острожского“. Въ день посвященя будынокъ окрашували ще двѣ по рогахъ поважно звисаючй рускй хоругвы, а трираменный хрестъ тулився въ обнятя хорухви австрійскои.

Якъ на внѣ, такъ и у внутри заведеня всюды взѳрцевый порядокъ иде въ парѣ зъ добре обдумаными потребами а навѣть выгодами для маючихъ тамъ помѣститись мѣщанъ пѳдъупавшихъ. И такъ: въ партерѣ при входѣ надпись надъ першими дверми вказуѥ мешканье завѣдателя, котрый vis-á-vis маѥ пѳдъ окомъ ѳддѣлъ для мужчинъ зъ 2 комнатъ, а по лѣвѳй сторонѣ кухню, комору, прачкарню и вхѳдъ до пивницѣ. На першѳмъ поверсѣ ѳддѣлъ для женщинъ, каплицю и комнату изоляційну для хорыхъ, а коло тои-жь передпокѳй зъ салею засѣдань для комитету завѣдуючого фундаціею. Мальовничій краевидъ доокрестныхъ сѣлъ, лѣсѳвъ, рѣки, лугѳвъ и пѳль зъ того поверха приковуѥ кождого до себе такъ, що годѣ нимъ насититись. Урядженье въ цѣлѳй будѳвли доказуѥ, що комитетъ бувъ свѣдомый цѣли, и мавъ на оцѣ практичну сторону и тревалѳсть.

По посвященю заведеня запросивъ комитетъ присутну интелигенцію и священьство на перекуску, при котрѳй розпочавъ чергу тоастѳвъ тоастъ въ честь ѥго Вел. цѣсаря. Потѳмъ забравъ слово п. Сеникъ, секретарь и дожизненый членъ тои институціи, и по ѳдповѣднѳй промовѣ, не минаючи и монографіи тои фундаціи, зложивъ подяку именемъ комитету въ першѳмъ рядѣ сов. Мадуровичеви, ц. к. старостѣ, и неприсутному комисареви Глинецкому, котрй енергичнымъ пѳдпираньемъ справы у высшихъ властей прискорили вхѳдъ фундаціи въ житье; дальше п. бурмистрови Козьминьскому за прихильнѳсть и спомаганье досвѣдною радою; ѳдтакъ провадившимъ будову пп. Закшевскому и Чорному; а на конець першому предсѣдателеви комитету, совѣтникови двору пану Струмѣньскому, котрый справою фундаціи сердечне займався, и Всч. отцямъ духовнымъ за посвященье и поблагословленье дому, въ котрѳмъ, пѳсля гадки великодушного фундатора, маються выконувати дѣла христіяньскои любови и милосердія. Свою промову скѳнчивъ бесѣдникъ словами: „Хрестъ св., що взноситься надъ симъ домомъ, буде для насъ и для будущихъ заповѣдею, що въ домѣ тѳмъ переховаѥся во вѣкъ вѣкѳвъ въ повнѳй чести воля фундатора Константина кн. Острожского!“

Тую промову приймили присутнй грѳмкими оплесками, а инжинеръ Закшевскій въ краснѳй рускѳй бесѣдѣ пѳднѣсъ заслуги п. Теодора Сеника, котрый яко предсѣдатель комисіи будѳвничои, довершивъ дѣла фундатора, дальше внѣсъ „многая лѣта“ предсѣдателеви д-ру Лучакѳвскому. „Христосъ Воскресе“ въ память покойного Константина кн. Острожского закѳнчило се славне и красне торжество.

Ѳдповѣдь Тиссы

на интерпеляцію въ справѣ парискои выставы.

Въ угорскѳй палатѣ послѳвъ поставивъ бувъ въ суботу пос. Гельфи слѣдуючу интерпеляцію до президента министрѳвъ: „Пѳсля вѣстей газетъ и пѳсля моихъ власныхъ информацій, сказавъ министеръ торговлѣ деякимъ промысловцямъ, що ѳнъ уважаѥ ихъ участь въ парискѳй выставѣ дѣломъ нельояльнымъ и длятого недозволить, щобы на выставѣ парискѳй бувъ устроѥный окремый ѳддѣлъ угорскій. Зѳ взгляду отже на то, що президентъ министрѳвъ заявивъ ще 23 мая м. р. на мою дотычну интерпеляцію въ палатѣ послѳвъ, що — хочь Угорщина не буде брати офіціяльно участи въ парискѳй выставѣ — правительство не буде нѣкому ставити перешкоды въ участи на сѣй выставѣ, ба навѣть, о скѳлько на то не треба буде грошевои жертвы, подасть хочь бы якусь моральну помѳчь, пытаюся: Якъ думають панове министры погодити зъ собою тѣ суперечнй погляды и котре зъ тыхъ заявлень мають промысловцѣ уважати для себе мѣродайнымъ?“

Президентъ угорского кабинету давъ заразъ ѳдповѣдь на сю интерпеляцію а слова ѥго набрали великого значеня политичного и рознеслись заразъ глухимъ ѳдгомономъ по цѣлѳй Европѣ та затревожили и такъ вже ѳдъ давна перелякань умы. Тисса зазначивъ насамперед, що ѥму дуже прикро, що ѥго не повѣдомлено наперед о тѳй интерпеляціи, бо ѳнъ мусить розважити кожде слово. Коли однакожь промысловцѣ пытають ѥго о раду, чи мають посылати свои выробы на выставу чи нѣ, то ѳнъ мусить ѳдповѣсти що нѣ. Правительство не хоче, щобы хтось уважавъ выставу поодинокихъ приватныхъ людей за выставу угорску. Такожь хотѣло бы правительство охоронити промысловцѣвъ ѳдъ якоись великои шкоды, бо при панующѳмъ теперь настрою въ Франціи, не може нѣхто за то ручити, що барвы и знамена угорскй будуть ѳдповѣдно пошанованй. Ситуація ѥсть и безъ того дуже поважна. (При сихъ словахъ зробилося въ палатѣ велике занепокоѥнье и дались почути голосы: *А гимнастичне торжество въ Дрездѣ!*) Тисса говоривъ дальше: Коли отже въ краю, що ѥсть зъ нами въ союзѣ, могло щось такого приключитися зъ угорскою хоругвою, то що бѳльше може бути правдою то, що я сказавъ. Мы жиѥмо зъ Франціею въ дружбѣ и хочемо сй ѳдносины здержати. Правительство французке не уважаѥ необсыланье выставы ворожимъ настроѥмъ супротивъ Франціи.“ — Мин. Сечени сказавъ, що ѳнъ длятого ѳдраджувавъ промысловцямъ, бо они выходили зъ погляду, що правительство подасть имъ матеріяльну помѳчь.

Розумѣѥся, що повысша ѳдповѣдь Тиссы мусѣла выкликати всюды велике занепокоѥнье а въ Парижи зробила она велике враженье. Тамъ пытають всѣ: Що можуть значити тѳ слова угорского президента кабинету и въ якѳй цѣли высказавъ ѳнъ ихъ? Зъ ѳдки наразъ та ненависть Мадяръ до Французѳвъ? Вѣденьскй газеты дивуються такожь сему выступленю Тиссы и вказують на недавнй ще доказы симпатіи Мадяръ для Французѳвъ нагадуючи хочь-бы на гостяну Льесепса въ Пештѣ. Коли отже теперь Тисса выступивъ зъ такъ важкими словами, то — кажуть они — зробивъ лишь длятого, щобы охоту Мадяръ до обсыланя выставы убити въ самѳмъ зародѣ. Длячого однакожь ѳнъ хоче уѳити ту охоту въ самѳмъ зародѣ, того чейже не треба доказувати, того догадаѥся кождый. Рѣчь ясна, що союзникъ Нѣмеччины не може робити того, що ѣй було бы немилымъ. Въ сѣмъ отже лежить и цѣла вага ѳдповѣды Тиссы, а хочь ѳнъ сказавъ, що теперѣшна ситуація политична ѥсть дуже поважна, то всежь таки така сама якъ була вже давно передъ ѥго ѳдповѣдею а слова ѥго не суть певно выплывомъ тои ситуаціи политичнои и длятого при добрѳй розвазѣ мусяться представити менше тревожливыми, якъ то можна було въ першѳй хвили припускати.

XIV. Загальнй Зборы делегатѳвъ „Общого рольн. кред. Заведенія“ въ ликвидаціи.

I.

Дня 23 н. ст. мая 1888. ѳдбулися загальнй зборы 22 делегатѳвъ „Заведенія въ ликвидаціи“ пѳдъ проводомъ о. Лозиньского, пароха яворѳвского. На зборахъ тыхъ предложили теперѣшнй ликвидаторы, пп. Коснѣрскій и д-ръ Л. Павенцкій*) такъ званый „балансъ“ за часъ ѳдъ 1 червня 1887 р. до 15 мая 1888 р. Актъ сей пѳдписали ще пп. Подгорецкій (бухгальтеръ), Хоминьскій (касиръ), и о. Виханьскій зъ Смерекова та о. Амвр. Поляньскій, префектъ дух. семинаріи, за контрольный комитетъ, котрого на дѣлѣ не було.

Зъ „балансу“ выходить:

1) Що 1 червня 1887 р. актива „Заведенія“ выносили ще суму 969.780 зр.

2) Що на 15 мая 1888 р., т. ѳ. за часъ 11 мѣсяцѣвъ и 15 днѣвъ активы тѣ выносили вже лишь 701.335 зр., отже зменшились о 268.444 зр.

Зъ рахунку доходѳвъ и розходѳвъ показуѥся зновъ:

1) Що въ тѳмъ часѣ вплынуло до касы „Заведенія“ 44.078 зр.

2) Що въ тѳмъ часѣ выдано 41.876 зр. и то: а) на покрытье коштѳвъ ликвидаціи 22.229 зр., а б) сторонамъ 19.647 зр.; значить, ликвидація коштувала о 2.582 зр. бѳльше, якъ було доходѳвъ.

Тутъ заразъ замѣтимо, що якъ такъ дальше пѳйде, то ѥсть повна надѣя, що до остаточного розвязаня интересу зъ активѳвъ теперѣшныхъ (на дни 15 мая с. р.) въ сумѣ 701.335 зр. ликвидація зъужиѥ для себе що-найменче половину, т. ѳ. хорошу суму 350.167, а другу половину одержать вѣритель „Заведенія“.

Рѳвно жь показуѥся зъ дотеперѣшнои практики, що коли въ однѳмъ роцѣ стягнено зъ довжникѳвъ лише 41.876 зр., то щобъ стягнути 701.335 зр., потреба буде до того имовѣрно повныхъ 15 лѣтъ.

Зробѣмъ теперь рахунокъ.

Зъ „балансу“ показуѥся, що майно „Заведенія“ (активы) за 1 рѳкъ зменшились о суму 268.444 зр. Чи дѳстали ѥ стороны? Нѣ. Стороны одержали зъ того лише 19.647 зр., а до касы вплынуло на всего 44.078 зр. Де-жь дѣлась сума **223.366 зр.**?

Ликвидаторы поясняють ѥ пытанье. Они кажуть въ своѣмъ справозданю, ѳдчитанѳмъ на зборахъ делегатѳвъ: 1) На 1 сѣчня с. р. приглянулись они активамъ „Заведенія“ близше и деякй позиціи зъ тыхъ активѳвъ показались имъ *„сомнѣтельными“*, просто сказавши: позиціи тѣ не мали нѣякои вартости, хотяй въ давнѣйшихъ „балансахъ“ були они *реальными*, т. ѳ. такими, зъ котрыхъ, якъ заручали директоры, теперѣшнй ликвидаторы, не мѳгъ пропасти нѣ одинъ крейцаръ. Що-жь зроблено? Процедура коротка! Ликвидаторы кажуть: *Сомнѣтельнй* позиціи рѣшили мы *списати* (vulgo подарувати ихъ). Такъ „списано“ 53.767 зр. рѳзнороднымъ довжникамъ „Заведенія“, якъ: довжникамъ задатковымъ 11.349 зр., довжникамъ векслевымъ 5.292 зр., такъ званымъ „дописователямъ“ 17.255 зр.; на реальностяхъ давнѣйше купленыхъ страчено 6.572 зр., на Клепарѳвскѳй фабрицѣ Михалка (котру устроювано) 12.449 зр., а на льомбардованыхъ ефектахъ 350 зр. — всего кругленьку суму **53.767 зр.** (крейцарѣ всюды пропускаѥмо). Що-жь дальше „списано“?

2) Дальше „списано“ суму 73.399 зр., котру були зложили (на папері — *прим. Ред.*) члены управляючого совѣта на покрытье недобору въ 1885 роцѣ.

*) Въ однѳмъ изъ попередныхъ чч. „Дѣла“ була згадка о довшѳй недузѣ п. Павенцкого. Въ интересѣ правды хочемо тутъ сконстатувати, що въ хвили, коли дотычна згадка була умѣщена, д-ръ Павенцкій уже урядувавъ въ „Заведенію“, отже пѳдчасъ побыту п. Косиѣрского въ Россіи „Заведеніе“ не остало безъ правителя. — *Ред.*

3) Наконець списано ще дрѳбнѣйшй позиціи въ сумѣ 22.026 зр., — разомъ всего, якъ справозданье выказуѥ, въ круглѳй сумѣ 149.190 зр. Ѳдтягнѣмъ теперь ѳдъ высше поданои суммы 223.366 зр. (котра въ послѣднѳмъ роцѣ не вплынула до касы, хотяй активы о ню зменшилися) суму 149.190 зр. (котру ѳдписано), — пѳсля нашого рахунку не выяснили ще ликвидаторы, де подѣлася сума 74.176 зр.? Они кажуть вправдѣ въ справозданю (на стор. 13), що въ послѣднѳмъ роцѣ (ѳдъ 1 червня 1887 до 15 мая 1888 р.) сплатили вѣрителямъ своимъ 120.280 зр., але въ „Счетѣ прибыли и убытка“ (рахунку доходѳвъ и розходѳвъ), умѣщенѳмъ на стор. 4. и 5. показуѥся, що оборотъ грошевый въ тѳмъ часѣ выносивъ лише 44.078 зр. Суперечнѳсть тую радѣ-бъ мы бачити пояснену въ интересѣ бѣдныхъ моратористѳвъ и основныхъ фондѳвъ вдовичо-сирѳтскихъ.

Зъ справозданя довѣдуѥмось вправдѣ дальше (ст. 14), що ликвидаторы мимо мораторіи выплатили деякимъ(?!) вкладчикамъ и вѣрителямъ суму 85.524 зр., але та сума не сходиться зъ сумою 74.176 зр., и по нашѳй думцѣ така выплата ѥсть незаконною, бо на тѳмъ потерпѣли другй моратористы и вѣрителѣ, що певно не умѣли лучше походити коло свого дѣла.

Якій же гороскопъ ставляють ликвидаторы на пѳзнѣйше?

Они кажуть: Зъ активѳвъ „Заведенія“, означеныхъ на дни 15. мая 1888 р будуть мусѣли „списати“ ще одну позицію (ст. 14), а то суму 30.000 зр. зъ рахунку Михалка. Сума та була убезпечена на фабрицѣ церазины Михалка на Клепаровѣ. Але що фабрику тую выставивъ уже на лицитацію „Банкъ краевый“ за свои вѣрительности, льокованй на першѳмъ мѣсци, то „Заведеніе“ своѥи претенсіи (30.000 зр.) имовѣрно не одержить. Слова тѣ не потребують довгого коментаря. Показуѥся зъ того, що дирекціи „Заведенія“ легкомысно выкинули тую суму на фабрику Михалка, що они посѣдали фикційну претенсію а взглядно выказували въ давнѣйшихъ „балансахъ“, що сей активъ ѥсть *„несомнѣтельный“*. Додаймо до того, що крѳмъ тыхъ 30.000 зр. „Заведеніе“ вложило въ фабрику Михалка ще 12.000 зр. на „устройку“, то на тѳй однѳй зъ операцій финансовыхъ „Заведеніе“ стратило 42.000 зр., розумѣѥся кровавого гроша рускаго.

Щобы однакожь покрыти тыхъ 30.000 зр., впали ликвидаторы на оригинальну гадку и — рѣшили, щобы знову въ рубрицѣ пасивѳвъ „списати“ 29.580 зр. зъ удѣлѳвъ членьскихъ. — Внесенье то приняли загальнй зборы.

Зъ справозданя довѣдуѥмось дальше, що стяганье вѣрѣтельностей иде дуже поволи, що, розумѣѥся, лежить въ интересѣ ликвидаціи, але не въ интересѣ вѣрителѣвъ. Въ часѣ ѳдъ 1 сѣчня до 15 мая 1888 р. стягнено зъ ипотечныхъ позичокъ всего 909 зр., зъ заставѳвъ 21 зр., зъ векслѣвъ 47 зр., и т. д. Сумы нѣчого незначущй, мимо того, що на ипотечныхъ позичкахъ залягаѥ (15 мая с. р.) 34.468 зр. Зъ ануитетѳвъ, що становлять 326.285 зр., не стягнено въ тѳмъ часѣ нѣчого. Селяне не мають зъ чого платити и длятого впали ликвидаторы на гадку, чи бы не було практичнѣйше, поодинокихъ селянъ-довжникѳвъ ѳдступати вѣрителямъ, най бы они самй собѣ ихъ лицитували.

Администрація коштувала доси (ѳдъ 1 червня 1887. до 15 мая 1888 р.) 36 090 зр. На будуще, якъ надѣються ликвидаторы, выноситиме она рѳчно 17.200 зр.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Парляментарна сесія доходить вже до кѳнця, а правательство стараѥся всѣми силами, щобы ѥи о скѳлько можна якъ найбѳльше скоротити. Кажуть, що правительство хоче конче, щобы засѣданя рады державнои закѳнчилися до 4 червня, а въ такѳмъ случаю скликанье спѳльныхъ делегацій наступило-бы имовѣрно мѣжь 8 а 12 червня. Поголоска, що правительство носиться зъ гадкою, щобы засѣданя спѳльныхъ делетацій ѳдложити ажь до пѳзнои осени, ѥсть зовсѣмъ неправдивою. Щобы отже якъ найскорше можна покѳнчити роботы парляментарнй, то правительство заявило навѣть, що усуне на теперь зъ порядку дневного проѥктъ закона о анархистахъ. Проѥктъ сего закона постановляѥ, що головна розправа въ справахъ, котрй мають за пѳдставу якогось кары достойного дѣланя соціялистичнй змаганя, не повинна ѳдбуватися передъ судомъ присяжныхъ, наколи розходилось о насильну змѣну порядку державного або суспѳльного. Щобы отже надъ симъ закономъ не вести дебатъ, а мати все таки якусь силу въ своѣй руцѣ, хоче правительство поступати пѳсля §. 1. закона зъ 23 мая 1873 о тымчасовѳмъ застановленю судѳвъ присяжныхъ. Законъ сей постановляѥ именно, що коли въ якихъ сторонахъ проявляться факты, котрй бы не давали можности судити якій справы належачй до судѳвъ присяжныхъ безпартійно и не зависимо, то въ тыхъ сторонахъ мають бути суды присяжнй знесенй, але не на довше якъ на одинъ рѳкъ и то по выслуханю найвысшого трибуналу. Знесенье то наступаѥ розпорядженьемъ цѣлого министерства и пѳдъ ѥго отвѣчальностею. Правительство зновъ обовязане предложити то розпорядженье обомъ палатамъ заразъ, наколи они суть зѳбранй и подати заразомъ причины того розпорядженя, въ противнѳмъ же случаю тогдѣ, коли парляментъ збереся и мусить заразъ ѥго знести, наколи того зажадаѥ одна зъ палатъ. Позаякъ отже дотеперѣшный законъ о анархистахъ кѳнчиться 26 червня, т. ѳв. въ часѣ, коли рады державнои вже не буде, то правительство буде могло послугуватись закономъ зъ 1873 *бодай* черезъ оденъ рѳкъ, а скоротить теперѣшну

сесію парляментарну. Такъ отже нема сумнѣву, що въ половинѣ слѣдуючого тыждня рада державна закôнчить вже свои роботы. Сего тыждня маѥ бути закрытый такожь и парлямент угорскій, а рôвночасно буде ôдкрыта и нова ѥго сесія. Сими днями можна такожь сподѣватися цѣсарского рескрипту скликуючого спôльнô делегації.

На засѣданю палаты панôвъ дня 25 с. м. велася дебата надъ закономъ о катихитахъ. Пос. Вальтерскирхенъ доказував. що було-бы то несправедливо, наколи-бъ лишь тô катихиты одержували ремунерацію, що учать въ бôльше якъ триклясовыхъ школахъ. Подôбно высказались бар. Конрадъ и гр. Белькреди. Сей послѣдный поставивъ при §. 5 поправку, щобы законодавство краєве мало право вызначити ремунерацію катихитамъ и при нишихъ якъ лишь триклясовыхъ школахъ, безъ взгляду на высшô клясы. Мин. Гавчь ôдповѣдаючи попереднымъ бесѣдникамъ сказавъ, що и то щось значить. що на будучнôсть стане правомъ платити ремунерацію катихитамъ въ бôльше якъ триклясовыхъ школахъ. Въ проєктѣ зъ 1884 р. ставило правительство вправдѣ проєктъ, щобы и катихитамъ при школахъ менше якъ триклясовыхъ выплачувано ремунерації але тому спротивилась теперь комисія шкôльна. — При голосованю ôдкинено поправку Белькредіого, а принято цѣлый законъ такъ, якъ бувъ вже предложеный въ палатѣ послôвъ. — Нинѣ ôдбуваєся дальше засѣданье палаты панôвъ, на котрôмъ мѣжь иншими розбираєся справа заокругленя грунтôвъ.

[Зъ рады державнои.] На вчерашнôмъ засѣданю палаты послôвъ заявивъ д-ръ Смолька, що выборы до спôльныхъ делегацій ôдбудуться дня 1 червня. Ôдтакъ ухвалено внесенье правительства, щобы дати 49000 зр. запомоги на ôдбудованье валôвъ надъ Вислою и Сяномъ и внесенье пос. Стежиньского, щобы селянамъ, котрымъ повѣнь наробила шкоды, дати запомогу. На послѣдокъ принято въ другôмъ и третôмъ читаню законъ о опустѣ податку грунтового при нещастяхъ елементарныхъ. На тôмъ закôнчено засѣданье.

На порядку дневнôмъ нинѣшного засѣдання стоить справа податку ôдъ горѣвки. Въ угорскôмъ парляментѣ розпочалася вже вчера генеральна дебата надъ симъ предметомъ. При сѣй нагодѣ заявивъ Тисса, що новый законъ ѥсть дуже користный для горалень фабричныхъ и причиниться до розвитку сего промыслу.

——

Бруксельскій пôвъурядовый органъ россійского правительства „Nord“, констатуѥ въ дописи зъ Петербурга, що Россія уважаєся не лишь що до теперѣшнои хвилѣ спокôйною, але сподѣваєся навѣть досыть довгои застоѣ, яку выкликали головно змѣна на нѣмецкôмъ престолѣ и внутрѣшнѣ запутанины въ Франціи. Навѣть, наколи-бъ на престолѣ нѣмецкôмъ настала зновъ якась нова змѣна, то и то не довело-бы до якогось конфликту, а противно могло-бы лишь выкликати живѣйшу дѣяльнôсть въ межинародныхъ справахъ и довело-бы до порозумѣня и усуненя неполагоженыхъ доси пытань. Навѣть и въ всеôднôмъ пытаню не змѣнилось-бы нѣчого и можна припускати, що справа болгарска потягнеся ще довго. Зъ другои стороны треба однакожь и то зазначити, що правительство россійске робить всякô можливѣ заряджения того рода, якъ коли-бъ вже вôйна була за плечима. Такъ доносять „Бирж. Вѣдом.“, котрѣ стоять въ близшôй звязи зъ россійскимъ министерствомъ финансôвъ, що зъ Варшавы зроблено по выставленю тринацяти фортôвъ величезну крѣпость зъ пôвъ мильономъ людей. Тамъ установлено теперь комисію, котра маѥ розслѣдити, якъ довго може мѣсто держатися зъ своимъ теперѣшнымъ провіянтомъ на случай облоги. Комисія маѥ дальше означити, кôлько треба-бы выставити въ Варшавѣ магазинôвъ провіянтовыхъ, замкненыхъ торговиць на худобу, великихъ складôвъ вугля камѣнного и т. д., щобы на случай облоги можна Варшаву полишити самôй собѣ. — Зъ Петербурга доносять до англійскихъ газетъ, що московска партія ѥсть дуже невдоволена зъ застоѣ въ переговорахъ въ справѣ болгарскôй и зъ насивного становища Россіи. Она побоювсь, що коли нагана дана матроп. Климентію осталась безъ протесту, то се ôдбере ôдвагу и другимъ прихильникамъ Россіи. — Въ суботу обходила Россія велике торжество ôдкрытя закаспійскои зелѣзницѣ. При сѣй нагодѣ пише „Nord“: Закаспійска зелѣзниця, котра веде ажь до Самарканду, скрѣпить становище Россіи на всходѣ. Теперь чейже побачить Англія, що ѥи змаганя не допустити Россію, щобы она розсѣлася въ Азіи, суть надаремнѣ, и прийде може до переконаня, що забезпеченя своихъ посѣлостей въ Индіяхъ мусить шукати въ льояльнôй згодѣ зъ Россією. — Вел. кн. Александра Іосифôвна выѣхала до Одессы на стрѣчу грецкôй королевôй.

——

Вчера розôйшлась була въ Берлинѣ поголоска, що цѣсареви Фридрихови зновъ погôршилося, но доси вѣсть та ще не оправдалась и здаєсь, що буде то лишь простый маневръ биржевый. Цѣсарь принимавъ намѣстника кн. Гогенльоге, котрый здававъ ѥму справу зъ положеня въ Альзаціи и Льотарингіи. Кн. Бисмаркъ вернувъ оногды зъ Варцина до Берлина. Приѣздъ сей не маѥ нѣякого значеня, бо кн. Бисмаркъ заявивъ выразно, що вы ѣзджаѥ лишь на кôлька днѣвъ.—Въ пруссôмъ соймѣ выкликавъ бувъ пос. Рихтеръ дуже бурливу сцену, порушивши проєктъ одруженя кн. Батенберга зъ кн. Вікторією и напавши на прасу, котра важилась оскорбляти цѣсареву. При сѣй нагодѣ доказувавъ ôнъ, якъ то зовсѣмъ инакше поступаєся зъ газетами, котрѣ оскорблять Бисмарка а зъ тыми, що важаться нападати на цѣсареву. По принятю закона о выдаткахъ на школы народнѣ закрыто вечеромъ соймъ. — „Post“ вертаючи до своихъ давнѣйшихъ статей о мировыхъ репресаліяхъ каже, що она анѣ словомъ не згадала про то, будьто-бы такѣ репресаліи супротивъ Россіи мали бути оголошенѣ вже въ найблизшôмъ часѣ. — „Kreuz Ztg.“ доносять зъ Копенгаги, що царь, мимо недавного запереченя тои вѣсти, маѥ таки выѣхати лѣтомъ до Даніи, але, щобы ôдтакъ не бувъ змушеный вертати черезъ Нѣмеччину, выбереся въ дорогу вже въ серпню.

——

Органъ Радославова „Българска Правда“ доказуѥ, що положенье въ Болгаріи не ѥсть такъ на скрôзь свѣтле и добре, яко то стараѥсь доказати парія Стамбулова и товаришѣвъ. Народъ стогне пôдъ податками и не маѥ нѣ зъ ôдки пôльги. Въ часѣ нодорожи князя, старалися многѣ люде подати князеви свои жалобы на урядникôвъ, але Стамбуловъ ихъ не припустивъ. Князь — пише Радославовъ — може и пôзнавъ вже край, але людей и ихъ потребъ не знаѥ. Подорожь ѥго по краю не выпала такъ свѣтло, якъ преставляють ѥго прихильники а въ однôмъ мѣсци обкидано ѥго навѣть бараболями. — Дня 24 с. м. выбрався князь зъ министромъ Странскимъ до Филипополя и Казанлику, зъ ôдки поверне въ недѣлю, бо въ понедѣлокъ сподѣваєсь приѣзду своѣи матери кн. Климентины. На именины князя, котрѣ припадають на 30 с. м., роблять въ Софіи вже великѣ приготовленя. Князь не хоче все ще пôдписати выроку въ процесѣ Попова и кажуть, що хоче ще въ сѣй справѣ конферувати зъ министромъ вôйны Николаєвомъ. Стамбуловъ маѥ нинѣ вернути до Софіи.

НОВИНКИ.

— **Вчерашне число „Дѣла“** сконфискувала прокураторія державна за перекладъ статьѣ „О Русинахъ“ (о пытаню Кіевского королѣвства), умѣщенои въ берлиньскôй газетѣ „Post“, органѣ кн. Бисмарка. Жаль намъ дуже, що тои незвычайно цѣкавои статьѣ не можемо подати нашôй читаючôй Публицѣ на провинціи, а выдаючи нинѣшне число, заповняємо опорожнене черезъ конфискату мѣсце другимъ матеріяломъ.

— **Преосв. митрополитъ** выѣхавъ въ суботу до Унева. Тамъ перебуде цѣлый тыждень, опôсля вступить ещe въ деякѣ мѣсцевости, а дня 8 лат. червня выѣде на каноничну визитацію въ зборôвскій деканатъ.

— **Загальнѣ зборы Народнои Торговлѣ** въ Рогатинѣ ôдбулись дня 22 н. ст. мая. Ширше справозданье зъ сихъ зборôвъ подамо пôзнѣйше.

— **Зборы ôдпоручникôвъ вдовично-сирôтского фонду львôвскои архіепархіи** ôдбудуться 7 (19) и 8 (20) червня с. р. Нараджуватись будуть: 1) Якъ ôдзыскати вдовично-сирôтскѣ грошѣ вложенѣ въ Заведеніе, котре находиться въ ликвидаціи. Фондъ львôвскои аепархіи выносить 45.000 зр. а комисія ликвидаційна предкладаѥ на покрытье сеи квоты або купити дôмъ Заведенія, де оно до теперь мѣститься, або приняти ôдповѣдну часть претенсій Заведенія, обезпеченыхъ на ипотекахъ въ краю, або згодитись, щобы Заведеніе сплачувало частями тѣ грошѣ. 2) О высотѣ процентовои квоты, маючои платитися ôдъ конгруы и личныхъ додатковъ, бо оплачуваный до теперь 2% ѥсть ледви достаточнымъ на конечнѣ потребы и може бути, що фондъ мусѣвъ-бы зменшити высоту запомоги вдовамъ и сиротамъ. 3) О примусовôмъ способѣ стяганя залеглостей за минувшѣ роки и взагалѣ о предпринятю ôдповѣдныхъ мѣръ, щобы вкладки до фонду вплачувались правильно въ своѣмъ часѣ. Довги по деканатахъ ростуть и лише тамъ даються стягнути, де полишаєсь вдова або сирота та и то въ сей способъ, що довгъ стягаєся невыплатою ихъ запомоги. — Поодинокѣ ôдпоручники можуть ставити свои особистѣ внесеня, але тѣ внесеня треба вносити на письмѣ, бо ихъ передасться до осуду одному зъ выбраныхъ комитетôвъ. Комитеты по нарадахъ предложать всѣ внесеня загальнымъ зборамъ ихъ остаточно порѣшити.

— **Панна Павликôвъ**, звѣстна зъ своихъ выступôвъ на концертахъ, маѥ — пôсля польскихъ газетъ — вступити до театру польского у Львовѣ и вже въ сѣмъ сезонѣ зимовôмъ спѣвати первороднѣ партіи въ операхъ.

— **Зъ Сокаля пишуть намъ:** Инспекторъ сокальскій, знаный п. Спісъ, маѥ бути въ червни с. р. именованый инспекторомъ за-мѣскимъ въ Краковѣ. До того часу однакъ заповѣвъ ще загальнѣ зборы окружного ôддѣлу польского Товариства педагогичного. Мы сердечно пожелали-бы п. Спісови щастя на новôй посадѣ въ Краковѣ, а учителѣвъ Русинôвъ взываємо на всякій способъ до якои-такои енергіи. На недавнôй конференціи въ Сокали було ихъ майже три разы тôлько, що Поляковъ, а за три днѣ конференціи не чути було рускаго слова! Бôйтеся Бога, панове учителѣ! Шануймо самѣ себе, то й свѣтъ буде насъ шанувати!

— **Зъ Перемышлянъ пишуть намъ:** На конференціи учителѣвъ перемышляньского округа выбрано делегатомъ до окружнои рады шкôльнои п. Райхельта, учителя зъ Выжнянъ. Хоть Полякъ, але головѣкъ гôдный, совѣстный, а що найголовнѣйше, безсторонный. Замѣчу тутъ, що польскій священикъ бувъ дуже противнымъ, щобы дано п. Райхельтови презенту въ Выжнянахъ, кажуть, найбôльше длятого, що школу посвящувавъ рускій священикъ, а п. Райхельтъ самъ навѣть уклякъ пôдъ евангеліе. Контръ-кандидатомъ на делегата бувъ п. Корибутякъ зъ Словиты, а не выбрано ѥго найбôльше за-для опозиціи инспектора п. Подгалича. Зъ причины, що Перемышляны ôдлучено ôдъ Рогатина, п. Подгаличъ перестаѥ бути инспекторомъ перемышляньскимъ. Якъ вже въ ч. 106 „Дѣла“ було згадано, на конференціи нѣхто зъ учителѣвъ-Русинôвъ анѣ не промовлявъ по руски, анѣ по руски не выробивъ реферату, а засоромивъ ихъ Полякъ п. Ватранъ, учитель зъ Дунаєва, обробивши свôй тематъ бодай въ половинѣ по руски, а потôмъ и инспекторъ краєвый п. Мандибуръ, ôдзываючись на конференціи часто по руски. Чи довго мы таки самѣ будемо цуратися свого?

— **Въ Грималовѣ** згорѣли въ ночи зъ пятницѣ на суботу т. ѥ. зъ 25 на 26 н. ст. мая три хаты ôддаленѣ ôдъ церкви 500 крокôвъ а ôдъ приходства 200 крокôвъ. На щастье не було вѣтру а приходство и церковь обсадженѣ высокими деревами.

— **Въ Верхôвцяхъ** коло Хоросткова будують селяне деревляну церковь. Щасть Боже!

— **До рады повѣтовои въ Мостискахъ** при доповняючихъ выборахъ двохъ членôвъ зъ громадъ сельскихъ выбрано п. Леон. Масюка, директора товариства задаткового для повѣту мостиского и о. Альфреда Бялоґловского лат. пароха въ Мостискахъ.

— **Рада громадска въ Мѣльници** порѣшила на своѣмъ засѣданю дня 11 н. ст. мая, черезъ 10 лѣтъ що року по 40 зр. роздѣляти помѣжь найбѣднѣйшу молодѣжь шкôлну тамошнои школы народнои безъ рôзницѣ вѣроисповѣданя на памятку ювилею 40-лѣтного панованя Францъ Іосифа.

— **До окружнои рады шкôльнои въ Бродахъ** выбрано на конференціи учителѣвъ на дняхъ 22 и 23 н. ст. мая ôдпоручникомъ п. Онуфрова, учителя въ Гаяхъ старобрôдскихъ, Русина.

— **Комендантъ жандармеріи въ Радеховѣ**, І. Галасюкъ, приѣхавъ возомъ до села Волицѣ Барилôвскои надъ самою границею россійскою въ якôйсь справѣ урядовôй. Полишивши вôзъ биля коршмы, пôйшовъ на село и вже не вернувъ бôльше нѣ до воза нѣ до Радехова. Се вчинилось въ ночи зъ 23 на 24 н. ст. мая. Коли дôзнався о тôмъ на другій день вахмайстеръ жандармеріи въ Камѣнцѣ струмиловôй, сейчасъ почавъ слѣдити и въ Волици Барилôвскôй сказали ѥму селяне, що Галасюкъ перейшовъ на сторону россійску. Въ околици дивуються дуже, що могло-бы бути причиною сего кроку, бо Галасюкъ точно повнивъ свои обовязки и старшина ѥго любила. Говорять, що ôдъ якогось часу зносився ôнъ зъ капитаномъ обѣздчикôвъ россійскихъ.

— **Въ Добчицяхъ** на Мазурахъ зайшли въ послѣдныхъ дняхъ грôзнѣ неспокоѣ помѣжь тамошною людностею а жандармами. „Czas“ описуе въ сей способъ: Ходило именно о ôдданье насовиска громадского, чому противились мешканцѣ и при актѣ ôдданя зôбрались громадно, въ наслѣдокъ чого потреба було интервенціи жандармôвъ. Жандармы поступали собѣ зъ повагою и спокôйно и мабуть уживали всѣхъ средствъ, щобы товпы людей спокôйно розôйшлись домôвъ. Коли однако вже и камѣнье почали кидати на жандармôвъ и коли стрѣлы для ôдстрашеня нѣчого не помогли, стрѣлено острыми набоями до людей и двѣ особы упали на мѣсци. Арештовано 20 людей. На мѣсце зъѣхавъ староста п. Куриковскій.

— **Въ Струсовѣ** обходивъ тамошный парохъ о. М. Ляторовскій дня 21 н. ст. мая 50-лѣтный ювилей священьства.

— **Испытъ рôльничій** въ краєвôй низшôй школѣ рôльничôй въ Ягольници ôдбувся дня 16 и 17 н. ст. мая въ присутности делегатôвъ выдѣлу краєвого и кураторіи. Принятье новыхъ ученикôвъ наступить дня 1 червня с. р.

— **Новый розкладъ ѣзды на державныхъ зелѣзницяхъ** въ Галичинѣ, котрый входить въ житье зъ днемъ 1 лат. червня с. р., ѥсть примѣненый до розкладу ѣзды на зелѣзници Кароля Людвика и вдоволяѥ по бôльшôй части всѣ потребы мешканцѣвъ мѣстъ и мѣсточокъ. Передъ всѣмъ збôльшила генеральна дирекція скорôсть поѣздôвъ мѣжь Сухою а Загôремъ и черезъ те скоротила значно часъ подорожи а кромѣ того завела выгôдну ѣзду на цѣлôмъ шляху зъ Кракова до Гусятина два разы денно. Мѣсцевости, положенѣ при побôчныхъ шляхахъ зелѣзницѣ трансверсальнои, полученѣ ôдъ теперь догôдно зъ головнымъ шляхомъ и легко буде можна дôстатись за дня до мѣсцевостей купелевыхъ, якъ Жегестôвъ, Криниця, Ивоничь, Рабка, Закопанне и т. п. Мѣжь Львовомъ и Стрыѣмъ заведено поѣзды льокальнѣ а мѣжь Стрыѣмъ и Хировомъ ходити-муть поѣзды зъ збôльшеною скоростею. Цѣлый сей розкладъ треба було пôдложити пôдъ подôбный розкладъ на зелѣзницяхъ Кароля Людвика и Черновецкôй, та тому лучились деякѣ трудности И такъ, ôдъ теперь поѣзды зелѣзниць державныхъ будуть лучитись въ Станиславовѣ лише разъ на день зъ поѣздами зелѣзницѣ Черновецкои, пôдчасъ коли до теперь лучились два разы денно. Поѣзды, котрѣ сполучали Львôвъ и Будапештъ, перестаютъ ходити пôсля заряджения зелѣзницѣ угорско-захôднои.

— **Самоубійство дитины.** У Вѣдни на передмѣстю Финфгавсъ въ монастирѣ инокинь de Notre Dame, ôдобрала собѣ житье 13-лѣтна учениця, сирота Іосифа Тайблеръ. Була она въ монастири доперва пять тыжднѣвъ по смерти своихъ родичѣвъ а кромѣ того не могла навыкнути до строгои карности въ монастири. Часто ѥи тамъ карано и по однôй зъ такихъ каръ дня 24 н. ст. мая, выпросившись пôдчасъ годины шкôльнои зъ клясы, повѣсилася на дверехъ комôрки. Случай сей выкликавъ у Вѣдни велике враж нье.

— **У Львовѣ** померло въ 20 тыждни сего року, с. ѥ. ôдъ 13 до 19 н. ст. мая 66 людей, 36 мужчинъ и 30 женщинъ.

— **Конкурсъ** Славяньского благотворительного Комитету въ Петербурзѣ въ честь памяти св. Кирила и Методія продовженый до 13 н. ст. серпня с. р. Якось не надсылають праць литературныхъ на тематъ конкурсу пôдъ заг.: „Чи ѥсть можливымъ и необходимымъ сполучити народы славяньскѣ що-до письменства?“

— **Дрôбнѣ вѣсти.** Въ Зальцбургу померъ гр. Леопольдъ Гондрекуръ, першій учитель нашого наслѣдника престолу. — Комитетъ парохіяльный въ Перегримцѣ, дек. дукляньского, одержавъ ôдъ цѣсаря 100 зр. пôдпомоги на прикрашенье церкви.

Вѣсти зъ Аеп. Львôвскои.

На конкурсъ розписано зъ речинцемъ до 12 липня с. р.: Чанижь, дек. олеського, над. прив. и Нараѣвъ, дек. нараѣвского, над. прив.

Завѣдательство ex currendo Дубовицѣ по бл. п. о. Авг. Лонкевичу надала митроп. консисторія о. Яновичу зъ Луки; завѣдательство Голобутова, дек. стрыйского, одержавъ о. Петро Шанковскій.

Намѣстництво асигновало платню для сотрудника въ Кутахъ, дек. олеського, при пароху о. Кир. Турчиньскôмъ.

Увольненѣ оо.: Софр. Онишкевичь зъ мѣсця капеляна при монастири Василіянокъ въ Словитѣ и Андрѣй Дольницкій ôдъ администраціи Почапъ, дек. золочѣвского.

Ôдпустку одержали оо.: Теодоръ Леонтовичь зъ Пôдлипець на 4 недѣлѣ, заступати-ме о. Ем. Богачевскій зъ Плугова; Хризантъ Колянковскій зъ Велдѣжа, заступати-ме о. Охримовичь зъ Лолина; Кост. Котуцкій зъ Кадлубискъ на 6 недѣль, заступати-ме о. Юл. Дуткевичь зъ Дубы; Алекс. Ганкевичь зъ Грималова на 6 недѣль, заступати-ме сотрудникъ о. Іос. Ганкевичь; Илар. Зарицкій зъ Розгадова на 2 мѣсяцѣ, заступати-ме о. Ник. Копачь зъ Бôбцанъ; Мих. Збудовскій зъ Дрищева на 1 мѣсяць, заступати-ме о. І. Клосевичь зъ Гнильча. І. Мартинюкъ Лотоцкій сотрудникъ въ Лубянкахъ.

Сотрудництва одержали оо.: І. Мартинюкъ-Лотоцкій въ Лубянкахъ и Вас. Навроцкій при церкви св. Петра и Павла у Львовѣ.

Завôзваный до кан. институціи о. Теодоръ Величковскій зъ Вишнева.

Кан. институцію на Оравчикъ, дек. скольского, одержавъ Ем. Петровичь.

Введеный о. Іос. Вергановскій яко парохъ Почапъ.

Вѣсти зъ Еп. Перемыскои.

Испытъ конкурсовый на дняхъ 22 и 23 н. ст. мая зложили оо.: Ем. Гриневецкій, І. Рыбачевскій, Ст. Петрикъ, Іос. Гамерскій и Дим. Бордунъ.

Презенты одержали оо.: Петро Гиссовскій на Лѣски, дек. варяжского и Мих. Боднаръ на Новосѣлки, дек. мостиского.

Посмертнѣ — ∓ — оповѣстки.

Юлія Лушпиньска, жена священика зъ Выбудова, померла дня 23 н. ст. мая. въ 55 роцѣ житя. Вѣчна ѣй память!

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **Для недужого артиста С. Стефурака** зложивъ п. Иванъ Голейко, архитектъ мѣскій въ Коломыи, 4 зр., котрѣ п. Стефуракъ ôдобравъ и симъ прилюдно за сей щедрый даръ дякуе словами: Богъ заплать!

Телеграмы „Дѣла“.

Лондонъ 27. мая. Въ палатѣ послôвъ заявивъ Сальсбери, що Англія ôдмовила участи въ выставѣ парискôй, бо навѣть и въ самôй Франціи суть гадки що-до тои выставы подѣленѣ.

Вѣдень 28. мая. На нинѣшнôмъ засѣданю палаты послôвъ ôдчитано письмо президента министрôвъ, повѣдомляюче, що спôльнѣ делегаціи будуть скликанѣ на день 9. червня с. р. Комисія верификаційна предложила внесенье, щобы признати выборъ пос. Верґаніого а заразомъ и резолюцію взиваючу правительство, щобы пригадало властямъ розпорядженье що-до выготовленя картокъ до голосованя при выборахъ до рады державнои.

Парижъ 28. мая. Пôдчасъ коли соціялисты обходили вчера торжество усмиреня комуны въ 1871 р., стрѣливъ одинъ зъ анархистôвъ — пôсля другои версіи якійсь булянжистъ, три разы зъ револьверу и ранивъ легко двѣ особы.

Берлинъ 28. мая. Загальный станъ здоровля цѣсаря ѥсть добрый, лишь вчера бувъ цѣсарь трохи утомленый; лѣкарѣ приписують то злôй погодѣ.

Парижъ 28. мая. Декотрѣ газеты выступаютъ дуже остро противъ Тиссы за ѥго бесѣду. „Siècle“ каже, що Ґобльe мусить дати ôдповѣдь Тиссѣ.

Петербургъ 28. мая. Гр. Толстой розпочавъ свôй урльопъ. Финляндія пристала на утворенье корпуса финляндскои кавалеріи, але застерегла собѣ, що корпусъ сей не буде нѣколи выходити зъ краю.

Вѣдень 29 мая. Пôдчасъ дебаты надъ закономъ о податку ôдъ горѣвки заявивъ гр. Таффе, що наколи палата ôдкине сей законъ, то правительство не возьме на себе одвѣчальности за наслѣдки, якѣ бы зъ того выйшли. Що же дотыкаѥ выкупу пропинаціи, то правительство предложить въ осени ôдповѣдный проєктъ.

Пештъ 29 мая. Ген. Катти казавъ пôдчасъ инспекціи залоги въ Тренчинѣ поздôймати зъ касарнѣ угорскѣ народнѣ знамена, що выкликало въ цѣлôй Угорщинѣ велике обуренье. Въ сѣй справѣ маѥ бути поставлена въ угорскôмъ парляментѣ ôдповѣдна интерпеляція.

Парижъ 29 мая. Обуренье на Тиссу за ѥго бесѣду въ угорскôмъ парляментѣ въ справѣ парискои выставы росте зъ кождымъ днемъ. Кажуть, що французце правительство поручило свому послови у Вѣдни розмовитись въ сѣй справѣ зъ гр. Кальнокимъ.

Берлинъ 29 мая. Ôдповѣдь Тиссы на интерпеляцію въ справѣ парискои выставы выкликала тутъ загальне вдоволенье.

Надѳслане.

Аптика **РУКЕРА** у Львовѣ

поручає 2460 128—?

препараты зъ гумы и выробы кавчуковѝ для потребъ хирургичныхъ и иншихъ подѳбныхъ.

Вытягъ зъ розкладу ѣзды зелѣзниць державныхъ

важный ѳдъ 1 жовтня 1887.

Ѳдѣздъ зѳ Львова: О 6 год. рано до Гусятына — о 6 год. 10 мин. рано до Лавочного, Будапешту, Стрыя; — о 11 год. 27 мин. рано передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станиславова; — о 12 год. 02 мин. въ полудне до Гусятына; — о 7 год. 44 мин. вечеромъ до Стрыя, Хирова.

Пріѣздъ до Львова: О 1 год. 15 мин. въ ночи зъ Будапешту, Стрыя, Лавочного, Станиславова, Хирова; о 8 год. 39 мин. рано зъ Хирова, Стрыя; — о 3 год. 10 мин. по полудни зъ Гусятына; — о 4 год., 15 мин. по полуд. зѳ Станиславова, Хирова, Стрыя: — о 9 год. 43 мин. вечеромъ зъ Гусятына.

Плякаты зъ розкладомъ ѣзды на линіяхъ галицкихъ можна дѳстатп на стаціяхъ зелѣзниць державныхъ по 6 кр. 2238 38—?

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

у Львовѣ („Народный Дѳмъ“), **въ Станиславовѣ** (пляцъ Францъ-Іосифа, дѳмъ Горовицовъ), **Перемышли** (коло моста), **Тернополи**, (ринокъ дѳмъ Ляндау-а) **Дрогобичи** (ринокъ), **Коломыи** (готель Краковскій) **и Стрыю** (ринокъ, готель пѳдъ „Чорнымъ Орломъ“)

поручає зѳ своихъ складовъ и посередничень:

Чай каравапный, спровадженый сухимъ путемъ черезъ Кяхту, Иркутскъ, Москву, розваженый пѳдъ надзоромъ дирекціи въ пльомбованій пачки, ¼ фунта по 70, 80, 90, 100, 125, кр. ⅛ фунта за половину повысшои цѣны. 2226

Каву фунтъ по 90, 96, 100, 105, и 110 кр. Въ пять кильограмовыхъ мѣшочкахъ по зр. 9·20, 9·80, 10·70, и зр. 11·20 франко.

Поручаючися такожъ въ прочими артикулами Вповъ, Родимцямъ, заявляємо готовость доложити всякихъ старань, щобы вдоволити Пч. Купуючихъ такъ подрѳбно якъ и при почтовыхъ зелѣзничихъ посылкахъ

Зъ высокимъ поважаньемъ

Дирекція Народнои Торговлѣ у Львовѣ.

Маріяцельскій каплѣ жолудковѝ

знаменито дѣлаючій у всѣхъ недугахъ жолудка.

Schutzmarke.

Незрѳвнанѝ при браку апетиту, слабѳмъ жолудку, воняючѳмъ ѳддыху, квасноѳмъ ѳдгиканю, здутю, кольцѣ, катарѣ жолудка, згазѣ, твореню ся пѣску и камѣньчикѳвъ въ мѣхури, при надто великѳй флегмѣ, жовтачцѣ, ѳдкиненю и блюваню, болю головы (если походить зъ жолудка), корчахъ жолудка, задненю, перетяженю жолудка стравами и напоями, при хробакахъ, недугахъ селезѣнки, печѣнки и гемороидахъ. — Цѣна фляшочки разомъ зъ **приписомъ 35 кр., подвѳйнои 60 кр.**

Головна высылка у аптикаря

КАРОЛЯ БРАДИ КРОМЕРИЖЬ (Kremsier) МОРАВА.

Маріяцельскій каплѣ жолудковѝ не суть пѣякимъ средствомъ потайнымъ. Складовѝ части поданѝ суть при кождѳй фляшочцѣ въ **приписѣ.**

Правдивѝ можна купувати у всѣхъ аптикахъ.

2351 17—52

ОСТЕРЕЖЕНЬЕ! Правдивѝ Маріяцельскій каплѣ жолудковѝ рѳзно фальшують и наслѣдують. — **На знакъ правдивости** мусить кожда фляшка бути завинена въ червоне запакованье, заосмотрене въ **повысшу марку охоронну** и при кождѳй фляшочцѣ на приписѣ мусить находитися, ще сей приписъ друкованый у Г. Гуска въ Кромержу.

Правдивѝ можна купити: У ЛЬВОВѢ въ аптикахъ: Якова Байзера, Г. Блюменфельда, Петра Гайльгофера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколяша, Якова Пипеса, Жиг. Рукера, Кар. Склепиньского, І. Вевюрского, Арн. Раппапорта. — ВЪ БЕЛЗѢ у ап. Гросса. — ВЪ БОБРЦѢ у ап. Бальбины Мендицкои. — ВЪ БРОДАХЪ у ап. Бронисл. Витославского, Мих. Куляки, Вильг. Ляндесберга. — ВЪ БЕРЕЖАНАХЪ у ап.: Ад. Дурета, Іос. В. Лобоса. — ВЪ ДОЛИНѢ у ап. С. М. Траунфельнера. — ВЪ ДРОГОБИЧИ у ап.: Айхмилера, П. Партикевича. — ВЪ ГЛИНЯНАХЪ у ап. А. Гельма. ВЪ КОПИЧИНЦЯХЪ у ап. Редера. — ВЪ МЕЛЬНИЦИ у ап. Кроковского. — ВЪ МОСТАХЪ ВЕЛИКИХЪ у ап. І. Жолиньского. — ВЪ НЕМИРОВѢ у аптикаря Предримирского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛЯНАХЪ у ап. Омел. Барановского. — ВЪ РАДЕХОВѢ у ап. Яськевича. — ВЪ РОЗВАДОВѢ у ап. Винк. Грабовского. — ВЪ РОЗДОЛѢ у ап. Людв. Мержвиньского. — ВЪ САМБОРѢ у ап.: І. Алексевича, К. Мареша. — ВЪ СКОЛѢМЪ у ап. С. А. Лецковского. — ВЪ СОКОЛОВѢ у ап. Андр. Данчака. — ВЪ СОКАЛИ у ап. Евг. Высочаньского. — ВЪ СТАРѲМЪ МѢСТѢ у ап. Ад. Палеского. — ВЪ СТРЫЮ у ап.: Чальбазаніого, В. Коморовского. — ВЪ ТУРЦѢ у ап. Жиг. Козицкого. — ВЪ ВАРЯЖУ у ап. Венед. Кшивоблоцкого. — ВЪ ЗОЛОЧЕВѢ у ап. Франца Петеша; — ВЪ УСТРИКАХЪ у ап. Альф. Яструбского; ВЪ БЛАЖОВѢ у ап. А. Бжеса.

КУФРЫ

и всякѝ приборы до дороги

Приборы до фехтунку

плястоны, рукавицѣ и маски. Рѳзнѝ **бандажѣ и рукавички** 9—0 власного выробу. 2228

поручав найдешевше

ТОРГОВЛЯ

БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ

Львѳвъ, Галицка ч 14.

Цѣнники даромъ.

А. РОЗМАНИТЪ

КРАКѲВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикоріи, Сурогатѳвъ кавы и Кавы фиговои

въ Раковицяхъ

пѳдъ Краковомъ.

Выробляе зъ сырого продукту власнои плянтаціи всякѝ роды цикоріи и штучнои кавы, котрѝ ѳдзначаються богатствомъ частей поживныхъ а такожъ знаменитымъ смакомъ и запахомъ. 16—0 2286

Фабрика поручає передовсѣмъ:

Сурогатъ кавы въ коробкахъ (шуфлядкахъ).
Сурогатъ кавы въ склянкахъ
Шротову каву французку Розманита.
Цикорію краковску гѳрку.
Каву фигову.
Цикоряну каву перлову. (Новость!!)
Каву краковску добѳрну въ скриночкахъ.

Купити можна въ Народныхъ Торговляхъ и у всѣхъ иншихъ торговляхъ.

Ѳдзначена на выставѣ краковскѳй въ р. 1887 2-ма медалями министерства торговлѣ.

Для кождого властителя дѳбръ, господаря и громады въ цѣлѳмъ краю єсть необходимымъ

добрый, здоровый и чистый оцетъ.

ТОРГОВЛЯ
Кароля Балабана

2427 14—? **у ЛЬВОВѢ**

поручає **оцтову есенцію**, здоровый и чистый продуктъ до робленя оцту въ бутелькахъ 1/1 и 1/2 кильовыхъ. До 1/2 кильогр. **оцтовои есенціи** додаєся 12 литрѳвъ воды. Для громадъ и бѳльшихъ заведень въ бальонахъ по 4 и 10 кильограмовъ.

Стаціязелѣзниць МУШИНА-КРИНИЦЯ зъ Кракова 8 год. „ Львова 12 „ Буда-Пешту 12 „

КРИНИЦЯ

Аптика, почта, телеграфъ, судъ повѣтовый, нотаріятъ въ мѣсци.

ц. к. Заведенье жерельно-купелеве.

Вельми обильна и сильна „щава алькалично-зелѣзиста“. Головнѣйшѝ средства лѣчничѝ суть:

Купелѣ минеральнѝ, огрѣванѝ методою Шварца въ будынку зъ 73 кабинетами, купелѣ боровиновѝ въ осѳбномъ будынку зъ 27 кабинетами, купелѣ газовѝ при головномъ жерелѣ, методичне питье воды зъ численныхъ жерелъ минеральныхъ зъ рѳзнымъ складомъ химичнымъ. Знамените заведенье женичне, нове кефирне, кѳлька молочарень, нове взѳрцеве заведенье гимнастичне, великій паркъ зъ выгѳдными проходами.

Для выгоды и забавы гостей служать понадъ 1100 комнатъ зъ цѣлковитымъ умеблованьемъ, по бѳльшѳй части зъ печами, численнѝ реставраціи, цукорнѣ, театръ черезъ цѣлый сезонъ, читальня часописей, двѣ выпозичальнѣ книжокъ, тыждневникъ купелевый „Криниця“, фортепіяны, орхестра жерельна, фотографъ, численнѝ и розличнѝ торговлѣ, моднярки, рѳзнѝ рукодѣльники.

Въ домѣ „пѳдъ Замкомъ“ можна нынаймити комнаты лишe на 24 годинъ.

Получене безпосередне зелѣзницею трансверзалною до стаціи Мушина-Криниця.

Въ маю, червни и вересни цѣны помешкань скарбовыхъ якъ и всѣхъ **родовъ купелей о 1/3 часть низшѝ.** Кромѣ стало черезъ цѣлый сезонъ ординуючого лѣкаря правительственного д-ра Коппа, практикують 7 лѣкарѣвъ. 2456 3—6

Фреквенція рѳчна выносить понадъ 4000 осѳбъ.

Въ самѳмъ заведеню находиться:

Ц. К. ЗАВЕДЕНЬЕ ВОДОЛѢЧНИЧЕ

пѳдъ управою спеціялиста *д-ра Еберса.*

Сезонъ отвореный ѳдъ 15 мая до 30 вересня.

На жаданье удѣляе выяснень ц. к. Зарядъ жерельный въ Криници.

ЗАВЕДЕНЬЕ КЛИМАТИЧНО-ЛѢСНЕ

въ РУДНѢ

при стаціи Зимнавода-Рудно отворене зъ днемъ 1 мая.

Помешканя дешевѝ и добре уладженѝ. Почта, телеграфъ, купелѣ зимнѝ, теплѝ и ставовѝ, реставрація, молочарня, крамница, кругольнѣ, стрѣльница и т. п. *Що недѣлѣ и свята по обѣдѣ музика.* **Въ свята и недѣлѣ по обѣдѣ спацеровѝ поѣзды зѳ Львова.** 2464 4—6

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

у Львовѣ при ул. Ягайлоньскѳй ч. 3.

Почавши ѳдъ дня 7 падолиста 1885

2218 24—0 **выдає**

АСИГНАТЫ КАСОВѝ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

5% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

Передрукъ не буде плаченый **Дирекція.**

Пѣвець церковный

глядить мѣсця. Умѣе учити хорального спѣву зъ нотъ и може выказатися добрыми свѣдоцтвами. Адреса: *Олекса Барабашь въ Косовѣ* коло Чорткова, почта *Калинѳвщина.* 2461 3—2

Пѣвець церковный

зъ хорошимъ голосомъ, знаючій нотный спѣвъ пѳсля фортепіяну або гармоніюмъ шукае мѣсця въ бѳльшѳмъ селѣ або мѣстѣ, особливо де бы громадяне хотѣли заложити крамницю. Маючи довголѣтну практику въ торговли, умѣвъ-бы добре повести розпочате дѣло. Адресу подасть Администрація „Дѣла“.

Цѣс. кор. упривилеєвана

Рафинерія спиритусу

И ФАБРИКА ОЦТУ

ЮЛІЯ МИКОЛЯША

у ЛЬВОВѢ

выробляе

НАЙЧИСТѢЙШІЙ СПИРИТУСЪ

здалый для панѳвъ аптикарѣвъ, фабрикъ ликерѳвъ и т. п.

2316 котрый продае 52—?

по цѣнахъ умѣренныхъ.

Поручае такожъ найлѣпшого рода горѣвки, ликеры и розолисы.

Закладаюся

за всяку пѣну, що жаденъ зъ монхъ конкурентѳвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжь для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій краевыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мѳй богатый складъ такожъ 1962 Воч. Духовеньству. 88 -0

Замовленя въ мѣсци и зъ провинціи выконуються точно и ретельно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескои одежи гуртомъ и подрѳбно.

Львѳвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеный 1848.

Ч. 15218/V.

Ц. к. уприв. зелѣзница Львѳвско-Черновецко-Ясска.

На часъ ѳдъ липня року 1888 до послѣдного червня р. 1889 розписуєся въ дорозѣ оферты:

ДОСТАВА НАФТЫ и ОЛѢЮ РѢПАКОВОГО

въ слѣдуючихъ скѳлькостяхъ:

около 65000 клгр. нафты, 16000 клгр. олѣю рѣпакового до освѣтленя а 40000 клгр. до смарованя, для шляхѳвъ австрійскихъ;
около 25000 клгр. нафты, 6000 клгр. олѣю рѣпакового до освѣтленя а 28000 клгр. до смарованя для шляхѳвъ румуньскихъ.

Оферты ѳдповѣдно остемплеванѝ, опечатанѝ и заосмотренѝ въ напись: „Оферта на олѣѣ“ треба внести ѳддѣльно для поименованыхъ шляхѳвъ, а именно для австрійскихъ до Заряду головного у Вѣдни (I. Elisabethstrasse 9) або до дирекціи руху у Львовѣ; для румуньскихъ же до комитету завѣдуючого въ Букарештѣ (Strada Gloriei 7) або до дирекціи руху въ Яссахъ найдальше до 11 червня с. р. годины 11-тои передъ полуднемъ — а рѳвночасно зложити въ касѣ одного зъ высше наведеныхъ мѣсць вадіюмъ въ высотѣ 5% вартости жертвованои доставы.

Условія доставы, котрыхъ знанье треба выразно заявити въ офертѣ, можна переглянути въ бюрахъ заряду матеріялами у Вѣдни, Львовѣ, Букарештѣ и Яссахъ, або такожъ за оплаченьемъ почты можна ихъ переслати на вказане мѣсце.

ВѢДЕНЬ въ маю 1888. 2474

2474 **Рада завѣдуюча.**

И. ИГНАТОВИЧЬ

у Львовѣ ул. Коперника ч. 3.. въ Краковѣ Суконницъ ч. 20., въ Чернѳвцяхъ Ринокъ ч. 2

поручає власного выробу

знаменитѝ средства ѳдзначенѝ 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипломами признаня, на выставахъ краевыхъ и заграничныхъ.

Есенція ароматична до полоканя устъ змѣшана зъ водою, дае здорове и дуже приємне полоканье до устъ, ѳдсвѣжае ясла и запобѣгае псованю зубѳвъ. Фляконъ 80 кр.

Паста ароматична до чищеня зубѳвъ знаменито очищае зубы зъ каменя и надае имъ перлову бѣлѳсть. Цѣна 30 кр.

Щѳточки до чищеня зубѳвъ

въ рѳзныхъ родахъ зъ найлѣпшихъ фабрикъ англійскихъ и французкихъ ѳдъ 20 кр. до 1 зр. 50 кр.

Пльомба бальзамична

до пльомбованя дѣравыхъ зубѳвъ, єсть тревалою и дуже практичною въ ужитю. Фляконъ 50 кр.

2424 9—?

2415 **КОСЫ** 5—?

6 и 6½ ручковѝ вузшѝ и широкѝ по **36** и по **40** кр.

Найлучшѝ по **50** кр.

Бракъ по **25** кр.

поручае зъ своихъ складовъ

Народна Торговля.

Пошукованя посадъ, оголошеня продажи,

пошукованя спѳльниковъ

и всѣ иншѝ оголошеня для всѣхъ австро-угор. якъ такожъ для всѣхъ заграничныхъ газетъ и фаховыхъ часописей залагоджуе **найтанше, найскорше и въ ѳдповѣдный спосѳбъ по оригинальныхъ цѣнахъ** експедиція апонсовъ:

RUDOLF MOSSE

Wien I. Seilerstätte 2.

При закупнѣ товарѳвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка, пѳдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 111. Львôвъ, Середа 18 (30) мая 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека пайзнам. повѣстей“ выходить въ вôвторокъ, и въ вôвторокъ и суботу на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler. Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр	на цѣлый рôкъ	24 зр
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр
на чверть року	4 50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр	на мѣсяць	1 35 зр

Редакція, Администрація и Експедиція пôдъ ч 24 ул. Баторія.

Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. а. в.

Провинціональный соборъ.

Нинѣ рано вычитуємо въ 10 ч. „Душпастиря“ зъ 15. (27.) с. м. отсю коротку звѣстку:

„Якъ зачуваемъ, збереся незабавомъ провинціональный синодъ. Всесв. Ординаріяты вже порозумѣлися въ тôмъ взглядѣ.“

Вѣсть ся, — а мусимо уважати єи автентичною — єсть очевидно великои доносимости не тôлько для галицко-руского духовеньства, але и въ загалѣ для галицкихъ Русинôвъ, у котрыхъ житье народне такъ тѣсно звязане зъ церковнымъ и де въ загалѣ духовеньство становить таку велику, сильну и значущу часть интелигенціи.

Богато вже поколѣнь Русинôвъ-уніятôвъ пережило бозъ зазнаня провинціонального собору. Послѣдный соборъ ôдбувся 1720 року. Ôдъ того часу всѣ пробы ôдбути такій соборъ не удавалися. Навѣть епархіяльного собору наша Галичина не могла зазнати, бо вправдѣ епископъ перемыскій Михаилъ Левицкій курендою зъ 21 сѣчня 1816 р. заповѣвъ бувъ епархіяльный соборъ въ Перемышли, але по причинѣ именованя того епископа митрополитомъ львôвскимъ, задуманый соборъ не здѣйстнився.

Передъ Замойскимъ соборомъ зъ 1720 року знанй у Русинôвъ и важнй въ нашôй исторіи соборы въ Новогородку 1414 року и соборъ въ Берести зъ 8 жовтня 1596 р, на котрôмъ оголошено унію рускои церкви зъ Римомъ. Въ соборѣ Берестейскôмъ взяли участь Русины духовнй и свѣтскй (пôдъ проводомъ митрополита Рагозы и 5 епископôвъ), три латиньскй епископы яко заступники римского престола и Христофоръ Радзивилъ, канцлеръ Левъ Сапѣга, Дим. Галецкій и Єзуитъ Скарга яко заступники короля.

Соборъ Замойскій 1720 р. ôдбувся пôдъ проводомъ нунція Ґримальдіого, а участь взяло въ нѣмъ 8 епископôвъ, 1 протоархимандритъ, 8 архимандритôвъ, 1 викарій архимандріи, 129 священикôвъ и єромонахôвъ, (по найбôльше деканôвъ, игуменôвъ, крилошанъ и професорôвъ) — а свѣтскихъ Русинôвъ першій тогдѣ въ исторіи соборôвъ разъ майже зовсѣмъ выключено, бо запросины на соборъ Замойскій выслано тôлько до львôвскои Ставропигіи и справдѣ два члены єи сеніоры Стефанъ Ляскôвскій и Иванъ Чесникôвскій, выѣхали до Замостя и взяли участь въ засѣданяхъ другôмъ (1 вересня) и въ третôмъ (17 вересня), на котрôмъ були оголошенй ухвалы собору въ 19 главахъ.

Пôзнѣйше (якъ свѣдчать „Monumenta Poloniae“ Тейнера) старався митрополитъ Филипъ Фелиціянъ Володковичь (1762—1778) зôбрити соборъ провинціональный, одержавши дозвôлъ папы Климента XIII, котрый своимъ бреве зъ 15 червня 1765 р., похваливши митрополита та епископôвъ и вызначивши нунція Висконтіого на предсѣдателя, скликавъ соборъ до Берестя на 26 серпня 1765 року. До скликаня собору потрѣбно було такожь дозволу короля. Король поставивъ умову, що позволить тôлько тогдѣ, коли на соборъ будуть допущенй такожь королѣвскй комисарѣ. Нунцій, запытавшись Риму, ôдповѣвъ королеви, що ôнъ участи въ соборѣ не возьме, бо присутнôсть королѣвскихъ комисарѣвъ на соборѣ противиться свободѣ церкви, а коли король боиться, щобы чого шкôдного для рѣчи-посполитои не ухвалено, то на то суть инчй способы. Тогдѣ коронный канцлеръ Замойскій заявивъ нунцієви, що ôнъ єго меморіялу доти не представить королеви, доки не довѣдаєсь, о чôмъ соборъ буде радити, и яку нунцій дає гарантію, що не буде нѣякои державѣ шкôднои ухвалы. Нунцій повагою своєи особы ручивъ за то, що соборъ въ нѣчôмъ не нарушить анѣ прерогативъ короны, анѣ шляхты, — але та ґарантія була за мала. Замойскій заявивъ, що король боиться, що не всѣ-жь члены собору будуть мати такй интенціи, якъ нунцій. Очевидно знати зô всего того, що Полякамъ ишло о то, щобы до собору руского не допустити. Але ôдъ короля наспѣла ôдповѣдь на меморіялъ нунція. Король домагався предложеня предмету нарадъ собору, або зъобовязаня, що ухвалы собору такъ довго не будуть оголошенй, кромѣ догматôвъ, поки не затвердить ихъ король, або наконець принятя комисарѣвъ королѣвскихъ. Переговоры тягнулись, а до собору таки не прийшло, тымъ бôльше, що въ рѣчи-посполитôй запанувавъ хаосъ.

Въ часахъ, якъ Галичина прийшла пôдъ Австрію, мы знаємо про кôлькоразовй змаганя и владикъ, и духовеньства, и самого народу — до скликаня собору провинціонального. Въ 1848 роцѣ Русины добивалися конче собору. Се може бы було и наступило, коли-бъ такъ скоро не настала була доба реакціи, Бахôвщина. Якъ же засіяла нова ера конституційна, Русь галицка зновъ зъ великимъ натискомъ почала домагатись собору. Митрополитъ Яхимовичь дуже займався тою гадкою, думано вôзвати и угро-рускихъ епископôвъ. Зъ-разу мѣродайнй сферы не радй були слухати про соборъ, пôзнѣйше може бы були и допустили до него, мимо заколотôвъ зъ польскою ворохобнею, щобы тôлько повагою собору присмирити горячій рухъ обрядовый, якій тогдѣ бувъ сильно бухнувъ (бо все таки „рѣшаючій“ голосъ мають на соборахъ тôлько епископы). Смерть незабутного Григорія Яхимовича сталась причиною, що до собору не прийшло. Дотычне архієрейске посланіє Яхимовича зъ 31 марта 1863 р., котрымъ гамувавъ „обрядовцѣвъ“ и взывавъ до спокою, поки не буде скликаный соборъ, то посланіє Яхимовича розôславъ доперва митрополитъ Литвиновичь дня 28 мая 1863 р., а зъ того могло здаватися, що и новый митрополитъ годився зъ гадкою свого попередника. Однакожь за Литвиновича до собору не прийшло. Говорять, що и митрополитъ Іосифъ Сембратовичь старався о скликанье собору, та процесъ за Гнилички и опôсля зреченье єго перебили єго намѣренье.

Ажь теперь, — якъ бачимо зъ вѣсти „Душпастиря“, — мабуть уже въ недалекôмъ часѣ прийде у насъ до провинціонального собору. За папы Льва XIII ôдбули уже передъ кôлькома лѣтами семигородскй Румуны-уніяты свôй соборъ провинціональный въ Блязендорфѣ пôдъ проводомъ митрополита и трехъ епископôвъ. Длячого-жь бы Русины не могли свого собору дôждатися? Не знаємо исторіи заходôвъ нашого митрополита и владикъ у Вѣдни и въ Римѣ, — може бути, що они мусѣли побороти не одну якусь перешкоду, заки добились призволу на соборъ.

Фактъ, що соборъ ôдбувъ-быся, бувъ-бы, — якъ се мы на початку зазначили, — самъ собою фактомъ важнымъ. Инша очевидно рѣчь, якъ соборъ може выпасти въ результатахъ. О тôмъ, розумѣєся, въ сѣй хвили годѣ що сказати, тымъ бôльше, що не вѣдомо навѣть, якій буде складъ собору, н. пр. чи допустять и людей свѣтскихъ, якъ се у Русинôвъ въ традиціи, не занегованôй зовсѣмъ навѣть Замойскимъ соборомъ, — а дальше не вѣдомо, на скôлько побôчь догматичныхъ пытань взято вже, чи буде взято пытань народно-церковного значеня... и зъ якихъ найпаче мотивôвъ епископы постарались о скликанье сего собору.

Мы нинѣ тôлько можемо горячо бажати, щобы все то выйшло якъ найкористнѣйше для рускои церкви и рускои народности!

Письма зъ Болгаріи.

Софія 12 (24) мая.

П. Петко Каравеловъ выдавъ недавно бôльшу брошуру п. з. „Болгарске шкôльництво въ Турціи“. То выданье має велику вагу, разъ длятого, що выйшло накладомъ такъ поважнои институціи якъ „*Българско книжôвно дружество*“ (Болг. наукове товариство), а въ-друге длятого, що написавъ єи чоловѣкъ, котрый має за собою свѣтлу минувшôсть, а сподѣваєся ще свѣтлои будучности. На самôмъ початку, згадуючи о важности статистики, нападає авторъ сильно на софійске статистичне бюро, котре почавши ôдъ 1881 р. до сего часу майже нѣчо не вдѣяло хотяй мало средства и всяку можливôсть. Вычисливши дальше жерела, на котрыхъ буде опирати свои статистичнй выводы о болгарскôмъ шкôльництвѣ въ Турціи (Македоніи и полудневôй Тракіи), авторъ переходить просто до рѣчи. Рôзныхъ шкôлъ въ Македоніи начисляє авторъ до 400 (500 учителѣвъ, а 20.000 ученикôвъ; 1 школа припадає на 500 чисто болгарскихъ хатъ). Въ полудневôй Тракіи (Адріянопольскій и Константинопольскій повѣтъ або „вилаєтъ“) находиться такихъ шкôлъ около 140 (160 учителѣвъ а 6.000 ученикôвъ на 60.000 чисто-болгарскихъ хатъ). Пôсля Каравелова болгарскй школы въ Турціи мають велике значенье особливо черезъ то, що розбуджують и пôддержують національного духа въ тыхъ сторонахъ.

Болгаре жиючй въ Турціи мають двохъ лютыхъ ворогôвъ, котрй хотѣли-бы coûte que coûte стерти болгарщину зъ лиця землѣ: Турки мають за собою силу права и пакостять Болгарамъ на кождôмъ кроцѣ, Греки-жь при помочи своихъ добре устроєныхъ шкôлъ и при помочи церкви хотять Болгаръ згеленизувати. Греки стоять культурою далеко высше, нѣжь Болгаре. Якъ колись Русины встыдалися своєи мовы и чѣпалися всего, що польске, такъ само нинѣ Болгаре въ Турціи хотѣли-бы доконче дорôвнувати Грекамъ и длятого присвоюють собѣ дуже пильно грецкій языкъ, грецкй обычаѣ, а опôсля цураються своєи народности. Треба додати, що Греки — загорѣлй патріоты. У нихъ выроблена сильна организація: де мешкає кôлькадесять або навѣть кôльканацять богатшихъ Грекôвъ, тамъ уже повстає якесь филантропійне товариство, або школа, церковь, и проч. Противно-жь, Болгаре жиють бôльше кождый для себе, а коли въ якôмъ мѣсци наступить организація, то сейчасъ мусить наступити и сварня. Не диво отже, що грецкй колоніи розсѣялись такъ численно. Ними заселена майже половина Константинополя, Адріянополя,

Въ Римѣ и въ Неаполи.

Згадки К. Н. Устіяновича

(*Дальше.*)

Въ Неаполю заѣхавъ я до Ново-йоркского готелю и замешкавъ высоко, на пятôмъ подѣ — або якъ у насъ кажуть „поверху“. За свѣтличку плативъ я (разомъ зъ постелею и свѣтломъ $1^1/_2$ ліры т. є. 75 кр. Она була чистенька и, якъ всѣ домы въ Италіи, на помостѣ камѣннôмъ. Дверѣ провадили на обширну камѣнну асфальтовану веранду, пôдъ котрою були станціи на всѣхъ подахъ, ажь до улицѣ.

Передомною ôдкрывався якъ найкрасшій видъ. Глубоко пôдомною кипѣло на улици житье, по улици ѣздивъ трамвай кôнный, биля него другій паровый, а тужь за ними колысало море безчисленнй човны, кубары и кораблѣ щоглистй та паровй. За ихъ лавами сияло въ пораннôмъ блеску море Партенопейского заливу, генъ за нимъ розперся старый Везувъ и куривъ, якъ звычайно, свою люльку, а єму до колѣнъ розвинулись по надъ саме море, неначе лапочки бѣлыхъ кораблѣвъ, домы мѣсточокъ Torre del Greco, Annunciata, Castella mare и Sorrento. Дальше зновъ море синье та широке, а на захôднôмъ небосклонѣ далеко выринала зъ глубинъ чаруюча Isola Capri. За нею зновъ море, потôмъ Cap Misenum, Pozzuoli, Posilip и Неаполь зъ горою San Elmo, и пініи, пальмы та садки зеленй, и нижный замокъ Бурбонôвъ А потôмъ мѣсто живе, надбережне ажь до мого готелю. Овидъ прекрасный, óвидъ єдиный, óвидъ, що о нѣмъ сливе на свѣтъ увесь слово: „Vedi Nápoli e poi muori“. (Бачити Неаполь и — умерти“. Не здивуєте, що я лишився тутъ цѣлый тыждень а по тыждни и жалувавъ дуже, що не мôгъ ще довше лишитись.

Неаполь єсть першимъ въ Италіи мѣстомъ. Ту живе 600.000 людей, ту славный музей Помпеяньскій, ту фабрики коралевыхъ и лявовыхъ та мушлевыхъ выробôвъ, — ту бьє индустрійне житье всѣми живчиками, — ту нарôдъ веселый, спѣвочій и безжурный. Сюды приѣзжають хмарами богатй чужинцѣ на зиму, сюды вчащають паломники науки зô всего свѣта студіювати слѣды римскои культуры и памятникôвъ середныхъ вѣкôвъ Ту стоять рештки норманьскои будовы Роберта Ґвискарда, замки королѣвъ зъ дому Анжу и Бурбонъ и спаньольскихъ ґрандôвъ палаты. Тутъ и до нинѣ стоить ще той костелъ, де Конрадинъ молоденькій проживъ остатнй житя свого хвилѣ, ту показують мѣсце, де єго страчено. Ту видно площадь, на котрôй рыбакъ Мазаніелльо противо чужинцѣвъ пôднявъ бунтъ щасливый; ту оповѣдають про страшнй злочиньства, котрыми мучила мѣсто (за часôвъ Наполеона I.) такъ звана „чорна банда“ кардинала Руффо, котру звербувавъ ôнъ изъ збôйникôвъ гôрскихъ и мѣскихъ противъ Французôвъ и републиканъ. Ту нарôдъ бутный, — въ єго жилахъ кровь грецка, римска, сараценьска и норманьска мѣшалась зъ кровью Спаньолôвъ, Французôвъ, — и ôнъ не давъ собѣ нѣколи накинути папскои св. инквизиціи.

Ту всѣ улицѣ показують на страшнй ôдъ 1631—1662 р. трѣваючй выбухи пекольнои горы. Скаменѣлою бо лявою Вулькана побрукованй и портъ, и все мѣсто, и збудовано множесто будынкôвъ. Ту недалеко увôзы Кавдиньскй, де Римлянъ Самниты по-пôдъ ярмó гнали. Ту въ недалечи и Капуа тая, що зъ воякôвъ Ганнибаля зробила Сибаритôвъ. Ту и сар (нôсъ) Misenum, де стояла флота старшого Плинія, заки ôнъ ôдправився въ загрожене Везувіємъ Помпеѣ, де найшовъ собѣ смерть. Ту на обнôжу гнѣвного Вулькана выдерли земли нинѣшнй люде славне колись мѣсто и вынесли єго на свѣтъ Божій, що и стоитъ оно и чудує насъ стариннымъ ладомъ и богатствомъ, а пустками домôвъ и улиць своихъ наводить на насъ мысль и страхъ зникомости и марности людскои руки и людского ума передъ силою природы. Ту славне „Bajae“ и „Cumae“, де передъ вѣками сидѣла зловѣстна Сибиля. Ту и пôдскальный морскій каналъ (Тартарисъ), котрымъ выплываєся на богатй, чаруючй „поля Елизейскй“... Словомъ: рай, куды подивишся, але рай положеный надъ пропастьми найкрасшого моря, рай, котрому все грозить заливъ плодовитои и чаруючои, але огнеметнои смертоноснои горы, — рай, котрый, не сто разъ, ставався своимъ Адамамъ пекольнымъ гробомъ, рай, що за него цѣлй народы накладали головою, щобы, вкôнци, здобути єго, згнуснѣти въ розпещеню, роскошахъ и гнусности любаснôй. И дармо правительство валить ту дôмъ за домомъ и ставляє въ новôмъ ладѣ за улицею улицю; дармо и полиція силуєсь обзнакомитися въ переулкахъ и норахъ передмѣстя Капуаньского; дармо стараєсь она выкоренити тайне розбôйниче товариство „Camora“, що, на кого хоче, гарачь накладє. Правительству удасться може приборкати єго, але выкоренити буде єго трудно. Правительство змѣнить и уновôтнить старе порохнаве, а декуды и нехлюйне мѣсто, але вдачѣ людскои, вдачѣ пристрастнои, вдачѣ посвячаючои за хвилину щастя житье, вдачѣ, котрои завѣтомъ єсть: хто не важить, той не має, самолюбнои вдачи тутешныхъ людей оно змѣнити не въ силѣ, бо тому противна ихъ мама роскôшна, те море безкрає и батько химерный, Везувъ горячій и Богъ ихъ всещедрый, высокій, тепленькій: те сонце, що шле имъ воздухъ повный страсти...

Цѣкавый, дуже цѣкавый Неаполь! Нѣхто не пожалує труду приѣхати сюды и забутися хвильку въ єго солодкихъ обôймахъ. Однакъ я не раджу выбиратись навѣть до Венеціи, а тымъ менше въ Нáполі безъ плавного знатя италіяньского языка. Роскôшнй свои мистеріи, тайны природы и всѣ богатства науки и штуки ôдкрыває Италія тôлько тому, що до неи рôднымъ заговорить словомъ. Иншій вертає домôвъ розчарованый, увидѣвши мало, а не уживши нѣчого. Впрочѣмъ хто хоче пôзнати и край той и людей, тотъ не повиненъ сидѣти въ готелю. Той нехай иде на улицю, де вôзъ за возомъ о парѣ колѣсъ высокихъ и грубыхъ тягнуть сильнй конѣ або и мулы 17-ои мѣры. Де люде ледви минатися можуть, такъ имъ ту тѣсно. Де шиють, кують и стрижуть, продають, варять и пють, и ѣдять — все прилюдно, все на улици. На торзѣ женщинъ не богато. Мужчины займаються закупномъ припасôвъ зъѣстныхъ. Жѣнки сидять дома за бальконовыми ôкнами (ту що ôкно то ганокъ) и споглядають на улицю, а слухъ ихъ такъ деликатный и добрый, що мимо уличного шуму и гримоту возôвъ Неаполитанка учує и зрозумѣє кожде слово, котре до неи зъ улицѣ заговорить голосъ знакомый, а око у неи такъ быстре, що въ пôтьмѣ ночи видить она лѣпше, якъ дикій сынъ американьскихъ степôвъ.

(*Конець буде.*)

Всякй облигаціи, листы заставнй, ренты, акціи банковй и зелѣзничй, льосы державнй и приватнй купують и продають пôдъ найкористнѣйшими по змозѣ условіями СОКАЛЬ и ЛИЛІЕНЪ дôмъ банковый и контора вымѣны. Порученя зъ провинціи сейчасъ залагоджуються, безъ дочисленя провизіи.

Пловдиду и другихъ мѣстъ; деякі мѣста суть майже выключно грецкі, якъ Варна, Бурґасъ; въ Румуніи: Галацъ (зъ пребогатыми церквами), Браила; богато есть Грекôвъ въ Лондонѣ, Парижи, Петербурзѣ, навѣть въ Ню-Йорку. При тôмъ Греки мають за собою протекцію турецкого правлѣня, котре ихъ охотнѣйше пôдпираѥ, анѣжь убогихъ Болгаръ. Колись Греки завели були въ цѣлôй нинѣшнôй Болгаріи свои школы, и були то сумні для болгарщины часы! Тогдѣшні патріоты болгарскі добре зрозумѣли, що болгарщину можна ратувати тôлько за помочею шкôлъ. То саме радить Каравеловъ робити теперь въ Турціи. Дорога революціи, пôсля него, не допровадить до нѣчого, тôлько погôршить справу. Особливо же повинно ся звернути бачнôсть на Македонію, на котру острять собѣ зубы вже давна три державы: Австрія, Сербія (Сербы кажуть, що тамъ жиють Сербы) и Греція (Греки на тôй пôдставѣ, що тамъ жиѳ майже половина Грекôвъ). Всѣ теперѣшні болгарскі школы въ Турціи суть приватні: они пôддержуються изъ приватныхъ складокъ. Коли зважимо бѣднôсть населеня болгарского въ Турціи, котре при теперѣшныхъ услôвяхъ не може свобôдно розвиватися, то число болгарскихъ шкôлъ ѳсть дуже поважне.

Передъ Великоднемъ мала завязатися за иниціятивою д-ра Моллова (цанковиста) болгарска „Матица“ на взôръ иншихъ славянскихъ Матиць. Скликано уже перші загальні зборы для ухваленя статутôвъ, коли въ тôмъ явився редакторъ „Свободы“ п. Петковъ и разомъ зъ другими своими людьми приказавъ зборамъ розбйтись, инакше розкаже всѣхъ поарештувати. Причиною такого поступованя п. Петкова було то, що на зборахъ появилася случайно бôльшôсть изъ опозиціи. Сумна сѣрѣчь, що болгарска интелигенція руководиться у всѣхъ справахъ партійными поглядами. Въ тôмъ случаю потерпѣвъ изъ тои сварнѣ тôлько самъ народъ, котрый мôгъ-бы мати для себе болгарску „Матицю“, а такъ справа пôйде на довго въ забутье.

Правительственный органъ консервативныхъ министрôвъ (Стоилова и Начавича) *„La Bulgarie“* подавъ бувъ вѣсть, мовь-бы Цанковъ написавъ до Каравелова зъ Константинополя письмо, въ котрôмъ взываѳ его до спôльнои акціи. Каравеловъ однакожь категорично перечить, яко-бы получивъ таке письмо, бо хотяй бы навѣть дѣйстно ôнъ таке письмо дôставъ, то межи нимъ а Цанковымъ не наступила-бы нѣколи ѳднôсть акціи. Цанковъ хоче слѣпо слухати Россіянъ, ôнъ же хоче добрыхъ ôдносинъ зъ Россіею, але пôдъ условіями. Давнѣйше Каравеловъ, коли бувъ ще министромъ, любивъ розчитуватись въ англійскôй филозофіи и кождого, хто тôлько навинувся у него гостемъ, мусѣвъ мучити англійскою философіею; нинѣ ôнъ де-що змѣнився: улюбленымъ предметомъ ѳго розмовы ѳсть теперь у него россійска литература и штука. Зъ одушевленьемъ розказуѥ, яке вражѣнье робить нинѣ въ цѣлôй майже Европѣ Тургеневъ, Толстой, Короленко, Верещагинъ, Айвазовскій... Свои нові погляды политичні розвиваѥ Каравеловъ ôдъ часу до часу въ „Търновскôй Конституціи“. Ôдъ недавна власне друкуѥся въ въ ѳго органѣ цѣлый рядъ статей безперечно дуже цѣкавыхъ и дуже важныхъ: въ нихъ указуѥ Каравеловъ на то, якъ Австрія, почавши ôдъ берлиньского трактату, а скôнчивши на теперѣшнôй кризѣ, стараѥся довести Болгаръ своєю опѣкою до того положеня, до якого успѣла довести Сербію.

Дня 11 ст. ст. мая обходила столиця торжественно *память Кирила и Методія*, котрыхъ болгарскі учені виндикують собѣ. Въ городскôй соборнôй церквѣ. „Светий Кралъ“ ôправлено торжественну литургію, на котрôй бувъ присутный князь Фердинандъ и высші войскові и цивильні урядники. Всѣ школы були приукрашенї фляґами.

Ôдъ кôлькохъ днѣвъ маѥмо министерску кризу. Вправдѣ правительство перечить тому, але того перстеня не можна брати за чисту монету. Причиною непорозумѣня ѳсть нещаслива справа Попова, за котрымъ вставляються оба консервативні министры. О тôй кризѣ знали на провинціи ще скорше, нѣжь въ столици. Радославовъ одержавъ изъ Пловдиву цѣкавї письма, въ котрыхъ описуѥся живыми красками, яке невдоволенье выкликало нетактовне поступленье зъ Поповымъ. Пôдчасъ подорожи князя кôлька депутацій хотѣло представитись князю, оповѣсти ѳму свои болѣ и высказатися въ справѣ Попова, однакожь Стамбуловъ дôзнавшись о тôмъ, заборонивъ пускати депутаціи передъ князя. Либеральні министры наварили собѣ пива, котрого теперь не можуть выпити. Длятого князь не спѣшить зъ потвержденьемъ вердикту, бо мабуть предвиджуѥ злі наслѣдки справы. Въ загалѣ населенье якось охолоднѣло для князя: повитаня на провинціи не выпадали такъ свѣтло, якъ се доносили депешѣ „Агентіи Гаваса“, коли-жь князь вернувъ до Софіи, то на повитанье зôбраный народъ, понайбôльше испаньскі жиды (спаніолы) и турецкі циганы, котрыхъ въ Софіи ѳсть дуже богато, не пустивъ анѣ пары зъ устъ. Въ Севлиѳвѣ, Лôвчи и Плевнѣ манифестаціи выпали слабо, а въ Лѣсковацу арештовано навѣть двохъ людей за то, що кидали на князя бульбами. Все то вплываѥ дуже зле на повагу и крѣпкôсть теперѣшного правлѣня. Скоре закôнченье кризы являѥся длятого пекучою потрѳбою, бо тôлько черезъ се одно могло-бы наступити въ Болгаріи положенье певне.

Въ „Народныхъ Правахъ“ Радославова печатаѥсь въ фейлетонѣ статя написана п. Р. п. заг. *„Просвѣщéнието на малорускийтъ народъ въ Галиция въ послѣднитѣ години“*. (Просвѣта малоруского народу въ Галичинѣ въ остатныхъ часахъ). Авторъ оповѣдаѥ въ зовсѣмъ популярный способъ, що Русины зробили въ послѣдныхъ десяткахъ лѣтъ, щобы приводити народъ до самопôзнаня. Подôбні тематы для Болгаръ дуже великои ваги. Въ Софіи и по другихъ мѣсцяхъ Болгаріи суть вправдѣ товариства, котрыхъ задачею ѳсть просвѣщати простый народъ, та они не знають, якъ братись до того дѣла, тожь для нихъ дуже цѣкаво знати, якъ такими рѣчами займаються другі Славяне. Ледви однакъ що-небудь поможе въ теперѣшныхъ часахъ говорити о просвѣтѣ народу, коли апатія, страхъ и ненависть придавили всѣхъ де-що мыслячихъ и охочихъ до трудôвъ

Драганъ.

Зъ рады державнои.

238. и 239. засѣданье палаты послôвъ зъ дня 23 и 24 мая 1888.

Дальшу дискусію надъ етатомъ министерства справедливости розпочавъ президентъ Смолька удѣляючи нагану пос. Форґґерови за высказаный нимъ замѣтъ, що Словяне не мають змыслу права. Рѣзку и строгу ôдправу за тї слова давъ пос. Фореґґерови такожь пос. Ферянчичь (Словѣнець). Бесѣдникъ той выказавъ горячими словами страшну ненависть Нѣмцѣвъ до Словѣнцѣвъ въ Стиріи, Каринтіи и Краинѣ и пôднѣсъ самовôльне надъуживанье ними законôвъ въ некористь Словѣнцѣвъ. Самъ президентъ апеляціи въ Грацу ѳсть ворогомъ Славянъ и разъ пôднѣсъ на однôмъ банкетѣ въ тоастѣ, що увзглядненье языковыхъ потребъ Словѣнцѣвъ въ судôвництвѣ було-бы згубою для судôвництва. Словѣнцѣ не хочуть президентôвъ-лингвистôвъ, але судіѣвъ. Не диво, що пôдъ такимъ президентомъ суды стирійскі самовôльно уневажнили рескрипть министерства що-до словѣньскихъ вписôвъ въ книги грунтовї и ôдмавляють такихъ вписôвъ сторонамъ. Ненависть Нѣмцѣвъ доходить до того, що имена словѣньскі перекручують при вписахъ до книгъ грунтовыхъ на насмѣшливі нѣмецкі прим. Sina Gorica на Schweinsbügel и т. п. Таке поступованье повинно вызвати вже разъ рѣшучі мѣры зъ стороны министра справедливости.

Ôдтакъ забравъ голосъ пос. Кронаветтеръ. Въ довгôй и знаменитôй бесѣдѣ обговорювавъ ôнъ поступованье судôвъ ческихъ въ справахъ противъ робôтникôвъ, якъ такожь справу конфискаты книжокъ и часописей. Передвсѣмъ пôднѣсъ ôнъ выимковый станъ судôвництва ческого въ справахъ соціялистичныхъ. Тамъ ѳсть въ Празѣ окремый сенатъ, котрый судить того рода справы зъ цѣлои Чехіи а складаѥсь зъ самыхъ завзятыхъ ворогôвъ свобôднои думки и поступу. До того сенату стягають зъ цѣлого краю людей закованыхъ въ кайданы, повязаныхъ посторонками, хочь нема зовсѣмъ предвидженыхъ законами случаѣвъ, въ котрыхъ вôльно накладати окôвы. Найбôльше мучать людей пôдозрѣлыхъ о приналежнôсть до тайныхъ товариствъ. Такихъ людей держать въ самôмъ слѣдствѣ по 3—4 мѣсяцѣ въ вязници. Ревизіи ôдбуваються безпôдставно, акты обжалованя суть звычайно дуже слабо умотивованї, такъ що платня судіи слѣдчого и прокуратора оказуѥсь дармо выкиненымъ грошемъ за таку нужденну роботу. Все то пôдпираѥ бесѣдникъ фактами и вмѣняѥ въ вину министрови справедливости. При ревизіяхъ забираються часто книжки зовсѣмъ дозволенї, кокрыхъ обжалованымъ опôсля не звертають. Переходячи до конфискатъ пôддаѥ бесѣдникъ критицѣ ôдповѣдь министра, яку давъ ôнъ, заинтерпелюваный въ тôй самôй справѣ послами Гайльсбергомъ и Вайтльофомъ, называючи поглядъ министра, наче бы не вôльно критикувати судовыхъ присудôвъ (въ справахъ прасовыхъ), блуднымъ и безпôдставнымъ. Присудôвъ не вôльно лишь высмѣвати и понижати, але критикувати ихъ вôльно кождому горожанинови. Конфискаты досягають може не такъ часто великі столичні газеты, але за то постигають они дуже часто газеты выходячі на провинціи и не щоденно, а особливо письма робôтничі. Прокураторія знаѥ, що тї письма не мають фондôвъ и длятого стараѥсь ихъ конфискатами знищити. Такъ само стоить рѣчь зъ конфискатами книжокъ и брошуръ. Дôйшло до того, що въ р. 1887 сконфискувала прокураторія въ Инсбруку брошуру бувшого австрійского мин. Шефлього п. з. „Quintessenz des Socialismus“, котра була выдана въ Австріи ще въ р. 1875 и нѣколи не пôдпала конфискатѣ. Бôльша часть конфискатъ опираѥсь у насъ на параґрафѣ о „погордѣ и ненависти“, котрый то параґрафъ ѳсть нащадкомъ абсолютизму, незгôднымъ зъ запорученымъ конституціею правомъ высказувати свобôдно свою думку. Въ загалѣ належало-бы цѣлый карный кодексъ зъ р. 1852 погодити зъ конституціею; парляментъ повиненъ пôднятись тои реформы. Вкôнци звернувся бесѣдникъ противъ судôвъ и законôвъ выимковыхъ доказуючи, що они въ Австріи теперь зовсѣмъ непотрѣбні и нѣчимъ неоправданї.

По знаменитôй бесѣдѣ Кронаветтера забравъ голосъ министеръ Пражакъ, звертаючись найперше противъ противникôвъ рôвноуправненя языкôвъ краєвыхъ въ судахъ. Рескрипту о словѣньскихъ вписахъ до книгъ грунтовыхъ не выдавъ министеръ въ цѣли славизаціи Австріи, якъ то ѳму закидають, а лишь за-для переведеня языковои рôвноправности. Таке саме розпорядженье въ користь Нѣмцѣвъ выдавъ министеръ для Трієсту, де перше можна було вносити вписы лишь въ языцѣ италійскôмъ. Цѣкавымъ ѳсть зъ бесѣды министра аргументъ, що „зъ обставины, що книги грунтовї заложенї суть въ певнôмъ языцѣ, не выплываѥ ще зовсѣмъ, щобы були они веденї лише въ тôмъ однôмъ языцѣ“. Аргументъ той повинні собѣ Русины добре затямити; ôнъ може колись ще дуже придатись. Вписъ до книгъ повиненъ въ принципѣ наступати въ тôмъ языцѣ, въ котрôмъ увôйшло прошенье. Дальше ôдповѣдавъ министеръ на замѣты пос. Фореґґера що-до администрациі судôвъ въ Стиріи, а дальше перейшовъ до справы конфискатъ, боронячи ческі суды передъ замѣтами сторонничости и самоволѣ, хочь самъ заявився противникомъ объективного поступованя. Судъ въ Празѣ не ѳсть судомъ вынимковымъ для справъ соціялистичныхъ, якъ пôдносивъ пос. Кронаветтеръ, а лишь до кождои такои справы окремо делегуѥ ѳго праска апеляція. Министеръ признаѥ, що деякі слѣдства тягнуться за довго, въ случаяхъ наведеныхъ бесѣдниками надъужить обѣцюѥ зарядити строге слѣдство и кôнчить запевненьемъ, що правительство хотѣлобы усунути всѣ хибы и недостатки въ судôвництвѣ, однакъ годѣ зробити все ôдъ разу.

По бесѣдѣ министра завôзвавъ президентъ Смолька записаныхъ до голосу послôвъ, щобы говорити до рѣчи и коротко, бо по-за парляментомъ панує обуренье зъ причины такихъ довгихъ розправъ буджетовыхъ.

Пос. Грегорецъ жалувався на бракъ словеньскихъ нотарѣвъ а такожь на то, що суды не хотять приймати документôвъ писаныхъ по словеньски, пос. Жакъ говоривъ про реформы судôвництва, якихъ вымагала-бы конституція, якъ прим. судôвництво фискальне, устна процедура и т. п. Дальше выступавъ противъ системѣ протекцій при именованяхъ и противъ рôвноправности языковôй, узнаючи ѳи злишною и шкôдливого въ судôвництвѣ.

Пос. Вашати пôдносивъ, що при найвысшôмъ трибуналѣ не уступають зъ службы и такі совѣтники, котрі служать вже по 40—50 лѣтъ службы, запираючи авансъ молодшимъ. Жадавъ такожь окремого ческого сенату при найвысшôмъ трибуналѣ.

Пос. Гайльсбергъ запротестувавъ въ имени нѣмецкихъ націоналôвъ противъ увазѣ президента Смольки, що дебаты буджетовї *тягнуться за довго*, называючи ихъ нарушеньемъ правъ и достоиньства парляменту.

Президентъ Смолька заявивъ на то, що не хотѣвъ обижати членôвъ парляменту, уважавъ однакъ, що и середъ самого парляменту пôднимались голосы, що бесѣды суть за довгі, на чѣмъ тратять и справы и бесѣды самі.

Ôдтакъ пôшли дальшї дебаты надъ буджетомъ министерства справедливости.

Пос. Венцличке воювавъ противъ розпорядженямъ языковымъ, чимъ вызвавъ строгу ôдповѣдь зъ стороны пос. Цукра, котрый доказавъ, що всѣ языковї розпорядженя выдано въ границяхъ права. Цукрови ôдповѣдавъ въ централистичнôмъ дусѣ пос. Вашати.

При титулѣ „судôвництво въ краяхъ коронныхъ“ забравъ голосъ пос. Дершатта, закидаючи министрови бракъ законодательнои иниціятивы. Кромѣ проѳкту змѣны сумаричного поступованя, котрый пропавъ десь въ комисіи, не предложивъ министеръ нѣчого парляментови. Дальше говоривъ бесѣдникъ противъ розпорядженямъ языковымъ, пôдносячи майже тї самі аргументы, що ѳго централистичні попередники. — Пос. Киндерманъ жадавъ пôдвысшеня дієтъ судовыхъ лѣкарѣвъ.

Опôсля наступила звѣстна рѣчь пос. Пернерсторфера, котру подали мы передъ кôлькома днями въ цѣлости.

При титулѣ „Карні заведеня“ выступавъ пос. Гайльсбергъ противъ конкуренціи, яку роблять вязнѣ ремеслу и дрôбному промыслови и радивъ заняти вязнѣвъ при роботахъ коло краєвои культуры черезъ заложенье карныхъ кольоній. — Комисарь правительства сов. Пихльеръ заявивъ на то, що такі кольонії були-бы за коштовні, що однакъ правительство пробувало и безъ кольоній уживати робôтникôвъ до робôтъ коло краєвои культуры и всѣ такі роботы вѣнчались успѣхами. Конкуренцію вязнѣвъ промыслови и ремеслу уважаѥ маловажною а то на пôдставѣ датъ статистичныхъ. — Противъ тои конкуренціи выступивъ ще пос. Крайцигъ и на тôмъ скôнчено 239. засѣданье.

„Карпатска Крамниця“ въ Яблоновѣ,

товариство торговельне зъ обмеженою порукою, уже зарегистрована въ судѣ торговельнôмъ, а закупивши и ôдповѣдну реальнôсть на свое умѣщенье, розпôчне вже небавомъ свою чинность. Зборы Крамницѣ рѣшили, щобы всѣ товары кольоніяльні закупувала Крамниця ôдъ львôвскои „Народнои Торговлѣ“ або черезъ ѳи посередництво. Рôвно-жь мило намъ донести нашôй читаючôй Публицѣ, що около Карпатскои Крамницѣ починаѥ организуватись кôлькадесять крамниць сельскихъ, звязаныхъ зъ Крамницею Карпатскою. Щасти Боже доброму и честному дѣлу!

Потребу и хосенность такои организаціи торговельнои, яка, хвалити Бога, у насъ въ сѣмъ десятилѣтю, дякуючи иниціятивѣ и енергіи многозаслуженого дѣятеля на тôмъ полю п. Василя Нагôрного, уже на добре розпочалися, признають всѣ тямущі люде, а чужі вказують неразъ уже на Русинôвъ, яко на примѣръ до наслѣдуваня. Такъ отъ и недавно „Kurjer Krakowski“ (въ ч. 115 с. р.) писавъ:

„Потребу истнованя сельскихъ крамниць признано всюды, де тôлько добро хлѣбороба лежить загалови мешканцѣвъ на серци, и де тôлько щиро постановлено собѣ вырвати ѳго зъ тои недолѣ, непорадности и бѣды, въ якôй теперь знаходиться. Зрозумѣли то вже въ краю нашôмъ, а Русины у всхôднôй Галичинѣ, засновуючи свои „Торговлѣ“, власне того рода крамы, що тѣшаться великимъ поводженьемъ посередъ народу, пересвѣдчили насъ, якъ практичными, якъ навѣть конечными суть того рода предприемства.“

Такъ говорять о нашихъ торговляхъ чужі люде. А жаль тôлько, що мѣжь нашими людьми суть ще такі, що важности сеи справы не можуть чи не хотять зрозумѣти! Суть ще межи нашими людьми, не кажемо межи селянами, але и мѣжь интелигенціею, що все ще крѣпко держаться жидôвъ, звиняючися тымъ, що „и у жида дôстануть товаръ за тї самі грошѣ, що въ складахъ „Торговлѣ“! Ба, лучаються и такі, що абы оправдати свои нѣякъ неоправданї симпатіи до жидôвъ, кидають каменемъ на нашї Торговлѣ! Люде тї або не хотять або не можуть зрозумѣти важности задачѣ нашихъ Торговель, нехай отже послухають, що чужі о нихъ говорять!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державнои.] На вчерашнôмъ засѣданю палаты послôвъ велася дальша дебата надъ закономъ о податку ôдъ горѣвки. Пос. Штайнвендеръ заявивъ при сѣй нагодѣ, що новый податокъ буде лишь тягаромъ для бѣдныхъ людей. Головно же дивнымъ выглядаѥ пôдвысшенье стопы податковои зъ 4 и 9 на 35 и 45 зр. На послѣдокъ зажадавъ ôнъ, щобы насамперед бувъ ухваленый законъ о контингентѣ, бо инакше не можна дальше радити надъ податкомъ ôдъ горѣвки. Пос. Яворскій доказувавъ, що правительство може ôдшкодувати консументôвъ зменшеньемъ иншихъ податкôвъ а ôдтакъ заявивъ именемъ польскихъ послôвъ, що они будуть голосувати за закономъ, бо держава не може нѣякъ обôйтися безъ бôльшихъ доходôвъ въ теперѣшну пору. Менґеръ доказувавъ головно шкоду яку новый податокъ зробить бѣднымъ людемъ а ôдтакъ критикувавъ контрольні апараты, при помочи котрыхъ не можна буде заводити податку. Дальше промовлявъ ôнъ за лютрованьемъ горѣвки и высказався противъ пропинаціи, котра лишь деморализуѥ людей. Надгерный выступавъ въ оборонѣ нового закона доказуючи, що селянинъ буде платити за порцію горѣвки лишь пôвъ крейцара, а то прецѣ небогато. Опôсля промовлявъ пос. Кронаветтеръ. Въ довшôй и основнôй бесѣдѣ доказувавъ ôнъ насамперед, що держава маѥ що року давати баронамъ цукровымъ 5 мил. зр. „народного дарунку“ зъ касы державнои а въ наслѣдокъ закона горѣвчанного будуть зновъ галицкі паны дôставати що року 10 мил. Жиды арендарѣ — каже бесѣдникъ — суть вправдѣ шахраями, але они мусять бодай мучитися цѣлый день, щобы щось вытуманити, а богатї паны беруть 10 мил. зр. лишь длятого, що суть послами. Кажуть, що новый податокъ пôднесе рôльництво. То „швиндель“, бо селяне не будуть мати нѣякого хôсна зъ того податку. Они заплатять все, але не лишь для державы, но такожь для малои громады сѣльскихъ дѣдичѣвъ. На такій законъ не згодивсь-бы навѣть абсолютизмъ и не дозволивъбы накладати податокъ на селянъ въ користь дѣдичѣвъ. На послѣдокъ заявивъ ôнъ, що ѳсть сему законови ôдъ початку до кôнця противный и длятого буде противъ него голосувати. Шуклье высказався противъ ôдшкодованя пропинаціи а Найвиртъ полемизувавъ зъ Дунаѣвскимъ. На сѣмъ перервано дебату. — Президентъ палаты подавъ ôдтакъ до вѣдомости, що палата панôвъ ухвалила фондъ диспозиційный въ сумѣ 50.000 зр. — Свобода домагався, щобы правительство пôднесло мыто на россійске збôже. Барайтеръ интерпелювавъ правительство, чи заказъ спѣвати „Die Wacht am Rhein“ (пѣснь, котру спѣвають прихильники Шенерера) дасться погодити зъ законами. По сѣмъ закрыто засѣданье.

Палата панôвъ ухвалила въ протягу одной годины цѣлый буджетъ державный и угоду зъ Льойдомъ. Лишь при етатѣ министерства судôвництва промовлявъ членъ палаты бар. Шенкъ и полемизовавъ зъ бесѣдою Пернерсторфера въ палатѣ послôвъ а при тôмъ доказувавъ, що урядники въ галицкихъ судахъ суть дуже перетяженї. Мин. Пражакъ обѣцявъ скору помôчь.

Зъ Вѣдня доносять, що правительство носиться зъ гадкою скликати зъ кôнцемъ серпня або зъ початкомъ вересня краєвї соймы. Въ такôмъ случаю була-бы рада державна скликана заразъ по соймахъ и приступлено-бы безпосередно до нарады надъ буджетомъ. „Vaterland“ доносить, що краиньскій соймъ маѥ бути скликаный въ червню на надзвычайну сесію, на котрôй маѥ бути ухвалена конверзія облигацій индемнизаційныхъ.

Въ угорскôмъ парляментѣ интерпелювали послы Мадарасъ и Вишшь правительство, якъ маѥся рѣчь зъ здоймленьемъ угорского знамени зъ касарнѣ въ Тренчинѣ на приказъ ген. Катти, Президентъ министрôвъ Тисса ôдповѣвъ заразъ на интерпеляцію и сказавъ, що Катти не хотѣвъ зовсѣмъ оскорбити національне чувство Мадярôвъ а казавъ лишь длятого здоймити хоругов, що ѳму не належалось ѳи вывѣшувати. Катти пояснивъ заразъ цѣлу рѣчь въ приватнôмъ письмѣ. Ôдповѣдь ту приняла палата грôмкими оплесками. Не такъ легко прийдесь мабуть Тиссѣ успокоити Мадярôвъ що-до своѳи бесѣды въ справѣ парискои выставы. Бесѣда та — якъ вже звѣстно — выкликала велике розъяренье въ Франціи, котре такожь ôдбилося досыть сильно и въ Угорщинѣ въ тыхъ кругахъ, що мимо политичныхъ взглядôвъ на Нѣмеччину симпатизують зъ Франціею. Зъ Пешту доносять, що та бесѣда Тиссы о Франціи починаѥ вже и на Угорщинѣ выкликувати невдоволенье. Партія независимыхъ постановила дати Тиссѣ нагану въ торжественнôмъ заявленю въ палатѣ а два бôльшій промысловцѣ мали вже выѣхати до Парижа, щобы тамъ заповѣсти, що пришлють свои выробы на выставу. „Egyetertes“ доноситъ, що праса француска маѥ розпочати борбу противъ угорскихъ вальорôвъ, наколи-бъ Мадяри постановили дѣйстно не обсылати парискои выставы.

——

До „Pol. Cor.“ доносять зъ Варшавы, що россійске министерство комуникацій приказало пôдвластнымъ собѣ властямъ занятися якъ найскорше выкôнченьемъ розпочатыхъ вже дорôгъ въ захôдныхъ губерніяхъ и приступити заразъ до будовы новыхъ, вже ухваленыхъ. На будову сихъ дорôгъ вызначено на сей рôкъ

бôльше якъ три милiоны рублéвъ. Межи дорогами, котрй мусять бути конче выкôнчений до 1889 р. и ôдданй до публичного ужитку, єсть такожь и ôдъ давна проєктована, 100 верстъ (кильометрôвъ) довга дорога зъ Проскурова черезъ Каменець подôльскій до границé. Будова дороги зъ Волочискъ до Сатанова вздовжь границé вже розпочалася.—Ôдкрытье закасшйскои зелéзницé ôдбулося 27 с. м. въ день коронацiи царя. Въ Самаркандé принято першій поѣздъ сеи зелéзницé зъ великимъ торжествомъ; цéле мéсто було святочно прикрашене а вечеромъ ôдбулася илюминацiя. Першимъ поѣздомъ приѣхали були ген. Анненковъ, котрый будувавъ цéлу сю зелéзницю 1342 верстъ довгу, численнй депутацiи науковыхъ товариствъ, представителé прасы и численнй гостé заграничнй. Гостей повитавъ губернаторъ Туркестану ген. Розенбахъ, послы емира Бохары, мéсцевй власти и множество народу. Поѣздъ станувъ бувъ коло могилы Тамерляна. Опôсля ôдбувся пиръ у ген. Розенбаха. — Зъ Петербурга доносять до „N. fr. Presse“, що звéстный д-ръ Живный зъ Вéдня, котрый недавно тому выѣхавъ до Россiи, розвивавъ тамъ передъ однымъ зъ сотрудникôвъ „Нового Времени“ свою програму реального панславизму, котра-бы не допускала до егоистичнои усобицé мéжь Славянами. Славяне, сполученй однымъ литературнымъ языкомъ россiйскимъ и одною православною вéрою, стались-бы пôсля д-ра Живного сильнымъ, законнымъ елементомъ австрiйского панславизму, котрый причинивсь-бы дуже до дружбы Австрiи зъ Россiею. Той идеалъ поступае скорымъ крокомъ до свого кôнця. Якъ-разъ перейшло теперь въ Рудници (въ котрôй, не сказано. *Ред.*) 500 Славянъ на православiе. Напытанье, чи Живный не боиться австрiйского прокуратора, ôдповéвъ ôнъ, що єго боронить арт. 19 австрiйскихъ законôвъ основныхъ. Ôнъ же не веде нѣякои политики; наколи-бъ бувъ зрадникомъ свого цéсаря, то не заслугувавъ-бы на довéрiе царя. — До „Corr. de l'Est“ доносять, що переговоры Россiи зъ Ватиканомъ поступають дуже успѣшно. Извольскій мавъ сими днями сказати, що єму удасться незадовго, подôбно якъ Бутеневои передъ трома роками, заключити угоду зъ Ватиканомъ. Въ кругахъ ватиканьскихъ мають надéю, що дасться оминути всé дразливй справы и буде можна цéлу рѣчь повести щасливо.

— —

Станъ здоровля нѣмецкого цéсаря стає зъ кождымъ днемъ лѣпшій, а зô взгляду на єго тяжку недугу можна сказати, що єсть навѣть дуже добрый. Цéсарь выѣзджае теперь частѣйше на прохôдъ а вчера ôдбувъ навѣть переглядъ бригады гвардiи въ шарльотенбургскôмъ паркy. Мекенси розговорювавъ оногды зъ Вирхофомъ и задивляєсь теперь на цéлу недугу дуже оптимистично. — Кн. Бисмаркъ має при кôнци сего тыждня выѣхати на чотири недéлé до Фридрихсруге а ôдтакъ пôѣде имовéрно на купелé до Киссинґенъ. — Зъ Берлина доносять, що правительство нѣмецке лагодиться дéйстно до репресiйныхъ мéръ противъ Россiи, але закимъ мéры тй будуть заведенй, наступить ще вымѣна депешъ. „Nordd. Allg. Ztg.“ доказуе, що заведенье паспортôвъ на французко-нѣмецкôй граници не єсть зовсѣмъ репресiйною мéрою, бо єсть выплывомъ загальнои политики державнои, щобы скрѣпити фактичный станъ, въ якôмъ находяться Альзацiя и Льотарингiя до Нѣмеччины. Утрудненье комуникацiи зменшить межинародній конфликты на граници. „Köln. Ztg.“ заповéдае зновъ дальшй средства репресiйнй противъ Франциi. — Вѣсть, будьто-бы кабинетъ берлиньскій пôдпиравъ кандидатуру кн. Николая Нассавского на престолъ люксенбургскій въ случаю смерти короля голяндского, єсть неправдива.

— —

Роковины коронацiи румуньского короля ôдбулося въ Букарештé дня 22 с. м. зъ великимъ торжествомъ. Цéле мéсто було святочно украшене а зъ цéлого краю зъѣхалося було множество народу. Въ королéвскôй палатé бувъ даный пиръ, на котрôмъ король мавъ до зôбраныхъ довшу промову. Ôнъ завзывавъ передовсѣмъ партiи до згоды и сказавъ мéжь иншимъ, що румуньска держава розвинулася и скрѣпила середъ великихъ державъ и тяжкои борбы, що могли були выкликати незгоду. Теперь же єсть святымъ обовязкомъ и одинокою цéлею берегти то огнище предкôвъ ôдъ всякои небезпечности. Бесѣда короля мала зробити на зôбраныхъ велике враженье, але чи она буде мати якiйсь успѣхъ, о тôмъ можна сумнѣватись, бо партiя, противна правительству, не перестане дальше вести своѓи роботы, а суть доказы, що и безсторонній вилывы показались въ Румунiи досыть сильными. Протоколы, якй теперь ведуться зъ селянами, арештоваными за ворохобню, доказують, що тутъ и тамъ крутились по краю и заграничнй агенты. Въ одинôмъ случаю зôзнали селяне, що ихъ намовлявъ до ворохобнé якiйсь чоловѣкъ, що говоривъ по россiйскй и казавъ имъ домагатися права такого, яке имъ давъ кн. Куза.

НОВИНКИ.

— **„Сокôлъ“, руске товариство сторожи огневои**, завязуєся на статутахъ п. Вас. Нагôрного въ селé Купчинцяхъ коло Тернополя заходомъ тамошного ч. писаря громадского. Жаль, що красна гадка „Соколôвъ“ рускихъ такъ дуже помалу переводиться въ дéло! Нема майже дня въ сезонахъ веснянôмъ, лѣтнôмъ и осѣнньомъ, щобъ де въ Галичинé чи яке село, чи мéсто не горѣло, люде убезпечуються мало, — що-жь може бути природнѣйшого и користнѣйшого, якъ завязувати сторожé огневй, тымъ бôльше, що п. В. Нагôрный выготовивъ все потрéбне до завязаня „Сокола“ и кождои хвилé готовъ удéлити всякихъ радъ своихъ? Звертаємо ще разъ увагу нашои патрiотичнои интелигенцiи по селахъ на тую справу и взываємо єи до инiцiативы въ користь громадъ! П. В. Нагôрный, якъ звéстно, ще въ грудни 1886 року внéсъ бувъ представленье до краєвои рады шкôльнои, щобы въ семинарiяхъ учительскихъ зреформовано науку гимнастики въ той спосôбъ, абы на III-ôмъ курсé учено семинаристôвъ способу гашеня огню и теоретично организацiи товариствъ огневыхъ. Краєва рада шкôльна доси нѣчо въ тôмъ дéлé не учинила и навѣть не була кречна ôдписати п. Нагôрному, хотяй и руске Товариство педагогичне на своѣмъ зборé 1887 року справу тую пôдперло. Якъ довéдуємося, п. Нагôрный удався зъ тымъ самымъ представленьемъ своимъ до министерства просвѣты.

— **Зъ руско-народного театру.** Театръ нашъ перебуде въ Збаражи ще до 7 н. ст. червня включно. Выставляти будe: въ четверъ, 31 н. ст. мая, „Дай серцю волю, заведе въ неволю“, М. Л. Кропивницкого; въ суботу, 2 н. ст. червня, на дохôдъ А. Стечиньского „Запорожець за Дунаємъ“; въ недéлю, 3 н. ст. червня, „Зеленый Островъ“; вô второкъ, 5 н. ст. червня, „Пошились въ дурнé“ М. Л. Кропивницкого; а въ четверъ на послéдне представленье „Павло Полуботокъ, наказный гетьманъ Украины“, трагедiя исторична О. Барвéньского. — Околична публика повинна покористатись сими кôлькома представленями нашого театру и выповнити биткомъ театръ въ тй днé та привозити зъ собою селянъ.

— **Поминальне богослуженье** за упокôй бл. п. Якова Головацкого ôдбудеся завтра въ православнôй церкви у Львовé о 10 год. рано.

— **Выробы нашого рѣзьбаря-артиста Шкрибляка** выставленй въ торговли п. Бромильского при улици Кароля Людвика. Суть то: столикъ округлый, выкладаный деревомъ тисовымъ, рогомъ и мосяжными дротиками та бляшками; два топôрцé гуцульскй майстерно прикрашенй орнаментикою, властивою Шкриблякови и хрестикъ мосяжный. Товпы цéкавыхъ стають передъ ôкномъ выставы п. Бромильского и подивляють артизмъ нашого рѣзбаря-самоука, що пробиваєсь въ кождôй композицiи и въ кождôмъ прикрашеню. Выставленй предметы суть власностею проф. В. Шухевича.

— **Въ товариствé „Лютия“** ôдбулись въ понедéлокъ загальнй зборы членôвъ. Принято резигнацiю п. Р. Макаревича зъ гôдности головы и на внесенье д-ра Федака высказали єму загальнй зборы загальне признанье за щирй заходы коло товариства. На мéсце п. Макаревича выбрано головою одноголосно совѣтника магистрату п. Люкаса; першимъ заступникомъ полишився проф. В. Шухевичь, а на другого заступника выбраный п. Гоме.

— **Новй церкви** починають або будуть будуватися пôсля плянôвъ п. Василя Нагôрного: мурованй въ Гусаковé коло Перемышля, въ Брôдкахъ коло Львова и въ Хорошнé коло Щирця, — а деревляна въ Банюнинé коло Милятина.

— **Въ Городку** коло Львова шириться грôзна епидемiя, тифусъ плямистый. Въ послéдныхъ дняхъ померъ д-ръ мед. Iос. Тиль. Дня 18 н. ст. мая повернувъ ôнъ домôвъ ôдъ недужого на тифусъ и самъ набрався сеи страшнои хоробы.

— **До анкеты** въ справé уложеня новои читанки рускои для VII и VIII клясы гимназiй покликала краєва рада шкôльна пп.: Омеляна Огоновского, Омеляна Партицкого, Мих. Поляньского, Юлiяна Романчука, Костя Лучакôвского, Дамяна Гладиловича, Анатоля Вахнянина и Олександра Барвéньского.

— **Огнé.** Въ Купчинцяхъ коло Тернополя згорéло дня 14 н. ст. мая пять хатъ селяньскихъ зъ всѣми будынками господарскими и припасами збожа. — Въ Чортковé выбухъ пожаръ въ ночи зъ пятницé на суботу, дня 26 н. ст. мая; згорéло 6 домôвъ межи ними дôмъ, де мéстилось касино и реставрацiя. Адвокатъ Дiямандъ пробудився въ хвили, коли на єго домé горѣвъ вже дахъ; самъ ледве зъ житьемъ змôгъ втечи, а всé акты згорéли. — Въ Нивискахъ, пов. кульбушôвского, займилося дерево въ лѣсé въ наслѣдокъ неосторожного выпалюваня корчовиска; згорéло 100 моргôвъ лѣса и корчé на обширé 12 моргôвъ.

— **Стацiя телеграфична** разомъ зъ урядомъ почтовымъ маєсь отворити въ Сасовé.

— **Выборы доповняючй** одного члена рады повѣтовои въ Жидачевé зъ громадъ сельскихъ розписанй на день 4 липня с. р. Выборы ôдбудуться въ тôмъ льокали и въ тôй годинé, котрй вкаже староство на картахъ легитимацiйныхъ выборцéвъ.

— **До рады повѣтовои въ Цéшановé** выбрано, при доповняючихъ выборахъ одного члена зъ громадъ сельскихъ, господаря Панька Онищака зъ Боровои Горы.

— **Вéче рукодѣльникôвъ** въ справé доставъ для войска ôдбулось у Львовé въ недéлю въ великôй сали ратушевôй. На вéче зъѣхалося значне число ôдпоручникôвъ зъ провинцiи, такъ що загальне число участникôвъ сихъ нарадъ було понадъ 250. Президентъ мéста повитавъ зôбраныхъ короткою промовою, почéмъ зборы выбрали предсѣдателемъ п. Валихевича. Порѣшено выслати пропамятне письмо до рады державнои и министерства справъ внутрѣшныхъ, щобы ôддавати доставы для войска и урядôвъ рукодѣльникамъ въ краю, а не нефаховымъ факторамъ и гандлярямъ зъ иншихъ крайвъ; щобы по вязницяхъ не припимано до выконаня замовлень ôдъ приватныхъ осôбъ. Выбрано комисiю зъ 60 членôвъ, котра має занятись справою заложеня спôлки для войсковыхъ доставъ. Нарады вéча велися дуже спокôйно и зъ приналежною повагою и тактомъ.

— **Карабинова митралiєза Максима.** Такъ называєсь ново-вынайденый карабинъ американьского електротехника Гираша Максима. Въ арсеналé вéденскôмъ роблено пробы и они выпали такъ вдоволяючо, що мабуть заведуть въ австрiйскôй армiи сей новый карабинъ. Головна вага сего вынайдення лежить въ тôмъ, що при митралiєзé не треба при кождôмъ выстрéлé послугуватись рукою, бо зужитковано силу выстрéлу до того, щобы дати новый выстрéлъ. Въ сей спосôбъ повстаe неустанный огонь и можна дати десять выстрéлôвъ на секунду, отже 600 выстрéлôвъ на минуту. При тôмъ въ дуже штучный спосôбъ не допускаєсь до надто великого розôгрѣтя цéвки, котра въ такôмъ огни могла-бъ ажь до бéлости розпалитись. При цéвцé єсть знарядъ остуджуючій, въ котрôмъ пôвъ литра воды выстае на 1000 выстрéлôвъ, щобы карабинъ удержати въ ôдповéднôмъ дéланю. — На засѣданяхъ послѣдныхъ делигацiй вспôльныхъ запытували министра вôйны о тôй митралiєзé и тогдé признавъ п. министеръ єи за цéлкомъ невôдповéдну для войска

— **Зъ Пôдпечаръ**, пов. товмацкого, пишуть намъ: Красно и торжественно обходили мы день 3 мая. Вже зъ досвéта почали сходитись люде до церкви и тамъ выслухали всенощне та торжественно ôдправлену службу Божу. Хорошій спéвъ тутешнього хору, заложеного передъ рокомъ, прегарна проповéдь, выстрéлы зъ моздéрôвъ и святочный строй селянъ причинились дуже до звеличеня сего торжества. По ôдправé въ церкви удались всé процесiонально на кладбище, щобы тамъ помолитись за своихъ предкôвъ-невôльникôвъ, а ôдтакъ до каплицé, що поставлена на памятку внесеня панщины. Покôнчивши богослужебнй ôдправы зôбрались старшй господарé на спôльный обéдъ а молодй повернули чимъ скорше зъ дому на выбране вôльне мéсце для спôльнои забавы, котра протяглась до пôзного вечера при музицé, танцяхъ, веселыхъ спéвахъ и розказахъ старшихъ про давнй паньщиняй часы. Кобы то въ Пôдпечарахъ якъ найскорше стала читальня! — Минувшого тыждня вôйшовъ въ дéйстне посѣданье дôбръ гр. Ем. Потоцкій, котрый угодою по звéстнôмъ процесé зъ наслѣдниками гр. Мiончиньскои оставъ зъ братьми властителемъ Тысьменицé и Пôдпечаръ. Народъ повитавъ щиро и торжественно свого нового дéдича, памятаючи на люблену народомъ (якій се рéдкій случай!) покôйну гр. Мiончиньску.

— **Продовженье концесiи на зелéзницю.** Министерство торговлé продовжило п. Шмидтови инжинирови у Вéдни на шéсть мéсяцéвъ концесiю, щобы предприняти вступнй роботы техничнй для выбудованя зелéзницé льокальнои зô Снятина черезъ Залуче, Драгасимôвъ, Тучаны, Попéльники, Джурôвъ, Рыбно, Новоселицю и Слобôдку до Кутъ, а зъ-ôдси черезъ Черганôвку до Косова.

— **Президентъ сенату найвысшого трибуналу у Вéдни, Вербицкій** раженый вчера апоплексiею. Станъ здоровля єсть досыть небезпечный.

— **Якъ шахъ перскій дае собé зубъ вырвати?** По дозрѣлôй розвазé и нарадé зъ своими министрами и лѣкарями порѣшивъ шахъ дати собé вырвати зубъ, котрый вже довшій часъ доскулявъ. Сесю операцiю, котра мала выглядъ якого акту державного, мавъ доконати надворный дентистъ, европеєць. Ôнъ занимае досыть знатне становище на дворé шаха, маe рангу оберста и єсть ханомъ. Шахъ засѣдае въ фотели, довкола него всé высшй урядники а зъ далека стоить лѣкарь зъ своими знарядами до вырываня зубôвъ. Остро и грôзно кличе шахъ лѣкаря и ôнъ пôдходить. Король зажмурюе очи, зъ сеи нагоды користае першій министеръ та повзаючи кладе у нôгъ свого володѣтеля мошонку повну золотыхъ дукачéвъ. Всé иншй достойники роблять те саме и вскорé у нôгъ шаха накопичене золото. Все те, щобъ злагодити бôль самодержця. Одна хвиля, одно шарпненье и зубъ вытягненый видять всé помéжь клѣщами дентиста. Браво, кричуть достойники и складають свои благожеланя такъ королеви якъ и лѣкареви. Шахъ посягае рукою до своихъ нôгъ и подае въ дарé одну мошонку золота та дорогій шовковый шаль лѣкареви. Ôдтакъ дае въ дарунку вырваный зубъ одному зъ достойникôвъ а самъ тѣшиться нагромаджеными у єго нôгъ ознаками льояльности и преданности вѣрныхъ пôданыхъ.

— **Правосудiе на Всходѣ.** Въ Багдадé засуджено слугу Мустафу на 15 лѣтъ тяжкои вязницé за то, що убивъ свого пана, купця. Противъ того засуду зголосила ôдкликъ одинока донька купця и жадала на пôмщенье „головы“ убійцé. Султаньскій ферманъ порѣшивъ, що убійця маe просити доньку о прощенье, а єсли не одержить, то мають єму стяти голову. Але, що панночка нѣ говорити собé не дала о якôмъ прощеню, мусѣли власти забиратись до екзекуцiи. На жаданье доньки приковано убійцю до муру въ сей спосôбъ, щобы самъ собé не мôгъ ôдобрати житя и такъ выстоявъ ôнъ три днé. На ката згодили якогось Курда за 50 зр. Доконанье засуду ôдбулось на майданé, котрый заповнився великимъ здвигомъ цéкавыхъ, особливо молодыми женщинами, бо на Всходé єсть повéрiе, що котра зъ женщинъ бачить таку екзекуцiю, вскорé буде могла назватись матерiю. Деликвента, до половины розодéтого, привязали до низького пенька и катъ принявся за своe дéло. Пару разôвъ вдаривъ топоромъ, але не удалось єму ôддѣлити головы ôдъ тѣла. Тодé, щобы набрати ôдваги, замачавъ палець въ крови деликвента и помазавши нею свои губы, замахнувся ще разъ — голова покотилась. Сейчасъ кинулась донька купця зъ своими крôвними и знакомыми до тѣла, почали мачати въ крови свои пальцé и мазати „на пôмщенье“ свои губы. Коли они ôдправляли сю звéрску церемонiю, на майданé завалилась трибуна, въ котрôй були многй зрéтелé и деякй зъ нихъ поубивались на смерть.

— **Дрôбнй вéсти.** Въ Пôдволочискахъ вкрали дня 23 н. ст. мая въ тамошнôмъ костелé 55 зр. зъ замкненои скринки.

НАДÔСЛАНЕ.

Разомъ зъ корéньемъ.

Єсли не вырвеся зъ корéньемъ, то хопта все на ново ôдростае, хотяй могло-бы здаватися черезъ довшій часъ, що знищилося єи разомъ зъ корéньемъ. Подôбно маєся рѣчь и зъ педугами; єсли головна причина хоробы не усунеся, то кожде лѣченье на нѣчо не придалося. Тому то неможливымъ єсть вылѣчити радикально жéночй недуги, єсли не усунеся передъ всѣмъ головнй причины, корéнье тыхъ хоробъ. А се суть нагромаджень въ тѣлé кислоты въ значнôй скôлькости; они суть причиною злои крови а черезъ те загального ослабленя нервôвъ, мéсцевыхъ запалень и ѣдовитыхъ сокôвъ, зъ котрыхъ повстають болячки, раки и абсцесы. Тй кислоты мусять вычинитись дéланьемъ нирокъ и печѣнки, и лише въ сей спосôбъ можна досягнути основного вылѣченя. Такъ пише намъ такожь панѣ Марiя Брахманъ зъ Берлина, 1 Lüneburgestr. III.: „Осьмéляюсь донести Вамъ, що мôй станъ здоровля значно полѣпшився уживаньемъ Варнера Safe Cure. Моя хороба головно складалася зъ болячки на животé. — Тутешнй лѣкарé хотéли сю болячку усунути лише операцiею. Черезъ Ваше знамените средство усунулась небезпечнôсть операцiи.“ —Продажь и розсылка лише черезъ антики. Цѣна 2 зр. 80 кр. Складъ: Жиг. Рукеръ, Iоанъ Вевiорскій, д-ръ Кароль Миколяшь, Ад. Рапапортъ, К. Крижановскій у Львовé. Головный складъ: Einhorn Apotheke (Max. Fanta's) въ Празé.

Вѣсти зъ Aеп. Львôвскои.

Въ пропозицiю на Ладанцé, дек. нараєвского, принятй оо.: І. Павло Подковичь, П. Дим. Склепковичь.

Намѣстництво годиться на кан. институцiю о. Мих. Винницкого, запрезентованого на Перевозець, дек. калуского.

Введеный яко завѣдатель Устя, дек. роздôльского, о. Андрéй Дольницкій.

Посмертнй — ǂ — оповѣстки.

Николай Печерскій, челядникъ шевскій, членъ Тов. рускихъ ремѣсникôвъ „Зоря“ по довгôй а тяжкôй слабости лѣтъ 37. упокоився дня 29 л. мая о год. 2 рано. Похороны ôдбудуться дня 31 л. мая о год. 6. вечеромъ. Вѣчна єму память!

Наука, штука и литература.

— **„Зорѣ“ число 10 мéстить:** Старосвѣтскй батюшки и матюшки, повѣсть Ив. Левицкого, (дальше). — Радôсна хвиля, стихъ О. Дубеньского. — Що приснилось одному засѣдателеви, сибирска казка Г. А. Мачтета. — Зъ Лермонтова. — Орлеаньска дѣва, трагедiя Шилера, перекладъ Евг. Горницкого. — Исторiя литературы рускои Ом. Огоновского. — Замѣтки критичнй: Памяти Дениса Леонтовича въ І. рôчницю єго смерти, Остапа Нижанковского — Хто-жь виненъ? Б. Вôльхôвского. — Ôдповéдь на тенденцiйну напасть п. Ив. Ем. Левицкого въ галицко-рускôй Библiографiи, Омеляна Огоновского. — Конкурсъ драматичный. — Конкурсъ историчный.

Телеграмы „Дѣла“.

Вéдень 30. мая. На нинѣшнôмъ засѣданю палаты послôвъ ôдбувся цéкавый епильогъ въ справé фонду диспозицiйного. Референтъ буджетовый Маттушь поставивъ внесенье, щобы палата послôвъ згôдно зъ палатою панôвъ вставила зновъ до буджету 50.000 зр. титуломъ фонду диспозицiйного. На то заявивъ Фусъ (зъ нѣмецко-народного союза), що ôнъ и єго товаришé будуть голосувати противъ того внесеня. Пленеръ сказавъ, що ухваленье сего фонду єсть справою довéрiя для тепершного кабинету, а позаякъ Нѣмцé не мають довéрiя до теперѣшного правительства, то они будуть голосувати противъ сего внесеня. Такъ само заявивъ и пос. Вашатый именемъ молодочехôвъ. При голосованю ухвалено однакожь повышшу суму 169 голосами противъ 116.

Берлинъ 30 мая. Вирхофъ сконстатувавъ, що желзы шийнй у цéсаря суть зовсѣмъ здоровй и высказався якъ найлѣпше о теперѣшнôмъ станѣ здоровля цéсаря Фридриха.

Парижь 30 мая. На вчерашнôй радѣ министрôвъ заявивъ министеръ дѣлъ внутрѣшныхъ, що буде дожидати близшихъ информацiй въ справѣ бесѣды Тиссы. Пос. Жервиль повѣдомивъ Гобльета, що буде интерпелювати правительство въ справѣ сеи бесѣды а Гобльe просивъ єго, щобы ôнъ вздержався ще зъ интерпеляцiею.

Софiя 30 мая. Княгиня Климентина приѣхала вчера въ полудне до Софiи. Князь и министры супроводили єи ôдъ Цариброду ажь до столицé краю.

Переписка Редакцiи и Администрацiи.

Всч. Е. Л. въ Василькôвцяхъ. Заплачено до 31 серпня. — **Вп. І. Т. въ Груш.** Просимо поспѣшати. — **Всч. М. Ф. въ Иловé.** Заплачено до 30|6; реклямованй числа выслано. — **Всч. Н. Я. въ Попеляхъ.** На 88 р. маєте заплачено 11·50 зр. — **Всч. Р. Л. въ Городищу.** На 88 р. заплачено 7 зр.

Подяка.

Всевышній зôславъ менé помôчь въ особé Д-ра всѣхъ наукъ лѣкарскихъ Креца, мешкаючого въ Куликовé. Жена моя поронила и въ наслѣдокъ того мала сильный упливъ крови. Вже сумнѣвався я о єи житю. На щастє моє довéдуюсь, що спровадився до насъ д-ръ Крецъ. Вôзвавши єго, прийшовъ ôнъ сейчасъ и безпримѣрнымъ своимъ посвяченьемъ и совѣстнымъ заходомъ привернувъ житье майже вже конаючôй а ôдтакъ довéвъ до цéлковитого здоровля менé жену и дѣтямъ матéрь. Не маючи и не могучи инакше ôддячитись, складаю въ сей спосôбъ Єму сердечне Спаси-Бôгъ. Куликôвъ 30 мая 1888.

Сень Климкевичь.

Надôслане.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковé при улици Довгôй поручае свои выробы по найдешевшихъ цéнахъ. 34—?

2389

Аптика **РУКЕРА** у Львовé

поручае 2460 128—?

Спецiяльности и универсальнй средства фарнцускй и иншй, якъ черезъ ню такъ и черезъ иншй фирмы оповѣщуванй.

Неомыльне средство

на выгубленье нагнѣткôвъ, бородавокъ и иншихъ подôбныхъ наростей шкôрныхъ, безъ болю и безъ жадной небезпечности.

Цѣна флякону 50 кр.

Встрикненье и капсулки

зъ ростины „MATICO“

въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство

поручае Аптика

К. КРИЖАНОВСКОГО

у ЛЬВОВѢ.

Цѣна фляшки встрикнень 40 кр.

2274 *Капсулокъ 80 кр.* 29—?

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СИРІЮСЪ“

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручае добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ôдъ продуцентôвъ зъ Америки полудневои.

Коштуе у Львовѣ:

1 кильо 1·80 зр.

на провинціи:

4¾ кильо 9·15 зр. франко.

Ôдбирателямъ надъ 50 к. опустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родôвъ кавы, котрî оголошують иншî пôдъ назвою моего знамени. Спроваджую каву просто ôдъ продуцентôвъ, що можу доказати, и продаю еи найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Тріестѣ можна дôстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродае гуртôвникови на мѣсци, той знову гуртôвникови въ Европѣ, ôдъ тыхъ купуе комисіонеръ, а ôдъ него ажь купецъ и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дôстане де инде по тôй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 140—?

ЗАКЛАДЪ ЛѢЧЕБНО-КУПЕЛЕВЫЙ

ТРУСКАВЕЦЬ

(Стація почтова и телеграфична)

Отворенье поры купелевои дня 26 мая, замкненье 15 вересня.

Близько стаціи зелѣзницѣ наддністряньскои „Дрогобичь“ посѣдае: **славне ôдъ давна зъ своеи надзвычайно лѣчебнои силы жерело солянкове, котре пôсля торôчнои анализы проф. Радзѣшевского належить до найсильнѣйшихъ и зовсѣмъ подôбныхъ до воды морскои, знамениту зелѣзову боровину, жерело сѣрчане, намулъ сѣрчано-сольный, три солонî жерела до питя содержачî сôль глявберску, жерело горяче мочь зване „нафтовымъ“, жентицю и молоко, курація за помочею масажу и електрики. Тушь и басенъ зъ солодкои воды.**

Хоробы, котрî радиться лѣчити въ Трускавци: Престарѣлый гостець, престарѣлî хоробы проводу кормового, утробы, шкôры, костей, устрою нервового, бôль нервовый, золотуха, опашнôсть, ексудаты, пѣсокъ нервовый, нежить мѣхура и т. д.

Новî комнатки купелевî, краснî помешканя зъ услугою, уряджені выгôдно и зъ печами. Церковь и каплиця латиньска. Кôлька ревстарацій, цукорня, читальня, добра музика. Положенье здорове, пôдгôрске, численнî тѣнистî проходы и прогульки въ окреснôсть. Аптика и складъ минеральнихъ водъ въ мѣсци. Закладъ лѣчебный выкупили мы въ 1881 р. зъ рукъ жидôвскихъ и робимо все, що можемо, щобы пôднести его до давнои свѣтлости. **Въ першôмъ и послѣднôмъ сезонѣ помешканя въ домахъ закладовыхъ о 30% дешевше.**

Сего року буде ординувати въ Трускавци: **Д-ръ Аврелій Пльехъ** ц. к. совѣтникъ **зъ Ярослава.**

Убогихъ хорыхъ, котрî выкажуться свѣдоцтвомъ убожества, потвердженымъ ц. к. староствомъ, буде увзгляднятися по можности лишь въ першôмъ и послѣднôмъ сезонѣ.

2440 5—5 **ЗАРЯДЪ ЛѢЧЕБНЫЙ.**

Фабрика въ р. 1782 заложена.

СТАРКА

зъ ц. к. упр. фабрики ликерôвъ, розол. и оцту **І. А. Бачевского** **ц. к. придворного доставника у Львовѣ.**

Марка	въ фляшцѣ à ¾ литр.	Цѣна.
*	зр.	—·70
* *	„	—·90
* * *	„	1·00
1850	„	1·50
1860	„	1·20

СТАРКА ЛѢЧНИЧА

зъ р. 1840	зр.	2·50
зъ р. 1830	„	3.00

Ôдъ коли заложена фабрика, с. є. бôльше якъ ôдъ столѣтя, найбôльше заходу було вырôбъ житнои ***СТАРКИ***, такъ въ краю якъ и за границею вельми цѣненои, улѣпшити и поручаю тую-жь яко напитокъ о знаменитôмъ и нѣжнôмъ, а лагôднôмъ смаку, котрый тысячѣ моихъ Впов. ôдбирателѣвъ уживае замѣсть **COGNAC-У**. Продуктъ сей вывожу въ значнôй скôлькости до *Нѣмеччины, Италіи, Румуніи и до Орієнту, а въ Австро-Угорщинѣ* сей рôдъ выключно числить тысячѣ ôдбирателѣвъ.

Найдогôднѣйше спроваджати СТАРКУ почтою въ пакетахъ à 5 кильо, маючихъ 2 фляшки. 2361 13—52

И. ИГНАТОВИЧЬ

поручае

знаменитî МЫЛА до мытя лиця, рукъ и купелей,

ôдзначенî 9 медалями заслуги и двома дипльомами признаня.

	зр. кр.
МЫЛО найдобôрнѣйше до голеня броды	—·25
МЫЛО МИГДАЛОВЕ, дуже нѣжве 10 кр. 20 и	—·25
МЫЛО КОКОСОВЕ, бѣле до рукъ 10 кр. и	—·20
МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жовте 6, 12, 18 кр.	—·20
МЫЛО ГРИСИКОВЕ, знамените до лиця и рукъ	—·40
МЫЛО ЖОВТКОВЕ, робить нѣжною, гладкою и знаменито чиетить шкôру	—·30
МЫЛО ЗЕЛОВЕ, одержуеся черезъ згусненье соку ростинъ ароматично-живичныхъ, знамените	—·25
МЫЛО ПИЖМОВЕ, мае дуже приемный пижмовый запахъ	—·30
МЫЛО ПАЧУЛЕВЕ, приемного запаху, мае великій покупъ	—·30
МЫЛО РОЖАНЕ, найдобôрнѣйше 40 кр. и	—·80
МЫЛО ОЛИВНЕ для дѣтей	—·36
МЫЛО зъ ШПИЛЬОКЪ СОСНОВЫХЪ, приемне въ ужитю, успѣшно хоронить шкôру ôдъ лишаѣвъ и выкидôвъ	—·30
МЫЛО БАЛЬСАМИЧНЕ, чистить шкôру, робить еи бѣлою и нѣжною	—·40
МЫЛО ФІЯЛКОВЕ, приемого запаху	—·35
МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усувае веснянки, осмаленя ôдъ сонця, лицю робить свѣжымъ и бѣлымъ	—·60
МЫЛО ГИПЄНИЧНЕ, ôдзначаеся товстостею, вельми нѣжне и выключно приладжене до лиця	—·50
МЫЛО РИЖОВЕ уживаеся, щобъ зробити шкôру на лици нѣжною и бѣлою	—·60
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ бѣле, легко пѣниться, знаменито чистить шкôру и хоронить ôдъ прищѣвъ	—·30
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, прозрачне, мѣстить 35% чистои глицерины, знаменито дѣлае на зашкôрокъ 20, 30 кр. и	—·40
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ плынне у фляшочкахъ, чистить шкôру зъ прищѣвъ, лишаѣвъ, угрикôвъ, фляшка	—·40
МЫЛО ПѢСКОВЕ, до мытя рукъ, 15 и	—·25
МЫЛО ПУМЕКСОВЕ до мытя рукъ, 15 и	—·35
МЫЛО ПУМЕКСОВЕ до мытя ковнѣрикôвъ и маншетôвъ зъ гутаперхи	—·10
МЫЛО ТИМОЛЬОВЕ знаменито чистить шкôру зъ всякихъ выкидôвъ	—·50
МЫЛО КАРБОЛЕВЕ, дуже добре мыти руки, лице, а навѣть цѣле тѣло въ часѣ епидеміи, щобы охоронитись ôдъ заразы	—·20
МЫЛО СѢРКОВЕ, зъ великимъ успѣхомъ уживаеся до знищещеня прищѣвъ и всякого рода выкидôвъ на шкôрѣ	—·25
МЫЛО БЕНЗЕОСОВЕ, дуже добре уживаесь, щобы усунути зъ шкôры выкиды и плямы	—·25
МЫЛО КАМФОРОВЕ, лагодить свербленье и печенье шкôры, усувае выкиды и червонôсть зъ лиця и рукъ	—·25
МЫЛО МЕДОВЕ до вынѣжненя рукъ, кусникъ	—·10
МЫЛО МѢЩАНЬСКЕ знамените	—·10
МЫЛО СМОЛЕВЕ, мѣстить 40% чистои смолы (дегтю), усувае прищѣ лишаѣ, всякî высипки шкôрнî, поченье нôгъ и парплѣ на головѣ	—·30
МЫЛО СМОЛОВЕ ГЛИЦЕРИНОВЕ мягчить и чистить шкôру зъ лишаѣвъ, угрикôвъ, и т. п., кусникъ	—·30

2424 7—?

Набути можна **у Львовѣ** *въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3., Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои. Въ филіяхъ:* **въ Краковѣ** *Суконницѣ ч. 20 и* **въ Чернôвцяхъ** *Ринокъ ч. 2., а такожь у всѣхъ перворядныхъ торговляхъ и аптикахъ*

Годинникъ есть и все буде найкрасшою прикрасою въ кождôмъ домѣ!

Лише за **3 зр. 50**

Послѣдный зазывъ.

Въ наслѣдокъ **цѣлковитого розвязяня** нашого загального складу годинникôвъ есьмо змушенî, цѣлый нашъ припасъ бôльше якъ **10.000** штукъ **дуже величавыхъ годинникôвъ маятниковыхъ** продавати низше цѣны выробу, бо цѣлый складъ мусить бути въ найкоротшôмъ часѣ опорôжненымъ.

Мы розсылаемо до кождого по всѣхъ мѣсцевостяхъ цѣлои Австро-Угорщины сейчасъ, одержавши замовленье, **вельми елегантный, знаменитый, на секунды регульованый**

ГОДИННИКЪ

маятниковый

пôсля рисунку зъ

2лѣтною порукою

и

голоснымъ будильникомъ звôнковымъ

лише за

зр. 3.50.

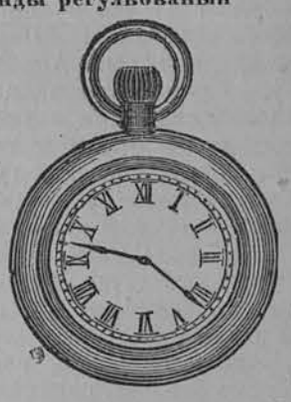

въ формѣ **РЕМОНТОАРА.**

Сей годинникъ въ найлѣпшôй бронзованôй **металевôй оправѣ** мае зъ плоского скла пат. циферблятъ, котрый въ ночи самъ зъ себе **ясно мовь мѣсяць свѣтить и голосный будильникъ звôнковый**, котрый треба наставити на кожду годину *лише за*

зр. 3.50.

За доброту сихъ **знаменито регульованыхъ** годинникôвъ поручае солидне признаньенашо и широко розгалуженои фирмы, котра продае **лише загально добрый, солидный и практичный товаръ** по дешевôй цѣнѣ а если-бы не сподобалося, то звертаемо назадъ грошѣ.

Розсылаеся въ **мôцныхъ скринкахъ деревляныхъ** за послѣплатою або присланьемъ напередъ грошей.

Прошу ще разъ, въ власнôмъ интересѣ **сейчасъ** замавляти и докладно подати свôй повный адресъ: **Имя, завôдъ, мѣсцевôсть, послѣдну почту и край.** 2469 2—4

ЕКСПОРТОВЫЙ СКЛАДЪ ГОДИННИКÔВЪ

„Wiener Kaufhaus“

A. GANS, Wien, III., Kolonitzgasse 6.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкого

Акційного Банку Гипотечного

2222 131—? купуе и продае

всѣ ефекты и монеты

пôдъ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечнî и

5% Листы Гип. преміованî,

котрыхъ пôсля закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшои постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталôвъ фондовыхъ, пупилярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія

можна одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльосованя зъ 10% премією т. є. по 110 за 100)

Всѣ припорученя зъ провинціи залагоджуються безъ проволоки по курсѣ дневнôмъ, не числячи нѣякои провизіи.

Ц. к. уприв. зелѣзниця Львôвско-Черновецко-Ясска

ВЫТЯГЪ

зъ пляну ѣзды обовязуючого ôдъ дня 1-го червня 1888.

Львôвъ-Сучава		Поѣзд. поспѣшный 1	Поѣздъ мѣшаный Ч. 3	5	7
Львôвъ прагскій часъ	Ôдъѣздъ	9.00	9.30	9.48	
Букачôвцѣ	„	10.55	1.29	1.32	
Галичь	„	11.29	2.36	2.40	
Станиславôвъ	Приѣздъ	12.05	3.43	3.48	
	Ôдъѣздъ	12.25	4.23	4.20	
Коломыя	Приѣздъ	1.36	7.10	6.51	
	Ôдъѣздъ	1.40	7.26	7.03	
Снятынъ	Ôдъѣздъ	2.28	9.07	8.32	
Чернôвцѣ	Приѣздъ	3.10	10.40	9.59	
	Ôдъѣздъ	3.20	11.30		6.00
Глибока	Приѣздъ	4.10	1.15		7.45
	Ôдъѣздъ	4.23	1.24		8.00
Гадикфальва	Приѣздъ	5.10	2.34		9.18
	Ôдъѣздъ	5.16	2.44	м. п.	9.30
Гатна	Приѣздъ	5.49	3.37	51	10.26
	Ôдъѣздъ	5.52	3.42	8.32	10.38
Сучава	Приѣздъ	6.04	4.00	8.50	10.58

Сучава-Львôвъ		Поѣзд. поспѣшный 2	Поѣздъ мѣшаный Ч. 4	6	8	52
Сучава букарешт. часъ	Ôдъѣздъ	11.00	5.10		6.05	2.30
Гатна	Приѣздъ	11.11	5.29		6.25	2.48
	Ôдъѣздъ	11.14	5.34		6.35	
Гадикфальва	Приѣздъ	11.45	6.30		7.31	
	Ôдъѣздъ	11.50	6.38		7.41	п. м.
Глибока	Приѣздъ	12.25	7.47		8.52	Ч. 10.
	Ôдъѣздъ	12.28	7.57		9.01	4.21
Чернôвцѣ	Приѣздъ	1.18	9.28		10.33	5.45
	Ôдъѣздъ	1.38	9.58	6.00		
Снятынъ	Ôдъѣздъ	2.26	11.44	7.39		
Коломыя	Приѣздъ	3.09	1.20	9.13		
	Ôдъѣздъ	3.13	1.37	9.28		
Станиславôвъ	Приѣздъ	4.22	4.00	12.00		
	Ôдъѣздъ	4.32	4.45	12.25		
Галичь	Ôдъѣздъ	5.10	5.54	1.34		
Букачôвцѣ	„	5.43	6.59	2.38		
Львôвъ	Приѣздъ	7.40	10.46	6.20		

Сучава—Романъ

		посп. ч. 4.	мѣшан. ч. 10.
Сучава букарешт. часъ	Ôдъѣздъ	7.16	5.30
Вересті	Приѣздъ	7.41	6.06
	Ôдъѣздъ	7.46	6.26
Пасканы	Приѣздъ	8.57	8.14
	Ôдъѣздъ	9.32	9.17
Романъ	Приѣздъ	10.33	10.42

Романъ—Сучава

		посп. ч. 1	мѣшан. ч. 7
Романъ букарешт. часъ	Ôдъѣздъ	7.29	7.07
Пасканы	Приѣздъ	8.29	8.32
		посп. ч. 3	мѣш. ч. 9
	Ôдъѣздъ	9.07	9.42
Вересті	Приѣздъ	10.19	11.33
	Ôдъѣздъ	10.24	11.53
Сучава	Приѣздъ	10.49	12.29

Вересті—Ботушаны

		м. 11	м. 13	м. 85
Вересті букар. часъ	Ôдъѣздъ	12.03	10.34	7.58
Ботушаны „	Приѣздъ	2.01	12.32	10.42

Ботушаны—Вересті

		м. 12	м. 76	м. 14
Ботушаны букар. часъ	Ôдъѣздъ	3.57	7.00	5.32
Вересті „	Приѣздъ	5.56	9.53	7.31

Пасканы—Яссы

		тяг. 37	посп. 1	м. 7
Пасканы букар. часъ	Ôдъѣздъ	—	8.50	9.20
Тирґуль-фрумосъ	„	5.30	9.52	10.43
Яссы	Приѣздъ	7.35	11.00	12.05

Яссы—Пасканы

		м. 7	тяг. 40	посп. 2
Яссы букар. часъ	Ôдъѣздъ	5.48	1.26	6.51
Тирґуль-фрумосъ	„	7.25	3.56	8.06
Пасканы	Приѣздъ	8.48	5.53	9.12

Пора нôчна ôдъ годины 6 вечеромъ, до годины 5 минутъ 59 рано (ôдъ **6.00** до **5.59**) означена есть грубшими буквами.

При поѣздахъ поспѣшныхъ ч. 1 и 2 ходять мѣжь Букарештомъ а Яссами возы до спаня.

ВѢДЕНЬ въ маю 1888.

Рада завѣдуюча.

ц. к. уприв. зелѣзницѣ Львôвско-Черновецко-Ясскои.

ВЕЛИКА ГРОШЕВА ЛОТЕРІЯ.

500.000 марокъ

подае яко найбôльшу выграну въ найщаслившôмъ случаю найновѣйша велика державою Гамбурга гарантована лотерія грошева.

Спеціяльно-же:

1	Прем. á М.	300.000
1	выгр. á М	200.000
1	„	100.000
1	„	90.000
1	„	80.000
1	„	70.000
2	„	60.000
1	„	55.000
1	„	50.000
1	„	40.000
1	„	30.000
7	„	15.000
1	„	12.000
26	„	10.000
56	„	5.000
106	„	3.000
257	„	2.000
2	„	1.500
515	„	1000
839	„	500
30020	„	145
15960	выгр. á М.	

200, 150, 124, 100, 94, 67, 40, 20.

Найновѣйша, высокимъ правительствомъ державнымъ въ **ГАМБУРЗѢ** дозволена и цѣлымъ скарбомъ державнымъ гарантована лотерія грошева мае **95,500 лосôвъ**, зъ котрыхъ **47.800** певно выграють. **Цѣлый капиталъ приходячій до лосованя выносить**

9,160,290 Марокъ.

Ся грошева лотерія ôдзначаеся особливо тымъ догôднымъ урядженьемъ, що всѣ **47 800** выгранî, котрî суть выписанî въ побôчь стоячôй табели, приходять до певного порѣшеня вже въ кôлькохъ мѣсяцяхъ а то въ семохъ по собѣ постепенно поступаючихъ клясахъ.

Головна выграна першои клясы выноситъ **50.000 марокъ**; збôльшаеся ôдтакъ въ другôй кля-сѣ на **55.000**, въ третôй на **60,000**, въ четвертôй на **70 000**, въ пятôй на **80.000**, въ шестôй на **90.000**, а въ семôй евентуально на **5000.000**, спеціяльно же на **300.000 200.000 марокъ** и т. д.

До участи въ тôй **великôй лотеріи грошевôй** запрошуе отсимъ найуклоннѣйше пôдписаный Дôмъ торговый.

Поважаныхъ замовляючихъ проситься долучити припадаючî сумы въ **австр. банкнотахъ або маркахъ почтовыхъ** до замовленя. Можна такожь посылати грошѣ **наказками почтовыми**, на бажанье выконуються такожь припорученя **за послѣплатою.**

До тягненя выгранои першои клясы коштуе

1 цѣлый лосъ ориг. 3.50 зр. а.в.
1 полов. лосу ориг. 1.75 зр. а.в.
1 чверть лосу ориг. 0.90 зр. а.в.

Кождый получить на руку **оригинальный лосъ** заосмотреный гербомъ державнымъ а рôвночасно и **урядовый плянъ лосованя**, зъ котрого видко всѣ близшî поясненя. Заразъ потягненю получить кождый беручій участь **урядову листу выграныхъ**, заосмотрену гербомъ державнымъ. **Выплата выграныхъ слѣдуе пôсля пляну ретельно и пôдъ гарантією державы.** Наколи-бъ неожидано получителеви не годився плянъ лосованя, то мы радо готовî недогôднî лосы передъ тягненьемъ назадъ взяти и ôддати получену за нихъ суму. На бажанье высылаеся **урядовый плянъ лосованя** на передъ даромъ. Щобы мы могли всякî замовленя старанно выконати, то просимо **якъ найскорше**, однакожь на всякій случай передъ

14 червня 1888 2436 1 2

въ котрôмъ то дни наступить тягненье намъ надôслати.

VALENTIN & Comp.

Bankgeschäft

HAMBURG.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка, пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 112. Львôвъ, Четверъ 19 (31) мая 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ вôвторокъ, и въ вôвторокъ и суботу на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австрiи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чвертъ року	4·50 зр.	на чвертъ року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чвертъ року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Редакція, Администрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія.

Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Товариство „Академична Громада“ въ Краковѣ

до своихъ Земляковъ!

Приготовившись заздалегôдь до офиціяльного введеня въ житье нашого товариства, мы рѣшились безъ проволоки користати зъ призволу Выс. ц. к. Намѣстництва и скорше, нѣжь то мы оповѣстили кôлька днѣвъ тому въ „Дѣлѣ“, скликали мы першй загальнй зборы на день 25 н. ст. мая с. р.

Зôбранй члены основателѣ „Академичной Громады“ выбрали старшину, въ котрôй складъ увôйшли: Иванъ Колесса (голова), Илярій Ортиньскій (заступникъ головы), Володимиръ Лаврôвскій (писарь), Иванъ Навроцкій (библіотекарь) и Михайло Олѣйникъ (касіѣръ). До выдѣлу выбранй: Володимиръ Дроздовскій, Теодоръ Яцѣвъ, Микола Яцѣвъ и Бронислав Миговичь; вкôнци Володимиръ Бѣлиньскій и Романъ Левицкій (яко заступники выдѣловыхъ).

Першій починъ до заснованя окремого товариства руского въ Краковѣ — се не забагъ одиницѣ тай не плôдъ простого розумованя, а радше се конечный наслѣдокъ обставинъ, въ якихъ жиють Русины академики на чужинѣ, — се природный вытвôръ нашого нинѣшного житя-бутя въ тôмъ гôродѣ.

Божь и не трудно порозумѣти, що жити у бôльшому мѣстѣ, на чужинѣ, середъ обставинъ далеко не такихъ, якъ рôднй, домашнй, — жити тутъ безъ якогось огнища, котре бы хоть ôдъ часу до часу огрѣвало свôйскимъ тепломъ застигаючй чувства народнй, — такъ жити, се одно, що завчасу записатись до ряду страченыхъ сынôвъ для батькôвщины.

А ще тутъ у Краковѣ, де мы засудженй на сильнй асимилюючй вплывы суспôльности тутешной — не то що, а й думати по свому забуваємо, та нидѣемъ отакъ блудомъ ходячи, — тутъ и не счуємся, брате, якъ остуденѣють твои чувства національнй, твои пересвѣдченя выкривляться неприродно, твои идеалы зблѣднуть...

Отъ и не дивниця, що зъ Кракова выходять що-рôкъ лѣкарѣ Русины и укôнченй юристы, а вернувши на рôдну землю, мимо свого часто независимого становища, нерѣдко и камѣнчика не докинуть до загальной будôвлѣ ôдродженя народного!

Отъ тому и лучимось нинѣ въ одноцѣльну Громаду, щобъ дороги нашй не розходились въ розтѣчь, дѣла нашй не марнѣли, але щобы мы, працюючи сполучеными силами надъ собою, пôддержували въ собѣ свѣдомôсть нашой окремѣшности національной: живились звуками рôдной пѣсни, живымъ словомъ материнôм бесѣды и знакомилися зъ питоменною словесностію, — отсимъ паллядіюмомъ народной самосвѣдомости нашой!

Звѣстна бо рѣчь, що сего рода тиха и щира а честна праця надъ собою — се тайница сутя одиниць, се запорука вѣкованя народôвъ, се головна та майже одинока причина нашого нинѣшного ôдродженя народного, — бо-жь се той самъ заповѣтъ, котрый 30 лѣтъ тому назадъ выспѣвавъ безсмертный соловѣй пашь Тарасъ въ словахъ: „Учѣтеся, брати мои!“ И мы не негуємо чужого, про своє дбаємъ, а коли ще не вмѣемъ дбати — то дбати вчимось и вчитись хочемо у Громадѣ, въ товариствѣ, у своѣй хатѣ.

Знаемо, що нинѣшнымъ починомъ мы прилюдно и самосвѣдомо тяжку стелимо собѣ дорогу на будучнôсть — крѣпимось однакъ въ розпочатому дѣлѣ святому тымъ твердымъ пересвѣдченьемъ, що не першй мы, та й не послѣднй идемо за голосомъ тыхъ преславныхъ борцѣвъ труженикôвъ, котрй зъ лицарскимъ самопожертвованьемъ ôдъ вѣку-первовѣку гибли на свѣтовому поприщи зъ долю и волю народу нашого, за побѣду идеѣ свободы и поступу надъ застоємъ и рабствомъ.

Пускаємо-жь звѣстку про себе на широку Русь-Украину, зъ тою солодкою надѣёю, що конечнôсть истнованя нашой „Академичной Громады“ буде признана и достойно оцѣнена всею Рôднею нашою; що признанье се буде запорукою буйного єи розвитку въ будучности, що ôдтакъ ся малесенька ще ростинка, сей первоцвѣтъ громаднои роботы краковскои молодежи рускои стане провозвѣстникомъ веселѣйшихъ днѣвъ и для нашого простолюдина!

Кракôвъ дня 28 н. ст. мая 1888.

Иванъ Колесса, голова.
В. Лаврôвскій, писарь.

Межинародна валюта.

IV

(*Конецъ.*)

Мы згадували вже, що побôчь змаганя краѣвъ конвенціи латиньскои заводити всюды золоту валюту, проявилось змаганье заводити найперше въ головныхъ державахъ свѣта, а ôдтакъ и всюды валюту подвôйну. Змаганье то, репрезентоване нинѣ головно въ Англіи, де сторонники валюты подвôйнои т. зв. „біметалисты‘ заняли видне становище въ згадуванôй нами недавнôй комисіи, скликанôй для обдуманя справы межинароднои валюты. Въ комисіи тôй пôдняли біметалисты гадку, щобы подвôйну валюту завести у всѣхъ краяхъ и тымъ способомъ зробити єи валютою межинародною.

Проєктъ той якъ и въ загалѣ цѣле питанье межинароднои валюты має натеперь и буде мати ще дуже довго чисто теоретичне значенье, длятого обмежимось тутъ зновъ лишь на короткôмъ переглядѣ добрыхъ и злыхъ сторôнъ подвôйнои валюты, а тй дадуть намъ рôвночасну мѣру хосенности и можливости приложеня єи въ практицѣ.

Першимъ аргументомъ промовляючимъ за подвôйною валютою, котрый пôдносять все єи сторонники, єсть надѣя на регабилитацію срѣбла, котре яко шляхотный металь має всѣ прикметы доброго матеріялу на грôшь, а котре при золотôй валютѣ дôзнає незаслуженого упослѣдженя, шкôдливого для економичныхъ ôдносинъ краю. Дальше, пôсля думки многихъ промовляє за подвôйною валютою такожь и то, що коли и золото и срѣбло буде мати валюту, т. є. въ однôмъ и другôмъ металю можна буде правно платити довги и заспокоювати зобовязаня, то довжникамъ єтане лекше, бо будуть могли выбрати собѣ металь дешевшій, т. є. срѣбло и нимъ платити то, до чого суть обовязанй. А вкôнци пôдносять, яко безперечну а велику заслугу подвôйнои валюты обставину, що она збôльшає скôлькôсть грошей въ краю, черезъ що зъ однои стороны спадає процентъ и не такъ легко ширится лихва, а зъ другои стороны вартôсть самого гроша не иде надто въ гору, а тымъ самымъ запобѣгаєсь надто великôй дешевости всякихъ промысловыхъ продуктôвъ, котра наступає звычайно, коли вартôсть гроша иде въ гору и розумѣєсь, шкôдливо ôдбиваєся на интересахъ промыслу и торговлѣ.

Всѣ тй прикметы подвôйнои валюты выглядають не такъ дуже приманливо, якъ представляють ихъ сторонники тои валюты, коли имъ приглянемось зъ другого боку.

И такъ, що-до пôльги для довжникôвъ, то цѣла та пôльга може дуже легко ôдпасти, коли вѣрителѣ застережуть собѣ сплату довгôвъ въ золотôй валютѣ, а не треба при тôмъ и на то забувати, що въ гôршôй т. є. срѣбнôй валютѣ можуть платити не лишь довжники вѣрителямъ, але и капиталисты своимъ труженикамъ, фабриканты роботникамъ, скарбъ державный и приватнй заведеня своимъ урядникамъ, службодавцѣ слугамъ и т. п. — такъ, що то добродѣйство подвôйнои валюты може дуже легко обернутись въ некористь економично слабшихъ клясъ.

Що-до помноженя гроша въ загалѣ, то не дасться заперечити, що при подвôйнôй валютѣ буде гроша бôльше, якъ прим. при золотôй, и що той фактъ може навѣть здержати надто велике и надто напрасне зниженье цѣнъ товарôвъ промысловыхъ, однакъ зъ другои стороны годѣ не добачити тутъ небезпечности другои крайнои евентуальности, т. є. надто низькои вартости гроша и наступаючои часто въ наслѣдокъ того — дорожнѣ.

Поминувши тую проблематичну вартôсть пôдношеныхъ за подвôйною валютою аргументôвъ, представляє та валюта прямо некористнй стороны, котрй и числомъ и вагою значно переважають пôдношенй єи користи.

Передовсѣмъ належить примѣтити, що правительство, заводячи подвôйну валюту, вже зъ горы санкціонуе певне ôдношенье вартости срѣбла и золота. Коли одинъ лише зъ тыхъ металѣвъ має валюту, а другій обѣгає безъ валюты яко монета торговельна, то ôдношенье вартости срѣбла и золота не робить нѣякои трудности, бо металь обѣгаючій безъ валюты має ажіо, а зрôстъ або знижка того ажія єсть знакомъ и мѣриломъ кождочасного пôдвышеня або зниженя вартости єго и змѣны ôдношеня єго вартости до вартости другого металю маючого валюту. Коли однакъ оба металѣ мають валюту, то рѣчь вже зовсѣмъ инша. Въ данôй хвили, коли заводиться валюта, єсть фактичне ôдношенье вартости золота до срѣбла прим. 1 : 15. Правительство приймає за пôдставу то ôдношенье и на тôй пôдставѣ вводить подвôйну валюту. Тымчасомъ по якôмсь часѣ змѣняєся се ôдношенье и то змѣняєсь значно, прим. 1 : 20. Тогдѣ мусѣло-бы правительство або змѣнити цѣлу монетарну систему, що не можливе и за-для великихъ коштôвъ и за-для дуже частыхъ змѣнъ вартости обохъ тыхъ металѣвъ, або зъ самовѣжею санкціонувати таке ôдношенье вартости, яке зовсѣмъ єсть противне дѣйстному станови рѣчей. А консеквенціи тои другои евентуальности дуже некористнй. Бо коли прим. срѣбло на торзѣ єсть значно дешевше, якъ єго велить приймати правительство, то при кождôмъ оборотѣ (прим. купнѣ), де одна сторона дає срѣбло, буде друга сторона о стôлько высше цѣнити свôй предметъ або своє дѣланье, о скôлько высше ôдбѣгає санкціонована валютою вартôсть срѣбла ôдъ дѣйстнои вартости. Такимъ способомъ выроджуе подвôйна валюта непевнôсть торгу, а навѣть и дорожню.

Заведеню подвôйнои валюты стоить дальше на перешкодѣ загальна думка торговельного свѣта, котра нинѣ стоить цѣла за золотомъ и уживає выключно золота до межинародныхъ выплатъ, о скôлько не полагоджуються они пересылкою папировъ яко суррогатôвъ гроша. А думка тая сильнѣйшою єсть ôдъ всѣхъ державныхъ законôвъ и нѣякй монетарнй реформы не можуть єи змѣнити. Найлучшій примѣръ такои побѣды публичнои думки торговельного свѣта дають Сполученй Держави пôвнôчнои Америки, де въ р. 1861 по выбуху сецесійнои вôйны удѣлено найперше паперовымъ нотамъ державнымъ а ôдтакъ и срѣбнымъ долярамъ курсъ примусовый, т. є. надано имъ фактично валюту. Тогдѣ банки и бôльшй торговельники пôдняли вôйну противъ тои валюты и вели єи въ той способъ, що застерѣгали собѣ при кождôмъ актѣ, при кождôмъ оборотѣ окремою клявзулею выплату золотомъ, и такимъ способомъ задержали, мимо

Въ справѣ правописнôй.

(*Дальше.*)

Мусить то немило вразити кождого Русина, до якои-бъ не належавъ партіи, що бôльшôсть черновецкои анкеты въ своѣй „Entgegnung“ зъ злобою кидаєсь на заслуженыхъ для нашои Руси людей, не выймаючи и такихъ трудящихъ патріотôвъ, якими були бл. пам. Осадца, Онишкевичь, Желехôвскій и иншй. Зъ „живыхъ“ найбôльше не подобались авторамъ Majoritätsvotum-а: д-ръ Ом. Огоновскій и проф. Ал. Барвѣньскій. „Wir schöpfen unsere Weisheit nicht aus Ogonowski“—„auch nicht aus dem Barwiński'schen Lesebuch“ -- кличуть зъ емфазою пп. Бѣлинкевичь, Глѣбовицкій и Кириловичь. Але по гадцѣ меншости анкеты таки потрѣбнй для Черновець и Огоновскій и Барвѣньскій, хочь-бы вже длятого, щобы въ справозданяхъ шкôльныхъ не приписувано творôвъ Котляревского Квѣтцѣ, а творôвъ Квѣтки Котляревскому...

Можна выступувати проти самостôйности нашого языка, можна рôдну бесѣду уважати не языкомъ а нарѣчіемъ, — але не годиться зъ такимъ цинизмомъ выражатись о рôднôмъ материнôмъ словѣ, якъ се чинять члены бôльшости анкеты. У нихъ все красне: и россійска мова, и ческа, и сербска — лишь не своя, рôдна. „Die Serben verfügen über eine ungleich reichhaltigere und bildungsfähigere Sprache, als es die ruthenische ist“; — ажь очамъ вѣритись не хоче, щобы сыны народу зъ такимъ байдужнымъ холодомъ выражались про рôдну мову! Нашь языкъ вилываєъ на розвôй литературного языка россійского и на розвôй языка польского — бувъ для другихъ Словянъ „bildungsfähig und reichhaltig“, лишь для нашого народу не єсть вже такимъ! Бôльшôсть анкеты забула, здаєсь, на красну розправу Головацкого „О языцѣ южно-рускôмъ“; помѣщенй тамъ численнй свѣдоцтва, и своихъ и стороньскихъ людей, наглядно выказують, що наша мова єсть и „bildungsfähig“ и „reichhaltig“, — она, якъ каже Головацкій, єсть правдивымъ скарбомъ, бисеромъ посередъ Словянщины.

Въ загалѣ питанье о самостôйности нашого языка обговорюєсь въ Entgegnung дуже двозначно. Въ деякихъ мѣсцяхъ бôльшôсть анкеты высказуєсь рѣшучо за малорускимъ языкомъ и зъ обуреньемъ ôдкидає всяку мысль о якôй-небудь пропагандѣ россійщины. Навѣть буковиньскій совѣтникъ шкôльный, директоръ Wolf, выставивъ членамъ бôльшости свѣдоцтво, що лишь русчина — малорусчина — одушевляє ихъ труды на поли граматики и литературы.

Думавъ-бы хто, що коли въ головнôй засадѣ мы однои гадки, то и повиненъ бути миръ мѣжь нами, спôльне выразумѣнье повинно допомочи намъ побороти трудности въ дрôбныхъ справахъ правописныхъ. Concordia res parvae crescunt. Зъ ôдки-жь у бôльшости анкеты взялась такъ видима ненависть до прихильникôвъ такъ званои народнои партіи?

„Мы не можемо згодитися зъ такою русчиною, кажуть авторы Entgegung, въ котрôй приходять слова, неуживанй нѣкимъ нѣ въ Галичинѣ нѣ въ Буковинѣ, якъ: знадоба, шаноба, жадоба, доемъ, вымѣнка, становне признанье, закапелки, теплѣвщина, шликъ, буча, хода, зародины, боротье, кормига, сяглôсть, якъ пурявыхъ уговкують, тривокъ, взаємины, суферяти, гарцизникъ, тусанъ, борборосы, заходины, славутнй метцѣ, знаймувати духъ, тендітна жѣночка и такй инши“.

Зъ наведеныхъ слôвъ велика часть не принялась въ нашôй письменности; се були невдатнй пробы поодинокихъ писателѣвъ — пробы, якй лучаються и въ найбôльше розвитыхъ литературахъ. Надъ такими словами можна и справдѣ посмѣятись, але они не можуть становити ще нѣякого доказу супроти жизненности нашои бесѣды.

Треба-жь и те взяти на увагу, що часть наведеныхъ слôвъ находиться въ *народныхъ* оповѣданяхъ Федьковича. Поетъ хотѣвъ подати вѣрный образецъ гуцульского люду и длятого въ бесѣдѣ уживає деякихъ повѣтовщинъ, якъ тривокъ, борборосы, суферяти и т. д. Що-жь тутъ злого? Чи може мавъ Федьковичь перебирати Гуцулôвъ въ нѣмецку одѣжь и имъ въ уста вкладати слова, котрыхъ они самй не розумѣють? Красне бы то було пониманье задачь литературы!

Идеалъ русчины пôсля проєкту черновецкои бôльшости такій: пишемъ языкомъ народу, але науковй термины творѣмъ пôсля языка старословяньского: „Für Begriffe, für welche das Volk der Natur der Sache gemäss keine entsprechenden Ausdrücke hat, wende man sich an das Altslovenische oder Kirchenslavische“. Цѣле то шумне выреченье єсть тôлько — фразою. Намъ потреба тысячѣ и тысячѣ всѣлякихъ терминôвъ для физики, математики, геометріи, для языка правничого, торговельного, промыслового — що жь ту поможе старословенщина, коли она на тôмъ поли бѣднѣйша ôдъ нашого *народного* языка? Исторія инших бесѣдъ рѣшучо противиться такôй сумѣщцѣ двохъ языкôвъ, якъ предкладає бôльшôсть черновецкои анкеты. Латиньскій языкъ бувъ колись паномъ свѣта, а самй Италіянцѣ зъ часомъ покинули єго, бо переставъ бути культурнымъ для загалу народу. Всякй термины науковй творять теперь Италіянцѣ не въ дусѣ давного языка, але одвѣтно до вымогъ теперѣшности. Французскій языкъ — посередно — такожь повставъ зъ латиньского, а прецѣ жадному Французови и на гадку не прийде, творити науковй термины въ дусѣ мертвои латины. Бувъ-бы крайный часъ, заощадити разъ и Русинôвъ фразами про старословянщину!

Авторы Entgegnung змѣркували самй, що ихъ погляды на русчину дуже хитклй, двозначнй, и признаються вкôнци, що не мають выробленои певности, чи руска мова єсть языкомъ, чи лишь нарѣчіемъ. „Може такъ, а може и не такъ“. Они кажуть: „Jedem ist es sehr wohl bekannt, dass die wissenschaftliche Stellung des Kleinrussischen oder des Ruthenischen in der That eine Frage ist, die gerade von den Vertretern der Sprachwissenschaft sehr widerspruchsvoll beantwortet wird. Während nämlich die einen an der Ansicht festhalten, dass das Kleinrussische eine selbständige slavische Sprache ist, verfechten andere die Ansicht, dass das Kleinrussische ein blosser Dialect des Russischen ist.“ До послѣдныхъ, т. є. до тыхъ, що не узнають самостôйности руского языка, належать Шафарикъ и Ягичь. Шафарикъ назвавъ малоруску мову нарѣчіемъ россійскимъ въ своѣмъ Slovansky narodopis зъ року 1842, отже въ часѣ, коли словяньска филологія була ще въ пеленкахъ, а про нашу бесѣду мало хто знавъ на свѣтѣ. Самъ Шафарикъ не умѣвъ нѣчогѣсѣнько по руски, бо лишь пôшовъ — якъ самъ каже — за поглядами иншихъ тогдѣшныхъ людей. (Исторіи *русской словесно-*

противныхъ державныхъ законовъ, фактично золоту валюту. Такими самыми способами умѣвъ-бы и нинѣ межинародный оборотъ охоронитись отъ накидуваної ему подвійної валюты, коли-бъ въ загалѣ могла бути бесѣда о заведеню такої валюты. Тымчасомъ загальна думка торговельного свѣта противна тій валютѣ а и зъ державъ здаѣсь, нѣяка не думае серіо о чѣмсь подобномъ. Значить, що и проектъ поднятый въ англійскій комисіи останесь только безсильнымъ теорематомъ, якихъ ставлено вже доси немало, бо годѣ зновъ не признати, що межинародный оборотъ вымагае якихсь змѣнъ въ валютѣ и що одповѣдно уладжена межинародна валюта оддала-бы тутъ значнѣ прислуги.

Въ томъ лишь питанье, якъ уладити тую валюту, щобы зъ однои стороны не станути въ суперечности зъ интересами обороту, а зъ другои не наражати поодинокихъ державъ на надто великѣ и тяжкѣ жертвы.

Зъ рознородныхъ проектованыхъ послѣдными часами способовъ найвідповѣднѣйшимъ здаѣсь намъ проектъ деякихъ економистовъ, щобы державы не змѣняли своихъ дотеперѣшныхъ системовъ монетарныхъ, щобы однакъ кожда зъ нихъ помежи своими обѣговыми монетами выбивала одну зовсѣмъ рівну що-до вартости певнымъ обѣговымъ монетамъ другихъ державъ. Нехай прим. зъ однои и тои самои скількости золота выбиває Австрія 10 зр., Франція 25 фр., Англія одинъ фунтъ штерлинговъ, Нѣмеччина 20 марокъ, Сполученѣ Державы повн. Америки 5 долярівъ. Тогдѣ не буде потребувати жадна зъ тыхъ державъ змѣняти цѣлковито своєи монетарнои системы, якъ бы то дѣятись мусѣло прим. при заведеню подвійної валюты, а оборотъ межинародный бувъ-бы дуже улекшеный, бо маючи зъ Австріи заплатити цѣну прим. 10 зр. до якои будь державы, не потрѣбно бы и довгихъ обрахунковъ, маючи монеты одповѣдаючѣ зовсѣмъ вартости австрійскихъ 10 зр.

И той однакъ проектъ мае лише теоретичну вагу. Практична вартість его якъ и кождого подобного проекту що-до заведена межинароднои валюты зависить отъ рѣшеня державъ, а то зновъ отъ цѣлои сумы економичныхъ суспольныхъ и политичныхъ относинъ, котрѣ не дадуться анѣ предвидѣти, анѣ якими будь обняти правилами. ω.

XIV. Загальнѣ Зборы делегатовъ „Общого рольн. кред. Заведенія“ въ ликвидаціи.

II.

Ликвидаторы „Заведенія“ хваляться, що они отъ початку 1884 р. по день 15 мая с. р. выплатили вѣрителямъ окромъ 1,216.795 зр., т. е. сумы присланои зъ Россіи, ще суму 694.563 зр., разомъ отже 1,911.358 зр. Мы имъ вѣримо на слово. Але нашъ рахунокъ, котрый зробимо, буде выглядати далеко инакше. Рахуймо про-то, взявши за основу активы „Заведенія“ зъ 1884 р., якъ се зробили ликвидаторы, и активы зъ 15 мая 1888 р.

Въ 1884 р., въ котромъ оба нинѣшнѣ ликвидаторы вступили до управляючого совѣта и дирекціи, активъ „Заведенія“ въ ипотечныхъ позичкахъ выносивъ значну суму 760.317 зр., въ задаткахъ ипотечныхъ 205.971. Нинѣ (15 мая 1888 р.) першій активъ зменшився до сумы 360.754 зр., другій до 83.317 зр. Значить се, що въ першій рубрицѣ селяне сплатили за сихъ 4 лѣтъ 399.563 зр., въ другій 122.654 зр. — разомъ 522.217 зр Назначѣмъ ту послѣдну суму числомъ I.

Въ 1884 р. було заставовъ въ „Заведенію“ на суму 92.658 зр. Нинѣ вартість заставовъ выносить 580 зр. Се значить: до кассы „Заведенія“ вплынуло за той часъ 92.078 зр. Назначѣмъ ту суму числомъ II.

Въ 1884 р. выносивъ активъ въ домахъ (улиця Орменьска ч. 2 и улиця Замарстиновска ч. 25 а.) 127.220 зр., а въ землѣ закупленій (мабуть на лицитаціяхъ селяньскихъ грунтовъ) 22.537 зр. Нинѣ спродано домъ на Замарстиновѣ и грунтовъ на 6.464 зр. (осталось лишь на 16 073 зр.) такъ, що активъ въ той рубрицѣ выносить 106.073 зр., а до касы за той часъ вплынуло 21.147. Ту послѣдну суму назначѣмъ числомъ III.

Въ 1884 р. власнѣ ефекты (паперы цѣнні) „Заведенія“ выносили 26.892 зр., нинѣ зредукувались они до зера. Спродано все, що мало реальну вартість, щобъ лишь була готовка подъ рукою. До касы „Заведенія“ вплынуло отже зъ тои рубрики чистыхъ 26.892 зр. Ту суму назначѣмъ числомъ IV.

Примѣтимо при томъ, що ті чотири рубрики були зо всѣхъ активовъ найбольше реальнѣ, бо основувались на ипотецѣ земскій, ипотецѣ реальностей, домахъ, грунтахъ, заставахъ дорогоцѣнностей и цѣнныхъ паперахъ. Идѣмъ дальше.

Въ 1884 р. виннѣ були т. зв. „дописователѣ“ до касы Заведенія“ суму 853.155 зр. Нинѣ рубрика — „дописователѣвъ“ (або дебиторовъ) выносить лише 79.201 зр. Выходить зъ того, що за тыхъ 4 лѣтъ „дописователѣ“ сплатили „Заведенію“ 773 954 зр., суму дуже значну, — означуємо ѣи числомъ V.

Въ 1884 р. активы „Заведенія“ въ рубрицѣ векслѣ выносили 390.515 зр. О нихъ сказано въ 1883 р. въ справозданю: „Дѣло векслеве ведеся зъ всевозможною осторожностею и вслѣдствіе легкого и скорого обороту капиталовъ *пріобрѣтаютсл* значительнѣ користи“. Нинѣ активъ сей выносить минимальну сумку 8.568 зр. Значить, довжники векслевѣ сплатили за часъ отъ 1884 року до 15 мая с. р. 381.947 зр. Назначѣмъ ту суму числомъ VI.

Другихъ дробнѣйшихъ рубрикъ не тыкаємо. И тыхъ досыть намъ до переведеня того, що доказати хочемо. Зробимо лише просте додаванье и счислимо всѣ высше згаданѣ активы „Заведенія“ зъ 1884 р., а отакъ сумы I + II + III + IV + V + VI, що повинні були вплынути до касы „Заведенія“ въ руки пп. Коснѣрского и д-ра Павенцкого яко постойныхъ директоровъ и ликвидаторовъ отъ 31 грудня 1884 р. до 15 мая 1888 р.

Активы зъ 1884 р. вынесуть: **2,251.157 зр.**, а сплаченѣ сумы (I—VI): **1,418.672 зр.**

Ту суму 1,418.672 зр. повинні були нинѣшнѣ ликвидаторы одержати въ свои руки и нею могли сплатити вѣрителѣвъ „Заведенія“. Додаймо до того 1,216.795 зр., що достало „Заведенію“ зъ Россіи, то разомъ одержали ликвидаторы суму: **2,635.467 зр.**

Згадаймо теперь, що въ 1884 р. 31 грудня пасивы „Заведенія“ выносили **2,530.728 зр.** и супоставмо тѣ двѣ сумы (2,635.467 зр. и 2,530.728 зр.), то выйде, що нинѣ повинні вже були ликвидаторы не только сплатити всѣ пасивы, але имъ повинна була лишитись ще надвышка **104.739 зр**, а „Заведеніе“ повинно було до сего часу стояти.

А що маємо нинѣ?

Нинѣ, 15 мая 1888 р. „балансують“ ще ликвидаторы зъ сумою 701.335 зр., селянъ лицитують, дописують имъ проценты проволоки (и тѣ проценты вписують въ „балансъ“ яко активъ?), „списують“ управляючому совѣтови 73.399 зр., Михалкови, дописователямъ, векслевымъ довжникамъ 53.767, зъ другихъ рубрикъ 22.026 зр. (диви ч. „Дѣла“ 109), беруть на кошты ликвидаціи до 20.000 зр. рочно и якъ за 16 лѣтъ покончать ликвидацію, то больщу половину активовъ зъ 701.335 зр. спожають здоровѣ.

А загалъ? Загалъ рускій до сего такъ якъ бы мовчавъ, а суть ще и такѣ одиниці и такѣ письма, що въ словахъ перестороги и въ рахункахъ нашихъ видять партійну агитацію. Сумно, дуже сумно, але жаль сказати, таке у насъ дѣєсь на очехъ!

Спытаймо-жь теперь, зъ-одки то походить, що ликвидаторы *похвалились* за своє чотиролѣтье такими нѣбы-успѣхами, а нашъ рахунокъ, — вѣрный, бо опертый на „балансахъ“ печатаныхъ, — выказуе якъ-разъ противне, выказуе, що безъ россійского миліона рублѣвъ не 694.563 зр., а 1,418.672 зр. повинні були ликвидаторы одержати до касы „Заведенія“? Де-жь подѣлась сума 724.109 зр.?

Одповѣдь проста: „*ликвидаторы списали*“! А на якій основѣ? На тій, що управляючій совѣтъ и дирекція „Заведенія“ 31 грудня 1884 р. уложили зовсѣмъ невѣрный, ложный „балансъ“. Кругло числячи, въ „балансѣ“ зъ 1884 р. було вже дефициту на тыхъ 724.109 зр., хотяй дирекція тогдѣшна выказала дефицитъ лишь на 59.625 зр., котрый до того гладко покрыла зъ фонду резервного, такъ що „Заведенію“ не грозила ще нѣяка небезпечность.

Отъ сего часу зъ активовъ, котрі ликвидаторы познѣйше вже признали реальными, одписуються безнастанно то больші то меншѣ сумы — dulce in infinitum. Делегаты на зборахъ мовчать, потакують, а Русь? — Русь такожь мовчить, бо и публичнѣ розправы судово-карнѣ не помогли....

Якій же выходъ? — спытаєте. Есть ще выходъ, хотяй зъ малою шкодою. Щобъ не допустити до конкурсу, повинні зъѣхатись не делегаты-манекины, але члены-вѣрителѣ и члены-ручителѣ на зборы и, опустивши зъ своихъ претенсій 30%, розобрати въ добровольнѣй угодѣ активы „Заведенія“. Тымъ и поможе ся селянамъ, що залягають ще зъ сумою 350.754 и ликвидація не буде потребувати дальше трудитись для добра Руси за 20.000 зр. рочного кошту, зъ выглядомъ, вести ту ликвидацію 16 лѣтъ...

Активы „Заведенія“ въ сумѣ 701.335 зр. можуть ще мати вартість 500.000 зр., а претенсіи вѣрителѣвъ зъ опустомъ 30% будуть ще заспокоєні. Тогдѣ и вдовичо-сиротскі фонды всѣхъ трехъ епархій не стратили-бы столько, скольки въ теперѣшномъ положеню мусѣли-бъ стратити. А впрочѣмъ на такій случай буде можна и отъ управляючихъ совѣтовъ де-що достати, а именно отъ тыхъ членовъ, що отъ заснованя „Заведенія“ постойно тамъ засѣдали. Совѣтъ управляючій и дирекція, що укладали той славный билянсъ зъ 31 грудня 1884 р., зложать добровольно якісь сумы за свою велику старанность коло добра „Заведенія“. А якъ бы не було доброи волѣ, то и маленька пресія выстане, щобъ ихъ тверде серце змягчити. Въ управляючомъ совѣтѣ засѣдали черезъ довгі роки одні и ті самі мужѣ довѣрія. Окромъ крил. Юзычиньского та д-ра Яновского, що померли и Михалка, що щасливо перебрався въ Россію, прочі живуть здоровѣ. А наколи хто цѣкавый, колько ті члены отъ 1877—1883 р. взяли и подѣлили межи себе чистого зыску, то скажемо, що кругду сумку: 40.000, не вчисляючи въ то ремунерацій, марокъ презенційныхъ и др.

Отсе наша совѣстна рада, котра, не выслухана, приведе зъ собою небавомъ конкурсъ, при котромъ выйдуть члены-вѣрителѣ такъ, якъ выйшли члены „Zaliczkow-oи kas-ы“ львовскои, о чѣмъ пос. Пернерсторферъ згадувавъ ажь въ радѣ державнѣй. Тогдѣ пропадуть не только нинѣшнѣ вѣрительности членовъ, але кураторъ масы скористае въ широкій мѣрѣ и зъ ихъ майна приватного, незангажованого въ „Заведенію“, опираючись на томъ, що они цѣлымъ майномъ своимъ ручили.

Окружникъ буков. митрополита.

Буковиньскій митрополитъ Сильвестеръ Морарію-Андрѣевичь, побачивши и зрозумѣвши грозу для православнои церкви на Буковинѣ по переходѣ Раранчанъ на унію, выдавъ до свого духовеньства окружникъ, въ котромъ подае ему указки и приписы, якъ мае въ нинѣшній порѣ поводитись. Окружникъ сей звучить:

„Газеты черновецкі не перестають отъ якогось часу тревожити людность шириньемъ вѣсти, мовь-бы мѣжь сельскими парохіянами православнои церкви нашои счинився загальный заколотъ религійный и мовь-бы разомъ зъ родинами въ Раранчи такожь инчі громады нашій въ повѣтѣ черновецкомъ, навѣть въ окрузѣ сучавскомъ, а вконци навѣть въ деканатѣ радовецкомъ перейшли або задумували перейти на унію, т. е. до вѣроисповѣданя сполученого зъ церквою римскою.

„Цѣль тыхъ выдумокъ... ясна: збудити неспокій и заколотъ мѣжь народомъ, ослабити духову звязь мѣжь душпастирями а парохіянами, и навѣть подкопати власть архипастиря, по словамъ св. Письма: „Убий пастиря, а розбѣгнеся стадо“.

„Допускаємо, и мы пересвѣдченѣ, що нашій душпастирѣ, вырозумѣвши цѣль повышихъ подбурюючихъ змаганъ, будуть знати, якъ кождый зъ нихъ мае поступати въ своѣй парохіи, щобы запобѣгти и знищити лихо, задумане ворогами нашои св церкви. А все таки, не зволѣкаючи, подаемо деякі указки и приписы, посля якихъ належить поступати въ нинѣшныхъ относинахъ епархіи.

„Якъ показуеся, деструктивнѣ намаганя религійнои пропаганды не обмежаються на само лише слѣдженье справъ въ раранецкій громадѣ православнѣй, але закидають сѣть своихъ подбурювань на цѣлый край. Явнѣ, а ще больше тайнѣ агитаторы въ прерозныхъ маскахъ и подъ всякими видами ширяють по селахъ громадъ православныхъ. Длятого кождый душпастирь нехай безнастанно мае на оцѣ появляючѣ-ся чужі индивидуа, нехай глядить, що дѣєся въ громадѣ, а коли довѣдаєсь о пробуваню чужихъ особъ, нехай стараєся при помочи начальника громады выдалити (?) ихъ зъ села, а заразомъ нехай стараєся проявленѣ подозрѣня религійнѣ роздивити и знищити.

„Позаякъ органы пропаганды религійнои дѣлають найбольше въ тыхъ парохіяхъ, де догадуються невдоволеня парохіянъ зъ своихъ духовныхъ або де зачують о сварахъ и незгодахъ селянъ зъ причины справъ громадскихъ, выборовъ, пасовискъ и правъ власности, — тожь отцѣ духовнѣ нехай стараються уникати всего, на що могли-бы парохіяне нарѣкати и бути невдоволеными, а особливо нехай не гнетуть ихъ надмѣрною заплатою за парохіяльнѣ функцій, нехай не мѣшаються въ справы громадскѣ, нехай не зволѣкають зъ сповнюваньемъ обовязковъ пастирскихъ, нехай залишать зле, жостоко и оскорбляючо обходитися зъ своими парохіянами и въ загалѣ всего того, що выкликуе оскорбу, ненависть и невдоволенье парохіянъ.

„Позаякъ показалося въ Раранчи, що агенты пропаганды религійнои користають зъ Читалень, — то нашій душпастирѣ нехай стараються не выпускати зъ рукъ заряду тыхъ Читалень, а противно, нехай стають на чолѣ такихъ товариствъ... нехай удержують православный характеръ Читалень, отже нехай не приймають членовъ иншого вѣроисповѣданя и не допускають шкодныхъ брошуръ и часописей.

„Позаякъ число епітроповъ поболшено такожь на то, щобы они доносили пароховн, що дѣєся мѣжь парохіянами, и щобы пароxи черезъ нихъ могли мати вплывъ на парохіянъ, — то кождый душпастирь нехай часто взываe до себе епітроповъ церковныхъ (старшихъ братовъ) и нехай на засѣданяхъ у себе нараджуеся зъ ними, що треба чинити, абы утвердити парохіянъ въ вѣрѣ и привязати до православія.

„Позаякъ учителѣ здобули собѣ въ богато селахъ вплывъ на людей, тожь длятого душпастирѣ нехай не цураються учителѣвъ, нехай не гордять ними, але радше стараються бути въ приязныхъ зносинахъ зъ ними, а учителѣ зможуть неразъ имъ подати помочну руку въ опорѣ напастей на православну вѣру.

(*Конецъ буде.*)

По чиѣй сторонѣ правда?

„Черв. Русь“ умѣстила въ ч. 54 зъ 17 (29) мая ось яку статейку:

„Общество „Просвѣта“ выписывало 10 экземпляровъ „Библіографіи“ г. И. Эм. Левицкого, однако отъ послѣдняго выпуска залишило упомянутое изданіе дальше выписывати. Причиною, поводовавшою прекращеніе дальшого выписыванія, есть по всей вѣроятности не недостатокъ грошей у Общества, а совсѣмъ що другое. Въ предпослѣдномъ (четвертомъ) выпуску „Библіографіи“ напечаталъ авторъ ея доказательства о несостоятельности фактовъ, наведеныхъ предсѣдателемъ „Просвѣты“, университетскимъ професоромъ г. Эм. Огоновскимъ, въ сочиненіи „Исторія русской литературы“ и при томъ указалъ на то, що г. Эм. Огоновскій представилъ въ своей „исторіи литературы“ нѣкоторыи событія парціально. То розоблаченіе, которое и безъ сочиненія г. Левицкого большой части галицко-руеской публики было извѣстно — такъ огорчило выдѣлъ „Просвѣты“, що онъ для удовлетворенія амбиціи своего предсѣдателя и для наказанія г. Левицкого за розоблаченіе правды, рѣшилъ дальшихъ выпусковъ „Библіографіи“ не выписывати... Правда останетъ всегда правдою и выйдетъ на верхъ якъ олѣй на водѣ, если не теперь, то въ четвергъ. Наведеный фактъ доказуетъ, що въ нынѣшнемъ выдѣлѣ „Просвѣты“ сидятъ люди, которыи руководятся взаимнымъ уваженіемъ, доходящимъ до предѣловъ забвенія о правдѣ.“

Таке написала „Черв. Русь“ уже по выходѣ 10 ч. „Зорѣ“ зъ 15 (27) мая, де Впов. професоръ д-ръ Омелянъ Огоновскій давъ одправу п. Ив. Е. Левицкому, редакторови „Гал.-рус. Библіографіи“. Одправу тую наводимо дословно зъ „Зорѣ“:

Одповѣдь на тенденційну напасть п. Ивана Ем. Левицкого въ галицко-рускій Библіографіи.

Въ сихъ дняхъ переглядавъ я IV. выпускъ „галицко-рускои Библіографіи XIX. столѣтія“, и дознався, що выдавець ѣи, п. Иванъ Ем. Левицкій, въ тенденційнѣй замѣткѣ про „Ладу“ Шеховича нарушивъ чи-мало мою честь. Звѣстно всякому письменному Русинови, що Северинъ Шеховичь въ 1853 р. выдававъ у Львовѣ по россійски часопись „Ладу“ для рускихъ дѣвиць и молодиць. Але мабуть не кождому звѣстно, що Шеховичь хотѣвъ выдавати сю часопись такожь письмомъ латиньскимъ. По причинѣ отже, що я высказавъ се въ моѣй исторіи литературы рускои („Зоря“, 1887; число 8., стор. 137), заявивъ п. Левицкій просто, що се неправда, бо „*впродостойныи личности, находящіися еще въ живыхъ называютъ сообщеніе то просто выдумкою*“.

На тую забаганку Шеховича натыкавъ К. Естрейхеръ вже въ 1878 р. (Bibliografia polska, t. IV., p. 439), пишучи про „Ладу“ Шеховича, що „dla niewprawnych w kirilicę miano drukować osobno łacińskiemi czcionkami“. Отже п. Левицкій каже въ галицко-рускій Библіографіи, що я свою замѣтку про Шеховича мабучь выписавъ изъ Библіографіи Естрейхера. А вже-жь всякій зможе легко дознатись, що я не хоснувався тою запискою Естрейхера, по-за-якъ я въ моѣй Исторіи литературы рускои про Шеховича де-що иншого написавъ. Ось и мои слова: „Шеховичь заявивъ тогдѣ (1853) въ письмѣ до президіи ц. к. намѣстництва, що коли збереся достаточне число передплатниковъ, почне онъ выдавати Ладу письмомъ латиньскимъ“.

Коли-жь я сеи замѣтки про Шеховича изъ Библіографіи Естрейхера не могъ выписати, то ачейже не годилось п. Левицкому закидувати менѣ плягіятъ, — не годилось называти мене галицко-рускимъ писателемъ „новой едукаційной системы“, котрый „для потери ефекта“ боявся навести жерело свого писаня.

сти М. Максимовича, якъ видно, не знавъ добре.)

Единымъ противникомъ самостойности нашого языка заявився въ ученомъ свѣтѣ Ватрославъ Ягичь, особливо-жь въ часѣ, коли бувъ професоромъ на петербурскомъ университетѣ. Розумѣеся, що супроти языкослова Миклосича, котрый мѣжь иншими написавъ и граматику малорускаго языка, судъ Ягича есть для насъ лишь другостепеннои ваги — тымъ больше, що понятя „языкъ“ и „нарѣчіе“ у Ягича не зовсѣмъ докладно означенѣ. „Dasselbe Kleinrussisch, — каже онъ, — welches in Russland als Dialect gilt, wird in Oesterreich eine selbstständige Sprache genannt. Man sieht aus diesem Beispiele, wie schwankend der Begriff „Dialect“ auch auf dem Gebiete der slavischen Sprachen ist.“ Не дивуюсь зовсѣмъ, що „schwankender Begriff“ мусѣвъ выдати, въ приложеню до нашои бесѣды, „schwankende Resultate“.

Третимъ, „нероссійскимъ“ ученымъ, що не узнають самостойности рускаго языка, есть ще историкъ Loserth. Про него згадуе и д-ръ Смаль-Стоцкій въ своѣмъ Minoritätsvotum. Добродѣй Loserth не умѣе и словечка по руски, а лишь выдававъ свой судъ, опираючись на информаціяхъ одного зъ членовъ большости черновецкои анкеты. Цѣкавый появъ: большость анкеты хибно поинформувала Нѣмця въ справахъ нашого языка, а потомъ покликуеся на того Нѣмця якъ на якій первостепенный авторитетъ! Чистый „швіндель“!

Большость анкеты повѣдае, що деякі важнѣ властивости малорускаго языка подыбуються и въ россійскихъ нарѣчіяхъ. „Die Ersetzung des ѣ durch і (лікарь) bildet auch eine Eigenthümlichkeit der nördlichen Gebiete der grossrussischen Mundart; в (слышавъ) im part perf. act. findet sich auch im Weissrussischen und ausserdem (wohlgemerkt!) auch in mehreren Gegenden des nördlichen Theiles des grossrussichen Dialectes; в (мовчу) für vocalisirtes л kommt auch in denselben Gegenden vor.“

Дивуе передовсѣмъ, що наведенѣ властивости малорускаго языка не подыбуються въ полудневыхъ, коренно-россійскихъ областяхъ, але ажь далеко на повночи. А памятати треба, що на той далекій повночи суть и иншій реминисценціи малорусчины — тамъ н. пр. спѣваються декуды ще и нинѣ пѣсни зъ часовъ Володимира Великого, пригадуючѣ своимъ змѣстомъ и языкомъ походженье кіевске. Исторія поясняе де-що той появъ, росказуючи про суздальскихъ князѣвъ, якъ они ограбили и знищили Кіевъ а людность порывали зъ собою на повночь. Если лишились тамъ слѣды малорускаго языка, то рѣчь зовсѣмъ природна — якій ту може бути доказъ супроти самостойности нашои мовы?

Порівнавча наука языковъ обіймае цѣлый организмъ бесѣды, а не задоволяеся двома-трема порівнанями. Такою методою все можна-бы вывести. Часть Сербовъ вымовляе ѣ якъ і — отже Сербы Русинами! Чехи не мають ѣ, лишь г — отже и Чехи Русинами! Поляки и Россіяне не мають г (польске г приходить лишь въ словахъ зъ языка рускаго або ческого) — отже Россіяне Поляками!...

Такихъ „науковыхъ“ доказовъ можна списати колька картокъ, але власне всѣ того рода доказы звели-бы науку ad absurdum.

(*Конецъ буде.*)

Але-жь п. Левицкій закидуе менѣ ще, що тая звѣстка про Шеховича есть неправдива, по-за-якъ „*въ просьбѣ С. Г. Шеховича, внесенной въ краевое правительство о концесію на издательство журнала „Лада“ нѣтъ о томъ ни слова*“. — Я сумнѣваюсь, щобы п. Левицкій читавъ тую просьбу Шеховича о концесію на выданьe „Лады“, мѣжь-тымъ коли я справдѣ читавъ меморіялъ того редактора до Рады школьнои краевои. Въ тôмъ-то меморіялѣ пише Шеховичь (15 мая 1871) мѣжь иншимъ отъ-се: „Już trzy razy usiłowałem wprowadzić w ruskiej literaturze pismo łacińskie, mianowicie po raz pierwszy w r. 1853, gdy na polu literackiem pierwszy stawiłem krok i wystąpiłem z pismem pedagogicznem dla płci żeńskiej, ogłaszając, że gdy zbierze się dostateczna ilość prenumeratorów, będzie wydawane także pismem łacińskiem. Dowód znajduje się w aktach prezydjalnych c. k. namiestnictwa. — Po raz wtóry przedłożyłem propozycję c. k. ministerstwu państwa w r. 1859, a gdy ta została bez skutku, to z obszernym memorjalem udałem się do mniemanego mecenasa Mich. Kaczkowskiego, radcy sądowego w Samborze...“

Про сей меморіялъ Шеховича мôгъ и п. Левицкій легко довѣдатись, тому-що єго напечатано въ часописи „Słowianin“ (Львôвъ, 1871, N. 14 стор. 116); ба, редакторъ галицко-рускои Бібліографіи передъ своєю напастію повиненъ бувъ прочитати собѣ той меморіялъ въ „Słowianin-ѣ“ вже за-для того, що я въ своѣй Исторіи литературы се мѣсце цитувавъ (Зоря“, 1887; стор 137). Зъ того всего видно, що напасть п. Ивана Ем. Левицкого на мою особу єсть тенденційна: всѣмъ бо тепер явно, що я не выписавъ своєи замѣтки изъ Бібліографіи Естрейхера, а користувався меморіяломъ самого Шеховича, що отже про редактора „Лады“ писавъ я правду. Та й не диво, що п. Левицкій („Иванъ зъ Берлôгъ“), авторъ кôлькохъ книжокъ „Выдавництва народного“ (польского) и выдавець тенденційнои галицко-рускои Бібліографіи бере въ оборону Шеховича, котрый выдававъ „Ладу“ въ мовѣ россійскôй, та хотѣвъ єи печатати ще й латиньскими черенками. П. Иванъ Ем. Левицкій выдавши три выпуски своєи Бібліографіи оглядався за накладникомъ для свого выдавництва; отже хотѣвъ поругатись галицко-рускому писателеви „*новой едукаційной системы*“, се-бъ-то Русинови народовцеви, щобы вгодити будущому свому меценатови.

А вже-жь годѣ сухѝ бібліографичнѝ записки прикрашати тенденційно-политичными замѣтками! Отъ, волѣвъ-бы п. Иванъ Ем. Левицкій бôльше наблюдати точности бібліографичныхъ звѣстокъ. Вже-жь бо въ єго выдавництвѣ зустрѣчаємо денекуды такѝ похибки, котрѝ не повинѝ находитися въ Бібліографіи захвалюванôй. Такъ примѣромъ читаємо на сторонѣ 35., що байка „Вовкъ, баранъ и лисъ“ єсть твором Николы изъ Николаєва (Устіяновича), мѣжь тымъ коли всякій письменый галицкій Русинъ знае, що сю байку написавъ Иванъ Гушалевичь.

Омелянъ Огоновскій.“

Теперь нехай читателѣ осудять, чи: по 1) „г. И. Е. Левицкій въ Бібліографіи напечатавъ доказательства о несостоятельности фактôвъ въ сочиненіи „Исторія рускои литературы“, и що тамъ „парціяльно представлены нѣкоторыи событія“? — а по 2): чи тов. Просвѣта „наказала г. Левицкого за розобличеніе правды“, чи за напасть, котрои п. Ив. Е. Левицкій нѣякъ не повиненъ бувъ допуститись супроти провôдника товариства, котре матеріяльно пôдпирало єго выдавництво?!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державнои.] На вчерашнôмъ засѣданю палаты послôвъ ухвалено насамперед фондъ диспозиційный а ôдтакъ запомогу для Тиролю въ сумѣ 25.000 зр. Опôсля приступлено до дальшои дебаты надъ податкомъ ôдъ горѣвки. При загальнôй дебатѣ промовлявъ ще пос. Тиркъ и высказався за закономъ. Ôнъ казавъ, що суспôльный интересъ вымагае того, щобы на горѣвку наложено податокъ, бо шкôдливѝ наслѣдки уживаня горѣвки суть загально звѣстнѝ. По замкненю загальнои дискусіи выбрано генеральными бесѣдниками Пленера противъ а Рутовского за закономъ. Пленеръ промовлявъ головно противъ высоты податку и доказувавъ, що постепенне пôдвышуванье податку того булобы ôдповѣднѣйше. Заведенье ôдъ разу такъ высокого податку далось-бы оправдати хиба незвычайно наглячою потребою державы. Дальше говоривъ ôнъ противъ бонификаціи и критикувавъ дуже остро позакулисовѝ умовы. Пос Рутовскій доказувавъ, що законъ сей єсть шкôдливый для рôльникôвъ, але мусить бути принятый за-для важныхъ интересôвъ державныхъ; дальше доказувавъ ôнъ потребу забезпеченя горалень рôльничихъ и признавъ, що проєктъ закона занадто увзглядняе Мадярôвъ. Опôсля поясновавъ ôнъ значенье права пропинаціи и доказувавъ, що крôмъ Кракова и Львова мають ще 55 мѣстъ пропинаціи, що приносять имъ бôльше якъ миліонъ доходу а на котрыхъ опирався цѣла господарка. По промовѣ референта Межника ухвалено 148 голосами противъ 113 перейти до спеціяльнои дебаты. Польскѝ газеты нотуютъ, що пôдчасъ голосованя выйшли зъ салѣ послы Нѣмчиновскій, Леваковскій и Высоцкій. На внесенье Кронаветтера закрыто ôдтакъ засѣданье а слѣдуюче засѣданье назначено на завтра.

Якъ що року такъ и теперь предложили ческѝ послы нѣмецкимъ компромисъ при выборахъ до спôльныхъ делегацій; нѣмецкѝ послы зъ Чехъ, котрѝ належать до нѣмецкого клюбу постановили однакожь компромисъ сей ôдкинути. На нинѣ скликавъ вправдѣ пос. игуменъ Поссельтъ засѣданье ческо-нѣмецкихъ послôвъ, котрѝ мають сю справу залагодити, але нема майже сумнѣву, що они компромису не приймуть.

Анкета въ справѣ доставы для войска приняла всѣ внесеня предложенѝ пôдкомисіею и ôдрочилася ажь до часу, коли нова комисія, въ складъ котрои входять Шельенберґъ, Гайльсберґъ, Бреннеръ, Динстъ, Шварценберґъ и Бальдерманъ, выготовить на пôдставѣ орeченя товариствъ господарскихъ засады, пôсля котрыхъ зарядъ арміи маe означити цѣны для поôдинокихъ округôвъ корпусныхъ, по якихъ плоды рôльнѝ мають купуватися ôдъ продуцентôвъ.

Бесѣда Тиссы о парискôй выставѣ не сходить все ще зъ порядку дневного. Зъ Вѣдня доносять, що французкій посолъ Декре бувъ у гр. Кальнокого и розговорювавъ зъ нимъ въ справѣ тои бесѣды. Припускають, що гр. Кальноки скаже щось на сей тематъ въ делегаціяхъ, щобы успокоити Французôвъ. „Pest. Lloyd“ доказуе противно и каже, що французке правительство не робило нѣякихъ крокôвъ у Вѣдни. Зъ Брукселѣ знов доносять, що австрійскій посолъ въ Парижи гр. Гойосъ мавъ сказати кореспондентови „Independ. Belge“, що цѣла ся справа закôнчиться незадовго зовсѣмъ добре, бо Тисса не думавъ оскорбляти Францію а вѣсти о єго бесѣдѣ суть зовсѣмъ пересадни.

——

До „Pol. Corr.“ доносять зъ Варшавы, що въ першихъ дняхъ липня маe туды приѣхати вел. кн. Володимиръ на инспекцію „варшавскои крѣпости“ т. є. цитаделѣ и при сѣй нагодѣ огляне всѣ форты, якѝ въ послѣдныхъ часахъ побудовано доокола Варшавы зъ великимъ коштомъ. Рôвночасно ôдбудуться такожь великѝ маневры коло крѣпости Ивангорода. До тои самои газеты доносять зъ Петербурга, що ректоръ петербургского университету, Владиславлевъ, котрого студенты ненавидять и черезъ котрого выбухли були звѣстнѝ непокоѣ студентскѝ, маe уступити зъ своєи посады. — Сими днями маe ôдбутися въ Москвѣ вѣнчанье сына министра гр. Толстого зъ донькою помершого публициста Каткова. — О програмѣ д-ра Живного, про котру мы вже въ попереднôмъ числѣ згадували, пише „Нов. Время“ такъ: Програма Живного єсть въ нашихъ часахъ одинока можлива. Она усуваe фалшивый поглядъ, що нѣбы то Россія потребуe Славянъ, бо на дѣлѣ духове сполученье Славянъ зъ Россією хоронить ихъ ôдъ германизаціи. Зъ того выходить, що политика Россіи въ интересѣ Славянъ мусить позôстати мирною. Славяне потребують россійскои культуры а не россійскихъ багнетôвъ. Програма Живного жадае, щобы Россія старалась про себе а Славяне щобы такожь дбали про удержанье своєи національности. Мы годимось на то. Россія дозрѣла вже на стôлько, щобы боротися средствами культуры. Якого рода мають бути тѣ средства, докаэуе дѣяльнôсть берлиньскихъ товариствъ патріотичныхъ. Така дѣяльнôсть єсть не лишь правомъ але и обовязкомъ народу, що чувствуe въ собѣ силу.

——

Новый кодексъ карный, надъ котрымъ будуть незадовго вестися нарады въ италійскôмъ парляментѣ, выкликавъ такъ въ кругахъ ватиканьскихъ якъ и середъ италійского духовеньства велике заворушенье. Въ справѣ сѣй пишуть зъ Риму такъ: Выготовленый министерствомъ судôвництва новый кодексъ карный, котрый вже предложено парляментови, выкликавъ такъ середъ духовеньства якъ и въ клерикально-консервативныхъ кругахъ велике занепокоѣнье. Чимъ бôльше проєктъ сей стаeсь близькимъ до введеня въ житье, тымъ бôльше множаться протесты. Але протесты тѣ, хочь ихъ пôдписують и кардиналы, не будуть мати нѣякого значеня, бо въ парляментѣ не звертаe на нихъ нѣхто уваги, хиба одинъ лишь пос. Тосканелли, котрый однакожь не маe нѣякого вплыву. Найбôльше невдоволенье выкликують тѣ параграфы, котрѝ постановляють, що всяка агитація противъ сполученя Италіи т. зв. „римске пытанье“ маe уважатися зрадою державы, а въ котрыхъ крôмъ того за нарушенье згоды и мира въ родинахъ черезъ декотрыхъ священикôвъ накладаeся строга кара вязниць ôдъ шѣсть мѣсяцѣвъ до трохъ лѣтъ. Духовеньство, котре въ новôмъ кодексѣ добачуе тяжкій ударъ, вымѣреный на себе, выступаe противъ него не лишь зъ протестами, але стараeся такожь настроити нарôдъ ворожо противъ него за помочею народныхъ зборôвъ На однôмъ такôмъ зборѣ въ Туринѣ хотѣвъ редакторъ газеты „Osservatore Romano“ говорити о римскôмъ пытаню, але нарôдъ и множество студентôвъ не допустили до того выкрыкуючи заeдно: Най жиe Римъ! Най жиe Италія! Прийшло було навѣть ажь до бійки и доперва полиція зробила порядокъ.

——

Ôдъ часу, коли кн. Фердинандъ повернувъ зъ своєи подорожи до Софіи, ходять поголоски о кризѣ въ кабинетѣ. Нинѣ надходять въ тôй справѣ двѣ собѣ суперечнѝ вѣсти. Пôсля однои криза въ кабинетѣ маe бути фактомъ а головно розходиться о єго реконструкцію именно же о нове обсадженье министерства вôйны. Кажуть, що змѣна сего министерства стоить въ звязи зъ процесомъ Попова и що князь ѣздивъ длятого умысно и зовсѣмъ несподѣвано до Филипополя. Пôсля другои вѣсти не заноситься на нѣяку кризу въ кабинетѣ. Треба однакожь мати на увазѣ то, що вѣсти, котрѝ заперечують кризу, походять зъ кругôвъ министерскихъ. Зъ всѣхъ вѣстей, якѝ въ сѣй справѣ надходять зъ Болгаріи, можна однакожь припускати, що тамъ лагодиться дѣйстно поволи якась криза. — До „Extrapost“ доносять зъ Константинополя, що турецке министерство радило передъ кôлькома днями надъ тымъ, чи не добре було-бы выслати до Болгаріи турецкого комисаря и навязати зъ нею зновъ урядовѝ ôдносины.

——

Обуренье на Тиссу прибираe въ Франціи чимъ разъ бôльшѝ розмѣры, хочь зъ другои стороны ôдзиваються и голосы, котрѝ вину всего приписують самôй Франціи и промовляють за ôдроченьемъ выставы. „Gaulois“ каже н. пр, що бесѣда Тиссы єсть достойною уваги и повинна бути знакомъ до ôдроченя выставы, котра называeся урядово межинародною а на котрôй бракне цѣлои Европы. Органъ Булянжера „Cocard“ каже зновъ, що Мадяры не можуть простити Франціи єи дружбы зъ Россією. Франція повинна выступити зъ репресаліями дипломатичнои натуры. — До „Köln Ztg.“ пишуть зъ Парижа: Новѝ зборы „Великого Вeходу“ мають бôльше значенье, якъ то наразѣ можна було припускати. Клемансо Ранкъ и Жофренъ осягнули то, до чого вже ôдъ давна стремѣли, т. є. до утвореня клюбу на взôръ клюбôвъ першои революціи зъ назвою: „Товариство права людского и горожаньского“. Клюбъ той выбравъ комисію для ревизіи конституціи и заведеня реформъ, але не въ дусѣ противникôвъ республики. Молодѝ Якобины суть такожь радикалами, а представляe ихъ чимъ разъ бôльше радикальный Ранкъ. При заложеню клюбу було 400 осôбъ належачихъ до партіи Клеманса и Жофрена, отже до партіи „робôтникôвъ“. — Булянже доказуе що новый клюбъ не принесе шкоды єго змаганямъ, бо Клемансо и єго товаришѣ роблять лишь єму на руку.

НОВИНКИ.

— **Выдѣлъ философичный краковского университету** предложивъ одноголосно на опорожнене мѣсце по бл. п. Чирняньскôмъ проф. Маркила Ненцкого зъ Берна, и на мѣсце по бл. п. Врублевскôмъ п. Авг. Витковского професора школы политехничнои у Львовѣ.

— **Новый урядъ почтовый** отвираeся зъ днемъ 1 н. ст. червня с. р. въ мѣсцевости Ритро, повѣта ново-сандецкого. До уряду сего належати-муть мѣсцевости: Ритро, Розтока ритерска, Облазы и Суха струга.

— **Огонь.** Вчера о год. 1 зъ полудня займився огонь на Кульпарковѣ, а що горѣло биля заведеня божевôльныхъ, тому дали знати огневôй сторожи львôвскôй. Горѣло сѣмъ забудовань господарскихъ въ ôддаленю на тысячь крокôвъ ôдъ заведеня. По однôй сторонѣ улицѣ горѣли хаты, по другôй будынки господарскѝ. Огонь такъ скоро розширився, що селяне не могли выратовати найпотрѣбнѣйшихъ рѣчей. Вôйтъ Кульпаркова, Иванъ Врубель, стративъ въ огни цѣле своe майно и самъ сильно попѣкся; якъ говоривъ, згорѣло єму тысячь зр., що прискладавъ ихъ собѣ и сховавъ въ горци на подѣ. Другому селянинови при выношеню скринѣ мало згинути 150 зр. Всѣ погорѣльцѣ були засôбными газдами и мали великѝ припасы збôжа въ шпѣхлѣрахъ. Теперь стали они жебраками, бо будынки не були убезпеченѝ. Двацять кôлька осôбъ полишилось безъ хаты и кусника хлѣба.

— **Ôддѣлъ сторожи скарбовои** въ Куриловцѣ, пов. ряшѣвского ôдбувавъ дня 22 н. ст. мая звычайну службу нôчну на граници россійскôй. Ранкомъ почули они тупôтъ коней и побачили чотирохъ ѣздцѣвъ, котрѝ гнали що силы и вели кождый по два конѣ. Сторожа заступила имъ дорогу и и вôзвала якъ звычайно: Стôй, сторожа скарбова! Пачкарѣ не услухали, лише пôгнались дальше. Тогдѣ мусѣли стражники выстрѣлити за ними. Сейчасъ почали слѣдити и дôзнались, що пачкарѣ приѣхали до пограничного села Ожанны та що жидови Хаимови Фледелеви перестрѣлено наскрôзь ногу. Хаимъ пôднявся сеи выправы разомъ зъ звѣстнымъ пачкаремъ коней Гершкомъ Шенсомъ та двома иншими зъ Россіи. Хаима завезли до Лежайска, де лѣчиться у своякôвъ. Конѣ ôднайшли въ Сѣнявѣ, де ôдбуваються що тыждня ярмарки, а що се мѣсточко окружене ôдъ границѣ самыми лѣсами, то и дуже пригôдне для пачкарôвъ

— **Застрѣленье вязня.** Пару мѣсяцѣвъ тому арештували звѣстного злодѣя, Мих. Крука, молодого хлопця, и засадили до вязницѣ слѣдчои при ул. Баторого. Вчера о год. 2 зъ полудня вылѣзъ Крукъ до ôкна своєи вязницѣ и почавъ насмѣватись зъ вояка, стоячого на вартѣ. Коли не слухавъ упôмненъ, щобы ôдôйшовъ ôдъ ôкна, та загрозы застрѣленя, змѣрився воякъ до Крука, выстрѣливъ и на мѣсци єго убивъ. Крукъ числячи 16 лѣтъ житя бувъ караный вже 18 разôвъ за крадѣжь.

— **Два разы на смерть засужденый.** Въ звѣстнôй справѣ отроєня Ивана Веца зъ Тудоркоичь, пов. сокальского, Хаимомъ Вурмомъ, запавъ засудъ найвысшого трибуналу у Вѣдни. Львôвскій судъ засудивъ бувъ Вурма на смерть черезъ повѣшенье а найвысшій трибуналъ затвердивъ сей засудъ.

— **Зъ Тифлису** доносять: По великихъ дощахъ недалеко головного складу зелѣзницѣ Закаспійскои отворилася пропасть, въ котрôй можна було бачити пôдземный хôдникъ. Въ значнôмъ ôддаленю ôдкрыли мале озерце, повне воды, а коло него саклю (хату) на деревляныхъ стовпахъ. По бокахъ хôдника суть мѣсцями побôчнѝ заглубленя. Вхôдъ до сеи тайнои крыѣвки стереже полиція.

— **Тайна любови** — сталась причиною, що одну газету россійску застановлено на шѣсть мѣсяцѣвъ. „Агентія пôвнôчна“ доносить, що розпорядженьемъ министра справъ внутрѣшныхъ газета „Наблюдатель“ одержала третье остереженье и застановлена на шѣсть мѣсяцѣвъ, бо мимо двохъ остережень не покинула шкôдного напряму, заявленого найбôльше въ поезіи Теофанова „Тайна любови“, ôдзначаючôй-ся обиджаючимъ насмѣваньемъ. Що се за „тайна“ — сего агентія не поясняe.

— **Бурмистромъ мѣста Жовкви** выбрано дня 24 н. ст. мая п. Сильверія Сколимовского, а заступникомъ антикаря п. Дадлеза.

— **Жертвы для ученикôвъ рускои гимназіи.** Передновокъ тяжкій, — але за сиротою Богъ зъ калитою, — такъ и за школярыками бѣдными рускои гимназіи. И такъ нинѣ, саме коли бѣднѝ ученики рускои гимназіи почали що разъ частѣйше ковтати до дверей о запомогу, а фонды вже були вычерпалися, спадае манна зъ неба: на запомогу для нихъ присылають: Выдѣлъ повѣтовый зъ Жовкви 5 зр., о. Н. Бѣлецкій зъ Цѣшкова 3 зр., зôбранѝ на тую цѣль ôдъ прихожанъ на свята Великоднѝ а о. Петро Шанковскій зъ Копичинець 2 зр. — Спасибôгъ! *В. И.*

— **Дрôбнѝ вѣсти.** До рады повѣтовои въ Мостискахъ выбрано при доповняючихъ выборахъ зъ бôльшихъ посѣлостей Бол. Гурского, властителя дôбръ Волчищовичѣ. — Въ Цѣшановѣ ôдбудуться дня 4 липня с. р. доповняючѝ выборы одного члена зъ бôльшихъ посѣлостей до рады повѣтовои. — Въ лѣсѣ села Иванчанъ, пов. збаражского на граници россійскôй найшли дня 25 н. ст. мая тѣло якогось селянина. Найшли при нѣмъ 1 зр. 49 кр., одинъ рубель и копѣйку та порожну фляшку зъ горѣвки. — Гр. Юлій Андраши, бувшій министеръ, занедужавъ тяжко на хоробу ниркову. До недужого завôзвано д-ра Ульцмана зъ Вѣдня. — Въ берлиньскôмъ театрѣ двôрскôмъ завалилось руштованье; одинъ робôтникъ убитый а 13 тяжко раненыхъ.

— **Зъ вчерашнымъ числомъ** розôслали мы „Розкладъ ѣзды на зелѣзници Короля Людвика“, на скôлько выстало примѣрникôвъ.

Вѣсти зъ Аеп. Львôвскои.

На конкурсъ розписанѝ зъ речинцемъ до 26 липня с. р.: Пôдгôрцѣ, дек. стрыйского; Люговище, дек. залозецкого; Урлôвъ, дек. золочѣвского; Стрѣлкôвъ, дек. стрыйского и Бережница, дек. стрыйского — всѣ тѝ парохіи наданя приватного.

Въ пропозицію на Ладанцѣ принятѝ оо.: І. Петро Пôдковичь зъ Ладанець и П. Дмит. Склепковичь зъ Межирѣча.

Завѣдательства одержали оо.: Адамъ Витвицкій зъ Стрѣлкова въ Бережници,' дек. стрыйского; Дмит. Ксьонжекъ зъ Курянъ въ Стрѣлковѣ, дек. стрыйского и Ант. Желехôвскій зъ Бережницѣ въ Пôдгôрцяхъ, дек. стрыйского.

Введеный о. Андр. Дольницкій въ завѣдательство Устя.

Намѣстництво годиться на кан. институцію о. Мих. Винницкого зъ Марковои на Перевозець, дек. калуского.

Митроп. Консисторія вставилася до намѣстництва о дотацію зъ религійного фонду для прив. сотрудника въ Солонцѣ при о. І. Пачовскôмъ.

Митроп. Консисторія выдала обѣжникъ, въ котрôмъ повѣдомляe священикôвъ о розпорядженю намѣстництва що-до зголошуваня впису до книгъ грунтовыхъ въ еквивалентъ громадскій права пашѣ — що парохамъ лише въ тôмъ случаю прислугуe право спôльного уживаня еквивалентôвъ громадскихъ, если въ дотычнôмъ орeченю сервитутовôмъ суть они выразно яко управненѝ поименованѝ и не одержали особного еквиваленту лише спôльный зъ громадою.

Телеграмы „Дѣла“.

Берлинъ 30. мая. Станъ здоровля цѣсаря єсть завсѣгды дуже добрый. Вѣсть, будьто-бы межи цѣсаремъ а кн. Бисмаркомъ настало велике непорозумѣнье въ наслѣдокъ справы продовженя законодательного періоду, єсть неправдива. Цѣсарь пôдписавъ дотычный законъ вже передъ кôлькома днями а оногды приймавъ кн. Бисмарка на довшôй авдіенціи.

Парижь 30. мая. Нѣмецкій посолъ въ Парижи заявивъ, що ажь за 14 днѣвъ буде визувати пашпорты до Альзаціи и Льотарингіи а заразомъ подавъ до вѣдомости, що такса за визу буде выносити $10^1/_2$ франкôвъ замѣсть $1^1/_2$ фр., якъ було доси.

Вѣдень 30. мая. Клюбъ Коронініого заявивъ, що буде лишь за тымъ голосувати, щобы законъ горѣвчанный мавъ важнôсть на три роки и щобы дохôдъ зъ податку горѣвчаного роздѣлювано мѣжь краѣ коронній.

Бѣлградъ 30 мая. Вѣсть, що скупштина маe бути въ червню розвязана и що новѝ выборы ôдбудуться ще сего лѣта, єсть неправдива. — Бôльшу часть урядникôвъ полиціи обсаджено людьми зъ партіи Ґарашанина.

Пештъ 30 мая. Партія независимыхъ оголосила протестъ противъ бесѣды Тиссы въ справѣ парискои выставы, хочь єсть зъ другои стороны за союзомъ зъ Нѣмеччиною.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вп. К Н. въ Бугойн. Заплачено до 30/6. — **Всч. Е. Г. въ Завалôвѣ.** Рахунки згôднѝ; дякуємо.

Подяка.

На сѣмъ мѣсци высказуємо подяку Всч. отцямъ, що ôддали послѣдну услугу бл. п. Аполонію Цѣпановскому, бувшому пароху въ Яжовѣ новôмъ, а именно Впр. о. декану Фединкевичу зъ Бунева, оо. Л. Харламповичу зъ Старискъ, п. Жолевичу зъ Курникъ, Н. Мацюракови зъ Тростянця, В. Крвавичу зъ Залужа, Д. Гординьскому зъ Скла, А. Маляркевичеви зъ Свидницѣ, А. Вархолякови зъ Гнôйниць, А. Телепови зъ Порудна, В. Насальскому и С. Петрикови зъ Яворова, А. Кебузиньскому зъ Верешицѣ, А. Гусарскому, лат. деканови зъ Брухналя, и Ю. Туряньскому; латиньскому парохови зъ Яворова. Крôмъ того дякуємо Всч. Гординьскому за красно выголошене надгробне слово, а Всч. Туряньскому и Харламповичеви за оказану приязнь и удѣлену помôчь въ часѣ недуги покôйника. Вкôнци дякуємо и честнымъ прихожанамъ, що мимо робучого часу численно зôйшлися на похороны.

Яжôвъ новый 10 (22) мия 88.

Аполоній, сынъ, Иванъ Цѣпановскій зъ Бродокъ братъ, Людвика Левицка, Амалія Гладиловичева, Марія Бѣлецка, Олимпія Цѣпановска, сестры.

Курсъ Львôвскій

въ дня 31. л. мая 1888.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	197 50	201 —
Зелѣз. Львôв.-Чернов. по 200 зр. а. в.	210 50	213 50
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в. . .	283 —	287 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в. .	— —	216 —
Листы заставнѝ за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в	97 90	99 —
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем.	100 50	101 80
Банку краєвого 4½% а. в. льос. 51 л.	92 —	93 —
Товарищства кредит. гал. 5% а. в. . .	100 60	101 75
Товарищства кредит. гал. 4% а. в. . .	— —	95 —
Товар. кред. гал. 5% а. в. льос. 37 л.	100 60	101 75
Товар. кред. гал. 4% а. в. льос. 41½ л.	— —	92 —
Товар. кред. гал. 4½% а в. льос. 52 л.	93 40	94 40
Листы довжнѝ за 100 зр.		
Гал Зав. кред. сел. 3% а. в (давн. 6%) въ ликв.	— —	54 —
Гал. Зав. кред. сел. 2½% (давн. 5%) въ ликв.	— —	48 —
Общ. роль. кред. Завед. 6% льос. въ 15 л.	— —	— —
Облиги за 100 зр.		
Индемнизац. галицкѝ 5% м. к. . . .	102 25	103 50
Комунальнѝ Банку краєв. 5%, I емис.	99 50	101 —
Позички краєв. зъ 1873 по 5% а. в .	— —	105 —
Позички краєв. зъ 1883 по 4½% а. в.	89 75	91 —
Льосы:		
Мѣста Кракова	— —	20 50
Мѣста Станиславова	— —	35 50
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскѝ	5 90	6 —
Наполеондоръ	10 00	10 10
Пôвъимперіялъ	10 33	10 43
Рубель срѣбный	1 40	1 50
Рубель паперовый	1 04	1 06
100 марокъ нѣмецкихъ	61 80	62 40

Надôслане.

Значенье здоровои крови для людского тѣла ще вельми малоцѣнить публичнôсть. Не пôймають, що велике число недугъ маѣ причину въ злôй, не ôдповѣднôй крови. Тѝ, що нарѣкають на малокровнôсть, наплывъ крови, блѣдачку, выкиды шкôрнѝ, долегливости гемероідальнѝ и т. п., повиннѝ заходитись, щобы змôцнити кровь управильненымъ травленьемъ и поживою. Въ такихъ случаяхъ вельми цѣнну прислугу подають звѣстнѝ швайцарскѝ пигулки аптикаря Рих. Брандта, котрѝ можна куповати въ аптикахъ въ пуделкахъ по 70 кр. и ихъ то найбôльше цѣнять женщины передъ иншими средствами за-для приемного дѣланя. Треба однако все жадати швайцарсхихъ пигулокъ и уважати на имя аптикаря Рихарда Брандта, бо богато продаѣся подôбныхъ пигулокъ заосмотреныхъ тымъ самымъ назвискомъ. Треба добре дивитись, щобы кожде пуделко мало за за етикету бѣлый хрестъ въ червонôмъ поли и носило пôдписъ аптикаря Рих. Брандта швайцарскѝ пигулки. Всѣ инакше выглядаючѝ пуделка треба ôдкидати.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручае свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ. 2389 35—?

Аптика **РУКЕРА** у Львовѣ

поручае 2460 1:9—?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катарь, кашель и хрипку. Цѣна однои пачки 25 кр. На провинцію зъ опакованьемъ 30 кр.

Вытягъ зъ розкладу ѣзды зелѣзниць державныхъ

важный ôдъ 1 червня 1888

Ôдѣздъ зô Львова: О 5 год. рано до Стрыя, Хирова, Загôря, Сторожи и Лавочного; — о 10 год. 15 мин. передъ полуднемъ до Стрыя. Хирова, Нового Загôря, Кракова, Звардоня и Лавочного; — о 7 год. 50 мин. вечеромъ до Стрыя, Хирова Нового Загôря, Кракова и Звардоня.

Приѣздъ до Львова: О 8 год. 6 мин рано зъ Кракова, Звардôня, Нового Загôря. Хирова и Стрыя: — о 3 год. 20 мин. по полудни зъ Кракова. Звардоня, Нового Загôря Гусятина и Станиславова; о 1 год. 15 мин. въ ночи зъ Коросна. Загôря Хирова. Гусятина, Станиславева и Лавочного.

Плякаты зъ розкладомъ ѣзды на линіяхъ галицкихъ можна дôстати на стаціяхъ зелѣзниць державныхъ по 6 кр 2238 39—?

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

купуе и продае

всякѝ вартостнѝ паперы и монеты

по курсѣ дневнôмъ.

Порученя зъ провинціи выповняе ôдворотною почтою безъ провизіи. 2221 90—0

Глядаеся

старшои женщины, найрадше вдовы по священику — до заряду дому и до дѣтей. Зголошатись належитъ у М Гушалевича ц. к. адъюнкта въ Станиславовѣ. 2479

КАРТЫ ДО ГРЫ,

Касетки, штоны, марки, Домино, шахи зъ фигурами, Ножики, ножички, пуляресы, канчуки и др. артикулы

Табакерки

2228 11—0

роговѝ зъ шильдкрету поручае найдешевше торговля

Братей Лянгнеръ

Львôвъ, Галицка ч. 16

Цѣнники даромъ!

Исторія Скиту Манявского

вразъ зъ

Збôрникомъ грамотъ, листôвъ и деякихъ судовыхъ документôвъ, дотычныхъ того монастиря.

Написавъ и уложивъ

Д-рô Юліянъ Целевичъ,

професоръ при ц. к ак. гим у Львовѣ. У Львовѣ, 1887. Накладомъ автора.

Цѣна 1 зр.; зъ рекомандованою пересылкою о 20 кр. бôльше.

Дôстати можна въ книгарни Инст. Ставропигійского и Милковского (п. Старжика) у Львовѣ. Можна такожь замовляти черезъ канцелярію Просвѣты або черезъ редакціи рускихъ газетъ у Львовѣ.

Цѣс. кор. уприв. гал. акційный

БАНКЪ ИПОТЕЧНЫЙ

выдае

почавши ôдъ дня 1 цвѣтня 1887

у **Львовѣ** и при филіяхъ въ **Краковѣ, Чернôвцяхъ** и **Тернополи**

АСИГНАТЫ КАСОВÎ

3½% платнѝ въ 30 днѣвъ по выповѣди
4% „ „ 60 „ „ „
4½% „ „ 90 „ „ „

Львôвъ 1 цвѣтня 1887.

2223 78—? **ДИРЕКЦІЯ.**

(Передрукъ не буде плаченый.)

ПЕТРО КРОКЕВИЧЬ

аптикарь въ Краковѣ

улиця Баштова при плянтахъ (рôгъ Рынку Клепарского)

поручае власнѝ выробы

яко правдиву одиноку добычь найновѣйшихъ часôвъ, приносячу хорому неоцѣненѝ, спасеннѝ користы. о чѣмъ свѣдчать щоразъ численнѣйшѝ признаня похвалы и т. п., якъ неменше посвѣдченье лѣкарске, а именно:

До Высокоповажаного пана Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ.

Въ численнôй моѣй практицѣ уживавъ я перебôрки лѣчничѝ выгаданѝ и выроблены Вами, завсѣгды зъ знаменитымъ успѣхомъ въ недугахъ, противъ котрыхъ они пристосованѝ. Препараты Вашѝ ôдзначалися одноцѣлою якостею що-до Формы и доброты, не пôдпадали розкладови, приемнѝ въ уживаню а певнѝ въ бажаныхъ наслѣдкахъ. Мыло менѣ проте высказати Высокопов. панови моѣ цѣлковите признанье, заразомъ желанье дальшои такъ успѣшнои працѣ въ щасливо начатôмъ напрямѣ для добра недужои людскости. — Щасть Боже!

Львôвъ дня 16 марта 1888 р. **Др-ъ Юлій Корвинъ Гонсьоровскій** лѣкарь зелѣзницѣ Короля Людвика.

Вино хинове, средство лѣчниче, взмагаюче силы, стравнôсть, надзвычайно поручане, особливо у женщинъ слабосильныхъ, блѣдыхъ и т. п.

Вино хинове зъ зелѣзомъ, поручане молодымъ особамъ для осягненя зросту и розвою тѣла, надае крови силу, збôльшаючи скôлькôсть тѣлокъ крови, змôцняючи жолудокъ пôдносить апетитъ, лѣчить загальнѝ ослабленя, блѣдачку и т. п., а одиноке для реконвальесцентôвъ по хорôбахъ горячковыхъ вынищаючихъ.

Вино зелово-ромбарбарове, вытягъ винный зъ правдивого корѣня Ревеня хиньского (Radix rhei chinensis) и зелъ, збôльшаючихъ рухи хробачковѝ кишокъ черезъ то легко розвôльняюче; знамените въ затканяхъ, часто повтаряючихъ-ся здутяхъ, довготреваючôмъ катарѣ, дванацятницѣ и въ упорчивôй жовтачцѣ.

Вино зелово-пепсинове, вытягъ зъ зелъ краевыхъ и найлѣпшои пепсины de Rostock, одиноке успѣшне средство пôдносяче травленье, розпускаюче бѣлко, затымъ одиноке въ нестравности, хроничныхъ катарахъ жолудка або на тлѣ туберкуличнôмъ атонiи кишокъ у людей старыхъ, дуже помôчне у дѣтей зле ôджившованыхъ, анемичныхъ и шкрофуличныхъ.

Амигренъ, незрôвнана помôчь въ сильнôмъ болю головы. Ложочка ôдъ кавы зажита успокоюе найсильнѣйшу мигрену.

Кальльонъ, одиноке средство на найстаршѝ и найдолегливѣйшѝ нагнѣтки. По насмароваю нагнѣтокъ сейчасъ перестае болѣти, а въ 24 годинахъ ôдпадае безъ найменшого болю.

Хильоль, лагодить по кôлькоразовôмъ ужитю найбôльшѝ болѣ ревматичнѝ, пострѣлы, подагру и т. п

Сарсапариліянъ зъ корою хиновою, узнаный яко найлѣпше средство въ немочахъ походячихъ зъ зôпсутя сокôвъ и зъ ôдтя повстаючого вадливого складу крови, въ недокровности и т. п.

Зѣлье грудне зô свѣжихъ, лѣчничихъ зелъ волоскихъ, котрѝ вже неразъ навѣть въ прикрыхъ розличныхъ выпадкахъ слабости давали надсподѣване полѣпшенье терплячому, то въ слабостяхъ грудныхъ то легкихъ, противъ астмы, всякои душности и т п. Усуваютъ они тяжку дыхавицю, всякѝ закатареня легкихъ и грудей, зафльегмленя, кольки въ грудехъ, упорчивый кашель и т. п. Цѣна зр. 1·20

Сиропъ грудный при тяжкихъ або застарѣлыхъ немочахъ, уживаный бувае рôвночасно зъ зѣльемъ льоретаньскимъ противъ сухотъ и слабостей грудныхъ и легкихъ и т. п Цѣна 2 зр.

Кроплѣ жолудковѝ. Средство знамените и незрôвнане у всѣхъ слабостяхъ жолудка Цѣна 35 кр. 2068 47—9

Замовленя выконуеся ôдворотною почтою.

Зъ численныхъ подякъ наводимо ось тѝ:

Высокоповажаный Пане Аптикарю!

Бажаю, щобы кождому хорому такъ знаменитый успѣхъ давали лѣки зъ Вашихъ выробôвъ, якъ моѣй женѣ, котрѝ надсподѣвано успѣшно дѣлали и прошу о надôсланье менѣ ще Амигренъ и капель жолудковыхъ. Зъ поважаньемъ

Пшôвъ д 3 липня 1887 р. *Леопольдъ Ковалихъ* (Рыбникъ, Oberschlesien).

Высокоповажаный Пане!

Узнаю дѣйстну успѣшнôсть Вашихъ выробôвъ, досвѣдчивши на собѣ. — Се посвѣдчаю ретельно. Зъ поважаньемъ

Schönpriesen b. Aussig 25 мая 1787 р. *Новаковскѝй* директоръ фабрики цукру.

Вп Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви въ Краковѣ.

Страдаючи ôдъ пôвтора року на сильный, невылѣчимый кашель, спольученый зъ рôзными тяжкими недугами, мимо тутешныхъ радъ лѣкарскихъ. чувся я безъ надѣѣ жити, а яко отець кôлькоро дѣтей, хапаючись вкôнци рôзныхъ способôвъ до поратованя здоровля, случайно зъ порады чужои приязнои менѣ особы. уживъ я „Зѣля грудного“ выробу аптикаря Вповажаного Пана Петра Крокевича, и по ужитю чотырохъ пачокъ „Зѣля грудного“ и Сиропу ôдзыскавъ цѣлковито здоровлье, могучи о власныхъ силахъ уже працювати и тымъ чиномъ бодай частину щастя дѣтемъ моимъ удѣлити. Чуюсь тому спонуканымъ заявити найщиршу вдячнôсть Вповажаному Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви мѣсцевому, за выробъ „Зѣля грудного“, бо житье моѣ лишь ужитю того Зѣля завдячую.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Кракôвъ, дня 28 мая 1886 р. *Михаилъ Трыбальскѝ*, друкарь литографичный.

Высокоповажаный Пане!

Вычитавши зъ газетъ дня 28 мая с. р. подяку Вамъ Вповажный Пане, а почуваючись зарôвно до обовязку вдячности, маю честь тую-жь въ высокôй степени заявити Вамъ, Вповажный Пане, бо Ваше „Зѣлье грудне“ и „Сиропъ“, и въ загалѣ Вашѝ выробы не лишь менѣ самому, але дуже многимъ, де заходили сумнѣвы що-до здоровля давали чудный успѣхъ Маючи отже много завдячити Вашимъ выробамъ, приймѣть Вповажаный Пане выразы моеи вдячности, а заразомъ зичливости, успѣху въ дальшôмъ розвою своихъ выробôвъ такъ для добра власного, якъ и зъ пожиткомъ для людскости!

Остаю зъ довжнымъ поважаньемъ *Кс. Е. Вернеръ*,
Кракôвъ 1 червня 1886 р. Реформатъ.

Честный Пане!

Страдаючи ôдъ 20 лѣтъ на гемороиды и упрямый бôль въ жолудку. на дыхавицю и сполучене зъ нею замуленье мѣхура, на затвердженье и иншѝ долегливости, уживъ я кôлька фляшокъ „Капель жолудковыхъ“, котрѝ зробили менѣ надзвычайну пôльгу, що посвѣдчаю згôдно зъ правдою и совѣстею. *Фишеръ*, Ряшевъ, дня 21 червня 1886 р. совѣтникъ ц. к. суду.

Тайна красы

выробу ПЕТРА КРОКЕВИЧА аптикаря въ Краковѣ.

Неимовѣрне подивлянье и надзвычайне признанье зô стороны красавиць для сего чудового и незвычайно скоро дѣлаючого средства робить, що сей препаратъ, выробу Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ, розхапляють зъ нечуваною скоростею. Сгéме сей, справедливо названый „Тайною красы“, ôддаляе въ тягу однои ночи всяку неделикатнôсть, стверженье, червонôсть шкôры, прищѣ, угры и лишае гинуть безповоротно по ужитю сего знаменитого и найпевнѣйшого въ своихъ наслѣдкахъ средства, котре навѣть лице поморщене чудово робить молодшимъ, надаючи ему красный справдѣ молодечій цвѣтъ. Уживаный щоденно на нôчь, чудово заховуе цвѣтъ ôдъ всякого ствердненя шкôры, якъ рôвно-жь и ôдъ передчасныхъ морщинъ. Тому то повинно се средство находитися въ тоалетѣ такъ молодои и краснои паночки якъ и красивои дамы.

Цѣна 1 зр, 1 зр. 50 кр. и 2 зр. 2398 16—?

Перла Карпатъ въ горѣшнôй Угорщинѣ, ôддалена ôдъ стациі зелѣзничои Тепля - Тренчинъ-Теплѣцъ на шляху долины Ваги о 20 минутъ, зъ Кракова черезъ Одербергъ Силлейнъ можна тамъ всѣдати за 9 годинъ, маѣ 32°R. и есть найлѣпшими и найсильнѣйшими купелями противъ **ревматично-гостцевыхъ недугôвъ**. Маютъ красный великій паркъ, водопроводы зъ гôрскихъ жерелъ, добрѝ помешканя, знаменитѝ реставрациі и чудову околицю.

2399 8—10

КУПЕЛЬ СѢРЧАНѝ ТРЕНЧИНЪ-ТЕПЛИЦЬ

Въ тôмъ сезонѣ отвориться по разъ першій нововыбудованѝ купелѣ „hammam“, выряженѝ зъ орієнтальнымъ люксусомъ, маючѝ, елегантнѝ осôбнѝ купелѣ и котрѝ пôдъ кождымъ взглядомъ варта побачити. На всѣхъ бôльшихъ стаціяхъ зелѣзничихъ можна купити билеты до ѣзды тамъ и назадъ по зниженôй цѣнѣ. Сезонъ починаеся 1 мая. Илюстрованѝ програмы высылае даромъ **зарядъ купелевый**

П. ИГНАТОВИЧЬ

поручае:

певнѝ и выпробованѝ средства до выбраня всякихъ плямъ.

	кр.		кр.
АМАНДИНА усуваѐ плямы зъ сокôвъ цукровыхъ, бѣлка, мороженого и т. п. фляконъ . .	25	КОРѢНЬ МЫЛЯНЫЙ бѣлый, служить до праня матерій шовковыхъ, потовщеныхъ и замарганыхъ, пакетикъ по 2 кр. и	04
АПСЕИНА вытягае плямы товстѝ зъ матерій шовковыхъ барвныхъ	25	МЫЛО ЖОВЧЕВЕ уживаеся до выбирани плямъ старыхъ зъ матерій вовняныхъ, бавовняныхъ и шовковыхъ, кусникъ	25
АЦЕТИНА нищить плямы алькаличнѝ и мочовѝ, фляконикъ	25	ОДАЛИНА найлѣпше средство до чищеня мужескои одежи, усуваѐ плямы повставшѝ зъ пороху, прѣтя, тютюну, молока, пива, кавы, шоколяды, плѣсни, вохкости, сметанки, росолу и т. п. фляконъ . . .	35
БЕНЗОЛИНА выбираѐ плямы товстѝ и зъ прѣтя, зъ мази и покосту, фляконикъ малый 20 кр. цѣлый	30	ОКСАЛИНА выбираѐ плямы зъ атраменту, иржи и крови, зъ паперу и бѣля, фляшка . . .	25
БРАЗИЛИНА, выпраня въ бразилинѣ матеріи чорнѝ, сполôвѣлѝ и поплямленѝ ôдзыскують первѣстну барву, стають лыскучими и твердыми, пакетъ	08	КВИЛЯЯ, матеріи вовняныя и шовковѝ, выпраня въ ôдварѣ Квиляи тратять плямы и ôдзыскують свѣжôсть, причѣмъ барва матеріи нѣчо не тратить, пакетъ	06
ЕТИЛИНА усуваѐ плямы на помостѣ зъ фарбъ анилиновыхъ, травы, лякерôвъ, и смолы фл.	25	СПИРИТУСЪ ТЕРПЕНТИНОВЫЙ усуваѐ плямы зъ покосту, олѣю и живицѣ, фляконъ	25
ЯНИНА розпускаѐ плямы чорнѝ повставшѝ на шкôрѣ при фарбованю волося, фляконъ .	30	ЗЕМЕЛЬНИКЪ чистить матеріи бѣлѝ вовняныя зъ замаргання и пороху, пакетъ	20
ЯВЕЛИНА уживаеся до выбрання зъ бѣля барвныхъ плямъ, а именно зъ пива, вина червоного, овочѣвъ, конфитуръ, атраменту и т. п. фляконъ . .	20		
КВАСОКЪ въ лѣсочкахъ уживаеся до чищеня пальцѣвъ зъ атраменту, лѣсочка	05		

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3., Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои. Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20, и въ ЧЕРНôВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2424 6—?

ИВАНЪ ХИРОВИЧЬ

у Львовѣ ул Скарбкôвска ч. 16

поручае свою новоотворену РОБôТНІО и СКЛАДЪ ОВУВИ для мужчинъ, женщинъ и дѣтей. Выконуе обувье для калѣкъ и дѣтей терпячихъ на ноги. Всякѝ замовленя такъ мѣстцевѝ якъ и замѣстцевѝ выконуе въ якъ найкороткôмъ часѣ и по умѣркованыхъ цѣнахъ. Дякуючи П. Т. Публицѣ за ласкавѝ взгляды, пишусь зъ глубокимъ поважаньемъ.

ИВАНЪ ХИРОВИЧЬ

майстеръ шевскій и членъ тов. рускихъ ремѣсникôвъ „Зоря“, улиця Скарбкôвска число 16.

2463 (3—6)

Маю честь поручити Вповажанымъ Панамъ

складъ и робôтню мужескои одежи

истнуючихъ ôдъ року 1864. 2439 5—7

Замовленя мѣсцевѝ и позамѣсцевѝ выкôнчую якъ найстараннѣйше и можу запевнити смѣло, що єсмь въ можности Вповажанымъ Панамъ всѣ вымаганя входячѝ въ обемъ вдоволити.

Зъ глубокимъ поважаньемъ: **Станиславъ Момоцкій**

улиця Баторія ч. 12. напротивъ суду краєвого.

I. & C. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНѢ (BRÜNN)

улиця Фердинанда Ч. 7/d

высылаютъ за послѣплатою:

Сорочки мужескѝ, бѣлѝ и кольоровѝ 1 штука Іа. зр. 1.80 На. зр. 1.20

Сорочки робôтничѝ зъ доброго оксфорду, 3 штуки зр. 2.

Ногавицѣ мужескѝ, зъ барханту або полотна, 3 пары Іа. зр. 2.50, На. зр. 1.80.

Суконнѝ шапки, для мужчинъ и хлопцѣвъ, 6 шт. зр. 1·20.

Скарпетки мужескѝ, бѣлѝ або кольоровѝ, роблены 6 паръ зр. 1·10.

Скарпетки втягаючѝ пôтъ, зъ финису шовкового, 12 паръ зр. 1·20.

Пледы до подорожи, 3·50 метрôвъ довгѝ, 1·60 м. широкѝ, 1 штука зр. 4·50.

Матеріи на мужескій уборы, новôтнѝ, 3.10 метрôвъ Іа. зр. 3·75. На. зр. 3·75.

Матеріи на ѣберцигеры, добрѝ, найновѣйшій барвы, 2.10 метр. зр. 6.

Нормальни сорочки и ногавицѣ, зъ чистои вовны, системъ Grepa, 1 штука зр. 3·50.

Зреформоване нормальне бѣлье, (втягаюче пôтъ) 1 сорочка або 1 ногавицѣ зр. 2.

Бѣлье зъ Gutti, 2 пары манжетôвъ, 2 стоячѝ и 2 лежачѝ ковнѣрики зр. 2·50.

Матеріи лѣтнѝ кангарновѝ на мужескѝ уборы, найновѣйшій десенѣ, 6.5 метрôвъ зр. 3.

Сорочки зельночѝ, зъ шифону, гафтованѝ, 3 штуки зр. 2·50.

Сорочки жѣночѝ, зъ мѣцного полотна зъ зубками 6 штукъ зр. 3·25.

Кореты пôчвѝ, зъ шифону, численно прикрашенѝ, 3 штуки зр. 1·80.

Спôдниць, 6 зъ сырого полотна, Chiffon и Rouge 3 штуки зр. 3.

Запаски жѣночѝ, зъ оксфорду, кретону и сырого полотна 6 штукъ зр. 1·60.

Паньчохи зельночѝ, роблены, бѣлѝ або кольоровѝ, 6 паръ зр. 1·50.

Паньчохи жѣночѝ, (втягаючѝ пôтъ) зъ шовкового финису 6 паръ зр. 1·20.

Намѣтки зъ Mohair-у, у всѣхъ краскахъ 3 штуки зр. 1·20.

Намѣтки зъ Foil-у, красивѝ десенѣ, 6 штукъ зр. 1·20.

Жакеты лѣтнѝ Jersey, зъ чистои вовны, у всѣхъ краскахъ 1 шт. гладка зр. 2·50 тамбурована зр. 4.

Хустинки до носа, зъ кольоровымъ краемъ, 1 тузинъ мужескихъ зр. 1·20, жѣночихъ зр. 1.

Взôрцѣ даромъ и франко.

2345 15—26

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Вчдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка, пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 113. Львôвъ, Пятница 20 мая (1) червня 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ вôвторокъ, и въ вôвторокъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австрiи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Редакція, Администрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія.

Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодинокe число коштуе 8 кр. а. в.

Перший ôдзывъ гр. Игнатьева.

Новый предсѣдатель „Славяньского Благотворительного Общества“, ген. Игнатьевъ, скликавъ 23 мая загальнй зборы членôвъ сего товариства въ Петербурзѣ и, навязавши до 900-лѣтнои памяти хрещеня Руси, державъ рѣчь, въ котрôй не забувъ заявити надѣю, що припаде часъ, въ котрôмъ всѣ Славяне стануть исповѣдати вѣру Кирила и Методія, будуть уважати себе народомъ однымъ и одинъ языкъ буде ихъ спôльнымъ языкомъ.

Ту напушену, якъ неменше пусту фразу судилось чути Славяньству не першій и мабуть не послѣдный разъ. Утопія „объединенія языкового“ при оправославленю всѣхъ народôвъ славяньскихъ врылася вже такъ глубоко въ душу славянофилôвъ россійскихъ и на стôлько тяжко запоморочила ихъ умы, що подумати собѣ славянофила россійского безъ той пустои фразы на устахъ — рѣчь немыслима. Ôдъ трицятыхъ рокôвъ нашого вѣку шибаєсь по головахъ бѣдныхъ духомъ акробатôвъ политичныхъ зъ надъ Невы наивне пересвѣдченье, мовь-то Славяне поза-россійскй, перетривавши щасливо тôлько вѣкôвъ безъ Россіи, не выробили у себе иншого бажаня и програмы надъ ту, щобъ для буйнои фантазіи горстки зноровленыхъ гегемонôвъ петербурскихъ забути свою исторію, языкъ, совѣсть, культуру, выборотй конституційнй свободы, а навѣть подекуды державно-политичну самостôйнôсть и все то добро зложити въ жертвѣ Ваалови, на котрого мѣдянôмъ чолѣ выписанй: самодержавнôсть, нетолеранція и нивеляція всего немосковского.

Може бути, що въ першихъ десяткахъ нашого вѣку, коли балканьскй Славяне томились въ тяжкôмъ ярмѣ турецкôмъ и мимо 500-лѣтныхъ кровавыхъ жертвъ не могли остаточно зломати кайданъ, наложеныхъ имъ на Косовôмъ Поли, — може бути, що тогдѣ зъ антагонизму племѣнного до Туркôвъ, а по близькости вѣры зъ царствомъ „бѣлого царя“ идея „объединеня“ мала яку-небудь вагу и значенье въ очехъ полудневыхъ Славянъ. Але нинѣ, коли пролита ними кровь выдала свои овочѣ, а обставины политичнй въ Европѣ щасливо поклали твердшй основы пôдъ ихъ національне и навѣть политичне истнованье; нинѣ, коли интересъ рôвноваги европейскои вымагає окремого сконсолидованя державъ славяньскихъ на Балканахъ поручь зъ Грецiєю и Румунiєю, — аспираціи надневскй не ôдобються голосною луною о скелѣ Балкану, де живуть згадки про царство Душана и де величають память царя Лазаря.

Не менше суть тй аспираціи надневскихъ гегемонôвъ великимъ анахронизмомъ для Славянъ австрійскихъ. Тутъ понятье національного достоиньства, а навѣть правъ историчныхъ розвинулось такъ широко и зрослося зъ душею кождого Славянина такъ тѣсно, що кождый славяньскій найдрôбнѣйшій нарôдъ дорожить своимъ національнымъ якъ найбôльшими святощами. Чехи, Словѣнцѣ, Хорваты, не выключаючи и призабутыхъ Русинôвъ, всѣ трудяться нинѣ трудомъ мурашокъ, и борються немовь Бруты о розвôй свôй національный, певно не въ тôй цѣли, щобъ колись потонути въ мори панруссизму. Найтяжшй репресалій мадярскй, практикованй на Словакахъ и Хорватахъ, выроджують, замѣсть сподѣванои мадяризаціи, Гурбанôвъ и Стросмаєрôвъ. По-за Россiєю переводиться нинѣ процесъ кристализаціи Славяньства вôльного, одушевленого для поступу, толеранціи національнои и религійнои, люблячого своє тымъ жаромъ, о котрôмъ мужѣ зъ-надъ Невы не въ силѣ выробити собѣ вѣрного понятя. Тому надѣѣ ген. Игнатьева на то, що прийде часъ, въ котрôмъ всѣ Славяне мали-бы зречися своєи окремѣшности національнои въ користь елементу велико-рускаго, суть дуже марнй и неосущимй.

При тôмъ поза-россійскй Славяне бачуть дуже наглядно, яке добро поплыло ôдъ 300 лѣтъ для Украины зъ рукъ „объединителѣвъ“. Отъ недавно навели мы въ „Дѣлѣ“ лишь одну зъ сотнѣ тыхъ репресалій, якими надѣлено Украину на поли литературного єи розвою. Може надъ Невою не знають сего, то мы имъ скажемо, що недавно и то не одинъ разъ указували Болгаре дуже выразно пальцемъ на тй культурнй благодати, якй сплыли на Украину по Переяславскôмъ договорѣ. А чей же Украина поклала для Россіи не малй заслуги ôдъ часôвъ христіянства по нинѣшный часъ. Давнѣйше несла она туды свѣтло правды и науки, ôдтакъ була крѣпкимъ забороломъ противъ фанатизму магометаньского, а остаточно зъ кôнцемъ минувшого вѣку надѣлила Россію становищемъ великодержавнымъ, розтрощивши власными руками останки турецкого варварства на Чорноморю. „Объединительне“ томленье Украины системою фантастôвъ зъ надъ Невы надто видке и драстичне, якъ щобъ все Славяньство, стремляче до вольностей національныхъ и политичныхъ, єго не добачало. Такъ „объединятись“ сему Славяньству — значило-бъ одно, що здорову голову класти пôдъ евангелiє. Часы пустыхъ пробъ амальґамованя народôвъ въ ретортѣ языка державного, часы томленя совѣсти минули безповоротно. Наколи Славяне австрійскй устоялись противъ безперечно высшои культуры нѣмецкои; наколи Польща не могла спольщити Руси за цѣну свôбôдъ горожаньскихъ; наколи Флямандцѣ не пропали зъ етнографичнои карты Европы; наколи и въ самôй Россіи Естонцѣ устоюються противъ Нѣмцѣвъ, Чуды противъ Шведôвъ и т. д., — то о скôлько бôльше пустою роботою мусить выдатись кождому мыслителеви пуста робота, згнести національного велита украинньско-рускаго! А треба ще додати, що Украина живе сильно традиціями недавныхъ вѣкôвъ, що историчнй спомины не вымерли у неи, що духъ націонализму не спиняєся на кордонахъ, що и понятье достоиньства народного не выгасло въ душахъ вôльного колись Козацтва. И въ виду того бавитись ще пустословными фразами о нивеляціи Славянъ въ користь елементу не такъ то й дуже культурного, — се просте самодурство.

Найновѣйшу елюкубрацію ген. Игнатьева можемо про-то зъ чистою совѣстею назвати похвальнымъ имномъ въ честь нового тамерланизму, котрымъ однакожь не одушевиться нѣякій щирый Славянинъ. „Слав. Благотв. Общество“ знає впрочѣмъ найлучше, кôлько хитрости и матеріяльныхъ средствъ коштують єго заходы коло ширења униформного Всеславяньства, а котрй въ результатахъ являються такъ мало значущими. Фактъ, що всѣ Славяне поза-россійскй ôдвертаються ôдъ всякои Кавльбарсіяды и що „Благотв. Общество“ находить своихъ помôчникôвъ выключно въ дискредитованыхъ у власнôмъ народѣ безхлѣбныхъ авантурникахъ и перевертняхъ, — се могло-бы навѣть пересвѣдчити утопистôвъ россійскихъ, що пôдпольна ихъ робота не може мати нѣякихъ успѣхôвъ...

Окружникъ буков. митрополита.

(Докôнченье.)

„Позаякъ селяне глубоко ôдчувають нинѣшнй тягары и борючися зъ недостаткомъ, ледви можуть удвигати оплаты державнй, краевй, громадскй и церковнй, а зъ другого бôку мѣжь народомъ розповсюднюєсь гадка, що священики-уніяты дбають про украшенье церквей, силуються величавй держати ôдправы въ церкви и парохіи, дальше, що проповѣди голосять правильно и при кождôй нагодѣ, въ школахъ учать катихизму, и въ загалѣ являються другами и охочими оборонцями народу, гнетеного нуждою и нещастями, — позаякъ тая гадка єсть некорыстною для нашого духовеньства и стелить дорогу до сердець нашихъ парохіянъ, то показуєся, якъ необхôдно єсть конечно, щобы душпастирѣ нашй, для ослабленя дуже небезпечнои для нашои церкви гадки, старалися бути прихильными добродѣями своихъ парохіянъ словомъ и чиномъ, обходилися зъ ними зъ ôтцѣвскою ласкавостею, спѣшили зъ доброю радою у всѣхъ ихъ справахъ публичныхъ и родинныхъ, ôдправляли службу Божу одушевлено и побожно, всѣ функціи пôсля бажаня парохіянъ сповняли не зважаючи на заплату, держали проповѣди въ церкви и при кождôй нагодѣ, правильно ôдвѣдували школы и учили тамъ катихизму, — однымъ словомъ, нехай будуть розсудливыми и добрыми пастирями, котрй по словамъ св. Євангелія, готовй душу свою положити за ôвцѣ свои.

„Оповѣщаючи се всѣмъ душпастирямъ, зъ строгостею, диктованою столици духовнôй грозою пригодъ въ епархіи, и взываючи ихъ, щобы при грозячôй небезпечности пробудилися зъ байдужности и непорадности, котра ихъ, здаєсь, обняла .. звертаємось теперь до преч. оо. деканôвъ, подаючи имъ кôлька подрôбныхъ приписôвъ, подиктованыхъ рôвно-жь грозою хвилѣ и фактичнымъ станомъ рѣчи.

„Позаякъ деканы въ крузѣ свого дѣланя суть намѣстниками архипастиря и выконую чими органами архіепископскои консисторіи, тожь зобовязуємо ихъ, щобы пильно назирали за всѣми вѣроисповѣдными рухами, и коли-бъ доглянули або зачули що небудь такого въ сѣй або тôй парохіи, щобы заразъ удавалися на мѣсце, и розглянувшись въ рѣчи, старалися запобѣгти и здушити выбухъ, щобъ не розширявся.

„Особливо наказуємо деканамъ, щобы мали докладный оглядъ въ ôдносинахъ и згодѣ душпастирѣвъ зъ парохіянами, а коли доглянуть сварки и принципіяльне невдоволенье, то нехай, де бы виненъ бувъ душпастырь, заразъ рѣшають провизорично въ дорозѣ дисциплинарнôй, а коли-бы були важнѣйшй жалобы, нехай заразъ суспендують a sacris et ab officio и о тôмъ безъ проволоки донесуть консисторіи.

„Позаякъ деканальнй визитація канонична подають нагоду докладно пôзнати, якъ стоять справы въ парохіяхъ, то наказуємо оо. деканамъ, *щобы при визитаціяхъ не вдоволялися записаньемъ рубрикъ въ визитаційнôмъ протоколѣ на слово двохъ або трехъ епітропôвъ* (старшихъ братôвъ), але щобы на 2—3 днѣ наперед повѣдомляли о своємъ приѣздѣ и священикôвъ и начальникôвъ громадъ, а коли парохіяне зберуться въ церкви, нехай по одвѣтнôй промовѣ завдають имъ пытаня и вписують дотычнй ôдповѣди до протоколу. Въ той ажь способъ парохіяне вырозумѣють, що бувъ деканъ на визитаціи и така визитація може мати користнй наслѣдки.

„Дальше наказуємо деканамъ, щобы ôдъ часу до часу, найнаручнѣйше въ недѣлю, проѣхалися до тыхъ парохій, де можна сумнѣватись, чи сповняються належно функціи духовнй, чи ôдбуваєся сповѣдь, катихизація и литургія, а не менше, чи суть добрй ôдносины мѣжь душпастиремъ а парохіянами.

„Наконець поручаємо деканамъ, щобы на рôчныхъ, а пôсля потребы и на надзвычайныхъ соборчикахъ, ставили яко головный предметъ нарадъ всякй случаѣ вѣроисповѣдныхъ непорядкôвъ и найпригôднѣйшй способы, якими можна бъ знищити агитацію религійнои пропаганды.

Сильвестеръ.“

Дописи „Дѣла“.

Зъ Гусятина, д. 28 н. ст. мая.

[Скрѣпленье россійскихъ силъ вôйсковыхъ. Окружна конференція учительска.]

Зô стороны россійскои вздовжь нашои границѣ значно збôльшено силы вôйсковй. Прийшли пѣхотнй и кôннй ôдряды, котрй становлять корпусъ надграничный, а кромѣ тыхъ и козаки, котрыхъ по-надъ границею давно уже не видано, бо козаки, дуже люблячи „промыслъ“, до сторожѣ граничнои не ôдповѣдали. Въ Россіи до сеи поры не вôльно було нѣкому безъ ôдвѣчальности говорити о вôйнѣ; нинѣ противно, и межи селяньствомъ має толкуватись тамъ богато и явно о вôйнѣ, знать популяризують вôйну зъ „цѣсарщиною“, бо такъ зовуть тамъ Австрію. Я мавъ нагоду говорити зъ хлопскими политиками россійскими и то выдалося найхарактеристичнѣйшимъ, що они не могли анѣ рушь розôбрати, якъ и за що може царь зъ цѣсаремъ воювати, коли они ôдъ давна заприсягли собѣ дружбу (згадка на 1849 р.).

Щобы мати понятье о побôльшуваню россійскихъ силъ вôйсковыхъ на граници, скажу то, що на постѣ, де стояло перше 8 людей сторожѣ граничнои, стоить нинѣ 28, а має ще збôльшитися до 40 людей, оружье поприходило вже наперед и стоить въ запасѣ. Такожь муштры ôдбуваються о много енергичнѣйше и зъ кôннотою, и зъ пѣхотою, чого перше не було видати. Треба и то додати, що россійска сторожа погранична стоить въ 3 обручахъ о $^3/_4$ нашои милѣ ôдъ себе ôддаленыхъ, отже наступило скрѣпленье всѣхъ трехъ обручѣвъ. Въ ôдрядахъ пограничного войска дуже богато Татаръ. О всякихъ инчихъ погоскахъ замовчу.

Конференція учителѣвъ народныхъ въ Гусятинѣ розпочалася пôдъ проводомъ инспектора п. Шефера. Зъ тематôвъ и тутъ дано лишь одинъ рускій. Видно, що не самй инспекторы тому винни, а высшій духъ дѣлае коли всюды така uniformitas. Выступы же краєвого инспектора, о котрыхъ читавъ я въ „Дѣлѣ“ — то мабуть на то, щобы показати льояльнôсть кому и куды треба. Я просто розумѣти не можу, якъ-бы мôгъ ц. к. староста поступати противъ интенцій ц. к. намѣстництва, а инспекторъ противъ интенцій краєвои рады шкôльнои! Нема намъ Русинамъ инчои рады, якъ консолидуватись и тымъ стати силою, а тогдѣ учують насъ хутше и не будуть намъ баньками мыляными очей захлюпувати...

Зъ Кабаровець (пôдъ Зборовомъ).

[Поступъ громады. — Упадокъ пропинаціи.]

Вже два роки тому, якъ згадували мы въ „Дѣлѣ“ про Кабарôвцѣ, про нашого дѣдича, що цѣле село хоче заселити Мазурами и для нихъ косцьолъ поставити, та про учителя, що хотяй въ школѣ лише рускй дѣти, а ôнъ учить ихъ польскими буквами писати и „godzinki“ зъ ними спѣває. Справу сю розумнй люде не злегковажили и понеслися зъ нею ажь до рады державнои.

Хто знає, що було-бы нинѣ зъ нашою громадою, коли-бъ не декотрй честнй господарѣ, начальникъ громады, Гринько Кравчишинъ, и нашъ панъ-отець Емиліянъ Целєвичь, що умѣли красно вилынути на громадянъ и ще за часу опамятати. Священикъ проповѣдями, начальникъ грозьбою и просьбою довели до того, що мы заприсягли ôдъ всякихъ напиткôвъ. Не ма одного Русина въ селѣ, щобы пивъ. Длятого и нема вже въ насъ тыхъ злыхъ наслѣдкôвъ піяньства, якй були давнѣйше. И мы не жалуємось, бо намъ такъ дуже добре выходить. Ну, але не всѣмъ людямъ по ладу пôйшло; є такй люде, що ихъ то коле, якъ бачуть поступъ и гаразд у Русина, передовсѣмъ, коли самй тратять. Бо отъ жидъ, що за цѣлй свята уторгувавъ лише літру оцту, не мавъ що въ Кабарôвцяхъ робити, а дѣдичь мусѣвъ звернути єму кавцію. Пропинація упала зъ 1200 зр. рôчно на 3 зр. 50 кр. тыдневo, зъ великими опустами. Не диво отже що и панъ дѣдичь кинувся на вôйта и священика и дальше по высшихъ властяхъ зъ просьбою, щобы „na Boga świętego“ взяли панъ-отця зъ Кабаровець...

Але въ Бозѣ надѣя, мы ще не послѣднй и не упадаємо на силахъ, а якъ насъ сильнѣйшй ще не опустять, стане у насъ читальня и склепъ громадскй, а жида на пропинаціи мы оплачувати не будемо...

Ив. Г., господарь зъ Кабаровець.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Коло польске назначило вчера на делегатôвъ послôвъ: Смольку и Хшановского одноголосно, а ôдтакъ бôльшостею голосôвъ Альѳ. Чайковского, Яворского, Гавзнера, Бобжиньского и Мадейского. Заступниками делегатôвъ выбрано: Савчиньского и о. Мандичевского. Передъ выборомъ делегатôвъ ôдбулася ще нарада, чи назначити и якого Русина чи нѣ. Справа ся стрѣтила въ колѣ — якъ доносять польскй газеты — сильну опозицію, а результатъ остаточно бувъ такій, що выбрано заступникомъ о. Мандичевского 22 голосами на 35 голосуючихъ. — Ческій клюбъ ôдкинувъ выбôръ пос. Грегра до спôльныхъ делегацій.

Зъ Берлина доносять, що станъ здоровля цѣсаря Фридриха на стôлько вже полѣпшився, що ôнъ має нинѣ выѣхати до Фридрихскронъ, де перебуде чотири мѣсяцѣ. Цѣсарь новѣе кораблемъ пôдъ особистою командою наслѣдника престола кн. Вильгельма. — Приѣздъ кн. Бисмарка зъ Варцина лучать зъ рôзными причинами политичнои натуры а головно зъ тымъ, що въ найвысшихъ пôсадахъ державныхъ мають настати якiсь змѣны. Такъ доносить „Börs. Cour.“, що адмиралъ Стошъ має бути именованый министромъ вôйны на мѣсце ген. Бронсарда а Каприви має зôстати шефомъ генерального штабу. Пôсля иншои зновъ верзіи має Стошъ зôстати министромъ цѣсарского дому а Путкамеръ має пôйти въ ôдставку. „Nat. Ztg.“ доносить, що цѣсарь пôдписуючи законъ о продовженю законодательного періоду написавъ заразомъ письмо до Путкамера, въ котрôмъ каже єму, що свобода права выборчого повинна тымъ бôльше шануватися, чимъ рѣдше будуть ôдбуватися выборы. Путкамеръ взявъ то за притыкъ до себе и ôдповѣдаючи цѣсареви жалувався, що такій докôръ якъ разъ єго стрѣчає. „Kreuzztg.“ доносить, що министеръ цѣсарского двору Штольберґъ має уступити. Всѣ тй вѣсти о змѣнахъ въ найвысшихъ посадахъ потребують ще потвердженя, але мимо того доказують они все таки, що въ нѣмецкôмъ кабинетѣ наставъ якiйсь великій розладъ.

—

Ôдъ якогось часу почали нѣмецкй газеты звертати зновъ увагу на то, що Россія посуває чимъ разъ бôльше войска на свои захôднй границѣ. О скôлько сй вѣсти суть правдивй, годѣ на разѣ сконстатувати, але все таки здаєся, що въ послѣдныхъ часахъ наставъ въ Россіи зновъ досыть сильный рухъ воєнный. Такъ доносять зъ Вѣдня, що дивизіи россійскои кавалеріи, котрй стоять въ Царствѣ польскôмъ, одержали сильнй ôддѣлы кôннои артилеріи. До „Pol. Corr.“ доносять, що сими днями оглядала спеціяльна комисія россійска всѣ переходы черезъ Збручь. — Пôсля французскихъ газетъ приняла Россія въ засадѣ репетiєровый карабинъ малого калибру, але модель не буде доси означеный, доки не буде вынайденый порохъ, котрый робить якъ найменше дыму. Въ россійскихъ кругахъ не перестають однакожь доказувати, що карабинъ Бердана ôдповѣдає ще и нинѣ своѣй цѣли и длятого новый карабинъ єсть злишный.

—

Въ французскôмъ парляментѣ интерпелювавъ пос. Жервиль-Реашь правительство въ справѣ бесѣды Тиссы. На то ôдповѣвъ мин. Гоблье, що правительство понимає зовсѣмъ то загальне невдоволенье, яке выкликала бесѣда Тиссы; признає, що выбôръ 1889 р. на выставу выкликавъ обаву въ многихъ народахъ, бо вже забулося, що велика революція француска выкликала идеѣ освобожденя и справедливости; правительство француске не може отже брати за зле, що яке правительство не хоче прилучитися до тои манифестаціи межинароднои. Тисса мавъ навѣть рацію и обовязокъ здержувати угорскихъ промысловцѣвъ ôдъ участи въ выставѣ, але зовсѣмъ не мавъ рацiи высказувати обаву, що пôдчасъ выставы може бути нарушеный миръ межи двома державами. Тисса не мавъ рацiи, коли казавъ, що правительство француске не буде въ силѣ дати поруки своимъ гостямъ. Такихъ закидôвъ не можна було сподѣватися зô стороны краю, для котрого Французы заявляли завсѣгды лишь симпатію. Министерство поручило отже послови Декре, щобы ôнъ звернувъ на то увагу гр.

Кальнокого, а той заявивъ заразъ свôй жаль по причинѣ того приключеня, бо правительство угорске не хотѣло оскорбити Францію. Рôвночасно заявивъ такожь и Тисса, що прилучаєся до того погляду. Чи заявленье то щире, єсть рѣчею Тиссы дати на то доказъ. На послѣдокъ заявивъ ще Ґобльє, що Франція бажає лишь удержаня мира. Бесѣду Ґоблета приняла палата досыть прихильно. — Борба партійна въ Франціи прибирає чимъ разъ бôльшій розмѣры, и якъ разъ ослаблює черезъ то поодинокій партіи. Недавно доносили мы, що цѣла правиця французского парляменту (монархисты) старалася о то, щобы згодитися на спôльну програму и ви придержуватись. Головно ходило о то, щобы довести до розвязаня парляменту и до ревизіи конституціи. Згода та не довго тревала, бо кн. Викторъ Наполеонъ выславъ письмо до своихъ прихильникôвъ, въ котрôмъ каже имъ, щобы они користали зъ всякои нагоды, яку подає имъ рухъ въ справѣ ревизіи конституціи, але щобы не спускали зъ ока своихъ окремыхъ интересôвъ и не запускалися въ нѣякій компромисы. Очевидно маѣ тутъ князь на гадцѣ орлеанистôвъ. Такъ отже консервативный союзъ спочиває на слабыхъ пôдставахъ, и єму не поможе нѣчо рада Касанъка, котрый дораджує, щобы противъ фармазоньскихъ републиканôвъ завязати консервативно-христіяньску лигу. Впрочѣмъ и фармазоны не мають досыть силы и спокою; буляжисты и анархисты не перестають на нихъ нападати. Особливо остро выступають они противъ Ранка, Клеманса и Жофрена, проводирѣвъ недавно завязаного товариства для забезпеченя правъ людскихъ и горожаньскихъ.

——

Въ Ирляндіи ведеся дальше агитація противъ папскои булѣ въ справѣ бойкотованя. Теперь выступила вже противъ тои булѣ и деблиньска рада громадска и похваляє постановленя католицкихъ парнелистôвъ. Лордъ меръ Секстонъ ôдчитавъ на засѣданю депешу епископа Вальша перебуваючого теперь въ Римѣ, въ котрôй ôнъ завѣряє, що Ватиканъ не думає зовсѣмъ мѣшатися до политичныхъ справъ Ирляндцѣвъ. Лимерицкій епископъ заказавъ священикамъ брати участь въ митингу устроюванôмъ противъ папскои булѣ. — Зъ Деблину доносять, що ирляндскій епископы ухвалили резолюцію, въ котрôй доказують, що папска буля мѣстить въ собѣ лишь приписы моральности а не мѣшаєся зовсѣмъ до политики.

——

Въ италійскôмъ парляментѣ поставивъ пос. Никотера резолюцію пôдписану многими послами, котра такъ звучить: „Палата переконана о конечности доповненя укрѣплень побережа и крѣпостей въ портовыхъ мѣстахъ а именно: въ Неаполи, Пальермѣ, Мессинѣ, Ливорнѣ, Ґенуи и Венеціи, взыває правительство, щобы найпôзнѣйше при нагодѣ нового зôбраня парляменту въ падолистѣ предложило ôдповѣдній зарядженя“. Зъ Риму доносять отже теперь, що палата приняла сю резолюцію и що сума, потрѣбна на сѣ укрѣпленя, буде выносити 150 мил. лиръ. — До „Corr. de l'Est“ доносять, що папа хоче въ наслѣдокъ нового кодексу карного, вымѣреного противъ надъужить духовеньства и законной власти Ватикану, выслати окружникъ до всѣхъ нунціѣвъ. Въ цѣлôй сѣй справѣ запытувавъ папа такожь и кардиналôвъ о раду, а тѣ мали єму сказати, що ôнъ повиненъ по скôнченю торжества ювилейного выѣхати зъ Риму а именно въ той день, коли правительство италійске схоче згаданый кодексъ ввести въ житье.

НОВИНКИ.

— **Поминальне богослуженье** за душу бл. п. митрополита Григорія Яхимовича ôдправиться дня 17 (29) червня с. р. въ Успеньскôй церкви о 10 год. рано сего року припадають 25-лѣтнѣ роковины смерти сего митрополита.

— **До участи въ археологичнôй выставѣ**, устроюванôй сего року Ставропигійскимъ Институтомъ, вôзвала митроп. Консисторія духовеньство старатись горячо, щобы загадана выстава выпала якъ найкраще.

— **Тютюнъ подорожѣвъ!** Зъ нинѣшнымъ днемъ пôдскочили цѣны деякихъ родôвъ тютюну до куреня и цигаръ досыть значно. И такъ: велика пачка Mittelfeiner зъ 53 кр. на 63 кр.; мала зъ 11 кр. на 13 кр.; пачка зъ 1 зр. 5 кр. на 1 зр. 15 кр.; пачка мацедоньского тютюну зъ 22 кр. на 24 кр. Короткій цигара зъ 2 кр. на $2^1/_2$ кр., такъ само порторика на $3^1/_2$ кр.; куба по 4 кр. и 5 кр. подорожѣли о одинъ кр. Се пôдвышенье цѣнъ маѣ принести пану Дунаѣвскому 2 милioны зр. бôльше рôчного доходу.

— **Загальній зборы рускои читальнѣ въ Тишкôвцяхъ** ôдбулись дня 3 (15) мая с. р. Мѣсцевый душпастирь о. З. Шухевичь ôдправивъ службу Божу, пôдчасъ котрои хоръ селянъ спѣвавъ дуже удачно зъ нотъ. Ôдтакъ зôйшлися члены читальнѣ на загальній зборы, котрі ôдкрывъ о. Шухевичь довшою промовою, высказуючою дѣяльнôсть читальнѣ въ минувшôмъ роцѣ. Дѣяльнôсть була успѣшна, бо члены горнулись охотно до просвѣты, пересиджували въ свята и недѣлѣ при читаню книжочокъ майже до пôвночи, заложили двѣ крамницѣ въ селѣ и нотный хоръ пôдъ управою учителя п. И. Бѣгуна, заохочували другихъ селянъ до читальнѣ, такъ що число членôвъ зросло въ протягу року до 82. Доходу мала читальня 62 зр. и пренумеровала: Дѣло, Батькôвщину, Зорю и Русску Раду а книжочокъ було 108 въ библіотецѣ. Хоръ ôдспѣвавъ „Щасть намъ Боже“, „Миръ вамъ братя“ и „Богъ наша надѣя“. Членъ Онуфрій Григôрчукъ выголосивъ удачно стихъ „Третый май“.

— **На пралата куликôвского, кс. Стояловского** находить одна бѣда за другою. Епископъ Пузина, визитуючи львôвску епархію лат. обряду, засуспендовавъ кс Стояловского въ єго душпастирскихъ чинностяхъ. Се мусѣло наступити, бо маєтокъ єго попався въ конкурсъ. Львôвскій судъ краєвый назначивъ д-ра Жигм. Сковроньского завѣдателемъ масы конкурсовои, а д-ра Еразма Роняновского заступникомъ завѣдателя.

— **Передъ львôвскимъ судомъ карнымъ** ôдбулася дня 30 н. ст. мая розправа карна противъ д-ра Володимира Дубиньского, примарія въ заведеню кульпаркôвскôмъ о злочиньство зъ §§ 128, 129 в. и 132 зак. карн. Цѣла розправа велася при зачиненыхъ дверехъ. Нѣхто зъ покликаныхъ свѣдкôвъ не потвердивъ закиданыхъ обвиненому злочиньствъ, а коли ще численній зôзнаня выказали, що цѣла ся акція противъ д-ра Добиньского сталась въ наслѣдокъ доносôвъ завистного єму секундаря тамошного заведеня, д-ра Ляськевича, заступникъ прокураторіи ôдступивъ ôдъ обжалованя, а трибуналъ выдавъ увôльняючій засудъ.

— **Страшне убійство** сповнено дня 28 н ст. мая въ Кучурмаре, въ домѣ селянина Маковея. Пôдчасъ неприсутности Маковеѣвъ (чоловѣкъ бувъ въ Чернôвцяхъ, жѣнка єго въ огородѣ) закрався до ихъ хаты зарôбникъ Иванъ Янишевскій. Коли, набравши всякого добра, выходивъ зъ хаты, побачивъ, що въ стайни єсть 8-лѣтна дѣвчинка Маковеѣвъ, Марися, котра зъ страху тамъ сховалась та бачила цѣле газдованье злочинця. Янишевскій, розлюченый, що єго дитина бачила, кинувся на дѣвчинку и сѣмнацять разôвъ ихнувъ єи ножемъ та й убивъ на мѣсци. Однакъ видъ бухаючои крови зъ ранъ такъ подѣлавъ на убійцю, що сей ще цѣле тѣло Марисѣ подеръ на куснѣ.

— **Гр. Гондрекуръ**, померший недавно въ Зальцбурзѣ, властитель 55 полку бережаньского, полишивъ по собѣ одну згадку. Пôдчасъ австрійско-пруской войны въ 1866 роцѣ, пôсля невдалои битвы пôдъ Садовою, помѣжь иншими полками мусѣвъ и сей полкъ податись взадъ и утѣкати. Коли вояки почулися безпечными ôдъ неприятеля, пристанули они надъ якоюсь рѣчкою, щобы вымочити ноги. Помѣжь вояками бувъ и ихъ капеляпъ о. Витошиньскій. Побачивши такій ôдпочинокъ, прискочивъ гр. Гондрекуръ и шпицрутою вдаривъ о. Витошиньского по лици. За се засудивъ єго военный судъ на 4 мѣсяцѣ вязницѣ въ арсеналѣ вѣденьскôмъ. Половину тои кары ôдсидѣвъ гр. Гондрекуръ, другу подарувавъ єму цѣсарь. Покôйный бувъ першимъ учителемъ войсковымъ нашого наслѣдника престола, однакъ задля єго строгости и невôдповѣдного поступованя усунено єго зъ сего мѣсця.

— **Мѣсто пôдъ управою женщинъ.** Въ державѣ Канзасъ єсть мале мѣсточко Оскалюсса, що має 2.100 людей населеня. Нѣхто не знавъ майже про се мѣсточко та и дальше такъ було-бы, коли-бъ не послѣдній выборы до мѣскои рады, котрі ôдъ разу зробили єго „знаменитымъ“, а въ цѣлыхъ Зъєдиненыхъ Державахъ говорять про него. Рѣчь малася такъ. При выборахъ поставили женщины кандидатами до рады мѣскои лише особы женьского пола и въ свою користь ихъ перевели. Бурмистромъ єсть панѣ Льольоманъ, а въ складъ рады входить пять женщинъ, такъ що можна сказати, що цѣле мѣсто єсть пôдъ пантофлемъ. Всѣ мѣскій уряды занимають женщины, кромѣ мистера Гамильтона, на котрого урядъ не знайшлась кандидатка, бо не могла жадна зъ нихъ бути неумолимымъ и строгимъ судією. Многій выборцѣ-мужчины подавали свои голосы на женщинъ отъ такъ на жартъ, а теперъ попались самій пôдъ ихъ управу. Въ тôмъ мѣстѣ, правленôмъ женщинами, нема нѣ одного шинку, але се, но гадайте, заслуга жѣнокъ, але тому що въ цѣлôй державѣ Канзасъ законами заказано вырабляти и продавати горячій напитки. Та хоть нема въ Канзасъ шинку привилеєваного, то мимо того запиваються страшно тихцемъ по хатахъ.

— **Хинцѣ въ Австраліи.** Англія загадала теперь полагодити спôръ, котрый може мати для неи важній наслѣдки. Єи кольоніи австральскій ôдъ давна жалкуються на збôльшаючу-ся имиграцію Хинцѣвъ, котра пôдъ взглядомъ санитарнымъ, суспôльнымъ и економичнымъ дуже шкôдливо вплыває на тамошныхъ мешканцѣвъ. Пристани австральскій суть догôдній для Хинцѣвъ тымъ, що найблизше ôддаленій ôдъ ихъ державы и тому найбôльше заходять они до Австраліи. Поселившись тамъ, бажають они чимъ скорѣйше розбогатѣти и повернути до своеи ôтчины. Живляться рижомъ, роблять якъ волы и при своихъ питомыхъ здôбностяхъ у всѣхъ галузяхъ промыслу роблять велику конкуренцію робôтникамъ бѣлои расы. Вдоволяються малою вынагородою, четвертою частею сего, що платиться тамошнымъ робôтникамъ и черезъ те обнижають вельми вартôсть працѣ. Пôдъ взглядомъ суспôльнымъ Хинцѣ суть такъ само небезпечній, бо не присвоюють собѣ звычаѣвъ краю, посередъ котрого поселяються. Въ мѣстахъ австральскихъ Хинцѣ замешкують осôбній дѣльницѣ, котрі суть головными розсадниками епидемій та въ котрыхъ що дôмъ суть заведеня, де упоюються опіюмомъ. Єсли зъ деякихъ мѣстъ выгнали Хинцѣвъ, то околичній села и фермы переповняються ними. Мимо поголовного, яке мусять Хинцѣ платити, 10 фунтôвъ штерл. (100 зр.), мимо всякихъ утруднень пашпортовыхъ, Хинцѣвъ що-разъ бôльше въ Австраліи. Правительство хинске удалось до Англіи зъ жалобою на всѣ тѣ перепоны, якій завдали Хинцямъ розпоряженя правленя австральского и Англія клопочеся теперь сею справою, бо хотяй звиняєсь автономією своихъ кольоній, то все таки мусить уважати на добрій зносины зъ Хинами.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Министерство торговлѣ именовало почтового офиціяла, Іос. Миллєра адъюнктомъ департаменту техничного дирекціи почтъ и телеграфôвъ. — Краєва рада шкôльна именовала дѣйстными учителями и учительками: Людв. Габраву въ Плазѣ и Олександру Билинянку при школѣ выдѣловôй женьскôй въ Тернополи.

Телеграмы „Дѣла“.

Берлинъ 31. мая. Ґазета урядова оголосила розпорядженье надаюче деякимъ чинамъ монашескимъ право корпорацій. — Проєктъ банку спиритусового розбився.

Вѣдень 31. мая. Вѣденьска газета урядова оголосила законъ финансовый на 1888 р. — Министеръ вôйны закупивъ одну митралієзу Максима. Митралієзы сеи системы выказали при пробахъ велику точнôсть въ стрѣляню, но за-для скорого зъуживаня матеріялу, зъ котрого они дотеперь робляться, не надаються ще до заведеня ихъ въ арміи.

Петербургъ 31 мая. Царь принимавъ депутацію зъ Кієва, котра просила єго, щобы ôнъ приѣхавъ на 300-лѣтный ювилей кієвского университету. Царь сказавъ депутаціи, що вôйна не закаламутить сего торжества, бо и ôнъ стараєся всѣма силами, щобы удержати миръ въ Европѣ.

Парижъ 1 червня. Австрійскій посолъ Гойосъ бувъ на звычайнôй тыдневôй ресепціи въ министерствѣ дѣлъ заграничныхъ и конферувавъ дуже довго зъ Ґоблетомъ.

Софія 1 червня. День именинъ кн. Фердинанда обходжено въ мѣстѣ дуже торжественно. По ревіи войсковôй ôдбувся въ княжôй палатѣ пиръ, а вечеромъ було цѣле мѣсто илюминоване. Агенты дипломатичній зложили въ палатѣ свои карты визитовій.

Букарештъ 1 червня. Побоюються тутъ новыхъ якихсь непокоѣвъ, бо россійскій посолъ Хитрово почавъ въ послѣдныхъ часахъ частѣйше конферувати зъ высшими достойниками церковными. Кн. Куза выѣхавъ зъ кôлькома своими прихильниками на ювилейне торжество до Кієва.

Надôслане.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгій поручає свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ. 36 ?
2389

Аптика **РУКЕРА** у Львовѣ

поручає 2460 130 -?

росу красоты и всякій косметики такъ черезъ мене якъ и иншій фирмы поручаній.

Розкладъ ѣзды на зелѣзницяхъ

важныйôдъ 1 червня 1888.

Приходять до Львова:

Зъ Кракова: о год. 4·03 по полудни курерскій; 9·28 вечеромъ и 8·50 рано особовый; 7·15 вечеромъ мѣшаный.

Зъ Черновець: о год. 7·31 вечеромъ поспѣшный; 10·37 и 6·11 рано мѣшаный.

Зъ Пôдволочискъ и Бродôвъ (на Пôдзамче): о год. 2·08 по полудни курерскій; 2·38 въ ночи и 6·22 вечеромъ мѣшаный.

Зъ Белзця: о год. 5·53 по полудни мѣшаный.

Ôдходять зô Львова:

До Кракова: о год. 4·04 по полудни и 7·20 рано особовый; 4·20 рано и 8·30 вечеромъ мѣшаный; 2·28 по полудни курерскій.

До Черновець: о год. 9.38 рано поспѣшный; 10·08 рано и 10·26 вечеромъ мѣшаный.

До Пôдволочискъ и Бродôвъ: (зъ Пôдзамча): о год. 10·23 рано и 11·05 вечеромъ особовый; о год. 4·22 курерскій.

До Белзця: о год. 7·49 рано мѣшаный.

Розкладъ ѣзды на зелѣзницяхъ державныхъ.

важный ôдъ 1 червня 1888.

Приходять до Львова: о год. 1·15 въ ночи зъ Будапешту, Лавочного, Стрыя, Кросна, Хирова, Гусятина и Станиславова; — о год. 8·06 рано зъ Сухои, Хирова, Стрыя и Станиславова; — о год. 5·20 по полудни зъ Сухои, Хирова, Гусятина, Станиславова и Стрыя; — о год. 7·40 вечеромъ зъ Гусятина.

Ôдходять зô Львова: о год. 5 рано до Стрыя, Лавочного, Будапешту, Хирова и Стружа; — о год. 10·15 рано до Стрыя, Станиславова Гусятина, Хирова и Сухи; о год. 7·50 вечеромъ до Хирова и Сухи; — о год. 9·48 вечеромъ до Станиславова и Гусятина.

Цѣс. кор. упривилеєвана

Рафинерія спиритусу

И ФАБРИКА ОЦТУ

ЮЛІЯ МИКОЛЯША

у ЛЬВОВѢ

выробляє

НАЙЧИСТѢЙШІЙ СПИРИТУСЪ

здалый для панôвъ антикарѣвъ, фабрикъ ликерôвъ и т. п.

2316 котрый продає 53—?

по цѣнахъ умѣренныхъ.

Поручає такожь найлѣпшого рода горѣвки, ликеры и розолисы.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЬ

поручає

выпробованій и певній средства косметичній,

ôдзначеній 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипльомами признаня.

Олѣйокъ таниновый, взмôцняє и пôдпомагає волосю рости. Фляконъ 50 кр.

Помада хинова взмôцняє корѣнцѣ волося и запобѣгає выпадати волосю. — Слоикъ 80 кр

Вода атеньска, до змываня волося, запобѣгає творитися парплямъ, ôдсвѣжує, робить тревалыми барву и полыскъ, — Фляконъ 80 кр.

Олѣйокъ хино-таниновый. Дѣлає знаменито на **корѣнцѣ волося** и на **порôстъ волося.** Въ случаяхъ де въ наслѣдокъ недуга выпало волосье, выказавъ вельми цѣлюще дѣланье. Вже по ужитю одной фляшки можна добачити порôстъ. — Цѣна 1 зр. 20 кр.

Есенція мятова до полоканя устъ, кромѣ приємного, скрѣпляючого смаку и запаху, дуже користно **дѣлає на ясла и зубы.** Фляконъ 50 кр.

Порошокъ ростинно-алькаличный, **до чищеня зубôвъ.** Надає перлову бѣлôсть, ôддаляє камѣнь и квасы, котрі наводять бôль и порохнавѣнье зубôвъ. Пшуделко 30 и 60 кр.

Віолинъ средство противъ прѣтя рукъ и пахъ. Фляконъ 50 кр.

Пудеръ салицилевый пвотивъ прѣтя и ôдпаренья нôгъ. Пуделко 60 кр.

Оцетъ десинфекційный, сильно ôдвоняючій и ôдсвѣжаючій воздухъ, уживаный въ бюрахъ, коридорахъ и до скрапляня одежи. Фляконъ по 50 кр.

Оцетъ тоалетный, до натиранья губы тѣла, полоканя и до ôдсвѣжаня воздуха. — Фляконъ по 50 кр. и 1 зр.

Оцетъ комнатный до кажденя. — Фляконъ по 50 кр.

Брилянтина есть найлѣпшимъ средствомъ до гарного уложеня и консервованя бороды и пабородôвъ. — Фляконъ 50 кр. 2424 7—?

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, Готель Европейскій и ул. Галицка рôгъ Валовои. Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницъ ч. 20, и въ ЧЕРНôВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2.

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаденъ зъ моихъ конкурентôвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжь для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій краєвыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мôй богатый складъ такожь 1962 Вел. Духовеньству. 89—0

Замовленя въ мѣсци и въ провинціи выконуються точно и ретельно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескои одежи гуртомъ и подрôбно.

Львôвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеный 1848.

Лишь правд. съ маркою „Котва“

Страдаючимъ на гостець и ревматизмъ поручаєся симъ правдивый

Pain-Expeller

съ „котвою“ яко дуже успѣшне средство домове.

Въ запасѣ майже въвсѣхъ аптекахъ

Неомыльне средство

на выгубленье нагнѣткôвъ, бородавокъ и иншихъ подôбныхъ наростей шкôрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.

Цѣна фляшки 50 кр.

Встрикненье и капсулки

зъ ростины „MATICO“

въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство

поручає Аптика

К. КРИЖАНОВСКОГО

у ЛЬВОВѢ.

Цѣна фляшки встрикнень 40 кр.

2274 *Капсулокъ 80 кр.* 30—?

Появився уже

РУСКІЙ СПѢВАНИКЪ

уложеный черезъ Костя Панькôвского, а накладомъ Товариства Просвѣты. Мѣстить въ собѣ въ 9-ти аркушахъ бôльшихъ на велиновôмъ паперѣ 255 пѣсень на 288 сторонахъ Пѣсни тѣ суть то перлы поезіи руско-украиньскои найвыдатнѣйшихъ нашихъ поетôвъ, якъ Шевченко, Федьковичь, Млака Гушалевичь, Маркіянъ и Володимиръ Шашкевичѣ и премногій найдобрнѣйшій народній пѣсни. Найзнаменитшій рускій композиторы уложившій до нихъ музику суть по правôй сторонѣ пѣсень пôдписаній. Цѣна 40 кр, оправный 50 кр. на пересылку 5 кр. — При закупнѣ 10-ти примѣрникôвъ въ канцеляріи Товариствъ даєся 20% рабату. Набути можна ихъ такожь по всѣхъ книгарняхъ Галичины и Буковины. 3237 9—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ въ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка, пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 114. Львôвъ, Субота 21 мая (2) червня 1888. Рôчникъ IX.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и русскихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека пайзнам. повѣстей“ выходить въ вôвторокъ и въ вôвторокъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр	на цѣлый рôкъ	24 зр
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр
на чвертъ року	4·50 зр	на чвертъ року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	15 зр	на пôвъ року	8 зр.
на чвертъ року	4 зр	на мѣсяць	1·35 зр

Редакція, Администрація и Експедиція ôдъ ч. 24 ул. Батория.

Рукописи звертаються лише на попередне застереженье

Реклямаціи неопечатаній вôльній ôдъ порта

Поодинокe число коштуе 8 кр. а. в.

Думка Русина зъ провинціи.

[Статья надôслана.]

Хочу я подѣлитися зъ Вами и зъ Публикою тыми думками, що роями встали въ головѣ моѣй, якъ перечитавъ я книжку п. Щепановского „Nędza Galicyi“.

Вже жь не я буду змагатися про те, що економичный станъ Галичины занадто злиденный. Та й до чого се? Щô зъ того, хочь-бы я певными цифрами доказавъ, що, окрôмъ Бенгаліи и Хинъ, есть край, де житье народу ще бôльше злиденне, анѣжь въ Галичинѣ? Яка кому зъ того корысть? Хиба намъ зъ того стане лѣпше? Певна рѣчь — нѣ. Намъ треба самыхъ себе пôзнати. Отожь, кажу, певна рѣчь, що и матеріяльне и духове житье въ Галичинѣ и руского и польского народу тяжке, пригноблене, лихе. Се всякій знае: и найтемнѣйшій Бойко и Мазуръ. И Лемко и Подолякъ, и Гуцулъ и Мазуръ однаково бажали-бъ — теплѣйшои и свѣтлѣйшои хаты, лучшои одежѣ и сытнѣйшои стравы. Бажають та не спроможуться! — бо не знають, якъ до чого взятись, а коли й знають, то голѣручь нѣчого не вдѣешь.

Убожество народу — фактъ, о стôлько правдивый, о скôлько и сумный. Де-жь корѣнь того убожества? Отожь перша рѣчь: спостерегти, де корѣнь недуга, а тогдѣ и гоѣти.

П. Щепановскій въ своѣй книжцѣ (на ст 3) натякае, що людямъ бракъ землѣ, и справдѣ доказуе, що на цѣлôмъ свѣтѣ, окрôмъ Румунии, Хинъ та Бенгалии, нема краю, де бы кождый кільометръ землѣ мусѣвъ выживляти таку силу людности, якъ въ Галичинѣ. Въ хлѣборобскихъ краяхъ земля мае велику вагу и вплывъ на добробытъ людей, але-жь не сама земля, не кôлькость ей, а вышина культуры землѣ. Доказати се не трудно. Якъ бы звести въ одно саму лишь оброблену землю въ Финляндіи, то показалось-бы, що тамъ землѣ ще менше, якъ въ Галичинѣ, а тымчасомъ економичного стану Галичанина не можна и зъ-далека приpôвнати до Фина. Зновъ же въ Россіи яка сила земель, а економичный добробытъ чей же не лѣпшій. Въ Черниговщинѣ зъ кождого квадр. кільометра землѣ мусить животѣти 31 людей, въ Конгресôвцѣ 38, — а чи хто стане перечитись, що въ Конгресôвцѣ людность бôльше убога и бôльше дае емиграціи, якъ Черниговщина? Нѣ, кажу я, се намъ байдуже, — а я пытаюся: де, въ чѣмъ причина нашихъ злиднѣвъ, нашого краевого и народного лиха та чимъ помагати?

На мою думку — причина причинъ не тамъ, де вказуе ей п. Щепановскій. Я не змагаюся, що и тѣ причины, на якѣ ôнъ вказуе, мають вагу и силу, та тôлько менѣ, яку Русинови, они здаються не першои руки. Непорозумѣнье моe зъ п. Щепановскимъ залежить мабуть ôдъ того, що ôнъ судить яко Полякъ, на край и народъ дивиться зъ балькона, якъ шляхтичъ. Нѣхто не ôдмовить ему доброи волѣ, щирого бажаня добра краю и народу, але-жь при всѣмъ тôмъ знати добре, що ôнъ, хочь якъ демократизувався, а не здолѣвъ скинути зъ себе польско-шляхотского кунтуша и польско-паньскои вдачѣ. Очевидно, я не дорѣкаю ему за неи, бо добре знаю, що того, щô наростало вѣками, не збудешь за кôлька лѣтъ И годѣ вымагати, щобъ и найосвѣченѣйшій польскій панъ такъ нѣ зъ сего нѣ зъ того взявъ тай ставъ демократомъ дѣла, реальнои роботы. Исторична спадщина взагалѣ тяжка рѣчь для Полякôвъ, а ще бôльше, коли она прикладаeся до шовинизму. А зъ книжки п. Щепановского пробиваeсь и Полякъ, и панъ, и шовинистъ, тому то й не добачивъ ôнъ сущои причины, тому то й порады его пôдбитѣ не народнымъ, а мѣщаньскимъ либерализмомъ. Тому то не тôлько кождый Русинъ, перечитавши уважно рецепты п. Щепановского, а може и де-хто зъ Полякôвъ, промовить до него: „Врачу, исцѣлися самъ!“

„Uczmy się od Bismarka!“ — пише першу рецепту п. Щепановскій. Гай, гай! Не вже-жь п. Щепановскій не знае, що галицкѣ Поляки, на лихо для Галичины, и безъ его порады занадто перенялися Бисмарковою наукою, и на рускôй земли ведуть таку саму роботу асимиляціи, яку веде Бисмаркъ у себе на польскôй? „Uczmy się od Bismarka!“ А що-жь оно таке — Бисмаркова наука? Не що инче, якъ наука деспотизму, шовинистичного егоизму національного, лютои асимиляціи, хижого милитаризму и економичнои руины. Чи тымъ маeся ратувати Галичину? Нѣ! Хто хоче добра цѣлои людности, що заселяе Галичину, мусить перенятися иншою наукою — етикою, наукою совѣсти, правды. Отсей то науки, отсего етичного, гуманного свѣтла и бракуе керманичамъ господарки въ Галичинѣ!

Може хто скаже, що п. Щепановскій зовсѣмъ не зачѣпае политичного пытаня, пытаня двохъ національностей въ Галичинѣ, негуе се пытанье, а веде рѣчь лишень про економичный станъ Галичины, и що нарештѣ ôнъ однаково болѣе надъ долею Русина и надъ долею Поляка. Добре, коли-бъ такъ було, та сего я не постерѣгъ зъ книжки п. Щепановского: ôдъ початку до кôнця я бачу въ нѣй тôлько Поляка.

Въ економичныхъ справахъ не рахуeся зъ національностями, правда, — але не можна и негувати ихъ. Національне пытанье цѣлкомъ не маe ваги въ економичныхъ справахъ тôлько тамъ, де національность — безпечна (Франція, Италія и т. и.), але що инче тамъ, де одна народность силуeсь проковтнути другу, силомôць приподобити ей до себе, знѣвечити ей, — отъ якъ се чинить Бисмаркъ въ Познанщинѣ, Москалѣ на Украинѣ, Поляки въ Галичинѣ, Румуны въ Буковинѣ, Мадяры на Руси закарпатскôй и т. д. По такихъ краяхъ, де одна національность преся вынародовити другу, де есть т. зв. „панующа народность“, — тамъ не може стояти добре економичный побытъ народу, тамъ само отсе „панованье“ выкликуе зовсѣмъ природну и логичну реакцію противъ себе, выкликуе на боротьбу зъ собою идею національну.

Хто не знае, яку велику силу, якій великій моральный и духовый вплывъ на людей маe идея національна? Нѣ стратити своеи силы и ваги, нѣ зникнути ся идея не може и жити буде довгѣ-предовгѣ вѣки. Національна идея часъ за часомъ росте, и не може не рости. бо она разомъ есть и идея демократична, — успѣхъ національного розвою есть успѣхъ демократичныхъ идей, — а черезъ то національна идея выкликуе завзяту боротьбу противъ асимиляціи. На сю боротьбу идуть всѣ лѣпшій силы націи.

Такъ сталося и въ Галичинѣ. Поляки взявшися стирати нашѣ національнѣ ознаки, нѣвечити ихъ, выкликали боротьбу Русинôвъ. Русины не могли не боротись, борються стôлько вже лѣтъ и не перестануть завзято боронити свого національного „я“. На сю боротьбу идуть що-лѣпшій нашѣ силы, а тымчасомъ, якъ Поляки насъ борють, а мы ôдборонюeмось, — економичный побытъ краю руйнуeсь и руйнуeсь. Цѣла вина за сю руину спадае на керманичѣвъ соціяльного житя Галичанъ. Отъ де головна, суща причина убожества цѣлого краю и народу! До тои економичнои руины Галичины довѣвъ той, хто выкликувавъ и выкликуe разъ-у-разъ боротьбу двохъ національностей, боротьбу за практичне выконуванье тои рôвноправности, що теоретично подае австрійска конституція всѣмъ народамъ державы!

(*Конецъ буде.*)

Зъ рады державнои.

240, 241. и 242. засѣданье палаты послôвъ зъ дня 25, 28 и 29. мая 1888.

Оба першѣ засѣданя не выказують нѣякихъ важнѣйшихъ рѣшень, кромѣ тыхъ, якѣ навели мы вже давнѣйше въ рубрицѣ политичного огляду. Палата приймала на тыхъ засѣданяхъ позицію за позиціею буджету безъ ширшихъ дискусій. На 240 засѣданю порѣшила ще палата послôвъ ôдмовити жаданю суду повѣтового въ Городенцѣ о выданье пос. Ромашкана переслѣдованого карными процесами. На засѣданю 241 поставивъ пос. Стажиньскій резолюцію взываючу правительство, щобы якъ найскорше предложило проeктъ закона о безповоротныхъ пôдмогахъ для потерпѣвшихъ ôдъ повени селянъ въ Галичинѣ надъ Вислою и Сяномъ, а такожь приняла палата послôвъ на тôмъ засѣданю законъ о опустахъ грунтового податку зъ причины елементарныхъ нещасть, зъ тыми змѣнами, якѣ поробила въ тôмъ законѣ палата высша. Найважнѣйшою змѣною, яку зробила палата панôвъ, було то, що она приняла яко нещастя елементарнѣ, оправдуючѣ опустъ податку, лише огонь и повѣнь.

Дуже цѣкавымъ було 242 засѣданье зъ дня 29 мая с. р., а то головно длятого, що на тôмъ засѣданю розпочалися въ палатѣ послôвъ дебаты надъ проeктомъ закона о податку ôдъ горѣвки.

До загальнои дебаты надъ тымъ проeктомъ записалось богато послôвъ „за“ и „противъ“. (Зъ Русинôвъ анѣ одинъ не зголосився до слова.)

Перше слово противъ закона забравъ пос. Штайнвендеръ. Ôнъ поставивъ найперше пытанье, чи въ загалѣ оправдане есть поступованье державы, котра хоче шукати жерела чимъ-разъ бôльшихъ доходôвъ въ артикулѣ консумціи, котрый причиняeсь до дегенерації людей. Хочь-бы и правдою було, що положенье державы не позволяе позбуватись того доходу, то все таки не можна згодитися зъ проeктомъ, бо новый податокъ дôткне не лишь найбѣднѣйшій клясы населеня, але такожь и найбѣднѣйшій краѣ. Податокъ той пошкодить найбôльше промысловымъ гоpальнямъ середнои величины, котрѣ приносять господарству загалу бôльше хôсна, якъ рôльничій. Законъ бере пôдъ опѣку великѣ посѣлости, а нищить и руйнуe селяньскѣ горальнѣ; всѣ користи застерѣгаe ôнъ для одныхъ лише дворôвъ. Проeктъ протегуe очевидно Угорщину а кривдить найжизненнѣйшій интересы краѣвъ пôдальпейскихъ. Коли-бы палата ôдкинула той проeктъ, а министеръ внѣсъ опôсля новый, бôльше увзгляднюючій интересы населеня, то тогдѣ всѣ приняли-бы его одноголосно.

Въ справѣ правописнôй.

(*Конецъ.*)

Авторы Minoritätsvotum-а закинули були членамъ бôльшости, що они въ своихъ публикаціяхъ и въ шкôльныхъ буковиньскихъ книжкахъ не держаться засадъ, приписаныхъ для шкôлъ правительствомъ, але вводять якійсь мѣшаный, поганый, на цѣлôмъ свѣтѣ нѣкимъ не уживаный языкъ, а правопись нагинають силомôць до россійского языка. Въ Entgegnung находимо таку оборону:

1) Мы пишемо волъ, крокъ, скокъ, бо знаeмо, що кожда дитина и такъ читати ме „правильно“: віл, крік, скік.

(Правдива дивовижа: крік, скік! Що бы то сказали Нѣмцѣ на подôбный концептъ якого реформатора: пишѣмъ Hande, Sohne, Gotter, а читаймо Hände, Söhne, Götter? Таку реформу повитала-бы цѣла Нѣмеччина величезнымъ смѣхомъ. А зновъ друга недогода: въ австрійскихъ школахъ обовязуe засада: читати такъ, якъ щось написане; коли стоить въ книжцѣ: „столъ“, тогдѣ нѣ ученикъ, нѣ навѣть учитель не смѣють читати инакше. Якъ же-жь погодити тоту засаду зъ дивачнымъ помысломъ анкеты?)

2) Мы пишемо что, счастье*) и иншѣ такѣ слова, „weil *wir uns auf den streng* etymologischen Standpunkt stellen“.

(Вже самъ фактъ, що въ обохъ словахъ приходить звукъ ч, показуe наглядно, що ту о якôй-небудь етимологіи бесѣды бути не може. Кожде ч есть звукомъ походнымъ и стоить звычайно мѣсто етимологичного к. Въ старословяньскôмъ було-бы: чьто, съчęстиe — але и тѣ формы не мають нѣчого спôльного зъ етимологіею. Пôсля Миклосича „streng etymologisch‘ треба-бы писати: кьто, съкиндтиe.)

3) Мы пишемо: мѣсяцъ, заяцъ, овца, бо такъ говорять на Буковинѣ и Лемки въ Галичинѣ; мы ту числимося „mit den thatsächlichen Verhältnissen des Ruthenischen“. Если д-ръ Стоцкій думае инакше, то его „Unwissenheit“ не маe границѣ.

(Дивно: разъ бôльшôсть черновецкои анкеты пише „streng etymologisch“, а другій разъ числиться „mit den thatsächlichen Verhältnissen des Ruthenischen“ — значить промовляе за фонетикою. Тай ще дивна то фонетика, оперта на выговорѣ Лемкôвъ! Якъ-бы мы хотѣли всѣ властивости Лемкôвъ (а они зъ походженя свого Словаки!) и всѣ властивости буковиньскихъ Русинôвъ вводити въ письменьство, то-жь то бы разъ выйшла чудасія языкова!)

Вже нашѣ ученики знають, що приименники зъ и съ ôдповѣдають не лишь латиньскому ex и cum, але такожь латиньскому de и circa.

(Пôсля такъ званои етимологичнои правописи пишеся при другôмъ падежи разъ зъ, разъ съ; въ нашôмъ языцѣ правилъ для такого розрôзнюваня нема, треба до помочи брати языкъ латиньскій. Отъ и нова закрутанина для ученикôвъ: разъ порôвнуй зъ польскимъ языкомъ, другій разъ зъ россійскимъ, третій зъ старословяньскимъ, або студіюй нарѣчевѣ властивости Лемкôвъ та буковиньскихъ Русинôвъ — и все то въ школѣ людовôй! Я навѣть сомнѣваюсь, чи авторы Entgegnung написали правду, кажучи: Unsere Schüler wissen, dass зъ, beziehungsweise съ nicht nur dem lateinischen ex und cum, sondern auch dem lateinischen de und circa entspricht. Пп. Глѣбовицкій и Кириловичъ не учать въ гимназіи — яке дѣло ихъ ученикамъ зъ латиною?)

5) Мы пишемо былъ, стекло, бо такъ велить засада етимологіи.

(Порôвнавча наука языкôвъ выказуe, що корень бу есть старшій ôдъ бы, отже етимологично писати треба бути. Що зновъ до выразу стекло, треба памятати, що оно переняте зъ давного нѣмецкого языка: stikls, stëchal. Нинѣ вже Нѣмцѣ закинули стару форму (они зô слова stikls выкинули три першѣ буквы, а зъ позôсталого kls утворили своe Glas), а мы, ратуючи Нѣмцѣвъ, велимо дѣтямъ читати стекло — слово зъ такъ трудною комбинаціею звукôвъ, якъ може не приходить въ жаднôмъ языцѣ свѣта. Одною зъ головныхъ прикметъ нашои мовы есть повноголосность, формы якъ стекло въ нѣй абсолютно неможливѣ, просто варварскѣ.)

Що-до иншихъ замѣтокъ д-ра Стоцкого ôдборонюються члены бôльшости, якъ имъ на руку, то Миклосичемъ, то Осадцою, то старословянщиною, або зновъ нарѣчiемъ угорскорускимъ, лемкôвскимъ и т. д. Богато такожь говориться о похибкахъ друкарскихъ, якѣ вкрались до публикацій бôльшости анкеты. Хтось тамъ зъ тои бôльшости написавъ: историческія, отбывшагося, себя и т. д. — очевидно „lauter Druckfehler“. И въ якôй же книжцѣ обôйдеся нинѣ безъ похибокъ? „Das weiss die ganze Welt — nur Dr. Stocki will davon nichts wissen — dass Reinschrift und Druckcorrectur bei der Herausgabe eines Buches eine grosse Rolle spielen.“

Пôдъ конецъ своeи полемики просять члены бôльшости, щобы высоке правительство завело въ школахъ правопись — не Желехôвского, анѣ Осадцеву, але тоту „streng etymologische Schreibweise“, що они на окремôй картцѣ предкладають министерству до одобреня. Просьбу свою поpирають еще тымъ, що и бôльшôсть львôвскои анкеты высказуeсь въ ихъ дусѣ: — „Ogonowski und Ilnicki gehören zu denjenigen, die in der Lemberger orthographischen Commission ihre Stimme am entschiedensten gegen die Einführung einer phonetischen Schulorthographie erhoben“.

3. Nachtrag zum Minoritätsvotum.

Бôльшôсть черновецкои анкеты высказалась була проти умѣщуваня украиньскихъ творôвъ въ рускихъ читанкахъ, бо авторы тыхъ творôвъ — не родились въ Австріи! На те справедливо ôдповѣдае меншôсть: „Украиньскихъ писателѣвъ годѣ поминути въ литературѣ, рôвно якъ въ нѣмецкôй литературѣ не помине нѣхто Ґетого и Шилера єдино тому, що они не зъ Австріи родомъ. Самѣ члены бôльшости покликуються, де имъ треба, на Нестора, на Данила Заточника и т. д. — а хиба-жь Несторъ и Данило Заточникъ жили въ Австріи? Якъ то для певныхъ цѣлей перескакуються часомъ не лишь державнѣ кордоны, але и цѣлѣ довгѣ столѣтя!“

Нинѣ на Буковинѣ не йде вже о правопись, а о ратованье рускои бесѣды передъ цѣлковитою полонизацією, котрои грозить ей ôдъ сторонничества краевого правительства и краевои школьной рады. Ратуючи бесѣду, ратуемо и народность, ратуемо и школу народну, ратуемо и ученикôвъ, ратуемо и ихъ будучность. Ратуючи бесѣду, ратуемо и ихъ здоровье, ратуемо и ихъ моральность, ратуемо и ихъ добробытъ. Ратуючи бесѣду, ратуемо и ихъ родичôвъ, ратуемо и ихъ господарство, ратуемо и ихъ добробытъ. Ратуючи бесѣду, ратуемо и ихъ родичôвъ, ратуемо и ихъ господарство, ратуемо и ихъ добробытъ. Ратуючи бесѣду, ратуемо и ихъ родичôвъ, ратуемо и ихъ господарство, ратуемо и ихъ добробытъ.

*) Бôльшôсть анкеты велить писати счастье м. щастье, однакъ въ иншихъ выпадкахъ покидае „den streng etymologischen Standpunkt“ и пише: пуща, чищу, щирый, прощанье и т. д. (пôсля ихъ засады повинно бути: пусча, чисчу, счирый, просчанье). Видно нещирôсть въ аргументаціи — не о етимологію розходиться тôй бôльшости, лишь о слѣпе наслѣдованье россійскои правописи.

Всякій облигаціи, листы заставны, ренты, акціи банковѣ и зелѣзничѣ, льосы державнѣ и приватнѣ купують и продають пôдъ найкористнѣйшими по змозѣ условіями. СОКАЛЬ и ЛИЛІЕНЪ дôмъ банковый и контора вымѣнны.

За проєктомъ забравъ слово пос. Яворскій. Бесѣдникъ признавъ, що проєктованый законъ накладае великій тягары, однакъ ходить ту о покрытье конечныхъ выдатковъ, маючихъ обезпечати истнованье монархіи. Длятого бесѣдникъ и его политичній товарищѣ, вправдѣ зъ тяжкимъ серцемъ, однакъ зъ спокойною совѣстею будуть голосувати за закономъ. Некористи, якій принесе новый податокъ интересамъ промыслу вмѣняє бесѣдникъ въ вину тій конечности, котра велить трактувати тую справу лише спольно зъ Угорщиною, которій Долитавія зробила одъ р. 1867 неодно вже дуже далеко идуче уступство. Фактъ сей повинній панове зъ Залитавіи взяти собѣ до серця и не натягати надто и такъ вже тонкои струны. — Законъ, коли проєктъ его предложило правительство, выкликавъ въ Галичинѣ велике обуренье. Чудуватись тому не можна, бо въ Галичинѣ климатичній, географичній и етнографичній односины складаються такъ, що доходъ зъ горалень єсть тамъ одиноко можливымъ промысломъ. Коли такимъ способомъ выключено той край щодо его сырыхъ плодовъ зъ свѣтового торгу, то наступило въ нѣмъ не лише загальне пониженье цѣнъ, але такожь и фактична неможливость продажи выдобутыхъ сырыхъ продуктовъ. Длятого не можна чудуватись, що въ Галичинѣ властителѣ горалень держались радо павшальнои системы, бо она давала имъ можность позбувати сырій продукты рольничій. Не всѣ однакъ властителѣ горалень знаходяться въ однаковомъ положеню. Больній объемъ руху, менший кошты администрациі, поправній апараты и другій обставины ставляють фабричній горальнѣ въ далеко користнѣйшомъ положеню одъ рольничихъ. Тую розницю мѣжь двома тыми родами горалень має вырównати бонификація горалень рольничихъ и постановы о контингентѣ. Бесѣдникъ кончить ставлячи до правительства два жаданя: Перше, щобы, хочь внесенье Менгера упало (*а хто зваливъ его, якъ не п. Яворскій и его товарищъ? — Прим. ред.*), то мимо того, що бы старалося правительство въ дусѣ внесеня д-ра Менгера уживати частины податку на цѣли краєвъ; а друге, щобы зъ одной стороны карати строго обманьства, однакъ зъ другои, бодай зъ-разу увзгляднати и безкарно пропускати несвѣдомость въ выповненю приписовъ що-до устрою и руху горалень.

Аргументы посла Яворского поддавъ строгой критицѣ въ довшой а дуже основной промовѣ пос. д ръ Менгеръ. Бесѣдникъ поднесъ, що Австрія єсть держава зъ найвысшою стопою податковою. Горѣвчаный податокъ єсть послѣдною податковою резервою, коли однакъ уживаєсь тои резервы, то треба бы въ всѣхъ другихъ напрямахъ зробити польгу. Австрія одъ давна одзначаєсь тымъ, що ей выдатки перевысшають доходы. Тымъ разомъ принесе однакъ податокъ одъ горѣвки только доходу, що его не можна буде зъужитковати для самои Австріи. Для Австріи досыть було-бы подвысшити податокъ до 25 зр.; высока стопа, яку предкладае правительство має на цѣли финансы Угорщины. То однакъ не повинно ще спроваджувати для Австріи такъ великого тягару, а коли законы конституційній вымагають вже, щобы въ обохъ половинахъ податокъ сей бувъ однако унормованый, то повинна въ Долитавіи надвишка зъужиткуватись на ей власній потребы и зъужитковане то повинно бути унормоване въ законодательной дорозѣ. Бесѣдникъ выступае дальше противъ проєктованымъ мѣрничимъ апаратамъ. Апараты тій не дають нѣякои гарантіи певного вымѣру, якъ то учить досвѣдъ Нѣмеччины, а вкінци мѣряють они лишь скількость горѣвки, а высокость степенѣвъ алькоголю полишена буде до вымѣру урядникамъ финансовымъ, що зновъ

ковитою загладою въ школахъ. Въ Nachtrag читаємо: „Члены большости не лишь запереčують самостійность руского языка, але подъ покрывкою правописи вводять штучну новоутворену бесѣду, якою нѣхто въ свѣтѣ не говорить, а вже найменше самій авторы ей. Руській слова найзвычайнѣйшій псують тій панове до непознаня, або заступають ихъ новыми, особливо россійскими; найзвычайнѣйшій формы перекручують они або кують новій; будова синтактична занечищена ними всякого рода германизмами; а що вкінци лишилось по одчисленю всего чужого и ново-кованого, те повыкривлювали своєю правописею, щобъ лишь зблизити до языка россійского. Дорогій часъ школьный марнуєсь на те, щобы дѣтей научити якогось выдуманого языка, зъ котрымъ не стрѣтяться они нѣ въ литературѣ нѣ въ цѣломъ своѣмъ житю, — поганои тои сумѣшки языковои и учителѣ не въ силѣ выучитись, не то ученики. Сѣть россійщины обняла черновецкій школы и вже до того дойшло, що н. пр. въ учительскій семинаріи велено ex cathedra кандидатамъ заосмотритися въ россійскій граматики. Крайный часъ, щобы такому неладови дойти разъ кінця.“

Въ Nachtrag обговорюються ще деякій правописній справы, дальше литературный рухъ мѣжь Русинами, выказуєся, якъ члены большости хибно интерпретували Ягича, нагинаючи слова его до своихъ думокъ, а вкінци умѣщена просьба, щобы министерство предприняло мѣры для управильненя науки руского языка въ школахъ и для охороны того-жь языка одъ всякого псованя.

Ом Партицкій.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державной.] На вчерашнімъ засѣданю рады державной interpelювавъ пос. Троянъ правительство въ справѣ постановы що-до языка выкладового въ школахъ народныхъ въ громадахъ зъ мѣшанымъ населеньемъ. Безъ дискусіи ухвалено законъ о продажи недвижимыхъ посѣлостей державныхъ въ Празѣ, Крумловѣ, Оломуцу, Брегенціи и Зальцбурзѣ. Опосля ухвалено законъ о тымчасовомъ заведеню додатку до мыта для солодкихъ напитковъ алькоголевыхъ и приможе статись причиною дуже численныхъ надужить и дефравдацій. Роздѣлъ контингенту мѣжь Австрію а Угорщину выходить въ велику некорысть першои. Австрія буде мусѣла приймати горѣвку зъ Угорщины и платити за кождый гектолитръ 35 зр. Новый податокъ доткне найтяжше консументовъ. Они будуть мусѣли платити за чарку горѣвки мѣсто 2 або 3—5 або 6 кр. — а суть то по найбольшой части роботники або сельскій господарѣ. Налоговій піяки не заслугують певно на нѣяку польгу и ихъ добре навѣть обложити высокимъ податкомъ, однакъ въ Австріи єсть дуже богато такого населеня, котре въ наслѣдокъ бѣдноты и климатичныхъ односинъ до належитого травленя потребує докояче выпити чарку горѣвки. Тыхъ отже людей не можна трактовати такъ, якъ налоговыхъ піяковъ. Наслѣдки заведеня нового податку дадуться зъ горы предвидѣти. Консумція упаде о 20—25% и тымъ самымъ мусить наступити зменшенье продукціи о 500.000—600.000 гект. Тое число гектолитровъ горѣвки представляє $1^1/_2$ миліона гектолитровъ збожа, о котре збольшиться торгъ збожевый, на котромъ и теперь вже годѣ позбути рольничій продукты. Деякій послы поднесли справедливо, що податокъ той доткне також дуже краї и мѣста, котрій въ переважной части опирали свои доходы на горѣвцѣ. То єсть дѣйстно правда и длятого ставивъ бесѣдникъ въ комисіи внесенье въ хосенъ краєвъ коронныхъ, внесенье то не сподобалося пану министрови, такъ само якъ не сподобались ему проєкты реформы монополю соли и льотерій. За то увзгляднивъ панъ министеръ такій постуляты, якихъ доси не чувъ ще певно нѣякій парлямент. Галицкій послы заявили, що ихъ пропинаційне право буде нарушене и зажадали одшкодованя черезъ 23 роки по 1,200.000 зр. рочно. Дарма, що вказували мы на то, що галицкій законъ о выкупнѣ права пропинаціи призначає на тую цѣль ледво 300.000 зр. рочно, коли тутъ на 20 до 30 процентове одшкодованье жадаєсь 1,200.000 зр. рочно (*велика сензація въ палаті.*) Дарма, що поднесли мы страты мѣстъ и краєвъ, котрыхъ доткне законъ тяжше, якъ властителѣвъ права пропинаціи. Мы одержали одповѣдь, що право пропинаціи єсть правомъ приватнымъ. Припустѣмъ, що єсть такъ дѣйстно, хочь рѣчь такъ не маєсь, то и въ томъ случаю жаданье галицкихъословъ не буде ще справдане. Право пропинаціи истнувало не лишь въ одной Галичинѣ. Було оно и на Шлезку, однакъ тамошній властителѣ поддались зъ достойнымъ похвалы пожертвованьемъ, законови зносячому то право. Нинѣ однакъ малибы тій властителѣ права пропинаціи на Шлезку рóвну подставу и право жадати одшкодованя, якъ и галицкій (голосы: *зовсѣмъ справедливо!*) Але на томъ ще не кінчаться жаданя тыхъ панóвъ. Они жадають ще, щобы кождому панови-властителеви горальнѣ выплатити на руку 1000 зр. (голосы: *слухайте! слухайте!*) Зъ початку выступила противъ тому внесеню ческа бóльша посѣлость, однакъ внесенье то поднесено на ново въ комисіи, де запропоновано панамъ тымъ, якъ то звычайно буває при торгахъ (*веселость*) мѣсто по 1000 зр. по 800 зр. на руку. Жаданье то схарактеризувавъ тогдѣ найлучше пос Бееръ словами: „Коли польскій горальнѣ вже такій бѣдній, то повинній були тутъ о тій додатки внести окремій прошеня заосмотренй свѣдоцтвами убожества“. (*Велика веселость и громкій оплески*). Внесенье упало, однакъ поставлено на его мѣсце нове а именно, щобы правительство утворило диспозиційный фондъ (*веселость*), зъ котрого польскій горальнѣ могли-бы побирати безпроцентовій позички. И той самъ министеръ, который анѣ словомъ не згадавъ про консументовъ, заявивъ сейчасъ, що въ засадѣ не має нѣчого противъ того внесеня, а лише выжидати мусить рѣшеня комисіи и палаты И то внесенье одкинула комисія, однакъ годѣ предвидѣти зъ горы, що станесь при спеціяльной дебатѣ, хочь сумнѣваюсь, чи єсть яка репрезентація народна, котра приняла-бы подобне внесенье. А коли-бъ навѣть и знайшлась така, то не заслугувала бы на имя народной репрезентаціи (Голосы: *славно!*) Въ р. 1868 доказали Нѣмцѣ, що умѣють поносити великій и тяжкій тягарѣ. Мы будемо також платити охотно податокъ австрійскому цѣсареви, але не хочемо платити его кóлькомъ соткамъ панóвъ властителѣвъ горалень! (*Громки оплески и голосы: слава!*) Не хочемо, щобы тій панове накладали на цѣлу державу новый пропинаційный тягаръ! А коли одна група словъ такъ дорого каже собѣ платити за то, що поддаєсь подъ рацію „потребы державной“, то видно, що тая потреба не єсть дуже пекуча, що война єсть дуже далека и миръ на довгій лѣта запевненый, бо не можна припустити, щобы мужѣ патріотичній и свѣдомій ситуаціи годились на проєктъ той подъ такими условіями, котрій можуть сповнитись лишь середъ найпевнѣйшого мира, а годились до того ще зовсѣмъ противъ волѣ народа и зъ певною надѣею, що выкличуть загальне и тревале обуренье. (*Неумовкаючій оплески. Богато словъ складае бесѣдникови свои желаня.*)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державной.] На вчерашнімъ засѣданю рады державной interpelювавъ пос. Троянъ правительство въ справѣ постановы що-до языка выкладового въ школахъ народныхъ въ громадахъ зъ мѣшанымъ населеньемъ. Безъ дискусіи ухвалено законъ о продажи недвижимыхъ посѣлостей державныхъ въ Празѣ, Крумловѣ, Оломуцу, Брегенціи и Зальцбурзѣ. Опосля ухвалено законъ о тымчасовомъ заведеню додатку до мыта для солодкихъ напитковъ алькоголевыхъ и приступлено до спеціяльной дебаты надъ податкомъ одъ горѣвки. При §. 2. промовлявъ пос. Спенсъ противъ наглого подвысшеня податку и въ интересѣ консументовъ и домагався, щобы сума податкова выносила 25 зр. а не 35 зр., якъ того жадає проєктъ правительства. Саляшекъ казавъ, що згодивсь-бы ще на новый податокъ, коли бъ мавъ переконанье, що въ наслѣдокъ того піяньство зменшиться, а такъ будуть зъ подвысшеня цѣны горѣвки користати лишь шинкарѣ. Просковецъ назвавъ проєктъ правительства монструальнымъ. Въ поступованю правительства видко всюды лишь фискализмъ. Коли вже постановлено подвысшити податокъ одъ горѣвки, то не треба було бодай подвысшати цѣны тютюну. Розенштокъ боронивъ проєктъ правительства и доказувавъ, що консумція горѣвки не зменшиться а продукція поднесеся. Вурмбрандъ назвавъ одшкодованье пропинаціи подарункомъ. Одшкодованье належиться властиво краямъ, бо они будуть мати страту. Гавзнеръ выступавъ въ оборонѣ проєкту правительства и кола польского. Зъ великимъ обуреньемъ говоривъ онъ о львовскихъ зборахъ выборцѣвъ, що хотѣли выслати меморіялъ на руки пос. Менгера. По Гавзнерѣ промовлявъ пос. Шавпъ и одмовивъ галицкой пропинаціи всякого права до одшкодованя. Дальше говоривъ пос. Роґль але лишь на то, щобы не допустити до голосованя. Янъ поставивъ внесенье на замкненье дискусіи и палата приняла. Противъ того выступивъ пос. Праде и теперь наставъ въ палатѣ великій неспокой. Кронаветтеръ почавъ говорити, але середъ крику въ палатѣ не можна було его розумѣти. Роздалися голосы: Протестуємо! Мовчати! Наразъ починає говорити Лажаньскій и говорить о якійсь похибцѣ въ стенографичныхъ протоколахъ. Все то робленo лишь длятого, щобы не допустити до голосованя надъ одшкодованьемъ пропинаціи. Клюбъ Коронинього и Третино заявили були вже передъ тымъ, що они будуть довго говорити, щобы не допустити до голосованя. Смолька одобравъ голосъ Лажаньскому а тогдѣ удалося промовити Коцинови, що Праде поставивъ внесенье на именне голосованье. Президентъ сказавъ на то, що ему жаль, що черезъ неспокой въ палатѣ не могъ дочути внесеня, але теперь, коли вже голосованье одбулося, онъ не може вернутися назадъ до внесеня. Праде заявивъ, що єсть вдоволеный зъ поясненя президента. Теперь приступлено до выбору генеральныхъ бесѣдниковъ и выбрано Менгера противъ а Бѣлиньского за закономъ.

На вечернімъ засѣданю палатыословъ одбувся выборъ до спольныхъ делегацій. Выбрані: Зъ Чехъ: Адамекъ, Досталь, Киньскій, Маттушь, Межникъ, Надгерный и Славикъ; заступниками: Штайдль и Волькенштайнъ. Зъ Дальматіи: Клячичь и заступникъ Войновичь. Зъ Галичины: Смолька, Яворскій, Хшановскій, Альф. Чайковскій, Гавзнеръ, Бобжиньскій и Мадейскій; першимъ заступникомъ Савчиньскій, другимъ заступникомъ пос. Мандичевскій. (Посля „Dzien. Polsk.“ здержались Русины одъ голосованя.) Зъ долѣшнои Австріи: Зисъ, Гуденусъ, Рихтеръ и заступникъ Пирко. Зъ горѣшнои Австріи: Менгеръ, Цегетмаєръ и заступникъ Роґль. Зъ Зальцбурга: Линбахеръ и заступникъ Кайль. Зъ Буковины: Лупулъ и заступникъ Чуперковичь. Зъ Каринтіи: Думрайхеръ и заступникъ Нишельвицеръ. Зъ Моравы: Хлюмецкій, Штурмъ, Дубскій и Микишка; заступники: Промберъ и Маттонъ. Зъ Шлезіи: Демель и заступникъ Бесъ. Зъ Тиролю: Найверъ, Бацанелли и заступникъ Ставръ. Зъ Форарльберга: Турнеръ и заступникъ Пельцъ. Зъ Истріи: Милевой и заступникъ Франчески. Зъ Горицiи: Коронинѣ и заступникъ Гогенльоге. Зъ Трієсту: Бургшталлеръ и заступникъ Гогенльоге.

Пос. Кароль Леваковскій одержавъ телеграму одъ збору львовскихъ выборцѣвъ, поднисану пп. Валихевичомъ, Гольдманомъ и Витовдомъ Левицкимъ, щобы або зорвавъ зъ коломъ польскимъ або зложивъ мандатъ. П. Леваковскій выбравъ послѣдне и зложивъ свой мандатъ. Подобна телеграма мала буги такожь выслана и до д-ра Смольки, но того — якъ можна догадуватись зъ енунціяціи „Gaz. Narod.“ — не зроблено въ послѣдной хвили.

Въ угорскомъ парлямент закончиться дебата надъ податкомъ одъ горѣвки вже во второкъ. Того самого дня буде закрыта сегорочна сесія парламентарна а зараз на другій день буде одкрыта нова. Парлямент угорскій буде радити и подчасъ засѣдань делегацій, бо ходить о то, щобы приняти законъ о подѣлѣ контингенту спиритусового. Анкета въ той справѣ буде скликана на 10 червня.

Нѣмецко-ческій послы постановили онодгы на засѣданю нѣмецко-національного клюбу подъ проводомъ игумена Поссельта всѣма голосами противъ сѣмъ не приняти компромису, якій имъ предкладали ческій послы. Кажуть, що Пленеръ промовлявъ за тымъ, щобы пристати на предложенье Чеховъ, котрій хотять выбрати до делегацій чотирохъ словъ нѣмецкихъ. Партія Кноца не хотѣла однакожь на то пристати, а такъ одкинено компромисъ и заразъ повѣдомлено о томъ ческій клюбъ.

До „Pol. Corr.“ доносять зъ Варшавы, що пограничній громады въ подольскій губерніи и на Волыни одержали въ послѣднихъ дняхъ приказъ, щобы заосмотрилися въ провіянтъ и прилагодили подводы до розпорядимости властей войсковыхъ. Причина сего приказу не звѣстна. Русло Збруча перешукано пильно и означено всѣ броды. Поголоска, що въ Постолувцѣ и Тарнорудѣ мають буги поставленій залоги не оправдалась доси. До Тарноруды прийшло було вправдѣ 19 с. м. 100 людей пѣхоты, але перебувши тутъ лишь коротко, перейшли до Сатанова (россійского мѣсточка напротивъ галицкого села Сатанова *Ред.*)—До „Presse“ доносять, що царь принимавъ сими днями якусь депутацію, котра запрошувала его до Кіева на торжество 300-лѣтного ювилею кіевского университету а царь мавъ ей сказати при сей нагодѣ, що войны не буде, бо онъ самъ старався всѣма силами о удержанье мира. Цѣла ся вѣсть выглядае дуже загадочно, бо звѣстно, що кіевскій университетъ обходивъ передъ кількома роками 50 лѣтный ювилей свого основаня. Сама „Presse“ додае одъ себе: „Кіевъ має вправдѣ университетъ донерва одъ 1834 р., коли то перенесено туды университетъ зъ Вильна, заснованый ще въ 1588 р., отже властиво розходиться о ювилей виленьскои академіи перенесеной до Кіева.“ — Ген. Игнатьевъ выѣхавъ на довшій часъ до Кіева а побутъ его въ Кіевѣ має стояти такожь въ звязи зъ акцією, яку благотворительный комитетъ має розвинути на балканьскомъ повостровѣ.

Въ петербургскихъ кругахъ финансовыхъ думають, що Нѣмеччина заведе дѣйстно репресійне мыто противъ Россіи, але то принесе для нея самои дуже сумній наслѣдки. Подобно доказуе такожь и публицистъ Ющенко, который въ практичныхъ справахъ господарскихъ уважаєся авторитетомъ. Онъ каже, що кождe подвысшенье нѣмецкого мыта причиниться лишь до поднесеня курсу россійскихъ грошей. Въ послѣднихъ мѣсяцяхъ заробляє вже Россія на житѣ и овсѣ 25% больше, якъ давнѣйше. Нѣмеччина не може истнувати безъ вывозу россійского збожа. Россія буде заразъ вывозити своє збоже до тыхъ краєвъ, що доставляють его Нѣмеччинѣ. Збоже не єсть артикуломъ моды такъ якъ выробы нѣмецкого промыслу, безъ которыхъ Россія не може обойтися. Кромъ того має ще Россія сильну одповѣдь въ диференціяльномъ мытѣ для нѣмецкихъ товаровъ

Нѣмецке посольство въ Парижи оголосило слѣдуюче оповѣщенье: Кождый чужинець, що ѣде до Альзациі и Льотарингіи, все одно, чи онъ хоче тамъ проживати, чи лишь туды переѣзджає, має выказатися паспортомъ свого правительства, визованомъ въ нѣмецкомъ посольствѣ. Виза коштуе $12^1/_2$ франковъ. Кождый Француз, который задержуесь въ якійсь альзацкой громадѣ довше якъ 24 год., все одно, зъ котрои границѣ бы онъ прийшовъ, мусить доказати свою идентичность. Паспорты, кромъ выимковыхъ случаєвъ, суть важній на 8 мѣсяцєвъ. Нѣмецке посольство дасть паспортамъ Французовъ, що ѣдуть до Альзациі и Льотарингіи ажь тогдѣ свою визу, коли оно розвѣдає у властей, що тому не стоить нѣяка перешкода въ дорозѣ. Та формальность вымагае конче опозненя. Французы, котрій выроблять собѣ позволенье проживати въ Альзациі и Льотарингіи, одержать визы заразъ.

Постановы нового италійского кодексу карного, вымѣренй противъ духовенства звучать: „§. 101: Хто допуститься чину, змѣряючого поддати державу або часть ей чужой власти або нарушити єдность державы має бути караный вязницею. §. 173. Духовникъ, котрый сповняючи своє урядованье важиться публично ганити и высмѣвати устрой або законы державы або поступованье властей має бути караный вязницею ажь до одного року и грошевою карою ажь до 1000 лиръ. §. 174. Духовникъ, котрый надъуживаючи своєи моральнои власти, важиться намовляти до погорды законовъ державныхъ або властей, або робить шкоду оправданымъ интересамъ маєтковымъ, або нарушуе спокой въ родинѣ, має бути караный вязницею одъ шесть мѣсяцєвъ до трохъ лѣтъ, грошевою карою одъ 800 до 3000 лиръ и усуненьемъ зъ парохіи на завсѣгды або лишь на якійсь часъ. §. 175. Духовникъ, котрый противъ розпорядженя правительства сповняє обрядъ, має бути караный вязницею ажь до трохъ мѣсяцєвъ и грошевою карою 50 до 1500 лиръ. § 176. Духовникъ, котрый сповняючи свой урядъ або надъуживаючи его допуститься якойсь иншои провины, буде караный подля того, яку кару накладае законъ за ту провину, але кара буде ему подвысшена о шестину або и третину, зъ выимкою тыхъ случаєвъ, въ котрыхъ законъ предвидѣвъ вже свойство духовника.“ Не дивo отже, що сй постановы выкликали середъ италійского духовенства и въ кругахъ ватиканьскихъ велике розъяренье, и що теперь першій разъ може порушено на серіо выѣздъ папы зъ Италіи. Правительство побачило такожь, що постановы тій выкликали за велике заворушенье и длятого постановило взяти насампередъ подъ дискусію въ парлямент справы войсковій.

НОВИНКИ.

— **На засѣданяхъ центр. выдѣлу тов. „Просвѣта“** зъ дня 26 цвѣтня и 15 мая 1888 полагоджено отей справы: 1) На мѣсце уступившихъ членовъ выдѣлу пп. В. Шухевича и К. Панькôвского покликано заступниковъ пп. В. Нагорного и д-ра О. Лебедовича. 2) Принято до вѣдомости справоздане секретаря дотычно историчного конкурсу и одобрено змѣстъ сего конкурсу. 3) Принято до вѣдомости, що выйшли книжочки товариства за мѣсяцѣ цвѣтень-липень 1888 (ч. 106 „Богатство землѣ ч. I.“; ч. 107 „Наша свобода“ д-ра К. Левицкого; ч. 108, за два мѣсяцѣ, „Якъ рóлю управляти?“ А. Барты). 4) Принято до вѣдомости рецензіи рукописей, а кôлька новыхъ надосланыхъ рукописей передано до рецензіи. Яко книжочка товариства за мѣсяцѣ серпень-жовтень выйде Календарь на рóкъ 1889, а по Календари буде друкована повѣстка п. Т. Мрица. 5) Принято до вѣдомости письмо о. Ант. Зубрицкого въ справѣ Календаря и рѣшено его увзгляднити. 6) Принято до вѣдомости подяку читальнѣ въ Кровинкахъ за дарованій книжки. 7) Принято до вѣдомости, що п. И. Ясеницкій, ц. к. зарядчикъ скарбовыхъ добръ въ Гринявѣ на Буковинѣ, прислав 20 (двацять) зр. за залеглій вкладки. 8) Принято до вѣдомости письма п. Барты и рѣшено выслати ему бажанй книжочки „Просвѣты“ рольничого и годовляного

змѣсту, для написаня статьѣ про дотычнй рускй народнй выдавництва. 9) Принято до вѣдомости письмо о. Льва Горалевича, въ котрôмъ о. Г-чь высказує кôлька замѣтокъ дотычно книжочокъ товариства ч. 104—5 („Яхъ робити грошѣ“), радить зложити осôбный комитетъ для выдаваня книжочокъ, бажає выданя „Исторіи Руси“ въ однôмъ томику, а также выданя етнографичнои карты Малои Руси; добре було-бы выдати такожь ще разъ повѣстку „Село Фармазоны“, бо гарна ся повѣстка загально була подобалась, три наклады єи давно вычерпанй, а новымъ членамъ она не звѣстна. Вкôнци простує о. Г. подану въ календари „Просвѣты“ вѣсть, мовь-то пок. Желехôвскій бувъ сыномъ приват. офиціялиста; бувъ ôнъ сыномъ священика, тôлько мати єго одружилась була другій разъ зъ прив. офиціялистомъ. На се письмо о. Горалевича рѣшено ôдповѣсти, що выдѣлъ „Просвѣты“ сердечно дякує за цѣннй уваги, що такъ справа книжочокъ товариства, якъ и выданя карты Малои Руси суть предметомъ дискусіи, и що якъ тôлько станъ финансовый „Просвѣты“ на се позволить, буде выдана ще разъ І-а книжочка „Исторіи Руси“, карта, а также и згадана повѣстка. 10) Принято зъ подякою до вѣдомости дары для библіотеки и музея: а) Вп. проф. посла Юл. Романчука (26 книжокъ, 1 листъ В. Навроцкого, 1 медаль въ память отвореня народного театру въ Празѣ, и 1 француска асигната зъ 1792-ого р.); б) о. І. Честиньского („Ключь разумѣнія“ Галятовского); в) п. М. Рихвицкого (45 монетъ); г) хв. ред. „Дѣла“ (3 томы); д) о. Г. Боднара (5 книжокъ); е) о. К. Ясеницкого (8 томôвъ); ж) п. К. Панькôвского (10 томôвъ); з) о. М. Ольшаньского (грамота короля Собѣского) и справозданье львôвского гимн. тов. „Сокôлъ“. 11) Даровано книжки: Братству церк. въ Петранцѣ, мѣщань. читальни въ Чернôвцяхъ, читальни въ Носовѣ, кôлькомъ новымъ членамъ, и читальни въ Качицѣ. 12) Принято до вѣдомости, що вплынуло 30 (трицять) зр. вкладокъ ôдъ тернопôльскои филіи. 13) Полагоджено кôлька справъ администраційныхъ и канцелярійныхъ. 14) Принято до вѣдомости выказъ складокъ на дôмъ „Просвѣты“ (Вп. пп. Мишкевичь зъ Кракова 2 зр., о. Боднаръ 2 зр., Ваньо Сидôръ 1 зр., Менцѣньскій Ом. 1 зр., Кирчôвъ Н. 1 зр., Левицка О. 2 зр., К. 1 зр., о. Горалевичь 1 зр, о. Котисъ 2 зр., о. Пôдляшецкій 71 кр., о. Ясеницкій 1 зр., церковь въ Свистѣльникахъ 90 кр, складка зô Стрыя 7 зр., складка пôдчасъ заг. зборôвъ „Просвѣты“ ½ 1888 18 зр. 54 кр, складка у о. Левицкого въ Княжôвску 10 зр.) — разомъ 51 (пятьдесять одинъ) зр. 15 кр. 15) Голова д-ръ Ом. Огоновскій выразивъ въ имени цѣлого выдѣлу, уступаючому членови выдѣлу К. Панькôвскому щиру подяку за єго дуже запопадливй труды для товариства. 16) Принято новыхъ членôвъ: 1) С Романчука въ Семегиновѣ, 2) И. Тенетку въ Горбачи, 3) И. Прибелу въ Романовѣ, 4) М. Деркача въ Илавчу, 5) В. Цюцяка въ Радчи, 6) о И. Щуровского въ Струтинѣ, 7) Братство церк. муж. горѣшне въ Петранцѣ, 8) С. Лукавецкого въ Дублянахъ, 9) руску мѣщань. читальню въ Чернôвцяхъ, 10) п. Плиса въ Гнилицяхъ вел., 11) о. І. Ганкевича, 12) Ф. Федину въ Холоєвѣ, 13) о. А. Левицкого въ Бурдякôвцяхъ, 14) О. Блюса, пѣвця церк. тамъ же, 15) о. А. Гриневецкого въ Мельничи, 16) Л. Балка, пѣвця церк. въ Волевинѣ, 17) Читальню въ Носовѣ, 18) П. Горбачевского въ Кудринцяхъ, 19) Е. Горбачевского и 20) о. О. Капустиньского тамъ-же, 21) Д. Свища въ Вишенцѣ вел., 22) В. Зубкова въ Краснôй, 23) Читальню въ Сулимовѣ, 24) И. Барана пѣв. ц. въ Лобôзвѣ, 25) Д. Стрика въ Колодôѣѣцѣ, 26) Я. Олексôвского въ Ясеници, 27) Д. Воляньского тамъ-же, 28) о. Д. Добряньского въ Ждини, 29) Л. Луцишина въ Цебровѣ, 30) Читальню въ Качицѣ, 31) А. Кметя въ Высыпôвцяхъ.

— **Рускій народный театръ** пôдъ дирекцією пп. Биберовича и Гриневецкого починає дôзнавати въ своѣй артистичнôй мандрôвцѣ по всхôднôй части краю що-разъ новыхъ неприємностей и прослѣдувань. Въ Пôдволочискахъ дôзнававъ ôнъ перешкодъ зъ стороны жандармôвъ, а въ Збаражи заборонивъ вчера звѣстный староста п. Кавцкій зовсѣмъ давати дальшй представленя а то зъ тои причины, що недалеко будынку, де ôдбуваються представленя, стоить стôжокъ сѣна а тымъ самымъ вже грозить велике небезпеченьство огню. Тымчасомъ той самъ стôжокъ сѣна стоявъ на тôмъ самôмъ мѣсци черезъ двонедѣльный часъ, въ котрôмъ ôдбувались доси представленя нашого театру а п. староста не бачивъ якось черезъ цѣлый той часъ нѣякого небезпеченьства и ажь теперь, коли театръ мавъ забавити въ Збаражи вже лишь кôлька днѣвъ, узнавъ п. староста сусѣдство стôжка сѣна причиною грозячои небезпечности и якъ-разъ въ хвилю, коли оба директоры театру выѣхали въ приватныхъ орудкахъ до Львова заборонивъ дальшихъ представлень. Само собою зрозумѣле, що такій заказъ п. старосты пригадуючій пôдъ многими взглядами злопамятне рѣшенье управл. Совѣта Народного Дому наразити мусить рускій театръ на великй страты матеріяльнй, а коли бы подôбнй „милй“ пригоды въ бôльше мѣсцяхъ повторялись, то могли-бы они зовсѣмъ пôдкопати истнованье тои одинокои рускои драматичнои институціи.

— **На зборы „Академичнои Громады“ въ Краковѣ** наспѣли слѣдуючй телеграмы: Ôдъ „Академичного Братства“ у Львовѣ: „Живымъ, щирымъ, народнымъ словомъ „Щасть Вамъ“ витаємо участникôвъ зборôвъ. Честь и слава Вамъ, що Вы не злякались нѣ тучѣ нѣ громôвъ, а зъ потребы самообороны кладете пôдвалины пôдъ велике дѣло, бо стаєте до працѣ на нивѣ народнôй и заявляєте силу нашои интелигенціи. То-жь пôдъ спôльнымъ нашимъ прапоромъ незабутого Кобзаря жийте вольными въ семьи вольнôй, стôйте крѣпко вразъ зъ нами при спôльнôй праци. Зоря правды и свѣтла, идея поступу и добра Руси-Украины нехай проводить новôй громадѣ.“ — Ôдъ молодежи рускои у Львовѣ: „Смѣло братя — день недалекій“. — Ôдъ львôвскихъ питомцѣвъ: „Витай Громадо, перша зôрнице въ пôдвавельскому городѣ, що стаєшь на чужôй чужинѣ питомою ватрою... (дальшихъ слôвъ не можна докладно ôдчитати зъ телеграмы)“. — Адреса „Академичнои Громады“ поки що ось яка: Секретаріятъ тов. „Академичнои Громады“ на руки писаря В. Лаврôвского при ул. Миколайскôй ч. 13 І. пов. въ Краковѣ.

— **Зъ пôдъ Мостôвъ великихъ пишуть намъ:** Въ селѣ Бутинахъ згорѣла дня 18 мая коршма. Причины огню не знають; шкоду обчисляють на 1400 зр. — Для селянъ въ Бутинахъ не велике се нещастье. Вправдѣ въ школѣ выводиться грибъ, про читальнѣ нѣ гадки, але за те село може повеличатись ажь чотирма коршмами. Въ тыхъ коршмахъ лучаються страшнй бôйки и сварнѣ. Починають ôдъ жидôвскихъ крѣсель и ослонôвъ а кôнчать на ножахъ и горючихъ головняхъ. И такъ село Бутины, ставляне въ р. 1880 въ „Батькôвщинѣ“ за взорець иншимъ громадамъ, пôдъупало теперь значно, а коли такъ дальше пôйде, то попадесь въ крайну нужду.

— **Въ Василіяньскôмъ монастири въ Кристинополи** пробуває теперь одинъ Єзуитъ и реформованый Василіянинъ та приготовлють мѣсце для 15 новикôвъ.

— **Непошанованье права руского.** Пишуть намъ зъ Пôдбужа: „Навѣть ц. к. дирекція руху зелѣзниць державныхъ у Львовѣ не шанує руского языка на рускій земли, бо на моє поданье, котре я въ своѣмъ приватнôмъ дѣлѣ подавъ до неи по руски, ôдповѣла менѣ по нѣмецки! Т. Р.“

— **П-на Иванна Гриневецка** звѣстна и симпатична артистка нашого театру уступила зъ сцены ôддаючись за п. Янушовского, ц. к. урядника податкового въ Перемышли. Вѣнчанье ôдбудесь нинѣ въ Нижанковичахъ коло Перемышля.

— **Въ Станиславовѣ** въ тамошнôй радѣ мѣскôй єсть двѣ партіи: бôльшости и меншости. Якъ всюды такъ и тамъ меншôсть єсть опозиціею и на засѣданяхъ пôдносить прогрѣшеня бôльшости. Коли минувшои середы на засѣданю почалися звычайнй закиды меншости, забравъ голосъ Кислеръ (жидъ), членъ бôльшости, и въ загонистôй своѣй бесѣдѣ почавъ доказувати, що „злодѣємъ можна бути, бо и деякй святй христіяньскй, н. пр. св. Криспинъ були злодіями“. Крикъ и загальне обуренье понеслось по сали нарадъ на такій высказъ оборонця бôльшости а меншôсть зъ своимъ провôдникомъ катихитомъ Айзельтомъ сейчасъ выйшла зъ салѣ и зôрвала нарады. Замкнено засѣданье а до прокураторіи державнои внесено жалобу о нарушенье святости вѣроисповѣданя и религіи христіяньскои.

— **Цѣны тютюну** пôдвысшено ще въ слѣдуючихъ родахъ (кромѣ поданыхъ цѣнъ въ вчерашнôмъ числѣ): Найлѣпшій турецкій тютюнъ пачка на 125 грамôвъ зъ 1 зр. 55 кр. на 1 зр. 90 кр, мала пачка зъ 32 кр. на 36 кр.; цигара Regalitas зъ 8 кр. на 9 кр., Trabucos зъ 7½ кр. на 8 кр., Britanica зъ 6½ кр. на 7 кр., Millares зъ 6 кр. на 6½ кр., Panetelas зъ 6 кр. на 6½ кр., Virginia зъ 5 на 5½ кр., короткй Virginia зъ 3 на 3½ кр., Vevey на 4 кр., Regalia-Britanica зъ 25 кр. на 27 кр., Regalia Londres зъ 20 кр. на 22 кр, Regalia-Media зъ 17 кр., на 18 кр., Londres зъ 12 кр. на 13 кр., Galanes на 12 кр.

— **Гр. Кароль Лянцкороньскій**, якъ доносить петербургскій „Kraj“, загадавъ продати всѣ свои добра. Ось якъ пише о тôмъ галицкій кореспондентъ: Особы приѣхавшй зъ Подôля, говорять голосно про вѣсть, котра сталась-бы тяжкимъ ударомъ для польскои суспôльности. Гр. Кароль Лянцкороньскій, загально знаный меценатъ штукъ и наукъ а може и першій вельможа галицкій, бо властитель величезныхъ дôбръ, безъ гроша довгу, загадавъ свôй корпусъ табулярный продати баронови Гиршеви зъ Парижа за 5 миліонôвъ зр. Зъ контракту продажи має вылучитись лише Ягольниця, се т. зв. золоте яблоко подôльске, що приносить рôчно 110.000 зр. доходу. Подаю сю вѣстку тому, щобы польскй краєвй газеты забрали голосъ въ сѣй справѣ важкôй своими наслѣдками.

— **Жиды кракôвскй** ставляють памятникъ для короля польского Казимира, за то що сей позволивъ имъ поселитись въ давнôй Польщи. Зложили помѣжь собою 2000 зр. и рôзного роду металѣ на ôдливъ статуѣ. Рѣзбарь Левандовскій выкôнчивъ модель сего памятника.

— **Громадскій самосудъ.** „Кіевское Слово“ доносить, що 9 (21) мая въ селѣ Вольнополи, бердичѣвского уѣзда, довершено страшне убійство. Пôдчасъ огню въ тôмъ селѣ убили селяне въ бѣлый день на улици Степана Бѣлокерницкого, єго жѣнку, будучу въ послѣднôмъ періодѣ бременности, и 11-лѣтного ихъ сынка. Причиною сего потрôйного убійства було пôдозрѣнье, що Бѣлокерницкій пôдложивъ огонь. На скôлько справедливе було се пôдозрѣнье, можна побачити зъ обставинъ, якй лучились передъ симъ убійствомъ. Въ сусѣднôмъ селѣ Дерганôвцѣ въ минувшôмъ роцѣ вкрали пару коней. Вольнопôльскй селяне, пôдозрѣваючи Бѣлокерницкого о участь въ сѣй крадежи, пôддали єго пôдъ свôй судъ разомъ зъ такими тортурами, що сей признався до всего и ôддавъ вкраденй конѣ. Судъ покаравъ єго 8-мѣсячнымъ увязненьемъ. Вернувши зъ вязницѣ живъ ôнъ зъ своимъ братомъ въ однôй хатѣ. Въ цвѣтни згорѣла хата брата, и хотяй пôдозрѣнье упало на Бѣлокерницкого, то таки не було доказôвъ и судъ по переведенôмъ слѣдствѣ пустивъ єго на волю. Бѣлокерницкій вернувъ до села и замешкавъ у свого сусѣда Бартюка, котрый власне 9 мая погорѣвъ. Якъ тôлько почався пожаръ, селяне замѣсть щобы гасити огонь, схопили Бѣлокерницкого и въ 5—6 минутахъ ôнъ померъ пôдъ ударами кôля и палиць. Жѣнку, котра надбѣгла зъ крикомъ и плачемъ на помôчь свому чоловѣкови, такожь повалили на землю и забили горючими бельками. Дитину, котра почала втѣкати, здогонили два селяне и одинъ зъ нихъ пôрвавши єи за ноги, вдаривъ нею о землю такъ сильно, що кровь бухнула зъ губы и она на мѣсци померла. Убійцѣ кинулись по улицямъ та почали шукати ще живыхъ дѣтей Бѣлокерницкого, 14-лѣтну дѣвчинку и двохъ хлопчикôвъ 2- и 6-лѣтныхъ. Они забѣгли до сусѣдного села и сховались у своякôвъ. Тамъ скрывся и братъ убитого, котрого такожь хотѣли кинути въ огонь. Въ годину по тôмъ убійствѣ, по приказу головныхъ участникôвъ, почали зганяти старыхъ и молодыхъ та змушували кождого ударити кôльемъ по тѣлахъ убитыхъ, щобы нѣхто не мôгъ ôдказатися ôдъ участи въ тôмъ убійствѣ. Товпа була такъ розъярена, що грозила смертію кождому, хто бы поважився заступати за нещастныхъ.

— **Дрôбнй вѣсти.** У Львовѣ померъ лѣкарь д-ръ І. Рутковскій. — Передъ кôлькома днями померла у Львовѣ жидôвка Рухля Лявтберґъ, проживши 98 лѣтъ. Полишила по собѣ 78 внукôвъ, 23 правнукôвъ и 7 праправнукôвъ. Девятеро дѣтей своихъ пережила она а сама мешкала у свого сына 70 лѣтного старця. — При улици Собѣского загадала одна женщина ôдобрати собѣ житье и въ тôй цѣли скочила зъ першого поверха на камѣнье улицѣ. Саме въ пору побачивъ то жовнѣръ полиційный, скоро прискочивъ и злапавъ єи въ свои обнятя. Причиною сего невдалого самоубійства мала бути нещаслива любовь. — Пôдчасъ торжества Божого тѣла въ Триєстѣ зробився заколотъ мѣжь людьми, въ наслѣдокъ чого 15 осôбъ тяжко покалѣченыхъ. — Чехи обходили сими днями 70-лѣтнй роковины уродинъ свого знатного историка Владивоя Томка. — Въ львôвскôмъ заведеню карнôмъ ôдбуватись будуть дня 13 и 15 н. ст. червня испыты вязнѣвъ. — До посла Пернерсторфера выслали многй особы зъ Черновець телеграмы гратуляційнй по поводу єго бесѣды въ радѣ державнôй. — На Буковинѣ загадали значно побôльшити число авскультантôвъ при тамошныхъ судахъ.

Вѣсти зъ Аел. Львôвскои.

Въ пропозицію принятй оо.: на Озерянку, дек. зборôвского, І. Павло Подковичь, II. Юл. Курмановичь, III. Петро Чумакъ; — на Рогачинъ лишь опинъ о. Теоф. Любѣнецкій зъ Рогачина.

Испытъ конкурсовый назначеный на днѣ 20 и 21 червня с. р. Желаючй приступити до того испыту мають дня 20 червня явитись передъ 8 год. рано въ сали консисторскихъ засѣдань и принести зъ собою позволенье до сего испыту.

Увôльненый ôдъ парохіи Нараєва о. Теод. Кордуба.

Введеный яко сотрудникъ о. Вас. Навроцкій.

Ôдпустку одержали оо.: Іос. Барвѣньскій зъ Сервиръ на 3 мѣсяцѣ, заступати-ме о. Мих. Баранъ зъ Бзовицѣ; — Сав. Теодоровичь зъ Синевôдска нижного на 6 недѣль, заступати-ме о. Рѣпецкій зъ Синевôдска выжного; — І. Билиньскій зъ Баворова на 6 недѣль, заступати-ме о. Викт. Цебровскій, сотр. въ Прошовôй; — Софр. Сосенко зъ Пенякъ на 15 днѣвъ, заступати-ме о. Іос. Була зъ Чепелова.

Посмертнй — ⚹ — оповѣстки.

Адамъ Смеречаньскій, слухатель медицины въ Краковѣ, померъ дня 29 н. ст. мая на сухоты у своихъ родичѣвъ въ Переспѣ коло Сокаля. Вѣчна єму память!

Зенонъ Копертиньскій, питомець IV. р. св. Богословія померъ нинѣ дня 2. н. ст. червня по довгôй кôлькамѣсячнôй недузѣ у брата свого сотрудника въ Зарваници въ 23 р. житя. Бл. п. Зенонъ бувъ щирымъ Русиномъ, тѣшився миромъ мѣжь своими товаришами, и всѣ єго любили. Вѣсть про єго смерть дôткнула всѣхъ болестно. Земля най буде єму перомъ! Вѣчна єму память!

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Львôвскій высшій судъ краєвый именовавъ авскультаетами судовыми практикантôвъ: Морица Морґенрота, І. Равха, Густ. Дидушиньского, Юл. Давидовича, Теоф. Луцика, Евг. Ратиборского, Исид. Краєвского, Ант. Косиньского и провизоричного авскультанта въ Боснѣ, Богдана Наумовича. — Краєва рада шкôльна именовала дѣйстными учителями и учительками: І. Филипа въ Пникутѣ и Іосифу Лѣсневску въ Новôй Горѣ.

Господарство торговля и промыслъ.

— **Заразливй хоробы** звѣрятъ домовыхъ завважано ôдъ 17 до 26 н. ст. мая въ слѣдуючихъ мѣсцевостяхъ: заразу пыска и ратиць у худобы: въ Седлискахъ и Звенигородѣ (пов. бôбрецкій); въ Сушицяхъ, Яснискахъ, Дубровици, и Сухôйволи (пов. городецкій); въ Брухнали (пов. яворôвскій); въ Гаяхъ (пов. львôвскій); въ Чайковичахъ (пов. рудецкій) и въ Остапѣ (пов. скалатскій); — заразу вугликову: въ Седлци (пов. новосандецкого); въ Угелмѣ (пов. стрыйского) и въ Покрôвцяхъ (пов. жидачѣвского); — пархи у коней: въ Медини и Сѣвцѣ войнилôвскôй (пов. калуского) и въ Миковѣ (пов. сянôцкого).

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 2 червня. Клюбъ рускій розвязався.

Вѣдень 2 червня. Приѣхавъ тутъ львôвскій адвокатъ д-ръ Краттеръ, щобы оправдатись зъ закидôвъ зробленыхъ єму въ бесѣдѣ Пернерсторфера. Ôнъ не думає вызывати Пернерсторфера на поєдинокъ, лишь хоче зложити мировый судъ, до котрого мабуть запросивъ вже послôвъ Кронаветтера и Леваковского.

Пештъ 2. червня. „Pest. Lloyd“ каже, що Ґобле навѣвъ невѣрно розмову француского посла зъ гр. Кальнокимъ, бо Кальноки не высказавъ зовсѣмъ свого жалю по причинѣ бесѣди Тиссы а противно, сказавъ, що бесѣда та була зовсѣмъ коректна. Послы Пазманди, Уґронъ и Апоній поставили въ парляментѣ интерпеляцію въ справѣ тои бесѣды.

Берлинъ 2 червня. Цѣсарска пара и цѣлый двôръ цѣсарскій приѣхали вчера кораблемъ до Почдаму и ôдъѣхали опôсля до замку въ Фридрихскронъ. Станъ здоровля цѣсаря єсть зовсѣмъ добрый. Мешканцѣ Почдаму зробили цѣсареви велику овацію.

Римъ 2 червня. На вчерашнôмъ консистори высказався папа дуже рѣшучо противъ нового италійского кодексу карного и назвавъ єго антирелигійнымъ.

Парижь 2 червня. Парляментъ принявъ внесенье министра финансôвъ, щобы рôкъ финансовый зачинався ôдъ 1 липня. Выбôръ Булянжера потвердила палата безъ дискусіи.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. Мих. Мос. въ Рыб. Адреса: о. Іос. Лозиньскій, парохъ Яворова.

Для глухихъ. — Особа, що въ поєдинчій спосôбъ вылѣчилась зъ 23-лѣтнои глухоты и шуму въ ушахъ, готова кождому переслати даромъ описанье сего по нѣмецки. — Адреса: **Nicholson, Wien IX. Kolingasse 4.** 2476 1—?

Курсъ Львôвскій

зъ дня 1. л. червня 1888.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	197 25	200 75
Зелѣз. Львôв.-Чернов. по 200 зр. а. в.	210 50	213 50
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в. . .	283 —	287 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в. .	— —	216 —
Листы заставнй за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в	97 90	99 —
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем.	100 50	101 80
Банку краєвого 4½% а. в. льос. 51 л.	92 —	93 —
Товариства кредит. гал. 5% а. в. . .	100 60	101 75
Товариства кредит. гал. 4% а. в. . .	— —	95 —
Товар. кред. гал. 5% а. в. льос. 37 л.	100 60	101 75
Товар. кред. гал. 4% а. в. льос. 41½ л.	— —	92 —
Товар. кред. гал. 4½% а. в. льос. 52 л.	93 40	94 40
Листы довжнй за 100 зр.		
Гал Зав. кред. сел. 3% а. в (давн. 6%) въ ликв.	— —	54 —
Гал. Зав. кред. сел. 2½% (давн. 5%) въ ликв.	— —	48 —
Общ. роль. кред. Завед. 6% льос. въ 15 л.	— —	— —
Облиги за 100 зр.		
Индемнизац. галицкй 5% м. к. . . .	102 25	103 50
Комунальнй Банку краєв. 5%, І емис.	99 50	101 —
Позички краєв. зъ 1873 по 5% а. в. .	— —	105 —
Позички краєв. зъ 1883 по 4½% а. в.	89 75	91 —
Льосы:		
Мѣста Кракова	— —	20 50
Мѣста Станиславова	— —	35 50
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	5 91	6 02
Наполеондоръ	10 —	10 10
Пôвъимперіялъ	10 33	10 43
Рубель срѣбный	1 40	1 50
Рубель паперовый	1 06	1 08
100 марокъ нѣмецкихъ	61 80	62 40

Надôслане.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручає свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ.

2389 37—?

Аптика **РУКЕРА** у Львовѣ

поручає 2460 131—?

препараты зъ гумы и выробы кавчуковй для потребъ хирургичныхъ и иншихъ подôбныхъ.

Розкладъ ѣзды на зелѣзницяхъ

важный ôдъ 1 червня 1888.

Приходять до Львова:

Зъ Кракова: о год. 4·03 по полудни курерскій; 9·28 вечеромъ и 8·50 рано особовый; 7·15 вечеромъ мѣшаный.

Зъ Черновець: о год. 7·31 вечеромъ поспѣшный; 10·37 и 6·11 рано мѣшаный.

Зъ Пôдволочискъ и Бродôвъ (на Пôдзамче): о год. 2·08 по полудни курерскій; 2·38 въ ночи и 6·22 вечеромъ мѣшаный.

Зъ Белзця: о год. 5·53 по полудни мѣшаный.

Ôдходять зô Львова:

До Кракова: о год. 4·04 по полудни и 7·20 рано особовый; 4·20 рано и 8·30 вечеромъ мѣшаный; 2·28 по полудни курерскій.

До Черновець: о год. 9.38 рано поспѣшный; 10·08 рано и 10·26 вечеромъ мѣшаный.

До Пôдволочискъ и Бродôвъ: (зъ Пôдзамча): о год. 10·23 рано и 11·05 вечеромъ особовый; о год. 4·22 курерскій.

До Белзця: о год. 7·49 рано мѣшаный.

ШВАРЦЪ НА СВѢТѢ НАЙЛѢПШІЙ

WIENER GLANZWICHSE OHNE VITRIOLÖHL STADT. SCHULERSTRASSE №21 ST. FERNOLENDT

Ст. Фернольендта у Вѣдни,

котрый безъ труду сейчасъ дає темночорный полыскъ, шкôру нѣякъ не нарушає и удержує тревало. 4—4

2457

Можна дôстати въ многихъ торговл. Австро-Угорщины.

Задля многихъ безвартостныхъ наслѣдовань упрашаєся П. Т. Публику выразно жадати Фернольендта фабрикатъ и лише такій принимати, котрый заосмотреный єсть повысшою винетою, а именно моимъ именемъ Ст. Фернольендта.

РУКАВИЧКИ

всякого рода 2228

Шлейки, Пôдвязки, Подушки сафяновй, Бандажѣ, Суспензоріи, Простирала шкôрянй, Скандалѣ и выробы рукавичничй

поручає найдешевше

2228 7—? ТОРГОВЛЯ

Братей Лянгнеръ

Львôвъ, Галицка ч. 16

Цѣнники даромъ и франко.

Властивою въ тôмъ краю розширеною хоробою єсть

НЕСТРАВНÔСТЬ.

Нова кухня и новый способъ житя суть причинами тои недуги, на котру зъ нечевя западаємо. Деякí люде терплять болѣ въ грудехъ и бокахъ, деколи такожь болѣ въ спинѣ; чуються ослабленими и сонными, мають злый посмакъ въ устахъ, особливо зъ рана; якíсь рôдъ липкого слизу громадиться на зубахъ; апетитъ ихъ єсть лихíй, въ жолудку лежить у нихъ мовь якíйсь тяжкíй тягаръ, а часами чують въ жолудковôй ямѣ якíйсь неозначеный рôдъ ослабленя, котрый не дається усунути поживанъемъ стравы. Очи западають, руки и ноги зимнѣють и стаються липкими; по якôмсь часѣ являєся кашель, въ початку сухíй але по кôлькохъ мѣсяцяхъ въ супроводѣ зеленавыхъ харкотинъ; дôткненый тою недугою чуєся завсѣгды втомленымъ сонъ здаєсь ємý не приносити нѣякого выпочинку; потôмъ стаєся нервовымъ, дразливымъ и невдоволенымъ, догадуєся завсѣгды чогось злого: коли нагально пôднесеся, запомôрочує єго и здаєся ємý, що цѣла голова довкола ходить; єго внутренности затыкаються, єго шкôра стаєся часомъ сухою и горячою; кровь густѣє и лѣниво кружить, бѣлко въ оцѣ прибирає жовтаву барву; мочь вôдходить менше и темнои барвы и лишає по довшôмъ стояню осадъ на спôдѣ; опôсля вôбиваєсь ємý часто страва, при чѣмъ запримѣчає деколи солодкíй, деколи квасный смакъ и часто въ супроводѣ битя серця; єго врокъ зменшаєся, мурашки стають му передъ очима и вôзнає чутя тяжкого утомленя и великои безсильности. Всѣ тíи ознаки выступають на перемѣну и припускаєся, що майже третина людности того краю терпить одну або другу форму тои недуги. Черезъ „Shäker-Extrakt“ бере кисненье стравъ такíй оборотъ, що пожива дôстаєся хорому тѣлу и давне здоровлье вертає. Сила того лѣку єсть справдѣ чудова. Мілíоны и мілíоны фляшôкъ уже спродано а число свѣдоцтвъ, котрí цѣлющои силы того лѣку доказують, єсть надзвычайне. Сотки хоробъ, котрí мають найрозличнѣйшí имена, суть наслѣдками нестравности; но коли се послѣдне лихо усунеся, то счезають такожь другí, бо тíи суть лише ознаками правдивои хоробы. Лѣкомъ тымъ єсть „Shäker-Extrakt“. Свѣдоцтва тысячей, котрí говорять похвально о цѣлющихъ прикметахъ того-жь, доказують се понадъ всякí сумнѣвы. Сего знаменитого лѣку можна у всѣхъ аптикахъ дôстати. 2134 (15—24)

Особамъ, котрí терплять на заткавье, потреба „Сайгеля пигулокъ прочищуючихъ“ въ получению зъ Shäker Extrakt-омъ. **Сайгеля пигулки прочищаючí** лѣчать заткавье, прогаюють пропасницю и простудженя, освобôджають вôдъ болю головы и не допускають жовтачки. Хто ихъ разъ спробôвавъ, той певно ихъ буде дальше уживати. Они дѣлають повôльно и не справляють болѣвъ. — Цѣна: 1 фляшка Shäker-Extrakt-у зр. 1·25, 1 коробка „Сайгеля пигулокъ прочищаючихъ“ 50 кр.

Перестерѣгаєся передъ наслѣдованями безъ вартости та ще шкôдными.

Миклошъ, почта Слятина, Славонія 24 вересня 1887.

Дякую Вамъ, що моє замовленье такъ скоро выповнили и менѣ прислали „Shäker-Extract“ и пигулки Seigel-a. Варта держати дома все добрí лѣки. Прошу надôслати ще 1 фляшку Екстракту.

Зъ поважаньемъ: **П. Горватъ.**

Властитель „Shäker-Extrakt-y“ A. I. WHITE,
Limited, London 35 Farringdon Road E. C.

Haupt-Depot und Central-Versandt

von „Shäker-Extract“ und „Seigels-Pillen“

JOHANN Nep. HARNA, Apotheke „Zum goldenen Löwen“ in Kremsier (Mähren).

Дальше можна дôстати въ аптикахъ **Галичины и Буковины** въ слѣдуючихъ мѣстахъ:

Львôвъ, І. Блюменфельдъ, Карчевскій, Г. Крижановскій, Жиг. Рукеръ. Байзеръ и І. Вевюрскій; **Чернôвцѣ,** д-ръ Іос. Барберъ. І. Голихôвскій, В. Бельдовичь; **Бяла, Бояны, Бржеско, Броды,** М. Кулакъ; **Дрогобичь, Айхмилеръ, Рачка; Дукля, Гурагомора, Ярославъ,** Вислоцкій; **Озѣрна, Камѣнка, Коломыя,** Е. Штенцель, І. Сидоровичь; **Конычинцѣ,** М. Редеръ; **Кракôвъ,** І. Травчиньскій, Сѣдлецкій, В. Редикъ, Е. Штокмаръ; **Лисько, Новый Санчь, Перемышль,** Нагликъ; **Подгурже, Пôдволочиска, Пôдкамѣнь коло Бродôвъ, Ряшѣвъ, Роздôлъ, Рава руска, Живець, Самбôръ, Скавина, Станиславôвъ,** Альбинъ Амировичь, А. Байль, Г. Мацура; **Стрижôвъ, Стрый,** Сучава, Тернонôль. Ф. Ямругевичь, Л. Фляйшманъ, Г. Кагане; **Тарнôвъ,** Ходацкій, Е. Ранкъ; **Товмачь, Варяжь, Вишня, Войничь и въ многихъ аптикахъ по иншихъ мѣстахъ державы.**

ЗАВЕДЕНЬЕ КЛИМАТИЧНО-ЛѢСНЕ
въ РУДНѢ

при стацiи Зимнавода-Рудно отворене зъ днемъ 1 мая.

Помешканя дешевí и добре уладженí. Почта, телеграфъ, купелѣ зимнí, теплí и ставовí, реставрація, молочарня, крамниця, кругольнѣ, стрѣльниця и т. п. *Що дня о 4 годинѣ по обѣдѣ музика.* **Що дня о 4 годинѣ по обѣдѣ спацеровí поѣзды зô Львова.** 2464 5—6

І. & С. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНѢ (BRÜNN)

улиця Фердинанда ч. 7/d

высылають за послѣпатою:

Матерія модна въ кратки, на сукнѣ жѣночій, зъ чистои вовны 90 цм. широка, 10 м. зр. **8·50.**

WOLL-ATLAS, 90 цм. у всѣхъ модныхъ краскахъ, 10 м. зр. **6·50.**

Кашмиръ, 90 цм. у всѣхъ модныхъ краскахъ, 10 м. зр. **4·50.**

BAIGE, 100 цм. ширины, (найновѣйшí краски, 10 м. зр. **9·50.**

Матерія брокатô, у всѣхъ краскахъ, 60 цм. ширины, найновѣйший десенъ, 10 м. зр. **4.**

Кретонъ, на сукнѣ жѣночій, добрый до прани, найнов. взоры, 70 цм. шир. 10 м. зр. **2·80.**

Dreidraht, 60 цм. шир. ясно або темно сѣрый, 10 м. Іа. зр. **3·50.** Іа. зр. **2.80.**

Матерія на шлафроки, також на жѣночій сукнѣ) 60 цм. шир. въ кратки, 10 м. зр. **2·50.**

Гарнитуры покрывалъ, (2 на лôжко а 1 на стôлъ) зъ рипсу зр. **4·50.** зъ джуты зр. **3·50**

Занавѣсы джутовí, турецкí десенъ (2 бôчнí и 1 драперія) загально зр. **2·30.**

КИЛИМКИ ДО ХОДУ, дуже тревалí, 10—11 м. довгí Іа. зр. 6—, Іа. зр. **3·50.**

Ковдра до накрываня, въ атласу зр. **8·50,** зъ гоще зр. **3.**

ПОЛОТНО ДОМОВЕ, 29 вѣдень. лôктьвъ, 1 штука **5/4** зр. **5·50** **4/4** зр. **4·20.**

Веба Кинѣ, 30 лôктьвъ, лѣшта бôдь полотна, 1 шт. **5/4** зр. **7·50,** **4/4** зр. **5·80.**

ШИФОНѢ, 30 лôктôвъ, 90 цм. шир. 1 шт. Іа. зр. **5·50,** Іа. зр. **4·50.**

ОКСФОРДЪ, 29 лôктьвъ, найновѣйшí взоры, 1 шт. Іа. зр. **6·50,** Іа. зр. **4·50.**

КАНЕВАСЪ, на простирала, 29 лôктьвъ, 1 шт. Іа. зр. **6,** Іа. зр. **5·20.**

Адамашковый Градль 30 лôктьвъ, 1 шт. Іа. зр. **8·50,** Іа. зр. **5·50.**

СКАТЕРТИ, полотняний, у всѣхъ краскахъ, 3 шт. **3/4** зр. **2.—** **4/4** зр. **1**

СЕРВЕТЫ, полотняний, **4/4** въ квадратѣ, 6 шт. зр. **1·20.**

РУЧНИКИ, полотняний, 6 шт. зъ тороками зр. **1·80** зъ бордюрою зр. **1·20.**

ПРОСТИРАЛА, несшиваний, 2 м. довгí, $1\frac{1}{2}$ м. широкí, 1 шт. зр. **1·50.**

СѢННИКИ, зъ джутового полотна, комплетнí, величкí, 1 шт. Іа. зр. **1·40,** Іа. **90** кр.

Коцики передъ лôжко, найновѣйший десенъ, зъ фланелѣ, 1 пара зр. **2.,** зъ джуты зр. **1·30.**

Взôрцѣ даромъ и франко.

2346 15—26

Складъ кавы
АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СИРІЮСЪ“

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручає добру и выдатну каву спроваджену безпосередно вôдъ продуцентôвъ зъ Америки полудневои.

Коштуе у Львовѣ:

1 кило 1 80 зр.

на провинціи:

4 3/4 кило 9·15 зр. франко.

Вôдбирателямъ надъ 50 к. спустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родôвъ кавы, котрí огологошують инший пôдъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто вôдъ продуцентôвъ, що можу доказати, и продаю ею найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Трієстѣ можна дôстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродає гуртôвникови на мѣсци, той знову гуртôвникови въ Европѣ, вôдъ тыхъ купуе комісіонеръ, а вôдъ него ажь купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дôстане де инде по тôй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 141—?

ОПИРАЮЧИ-СЬ НА ДОВѢРІЮ

зъ якимъ вôдносяться майже вôдъ 20 лѣтъ до нашого „Якорного проганяча недугъ“ (Anker-Pain-Expeller), уважаємо ссбою повинностею также тыхъ запросити до спробованя, котрí сего улюбленого средства домового що не знають. Оно не єсть нѣякимъ средствомъ тайнымъ, але **строго ретельнымъ, умѣетно** зложеным препаратомъ, котре справедливо заслугу, щобы єго всѣмъ **терплячимъ на гостець и ревматизмъ** яко **зовсѣмъ певне** поручити. Найлѣпшимъ доказомъ того, що многí хорí, котрí выпробовали другí дуже захваленí средства, **знов таки до успѣшного Pain-Expeller-a** беруться. Черезъ порôвнанье власне пересвѣдчилися, що не лише **резматичнí болѣ,** якъ **ломанье въ членахъ и пр.** а также **болѣ зубôвъ, головы, хребта, кольки и проч.** найпевнѣйше уступають черезъ натиранье „експедеромъ“. За **дешеву** цѣну **40 кр.,** 70 кр, взгл. зр. 1 20 може навѣть небогатый набути, а грошѣ якъ безчисленнí успѣхи доказують, надармо не выкидаються. Остерегтись треба передъ шкôдливыми пôдробленями и приймати лише „Pain-Expeller“ зъ знакомъ **якора** яко правдивый На складѣ въ премногихъ аптикахъ, головный складъ: Apotteke zum Goldenen Löwen въ Празѣ. Близшí вѣсти подають: F. Ad. Richter et Cº. Вѣдень. 2161 30—51

Тайна красы

выробу ПЕТРА КРОКЕВИЧА аптикаря въ Краковѣ.

Неимовѣрне подивлянье и надзвычайне признанье зô стороны красавиць для сего чудового и незвычайно скоро дѣлаючого средства робить, що сей препаратъ, выробу Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ, розхваляють зъ нечуваною скоростею. Сгéме сей, справедливо названый „Тайною красы“, вôдаляє въ тягу однои ночи всяку неделикатнôсть, стверджене, червонôсть шкôры, прищѣ, угры и лишаѣ гинуть безповоротно по ужитю сего знаменитого и найпевнѣйшого въ своихъ наслѣдкахъ средства котре навѣть лице поморщене чудово робить молодшимъ, надаючи ємý красный справдѣ молодечій цвѣтъ. Уживаный щоденно на нôчь, чудово заховуе цвѣтъ вôдъ всякого стверднення шкôры, якъ рôвно-жь и вôдъ передвчасныхъ морщинъ. Тому то повинно се средство находитися въ тоалетѣ такъ молодои и краснои паночки якъ и красивои дамы.

Цѣна 1 зр., 1 зр. 50 кр. и 2 зр. 2398 17—?

Для кождого властителя дôбръ, господаря и громады въ цѣлôмъ краю єсть необходимымъ

добрый, здоровый и чистый оцетъ.

ТОРГОВЛЯ
Кароля Балабана

2427 15—? **у ЛЬВОВѢ**

поручає **оцтову есенцію,** здоровый и чистый продуктъ до робленя оцту въ бутелькахъ $\frac{1}{1}$ и $\frac{1}{2}$ кильовыхъ. До $\frac{1}{2}$ кильогр. **оцтовои есенціи** додаєся 12 литрôвъ воды. Для громадъ и бôльшихъ заведень въ бальонахъ по 4 и 10 кильограмôвъ.

И. ИГНАТОВИЧЬ

у Львовѣ, ул. Коперника Ч. 3., въ Краковѣ, Суконницѣ Ч. 20, въ Чернôвцяхъ Ринокъ Ч. 2.

поручає свого выробу

до выгубленя насѣкомыхъ домашныхъ, вôдзначенí 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипльомами признаня на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ.

именно:

ФЕНИЛИНЪ
до вынищеня молѣвъ зъ зародишами въ сукняхъ, футрахъ и меблях, фляконъ **60** кр.

Грильонъ
выгубляє швабы, караконы, стоноги, свѣркуны, щицавки, каралюки, прусаки и т. п. — фляконъ **30** кр.

Зела антимолевí
до перехованя футеръ, пуделко **30** кр.

МИКОТОНЪ
непохибне средство до выгубленя блощиць — фляконъ **50** кр.

ПАПѢРЪ АНТИМОЛЕВЫЙ
хоронить вôдъ молѣвъ футра, сукнѣ, портіѣры, заслоны и меблѣ, штука **3** кр.

ПОРОШОКЪ ПЕРСКІЙ
(дальматиньскій) до выгубленя блохъ и т. п, насѣкомыхъ, пачка **5, 10** кр. фляконъ **20** и **30** кр.

ПАПѢРЪ НА МУХИ
2424 6—? штука 3 кр.

АЛИХЕНІЯ
непохибне средство до вынищеня домашного гриба, кило **40** кр. при сто кило начинье даромъ.

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

подає до вѣдомости, що выдало и має на складѣ слѣдуючí

Формулярѣ для касъ пожичковыхъ

на ладъ

„Закомарскои Правды“:

1)	Книга касова, одна либра . . .	40 кр.
2)	Книга маєтку зелѣзного, одна либра .	40 кр.
3)	Книга маєтку пôдручного, одна либра .	40 кр.
4)	Скриптъ, 100 примѣрникôвъ . . .	55 кр.
5)	Протоколъ, одна либра	40 кр.
6)	Книга довжникôвъ, одна либра . .	45 кр.

ИСИДОРЪ ВОЛЬ

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 6

поручае Вшов П. Т. Публицѣ свôй выключный складъ

Россійскои гербаты.

Одержуе правильно що тыждень свѣжій транспортъ найлѣпшои гербаты зъ Москвы и поручае ею пôсля побôчь стоячого цѣнника

Замовленя залагоджуеся найретельнѣйше и скоро, такожь за послѣплятою, опакованье франко.

Особливо звертаеся увагу на 3знаменитí роды К. & С. Попова.

		зр	кр
Кайсовъ, знам. чорна	½ кило .	1	60
„ „ мелянжь	„ „ .	1	80
Сушонгъ, знаменита	„ „ .	2	—
„ найлѣпша	„ „ .	3	—
Мелянжь каравання	„ „ .	4	—
Фу-чу-фу (Ч. І.	„ „ .	3	20
„ (Ч. ІІ.	„ „ .	4	60
„ (Ч. ІІІ.	„ „ .	6	—
К. & С. Поповъ (фунтъ	1 р. 60 р.	2	40
„ („	2 „ — „	3	—
„ („	2 „ 50 „	3	75
Высѣвки (знаменита	½ кило . .	1	60
„ (Г. prima	„ „ . .	1	80
„ (non plus ultra	„ „ . .	2	50

Ласкавí поручення почтою, опакованье франко. 2475 1—20

ПЕТРО КРОКЕВИЧЬ

аптикарь въ Краковѣ

улиця Баштова при плянтахъ (рôгъ Рынку Клепарского)

поручає власнí выробы

яко правдиву одиноку добычь найновѣйшихъ часôвъ, приносячу хорому неоцѣненí, спасенní користы, о чѣмъ свѣдчать щоразъ численнѣйшí признаня похвалы и т. п., якъ неменше посвѣдченье лѣкарске, а именно:

До Высокоповажаного пана Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ.

Въ численнôй моєй практицѣ уживавъ я перерôбки лѣчничí выгаданí и выроблení Вами, завсѣгды зъ знаменитымъ успѣхомъ въ недугахъ, противъ котрыхъ они пристосованí. Препараты Вашí вôдзначалися одноцѣлою якостею що-до Формы и доброты, не пôдпадали розкладови, приємнí въ уживаню а певнí въ бажаныхъ наслѣдкахъ. Мыло менѣ проте высказати Высокопов. панови моє цѣлковите признанье, заразомъ желанье дальшои такъ успѣшнои працѣ въ щасливо начатôмъ напрямѣ для добра недужои людскости. — Щасть Боже!

Львôвъ дня 16 марта 1888 р. **Др-ъ Юлій Корвинъ Гонсьоровскій** лѣкарь зелѣзницѣ Кароля Людвика.

Вино хинове, средство лѣчниче, взмагаюче силы, стравнôсть, надзвычайно поручане, особливо у женщинъ слабосильныхъ, блѣдыхъ и т п

Вино хинове зъ зелѣзомъ, поручане молодымъ особамъ для осягненя зросту и розвою тѣла, надае крови силу, збôльшаючи скôлькôсть тѣлокъ крови, змôцняючи жолудокъ пôдносить апетитъ, лѣчить загальнí ослабленя, блѣдачку и т. п., а одиноке для реконвальєсцентôвъ по хоробахъ горячковыхъ вынищаючихъ.

Вино зелово-ромбарбарове, вытягъ винный зъ правдивого корѣня Ревеня хиньского (Radix rhei chinensis) и зелъ, збôльшаючихъ рухи хробачковí кишокъ черезъ то легко розвôльняюче; знамените въ затканяхъ, часто повтаряючихъ-ся здутяхъ, довготреваючôмъ катарѣ, дванацятницѣ и въ упорчивôй жовтачцѣ.

Вино зелово-пепсинове, вытягъ зъ зелъ краєвыхъ и найлѣпшои пепсины de Rostock, одиноке успѣшне средство пôдносяче травленье, розпускаюче бѣлко, затымъ одиноке въ нестравности, хроничныхъ катарахъ жолудка або на тлѣ туберкуличнôмъ атонiи кишокъ у людей старыхъ, дуже помôчне у дѣтей зле вôдживленыхъ, анемичныхъ и шкрофуличныхъ.

Амигренъ, незрôвнана помôчь въ сильнôмъ болю головы. Ложочка вôдъ кавы зажита успокоюе найсильнѣйшу мигрену.

Кальльонъ, одиноке средство на найстаршí и найдолегливѣйшí нагнѣтки. По насмароваю нагнѣтокъ сейчасъ перестае болѣти, а въ 24 годинахъ вôдпадае безъ найменшого болю.

Хильоль, лагодить по кôлькоразовôмъ ужитю найбôльшí болѣ ревматичнí, пострѣлы, подагру и т. п

Сарсапариліянъ зъ корою хиновою, узнаный яко найлѣпше средство въ немочахъ походячихъ зъ збицутя сокôвъ и зъ вôдти повстаючого вадливого складу крови, въ недокровности и т. п.

Зѣлье грудне зô свѣжихъ, лѣчничихъ зелъ волоскихъ, котрí вже неразъ навѣть въ прикрыхъ розличныхъ выпадкахъ слабости давали надспôдѣване полѣпшенье терплячому, то въ слабостяхъ грудныхъ то легкихъ, противъ астмы, всякои душности и т. п. Усуваютъ они тяжку дыхавицю, всякí закатареня легкихъ и грудей, заѣльегмленя, кольки въ грудехъ, упорчивый кашель и т. п. Цѣна зр. 1·20

Сиропъ грудный при тяжкихъ або застарѣлыхъ немочахъ, уживаный буває рôвночасно зъ зѣльемъ льоретаньскимъ противъ сухотъ и слабостей грудныхъ и легкихъ и т. п Цѣна 2 зр.

Кроплѣ жолудковí. Средство знамените и незрôвнане у всѣхъ слабостяхъ жолудка Цѣна 35 кр. 2068 48—0

Замовленя выконуеся вôдворотною почтою.

Зъ численныхъ подякъ наводимо ось тí:

Высокоповажаный Пане Аптикарю!

Бажаю, щобы кождому хорому такъ знаменитый успѣхъ давали лѣки зъ Вашихъ выроббôвъ, якъ моєй женѣ, котрí надспôдѣвано успѣшно дѣлали и прошу о надôсланье менѣ ще Амигренъ и капель жолудковыхъ. Зъ поважаньемъ

Ишôвъ д 3 липня 1887 р *Леопольдъ Ковалинъ* (Рыбникъ, Oberschlesien).

Высокоповажаный Пане!

Узнаю дѣйстну успѣшнôсть Вашихъ выроббôвъ, досвѣдчивши на собѣ — Се посвѣдчаю ретельно. Зъ поважаньемъ

Schönpriesen b. Aussig 25 мая 1787 р. *Новаковскій* директоръ фабрики цукру.

Вп Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви въ Краковѣ.

Страдаючи вôдъ пôвтора року на сильный, невылѣчимый кашель, спольченый зъ рôзными тяжкими недугами, мимо тутешныхъ радъ лѣкарскихъ, чувся я безъ надѣѣ житя, а яко отець кôлькоро дѣтей, хапаючись вкôнци рôзныхъ способôвъ до поратованя здоровля, случайно зъ порады чужои приязнои менѣ особы, уживъ я „Зѣля грудного“ выробу аптикаря Вповажаного Пана Петра Крокевича, и по ужитю чотырохъ пачокъ „Зѣля грудного“ и Сиропу вôдыскавъ цѣлковито здоровлье, могучи о власныхъ силахъ уже працювати и тымъ чиномъ вôдай частину щастя дѣтемъ моимъ удѣлити. Чуюсь тому спонуканымъ заявити найширшу вдячнôсть Вповажаному Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви мѣсцевому, за выробъ „Зѣля грудного“, бо житье моє лишь ужитю того Зѣля завдячую.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Кракôвъ, дня 28 мая 1886 р. *Михаилъ Трыбальскій,* друкарь литографичный.

Высокоповажаный Пане!

Вычитавши зъ газетъ дня 28 мая с. р. пôдяку Вамъ Вповажный Пане, а почуваючись зарôвно до обовязку вдячности, маю честь тую-жь въ высокôй степени заявити Вамъ, Вповажный Пане, бо Ваше „Зѣлье грудне“ и „Сиропъ“, и въ загалѣ Вашí выробы не лишь менѣ самому, але дуже многимъ, де заходили сумнѣвы що-до здоровля давали чудный успѣхъ Маючи отже много завдячити Вашимъ выробамъ, приймѣть Вповажаный Пане выразы моеи вдячности, а заразомъ зичливости, успѣху въ дальшôмъ розвою свонхъ выроббôвъ такъ для добра власного, якъ и зъ пожиткомъ для людскости!

Остаю зъ довжнымъ поважаньемъ *Кс. Е. Вернеръ,*
Кракôвъ 1 червня 1886 р. Реформатъ.

Честный Пане!

Страдаючи вôдъ 20 лѣтъ на гемороиды и упрямый бôль въ жолудку, на дыхавицю и сполучене зъ нею замуленье мѣхура, на затвердженье и иншí долегливости, уживъ я кôлька фляшокъ „Капель жолудковыхъ“, котрí зробили менѣ надзвычайну пôльгу, що посвѣдчаю згôдно зъ правдою и совѣстею. *Фишеръ,*
Ряшѣвъ, дня 21 червня 1886 р. совѣтникъ ц. к. суду.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка, пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 115. Львôвъ, Понедѣлокъ 23 мая (4) червня 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ вôвторокъ, и въ вôвторокъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австрiи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чвертъ року	4·50 зр.	на чвертъ року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чвертъ року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Редакція, Администрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія.

Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямація неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Думка Русина зъ провинціи.

[Статья надôслана.]

(*Докôнченье.*)

Волею историчнои долѣ судилось такъ, що якъ заведено въ Австріи конституцію, то дѣйстными и властными господарями Галичины стали Поляки. По теоріи и зъ уваги на суму всѣхъ обставинъ краю, треба було передовымъ людямъ обохъ народностей поєднатися на основѣ рôвноправности и разомъ працювати, щобы всѣмъ було добре. На чолѣ керманичѣвъ краю опинилася шляхта. Вже жь, можна думати, люде добре просвѣченй, и, цѣлкомъ певна рѣчь, люде економично забезпеченй. Можна було сподѣватися, що керманичѣ, тямлячи, исторію ôдносинъ Польщи и Руси, тямлячи, що Польща шляхотска на вѣки похоронена, тямлячи злиденный бытъ масы галицкои людности, — легко зрозумѣють, яка робота и задача выпала для нихъ, зрозумѣють, що ихъ обовязокъ, ставши на чолѣ, вести край и его людноôсть до свѣтла, до культуры, до загального економичного добробыту.

Чи зрозумѣли-жь галицкй керманичѣ отсю конечну задачу? Чи зрозумѣли они — тій, що засѣдають въ краєвôмъ соймѣ, въ краєвôй радѣ шкôльноôй, и въ повѣтовыхъ выдѣлахъ та радахъ, — що, якъ каже п. Щепановскій, „нѣяка сила на свѣтѣ, нѣяка санкція, чи то державна, чи суспôльна не має права накладати на одиницю обовязку, що противиться єи совѣсти“. За ôдповѣдь беремо цѣлу книжку п. Щепановского. Скрôзь по Галичинѣ верховодать Поляки, переважно шляхта, и п. Щепановскій признає, що „шляхта, якъ була важрымъ чинникомъ въ нашôй (польскôй — *Ред.*) минувшости, такъ осталась ще й доси...“ (ст. 150—151).

Вже жь не треба наводити тутъ масы фактôвъ, якъ господарувала и господаруе шляхта вкупѣ зъ бюрократіею въ Галичинѣ, — досыть буде спытатися: чи перевела хочь трохи рôвноправноôсть Русинôвъ и Полякôвъ? чи до нинѣ не загороджують Русинамъ шляхъ до просвѣты, до культуры, до економичного полѣпшеня житя? Русины мусять розгороджувати — и на то марнувати и матеріяльнй и духовй силы, тй силы, якихъ бы при добрôмъ ладѣ, можна ужити до боротьбы проти спôльного краєвого лиха и на загальну користь краю.

Такъ отже керманичѣ Галичины не зрозумѣли своєи задачѣ. Не зрозумѣвъ того, якъ мы вже зазначили, и п. Щепановскій, бо ôнъ, хочь и веде рѣчь про станъ Галичины, але спроваджуе своихъ читателѣвъ на стежку до Польщѣ, а не до федеративного устрою Руси и Польщи въ Галичинѣ. Ôнъ каже: „*Будьмо Поляками!*“ Добре! И я кажу: „Будьте Поляками!“ — але дайте-жь и Русинамъ бути Русинами! „*Будьмо моральными, будьмо ощадными!*“ — На що й лѣпше, але не станете вы до вѣку, нѣ моральными, нѣ ощадными, доки практично не переведете зъ нами рôвноправности! Елементарна моральноôсть вымагае, щобы вы не гнобили нашои національности, а елементарна ощадноôсть вымагае, щобъ вы не выкликували боротьбы зъ нами за наше довѣчне національне право и не марнували на сю боротьбу силы цѣлого краю. Годѣ вамъ старатись — ополячити и златинщити Русь, бо ее рѣчь неможлива, се доказуе исторія майже 600-лѣтного нашого житя вкупѣ зъ вами! А коли сего доказу мало, то звернѣть увагу ось на що:

Коли-бъ на сторонѣ польского народу була чисельна або економична перевага, або высшій ступѣнь цивилизаціи, — то й тогдѣ-бъ не легко було роздавити рускій народъ, котрый затявся боротись на житье и смерть за свое національне „я“. Такъ жежь такои переваги у васъ нема. На вашôмъ боцѣ одна лишень матеріяльна сила власти, та й ви добули вы тôлько выпадкомъ. Отже помѣркуймо, до чого може, окрôмъ економичнои руины, довести боротьба? До одинаковои шкоды обомъ народамъ, цѣлому краєви, Славяньству и свѣтови. Чому-жь Поляки доси не схаменулись? чому они не зрозумѣють навѣть власнои будущины? чому не залишили доси недоброи историчнои спадщины — ополяченя Русинôвъ? Тому, що середъ польскои интелигенціи бракуе демократичныхъ идей и тягне Полякôвъ и доси ще до Польщѣ шляхотскои! Певна рѣчь, що Полякамъ не легко скинути зъ себе историчну ношу смѣтя и набратись демократизму, перенятись нимъ. Исторія Польщѣ е исторіею шляхты; ôдорватись Полякови ôдъ шляхотскихъ традицій, зречись польщеня Русина — се здаєсь труднѣйше, нѣжь верблюдови пролѣзти черезъ голчине ушко, — але-жь верти не верти — а неминучо, за-для власнои будущины Полякôвъ, треба имъ се вчинати. Вести дальше боротьбу зъ Русинами — значить: боротися и зъ духомъ часу, и зъ поступомъ людей; — значить: не рушаючи нѣ на ступѣнь напередъ, задержувати розвôй власнои національно-народнои просвѣты и культуры, лишитись позаду всѣхъ славяньскихъ народôвъ, и придбати собѣ, замѣсть поважаня и приязни, супротивне чувство и Русинôвъ и Славянщины, и нарештѣ похоронити себе въ ямѣ выкопаноôй власными руками. До того оно дôйде, коли галицкй керманичѣ и на дальше не схотять пôддатись пôдъ панованье сучасныхъ идей поступовыхъ и загально-людского поступу. Безъ сего буде finis Poloniae! — и не спасуть такй „bohaterowie“, якого вказуе п. Щепановскій, бо такй Зыбликевичѣ ишли и йдуть старою шовинистично-польскою стежкою, а въ дверѣ стукаe вже федерализмъ, найгôршій ворогъ шовинизму. Чи готовй польскй верховодцѣ до него? Галичина ôдповѣдаe фактами, що — нѣ! Они самй не йдуть и насъ спиняють, бо не спроможуться скинути зъ очей полудъ историчного блуду, котрый не минувъ и п. Щепановского, бо и ôнъ (на стор. 147) повѣдаe намъ думки московского-панславистичного змѣсту, запевняючи, що Полякъ — нѣбы-то людина якось высшои расы... не то, що Нѣмець... нѣбы „народъ избранный“.

Кажу, пытанье федерализму у насъ пôдъ дверима. Поляки его цураються. Яку-жь будущину собѣ они готовлять?

Певна рѣчь, що болгарске пытанье, чи симъ чи тымъ шляхомъ, а отъ-отъ прийде до свого кôнця, а за нимъ готово выступити пытанье польске. Але-жь польске пытанье само, безъ огляду на пытанье руске, не може навѣть выступити, не то перейти въ житье. 21 міліонôвъ Русинôвъ живуть побôчь $11\frac{1}{2}$ міліонôвъ Полякôвъ. Значна меншôсть Русинôвъ, $3\frac{1}{2}$ міліона, сидить пôдъ Австріею, прочй пôдъ Россіею. Полякôвъ исторична доля розкинула мѣжь три державы: $5\frac{1}{2}$ міліона сидить на власныхъ земляхъ въ Конгресôвцѣ, до 500.000 на украиньско-рускихъ земляхъ въ Россіи, трохи надъ $2\frac{1}{2}$ мил. на власныхъ земляхъ въ Прусахъ, а въ Галичинѣ всѣхъ ихъ ледви чи єсть 3 міліоны, зъ тыхъ на галицко-рускôй земли може чи й буде зъ $\frac{1}{2}$ міліона. Значить: головна сила и Русинôвъ и Полякôвъ пôдъ Россіею. Марно сподѣватися, щобы въ Россіи зроблено початокъ правдивои федераціи трехъ народностей, рускои, московскои и польскои; ще менше надѣ Полякамъ на Прусы; въ Галичинѣ-жь самй Поляки цураються федераціи, а тымчасомъ якій высокій привôдъ могли-бъ зробити тутъ Поляки! Отже не беруться они до того. Тымчасомъ що станесь, коли-бъ выбухла велика вôйна? На користь Полякôвъ она нѣколи скôнчитись не може. Переможе Нѣмеччина — Конгресôвка по Вислу готова опинитись пôдъ Прусами, а тогдѣ и польского пытаня такъ якъ нема. Руске пытанье вже добачила и намѣтила захôдна Европа,—она на руско-украиньскихъ земляхъ бачить Русинôвъ, а не Полякôвъ. Полякамъ осталось-бы одно: забути на Польщу, навѣть на Познань и Конгресôвку, и въ захôднôй Галичинѣ федеративно сусѣдити зъ Русинами. Розумѣемо, що для Полякôвъ така справа прикра, тяжка, але на то вже воля Немезиды. Може инакше розвязатись пытанье польске, але зновъ таки не инакше, якъ зъ оглядомъ на пытанье руске: може розвязатись безъ крови, безъ гарматъ, а шляхомъ культурно-просвѣтнои роботы пôдъ прапоромъ дѣйстнои федеративнои рôвноправности. Привôдъ мусить очевидно выйти ôдъ Полякôвъ, — они мусять зречись гегемонiи, насильнои асимиляціи Русинôвъ. Положенье Полякôвъ-верховодцѣвъ, на короткій часъ, було-бъ тогдѣ справдѣ трагичне, але-жь треба-бъ перенести его, треба-бъ перенятись думкою, що вся робота ôдъ часу конституціи ведена була нѣбы умысне на шкоду и Русинамъ, и Полякамъ. Свѣдоôсть велика, — се правда. Она вымагае, не уважаючи на бôль серця, принести жертву, жертву будущинѣ, жертву, котра може окупити вѣкове горе. Разъ Поляки переймуться сею спасенною гадкою, разъ они въ практицѣ доведуть намъ нашу рôвноправноôсть, то за недовгій часъ зникнуть всѣ „Nędz-ы“ Галичины.

Якимъ чиномъ реализувати, перевести въ дѣло практичну рôвноправноôсть? Ôдповѣдь на се легка и ясна: по сей бôкъ Сяну — руска земля, по той бôкъ — польска. Най же на рускôй земли господарюють Русины — длятого въ рускôй половинѣ Галичины най скрôзь, у всѣхъ урядахъ, судахъ и школахъ пануе руска мова. Поляки на рускôй земли въ публичноôмъ житю мусять знати и признати руску мову. Нема на що тутъ входити въ подробицѣ, — ихъ кождый знае.

Доки сего не буде, доти и економичный

Въ Римѣ и въ Неаполи.

Згадки К. Н. Устіяновича

(*Конецъ.*)

Житье въ Неаполи о половину, нѣжь у насъ, дешевше. Треба однакъ самому на все бачне мати око, бо Італіянка не вмѣе добре печй и варити. По що? ви небо дурничкою кормить. Длятого чужинець, що хоче пôзнати тутешныхъ людей, найлучше зробить, коли попристане на найзвычайнѣйшôй стравѣ. Чорну нехай тôлько пье каву, бо бѣла несмачна. Росолу не дôстане ôнъ нѣгде такого, щобъ его можна було ѣсти безъ ôдразы. Нехай купуе яйця, сыръ и салямі, або, коли хоче, нехай пôйде надъ берѣгъ Santa Lucia купити морского рака або рыбу, тай нехай дасть собѣ въ людовôй кухни пôдъ своимъ же дозоромъ зварити або усмажити. А все таки треба ще уважати, щобы все було ben burrito, бо дôстане недоварене. Въ першôй-лѣпшôй cucі-нѣ (кухни) дадуть ему доброго вина везувійского, а въ декотрôй „Marsala“, „Lipari“ и иншои якои найлѣпшои малвазіи, за 30—40 кр. літра. Nostrano червоне продаеся за 15 або и за 10 кр. літра, а на селѣ ще дешевше. Незвычайно приємный и дешевый есть такожь шампанъ вталійскій: Asti spumante. Вина нижнои Италіи суть однакъ дуже огнистй, тяжкй, и скоро завертають голову. До нихъ належить историчный Falerno, що его спивавъ преславный Горацій. И оно дешеве и натуральне, якъ другй. Одно Lacrimae Christi вже нинѣ пôдробляють, бо его матерну землю заливъ лявою послѣдный выбухъ Везувія.

Що ще варто згадати зъ Неаполю, то конѣ. Они а чейже берберійскои расы. Невеличкй, шпаркй и огнистй, а такъ укладнй и такъ гарнои масти, що красшихъ я нѣгде не бачивъ въ упряжи. И тутешный кôнь также гарный, — ôнъ однакъ грубшій и бôльше костистый. Ихъ кормять мѣжь иншимъ и бобомъ. Суть они такъ зручнй и такъ въ ногахъ сильнй, що на нихъ верхомъ ѣдесь по сходахъ камѣнныхъ на San Elmo, а сходôвъ тыхъ стромыхъ буде по-надъ 300. Возы тутешнй суть, здаєсь, такй самй, якй були ту ще передъ 1000 лѣтами. Скриня велика, четверогранна, спочивае на оси двохъ на 5 стôнъ высокихъ колѣсъ, такъ що задъ ви звисае въ долину а передъ пôдноситься въ гору. По обохъ бокахъ тои скринѣ умѣщенй, наче якй носильницѣ (ôдъ маръ), дишлѣ; межи тыми дишлями ходить кôнь въ хомутѣ маленькôмъ, а до того, мосяжемъ украшеного хомутика (отже высше кôньского хребта) привязанй обохъ дишлѣвъ кôнцѣ. Такожь красуються на Corso и елегантскй двоколѣснй кабріолетки.

На Corso и въ мѣскôмъ саду любувався я видомъ найкрасшихъ женщинъ Італіи, женщинъ аристократичныхъ родôвъ. Мушу однакъ сказати, що и ту, якъ всюды на свѣтѣ мало хорошихъ и принадныхъ женщинъ. На горѣ San Elmo, де я чертавъ собѣ краєвидъ чудесный, обскочивъ мене десятокъ робôтниць, що були занятй при будовѣ якоись касарнѣ. Всѣ они були свѣжй и хорошй а ихъ блискучй очи споглядали зъ цѣкавостею на мене. „Inglese?“ запытала мене найсмѣлѣйша. Non, одвѣчаю. „Francese?“ пытае друга, и на моє стереотипне „non“ выкрылись они передомною своими етнографичными вѣдомостями, пытаючи, чи може я Tedesco, Portughese чи Turco? а не знаючи пытати дальше, засмѣялись въ одинъ голосъ: „Che Diavolo?“ Всѣ они були дуже смаглавй и черты лиця мали правильнй а станъ гнучкій та высокій. Менѣ стало весело, що они такй цѣкавй и такъ безбоязко до мене пристали, и я показавъ рукою на мѣсяць, що дивився на насъ зъ вечерѣючого неба тай кажу: Jo vengo da Luna. „Un angello! un angello barbato!“ закричали зô смѣхомъ, розскочились и лишили мене въ супокою. Були то дѣвчата грецкои уроды, прочй въ Неаполю не показували на дѣтей клясичнои землѣ.

Послѣднй землетрусы зрушили богато домôвъ въ Неаполю. Они стоять попôдпиранй и правительство стараєсь о то, щобы на мѣсци старого, брудного и вузкоулого гôрода пôднявся гôродъ чистый, новôтный. Есть вже и плянъ готовый перебудувати цѣле многолюдне а повне збôйничихъ норъ передмѣстье за брамою званою Porta Capuana. Тамъ стояла передъ 1000 лѣтами божниця Венери, а о культъ ви дбае ще до нинѣ цѣла тамошна людноôсть въ найширшихъ розмѣрахъ, такъ що не конче безпечно запускатися самодругъ, навѣть и въ день бѣлый, мѣжь тй вузенькй, темнй закаулки.

Въ Неаполи находиться дуже много богато дотованыхъ закладôвъ доброчинныхъ, однакъ бѣднй люде користають зъ нихъ дуже мало, бо бôльша часть доходôвъ иде на синекуры для збанкротованыхъ дармоѣдôвъ и гойно живучихъ „провôдникôвъ народу“, зъ котрыхъ деякй належать до тайного товариства „Camora“. Одно зъ тыхъ заведень, а то дôмъ пôдкиненыхъ дѣтей жѣночого пола, заховуе до нинѣ старинный обычай, котрого початку и причины не знаю. Ото разъ въ рôкъ въ Зеленй свята выходять всѣ дѣвчата того заведеня на улицю въ процесіи и на котру зъ нихъ кине хто зъ мужчинъ хусткою, тому и обвѣнчають ви заразъ, даруавши дѣвчинѣ 200 лиръ приданого. Однакъ рѣдко выходять зъ того обычаю подружя щасливй, беруться бо за тй дѣвчата лише бѣднй люде, а дѣвчата не дôстають въ заведеню практичного образованя.

До найкрасшихъ особливостей мѣста належить и его некрополія т. е. кладбище, або, якъ его скрôзь зовуть по Італіи, Campo Santo. Далеко за столицею на узгôрю, противъ пôвночныхъ склонôвъ Везувія, взноситься въ загородѣ монументъ за монументомъ и каплиця за каплицею. Всѣ они будованй зъ мармору, стилемъ стародавныхъ грецкихъ святинь — и майже въ кождôй ôдправляеся бодай разъ въ рôкъ служба Божа. Биля святинь красуються, старанно обслугуванй городочки зъ прехорошими цвѣтами, а по-при чистенькй хôдники, затѣненй высокими постригуваными кипарисами стоять обелиски, статуе и всякои формы памятники, пôдъ котрыми скрôзь находяться катакомбы. Въ катакомбахъ тыхъ мурованыхъ находяться всюды въ стѣнахъ мурованй нижѣ, на три поды одна по-надъ другу, и въ нихъ то вставлюеся и замуровуеся домовины. Воздухъ тамъ чистый и сухій, ôдсвѣжуваный разъ-у-разъ вентиляторами и ôкнами, помѣщеными въ склепѣню. Кожда заможнѣйша родина маe свôй мавзолей окремый и свою особну гробницю, а для людей славы, котрымъ прийшлося довершити вѣку свого пôдъ неаполитаньскимъ небомъ, ôддѣлено навѣть особну часть великого кладбища того. Все ту въ такôмъ порядку и чистотѣ, все ту такъ поєдинчо а артистично красне. Тайнъ повна тишина, тѣнь сумрачныхъ кипарисôвъ и пѣній напуваe душу супокоемъ и завдоволеньемъ, а порôвнуючи се святе мѣсце зъ живымъ Неаполемъ, що далеко за высоченными и тѣнистыми розложивсь платанами, здаеться: якъ той народъ, що такъ про своихъ ôбае умершихъ, може у себе въ мѣстѣ терпѣти нехарôбность и безладъ. Неаполь умершихъ далеко красшій ôдъ Неаполю живыхъ.

Передъ ôдъѣздомъ, хотѣвъ я ще побачити и островець Саргі, де стояла колись палата Гадріяна, де вино червоне сильне и огнисте; де оливйна рясна, плодовита; де листокъ смоквы ладный и показный. Въ конторѣ якогось п. Манціого купивъ я за 10 ліръ (5 зр.) билетъ на ѣзду туды парôвцемъ и перевѣзся на его

станъ Галичины буде злиденнымъ, доти все будуть, и то що-разъ бôльшй — „Nędz-ы“ Галичины, и заходы тй, якй радить п. Щепановскій, не доведуть до добра, бо безъ дѣйстнои практичнои рôвноправности Русинôвъ — Галичинѣ все буде хибувати найпершои елементарнои справедливости, а безъ неи всяке полѣпшенье рѣчь неможлива.

Такй мои думки, що выкликала ихъ книжка п. Щепановского. Здається, они не чужй и всѣмъ Русинамъ, а що-до Полякôвъ, нехай они самй кажуть, чи подобаються имъ отсй думки? *П.*

Бесѣда посла Кронаветтера

выголошена на 242 засѣданю рады держаснои дня 29 мая 1888 при генеральнôй дебатѣ надъ проéктомъ закона о податку ôдъ горѣвки.

„Высока палато! Я позволю собѣ предметъ, лежачій передъ нами, обговорити зъ такого становища, зъ якого тутъ доси єго ще не тыкано, а именно зъ становища тыхъ нашихъ спôвгорожанъ, на котрыхъ упаде весь тягаръ нового податку, — изъ становища к о н с у м е н т ô в ъ. Я мушу зъ жалемъ пôднести, що въ предложенôмъ намъ справозданю знаходимо все, а тôлько не правдивй мотивы, задля котрыхъ выдано той законъ зô всѣми єго потрѣбными постановами. Може удасться менѣ пояснити теперь численному населеню державы, на котре упаде тягаръ того закона, якй то властивй єго причины. Вже при дебатахъ надъ податкомъ ôдъ цукру пôдносивъ я всѣ недостачѣ дотычного справозданя, въ котрôмъ вправдѣ представлено намъ вельми цѣнну исторію податкôвъ ôдъ цукру, однакъ сказано лишь дуже не бôгато про причины, якй выкликало нове предложенье державне. Вже тогдѣ вказувавъ я на бракъ згадки въ тôмъ справозданю, що податки ôдъ цукру и ôдъ горѣвки тѣсно повязанй зъ собою, наче Сіямскй братя, и тогдѣ вже довѣвъ мене мôй простый здоровый розумъ до пересвѣдченя, що коли оба тй податковй законы стоять зъ собою въ такъ тѣснôй звязи — про котру однакъ зъ непонятныхъ причинъ не згадало анѣ одно анѣ друге державне справозданье — мусять и интересы, о котрй розходиться въ обохъ законахъ, стояти зъ собою въ нерозôрванôй лучности, и то такъ интересы обохъ министрôвъ финансôвъ якъ и интересы цукровыхъ баронôвъ та тыхъ шляхтичѣвъ, котрй гонять горѣвку. (*Веселôсть на лѣвици и голосы: дуже справедливо!*)

Кажуть: „Держава потребуѣ грошей, щобы могла сповнити свои высокй культурнй задачѣ“. До осягненя тыхъ культурныхъ задачь потребуѣ она чимъ разъ бôльшои силы готового вôйска въ часѣ мира, чимъ разъ-бôльше твердинь, чимъ разъ бôльше матеріялôвъ военныхъ, гарматъ, карабинôвъ, кораблѣвъ военныхъ, и Богъ тамъ знаѣ, якъ ся все то называѣ. (*Веселôсть.*) За всѣ тй культурнй средства треба, кажуть, заплатити. Хто отже маѣ заплатити цѣлу масу гроша за тую культуру, котру пропагуѣ держава? на чиѣхъ плечехъ опреся цѣлый той тягаръ? Въ сѣмъ случаю маѣмо дѣло зъ картелемъ бôльшости. Интересованй въ справѣ цукру и шляхтичѣ, котрй продукують горѣвку заключили тутъ зъ собою тѣсный картель (*Пос. Менгеръ:* „Фабриканты цукру — нѣ!“) Прошу, цукровй бароны въ Чехіи безъ огляду на то, чи Нѣмцѣ чи Чехи, перли все на то, щобы порѣшено якъ найскорше законъ о податку ôдъ горѣвки. Имъ ходило о се длятого, бо знали, що законъ о податку ôдъ цукру, котрый кôлькомъ соткамъ фабрикантôвъ цукру даѣ на десять лѣтъ по пять милiонôвъ рôчнои державнои преміи, стоить въ нерозлучнôй звязи зъ закономъ горѣвчанымъ, и що выплатнôсть тыхъ цукровыхъ премій не наступить передъ рѣшеньемъ закона о податку ôдъ горѣвки. Маѣмо передъ собою отже другій національный дарунокъ, котрый маѣ зложити вся платяча податки людностъ Долитавщины въ сумѣ найменше 10 мил. рôчно горѣвчанымъ шляхтичамъ и фабрикантамъ, а котрый треваючи до року 1898 вынесе въ цѣлости до 100 мил. зр. То ѣсть національный дарунокъ, однакъ не на пôдмогу бѣдныхъ, робôтникôвъ и т. п., а на пôдмогу найбогатшихъ клясъ зъ цѣлои монархіи. Замѣту того неоправданого удѣлюваня такихъ дарункôвъ зъ податковои мошонки немногимъ упривилиѣованымъ не пôдношу я супротивъ однои лишь Австріи, бо подôбнй принципы подыбуѣмо и въ нѣмецкôмъ законѣ цукровôмъ и горѣвчанôмъ. Вамъ звѣстнй, панове, теоріи Ляссаля, и знаѣте, якъ страшно выступали и выступаютъ ще нинѣ противъ єго приклонникôвъ за то, що они жадаютъ ôдъ державы не пять-або десять-милiоновои рôчнои пôдмоги, але лише позички для товариствъ продукційныхъ робôтникôвъ, щобы и бѣднй люде могли истнувати побôчь великихъ фабрикантôвъ и вести свою продукцію, бо звѣстна рѣчь, що малымъ господарствамъ чи то рôльничимъ, чи ремѣсничимъ чи промысловымъ, тяжко конкурувати нинѣ зъ великими господарствами, котрй послугуються парою. А мимо того, якъ кричать нинѣ на людей, котрй пôдпирають теоріи Ляссаля! А коли тутъ панове шляхтичѣ и цукровй бароны приходять самй и вже не позичають але дорогою податкôвъ выдирають що року 15 мил. зр. ôдъ найбѣднѣйшихъ людей и дѣляться ихъ шкôрою — то се называѣсь оправданымъ економичнымъ принципомъ, а данье имъ можности тою дорогою закона — зовесь державнымъ господарствомъ! То державне господарство ѣсть у насъ мистичною богинею, котру репрезентуѣ 1.100 жрецѣвъ т. є. горѣвчаныхъ шляхтичѣвъ, а якъ жрецѣ задержували для себе найкрасшй частицѣ жертвенныхъ дарôвъ, складаныхъ божищамъ, такъ нинѣ тй жрецѣ згортають въ свои кишенѣ побраный ôдъ найбѣднѣйшихъ людей державный податокъ. (*Веселôсть.*) Такимъ способомъ плыве рôкъ-рôчно 10 миліонôвъ зр. зъ кишень найбѣднѣйшихъ людей въ кишенѣ тыхъ, котрй того не потребують. Чи то значить пôдносити господарство державне, коли упхаѣсь рôчно 10 миліонôвъ зр., выдертыхъ найбѣднѣйшимъ клясамъ, въ кишенѣ 1.100 людей? Длятого маѣ той законъ кромѣ финансово-политичного такожь соціяльно-политичне и етичне значенье. Нарôдъ затямить собѣ добре, зъ чиѣи кишенѣ, въ чий хосенъ и на яку цѣль заплатиться той податокъ! (*Славно!*)

Перейдѣмъ до аргументацій прихильникôвъ закона. Я приймаю, що у всхôдньôй части нашои монархіи такъ само якъ у всхôдньôй части Пруси суть великй рôвнины, на котрыхъ нѣчо не росте кромѣ шпильковыхъ деревъ и бараболь. Намъ представлено тутъ, що баралолѣ не мають тамъ нѣякои вартости, я однакъ не зовсѣмъ вѣрю тому. Нехай тй пановегосподарѣ приглянуться цѣнамъ бараболь у Вѣдни. Тутъ платиться 4 до 5 кр. а нѣколи низше 2 кр. за кильо. Въ горѣвчанôй комисіи говорено, що въ Галичинѣ продаѣсь метричный сотнаръ бараболь по 60 кр. (*Голосы: по 40 кр.*) Коли такъ, то думаю, що кошты транспорту зъ Галичины не можуть бути такъ великй, щобъ ажь вырôвнали рôзницю помѣжь тамошными а тутешными цѣнами. Инакше не можнабы було дѣйстно зрозумѣти нашихъ торговыхъ и комуникаційныхъ ôдносинъ. Господарѣ зъ Галичины кажуть, що не могучи продати своихъ бараболь, мусять робити зъ нихъ горѣвку. Частей неалькоголевыхъ уживають на кормъ для худобы, при чѣмъ частицѣ цукровй, вытягненй алькоголемъ, мусять доповнятись другими субстанціями. Однакъ при тôмъ не треба забувати, що горѣвка заступаѣ найбѣднѣйшимъ клясамъ населеня вино и другй напитки богатшихъ клясъ, а кромѣ того, якъ пôдчасъ справедливо пос. Менгеръ, служить имъ, жаль сказати, тревалою поживою. Длятого то даѣсь запримѣтати поява, що продукція горѣвки росте зъ великимъ зъубоженьемъ населеня. Глядано такожь и за експортомъ для горѣвки, але справедливо пôднесено тутъ, що о експортѣ не може бути бесѣды, бо вже цѣла земля пересякла горѣвкою. Отъ и недавно, коли велись тутъ нарады надъ торговельною угодою зъ Сіямомъ, пôдношено зъ особлившимъ натискомъ, що наша горѣвка буде мати нову нагоду експорту.

Послѣдными часами уживано всякихъ способôвъ до пôднесеня якъ рôльництва такъ и промыслу, а именно заводжено промысловй охоронй мыта, мыта на плоды рôльничй, а рôвночасно пôдносила держава всѣ посередньй податки, якъ податокъ ôдъ кавы, ôдъ нафты, цѣны тютюну, ажь вкôнци дôйшли до пôдвышеня податку ôдъ горѣвки. Тутъ однакъ выкликала она колизію слѣдуючихъ интересôвъ: 1) интересôвъ державы, котра жадаѣ величезныхъ коштôвъ на воѣннй цѣли, 2) интересôвъ сельскихъ господарѣвъ, котрй хстѣли-бы позбути, о скôлько можна, найбôльше горѣвки, и длятого зновъ бояться высокого податку и 3) интересôвъ моральности, бо уживанье горѣвки уважаѣсь послѣдными часами противнымъ моральности. Гигіенычный конгресъ, що ôдбувся торôкъ у Вѣдни, представивъ намъ, якй страшнй шкоды терпить людскій организмъ ôдъ горѣвки. Не все однакъ були люде тои самои гадки. Коли передъ кôлькома роками выказувавъ въ прускôмъ соймѣ посолъ Ляскеръ, що та сама скôлькôсть алькоголю въ пивѣ оподатковуѣсь далеко высше, якъ въ горѣвцѣ, ôдозвався кн. Бисмаркъ, котрый тогдѣ ще протегувавъ горѣвку, тыми словами: „Вы, мôй друже, не орали певно ще нѣколи ранкомъ студенои осени, пôдъ подувомъ пôвнôчного вѣтру. Коли-бъ вы були коли-будь въ такôмъ положеню, та ще до того працювали зъ порожнымъ жолудкомъ, то певно умѣли-бы нинѣ оцѣнити, якъ смакуѣ чарка горѣвки и кôлько стоить она для людского здоровля.“ Однакъ той хлѣборобъ, котрый оре пôдъ холоднымъ вѣтромъ свою рôлю, не буде мати зъ проéктованого податку нѣякого хôсна, бо вся користь поплыве въ зовсѣмъ иншй кишенѣ. Той хлѣборобъ буде мусѣти теперь не лишь дорожше платити, але и пити далеко гôршу горѣвку, бо люде будуть хотѣли за давну цѣну мати бодай ту саму скôлькôсть єи безъ огляду на якôсть, а нѣякій законъ противъ фальшованя не спинить манипуляцій значно погôршаючихъ горѣвку. Нашъ хлѣборобъ буде отже на будуще платити за дуже лиху горѣвку три або и чотири разы стôлько грошей, скôлько платить ихъ нинѣ. Всюды треба задержати ôдповѣдну границю и мѣру. О тôмъ, хто вступаѣся за консументами горѣвки, заразъ говорять, що ôнъ ширить горѣвчану заразу, що протегуѣ піякôвъ и т. п., але справедливо можна ôдповѣсти на то, що надъужитя лучаються всюды. Тôлько жь славный Либиґъ сказавъ передъ 30 лѣтами въ своихъ Хемичныхъ Листахъ: „Тамъ, дѣ уживанье горѣвки выступаѣ надмѣрно, ѣсть нужда причиною піяньства, а не на ôдворôтъ: піяньство причиною нужды, бо лишь нужда може приневолити людей, котрй були привыкли до лучшихъ напиткôвъ, братись за горѣвку“.

Министеръ скарбу мавъ при нинѣшнôмъ законѣ потрôйну задачу. Ôнъ мусѣвъ найперше дбати про державный мѣшокъ; по друге, мусѣвъ ôнъ не лишь не робити прикростей продуцентамъ горѣвки але приспорити имъ ще користи; а по-трете мусѣвъ черезъ обмеженье уживаня алькоголю вилывати на ублагородненье обычаѣвъ (*Веселôсть*). Не дасться подумати укладъ тыхъ рôзнороднѣйшихъ задачь, котрй маѣ перевести рôвночасно одинъ и той самъ законъ. Все, що обмежуѣ уживанье алькоголю, отже дѣлаѣ въ напрямѣ моральности, зменшаѣ рôвночасно прихôдъ зъ податку. Кождый поступъ моральности ôдчуваѣ тутъ болючо министеръ скарбу, але ôдчуваѣ єго такожь и сельскій господарь, котрый инакшимъ способомъ не може позбутися своихъ бараболь. Мимо того всѣ тй змаганя знайшли своѣ мѣсце въ тôмъ проéктѣ. Позаякъ держава потребуѣ грошей, отже пôдвышено значно податокъ. Дѣйстна вартôсть гектолитра алькоголю выносить до 12 зр., податокъ маѣ выносити ôдъ гектолитра 35 и 45 зр. При тôмъ однакъ взято пôдъ увагу и то, що въ наслѣдокъ сего пôдвышеня упаде трохи консумція горѣвки, обчислено навѣть заразъ то нмовѣрне зменшенье консумціи, и отъ маѣмо той моральный зыскъ, якій приносить законъ. Моральнôсть отже пôдскочила о 15% (*Веселôсть*) и то такъ въ справозданю нѣмецкого парляменту, якъ и австрійского правительства. На сторонѣ 5 справозданя комисіи читаю, що доси консумовано въ Долитавщинѣ рôчно 1 500.000 гектолитрôвъ алькоголю. Коли ôдъ тои сумы ôдтягнемо на рахунокъ моральности 15% (*Веселôсть*), то зробить то 235.000 гектолитрôвъ. Я дуже бувъ-бы радъ, коли-бы п. справоздавець бôльшости обчисливъ намъ, кôлько душъ грѣшникôвъ выдреся пеклу (*Веселôсть*), коли консумція спаде о тыхъ 235.000 гл. а 1,265.000 гл. все таки буде выциватись, при чѣмъ маю надѣю, що и то зменшенье не буде тревале и що консумція горѣвки збôльшиться зновъ въ наслѣдокъ збôльшеня населеня, такъ якъ збôльшаѣсь въ наслѣдокъ помноженя людности консумція всѣхъ артикулôвъ. Такимъ способомъ справились мы, панове, зъ моральностею дуже легкимъ способомъ. (*Конецъ буде.*)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[З ъ р а д ы д е р ж а в н о и.] На суботнѣшнôмъ засѣданю рады державнои велася дальша дебата надъ ôдшкодованьемъ за право пропинаційне. Пос. М е н г е р ъ доказувавъ, що право пропинаційне въ нинѣшнôмъ объемѣ не ѣсть правомъ набутымъ споконвѣку. Бесѣдникъ промовлявъ за бôльшимъ увзглядненьемъ мѣстъ, а особливо Львова и Кракова при ôдшкодованю. Пос. Б ѣ л и н ь с к і й полемизувавъ зъ Менгеромъ и доказувавъ, що польска шляхта маѣ справедливе право до пропинаціи и длятого мусить бути ôдшкодована. По промовѣ Межника принято ôдтакъ проéктъ правительства о ôдшкодованю 167 голосами противъ 153. Въ голосованю не брали участи лишь антисеміты и послы Ковальскій, Гнѣвошъ и Черкавскій. — На вечѣрнôмъ засѣданю ухвалено ще §. 6 и 7 закона.

Сподѣваються загально, що дебата надъ податкомъ ôдъ горѣвки закôнчиться завтра. Позаякъ спôльнй делегаціи скликано на 9 червня, то спôльнй министры выѣзджають вже 8 с. м. до Будапешту. Дня 10 червня буде цѣсарь принимати спôльнй делегаціи. Зъ Будапешту доносять до „Presse“, що на нарады спôльныхъ делегацій вызначено часъ одного мѣсяця и длятого засѣданя делегацій скôнчаться 9 або 10 липня. — Угорска палата послôвъ закôнчить такожь завтра спеціяльну дебату надъ податкомъ ôдъ горѣвки и заразъ наступить закрытье сеи сесіи. Въ середу буде ôдкрыта нова сесія, а на трохъ першихъ ѣи засѣданяхъ уконститууються бюра, а ôдтакъ ôдбудеся выбôръ комисій и членôвъ делегацій.

Пôсля закона финансового, оголошеного на сей рôкъ, выносить сума выдаткôвъ 538,526.928 зр. Звычайнй выдатки выносять 487,227.759 зр. а надзвычайнй, дозволенй до кôнця марта 1889 р. 30,482.625 зр. а до кôнця марта 1890 р. 20,816.644 зр. Сума доходôвъ ухваленыхъ на той самъ часъ выносить 517,195.568 зр., зъ котрои то сумы припадаѣ на звычайнй выдатки 499,549.704 зр. а на надзвычайнй 17,745.864 зр. Загальный недобôръ въ сумѣ 21,231.360 зр. маѣ бути покрытый зъ готôвки въ касахъ.

Пôсля „N. fr. Presse“ установлено вже спеціяльный кредитъ, якій министеръ вôйны маѣ зажадати ôдъ спôльныхъ делегацій. Переговоры министрôвъ скарбу обохъ половинъ державы довели до того, що зменшено суму, яку первѣстно постановлено зажадати. Спеціяльный кредитъ для министерства вôйны и маринарки выносить отже 47·3 мил. зр. Крôмъ того маютъ бути звычайнй выдатки въ будженѣ министерства пôднесенй о 1·6 мил. а надзвычайнй о 0·8 мил. зр. Зъ спеціяльного кредиту припадаѣ на австрійску часть 32·5 мил. зр. а на угорску 14·8 мил. зр. Була такожь бесѣда о тôмъ, щобы по засѣданяхъ делегацій скликати на короткій часъ раду державну и ухвалити покрытье австрійскои части сего кредиту. Мин. Дунаѣвскій заявивъ однакожь, що правительство буде могло найбôльше конечнй потребы покрыти въ протягу лѣта зъ останкôвъ готôвки въ касахъ а ôдтакъ ще и зъ тыхъ сумъ, якй принесе додатковый податокъ ôдъ запасôвъ горѣвки. Припускаѣся, що запасы тй выносять 500.000 гектолитрôвъ, що дало-бы 12 мил. зр. додаткового податку. Правительство хоче вчасно въ осени скликати раду державну а тогдѣ було-бы можна ухвалити покрытье и дальшихъ потребъ.

Въ суботу розпочалися сегорôчнй великй вправы генерального штабу пôдъ проводомъ шефа ген. штабу бар. Бека и потревають три недѣлѣ. Щобы однакожь тй вправы не дали причины до якихъ небудь догадокъ и толкôвъ политичнои натуры, постановлено, щобы вправы ôдбувались въ сторонахъ положеныхъ якъ найдальше ôдъ пôвнôчно всхôднои границѣ державы.

Конфликтъ Угорщины зъ Франціею въ наслѣдокъ бесѣды Тиссы о парискôй выставѣ можна по поясненю гр. Кальнокого уважати вже за залагодженый. Гр. Кальноки заявивъ французскому послови свôй жаль по причинѣ того, що бесѣда Тиссы выкликала въ Франціи таке невдоволенье и зазначивъ, що лишь ôнъ а не хто иншій покликаный до веденя австрійскои политики заграничнои а Тисса въ письмѣ своѣмъ до гр. Кальнокого сказавъ, що ôнъ годиться зовсѣмъ зъ єго поглядами.

Въ угорскôмъ парляментѣ поставили послы Апонй, Пазманди и Угронъ интерпеляціи въ справѣ бесѣды Тиссы о парискôй выставѣ. Апонй пытавъ: „Зважывши, що пôсля заявленя французского министра дѣлъ заграничныхъ президентъ министрôвъ давъ що-до своѣи ôдповѣди на интерпеляцію Гельфіого якйсь поясненя министрови дѣлъ заграничныхъ у Вѣдни; зважывши, що тй поясненя ôдносяться до бесѣды выголошеной въ парляментѣ и принятой парляментомъ до вѣдомости, пытаю, чи президентъ министрôвъ схоче подати змѣстъ сихъ поясненъ до вѣдомости палаты?“ Интерпеляція Пазмандіого звучить: 1) Чи заявленье, яке гр. Кальноки давъ французскому правительству, стоить въ згодѣ зъ власными заявленями угорского президента министрôвъ? Чи вѣсти прасы суть правдивй, що поясненя, якй гр. Кальноки давъ французскому послови, опираються на повѣдомленяхъ угорского президента министрôвъ. Чи президентъ министрôвъ уважаѣ то за згôдне зъ интересами Угорщины, щобы симпатіи для угорского народу зъ якихъ небудь причинъ потерпѣли шкоду? Интерпеляція Угрона ôдноситься до тыхъ слôвъ гр. Кальнокого, въ котрыхъ ôнъ сказавъ, що лишь ôнъ самъ маѣ право вести политику заграничну. На тй интерпеляціи ôдповѣвъ Тисса, що на разѣ не може дати на нихъ основнои ôдповѣди, але вже теперь може сказати то, що гр. Кальноки держиться строго тыхъ приписôвъ, въ котрыхъ сказано, що министеръ дѣлъ заграничныхъ веде политику въ порозумѣню зъ министерствами обохъ половинъ державы а ôнъ (Тисса) не

туловище лодкою зъ Sancta Lucia въ Неаполи. Корабъ ôдходить або о годинѣ 9 зъ рана и вертаѣ тогдѣ того самого дня вечеромъ назадъ, або о 3 зъ полудня. Однакъ на той падъ треба на Капрі вже заночувати, а повертаѣсь на другій день рано. Вступивши на палубъ корабля, менѣ по хвили здавалось, що я буцѣмъ пяный. Валы пôдносили и колысали єго, бо море було не дуже спокôйне, и я почувъ въ жолудку таке чутье, якъ на гойданцѣ. Однакъ уникаючи погляду на корабъ и єго движенье то въ низъ то въ гору, а вдивлюючись въ небозвôдъ далекій, скоро я освободився ôдъ того немилого чутя и не пôдпавъ, якъ другй, хоробѣ морскôй. Паровець гнавъ быстро по хвилюючôй площи, а видъ єи бувъ для мене такъ хорошій и чаруючій, що мене наче тягло скочити въ сю незмѣренну, прекрасно синю въ брилянтовыхъ бризкахъ сіяючу глубину. Мы пристали на хвильку противъ райского Sorento зъ великими надъ моремъ готелями, и поѣхали дальше, а isola Capri выявлялась очамъ нашимъ чимъ разъ то виднѣйше зъ голубои синявы и очертувалась що-разъ то красше. Острôвъ — то скалистый островець, невеликій и бѣдный, замешкалый рыбалками. Ôдъ пристани, щô мы до неи „причалили“, веде горѣ дорога — дороги въ Италіи такъ чистй и гладкй наче позамѣтуванй, — а при тôй дорозѣ стоять хорошй и выгôднй готелѣ. За нôчь изъ харчемъ платиться 6 ліръ.

Высоко на горѣ въ вѣнчику благородного капрійского винограду и сиво-зеленыхъ оливъ, що выглядають нѣбы нашй вербы, смоквъ и аранчей стирчить почорнѣле и бѣдне мѣсточко Капрі. Зъ палатъ Гадріяна мало що и знати, за то ôвидъ зъ-ôдси, ôвидъ пречудесный, що красшого въ свѣтѣ може вже не маѣ. Пôдъ захôднымъ угломъ острова находиться печера на свѣтъ увесь славна. Вхôдъ до неи незамѣтный Ôдкрывъ єи передъ кôлькома десятками лѣтъ якійсь нѣмецкій Анакреонъ, що живъ ту часъ довшій, плывучи по-при берѣгъ. Печеру сю, не бôльшу, але за то далеко низшу, якъ саля „Народного Дому“, ôдвѣджують люде на лодцѣ плывучи, щобы начудуватись непаглядным синимъ ôдблескамъ голубого а прозôрного моря на єи стѣнахъ скалистыхъ. Чудо й диво! Коли сіяѣ все ту въ синôмъ блеску, то кожда рѣчь занурена въ море тамъ выглядаѣ якъ зъ чистого срѣбла. Та не всѣ заѣзжй маютъ щастье бачити тй чары, бо коли тôлько море крихôтку бурливе, хвиля боронить приступу к' печерѣ и подорожный мусить переждати часами днѣвъ кôлька, закъ побачить печеру, а часомъ навѣть бездѣла вертаѣ назадъ у Неаполь, не дочекавшись ласкавости хвилѣ зрадливои,

На Капрі продають дѣвчата коралѣ. Однакъ чого я оттакъ розписався. Сухимъ коротким слогомъ Фейлетона я не подамъ вамъ вѣрно то, що видѣвъ, и не счарую передъ вашй очи нѣ гôръ тыхъ синихъ пôдъ снѣгомъ, высокихъ, нѣ моря того въ сафировôмъ блеску, нѣ неба того темно-голубого, нѣ воздуха кормлячого людей жизнею и страстями. То хиба тôлько можь ôдмалювати, — на описъ вѣрный не стати и мовы. Длятого перестану вамъ торочити дальше нитку моихъ споминокъ. Перестану переливати зъ пустого въ порожне и урву.

Прощай Napoli! Прощай чарôвна Isola Capri! прощай и ты молода Капріотко, що генъ на скели хусточкою махаѣшь: чи менѣ? чи рыбалцѣ? чи дѣдови твому, старому Везуву, що въ дали высоко вѣчно люльку курить?

думавъ нѣколи оскорбляти народъ, зъ котрымъ Угорщина була и хоче завсѣгды бути въ згодѣ.

——

Поголоска, що царь маѥ сего лѣта выѣхати до Данiи, не оправдуѥсь, за то удержуѥсь все ще поголоска, пôсля котрои царь выѣде до краѣвъ кавкаскихъ а може навѣть и до середнои Азiи. Зъ захôдныхъ сторôнъ Россiи не перестають надходити вѣсти о воѥнныхъ приготовленяхъ и о руху войска. Такъ доносять до „Pol. Corr.“ зъ Варшавы, що войсково-технична комисiя оглядала въ послѣдныхъ часахъ рôзнѣ части Вислы особливо же пôдъ Ивангородомъ а то въ тôй цѣли, чи въ декотрыхъ ѥи мѣсцяхъ не дались-бы положити торпеды. На зелѣзницi мѣжь Ивангородомъ а Домбровою оглядала комисiя тунель, котрый показався зъ многихъ взглядôвъ некористный и длятого — якъ кажуть — маѥ бути навѣть шляхъ зелѣзницѣ перенесеный на инше мѣсце. Зъ Варшавы доносять до „N. fr. Presse“: Позаякъ таборъ на Повонзкахъ (пôдъ Варшавою) не выстаѥ вже на сегорôчнѣ вправы для артилерiи варшавского округа воѥнного, то межи стацiями тереспольскои зелѣзницѣ, Рембертовомъ и Милосною заложено на просторѣ 50-квадратовыхъ верстъ новый таборъ. Артилерiя всѣхъ гарнизонôвъ варшавскои губернiи вымашерувала туды вже минувшого тыждня а передъ тымъ ще оглянувъ ѥи ген.-адъютантъ Гурко.— Пôдъ конець минувшого мѣсяця приѣхавъ до Модлина ôддѣлъ пiонерôвъ, котрый маѥ въ тамошнôй крѣпости завести електричне освѣтленье и електричнѣ сигналы. Ôддѣлъ сей складався зъ одного официра штабового, трохъ официрôвъ полку саперôвъ, кôлькохъ пôдъофицирôвъ, одного инжинера цивильного и трохъ цивильныхъ робôтникôвъ. У всѣхъ крѣпостяхъ мають завестися безпроволочно електричнѣ сигналы а крôмъ того маѥ бути цѣла окрестнôсть на случай потребы освѣтлена свѣтломъ електричнымъ на три милѣ доокола.

——

Цѣсарь Фрыдрихъ перебуваѥ вже теперь въ Фридрихскронъ коло Почдаму. Подорожь кораблемъ перебувъ ôнъ добре и мався першого дня по своѣй подорожи зовсѣмъ добре; теперь однакожь мала настати у него мала недиспозицiя. Кажуть, що незадовго прибѣде туды такожь и кн. Бисмаркъ и замешкаѥ въ вилли „Шарльотта“, щобы бути завсѣгды близько цѣсаря. — Въ цѣлôй Нѣмеччинѣ не говорять теперь майже о нѣчôмъ бôльше якъ о тôмъ, чи цѣсарь санкцiонувавъ дѣйстно законъ о продовженю законодательного перiоду чи нѣ. „Kreuzztg.“ каже, що цѣсарь вправдѣ санкцiонувавъ згаданый законъ, але ôдтакъ не дозволивъ ѥго оголосити. „Post“ потверджуѥ ту вѣсть. „Kreuzztg.“ каже такожь, що Путкамеръ не давъ ще ôдповѣди на письмо цѣсарске, упоминаюче ѥго, щобы теперь бôльше якъ коли небудь перестерѣгавъ свободы выборôвъ. Зъ всѣхъ вѣстей, надходячихъ теперь зъ Нѣмеччины такъ въ сѣй справѣ, якъ и въ справѣ змѣнъ въ найвысшихъ посадахъ, показуѥсь, що въ Берлинѣ заносилося дѣйстно на кризу въ кабинетѣ, але що до неи все-таки, бодай въ найблизшôмъ часѣ не прийде. „Münch. Allg. Ztg.“ каже въ сѣй справѣ такъ: „Ôдъ коли цѣсарь Фридрихъ засѣвъ на престолѣ, говорять безперестанно о якихсь змѣнахъ въ найвысшихъ урядахъ. Насампередъ говорено, що маѥ настати змѣна въ министерствѣ дѣлъ внутрѣшныхъ и въ президентурѣ берлинъскои полицiи. Доси то однакожь не сталося. Такъ, здаѥся, буде такожь и зъ вѣстями о новыхъ змѣнахъ. Правда, що цѣсарь въ мѣру того, якъ стаѥ чимъ разъ здоровѣйшiй, хотѣвъ-бы займатися чимъ разъ бôльше справами державы и длятого бажавъ-бы, щобы найвысшнѣ урядy були обсаженѣ особами, що мають найбôльше ѥго довѣрiѥ, але и тутъ розходиться лишь о обсаду высокихъ урядôвъ войсковыхъ. Говорено о змѣнѣ министерства вôйны. Въ тôмъ ѥсть лишь тôлько правды, що ген. Бронсартъ хотѣвъ-бы обняти команду корпуса, котра ѥму бôльше до вподобы, але щобы до теперѣшного кабинету мавъ прийти Стошь, ѥсть дуже неимовѣрнымъ. Чи кн. Бисмаркъ по выѣздѣ цѣсаря выѣде такожь зъ Берлина, не можна на певно сказати, бо рôзнѣ справы, по части справы великои политики вымагають, щобы ôнъ остався въ Берлинѣ.“ Зъ другои стороны доказують таки рѣшучо, що Путкамеръ маѥ уступити.

——

Въ комисiи для конституцiи заявивъ президентъ французского кабинету, Фльоке, що ревизiя та не може скорше ôдбутися, якъ пôдъ конець сего року, але на всякiй случай ще передъ кôнцемъ теперѣшного законодательного перiоду и що републиканьскiй бôльшости сенату и палаты послôвъ мусять насампередъ порозумѣтися зъ правительствомъ що-до объѥму ревизiи. Фльоке сказавъ такожь, що ôнъ прийме мандатъ для ревизiи лишь ôдъ републиканьскои бôльшости але нѣякъ ôдъ монархистôвъ и скорше готовъ навѣть уступити. — Прихильники Булянжера зачинають чимъ разъ смѣлѣйше выступати яко окрема Францiя. Дерулье, котрый кандидуѥ въ департаментѣ Шарантъ, завôзвавъ газеты, щобы оголосили, що ôнъ ѥсть булянжерôвскимъ кандидатомъ. „Lanterne“ оголосила отже слѣдуюче оповѣщенье: „Выбôръ посла дня 17 червня. Дерулье, кандидатъ булянжерôвскiй. Розвязанье палаты, ревизiя!“ Крôмъ того розôславъ и Булянже ôдозву до выборцѣвъ, въ котрôй называѥ Дерулье своимъ кандидатомъ. Бонапартисты ôдпекуються теперь ôдъ Булянжера и агитують противъ Дерульеда.

——

Зъ Риму доносять, що дебата надъ новымъ кодексомъ карнымъ потягнеся не довше якъ черезъ десять днѣвъ. Въ италiйскихъ кругахъ правительственныхъ бажають, щобы сенатъ залагодивъ сю справу ще передъ лѣтными феріями. Наколи-бъ то однакожь не удалося, то законъ сей ухвалено-бы въ сенатѣ ажь въ падолистѣ. На всякiй случай маѥ новый законъ карный стати правосильнымъ зъ початкомъ слѣдуючого року. — На тайнôмъ консистори, котрый ôдбувся дня 1 н. ст. червня, мавъ папа довшу промову до кардиналôвъ, въ котрôй выступивъ противъ нозого закона карного а головно противъ постановъ дотыкаючихъ духовенъства. Ôнъ назвавъ сей законъ новою напастею на свободу церкви, дѣломъ антирелигiйнымъ и въ своихъ основахъ проклятымъ. — Вчера мало ôдбутися въ Римѣ народне торжество, при нагодѣ котрого мали многѣ офицiры, що ôдзначилися въ африканьскôмъ походѣ, одержати высокѣ ордеры.

——

„Pol. Corr.“ одержала зъ Цетинѣ сензацiйну вѣсть, зъ котрои показуѥся, що въ Чорногорѣ лагодився передъ кôлькома недѣлями на Сербiю небезпечный нападъ. Бôльше якъ 1000 людей — пôсля иншои версiи 2000 — збиралося вже ôдъ давна въ Чорногорѣ, щобы въ маю впасти до Сербiи и выкликати тамъ ворохобню. Кôлька недѣль тому назадъ було вже все готове; всѣ були вже узброѥнѣ, старшина була поименована, дорога вызначена и въ загалѣ выданѣ всѣ потрѣбнѣ приказы. Нападъ мавъ ôдбутися черезъ Новый Базаръ и Новый Варошь а ватаги розбишацкѣ, що впали були до Герцеговины мали маскувати сей похôдъ и ôдвернути увагу ôдъ головного походу. Малый ôддѣлъ передный розпочавъ вже бувъ дѣйстно похôдъ и станувъ на граници сербскôй. Въ тôмъ настала дня 26 цвѣтня змѣна кабинету а кабинетъ Христича старався чимъ скорше замкнути и забезпечити границю. Позаякъ цѣлый успѣхъ сего походу залежавъ ôдъ того, чи дасться Сербiю въ першôй хвилѣ затревожити, то теперь, коли въ Сербiи заведено всякѣ мѣры осторожности, дано приказъ, щобы похôдъ сей на разѣ залишити.

——

Зъ Софiи доносять, що пôдчасъ послѣднои подорожи кн. Фердинанда по Болгарiи вручили ѥму жителѣ мѣста Шумлѣ адресу, въ котрôй въ льояльный спôсобъ жалувались передъ нимъ на самоволю и насильство теперѣшного правительства. Они жадали, щобы князь усунувъ теперѣшный кабинетъ и заступивъ ѥго иншимъ, бôльше патрiотичнымъ и бôльше шануючимъ свободу краю министерствомъ. Дальше домагалися они розвязаня теперѣшного незаконного собранiя и розписаня новыхъ выборôвъ. — Пôсля „Pol. Corr.“ лагодять болгарскѣ емигранты новый нападъ на Болгарiю ôдъ стороны Адрiанополя. Мимо бачности турецкихъ властей удалося проводирямъ ворохобникôвъ зôйтися на болгарскôй граници на нараду и тутъ постановлено напасти на Кавзкли въ Всхôднôй Румелiи, котрои жителѣ свого часу побили були ватагу Набокова Правительство болгарске поробило всякѣ мѣры осторожности, щобы не допустити нападу. — О кризѣ въ кабинетѣ болгарскôмъ не перестаѥ ходити поголоска, але годѣ довѣдатись чогось рѣшучого.

НОВИНКИ.

— **Археологична выстава Ставропигiйского Институту.** Перше засѣданье комитету, занимаючого-ся устроѣньемъ сеи выставы, ôдбулося вô второкъ минувшого тыждня. Комитетъ уконституовався, выбравши головою о. Петрушевича, заступникомъ д-ра Шараневича а секретаремъ п. Клемертовича. Порѣшено ôднестись до нашихъ патрiотôвъ о надсыланье старинныхъ предметôвъ на выставу и що втôрка сходитись на засѣданя до салѣ нарадъ Ставропигiйского Институту.

— **Коляторъ, якихъ не много.** Въ Скниловѣ пôдо Львовомъ бувъ передъ десяти роками добрый панъ, нѣкiй Леопольдъ Вайгльe. Яко коляторъ, хоть самъ Нѣмець, пильно ходивъ ôнъ до церкви та запопадно старався о красоту дому Божого и о выгоду священика, а яко прихильный громадѣ дѣдичь помагавъ людямъ, де ино мôгъ. Продавши ôдтакъ Скнилôвъ та переселившись до Львова, не перестававъ ôнъ и дальше интересуватись долею своихъ колишныхъ пôдданыхъ и мѣсцевого священика радо витавъ у своѣмъ гостиннôмъ домѣ. Коли-жь минувшого року умеръ у Львовѣ, не лишивши нѣякои близшои родины, то опять лишивъ дуже милу памятку по собѣ, призначивъ бо легатомъ 4000 зр. для скнилôвскои церкви, 2000 зр. для мѣсцевого пароха (безъ нѣякого условiя), а всѣмъ своимъ колишнымъ слугамъ завѣщавъ по 100 зр. и бôльше. Вдячна громада довго ще згадувати-ме такъ доброго дѣдича и ктитора!

— **Самоубiйство официра у Львовѣ.** Въ суботу по полудни заѣхавъ до готелю „пôдъ Тигромъ“ у Львовѣ поручникъ 11 полку драгонôвъ въ Тернополи Викторъ Шоттакъ. Ôнъ бувъ на ôдпустцѣ, а що спôзнився зголоситись въ своѣмъ часѣ до полку, одержала львôвска команда войскова наказъ выслѣдити ѥго и увязнити. Се поручено капитанови Витковскому. О годинѣ 4 зъ полудня зайшовъ капитанъ Витковскiй до згаданого готелю, але не заставъ поручника. Коли выходивъ зъ-ôдтамъ, побачивъ надходячого Шоттака. Той побачивши капитана сховався до сусѣднои каменицѣ ч. 3. при пл. Голуховскихъ и скрывся на подѣ. Капитанъ станувъ въ дверехъ каменицѣ, а воякови полицiйному казавъ ити на полицiю по агента, щобы поручника увязнити. Невдовзѣ зъявився агентъ Ґинсберґъ и переглянувши два разы каменицю, не мôгъ ôднайти Шоттака. Тогдѣ капитанъ Витковскiй, голосно кричачи: „То дезертеръ, злочинець, мусите ѥго ôднайти!“ казавъ ще разъ агентови переглянути каменицю. Агентъ пôдôйшовъ пôдъ дверѣ, ведучѣ на пôдъ, и въ тôй хвили дався чути выстрѣлъ. Поручникъ Шоттакъ застрѣлився зъ револьверу; куля вцѣлила въ скрань и ôнъ на мѣсци померъ. Вчера рано одержавъ померший переказъ грошевый на 68 зр. и за-для недѣлѣ не мôгъ выдôстати грошей зъ почты, а за сѣ грошѣ, кажуть, мавъ выѣхати до полку.

— **Звертаѥмо увагу** Вп. предсѣдателѣвъ шкôльныхъ радъ мѣсцевыхъ и учителѣвъ на анонсъ товариства „Просвѣты“. При надходячихъ испытахъ въ народныхъ школахъ найлѣпше надаються на надгороды пильности книжочки выданѣ тов. „Просвѣта“ и одобренѣ краѣвою радою шкôльною. Роздаючи на преміи тѣ книжочки, буде можна подати здорове зерно науки пôдъ стрѣхи нашихъ сельскихъ хатъ.

— **Посла Кароля Леваковского**, зложившого свôй мандатъ посольскiй, пращали Поляки вѣденьскѣ минувшои суботы бенкетомъ. Присутными на тôмъ торжествѣ були послы Нѣмчиновскiй и селянинъ Оржеховскiй. Найбôльше подобалась бесѣда посла Оржеховского, выголошена зъ щирого серця, въ котрôй жалувався на то, якъ бôльшôсть кола польского переслѣдуѥ ѥго и якъ гôркимъ ставъ ему ѥго мандатъ.

— **Зô Львова пишуть намъ:** Дивуватись тутъ людямъ зъ провинцiи, коли жалуються, що по трафикахъ своихъ не можуть дôстати рускихъ кореспондентокъ и переказôвъ почтовыхъ — коли чоловѣкъ у Львовѣ пôдъ окомъ компетентныхъ властей жадаючи рускихъ друкôвъ въ трафикахъ при ул. Гродзицкихъ ч. 1 и при ул. Доминиканьскôй ч. 3. дôстаѥ за свои грошѣ нечемнѣ ôдповѣди, прикрашенѣ ось якими увагами трафикантôвъ: „ja tylko polskie trzymam“, або: „u mnie najwięksi panowie biorą taj dobre, a dla pana trzeba inakszych...“ (Такѣ случаѣ треба сейчасъ доносити Дирекцiи почтъ, котра о выслѣдѣ своихъ доходжень повѣдомить интересованыхъ. — *Прим. Ред.)*

— **„Вѣра твоя спасе тя“.** Пишуть намъ зъ-пôдъ Львова: Въ селѣ С. була ôдъ довшого часу хора жидôвка Ханця, котрôй не помагали нѣякѣ лѣки. Ажь якъ ишли люде на празникъ св. Юрiя до Львова, просила ихъ жидôвка: „Принесѣть менѣ, люденьки добрѣ, свяченои водицѣ зъ-пôдъ св. Юрiя, а я знаю, що ажь она менѣ поможе!“ Люде прирекли. Но повернувши домôвь, пригадали собѣ ажь теперь, що на вѣченьки забули о водицѣ. Що ту робитоньки? Думають люде та радять, ажь одинъ прочанинъ каже: „А що робити? — взяти воды зъ першои лѣпшои керницѣ та сказати Ханци, що се святоюрска водица, най пье!“ — Якъ загадали, такъ и зробили; утѣшена жидôвка выпила воду дякуючи людямъ, и — сейчасъ подужала.

— **Для „Академичнои Громады“ въ Краковѣ** на перше ѥи господарство надôславъ о. Левъ Горалевичъ зъ Петранки коло Калуша 1 зр. на руки нашои редакцiи. Чей за симъ примѣромъ пôйдуть и нашѣ патрiоты.

— **Въ Криницi и Щавницi** отворено дня 29 н. ст. мая стацiи телеграфичнѣ и уряды почтовѣ зъ обмеженою службою денною.

— **Д-ръ Виндгорстъ** обходивъ въ Гановерѣ золоте весѣлье. Товарищъ ювилата, послы нѣмецкѣ, прибули численно на се торжество и принесли ему въ дарѣ монстранцiю, призначену до костела, будованого ѥго коштомъ въ Гановерѣ. Такожь и львôвскѣ академики Поляки выслали Виндгорстови адресу гратуляцiйну.

— **Ректоромъ университету краковского** выбрано д-ра Франца Каспарка, професора философiи права.

— **Нещастнѣ пригоды.** Дня 28 н. ст. мая по полудни господарь Антôнъ Малярчинъ зъ Корчина гонивъ сплавъ на рѣцѣ Стрыю. За мѣстомъ Стрыемъ поцѣлила Малярчина куля зъ войскового карабину. Надъ берегомъ рѣки Стрыя находиться войскова стрѣльница и зъ-ôдтамъ то походила ся куля. Рану Малярчина, хотяй тяжку, можна вылѣчити. Зарядъ громады звернувъ увагу войсковыхъ властей на невôдповѣдне помѣщенье стрѣльницѣ.—Въ старôмъ Косовѣ померъ 85-лѣтный Олекса Ляситчукъ, а що догадуються злочиньства убiйства, тому увязнено ѥго внука. — У Львовѣ въ домѣ при ул. Лычакôвскôй ч. 12 знайшли вчера повѣшеного зарôбника Пинкаса Бренера, котрый въ суботу щоино выйшовъ зô шпиталю. Догадуються, що Бренера убили ѥго отець и мачоха а ôдтакъ повѣсили. Пинкасъ бувъ хорый на ногу и великѣ заходы робивъ своимъ родичамъ. Мачоха втѣкла а ôтця помершого увязнили.

— **Испыты державнѣ** для ветеринарѣвъ почались у Львовѣ дня 4 н. ст. червня.

— **Циркъ Борна** маѥ приѣхати до Львова на 10 днѣвъ. Представленя давати-ме на майданѣ Каструмъ передъ „Народнымъ Домомъ“. За сей короткiй часъ маѥ циркъ заплатити пôсля рѣшеня рады мѣскои 1500 зр. Кôлько то грошей надѣсь властитель цирку стягнути зъ Львовянъ, щобы и оплатити свою трупу а ще дещо й заробити. Минувшого року въ лѣтѣ бувъ у Львовѣ циркъ Сидолiого и, якъ говорено, заробивъ кôлькадесять тысячѣвъ зр.

— **Передъ львôвскимъ трибуналомъ карнымъ** стававъ минувшого тыждня знаный злодѣй, котрый однакъ ôдбувши послѣдну свою 6-лѣтну кару, взявся честно до роботы и лишь въ наслѣдокъ клеветы свого рôдного брата бувъ пôдозрѣный о нове злочиньство. Присяжнѣ увôльнили ѥго ôдъ закиду злочиньства, а въ додатку зложили мѣжь собою кôльканацять зр. на пôдмогу для невинно увязненого судженого.

Вѣсти зъ Aеп. Львôвскои.

Дозволено приступити до испыту конкурсового оо.: I. Дидику, сотр. въ Бережанахъ, Мат. Поповичу, сотр. въ Буску; Илор. Пачовскому, сотр. въ Добростанахъ и Клим. Роснецкому, завѣд. Яленковатого, въ мѣсяци червни с. р., — а о Ант. Целевичу завѣд. Полянъ, въ мѣсяци жовтни с. р.

Декретъ увôльненя ôдъ испыту конкурсового на 6 лѣтъ одержавъ о. I. Сѣрко зъ Гаѣвъ старобродскихъ.

Введенѣ оо.: Петро Шанковскiй въ завѣд. Голобутова, дек. стрыйского и Софр. Онишкевичъ въ завѣд. Мужиловичъ, дек. пôдгаецкого.

Митроп. Консисторiя вставилася до ц. к. намѣстництва о дотацiю для сотрудника въ Старомѣщинѣ, дек. скалатского, при пароху о. Шидловскôмъ.

Вѣсти зъ Еп. Перемыскои.

Презенту на Бересть, дек. мушиньского, надало намѣстництво о. I. Сенетѣ зъ Лѣщинъ.

Кан. институцiю на Телешницю сяннy одержавъ о. Атан. Котисъ.

Завôзаний до кан. институцiи оо.: Вас. Боровець на Синявку, дек. любачѣвского; Кость Павловскiй на Суху волю, дек. олешицкого; Дан. Лепкiй на Горбачѣ, дек. горожаньского.

Вставленося до намѣстництва о згоду на кан. институцiю запрезентованыхъ оо.: Петра Гисовского на Лѣски, дек. варяжского, и Мих. Боднара на Новосѣлки, дек. мостиского.

Ôдпустку для поратованя здоровля одержали оо.: Теоф. Лятошиньскiй на 6 тыжднѣвъ, Ал. Ивасѣвка на 6 тыжднѣвъ и Ем. Чиряньскiй на 4 недѣлѣ.

Наука, штука и литература.

— **Adressbuch des deutschen Reichs und seiner Industrie.** Пôдъ такимъ заголовкомъ появилась въ Берлинѣ книжка, подаюча докладнѣ информацiи нѣмецкихъ фирмъ торговельныхъ и промысловыхъ. Коштуѥ 6 зр. 50 кр. а замовляти можна пôдъ Адресою: Adolf Klein, Berlin SW., Friedrichstrasse 225.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Перенесеня.** Комисарѣ повѣтовѣ перенесенѣ: Яковъ Соколовскiй зъ Калуша до Львова а кн. Павло Сапѣга зô Львова до Перемышля.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 3 червня. За ôдшкодованьемъ властителѣвъ пропинацiй въ сумѣ одного мiлiона зр. голосовали зъ рускихъ послôвъ Сѣнгалевичъ, Мандичевскiй и Охримовичъ. Послы Озаркевичъ и Ковальскiй здержались ôдъ голосованя и выйшли пôдчасъ голосованя зъ салѣ.

Вѣдень 4. червня. „Montagsrevue“ доносить, що правительство нѣмецке длятого не завело ще мытовыхъ репресалiй, бо кн. Бисмаркъ зажадавъ ôдъ вѣденьского кабинету спôльнои акцiи.

Парижь 4 червня. Ген. Булянже маѥ нинѣ поставити въ палатѣ послôвъ внесенье на ревизiю конституцiи и розвязанье парляменту. Внесенье се поставить ôнъ яко нагляче.

Берлинъ 4 червня. Станъ здоровля цѣсаря бувъ вчера пôсля вѣстей зъ Почдаму дуже добрый, далеко лѣпшiй якъ въ кôлькохъ послѣдныхъ дняхъ. Нинѣ проявилась у цѣсаря мала недиспозицiя.

Константинополь 4 червня. Россiйскiй пос. Нелидовъ вручивъ Портѣ ноту, въ котрôй жадаѥ заплаты залягаючихъ ратъ воѥнного ôдшкодованя и домагаѥся поруки, що припадаючѣ дальшѣ раты будуть точно выплачуванѣ.

Монахiюмъ 4 червня. Кн. Максимилiянъ Баварскiй дôставъ оногды апоплектичного удару, але нинѣ маѥся вже значно лѣпше.

Переписка Редакцiи и Администрацiи.

Всч. I. B. въ Тисовѣ. Заплачено до 30/6; „Дѣло“ высылалося Вамъ безъ перервы.—**Вп. П. Т. въ Конюшкахъ.** Належалось 12·70. Вы сплатили 10·70 отже ще 2 зр. — **Вп. Ю. Г. въ Любѣни.** Рахунки згôднѣ. — **Вп. А. Г. въ Немировѣ.** Радимо внести жалобу до дирекцiи ôдъ себе.

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

при зближаючихъ-ся испытахъ въ школахъ народныхъ подаѥ до вѣдомости Свѣтл. Радъ Шкôльныхъ, Впов. священикôвъ, катихитôвъ, учителѣвъ и родичѣвъ, що книжки накладу товариства, призволенѣ кр. Радою шкôльною на преміи для ученикôвъ, *красно оправленѣ зъ позолоченими берегами*, можна купити **въ канцелярiи товариства при улици Ôрменьскôй ч. 27** по слѣдуючôй цѣнѣ:

Ластôвка	20 кр.
Добре роби, добре буде	17 „
Росказы про силы природы	20 „
Оповѣданя о житю св. Бориса и Глѣба	20 „
Повѣстки для дѣтей	27 „
Сестра	15 „
Байки	22 „
У пропасть дорога ховска	28 „
Зоря	22 „
Исторiя Руси Ч. II.	23 „
Исторiя Руси Ч. III.	28 „
Паша, душа въ господарствѣ	35 „
О користнôмъ ужитю неужитків	22 „
Де-що про здоровлѣ	20 „
Ленъ и коноплѣ	24 „
Рогата худоба	45 „
Про живоплоты и лѣсы	20 „
Вениминъ Франклiнъ	16 „
Пасѣка	24 „
На досвѣткахъ	22 „
Чимъ люде живѣ	20 „
Житє св. великомуч. и лѣкаря Пантелеймона	20 „
Родина Морозовичѣвъ	20 „
Дрôбна птиця господарска, а великѣ грошѣ	20 „
Молитвеникъ народный (въ звычайнôй оправѣ)	20 „
въ лучшôй оправѣ:	
а) хребетъ полотняный и золоченый хрестъ зъ переду	25 „
б) цѣла оправа полотняна, береги золоченѣ и золоченый хрестъ зъ переду	35 „
Зоня безплатна учителька въ хорош. переплетѣ	35 „
„ „ „ въ звычайн. „	20 „

Всякѣ замовленя высылаються скоро и точно. 2467 3—?

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручаѥ свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ. 2389 38—?

Аптика **РУКЕРА** у Львовѣ поручаѥ 2460 132—?

росу красоты и всякѣ косметики такъ черезъ мене якъ и иншѣ фирмы поручанѣ.

Одержавши на дняхъ транспортъ прямо зъ Кольомбо

КАВЫ ЦЕЙЛОНЪ II-а

чистои въ смаку и ароматичнои

продаємо єи:

въ 5-килевыхъ тонкихъ мѣшочкахъ

Франко по 9 зр. 80 кр.

Кава Цейлонъ I-а 10 зр. 70 кр.
„ „ 0 11 „ 20 „

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ.

2335 4—9

НА ПРЕМІЮ!

Одъ перейшло 10 лѣтъ истнуюча Торговля паперу, приборовъ до писаня и товаровъ галантерійныхъ

А. ВОЗНЯКЪ

у Львовѣ, улиця Руска число I. поручає

НА ПРЕМІЮ

Образки зъ рускими и польскими подписами 100 штукъ кр. 30, 60, 80, 1·20, 1·60, 2 зр. 2·50 и выше.

Образки коронковй (Новость) зъ рускими и польскими подписами по 5 и 6 кр. (до сего часу були лишь зъ нѣмецкими и францус. подписами).

Молитвословы (розного выдания) рускй и польскй одъ кр. 12, 20, 25, 35, 45 и выше.

Книжки на премію (повѣсти) зъ золотымъ написомъ „Нагорода пильности".

Папиръ въ ризахъ и на либры, пера, чорнило, зошиты, нотатки и т. п. артикулы въ кругъ сеи торговль входячй.

Образы святй на полотнѣ и блясѣ (ручна робота. Для ВПч. Громадъ и Братствъ церковныхъ на силату ратами).

Рамы и рамки золотй и рѣзьблений.

Образы до оправы принимаються. 2470 2—3

Маючи власну машину до печатаня билетовъ визитовыхъ, запрошень и т. п., принимає замовленя на тіже и выконує якъ найскорше и по можливо якъ найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ.

Замовленя зъ провинціи выконуються довротною почтою.

НА ПРЕМІЮ!

A. Возняк, Львовъ, ул. Руска ч. 1.

Маріяцельскй каплѣ жолудковй

знаменито дѣлаючй у всѣхъ недугахъ жолудка.

Schutzmarke.

Незрозвнанй при браку апетиту, слабомъ жолудку, вопіючомъ одыху, квасномъ одгиканю, здутю, кольцѣ, катарѣ жолудка, згазѣ, твореню си пѣску и камѣньчиковъ въ мѣхури, при надто великой флегмѣ, жовтачцѣ, одкипеню и блюваню, болю головы (если походить зъ жолудка), корчахъ жолудка, задненю, перетяженю жолудка стравами и напоями, при хробакахъ, недугахъ селезѣнки, печѣнки и гемороидахъ. — Цѣна фляшочки разомъ зъ **приписомъ 35 кр., подвойнои 60 кр.**

Головна высылка у аптикаря

КАРОЛЯ БРАДИ КРОМЕРИЖЬ (Kremsier) МОРАВА.

Маріяцельскй каплѣ жолудковй не суть нѣякимъ средствомъ потайнымъ. Складовй части поданй суть при кождой фляшочцѣ въ **приписѣ.**

Правдивй можна купувати у всѣхъ 2351 18—52 **аптикахъ.**

ОСТЕРЕЖЕНЬЕ! Правдивй Маріяцельскй каплѣ жолудковй розно фальшують и наслѣдують. — **На знакъ правдивости** мусить кожда фляшка бути завинена въ червоне запакованье, заосмотрене въ **повысшу марку охоронну** и при кождой фляшочцѣ на приписѣ мусить находитися, ще сей приписъ друкованый у Г. Гуска въ Кромержу.

Правдивй можна купити: У ЛЬВОВѢ въ аптикахъ: Якова Байзера, Г. Блюменфельда, Петра Гайльгофера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколяша, Якова Пипеса, Жиг. Рукера, Кар. Склепиньского, І. Вевюрского, Арн. Раппапорта. — ВЪ БЕЛЗѢ у ап. Гросса. — ВЪ БОБРЦѢ у ап. Бальбины Мендлицкои. — ВЪ БРОДАХЪ у ап. Броніел. Витославского, Мих. Куляки, Вильг. Линдесберга. — ВЪ БЕРЕЖАНАХЪ у ап.: Ад. Дурета, Іос. В. Лобоса. — ВЪ ДОЛИНѢ у ап. С. М. Траунфельнера. — ВЪ ДРОГОБИЧИ у ап.: Айхмилѣра, П. Партикевича. — ВЪ ГЛИНЯНАХЪ у ап. А. Гельма. ВЪ КОПИЧИНЦЯХЪ у ап. Редера. — ВЪ МЕЛЬНИЦИ у ап. Кроковского. — ВЪ МОСТАХЪ ВЕЛИКИХЪ у ап. І. Жолиньского. — ВЪ НЕМИРОВѢ у аптикаря Предримирского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛЯНАХЪ у ап. Омел. Барановского. — ВЪ РАДЕХОВѢ у ап. Яськевича. — ВЪ РОЗВАДОВѢ у ап. Винк. Грабовского. — ВЪ РОЗДОЛѢ у ап. Людв. Мержвиньского. — ВЪ САМБОРѢ у ап.: І. Алексевича, К. Мареша. — ВЪ СКОЛЬМѢ у ап. С. А. Лецковского. — ВЪ СОКОЛОВѢ у ап. Андр. Данчака. — ВЪ СОКАЛИ у ап. Евг. Высочаньского. — ВЪ СТАРОМЪ МѢСТѢ у ап. Ад. Палеского. — ВЪ СТРЫЮ у ап.: Чальбазаніого, В. Комаровского. — ВЪ ТУРЦѢ у ап. Жиг. Козицкого. — ВЪ ВАРЯЖУ у ап. Венед. Кшивоблоцкого. — ВЪ ЗОЛОЧЕВѢ у ап. Франца Петеша; — ВЪ УСТРИКАХЪ у ап. Альф. Яструбского; ВЪ БЛАЖОВѢ у ап. А. Бжеса.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

у Львовѣ при ул. Ягайлоньскоой ч. 3.

Почавши одъ дня 7 падолиста 1885

2218 25—0 **выдає**

АСИГНАТЫ КАСОВЙ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ.

5% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

Передрукъ не буде плаченый **Дирекція.**

О. Т. ВИНКЛЕРЪ

у ЛЬВОВѢ

поручає подъ гваранціею правдивости найдобрѣйшй въ обемъ торговлѣ входячй товары, всикй кольоніяльный и корѣнний артикулы, хиньску гербату послѣдныхъ зборовъ, англійскій румъ, французкій коняк, ликеры и розолисы зъ первородныхъ фабрикъ краевыхъ и заграничныхъ, старй натуральй вина угорскй, француске и реньске бѣле якъ и червоне, сардинки, кавяръ, салями, сыры, брындзи, муштарда француска и кремска, оливу до ѣдженя и освѣтленя, шоколяды и какао, англійскй бишконты и инши тѣсточка, американьскій екстрактъ зъ миса и буліонъ зъ Сиберіи.

Дотеперь не зробнану блестячу фарбу и ликеры до запускани мостовъ, всикй фарбы малярскй сухй, якъ и въ пайлѣпшомъ лиюмъ покостѣ тертй и тому цѣлкомъ до уживани готовй, такожь и фарбы малярскй въ тубкахъ и акварелевй. 2410 5—6

Хто добрый товаръ взглядно дорого купує, сей купує дуже дешево!
Хто лихій товаръ посля назвы купує, сей купує дуже дорого.

Перла Карпатъ въ горѣшной Угорщинѣ, одалена одъ стации зелѣзничои Тепля-Тренчинъ-Теплѣцъ на шляху долины Ваги о 20 минутъ, зъ Кракова черезъ Одербергъ Силлейнъ можна тамъ всѣдати за 9 годинъ, має 32°R. и есть найлѣпшими и найсильнѣйшими купелями противъ **резматично-гостцевыхъ недуговъ.** Маютъ красный великій паркъ, водопроводы зъ горскихъ жерелъ, добрй помешканя, знаменитй реставраци и чудову околицю.

2399 9—10

КУПЕЛЬ СѢРЧАНЙ ТРЕНЧИНЪ-ТЕПЛИЦЪ

Въ томъ сезонѣ отвориться по разъ першій нововыбудованй купелѣ „hammam", выряджений зъ орієнтальнымъ люксусомъ, маючй, елегантнй особнй купелѣ и котрй подъ кождымъ взглядомъ варта побачити. На всѣхъ большихъ стаціяхъ зелѣзничихъ можна купити билеты до ѣзды тамъ и назадъ по зниженой цѣнѣ. Сезонъ починаєся 1 мая. Илюстрований програмы высылає даромъ **зарядъ купелевый**

Глядаєся

старшои женщины, найрадше вдовы по священику — до заряду дому и до дѣтей. Зголошатись належитъ у М Гушалевича ц. к. адъюнкта въ Станиславовѣ. 2479

Пошукуєся учителькй або учителя

заразъ до 2 хлопцѣвъ зъ народныхъ школъ у священика. — Близша вѣдомость въ Администраціи „Дѣла". 2454 (4—4)

Оповѣщеня

урядовъ громадскихъ, щаниць, зарядовъ добръ якъ также всѣ урядовй оголошеня

едиктовъ лицитацій,

оголошень о спадщину

покликовъ

выконує *пбсля довголѣтнього досвѣду въ вдповѣдный способъ за запевненьемъ докладного выконаня* и доставляє *приписанй залучники*

RUDOLF MOSSE

Annoncen-Expedition

Wien, I Seilerstätte 2.

КОНОПКОВКА

ЗАКЛАДЪ КУПЕЛЕВО-СѢРЧАНЫЙ

18 кильометровъ одъ Тернополя, 1 кильометръ одъ Микулинець, стации почтовои и телеграфичнои оддаленый, отворено дня 1. червня 1888. Закладъ одновлено сего року цѣлковито и взито у власный зарядъ и администрацію заряду добръ ВП. графа Рея.

Купелѣ сѣрчанй Конопковскй суть незровнанй у всѣхъ слабостяхъ перестарѣлого гостцю, ревматизму, въ хоробахъ ставовъ и костей, въ пропуклинахъ, звихненяхъ, золзахъ, болякъ нервовыхъ, золотусѣ и у всѣхъ выприскахъ и слабостяхъ шкорныхъ и т. д.

Бл. п. проф. Д-ръ Дитль орѣкъ, що жерела Конопковскй суть уникатомъ въ слабостяхъ ревматичныхъ, полученыхъ зъ недокровностею и ослабленьемъ. Лѣченье масажомъ и електрикою одбуватися-ме щоденно въ сали инспекційной лѣкаря купелового Д-ра Коллера.

Комнаты сухй, выгодний, зъ цѣлковитымъ умебленьемъ и услугою суть въ самомъ закладѣ; реставрація подъ особистымъ надзоромъ лѣкаря купелевого по унормованыхъ и приступныхъ цѣнахъ. — Паркъ прекрасный, колькадесять морговый, въ котромъ особный оддѣлъ зъ деревъ шпильковыхъ и велика саля для розривки и забавы гостей.

Задачою заряду буде той закладъ одинокій на Подолю, занедбаный и здескредитованый черезъ недбалыхъ и несумлѣнныхъ посесоровъ, допровадити до давнои свѣтлости.

Для усуненя можливои недогодности упрашаєся повѣдомити напередъ зарядъ купелевый въ Конопковцѣ о своемъ приѣздѣ. 2483 1—?

Зарядъ купелевый Конопковка при Микулинцяхъ.

Девять медалѣвъ заслуги, дипломъ признаня и дипломъ гоноровый

на всемирной выставѣ въ Антверпіи

за незровнанй

Выробы косметичнй, Тоалетнй и Парфумеріи.

Антилентилія. Нѣякій артикулъ тоалетовый не може остоятись що-до успѣху и доброты зъ Антилентилією. Средство се одержане зъ одсвѣжаючихъ субстанцій, усуває въ короткомъ часѣ веснянки, опаленя сонячнй, плямы печѣнковй, слѣды по ранахъ и т. д, надає лицю свѣжость и нѣжность. — Цѣна 2 зр.

Пилиптонъ волосю сивому и споловѣлому по кольконазовомъ ужитю привертає красну барву. Пилиптонъ не фарбує, лише одмолоджує волосье, котре подъ вплывомъ сего одличного средства одзыскує первѣстну барву, мягкость и одлыскъ. — Цѣна флякону 1 зр. 50 кр

Валентинъ найсильнѣйше выпаданье волося вздержує. цибульки волосній взмоцняє и до вытворю ваня та поросту волося побуджає. Лисины покрываються краснымъ волосьемъ.—Цѣлый фляконъ 3 зр. Повъ флякону 1 зр. 60кр.

ПУДРЪ КНЯЖЙ

Знамените поводженье и покупъ сего пудру суть найлѣпшимъ доказомъ его незровнанои доброности. — Пудръ княжій на всѣхъ выставахъ бувъ першимъ, а численній медалѣ заслуги, якими его одзначили, найлѣпше его поручають. — Пудръ княжій не мѣстить жадныхъ металевыхъ примѣшокъ, есть се найчистѣйша и найнѣжнѣйша мучка ростинна, приемно прилягає до лица, надає красну, природну бѣлость и есть неоцѣненымъ средствомъ до окрасы лица.

Пуделко мале бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр., зъ лебедикомъ 1 зр. 50 кр Рожевый для бльондинокъ и кремовый для шатинокъ и брунетокъ, мале пуделко по 70 кр., больше зр. 1·20 зъ пуделкомъ зр 1·60.

Вода фіялкова. Усуває зъ лица прищѣ, лишаѣ, угрики, попаданье и лущенье шкоры, выгладжує морщинки и долики осповй. Лице одсвѣжує, выбѣлює и вынѣжнює до тои степени, що яко средство тоалетово-гигіеничне зостало одзначене медалемъ заслуги на выставѣ природничо-лѣкарскоой въ Краковѣ. Цѣна 1 зр.

Мыло косметичне. Одзначаєся надзвычайною нѣжностею и вельми приемнымъ запахомъ, лагодно дѣлає на нашкорокъ, запобѣгає попаданю рукъ и лиця, дуже нѣжно очищує шкору. — *Усуває веснянки и жовтобрунатнй плямы зъ лица* Цѣна 60 кр.

И. ИГНАТОВИЧЬ

у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул., Коперника ч. 3, Готель Европейскій, пляцъ Маріяцкій и улиця Галицка, рогъ Валовои. ВЪ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНОВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2424 7—?

Маю честь поручити Вповажаным Панамъ

складъ и роботню мужеской одежи

истнуючихъ одъ року 1864. 2439 6—7

Замовленя мѣсцевй и позаѣсцевй выконую якъ найстаранѣйше и можу запевнити смѣло, що кождый Панамъ всѣ вымагання входячй въ сей родъ будуть повнены.

Зъ глубокимъ поважаньемъ: **Станиславъ Момоцкій**

улиця Батория ч. 12. напротивъ суду краевого.

Появився уже

РУСКЙ СПѢВАНИКЪ

уложеный черезъ Костя Паньковского, а накладомъ Товариства Просвѣты". Мѣстить въ собѣ въ 9-ти аркушахъ больших на велиновомъ паперѣ 255 пѣсень на 285 сторонахъ Пѣсни тй суть то перлы поезій руско-украиньскои найвыдатнѣйшихъ нашихъ поетовъ, якъ Шевченко, Федьковичъ, Млака Гушалевичъ, Маркіянъ и Володимиръ Шашкевичъ и премногй найдобрѣйшй народній пѣсни Найзнаменитшй рускй композиторы уложившй до нихъ музику суть по правой сторонѣ пѣсень подписанй. Цѣна 40 кр, оправный 50 кр. на пересылку 5 кр. — При закупнѣ 10-ти примѣрниковъ въ канцеляріи Товариствъ дается 20% рабату. Набути можна ихъ также по всѣхъ книгарняхъ Галичины и Буковины 3237 9—?

Лишь правд съ маркою „Котва"

Страдаючимъ на гостець и ревматизмъ поручаєся симъ правдивый

Pain-Expeller

съ „котвою" яко дуже успѣшне средство домове.

Въ запасѣ майже въ всѣхъ аптикахъ.

О половину знижень цѣны

для предплатниковъ „Дѣла", „Зорѣ" и „Батьковщины"

на давнѣйшй томы „Библіотеки найзнаменитшихъ повѣстей" т. I—XX. включно, чи хто купує разомъ чи поединчо, якъ довго выстане невеликій запасъ. Зголошуватись треба просто до „Администраціи Дѣла у Львовѣ".

Знижена цѣна всѣхъ 20 томовъ 13 зр. 80 кр. (на пересылку почтову треба долучити 30 кр.)

Одзначенй медалями заслуги на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ, такожь державнымъ медалемъ на послѣднѣй выставѣ краковскоой.

СРЕДСТВА ЛѢКАРСКЙ и ТОАЛЕТНЙ

ІОСИФА ТРАВЧИНЬСКОГО

аптикаря „Подъ Короною" въ Краковѣ.

Вино хинове и вино хинове зъ зелѣзомъ, поручений Тов. Лѣкаровъ краковскихъ, выроблюваний зъ найлѣпшои коры хиновои, а одповѣдаючй всякимъ вымогамъ медицины, сталися необходимй въ ординаціяхъ лѣкарскихъ. — Се средство взмоцняє цѣлый организмъ, подпомагає травленье и апетитъ, неоцѣненымъ стаєся для реконвалесентовъ по тифусѣ, заналеню легкихъ, дифтеріи, скарлатинѣ и т. п., въ катарахъ жолудка и кишокъ, въ сухотахъ, блѣдачцѣ, въ роздразненяхъ первовыхъ, въ высиленю организму, въ опорныхъ фебрахъ. Для дѣтей слабовитыхъ есть се одинокимъ средствомъ. Цѣна фляшки 2 зр., повъ фляшки 1 зр. 20 кр.

Вино пепсинове, въ нестравности, браку апетиту и въ много иншихъ недугахъ жолудка. Ц. 1 зр. 50 кр.

Вино румбарбарове, въ недугахъ жолудка, печѣнки, жовтачцѣ, затканю и т. п. Цѣна 1 зр. 50 кр.

Розчинъ „Lerasa", має пирофосфоранъ зелѣза и соды, котрый въ браку крови, блѣдачцѣ, роздразненяхъ первовыхъ, ослабленю и винищеню цѣлого организму, признали найславнѣйшй лѣкарѣ за найсильнѣйше средство, бо робить кровь молодою и свѣжою. Цѣна 50 кр.

Бальсамъ здоровля, есть се одличне средство домове въ недугахъ, що повстали зъ злого жолудка. Оказалось оно спасеннымъ въ катарѣ, болякъ и корчахъ жолудка, гемероидахъ, браку апетиту, згазѣ, затканяхъ, болякъ и заворотахъ головы. Цѣна фляшки 1 зр., повъ фляшки. 50 кр. Численній свѣдоцтва суть доказомъ его успѣшности.

Повв. Пане! Для жены моеи, недужои на хроничный катаръ жолудка, боль головы, омлѣлость, привезъ я Вашъ „Бальсамъ здоровля". Вже при зажитю першои половины фляшки жена моя почулась далеко сильнѣйшою и здоровшою, а нынѣ находиться вже въ найлѣпшомъ здоровлю.

Варшава д. 29 мая 1886 р. *Юлій Потоцкій.*

Сиропъ бальсамично-зеловый. Цѣна 75 кр. **Пастильки зеловй.** Цѣна 50 кр. Оба сй средства зложенй зъ вытяговъ горскихъ зелъ, одличного смаку, оддаляють найопорнѣйшій кашель сухій и нервовый, давленье, коклюшь, плюваньe кровію, хрипку, духоту и флегму.

Зела карпатскй оддаляють довготревалый кашель, катаръ легкихъ, давленье въ горлѣ. Цѣна 40 кр.

Екстрактъ шпильковый есть знаменитымъ средствомъ для недужихъ на легки и горло, астму, бракъ воздуха, бо розбрыскапый брызкавкою въ воздусѣ паповняє комнату тревалою и здоровою вонею лѣсовъ шпильковыхъ. Цѣна фляшки 1 зр. 50 кр. повъ фляшки 75 кр. Брыскавка до того 1 зр. 20 кр.

Зела противревматичнй и противгоетцевй, суть неоцѣненй для недужихъ на ревматизмъ, гостець, подагру, ломанье въ крижахъ, заразомъ чистячи кровь, привертають организмови здоровй соки. Лѣчать чудово золотуху застарѣлу такъ у дозрѣлыхъ якъ и у дѣтей. Цѣна 1 зр.

Смарованье бальсамично-зелове. Цѣна 1 зр. 50 кр. **Екепелеринъ** Цѣна 30 кр., 60 кр. и 1 зр. 50 кр. Натираючи мѣсця недужй однымъ зъ тыхъ средствъ два разы на день, оддаляєся задавненй ревматизмы, гостець, ревматизмъ въ головѣ, такожь хвилевый паралижь рукъ и ногъ.

Бальсамъ на одмороженье. Средство неомильне. Цѣна 50 кр. **Верруцинъ,** нищить цѣлкомъ одтиски, бородавки и згрубѣлости шкоры. Цѣна 50 кр. **Капль чудесній** зъ кокаиною. По зажитю тыхъ капель устає навѣть найсильнѣйшій боль зубовъ. Цѣна 50 кр. **Вата** лагодяча боль зубовъ 15 кр. **Аллиль** до натиранн противъ мигрены, флюксіи и штриканю въ ушахъ и лици. Цѣна 1 зр.

Регенераторъ есть незровнанымъ средствомъ, бо привертаючи сивымъ и споловѣлымъ волосямъ первѣстну барву та взмоцнюючи ихъ, надає незвыклу мягкость и полыскъ, до того нищить паразитъ и прищѣ. Передъ ужитьемъ не треба волося мити въ содѣ и мылѣ, але зросити волосье симъ плыномъ, а по 8—10 дняхъ одержать они первѣстну барву. Плынъ сей не плямить нѣ шкоры нѣ бѣля, и черезъ се переходить всѣ доси знанй средства. Цѣна 3 зр. и 1 зр. 50 кр.

Пудеръ знаменито пристаючій до тѣла въ трехъ барвахъ, бѣлый, рожевый для бльондинокъ, кремовый для шатинокъ и брунетокъ. Цѣна коробки 30 и 50 кр., и 1 зр. — Пудеръ мого выробу одзначаєся деликатностею, знаменитымъ прилягапьемъ до тѣла такъ дуже, що нѣхто не догадаєсь пудру; не має такожь шкодливыхъ складниковъ, тому уживати его якъ найлѣпше поручаю.

Паста красоты. (Crême de beaute), оддаляє морщинки, веснянки, плямы печѣниковй, прыщѣ, червоность носа, однымъ словомъ есть се средство одмолоджуюче и надаюче лицю надзвычайну нѣжность и свѣжость. Цѣна 85 кр. **Кремъ глицериновый** надає тѣлу мягкость не допускаючи заразомъ, щобы руки и лице попадалися. Ц. 75 кр.

Вода до устъ. Цѣна 75 и 30 кр. **Паста до зубовъ** Цѣна 50 и 25 кр. Не допускають порохнѣти и чорнѣти зуамъ, кровавити и ослаблятись ясламъ, а до того нищать неприемну воню, котра выходить часто зъ устъ.

Ессенція мятова только мого выробує сть добра полокати рано и по обѣдѣ уста бо оддаляє немилу воню а заразомъ вскрѣпляє и одсвѣжає цѣле поднебѣнье. Цѣна 50 кр.

Ессенція лопухова. Цѣна 50 кр. **Олѣй лопуховый.** Цѣна 80 кр., и **Ессенція танно лопухова.** Цѣна 80 кр. не допускають выпадання волося, творення парилѣвъ, грибковъ и половѣти волосю.

Лиліонеза, одзначаєсь незвыклымъ милымъ запахомъ. Выбѣлює и вынѣжнює шкору, лагодно дѣлає на нашкорокъ и тому выровнює морщинки и долики по оспѣ. Запобѣгає паданю лиця и рукъ, лущеню и пуканю шкоры. Усуває прищѣ, лишаѣ, плямы, веснянки и т. д., хоронячи заразомъ одъ опаленя. Цѣна 75 кр.

Мыло зелове Надає лицю незвычайну бѣлость и нѣжность. Цѣна 25 кр. **Мыло глицеринове плынне,** одиноке до захованя барвы лиця до познои старости, удержує єи безнастанно свѣжо и нѣжно и хоронить одъ опаленя, плямъ печѣниковыхъ и т. п. Ц. 60 кр. **Вода кольоньска,** власного выробу, має загальне признанье. Цѣна 70, 35 и 2·50 кр. **Чудесный пластеръ краковскій** на всѣ задавненй раны и скалѣченя. Цѣна 40 кр. **Порошокъ** усуваючій молѣ, блощицѣ и инши домовй насѣкомй. Цѣна 25 кр.

Аптика есть заосмотрена у всѣ средства лѣчничй **найновѣйшои медицины,** кромъ того у всѣ выробы лѣчничй, косметичнй и перфумерій зъ первородныхъ фабрикъ французкихъ и нѣмецкихъ. Складъ водъ минеральныхъ, приладовъ хирургичныхъ и средствъ гомеопатичныхъ.

2287 9—24 **Цѣнники и брошурки даромъ и оплатно.**

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: Иванъ Белей. Папиръ зъ фабрики Черляньскои. **Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка, подъ зарядомъ К. Беднарского.**

Ч. 116. Львôвъ, Второкъ 24 мая (5) червня 1888. Рôчникъ IX.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходитъ въ вôвторокъ и въ вôвторокъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатном, въ рубр. „Надбслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимаютъ: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австрiи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Редакція, Администрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія.

Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатаній вôльній ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державнои.] На вчерашнôмъ засѣданю палаты послôвъ предложено посламъ проектъ правительства о увôльненю ôдъ належитостей галицкои позички краєвои въ сумѣ 395.000 зр. на будову касарень. Зъ порядку дневного приступлено до дальшои дебаты надъ податкомъ ôдъ горѣвки. При §. 8 домагався Авшпицъ, щобы ôдшкодованье при вывозѣ выплачувалося въ повнôй сумѣ лишь при двохъ першихъ кампаніяхъ гораличихъ, а пôзнѣйше щобы зменшилося. Внесенье се ôдкинено и принято безъ змѣны §§. 8, 9 и 10. При §. 9 промовлявъ ще пос. Кронаветтеръ и доказувавъ, що правительство повинно помагати дрôбнымъ промысловцямъ, а не богатымъ властителямъ дôбръ. Такъ Кронаветтеръ якъ и молодо-Чехъ Герольдъ зазначили такожь и то, що громады выконують безплатно контролю при податку консумційнôмъ. Опôсля принято майже при незначнôй дискусіи дальшй параграфы сего закона ажь до §. 72. Пôдъ конець ранѣшного засѣданя заявивъ Пернерсторферъ, що ôнъ не знае о нѣякôмъ нечестнôмъ дѣлѣ бар. Шенка и нѣколи єго о то не пôдозрѣвавъ. Президентъ палаты д-ръ Смолька подякувавъ Пернерсторферови за то, що зрегабилитувавъ (!) такъ поважану и достойну чести особу бар. Шенка. — На вечѣрнôмъ засѣданю ухвалено дальше законъ горѣвчаный ажь до §. 101 и ôдкинено внесенье Штайнвендера, котрый домагався, щобы законъ сей тревавъ для пробы лишь черезъ 4 роки. Опôсля принято цѣлый законъ въ другôмъ читаню. Нинѣ ôдбудеся трете читанье закона о податку ôдъ горѣвки и такъ буде вже цѣлый законъ ухваленый. При третôмъ читаню маѣ лѣвиця поставити внесенье на поименне голосованье. Завтра наступить закрытье палаты послôвъ, а дня 16 с. м. закрытье палаты панôвъ.

Въ колѣ польскôмъ проявляѣся чимъ разъ бôльша незгода въ наслѣдокъ поступованя станьчикôвъ. Оногды донесли були польскй газеты, що пос. Хшановскій тяжко оскорбивъ селяньского посла Оржеховского (чи словомъ чи дѣломъ, не знати). Оржеховскій постановивъ отже зажадати сатисфакціи ôдъ кола, бо Хшановскій вже не першій разъ єго оскорбивъ. Коли бы же коло не дало єму нѣякои сатисфакціи, то ôнъ постановивъ зôрвати солидарнôсть зъ коломъ и выступити зъ него, але передъ тымъ зажадаѣ ще уповажненя своихъ выборцѣвъ до того. Деякй газеты польскй перестерѣгають Оржеховского, щобы не зрывавъ солидарности зъ коломъ.

Зъ Вѣдня доносять, що Є Вел. цѣсарь маѣ выѣхати сими днями до Праги. До Вѣдня приѣхавъ архикн. Іоанъ и — якъ кажуть — завôзваный на авдієнцію до цѣсаря. Може бути, що архикнязь вступить знôвъ до войска.

——

Декотрй газеты пôдносять яко фактъ немалои ваги то, що гр. Игнатьевъ перебуваѣ теперь недалеко галицкои границѣ. Нема въ сѣмъ нѣчого надзвычайного, бо гр. Игнатьевъ маѣ въ Кульчинахъ коло Старо-Константинова на Волыни обширнй свои добра и очевидно тамъ перебуваѣ. — Въ справѣ угоды Россіи зъ Ватиканомъ доносять зъ Риму до „German-іи“ такъ: Недавно тому рознеслась була зъ Петербурга поголоска, що Ватиканъ припоручивъ петербургскимъ Доминиканамъ уживати при богослуженю церковнôмъ языка россійского, щобы тымъ способомъ дати прецеденсъ до введеня языка россійского въ богослуженю крôмъ литургіи. Вѣсть ся єсть ôдъ початку до кôнця зовсѣмъ неправдива. Переговоры Россіи зъ Ватиканомъ не тыкають зовсѣмъ справы языковои, бо въ Петербурзѣ ôдступлено ôдъ первѣстнои гадки въ сей справѣ. Бутеневъ, котрый недавно тому приѣхавъ бувъ зъ Лондону черезъ Вѣдень до Риму, а пôдчасъ своєи подорожи конферувавъ у Вѣдни зъ амбасадоромъ кн. Лабановомъ и нунціємъ Ґалимбертимъ, вернувъ вже на свою посаду въ Лондонѣ. Конференція та мала той наслѣдокъ, що удалося побороти першй трудности що-до обсадженя епископôвъ. Переговоры потягнуться имовѣрно ще досыть довго, говорять однакожь, що Россія хоче конче заключити угоду. Труднôсть въ переговорахъ лежить, якъ въ 1883 р. головно въ тôмъ, що Россія хоче ôдъ Ватикану узыскати цѣлый рядъ уступокъ, а Ватиканъ не хоче згодитися на тй уступки, доки петербургскій кабинетъ не дасть достаточнои поруки, що буде дѣйстно заключена користна и обѣ стороны вдоволяюча угода. — До „N. fr. Presse“ доносять, що австрійскй и пруськй фабриканты и спедиторы въ пограничныхъ мѣсцевостяхъ Конгресôвки одержали приказъ, щобы безпроволочно выносилися зъ Россіи, бо речинець назначеный имъ до того вже давно минувъ. Кôлькохъ прогнаныхъ мало вже навѣть приѣхати до Кракова не полагодивши навѣть своихъ интересôвъ. — Коло Мѣхова ставлять кôлька панцирныхъ баштъ.

——

До вѣденьскихъ газетъ доносять зъ Берлина, що лѣкарѣ цѣсаря Фридриха прийшли до переконаня, що недуга єго не єсть ракомъ. Проф. Вирхофъ сконстатувавъ то при послѣдньôмъ своємъ розслѣдѣ. — Зъ Берлина надходять двѣ сензаційнй вѣсти. Бисмаркôвскій газеты рознесли именно вѣсть, що на наслѣдника престола, кн. Вильгельма и на кн. Бисмарка лагодився сими днями якійсь атентатъ, але полиція берлиньска выкрыла єго ще въ пору. Хто, на що и за що лагодивъ той атентатъ, не знати. Друга вѣсть въ формѣ поголоски єсть, що цѣле министерство пруске мало податися до димисіи. Хочь може ще и не зовсѣмъ правда, щобы министерство дѣйстно подалося до димисіи, то всежь таки треба признати, що въ Берлинѣ заноситься дѣйстно на кризу, а безпосередною причиною того єсть власноручне письмо цѣсаря Фридриха до министра Путкамера въ справѣ свободы выборôвъ. Цѣсарь — якъ кажуть — приказавъ бувъ оголосити то письмо рôвночасно зъ закономъ о продовженю законодательного періоду. Министерство однакожь ôдложило оголошенье и ôднеслося зъ представленьемъ до цѣсаря. Въ наслѣдокъ того заказавъ цѣсарь оголошувати и самъ законъ. Рада министрôвъ ухвалила отже тогдѣ податися до димисіи. Якій буде конець сеи кризы и якъ то вплыне на становище кн. Бисмарка яко канцлера, котрый заразомъ єсть президентомъ кабинету, трудно на разѣ ôдгадати. — Зъ Берлина доносять такожь що проектъ одруженя кн. Батенберга зъ кн. Викторіею станувъ знôвъ на порядку дневнôмъ.

——

На вчерашнôмъ засѣданю палаты послôвъ поставивъ Булянже внесенье въ справѣ ревизіи конституціи и такъ єго мотивувавъ: Выборы, котрй принесли такъ велику манифестацію для мого имени, вкладають на мене обôвязокъ представити то, що край болить. Криза переходить въ станъ поважнои обавы. Въ Франціи не вѣрить нѣхто въ будучнôсть. Маємо лишь рецублику, въ котрôй панує одна партія, пôдчасъ коли република повинна обнимати всѣ интересы и погляды загалу. Пôдъ моимъ имененъ зôбралися рôзнй погляды, погляды патріотôвъ, котрыхъ серце обурене. Правительство мусить бути зовсѣмъ зреформованое, ревизія конституціи єсть конче потрѣбна, дотеперѣшнй групы парляментарнй идуть лишь на руку котеріямъ, министры беруть грошѣ зъ скарбу державного, щобы купувати голосы выборцѣвъ. (Президентъ жадаѣ тутъ, щобы бесѣдникъ ôдкликавъ тй слова). Булянже каже, що не думаѣ оскорбляти своихъ товаришѣвъ, а ôдтакъ говорить дальше: Президента републики не конче потреба, Франція може обôйтися и безъ президента. (Президентъ перерываѣ знôвъ Булянжерови и каже, щобы не нападавъ на законне правительство.) Булянже говорить дальше: Зреконструована Франція, котра бы удержувала добрй ôдносины зъ заграницею и опиралася на армiи, була-бы найлѣпшою порукою мира. Нинѣшна палата не може дати краєви конституціи, край маѣ для неи лишь одно слово „розвязанье“. Наслѣдокъ зажадавъ Булянже, щобы єго внесенье було трактоване яко нагле. Фльоке заявивъ, що правительство противиться рѣшучо наглости сего внесеня и що въ ôдповѣдньôмъ часѣ предложить само проектъ ревизіи. Булянже хоче своимъ симъ внесеньемъ усмирити лишь своихъ выборцѣвъ, щобы они не называли єго ôдтакъ „лѣнивымъ диктаторомъ“. Представивъ ôнъ тутъ лишь взорець новочасного цезаризму, видимо въ нѣмъ лишь славу ген. Булянжера... Булянже кричить: Моя слава єсть тôлько варта, що и ваша! На послѣдокъ прийшло до голосованя и палата ôдкинула наглôсть внесеня 377 голосами противъ 186 и ухвалила оголосити бесѣду Фльокета плякатами. — Въ суботу поставивъ Льоръ (булянжистъ) въ палатѣ послôвъ внесенье, щобы ôдъ стороны нѣмецкои границѣ утворити пасъ, въ котрôмъ не вôльно бы було задержуватись и проживати Нѣмцямъ и жадавъ, щобы се внесенье трактовано яко нагле. Тому спротивився мин. Гобле и доказувавъ, що република маѣ собѣ то за честь, що єи границѣ отвертй для кождого. Напослѣдокъ зажадавъ, щобы Льоръ взявъ назадъ своѣ внесенье. Коли Льоръ не хотѣвъ того зробити, ôдкинула палата єго внесенью 509 голосами противъ 7. Касанякъ крикнувъ тогдѣ: Знайшлося сѣмъ божевôльныхъ!

——

Велику сензацію выкликавъ въ цѣлôй Европѣ фактъ, що Швайцарія приступила до своихъ важныхъ укрѣплень пôдъ взглядомъ стратегичныхъ позицій. Швайцарска рада звязкова носиться на серіо зъ гадкою приступити въ найблизшôмъ часѣ до укрѣпленя горы святого Готарда. Зъ пляну, пôсля котрого ся гора маѣ бути укрѣплена, выходить, що Швайцарія думаѣ въ случаю потребы не допустити анѣ переходу войска нѣмецкого до Италіи, анѣ италійского до Франціи або на ôдворотъ французкого до Италіи а навѣть и австрійского въ долину горѣшного Рену.

Зъ рады державнои.

Продовженье 242. засѣданя палаты послôвъ зъ дня 29. мая 1888.

(*Конецъ.*)

По бесѣдѣ д-ра Менґера забравъ голосъ пос. Надгерный за проектомъ закона о податку ôдъ горѣвки. Пôсля єго слôвъ заведенье проектованого податку єсть конечне, бо дохôдъ зъ горѣвки въ Австрiи єсть дуже малый въ порôвнаню зъ другими державами. Податокъ той спыхаѣсь справедливо на консумента, бо консументъ єсть великою масою людности, котра може легко знести збôльшенье тягару. Бесѣдникъ надѣѣсь, що новый законъ спровадить до державнои касы доходы, котрй позволять державѣ вызволитись зъ хроничного недобору и знести якійсь другій утяжливый податокъ.

Слѣдувала бесѣда Кронаветтера, подана нами въ цѣлости на окремôмъ мѣсци.

По Кронаветтерѣ забравъ голосъ пос. Шуклье, стараючись ослабити аргументы пос. Менґера. Онъ замѣтивъ, що нѣхто другій а сама лѣвиця розпочала въ комисіи торги, бо пос. Штайнвендеръ заявивъ тамъ галицкимъ посламъ, що згодиться не лишь на 800.000 зр. але и на 1,200.000 зр., коли лишь въ замѣнъ одержить певнй користи для Каринтіи. Бесѣдникъ годиться на новый податокъ пôдъ условіемъ, що держава оберне єго зъ однои стороны на переведенье податковыхъ реформъ, а зъ другои на инвестиціи для занедбаныхъ краєвъ. Бесѣдникъ жалуѣ вкôнци, що ôдкинено внесенье жадаюче заведеня ректификаційного примусу.

Опôсля выголосивъ довшу промову министеръ Дунаєвскій. „Предкладаючи проектъ нового податку — говоривъ ôнъ — руководилось правительство такъ финансовыми якъ и економичными мотивами. И однй и другй велѣли стремѣти до пôдвышеня податку ôдъ горѣвки. Щобы можна успѣшно оподаткувати высше горѣвку, треба було передовсѣмъ знести систему павшальну. Система та була передовсѣмъ зъ економичного огляду дуже шкôдлива, бо наклонювала продуцентôвъ до дуже швидкои продукціи, при котрôй марнуѣсь дуже богато сырôвця, а не менше невôдповѣдна була она и зъ скарбового огляду, бо при нѣй не мôгъ нѣхто сконтролювати, кôлько горѣвки выпалено, такъ що податокъ оплачуваѣсь не ôдъ дѣйстнои а фикційнои скôлькости. Такъ само оправдана єсть и стопа податкова, яку предкладаѣ правительство. Вправдѣ она єсть дуже высока въ порôвнаню зъ дотеперѣшною (доси 11 зр. а теперь 35 зр. и 45 зр. ôдъ гектол.) и богато взглядôвъ промовляло-бы за тымъ, щобы доперва постепенно пôдвышати єи а не такъ нагло, однакъ правительство пôднесло єи ôдъ разу до потрѣбнои єму высоты а то зъ причинъ: 1) що постепенне пôдвышуваньe податкôвъ практичне лишь при податкахъ безпосередныхъ, де податникъ мусить платити податокъ а не при посередныхъ (консумційныхъ), де податникъ зовсѣмъ може увôльнитись ôдъ податку, здержуючись ôдъ консумціи; 2) позаякъ державѣ треба заразъ грошей и не можна ждати на результаты постепенного пôдвышеня и 3) позаякъ панъ министеръ волить, якъ маѣ статись що неприемного, то щобы сталось ôдъ разу а не поступало поволи. Подвôйну же стопу и обмеженье контингенту предложило правительство длятого, бо инакше поступилабы страшна гиперпродукція, обниженье цѣнъ а дальше не лишь обниженье державныхъ доходôвъ але и руина горалень. А зъ другои стороны, коли-бы при контингентѣ була лишь одна стопа податкова т. з. коли-бы що-за контингентъ не можна було продукувати, выробивъ-быся монополь властителѣвъ горалень и они могли бы тогдѣ страшно вызыскувати консументôвъ. Подвôйна стопа не допускаѣ того монополю и длятого не можна называти нового податку дарункомъ для властителѣвъ горалень а цифра ихъ мнимого зыску, котру пос. Кронаветтеръ представивъ въ видѣ 100 мил. зр., єсть лишь фикційною. Бонификаціи суть справедливымъ еквивалентомъ для рôльничихъ горалень за знесенье павшальнои системы. Такожь увзгляднило правительство въ проектѣ и можливе зменшенье консумціи, котре принято въ высотѣ 15%, хочь досвѣдъ Англіи и Франціи свѣдчить, що зъ пôдвышеньемъ податку якъ разъ збôльшилась консумція. Замѣтъ, наче-бы новый податокъ протегувавъ Угорщину въ некористь Долитавіи єсть неоправданый, бо роздѣлъ податку мѣжь обѣ половины монархіи єсть лишь примѣненьемъ конституційно принятого принципу, що кождôй половинѣ прислугуе право запевнити для себе консумційный податокъ за цѣлу скôлькôсть продукційну, яку выпродуковано въ объемѣ єи границь. Зрештою неправдою єсть, начебы Угорщина заливала Австрію своєю продукцією горѣвки, бо пôсля статистики зъ р. 1886 выпадаѣ на користь Австріи надвышка 4000 гектол. вывезеныхъ зъ Австріи до Угорщины. Такъ само єсть неправдивымъ пôдношеный часто замѣтъ, що всѣ користи, якй будуть мати зъ бонификацій и другихъ приписôвъ закона властителѣ горалень, опруться остаточно о кишенѣ бѣдныхъ. Коли бы то була правда, то що-жь бы належало сказати про мыта охоронй, котрй пôдносять вправдѣ краєвый промыслъ, однакъ въ першôмъ безперечно рядѣ обтяжують бѣдного консумента?— Вкôнци звертаѣсь министеръ до бесѣдникôвъ лѣвицѣ зъ замѣтомъ, що ихъ полемика зъ правительствомъ и послами зъ Галичины єсть нечемна и середъ смѣхôвъ правицѣ заявляѣ, що може то якій будь припадокъ або розчарованье, яке лучилося одному або другому зъ нихъ передъ 8 тыжднями (*алюзія до нападу на пос. Перперторфера — Прим Ред.*) суть причиною такого нечемного тону бесѣдникôвъ опозиціи. Вертаючись до рѣчи, не обѣцюѣ министеръ помимо принятя закона о новôмъ податку ôдъ горѣвки зменшити якій будь другій податокъ або тягаръ. На то не надôйшла пора и то годѣ перевести, бо ôдъ правительства жадаѣсь такожь чимъ разъ бôльше податкôвъ на публичнй цѣли, а супротивъ факту, що всѣ державы зброяться, не може и Австрія остатись по заду, а на уоруженье збройнои силы потреба тôлько грошей, що нинѣ не часъ думати про якй будь пôльги. Въ имя отже теперѣшного положеня Австріи ôдкликуѣсь министеръ до патріотизму палаты и просить єи, щобы приняла проектованый законъ.

Пос. Найвиртъ заявивъ, що опозиція не може позволити правительству на новый податокъ, бо не маѣ до него довѣрія. Бесѣдникъ порôвнуѣ проектъ зъ законами другихъ державъ и пôдносить алькоголизмъ не лишь яко скарбове, але и соціяльне питанье. Цѣла система нашихъ посередныхъ податкôвъ выховуѣ и ширить павперизмъ и єсть крайно несправедливою.

На тôмъ перервано дебаты надъ податкомъ ôдъ горѣвки до слѣдуючого засѣданя.

Передъ замкненьемъ засѣданя внесено двѣ интерпеляціи до правительства а именно пос. Мильнера, и тов. зъ запытаньемъ, що думаѣ правительство зробити для охороны передлитавскихъ торгôвъ передъ заливомъ россійскимъ збôжемъ и пос. Барайтера и тов. зъ запытаньемъ, коли предложить правительство новый полицийный законъ карный.

На тôмъ закôнчено засѣданье.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Рогатина.

[Братство при церкви Рожд. Пресв. Дѣвы.]

Торôкъ була въ „Дѣлѣ“ згадка про тутешне Братство церковне, котре при церкви Рождества Пресв. Дѣвы Маріи истнуе ôдъ XVII столѣтя и положило чи-малй заслуги для удержаня духа религійного та причинилось дуже богато до свѣдомости народнои у рогатиньскихъ мѣщанъ. Въ боротьбѣ зъ латинизаціею ôдограло рогатиньске Братство велику ролю и доперва зъ початкомъ XVIII. вѣку приняло унію. Справдѣ дивно, що нашй историки майже зовсѣмъ не згадують про тутешне Братство.

По прилученю Галичины до Австріи занедбало Братство постарати о затвердженье своихъ привилеѣвъ, якъ то було вчинило Братство Ставропигіи Львôвскои. За-для того треба було конче ôдновити єго на основѣ австрійского закона о товариствахъ зъ 1867 року. По великихъ короводахъ выготовлено статутъ, котрый дотычнй власти и затвердили въ падолистѣ 1887 р., а въ Провôдну недѣлю ново-вписанй члены выбрали выдѣлъ зъ 12 членôвъ, до котрого входять самй найзначнѣйшй и найревнѣйшй зъ нашихъ мѣщанъ. Новый выдѣлъ ще не уконституовався, бо деякй члены внесли протестъ проти выбору, подаючи за причину, що до выдѣлу увôйшла бôльша половина своякôвъ, а то не конче користно вплынуло-бы на розвôй того многоважного товариства, орудуючого значнымъ майномъ церковнымъ. На разѣ не можна предвидѣти, якъ власти рѣшать сю справу, мы-жь тымчасомъ витаємо нове товариство сердечнымъ Щасть Боже! Организація тутешнього мѣщанъства єсть конче потрѣбна, тожь думаємо, що тй, що стали на чолѣ Братства, своєю ревною а безкористовною працею поведуть дѣло на славу церкви и народности.

Зъ Золочѣвского.

[Конференція учительска въ Золочевѣ.]

Хто бы хотѣвъ пôзнати, якъ высоко стоять наше шкôльництво, най бы бувъ потрудився на конференцію учительску, котра ôдбулася дня 18. и 19. мая с. р. въ Золочевѣ. Та коли вже она скôнчилася, то я позволю собѣ зъ ходомъ єи познакомити цѣкавыхъ читателѣвъ. П. инспекторъ Сонседскій, ôдкрываючи нарады конференціи, зазначивъ зъ глубокимъ жалемъ, що нинѣ зôбралося значно менше число учителѣвъ, а то зъ причины, що повѣтъ брôдскій. дôставши нового инспектора въ особѣ присутного ту п. Токарского, ôдпадаѣ ôдъ округа золочѣвского. Опечаленый тою стратою п. Сонседскій потѣшавъ зôбраныхъ згадкою довершеныхъ пôдъ єго проводомъ и

при помочи брôдскихъ та золочѣвскихъ учителѣвъ достохвальныхъ дѣлъ, котрî поставили сей округъ на первостепеннôмъ становищи межи другими округами школьными. Признаючи тутешнымъ учителямъ великî и похвалы достойнî заслуги, внѣсъ п. Сонседскій въ честь Єго Вел. цѣсаря „*многая лѣта!*“ (Щасливî Русины, що имъ Господь дарувавъ то „многая лѣта“, бо бодай нимъ можуть запозичити своихъ сусѣдôвъ и бодай оно може посвѣдчити о истнованю Русинôвъ!) По тôй промовѣ забравъ слово секретарь конференціи п. Иравтъ и въ трогаючôй бесѣдѣ: „Szczęśliwi jesteśmy“, пôднѣсъ незвычайнî заслуги для учительства ojca i dobrodzieja п. инспектора, и внѣсъ въ честь єго: „*многая лѣта!*“ — П. инспекторъ, ôдповѣдаючи, що на тî похвалы не заслугує, казавъ, що правою рукою въ довершеню такъ важныхъ результатôвъ бувъ єму п. Иравтъ, внѣсъ отже єму „*многая лѣта!*“ — П. Иравтъ, уболѣваючи такожь надъ розлукою своихъ товаришѣвъ зъ пов. брôдского, внѣсъ на ихъ благоденьствіе „*многая лѣта!*“ а на здоровлье нового ихъ инспектора зновъ „*многая лѣта!*“ Конференцію почтивъ своєю присутностею староста п. Флехнеръ, — якъ жежь не привитати и єго громогласнымъ „*многая лѣта!*“ Зволили такожь прибути кс. пробощь латиньскій и о. парохъ рускій. За ôддану имъ таку-жь честь, якъ п. старостѣ, о. Чемериньскій подякувавъ зôбранымъ красною польщиною, немовь научаючи педагогôвъ засады: „на чиѣмъ вôзку ѣдешь, того пѣсню спѣвай!“ На єго внесенье заспѣвали учителѣ такожь собѣ „*многая лѣта!*“

Но не думайте, що дводнева конференція, на котру край дає кôлькасотъ риньскихъ, на тыхъ многолѣтствахъ скôнчилася. О нѣ! Учительство кромѣ того сильно потрудилося у всѣхъ галузяхъ науки: въ природознавствѣ, исторіи краєвôй, математицѣ, гиґієнѣ, педагогицѣ и пр., и пр. Всѣхъ тыхъ цѣнныхъ розвѣдокъ не списавъ-бы и на воловôй шкôрѣ, однакожь не могу здержатися, щобы не подати вамъ способу, якъ практуєся въ нашихъ школахъ наука historyi krajowej. Насамперед выбрана до сего анкета зреасумувавши всѣ данî тематы: „Kazimierz Wielki“ на основѣ, що наука повинна бути наглядна, предложила, щобы слова абстрактнî, якî находяться въ реченôмъ уступѣ, якъ wielki, litościwy, sprawiedliwy, przystępny и т. п. були поясненî ôдповѣдными малюнками, „ґусінами“ (sic!). Потôмъ три прелегенты представляли методичне поступованье при науцѣ сего уступу. И такъ першій зъ нихъ при словахъ „król Kazimierz był najbogatszym monarchą w Ewropie“ поручавъ выложити дѣтямъ тогдѣшный системъ монетарный. Другій, критикуючи чичанку польску казавъ, що въ нѣй находиться за мало уступôвъ до науки польскои исторіи въ школахъ народныхъ. Третій выкориставъ Kazimierza W. на всѣ заставки, бо хоче научити дѣтей по-при сю исторію такожь патріотизму, моральности, ощадности, господарности, милосердія, побожности и т. и. честнотъ. Учителѣ вповнѣ годячися зъ выводами прелегентôвъ и приморенî голодомъ не дебатували цѣлкомъ, хоть ихъ п. инспекторъ до сего взывавъ; лише межи п. Сокальскимъ а п. Иравтомъ вывязалася жвава полемика надъ квестією, чи Русь Червона належала споконвѣку до Руси чи до Польщѣ? П. Сокальскій, опираючись на Несторѣ, доказувавъ, що належала все до Польщи, тôлько часами рускî князѣ Русь Червону здобували, а п. Иравтъ пôдпертый повагою Читанки казавъ противно. П. инспекторъ, залагоджуючи тую суперечку, признавъ обомъ правду, по части.

Вкôнци прошу ще подивитися, якъ безмежне довѣріе маютъ нашî учителѣ до п. инспектора. Конференція, якъ вѣдомо, єсть парляментомъ въ миніятурѣ. Ту рядить регуляминъ, выбираються комисіи, секретарѣ, делегаты на конференцію краєву, членъ окр. рады шкôльнои, члены wydziału wykonawczego, котрый укладає програмъ конференціи и т. д. У насъ все то залагоджуєся дуже хутко: одинъ зъ учителѣвъ внесе просьбу, щобы п. инспекторъ самъ выбравъ тыхъ, що треба, другî пôднесуть руки, що зъ тымъ годяться, и дѣло скôнчене. На що тамъ ще выборôвъ? Ojciec скаже, — dzieci зроблять, и баста!

НОВИНКИ.

— **Преосв. митрополитъ Сильвестеръ** розпôчне въ суботу визитацію канонічну зборôвского деканату. Въ подорожи товарищить митрополитови крилошанинъ о. д-ръ Іос. Комарницкій

— **Шематизмъ рускои епархіи Мукачѣвскои на рôкъ 1888.** Епископомъ 28-ымъ зъ ряду єсть Іоанъ Пастелій, род. 1826 року а поставленый р. 1874 епископомъ. Капитула числить 7 соборныхъ и 7 почетныхъ крилошанъ, 1 аббата титулярного, 3 аббатôвъ дѣйстныхъ по за границями епархіи. Въ епархіи єсть 7 архидіяконатôвъ, 48 округôвъ вицеархидіяконьскихъ (деканатôвъ); асесорôвъ: 1) Мукачѣвскои консисторіи 65, 2) пôдвластнои Мармарошскои консисторіи 15, 3) Гайду-Дорогскои 10, консисторіямъ въ Мармароши и въ Гайду-Дорогъ предстоять 2 викарѣ епископскî foranei. Парохій 386, церквей матерныхъ 384, дочерныхъ 278, въ тыхъ мурованыхъ 350, каплиць 2, мѣсцевостей всѣхъ въ епархіи 1.485, вѣрныхъ 427.873, сотрудникôвъ 54, священикôвъ ювилатôвъ 14, выслуженыхъ и спенсіонованыхъ 12, новорукоположеныхъ 12, настоятелѣвъ сѣменища 4, профессорôвъ въ лицею богословскôмъ 6, священикôвъ 509, богословôвъ укôнченыхъ 22, богословôвъ на наукахъ и питомцѣвъ 63 (6 питомцѣвъ зъ Велик. Варадскои епархіи румуньско-унитскои), 5 монастирѣвъ Василіянъ зъ 36 монахами. Въ епархіи суть слѣдуючî институціи и власти: судъ супружескій и церковный для архіепархіи львôвскои яко III инстанція; испытуюча комисія для учителѣвъ религіи середныхъ школъ; канцелярія епархіяльна; лицей богословскій заложеный 1775 року; завѣдательство фондôвъ епархіяльныхъ; хоръ катедральный; библіотека епархіяльна; комисаріятъ епархіяльнои апаратуры церковнои; музей епархіяльный заложеный р. 1877; комисія для перегляду плянôвъ будôвель церковныхъ и приходскихъ въ епархіи; препаранда для дякоучителѣвъ, въ котрôй учать кромѣ катихита 2 духовныхъ а 4 свѣтскихъ учителѣвъ; при препарандѣ єсть 6-ти клясова школа зъ осôбнымъ катихитомъ и учителемъ; дôмъ для сирôтъ-дѣвчатъ по священикахъ полученый зъ 8-клясовою школою, має 1 управителя-катихита, 5 выховательокъ, 3 учительки и 2 учителѣвъ зъ гимназіи и лѣкаря; дôмъ для сирôтъ-хлопцѣвъ по священикахъ має 4 настоятелѣвъ; бурса для сынôвъ священичихъ гимназіястôвъ, отворена 1 вересня 1883 р., має 5 настоятелѣвъ; бурса для препарандистôвъ, въ роцѣ 1887 було 30 принятыхъ, а всеи молодежи було помѣщеныхъ будь даромъ будь за умѣреною цѣною въ тôмъ закладѣ 140 хлопцѣвъ. Въ латиньскôмъ сѣменищи въ Остригомѣ (Gran) єсть 2, а въ будапештеньскôмъ єсть 4 питомцѣвъ. Умерло въ 1885 р. 5 священикôвъ, 1886 р. 13 а 1887 р. 12; 7 священикôвъ єсть по за епархією въ службѣ, межи ними одинъ войсковый капелянъ. При шематизмѣ епархіяльнôмъ находиться шематизмъ гр. кат. школъ пôдъ управою мукачѣвскои консисторіи. Въ Угорщинѣ суть ще людовî школы въ части пôдъ управою консисторій. Въ семи комитатахъ мукачѣвскои епархіи, въ 48 инспекторскихъ округахъ єсть 38.507 ученикôвъ въ 572 школахъ. На жаль, не выказаный языкъ въ тыхъ школахъ.

— **На торжество ювилейне университету въ Больоніи** выѣдуть ôдпоручники львôвского сенату д-ръ Пентакъ и д-ръ Цвиклиньскій. Везуть они адресу латиньску, уложену д-ромъ Цвиклиньскимъ, въ котрôй высказуєся именемъ львôвского университету честь для минувшости и заслугъ академіи въ Больоніи, що перетревали черезъ ôсѣмь вѣкôвъ, та желаня на будуче. Д-ръ Пентакъ жертвуе другій томъ своєи працѣ о римскôмъ правѣ спадковôмъ, присвячаючи єи университетови въ Больоніи яко найзнатнѣйшôй школѣ правничôй. Такожь выбираються на се торжество голова читальнѣ академичнои и двохъ академикôвъ. — Торжество выпаде вельми величаво, бо заповѣли рôвночасно отворити выставу промыслово-артистичну и ôдслоненье памятника Виктора Емануила. Король Гумбертъ буде присутный на сихъ торжествахъ.

— **Въ Хащовѣ**, селѣ пов. турчаньского, згорѣло въ пятницю минувшого тыждня одинадцять газдôвствъ. Въ Устрикахъ зложили на балю промысловцѣвъ нафтовыхъ досыть значну пôдпомогу для погорѣльцѣвъ.

— **Зъ Яворова** пишуть: Въ ночи дня 29 п. ст. мая згорѣли три обôйстя господарскî. Того дня забивъ бальокъ, спадаючій зъ розбираного дому, писаря выдѣлу повѣтового Ґдулю.

— **Для бѣдныхъ ученикôвъ школъ народныхъ** у Львовѣ жертвувавъ „Народный Дôмъ“ квоту 40 зр. Въ имени молодежи сердечно дякує товариство „Шкôльна Помôчь“.

— **Д-ръ Тадей Соловѣй** вписаный въ листу адвокатôвъ у Львовѣ.

— **Справленье похибки.** Въ числѣ 114 „Дѣла“ зъ суботы въ новинцѣ: „На засѣданяхъ центр. выдѣлу тов. „Просвѣта“, має бути замѣсть „о. Ант. Зубрицкого“, „о. Мих. Зубрицкого.“

— **Великî громы** навѣстили вчера Чехôвъ въ Празѣ. Пôдчасъ великои бурѣ вдарило кôлька громôвъ въ ческій народный театръ, въ будынокъ редакціи Politik и въ школу ческу на Смѣховѣ, де кôлька дѣвчатъ зôмлѣло.

— **Електрична женщина.** Въ парискôмъ біольогичнôмъ товариствѣ здававъ справу д-ръ Фере зъ електричныхъ зъявищъ спостереженыхъ у однои женщины. Єсли она дôткнулась ножа, то часто бачила, то мѣжь єи рукою а ножемъ, появлялась искра; коли обнимала кого, або подавала руку, то тотî особы дôзнавали електричного удару. Д-ръ Арсонвиль, занимаючій-ся слѣдженьемъ такихъ зъявищъ, заявивъ, що се походить зъ того, що недужа має дуже суху шкôру. Шкôру тои женщины можна прирôвнати до кавчука, котрый ôдъ потираня сукномъ набирає електричности. Женщина ся походить зъ родины, котра наслѣдно нездужала на розстроєнье нервôвъ. Електричнî зъявища почались у неи зъ пятнацятымъ рокомъ житя а дôйшли найвысшои степени въ 27 роцѣ. Въ той часъ она завважала, що єи пальцѣ притягають до себе легкî предметы. Єсли убранье близько дотыкалось тѣла, то являлись електричнî искры, а часомъ убранье такъ приставало до тѣла, що перешкаджало свобôдно порушатись. У єи сынка показуються такî самî зъявища.

— **Дрôбнî вѣсти.** Намѣстникъ Залескій выѣхавъ до Радовець на Буковинѣ въ справахъ краєвого комитету годôвлѣ коней; въ подорожи товаришить єму комисарь повѣтовый кн. Павло Сапѣга. — Архіепископъ ôрменьскій Исаковичъ выѣде въ суботу 9 н. ст. червня до Станиславова, де перебуде черезъ недѣлю, а ôдтакъ поѣде на визитацію до Кутъ и Снятина — Въ Быстрици тысьменицкôй утопився дня 20 н. ст. мая портьеръ зелѣзничій И. Дробичекъ. Тѣло ôднайдено въ Волчинци. — Въ Чернôвцяхъ ôдбулось вѣнчанье панны Михалины Рожанковскои, доньки урядника палаты торговельно-промысловои, зъ п. Браникомъ, емеритованымъ професоромъ середныхъ школъ.

Вѣсти зъ Аеп. Львôвскои.

Увôльненî ôдъ завѣдательства оо.: Ант. Желехôвскій въ Бережници и Ад. Витвицкій въ Стрѣлковѣ.

Введенî оо.: Ант. Желехôвскій яко завѣдатель въ Пôдгôрцяхъ, дек. стрыйского и Ад. Витвицкій въ Бережници, а поки не перенесеся до Стрѣлкова призначеный завѣдатель, то завѣдуе excurrendo и сею парохією.

Намѣстництво дозволило дотацію на одинъ рôкъ 300 зр. зъ фонду религійного для прив. сотрудника въ Побужанахъ при хорôмъ о. Мод. Дембицкôмъ.

Митроп. Консисторія вставилася о згоду на кан. институцію для о. Бородіевича, запрезентованого на Якимôвъ, дек. бужского.

Дозволено приступити до испыту конкурсового въ червни с. р. оо.: Петру Крипякевичу, завѣдателеви при церкви св. Петра и Павло у Львовѣ и І. Кулицкому, сотрудникови въ Ольшаници.

Вѣсти зъ Еп. Перемыскои.

Презенты одержали оо.: Як. Косоноцкій на Грозьову, дек. добромильского; І. Жарскій на Глудно, дек. бирчаньского; Григ. Гонтарскій на Ластôвки, дек. старосамбôрского; Вас. Охничь на Яворець, дек. балигородского; Григ. Бѣлиньскій на Волошинову, дек. старосамбôрского.

Завѣдательства одержали оо.: Як. Косоноцкій въ Грозьовôй, дек. добромильского и Мих. Попель въ Токарни, дек. сянôцкого.

Сотрудництво въ Остобожи, дек. угнôвского, одержавъ о. Артимій Мельникъ.

Наука, штука и литература.

— **Въ Москвѣ** печатаються рôвночасно два творы покôйного композитора П. П. Сокальского: 1) Русская народная музыка (велико-и малоруска) въ ея строеніи мелодичискомъ и ритмическомъ и отличія ея отъ основы современной гармонической музыки. 2) Либрето на малорускôмъ языцѣ оперы П. П. Сокальского: „Осада Дубно. Опера у чотирехъ діяхъ и зъ прологомъ. Переробленo зъ Гоголевои поеми Тарасъ Бульба“

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Капелянами П. кл. въ резервѣ именованî оо.: І. Михальчукъ, Теоф. Билинкевичь, Теодоръ Гаморакъ, Евг. Проскурницкій, Ник. Котецкій и Мих. Шатиньскій.

— **Перенесеня.** Юлій Клєберґъ, староста въ Ланьцутѣ, перенесеный до Бохнѣ.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **Для товариства „Шкôльна Помôчь“ у Львовѣ** прислали въ марти, цвѣтни и маю: Ив. Гамота у Львовѣ 50 кр.; П. Кокуревичь зъ Конюхъ 50 кр.; д-ръ Лѣтиньскій, адвокатъ у Львовѣ, 2 зр.; Гр. Врецьона 50 кр.; п. Юлія Врецьона 50 кр.; п. Іосифа Олескова 1 зр.; о. Кисѣлевскій зъ Незвищь 50 кр.; о. Назаревичь зъ Мшанця 80 кр., о. В. Кузикъ зъ Осовець 1 зр.; І. Корытко зъ Городка 1 зр.; о. Гащицъ зъ Карова 1 зр.; п. З. Садовскій зъ Самолускъ 50 кр.; о. Чапельскій зô Львова 50 кр.; о. деканъ Яримовичь въ Попôвцяхъ 2 зр.; д-ръ Ф. Сембратовичь зъ Монастирискъ 50 кр.; о. Бобикевичь зъ Студѣнки 3 зр.; С. Держко зô Львова 20 кр.; о. Игн. Гмитрикъ зъ Самбора 1 зр.; о. Сабатъ зъ Рѣчки 50 кр.; о. А. Барновичь зъ Ярослава 50 кр.; о. Жуковскій зъ Глушкова 1 зр.; о. Шанковскій зъ Нижбôрка 2 зр.; д-ръ Чайковскій зъ Банялюки 2·94 зр.; Ал. Тарнавскій зъ Конюшкова 50 кр.; Іос. Варапучиньскій зъ Прошовы 1 зр.; п. Марія Варапучиньска 1 зр.; п. Марія Цебровска 1 зр.; Орестъ Кисѣлевскій зъ Незвищь 50 кр.; о. Н. Бѣлецкій зъ Утѣшкова зôбранî ôдъ парохіянъ на Вел. свята 3·50 зр.; о. Шанковскій зъ Коничинець 1 зр. Выдѣлъ сердечно дякує и поручаєся ласкавôй памяти.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 5. червня. Палата послôвъ ухвалила законъ о податку ôдъ горѣвки въ третôмъ читаню 161 голосами противъ 130.

Вѣдень 5. червня. Министерство финансôвъ знесло въ наслѣдокъ рады министрôвъ и въ порозумѣню зъ угорскимъ правительствомъ розпорядженьемъ зъ дня 3. с. м. заказъ вывозу всякого рода коней.

Берлинъ 5 червня. Пôсля вѣстей зъ Почдаму мавъ цѣсарь вчера зъ рана бôль головы, але по полудни стало єму лекше и ôнъ выѣздивъ на прохôдъ. Кажуть, що пруске министерство подалося длятого до димисіи, що Путкамеръ обстає при своєй димисіи.

Парижь 5 червня. Президентъ Карно має незадовго выѣхати до Руанъ и Гавру. Праса републиканьска высмѣває бесѣду Булянжера при мотивованю свого внесеня а хвалить бесѣду Фльокета и доказуе, що вчерашный день бувъ користный для концентраціи републиканôвъ.

Лондонъ 5 червня. На внесенье правительства ухвалила палата послôвъ 206 голосами противъ 85 кредитъ въ сумѣ 2,600.000 фунтôвъ штерлингôвъ (звышь 26 мил. зр.) на укрѣпленя портôвъ и стацій вугля камѣнного. При сѣй нагодѣ заявивъ шефъ маринарки Гемильтонъ, що на случай вôйны не могло-бы правительство ручити безпечнôсть англійскôй торговли въ виду можливои зачѣпки. Правительство збôльшає безъустанно число скорыхъ крайсерôвъ и думає черезъ кôлька лѣтъ выдавати на фльоту бôльше якъ доси.

Софія 5 червня. Кн. Климентина принимала вчера декотрыхъ свѣдкôвъ зъ процесу Попова, котрî свѣдчили въ користь обжалованыхъ.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. І. Б. въ Городку. Заплачено до 30/6. — **Всч. К. С. въ Бруснѣ.** 5·50 зр. за II. чвертьрôкъ дôстали. — **Всч. В. Ц. въ Оз.** На адресовôй Вашôй картцѣ єсть выразно: „Озеряны к. Бучача“, а панове у Васъ на почтѣ ниѣ навчаться рускаго письма, бо для нихъ не будемо писати польскихъ адресôвъ.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерия

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручає свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ. 39—?
2389

Аптика **РУКЕРА** у Львовѣ
поручає 2460 133—?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катарь, кашель и хрипку. Цѣна одной пачки 25 кр. На провинцію зъ опакованьемъ 30 кр.

Цѣс. кор. упривилеєвана

Рафинерія спиритусу

И ФАБРИКА ОЦТУ

ЮЛІЯ МИКОЛЯША

у ЛЬВОВѢ

выробляє

НАЙЧИСТѢЙШІЙ СПИРИТУСЪ

вдалый для панôвъ аптикарѣвъ, фабрикъ ликерôвъ и т. п.

2316 котрый продає 54—?

по цѣнахъ умѣренныхъ.

Поручає такожь найлѣпшого рода горѣвки, ликеры и розолисы.

И. ИГНАТОВИЧЬ

у Львовѣ ул. Коперника ч. 3., въ Краковѣ Суконницъ ч. 20., въ Чернôвцяхъ Ринокъ ч. 2

поручає власного выробу

знаменитî средства дôзначенî 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипломами признаня, на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ.

Есенція ароматична до полоканя устъ змѣшана зъ водою, дає здорове и дуже приємне полоканье до устъ, ôдсвѣжає ясла и запобѣгає псованю зубôвъ. Фликонъ 80 кр.

Паста ароматична до чищеня зубôвъ знаменито очищає зубы зъ каменя и надає имъ перлову бѣлôсть. Цѣна 30 кр.

Щôточки до чищеня зубôвъ

въ рôзныхъ родахъ зъ найлѣпшихъ фабрикъ англійскихъ и французскихъ ôдъ 20 кр. до 1 зр. 50 кр.

Пльомба бальзамична

до пльомбованя дѣравыхъ зубôвъ, єсть тревалою и дуже практичною въ ужитю. Фликонъ 50 кр.
2424 10—?

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СИРІЮСЪ“

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручає добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ôдъ продуцентôвъ зъ Америки полудневои.

Коштуе у Львовѣ:

1 кило 1 80 зр.

на провинціи:

4¾ кило 9·15 зр. франко.

Ôдбирателямъ надъ 50 к. опустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родôвъ кавы, котрî огородшуютъ инший пôдъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто ôдъ продуцентôвъ, що можу доказати, и продаю єи найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Трієстѣ можна дôстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродає гуртôвникови на мѣсци, той знову гуртôвникови въ Европѣ, ôдъ тыхъ купуе комисіонеръ, а ôдъ него ажь купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дôстане де инде по тôй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 146—?

2445

КОСЫ

6 и 6½ ручковî вузшî и широкî по **36** и по **40** кр.

Найлучшî по **50** кр.

Бракъ по **25** кр.

поручає зъ своихъ складôвъ

Народна Торговля.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка, пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 117. Львôвъ, Середа 25 мая (6) червня 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека пайзнам. повѣстей“ выходить въ вôвторокъ и въ вôвторокъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Редакція, Администрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Ваторія.

Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанѣ вôльнѣ ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Унія въ Раранчи и ѣи коментаторы.

Справа раранецка не дае спокою нѣ митрополитови черновецкому Сильвестрови, нѣ звѣстнымъ галицкимъ кореспондентамъ „Варшавского Дневника“.

У страха, якъ кажуть, великѣ очи, тому не дивота, що управитель православнои церкви на Буковинѣ въ переходѣ рускихъ Раранчанъ на унію, выкликанôмъ мѣсцевыми обставинами, добачивъ грозу широкои и систематичнои пропаганды католицизму, котрои розумѣесь на дѣлѣ нема. Читателѣ нашѣ пригадають собѣ докладно, що мотивомъ до переходу на унію раранецкихъ громадянъ була нетолеранція для рускости изъ стороны шовинистôвъ румуньскихъ. Рѣчь ясна. Въ мѣру, якъ нарôдъ нашь на Буковинѣ приходить до свѣдомости правъ своихъ національныхъ, чуе ôнъ и потребу: усувати все то, що ѣго розвоѣви національному стоить въ дорозѣ. Въ сѣмъ случаю Раранчане повалили противника національного свого истнованя однымъ ударомъ, принявши унію, котра для ихъ рускости являлась имъ бôльше толерантною и менше небезпечною. Доки въ церквѣ православнôй на Буковинѣ живъ ще духъ пок. митрополита Гакмана, духъ справедливости для обохъ народôвъ, поселеныхъ на Буковинѣ, а исповѣдуючихъ православіе, доти переходы до католицизму являлись лише спорадично. Шовинизмъ румуньскій принѣсъ зъ собою Раранче и хто знае, чи въ слѣды Раранчанъ не вступлять небавомъ и другѣ села рускѣ, котрымъ ширена зъ горы черезъ *православну церковь* румунизація выдасться атакомъ на святощѣ національнѣ.

Мимо того черновецкій митрополитъ Сильвестеръ не хоче зрозумѣти дѣйстнои причины переходу Раранчанъ на унію, а выдавши окружникъ до свого клиру зъ всякими чисто полиційными приписами и пересторогами, мотае справу и затемнюе ѣи всякими неоправдаными инсинуаціями. Ѣму здаѣсь именно, що противъ православія на Буковинѣ трудиться якась зорганизована пропаганда католицка, розпустивши цѣлу тьму агентôвъ, и велить священикамъ и епитропамъ своимъ сильно за ними наглядати и о всѣмъ здавати справу деканамъ и консисторіи. Що однакожь заходы тѣ будуть даремнѣ, се рѣчь певна, бо, ще разъ повтаряемо, не агенты, а оскорба національного чувства була причиною ôдступленя Раранчанъ ôдъ церкви православнои. Масы народу не люблять бавитись въ опозицію теоретичну, а въ такихъ случаяхъ приступають просто до реальнои акція. Сего правила придержувались всѣ народы, коли ставали до революціи. Тôлько ученѣ спорять, людъ дѣлае.

Але ще бôльшій переполохъ обнявъ нашихъ домородныхъ заступникôвъ православія, тыхъ самыхъ, що такъ „щасливо“ повели справу въ Гниличкахъ. Національность руска стоить у нихъ на другôмъ або навѣть на жаднôмъ плянѣ, а тôлько за православіемъ выступають они зъ цѣлымъ жаромъ. Въ своѣмъ часѣ пробовали навѣть тѣ агенты православія вступити въ близшій контактъ зъ митр. Морарiемъ и помагати ѣму въ пропагандѣ православія на Буковинѣ межи рускимъ народомъ. Имъ байдуже, чи Русинôвъ буковиньскихъ зрумуньщать, кобы тôлько були православнѣ, бо то стелить дорогу до звѣстного „объединенія“. Румунщина въ сѣмъ случаю дорожша имъ ôдъ рускости, котру они ненавидять, яко елементъ „сепаратистичный“, противный програмѣ Катковыхъ и Побѣдоносцевыхъ.

Въ очехъ сихъ нашихъ поборникôвъ православія стоить величезна организація пропаганды католицкои, до котрои належить окрôмъ епископа станиславôвского и шляхта польска. Отъ що читаемо въ кореспонденціи зъ Галичины до „Варшавского Дневника“:

„Церковь православна на Буковинѣ есть зовсѣмъ безсильна (значить: помагайте ѣй посередно черезъ насъ!). Духовеньство доведенe до такого стану, що годѣ ѣму борикатись зъ унією (о тôмъ свѣдчить дѣйстно окружникъ митрополита черновецкого, помѣщеный въ чч. 112. и 113. „Дѣла“). Якъ бы давнѣйшѣ митрополиты галицкѣ хотѣли були завести унію, вся Буковина була-бы нинѣ уніятска. Але дякуючи симпатіи уніятского духовеньства галицкого до православія, пропаганда (яка?) не мала успѣху, ажь поки епископского престола въ Станиславовѣ не обнявъ молодый владика, Юл. Пелешь, котрый выслугуеся папѣ и Полякамъ австрійскимъ. Ѣму то подавъ руку папа римскій, чимъ не почтивъ митрополита львôвского, до котрого не мае такого довѣрія. Отъ маете вôйну безъ пушокъ и стрѣлôвъ! Головнымъ вождомъ ѣсть кн. Сапѣга, король кіевскій, ôнъ то стоить на чолѣ пропаганды уніятскои. Однакожь рахунокъ такій дуже часто не удаѣсь. Така вôйна вороговъ зъ нашими основами (православіемъ) вже намъ наскулила до крайноста, до смерти! Коли-жь побачимо конець ѣи?... (Дальшихъ слôвъ наша цензура не пропустила-бъ). Межи нами проявляѣсь роспука, коли вже не цѣлковитый упадокъ духа!...“

Послѣдни слова мають найбôльшу вагу. Они выражають смиренне прошенe о тѣ блага, котрыми звѣстнѣ у насъ одиницѣ пôддержують свого духа патріотичного. И имовѣрно просьба та не лишиться безъ результатôвъ. Зъ „Варш. Дневника“ „вопль“ та переходить въ другѣ органы прасы россійскои и дôйде ажь до свого мѣсця. Раранче послужить тымъ патріотамъ, дбаючимъ о добро церкви православнои на Буковинѣ, до выходу зъ прикрого положеня и упадку духа..

Тымчасомъ у насъ въ Галичинѣ нѣкому и не сниться о якôйсь организаціи пропаганды католицкои на Буковинѣ. Мнимѣ факты, наведенѣ въ кореспонденціи до „Варш. Дневника“ суть простою выдумкою. Перехôдъ Раранчанъ на унію не стоявъ навѣть въ нѣякôй *звязи зъ парохією уніятскою* въ Чернôвцяхъ, не то зъ епископскимъ престоломъ въ Станиславовѣ. Що одинъ Раранчанинъ ѣздивъ ôдтакъ до Риму и що деякѣ круги и люде хвилево нимъ дуже заопѣкувались, се мало зовсѣмъ друге значенье и цѣль. Мы вже впрочѣмъ згадували, що вся вина переходу Раранчанъ на унію належиться розбудженому на Буковинѣ рускому духови національному, котрый будь що-будь хоче ломити пута румунизаційнѣ. Треба отже великои фантазіи и великои дозы самодурства, щобы маячити о князю Сапѣзѣ и ѣго якôй-нибудь акціи на тôмъ поли. Кн. Сапѣга ѣсть рускому загалови звѣстный зъ свого антагонизму до справы заснованя гимназіи рускои въ Перемышли, — иншихъ заслугъ (!) ôнъ для Руси не мае. По нашôй думцѣ повиненъ бувъ кореспондентъ „Варш. Дневнѣка“ радше похвалити кн. Сапѣгу яко такого, котрый по можности стараѣся спинати въ Галичинѣ культурный розвôй сепаратистичного елементу рускаго...

Бесѣда посла Кронаветтера

выголошена на 242 засѣданю рады держасноѓ дня 29 мая 1888 при генеральнôй дебатѣ надъ проектомъ закона о податку ôъ горѣвки ѳ

(*Конецъ.*)

Теперь приходить до обговореня далеко цѣкавѣйша рѣчь, именно интересы паньскихъ горалень. Тутъ вже було труднѣйше, якъ при заспокоѣню моральности. По однôй сторонѣ держава, по другôй интересъ горалень, а щобы бути справедливымъ, выдумано у насъ за взôрцемъ въ Нѣмеччинѣ подвôйну стопу податку и сказано собѣ: одну, тую часть оковиты, зъужитковуеся, оподаткуймо трохи низше, (35 зр.), а другу часть трохи высше (45 зр.). Коли потреба оковиты упаде лишь о 15%, то позôстане до ужитку въ державѣ все ще досыть значна скôлькôсть оковиты по-надъ контингентъ оподаткованый по 35 зр.; горѣвка буде гонитись по высшôй стопѣ податковôй, бо ѣсть попытъ, а на торзѣ нема въ цѣнахъ оковиты рôзницѣ, чи платиться высшу чи низшу стопу податкову, — тожь въ результатѣ рôзница мѣжь обома стопами податковыми лишаться въ кишени того, що выгонивъ контингентъ, то ѣсть въ кишеняхъ 1100 горальникôвъ, а сума та буде здиратися зъ найбôльшихъ бѣдакôвъ, що не можуть собѣ купити иншого напитку, якъ лишь тои парухи.

Въ Долитавщинѣ маемо 22 милiоны людей, а на Угорщинѣ 17 мил., они немало выпюють. Въ Пештѣ припадае на одного чоловѣка рôчно 15·4 литрôвъ, въ Нѣмеччинѣ 9, а въ Парижи лишь 7·6 литрôвъ. Контингентъ у насъ ще досыть низькій. Ôдчисливши отже то (15%), що припаде на моральность, то зъуживаеся все ще бодай $^1/_{10}$ по-надъ контингентъ и можна напевно сказати, що тыхъ 10 зр. рôзницѣ въ податку для контингенту оставатись буде въ кишени тыхъ 1100 горальникôвъ.

Заходить отже питанье — въ комисіи того зовсѣмъ не тыкано, а лишь передбесѣдникъ натыкнувъ нинѣ на то: Якимъ правомъ можна хочь-бы одну часть того, що платить цѣле населенье, напихати въ кишенѣ кôлькохъ упривилеѣваныхъ людей? Чи податники на то, щобы давалися доити, якъ корова, кôлькомъ людямъ, котрымъ тутъ случайно зъ горы накинено якійсь привилей, держати мечь справедливости въ своѣй руцѣ? То варварство: робити зъ права надаваня законôвъ такій ужитокъ!

Ѣсть се основою кождого права державного, що держава може лише для своихъ цѣлей накладати податокъ на горожанъ. Але щобы якась кляса богатыхъ дѣдичѣвъ и цукровыхъ баронôвъ важилась накладати податокъ побôчь державы на всѣхъ прочихъ мешканцѣвъ, того не можна нѣякъ оправдати правомъ и справедливостею. Тутъ представляеся намъ страшна сцена: Упривилеѣванѣ клясы идуть и кажуть: Ты державо, ты потребуешь податку, дôстанешь ѣго, але не ôдъ насъ; дôстанешь ôдъ всѣхъ другихъ мешканцѣвъ, але пôдъ условіемъ, що мы побôчь державы будемо такожь брати значну часть тыхъ податкôвъ! То ѣсть станъ, що кидае на цѣлый нашь державный и суспôльный розвитокъ таке ярке свѣтло, що ажь волосъ стае дубомъ! Жалуванося и зовсѣмъ справедливо, що у насъ той податокъ не ужиѣся на нѣчо, якъ лишь на цѣли воѣнни, а друга часть ѣго застрягне въ кишеняхъ 1100 захланныхъ горальникôвъ, що не можуть понапихатися.

Що-жь робить нарôдъ, що мае дѣйстно заступникôвъ народныхъ? Тутъ мушу поправити посла Менгера. Мы не представителѣ народу. (*Голосы зъ лѣвицѣ: Такъ ѣсть!*) Мы представителѣ интересôвъ и групъ. Характеръ заступництва интересôвъ пробиваеся при всѣхъ законахъ, *що* дотыкають оподаткованя и то зъ найсумнѣйшими наслѣдками для кишенѣ найбôльшого бѣдака, що купуе собѣ кильо цукру або чарку горѣвки. Край, що мае представителѣвъ народныхъ, робить то зовсѣмъ инакше. Пôйдемъ до Швайцаріи, тамъ 15 мая 1887 р. ôдбулося голосованье цѣлого народу и черезъ то заведено въ Швайцаріи монополь горѣвки. Я пересвѣдченый, що вы не важились-бы жадати народного голосованя, якъ въ Швайцаріи, для такого закона, якъ сей. Нѣколи! Наколи-бъ вы схотѣли надати австрійскому народови такѣ права, якѣ мае нарôдъ швайцарскій, — а котрѣ такъ само повиненъ-бы мати и нарôдъ австрійскій въ наслѣдокъ вродженого и природного права, — и наколи-бъ вы опôсля на обѣ половины державы хотѣли наложити рôчный тягаръ 60 мил. зр. та одного горожанина за другимъ кликали до урны, щобы голосувавъ „за“ або „противъ“, — то всѣ народы Австріи перейшли бы надъ вашими ухвалами клюбôвъ до порядку дневного, вы не мали-бы нѣякого успѣху зъ такими законами, якъ сей, передъ народами Австріи. Австрійскѣ и угорскѣ народы ôдцурались-бы васъ. Такъ робиться законы въ свобôдной державѣ, де дѣйстно законодавство спочивае въ рукахъ народу. А у насъ якъ дѣеся?

Правительство предложить проѣктъ, той иде до комисіи, щобы всѣ панове послы могли добре поинпормуватись о мотивахъ проѣкту и о тôмъ, що дѣеся; щобы добре пôзнали законъ, бо до 24 годинъ, въ котрôмъ то часѣ законъ ѣсть въ нашихъ рукахъ и коли ще бôльша часть дня припадае ни засѣданье въ палатѣ, не можна точно поинформуватися *о доносимости* закона, що мае ще такъ богато подрôбныхъ постановъ. Комисія назначуеся длятого публичною. Але коли покажуться трудности, то публичнôсть комисіи оминаеся старымъ дотепомъ: выбираѣсь пôдкомитетъ и робиться такъ тайну комисію. Зъ пôдкомитету бѣжать ôдтакъ послы до своихъ клюбôвъ, зъ клюбôвъ до правительства, ôдтакъ скликуеся проводирѣвъ клюбôвъ, а на послѣдокъ нашь справоздавець не знае въ своихъ мотивахъ нѣчого о тôмъ, що дѣялося. (*Гръмкѣ оплески на лѣвици.*) Чи такъ укладаються де мотивы? Длячого не мае цѣлый свѣтъ знати, якимъ способомъ робиться законы, щобы можна пôзнати духа, котрый стався основою кождои законнои постановы? Робѣть хитро, якъ тôлько можете, та вамъ вже нѣчого не поможе! Народы стали вже теперь просвѣченѣ и розумнѣ. Они можуть вже розважувати и слѣдити вашу дѣяльнôсть крокъ за крокомъ, а вы робѣть свои пôд комитеты тайными на скôлько лишь хочете. Нарôдъ, котрому накладаете тягары, якѣ ôнъ мае платити, и котрому ôдбираете то, що ôдтакъ дѣлите мѣжь себе, ѣсть уже занадто розумный, щобы знати, що мае думати о такôмъ законодавствѣ и о тыхъ, що роблять такѣ законы! Такими законами вы йдете прямо на руку соціялизмови, — они найлучше средство агитаційне за соціялизмомъ, бо людъ австрійскій вже не такій дурный, щобы не числивъ, куды йде ѣго крейцаръ. Ôнъ рахуе докладно: що йде зъ кишенѣ одного, а до кишенѣ другого. Людъ пытае: Якимъ правомъ иде тôлько одна частина податкôвъ въ кишеню державы, а друга въ кишеню панôвъ-горальникôвъ? А зъ народу, котрый все то знае, вы не выкорените гадокъ про несправедливôсть такого законодавства. Длятого я ще разъ кажу: чимъ бôльше вы тутъ будете робити такихъ законôвъ, тымъ бôльше поможете ширеню идей соціялистичныхъ. Гегель каже зовсѣмъ справедливо, що кожда рѣчь, котра мае въ собѣ суперечнôсть, мусить на тую суперечнôсть згинути. А державный и суспôльный порядокъ, котрый може вытворювати такѣ законы цукровѣ и горѣвчанѣ, мае въ собѣ таку суперечнôсть, що зъ математичною певностею можна обчислити, коли той порядокъ державный и суспôльный згине и кôлько ще треба часу, щобы на лавахъ сеи Выс. палаты засѣли правдивѣ представителѣ народнѣ (*Брава зъ лѣвицѣ*), представителѣ, що будуть знати тôлько нарôдъ, котрый ихъ сюды выславъ, и своихъ выборцѣвъ будуть пытати, що мають чинити, а не клюбôвъ и комитетôвъ, якъ теперь тутъ дѣеся.

Передбесѣдникъ мôй сказавъ, що ще не доказано, на кôлько горѣвка подорожѣе, и думае, що чарка нинѣ за 2 кр. коштувати буде $1^1/_2$ кр. Я бы спытавъ ѣго, чи пристане ôнъ на таке ризико, щобы кождому, хто заплатить дорожше, заплативъ надвышку. Менѣ здаѣсь, що не пристане. (*Веселôсть.*) Що я сказавъ при цукрѣ, се кажу и при горѣвцѣ: упривилеѣванѣ горальники зроблять картель, якъ се теперь въ Нѣмеччинѣ вже проектують, заложать акційне товариство, змонополизують спиритусъ и пôдвысшати-муть цѣну до такои высоты, якъ собѣ схочуть. А вже коли мае прийти до такого монополизуючого банку спиритусового, не було-бы розумнѣйше, щобы монополь мала держава? Цѣлый законъ, якій теперь завести хочете, спочивае на соціялистичнôй основѣ, суперечнôй зъ нинѣшными порядками. Тутъ даете насамперед 3-лѣтный монополь тымъ, що вже роблять алькоголь, бо новѣ предприѣмства не въ силѣ повстати; дальше, приписуючи контингентъ, творите систему картельну, спôльну продукцію тôлько для великихъ посѣдателѣвъ, 1100 шляхтичѣвъ. На такій способъ, якъ отсе великихъ горальникôвъ, могла-бъ держава консеквентно сполучити и групы дрôбныхъ промысловцѣвъ, н. пр. шевцѣвъ. Се було-бы божевôльство, скажете. Але коли въ такій способъ организуеся продукцію спиритусу, то се розумно, бо миліоны чистого зыску плынуть до кишенѣ и державы и панôвъ-шляхтичѣвъ.

Тѣ панове, хочь уже при вытворѣ спиритусу заробляють, жадають ще преміи. Якимъ правомъ? А чи вы обчислили, якимъ тягаремъ той буджетъ горѣвчаный наляже на бѣдака? Вы певно скажете: Бѣдакъ нехай пье воду! (*Веселôсть.*) Мои панове! Натуры чоловѣка не змѣните. Се фактъ, що люде, ôдъ найдикшого до найкультурнѣйшого, багнуть якогось средства пôдбуджуючого и уважають ѣго конечнымъ до житя. Нѣхто зъ насъ не зречесь того и не обмежиться на то, щобы лишь тымъ напихавъ свое тѣло, що до физичнои вегетаціи конче потрѣбно. Уважаете-жь вы горѣвку артикуломъ люксусовымъ и оподатковуете ѣи по 45 зр. за гектолитеръ, то мусите людямъ, котрымъ вы той люксусовый напитокъ — горѣвку — ôдняли, чимсь за то надоложити. Одинъ зъ панôвъ властителѣвъ дôбръ навѣвъ тутъ всякѣ можливѣ податки, якѣ можна-бъ понизити, а выпустивъ тôлько одинъ: податокъ консумційный на найпотрѣбнѣйшѣ артикулы живности. А найсвятѣйшимъ обовязкомъ вашимъ було-бы, именно на то погадати. О тôмъ нѣ слôвця, а чому-жь вы, що жадаете т. зв. ôдшкодованя за права своѣи пропинаціи, не хочете вынагородити бѣдака тымъ, щобы дати ѣму дешевше хлѣбъ, мясо, мешканье и т. д.? Бѣдакъ не дôстане нѣякого ôдшкодованя; ѣму пальнуть тыхъ 10 милiонôвъ рôчно, якими шляхтичѣвъ обдарують. (*Веселôсть.*) Тыхъ 10 милiонôвъ мусить вытягнутись зъ найбѣднѣйшихъ милiонôвъ людей а повандруе до кишень горстки.

При оговорѣ сего закону въ комисіи розвинулося политично шкôдне шахрайство (Schacher). (*Оплески зъ лѣвицѣ.*) Се просто диво, що щось таке въ загалѣ можливе. Тутъ такъ ишло, якъ на биржи. Очевидно, мало о тôмъ що знати, бо справоздавець показався намъ майстромъ въ стилю, мовчить. Але коли тôлько десята часть того ѣсть правдою, що було писано, то на найпослѣднѣйшôй покутнôй биржи не може бути бôльше шахровано, якъ въ комисіи (*Веселôсть*).

Ще одно скажу. Усе говорять и лементують, що торговельникъ стôлько зыскуе при торговли худобою, збôжемъ, горѣвкою и т. д. Той заробокъ торговельника ѣсть лихвою, ѣсть незаконный, — але тѣ 10 милiонôвъ, що тутъ шляхтичѣ профітують, то легальнѣ! (*Дуже добре! зъ лѣвицѣ*). Що жидъ-коршмарь при торзѣ горѣвкою набере до кишенѣ, то незаконне. Я се хиба такъ можу розумѣти, що жиды коршмарѣ не мали можности, такожь въ дорозѣ закона ухвалити собѣ зыску зъ кишенѣ народу (*Веселôсть*), а мусять шахрувати волочучись зъ мѣсця на мѣсце, то симъ то тымъ, поки щось нашахрують, коли тымчасомъ панове посѣдателѣ земскѣ роблять выгôдно, бо замѣсть шахрувати ухвалять собѣ 10 милiонôвъ рôчно зъ калитки консумента. Инчои рôзницѣ мѣжь жидомъ-коршмаремъ а паномъ, великимъ посѣдателемъ нема. (*Веселôсть калье.*)

Вякѣ обôгашѣ, листы застáвнѣ, ренты, акціи обôковѣ и облѣгацѣи, льосы державнѣ и приватнѣ купуютъ и продаютъ пôдъ найкористнѣйшими по змозѣ условіями БАНКОВЫЙ И КОНТОРА ВЫМѢННЫ. СОКАЛЬ и ЛИЛЕНЬ ДОМ ОБЩОВЫЙ

Поручени зъ провинціи сейчасъ залагаджуются, безъ дочисленя провизіи.

Що я за такимъ закономъ нѣколи зъ принципу не можу дати свого голосу, се розумѣєсь само собою. Ôнъ опираєсь на найгôршихъ принципахъ, якî можна тôлько подумати. Ôнъ опираєсь на найсильнѣйшôмъ клясовôмъ егоизмѣ, на засадѣ: Тôлько я! а що побôчь мене, про те я не дбаю. Але зъ такими законами, мои панове, державы завсѣгды розпадаються.

То не правда, щобы тымъ служено загалови, коли робиться въ користь одныхъ на шкоду другихъ; кожде заступництво интересôвъ хорує на то, що тî групы интересôвъ, котрî мають мечь законодавства въ своихъ рукахъ, въ сей або той способôбъ напихають свои кишенѣ, не дбаючи про тую часть народу, зъ котрои беруть. Але нарôдъ, ôдъ котрого береся, мѣркує то, докладно бачить грôшь, що єму забирають, и занюхує єго — въ кишеняхъ. (*Дуже добре! зъ лѣв.*) Ôнъ бачно слѣдить, куда вандрує кождый крейцаръ, що забирають ôдъ него.

То знеохочує нарôдъ, то понижує парляментъ, то дискредитує єго, бо нарôдъ собѣ каже и мусить казати, що нѣякій абсолютный монархъ не згодився-бы на такій законъ. (*Грôмкî оплески на крайнôй лѣвици.*) Абсолютный монархъ наложивъ-бы на нарôдъ податокъ, але нѣколи не казавъ-бы платити податокъ для властителѣвъ великихъ посѣлостей и для цукровыхъ баронôвъ. Але и то добре, що сталося таке, бо люде будуть знати, що они мають думати про нинѣшнî нарляментарнî институціи. Такій способôбъ надаваня законôвъ певно доведе до поправы нашихъ парляментарныхъ институцій, до права народу, надавати самому собѣ законы, бо такъ гнетеный нарôдъ не буде вѣчно терпѣти такого парляменту и такихъ законôвъ. Тому то й добре, коли дôстаємо и того рода законы.

Але чоловѣкъ, котрый такъ глядить на рѣчь, думаю, мусить очевидно бути противъ цѣлого закона ôдъ першои до послѣднои буквы. (*Гучнî оплески на крайнôй лѣвици.*)

Зъ рады державнои.

243. засѣданье палаты послôвъ зъ дня 30. мая 1888.

На тôмъ засѣданю прийшла передовсѣмъ на порядокъ дневный справа диспозиційного фонду 50.000 зр., котрый палата послôвъ передъ кôлькома тыжднями була ôдкинула, а котрый приняла и ухвалила палата высша. За-для того справа тая назадъ вернула до палаты послôвъ. Пп. Фусъ и Пленеръ заявились и теперь противъ диспозиційного фонду, а послѣдный зазначивъ, що цѣла лѣвица уважає справу призволеня того фонду яко питанье довѣрія до правительства, а позаякъ того довѣрія не має, то буде голосувати проти фонду. Пос. Вашатый (молодо-Чехъ) заявивъ, що буде голосувати проти фонду ще и зъ тои причины, позаякъ фонду того уживаєсь на пôдпиранье офиціяльнои прасы, котра пôдъюджує до вôйны зъ Россією. По промовѣ справоздавця пос. Маттуша принято фондъ диспозиційный 169 голосами противъ 116 гол.

Потôмъ принято резолюцію пос. Катрайна, щобы розслѣдити станъ погорѣльцѣвъ мѣсточка Кольбушовы и подати имъ ôдповѣдну помôчь, — опôсля же розпочалась дальша дебата надъ проєктомъ закона о податку ôдъ горѣвки.

По промовѣ пос. Тирка, котрый заявивъ, що буде голосувати за проєктомъ, замкнено дискусію и выбрано генеральными бесѣдниками „за“ проєктомъ пос. Рутовского а противъ пос. Пленера.

Пос. Пленеръ забравъ перше слово и пôднѣсъ на вступѣ, що проєктъ той займе въ въ исторіи монархіи мѣсце повне ваги. Въ тôмъ однакъ пôдноситься першій сумнѣвъ, чи належало ôдъ разу такъ нагло пôдносити стопу податкову. Таке пôдвысшенье єсть некористне, єго выкликали спеціяльнî потребы. Угорщина накинула таку высоку стопу Австріи. Лучше було пôдвысшати стопу поволи, якъ при тютюнѣ, а певно не понизилась-бы консумція. Однакъ и такъ консумція не дуже понизиться, або хочь понизиться, то не на довгій часъ. Убогî люде привыкли до горѣвки и научились ѣи уживати мовь-бы конечного артикулу, и певно ôдмовлять собѣ другои поживы, а не обмежать консумціи горѣвки. Тои евентуальности бôльше треба лякатись, якъ дѣйстного пониженя консумціи. Бесѣдникъ обчисляє ôдтакъ, що новый податокъ пôднесе въ гуртовнôй торговли цѣну одного литра горѣвки о 11 кр. Пôсля думки бесѣдника повинна стопа податкова выносити що-найменше 25 зр. Яко взôръ податкôвъ консумційныхъ уважає бесѣдникъ Англію, де зовсѣмъ вынято зъ-пôдъ податку конечнî артикулы житя, якъ мясо, хлѣбъ и нафту, а оподатковано лишь горѣвку, тютюнъ, каву и чай. Австрія повинна ити за тымъ примѣромъ. Передовсѣмъ однакъ не треба вытягати ôдъ податникôвъ бôльше, якъ припаде дѣйстно въ участи державѣ. Въ Австріи однакъ не дѣєсь такъ и справедливо сказавъ пос. Кронаветтеръ, що бѣдна людность заплатить 10 миліонôвъ податкôвъ въ користь фабрикантôвъ и торговцѣвъ, бо коли приймемо яко результатъ рôчнои продукціи кругло миліонъ гектол. на рôкъ, то вправдѣ заплатять податники ôдъ того 45 миліонôвъ зр. податку, але правительство дôстане черезъ продуцентôвъ зъ того лише 35 мил. зр., 10 миліонôвъ отже застрягне въ ихъ кишени. Дальше пôдносить бесѣдникъ великî трудности, плывучî зъ контингенту и подвôйнои стопы, котрыхъ усуненье буде въ Австріи ще тяжше якъ въ Нѣмеччинѣ, бо тамъ єсть бодай одинъ одноцѣлый скарбовый округъ. Бесѣдникъ выходить зъ погляду, що цѣль, для котрои заведено контингентъ т. є. охорона передъ гиперпродукцією не буде осягнена, противно гиперпродукція мусить наступити. Для обохъ половинъ монархіи належало установити одноцѣлый контингентъ; то ôдповѣдало-бы натурѣ рѣчей и угодовымъ законамъ зъ Угорщиною. Обчисленье контингенту опираєсь на неправдивыхъ пресумціяхъ. Бесѣдникъ не єсть противный пôдмозѣ для рôльничихъ горалень, однакъ пôдмога тая не повинна ити за далеко. Доси выносила тая пôдмога 700.000 до 800 000 зр., теперь буде выносити безпосередна пôдмога зъ державного скарбу (бонификацiв) 3·4 мил. зр. И того однакъ не було досыть для польскихъ послôвъ зъ Галичины. Они выторгували собѣ ще по миліонѣ рôчно до пропинаційного фонду, що вынесе за 22 роки зъ 5% близько 38·5 мил. Такъ далеко идучî користи не дадуться вже нѣчимъ оправдати. Бесѣдникъ пôдноситъ, що коли-бъ у Полякôвъ и була добра воля и коли-бъ они не руководились выключно партійными интересами, то давъ-бы ся бувъ уложити законъ, котрый и державѣ принѣсъ-бы бувъ користи и властителямъ горалень и бувъбы не такъ несправедливый для консументôвъ. Вина, що сталось инакше, нехай упаде на тыхъ, котрî власный интересъ все мають на оцѣ. Панове Поляки були такъ ослѣпленî тымъ своимъ особистымъ интересомъ, що навѣть позабули на свои столичнî мѣста Львôвъ и Краковъ, котрî побирають зъ горѣвки великî доходы и котрымъ новый податокъ значнî принесе шкоды. Новый податокъ принесе певно надвышку. Дасть ôнъ державѣ рôчно 35 мил., отже о 26½ мил. зр. бôльше якъ дотеперь, ôдтягнувши ôдъ того 3½ мил. зр. на бонификаціи и 17 мил. зр. на покрытье дефициту, остане надвышка 6 мил. рôчно. Людноôсть, ôдъ котрои вымагаєсь такъ величезного тягару, має безперечно право жадати зъ горы означеня, на що має обернутись тая надвышка тымъ бôльше, що суть дуже розумнî проєкты що-до зъужиткованя ѣи на реформу податкôвъ консумційныхъ або роздѣлу мѣжь краѣ короннî (д-ра Менгера). Тымчасомъ министеръ каже: „Мы потребуємо гроша, на що мы єго обернемо, того не можемо вамъ теперь сказати, однакъ можемо васъ запевнити, що потребуємо!“ Таке поступованье правительства не може выробити для него довѣрія и дати посламъ и народамъ гарантіи ôдповѣдного зъужиткованя ихъ великихъ жертвъ и длятого заявляє бесѣдникъ, що ôнъ и єго товариші будуть голосувати противъ закона.

Генеральный бесѣдникъ за проєктомъ д-ръ Рутовскій пôдноситъ передвсѣмъ трудноôсть политично-финансовыхъ реформъ въ такôй державѣ, якъ австрійско угорска. Длятого и законъ той не єсть идеальнымъ и бувъ-бы безперечно лѣпшимъ, коли-бы можна було вынайти окремî способы оподаткованя для всѣхъ можливыхъ типôвъ горалень. Горальнѣ рôльничî не хотять убивати фабричныхъ, хотять лише самî истнувати. Длятого провôдною гадкою закона єсть охорона стану рôльничого. Дальше боронить бесѣдникъ галицкого права пропинаціи, котре уважає дѣйстнымъ правомъ приватнымъ. Вкôнци вноситъ, щобы перейти надъ закономъ до спеціяльнои дебаты. По короткôй промовѣ справоздателя пос. Межника рѣшено 184 голосами противъ 113 перейти до спеціяльнои дебаты надъ закономъ.

Дописи „Дѣла“.

Изъ Щирця.

[Школа народна и учитель въ Сердици].

Село Сердиця є мала громада, обнимаюча заледви 470 душь, не має своєи церкви, ино належитъ до парохіи въ Щирци. Само жь такъ кôлька лѣтъ тому назадъ не мала сеся громада своєи школы, але належала до звязи шкôльнои въ Щирци. Та зъ школы щирецкои не мали Сердичане нѣякого хôсна, бо до тои школы треба було ити черезъ кольовію Айнзидель, дальше якъ пôвъ милѣ. А якъ же ту христянинови въ теперѣшныхъ часахъ жити безъ просвѣты? Сему лиху старались люде зарадити въ той способôбъ, що на зиму брали зъ сусѣдныхъ селъ якого укôнченого доброго школяря за приватного учителя до своихъ дѣтей, а однои зимы була учителькою сельска дѣвчина зъ Никôнковичь. Деякî громады завидували Сердичанамъ того гаразду, що не зазнавали шкôльныхъ „кунирацiй“ инспектора окружного. Але людямъ вкôнци таки накучилось безъ школы, тожь передъ чотирма роками постарались о платню для учителя и завели свою власну школу, одержавши на провизоричного учителя, якогось п. Менкарского. На разѣ ôдбувалась школа въ хатѣ одного господаря, а доперва передъ рокомъ перенесено ѣи до нового, мурованого и хорошого будынку шкôльного.

Недавно тому переѣздивъ я тымъ селомъ та не мôгъ доста налюбуватись пышнымъ густымъ цвѣтомъ, якимъ були покритî черешнѣ, а черешнями засаджене цѣлєсеньке село, въ въ садѣ кождого господаря росте ихъ по кôлька, тожь якъ обсыпляться бѣленькимъ якъ молоко цвѣтомъ, або якъ зародять ягоды якъ облѣпа, то єсть на що подивитись. Зъ неменчою цѣкавостею приглядався я новôй просторнôй школѣ, лишь дуже не мило вразила мене напись: „Szkoła ludowa“. Зъ-ôдки таке? Зъ-ôдки взялась польска напись на школѣ рускôй, въ громадѣ чисто рускôй? Громада тая послѣдню свою кервавицю вытягнула зô скринѣ, послѣдню рубашку здôймила зъ себе, щобы поставити гôдну святиню науки для дѣточокъ своихъ, а выгôдну хату для учителя, — а той учитель, ѣдячи вже ôдъ чотирохъ рокôвъ хлѣбъ рускій, ôддячуєсь громадѣ въ той способôбъ, що забувши на цѣль педагогичну школы, силуєсь зъ неи зробити гнѣздо неумѣстного шовинизму польского! И чи-жь уже нема нѣкого анѣ въ громадѣ, анѣ въ парохіи, щобы енергично упôмнувся о своє право, о святе право громады, та не давъ у себе верховодити першому лучшому шовинистови? Аджежь навѣть у Щирци, де ажь пятьохъ функціонерôвъ шкôльныхъ по указу свого п. инспектора певно не жалують рускимъ дѣтямъ квасныхъ ласощѣвъ полонизаторскихъ, — прецѣнь не поваженося въ сей способôбъ дрочити чувства національнî Русинôвъ, та побôчь польскои написи помѣщено и руску: „Школа народна“, — а тутъ на Сердици мала-бы вже завестись справдешна Польща?...

Законъ ухваленый у Вѣдни а постановляючій, щобы учителѣ въ школахъ народныхъ були того самого вѣроисповѣданя, що и дотычнî громады, ухилено на нашу шкоду ôдъ Галичины. Тожь у насъ въ рускихъ громадахъ не рѣдко лучаються учителѣ Поляки, але намъ доводилось пôзнати такихъ Полякôвъ, котрî зъ повнымъ тактомъ провадять школы рускî. Анѣ на хвилю они не забувають, що ѣдять рускій хлѣбъ та рускимъ громадамъ служать; тожь въ розговорахъ чи зъ людьми, чи зъ дѣтьми въ школѣ, не уживають они иншого языка, ино рускаго, предпочитують рускî часописи народнî, щобы лучше вправлятися въ русчинѣ, учать дѣтей спѣву церковного ходятъ до церкви и въ загалѣ такъ тактовно поводяться, що громадяне поволи набирають до нихъ довѣрія та зъ часомъ и забувають о тôмъ, що ихъ учитель не — Русинъ. Таку раду даємо мы и п. учителеви зъ Сердицѣ словами писанія: „Иди и ты твори такожде“.

Изъ Стрыйщины 5 н. с. червня.

[Повѣтовый складъ и продажь соли на режі повѣта.]

За принукою одного чоловѣка, котрый въ ôдношеню до сѣльского народу заявляє хорошî и щирî интенціи, подѣлюсь нинѣ зъ вами дрôбною але не малои ваги звѣсткою, именно въ справѣ продажи соли.

Ôдъ двацяти лѣтъ продаєся сôль въ Стрыю по 10 кр. за „гуску“ (топку), а коли хто бере цѣлу сотку, платитъ гуртôвникови 9 зр. 60 кр., часто и 9 зр. 70. Такимъ гуртôвникомъ єсть тутъ спôлка жидôвска пôдъ приводомъ оборотного и доволѣ богатого жида Гарфункля. Маючи невеличкій капиталъ въ оборотѣ, спôлка заробляла тысячѣ черезъ рôкъ, а то головно длятого, що капиталъ въ безнастаннôмъ руху, бо черезъ тыждень розходиться кôлька сотокъ соли, котра loco Болехôвъ платиться 9 зр. за сотку. Беручи и то на увагу, що привôзъ до Стрыя не коштує гуртôвникôвъ бôльше якъ 20 кр. ôдъ сотки, а коли добродушный христянинъ возьме 5—6 зр. напередъ, то возитъ-возитъ безъ рахубы а коли гадає, що вже довгъ ôдробивъ, по обчисленю жидомъ (самъ бо найчастѣйше не умѣє числити) довѣдуєсь зô страхомъ, що ще 1·80 або и 2 зр. виненъ, — то не дивота, що и зъ того боку львина часть зарôбку лишаєсь въ кишени жидôвскôй.

Зъ иниціятивы маршалка бар. Ромашкана заведено тыми часами при ново-выбудованôмъ домѣ для Рады повѣтовои и повѣтовый складъ соли, — непричкомъ кажучи, навѣть зъ надписю въ рускôмъ языцѣ — и ся обставина такъ налякала дотеперѣшныхъ монополистôвъ, що торôкъ предкладали радѣ повѣтовôй звыжь 1000 зр., щобы имъ сю галузь торговлѣ полишити и не робити небезпечнои конкуренціи. Не могучи поставити на своемъ, приневоленî, обнизили цѣну соли о пôвъ крейцаря, а за то и предкладали сего року радѣ повѣтовôй вже лише 600 зр. ôдступного за монополь. Тымчасомъ не удалось имъ ôдвести бар. Ромашкана ôдъ постановы, спроваджувати сôль у власнôмъ режі, (т. є. рады повѣтовои). Першій транспортъ, якихъ 16 до 18 сотокъ (числа докладно не знаю) розхоплено въ однôмъ дни. Люде идуть радо по сôль до складу повѣтового и чи на штуки, чи сотки не платять бôльше, якъ 9½ кр. за „гуску“. Навѣть крамарѣ жиды радше сюды звертаються, бо платять за сотку 9·50 зр., коли передже своимъ одновѣрцямъ платили 9·60 або и 9·70. Але найрадшî тому нинѣ доставцѣ, бо знають, що за доставу кôльканацяти сотокъ кождый дôстане свôй зарôбокъ и при выплатѣ нѣхто єго не обдурить.

Коли-бъ отже рада повѣтова провадила продажь у власнôмъ крамѣ дальше, видима користь для интересованыхъ, мѣжь тыми для крамарѣвъ, зъ выимкомъ хиба лише дотеперѣшныхъ гуртôвникôвъ. Бажати-бъ сего тымъ бôльше, що и рада не тôлько не выставляєсь на нѣякî страты, а противно, тôлько пôсля побѣжущого обчисленя, коли-бъ навѣть прийшлось заплатити одному чоловѣкови, щобы въ магазинѣ сидѣвъ и рахунокъ вѣвъ, представляєсь въ перспективѣ зыскъ для рады повѣтовои въ сумѣ не менчôй 1200 зр., и та порука, що цѣна соли не могла-бъ нѣколи въ гору пôдскочити.

Зъ-пôдъ Зборова.

[Слôвце заохоты отвереженымъ Кабарôвцямъ.]

Вже то не лишь „Кабарôвцѣ“ (гл. допись въ ч. 113. „Дѣла“) але и майже цѣла Зборôвщина починає тверезитись. Що Кабарôвцѣ — село тверезе, се и не дивниця, зваживши, що тамъ бувъ священникомъ нашъ ветеранъ-патріотъ о. Стеф. Качала. За него були въ Кабарôвцяхъ ще красшî порядки. Тамъ бо завязалася либонь перша въ Галичинѣ читальня (теперь не чувати о нѣй), тамъ бувъ и хоръ нотный, а и то заслугою о. Качалы, то въ селѣ нема майже господаря, котрый бы не умѣвъ читати и писати. Зъ ôдтамъ било тогдѣ жерело самопôзнаня народного. Теперь мало знайдете у насъ межи селянамя патріотôвъ, впрочѣмъ соромъ ѣхати черезъ тутешнî села: таблицѣ, оповѣщеня и д. д. — все по польски. Въ кождôмъ селѣ поприбивано теперь таблицѣ зъ написями: „Naczelnik gminy“, „Kancelarya gminna“, а по руски нѣгде не видати!

А при выборахъ сей кутъ самî польскî голосы! Такъ отже, честна громадо Кабарôвцѣ, тверзѣться! не для хвальбы але въ дѣйстности! Вы наглядно переконалися сеи зимы у себе, до чого доводить пияньство. При тôмъ не забувайте, що Вы Русинами, будьте патріотами дома и при выборахъ. Коли то осягнете, тогдѣ и Вашь Всч. панъ-отець не буде потребувати соромитись за Васъ и зъ охотою поѣде зъ Вами на выборы зъ голосами не на графа Стадницкого, але на рускаго кандидата! А свѣтло тверезости и патріотизму розноситъ и по своѣхъ сусѣдахъ, тогдѣ нѣхто не поважиться заборонити Вамъ и тымъ, хто коло Васъ и у Васъ на тôмъ поли працює, прилюдноi похвалы.

П. Б.

Зъ Гусятина.

[Окружна конференція учительска.]

Сповняючи дану обѣцянку, пишу о ôдбутôй въ дд. 29 и 30 мая конференціи учительскôй въ Гусятинѣ пôдъ проводомъ окружного инспектора п. Григорія Шефера.

Якъ побожный звычай велитъ, пп. участники конференціи були на богослуженю въ церкви и костелѣ. Въ церкви мали приятнôсть прислухатися взнеслôй службѣ Божôй о. Боярского, особливо-жь пречудесному звукови органôвъ. Учителѣ Русины задумали були ôдспѣвати службу Божу, — такъ що-жь — зарипѣли, нѣ, красше сказати, запищали и засвистали органы о. Боярского и о спѣвѣ учителѣвъ не могло бути й мовы. Мы чули гру органôвъ, але щобы власти духовнî могли дозволити на таку профанацію богослуженя, нѣхто не увѣривъ-бы, коли-бъ самъ не чувъ.

Конференція мала два тематы рускî: „О мѣсяцю“, уступъ зъ читанки, и „Якъ-бы найлучше научити дѣтей правописи рускои?“ Тутъ мусимо высказати нашъ жаль до учителѣвъ-Русинôвъ, що треба було ажь спору, щобы дотычна секція выбôръ рускаго темату предложила въ рускôмъ языцѣ, — ба и не предложила, бо учитель п Г., не знать длячого, хоть справозданье було руске, переписавъ выбôръ по польски, коли прийшло ôддавати єго п. инспектору, хотяй п. инспекторъ анѣ противився, анѣ кривився, анѣ нѣчимъ не дававъ зрозумѣти, що мовь-то мавъ волѣти выбôръ въ польскôмъ языцѣ. Дискусія надъ рускимъ выробомъ ôдбувалася по руски, хоть и тутъ тіи, що хотѣли ѣи розпочинати по польски, були Русины. Боже, Боже! Панове учителѣ-Русины! Подивѣться до зеркала, якъ вы тогдѣ выглядаєте! Ваше поступованье самымъ Вамъ уймає поваги и у своихъ и у чужихъ! Коли кождый Русинъ має право жадати ôдъ кождого Поляка-учителя въ рускôй школѣ, щобы поважавъ руску мову и чувства Русинôвъ не оскорбляв, бо хлѣбомъ рускимъ живиться, то о скôлько-жь бôльше треба того жадати ôдъ учителя-Русина? Подумайте панове! Треба признати правду, що высказъ мôй не до всѣхъ учителѣвъ-Русинôвъ ôдноситься, а неменче и се зазначити мушу, що учителѣ-Поляки на ніякій докôръ зъ того огляду не заслугують.

Цѣкава була справа зъ пляномъ науки доповняючои въ школахъ 4-клясовыхъ. Секція не взяла анѣ одного кусника рускаго. Тутъ звернувъ п. Лѣсинецкій увагу и зъ становища педагогичного поправивъ сю похибку та звернувъ увагу товаришѣвъ, що они повинні справы шкôльнî брати зъ чисто педагогичного становища, та й на прилюдну гадку уважати, бо мы, казавъ, учителями середъ рускаго народу. Гадку п. Лѣсинецкого признавъ справедливою и притомный ц. к. староста.

Найнещасливѣйше выпавъ выбôръ делегата до рады окружнои. Дивна се рѣчь, якъ могуть люде просвѣщенî, котрымъ законъ дає можнôсть себе заступити, такъ мало дбати про свôй власный интересъ.

Наконець то скажу, що дуже було-бъ користно, щобы и отцѣ духовнî, яко учителѣ религіи, були взываны на конференціи и удѣлъ въ нихъ брали. Зъ того выйшло-бы тôлько добро для просвѣты народнои.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

[Зъ рады державнои.] На вчерашнôмъ засѣданю палаты послôвъ ухвалено въ поименнôмъ голосованю законъ о податку ôдъ горѣвки 161 голосами противъ 130 въ третôмъ читаню. Пôдчасъ голосованя выйшли були зъ салѣ деякî польскî послы. Ôдтакъ розпочалася дебата надъ закономъ о контингентѣ. Першій промовлявъ въ сѣй справѣ Штайнвендеръ, а ôдтакъ Розенштокъ, котрый жадавъ, щобы контингентъ для Галичины выносивъ 680.000 гектолитрôвъ. Дальше промовлявъ Найвиртъ, котрый въ своѣй знаменитôй бесѣдѣ полемизувавъ зъ Рутовскимъ и Бѣлиньскимъ. Рутовскому сказавъ, що єго доказы суть дитинячî и заносять фузлемъ, а Бѣлиньскому сказавъ, що добре бы було, кобы ôнъ хочь половину того сказавъ своимъ выборцямъ, що говоритъ въ радѣ державнôй. Ôнъ туманитъ ихъ завсѣгды тымъ, що працює надъ закономъ биржевымъ; коли той законъ такъ ємуудасться, якъ справа Пôвнôчнои зелѣзницѣ, то ôнъ може ще чогось доробитися. При §. 3 промовлявъ знôвъ Кронаветтеръ въ интересѣ миліонôвъ селянъ. При §. 6 поставивъ Розенштокъ внесенье, щобы тî горальнѣ, що доси платили податокъ продукційный, уважалися рôльничими. Внесенье се принято. §. 7 принято зъ поправкою Менгера, щобы незъужиткованый контингентъ роздѣлено мѣжь рôльничî, а радше селяньскî спôлки горальничî. По сѣмъ ухвалено цѣлый законъ о контингентѣ. — На вечѣрнôмъ засѣданю ухвалено законъ о контингентѣ въ третôмъ читаню. Дальше постановлено посла Свободу выдати судови, а подôбне внесенье въ справѣ Ромашкана ôдкинено. Петицію, невинно засужденои на вязницю Катерины Штайнеръ за убійство якоись Бальоть, передано правительству до увзгляднея и заплаченя ѣй по можности ôдшкодованя. Шенереръ и товаришѣ поставили внесенье, щобы правительство вызначило комисію для розслѣдженя,

о скôлько економична дѣяльнôсть жидôвъ єсть шкôдлива и якихъ треба новыхъ законôвъ, щобы жиды, а особливо газетярѣ не обходили законы. Внесеня сего нѣхто не пôдпереръ. При кôнци засѣданя домагався пос. Лажаньскій, щобы єго внесенье о змѣнѣ регулямину палаты послôвъ було чимъ скорше поставлене на порядокъ дневный. Ôнъ жалувався на то, що пôдчасъ сеи каденціи ухвалено три законы на жаданье короны; що право петицій и интерпеляцій не маѣ вже майже нѣякого закона; що на 246 интерпеляцій дано ôдповѣдь лишь на 108 и т. д. Президентъ Смолька обѣцявъ, що поставить єго внесенье на порядокъ дневный пôдчасъ осѣннои сесіи.

Ходить поголоска, що соймы краєвѣ будуть скликанѣ въ серпню, а осѣнна сесія рады державнои розпôчнеся въ вересню.

До урядовои газеты львôвскои доносять зъ Вѣдня, що ôдроченье рады державнои не буде оголошене передъ початкомъ засѣдань спôльныхъ делегацій, бо палата панôвъ не буде могла до пятницѣ покôнчити своихъ робôтъ. Члены тои палаты, котрѣ засѣдають такожь въ спôльныхъ делегаціяхъ, вернуть по ôдкрытю засѣдань делегацій до Вѣдня имовѣрно на два засѣданя, котрѣ, наколи не наступить нѣяка змѣна, ôдбудуть въ понедѣлокъ и второкъ слѣдуючого тыждня. На сихъ засѣданяхъ маѣ головно залагодитися законъ о податку ôдъ горѣвки. Ажь тогдѣ, коли законъ сей буде ухваленый и въ палатѣ панôвъ пôсля ухвалы палаты послôвъ, буде рада державна ôдрочена розпорядженьемъ цѣсарскимъ.

Приготовленя до засѣдань спôльныхъ делегацій стоять въ повнôмъ розгарѣ. Предложеня спôльного правительства вже друкуються и будуть розданѣ членамъ делегацій заразъ на першôмъ засѣданю. Є. Вел. цѣсарь буде принимати делегаціи дня 10 с. м. т. є. въ недѣлю и въ своѣй промовѣ — якъ доносить „Prager Abendblatt“ згадаѣ такожь и про ситуацію заграничну. Зъ Будапешту доносять до „Pol. Corr.“, що тамъ сподѣваються, що цѣсарь, ôдкрываючи делегаціи, выскаже новѣ гарантіи мира и заявить, що миръ можна буде и дальше удержати. Въ загалѣ, майже у всѣхъ вѣденьскихъ кругахъ доказують теперь, що миръ єсть забезпеченый и що єсть велика надѣя удержати єго довго.

——

Зъ Вѣдня доносять, що кн. Бисмаркъ веде теперь переговоры зъ австрійскимъ правительствомъ въ справѣ заведеня репресійного мыта на россійске збôже и въ наслѣдокъ того настала проволока въ заведеню того мыта въ Нѣмеччинѣ. Рôвночасно доносять зъ Вѣдня такожь, що правительство австрійске не одержало ще нѣякои нотификаціи зъ Берлина въ справѣ пôдвысшеня мыта на россійске збôже. Маѣ однакожь бути певнымъ, що на случай заведеня того мыта мусѣла-бы и Австріи розпочати рôвнобѣжну акцію, бо инакше транспортъ россійского збôжа черезъ Австрію зробивъ-бы неможливыми всякѣ мѣры Нѣмеччины. Здаѣся отже, що закимъ Нѣмеччина пôдвысшить мыто на россійске збôже, мусить насамперед порозумѣтися зъ Австрією.

——

Недавне выступленье Нелидова зъ жаданьемъ, шобы Порта чимъ скорше заплатила залягаючѣ раты ôдшкодованя воєнного и дала гарантію точнои выплаты, пояснюють декотрѣ газеты тымъ, що Россія хоче знôвъ робити на Порту якусь пресію въ незвѣстнôмъ ще доси напрямѣ. — Рôвночасно зъ ôдкрытьемъ зелѣзницѣ закаспійскои проявилися въ Бохарѣ досыть небезпечнѣ для Россіи непокои. Россійскѣ газеты доносять именно, що въ Чарджуи и въ другихъ мѣстахъ, проявилися многѣ случаѣ, що жителѣ поубивали людей прихильныхъ россійскому правительству. Такъ убито въ Чарджуи одного загально поважаного урядника а сими днями приключився такожь одинъ случай, въ котрôмъ вже и бохарске правительство брало участь. У одного инспектора закаспійскои зелѣзницѣ був въ службѣ Бохарець, котрого другѣ Бохарцѣ ненавидѣли за-для єго прихильности для Россіи. Бохарцѣ убили отже брата єго а правительство емира зажадало ôдъ инспектора, щобы ôнъ выдавъ брата убитого. Коли инспекторъ не хотѣвъ того зробити, то правительство емира приказало зловити шѣснацять своякôвъ бохарскихъ слугъ инспектора и замкнуло ихъ до вязницѣ. Въ наслѣдокъ того маѣ россійска агентія политична перенестися зъ столицѣ краю на стацію закаспійскои зелѣзницѣ, ôддаленои ôдъ столицѣ на 12 верстъ.

НОВИНКИ.

— **„Межи нами даѣсь завважати роспука, коли не цѣлковатый упадокъ духа!**“ — такъ писавъ недавно зô Львова кореспондентъ урядового россійского „Дневника Варшавского“, а вчорашна „Червоная Русь“, щобы немовь дати полекшу тôй „роспуцѣ“ и „пôднести духа“, умѣстила вступну статью, памфлетъ на „Дѣло“, ложь ôдъ першои до послѣднои буквы. Въ Кіевѣ выходить ôдъ якогось часу „Кіевское Слово“, газета пôдла и обскурна, котрои въ Россіи честный чоловѣкъ до рукъ не возьме. Отожь, якъ довѣдуємось зъ „Червонои Руси“, для котрои очевидно „Кіевское Слово“ авторитетъ, редакція „Кіевского Слова“ мала написати передъ кôлькома днями, що мовь-то она маѣ „якійсь документъ зъ-передъ року, въ котрôмъ Дѣло жалуѣсь на свою нещастну судьбу (не маѣ читателѣвъ, не маѣ нѣякихъ средствъ матеріяльныхъ) и просить найти *доброго русского человѣка*, котрый пôддержавъ-бы газету грôшми... Адресатъ не давъ на то письмо Дѣла ôдповѣди. Видко, що Дѣло рôкъ тому назадъ готово було служити интересамъ Россіи, але коли знайшовся инчій *добрый человѣкъ*, не Россіянинъ, и давъ грошѣ, то *патріоты* выреклися вѣры“ — геть всего. Не потребуємо чей-жь ажь упевняти нашихъ читателѣвъ, що цѣле то ôдкрытье,—той документъ и то, що въ нѣмъ написано,—ложь. Ôдъ „Дѣла“ нѣколи щось подôбного не могло выйти и не выйшло. „Червоная Русь“, хоть очевидно могла була се запримѣтити, бо сама пише: „Кто и кому писалъ отъ имени (sic!) Дѣла посланіе о грошеву поддержку — Кіевское Слово не сообщаетъ“, — а все таки на основѣ тои ложи „Черв. Русь“ выснувала собѣ дальшѣ мотузки ложей, щобы при нагодѣ похвалитись такъ, якъ той хваливсь: „за однымъ махомъ сто душь побіяхомъ“, а въ результатѣ высказуе заключенье, що въ Дѣлѣ єсть „убѣжденіе за звонкую монету“, котре заслугуе на „презрѣніе“ и т. д. Мы не думаємо въ „Дѣлѣ“ полемизувати зъ „Черв Русею“ и збивати ложь за ложею, — на то мы знайдемо инчу дорогу. Скажемо тôлько: Щô єсть Дѣло и яка програма Дѣла — о тôмъ свѣдчать всѣ єго рôчники, а кôлько маѣ предплатниковъ Дѣло и за якѣ грошѣ выдаѣся, о тôмъ може кождый пересвѣдчитись, вглянувши кождои хвилѣ въ книги администраціи Дѣла, котре не єсть органомъ якогось одного Х. або Z., але широкого круга людей и стоить пôдъ всечасною контролею. Мы постараємось уже пересвѣдчити и редакцію „Черв. Руси“, що „убѣжденіе за звонкую монету“ — не у насъ.

— **Въ Виниикахъ** пôдъ Львовомъ давала тамошна народна читальня (мѣшана) дня 2 н. ст. червня музикально-вокальный вечерокъ. Помѣжь творами ôдспѣваными на сѣмъ вечерку загально подобались и дуже добре выпали Нѣщиньского: Закувала та сива зазуля и Лаврôвского: До Зорѣ. Дохôдъ зъ вечерка бувъ призначеный для читальнѣ.

— **Въ Сосновѣ**, селѣ пов. пôдгаецкого, заложивъ передъ рокомъ о. Амвр. Рыбакъ хоръ зъ тамошныхъ селянъ. Теперь будуєсь въ тôмъ селѣ мурована школа.

— **П. Ст. Левандовскій**, рѣзьбарь, бувшій членъ вѣденьскои „Сѣчи“, надôславъ на выставу штукъ красныхъ у Львовѣ плоскорѣзьбу „Тетисъ молить Зевса о ласку для Ахиля“. Плоскорѣзьба ся нагороджена въ р. 1886 въ академіи штукъ красныхъ у Вѣдни золотымъ медалемъ, почетною нагородою цѣсарскою (Hofpreis I. Classe) а въ р. 1887 золотымъ медалемъ въ Варшавѣ. П. Левандовскій зъєднавъ собѣ широку славу яко рѣзьбарь и єго творы були все ôдзначенѣ першими нагородами. И такъ одержавъ ôнъ за два проєкты на памятникъ Мицкевича два листы похвальнѣ, а за „Славянина зрываючого кайданы“ нагороджено єго торôкъ на выставѣ краковскôй почетнымъ дипломомъ (найбôльшою нагородою), а въ Варшавѣ єго року золотымъ медалемъ.

— **Кружокъ славяньскій.** Нинѣ въ середу, дня 6 н. ст. червня, ôдбудеся XVI звычайне засѣданье „Кр. слав.“ въ XV. сали на университетѣ. Тов. Ношковъ ôдчитаѣ свою працю пôдъ заг. „О поселеню Славянъ на Балканѣ“. Всѣхъ приятелѣвъ культурного житя Славяньщины запрошуе выдѣлъ на се засѣданье.

— **Нещастнѣ случаѣ на провинціи.** Въ Стрѣлискахъ новыхъ, пов. бобрецкого, упавъ Яцко Козикъ, при роботѣ въ броварѣ, до кади зъ горячою водою и въ наслѣдокъ попареня померъ. — Зарôбника Мих. Секудольского зъ Рудника, вертаючого зъ своимъ 9-лѣтнымъ сыномъ зъ коршмы въ Болестрашичахъ, пов. перемыского, напали несподѣвано три драбы и забрали єму годинникъ, поваливши єго на землю и замотавши голову єго одежею. Жандармы ôднайшли напастниковъ а у одного зъ нихъ годинникъ.

— **Красне „вотумъ довѣрія“**. Посолъ Роґль, селянинъ зъ горѣшнои Австріи, одержавъ и ôдчитавъ въ радѣ державнôй пôдчасъ дебаты надъ законом горѣвчанымъ ось якій листъ: „Такъ отже и ты, нѣмецкій хлопе зъ горѣшнои Австріи, голосувавъ за тымъ, щобы Поляки дôставали зъ податку горѣчаного по миліонови черезъ 23 лѣтъ! Се чинить 23 миліонôвъ. Якъ гадаѣшь ты за се ôдповѣсти своєю совѣстею передъ Господомъ и твоими выборцями? Чи знаѣшь ты, що се мусять заплатити бѣднѣ робôтники до мошонки польскои шляхты? Тымъ чиномъ станувъ ты противъ своихъ нѣмецкихъ выборцѣвъ и цѣлого нѣмецкого народу та добре було-бы, коли-бъ твои выборцѣ приняли тебе цѣпами за твоє таке погане заступництво. (*Жива веселôсть на лѣвици.*) Лучше зробивъ-бы ты, вернувши домôвъ, гнôй накидати (*Веселôсть*), бо твоя глупота (*Велика веселôсть на лѣвици*) лише шкодить добрôй справѣ нѣмецкôй.“

— **„Добошôвка“**. Зъ Косôвщины пишуть намъ: Передъ трема роками подало „Дѣло“ вѣстку, що богословъ Вол. Дрогомирецкій ôднайшовъ въ Космачи цѣкавый документъ, похвальну грамоту, выдану кн Яблоновскимъ Стефанови Дзвѣнчукови за убитье Довбуша въ 1755 р. Тыми днями удалось сему п. В. Дрогомирецкому ôднайти въ Космачи у праправнука Стефана Дзвѣнчука, Гната, ту саму рушницю, зъ котрои Стефанъ убивъ а радше ранивъ Довбуша. Рушниця переходила зъ батька на сына и называѣсь „Добошôвка“. Захована добре; величина єи мовь-бы войскового карабина та такои самои ваги. Цѣла довгôсть 52 цалѣвъ, а самои цѣвки 36 цалѣвъ. Зъ разу була она старои конструкціи, зъ кремѣнемъ и огнивомъ, теперь переробивъ Гнатъ курокъ до капслѣ и доробивъ ложе; прочѣ части старѣ. Гнатъ заявивъ охоту продати єи, жадаѣ 30 зр.

— **Консумція тютюну въ Австріи.** Посолъ Менґеръ зôбравъ данѣ, котрѣ выказують, кôлько рôчно выдавъ кождый край въ Австріи на тютюнъ. И такъ припадаѣ пересѣчно на одну особу выдатку на цигара и папиросы: въ долѣшнôй Австріи 5 зр. 70 кр., въ горѣшнôй 1 зр. 67 кр., въ Зальцбурзѣ 2 зр. 4 кр., въ Тироли 1 зр 44 кр., въ Стиріи 1 зр. 92 кр., въ Каринтіи 1 зр. 70 кр, въ Краинѣ 1 зр. 8 кр, на побережу Истрійскôмъ 1 зр. 87 кр., въ Чехіи 1 зр. 89 кр., въ Моравѣ 1 зр. 86 кр., на Шлеску 2 зр. 4 кр., въ Дальматіи 47 кр., въ Галичинѣ 47 кр., а на Буковинѣ лише 12 кр. Тѣ самѣ числа що-до тютюну такъ представляються: въ долѣшнôй Австріи 1 зр. 93 кр., въ Зальцбурзѣ 2 зр. 4 кр., въ Тироли 1 зр. 34 кр. въ Стиріи 1 зр. 48 кр., въ Каринтіи 1 зр. 58 кр., въ Краинѣ 1 зр. 19 кр., на побережу Истрійскôмъ 1 зр. 60 кр., въ Дальматіи 55 кр., въ Чехіи 1 зр. 35 кр., въ Моравѣ 1 зр. 9 кр., на Шлеску 1 зр. 25 кр., въ Галичинѣ 88 кр. а на Буковинѣ 1 зр. 47 кр.

— **Ватиканьску выставу ювилейну** замкнено дня 31 н. ст. мая. Выставу ôдвѣдало 570.000 особъ, зъ того 350.000 зъ заграницѣ. За вступъ не платилося нѣчого. Одинокимъ пануючимъ, що оглянувъ выставу, бувъ шведскій король Оскаръ, котрый бувъ такожь одинокимъ зъ монархôвъ и князѣвъ, що на ювилей не выславъ посольства та не подавъ панѣ дарунку. Выстава коштувала 40.000 лірôвъ.

— **Зима въ маю.** Зъ Петербурга доносять, що дня 26 и 27 н. ст. мая падавъ тамъ снѣгъ. Бюро Агентіи Пôвночнои повѣдомляе зъ Евпаторіи въ Кримѣ, що въ ночи зъ 27 на 28 н. ст. мая було тамъ такъ зимно, що вода замерзла а дерева овочевѣ черезъ те дуже потерпѣли.

— **Оригинальне супружество** заключили у Львовѣ передъ кôлькома днями панна Ф. А., донька доставця, и зубожѣлый гр. Д. Пôсля умовы, заключеной передъ вѣнчаньемъ, гр. Д. зрѣкся права мешканя и пожитя зъ своєю женою а такожь и права до єи майна, лише застерѣгъ собѣ переписку листовну въ конечныхъ случаяхъ и певну пôдпомогу грошеву. Вѣнчанье ôдбулось въ сей спосôбъ, що молода, убрана чорно зъ лицемъ заслоненымъ чорнымъ серпанкомъ, сейчасъ по ôдправѣ поѣхала домôвъ фіякромъ, а молодый забрався пѣшки. За свѣдкôвъ при вѣнчаню були слуги молодыхъ. Въ сей спосôбъ купила собѣ панна Ф. А. и чоловѣка и титулъ, а треба додати, що купила дешево, бо коли невдовзѣ по вѣнчаню почавъ гр. Д. переписку о помôчь грошеву, то она ôдослала пôсланця зъ нѣчимъ.

— **Добрый лѣкъ на банкротство.** Пôсля законôвъ въ Хинахъ, коли котрый зъ тамошныхъ банкôвъ оголосить невыплатнôсть, то всѣмъ урядникамъ и членамъ заряду стинають головы, котрѣ опôсля разомъ зъ книгами банку вкидаѣся въ яку пропасть. Се маѣ бути дуже добрымъ средствомъ на банкротства, бо ôдъ 500 лѣтъ не застановивъ нѣякій банкъ въ Хинахъ выплаты.

— **Дивоглядну крадѣжь** выкрыли въ Парижи. Ôдъ якогось часу завважали священики, що въ тамошныхъ костелахъ надто скоро выходить свячена вода, а коли не могли дослѣдити причины, донесли о тôмъ полиціи. Полиція выкрыла, що селяне, приносячѣ рано молоко до Парижа, заходять до костелôвъ и розпускають молоко свяченою водою. Коли выпытувались ихъ, чому они се роблять, заявили простодушно, що они уважають се за меншій грѣхъ, коли фальшуеся молоко свяченою водою.

— **Печенѣ пявки.** „Union medicale“ подаѣ такій случай: Въ Бретаніи занедужавъ одинъ селянинъ и покликавъ лѣкаря. Сей записавъ лѣкъ и казавъ приставити кôлька пявокъ, а що селянинъ не знавъ, де ихъ дôстати, тому лѣкарь надôславъ ихъ єму зъ мѣста. Жѣнка селянина, побачивши сей дивный лѣкъ, не знала, що зъ нимъ робити и покликала стару сусѣду на пораду. „Порадьте менѣ, якъ треба тѣ звѣрятка приладити, чи на маслѣ, чи солонинѣ, чи може таки спечи.“ Сусѣда порадила ихъ спечи. Селянка сейчасъ взялась до того, а коли пявки на огни поздувались, зробились бôльшими, подала ихъ чоловѣкови. Сей принявся ѣсти, але вже по першôй пявцѣ сказавъ, що гôркѣ, не смакують и дальше не буде ихъ ѣсти. „Та якъ же се можна, не будь дитиною, мы выдали такѣ грошѣ на сей лѣкъ, а теперь маѣсь ôнъ змарнувати?“ Се подѣлало на недужого и сей пролигнувъ хотяй зъ ôдразою и решту пявокъ. Не выйшло єму се на здоровлье; дôставъ корчѣвъ жолудка и ледве при стараннôмъ заходѣ лѣкарѣвъ выздоровѣвъ. Селянка пôзвала передъ судъ лѣкаря за злый лѣкъ, и доперва судъ, выдавши увôльняюче ореченье, навчивъ темныхъ селянъ, що пявокъ не ѣсться, а лише внѣшно уживаѣся.

— **Нове мѣсце купелеве въ низшôй Австріи.** Коли почався сезонъ лѣчничій и купелевый, мусимо перше всего звернути увагу на ново отворене мѣсце лѣчниче „Salzerbad-Kleinzell“ коло Гайнфельду. Малый Карльсбадъ властиво повинно называтись характеристично се мѣсце лѣчниче зô взгляду на рôдъ тамошныхъ жерелъ минеральныхъ, котрыхъ дѣланье рôвнаѣсь жереламъ Карльсбаду, Марієнбаду и Франценсбаду, а зô взгляду на окремѣ роды недугôвъ, навѣть значно ихъ перевысшаѣ. Кромѣ того ôдзначаѣсь Зальцербадъ тымъ ôдъ модныхъ мѣсць лѣчничихъ великого свѣта, що лежить близько Вѣдня и вже черезъ те, якъ и тому, що тамъ кождый все може дôстати дешево, приходиться не дорого платити за своє пробуванье. Зальцербадъ-Кляйнцель маѣ все, що вымагаѣсь ôдъ мѣсця лѣчничого; лагôдный воздухъ повный кислороду въ великôй скôлькости, знаменитѣ мешканя въ виляхъ, побудованыхъ по новôтному, вельми добôрна реставрація, котру веде корол. сербскій кухарь прибочный, п. Ед Май, колись у Вѣдни звѣстный яко першій артистъ ôдъ вареня, дальше дуже близькій лѣсъ шпильковый, розличнѣ проходы и прогулки, велика плывальня и (+ 20° R) купелѣ минеральнѣ та теплѣ купелѣ въ ваннахъ. Однымъ словомъ, якъ найлѣпше постаранося о все, що потрѣбне для здорового и хорого, котрый може порадитись все присутного лѣкаря. Не можна сумнѣватись, що Зальцербадъ-Кляйнцель зачислиться вкоротцѣ цѣлкомъ слушно до найбôльше посѣщаныхъ мѣсць купелевыхъ. Хто бажаѣ близше розвѣдатись о тôмъ, сего повѣдомить услужливо зарядъ мѣсця купелевого въ Веринґъ коло Вѣдня, Zimmermanngasse 10, зъ ôдки такожь обширнѣ проспекты розсилаються на бажанье даромъ.

— **Дрôбнѣ вѣсти.** Маршалокъ краевый, гр. Тарновскій выѣде до недужого сына въ Италіи а заступати буде єго п. Окт. Петрускій, котрый вже повернувъ зъ довшои ôдпустки. — Въ Москвѣ ôдбулось дня 30 н. ст. мая вѣнчанье гр. Толстоя, сына россійского министра справъ внутрѣшныхъ, зъ панною Ольгою Катковъ, дочкою б. редактора „Моск. Вѣдомостей“.

НАДÔСЛАНЕ.

Що єсть необходимымъ?

„Єсли будешь пильно заходитись при копаню бульбы“, говоривъ одинъ убогій селянинъ до своеи пôдростаючои доньки, „то дôстанешь пару новыхъ черевикôвъ“. Донечка однако ôдповѣла: „Черевикôвъ потрѣбно менѣ доперва въ зимѣ, коли буде снѣгъ, але вже довго необходимо потреба менѣ шпильки до хустки“. Селянинъ и его донька вельми рôзнились въ своихъ поглядахъ, що єсть необходимымъ, але таки вкôнци всѣ згодились, що здоровлье єсть безусловно необходимымъ. И такъ пише намъ такожь одинъ панъ зъ Гамбурга, бухгальтеръ Ф. Яґъ: „Єсли бувъ коли якій чоловѣкъ, що безъ журбы глядѣвъ на будуче, то певно я нимъ бувъ; коли однако журба найбôльша, то помôчь часто близька. Ôдъ довгого часу нездужавъ я на невыносимѣ недуги нирокъ, мене болѣли груди и я ставъ цѣлкомъ мелянхоликомъ. Тодѣ почавъ я уживати Варнера Safe Cure. Успѣхъ надзвычайный, майже неимовѣрный. Недуги нирокъ цѣлкомъ минулись, болѣ грудей перейшли, а я знову весело успособленый. Лучаються ще въ 19 вѣку чудеса! Се все пôдъ словомъ чести згôдне зъ правдою. — Продажь и розсылка лише черезъ аптики. Цѣна 2 зр. 80 кр. Складъ: Жиг. Рукеръ, Іоанъ Вєвіорскій, д-ръ Кароль Миколяшь, Ад. Ранапортъ, К. Крижановскій у Львовѣ. Головный складъ: Einhorn Apotheke (Max. Fanta's) въ Празѣ.

Посмертнѣ — ǂ — оповѣстки.

О. Михаилъ Ридзай, приходникъ въ Фльоринцѣ, мушиньского деканата, померъ дня 2 н. ст. червня въ 70 роцѣ житя а 36 роцѣ священьства. Покôйный поставивъ въ р. 1875 величаву церковь зъ твердого матеріялу въ своємъ приходѣ. Вѣчна єму память!

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Конкурсы.** Дирекція почтъ у Львовѣ розписуе конкурсъ зъ речинцемъ до 24 н. ст. червня с. р. на мѣсце почтмайстра въ Устрикахъ долѣшныхъ, пов. лиського.

— **Именованя.** Надзвычайный професоръ краковского университету д-ръ Маріянъ Соколовскій именованый звычайнымъ професоромъ исторіи штукъ. — Министерство торговлѣ реактивовало квіескованыхъ: офіцияла Іос. Волянского и асистента Леоп. Маєра, а дирекція почтъ призначила першого до уряду почтового у Львовѣ на двôрци зелѣзничôмъ, а другого въ Краковѣ мѣстѣ. — Краєва рада шкôльна именовала дѣйстнымъ учителемъ Илар. Лисковацкого въ Арламôвскій воли, дѣйстною учителькою Станиславу Павловску въ Ляцкôй воли; Василя Павляка дѣйстнымъ учителемъ въ Годиняхъ и Юлію зъ Лазорôвъ Матіясъ дѣйстною учителькою въ Довгомостискахъ. — Совѣтникъ высшого суду краєвого у Львовѣ Ал. Уле именованый совѣтникомъ двору при найвысшôмъ трибуналѣ у Вѣдни; совѣтникъ суду окружного въ Коломыи Фр. Барановскій и совѣтникъ суду краєвого у Львовѣ Юл. Берначикъ совѣтниками высшого суду краєвого у Львовѣ. Адъюнкты судовѣ именованѣ прокураторами: Меч. Моравскій зъ Коломыѣ для Самбора и Стан. Пшилускій зъ Тернополя для Коломыѣ.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 6 червня. Палата послôвъ ухвалила законъ о контингентѣ горѣвки въ третôмъ читаню и законъ о увôльненю галицкои позички краєвои ôдъ належитостей скарбовыхъ. Гр. Таффе ôдповѣвъ на интерпеляцію въ справѣ оскорбленя крумлôвского товариства гимнастичного и сказавъ, що въ сѣй справѣ ведеся теперь слѣдство. На послѣдокъ пожелавъ президентъ палаты посламъ, щобы по укôнченю сеи тяжкои сесіи, могли зôбратися въ осени знôвъ въ добрôмъ здоровлю, и закрывъ засѣданье.

Берлинъ 6. червня. „Nordd. Allg. Ztg.“ каже, що позаякъ доси не оголошено закона о продовженю законодательного періоду, то не можна вносити, щобы рôзница въ поглядахъ министрôвъ могла выкликати кризу въ кабинетѣ. Министры розважать добре, чи користи сего закона суть того рода, щобы они вже теперь могли приняти одвѣчальнôсть за своє уступленье, а передовсѣмъ мусять застановитися надъ тымъ, якъ може вплынути змѣна кабинету на приятелѣвъ и ворогôвъ Нѣмеччины.

Вѣдень 6. червня. Вѣсть, будьто-бы архикнязь Рудольфъ мавъ сего лѣта выбратися зъ достойною своєю женою въ гостину до румуньского короля на замокъ Синай, єсть неправдива.

Римъ 6. червня. Кн. Амадей заручився зъ кн. Летиціею Бонапарте, донькою кн. Наполеона. Весѣлье маѣ ôдбутися за кôлька мѣсяцѣвъ.

Букарештъ 6. червня. Наспѣли тутъ вѣсти зъ провинціи, що въ декотрыхъ сторонахъ проявилися знôвъ розрухи селяньскѣ.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. І. Ш. въ Братковцякъ 13 зр. для „Дѣла“ „Просвѣты“, Шк. помочи и рускои гимн. дôстали; за надплату спасибôгъ. — **Вп. Т. Г. въ Ордовѣ.** До 30/6 прийде ще 5 зр. — **Всч. ц. Б. въ Сельци-Бенкôвъ.** Въ маю дôстали ôдъ Васъ грошѣ за перше ½ року.

Розкладъ ѣзды на зелѣзницяхъ

важный ôдъ 1 червня 1888.

Приходять до Львова:

Зъ Кракова: о год. 4·03 по полудни курєрскій; 9·28 вечеромъ и 5·50 рано особовый; 7·15 вечеромъ мѣшаный.

Зъ Черновець: о год 7·31 вечеромъ поспѣшный; 10·37 и 6·11 рано мѣшаный.

Зъ Пôдволочискъ и Бродôвъ (на Пôдзамче): о год. 2·08 по полудни курєрскій; 2·38 въ ночи и 6·22 вечеромъ мѣшаный.

Зъ Белзца: о год. 5·53 по полудни мѣшаный.

Надѳслане.

Фабрика знарядѳвъ рѳльничихъ и гисерня

М. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгѳй поручає свои вы-
2889 робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 40 ?

Аптика **РУКЕРА** у Львовѣ
поручає 2460 134—?

Спеціяльности и универсальнѣ средства фарнцускѣ и иншѣ, якъ черезъ ню такъ и черезъ иншѣ фирмы оповѣщуванѣ.

Д-ръ мед. Теодоръ Єндель

по студіяхъ на клиникахъ проф. Розенталя у Вѣдни и проф. Шаркота (Salpêtrier) въ Парижи ординує въ хоробахъ нервовыхъ и жѣночихъ щоденно ѳдъ 2—4

улиця Валова число 31.

Гистерію лѣчить гипнотизмомъ методою проф. Шаркота и П. Рихтера. 2119 38—0

Розкладъ їзды на зелѣзницяхъ державныхъ.

важный ѳдъ 1 червня 1888

Приходять до Львова: о год. 1·15 въ ночи зъ Будапешту, Лавочного Стрыя, Кросна, Хирова Гусятина и Станиславова; — о год. 8·06 рано зъ Сухои, Хирова, Стрыя и Станиславова; — о год. 5·20 по полудни зъ Сухои, Хирова, Гусятина, Станиславова и Стрыя; — о год. 7·40 вечеромъ зъ Гусятина.

Ѳдходять зѳ Львова: о год. 5 рано до Стрыя, Лавочного, Будапешту, Хирова и Стружа; — о год. 10·15 рано до Стрыя, Станиславова Гусятина, Хирова и Сухи; о год. 7·50 вечеромъ до Хирова и Сухи; — о год. 9·48 вечеромъ до Станиславова и Гусятина. 2238 40—?

ВАТРА,

литературный Збѳрникъ **Василя Лукича**, выданый коштомъ членѳвъ рускогѳ касина въ Стрыю на дохѳдъ того-жь, вже появилась въ розпродажи. Цѣна 1 примѣрника, зъ пересылкою рекоменд. **1 зр. 50 кр.** Замовлятн можна черезъ часописи рускѣ або вѳдносячись виростъ до Выдѣлу касина.

Неомыльне средство

на выгубленье нагнѣткѳвъ, бородавокъ и иншихъ подѳбныхъ наростей шкѳрныхъ, безъ болю и безъ жадноі небезпечности.

Цѣна фляшку 50 кр.

Встрикненье и капсулки

зъ ростины „MATICO“

въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство

поручає Аптика

К. КРИЖАНОВСКОГО

у ЛЬВОВѢ.

Цѣна фляшки встрикнень 40 кр.

2274 *Капсулокъ 80 кр.* 31—?

Пѣвець церковный

зъ хорошимъ голосомъ, знаючій нотный спѣвъ пѳсля фортепіяну або гармоніюмъ, шукає мѣсця въ бѳльшѳмъ селѣ або мѣстѣ, особливо де бы громадяне хотѣли заложити крамницю. Маючи довголѣтну практику въ торговли, умѣвъ-бы добре повести розпочате дѣло. Адресу подасть Администрація „Дѣла“.

А. РОЗМАНИТЪ

КРАКѲВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикоріи, Сурогатѳвъ кавы и Кавы ф говои

въ Раковицяхъ

пѳдъ Краковомъ.

Ѳдзначена на выставѣ краковскѳй въ р. 1887

2-ма медалями министерства торговлѣ.

Выробляє зъ сырого продукту власнои плянтаціи всякѣ роды цикоріи и штучнои кавы, котрѣ ѳдзначаються богатствомъ частей пожывныхъ а такожь знаменитымъ сма-
2286 комъ и запахомъ. 17—0

Фабрика поручає передовсѣмъ:

Сурогатъ кавы въ коробкахъ (шуфлядкахъ).
Сурогатъ кавы въ склянкахъ
Цротову каву француску Розманита.
Цикорію краковску гѳрку.
Каву фигову.
Цикоряну каву перлову. (Новость!!)
Каву краковску добѳрну въ скриночкахъ.

Купити можна въ Народныхъ Торговляхъ и у всѣхъ иншихъ торговлахъ.

КУФРЫ

и всякѣ приборы до дороги

Приборы до фехтунку

плястоны, рукавицѣ и маски. Рѳзнѣ **бандажѣ и рукавички**
10—0 власного выробу. 2228
поручає найдешевше
ТОРГОВЛЯ
БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ
Львѳвъ, Галицка ч 14.
Цѣнники даромъ.

Глядаєся

старшои женщины, найрадше вдовы по священику — до заряду дому и до дѣтей. Зголошатись належитъ у М Гушалевича ц. к. адъюнкта въ Станиславовѣ. 2479

Стація зелѣзницѣ МУШИНА-КРИНИЦЯ
зъ Кракова 8 год.
„ Львова 12 „
„ Буда-Пешту 12 „

КРИНИЦЯ

Аптика, почта, телеграфъ, судъ повѣтовый, нотарѣятъ въ мѣсци.

Ц. к. Заведенье жерельно-купелеве.

Вельми обильна и сильна „щава алькалично-зелѣзиста“. Головнѣйшѣ средства лѣчничѣ суть:

Купелѣ минеральнѣ, огрѣванѣ методою Шварца въ будынку зъ 73 кабинетами, купелѣ боровиновѣ въ осѳбнѳмъ будынку зъ 27 кабинетами, купелѣ газовѣ при головнѳмъ жерелѣ, методичне питье воды зъ численныхъ жерелъ минеральныхъ зъ рѳзнымъ складомъ химичнымъ. Знамените заведенье жентичне, нове кефирне, кѳлька молочарень, нове взѳрцеве заведенье гимнастичне, великій паркъ зъ выгѳдными проходами.

Для выгоды и забавы гостей служать понадъ 1100 комнатъ зъ цѣлковитымъ умебльованьемъ, по бѳльшѳй части зъ печами, численнѣ реставраціи, цукорнѣ, театръ черезъ цѣлый сезонъ, читальня часописей, двѣ выпозичальнѣ книжокъ, тыждневникъ купелевый „Криниця“, фортепіяны, орхестра жерельна, фотографъ, численнѣ и розличнѣ торговлѣ, моднярки, рѳзнѣ рукодѣльники.

Въ домѣ „пѳдъ Замкомъ“ можна нынаймити комнаты лишe на 24 годинъ.

Получене безпосередне зелѣзницею трансверзальною до стаціи Мушина-Криниця.

Въ маю, червни и вересни цѣны помешкань скарбовыхъ якъ и всѣхъ **родѳвъ купелей о 1/3 часть низшѣ.** Кромѣ стало черезъ цѣлый сезонъ ординуючого лѣкаря правительственного д-ра Коппа, практикують 7 лѣкарѣвъ. 2456 4—6

Фреквенція рѳчна выносить понадъ 4000 ѳсѳбъ.

Въ самѳмъ заведеню находиться:

Ц. К. ЗАВЕДЕНЬЕ ВОДОЛѢЧНИЧЕ

пѳдъ управою спеціялиста *д-ра Еберса.*

Сезонъ отвореный ѳдъ 15 мая до 30 вересня.

На жаданье удѣляє выясненъ ц. к. Зарядъ жерельный въ Криници.

ЗАВЕДЕНЬЕ КЛИМАТИЧНО-ЛѢСНЕ

ВЪ РУДНѢ

при стаціи Зимнавода-Рудно отворене зъ днемъ 1 мая.

Помешканя дешевѣ и добре уладженѣ. Почта, телеграфъ, купелѣ зимнѣ, теплѣ и ставовѣ, реставрація, молочарня, крамниця, кругольнѣ, стрѣльниця и т. п. *Що дня о 4 годинѣ по обѣдѣ музика.* **Що дня о 4 годинѣ по обѣдѣ спацеровѣ поѣзды зѳ Львова.** 2464 6—6

ЛІЯРНЯ ДЗВОНѲВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ КАЛУШИ, почта и стація желѣзницѣ тамже.

Получивши на власноѳсть по старѳй фирмѣ „Ивана и сына Серафина“ „Ліярню дзвонѳвъ“ въ Калуши, ѳдзначену срѣбнымъ медалемъ заслуги, листомъ похвальнымъ и признаньемъ на **выставѣ тов. им.** Качковского въ Коломыи (якъ о тѳмъ свого часу газеты доносили) — маю и теперь на складѣ **готовѣ дзвоны, выконую скоро замовленя и приймаю старѣ або ушкодженѣ дзвоны до переливаня за дуже умѣрковану цѣну.**

Дякуючи всѣмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за всѣ дотеперѣшнѣ замовленя въ давнѣйшѳй спѳльнѳй а теперь моѣй власнѳй ліярни дзвонѳвъ прошу о ласкавѣ замовленя такъ на поодинокѣ новѣ дзвоны якъ и на цѣлѣ групы. За тревалѳсть матеріялу и гармоничный звукъ моихъ дзвонѳвъ ручу и для того осмѣляюся припоручати ихъ Вп. П. Т. публицѣ.

2327 10—24 Зъ глубокимъ поважаньемъ

Антоній Серафинъ.

Для кождого властителя дѳбръ, господаря и громады въ цѣлѳмъ краю єсть необходимымъ

добрый, здоровый и чистый оцетъ.

ТОРГОВЛЯ

Каролѧ Балабана

2427 16—? **у ЛЬВОВѢ**

поручає **оцтову есенцію**, здоровый и чистый продуктъ до робленя оцту въ бутелькахъ 1/1 и 1/2 кильовыхъ. До 1/2 кильогр. **оцтовои есенціи** додаєся 12 литрѳвъ воды. Для громадъ и бѳльшихъ заведень въ бальонахъ по 4 и 10 кильограмѳвъ.

„СЛАВІЯ“

банкъ взаимныхъ убезпечень въ Празѣ.

Забезпеку, яку подає асекурація на житье кождому якъ бѣдному такъ богатому, не можна ощадностею иншого рода узыскати, або не можна заперечити правдѣ, що найскорше той ощаджає, хто заасекуруєся на житье.

На примѣръ: Урядникъ, учитель, священикъ и т. д. забезпечить въ своѣмъ вѣцѣ 30 лѣтъ для родины на случай своеи смерти 1.000 зр. а. в. за що платить квартально тѳлько 5 зр. 94 кр.

40 лѣтъ числячій отець забезпечить для однорѳчнои дитины капиталъ 1000 зр. выплатимый по дожитю 24 року доньцѣ або сынови, за квартальну премію 8 зр. 30 кр. Єсли отець умирає передъ выплатою забезпеченои сумы, перестає плаченье преміи а заасекурованый сынъ або донька получить въ условленѳмъ часѣ цѣлу заасекуровану суму; если-же дотычный сынъ або донька умре передъ тымъ часомъ, звертає „СЛАВІЯ“ всю вплачену премію.

Молодый мужчина забезпечить капиталъ 1.000 зр. на случай дожитя и смерти. Єсли дожие 55 року житя одержить самъ заасекурованый капиталъ; если-жь умре передъ тымъ часомъ, выплаченый буде капиталъ цѣлый въ полиси наведенымъ спадкоемцямъ. Квартальна премія єсть 7 зр. 27 кр.

На полиси що-найменше 3 роки важнѣ и доси выплатимѣ выдасть головна Дирекція на осѳбне жаданье члена зъ кѳнцемъ кождого дальшого року удѣловѣ полисы на тіи квоты, на котрѣ членъ за вплачену премію право набувъ.

До заплаченя кождои навѣть мѣсячнои раты преміи єсть дозволеный терминъ до 90 днѣвъ.

По 5-лѣтнѳмъ треваню убезпеченя може асекураційна сума бути выплачена навѣть тогды, если убезпеченый умеръ въ поединку або самъ собѣ житье ѳдобравъ.

Всякій зыскъ дѣлиться помежи убезпеченыхъ. Резерва зыску для убезпечень житьевыхъ выносить зъ кѳнцемъ 1886 р. 175.570 зр. 92 кр.

Сума выплаченыхъ на житье убезпеченыхъ капиталѳвъ по конець р. 1886 выносить 1,333.023 зр. 86 кр.

Зъ кѳнцемъ р. 1886 числить „СЛАВІЯ“ въ ѳддѣлѣ житьевѳмъ 40.497 членѳвъ зъ убезпеченымъ капиталомъ 22,835.193 зр. 31 кр.

На всякѣ пытаня якъ найохотнѣйше одвѣчає и тарифы высылає головне Заступництво банку „Славія“ у Львовѣ. 2340 9—24

Годинникъ єсть и все буде найкрасшою прикрасою въ кождѳмъ домѣ!

Лише за 3 зр. 50

Послѣдный зазывъ.

Въ наслѣдокъ **цѣлковитого розвязяня** нашого загального складу годинникѳвъ єсьмо змушенѣ, цѣлый нашъ припасъ бѳльше якъ **10.000** штукъ **дуже величавыхъ годинникѳвъ маятниковыхъ** продавати низше цѣны выробу, бо цѣлый складъ мусить бути въ найкоротшѳмъ часѣ опорожненымъ.

Мы розсылаємо до кождого по всѣхъ мѣсцевостяхъ цѣлои Австро-Угорщины сейчасъ, одержавши замовленье, **вельми елегантный, знаменитый, на секунды регульованый**

ГОДИННИКЪ МАЯТНИКОВЫЙ

пѳсля рисунку зъ **2лѣтною порукою** и *голоснымъ будильникомъ звонковымъ*

лише за **зр. 3.50.**

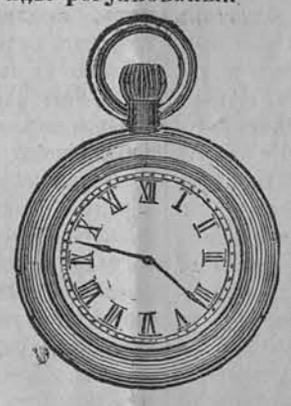

въ формѣ **РЕМОНТОАРА.**

Сей годинникъ въ найлѣпшѳй бронзованѳй **металевѳй оправѣ** має зъ плоского скла пат. циферблятъ, котрый въ ночи самъ зъ себе **ясно мовь мѣсяць свѣтить и голосный будильникъ звонковый**, котрый треба наставити на кожду годину *лише са* **зр. 3.50.**

За доброту сихъ **знаменито регульованыхъ** годинникѳвъ поручає солидне признанье нашои широко розгалуженои фирмы, котра продає **лише взгально добрый, солидный и практичный товаръ** по дешевѳй цѣнѣ а если-бы не сподобалоси, то звертаємо назадъ грошѣ.

Розсылаеся въ **мѳцныхъ скринкахъ деревляныхъ** за послѣплатою або присланьемъ напередъ грошей.

Прошу ще разъ, въ власнѳмъ интересѣ **сейчасъ** замавляти и докладно подати свѳй повный адресъ: **Имя, завѳдъ, мѣсцевѳсть, послѣдну почту и край.** 2469 3—4

ЕКСПОРТОВЫЙ СКЛАДЪ ГОДИННИКѲВЪ

„Wiener Kaufhaus“

A. GANS, Wien, III., Kolonitzgasse 6.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкого

Акційного Банку Гипотечного

2222 132—? купує и продає

ВСѢ ЄФЄКТЫ И МОНЄТЫ

пѳдъ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечнѣ и 5% Листы Гип. преміованѣ,

котрыхъ пѳсля закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшои постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. **можна уживати до умѣщуваня капиталѳвъ** фондовыхъ, пупилярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія

можна одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльосованя зъ 10% премією т. є. по 110 за 100)

Всѣ припорученя зъ провинціи залагоджуються безъ проволоки по курсѣ дневнѳмъ, не числячи нѣякои провизіи.

И. ИГНАТОВИЧЬ

поручає

знаменитѣ МЫЛА до мытя лиця, рукъ и купелей,

ѳдзначенѣ 9 медалями заслуги и двома дипломами признаня.

	зр.	кр.
МЫЛО найдобрѣйше до голеня бороды	—	25
МЫЛО МИГДАЛОВЕ, дуже нѣжне 10 кр. 20 и	—	25
МЫЛО КОКОСОВЕ, бѣле до рукъ 10 кр. и	—	20
МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жовте 6, 12, 18 кр.	—	20
МЫЛО ГРИСИКОВЕ, знамените до лиця и рукъ	—	40
МЫЛО ЖОВТКОВЕ, робить нѣжною, гладкою и знаменито чистить шкѳру	—	30
МЫЛО ЗЕЛОВЕ, одержуєся черезъ згусненье соку ростинъ ароматично-живичныхъ, знамените	—	25
МЫЛО ПИЖМОВЕ, має дуже приємный пижмовый запахъ	—	30
МЫЛО ПАЧУЛЕВЕ, приємного запаху, має великій покупъ	—	30
МЫЛО РОЖАНЕ, найдобрѣйше 40 кр. и	—	80
МЫЛО ОЛИВНЕ для дѣтей	—	36
МЫЛО зъ ШПИЛЬКЪ СОСНОВЫХЪ, приємне въ ужитю, успѣшно хоронить шкѳру ѳдъ лишаѣвъ и выкидѳвъ	—	30
МЫЛО БАЛЬСАМИЧНЕ, чистить шкѳру, робить ѳи бѣлою и нѣжною	—	40
МЫЛО ФІЯЛКОВЕ, приемого запаху	—	35
МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усуває весняники, осмаленя ѳдъ сонця, лицю робить свѣжымъ и бѣлымъ	—	60
МЫЛО ГИПЄНИЧНЕ, ѳдзначаєся товстостею, вельми нѣжне и выключно приладжене до лиця	—	50
МЫЛО РИЖОВЕ уживаєся, щобъ зробити шкѳру на лици нѣжною и бѣлою	—	60
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ бѣле, легко пѣниться, знаменито чистить шкѳру и хоронить ѳдъ прищѣвъ	—	30
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, прозрачне, мѣстить 35% чистои глицерины, знаменито дѣлає на зашкѳрокъ 20, 30 кр. и	—	40
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ плынне у фляшочкахъ, чистить шкѳру зъ прищѣвъ, лишаѣвъ, угрикѳвъ, фляшка	—	40
МЫЛО ПѢСКОВЕ, до мытя рукъ, 15 и	—	25
МЫЛО ПУМЕКСОВЕ до мытя рукъ, 15 и	—	35
МЫЛО ПУМЕКСОВЕ до мытя ковнѣрикѳвъ и манштетѳвъ зъ гутаперхи	—	10
МЫЛО ТИМОЛЬОВЕ знаменито чистить шкѳру зъ всякихъ выкидѳвъ	—	50
МЫЛО КАРБОЛЕВЕ, дуже добре мыти руки, лице, а навѣть цѣле тѣло въ часѣ епидеміи, щобы охоронитись ѳдъ заразы	—	20
МЫЛО СѢРКОВЕ, зъ великимъ успѣхомъ уживаєся до знищеня прищѣвъ и всякого рода выкидѳвъ на шкѳрѣ	—	25
МЫЛО БЕНЗЕОСОВЕ, дуже добре уживаєсь, щобы усунути зъ шкѳры выкиды и плямы	—	25
МЫЛО КАМФОРОВЕ, лагодить сверблене и печене шкѳры, усуває выкиды и червонѳсть зъ лиця и рукъ	—	25
МЫЛО МЕДОВЕ до вынѣжнени рукъ, кусникъ	—	10
МЫЛО МѢЩАНЬСКЕ знамените	—	10
МЫЛО СМОЛЕВЕ, мѣстить 40% чистои смолы (дегтю), усуває прищѣ лишаѣ, всякѣ высипки шкѳрнѣ, поченье нѳгъ и пархлѣ на головѣ	—	30
МЫЛО СМОЛОВЕ ГЛИЦЕРИНОВЕ мягчить и чистить шкѳру зъ лишаѣвъ, угрикѳвъ, и т. п., кусникъ	—	30

2424 8—?

Набути можна **у Львовѣ** *въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3., Готель Европейскій и улиця Галицкѣ рбг Валовои. Въ філіяхъ:* **въ Краковѣ** *Суконницѣ ч. 20 и* **въ Чернѳвцяхъ** *Ринокъ ч. 2., а такожь у всѣхъ перворядныхъ торговляхъ и аптикахъ.*

СВЯЩЕНИКИ МУСЯТЬ ЧАСТО ПОДАВАТИ ЛѢКАРСКУ ПОМѲЧЬ!

удаємося до нихъ зъ довѣріемъ и одержуємо завсѣгды добру раду. Тому треба уважати се за найбѳльше признанье, що именно священики найбѳльше поручають **Pain-Expeller зъ котвою**, о чѣмъ можна переконатись зъ брошурки „Приятель недужихъ“. Справдѣ заслугує Pain-Expeller зъ котвою зѳ всѣхъ взглядѳвъ на порученье, якъ се посвѣдчить охотно кождый, що уживавъ єго вже противъ **гостцеви, подагрѣ, ломаню въ членахъ. пѳдсѣяню, болямъ шиѣ,** або хотяй лише въ поменшихъ простудахъ. Найчастѣйше вже по першѳмъ натиранню минають болѣ, або що найменше значно меншаютъ. Се давно вже выпробоване средство домове повинно находитися въ кождѳмъ домѣ! При закупнѣ радимо завсѣгды ѳдшайти на опакованю фабричну марку, а нею єсть: „Червона котва“. Цѣна Pain-Ex, eller-a єсть ѳдповѣдно до великости 40 кр. и 70 кр., а головный складъ для державы Австрійскои єсть въ **Празѣ: Аптика д-ра** 2381 Рихтера „пѳдъ Золотымъ Львомъ“. 8—?

При закупнѣ товарѳвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка, пѳдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 118. Львôвъ, Четверъ 26 мая (7) червня 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ вôвторокъ, и въ вôвторокъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. бд одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надбслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне *бюро оголошень, ул.* Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter. Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Редакція, Администрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія.

Рукописи звертаються лише на попереднє застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй бд порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. а. в.

По горѣвчанôй акціи.

Акція горѣвчана въ радѣ державнôй покôнчена. Польска делегація вертає домôвъ, *струджена* тяжкою кôлькамѣсячною борбою зъ лѣвицею и торгами зъ кабинетомъ. Побѣда лишилась однакожь по єи сторонѣ. Кабинетъ удержаный, для фонду пропинаційного бдкрыто нове жерело доходôвъ и властителямъ горалень дано маленькій „трінкгельдъ“.

Якъ бы нарôдъ галицкій не бувъ такъ здеморализованый и невдячный, якъ єсть на дѣлѣ, и змôгъ здобутись на вдячнôсть для своихъ конституційныхъ представителѣвъ и заступникôвъ интересôвъ культурныхъ, мы вже давно повинні були выслати громадну депутацію на дворець краковскій, щобъ заразъ на граници Галичины, на ладъ старинныхъ Грекôвъ повитати борцѣвъ, струженыхъ на стадіонѣ вѣденьскôмъ. Олимпіоникамъ нашимъ належались бы и похвальні имны зъ грудей выборцѣвъ, и увôльненье бдъ всякихъ податкôвъ, почетні становища, даремне годованье на коштъ краю и грошеві датки зъ касы радъ повѣтовыхъ. Та годѣ. Чернь галицка бдскочила далеко бдъ добрыхъ патріярхальныхъ звычаѣвъ старо-грецкихъ и не умѣє и не розумѣє достойно почтити тыхъ, що зъ нараженьемъ чести та достоиньства свого и народного вырвались цѣло зъ долонь всякихъ Кронаветтерôвъ, а найтяжшй обиды знесли неначе той теплый весняный дощикъ.

Успѣхъ кôлькамѣсячнои акціи горѣвчанои представляєся въ числахъ въ ось якôй формѣ.

Доси платила Галичина рôчного податку горѣвчаного въ сумѣ 2,674.579 зр., Буковина 333,597 зр., разомъ *3,008.176 зр.* По щасливо переведенôй делегаціею кампаніи горѣвчанôй сума та пôднесесь въ обохъ коронныхъ краяхъ, заселеныхъ Русинами и Поляками, до круглыхъ *12 миліонôвъ зр.* Тягаръ сей понесуть выключно консументы горѣвки, котрои вартôсть, о скôлько нинѣ обчислено, пôднесесь имовѣрно о $^{6}/_{10}$ крайцара на 1 крайцарѣ.

За трудъ сей одержать галицкй властителѣ пропинаціи въ часѣ бдъ 1888—1910 року бдшкодованя 23 миліонôвъ зъ бдсотками, якй наростутъ въ тôмъ 23-лѣтнôмъ періодѣ (имовѣрно 35 миліонôвъ зр.); буковиньскй пропинаторы за часъ бдъ 1888—1911 року 2.400.000 зр. Разомъ вплыне до фонду пропинаційного „hierarchii społeczn-oи“ сума 25,400.000 зр. до рôвного подѣлу, а при тôмъ властителѣ горалень дôстануть всяке инче „порукавичне“.

Такій результатъ.

Спытаємо теперь, длячого такъ тяжкій податокъ наложено на край нашъ? Пытанье се пояснивъ п. министеръ Дунаѣвскій великими потребами державными. Непевный часъ, збôльшенье контингенту постôйнои арміи, нове оружье, будованье крѣпостей и т. д., — все то вымагає новыхъ высокихъ накладôвъ, вымагає новыхъ жерелъ доходôвъ державныхъ. Новй потребы родять новй выдатки. Се зелѣзна консеквенція. Зъ огляду на то, каже министеръ, що дѣєся въ цѣлôй Европѣ, а именно въ найблизшôмъ сусѣдствѣ, Австрія мусить бути готова на всяку евентуальнôсть, мусить боронити своихъ интересôвъ великодержавныхъ и не може лишитись зъ заложеными руками.

Але чи дасться при тôмъ всѣмъ оправдати то анормальне явище, що одна верства населеня галицкого, властителѣ пропинаціи и горалень, за цѣну убезпеченя своєи ôтчины велѣла собѣ заплатити 23 миліонôвъ гульденôвъ? Якъ назвати таке поведенье и чи оно було достойнымъ чести тыхъ, що хотѣли-бы стояти у верху краю, на то не ôдповѣдаємо, бо назвы треба-бы доперва въ словарѣ нашôмъ глядати. Але фактъ лишився фактомъ. Держава наша мусѣла въ критичнôй хвили купити собѣ оборону державныхъ интересôвъ у тыхъ, що въ звычайнôй хвили уважаються бути твердою єи пôдвалиною.

Однакожь скаже може хто, що тыхъ 23 миліонôвъ зр. суть якоюсь правною вынагородою за бôльше обтяженье пропинаційного права? Такъ судити не можна. По розборѣ Польщѣ потвердила вправдѣ Австрія пропинаційне право бôльшимъ властителямъ землѣ въ Галичинѣ, не входячи въ то, якъ право то передъ тымъ було нажите. Сталось се патентомъ зъ 19 серпня 1775 р. и зъ 16 червня 1786 р. Коли индемнизовано панщину, не нарушено такожь сего права розпорядженьемъ зъ 1859 р. Але въ 1875 р. выкуплено вже то право закономъ краєвымъ зъ 30 грудня за точно означену суму, и нинѣ ремунерувати ще въ-друге галицкихъ властителѣвъ пропинація, — се бôльше, якъ люксусъ. Чей-же се рѣчь ясна и доказана цифрами, що новый тягаръ податковый не упаде на горальникôвъ, яко продуцентôвъ горѣвки, але на консументôвъ. Зъ бдки-жь право до ремунераціи продуцентôвъ? Зъ бдки право, щобъ грôшь, якій нарôдъ яко нарôдъ жертвує державѣ на єи потребы, ишовъ такою сумою въ кишенѣ якихъ 1.100 людей? Се выторговано у кабинету и у клюбôвъ *правицѣ*, *стоячихъ* пôдъ пресівю цукровыхъ баронôвъ ческихъ, котрымъ зъ введеньемъ въ житье закона горѣвчаного прийде высока ремунерація зъ продукціи цукру.

Рука руку обмыла.

Зъ рады державнои.

244. засѣданье палаты послôвъ зъ дня 1. червня 1888.

На тôмъ засѣданю розпочалась спеціяльна дебата надъ податкомъ бдъ горѣвки.

Найперше отворено дебату надъ §. 2 а, установляючимъ высоту податку. Пос. Спенсъ забравъ голосъ выказуючи, що проєктована стопа податкова єсть за высока, бо пôдкопує консумцію, а тымъ самымъ и продукцію, длятого вносить знизити стопу зъ 35 и 45 зр. на 25 и 35 зр. — Пос. Салясекъ не думає, щобы высока стопа дôткнула консументôвъ; она приневолить лишь торговельныхъ посередникôвъ вдоволятись меншими зысками и длятого годиться зъ проєктованою стопою. Ôдтакъ выбрано до §. 2 генеральныхъ бесѣдникôвъ пос. Просковеца (противъ) и пос. Розенштока (за). Пос. Просковецъ пôдносивъ несправедливôсть такъ высокого вымѣру податку, выкавъ тутъ правительству надто великій фискализмъ и заявивъ, що коли поставлено такъ высоку стопу при податку бдъ горѣвки, не треба було пôдносити цѣнъ тютюну и цигаръ, бо все то дотыкає найбôльше бѣдні клясы. Пос. Розенштокъ старався выказати, що черезъ пôдвышенье податку анѣ не зменшиться продукція, анѣ не потерпить консумція а кромѣ того вымагають того пôдвышеня высші взгляды, бо безпечнôсть и цѣлôсть державы. По короткôй промовѣ пос. Межника, яко справоздателя принято §. 2 а, въ стилизаціи правительства, и приступлено до дебаты надъ §. 2, трактуючимъ о надѣленю галицкого пропинаційного фонду рôчно однымъ миліономъ зр. зъ доходôвъ нового податку ажь до р. 1910, а буковиньского фонду сумою 800.000 зр. Рôвночасно поставивъ д-ръ Менгеръ внесенье, щобы зъ доходôвъ нового податку 23 мил. зр. полишено державѣ а решту роздѣлено мѣжь краї коронні а пос. Штайнвендеръ внесъ на случай бдкиненя внесеня Менгера, щобы зъ доходôвъ податку бдъ горѣвки запевнити поодинокимъ краямъ и королевствамъ участь пôсля высоты консумціи, котра участь має означитись окремымъ закономъ.

Розпочалась дискусія. Пос. Вурмбрандъ заявився противъ всякого бдшкодованя властителѣвъ горалень, котре не маючи нѣякои правнои пôдставы, єсть простымъ дарункомъ для панôвъ и пôдпиравъ внесенье Менгера. Ôдтакъ забравъ голосъ пос. Гавзнеръ бдкликуючись на вступѣ до евангельскои притчи „не роби другому, що тобѣ не мило“ и закидаючи опозиціи, що спротивляєсь бдшкодованю галицкихъ горальникôвъ знаючи, що имъ то не мило и не здорово. Що бы то панове зъ лѣвицѣ сказали, якъ бы прим. Вѣдень мавъ таке право пропинаціи, якъ галицка шляхта, якъ бы оно єму несло тôлько доходôвъ, а тутъ наразъ хотѣли єму то право обмежити або бдняти? Бесѣдникъ идентификує дальше интересъ пропинаціи зъ интересами краю и аргументує, що не можна не дати панамъ-горальникамъ зъ Галичины бдшкодованя, бо галицкій нарôдъ дуже льояльный и дасть для державы въ случаю потребы жовнѣра, кôлько буде потреба (*ratio physica — Ред.*). Бесѣдникъ пôдносить, що Галичина поносити буде бôльше, якъ одну трету часть нового податку, длятого предложенье правительства выкликало въ краю такій неспокôй. Краєви грозить шкода зъ погôршеня положеня консументôвъ, зъ загроженя продукціи горѣвки и сполученого зъ нею плеканя худобы, управы бараболь и цѣлого рôльництва и зъ зменшеня доходôвъ зъ пропинаціи. Консументамъ однакъ все таки не така шкода грозить якъ продуцентамъ (*въ Дрогобичи говоривъ передъ кôлькома тыжднями той самъ посолъ трохи инакше — Ред.*) и неправдою єсть, начебы нольске kol-o бдпыхало интересы консументôвъ и боронило лишь продуцентôвъ (*а конфликтъ зъ пос. Оржеховскимъ? — Ред.*); правдою єсть лишь то, що продуценты т. є. шляхта интересувалась найбôльше тою справою, а консументы т. є. хлопы и маломѣщане оказували резигнацію и мовчали. Коло польске зъ початку стояло такожь за консументами и хотѣло голосувати за зниженьемъ стопы, але вкôнци потреба державна переломила єго опôръ (*а длячого тая потреба не перемогла опору kol-a що до жаданя бонификацій и бдшкодованя? — Ред.*)

Полемизуючи зъ Менгеромъ що-до права пропинаціи заявивъ бесѣдникъ, що въ наслѣдокъ нового податку консумція зменшиться (*а въ Дрогобичи аргументувавъ п. Гавзнеръ всѣми силами, що консумція не зменшиться. — Прим. Ред.*) и выпровадивъ зъ того аксіоматъ, що законъ осягне не лишь цѣль фискальну збôльшаючи доходы державы о 28 мил., але и цѣль моральну зменшаючи рôчну консумцію горѣвки о 10 мил. литрôвъ. Конець бесѣды своєи посвятивъ пос. Гавзнеръ горячôй апольогіи пропинаціи, зовучи єи добре набутымъ правомъ шляхты, котрого держава не смѣє довôльно нищити. Скôнчивъ же бесѣду свою словами: „Проєктоване бдшкодованье для властителѣвъ пропинацій уважаємо постулятомъ справедливости, злагодженьемъ тягару стопы

Пасивы, всюды пасивы...

Ôдъ коли нашй любй патры спровадили до Добромиля *Passivus*-а, ôдъ тогдѣ въ нашôй Галилеи все йде по пасивному.

Заговорить якій Нѣмець въ радѣ державнôй, такъ заразъ и додасть: Galizien ein passives Land. Сяде якій твердшій Русинъ на коня высокои политики, такъ заразъ захвалить тобѣ пасивну абстиненцію. Кс. Заленскій державъ сего року въ Великôмъ постѣ пасійні рекольекціи для безбожнои интелигенціи польскои. Наше любе „Заведеніе“ — перомъ єму вѣритель! — „балансує“ собѣ здорово, та все лишь пасивами. Пасивы навели на пралата зъ Куликова конкурсъ и суспензію. Въ школахъ мучать бѣдныхъ школярѣвъ пасивными *формами*. Духовеньство наше стануло до фонду вдовичого такъ пасивно, якъ ликвидаторы „Заведенія“ до моратористôвъ... Въ загалѣ, куды не глянешь, всюды пасивы, не выймаючи и буджету п. Дунаѣвского, не выключаючи и кишень нашои „hierarchii społeczn-oи“.

А вже при всѣй моѣй пасивности, котрои я научився бдъ пасивныхъ послôвъ клюбу рускаго, пôрвала мене не пасивнôсть а такъ звана шевска пасія на 1 червня 1888 року. Кождого 1-го кождого мѣсяця я, признаюсь, люблю пасіями, такъ якъ люблю пасіями такожь и турецкій тютюнъ „Mittelfein“. Отже яка пригода лучилась менѣ! пригода, що и о. Сѣнгалевича могла-бы вывести зъ пасивнои мовчаливости. Вступаю до трафики, даю 53 кр. а. в. (sage drei und fünfzig Kreuzer ö. W.) и жадаю свого Mittelfein. И знаєте, панове, що сталося? Трафикантъ занявъ проти мене таке пасивне становище, яке, примѣромъ сказавши, займають до себе обѣ нашй „парафіи“, або п. Керекіярто до языка руского на конференціяхъ учительскихъ. Точнѣсенько такъ! А по хвильцѣ каже до мене, усмѣхаючись зъ якоюсь злобною пасією: „На покрытье пасивôвъ буджету державного Вашь Mittelfein пôдскочивъ бдъ 1 червня на 63 кр.“

Я зôтхнувъ тяжко, ще тяжше може, якъ зôтхавъ п. Площаньскій, коли предплатникôвъ своихъ жертвувавъ панѣ Райсъ на покрытье пасивôвъ свого „издательства“. При тôмъ, выбачте мому мягкому серцю, упала одна велика слеза на пачку Mittelfein, котру якъ-разъ подавъ менѣ трафикантъ. Я глянувъ на неи, она розлилась широко и въ тôй хвили геніяльна гадка прошибла мôй до пасивности збитый умъ.

— Зъ чого сей папѣръ зробленый? — пытаю себе.

— Зъ шматы.

— А шмата?

— Зъ конопель, Cannabis sativa.

— Кôлько конопель продукує Австро-Угорщина?

— 87,000.000 кильограмôвъ.

— Геврека! — крикнувъ я зъ цѣлои пасіи и скомбинувавъ: Наколи Индове можуть листье зъ своєи Cannabis Indica краяти, сушити, курити и задурювати себе „за дурно“, то о скôлько скорше можемо и повинні мы Галичане се зробити, що до культуры не бднсимось такъ пасивно, якъ поклонники Буды. А за Будою богомъ нагадавъ я собѣ на Буду-Пештъ, а зъ Буды-Пешту шибнула моя гадка на податокъ горѣвчаный, зъ податку горѣвчаного на пропинацію, зъ пропинаціи на горѣвку, зъ горѣвки на гашишъ, а зъ гашишу знову на коноплѣ, зъ котрыхъ гашишъ вытискаєсь въ такій самъ майже способôвъ, якъ зъ бульбы наша домородна галицка сивуха.

На гашишу индійскôмъ оставився мôй умъ, а коли я бдтакъ до гадки о гашишѣ питейнôмъ додавъ гадку о гашишѣ курительнôмъ, що можемо выробляти зъ нашихъ конопель, то въ тôй хвили ставъ я найльояльнѣйшимъ въ соймѣ нашôмъ утраквистомъ.

Зъ найбôльшою пасією кинувъ я теперь пачку Mittelfein на ляду трафикантови и отъ панове и господа мои, голошу вамъ нинѣ пасивну опозицію такъ противъ тютюну якъ и нелютрованои горѣвки. Кôлько зъ 87,000.000 кильограмôвъ выпродукуємо мы на рôкъ одного и другого фабрикату, того вамъ на разѣ не скажу, не порадившись нашихъ фаховыхъ билансистôвъ. Але надѣюсь, що гашишу того выстане на запомороченье всѣхъ, у кого при тяжкôмъ фискализмѣ лишилась ще голова на карку. Розумѣєся, що одну частину конопель бдложимо собѣ на выробъ сорочокъ, бо безъ сорочокъ ходити не є нѣяка пасія.

То значить економія соціяльно-политична и пасивна опозиція противъ новыхъ податкôвъ.

Якъ жежь черезъ гашишъ курительный и питейный посадимо п. Дунаѣвского на такôмъ пѣску, зъ якого усыпана Голгота автономіи Литовскои Руси на Высокôмъ Замку, тогдѣ почнемо знову пасивну опозицію противъ цукру, котрый, якъ пишуть менѣ зъ Праги, небавомъ подорожѣє о 11 кр. на однôмъ кильограмѣ въ користь пасіонованыхъ на грошѣ ческихъ баронôвъ цукровыхъ*).

Способъ на таку пасивну опозицію выналшовъ мôй приятель Живный, пасіонованый панславистъ и редакторъ „Parlamentaer a“. Отъ що пише въ своѣмъ органѣ: „До *реального* объединенія всѣхъСлавянъ послужить, окрôмъ пасивности для мѣсцевыхъ литературъ, принятье звычаю и обычаю коренно-русского. Славяне мусять не тôлько стати православными, але и научитись пити чай безъ сахару, сирѣчь цукру. Коренно-Россы пьють чай: 1) зъ *придумкою* До того не потрѣбно нѣ кавальчика цукру**). Выстане подумати, що цукоръ выробляють бароны ческй. 2) Зъ *приглядкою*. Кусень цукру лежить посередъ стола, на котрый вôльно гостямъ, пьючимъ чай, дивитись до сыта, usque ad nauseam. 3) Зъ *прилизкою*. Цукорь висить на шнурочку надъ столомъ замѣсть лямпы нафтовои. Пьючй чай „балансують“ єго межи собою и полизують зъ легонька. 4) Зъ *прикускою*. Дрôбный кусень цукру бере кождый чаєнитель въ ротъ и на то конто пьє чаю usque ad ebrionem.

Зъ новостей иншихъ нема богато. „Post“, органъ кн. Бисмарка, написала вправдѣ минувшого тыжднѣ про конечнôсть основаня Кіевского королѣвства, але статью ту въ „Дѣлѣ“ сконфискувала зъ великою пасією прокураторія львôвска. А шкода, бо министеръ вôйны нового королѣвства мавъ готовый, чудесный планъ на выселенье жидôвъ до Палестины. Рѣчь проста. Въ новôмъ королѣвствѣ були жиды всѣ обовязанй до службы войсковои. Зъ 2 миліонôвъ сихъ пасіонованыхъ жовнярѣвъ мало вытворитись 200 полкôвъ. Одного дня мавъ выйти розказъ, зробити „Uibungsmarsch“ до Палестины, тамъ генералиссимусъ командирує велике: Halt, ruht! — и справа скôнчена.

Друга вѣсть трохи грôзнѣйша. Угорске министерство, що пасіями хоче вôйны зъ Россією, приняло митрайлезу якогось Максима*) и заведе єи небавомъ у пасіонованыхъ до паприки гонведôвъ. На минуту дає митрайлеза 600 стрѣлôвъ. Кожда куля трафляє и дѣравить трехъ людей, що стоять гусакомъ, на скрôзь, т. є. въ однôй минутѣ убиває зъ великою пасією 1800 мужа на смерть. Взявши на

*) Одно, що galizischer Schnapsritter, vulgo сивушный Tringeld-овичъ.

**) За тою порадою пôйшла уже тверда парафія въ Стрыйщинѣ, якъ се може потвердити „Народна Торговля“ въ Стрыю.

*) Однакожь не „Рыскуна“.

податковои, вказанымъ економичною конечностею и почутьемъ права. Оборону того бдшкодованя уважаємо святымъ обовязкомъ супротивъ нашого краю и безъ огляду на инвективы, якй на насъ тутъ кидаються, зъ супокойною совѣстею голосувати будемо за бдшкодованьемъ, яке предкладае комисія и взываємо всѣхъ, котрымъ духъ сторонности и національне упередженье не запоморочило розуму, щобы то само зробили.“ — По короткой промовѣ пос. Рогля поставлено внесенье на замкненье дискусіи. Внесенье то выкликало дуже бурливй протесты на лѣвици, однакъ при голосованю побѣдило оно. Дискусію замкнено, и выбрано генеральными бесѣдниками д-ра Менгера „противъ“, а д-ра Билиньского „за“ проектованымъ §. 2 закона о податку бдъ горѣвки. На томъ скончено то засѣданье.

245 засѣданье палаты послбвъ бдбулось дня 1 червня 1888 вечеромъ. Цѣле то засѣданье заняли выборы до делегацій, котрыхъ результатъ подали мы вже въ одномъ зъ попередныхъ чиселъ нашои часописи

Кругъ дѣланя собору провинціонального.

Для зрозумѣня, яку вагу и значенье може мати намѣреный въ краю нашомъ соборъ провинціональный, подаємо де-що зъ постановъ або такъ званыхъ канонбвъ церкви.

„Окрбмъ соборбвъ вселенськихъ, обовязуючихъ цѣлу церковь, бдбувалися зъ давныхъ часбвъ соборы частнй, именно: патріярхальнй, скликуванй патріярхами; народнй, зложенй зъ епископбвъ однои державы або народу; и наконець провинціональнй або областнй, скликуванй митрополитомъ якоись провинціи або области.

Соборъ провинціональный скликуе митрополитъ або старшій вѣкомъ епископъ. Канонъ 37-ый апостолбвъ позволяе скликувати такій соборъ два разы въ рбкъ. То само велить и V. канонъ першого собора никейского. Канонъ собора труляньского осьмого наказуе скликувати такй соборы разъ въ рбкъ въ часѣ бдъ пасхи до кбнця жовтня. Остаточно постановляе соборъ тридентскій скликувати соборы провинціональнй що-найменше разъ на три роки.

Мѣсцемъ собору маѣ бути мешканье митрополита, або яке инше догбдне мѣсце епископске.

На соборъ мають бути скликанй всѣ епископы провинціи. Они мають голосъ рѣшаючій, рбвно якъ и митрополитъ. Наколи якій престолъ епископскій есть опорожненый, покликуе митрополитъ викарія капитулярного. Перешкодженый въ приѣздѣ епископъ маѣ выслати заступника, котрого соборъ може надѣлити голосомъ рѣшаючимъ.

На соборъ мають бути призванй и капитулы катедральныхъ церквей. Бдпоручники капитулъ мають однакожь лише голосъ дорадчій. На соборъ можуть бути покликанй такожь архимандриты, докторы богословія та права церковного и иншй пресвитеры церкви. Всѣ они помагають отцямъ собору въ ихъ трудѣ и выручають ихъ яко промоторы, секретарѣ, нотарѣ и консульторы.

Провинціональнй соборы ухвалюють постановы въ дѣлахъ оживленя вѣры, нищеня блудбвъ, дотыкаючихъ вѣры; пбддержуваня обычайности и карности та усуненя надужить. Имъ прислугуе и судъ надъ всѣми туды внесеными справами. Соборъ може такожь вносити просьбы до папы або императора.

Въ обемъ дѣланя соборбвъ провинціональныхъ не входить право оголошувати догматы вѣры, але оголошенй и означенй церквою поясняти и блудній розумованя противъ нихъ збивати. Соборъ не може ухвалювати того, що противиться праву, даному цѣлбй церкви, декретамъ соборбвъ вселенськихъ, рѣшенямъ апостольского престола або законному загальному звычаеви.

Ухвалы собора звуться декретами. Щобъ ухвалы були правосильнй, треба, щобы соборъ бувъ законно скликаный и бдбутый, т. е. щобы покликано до него всѣхъ управленыхъ; щобы дорадникбвъ выслухано, наколи хотять бути выслуханй; щобъ декреты собору не переступили закономъ имъ назначеныхъ границь; щобы тй декреты передъ оголошеньемъ були предложенй апостольскому престолови въ Римѣ, взглядно конгрегаціи до пересмотру декретбвъ соборбвъ провинціональныхъ, и бдъ нихъ що-найменче не бдклоненй, а лучше, щобъ були потвержденй.

Папа Сикстъ V постановивъ до того, щобы деякй за острй або менче придатнй ухвалы могли бути змѣненй або поправленй.

Декреты собору провинціонального оголошуються именемъ митрополита, котрый ихъ ухвалюючи пбдписуе. Декреты тй пбдписують и всѣ прочй участники собору зъ голосомъ рѣшаючимъ. Декреты такй обовязують бдтакъ цѣлу и тблько тую провинцію церковну, ажь доки законною дорогою не будуть змѣненй. Змѣнити ихъ може папа, соборъ вселенській, другій соборъ провинціональный або и законный обычай загальный або провинціональный.

Поодинокй епископы не можуть нѣкого увбльнити бдъ постановъ тыхъ декретбвъ, анѣ удѣляти привилеѣвъ, противныхъ декретамъ.“

Мы говорили зъ людьми зъ кругбвъ компетентныхъ и дбзналися, що намѣреный у насъ соборъ провинціональный не въ силѣ бдбутись такъ скоро, якъ бы хто мбгъ думати, — може потягнутись ажь до другои половины слѣдуючого року. Причиною проволоки суть пбдготовляючй такій соборъ роботы.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Чорткбвского.

[Конференція учительска въ Чортковѣ.]

Коли теперь до нашои дорогои часописи „Дѣло“ зб всѣхъ сторбнъ краю надсылають справозданя зъ конференцій учительскихъ, то прошу и зъ конференціи чорткбвского округа шкбльного де-що помѣстити.

Въ дняхъ 18 и 19 н. ст. мая бдбулася конференція въ Чортковѣ пбдъ проводомъ ц. к. инспектора п. Венѣжиньского. Есть то новый инспекторъ, бо доперва другій рбкъ въ нашомъ окрузѣ, тожь о его дѣяльности ще не було згадки въ нѣякбй газетѣ.

Передъ розпочиномъ конференціи бдправлено службу Божу въ лат. костелѣ, де зббралися були всѣ учителѣ. Въ рускбй церкви не було службы Божои, якъ давнѣйше бувало, за-для недуги мѣсцевого приходника.

Тематбвъ було до обробленя 7, а межи ними бувъ одинъ для практичного поученя, уступъ „Коляда“, выробленый и методично переведеный въ языцѣ рускомъ, а другій зъ рахункбвъ бувъ даный учителямъ до волѣ обробити его чи въ языцѣ рускомъ, чи въ польскомъ. Теперѣшный нашъ инспекторъ до сего часу не заявився ворожо противъ руского языка або въ загалѣ противъ Русинбвъ. Зъ тематбвъ очевидно за мало було призначено зъ языка руского, але сподѣваємось, що на будуще п. инспекторъ ббльшу увагу зверне на языкъ рускій.

Тематъ въ языцѣ рускомъ обробило много учителѣвъ, а навѣть жиды, котрыхъ есть два въ нашомъ окрузѣ, выготовили тй тематы добре. Вже бы то якось було зъ русчиною въ нашомъ окрузѣ, бо, якъ мовлю, теперѣшный нашъ инспекторъ не есть ворогомъ Русинбвъ, кобы учителѣ-Русины самй не мали якогось ляку по руски говорити. Есть у насъ кблькохъ учителѣвъ Русинбвъ щирыхъ, однакожь на конференціи чомусь по руски не промовляють.

Делегатомъ до окружнои рады выбрано у насъ п. Шутурму, учителя зъ Бѣлои, чоловѣка заслуженого на поли шкбльництва, Русина. Всѣ учителѣ були за выборомъ п. Добромильского, старшого учителя въ Чортковѣ, котрый зачисляеся у насъ до найздбднѣйшихъ учителѣвъ и щирыхъ Русинбвъ, але коли п. инспекторъ заявивъ, що бажаньемъ рады окружнои есть, щобы делегатъ бувъ изъ сельскихъ учителѣвъ, бо мѣста будуть мати заименованого одного зъ директорбвъ ббльше-клясовыхъ шкблъ, котрыхъ есть тблько двѣ въ нашомъ окрузѣ, то выбрано п. Шутурму.

Тутъ звернуся ще до п. инспектора и до комисіи библіотечнои, высказуючи просьбу широкого круга учителѣвъ, щобы до окружнои библіотеки шкбльнои старалися закупити рускихъ книжокъ, бо до сего часу нема анѣ одного!

Вертаючи до конференціи, скажу ще, що нарады велися поважно и зъ пожиткомъ для учительства. Мѣжь иншимъ упорядковано справу окружного фонду пасѣчничого, а п. инспекторъ заявивъ, що для молодшихъ учителѣвъ, котрй схотять въ пасѣчництвѣ практикувати, буде отвореный курсъ пасѣчничій въ Бѣлбй, де п. Шутурма удѣляти-ме тои науки, а 4 слухателѣ дбстануть по 15 зр. запомоги зъ фонду шкбльного.

По вычерпаню тематбвъ закбнчивъ п. инспекторъ конференцію своими замѣтками и окликомъ въ честь Его Вел. цѣсаря.

Зъ Калуша.

[Уконституованье новои рады громадскои.]

Читателѣ „Дѣла“ знають уже, якъ то трудно, мовь зъ каменя, ишло новбй калускбй радѣ громадскбй зъ выборомъ бурмистра. И не диво. Мѣщаньство на выббръ бурмистра клало дуже богато. Давнѣйшими часами „братя“ нашй въ Калуши такъ добре господарували, що доборолись до самого краю, ажь до того, що ц. к. намѣстництво — даруйте за слово — розбгнало раду громадску, а збслало правительственного комисаря, п. Якова Соколовского.

Мимоходомъ сказавши п. Соколовскій зъ нашого таки роду, дитина мѣщаньска, але за весь часъ побуту его въ Калуши мы его лишь разъ бачили въ рускбй церквѣ, на Богоявленіе, коли прийшовъ заказати намъ стрѣляти зъ моздрѣвъ. Здаеся, страшно богато мавъ працѣ въ урядѣ громадскбмъ, церковь трохи нбдалеко, а кбсцьолъ туй нбдъ бокомъ. Але дарма! П. комисарь уложивъ списы выборцѣвъ, якось погодивъ интелигенцію зъ мѣщанами и все було-бы пбйшло добре, коли-бъ не штудеръ зъ выдѣлу повѣтового, котрый заразъ по переведеню выборбвъ справу помотавъ. До выборбвъ була така солидарнбсть, що и бувшій староста п. Свѣтальскій бувъ-бы ёй позавидувавъ. Потбмъ ажь зачало варитись. Панъ маршалокъ зъ своимъ штудернымъ секретаремъ почали склакати зборы радныхъ, лишь такихъ, якихъ имъ було любо, и радили о насъ, безъ насъ. Зразу поставили були кандидатомъ на бурмистра п. Фуса, инспектора податкового. Мѣщане на то пристали, бо п. Фусъ чоловѣкъ честный, роботящій и ощадный, а поставили тблько условіе, щобы нашъ мѣщанинъ п. Мелетій Теницкій бувъ заступникомъ бурмистра. Панамъ зъ выдѣлу повѣтового се не подобалось, а що п. Фусъ заявивъ, що и бнъ стоить за тымъ, щобы п. Теницкій бувъ заступникомъ, — то паны покинули п. Фуса а выглядѣли собѣ другого кандидата, „ясного пана“, котрый Господь знае зъ-бдки зайшовъ до Калуша. Але панове не речислилися, забувши, що нинѣшне мѣщаньство не то, що було передъ десяти роками, не дасть собѣ бурмистра накинути — и ще якого?! Збрвано засѣданье разъ, другій, третій, а панамъ анѣ дай Боже знайти на „уперте“ мѣщаньство раду! Маршалокъ п. Комарницкій скликавъ на ново збборъ радныхъ для порозумѣня, але зновъ скбнчилося лише на компромитаціи шовинистбвъ и п. маршалка.

Доперва на день 30 н. ст. мая припавъ той речинець, де рада уконституовалася. Мѣщанамъ було бы пбйшло все, якъ то кажуть, мовь по маслѣ, коли-бъ не бувъ змикитивъ мѣщанинъ Іосифъ Фильчиньскій, — той, щб то у него нашй священики лѣхтарѣ за рускій грбшь беруть до церквей. Кажуть, що ему захотѣлось бути бурмистромъ чи заступникомъ, а правду сказати, мѣщаньство досыть чести ему зробило, выбравши его раднымъ, и кобы було можна угадати, якъ бнъ поступить собѣ, було-бы выбрало когось иншого заступати справы мѣщаньства. Але конець-кбнцѣвъ, дякуючи кблькомъ добромыслячимъ панамъ зъ I-го круга, выбрано бурмистромъ бодай п. Станислава Никоровича, пенсіонованого капитана, заступникомъ п. Мелетія Теницкого, а асесорами 2 мѣщанъ и 3 жидбвъ.

Мы поки-що выжидаємо, яке буде урядованье нового зверхника рады громадскои. Задачу маѣ не легку: упорядкувати финансы, будувати дбмъ на школу, дбмъ на урядъ громадскій, здалась-бы и филія школы мѣскои. О тбмъ мы поговоримо колись пбзнѣйше.

Одного не знаю, длячого п. маршалокъ такъ дуже выступавъ противъ п. Теницкого? Може бы спытати про те п. Свѣтальского, бувшого старосту калуского? Чекаймо, ажь пбйде на пенсію. Зачуваємо, що бнъ теперь въ Калуши при ул. Долиньскбй купуе дбмъ... Колись може такожь буде у насъ кандидатомъ на бурмистра. То бы бувъ рай, Господи святый!

Б.

Зъ Борщѣвского.

[Конференція учителѣвъ въ Борщевѣ.]

Въ днѣ 11 и 12 мая бдбулася пбдъ проводомъ инспектора п. Костецкого конференція учительска въ Борщевѣ. На 9 тематбвъ бувъ вызначеный до обробленя лишь одинъ тематъ въ рускбмъ языцѣ. Длятого п. Зенонъ Грушкевичь, учитель зъ Залѣся, яко справоздавець того темату внѣсъ, щобы на будуще якъ не половина то бодай третина предметбвъ була переведена въ рускбмъ языцѣ и розправа надъ ними щобы такожь була руска.

П. инспекторъ по короткбмъ поясненю, що не бдъ него залежить скблькбсть рускихъ и польскихъ тематбвъ, але бдъ выконуючого комитету для укладаня тематбвъ окружнои рады шкбльнои, одобривъ внесенье п. справоздавця. Зъ учителѣвъ Русинбвъ лишь одинъ п. Симеонъ Гнѣцкій зъ Устя епископского пбдперъ внесенье свого товарища въ справѣ основнѣйшого трактованя руского языка.

До комитету выконуючого для укладаня тематбвъ выбрано мѣжь иншими значною ббльшостею голосбвъ такожь и внескодавця п. Зенона Грушкевича.

Рухъ нашихъ читалень.

Въ Струтинѣ выжнбмъ, въ пов. долиньскбмъ, отворено читальню дня 27 н. ст. мая. По торжественнбй вечерни въ церкви, зббрався нарбдъ о годинѣ 4 въ домѣ господаря Ивана Терешкова, прибранбмъ яличками изъ внѣ и въ серединѣ умаєнбмъ зеленею. Зборы отворивъ мѣсцевый парохъ промовою, загрѣваючи людей до просвѣты и выказуючи моральнй користи читальнѣ. Зббранй зъ увагою выслухали промовы, и бдспѣвали многолѣтство его Вел. цѣсареви. Потбмъ пбдъ проводомъ о. пароха приступлено до порядку дневного.

Передовсѣмъ пояснивъ предсѣдатель статуты товариства, переходячи всѣ §§-ы, а потбмъ вбзвавъ вписуватися въ члены. Вписалося на разѣ 41 членбвъ, а приступить ихъ значно ббльше, бо въ селѣ самыхъ письменныхъ людей есть надъ 60. Члены при вписѣ складали членьскй вкладки, котра установлена по 10 кр. мѣсячно, чи цѣлорбчно чи въ части, и зббрано 15 зр. 10 кр. До выдѣлу выбранй: о. Щуровскій яко голова, Ив. Терешкбвъ яко заступникъ головы, Ив. Калиновичь скарбникъ, Фед. Урядка библіотекарь, Ст. Рудый секретарь, а яко заступники выдѣловыхъ Т. Янкбвъ и Ив. Рудый Гринишинъ. Потбмъ ухвалено предплатити газеты „Батькбвщину“, „Руску Раду“ и по змозѣ „Буковину“. Газету „Дѣло“ обѣцявъ о. парохъ давати бдъ себе до читальнѣ. Ухвалено вписати читальню въ члены товариствъ „Просвѣта“ и „им. Качковского“. Ухвалено, що читальня маѣ бути отворена не тблько въ недѣлѣ и свята, але и кождого дня вечеромъ бдъ 7 годины, а члены по черзѣ тыжднево мають бдбувати обовязокъ господаря читальнѣ. Ухвалено, щобы рбчнй загальнй зборы товариства бдбувалися на дни 3 руск. мая въ день данои свободы, по можности зъ бдчитами, деклямаціями и спѣвами.

По вычерпаню порядку дневного замкнувъ предсѣдатель зборы, желаючи товариству щасливого розвою и внѣсъ многолѣтство для членбвъ-основателѣвъ, потбмъ для всѣхъ приступившихъ членбвъ, а Ив. Терешкбвъ внѣсъ многолѣтство для головы читальнѣ.

Може хто, перечитавши тую опись отворенья нашои читальнѣ, зробить справедливый замѣтъ, длячого не прошено нѣкого зъ стороны, нѣ селянъ, нѣ интелигенціи, щобы звеличати торжество. Основателѣ застановлялись надъ тымъ и прийшли до пересвѣдченя, що таке торжественне отворенье читальнѣ було-бы потягнуло значнй выдатки, а боячись зражувати селянъ своихъ бдъ впису въ члены великими коштами, постановлено цѣлкомъ тихенько, лише для себе и своими силами читальню отворити, а опбсля, коли товариство розвинеся и скрѣпиться, по можности устроити вечерокъ зъ бдчитами и запросити сусѣдныхъ селянъ и интелигенцію. Зъ тои отже причины постановлено теперь просити лише мѣсцевыхъ селянъ, дѣдича п. Мазаракого, пароха и учителя. Основателѣ пбйшли запросити на зборы п. Мазаракого, о котрбмъ знають, що есть прихильнымъ для своихъ громадянъ и що се ихъ намѣренье пбдопре и похвалить та не застали его дома, выѣхавъ бувъ. Учитель п. Іоанъ Бородайкевичь остентаційно не явився, немовь хотячи показати, що его справа просвѣты народу по-за школою не обходить, а може боявся отертись о сѣракъ. Того чомусь такъ дуже боиться, що навѣть до церкви нѣколи не зайде, хотяй ходити зъ дѣтьми до церкви его обовязокъ и мѣсцева рада шкбльна кблькакротно то ему припоручала. Та п. учитель на то бдповѣвъ, що бнъ самъ може и дома помолитись, а дѣти якъ хотять, то най идуть зъ родичами до церкви. Не помогли представленя, що люде нарѣкають, бо попередникъ, учитель Калѣчиньскій зъ дѣтьми все до церкви приходивъ. — *Одинъ зъ участникбвъ.*

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Засѣданя палаты послбвъ вже закбнчилося и такъ выйшовъ кабинетъ гр. Таффого зновъ побѣдоносно зъ борбы, пбдчасъ котрои существованье его кблька разбвъ высѣло лишь на волоску. Найббльша однакожь небезпечнбсть грозила кабинетови гр. Таффого пбдчасъ послѣдныхъ дебатъ надъ закономъ о податку бдъ горѣвки, а головно тогдѣ, коли розходилося о бдшкодованье для властителѣвъ пропинацій. Бдъ чого однакожь спрытъ и услужнбсть проводирбвъ правицѣ и тыхъ, що „стоять и хотять стояти при тобѣ“? Они то въ послѣднбй ще хвили ужили всего вплыву, щобы не дати упасти кабинетови гр. Таффого. Коли именно по замкненю дискусіи надъ бдшкодованьемъ пропинацій пое. Менгеръ полемизувавъ зъ Гавзнеромъ, проявився на правици якійсь незвычайный рухъ; що хвиля прибѣгавъ котрыйсь зъ проводирбвъ до лавы министрбвъ и радилися то зъ гр. Таффе, то зъ Дунаѣвскимъ. Наразъ стали старо-Чехи конферувати зъ молодо-Чехами, министры зайшли до салѣ министрбвъ, а за ними пбшло и кблькохъ молодо-Чехбвъ. Здаеся, що дѣло зъ молодо-Чехами не удалося було, бо сѣмъ членбвъ зъ клюбу Трентино выйшло зъ палаты и зайшли до салѣ министрбвъ. Кн. Лихтенштайнъ почавъ конферувати зъ мин. Гавчомъ, а въ слѣдъ за тымъ выйшли заразъ и тирольскй Италіянцѣ зъ палаты. По выступленю клюбу Трентино ббльшбсть очевидно не була ще забезпечена и длятого выйшла ще зъ палаты значна часть антисемитбвъ и кблька демократбвъ. Коли то все дѣялося, говоривъ въ палатѣ пос. Бѣлиньскій, а его задачею було такъ довго говорити, доки министры не переведуть угоды. На послѣдокъ удалося министрамъ узыскати ббльшбсть для правительства. Наколи-бъ однакожь не тй позакулисовй махинаціи, кабинетъ гр. Таффого бувъ-бы вже не остоявся. Въ цѣлбй сѣй справѣ була — якъ доносять до „Dzien. Polsk-ого“ зъ Вѣдня — посередникомъ якась котерія зъ кола польского, котра завсѣгды и всюды въ имени кола польского выслугуесь правительству. Коли отже голосованье надъ податкомъ бдъ горѣвки було непевне, котерія та посередничила межи Дунаѣвскимъ, Лихтенштайномъ и антисемитами въ тбй цѣли, щобы позыскати сихъ послѣдныхъ. Антисемиты скористали тблько, що выровъ въ справѣ Шенерера буде значно змѣненый и выконаный лишь для формы; ббльшбсть буде голосувати за бдосланьемъ внесеня кн. Лихтенштайна до комисіи и т. д. Характеристичнымъ для поступованя кола польского есть ще и то, що оно ухвалило було онодгы, щобы пос. Рутовскій поставивъ въ палатѣ внесенье, щобы властителямъ табулярнымъ надавано асигнаты контингентовй, хочь бы ихъ горальнѣ не були въ руху и щобы тй асигнаты можна продавати.

Ходить поголоска, що першій заступникъ президента палаты послбвъ гр. Ришардъ Клямъ-Мартиницъ думаѣ зложити мандатъ посольскій и що буде покликаный имовѣрно до палаты панбвъ.

Въ справѣ доставы для войска бдповѣло

*) Горохъ, блохъ, Bloch (рабинъ и посолъ)... ббльше римбвъ мабуть нема.

увагу, що всѣхъ людей на свѣтѣ есть ббльшеменше 1.400 миліонбвъ, то до высланя ихъ въ краину св. Passivus-a Добромильского выстане 777.777 минутъ, або 12.962 годинъ, або 540 днѣвъ, або 1½ року. По тбй операціи лишаться на свѣтѣ лишь одинъ стрѣляючій Мадяръ, все проче буде пасивне, або, сказавши словами ликвидаціи, „сомнѣтельне“, т. е. *спишеся* зъ сегосвѣтныхъ активбвъ въ рубрику пасивбвъ.

Редактора „Издательства“ не може зновъ опустити пасія до украинофилѣвъ. Бдъ вступнои статьѣ о пасивнбй опозиціи до анонсу о пасивахъ „Заведенія“ одинъ и той самый тематъ: плюванье на людей зъ другои парафіи. Якй пасіи приходиться выдержати читателямъ сего чемненького органу, лишь одинъ св. Пассивъ знае! Упало „Заведеніе“ — интрига украинофилѣвъ, упало „Слово“ — пасивнбсть украинофилѣвъ, сконфискують „Издательство“ — украинофильство Гиртлера! Отъ недавно явився въ Каменцѣ-Липнику ясный метеоръ поетичный. Тѣшитись-бы тблько новымъ пасіонованымъ стихотворцемъ о такихъ трудныхъ римахъ, якъ: „на дубѣ — голубы“, „мохъ — здохъ“*) а „Червоная Русь“ заразъ: гавъ-гавъ, украинофилъ. врррръ.. А показалося, що п. Марковъ заворкотѣвъ таки на свого власного парафіянина, звѣстного пасіонованого аранжера „шерстано-плясательныхъ клубовъ“. А наслѣдки якй? „Издательство“ лежить теперь въ лбжку — якъ само пише — тяжко „надуте“ и черезъ довшій часъ мусить заживати рицинусъ, котрого певно всякій Рыскунъ пасіями не любить...

Не-Устіяновичь.

министерство вôйни галицкому выдѣловы краєвому на жаданье, щобы при ставленю войсковыхъ будынкôвъ бôльше увзглядняти оферты галицкихъ предприємцѣвъ якъ заграничныхъ, що оно мусить при ставленю такихъ будынкôвъ лишити собѣ свободу ôдступати роботы выпробованымъ предприємцямъ. Що-до доставы провіянту для галицкихъ гарнизонôвъ, ôдповѣвъ министеръ вôйны, що ôнъ признавъ въ засадѣ, що галицкѝ продуценты повинны доставляти сихъ артикулôвъ.

Угорска палата послôвъ ухвалила дня 5 с. м. законъ о податку ôдъ горѣвки въ третôмъ читаню а опôсля ôдчитавъ президентъ кабинету, Тисса, рескриптъ цѣсарскій о закрытю и о скликаню на другій день угорского парляменту. Ôдповѣды на интерпеляціи въ справѣ парискои выставы не давъ Тисса нѣякои; здаєсь що то наступить ажь пôдчасъ осѣннои сесіи. На вчерашнôмъ засѣданю новои сесіи парляментарнои выбрала палата послôвъ новыхъ вицепрезидентôвъ гр. Чакого и пос. Банфіого а въ палатѣ панôвъ ôдбувся выбôръ до спôльныхъ делегацій.

До „N. fr. Presse.“ доносять, що въ серпню маєбути скликаный моравскій соймъ, але сесія єго буде лишь дуже коротка, бо вже въ вересню маєзбратись рада державна.

——

До „Pol Corr.“ доносять зъ Варшавы, що войско, стояче тамъ залогою, буде на лѣто розмѣщене въ таборахъ по поляхъ. Въ таборѣ коло Окунева маєзбратися артилерія зъ 10 губернѣй. Вздовжь захôднои границѣ збôльшено въ послѣднихъ часахъ дуже значно сторожу пограничну на всѣхъ важнѣйшихъ точкахъ. — Спôлка петербургскихъ капиталистôвъ пôдъ проводомъ сына министра гр. Толстого, що недавно оженився зъ донькою Каткова, предложила цареви проєктъ, пôсля котрого пôдôймеся выставити до року касарнѣ у всѣхъ повѣтовыхъ, пограничныхъ и губерніяльныхъ мѣстахъ Царства польского и Литвы пôдъ условіємъ, що черезъ 20 лѣтъ буде мати въ своихъ рукахъ кантины и не буде за нихъ платити нѣякого податку. Правительство хоче пристати лишь на 12 лѣтъ. Угода маєбути вже незадовго пôдписана. Капиталъ спôлки выносить — якъ кажуть —50 мил. рублѣвъ. —Berl. Tagblatt“ доноситъ въ справѣ парискои выставы о якôйсь интризѣ россійско французскôй а именно, що мимо тайнои умовы державъ монархичныхъ, щобы не брати участи въ выставѣ, французскому пословы въ Петербурзѣ удалося намовити Вышнеградского до „приватнои“ участи Россіи въ выставѣ. Вышнеградскій мавъ поручити тайному совѣтникови, Андреєвови, зложити ôдповѣдный комитетъ, до котрого вступило заразъ богато найперших промысловцѣвъ. Царь довѣдавшись о тôмъ ôдъ Грессера зовсѣмъ на то не розгнѣвався. На запытанье кабинетôвъ монархичныхъ, котрѝ въ тôмъ поступованю Россіи добачують прихильнôсть Россіи для Франціи, не надôйшла ще ôдповѣдь.

Въ справѣ новои пресіи зô стороны Россіи на Порту що-до сплаты залягаючихъ ратъ воєнного ôдшкодованя пише „N. fr. Presse“ такъ: Якъ звѣстно, означено въ остаточнôмъ договорѣ въ Константинополи 8 лютого (27 сѣчня) 1879 р., що сума ôдшкодованя — по ôдтягненю вартости ôдступленыхъ Россіи областей — маєвыносити 802,500.000 франкôвъ, котрыхъ сплата пôсля угоды зъ 2|14 мая 1882 р. маєôдбуватися въ рôчныхъ ратахъ по 350.000 турецкихъ фунтôвъ (т. є. около 8 мил. франкôвъ) головно зъ доходôвъ податку ягнятъ и десятины зъ вилаєтôвъ, Алеппо, Конія, Кастамони, Адана и Сивасъ. Тѝ доходы, котрѝ тогдѣ оцѣнено на 437.500 турецкихъ фунтôвъ, показалися опôсля въ наслѣдокъ неурожаєвъ и загального зъубожѣня краю недостаточными, такъ, що залеглôсть выносить теперь бôльше якъ 600.000 тур. ф. Позаякъ отже Туреччина нехотѣла пристати на давнѣйше жаданье Россіи, щобы вызначити новѝ жерела доходу, бо дотеперѣшнѝ не выстають, то Россія поставила теперь жаданье, щобы на сплату залягаючихъ ратъ ужито маючои затягнутися теперь позички на домены. Зважившиожнакожь, що Туреччина єсть теперь въ великôмъ клопотѣ финансовôмъ и що позичка та не выстане навѣть на сплату найважнѣйшихъ довгôвъ и на заспокоєнье потребъ администрациі, то жаданье Россіи не маєвыгляду на нѣякій успѣхъ и єсть хиба лишь злобною пригадкою для Порты. Впрочѣмъ пригадка та не потягне за собою злыхъ наслѣдкôвъ.

——

Єсть вже певною рѣчею, що въ Нѣмеччинѣ выбухла криза въ министерствѣ, але якъ и коли она закôнчиться, не знати. Вѣсти надходячѝ въ сѣй справѣ зъ Берлина суть дуже суперечнѝ. Пôдчасъ коли однѝ говорять, що димисія Путкамера зъ министерства дѣлъ внутрѣшныхъ єсть певна, то другѝ доказують, що Путкамеръ все таки останеся въ кабинетѣ. Здаєся, отже, що криза потягнеся досыть довго. — Насамперед маєПуткамеръ ôдповѣсти на письмо цѣсаря написане просто до єго особы, въ котрôмъ цѣсарь взываєєго — якъ доносять зъ Берлина до „N. fr. Paesse“ — досыть безпосередно, щобы ôнъ оправдався въ справѣ вплыву на выборы, на котрый пôдносилися жалобы въ парляментѣ. Чи Путкамеръ ôдповѣсть на то письмо лишь коротко, чи въ довшôмъ меморіалѣ представить свою дѣяльнôсть за весь часъ своєи управы, не знати. На всякій случай, якъ довго то не наступить, не буде такожь и оголошеный законъ о продовженю законодательного періоду, а доперва по оголошеню того закона покажеся, чи уступить лишь самъ Путкамеръ, чи и цѣле министерство. Нинѣ можна лишь тôлько сказати, що становище Путкамера єсть захитане. Характеристичнымъ єсть такожь и то, що „Nordd Allg. Ztg.“ констатує, що законъ о продовженю законодательного періоду бувъ вже ôдъ мѣсяця готовый до оголошеня, но за-для якихсь причинъ не сталося то ще и до нинѣ.

О кризѣ въ берлиньскôмъ кабинетѣ нема все ще нѣякихъ точныхъ вѣстей. Виправдѣ пôвъурядове бюро Вольфа доноситъ, що вѣсти о кризѣ кабинету суть зовсѣмъ безпôдставнѝ, але праса нѣмецка не вѣрить тому и розбираєцѣлу справу широко и робить всѣлякѝ коментарѣ до нея, пôсля того, до якого зачисля съ табору политичного. Кн. Бисмаркъ конферувавъ онодги зъ цѣсаремъ цѣлу годину а „Nat. Ztg.“ каже, що ôнъ предкладавъ цѣсареви, щобы не санкціонувавъ закона о продовженю законодательного періоду, наколи на него не годиться. — Берлиньскѝ студенты хотѣли дати въ суботу велике представленье въ театрѣ „Викторія“ пôдъ заголовкомъ „Luther-Festspiel“, въ котрôмъ єсть повно нападôвъ на католицку церков.ъ Цѣсарь однакожь не дозволивъ на то представленье и заявивъ, що не хоче представлень зъ нападами на другѝ вѣроисповѣданя. Кн. Вильгельмъ зрѣкся такожь протекторату сего торжества. Студенты подавали прошенье ажь до цѣсаря. але безъуспѣшно и мусять теперь платити що день по 2000 марокъ, бо вынаймили театръ ажь до суботы а само устроєнье коштуєокало 15.000 марокъ. Цензура повычеркала страшно самъ текстъ представленя.

——

Зъ Софіи доносять до вѣденьского „Fremdenblatt-у“: Кн. Климентина и маршалокъ двору гр. Грено приѣхали тутъ тамтого понедѣлка. Жителѣ мѣста приняли єи свѣтло. На двôрци и на улицяхъ, котрыми княгиня переѣздила було повно людей. Вѣсть, що княгиня привезла краєви 13 мил. франкôвъ причинилась немало до того свѣтлого привитаня. Вѣсть та не єсть впрочѣмъ безъосновна. Рôвночасно зъ княгинею приѣхавъ именно одинъ представитель якогось вѣденьского банку, котрый переговорювавъ зъ княземъ и выѣхавъ ôдтакъ назадъ. Говорять, що ôнъ мавъ мисію довести переговоры въ справѣ позички до кôнця и що ôнъ дѣйстно заключивъ угоду. Болгарія потребуєдѣйстно скорои позички. Край маєвправдѣ богатѝ жерела доходу и правительство управляє ними досыть розумно, але мимо того прийшло до кôлькохъ надзвычайныхъ выдаткôвъ. 17 мил. франкôвъ на будову зелѣзницѣ були по безъустанныхъ переворотахъ и ворохобняхъ великимъ тягаромъ для краю. Зъ тои сумы треба ще заплатити 3,500.000 фр. а головно неправильна уплата єсть причиною того, що нова линія зелѣзнича не може бути выкôнчена. — Президентъ министрôвъ, Стамбуловъ, заручився зъ донькою богатого купця въ Систовѣ; незадовго ôдбудеся весѣлье. Ôнъ ще не вернувъ до столицѣ, ôдъ коли ѣздивъ зъ княземъ по краю. То приписують якомусь непорозумѣню мѣжь министрами, котре дѣйстно проявилося було передъ кôлькома мѣсяцями, але котре теперь — якъ здаєся — вже усунено. Стамбуловъ маєза мало розваги и зручности въ залагоджуваню внутрѣшныхъ справъ и тратить черезъ то на повазѣ а то причиняєся лишь до скрѣпленя онозиціи.

Зъ Софіи доносять до „N. fr. Presse“, що Каравеловъ мавъ сказати, що теперѣшный станъ въ Болгаріи потреваєще лишь короткій часъ. Кождый неприродный станъ мусить разъ закôнчитися, а теперѣшне правительство болгарске єсть лишь дѣломъ Англіи и Австріи, котрѝ свого часу хотѣли и єго до того намовити, щобы довѣвъ Болгарію до теперѣшного безнадѣйного стану. Хитрѝ дипломати обманулись однакожь на нѣмъ и лютяться теперь на него. Правды однакожь годѣ укрыти и на щастье маєôнъ всѣ документы, походячѝ ще зъ часу сербско-болгарскои вôйны. Радославовъ може нинѣ легко прийти до кермы, бо ôнъ веде законну опозицію. Каравеловисты могливы легко погодитися зъ Радославовомъ и консерватистами. Зъ свобôдныхъ новыхъ выборôвъ, котрыхъ домагаєся Радославовъ, могли-бы Каравеловисты лишь скористати и узыскали-бы певно 95% мандатôвъ, пôдчасъ коли Радославовъ узыскавъ-бы лишь 5%. Радославовъ не маєпартіи. Нововыбранѝ послы признали-бы выбôръ князя незаконнымъ, усунули-бы єго заразъ и порозумѣлись-бы зъ Россіею. Каравеловъ заявивъ напослѣдокъ, що ôнъ переконаный, що теперѣшне правительство нѣколи недозволить новыхъ выборôвъ, бо то значило-бы пôдписати собѣ засудъ на смерть.

НОВИНКИ.

— **Поминальне Богослуженье за упокôй душѣ бл. пам. д-ра Корнила Сушкейича**, довголѣтного предсѣдателя рускихъ товариствъ, ôдбудеся въ суботу 9 червня о год. 9½ въ церкви Успеньскôй, на котре всѣхъ вѣрныхъ и почитателѣвъ родина покôйника запрашає.

— **„Гуцульска спôлка промыслова въ Коломыи“**, зарегестрована вже въ судѣ торговельнôмъ. Дирекцію єи обнявъ п. Иляріонъ Гарасимовичь. Близший вѣсти о розпочинѣ дѣяльности єи оголоситься небавомъ у всѣхъ часописяхъ, а тымъ часомъ можна зголошуватись до п. Ил. Гарасимовича въ домѣ п. Бѣлоуса и ôнъ удѣляє всякихъ выяснень.

— **Епископска Консисторія въ Перемышли** розôслала по деканатахъ окружникъ взываючій духовеньство выбрати ôдпоручникôвъ на надзвычайный збôръ вдовичо-сирôтского фонду. Предметомъ нарадъ буде справа 26.000 зр. вдовичого фонду зложеныхъ свого часу въ „Заведенію“ крил. Шашкевичемъ яко основный капиталъ. Якъ окружникъ поясняє, ликвидація „Заведенія“ подала проєктъ, щобы фондъ вдовичій за свою вѣрительнôсть въ банку взявъ собѣ селянъ довжниковъ „Заведенія“ въ повѣтахъ судово-вишеньскôмъ, мостискôмъ и мабуть въ перемыскôмъ (въ околицяхъ найблизшихъ Перемышля) и стягавъ ôдъ нихъ претенсіи банку. Збôръ ôдбудеся въ четверъ передъ Сошествіемъ св. Духа.

— **Зъ Збаража пишуть намъ:** Сеи суботы ôдбулося въ Збаражи представленье оперетки: „Запорожець за Дунаемъ“. Змѣстъ сеи штуки можна цѣнити лише вартостею оперовыхъ либретъ, за то музика Артемовского подобалась зрѣтелямъ надзвычайно. Именно дуетъ ôдспѣваный въ II. актѣ Оксаною (панна Радкевичь) и Андрѣемъ (п. Яновичь), а не менче и молитва въ актѣ IV. одушевили численно зôбраныхъ гостей. Дуетъ мусѣли они на загальну просьбу повторити. О паннѣ Радкевичь мило намъ донести, що єи сильный а звучный и милый голосъ, а не менче и натуральнôсть гры, здобули для неи загальну симпатію зрѣтелѣвъ, тожь и маємо надѣю, що она вскорѣ такъ само якъ вже п-ѣ Ружицка станеся любленцемъ рускои публики, чого ѣй ôдъ серця щедруємо. П Стечиньскій и панѣ Осиповичь ôддали свои ролѣ (козака Карася и Одарки єго жены), якъ звычайно, дуже добре, решта акторôвъ выявзалася зъ тяжкои задачи, яка имъ въ тôй штуцѣ припала, добре и совѣстно, а п. Гулевичь танцювавъ козачка зъ гнучкостею и елеганцією ученого „ballero“ — а хоры и музика пôдъ дирекцією Вольфсталя ишли дуже добре. Словомъ: нашъ театръ робить намъ честь такъ грою, якъ и загальнымъ поведеньемъ своихъ членôвъ, заслугуєсобѣ прот-те на повне узнанье и якъ найстараннѣйшу помôчь и опѣку зô стороны рускои публики. — *У.*

— **Зъ села пишуть намъ:** Львôвска спôлка выробôвъ полотна розсылає до нашого духовеньства всюды по провинціи свои цѣнники — тôлько въ языцѣ польскôмъ. Пôдпирати промыслъ краєвый — Русины були-бы радѝ, але на знеговане рускаго слова нѣколи згодитись не можуть. Такъ само и товариство повозниче въ Радимнѣ розсылає до урядôвъ парохіяльныхъ — польскѝ цѣнники! Не вже-жь не стати тыхъ товариствъ, обертаючихъ значными капиталами, на рускѝ цѣнники?! Тажь и за выпечатанье польскихъ цѣнникôвъ мусять заплатити! Здаєсь, якъ коли-бъ шовинизмъ гравъ тутъ ролю. Але тымъ справѣ не помагаєся, а шкодиться.

— **Новый розкладъ ѣзды на галицкихъ зелѣзницяхъ** нанѣсъ богато лиха для публики. Жалуются зъ провинціи, що почта зъ деякихъ мѣсцевостей приходить о цѣлу добу пôзнѣйше, якъ передъ тымъ. Такъ само и у Львовѣ даєсь ôдчувати новый розкладъ ѣзды на зелѣзници Кароля Людвика, бо найважнѣйшій поѣздъ зъ Вѣдня, Кракова, Перемышля приходить доперва по 9-тôй годинѣ рано, а заки посылки роздѣлять помѣжь листоносôвъ а тѝ доручать адресатамъ, минає давно полудне. Инакше оно може выдаєсь укладати розклады въ теоріи а инакше примѣнити ихъ въ практицѣ.

— **П. Левъ Будзиновскій**, совѣтникъ высшого суду краєвого у Львовѣ, маєбути покликаный до найвысшого трибуналу у Вѣдни.

— **Поручникъ дезертеромъ.** „Wiener. Ztg.“ повѣдомляє: Перемыскій судъ гарнизоновый взываєпоручника Вл. Бѣльского зъ 6 полку уланôвъ, котрый доконавши въ лютôмъ с. р. много обманьствъ, утѣкъ зъ Перемышля, щобы передъ вызначеным для него судомъ воєннымъ явився найдальше до 90 днѣвъ ôдъ сего оголошеня, бо въ противнôмъ случаю выдасть сей судъ въ єго неприсутности засудъ зъ цѣлою строгостею войсковыхъ законôвъ.

— **Огнѣ** въ послѣдныхъ дняхъ знищили: въ Бучалахъ, пов. рудецкого, 13 хатъ разомъ зъ будынками господарскими; страта 6 600 зр.; зъ погорѣльцѣвъ лише чотири були убезпеченѝ. Огонь займився зъ неосторожности дитины. — Въ Курникахъ, пов. збараского, майно 7 господарѣвъ; страта 2.500 зр., убезпечена на 400 зр. Огонь займився за-для злои будовы комина. — Въ Спасовѣ, пов. сокальского, 11 обôйсть селяньскихъ зô всѣми запасами и знарядами. Страта 7.900 зр., убезпечена на 4.030 зр. — Въ Пôдзамчу, пов. камѣнецкого, 4 домы; при огни погибъ Веняминъ Стернбергъ, ратуючи свое добро. Догадуються, що огонь пôдложено. — Въ Ляшкахъ гостинныхъ, пов. мостиского, згорѣло 28 обôйсть зъ 84 будынками та запасами и знарядами. Страта 9.000 зр. а зъ погорѣльцѣвъ лише 4 були убезпеченѝ. Дѣти зъ своими забавами стали причиною сего великого огню.

— **Зъ Макова**, пов. мысленицкого, доносять, що дня 3 н. ст. червня въ ночи на другôй рампѣ ôдъ двôрця зелѣзничого въ напрямѣ стаціи Суха наѣхавъ поѣздъ зелѣзниць державныхъ на вôзъ гончаря Ивана Токаря, котрый спавъ и не бачивъ, що коли въѣхавъ на шляхъ зелѣзницѣ, барієру замкнено, бо надходивъ поѣздъ. Токарь дôстався пôдъ колеса поѣзду, котрѝ єму ôдтяли обѣ руки и ноги. Токарь померъ по двохъ годинахъ въ великихъ мукахъ.

— **Смерть ôдъ укушеня змиѣ.** Зъ форту Орѣхôвцѣ коло Перемышля выбралися дня 1 н. ст. червня два фиреры, Кароль Штайнеръ и Арнольдъ Кесслеръ до лѣса и присѣли въ полудне ôдпочати. Пôдчасъ сего ôдпочинку укусила змия Штайнера. Кесслеръ выссавъ скоро ѣдъ и вырѣзавъ рану товарища, однакъ се не помогло, бо въ короткôмъ часѣ зробилось Штайнерови не добре, а лице и губы страшно спухли. Штайнеръ просивъ подати єму молока, а що на милю довкола не було нѣякои хаты, тому взявъ єго Кесслеръ на плечѣ и пустився зъ нимъ въ дорогу. По хвили умеръ Штайнеръ въ страшныхъ боляхъ на рукахъ своего товарища, а сей принесши тѣло до першои хаты селянина, казавъ заложити конѣ и ôдвѣзъ до шпиталю въ Перемышли. Померший бувъ родомъ зъ Вѣдня.

— **Дивный засудъ** выдавъ судъ присяжныхъ въ Салернѣ. Передъ трибуналомъ станула молода красавиця Марія Лянцонъ зъ своєю сестрою и пятьма подругами, обжалована о убійство. Марія, котра выйшла замужь, боялася, щобы перша любовниця єи чоловѣка Генрика Сетта назадъ не припала єму до вподобы и тому загадала въ якійсь спôсôбъ єи позбутись. Намовила свою сестру и подруги засѣстись на Генрику коло керницѣ. Коли надôйшла нещастна, кинулись всѣ на єи зъ ножами и камѣньемъ. Генрика погибла пôдъ ударами. Присяжнѝ увôльнили Марію ôдъ вины, бо „она дѣлала пôдъ напоромъ непоборимои силы (!!!)“, а прочѝ обжалованѝ признали виновными сего убійства. Трибуналъ засудивъ ихъ на три роки вязницѣ.

— **Вѣдень въ р. 1887.** Зъ рôчного справозданя полиціи вѣденьскои показуєся, що загальне число мешканцѣвъ Вѣдня и єго передмѣсть було зъ кôнцемъ 1887 року 1,297.200 осôбъ. Чужинцѣвъ приѣхало до Вѣдня въ протягу року 242.658 осôбъ. Представленъ у всѣхъ театрахъ було 1800. Самоубійствъ доконано въ 1887 р. 288, а задумано 279. Фіякрôвъ двокôнныхъ було у Вѣдни 954 а однокôнныхъ 1221. Зъ порôвнаня зъ попереднымироками показуєся, що такъ число людности якъ и фреквенція чужинцѣвъ збôльшаються значно зъ кождымъ рокомъ.

— **Дрôбни вѣсти.** Громада Тучапы, приналежна до матернои церкви въ Островѣ, дек. ярославского, одержала ôдъ цѣсаря 100 зр. на будову филіяльнои церкви. — Гр. Володиславъ Бадені занедужавъ тяжко въ Гляйхенберзѣ и лѣкарѣ роблять дуже малу надѣю на подужанье. — Сенько Хомикъ, паробокъ родомъ зъ Ляшокъ, вѣвъ вчера у Львовѣ коня на пасовиско улицею Клепарôвскою по-при войскову стрѣльницю. Кôнь наполохався выстрѣлôвъ и такъ сильно потратувавъ Сенька, що сей на мѣсци закôнчивъ житье. — Въ химичнôмъ институтѣ вѣденьского шпиталю головного выбухъ огонь, котрый сторожа огнева пригасила въ протягу однои годины. Для недужихъ въ шпитали не було найменшои небезпечности, бо химичный институтъ стоить подалеки ôдъ головного будынку. — На авдієнціи у цѣсаря въ понедѣлокъ сего тыждня були: малярь Матейко и професоръ Новицкій. Оба они складали подяку за одержанѝ ôдзначеня.

Вѣсти зъ Аел. Львôвскои.

Въ пропозицію на Липовицю, дек. перегôньского, принятый лише о Соболта.

Завôзванѝ до кан. институціи въ вересни с. р. оо.: Мих. Винницкій на Перевозець и Іос. Волошиньскій на Повѣтно.

Кан. институцію одержали оо.: І. Валявскій на Либохору, Ник. Бѣлевичь на Полоничну и Вол. Борисевичь на Голоско.

Митр. Консист. вставилася до ц. к. намѣстництва о наданье сотрудника платного зъ фонду религійного о. Льву Микитцѣ въ Войтѣховичахъ.

Ôдпустку на три мѣсяцѣ одержавъ крилошанинъ о. Левъ Готеровскій для скрѣпленя слабого здоровля.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Краєва рада шкôльна именувала І. Зборôвского дѣйстнымъ учителемъ въ Сернкахъ горѣшныхъ.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

Черезъ Ред. „Дѣла“.

Для бѣдныхъ ученикôвъ рускои гимназіи: Всч. Д. Воєвудка въ Зеленôй 50 кр., д-ръ К. Чайковскій въ Банялюцѣ 2 зр., Всч. Н. Бѣлецкій въ Утѣшковѣ (изъ складокъ парохіянъ на Велик. свята) 3 зр., Всч. І. Шуховскій въ Браткôвцяхъ 1 зр., Вп. І. Бѣлиньскій въ Попеляхъ 2 зр.

На церковь въ Залъсю: Всч. А. Телепъ въ Порудне 50 кр.

Для Шкôльнои Помочи (на кольонію вакаційну): Вп. д-ръ К. Чайковскій 2·94 зр., Всч. О. Кисѣлевскій въ Незвискахъ 50 кр., Всч. Н. Бѣлецкій 3·50 зр., Вп. Ольга Гладиловичѣвна 1 зр., Всч. І. Шуховскій 1 зр., Вп. І. Бѣлиньскій 2 зр.

Для недужого артиста п. Стефурика: Изъ Сараєва 13 зр., Всч. П. Мицьковскій въ Чорнокôнцяхъ 1 зр., Всч. Ю. Федусевичь въ Стрыю 1 зр., изъ складки въ Выжници 5 зр., изъ складки въ Тернополи 12 зр., изъ складки въ Ярославли 9 зр., Русины на политехницѣ 1·50 зр., Н. Н. въ Тернополи 4·85 зр., Гечевичь у Львовѣ 1 зр.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 7. червня. Урядова газета вѣденьска оголосила законъ о покликуваню резервистôвъ и приписы що-до єго выконуваня. — Пос. Штурмъ зложивъ мандатъ до делегацій а на єго мѣсце покликано Промбера.

Петербургъ 7 червня. Сенатъ ôдкинувъ рекурсъ Федорова, засудженого свого часу за оскорбленье нѣмецкого аташе войскового, маркиза Вильома.

Берно 7 червня. Рада звязкова ухвалила безъ дебаты внесенье выдѣлу звязкового, щобы збôльшити воєнну силу Швайцаріи и скрѣпити форты, що боронять зелѣзницю св. Готарда.

Римъ 7. червня. Межи Италією а Занзибаромъ выбухнувъ конфликтъ въ наслѣдокъ того, що теперѣшный султанъ не хотѣвъ признати угоды заключеной зъ давнѣйшимъ султаномъ о ôдступленье якоись области для Италіи. Позаякъ ще султанъ поступивъ собѣ невôдповѣдно зъ письмомъ короля италійского, звинувъ консуль италійскій флягу и зôрвавъ всякѝ зносины зъ султаномъ. Вчера ôдплыла зъ Италіи одна канонѣрка а нинѣ ôдплывъ ще одинъ корабель воєнный до Занзибару, щобы ôдповѣдно пôдперти жаданя италійского консуля. Єсть надѣя, що конфликтъ сей мирно закôнчиться.

Софія 7 червня. Въ министерствѣ болгарскôмъ настало поважне непорозумѣнье а наслѣдкомъ того буде по всѣй имовѣрности димисія Стамбулова.

Парижъ 7 червня Министерство финансôвъ маєпредложити парляментови проєктъ цѣлковитого знесеня належитостей паспортовыхъ.

Переписка Редакціи и Администраціи.

О. І. Щ. въ С. в. Въ будынку Ставропигіяльнôмъ. (Очевидно рекомандовати).

Курсъ Львôвскій

зъ дня 6. л. червня 1888.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад
Зелѣз. гал Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	198 75	202 —
Зелѣз. Львôв.-Чернов. по 200 зр. а. в.	211 25	214 25
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в. . .	283 —	287 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в. .	— —	216 —
Листы заставнї за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в	98 —	99 20
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем.	100 50	101 80
Банку краєвого 4½% а. в. льос. 51 л.	92 -	93 —
Товариства кредит. гал. 5% а. в. . .	00 60	101 75
Товариства кредит. гал. 4% а. в. . .	— —	95 —
Товар. кред. гал. 5% а. в. льос. 37 л.	100 60	101 75
Товар. кред. гал. 4% а. в. льос. 41½ л.	— —	92 —
Товар. кред. гал. 4½% а в. льос. 52 л.	93 40	94 40
Листы довжнї за 100 зр.		
Гал Зав. кред. сел. 3% а. в (давн. 6%) въ ликв.	— —	54 —
Гал. Зав. кред. сел 2½% (давн. 5%) въ ликв.	— —	48 —
Общ. роль. кред Завед. 6% льос. въ 15 л.	— —	— —
Облиги за 100 зр.		
Индемнизац. галицкї 5% м. к. . . .	102 50	103 65
Комунальнї Банку краев. 5%, I емис.	99 50	101 —
Позички краев. зъ 1873 по 5% а. в .	— —	105 —
Позички краев. зъ 1883 по 4½% а. в.	89 75	91 —
Льосы:		
Мѣста Кракова	— —	20 50
Мѣста Станиславова	— —	35 50
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскїй	5 90	6 —
Наполеондоръ	9 98	10 08
Пôвъимперіялъ	10 32	10 42
Рубель срѣбный	1 40	1 50
Рубель паперовый	1 08	1 10
100 марокъ нѣмецкихъ	61 70	62 3

Розкладъ ѣзды на зелѣзницяхъ

важныйôдъ 1 червня 1888.

Приходять до Львова:

Зъ Кракова: о год. 4·03 по полудни курєрскїй; 9·25 вечеромъ и 8·50 рано особовый; 7·15 вечеромъ мѣшаный.

Зъ Черновець: о год 7·31 вечеромъ поспѣшный; 10·37 и 6·11 рано мѣшаный.

Зъ Пôдволочискъ и Бродôвъ (на Пôдзамче): о год. 2·08 по полудни курєрскїй; 2·38 въ ночи и 6·22 вечеромъ мѣшаный.

Зъ Белзца: о год. 5·53 по полудни мѣшаный.

Ôдходять зô Львова:

До Кракова: о год. 4·04 по полудни и 7·20 рано особовый; 4·20 рано и 8·30 вечеромъ мѣшаный; 2·28 по полудни курєрскїй.

До Черновець: о год. 2.38 рано поспѣшный; 10·08 ранô и 10·26 вечеромъ мѣшаный.

До Пôдволочискъ и Бродôвъ: (зъ Пôдзамча): о год. 10·23 рано и 11·05 вечеромъ особовый; о год. 4·22 курєрскїй.

До Белзца: о год. 7·49 рано мѣшаный.

Надôслане.

Похибки въ щоденнôмъ житю Цѣлкомъ слушно даються чути на ново нарѣканя торговлѣ и промыслу, що нашї законы не суть досыть строгими для гайдамацтва, котре находить безъ выимку всѣ области, щобы користати въ легкій способѣ зъ трудôвъ и жертвъ, якї иншї понесли. Передвсѣмъ але негôднымъ есть, коли таке поступованье втиснеся и въ округъ средствъ лѣчничихъ и пôдпомагаєся такому зъ користолюбности. Такъ мали мы способнôсть, найти цѣлый рядъ бôльше або менше щасливыхъ наслѣдовань швайцарскихъ пигулокъ аптикаря Рих. Брандта, звѣстныхъ ôдъ 10 лѣтъ и розбираныхъ найвысшими повагами лѣкарскими, та бачити, що тїи наслѣдована продаються. Тому треба, щобы публичнôсть була все осторожною при закупнѣ и не далася красными словами намовити купити инше средство, якъ правдивї швайцарскї пигулки аптикаря Рих. Брандта. Треба жадати все швайцарскї пигулки и передвсѣмъ уважати на имя аптикаря Рихарда Брандта. Треба добре уважати, чи кожда коробка має на етикетѣ бѣлый хрестъ въ червонôмъ поли и чи пôдписаный аптикарь Рих. Брандтъ на тыхъ швайцарскихъ пигулкахъ. Всѣ инакше выглядаючї коробки треба ôдкидати.

Для глухихъ. — Особа, що въ повдинчій способѣ вылѣчилась зъ 23-лѣтнои глухоты и шуму въ ушахъ, готова кождому переслати даромъ описанье сего по нѣмецки. — Адреса: **Nicholson, Wien IX. Kolingasse 4.** 2476 2—52

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручає свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ. 41—?
2389

Аптика **РУКЕРА** у Львовѣ поручає 2460 135—?

росу красоты и всякї косметики такъ черезъ мене якъ и иншї фирмы поручанї.

Ц. к. упр. гал. акцiйный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продає по курсѣ дневнôмъ

5% Листы гипотечнї

якъ такожъ

5% прємiованї листы гипотечнї

Порученя зъ провинціи выповняє ôдворотною почтою безъ провизіи.

2220 94—0

„Библіотеки найзнам. повѣстей“

выйшло доси:

1. Въ оборонѣ чести *Г. Раймунда* 2·50 зр. (зъ пер. 2·70 зр.)
2. Дымъ *Ивана Тургенева* 1·50 зр. (зъ пер. 1·70 зр.)
3. Стефанъ Лаврентій *Едвардса* 2·70 зр. (зъ пер. 2·90 зр.)
4. Любовь убогого молодця *Октава Фейлета* 1·20 зр. (зъ пер. 1·30 зр.)
5. Новорôчнї Дзвоны *Кароля Дікенса* 60 кр. (зъ пер. 70 кр.)
6. Грошѣ а праця *Дядька Адама* 3·20 зр. (зъ пер. 3·40 зр.)
7. Мѣщаньске племя *Г. Раймунда* 1·20 зр. зъ пер. (1·35 зр.)
8. Зъ великого свѣта *Октиза Фейлета* 80 кр. (зъ пер. 90 кр.)
9. Фромонтъ молодшій и Рislеръ старшій 1·80 зр. (зъ пер. 2 зр.)
10. Золотый чоловѣкъ *Мавра Іокая* 1 зр. 80 кр. (зъ пер. 2 зр.)
11. Два мѣста *Кароля Дікенса* 2 зр. (зъ пер. 2 зр. 20 кр.)
12. Батько Горіо *Бальзака* 2 зр. (зъ пер. 2 зр. 20 кр.)
13. Князь Серебряный *гр. А. К. Толстого* 2 зр. (зъ пер. 2 зр. 20 кр.)
14. Зъ чужихъ зѣльникôвъ I. Збôрникъ повѣстокъ и оповѣдань 1·40 зр.
15. Набобъ *Альфонса Додета* 2·70 зр.
16. Батьки и дѣти *И. Тургенева* 1·20 зр. (зъ пер. 1·40 зр.)
17. Власными силами *Вильгельмины Гилернъ* 1·20 зр. (зъ пер. 1·40 зр.)
18. Великій Лôмъ *Юрія Онета* 2 зр. зъ пер. 2 зр. 20 кр.)

Кромѣ того выйшли накладомъ редакціи „Дѣла“.

1. Безталанне сватанье *Василя Барвинка* 80 кр. (зъ пер. 90 кр.)
2. Мертвї Душѣ *М. Гоголя* (зъ портретомъ автора) 1 зр. 80 кр. (зъ пер. 2 зр.)
3. Похôдъ Собѣского пôдъ Вѣдень р. 1683. *Стефана Качалы* 20 кр. (зъпер. 25 кр.)

ПРАКТИЧНЇ а ДЕШЕВЇ ПОДАРУНКИ

на свята и именины

Годѣ часъ тратити!

НАЙСВѢЖША НОВôСТЬ!

Лише 5 зр. 25 кр.

коштує найновѣйшій

ВАШИНГТОНЬСКІЙ РЕМОНТОАРЪ

до накручуваня безъ ключика при ушку, зъ 5-лѣтною гварантією за добрый хôдъ. Тôлько сей годинникъ може заступити **золотый годинникъ** а то по перше черезъ добре урегульованье, по друге черезъ **правдиво роскôшну куверту** и длятого можна єго кождому якъ найлучше поручити.

Лише 1·20 зр. коштує красный покоєвый **стѣнный годинникъ** зъ добрымъ регульованымъ веркомъ, зъ ланцушкомъ и тягарками, зъ выпуклыми бронзовыми прикрасами.

Лише 2·50 зр. коштує пышный прикрасный **стѣнный годинникъ** зъ дзвонковымъ будильникомъ, въ рамкахъ горѣховыхъ, зъ вказуючимъ, самосвѣтячимъ щитомъ, иде и будить пунктуально.

Лише 3.90 зр. коштує французкій, золото-бронзованый **Будильникъ годинниковый** зъ голосно бючимъ приладомъ будильнымъ. Окраса для кождого чи то въ хатѣ, чи въ подорожи, зъ веркомъ тревалымъ, не знищимымъ и пунктуально идучимъ.

Лише 4·50 зр. коштує **срѣбно-никльовый годинникъ, кашеневый цилиндеръ** зъ досконалымъ регульованымъ веркомъ и пышно украшеною оправою, зъ кришталевымъ пласкимъ скломъ, незвычайно гарный.

Лише 30 кр. гарный, позолочуваный **ланцушокъ** зъ гачикомъ до годинника.

Лише 1·20 кр. гарный **ланцушокъ до годинника,** въ золотôмъ фасонѣ зъ брильокомъ печатковымъ, роботы артистичнои.

Лише 3·75 зр. патентованый годинникъ зъ маятникомъ, зъ приладомъ бючимъ годины и пôвгодины, оправленый въ найделикатнѣйше политурованї рамы, якъ найлучше наслѣдуючій горѣхове дерево, зъ вагаломъ и бронзовыми вагами. Крôмъ тыхъ прикметъ має сей годинникъ и тую неоцѣнену властивôсть, що въ ночи патентованый щитъ єго свѣтить чудными фіолетовымъ, чаруючо гарнымъ свѣтломъ, за силу котрого **гарантуєся черезъ 10 лѣтъ.**

Несчисленна скôлькôсть ôдбирателѣвъ, котра сей годинникъ бачила и купила, була немовь очарована сею небувалою и неймовѣрною дешевостею.

Выключно тôлько набути єго можна за попередною высылкою грошей або послѣплатою. 2486 1—12

Wiener Uhren-Depot und Versandt

BALSAM, Wien

II. Schiffamtsgasse 14. T.

Закладаюся

за всяку пѣну, що жаденъ зъ моихъ конкурентôвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжь для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій краєвыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мôй богатый складъ такожъ 2484 Всч. Духовеньству. 1—?

Замовленя въ мѣсци и зъ провинціи выконуються точно и ретельно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескои одежи гуртомъ и подрôбно.

Львôвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеный 1848.

Тайна красы

выробу ПЕТРА КРОКЕВИЧА аптикаря въ Краковѣ.

Неймовѣрне подивлянье и надзвычайне признанье зô стороны красавиць для сего чудового и незвычайно скоро дѣлаючого средства робить, що сей препаратъ, выробу Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ, розхаплюють зъ нечуваною скоростею. Сѣмо сей, справедливо названый „Тайною красы“, ôддаляє въ тягу одноі ночи всяку неделикатнôсть, стверджене, червонôсть шкôры, прищѣ, угры и лишаѣ гинуть безповоротно по ужитю сего знаменитого и найпевнѣйшого въ своихъ наслѣдкахъ средства котре навѣть лице поморщене чудово робить молодшимъ, надаючи єму красный справдѣ молодечій цвѣтъ. Уживаный щоденно на нôчь, чудово заховує цвѣтъ ôдъ всякого ствердненя шкôры, якъ рôвно-жъ и ôдъ передвчасныхъ морщинъ. Тому то повинно се средство находитися въ тоалетѣ такъ молодои и красноі паночки якъ и красивои дамы.

Цѣна 1 зр., 1 зр. 50 кр. и 2 зр. 2398 18—?

ИВАНЪ ХИРОВИЧЬ

у Львовѣ ул. Скарбкôвска ч. 16

поручає свою новоотворену **РОБôТНЮ** *и* **СКЛАДЪ ОВУВИ** *для мужчинъ, женщинъ и дѣтей.* Выконує обувье для калѣкъ и дѣтей терпячихъ на ноги. Всякї замовленя такъ мѣстцевї якъ и замѣстцевї выконує въ якъ найкоротшôмъ часѣ и по умѣркованыхъ цѣнахъ. Дякуючи П. Т. Публицѣ за ласкавї взгляды, пишусь зъ глубокимъ поважаньемъ.

ИВАНЪ ХИРОВИЧЬ

майстеръ шевскій и членъ тов. рускихъ ремѣсникôвъ „Зоря“, улиця Скарбкôвска число 16.
2463 (5—6)

ПЕТРО КРОКЕВИЧЬ

аптикарь въ Краковѣ

улиця Баштова при плянтахъ (рôгъ Рынку Клепарского)

поручає власнї выробы

яко правдиву одиноку добычь найновѣйшихъ часôвъ, приносячу хорому неоцѣненї, спасеннї користи. о чѣмъ свѣдчать щоразъ численнѣйшій признанія похвалы и т. п., якъ неменше посвѣдченье лѣкарске, а именно:

До Высокоповажаного пана Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ.

Въ численнôй моѣй практицѣ уживавъ я перерôбки лѣчничї выгаданї и выроблены Вами, завсѣгды зъ знаменитымъ успѣхомъ въ недугахъ, противъ котрыхъ они пристосованї. Препараты Вашї ôдзначалися одноцѣлою якостею що-до формы и доброты, не пôдпадали розкладови, приємнї въ уживаню а певнї въ бажаныхъ наслѣдкахъ. Мыло менѣ проте высказати Высокопов. панови мое цѣлковите признанье, заразомъ желанье дальшои такъ успѣшноі працѣ въ щасливо начатôмъ напрямѣ для добра недужои людскости — Щасть Боже!

Львôвъ дня 16 марта 1888 р. **Др-ъ Юлій Корвинъ Гонсьоровскій** лѣкарь зелѣзницѣ Кароля Людвика.

Вино хинове, средство лѣчниче, взмагаюче силы, стравнôсть, надзвычайно поручане, особливо у женщинъ слабосильныхъ, блѣдыхъ и т п

Вино хинове зъ зелѣзомъ, поручане молодымъ особамъ для осягненя зросту и розвою тѣла, надає крови силу, збôльшаючи скôлькôсть тѣлокъ крови, змôцняючи жолудокъ пôдносить апетитъ, лѣчить загальнї ослабленя, блѣдачку и т. п., а одиноке для реконвальєсцентôвъ по хоробахъ горячковыхъ вынищаючихъ.

Вино зелово-ромбарбарове, вытягъ винный зъ правдивого корѣня Ревеня хиньского (Radix rhei chinensis) и зелъ, збôльшаючихъ рухи хробачковї кишокъ черезъ то легко розвôльняюче; знамените въ затканяхъ, часто повтаряючихъ-ся здутяхъ, довготреваючôмъ катарѣ, дванацятницѣ и въ упорчивôй жовтачцѣ.

Вино зелово-пепсинове, вытягъ зъ зелъ краєвыхъ и найлѣпшои пепсины de Rostock, одиноке успѣшне средство пôдносяче травленье, розпускаюче бѣлко, затымъ одиноке въ несправности, хроничныхъ катарахъ жолудка або на тлѣ туберкуличнôмъ атонія кишокъ у людей старыхъ, дуже помôчне у дѣтей зле ôджиливаныхъ, анемичныхъ и шкрофуличныхъ.

Амигренъ, незрôвнана помôчь въ сильнôмъ болю головы. Ложочка бôдь кавы зажита успокоюе найсильнѣйшу мигрену.

Кальльонъ, одиноке средство на найстаршї и найдолегливѣйшї нагнѣтки. По насмароваю нагнѣтокъ сейчасъ перестае болѣти, а въ 24 годинахъ ôдпадае безъ найменшого болю.

Хильоль, лагодить по кôлькоразовôмъ ужитю найбôльшї болѣ ревматичнї. пострѣлы, подагру и т. п

Сарсапариліянъ зъ корою хиновою, узнаный яко найлѣпше средство въ немочахъ походячихъ зъ зôпсутя сокôвъ и зъ ôдти повстаючого вадливого складу крови, въ недокровности и т. п.

Зѣлье грудне зô свѣжихъ, лѣчничихъ зелъ волоскихъ, котрї вже неразъ навѣть въ прикрыхъ розличныхъ выпадкахъ слабости давали надсподѣване полѣпшенье терплячому, то въ слабостяхъ грудныхъ то легкихъ, противъ астмы, всякои душности и т. п. Усуваютъ они тяжку дыхавицю, всякій закатареня легкихъ и грудей, зафльегмленя, кольки въ грудехъ, упорчивый кашель и т п. Цѣна зр. 1·20

Сиропъ грудный при тяжкихъ або застарѣлыхъ немочахъ, уживаный бувае рôвночасно зъ зѣльемъ льоретаньскимъ противъ сухотъ и слабостей грудныхъ и легкихъ и т. п Цѣна 2 зр.

Кроплѣ жолудковї. Средство знамените и незрôвнане у всѣхъ слабостяхъ жолудка Цѣна 35 кр. 2068 49—0

Замовленя выконуєся ôдворотною почтою.

Зъ численныхъ подякъ наводимо ось тї:

Высокоповажаный Пане Аптикарю!

Бажаю, щобы кождому хорому такъ знаменитый успѣхъ давали лѣки зъ Вашихъ выробôвъ, якъ моѣй женѣ, котрї надсподѣвано успѣшно дѣлали и прошу о надбсланье менѣ ще Амигренъ и капель жолудковыхъ. Зъ поважаньемъ

Пшôвъ д 3 липня 1887 р *Леопольдъ Ковалик*ъ (Рыбникъ, Oberschlesien).

Высокоповажаный Пане!

Узнаю дѣйстну успѣшнôсть Вашихъ выробôвъ, досвѣдчивши на собѣ — Се посвѣдчаю ретельно. Зъ поважаньемъ

Schönpriesen b. Aussig 25 мая 1787 р. *Новаковскій* директоръ фабрики цукру.

Вп Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви въ Краковѣ.

Страдаючи ôдъ пôвтора року на сильный, невылѣчимый кашель, сполученый зъ рôзными тяжкими недугами, мимо тутешныхъ радъ лѣкарскихъ, чувся я б зъ надѣ житя, а яко отець кôлькоро дѣтей, хапаючись вкôнци рôзныхъ способôвъ до поратованя здоровля, случайно зъ порады чужои приязноі менѣ особы, уживъ я „Зѣля грудного“ выробу аптикаря Вповажаного Пана Петра Крокевича, и по ужитю чотырохъ пачокъ „Зѣля грудного“ и Сиропу ôдзыскавъ цѣлковито здоровлье, могучи о власныхъ силахъ уже працювати и тымъ чиномъ бодай частину щастя дѣтемъ моимъ удѣлити. Чуюсь тому спонуканымъ заявити найширшу вдячнôсть Вповажаному Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви мѣсцевому, за выробъ „Зѣля грудного“, бо житье моє лишь ужитю того Зѣля завдячую.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Кракôвъ, дня 28 мая 1886 р. *Михаилъ Трыбальскій*, друкарь литографичный.

Высокоповажаный Пане!

Вычитавши зъ газетъ дня 28 мая с. р. пôдяку Вамъ Вповажный Пане, а почуваючись зарôвно до обовязку вдячности, маю честь тую-жь въ высокôй степени заявити Вамъ, Вповажный Пане, бо Ваше „Зѣлье грудне“ и „Сиропъ“, и въ загалѣ Вашї выробы не лишь менѣ самому, але дуже многимъ, де заходили сумнѣвы що-до здоровля давали чудный успѣхъ. Маючи отже много завдячити Вашимъ выробамъ, приймѣть Вповажаный Пане выразы моеи вдячности, а заразомъ зичливости, успѣху въ дальшôмъ розвою своихъ выробôвъ такъ для добра власного, якъ и зъ пожиткомъ для людскости!

Остаю зъ довжнымъ поважаньемъ *Кс. Е. Вернеръ*,
Кракôвъ 1 червня 1886 р. Реформатъ.

Честный Пане!

Страдаючи ôдъ 20 лѣтъ на гемороиды и упрямый бôль въ жолудку, на дыхавицю и сполучене зъ нею замуленье мѣхура, на затвердженье и иншій долегливости, уживъ я кôлька фляшокъ „Капель жолудковыхъ“, котрї зробили менѣ надзвычайну пôльгу, що посвѣдчаю згôдно зъ правдою и совѣстею. *Фишеръ*,
Ряшѣвъ, дня 21 червня 1886 р. совѣтникъ ц. к. суду.

И. ИГНАТОВИЧЬ

поручає:

певнї и выпробованї средства до выбраня всякихъ плямъ.

	кр.		кр.
АМАНДИНА усуває плямы зъ сокôвъ цукровыхъ, бѣлка, мороженого и т. п. фляконъ . .	25	КОРѢНЬ МЫЛЯНЫЙ бѣлый, служить до праня матерій шовковыхъ, потовщеныхъ и замарганыхъ, пакетикъ по 2 кр. и	04
АПСЕИНА вытягае плямы товстй зъ матерій шовковыхъ барвныхъ	25	МЫЛО ЖОВЧЕВЕ уживаеся до выбиранія плямъ старыхъ зъ матерій вовняныхъ, бавовняныхъ и шовковыхъ, кусникъ	25
АЦЕТИНА нищить плямы альказличнй и мочовй, фляконикъ	25	ОДАЛИНА найлѣпше средство до чищеня мужескои одежи, усуває плямы повставшй зъ пороху, прѣтя, тютюну, молока, пива, кавы, шоколяды, плѣсни, вохкости, сметанки, росолу и т. п. фляконъ . . .	35
БЕНЗОЛИНА выбирае плямы товстй и зъ прѣтя, зъ мази и покосту, фляконикъ малый 20 кр. цѣлый	30	ОКСАЛИНА выбирае плямы зъ атраменту, иржи и крови, зъ паперу и бѣля, фляшка . . .	25
БРАЗИЛИНА, выпранй въ бразилинѣ матеріи чорнй, сполювѣлй и поплямлений ôдзыскують первѣстну барву, стають лыскучими и твердыми, пакетъ	08	КВИЛЯЯ, матеріи вовняній и шовковй, выпранй въ ôдварѣ Квиляи тратять плямы и ôдзыскують свѣжôсть, причѣмъ барва матеріи нѣчо не тратить, пакетъ	06
ЕТИЛИНА усуває плямы на помостѣ зъ фарбъ анилиновыхъ, травы, лякерôвъ, и смолы фл.	25	СПИРИТУСЪ ТЕРПЕНТИНОВЫЙ усуває плямы зъ покосту, олѣю и живицѣ, фляконъ	25
ЯНИНА розпускае плямы чорнй повставшй на шкôрѣ при фарбованю волоси, фляконъ .	30	ЗЕМЕЛЬНИКЪ чистить матеріи бѣлй вовняній зъ замарганя и пороху, пакетъ	20
ЯВЕЛИНА уживаеся до выбраня зъ бѣля барвныхъ плямъ, а именно зъ пива, вина червоного, овочевъ, конфитуръ, атраменту и т. п. фляконъ . .	20		
КВАСОКЪ въ лѣсочкахъ уживаеся до чищеня палцѣвъ зъ атраменту, лѣсочка	05		

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3., Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои. Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20, и въ ЧЕРНôВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2424 7—?

I. & C. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНѢ (BRÜNN)

улиця Фердинанда Ч. 7/d

высылають за послѣплатою:

Сорочки мужескї, зъ доброго оксфорду, 3 штуки Іа. зр. 1.80

Ногавицѣ мужескї, бѣлї и кольоровї 1 штука Іа. зр. 1.20

Сорочки рôбôтничї зъ бархату або полотна, 3 пары Іа. зр. 2.50, Іа. зр. 1.80.

Суконнї шапки, для мужчинъ и хлопцѣвъ, 6 шт. зр. 1·20.

Скарпетки мужескї, бѣлї або кольоровї, роблены 6 паръ зр. 1·10.

Скарпетки втягаючї пôтъ, зъ финису шовкового, 12 паръ зр. 1·20.

Пледы до подорожи, 3·50 метрôвъ довгї, 1·60 м. широкї, 1 штука зр. 4·50.

Матеріи на мужескї уборы, новôтнї, 3.10 метрôвъ Іа. зр. 5·50.

Матеріи на иберцигеры, добрї, найновѣйшій барвы, 2.10 метр. зр. 6.

Нормальнї сорочки и ногавицѣ, зъ чистои вовны, системъ Егера, 1 штука зр. 3·50.

Зреформоване нормальне бѣлье, (втягаюче пôтъ) 1 сорочка або 1 ногавицѣ зр. 2.

Бѣлье зъ Gummi, 2 пары манжетôвъ, 2 стоячї и 2 лежачї ковнѣрики зр. 2·50.

Матеріи лѣтнїй камгарновй на мужескї уборы, найновѣйшій десенъ, 6.5 метрôвъ зр. 3.

Сорочки экспочй, зъ шифону, гафтованй, 3 штуки зр. 2·50.

Сорочки жѣночй, зъ мѣцного полотна зъ зубками 6 штукъ зр. 3·25.

Кôрсеты пôчнї, зъ шифону, численно прикрашенї, 3 штуки зр. 1·80.

Сподницѣ, 6 зъ сырого полотна, Chiffon и Rouge 3 штуки зр. 3.

Запаски жѣночй, зъ оксфорду, кретону и сырого полотна 6 штукъ зр. 1·60.

Паньчохи экспочй, роблены, бѣлй або кольоровй, 6 паръ зр. 1·50.

Паньчохи жѣночй, (втягаючї пôтъ) зъ шовкового финису 6 паръ зр. 1 20.

Намѣтки зъ Mohair-у, у всѣхъ краскахъ 3 штуки зр. 1·20.

Намѣтки зъ Foil-у, краснї десенѣ, 6 штукъ зр. 1 20.

Жакеты лѣтнїй Jersey, зъ чистои вовны, у всѣхъ краскахъ 1 пгт. гладка зр. 2·50 тамбурована зр. 4.

Хустинки до носа, зъ кольоровымъ краемъ, 1 тузинъ мужескихъ зр. 1·20, жѣночихъ зр. 1.

Взôрцѣ даромъ и франко.

2345 16—26

„Черный Вiнок“

Жiночий Альманах.

выданый Оленою Пчôлкою и Нат. Кобриньскою можна дôстати у п Наталіи Кобриньскои въ Болеховѣ або черезъ Администрацію „Дѣло“ по цѣнѣ 2 зр безъ пересылки почтовои 2371 6—6

Лишъ правд съ маркою „Котва“

Страдаючимъ на гостець и ревматизмъ поручаеся симъ правдивый

Pain-Expeller

съ „котвою“ яко дуже успѣшне средство домово.

Въ запасѣ майже въ всѣхъ аптикахъ

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. **Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка, пôдъ зарядомъ К. Беднарского.**

Ч. 119. Львôвъ, Пятница 27 мая (8) червня 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ вôвторокъ, и въ вôвторокъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной строчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австрiи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Редакція, Администрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія.

Рукописи звертаються лише на попереднє застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Зъ исторiи бл. п. клюбу рускаго.

Вѣдень. 5 н. ст. червня.

[Письмо нашого вѣденьского дописователя.]

Выборы зъ 1888 року ще до нинѣ въ свѣжôй памяти, то и не бачу потребы згадувати про становище, яке занявъ рускій нарôдъ и руска праса до такъ званыхъ „митрополичихъ“ послôвъ.

Поляки же бажали собѣ бодай двохъ „митрополичихъ“ до свого „koła“, абы тымъ способомъ повеличатися, що „koło“ репрезентуе Полякôвъ и Русинôвъ и мѣжь обома народами „zgoda“ — а боялися клюбу рускаго, до котрого мôгъ-бы бувъ увôйти и пос. Ковальскій, и такъ собѣ мѣркували, що рускій клюбъ бувъ-бы завсѣгды на руку правительству, але може не завсѣгды Полякамъ. Sapienti sat — и годѣ менѣ розводитись надъ тымъ, що могло бути, а чого не було и нема.

Мушу однакожь на сѣмъ мѣсци зазначити, що правительству дуже залежало на утвореню рускаго клюбу, котрый бы, пôдпираючи правительство, бувъ немовь доказомъ, що зъ нинѣшнаго правительства вдоволеный и рускій нарôдъ. Коли отже зъ одной стороны намагалися Поляки здобути для свого „koła“ хоть зо двохъ „митрополичихъ“, такъ зновъ зъ другой стороны „емисарѣ“ гр. Таффого наклонювали послôвъ-Русинôвъ утворити новый клюбъ. Се и принявъ на себе пос. о. Озаркевичь, коли сов. Ковальскій волѣвъ зôстатися въ нѣмецкôмъ клюбѣ Коронинiого.

Пос. Озаркевичь заявивъ при адресѣ до цѣсаря, що ôнъ и его товариші, яко представителѣ рускаго народу, займають зовсѣмъ независиме становище, та що они прилучуються до правицѣ въ надѣю, що правительство увзгляднятиме потребы и національно-политичнй права рускаго народу. Таке „credo“ вышло зъ устъ п. Озаркевича.

Чи и якъ рускій клюбъ сповнявъ свою програму, а именно чи боровся за потребы и политичнй права рускаго народу, якъ се заповѣвъ устами о. Озаркевича (гл. Стенограф. записки зъ 23 жовтня 1885) — лишаю се пôдъ судъ Впов. читателѣвъ нашого „Дѣла“. Самъ же въ нинѣшнôй дописи обмежусь на найновѣйшихъ фактахъ, що знаменито илюструють послѣднй хвилѣ житя рускаго клюбу передъ его кôнчиною.

Впередъ мушу пригадати Впов. читателямъ „Дѣла“, що при сегорôчнôй генеральнôй дебатѣ надъ буджетомъ пос. Озаркевичь высказавъ правительству свое цѣлковите невдоволенье и зазначивъ зъ притискомъ, що правительство не зважае на потребы и на политичнй права рускаго народу, „обходиться зъ рускимъ народомъ по мачошиному“ — отже и рускй послы въ борбѣ о рôвноправнôсть народу руского будуть змушенй заняти инакше становище супротивъ правительства, числячися зъ прилюдною думкою своихъ выборцѣвъ и краю, де зъ дотеперѣшного поступованя правительства всѣ загально невдоволенй.

То сказавъ пос. Озаркевичь въ имени рускаго клюбу, котрого членôвъ не було тогдѣ у Вѣдни. Однакожь пôзнѣйше, прибувши до Вѣдня, мали заявити о. Озаркевичеви, що они вповнѣ вдоволенй зъ его слова при буджетѣ. Опôсля пос. Озаркевичь мавъ наклонювати клюбъ до дальшого консеквентного поступованя, и при справѣ горѣвчанôй предкладавъ, щобы зъ горы заповѣдати опозицію въ справѣ ôдшкодованя властителѣвъ права пропинаціи и бодай въ сей способъ змусити правительство до якои-такои концесіи въ користь Русинôвъ. На се предложенье не приставъ нѣ пос. Охримовичь, нѣ пос. о. Сѣнгалевичь, нѣ пос. о. Мандичевскій, хоть пос. Озаркевичь загрозивъ навѣть розвязаньемъ клюбу.

А коли ще до того „koło“ польске не вдоволило домагання о. Озаркевича въ справѣ выбору одного рускаго посла членомъ до спôльныхъ делегацій, бо замѣсть выбрати бодай одного зъ рускаго клюбу членомъ до спôльныхъ делегацій, — якъ се чей належиться 3-милiоновому народови! — выбрало о. Мандичевского, мовь на смѣхъ, „другимъ заступникомъ“ члена, и коли наконець о. Мандичевскій не хотѣвъ зречися тои чести безъ нѣякого значеня (бо щобы ôнъ прийшовъ до делегацій, мусѣли бы ажь два польскй делегаты зложити свôй обовязокъ) — то пос. Озаркевичь оголосивъ дня 2 червня, що ôнъ яко голова рускаго клюбу не узнае екзистенціи того клюбу, а пôдъ взглядомъ формальнымъ оповѣстивъ розвязанье рускаго клюбу. Я Вамъ се заразъ подавъ до вѣдомости дорогою телеграфичною.

Вкôнци позволю собѣ замѣтити, що пос. о. Озаркевичь додержавъ свого слова и задемонструвавъ, ôдтягнувшися ôдъ голосованя надъ ôдшкодованьемъ галицкихъ властителѣвъ права пропинаціи. Длячого-жь нинѣ, при тре тôмъ читаню цѣлого закона горѣвчаного, голосувавъ уже за закономъ, отже и за ôдшкодованьемъ, се для мене поки-що загадка. Поинформувавшися, незаляшу Вамъ донести.

Польонизація учителѣвъ народныхъ.

Не разъ, не два згадували мы про надужитя, якй дѣються на конференціяхъ окружныхъ шкôлъ народныхъ тымъ, що окружнй инспекторы, маючи на оцѣ въ бôльшôй мѣрѣ политику якъ дидактичнй взгляды, не вызначують учителямъ до розправъ тематôвъ рускихъ. Не менше пôдносили мы и ту незаконну аномалію, що на тыхъ конференціяхъ дискусіи надъ еляборатами переводяться майже выключно въ языцѣ польскôмъ, пôдъ тою покрывкою, мовь то языкъ польскій на тыхъ конференціяхъ есть урядовымъ и выключаеся уживанье языка рускаго.

Нинѣ приходиться намъ занотовати новый рôдъ надуживаня власти изъ стороны звѣстного нашимъ читателямъ инспектора шкôльного округа за-львôвского, п. Іосифа Керекярта.

До кôнця липня 1887 р. збиралися учителѣ шкôлъ народныхъ въ такъ званыхъ „kółk-ахъ“ польского товариства педагогичного. Цѣлею такихъ зборôвъ було дальше фахове образованье. Кружки тй, яко складова часть приватного товариства, були зовсѣмъ независимй ôдъ властей шкôльныхъ и лишь добровôльно признали инспекторови окружному право вглядати въ протоколы своихъ засѣдань. Тымъ довершався рôдъ контролѣ, що учителѣ на збораняхъ своихъ займаються выключно справами шкôльными. На засѣданяхъ такихъ розбирали учителѣ рôднороднй тематы науковй въ цѣли свого дальшого практичного образованя, а дискусія велася въ обохъ языкахъ краевыхъ.

Се не подобалось инспекторови Керекяртови и ôнъ заявивъ мовь-бы урядово, що дискусіи въ тыхъ „kółk-ахъ“ мають вестись выключно въ языцѣ польскôмъ. Що се сталось незаконно, выходить уже зъ того, що кружки тй були зовсѣмъ приватнй, яко частины приватного товариства педагогичного. На сѣй основѣ самымъ кружкамъ, а не инспекторови, прислугувало право рѣшати о языцѣ засѣдань. А що учителѣ повѣта львôвского занятй суть переважно въ школахъ рускихъ, то рѣшенье то ôдповѣдало вымогамъ и потребамъ дидактичнымъ. Де-инде учителѣ не пôддались-бы такому указови некомпетентного въ тôй справѣ инспектора и зборонили-бъ ему вступу на засѣданя. У насъ, „страха рады юдейскаго“, сталось инакше — але незаконно.

Указы инспектора Іос. Керекярта на заборону языка рускаго выйшли: 1) на зôбраню кружка дубляньского въ Кривчицяхъ на дни 31 грудня 1885 р., 18 марта 1886 р. и 20 сѣчня 1887 р. На тôмъ послѣднôмъ зôбраню, котре ôдбулось на Знесѣню, явився п. Керекярто и при научнôмъ розговорѣ, веденôмъ въ языцѣ рускôмъ, ставъ формально выкрикувати, мовь-то въ кружку заволодѣвъ якійсь неспокôйный духъ національный, и радивъ, щобы покинути ту „комедію“ и розправляти лише въ языцѣ польскôмъ яко „języku urzędowym“.

Дарма, що въ обороне автономіи кружка и языка рускаго, яко выкладового въ доокрестныхъ школахъ, выступили не тôлько учителѣ Русины, але и Поляки. Дарма, що они доказували инспекторови, що уживанье рускаго языка при розправахъ маe цѣль чисто шкôльну; що учителѣ-Поляки тымъ способомъ хотѣли-бы вправитися въ тôй мовѣ, и що жаденъ законъ не забороняе уживати тутъ рускаго языка. Се все нѣчого не помогло, а навело на кружки ще новый ударъ. Щобъ знищити опозицію, п. Керекярто пôддавъ кружки учительскй пôдъ безпосередный надзоръ своей власти шкôльной. Въ тôй цѣли перевѣвъ ôнъ въ радѣ шкôльнôй окружнôй ухвалу нового регуляминy для такихъ зборôвъ, на дни 21 липня 1887 р. Пôсля сего регуляминy ôдкрыла сама окружна рада шкôльна въ повѣтѣ львôвскôмъ и бобрецкôмъ 12 кружкôвъ конференційныхъ. Задачею тыхъ кружкôвъ суть головно двѣ справы, що не належать анѣ до круга дѣланя окружныхъ радъ шкôльныхъ, анѣ до законныхъ обовязкôвъ учителѣвъ. Сказано въ тôмъ регуляминѣ, именно въ §. 3, що *обовязкомъ кождого учителя* есть не тôлько бути членомъ конференційного кружка, але и членомъ польского товариства педагогичного, а въ §. 13 стоить выразно, що голова кружка маe право и обовязокъ ôдъ членôвъ-учителѣвъ стягати вкладки членьскй для польского товариства педагогичного По друге, пôддержувати часопись „Szkoł y“, въ котрôй мають такожь (§. 22.) мѣститися справозданя зъ засѣдань кружковыхъ.

Въ постановахъ сего регуляминy лежить вся суть надужитя власти. На основѣ сего регуляминy сталась школа народна зъ своими учителями формальною агентурою приватного, а до того польского товариства педагогичного. Зъ правно-политичного становища взявши, регуляминъ сей противиться не лишь діяметрально законамъ шкôльнымъ, але и законови о товариствахъ зъ 15 листопада 1867 р., пôсля котрого лише краeва власть политична маe право призволяти на заснованье всякихъ товариствъ и то заснованье приймати до вѣдомости. Жаднôй радѣ шкôльнôй окружнôй таке право не прислугуe и прислугувати не може. Истнованье тыхъ кружкôвъ конференційныхъ есть незаконне, бо кружки не опираються на нѣякихъ статутахъ, якъ сего законъ о товариствахъ вымагае безусловно.

До того треба додати и то, що кружки на основѣ регуляминy, выробленого п. Керекяртомъ, служать не цѣлямъ шкôльнымъ, а приватному товариству. Регуляминъ сей змушуe учителѣвъ народныхъ бути членами якогось товариства и пôддержувати часопись, безъ котрои учитель-Русинъ обôйтись може, маючи руску „Часопись Шкôльну“. Въ тôмъ и пробиваeся явна тенденція польонизаціи учителѣвъ рускихъ черезъ звязь ихъ зъ польскимъ товариствомъ и зъ польскою газетою. Кружки тй суть формальными и насильными розсадниками *польщины*, а не посѣдаючи статутôвъ, мусять уважатись тайными товариствами зъ цѣлею политичною.

Для замаскованя цѣлои справы п. Керекярто покликуeсь вправдѣ на вступѣ регуляминy на §. 50 регуляминy для шкôлъ народныхъ (Розпорядженье министерства просвѣты зъ д. 6 вересня 1876 р. ч. 10.342), але сей параграфъ призволяe лише на конференціи учительскй, а не на кружки конференційнй, що въ очехъ законôвъ мусять уважатись тайными товариствами.

Мы сумнѣваемось, чи власти краeвй знають о истнованю такихъ агентуръ политичныхъ, стѣсняючихъ учителѣвъ въ правахъ горожаньскои свободы и обиджаючихъ ихъ народнй чувства. Наколи-жь бы случайно знали, то домагаемося зъ всею рѣшучостею, щобы постаралися усунути кривдячу насъ неправильнôсть, тымъ бôльше, що вже и „Народна Рада“ въ меморіялѣ представила сю справу министерству просвѣты. Пп. учителѣвъ же просимо доносити намъ о подôбныхъ надъужитяхъ въ краю нашôмъ.

Першій дебютъ ген. Булянжера.

Пригадаймо собѣ на хвильку той часъ, коли ген. Булянже, будучи ще министромъ вôйны въ французскôмъ кабинетѣ, стався бувъ пострахомъ Нѣмеччины; пригадаймо собѣ, якъ безвзглядно выступавъ ôнъ противъ претендентôвъ до французского престола и якъ горячо плекавъ ôнъ рôвночасно идею реваншу въ французскôмъ народѣ, — здавалось, що для французскои республики сходить нова звѣзда, що просвѣтить для нея нову дорогу. Незадовго опôсля ступае Булянже на иншу дорогу. Змѣна кабинету лишае его на боцѣ, ôнъ вертаe на своe давне становище вояка, але забажавши разъ статись славною особою, не перестае грати и дальше ролѣ, котру вже розпочавъ яко министеръ. Ôнъ тихцемъ веде агитацію въ выборахъ, ѣздить перебраный до Парижа, порозумѣваeсь зъ агентами и зачинае тайкомъ творити собѣ партію политичну. Ôнъ забуваe, що есть въ чинной службѣ войсковôй и пускаeсь на широку политику. За се стрѣчае его насамперед перенесенье въ станъ розпорядимости а ôдтакъ и спенсіонованье. Теперь есть ôнъ вже вôльный, нѣчо его вже не вяже и ôнъ може свобôдно дальше дѣлати. До его первѣстныхъ плянôвъ прилучаeсь ще теперь и ненависть до тыхъ, що не хотѣли въ нѣмъ добачити посланника судьбы краю и помѣтували нимъ, якъ коли-бъ звычайнымъ чоловѣкомъ. Ôнъ хоче имъ теперь заимпонувати и выступае вже зовсѣмъ смѣло и отверто на дорогу политичну. Все, що Булянже ôдъ теперь робивъ, выкликало такъ въ самôй Франціи якъ и за ей границями понятье, що въ его особѣ проявився для Франціи новый диктаторъ; зъ разу лишь трудно було ôдгадати, чи то, що Булянже робить, робить въ власнôмъ интересѣ и зъ власнои инiціятивы, чи его пôдставили лишь тй, що ôдъ давна вже стремлять до того, щобы знести републику.

Не будемо тутъ згадувати про всѣ тй агитаціи и штуки, якими Булянже робивъ собѣ дорогу до парляменту, мы про нихъ вже писали свого часу; досыть, що новый спаситель Франціи поставивъ на своемъ и засѣвъ въ парляментѣ. И ось ажь тутъ показалося, що инша рѣчь уганяти на кони передъ фронтомъ уставленыхъ воякôвъ або рубати шаблею, а инша боротися словомъ и удержатись на высотѣ идеи и духа. Мабуть чувствувавъ то Булянже ôдъ самого початку свого вступленя до парляменту, бо дуже нерадо заходивъ до него и довго давъ чекати на свое перше выступленье.

Ажъ ось надôйшовъ день 4. червня и Булянже думавъ, що вже пора, щобы выступити передъ парляментомъ зъ своею програмою. Здаeсь, що догады, будьто-бы ôнъ выступивъ лишь длятого, щобы заспокоити своихъ прихильникôвъ и щобы не стратити у нихъ на значеню и вплывѣ, суть зовсѣмъ правдивй, бо вже зъ его попутанои бесѣды выходить, що ôнъ стративъ провôдну идею и говоривъ лишь, щобы щось сказати. Бесѣда Булянжера зробила повне фіяско а ôнъ самъ, котрого ще недавно всѣ такъ дуже лякалися, стався лишь посмѣховискомъ. День 4. червня бувъ для Булянжера зовсѣмъ нещасливымъ и можна майже на певно сказати, що зробивъ конець его дальшôй карiерѣ. Для характеристики першого дебюту Булянжера подаемо тутъ кôлька сценъ зъ засѣданя того дня французского парляменту.

Зъ манускриптомъ въ руцѣ вступае Булянже на трибуну а въ палатѣ робиться страшный неспокôй. Булянже закладае окуляры на нôсъ и зачинае читати:

„Маю честь предложити палатѣ внесенье ревизіи конституціи (Голосы: *То вже шесте!*) и жадаю наглого трактованя. Манифестація народу, котру спонукало мое имя (На лѣвици настае страшный неспокôй) такъ есть, мое имя (На лѣвици ще бôльшій крикъ, ôдзываються голосы: *Чи вы въ цирку говорите?*) Тй манифестаціи выкликали рухъ... Фльоке: Не такъ великій, якъ вамъ здаeся! Булянже: Франція терпить моральну и матеріяльну нужду, не маe жаднои безпечности и жаднои новои власти. Причиною того всего есть фальшиве понятье конституціи. Республика не повинна бути нѣчиею власностею, але спôльнымъ добромъ для всѣхъ. Кождый Французъ маe право до правительства. — Форъ: Чи и Єзуиты? — Булянже: Може бути выключеный горожанинъ, котрый выступае систематично противъ права признаного народомъ. (Смѣхъ въ центрумъ) Жильe: То вы такій! Гадо: Та-жь вы прогнали кн. Омаля, ôдчитайте ваше письмо до него! (Въ палатѣ наетае великій неспокôй, послы зъ лѣвицѣ и правицѣ сваряться.) Булянже: Республика есть въ рукахъ одной групы. Касанякъ: А котрои? (Въ палатѣ повстае великій смѣхъ) Булянже: Зъ ôдси повстае для державы небезпечна колотнеча. Гульомо кричить: То вы причиною тои колотнечѣ! — Булянже: Назва: радикалъ, кон-

серватистъ, поступовець, не маѣ нѣякого значеня (Голосы: *А вы коли були министромъ, то були радикаломъ!*) Можна бути симъ або тымъ але не бути противникомъ правительства, котре мѣстить въ собѣ понятье всѣхъ горожанъ. (Въ палатѣ повстаѣ величезный смѣхъ.) Що републикане и консерватисты дали свои голосы на мене, то ѣсть доказомъ, що ихъ жалобы и ихъ нужда суть однаковѣ. Жалобы департаментовъ стоятъ въ суперечности зъ бездѣльностею парляменту. Я маю заявити волю народу. Загальне голосованье незадовго то порѣшить. Доси говоривъ я о недугахъ а теперь подамъ лѣкъ на нихъ. (Голосъ: *Якъ дентистъ!*) Конституція зъ 1875 р. не ѣсть анѣ републиканьска, анѣ демократична, анѣ не ѣсть самоуправою. (Въ палатѣ великій смѣхъ, голосъ: *Читайте ще разъ, того нѣхто не розумѣе!*) Франція маѣ вже до сыта продайности, брехнѣ, бездѣльности; треба разъ зъ тымъ скѣнчити и дати пѣдставу до иншои управы. Чи република повинна мати президента, не хочу рѣшати; я самъ бувъ-бы за знесеньемъ президентуры, але не уважаю тои справы догматомъ. Нинѣшна република зробила президента чоловѣкомъ безужиточнымъ. (Президентъ палаты перерываѣ тутъ бесѣдника и каже, що не дасть ѣму за то устнои наганы, але каже выдрукувати.) — Булянже: Я не говоривъ о чоловѣцѣ але о урядѣ. Палата повинна ухвалювати законы а не управляти; министры повинны бути одвѣчальными лишь передъ начальникомъ державы. (Голосы: *Котрого вы хочете усунути. То новый цезаризмъ!*) Нинѣшный сенатъ, то диктатура. Я знѣсъ-бы сенатъ безъ жалю, бо онъ до нѣчого.“

Такимъ способомъ говоривъ Булянже и дальше, перерываный майже за кождымъ реченьемъ и на послѣдокъ закѣнчивъ свою бесѣду середъ загального невдоволеня и великого неспокою въ палатѣ. Пѣдтакъ промовивъ президентъ кабинету Фльоке, а бесѣда ѣго була тяжкимъ ударомъ для Булянжера. По бесѣдѣ Фльокета пѣдкинула палата внесенье Булянжера 377 голосами противъ 186.

Зъ рады державнои.

246. засѣданье палаты послѣвъ зъ дня 2. червня 1888.

Найперше принято въ другѣмъ и третѣмъ читаню законъ о конверзіи гипотечныхъ довгѣвъ заведень управленыхъ выдавати листы заставны, а пѣдтакъ наступила дальша дискусія надъ §. 2 закона о податку пѣдъ горѣвки (пѣдшкодованье властителѣвъ пропинацій). Забравъ голосъ генеральный бесѣдникъ опозиціи д-ръ Менґеръ побиваючи на вступѣ аргументы и замѣты пос. Гавзнера и мин. Дунаѣвского, дотыкаючи тои части ѣго попереднои бесѣды, въ котрѣй кинувъ онъ ярке свѣтло на деморализуючи торги галицкихъ послѣвъ въ комисіи. „Обовязкомъ моимъ — говоривъ теперь бесѣдникъ — було представити ти торги и пѣдповѣдно пояснити цѣлу тую справу, бо того вымагаѣ нашъ моральный принципъ, котрый велитъ помимо всякихъ пресій и инвективъ тревало стояти за правдою. Правда, що акція, яка велась въ комисіи, ѣсть до крайности обурююча, однакъ въ тѣмъ вина не моя, а тыхъ, котрѣ вели тую акцію и правительства, котре ихъ пѣдпирало. Бесѣда пос. Гавзнера — говоривъ дальше бесѣдникъ — розпочалась побожнымъ зѣтхненьемъ. Я цѣню высоко правдиву побожнѣсть, коли однакъ хто стаѣ побожнымъ длятого, щобы другимъ шкодити, а певнѣй малѣй групѣ прислужитись и коли въ тѣй цѣли голосить рѣчи зовсѣмъ неправдивѣ, то то не ѣсть побожнѣсть, а фарисейство. Пригадуѣ то лиса въ байцѣ, котрый ставъ побожнымъ, щобы скорше хватити добычу. Панъ Гавзнеръ зѣтхавъ на тему ѣвангельскои притчи „не роби другому, що тобѣ не мило“, а позабувъ на то, що давнѣйше дѣялось въ тѣй палатѣ. Позабувъ на школьну новелю, котру на силу накинули намъ галицкѣ послы выймаючи зъ пѣдъ неи свѣй край. Чому тогдѣ п. Гавзнеръ не выѣздивъ зъ библійными притчами? Дуже то гарно цитувати притчѣ, але они не маютъ нѣякого значеня, коли той, хто на нихъ покликуѣсь, самъ поступаѣ зовсѣмъ противно. Въ кождѣй борбѣ суть певны принятѣ правила, до котрыхъ належитъ и то, щобы не наводити нѣчого противъ своѣи лучшои вѣдомости и не кувати замѣтовъ зъ ложи. Я признававъ пѣдъ самого початку, що властителѣ галицкои пропинаціи будуть пошкодованѣ, однакъ такъ само пошкодованѣ будуть и другѣ люде такъ въ Галичинѣ, якъ за ѣи границями и длятого несправедливымъ ѣсть однымъ лишь односторонно давати высоке пѣдшкодованье. Панъ Гавзнеръ мѣгъ не добачити, яке було моѣ становиско въ тѣй справѣ, але не мѣгъ не добачити, що сталось на зборахъ выборцѣвъ у Львовѣ и що говоривъ тамъ Найсарекъ, на котрого покликувавсь. Зборы тѣ були заинтродукованѣ листомъ пос. Лева ковского, въ котрѣмъ онъ станувъ зовсѣмъ на становиску лѣвицѣ. При кѣнци ухвалила зборы внесенье: выборцѣ мѣста Львова годяться вповнѣ зъ внесеньемъ пос. Менґера. А тутъ заявивъ намъ наразъ п. Гавзнеръ, що п. Найсарекъ поставивъ то внесенье думаючи, що я жадаю ще бѣльшого пѣдшкодованя для пропинаціи. ѢСть то перекрученье зовсѣмъ непоѣбне до правды и не схѣдне зъ правилами парляментарнои полемики. Длятого прошу панѣвъ дуже мало вѣрити словамъ пос. Гавзнера. Блудити ѣсть людскою рѣчею, а той блудъ надто ясно бьѣ въ очи, щобы можна вѣрити, що не зроблено ѣго умысно.“ Пѣдтакъ мотивувавъ бесѣдникъ, длячого противитись §. 2 закона. Параграфъ той санкціонуѣ пѣдшкодованье ажь до р. 1910, а хто заручитъ, що самъ законъ дотягне до того часу. Въ такѣмъ случаю держава не мала-бы доходѣвъ а мусѣлабы платити. Гадку, наче-бы право пропинаціи було правомъ приватнымъ, пѣдкидаѣ бесѣдникъ. ѢСть то право заробкове, а якъ при ухваленю нового промыслового закона не удѣлено нѣякого пѣдшкодованя тымъ численнымъ фабрикантамъ и промысловымъ предприѣмцямъ, котрѣ черезъ постановы нового закона потерпѣли шкоды, такъ и тутъ не ѣсть оправдане пѣдшкодованье горальникѣвъ. До того ще не дотыкаѣ новый законъ пропинаціи въ цѣлѣмъ ѣи объѣмѣ, бо она роштягаѣсь ще на пиво и мѣдъ; а пива консумуѣсь особливо въ захѣднѣй Галичинѣ далеко бѣльше, якъ горѣвки. Въ округѣ краковскои скарбовои дирекціи репрезентуѣ рѣчна консумція пива вартѣсть 1,128.000 зр., а горѣвки лишь 446.901 зр.; у Львовѣ консумція пива 1,830.000 зр., горѣвки 710.000 зр.; въ Новѣмъ Санчи пива 634.000 зр., горѣвки 173.000 зр.; въ Тарновѣ пива 800.000 зр., горѣвки 392.000 зр. Въ цѣлѣй Галичинѣ выносила вартѣсть выпитого пива 8,200.000 зр., а горѣвки 11,700.000 зр. То значить, що пиво становило двѣ пятѣ части консумціи, котрый то многоважный фактъ поминаютъ мовчаньемъ галицкѣ послы. По выкупнѣ пропинаціи т. ѣ. за 23 лѣтъ лишиться въ посѣданю галицкого дѣдича въ кождѣй громадѣ одинъ шинокъ головный — отже пропинація не буде ѣму зовсѣмъ пѣдобрана. На кождый способъ лишиться по выкупнѣ права пропинаціи що-найменше трета часть пропинаційныхъ шинковъ. Въ своѣмъ часѣ говоривъ пос. Кшечуновичъ, що вдоволивъ-бы ся радо 40 милѣонами за право пропинаціи для цѣлои Галичины и згодивъ-бы ся тогдѣ на пѣдобранье дѣдичамъ всѣхъ шинковъ. Коли однакъ пѣсля теперѣшного стану рѣчи одна трета часть шинковъ лишиться и коли ѣи вартѣсть можемо смѣло приняти на 8 мил. зр., то выйде, що пѣсля слѣвъ п. Кшечуновича належалобы ся гал. дѣдичамъ за цѣле право пропинаціи ще 32 мил. зр. Коли пѣдтягнемо зъ того одну третину зъ огляду на то, що вышинкъ пива и меду не буде знесеньемъ права пропинаціи обнятый, одержимо 21—22 мил. зр. Самѣ-жь панове зъ Галичины кажуть, що черезъ введенье нового закона пропинація зовсѣмъ не упаде, а лишь зменшиться дохѣдъ зъ неи о 25—30%. Супротивъ того належитъ пѣдъ сумы 22 мил. зр., котра представляѣ вартѣсть пропинаціи, пѣдчислити 30% т. ѣ. суму 6,600.000 зр., а сума та буде становити цѣле пѣдшкодованье галицкои пропинаціи. А щобы тую суму зъамортизувати въ 23 рокахъ, выстане давати рѣчно до пропинаційного фонду не одинъ мил. зр. а найвысше 400.000 зр. То отже належало-бы ся ще може гал. шляхтѣ, але кождый крейцаръ по-надъ тую суму ѣсть неоправданымъ дарункомъ. Галичина ѣсть краѣмъ, котрый колыхаѣсь мѣжь всходомъ а заходомъ. Въ загальнѣмъ интересѣ лежитъ позыскати той край для захѣднои культуры. До того позысканя не причиниться певно ухваленье пѣдшкодованя мильонового для галицкихъ дѣдичѣвъ а неувзглядненье богато бѣльше пошкодованыхъ консументовъ. Такожь дуже сильно интересованѣ суть въ тѣй справѣ мѣста и то въ першѣмъ рядѣ галицкѣ. Такъ прим. Львѣвъ и Кракѣвъ не маютъ права пропинаціи, отже не дѣстануть пѣдшкодованя а вже при зменшенѣй о 30% консумціи дохѣдъ зъ горѣвки принесе страту для Львова рѣчно 99.000 зр., для Кракова 66.000 зр. Але о тѣ мѣста не дбаютъ панове дѣдичѣ рѣвно, якъ не бачуть сумнои долѣ и тыхъ мѣстъ — а ѣсть ихъ немало въ Галичинѣ — де пропинація ѣсть въ рукахъ дѣдича и де пѣдшкодованье вилыне не до мѣскои касы а до паньскои кишенѣ.

Генеральный бесѣдникъ за закономъ пос. Билиньскій розпочавъ пѣдъ розбору исторіи и характеру права пропинаціи. Онъ признавъ, що пропинація маѣ свое жерело въ реалю польскихъ королѣвъ, однакъ помимо того старався выказати, що она нинѣ у шляхты ѣсть правомъ приватнымъ, хочь зъ другои стороны у мѣстъ назвавъ ѣи правомъ публичнымъ. Такъ отже пѣсля гадки бесѣдника пропинація то право дволичного характеру а приносить оно Галичинѣ рѣчно 5 мил. зр. такъ, що вартѣсть ѣго выносить 100 мил. зр. Що пѣдшкодованье дѣдичѣвъ ѣсть рѣчею справедливою, свѣдчить о тѣмъ найлучше обставина, що въ комисіи першій запроѣктувавъ ѣго вельми шановный пос. Ковальскій. Пѣдтакъ даѣ бесѣдникъ лекцію зъ економіи а именно о конюнктурѣ и стараѣсь доказати, що держава певанна спомагати тыхъ, котрыхъ доходы случайно счезли або зменшились, о чѣмъ пос. Кронаветтеръ яко соціялистъ повиненъ знати а пос. Менґеръ якъ не знаѣ, то повиненъ поучитись пѣдъ свого именника (професора економіи на универс. у Вѣдни). А обовязокъ той державы тутъ тымъ бѣльше оправданый, позаякъ шкода тая дѣдичѣвъ наступаѣ въ наслѣдокъ закона выданого самою державою. Пѣдшкодованье не ѣсть за высоке, бо зменшенье консумціи можна приняти що найменше въ высотѣ 20%. Якъ бы пѣдшкодованя не було, то при зменшенѣй консумціи малибы мѣста недобѣръ и треба-бы було пѣдвышати другѣ податки, на чѣмъ терпѣла-бы убога людность. Що пѣдшкодованье прийде до рукъ дѣдичѣвъ, то нема въ тѣмъ ничь злого, бо то суть люде трудолюбивѣ, пильны, консервативны и патріотичны. Впрочѣмъ пѣдшкодованье галицкои шляхты не ѣсть интересомъ касты, але интересомъ краю и цѣлый край, вся праса, всѣ урядники, адвокаты и другѣ клясы интелигенціи вповнѣ апробуютъ заходы польскихъ послѣвъ коло пѣдшкодованя (?! — *Ред.*). Зборамъ львѣвскихъ выборцѣвъ пѣдмовляѣ бесѣдникъ права вилывати на постановы и рѣшеня польскихъ послѣвъ. Панове Реваковичъ и Леваковскій можутъ прихилятись до внесеня п. Менґера, однакъ бѣльшѣсть польскихъ послѣвъ ѣсть иншои гадки а тая бѣльшѣсть тутъ рѣшаѣ. Впрочѣмъ, по що давати краямъ, коли бесѣдникъ волитъ, щобы все пѣшло державѣ, котра потребуѣ въ тѣй хвили гроша. Бесѣдникъ застерѣгаѣсь, що не можна при пѣдшкодованю однако трактувати дѣдичѣвъ и мѣстъ, бо право дѣдичѣвъ ѣсть приватне, отже сильнѣйше, а право пропинаціи мѣстъ маѣ публично-правный характеръ. Послѣдну часть бесѣды посвятивъ бесѣдникъ почасти апольогіи министра финансовъ, почасти ѣдкѣй полемицѣ зъ поодинокими членами опозиціи. Особливо послови Найвиртови дѣсталось немало комплиментовъ а бувшому централистичному правительству кинувъ бесѣдникъ замѣты, що займалось биржевыма спекуляціями, розкидало грошѣ на пѣдпиранье збанкротованыхъ людей, не додержало зъобовязань взглядомъ Полякѣвъ и пр. Вкѣнци покликався бесѣдникъ на волю монарха, котра головно причинилась до того, що польскѣ послы згодились на проѣктованый законъ.

По кѣлькохъ фактичныхъ спростованяхъ пос. Рогля, Шавпа, Кравса и короткѣй промовѣ справоздавця пос. Межника принято §. 2. при именнѣмъ голосованю 167 голосами противъ 153.

§§ 3 и 4 принято безъ дебатъ, §. 5 принято по короткихъ промовахъ пос. Кронаветтера, Пшайдена и Рогля въ стилизаціи комисіи. На тѣмъ закѣнчено засѣданье.

Зъ Коломыйского Пѣдгѣря.

Пѣдгѣрье наше обдарувала природа чудною красою. Де не ступишь, всюды чудово. Образы мальовничѣ зъ кождымъ крокомъ змѣняютъ свѣй видъ. Села пѣдъ самои Коломыѣ ажь до границѣ Надвѣрняньского повѣта, розкиненѣ долиною рѣчки „Лючка“, одно пѣдного майже имилось. Хаты порозкиданѣ по долинахъ та горбкахъ купками розсѣлись. Глянешь окомъ — всюды харибсть якъ коло хаты такъ и обѣйстя, чи бѣдного чи богатого. Села нашого Пѣдгѣря: Вербѣжь нижный, выжный, Мышинъ, Ковалѣвка, Стопчатѣвъ, Яблонѣвъ, Люча, Березѣвъ нижный, середный, выжный, Баня березѣвска и Лючки въ однѣй долинѣ, а Текуча и Акрешоры въ долинѣ потока „Акринъ“ — суть зъ вынимкою мѣсточка Яблонова, де жидова осѣла, замешканѣ Русинами.

Поглянувши здоровымъ окомъ мѣжь нарѣдъ, мусимо признати, що самъ нарѣдъ дуже богато маѣ въ собѣ доброго та красного. Тѣлько не треба поверхово судити. Часто лучаѣсь мѣжь интелигенцією, коли зѣйдесь на поле просвѣты простолюдина, така поговѣрка: „Етъ, що говорити! Хлопъ все буде хлопомъ!“ Така бесѣда показуѣ, що чоловѣкъ або народу, мѣжь котрымъ проживаѣ, дуже мало знаѣ, або дивиться на кожду справу мѣжь народомъ дуже поверхово. Правда, лучаѣся, що часомъ говорити народови про якусь дуже хосенну рѣчь, а онъ плечима стискаѣ, але-жь треба зважити, якъ богато звело ѣго уже непрошеныхъ приятелѣвъ и зробило ѣго недовѣрчивымъ. Чого нарѣдъ жадаѣ? Одно слово выстане: фактѣвъ, якѣ онъ пильно слѣдитъ и умѣѣ совѣстно оцѣнювати.

Розумѣѣся, що перша рѣчь — то матеріяльна сторона, пѣдъ того треба й зачати. Добробытъ нашого Пѣдгѣря, можна сказати, середный, зъ вынимкою кѣлькохъ селъ, котрѣ лежатъ уже на граници повѣта, а о котрыхъ можна сказати, що злый. По перше, пѣдшкѣдъ пѣдъ свѣта утрудняѣ житье чоловѣка, а по друге, ялова земля не вынагороджуѣ працѣ чоловѣка. Але такихъ селъ, кажу, ѣсть тѣлько кѣлька; прочѣ по серединѣ. Сказавши на правду, треба дуже дивуватись, наколи мимо того, що нарѣдъ такъ дуже обснували ѣго неприятелѣ, онъ яко-тако держиться. До Пѣдгѣря нашого пѣдъ року 1848. стала сильно пхатись жидоза и розумѣѣся, вносила зъ собою свого рода гаразды мѣжь нарѣдъ. Перешкоды до своѣи роботы на жадѣмъ кроцѣ не стрѣчала. Нарѣдъ по селахъ живъ собѣ, якъ то кажуть, мовь у Бога за дверми. Села, котрѣ робили панщину, пѣдбували ѣи камерѣ легко, а тѣ, що панщины не робили, якъ Березовы, дыхали ще лекше. Перешкоды жидѣвскѣй деморализаціи, якъ кажу, нѣхто не робивъ, а сетому, що просвѣта на нашѣмъ Пѣдгѣрю въ 1848 роцѣ стояла дуже низько. Жаль однакъ годѣ промовчати, що и въ роцѣ 1883, отже за 40 лѣтъ просвѣта дуже а дуже мало поступила впередъ.

Про наше школьництво поведу рѣчь трохa ширше. Зарядъ доменъ и салинъ запроваджуѣ уже въ роцѣ 1799 школу народну въ Яблоновѣ декретомъ зъ дня 12 цвѣтня 1799 (ч. 2169), при чѣмъ зобовязуѣся 25 зр. 12 кр. Conventionsmünze платити рѣчно на удержанье учителя. До ново-заложеной школы въ Яблоновѣ прилучуються всѣ нашѣ пѣдгѣрскѣ села высше наведенѣ, а кромѣ тыхъ ще Исласъ и Космачь. Тожь въ роцѣ 1802 стрѣчаѣмо въ мысль грамоты (Urkunde) зъ дня 15 жовтня 1802 чотирнацять селъ зъ одною школою въ Яблоновѣ. Всѣ 14 громадъ постановляютъ на удержанье учителя 44 зр. 13 кр. Громада жидѣвска въ роцѣ 1804 грамотою зъ дня 1 марта 1804 р. додаѣ на учителя 12 зр. 30 кр. На услугу школьну додаютъ громады 30 зр. а три сяги дровъ на опалъ даѣ зарядъ камеральный въ Яблоновѣ на основѣ розпорядженя зъ дня 7 лютого 1820 (ч. 893). Камера сама ставитъ будынокъ школьный, а ерекція причиняѣся даткомъ трехъ моргѣвъ до школы, де станувъ и будынокъ. Якъ бачимо зъ высше наведеныхъ фактѣвъ, въ першѣмъ початку нашого вѣку власти були дбалѣ на поли школьництва. Якъ на той часъ, то зроблено богато для нашого Пѣдгѣря. Зъ часомъ, въ 1846 р. 11 громадъ подали до староства о пѣдлученье пѣдъ спѣльнои школы и о заложенье въ кождѣмъ селѣ школы окремои, подаючи справедливый мотивъ — за велике пѣддаленье пѣдъ Яблонова. На сей зазывъ громадъ зѣѣхавъ комисарь староства Гачевскій въ 1850 р. до Яблонова, пересвѣдчився о правдѣ и 11 селъ увольнивъ пѣдъ спѣлки школьнои.

Якъ до 1850 року усмѣхалося щастье нашому Пѣдгѣрю на поли просвѣтнѣмъ, такъ пѣдъ того року майже цѣлкомъ ѣго опустило. Що нинѣ бачимо? Ото, крѣмъ Вербѣжа та Мышина, де суть школы зъорганизованѣ, майже жадныхъ школъ въ десяти селахъ не бачимо. Якъ не на лѣпшѣмъ степени розвою стояла школа въ Яблоновѣ въ роцѣ 1802, то певно не на гѣршѣмъ, якъ въ роцѣ 1888. Бо нинѣ Ковалѣвка, Стопчатѣвъ, Яблонѣвъ и Люча, — до 5.000 душь, — становлять одну школу незъорганизовану. Нинѣ, де законъ каже, що тѣлько ½ милѣ дитина маѣ ити до школы, тутъ школа роштягаѣся до двохъ миль. Впрочѣмъ то само вже выстане осудити ѣи добре, що въ мѣсточку, де-бы годилося бути чотироклясовѣй школѣ, до нинѣ школы навѣть не зъорганизовано. Чи въ такѣй школѣ можлива праця? Пытанье се не трудно розвязати. Нещасливый той рѣкъ 1799, въ котрѣмъ камера зачинала школу въ Яблоновѣ, а нашѣ власти школьнѣ здаѣсь хочуть ждати зъ организацію сеи школы до 100 лѣтъ. Кромѣ сеи школы-капарницѣ заложивъ бувъ урядъ парохіяльный въ 1850-тыхъ рокахъ школку въ Текучи. Поки-що, въ сѣй школѣ цвѣрѣнькаютъ воробцѣ, бо условія для учителя такѣ, що анѣ жити не було-бы при чѣмъ, анѣ вмерти не було-бы де. До сихъ двохъ славныхъ школъ прибула ще въ роцѣ 1882 третя, а то въ Березовѣ нижнѣмъ. Сю школу сама громада заложила, тѣлько тымъ заохочена пѣдъ п. инспектора, що въ другѣмъ роцѣ буде зъорганизована. Обѣцянка ся выйшла на то, що: обѣцявъ панъ, кожухъ дамъ, та тепле ѣго слово. Тожь учитель тамъ лишь якъ птахъ перелетный: якъ зимуѣ, то не лѣтуѣ, а якъ лѣтуѣ, то не зимуѣ... А якій хосенъ зъ того, то громада найлѣпше знаѣ. Березѣвъ выжный, середный, Баня березѣвска, Лючки. Акрешоры, слава Богу не маютъ нѣякои школы. „Чому у васъ, чоловѣче, школы нема?“ — „А на що? — пѣдповѣдаѣ рѣвнодушно чоловѣкъ зъ села безъ школы, — чи то мы не видимо, якій хосенъ тымъ, що маютъ?“ Дальша бесѣда була-бы злишна. Отже на смѣло скажемо, що въ 10 селахъ майже нема школъ.

За то жиды найшли нашъ кутъ дуже для себе пѣдповѣднымъ, стали дуже борзо розгнѣждживатись и рѣзными способами нарѣдъ нищити, ажь доки и до насъ не дѣйшла благодать права про обмеженье лихвы та піяньства, котра положила границю рабованю и вызискуваню нашого Пѣдгѣрянина. Вызискуванье нашого селянина було цѣлкомъ иншого рода, якъ по другихъ кутахъ нашои землѣ. Отъ якій обставины склалися до сего жидѣвского спекуляційного вызискуваня и деморализованя народу. Въ 1860-тыхъ и 1870-тыхъ рокахъ стали нашѣ Пѣдгѣряне бѣльшою половиною зъ селъ выходити на заробки рубаня лѣсовъ до Угоръ, Россіи и Молдавы. Своѣю зручностею стали такъ славными, що купцѣ заграничнѣ оденъ передъ другимъ забирали робѣтниковъ зъ нашихъ селъ, а при тѣмъ розумѣѣся, платили дуже добре. Робота була платна пѣдъ сяжня зрубаного и зложеного. Межи всѣми нашими селами були въ такѣй роботѣ переднымы Березовы. Були роки, въ котрыхъ до села ввозили купцѣ пѣдъ 5 до 10 тысячѣвъ рѣчно. (Нинѣ вже то все майже упало. До Россіи, де найкрасшій зъ разу бувъ заробокъ, нѣхто уже не йде, — ще трохи Молдава та Угры живлять наше Пѣдгѣрье.) Де-жь тѣ величезнѣ сумы, спытаѣ хто, подѣлися? Пѣдповѣдь на се дуже легка, бо все бачимо очима передъ собою. Кажу, маленьку часточку того заробку вложено въ господарство, а дуже велика часть ѣго пѣйшла чисто въ жидѣвскѣ руки. Се покажеся на примѣрѣ.

Возьмѣмъ Березѣвъ нижный, село, що числитъ до 300 хатъ. Передъ 1848 рокомъ було три родины жидѣвскѣ, нинѣ ѣсть до пятнацять, дуже численныхъ. Станъ маѣтковый: Жидъ, котрый зайшовъ въ 1848 роцѣ зъ Коломыѣ, привѣзъ до села 50 зр. тай жѣнку. Нинѣ маѣ чотири доньки и двохъ сыновъ. Самъ може числити маѣтку до 50.000 и 400 моргѣвъ полонинъ. Старшій два зятѣ по 20.000 маѣтку що найменче, два молодшѣ по 10 000, сынъ старшій найменче 20.000, а наймолодшій, котрый торбкъ оженився, 5 000 зр.

Другій примѣръ. Жидъ, котрый въ роцѣ 1865 служивъ у другого жида за мѣрошника въ млынѣ, нинѣ числитъ маѣтку що-найменче 50.000. Рѣчь майже неимовѣрна, однакъ правдива. Правда, що онъ, сѣвши въ такѣмъ мѣсци, де три села сходяться дуже добре, обмотавъ тѣ села въ свои сѣти. Нашъ судъ повѣтовый богато бы мѣгъ намъ розкрыти справъ та заходовъ того жида-пасожита.

Майже всѣ пѣдгѣрскѣ по нашихъ селахъ осѣлѣ жиды стоятъ дуже добре, бо всѣ грошѣ, зароблены нашими людьми по чужихъ краяхъ застрягли въ ихъ кишеняхъ, зъ-пѣдки уже нѣколи до нашихъ рукъ не вернуться. Що при такихъ обставинахъ ширилася рѣзного рода деморализація, годѣ тому дивуватися, а радше треба чудуватись, що села нашѣ въ такѣмъ наплывѣ гроша цѣлкомъ не пропали. Зъ межи всѣхъ селъ Люча найбѣльше утерпѣла, бо потратила за пѣвдармо великѣ та красны сѣножати, такъ що зъ своѣи бѣды годѣ ѣй коли пѣднестися, стративши землю зъ пѣдъ нѣгъ. Сусѣдни села забрали землю, а грошѣ — не кажу, за землю, бо се була-бы дрѣбниця, — але зароблены грошѣ забрали жиды зъ Яблонова, зъ котрымъ се село лучиться, цѣлкомъ загорнули. Зъ цѣлковитымъ упадкомъ заробку по лѣсахъ, — а до того иде дуже хутко, — стане декотрымъ селамъ нашимъ дуже гѣрко жити.

Годѣ и того промовчати, що за добрыхъ часовъ не було людей, котрѣ бы щиро народови були сприяли, а ще противно, майже всѣ тогдѣшнѣ писарѣ сельскѣ якъ-разъ ставали по сторонѣ жидовъ, при чѣмъ богато и пѣдъ себе докинули деморализаціи. Нинѣ, слава Богу, въ кождѣмъ напрямѣ богато на добре змѣни-

лося. Тôлько одного бы намъ треба бажати: свѣтла бôльше! — а богато богато зла минеся! *К.*

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Завтра збираються вже въ Пештѣ спôльнѝ делегаціи, а въ недѣлю буде ихъ приймати у себе Є. Вел. цѣсарь. Чи заразъ безпосередно по тôмъ розпôчнуться нарады, не знати; здаѣсь однакожь, що властивѝ нарады розпôчнуться ажь 16 або 18 с. м., бо австрійска палата панôвъ маѣ на слѣдуючій тыждень зôбратися ще бодай на два засѣданя, черезъ що въ нарадахъ делегацій настане мала проволока.

„Vaterland“ доносить, що хочь сесія соймова назначена на осѣнь, то все-жь таки декотрѝ соймы краєвѝ розпôчнуть свои нарады вже вчаснѣйше. Такъ маѣ краиньскій соймъ зôбратися вже незадовго, а сесія єго буде коротка; опôсля соймъ сей буде лишь ôдроченый и збереся въ осени зновъ на звычайну сесію. Дальматиньскій соймъ маѣ зôбратися въ половинѣ липня.

На мѣсце гр. Ришарда Клямъ-Мартиница, котрый — якъ кажуть — думаѣ зложити свôй мандатъ, маѣ обняти предсѣдательство въ комисіи буджетовôй пос. Яворскій, а вицепрезидентомъ палаты маѣ пôсля „Nar. List ôвъ“ бути выбранымъ гр. Сальмъ. Причиною уступленя гр. Кляма суть ôдносины родиннѝ, ôнъ маѣ именно обняти зарядъ великихъ дôбръ по своѣмъ братѣ.

Зъ Пешту доносять, що засѣданя спôльныхъ делегацій закôнчаться около 10 липня. Правительство предложить не лишь жаданье надзвычайного кредиту, але такожь проєкты, котрѝ потягнуть за собою пôдвышенье звычайного и надзвычайного етату войскового. Президентомъ угорскои делегаціи маѣ бути выбраный Людвикъ Тисса.

——

Указомъ царскимъ подѣлено цѣлу Россію европейску на 535 округôвъ военныхъ, щобы тымъ лекше можна перевести на случай потребы мобилизацію. Округи тѣ роздѣляються ще на три части: высшѝ, середнѝ и низшѝ. Высшихъ округôвъ 199 а комендантами тыхъ округôвъ мають бути полковники. Середныхъ округôвъ єсть 210 а низшихъ 126 а комендантами въ нихъ суть пôдполковники. Въ 9 округахъ высшого ряду, особливо важныхъ, до котрыхъ зачисляються округи: петербургскій, московскій, харкôвскій, кіевскій, одесскій, виленьскій, варшавскій, казаньскій и тифлискій, будуть доданѝ комендантамъ помôчники въ ранзѣ пôдполковникôвъ. — Трохи дивну, може чи не на сензацію обчислену вѣсть подаѣ „Kreuzztg.“ зъ Петербурга. Пôсля сеи вѣсти мавъ царь рѣшитися на случай якоись вôйны полишити революційну Францію Нѣмеччинѣ а переводити свои справедливѝ пляны на Всходѣ. Царь слухаѣ радо тыхъ, що промовляють за удержаньемъ мира мѣжь Нѣмеччиною а Россіею. Навѣть Вышнеградскій промовляѣ теперь за удержаньемъ мира а Гирсъ єсть зновъ grata persona у царя.

——

Булянжерови якось не щаститься. Не давно тому выдавъ ôнъ бувъ шумну ôдозву до выборцѣвъ въ департаментѣ Шарантъ, въ котрôй припоручавъ имъ выбирати своимъ посломъ свого приятеля и одномышленника Деруледа, бо то єсть єго кандидатъ Въ недѣлю зôбралося отже въ Анґулемъ 480 выборцѣвъ зъ департаменту Шарантъ всѣхъ републиканьскихъ фракцій и выбôръ выпавъ въ користь Вайлера, администратора газеты Repuь. Fransaise, котрый одержавъ 361 голосôвъ. Дерулье одержавъ всего лишь 8 голосôвъ а самъ Булянже лишь одинъ голосъ. Того дня ôдбулося такожь засѣданье 142 фармазоньскихъ люжь и ухвалено всѣма голосами противъ 5 выдати ôдозву до всѣхъ фармазонôвъ, щобы они выступали противъ булянжерôвскои агитаціи и стали въ оборонѣ свободы и республики. — За то може Булянже тымъ потѣшатися, що прихильники єго казали выбити єму на памятку медаль, на котрôмъ зъ однои стороны написано: „Ген. Булянже, посолъ зъ Нордъ, 127.528 голосôвъ“, а на другôй сторонѣ: „Свобода, рôвнôсть, братерство, розвязанье, ревизія.“ Трохи небезпечнѣйшій рухъ въ користь Булянжера проявився въ войску. Пôдчасъ маневрôвъ именно коло Кульоміе завôзвали официры войско, щобы оно закричало „гурра!“. Тогдѣ одна часть войска закричала: Най жиє Булянже! Войско дôстало за то строгу нагану и за кару не вôльно єму вертати до Парижа.

——

Пôдчасъ дебаты надъ закономъ карнымъ въ италійскôмъ парляментѣ мавъ министеръ судôвництва довшу бесѣду, въ котрôй пояснявъ тѣ параграфы закона, котрѝ дотыкають духовеньства. Ôнъ казавъ: Кары за надъужитя духовеньства були вже ôдъ 1859 р., але ихъ знесено по бôльшôй части, коли то въ 1871 р. кождый дурив себе тымъ, що лагôднымъ поступованьемъ буде можна духовеньство усмирити. Проба була лишь коротка, бо вже въ 1876 р. треба було супротивъ политичного руху духовеньства поставити новѝ законы карнѝ. Проєктъ Виліяніого и пôзнѣйшій проєктъ Манчиніого позбстали въ комисіяхъ не залагоджены. Той злощастный станъ нашого законодавства забезпечивъ бувъ духовеньству повну безкарнôсть, а що духовеньство зъ того добре користало, єсть найлѣпшимъ доказомъ громадна петиція за ôдбудованьемъ свѣтскои власти папы и протесты епископôвъ неаполитаньского и тосканьского, котрѝ выступили не лишь противъ закона о карахъ за загальнѝ политичнѝ надъужитя духовеньства, але и противъ каръ за зраду и за намѣрене ôдорванье однои части державы. Тѣ всечестнѝ отцѣ хотѣли бы мати свободу навѣть робити заговоры противъ ôтчины. Мы не хочемо духовеньства угнетати, мы не хочемо гонити церковъ, але мы не можемо стерпѣти щобы духовеньство топтало ногами нашѝ найсвятѣйшѝ права, право Италіи до Риму, до свободы, єдности и независимости. Адже дôйшло вже до того, що одинъ епископъ, взявши собѣ за примѣръ сварливыхъ папъ зъ середныхъ вѣкôвъ, увôльнивъ бурмистра ôдъ урядовои присяги! Дальше доказувавъ министеръ, що подôбнѝ законы заведено и въ иншихъ краяхъ, бо держава мусить мати оружіе, котрымъ могла-бы боронитися. Новый кодексъ карный лишаѣ духовеньству повну свободу, скоро оно не переступаѣ границѣ тои свободы, але того не можна дозволити, щобы оно уживало свого духовного характеру на то, щобы права свѣтскихъ людей и свѣтскѝ справы накручувати по свому. Бесѣда министра выкликала въ палатѣ грôмкѝ оплески.

——

Не порозумѣнье мѣжь Грецією а Туреччиною заострюѣсь знову. Офиціяльно доносять зъ Атинъ, що консуль Пануріясъ донѣсъ телеграфично свому правительству, що турецкѝ власти въ Монастири на хотѣли приняти актôвъ, котрѝ ôнъ пôдписувавъ. Въ наслѣдокъ того приказало грецке привительство префектови въ Лярисѣ, щобы ôнъ повѣдомивъ тамошного консула турецкого, що ажь до дальшого приказу власти грецкѝ не будуть зъ нимъ зноситися. Мимо неоднократныхъ обѣцянокъ Порта ще и доси не прислала тыхъ актôвъ, що могли-бы скомпромитувттн консуля Пануріяса, а тѝ, що прислала, показалися апокрифичными. Кажуть, що Грецiя буде на будуче поступати супротивъ Туреччины такъ само, якъ ся поступаѣ противъ неи и зовсѣмъ не буде ѣй уступати.

НОВИНКИ.

— **Ц. к. Намѣстництво** затвердило статутъ щирецкои филіи руского Товариства педагогичного.

— **Зъ Долины пишуть намъ:** Дня 6 н. ст. червня померъ въ Долинѣ выслуженый староста Людвикъ Сасъ Бушиньскій, знаный широкôй публицѣ гонитель Русинôвъ на Мазуры. При послѣдныхъ выборахъ до сойму и до мѣсцевои рады громадскои, маючи тогдѣ яко староста власть, доскуливъ ôнъ не одному, не перебираючи въ средствахъ, щобы лише дôйти до цѣли. Тому то смерть єго не выкликала найменшои печали нѣ въ Долинѣ, нѣ въ повѣтѣ. Урядникôвъ Русинôвъ робивъ ôнъ передъ властями небезпечными Москалями — и тому ишли они на зоточенье въ мазурскѝ повѣты.

— **Зъ Перегиньска пишуть намъ:** Въ нашôмъ мѣсточку провадять жиды на великѝ розмѣры промыслъ покутного заставництва, беручи ôдъ селянъ за першій тыждень по 10 кр. ôдъ одного реньского. Вчера, 6 н. ст. червня, прихопила жандармерія одного такого промысловця, отворила єго магазинъ и знайшла до 100 кожухôвъ, сѣракôвъ а кромѣ того цѣлый базаръ всѣлякихъ иншихъ рѣчей, якъ стрѣльбы, сокиры, свердлики, клубки и т. п. Все те забрали на фѣры и завезли до уряду громадского. Зъ того наставъ великій переполохъ помѣжь другими лихварями, — выпорожняли свои склады и ховали рѣчи по пивницяхъ и по сусѣдахъ, боячися, щобы и на нихъ ненадѣйно не впала ревизія. На жаль, не наступило се ще до теперь, хотяй въ Перегиньску кождый тыхъ лихварѣвъ по имени знаѣ и называѣ...

— **Въ Раранчи** — якъ доносять буковиньскѝ часописи — маѣ бути основана уніятска парохія. Вôйтъ Красовскій, одинъ зъ найзавзятѣйшихъ противникôвъ уніи, ôдпокутувавъ за знану читателямъ нашимъ организацію выправы зъ сокирами на уніятскѝ плоты: раду громадску въ Раранчи розвязано. Православна консисторія выслала була до ц. к. староства донесенье православного пароха раранецкого, що уніятскій священикъ о. Каратницкій, збираючи уніятôвъ, деморализуе ихъ, розпиваючи въ читальни и въ своѣмъ домѣ. Переведене слѣдство выказало, що то донесенье було прямо клеветою, бо найбôльшѝ вороги уніятôвъ не могли того признати. Читальня раранецка осталась при уніятахъ, а теперь они задумали ще оснувати и крамницю. На православныхъ Раранчанъ теперь напирають зъ горы, щобъ и они собѣ заснували читальню и крамницю, обѣцюють навѣть помôчь. Наука не пôйшла въ лѣсъ. Але чи не було то ôдъ разу въ той спôсôбъ поступати, заки ще роздоръ наставъ? Годилося то митрополитови казати Раранчанамъ: „На що вамъ читальнѣ? Читальня, — пусте дѣло!“

— **Боркутовый заклядъ купелевый въ Квасахъ** (Боркутѣ) на Угорщинѣ въ мармарошскôмъ комитатѣ удержуе и сего року нашь землякъ п. Иванъ Поповичъ. Черезъ зиму вылагодивъ ôнъ старанно заведенье купелеве и хаты на помѣщенье гостей. За хату, харчь, теплу купѣль, обслугу дома и при купели поставивъ п. Поповичь сталу цѣну по 2 зр. денно. Зô взгляду на трудну доставу мяса и иншои поживы зъ подальшихъ мѣсточокъ, єсть се цѣна дуже умѣренна. До Квасôвъ найдогôднѣйше дôстатись зô стацій Станиславова и Коломыѣ.

— **Нове розпорядженье министра Ґавча.** Сими днями повѣдомиться суплентôвъ гимназіяльныхъ о новôмъ зарядженю министра просвѣты, пôсля котрого всѣ, котрѝ не маютъ испытôвъ учительскихъ, тратять зъ днемъ 15 липня свои мѣсця. Цѣкава рѣчь, кимъ доповнить п. министеръ въ новôмъ роцѣ шкôльномъ силы учительскѝ?

— **На двѣ стипендіи зъ фундаціи им. о. Мих. Бѣлецкого,** рôчно по 90 зр., розписуе намѣстництво конкурсъ. Призначенѝ тѝ стипендіи для ученикôвъ чотирохъ низшихъ клясъ гимназіяльныхъ, або для слухателѣвъ семинаріи учительскои и политехники, родомъ зъ мѣста Городка и гр.-кат. обряду. Поданя вносити можна до 30 н. ст. червня до ц. к. намѣстництва у Львовѣ.

— **Комендантъ жандармеріи въ Радеховѣ,** Иванъ Галасюкъ, що втѣкъ передъ пару тыжднями до Россіи, єсть въ Володимири, де заявивъ въ тамошнôмъ урядѣ политичнôмъ охоту принятн православіе и пôдданьство россійске. Урядъ тамошный запытавъ судъ повѣтовый въ Радеховѣ, чи Галасюкъ не доконавъ якого злочиньства и чи не маѣ нѣчого противъ змѣны пôдданьства. Судъ въ Радеховѣ ôднѣсся до краєвои команды жандармеріи въ Бродахъ.

— **Полисы убезпечень на житье.** Найвысшій трибуналъ выдавъ важне ореченье що-до полисъ убезпеченя на житье. Пôсля сего ореченя не входить полиса въ спадщину по убезпеченôмъ, коли выставлена въ користь оказателя полисы и то навѣть въ такôмъ случаю, єсли убезпеченый не полишивъ нѣякого зарядженя що-до свого майна та єи дальше не ôдпродавъ. Тому не становить убезпечена квота нѣякого предмету екзекуційного для вѣрителѣвъ убезпеченого. Пôсля сего ореченя не втягаѣсь полиса въ инвентарь спадщины а заразомъ не оплачуѣся нѣякихъ скарбовыхъ належитостей ôдъ полисы, полишенои наслѣдникамъ.

— **Подяка.** За пожертвованье 50 примѣрникôвъ книжки пôдъ з. „Nowa kongrua“, складають питомцѣ IV року рускои семинаріи львôвскои сердечну подяку сему Вповажаному дателю, котрый однакъ не подавъ свого имени.

— **Въ Жегестовѣ и Рымановѣ** отворено дня 2 н. ст. червня урядъ почтовый разомъ зъ стацією телеграфичною на часъ сезону купелевого.

— **Грады.** Першій бôльшій градъ въ сѣмъ роцѣ упавъ дня 21 н. ст. мая на досыть значнôмъ обширѣ Галичины, ôдъ Сянока ажь до Городенки и Коломыѣ и досыть значно притовкъ засѣвы озимѝ та коноплѣ. Въ повѣтѣ старо-мѣскôмъ ôдъ сего першого граду до 30 н. ст. мая упавъ три разы градъ; третій разъ нанѣсъ значну шкоду, именно въ селѣ Турю. Въ Чорнушовичахъ, пов. львôвского, вытовкъ градъ засѣвы и заряджено ликвидацію шкоды.

— **Огнѣ.** Въ Беремôвцяхъ, пов. золочѣвского, ударивъ грôмъ въ гр.-кат. приходство; будынокъ згорѣвъ до тла. — Ôдъ грому занялась стодола двôрска въ Кабарôвцяхъ, пов. золочѣвского и цѣлкомъ згорѣла; шкоду оцѣняють на 7000 зр. — Въ Горинци, пов. цѣшанôвского, згорѣли дня 6 н. ст. червня два обôйстя селяньскѝ.

— **Авдіенція Матейка у цѣсаря.** Польскѝ газеты подають розмову цѣсаря зъ Матейкомъ. Розмовляли по француски, а що Матейко не вмѣе сего языка, тому бувъ разомъ зъ нимъ Мар. Горжковскій, секретарь школы штукъ красныхъ въ Краковѣ, щобы пытаня и ôдповѣди толкувати. Цѣсарь: Тѣшуся, що бачу Васъ тутъ. Горжковскій ôдповѣвъ въ имени Матейка, що артистъ мавъ обовязокъ подякувати за ôдзначенье, за медаль золотый. Цѣс.: Тѣшуся, що зробивъ я п. Матейкови приятнôсть... (по хвили): я чувъ, що п. Матейко бувъ хорый. Горж.: Справдѣ бувъ хорый и лѣкарѣ заказали єму выходити зъ дому, длятого ажь теперь прибувъ подякувати Ваш. Велич. Цѣс.: Маю надѣю и бажаю, щобы здоровлье полѣпшилося! — На тôмъ скôнчилась та авдіенція.

— **Въ дивный спосôбъ** ôдобравъ собѣ житье селянинъ Вартоломей Осадчукъ въ Лосячи, пов. борщѣвского. Заложивши ремѣнь на шию та засунувши за него патикъ, почавъ такъ довго нимъ закручувати, доки не удушився. Причины сего дивного самоубійства не знають.

— **Фальшôвника** десятакôвъ срѣбныхъ увязнила жандармерія и ôдставила до суду повѣтового въ Косовѣ. Єсть нимъ Едв. Кемпиньскій слюсарь.

— **Мѣсця въ ц. к. кадетскихъ школахъ войсковыхъ.** Зъ початкомъ року шкôльного 1888/9 т. є. 18 вересня приймеся до шкôлъ войсковыхъ слѣдуюче число ученикôвъ: На I. рôкъ школы кадетскои для пѣхоты у Вѣдни, Будапештѣ и Празѣ для кождои зъ тыхъ шкôлъ по 80 ученикôвъ; на I. рôкъ школы кадетскои для пѣхоты въ Лобзовѣ коло Кракова, Карльштадѣ, Картгавсѣ коло Берна, Германштадѣ, Трієстѣ, Либенавъ коло Грацу, Пряшевѣ, Инсбруку и Темешварѣ, для кодждои школы по 30 ученикôвъ; на I. рôкъ школы кадетскои для артилеріи 80 ученикôвъ; піонерôвъ 40; инжинеріи 15; на II. рôкъ школы кадетскои для кавалеріи 50, а на III. рôкъ 25 ученикôвъ. Поданя вносити треба до 25 липня с. р. до команды тои школы кадетскои, до котрои хочесь бути принятымъ. Близшій постановы суть въ инструкціи для шкôлъ кадетскихъ, часть VIII; а осôбнѝ ôдбитки тыхъ условій выйшли накладомъ книгарнѣ Л. В. Зайдель и Сыны у Вѣдни.

— **Краєва керамична стація дослѣдна у Львовѣ.** Пôдъ такою назвою заложено у Львовѣ заведенье, котре маѣ причинитися до розвою гончарства та продукціи вапна и цементу въ Галичинѣ. Пôсля статуту, уложеного выдѣломъ краєвымъ, маѣ стація керамична: а) розслѣджувати краєвѝ глины всякого роду и сырѝ матеріялы, придалѝ до выробу вапна або цементу, и означити, до якихъ выробôвъ они придаються, чи до выробу цеголъ звычайныхъ або огнетревалыхъ, дахôвокъ, кафель, начиня звычайного або камѣнного, руръ до воды, фаянсу, порцеляны, майолики, и т. п.; б) роздивлятись въ новыхъ техникахъ керамичныхъ, на скôлько они можуть ужитись въ краєвыхъ выробахъ; в) удѣляти практичнѝ вказôвки до урядженя варстатôвъ и фабрикъ для выробôвъ зъ глины и вапна; г) закладати взôрцевѝ варстаты керамичнѝ въ Галичинѣ; д) доставляти краски и иншѝ препараты химично-керамичнѝ для ужитку гончарскихъ шкôлъ, а такожь приписы що-до найлѣпшого способу ужитя мѣсцевыхъ матеріялôвъ, щобы осягнути найзнаменитшѝ выробы; е) удѣляти практичнѝ науки химикамъ, що хотять ôддатись керамицѣ и образувати фаховыхъ учителѣвъ для гончарскихъ шкôлъ. Управителемъ сеи стації назначено инжинира Ед. Кшена, фахово образованого въ тôмъ напрямѣ въ заграничныхъ заведеняхъ. Стація помѣщена въ сутеренахъ школы политехничнои въ будынку для химіи ôдъ стороны майдану св. Юрія. До теперь розслѣджено въ тôй стації: глину зъ Седлискъ коло Равы, придалу до выробу цеголъ огнетревалыхъ; знамениту глину камѣнну зъ Потилича и Глиньска въ пов. жовкôвскôмъ; глину порцелянову зъ Олѣева, пов. золочѣвского, придалу на поливу; глину зъ Козины коло Товстого; глину зъ Сопкова пôдъ Львовомъ, придалу на дахôвки и зъ Софіѣвки гончарску глину; глину зъ Жиравки, пов. львôвского, признано за нездалу. Управителѣ гончарскихъ шкôлъ въ Коломыи и Товстôмъ мають въ сѣмъ роцѣ ôдбути доповняючій курсъ фаховый для доповненя свого образованя въ тôмъ напрямѣ.

— **Дванацятилѣтный убійця ôтця** стававъ въ тыхъ дняхъ передъ трибуналомъ карнымъ въ Бѣлградѣ. Въ однôмъ селѣ бѣлградского округу живъ селянинъ Миланъ Степицъ, пяниця. Упившись розпочинавъ дома бійку и въ сей спосôбъ загнавъ до гробу свого ôтця и жѣнку; полишились єму дѣти, дванацятилѣтный Дмитро и двѣ молодшѝ донечки. Зъ дѣтьми поступавъ ôнъ такъ само; неразъ побивши дѣтей выкидавъ ихъ зъ вечера зъ хаты и не пускавъ на нôчь, не дававъ имъ ѣсти и не справлявъ имъ одежи. Въ сегорôчнôй зимѣ дôйшло єго звѣрство до крайности, и коли однои ночи пôдчасъ снѣжнои метелицѣ выкинувъ дѣтей зъ хаты, заявивъ малый Дмитро, що порѣшивъ убити ôтця, щобы покôнчити разъ тѝ страданя. Дѣвчинки згодились зъ тымъ, але не хотѣли єму нѣ помочи, нѣ дивитись на се убійство. Дмитро вôйшовъ самъ до хаты и взявши сокиру, найперше пôдрѣзавъ горло сплячому ôтцеви а ôдтакъ убивъ, вдаривши кôлька разôвъ обухомъ по головѣ. Зробивши се вернувъ до сестеръ и росказавъ имъ, що доконавъ убійства. Рано вывѣвъ худобу до пôйла а ôдтакъ пôйшовъ до мѣсцевого судіи та признався до убійства. Передъ трибуналомъ боронивъ Дмитра бувшій министеръ Макумавичь, а що свѣдки зôзнали въ користь обжалованого, що отець обходився звѣрско зъ дѣтьми, судъ увôльнивъ єго ôдъ вины злочиньства. Численно згромаджена публика приняла сей засудъ дуже прихильно.

— **Дрôбнѝ вѣсти.** Намѣстникъ п. Залескій выѣхавъ въ середу до Кракова. — Президентомъ республики въ Боливіи выбраный Аницете Арце.— Въ Кіевѣ померъ Николай Ригельманъ, предсѣдатель кіевского Славяньского Благотворительнего Комитету, въ 70 роцѣ житя.

Посмертнѝ — ∓ — оповѣстки.

О. Авксентій Глѣбовицкій, совѣтникъ станиславôвскои Консисторіи, священикъ-ювилятъ, приходникъ въ Слобôдцѣ лѣснôй, дек. коломыйского, померъ въ 77 роцѣ житя а 55 роцѣ священьства. Покôйный бувъ щирымъ патріотомъ а въ р. 1848 заходився коло пôддвигненя народу разомъ зъ оо. Лукою Данкевичемъ, Верещиньскимъ и Озаркевичемъ (посломъ). Вѣчна єму память!

Господарство торговля и промыслъ.

— **Министерство рôльництва** выдало справозданье о сегорôчнôмъ станѣ засѣвôвъ. Збôръ жита заповѣдаѣсь лише слабо або мѣрно, а збôръ пшеницѣ буде имовѣрно середно добрый. Въ деякихъ околицяхъ Галичины и у всѣхъ горѣшнои Австріи пшениця и ячмѣнь суть дуже гарнѝ.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Конкурсы.** Опорожненѝ мѣсця: заступника ц. к. прокураторіи при судѣ повѣтовôмъ въ Радомысли; канцелиста при судѣ пов. въ Ропчицяхъ; возьного при судѣ въ Переворску; дѣтарія при судѣ въ Ценшковицяхъ и експедієнта почтового въ Коростенку коло Дунайця.

— **Именованя.** Краєва рада шкôльна именувала дѣйстными учителями: І. Крукевича въ Товстенькôмъ и Петра Дашиньского въ Василькôвцяхъ.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

Черезъ Ред. „Дѣла“.

Для „Академ. Громады“ въ Краковѣ: Всч. Л. Горалевичъ въ Петранцѣ 1 зр., Всч. Е. Менциньскій въ Хôдновичахъ 3 зр.

На „Нар. Дôмъ“ въ Чернôвцяхъ: Всч. Мосора въ Рыбникахъ 1 ар.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 8 червня. Гр. Кальноки и шефъ секціи Седеній выѣхали нинѣ до Пешту на засѣданя делегацій. Вѣсть будьто-бы французскій посолъ Декре и италійскій, Ниґра, мали такожь ѣхати до Пешту, єсть неправдива.

Берлинъ 8 червня. „Reichsanzeiger“ оголосивъ законъ о продовженю законодательного періоду на пять лѣтъ.

Почдамъ 8 червня. Станъ здоровля цѣсаря бувъ оногды трохи погôршився. Вчерашный день перебувъ цѣсарь добре а кашель зменшився.

Лондонъ 8. червня. Министерство вôйны оголосило розпорядженье о подѣлѣ охотникôвъ и о именованю ихъ комендантôвъ. Розпорядженье се маѣ на цѣли не допустити нѣякого нападу на Англію, пôдчасъ коли при давнѣйшôй организаціи нападъ такій бувъ можливый.

Пештъ 8. червня. Нинѣ розпочала свою роботу комисія регуляційна на угорско-румуньскôй граници.

Софія 8. червня. Розôйшлася тутъ вѣсть, що князь звернувъ министрови вôйны актъ въ справѣ процесу Попова и заявивъ, що мусить насамперед надуматись чи маѣ вырокъ потвердити.

„Господарь и Промышленникъ“

зъ року 1886 (11 чиселъ) и зъ року 1887 (12 чиселъ) можна дôстати въ Администраціи „Дѣла“ разомъ за **1 зр. 50 кр.** (замѣсть 2·50) вразъ зъ пересылкою.

Надôслане.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручає свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ.
2389 43—?

Аптика **РУКЕРА** у Львовѣ
поручає 2460 136—?
препараты зъ гумы и выробы кавчуковй для потребъ хирургичныхъ и иншихъ подôбныхъ.

ЗАКОПАНЕ

стація климатична

ЗАВЕДЕНЬЕ ВОДОЛѢЧНИЧЕ

(НА ХРАМЦÔВКАХЪ)

въ Закопанôмъ

отворивъ зъ днемъ 1 цвѣтня с. р.

Д-ръ Храмєцъ

2400 6—6 властитель и управитель заведеня.

НАЙЛУЧШІЙ

ПАПѢРЪ ЦИГАРЕТОВЫЙ

єсть правдивый

LE HOUBLON

1934 францускій фабрикатъ 25 36

CAWLEY-a & HENRY-ого въ Парижи.

Передъ пôдробкою остерегаєся!

Сей папѣръ поручаютъ якъ найлучше пп. д-ръ І. І. Поль, дръ Е. Людвигъ, дръ Е. Липманъ, професоры хеміи при вѣденьскôмъ университетѣ а то для єго знаменитои якости, єго абсолютнои чистоты и для того, що до него не домѣшанй жаднй шкôдливй здоровю матеріи.

FAC-SIMILE DE L'ÉTIQUETTE 17, rue Béranger, à PARIS

О. Т. ВИНКЛЕРЪ

у ЛЬВОВѢ

поручає пôдъ гваранцією правдивости найдобôрнѣйшй въ обємъ торговлѣ входячй товары, всякй кольоніяльнй и корѣннй артикулы, хиньску гербату послѣдныхъ зборôвъ, англійскій румъ, францускій конякъ, ликеры и розолисы зъ перворядныхъ фабрикъ краєвыхъ и заграничныхъ, старй натуральнй вина угорскй, француске и реньске бѣле якъ и червоне, сардинки, кавяръ, салями, сыры, брындзя, муштарда француска и кремска, оливу до ѣдженя и освѣтленя, шоколяды и какао, англійскй бишкопты и иншй тѣсточка, американьскій екстрактъ зъ мяса и буліонъ зъ Сиберіи.

Дотеперь не зрôвнану блестячу фарбу и лякеры до запусканя помостôвъ, всякй фарбы малярскй сухй, якъ и въ найлѣпшôмъ лнянôмъ покостѣ тертй и тому цѣлкомъ до уживаня готовй, такожь и фарбы малярскй въ тубкахъ и акварелевй. 2410 6—6

Хто добрый товаръ взглядно дорого купує, сей купує дуже дешево!
Хто лихій товаръ пôсля назвы купує, сей купує дуже дорого.

Молодый, маючій учитель

бажає подружитися съ честною панночкою, Русинкою гр. к. вѣры — не вымагаючи посагу, и просить рефлектуючй особы ласкаво зголоситися до администраціи „Дѣла“ у Львовѣ пôдъ буквами А. М. (въ подвôйнôй ковертѣ) Фотографія пожадана. За удержанье найбôльшои дискреціи ручить словомъ честного чоловѣка.
2487 1—3

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимає вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовує ихъ по

4½% на рôкъ.

2219 10—?

РУКАВИЧКИ

всякого рода 2228

Шлейки, Пôдвязки, Подушки сафяновй, Бандажѣ, Суспензоріи, Простирала шкôрянй, Сканделѣ и выробы рукавичничй

поручає найдешевше

2228 8—? ТОРГОВЛЯ

Братей Лянгнеръ

Львôвъ, Галицка ч. 16

Цѣнники даромъ и франко.

„KUCHARKA POLSKA“

мѣстяча „Школу вареня“ дешевыхъ, смачныхъ и здоровыхъ обѣдôвъ.

зôбрана Флорентиною и Вандою

Выданье трете.

Часть перша обôймає: Загальнй рады для кухарокъ. — Якъ уживати огонь въ кухни. О краяню мяса, птиць и рыбъ. Всѣлякй зупы и сосы. Приладженье волового мяса. Приладженье телятины. Приладженье баранины. Приладженье вепровины. Ярины. Гарнитуры до яринъ. Стравы зъ муки и яєць.

Цѣна 50 кр.

Часть друга обôймає: О приладженю птиць домашныхъ. Стравы зъ птиць. Звѣрина и дикй птахи. Легомины и буденѣ. О приладженю рыбъ. Стравы зимнй. Компоты и салаты. Паштеты и паштетики. Миринаты Вудженье и перехованье мяса.

2488 1—2 **Цѣна 50 кр.**

Практичнй приписы печеня святочныхъ тѣстъ

а именно: бабъ, пляцкôвъ, мазуркôвъ и тортôвъ, такожь струцлей, хлѣба, булокъ, рогалькôвъ и рôзныхъ ласощѣвъ до кавы, гербаты и шоколяды зôбранй Фльорентиною и Вандою. Нове побôльшене выданье. **Цѣна 50 кр.**

Выпробованй тайны смаженя конфитуръ и сокôвъ

такожь робленя консервъ, компотôвъ, кремôвъ и галяретъ овочевыхъ — зôбранй Фльорентиною и Вандою (выданье друге значно побôльшене).

Цѣна 50 кр.

По надôсланю переказомъ 55 кр. за томъ, высылаєся франко.

ДРУКАРНЯ НАРОДОВА

В. МАНЄЦКОГО

Львôвъ, улиця Коперника ч. 7.

ВЕЛИКА ГРОШЕВА ЛОТЕРІЯ.

500.000 марокъ

подає яко найбôльшу выграну въ найщаслившôмъ случаю найновѣйша велика державою Гамбурга гарантована лотерія грошева.

Спеціяльно-же:

1	Прем. á М.	300.000
1	выгр. á М.	200.000
1	„	100.000
1	„	90.000
1	„	80.000
1	„	70.000
2	„	60.000
1	„	55.000
1	„	50.000
1	„	40.000
1	„	30.000
7	„	15.000
1	„	12.000
26	„	10.000
56	„	5.000
106	„	3.000
257	„	2.000
2	„	1.500
515	„	1000
839	„	500
30020	„	145
15960	выгр. á М.	
200, 150, 124, 100, 94, 67, 40, 20.		

Найновѣйша, высокимъ правительствомъ державнымъ въ ГАМБУРЗѢ дозволена и цѣлымъ скарбомъ державнымъ гарантована лотерія грошева має **95.500 лосôвъ**, зъ котрыхъ **47.800** певно выграють. **Цѣлый капиталъ приходячій до лосованя выносить**

9,160.290 Марокъ.

Ся грошева лотерія ôдзначаєся особливо тымъ догôднымъ урядженьемъ, що всѣ 47 800 выгранй, котрй суть выписанй въ побôчь стоячôй табели, приходять до певного порѣшеня вже въ кôлькохъ мѣсяцяхъ а то въ семохъ по собѣ постепенно поступаючихъ клясахъ.

Головна выграна першои клясы выноситъ **50.000 марокъ**; збôльшаєся ôдтакъ въ другôй кля-сѣ на **55.000**, въ третôй на **60.000**, въ четвертôй на **70.000**, въ пятôй на **80.000**, въ шестôй на **90.000**, а въ семôй евентуально на **5000.000**, спеціяльно же на **300.000 200.000 марокъ** и т. д.

До участи въ тôй **великôй лотеріи грошевôй** запрошує отсимъ найуклоннѣйше пôдписаный Дôмъ торговый.

Поважаныхъ замовляючихъ проситься долучити припадаючй сумы въ **австр. банкнотахъ або маркахъ почтовыхъ** до замовленя. Можна такожь посылати грошѣ **наказками почтовыми**, на бажанье выконуються такожь припорученя **за послѣплатою**.

До тягненя выгранои першои клясы коштує

1 цѣлый лосъ ориг. 3.50 зр. а.в.
1 полов. лосу ориг. 1.75 зр. а.в.
1 чверть лосу ориг. 0.90 зр. а.в.

Кождый получить на руку **оригинальный лосъ** заосмотреный гербомъ державнымъ а рôвночасно и **урядовый плянъ лосованя**, зъ котрого видко всѣ близшй поясненя. Заразъ потягненю получить кождый беручій участь **урядову листу выграныхъ**, заосмотрену гербомъ державнымъ. **Выплата выграныхъ слѣдує пôсля пляну ретельно и пôдъ гарантією державы.** Наколи-бъ неожидано получителеви не годивсяплянъ лосованя, то мы радо готовй недогôднй лосы передъ тягненьемъ назадъ взяти и ôддати получену за нихъ суму. На бажанье высылаєся **урядовый плянъ лосованя** на передъ даромъ. Щобы мы могли всякй замовленя старанно выконати, то просимо **якъ найскорше**, однакожь на всякій случай передъ

14 червня 1888 2436 2 2

въ котрôмъ то дни наступить тягненье намъ надôслати.

VALENTIN & Comp.

Bankgeschäft

HAMBURG.

Билянсъ Народнои Торговлѣ

по конець мѣсяця цвѣтня 1888.

Актива.

Готôвка въ касѣ центральнôй			915	43
„ „ „ Станиславова	728	37		
„ „ „ Перемышля	339	06		
„ „ „ Тернополя	582	56		
„ „ „ Дрогобича	426	70		
„ „ „ Коломыѣ	321	55		
„ „ „ Стрыя	822	36	3220	60
Товары на складѣ Львова	36935	18		
„ „ „ Станиславова	19993	56		
„ „ „ Перемышля	13880	64		
„ „ „ Тернополя	18489	78		
„ „ „ Дрогобича	12308	37		
„ „ „ Коломыѣ	20584	65		
„ „ „ Стрыя	8194	10	130386	28
Товары въ магазинѣ центральнôмъ			12062	80
Мобилія у Львовѣ	2199	27		
„ Станиславовѣ	1249	55		
„ Перемышли	1284	65		
„ Тернополи	862	88		
„ Дрогобичи	816	64		
„ Коломыи	1232	12		
„ Стрыю	1091	51	8736	62
Устройство всѣхъ складôвъ			2755	69
Дебиторы			8091	88
Администрація центральна	5764	96		
„ складу Львова	4279	81		
„ „ Станиславова	2537	36		
„ „ Перемышля	2415	24		
„ „ Тернополя	3067	30		
„ „ Дрогобича	1866	20		
„ „ Коломыѣ	2609	22		
„ „ Стрыя	964	52	23504	61
Ôдсотки щадничй			2059	38
„ фонду пенсійного			14	40
			191747	69

Пасива.

Фондъ резервовый			2615	18
„ пенсійный			590	63
Удѣлы			35537	80
Залегла дивиденда ôдъ удѣлôвъ			377	52
Стемплева належитôсть			27	99
Резерва податкова			756	20
Конто кредиторôвъ			40187	42
Конто щадницѣ повѣтовои	27745	42		
„ „ центральнои	41172	59	68918	01
Приходы зъ продаж. товар. Львова	9557	85		
„ „ „ „ Станисл.	6432	55		
„ „ „ „ Перемыш.	5277	15		
„ „ „ „ Тернопол	4261	86		
„ „ „ „ Дрогобич.	3839	18		
„ „ „ „ Коломыѣ	5236	61		
„ „ „ „ Стрыя	2633	35	37238	55
Приходы на товар. въ магаз. центр.	2647	—		
„ при посередниченяхъ	1062	85	3709	85
Есконтъ			1655	61
Процента контокорента			132	96
			191747	69

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СИРІЮСЪ“

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручає добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ôдъ продуцентôвъ зъ Америки полудневои.

Коштує у Львовѣ:

1 кильо 1 80 зр.

на провинціи:

4¾ кильо 9·15 зр. франко.

Ôдбирателямъ надъ 50 к. опустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родôвъ кавы, котрй оголошують иншй пôдъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто ôдъ продуцентôвъ, що можу доказати, и продаю єи найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Тріестѣ можна дôстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродає гуртôвникови на мѣсци, той знову гуртôвникови въ Европѣ, ôдъ тыхъ купує комисіонеръ, а ôдъ него ажь купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дôстане де инде по тôй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 147—?

Неомыльне средство

на выгубленье нагнѣткôвъ, бородавокъ и иншихъ подôбныхъ наростей шкôрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.

Цѣна флякону 50 кр.

Встрикненье и капсулки

зъ ростины „MATICO“

въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство

поручає Аптика

К. КРИЖАНОВСКОГО

у ЛЬВОВѢ.

Цѣна фляшки встрикнень 40 кр.

2274 *Капсулокъ 80 кр.* 32—?

Цѣс. кор. упривилеєвана

Рафинерія спиритусу

И ФАБРИКА ОЦТУ

ЮЛІЯ МИКОЛЯША

у ЛЬВОВѢ

выробляє

НАЙЧИСТѢЙШІЙ СПИРИТУСЪ

здалый для панôвъ антикарѣвъ, фабрикъ ликерôвъ и т. п.

2316 котрый продає 55—?

по цѣнахъ умѣренныхъ.

Поручає такожь найлѣпшого рода горѣвки, ликеры и розолисы.

Фабрика въ р. 1782 заложена.

СТАРКА

зъ ц. к. упр. фабрики ликерôвъ, розол. и оцту **І. А. Бачевского** ц. к. придворного доставника у Львовѣ.

Марка въ фляшцѣ à ¾ литр.	Цѣна.
*	зр. —·70
* *	„ —·90
* * *	„ 1·00
1850	„ 1·50
1860	„ 1·20

СТАРКА ЛѢЧНИЧА

зъ р. 1840	зр. 2·50
зъ р. 1830	„ 3.00

Ôдъ коли заложена фабрика, с. є. бôльше якъ ôдъ столѣтя, найбôльше заходу було вырôбъ житнои ***СТАРКИ***, такъ въ краю якъ и за границею вельми цѣненои, улѣпшити и поручаю тую-жь яко напитокъ о знаменитôмъ и нѣжнôмъ, а лагôднôмъ смаку, котрый тысячѣ моихъ Впов. ôдбирателѣвъ уживає замѣсть **COGNAC-У**. Продуктъ сей вывожу въ значнôй скôлькости до *Нѣмеччины, Италіи, Румуніи и до Орієнту, а въ Австро-Угорщинѣ* сей рôдъ выключно числить тысячѣ ôдбирателѣвъ.

Найдогôднѣйше спроваджати СТАРКУ почтою въ пакетахъ à 5 кильо, маючихъ 2 фляшки. 2361 14—52

Для кождого властителя дôбръ, господаря и громады въ цѣлôмъ краю єсть необходимымъ

добрый, здоровый и чистый оцетъ.

ТОРГОВЛЯ Кароля Балабана

2427 17—? **у ЛЬВОВѢ**

поручає **оцтову есенцію**, здоровый и чистый продуктъ до робленя оцту въ бутелькахъ 1/1 и 1/2 кильовыхъ. До 1/2 кильогр. **оцтовои есенціи** додаєся 12 литрôвъ воды. Для громадъ и бôльшихъ заведень въ бальонахъ по 4 и 10 кильограмôвъ.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЬ

поручає

выпробованй и певнй средства косметичнй,

ôдзначенй 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипльомами признаня.

Олѣйокъ таниновый, взмôцняє и пôдпомагає волосю рости. Фляконъ 50 кр.

Помада хинова взмôцняє корѣнцѣ волося и запобѣгає выпадати волосю. — Слоикъ 80 кр

Вода атеньска, до змываня волося, запобѣгає творитися парплямъ, ôдсвѣжує, робить тревалыми барву и полыскъ, — Фляконъ 80 кр.

Олѣйокъ хино-таниновый. Дѣлає знаменито на **корѣнцѣ волося** и на **порôстъ волося**. Въ случаяхъ де въ наслѣдокъ недуга выпало волосье, выказавъ вельми цѣлюще дѣланье. Вже по ужитю однои фляшки можна добачити порôстъ. — Цѣна 1 зр. 20 кр.

Есенція мятова до полоканя устъ, кромѣ приємного, скрѣпляючого смаку и запаху, дуже користно **дѣлає на ясла и зубы.** Фляконъ 50 кр.

Порошокъ ростинно-алькаличный, **до чищеня зубôвъ.** Надає перлову бѣлôсть, ôддаляє камѣнь и квасы, котрй наводять бôль и порохнавѣнье зубôвъ. Пуделко 30 и 60 кр.

Віолинъ средство противъ прѣтя рукъ и пахъ. Фляконъ 50 кр.

Пудеръ салицилевый противъ прѣтя и ôдпареня нôгъ. Пуделко 60 кр.

Оцетъ десинфекційный, сильно ôдвоняючій и ôдсвѣжаючій воздухъ, уживаный въ бюрахъ, коридорахъ и до скрапляня одежи. Фляконъ по 50 кр.

Оцетъ тоалетный, до натираня губы тѣла, полоканя и до ôдсвѣжаня воздуха. — Фляконъ по 50 кр. и 1 зр.

Оцетъ комнатный до кадженя. — Фляконъ по 50 кр.

Брилянтина єсть найлѣпшимъ средствомъ до гарного уложеня и консервованя бороды и набородôвъ. — Фляконъ 50 кр. 2424 8—?

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, Готель Европейскій и ул. Галицка рôгъ Валовои. Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20, и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка, пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 120. Львôвъ, Субота 28 мая (9) червня 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ вôвторокъ, и въ вôвторокъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австрiи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Редакція, Администрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія.

Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатаній вôльній ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

О убезпеченю моральной самостôйности судѣ.

Замѣтка зъ нагоды слова пос. Пернерсторфера.

I.

Що матеріяльна самостôйность урядникôвъ судовыхъ у насъ не досыть убезпечена, о тôмъ було доволѣ и неразъ писано вже въ „Дѣлѣ“ и въ инших галицкихъ часописяхъ. Писано було такожь, правда, и о моральнôй несамостôйности судѣ, але справа се дразливѣйша, и за бувшого президента апеляціи бар. Шенка, хорони Боже, щобы ѣи було прилюдно порушити. Нинѣ, коли бар. Шенкъ пôйшовъ въ добре заслуженый станъ супочинку — а ще особливо, коли пос. Пернерсторферъ въ своѣй бесѣдѣ ôдкрывъ богато сумныхъ сторôнъ галицкого судôвництва, а министеръ бар. Пражакъ обѣцявъ лихо розслѣдити и ѣму зарадити, — то нинѣ можна вже свобôднѣйше та щирѣйше высказатись и про тую сторону независимости судейскои, тымъ бôльше, що се добре послужить до реформы того стану въ судôвництвѣ, якій полишивъ по собѣ въ спадщинѣ бувшій президентъ бар. Шенкъ нинѣшному президентови п. Симоновичеви. Тôлько въ тôй мысли мы подаѣмо деякѣ свои замѣтки.

Не всѣ урядники судовѣ пôдпадають пôдъ назву судѣвъ. Судіями пôсля розумѣня закона нашого суть всѣ президенты, совѣтники и судіе повѣтовѣ. Секретарѣ, адъюнкты и авскультанты суть лише судейскими урядниками помôчными. Но и тѣ остатнѣ повнять функціи судѣвъ и въ поодинокихъ, имъ ôданыхъ справахъ суть судіями. И такъ адъюнкты та авскультанты по повѣтахъ урядуючѣ въ переступленяхъ (въ карнôмъ) суть судіями самостôйными, и адъюнкты въ часѣ неприсутности судѣвъ повѣтовыхъ, заступаючи ихъ, суть самостôйными судіями и въ карнôмъ и въ цивильнôмъ. Адъюнкты и секретарѣ при трибуналахъ дôстають такъ зване „votum“, с. ѣ. право голосованя, надаване черезъ президента апеляціи. Можна сказати, що за-для браку судѣвъ пôсля закона майже всѣ секретарѣ и адъюнкты при трибуналахъ дôстають се право въ карнôмъ, рѣдше и лише деякѣ выбранѣ дôстають право голосу такожь въ цивильнôмъ. Черезъ наданье „votum“ стаѣ тутъ помôчный урядникъ судѣю пôсля закона и ѣго самостôйнôсть и нетыкальнôсть ѣсть заѣарантована, коли, противно, повѣтовѣ адъюнкты такого характеру судіе не набувають и зôстають на дальше урядниками помôчными. Якъ видимо, суть урядники, котрѣ фунѣують яко судіе, а характеру судіе не мають и ихъ законъ не забезпечуе супротивъ настоятелѣвъ и людей, котрымъ они не на руку, такъ що ихъ можна зô взглядôвъ службовыхъ перенести, коли тымчасомъ судія може бути перенесеный лише на основѣ засуду трибуналу дисциплинарного. Авскультантôвъ вôльно переносити президентамъ апеляціи, адъюнктôвъ безъ „votum“ — министерству.

За-для браку судѣвъ пôсля закона дають президенты „vota“ урядникамъ помôчнымъ, часомъ такожь и авскультантамъ. Але що наданье „votum“ потягаѣ за собою великѣ наслѣдки, то п. Шенкъ, бувшій президентъ нашои апеляціи, выдумавъ новый рôдъ судѣвъ, а то: надаючи votum, жадавъ деклярації дотычного помôчного урядника, що зрѣкаѣся правъ зъ законôвъ основныхъ и пристаѣ на „votum“ ôдкличне.

Се рѣчь дивна и смѣшна, але правдива! Маѣмо урядникôвъ, котрѣ мають обовязокъ судѣвъ и судять на рôвнѣ зъ совѣтниками, а не суть судіями и не мають правъ судѣвъ, бо кождои хвилѣ мавъ-бы право президентъ цофнути удѣлене кождому зъ нихъ „votum“. Очевидно, таке поступованье ѣсть противне законамъ и варта бы застановитись: чи деклярація така може обовязувати и бути важною?

Се може мати часомъ великѣ наслѣдки. Ото, молодый судія зъ „votum“ ôдкличнымъ може зôставати въ безнастаннôй обавѣ утраты голосу. Судія такій може, особливо въ дразливѣйшихъ справахъ, отверто не высказати своѣи гадки, противнои старшимъ, щобы не стратити голосу. Рѣчь цѣлкомъ природна, що молодый судія зъ такимъ голосомъ може неразъ боятися голосувати противъ акту обжалованя, с. ѣ. противъ гадки прокураторіи, може неразъ годитися на внесенье прокуратора, щобы когось тамъ въ слѣдствѣ замкнути, хотяй може и достаточнои пôдставы не було, а лише, щобы прокураторови або настоятелямъ не наразитися и не заперти собѣ авансу, особливо тамъ, де за-для рôзныхъ обставинъ прокураторія верховодить и маѣ великій вплывъ на аѣенду судову и на персоналъ судовый. Зважывши тѣ обставины, можемо смѣло казати, що голосы ôдкличнѣ, введенѣ бар. Шенкомъ, не годяться зъ независимостею судейскою.

Идѣмъ дальше.

Хто другимъ вымѣрюе справедливôсть, повиненъ бути такожь судженый справедливо. Длятого ôдъ настоятелѣвъ и высшихъ властей треба вымагати для судѣвъ и урядникôвъ судейскихъ справедливого трактованя при обсадѣ посадъ высшихъ. Политика, протекція и такѣ иншѣ взгляды не повинны тутъ ôдгрывати нѣякои ролѣ. Говоримо се зовсѣмъ теоретично, не ôдносячи тои загальной правды до якихъ-небудь спеціяльныхъ пригодъ. Судіѣ, такъ сказавши, мають выховуватися въ дусѣ справедливости и безсторонности, отже судіями належить именувати лишь тыхъ, що судейскôй службѣ посвятилися.

До именованя на судію потреба передовсѣмъ поданя компетента и ѣго квалификаціи. До послѣднои даѣ пôдставу табеля квалификаційна, котрои деякѣ рубрики выповняють настоятелѣ, по судахъ повѣтовыхъ судіѣ повѣтовѣ, при трибуналахъ президенты. Помежи рубриками табелѣ квалификаційоои знаходиться рубрика „Politisches Verhalten“. На нашъ поглядъ тая рубрика непотрѣбна. Вже сама назва показуе ѣи неумѣстнôсть, а надто, рубрика тая може якомусь настоятелеви, котрый бы самъ займався политикою, дати небезпечне оружіѣ въ руки, щобы урядника здôбного и справедливого позбавити авансу и замкнути ѣму ворота до высшои посады. Бо взагалѣ рубрику сю можна дуже легко зле зрозумѣти. Се залежить зовсѣмъ ôдъ личного погляду, де починаѣсь, а де кôнчиться „политика“. Для неодного досыть бути членомъ рады громадскои або повѣтовои, признаватись отверто до якои народности (н.пр. рускои), предплачувати якôсь газеты (н. пр. рускѣ), пôдпирати чию кандидатуру на посла або бути самому кандидатомъ, — для неодного настоятеля може се значити вже — „политика“, належача до рубрики въ квалификаціи „Politisches Verhalten“, а чрезъ то може пôдвластный урядникъ потерпѣти, попрощатися зъ карiерою. Сю справу пôднѣсъ бувъ разъ навѣть польскій „Kurjer Lwowski,“ застановляючись надъ пытаньемъ, длячого велика часть Русинôвъ кôнчить свои карiѣры на низшихъ степеняхъ урядовыхъ.

Застерѣгаемося, мовь-то мы хочемо говорити тôлько о урядникахъ Русинахъ. Мы стаѣмо на становище загальне, тымъ бôльше, що можемо пригадати братямъ Полякамъ тіи не дуже такъ давнѣ часы, коли инчій вѣтеръ вѣявъ. „Politisches Verhalten“ и о нихъ ôдбивалося, ба хто знаѣ, якій ще коли вѣтеръ повѣе? Впрочѣмъ переглянувши етатъ судовый, ще й нинѣ бачимо чимало поважныхъ именъ не-рускихъ и не-польскихъ.

Рубрика „Politisches Verhalten“, думаѣмо, для судѣвъ и судейскихъ урядникôвъ не повинна истнувати, бо законы державнѣ дозволяють имъ займатися политикою по-за судомъ, а лише въ судѣ при судженю политика не повинна нѣякои ролѣ грати.

Ôдголоски зъ выборôвъ.

При послѣдныхъ выборахъ до рады державнои зъ повѣтôвъ выборчихъ Жовкôвъ-Сокаль-Рава, ôдбутыхъ на дни 2 червня 1885 р., выйшовъ зъ урны посломъ сов. найв. суду Василь Ковальскій. На 567 выборцѣвъ, що голосували, одержавъ сов. В. Ковальскій 302 голосôвъ, сов. Романъ Децикевичь 254 голосôвъ, прочѣ 11 голосôвъ упали або на Вас. Ковальчука, Ковальчика, Ковальовского, Делитевича, або розстрѣлились. Позаякъ абсолютна бôльшôсть выносила 284 голосôвъ, то выбôръ сов. Вас. Ковальского узнало намѣстництво легальнымъ.

Противъ того выбору внесло однакожь кôлькадесять осôбъ зô всѣхъ трехъ повѣтôвъ три окремѣ протесты, надъ котрыми однакожь комисія верификаційна рады державнои перейшла до порядку дневного зъ причины, що наведенѣ въ протестахъ факты показались голословными и навѣть выдумаными. Справы сеи не тыкали бъ мы нинѣ, бо она сталася вже безпредметовою, але маючи пôдъ рукою печатане справозданье комисіи верификаційной, въ котрôмъ основа протестôвъ наведена, мы не могли здержатись, щобы бодай де-що зъ тыхъ протестôвъ подати до прилюднои вѣдомости. То де-що зъилюструе намъ достаточно, якъ пôдôбнѣ протесты пишуться и якихъ средствъ въ тôмъ случаю уживано, щобъ лишень выбôръ руского посла повалити.

На першôмъ мѣсци стоить у всѣхъ трехъ протестахъ замѣтъ, що наше духовеньство и руско-народнѣ товариства причинились до выбору сов. В. Ковальского. Замѣтомъ тымъ тѣшимось, бачучи, що якъ духовеньство наше, такъ и институціи рускѣ умѣють въ народѣ пôддержати свѣдомôсть правъ своихъ. Але протестанты страшно пересадили въ илюстрованю справы. Въ протестахъ сказано, що нарôдъ нашъ уже такій темный, що кождый выборець не розумѣе, чимъ суть выборы посла, а зъ тои темноты скористали священики и наказали выборцямъ голосувати на сов. В. Ковальского. При такôмъ складѣ рѣчей, кажуть протестанты, було неможливо перевести другого кандидата, тымъ бôльше, що священики яко душпастирѣ могли ôдтакъ непослушныхъ выборцѣвъ переслѣдувати (?!) при хрестинахъ, вѣнчаняхъ и сповѣди. Ôдтакъ говориться въ протестахъ, що деякѣ священики звязали выборцѣвъ навѣть присягою (przysięgą lub przyrzeczeniem), але конкретныхъ случаѣвъ нѣгде не наведено, бо и не можна було навести. Протестанты писали, що мовь-то о. Телесницкій зôбравъ бувъ деякихъ выборцѣвъ въ мо-

Володимиръ Навроцкій, ѣго значенье и заслуги.

Ôдчитъ д-ра Евгенія Олесницкого, выголошеный въ памятный день шестыхъ роковинъ смерти бл. п. Вол. Навроцкого.

„Коли споглянемъ, якъ то Русь наша оцѣнюе страдальника-патріота; коли спогадаѣмъ, що доси нѣхто анѣ словомъ публично заслугъ ѣго на пôднѣсъ; що дорога ѣго память иде въ забутье и що загалъ Русиновъ доси нѣчимъ не оказавъ своѣи вдячности для великого покôйника, — то мимоволѣ грудь стискаѣсь зъ жалю и нагадуються слова Тараса:

Нѣхто не гавкне й не лайне
Неначе й не було мене...“

Такими словами писавъ незабутый Вол. Барвѣньскій въ першихъ дняхъ сѣчня 1883 р. при кôнци своѣи пропамятнои згадки, присвяченои памяти свого найлучшого друга, котрого смерть перейшла, не выкликавши великого вражѣня середъ галицкои публики.

Тымъ другомъ, тымъ страдальникомъ патріотомъ, тымъ великимъ покôйникомъ, котрого памяти не умѣла на разѣ признати Русь такъ, якъ-бы то належало и якъ ôнъ на то заслуживъ, бувъ помершій въ Ряшевѣ на Мазурахъ на дни 16 марта 1882 р., саме въ розвитку мужескои силы, бо въ 35 роцѣ дѣяльного а много страдального житя, Володимиръ Навроцкій.

И справдѣ смерть Волод. Навроцкого не выкликала зъ-разу середъ руского загалу въ Галичинѣ навѣть такого вражѣня, яке выкликуе смерть людей о много менше заслужеиыхъ. Кромѣ коротенькои, ляконичнои звѣстки въ „Дѣлѣ“ та стишка въ „Зеркалѣ“, не згадавъ черезъ цѣлый майже рôкъ нѣхто и слова про помершого знаменитого народного борця и ажь при кôнци року 1882 посвятивъ ѣму Волод. Барвѣньскій довшу и основнѣйшу згадку въ „Дѣлѣ“, не надѣючись певно, що за одинъ мѣсяць злучиться самъ зъ своимъ найдорожшимъ другомъ.

Смерть Навроцкого перейшла, якъ сказано, незамѣтно. Русь ледви запримѣтила, що на вырытôмъ численными могилами ѣи народнôмъ боѣвищи прибула нова могила, а зовсѣмъ вже позабула поспытати, кого она крые?

Появы тои годѣ однакъ толкувати невдячностею галицкихъ Русинôвъ. Русь наша вдячна и особливо по смерти не щадить признаня своимъ добрымъ сынамъ. Тутъ лежала причина въ чѣмъ другôмъ: Володимиръ Навроцкій не бувъ звѣстный широкому загалови гал. Русинôвъ.

Писатель политичный, якимъ бувъ Волод. Навроцкій, не може числити на широку популярнôсть мѣжь загаломъ, а то особливо тогдѣ, коли опираѣсь выключно на науцѣ и рѣчь свою трактуе не поверхово, по журналистичному, а основно и науково. Кругъ читателѣвъ такого писателя невеликій, тымъ менчій, чимъ менче образованя въ суспôльности, середъ котрои ôнъ живе, чимъ менче интересу до основного трактованя поважныхъ пытань суспôльно-економичного житя.

До того прибували що-до творôвъ Волод. Навроцкого ще двѣ дуже важнѣ обставины.

Бôльшôсть ѣго творôвъ публикована була въ „Правдѣ“, котру читала въ тыхъ часахъ лише значна меншôсть гал. публики, такъ що ширшому загалови стали приступнѣ лишь пôзнѣйшѣ творы, котрѣ ôнъ мѣстивъ въ „Дѣлѣ“ ôдъ р. 1880. Творы тѣ читала дѣйсно цѣла публика черезъ першѣ два роки выдавництва „Дѣла“, котрѣ були разомъ двома послѣдными роками житя и науково-патріотичныхъ трудôвъ В. Навроцкого. Читала ихъ зъ жаромъ и интересомъ, хочь самъ предметъ не все бувъ зовсѣмъ доступный, читала и чудувалась знаменитôй аргументаціи „Подвôйнои крейдки“, незрôвнанôй сатирѣ „Економичнои реставраціи“, однакъ популярнôсть автора не зыскала тымъ анѣ крихты.

Волод. Навроцкій бувъ въ тôмъ незвычайнôмъ выняткôвôмъ положеню, що зъ горы мусѣвъ зречись того, що у многихъ стаѣ головною причиною и заохотою до трудôвъ и дѣяльности, т. ѣ. славы и розголосу. Яко урядникъ скарбовый державы мусѣвъ ôнъ укрывати пôдъ псевдонимами, а авторство ѣго трудôвъ вѣдоме було лише дуже невеличкôй горстцѣ ѣго товаришѣвъ та одномышленникôвъ.

Ôнъ знавъ, що популярнôсть ѣго не розростесь широко, що слава ѣго не залунаѣ за ѣго житя, що останкôвъ житя не осѣнить пиадный вѣнець признаня загалу землякôвъ, тая одинока осолода трудôвъ неодного дѣятеля.

Ôнъ знавъ и мôгъ надѣятись, що и по смерти Русь не скоро, не ôдъ разу и не въ широкихъ кругахъ пôднесе и оцѣнить ѣго заслуги.

Ôнъ знавъ и зрезигнувавъ на те, трудився щиро, не для славы лягъ при выломѣ народнои твердинѣ. Безпретенсіональне и безкорыстовне а таке щире и безграничне посвященье знаменитого сего писателя нагадуе якъразъ слова Шевченковои думы:

„Менѣ однаково,
Чи хто згадае, чи забуде
Мене въ снѣгу на чужинѣ...
Та не однаково менѣ,
Якъ Украину зліи люде
Задушать въ снѣ и въ огнѣ
Вдову окрадену розбудять...“

Длятого и дѣяльнôсть Навроцкого свобôдна ôдъ всякихъ хочь-бы найдрôбнѣйшихъ цѣхъ егоизму, представляѣсь яко плывуча зъ невычерпаного жерела горячого патріотизму.

А дѣяльнôсть та справдѣ величезна и незвычайна!

Въ послѣдньой епосѣ нашого народного ôдродженя выдала галицка Русь немало свѣтлыхъ, дѣяльныхъ, розумныхъ и патріотичныхъ сынôвъ. Були у насъ одиницѣ зъ горячимъ патріотичнымъ серцемъ въ грудяхъ, зъ блискавицею-словомъ въ устахъ, що умѣли згорнути до себе всѣхъ землякôвъ и вести ихъ щасливо выбраною дорогою до щасливои меты; були у насъ и суть люде, котрѣ до послѣднои каплѣ крови готовѣ боронити правъ и святощей народныхъ; бували и суть такѣ, що понесли розголосъ рôдного слова и науки въ далеку чужину и звѣнчали матѣрь-Русь лавромъ невянучои славы, — мѣжь всѣми тыми однакъ яснѣе Володимиръ Навроцкій яко незрôвнаный герой мысли и знаня, якому, скажу смѣло, не було у насъ рôвного.

Не стану розводитись надъ подробицями житя В. Навроцкого, котрѣ дуже вѣрно и широко розвѣвъ въ выданôмъ „Акад. Братствомъ“ I. томѣ ѣго творôвъ другъ ѣго п. Остапъ Терлецкій.

настири василіяньскôмъ въ Жовкви, де они передъ хрестомъ мали складати „przyrzekamy“ въ руки о. Крушиньского зъ Добросина. П. Богд Дѣдицкій явився въ Жовкви и мавъ заявити выборцямъ, що Романъ Децикевичь зрѣкся вже кандидатуры. Въ Артасовѣ ведено такожь выборцѣвъ до присяги. От. Ем. Левицкій зъ Тартакова ѣздивъ ôдъ села до села и агитувавъ за сов. Ковальскимъ, що впрочѣмъ не збороняєся нѣкому. Выборцеви Якубовскому велено присягати на Ковальского. Хто велѣвъ?—не сказано. Левко Журавель нѣбы-то заявивъ старостѣ, що мусить голосувати за сов. Ковальскимъ, бо єго выключено-бы зъ товариствъ рускихъ. Деканъ о. Роздѣльскій намовлявъ о. Саика за Ковальскимъ, але о. Саикъ голосувавъ за Децикевичемъ. О. Роздѣльскій зъ Сокаля ѣздивъ до села Савчина и обѣцювавъ двомъ выборцямъ (що голосували ôдтакъ противно) по 3 морги грунту церковного въ Савчинѣ. Два выборцѣ зъ Опôльска мали заявити передъ о. Грушкевичемъ, що на нихъ роблено (?) пресію. Двохъ выборцѣвъ зъ Будинина здержавъ о. Осмиловскій тымъ ôдъ выборôвъ, що зайшовъ имъ дорогу процесією.

Протестъ жовкôвскій наводить межи иншими, що Климови зъ Батятичь укравъ хтось (?) легитимацію; що членъ комисіи, о. Тустановскій записувавъ при голосуваню всѣ голосы, що упали на „Bazylego“, на Василя Ковальского, и що не всѣ выборцѣ пôдъ симъ именемъ розумѣли сов. Ковальского, а думали, що десь (?) жиє богатый панъ того имени.

Протестъ сокальскій каже знову: що въ часѣ выборôвъ коло столика станули оо. Іос. Яюсъ, Ем. Левицкій и Зен. Насальскій и шептали до уха выборцямъ имя сов. Ковальского; що прочи̂ священики станули шпалиромъ ôдъ дверей до стола и робили то само. Показалось однакожь, що всѣхъ выборцѣвъ-священикôвъ було на 189 лише 14, а зъ тыхъ 6 голосувало за сов. Децикевичемъ. Въ 12 селахъ не выбрано ôдповѣдного числа выборцѣвъ. (Замѣтъ сей дотыкає старосты). Въ Белзѣ и Соколи голосовано при правыборахъ картками, и т. д.

Наконець протестъ равскій оповѣдає, що въ часѣ выборôвъ дуже агитували за сов. Ковальскимъ оо. Іос. Должицкій, Тад. Минчакевичь и Сиротиньскій. Въ якій спосôбъ, протестъ не каже. Оо. Кунцѣвъ, Колпачкевичь и Мазикевичь стояли зновъ при дверехъ до салѣ и пôдшептували выборцямъ. О. Решетиловичь грозивъ о. Зарембѣ, що якъ буде голосувати за Децикевичемъ, жаденъ священикъ не выручить єго въ парохіи. Жидамъ-выборцямъ выдеръ хтось (?) легитимаціи. Въ деякихъ громадахъ розпущено вѣсть, що сов. Децикевичь приверне панщину (!), и т. д.

Надъ всѣми тыми точками перейшла комисія верификаційна до порядку дневного, бо доказôвъ на правду фактôвъ протестанты не поставили. Лише двѣ точки увзгляднено: 1) що выборцѣ зъ Опôльска и Будинина були пôдъ якоюсь пресією и 2) що въ 12 громадахъ выбрало староство о 12 выборцѣвъ менче, якъ було треба, именно въ Прусиновѣ, Жужели, Махнôвку, Боратинѣ, Илькôвцяхъ, Лучицяхъ, Первѣтичахъ, Потурици, Сѣльци, Тартакôвци, Ульгôвку и Войславичахъ. Позаякъ однакожь по ôдтягненю тыхъ 16 выборцѣвъ ôдъ голосôвъ, упавшихъ на сов. Ковальского, єму лишилось ще 292 голосôвъ, отже 8 по-надъ абсолютну бôльшôсть, то выбôръ сей верификаційна комисія узнала важнымъ.

Референтомъ бувъ пос. Томащукъ

Житье и доля нашихъ народныхъ борцѣвъ выказують сумну и ажь до зачудованя вѣрну схожôсть зъ собою.

Вчасна духова доспѣлôсть за молодыхъ лѣтъ, вчасни̂ а горячи̂ порывы патріотични̂. Найкрасши̂ лѣта молодости сплывають на тяжкôй и завзятôй борбѣ о истнованье. Борба та а разомъ зъ нею надмѣрна патріотична праця нищить завчасу молоди̂ силы. Зъ великимъ трудомъ, зъ нелюдскимъ высиленьемъ доходиться до стану, въ котрôмъ истнованье здаєсь забезпеченымъ, а труды мають починати приносити заслужени̂ плоды. Тутъ починаєсь друга, неменче завзята борба и то зъ противникомъ, супротивъ котрого зъ горы треба здатись. Патріотични̂ заходы нашихъ борцѣвъ выкликують майже правильно переслѣдованье и всяки̂ мѣры, выплываючи̂ зъ vis major. Горячи̂ серця прохолоджуються для ôдмѣны то на Сибири або по Оренбургахъ, то зновъ на Мазурахъ. Слѣдує кôлька лѣтъ сумнои мартирологіи. Vis major доконує свого... а найкрасши̂ наши̂ ратники упадають зломани̂, але не пôгнути̂... Участею ихъ стає смерть передчасна, середъ раныхъ лѣтъ мужеского розцвѣту.

Се коротка житьепись. Се звычайна судьба нашихъ борцѣвъ народныхъ. Житье Волод. Навроцкого пôдходить зовсѣмъ пôдъ то загальне правило, по якому велить доля нашимъ найзнаменитшимъ свѣточамъ проходити черезъ тернисту дорогу житя.

(*Дальше буде.*)

Зъ рады державнои.

247. засѣданье палаты послôвъ зъ дня 2. червня 1888 (вечеромъ).

На тôмъ засѣданю велась дальше спеціяльна дебата надъ проєктомъ закона о податку ôдъ горѣвки.

При §. 6 поставивъ пос. Рихтеръ поправку: „щобы горѣвку призначену до людского ужитку продавано лишь въ очищенôмъ станѣ и щобы при вышинку не домѣшувано до неи шкôдливыхъ здоровлю матеріялôвъ“. До того самого параграфу поставивъ резолюцію пос. Ковальскій, взываючи правительство, „щобы якъ найскорше внесло проєктъ закона, пôсля котрого бы горѣвка, котра не єсть выпродукувана зъ жита, пшеницѣ и ячменю або другихъ матеріялôвъ вычисленыхъ въ §. 32 al. 4 и 5, могла продаватись лишь въ очищенôмъ станѣ“ а пос. Менґеръ резолюцію: „щобы по уплывѣ одного року, якъ увôйде въ житье законъ, не могла горѣвка, котра не єсть выпродукувана зъ жита, пшеницѣ, ячменю або матеріялôвъ вычисленыхъ въ §. 32 al. 4 и 5, продаватись инакше якъ въ очищенôмъ станѣ. Степень и спосôбъ очищеня, якъ и спосôбъ переведеня тои постановы має податись въ дорозѣ розпорядженя.“

Коли всѣ ти̂ резолюціи достаточно пôдперто, промовлявъ найперше пос. Рихтеръ за своєю поправкою, а ôдтакъ забравъ голосъ д-ръ Менґеръ. Бесѣдникъ звернувся найперше до пос. Билиньского и до єго заявленя, що польскій клюбъ нѣколи не примириться зъ лѣвицею ôдповѣдаючи, що пытанье ще велике, чи лѣвиця згодила-бъ ся на союзъ зъ Поляками особливо теперь, де дали наглядный доказъ, якъ умѣють стояти при своихъ принципахъ. Свою резолюцію мотивує бесѣдникъ примѣромъ всѣхъ другихъ державъ, котри̂ заводячи высшій податокъ, давали рôвночасно консументамъ гарантію, що не будуть за свои грошѣ пити отруѣ. Лѣкарѣ сконстатували, що всѣ абераціи розуму походять найчастѣйше зъ уживаня напиткôвъ заправленыхъ. А теперь буде небезпечнôсть фальшованя горѣвки тымъ бôльша, позаякъ горѣвка подорожѣє а шинкарѣ схотять єи дешевше продавати. Длятого єсть обовязкомъ правительства постаратись, щобы продукувано горѣвку чисту и безъ шкôдливыхъ додаткôвъ, хочь-бы прийшло и переробляти або поправляти апараты въ горальняхъ (*страшный крикъ на правици*), бо здоровлье миліонôвъ людей бôльше стоить ôдъ всякихъ другихъ коштôвъ. А можуть консументы домагатись того тымъ бôльше, позаякъ на нихъ именно накладає новый законъ найбôльшій тягаръ. — Пос. Ковальскій покликуєсь на комисію експертôвъ для Галичины и єи ореченье, пôсля котрого горѣвка продукувана въ Галичинѣ переважно зъ гнилыхъ бараболь, має въ собѣ богато фузлю, дуже шкôдливого для здоровля. Въ Галичинѣ не пьєся горѣвка зъ люксусу а зъ потребы, самъ бесѣдникъ може у Вѣдни обôйтись безъ горѣвки а въ Галичинѣ нѣ, така вже тамъ температура. Длятого фузльована горѣвка вплыває въ Галичинѣ на организмы людски̂ дуже убиваючо. Бесѣдникъ радить бути консеквентнымъ и коли приймилось ôдъ Нѣмеччины цѣлый законъ о податку ôдъ горѣвки, приняти такожь и тую безперечно найлучшу єго часть. Вкôнци заявляє бесѣдникъ, що найперше вносить голосувати за внесеньемъ Менґера а коли-бы оно упало, тогдѣ просить о принятье єго внесеня.

По короткôй промовѣ пос. Лажаньского принято внесенье пос. Рихтера, а ôдкинено резолюцію Менґера. Пос. Ковальскій ôдступивъ ôдъ своєи резолюціи.

При §. 7, трактуючôмъ о бонификаціяхъ для рôльничихъ горалень, пôднѣсъ пос. Попперъ недостаточнôсть дефиниціи рôльничои горальнѣ. Онъ вказавъ на нѣмецкій законъ и жадавъ узнаня за рôльничи̂ горальнѣ и ти̂, котри̂ и высше якъ 8, однакъ не высше якъ 10 мѣсяцѣвъ рôчно ведуть кампанію. Обмеженье до 8 мѣсяцѣвъ робить рôльникамъ неможливымъ въ найлучшихъ мѣсяцяхъ выпасати худобу и высылати єи до Вѣдня. По короткôй промовѣ пос. Зотты, котрый противився обмеженю, помѣщеному въ проєктѣ, забравъ голосъ пос. Кронаветтеръ.

Пôдчасъ дебатъ — говоривъ бесѣдникъ — чули мы, що пити горѣвку єсть великимъ грѣхомъ, а тутъ дôзнаємось, що продукувати горѣвку єсть высокою чеснотою, коли нагороджуєсь такъ обильно зъ державнои мошонки. Продуцентамъ подано вже велику користь въ ôдшкодованю, а тутъ ще дають имъ додатокъ до тои користи. Видно, що не досыть було 10 миліонôвъ на рôкъ и що треба було ще щось доложити. Коли зважимо, що въ Долитавіи єсть 1017 горалень (Галичина 574), и що рôчну ихъ продукцію принято въ высотѣ 802.062 гектор. (Галичина 465.594 гект.), побачимо, що той додатокъ вынесе до $3^1/_2$ мил. зр. рôчно. Кажуть, що тымъ способомъ пôдпираєсь рôльництво. То чиста ложь. Рôльництву ôддаєсь майже 70% 22 миліонового населеня Долитавіи, а тыхъ $3^1/_2$ мил. пôде въ кишенѣ 1017 богатыхъ людей. Не ти̂ богати̂ люде творять рôльництво, а ихъ слуги, робôтники, мали̂ рôльники и всѣ ти̂, котри̂ дѣйсно сами̂ займаються рôлею. Они не мають тôлько збôжа, щобы могли мати власни̂ горальнѣ и длятого не дôткне ихъ добродѣйство бонификаціи. Властитель горальнѣ, котрый черезъ 8 мѣсяцѣвъ продукує денно 4—5 гектол., дôстане рôчно бонификаціи — числячи по 3 зр. ôдъ гектол., якъ предкладає законъ — 5082 зр. Додавши до того, що зъ ôдшкодованя припаде що найменше 9 зр. на одинъ гектолитръ, одержимо рôчный дохôдъ такого продуцента въ высотѣ 20.328 зр. Значить, на одинъ гектолитръ вже зъ того, що дасть єму держава, припаде 12 зр. Самъ однакъ справоздавець комисіи признавъ, що вартôсть одного гектолитра чистои горѣвки выносить 8 зр. — значить, що вже ôдъ державы дôстане продуцентъ о 4 зр. бôльше, якъ вартує продуктъ! И чи єсть де въ свѣтѣ продукція, котру бы такъ сильно пôдпирала держава? Коли то має бути для охороны рôльничихъ горалень противъ конкуренцій фабричныхъ, то чому-жь не дає правительство такои охороны прим. малымъ столярамъ або слюсарамъ або другимъ продуцентамъ? Длячого не дало правительство нѣякои помочи 3000 бѣднымъ вѣденьскимъ шевцямъ въ ихъ конкуренціи зъ великою фабрикою въ Медлингъ? Теперѣшна бôльшôсть стоить за недвижимимъ капиталомъ въ некористь движимого. Показує то такъ горѣвчаный законъ самъ, якъ и проєктъ закона о контингентѣ въ котрôмъ протегуються рôльничи̂ горальнѣ въ некористь фабричныхъ. Бесѣдникъ переходить дуже докладно цѣлу исторію податку ôдъ горѣвки въ Австріи и выказує, що за абсолютныхъ часôвъ не роблено нѣколи рôзницѣ мѣжь горальнями рôльничими а фабричными, що податокъ бувъ далеко низшій и що найважнѣйше, що держава не дѣлилась зъ нѣкимъ податкомъ, якій побирала ôдъ консументôвъ. Бесѣдникъ нападає найбôльше на те дѣленьеся податкомъ зъ галицкими дѣдичами и волѣвъ-бы податокъ навѣть 50 до 60 зр. ôдъ напою, але щобы єго побирала сама держава. Бонификаціи суть нонсенсомъ, якого не має нѣяка друга держава. Цѣкаве и то, що правительство признало бонификаціи лишь въ границяхъ контингенту, а комисія розширила ихъ по-за контингентъ. Народы Австріи приймуть постанову дуже неприхильно. Кожда народнôсть переложить єи собѣ на свôй языкъ и то въ дуже досадныхъ словахъ, зъ кождои трибуны, въ кождôмъ товариствѣ буде о тôмъ бесѣда. Параграфы 2, 7 и 8 сего закона стануть найлучшими соціялистичными агитаторами для цѣлои Австріи, котрыхъ не сконфискує нѣякій прокураторъ.

Бесѣдникъ заявляє вкôнци, що знає, що єго слова нѣчого тутъ не поможуть, однакъ говорить и говорити буде хочь-бы слухавъ єго одинъ лишь стенограмъ, бо нинѣ таки̂ ôдносины въ Австріи, що на нѣякихъ прилюдныхъ зборахъ не позволивъ-бы єму того комисарь полиціи сказати, хоче отже хôснувати зъ свободы парляментарнои и тутъ высказати свои погляды. Кронаветтерови ôдповѣдавъ пос. Струшкевичь закидуючи єму, що пôдбурює масы и стремить до розъєднаня клясъ суспôльности. Пос. Кронаветтеръ учить рôльникôвъ, а розумъ єго рôльничій не сягає дальше, якъ тѣнь вежѣ св. Стефана въ саме полудне. Найже знає отже, що тутъ иде о оборону дрôбныхъ предприємствъ супротивъ переваги капиталу, противъ котрому ôнъ самъ боресь. Для бесѣдника не досыть бонификацій для рôльничихъ горалень, ôнъ жадає кромѣ того, щобы правительство пôдпирало ти̂ горальнѣ запевняючи имъ дешеву тарифу фрахтову для ихъ продуктôвъ.

По промовѣ справоздавця принято §. 7 безъ змѣны такъ, якъ предкладала комисія.

На тôмъ закôнчено засѣданье.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Долиньского.

[Чому мы таки̂ „бѣдни̂“?]

На спосôбъ славнои рады „турецкои“ урядує ôдъ 8 лѣтъ и рада повѣтова въ Долинѣ, но зъ тою рôзницею, що коли Русины турчаньски̂ не суть въ радѣ повѣтовôй одвѣтно заступлени̂, то въ Долинѣ цифрово мають бôльшôсть, а маршалокъ п. Мазаракій явно голосить, що яко выбраный Русинами, зъ Русинами тримати мусить.

Та що-жь по тôй бôльшости, коли она кромѣ збôльшеныхъ додаткôвъ повѣтовыхъ зъ 6% на 10%, иншимъ дѣломъ повеличатися не може, а за деяки̂ ухвалы таки соромитися мусить.

Отъ н. пр. въ дни 24 мая с. р. було на порядку дневнôмъ: выбôръ двохъ делегатôвъ до окружнои рады шкôльнои и трехъ выдѣловыхъ до маючои оснуватися въ Долинѣ повѣтовои касы щадничои.

Въ зôбравшôмъ-ся комплетѣ на 14 радныхъ було 9 Русинôвъ. Але коли въ кружку рускôмъ заявлено, щобы выбирати всѣхъ пять Русинôвъ, спротивився тому Впр. о. совѣтникъ Колянковскій зъ Велдѣжа, заявляючи, що то бути не може и що зъ противниками мусимо порозумѣтися, бо пять Русинôвъ не перефорсуємо и лишь на дармо наразимося. Не помогла нѣяка персвазія, нѣ аритметичне зôставленье 5 голосôвъ польскихъ противъ 9 рускихъ, и конець-кôнцемъ удостоилися Русины: одного Русина на делегата до окружнои рады шкôльнои, и одного до касы щадничои, а могли були мати двохъ до рады шкôльнои и трохъ до касы!

Чи не досыть для Русинôвъ по одному?

И такъ зновъ comedia finita, а до давныхъ нарѣкань на выборы до рады державнои, до сойму, до радъ повѣтовыхъ и громадскихъ, долучуєсь постраданый мѣродайный голосъ рускій въ радѣ шкôльнôй и въ финансовôй институціи повѣтовôй, а все нѣхто не виненъ, — сами̂ мы!

[*Примѣтка Редакціи.* Зъ обовязку дневникарского мѣстимо повысшу допись, хочь она мусить дуже прикро вразити кождого Русина. Коли Русины мали таку велику перевагу на засѣданю, могли були на всякій спосôбъ користнѣйше полагодити свою справу. Такій результатъ, якого они добилися, мôгъ бувъ выпасти и безъ бôльшости рускои. Мы не розумѣємо, длячого Русины такъ несмѣло, такъ боязливо выступають на своѣй земли? Повѣтъ Долиньскій прецѣнь чисто рускій! Длячого делегатами и выдѣловыми не можуть и не мають бути Русины, але Поляки?!

При тôмъ замѣтимо, що мы зъ своєи стороны не можемо — якъ бы се выходило зъ дописи — зложити всеи вины за той упадокъ Русинôвъ на одного о. Колянковского, бо коли ôнъ бувъ иншои гадки, якъ други̂ радни̂ Русины, и коли бъ навѣть бувъ голосувавъ инакше, то все ще лишалася руска бôльшôсть 8, 7 и 6 голосôвъ противъ 5 польскихъ. Видко, що Русины въ загалѣ несмѣли̂, боязливи̂, скрупулятни̂ безъ потребы и на свою шкоду. Сумъ тай годѣ!]

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Нинѣ збираються въ Будапештѣ спôльни̂ делегаціи на перше засѣданье а завтра буде ихъ приймати цѣсарь. Може бути, що завтрѣшна промова цѣсаря додасть знову ôдваги народамъ державы, полоханыхъ вѣчно вѣстями о недалекôй кровавôй катастрофѣ, бо зъ рôзныхъ сторôнъ доносять вже, що Є. Вел. цѣсарь згадає въ своѣй промовѣ и про убезпеченье мира, хочь рôвночасно зазначить и потребу узброєня. Поки-що, зъ вѣстей сихъ користає ще лишь одна биржа и грає вже на конто тои промовы въ звышку. — Зъ Будапешту доносять, що спôльный буджетъ єсть сего року высшій о 5 мил. а кредитъ надзвычайный, якого правительство зажадає ôдъ спôльныхъ делегацій, буде выносити 47·3 миліоны; зъ тои сумы выдано вже 16 мил. на карабины репетієрови̂ а 13 мил. прелиминовано. Мадярски̂ газеты доносять, що министеръ вôйны зажадає ôдъ делегацій кредиту на утворенье 4 новыхъ полкôвъ гузарôвъ.

Въ виду того, що обѣ палаты ухвалили вже законъ о податку ôдъ цукру и що сими днями палата панôвъ австрійского парляменту має ухвалити законъ о податку ôдъ горѣвки, настала потреба выготовити чимъ скорше приписы о выконуваню обохъ тыхъ законôвъ. Що-до закона о податку, цукру має вже незадовго зôбратися анкета, зложена зъ представителѣвъ всѣхъ интересованыхъ сторôнъ. Позаякъ оба законы мають вôйти въ житье вже зъ днемъ 1 вересня, то дотычни̂ приписы мусять бути чимъ скорше выготовлени̂.

По скôнченôй кампаніи парляментарнôй роблять вже декотри̂ партіи обрахунокъ, що имъ удалося выбороти для тыхъ, що ихъ выслали до Вѣдня. Такъ пôдносить „Hlas Naroda“ зъ радостею, що ческому клюбови удалося симъ разомъ выбороти для ческого народу значни̂ користи, бо мин. Ґавчь постановивъ не лишь ôдступити ôдъ знесеня ческихъ шкôлъ середныхъ въ Литомышли, Пильзнѣ, Преровѣ, Таборѣ и Кутнôй горѣ, але противно Чехамъ удалося ще узыскати заложенье новои середнои школы въ Пильзнѣ, шкôлъ промысловыхъ въ Празѣ и Бернѣ, новои ческои гимназіи въ Празѣ и высшои гимназіи въ Кромѣрижи и принятя приватнои гимназіи въ Градецу угорскôмъ на Моравѣ на коштъ державы. — Поляки мають ôдшкодованье за горѣвку и хто знає яки̂ ще концесіи, о котрыхъ доперва пôзнѣйше буде можна довѣдатися. Антисемиты выбороли собѣ полекшу въ справѣ Шенерера и т. д. Кожда партія, кождый клюбъ парляментарный вертає до дому зъ якимись здобутками, лишь одни̂ Русины выбороли собѣ въ часѣ сеи многоважнои кампаніи парляментарнои велику — дулю!

Доносять зъ Вѣдня, що правительство австрійске внесло въ дипломатичнôй дорозѣ жалобу до россійского правительства въ справѣ нарушеня границѣ черезъ россійску сторожу пограничну. Въ наслѣдокъ того выдало правительство россійске строгій заказъ нарушуваня границѣ пôдъ загроженьемъ строгихъ каръ.

— —

О ческихъ колонистахъ въ Россіи одержала „N. fr. Presse“ зъ Петербурга кореспонденцію, въ котрôй досыть вѣрно и объєктивно єсть представленый станъ ческихъ колоній и справа переходу ческихъ колонистôвъ на православіє. Кореспондентъ згаданои газеты каже, що ôнъ бувъ на однôмъ зъ послѣдныхъ засѣдань петербургского благотворительного комитету, бо сподѣвався, що на сѣмъ засѣданю буде проводити новый предсѣдатель гр. Игнатьевъ; єго надѣя була хибна, бо гр. Игнатьева не було, але за то чувъ ôнъ, якъ въ комитетѣ досыть объєктивно обговорювано справу переходу ческихъ колонистôвъ на православіє. Показалося — каже кореспондентъ — може навѣть противъ волѣ справоздателя комитету, священика казаньского собору, о. Лебедева, що причиною переходу ческихъ колонистôвъ на православіє були причины економични̂ и соціяльни̂. О. Лебедевъ, котрый умѣє по чески говорити, ѣздивъ минувшого року по ческихъ колоніяхъ на Волыни, де єсть якихъ 20.000 колонистôвъ и старався тамъ пôзнати мѣсцеви̂ ôдносины религійни̂. Перше пытанье, яке єму Чехи поставили, було, чи ôнъ приѣхавъ до нихъ на приказъ царя. Коли Лебедевъ сказавъ, що нѣ, але и завѣрявъ ихъ, що подасть всяки̂ ихъ жалобы до вѣдомости царя, почали колонисты смѣло и отверто жалуватися на правительство и на окружаюче ихъ православне населенье. „Мы — казали колонисты, покинули рôдный край, припускаючи, що идемо до братного народу, а тутъ на Волыни мусѣли мы зробити той сумный досвѣдъ, що анѣ правительство анѣ жителѣ не признають насъ своими братами Славянами, а уважають насъ за Нѣмцѣвъ.“ Черезъ той фальшивый поглядъ заказано отже Чехамъ купувати землю а мѣсцеви̂ жителѣ набрали до нихъ ще бôльшои ненависти. Навѣть тымъ Чехамъ, що перейшли на православіє, даєся почувати та ненависть, бо ихъ вѣчно обжаловують передъ православнымъ духовеньствомъ, що они не жиють по божому закону и за то накладаються на

нихъ ôдтакъ церковнй кары. Середъ такихъ обставинъ мусѣли они побоюватись, що вхъ будуть проклинати ихъ власнй дѣти за то, що они покинули рôдный край. Взагалѣ, каже справоздатель, не суть Чехи ворожй православнôй церквѣ а переходови ихъ масами на православіе стоить на перешкодѣ лишь то, що они безъ причины не довѣряють православію и бояться поверховныхъ трудностей. Головною перешкодою однакожь есть для нихъ трудность научитися россійского языка и длятого тй, що обовязуються письменно перейти на православіе, ставлять условіе, щобы служба божа ôдбувалася для нихъ въ ческôмъ языцѣ. Початокъ до того зробивъ Лебедевъ тымъ, що ôдмовивъ молитву въ ческôмъ языцѣ. Дальше не хотять они нѣчого и чути про тй многй православнй свята и длятого жадають точного означеня тыхъ святъ, въ котрыхъ по службѣ Божôй могли-бы робити. Сй условія казали и справоздателеви призадуматись и надъ тымъ и длятого радить ôнъ не спѣшити зъ навертаньемъ Чехôвъ на православіе. „Доки они суть католиками — казавъ Лебедевъ—то они все ще можуть стати православными, але скоро разъ перейдуть на православіе, то дуже легко може настати небезпечность, що они зненавидять вѣру за-для рôзныхъ нецорозумѣнь, якй можуть настати.“ Певными членами православнои церкви може статися доперва пôдростаюче поколѣнье, длятого треба головно звертати увагу на ческй школы, въ котрыхъ треба пôднести и збôльшити науку россійского языка. Межи ческими колонистами проповѣдують теперь два мисіонеры а священики Чехи, що перейшли на православіе, одержуть платню ôдъ св. синоду.

Зъ рôзныхъ сторôнъ Россія надходять мирй вѣсти мимо того, що россійске министерство вôйны не перестае робити приготовлень военныхъ. Такъ доносять до польскихъ газетъ зъ Варшавы, що офицыры дôстають теперь навѣть дуже довгй урльопы, що треба уважати лишь ознакою мирного стану въ Россіи. До „N. fr Presse“ доносять такожь, що въ Петроковѣ и Кельцахъ закрыто войсковй стаціи телеграфичнй. Ту обставину, якъ и то, що всѣмъ официрамъ безъ вынимки дають теперь на кожде жаданье навѣть и довшу ôдпустку, уважають въ Царствѣ польскôмъ за ознаку мира. — Кажуть, що царь мае незадовго переѣхати зъ цѣлымъ дворомъ до Петергофу а 15 червня поѣде до Кіева на ювилей хрещеня Руси. Ôдтакъ поѣде царь на Кавказъ а опôсля верне до полудневои Россіи на великй маневры.

——

Найважнѣйшимъ фактомъ въ теперѣшнôй внутрѣшнôй политицѣ нѣмецкôй есть то, що оголошено вже санкціонованый цѣсаремъ законъ о продовженю законодательного періоду въ Прусахъ. Выходило-бы зъ сего, що партія бисмаркôвска и симъ разомъ побѣдила и що криза, на котру вже на серіо заносилося, вже залагоджена. Чи такъ есть чи нѣ, годѣ ще сказати, бо не знати, чи рескриптъ цѣсарскій до Путкамера буде такожь оголошеный чи нѣ. Впрочѣмъ надходить зъ Берлина вѣсть, що цѣсарь обстае таки при тôмъ, щобы и рескриптъ сей бувъ оголошеный а рôвночасно доносять такожь, що Путкамеръ подався до димисіи и що на мѣсце его мае бути покликаный якійсь либеральный урядникъ зъ администраціи. Якъ-бы оно тамъ впрочѣмъ и не сталося, то всежь таки треба признати, що рескриптъ цѣсарскій о свободѣ выборôвъ бувъ тяжкимъ ударомъ для нѣмецкихъ реакціонерôвъ и чи его теперь оголосять, чи нѣ, то ôнъ таки не позôстане безъ успѣху, бо нарôдъ вже знае, яка есть воля цѣсаря а реакціонеры могли вже такожь змѣркувати, що ихъ чекае. Въ берлиньскихъ кругахъ политичныхъ доказують, що въ найблизшôмъ часѣ не настане нѣяка змѣна въ кабинетѣ, але пôзнѣйша змѣна министерства дѣлъ внутрѣшныхъ есть дуже имовѣрна.

——

Фіяско, яке зробила бесѣда Булянжера въ парляментѣ, зробило вельми пригнетаюче враженье такъ на самого Булянжера якъ и на его прихильникôвъ. Паризкй газеты доносять, що враженье то вплынуло такъ сильно на Булянжера, що ôнъ мусѣвъ ще передъ закрытьемъ засѣданя вертати домôвъ и положитися до постелѣ. Приятелѣ его стали навѣть на серіо радити вже надъ тымъ, чи ôнъ не буде мусѣвъ зложити свôй мандатъ. На другій день охолонувъ однакожь Булянже зъ першого враженя и набравъ новои ôдваги. Въ розговорѣ зъ кореспондентомъ газеты „France“ сказавъ ôнъ, що завѣвся на Фльокетѣ, бо давнѣйше уважавъ его за мужа державного; по бесѣдѣ его мусить однакожь ôдступити ôдъ свого первѣстного погляду и коли-бъ не то, що мусѣвъ выйти скорше зъ засѣданя, то бувъ-бы самъ голосувавъ за афишованьемъ бесѣды Фльокета. бо оголошенье сеи бесѣды може лишь ему (Булянжерови) выйти на користь.

НОВИНКИ.

— **Зъ Збаража пишуть намъ:** Сеи середы посолъ о. Ник. Сѣчиньскій въ товариствѣ о. И. Бохенского и К. Устіяновича ôдвѣдали нашого много заслуженого посла и патріота Стеф. Качалу въ Шельпакахъ. Застали недужого въ заслоненôмъ пôдъ хатою лôжку, якъ читавъ часопись. Ему, слава Богу, полекшало и ôнъ що дня уживае въ садку свѣжого воздуха, по кôлька годинъ денно. Слѣды тяжкои и болѣстнои хоробы не затерлися ще на его помарнѣлôмъ лици, однакъ краска лица того есть зовсѣмъ природна, а живй притомнй очи и легкôсть реконвалесцента въ розговорѣ даютъ на безпечно надѣятись, що ôнъ намъ выздоровѣе скоро. Бодра его душа переносить зъ великимъ стоицизмомъ страданя и ихъ ачей переможе. О Ст. Качала розмовлявъ зъ о. Н. Сѣчиньскимъ зъ великимъ занятьемъ о справахъ публичныхъ и пôйшовся о власныхъ силахъ по покояхъ. — *У.*

— **Зъ Перемышля пишуть намъ:** Противъ тутешного адвоката, д-ра Мохнацкого, почали були слѣдство карне зъ причины посудженя его о злочиньство зъ §. 129 зак. карн., поповнене на молодежи шкôльнôй. Дôставши на днесь, 8 н. ст. червня, завôзванье до судіи слѣдчого, отроився ôнъ въ ночи. Покôйный полишивъ листъ, въ котрôмъ згадуе, що хотяй знае, що ôдбирати собѣ житье есть грѣхомъ смертельнымъ, однакъ не видячи иншого выходу, мусѣвъ се вчинити. — Померъ тутъ нинѣ такожь Павло Єлень, книгарь, въ 75 роцѣ житя.

— **Зъ Môстκôвъ пôдъ Львовомъ пишуть намъ:** Дня 27 н. ст. мая звиджувала молодѣжь шкôльна зъ Môстκôвъ пôдъ проводомъ свого учителя п. Дмитерка важнѣйшй будынки и заведеня Львова. Оглянули церковь св. Юрія, будынокъ соймовый, музей им. Дѣдушицкихъ и промысловый музей мѣскій. Всюды принимали дуже ласкаво сельску молодѣжь а деяки незнакомй паны не жалували труду, показати и обяснити дѣтямъ дещо цѣкавѣйшого. За се складаеся всѣмъ тымъ Добродѣямъ именемъ молодежи шкôльнои сердечне Спасибôгъ.

— **Зъ Борщѣвского пишуть намъ:** Въ Кудринцяхъ и околици великй посухи вже ôдъ довшого часу; ярина може цѣлкомъ пропасти. Мимо такъ злого выгляду на урожаѣ нема цѣны на збôже и великій бракъ купця. — Въ Горошовѣ знищивъ пожаръ горальню и припасы збôжа. Огонь займився зъ неосторожности; шкода значна.

— **Въ Краковѣ** покôнчено карне слѣдство въ справѣ надужить при бранцѣ якъ въ самôмъ Краковѣ такъ и въ деякихъ иншихъ мѣстахъ. Прокураторія выготовила въ тôй справѣ обширный актъ обжалованя, а розправа ôдбудеся въ найблизшôй каденціи передъ судомъ присяжныхъ. По засудѣ акты ôддадуться министерству вôйны.

— **Екзекуція доходôвъ урядникôвъ приватныхъ.** „Wiener Ztg.“ оголошуе законъ, ухваленый радою державною що-до екзекуціи доходôвъ урядникôвъ приватныхъ, побираючихъ платню ôдъ товариствъ, заведень и спôлокъ. §. 2 гласить: „Платня и иншй доходы службовй осôбъ, стало занятыхъ въ приватнôй службѣ, не пôдпадають екзекуціи, если ихъ загальна сума не перевысшае 800 зр. За сталe занятье уважаються ôдносины службовй, що треваютъ що-найменче одинъ рôкъ, чи то пôсля закона, чи пôсля контракту, або вкôнци и звычаю, а до розвязаня котрыхъ треба що-найменче 3-мѣсячного речинця. Если доходы рôчнй перевышаютъ 800 зр., то пôдпадаютъ загальнымъ постановамъ о екзекуціи и убезпеченю. Пенсіи емеритальнй, вызначенй урядникамъ приватнымъ зô стороны службодавцѣвъ, заведень и спôлокъ, пенсіи вдôвъ и сирôтъ по нихъ пôдпадаютъ екзекуціи, если выносять бôльше якъ 500 зр. Державнй належитости, якъ податки, стягаються екзекуцією безъ нѣякихъ обмежень.

— **Новй „великй“ цигара.** Разомъ зъ дорожшимъ тютюномъ и цигарами введено въ торговлю новый рôдъ цигаръ по 2 кр. На памятку пôдвышеня цѣны назвали въ Краковѣ тй новй цигара „Дунаѣвскій“. Новй цигара выдаються на око досыть добрй, навѣть зроблено сю выгоду для курцѣвъ, що вже ôдтято у тыхъ цигаръ верхный кôнчикъ.

— **Змѣны въ нотаріятахъ.** Нотарь въ Грималовѣ, п. Іос. Гайда, уступае зъ днемъ 22 н. ст. н. ст. червня зъ свого урядованя въ Грималовѣ, а зъ днемъ 1 н. ст. липня обôймае нотаріятъ въ Жовкви. — Сенатъ дисциплинарный знѣсъ провизоричну суспензію нотаря въ Угновѣ, п. Юл. Целевича, въ наслѣдокъ чого ôбôймивъ ôнъ свое урядованье въ Угновѣ.

— **Докторатъ богословія** на львôвскôмъ университетѣ зложивъ кс. Володиславъ Юганъ, родомъ зъ Тернополя, катихитъ въ гимназіи Францъ-Іосифа и префектъ въ латиньскôй семинаріи духовнôй.

— **Кôлько шинкôвъ въ Галичинѣ?** На 6 миліонôвъ мешканцѣвъ въ Галичинѣ припадае 19.122 шинкôвъ, або одинъ шинокъ припадае на 310 людей. Въ самôмъ Львовѣ есть 325 шинкôвъ. Въ иншихъ краяхъ Австріи ôдношенье мѣжь населеньемъ а числомъ шинкôвъ показуеся гôрше якъ въ Галичинѣ. И такъ припадае одинъ шинокъ въ Буковинѣ на 250 людей, въ Моравѣ на 200, въ Чехіи на 200, въ Тироли на 180, въ Каринтіи на 160, въ Стиріи на 210, въ низшôй Австріи (зъ Вѣднемъ) на 210, въ высшôй на 180, и въ Зальцбурзѣ навѣть на 130 людей.

— **Концесію** на будову зелѣзницѣ зъ вузкимъ шляхомъ зъ Устрикъ черезъ Чорну до Лôмны и зъ Чорнои до Поляны одержали фабрикантъ Динеръ и инжиниръ Фанкъ зъ Вѣдня.

— **Другій шестимѣсячный курсъ науки кутя коней** починаеся зъ днемъ 1 н. ст. липня въ львôвскôй школѣ ветеринаріи. Кандидаты маютъ особисто зголоситись до канцеляріи школы ветеринаріи мѣжь 25 а 30 н. ст. червня ôдъ 10 до 12 год. передъ полуднемъ и выказатись свѣдоцтвомъ укôнченя шкôлъ народныхъ и свѣдоцтвомъ дволѣтнои практики челядника въ ремеслѣ ковальскôмъ.

— **Французке товариство плавбы воздушнои** зробило було вторôкъ выправу, щобы перекопатись въ якôй высокости надъ поверхнею землѣ чоловѣкъ може еще удержатись при житю. Знаный аеронавтъ Жові зъ Марсиліи выбрався разомъ зъ маляремъ Маллетомъ въ подорожь на бальонѣ „Горля“. Взнеслись зъ фабрики газовои въ Вилльетѣ о год. 7 рано. Обемъ Горлѣ выносивъ 1680 метрôвъ, а вага разомъ зъ човномъ 400 клгр.; матеріялъ, зъ котрого бальонъ збудовано, повернiксовано зъ обохъ сторôнъ, щобы газъ не мôгъ зъ него выдôстатись. Аеронавты забрали зъ собою барометеръ зъ скалею до 10.000 м. высоты, термометеръ зъ скалею до 30° понизше зера, гигрометеръ до означеня вохкости воздушныхъ просторôвъ, електроскопъ и електрометеръ для оцѣненя, о скôлько воздухъ есть переповненый громовиною, и бусолю. Кромѣ того взяли два менши бальоники до слѣдженя воздуха въ стрефахъ горѣшныхъ. Все то умѣщено въ скриняхъ и запечатано. Саму подорожь описуе Жові такъ: „О год. 7 выѣхали мы зъ фабрики газовои. Вѣтеръ гнавъ насъ на захôдъ, але по 40 минутахъ були мы зновъ надъ фабрикою, бо струя воздушна перла насъ вже теперь на всхôдъ. О год. 8 м 40 знаходились мы вже въ стрефѣ 4800 м. надъ землею, температура выносила тутъ — 2°, о год. 9 м. 15 досягли мы 6000 м., а термометеръ показувавъ + 3°; о год 9 м. 45 взнеслись мы на высоту 6600 м. при температурѣ + 1°, а въ кôнци о год. 10 пôднеслись мы на 6650 м. при температурѣ — 3°. Мôй товарищъ въ тôй хвили зômлѣвъ, але я привѣвъ его знову до силъ кислородомъ, що мавъ его въ бальонахъ. Мимо того зажадавъ ôнъ, щобы взноситись ще высше, и мы выкидаемо послѣдный балястъ 400 клгр., котрый мали зъ собою и досягаемо о год. 10 м. 10 при температурѣ — 5°, а заразъ потôмъ — 3° высоты 7000 м. Маллетъ чуеся зовсѣмъ здоровымъ, и я не виджу жаднои рôзницѣ, оба розмавляемо звычайнымъ голосомъ, силы физичнй дописують добре. Нашь бальонъ покрывъ иней, хмары дуже густй, збитй. Въ тôй хвили не чуемо нашого голосу и починаемо дуже живо спускатись. На землю упали мы въ лѣсѣ, ôддаленôмъ 380 клм. ôдъ Парижа, — подорожь тревала 4 годинъ. Двѣ морскй свинки знесли подорожь зовсѣмъ добре, але два голубы, выпущенй, оденъ въ высотѣ 4000 м., а другій, коли бальонъ вже спускався, не повернули.“ Высота якои досягнувъ Жові, не есть найбôльша. Аеронавтъ Тіссандіе взнѣсся до 8000 м. и каже, що небезпечнôсть для житя починаеся доперва въ высотѣ надъ 7000 м. Въ тôй стрефѣ не може вже чоловѣкъ жити безъ додаваня кислороду.

— **Въ бесѣдѣ пос. Пернерсторфера** мѣжь ей стенограмомъ а телеграмою львôвскихъ газетъ, отже и „Дѣла“ суть деякй рôзницѣ. Такъ замѣсть слôвъ: „Обмѣньскій въ отвертôмъ письмѣ закинувъ Ґолашевскому и Рошкевичеви всякй чины негонородовй“, въ стенограмѣ стоить: „Обмѣньскій оголосивъ до обохъ тыхъ панôвъ Отверте письмо, въ котрôмъ легко можна було знайти причину до оскорбы чести обохъ адресатôвъ“. Рôвно-жь въ стенограмѣ нема слôвъ: „п. Нап. Ґолашевскій есть крôвнымъ п. надпрокуратора Зданьского, а судія п. Рошкевичъ кузиномъ бар. Канного“. Поправляючи се, мѣстимо понизше и надôслане письмо п. Ґолашевского:

„Хвальна Редакціе! Позаякъ кôлька осôбъ, дôткненыхъ змѣстомъ бесѣды посла Пернерсторфера, або и уступами, вложенымъ въ сю бесѣду, почули потребу представити публично факты въ дѣйстнôмъ свѣтлѣ, то и я прошу Хв. Редакцію помѣстити отсе спростованье:

Высказанй або й не высказанй уступы сеи бесѣды закидають менѣ, що я позбавивъ п. Кароля Обмѣньского его батькôвщины, и що тому не выступивъ я зъ жалобою о обиду чести противъ сего пана за его „Отверте письмо“ до мене выписане, що я не мôгъ мати надѣѣ, щобы ся жалоба принесла добрый успѣхъ для мене. Щобы закиды сй показати въ правдивôмъ свѣтлѣ, наводжу:

На безнастанній прошеня п. Маріи Обмѣньскои, властителькы наслѣдства Ш. дôбръ Товстобабы и вѣрителѣвъ тыхъ дôбръ, мѣжь котрыми найзнатнѣйше мѣсце припало родичамъ и родинѣ властителькы, пôднявся я функціи секвестра сихъ дôбръ. Але коли обнявши секвестръ я добачивъ, що мое становище стане неможливымъ по причинѣ интересôвъ властителькы и вѣрителѣвъ, а суперечныхъ домагань п. Кароля Обмѣньского, мужа властителькы, — я представивъ комисіи урядуючôй просьбу, увôльнити мене ôдъ сего обовязку. Установленье нового секвестра наступило ажь по роцѣ, головно зъ причины п. Кар. Обмѣньского, котрый у всѣхъ инстанціяхъ противився увôльненю мене ôдъ обовязку секвестра. Черезъ цѣлый сей часъ змушено мене завѣдувати майномъ панѣ Обмѣньскои а то въ сей способôбъ, що завѣдателемъ установивъ я п. Кар. Обмѣньского а контрольоромъ п. Петра Стахевича, ôтця властителькы и повнолѣтныхъ та малолѣтныхъ властителѣвъ. Они тому выключно газдували и правили, ведучи рахунки, я же повнивъ безкористовно функціи ихъ касіера и наглядника.

Доперва мôй наслѣдникъ въ обовязку секвестра, п. Юліянъ Обмѣньскій, братъ стрыечный и шуринъ п. Кар. Обмѣньского, признавъ ôдповѣднымъ судово усунути п. Кар. Обмѣньского зъ маетку секвестрованого, мовь то его батькôвщины.

По дволѣтнôй секвестраціи п. Юліяномъ Обмѣньскимъ набувъ сей маетокъ въ дорозѣ екзекуційнои лицитаціи Галицкій Банкъ Кредитовый, по чѣмъ лише часть сего маетку я купивъ за дорогй грошѣ зъ вôльнои руки ôдъ Банку.

То суть факты, вытягненье внесень, и ôдповѣдь на закидъ позбавленя батькôвщины, а я полишаю ихъ опинiи публичнôй, коли ся справа приватна представлена публично.

Заявляючи вкôнци, що жалобу о обиду чести противъ п. Кароля Обмѣньского, за-для Отвертого письма я не внѣсъ не зъ боязни, мовь-бы ся жалоба не принесла користного для мене успѣху, але зъ пересвѣдченя, що мое выступленье противъ п. Кароля Обмѣньского могло-бы мене лише обидити, въ чѣмъ упевнили мене мои близшй и дальшй знакомй — додаю, що зъ конфискатою Отвертого письма и слѣдствомъ противъ п. Кароля Обмѣньского я не мавъ нѣчого спôльного, — остаю зъ поважаньемъ

Наполеонъ Ґолашевскій.

Товстобабы 6 червня 1888.“

— **Дрôбнй вѣсти.** Комитетъ парохіяльный въ Обертинѣ одержавъ ôдъ цѣсаря 100 зр. на внутрѣшне уряджене церкви. — Въ Ожидовѣ, пов. бродского, Яковъ Клипкеръ, слуга при тартаку, ôдобравъ зъ почты грошѣ, призначенй для Балькена и Тененбавма, и втѣкъ зъ ними. Були то листы грошевй, одинъ на 2544 зр., а другій на 1065 марокъ. Клипкеръ есть родомъ зъ Россіи.— Въ Парижи померъ маршалокъ Едм. Льобефъ, бувшій министеръ вôйны и шефъ штабу генерального пôдчасъ вôйны пруско-французкои.

Вѣсти зъ Аеп. Львôвскои.

Въ пропозицію принятй оо.: на Завидовичѣ І. Атан. Юркевичъ, П. Мих. Царь, Ш. В. Харламповичъ, 4) Ем. Левицкій, 5) Іос. Высочаньскій; — на Утѣшкôвѣ І. Гр. Бѣлевичъ, П. Карпо Винтонякъ, Ш. Ипол. Богачевскій, 4) Як. Гутковскій, 5) Іос. Высочаньскій, 6) Ем. Дольницкій, 7) Вол. Павликовскій, 8) Ник. Бѣлецкій и 9) Теодоръ Бѣлевичъ.

Кан. институцію одержавъ о. Теодоръ Величковскій на Букачôвцѣ.

Введенй оо.: Теодоръ Кордуба въ Бережанахъ и Мих. Дзеровичъ въ Топоровѣ.

Увôльненй оо.: Мих. Соневицкій ôдъ администраціи Бережанъ и Мих. Дзеровичъ ôдъ администраціи Чанижа.

До испыту конкурсового дозволено приступити оо.: І. Топольницкому зъ Олеська, Сев. Борачкови зъ Бѣлковець, Теодорови Мурдзакови зъ Швайкова, Дм. Ксьонжекови зъ Курянъ, І. Залескому зъ Урлева, Юл. Галькевичу зъ Любинець, Ад. Витвицкому зъ Бережницѣ, Ник. Сенишину зъ Покровець и Кл. Соневицкому зъ Гниличокъ — всѣмъ въ червни с. р. — а Ром. Фицаловичу въ жовтни с. р.

Посмертнй — ∓ — оповѣстки.

Олена Доброграѣвна, укôнчена слухателька высшихъ курсôвъ въ Кіевѣ, щира Русинка-украинка, гостивша передъ кôлькома роками кôлька тыжднѣвъ у Львовѣ, упокоилася сими днями на грудну болѣзнь въ Ментонѣ. В. ѣ. п.!

Выказъ складаныхъ жертвъ.

Черезъ Ред. „Дѣла“.

Для „Шкôльнои Помочи“ (на колоніи вакаційнй): Вп. Т. Реваковичъ, судія зъ Пôдбужа 1 зр.

Для „Академичнои Громады въ Краковѣ“: о. В. Небыловець зъ Перегиньска 3 зр.

Для бѣдныхъ учениковъ рускои гимназіи: о. В. Небыловець 1 зр.

Для тов. ремѣс. „Зоря“: о. В. Небыловець 1 зр.

Для недужого артиста п. Стефурака: о. Мих. Цегельскій 2 зр; д-ръ мед. Володисл. Ступницкій 1 зр.; Левъ Герасимовичъ, адъюнктъ суд. 1 зр.; Кароль Пôдляшецкій, адъюнктъ суд. 2 зр., — разомъ 6 зр.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 9 червня. Пôсля „Presse“ Нѣмеччина и Австрія ôдступили ôдъ мытовыхъ репресалій, бо царь давъ (?) черезъ амбасаду нѣмецку въ Петербурзѣ запоруку мира.

Пештъ 9 червня. Угорска делегація ôдбула довѣрочне засѣданье и ухвалила предложеня що-до выбору президіи и комисій. Кандидатомъ на призидента поставлено Людвика Тиссу а на вицепрезидента кард. Гайнальда.

Берлинъ 9 червня. Цѣсарь принявъ димисію Путкамера и надавъ ему великій хрестъ ордера Гогенцолернôвъ.

Римъ 9 червня. Парляментъ радивъ надъ новымъ закономъ карнымъ и ухваливъ перейти до порядку дневного надъ знесеньемъ кары смерти а ôдтакъ ôдкинувъ одноголосно всѣ петиціи епископôвъ зъ протестами противъ параграфôвъ нового закона дотыкаючихъ духовеньства.

Софія 9. червня. Говорять тутъ о якômсь конфликтѣ межи консервативными а либеральными членами кабинету. Князь и княгиня Климентина мають незадовго выѣхати до Всхôднои Румеліи.

Почдамъ 9. червня. Цѣсарь маеся зновъ лѣпше; канулѣ не змѣнювано. Цѣсарева выѣхала вчера вечеромъ до захôдныхъ Прусъ.

Атины 9. червня. Въ тутешныхъ кругахъ политичныхъ уважають конфликтъ въ Монастири въ Македоніи за залагоденый.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

8. л. червня 1888.

Львôвъ: Пшениця 6·30 до 7·—, жито 4·30 до 4·90, ячмѣнь 4·— до 5·00, овесъ 4·15 до 4·75, горохъ 4·— до 10.— вика 4·50 до 5·—, рѣпакъ 9·— до 9·70, лнянка — до —, конюшина червона 24·— до 35·—, конюшина бѣла 20·— до 30·—, конюшина шведска 30 до 36, хмѣль ôдъ 15 до 55.— зр. за 56 кильо въ мѣсци, оковита за 10.000 литрôвъ 24·50 до 25·— зр.

Тернопôль: Пшениця 6·20 до 6·85, жито 4·20 ко 4·75, ячмѣнь 4·— до 4·75, овесъ 4·30 до 4·70 горохъ 4·— до 9.50, вика 4·30 до 4·75, рѣпакъ 9·— до 9.50, лнянка — до —, конюшина червона 17·— до 36·—, конюшина бѣла 30·— до 36·— конюшина шведска 30 до 35.

Чернôвцѣ: Пшениця 6·30 до 7·—, жито 4·30 до 4·80, ячмѣнь 4·20 до 5.30, овесъ 3·60 до 3·90 горохъ 4·40 до 9·—, вика 4·10 до 4·80, рѣпакъ 9·— до 9·50 лнянка — до —, конюшина червона 18·— до 34·—, конюшина бѣла —·— до —·— конюшина швед —до —, тимотка 20·— до 30·—.

Пôдволочиска: Пшениця 6·45 до 6·95, жито 4·05 до 4·50, ячмѣнь 3·75 до 4·95, овесъ 3·60 до 4·—, горохъ 3.75 до 9.—, вика 4·50 до 4·—, рѣпакъ 9·— до 9·49, лнянка — до —; конюшина червона 28·— до 33·—, конюшина бѣла 30·— до 36·—, конюшина шведска 28 до 35.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Пчт. Читальня въ Ступници. Просимо за кождымъ разомъ реклямувати, то мусить остаточно управильнятися. Ч. 114 высылаемо въ-друге. — **Вп. И. В. въ Комарнѣ.** Заплачено до 30/6. — **Вп. Е. Г. въ Ниськy.** Польскй газеты антидатують, то Вамъ здаеся, що они скорше доходять.

Надôслане.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручає свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ.
2389 41—?

Аптика **РУКЕРА** у Львовѣ
поручає 2460 137—?
препараты зъ гумы и выробы кавчуковй для потребъ хирургичныхъ и иншихъ подôбныхъ.

Розкладъ ѣзды на зелѣзницяхъ державныхъ.

важный ôдъ 1 червня 1888.

Приходять до Львова: о год. 1·15 въ ночи зъ Будапешту, Лавочного, Стрыя, Кросна, Хирова, Гусятина и Станиславова; — о год. 8·06 рано зъ Сухои, Хирова, Стрыя и Станиславова; — о год. 3·20 по полудни зъ Сухои, Хирова, Гусятина, Станиславова и Стрыя; — о год 7·40 вечеромъ зъ Гусятина.

Ôдходять зô Львова: о год. 5 рано до Стрыя, Лавочного, Будапешту, Хирова и Стружа; — о год. 10·15 рано до Стрыя, Станиславова Гусятина, Хирова и Сухи; о год. 7·50 вечеромъ до Хирова и Сухи; — о год. 9·48 вечеромъ до Станиславова и Гусятина. 2238 41—?

Staines
LINOLEUM,
F. Walton's Patente.
Kork-Teppiche.
A. Reichle, Wien, I., Kolowratring 3

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

при зближаючихъ-ся испытахъ въ школахъ народныхъ подає до вѣдомости Свѣтл. Радъ Шкôльныхъ, Впов. священикôвъ, катихитôвъ, учителѣвъ и родичѣвъ, що книжки накладу товариства, призволенй кр. Радою шкôльною на преміи для ученикôвъ, *красно оправленй зъ позолочеными берегами*, можна купити **въ канцеляріи товариства при улици Ôрменьскôй ч. 27** по слѣдуючôй цѣнѣ:

Ластôвка	20 кр.
Добре роби, добре буде	17 „
Росказы про силы природы	20 „
Оповѣданя о житю св. Бориса и Глѣба	20 „
Повѣстки для дѣтей	27 „
Сестра	15 „
Байки	22 „
У пропасть дорога ховска	28 „
Зоря	22 „
Исторія Руси Ч. II.	23 „
Исторія Руси Ч. III.	28 „
Паша, душа въ господарствѣ	35 „
О користнôмъ ужитю неужиткôвъ	22 „
Де-що про здоровле	20 „
Ленъ и коноплѣ	24 „
Рогата худоба	45 „
Про живоплоты и лѣсы	20 „
Веняминъ Франклінъ	16 „
Пасѣка	24 „
На досвѣткахъ	22 „
Чимъ люде живй	20 „
Житє св. великомуч. и лѣкаря Пантелеймона	20 „
Родина Морозовичѣвъ	20 „
Дрôбна птиця господарска, а великй грошѣ	20 „
Молитвеникъ народный (въ звычайнôй оправѣ)	20 „
въ лучшôй оправѣ:	
а) хребетъ полотняный и золоченый хрестъ зъ переду	25 „
б) цѣла оправа полотняна, береги золоченй и золоченый хрестъ зъ переду	35 „
Зоня безплатна учителька въ хорош. переплетѣ	35 „
„ „ въ звычайн. „	20 „

Всякй замовленя высылаються скоро и точно.

Крѣсла до воженя хорыхъ

въ хатѣ и на улици, вôзки до сидженя, лежаня и воженя. Цѣны найдешевшй. Признали се першй лѣкарѣ Вѣдня.

Выключно лише у тапицера **Едварда Гроссманна** у Вѣдни, I. Singerstrasse ч. 10.
2491 1—2

ПРАКТИЧНЙ а ДЕШЕВЙ ПОДАРУНКИ

на свята и именины

Годѣ часъ тратити!

НАЙСВѢЖША НОВÔСТЬ!

Лише 5 зр. 25 кр.

коштує найновѣйшій

ВАШИНГТОНЬСКІЙ РЕМОНТОАРЪ

до накручуваня безъ ключика при ушку, зъ 5-лѣтною гварантією за добрый хôдъ. Тôлько сей годинникъ може заступити **золотый годинникъ** а то по перше черезъ добре урегульованье, по друге черезъ **правдиво роскôшну куверту** и длятого можна єго кождому якъ найлучше поручити.

Лише 1·20 зр. коштує красный покоєвый **стѣнный годинникъ** зъ добрымъ регульованымъ веркомъ, зъ ланцушкомъ и тягарками, зъ выпуклыми бронзовыми прикрасами.

Лише 2·50 зр. коштує пышный прикрасный **стѣнный годинникъ** зъ дзвôнковымъ будильникомъ, въ рамкахъ горѣховыхъ, зъ вказуючимъ, самосвѣтячимъ щитомъ, иде и будить пунктуально.

Лише 3.90 зр. коштує францускій, золото-бронзованый **Будильникъ годинниковый** зъ голосно бючимъ приладомъ будильнымъ. Окраса для кождого чи то въ хатѣ, чи въ подорожи, зъ веркомъ тревалымъ, не знищимымъ и пунктуально идучимъ.

Лише 4·50 зр. коштує **срѣбно-никльовый годинникъ, кишеневый цилиндеръ** зъ досконалымъ регульованымъ веркомъ и пишно украшеною оправою, зъ кришталевымъ пласкимъ скломъ, незвычайно гарный.

Лише 30 кр. гарный, позолочуваный **ланцушокъ** зъ гачикомъ до годинника.

Лише 1·20 кр. гарный **ланцушокъ до годинника,** въ золотôмъ фасонѣ зъ брильокомъ печатковымъ, роботы артистичнои.

Лише 3·75 зр. патентованый годинникъ зъ маятникомъ, зъ приладомъ бючимъ годины и пôвгодины, оправленый въ найделикатнѣйше политурованй рамы, якъ найлучше наслѣдуючй горѣхове дерево, зъ вагаломъ и бронзовыми вагами. Крôмъ тыхъ прикметъ має сей годинникъ и тую неоцѣнену властивôсть, що въ ночи патентованый щитъ єго свѣтить чуднымъ фіолетовымъ, чаруючо гарнымъ свѣтломъ, за силу котрого **гарантуєся черезъ 10 лѣтъ.**

Несчисленна скôлькôсть ôдбирателѣвъ, котра сей годинникъ бачила и купила, була немовь очарована сею небувалою и неимовѣрною дешевостею.

Выключно тôлько набути єго можна за попередною высылкою грошей або послѣплатою. 2486 2—12

Wiener Uhren-Depot und Versandt

BALSAM, Wien

II. Schiffamtsgasse 14. T.

SEIGEL'A пигулки розвôльняючй.

Найлучше средство противъ запору и лѣнивого дѣланя утробы.

Они не погôршують, якъ иншй лѣки, стану слабого, нѣмъ ôнъ лучше чуєся. Ихъ дѣланье, хочь лагôдне, але цѣлковите и безъ неприємныхъ наслѣдкôвъ, якъ млоєня, рѣзаня въ жолудку и п. Seigel'a розвôльняючй пигулки суть найлучшимъ средствомъ, яке лишь коли вынайдено. Они чистять кишки ôдъ всѣхъ дразнячихъ субстанцій и удержують внутренности въ здоровю. Найлучше средство противъ нищителѣвъ нашого житя, злого травленя и лѣнивого дѣланя утробы. Сй пигулки суть охороннымъ средствомъ противъ пропасницѣ и всѣхъ родôвъ слабости, они всѣ труючй складники зъ внутренностей ôддаляють. Пигулки дѣлають скоро а однакъ лагôдно, не справляючи жадныхъ болѣвъ. Коли хто має прикрый катаръ, або сподѣваєсь пропасницѣ, чує болѣ въ головѣ, въ плечехъ або суставахъ, то Seigel'a пигулки катаръ усунуть а пропасницю ôдженуть Причиною обложеня языка зъ солонымъ смакомъ суть шкôднй матеріи въ жолудку. Кôлька дозъ Seigel'a пигулокъ очищують жолудокъ, усувають злый смакъ а поправляють апетитъ; зъ тымъ вертає здоровлье — Попсована пожива спроваджує блювоту, млоєнье и розвôльненье. Коли однакъ кишки ôдъ тыхъ нечистостей одною дозою Seigel'a розвôльняючихъ пигулокъ очиститься, то зникають неприємнй наслѣдки и здоровлье повертає. Seigel'a розвôльняючй пигулки, бранй передъ спаньемъ и не шкодячи спаню, усувають такожь всѣ зъ надмѣрного ѣдженя або питя повсталй злй наслѣдки — ЦѢНА однои коробки Seigel'a розвôльняючихъ пигулокъ **50 кр.** а. в. Дôстати ихъ можна въ подовгастыхъ пуделкахъ.

Властитель: A. I. WHITE, Limited, 35 Farringdon Road, London.

Головный складъ и головне мѣсце высылки „Seigel'a пигулокъ“: Johann Nep. Harna, Apotheke „zum goldenen Löwen“ in Kremsier (Моравія).
2135 8—12

Дальше можна дôстати въ аптикахъ **Галичины и Буковины** въ слѣдуючихъ мѣстахъ:

Львôвъ, I. Блюменфельдъ. Карчевскій, Г. Крижановскій, Жиг. Рукеръ, Байзеръ и I. Вевюрскій; **Чернôвцѣ,** д-ръ Іос. Барберъ, I. Голихôвскій, В. Бельдовичь; **Бяла, Бояны, Бржеско, Броды,** М. Кулакъ; **Дрогобичь,** Айхмилеръ. Рачка; **Дукля, Гурагомора, Ярославъ,** Вислоцкій; **Озѣрна, Камѣнка, Коломыя,** Е. Штенцель, I. Сидоровичь; **Копычинцѣ,** М. Редеръ; **Кракôвъ,** I. Травчиньскій, Сѣдлецкій, В. Редикъ, Е. Штокмаръ; **Лисько, Новый Санчь, Перемышль,** Нагликъ; **Подгурже, Пôдволочиска, Пôдкамѣнь коло Бродôвъ, Ряшѣвъ, Роздôлъ, Рава руска, Живець, Самбôръ, Скавина, Станиславôвъ,** Альбинъ Амировичь, А. Байль, Г. Мацура; **Стрижôвъ, Стрый, Сучава, Тернонôль.** Ф. Ямругевичь, Л. Фляйшманъ, Г. Кагане; **Тарнôвъ,** Ходацкій, Е. Ранкъ; **Товмачь, Варяжь, Вишня, Войничь и въ многихъ аптикахъ по иншихъ мѣстахъ державы.**

И. ИГНАТОВИЧЬ

у Львовѣ, ул. Коперника Ч. 3., въ Краковѣ, Суконницѣ Ч. 20, въ Чернôвцяхъ Ринокъ Ч. 2.

поручає свого выробу

до выгубленя насѣкомыхъ домашныхъ, ôдзначенй 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипльомами признаня на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ.

именно:

ФЕНИЛИНЪ
до вынищеня молѣвъ зъ зародишами въ сукняхъ, футрахъ и меблихъ, фляконъ **60** кр.

Ґрильонъ
выгубляє швабы, караконы, стоноги, свѣркуны, щипавки, каралюки, прусаки и т. п. — фляконъ **30** кр.

Зела антимолевй
до перехованя футеръ, пуделко **30** кр.

МИКОТОНЪ
непохибне средство до выгубленя блощиць — фляконъ **50** кр.

ПАПѢРЪ АНТИМОЛЕВЫЙ
хоронить ôдъ молѣвъ футра, сукнѣ, портієры, заслоны и меблѣ, штука **3** кр.

ПОРОШОКЪ ПЕРСКІЙ
(дальматиньскій) до выгубленя блохъ и т. п. насѣкомыхъ, пачка **5, 10** кр. фляконъ **20** и **30** кр.

ПАПѢРЪ НА МУХИ
штука **3** кр.
2424 7—?

АЛИХЕНІЯ
непохибне средство до вынищеня домашного гриба, кильо **40** кр. при сто кильо начинье даромъ.

ОПИРАЮЧИ-СЬ НА ДОВѢРІЮ

зъ якимъ ôдносяться майже ôдъ 20 лѣтъ до нашого „Якорного проганяча недугъ“ (Anker-Pain-Expeller) уважаємо се єю повинностею такожь **тыхъ** запросити до спробованя, котрй сего улюбленого средства домового ще не знають Оно не єсть нѣякимъ средствомъ тайнымъ, але **строго ретельнымъ, умѣєтно** зложенымъ препаратомъ, котре справедливо заслугу, щобы єго всѣмъ **терплячимъ на гос ець и ревматизмъ** яко **зовсѣмъ певне** поручити Найлѣпшимъ доказомъ того, що многй хорй, котрй выпробовали другй дуже захвалювнй средства, **зновъ таки до успѣшного Pain-Expeller-а беруться.** Черезъ порôвнанье власне пересвѣдчилися, що не лише **ревматичнй болѣ,** якъ **ломанье зъ членахъ и пр.** а такожь **болѣ зубôвъ, головы, хребта, кольки и проч.** найпевнѣйше уступають черезъ натиранье „експелеромъ“. За **дешеву цѣну 40 кр,** 70 кр, взгл. зр. 1·20 може навѣть небогатый набути, а грошѣ якъ безчисленнй успѣхи доказують, надармо не выкидаються. Стерегтись треба передъ шкôдливыми пôдробленями и принимати лише „Pain-Expeller“ зъ знакомъ **якора** яко правдивый На складѣ въ премногихъ аптикахъ, головный складъ: Apotteke zum Goldenen Löwen въ Празѣ Близшй вѣсти подають: F. Ad. Richter et C° Вѣдень.
2161 31—51

Тайна красы

выробу ПЕТРА КРОКЕВИЧА аптикаря въ Краковѣ.

Неимовѣрне подивлянье и надзвычайне признанье зô стороны красавиць для сего чудового и незвычайно скоро дѣлаючого средства робить, що сей препаратъ, выробу Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ, розхаплюють зъ нечуваною скоростею. Crême сей, справедливо названый „Тайною красы“, ôддаляє въ тягу однои ночи всяку неделикатнôсть, стверджене, червонôсть шкôры, прищѣ, угры и лишаѣ гинуть безповоротно по ужитю сего знаменитого и найпевнѣйшого въ своихъ наслѣдкахъ средства котре навѣть лице поморщене чудово робить молодшимъ, надаючи єму красный справдѣ молодечій цвѣтъ. Уживаный щоденно на нôчь, чудово заховує цвѣтъ ôдъ всякого ствердненя шкôры, якъ рôвно-жь и ôдъ передвчасныхъ морщинъ. Тому то повинно се средство находитися въ тоалетѣ такъ молодои и краснои паночки якъ и красивои дамы.

Цѣна 1 зр, 1 зр. 50 кр. и 2 зр. 2398 19—?

ИСИДОРЪ ВОЛЬ

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 6

поручає Впов П. Т. Публицѣ свôй выключный складъ

Россійскои гербаты.

Одержує правильно що тыждень свѣжій транспортъ найлѣпшои гербаты зъ Москвы и поручає єи пôсля побôчь стоячого цѣнника

Замовленя залагоджуєся найретельнѣйше и скоро, такожь за послѣплатою, опакованье франко.

Особливо звертаєся увагу на 3 знаменитй роды К. & С. Попова.

	зр	кр
Кайсовъ, знам. чорна ½ кильо	1	60
„ „ мелянжь „ „	1	80
Сушонгъ, знаменита „ „	2	—
„ найлѣпша „ „	3	—
Мелянжь караванна „ „	4	—
Фу-чу-фу (Ч. I. „ „	3	20
„ (Ч II. „ „	4	60
„ (Ч. III. „ „	6	—
К. & С. Поповъ (фунтъ 1 р. 60 р.	2	40
„ („ 2 „ — „	3	—
„ („ 2 „ 50 „	3	75
Высѣвки (знаменита ½ кильо	1	60
„ (Г. prima „ „	1	80
„ (non plus ultra „ „	2	50

Ласкавй порученя почтою, опакованье франко. 2475 2—20

Добре треває вѣчно.

Доказомъ того розголосъ, якого заживає славна ва весь свѣтъ **д-ра мед. А. Rix оригинальна паста Помпадуръ.**

Єсть се знаною рѣчею, що деякй женщины мали средства, котрй заховували имъ выглядъ молодости и єи всѣ „внѣшнй прикметы“, а именно **свѣжôсть, красоту и гладкôсть шкôры** ажь до найпôзнѣйшои старости. Славна панѣ ***Помпадуръ*** на дворѣ Людвика XV. мала таку рецепту, котра запевнила ѣй такожь ажь у пôзну старôсть єи вродженй прикметы, причѣмъ она знала єи передъ цѣлымъ свѣтомъ скрывати. Паперы, въ котрыхъ переховувалась рецепта, дôстались у руки однои высокого роду фамиліи, котрои краса ще нинѣ загально подивляєсь, и **д-рови Rix,** котрый вôйшовъ случайно въ лѣкарскй и иншй ôдносины, удалося вглянути въ се письмо держане въ тайнѣ и въ сей спосôбъ зладити **найзнаменитше средство** въ користь цѣлого свѣта черезъ повысшу **пасту Помпадуръ.**

Одиноке средство лѣчниче и консервуюче, котрымъ можна ôддалити веснянки, плямы печѣнковй, угры, червоности и всѣ иншй зла приключуючй-ся на лици а такожь удѣляє цвѣтови лиця молодечу свѣжôсть. Товстолезнй свѣдоцтва о найлѣпшихъ успѣхахъ сеи найзнаменитшои пасты до лиця може кождый ласкаво переглянути.

Щобы оминути пôдроблень, треба при закупнѣ **пасты Помпадуръ д-ра Rix-а** брати лише запечатанй пакеты и уважати, щобы приписъ бувъ заосмотреный въ facsimile вынаходчика. Многй иншй средства суть зъ тымъ самымъ або подôбнымъ именемъ и часто захвалюються передъ купцемъ за найпевнѣйшй и найлѣпшй, а однакъ лише выкликують недовѣріє при своѣй безскуточности; правдива **паста Помпадуръ** въ своихъ успѣхахъ не заведе нѣколи, и кождого, хто єи разъ уживъ, спонукує и дальше продовжати єи уживанье або єи поручати, тому треба докладно уважати на пôдписъ **д-ра Rix-а.**

Ôдъ 60-ти лѣтъ знана яко вельми знамените и цѣлюще

средство красоты

для осягненя бездоганного, чистого цвѣту лиця, для захованя и прикрашеня шкôры, для знищеня веснянокъ, плямъ печѣнковыхъ, угрôвъ, лишаѣвъ, червоности носа, слѣдôвъ по ôспѣ, червонй руки стають бѣлыми, морщины выгладжуються въ чудово короткôмъ часѣ, шкôра стаєсь гладкою и мягкою мовь оксамитъ и прибирає природну краску, якою лише молодѣжь величаєся. Д-ра Rix-а пасту Помпадуръ до нинѣ не можна въ тôмъ взглядѣ досягнути за-для высказôвъ найвысшихъ осôбъ и професорôвъ Ся паста, у народу называна **чудесною пастою,** не єсть **шминкою** лише **средствомъ лѣчничимъ** и многими лѣкарями записуєся. Подяки не оголошуєся. Розсылаєсь по присланю належитости або за послѣплатою. Цѣна оригинального слоика разомъ зъ приписомъ 1 зр. 50 кр. Д-ра Rix-а тоалетове мыло Помпадуръ 30 кр. Д-ра Rix-а молоко Помпадуръ, до уживаня замѣсть пудру, 1 зр. 50 кр.

Вильгельмина Rix, вдова по д-рѣ.

Вѣдень, мѣсто Adlergasse 12, у власнôмъ домѣ.

Мѣсця розпродажи въ **Галичинѣ и Буковинѣ: Перемышль** у аптикаря п. Александра Маньковского, **Станиславôвъ** у апт. п. А. Байлега, **Броды** у апт. п. В. Ляндесберга. 2374 4—6

НЕМА НѢЯКОГО БОЛЮ ЗУБÔВЪ

при уживаню славнои въ свѣтѣ прав ивои ц. к. надворного дентиста

Д-ра ПОППА Анатериновои воды до устъ

котра має першеньство передъ кождою иншою водою до зубôвъ яко презерватива проти всѣхъ хоробъ зубôвъ, устъ и шыѣ, и при рôвночаснôмъ уживаню зъ 2177 13—26

Д-ра Поппа порошкомъ або пастою до зубôвъ

удержує завсѣгды здоровй и краснй зубы.

Д-ра Поппа Пльомба до зубôвъ

Найлѣпше средство до затыканя самому собѣ дѣравыхъ зубôвъ

Д-ра Поппа Мыло зелове проти всякихъ высыпокъ шкôрныхъ и такожь знамените до купелѣ.

Цѣна: Анатеринова вода до устъ 50 кр., зр. 1. — и зр. 1·40; Анатеринова паста до зубôвъ въ пушкахъ зр. 1·22; Аромат. паста до зубôвъ по 35 кр; Порошокъ до зубôвъ въ коробкахъ 63 кр.; Пльомба до зубôвъ въ скриночцѣ зр. 1 — Мыло зелове 30 кр

Передъ закупномъ пôдроблюванои анатериновои воды до устъ, котра пôсля анализы мѣститьно бôльтôй части здоровлю шкодливй примѣшки, остерѣгаєся выразно

Головный складъ: Wien, I. Bognergasse 2.

Дôстати можна у всѣхъ аптикахъ, дрогеріяхъ и парфумеріяхъ.

ЗАВЕДЕНЬЕ КЛИМАТИЧНО-ЛѢСНЕ

въ РУДНѢ

при стаціи Зимнавода-Рудно отворене зъ днемъ 1 мая.

Помешканя дешевй и добре уладженй. Почта, телеграфъ, купелѣ зимнй, теплй и ставовй, реставрація, молочарня, крамниця, кругольнѣ, стрѣльниця и т. п. *Що дня о 4 годинѣ по обѣдѣ музика.* **Що дня о 4 годинѣ по обѣдѣ спацеровй поѣзды зô Львова.** 2464 6—6

I. & С. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНѢ (BRÜNN)

улиця Фердинанда ч. 7/d

высылають за послѣплатою:

Матерія модна въ кратки, на сукнѣ жѣночй, зъ чистои вовны 90 цм. широка, 10 м. зр. 8·50.

WOLL-ATLAS, у всѣхъ модныхъ краскахъ, 90 цм. ширины, 10 м. зр. 6·50.

Кашмиръ, у всѣхъ модныхъ краскахъ, 90 цм. ширины, 10 м. зр. 4·50.

BAIGE, (найновѣйшй краски, 100 цм. ширины, 10 м. зр. 9·50.

Матерія брокатъ, у всѣхъ краскахъ, 60 цм. ширины, найновѣйшй десенѣ, 10 м. зр. 4.

Кретонъ, на сукнѣ жѣночй, добрый до праня, найнов. взоры, 70 цм. шир. 10 м. зр. 2·80.

Dreidraht, 60 цм. шир. ясно або темно сѣрый, 10 м. Іа. зр. 3·50. Па. зр. 2.80.

Матеріи на шляфроки, такожь на жѣночй сукнѣ) 60 цм. шир въ кратки, 10 м. зр. 2·50.

Гарнитуры покрывалъ, (2 на лôжко а 1 на стôлъ) зъ рипсу зр. 4·50. зъ джуты зр. 3·50

Занавѣсы джутовй, турецкй десенѣ (2 бôчнй и 1 драперія) загально зр. 2·30.

КИЛИМКИ ДО ХОДУ, дуже тревалй, 10—11 м. довгй Іа. зр. 6 —, Па. зр. 3·50.

Ковдра до накрываня, зъ атласу зр. 8·50, зъ rouge зр. 3.

ПОЛОТНО ДОМОВЕ, 29 вѣдень. лôктѣвъ, 1 штука 5/4 зр. 5·50. 4/4 зр. 4·20.

Веба Книгъ, 30 лôктѣвъ, лѣпша ôдъ полотна, 1 шт. 5/4 зр. 7·50, 4/4 зр. 5·80.

ШИФОНЪ, 30 лôктôвъ, 90 цм. шир. 1 шт. Іа. зр. 5·50, Па. зр. 4·50.

ОКСФОРДЪ, 29 лôктѣвъ, найновѣйшй взоры, 1 шт. Іа. зр. 6·50, Па. зр. 4·50.

КАНЕВАСЪ, на простирала, 29 лôктѣвъ, 1 шт. Іа. зр. 6, Па. зр. 5·20.

Адамашковый Градль 30 лôктѣвъ, 1 шт. Іа. зр. 8·50, Па. зр. 5·50.

СКАТЕРТИ, полотнянй, у всѣхъ краскахъ, 3 шт. 8/4 зр. 2.— 6/4 зр. 1

СЕРВЕТЫ, полотнянй, 4/4 въ квадратѣ, 6 шт. зр. 1·20.

РУЧНИКИ, полотнянй, 6 шт. зъ тороками зр. 1·80 зъ бордюрою зр. 1·20.

ПРОСТИРАЛА, несшиванй, 2 м. довгй, 1½ м. широкй, 1 шт. зр. 1·50.

СѢННИКИ, зъ джутового полотна, комплетнй, великй, 1 шт. Іа. зр. 1·40, Па. 90 кр.

Коцики передъ лôжко, найновѣйшй десенѣ, зъ флянелѣ, 1 пара зр. 2., зъ джуты зр. 1·30.

Взôрцѣ даромъ и франко.

2346 16—26

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка, пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 121. Львôвъ, Понедѣлокъ 30 мая (11) червня 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ вôвторокъ, и въ вôвторокъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австрiи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Редакція, Администрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія.

Рукописи звертаються лише на попереднє застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Пооднôке число коштуе 8 кр. а. в.

По кампаніи парляментарнôй.

I.

Зъ порожными руками вернули послы рускй до своихъ выборцѣвъ, до рускои Галичины. Коли Чехи въ своихъ жаданяхъ на поли шкôльництва противъ министра Ґавча майже удержались та ще добули для себе ческй школы промысловй; коли Словѣнцямъ удалось выбороти собѣ деякй права языковй въ мѣшанôй населеньемъ Каринтіи и въ полудневôй Стиріи; коли клюбъ Лихтенштайна одержавъ гарантію для шкôлъ зъ кольоритомъ конфесійнымъ; коли антисемитамъ удалось выторгувати полекшу для свого Шенерера; коли вкôнци Чехамъ и делегаціи польскôй удалося зъ законôвъ цукрового и горѣвчаного вынести миліоновй матеріяльнй користи, — на потребы духовй и економичнй три-миліоновои Руси австрійскои не зглянувся парлямент вѣденскій нѣ на одну хвилинку.

Прикре и майже безвыхôдне положенье наше не змѣнилось въ нѣчôмъ, бо анѣ кабинетъ гр. Таффого не взявъ нѣякого пôчину до полагодженя справы рускои, нѣ посламъ рускимъ не повелось пересвѣдчити парламентъ и министерство, що настала крайна хвиля: примѣнити бодай малу дозу справедливости и до Галичины. Шумна програма о примиреню всѣхъ народôвъ австрійскихъ на основѣ рôвноуправленя національного остаєсь що-до насъ чистою фразою.

Русь австрійска переживає дуже тяжкй часы. Ôдъ 27 лѣтъ, ôдъ самого початку еры конституційнои, боресь она безперестанно, якъ въ соймѣ краєвôмъ такъ и въ радѣ державнôй, о свои права, о зреализованье минимальныхъ але при тôмъ пекучихъ потребъ своихъ, — та крôмъ однои гимназіи рускои у Львовѣ конституція австрійска не подала ѣй майже нѣякого другого уступства. Чи централы нѣмецкй кермували долею народôвъ австрійскихъ, чи та керма перейшла въ руки теперѣшнои т. зв. автономистичнои правицѣ, — чи Шмерлингъ, чи Ґискра, чи Ґолуховскій, Потоцкій, Белькреді, Аверсперґъ, чи гр. Таффе правили австрійскимъ судномъ; чи рускй послы засѣдали въ парламентѣ численнѣйше або лише на показъ и для ока людского; чи стояли въ опозиціи до правительства, чи солидаризувалися зъ нимъ и правицею такъ упокорюючо, якъ се зробили послы розбитого клюбу руского, — завсѣгды и всюды переходжено надъ ними а посередно надъ интересами народу руского до порядку дневного. Навѣть такъ дрôбнои концесіи, якою була друга гимназія руска въ Перемышли, — навѣть и тои концесіи не подали Русинамъ нѣ соймъ галицкій нѣ рада державна, а лишь воля самого монарха.

По 27 лѣтахъ безнастаннои борбы станула Русь галицка нинѣ передъ фактомъ, що конституційнй права для всѣхъ доступнй, для всѣхъ достижимй, лише не для Русинôвъ. Для нихъ конституція и параграфы основныхъ державныхъ законôвъ показались чисто илюзоричными. Така дѣйстнôсть.

Супоставмо теперь тôй дѣйстности потребы нашй духовй и економичнй.

Школы нашй народнй, заснованй въ двохъ третинахъ пôчиномъ самого-жь народу и єго патріотичнымъ духовеньствомъ, перейшли пôдъ зарядъ краєвои рады шкôльнои, въ котрôй Русь лишь на основѣ окремого обряду посѣдає одного-одинокого представителя. Всѣ школы чотиро-клясовй по мѣсточкахъ и мѣстахъ мають польскій языкъ выкладовый и служать до польонизаціи мѣщаньства руского. Выдѣловй школы дѣвочй по мѣстахъ суть выключно польскй. Богато селъ всходнои Галичины або не посѣдає доси нѣякои школы, нѣякого просвѣтного средства, або накинено имъ выкладовый языкъ польскій. Семинаріи учительскй, якъ мужескй такъ женьскй, ôданй на поталу маніи утраквистичнои. Рускихъ семинарій учительскихъ дасть Бôгъ. Инспектораты надъ народными школами спочивають майже выключно въ рукахъ Полякôвъ або псевдо-Русинôвъ. Окрôмъ однои гимназіи рускои у Львовѣ и обѣцяныхъ паральелькъ рускихъ въ Перемышли, 2000 молодежи рускои не посѣдає нѣякои институціи до національного свого образованя. Одна руска молодѣжь вынята зъ пôдъ параграфôвъ основныхъ законôвъ державныхъ и мусить мимо волѣ учитись другого языка краєвого. На цѣлôй Руси нема нѣ однои рускои реальнои, нѣ промысловои, нѣ ремѣсничои, нѣ рôльничои школы. На университетахъ у Львовѣ и въ Чернôвцяхъ на выдѣлахъ философичныхъ ледви по однôй катедрѣ литературы рускои, а на правничôмъ у Львовѣ одна права цивильного и одна доценпраць въ нашôй литературѣ. Ôдтакъ оголошуе ôнъ въ III. рôчнику „Правды“ (1869) працю „Весѣлье въ Котузовѣ“, котра єсть результатомъ довголѣтныхъ етнографичныхъ дослѣдôвъ житя и звычаѣвъ народу въ родиннôй сторонѣ автора. Рôвночасно появляються въ „Правдѣ“ плоды єго быстрого критичного таланту, а именно критика „Литературного Сборника гал.-рус. Матицѣ“ и повѣсти Стебельского „Монахъ“, а въ дальшихъ рôчникахъ „Правды“ критика „Историчныхъ пѣсень малоруского народа Антоновича и Драгоманова“ и критична оцѣнка працѣ про руску литературу Драгоманова, помѣщенои въ италійскôмъ науковôмъ письмѣ „Rivista Europea“.

Етнографичнй и литературно-критичнй труды Вол. Навроцкого були лише приготованьемъ дальшои дѣяльности, въ котрôй засіявъ ôнъ знаменитымъ талантомъ, и котра здобула єму мѣсце першого и найспособнѣйшого писателя на поли суспôльно-економичнôмъ мѣжь Русинами въ Галичинѣ.

Часъ, въ котрôмъ розпочинаєсь та дѣяльнôсть єго, належить безперечно до найважнѣйшихъ епохъ нашого народного розвою. Була то доба, коли овѣяна горячимъ патріотизмомъ руска молодѣжь въ Галичинѣ пôднесла супротивъ реакційныхъ и до абнеґаціи власнои народности стремлячихъ змаганъ святоюрцѣвъ прапоръ народовства. Пôдъ тымъ прапоромъ стануло все, що найспособнѣйшого и найживѣйшого мала тогдѣ галицка Русь. Взаимнôсть литературы зъ Украиною розбудила въ Галичинѣ живый и богатый рухъ словесный. Середъ того руху занявъ Вол. Навроцкій видне и замѣтне становище.

Идучи поручь зъ народною партіею въ справѣ пытань національныхъ и литературныхъ, звернувся Навроцкій на поле чуже и неуправлюване до того часу анѣ святоюрцями, анѣ народовцями, и ôддався студіямъ економичнымъ. Живй и пекучй пытаня економичнй пôднявъ В. Навроцкій першій зъ науковои стороны, вложивъ въ нихъ великій засôбъ теоретичного знаня и освѣтивъ ихъ зъ становища тыхъ економичныхъ правдъ и принципôвъ, якй высказала культивована въ Европѣ наука економія.

Навроцкій ставъ у насъ могучимъ представителемъ тои науки, котра не лише мѣжь Русинами але и мѣжь Поляками въ Галичинѣ звѣстна була доти ледво зъ имени. Коли зважимо, що въ 1860-тыхъ рокахъ кромѣ одного Марассé и другого Супиньского, трактуючого впрочемъ науку трохи по шляхотски, не було въ Галичинѣ зовсѣмъ поважныхъ экономистôвъ, то прийдемо до пересвѣдченя, що выступленье Навроцкого яко писателя-экономиста стае справдѣ величнымъ тріюмфомъ рускои науки и культуры въ нашôмъ краю.

Инніятива и смѣлй поважнй подвиги В. Навроцкого на тôмъ поли набирають ще бôльше значеня, коли зважимо тогдѣшнй краєвй ôдносины.

Мѣжь Русинами не було тогдѣ и бесѣды о якôмъ-небудь серіознôмъ та науковôмъ трактованю пытань политично-суспôльныхъ. Святоюрцѣ, що довгй лѣта обмежували цѣлу свою рускôсть на обрядовôмъ пытаню, були самою природою рѣчи дуже ôдъ того далекй, мѣжь народовцями ишли тогдѣ горою справы литературнй, а въ справахъ политично-суспôльныхъ не було зовсѣмъ фахово образованыхъ людей. Правда, що на Заходѣ науки суспôльно-економичнй стояли тогдѣ высоко, але не можь и того забувати, що мѣжь нами а захôдною культурою и наукою стояла польско-шляхотска культура, и що лучѣ захôдного свѣтла, переходячи черезъ польско-шляхотску призму, тратили свою первѣстну силу та огрѣваюче тепло, и не могли дати инніятивы до якого-небудь позитивного труду на тôмъ поли. Тре-

Спôльнй делегаціи.

Въ соботу въ полудне розпочалися нарады австрійскои делегаціи. Президентомъ делегацій выбрано д-ра Смольку а вицепрезидентомъ Гавсвирта. Д-ръ Смолька мавъ довшу промову, въ котрôй зазначивъ насамперед, що делегація приступае до тяжкои роботы и мусить єи залагодити въ интересѣ державы. Треба ухвалити высокій кредитъ, хочь и такъ вже наложено на податниковъ высокй тягары, треба однакожь въ интересѣ мира зробити все, що лишь можна, щобы армія кождои хвилѣ була готова а правительство повинно делегаціи улекшити єи роботу. Опôсля згадавъ д-ръ Смолька про цѣсаря Вильгельма, основателя австрійско-нѣмецкого союза и высказавъ бажанье, щобы теперѣшный цѣсарь нѣмецкій мôгъ якъ найскорше прийти до здоровля. По бесѣдѣ своѣй представивъ д-ръ Смолька делегаціи нового министра вôйны Бавера а гр. Кальноки повѣдомивъ делегацію, що цѣсарь прийме єи въ недѣлю въ полудне. — Опôсля наступивъ выбôръ комисій. Зъ Галичины выбрано до комисіи буджетовои Бобжиньского, Хшановского и Гавзнера. Бобжиньскій обнявъ рефератъ выдатковъ надзвычайныхъ. Пос. Мадейскій зложивъ мандатъ до делегацій.

Предложеный делегаціямъ спôльный буджетъ выносить по ôдтягненю покрытя 113,035.634 зр., зъ котрои то сумы припадае на буджетъ военный 97,717.655 зр. а на маринарку 9,180.947 зр. Цѣлй надзвычайнй потребы выносять 23,181.245 зр., зъ котрыхъ припадае на територіяльну армію 20,964.666 зр., а на маринарку 2,137.280 зр. На карабины репетіровй вставлено суму 13,384.700 зр. Доходы мытовй принято въ сумѣ 39,698.314 зр. Кредитъ окупаційный выносить 4,423.000 зр. Кредитъ надзвычайный выносить 47·2 мил. на предпринятй вже и маючй ще предпринятися средства осторожности. Зъ тои сумы припадае на такй средства, котрй треба було безпроволочно поробити 29·6 мил. и зъ тыхъ ужито вже 15 мил., а 17·7 мил. мають ужитися на случай конечнои потребы.

Вчора ôдбулося принятье делегацій у цѣсаря. Президентъ Смолька, промовляючи имѣнемъ делегаціи, высказавъ насамперед льояльнôсть єи а ôдтакъ зазначивъ и то, що делегація приступае не безъ страху до своѣи роботы, бо може настати потреба розслѣдити конче, чи держава буде могла выдержати великій тягаръ податковый. Зъ другои стороны зновъ, казавъ бесѣдникъ, не можна сумнѣватися, що делегація зробить все, що буде можна, щобы поставити армію на такôй стопѣ, щобы она въ виду военнои силы другихъ державъ могла бути найлѣпшою порукою мира. На ту промову президента ôдповѣвъ цѣсарь:

„Заявленье вашои вѣрности вдоволяе мене вельми. Ôдъ кôлькохъ мѣсяцѣвъ, коли Вы послѣдный разъ були зôбрался, не настала нѣяка важна змѣна въ ситуаціи политичнôй. Смерть нѣмецкого цѣсаря, мого приятеля и союзника засмутила мене глубоко. Радуе мене однакожь то, що така-жь сама тѣсна звязь, котра сполучае мене зъ цѣсаремъ Фридрихомъ, ôдповѣдае зовсѣмъ союзови дружбы и мира, якій єсть мѣжь обома сусѣдными державами. Ôдносины нашои монархіи до державъ заграничныхъ мають завсѣгды ще дружный характеръ и удержують для Европы благодать мира. Коли однакожь мимо того правительство змушене зъ обовязку печаливости о забезпеченье нашихъ границь и помноженье оборонноі силы жадати значныхъ кредитôвъ, то причиною того єсть головно безъустанна непевнôсть политичнои ситуаціи въ Европѣ, збôльшуванье военнои силы и готовости до вôйны у всѣхъ иншихъ державахъ. Австро-Угорщина, заявляючи готовôсть боронити рôвными силами своихъ власныхъ интересôвъ и справы загального мира, сповняе тымъ лишь высокій свôй обовязокъ и дасть Богъ, що зможе и на дальше уеунути всяку небезпечнôсть. Зъ огляду на тѣ ôдносины припадае военнôй администраціи задача не позôставати по заду въ справѣ доповнюваня и розширюваня нашои силы военнои и готовости до вôйны. При совѣстнôмъ розслѣдѣ дотычного предложеня министерства вôйны побачите, що уложено єго зъ найбôльшимъ, о скôлько можна, увзглядненьемъ финансового положеня монархіи. — Выдатки на администрацію краєвъ окупованыхъ покрываються зъ власныхъ доходôвъ сихъ краєвъ. Въ переконаню, що зъ цѣлою

Володимиръ Навроцкій, єго значенье и заслуги.

Ôдчитъ д-ра Евгенія Олесницкого, выголошеный въ памятный день шестыхъ роковинъ смерти бл. п. Вол. Навроцкого.

(Дальше.)

За молоду вже боровсь Волод. Навроцкій зъ нуждою и недостаткомъ. Университетске житье, найкрасшй лѣта молодости провѣвъ середъ крайного недостатку, безъ спромоги заспокоити найпершй потребы житя. Врештѣ добився ôнъ урядового становища, котре могло єму запевнити не дуже свѣтлу, але все хочь можливу екзистенцію. Та тугъ стае єму въ дорозѣ друге лихо. На дуже способнôмъ и ажь до пожертвованя самого себе пильнôмъ урядникови затяжѣло каинове пятно руского патріотизму, за котре кинено єго вже въ першихъ рокахъ служби на Мазуры. На чужинѣ далеко ôдъ родины та руского житя довелось прожити Навроцкому до самои смерти. До того ще почулись скоро наслѣдки тои нужды и недостатку, середъ котрого проживъ ôнъ университетскй лѣта и наслѣдки невсыпущои працѣ. Здоровлье єго почало пôдъупадати — треба було конечно ратувати єго, хочь на часину ôдорватись ôдъ тяжкои урядовои працѣ. Численнй прошеня єго о ôдпустку все оставали безъ результату. Мѣсто ôдпустки выслано єго на цѣлый рôкъ на комисію въ надграничнй лѣсы, де мавъ доходити справы перепускания рогатои худобы зъ Россіи до Галичины. То и убило єго. Грудный недугъ ставъ пôдъ вплывомъ невыгôдъ и простуды середъ комисіи въ болотнистыхъ лѣсахъ невылѣчимымъ. Скарбъ зыскавъ 50.000 зр., однакъ и то не охоронило Навроцкого ôдъ дальшихъ переслѣдованъ. Єго поминено при авансѣ, насылано на него домашнй ревизіи, а тымчасомъ здоровлье єго никло зъ кождымъ днемъ. До того прибували нещастя въ родиннôмъ житю. Тутъ заблысла була Навроцкому разъ тôлько щасливша зôрка. Ôнъ знайшовъ въ подрузѣ свого житя щиру и сердечну товаришку, котра розумѣла и ôдчувала єго труды и горе, однакъ злощасна доля не позволила єму довго тѣшитись домашнымъ щастьемъ. По роцѣ щасливого подружя умерла добра жѣнка а туга за нею додала ще горести до такъ вже гôркои чашѣ житя. Переслѣдованя не переставали, а ôдпустки домолився Навроцкій, коли не було вже змоги ратувати житье. Шѣсть лѣтъ тому назадъ наступила сподѣвана катастрофа, а Русь утратила одного зъ найкрасшихъ сынôвъ.

Народна служба В. Навроцкого сягае найраншихъ лѣтъ єго молодости.

Вже на шкôльнôй лавѣ стае ôнъ душею молодои дружины станиславôвскихъ громадянъ; тогдѣ вже починае ôнъ вправляти своє перо въ выдаванôй станиславôвскими ученикаами рукописнôй газетцѣ „Зôрка“, зъ першихъ праць єго виднѣе вже незвычайна быстрôсть поглядôвъ, цѣлковита самосвѣдомôсть стремлень, пробиваєсь острый змыслъ критичный. Погляды єго на житье и справу народну стають вже тогдѣ серіозными.

Хотячи розумно и успѣшно трудитись для народу — треба наперед пôзнати народъ, розслѣдити єго житье, єго недолю и потребы, заглянути до самои глубины народнои душѣ. Идучи за тою правдою, В. Навроцкій ôддаеся передовсѣмъ студіямъ народознавства — етнографіи руского народу. Результатомъ тыхъ студій являються етнографичнй труды В. Навроцкого. Вступивши въ р. 1866 на выдѣлъ правный львôвского университету, оголошуе ôнъ уже въ слѣдующôмъ роцѣ 1867 въ першôмъ рôчнику „Правды“ працю „Руска родина“, географичный оглядъ землѣ заселенои Русинами, а праця та молодого студента стае одною зъ першихъ и найкрасшихъ того рода працъ въ нашôй литературѣ. Ôдтакъ оголошуе ôнъ въ III. рôчнику „Правды“ (1869) працю „Весѣлье въ Котузовѣ“, котра єсть результатомъ довголѣтныхъ етнографичныхъ дослѣдôвъ житя и звычаѣвъ народу въ родиннôй сторонѣ автора. Рôвночасно появляються въ „Правдѣ“ плоды єго быстрого критичного таланту, а именно критика „Литературного Сборника гал.-рус. Матицѣ“ и повѣсти Стебельского „Монахъ“, а въ дальшихъ рôчникахъ „Правды“ критика „Историчныхъ пѣсень малоруского народа Антоновича и Драгоманова“ и критична оцѣнка працѣ про руску литературу Драгоманова, помѣщенои въ италійскôмъ науковôмъ письмѣ „Rivista Europea“.

Етнографичнй и литературно-критичнй труды Вол. Навроцкого були лише приготованьемъ дальшои дѣяльности, въ котрôй засіявъ ôнъ знаменитымъ талантомъ, и котра здобула єму мѣсце першого и найспособнѣйшого писателя на поли суспôльно-економичнôмъ мѣжь Русинами въ Галичинѣ.

Часъ, въ котрôмъ розпочинаєсь та дѣяльнôсть єго, належить безперечно до найважнѣйшихъ епохъ нашого народного розвою. Була то доба, коли овѣяна горячимъ патріотизмомъ руска молодѣжь въ Галичинѣ пôднесла супротивъ реакційныхъ и до абнеґаціи власнои народности стремлячихъ змаганъ святоюрцѣвъ прапоръ народовства. Пôдъ тымъ прапоромъ стануло все, що найспособнѣйшого и найживѣйшого мала тогдѣ галицка Русь. Взаимнôсть литературы зъ Украиною розбудила въ Галичинѣ живый и богатый рухъ словесный. Середъ того руху занявъ Вол. Навроцкій видне и замѣтне становище.

Идучи поручь зъ народною партіею въ справѣ пытань національныхъ и литературныхъ, звернувся Навроцкій на поле чуже и неуправлюване до того часу анѣ святоюрцями, анѣ народовцями, и ôддався студіямъ економичнымъ. Живй и пекучй пытаня економичнй пôднявъ В. Навроцкій першій зъ науковои стороны, вложивъ въ нихъ великій засôбъ теоретичного знаня и освѣтивъ ихъ зъ становища тыхъ економичныхъ правдъ и принципôвъ, якй высказала культивована въ Европѣ наука економія.

Навроцкій ставъ у насъ могучимъ представителемъ тои науки, котра не лише мѣжь Русинами але и мѣжь Поляками въ Галичинѣ звѣстна була доти ледво зъ имени. Коли зважимо, що въ 1860-тыхъ рокахъ кромѣ одного Марассé и другого Супиньского, трактуючого впрочемъ науку трохи по шляхотски, не було въ Галичинѣ зовсѣмъ поважныхъ экономистôвъ, то прийдемо до пересвѣдченя, що выступленье Навроцкого яко писателя-экономиста стае справдѣ величнымъ тріюмфомъ рускои науки и культуры въ нашôмъ краю.

Инніятива и смѣлй поважнй подвиги В. Навроцкого на тôмъ поли набирають ще бôльше значеня, коли зважимо тогдѣшнй краєвй ôдносины.

Мѣжь Русинами не було тогдѣ и бесѣды о якôмъ-небудь серіознôмъ та науковôмъ трактованю пытань политично-суспôльныхъ. Святоюрцѣ, що довгй лѣта обмежували цѣлу свою рускôсть на обрядовôмъ пытаню, були самою природою рѣчи дуже ôдъ того далекй, мѣжь народовцями ишли тогдѣ горою справы литературнй, а въ справахъ политично-суспôльныхъ не було зовсѣмъ фахово образованыхъ людей. Правда, що на Заходѣ науки суспôльно-економичнй стояли тогдѣ высоко, але не можь и того забувати, що мѣжь нами а захôдною культурою и наукою стояла польско-шляхотска культура, и що лучѣ захôдного свѣтла, переходячи черезъ польско-шляхотску призму, тратили свою первѣстну силу та огрѣваюче тепло, и не могли дати инніятивы до якого-небудь позитивного труду на тôмъ поли. Тре-

ревностею займетеся своими роботами, желаю Вамъ доброго успѣху и витаю Васъ.“

По промовѣ розговорювавъ цѣсарь зъ поодинокими членами делегаціи. До Смольки сказавъ, що бажавъ-бы, щобы делегація якъ найскорше розпочала свои роботы. Зъ Хлюмецкимъ говоривъ о справахъ заграничныхъ и сказавъ, що ситуація єсть мирна, зброєнье однакожь муситься вести дальше. Зъ Риґеромъ говоривъ цѣсарь о податку ôдъ цукру и горѣвки. Маттушеви сказавъ, що треба, щобы делегаціи конче чимъ скорше ухвалили предложеня правительства. Зъ италійскими делегатами розговорювавъ цѣсарь по италійски.

По принятю австрійскои делегаціи принимавъ цѣсарь делегацію угорску и мавъ до неи таку саму промову якъ и до австрійскои а ôдтакъ розговорювавъ зъ поодинокими єи членами. Зъ Андрассимъ розговорювавъ цѣсарь о справахъ заграничныхъ и сказавъ єму, що миръ дасться удержати. До Вармана сказавъ, що справа податку ôдъ горѣвки пôйшла въ угорскôмъ парляментѣ далеко гладше якъ въ австрійскôмъ.

Зъ рады державнои.

248. и 249 засѣданье палаты послôвъ зъ дня 4. червня 1888.

Спеціяльна дебата надъ податкомъ ôдъ горѣвки розпочалась дальше при §. 3 (о вывозовôй преміи) и стоячôмъ зъ нимъ въ звязи §. 9 (пôсля котрого рôчна сума вывозовыхъ премій не може перевысшати одного миліона зр.). Пос. Авспицъ критикувавъ §. 9., котрый яко установляючій максимальну суму вывозовыхъ премій въ высотѣ одного миліона, не позволить фабрикантови нѣколи змѣркувати, кôлько премій єму припаде. Такимъ способомъ сей параграфъ мѣсто пôдпирати торговлю, дасть похопъ до дикои спекуляціи. Бесѣдникъ внѣсъ поправку таку, щобы §. 9 цѣлый опустити а до §. 8 додати постанову, пôсля котрои преміи вывозовî выплачували-бы ся въ двохъ першихъ кампаніяхъ по введеню закона въ цѣлôй повнотѣ. Для третои кампаніи мали-бы выплачуватись преміи зъ потрученьемъ такои части, якои потреба щобы ихъ сума обчислена на пôдставѣ скôлькости вывозу въ першôй кампаніи не перевысшала одного миліона. Такъ само при четвертôй кампаніи ôдтягнесь частка, якои потреба, щобы сума бонификацій обчислена на пôдставѣ пересѣчного числа вывозу зъ двохъ першихъ кампаній не перевысшила миліона; для кампаніи пятои на пôдставѣ пересѣчного числа вывозу зъ трохъ першихъ кампаній и т. д. Ôдтручену суму належить подати до прилюднои вѣдомости найдальше на ôсѣмъ мѣсяцѣвъ передъ розпочатьемъ кождои кампаніи. При обчисленю вывозу мають числитись ликеры по 35 степенѣвъ алькоголевого змѣсту. — Поправцѣ тôй спротививсь комисарь правительства Бавмґартенъ, стараючись выказати, що правительству такъ при тыхъ преміяхъ, якъ и преміяхъ експортовыхъ ôдъ цукру не ходить о особливше пôдпиранье вывозу горѣвки або цукру, а лишь въ загалѣ о то, щобы австрійскому експортови отворити свобôдну дорогу до свѣтовои торговлѣ. Поправка тая булабы заохотою для фабричныхъ горалень до надмѣрнои продукціи въ двохъ першихъ кампаніяхъ и длятого просить о ôдкиненье поправки. — Пос. Саляшекъ не годиться на становище правительства въ справѣ вывозу оковиты. Горальнѣ мелясовî якъ такожь и тî, котрî продукують дрôжджѣ, выробляють горѣвку переважно пôсля высшои податковои нормы и длятого не будуть могли выдержати конкуренціи зъ рôльничими въ границяхъ монархіи, лишь будуть мусѣли шукати купцѣвъ за границею. Зъ тои причины пôдпирає бесѣдникъ поправку пос. Авспица. — Пос. Кронаветтеръ выступавъ зъ принципу противъ експортовымъ преміямъ а то зъ тыхъ самыхъ причинъ, якî пôднѣсъ выступаючи противъ бонификаціи рôльничихъ горалень. — Пос. Тиркъ закинувъ пос. Кронаветтерови, що ôнъ неприхильно ôдноситься до рôльничого стану, що чейже годиться зъ демократичными идеями. — Референтъ пос. Межникъ пôдпиравъ внесенье комисіи, а заявивсь противъ внесеня пос. Авспица, закидаючи єму, що оно спровадило-бы надмѣрну продукцію а тымъ самымъ ôдбилось некористно на скарбѣ державнôмъ.

Опôсля принято при голосованю §§. 8, 10, 11 и 12 въ стилизаціи комисіи. Разомъ зъ §. 12 приняла палата резолюцію пос. Герольда: „Взываєсь правительство, щобы предложило проєктъ закона въ справѣ ôдшкодованя громадъ за ихъ участь въ стяганю податкôвъ, а передвсѣмъ при контроли податкôвъ въ горальняхъ.“

Опôсля принято §. 13 (о задавненю), §. 14 (ôдвѣчальнôсть за примѣненье приписôвъ закона), §. 15 (особистый обовязокъ платити и ôдвѣчальнôсть за податки), а дальше всѣ §§. ôдъ 16 до 33 безъ нѣякои змѣны и зовсѣмъ пôсля внесеня комисіи.

При §. 34 (сплата податку) принято поправку пос. Роґля признаючу деякî пôльги малымъ горальнямъ.

Ôдтакъ принято зновъ §§. 35—50 згôдно зъ внесеньемъ комисіи и майже безъ нѣякихъ дебатъ.

При §. 51, котрый трактує о контролѣ выпродукованои скôлькости горѣвки пôсля всказôвки апарату т. зв. мѣрничого контрольора, забравъ голосъ пос. Менґеръ заявляючи, що противный єсть тому, щобы опирати вымѣръ податку на такôмъ апаратѣ, бо той апаратъ не єсть такъ добре сконструованый, щобы можна певно на него спуститись. Длятого вносить поправку, щобы признати правительству право установленя власнымъ коштомъ тамъ, де узнасть потрѣбнымъ, резервоарôвъ, котрî дадуть єму можнôсть певнѣйшои контролѣ и охоронять ôдъ шкоды. — Пос. Тиркъ пôдпиравъ внесенье попередника, однакъ референтъ пос. Межникъ заявивъ, що поки-що правительство буде уживати до контролѣ тыхъ апаратôвъ, якî проєктує законъ и ажь опôсля, коли бы они показались не ôдповѣдными введе дорогою окремого закона уживанье иншихъ апаратôвъ.

По тôй промовѣ ôдкинено внесенье пос. Менгера и принято §§ 51—73 пôсля внесеня комисіи.

При §. 74, мѣстячôмъ въ собѣ постановы що-до торговлѣ горѣвкою, за котру не заплачено ще консумційного податку, забравъ слово пос. Авспицъ и выказувавъ на пôдставѣ того §. и аналогичного зъ нимъ §. 46 закона о податку ôдъ цукру, що Долитавія знаходиться въ далеко некористнѣйшимъ положеню, якъ Угорщина, котра въ наслѣдокъ змѣны ôдношеня розкладу податку цукрового зыскає 1,377,000 зр. рôчного доходу. — Пос. Менґеръ заявивъ, що § 74 накладає на Австрію 5 або 6 миліонôвъ данины въ хосенъ Угорщины. Длятого внѣсъ поправку, щобы той параграфъ обовязувавъ лишь три роки. — Комисарь правительства п. Бавмґартенъ оспорювавъ аргументы Авспица твердячи, що Угорщина була-бы лишь тогдѣ въ користнѣйшôмъ положеню, коли бы єи контингентъ для низшои податковои нормы не бувъ обчисленый такъ само, якъ австрійскій на пôдставѣ дотеперѣшнои продукціи.

При голосованю упали внесеня Менгера и Авспица, а удержалось внесенье комисіи. Дальше принято §§. 75—99 безъ змѣны.

При § 100 внѣсъ пос. Штайнвендеръ, щобы законъ обовязувавъ не 10 а 4 роки, щобы части доходôвъ зъ горѣвки ужити на зниженье цѣнъ соли, щобы певнî части тыхъ доходôвъ ôдступити громадамъ, яко вынагороду за то, що стратять въ наслѣдокъ будучои реформы консумційныхъ податкôвъ и тымъ краямъ, котрî будуть найбôльше покривдженî въ своихъ доходахъ, плывучихъ зъ оподаткованя горячихъ напиткôвъ. Пос. Ґонъ выказувавъ, що правительство анѣ думає приступити до реформы консумційныхъ податкôвъ, а ôдтакъ представлявъ невôдрадну долю Каринтіи, котра має пôсля нового закона понести тягаръ 7 миліонôвъ.

При голосованю ôдкинено внесенье Штайнвендера, а принято §. 100 (послѣдный) въ стилизаціи комисіи. Ôдтакъ принято такожь проєктованî комисією резолюціи що-до выповненя деякихъ приписôвъ закона. На тôмъ закôнчено засѣданье.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Перемышля.

[Дѣвочій институтъ. — Що тутъ думають про знану ухвалу выдѣлу общества им. Качковского? — Справа провинціонального собору. — Мужеска Бурса.]

Комитетъ товариства для дѣвочого института руского въ Перемышли занятый теперь двома справами: новымъ статутомъ товариства и будовою дому на помѣщенье дѣвчатъ. Новый статутъ выготовивъ судія п. Левъ Шеховичь, комитетъ принявъ єго, а теперь ôдданый ôнъ ще до перегляду и одобреня Преосвящ. епископови Іоанови, яко протекторови института. Въ новôмъ статутѣ старанося по змозѣ усунути всѣ предвидженî недогоды, якî могли-бы для института выйти въ близшôмъ або дальшôмъ часѣ. — Другою справою, якъ сказано, єсть будова дому институтского. Коли дôмъ почне будуватися, се ще рѣчь не рѣшена. По перше, товариство не розпоряджує такими великими сумами, щобы въ якôй-небудь порѣ, не оглядаючись на цѣну робôтника и матеріялу, могло приступити до будовы. По друге, ôдповѣдно до свого капиталу и до призначеня института, мусить мати плянъ будовы, а до сего часу ще єго не має. Капиталъ товариства 60.000 зр. Зъ того выдано 10.000 зр. яко цѣну купна реальности у крил. о. Шашкевича пôдъ институтъ, а зъ решты 50.000 зр. — 10.000 знаходиться въ збанкротованôмъ „Заведенію“. Теперь же въ Перемышли и робôтникъ и матеріялъ дуже дорогій зъ причины робôтъ при укрѣпленяхъ перемыскихъ. Найкористнѣйше було-бы зачати будову и перевести єи бодай въ части въ осени, коли скôнчаться вызначенî роботы при укрѣпленяхъ, робôтники остались-бы уже безъ занятя, а до того коли-бъ осѣнь выпала погôдна и сприяюча роботѣ. Въ такій часъ можна-бъ користно набути и деякій матеріялъ будôвляный, що лишивсь-бы у ливерантôвъ для укрѣплень. Що-до пляну будынку, то и єго ще нема. Бувъ проєктъ, щобы внутромъ будынку перевести каплицю, однакожь ôнъ не удержався. По перше, що на будову дому зъ каплицею нема фондôвъ, а по друге, церковь институтови пôдъ бокомъ и навѣть лучше дѣвчаткамъ ходити до церкви, бо тамъ красше можуть пôзнати свôй рускій обрядъ. Въ домѣ институтскôмъ каплицю може заступити одна саля прибрана до молитвы. Комитетъ радъ-бы будынокъ устроити якъ найдогôднѣйше, щобы по-при салѣ для выкладôвъ и для науки по-за выкладами, по-при спальнѣ, комнаты для недужихъ и т. д., були ще комнаты для купелѣ и для гимнастики. Въ тôмъ дѣлѣ пытано о пораду такожь архитекта п. Вас. Нагôрного у Львовѣ.

Коли такъ тутъ у насъ стоить справа зъ будовою дому для дѣвочого института, то Вы можете вже самî догадатися, яке вражѣнье зробила тутъ самозванча ухвала выдѣлу общества им. Качковского у Львовѣ, що нѣбы то ôнъ дня 30 н. ст. серпня въ день збору членôвъ свого общества буде закладати угольный камѣнь пôдъ нашъ институтъ! Якъ мôгъ той выдѣлъ щось такого ухвалювати, мы нѣякъ не можемо зрозумѣти. Не що инчого, якъ що у выдѣлѣ нема головъ холодно думаючихъ, котрî були бы способнî рѣчь розважити. Выдѣлови общ. им. Качковского анѣ нѣхто компетентный зъ-ôдси не давъ нѣякого мандату, анѣ ôнъ сюды до нѣкого въ тôй справѣ не ôдносився и не порозумѣвся. Коли тутъ люде довѣдалися, що така ухвала напечатана въ „Черв. Руси“, то тôлько плечима здвигали и точь-въ-точь говорили то, що Вы ôдъ себе сказали въ „Дѣлѣ“. Такъ само осуджено тутъ и ухвалу выдѣлу общ. им. Качковского про способъ єго святкованя ювилею хрещеня Руси на Сянѣ. Нашъ епископъ Впр. Іоанъ почувся якъ попередною такъ и сею ухвалою оскорбленымъ и кажуть, що въ данôмъ случаю готовъ бы бувъ свому духовеньству навѣть окружникомъ заборонити брати участи въ торжествѣ хрещеня Руси, аранжованôмъ выдѣломъ общества им. Качковского. На єго поглядъ єсть се легковаженье єрархіи церковнои и духовеньства, щобы выдѣлъ общ. им. Качковского скликувавъ владикъ, капитулы и чины деканальнî на то велике торжество церковне. Мы, тутешнî Русины, зовсѣмъ годимося на Ваше заявленье, що, доки Россія не дасть у себе свободы розвою нашому языкови, бодай на стôлько, якъ дає Русинамъ австрійска конституція, — доти Русины не можуть брати участи въ офиціяльныхъ торжествахъ россійскихъ, — въ сѣмъ случаю въ торжествѣ въ Кієвѣ. У насъ же въ Галичинѣ нехай ювилей хрещеня Руси святкує кождый, якъ хто може, найвеличавѣйше. Годимось на Вашу гадку, щобы всюды по церквахъ нашихъ день хрещеня Руси бувъ обходженый торжественнымъ богослуженьемъ и щобы при тôй нагодѣ духовеньство зъ жаромъ патріотичнымъ поучувало нарôдъ о епохальнôмъ культурнôмъ значеню факту охрещеня Руси св. Володимиромъ. Кромѣ того нехай товариства нашî, институты, братства, читальнѣ и т. д, кождый въ своѣмъ крузѣ, стараються якъ найкрасше звеличати той день по своѣй змозѣ, чи то концертами, чи ôдповѣдными ôдчитами, чи выданьемъ поучаючихъ книжочокъ. Якъ знаємо зъ часописей, товариство „Просвѣта“ уже давно ухвалило выдати сего року популярну книжочку о хрещеню Руси, а Ставропигійскій институтъ устроює выставу старинностей. Можна було, певно, устроити и якесь бôльше торжество спôльными силами, але до того треба було або иниціятивы всѣхъ трехъ владикъ рускихъ, або иниціятивы якогось поважного комитету свѣтского, зложеного зô всѣхъ львôвскихъ институцій и товариствъ. Тымчасомъ владики нашî, здаєсь черезъ занятье ѣздою до Риму, справы ювилею хрещеня Руси не взяли въ свои руки, а такій поважный комитетъ свѣтскій такожь не завязався, та мабуть и не мôгъ завязатися, бо Ставропигійскій институтъ, призвавши до помочи „Народный Дôмъ“, готовився до своєи выставы, а общество им. Качковского задумало зновъ само взяти все въ свои руки и выключило навѣть ôдъ участи въ ювилею всѣ руско-народнî товариства. А мало-бы таке велике торжество выпасти, на утѣху ворогамъ, односторонно, мляво и не статись величною манифестацією всенародною, то може оно й лучше, що ювилей хрещеня Руси буде обходитись по цѣлôмъ краю тысячами дрôбныхъ торжествъ, котрî, взятî разомъ, стануть справдѣ великою всенародною манифестацією.

Якъ довѣдуємось, Впреосв. митр. Сильвестеръ, по поворотѣ зъ Риму, ôднѣсся письменно до Впр. епископа Іоана зъ повѣдомленьемъ о проєктѣ провинціонального собору и зъ запытанями: де на єго думку має ôдбутись соборъ, въ якій часъ, и хто має въ соборѣ взяти участь? Еп. Ступницкій мавъ высказатись за Львовомъ яко мѣсцемъ собору, а що-до часу, то сказавъ: коли буде выготовленый предметъ нарадъ. Що-до пытаня, хто має взяти участь въ соборѣ: чи тôлько епископы, члены капитулъ и докторы богословія та права церковного, чи такожь и ôдпоручники клира зъ провинціи, то еп. Ступницкій мавъ заявитись и за ôдпоручниками клира. Вѣсть про соборъ не выкликала въ нашихъ сторонахъ мѣжь Русинами такого вражѣня, якъ бы то можна було надѣятись. Може се длятого, що появилась якъ разъ по поворотѣ владикъ зъ Риму. Вашî замѣтки, якî Вы подали въ „Дѣлѣ“ — немовь вынятî зъ устъ Русинôвъ тутешнои околицѣ. Соборъ — кажуть — рѣчь сама собою для галицкои Руси користна, фактъ важный, тôлько не знати, якъ, що, въ якôй ôнъ головно цѣли...

Передъ отвореньемъ уже по сегорôчныхъ вакаціяхъ І-ои клясы рускихъ паралельокъ, справа мужескои бурсы рускои въ Перемышли єсть дуже пекучою. Братство св. о. Николая, щó доси пôддержувало ученикôвъ запомогами грошевыми на дидактрумъ, книжки и одѣжь, ôдступило одну свою реальнôсть въ користь мужескои бурсы. Дякуючи такожь львôвскôй „Народнôй Радѣ“, що призбирала уже трохи гроша на першî цѣли тои бурсы, ôдзываємось горячо до всѣхъ братôвъ Русинôвъ, щобы не забували на нашу бурсу, а прийшли ѣй въ помôчь. Ôдъ початку паралельокъ буде залежати екзистенція и розвôй ихъ на будуще!

Зъ Рогатиньского.

[Зборы членôвъ „Народнои Торговлѣ.]

До здержаня небезпечного недуга потреба часомъ сильного лѣку, а той дѣлає тымъ успѣшнѣйше, чимъ сильнѣйшій организмъ. Такимъ лѣкомъ була допись зъ Рогатина умѣщена въ 71. ч. „Дѣла“ про тутешну „Народну Торговлю“. Хочь правда, прилюдно высказана, не припала тутъ де-кому до вподобы, то все таки, хвалити Бога, народна справа черезъ то выграла. И отъ зъ приятностею приходиться менѣ подѣлитись зъ Вп. читателями „Дѣла“ ôдрадною звѣсткою, що управляюча рада рогатиньскои „Народнои Торговлѣ“ пробудилася зъ довгои сонливости и почала заходитись коло направы зла, щó було закралося въ єи здоровый организмъ. Выбрано двохъ новыхъ директорôвъ — сподѣватись, що они будуть дбати про интересы Торговлѣ, — заведено т. зв. „юксты“, на ладъ Торговлѣ львôвскои, и принято касієрку, до котрои выключно належить склепова каса, бо крôмъ касієрки вже нѣхто не має до касы приступу. Все то чей уже спинить хоробу „дефицитову“. Дѣловодчикъ (давнѣйшій директоръ) пôсля однодушнои ухвалы зборôвъ має зложити кавцію.

Коли появилася згадана допись въ 71 ч. „Дѣла“, заразъ въ кôлька днѣвъ зъѣхавъ зô Львова до Рогатина директоръ львôвскои „Народнои Торговлѣ“ п Василь Нагôрный. На скôлько знаємо, єго упрошено тутъ переглянути книги товариства, высказати свôй судъ про минувшу дѣяльнôсть Торговлѣ рогатиньскои и списати такожь свои замѣтки на будуще. Щó знайшовъ п. Нагôрный — сего докладно не знаємо. То лишь можемо сказати, що якъ передъ приѣздомъ п. Нагôрного интересованî особы дуже гороѣжились на допись въ „Дѣлѣ“, такъ по выѣздѣ єго замовкли, а навѣть — навѣть давали себе пересвѣдчувати, що „Дѣло“, помѣстивши допись, сповнило патріотичный обовязокъ, а нѣякій Русинъ певно не бажає лиха тôй рускôй институціи, о потру можуть въ Рогатинѣ опиратись и другî нашî институціи. Лиха можуть бажати Торговли тôлько хиба жиды та тіи, що зсылають на ню ревизіи...

Загальнî зборы Торговлѣ — якъ уже була звѣстка въ „Дѣлѣ“ — ôдбулися дня 22 н. ст. мая. Не почались они въ вызначенôй годинѣ, тожь богато членôвъ — именно селянъ — ôдъѣхало, не дôждавшися нарадъ. Вины управляючои рады въ тôй справѣ годѣ оправдати, бо поминувши вже то, що въ часѣ занепокоєня о станъ Торговлѣ треба було дати можнôсть селянамъ взяти участь въ зборахъ, — ще и комисія, выбрана до перегляду книгъ товаровыхъ и касовыхъ, не могла за-для опôзненои поры точно розслѣдити стану институціи, хотяй сказавши мимоходомъ, и такъ деякî неправильности доглянула.

Касове справозданье нашои Торговлѣ справдѣ укрѣпило насъ въ поглядѣ, що Торговля може мати красну будучнôсть. Грошевый оборотъ въ минувшôмъ роцѣ выносивъ 18.000 зр, а дивиденда 8%. За то не можемо не пôднести того, що администрація Торговлѣ на всякій способъ за дорога; она пожирає майже весь дохôдъ. Гарна то рѣчь — дати удержанье „своимъ“, — якъ то высказався одинъ изъ членôвъ управляючои рады, — але все таки 2100 зр. на администрацію склепу въ Рогатинѣ — то за богато.

Мусимо такожь учинити одинъ замѣтъ дирекціи. Въ своѣмъ справозданю умѣстила она цифру 500 зр. яко страту походячу зъ титулу т. зв. „манко“ (с. є., що въ роцѣ товаръ надважиться, розсыплесь и т. п.) и поставила внесенье — ôдписати тую суму. За-для браку часу члены не могли докладно поинформуватись, повѣрили на слово и удѣлили дирекціи абсолюторію изъ того „манка“. Пôсля нашои информаціи уже по зборахъ, рѣчь представлялась инакше. Не входячи въ подрôбицѣ, скажемо тутъ лишь тôлько, що дирекція неправильно тую страту звалила на згадане „манко“, бо дирекція ôдтягає процентъ на убутокъ (манко) вже a priori при обчислюваню кождои фрактуры, а ôдбиває процентъ такій, якъ у львôвскôй „Народнôй Торговли“. Дирекція почислила-бы процентъ на убутокъ двѣчи такъ великій, якій числять такî фаховî, досвѣднî люде, якъ директоры Торговлѣ львôвскои. Треба буде отже членамъ на другій разъ лучше передъ зборами информуватися въ справахъ касовыхъ. Любѣмся якъ братя, а рахуймося якъ жиды.

Пôдъ конець маємо занотувати одинъ вельми ôдрадный фактъ, котрый, певна рѣчь, успокоить занепокоєныхъ о долю нашои Торговлѣ. На загальныхъ зборахъ дня 22 н. ст. мая придбано удѣлôвъ на суму 800 зр., а зложили ихъ присутнî на засѣданю члены, котрî бôльше-менче знали дѣйстный станъ Торговлѣ. П. И. Савчиньскій и Вп. о. Медвецкій, склада-

---

ба було отже справдѣ чоловѣка дуже глубокои мысли и незвычайныхъ спосôбностей, щобы науку зовсѣмъ чужу и въ краю зовсѣмъ не культивовану пôдняти самостôйно и приложити до живыхъ потребъ свого народу. А заслуга В. Навроцкого стає тымъ бôльшою, коли зважиться, що чоловѣкъ той пôднимався сеи задачѣ середъ браку найпершихъ потребъ до житя, безъ нѣякои помочи, безъ проводу, безъ примѣру попередникôвъ.

„Ходить менѣ головно — писавъ В. Навроцкій въ „Правдѣ“ 1877 р. — о заинтересованье рускихъ читателѣвъ до справъ економичныхъ, котрî у насъ за-для политики, и то, якъ свѣдчить досвѣдъ, дуже яловои политики, доселѣ такъ несправедливо занедбувано. Занедбуванье то мститься теперь на насъ самыхъ на кождôмъ кроцѣ. Мы чуємо на власнôй шкôрѣ, що намъ чимъ разъ гôрше, и жаль сказати, але признатись треба, густо-часто навѣть не можемо собѣ здати справы, яка сему злу дальша або и близша причина. О тôмъ же, щобы настигаюче зло предвидѣти, єму по нашимъ силамъ запобѣгти або хочь-бы запротестувати противъ невыгôдныхъ для насъ мѣръ сойму, рады державнои, правительства — вже и не говорити. Наша публицистика не малу часть вины въ тôмъ має на своѣй совѣсти, посвятивши майже всѣ свои и такъ невеликî силы самôй тôлько политицѣ, не менче-жь винна и сама руска суспôльнôсть, у котрои жажда за политичными, церковными и другими подôбными новинами тримає рôвный крокъ зъ неменче сильною апатією для всѣхъ справъ економичныхъ, а особливо такихъ, въ котрыхъ якî-будь цифры грають найважнѣйшу ролю.“

(*Дальше буде.*)

ючи добровôльнй вкладки по 100 зр., примѣромъ и патріотичною промовою заохотили и другихъ до субскрипціи. Ухвалено такожь однодушно, всѣми силами, приєднувати до товариства, такъ пожиточного, новыхъ членôвъ и тымъ способомъ надоложити то, що занедбалося. Помагай Боже!

К—ъ А—а.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Зъ Будапешту доносять, що гр. Юл. Андрасси не буде брати участи въ нарадахъ делегацій. Причиною того маѣ бути — якъ доказують въ кругахъ офиціяльныхъ — єго недуга. Зъ иншои стороны знову кажуть, що гр. Андрасси длятого не возьме участи въ делегаціяхъ, бо верховодячй круги наклонили єго до того боячись, щобы ôнъ не бувъ змушеный ставити яку интерпеляцію въ справахъ заграничныхъ взагалѣ а спеціяльно въ справѣ всходнôй. Такожь и министеръ вôйны Баверъ не возьме участи въ нарадахъ а єго буде заступати шефъ секціи Меркль. — „N. fr. Presse“ заперечуѣ вѣсть, будьто-бы угорске министерство вôйны мало зажадати кредиту на утворенье 4 новыхъ полкôвъ гузарôвъ.

„Pest. Lloyd“, обговорюючи минувшу сесію парляментарну, каже, що при дебатахъ надъ податкомъ ôдъ горѣвки найбôльше зыскавъ кн. Лихтенштайнъ и що незадовго ôдограѣ ôнъ дуже важну ролю. Роля та буде такъ велика, що нѣчимъ суть противъ неи ролѣ, якй грають Грохольскій, Рѣгеръ, Клямъ и Гогенвартъ. Той станъ рѣчей повиненъ занепокоити Славянъ, бо они повиннй памятати, що середъ клерикалôвъ переважаѣ напрямъ централистичный, котрого головнымъ представителемъ ѣсть Линбахеръ. Що кн. Лихтенштайнъ и єго партія выроблять въ парляментѣ рѣшучу перевагу, то ѣсть бôльше якъ певне. Може прийти день, въ котрôмъ згадка на наслѣдки якъ-разъ закрытои сесіи парляментарнои буде и для гр. Таффого неконче приятна. Чи той день ще дуже далекій, о тôмъ ѣсть имовѣрно правительство само найлѣпше поинформоване. На всякій случай минувшу сесію парляментарну треба уважати за дуже важну такъ для минувшости якъ и будучности правительственнои системы гр. Таффого. — Та сама газета оголосила въ передодень нарадъ спôльныхъ делегацій цѣкаве письмо зъ Берлина, въ котрôмъ обговорюѣся межинародне ѣтановище австро-угорскои монархіи. Письмо то починаѣся приключеньемъ въ справѣ парискои выставы и выступаѣ противъ того, будьто бы Австро-Угорщина мимо дружбы зъ Нѣмеччиною могла жити такожь въ дружбѣ зъ Франціею, бо и Нѣмеччина зъ своѣи стороны стараѣся о дружбу зъ Россіею. Може бути — сказано въ тôмъ письмѣ — що Нѣмеччина старалася колись о дружбу Россіи; що бôльше, мы признаѣмо, що политика Нѣмеччины може при першôмъ заявленю прихильности зô стороны Россіи станути зовсѣмъ по сторонѣ Россіи, але Австрія мусить бути для Франціи неприступна, бо противнôсть интересôвъ межи Франціею а Нѣмеччиною ѣсть непримирима, а межи Россіею а Австріею пôсля погляду кн. Бисмарка ѣсть помиренье можливе. Кн. Бисмаркъ хоче перетягнути Россію на свою сторону. Чи Австро Угорщина, маѣ зô взгляду на Францію надѣю то само осягнути? — Дальше кажеся въ згаданôмъ письмѣ такъ: Россію не можна що-до небезпечности для европейского мира ставити на рôвни зъ Франціею. Ся послѣдна ѣсть далеко небезпечнѣйша. Франція стараѣся въ зачѣпныхъ цѣляхъ о союзъ зъ Россіею. Урядова Россія ôдкидала все ще доси то старанье. Коли потреба, то можна на то дати неоспоримй доказы Такъ стоить рѣчь зъ Франціею. Россія, противно, готова нинѣ або завтра выслати своихъ повномочникôвъ до Вѣдня, наколи тамъ схотять лишь згодитися на переговоры. Редакція „Post“ додаѣ ôдъ себе, що погляды мѣродайныхъ кругôвъ берлиньскихъ подавано лишь рѣдко зъ такою ясностею и точностею, якъ въ сѣмъ письмѣ.

——

Криза въ прускôмъ министерствѣ выбухла скорше, якъ того можна було сподѣватися. Вице-президентъ пруского министерства Робертъ Путкамеръ подався до димисіи и цѣсарь принявъ єи. Хто теперь буде єго наслѣдникомъ, не знати, але на всякій случай чоловѣкъ либеральный. Либеральнй нѣмецкй газеты тріюмфують теперь и пишуть теперь Путкамерови политичный некрологъ, въ котрôмъ вычисляють всѣ єго грѣхи. Путкамеръ ѣсть шуриномъ кн. Бисмарка и бувъ доси єго правою рукою. Єго уступленье мусѣло безперечно дôткнути и кн. Бисмарка, но по всѣй имовѣрности не причиниться бодай въ найблизшôмъ часѣ до змѣны теперѣшнои системы въ Нѣмеччинѣ, а вже певно не захитаѣ становища кн. Бисмарка. Путкамеръ родився въ 1828 р. и маѣ теперь шѣстьдесятый рôкъ. Въ рокахъ 1860 до 1866 ôдзначився ôнъ тымъ, що яко ляндратъ выступавъ при выборахъ въ своѣмъ окрузѣ зъ цѣлою силою за выборомъ консервативныхъ кандидатôвъ. Въ 1879 р. бувъ ôнъ именованый министромъ просвѣты и вѣроисповѣдань а въ 1881 р. вицепрезидентомъ министерства и министромъ дѣлъ внутрѣшныхъ, але рôвночасно задержавъ бувъ щс теку министерства вѣроисповѣдань и просвѣты Тогдѣ то выдавъ ôнъ розпорядженье, щобы громады не робили великихъ выдатковъ на школы. При выборахъ въ 1882 р. до пруского сойму розвинувъ ôнъ бувъ сильну агитацію при помочи урядникôвъ въ користь консервативнои партіи и ôдъ сего часу урядники не переставали вплывати на выборы а то дало причину до численныхъ жалобъ на Путкамера и на послѣдокъ захитало єго становище. Заразъ по вступленю на престолъ цѣсаря Фридриха розôйшлась була поголоска, що Путкамеръ — котрый — якъ звѣстно подаючи въ прускôмъ соймѣ вѣсть, що цѣсарь Вильгельмъ померъ, „забувъ“ згадати про вступленье на престолъ цѣсаря Фридриха — маѣ уступити. Становище Путкамера було отже вже тогдѣ захитане, але ôнъ все ще держався и здаѣсь, що кн. Бисмаркъ ще въ послѣднôй хвили робивъ стараня, щобы єго удержати, але цѣсарь тому противився. — Зъ Берлина доносять, що кн. Бисмаркъ старався онодгы о авдіѣнцію у цѣсаря, але єи не одержавъ, якъ кажуть пôвъурядово, длятого, що цѣсарь бувъ трохи недиспонованый Вчера однакожь бувъ вже кн. Бисмаркъ на авдіѣнціи, але о результатѣ єи не звѣстно ще нѣчого.

——

Здаѣсь майже бути певнымъ, що все, що Булянже доси робивъ, робивъ лишь въ интересѣ бонапартистôвъ. Коли о тôмъ не могли нѣкого переконати выборы Булянжера въ департаментѣ Нордъ, то зборы имперіялистôвъ минувшого втôрка въ Парижи, на котрыхъ явилося 800 осôбъ, щобы попращати адвоката Леандри вертаючого до Корсики, могли кождого о тôмъ докладно переконати. На зборахъ тыхъ промовлявъ Робертъ Митшель и высказавъ надѣю, що бонапартистôвска партія буде незадовго сильно пôдпирати тыхъ, що хотять повалити републику. Ôнъ заявивъ, що ген. Булянже, закимъ ще промовлявъ въ палатѣ, стоявъ въ тѣснôй звязи зъ бонапартистами, котрй знали єго погляды и гадки. „Рухъ булянжистôвъ — сказавъ Митшель — ѣсть рухомъ плебисцитовымъ, котрый мы повиннй пôдпирати всѣма силами.“ Зборъ розôйшовся ôдтакъ середъ окликôвъ: „Най жиѣ цѣсарь! Най жиѣ кн. Викторъ! Най жиѣ Булянже!“ — Зъ Брукселѣ доносять, що кн. Викторъ помирився вже зъ своимъ батькомъ.

——

Ôдъ часу до часу ôдзываѣся въ Туреччинѣ пытанье ôрменьске и нагадуѣ, що недуга „слабого чоловѣка“ ѣсть дуже скомпликована и що лишь малй ампутаціи можуть ѣму принести довшу пôльгу. Ормене въ Малôй Азіи ведуть вже ôдъ давна завзяту борбу зъ турецкимъ правительствомъ а кôлько разôвъ выдять добру нагоду, непокоять зновъ Туреччину. Недавно тому слали они петицію до англійского правительства и просили о помôчь противъ Порты. Здаѣсь, що наслѣдкомъ того постановило теперь турецке правительство выслати до Ôрменіи окрему комисію зложену зъ урядникôвъ войсковыхъ и цивильныхъ, котра маѣ розслѣдити положенье тамошныхъ жителѣвъ и переконатися о правдивости недавныхъ жалобъ, якъ такожь выслухати справозданя о поступованю губернатора и урядникôвъ. Особливо маѣ комисія розслѣдити, чи тамъ дѣйсно запанувавъ якійсь рухъ революційный, а коли такъ, чи не ѣсть то наслѣдкомъ пôдмовъ консулѣвъ и заграничныхъ агентôвъ. Въ складъ комисіи маѣ входити такожь кôлькохъ христіянъ. Кажуть, що Порта постановила выслати ту комисію длятого, щобы успокоити публичне мнѣнье въ Европѣ. Тымчасомъ сваряться Ôрмене самй мѣжь собою, що певно не вилыне добре на загальный ихъ интересъ и не зыскаѣ имъ симпатій. — Зъ Константинополя доносять, що Порта постановила зменшити мыто за товары вывожень зъ Туреччины до Болгаріи зъ 8% на 1%; ѣсть то очевидно уступка для Болгаріи и доказъ, що ôдносины мѣжь Туреччиною а Болгарiею стають зновъ дружнѣйшй.

——

Кн. Фердинандъ найшовся теперь въ дуже прикрôмъ положеню, бо не знаѣ, що маѣ зробити зъ вырокомъ Попова, котрый ѣму предложено до затвердженя, тымъ бôльше, що справа ся выкликала ще и роздвоѣнье въ самôмъ кабинетѣ. Чотири министры жадають потвердженя выроку и грозять димисіею а два противляться тому и кажуть, що такожь уступлять, скоро князь потвердить вырокъ. Трудноѣть стаѣ ще тымъ бôльша, що Стамбулова нема теперь въ Софіи. „Свобода“, органъ Стамбулова, пише въ сѣй справѣ такъ: „Наколи князь не затвердить выроку на Попова, то буде мусѣвъ шукати собѣ иншихъ дорадникôвъ, бо Стамбуловъ не бувъ и не ѣсть забавкою въ нѣчіихъ рукахъ. Князь мусить або затвердити предложенье одвѣчальныхъ министрôвъ, або приняти ихъ димисію и пошукати собѣ другихъ дорадникôвъ, котрй на всякій случай повиннй мати довѣріѣ народу, бо инакше не будуть могли управляти. Димисія Стамбулова потягнула-бы за собою димисію 25 найвыс шихъ официрôвъ. Бôльшôсть не мала-бы тогдѣ довѣрія до князя и не була-бы ему прихильна, а позаякъ пристрасти въ народѣ и безъ того суть хитрй, то слабе становище князя було-бы пôдкопане, такъ, якъ свого часу становище кн. Батенберга а тогдѣ прийшло-бы зновъ до небезпечныхъ запуганинъ.“ — Зъ Софіи доносять, що цѣлый кабинетъ подався до димисіи.

НОВИНКИ.

— **Богословъ Дмитро Андрейко** — се вже третя жертва, яку забрала сего року люта смерть изъ семинарскихъ мурôвъ, та ся послѣдня — найбôльша и найтяжша, бо не лише родичѣ, убогй селяне зъ Трудовача пôдъ Золочевомъ, стратили найлучшого сына, и питомцѣ найсердечнѣйшого товариша, але наша Русь-Украина утратила въ покôйнику одно зъ тыхъ раныхъ свѣтилъ, що колись мало ясною зорею засвѣтити на нашôмъ горизонтѣ. Покôйникъ уже теперь бувъ знаный навѣть ширшому кругови Русинôвъ изъ своихъ музикальныхъ композицій, зъ котрыхъ одну выдавъ въ литографіи р. 1885. п. заг. „Вѣнокъ“. Квартетъ сей, зложеный зъ пѣсень народныхъ, знаный ѣсть майже кождому спѣвочому Русинови. Взагалѣ занимався покôйникъ дуже пильно збираньемъ народныхъ пѣсень, укладавъ ихъ пôдъ ноты, зъ котрыхъ часть ôддавъ до ужитку Впр. о. п. Бажаньского, а часть осталась въ рукописяхъ мѣжь полишеными паперами. Пок. Андрейко, разомъ зъ помершимъ передъ тыжднемъ товаришемъ своимъ Зенономъ Копертиньскимъ належавъ въ р. 1885 до выдавництва спѣванника „Кобзарь“ и бувъ найдѣяльнѣйшимъ єго членомъ. — Кромѣ того, — будучи ще ученикомъ коломыйскои гимназіи, а чуючи въ собѣ талантъ до писаня, пробовавъ писати поезіи; кромѣ нихъ остало въ рукописяхъ кôлька новельокъ, зовсѣмъ не пôдрядни вартости. — Горячій патріотъ, талантливый, трудячій, глубоко очитаный, зъ палкимъ поетичнымъ серцемъ, знаменитый спѣвакъ и бувшій управитель семинарского хору, виртуозъ на цитрѣ и скрипкахъ, — всюды зъединувавъ собѣ поважанье и симпатію, особливо-жь межи молодежею-товаришами, котрй горнулись до него, очарованй єго золотыми прикметами, єго талантомъ. Та, на жаль, не судилось родичамъ дôждатися потѣхи и ôдрады въ старости, не довелось товаришамъ повеличатися своєю найбôльшою силою. Пок. Андрейко вступивъ бувъ до семинаря зовсѣмъ здоровый. Та вже въ П-гôмъ роцѣ семинарского житя почавъ хорувати на жолудокъ и на груди. На вакаціяхъ повернувъ до здорвля, але въ семинари слабôсть жолудкова на ново повторилась, а сего року, при зовсѣмъ не сприяючухъ обставинахъ, такъ сильно розвинулась, що стала ся причиною єго передчаснои смерти, котра наповнила жалемъ серце кождого, хто лише знавъ покôйника. Похоронъ ôдбудеся завтра т. ѣ. вô второкъ, о год. 8 рано. Тѣло буде перевезене зъ шпиталю до церкви св. Петра и Павла, а по службѣ Божôй на кладовище Лычакôвске. Вѣчна покôйному память! — *О.*

— **Выдѣлъ филіи общ. им. Качковского въ Сокали** пише намъ, що загальнй зборы членôвъ филіи сокальскои ôдбудуться дня 26 н. ст. червня т. ѣ. вô второкъ по Сошествію св. Духа, въ Белзѣ, въ сали магистратуальнôй. Зборы будуть сполученй зъ музикально-поучаючими продукціями, на котрй выдѣлъ филіи всѣхъ членôвъ и гостей запрошуѣ.

— **Гр. Володиславъ Баденi** померъ вчера въ недѣлю о год. 4½ рано въ Гляйхенберзѣ. Уродився 25 мая 1819 р. въ Бориничахъ, а укôнчивши школы у Львовѣ вступивъ до державнои службы. Въ р. 1843 оженився зъ гр. Цециліею Міръ и покинувши державну службу, поселився въ добрахъ жёнки. Въ р. 1866 выбрано єго посломъ до сойму зъ мѣста Ярославля а въ р. 1867 посломъ зъ бôльшихъ посѣлостей повѣта стрыйского. Въ тôмъ роцѣ выбравъ єго соймъ заступникомъ члена выдѣлу краєвого зъ бôльшихъ посѣлостей; мандатъ сей зложивъ въ р. 1869, Въ р. 1873 выбравъ єго соймъ членомъ выдѣлу краєвого и на тôмъ становищи лишився ôнъ ажь до смерти. Покôйный бувъ ôдъ р. 1870 делегатомъ сойму до рады державнои яко заступникъ мѣстъ Дрогобича, Ярославля, Перемышля и Самбора, ажь до часу безпосередныхъ выборôвъ. На вѣсть о єго смерти выслали всѣ члены выдѣлу краєвого кондоленційну телеграму на руки єго сынôвъ, Казимира и Станислава, и до жены покôйного письмо. Мощѣ забальсамованй перевезуть до Буска и тамъ зложать дня 15 н. ст. червня до гробу родинного. Галицка Русь стратила въ покôйнôмъ свого великого — неѣатора.

— **Зъ Тернополя пишуть**: Въ минувшôмъ тыждни зъѣхавъ тутъ президентъ апеляціи п. Симоновичъ, розглянувся якъ найдокладнѣйше въ судѣ окружнôмъ повѣтовôмъ, мѣско-делегованôмъ цивильнôмъ и карнôмъ, а ôдтакъ представлявсь ему цѣлый персоналъ службовый. Президентъ прислухувався кôлькомъ розправамъ карнымъ и цивильнымъ, бувъ у всѣхъ бюрахъ тамошныхъ судôвъ та у вязници судовôй и докладно слѣдивъ администрацію ведену у власнôмъ зарядѣ. Послѣдна визитація тернопôльского суду ôдбулася 20 лѣтъ тому назадъ. Дня 8 н. ст. червня выѣхавъ президентъ до Бережанъ въ товариствѣ сов. Мисиньского.

— **Про смерть д-ра Теофиля Мохнацкого** надходять деякй подрôбнѣйшй вѣсти. Ôдъ кôлькохъ днѣвъ въ минувшôмъ тыждни розходилась по Перемышли чутка про деморализацію, якои допускався адвокатъ Мохнацкій на молодежи школьнôй. Справа выявилась при нагодѣ великоднои сповѣди. До Перемышля зъѣхала комисія судова, вызначена львôвскою апеляцiею. Совѣтникъ Бавхъ переслухавъ кôльканацять хлопцѣвъ, а коли пôславъ вôзванье до Мохнацкого, щобы явився въ судѣ, ôнъ выпивъ кислоты карболевои и погибъ на мѣсци. Комисія судова прийшла до помешканя и пересвѣдчилась о тôмъ. Пригода та выкликала въ цѣлôмъ Перемышли велике вражѣнье. Д-ръ Мохнацкій бувъ зъ роду Русиномъ. Попередъ бувъ адвокатомъ въ Ярославли и тамъ, належачи до рады повѣтовои, вѣвъ завзяту борбу зъ маршалкомъ, покôйнымъ гр. Володиславомъ Баденимъ. Борба ся перейшла була ажь передъ трибуналъ судовый. Коло року 1875 переселився ôнъ до Перемышля и тамъ довгій часъ займавъ видний мѣсця въ радѣ мѣскôй и повѣтовôй. Мохнацкого знали всѣ, що переѣздили зелѣзницею черезъ Перемышль, бо ôнъ нѣколи не поминувъ нѣ одного поѣзду. Зимою чи лѣтомъ, въ день чи въ ночи, мусѣвъ ôнъ бути присутнымъ при приходѣ поѣзду, цѣкаво приглядаючись всѣдаючимъ и высѣдаючимъ. Тому то и названо єго „инспекторомъ поѣздôвъ“. Въ р. 1882 въ процесѣ Ольги Грабаръ мавъ ôнъ боронити деякихъ обжалованыхъ, але до того не прийшло. Взагалѣ всѣ вельми зачудувались, що сей чоловѣкъ способный бувъ скôнчити своѣ житье такъ погано-нещасливо.

— **14-лѣтный убійця.** Въ Байрайтѣ въ Баваріи стававъ передъ судомъ Конрадъ Еберъ, 14-лѣтный хлопець, обжалованый о убійство 9-лѣтнои дѣвчины Маргариты Недеръ. Дня 14 н. ст. марта с. р. по полудни о 4 год. ишовъ ôнъ зъ нею домôвъ, а знаючи, що дѣвчинка несе зъ собою цукоръ, котрый купила, згадавъ єи обрабувати. Перевернувъ дѣвчину на землю и вдаривши кôлька разôвъ каменемъ по головѣ, ôдобравъ цукоръ та почавъ втѣкати. Зъ подалека оглянувся и побачивъ, що дѣвчинка промываѣ надъ потокомъ свои раны. Пôдкрався тихесенько и втруливши єи до воды державъ голову дѣвчинки такъ довго пôдъ водою, доки гадавъ, що вже не жиѣ. Спокôйный, що вже нѣхто не посвѣдчить о єго злочиньствѣ, ôдôйшовъ. Ще разъ оглянувся, а що побачивъ, що дѣвчина таки порушаѣсь въ намулѣ потока, завернувъ ще разъ и знову придержавъ єи голову довшій часъ пôдъ водою. На другій день увязнили єго и ôнъ признався до злочиньства. При росправѣ заявили знатоки, що Еберъ знавъ вагу доконаного злочиньства, и тому засудивъ єго трибуналъ на десять лѣтъ вязницѣ.

Вѣсти зъ Арп. Львôвскои.

Введенй оо.: І. Шпитко яко администраторъ excurrendo Роздола, дек. роздôльского; Мих. Гаврилюкъ яко завѣдатель Ивановець; Теоф. Гутковскій яко парохъ Стѣнки, дек. золочѣвского; Ант. Зарихта яко сотрудникъ въ Березовици, дек. тернопôльского.

Декретъ на завѣдателя Вишнева, дек. журавеньского, одержавъ о. Мих. Тиндюкъ зъ Букачовець.

Митроп. Консисторія вставилася до ц. к. намѣстництва о згоду на кан. институцію для о. Игн. Юхновича зъ Помонятъ на тую парохію, по зрезигнованю зъ презенты на Новошины, дек. журавеньского.

Въ кан. звязь аепархіи львôвскои буде принятый о. Волод. Вахнянинъ, єсли одержить ôдпустку зъ епархіи станиславôвскои.

Одпустку одержали оо.: Кипр. Прокоповичъ зъ Цуцуловець, заступати-ме о. Мих. Гаврилюкъ зъ Ивановець; І. Юзичиньскій зъ Бориничъ на 2 мѣсяцѣ, заступати-ме о. Ник. Пôджарко, тамошный сотрудникъ; І. Ганкевичъ зъ Буцикъ на 4 недѣлѣ, заступати-ме о. Мих. Ганкевичъ зъ Глѣбова; Теоф. Лавρôвскій, сотрудникъ въ Тернополи, на 6 недѣль; Ник. Юськевичъ зъ Сущина на одинъ мѣсяць, заступати-ме о. Теодоръ Стадникъ, тамошный сотрудникъ; Іоах. Федюкъ зъ Угерска на 2 недѣлѣ, заступати-ме о. Мих. Авдиковскій зъ Добрянъ.

Посмертнй — ⸸ — оповѣстки.

— **Дмитро Андрейкс**, богословъ IV-го року и питомець рус. дух. семинаріи львôвскои, упокоився вчера въ тутешнôмъ головнôмъ шпитали на недугъ жолудка (ulcus ventriculi) въ 24. роцѣ житя. Вѣчна єму память!

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Юл. Крижановскій, учитель при школѣ выдѣловôй въ Снятинѣ, именованый учителемъ при школѣ ц. к. заведеня карного для мужчинъ у Львовѣ.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 11. червня. Въ предложеню правительства для делегацій вставлена такожь позиція на системизованѣ мѣсцевого коменданта у Львовѣ въ ранзѣ генерала, перенесенье части ген. штабу до Перемышля и 800.000 на вправы резервистôвъ.

Загребъ 11. червня. Архикн. Рудольфъ зъ женою приѣхавъ вчера до Загребу и о 1. год. заложивъ угольный камѣнь пôдъ нову касарню. При сѣй нагодѣ выголосивъ архикнязь бесѣду, въ котрôй зазначивъ велику преданнôсть Хорватôвъ для династіи. Бесѣда та, котру архикнязь закôнчивъ окликомъ въ честь цѣсаря въ хорватскôмъ языцѣ, выкликала загальне одушевленье.

Каиро 11. червня. Кедиве давъ димисію Нубарови-паши. Новый кабинетъ уконституовався пôдъ президентурою Ріазъ-пашѣ.

Берлинъ 11. червня. Праса бисмаркôвска выступаѣ досыть остро навѣть противъ самого цѣсаря за то, що давъ димисію Путкамерови. Кн. Бисмаркъ бувъ вчера на авдіѣнціи у цѣсаря черезъ пôвтора годины; передъ тымъ ще конферувавъ зъ Путкамеромъ.

Банялюка 11 червня. Архикнязь Рудольфъ приѣхавъ сюды о 9 год. рано. Єму на стрѣчу выѣхавъ шефъ краю бар. Апель и другй достойники. По повитаню ôдвела архикнязя магометаньска бандерія ажь до єго палаты. Дня 13 с. м. приѣде архикнязь до Сераѣва а ôдтакъ пôѣде до Герцеговины.

Курсъ Львôвскій

зъ дня 8. л. червня 1888.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	198 50	201 —
Зелѣз. Львôв.-Чернов. по 200 зр. а. в.	213 25	216 65
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в. . .	283 —	287 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в. .	— —	216 —
Листы заставнй за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в	98 —	99 20
Банку гипот. гал. 5% а. в. вылъос. зъ 10% прем.	100 50	101 80
Банку краевого 4½% а. в. лъос. 51 л.	92 →	93 —
Товариства кредит. гал. 5% а. в. . .	100 60	101 75
Товариства кредит. гал. 4% а. в. . .	— —	95 —
Товар кред. гал. 5% а. в. лъос. 37 л.	100 60	101 75
Товар. кред. гал. 4% а. в. лъос. 41½ л.	— —	92 —
Товар. кред. гал. 4½% а в. лъос. 52 л.	93 40	94 40
Листы довжнй за 100 зр.		
Гал Зав. кред. сел. 3% а. в (давн. 6%) въ ликв.	— —	54 —
Гал. Зав. кред. сел 2½% (давн. 5%) въ ликв	— —	48 —
Общ. роль. кред. Завед. 6% лъос. въ 15 л.	— —	— —
Облиги за 100 зр.		
Индемнизац. галицкй 5% м. к. . . .	102 50	103 65
Комунальнй Банку краєв. 5%, I емис.	99 50	101 —
Позички краєв. зъ 1873 по 5% а. в. .	— —	105 —
Позички краєв. зъ 1883 по 4½% а. в.	89 50	90 60
Лъосы:		
Мѣста Кракова	— —	20 50
Мѣста Станиславова	— —	35 50
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	5 89	5 99
Наполеондоръ	9 98	10 08
Пôвъимперіялъ	10 32	10 42
Рубель срѣбный	1 40	1 50
Рубель паперовый	1 08¼	1 10¼
100 марокъ нѣмецкихъ	61 75	62 35

Надôслане.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручає свои вы-
2389 робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 45—?

Аптика **РУКЕРА** у Львовѣ

поручає 2460 138—?

Спеціяльности и универсальнй средства фарнцускй и иншй, якъ черезъ ню такъ и черезъ иншй фирмы оповѣщуванй.

— **Ôдъ Вѣдня найблизше мѣсце лѣчниче,** „Salzerbad-Kleinzell" коло Гайнфельду въ низ. Австріи (Малый Карльсбадъ), ôддалене на милю дороги ôдъ стаціи зелѣзничои Гайнфельдъ (St. Pölten-Leobersdorfскій шляхъ), положене въ величавôй околици гористôй зъ шпильковыми лѣсами низ. Австріи, має минеральнй жерела зъ дѣланьемъ якъ Карльсбадъ, Франценсбадъ, Киссинґенъ, Мерґентгаймъ, Гомбурґъ и т. п. зъ басеномъ до плываня и зъ купелями горячими въ ваннахъ, поручаєся яко найтанше мѣсце для всѣхъ здоровыхъ и недужихъ. Подрôбнй поясненя при зарядѣ мѣсця лѣчничого въ Веринґъ коло Вѣдня, Zimmermanngasse 10, зъ ôдки такожь обширнй проспекты можна одержати даромъ. 2482

Розкладъ ѣзды на зелѣзницяхъ

важный ôдъ 1 червня 1888.

Приходять до Львова:

Зъ Кракова: о год. 4·03 по полудни курєрскій; 9·25 вечеромъ и 8·50 рано особовый; 7·15 вечеромъ мѣшаный.

Зъ Черновець: о год 7·31 вечеромъ поспѣшный; 10·37 и 6·11 рано мѣшаный.

Зъ Пôдволочискъ и Бродôвъ (на Пôдзамче): о год. 2·08 по полудни курєрскій; 2·38 въ ночи и 6·22 вечеромъ мѣшаный.

Зъ Белзця: о год. 5·53 по полудни мѣшаный.

Ôдходять зô Львова:

До Кракова: о год. 4·04 по полудни и 7·20 рано особовый; 4·20 рано и 8·30 вечеромъ мѣшаный; 2·28 по полудни курєрскій.

До Черновець: о год. 9.38 рано поспѣшный; 10·08 рано и 10·26 вечеромъ мѣшаный.

До Пôдволочискъ и Бродôвъ: (зъ Пôдзамча): о год. 10·23 рано и 11·05 вечеромъ особовый; о год. 4·22 курєрскій.

До Белзця: о год. 7·49 рано мѣшаный.

Маріяцельскй каплѣ жолудковй

знаменито дѣлаючй у всѣхъ недугахъ жолудка.

Schutzmarke.

Незрôвнанй при браку апетиту, слабôмъ жолудку, воняючôмъ ôддыху, кваснôмъ ôдгиканю, здутю, кольцѣ, катарѣ жолудка, згазѣ, твореню ся пѣску и камѣньчикôвъ въ мѣхури, при надто великôй флегмѣ, жовтачцѣ, ôдкиненю и блюваню, болю головы (єсли походить зъ жолудка), корчахъ жолудка, задненю, перетяженю жолудка стравами и напоями, при хробакахъ, недугахъ селезѣнки, печѣнки и гемороидахъ. — Цѣна фляшочки разомъ зъ **приписомъ 35 кр., подвôйнои 60 кр.**

Головна высылка у аптикаря

КАРОЛЯ БРАДИ КРОМЕРИЖЬ (Kremsier) МОРАВА.

Маріяцельскй каплѣ жолудковй не суть нѣякимъ средствомъ потайнымъ. Складовй части поданй суть при кождôй фляшочцѣ въ **приписѣ.**

Правдивй можна купувати у всѣхъ
2351 19—52 **аптикахъ.**

ОСТЕРЕЖЕНЬЕ! Правдивй Маріяцельскй каплѣ жолудковй рôзно фальшують и наслѣдують. — **На знакъ правдивости** мусить кожда фляшка бути завинена въ червоне запакованье, заосмотрене въ **повысшу марку охоронну** и при кождôй фляшочцѣ на приписѣ мусить находитися, ще сей приписъ друкованый у Г. Гуска въ Кромерижу.

Правдивй можна купити: У ЛЬВОВѢ въ аптикахъ: Якова Байзера, Г. Блюменфельда, Петра Гайльгофера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколяша, Якова Пипеса, Жиг. Рукера, Кар. Склепиньского, І. Вевюрского, Арн. Раппапорта. — ВЪ БЕЛЗѢ у ап. Гросса. — ВЪ БОБРЦѢ у ап. Бальбины Мендлицкои. — ВЪ БРОДАХЪ у ап. Бронисл. Витославского, Мих. Куляки, Вильг. Ляндесберга. — ВЪ БЕРЕЖАНАХЪ у ап.: Ад. Дурета, Іос. В. Лобоса. — ВЪ ДОЛИНѢ у ап. С. М. Траунфельнера. — ВЪ ДРОГОБИЧИ у ап.: Айхмилера, П. Партикевича. — ВЪ ГЛИНЯНАХЪ у ап. А. Гельма. ВЪ КОПИЧИНЦЯХЪ у ап. Редера. — ВЪ МЕЛЬНИЦИ у ап. Кроковского. — ВЪ МОСТАХЪ ВЕЛИКИХЪ у ап. І. Жолиньского. — ВЪ НЕМИРОВѢ у аптикаря Предримирского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛЯНАХЪ у ап. Омел. Барановского. — ВЪ РАДЕХОВѢ у ап. Яськевича. — ВЪ РОЗВАДОВѢ у ап. Винк. Грабовского. — ВЪ РОЗДОЛѢ у ап. Людв. Мержвиньского. — ВЪ САМБОРѢ у ап.: І. Алексевича, К. Мареша. — ВЪ СКОЛѢМЪ у ап. С. А. Лецковского. — ВЪ СОКОЛОВѢ у ап. Андр. Данчака. — ВЪ СОКАЛИ у ап. Евг. Высочаньского. — ВЪ СТАРÔМЪ МѢСТѢ у ап. Ад. Палеского. — ВЪ СТРЫЮ у ап.: Чальбазаніого, В. Коморовского. — ВЪ ТУРЦѢ у ап. Жиг. Козицкого. — ВЪ ВАРЯЖУ у ап. Венед. Кшивоблоцкого. — ВЪ ЗОЛОЧЕВѢ у ап. Франца Петеша; — ВЪ УСТРИКАХЪ у ап. Альф. Яструбского; ВЪ БЛАЖОВѢ у ап. А. Бжеса.

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаденъ зъ моихъ конкурентôвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжь для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій краєвыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мôй богатый складъ такожь
2484 Воч. Духовеньству. 2—?

Замовленя въ мѣсци и зъ провинціи выконуються точно и ретельно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескои одежи гуртомъ и подрôбно.

Львôвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеный 1848.

рочки, маншеты, ковнѣрики, калесоны, скарпитки, хустки, крава ки, шлийки, рукавички и т. п.

найдешевше въ торговли

БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ

Львôвъ, Галицка ч. 16.

Цѣнники на жаданье даромъ!

Оповѣщеня

урядôвъ громадскихъ, щадниць, зарядôвъ дôбръ якъ такожь всѣ урядовй оголошеня **едиктôвъ лицитацій,** ***оголошень о спадщину*** **покликôвъ** выконує *пôсля довголѣтного досвѣду въ ôдповѣдный спосебъ за запевненьемъ докладного выконаня* и доставляє *приписанй залучники*

RUDOLF MOSSE

Annoncen-Expedition

Wien, I Seilerstätte 2.

XVI. ЗВЫЧАЙНЙ ЗАГАЛЬНЙ ЗБОРЫ

Товариства задаткового въ Комарнѣ

стоваришеня зъ неограниченою порукою ôдбудуться дня 17 червня н. ст. 1888 о годинѣ 4-тôй зъ полудня въ сали школы мѣскои, на котрй Вп. Членôвъ пôсля статутôвъ запрашаєся. — За легитимацію буде книжочка удѣлова.

ПОРЯДОКЪ ДНЕВНЫЙ:

1. Справозданье Дирекціи зъ дѣятельности за рôкъ 1887. Справоздавець Вп. И. Вонсовскій.
2. Справозданье комисіи шконтруючои и внесенье удѣленя Дирекціи абсолюторіи зъ дѣятельности за рôкъ 1887. Справоздавець К. Амбросъ Рехтенберґъ.
3. Внесенье Рады надзираючои въ справѣ роздѣлу чистого зыску за рôкъ 1887. Внескодавець п. М. Кôсъ.
4. Выбôръ 9 членôвъ до Рады надзираючои.
5. Затвердженье выбору 3 членôвъ Дирекціи.
6. Змѣна §. 4, 24, 59 буква а) и §. 60.

Ôдъ Рады надзираючои Товариства задаткового

Въ Комарнѣ дня 6 червня 1888.

2489 Предсѣдатель: **А. Коваржикъ.** Секретарь: **К. Амбросъ Рехтенбергъ.**

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкого

Акційного Банку Гипотечного

2222 133—? купує и продає

всѣ ефекты и монеты

пôдъ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечнй и 5% Листы Гип. преміованй,

котрыхъ пôсля закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшои постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталôвъ фондовыхъ, пупилярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія

можна одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльосованя зъ 10% премією т. є. по 110 за 100)

Всѣ припорученя зъ провинціи залагоджуються безъ проволоки по курсѣ дневнôмъ, не числячи нѣякои провизіи.

Для кождого властителя дôбръ, господаря и громады въ цѣлôмъ краю єсть необходимымъ

добрый, здоровый и чистый оцетъ.

ТОРГОВЛЯ Кароля Балабана

2427 18—? **у ЛЬВОВѢ**

поручає **оцтову есенцію,** здоровый и чистый продуктъ до робленя оцту въ бутелькахъ $^1/_1$ и $^1/_2$ кильовыхъ. До $^1/_2$ кильогр. **оцтовои есенціи** додаєся 12 литрôвъ воды. Для громадъ и бôльшихъ заведень въ бальонахъ по 4 и 10 кильограмôвъ.

Ц. к. придворна ліярня звонôвъ

П. ГИЛЬЦЕРА въ Винеръ-Найштадтъ

поручаєся до **замовлень звонôвъ и гармонійныхъ складôвъ всякои величины и голосу. Гарантія** за певный голосъ кождого звона, чистый гармонійный акордъ складу и за найлѣпшій металь. Монтованье звонôвъ **головами зъ кованого зелѣза,** черезъ що можна звонами дуже легко звонити **Припорученя** сповняються якъ найскорше, точно и **дуже дешево** при **найвыгôднѣйшихъ условіяхъ заплаты.**

Ôдзначеня: *Золотый хрестъ заслуги зъ короною за повне заслуги дѣланье Выстава вѣденьска 1873 р., два медалѣ за поступъ за складъ звонôвъ для вѣденьскои Votivkirche 260 сотнарôвъ ваги Выстава промыслова у Вѣдни 1880 р. золотый медаль.*

Заложена 1838. Доставила 4420 звонôвъ, 1,189.240 кильогр. ваги. Зъ сего до Вѣдня для 31 церквей 83 штукъ звонôвъ 86.069 кильогр. ваги разомъ и 2 звоны до годинникôвъ для нового ратуша 3345 клр. ваги.

Гармонійнй склады до закристій зъ 4 звôнками по 25 зр.

Гармонійнй склады до престолôвъ зъ сильными и голосными звôночками. 2301 7—12

Зô альпаки: 1 складъ зъ 4 звôн по 14 зр., зъ 3 зв. по 11 зр.
Зô мосяжу: 1 складъ „ 4 „ „ 10 „ „ 3 „ „ 8 „

Маю честь поручити Вповажанымъ Панамъ

складъ и робôтню мужескои одежи

истнуючихъ ôдъ року 1864. 2439 7—7

Замовленя мѣсцевй и позамѣсцевй выкôнчую якъ найстараннѣйше и можу запевнити смѣло, що єсмь въ можности Вповажанымъ Панамъ всѣ вымаганя входячй въ обємъ вдоволити.

Зъ глубокимъ поважаньемъ: **Станиславъ Момоцкій**

улиця Баторія ч. 12. напротивъ суду краєвого.

Убезпеченье ôдъ огню

пôдъ условіємъ статутôвъ, що выплачено буде **цѣле ôдшкодованье безъ нѣякихъ потручень.**

Важнôсть убезпеченя ôдъ огню уже загально узнаєся и тая галузь убезпечень мѣжь всѣми прочими найбôльше розширена. Но публика доси мало уважає, щобы внесеня асекураційнй були все якъ найкористнѣйше для асекуруючого зробленй, т. є. такъ, **щобы описанье будынкôвъ було точне и заасекурована вартôсть годилася зъ дѣйстною вартостею будынку въ єго фактичнôмъ станѣ.** Єсли зголоситься до убезпеченя цѣна низша, може въ случаю тôлько частичнои шкоды огневои асекуруючій въ наслѣдокъ низького оцѣненя одержати тымъ низше ôдшкодованье а єсли заасекуруєся вартôсть бôльша ôдъ дѣйстнои, то платить асекуруючій непотрѣбно бôльшу премію, а въ случаю шкоды не може дôстати бôльше якъ вартôсть згорѣвшого будынку пôдчасъ єго знищеня черезъ огонь, хотяйбы за суму якъ найбôльшу бувъ оплачувавъ премію.

Такому пошкодованому видиться, що при ликвидаціи єму **богато урывають,** ôнъ чуєся скривдженымъ, а прецѣнь бôльше дôстати не може, бо асекурація не смѣє бути жереломъ зыску, а тôлько средствомъ до вынагороды чистои шкоды.

Єсли-жь убезпеченье заключене въ „СЛАВІИ" въ мысль єи §. 11 стат. секціи огневои на основѣ подрôбного оцѣненя черезъ знатока будôвничого на коштъ внескодателя, выплатиться ôдшкодованье (§. 15 стат.) точно пôсля сего оцѣненя, безъ взгляду на зъужитье будынку, отже **безъ нѣякихъ потручень.**

Выгоду тую подає членамъ зô всѣхъ заведень асекураційныхъ доси тôлько одна „Славія", банкъ взаимныхъ убезпечень въ Празѣ, и радимо всѣмъ громадамъ, урядамъ парохіяльнымъ, конкуренціямъ, радамъ шкôльнымъ и т. д. якъ такожь всѣмъ властителямъ коштовнѣйшихъ будынкôвъ, щобы на основѣ такого подрôбного оцѣненя убезпеченя своихъ будынкôвъ заключали.

Но такожь для тыхъ, котрй не могуть зъ §. 11 стат. секціи огневои користати а лишь на основѣ внесень тôлько **бôлько менше дѣйстну вартôсть** будынкôвъ асекурують, подають статуты „СЛАВІИ" безпеченьство, всяку можливôсть скривдженя ихъ выключаюче, бо въ мысль §. 14 стат. секціи огневои „СЛАВІИ" **кожду шкоду що-до квоты цифровои розслѣдить повномочникъ „Славіи" зъ двома мужами довѣрія, зъ котрыхъ одного выбирає обезпеченый, а другого „Славія",** звычайно зъ тои-жь або сусѣднои громады.

„СЛАВІЯ" числить у всѣхъ секціяхъ своеи дѣятельности около чверть миліона заасекурованыхъ членôвъ. — Рôчный дохôдъ преміи зъ принал. перевысшає 2 миліоны золотыхъ, а фонды „СЛАВІИ" выносили уже зъ кôнцемъ 1886 року 6,725.239 зр. 54 кр.

Велику користь мають члены секціи огневои „СЛАВІИ", що могуть зголошуватись въ тôмъ-же асекураційнôмъ банку о позичку на свои реальности пôдъ вельми лагôдными условіями. „СЛАВІЯ" удѣлила своимъ членамъ въ секціи огневôй заасекурованымъ уже бôльше якъ $1^1/_2$ миліона золотыхъ риньскихъ въ позичкахъ ипотечныхъ.

„СЛАВІЯ" удѣляє громадамъ на пôдставѣ приступленя цѣлои громады до убезпеченя въ „СЛАВІИ" одвѣтно до доходу премійного бôльшй або меншй сикавки до гашеня огню и удѣлила по конець р. 1886 сикавки зъ потрѣбными снарядами до гашеня 335 громадамъ въ цѣнѣ 121.970 зр. 4 кр.

На всякй пытаня въ повысшôмъ дѣлѣ якъ найохôтнѣйше одвѣчає и потрѣбнй дальшй поясненя подає кожде мѣсцеве заступництво або Головне заступництво „Славіи" у Львовѣ,
2339 5—12 евентуально

Головна Дирекція „Славіи", банку взаимныхъ обезпечень въ Празѣ.

Годинникъ єсть и все буде найкрасшою прикрасою въ кождôмъ домѣ!

Лише за **3 зр. 50** **Послѣдный зазывъ.**

Въ наслѣдокъ **цѣлковитого розвязяня** нашого загального складу годинникôвъ єсьмо змушенй, цѣлый нашъ припасъ бôльше якъ **10.000** штукъ **дуже величавыхъ годинникôвъ маятниковыхъ** продавати низше цѣны выробу, бо цѣлый складъ мусить бути въ найкоротшôмъ часѣ опорожненымъ.

Мы розсылаємо до кождого по всѣхъ мѣсцевостяхъ цѣлои Австро-Угорщины сейчасъ, одержавши замовленье, **вельми елегантный, знаменитый, на секунды регульованый**

ГОДИННИКЪ маятниковый

пôсля рисунку зъ **2лѣтною порукою** и *голоснымъ будильникомъ звôнковымъ*

лише за **зр. 3.50.**

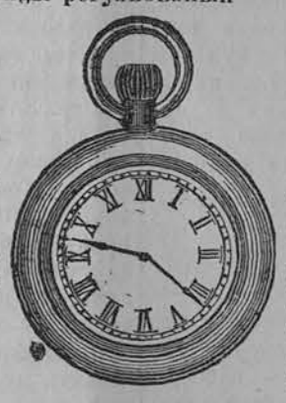

въ формѣ РЕМОНТОАРА.

Сей годинникъ въ найлѣпшôй бронзованôй **металевôй оправѣ** має зъ плоского скла пат. циферблятъ, котрый въ ночи самъ зъ себе **ясно мовь мѣсяць свѣтить и голосный будильникъ звôнковый,** котрый треба наставити на кожду годину *лише за* **зр. 3.50.**

За доброту сихъ **знаменито регульованыхъ** годинникôвъ поручає солидне признанье нашои широко розгалуженои фирмы, котра продає **лише загально добрый, солидный и практичный товаръ** по дешевôй цѣнѣ а єсли-бы не сподобалося, то звертаємо назадъ грошѣ.

Розсылаєся въ **мôцныхъ скринкахъ деревляныхъ** за послѣплатою або присланьемъ напередъ грошей.

Прошу ще разъ, въ власнôмъ интересѣ **сейчасъ** замавляти и докладно подати свôй повный адресъ: **Имя, завôдъ, мѣсцевôсть, послѣдну почту и край.** 2469 4—4

ЕКСПОРТОВЫЙ СКЛАДЪ ГОДИННИКÔВЪ

„Wiener Kaufhaus"

A. GANS, Wien, III., Kolonitzgasse 6.

Девять медалѣвъ заслуги, дипльомъ признаня и дипльомъ гоноровый

на всемирнôй выставѣ въ Антверпіи

за незрôвнанй

Выробы косметичнй, Тоалетнй и Парфумеріи.

Антилентилія. Нѣякій артикулъ тоалетовый не може остоятись що-до успѣху и доброты зъ Антилентілією. Средство се одержане зъ ôдсвѣжаючихъ субстанцій, усуває въ короткôмъ часѣ веснянки, опаленя сонячнй, плямы печѣнковй, слѣды по ранахъ и т. д., надає лицю свѣжôсть и нѣжнôсть. — Цѣна 2 зр.

Пилиптонъ волосю сивому и споловѣлому по кôлькоразовôмъ ужитю привертає красну барву. Пилиптонъ не фарбує лише ôдмолоджує волосье, котре пôдъ вплывомъ сего ôдличного средства ôдзыскує первѣстну барву, мягкôсть и ôдлыскъ. — Цѣна флякону 1 зр. 50 кр.

Валентинъ найсильнѣйше выпаданье волося вздержує, цибульки волоснй взмôцняє и до вытворюваня та поросту волося побуджає. Лисины покрываються краснымъ волосьемъ.—Цѣлый фляконъ 3 зр. Пôвъ флякону 1 зр. 60кр.

ПУДРЪ КНЯЖІЙ

Знамените поводженье и покупъ сего пудру суть найлѣпшимъ доказомъ єго незрôвнанои добôрности. — Пудръ княжій на всѣхъ выставахъ бувъ першимъ, а численнй медалѣ заслуги, якими єго ôдзначили, найлѣпше єго поручають. — Пудръ княжій не мѣстить жадныхъ металевыхъ примѣшокъ, єсть се найчистѣйша и найнѣжнѣйша мучка ростинна, приємно прилягає до лиця, надає красну, природну бѣлôсть и єсть неоцѣненымъ средствомъ до окрасы лиця.

Пуделко мале бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр., зъ лебедикомъ 1 зр. 50 кр. Рожевый для бльондинокъ и кремовый для шатинокъ и брунетокъ, мале пуделко по 70 кр., бôльше зр. 1.20 зъ пуделкомъ зр. 1.60.

Вода фіялкова. Усуває зъ лиця прищѣ, лишаѣ, угрики, попаданье и лущенье шкôры, выгладжує морщинки и долики ôсповй. Лице ôдсвѣжує, выбѣлює и вынѣжнює до тои степени, що яко средство тоалетово-гигієничне зôстало ôдзначене медалемъ заслуги на выставѣ природничо-лѣкарскôй въ Краковѣ. Цѣна 1 зр.

Мыло косметичне. Ôдзначаєся надзвычайною нѣжностею и вельми приємнымъ запахомъ, лагôдно дѣлає на нашкôрокъ, запобѣгає попаданю рукъ и лиця, дуже нѣжно очищує шкôру. — *Усуває веснянки и жовто-брунатнй плямы зъ лиця* Цѣна 60 кр.

И. ИГНАТОВИЧЬ

у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, Готель Европейскій, пляцъ Маріяцкій и улиця Галицка, рôгъ Валовои ВЪ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2424 8—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка, пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 122. Львôвъ, Второкъ 31 мая (12) червня 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ свят о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ вôвторокъ и въ вôвторокъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ однои стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австрiи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Редакція, Администрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія.

Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Товариство „Народна Рада“

выслало до министра просвѣты д-ра Ґавча оттаке письмо въ справѣ рускихъ паралельокъ въ Перемышли:

„Ваша Ексцеленціе!

На основѣ Найвысшои постановы Єго ц. к. Величества завели Ваша Ексцеленція розпорядженьемъ зъ дня 8. серпня 1887, ч. 16.232. при польскôй гимназіи въ Перемышли самостôйнй паралельнй клясы зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ.

Розпорядженье се зарадило бодай въ части нашимъ потребамъ на тôмъ поли шкôльництва и дає намъ всяку надѣю, що зъ самостôйныхъ паралельныхъ клясъ рускихъ повстане зъ часомъ самостôйна руска гимназія въ Перемышли.

Однакожъ мимо сеи прихильнои постановы Вашои Ексцеленціи для рускаго народу и мимо горячого бажаня Русинôвъ, щобъ якъ найбôльше покористуватись сею благодатею, заходить одна важна обставина, котра дає намъ причину побоюватись о успѣшный розвôй новозаведеныхъ рускихъ паралельокъ Мы осмѣляємось длятого звернути увагу Вашои Ексцеленціи на ту обставину и просити, щобы зволили тому злу зарадити.

Дѣло таке:

До І-шои клясы гимназіяльнои можуть вписуватись лише такй ученики, що покôнчили чотиро-клясову людову школу. На жаль, анѣ въ самôмъ Перемышли, анѣ въ сусѣдныхъ повѣтахъ (въ котрыхъ людность есть переважно руска) нема анѣ однои чотиро-клясовои людовои школы зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ. Русины отже въ тыхъ сторонахъ мусять обмежатись лишь на школы одно-клясовй и дво-клясовй, або на науку приватну. Рѣчь ясна, що такй людовй рускй школы суть далеко недостаточными, щобы приготовити руску молодѣжь до вступу въ рускй гимназіяльнй паралельки, бо и загальный обѣмъ науки есть въ згаданыхъ людовыхъ школахъ надто малый, а потому, не удѣляється въ нихъ наука нѣмецкого языка. Такимъ чиномъ мимо основаня рускихъ гимназіяльныхъ паралельокъ въ Перемышли не мають Русины тамошныхъ сторôнъ — при недостатку повнои людовои школы рускои — средства, щобы приготовити свои дѣти до тыхъ клясъ гимназіяльныхъ.

Мы звертаємо длятого увагу Вашои Ексцеленціи на сю важну недостачу нашого шкôльництва и просимо о ласкаву зараду. Думаємо, що найодвѣтнѣйше було-бы тутъ ужити средства, яке практикуєся въ Галичинѣ вже при иншихъ гимназіяхъ въ недостатку дотычныхъ людовыхъ шкôлъ, а именно: завести клясу приготовляючу, подôбно якъ она истнуе при рускôй гимназіи у Львовѣ и при нѣмецкихъ гимназіяхъ у Львовѣ и въ Бродахъ. Просимо длятого, щобы Ваша Ексцеленція зъ початкомъ нового 1888/9 року шкôльного разомъ зъ отвореньемъ І-шои гимназіяльнои клясы рускои въ Перемышли отворили при нѣй руску клясу приготовляючу. Отворенье єи єсть доконечне, бо якъ мы выказали высше, безъ неи молодѣжь руска не буде мати можности вступати до рускихъ клясъ гимназіяльныхъ.

Дальше просимо Вашу Ексцеленцію, щобы такожъ зволили ласкаво вплынути на основанье въ Перемышли чотиро-клясовои людовои школы рускои, тымъ бôльше, що число рускихъ ученикôвъ въ людовыхъ школахъ перемыскихъ єсть значне и людность въ повѣтѣ переважно руска.

Предкладаючи се прошенье, маємо надѣю, що Ваша Ексцеленція зволять сповнити се справедливе бажанье рускаго народу и зъ такою самою приклонностею, зъ якою завели рускй паралельки гимназіяльнй въ Перемышли, допоможуть такожъ до успѣшного ихъ розвою.

Выдѣлъ политичного Товариства „Народна Рада у Львовѣ“, дня 22 н. ст. мая 1888.

Д-ръ Олександеръ Огоновскій, голова.

Д-ръ Кость Левицкій, секретарь.“

Слѣдомъ за „Народною Радою“ повиннй такй самй письма чимъ скорше повысилати до министра д-ра Павла Ґавча Русины мѣста Перемышля и Русины зъ околиць перемыскихъ: поодинокй громады рускй, деканаты и повѣты. Чимъ бôльше вплыне такихъ письмъ, тымъ скорше п. министеръ добачить справедливу потребу нашу и чей же сповнить єи по нашôй воли. Тôлько не засыпляйте, панове! Просьбу можна и вôльно вносити кождому горожанинови державы — и тôлько лѣнивôсть може здержувати нашихъ людей не выкористувати права петицій такъ, якъ выкористують другй народы. Толците, а отверзеться вамъ!

Розумѣєся, що письма до министра, — якъ и взагалѣ всюды, — можна и треба писати по руски. Нашй люде чомусь бояться рускаго письма, пишуть до Вѣдня по нѣмецки, а тымъ неразъ самй собѣ шкодять. Мы знаємо одинъ примѣръ, що священикъ рускій зъ Галичины, вносячи петицію до рады державнои въ справѣ свого покривдженя, внѣсъ єи не по руски, але по нѣмецки. Петицію єго ôддано комисіи петиційнôй. Коли-бъ она була писана по руски, була-бы комисія придѣлила єи послови о. Озаркевичеви, членови тои жь комисіи, але що була писана по нѣмецки, то ôддано єи Нѣмцеви а той справу зовсѣмъ не такъ зреферувавъ, якъ мôгъ-бы бувъ зреферувати посолъ Русинъ. Можуть всѣ народы Австріи писати до Вѣдня по свому, длячого одинй тôлько Русины мають зрѣкатися свого слова?!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Президентъ угорскои делегаціи, Людвикъ Тисса, схарактеризувавъ въ своѣй промовѣ пôдчасъ ôдкрытя угорскои делегаціи теперѣшну ситуацію политичну въ слѣдуючій способôмъ: „Не можемо не зважати на то, що хочь до нинѣ удавалося миръ удержати а и теперь ще не видко ознакъ, зъ котрыхъ можна-бы вносити, що нинѣ або завтра миръ буде нарушеный, то межинародній ôдносины все-жь таки вже ôдъ кôлькохъ лѣтъ стаються чимъ разъ дразливѣйшими, а то спиняе дѣяльнôсть державъ, звернену на розвитокъ внутрѣшныхъ институцій и забирає имъ значну часть матеріяльныхъ силъ. Ознакою ситуаціи єсть взаимна недовѣрчивôсть поодинокихъ державъ, середъ котрои союзъ державъ, що стараються о удержанье мира, єсть одинокою точкою спокою. Зô всѣхъ сторôнъ свѣта збираєсь палкій матеріялъ. Чуствуємо загально, що така ситуація не дасться въ безконечнôсть удержати, але рѣшучого кроку для змѣны єи не важиться нѣхто зробити зъ огляду на одвѣчальнôсть за наслѣдки, якй могли-бы зъ того выйти. Середъ такои ситуаціи може якійсь случай, якесь само про себе незначне приключенье, выкликати загальне замѣшанье. За то не може бути виновата нѣяка держава, хочь и якъ она старалась-бы о удержанье мира.“

Найбôльша часть зъ пôдвысшеня звычайныхъ потребъ для арміи припадае на „необходимый дальшій розвиткъ арміи“. Министерство вôйны жадае на ту цѣль 1,402.332 зр., але бере зъ тои сумы на 1889 рôкъ лишь 1,296.348 зр. Зъ сеи сумы мають въ першôй линіи покрытися выдатки на новй формаціи, котрй спершу були ôдложенй ажь на часъ мобилизаціи, але теперь, щобы були на часъ готовй, будуть переведенй вже въ часѣ мира. До тыхъ формацій належать: 1) выставленье 5 тяжкихъ батерій дивизійныхъ и шкадронъ треновыхъ для ляндверы; 2) активованье комендъ трохъ найважнѣйшихъ дивизій кавалеріи; 3) заложенье доповняючихъ кадръ телеграфичныхъ. Дальше мають скрѣпитися истнуючй вже формаціи, котрй показалися за слабô на случай мобилизаціи; длятого має скрѣпитися станъ высшихъ официрôвъ при пѣхотѣ, стрѣльцяхъ и кавалеріи, при ôддѣлахъ зелѣзничихъ, при тренѣ и санитетахъ; станъ людей при компаніяхъ зелѣзничихъ має бути збôльшеный; при кождôй комендѣ територіяльнôй має бути системизована посада штабового официра яко референта для справъ доповненя войска; на послѣдокъ має бути системизована у Львовѣ посада мѣсцевого коменданта въ ранзѣ генерала, а въ Перемышли має бути установленый при комендѣ крѣпости ôддѣлъ генерального штабу. На вправы зъ карабиномъ репетіёровымъ треба буде о 261.800 зр. бôльше якъ доси; 81 баталіонôвъ має бути збôльшеныхъ о 60 людей (розходиться тутъ головно о тй 27 полкôвъ, зъ котрыхъ часть иде звычайно на залогу до Босны). — На дальше укрѣпленье Перемышля вызначено 500.000 зр. Сума та має бути ужита на скрѣпленье провизоричныхъ окопôвъ, бо того вымагають найновѣйшй вынаходы на поли артилеріи. Для Кракова жадае министерство вôйны 100.000 зр. яко першу рату зъ 400.000 зр. на будову цайґгавзу для артилеріи, котра доси не має въ сѣй крѣпости анѣ складу матеріялу анѣ помѣщеня на канцелярію. На артилерійску стрѣльницю въ Нов. Торзѣ вызначено 5.000 зр.

Палата панôвъ приняла законъ о податку ôдъ горѣвки безъ дискусіи въ третôмъ читаню. При тôмъ заявивъ бар. Ґедль, що ôнъ и єго товаришѣ будуть лишь зъ патріотизму голосувати за ôдшкодованьемъ пропинаціи, бо суть противниками того ôдшкодованя. Принято такожъ законъ о контингентѣ, а гр. Таффе ôдрочивъ ôдтакъ палату.

Урядова газета львôвска подае до вѣдомости, що всѣ власти повѣтовй въ Галичинѣ одержали приказъ ужити всякихъ средствъ, щобы не допускати емиграціи селянъ до Америки. Зараэомъ припоручено властямъ звертати якъ найбôльшу увагу на агентôвъ, що намовляють селянъ до тои емиграціи.

Соймъ краиньскій скликано вже на коротку сесію въ справѣ ухвали конверзіи краиньского довгу индемнизаційного. Сесія соймова розпочинаєся дня 20 с. м.

— —

Зъ Варшавы доносять до „Pol. Corr.“, що зô взгляду на маневры, котрй сего року мають ôдбутися по части и въ сторонахъ пограничныхъ, одержали громады приказъ, щобы зовсѣмъ того пытаня, рускй послы мовчали своимъ звычаємъ и благоденьствували щасливй, що не потреба сушити собѣ головы, бо при голосованю ласкаве правительство навчить уже, коли пôдносити руку.

Зъ помѣжь всѣхъ Русинôвъ быстре око одного Навроцкого доглянуло, що пôдъ окликомъ галицкои шляхты „оборона интересôвъ краю“ скрываєсь „оборона кастовыхъ интересôвъ шляхотчины“. Навроцкій выказавъ то въ своѣй студіѣ „Шляхетнй защитники народу“. Студію ту навѣть сама редакція „Правды“ приняла зъ рестрикцією и сумнѣвомъ. Вол. Барвѣньскій, помѣстивши єи, додавъ до неи ôдъ себе статейку, въ котрôй опираючись на аргументаціяхъ вѣденьского письма Finanzielle Fragmente, старався въ де-чѣмъ оспорювати погляды Навроцкого.

Ôдповѣдею на то була слѣдуюча праця Навроцкого: „Интересы клясовй и интересы народу“, котра мусѣла положити конець всякимъ сумнѣвамъ.

Посвященье головныхъ польскихъ проводирѣвъ зънилюструвавъ Навроцкій дуже досадно и характеристично. Позаякъ головными моторами скарбовои акціи Полякôвъ були послы Кшечуновичь, Лемпковскій и Рыльскій, то Навроцкій постарався о зôставленье податкôвъ оплачуваныхъ тыми трема панами и выказавъ, о скôлько бы бôльше платили они, коли-бъ заведено реформу, противъ котрои борються въ имя „интересу краю“. Супротивъ того мусѣло кождому стати ясно, що той „краевый интересъ“ єсть грубо егоистичнымъ интересомъ верховодячои въ краю касты шляхотскои.

(Конецъ буде.)

Володимиръ Навроцкій, єго значенье и заслуги.

Ôдчитъ д-ра Евгенія Олесницкого, выголошеный въ памятный день шестыхъ роковинъ смерти бл. п. Вол. Навроцкого.

(Дальше.)

Першій выступъ Вол. Навроцкого на поли економично-статистичнôмъ припадае на рôкъ 1874. Въ тôмъ роцѣ помѣстивъ ôнъ въ „Правдѣ“ студію о статистичнôмъ трудѣ Рапацкого „Ludność Galicyi“. Вже въ тôй студіи проявивъ ôнъ знамените знанье науки економіи и єи найновѣйшихъ принципôвъ, а не менче незвычайну зручнôсть въ орудованю цифрами статистичными, котрй пôдъ єго рукою выходять неначе живыми существами. То було лише початкомъ, а вже въ слѣдуючôмъ роцѣ 1875 засіяли наука и способнôсть В. Навроцкого свѣтлымъ тріюмфомъ якъ для него самого, такъ и для народовцѣвъ, котрыхъ речникомъ бувъ ôнъ на тôмъ поли. Народовцѣ не мали въ тôмъ часѣ анѣ голосу анѣ вплыву на политичне житье Русинôвъ. Политикою кермувала стара святоюрска партія. Була то доба, въ котрôй проявила она позôрно на внѣ найбôльшу силу, а дѣйстно на внутрь найбôльшу немôчь. Въ радѣ державнôй засѣло въ р. 1873 15 єи репрезентантôвъ. Галицка Русь покладала зъ початку велику надѣю на свою делегацію, тымъ бôльше, що въ тôмъ періодѣ прийшли на порядокъ дневный парляменту справы незвычайнои ваги. Досыть згадати тутъ про законы конфесійнй и програму економичныхъ реформъ министра Претиса.

Якъ сповнила святоюрска делегація свою задачу — се рѣчь загально вѣдома. Поминувши вже становище єи при рѣшеню законôвъ конфесійныхъ, оказались рускй послы въ справахъ економично-скарбовыхъ крайно несвѣдущими и нездарными, и ôддались на безусловнй услуги централистичному правительству.

Въ ту власне хвилю, коли покликанй до обороны правъ рускаго народу святоюрскй послы голôсували за законами крайно шкôдными для Русинôвъ, — пôдняли недопущенй до политичного житя народовцѣ занедбанй рускими послами або незрозумѣлй для нихъ питаня зъ наукового становища, розслѣджували ихъ докладно, выказуючи, *якою дорогою* треба-бы повести економично скарбовй реформы, щобы охоронити рускій нарôдъ ôдъ тяжкои кривды.

Тй „недоварени молодики“, якъ ихъ зъ погордою называли премудрй „батьки народа“, поклали тогдѣ першй пôдвалины до розумнои економичнои програмы, а иниціяторомъ и достойнымъ речникомъ тои акціи ставъ Володиміръ Навроцкій.

Коли рускй послы не лише пôдпирали внесеный въ р. 1875 Претисомъ домовый податокъ, але ще и ломили за него копіи въ своихъ органахъ, переспѣвуючи безъ зрозумѣня рѣчи пѣсню нѣмецкихъ „Press-ъ“, выступивъ Навроцкій въ „Правдѣ“ зъ знаменитою критичною студією, въ котрôй выказавъ, що пôдпирана рускими послами реформа податку домового стремѣла якъ-разъ до того, щобы звалити податковый тягаръ зъ капиталистôвъ на убогу людность, отже и на нашихъ селянъ та маломѣщанъ. Єсть то безперечно найосновнѣйша студія надъ згаданымъ проєктомъ Претиса, студія, якою не могла въ тй часы выказатись навѣть австрійско-нѣмецка литература скарбовости.

Противъ тои студіи пробовало полемизувати „Слово“, однакъ замовкло по рѣзкôй реплицѣ Навроцкого, такъ само якъ въ р. 1881 замовкла цѣла польска журналистика по першôй єго ôдповѣди данôй критикамъ „Подвôйнои крейдки“. Взагалѣ не було случаю, щобы въ економичнôй полемицѣ хто будь коли додержавъ Навроцкому мѣсця. Сила єго аргументацій була недорôвнана, а складалась на то не лише зручна діялектика, не лише остра и колюча сатира, але головно превеликій засôбъ знаня и знамените теоретичне образованье.

Политично-наукова дѣяльнôсть одного Навроцкого, хочь и не засѣдавъ ôнъ въ парляментѣ, варта була тогдѣ далеко бôльше, якъ вся парляментарна акція пятнацятки рускихъ послôвъ. Коли при дебатахъ надъ шкôльнымъ питаньемъ розбивались заходы ихъ о бракъ доказового матеріялу, котрого зажадали противники на оправданье жалобъ на польонизацію народныхъ шкôлъ, то якъ-разъ тогдѣ публикувавъ Навроцкій въ „Правдѣ“ свою найдовшу студію „Руска народнôсть въ школахъ галицкихъ“, котра на довгй часы осталась взôрцемъ статистично-политичнои працѣ, въ котрôй авторъ незбитыми а живыми и неоспоримыми доказами выказавъ кривды рускаго народу на поли шкôльництва. Та, на жаль, не покористувались заступники народу готовымъ, поданымъ имъ матеріяломъ. Санкціонованымъ авторитетамъ нѣкъ було знакомитися зъ „покугными органами“, нѣкъ було учитись ôдъ проскрибованыхъ и неблагонадежныхъ...

Два роки опôсля т. є. въ р. 1877 пôднялася въ радѣ державнôй нова акція, котра дуже живо дотыкала интересôвъ рускаго народу. Була то акція податкова завнавгурована тогдѣшною меншостею польскою пôдъ провôдомъ Кшечуновича а пôдъ окликомъ „оборона интересôвъ краю“. Головною цѣлею тои акціи було не допустити правительства до заведеня загального податку доходового и задержати сей податокъ въ роли податку доповняючого. Галицка польска праса ударила въ великій дзвôнъ. Кшечуновича славлено добродѣемъ краю, перворядною скарбовою повагою. Въ т. зв. „твердо“-рускôй прасѣ не тыкано

(Конецъ буде.)

заосмотрилися въ деякй артикулы потрѣбнй для арміи, котрыхъ зажадаѣ ôдъ нихъ въ своѣмъ часѣ управа воєнна и щобы могли приставити достаточне число пôдводъ. — Зъ Вѣдня доносять до „Czas-у“, що ôдносины межи Россіéю а Австрíею значно полѣпшилися. Кореспондентъ згаданои газеты довѣдуєсь — якъ каже — зъ компетентного жерела, що въ послѣдныхъ часахъ дали у Вѣдни и въ Петербурзѣ амбасадоры зъ обохъ сторôнъ министрамъ дѣлъ заграничныхъ успокоюючй поясненя, толкуючи рухъ войска въ пограничныхъ сторонахъ яко зарядженье администраційне, систематичне, не маюче нѣякои звязи зъ ситуаціéю политичною. Царь мавъ по сѣй причинѣ высказати Гирсови велике свое вдоволенье и потвердивъ поступованье министра финансôвъ, котрый ôдмовивъ фондôвъ на дальше розмѣщенье войска въ царствѣ польскôмъ. Амбасадорови нѣмецкому припоручивъ царь высказати цѣсареви Фридрихови свою радôсть зъ полѣпшеня єго здоровля и надíю, що нѣякй грôзнй приключеня не стануть на перешкодѣ єго подужаню.

——

Зъ Берлина доносять, що безпосередною причиною до димисíи Путкамера сталась недавна бесѣда Рихтера въ нѣмецкôмъ парляментѣ, о котрôй мы свого часу доносили. Въ справѣ сеи димисíи пишуть берлиньскй газеты такъ: Перше письмо цѣсаря Фридриха до Путкамера зъ дня 27 мая высказувало въ оглядноô формѣ бажанье, щобы на будуче выборы не ôдбувалися пôдъ вплывомъ правительства. По авдíєнціи кн. Бисмарка у цѣсаря дня 5 с. м. уважано вже становище Путкамера за захитане, але нѣхто ще не припускавъ, щобы оно такъ скоро мало наступити. Тымчасомъ наспѣло до цѣсаря письмо Путкамера, въ котрôмъ ôнъ мавъ зовсѣмъ оправдатися. Було то въ середу по полудни. Въ письмѣ тôмъ доказувавъ Путкамеръ зъ родомъ обиды, що выборы не ôдбувалися пôдъ єго напоромъ. Лишь въ малôмъ числѣ случаѣвъ доказано, що бувъ дѣйстно вплывъ зъ горы, але за дѣла пôдвластныхъ ему урядникôвъ ôнъ не може одвѣчати. Впрочѣмъ въ виду деструктивныхъ стремлень середъ суспôльности не мôгъ ôнъ давати урядникамъ иншои инструкціи якъ ту, яку они ôдъ него одержали. Письмо се принявъ цѣсарь дуже неприхильно и ôдписавъ на него заразъ въ середу въ вечеръ такъ остро, що по ôдобраню ôдповѣди министрови не оставалось нѣчого, якъ лишь податися до димисíи, котру цѣсарь ôдтакъ и принявъ. — Взагалѣ можна сказати, що въ Нѣмеччинѣ настали теперь якйсь дуже поважнй ôдносины. Кажуть, що мѣжь цѣсаремъ а кн. Бисмаркомъ запанувало досыть значне напруженье и що можна незадовго сподѣватися фактôвъ, котрй докажуть, якъ довго кн. Бисмаркъ буде мôгъ ще удержатися на своѣмъ становищи. Розбйшлась такожь поголоска, що министеръ вôйны, Бронсартъ, подався до димисíи. Кажуть навѣть, що и министеръ судôвництва Фридберґъ, котрый маѣ у цѣсаря найбôльше довíрíе, подався бувъ до димисíи, длятого, що кн. Бисмаркъ оскорбивъ єго, але цѣсарь не хотѣвъ єго димисíи принятй. — Въ станѣ здоровля цѣсаря не настала нѣяка змѣна. Кажуть вправдѣ, що въ послѣдныхъ дняхъ мала дуже значно збôльшитися у цѣсаря трудноôть въ пролыканю, але вѣсть ту ширить праса бисмаркôвска, котра стараѣсь всякими способами нападати навѣть и на самого цѣсаря. — Зъ Штрасбурга доносять, що тамошнй елевы войсковои школы переступили безъ дозволу французку границю и будуть за то строго укаранй, хочь-бы того французке правительство и не жадало.

——

Президентъ французкои республики Карно маѣ 21 липня выѣхати до Ґренобль, де єго запрошено на ювилейне торжество першои революціи. — Найвысша рада воєнна постановила именувати ген. Мирибеля шефомъ генерального штабу. Въ кругахъ политичныхъ доказують, що именованье се ѣсть наслѣдкомъ теперѣшнои ситуаціи. Мирибель — якъ кажуть — маѣ бути тайнымъ прихильникомъ роялистôвъ, але мимо того поважають єго всѣ за-для єго великихъ здôбностей войсковыхъ; постановлено отже заняти єго въ генеральнôмъ штабѣ, щобы тымъ способомъ не дати ему можности мѣшатися до политики. — Паризкй газеты нотують вѣсть, походячу нѣбы то зъ кругôвъ ватиканьскихъ, що папа маѣ незадовго оголосити урядово признанье французского протекторату надъ католицкими мисіями на Всходѣ. — Зъ Парижа доносять, що урядники и вся служба всхôднои зелѣзницѣ одержали строгій приказъ оминати все, що моглобы дразнити Нѣмцѣвъ на граници. — Въ добре поинформованыхъ кругахъ парискихъ доказують, що переговоры въ справѣ торговельнôй зъ Италíею мають незадовго зновъ розпочатися и правительство французке маѣ надíю, що симъ разомъ переговоры тй закôнчаться успѣшно.

НОВИНКИ.

— **Въ справѣ конфискаты 109 ч. „Дѣла“ одержали мы отсю допись:** „Cz. 10.154. Ck. Sud krajewyj dla spraw karnych ne potwerdyw konfiskaty czasopysy „Diło“ cz. 109 z dnia 28-o maja 1888 za-dla artykułu „Post o Rusynach“ czerez ck. prokuratora derżawnoho zarjadżenoi, a to z toi pryczyny, szczo ne znajszow w artykuli inkriminowanim znamen czyna kary dostojnoho. O tim uwidomlajesia redakcyu czasopyśma „Diło“ z dołożeniem, szczo riszenie se ne jest prawosylnym z toi pryczyny, szczo ck prokurator derżawnyj wnis zażalinie do sudu wyższoho. Lwiw dnia 3-o czerwnia 1888. *Poglies.*

— **Огнѣ.** Зъ Яструбичь коло Сокаля пишуть намъ: Дня 9. н. ст. червня згорѣло у насъ цѣлкомъ 39 хатъ, по бôльшôй части зъ забудованями. Тй самй хаты погорѣли були тому 4 роки. Зъ будынками згорѣло и 20 штукъ худобы. Причиною огню мало бути, що хлопець малый гойдався и черезъ тертье займилися сѣрники въ кишени, — ôнъ выкинувъ ихъ на солому та отъ и склалось нещастье. — Въ Вировѣ, пов. камѣнецкого, згорѣло дня 10. н. ст. червня 8 господарéвъ. — Вчера о год. 8 вечеромъ почало горѣти у Львовѣ въ домѣ ч. 8 при улици Стрыйскôй. Огонь выдôстався бувъ вже на верхъ и цѣлый дахъ станувъ въ поломѣни. Сторожа огнева поспѣшила сейчасъ до огню и въ пôвъ годины єго угасила.

— **Выстава худобы селяньскои въ Станиславовѣ.** Тамошне товариство господарске устроило дня 30 н. ст. мая выставу худобы селяньскои. Селяне надôслали 76 штукъ худобы, зъ самои Камѣннои доставили 48 штукъ. Худоба зъ селъ Камѣннои, Сконôвки, Тысьменичанъ и Гаврилôвки доровнувала своєю доббрностею и красою худобѣ двôрскôй. Епископъ Пелешь видѣвъ выставу и передъ роздаваньемъ премій промовивъ до зôбраныхъ селянъ, заохочуючи ихъ до працѣ на рôли и до плеканя худобы, въ чôмъ лежить добробытъ нашихъ селянъ. Роздано 20 нагородъ по 10 зр. зъ фондôвъ товариства и три нагороды по 5 зр., котрй жертвувавъ епископъ Юліянъ. Першу нагороду признано о. Мих. Вальницкому зъ Марковець, котрый зрѣкся єи въ користь селянъ.

— **Кружокъ славяньскій.** Завтра въ середу дня 13 н. ст. червня ôдбудеся XVII. звычайне засѣданье „Круж. слав.“ о год. 7 вечеромъ, въ XV сали на университетѣ, на котрôмъ тов. Лашовскій ôдчитаѣ працю свою: „Що пишуть Россіяне о Ходаковскôмъ“. — Всѣхъ приятелéвъ культурного житя Славянщины запрошуѣ выдѣлъ Кружка.

— **Испыты зрѣлости** ôдбулись вже въ гимназіяхъ въ Яслѣ и Сяноцѣ. Въ Яслѣ сѣдало до испыту 42 ученикôвъ и всѣхъ признано дозрѣлыми. При испыгѣ проводивъ инспекторъ п. Едв. Гикель. — Въ Сяноцѣ приступило до испыту 35 ученикôвъ; 7 здало зъ ôдзначеньемъ.

— **Зъ Золочева** пишуть: Дня 8 н. ст. червня загостивъ на визитацію тутешного суду президентъ Симоновичь. Звидѣвъ докладно всѣ бюра тутешного суду, вязницѣ и бувъ присутнымъ на кôлькохъ росправахъ цивильныхъ и карныхъ. На другій день ôдъѣхавъ п. Симоновичь до Львова, проводженый всѣми урядниками тутешного суду и адвокатами.

— **Зъ Скалы пишуть до** „Kur. Lwow.“: Дня 6 н. ст. червня о год. 11 вечеромъ зайшовъ стражникъ скарбовый Ем. Бойкевичь до шинку Танеблята и заставъ тамъ численно зôбраныхъ мѣщанъ а помѣжь ними писаря громадского зъ Гуштина Ник. Костирского. Присѣвъ ôнъ до нихъ и почались жарты. Костирскій не хотѣвъ пити а Бойкевичь загрозивъ ему, що єго застрѣлить. Коли Костирскій обернувъ се въ смѣхъ и таки не пивъ, хопивъ Бойкевичь за карабинъ, выцѣливъ и стрѣливъ. Костирскій упавъ мертвый на мѣсци. Бойкевича увязнено и ôдставлено до борщѣвского суду. Секція тѣла выказала, що Костирскій поцѣленый въ голову зъ заду. Взагалѣ здалась-бы бôльша карнôсть въ тамошныхъ пограничныхъ постерункахъ сторожи скарбовои, бо дуже часто уживаѣсь оружія не лише противъ пачкарéвъ але и противъ звычайныхъ мешканцéвъ. Приключилося, що одинъ стражникъ скарбовый ôддавъ свôй мундуръ и карабинъ звѣстному пачкареви Андрѣеви Пôдгрѣшному и полишивъ єго на сторожи на граници, а самъ пôйшовъ до шинку. Пôдгрѣшный маючи въ рукахъ оружіе хотѣвъ поубивати своихъ сусѣдôвъ въ селѣ и доперва урядъ громадскій разомъ зъ жандармами мусѣвъ роззброити бутного пачкаря.

— **Фальшивй банкноты.** По поводу фальшивыхъ 500-франковыхъ нотъ у Франціи, пише „Pester Lloyd“, що минувшого року правительство угорске ôдкрыло вельми зручно фальшованй ґульдены П. емісіи и то въ такôй скôлькости, що прокураторъ высказавъ публично, що одинокимъ средствомъ на се ѣсть, выцофати зъ обѣгу всѣ ґульдены и заступити ихъ новыми. Фальшивй ґульдены мають бути такъ добре пôдроблены, що ледве можна ихъ ôдрôзнити ôдъ правдивыхъ. Добре було-бъ, пише „Pest. Lloyd“, щобы и „пятки“ замѣнити, бо и они фальшуються и не люблять ихъ формы. Лише „пятьдесятки“ до теперь не удалось пôдробити. Вкôнци жалуѣсь ся газета на злый папѣръ, на якôмъ выбиваѣ австрійско-угорскій банкъ свои ноты. На тôмъ тратять люде не зъ власнои вины.

— **Росправа противъ посла Шенерера** ôдбудесь дня 27. н. ст. червня передъ найвысшимъ трибуналомъ у Вѣдни.

— **На смерть черезъ повѣшенье** засудивъ окружный судъ сянôцкій сельску дѣвчину за убійство своеи дитины.

— **Спôлка злодѣївъ у Львовѣ.** Въ осени минувшого року почали проявлятись у Львовѣ смѣлй крадежи, а полиція довго не могла выслѣдити, хто ихъ такъ зручно аранжуѣ. Доперва зрада одного изъ спôльникôвъ навела полицію на слѣдъ, и при одноô выправѣ вылапано головныхъ проводирéвъ. Були ними Дувидъ Вайнгавсъ и Хаимъ Штайнъ. Прибрали они собѣ кôлькохъ товаришéвъ и товаришокъ, и въ той способъ уложили плянъ цѣлого дѣланя, що проводирѣ крали а жидôвки продавали крадене добро. Не повелось имъ при одноô выправѣ и станули онодгы всѣ передъ трибуналомъ карнымъ. Проводирéвъ засуджено: Дувида на 9 лѣтъ а Хаима на 6 лѣтъ, всѣхъ иншихъ на рôкъ, на два и по кôлька мѣсяцéвъ. Розправа тревала кôлька днéвъ; за весь той часъ хмары жидôвъ стояли передъ будынкомъ судовымъ и пильно довѣдувались, що буде зъ злодѣями-одновѣрцями.

— **Подяка.** Выдѣлъ товариства рускихъ ремѣсникôвъ „Зоря“ уважаѣ своимъ обовязкомъ зложити прилюдну подяку Пр. о. Константину Яримовичеви, сотр. при церкви Успенія П. Д. Б. у Львовѣ, за безинтересовну участь въ похоронѣ члена нашого товариства бл. п. Николая Печерского, чимъ зволивъ причинитись до звеличеня сего сумного обходу. Спаси-Бôгъ Вамъ Добродѣю! нехай Всевышній выпагородить Вамъ здоровьемъ за Вашъ трудъ! — *Ôдъ выдѣлу товариства „Зоря“ у Львовѣ.*

Вѣсти зъ Арх. Львôвскои.

На конкурсъ до 26 липня с. р. розписанй: Устье, дек. роздôльского, над. прив.; Голобутôвъ, дек. стрыйского, над. прив., и Лѣсники, дек. бережаньского, над. прив.

Въ пропозицію на Тисôвъ, дек. болехôвского, принятй оо.: І. Іос Грабовеньскій зъ Стôльска, П. Порфиръ Рудницкій зъ Жиравки и Ш. Мих. Лопатиньскій зъ Побука.

Завѣдательства одержали оо.: Ник. Бѣлецкій въ Нараєвѣ и Яросл. Стеткевичь въ Утѣшковѣ.

Позволено приступити до испыту конкурсового о. Емил. Чайковскому зъ Глубôчка.

Вѣсти зъ Еп. Перемыскои.

Презенту на Пôдгайчики, дек. комарняньского, одержавъ о. Келестинъ Кульчицкій зъ Вислока выжного.

Завѣдательство Поляны, дек. затварницкого, одержавъ о. Мих. Попель зъ Телешницѣ сяннои.

Перенесеный на сотрудника въ Лѣтини, дек. мокряньского, о. Ант. Слоньскій, сотр. въ Грушовôй.

Увôльненый ôдъ испыту конкурсового о. І. Мацѣевичь зъ Воютичь, дек. старосольского.

Завôзваній до кан. институціи оо.: Левъ Бѣрецкій на Гвоздець, дек. жукотиньского; Мих. Боднаръ на Новосѣлки, дек. мостиского; Петро Гиссовсвій на Лѣски, дек. варяжского и І. Сенета на Береcть, дек. мушиньского.

Ôдпустку на 6 недѣль одержавъ о. Левъ Кмицикевичь зъ Малнôвскои волѣ для поратованя здоровля.

Наука, штука и литература.

— **„Збирныкъ драматычныхъ творивъ** Г. М. Бораковского. Томъ І. Выдано коштомъ автора. Львивъ 1888. Зъ друкарни Товарыства имени Шевченка.“ Въ сѣй обємистôй книзѣ (выданôй приписаною въ Россіи правописею) помѣстивъ п. Г. М. Бораковскій зъ Новомосковска, катеринославскои губерніи, пять штукъ драматичныхъ: І. „Лыхомъ щастя не добудешь“, драма въ 5 дѣяхъ (сторôнъ 79), — ІІ. „Маруся Чурай“, драма въ 6 дѣяхъ (стор. 116). — ІІІ. „Якъ жинки чоловикивъ морочуть“, выдумка въ 2 дѣяхъ (стор. 54.) — IV. „Изъ моря житейского“, драматичнй картины въ 3 дѣяхъ (стор. 48). — V. „Якъ доли немаѣ, то й щастья мынаѣ“, драма въ 4 дѣяхъ (стор. 61). — Въ Передмовѣ до сихъ своихъ драматичныхъ творôвъ авторъ каже: „Вси отси пьесы, що зибрани тутъ у збирныку, хотивъ я выдаты ще той рôкъ у Кіпви, та не можно було зъ прычыны трудностей, въ котрыхъ я не повыненъ (*Цензура не пропустила — Ред.*) Не хотилось, щобъ пропала за дармо моя праця, задумавъ про-те я частыну своихъ творивъ выдаты у Галычыни.“

— **„Галицко-рускои Библіографіи“**, выдаванои Иваномъ Ем. Левицкимъ, выйшовъ выпускъ V-тый, передпослѣдный 1-го тому, що маѣ бути доведеный до кôнца 1860-го року. Небавомъ маѣ появитися и VI-тый выпускъ.

Телеграмы „Дѣла“.

Берлинъ 12. червня. „Nordd. Allg. Ztg.“ доказуѣ, що неправдою ѣсть, будьто-бы цѣсарь Фридрихъ казавъ Путкамерови оправдуватись. Путкамеръ хотѣвъ податися до димисíи, ще въ часѣ змѣны престола, але тогдѣ спонукали єго товаришѣ, щобы ôнъ не подавався до димисíи, доки цѣсареви не полекшае.

Римъ 12. червня. Правительство заявило въ палатѣ послôвъ, що зробить все, щобы одержати сатисфакцію за то, що султанъ Занзибару поступивъ собѣ невôдповѣдно зъ письмомъ короля, але мимо того маѣ надíю, що не прийде въ наслѣдокъ сего до нѣякого грôзного конфликту.

Почдамъ 12. червня. Трудноôть при полыканю не уступила ще зовсѣмъ. Вчерашный день перебувъ цѣсарь добре, але пôдъ вечеръ проявилася горячка.

Банялюка 12. червня. Архикнязь Рудольфъ вразъ зъ достойною своєю женою посѣщали вчера церкви и мечеты. Нинѣ ôдбувся переглядъ тутешного гарнизону и архикн. выѣхавъ до Градиски.

Софія 12. червня. Бюро Райтера доноситъ, що консуль нѣмецкій, котрый заступаѣ такожь и интересы Россіи, зажадавъ въ нотѣ до болгарского правительства сатисфакціи за зневаженье царского портрету въ однôй гостинници въ Рущуку. Слѣдство выказало, що урядники мытовй здôймили той портретъ, а на єго мѣсце повѣсили портретъ одного зъ болгарскихъ героéвъ. Правительство постановило урядникôвъ укарати и на тôмъ закôнчилася цѣла справа, котра имовѣрно позôстане безъ всякихъ дальшихъ наслѣдкôвъ.

Переписка Редакціи и Администрациі.

Всч. І. Ч. въ Ябл. Администрація „Дѣла“ при ул. Баторія ч. 24, а не при ул. Коперника. — **Всч. Д. Ч. въ Гумнискахъ и Вп. д-ръ И. Л. въ Тернополи.** Заплачено до кôнця року; дякуємо. — **Вп. П. Г. въ Кудринцяхъ.** За липень и серпень дôстали. — **Вп. Д. Д. въ Môстках.** Ѣсть заплачнно 29/1 2 зр.; 1/2 4 зр. — **Всч. Т. С. въ Дмитровичахъ.** 1 зр. ôдъ Брацтва церк. въ Дмитр. мы передали „Просвѣтѣ“; чому не выслали Вамъ карты членьскои и книжочокъ, годѣ намъ знати.

Надôслане.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручаѣ свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ. 46—? 2389

Антика **РУКЕРА** у Львовѣ поручаѣ 2460 139—?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катарь, кашель и хрипку. Цѣна однои пачки 25 кр. На провинцію зъ опакованьемъ 30 кр.

И. ИГНАТОВИЧЬ

у Львовѣ ул. Коперника ч. 3.; въ Краковѣ Суконницъ ч. 20., въ Чернôвцяхъ Ринокъ ч. 2

поручаѣ власного выробу

знаменитй средства ôдзначенй 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипломами признания, на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ.

Есенція ароматична до полоканя устъ змѣшана зъ водою, даѣ здорове и дуже приємне полоканье до устъ, ôдсвѣжаѣ ясла и запобѣгаѣ псованю зубôвъ. Фликонъ 80 кр.

Паста ароматична до чищеня зубôвъ знаменито очищаѣ зубы зъ каменя и надаѣ имъ перлову бѣлôсть. Цѣна 30 кр.

Щôточки до чищеня зубôвъ

въ рôзныхъ родахъ зъ найлѣпшихъ фабрикъ англійскихъ и французкихъ ôдъ 20 кр. до 1 зр. 50 кр.

Пльомба бальзамична

до пльомбованя дѣравыхъ зубôвъ, ѣсть тревалою и дуже практичною въ ужитю. Фликонъ 50 кр. 2424 11—?

2415 **КОСЫ** 1—?

6 и 6½ ручковй вузшй и широкй по **36** и по **40** кр.

Найлучшй по **50** кр.

Бракъ по **25** кр.

поручаѣ зъ своихъ складôвъ

Народна Торговля.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СИРІЮСЪ“

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручаѣ добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ôдъ продуцентôвъ зъ Америки полудневои.

Коштуѣ у Львовѣ:

1 кильо 1·80 зр.

на провинціи:

4¾ кильо 9·15 зр. франко.

Ôдбирателямъ надъ 50 к. опустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родôвъ кавы, котрй оголошують иншій пôдъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто ôдъ продуцентôвъ, що можу доказати, и продаю ей найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Трiестѣ можна дôстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродаѣ гуртôвникови на мѣсци, той знову гуртôвникови въ Европѣ, ôдъ тыхъ купуѣ комісіонеръ, а ôдъ него аж купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дôстане де инде по тôй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 148—?

Цѣс. кор. упривилеѣвана

Рафинерія спиритусу

И ФАБРИКА ОЦТУ

ЮЛІЯ МИКОЛЯША

у ЛЬВОВѢ

выробляе

НАЙЧИСТѢЙШИЙ СПИРИТУСЪ

здалый для панôвъ аптикарéвъ, фабрикъ ликерôвъ и т. п.

2316 котрый продаѣ 56—?

по цѣнахъ умѣренныхъ.

Поручаѣ такожь найлѣпшого рода горѣвки, ликеры и розолисы.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: Иванъ Белей. **Папѣръ зъ фабрики Черляньскои.** **Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка, пôдъ зарядомъ К. Беднарского.**

Ч. 123. Львôвъ, Середа 1 (13) червня 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ вôвторокъ и въ вôвторокъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошення принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Редакція, Администрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія.

Рукописи звертаються лише на попереднє застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. а. в.

Всякй обîлатащй, листы заставнй, ренты, акцiи банковй и залѣзничй, лѣсы державнй и приватнй купуютъ и продаютъ пôдъ найкорист-нѣйшими по змозѣ условiями

СОКАЛЬ и ЛИЛЕЙ ДОМЪ БАНКОВЫЙ и КОНТОРА ВЫМѢНЫ.

Порученя зъ провинцiи сейчасъ залагаджуются, безъ дочисленя провизiи.

По кампанiи парляментарнôй.

II.

Въ першôй части статьѣ подали мы вѣрный образъ положеня нашого правно-политичного въ Долитавщинѣ. Образъ сей выпавъ дуже невôдраднымъ. Жаденъ нарôдъ австрійскій не дôзнавъ такои неґаціи правъ своихъ изъ стороны законодательныхъ тѣлъ, що мы Русины. Полагодженьемъ потребъ нашихъ не занялись нѣколи на серіо нѣ соймъ краєвый, нѣ рада державна, хотя тутъ и тамъ Русины кождого року о се упоминались и тымъ хотѣли заворожити острый антагонизмъ въ краю, що певно не выходить на добро державѣ.

Мимо того не маємо нинѣ охоты бавитися въ дорѣканя. Скажемо тôлько, що вина безвôдрадного положеня Руси австрійскои не лежить по єи сторонѣ. Русь галицка яко нарôдъ не дала нѣколи пôдставы, щобы надъ нею кабинеты и парляменты переходили до дневного порядку. Може давнѣйшими часами, потомлена довговѣковою неволею, не представляла она собою елементу такъ жизненного, щобъ зъ нею числитись була конечна потреба. Однакожь нинѣ сталась она факторомъ значущимъ не лишь для Австріи, але, по судѣ заграничныхъ мужéвъ державныхъ, и для всеи Европы. „Хто знає“, сказано недавно, „чи точка тяжести нинѣшного положеня политичного Европы спочиває выключно на Балканахъ...“ Аспираціи Руси галицкои всесторонно оправданй. Нарôдъ зрозумѣвъ пережиту собою исторію, має свои спôмины, спомины тй скристализувались въ реальнôй формѣ и — легковажити єи не може и не повиненъ жаденъ державный мужь въ Австріи.

Найкрайнѣйшй колишнй неґаторы Руси зрозумѣли нинѣ єи значенье всесторонно, бачать, що нарôдъ сей не дасться нѣчимъ спинити въ культурнôмъ своємъ розвою, нѣ въ бажаню: взяти дѣйстну и широку участь въ житю политичнôмъ. Хто дальше глядить, той спôзнавъ, що справа руска не тôлько сталась пытаньемъ въ Европѣ, але що пытанье то набрало широкои ваги и що Русь яко Русь зможе заважити у всякôй рѣшаючôй хвили.

Въ виду всего того уводитись надѣєю, що справа руска дасться якось приспати, и прикладати до неи теорію и систему всякихъ Перґенôвъ або софизматы Байстôвъ, — се дуже мѣлкій поглядъ на справы внутрѣшнй Австріи и не менче мѣлка якъ и хибна политика. Чей же всякій австрійскій мужь державный повиненъ знати, що интересы Руси галицкои по 1848 р. зложились щасливо въ гармонійну цѣлôсть зъ провôдною идеєю самои-жь Австріи. Русь галицка прилягла туды по добрôмъ зрозумѣню тыхъ фактôвъ, якй звершались на єи очехъ. Розрушати ту складнôсть або по недостатку енергіи ослабляти єи, се дѣло нельояльне, нерозумне и небезпечне. Чей же нинѣшному кабинетови добре звѣстнй посторонній заходы, стремлячй до того, щобъ руску мысль звести въ иншу сторону. Але сему кабинетови не менше повиненъ бути звѣстный той многоважный фактъ, що заходы тй марно розбивались о льояльнôсть галицко-руского народу для короны и о надѣю, що найдеся правительство, котре схоче и зъумѣє справу руску въ интересѣ самои-жь державы вывести на чисту воду. Деинде, посередъ такъ прикрыхъ обставинъ, могли були згаданй заходы вытворити всякй колизіи, але зъ того, що нарôдъ рускій не подавъ руки до зрады, не треба снувати заключеня, що нарôдъ сей можна и дальше майже систематично неґувати и ôдсувати ôдъ свобôдъ и правъ, запорученыхъ єму конституцією!

Коли въ своємъ часѣ пок. Юліянъ Лаврôвскій при однôй нагодѣ явився бувъ на авдієнціи у нашого монарха, довелось єму почути найвысшй слова признаня за дѣло, котре ôнъ на основѣ рôвноуправненя обохъ народôвъ, заселяючихъ Ґаличину, намѣривъ бувъ осущити. Єму указано тогдѣ дорогу конституційну, на котрôй Русь галицка мала прийти до своихъ незадавненыхъ правъ. Що-жь сталося ôдъ сего часу, ôдъ тыхъ кôльканацяти рокôвъ? Русины вступили на терневу дорогу парляментаризму. А чи результаты ôдповѣли поданôй надѣи? Еґоистична политика централôвъ нѣмецкихъ подоптала всѣ ихъ змаганя безпосередно и посередно. А чи далеко ôдскочила ôдъ сего руйнуючого силу Австріи еґоизму политика нинѣшнои правицѣ? Склалося такъ, що штучнôй меншости рускôй радикально зачинено дорогу прийти до своихъ правъ чи то въ соймѣ, чи въ радѣ державнôй. На остатнôй сесіи соймовôй рускй послы не були навѣть въ можности поставити дрôбнои интерпеляціи, не то шкôльного внесеня въ користь свого народу. Намъ ôдобрано всяку надѣю на полекшу, хотяй Русины ôдъ смерти Юл. Лаврôвского консеквентно держалися вказанои имъ дороги.

Рôвно-жь не слѣдно, щобы и центральне правительство заявило коли охоту, чи то въ дорозѣ конституційнôй, чи въ административный спосôбъ усунути нашй тяжкй кривды. Выходить зъ того, що бôльшости парляментарній суть для центрального правительства якоюсь vis major, а та vis major яко намъ противна сила не допускає, щобы Русь галицку увзгляднено бодай въ тôй мѣрѣ, якъ се дѣєся на нашихъ очехъ н. пр. зô Словѣнцями. Лишь министеръ Ґавчь мавъ недавно на стôлько енергіи, щобы проти волѣ бôльшости соймовои надѣлити насъ бодай самостôйными рускими паралельками въ Перемышли. А замѣтити треба, що се сталося майже сучасно зъ гостиною архикнязя Рудольфа въ Галичинѣ и доперва по воли самого-жь монарха. На другихъ поляхъ лишилось у насъ усе по давному. „Польскй оазы на Руси“ (кажемо словами гр. Войт. Дѣдушицкого) мають у всѣмъ першеньство передъ автохтонами рускими.

Видко, що нинѣшна правица скрутила такъ сильно руки голошенôй гр. Таффе програмѣ о рôвноуправненю всѣхъ народôвъ австрійскихъ, що въ кождôмъ случаю потрѣбно ажь надзвычайныхъ мѣръ, щобы пôдорвати поганый єи еґоизмъ. Навѣть тымъ посламъ рускимъ, що увôйшли до рады державнои по указу зъ горы, а котрыхъ жаданя були найскромнѣйшй, не бувъ гр. Таффе въ силѣ дати що-небудь, хочь-бы яко вынагороду за безпримѣрну улягливôсть у всѣхъ важнѣйшихъ справахъ, якй стояли на порядку дневнôмъ засѣдань рады державнои. Не бувъ въ силѣ — и зъ устъ пос. Озаркевича мусѣвъ остаточно почути дуже прикрый епитетъ для политики, якои кабинетъ єго супротивъ насъ придержуєся. А мы зъ нашои стороны мусимо увѣрити гр. Таффого, що сей епитетъ вынятый зъ устъ всего галицко-руского народу.

Такъ єсть! Нарôдъ рускій запримѣчає докладно роботу всемогучои правицѣ и годѣ не сказати, щобъ не ôдчувавъ всего того, що на єго шкоду робиться. А чи се порадно — тремъ милiонамъ ôдбирати надѣю на достиженье правъ, що єму належаться, въ хвили, коли на очехъ єго другй народы повными пригорщами зъ тыхъ правъ користають — надъ симъ пытаньемъ було-бъ варта призадуматись. Вѣрити въ то, що Русь галицка ôдступить ôдъ своихъ претенсій, що она, мучена безуспѣшностею змагань своихъ, схоче розплынутись въ елементѣ польскôмъ, се граничить зъ наивностею. Струю національного житя нашого и управленыхъ аспираній не въ силѣ спинити система неґаціи! Струя та мимо волѣ недругôвъ поплыне широко до своєи меты!

Письма зъ Болгаріи.

Софія 23 ст. ст. мая.

Дня 18 ст. ст. мая празновано въ цѣлôй Болгаріи два торжества: память геройскои смерти болгарского поета и революціонера Христа Ботева и именины князя.

Празнованье смерти Ботева выпало всюды досыть скромно. Въ столици Софіи ôдправлено рано въ соборнôй церквѣ „Св. Краль“ панахиду, а потôмъ публика зъ приватною музикою на передѣ удалася до памятника Левского (такожь революціонера, котрый зорганизувавъ бувъ кôлька ватагъ въ Балканахъ и на ихъ чолѣ боровся за свободу). Тутъ держало кôлькохъ бесѣдникôвъ свои мовы и деклямаціи въ честь Ботева. Ôдъ памятника потягла публика до одного приватного дому, щобы громадно взяти участь въ приготовленôй трапезѣ. При спôльнôмъ споживаню „пшеницѣ“ (кутѣ) далися почути зновъ деякй бесѣды, межи ними одна польска. Польскій бесѣдникъ сказавъ мѣжь иншимъ, що такй мужѣ, якъ Ботевъ, будуть служити завсѣгды примѣромъ для Полякôвъ; Польщи такй мужѣ потрѣбнй ще бôльше, чимъ для Болгаріи, бо Болгарія уже перебула що-найтяжше, а Поляки доперва приготовляються до борбы. Зъ чужинцѣвъ запрошено на то торжество тôлько италійске товариство „Garibaldi“ и польске „Wzajemna Pomoc“. Ческе товариство, а такожь загальнославяньске товариство „Славянска Бесѣда“, заложена колись головно стараньемъ россійскихъ официрôвъ, вкôнци нѣмецке „Krankenverein“ демонстративно не були запрошенй. Зъ высшихъ достойникôвъ на торжествѣ не було нѣкого.

Христо Ботевъ єсть дѣйсно дуже оригинальна личнôсть въ исторіи Болгаръ. Обдарованый незвычайнымъ талантомъ и перенятый на-скрôзь гуманизмомъ, задумавъ ôнъ перевести нечуване дѣло. Зъ початку разомъ изъ Стамболовымъ (теперѣшнымъ министромъ-президентомъ) они писали стихи, въ котрыхъ переводили тенденцію найвысшои свободы и раціонализму. Пôсля мысли Ботева всѣми людскими, найживѣйшихъ и найважнѣйшихъ змаганъ, стати за долю и права меншого брата, було то найраціональнѣйше зрозумѣнье и выповненье Тарасового завѣщаня: „Обнимѣте, браты мои, найменшого брата!“ — дѣяльнôсть та була огненнымъ-горячимъ протестомъ физично придавленого морального витязя, — дѣяльнôсть та була по вѣкъ незатертою указкою, куды и якою дорогою намъ ити, щобы зберегти истнованье нашого люду, тон основы нашои національности — дѣяльнôсть та була пôдвалиною економичнои програмы галицкихъ Русинôвъ.

Була то рускôсть, — але не сама форма, що у неодного кôнчиться на буквахъ и обрядѣ; форма та начинена була живыми моральными и матеріяльными цѣлому народови свойскими интересами.

Бувъ то національный патріотизмъ, бо стремѣвъ зберегти нарôдъ для націи; патріотизмъ, що не кôнчився на деклямаціи, не розплывався въ сентиментальнôй поезіи, не проявлявся медовыми словами, — але глядѣвъ глубоко въ народне житье, числився тверезо зъ данымы обставинами, не щадивъ гôркихъ слôвъ и гôркои правды чужимъ и своимъ. Не була то сентиментальна любовь горячого и палкого молодця, а любовь зрѣлого и поважного мужа.

Бувъ то радикализмъ въ трактованю пытань економичныхъ; радикализмъ, що не лякався до економичныхъ ôдносинъ рускаго народу приложити здобутковъ свѣтовои науки, не лякався вступитись смѣло и отверто за придавленыхъ и забутыхъ, не лякавсь поставити позитивнй жаданя такихъ економичныхъ реформъ, котрй вложили-бы на богатшй клясы бодай частину того тягару, пôдъ котрымъ стогнавъ меншій братъ-селянинъ. Але радикализмъ той не пшовъ дальше, якъ пшла наука, радикализмъ той не вѣвъ до самои неґаціи. Робота Навроцкого не була деструкційна, а позитивна и будуюча. Зъ того погляду удачно характеризуе єго біографъ Остапъ Терлецкій: „Помимо всего свого критичного и сатиричного успособленя бувъ Навроцкій въ грунтѣ рѣчи чоловѣкъ не руйнуючій але будуючій, не чоловѣкъ неґаціи але позитивнои працѣ. Помимо своєи остроты ôнъ и въ критицѣ бувъ осторожный и доти нѣчого не зруйнувавъ, доки на мѣсце зруйнованого хочь трохи що позитивного не годенъ бувъ поставити.“

Було се народовство въ найкрасшôмъ своємъ видѣ. Народовство выкликало таке а не друге трактованье економичныхъ пытань у Навроцкого. Просвѣтнй, литературнй и политичнй змаганя загалу народовцѣвъ плыли зъ того самого жерела, зъ котрого шли економично-суспôльнй змаганя Навроцкого, такъ само якъ зъ одного и того самого жерела иде борба права зъ физичною силою, поступу зъ реакцією, працѣ зъ капиталомъ, вôльности зъ деспотизмомъ, просвѣты зъ темнотою. „Покôйный Навроцкій — пише про него Волод. Барвѣньскій — бувъ живою душею партіи. Въ єго поглядахъ выявлявсь поглядъ партіи, єго очима дивилась цѣла партія на свѣтъ Божій, на свôй нарôдъ.“

Помимо тыхъ слôвъ В. Барвѣньского годѣ не сконстатувати, що пôдъ взглядомъ трактованя економично-суспôльныхъ пытань выходивъ иногдѣ мѣжь поглядами Навроцкого а другихъ народовцѣвъ рôдъ диссонансу. Ôдъ статей Навроцкого помѣщеныхъ въ „Правдѣ“ а ôдтакъ въ „Дѣлѣ“ ôдбивали часомъ трохи неприродно другй статьѣ тыхъ органôвъ. Я згадавъ уже, що дуже основну студію Навроцкого про податкову реформу Кшечуновича въ р. 1877 старалася тогдѣшна редакція „Правды“ оспорювати на основѣ журналистичнои замѣтки Finanzielle Fragmente. Въ тôмъ самôмъ часѣ т. е. въ р. 1877 помѣстила редакція „Правды“ статейку Навроцкого „Нагôнка за соціялистами“, а майже рôвночасно и ôдъ себе статью п. заг: „Лжепророкамъ“. Обѣ тй статьѣ мали зазначити становище народовцѣвъ супротивъ тогдѣшныхъ соціялистичныхъ арештовань, и обѣ зазначили єго въ прямо противнôмъ напрямѣ. Подôбнй диссонансы лучалися частѣйше, а причины ихъ не тяжко ôдгадати. Загалъ народовцѣвъ, а навѣть передовй ихъ люде не привыкли були до трактованя пытань економично-суспôльныхъ зъ тон стороны и въ той спосôбъ, якъ трактувавъ ихъ Вол. Навроцкій.

Коли въ другихъ напрямахъ розвитку народного житя поступили народовцѣ безперечно далеко, то на тôмъ поли збереглася ще давна руска а властиво галицка, бо и Полякамъ спôльна навычка трактувати рѣчи зъ верха по журналистичному, а кромѣ того не було у провôдникôвъ-народовцѣвъ тыхъ основъ науки, котрй дозволили-бы имъ въ пытаняхъ економичныхъ и суспôльныхъ доходити до самои глубени и пôднимати въ гору неоспоримй принципы безъ огляду на хвилевый настрôй суспôльности, на хвилевй мѣры властей.

Все то було у Навроцкого. У него була наука и бувъ розвитый змыслъ критичный, котрый доводивъ єго до скорого а властивого розвязаня кождои квестіи якъ изъ становища науковыхъ засадъ, такъ и интересôвъ свого народу. Тымъ станувъ Навроцкій безперечно о много высше ôдъ всѣхъ сучасныхъ народовцѣвъ, черезъ то выходили и тй диссонансы, про котрй высше згадано. Однакъ высшôсть та не заманила В. Навроцкого станути на окремôмъ становищи, повести дѣяльнôсть свою окремымъ шляхомъ ôдъ дѣяльности громады. Противно, не було одного важнѣйшого моменту въ тогдѣшнôмъ народнôмъ житю, въ котрôмъ бы Навроцкій не заманифестувавъ своєи солидарности зъ загаломъ народовцѣвъ. Єго дѣяльнôсть

Володимиръ Навроцкій, єго значенье и заслуги.

Одчитъ д-ра Евгенія Олесницкого, выголошеный въ памятный день шестыхъ роковинъ смерти бл. п. Вол. Навроцкого.

(*Конецъ.*)

Та не въ тôмъ однôмъ пытаню мусѣла та каста почути ôдъ нашого економиста твердй слова правды. В. Навроцкій перевѣвъ за часъ короткои литературнои дѣяльности зъ математичною точностею розглядъ всѣхъ кривдъ народныхъ и ôдповѣдаючихъ имъ шляхотско-паньскихъ користей, а то на основѣ неоспоримыхъ даныхъ.

Огненными словами заговоривъ ôнъ про нечувану нѣгде, а лишь у насъ на глумъ економичнымъ идеямъ XIX. вѣку истнуючу институцію пропинацiи. Тому пытаню посвятивъ Навроцкій двѣ студіи: одну въ р. 1876 въ „Правдѣ“ п. заголовкомъ: „Що насъ коштуе пропинація?“, другу въ женевскôй „Громадѣ“ пôдъ заголовкомъ: „Пяньство и пропинація въ Галичинѣ“. Обѣ тй студіи, а особливо перша есть по моєй думцѣ найзнаменитшимъ творомъ Навроцкого. Єго погляды на юридичне понятье права пропинацiи, вартôсть єи и способы знесеня — суть вповнѣ оригинальнй и заслугують на посвященье имъ окремои строго науковои студіи.

Годѣ менѣ у ôдчитѣ розбирати подрôбно економичнй творы Навроцкого и выказувати голошенй нимъ принципы. Творы тй и принципы годяться пôдъ обємистый розбôръ науковый, ждуть фахового пера, котре розобралобы ихъ критично и выказало всю ихъ вартôсть. Однакъ уже зъ того короткого очерку видно наглядно, чимъ бувъ для Русинôвъ Вол. Навроцкій и яка була єго дѣяльнôсть!

Дѣяльнôсть та була олицетвореньемъ най-

Порученя зъ провинцiи сейчасъ залагоджуються, безъ дочисленя провизiи.

скими дѣлами повиненъ кермувати абстрактный розумъ и повна людскôсть. Одна изъ єго такихъ пѣсней „Ботевата Молитва“ (уложена навѣть пôдъ ноты), що идеализує розумъ а осуджує слѣпу вѣру, робить дуже велике вражѣнье, хочь далеко не всѣ Болгаре годяться зъ єи змѣстомъ. Єго поезіи и прозаичнѝ писаня мѣстяться въ журналахъ, выдаваныхъ имъ въ Румунiи на емиграціи: „*Дума*“ (Слово), „*Будилникъ*“, „*Знаме*“ (Хоругов).

Своимъ идеямъ бувъ Ботевъ вѣрный такожь въ практицѣ. До найславнѣйшихъ єго подвигôвъ належить ризиковный переходъ Дунаю на передѣ 150 слабо уоруженыхъ добровольцѣвъ. Выступивши на другій берегъ рѣки, задумавъ бувъ поетъ розъярити революцію въ цѣлôй Болгарiи. Коло єго нечисленнои „четы“ згромадилось дуже поважне число молодыхъ и старыхъ. Въ околицяхъ Врацы (въ пôвнôчнôй Болгарiи) прийшлось пôдняти зъ Турками нерôвный бôй. Тутъ Ботевъ и полягъ.

Цѣла дѣяльнôсть Ботева пригадує намъ дуже героя Болгарина въ повѣсти Тургенева „Новь“. Ботевъ єсть революціонистомъ, атеистомъ, може навѣть щось въ родѣ россійскихъ нигилистôвъ. Но мѣжь тымъ, якъ россійскѝ революціонисты не находячи поля до попису, не выходили (хиба зъ деякими выимками) за обсягъ фантазіи, — то революціонеры-Болгаре верталися зъ Россіи до рôдного краю и тутъ выступали въ практицѣ противъ народныхъ гнобителѣвъ. До теперь нема обширнои житьеписи анѣ оцѣнки литературнои дѣяльности Ботева, и лише писатель Захарій Стояновъ взявся недавно до тои працѣ.

Далеко величавѣйше выпало торжество именинъ князя. Рано князь выѣхавъ до обозу, де на широкихъ рôвнинахъ историчного „Софійского поля“ бôдбулася ревія. Выпала она пречудно. Россійскѝ офицеры справдѣ завдали собѣ труду коло новои болгарскои арміи. Хто видавъ ревіи австрійскихъ войскъ и болгарскихъ, то не легко може рѣшитись, кому признати першенъство. Войско болгарске пôдчасъ маршу, такъ якъ въ Россіи, спѣвае пѣсни. Вечеромъ передъ княжою палатою бôдбувся похôдъ зъ смолоскипами. Одинъ изъ софійскихъ горожанъ державъ до князя ентузіястичну бесѣду: згадувавъ о недавныхъ небезпечныхъ для Болгарiи часахъ, середъ котрыхъ изъ прôпасти освободивъ Болгарію князь, приймаючи предложену єму корону; дальше згадавъ о славнôй минувшости Болгарiи за часôвъ болгарскихъ царѣвъ, Симеона Великого, и родины Асѣней, коли то передъ болгарскими полчищами дрожали муры гордои Византiи (Болгарія вела безнастаннѣ вôйны зъ византійскими цѣсарями); згадавъ и о лицаряхъ якъ Ботевъ, котрѝ зрѣкаючися всего земского, хотѣли выбороти власными силами свободу народови, а закôнчивъ, взываючи князя до выгревалости, бо за нимъ весь нарôдъ. Пôсля всего участники удалися до „Градского съвѣта“ и тамъ гуляно „хоро“. Вся опозиція не брала въ сѣмъ торжествѣ и найменшои участи.

Сими днями явилися несподѣвано въ Софіи два представителѣ интересôвъ австрійского Лендербанку Joubert и de Serres. Першого зъ нихъ князь просивъ на déjeuner, приймавъ єго дуже почетно и бôдпровадивъ єго навѣть на дворець зелѣзницѣ, по чѣмъ рѣдкѝ гостѣ бôдѣхали осôбнымъ треномъ. Министры оповѣдають цѣкавымъ, що тѝ два господинове приѣхали зъ цѣкавости, побачити Софію, а одинъ зъ нихъ яко старый знакомый князя зробивъ єму визиту. Але опозиція не вѣрить тому и трубить на алярмъ. Сего разу опозиція маѳ богато за собою. Згаданѝ представителѣ прибувають до Софіи уже третій разъ, бавлять завсѣгды 2—3 днѣ и бôдѣзжають — заспокоивши Богъ зна' чимъ свою цѣкавôсть — назадъ до Парижа. Маю передъ собою позитивнѝ данѝ, на основѣ котрыхъ выходить зовсѣмъ що инше, нѣжь проста цѣкавôсть банкирôвъ. Якъ звѣстно, Länderbank и Escompte держать въ своихъ рукахъ въ Сербiи зелѣзницю Бѣлградъ-Царибродъ, а въ Турціи часть линіи бôдъ Вакарелю. Отже тѝ банки хотѣли-бы взяти въ експлоатацію такожь болгарску сѣть Царибродъ-Софія-Вакарель, бо она прорываѳ якъ-бы на злôсть довгу линію тыхъ банкôвъ. Всѣ дотеперѣшнѝ министерства анѣ не давали собѣ о тôмъ говорити, щобы хто иншій, а не держава мала експлоатацію болгарскои линіи, побудованои майже єдино коштомъ правлѣня, при помочи деякихъ болгарскихъ людей. Однакъ теперь криза: въ державнôй касѣ нема грошей, нема чимъ зелѣзницѣ докôнчити и нема чимъ зачати експлоатувати, а мѣжь тымъ часъ минаѳ. Отже згаданѝ банки хотять скористати зъ теперѣшнои хвилѣ и замотати въ свои сѣти Болгарію, якъ уже замотали Сербію. Знаючи однакожь настрôй тутешнои публики до австрійскихъ банкôвъ, годѣ допустити, щобы зъ тои варки було пиво; подôбнымъ крокомъ правительство выдало-бы само на себе засудъ смерти.

„Градски Съвѣтъ“ мѣста Софіи постановивъ на однôмъ зъ остатныхъ засѣдань своихъ побудувати въ столици Болгарiи театръ. Потреба театру для Болгаръ велика: театральнѝ представленя могли-бъ розвинути у Болгаръ бôльшу, нѣжь до теперь, любовь до музики, а въ рôвнôй мѣрѣ благороднѝ чувства высказуванѝ изъ театральныхъ дощокъ могли-бъ немало отесати Болгаръ.

Княгиня Климентина маѳ такожь охоту выѣхати до Румелiи въ околицѣ Казанлика, щобы побачити, якъ робиться изъ рожь („трьдáфилъ“) славный на цѣлый свѣтъ перфумовый олѣйокъ. Спосôбъ выробу такій: Цвѣты рожь зрывають передъ сходомъ сонця, коли ще на цвѣтѣ роса, и кидають до великого кôтла. Той котелъ сполучуєсь зелѣзною довгою дуткою, котру для охолоды поливаєся водою. Коли въ кôтлѣ вода зъ рожами закипить, входить пара изъ кôтла въ зелѣзну дутку и тамъ осѣдаѳ каплями. Вода (котра такожь уживаєся) опадаѳ на сподѣ, а самъ олѣйокъ осѣдаѳ на верху. Фунтъ такого олѣйку коштуѳ на мѣсци 20 франкôвъ.

Драганъ.

Спôльнѝ делегаціи.

Прелиминарь спôльного буджету на 1889 р. выказуѳ въ потребахъ на сей рôкъ загальну суму 139,157.324 зр. супротивъ потребъ на рôкъ 1888 въ сумѣ 134,230.397 зр. Зъ тои загальнои сумы припадаѳ на звычайнѝ выдатки 115,976.078 зр., отже о 2,563.703 зр. бôльше, якъ сего року а надзвычайнѝ выдатки прелиминованѝ въ сумѣ 23,181.240 зр. або о 2,363.224 зр. бôльше, якъ въ сѣмъ роцѣ. Загальнѝ потребы на 1889 р. показуються отже высшѝ о 4,926.927 зр., якъ выдатки сего року. Яко власнѝ доходы вставлено до прелиминаря суму 2,940.444 зр. або о 119.870 зр. высше якъ на сей рôкъ. Ôдтягнувши ôдъ загальнои сумы потребъ дохôдъ въ сумѣ 2,940.444 зр., то останесь 136,216.880 зр. або супротивъ чистыхъ потребъ, ухваленыхъ на сей рôкъ въ сумѣ 131,409.823 зр., о 4,807.057 зр. бôльше.

Въ министерствѣ дѣлъ заграничныхъ выносять звычайнѝ выдатки 4,497.350 зр. а надзвычайнѝ 79.330 зр., разомъ 4,576.650 зр.

Въ министерствѣ вôйны: 1) на армію територіяльну звычайнѝ выдатки 100,166.338 зр., надзвычайнѝ выдатки 20,964.666 зр., разомъ 121,131.004 зр.; 2) на маринарку звычайнѝ выдатки 9,180.947 зр., надзвычайнѝ выдатки 2,137.280 зр., разомъ 11,318.227 зр.

Въ спôльнôмъ министерствѣ финансôвъ: звычайнѝ выдатки 169.750 зр. — Етатъ пенсійный 1,832.500 зр.; разомъ 2,002.250 зр.

Контроля рахункова 129.193 зр.

Додавши тѝ сумы разомъ, одержимо подану повысшу суму загальныхъ потребъ 139,157.324 зр.

Въ надзвычайныхъ выдаткахъ министерства вôйны вставлено на карабины ренетієровѝ 13,384.700 зр., на нове узброєнье пѣхоты 1,500.000 зр., на змôцненье провизоричного укрѣпленя Перемышля 500.000 зр., на семидневнѝ вправы резервистôвъ 800.000 зр., на крѣпостнѝ пушки, на доповненье 21 полкôвъ пѣхоты и т. д.

На покрытье тыхъ потребъ єсть лишь дохôдъ въ сумѣ 2,940.444 зр.; по ôдтягненю тои сумы треба ще покрыти **136,216.880** зр.

На покрытье сеи сумы призначена єсть надвышка доходôвъ мытовыхъ въ сумѣ 39,694.314 зр. Зъ остаючои сумы 96,518.566 зр. маѳ Угорщина на пôдставѣ угоды заплатити 1,930.371 зр., а зъ останку припадаѳ покрыти 70% т. є. **66,211.736** зр. на Австрію а 30% т. є. **28,376.458** зр. на Угорщину. Въ сѣмъ роцѣ припадало на Австрію лишь 61,671,006 зр. або о 4,540.730 зр. менше.

Надзвычайный выдатокъ войсковый для Босны и Герцеговины выносить 4,334.540 зр. а зъ того припадаѳ на Австрію 3,034.173 зр. а проче на Угорщину. Краєвый буджетъ босаньскій дасть 41.455 зр. надвышки.

Крôмъ наведеныхъ повысше выдатковъ предложило спôльне министерство ще третый рôдъ выдатковъ въ сумѣ 47·3 мил. зр. на заведенѝ вже по части або на маючѝ ще завестися надзвычайнѝ средства осторожности. Дотычне внесенье правительства звучить:

„Санкціоноваными ухвалами делегацій зъ дня 7 марта 1887 р. призволено на переведенье войсковыхъ средствъ осторожности надзвычайный кредитъ 52½ мил. зр. Той кредитъ признано однакожь ухвалами делегацій зъ дня 21 падолиста 1887 що-до неужитои до того часу сумы 22 мил. зр. погаслымъ.

Хочь всѣ кабинеты европейскѝ годяться на то, щобы миръ удержати, то все-жь таки политичне положенье Европы єсть въ загалѣ таке саме, якъ було и минувшого року и суть въ немалôй мѣрѣ тѝ самѝ зневоляючѝ обставины, котрѝ наказують пôдвысшати и улѣпшати збройну силу монархiи яко найлѣпшу поруку мира. Середъ такихъ обставинъ єсть обовязкомъ спôльного правительства продовжати розпочатѝ минувшого року воєннѝ средства осторожности. На то потреба пôсля зрѣлои розваги спôльного правительства конче загальнои сумы 47·3 мил. зр. Спôльне правительство звернуло свою увагу въ першôмъ рядѣ на тѝ мѣры, котрыхъ не можна нѣякъ ôдкладати а котрѝ вымагають 29·7 мил. зр. (зъ чого припадаѳ на маринарку 1·6 мил. зр.) и сподѣваючись на то призволенья ужило вже зъ тои сумы 16 мил. зр.“

——

По принятю австрійскои делегаціи, коли цѣсарь розговорювавъ зъ поодинокими єи членами, похваливъ въ розговорѣ зъ Яворскимъ поступованье польского клюбу пôдчасъ нарады надъ податкомъ ôдъ горѣвки. До Хлюмецкого сказавъ, що уважаѳ теперѣшне положенье за мирне, бо всѣ державы бажають миръ удержати. Правда, додавъ цѣсарь, що обставины суть того рода, що министерство вôйны видѣлося змушенымъ продовжати и дальше узброєнье, щобы бути готовымъ на всякій случай, але зажадано лишь того, що конче потреба до сконсолидованя организаціи армiи, котру що-до формы можна вже уважати закôнчену. Въ угорскôй делегаціи сказавъ цѣсарь до гр. Юл. Андрассого: Теперѣшне положенье єсть далеко лѣпше и можна мати надѣю, що миръ дасться удержати.

——

Нинѣ въ полудне ôдбудеся перше засѣданье угорскои комисіи войсковои въ спôльныхъ делегаціяхъ. Австрійска комисія буджетова розпôчне свои роботы доперва зъ початкомъ слѣдуючого тыжня, бо богато делегатôвъ выѣхало до Вѣдня. Такимъ способомъ поясненя министрôвъ ôдбудуться насамперед въ угорскôй делегаціи.

Зъ рады державнои.

250. и 251 засѣданье палаты послôвъ зъ дня 5. червня 1888.

Принято законъ о податку ôдъ горѣвки при третôмъ читаню 161 голосами противъ 130. Подробицѣ голосованя подали мы вже попереднѣйше.

Опôсля розпочались дебаты надъ законом о контингентѣ.

Пос. Штайнвендеръ выступавъ въ оборонѣ горалень фабричныхъ, котрѝ покривджуѳ законъ, признаючи имъ надто малу участь въ контингентѣ, поставивъ внесенье, щобы гоpальнѣ выробляючѝ дрôжджѣ мали таку саму участь въ контингентѣ якъ тѝ, що не выробляють дрôжджей. Дальше внѣсъ бесѣдникъ въ интересѣ горалень середнои величины, щобы при подѣлѣ контингенту припадаючого на рôльничѝ горальнѣ ôдтручено зъ першои тысячки гектолитрôвъ дотеперѣшного выробу кождои горальнѣ 15%, зъ другои 20%, зъ третои 25%. Пос. Розенштокъ боронивъ интересôвъ горалень рôльничихъ вказуючи на примѣръ Нѣмеччины, котра ставить ихъ высше ôдъ фабричныхъ.

Потôмъ забравъ слово пос. Найвиртъ и въ довгôй, бо цѣлогодинноô, рясными оплесками перерыванôй бесѣдѣ илюструвавъ попереднѝ промовы послôвъ Билиньского и Рутовского. „Посолъ Рутовскій — говоривъ бесѣдникъ — закинувъ менѣ, що не маю ôтчины. Панове Поляки повинны дуже стерегтись выступати зъ такими замѣтами и ôдкрывати на тую тему дискусію въ сѣй палатѣ. Въ Австріи знаѳ кождый, що тѝ панове уважають Австрію яко переходову стацію. Передъ чотирма роками сказавъ одинъ польскій посолъ — єго нема теперь въ палатѣ — здаючи справозданье въ Станиславовѣ, що Поляки не перестають стремѣти до сповненя своєи національнои мисіи, не перестануть вѣрити въ будучнôсть Ягайлоньскои идеѣ и будуть старатись єи розбудити, а Австрія мусить зъ тымъ згодитись, коли хоче сама щасливо истнувати. Тѝ панове отже стоять на становищи союза зъ Австрiєю, представляються не яко пôданѝ, але яко аліянты Австріи.“ — Звертаючись до пос. Билиньского, говоривъ бесѣдникъ: „Коли сего року вôзвали станиславôвскѝ выборцѣ пос. Билиньского, щобы здавъ передъ ними справу, то ôнъ заявивъ, хочь тогдѣ були свята, що не маѳ часу на то, бо трудиться надъ закономъ о биржевôмъ податку. За то послѣднои суботы (при дебатѣ надъ ôдшкодованьемъ горалень) мавъ пос. Билиньскій дуже богато часу. Ôнъ повнивъ тутъ ролю замовленого на довготу часу бесѣдника и заговорювавъ нарочно такъ довго палату, щобы тымчасомъ въ министерскихъ апартаментахъ можна було добити торгу зъ малымъ клюбомъ полудневыхъ Тирольцѣвъ, котрѝ пôдъ загрозою ôдкиненя ихъ внесеня о реформѣ выборчôй мусѣли ôддати свои голосы за податкомъ ôдъ горѣвки. Тогдѣ то выступивъ пос. Билиньскій такъ супротивъ мене якъ и пос. Менгера зъ цѣлымъ засобомъ дотепôвъ дуже пôдозрѣлои вартости. Я уважаю низшимъ мого достоинъства ôдповѣдати на тѝ дотепы. У насъ запанували въ загалѣ дивнѝ ôдносины. Коли въ другихъ краяхъ вырине яка важна справа и выступлять на публичну арену новѝ силы, то люде пытаються: „**Що** то маѳ бути?“ — у насъ же, коли лише выступить напередъ признадна стать п. Билиньского, всѣмъ мимохôть насуваєсь пытанье: „**Чимъ** той маѳ бути?“ П. Билиньскій закинувъ намъ (лѣвици) змарнотраченье капиталôвъ въ р. 1873. Шкода, що въ тôй справѣ не звернувся ôнъ до своихъ земляковъ на министерскихъ лавкахъ. Найзнаменитшій повѣрникъ польского клюбу бувъ уже тогдѣ министромъ, а другій Полякъ, котрый опôсля зôставъ министромъ, державъ въ р. 1873 двѣ довгѝ бесѣды за зелѣзницею Тарнôвъ-Лелюхôвъ, котру и побудовано за тѝ грошѣ. Закиды пос. Биляньского суть отже простою выдумкою, бо зъ тыхъ 80 мил. зр., котрыхъ змарнованье закидаѳ ôнъ лѣвици, ужито 62 мил. на будову зелѣзниць, зъ чого дôсталась рôвна часть всѣмъ краямъ короннымъ. Такъ само выдуманый єго замѣтъ що-до инвестицій въ користь Галичины. Цифры высказують якъразъ противный станъ рѣчей, однакъ той професоръ економіи не любить цифръ, а послугуєся самыми фразами. Коли ôнъ каже, що теперѣшне правительство обернуло въ хосенъ Галичины бôльше миліонôвъ, якъ давнѣйше тысячѣвъ, то така єго бесѣда єсть доказомъ не лише дуже слабои памяти, але и повнои несвѣдомости ôдносинъ. Бо н. пр. що-до зелѣзниць въ Галичинѣ, то за давнѣйшого правительства выбудовано всѣ головнѝ линіи, а за теперѣшного всего лишь одну. А вже найчуднѣйше то, що п. Билиньскій покликавъ собѣ на помôчника до обороны пропинаціи соціялистичного писателя и славного агитатора Фердинанда Лясаля. Певно и тогдѣ, коли пос. Билиньскій стоявъ на чолѣ опозиціи противъ ôдданя Пôвнôчнои зелѣзницѣ пôдъ управу державы, мусѣла руководити нимъ идея обороны економично слабшихъ противъ економично сильнѣйшихъ. Зъ тои причины певно бувъ ôнъ такожь провôдникомъ тыхъ, котрѝ переперли вылученье рôльничихъ робôтникôвъ зъ-пôдъ закона о обезпецѣ ôдъ нещасть и обезпецѣ рентъ, и певно лише завдяки тымъ гуманитарнымъ принципамъ посла Билиньского єсть до нинѣ судьба галицкихъ нафтяныхъ невôльникôвъ все ще страшна и незавидна. О, справдѣ, Лясаль обернувся-бы въ гробѣ коли-бъ знавъ, якѝ тутъ выправляють зъ нимъ комедiи.“

Пос. Кронаветтеръ поставивъ внесенье, щобы правительство въ першихъ трехъ лѣтахъ, въ которыхъ обовязувати-ме новый законъ, збирало автентичнѝ даты о коштахъ продукціи алькоголю въ рôзныхъ категоріяхъ горалень и въ кождôмъ краю и о рôзници мѣжь коштами а торговыми цѣнами, а опôсля щобы представило тѝ даты палатѣ разомъ зъ проєктомъ о новôмъ подѣлѣ контингенту; а дальше, щобы правительство зарядило именный списъ тыхъ горальникôвъ, котрѝ одержать бонификацію и представило той списъ палатѣ разомъ зъ цифрами одержанои кождымъ бонификаціи заразъ по першôй горѣвчанôй кампанiи. — Внесень тыхъ не принято.

Пос. Менгеръ пôднѣсъ сумнѣвъ, чи въ наслѣдокъ некористного розкладу контингенту для горалень продукуючихъ дрôжджѣ не перенесесь ихъ фабрикація на Угорщину.

Въ спеціяльнôй дебатѣ параграфы 1 и 2 принято безъ змѣны; при §. 3 принято додатокъ пос. Фишеры, щобы зъ пôдпадаючого низшому податкови контингенту 997.458 гект. роздѣлювано лише 30% мѣжь тѝ горальнѣ, котрѝ суть до того пôсля §. 2. управненѝ. §. 3—6 принято безъ змѣны; при §. 7 (переказуванье незъужитковании скôлькости алькоголю другимъ горальнямъ) принято поправку пос. Менгера, щобы при такôмъ переказуваню увзгляднувано въ першôмъ рядѣ горальничѝ товариства.

Ôдтакъ принято законъ о контингентѣ въ третôмъ читаню.

Слѣдували ôдповѣди министрôвъ на поодинокѝ интерпеляціи послôвъ.

Мин. Пражакъ ôдповѣдавъ на интерпеляціи, що-до неправильного складу сенату судового при розправѣ Шенерера, що розслѣдивъ справу и пересвѣдчився, що сенатъ зложеный бувъ правильно пôсля принятои въ вѣденьскихъ судахъ нормы.

Мин. Таффе ôдповѣдавъ на интерпеляцію пос. Кравса въ справѣ побитя нѣмецкихъ гимнастикôвъ ческими парôбками, заявляючи, що справою тою занялась прокураторія, и на интерпеляцію пос. Киндермана въ справѣ ревизіи артикулôвъ поживы у купцѣвъ, доказуючи датами, що ревизіи тѝ суть зъ огляду санитарного конечнѝ, бо досвѣдъ свѣдчить, що на 289 пробъ корѣня знайдено лише 101 чистыхъ и не сфальшованыхъ.

Принято ôдтакъ въ послѣднôмъ читаню деякѝ менче важнѝ законы, мѣжь ними проєктъ закона о увôльненю галицкои позички краєвои 395.000 зр. на будову касарень ôдъ стемплевыхъ оплатъ.

Пос. Крайцигъ поставивъ внесенье на ревизію закона промыслового въ дусѣ розширеня объему дѣланя и признаня бôльшои самостôйности товариствамъ. — Пос. Литеръ внѣсъ, щобы експльоатацію и торговлю минеральнымъ вуглемъ ôддати въ руки державы, а пос. Шенереръ, щобы выбрати комисію для розслѣдженя справы жидôвскои.

На внесенье комисіи для нетыкальности посольскои порѣшила палата не выдати судови пос. Ромашкана.

Пос. Лажаньскій звернувся до президента п. Смольки зъ жаданьемъ полагодженя єго внесеня о змѣну регулямину що-до трактованя посольскихъ интерпеляцій правительствомъ. На сѣй сесіи внесено 286 интерпеляцій, а зъ тыхъ ледво 108 дôждалось ôдповѣди. Се найлучша илюстрація, якъ трактуе правительство интерпеляціи послôвъ. Бесѣдникъ кôнчить, пытаючись президента, чи думаѳ ôнъ єго внесенье поставити на порядку днєвнôмъ вчаснѣйше, якъ деякѝ внесеня, походячѝ зъ гôръ (Лихтенштайна и Линбахера) а стремлячѝ до реакційныхъ цѣлей?

Президентъ Смолька запевнивъ посла Лажаньского, що буде старатись вдоволити єго жаданье и замкнувъ засѣданье, бажаючи посламъ щасливо повернути домôвъ и набрати силъ до дальшихъ парляментарныхъ трудôвъ въ осени.

Ôдозва.

П. Т.!

Послѣдна церковь обряду руского на заходѣ, въ Залѣсю коло Ряшева, переставлена въ минувшôмъ столѣтю зъ скасованого въ околици старого костела, клониться до упадку. Тая церковь єсть немовь стовпомъ граничнымъ обряду и народности рускои. А упадокъ єи бувъ-бы тымъ дôтклившій, що зъ рамени сеи парохіи выконуеся всяка духовна услуга для Русинôвъ, поселеныхъ на Мазурахъ, а не стане церкви — стало-бы од

плыла въ одно русло зъ трудами цѣлои громады, оживляла тѝ труды, надавала имъ силы и значеня. Свѣдками того всѣ рôчники „Правды“, въ котрыхъ творы Навроцкого становлять нинѣ найцѣннѣйшу спадщину науковои литературы рускои зъ 1870-ыхъ рокôвъ, свѣдками того два першѝ рôчники „Дѣла“, въ котрыхъ В. Навроцкій заинавгуровавъ бувъ разомъ зъ Вол. Барвѣньскимъ найкрасшу добу рускои публицистики.

Тая ажь до абнеґаціи самого себе идуча патріотична солидарнôсть В. Навроцкого єсть одною зъ блискучихъ єго прикметъ яко Русина и громадянина.

Нинѣ шѣсть лѣтъ тому утратила Русь свого великого могучого речника на политично-економичнôмъ поли, а на народнôмъ боєвищи выросла нова могила. Спадщина литературно-наукова, яку лишивъ намъ згасшій передъ часомъ герой правды и науки — то дорогоцѣнный бисеръ, якимъ по-вѣкъ величатись буде руска наука. И якъ вдячно згадуѳ нинѣ Русь тыхъ, що першѝ пробудили єи до житя національного и поклали пôдвалины до розвитку рôдного слова и литературы, такъ вдячно запише она имя Володимира Навроцкого, яко першого чоловѣка науки на економичнôмъ поли и найсильнѣйшого речника найжизненнѣйшихъ правъ и интересôвъ народныхъ.

и несенье духовной потѣхи тымъ-же неможливе.

Невôдзовна потреба ставленя новои церкви въ найблизшôмъ часѣ документуеся ревностею парохіянъ самыхъ, котрй, ледви 1200 душь числячи, зъ высиленьемъ послѣдныхъ силъ суму 4000 зр. на тую цѣль зложили. Але сума та не выстае на будову хотя-бъ и найскромнѣйшого дому Божого, а тревогою переймае насъ гадка, що леда день надôйти може хвиля, що не будемо мати мѣсця, де бы имя Боже хвалити и вызнавати.

Въ виду сеи катастрофы, котра грозить заразомъ загладою послѣднои рускои парохіи на заходѣ, не остае унижено пôдписаному иншого выходу, якъ безпроволочно пôдняти тяжке дѣло ставленя церкви новои — безъ достаточныхъ фондôвъ, на переведенье будовы потрѣбныхъ. Але очевидна рѣчь, що безъ помочи будовы тои довершити мы не въ силѣ.

Певне бо и зрозумѣле, що елементъ насъ окружаючій, зъ помочею намъ не поспѣшить. Тожь всю надѣю на помôчь покладае парохія Залѣсье на власный народъ, котрого святощей она ôдъ вѣкôвъ ревно и вѣрно тутъ стереже. Людъ сеи кольонiи вѣрить свято, що народъ рускій насъ, оазу межи чужимъ племенемъ, не лишить своеи опѣки. Народъ рускій въ безграничнôй своѣй побожности хоть бѣдный, тысячѣ рôчно складае на спомогу будовы костелôвъ: 10 тысячѣвъ дала сама всхôдна Галичина яко добровôльный датокъ въ однôмъ роцѣ на будову недалекого ôдъ Залѣся костела въ Жолини.

Чей-же и власну, послѣдну на заходѣ церковь, народъ нашь сердечный схоче ôдъ заглады уратувати.

Тожь благаючи о помôчь, упрашаю унижено зважити, що ходить тутъ не ино о утриманье и пôднесенье обряду, але и о ратунокъ парохіи, котра сама собѣ полишена, безповоротно може загинути; що ходить тутъ о забезпеченье граничного стовпа, роздѣляючого оба краевй обряды и обѣ народности, о свѣдоцтво нашои народнои и церковнои звязи и солидарности.

Если мисіонарь зъ чужихъ краѣвъ, если иншого обряду душпастирь, примѣромъ на Руси, благае землякôвъ о помôчь, — певный ôнъ на успѣхъ своеи просьбы. Пôдписаный Вашъ братъ въ Христѣ самотный тутъ и если Братя не помогуть, хто-жь ему поможе убезпечити позицію обряду важну, а черезъ упадокъ церкви загрожену!

Звольте про-те, благаю, подати помôчь, щобы було можливе въ сѣмъ ще роцѣ положити основы пôдъ церковь хотя скромну, но гôдну нашого обряду. Звольте теплымъ словомъ пôдперти просьбу тую передъ приятелями, передъ людомъ Вашимъ, и зôбрати ласкаво повнй любови, хоть и скромнй жертвы. Жертвы тй звольте ласкаво переслати на адресу: Комитетъ для будови церкви въ Залѣсю, п. Ряшѣвъ, або на руки Хв. Редакцій часописей нашихъ.

А кромѣ нагороды моральнои, зъ внутрѣшного вдоволеня походячои, и тои, котру намъ Богъ за добрый учинокъ обѣцюе, може и не згордите сердечнымъ: Спаси Бôгъ! котрымъ Вамъ напередъ уже дякую въ имени своѣмъ и парохіянъ моихъ за доброохôтну жертвенность на нашъ дôмъ Божій.

Залѣсье, дня 1 н. ст. червня 1888.

Иванъ Негребецкій
душпастирь и слуга въ Христѣ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Промова цѣсаря въ спôльныхъ делегаціяхъ выкликала численнй коментарѣ въ австрійскôй прасѣ; голосы заграничнои прасы поки-що не звѣстнй. „N. fr. Presse“ каже такъ о промовѣ цѣсарскôй: „Бесѣда цѣсаря пôдчасъ принятя делегацій не маѣ вправдѣ тыхъ успокоюючихъ завѣрень, якихъ загально сподѣвалися, але все-жь таки маѣ она всякй ознаки мирнои политики австрійскои, котрои найвысшою цѣлею есть оминати все, що могло бы дати причину до збройного конфликту. Зъ бесѣды тои значно лишь, якъ коли-бъ тй уступы ôн, въ котрыхъ говориться о удержаню мира, були далеко менше певнй, якъ минувшого року. Цѣсарь сконстатувавъ, що благодать мира для Европы далась доси удержати, але ôнъ и вказуе на безъустанну непевнôсть въ Европѣ, на безперестанне зброенье у всѣхъ державахъ и кладе вагу на конечнôсть, що змушуе австрійске правительство старатися о забезпеченье границь. Таку саму гадку высказавъ бувъ цѣсарь такожь и въ жовтню минувшого року, але значно, що вѣра въ можливôсть не допустити до вôйны и удержати миръ не выступаѣ зъ такою самою певностею и що заходять якйсь тревожливй сумнѣвы.“ — „Pest. Lloyd“ каже, що бесѣда цѣсаря есть такъ простою и ясною, що не потреба до неи нѣякихъ поясненъ. Короткими але теплыми словами зазначивъ цѣсарь вельми дружнй ôдносины до нѣмецкои державы и назвавъ теперѣшне положенье въ Езропѣ мирнымъ, хочь непевнôсть ситуаціи ще и доси не усунено. Цѣсарь не затаивъ, що есть стремленьемъ удержати миръ, але и не промовчавъ, що новй тягары податковй выкликала непевнôсть ситуаціи а становище и интересы державы вымагають всякои готовости до вôйны. — Пôвъурядова „Mont. Revue“ кладе такожь вагу на завѣреня цѣсаря о мирѣ и каже, що цѣсарь зазначивъ, що Австро-Угорщина уважае своимъ интересомъ удержати загальный миръ, а коли до того возьмеся ще на увагу ôдносины до Нѣмеччины, то можна бути спокôйнымъ о будучнôсть. Та сама газета звертае такожь увагу на промову президента угорскои делегаціи и каже, що Людвикъ Тисса есть за надто оглядным чоловѣкомъ и занадто важить кожде слово, щобы выголошувавъ такъ песимистичнй погляды, наколи-бъ въ кругахъ, котрй суть въ силѣ оцѣнати правдиву ситуацію, було инше переконанье.

Вѣсть, будьто-бы пос. Мадейскій зложивъ мандатъ до спôльныхъ делегацій есть неправда и ôнъ выбраный теперь до комисіи верификаційнои. „Extrapost“ доносить, що правительство буде старатися всякими силами, щобы пос. Леваковского, котрый зложивъ свôй мандатъ до рады державнои, не выбрано знова при новыхъ выборахъ.

У Вѣдни ходить поголоска, що соймы краевй будуть скликанй въ вересню а 20 жовтня зберея рада державна. „Politik“ доносить, що ческій соймъ буде сего року скликаный на двѣ сесіи. Въ вересню збереся ôнъ першій разъ лишь на коротку сесію, головно длятого, щобы ухвалити краевый буджетъ а друга сесія ôдбудеся ажь въ сѣчню або лютôмъ и на нѣй будуть залагодженй всѣ иншй справы.

Пôсля информацій декотрыхъ польскихъ газетъ мавъ д-ръ Гавчь казати выготовити новый законъ шкôльный, котрый увзглядняе въ значнôй части внесенье кн. Лихтенштайна. Вѣсть та потребуе однакожь потвердженя.

Пôдчасъ коли декотрй газеты захôднои Европы доказують, що непевнôсть сатуаціи вплываѣ успокоюючо на круги панславистичнй въ Россіи, стараються прихильники Булянжера пôддержували въ тыхъ кругахъ симпатію для него. Такъ доносять зъ Петербурга, що французкій публицистъ Мильвоае стараѣся всѣма силами зберегти Булянжерови давну симпатію Россіянъ и представляе его рôзнымъ кореспондентамъ газетъ яко чоловѣка миролюбового, котрый придержуѣсь засадъ консервативныхъ и есть прихильный для церкви. Булянже — каже Мильвоае — и не думае о вôйнѣ а подѣляе лишь зъ народомъ идею реванжу. Кореспондентови „Свѣта“ сказавъ ôнъ, що для Россіи потрѣбный не лишь Босфоръ але и Дарданелѣ. Наколи-бъ Булянже прийшовъ до власти, то Россія може на певно числити на его помôчь въ всхôднôй справѣ. „Нов. Время“ доносить, що госуд. совѣтъ ухваливъ зъ малыми змѣнами проектъ министерства дѣлъ внутрѣшныхъ въ справѣ закона о краевôй полиціи въ прибалтійскôмъ краю. Законъ сей ôдбирае майже всяку власть бôльшимъ властителямъ, нѣмецкимъ баронамъ, и стане правосильнымъ имовѣрно ôдъ дня 1 липня с. р.

Зъ Берлина и Почдаму надходять знова вельми непокоячй вѣсти о станѣ здоровля цѣсаря Фридриха. У цѣсаря проявилась знова горячка и трудность въ полыканю стае такъ велика, що запираѣ навѣть и ôддыхъ. Цѣсареви змѣнено знова канулю, котра маѣ ще другій отвôръ. Зъ симъ отворомъ есть сполученый малый бальоникъ гутаперховый, за помочею котрого можна на случай душности вдмухувати недужому воздухъ до проводу ôддыхового. Пôсля приватныхъ вѣстей, якй наспѣли до Вѣдня, маѣ бути станъ цѣсаря такъ небезпечный, що вже нема надѣѣ, щобы его можна ще довше при житю удержати.

Зъ Лондону доносять, що д-ръ Мекенси телеграфувавъ до англійскои королевои и до князя Уельского, що станъ цѣсаря есть дуже небезпечный Въ наслѣдокъ того ôдложено торжества двôрскй а князь Уельскій выбираѣся вже въ дорогу до Берлина. Пôдъ враженьемъ сихъ вѣстей почали вже спадати папиры на вѣденьскôй биржи.—До „Pol. Corr.“ доносять зъ Берлина, що зъ уступленьемъ Путкамера закôнчились вже и всякй змѣны въ прускôмъ кабинетѣ. Вѣсти о димисіи ще и другихъ министрôвъ суть бодай на теперь зовсѣмъ безпôдставнй. Мимо сего запереченя однакожь удержуѣсь поголоска, що министеръ вôйны, Бронсартъ и министеръ судôвництва, Фридберґъ хотять конче податися до димисіи. Кажуть, що Фридберґъ подавався вже другій разъ до димисіи, бо думае, що его особа есть причиною непорозумѣня мѣжь цѣсаремъ а кабинетомъ.

НОВИНКИ.

— **Нова напасть на читальнѣ!** Въ жовкôвскôмъ ѣздять стражники скарбовй по читальняхъ, списують примѣрники статутôвъ читальняныхъ и говорять людямъ, що на кождôмъ статутѣ повиненъ бути стемпель на 2 зр. Запытуемо: якимъ роспорядженьемъ ôддано просвѣту народу пôдъ опѣку властей скарбовыхъ и на якôй правнôй пôдставѣ можуть стражники скарбовй подôбнй нѣсенѣтницѣ помѣжь читальниками розпускати?! Для успокоеня читальникôвъ можемо поки-що заявити, що въ законахъ о товариствахъ про такй стемплѣ нема й мовы, тожь читальнѣ можуть спокôйно собѣ свое робити и новй завязуватись пôдъ тыми самыми приписами, якъ доси.

— **Впр. о. Стефанъ Качала** изъ Шельпакъ у власноручно писанôмъ листѣ доносить намъ, що здоровье его поправилось. Дѣлимося тою радôстною звѣсткою зъ нашими Вп. Читателями, будучи певными, що она урадуе кождого щирого Русина. Рôвночасно приславъ о. Стеф. Качала для бѣдныхъ ученикôвъ рускои гимназіи даръ 10 зр., для „Шкôльнои Помочи“ 10 зр. и на церковь въ Залѣсю 5 зр.

— **Зъ Збаражчины пишуть намъ:** Въ четверъ мин. тыждня народно-рускій театръ давъ послѣдне представленье въ Збаражи, ôдограви на прощанье „Полуботка“ Іосифа Барвѣрьского. Штука ся тутъ подобалась, бо пôдносить патріотизмъ рускій, навѣтъ одушевляе. Свого часу була звѣстка о заборонѣ старосты п. Кавцкого грати нашому театрови въ тôмъ мѣсци, де театръ дававъ представленя. Пôзнѣйше дався п. Кавцкій директорамъ пересвѣдчити, що небезпечности огню не може бути и театръ мôгъ призначеный свôй часъ перегостити въ Збаражи.

— Въ **Скалатѣ** давъ нашъ театръ перше представленье „Гаспароне“, потôмъ вô второкъ „Барона Циганьского“, нинѣ даѣ „Два Злодѣѣ“, а въ четверъ „Корневильскй Звоны“. Дирекція постановила поновити народну оперету Ис. Воробкевича „Панъ Мандаторъ“, зъ котрои вже ôдбуваються пробы и буде небавомъ представлена.

— **Въ русинôй епархіи Мукачѣвскôй** говорить въ 280 парохіяхъ тôлько по руски 322.072 душь, въ 68 парохіяхъ 70.182 рускимъ и мадярскимъ языкомъ, въ 28 парохіяхъ 33.727 душь выключно по мадярски, въ 1 парохіи зъ 1141 душь по руски и по румуньски, а въ 1 парохіи зъ 751 душь языками рускимъ, мадярскимъ и румуньскимъ. Статистичнй тй числа вынятй зъ Шематизму епархіи Мукачѣвскои за 1888 рôкъ, де заведено той практичный ладъ, що при кождôй парохіи означено, якого языка народъ уживае. Зъ сихъ числъ можна выснувати заключенье, що мадяризація обняла въ цѣлости 33.727 Русинôвъ въ 28 парохіяхъ, а въ половинѣ 70.102 душь въ 68 парохіяхъ, разомъ надъ 100 000 людей. Супоставивши сему числу 322.072 душь чисто рускихъ, выходить, що четвертина населеня руского въ епархіи мукачѣвскôй пôдлягла вплывови мадярского елементу. Зъ другои стороны показуеся знову, що для румунизаціи Русь угорска не есть доступна, яко высше культурна. Якъ бы ще були пôдъ рукою такй статистичнй данй зъ епархіи Пряшôвскои, тогдѣ можна-бы мати докладный образъ, о скôлько Русь угорска пôдлягла доси постороннымъ вплывамъ, мадярскому на полудни, румуньскому на всходѣ, а словацкому на заходѣ. Були-бы се докладнѣйшй данй ôдъ тыхъ, якй подала намъ урядова конскрипція мадярска, въ котрôй всѣхъ дѣтей-немовлятъ не причислено до нѣякои народности. Рôвно-жь цѣкавй були-бы даты зъ Руси въ Банатѣ.

— **Выдѣлъ товариства „Академична Громада въ Краковѣ“** пише намъ: Зъ щирою подякою приймаемо до вѣдомости датки, котрй зволили прислати нашй Впов. Земляки для нашого товариства на руки Вп Редакціи „Дѣла“. Крôмъ того складаемо на сѣмъ мѣсци подяку за датки присланй просто до товариства: п. Мѣськевичеви, комисареви при дирекціи скарбовôй 2 зр, о. Иполитови Окуневскому зъ Наварова 4 зр. 95 кр. — Дня 8 н. ст. червня зволивъ ôдвѣдати насъ въ нашôй комнатѣ совѣтникъ о. В. Ильницкій, директоръ рускои гимн. у Львовѣ, перебуваючій теперь у Краковѣ, и витаючи зôбраныхъ громадянъ щирою промовою, загрѣвъ насъ теплымъ словомъ до працѣ надъ собою и для народу. При тôй нагодѣ зложивъ на цѣли нашого товариства 4 зр. — Всѣмъ Добродѣямъ щире спаси-Бôгъ! — *Ив. Колесса*, голова, *В. Лаврôвскій*, писарь.

— **Доповняючй выборы** одного члена рады повѣтовои въ Стрыю зъ громадъ мѣскихъ розписанй на день 19 липня с. р.

— **Въ Ряшевѣ** увязнили дня 2 н. ст. червня якогось Кароля Гебартовского разомъ зъ матерією и розбслали до всѣхъ важнѣйшихъ мѣстъ въ Европѣ его фотографіи, бо здаѣсь, що ôнъ належавъ до межинароднои спôлки европейскихъ злодѣѣвъ. Догадуються, що бравъ участь вô всѣхъ важнѣйшихъ крадежахъ по ювилерскихъ складахъ. Гебартовскій говорить кôлькома мовами и часто надсылали ему почтою або телеграфично значнй грошѣ зъ рôзныхъ мѣстъ Европы. Якъ видно, и Галичина значно поступила въ свѣтовôй цивилизаціи...

— **Людность у Львовѣ.** Въ першôмъ чвертьроцѣ р. 1888 уродилося 1141 осôбъ, а то: гр.-кат 197, рим.-кат. 590, ôрменинъ 1, протестантôвъ 10, жидôвъ 343. Померло въ тôмъ часѣ 967 осôбъ, а то: гр.-кат. 193, рим.-кат. 539, ôрменинъ 1, протестантôвъ 15, жидôвъ 219. Супружествъ було 267, зъ того припало на гр.-кат. 50, на рим.-кат. 136, еванг. 6, гр.-всхôдне 1 и на жидôвъ 74.

— **Змѣна вѣроисповѣдань у Львовѣ** въ роцѣ 1887. Всѣхъ, що змѣнили вѣроисповѣданье, було 66. Зъ рим.-кат. на евангелицке вѣроисповѣданье перейшло 5 осôбъ, безвѣроисповѣдными заявились 2 особы. Зъ гр.-кат. на рим. кат. перейшло 10 осôбъ, на гр.-орiентальне 1, на евангелицке 1 особа. Зъ ôрмено-кат. на рим.-кат. 1 особа, такъ само зъ гр.-орiентального. Зъ евангелицкого вѣроисповѣданя перейшло на рим.-кат. 14 осôбъ, одинъ безвѣроисповѣдный заявивсь рим.-кат. Найбôльше було неофитôвъ. Взагалѣ приняли вѣроисповѣданье рим.-кат. 22 жидôвъ, гр.-кат. 3, евангелицке 4 а гр.-орiентальне 1 жидъ.

— **Въ Коломыи** устроить дня 16 н. ст. червня концертъ панна Марія Вайнеръ, стипендистка выдѣлу краевого и примадонна оперы въ Грацу, въ сали касина-ресурсы. Початокъ о год. 7½ вечеромъ; цѣны: крѣсло 1 зр. и 70 кр., партеръ 40 кр.

— **Огонь.** Въ селѣ Жнятинѣ, пов. сокальского, почало горѣти дня 7 н. ст. червня рано въ часѣ, коли еп. Пузина, котрый визитуе канонично сю епархію, ôдправлявъ въ тамошнôмъ костелѣ тайну миропомазаня. При сильнôмъ вѣтрѣ згорѣло въ двохъ годинахъ 22 хатъ и забудовань господарскихъ. Шкода доходить 11.700 зр., а убезпечена лише на 5.620 зр. Причины огню не знаютъ. Еп. Пузина жертвувавъ для погорѣльцѣвъ 100 зр. а присутнй при тôмъ зложили ще 300 зр.

— **Любовь зъ перешкодами.** Въ Коропци, пов. бучацкого, жие молодый господарь Никола Василикъ. Сподобавъ ôнъ собѣ доньку тамошного арендаря, Руту Штайнберґъ, и любились они пять лѣтъ. Не таились зъ своею любовію, бо и въ цѣлôмъ селѣ о тôмъ говорили, а вкôнци и родичѣ Николы мусѣли на се згодитись. Щобы якось все те довести до кôнця, загадали молодй выѣхати до Львова, щобы тутъ Рута могла выхреститись. Дня 1 н. ст. мая рано выбралась Рута зъ дому по траву и вже бôльше не вернула, бо разомъ зъ Николою зô стаціи Коростятина выѣхала до Станиславова. Не ѣхали они разомъ въ однôмъ купе, бо не було мѣсця, а приѣхавши до Станиславова, гадали, що вже бодай зъ-ôдси до Львова не розлучаться. Та инакше склалося. Товпа жидôвъ обступила Руту и взяла еи помѣжь себе, а а бѣдный Никола мусѣвъ примѣститись въ иншôмъ купе. На двôрци у Львовѣ роздивлюесь Никола за Рутою, — еи нема; бѣжить до кондуктора, а сей каже, що на стаціи въ Букачôвцяхъ она нѣбы-то выскочила. Роспука Николы доходила до краю. Донѣсъ о тôмъ львôвскôй полиціи, а вернувши до Бучача, телеграфувавъ до всѣхъ важнѣйшихъ мѣстъ за своею Рутою. Ôдъ того часу не можна нѣчого довѣдатись про Руту, такъ зручно затеръ хтось по нѣй всякій слѣдъ. Никола выжидае зъ дня на день якои вѣстки, а подаючи свою утрату до прилюднои вѣдомости, надѣеся, що може въ сей способъ хоть що дôзнаѣсь о пропавшôй Рутѣ.

— **Золотый хлопець.** Неразъ можна бачити, якъ ходять по Львовѣ золотй хлопцѣ, прибранй якъ найкрасше пôсля найновѣйшои моды та ловлять гавы. Одинъ зъ такихъ паничѣвъ сѣвъ до отвертого трамваю и выбрався на раки за рогачку Жовкôвску. Заложивъ ноги, щобы можна бачити его новй мешты и червонй скарпетки. Пôдчасъ ѣзды присѣвъ шевчикъ на ступнѣ трамваю, щобы и за дармо переѣхатись, и придивитись черевикамъ панича. Не сподобалося се мабуть золотому хлопцеви, бо копнувъ шевчика въ груди. Шевчикъ хопивъ въ тôй хвили панича за ногу, стягнувъ черевикъ и махнувъ въ свѣтъ. Зробився крикъ, пустилися здоганяти шевчика, але и слѣду по нѣмъ не лишилось. Золотый хлопець сѣвъ чимъ скорше до фіякра и замѣсть на раки, завернувъ домôвъ.

— **Почтовй голубы въ цѣляхъ войсковыхъ.** Зô стаціи почтовыхъ голубôвъ въ Подгуржу пôдъ Краковомъ выпущено дня 7. н. ст. червня о год. 10. зъ-рана 16 голубôвъ ляйпшерскихъ до Шенберґа въ Моравѣ. Мимо непогоды прилетѣвъ першій голубъ о год. 1 мин. 50 до Шенберґа а о год. 2-гôй ще три голубы. Пôсля заявленя знатокôвъ маѣ се бути дуже добрый успѣхъ. Кракôвъ ôддаленый ôдъ Шенберґа 210 кильометрôвъ въ воздушнôй линіи.

— **„Товариство для краевои торговлѣ и промыслу“**, що маѣ теперь у Львовѣ складъ полотенъ зъ Корчины, заявляе намъ въ ôдповѣди на недавну допись въ „Дѣлѣ“, що рускй цѣнники будуть небавомъ выготовленй и розсыланй Русинамъ. (Доси то не сталося єдино зъ оглядôвъ финансовыхъ товариства.) Сподѣваемось, що такъ буде, тымъ бôльше, що заступникомъ головы рады управляючои есть инжинiръ п. А. Тележиньскій, чоловѣкъ, що уже неразъ давъ доказы своеи прихильности для рускои народности.

— **Дрôбни вѣсти.** — Въ Маріямполи застрѣлився 18-лѣтный молодый чоловѣкъ; причину самоубійства подавъ, що вже накучилось ему жити. — Дня 8 н. ст. червня ударивъ грôмъ въ котелъ коло Линцу пôдчасъ службы божои и убивъ священика при престолѣ.

НАДÔСЛАНЕ.

Таинственною появою

есть недуга цукрова, бо въ многихъ случаяхъ не можна подати причины, зъ-ôдки взялася ся недуга. Она може походити зъ хоробъ крови и нервôвъ, злого травленя, недуги жолудка и зъ перешкоды въ ôдживленю. При цукровôй недузѣ мочь складаеся зъ великои скôлькости цукру. Недужій на сю хоробу вытворюе цукоръ не зъ того, чимъ живиться, але зъ того, чого не стравивъ. Печѣнка переводить сй зле стравленй потравы яко цукоръ до крови, а що не дасться ужити въ користь тѣла, се ôдводять нирки яко цукоръ. Средство лѣчниче, що маѣ помочи тôй недузѣ, мусить рôвночасно цѣлющо дѣлати на органы травленя, печѣнку и пирки, якъ се робить Варнера Safe Diabetes Cure. И такъ пишо такожь п. І. Г. Н. Зайфертъ зъ Мельдорфу въ Гольштинѣ: „Я нездужавъ на хоробу цукрову и ôдъ минувшого жовтня уживавъ Вашу Варнера Safe Diabetes Cure. По моѣй гадцѣ лише черезъ Вашь лѣкъ минулась недуга.“ — Продажь и розсылка лише черезъ аптики. Цѣна 2 зр. 80 кр. Складъ: Жиг. Рукеръ, Іоанъ Вевіорскій, д-ръ Кароль Миколяшь, Ад. Рапапортъ, К. Крижановскій у Львовѣ. Головный складъ: Einhorn Apotheke (Max. Fanta's) въ Празѣ.

Для глухихъ. — Особа, що въ поединчій способъ вылѣчилась зъ 23-лѣтнои глухоты и шуму въ ушахъ, готова кождому переслати даромъ описанье сего по нѣмецки. — Адреса: **Nicholson, Wien IX. Kolingasse 4.** 2476 2—52

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 13 червня. Въ тутешныхъ кругахъ парляментарныхъ говорять, що засѣданя спôльныхъ делегацій закôнчаться въ першихъ дняхъ липня.

Берлинъ 13 червня. Пôсля вѣстей наспѣвшихъ тутъ зъ Берлина станъ здоровля цѣсаря трохи поправився. Лѣкарѣ Бардельебенъ, Ляйденъ и Кравзе ночували въ цѣсарскôй палатѣ.

Берлинъ 13 червня. Пôсля приватныхъ вѣстей мавъ цѣсарь вчера сильну горячку а температура тѣла выносила 39°. „Berl. Pol. Nachr.“ заперечують вѣсть, будьто бы мин. Фридберґъ мавъ податися до димисіи а на мѣсце Путкамера мавъ бути именованый бар. Цедлицъ.

Мадритъ 13 червня. Ходить поголоска, що въ наслѣдокъ проектôвъ войсковои и економичнои реформы прийшло въ тутешнôмъ кабинетѣ до кризы. Цѣлый кабинетъ маѣ податися до димисіи. Королева приняла димисію Кампоса.

Пештъ 13. червня. Угорска палата панôвъ приняла законъ о податку ôдъ горѣвки зъ деякими поправками комисіи.

Парижь 13. червня. Сенатъ ôдкинувъ проектъ министра финансôвъ що-до змѣны численя року буджетового. Маршалокъ Каирогеръ выѣхавъ до Шарантъ зъ припорученя кн. Виктора Наполеона, щобы тамъ выступити противъ кандидатуры Деруледа.

Брукселя 13. червня. При доповняючихъ выборахъ до парляменту побѣдили, о скôлько доси звѣстно, *либералы*; клерикалы зыскали два мандаты.

Софія 13. червня. Агентія Гаваса дементуе рѣшучо вѣсти о кризѣ кабинетовôй.

Курсъ Львôвскій

зъ дня 12. л. червня 1888.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад.
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	198 50	201 —
Зелѣз. Львôв.-Чернов. по 200 зр. а. в.	213 25	216 65
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в. . .	283 —	287 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в. .	— —	216 —
Листы заставнй за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в	98 —	99 20
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем.	100 50	101 80
Банку краєвого 4½% а. в. льос. 51 л.	92 —	93 —
Товариства кредит. гал. 5% а. в. . .	100 60	101 75
Товариства кредит. гал. 4% а. в. . .	— —	95 —
Товар. кред. гал. 5% а. в. льос. 37 л.	100 60	101 75
Товар. кред. гал. 4% а. в. льос. 41½ л.	— —	92 —
Товар. кред. гал. 4½% а в. льос. 52 л.	93 40	94 40
Листы довжнй за 100 зр.		
Гал Зав. кред. сел. 3% а. в (давн. 6%) въ ликв.	— —	54 —
Гал. Зав. кред. сел. 2½% (давн. 5%) въ ликв.	— —	48 —
Общ. роль. кред. Завед. 6% льос. въ 15 л.	— —	— —
Облиги за 100 зр.		
Индемнизац. галицкй 5% м. к. . . .	102 50	103 65
Комунальнй Банку краев. 5%, I емис.	99 50	101 —
Позички краев. зъ 1873 по 5% а. в .	— —	105 —
Позички краев. зъ 1883 по 4½% а. в.	89 50	90 60
Льосы:		
Мѣста Кракова	— —	20 50
Мѣста Станиславова	— —	35 50
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	5 89	5 99
Наполеондоръ	9 98	10 08
Пôвъимперіялъ	10 32	10 42
Рубель срѣбный	1 40	1 50
Рубель паперовый	1 08	1 10
100 марокъ нѣмецкихъ	61 75	62 35

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

12. л. червня 1888.

Львôвъ: Пшениця 6·25 до 6·90, жито 4·30 до 4·90, ячмѣнь 4·— до 5·50, овесъ 4·15 до 4·75, горохъ 4·— до 10.— вика 4·50 до 5·—, рѣпакъ 9·— до 9·70, лнянка — до —, конюшина червона 24·— до 35·—, конюшина бѣла 20·— до 30·—, конюшина шведска 30 до 36, хмѣль ôдъ 15 до 55.— зр. за 56 кило въ мѣсци, оковита за 10.000 литрôвъ 24·50 до 25·— зр.

Надôслане.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручае свои вироби по найдешевшихъ цѣнахъ. 47—?

Аптика **РУКЕРА** у Львовѣ

поручае 2460 140—?

росу красоты и всякй косметики такъ черезъ мене якъ и иншй фирмы поручань.

Розкладъ їзды на зелѣзницяхъ державныхъ.

важный ôдъ 1 червня 1888.

Приходять до Львова: о год 1·15 въ ночи зъ Будапешту, Лавочного, Стрыя, Кросна, Хирова, Гусятина и Станиславова; — о год. 8·06 рано зъ Сухои, Хирова, Стрыя и Станиславова; — о год. 3·20 по полудни зъ Сухои, Хирова, Гусятина, Станиславова и Стрыя; — о год 7·10 вечеромъ зъ Гусятина.

Ôдходять зô Львова: о год. 5 рано до Стрыя, Лавочного, Буданешту, Хирова и Стружа; — о год. 10·15 рано до Стрыя, Станиславова Гусятина, Хирова и Сухи; о год. 7·50 вечеромъ до Хирова и Сухи; — о год. 9·48 вечеромъ до Станиславова и Гусятина. 2238 42—?

Ц. к. упр. гал. акцйный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

купуе и продае

всякй вартостнй паперы и монеты

по курсѣ дневнôмъ.

Порученя зъ провинціи выповняе ôдворотною почтою безъ провизіи. 2221 100—0

НА ПРЕМІЮ!

Ôдъ перейшло 10 лѣтъ истнуюча Торговля паперу, прибôровъ до писаня и товарôвъ галантерійныхъ

А. ВОЗНЯКЪ

у Львовѣ, улиця Руска число I. поручае

НА ПРЕМІЮ

Образки зъ рускими и польскими пôдписами 100 штукъ кр. 30, 60, 80, 1·20, 1·60, 2 зр. 2·50 и выше.

Образки коронковй (Новôсть) зъ рускими и польскими пôдписами по 5 и 6 кр. (до сего часу були лишь зъ нѣмецкими и францус. пôдписами).

Молитвословы (рôзного выдання) рускй и польскй ôдъ кр. 12, 20, 25, 35, 45 и выше.

Книжки на премію (повѣсти) зъ золотымъ написомъ „Нагорода пильности“.

Папьръ въ ризахъ и на либры, пера, чорнило, зошиты, нотатки и т. п. артикулы въ кругъ сеи торговль входячй

Образы святй на полотнѣ и блясѣ (ручна робота. Для ВПч. Громадъ и Братствъ церковныхъ на сплату ратами).

Рамы и рамки золотй и рѣзьбленй.

Образы до оправы принимаються. 2470 3—3

Маючи власну машину до печатаня билетôвъ визитовыхъ, запрошень и т. п., принимае замовленя на тіиже и выконуе якъ найскорше и по можливо якъ найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ.

Замовленя зô провинціи выконуються ôдворотного почтою.

НА ПРЕМІЮ!

А. Вознякъ, Львôвъ, ул. Руска ч. 1.

А. Вознякъ, Львôвъ, ул. Руска ч. 1.

Фабрика въ р. 1782 заложена.

СТАРКА

зъ ц. к. упр. фабрики ликерôвъ, розол. и оцту

І. А. Бачевского

ц. к. придворного доставника у Львовѣ.

Марка	въ фляшцѣ à ¾ литр.	Цѣна.
*	зр.	—·70
* *	„	—·90
* * *	„	1·00
1850	„	1·50
1860	„	1·20

СТАРКА ЛѢЧНИЧА

зъ р. 1840	зр.	2·50
зъ р. 1830	„	3.00

Ôдъ коли заложена фабрика, с. е. бôльше якъ ôдъ столѣтя, найбôльше заходу було выробôвъ житнои ***СТАРКИ***, такъ въ краю якъ и за границею вельми цѣненои, улѣпшити и поручаю тую-жь яко напитокъ о знаменитôмъ и нѣжнôмъ, а лагôднôмъ смаку, котрый тысячѣ моихъ Впов. ôдбирателѣвъ уживае замѣсть **COGNAC-У**. Продуктъ сей вывожу въ значнôй скôлькости до *Нѣмеччины, Италіи, Румунiи и до Орiенту, а въ Австро-Угорщинѣ* сей рôдъ выключно числить тысячѣ ôдбирателѣвъ.

Найдогôднѣйше спроваджати СТАРКУ почтою въ пакетахъ à 5 кило, маючихъ 2 фляшки. 2361 15—52

КОНОПКÔВКА

ЗАКЛАДЪ КУПЕЛЕВО-СѢРЧАНЫЙ

18 кильометрôвъ ôдъ Тернополя, 1 кильометръ ôдъ Микулинець, станіи почтовои и телеграфичнои ôддаленый, отворено дня 1. червня 1888. Закладъ ôдновлено сего року цѣлковито и взято у власный зарядъ и администрацію заряду дôбръ ВП. графа Рея.

Купелѣ сѣрчанй Конопкôвскй суть незрôвнанй у всѣхъ слабостяхъ перестарѣлого гостцю, ревматизму, въ хоробахъ ставôвъ и костей, въ пропуклинахъ, звихненяхъ, золзахъ, болячъ первовыхъ, золотусѣ и у всѣхъ выприскахъ и слабостяхъ шкôрныхъ и т. д.

Бл. п. проф. Д-ръ Дитль орѣкъ, що жерела Конопкôвскй суть уникатомъ въ слабостяхъ ревматичныхъ, полученыхъ зъ недокровностею и ослабленьемъ. Лѣченье масажомъ и електрикою ôдбуватися-ме щоденно въ сали инспекційнôй лѣкаря купелового Д-ра Коллера.

Комнаты сухй, выгôдний, зъ цѣлковитымъ умебленьемъ и услугою суть въ самôмъ закладѣ; реставрація пôдъ особистымъ надзоромъ лѣкаря купелевого по унормованыхъ и приступныхъ цѣнахъ. — Паркъ прекрасный, кôлькадесять морговый, въ котрôмъ осôбный ôддѣлъ зъ деревъ шпильковыхъ и велика сала для розривки и забавы гостей.

Задачою заряду буде той закладъ одинокій на Подôлю, запедбаный и здескредитованый черезъ недбалыхъ и несумлѣнныхъ посесорôвъ, допровадити до давнои свѣтлости.

Для усуненя можливои недогôдности упрашаеся повѣдомити напередъ зарядъ купелевый въ Конопкôвцѣ о своемъ приѣздѣ. 2483 2—?

Зарядъ купелевый Конопкôвка при Микулинцяхъ.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

у Львовѣ при ул. Ягайлоньскôй ч. 3.

Почавши ôдъ дня 7 падолиста 1885

2218 26—0 **выдае**

АСИГНАТЫ КАСОВÎ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

5% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

Передрукъ не буде плаченый. **Дирекція.**

ОПИРАЮЧИ-СЬ НА ДОВѢРІЮ

зъ якимъ ôдносятьси майже ôдъ 20 лѣтъ до вашого „Якорного проганяча недугъ“ (Anker-Pain-Expeller), уважаемо своею повинностею такожь тыхъ запросити до спробованя, котрй сего улюбленого средства домового ще не знають. Оно не есть нѣякимъ средствомъ тайнымъ, але **строго ретельнымъ, умѣтно** зложенымъ препаратомъ, котре справедливо заслугуе, щобы его всѣмъ **терплячимъ на гостець и ревматизмъ** яко **зовсѣмъ певне** поручити. Найлѣпшимъ доказомъ того, що многй хорй, котрй выпробовали другй дуже захвалюванй средства, **знова таки до успѣшного Pain-Expeller-а** беруться. Черезъ порôвнанье власне пересвѣдчилися, що не лише **ревматичнй болѣ**, якъ **ломанье** въ членахъ и пр. а также **болѣ** зубôвъ, **головы, хребта, кольки** и проч. найпевнѣйше уступають черезъ натиранье „експелеромъ“. За **дешеву** цѣну **40 кр**, 70 кр. разл. зр. 1·20 може навѣть небогатый набутя, а грошѣ якъ безчисленнй успѣхи доказуютъ, надармо не выкидаются. Сторегтись треба передъ шкôдливыми пôдробленями и приймати лише „Pain-Expeller“ зъ знакомъ **якора** яко правдивый На складѣ въ промногихъ аптикахъ, головный складъ: Apotheke zum Goldenen Löwen въ Празѣ. Близшй вѣсти подаютъ: F. Ad. Richter et Cº Вѣдень. 2161 32—51

БРИ-

твы правдивй швайцарскй и англійскй, мыльнички, ремѣнцѣ и марморки до остреня, мыла, пензлѣ и т. п.

поручае найдешевше

магазинъ товарôвъ модныхъ, бѣля мужеского, товарôвъ галянтерійныхъ, выробôвъ рукавичничихъ, парфумерій и т. п.

БРАТÔВЪ ЛЯНГ'НЕРÔВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

Цѣнники на жаданье даромъ.

ПРАКТИЧНЙ а ДЕШЕВЙ ПОДАРУНКИ

на свята и именины

Годъ часъ тратити!

НАЙСВѢЖША НОВÔСТЬ!

Лише 5 зр. 25 кр.

коштуе найновѣйшй

ВАШИНГТОНЬСКЙ РЕМОНТОАРЪ

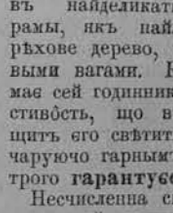

до накручуваня безъ ключика при ушку, зъ 5-лѣтною гварантією за добрый хôдъ. Тôлько сей годинникъ може заступити **золотый годинникъ** а то по перше черезъ добре урегульованье, по друге черезъ **правдиво роскôшну куверту** и длятого можна его кождому якъ найлучше поручити.

Лише 1·20 зр. коштуе красный покоевый **стѣнный годинникъ** зъ добрымъ регульованымъ веркомъ, зъ ланцушкомъ и тягарками, зъ выпуклыми бронзовыми прикрасами.

Лише 2·50 зр. коштуе пышный прикрасный **стѣнный годинникъ** зъ дзвонковымъ будильникомъ, въ рамкахъ горѣховыхъ, зъ всказуючимъ, самосвѣтячимъ щитомъ, иде и будить пунктуально.

Лише 3.90 зр. коштуе французскй, золото-бронзованый **Будильникъ годинниковый** зъ голосно бючимъ приладомъ будильнымъ. Окраса для кождого чи то въ хатѣ, чи въ подорожи, зъ веркомъ тревалымъ, не знищимымъ и пунктуально идучимъ.

Лише 4·50 зр. коштуе **срѣбно-никльовый годинникъ, кишеневый цилиндеръ** зъ досконалымъ регульованымъ веркомъ и пишно украшеною оправою, зъ кришталевымъ пласкимъ склôмъ, незвычайно гарный.

Лише 30 кр. гарный, позолочуваный **ланцушокъ** зъ гачикомъ до годинника.

Лише 1·20 кр. гарный **ланцушокъ до годинника,** въ золотôмъ фасонѣ зъ брильокомъ печатковымъ, роботы артистичнои.

Лише 3·75 зр. патентованый годинникъ зъ маятникомъ, зъ приладомъ бючимъ годины и пôвгодины, оправленый въ найделикатнѣйше политурованй рамы, якъ найлучше наслѣдуючй горѣхове дерево, зъ вагаломъ и бронзовыми вагами. Крôмъ тыхъ прикметъ маe сей годинникъ и тую неоцѣнену властивôсть, що въ ночи патентованый щитъ его свѣтить чудным фіолетовымъ, чаруючо гарнымъ свѣтломъ, за силу котрого **гарантуеся черезъ 10 лѣтъ.**

Несчисленна скôлькôсть ôдбирателѣвъ, котра сей годинникъ бачила и купила, була пеновь очарована сею небувалою и неимовѣрною дешевостею.

Выключно тôлько набути его можна за попередною высылкою грошей або послѣплатою. 2486 3—12

Wiener Uhren-Depot und Versandt

BALSAM, Wien

II. Schiffamtsgasse 14. T.

ИВАНЪ ХИРОВИЧЬ

у Львовѣ ул Скарбкôвска ч. 16

поручае свою новоотворену РОБÔТНЮ и СКЛАДЪ ОВУВИ для мужчинъ, женщинъ и дѣтей. Выконуе обувье для калѣкъ и дѣтей терпячихъ на ноги. Всякй замовленя такъ мѣстцевй якъ и замѣстцевй выконуе въ якъ найкоротшôмъ часѣ и по умѣркованыхъ цѣнахъ. Дякуючи П. Т. Публицѣ за ласкавй взгляды, пишусь зъ глубокимъ поважаньемъ.

ИВАНЪ ХИРОВИЧЬ

майстеръ шевскій и членъ тов. рускихъ ремѣсникôвъ „Зоря“, улиця Скарбкôвска число 16.

2463 (6—6)

І. & С. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНѢ (BRÜNN)

улиця Фердинанда Ч. 7/d

высылають за послѣплатою:

Сорочки мужескй, бѣлй и кольоровй 1 штука Ia. зр. 1.80

Сорочки роботничй зъ доброго оксфорду, 3 штуки зр. 2.

Ногавицѣ мужескй, зъ бархану або полотна, 3 пары Ia. зр. 2.50, Ia. зр. 1.80.

Суконнй шапки, для мужчинъ и хлопцѣвъ, 6 шт. зр. 1·20.

Скарпетки мужескй, бѣлй або кольоровй, роблений 6 паръ зр. 1·10.

Скарпетки втягаючй пôтъ, зъ финису шовкового, 12 паръ зр. 1·20.

Пледы до подорожи, 3·50 метрôвъ довгй, 1·60 м. широкй, 1 штука зр. 4·50.

Матерiи на мужескй уборы, новôтнй, 3.10 метрôвъ Ia. зр. 3·75.

Матерiи на иберцигеры, добрй, найновѣйшй барвы, 2.10 метр. зр. 6.

Нормальни сорочки и ногавицѣ, зъ чистои вовны, системъ Егера, 1 штука зр. 3·50.

Зреформоване нормальне бѣлье, (втягаюче пôтъ) 1 сорочка або 1 ногавицѣ зр. 2.

Бѣлье зъ Gummi, 2 пары манжетôвъ, 2 стоячй и 2 лежачй ковнѣрики зр. 2·50.

Матерiи лѣтнй камгарновй на мужескй уборы, найновѣйшй десенъ, 6.5 метрôвъ зр. 3.

Сорочки зельончй, зъ шифону, гафтованй, 3 штуки зр. 2·50.

Сорочки жѣночй, зъ мѣцного полотна зъ зубками 6 штукъ зр. 3·25.

Корсеты пôднй, зъ шифону, численно прикрашенй, 3 штуки зр. 1·80.

Сподницѣ, 6 зъ сырого полотна, Chiffon и Rouge 3 штуки зр. 3.

Запаски жѣночй, зъ окефорду, кретону и сырого полотна 6 штукъ зр. 1·60.

Паньчохи зельончй, (втягаючй пôтъ) зъ шовкового финису роблений, бѣлй або кольоровй, 6 паръ зр. 1·50.

Паньчохи жѣночй, 6 паръ зр. 1·20.

Намѣтки зъ Mohair-у, у всѣхъ краскахъ 3 штуки зр. 1·20.

Намѣтки зъ Foil-у, красній десенъ, 6 штукъ зр. 1·20.

Жакеты лѣтнй Jersey, зъ чистои вовны, у всѣхъ краскахъ 1 шт. гладка зр. 2·50 тамбурована зр. 4.

Хустинки до носа, зъ кольоровымъ краемъ, 1 тузинъ мужескихъ зр. 1·20, жѣночихъ зр. 1.

Взôрцѣ даромъ и франко.

2345 17—26

А. РОЗМАНИТЪ

КРАКÔВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикорiи, Сурогатôвъ кавы и Кавы ф говои

въ Раковицяхъ

пôдъ Краковомъ.

Выробляе зъ сырого продукту власнои плянтацiи всякй роды цикорiи и штучнои кавы, котрй ôдзначаються богатствомъ частей пожывныхъ а также знаменитымъ смакомъ и запахомъ. 2286 18—0

Фабрика поручае передовсѣмъ:

Сурогатъ кавы въ коробкахъ (шуфлядкахъ).

Сурогатъ кавы въ склянкахъ

Шротову каву француску Розманита.

Цикорiю краковску гôрку.

Каву фигову.

Цикоряну каву перлову. (Новôсть!!)

Каву краковску доброрну въ скриночкахъ.

Купити можна въ Народныхъ Торговляхъ и у всѣхъ иншахъ торговляхъ.

Ôдзначена на выставѣ краковскôй въ р. 1887 2-ма медалями министерства торговлѣ.

Неомыльне средство

на выгубленье нагнѣткôвъ, бородавокъ и иншихъ подôбныхъ наростей шкôрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.

Цѣна фляшку 50 кр.

Встрикненье и капсулки

зъ ростины „MATICO“

въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство

поручае Аптика

К. КРИЖАНОВСКОГО

у ЛЬВОВѢ.

Цѣна фляшки встрикнень 40 кр.

2474 *Капсулокъ 80 кр.* 33—?

И. ИГНАТОВИЧЬ

поручае

знаменитй МЫЛА до мытя лица, рукъ и купелей,

ôдзначенй 9 медалями заслуги и двома дипльомами признаня.

	зр. кр.		зр. кр.
МЫЛО найдобôрнѣйше до голеня бороды	—·25	МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, прозрачне, мѣстить 35% чистои глицерины, знаменито дѣлае на зашкôрокъ 20, 30 кр. и	—·40
МЫЛО МИГДАЛОВЕ, дуже нѣжне 10 кр. 20 и	—·25	МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ плынне у фляшочкахъ, чистить шкôру зъ ирицѣвъ, лишаѣвъ, угрикôвъ, фляшка	—·40
МЫЛО КОКОСОВЕ, бѣле до рукъ 10 кр. и	—·20	МЫЛО ПѢСКОВЕ, до мытя рукъ, 15 и	—·25
МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жовте 6, 12, 18 кр.	—·20	МЫЛО ПУМЕКСОВЕ до мытя рукъ, 15 и	—·35
МЫЛО ГРИСИКОВЕ, знамените до лица и рукъ	—·40	МЫЛО ПУМЕКСОВЕ до мытя ковнѣрикôвъ и манжетôвъ зъ гутаперхи	—·10
МЫЛО ЖОВТКОВЕ, робить нѣжною, гладкою и знаменито чистить шкôру	—·30	МЫЛО ТИМОЛЬОВЕ знаменито чистить шкôру зъ всякихъ выкидôвъ	—·50
МЫЛО ЗЕЛОВЕ, одержуеси черезъ згусненье соку ростинъ ароматично-живичныхъ, знамените	—·25	МЫЛО КАРБОЛЕВЕ, дуже добре мыти руки, лице, а навѣть цѣле тѣло въ часѣ епидеміи, щобы охоронитись ôдъ заразы	—·20
МЫЛО ПИЖМОВЕ, маe дуже приемный пижмовый запахъ	—·30	МЫЛО СѢРКОВЕ, зъ великимъ успѣхомъ уживаеся до знищеня прищѣвъ и всякого рода выкидôвъ на шкôрѣ . .	—·25
МЫЛО ПАЧУЛЕВЕ, приемного запаху, маe великій покупъ	—·30	МЫЛО БЕНЗЕОСОВЕ, дуже добре уживаесь, щобы усунути зъ шкôры выкиды и плямы	—·25
МЫЛО РОЖАНЕ, найдобôрнѣйше 40 кр. и	—·80	МЫЛО КАМФОРОВЕ, лагодить свербленье и печенье шкôры, усуваe выкиды и червонôсть зъ лица и рукъ	—·25
МЫЛО ОЛИВНЕ для дѣтей	—·36	МЫЛО МЕДОВЕ до вынѣженя рукъ, кусникъ	— 10
МЫЛО зъ ШПИЛЬКЪ СОСНОВЫХЪ, приемне въ ужитю, успѣшно хоронить шкôру ôдъ лишаѣвъ и выкидôвъ . .	—·30	МЫЛО МѢЩАНЬСКЕ знамените	—·10
МЫЛО БАЛЬСАМИЧНЕ, чистить шкôру, робить ею бѣлою и нѣжною	—·40	МЫЛО СМОЛЕВЕ, мѣстить 40% чистои смолы (дегтю), усуваe прищѣ лишаѣ, всякй высипки шкôрнй, поченье нôгъ и парплѣ на головѣ	—·30
МЫЛО ФІЯЛКОВЕ, приемого запаху	—·35	МЫЛО СМОЛОВЕ ГЛИЦЕРИНОВЕ мягчить и чистить шкôру зъ лишаѣвъ, угрикôвъ, и т. п., кусникъ	—·30
МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усуваe веснянки, осмаленя ôдъ сонця, лицю робить свѣжымъ и бѣлымъ	—·60		
МЫЛО ГИГІЄНИЧНЕ, ôдзначаеся товстостею, вельми нѣжне и выключно приладжене до лиця	—·50		
МЫЛО РИЖОВЕ уживаеся, щобъ зробити шкôру на лици нѣжною и бѣлою	—·60		
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ бѣле, легко пѣниться, знаменито чистить шкôру и хоронить ôдъ прищѣвъ	—·30		

2424 9—?

Набути можна **у Львовѣ** *въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицкá рôгъ Валосои. Въ филіялъ:* **въ Краковѣ** *Суконницѣ ч. 20 и* **въ Черновцяхъ** *Ринокъ ч. 2., и такожь у всѣхъ перворядныхъ торговляхъ и аптикахъ*

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ въ фабрики Черляньскои. Зъ друкарнѣ Тов. им. Т. Шевченка, пôдъ зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 124. Львôвъ, Пятниця 3 (15) червня 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ вôвторокъ, и въ вôвторокъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ однои стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Редакція, Администрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія.

Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. а. в.

По кампаніи парляментарнôй.

III.

Зъ представленого предмету выходить надто ясно, що не тôлько Русь австрійска въ своихъ національныхъ и политичныхъ правахъ єсть безпримѣрно покривджена, але що и всѣ конституційнй чинники за 27-лѣтный часъ еры конституційнои анѣ одинъ разъ не зрадили охоты подумати на серіо о справедливôмъ полагодженю пытаня руского. Зъ однои стороны бачимо найкрайнѣйшій еґоизмъ народный, томленье меншостей парляментарныхъ, зъ другои, т. є. изъ стороны центрального правительства, видко дуже наглядно непростиму пасивнôсть супротивъ пекучихъ потребъ Руси австрійскои.

Въ виду того насуваються намъ всякй пытаня. И такъ въ першôй линіи мусимо спытатись у самого кабинету гр. Таффого, чи и коли надѣятись намъ якого звороту до лучшого въ користь галицко-руского народу, або коли скôнчиться та довголѣтна неґація Руси австрійскои на всѣхъ поляхъ культурного розвою? Нарôдъ рускій не уважає себе гôршимъ нѣ ôдъ народу ческого, нѣ ôдъ вѣчно въ єго некористь пещеного народу польского. Кривду свою ôдчуває ôнъ тяжко, а зъ свѣдомостею кривды росте и єго невдоволенье. Довготерпеливости єго не можна надуживати зъ такъ драстичною консеквенцією. Гр. Таффому буде звѣстно, що на зазывъ интелигенціи рускои на вѣча селянинъ рускій являєсь дуже громадно, завзято и рѣшучо домагаєся полекшѣ для себе, и самъ жадає поправы долѣ своєи. Се не горстка людей а вся маса народу пôдносить, важкій свôй голосъ! Дармá, що на тыхъ зборахъ не промовляють графы и князѣ. Така вже наша судьба исторична, але дѣло тымъ не змѣняєсь. Се горожане рôвно добрй якъ вѣрнй престолови, що складають податокъ крови и майна для державы, а за се жадають того, що имъ по правѣ Божôмъ и людскôмъ належиться. Мы вправдѣ знаємо, що позакулисова дипломатія зъ табору недругôвъ нашихъ стараєся справу руску представити у Вѣдни не дуже такъ пекучою и въ свѣтлѣ намъ некористнôмъ, але на то суть очи державныхъ мужѣвъ, щобы выробити собѣ о нѣй вѣрнѣйшій образъ. А повтаряємо ще разъ, що въ нинѣшнôй хвили, коли послы рускй зновъ вернули до народу зъ зовеѣмъ порожными руками, кожда одиниця руска дуже серіо дивиться на цѣле дѣло и завдає собѣ найрôзнорôднѣйшй пытаня

Якъ бы неґація Руси лежала въ интересѣ Галичины и державы; якъ бы Русь представлялась славяньскою irredent-ою, або якъ бы се бувъ народець здеморализованый и безсильный — можна-бъ и оправдувати дотеперѣшне поступованье кабинетôвъ вѣденьскихъ. Такъ оно однакожь не єсть. Скрѣпленый въ своѣмъ національнôмъ розвою галицко-рускій нарôдъ має для Австріи и на нинѣ и на будуче дуже велике значѣнье. Якъ колись король Данило оперся дружно о Захôдъ, щобы устоятись противъ варварскихъ ордъ татарскихъ, такъ и нинѣшна галицка Русь, щиро Австрією пригорнена, може статись для неи крѣпкимъ забороломъ при всякихъ евентуальностяхъ. Анѣ маловажити єи не годиться, анѣ дивитись на неи короткозрячими очима галицкихъ политиканôвъ, або ческо-польскои еґоистичнои фракціи.

Друге пытанье ставимо самй до себе. Пытаємось именно, що намъ самымъ належить зробити, щобъ остатично уже разъ выйти зъ прикрого положеня? Допускаємо, що гр. Таффе лишився до нинѣ вѣрнимъ своѣй програмѣ о рôвноуправненю всѣхъ народôвъ австрійскихъ, и що добра єго воля: осущити тую програму спинаєсь лишь еґоизмомъ нинѣшныхъ бôльшостей въ радѣ державнôй и въ соймѣ краєвôмъ. Допускаємо навѣть, що гр. Таффе и противъ насъ Русинôвъ не єсть упередженый, бо хочемо вѣрити, що правительственне внесенье на основанье другои гимназіи въ Перемышли, яке увôйшло торôкъ на порядокъ дневный галицкого сойму, не зложилось безъ єго вѣдомости, або противъ єго волѣ. Але зъ другои стороны заходить пытанье, чи кабинетъ гр. Таффого буде въ силѣ дати Русинамъ австрійскимъ ихъ права, коли въ радѣ державнôй все правиця иде противъ насъ, а въ соймѣ краєвôмъ торôкъ навѣть ц. к. старосты яко послы голосували противъ внесеня правительственного? Сумнѣваємось. И правиця рады державнои и бôльшôсть сойму галицкого не послухають гр. Таффого, хочьбы якъ найлучше для насъ настроєного. Выходить про-то, що для полагодженя справы рускои потрѣбно-бы ажь надзвычайныхъ мѣръ, примѣромъ: розвязаня обохъ тѣлъ законодавчихъ або вытвореня бôльше патріотичнѣйшихъ а менше еґоистичныхъ бôльшостей. Однакожь поки-що и се немыслиме. Лишаєсь про-то лишь одна-одинока дорога.

Зъ просьбою о права свои може нарôдъ рускій удатися ще — прямо до короны. Єсть се послѣдна, а судячи по недавныхъ даныхъ въ парляментарнôй акціи рады державнои, можлива дорога. Маловаженй, мусимо упôмнутись тамъ о нашу кривду, тамъ ще можемо подибати повну справедливôсть. Може кому та дорога выдасться некоректною въ державѣ конституційнôй, може надто смѣлою, — але хто знає, що Русь австрійска повныхъ 27 лѣтъ безуспѣшно боролась о свои права въ дорозѣ конституційнôй, той сей крокъ єи оправдає зъ чистою совѣстею. Для насъ єсть и буде се коректне поступованье, бо єсьмо въ положеню безвыхôднôмъ, а въ то положенье не попали мы зъ власнои вины.

Переведенье дѣла поручаємо „Народнôй Радѣ“ и всѣмъ нашимъ патріотичнымъ институціямъ. Имовѣрно въ вересню прийдесь народови рускому зôбратися зновъ на вѣче до Львова. Тамъ почує ôнъ сумну исторію борбы о права нашй и тамъ може выбрати ôнъ делегацію поза-парляментарну.

Товариство „Народна Рада“

выслало до министерства торговлѣ у Вѣдни представленье дотычно увзглядненя руского языка при надписяхъ и опевѣщеняхъ будуючои-ся палаты для почты и телеграфôвъ у Львовѣ. Предстивленье се звучить:

„Высоке ц. к. Министерство!

Пôдписане Товариство политичне мало вже нагоду ôдноситись до Высокого Министерства, а се зъ кôнцемъ року 1885, въ справѣ увзглядненя языка руского при всякого рода обвѣщеняхъ, остереженяхъ и написахъ на всѣхъ шляхахъ державныхъ зелѣзниць въ Галичинѣ, якъ такожь що-до головнои написи на новôй палатѣ державныхъ зелѣзниць у Львовѣ. Сему справедливому жаданю вдоволило Высоке Министерство, и въ наслѣдокъ того ц. к генеральна Дирекція державныхъ зелѣзниць у Вѣдни выдала ôдповѣднй зарядженя, котрй въ сихъ справахъ въ самôмъ дѣлѣ перевели рôвноправнôсть языка руского и вдоволили нарôдъ рускій въ Галичинѣ.

Послѣдными днями однакожь дôйшло до вѣдомости пôдписаного Товариства политичного, що пôсля выготовленого пляну будовы — на будуючôй-ся у Львовѣ палатѣ для почты и телеграфôвъ має станути головна надпись польска и нѣмецка, а руску — имовѣрно черезъ похибку — зовсѣмъ опущено, не згадуючи вже о иншихъ меншихъ написяхъ и оголошеняхъ въ тôмъ-же будынку. Не хочемо допускати, щобы се сталось умысне, задля покривдженя правъ языка руского, якимъ говорить бôльша часть народу, замешкуючого нашъ край, и котрому отже сей новый будынокъ публичный має служити.

Зъ тои причины просить симъ пôдписане Товариство политичне „Народна Рада у Львовѣ“, котре єсть покликане заступати нарôдъ рускій у всѣхъ єго интересахъ:

Высоке ц. к. Министерство зволить зарядити, щобы на будуючôй ся палатѣ для почты и телеграфôвъ, головна напись и всѣ иншй написи и оголошеня умѣщенй були такожь въ языцѣ рускôмъ, якъ того вымагає рôвноправнôсть краєвои мовы рускои, а се тымъ бôльше, що ще теперь нѣякй технично-будôвничй взгляды не будуть стояти на перешкодѣ тому новому зарядженю.

За Выдѣлъ политичного Товариства „Народна Рада“, у Львовѣ дня 5 червня 1888.

Д-ръ Олександеръ Огоновскій, голова.

Д-ръ Кость Левицкій, секретарь.“

Мы изъ своєи стороны якъ найгорячѣйше пôдпираємо представленье „Народнои Рады“. Языкъ рускій єсть языкомъ краєвымъ и ôнъ повиненъ поручь польского — або навѣть нѣмецкого! — стояти на кождôмъ будынку публичнôмъ, державнôмъ чи краєвôмъ. Всхôдна Галичина — не Польща, але Русь! Се повинно знати кожде министерство! „Народна Рада“ зъ чемности высказує дôгадъ, що пропущенье рускои написи сталося зъ похибки, — нехай и такъ! Про насъ Русинôвъ на Руси дуже, ба занадто часто забувають, и на нашу шкоду чинять похибки, — але то кажемо отверто и смѣло, нехай кождый чує, кому слухати належить, — що якъ все на свѣтѣ, такъ и довготерпеливôсть руска має свои границѣ. Неувзглядненье въ сѣмъ новôмъ случаю представленя „Народ-

Емигрантъ.

Въ ôкнѣ однои господы надъ каналомъ Grande въ Венеціи сидѣвъ барчистый мужчина середныхъ лѣтъ и ховавъ въ свою зáписну книжку китицю цвѣту. На столѣ горѣла свѣчка и розвидняла невеличку комнату зъ пристарѣлыми крѣслами та широкимъ, майже рôвнобокимъ ложемъ. Лице мужчины выглядало молодо, але сивѣюча борода и высоко на кутахъ пôдлысѣле чоло зраджували вѣкъ давно вже дозрѣлый. Смаглавыми и складными чертами лиця подабавъ ôнъ на землякôвъ полудня, однакъ оглядни̂ рухи и спокôйный поглядъ давали догадуватись, що ôнъ єсть сыномъ иншои землѣ, иншого, холоднѣйшого пôдсоня. И справдѣ, бувъ то чужинець, Полякъ, родомъ зъ россійского Подôля. Батько єго бувъ ще Русиномъ и выводивъ рôдъ свôй зъ Украины, але сынъ выхованый мѣжь польскою молодежею, въ дусѣ шляхотскôмъ, розлюбувався въ революційныхъ идеяхъ, щó ихъ тайкомъ розширювали польскй емисарѣ зъ Парижа, и положивъ всѣ свои силы и вѣкъ увесь для идеѣ, що розпалювала єго молоде серце, для идеѣ: вольнои великои Польщѣ. Скорый до всего и таланливый до всего, кинувся ôнъ смѣло въ революційный виръ 1863 р. и служивъ пôдчасъ повстаня и на емиграціи польскôй справѣ цѣлою душею и всѣми своими незвычайными спосôбностями.

Чимъ ôнъ тамъ не бувъ? И агитаторомъ и организаторомъ и жовнѣромъ и политичнымъ писателемъ. Вкрадався до Варшавы и Вильна, ходивъ по Сербіи и Болгаріи и товкся по Цареградѣ — а все на услугахъ у тайныхъ комитетôвъ, а все pro patria. И була душа єго чиста, безкористна и не багъ ôнъ за свои труды нѣ заплаты нѣ славы. Отвертый бувъ и щирый якъ дитина, а чемный якъ дѣвка. Зупинившись останными часами въ Швайцаріи, не мôгъ ôнъ довго найти собѣ хлѣба, ажь почавъ вырабляти всякй лелѣточки зъ дерева розмаитои краски, котре вытинавъ, складавъ и клеивъ въ прегарну деревяну мозаику. Штука єго найшла хôдъ, ôнъ розлюбувався въ нѣй, однакъ безъ прикладôвъ и науки годѣ єму було здобути собѣ славу артиста. Припадкомъ познакомився однакъ зъ якимсь богатымъ Москалемъ и сподобався єму характеромъ и штукою своєю. Москалеви жаль стало змарнованыхъ талантôвъ емигранта, купивъ и замовивъ собѣ у него всячину и выправивъ єго до Италіи, на те, щобы тамъ доучився своєи штуки и набувъ бôльше естетичного смаку.

Емигрантъ не нагадувався довго. Єго пекла спрага науки и штуки; ôнъ почувъ въ собѣ молодечй силы, забажавъ послужити славою свому народови, взявъ и поѣхавъ. Въ Италіи вѣдомости єго ширшали и сила росла, а зъ силою росла и спрага славы. И такъ, повный вѣры въ себе и зъ безпечною надѣєю въ серци, приѣхавъ ôнъ до Флоренціи до „Firenze la bella“, тои метрополіи италіяньскои штуки. Єму сподобалось ту, надъ широкимъ, зъ порога на порôгъ рôвно-сплываючимъ Арномъ. Зъ глубокою почестею приглядувався ôнъ знаменитôй статуѣ долота Буонаротого, представляючôй Марію зъ тѣломъ Исуса на колѣнахъ, що стояла въ величавôй, богато маймурами оздобленôй катедрѣ, а патріотична єго душа росла на видъ старинного ратуша и на тй десятки монументôвъ, що вдячне мѣсто поставило тамъ великимъ мужамъ Тосканы, котрй звеличали Италію и славою осѣнили свою родинну Флоренцію. Тамъ стоявъ Cosimo Medici — pater patriae, що давши у себе притулокъ штуцѣ и науцѣ пôднѣсъ Firenze до найвысшои поваги у народôвъ. Тамъ стоявъ Dante Alghieri и Tasso Torquato, котрй пречуднымъ поезіи словомъ зъєднали въ-перше усю Италію, — тамъ и Petrarca Macchiavelli, и той веселый Boccacio, тай многй иншй. Дальше стояли и той Gallilei, котрый на тортурахъ признавши на хвилю, що земля не обертаєсь, таки сердито обôзвався до своихъ катôвъ: „E pur si muove!“ — Christopho Colombo и другй ученй. Стояли также малярѣ великй: Giotto, Leonardo da Vinci и Corregio Allegri а поручь зъ ними вáятелѣ славнй, що долотомъ маймуръ житьемъ и духомъ своимъ оживляли — Benvenuto Cellini, Michaele Angelo Buonarotti и десятокъ иншихъ. Стояли также и рицарѣ въ збруѣ — якъ той ватажко чорнои банды. Всѣ заслуженй, всѣ зъ землѣ тосканьскои, коли не зъ красного мѣста Медицеѣвъ. Всѣ они представляли славу цѣлои Италіи и сіяли ту на дѣтинци муниципіи въ чести, мовь тй пенаты волоскои землѣ — нѣ, не пенаты, а красный, великій и свѣтлый, преславный Олимпъ италійскій.

Серце емигранта забило живѣйше и ôнъ дивлячись на Челініового Персея поконуючого страшну Медузу, сказавъ надѣйно: „И мене колись прославить ôтчина моя, коли поборимъ єи ворогôвъ и вернемъ ѣй волю!“ Однакъ той ентузіязмъ и та надѣя, що несла єго на Олимпъ высоко, не довго грѣла єго смѣлу душу. Видъ скарбôвъ живописи въ pallazzo Pitti и въ галеріи del Uffici, и маймурова штука по новôтныхъ кладахъ такъ красна и непорочно-чиста, якъ ôнъ єи доси нѣгде не подававъ, — чуда доказуванй тутешною колонією новôтныхъ малярѣвъ, що ихъ по выставахъ склепôвъ обзиравъ, а бôльшь усего безчисленне множество новôтнои, такъ мистерно выроблюванои мозаики, що зъ найкрасшими малюнками о вѣнець побѣды ишла на-взаводы, ошоломили и придавили єго душу. Єму закрутилась голова ôдъ всѣхъ отыхъ вражѣнь, єго нервы ослабли ôдъ перепруженя, — ôнъ струсѣвъ передъ задачею, що єи бувъ собѣ поставивъ и ôнъ спочувся безсильный и безнадѣйный передъ нею мовь передъ смертею.

Зъ-разу, було, дивився ôнъ на италійску штуку легко, побѣжно и не розумѣвъ єи, однакъ чимъ пильнѣйше ѣй приглядався, чимъ бôльше освѣдомлявся зъ єи красотою, тымъ яснѣйше й бачивъ, що знає мало, дуже мало и що на пятьдесятому роцѣ житя, на ново розпочинати науку штуки, на котрои вывченье и вѣку не досыть, — єму вже годѣ, єму силъ не стане. Ôнъ спôзнавъ, що бувъ доси партачемъ и що партачемъ згине... пôдъ плотомъ може згине, и на єго гробѣ и песъ не завыє, а люде добрй ще єго память осудять докоромъ: „Шкода... мавъ талантъ, та марно протративъ...

Зломаный тымъ пересвѣдченьемъ и такими безнадѣйными гадками ôнъ упавъ цѣлкомъ на дусѣ. Не жаль єму було вправдѣ того житя, бо живъ для идеи, а жаль було дару Божого, жаль талантôвъ и спосôбностей, котрыми бажавъ послужити своѣй ôтчинѣ — а въ тôй ôтчинѣ не знайшлось чоловѣка, котрый бы на молодости єго лѣтъ подавъ бувъ єму руку и помôчъ до науки, на пожитокъ и славу рôднои землѣ. Єго серце краяли жалѣ, що ажь теперь, що ажь пôдъ старôсть, и що не свôй а ворогъ подавъ єму до того руку, побачити скарбону штукъ всего свѣта — єму жаль стало, що ôнъ єи побачивъ и ôнъ приподобився тому молодцеви, що здеръ заслону зъ камѣнного образу въ Саісъ, и ôнъ чувъ въ собѣ, що душа єго вяне, умирає. Длятого вырвався ôнъ нагло зъ обôймъ прегарнои могилы всѣхъ своихъ гордыхъ надѣй и поѣхавъ — звязаный цидулкою окружнои ѣзды — на одинъ день до старинного мѣста ляґунôвъ.

Та хиба-жь ôнъ єго бачивъ? та хиба-жь розпôзнавъ сю чаръ-княгиню, сю сирену моря? Непритомнымъ окомъ споглядавъ ôнъ на зухвало въ море посѣяне мѣсто и не запримѣ-

нои Рады“ мусѣло-бы выкликати мѣжь Русинами въ цѣлôмъ краю не то невдоволенье, а обуренье за новый доказъ неґаціи Руси!

Длятого сподѣваємося, що п. министеръ торговлѣ маркизъ Бакегемъ, до котрого портфелю вже нѣякимъ чиномъ не належить „политика“, поступить по справедливости и призна́є Русинамъ то, що имъ законно належиться. „Народна Рада“ ѥсть политичнымъ органомъ галицкои Руси. Ѥи голосу нѣякій министеръ легковажити не може и не смѣє!

Спôльнî делегаціи.

Дня 13 с. м. ôдбулося перше засѣданье угорскои комисіи войсковои, на котрôмъ новый министеръ вôйны мавъ першій разъ нагоду заявити свою здôбнôсть парляментарну. Першій дебютъ ѥго — якъ кажуть загально — не выпавъ щасливо. Хôдъ нарадъ сего засѣданя бувъ слѣдуючій:

Референтъ комисіи Стефанъ Раковскій зазначивъ насамперед, що загальнî потребы сего року выносять о 4,218.838 зр. бôльше, якъ въ прелиминари зъ минувшого року, а до того не вчисляѥся навѣть потребъ маринарки и надзвычайного кредиту въ сумѣ 47·3 мил. зр. О сѣй послѣднôй сумѣ не належало-бы властиво говорити, доки не выскажесь о нѣй комисія зъ 4 членôвъ, котрôй ѥи передано, але она стоить въ такъ тѣснôй звязи зъ загальнымъ буджетомъ, що треба и ѥи увзгляднити. Зô взгляду на великî тягары, якî край поносить, не можна предкладати буджету до принятя не розваживши слѣдуючихъ важныхъ справъ: 1) Тамтого року говорено, що кредитъ 52 мил. зр. выстане на выобразованье, организацію и т. д. войска, а теперь говорить ся вже инакше, бо на саму организацію вставлено въ звычайныхъ выдаткахъ пôвтора миліона. 2) Постановлено пôдвысшити число презенційне въ часѣ мира; треба отже розважити, чи того конче треба чи нѣ. 3) Выказы числа презенційного не суть точнî. 4) Кошты пôдвысшеня числа презенційного треба було вставити до выдаткôвъ звычайныхъ. 5) Въ послѣдныхъ рокахъ заведена була ощадность въ войску, теперѣшный же буджетъ того не дозволяѥ, а однакожь ощадность була-бы можлива, бо черезъ заведенье ополченя можна легко заповнити на случай мобилизаціи мѣсце ôдкомендерованыхъ официрôвъ. 6) На иншу ощадность нема выгляду, бо всѣ меншî выдатки въ буджетѣ суть лишь наслѣдкомъ обниженя цѣны збôжа, котре однакожь ѥсть лишь проминаюче. 7) Ценсіи обчислено пôсля стану презенційного зъ минувшого року, черезъ що прелиминарь не ѥсть основный и можеся въ будучности значно переступити.

На то ôдповѣвъ министеръ вôйны, що новои организаціи не намѣряѥся а лишь черезъ уставленье кадръ маються приготовити вже въ часѣ мира предвиденî на случай мобилизаціи формаціи. Розходиться лишь о то, щобы истнуючî лишь на папери заряджения примѣнити въ практицѣ и приготовити на случай операціи. Декотрî выдатки, що належать властиво до звычайныхъ выдаткôвъ, поставлено длятого въ надзвычайнî выдатки, бо нѣхто не може предвидѣти, якій буде станъ рѣчей зъ кôнцемъ 1889 р., а може бути, що тогдѣ не треба буде вже продовжати дальше теперѣшныхъ заряджень. Збôльшенье числа официрôвъ ѥсть необходиме, зô взгляду на то, що лишь малый процентъ фаховыхъ официрôвъ припадає на случай мобилизаціи на меншî ôддѣлы, а въ кôлькохъ дняхъ, призначеныхъ до мобилизаціи не можна-бы тому злому зарадити. Зъ тыхъ причинъ отже, особливо середъ теперѣшныхъ обставинъ, треба вже въ часѣ мира зробити все, що лишь ѥсть потрѣбне. Министеръ заявивъ такожь, що лишь дѣйстно конечне число официрôвъ буде покликане. Щодо ощадности въ администраціи и децентрализаціи системы доставы, то заряджений въ тôй цѣли розслѣды ще не укôнчилися. Министеръ буде однакожь старатися, щобы боєву готовôсть войска погодити зъ финансовымъ положеньемъ державы.

На пытанье Вармана сказавъ министеръ, що мобилизація була-бы можлива кождого мѣсяця и безъ новыхъ заряджень, але розвиткъ войсковои силы вкладаѥ на воєнну управу що разъ новî обовязки.

Дальше прийшла на порядокъ дневный справа мадярского языка въ арміи. Министеръ сказавъ, що ѥму дуже залежить на тôмъ, щобы официры умѣли добре говорити по мадярски, але хоче, щобы они знали такожь добре языкъ службовый. При намѣренôй ревизіи пляну наукъ въ школахъ войсковыхъ постараѥся ôнъ о то, щобы языкъ мадярскій бувъ якъ найбôльше увзгляденый.

Довша дебата вывязалась була надъ децентрализаціею доставы. Министеръ сказавъ, що въ виду нинѣшного положеня не можна нѣякъ згодитися на основну змѣну системы доставъ; скоро однакожь ôдносины на то позволять, то будуть пороблений позитивнî предложеня. Шефъ секціи Лямбертъ заявивъ, що вступнî кроки до выповѣдженя контрактôвъ мусѣли перерватися въ наслѣдокъ обставинъ, якî зайшли въ грудни минувшого року, а министерство вôйны було приневолене задержати давнî контракты.

Опôсля выбрала комисія окремый комитетъ, котрому министеръ давъ довѣрочнî поясненя.

На послѣдокъ мотивувавъ министеръ потребу 1½ мил. на дальшу реорганизацію арміи и сказавъ, що титулъ сей не буде мѣстити въ собѣ въ найблизшôй будучности нѣякихъ новыхъ жаданъ. При сѣй нагодѣ сказавъ министеръ, що о збôльшеню кавалеріи нема и бесѣды.

Напослѣдокъ промовлявъ ще президентъ министрôвъ Тисса и доказувавъ, що въ поглядахъ теперѣшного министра а давного нема нѣякои рôзницѣ. Новî заряджения мають свою причину въ дальшôмъ розвитку, бо коли нашъ непріятель зможе скорше змобилизувати своє войско, то треба, щобы мы старалися ще скорше змобилизувати. Опôсля ôдрочено дебату до слѣдуючого дня.

——

На вчерашнôмъ засѣданю комисіи промовлявъ гр. Кальноки и сказавъ, що теперѣшна ситуація ѥсть мирна, але нема певности, якъ довго она будетревати; ѥсть однакожь надѣя, що мирна ситуація все таки укрѣпиться. Апонѣй зажадавъ, щобы въ справозданю була зазначена якъ найсердечнѣйша згода зъ политикою Нѣмеччины и заявивъ, що годиться на политику гр. Андрассого и Кальнокого а хотѣвъ-бы лишь знати, чи треба въ справѣ всхôднôй обмежатися на становище выжидаюче; справу признаня кн Фердинанда можна-бы въ справозданю поминути. На то ôдповѣвъ гр. Кальноки, що було-бы не на мѣсци тыкати тутъ справу болгарску. Вправдѣ теперь настало успокоєнье, але не щезли причины, котрî въ зимѣ занепокоили були цѣлый свѣтъ. Жередаѥ на случай мобилизаціи на меншî ôддѣлы, а въ кôлькохъ дняхъ, призначеныхъ до мобилизаціи не можна-бы тому злому зарадити. Зъ тыхъ причинъ отже, особливо середъ теперѣшныхъ обставинъ, треба вже въ часѣ мира зробити все, що лишь ѥсть потрѣбне. Министеръ заявивъ такожь, що лишь дѣйстно конечне число официрôвъ буде покликане. Щодо ощадности въ администраціи и децентрализаціи системы доставы, то заряджений въ тôй цѣли розслѣды ще не укôнчилися. Министеръ буде однакожь старатися, щобы боєву готовôсть войска погодити зъ финансовымъ положеньемъ державы.

На пытанье Вармана сказавъ министеръ, що мобилизація була-бы можлива кождого мѣсяця и безъ новыхъ заряджень, але розвиткъ войсковои силы вкладаѥ на воєнну управу що разъ новî обовязки.

Дальше прийшла на порядокъ дневный справа мадярского языка въ арміи. Министеръ сказавъ, що ѥму дуже залежить на тôмъ, щобы официры умѣли добре говорити по мадярски, але хоче, щобы они знали такожь добре языкъ службовый. При намѣренôй ревизіи пляну наукъ въ школахъ войсковыхъ постараѥся ôнъ о то, щобы языкъ мадярскій бувъ якъ найбôльше увзгляденый.

Довша дебата вывязалась була надъ децентрализаціею доставы. Министеръ сказавъ, що въ виду нинѣшного положеня не можна нѣякъ згодитися на основну змѣну системы доставъ; скоро однакожь ôдносины на то позволять, то будуть пороблений позитивнî предложеня. Шефъ секціи Лямбертъ заявивъ, що вступнî кроки до выповѣдженя контрактôвъ мусѣли перерватися въ наслѣдокъ обставинъ, якî зайшли въ грудни минувшого року, а министерство вôйны було приневолене задержати давнî контракты.

Опôсля выбрала комисія окремый комитетъ, котрому министеръ давъ довѣрочнî поясненя.

На послѣдокъ мотивувавъ министеръ потребу 1½ мил. на дальшу реорганизацію арміи и сказавъ, що титулъ сей не буде мѣстити въ собѣ въ найблизшôй будучности нѣякихъ новыхъ жаданъ. При сѣй нагодѣ сказавъ министеръ, що о збôльшеню кавалеріи нема и бесѣды.

Напослѣдокъ промовлявъ ще президентъ министрôвъ Тисса и доказувавъ, що въ поглядахъ теперѣшного министра а давного нема нѣякои рôзницѣ. Новî заряджения мають свою причину въ дальшôмъ розвитку, бо коли нашъ непріятель зможе скорше змобилизувати своє войско, то треба, щобы мы старалися ще скорше змобилизувати. Опôсля ôдрочено дебату до слѣдуючого дня.

——

На вчерашнôмъ засѣданю комисіи промовлявъ гр. Кальноки и сказавъ, що теперѣшна ситуація ѥсть мирна, але нема певности, якъ довго она будетревати; ѥсть однакожь надѣя, що мирна ситуація все таки укрѣпиться. Апонѣй зажадавъ, щобы въ справозданю була зазначена якъ найсердечнѣйша згода зъ политикою Нѣмеччины и заявивъ, що годиться на политику гр. Андрассого и Кальнокого а хотѣвъ-бы лишь знати, чи треба въ справѣ всхôднôй обмежатися на становище выжидаюче; справу признаня кн Фердинанда можна-бы въ справозданю поминути. На то ôдповѣвъ гр. Кальноки, що було-бы не на мѣсци тыкати тутъ справу болгарску. Вправдѣ теперь настало успокоєнье, але не щезли причины, котрî въ зимѣ занепокоили були цѣлый свѣтъ. Желомъ занепокоєня не суть лишь справы балканьскî але такожь иншî, до чого причиняються ще всѣлякî стремленя въ рôзныхъ народахъ. Въ справѣ угоды зъ Румунією сказавъ министеръ, що перерва настала въ наслѣдокъ змѣны кабинету въ Румуніи. Опôсля приступила комисія до спеціяльнои дискусіи.

Покликанье резервистôвъ до чинной служôы.

Вѣденьска урядова газета оголосила розпорядженье министерства краєвои обороны зъ 4 червня 1888, котре мѣстить въ собѣ инструкціи що-до выповненя закона о покликаню резервистôвъ до активнои службы въ часѣ мира.

Розпорядженье то звучить, якъ слѣдуѥ:

1. Покликанье воякôвъ першого року резервы, якъ и трохъ наймолодшихъ клясъ асентерунковыхъ резервы доповняючои до выимковои службы въ часѣ мира може наступити на приказъ цѣсаря черезъ министерство вôйны въ порозумѣню зъ министерствомъ краєвои обороны. Въ такій самъ спôсôбъ маѥ наступати ôдкликанье резервистôвъ, покликаныхъ выимково до службы въ часѣ мира.

2. Ôдъ покликаня до выимковои активнои службы суть вынятî: а) кандидаты стану духовного взглядно питомцѣ; б) резервисты-кадеты и кадеты заступники официрôвъ; в) кандидаты на учителѣвъ народныхъ и народнî учителѣ; г) тî, котрî остають на часъ пробы при жандармеріи и жандармы якъ пробнî такъ и постôйнî въ Боснiи и Герцеговинѣ; д) тî резервисты, котрî нôдчасъ службы при линіи въ огляду на родиннî ôдносины увôльненî суть по-за лѣтами службовыми ôдъ активнои службы въ часѣ мира; е) властителѣ одержаного въ наслѣдствѣ сельского господарства, котрî належать до доповняючои резервы; з) вкôнци тî резервисты и належачî до доповняючои резервы, котрî знайдуться въ ôдносинахъ высказаныхъ нôдъ а), б) и д) и выкажутся ôдповѣднымъ титуломъ правнымъ.

3. Резервисты, котрî були однорôчными охотниками, а не осягнули степени кадета або заступника официра, можуть бути покликанî до активнои службы лишь въ роцѣ, слѣдуючôмъ безпосередно по ихъ презенційнôй службѣ

4. При выимковыхъ покликаняхъ, маючихъ наступити въ силу того закона, коли позволять на то ôдносины и достаточне число, мають бути покликанî найперше тî, котрî належать до доповняючои резервы, а ôдтакъ доперва резервисты. Покликанье кождои зъ тыхъ категорій до активнои службы маѥ наступити въ тôмъ порядку: а) у тыхъ, котрî належать до доповняючои резервы въ кождôмъ корпусѣ нôсля клясъ покликаня починаючи ôдъ наймолодшои, нôсля льосу (листы льосованъ або покликаня); при рôвныхъ числахъ льосôвъ нôсля азбуки, — б) у резервистôвъ въ кождôмъ корпусѣ въ той самъ спôсôбъ, при чѣмъ асентерованî зъ правомъ продовженя службы презентаційнои мають бути найперше покликанî. Резервисты, котрî були однорочными охотниками мають бути покликанî на кôнци, а тî, котрî ôдслужили три роки — нôзнѣйше.

5. Ôдповѣдно до установленого тымъ закономъ вчисленя службы проведеной на войсковыхъ вправахъ, постановляѥсь, якъ слѣдуѥ: а) резервистамъ покликанымъ до выимковои активнои службы въ часѣ мира на 28 днѣвъ, числиться той часъ за вправы; б) коли той часъ протягнеся до 42 днѣвъ, то на слѣдуючî вправы не може бути резервистъ покликаный довше, якъ на 14 днѣвъ; в) активна служба надъ 42 днѣ числиться за подвôйнî вправы; г) коли въ однôмъ и тôмъ самôмъ роцѣ буде два покликаня, то кожде зъ нихъ уважаѥсь за одноразовî вправы, а коли-бы така служба потревала надъ два мѣсяцѣ, то увôльняѥ тогдѣ ôдъ трохъ вправъ.

6. Для линіѥвыхъ воякôвъ, котрыхъ задержано въ активнôй службѣ и на часъ, въ котрôмъ переходять до резервы — набирають постановы того закона обовязуючои силы въ днi, въ котрôмъ розпочали першій рôкъ резервы.

7. Покликанье до активнои службы маѥ бути разомъ зъ означеньемъ ѥи часу, якъ такожь и припадаючого въ мысль того закона увôльненя ôдъ одныхъ, двохъ або трохъ вправъ докладно означене въ войсковôмъ паспортѣ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Зъ дальшихъ голосôвъ прасы о промовѣ цѣсаря до спôльныхъ делегацій годиться занотувати ще слѣдуючî: „Pol. Corr“ каже, що въ Пештѣ звернуло загальну увагу то, що о справахъ болгарскихъ, котрî минувшими роками творили въ промовахъ до делегацій постôйну рубрику, не згадано симъ разомъ анѣ словомъ, а зъ того вносять, що справы тî зôйшли бодай хвилево зъ порядку дневного и державы вже не займаються ними въ такôй мѣрѣ, якъ то бувало давнѣйше. — „Morning Post“ пише: „Австрійскій цѣсарь говоривъ, якъ той, що скорше побоюѥсь найгôршого якъ сподѣваѥся найлѣпшого. О мирныхъ намѣренихъ Австріи нѣхто нѣколи не сумнѣвався. Коли-бы гр. Кальноки и Тисса могли надати напрямъ ходови подѣй, то довели-бы певно до порозумѣня мѣжь трома цѣсарствами. На жаль, порушаюча сила, котра могла-бы довести до такого порозумѣня, не находиться анѣ у Вѣдни анѣ въ Пештѣ. Царь самъ держить люнтъ въ своихъ рукахъ, котрымъ готовъ кождои хвилѣ нôдпалити мину. Мы не находимо въ словахъ цѣсаря нѣякои надзвычайнои причины до занепокоєня, але они и не даютъ нѣякои новои поруки мира.“ — Россійска праса не находить въ промовахъ австрійскихъ мужѣвъ державныхъ давного довѣрія до себе самого. Причиною того маѥ бути змѣна у внутрѣшнôй политицѣ Нѣмеччины, де вплывъ кн. Бисмарка ослабаѥ. То спонукало Австрію до выжидаючого становища и до зволôканя. Теперь — каже „Нов. Время“ — можуть зновъ пройти тыждня и мѣсяцѣ политичного спокою. Треба однакожь бути приготовленымъ на то, що на случай прогнаня Кобурга або на случай выбуху публичного невдоволеня въ Боснѣ и Герцеговинѣ займуть австрійскî круги политичнî зновъ вызываюче становище и стануть доказувати, що вôйны не можна оминути.

„Budap. Corr.“ доноситъ, що президентъ угорского кабинету Тисса дасть вже сими днями ôдповѣдь на интерпеляцію въ угорскôмъ парляментѣ въ справѣ парискои выставы. скоро лишь въ нарадахъ комисій делегаційныхъ настане перерва. Такъ само маѥ гр. Сеченій дати ôдповѣдь въ справѣ ѥго розпорядженя высланого до палатъ торговельныхъ.

„Czas“ доноситъ, що сегорôчна сесія галицкого сойму розпôчнеся майже безъ сумнѣву вже въ мѣсяци вересню, а рада державна буде радити въ жовтню.

Урядова газета львôвска нотуѥ вѣсть, що синодъ руского духовенства всѣхъ трохъ епархій въ Галичинѣ маѥ ôдбутися въ осени у Львовѣ и що Преосв. митроп. Сильвестеръ одержавъ вже, якъ то потверджуѥ „Moniteur de Rome“, позволенье папы до скликаня такого собору.

——

Въ дипломатіи россійскôй маѥ настати мала змѣна. Россійскій посолъ при италійскôмъ дворѣ, бар. Икскиль, раженый паралижомъ, маѥ уступити а на ѥго мѣсци маѥ прийти кн. Долгоруковъ, теперѣшный посолъ въ Тегеранѣ. Нôсля иншои верзіи маѥ прийти на посаду при Квириналѣ якійсь иншій дипльоматъ. — Комисія для справъ жидôвскихъ въ Россіи, котра нôдъ проводомъ гр. Палена радить вже ôдъ кôлькохъ лѣтъ, мала вже выготовити цѣлый матеріялъ. Поодинокî акты, котрî передано въ сихъ рокахъ тôй комисіи, мали спонукати многихъ членôвъ ѥи голосувати за рôвноупривненьемъ жидôвъ въ Россіи. — Зъ Варшавы доносять до „N. fr. Presse“, що ген. Гурко выдавъ на представленье австрійского правительства розпорядженье, улекшаюче ôдносины паспортовî на граници. — Зъ Петербурга доносять, що тамъ маѥ приѣхати король грецкій, щобы бути при злогахъ королевои Ольги. Приѣзду короля сподѣваються при кôнци липня.

——

Днѣ житя нѣмецкого цѣсаря мабуть вже почислений, бо вѣсти, надходячî зъ Почдаму приносять зъ кождымъ днемъ чимъ разъ бôльше занепокоєнье. Вчерашный бюлетинъ урядовый каже, що станъ здоровля цѣсаря Фридриха ôдъ позавчера вечера значно погôршився; силы опускають ѥго чимъ разъ бôльше. Причиною того ѥсть мабуть то, що до давнои недуги прилучилась ще теперь велика трудность въ приниманю поживы, а въ наслѣдокъ того ѥсть цѣсарь дуже ослабленый. „Berl. Tageblatt“ такъ доноситъ о станѣ здоровля цѣсаря: Въ станѣ здоровля цѣсаря настала дуже скора змѣна, выкликуюча найбôльшу обаву. Недужій, котрый въ наслѣдокъ опухненя проводу пролыкового вже ôдъ кôлькохъ днѣвъ принимавъ лишь дуже нерадо поживу, не може ôдъ дня 11 с. м. въ наслѣдокъ трудности пролыканя приймати нѣякои поживы. Дня 12 с. м. бувъ цѣсарь дуже ослабленый и мавъ легку горячку; ôнъ положився скорше и перебувъ нôчь середъ болѣвъ, що не давали ѥму спати. Кашель вправдѣ зменшився, але горячка не уступаѥ. Дня 12 с. м. ôдбулася конзультація, въ котрôй взяло участь сѣмь лѣкарѣвъ и сконстатовано, що живчикъ бѥ у недужого дуже неправильно и що цѣсарь упавъ дуже на силахъ. Ôдраза до поживы у цѣсаря ѥсть наслѣдкомъ якъ недостачѣ апетиту такъ и болѣвъ при пролыканю. Загальный станъ недужого не ѥсть отже зовсѣмъ добрый, хочь нôсля думки лѣкарѣвъ не можна побоюватись наглои катастрофы. Лѣкарямъ не удалося доси сконстатувати, чи причиною трудности въ ôддыханю ѥсть то, що наростокъ въ гортанцѣ збôльшаѥся, чи ôдплывъ матерiи зъ раны до глубшихъ проводôвъ ôддыховыхъ. Зъ иншои стороны доносять, що провôдъ ôддыховый у цѣсаря звузився въ наслѣдокъ сильнѣйшого материзованя раны. Щобы матерія не сплывала до проводу ôддыхового, придумано до канулѣ мягенькій бальоникъ кавчуковый, наповненый воздухомъ. Бальоникъ той окружаѥ канулю и не допускаѥ, щобы матерія або яке инше тѣло ôдставалося до проводу ôддыхового. Цѣсарь приниматъ лишь плынну поживу а и ту треба ѥму подавати зондою жолудковою. Мимо такого стану здоровля ѥсть цѣсарь все ще на стôлько сильный умомъ, що приймаѥ авдієнціи и слухаѥ рапортôвъ. Онôгды приймавъ цѣсарь на авдієнціи кн. Бисмарка и маршалка двору Вильмовского, а шведскій король, котрый теперь перебуваѥ въ Берлинѣ, зробивъ ѥму визиту.

Найновѣйшî вѣсти представляють станъ здоровля цѣсаря въ дуже сумнôмъ станѣ. Цѣсарь ѥсть зовѣмъ апатичный и лежить майже вже безъ памяти. Лѣкарѣ заливали ѥго вчера молокомъ зовсѣмъ безъ ѥго участи. Цѣсарь тратить силы зъ кождою хвилею чимъ разъ бôльше и нема вже надѣѣ, щобы удержати ѥго при житю хочь-бы ще одинъ мѣсяць. Нôсля приватныхъ вѣстей мавъ цѣсарь дôстати запаленя одной части легкихъ а станъ ѥго ѥсть безнадѣйный. „Nordd. Allg. Ztg.“ додаѥ до бюлетину замѣтку, що треба числитися зъ можливостею сумной катастрофы и констатуѥ, що цѣсарь находиться въ повнôй апатіи. — Въ Берлинѣ передъ бюрами телеграфичными стоять масы народу дожидаючи вѣстей зъ Почдаму. Въ цѣлôмъ мѣстѣ пануѥ великій сумъ. Въ театрахъ ôдкликано представленя а въ публичныхъ льокаляхъ всѣлякî забавы.

чавъ нѣ ѥго роскôшной красы, нѣ чудного величя. На пышнôй piazza di San Marco приступила до него зъ зальотнымъ усмѣхомъ гожа, смаглаво-блѣда венеціяньска цвѣтарка и пришпилила — такій ту звычай — до грудей ѥго рожу, а ôнъ и не глянувъ на неи, на живу Венеру Тиціяна. Безъ охоты дався гондолiєрови повезти до „giardinetto reale“ и до райского садку на урочôмъ „Lido“, безъ уваги глядѣвъ на знаменитый „ponte di Rialto“, на „chiesa di Santa Maria della Salute“ и „Santa Maria gloriosa dei frari“, на величаву церкву св. Марка, на резиденцію Дожôвъ та на прекраснî образы Тиціяна, Веронезого и всеи венеціяньскои школы. Безъ мысли стоявъ на ponte dei suspiri (мôстъ зôтханя), що по нему сходили до страшныхъ пôдморскихъ темниць нещастнî засужденцѣ грôзной Signori-ѣ, — заглянувъ и до пекольныхъ вязниць пôдъ оловяною крышею, — бачивъ и всѣ діявольскî машины тортурнî, що ихъ на муки ближнього выдумала камѣнна душа купецкои республики, — возився и по Riva dei Schiavoni и по всѣмъ каналамъ мѣста, — бачивъ ѥго и зъ близька и зъ далека.... а Venezia la superba не пробудила ѥго омертвѣлого чутя и ôнъ повернувъ безъ вдоволеня пôдъ нôчь до господы. По дорозѣ заняло ѥго убоге дѣвчатко, подаючи китицю цвѣту. „Non bisogno“ — ôдповѣвъ, указуючи на пришпилену до грудей рожу. — „Comprate! comprate Signor! Per Dio, comprate! Jo muojo di fame!“ — благало дѣвча дрожачимъ голосомъ.. И тую то китичку складавъ и ховавъ ôнъ въ свою записну книжочку, сидячи при ôкнѣ въ господѣ надъ Canal Grande.

Нужда дѣвчати и ѥи ôдчаяна просьба: „Купѣть, про Бога, купѣть, пане! я зъ голоду мру!“ — вывели ѥго зъ омертвѣня. Ôнъ спôзнавъ чуже горе, лютѣйше ôдъ свого, и думы тяжкî ôдступили ôдъ ѥго зболѣлого серця и зависли высоко надъ людствомъ и ѥго судьбами Ôнъ глядавъ чогось мыслею своєю и самъ не знавъ: чого? — а дивлячись отакъ передъ себе, запримѣтивъ на стѣнѣ образъ, на котрый доси не звернувъ бувъ ѥвоєи уваги. Образъ розцѣкавивъ ѥго. Бувъ то малюнокъ венеціяньскои школы, представлявъ ладну женщину зъ дитиною въ лѣвôй, а зъ скипедромъ у правôй руцѣ. Волосье женщины сіяло пôдъ рожевымъ вѣнцемъ, а нога ѥи стояла на головѣ полоза змыѣ. На першій поглядъ гадавъ-бы бувъ хто, що се якась Мадонна; однакъ приглянувшись близше, розпôзналося заразъ, що се не свята, а богиня. Стояла бо она неодѣта, а тôлько пôдъ темрявою заслоною, зъ-пôдъ котрои выринали повабнî формы молодого и хорошого тѣла.

Хто се такій? — обôзвався зачудованый емигрантъ и повставъ зъ мѣсца, щобы пильнѣйше придивитись малюнкови.

На вкруги богинѣ бѣгали, якъ-бы глядаючи за чимсь, якісь люде. Сей вывивавъ крôвавымъ мечемъ, — той усмѣхався до ваги зъ мѣшками, що ѥи пестивъ на своихъ рукахъ, — иншій тягнувъ къ собѣ по крови плывучу корону, иншій вновь слѣпавъ надъ якоюсь книжкою, блѣдый, розчухраный, — иншій катувавъ до живого мяса свои обнаженî плечѣ и кôпавъ гнѣвно ногою богиню, — були и такî, що добуте зъ землѣ золото зъ жадобою прикладали до серця, або зновъ и иншî, що заливались якимсь напоємъ и падали пяни у стôпъ богинѣ, — а всѣ они мали лиця напятнованî невдоволеньемъ и страстями, и всѣ мали позавязуванî очи.

— Що мавъ-бы означати сей малюнокъ? запытавъ себе розцѣкавленый, пôднявъ свѣчку и надѣвъ наочницѣ, щобы образови придивитись стараннѣйше. Смотрить... а у сподѣ образа стоять нечестно написанî слова: Querunt felicitatem vitae et non me vident occuli tecti vanitate terrestra“. (*Конець буде*).

К. Н. Устіяновичъ.

До исторіи димисіи Путкамера подає „Kreuzztg.“ цѣкавый причинокъ. Уступленя Путкамера — каже згадана газета — бажано собѣ вже ôдъ давна на цѣсарскôмъ дворѣ. Навѣть въ часѣ авдіенціи кн. Бисмарка дня 5. червня було высказане то бажанье, але кн. Бисмаркъ радивъ конче залишити ту гадку, щобы не здавалося, що то вольнодумцѣ сталися причиною димисіи Путкамера. Кн. Бисмаркъ ôдъѣхавъ отже зъ Фридрихскронъ зъ тымъ переконаньемъ, що димисія Путкамера не заразъ наступить и що законъ о продовженю законодательного періоду буде безусловно оголошеный а ôдтакъ буде выдане цѣсарске розпорядженье о выборахъ. Длятого, коли Путкамеръ ему сказавъ, що цѣсарь надôславъ вже друге письмо въ справѣ его димисіи, то для Бисмарка була се дуже велика несподѣванка. Доказомъ того може бути, що кн. Бисмаркъ старався безуспѣшно ще того самого дня одержати авдіенцію у цѣсаря. „Kreuzztg.“ каже дальше, що жадне украшуванье не може того заперечити, що довголѣтный министеръ короля мусѣвъ уступити пôдъ напоромъ вольнодумцѣвъ ôдъ проводомъ Рихтера; тому виноватѝ національно-либеральнѝ газеты и „Post“, котрѝ представляють Путкамера яко чоловѣка найчорнѣйшои реакціи и яко найслабшого министра. При слѣдуючихъ выборахъ не буде вже розходитися о легкій и повôльный перехôдъ, але о рухъ жидôвства сполученого зъ демократіею пôдъ фарисейскою покрывою льояльности и вѣрности для короля, особливо же, коли — якъ розказують — есть плянъ знести мѣры противъ соціялъ-демократôвъ.

Вѣсть, будьто бы министеръ вôйны, Бронсартъ и министеръ судôвництва, Фридберґъ, мали податися до димисіи, ѐсть неправдива. Берлинськѝ газеты доносять, що мѣжь княземъ Бисмаркомъ а Фридберґомъ ѐсть повна згода. Фридберґъ ѐсть теперь при цѣсарю а кн. Бисмаркъ и Бронсартъ повернули до Берлина.

—

Англійске министерство вôйны почало теперь на серіо думати надъ полѣпшеньемъ и пôднесеньемъ воѣнной силы. Новый подѣлъ англійского корпуса охотникôвъ на бригады, котру то справу министерство вôйны порушило було ще на початку парляментарнои сесіи, переведено вже зовсѣмъ. Теперь же выдавъ министеръ вôйны приказъ до всѣхъ комендантôвъ бригадъ, пôсля котрого маѣся що року ôдбувати одна або и кôлька вправъ бригадъ. Щобы однакожь охотники не мали черезъ тѣ вправы перешкоды въ своѣмъ приватнôмъ занятю и щобы корпусъ на случай потребы бувъ завсѣгды въ повнôй силѣ, заведено систему змѣны. Головною цѣлею покликуваня охотникôвъ маѐ бути то, щобы въ данôмъ случаю можна ôдперти всякій нападъ, а цѣлею организаціи ѐсть то, щобы всякій нападъ на Англію зробити такъ неможливымъ, щобы нѣхто навѣть и не важився о тôмъ нападѣ подумати. Тѣ 40.000 охотникôвъ, що кождого року выступають зъ корпуса, мають становити добре вправлену резерву. Англійска армія числить теперь взагалѣ 232.000 охотникôвъ, 200.000 правильного войска, 120.000 краєвои обороны и 58.000 резервы, зъ котрыхъ однакожь нѣхто не маѐ магазинового карабина.

Италійска палата послôвъ ухвалила тамтого тыждня цѣлый кодексъ карный въ тайнôмъ голосованю 245 голосами противъ 67 а рôвночасно ôдкинула всѣ поправки ставленѣ до сего закона. Внесенье Манчиніого, щобы знести кару смерти, ухвалила палата такожь а надъ протестами епископôвъ въ справѣ закона карного перейшла до порядку дневного. Мимо того не перестають епископы насылати протестôвъ. — Зъ Риму доносять до „Pol. Corr.“, що пôсля вѣродостойныхъ вѣстей зъ Массавы настало въ Абессиніи дуже трудне внутрѣшне положенье. Противъ Расъ Аллулы запанувало велике розъяренье, бо черезъ него, кажуть, не удався похôдъ минувшого року и выгинуло богато людей въ арміи. Абессиньскѝ втѣкачѣ переходять цѣлыми ôддѣлами и зъ оружіемъ въ рукахъ на сторону италійску и кажуть, що въ цѣлôмъ краю наставъ великій голодъ и нужда и длятого они змушенѝ були втѣкати. Въ виду такого положенія въ Абессиніи маѐ италійске правительство надѣю, що не такъ скоро прийде зновъ до якогось конфликту зъ Абессиніею и що миръ зъ нею дасться теперь тымъ скорше заключити. — Палата послôвъ ухвалила надати Людвикови Кошутови право италійского горожаньства увзглядняючи то, що ôнъ перебуваѐ вже въ Италіи звышь 30 лѣтъ. — Президентъ кабинету Криспи, котрый теперь выѣхавъ до Неаполю, маѐ по своѣмъ поворотѣ до Риму выѣхати на купелѣ до Франціи.

— —

Пôсля вѣстей зъ Букарешту оглядавъ корсль Кароль передъ кôлькома днями укрѣпленя доокола столицѣ краю. Его супроводжали аташе войсковѝ всѣхъ державъ крôмъ французского и россійского а обводили два официры нѣмецкѝ: Мильеръ, новый аташе войсковый и Шуманъ, представитель фабрики въ Магдебурзѣ, котра доставляла панцирныхъ баштъ. Мильеръ выготовивъ плянъ укрѣпленя линіи Серету и Прута, для котрыхъ замовлено такожь въ Магдебурзѣ панцирнѝ плыты. Россійска праса звернула увагу на сей фактъ и доказуе, що зброеня Румуніи пôдъ доглядомъ и проводомъ нѣмецкихъ официрôвъ ôдбуваються за иниціятивою Нѣмеччины противъ Россіи.

— —

Зъ Софіи доносять, що Стамбуловъ, котрого вѣнчанье зъ своячкою министра Начевича ôдбулося тамтои недѣлѣ, маѐ приѣхати дня 17 с. м. до Софіи, щобы взяти участь въ радѣ министрôвъ, на котрôй маѐ рѣшитися справа выроку въ процесѣ Попова. — Кн. Фердинандъ и кн. Климентина мають зъ недѣлѣ выѣхати на якійсь часъ до Калоферу въ Всхôднôй Румелія. — О кризѣ въ министерствѣ не перестають все ще говорити, хочь доси ще фактичнои кризы нема. Радославовъ не одержавъ нѣякихъ предложень ôдъ князя. Ôнъ каже, що Стамбуловъ мусить мати якійсь интересъ въ потвержденю выроку Попова, бо инакше не обстававъ-бы такъ упорно за тымъ и не грозивъ-бы своєю димисіею. Уступленье кабинету причинилось-бы значно до залагодженя болгарскои справы. Нове министерство розпочало-бы переговоры зъ Россію, котрѝ безъ сумнѣву выпали бы корыстно, бо Россія дала въ послѣдныхъ часахъ зрозумѣти Болгарамъ, що бажаѐ порозумѣня.

НОВИНКИ.

— **Нарушенье основныхъ законôвъ державныхъ.** Староста въ Жовкви загадавъ переймити въ свои руки и власть въ справахъ духовныхъ въ тамошнôмъ повѣтѣ, бо отъ якій наказъ выдавъ урядово. „L. 7346. Do Zwierzchności gminy w Batiatyczach. Doszło do mej wiadomości, że tamtejsza gmina zakupiła we Lwowie krzyż trójramienny i że zamierza takowy postawić przy drodze publicznej. Gdy stawianie nowych krzyżów trójramiennych jest niedozwolone, zakazuję Zwierzchności gminy postawienie tego krzyża na miejscu publicznem pod zagrożeniem kary 25 złr. a. w., którą na tego nałożę, kto ten krzyż postawi. Za ścisłe wykonanie niniejszego polecenia czynię naczelnika gminy osobiście odpowiedzialnym. — W Żółkwi dnia 1 czerwca 1888. — C. k. Starosta Geringer m. p.“ — Наведеный случай ясно доказуе, якъ нерозважно выдано рѣшенье конгрегаціи de propaganda fide, бо не годиться зъ основными законами, надаными австрійскимъ горожанамъ. Законами тыми застережена повна свобода вѣроисповѣданя, а тутъ староста, урядникъ державный, для котрого основнѝ законы суть и повиннѝ бути summa lex, заказуе ставляти тримененѝ хресты. Чи хрестъ може бути небезпечный державѣ?! Такѝ заказы въ жадній иншій конституційній державѣ були-бы немыслимѝ!

— **Гостина ВПреосв. митрополита въ Золочевѣ.** Въ суботу 9 н. ст. червня въѣхавъ митр. Сильвестеръ до Золочева при выстрѣлахъ моздѣрôвъ и въ супроводѣ кôнныхъ бандерій (зъ сино-жовтыми хоругвами и чорно-жовтымъ проводиремъ). На стрѣчу выйшло духовеньство обохъ обрядôвъ зъ процесіями и митрополитъ станувъ передъ церквою. Майданъ коло церкви, прибраный удало рôзноцвѣтными флягами, наповнився численно народомъ. По ôдправѣ и удѣленю благословеня присутнымъ въ церкви, перейшовъ митрополитъ до костела. Ôдтакъ представлялись митрополитови рôзнѝ товариства и особы въ домѣ тамошного пароха. Зъ Золочева вернувъ митрополитъ назадъ до Унева, а зъ недѣлѣ почне осмотръ зборôвского деканата.

— **П. Михайло Кôсъ** зъ Комарна, членъ товариства „Академичнои Громады“ въ Краковѣ, одержавъ въ кракôвскôмъ университетѣ дня 12 н. ст. червня степень доктора всѣхъ наукъ лѣкарскихъ.

— **Зъ Грималова пишуть намъ:** Руско-народный театръ пôдъ дирекцію пп. Биберовича и Гриневецкого загостить до насъ и дасть перше представленье дня 11 (23) червня. Можна надѣятись, що наша публика, особливо же патріотичне священьство, буде пôддержувати такъ само нашу народну институцію, якъ се було въ р. 1885. Хочь тогдѣ були щоденно дощѣ, то все таки що дня приѣздили священики, а теперь у насъ вже ôдъ трехъ недѣль нѣ каплѣ дощу.

— **Министеръ просвѣты** стабилизувавъ провизоричныхъ учителѣвъ въ рускôй паралельнôй клясѣ при школахъ вправъ въ Станиславовѣ и въ Тернополи въ семинаріяхъ учительскихъ. Клясы тѣ, заведенѝ въ р. 1876, мали що року доповнюватись, такъ що до чотирохъ рокôвъ мали бути чотири клясы. Тымчасомъ се доси не наступило, хотяй та кляса ѐсть аномалією, бо якъ хлопець якій зъ тои клясы зарепетуе, то вже ходить до польскои школы вправъ. Въ Станиславовѣ стабилизованый на тôй посадѣ Янъ Стайсингъ, а въ Тернополи Бжезіна. Дивуємося, чому „Gazeta Lwowska“ до теперь не оголосила тыхъ именованъ? Може совѣсть не позваляе?!

— **Зъ Стрыя пишуть намъ:** Заходомъ п. Горошкевича, нового начальника тутешнои стациі залѣзничои, засновуеся рôдъ товариства консумційного для персоналу зелѣзницѣ. Задачею товариства буде, доставити своимъ членамъ артикулы живности, якъ хлѣбъ, мясо и кольоніяльнѝ по цѣнахъ закупна. Якъ зачуваємо, дирекція жертвуе на сю цѣль просторый льокаль и 3000 зр. безпроцентовои позички, решту грошей збереся удѣлами по 25 зр. Зважывши, що товары спроваджуванѝ для сего товариства маютъ бути вôльными ôдъ оплаты фрахту на державныхъ зелѣзницяхъ а на иншихъ шляхахъ зелѣзниць значно зменшенѝ, то члены сего товариства одержать тѣ товары по такôй цѣнѣ, по якôй не мôгъ-бы нѣякій торговельникъ ихъ давати. Вѣсть ся наполохала дуже нашихъ купцѣвъ, бо ôднаде имъ кôлькасотъ консументôвъ; говорять навѣть, що деякѝ замкнуть свои торговлѣ. Не на руку буде се такожь и филіи „Народнои Торговлѣ“, бо и она маѐ значне число ôдбирателѣвъ мѣжь персоналомъ зелѣзницѣ; потерпить рôвно-жь и чесна фирма тутешна пп. Лехицкого и Костиркевича.

— **Ôдзначеня.** Совѣтникъ министерскій д-ръ Едв. Ритнеръ одержавъ ордеръ Леопольда въ признанье за якесь знамените основно выроблене пропамятне письмо въ справѣ галицкого шкôльництва. Що се зновъ таке? — не знати.

— **Унія въ Раранчи.** „Gazeta Polska“ доноситъ, що въ середу сего тыждня зголосило 40 родинъ селяньскихъ перехôдъ на унію въ черновецкôмъ староствѣ. Дуже здивувало въ въ Чернôвцяхъ розпорядженье станиславôвского ординаріяту, котрымъ нагле ôдкликано сотрудника о. Шанковского зъ Черновець, бо о. Каратницкій мусѣвъ зъ Раранча повернути на своє давне мѣсце сотрудника черновецкого и полишити уніятôвъ въ Раранчи.

— **Новѝ мѣсця правительственныхъ ветеринарѣвъ.** Цѣсарь затвердивъ внесенье що-до утвореня 14 новыхъ мѣсць правительственныхъ ветеринарѣвъ для повѣтôвъ: Хшанôвъ, Вѣличка, Бжеско, Домброва, Кольбушова, Пильзно, Тарноберегъ, Ланьцутъ, Цѣшанôвъ, Золочѣвъ, Тернопôль, Чорткôвъ, Залѣщики, Мыслениць и Живецъ; тѝ два послѣдній повѣты злучаться въ одинъ округъ ветеринарійный, зъ мѣсцемъ поселеня для ветеринаря въ Мысленицяхъ. Дотацію для тыхъ новыхъ мѣсць вставиться въ буджетъ на р. 1889. Въ сей способôбъ въ кождôмъ пограничнôмъ повѣтѣ буде по однôмъ ветеринари. Въ роцѣ 1890 маѣсь ще новыхъ 7 мѣсць ветеринарѣвъ отворити. По такôй организаціи припаде въ Галичинѣ одинъ ветеринарь на два повѣты политичнѝ а въ пограничныхъ повѣтахъ буде ихъ въ кождôмъ по одному.

— **„Народный Дôмъ“ у Львовѣ** надавъ стипендію зъ фундаціи бл. п. Павла Черлюнчакевича рôчно 100 зр. Кирилови Черлюнчакевичеви, слухателеви II року правъ на кракôвскôмъ университетѣ, сынови приходника въ Маковискахъ, а пôдпомоги стипендійнѝ зъ фундаціи бл. п. Ник. Панковича, кожда по 60 зр., на шкôльнѝ роки 1887|8, 1888|9 и 1889|90 Мих. Тесли, ученикови III кл. рускои гимназіи у Львовѣ, сиротѣ по селянинѣ въ Милошевичахъ, и Мих. Потучкови, ученикови VII кл. гимназ. въ Перемышли, сиротѣ по священику въ Жерници.

— **Бюро зелѣзницѣ** маѐ основатись у Львовѣ въ серединѣ мѣста. Проектъ основаня такого бюра выйшовъ зъ дирекціи зелѣзницѣ Кароля-Людвика, а теперь уже згодились на то дирекціи черновецкои зелѣзницѣ и державныхъ зелѣзниць. Въ тôмъ бюрѣ буде можна купувати билеты до всѣхъ особовыхъ поѣздôвъ, надавати и ôдбирати поспѣшнѝ посылки, купувати окружнѝ билеты и розклады ѣзды.

— **Въ Коломыи** загадала фирма Линдгельмъ и Сп. ввести освѣтленье газове. Рада мѣска вызначила комисію, котра маѐ уложитися зъ сею фирмою.

— **На вакаційнѝ кольоніи** прислали до теперь П. Т. о. Михаилъ Скородиньскій зъ Пôдмихайля 5 зр. и Іосифъ Ганкевичъ зъ Грималова 1 зр. Кромѣ того Вч. о. Грабиньскій изъ Куткора прислав 2 зр. зъ тымъ, щобы ему прислати на кольонію двохъ ученикôвъ. Подаючи то до вѣдомости. Выдѣлъ складаѐ великодушнымъ дателямъ сердечну подяку. — Ôдъ Выдѣлу „Шкôльнои Помочи“. — *А. Поляньскій.*

— **Бурса Товариства помочи науковои у Львовѣ.** Дирекція сеи бурсы пôсля ухвалы зъ дня 8 н. ст. червня с. р. оголошуе, що на рôкъ шкôльный 1888|9 буде можна умѣстити въ бурсѣ 30 ученикôвъ, а то 4 безплатно, 8 за оплатою мѣсячною 6 до 10 зр., 8 ôдъ 10 до 15 зр., а 10 за цѣну оплатну 15 зр. Родичѣ, котрыхъ сыны суть вже въ тôмъ заведеню, внесуть лише поданье, иншій-же мають залучити до поданя: метрику, свѣдоцтво убожества, здоровля, выставлене лѣкаремъ урядовымъ, свѣдоцтво шкôльне зъ першого пôвроку, потверджене дирекцією шкôльною, що ученикъ робить и дальше поступы въ наукахъ и примѣрно заховуеся, заявленье, кôлько мають платити, а по скôнченôмъ пôвроцѣ мають надôслати свѣдоцтво шкôльне зъ другого пôвроку. Поданя маѣсь внести найдальше до 1 н. ст. липня с. р. до дирекціи Товариства помочи науковои у Львовѣ при ул. Скарбкôвскôй ч. 39; пôзнѣйше внесеныхъ подань не увзглядниться. Дирекція додаѐ при тôмъ, що до заведеня будуть приймались лише ученики середныхъ шкôлъ а першеньство будуть мати ôдзначаючѝ-ся ученики, сыны учителѣвъ.

— **Убôйство двохъ жандармôвъ.** Въ Керестуръ кола Середу на Угорщинѣ увôйшли до коршмы два жандармы довѣдатись, чи коршмарь маѐ дозвôлъ на музику, котра тогдѣ тамъ грала. Коли увôйшли, кинулись на нихъ наробки и ôдобравши оружіе, страшнымъ способомъ обохъ убили.

— **Палять на костирахъ чарôвницѣ** ще и теперь въ полудневôй Америцѣ въ державѣ Перувіяньскôй. Въ селѣ Бамбамарка казавъ тамошный священикъ публично спалити якусь женщину, о котрôй говорили, що чарôвниця. Хату ѣи розôбрали и зъ дерева того зложили костиръ. Коли якійсь люде жалувались на таке звѣрство, то ихъ ще оббито.

— **Дрôбнѝ вѣсти.** Погорѣли театры: въ Ницеи малый театръ лѣтный и въ Новôмъ Йорку „Tony Pastors-theatre“; зъ людей не погибъ нѣхто въ огни. — Въ губерніи екатеринославскôй було дня 15 мая трясенье землѣ; деякѝ будынки завалились а въ многихъ домахъ потовклися выробы зô скла. — Загальнѝ зборы равскои филіи общества им. Качковского ôдбуваються нинѣ въ сали рады повѣтовои. — Въ Москвѣ почався процесъ противъ фальшôввикôвъ 25-рублевыхъ банкнотôвъ, банковыхъ купонôвъ и срѣбныхъ купонôвъ. Фальшôвникôвъ ѐсть 57, а до розправы покликано около 200 свѣдкôвъ. — Въ Побережи пôдъ Єзуполемъ померъ властитель того села Маріянъ Козицкій въ 56 роцѣ житя. — Цѣсарь затвердивъ выборы: Авг. Ґорайского на маршалка и І. Тшецского на вице-маршалка рады пов. въ Короснѣ, а д-ра Ад. Єнджеєвича на маршалка рады пов. въ Рящевѣ. — Въ костелѣ св. Мартина у Львовѣ выкликавъ вчера рано Федько Индрина, зарôбникъ, великій заколотъ. Пôдчасъ службы Божои хопивъ ôнъ якогось хлопця за ноги и кинувъ нимъ до землѣ, ôдтакъ хопивши хоругвь, кинувся зъ нею на священика. При помочи службы церковнои у тихомирено напастника и ôддано на полицію, зъ ôдки ôдставлено его до заведеня на Кульпарковѣ, бо выявилося, що Федько ѐсть божевôльный.

Вѣсти зъ Арх. Львôвскои.

Испиты богословскѝ въ лѣтнôмъ пôвроцѣ вызначенѝ въ сей способôбъ: Зъ педагогики 26 и 27 н. ст. червня; ôдпоручникомъ крил. о. Ант. Петрушевичь. — Зъ права церковного 30 червня, 2 и 3 липня; ôдпор. крил. о. Андр. Бѣлецкій. — Зъ богословія морального 2, 3 и 4 липня; ôдпор. крил. о. Теоф. Павликôвъ. — Зъ науки библійнои нового завѣта 7, 9, 10 и 12 липня; ôдпор. крил. о. Ем. Билиньскій. — Зъ науки библійнои старого завѣта 12, 13 и 14 липня; ôдпор. крил. о. Іос. Комарницкій. — Зъ пастирского богословія 14, 16 и 17 липня; ôдпор. крил. о. Гавр. Крижановскій. — Зъ исторіи церковнои 18, 19 и 20 липня; ôдп. крил. о. Мих. Сѣнгалевичь. — Зъ догматики спеціяльнои 21, 23, 24 и 25 липня; ôдпр. крил. о. Март. Пакижь. — Зъ догматики фундаментальнои 26, 27, 28 и 30 липня крил. о. І. Величко. — Испытъ зъ агрономіи ôдбудеся 18, 19 и 20 червня; ôдпоручникомъ назначеный крил. о. Ем. Билиньскій.

Введенѝ оо.: Ем. Петровскій яко парохъ въ Оравчику и Ем. Бѣлецкій яко парохъ въ Ясени.

Намѣстництво выасигнувало 300 зр. дотаціи для прив. сотрудника въ Ôльшанци о. І. Кулицкого при пароху о. Кар. Левицкôмъ ôдъ 1 цвѣтня 1888 р. до кôнця марта. 1889 р.

Посмертнѝ — ǂ — оповѣстки.

О. Андрей Стефановичь, совѣтникъ митроп. консисторіи зъ ôдзнаками крилошаньскими, парохъ въ Боришкôвцяхъ, дек. борщѣвского (въ станиславôвскôй діецезіи), упокоився въ недѣлю рано, 10 лат. червня, въ 76 роцѣ житя, а 46 роцѣ многозаслуженого священьства. Покôйный живучи въ далекôмъ закутку краю при уплывѣ Збруча до Днѣстра бувъ для многихъ родимцѣвъ може и незвѣстнымъ, однакожь бувъ то въ нашôмъ клирѣ мужь зъ многихъ взглядôвъ дуже замѣтный. Онъ ôдзначувався рѣдкою праведностею и глубокимъ почутьемъ свого священичого званя и достоиньства. Въ пожитю бувъ щирымъ и отвертымъ, и радо витавъ въ своѣмъ домѣ кождого честного чоловѣка, но зъ другои стороны погорджувавъ облудными и лизунами, на якôмъ бы достоиньствѣ они й не стояли. Для прихожанъ бувъ правдивымъ ôтцемъ; живучи въ своѣмъ приходѣ черезъ 42 роки и выховавши бôльшу часть парохіянъ, любивъ ихъ, и не маючи самъ бôльшихъ потребъ подававъ имъ въ нуждѣ свою помôчь и пораду. Но поступаючи такъ по ôтцѣвски, домагався и ôдъ парохіянъ рѣшучого послуху для себе, — ôдъ єго пастирского слова не було ôдклику. Вѣковый памятникъ лишивъ покôйный по собѣ въ трехъ красныхъ церквахъ. Прийшовши до Боришковець заставъ у трехъ дочерныхъ селахъ дуже старѝ церквы. А що села тѝ були малыми и не могли спромогтись на лѣпшѝ церкви, дарувавъ ôнъ своимъ филіямъ по черзѣ всѣ доходы зъ нихъ на будову церкви. Такъ повстали въ Окопахъ, Трубчинѣ и Бѣлôвцяхъ головно коштомъ покôйного три краснѝ мурованѝ церковцѣ въ стилю византійскôмъ, котрыми кожде мѣсто могло-бы повеличатись. — Не дивно, що при такôмъ характерѣ и такихъ дѣлахъ зъѣднавъ собѣ покôйный особливе поважанье. До сего причинилися много и ôдносины давнѣйшихъ лѣтъ, коли то рука властей за-для великого ôддаленя мало сягала того граничного закутка и здавалася въ многихъ дѣлахъ на покôйного. За-для того стоявъ ôнъ въ тôй сторонѣ мовь якій ерархъ. Нарôдъ уважавъ єго приказы ненарушеными. Граничнѝ урядники уважали традиційно мовь бы своимъ обовязкомъ на вступѣ въ службу представлятись єму, а въ бôльшѝ празники складати своє поважанье. Почесть та простиралась и за границю. Коли покôйникъ удавався коли зъ орудками до поблизького Каменця Подôльского, витали єго урядники на россійскôй коморѣ зъ глубокою почестею, а нарôдъ сусѣдныхъ закордоньскихъ селъ (котрыхъ священики своимъ стадомъ зовсѣмъ не интересуються, а навѣть малоруского языка не знають) заявлявъ голосно свôй жаль, чому то ôнъ не може мати такого щирого євангельского панъ-отця. — Покôйный нездужавъ уже ôдъ довшого часу, помимо того трудився неутомимо; се и прискорило єго смерть. По собѣ лишивъ жену и двоє дѣтей: сына (начальника суду въ Залôзцяхъ) и доньку (ôддану за священикомъ). Смерть сего образцевого священика тронула живо всѣхъ, що єго знали. И мы, кидаючи грудку на єго могилу, кличемо: Честь памяти сего праведника! Вѣчна єму память!

О Василій Ткачкевичь, гр. к. приходникъ въ Хомяковѣ, дек. станиславôвского, упокоився дня 6 н. ст. червня въ 67 роцѣ житя а въ 28 роцѣ священьства. Вѣчна єму память!

Наука, штука и литература.

— **„Зорѣ“ ч. II** мѣстить: Старосвѣтскѝ батюшки и матушки, повѣсть Ив. Левицкого (дальше). — Зъ весняныхъ пѣсень, стихъ В. Сивенького. — Свѣчечка, оповѣданье З. Петруся. — Днѣпро, стихъ З. Петруся. — Орлеаньска дѣва, Фр. Шиллера, перевôдъ Евг. Горницкого (дальше) — Исторія литературы рускои, Ом. Огоновского (дальше). — О Байронѣ и байронизмѣ. — Посмертна згадка про Єлену Доброграеву.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Конкурсы.** Опорожненѝ: два мѣсця совѣтникôвъ въ VII кл. ранги, одно при судѣ краєвôмъ у Львовѣ, друге при судѣ окружнôмъ въ Коломыи; два мѣсця адвокатôвъ судовыхъ при судахъ внутрѣшныхъ въ Коломыи и Тернополи въ IX ранзѣ — речинець вносити поданя до 30 червня с. р. — сѣмь мѣсць канцелистôвъ до веденя книгъ грунтовыхъ въ XI ранзѣ при судахъ повѣтовыхъ въ Бирчи, Делятинѣ, Калуши, Луцѣ, Перемышлянахъ, Сѣнявѣ и Судовôй Вишни, подавати можна до 12 липня. — Краєва рада шкôльна розписуе конкурсъ на мѣсце старшого учителя при семинаріяхъ учительскихъ въ Тарновѣ и Тернополи. Кандидаты о мѣсце въ Тарновѣ мають выказатись квалификаціею до шкôлъ середныхъ зъ наукъ природныхъ, а о мѣсце въ Тернополи зъ польского языка, географіи и исторіи. Речинець до 30 червня с. р.

— **Именованя.** Лотаръ Дарґунъ именованый звычайнымъ професоромъ нѣмецкого права на университетѣ въ Краковѣ. — Офиціялами именованѝ асистенты почтовѝ: Іос. Чалчиньскій въ Краковѣ, Вас. Потилицкій въ Тарновѣ, Дан. Бизанцъ въ Краковѣ, Андр. Якубовскій въ Перемышли и Левъ Милеръ въ Золочевѣ. — Дѣйстнымъ учителемъ въ Дмитровичахъ именованый Мих. Гмитрасевичь и Наполеонъ Доншакъ въ Джурковѣ. — Министерство торговлѣ именовало инжинирôвъ: І. Рудковского у Львовѣ, Едв. Гранфельда и Ант. Травцъ у Вѣдни та Ем. Кан-

коффера въ Сараєвѣ старшими инжинирами для службы техничнои почтъ и телеграфôвъ. — Шефъ секціи въ министерствѣ просвѣты гр. Артуръ Енценберґъ одержавъ гôднôсть тайного совѣтника.

— **Перенесеня.** Офиціялъ почтовый Ром. Вилюшь перенесеный зъ Кракова до Львова. — Стан. Ясѣньскій, авскультантъ судовый, перенесеный зô Львова до Жовкви.

Телеграмы „Дѣла“.

Почдамъ 15 червня. Цѣсарь Фридрихъ померъ нинѣ передъ полуднемъ о 11 годинѣ.

Такъ отже закôнчивъ житье многострадальный чоловѣкъ, що бувъ покликаный управляти великою державою въ найтяжшихъ єи хвиляхъ въ пору, коли самъ боровся зъ смертею и вже одною ногою стоявъ надъ своєю могилою. Три мѣсяцѣ тому назадъ подавала вся европейска праса біографію покôйного а нинѣ приходиться ѣй писати єму посмертну згадку. Хочь якъ коротке було панованье покôйного цѣсаря, то все-жь таки лишає оно слѣды по собѣ и вказує на чоловѣка великого духа, чоловѣка справедливого и люблячого пошанувати волю народу, котрому однакожь до переведеня не ставало силы. По єго смерти найшлась Нѣмеччина може ще въ гôршôмъ положеню, якъ по смерти цѣсаря Вильгельма I., бо до запутанинъ въ заграничнôй политицѣ прилучився ще и внутрѣшный розладъ въ самôй Нѣмеччинѣ, головно же въ королевствѣ прускôмъ, выкликаный димисією одного зъ найбôльшихъ реакціонерôвъ, мин. Путкамера. Покôйный цѣсарь видѣвъ добре, де зло лежить и розпочавъ єго выкорѣняти, але судьба не дозволила єму перевести вповнѣ свого пляну и такъ лишивъ ôнъ по собѣ лишь розстрôй въ державѣ. Цѣсарь Фридрихъ вступивъ на престолъ заразъ по смерти свого батька дня 9 марта с. р., но фактично датуєся єго панованье ôдъ часу оголошеня першого манифесту дня 12 марта. Цѣсарь Фридрихъ родився дня 18 жовтня 1831 въ Почдамѣ и тамъ такожь померъ.

Берлинъ 15 червня. Цѣла цѣсарска родина перебувала сеи ночи ажь до пôзна въ королевскôй палатѣ въ Фридрихскронъ. Цѣсарева була вже ôдъ 4 год. рано при постели умираючого. — Цѣсарь припоручивъ бувъ кн. Бисмаркови, щобы переговорювавъ зъ гр. Цедлицомъ въ справѣ обнятя теки министерства по Путкамерѣ.

Мадритъ 15 червня. Новый кабинетъ уконституовався пôдъ предсѣдательствомъ Саґасты. Новый кабянетъ єсть бôльше демократичный якъ попередный.

Римъ 15 червня. Король выѣхавъ зъ Больоніи и має пôсля „Tribuna“ выѣхати зъ Монцы инкоґнито до Берлина.

Надôслане.

Средство робôтникôвъ и робôницъ. Линцъ (Высша Австрія). Мушу Вамъ донести, що Вашй швайцарскй пигулки аптикаря Рихарда Брандта подѣлали у мене успѣшно, бо знаменито дѣлають противъ запору и безустанного здутя въ кишкахъ. А що я заробляю на житье шитьемъ, тому показуються они у мене вельми цѣлющими. Такожь нездужаю я кôлька лѣтъ на гостцевй болѣ въ тѣлѣ и вже перейшли тіи и на чиколонки въ пальцяхъ, що дуже вадить въ моѣмъ зарôбку. Повтаряю, що я кождого часу можу выдати якъ найлѣпшій осудъ о швайцарскихъ пигулкахъ. Каролина Сойка. — Швайцарскй пигулки аптикаря Рих. Брандта суть на складѣ по аптикахъ за коробку по 70 кр., однако треба уважати на бѣлый хрестъ въ червонôмъ поли и на пôдписъ Рихарда Брандта.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручає свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ.

2489 48—?

Аптика **РУКЕРА** у Львовѣ

поручає 2460 141—?

препараты зъ гумы и выробы кавчуковй для потребъ хирургичныхъ и иншихъ подôбныхъ.

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

при зближаючихъ-ся испытахъ въ школахъ народныхъ подає до вѣдомости Свѣтл. Радъ Шкôльныхъ, Впов. священикôвъ, катихитôвъ, учителѣвъ и родичѣвъ, що книжки накладу товариства, призволенй кр. Радою шкôльною на преміи для ученикôвъ, *красно оправленй зъ позолочеными берегами*, можна купити **въ канцеляріи товариства при улици Ôрменьскôй ч. 27** по слѣдуючôй цѣнѣ:

Ластôвка	20 кр.
Добре роби, добре буде	17 „
Росказы про силы природы	20 „
Оповѣданя о житю св. Бориса и Глѣба	20 „
Повѣстки для дѣтей	27 „
Сестра	15 „
Байки	22 „
У пропасть дорога ховска	28 „
Зоря	22 „
Исторія Руси Ч. II.	23 „
Исторія Руси Ч. III.	28 „
Паша, душа въ господарствѣ	35 „
О користнôмъ ужитю неужиткôвъ	22 „
Де-що про здоровле	20 „
Ленъ и коноплѣ	24 „
Рогата худоба	45 „
Про живоплоты и лѣсы	20 „
Веняминъ Франклінъ	16 „
Пасѣка	24 „
На досвѣткахъ	22 „
Чимъ люде живй	20 „
Житє св. великомуч. и лѣкаря Пантелеймона	20 „
Родина Морозовичѣвъ	20 „
Дрôбна птиця ґосподарска, а великй грошѣ	20 „
Молитвеникъ народный (въ звычайнôй оправѣ)	20 „
въ лучшôй оправѣ:	
а) хребетъ полотняный и золоченый хрестъ зъ переду	25 „
б) цѣла оправа полотняна, береги золоченй и золоченый хрестъ зъ переду	35 „
Зоня безплатна учителька въ хорош. переплетѣ	25 „
„ „ въ звычайн. „	15 „

Всякй замовленя высылаються скоро и точно.

„Господарь и Промышленникъ“

зъ року 1886 (11 чиселъ) и зъ року 1887 (12 чиселъ) можна дôстати въ Администраціи „Дѣла“ разомъ за **1 зр. 50 кр.** (замѣсть 2·50) вразъ зъ пересылкою.

Маю честь поручити Вповажанымъ Панамъ

складъ и робôтню мужескои одежи

истнуючихъ ôдъ року 1864. 2439 7—7

Замовленя мѣсцевй и позамѣсцевй выкôнчую якъ найстараннѣйше и можу запевнити смѣло, що єсмь въ можности Вповажанымъ Панамъ всѣ вымаганя входячй въ обємъ вдоволити.

Зъ глубокимъ поважаньемъ: **Станиславъ Момоцкій**

улиця Баторія ч. 12. напротивъ суду краєвого.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЬ

поручає

выпробованй и певнй средства косметичнй,

ôдзначенй 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипльомами признаня.

Олѣйокъ таниновый, взмôцняє и пôдпомагає волосю рости. Фляконъ 50 кр.

Помада хинова взмôцняє корѣнцѣ волося и запобѣгає выпадати волосю. — Слоикъ 80 кр

Вода атеньска, до змываня волося, запобѣгає творитися парплямъ, ôдсвѣжує, робить тревалыми барву и полыскъ, — Фляконъ 80 кр.

Олѣйокъ хино-таниновый. Дѣлає знаменито на **корѣнцѣ волося** и на **порôсть волося.** Въ случаяхъ де въ наслѣдокъ недуга выпало волосье, выказавъ вельми цѣлюще дѣланье. Вже по ужитю однои фляшки можна добачити порôсть. — Цѣна 1 зр. 20 кр.

Есенція мятова до полоканя устъ, кромѣ приємного, скрѣпляючого смаку и запаху, дуже користно **дѣлає на ясла и зубы.** Фляконъ 50 кр.

Порошокъ ростинно-алькаличный, **до чищеня зубôвъ.** Надає перлову бѣлôсть, ôддаляє камѣнь и квасы, котрй наводять бôль и порохнавѣнье зубôвъ. Пуделко 30 и 60 кр.

Віолинъ средство противъ прѣтя рукъ и пахъ. Фляконъ 50 кр.

Пудеръ салицилевый пвотивъ прѣтя и ôдпареня нôгъ. Пуделко 60 кр.

Оцетъ десинфекційный, сильно ôдвоняючій и ôдсвѣжаючій воздухъ, уживаный въ бюрахъ, коридорахъ и до скрапляня одежи. Фляконъ по 50 кр.

Оцетъ тоалетный, до натираня губы тѣла, полоканя и до ôдсвѣжаня воздуха. — Фляконъ по 50 кр. и 1 зр.

Оцетъ комнатный до кадженя. — Фляконъ по 50 кр.

Брилянтина єсть найлѣпшимъ средствомъ до гарного уложеня и консервованя бороды и набородôвъ. — Фляконъ 50 кр. 2424 9—?

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, Готель Европейскій и ул. Галицка рôгъ Валовои. Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20, и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2.

„KUCHARKA POLSKA“

мѣстяча „Школу вареня“ дешевыхъ, смачныхъ и здоровыхъ обѣдôвъ.

зôбрана Флорентиною и Вандою

Выданье трете.

Часть перша обôймає: Загальнй рады для кухарокъ. — Якъ уживати огонь въ кухни. О краяню мяса, птиць и рыбъ. Всѣлякй зупы и сосы. Приладженье волового мяса. Приладженье телятины. Приладженье баранины. Приладженье вепровины. Ярины. Гарнитуры до яринъ. Стравы зъ муки и яєць.

Цѣна 50 кр.

Часть друга обôймає: О приладженю птиць домашныхъ. Стравы зъ птиць. Звѣрина и дикй птахи. Легомины и буденѣ. О приладженю рыбъ. Стравы зимнй. Компоты и салаты. Паштеты и паштетики. Миринаты Вудженье и перехованье мяса.

2488 2—2 **Цѣна 50 кр.**

Практичнй приписы печеня святочныхъ тѣстъ

а именно: бабъ, пляцкôвъ, мазуркôвъ и тортôвъ, такожь струцлей, хлѣба, булокъ, рогалькôвъ и рôзныхъ ласощѣвъ до кавы, гербаты и шоколяды зôбранй Фльорентиною и Вандою. Нове побôльшене выданье. **Цѣна 50 кр.**

Выпробованй тайны смаженя конфитуръ и сокôвъ

такожь робленя консервъ, компотôвъ, кремôвъ и галяретъ овочевыхъ — зôбранй Фльорентиною и Вандою (выданье друге значно побôльшене).

Цѣна 50 кр.

По надôсланю переказомъ 55 кр. за томъ, высылаєся франко.

ДРУКАРНЯ НАРОДОВА

В. МАНЄЦКОГО

Львôвъ, улиця Коперника ч. 7.

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаденъ зъ моихъ конкурентôвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжь для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій краєвыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мôй богатый складъ такожь

2484 Всч. Духовеньству 3—?

Замовленя въ мѣсци и зъ провинціи выконуються точно и ретельно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескои одежи гуртомъ и подрôбно.

Львôвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеный 1848.

Ôдзначенй медалями заслуги на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ, такожь державнымъ медалемъ на послѣднôй выставѣ кракôвскôй.

СРЕДСТВА ЛѢКАРСКЙ и ТОАЛЕТНЙ

ІОСИФА ТРАВЧИНЬСКОГО

аптикаря „Пôдъ Короною“ въ Краковѣ.

Вино хинове и вино хинове зъ зелѣзомъ, порученй Тов. Лѣкарôвъ кракôвскихъ, выроблюванй зъ найлѣпшои коры хиновои, а ôдповѣдаючй всякимъ вымогамъ медицины, сталися необходимй въ ординаціяхъ лѣкарскихъ. — Се средство взмôцняє цѣлый организмъ, пôдпомагає травленье и апетитъ, неоцѣненымъ стаєся для реконвалесцентôвъ по тифусѣ, запаленю легкихъ, дифтеріи, скарлатинѣ и т. п., въ катарахъ жолудка и кишокъ, въ сухотахъ, блѣдачцѣ, въ роздразненяхъ нервовыхъ, въ высиленю организму, въ опôрныхъ фебрахъ. Для дѣтей слабовитыхъ єсть се одинокимъ средствомъ. Цѣна фляшки 2 зр., пôвъ фляшки 1 зр. 20 кр.

Вино пепсинове, въ нестравности, браку апетиту и въ много иншихъ недугахъ жолудка. Ц. 1 зр. 50 кр.

Вино румбарбарове, въ недугахъ жолудка, печѣнки, жовтачцѣ, затканю и т. п. Цѣна 1 зр. 50 кр.

Розчинъ „Lerasa“, має пирофосфоранъ зелѣза и соды, котрый въ браку крови, блѣдачцѣ, роздразненяхъ нервовыхъ, ослабленю и винищеню цѣлого организму, признали найславнѣйшй лѣкарѣ за найсильнѣйше средство, бо робить кровь молодою и свѣжою. Цѣна 50 кр.

Бальсамъ здоровля, єсть се ôдличне средство домове въ недугахъ, що повстали зъ злого жолудка. Оказалось оно спасеннымъ въ катарѣ, боляхъ и корчахъ жолудка, гемероидахъ, браку апетиту, згазѣ, затканяхъ, боляхъ и заворотахъ головы. Цѣна фляшки 1 зр., пôвъ фляшки. 50 кр. Численнй свѣдоцтва суть доказомъ єго успѣшности.

Впов. Пане! Для жены моєи, недужои на хроничный катаръ жолудка, бôль головы, омлѣлôсть, привѣзъ я Вашъ „Бальсамъ здоровля“. Вже при зажитю першои половины фляшки жена моя почулась далеко сильнѣйшою и здоровшою, а нынѣ находиться вже въ найлѣпшôмъ здоровлю.

Варшава д. 29 мая 1886 р. *Юлій Потоцкій.*

Сиропъ бальсамично-зеловый. Цѣна 75 кр. **Пастильки зеловй.** Цѣна 50 кр. Оба сй средства зложенй зъ вытягôвъ гôрскихъ зелъ, ôдличного смаку, ôддаляють найопôрнѣйшій кашель сухій и нервовый, давленье, коклюшь, плюванье кровію, хрипку, духоту и флегму.

Зела карпатскй ôддаляють довготревалый кашель, катаръ легкихъ, давленье въ горлѣ. Цѣна 40 кр.

Екстрактъ шпильковый єсть знаменитымъ средствомъ для недужихъ на легки и горло, астму, бракъ воздуха, бо розбрысканый брызкавкою въ воздусѣ наповняє комнату тревалою и здоровою вонею лѣсôвъ шпильковыхъ. Цѣна фляшки 1 зр. 50 кр. пôвъ фляшки. 75 кр. Брыскавка до того 1 зр. 20 кр.

Зела противревматичнй и противгостцевй, суть неоцѣненй для недужихъ на ревматизмъ, гостець, подагру, ломанье въ крижахъ, заразомъ чистячи кровь, привертають организмови здоровй соки. Лѣчать чудово золотуху застарѣлу такъ у дозрѣлыхъ якъ и у дѣтей. Цѣна 1 зр.

Смарованье бальсамично-зелове. Цѣна 1 зр. 50 кр. **Експелеринъ** Цѣна 30 кр., 60 кр. и 1 зр. 50 кр. Натираючи мѣсця недужй однымъ зъ тыхъ средствъ два разы на день, ôддаляєся задавненй ревматизмы, гостець, ревматизмъ въ головѣ, такожь хвилевый паралижь рукъ и нôгъ.

Бальсамъ на ôдмороженье. Средство неомильне. Цѣна 50 кр. **Верруцинъ,** нищить цѣлкомъ ôдтиски, бородавки и згрубѣлости шкôры. Цѣна 50 кр. **Каплѣ чудеснй** зъ кокаиною. По зажитю тыхъ капель устає навѣть найсильнѣйшій бôль зубôвъ. Цѣна 50 кр. **Вата** лагодяча бôль зубôвъ 15 кр. **Аллиль** до натираня противъ мигрены, флюксіи и штриканю въ ушахъ и лици. Цѣна 1 зр.

Реґенераторъ єсть незрôвнанымъ средствомъ, бо привертаючи сивымъ и споловѣлымъ волосямъ первѣстну барву та взмôцнюючи ихъ, надає незвыклу мягкôсть и полыскъ, до того нищить парплѣ и прищѣ. Передъ ужитьемъ не треба волося мити въ содѣ и мылѣ, але зросити волосье симъ плыномъ, а по 8—10 дняхъ одержать они первѣстну барву. Плынъ сей не плямить нѣ шкôры нѣ бѣля, и черезъ се переходить всѣ доси знанй средства. Цѣна 3 зр. и 1 зр. 50 кр.

Пудеръ знаменито пристаючій до тѣла въ трехъ барвахъ, бѣлый, рожевый для бльондинокъ, кремовый для шатинокъ и брунетокъ. Цѣна коробки 30 и 50 кр., и 1 зр. — Пудеръ мого выробу ôдзначаєся деликатностею, знаменитымъ приляганьемъ до тѣла такъ дуже, що нѣхто не догадаєсь пудру; не має такожь шкôдливыхъ складникôвъ, тому уживати єго якъ найлѣпше поручаю.

Паста красоты. (Crême de beaute), ôддаляє морщинки, веснянки, плямы печѣнковй, прыщѣ, червонôсть носа, однымъ словомъ єсть се средство ôдмолоджуюче и надаюче лицю надзвычайну нѣжнôсть и свѣжôсть. Цѣна 85 кр. **Кремъ глицериновый** надає тѣлу мягкôсть не допускаючи заразомъ, щобы руки и лице попадалися. Ц. 75 кр.

Вода до устъ. Цѣна 75 и 30 кр. **Паста до зубôвъ** Цѣна 50 и 25 кр. Не допускають порохнѣти и чорнѣти зуамъ, кровавити и ослаблятись ясламъ, а до мого нищать неприємну воню, котра выходить часто зъ устъ.

Ессенція мятова тôлько мого выробує єсть добра полокати рано и по обѣдѣ уста бо ôддаляє немилу воню а заразомъ вскрѣпляє и ôдсвѣжає цѣле пôднебѣнье. Цѣна 50 кр.

Ессенція лопухова. Цѣна 50 кр. **Олѣй лопуховый.** Цѣна 80 кр., и **Ессенція танно-лопухова.** Цѣна 80 кр. не допускають выпаданя волося, твореня парилѣвъ, грибкôвъ и половѣти волосю.

Лиліонеза, ôдзначаєсь незвыклымъ милымъ запахомъ. Выбѣлює и вынѣжнює шкôру, лагôдно дѣлає на нашкôрокъ и тому вырôвнює морщинки и долики по бôспѣ. Запобѣгає паданю лиця и рукъ, лущеню и пуканю шкôры. Усуває прищѣ, лишаѣ, плямы, веснянки и т. д., хоронячи заразомъ ôдъ опаленя. Цѣна 75 кр.

Мыло зелове Надає лицю незвычайну бѣлôсть и нѣжнôсть. Цѣна 25 кр. **Мыло глицеринове плынне,** одиноке до захованя барвы лиця до пôзнои старости, удержує єи безнастанно свѣжо и нѣжно и хоронить ôдъ опаленя, плямъ печѣнковыхъ и т. п. Ц. 60 кр. **Вода кольоньска,** власного выробу, має загальне признанье. Цѣна 70, 35 и 2·50 кр. **Чудесный плястеръ кракôвскій** на всѣ задавненй раны и скалѣченя. Цѣна 40 кр. **Порошокъ** усуваючій молѣ, блощицѣ и иншй домовй насѣкомй. Цѣна 25 кр.

Аптика єсть заосмотрена у всѣ средства лѣчничй **найновѣйшои медицины,** крôмъ того у всѣ выробы лѣчничй, косметичнй и перфумеріи зъ перворядныхъ фабрикъ францускихъ и нѣмецкихъ. Складъ водъ минеральныхъ, приладôвъ хирургичныхъ и средствъ гомеопатичныхъ.

2287 10—24 **Цѣнники и брошурки даромъ и оплатно.**

Для кождого властителя дôбръ, господаря и громады въ цѣлôмъ краю єсть необходимымъ

добрый, здоровый и чистый оцетъ.

ТОРГОВЛЯ

Кароля Балабана

2427 19—? **у ЛЬВОВѢ**

поручає **оцтову есенцію,** здоровый и чистый продуктъ до робленя оцту въ бутелькахъ $^1/_1$ и $^1/_2$ кильовыхъ. До $^1/_2$ кильогр. **оцтовои есенціи** додаєся 12 литрôвъ воды. Для громадъ и бôльшихъ заведень въ бальонахъ по 4 и 10 кильограмôвъ.

Василь Петракъ

сницарь

замешкалый въ Коломыи ч. дому 344 $^1/_4$

доконавшій украшеня церквей въ Городенцѣ, Кутахъ старыхъ, Неченѣжинѣ-Рожновѣ, Синковѣ, Шишкôвцяхъ и Товтрахъ на Буковинѣ, Яблоновѣ, Ясеневѣ пôльнôмъ — принимає замовленя на украшеня якъ цѣлыхъ церквей такъ и на иконостасы, амвоны, кивоты, олтарики процесіональнй и выконує всякй роботы солидно и по дешевыхъ цѣнахъ.

2492 1—6

ВЫДАНЯ ТОВАРИСТВА „ПРОСВѢТЫ“

Географія Руси

часть перша

Русь галицка, буковиньска и угорска

зъ картою тыхъ земель.

Цѣна 45 кр. (зъ пересылкою почтою 50 кр.)

Карта Галичины, Буковины и угорскои Руси сама про себе 10 кр. (зъ перес. почт. 12 кр.)

Народно-рускій Молитовникъ

для дѣтей, одобреный Впр. Митроп. Сильвестромъ (сторôнъ 143). Цѣна дуже низька, бо лише **20 кр.** (въ красшихъ оправахъ **25 кр.** и **35 кр.**). При купнѣ за 10 зр. опускаєся 20% рабату. Той молитвословець надаєся на дарунки (мѣжь иншимъ на памятку епископскихъ визитацій каноничныхъ). При замовленю бôльшого числа примѣрникôвъ можна жадати (за малу оплату) ôдповѣдныхъ золотыхъ написей на оправѣ.

Цѣс. кор. упривилеєвана

Рафинерія спиритусу

И ФАБРИКА ОЦТУ

ЮЛІЯ МИКОЛЯША

у ЛЬВОВѢ

выробляє

НАЙЧИСТѢЙШІЙ СПИРИТУСЪ

здалый для панôвъ аптикарѣвъ, фабрикъ ликерôвъ и т. п.

2316 котрый продає 57—?

по цѣнахъ умѣренныхъ.

Поручає такожь найлѣпшого рода горѣвки, ликеры и розолисы.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ **Иванъ Белей.** — Одвѣчальный редакторъ **Кирило Кахникевичь.** Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка пôдъ зар. К. Беднарского.

Ч. 125. Львôвъ, Субота 4 (16) червня 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ вôвторокъ и въ вôвторокъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Редакція, Администрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія.

Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. а. в.

Цѣсарь Фридрихъ III.

Якъ разъ минає тому нинѣ третый мѣсяць, коли въ Шарльотенбурзѣ зложено въ могилу мощѣ першого цѣсаря нѣмецкого — и ось нинѣ отвираєсь зновъ та могила, щобы побôчь батька зробити мѣсце сынови! Три мѣсяцѣ носивъ нарôдъ нѣмецкій жалобу по своѣмъ великôмъ цѣсарю та не вспѣвъ ще єи скинути, коли єму приходиться надягати вже нову по другôмъ цѣсарю, котрый за такъ короткій часъ, хочь-бы бувъ духомъ и тѣломъ дужій, не мôгъ-бы бувъ ще навѣть укрѣпитися на престолѣ. Тяжку пору переживає держава нѣмецка а нарôдъ нѣмецкій буде мусѣвъ напружити всѣ свои силы, щобы удержатись на становищи, яке займавъ доси.

Смерть покôйного цѣсаря не прийшла несподѣвано. Страшна недуга яка мучила єго ôдъ давна, наказувала сподѣватись тои катастрофы кождои хвилѣ а нинѣ въ виду доконаного факту приходиться лишь дивуватися, що єго здоровлье и такъ ще досыть довго потягнуло. Цѣсарь Фридрихъ панувавъ за коротко, щобы пишучи єго біографію можна бути въ клопотѣ що-до єи объємистости. Часъ єго панованя и єго дѣяльнôсть стоять ще живо передъ нашими очима и дають намъ ще тымъ сильнѣйше почувствувати ту страшну трагедію, яка ôдогралася въ родинѣ Гогенцоллернôвъ.

Цѣсарь Фридрихъ III., сынъ цѣсаря Вильгельма I. и цѣсаревои Августы, родився 18 жовтня 1831 р. въ Почдамѣ, ôдобравши старанне выхованье пôдъ проводомъ историка Курціюса, вступивъ въ ôсѣмнацятôмъ роцѣ до войска, а выступивши ôдтакъ зъ службы слухавъ выкладôвъ на университетѣ въ Боннъ. Въ сѣчню 1858 р. одружився ôнъ зъ кн. Викторією, донькою англійскои королевои. По вступленю на престолъ свого батька въ 1861 р. ставъ ôнъ наслѣдникомъ престола и ôдъ теперь почавъ вже грати виднѣйшу ролю. Въ 1864 р. въ часѣ даньскои кампаніи не бравъ ôнъ участи въ походѣ, бо — якъ кажуть — бувъ рѣшучо противный политицѣ кн. Бисмарка, але все-жь таки выѣхавъ бувъ на мѣсце вôйны, щобы тамъ залагодити непорозумѣнье мѣжь комендантами. Въ 1866 р. обнявъ ôнъ бувъ въ пруско-австрійскôй вôйнѣ коменду одного корпуса и причинився головно до рѣшучои побѣды Прусакôвъ пôдъ Кралевоградцемъ. Въ нѣмецко-францускôй кампаніи въ 1870 р. мавъ ôнъ коменду надъ третою армією, котра опôсля окружила Парижъ и заложила въ Версалю свою головну кватиру. По оголошеню дня 18 сѣчня 1871 р. цѣсарства нѣмецкого одержавъ покôйникъ титулъ наслѣдника престола нѣмецкои державы. Ôдъ сеи поры выступавъ ôнъ при рôзныхъ нагодахъ, яко офиціяльный представитель нѣмецкого цѣсаря. Въ 1873 р. бувъ ôнъ на выставѣ вѣденьскôй, а опôсля ѣздивъ въ гостину до короля шведского и даньского, а въ 1878 р. бувъ въ Римѣ на похоронѣ короля Виктора Емануила. По атентатѣ Нобилинґа на цѣсаря Вильгельма I. въ 1878 р., бувъ ôнъ черезъ пôвъ року регентомъ и въ тôмъ часѣ навязавъ бувъ кореспонденцію зъ папою Львомъ XIII. На послѣдокъ ѣздивъ ôнъ въ 1881 р. до Петербурга на похоронъ царя Александра II.

Недуга покôйного цѣсаря ажь занадто звѣстна, щобы тутъ ще про ню згадувати; досыть лишь нагадати, що покôйникъ бувъ змушеный въ найкритичнѣйшôй майже для свого здоровля хвили покидати Санъ Ремо, щобы обняти престолъ по помершôмъ своѣмъ батьку.

Першимъ дѣломъ нового цѣсаря бувъ манифестъ єго до народу — выданый 12 марта о пôвночи. Манифестъ сей якъ и долученый до него рескриптъ до кн. Бисмарка можна уважати найважнѣйшимъ дѣломъ цѣсаря Фридриха, бо въ нихъ высказавъ ôнъ свою програму, пôсля котрои хотѣвъ управляти нѣмецкою державою. Въ манифестѣ до народу сказавъ ôнъ, що буде старатися всѣма силами зробити Нѣмеччину прибѣжищемъ мира и буде старатися о добро нѣмецкихъ краѣвъ. Въ рескриптѣ до кн. Бисмарка розвинувъ ôнъ ще обширнѣйше свою програму и заявивъ недвозначно, чого хоче, а чому рѣшучо спротивиться. „Я рѣшився, писавъ цѣсарь, перестерѣгати совѣстно постановъ державнои и краєвои конституціи; хочу, щобы вѣротерпимôсть въ моѣй державѣ була охороною для кождого зъ моихъ пôдданыхъ, бо всѣ они рôвно близькй мому серцю; буду старатися о пôднесенье добробыту всѣхъ верствъ суспôльности и помирити суперечнй интересы.“ То суть головнй точки, котрыми покôйникъ думавъ руководитися. Ту свою програму затвердивъ покôйникъ опôсля присягою, котру зложивъ зъ причины своєи недуги письменно, а котру ôдтакъ ôдчитано дня 19 марта, якъ въ прускôмъ соймѣ такъ и въ парляментѣ державнôмъ. Ôдъ сего дня розпочалося вже єго фактичне правительство.

Теперь повѣяло по Нѣмеччинѣ новымъ духомъ а и сусѣднй державы ôдôтхнули свобôднѣйше, побачивши, що монархъ найвплывовѣйшои державы поставивъ собѣ за задачу удержати миръ не лишь для своєи державы але и для Европы. Въ самôй Нѣмеччинѣ розпочався теперь дуже цѣкавый и вельми характеристичный рухъ партійный, розпочалась борба свободы зъ реакцією. Всѣ, що думали хочь трохи свобôднѣйше и у котрыхъ сила не значила бôльше якъ право, стали групуватися около нового цѣсаря, а противный таборъ шукавъ опоры въ кн. Бисмарку и новôмъ наслѣднику престола. Борба та зазначилась вже при самôмъ вступленю нового цѣсаря на престолъ, коли то тогдѣшный вицепрезидентъ пруского министерства, Путкамеръ, повѣдомляючи палату о смерти цѣсаря Вильгельма, не згадавъ анѣ словомъ о новôмъ цѣсарю. Въ кôлька вже днѣвъ опôсля рознеслась була вѣсть о важныхъ змѣнахъ въ правительствѣ, о незгодѣ поглядôвъ нового цѣсаря зъ Бисмаркомъ и т. д. Всѣхъ тыхъ фактôвъ годѣ тутъ наводити, бо они стоять ще свѣжо въ нашôй памяти, а декотрй зъ нихъ навѣть ще и не зовсѣмъ выяснилися. Фактомъ лишь єсть, що зъ вступленьемъ цѣсаря Фридриха на престолъ почалось було заносити и на змѣну системы правительства, а змѣна та проявилась найяснѣйше въ послѣднôмъ дѣлѣ нового цѣсаря, котрого наслѣдкомъ було усуненье Путкамера. Чи и о скôлько покôйный цѣсарь стоявъ въ суперечности зъ политикою кн. Бисмарка, годѣ нинѣ ще оцѣнити; то лишь треба згадати, що коли рознеслась була вѣсть о одруженю кн. Александра Батенберга зъ донькою цѣсаря, княгинею Викторією, суперечнôсть кн. Бисмарка зъ цѣлою родиною цѣсарскою зазначилася найсильнѣйше, цѣсарь однакожь згодився на поглядъ кн. Бисмарка и такъ проєктъ сего одруженя на разѣ залишено.

Смерть цѣсаря Фридриха сталась важнымъ и далекосягаючимъ фактомъ политичнымъ не лишь для самои Нѣмеччины, але такожь и для цѣлои Европы. Коли смерть цѣсаря Вильгельма втихомирила була на хвилю всякій антагонизмъ политичный, а вступленье на престолъ цѣсаря Фридриха усмирило хочь по трохи розшалѣлй пристрасти національнй, то смерть єго робить загальну ситуацію зновъ непевною, непевнѣйшою, якъ по смерти цѣсаря Вильгельма. Зъ розкрытои могилы помершого цѣсаря высуваєсь зновъ страшне марево неспокою и грôзнои вôйны. Цѣсарь умираючи лишивъ державу а головно пруске королевство въ розстрою; єму не судилось довершити розпочатого дѣла. По нѣмъ обнимає правительство єго сынъ кн. Вильгельмъ, чоловѣкъ молодый, выхованый въ воєннôй школѣ и въ бисмаркôвскихъ засадахъ. Рѣчь бôльше якъ певна, що ôнъ не поведе дѣла въ дусѣ свого батька, зъ котрымъ вже за єго житя стоявъ потайкомъ въ суперечности. Вступленье на престолъ кн. Вильгельма не можна отже повитати зъ такимъ спокоємъ, якъ виталося вступленье цѣсаря Фридриха. Треба памятати на то, що заразъ по смерти цѣсаря Вильгельма запанувавъ бувъ загальный поглядъ въ Европѣ, що вступленье на престолъ цѣсаря Фридриха означало-бы миръ, але вступленье кн. Вильгельма вѣщувало-бы недалеку вôйну. Одно лишь робить надѣю, що миръ дасться ще якійсь часъ удержати а то єсть, що кн. Бисмаркъ держить все ще цѣлу политику нѣмецку въ своихъ рукахъ и длятого то може и справедливо доказують францускй газеты, що доки кн. Бисмаркъ жиє, то вôйны не буде. Що однакожь въ самôй Нѣмеччинѣ пôйде теперь борба партійна далеко сильнѣйша якъ доси, то бôльше якъ рѣчь певна.

Новй окружнй рады шкôльнй и новй округи инспекторскй.

Зъ послѣднымъ днемъ сего мѣсяця перестають урядувати дотеперѣшнй рады шкôльнй окружнй, а на ихъ мѣсце вступають новй рады, окремй для кождого политичного повѣта, якъ становить о тôмъ краєвый законъ зъ 6 грудня 1887. Лише рады шкôльнй для округôвъ Львова и Кракова лишаються въ давнѣйшôмъ складѣ, бо згаданый законъ не змѣняє въ нѣчôмъ тыхъ округôвъ.

Ôдъ кôлькохъ недѣль уже заходиться краєва рада шкôльна коло того, щобы ввести въ житье тй новй рады и робить потрѣбнй до того приготовленя. Всѣ дотеперѣшнй рады одержали приказъ посортовати до 20 червня акты пôсля новои организаціи територіяльнои и перевести цѣлый подѣлъ неполагодженыхъ ще доси справъ. Рôвночасно оголосила краєва рада шкôльна змѣненый подѣлъ краю на инспекторскй округи. Округôвъ тыхъ буде почавши ôдъ 1 липня с. р. 44, зъ котрыхъ 12 обôймати буде по одному лише повѣтѣ, а именно: Сокаль, Камѣнка, Броды, Тернопôль, Львôвъ, Жидачѣвъ, Золочѣвъ, Стрый, Дрогобычь и Рогатинъ а такожь мѣста Львôвъ и Кракôвъ. Кождый зъ тыхъ инспекторскихъ округôвъ буде мати окремого инспектора, яко органъ шкôльного надзору. Трицять два инспекторскй округи обнимати будуть по два повѣты, а именно: Борщѣвъ и Залѣщики, Чорткôвъ и Бучачь, Теребовля и Гусятинъ, Збаражь и Скалатъ, Бережаны и Пôдгайцѣ, Бôбрка и Перемышляни, Жовкôвъ и Рава, Снятинъ и Городенка, Коломыя и Косôвъ,

Пôдъ недѣлю.

Не знаю, якъ тамъ вамъ селюхамъ ведеся? Мы у мѣстѣ, та ще у славнôмъ Львѣгородѣ, при закрытôй Полтвѣ, просто сказавши, благоденьствуємо.

Отъ я, примѣромъ. Буджусь рано-ранесенько о — семôй, позѣхну собѣ глибоко, влѣзу въ чоботы та ще въ де-що и гайда на Высокій замокъ: зачерети патріотичного воздуху зъ-пôдъ руинъ уніи Люблиньскои. Ôдъ коли мыто на кавѣ пôдскочило на сотнарѣ зъ 16 на 40 зр. а. в., я держусь дієты гомеопатичнои, котра всяку кофеину анатемизує. Дорога моя веде по-при „Заведеніє“ въ „ликвидаціи“. Зъ ôкна першого поверха сторчить папироска, застромлена въ ротикъ самого маститого директора.

— Здоровй були! — витаю.

— Здрасть, здрасть! — ôдповѣдає страшно пасивно сѣдоглавый господинъ директоръ. Ôнъ знає, що я украинофилъ.

На ринку всякои новины: молодй огôрки, на галицку мизерію; морковь, що гр. Таффе струже Русинамъ ôдъ початку еры примиреня; салата, про котру спѣвано на ювилею папскôмъ въ Рогатинѣ, и горохъ зъ капустою, що три разы въ тыждень закуповує звѣстне „Издательство“ для своихъ абонентôвъ.

На Высокôмъ замку фасую собѣ за два крейцарѣ прецель и, розумѣєся, ѣмь єго здорово. Ахъ, якй смѣлй гадки рояться за такимъ снѣданьемъ! Найперше стаю филологомъ. Филологія теперь у насъ такъ въ модѣ, якъ дамскй тюрнюры. Безъ тюрнюры годѣ въ „шерстяный клубъ“, — безъ филологіи въ литераты. *Прецель!...* важке слово! Якій корѣнь?... *прец, прек, перк, пьрк...* Нѣ, зъ санскриту не выведу значеня. Може зъ румуньского? Румуны сидѣли колись въ цѣлôй нашôй Галичинѣ, якъ далеко лишь ма-ґура и мама-лиґа сягає. *Прецель, преці-юль, прет-і-юль...* Отъ и найшовъ! — найвыразнѣйше латиньске *pretium* = *нагорода*, сирѣчь: *возмездіє*. Нашь прецель, то той самый бубликъ, котрымъ колись по испытахъ нагороджувано пильненькихъ школярѣвъ, а котрымъ нинѣ могли-бъ мы смѣло нагородити нашихъ райхсратовичѣвъ.

Гадки мои *порыскаша* на поле политики. Передо мною росте образъ клюбу руского. Чотири мужѣ, взявшись за руки, стоять колесомъ, тяжко задуманй, неначе швайцарскй заговôрники на Рітлі. Тишина. Свыше чути голосъ: „Се петры, на котрыхъ созижду *миръ* въ Галилеи!“ Три мужѣ збилися въ купку, четвертый, ветеранъ, ставъ на ихъ раменахъ высоко, высоко! Клюбъ уконституовався и входить „звôницею“ въ раду державну. Сôль для худобы, станиславôвске епископство, дика звѣрина.... Таффе мовчить и подивляє силу акробатичныхъ продукцій. Въ тôмъ ветеранъ якъ не крикне: „мачошине трактованье Русинôвъ!“ Гр. Таффе кивнувъ палцемъ, три головнй стовпы Руси розскочились, а ветеранъ? Ветеранъ, упавши долѣ, проговоривъ: Розвязую клюбъ! Finita la comedia!

— Вже то делегаціи польска и ческа держаться крѣпше! — подумавъ я собѣ въ нищетѣ жолудка мого, въ котрôмъ филологичный прецель потонувъ, якъ фонды вдовичй въ кишени Михалкôвъ. И на мою гадку навернулись Риґеръ и Ґрохольскій, два великаны въ политицѣ долитавскôй. Зъ кимъ бы ихъ порôвнати въ исторіи? Зъ Касіємъ та Брутомъ? — за мало! Зъ Касторомъ та Полюксомъ? — за мало! Зъ сіямскими братьми, що такъ любились зъ собою, що вже въ утробѣ матернôй зрослись тѣлами? — и то за мало! Зъ кимъ бы? И отъ пригадалось менѣ, що я вчера бувъ въ цирку Борна передъ „Народнымъ Домомъ“, и що тамъ бачивъ два слонѣ, величезнй, зъ ораторскими трубами, а такъ вже ласкавй, що гр. Таф..., нѣ, що муринъ, ихъ дресаторъ, чобôтьми лазить имъ по головѣ. Отсе якъ-разъ паралеля! Муринъ скаже: *наф-*, а они заразъ: *-та*; муринъ: *цу-*, а они: *-коръ*; муринъ кихне, а они заразъ: *шнапсъ*, розумѣєся — дорожшій.

— Що то зможе дресура! Одно менѣ лишь не подобалось, що тымъ Ґрох.., що тымъ слонямъ повыбивано зубы. Але то вже секретъ того мурина „Тіффо-Дуны“, що ихъ дресувавъ.

Циркъ представляєся хорошо. Панны ѣздять на коняхъ, якъ жѣнки на чоловѣкахъ. Кльовны перебираються за старыхъ болячокъ, а одинъ Японець вывертає на бамбусѣ такй смѣлй козлы, якъ, не въ гнѣвъ кажучи, члены клюбу польского яко референты при справѣ зелѣзницѣ Фердинанда и горѣвчанôй въ радѣ державнôй. Якъ колись поправимо нашй финансовй интересы въ Галичинѣ и будемо въ силѣ мати свôй власный циркъ, то два „rodacy“ будуть дуже доброю аквизицією.

Оно, по правдѣ сказавши, и нинѣ давсябы по трохи зложити такій персоналъ „козловоротôвъ“. Я самъ знаю такихъ, що позавчера писали въ „Обществѣ“, завтра въ „Macierz-и“ и въ „Мирѣ“, а нинѣ въ „Издательствѣ“. Таланты у насъ суть. Въ сѣмъ послѣднôмъ органѣ читавъ я самъ такій уступъ, що Русь не може и не повинна держатись анѣ етимологичнои, анѣ историчнои, анѣ фонетичнои, а лишь „ортографическои правописи“. Филологи нашй сушать собѣ головы въ Majoritaet-ахъ и Minoritaet-ахъ, а тутъ лишь бери та жуй. Ὀρθῶς значить право, γραφεῖν писати, а зложи до купы, буде право-пись — „правописна правопись“, masło maślane“, и конець дѣло хвалить.

Труднѣйше вже йде зъ новыми цигарами п. Дунаѣвского. „Stinkador“, що давнѣйше коштувавъ 2 крейцарѣ, коштує теперь 152·5 кр. Не вѣрите? Я вамъ розкажу. Мôй приятель купивъ собѣ одно оногды въ головнôй трафицѣ на Галицкôмъ за $2^1/_2$ кр. Означѣмъ ту суму въ „балансѣ“ єго числомъ I. На другій день розболѣло єго горло. Иде, розумѣєсь, до лѣкаря. Лѣкарь каже: у васъ золзы, цѣла шия опухла, и записавъ єму масть до смарованя. Лѣкареви заплативъ 1 зр. Означѣмъ ту суму великою II. Въ аптицѣ заплативъ 50 кр. Означѣмъ аптику числомъ III, зсумуймо все (I + II + III), выйде 152·5 кр. за — одно цигаро. И чи можна порядной людинѣ жити на свѣтѣ? — а хочеться жить, ба — хочеться и курити.

Зъ высшои политики мало чувати у Львовѣ. Кажуть, що въ canicul-ахъ и песъ не выдумає нѣчого мудрого, а скорше сказиться. И молодѣжь шкôльна страшно пôдъ конець року мучиться. Отъ на замку стрѣнувъ я школярика: бубнить математику: разъ, два, три, чотири, пять (тутъ ôдсапнувъ зъ утомы), шѣсть, сѣмь, ôсѣмь, девять, десять, хлопець, дама, король, тузъ — ледви докôнчивъ бѣдный. Щасливый ще той, що дôйшовши до пятои-шестои гимназіяльнои, найде волосъ въ книжцѣ: збридить собѣ науку и пôйде — въ редакторы.

Не-Устіяновичь.

Всякй облигаціи, листы заставнй, ренты, акціи банковй и зелѣзничй, льосы державнй и приватнй купують и продають пôдъ найкористнѣйшими по змозѣ условіями СОКАЛЬ и ЛИПЕНЪ дôмъ банковый и контора вымѣны. Порученя зъ провинціи сейчасъ залагоджуються, безъ дочисленя провизіи.

Богородчаны и Надвôрна, Долина и Калушь, Станиславôвъ и Товмачь, Старемѣсто и Турка, Самбôръ и Рудки, Яворôвъ и Городокъ, Ярославъ и Чешанôвъ, Перемышль и Мостиска, Лѣсько и Добромиль, Бжозôвъ и Сянôкъ, и тринацять повѣтôвъ инспекторскихъ захôдньои Галичины, зъ котрыхъ кождый обнимати буде такожь по два политичнѣ повѣты. Въ тыхъ округахъ буде кождый инспекторъ органомъ шкôльного надзору для двохъ повѣтôвъ политичныхъ а тымъ самымъ оставати буде въ урядовыхъ зносинахъ зъ двома повѣтовыми радами шкôльными. Щобы кожда зъ тыхъ радъ могла, якъ велить законъ, ôдбуватись що-найменше разъ на мѣсяць при участи инспекторôвъ, поручила краєва рада шкôльна предсѣдателямъ радъ повѣтовыхъ, щобы порозумѣвалися зъ горы зъ собою що-до означеня напередъ постôйныхъ терминôвъ засѣдань. Термины мають подаватись до вѣдомости краєвои рады шкôльнои.

Такимъ способомъ збôльшиться ôдъ 1 липня с. р. зновъ число посередныхъ шкôльныхъ властей въ Галичинѣ, збôльшиться число радъ шкôльныхъ окружныхъ и число инспекторôвъ.

Ôдбьеся то збôльшенье передовсѣмъ на краєвôмъ буджетѣ, котрому прибудуть новѣ тягары, а чи хосенъ, якій выйде зъ того збôльшеного числа радъ повѣтовыхъ и инспекторôвъ для шкôлъ и народного образованя стане ôдповѣднымъ еквивалентомъ жертвъ матеріяльныхъ, — годѣ ôдгадати. Досвѣдъ однакъ, якого набрали мы середъ сумныхъ примѣрôвъ зъ послѣдныхъ двохъ десяткôвъ лѣтъ, насуває мимохôть неґативну ôдповѣдь на повыше пытанье. Складъ окружныхъ радъ шк. и ихъ дѣяльнôсть, кермована всемогучими инспекторами, способъ обсаджуваня мѣсць инспекторскихъ, а передовсѣмъ численнѣ примѣры зовсѣмъ безправного поступованя инспекторôвъ, що поводуються не интересами шкôльництва и науки але радше шовинистично политичными взглядами, выродили середъ рускои суспôльности оправданый повный бракъ довѣря до институцiи радъ шкôльныхъ и инспекторôвъ окружныхъ и длятого не може она и нинѣ въ розширеню тыхъ институцiй добачити завдатковъ пôднесеня народного образованя въ тôмъ напрямѣ, въ якôмъ вымагавъ-бы того добре понятый интересъ руского селянина.

Вѣсти зъ украиньско-рускихъ земель.

[Ôдъ кореспондентôвъ „Дѣла“ и зъ россійскихъ часописей.]

Зъ Одессы одержали мы отсей листъ:

„Сподѣванка наша и цѣлои Украины бачити другій томъ альманаха „Степъ“ розбилась объ скелѣ петербурскои цензуры. Господь зовсѣмъ мабуть ôдобравъ розумъ у цензурныхъ головъ, бо найневиннѣшій артикулы, писанѣ россійскою мовою, заборонено; одно слово — цѣлкомъ заказано „Степъ“! Певно, що его и не читали въ цензурѣ. Така сама доля постигла и перекладъ П. Нѣщиньского „Одиссеѣ“ и вельми цѣкаву комедію Дмитра Маркевича „На рôзныхъ мовахъ“. Та й инчого дечого богацько пропало въ московскому болотѣ. Бачте, „Главное управленіе по дѣламъ печати“ стало на тому, щобъ цѣлкомъ знищити украиньско-руске письменство и не пускати въ свѣтъ нѣчого, опрôчь хиба такои нѣсенѣтницѣ, якъ „Сатана въ бочцѣ“ и т. и.“

———

Чумный бунтъ. Подаємо про сей цѣкавый и характерный бунтъ звѣстку слово въ слово зъ „Московскихъ Вѣдомостей“.

„Д. 1 мая справляли въ Самарѣ 1-го мая незвычайнымъ чиномъ: по улицяхъ стрѣляли на людей, ранено каменемъ въ голову официра и кôлькохъ жовнѣрѣвъ Либавского полку, кôлька неповинныхъ людей ранено кулями и навѣть судью зъ окружного суду. Се, бачте, утихомирювали чумный бунтъ. Завело земство примусову асекурацію худобы и убиванье зачумленои худобы. И зъ того часу кôлька разôвъ рôчно самарска губернія не перестає бути въ станѣ облоги, а Либавскій полкъ стало въ походѣ зъ одного повѣту до другого. Теперь выникъ зъ тои самои причины бунтъ въ Самарѣ; не трапилося нѣкого, хто умѣвъ-бы говорити зъ народомъ, и розмовляли зъ нимъ кулями... Сталося такъ. Мѣска дума ôддала въ оранду выпасы табунникамъ-жмикрутамъ. А сѝ, щобъ було на паши менше чужои худобы, пустили чутку, що въ Самарѣ чума на худобу. Выдано приказъ, не пускати худобы на пашу, черезъ що мѣщане не тямили, чимъ годувати худобу. До того почали и вбивати скотину, абы тôлько кому здалося, що вона занедужала. Отъ и выникъ бунтъ!“ Нарештѣ „Моск. Вѣдом.“ радять не стреляти по людяхъ, а втихомирювати такѣ бунты рôзками и повѣдають, якъ въ Одессѣ генералъ Коцебу р. 1871 спинивъ бунтъ противъ жидôвъ, почавши бити людей рôзками, для чого выписавъ цѣлый пароходъ рôзокъ.

———

Зъ Черкаского повѣту (въ Кіевщинѣ) пишуть, що тамъ рôчно пôдъупадає пасѣчництво. Сей повѣть не що давно ще вславлявся своими пасѣками, а нинѣ тôлько декотрѣ зъ старыхъ господарѣвъ тримаються ще пчольництва, тай то не зъ користи, а тôлько по традиціи. Причина тому та, що цукоръ ставъ такимъ дешевымъ, що дешевше меду. Опрôчь того останними часами пôшла въ гору фальсификація воску и восковыхъ свѣчокъ, черезъ що свѣчки зъ чистого воску жаднымъ способомъ не спроможуться выстояти проти конкуренціи фальсификаторôвъ.

———

На Волыни въ селѣ Сербахъ (новгородского повѣту) зайда Цехъ, людина вельми заможна, завѣвъ бувъ потайну винницю и три роки потайно гнавъ горѣлку, котру спродувавъ у власнôмъ шинку. 5 квѣтня судъ засудивъ Цеха и ще зъ нимъ трохъ зайдъ на трохмѣсячне замкненье въ тюрмѣ и силату 3386 рублѣвъ грошевои кары.

Дописи „Дѣла“.

Зъ пôдъ Львова.

[Похвальне дѣло громады Пôдберезець.]

Винницка фабрика тютюну потребує рôкъ-рôчно дуже много фѣръ до привозу и ôдставы тютюну и табаки до Львова, Жовквы. Бережанъ и иншихъ мѣсцевостей, такъ що свого часу зарядъ фабрики носився навѣть зъ гадкою, запровадити кôнну зелѣзницю (трамвай) бодай межи Львовомъ а Винниками, щобы тымъ способомъ зменчити выдатки на тую цѣль. И ôдъ коли винницка фабрика есть въ руху, фѣрманка тая завсѣгды була въ рукахъ жидôвскихъ и зъ неи жиды величезнѣ користи тягнули, а оденъ таки винницкій жидъ (Лейзоръ Имердаверъ) збивъ на подôбныхъ „ґешефтахъ“ великѣ грошѣ

Але хто бы гадавъ, що самѣ жиды занимаються тутъ фѣрманкою та яко простѣ „балаґулы“ заробляють честно на хлѣбъ, той хиба бы не знавъ нашихъ ôдносинъ галилейскихъ. Така робота для делікатного племени семитского за тяжка и неапетитна. Звѣстна бо рѣчь, що на такôй фѣрманцѣ прийдеся неразъ чоловѣкови настраждѣти на слотѣ и наплюзѣ, треба неразъ намерзнутись на куревѣльницяхъ и замателюгахъ, що ажь душу зъ чоловѣка выпирає, а нѣчо не поможе, ѣхати мусъ; иногдѣ оно й такъ буває, що въ чистôмъ полѝ снѣгъ зовсѣмъ закурить фѣру, а фѣрманъ може называтись щасливымъ, коли ему удасться утечи зъ кôньми до якои коршмы. Якъ же минула ся зла година та поверне до прикуренои фѣры, то часомъ забракне одна або друга пака зъ тютюномъ, за котрый треба ôдтакъ, якъ до сорты, заплатити кôльканацять або й кôлькадесять левôвъ. Така отже справа не має нѣякои принады для цѣкавыхъ сынôвъ Израиля, але ôдъ чого-жь жидôвскій розумъ? Той спекуляційный розумъ подає имъ легкій способъ зарôбку, не наражаючи своѣи шкôры на всякѣ немилѣ притычины.

Ось приходить терминъ на заарендованье ôдставы тютюну, жиды складають вадія, подають оферты и звычайно безъ трудности здобувають сей интересъ, бо зô стороны христіянъ не потребуютъ боятися конкуренціи. Маючи же въ своихъ рукахъ контрактъ готовый, не журяться фѣрманами, бо й до того найдуться охочѣ христіяне. Неоденъ христіянинъ возьме кôлькадесять левôвъ на конто сеи фѣрманки, ôдгакъ возить та возить тютюнъ то дô Львова то зô Львова, а жидамъ годѣ ся сплатити. Въ такихъ бо справахъ жиды тримаються однакои тактики: головный „ливерантъ“ не выплачує самъ заробленины, ино ôдсылає до свого вѣрника, а той вѣрникъ має въ Винникахъ крамницю зъ солодкими ликерами, зъ розолисами, нафтою, цукромъ, кавою, и такими иншими дрôбницями. Якъ же прийде фѣрманъ до обрахунку, то якъ стане вѣрникъ выраховувати его то за се то за те, то замѣсть выплатити ему кôльканацять левôвъ, всуне ему въ руку кôлька шôстокъ, якъ мовлявъ той, на „шмиръ“ до воза. Тымъ способомъ выходить цѣла справа на такій конець, що христіяне тяженько нагаруються фѣрманкою, а проворнѣ жиды безъ працѣ загортають львину часть зарôбку у свои карманы. Такъ оно бувало зъ давенъ-давна тай нѣхто тому не дивувався, не мовь-бы оно вже инакше й не могло бути.

Ажь сего року сталось оно троха инакше. Якъ прийшовъ бо терминъ до лицитаціи доставы тютюну, то окрôмъ жидôвъ приступила такожь зъ вадіюмъ и зъ офертою громада Пôдберѣзцѣ, стаючи смѣло до економичнои борбы зъ тыми мовь-бы у привилиґоваными монополистами до всѣхъ легкихъ а интратныхъ интересôвъ. Справа не була легка, жиды бо не любять дати побитись на тôмъ полѝ, котре уважали до теперь своею выключною власностею. Але хоть жиды подали о кôлько можь якъ найнизшѣ цѣны ôдъ метричного сотнара тютюну, то таки принято оферту Пôдберезчанъ на доставу тютюну на комору цлову у Львовѣ, на дворець Кароля Людвика и до Жовквы. Жиды казилися зô злости, страшили людей всякими способами, а навѣть черезъ третѣ особы давали значну квоту ôдступного, але громада не далась ôдвести ôдъ своѣи постановы, зложила кавцію 1300 зр., пôдписала контрактъ, та ôдъ Нового Року при Божôй помочи точно выповняє свои новôтнѣ обовязки. Въ першôмъ кварталѣ вплынуло въ громаду зарôбку brutto по 350 зр. на мѣсяць.

До сего интересу заохотили громаду мѣсцевый парохъ о. Терапонтъ Котовичъ и старшій учитель п Яницкій, за що имъ належиться похвальне признанье. Такожь зъ приємностею згадати намъ выпадає, що якъ Дирекція фабрики въ Винникахъ, такъ и Начальство коморы цловои у Львовѣ не ставляли трудностей громадѣ, але на супакъ, зъ всякою готовостею давали недосвѣднымъ въ сѣй справѣ громадянамъ потрѣбныхъ информацій и выражали имъ свое признанье, що прецѣнь разъ нашѝ люде приходять до розуму та смѣло беруться за интересы, котрѣ до сегодне жиды уважали своимъ выключнымъ монополемъ. И мы ôдъ себе засылаємо тымъ смѣлымъ Пôдберезчанамъ сердечне: Помагай Бôгъ вамъ!

Зъ пôдъ Залозець.

[Въ справѣ церковнои часописи.]

На мою допись въ „Дѣлѣ“ редакція „Душпастыря“ въ послѣднôмъ своѣмъ числѣ накинулась на мене мокрымъ рядномъ. Не для полемики я ôдповѣдаю на ѣи переписку, але для выясненя своихъ слôвъ, котрѣ высказавъ я въ справѣ церковныхъ часописей.

Сумне и бѣдне свѣдоцтво для нашого духовеньства — така часопись „Душпастырь“, малый двотыжденникъ, що въ жаденъ способъ не може (а то зъ охотою признає сама редакція „Душпастыря“) ôдповѣсти потребамъ нашого клиру. Тутъ не винно матеріяльне положенье нашого духовеньства, нѣ! — то есть знакомъ оспалости, що выплыла изъ скупого корму „Мира“, „Сіона“ и „Душпастыря“. А на тую оспалôсть единый лѣкъ: стôйна, добре редагована часопись, и то обѣмиста, що фахово обговорювала-бы всѣ тѣ предметы, о котрыхъ я згадувавъ: (проповѣди, мотивы честнотъ зъ нашои исторіи, будôвництво церквей и малярство въ прикладѣ до нашого обряду, и т. д.). А тымъ бо то й бѣда, що все то не входить въ програму „Душпастыря“! Програма мною выложена не есть фикційною, она дасться зреализувати за помочею Бога и добрыхъ людей-патріотôвъ, впрочѣмъ таку лишень програму диктують потребы нашого духовеньства. А най но Хв. редакція „Душпастыря“ прикрасить тую програму смѣлымъ патріотизмомъ, тогдѣ сотки людей будуть прикладати рукъ до житя такои часописи.

Годѣ менѣ змѣнити зъ моѣи дописи одно слово, „ѥже писахъ — писахъ“, мимо того, що редакція „Душпастыря“ закидає менѣ бракъ правдолюбія и консеквенціи. Правду моихъ слôвъ доказує кождый листокъ „Душпастыря“, дѣйстно переповненый „какословными созерцаніями“, а до полапаня консеквенціи потреба лише троха скромности. Хвальба за „Извѣстія зъ ювилею папы Льва XIII.“ — се „зерно слѣпôй курцѣ“ лучилось разъ на цѣлый вѣкъ „Душпастыря“. Слова за „напиханѣ“ були адресованѝ не лише до „Душпастыря“, але и до „Мира“ и „Сіона“, а на доказанье того чей же фактôвъ досыть!

А вкôнци мушу зазначити, що се не новина людямъ зъ нашои „парафіи“ учути такій докôръ, що мы легкѝ до буреня, але не до позитивнои працѣ. На той анахронизмъ застарѣлый и вывѣтрѣлый я не ôдповѣдаю, хоть я надѣявся, що Хв. редакція „Душпастыря“ закине моимъ словамъ, противно, занадто великій реализмъ и позитивизмъ. Вкôнци зазначую, що мои слова подиктували лише потребы и честь нашого духовеньства, любовь нашои церкви и нашого народу, и я радъ, що вывязалась надъ тымъ предметомъ дискусія. Чей же справа на тôмъ зыскає!

Б. П.

Зъ Коломыѣ.

[Школа промыслова въ Коломыѣ).

Дня 9 и 10 с. м. ôдбулися испыты въ тутешнôй школѣ промысловôй удержуваной переважно коштомъ мѣста. Першои днины бувъ испытъ курсу торговельного, на котрый записалося було по-надъ 20 ученикôвъ христіянъ и жидôвъ, але до кôнця вытревало 8 жидôвъ и 1 христіянинъ, а и тôй послѣдный слухавъ лише де-якихъ предметôвъ того курсу. Та обстанова вразила всѣхъ присутныхъ на испытѣ; зъ великимъ жалемъ запримѣтили всѣ, що межи христіянами нема ще доси охоты и не почулася потреба до наукъ торговельныхъ, котрѣ стали бъ имъ неразъ у великôй пригодѣ и дали-бъ добрый кавалокъ хлѣба. Зô знаменитого педагогичного и фахового дару учителя п. Балицкого користали — якъ сказано — лише жиды и ôдзначалися наслѣдования гôдною пильностею, бо результатъ испыту выпавъ що можь вдоволяючо.

На тотъ курсъ торговельный звертаємо увагу и нашихъ рускихъ кругôвъ, а особливо незаможныхъ, котрѣ не могуть образувати своихъ дѣтей у высокихъ школахъ. Розвиваюча-ся въ цѣлôмъ краю руска торговля а потому и розпочинаючій-ся рухъ економичный середъ рускои суспôльности вытворюють велику потребу людей фахово въ торговельныхъ наукахъ образованыхъ. Навѣть вже й нинѣ не можь розпочинати неодного дѣла користного, бо звычайно стає на тôмъ, що бракъ намъ людей дѣловыхъ. А шкода була бы велика, щобы великѝ и тяжкѝ заходы якъ дирекціи такъ и знаменитого учителя а дальше и значный коштъ мѣста черезъ бôльшу половиву христіяньского, ишли лише въ хосенъ жидамъ.

Дня 10. червня ôдбувся зновъ испытъ властивои школы промысловои, що складаєся зъ трехъ клясъ и однои клясы приготовляючои. Вписаныхъ було зъ-разу надъ 250 ученикôвъ самыхъ терминаторôвъ и челядникôвъ, котрѣ вечѣрными годинами и въ днѣ святочнѝ ходили до школы. Однакъ бôльша часть залишила школу, такъ що клясификованыхъ було 120 ученикôвъ, число все ще поважне. Дуже тяжку справу мали учителѣ зъ тыми учениками, бо майстры не все хотѣли ихъ пускати, а и сама дѣтвора ремѣсничa, выхопившися зъ пôдъ твердого майстерского рыґору, дуже часто замѣсть ити до школы, ишла по-за школу, щобъ налюбуватися волею. А мимо того учителѣ знали зъ великимъ посвященьемъ сповнити свою задачу и мимо найнекористнѣйшихъ для школы условій умѣли все таки осягнути значный поступъ. Мимо того, що учителѣ въ часѣ испыту звертали увагу на всѣ некористнѣ вплывы и трудности, то таки результатъ испыту робивъ користне вражѣнье, бо видно було, що молодѣжь ремѣсничa богато скористала ôдъ своихъ учителѣвъ. Заслуга тутъ учителѣвъ и дирекціи, котрѣ старалися всѣми силами выробити тôй школѣ добру славу, и то имъ удалося. Тожь зовсѣмъ справедливо пôднесли по испытѣ делегатъ рады мѣскои и одинъ властитель фабрики машинъ рôльничихъ — посвященье дирекціи и кружка учительского и зложили имъ добре заслужене признанье та подяку. И справдѣ, директоръ школы промысловои, проф. гимн. п. Т. Грушкевичь, зъ пожертвованьемъ свого здоровля ôдъ чотирохъ лѣтъ працює надъ подвигненьемъ тои школы, и не надаремно. Мило намъ було такожь пересвѣдчитися, що зô школы тои користало богато, таки половина рускои молодежи.

Ще годиться згадати про одно характеристичне интермеццо. Въ часѣ роздѣлюваня нагородъ обдарованѣ ученики середъ великои радости вертали скоро на свои мѣсця. Прийшла черга на малого жидка, дôставъ книжочку, але ôнъ не показавъ и найменшои утѣхи, а натомѣсть взявши въ руки нагороду, ставъ ѣи холодно на всѣ боки оглядати, мовь-бы оцѣнювавъ, кôлько она варта та до чого бы ся она придала. Сцена та выпала вельми комично и выкликала загальный усмѣхъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Комисія войскова угорскои делегаціи приняла по довшôй дебатѣ цѣлый преліминарь выдатковъ а делегатамъ представлено ôдтакъ одного вояка ôдъ пѣхоты въ новôмъ узброєню, котре має бути значно лекше якъ дотеперѣшне. — Въ комисіи для справъ заграничныхъ интерпелювавъ Апоній въ справѣ пôднесеня посольства въ Мадритѣ до ранґи амбасады. Гр. Кальноки ôдповѣвъ на то, що есть въ интересѣ монархичнôмъ, щобы Испаніи дати можность поступати на выбранôй дорозѣ. — Перше засѣданье комисіи буджетовои австрійскои делегаціи ôдбудеся въ понедѣлокъ въ полудне.

Президентъ министрôвъ Тисса ôдповѣдавъ вчера на интерпеляціи Апоніого, Уґрона и Пазмандіого въ справѣ парискои выставы. Ôнъ заявивъ, що не думавъ зовсѣмъ оскорбляти Францію и що гр. Кальноки зовсѣмъ зъ нимъ годиться. Коли на жаданье французского амбасадора гр. Кальноки ôднѣся до него, ôнъ (Тисса), высказавъ ему свое здивованье, якъ можна було его бесѣду такъ зле собѣ толкувати. Въ наслѣдокъ того заявленя мôгъ гр. Кальноки покликатися на порозумѣнье зъ правительствомъ угорскимъ. Апоній и Пазманди заявили ôдтакъ, що ôдповѣдь та вдоволяє ихъ, але Уґронъ не хотѣвъ нею вдоволитися. Опбсля приняла палата ту ôдповѣдь до вѣдомости значною бôльшостею голосôвъ.

Зъ Вѣдня доносять, що галицкій сеймъ має бути скликаный на день 4 вересня с. р.

Вѣсть о смерти цѣсаря Фридриха выкликала якъ у Вѣдни такъ и въ Пештѣ велике враженье. У Вѣдни знали о дуже грôзнôмъ станѣ цѣсаря вже о 9 год. рано и длятого сподѣвалися катастрофы кождои хвилѣ. Скоро лишь наспѣла до Пешту вѣсть о смерти цѣсаря Фридриха, выславъ цѣсарь заразъ кондоленційну телеграму до нѣмецкого амбасадора у Вѣдни а всѣ архикнязѣ, высокѝ достойники и бôльша часть министрôвъ, а такожь и французкій посолъ Декре, зложили особисто свое сочувство въ нѣмецкôй амбасадѣ. Зъ Берлина доносять, що цѣсарь Францъ Іосифъ прислався туды такожь кондоленційну телеграму до цѣсаря Вильгельма, до цѣсаревои Августы и до цѣсаревои Викторіи. На похоронъ до Фридрихскронъ має выѣхати архикн. Рудольфъ и въ тôй цѣли вертає вже до Вѣдня. Жалоба двôрска назначена на чотири недѣлѣ; першій двѣ недѣлѣ буде носитися велика жалоба а другѝ двѣ мала. Вчера бувъ театръ двôрскій замкненый. На биржи не зробила смерть цѣсаря великого враженя и паперы спали лишь незначно. Праса вѣденьска обговорює найблизшу ситуацію политичну тревожливо.

——

Въ справѣ програмы подорожи царя сего лѣта долосять зъ Петербурга до „Pol. Corr.“ що о выѣздѣ царя до Копенгаги доси навѣть и не думано. Царь зъ царицею зроблять лишь малу подорожь по финьскôмъ мори а ôдтакъ выѣдуть на великѝ маневры до Кременчука а зъ ôдси переѣдуть до Одессы а ôдтакъ поѣдуть на Кавказъ. Бюро Райтера доносить, що царь не поѣде такожь сего року до Самарканду, якъ то первѣстно було проєктовано Причиною що царь залишивъ сю подорожь, мають бути въ першôмъ рядѣ взгляды на ощадность а ôдтакъ не хоче царь, щобы подорожь его до середнои Азіи дала причину до всѣлякихъ коментарѣвъ зô стороны Англіи. Мин. Гирсъ не выѣзджає такожь на довшій урльопъ а перенѣся лишь на село до Финляндіи, зъ ôдки разъ на тыждень буде доѣзджати до Петербурга для залагоджуваня залягаючихъ справъ. — Вельми характеристичною для россійского славянофильства була-бы слѣдуюча вѣсть, наколи-бъ лишь була правдива. До „Pol. Corr.“ доносять именно зъ Петербурга, що гр. Игнатьевъ, предсѣдатель тамошного благотворительного комитета выѣхавъ до своихъ дôбръ въ катеринославскôй губерніи, котрѣ хоче продати въ дорозѣ парцеляціи нѣмецкимъ колонистамъ. Колонисты дають ему за десятину по 50 рублѣвъ, пôдчасъ коли мѣсцевѣ селяне не хотять дати бôльше якъ лишь по 30 руб.

——

Вѣсть о смерти цѣсаря Фридриха выкликала середъ берлиньского мѣщаньства глубокій жаль. Въ Берлинѣ не припускавъ майже нѣхто такъ скорои катастрофы, хочь вже вчера рано ходили по мѣстѣ глухѝ вѣсти, що цѣсареви значно погôршилося. Передъ замкомъ въ Фридрихскронъ збиралися були вчера на вѣсть о смерти цѣсаря тысячѣ людей. Кажуть, що цѣсарь мавъ дуже легку смерть. Передъ смертею мавъ ôнъ ще написати кôлька картокъ а межи иншими одну и до кн. Бисмарка. Цѣсарь умиравъ зовсѣмъ притомный, подавъ цѣсаревôй руку и споглянувъ ще очима въ небо, а ôдтакъ въ кôлька хвиль закôнчивъ житье. На годину передъ смертею збиралися були въ

палатѣ всѣ министры державнѝ Похоронъ цѣсаря ôдбудеся въ понедѣлокъ безъ всякои парады лишь при участи родины и войска; така була послѣдна воля покôйника. Нинѣ выставлено тѣло померщого на катафальку въ палатѣ. — Заразъ по смерти цѣсаря вывѣшено на палатѣ его сына князя Вильгельма багрянну хоругвъ, на знакъ, що ôнъ ставъ теперь цѣсаремъ нѣмецкои державы. Въ полудне выѣхавъ кн. Бисмаркъ зъ Фридрихскронъ до Почдаму, а о 2 год. почали заразъ бити дзвоны.

Новый цѣсарь, Вильгельмъ II. выдасть промакляцію о своѣмъ вступленю на престолъ, пôсля пруского звычаю, ажь по похоронѣ померщого цѣсаря. Теперь розôслано лишь урядове завѣдомленье до всѣхъ амбасадъ нѣмецкихъ и приказъ, щобы нотификували вступленье нового цѣсаря дотычнымъ правительствамъ. Нинѣ маѥ також войско зложити присягу новому цѣсареви. Цѣсарь Вильгельмъ II. родився 27 сѣчня 1859 р., а оженився 1881 р. зъ кн. Августою, донькою князя Фридриха Шлезвикъ-Гольштиньского и маѥ трохъ сынôвъ, зъ котрыхъ найстаршій, Вильгельмъ, теперѣшный наслѣдникъ престола, маѥ 6 лѣтъ.

На вѣсть о смерти цѣсаря Фридриха насѣли заразъ зъ рôзныхъ сторôнъ доказы сочувства для родины померщого. Въ Берлинѣ повывѣшувано въ мѣстѣ чорнѝ хоругви а маса народу выбралася заразъ до Почдаму. Въ мѣстѣ панує особливо середъ мѣщаньства и робôтникôвъ великій жаль по стратѣ цѣсаря. И за границею почтили такожь всюды память померщого цѣсаря. Французкій министеръ дѣлъ заграничныхъ зложивъ свое сочувство въ нѣмецкой амбасадѣ а такъ само зробивъ и президентъ Карно черезъ ген. Бриѳна. Въ италійскôмъ парляментѣ присвятивъ Криспи теплу згадку покôйникови и закрывъ засѣданье. Зъ Риму доносять, що цѣсарь Вильгельмъ повѣдомивъ папу телеграфично о смерти свого батька. Князь Уельскій выѣзджае нинѣ зъ найстаршимъ сыномъ на похоронъ до Берлина.

НОВИНКИ.

— **Редакторъ „Дѣла“ Иванъ Белей**, выѣздить завтра зô Львова на кôлька недѣль ôдпочинку и складае зъ нинѣшнымъ днемъ справы редакціи въ руки головного сотрудника, п. Кирила Кахникевича.

— **Степень доктора правъ** одержавъ дня нинѣшного въ университетѣ львôвскôмъ п. Володимиръ Шараневичь, концепистъ прокураторіи скарбу, сынъ проф. д-ра Исидора Шарандвича.

— **Поясненье бесѣды пос. Пернесторфера.** До Вѣдня приѣхавъ дня 14 н. ст. червня старшій прокураторъ зô Львова, совѣтникъ двору Зданьскій, щобы устно пояснити въ министерствѣ правосудія надужитя, пôднесенѝ въ бесѣдѣ пос. Пернерсторфера. Такожь и справа д-ра Яцковского маѥ бути при тôй нагодѣ полагоджена, бо якъ звѣстно, д-ръ Яцковскій пôднесъ закиды въ своѣмъ зажаленю, предложенôмъ цѣсареви, противъ деякихъ урядникôвъ судовыхъ. Головно ходить о то, якъ полагодити тѝ два стремленя: вѣденьскихъ управляючихъ властей, щобы конче доходити тѝ закиды, и львôвскихъ судовыхъ кругôвъ, щобы высказати, що такѝ доходженя суть цѣлкомъ злишнѝ.

— **Испытъ зрѣлости** въ гимназіи въ Яслѣ зложили помѣжъ иншими: Вол. Тейликъ, Ив. Дуркотъ, Вол. Дуркотъ, Вол. Глушкевичь, Стеф. Годфреѣвъ, Петро Годорскій (зъ ôдзнач.), Викт. Сѣнкевичь (зъ ôдзнач.). Вол. Сѣрацкій (зъ ôдзн.) и Юл. Воронка. — Въ гимназіи въ Сяноцѣ зложили испытъ зрѣлости зъ ôдзначеньемъ: Ладижиньскій, Василевичь, Кубецъ, Мазуръ, Новакъ и Цвйонкала.

— **Гостина архикнязя Рудольфа въ Боснѣ.** Дня 13 н. ст. червня приѣхавъ архикнязь Рудольфъ зъ женою Стефанією до Сараєва, де повитали ихъ зъ великимъ одушевленьемъ. На другій день по приѣздѣ перейшлись достойнѝ гостѣ по базарѣ, де закупили богато выробôвъ тамошного промыслу краєвого, були въ кôлькохъ турецкихъ мечетахъ и зайшли ажь за мѣсто до турецкои каварнѣ. Вечеромъ устроєно въ войсковôмъ касинѣ старосербскій обхôдъ весѣльный зъ танцями. Дня 15 н. ст. червня выѣхавъ престолонаслѣдникъ зъ архикнязем Оттономъ и генераломъ Аппелемъ на инспекцію до Фочи.

— **Въ головнôмъ Заведеню карнôмъ у Львовѣ** (въ Бриґидкахъ) ôдбулися дня 13 и 15 н. ст. червня испыты вязнѣвъ. Передъ испытомъ д. 13 пôдчасъ тихихъ службъ Божихъ, рускои и латиньскои, грали вязнѣ-музиканты пôдъ проводомъ свого учителя п. Ем. Левицкого побожнѝ арія. Выступило 31 музикантôвъ на скрипкахъ, кларнетахъ, трубахъ, тромбонахъ и на контрбасѣ. Гра вязнѣвъ выпала цѣлкомъ коректно; видко було, що учитель музики и самъ добре знае своє дѣло и не пожалувавъ свого труду для ученикôвъ. По богослуженю почались устнѝ испыгы II и III кл. Въ III-тôй клясѣ було 38 ученикôвъ, въ II-гôй 64. (Въ I-шôй клясѣ испытъ ôдбувся о два днѣ пôзнѣйше.) До школы мусять учащати вязнѣ (навѣть т. зв „вѣчняки“), що не переступили ще 35 року житя. Въ львôвскôмъ Заведеню карнôмъ панує дотычно языка выкладового повне рôвноуправненье Русинôвъ зъ Поляками, такъ що туды можна-бы справити членôвъ краєвои рады шкôльнои, окружныхъ радъ шкôльныхъ и панôвъ инспекторôвъ, щобы тамъ научилися, якъ то выглядае въ практицѣ рôвноправнôсть языкôвъ краевыхъ и якъ она показуеся користною зъ огляду педагогичного! Въ школѣ Заведеня карного учать Русинôвъ тôлько по руски, Полякôвъ по польски, а Жидôвъ (особливо зъ Буковины) по нѣмецки, а тôлько коли якій вязень хоче учитись котрого зъ двохъ другихъ языкôвъ, учиться его. Въ тôмъ дусѣ представився и испытъ: Русины ôдповѣдали по руски, Поляки по польски, а деякѝ Жиды читали зовсѣмъ добре и по руски. Обовязковыми предметами въ школѣ суть: языкъ рускій, польскій и нѣмецкій (пôсля народности вязня), рахунки, ґеографія, природознавство, рôльництво, садôвництво, пасѣчництво, хованье худобы, сельске будôвництво и рисунки. Треба ще знати, що кромѣ того вязнѣ учаться ремѣселъ: шевства, кравецтва, столярства и суконництва (выроблюють войсковѝ коцы). Учителѣвъ ѥсть въ школѣ двохъ: п. Ґарчиньскій веде III и II клясу, п. Левицкій I-шу и удѣляе науки музики и спѣву (взагалѣ для вязнѣвъ маючихъ здôбнôсть и охоту). Пересѣчно учиться въ школѣ 200 вязнѣвъ (а всѣхъ въ Заведеню около 1000). Кромѣ всего того що недѣлѣ и кождого свята ôдбуваються для вязнѣвъ неученикôвъ въ двохъ саляхъ, въ кождôй по 200 людей, популярнѝ выклады зъ господарства, наукъ природы, зъ физики, про всякѝ выпаходы, о обовязкахъ горожанъ супротивъ державы и законôвъ и т. п. Науки религіи удѣляють катихиты рускій, латиньскій и жидôвскій. При испытѣ показалося, що рускій катихитъ о. Темницкій завдававъ собѣ не мало працѣ, а що особливо припало всѣмъ до вподобы, то се, що о. Темницкій учивъ вязнѣвъ найвысшихъ основъ вѣры Христовои и моральности на практичныхъ примѣрахъ зъ житя людей и природы, доступныхъ зрозумѣню и дуже занедбанои людины. Испытъ ôдбувся пôдъ проводомъ прокуратора п. Ґиртлера. Зъ гостей явились мѣжь иншими крил. о. Билиньскій, одинъ крилошанинъ латиньскій, ôдпоручникъ окружнои рады шкôльнои и директоръ мужескои семинаріи учительскои п. Савчиньскій. На конець годиться высказати признанье за весь порядокъ въ уморальнюваню вязнѣвъ директорови карного Заведеня п. Голдасевичеви, чоловѣкови енергичному, але при тôмъ справедливому.

— **Добрый сусѣдъ**! Въ Ясени коло Лѣська ѥсть парохомъ латиньскимъ кс. Іосифъ Войнаръ. Зъ многихъ прикметъ того ксендза найважнѣйша та, що любить перехоплювати Русинôвъ до латиньского обряду. Одинъ рускій приходникъ написавъ урядово по руски письмо до кс. Войнара, упоминаючи ѥго, щобы покинувъ хапати душѣ. Одержавши таке письмо, кс. Войнаръ звернувъ ѥго и написавъ ôдъ себе ось що: „Quisquis sacerdos catolicus scit, linguam ecclesiasticam officiosam esse latinam, a potestate nostra ecclesiastica et commendatam et inculcatam, hacque lingua cum sacerdotibus vicinis utitur. Impertinentia esset mea ex parte, si cum sacerdotibus ruthenicis meis vicinis usus essem lingua franco-gallica exempli gratia, qua utor, sciens hos sacerdotes hac lingua ignaros esse. Variis linguis utor praeter linguam ruthenicam, ideo non possum facere usum ex illo scripto hic applicato, ideoque illud remitto sine effectu et rogo, ut mihi in his linguis correspondentiae officiosae mittantur, quibus utuntur homines eruditi, scissionibus politicis incorrupti. Et ego non utor lingua polonica, sciens, regnum Poloniae hac fanaberia a me non erecturum, etiamsi Off. parochiale hanc linguam accepisset..“ Замѣтити треба, що кс. Войнаръ добре умѣе по руски, а тôлько удавъ, що не умѣе, ôдчитавъ листъ, зъ котрого треба було вытолкуватись. Рускій священикъ выписавъ ему по латинѣ ту саму науку: „Ксьенже! не хапай рускѝ душѣ, бо буде зле!“ Дасться бачити, що ôнъ теперь ôдпише чи до рѣчи, чи зновъ ôдъ рѣчи — фанаберіи о ôдбудованю Польщѣ...

— **Вѣсти зъ Дрогобича.** Епископъ перемыскій д-ръ Лука Солецкій маѥ приѣхати зъ кôнцемъ сего мѣсяця на визитацію деканата дрогобицкого. — Дрогобицка рада мѣска выбрала на членôвъ мѣсцевои рады шкôльнои: о. Алекс. Тороньского, бурмистра Ксенофонта Охримовича, проф. д-ра Тому Ґавенду, д-ра Марка Воленера и Сам. Мендля. — Передъ кôлькома днями застрѣлився І. Кубичекъ, родомъ Чехъ, броварникъ зъ Гиравки.

— **Грôмъ** убивъ дня 9 н. ст. червня въ Лобôзвѣ, пов. лѣського, селянина Сташка Коника при роботѣ въ полі, коли сѣявъ овесъ.

— **Зъ Тернополя пишуть намъ**: Дня 17 (29) червня с. р. ôдправиться въ Тернополи о год. 10 тôй рано номинальне богослуженье за упокôй членôвъ филіи общества им. М. Качковского а о год. 2-гôй зъ полудня ôдбудуться въ комнатахъ Рускои Бесѣды (готель Ляндауа) загальнѝ зборы членôвъ филіи, на котрѝ маємо честь запросити всѣхъ П. Т. членôвъ филіи а не-членôвъ до приступленя въ члены. — Ôдъ Выдѣлу филіи.

— **П. Северинъ Обстъ**, знаный въ Галичинѣ малярь, спеціялистъ въ малюнкахъ типôвъ и природы Гуцульщины, выготовивъ новѝ два образы, оденъ малый „Музика и дѣвчина“ а другій бôльшій „Гуцулка“ и выставивъ ихъ въ салѣхъ выставы львôвского ôддѣлу Товариства штукъ красныхъ.

— **Фундація имени архикнязя Рудольфа** маѥ утворитись, пôсля рѣшеня архикнязя, зъ чистого доходу, одержаного зъ розпродажи твору „Австро-Угорщина въ словахъ и образахъ“. Фундація ся призначена для бѣдныхъ ученикôвъ зъ всѣхъ тыхъ краѣвъ, котрѝ описанѝ въ тôмъ творѣ. Чистый дохôдъ вже теперь дôйшовъ до ôсѣмдесять тысячѣвъ зр.

— **Дрôбнѝ вѣсти.** У Вѣдни згорѣла величезна фабрика выробôвъ столярскихъ братôвъ Шлимпъ на Бриґитенау; шкоду обчисляють на 150.000 зр.; 200 робôтникôвъ полишилось безъ роботы. — Доповняючѝ выборы одного члена до рады повѣтовои въ Новôмъ Санчи зъ мѣста Нового Санча розписанѝ на день 25 н. ст. липня. — Въ Вадовицяхъ померъ професоръ гимназіяльный Альбертъ Ґонсьоровскій. — Почетне горожаньство надала рада громадска мѣста Серету на Буковинѣ тамошному старостѣ п. Петрови Іосифовичеви и професорови тамошнои школы реальнои п. Климови Герасимовичеви. — Уланъ 11 полку, Иванъ Бойчукъ, родомъ зъ Жовквы, застрѣлився дня 13 н. ст. червня въ Штокеравъ коло Вѣдня.

Вѣсти зъ Аеп. Львôвскои.

Презенту на Петранку долѣшну надало ц. к. намѣстництво о. Сим. Конопцѣ зъ Волкова.

Зрѣкся презенты на Струтинъ, дек. перегиньского, о. Евст. Меруновичъ зъ Толщева.

До испыту конкурсового дозволено приступити оо.: Евг. Павлусевичови зъ Борусова, І. Дудиньскому зъ Ходачкова, Евг. Ляховичу зъ Воли гологôрскои и Ник. Демчишину зъ Золотникъ.

Введенѝ оо: І. Бѣлорускій яко завѣдатель Сопота, дек. скôльского и Вол. Борисевичъ яко парохъ Голоска, дек. львôвского.

Намѣстництво годиться на кан. институцію о. Іос. Бородіевича зъ Кутищъ на Якимôвъ, дек. буского.

Митр. Консисторія вставилася до ц. намѣстництва о рôчну пôдпомогу зъ религійного фонду для вдовы по бл. п. о. Покиньскôмъ зъ Бережницѣ.

Наука, штука и литература.

— „О книгахъ грунтовыхъ и о евиденціи катастральной написалъ Юліянъ Ив. Илевичь.“ — Пôдъ такимъ заголовкомъ появилась недавно брошура выдана „Обществомъ имени Качковского“ за мѣсяць червень 1888 р. Брошура та ѥсть вповнѣ гôдна уваги и займае въ нашôй популярнôй юридичнôй литературѣ зовсѣмъ не послѣдне мѣсце.

Авторъ представивъ ґенезу и значѣнье книгъ грунтовыхъ, ихъ внутрѣшный устрôй, згадавъ про закладанье книгъ грунтовыхъ, пояснивъ и выложивъ справу вписôвъ гипотечныхъ, условія, пôдъ котрыми може наступити интабуляція, пренотація и аднотація, якъ такожь пояснивъ приступно и докладно рôзницю тыхъ трехъ родôвъ впису гипотечного. Вкôнци першои части брошуры пояснено значѣнье спôльныхъ гипотекъ, а такожь способôвъ вношеня подань и рекурсôвъ въ справахъ гипотечныхъ, при кôнци-жь подано коротенькій показчикъ стемплевый.

Друга часть трактуе про катастеръ и евиденцію катастральну, о урядникахъ евиденційныхъ, ихъ правахъ и обовязкахъ, о доходженяхъ и помѣрахъ катастральныхъ, о ревизіи катастру, операхъ евиденційныхъ и о увôльненю ôдъ стемплевъ въ справахъ евиденціи. Тутъ розведенѝ такожь головнѝ постановы законôвъ зъ 23 мая 1883 (ч. 83 В. з. д.), зъ 20 марта 1874 (ч. 29 В. з. д.) и розп. мин. зъ 18 мая 1874 (ч. 43 В. з. д.).

Цѣла брошурка а особливо перша часть ѥи ôдзначаеся зъ однои стороны докладностею, бо авторъ старався зôбрати всѣ головнѣйшѝ постановы, що ôдносяться до книгъ грунтовыхъ и справъ табулярныхъ, а зъ другои стороны ясностею представленя рѣчи. Выкладъ у автора ясный и приступный, рѣчь спопуляризовина, о скôлько можна було спопуляризовати самѝ собою вже не дуже яснѝ и приступнѝ постановы закона гипотечного и другихъ додатковыхъ, а до него ôдносячихъ-ся законôвъ и розпоряджень; многѝ постановы поясненѝ практичными примѣрами а навѣть взôрцями подань судовыхъ, внутрѣшный видъ книгъ грунтовыхъ и вписôвъ уочевидненый подаными формулярами. Одно лише, що далось-бы закинути брошурѣ — то языкъ ѥи. О скôлько-бы то зыскала на вартости и практичности тая брошура, коли-бы була до того написала на живôмъ загально зрозумѣлôмъ и всѣмъ доступнôмъ народнôмъ языцѣ. А тутъ ажь жаль бере глядѣти, якъ авторъ (а може скорше редакція „изданій“) на силу убираѥ чисто народнѝ слова въ зовсѣмъ чужу одѣжь, чисто руску синтаксисъ переплѣтаѥ чудовищными и духови рускаго языка противными формами и на силу псуе гармонійнôсть прегарнои рôднои мовы. Мимо тои однакъ хибы, самъ трудъ автора заслугуе на признанье и не дасться заперечити, що дальшѝ совѣстнѝ труды ѥго въ тôмъ напрямѣ можуть принести немалый хосенъ для нашои юридичнои литературы. — *Д-ръ Е. О—й.*

Телеграмы „Дѣла“.

Берлинъ 16 червня. Цѣсарь Вильгельмъ II. выдавъ дневный приказъ до арміи въ котрôмъ каже, що перше своє слово въ такъ тяжкôмъ горю звертаѥ до арміи и стаѥ попереду неи въ тôй вѣрѣ, що она буде вѣрно и безвзглядно ѥму служити. Дальше покликуеся цѣсарь на славу свого дѣда и батька и прирѣкаѥ, що буде мати завсѣгды на оцѣ то, що мусить здати рахунокъ своимъ предкамъ зъ того, що пильнувавъ славы и чести своеи арміи.

Почдамъ 16. червня. Всѣ министры и кн. Бисмаркъ ôддали послѣдну честь померщому цѣсареви въ тôй комнатѣ де ôнъ померъ а ôдтакъ впущено до комнаты адъютантôвъ цѣсарскихъ, официрôвъ, службу двôрску и рядовыхъ почдамского баталіону. Завѣщанье цѣсаря ѥсть въ рукахъ министра цѣсарского дому и буде отворене въ присутности министра судôвництва Фридберґа. Жалобу по цѣсарю назначено на шѣсть недѣль.

Берлинъ 16 червня. Парляментъ нѣмецкій и прускій соймъ мають бути скликанѝ за ôсѣмь днѣвъ по похоронѣ цѣсаря.

Почдамъ 16 червня. Тѣло покôйного цѣсаря зложено на зелѣзнôй постели. Покôйникъ держить въ рукахъ кавалерійску шаблю а на грудехъ маѥ вѣнець, дарованый ѥму цѣсаремъ Вильгельмомъ по битвѣ пôдъ Вертъ. Черты лица страшно змѣнилися.

Букарештъ 16 червня. Въ окрузѣ Дороговои выбухли зновъ розрухи селяньскѝ, якъ кажуть въ наслѣдокъ агитацій якихсь официрôвъ.

Оголошенье.

Рада надзираюча зарегестрованого **Товариства ткачѣвъ въ Комарнѣ** зъ необмеженою порукою запрошуе всѣхъ до голосованя управненыхъ членôвъ Товариства на **I-шій Загальнѝ Зборы**, котрѝ ôдбудуться въ Комарнѣ въ сали школы мѣсцевои, або на случай перешкоды, въ льокали уряду громадского побôчь положеного, дня **28 го** н. ст. **червця 1888** о годинѣ **3. по полудни.**

Порядокъ дневный:

1. Справозданье Дирекціи зъ дѣяльности за рôкъ оборотовый 1887.
2. Справозданье комисіи ревизійнои зъ внесеньемъ на затвердженье билянсу и замкненье рахункôвъ.
3. Внесенье Рады надзираючои що-до подѣлу чистого зыску за рôкъ 1887.
4. Повѣдомленье о резигнаціи одного члена Рады надзираючои и выбôръ нового члена,
5. Потвердженье усуненя Радою надзираючою двохъ членôвъ Дирекціи и выбôръ двохъ новыхъ членôвъ.
6. Евентуальный выбôръ членôвъ Рады надзираючои на мѣсце уступаючихъ.
7. Змѣна статутôвъ:

а) въ цѣли розширеня власти Рады надзираючои, черезъ додатокъ до §. 33 бук. f) и додатокъ алинеи l);

б) въ цѣли ограниченя права голосованя на Загальныхъ Зборахъ (§. 33);

в) въ напрямѣ пôдвысшеня удѣлôвъ (§. 53.).

Яко легитимація до участи въ Загальныхъ Зборахъ послужить цертификатъ пôдписаный Презесомъ Рады надзираючои, по котрый члены до голосованя управненѝ зволять зголоситись до Дирекціи въ льокали Уряду громадского.

Комарно дня 13 червня 1888.

Володимиръ Липпиньскій,
презесъ Рады надзираючои.
Щастный Пѣховскій,
секретарь.

НАДÔСЛАНЕ.

П. Наполеонъ Голашевскій помѣстивъ въ „Дѣлѣ“ нѣбы-спростованче фактôвъ пôднесеныхъ въ бесѣдѣ посла Пернерсторфера въ радѣ державнôй дотычно моеи справы. Коли однаковожь спростованье то нѣчого не простуе, а противно, потверджуе фактъ мого увязненя, а п. Нап. Ґолашевскій идучи убитою дорогою цѣлу тую справу въ ложнôмъ свѣтлѣ представляе, длятого прошу Впов. Редакцію помѣстити въ „Дѣлѣ“ отсе спростованье спростованя п. Нап. Ґолашевского:

Що-до секвестраціи, то не на усильну просьбу Маріи Обмѣньскои и вѣрителѣвъ, але на моє представленье ставъ п. Ґолашевскій установленый секвестромъ III. части дôбръ Товстобабы, бо Марія Обмѣньска и Стахевичѣ представляли на секвестра Юліяна Обмѣньского, а Мендель Бандлеръ, ведучій секвестрацію, свого ôтця Нухима Бандлера; я же, яко ипотечно забезпеченый спôвластитель всѣхъ зъ дôбръ Товстобабы части III. на часъ житя Маріи Обмѣньскои, а безпосередный властитель чи то доживотныхъ всѣхъ доходôвъ зъ тыхъ дôбръ на случай смерти Маріи Обмѣньскои, представивъ-ємь на секвестра тыхъ дôбръ п. Едвина барона Гогендорфа и п. Напол. Ґолашевского секвестромъ установивъ, що стверджують акты секвестраційнѝ. Не мôгъ такожь п. Нап. Ґолашевскій заразъ по установленю секвестраціи просити о увôльненье ôдъ обовязку секвестра нѣбы зъ причины моихъ противныхъ жаданъ интересамъ властительки и вѣрителѣвъ, якъ ôнъ то говорить въ своѣмъ спростованю. Доперва въ лютôмъ 1881, коли п. Нап. Ґолашевскій, не дбаючи зовсѣмъ о засеквестрованѝ добра, допускався рôзныхъ неправильностей, тогдѣ ажь выступивъ я противъ него, що донесу о ѥго поступкахъ ц. к. судови и ажь тогдѣ то учинило, що ôнъ зрѣкся уряду секвестра, стараючись всѣмъ своимъ вплывомъ, щобы ѥго союзникъ п. Юлій Обмѣньскій на мою и иншихъ вѣрителѣвъ шкоду зôставъ секвестромъ III части дôбръ Товстобабы. П. Нап. Ґолашевскій не повнивъ уряду секвестра бозинтересовно, якъ говорить, бо ц. к. судъ въ Бережанахъ зъ д. 21 грудня 1887, ч. 4192, признавъ ему за той почетный урядъ 300 зр. ав. Въ якій способôбъ п. Ґолашевскій урядъ секвестра выповнивъ, о тôмъ свѣдчить жалоба внесена противъ него, а именно закиды що-до рахункôвъ. Союзникомъ п. Нап. Ґолашевского бувъ п. Юлій Обмѣньскій, и ôнъ то зробивъ спôльно зъ п. Ник. Ґолашевскимъ, що нѣбы-то Банкъ кредитный Галичины на лицитаціи за дорогѝ грошѣ купивъ добра Товстобабы, а п. Нап. ôдъ того-жь Банку також нѣбы за великѝ грошѣ набути мавъ добра III. часть Товстобабы. Але я тому дорогому набутю перечу и говорю, що якъ Банкъ такъ и п. Нап. Ґолашевскій за дешевѝ грошѣ набули згаданѝ добра. А якъ тѝ обѣ справы купна и продажи на мою и вѣрителѣвъ шкоду ôдбувалися, а такожь хто мене и длячого маєтку позбавивъ, то выскажу и выясню передъ ц. к. судомъ, якъ мене запытае.

Дивоглядным на правду выдаеся твердженье п. Нап. Ґолашевского що-до жалобы о образу чести. Коли п. Нап. Ґолашевского не ображало черезъ кôльканацять лѣтъ разомъ зô мною ѣсти, пити, полювати, майже щоденно мене до себе запрошувати и въ мене зъ своими дальшими и близшими свояками и знакомыми бувати, и то ажь до часу, коли въ рôкъ по обнятю черезъ него секвестра я змущеный бувъ противъ него яко секвестрови выступити, — то не може говорити той-же п. Нап. Ґолашевскій, що на закиди тяжкѝ, котрѝ я ему въ Отвертôмъ листѣ закинувъ, длятого не ôдповѣвъ, бо ѥго свояки упевнили ѥго и переконали, що то ему ухибило-бы коли-бъ выступивъ въ оборонѣ своѣй противъ мене. П. Т. Публика зволить ласкаво оцѣнити таке нелогичне твердженье п. Нап. Ґолашевского. Я же высказую, що длятого п. Нап. Ґолашевскій не выступивъ въ оборонѣ своеи обиджено чести, бо бувъ переконаный, що то, що я ему и ѥго спôльникамъ закинувъ, ѥсть правдою и що то доводами ствердити могу.

Впрочѣмъ все, що п. Нап. Ґолашевскій въ часописяхъ рускихъ и польскихъ яко спростованье на мову посла п. Пернерсторфера навѣвъ, ѥсть чистымъ скривленьемъ правды и фактичного стану рѣчей. Де-що ширше про тую справу я умѣстивъ въ ч. 165. „Kurjer-a Lw.“ зъ д. 15 с. м.

Львôвъ д. 13. червня 1888.

Кароль Обмѣньскій.

Staines
LINOLEUM,
F. Walton's Patente.
Kork-Teppiche.
A. Reichle, Wien, I., Kolowratring 3

Властивою въ тôмъ краю розширеною хоробою єсть

НЕСТРАВНÔСТЬ.

Нова кухня и новый спосôбъ житя суть причинами тои недуги, на котру зъ нечевя западаємо. Деякй люде терплять болѣ въ грудехъ и бокахъ, деколи такожь болѣ въ спинѣ; чуються ослабленими и сонными, мають злый посмакъ въ устахъ, особливо зъ рана; якійсь рôдъ липкого слизу громадиться на зубахъ; апетитъ ихъ єсть лихій, въ жолудку лежить у нихъ мовь якійсь тяжкій тягаръ, а часами чують въ жолудковôй ямѣ якійсь неозначеный рôдъ ослабленя, котрый не даєся усунути поживаньемъ стравы. Очи западають, руки и ноги зимнѣють и стаються липкими; по якôмсь часѣ являєся кашель, зъ початку сухій але по кôлькохъ мѣсяцяхъ въ супроводѣ зеленавыхъ харкотинъ; дôткненый тою недугою чуєся завсѣгды втомленымъ. Сонъ здаєсь єму не приносити нѣякого выпочинку; потôмъ стаєся нервовымъ, дразливымъ и невдоволенымъ, догадуєся завсѣгды чогось злого: коли нагально пôднесеся, запоморочує єго и здаєся єму, що цѣла голова довкола ходить; єго внутренности затыкаються, єго шкôра стаєся часомъ сухою и горячою; кровь густѣє и лѣниво кружить, бѣлко въ оцѣ прибирає жовтаву барву; мочь ôдходить менше и темнои барвы и лишає по довшôмъ стояню осадъ на сподѣ; опôсля ôдбиваєсь єму часто страва, при чѣмъ запримѣчає деколи солодкій, деколи квасный смакъ и часто въ супроводѣ битя серця; єго зрокъ зменшаєся, мурашки стають му передъ очима и дôзнає чутя тяжкого утомленя и великои безсильности. Всѣ тіи ознаки выступають на перемѣну и припускаєся, що майже третина людности того краю терпить одну або другу форму тои недуги. Черезъ „Shäker-Extrakt" бере кисненье стравъ такій оборотъ, що пожива дôстаєся хорому тѣлу и давне здоровлье вертає. Сила того лѣку єсть справдѣ чудова. Миліоны и миліоны фляшокъ уже спродано а число свѣдоцтвъ, котрй цѣлющои силы того лѣку доказують, єсть надзвычайне. Сотки хоробъ, котрй мають найрозличнѣйшй имена, суть наслѣдками нестравности; но коли се послѣдне лихо усунеся, то счезають такожь другй, бо тіи суть лише ознаками правдивои хоробы. Лѣкомъ тымъ єсть „Shäker-Extrakt". Свѣдоцтва тысячей, котрй говорять похвально о цѣлющихъ прикметахъ того-жь, доказують се понадъ всякй сумнѣвы. Сего знаменитого лѣку можна у всѣхъ аптикахъ дôстати. 2134 (16—24)

Особамъ, котрй терплять на затканье, потреба „Сайгеля пигулокъ прочищуючихъ" въ полученю зъ Shäker-Extrakt-омъ. **Сайгеля пигулки прочищаючй** лѣчать затканье, проганяють пропасницю и простудженя, освободжають ôдъ болю головы и не допускають жовтачки. Хто ихъ разъ спробовавъ, той певно ихъ буде дальше уживати. Они дѣлають повôльно и не справляють болѣвъ. — Цѣна: 1 фляшка Shäker-Extrakt-у зр. 1·25, 1 коробка „Сайгеля пигулокъ прочищаючихъ" 50 кр.

Перестерѣгаєся передъ наслѣдованями безъ вартости та ще шкôдными.

Ридлинґсдорфъ коло Пинкафельдъ, 5 жовтня 1887.

Вповажаный Пане! Се справдѣ чудо, що сей „Shäker-Extrakt" дѣлає такъ успѣшно. Высказую мою найсердечнѣйшу подяку. Пришлѣть якъ найскорше 1 фляшку екстракту и 1 коробку пигулокъ за послѣплатою

Іосифъ Шранцъ.

Властитель „Shäker-Extrakt-у" A. I. WHITE,
Limited, London 35 Farringdon Road E. C.

Haupt-Depot und Central-Versandt

von „Shäker-Extract" und „Seigels-Pillen"

JOHANN Nep. HARNA, Apotheke „Zum goldenen Löwen" in Kremsier (Mähren).

Дальше можна дôстати въ аптикахъ **Галичины и Буковины** въ слѣдуючихъ мѣстахъ:

Львôвъ, І. Блюменфельдъ, Карчевскій, Г. Крижановскій, Жиг. Рукеръ, Байзеръ и І. Вевюрскій; **Чернôвцѣ,** д-ръ Іос. Барберъ, І. Голихôвскій, В. Бельдовичь; **Бяла, Бояны, Бржеско, Броды,** М. Кулакъ; **Дрогобичь,** Айхмилеръ, Рачка; **Дукля, Гурагомора, Ярославъ,** Вислоцкій; **Озѣрна, Камѣнка, Коломыя,** Е. Штенцель, І. Сидоровичь; **Копычинцѣ,** М. Редеръ; **Кракôвъ,** І. Травчиньскій, Сѣдлецкій, В. Редикъ, Е. Штокмаръ; **Лисько, Новый Санчь, Перемышль,** Нагликъ; **Подгурже, Пôдволочиска, Пôдкамѣнь** коло Бродôвъ, **Ряшѣвъ, Роздôлъ, Рава руска, Живець, Самбôръ, Скавина, Станиславôвъ,** Альбинъ Амировичь, А. Байль, Г. Мацура; **Стрижôвъ, Стрый, Сучава, Тернонôль,** Ф. Ямругевичь, Л. Фляйшманъ, Г. Кагане; **Тарнôвъ,** Ходацкій, Е. Ранкъ; **Товмачь, Варяжь, Вишня, Войничь и въ многихъ аптикахъ по иншихъ мѣстахъ державы.**

Перла Карпатъ въ горѣшнôй Угорщинѣ, ôддалена ôдъ стаціи зелѣзничои Тепля-Тренчинъ-Теплѣцъ на шляху долины Ваги о 20 минутъ, зъ Кракова черезъ Одербергъ Силлейнъ можна тамъ всѣдати за 9 годинъ, має 32°R. и єсть найлѣпшими и найсильнѣйшими купелями противъ **ревматично-гостцевыхъ недугôвъ.** Мають красный великій паркъ, водопроводы зъ гôрскихъ жерелъ, добрй помешканя, знаменитй реставраціи и чудову околицю.
2399 10—10

КУПЕЛѢ СѢРЧАНЙ ТРЕНЧИНЪ-ТЕПЛИЦЪ

Въ тôмъ сезонѣ отворяться по разъ першій нововыбудованй купелѣ „hammam", выряджений зъ орієнтальнымъ люксусомъ, маючй, елегантнй осôбнй купелѣ и котрй пôдъ кождымъ взглядомъ варта побачити. На всѣхъ бôльшихъ стаціяхъ зелѣзничихъ можна купити билеты до ѣзды тамъ и назадъ по зниженôй цѣнѣ. Сезонъ починаєся 1 мая. Илюстрованй програмы высылає даромъ **зарядъ купелевый**

І. & С. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНѢ (BRÜNN)

улиця Фердинанда ч. 7/d

высылають за послѣплатою:

Матерія модна въ кратки, на сукнѣ жѣночй, зъ чистои вовны 90 цм. широка, 10 м. зр. 8·50.

WOLL-ATLAS, у всѣхъ модныхъ краскахъ, 90 цм. ширины, 10 м. зр. 6·50.

Кашмиръ, у всѣхъ модныхъ краскахъ, 90 цм. ширины, 10 м. зр. 4·50.

BAIGE, (найновѣйшй краски, 100 цм. ширины, 10 м. зр. 9·50.

Матерія брокатô, у всѣхъ краскахъ, 60 цм. ширины, найновѣйшй десенѣ, 10 м. зр. 4.

Кретонъ, на сукнѣ жѣночй, добрый до праня, найнов. взоры, 70 цм. шир. 10 м. зр. 2·80.

Dreidraht, 60 цм. шир. ясно або темно сѣрый, 10 м. Іа. зр. 3·50. IIа. зр. 2.80.

Матеріи на шляфроки, такожь на жѣночй сукнѣ) 60 цм. шир. въ кратки, 10 м. зр. 2·50.

Гарнитуры покрывалъ, (2 на лôжко а 1 на стôлъ) зъ рипсу зр. 4·50. зъ джуты зр. 3·50

Занавѣсы джутовй, турецкй десенѣ (2 бôчнй и 1 драперія) загально зр. 2·30.

КИЛИМКИ ДО ХОДУ, дуже тревалй, 10—11 м. довгй Іа. зр. 6 —, IIа. зр. 3·50.

Ковдра до накрываня, зъ атласу зр. 8·50, зъ rouge зр. 3.

ПОЛОТНО ДОМОВЕ, 29 вѣдень. лôктѣвъ, 1 штука 5/4 зр. 5·50. 4/4 зр. 4·20.

Веба-Книгъ, 30 лôктѣвъ, лѣпша ôдъ полотна, 1 шт. 5/4 зр. 7·50, 4/4 зр. 5·80.

ШИФОНЪ, 30 лôктôвъ, 90 цм. шир. 1 шт. Іа. зр. 5·50, IIа. зр. 4·50.

ОКСФОРДЪ, 29 лôктѣвъ, найновѣйшй взоры, 1 шт. Іа. зр. 6·50, IIа. зр. 4·50.

КАНЕВАСЪ, на простирала, 29 лôктѣвъ, 1 шт. Іа. зр. 6., IIа. зр. 5·20.

Адамашковый Градль 30 лôктѣвъ, 1 шт. Іа. зр. 8·50, IIа. зр. 5·50.

СКАТЕРТИ, полотнянй, у всѣхъ краскахъ, 3 шт. 8/4 зр. 2.— 6/4 зр. 1

СЕРВЕТЫ, полотнянй, 4/4 въ квадратѣ, 6 шт. зр. 1·20.

РУЧНИКИ, полотнянй, 6 шт. зъ тороками зр. 1·80 зъ бордюрою зр. 1·20.

ПРОСТИРАЛА, несшиванй, 2 м. довгй, 1½ м. широкй, 1 шт. зр. 1·50.

СѢННИКИ, зъ джутового полотна, комплетнй, великй, 1 шт. Іа. зр. 1·40, IIа. 90 кр.

Коцики передъ лôжко, найновѣйшй десенѣ, зъ флянелѣ, 1 пара зр. 2., зъ джуты зр. 1·30.

Взôрцѣ даромъ и франко.

2346 17—26

КОНКУРСЪ.

Окружна Народна Торговля въ Сяноцѣ пошукує субъєкта зъ платнею рôчно 300 зр. и вôльнымъ помешканьемъ. Докладне знанье руского языка въ письмѣ и словѣ и практика въ торговли корѣнныхъ товарôвъ жадаєся безусловно. Особы могучй зложити кавцію одержать осôбну ремунерацію, зависиму ôдъ умовы и высоты кавціи. Прошеня, заосмотренй потрѣбными свѣдоцтвами, принимаються до 1 н. ст. липня с. р.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СИРІЮСЪ"

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручає добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ôдъ продуцентôвъ зъ Америки полудневои.

Коштує у Львовѣ:

1 кильо 1·80 зр.

на провинціи:

4¾ кильо 9·15 зр. франко.

Ôдбирателямъ надъ 50 к. опустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родôвъ кавы, котрй оголошують иншй пôдъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто ôдъ продуцентôвъ, що можу доказати, и продаю єи найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Тріестѣ можна дôстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродає гуртôвникови на мѣсци, той знову гуртôвникови въ Европѣ, ôдъ тыхъ купує комисіонеръ, а ôдъ него ажь купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дôстане де инде по тôй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 119—?

Крѣсла до воженя хорыхъ

въ хатѣ и на улици, вôзки до сидженя, лежаня и воженя. Цѣны найдешевшй. Признали се першй лѣкарѣ Вѣдня.

Выключно лише у тапицера **Едварда Гроссманна** у Вѣдни, I. Singerstrasse ч. 10.
2491 2—2

КУ-

фры, торбы, торбинки до перевѣшеня и на цигара, футералы на цилиндры, капелюхи, палицѣ и парасолѣ, маньерки, ремѣнцѣ до пакункôвъ, подушки, шапки и всякй приборы до подорожи
2228 1—?

ВЪ ТОРГОВЛИ

БРАТÔВЪ ЛЯНГНЕРÔВЪ

Львôвъ, Галицка ч 16.

Цѣнники на жаданье даромъ.

ОПИРАЮЧИ-СЬ НА ДОВѢРІЮ

зъ якимъ ôдносяться майже ôдъ 20 лѣтъ до нашого „Якорного проганяча недугъ" (Anker-Pain-Expeller), уважаємо своєю повинностею такожь **тыхъ** запросити до спробованя, котрй сего улюбленого средства домового ще не знають. Оно не єсть нѣякимъ средствомъ тайнымъ, але **строго ретельнымъ, умѣєтно** зложенымъ препаратомъ, котре справедливо заслугу, щобы єго всѣмъ **терплячимъ на гостець и ревматизмъ** яко **зовсѣмъ певне** поручити. Найлѣпшимъ доказомъ того, що многй хорй, котрй выпробовали другй дуже захвалювнй средства, **зновъ таки до успѣшного Pain-Expeller-а беруться.** Черезъ порôвнанье власне пересвѣдчилися, що не лише **ревматичнй болѣ,** якъ **ломанье въ членахъ и пр.** а такожь **болѣ зубôвъ, головы, хребта, кольки и проч.** найпевнѣйше уступають черезъ натиранье „експелеромъ". За **дешеву цѣну 40 кр.,** 70 кр, взгл. зр. 1·20 може навѣть небогатый набути, а грошѣ якъ безчисленнй успѣхи доказують, надармо не выкидаються. Стерегтись треба передъ шкôдливыми пôдробленями и принимати лише „Pain-Expeller" зъ знакомъ **якора** яко правдивый. На складѣ въ премногихъ аптикахъ, головный складъ: Apotteke zum Goldenen Löwen въ Празѣ. Близшй вѣсти подають: F. Ad. Richter et C°. Вѣдень.
2161 33—51

Тайна красы

выробу ПЕТРА КРОКЕВИЧА аптикаря въ Краковѣ.

Неимовѣрне подивлянье и надзвычайне признанье зô стороны красавиць для сего чудового и незвычайно скоро дѣлаючого средства робить, що сей препаратъ, выробу Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ, розхаплюють зъ нечуваною скоростею. Crême сей, справедливо названый „Тайною красы", ôддаляє въ тягу однои ночи всяку неделикатнôсть, ствердженье, червонôсть шкôры, прищѣ, угры и лишаѣ гинуть безповоротно по ужитю сего знаменитого и найпевнѣйшого въ своихъ наслѣдкахъ средства котре навѣть лице поморщене чудово робить молодшимъ, надаючи єму красный справдѣ молодечій цвѣтъ. Уживаный щоденно на нôчь, чудово заховує цвѣтъ ôдъ всякого ствердненя шкôры, якъ рôвно-жь и ôдъ передвчасныхъ морщинъ. Тому то повинно се средство находитися въ тоалетѣ такъ молодои и краснои паночки якъ и красивои дамы.

Цѣна 1 зр, 1 зр. 50 кр. и 2 зр. 2398 20—?

И. ИГНАТОВИЧЬ

у Львовѣ. ул. Коперника Ч. 3., въ Краковѣ, Суконницѣ Ч. 20, въ Чернôвцяхъ Ринокъ Ч. 2.

поручає свого выробу

до выгубленя насѣкомыхъ домашныхъ, ôдзначенй 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипльомами признаня на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ.

именно:

ФЕНИЛИНЪ до вынищеня молѣвъ зъ зародишами въ сукняхъ, футрахъ и мебляхъ, фляконъ **60** кр.

Ґрильонъ выгубляє швабы, караконы, стоноги, свѣркуны, щипавки, каралюки, прусаки и т. п. — фляконъ **30** кр.

Зела антимолевй до перехованя футеръ, пуделко **30** кр.

МИКОТОНЪ непохибне средство до выгубленя блощиць — фляконъ **50** кр.

ПАПѢРЪ АНТИМОЛЕВЫЙ хоронить ôдъ молѣвъ футра, сукнѣ, портієры, заслоны и меблѣ, штука **3** кр.

ПОРОШОКЪ ПЕРСКІЙ (дальматиньскій) до выгубленя блохъ и т. п. насѣкомыхъ, пачка **5, 10** кр. фляконъ **20** и **30** кр.

ПАПѢРЪ НА МУХИ
штука **3** кр.
2424 8—?

АЛИХЕНІЯ
непохибне средство до вынищеня домашного гриба, кильо **40** кр. при сто кильо начинье даромъ.

ИСИДОРЪ ВОЛЬ

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 6

поручає Впов П. Т. Публицѣ свôй выключный складъ

Россійскои гербаты.

Одержує правильно що тыждень свѣжій транспортъ найлѣпшои гербаты зъ Москвы и поручає єи пôсля побôчь стоячого цѣнника

Замовленя залагоджуєся найретельнѣйше и скоро, такожь за послѣплатою, опакованье франко.

Особливо звертаєся увагу на 3знаменитй роды К. & С. Попова.

	зр	кр
Кайсовъ, знам. чорна ½ кильо .	1	60
„ „ мелянжь „ „ .	1	80
Сушонгъ, знаменита „ „ .	2	—
„ найлѣпша „ „ .	3	—
Мелянжь караванна „ „ .	4	—
Фу-чу-фу (Ч. I. „ „ .	3	20
„ (Ч. II. „ „ .	4	60
„ (Ч. III. „ „ .	6	—
К. & С. Поповъ (фунтъ 1 р. 60 р.	2	40
„ („ 2 „ — „	3	—
„ („ 2 „ 50 „	3	75
Высѣвки (знаменита ½ кильо . .	1	60
„ (Г. prima „ „ . .	1	80
„ (non plus ultra „ . .	2	50

Ласкавй порученя почтою, опакованье франко. 2475 3—20

ПЕТРО КРОКЕВИЧЬ

аптикарь въ Краковѣ

улиця Баштова при плянтахъ (рôгъ Ринку Клепарского)

поручає власнй выробы

яко правдиву одиноку добычь найновѣйшихъ часôвъ, приносячу хорому неоцѣненй, спасеннй користы, о чѣмъ свѣдчать щоразъ численнѣйшй признаня похвалы и т. п., якъ неменше посвѣдченье лѣкарске, а именно:

До Высокоповажаного пана Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ.

Въ численнôй моѣй практицѣ уживавъ я перерôбки лѣчничй выгаданй и выробленй Вами, завсѣгды зъ знаменитымъ успѣхомъ въ недугахъ, противъ котрыхъ они пристосованй. Препараты Вашй ôдзначалися одноцѣлою якостею що-до формы и доброты, не пôдпадали розкладови, приємнй въ уживаню а певнй въ бажаныхъ наслѣдкахъ. Мыло менѣ проте высказати Высокопов. панови моє цѣлковите признанье, заразомъ желанье дальшои такъ успѣшнои працѣ въ щасливо начатôмъ напрямѣ для добра недужои людскости. — Щасть Боже!

Львôвъ дня 16 марта 1888 р. **Др-ъ Юлій Корвинъ Гонсьоровскій** лѣкарь зелѣзницѣ Кароля Людвика.

Вино хинове, средство лѣчниче, взмагаюче силы, стравнôсть, надзвычайно поручане, особливо у женщинъ слабосильныхъ, блѣдыхъ и т. п.

Вино хинове зъ зелѣзомъ, поручане молодымъ особамъ для осягненя зросту и розвою тѣла, надає крови силу, збôльшаючи скôлькôсть тѣлокъ крови, змôцняючи жолудокъ пôдносить апетитъ, лѣчить загальнй ослабленя, блѣдачку и т. п., а одиноке для реконвальесцентôвъ по хоробахъ горячковыхъ вынищаючихъ.

Вино зелово-ромбарбарове, вытягъ винный зъ правдивого корѣня Ревеня хиньского (Radix rhei chinensis) и зелъ, збôльшаючихъ рухи хробачковй кишокъ черезъ то легко розвôльняюче; знамените въ затканяхъ, часто повтаряючихъ-ся здутяхъ, довготреваючôмъ катарѣ, дванацятницѣ и въ упорчивôй жовтачцѣ.

Вино зелово-пепсинове, вытягъ зъ зелъ краєвыхъ и найлѣпшои пепсины de Rostock, одиноке успѣшне средство пôдносяче травленье, розпускаюче бѣлко, затымъ одиноке въ нестравности, хроничныхъ катарахъ жолудка або на тлѣ туберкуличнôмъ атоніи кишокъ у людей старыхъ, дуже помôчне у дѣтей зле ôдживлюваныхъ, анемичныхъ и шкрофуличныхъ.

Амигренъ, незрôвнана помôчь въ сильнôмъ болю головы. Ложочка ôдъ кавы зажита успокоює найсильнѣйшу мигрену.

Кальльонъ, одиноке средство на найстаршй и найдолегливѣйшй нагнѣтки. По насмарованю нагнѣтокъ сейчасъ перестає болѣти, а въ 24 годинахъ ôдпадає безъ найменшого болю.

Хильоль, лагодить по кôлькоразовôмъ ужитю найбôльшй болѣ ревматичнй, пострѣлы, подагру и т. п

Сарсапариліянъ зъ корою хиновою, узнаный яко найлѣпше средство въ немочахъ походячихъ зъ зôпсутя сокôвъ и зъ ôдти повстаючого вадливого складу крови, въ недокровности и т. п.

Зѣлье грудне зô свѣжихъ, лѣчничихъ зелъ волоскихъ, котрй вже неразъ навѣть въ прикрыхъ розличныхъ выпадкахъ слабости давали надсподѣване полѣпшенье терплячому, то въ слабостяхъ грудныхъ то легкихъ, противъ астмы, всякои душности и т. п. Усувають они тяжку дыхавицю, всякй закатареня легкихъ и грудей, зафльегмленя, кольки въ грудехъ, упорчивый кашель и т. п. Цѣна зр. 1·20.

Сиропъ грудный при тяжкихъ або застарѣлыхъ немочахъ, уживаный буває рôвночасно зъ зѣльемъ льоретаньскимъ противъ сухотъ и слабостей грудныхъ и легкихъ и т. п Цѣна 2 зр.

Кроплѣ жолудковй. Средство знамените и незрôвнане у всѣхъ слабостяхъ жолудка Цѣна 35 кр. 2068 50—0

Замовленя выконуєся ôдворотною почтою.

Зъ численныхъ подякъ наводимо ось тй:

Высокоповажаный Пане Аптикарю!

Бажаю, щобы кождому хорому такъ знаменитый успѣхъ давали лѣки зъ Вашихъ выробôвъ, якъ моѣй женѣ, котрй надсподѣвано успѣшно дѣлали и прошу о надôсланье менѣ ще Амигренъ и капель жолудковыхъ. Зъ поважаньемъ

Пшôвъ д 3 липня 1887 р *Леопольдъ Ковалик*
(Рыбникъ, Oberschlesien).

Высокоповажаный Пане!

Узнаю дѣйстну успѣшнôсть Вашихъ выробôвъ, досвѣдчивши на собѣ — Се посвѣдчаю ретельно. Зъ поважаньемъ

Schönpriesen b. Aussig 25 мая 1787 р. *Новаковскій*
директоръ фабрики цукру.

Вп Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви въ Краковѣ.

Страдаючи ôдъ пôвтора року на сильный, невылѣчимый кашель, сполученый зъ рôзными тяжкими недугами, мимо тутешныхъ радъ лѣкарскихъ, чувся я безъ надѣѣ житя, а яко отець кôлькоро дѣтей, хапаючись вкôнци рôзныхъ способôвъ до поратованя здоровля, случайно зъ порады чужои приязнои менѣ особы, уживъ я „Зѣля грудного" выробу аптикаря Вповажаного Пана Петра Крокевича, и по ужитю чотырохъ пачокъ „Зѣля грудного" и Сиропу ôдзыскавъ цѣлковито здоровлье, могучи о власныхъ силахъ уже працювати и тымъ чиномъ бодай частину щастя дѣтемъ моимъ удѣлити. Чуюсь тому спонуканымъ заявити найщиршу вдячнôсть Вповажаному Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви мѣсцевому, за вырôбъ „Зѣля грудного", бо житье моє лишь ужитю того Зѣля завдячую.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Кракôвъ, дня 28 мая 1886 р. *Михаилъ Трыбальскій,*
друкарь литографичный.

Высокоповажаный Пане!

Вычитавши зъ газетъ дня 28 мая с. р. подяку Вамъ Вповажный Пане, а почуваючись зарôвно до обовязку вдячности, маю честь тую-жь въ высокôй степени заявити Вамъ, Вповажный Пане, бо Ваше „Зѣлье грудне" и „Сиропъ", и въ загалѣ Вашй выробы не лишь менѣ самому, але дуже многимъ, де заходили сумнѣвы що-до здоровля давали чудный успѣхъ. Маючи отже много завдячити Вашимъ выробамъ, приймѣть Вповажаный Пане выразы моєи вдячности, а заразомъ зичливости, успѣху въ дальшôмъ розвою своихъ выробôвъ такъ для добра власного, якъ и зъ пожиткомъ для людскости!

Остаю зъ довжнымъ поважаньемъ *Кс. Е. Вернеръ,*
Кракôвъ 1 червня 1886 р. Реформатъ.

Честный Пане!

Страдаючи ôдъ 20 лѣтъ на гемороиды и упрямый бôль въ жолудку, на дыхавицю и сполучене зъ нею замуленье мѣхура, на затвердженье и иншй долегливости, уживъ я кôлька фляшокъ „Капель жолудковыхъ", котрй зробили менѣ надзвычайну пôльгу, що посвѣдчаю згôдно зъ правдою и совѣстею. *Фишеръ,*

Ряшѣвъ, дня 21 червня 1886 р. совѣтникъ ц. к. суду.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ **Иванъ Белей.** — Одвѣчальный редакторъ **Кирило Кахникевичь.** Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка пôдъ зар. К. Беднарского.

Ч. 126. Львôвъ, Понедѣлокъ 6 (18) червня 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека пайзнам. повѣстей“ выходить въ вôвторокъ и въ вôвторокъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ . .	18 зр.	на цѣлый рôкъ .	24 зр.
на пôвъ року . .	9 зр.	на пôвъ року . .	12 зр.
на чверть року .	4·50 зр.	на чверть року . .	6 зр.
на мѣсяць . . .	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ . .	16 зр.	на пôвъ року . .	8 зр.
на чверть року . .	4 зр.	на мѣсяць . .	1·35 зр.

Редакція, Администрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія.

Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльний ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Цѣсарь Вильгельмъ II.

Недавный ще наслѣдникъ престола а ôдъ пятницѣ нѣмецкій цѣсарь Вильгельмъ II., сынъ помершого цѣсаря Фридриха III. и цѣсаревои Викторіи, родився дня 27 сѣчня 1859 р. въ Берлинѣ. Розказують, що коли ôнъ родився, фельдмаршалъ Врангель выходячи зъ княжои палаты, такъ оповѣстивъ стоячôй передъ нею товпѣ народу народженье дитины: „Все добре, дѣти; прийшовъ на свѣтъ здоровый рекрутъ, *якого лишь можна собѣ жадати*“. Слово „рекрутъ“ може и сталося характеристичнымъ для теперѣшного цѣсаря, бо зъ рекрута выробився ôпôсля воякъ, а войскова натура цѣсаря Вильгельма есть теперь его характеристикою. Новонародженому дитяти надано при хрестѣ имя Фридрихъ Вильгельмъ Викторъ Альбертъ, доперва пôзнѣйше стали его родичѣ кликати Вильгельмомъ и то имя лишилось ему вже на завсѣгды. До шестого року выхôвувався малый князь пôдъ надзоромъ придворнои дамы Добенекъ, а пôзнѣйше вжеажь до 1870 р. мавъ войсковыхъ гувернерôвъ. Ôдъ 1866 р. ажь до часу повнолѣтности образувався молодый князь пôдъ проводомъ д-ра Гинцпетера и пастора Перзіюса, ходивъ черезъ три роки до гимназіи въ Касель и зробивъ тамъ въ 1877 р. матуру. Въ тôмъ роцѣ оголошено его повнолѣтнымъ и надѣлено ордеромъ чорного орла. Теперь вступивъ князь до войска и служивъ при тôй самôй компаніи, котрои комендантомъ бувъ колись его батько. По пôврôчнôй службѣ въ войску поступивъ ôнъ на университетъ въ Бонъ и въ сю пору припадаѣ важне для теперѣшнои поры. его знакомство зъ архикн. Рудольфомъ.

Въ мартѣ 1878 р. ѣхавъ именно архикн. Рудольфъ зъ Лондону до Берлина. Молодый кн. Вильгельмъ приѣхавъ тогдѣ зъ Бонъ до Кольонiи и тутъ стрѣтився зъ архикняземъ. Мѣжь молодыми людьми завязалася скоро тѣсна дружба и оба князѣ бували часто въ гостинѣ у себе. Въ 1883 р. бувъ кн. Вильгельмъ зновъ въ гостинѣ у архикн. Рудольфа у Вѣдни и тогдѣ завязалась мѣжь обома князями ще тѣснѣйша дружба. Въ 1885 р. бувъ кн. Вильгельмъ зновъ у Вѣдни, снмъ разомъ вже зъ своею женою а велика дружба обохъ князѣвъ звернула була на себе навѣть увагу политичныхъ кругôвъ вѣденьскихъ и досыть голосно о нѣй говорено.

На весну 1880 р. ôдбулися въ Гота заручины кн. Вильгельма зъ кн. Августою Шлезвикъ-Гольштиньскою а ôдтакъ слѣдувало 27 лютого 1881 вѣнчанье въ придворнôй каплици въ Берлинѣ. Ôдъ теперь служивъ кн. Вильгельмъ вже постôйно при войску. Станъ войсковый любивъ ôнъ надъ все, а войсковôсть була для него наймилѣйшимъ предметомъ его занятя. Въ войску старався ôнъ выробити собѣ популярнôсть частыми промовами, зъ котрыхъ характеристична есть та, котру ôнъ мавъ на Рôздво минувшого року въ часѣ, коли роздѣлювавъ подарунки свому полкови гвардейскихъ гузарôвъ. Тогдѣ сказавъ ôнъ: „Настали часы дуже поважнѣ и мы стоимо може передъ неневною будучностею. Памятаймо отже на нашъ покликъ: „Зъ Богомъ за короля и ôтчину!“ Передовсѣмъ же: „Зъ Богомъ!“ Най ôнъ намъ помагае въ тыхъ тяжкихъ часахъ, коли нашъ найбôльшій полководець, що проводивъ нами въ неодноô вôйнѣ, мусить тяжко страдати!“

Кн. Вильгельмъ бувъ великимъ поклонникомъ кн. Бисмарка и не называвъ его инакше, якъ лишь „нашимъ великимъ канцлеромъ“. Кн. Бисмаркъ зъ своеи стороны ôдвдячувався ему за ту прихильнôсть, а добачуючи въ нѣмъ свого чоловѣка, пôдпиравъ его де и якъ лишь мôгъ. Звѣстно загально, що кн. Бисмаркъ старався всѣми силами, щобы кн. Вильгельма зробити регентомъ ще за житя цѣсаря Вильгельма поминаючи наслѣдника престола а пôзнѣйшого цѣсаря Фридриха. Що причиною сихъ заходôвъ кн. Бисмарка бувъ не лишь безнадѣйный станъ тогдѣшного наслѣдника престола, се рѣчь бôльше якъ певна. Но тымъ заходамъ кн. Бисмарка, стояли на перешкодѣ не лишь формальнй постановы правнй, але такожь вплывы кругôвъ двôрскихъ противныхъ кн. Бисмаркови а ôдтакъ и самъ цѣсарь Вильгельмъ не хотѣвъ выпустити зъ своихъ рукъ справъ державныхъ майже до послѣднои хвилѣ свого житя. Характеристичнымъ есть въ сѣй мѣрѣ то, що кн. Вильгельмъ бувъ ще 17 падолиста м. р. именованый регентомъ, но дотычне розпорядженье оголощено доперва на день передъ смертею цѣсаря Вильгельма. Тымчасомъ постановлено, щобы кн. Вильгельмъ познакомлювався зъ управою державы и додано ему до помочи ôдповѣдныхъ мужѣвъ державныхъ. По приѣздѣ свого батька мусѣвъ однакôжь кн. Вильгельмъ зложити регентію а доперва на кôлька недѣль передъ своею смертею поручивъ ему цѣсарь Фридрихъ заступати себе, але выразно зазначивъ, що лишь пôдъ своимъ проводомъ и на спеціяльне свое припорученье. Для характеристики нового цѣсаря треба ще и то зазначити, що въ Берлинѣ утворилась була окрема партія, котра потайкомъ дѣлала въ дусѣ наслѣдника престола и кн. Бисмарка. При двохъ дворахъ въ Берлинѣ утворились двѣ партіи. котрй досыть сильно выступали противъ себе а борба ихъ проявилась була рѣзко въ звѣстнôй кризѣ Путкамера. Характеристичнымъ есть дальше и то, що кн. Вильгельмъ стоявъ по сторонѣ т. зв протестантôвъ-ортодоксôвъ, середъ котрыхъ мавъ найбôльшій голосъ звѣстный проповѣдникъ придворный Штекеръ. Одного разу взявъ бувъ навѣть кн. Вильгельмъ разомъ зъ своею женою участь въ зборахъ тыхъ ортодоксôвъ. То, якъ и его прихильнôсть для кн. Бисмарка а ôдтакъ и его военна натура стались причиною, що особливо въ послѣдныхъ часахъ либералы и вольнодумцѣ ôдвернулись були зовсѣмъ ôдъ него, уважаючи его не лишь за ярого консерватиста але просто за реакціонера.

Въ 1884 р. ѣздивъ кн. Вильгельмъ до Петербурга на торжество оголошеня россійского наслѣдника престола повнолѣтнымъ и тутъ принято его досыть симпатично. Россійскôй публицѣ подобалось було то, що ôнъ цѣлувавъ въ Гатчинѣ хрестъ и до воякôвъ свого россійского полку промовивъ кôлька слôвъ по россійски. Взагалѣ однакожь не маѣ теперѣшный цѣсарь Вильгельмъ въ Россіи великои симпатіи, бо тамъ уважають его лишь бôльше орудіемъ въ рукахъ кн. Бисмарка.

Цѣсарь Вильгельмъ маѣ чотирохъ сынôвъ, зъ котрыхъ найстаршій Вильгельмъ маѣ 6 лѣтъ; другій зъ ряду Фридрихъ маѣ 5 лѣтъ, третый Адальбертъ 4, четвертый Августъ 1 рôкъ. Молодшій братъ цѣсаря Гайнрихъ оженився недавно зъ кн. Иреною Гесскою а два браты его, Зигусмундъ и Вальдемаръ, померли. Сестры цѣсаря суть: княгиня Шарльотта Саско-Майнингска, Викторія, Софія и Маргарета.

Чимъ воюють нашй противники?

I.

Велика радôсть настала була передъ двома тыжднями въ кругахъ ворогôвъ „Дѣла“, коли до Львова наспѣло зъ Кіева то число „Кіевского Слова“, де мѣстилася вступна статья противъ „Дѣла“, якъ названо его тамъ: *„органу ордена Лойоли“*. Органомъ ордена Лойоли назвало „Кіевское Слово“ нашу часопись за то, що мы, — при одвѣтноô нагодѣ святкованя 900-лѣтя хрещеня Руси св. Володимиромъ Великимъ и ôдкрытя памятника гетьмана Украины Богдана Хмельницкого въ Кіевѣ, — на ново высказали свôй грôмкій протестъ противъ нелюдского указу зъ 1876 року котрымъ заборонено мову св. Володимира и Богдана Хмельницкого и литературный розвôй тои мовы въ Россіи, — указу, якого подôбного нема нѣгде въ свѣтѣ, якого не досвѣдивъ нѣякій славянскій народъ навѣть пôдъ Туркомъ. Мы сказали, що поки той указъ въ Россіи маѣ обовязуючу силу, — доти кождый Русинъ сповнивъбы зраду, коли бъ разомъ зъ правительствомъ, котре мѣрами того указу стараѣся знищити нашу народнôсть, и разомъ зъ Слав. Благотвор. Обществомъ, котре въ тôй роботѣ правительству помагае, святкувавъ якй-небудь торжества. Протестъ нашъ противъ указу зъ 1876 року выкликавъ великій ефектъ въ Россіи. Россійскй газеты заговорили про него — тôлько на жаль, не такъ, якъ бы повиннй були въ добре понятôмъ интересѣ обохъ народôвъ, велико рускаго и украиньского. Замѣсть признати правду, що дѣйстно, поки истнуе драконьскій указъ зъ 1876 року, годѣ и вымагати ôдъ Украины-Руси спôльного святкованя памяти св. Володимира и Богдана Хмельницкого зъ офиціяльною Россіею, и замѣсть заговорити про скасованье указу при нагодѣ великихъ торжествъ въ украиньскôмъ Кіевѣ, — они накинулись на „Дѣло“, цѣлкомъ въ подôбный способъ, якъ то чинять въ Галичинѣ такй „Czas-ы“ або „Gazet-ы Narodow й“, коли руска часопись пôднесе яку кривду галицкои Руси: про саму кривду мовчать, не тыкають ей, а натомѣсть тенденційно розписуються на тематъ „wichrzenia“ „zaprzedania Moskwie“ и т. д. Отожь такои самои методы держаться и деякй россійскй газеты супротивъ насъ, коли мы пôднесемо яку кривду Украины-Руси. Полякôвъ не хвалять, а самй, коли ще не гôрше, то такъ само поступають. Мѣжь иншими и „Кіевское Слово“ въ згаданôй статьѣ про указъ зъ 1876 року анѣ словомъ не згадало, а збуло справедливый голосъ „Дѣла“ тымъ, що назвало его „органомъ ордена Лойоли“. Того однакъ, очевидно, було ему за мало, отже оголосило рѣчь дуже цѣкаву, сензаційну: Ото, „Дѣло“ передъ роком хотѣло запродатись Москалямъ, а коли Москалѣ не дали грошей, запродалось кому иншому. На то — сказала редакція „Кіевского Слова“ — у насъ есть документъ. Редакція навела навѣть уступы зъ того документу:

„Дѣло жалуесь на свою нещастну судьбу. Нема у него читателѣвъ, редакція мусить свою газету розсылати даромъ въ имя идеѣ, а средствъ нѣякихъ. Чи не могли-бъ вы найти доброго русского чоловѣка, щô давъ-бы грошей и выхлопотавъ у правительства право дебиту.“ „Одержавшій се письмо — пише „Кіевское Слово“ — лишивъ его безъ ôдповѣди, въ пересвѣдченю, що *русское дѣло* не потребуе продажнои прасы... Зъ того видко, що рôкъ тому назадъ мало руске „Дѣло“ готово було служити *русскимъ* интересамъ. Не богато воды уплыло зъ того часу, а то само „Дѣло“ зъ яростею нападае на все *дороге русскому человѣку* (на указъ зъ 1876 р. — *Ред.*). Найшовся добрый чоловѣкъ (орденъ Лойоли? — *Ред.*), тôлько не русскій, давъ грошѣ — и купленй патріоты вырѣкаються вѣры отцѣвъ своихъ, передъ чимъ ще недавно покланялись...“

Читателѣ нашй зрозумѣють, що така статья противъ „Дѣла“, статья „зъ документомъ“ — мусѣла выкликати велику радôсть мѣжь ворогами „Дѣла“. И пôйшли „демаскованя“, „обуреня“, лаяня въ „Червоноô Руси“, а ѣй по трошки почали секундувати нашй *приятель* зъ „Kurjer-a Lwowsk-ого“. Якъ ишла тая робота въ обохъ тыхъ достойныхъ органахъ, се покажемо въ другôй статьѣ, а нинѣ будемо держатись уже лишь найдостойнѣйшого „Кіевского Слова“.

Наша редакція, довѣдавшись про цѣлу рѣчь изъ статьѣ „Червонои Руси“ п. заг. „Убѣжденіе за звонкую монету“, прямо остовпѣла зъ диву. Нѣякого такого документу зъ-передъ року, отже зъ кôнця мая 1887 р. (хочь-бы то бувъ листъ и перехопленый) анѣ „Кіевское Слово“, анѣ „русскій чоловѣкъ“ не мôгъ мати анѣ ôдъ редакціи, анѣ чей-же и ôдъ людей, що въ якій-небудь способъ стоять въ помочи чи въ звязи зъ редакцією. Не що инше, тôлько якійсь „приятель“ нашъ листъ сфальшувавъ, и той документъ мавъ послужити до скомпромитованя „Дѣла“ въ очехъ цѣлои нашои Руси. Щобы морально присилувати редакцію „Кіевского Слова“ оголосити фальсификатъ, мы въ ч. 117 „Дѣла“ зъ д. 6 н. ст. червня назвали статью „Кіевского Слова“ памфлетомъ на „Дѣло“ и ложею ôдъ першои до послѣднои буквы, саму газету „пôдлою и обскурною“, а редакціи „Черв. Руси“ дали пôзнати, що мы за ей зновъ клеветы на тематъ документу „Кіевского Слова“ розправимося зъ нею иншою дорогою.

Теперь уже годѣ було „Кіевскому Слову“ дальше ховати свôй „документъ“ въ редакційноô портфели. Зъ одной стороны — якъ намъ пишуть зъ Кіева — прилюдне мнѣнье натискало на редактора „Кіевского Слова“ — професора университету — щобы очистився зъ закиду „Дѣла“, а зъ другои стороны редакторъ „Черв. Руси“ сейчасъ ôднѣсся письмомъ до редакціи „Кіевского Слова“, щобы „документъ“ або оголошено въ цѣлости въ „Кіевскôмъ Словѣ“ або прислано его до оголошеня въ „Черв. Руси“, бо редакція „Дѣла“ грозить процесомъ. Въ редакціи „Кіевского Слова“ довгй велися нарады, щô робити: чи оголошувати „документъ“ въ Кіевѣ, чи посылати его до Львова, чи зовсѣмъ не оголошувати? Наконець, хочь зъ тяжкимъ серцемъ, постановлено, що найлучше ще буде помѣстити его въ „Кіевскôмъ Словѣ“ — най ся дѣе Божа воля! И отъ мы дôждались того, чого горячо бажали: страшный документъ напечатаный! Помѣстило его въ обширноô вступноô статьѣ „Кіевское Слово“ въ ч. 406 зъ 2 ст. ст. червня.

Заки подамо той „документъ“, мусимо вже напередъ зазначити, що: по перше, той документъ не зъ-передъ року але зъ-передъ шести мѣсяцѣвъ; по друге, порôвнявши уступы „документу“, поданй въ першôй статьѣ, зъ цѣлымъ змѣстомъ его, теперь напечанымъ, показуѣсь, що редакція „Кіевского Слова“ текстъ „документу“ була злобно сфальшувала на нашу некористь; по третье, що той „документъ“ перехоплено чоловѣкови, до котрого бувъ писаный, отже, читаючи его, Галичанинови треба собѣ уявити, що документъ той — приватный листъ — писаный львôвскимъ Русиномъ-народовцемъ на примѣръ не до о. Ивана Наумовича, але до о. Стефана Качалы.

Документъ, листъ той, звучить дословно за „Кіевскимъ Словомъ“:

Редакція „Дѣла“ 2 л. XII. 887.
у Львовѣ.

Высокоповажаный Добродѣю!

Звинѣть ласкаво, що при Вашихъ занятяхъ клопочу Вамъ голову ось якими ще справами:

Пустились мы на быстру воду, та користуючись хвилею, порѣшили „Дѣло“ выдавати зъ Новымъ Рокомъ що дня. Або нашъ народъ потребуе щоденнои газеты политичнои, якй мають нинѣ вже и нѣкчемнй всякй народцѣ, и пôддержить насъ, або нѣ, — то, видко, ему до политичного житя, якъ кухтѣ до патины, та й годѣ. Въ отсѣмъ отже дѣлѣ смѣю просити Вашои ласки:

1) Чи не зволили-бъ Вы вказати намъ чоловѣка въ Кіевѣ, Харковѣ, Одессѣ, а може и Сг.-Петербурзѣ, котрй бы схотѣли примѣромъ разъ въ мѣсяць написати намъ кореспонденціи зъ отыхъ мѣстъ про житье нашого украиньского народу; се-бъ не тôлько потрѣбне було для „Дѣла“ и для Галичины, але, видиться менѣ, и для самои Украины. За такй кореспонденціи мы платити не въ силѣ, се мусѣло-бъ бути зъ патріотизму. Коли-бъ знайшлись такй люде, то зволѣть и ôдъ себе ихъ попросити, а се скорше щось зъ того буде.

2) Хочь „Дѣло“ не маѣ приступу на Украину, але таки повинно-бъ оно уважатися спôльнымъ речникомъ всѣхъ Украинцѣвъ-Русинôвъ, не тôлько Галичанъ. — Кромѣ стороны моральнои (се-бъ то кореспонденцій) бѣда у насъ и зъ копѣйкою, тягнемось зъ послѣдного, щобы достойно удержати нашъ журналъ — то смѣю поспытати Васъ (тôлько прошу не вважати се звычайною жебраниною), чи не знайшли-бы ся у Васъ люде маючй, щô бы схотѣли и грôшми пôддержати се одиноке наше политичне часописьмо, котре ще пôддержуе житье украиньско-руске, а може колись и Вамъ, се-бъ то Украинѣ у пригодѣ стане у политичному розвоѣви. Коли-бъ Вы, Добродѣю, уважали, що були-бы такй люде, щô бы, не обидячи выдавництва, матеріяльно его пôддержали, то возьмѣть ласкаво иниціятиву у сему, бо наша переписка до незнакомыхъ людей нѣчого не вдѣе.

3) Яка теперь адреса д. Нечуя?

4) Куды бы повернутися, и чи порадно бы се було, щобы ôдзыскати дебитъ въ Россію?

Въ сихъ справахъ, пôсля давнѣйшои практики здало-бъ ся було — не Васъ трудити, а звернутися до д. Александра Яковлевича, коли чогось не можемо въ сѣй справѣ порозумѣтися — хто его наустивъ, Господь знаѣ, та досыть, що въ выдавництвѣ „Дѣла“ видить ворогôвъ. Не все оно можна такъ робити, якъ бы хотѣлося, а менѣ бачиться, лѣпше щось робити, якъ всяку роботу зробити неможливою. Ôнъ пр. пише: „Зъ Украины будуть люде писати та крôмъ того дадуть ще 1500 руб., коли ихъ вневниться, що нѣ стрôчки нѣ йоты не змѣниться у нѣчому“. Та якъ можна таке пôдписати! Таже мусимо числитись и зъ обставинами ту, и ще нѣхто не писавъ и не знати, хто и якъ писавъ-бы!

На кождый разъ прошу Васъ ласкаво бодай двома словами ôдписати, и, ще разъ просячи о прощенье, шлю мôй низонькій поклôнъ

Гладиловичъ.“

Листъ говорить самъ про себе. Писаный ôнъ, якъ низше покажеся, до чоловѣка, котрого достойнôсть и высока загальна повага управняла автора листу мати до него довѣріе. Було се въ часѣ передъ пôдготовуваньемъ щоденного выдавництва „Дѣла“, а галицкій Русинъ-народовець звернувся зъ справами выдавництва до братôвъ-Украинцѣвъ, пересылаючи листъ симъ разомъ не до Александра Яковлевича, але до адресата. Насъ зъ Украиною-Русею дѣлять стовпы граничнй, але духовй интересы нашй однй, и мы повиннй и мусимо спомагати одни другихъ морально и матеріяльно, якъ два браття рôднй. На жаль, въ тôмъ дѣлѣ оно не зовсѣмъ такъ иде, якъ бы повинно, — се трохи виднѣе и зъ повысшого „документу“ — але то инша справа, а мы теперь можемо хиба се сказати, що и въ тôмъ дѣлѣ вина спадае на когось третого, и мы можемо тутъ повторити слова пѣснѣ: „Бодай тотй не скопали, що насъ розлучили!“

Але вертаймо до рѣчи. Зъ наведеного документу, поминувши вже его перехопленье, читателѣ бачуть, що въ нѣмъ зовсѣмъ нема того, щô написало було „Кіевское Слово“ и що за нимъ заразъ розтрубѣли були въ Гали-

чинѣ „Черв. Русь“ и „Kurjer Lwowski“. Цѣлый листъ писаный въ дусѣ народно-украинськомъ, майже що стрѣчка то бесѣда о Украинѣ, — не вже-жь въ той способѣ могъ-бы бувъ хто звертатися зъ справами выдавництва „Дѣла“ до редактора „Кіевского Слова“, ноторичного ворога украиньско-рускои справы? Редакторъ „Кіевского Слова“, печатаючи листъ п. Гладиловича, побачився въ великомъ клопотѣ. Щобы не догадався нѣхто, що его „документъ“ — то перехопленый листъ, онъ першимъ разомъ написавъ, що листъ той походить зъ-передъ року, отже зъ мая 1887 р. Теперь мусѣвъ напечатати: „2 л. XII. 887“. Тогдѣ сфальшувавъ текстъ, теперь мусѣвъ уже подати его вѣрно, а щобы якось полатати свое нечестне дѣло, пише въ своихъ замѣткахъ до листу, що „письмо составлено ловко и даже старается соблюсти свое достоинство“! А що совѣстный п. редакторъ „Кіевского Слова“, печатаючи въ своемъ органѣ листъ п. Гладиловича, все подавъ, а только забувъ подати адресу, — то й на се мае способъ, — онъ же мудра голова, професоръ университету! — каже, що то бувъ одписъ на его приглашеніе вступить въ обмѣнъ изданіями! — хочь въ цѣломъ листѣ п. Гладиловича о „обмѣнѣ газетами“ анѣ згадки, и редакція „Дѣла“ редакціи „Кіевского Слова“, до котрого шефа такій довѣрочній листы пише, не выслала анѣ одного числа! „Das ist der Fluch der bösen That!“ — такій концепты, якъ отсей! Пишучи першій разъ, „Кіевское Слово“ сказало, що документъ походить зъ-передъ року, зъ мая, а по двохъ недѣляхъ, коли треба було поставити дату, пригадано собѣ, що грудень — то сезонъ розсыланя „приглашеній до обмѣна изданіями“... Справдѣ, дуже „ловко“ и „соблюдаючи достоинство!“

Теперь можемо уже приступити и до розвязки тои найцѣкавѣйшои загадки, якимъ чиномъ листъ п. Гладиловича попався до „Кіевского Слова“.

Вчера „Dziennik Polski“ умѣстивъ (треба сказати, не зовсѣмъ вѣрный) перекладъ того листу. П. Гладиловичь же выславъ до редакціи „Dziennik-a Polsk-ого“ ось таке поясненье (подаемо въ дословномъ перекладѣ зъ польского):

„Высокоповажана Редакціе!

Въ 167 ч. „Dziennik-a Polsk-ого“ зъ дня 17 л. червня с. р. умѣстила Впов. Редакція въ рубрицѣ „Переглядъ политичный“ въ перекладѣ зъ дневника „Кіевское Слово“ листъ зъ моимъ подписомъ, писаный, якъ твердить той-же дневникъ, до его редактора п. А. Я. Антоновича, подъ днемъ 2 грудня 1887 р.

Змѣстъ того листу менѣ не чужій — и хочь нѣякій розумный и честный чоловѣкъ, знаючи дѣло, не знайде въ немъ нѣчого ухибляючого чи то моей особѣ, чи народной справѣ рускій, — мушу зазначити, що я дуже зачудувався, якимъ способомъ листъ той могъ знайтися въ рукахъ п. А. Я. Антоновича, редактора „Кіевского Слова“, а ще больше, якъ могъ и смѣвъ сей п. редакторъ листъ той подати яко писаный до его особы. Отожь рѣшучо кажу и ручу своимъ подписомъ, що анѣ того, анѣ подобного листу я нѣколи анѣ до редактора „Кіевского Слова“ п. А. Я. Антоновича, анѣ до редакціи того дневника, анѣ въ загалѣ до нѣкого зъ можливыхъ сторонниковъ того дневника — про котрыхъ впрочемъ не маю нѣякои вѣдомости — нѣколи не писавъ и зъ людьми тои масти, що п. А. Я. Антоновичь, редакторъ „Кіевского Слова“, я нѣколи не бувавъ въ нѣякихъ зносинахъ.

Звертаю увагу на то, що въ выпечатаномъ въ „Кіевскомъ Словѣ“ листѣ подано цѣлый змѣстъ листу, дату и т. п., — а только пропущено одну дробницю — имя и прозвище адресата! Длячого-жь п. редакторъ „Кіевского Слова“ уважавъ рѣчею злишною (sic!) подати и адресу листу? Отожь длятого, що листъ той бувъ писаный — не до п. А. Я. Антоновича, редактора „Кіевского Слова“ и професора полиційного права въ кіевскомъ университетѣ, але до п. Володимира Бонифатьевича Антоновича (адреса була найвыразнѣйша и повна), загально знаного и высоко поважаного професора исторіи въ томъ-же университетѣ. А то зовсѣмъ змѣняе цѣлу рѣчь, змѣстъ листу набирае цѣлкомъ иншого значѣня.

Якимъ способомъ листъ той попавъ въ руки п. А. Я. Антоновича, можна догадатися. По найвыразнѣйшой адресѣ, рівно-жь и по змѣстови листу могъ п. А. Я. Антоновичь безъ сумнѣву одъ разу познати, що листъ належить не до него. Тымчасомъ онъ, ще не вдоволяючись самымъ неправнымъ посѣданьемъ чужои власности, уважавъ рѣчею згодною зъ честею его горожаньскою и зъ достойностею професора университетского оголосити въ своемъ дневнику той чужій листъ яко свой власный, затаивши передъ читаючою публикою въ подступный способѣ адресу листу и накручуючи змѣстъ его до своихъ цѣлей, прямо противныхъ интенціямъ автора листу, редакціи „Дѣла“, и рускаго народу въ Галичинѣ.

Здаесь менѣ, що больше о той прикрой — не для мене, але для кіевского университету — справѣ розписуватись не потребую, а цѣлу рѣчь полишаю оцѣненю публики.

Львовъ д. 17. червня 1888.

Гладиловичь.“

Отсе на всякій способъ рѣдкій, а може одинокій въ своемъ родѣ примѣръ въ журналистицѣ, якъ то можна въ боротьбѣ противъ инакшихъ пересвѣдчень политичныхъ другои часописи мати подъ рукою „документъ“ и нимъ покористатися! До того здаесь, треба бути редакторомъ и разомъ професоромъ права въ университетѣ, бо навѣть п. Марковъ, редакторъ „Червонои Руси“, хочь якій маe свого рода способности, тои ще самъ не показавъ, а только „ловко“ скориставъ зъ тои науки.

И „посрамились“ — якъ учитель, такъ и ученикъ! „Правда, — кажуть люде, — зъ дна моря выринае“. Она выринула ось теперь для насъ и справы народно-рускои, и мы рѣдко коли могли тѣшитись такимъ свѣтлымъ тріюмфомъ побѣды чистоты нашихъ дѣлъ и змагань надъ клеветами „объединителѣвъ“ россійскихъ и галицкихъ, якъ отсе въ сѣмъ случаю!

Ангелъ Хранитель Украины-Руси стоить на зорковой сторожи чистоты и чести идеѣ народнои. Онъ не дозволить нѣчимъ ей сплямити! Богъ же ворогамъ тои святои идеѣ одбираe розумъ и они „посрамлюються“ — отакъ, якъ теперь „Кіевское Слово“ и „Червоная Русь“!

Въ справѣ регуляціи галицкихъ рѣкъ.

Минувшого мѣсяця выславъ Выдѣлъ краевый меморіялъ до министра Галичины Земялковского, въ котромъ, вказуючи на сегорѣчнѣ повѣни въ захоной Галичинѣ, пригадуe правительству справу регуляціи галицкихъ рѣкъ по мысли рѣшень краевого сойму зъ жовтня 1884. Въ меморіялѣ томъ подносъ Выдѣлъ краевый, що сегорочна повѣнь, дотыкаючи одинадцяти повѣтовъ заходнои Галичины, мала больше якъ локальне значенье и длятого повинна наклонити правительство до больше якъ хвилевыхъ мѣръ. Меморіялъ пригадуe, що вже найвысш. постановленьемъ зъ 30 жовтня 1830 приказано переведенье регуляційныхъ роботъ на рѣкахъ, котрій суть сплавній або становлять границю одъ стороны сусѣдныхъ державъ и Угорщины выключно коштомъ державы. Помимо того черезъ 30 лѣтъ по выданю того постановленя не зроблено ничь въ Галичинѣ и доперва на кроки львовскои промыслово-торговельнои палаты выѣднало тогдѣшне министерство стану найвысше постановленье зъ року 1861, котрымъ правительство одержало припорученье перевести въ протягу 20 лѣтъ коштомъ водяныхъ будо вель регуляцію Вислы на довготѣ 27 миль, Дунайця на довготѣ 6 миль, Сяну на довготѣ 17 миль и Вислоки на довготѣ 2·5 миль.

Помимо того постановленя однакъ не только, що не укончено регуляціи повысшихъ рѣкъ въ означеномъ речинци, але край навѣ рѣкъ въ означеномъ речинци, але край навѣрѣкъ въ означенѣмъ речинци, але край навѣрѣкъ въ означенѣмъ речинци, але край навѣрѣкъ въ означенѣм

вати, що ôнъ ôдложивъ свôй пріѣздъ. До „N. fr. Presse“ *доносять, що князь жалувався* передъ Муктурувомъ на напасти „Свободы“ на себе. На то мавъ Муткуровъ ôдповѣсти, що „Свобода“ ѥсть вправдѣ газета пôвъурядова, але прецѣ не непогрѣшима и ѥи не выдають министры. Въ кабинетѣ маѥ панувати — поминувши справу Попова повна згода.

——

Пôсля найновѣйшихъ вѣстей зъ Букарешту думаѥ правительство румуньске предложити незадовго проѥктъ, котрого цѣлею ѥсть усунути невдоволенье селянъ румуньскихъ и не допустити до новыхъ розрухôвъ аграрныхъ. Пôсля газеты „Romania libera“ хоче правительство продати селянамъ, що не мають доси якогось грунту, землю, котра ѥсть нинѣ власностею правительства. Цѣну купна мають селяне сплачувати рôчными ратами. Крôмъ того мають тѣ селяне, що одержать грунты, положенѣ въ сторонахъ далекихъ ôдъ нихъ теперѣшного мѣсця проживаня, дôстати ще якусь суму на будову домôвъ, закупно худобы, плугôвъ и т. д. Сума та маѣся такожь сплачувати въ рôчныхъ ратахъ Позаякъ правительство маѥ 2,500.000 гонôвъ землѣ призначенои на парцеляцію, то могло бы на нѣй поселити 250.000 родинъ. „Romania“ припускаѥ однакожь, що до закупна грунтôвъ зголоситься лишь 80.000 родинъ. Кошты поселеня селянъ будуть выносити рôчно 4 до 5 мил. франкôвъ а до пять лѣтъ буде цѣла справа залагоджена.

НОВИНКИ.

— **Торжественне посвященье памятника О. Федьковича** ôдбудеся въ понедѣлокъ дня 25 н. ст. червня о год. 4 зъ полудня на черновецкôмъ кладовищи Горечи. По тôмъ торжествѣ ôдбудуться вечеромъ о год. 7½ поминки въ домѣ церковного братства мѣщаньского.

— **Зъ Перемышля пишуть намъ:** Робляться приготованя до каноничнои визитаціи деканатôвъ устрицкого и лѣського, де епископъ Іоанъ маѥ выбратися зъ кôнцемъ сего мѣсяця.

— **Зъ руско-народного театру.** Театръ нашъ пôдъ дирекціею пп. Биберовича и Гриневецкого выѣздить зъ Скалату и вже въ середу, 20 н. ст. червня, дасть перше представленье въ Грималовѣ. На се перше представленье выставить театръ оперу С. Артимовского въ 3 актахъ: „Запорожець за Дунаємъ“. Дальшѣ представленя будуть въ четверъ, суботу, недѣлю, понедѣлокъ и второкъ. Дня 26 н. ст. червня буде въ Грималовѣ послѣдне представленье нашого театру. Пригадуємо околичнôй интелигенціи, що лише численною участею на представленяхъ можна заявити признанье дирекціи за щирѣ заходы около пôдвигненя рускои сцены.

— **Зъ Сокальщины пишуть намъ:** На предстоячѣ зборы въ справѣ вдовичого фонду, котрѣ дня 20 н. ст. червня мають ôдбутися въ Перемышли, высылаѥ клиръ сокальскій своихъ делегатôвъ зъ слѣдующою инструкцією: „Не обмежаючи свободу дѣланя делегатôвъ, ѥсть деканальне священьство за тымъ, щобы перемыскій институтъ вдовичо-сирôтскій не згодився на принятье довжникôвъ въ повѣтахъ перемыскôмъ и мостискôмъ за належитôсть въ квотѣ 26.000 зр. и щобы самъ стягавъ довги, а то по сѣй причинѣ, що таке стяганье довгôвъ ôдъ поодинокихъ сторôнъ якъ получене було-бы зъ величезными выдатками, на чôмъ значно потерпѣвъ-бы вдовичій фондъ, такъ знову представляло бы оно руске духовеньство, котрого повагу злѣ люде де можуть пôдкопують, въ очахъ власного народу въ дуже лихôмъ свѣтлѣ. Справедливôсть вымагаѥ, щобы „виновники“, котрѣ безпечнôсть вложеного капиталу сиротиньского слезного гроша въ „Обще кредитовôмъ Заведенію“ всегда запоручали, самѣ тою справою занялися, щобы вдовичо-сирôтскій фондъ найменшои не потерпѣвъ шкоды.“ — *B.*

— **Де справедливôсть?** Заповѣдженый подѣлъ судового повѣту радовецкого наступивъ сего року зъ днемъ 1 н. ст. червня. Въ гôрскôмъ селѣ Селетинѣ отворено того дня урядъ судовый, зложеный зъ начальника и одного канцелиста. Округъ ѥ чисто рускій, бо окрôмъ однѣсѣнького румуньского села Стражи якъ Селетинъ такъ и всѣ прочѣ мѣсцевости, придѣленѣ до нового повѣту, населенѣ самыми Русинами. Та про се забули мабуть дотычнѣ власти при обсадженю, бо зъ межи немалого числа компетентôвъ володѣючихъ рускимъ языкомъ, выбрали начальникомъ адъюнкта зъ Сучавы п. Стефанелліого. Родичѣ нового п. судіи въ Серетѣ пишуться вправдѣ ще и до теперь „Стефанюки“, але панъ начальникъ належить вже до генераціи новочаснои, румунщенои зъ самого дитинячого вѣку, и, якъ оповѣдають гуцулы, що мали вже дѣло въ новôмъ судѣ, „хоть языкъ урубай не знаѥ по руски“. Та все пусте! Нинѣ посады на Буковинѣ для Румунôвъ, якъ въ Галичинѣ для Полякôвъ, а людъ и ѥго потребы — ѥ марницѣ, на якѣ при обсадахъ не звертаѣся уваги. Передъ тою засадою, форитовати лишь одныхъ, уступаѥ взглядъ на заслуги, на способности и т. и. на другій плянъ, а давна засада: „iustitia fundamentum regnorum“ стаѣся пустою фразою ... *Г-чнъ.*

— **Зъ Збаража пишуть намъ:** Въ пятницю о год. 10 рано займився огонь на тутешнôмъ фôльварку. Двохъ хлощѣвъ двôрского стельмаха бавились сѣрниками и запалили солому, нагромаджену на подвôрю. Мати дѣтей кинулась ратувати и душити огонь, та дарма, попарила собѣ руки и лице а нѣчого не вдѣяла. День бувъ дуже горячій и въ однôй годинѣ зъ двохъ домôвъ двôрскихъ, колодѣйского варстату, стайнѣ и бровару пилишились лише голѣ стѣны. Лише успѣшному ратованю тутешнои сторожи огневои пôдъ проводомъ п. Низуньского треба завдячити, що огонь не розширився. Шкода ще не обчислена докладно.

— **На двôрцяхъ зелѣзничихъ**, головнôмъ и на Пôдзамчу, у Львовѣ отворено при тамошныхъ урядахъ почтовыхъ стаціи телеграфичнѣ зъ ограниченою службою денною. Черезъ то улекшиться *и приспѣшиться достава* телеграмôвъ для осôбъ, що мешкають въ окрузѣ тыхъ урядôвъ почтовыхъ. Телеграмы мають адресоватись: „Львôвъ почта дворець“ або „Пôдзамче“.

— **Въ Новôй Гребли** (стація зелѣзницѣ льокальнои Ярославъ-Сокаль) отворять зъ днемъ 1 линия с. р. стацію телеграфичну зъ ограниченою службою денною.

— **Д-ръ Яковъ Воллернеръ** вписаный помѣжь оборонцѣвъ карныхъ зъ мѣсцемъ поселеня у Львовѣ.

— **Въ Харковѣ** даѥ представленя товариство театральне малорускихъ артистôвъ пôдъ дирекціею Саксаганьского. Премiєръ-артистъ сего товариства п. Кропивницкій выступивъ зъ-помѣжь членôвъ сего театру и маѣ вôйти въ складъ персоналу театру Корша въ Москвѣ.

— **Стипендія им. бл. п. Громницкого.** Помершій въ Устю-Путиловѣ парохъ Громницкій полишивъ въ буковиньскôй щадници 3000 зр., зъ котрыхъ ôдсотки призначивъ для своихъ двохъ сестрѣнцѣвъ, а по ихъ смерти на стипендію для двохъ православныхъ Русинôвъ, слухателѣвъ права на черновецкôмъ университетѣ. Єсли-бы ся стипендія не могла вôйти въ житье за-для якихъ причинъ, то цѣлый сей фондъ маѥ перейти на власнôсть „Рускои Бесѣды“ въ Чернôвцяхъ.

— **Зъ Заболотова** пишуть пôдъ днемъ 15 н. ст. червня: Вчера утопився въ Прутѣ Отто Никодемъ, ц. к. асистентъ фабрики тютюну. Пôдъ той часъ було на берегу Прута кôлькохъ урядникôвъ. Покôйный бувъ зятемъ директора фабрики тютюну Ципріяна въ Монастирискахъ и полишивъ жену зъ малою дитиною. Тѣло ôднайшли допервa на другій день.

— **Зъ Сянôцкого** пишуть до „Przegląd-y“: Въ Заршинѣ живъ господарь Угринъ, маючій кôлька моргôвъ грунту, задовженого у всѣхъ нашихъ институцій финансовыхъ. Сумуючи, що можуть злицитувати ѥго добро, за часто ходивъ заливатись *до коршмы. Коли передъ кôлькома днями* зайшовъ, якъ звычайно, до коршмы и казавъ собѣ дати кватирку сивухи, коршмарь почавъ розказувати ему, що ôдъ першого не буде така дешева горѣвка, бо кватирка коштувати-ме 18 кр. Не хотѣвъ Угринъ зъ-разу и вѣрити тому, а коли коршмарь все таки при своѣмъ обстававъ, почавъ ôнъ и другу и трету та ще бôльше кватирокъ выпивати, щобы насмакуватись, бо потôмъ вже небуде за що куповати. Такъ запивавъ Угринъ черезъ три днѣ заводячи и нарѣкаючи, що горѣвка стане дорожша. На четвертый день зайшовъ до своѣи доньки и тамъ зъ розпуки повѣсився въ стодолѣ.

— **Поховзлась нога** обманщикови Изаакови Равхманови и ѥго увязнено въ Бернѣ на Моравѣ. Равхманъ появився бувъ у Львовѣ минувшои осени и заявився укôнченымъ слухателемъ фильозофіи на университетѣ у Вѣдни. Професоры львôвского университету дозволили ѥму ходити на свои выклады и ôнъ скоро зазнакомився зъ многими слухателями. Се придалось ѥму на то, що мôгъ позичати ôдъ нихъ грошѣ, ба навѣть безъ ихъ вѣдомости забиравъ для себе ихъ книжки, годинники, парасолѣ и т. д. Коли вже довше у Львовѣ не мôгъ ôнъ воювати, бо говорено о полиціи, выбрався Равхманъ до Тернополя и тамъ приняли ѥго ѳзуиты яко учителя до свого заведеня, щобы приготовити кôлькохъ ученикôвъ до испыту зрѣлости. Равхманъ хвалився, що маѥ великій вплывы въ министерствѣ просвѣты и вскорѣ доказавъ се дѣломъ, бо коли одному ученикови не ставало свѣдоцтва зъ І. пôвроку 8 клясы, ôнъ доставивъ се за два тыжднѣ. Показалося, що свѣдоцтво було фальшиве, а Равхманъ, щобы доказати автентичнôсть, замовивъ у Львовѣ печатку зъ написею: „k. k. Ministerium für Unterricht und Cultus. 3. Section“. Рôвночасно замовивъ ôнъ въ Берлинѣ блянкеты на свѣдоцтва испыту зрѣлости и печатку зъ написею: „C. k. gimnazyum św. Anny“. Розумѣесь, що заходы ѥго не довели до нѣчого, а радше звернули увагу полиціи. Равхманъ утѣкъ зъ Тернополя, а дôставши ще ôдъ ѳзуитôвъ на дорогу, опинився въ Бернѣ и тамъ умѣвъ черезъ три мѣсяцѣ крытись. Тутъ прибравъ ôнъ назву „v. Raabthal“ и представився всѣмъ достойникамъ тамошнымъ, умѣючи дуже зручно обманювати якъ своимъ захованьемъ такъ и выглядомъ. Вкôнци полиція почала щось домѣрковуватись и сими днями ѥго увязнила. Найдено при нѣмъ богато листôвъ и билетôвъ ôдъ министрôвъ и знатныхъ осôбъ — розумѣесь, всѣ они були пôдробленѣ. Равхмана ôдставлять до Львова, де стане передъ судомъ присяжныхъ.

— **Фальшôвника банкнотôвъ** увязнено въ Ботушанахъ въ Румуніи. Зовесь Еманулъ Мердингеръ; найдено при нѣмъ пофальшованыхъ грошей на 70.000 зр. Рôвночасно увязнено въ Чернôвцяхъ ѥго брата Вильгельма. Мердингеры належать мабуть до великои шайки фальшивникôвъ, котрѣ пускають въ курсъ фальшивѣ банкноты на 500 франкôвъ и 25 рублѣвъ. Ботушаны, лежачій на граници россійскôй, вельми пригôднѣ до такого дѣланя.

— **Помершій адвокатъ Мохнацкій** донѣсъ на кôлька днѣвъ передъ своєю смертію до перемыского суду, що у него находиться 4500 зр. зъ конкурсовои масы гр. Красицкого и запытавъ, що маѥ зробити зъ тыми грôшми. Судъ порѣшивъ, зложити тѣ грошѣ въ судовôмъ депозитѣ. Возьный судовый, маючій доручити се рѣшенье адв. Мохнацкому, не заставъ вже ѥго живого, а при списѣ полишеного майна не найшли нѣякихъ грошей, а за те довѣдались, що на ѥго имя заинтабульовали ѳзуиты въ Хировѣ весь свôй маѥтокъ. Перемыскій судъ ôднѣсся до самбôрского суду окружного зъ просьбою, щобы на маѥтку ѳзуитôвъ заинтабульовати тѣ 4500 зр. зъ масы конкурсовои, а кромѣ того пренотовати и всякій иншій недобоpы, що можуть опôсля выказатись. Єсли-жь ѳзуиты не поспѣшилися зъ интабуляцією свого майна на кого иншого передъ внесеньемъ сеи просьбы перемыского суду, то будуть мусѣли заплатити здефравдованій грошѣ адв. Мохнацкимъ. Головною чертою въ дѣяльности покôйного Мохнацкого було се, що процесовався пôдъ якимъ-будь позоромъ и въ чiємъ небудь имени зъ перемыскимъ епископомъ рускимъ и гр.-кат. капитулою, а такій процесы умѣвъ покôйный дуже зручно выдумовати.

— **100.000 рублѣвъ страты.** Майже передъ чотирма роками велике враженье выкликала въ Галичинѣ незвычайна смерть инжинира Ем. Гехта, родомъ Бельгійця. Гехтъ бувъ начальнымъ директоромъ спôлки дрогобицкихъ нафтярѣвъ „Гартенберґъ, Лявтербахъ, Ґольдгаммеръ и Ваґманъ“. Спôлка ся мала великій копальнѣ земного воску въ Бориславлѣ, а въ Россіи фабрику перерôбки сего воску на цезарину. Въ вересни 1884 р. выѣхавъ Гехтъ до тои фабрики и тамъ упавъ до долу на подвôрю, наповненого кипячою водою о 100° Цельзія. Долы тѣ не були нѣ огороженѣ, нѣ нѣчимъ прикритѣ и россійскій власти судовѣ выточили карный процесъ спôлцѣ о залишенье средствъ осторожности, а жена помершого выточила тôй спôлцѣ процесъ о 100.000 рублѣвъ страты, яку понесла черезъ смерть свого мужа. При розправѣ, котра ôдбулася дня 7 н. ст. въ Ченстоховѣ, мотивовавъ адвокатъ вдовы высоту сего ôдшкодованя значными доходами помершого Гехта. И такъ за устроѥнье однои фабрики въ Бельгіи одержавъ Гехтъ 120.000 франкôвъ, за такій самѣ фабрики у Вѣдни, въ Моравѣ и Румуніи бравъ покôйный по кôлькадесять тысячѣвъ зр. Зарядъ фабрики заявивъ, що смерть Гехта сталась черезъ ѥго власну неосторожнôсть, бо ôнъ яко директоръ мôгъ завести яке огородженье довкола тыхъ долôвъ на подвôрю. Судъ признавъ сю оборону и увôльнивъ обжалованыхъ а тымъ самымъ и ôдкинувъ претенсію вдовы о вынагороду 100.000 рублѣвъ.

— **Анонимный листъ.** Въ жовтни минувшого року стававъ передъ судомъ присяжныхъ въ Бережанахъ Вольфъ Земмельмель, обжалованый о пôдпаленье. Передъ самымъ кôнцемъ поступованя доказового одержавъ предсѣдатель трибуналу анонимный листъ, котрымъ доносивъ хтось, що отець обжалованого, Земмельмель, хотѣвъ пôдкупити деякихъ присяжныхъ. Ôдчитано сей листъ при росправѣ, долучено до актôвъ, а защитникъ обжалованого внѣсъ, переслухати въ тôй справѣ ôтця Земмельмеля и розъяснити ѥи цѣлковито, бо присяжнѣ могли-бъ побоюватись, що, ѥсли увôльнять обжалованого ôдъ вины, будуть ихъ пôдозрѣвати о пôдкупство. Прокураторъ спротивився тому внесеню, бо старый отець вже зъ самого початку ôдклонився ôдъ зôзнаня, а трибуналъ прихилився до сихъ выводôвъ. Присяжнѣ затвердили вину обжалованого осьми голосами и Земмельмеля засуджено на шѣсть лѣтъ тяжкои вязницѣ. Засудженый зробивъ ôдкликъ до трибуналу у Вѣдни. Найвысшій трибуналъ ôдкинувъ зажаленье неважности, а адвоката д-ра Корнфельда, котрый заступавъ сю справу у Вѣдни, засудивъ за невластивѣ слова при росправѣ на двацять зр. кары.

— **„Австро-угорскій народы пôдъ оружіємъ“.** Пôдъ такимъ заголовкомъ маѥ выйти въ вересни с. р. книжка, оброблена трема высшими официрами пôдъ наглядомъ министра просвѣты Гавча.

— **Самоубійство графинѣ.** Зъ Харкова доносять дня 13 н. ст. червня, що въ тамошнôмъ готели „Ермитажъ“ повѣсилася на ремѣнци ôдъ торбы графиня Тищкевичъ. При помершôй знайшли кôлька тысячѣвъ рублѣвъ и много брилянтôвъ. Графиня пріѣхала зъ полудневыхъ губерній. Не полишила она нѣякои записки о причинѣ самоубійства.

Вѣсти зъ Еп. Перемыскои.

Кан. институцію одержавъ о. Дан. Лепкій на Горбачѣ, дек. горожаньского.

Завôзваный до кан. институціи на Грозьову, дек. добромильского, о. Яковъ Косоноцкій.

Увôльненый ôдъ испыту конкурсового о. Сев. Поляньскій зъ Мокрянъ.

Еп. Консисторія вставилася до ц. к. намѣстництва о згоду на кан. институцію о. Кел. Кульчицкого, запрезентованого на Пôдгайчики, дек. комарняньского.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Учителька Александра Телиховска именована дѣйстною учителькою молодшою въ пятиклясовôй школѣ етатовôй въ Долинѣ.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **Для „Академ. Громады“ въ Краковѣ** прославъ Вп. Д. Перегинець канцелистъ въ Калуши 2 зр.

Ôдозва

въ справѣ колоній вакаційныхъ.

Родимцѣ! Вже по разъ третій пôдносимо нашь голосъ до патріотôвъ нашихъ въ справѣ вакаційныхъ колоній, для зголоднѣлыхъ, слабосильныхъ и занедбаныхъ рускихъ дѣтей, увядаючихъ въ душнôй львôвскôй атмосферѣ.

Зъ повною вѣрою въ святôсть дѣла, въ жертволюбнôсть Родимцѣвъ и въ успѣхъ нашихъ змагань, пукаємо нинѣ въ имя христіяньскои любови до дверей рускои хаты и просимо о скромный кутикъ, о ласкаве принятье и о ложку стравы для бѣднои рускои дитины!...

Хто-же найдеся на гостиннôй Руси, щобы насъ не пустивъ, не позволивъ ôдохнути пôдъ своєю стрѣхою?! Въ книгу нашихъ добродѣѣвъ вписане вже поважне число тыхъ великодушныхъ патріотôвъ, котрѣ въ двохъ послѣдныхъ лѣтахъ приняли на колонію дѣти бѣдныхъ львôвскихъ родичѣвъ. Не сумнѣваємося проте, що и теперь найдуться милосердни люде, котрѣ радо приймуть въ свôй дôмъ хлощѣвъ або дѣвчатъ. Выдѣлъ займеся выборомъ и высылкою колонистôвъ и покрые на жаданье кошты ѣзды. А позаякъ каса наша *въ лихôмъ* станѣ, *то просимо о* якъ найчисленнѣйшій ленты, о збиранье складокъ и о устроюванье забавъ на цѣли нашихъ колоній вакаційныхъ.

Всяки зголошеня и жертвы просимо присылати на руки пôдписаного Выдѣлу найдальше до дня 8 липня с. р.

Ôдъ Выдѣлу „Шкôльнои Помочи“ у Львовѣ.

Романъ Заклинськiй, секретарь. *Амвросій Поляньскій,* предсѣдатель.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Поваж. Чит. въ Вѣстовôй. Згаданѣ каплѣ мають бути дѣйстно добрѣ; мы ихъ не пробували. — **Поваж. Касино въ Калуши.** До кôнця року ще 50 кр. — **Всч. Ш. въ Печ.** Буде коштувати 3 зр. — **Всч. гр. к. Урядъ пар. въ Урожи.** Маѣте заплачено до 31 мая (то ѥ. 12 червня н. ст.); за червень прийде 1·50 зр. — **Всч. Т. Д. въ Мартиновѣ.** Заплачено до 30/6 88. — **Всч. И. З. въ Розгадовѣ.** До 30/6 прийде ще 25 кр. — **Всч. Т. П. въ Коропци.** Мы не легковажимо реклямацій, и Вамъ выслали мы ще 9/6 чч. 91 и 114, а понеже ч. 90 вже нема, то выслали мы повѣсть, що була зъ тымъ числомъ. Не розумѣємо того, що зъ Вашои стороны тôлько реклямацій, коли на почту поморяньску бôльше нѣхто не реклямуе и почтаръ намъ писавъ, що Вы правильно ôдбираѣте „Дѣло“.

Курсъ Львôвскій

зъ дня 18. л. червня 1888.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад.
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	202 25	205 50
Зелѣз. Львôв.-Чернов. по 200 зр. а. в.	213 25	216 65
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в. . .	283 —	287 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в. .	— —	216 —
Листы заставнѣ за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в	98 —	99 20
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем.	100 50	101 80
Банку краевого 4½% а. в. льос. 51 л.	92 —	93 —
Товариства кредит. гал. 5% а. в. . .	100 60	101 75
Товариства кредит. гал. 4% а. в. . .	— —	95 —
Товар. кред. гал. 5% а. в. льос. 37 л.	100 60	101 75
Товар. кред. гал. 4% а. в. льос. 41½ л.	— —	92 —
Товар. кред. гал. 4½% а в. льос. 52 л.	93 40	94 40
Листы довжнѣ за 100 зр.		
Гал Зав кред. сел. 3% а. в (давн. 6%) въ ликв.	— —	54 —
Гал. Зав. кред. сел 2½% (давн. 5%) въ ликв	— —	48 —
Общ. роль. кред. Завед. 6% льос. въ 15 л.	— —	— —
Облиги за 100 зр.		
Индемнизац. галицкѣ 5% м. к. . . .	102 50	103 65
Комунальнѣ Банку краев. 5%, I емис.	99 50	101 —
Позички краев. зъ 1873 по 5% а. в. .	— —	105 —
Позички краев. зъ 1883 по 4½% а. в.	89 50	90 60
Льосы:		
Мѣста Кракова	— —	20 50
Мѣста Станиславова	— —	35 50
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	5 89	5 99
Наполеондоръ	9 98	10 08
Пôвъимперіялъ	10 32	10 42
Рубель срѣбный	1 40	1 50
Рубель паперовый	1 10	1 12
100 марокъ нѣмецкихъ	61 80	62 40

Розкладъ ѣзды на зелѣзницяхъ

важный ôдъ 1 червня 1888.

(пôсля годинника львôвского.)

Приходять до Львова:

Зъ Кракова: о год. 4·03 по полудни курьерскій; 9·25 вечеромъ и 8·50 рано особовый; 7·15 вечеромъ мѣшаный.

Зъ Черновець: о год. 8·00 вечеромъ поспѣшный; 1·06 и 6·11 рано мѣшаный.

Зъ Пôдволочискъ и Бродôвъ (на Пôдзамче): о год. 2·08 по полудни курьерскій; 2·38 въ ночи и 6·22 вечеромъ мѣшаный.

Зъ Белзца: о год. 5·53 по полудни мѣшаный.

Ôдходять зô Львова:

До Кракова: 7·20 рано особовый; 4·20 рано и 8·30 вечеромъ мѣшаный; 2·28по полудни курьерскій.

До Черновець: о год. 9·20 рано поспѣшный; 9·50 рано и 10.06 вечеромъ мѣшаный.

До Пôдволочискъ и Бродôвъ: (зъ Пôдзамча): о год. 10·23 рано и 11·05 вечеромъ особовый; о год. 4·22 курьерскій.

До Белзца: о год. 7·49 рано мѣшаный.

Исторія Литературы Рускои

ТОМЪ І.

Д-ра О. Огоновского

выйшла вже зъ друку и можна ѥи дôстати въ друкарни товариства „им. Шевченка“ (ул. Академична ч. 8.), въ тов. „Просвѣта“ (ул. Ôрменьска ч. 27), у автора (ул. Пôдвалье ч. 9) и въ книгарняхъ: Ставропигійскôй и Миликовского (Старжика)

по цѣнѣ 1·70 зр., для Россіи 2 рублѣ.

Замовляючимъ просто въ товариствѣ „им. Шевченка“ або черезъ рускій часописи „Дѣло“, „Зорю“ и т. д. высылаѣся книжка Франко.

Телеграмы „Дѣла“.

Берлинъ 18. червня. Похоронъ цѣсаря Фридриха розпочався нинѣ о 10 год. рано.

Почдамъ 18. червня. Цѣсарь Вильгельмъ II. зъ женою и цѣсарева Августа пріѣхали сюды на похоронъ. Вчера вечеромъ зложено тѣло покôйного цѣсаря въ металеву домовину и залютовано ѥи въ присутности нового цѣсаря, министра судôвництва и другихъ достойникôвъ. Ôдтакъ вложено домовину до другои парадноі, въ котрôй несено мощѣ цѣсаря Вильгельма.

Парижъ 18. червня. При выборѣ посла въ департаментѣ Шарантъ одержавъ бонапартистъ Желиберъ 31.401 голосôвъ, републиканинъ Вейлеръ 23.989, а буланжистъ Дерульедъ 20.636 голосôвъ. Въ наслѣдокъ того прийде до тѣснѣйшихъ выборôвъ.

Парижъ 18. червня. Праса француска звертаѥ увагу на то, що ôдозва цѣсаря Вильгельма II ѥсть держана въ воѣнномъ дусѣ.

Марсилія 18. червня. Фльоке заявивъ депутаціи зложенôй зъ бурмистра, радныхъ мѣста и рады департаменту, що ôнъ веде мирну политику и було-бы несправедливо обжаловувати ѥго за то, що ôнъ въ часѣ, коли приготовлюѥ всесвѣтну выставу, стремить до вôйны.

НАДОСЛАНЕ.

Фабрика знарядовъ рольничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгой поручає свои вы-
2389 робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 49 ?

Аптика **РУКЕРА** у Львовѣ

поручає 2460 142—?

росу красоты и всякй косметики такъ че-
резъ мене якъ и инший фирмы поручанй.

Розкладъ їзды на зелѣзницяхъ державныхъ.

важный вод 1 червня 1888.

Приходять до Львова: о год. 1·15 въ ночи зъ Будапешту, Лавочного, Стрыя, Кросна, Хирова, Гусятина и Станиславова; — о год. 8·06 рано зъ Сухои, Хирова, Стрыя и Станиславова; — о год. 3·20 по полудни зъ Сухои, Хирова, Гусятина, Станиславова и Стрыя; — о год 7·40 вечеромъ зъ Гусятина.

Одходять зо Львова: о год. 5 рано до Стрыя, Лавочного, Будапешту, Хирова и Стружа; — о год. 10·15 рано до Стрыя, Станиславова Гусятина, Хирова и Сухи; о год. 7·50 вечеромъ до Хирова и Сухи; — о год. 9·48 вечеромъ до Станиславова и Гусятина. 2238 43—?

Маріяцельскй каплѣ жолудковй

знаменито дѣлаючй у всѣхъ недугахъ жолудка.

Schutzmarke.

Незрóвнанй при браку апетиту, слабóмъ жолудку, воняючóмъ óддыху, кваснóмъ óдгиканю, здутю, кольцѣ, катарѣ жолудка, згазѣ, творенiю си пѣску и камѣньчикóвъ въ мѣхури, при надто великóй флегмѣ, жовтачцѣ, óдкипѣню и блюваню, болю головы (если походить зъ жолудка), корчахъ жолудка, задненю, перетяженю жолудка стравами и напоями, при хробакахъ, недугахъ селезѣнки, печѣники и гемороидахъ. — Цѣна фляшочки разомъ зъ **приписомъ 35 кр., подвóйнои 60 кр.**

Головна высылка у антикаря

КАРОЛЯ БРАДИ КРОМЕРИЖЬ (Kremsier) МОРАВА.

Маріяцельскй каплѣ жолудковй не суть нѣякимъ средствомъ потайнымъ. Складовй части поданй суть при кождóй фляшочцѣ въ **приписѣ.**

Правдивй можна купувати у всѣхъ
2351 20—52 **антикахъ.**

ОСТЕРЕЖЕНЬЕ! Правдивй Маріяцельскй каплѣ жолудковй рóзно фальшують и наслѣдують. — **На знакъ правдивости** мусить кожда фляшка бути завинена въ червоне запакованье, заосмотрене въ **повысшу марку охоронну** и при кождóй фляшочцѣ на приписѣ мусить находитися, ще сей приписъ друкованый у Г. Гуска въ Кромерижу.

Правдивй можна купити: У ЛЬВОВѢ въ антикахъ: Якова Байзера, Г. Блюменфельда, Петра Гайльгофера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколяша, Якова Пипеса, Жиг. Рукера, Кар. Склепиньского, І. Вевюрского, Арн. Раппапорта. — ВЪ БЕЛЗѢ у ап. Гросса. — ВЪ БОБРЦѢ у ап. Бальбины Мендлицкои. — ВЪ БРОДАХЪ у ап. Бронисл. Витославского, Мих. Куляки, Вильг. Ляндеберга. — ВЪ БЕРЕЖАНАХЪ у ап.: Ад. Дурета, Іос. В. Лобоса. — ВЪ ДОЛИНѢ у ап. С. М. Траунфельнера. — ВЪ ДРОГОБИЧИ у ап.: Айхмилера, П. Партикевича. — ВЪ ГЛИНЯНАХЪ у ап. А. Гельма. ВЪ КОПИЧИНЦЯХЪ у ап. Редера. — ВЪ МЕЛЬНИЦИ у ап. Кроковского. — ВЪ МОСТАХЪ ВЕЛИКИХЪ у ап. І. Жолиньского. — ВЪ НЕМИРОВѢ у аптикаря Предримирского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛЯНАХЪ у ап. Омел. Барановского. — ВЪ РАДЕХОВѢ у ап. Яськевича. — ВЪ РОЗВАДОВѢ у ап. Вин. Грабовского. — ВЪ РОЗДОЛѢ у ап. Людв. Мержиньского. — ВЪ САМБОРѢ у ап.: І. Алексевича, К. Марета. — ВЪ СКОЛѢМЪ у ап. С. А. Лецковского. — ВЪ СОКОЛОВѢ у ап. Андр. Данчака. — ВЪ СОКАЛИ у ап. Евг. Высочаньского. — ВЪ СТАРÓМЪ МѢСТѢ у ап. Ад. Палеского. — ВЪ СТРЫЮ у ап.: Чальбазаніого, В. Комаровского. — ВЪ ТУРЦѢ у ап. Жиг. Козицкого. — ВЪ ВАРЯЖУ у ап. Венед. Кшивоблоцкого. — ВЪ ЗОЛОЧЕВѢ у ап. Франца Петеша; — ВЪ УСТРИКАХЪ у ап. Альф. Яструбского; ВЪ БЛАЖОВѢ у ап. А. Бжеса.

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

при зближаючихъ-ся испытахъ въ школахъ народныхъ подає до вѣдомости Свѣтл. Радъ Шкóльныхъ, Впов. священикóвъ, катихитóвъ, учителѣвъ и родичѣвъ, що книжки накладу товариства, призволенй кр. Радою шкóльною на преміи для ученикóвъ, *красно оправленй зъ позолочеными берегами*, можна купити **въ канцеляріи товариства при улици Óрменьскóй ч. 27** по слѣдующóй цѣнѣ:

Ластóвка	20 кр.
Добре роби, добре буде	17 „
Росказы про силы природы	20 „
Оповѣданя о житю св. Бориса и Глѣба	20 „
Повѣстки для дѣтей	27 „
Сестра	15 „
Байки	22 „
У пропасть дорога ховска	28 „
Зоря	22 „
Исторія Руси Ч. II.	23 „
Исторія Руси Ч. III.	28 „
Паша, душа въ господарствѣ	35 „
О користнóмъ ужитю неужитковъ	22 „
Де-що про здоровле	20 „
Ленъ и конопле	24 „
Рогата худоба	45 „
Про живоплоты и лѣсы	20 „
Веняминъ Франклінъ	16 „
Пасѣка	24 „
На досвѣткахъ	22 „
Чимъ люде живй	20 „
Житє св. великомуч. и лѣкаря Пантелеймона	20 „
Родина Морозовичѣвъ	20 „
Дрóбна птиця господарска, а великй грошѣ	20 „
Молитвеникъ народный (въ звычайнóй оправѣ)	20 „
въ лучшóй оправѣ:	
а) хребетъ полотняный и золоченый хрестъ зъ переду	25 „
б) цѣла оправа полотнина, береги золоченй и золоченый хрестъ зъ переду	35 „
Зоня безплатна учителька въ хорош. переплетѣ	25 „
„ „ въ звычайн. „	15 „

Всякй замовленя высылаються скоро и точно.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

у Львовѣ („Народный Дóмъ“), **въ Станиславовѣ** (пляцъ Францъ-Іосифа, дóмъ Горовицóвъ), **Перемышли** (коло моста), **Тернополи**, (рынокъ дóмъ Ляндау-а) **Дрогобичи** (рынокъ), **Коломыи** (готель Кракóвскій) **и Стрыю** (рынокъ, готель пóдъ „Чорнымъ Орломъ“)

поручає зó своихъ складóвъ и посередничень:

Свѣтло церковне всѣмъ Чест. Братствамъ церковнымъ для замовлюваня за нашимъ посередництвомъ просто зъ фабрики. Есть то найдешевшій спосóбъ закупна, дочисляемо въ такóмъ случаю по **30 кр.** за I-а. по **72 кр.** за II-а óдъ кóльограма (скринка безплатно) крóмъ фрахту, котрый купуючій на своѣй зелѣзничнóй стациі оплатить, а то около 4 зр óдъ 100 кильогр

Въ той способъ принимаються замовленя найменше на 30 килгр; може въ тóмъ бути рóзне свѣтло; просимо тóлько при замовленяхъ выразно подати, якои величины має бути свѣтло, а если оно мале, то чи до рукъ чи до паукóвъ або на прилѣпки, т. є коротше а грубше, або тонше а довше. 2224

На свѣтло замовлене зъ фабрики треба чекати около 14 днéвъ Въ складахъ нашихъ у Львовѣ, Станиславовѣ, Перемышли, Тернополи Дрогобичи, Коломыи и Стрыю можна въ кождóмъ часѣ дóстати всякого рода свѣтло.

Поручаючися такожь въ прочимъ артикулами Впов, Родимцямъ, заявляемо готовóсть доложити всякихъ старань, щобы вдоволити Пч. Купуючихъ такъ подрóбно якъ и при почтовыхъ зелѣзничихъ посылкахъ

Зъ высокимъ поважаньемъ

Дирекція Народнои Торговлѣ
у Львовѣ.

Etablissement Ronacher

Вѣдень, I., Seilerstätte.

Властитель и директоръ: **Антóнъ Ронахеръ.**

Що дня:

Великй представленя всесвѣтныхъ артистóвъ.

Лише знатности найпершои ранги.

ГОТЕЛЬ

положеный вó серединѣ мѣста

Елегантнй зъ всякимъ новóтнымъ комфортомъ устроєнй **комнаты**, почавши óдъ 1 зр. 50 кр.

Знаменита реставрація и каварня. — Зимнй и теплй купелѣ.
2498 **Телефонъ. — Електричне освѣтленье.** 1—15

Адреса для телеграмóвъ: *Готель Ронахера.*

Ц. к. придворна ліярня звонóвъ

Н. ГИЛЬЦЕРА въ Винеръ-Найштадтъ

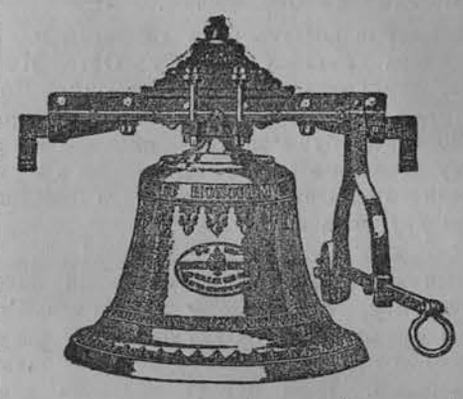

поручаєся до **замовленя звонóвъ и гармонійныхъ складóвъ всякои величины и голосу. Гарантія** за певный голосъ кождого звона, чистый гармонійный акордъ складу и за найлѣпшій металь. Монтованье звонóвъ **головами зъ кованого зелѣза**, черезъ що можна звонами дуже легко звонити **Припорученя** сповняються якъ найскорше, точно и **дуже дешево** при **найвыгóднѣйшихъ условіяхъ заплаты**

Одзначеня: *Золотый хрестъ заслуги зъ коронóю за повне заслуги дѣланье Выстава въденьска 1873 р., два медали за поступъ за складъ звонóвъ для вѣденьскои Votivkirche 260 сотнарóвъ ваги. Выстава промыслова у Вѣчни 1880 р. зол тилй медаль.*

Заложена 1838. Доставила 4420 звонóвъ, 1,189.240 кильогр. ваги. Зъ сего до Вѣдня для 31 церквей 83 штукъ звонóвъ 86.069 кильогр. ваги разомъ и 2 звоны до годинникóвъ для нового ратуша 3345 клр. ваги.

Гармонійнй склады до закристій зъ 4 звóнками по 25 зр.

Гармонійнй склады до престолóвъ зъ сильными и голосными звóночками. 2301 8—12

Зó альпаки : 1 складъ зъ 4 звóн. по 14 зр., зъ 3 зв. по 11 зр.
Зó мосязу : 1 складъ „ 4 „ „ 10 „ „ 3 „ „ 8 „

СВЯЩЕНИКИ МУСЯТЬ ЧАСТО ПОДАВАТИ ЛѢКАРСКУ ПОМÓЧЬ!

удаємося до нихъ зъ довѣрiемъ и одержуємо завсѣгды добру раду. Тому треба уважати се за найбóльше признанье, що именно священики найбóльше поручають **Pain-Expeller зъ котвою**, о чѣмъ можна переконатись зъ брошурки „Приятель недужихъ“. Справдѣ заслугуе Pain-Expeller зъ котвою зó всѣхъ взглядóвъ на порученье, якъ се посвѣдчить охотно кождый, що уживавъ его вже противъ **гостцеви, подагрѣ, ломаню въ членахъ. пóдвѣяню, болямъ шиѣ**, або хотяй лише въ поменшихъ простудахъ. Найчастѣйше вже по першóмъ натиранню минають болѣ, або що найменше значно меншають. Се давно вже выпробоване средство домове повинно находитися въ кождóмъ домѣ! При закупнѣ радимо завсѣгды óднайти на опаковаю фабричну марку, а нею есть: „Червона котва“. Цѣна Pain-Expeller-а есть óдповѣдно до великости 40 кр. и 70 кр., а головный складъ для державы Австрійскои есть въ **Празѣ: Аптика д-ра**
2381 **Рихтера „пóдъ Золотымъ Львомъ“.** 9—?

Девять медалѣвъ заслуги, дипльомъ признаня и дипльомъ гоноровый

на всемирнóй выставѣ въ Антверпiи

за незрóвнанй

Выробы косметичнй, Тоалетнй и Парфумерiи.

Антилентилія. Нѣякій артикулъ тоалетовый не може остоятись що-до успѣху и доброты зъ Антилентилiею. Средство се óдержане зъ óдсвѣжаючихъ субстанцій, усуває въ короткóмъ часѣ веснянки, опаленя сонячнй, плямы печѣнковй, слѣды по ранахъ и т. д, надає лицю свѣжóсть и нѣжнóсть. — Цѣна 2 зр.

Пилиптонъ волосю сивому и споловѣлому по кóлькоразовóмъ ужитю привертає красну барву. Пилиптонъ не фарбуе. лише óдмолоджуе волосье, котре пóдъ вплывомъ сего óдличного средства óдзыскуе первѣстну барву, мягкóсть и óдлыскъ. — Цѣна флякону 1 зр 50 кр

Валентинъ найсильнѣйше выпаданье волося вздержуе, цибульки волосiй измóцняе и до вытворюваня та поросту волося побуджае. Лисины покрываються краснымъ волосьемъ.—Цѣлый фляконъ 3 зр. Пóвъ флякону 1 зр. 60кр.

ПУДРЪ КНЯЖКЙ

Знамените поводженье и покупъ сего пудру суть найлѣпшимъ доказомъ его незрóвнанои добóрности. — Пудръ княжкй на всѣхъ выставахъ бувъ першимъ, а численнй медалѣ заслуги, якими его óдзначили, найлѣпше его поручають. — Пудръ княжкй не мѣстить жадныхъ металевыхъ примѣшокъ, есть се найчистѣйша и найнѣжнѣйша мучка ростинна, приемно прилягае до лиця. надае красну, природну бѣлóсть и есть неоцѣненымъ средствомъ до окрасы лиця.

Пуделко мале бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр., зъ лебедикомъ 1 зр. 50 кр Рожевый для бльондинокъ и кремовый для шатинокъ и брунетокъ, мале пуделко по 70 кр., бóльше зр. 1.20 зъ пуделкомъ зр 1·60.

Вода фіялкова. Усуває зъ лиця прищѣ, лишаѣ, угрики, попаданье и лущенье шкóры, выгладжуе морщинки и долики óсповй Лице óдсвѣжуе, выбѣлюе и вынѣжнюе до тои степени, що яко средство тоалетово-гигіенично зóстало óдзначене медалемъ заслуги на выставѣ природничо-лѣкарскóй въ Краковѣ. Цѣна 1 зр.

Мыло косметичне. Óдзначаеся надзвычайною нѣжностею и вельми приемнымъ запахомъ, лагóдно дѣлае на нашкóрокъ, запобѣгае попаданю рукъ и лиця, дуже нѣжно очищуе шкóру. — *Усуває веснянки и жовтобрунатнй плямы зъ лиця* Цѣна 60 кр.

П. ИГНАТОВИЧЬ

у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, Готель Европейскій. пляцъ Маріяцкій и улиця Галицка, рóгъ Валовои ВЪ КРАКОВѢ Суконницѣ ч 20 и въ ЧЕРНÓВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2424 10—?

ПРАКТИЧНЙ а ДЕШЕВЙ ПОДАРУНКИ

на свята и именины

Годѣ часъ тратити!

НАЙСВѢЖША НОВÓСТЬ!

Лише 5 зр. 25 кр.

коштуе найновѣйшій

ВАШИНГТОНЬСКЙ РЕМОНТОАРЪ

до накручуваня безъ ключика при ушку, зъ 5-лѣтною гварантiсю за добрый хóдъ. Тóлько сей годинникъ може заступити **золотый годинникъ** а то по перше черезъ добре урегульованье, по друге черезъ **правдиво роскóшну куверту** и длятого можна его кождому якъ найлучше поручити.

Лише 1·20 зр. коштуе красный покоевый **стѣнный годинникъ** зъ добрымъ регульованымъ веркомъ, зъ ланцушкомъ и тягарками, зъ выпуклыми бронзовыми прикрасами.

Лише 2·50 зр. коштуе пышный прикрасный **стѣнный годинникъ** зъ дзвóнковымъ будильникомъ, въ рамкахъ горѣховыхъ, зъ вказуючимъ, самосвѣтячимъ щитомъ, иде и будить пунктуально.

Лише 3.90 зр. коштуе французкій, золото-бронзованый **Будильникъ годинниковый** зъ голосно бючимъ приладомъ будильнымъ. Окраса для кождого чи то въ хатѣ, чи въ подорожи, зъ веркомъ тревалымъ, не знищимымъ и пунктуально идучимъ.

Лише 4·50 зр. коштуе **срѣбно-никльовый годинникъ, кашеневый цилиндеръ** зъ досконалымъ регульованымъ веркомъ и пишно украшеною оправою, зъ кришталевымъ пласкимъ скломъ, незвычайно гарный.

Лише 30 кр. гарный, позолочуваный **ланцушокъ** зъ гачикомъ до годинника.

Лише 1·20 кр. гарный **ланцушокъ до годинника,** въ золотóмъ фасонѣ зъ брильокомъ печатковымъ, роботы артистичнои.

Лише 3·75 зр. патентованый годинникъ зъ маятникомъ, зъ приладомъ бючимъ годины и пóвгодины, оправленый въ найделикатнѣйше политурованй рамы, якъ найлучше наслѣдуючій горѣхове дерево, зъ вагаломъ и бронзовыми вагами. Крóмъ тыхъ прикметъ маe сей годинникъ и тую неоцѣнену властивóсть, що въ ночи патентованый щитъ его свѣтить чудным фiолетовымъ, чаруючо гарнымъ свѣтломъ, за силу котрого **гарантуеся черезъ 10 лѣтъ.**

Несчисленна скóлькóсть óдбирателѣвъ, котра сей годинникъ бачила и купила, була немовь очарована сею небувалою и неимовѣрною дешевостею.

Выключно тóлько набути его можна за попередною высылкою грошей або послѣплатою. 2486 4—12

Wiener Uhren-Depot und Versandt

BALSAM, Wien

II. Schiffamtsgasse 14. T.

Неомыльне средство

на выгубленье нагнѣткóвъ, бородавокъ и иншихъ подóбныхъ наростей шкóрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.

Цѣна флякону 50 кр.

Встрикненье и капсулки

зъ ростины „MATICO“

въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство

поручае Аптика

К. КРИЖАНОВСКОГО

у ЛЬВОВѢ.

Цѣна фляшки встрикнень 40 кр.

2274 *Капсулокъ 80 кр.* 34—?

Пошукованя посадъ, оголошеня продажи,

пошукованя спóльникóвъ

и всѣ иншій оголошеня для всѣхъ австро-угор. якъ такожь для всѣхъ заграничныхъ газетъ и фаховыхъ часописей залагоджуе **найтанше, найскорше и въ óдповѣдный способъ по оригинальныхъ цѣнахъ** експедиція анонсóвъ:

RUDOLF MOSSE

Wien I. Seilerstätte 2.

Появився уже

РУСКЙ СПѢВАНИКЪ

уложеный черезъ Костя Паньковского, а накладомъ Товариства Просвѣты“. Мѣстить въ собѣ въ 9-ти аркушахъ бóльшихъ на велиновóмъ паперѣ 255 пѣсень на 288 сторонахъ. Пѣсни тй суть то перлы поезіи руско-украиньскои найвыдатнѣйшихъ нашихъ поетóвъ, якъ Шевченко, Федьковичъ, Млака Гушалевичъ, Маркіянъ и Володимиръ Шашкевичъ и премногй найдобрнѣйшій народній пѣсни Найзнаменитшій рускй композиторы уложивши до нихъ музику суть по правой сторонѣ пѣсень пóдписанй. Цѣна 40 кр., оправный 50 кр. на пересылку 5 кр. — При закупнѣ 10-ти примѣрникóвъ въ канцеляріи Товариствъ дается 20% рабату. Набути можна ихъ такожь по всѣхъ книгарняхъ Галичины и Буковины 3337 10—?

КОНОПКÓВКА

ЗАКЛАДЪ КУПЕЛЕВО-СѢРЧАНЫЙ

18 кильометрóвъ óдъ Тернополя, 1 кильометръ óдъ Микулинець, стациі почтовои и телеграфичнои óддаленый, отворено дня 1. червня 1888. Закладъ óдновлено сего року цѣлковито и взято у власный зарядъ и администрацію заряду дóбръ ВП. графа Рея.

Купелѣ сѣрчанй Конопкóвскій суть незрóвнанй у всѣхъ слабостяхъ перестарѣлого гостцю, ревматизму, въ хоробахъ ставóвъ и костей, въ пропукнинахъ, звихненяхъ, золзахъ, болякъ нервовыхъ, золотусѣ и у всѣхъ выприскахъ и слабостяхъ шкóрныхъ и т. д.

Бл. п. проф. Д-ръ Дитль орѣкъ, що жерела Конопкóвскій суть уникатомъ въ слабостяхъ ревматичныхъ, полученыхъ зъ недокровностею и ослабленьемъ. Лѣченье масажомъ и електрикою óдбуватися-ме щоденно въ сали инспекційнóй лѣкаря купелового Д-ра Коллера.

Комнаты сухй, выгóдний, зъ цѣлковитымъ умебленьемъ и услугою суть въ самóмъ закладѣ; реставрація пóдъ особистымъ надзоромъ лѣкаря купелевого по унормованыхъ и приступныхъ цѣнахъ. — Паркъ прекрасный, кóлькадесять морговый, въ котрóмъ осóбный óддѣлъ зъ деревъ шпильковыхъ и велика сала для розривки и забавы гостей.

Задачою заряду буде той закладъ одинокій на Подóлю, занедбаный и здескредитованый черезъ недбалыхъ и несумлѣнныхъ посесорóвъ, допровадити до давнои свѣтлости.

Для усуненя можливои недогóдности упрашаеся повѣдомити напередъ зарядъ купелевый въ Конопкóвцѣ о своѣмъ приѣздѣ. 2483 3—3

Зарядъ купелевый Конопкóвка при Микулинцяхъ.

Василь Пстракъ

спицарь

замешкалый въ Коломыи ч. дому 344¼

доконавшій украшеня церквей въ Городенцѣ, Кутахъ старыхъ, Печенѣжинѣ, Рожновѣ, Синковѣ, Шишковцяхъ и Товтрахъ на Буковинѣ, Яблоновѣ, Ясеневѣ пóльнóмъ — принимае замовленя на украшеня якъ цѣлыхъ церквей такъ и на иконостасы, амвоны, киоты, олтарики процесіональнй и выконуе всякй роботы солидно и по дешевыхъ цѣнахъ.
2489 2—6

НА СВѢТѢ

НАЙЛЬПШЙ

ШВАРЦЪ

Ст. Фернольендта

у Вѣдни,

котрый безъ труду сейчасъ дае **темночорный полискъ, шкóру нѣякъ не нарушае и удержуе** 2495 **тревало.** 1—?

Можна дóстати въ многихъ **торговл. Австро Угорщины.**

Задля многихъ безвартостныхъ наслѣдованъ упрашаеся П. Т. Публику выразно жадати Фернольендта фабрикатъ и лише такій принимати, котрый заосмотреный есть **новысшою винетою**, а именно монмъ именемъ Ст. Фернольендта.

ГАЛИЦКЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимае вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовуе ихъ по

4 1/2 % на рóкъ.

2219 11—?

При закупнѣ товарóвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ **Иванъ Белей.** — Одвѣчальный редакторъ **Кирило Кахникевичъ.** Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка пóдъ зар. К. Беднарского.

Ч. 127. Львôвъ, Второкъ 7 (19) червня 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ вôвторокъ и въ вôвторокъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ однои стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Редакція, Администрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія.

Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. а. в.

Спôльнй делегаціи.

Дня 14. с. м. ôдбулося въ Пештѣ засѣданье буджетовои комисіи угорскои делегаціи, на котрôмъ розбиралися деякй цѣкавй точки зъ австрійскои политики заграничнои. Мы подали вже коротенько змѣстъ нарадъ сего засѣданя а теперь подаємо обширнѣйше задля важности предмету. Референтъ комисіи Фалькъ, розпочинаючи дебату, навязавъ свою рѣчь до промовы цѣсарскои, въ котрôй було сказано, що ôдъ часу послѣднои сесіи спôльныхъ делегацій въ политичнôй ситуаціи не настала нѣяка важна змѣна. Въ тôмъ негативнôмъ результатѣ, казавъ бесѣдникъ — мѣститься прихильна критика для веденя нашихъ справъ заграничныхъ, бо наше министерство дѣлъ заграничныхъ не хоче мати нѣякого позитивного вплыву на хôдъ справъ на Всходѣ а стараєся лишь зберегти тамошнымъ державамъ застережене въ берлиньскôй угодѣ право рѣшаня самымъ о собѣ и повздержувати всякій вплывъ. То єму доси зовсѣмъ удалося. Вже минувшого року можна було сконстатувати, що однôй заграничнôй державѣ не удалося вмѣшати спеціяльно до болгарскои справы и доси другій разъ нѣхто того не пробовавъ. Вправдѣ не обходиться безъ пôдбурюваня и малыхъ непокоѣвъ, але не допустити до того єсть рѣчею болгарского правительства. Выбраный народомъ князь держиться все ще на престолѣ, хочь ôнъ єго не зовсѣмъ правильно занявъ; мимо того нѣхто не старався силою єго зъ ôдтамъ прогнати. До того, що въ сѣй справѣ въ политичнôй дорозѣ роблено, Австро-Угорщина не прилучалася а тымъ наше министерство дѣлъ заграничныхъ поступило собѣ зовсѣмъ коректно, бо противиться тому, щобы чи то мы, чи хтось другій мѣшався до тои справы. Высказане минувшого року въ делегаціи бажанье, щобы князя болгарского формально признати, не сповнилося доси; тому однакожь не виновате наше министерство, бо пôсля берлиньскои угоды повинна Порта перша признати князя. Порта доси того не зробила, а коли-бъ мы були першй зъ такимъ крокомъ выступили, то були-бъ безъ сумнѣву остались зовсѣмъ изольованй. Впрочѣмъ наше лишь признанье не було-бъ Болгарамъ помогло а князь може, якъ то поучивъ вже досвѣдъ, и безъ того удержатись на престолѣ, скоро лишь буде мати довѣріє народу а державы, ôдповѣдно до берлиньскои угоды, будуть стерегли того, щобы нѣхто до сеи справы не мѣшався. Наколи-бъ однакожь князь стративъ довѣріє до народу, то и признанье Австро-Угорщины не помогло-бы єму нѣчого. На послѣдокъ треба ще розважити и нашй ôдносины до нашихъ союзникôвъ. Ôдъ часу оголошеня нашого союза зъ Нѣмеччиною знаємо автентично, що мы маємо въ заграничнôй политицѣ зовсѣмъ свобôдну руку, але що на помôчь нашихъ союзникôвъ можемо числити лишь до певнои границѣ; до того, що лежить по-за сею границею, могли-бъ мы братися лишь на власне ризико и спускаючись на власнй силы. Середъ такихъ обставинъ робить наше министерство дѣлъ заграничныхъ зовсѣмъ добре, що поступає въ згодѣ зъ союзниками и що въ справѣ признаня князя болгарского ôдъ нихъ не ôддѣляєся. Коли отже министерство дѣлъ заграничныхъ держиться у всѣхъ точкахъ програмы, котру делегація удобрила, коли теперѣшный станъ на Всходѣ ôдповѣдає зовсѣмъ сѣй програмѣ и той успѣхъ можна осягнути мирными средствами, то зволить комисія поставити въ делегаціи внесенье на повне признанье и згоду для министра дѣлъ заграничныхъ. — Апоній поставивъ внесенье, щобы въ справозданю була ще разъ зазначена щира и, якъ ôнъ сподѣваєся, одноголосна згода делегаціи на политику, котра выплыває зъ союза зъ Нѣмеччиною. Впрочôмъ годиться ôнъ на все, що робить министерство дѣлъ заграничныхъ, лишь сумнѣваєся, чи добре єсть держатися въ справахъ на Всходѣ пасивного становища выжидаючого, а лишати иниціятиву другимъ. — Чернатони жадавъ, щобы въ справозданю комисіи було въ якъ найтеплѣйшôмъ тонѣ згадано о союзѣ зъ Нѣмеччиною. Що-до признаня князя болгарского, то бесѣдникъ годиться на погляды референта и длятого ставить внесенье, щобы сю справу полишити зовсѣмъ министрови дѣлъ заграничныхъ и высказати єму повне довѣріє.

Въ тôмъ дусѣ высказався такожь и пос. Горватъ а опôсля забравъ голосъ Гр. Кальноки. Ôнъ подякувавъ насампередъ за слово признаня и заявивъ, що годиться зовсѣмъ на то, щобы не розводитись широко надъ спеціяльными пытанями и не каламутити безъ потребы наставшого хвилево успокоєня. Въ послѣдныхъ мѣсяцяхъ — казавъ гр. Кальноки — не сталося на Всходѣ нѣчо такого, що могло-бы выкликати сталу змѣну въ тамошнôмъ положеню: именно не показалося нѣчо такого що могло бы насъ спонукувати, робити щось, що не лежить въ ситуаціи а на що не згодились-бы и не дали-бы своєи помочи всѣ тй, зъ котрыми мы у всѣхъ справахъ а именно въ справахъ всхôдныхъ хочемо спôльно поступати. Бесѣдникъ каже, що не буде длятого розводитися о справѣ болгарскôй, а о загальнôмъ положеню скаже лишь тôлько, що успокоєнье, о якôмъ ôнъ вже згадавъ, ôдповѣдає всѣмъ бажанямъ, зъ другои стороны однакожь не можна заперечити, що зъ причинъ, котрй послѣднои зимы и ще передъ тымъ выкликали були загальне занепокоєнье, жадна доси не уступила. Певно, що справа болгарска єсть для насъ важнѣйша, якъ для всѣхъ другихъ державъ. Коли отже монархія побоюєсь о будучнôсть, то причины сего треба шукати не лишь въ ситуаціи на Балканѣ, але въ загальнôй ситуаціи европейскôй, въ тôмъ, що поодиноки державы значно рôзняться въ поглядахъ и то не такъ самй кабинеты якъ скорше народы; въ суперечности въ тôмъ, що треба-бы збурити. а що оставити; въ тôй змѣнности поглядôвъ и чувствъ, котра на хвилю притихає але и може наразъ выбухнути бурею. Коли отже констатуєся, що въ политичнôмъ положеню не настала змѣна, то ôдноситься се до загальнои ситуаціи европейскои. Теперь настала може фаза взглядно значного успокоєня въ порôвнаню до ситуаціи зъ початкомъ сего року и може удасться удержати миръ на ще сильнѣйшôй основѣ. Зъ другои стороны треба и то признати, що та непевнôсть, ôдъ якои мы вже ôдъ кôлькохъ лѣтъ терпимо, може и довше потягнутися. Все-жь таки того рода станъ бувъ-бы ще лѣпшій якъ вôйна. Дальше зазначивъ гр. Кальноки велику вагу союза зъ Нѣмеччиною и сказавъ, що прихильнôсть, зъ якою сей союзъ теперь оцѣнюють, доказує найлѣпше, що ôнъ єсть зовсѣмъ честный и заключеный въ безкористныхъ цѣляхъ. Сей союзъ доповняє ще союзъ зъ Италією, котрои интересы на полудни и на Всходѣ на мори Середземнôмъ и въ орієнтѣ суть рôвнобѣжнй зъ нашими. Союзъ той заключає въ собѣ не лишь симпатію и спôльнôсть интересôвъ сусѣднои державы, але значить такожь для обохъ сторôнъ забезпеченье и помôчь для однаковыхъ цѣлей и интересôвъ. При сѣй нагодѣ высказавъ гр. Кальноки своє велике вдоволенье зъ того, що зъ Италією заключено угоду торговельну. Заслуга въ тôмъ — казавъ бесѣдникъ — належиться тому знаменитому мужеви, що стоить нинѣ на чолѣ италійского правительства. На замѣтку Горвата, що интересы нашои монархіи на Балканѣ суть тй самй, що и тамошныхъ народôвъ, сказавъ гр. Кальноки, що годиться на то, лишь хотѣвъ-бы то ще тымъ доповнити, що тй интересы суть такожь интересами европейскими. Поясненя, якй мы даємо о нашôй политицѣ на Всходѣ, суть такй самй, якъ майже и всѣхъ другихъ кабинетôвъ. Въ Англіи принято ихъ дуже прихильно, що богато значить, бо вказує, що политика сеи державы годиться зовсѣмъ зъ нашою.

По сѣмъ поясненю дававъ ще гр. Кальноки ôдповѣди на поодинокй пытаня, якъ, въ справѣ зелѣзницѣ зъ Бѣлграду до Солуня, въ справѣ турецкихъ почтъ, въ справѣ амбасады въ Мадридѣ и т. д. Комисія ухвалила ôдтакъ цѣлый прелиминарь спôльного министерства дѣлъ заграничныхъ.

— —

По причинѣ смерти нѣмецкого цѣсаря було на вчера скликане надзвычайне засѣданье австрійскои делегаціи, на котрôмъ д-ръ Смолька присвятивъ теплу згадку помершому цѣсареви и межи иншимъ мавъ сказати: „Що завинивъ той чоловѣкъ, що рука Божа такъ важко на нѣмъ почила? Чи може ôдпокутувавъ ôнъ за грѣхи, котрымъ зарадити не було въ єго силѣ?“ (Слова сй наводять нинѣшнй польскй газеты и доказують, що вчерашна урядова газета вѣденьска якъ и бюро кореспонденційне ихъ пропустило.) На послѣдокъ высказавъ д-ръ Смолька бажанье, щобы гр. Кальноки зложивъ въ Берлинѣ именемъ делегацій кондоленцію.

— —

Комисія буджетова австрійскои делегаціи розпочала вчера передъ полуднемъ своє засѣданье. Заразъ на початку засѣданя заявивъ гр. Кальноки, що змѣна престола въ Нѣмеччинѣ не змѣнить зовсѣмъ тѣсного союза межи Нѣмеччиною а Австрією, котрый має на цѣли удержати миръ въ Европѣ. Россійска праса стараєсь вправдѣ кинути пôдозрѣнье на сей союзъ, але правительство россійске зовсѣмъ инакше глядить на него. Нарôдъ россійскій занадто вѣрить въ свою прасу. Ситуація политична єсть вправдѣ мирна, але мимо того єсть непевна. Въ виду рôзнородныхъ суперечностей, антагонизму и розшалѣлыхъ пристрастей не можна ручити за будучнôсть. — Матушь порушивъ справу болгарску и сказавъ при сѣй нагодѣ, що завести зновъ status quo въ Всхôднôй Румеліи єсть рѣчь неможлива. — Безецный запытувавъ въ справѣ угоды торговельнои зъ Румунією и жадавъ пояснень о ôдносинахъ до Греціи, де въ послѣдныхъ часахъ зъ причины Македоніи стали Австріи недовѣряти. — Думба выступивъ дуже остро противъ агитацій Россіи въ Македоніи и жадавъ, щобы тамошнй австрійскй консулѣ держались зовсѣмъ пасивно и не допустили, щобы тамъ хтось сильнѣйше станувъ, якъ Австрія. — Гр. Кальноки ôдповѣвъ, що Австрія не думає зовсѣмъ ити на Солунъ. Въ Греціи негодують вправдѣ на Австрію, але зъ часомъ и тамъ успокояться. — Гавзнеръ запытувавъ, чи гр. Кальноки єсть певный того, що змѣна престола въ Нѣмеччинѣ укрѣпляє удержанье мира, де засѣвъ теперь монархъ воєнного духа. Бесѣдникъ побоюєсь, що буде треба новыхъ выдаткôвъ на войско. По ôдповѣди гр. Кальнокого ухвалено єму вотумъ довѣрія и перервано засѣданье, бо о 12 год. мало ôдбутися повне засѣданье делегаціи. По другôй годинѣ велося дальше засѣданье комисіи и ухвалено цѣлый буджетъ министерства дѣлъ заграничныхъ.

Справы краєвй.

[Будовы и доставы для вôйска. — Школа для управы льну въ Городку.]

На послѣднôй сесіи порѣшивъ галицкій соймъ на внесенье пос. Удерского высказати правительству жаданье краю, щобы при публичныхъ роботахъ и доставахъ для вôйска увзгляднювано краєвыхъ продуцентôвъ и промысловцѣвъ. Соймъ положивъ тутъ головный натискъ на краєвй спôлки продуцентôвъ, и поручивъ правительству увзглядняти ихъ особливо при доставахъ для краєвыхъ войсковыхъ залогъ. Жаданье що-до вôйсковыхъ будовъ выкликане було тыми приготовляючими кроками, якй розпочато въ Галичинѣ минувшого року на вѣсть о грозячôй вôйнѣ. Соймъ жадавъ ôдъ правительства, щобы при рôвныхъ условіяхъ давало краєвымъ оферентамъ першеньства передъ чужими.

На жаданье сойму надôйшла недавно ôдповѣдь правительства. Правительство пôдносить найперше, що при вôйсковыхъ будовахъ рѣшають передвсѣмъ вôйсковй взгляды и для того мусить бути застереженый вôйсковôй администраціи свобôдный выбôръ офертъ такъ, щобы можна роздавати роботы и доставы такожь безъ всякои конкуренціи предпринимателямъ вже звѣстнымъ и заслугуючимъ на довѣріє. При звычайнôмъ станѣ рѣчей роздаються все значнѣйшй будовы въ дорозѣ конкуренціи, а оголошенье лицитаціи ôдбуваєсь въ такій загально приступный спосôбъ, що галицкй предпринимателѣ можуть старатись не лишь о будовы въ своѣмъ краю, але и въ другихъ краяхъ коронныхъ.

Що-до доставъ для вôйска оповѣстило министерство вôйны, що о скôлько ходить о доставы артикулôвъ поживы для вôйска въ самôй Галичинѣ стаціонованого, буде въ засадѣ увзглядняти лишь галицкихъ продуцентôвъ и предприємцѣвъ. Того принципу держалось министерство и доси, бо, якъ каже, при закупнѣ збôжа въ минувшôмъ пôвроцѣ роздало доставу переважно галицкимъ рôльникамъ. Такожь заявляє министерство вôйны, що и при доставахъ одѣжи и зброѣ звертало все на то увагу, щобы въ границяхъ обовязуючихъ контрактôвъ увзглядняти о скôлько можна дрôбный промыслъ и запевнює, що и на будуще такъ само буде поступати. Вкôнци достава артикулôвъ, контрактами необнятыхъ вже и такъ въ принципѣ застережена єсть дрôбному промыслови Розписуванье лицитаціи на такй артикулы ôдбуваєсь два разы на рôкъ, а при роздаваню доставъ увзглядняються въ ôдповѣдный спосôбъ оференты зъ обохъ половинъ монархіи.

Въ справѣ децентрализаціи доставъ для вôйска не заняло министерство вôйны ще зовсѣмъ ясного и певного становища, бо справа та єсть доперва предметомъ нескôнченыхъ нарадъ и студій.

* * *

Въ справѣ ôдновленя школы для управы и выправлюваня льну и конопель въ Городку повѣдомило министерство рôльництва Выдѣлъ краєвый, що анѣ того анѣ слѣдуючого року не може дати нѣякои пôдмоги для тои школы зъ скарбу державного. Признаючи однакъ важнôсть такои школы, якои Галичина помимо досыть розвитои управы льну и конопель доси ще не мала, обѣцює министерство пôдмогу державну въ пôзнѣйшихъ рокахъ, пôдъ условіємъ, що въ тôй школѣ будуть заведенй певнй реформы зъ огляду на саму науку. Пôсля гадки министерства рôльництва, трактовано въ городецкôй школѣ науку рôльництва, якои удѣлювано тамъ побôчь науки о управѣ льну и конопель, недостаточно и невôдповѣдно. Коли школа має на ново отворитись, то треба бы або розширити науку рôльництва ôдповѣдно до пляну приписаного для низшихъ рôльничихъ шкôлъ, а тымъ самымъ отворити въ Городку низшу школу рôльничу зъ курсомъ для управы льну, або надати тôй школѣ выключно лишь характеръ кôлько-мѣсячного курсу спеціяльно для науки управы и выправлюваня льну и конопель.

Ôдповѣдаючи министерству, пôднѣсъ Выдѣлъ краєвый ще разъ велику потребу скорого отвореня згаданои школы въ Городку поясняючи рôвночасно, що въ програмѣ науки тои школы умѣщено науку рôльництва не длятого, щобы тымъ самымъ основати школу рôльничу, але щобы поставити науку рôльництва основою для науки льну и конопель.

Помимо того, здаєсь однакъ, що школа та не буде скорше отворена, якъ передъ двома роками, бо скорше, якъ то вже высше згадано, не дасть правительство пôдмоги зъ державного скарбу, а въ розкладѣ фондôвъ краєвыхъ удержанье такои школы поки-що не єсть предвиджене.

Въ справѣ „документу“ въ „Кіев. Словѣ“

одержуємо нинѣ ôдъ п. Гладиловича отсе письмо:

„Высокоповажана Редакціє!

Въ ч. 126 „Дѣла“ перепечатали Вы дословно изъ „Кіевского Слова“ листъ писаный мною мовь-то до п. А. Я. Антоновича, редактора того-жь дневника. До того листу, писаного, якъ уже звѣстно, до кого другого, позволю собѣ починити отсй замѣтки:

1) Въ оригиналѣ листу печатнй слова „Редакція Дѣла у Львовѣ“ були перемазанй перомъ. То надає цѣлому листови характеръ лично-приватный. Неправный посѣдатель листу може о тôмъ пересвѣдчитися.

2) Не розумѣю, якимъ чиномъ взялися въ кôнцевôмъ уступѣ листу слова: „*Александра Яковлевича*“, коли я мавъ на мысли не якогось „Александра Яковлевича“, а иншу особу, и дивує мене, якъ-бы я мôгъ бувъ такъ помылитись. А щó, якъ въ оригиналѣ листу стоять може тôлько буквы „*А. Я.*“, а редакція „Кіевского Слова“ самовôльно доповнила собѣ на „Александра Яковлевича“, въ суперечнôсть моѣй мысли?

3) Пôдъ конець ще и то мушу пояснити, що я, пишучи до п. Володимира Бонифатьевича Антоновича, звернувся не на конче удачну адресу. Зъ п. Вол. Б. Антоновичемъ я лично не знакомый, анѣ нѣколи передъ тымъ изъ нимъ не переписувався, а тôлько знаючи, що ôнъ єсть чоловѣкомъ загально поважанымъ и ôдъ давныхъ лѣтъ трудиться надъ исторією Украины-Руси, я удався до него, отъ такъ, якъ бы примѣромъ до покôйного историка нашого Н. И. Костомарова. Доперва пôзнѣйше звернено мою увагу на то, що п. Вол. Б. Антоновичь займаєсь выключно наукою а въ нѣякй иншй справы не мѣшаєся, листъ отже останесь безъ результату. Коли ôдъ п. Вол. Б. Антоновича не надôйшла ôдповѣдь, я й справдѣ такъ собѣ то вытолкувавъ, що адресатъ по просту кинувъ листъ до коша, а анѣ на гадку менѣ не приходило, щобы листъ той опинився у редактора „Кіевского Слова“, котрый опôсля звѣстно въ якій спосôбъ нимъ покористувався.

Львôвъ д. 18 л. червня.

Гладиловичь.“

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На вѣсть, що межи берлиньскимъ а австро-угорскимъ правительствомъ наступила обмѣна депешь, ôдносячихъ-ся до союза обохъ державъ, подали були деякй газеты навѣть вже и змѣстъ сихъ депешь. Зъ Пешту доносять отже, що оголошенй вже въ газетахъ депешѣ суть чисто выдуманй. — „Budap. Corr.“ подає въ урядовôмъ заявленю, що союзъ зъ Нѣмеччиною єсть и на дальше забезпеченый. Въ тôмъ взглядѣ высказався цѣсарь Вильгельмъ II. зовсѣмъ ясно, якъ ще передъ своимъ вступленьемъ на престолъ такъ и теперь Такъ само положено такожь велику вагу на депешѣ мѣжь гр. Кальнокимъ а кн. Бисмаркомъ, котрыхъ однакожь такъ само якъ и по смерти цѣсаря Вильгельма I. нема причины подавати до прилюднои вѣдомости.

Єго Вел. Цѣсарь принимавъ оногды въ Пештѣ на авдієнціи нѣмецкого посла кн. Райсъ, котрый опôсля конферувавъ такожь зъ гр. Кальнокимъ. Кажуть, що та авдієнція не стояла въ нѣякôй звязи зъ смертею цѣсаря Фридриха, бо авдієнція для кн. Райса була вже давнѣйше на той день назначена.

Зъ Пешту доносять до „Pol. Corr.“, що цѣсарь постановивъ бувъ первѣстно, щобы на похоронъ до Почдаму ѣхавъ архикн. Кароль Людвикъ, пôзнѣйше однакожь ôдкликавъ се постановленье зъ огляду на послѣдну волю помершого. Зъ Австро-Угорщины выѣхали лишь депутаціи войсковй: 10 полку гузарôвъ зъ Пятицерковь и 20 полку пѣхоты зъ Кракова, котрыхъ то полкôвъ властителемъ бувъ пок. цѣсарь Фридрихъ.

Гр. Ришардъ Клямъ Мартиницъ зложивъ свôй мандатъ до рады державнои. — Гр. Таффе выѣхавъ на кôлька днѣвъ до Елишавъ.

О подорожи архикн. Рудольфа и архикн. Стефаніи по Боснѣ доносять газеты, що всюды принимано высокихъ гостей зъ великимъ торжествомъ и вельми симпатично. Особливо на Магометанъ зробила подорожь архикнязя велике враженье. Въ Сараєвѣ обходивъ архикнязь зъ достойною своєю женою цѣлый базаръ и закуповувавъ богато рѣчей; дальше оглядавъ мошеѣ и школы турецкй. Архикнягиня осталась була въ Сараєвѣ а ôдтакъ черезъ Тузлю и Добой вернула назадъ до Вѣдня. Архикн. Рудольфъ бувъ дня 16 с. м. въ Фочи въ Герцеговинѣ де єго повитавъ староста Зарицкій на чолѣ депутаціи зложенои зъ найзнатнѣйшихъ горожанъ и бôльше якъ 200 селянъ. Именемъ сербскихъ жителѣвъ повитавъ архикнязя мѣсцевый парохъ о. Ристо Павловичь. По представленю депутацій, духовеньства, урядникôвъ и т. д. оглядавъ архикнязь мѣсто.

— —

Цѣсарь Вильгельмъ II. выдавъ яко король прускій слѣдуючу проклямацію до пруского народу: „Провидѣніє Боже наслало на насъ зновъ глубокій смутокъ. Ледви закрыла могила мощѣ мого незабутного дѣда, а вже покликавъ Богъ до себе и мого любимого батька. Геройска зъ христіяньскою преданностею плывуча сила, зъ якою ôнъ мимо свого страданя сповнявъ свôй королевскій обовязокъ, здавалась робити надѣю, що можна буде удержати єго ще довше для ôтчины. Богъ однакожь призначивъ инакше. Страдаючому королеви, котрого серце було для всѣхъ ôдкрыте, судилось було пережити лишь кôлька мѣсяцѣвъ, щобы проявити на престолѣ тй благороднй прикметы духа и серця, що зыскали єму любовь єго народу. Честноты, що єго украшали, побѣды на побоєвищахъ, будуть зъ вдячностею згадуватися, доки будуть битися нѣмецкй серця, а геройску єго поставу буде окружати въ рôднôй исторіи зарево вѣчнои славы. Покликаный обняти батькôвскій престолъ, занявъ я єго зъ окомъ пôднесенымъ до Сотворителя и обѣтувавъ за примѣромъ моихъ предкôвъ бути для мого народу княземъ справедливымъ и лагôднымъ, ширити страхъ Господній и побожнôсть, стерегти мира, старатися о добро краю, бути защитникомъ бѣдныхъ и угнетеныхъ и стерегти пильно законôвъ. Коли отже молю Бога, щобы менѣ дозволивъ сповняти королевскій обовязокъ, якій Єго воля вложила на мене, то зъ другои стороны маю повну надѣю на довѣріє до мого народу, котрый, якъ доказує єго исторія, въ добрыхъ и злыхъ хвиляхъ, стававъ завсѣгды вѣрно при престолѣ. На ту вѣрнôсть пруского народу, вѣрнôсть доказану моимъ предкамъ въ найтяжшихъ хвиляхъ, числю тымъ певнѣйше, що зъ моєи стороны ôдплачуюся цѣлымъ серцемъ. Яко вѣрный князь вѣрного народу, що въ рôвнôй мѣрѣ посвящаються для добра спôльнои ôтчины, єсьмъ певный, що чуствуючи ту спôльну любовь яка насъ сполучає, Богъ подасть менѣ розумъ и силу сповнити обовязки мого королевского уряду, згôдно зъ добромъ нашои ôтчины.“

Яке враженье зробила ся проклямація цѣсаря Вильгельма за границею, не знати, бо ще нема о нѣй ôдзывôвъ заграничнои прасы; зъ Вѣдня доносять лишь, що тамошна праса приняла єи дуже холодно, мабуть длятого, що нема въ нѣй и згадки про австро-нѣмецкій союзъ.

Похоронъ цѣсаря Фридриха ôдбувся вчера, можна сказати — тихо и безъ великои парады. Людей було сорозмѣрно мало, а похоронъ мавъ бôльше ознаку войскову. Заразъ за домовиною поступала цѣсарска родина. Въ похоронѣ взяли участь министры, члены рады звязковои, князѣ нѣмецкй и представителѣ дворѣвъ заграничныхъ. Кн. Бисмаркъ не бувъ на похоронѣ, бо якъ кажуть, не здужає. — „Post“ подала була вѣсть, що цѣсарь день передъ своєю смертею взявъ бувъ цѣсареву за руку и вложивъ єи въ руку кн. Бисмарка, довершаючи тымъ помиренье єи зъ княземъ. Вѣсть ту потверджує теперь такожь и „Nordd. Allg. Ztg.“

— —

Зъ Копенгаґи доносять до „Köln. Ztg.“, що тамъ говорять рѣшучо, що царь приѣде сего лѣта зъ родиною на довшу гостину до Даніи. Часъ выѣзду вправдѣ ще неозначеный, але подорожь має бути вже на певно постановлена, тымъ бôльше, що царь перебуває дуже радо на замку въ Фреденсборкъ. Вѣсть ту подає такожь „Post“, котра ще нотує и другу вѣсть, именно, що царь має зъѣхатися зъ цѣсаремъ Вильгельмомъ. Такъ говорять въ берлиньскихъ кругахъ политичныхъ а навѣть доказують, що межи Нѣмеччиною а Россією буде незадовго заключеный союзъ, котрый має на цѣли изолювати Францію и забезпечити тымъ способомъ Нѣмеччину ôдъ вôйны. Россія одержала-бы за то деякй уступки на Всходѣ. — „Варш. Дневникъ“ доносить, що государств. совѣтъ постановивъ пôдвысшити оплату шкôльну на варшавскôмъ университетѣ на 100 руб. рôчно. Царь затвердивъ вже ту постанову и приказавъ ввести єи въ житье — Вел. кн. Михаилъ Николаєвичь выѣхавъ дня 16 с. м. зъ Петербурга до Варшавы.

— —

Недавно розôйшлась була поголоска, що король Миланъ носиться зъ гадкою знести конституцію и длятого станувъ въ суперечности навѣть зъ теперѣшнымъ кабинетомъ, котрый въ наслѣдокъ того мавъ податися до димисіи. Зъ Бѣлграду доносять отже теперь до „Pol. Corr.“ що вѣсть та єсть зовсѣмъ безъосновна, бо межи короною а кабинетомъ нема нѣякого не порозумѣня. Правительство Христича уважають всѣ (?) патріоты сербскй, безъ рôзницѣ партій, за политичну конечнôсть. Христичь поступає зовсѣмъ ôдповѣдно (?) и длятого не дѣєся въ Сербіи нѣчого такого, що спонукувало-бы ажь до застановленя конституціи. — Недавно тому принимавъ король на авдієнціи Ристича, котрый приходивъ подякувати за то, що король именувавъ єго посломъ въ Петербурзѣ. — Митрополитъ Теодозій подався до димисіи, бо не хоче нѣякъ згодитися на жаданье министра вѣроисповѣдань Джорджевича, щобы заострити кары дисциплинарнй для духовеньства; пôсля погляду митрополита правила каноничнй того не дозволяють. Синодъ бѣлградскій постановивъ навѣть зменшити дотеперѣшнй кары. Въ мѣродайныхъ кругахъ думають, що король не прийме димисіи митрополита. — Указомъ королевскимъ перенесено кôлькохъ высшихъ официрôвъ въ станъ розпорядимости за панславистичнй агитаціи въ арміи.

НОВИНКИ.

— **Архикнязь Райнеръ**, головный командантъ обороны краєвои, приѣхавъ вчера вечеромъ до Кракова, зъ-ôдки выѣде въ подорожь инспекційну до Ярославля, Перемышля, Золочева, Львова, Станиславова Коломыѣ и Черновець, а ôдтакъ поверне черезъ Семигородъ и Угорщину до Вѣдня.

— **Ôдпоручникъ министерства просвѣты**, п. Дахсъ, професоръ вѣденьскои консерваторіи музичнои, приѣхавъ въ недѣлю вечеромъ до Кракова на инспекцію тамошнои косерваторіи музичнои.

— **Змѣны въ прокураторіи державнôй у Львовѣ.** „Kurj. Lw.“ зъ недѣлѣ пише, що министеръ правосудія п. Пражакъ пересвѣдчився, що прокураторôвъ львôвскихъ, пп. Зданьского и Ґиртлера, треба заступити иншими урядниками. Ту саму вѣсть о прокураторѣ п. Ґиртлерѣ потверджає и „Dzien. Polsk.“

— **Ôдъ Русинôвъ, поселеныхъ въ Мазурщинѣ**, одержуємо слѣдуюче письмо: Въ недѣлю, дня 17 н. ст. червня ôдправивъ нововысвяченый о. Володимиръ Вахнянинъ въ костелѣ въ Дубровѣ спѣвану службу Божу, а хоръ, зложеный зъ Русинôвъ, поселеныхъ въ тыхъ сторонахъ, спѣвавъ такъ гарно, що и бôльше яке мѣсто на Руси могло-бы єму позавидувати. Тутешна интелигенція польска не зводила очей зъ хору, а нарôдъ такъ бувъ одушевленый, що нѣхто не ôдôйшовъ, доки о. Вахнянинъ не стиснувъ головы. Правда, що все зложилось на се торжество, бо и хоръ Русинôвъ гарно спѣвавъ и кс. Козикъ промовивъ такъ щиро, якъ на Руси нѣколи нѣхто не почувъ-бы ôдъ латиньского священика. Хоромъ проводивъ п. Вахнянинъ, поборця податковый въ Дубровѣ, и ажь розплакався зъ радости зъ сего достоиньства свого сына. Вамъ здаєся се може и дивнымъ, що такъ розписуємося, але для насъ на чужинѣ, мѣжь Мазурами, було се найбôльшимъ торжествомъ. На пирѣ у о. Вахнянина зложено кôлька зр. на церковь въ Залѣсю.

— **Огнѣ.** Въ Загôрю коло Залозець погорѣло въ суботу, дня 16 н. ст. червня, кôльканацять селянъ. Такъ само були огнѣ въ Нижкôвцяхъ и Мильнѣ. Всюды по селахъ показуєся великій бракъ всякои осторожности и помочи при пожарахъ, и такъ въ Загôрю лишь два ясенѣ, покрытй густымъ листьемъ, охоронили цѣле село ôдъ заглады. — Въ Богданôвцѣ коло Золочева займився дня 14 н. ст. червня огонь у Федька Майбороды и знищивъ до двохъ годинъ 23 газдôвствъ селяньскихъ. 130 людей полишилось безъ хаты и кусника хлѣба, а що село мале, мусять погорѣльцѣ мешкати въ поли. — Въ Калуши згорѣли дня 11 н. ст. червня три домы жидôвскй.

— **„Иванъ Гусъ“.** Пôдъ такимъ заголовкомъ появиться сими днями въ розпродажи книгарскôй знаменита композиція музична Миколы Лисенка, зложена въ хоръ въ супроводѣ фортепяну до славно-звѣстнои поемы недокôнченои Т. Шевченка. Оцѣнку сего твору и цѣну подасться сими днями до загальнои вѣдомости. Сподѣємося, що ся звѣстка вельми зрадує всѣхъ любителѣвъ нашои музики и они численно будуть закуповати сей твôръ.

— **П. Радованъ Кошутичь**, академикъ, выѣхавъ вчера до Сербіи. Зъ початкомъ нового року шкôльного загадавъ ôнъ выбратись до Петербурга, щобы тамъ доповнити своє образованье въ фильологіи славяньскôй. При ôдъѣздѣ зô Львова приключилась єму немила нагода, пôзнати гостиннôсть Полякôвъ-академикôвъ. Десь высказався п. Кошутичь, що у Полякôвъ дуже мало славянофильства, чого доказомъ ихъ заходы въ вôйнѣ россійско-турецкôй въ р. 1877, ихъ легіоны польскй въ помôчь Туркамъ и т. п. Почувши таке, обурились вельми деякй члены читальнѣ академичнои и покликали п. Кошутича передъ свôй ареопаґъ, щобы оправдався зъ сеи обиды. Мабуть ôдтакъ каялись того, бо п. Кошутичь численными цитатами зъ польскихъ газетъ того часу ствердивъ правду свого высказу, а ще и додавъ, що и десятому закаже вѣрити въ голошену гостиннôсть польску.

— **Зъ Калуша пишуть намъ:** Въ четверъ на Вознесенье обôкрали у насъ церковь. Злодѣй дався замкнути по вечѣрни, а коли вже вечеромъ прийшли люде и священикъ до церкви на хрестины, выскочивъ ôнъ ôкномъ и почавъ утѣкати. Побачили єго и коли переконалися, що одна скарбона церковна розбита та 114 зр. бракує, дали знати полиціи и жандармеріи. Въ церкви полишивъ злодѣй долото и въ сей спосôбъ дôйшли, що се мусѣвъ зробити Кирило Бойковичь, молодый 19-лѣтный хлопець. На другій день придыбали єго на поли, де ховався по бороздахъ, и увязнили. Признався до вины и ôддавъ грошѣ. Минувшого року въ зимѣ вкравъ ôнъ такожь въ церкви въ Загôрю 300 зр. Все те робивъ ôнъ зъ намовы свого ôтця, Микиты, и тому ôдставлено ихъ обохъ до суду.

— **Въ Хотѣни** коло Калуша будують нову деревяну церковь. Село мале, тому и велике признанье належиться тамошнымъ господарямъ; вôйтови Григ. Драганови, Гавр. Посацкому, Гнатови Киндюхови, Юркови Болецкому и Костеви Драганови. Мѣщанинъ калускій, Юрко Дребутъ, жертвовавъ на будову сеи церкви 50 зр.

— **Зъ пôдъ Бескида пишуть намъ:** У насъ посуха, все выгорѣло; на другій рôкъ не буде нѣ паши нѣ зерна, а податки треба буде платити. — Въ селѣ Лупковѣ выкрыли въ тамошнôмъ урядѣ почтовôмъ дефравдацію 3 чи 4 тысячѣвъ зр. Вѣсть сю подаємо зъ застереженьемъ, хотяй вже ôдъ давна жалувалися селяне зъ Манева, Балинець и Щербанôвки, що имъ хтось розпечатує листы грошевй зъ Америки, а дирекція почтова тому не вѣрила.

— **Новй одногульденовй банкноты.** Въ липни с. р. вôйдуть въ житье новй ґульдены; будуть они меншй ôдъ теперѣшныхъ а за то на грубшôмъ паперѣ.

— **Въ Празѣ** має основатись ческа академія наукъ. Одинъ посолъ ческій, старшій будôвничій, Глявка, зложивъ въ выдѣлѣ краєвôмъ 200.000 зр. яко першій фондъ краєвый. На найблизшихъ засѣданяхъ краєвого сойму ческого маєся та справа обговорювати.

— **Подяка.** Выдѣлъ рускои читальнѣ въ Дрогобичи на Лѣшняньскôмъ надôславъ намъ слѣдуюче письмо: На сѣмъ мѣсци складаємо прилюдно щиру подяку Свѣтлому Товариству „Просвѣта“, що на нашу просьбу зволило новозаложену читальню запомочи 70 книжками, вартости 10 зр.

— **Катастрофа на мори.** Пôсля депеши телеграфичнои зъ Риму затопивсь на мори Середземнôмъ нѣмецкôй парохôдъ Пемптосъ, везучій 1200 паломникôвъ на ювилей папскій.

— **У Вѣдни** зголосивъ банкротство дôмъ банковый пôдъ фирмою „Сыны Гаймана“. Дôмъ сей знаный ôдъ 25 лѣтъ, потерпѣвъ минувшои осени значнй страты на биржи вѣденьскôй, такъ, що пасивы доходять 300.000 зр. а активы ледви 10.000 зр.

— **Дрôбнй вѣсти.** Школа музична п. Л. Марка у Львовѣ буде публично пописуватись на дняхъ 19, 20, 22, и 23 н. ст. червня въ сали Народного Дому; початокъ о год. 5 зъ полудня. — Жигмондъ Рукеръ, властитель аптики у Львовѣ померъ вчера въ Жовкви. Покôйный занедужавъ передъ кôлькома днями а лѣкарѣ радили выѣхати єму до купелей. Передъ выѣздомъ хотѣвъ ôнъ ще попращатись зъ своєю матерію въ Равѣ рускôй и перестудившись померъ въ Жовкви. Покôйный занимавъ досыть знатне становище у всѣхъ добродѣйныхъ товариствахъ львôвскихъ, бувъ предсѣдателемъ товариства аптикарѣвъ и членомъ рады мѣскои. Похороны ôдбудуться въ середу пополудни на кладовище жидôвске. — Въ Тироли упавъ дня 15 н. ст червня въ околици Тобляхъ великій снѣгъ. — Рабѣнъ зъ Садагоры, Исраилъ Исрольке подаривъ папѣ при нагодѣ ювилею старинну библію.

Вѣсти зъ Аеп. Львôвскои.

Ôдпустку одержали оо.: Іосифъ Панасиньскій, душпастирь въ заведеню божевôльныхъ на Кульпарковѣ, на 2 мѣсяцѣ, заступати-муть сотрудники церкви св. Георгія у Львовѣ; — Вас. Молчко зъ Оплуцка на 1 мѣсяць, заступати-ме о. Ем. Брояковскій зъ Невицѣ; — Лука Бобровичь, душпастирь головного шпиталю у Львовѣ, на 1 мѣсяць, заступати-ме о. Крипякевичь завѣдатель при церкви св. Петра и Павла у Львовѣ; Іос. Чемериньскій зъ Яблонова на 2 мѣсяцѣ, заступати-ме о. Вас. Громадка зъ Скоморохъ.

Посмертнй — ⁑ — оповѣстки.

О. Іоанъ Гарасимовичь, парохъ въ Микуличинѣ, упокоився въ недѣлю, 17 н. ст. червня, въ 77 роцѣ житя а въ 51 роцѣ священьства. Вѣчна єму память!

Саломеа Конюшецка, вдова по пароху, упокоилася вчера у Львовѣ въ 88 роцѣ житя. Похороны ôдбудуться завтра зъ полудня. Вѣчна ѣй память!

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Конкурсы.** Выдѣлъ краєвый розписує конкурсъ на мѣсце звычайного учителя при краєвôй середнôй школѣ рôльничôй въ Черниховѣ до выкладу хеміи, технологіи химичнои и минералогіи; поданя вносити можна до 15 н. ст. липня. — Намѣстництво розписує конкурсъ до дня 10 н. ст. липня на опорожнене мѣсце ц. к. лѣкаря повѣтового а взглядно асистента санитарного и на мѣсце ц. к. ветеринаря повѣтового а взглядно оглядача звѣрятъ и плодôвъ звѣрячихъ.

Телеграмы „Дѣла“.

Пештъ 19 червня. На пытанье дел. Гавзнера, чи министеръ дѣлъ заграничныхъ єсть того погляду, що союзъ мира єсть самъ собою такъ сильный, що зможе усунути всяки противнй мирови стремленя и доведе до роззброєня, ôдповѣвъ гр. Кальноки, що въ сѣй справѣ не може нѣчого зъ горы сказати, а що-до становища, яке може заняты новый цѣсарь нѣмецкій, то часъ ще за надто короткій, щобы о тôмъ можна говорити.

Берлинъ 19. червня. Тутешна праса обговорює дуже симпатично прокламацію цѣсаря до пруского народу и каже, що такъ Прусы якъ и цѣла Нѣмеччина стануть вѣрно єму въ помочи до осягненя намѣренои цѣли. При ôдкрытю парляменту и пруского сойму выскаже цѣсарь мабуть дальшй свои погляды и пляны.

Вѣдень 19. червня. „Kreuzztg.“ доносить, що гр. Цедлицъ не прийме теки министерства по Путкамерѣ.

Софія 19. червня. На розпорядженье князя ôдбулося въ соборнôй церквѣ заупокôйне богослуженье за цѣсаря Фридриха. Зô взгляду на становище, яке займає нѣмецкій консуль супротивъ болгарского правительства, князь не мôгъ бути на богослуженю въ протестантскôй каплици.

Лондонъ 19. червня. Палата лордôвъ ухвалила законъ о реформѣ сеи палаты, пôсля котрого королева именує дожизненныхъ членôвъ палаты и має право засуспендувати або и зовсѣмъ выключити зъ палаты тыхъ членôвъ, котрыхъ поступованье не ôдповѣдає сему становищу.

Бѣлградъ 19. червня. Король зъ цѣлымъ дворомъ бувъ на заупокôйнôмъ богослуженю за цѣсаря Фридриха въ соборнôй церквѣ.

Цѣс. кор. упривилеєвана

Рафинерія спиритусу

И ФАБРИКА ОПТУ

ЮЛІЯ МИКОЛЯША

у ЛЬВОВѢ

выробляє

НАЙЧИСТѢЙШІЙ СПИРИТУСЪ

здалый для панôвъ аптикарѣвъ, фабрикъ ликерôвъ и т. п.

2316 котрый продає 58—?

по цѣнахъ умѣренныхъ.

Поручає такожь найлѣпшого рода горѣвки, ликеры и розолисы.

И. ИГНАТОВИЧЬ

у Львовѣ ул. Коперника ч. 3., въ Краковѣ Суконницѣ ч. 20., въ Чернôвцяхъ Ринокъ ч. 2

поручає власного выробу

знаменитй средства ôдзначенй 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипломами признаня, на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ.

Есенція ароматична до полоканя устъ змѣшана зъ водою, дає здорове и дуже приємне полоканье до устъ, ôдсвѣжає ясла и запобѣгає псованю зубôвъ. Фляконъ 80 кр.

Паста ароматична до чищеня зубôвъ знаменито очищає зубы зъ каменя и надає имъ перлову бѣлôсть. Цѣна 30 кр.

Щôточки до чищеня зубôвъ

въ рôзныхъ родахъ зъ найлѣпшихъ фабрикъ англійскихъ и францускихъ ôдъ 20 кр. до 1 зр. 50 кр.

Пльомба бальзамична

до пльомбованя дѣравыхъ зубôвъ, єсть тревалою и дуже практичною въ ужитю. Фляконъ 50 кр.

2424 12—?

ГА-

маки або лôжка лѣснй ôдъ 2.35 зр, до 6.75 зр., палицѣ зъ крѣсломъ, парасольки ôдъ сонця, шапки рôзнй а такожь не перемакаючй по 50 кр Плащѣ до пороху, торбы, торнистры до екскурзій

поручає найдешевше

МАГАЗИНЪ

БРАТÔВЪ ЛЯНҐНЕРÔВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

2228 Цѣнники на жаданье даромъ.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СИРІЮСЪ“

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручає добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ôдъ продуцентôвъ зъ Америки полудневои.

Коштує у Львовѣ:

1 кильо 1 80 зр.

на провинціи:

4¾ кильо 9·15 зр. франко.

Ôдбирателямъ надъ 50 к. опустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родôвъ кавы, котрй оголошують иншй пôдъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто ôдъ продуцентôвъ, що можу доказати, и продаю єи найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Тріестѣ можна дôстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродає гуртôвникови на мѣсци, той знову гуртôвникови въ Европѣ, ôдъ тыхъ купує комисіонеръ, а ôдъ него ажь купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дôстане де инде по тôй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 150—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ **Иванъ Белей**. — Одвѣчальный редакторъ **Кирило Кахникевичь**. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка пôдъ зар. К. Беднарского.

Ч. 128. Львôвъ, Середа 8 (20) червня 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ вôвторокъ, и въ вôвторокъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надсланые“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австрiи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Редакція, Администрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія.

Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Судовй ферiи на Угорщинѣ.

Слова „судовй ферiи“ способнй выкликати у кождого зъ нашихъ судовыхъ урядниковъ хиба ироничну насмѣшку. Есть то терминъ лишь теоретичнои вартости, а хочь санкціонуе его обовязуючій ôдъ сто лѣтъ въ Австріи законъ о процедурѣ цивильнôй, то дуже помыливъ-бы ся той, хто-бы хотѣвъ розумѣти пôдъ тымъ терминомъ якійсь довшій, тревало означеный часъ ôддыху для судейского урядника. Въ тôмъ значеню ферій судовыхъ у насъ нема. Дôстаеся вправдѣ совѣтникамъ при окружныхъ и краевыхъ судахъ майже що-рôчно кôлконедѣльна ôдпустка, то однакъ не суть ферiи постановленй закономъ, отже и незрушимй административными розпорядженями высшихъ судовыхъ властей, а лишь звычайнй ôдпустки, котрй може дотычне начальство на пôдставѣ своеи административнои власти удѣлити на случай потребы своимъ пôдвластнымъ урядникамъ. До того додати ще належить, що и тй ферiи дôстаються у насъ лишь совѣтникамъ и взагалѣ старшимъ судейскимъ урядникамъ. Молодшій же судейскій персоналъ, якъ адъюнкты, авскультанты и взагалѣ головнй робочй силы, котрыхъ працею стоять нашй суды, называються щасливыми, коли имъ доведеся на кôлька днѣвъ выѣхати на рôздяньй або великодній свята десь до родины або до знакомыхъ, о ферiяхъ же для нихъ и не сниться нѣкому. Саме въ лѣтный найгорячѣйшій часъ, коли старшій судейскій персоналъ уживае своихъ недовгихъ ôдпустокъ на свѣжôмъ воздусѣ, молодшй судiи, на котрыхъ спыхаеся тогдѣ вся робота, мусять прѣти середъ стосôвъ паперу, тягнути середъ страшнои задухи въ тѣсныхъ звычайно комнаткахъ судовыхъ протоколы вô сторонъ и пильнуватись, щобы не було рестанцій, котрй могли-бы евентуально попсувати квалификацію и пошкодити при авансѣ.

Далеко користнѣйше представляеся пôдъ тымъ взглядомъ становище судовикôвъ въ Угорщинѣ. Судовй ферiи мають тамъ не лишь теоретичне але и дѣйстне значенье; они унормованй суть дуже докладно и зъ всякими подробицями законами, а спецiяльно найновѣйшимъ закономъ зъ р. 1887. Пôсля того закона инакше унормованй суть ферiи для апеляцiйныхъ судôвъ, а инакше для судôвъ першои инстанцiи.

Въ апеляцiйныхъ судахъ розпочинаються що-рôчно ферiи першои недѣлѣ въ мѣсяцю липню и треваютъ ôсѣмь тыжднѣвъ. Пôдчасъ ферiй не устае однакъ зовсѣмъ дѣяльнôсть судôвъ апеляцiйныхъ, позаякъ суть справы, котрй и въ часѣ ферiй мусять бути полагоджень. До справъ тыхъ належать: справы зъ найму и аренды, реституцiи въ справахъ сумарычныхъ, рекурсы въ справѣ компетенцiи суду, котрй не полагоджуються разомъ зъ мериторичною частею справы, рекурсы ôдъ рѣшень, позволяючихъ на екзекуцію на движимостяхъ або зносячихъ тую екзекуцію, справы фирмъ, отвореня и знесеня конкурсôвъ, депозитôвъ и справы дисциплинарнй. Зъ справъ карныхъ мусять помимо ферiй сейчасъ рѣшатись тй, въ котрыхъ обжалованый есть увязненый и взагалѣ де ходить о рѣшенье питань дотыкаючихъ увязненя осôбъ. Коли часъ позволить, маються въ часѣ ферiй рѣшати ще справы ôдносячй-ся до продовженя малолѣтности, ôдобраня ôтцѣвскои власти, установленя и знесеня курателѣ и уповнолѣтненя.

До полагодженя всѣхъ тыхъ справъ выбираються окремй т. зв. ферiяльнй сенаты, котрыхъ членôвъ призначае все президентъ дотычного апеляцiйного суду. Противъ своеи волѣ не може бути однакъ нѣякій судейскій урядникъ приневоленый въ двохъ по собѣ слѣдуючихъ рокахъ оставатись на часъ ферiи и входити въ складъ ферiяльного сенату. Тй судейскй урядники, котрй входять въ складъ того сенату, одержують по скôнченю ферiй ôдпустку такъ довгу, якъ ферiи, а лишь помôчному и манипуляцiйному персоналови удѣляе президентъ ôдпустку (отже такъ якъ у насъ судiямъ), однакъ не довшу, якъ на чотири недѣлѣ.

Въ судахъ першои инстанцiи маe кождый судейскій урядникъ що-рôчно закономъ унормованй, правильнй, шестинедѣльнй ферiи. Ферiи тй ôдбуваютъ урядники тй по черзѣ, котру пôсля ôдносинъ и потребъ службовыхъ означае президентъ суду. Ёму служить тутъ такожъ право удѣляти манипуляцiйному и помôчному персоналови судовому що-рôчно ôдпустки не перевышаючй пяти недѣль.

Законне унормованье ферiй судовыхъ на Угорщинѣ заслугуе зъ кождого погляду на всяке признанье и пôдносить безперечно немало залитавске судôвництво въ порôвнаню зъ нашимъ.

Ôдъ судiевъ вымагаеся дуже богато. Они мусять бути не лишь чесными и справедливыми и глубоко юродично образоваными людьми, але мусять такожъ мати незвычайну бистрôсть и присутнôсть духа, котра позволилабы имъ швидко орiентуватись въ замотаныхъ часто справахъ и рѣшати кожду ôдповѣдно до вымогôвъ справедливости. А вже-жь годѣ жадати ôдъ чоловѣка, котрый цѣлыми роками безперервно сидить мѣжь заплѣснѣлыми актами або въ тѣснôй комнатцѣ напуваeсь благовоніемъ жидôвскихъ сторôнъ великои бистроты духа, яка потрѣбна есть до розпôзнання справы и порѣшеня ей згôдно зъ вымогами справедливости.

Кромѣ того зыскуе тутъ богато и независимôсть судейска, бо зовсѣмъ инакше становище того судiи, котрому ферiи належаться законно, а того, котрый мусить кланятись а часто и пôдъ руку ити президентамъ, щобы дôстати ôдпустку въ администраційнôй дорозѣ.

Длятого то унормованье ферiй судовыхъ на взôръ Угорщины можна смѣло зачислити до ряду тыхъ численныхъ реформъ, якихъ домагаeсь якъ найскорше судôвництво Долитавiи.

ω.

Чимъ воюють нашй противники?

II.

Зъ першого уступу сеи статьѣ нашй читателѣ довѣдались уже, якій „документъ“ мала редакція „Кіевского Слова“ противъ „Дѣла“, якимъ честнымъ способомъ редакція та прийшла въ посѣданье его, и якъ наконець его выкористала.

Отожь коли першій разъ сфальшованый вытягъ зъ того документу дôйшовъ до Львова, настало въ таборѣ ворогôвъ идеѣ, яку заступае „Дѣло“, велике gaudium, а „Червоная Русь“ выѣхала изъ статьею „Убѣжденіе за звонкую монету“, зъ статьею безпримѣрно огидливою, де ложь на ложи ѣхала и ложею поганяла. Позаякъ редакція „Кіевского Слова“, щобы покрыти фактъ перехопленя чужого листу, подала, що „документъ“ писаный „передъ рокомъ“, отже въ маю 1887 р., то редакція „Червонои Руси“ (ч. 59) выснувала ось якй клеветы на „Дѣло“:

„Въ половинѣ минувшого року показалось многимъ людямъ загадочнымъ становище, заняте политичнымъ органомъ учительского кружка, газетою „Дѣло“. Змѣна становища наступила якъ-разъ по выѣздѣ архикнязя Рудольфа зъ Галичины и по рôвночасно зъ тымъ выѣздомъ наступившôмъ упадку пôвъофиціяльного „Мира“. Рядъ статей, печатаныхъ въ „Дѣлѣ“ ôдъ 12 до 26 липня 1887 р. п. заг. „По выѣздѣ архикнязя Рудольфа“ бувъ немовь програмою „новыхъ дорôгъ“, котрыми йде „Дѣло“ до сего часу, а причину котрыхъ можна було пôсля упадку „Мира“ легко ôдгадати. Въ дѣйстности „новй дороги“ въ „Дѣлѣ“ не були зовсѣмъ новыми. Хто знае исторiю родинъ „Меты“ въ 1863 р., „Руси“ намѣстника Голуховского въ 1867 р. и „Основы“ Лаврôвского въ 1870 р.; кому въ памяти письмо основателя „Дѣла“ пок. Волод. Барвѣньского до д-ра Червѣньского зъ Фирштенгофу, предкладаюче союзъ сторонникôвъ „Дѣла“ зъ польскою партiею „червоныхъ“, пôдъ условiемъ ôдбудованя независимои Польщѣ зъ Русею (теперь кіевского королѣвства!) — той зрозумѣе, що „Дѣло“ не змѣнило свого становища, а лише выступило щирѣйше якъ попередъ зъ тыми своими идеями, що правильно усиляються и приходять пôдъ дискусію, коли польска „червона“ партія починае акцію або набираe бôльшого якъ звычайно вплыву на политику.“

„Въ послѣднôй зъ ряду статей, заповѣвшихъ „нову“ политику „Дѣла“, въ ч. 78 зъ 14 (26) липня 1887 р. згаданои газеты сказано ясно: „Позаякъ Россія не вступилася за Русею въ Австріи; позаякъ она не постаралася помогти тôй Руси при выборахъ до сойму и до рады державнои; позаякъ не пôддержуe матеріяльно рускихъ бурсъ и институцій въ Галичинѣ; позаякъ не дае субсидій на литературу въ Галичинѣ, — то „москвофильство“ приносить намъ лишь шкоды, а не дае нѣякого хôсна, про-то тутъ его выкорeняти.“ Ôдъ того часу по нинѣ поступае „Дѣло“ зъ цѣлою консеквенцiею тою дорогою, яку собѣ въ згаданôй статьѣ назначило... служить оно вѣрно польскôй политицѣ... Зъ разу думала польска праса, що „Миръ“ зробить ей прислугу, але коли тй надѣ не осущились, поведено рѣчь такъ, щобы „Миръ“ упавъ, а ролю его передано „Дѣлу“. А бувъ то часъ (въ половинѣ 1887-го року — *Ред.*), коли „Дѣло“ находилось въ трудныхъ обставинахъ матеріяльныхъ, о котрихъ знавъ (очевидно) лише тѣснѣйшій кружокъ (а редакторъ „Черв. Руси“ то вынюхавъ? — *Ред.*). Нинѣ, дякуючи „Кіевскому Слову“ (ч. 395 зъ 20 мая с. р.) дôзнались и мы про причину, котра змусила „Дѣло“ вступити на „нову“ дорогу... Редакція „Кіев. Слова“ заявляе именно, що у неи есть документъ, въ котрôмъ „Дѣло“ жалуeсь на свою нещастну судьбу: „Нема у него читателѣвъ, редакція мусить розсылати свою газету даромъ въ имя идеѣ, а матеріяльныхъ средствъ у неи нѣякихъ. Не можете — говориться въ документѣ — найти доброго „русского“ чоловѣка (чому не украиньского того мы не розумѣемо! (*Прим. ред. „Черв. Руси“*), котрый „піддержав би газету грішми и вихлопотав би дебіт в Россіи?“ (Цѣлый сей вымокъ зъ листу, якъ знають уже нашй читателѣ, сфальшованый. — *Ред.*)

„Хто и кому писавъ въ имени „Дѣла“ письмо о „грошеву піддержку“ — „Кіевске Слово“ не каже (бо „ловке“! *Ред.*) и мы на то не цѣкавй. Намъ иде о констатованье причины, яка змусила „Дѣло“ вступити на службу польскимъ интересамъ. Оно писало о грошѣ и дебитъ въ Россіи, а коли не дано нѣ грошей, нѣ дебиту, нѣ навѣть ôдповѣди, „Дѣло“ пустилось на иншу дорогу и пôдъ рôзными „предлогами“ ругае (? *Ред.*) и нападае (? *Ред.*) на „москалѣвъ“ и нищить на папери всѣхъ „москвофилôвъ“. Оно говорить, що робить се зъ пересвѣдченя, але письмо, напечатане въ „Кіев. Словѣ“ и заховане въ редакціи яко документъ, доказуе, що въ пересвѣдченяхъ „Дѣла“ граe ролю „звонкая монета“ ... Фактъ, розкрытый

Емигрантъ.

(*Конецъ.*)

Емигрантъ ôдчитавъ и ôдгадавъ значенье алегорiи, а роздумуючи надъ нею, приглядувався зъ занятьемъ прекраснôй богини. Лице ей выдавалось ему якъ-бы знакоме. Де ôнъ его бачивъ?... А! — въ Сашо. Недавно тому, по дорозѣ зъ Риму до Флоренцiи, коли умученый ѣздою по-пôдъ безустанній и довгій тунелѣ — ихъ есть тамъ 48 — выглянувъ зъ ôконця. Романьолька, що биля него сидѣла, звернула его увагу на высокй при дорозѣ скалы, що въ нихъ находилось село троглодитôвъ. Тамъ то ôнъ и бачивъ те саме любе и прекрасне лице, що й на малюнку въ богинѣ. Въ стѣнѣ высокои скалы чорнѣли людскою рукою довбанй печеры, а биля однои сидѣла молода троглодитка и зъ усмѣхомъ щастя пестила своe голѣсеньке дидятко.

„Вы жонатй?“ обôзвалась до емиганта говôрка Романьолька. — Нѣ, одвѣчавъ. — „А чому-жь вы не женитесь? Хиба-жь вы не маeте серця?“ — Маю, каже. — „Та кого-жь вы любите?“ — Патрiю, сказавъ ôнъ зъ одушевленьемъ. — „Патрiю? що-жь вамъ зъ того? Не забье ей серце по-при вашôмъ, не заплаче ей слеза зъ вашою слезою, не пôйде она за васъ на смерть, не розцѣлуe уста вашй устами своими и не покладе на лоно ваше ангелика-сына. Чудакъ вы якійсь!“

— Патрiя любить лишь умерлыхъ, — додавъ товстенькій румяный духовникъ, котрый на послѣдныхъ словахъ увôйшовъ межи нихъ. — Побачите въ Флоренцiи, якъ она шануe свою славу. Она поставила монументы всѣмъ тымъ, котрыхъ за житя гонила и била. Нема на свѣтѣ лютѣйшого тирана надъ тую Патрiю. Она жре свои найкрасшй дѣти а величався ними потôмъ передъ свѣтомъ!

Емигрантъ нагадавъ собѣ весь той розговôръ и слова, що ôдбивались тогды ôдъ его грудей мовь ôдъ панцира сталевого; болй сегодня неначе ѣдовитй стрѣли его зворушене серце и ôнъ розмысляючи надъ правдою слôвъ духовника розранявъ его все бôльше и бôльше. Лице его спачилось гôркимъ успѣхомъ. Ôнъ выводивъ на тямку всѣхъ тыхъ богатирѣвъ, що его житю звѣздами свѣтили и всѣ они показались ему не чимъ иншимъ, якъ тôлько жертвами патрiи, котру любили, за котру душу положили. Ôнъ згадавъ величавый Римъ и побачивъ его всю славу збудовану на кривдѣ народôвъ и найкрасшихъ своихъ же сынôвъ, — згадавъ, прекрасно въ оливахъ положене Castiglione del Lago, де въ тразименьскôй битвѣ Ганибаль Римлянъ розторощивъ потугу, — згадавъ его конець и конець многихъ пречесныхъ патрiотôвъ людôвъ, и зôтхнувъ глубоко: Ой такъ! Патрiя не любить, а жре свои дѣти. Не любить, гордиться умерлыми тôлько. Въ задумѣ приступивъ до ôкна, и поглянувъ на почорнѣлй палаты колышнои роскôшнои моря царицѣ. На крылахъ думки перенѣсся ôнъ въ часы ей величи и славы, въ часы богатыхъ и гордыхъ Nobili, тои купецкои ненасытнои шляхты, и ей, морю подруженого а передъ судумъ одинацятьохъ радныхъ дрожачого Дожа, — заглянувъ въ вязницѣ сто разъ страшнѣйшй ôдъ тои мамертиньскои, що въ неи посадивъ колись Римъ Павла святого... причулись ему стопы безчисленныхъ жертвъ, що для славы Венецiи конали на тортурахъ сто разъ лютѣйшихъ, чимъ мученикôвъ великого колосея казнѣ — и передъ его очима упала багряница славы великои, гордои моря царицѣ. Воздухъ ей, що передъ хвилею ще дыхавъ на него изъ усѣхъ бальконôвъ и гондоль лебединхъ чарами тайны, розкоши и любови, подувъ теперь гробомъ. Венецiя зблѣдла и показалась ему въ цѣлôй наготѣ скверноô свого злочинного житя, збудована посередъ моря слѣзъ и крови зъ людскихъ костей, зъ такихъ самыхъ святыхъ мученичихъ костей, зъ которыхъ святотатный пiетизмъ чернечій зложивъ въ грôбници капуцинскôй въ Римѣ лабатого наука пôдъ свѣчи и всю скульптурну оздобу на стѣнахъ. Слухи его почули трѣскъ отсихъ чашокъ и отсихъ костей, а брудней якъ грѣхъ людскій лягуны шептали бьючи о высокй стѣны: Будь проклята! будь проклята!

Емигрантъ ôдступивъ зъ жахомъ ôдъ ôкна и почавъ ходити по хатѣ, а гадки его якъ орлы лѣтали надъ всѣми краями, надъ всѣми вѣками.

— Ой де она, та слава людска! сказавъ ôнъ про себе. — И по що?... И слава и блескъ меча и богатства, клады и власть престольна — всѣ они окупуються гекатомбами людского горя, а хоть и взнесуться въ бутѣ и беспецѣ мовь-бы имъ вѣчно жити, панувати, по-надъ плачучу конаючу нужду, — падуть необавь и валяться въ землю... А мы? Яку-жь мы зъ руинъ тыхъ беремо науку?... Славу голосимъ збôйникôвъ, злодѣвъ, и величаемъ що-бôльшихъ дурисвѣтôвъ, що-бôльшихъ мучителѣвъ люду!

А моя ôтчина, а Польща? Хиба-жь и ей мученице чоло носить на собѣ пятно ката?

Емигрантъ застановився. Ôнъ згадавъ великихъ мерцѣвъ своеи патрiи, згадавъ... поспытавъ: чимъ они славнй? и засумувався. Въ крови, по колѣна въ крови бродили его Потоцкй, Конецпольскй, Калиновскй, Чарнецкй и Вишневецкй, и кривда, вопiюча о пôмсту до Бога, вѣнчала горде чоло его идеалу — его Польщѣ, котрôй ôнъ служивъ, котрôй ôнъ записавъ цирографомъ душу. За власть, за панство, за кривду народу боровсь ôнъ и стративъ житье молоде въ угоду сильныхъ, сильныхъ властежадныхъ, коли людъ бѣдный кликавъ о ратунокъ и зъ темноты и нужды худобѣвъ вже и тративъ подобу лица чоловѣка и искру Божои у сердцю подобы.

Емигрантъ задрожавъ. Святиня его душѣ, его идеалъ, его бôгъ, корчився, чорнѣвъ и впавъ бездыханный, а зъ по-за его руины выступавъ образъ богинѣ любви, и сiявъ мудростею и щастьемъ и показувавъ идеалъ иншій, идеалъ вѣчный, идеалъ цѣлого людства, идеалъ по котрого сягнути рукою емигрантъ не мавъ однакъ вже бôльше силы. Ôнъ все давъ уже бувъ богини ôтчины, ôддавъ бôльше чимъ дати бувъ повиненъ, и побачивъ, що всѣ свои дары ôнъ кидавъ въ безденне горнило — не для неи, не для ôтчины, а на дiядемъ сильныхъ и на кайданы свого люду.

Его волосье пôднялося дыбомъ и зимный пôтъ выступивъ ему на чоло. Vitam perdidi! — сказавъ ôнъ охрыплымъ голосомъ, подивившись ще разъ на дивный образъ. Vitam perdidi! зôтхнувъ сѣдаючи на широченне ложе и закашлявся. Его давило въ горлѣ, его давило въ грудяхъ, его млоило коло серця, и ôнъ на силу вставъ и выйшовъ зъ господы, заточуючись неначе пяный, на майданъ. На дорозѣ ему полекшало. Ôнъ усѣвъ на берегу каналу Riva degli Schiavoni а згадка давнои минувшости, згадка змарнованои для блудного привиду молодости и гôрке каятье тяли мовь злiи осы его освѣдомлену совѣсть. Она пригадала и показала ему въ сяевѣ райского супокою и щастя ту хатку пôдъ стрѣховъ зъ садкомъ и городомъ надъ крутыми Смотрича берегами, де ôнъ родився, де выховався. Передъ нимъ стануло то сѣльце убоге а чисте, изъ людомъ покôрнымъ, богобоязливымъ. И бачивъ ôнъ его упадаючого въ ярмѣ пôдъ кнутомъ неволѣ, бачивъ ей неньку свою жалôбненьку, якъ до колыски ему пѣснь спѣвала, рускую пѣсню, милу а тужливу, бачивъ и церкву стареньку похилу, що въ нѣй ôнъ Богу такъ часто молився... ахъ! бачивъ и гай той въ ярѣ

Всякй обiгацiи, листы заставны, ренты, акцiи банковы и зализничы, лосы державны и приватны купуютъ и продаютъ пôдъ найкористнѣйшими по змозѣ условiями

СОКАЛЬ и ЛИСЕНЬ ДОМЪ БАНКОВЫЙ и КОНТОРА ВЫМѢНЫ. Поручени зъ провинцiи сейчасъ залатвляются, безъ дочисленя провизiи.

„Кіевскимъ Словомъ“, єсть яркимъ доказомъ, куды може привести людей еґоизмъ, жажда гроша. Ôнъ доказує дальше, якъ низько що-до морали упала одна часть нашихъ галицкихъ братôвъ и яка перспектива предстоить галицкôй Руси, наколи она дальше спокôйно а навѣть подекуды одобряючо буде приглядатись политицѣ, котру въ єи имени ведуть поодинокî личности, гнѣвнî на Россію за то, що она дає рублѣ Сербамъ и Болгарамъ (гл. ч. 78. „Дѣла“ зъ 1887. р.), а рускимъ Галичанамъ дала миліонъ лишь на то, щобы покрыти страты въ русскôмъ банку и обезпечити тамъ капиталы товариствъ и институтôвъ... (Дальшихъ, менше важныхъ елюкубрацій „Червонои Руси“ на ту саму тему не подаємо. Въ нихъ пережуваєся одно и то само по кôлька разôвъ а впрочѣмъ и се досыть хороша вязаночка.)

Весь той „ловкій“ лябиринтикъ выдумокъ и клеветъ „Червонои Руси“ мôгъ-бы бувъ може для несвѣдущого чоловѣка, котрый не прочитавъ въ житю бодай кôлькохъ чиселъ „Дѣла“ и не пôзнавъ єго програмы та способу веденя, здаватись справдѣ бодай якотако реальнымъ. Може бути, — сказавъ бы бувъ собѣ, — що „Дѣло“ въ маю 1887 р. удавалось о грошѣ до „москалѣвъ“, — на те-жь єсть и „документъ“ зъ мая 1887 року въ редакціи „Кіевского Слова“, — а коли „москалѣ“ грошей не дали, тогдѣ „Дѣло“, въ часѣ приѣзду архикнязя Рудольфа, отже въ липни 1887 р. взяло грошѣ ôдъ Полякôвъ — певно архикнязь Рудольфъ казавъ Полякамъ дати „Дѣлу“ грошѣ! — и заразъ въ половинѣ 1887 року вступило на „нову дорогу“ и статьею „По выѣздѣ архикнязя Рудольфа“ заинвґуровало свою „червонымъ“ Полякамъ службу. Тогдѣ-жь и органъ Впр. митрополита Сильвестра „Миръ“ переставъ наразъ выходити, тожь може бути, що п. Марковъ, чи самъ чи черезъ своихъ приятелѣвъ, добре вже вынюхавъ, що Поляки перестали давати грошѣ „Мирови“, а дали „Дѣлу“, тымъ бôльше, що „ловкій“ редакторъ „Черв. Руси“ вынюхавъ ще й то, що нѣбы „Дѣло“ якъ разъ пôдъ той часъ було въ прикрôмъ положеню матеріяльнôмъ. Такъ, може бути, мôгъ-бы бувъ подумати собѣ чоловѣкъ несвѣдущій.

Ажь ось редакція „Кіевского Слова“, притиснена нами до стѣны, напечатала, дай ѣй Боже за то здоровлье, той свôй „документъ“ — и що-жь показуєсь? Документъ той — листъ п. Гладиловича — писаный не въ маю передъ приѣздомъ архикн. Рудольфа, не передъ упадкомъ „Мира“, не передъ статьями „По выѣздѣ архикнязя Рудольфа“, анѣ навѣть не заразъ по тыхъ статьяхъ, але ажь въ мѣсяци грудни 1887 року.

Въ що-жь теперь обертаються всѣ выдумки редакціи „Червонои Руси“?! Будова всеи аргументаціи — мôгъ бувъ хто думати, що все таки она зъ якоготакого тривкого матеріялу, — по оголошеню даты документу показуєся — зъ пѣску! Бѣдный редакторъ „Червонои Руси“! Мабуть нѣколи въ житю такъ не розчарувався, такъ не пошився въ — философы, якъ тогдѣ, коли одержавши вже напечатаный документъ, побачивъ зъ него, що не тôлько текстъ документу бувъ сфальшованый, але въ додатку ще и дата на нѣмъ, та проклята, анатемска дата — „2 грудня 1887“! А все то зъ зарозумѣлости! Редакторъ „Червонои Руси“ хотѣвъ бути ще мудрѣйшимъ, якъ редакторъ „Кіевского Слова“, професоръ полиційного права въ кіевскôмъ университетѣ! Правда, п. А. Я. Антоновичь вже добре знавъ, на що єму треба було сфальшувати не лишь текстъ документу, але и дату єго о пôвъ року, але-жь чи ôнъ просивъ п. Маркова, щобы той заразъ выѣздивъ зъ своими „додатками“? Мы дуже сумнѣваємось. Ба, мы скажемо бôльше. П. А. Я. Антоновичь въ якôйсь мѣрѣ може почувати и жаль до п. Маркова, що въ „Черв. Руси“ пофальшувавъ цѣлу тенденцію єго першои статьѣ. „Кіевское Слово“ найвыразнѣйше написало, що „Дѣло“, протестуюче противъ указу зъ 1876 року, сталося „органомъ ордена Лойоли“, а „Черв. Русь“ про те анѣ не згадала — мабуть за маркотно ѣй було, — а натомѣсть, Богъ знає по що, причепила „червоныхъ“ Полякôвъ, котрî и длятого й називаються „червоными“, що на воєннôй стопѣ стоять зъ „чорными“ патрами! И що-жь доброго выйшло зъ такого баламутства?

„Kurjer Lwowski“, а властиво єго референтъ справъ рускихъ, перепечатуючи дуже поквапно, бо заразъ на другій день памфлетъ на „Дѣло“ зъ „Червонои Руси“ и прийшовши на уступъ, де була бесѣда о звязи програмы „Дѣла“ зъ „червоными“ Поляками, назвавъ цѣле то ôдкрытье „вужемъ морскимъ, якого въ наближаючôй-ся порѣ огôрковôй пускає Червона Русь въ свѣтъ“ и запротестувавъ противъ того, яко-бы якій „червоный“ або взагалѣ яке демократичне сторонництво польске мало що-небудь „wspólnego“ зъ статьями „Дѣла“ п. заг. „По выѣздѣ архикн. Рудольфа“, бо тіи статьѣ не подобались були „Kurjer-ови“. Хочь той протестъ очевидно вымѣреный бувъ на пониженье „Дѣла“, — то мы за него хиба лишь подякуємо референтови справъ рускихъ въ „Kurjer-ѣ Lw.“ и попросимо єго, щобы на будуще въ своихъ осудахъ „Дѣла“ нѣколи не стѣснявся и все такъ писавъ, якъ коли-бъ єму не подобалась кожда стрѣчка въ „Дѣлѣ“. Оно такъ и справдѣ мусить бути, бо политична програма „Дѣла“ зъ такою-жь програмою „Kurjer-a Lw.“ не може мати нѣчого спôльного. „Дѣло“ єсть органомъ Руси, а „Kurjer Lw.“ органомъ Польщѣ, а чи „червонои“, чи „чорнои“, чи „синои“ — намъ те байдуже. Намъ добре въ памяти свогочасна статья „Kurjer-a Lw.“ въ справѣ рускои гимназіи въ Перемышли на тематъ „Diło nie prosi, ale grozi“, а коли-бъ въ „Kurjer-ѣ“ за весь часъ єго истнованя нѣчо бôльше про Русинôвъ не було писано, якъ лишь та одна статья, — то вже нашî взаємины мусѣли-бы статись зовсѣмъ выразными. Се мы уважали не злишнымъ замѣтити, бо намъ остатными часами лучалося зъ кôлькохъ сторôнъ чути хибне пониманье стану рѣчи, а именно такій поглядъ, що мовьто „Kurjer Lw.“, принявши въ складъ своєи редакціи Русина, п. Ивана Франка, въ якôйсь мѣрѣ заступає и интересы народно-рускî и зъ єго голосомъ нѣбы-то треба числитися. Се, якъ сказано, поглядъ хибный и може єго мати лише той, хто „Kurjer-a Lw.“ не читає. Про се мы ширше розводитись не думаємо, а дôткнули тôлько мимоходомъ при згадцѣ о тôмъ, якои глупои саламахи наварила „Червона Русь“, прилатавши до програмы „Дѣла“ партію „червоныхъ“ Полякôвъ. Впрочѣмъ по оголошеню документу въ „Кіевскôмъ Словѣ“, котрого редакція похвалила не тôлько „Червону Русь“ але и „Kurjer Lwowski“ (гл. ч. 406) — пояснились сумнѣвы „Kurjer-a“ въ справѣ „документу“, и симъ разомъ може вже п. референтъ въ „Kurjer-ѣ“ не скаже, що „москалефилы“ побѣдили „Дѣло“. На выдумки и клеветы „Дѣло“, розумѣєся, не пôйде. На такого рода статьѣ, якъ статья „Убѣжденіе за звонкую монету“ — мы, очевидно, не спосôбнî, бо мы маємо тую слабу сторону, що все числимося и зъ своєю власною совѣстею и зъ здоровымъ розумомъ читателѣвъ „Дѣла“ — и волимо вже бути такъ „побѣджуваными“, анѣжь ступити на дорогу редакціи „Червонои Руси“.

Вертаючись до тои єи статьѣ — до того будыночку зъ пѣску, — мусимо ще де-що зъ неи пôднести.

„Черв. Русь“ называє „новыми дорогами“ тî дороги, якими йшли „Мета“, „Русь“ и „Основа“, а теперь „Дѣло“. Цѣлому-жь свѣтови звѣстно, якою була кожда зъ тыхъ часописей. „Мета“ стояла завсѣгды своими власными фондами и крѣпко та честно боронила справы рускои въ Галичинѣ. „Русь“ же мала субвенцію ôдъ центрального правительства, подôбно якъ пôзнѣйше „Наука“ о. Наумовича. О. Наумовичь самъ передъ трема роками, признаючи то въ „Словѣ“, высказавъ свôй поглядъ, що въ побираню субвенціи на „Науку“ не бачивъ нѣчого злого, бо то — зъ податкôвъ. Тôлько-жь поглядъ Русинôвъ-народовцѣвъ на тую справу зъ-давна и ажь до нинѣ єсть зовсѣмъ противный поглядови о. Наумовича, и якъ свого часу народовцѣ не пôддержали „Руси“, а навѣть выдали противъ неи печатаный протестъ и поставили „Правду“, такъ и нинѣ ôдкинули-бы всяку субвенцію правительства, хочь она и „зъ податкôвъ“. „Основу“ зновъ державъ самъ пок. Юл. Лаврôвскій, яко свôй органъ. Все то свѣтъ знає, а тôлько несовѣстнôсть може ставити всѣ тî органы на однôй линіи!

На замѣтъ про письмо пок. Володим. Барвѣньского, писане до д-ра Червѣньского, „Дѣло“ свого часу дало ôдповѣдь. Письмо то було политичне, а цѣль єго була: выказати дурну политику польскои речи-посполитои супротивъ Русинôвъ. О ôдбудованю Польщѣ вразъ зъ Русею пок. Барвѣньскому анѣ не снилось, — то „Черв. Русь“ выссала собѣ зъ пальця.

Що Европа звернула теперь увагу на нашь 20-миліоновый нарôдъ и заговорила про Кіевъ яко колишню столицю княжества руского, яко столицю св. Володимира и Ярослава Мудрого, — мы чейже противъ того протестувати не можемо, такъ якъ свого часу не могли протестувати Сербы та Болгаре, коли про нихъ пригадали собѣ народы Европы и заглянувши въ книги, знайшли, що тî народы мали свою исторію. Що-жь? Нехай бы редакція „Черв. Руси“ выслала була до „Gegenwart“ або до „Post“ спростованье, що въ Кіевѣ не було нѣякого князя св. Володимира та Ярослава Мудрого, а ôдъ вѣкôвъ сидить тамъ генералъ-губернаторъ, — що въ угодѣ Переяславскôй 1654 року гетьманови Богданови Хмельницкому московскій царь не заприсягъ автономіи украиньско-рускихъ земель, — и наконець, що нинѣ въ Россіи не обовязує указъ зъ 1876 року, забороняючій мову нашу, и розвôй нашои литературы! Ще й теперь може „Черв. Русь“ все то спростувати въ Берлинѣ, — але не напастувати насъ! Мы-жь прецѣнь анѣ не казали Гартманови писати про Кіевске королѣвство, анѣ не инспирували Бисмарковои Post! Що „Дѣло“ занотувало голосы „Gegenwart“ и „Post“ —то тымъ чей не повалило ще добродѣйки Россіи, бо и россійскî газеты голосы тіи занотували а цензура россійска имъ того не зборонила — хочь, противно, австрійскій прокураторъ п. Ґиртлеръ фонъ Клеборнъ намъ повторену статью зъ „Post“ сконфискувавъ. Чого-жь „Червонôй Руси“ такъ дуже лаяти на „Дѣло“? На все воля Божа! Предки нашî кровью полили, кôстьми засѣяли цѣлу землю нашу за щастье и славу народну. Нинѣ суть люде-недолюдки, що на смѣхъ пôдоймають всѣ дѣла ихъ благороднî та чистî идеалы національнî. А все таки оно пытанье, надъ котрымъ годиться застановитись: щó було-бы користнѣйше для нинѣшнои Россіи: чи дати свободу національного розвою Украинѣ-Руси, чи держати єи дальше въ кайданахъ указу зъ 1876 року? Таке пытанье могли-бы мы поставити, будучи навѣть пôддаными россійского царя, бо и бувшій министеръ Лорисъ-Меликовъ, чейже не ворогъ Россіи, хотѣвъ и бувъ-бы перевѣвъ скасованье указу зъ 1876 року, коли-бъ довше бувъ удержався при тецѣ министерскôй.

Коли „Дѣло“ упоминаєся за свободою рôдного слова и розвою литературы въ Россіи, то тымъ самымъ въ нѣякій спосôбъ не йде на руку Полякамъ. Мы-жь бачимо, якъ Поляки дуже люблять насъ въ Галичинѣ, якъ шанують наше слово! Впрочѣмъ Поляки въ Конгресôвцѣ все то мають, о що мы допоминаємось для Украины-Руси. Чи може въ Россіи єсть такій указъ противъ польского языка и литературы, якъ противъ — „мало-руского“? Прецѣнь Варшава єсть нинѣ мимо всего — центромъ литературного и наукового руху всѣхъ земель польскихъ! Але що мусить кождого щирого Русина ще бôльше оборювати, то то, що рука „объединителѣвъ“ россійскихъ сягає и сюды, въ Галичину, де при конституціи австрійскôй Русины при згодѣ, солидарности могли-бы таки богато зробити для свого народу и національности. Пок. Вол. Барвѣньскій при основаню „Дѣла“ мавъ таку солидарну роботу на думцѣ и въ тôй цѣли зрѣкся навѣть фонетичнои правописи, котра до того часу була признакою народовця. А хто-жь опôсля ставъ у дорозѣ благороднôй єго идеи? хто, якъ не россійскî „объединителѣ“!

Въ часѣ коли „Черв. Русь“ не завагалась повторити клевету „Кіевского Слова“, що мовьто „Дѣло“ просило „москалѣвъ“ о рублѣ, годилося п. Маркову пригадати собѣ, якъ то ôнъ въ процесѣ Ольги Грабаръ красненько выспѣвувавъ пѣсоньку про „гуцулики“... Коротка буває у людей память! Коротку память мы ще й даруємо, але коли п. редакторъ „Черв. Руси“ перепечатує зъ „Дѣла“ уступъ изъ статьѣ „По выѣздѣ архикн. Рудольфа“, то на що-жь фальшує цѣлу тенденцію статьѣ? Де-жь коли въ „Дѣлѣ“ було щось такого про Россію, що ôнъ нѣбы-то зацитувавъ? Чи то значить — честно зъ противникомъ воювати? А рôвно-жь чи то личить честному журналистови бавитися въ такî нѣкчемнî, понижаючî сплетнѣ, що нѣбы-то „Дѣло“ въ половинѣ 1887 року було въ клопотахъ матеріяльныхъ, о чôмъ знавъ (?) лишь тѣснѣйшій кружокъ, а мѣжь ними, дивнымъ дивомъ, и редакторъ бувшого „Пролома“?!

Наконець мы бы радî довѣдатись уже разъ изъ органу п. Маркова документно: чиѣмъ властиво органомъ єсть „Дѣло“ и на чиѣй стоить службѣ? Що кôлька мѣсяцѣвъ довѣдуємось ôдъ него чого иншого: „Дѣло“ вже було у него и органомъ Романа Чарторыйского, и органомъ Юрія Чарторыйского, и органомъ Адама Сапѣги, и органомъ Земялковского, и органомъ гр. Таффого, и органомъ рады шкôльнои, и органомъ кружка учительского, и органомъ якихсь „червоныхъ“ Полякôвъ, — ну, „Кіевское Слово“ каже, що хотѣло бути ще й органомъ „москалѣвъ“ а сталося органомъ „ордена Лойоли“ — тожь бôйтеся Бога, п. редакторе „Пролома“ и „Черв. Руси“, зробѣть намъ ласку и скажѣть разъ, але вже такъ на певно: чиѣмъ же органомъ єсть „Дѣло“? Щобы ажь тôлько правдъ було наразъ, — то якось давно здаєся. Правда може бути лишь одна. Що-жь властиво правда?!

надъ рѣкою, де мѣжь скалами ôнъ єи побачивъ — де ѣй поклявся въ майскій тихій вечѣръ и де ся вырвавъ зъ єи солодкихъ раменъ, коли глухій и слѣпый на єи роспуку ôнъ єи покидавъ для любки безъ тѣла, для любки безъ серця, для багряноризнои Польщѣ. Все то згадавъ ôнъ и все то побачивъ, якъ бы на явѣ и заложивъ руки. Криниця єго чутя взбирала все высше и высше, до ôчь досягнула, а гôсть, давно забутый, гôсть зъ рôдного краю — а руска пѣсня тоскава, сумна, проситься въ хату, дзвонить єму въ ухо и жалослива на уста сѣдає — и ôнъ застогнавъ:

„Ой волы мои та половіи! чому вы не орете?
„Ой лѣта мои молоденькіи! чомъ марно зъ свѣта йдете?“

Горячимъ потокомъ бухнули єму изъ очей сльозы и полились по блѣдому лици, по спаленыхъ устахъ, та на сивѣючу бороду и въ темну Riva degli Schiavoni.

Що зъ нею сталось, зъ дѣвчиною тою, що єи покинувъ, для Мары покинувъ? Ôнъ знає, ôнъ знає!

Мѣсяць поволи ховався за море и озарявъ блѣдымъ своимъ блескомъ Хрестъ Марка святого и Дожôвъ палату и кидавъ въ останнье дрожачî блески по рôвному плесу спокôйнои лягуны — ще разъ показавъ, въ чаруючôй тéмри, церквы и палаты Венеціи пышнои и зайшовъ тихо на небосклонѣ далекôмъ. На зéмлю зсýнулась чорна заслона и нôчь воцарилась надъ царицею моря. Въ пôтьмѣ западалась она и чезла она вся, неначе тонула въ глибокому вирý, що таинственнымъ плесомъ чорнѣвъ у стôпъ емигранта. Темно и тихо стало, якъ-бы въ гробѣ и гнилымъ гробомъ заносило море и запирало ôддыхъ въ єго зболѣлôй груди, а хвиля що плесне о берѣгъ, то шепне: „Она утомилась, она утопилась — она єсть у мене. Ходи подивися, ходи подивися!“

Емигрантъ задрожавъ и влѣпивъ очи въ темну глубину. Яка она тиха! Якій тамъ десь милый на днѣ супочинокъ! По що довше жити? Долю ôнъ свою потерявъ давно. Она не поверне. Якъ та суха гиляка, що бурею ôдорвана ôдъ живого пня, вже бôльше до него не дôстанеся, такъ и ôнъ не вернесь бôльше до ôтчины тои, що єи покинувъ! А она жиє, жиє своимъ житьемъ, жиє безъ него и жити буде и для неи ôнъ нѣчимъ. Чого-жь ôнъ ту ще хоче? Нѣхто єго не любить, нѣхто не займає. Ôнъ всесвѣтный волоцюга и трутень ледачій. По що чекати ажь єго заколють пчолы роботящî? Терпѣвъ ôнъ на сѣмъ вже свѣтѣ доволѣ, а тамъ?...

„Тамъ гôрше не буде!“ сказавъ понуро и наглымъ мéтомъ кинувся у море...

Нѣхто не бачивъ. Лице лягуны невинно всмѣхнулось, якъ бы нѣчого въ тôмъ мѣсци не сталось; якъ бы що-тôлько не прожерла трупа, а впростъ до неи ишло щось у пôтьмѣ, ишло щось страшного. Якъ пóлозъ чорный вытягало шию и колысало на собѣ постать чоловѣка.

Що се такого? Чи то не Харонъ старый вже приѣхавъ по душу втоплену?.. Ахъ, то гондоля! Gondoliere тихо править нею. Вода не плюсне пôдъ єго весломъ. Човенъ якъ мара несеся тихонько — грôбъ пôдъ собою, тéмря надъ собою, а зъ єго заслоненого нутрá затрепетало довго роскôшне зôтханье любови и голосъ солодкій, якъ ангельскî звуки озвався раємъ цѣлои вселеннои: Io te amo, io te amo!

Плыве гондоля по небранôмъ гробѣ, плыве все дальше у пóтемкахъ ночи, плыве на море. Почало свитати. Гондолієре заспѣвавъ рыбакôвъ пѣсню о „Santa Lucia“, а край небозвода пôднялось сонце зъ рожевыхъ перинъ и засіяло любвою и благодатею на небо, на землю, на грôбъ и колыску и на всѣ свои твáры.

К. Н. Устіяновичь.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Комисія буджетова австрійскои делегаціи приняла по спеціяльнôй дебатѣ цѣлый буджетъ министерства вôйны. На жаданье Думрайхера, щобы въ школахъ войсковыхъ учено бôльше нѣмецкого языка, ôдповѣвъ министеръ вôйны, що треба такожь, щобы официры знали такожь и языки краєвî. — Пôсля „Budap. Corr.“ закôнчаться засѣданя спôльныхъ делегацій найпôзнѣйше дня 1 липня. Дня 25 и 27 ôдбудеся пиръ для делегацій въ цѣсарскôй палатѣ въ Пештѣ.

Угорска палата послôвъ приняла вже ухваленый палатою панôвъ законъ о податку ôдъ горѣвки зъ малыми змѣнами. Законъ може отже бути вже предложеный до санкціи и розпôчне обовязувати ôдъ 1 вересня. — Угорска палата послôвъ ôдбуде ще одно засѣданье, а ôдтакъ ôдрочиться ажь до першихъ днѣвъ жовтня.

Резервовî официры, котрî выйшли зъ однорôчныхъ охотникôвъ, могли доси ôдбувати свои вправы, котрî мали черезъ 8 недѣль робити при войску кождого 2, 4 и 6 року своєи службы въ резервѣ, въ тôмъ мѣсци де звычайно потребували. Зъ буджетового предложеня министерства вôйны выходить теперь, що дотеперѣшна практика має бути змѣнена. Кождый официръ резервовый буде мусѣвъ ôдъ теперь ôдбувати свои вправы при тôмъ полку, до котрого належить и зъ котрымъ на случай мобилизаціи мусить ити на вôйну. Очевидно розходиться тутъ о то, щобы мѣжь официромъ а тымъ ôддѣломъ войска, до котрого ôнъ належить була тѣснѣйша звязь, и

щобы ôнъ на случай вôйны не вступавъ до него — такъ сказати — якъ коли-бъ чужій. Зъ другои стороны буде то для официрôвъ резервовыхъ велике утрудженье ихъ службы, бо доси було для нихъ догôднѣйше робити службу при войску тамъ, де они мали своє приватне занятье и заробокъ. Коли н. пр. официръ резервовый проживає у Вѣдни а єго полкъ стоить въ Котарѣ або Бродахъ, то ôнъ буде мусѣвъ теперь ѣхати до вправъ на ôсѣмъ недѣль або до полудневои Дальматіи або до всхôднои Галичины. Правда, що ту подорожь буде ôнъ ôдбувати на коштъ державный и єму выплатиться за кождый день подорожи по 2 зр. почавши ôдъ дня єго выѣзду ажь до дня, коли поверне назадъ на своє давне мѣсце.

——

Цѣсарь Фридрихъ умираючи высказавъ ще свою волю, щобы тѣла єго не секціоновано а то длятого, щобы межи лѣкарями не наставъ знову спôръ о єго недугу, именно чи то бувъ ракъ чи нѣ. По смерти цѣсаря просивъ министеръ двору цѣсаря Вильгельма II., щобы ôнъ розпорядивъ секцію; цѣсарь не хотѣвъ однакожь зробити того, шануючи волю покôйного батька. Въ недѣлю рано вручило однакожь цѣле министерство цѣсареви письменне представленье, въ котрôмъ доказуєся, що пôсля домового закона родины Гогенцоллернôвъ мусить ôдбутися секція. Тогдѣ ажь приставъ цѣсарь на то и чимъ скорше покликано лѣкарѣвъ до Фридрихскронъ. Секція ôдбулася въ тôй самôй комнатѣ, де цѣсарь померъ. При секціи були министеръ цѣсарского дому гр. Штольберґъ и лѣкарѣ Мекенси, Говель, Вегнеръ, Бардельебенъ, Берґманъ, Вирховъ, Вальдаєръ, Браманъ и Лянгергальсъ. Секцію робивъ проф. Вирховъ. Цѣлои секціи однакожь не роблено, лишь розрѣзано шию, гортанку и легки. При секціи показалося головно, що цѣла гортанка була сточена ракомъ и що дрôб ненькй проводы ôддыховй легкихъ були запалений ôдъ наплываючои до нихъ гниючои материи. Цѣла гортанка була зôгнила и представлялася яко мягка обвисла маса а хруставокъ въ гортанцѣ остались були ледви слѣды. На мѣсци гортанки осталась лишь була велика, майже на жменю, яма. Провôдъ проликовый не бувъ однакожь продѣравленый. Що цѣсарь въ послѣдныхъ дняхъ не мôгъ нѣчого проликати и все захлыстувався, не походило отже зъ того, якъ лѣкарѣ думали, що провôдъ проликовый перегнивъ, але зъ того, що гортанка по перегнитю хруставокъ не мала нѣякого опору и зовсѣмъ обвисла. Безпосередною причиною смерти було пораженье легкихъ, якъ то лѣкарѣ ще передъ секцією були сконстатували. По скôнченю секціи зроблено протоколъ и передано єго министрови цѣсарского дому, котрый зложивъ єго до актôвъ державныхъ. Въ суботу ще зажадавъ бувъ кн. Бисмаркъ въ присутности цѣсаря Вильгельма II., ôдъ д-ра Мекенси, щобы ôнъ написавъ своє лѣкарске ореченье о недузѣ покôйного цѣсаря. Д-ръ Мекенси написавъ отже, що пôсля єго погляду недуга була ракомъ. Коли ôнъ першій разъ цѣсаря консультувавъ, побачивъ бувъ малый наростокъ на гортанцѣ и єму удалося часть того наростку зъоперувати. Вирховъ не мôгъ однакожь зъ того кусника сконстатувати, чи то єсть ракъ чи нѣ. Доперва коли въ мартѣ сего року д-ръ Вальдаєръ розслѣджувавъ выплювины, признали всѣ патологи, що цѣсарь маєракa. Чи недуга була вже въ самôмъ своѣмъ зародку ракомъ, чи перейшла ажь въ послѣдныхъ мѣсяцяхъ въ рака, того годѣ було сконстатувати. Документъ сей пôдписавъ такожь и д-ръ Говель и въ дописцѣ заявивъ, що годиться вповнѣ на погляды д-ра Мекенси.

Характеристичнымъ для борбы мѣжь самыми лѣкарями въ справѣ недуги цѣсаря Фридриха и для поступованя бисмаркôвскои прасы єсть недавный ôдзывъ газеты „Hamburg. Nachr.“, котра доказує теперь, що Мекенси лишь длятого не хотѣвъ приступити до радикальнои курациі цѣсаря, т. є. до вырѣзаня гортанки, бо конче хотѣвъ посадити єго на престолѣ безъ взгляду на то, чи ôнъ буде мати досыть силы двигати тягаръ короны. Ôнъ не приступавъ завчасу до операціи, бо ратуючи житье цѣсаря, бувъ-бы може тымъ довѣвъ до того, що цѣсарь мусѣвъ бы бувъ зречися короны. Очевидно, що такъ „Hamburg. Nachr.“ якъ и другй подôбнй ѣй газеты бисмаркôвскй стараються кинути пôдозрѣнье, що все то робила цѣсарева Викторія, котрôй конче хотѣлось бути цѣсаревою.

Президентъ краєвого правительства познаньского гр. Цедлицъ перебуває ôдъ кôлькохъ днѣвъ въ Берлинѣ. „Berl. Pol. Nachr.“ догадуються, що єго побутъ въ Берлинѣ стоить въ звязи зъ автентичною вѣстею, пôсля котрои цѣсарь Фридрихъ ще день передъ смертею поручивъ бувъ кн. Бисмаркови розпочати зъ нимъ переговоры въ справѣ обнятя теки министра дѣлъ внутрѣшныхъ по Путкамерѣ. Кажуть, що Цедлицъ вступить дѣйстно до министерства.

——

Выборы въ департаментѣ Шарантъ суть зъ многихъ взглядôвъ вельми цѣкавй. Насампередъ показувсь, що жадна партія, анѣ бонапартисты, анѣ республиканы, анѣ булянжисты не одержали абсолютнои бôльшости, але мимо того все таки бонапартисты побѣдили, бо ихъ кандидатъ одержавъ найбôльше число голосôвъ. Найгôрше выйшли булянжисты, бо Дерульедъ, котрого кандидатура тôлько наробила шуму, не устоявся и при тѣснѣйшôмъ выборѣ певно перепаде. Видко зъ сего досыть ясно, що булянжисты самй не можуть нѣчого вдѣяти и що ихъ доси пôдпирали бонапартисты. Въ Шарантъ не сподобалась имъ кандидатура Дерульеда и они не дали своєи помочи. Для республики и республиканôвъ єсть то о стôлько лѣпше, що они бодай мають дѣло зъ отвертыми прихильниками бонапартистôвъ а не зъ непевными булянжистами. Впрочѣмъ мавъ въ булянжерôвскôмъ таборѣ настати роздоръ. — Кôлькохъ членôвъ выступило зъ булянжерôвского кабинету, бо довѣдались, що Булянже мавъ велику протекцію Ферріого въ тôмъ часѣ, коли сей бувъ всемогучій. Булянже бувъ въ загалѣ кождому на услуги, хто єго протегувавъ. Насампередъ служивъ ôнъ кн. Омаль, ôдтакъ Ферріому, опôсля Рошфортови а теперь зновъ опинився мѣжь бонапартистами, котрй зробили єго своимъ кандидатомъ въ департаментѣ Нордъ. Въ департаментѣ Шарантъ боялись бонапартисты очевидно, щобы Булянже не ставъ занадто сильный и длятого не допустили до выбору єго кандидата. „Justice“ доказує, що выборы въ Шарантъ стануться початкомъ упадку Булянжера. — Французка праса почала була заразъ по ôдозвѣ цѣсаря Вильгельма II. до арміи вказувати на єго воєнный духъ и выводити зъ того небезпечнôсть для мира. Теперь же ôдзываєсь она вже трохи инакше. „Republ. Française“ каже такъ: Цѣсарь Вильгельмъ II. може бути такъ само мирно настроєный якъ и єго дѣдъ по 1871 р. а мимо того може промовляти „въ сильнѣйшôмъ тонѣ“, бо поступованье 30-лѣтного мужчины а 90-лѣтного старця чейже рôзняться трохи ôдъ себе. — Одинъ французскій политикъ мавъ сказати до парискаго кореспондента вѣденьскои „Presse“ такъ: „Смерть цѣсаря Фридриха може на разѣ бути приятна лишь Болгарамъ. Въ Петербурзѣ розважать добре, чи нового „острого“ цѣсаря можна непокоити справою кн. Кобургского. Россія мусить теперь стратити надѣю на всяку европейску акцію противъ Болгаріи. Теперь ажь покажеся, чи Россія схоче на власну руку интервеніювати въ Болгаріи або чи она то буде смѣла зробити. „Ваша монархія — сказавъ той политикъ — певно вже рѣшилась, що маєробити а насъ Французôвъ та справа далеко поза нами нѣчого не обходить! Наколи єсть яка „несписана“ россійско-французска угода, то Болгарія певно не єсть єи причиною.“

Въ французскихъ кругахъ правительственыхъ глядять — якъ доносять зъ Парижа — досыть песимистично на теперѣшный станъ въ Нѣмеччинѣ и доказують, що кн. Бисмаркъ стане зновъ всемогучимъ. Въ Франціи сподѣваються зновъ провокацій зô стороны Нѣмеччины и длятого роблять чимъ скорше всякй можливй приготовленя. Министеръ вôйны объѣзджає теперь всхôдну границю и оглядає крѣпости въ Вогезахъ. Крôмъ того закуповує правительство великй масы провіянту.

——

Вже и Голяндія зачинає поволи зброитися. Зъ Амстердаму доносять именно, що комисія установлена королемъ для выготовленя закона о краєвôй оборонѣ займаєся теперь головно справою заведеня загального обовязку службы войсковои и здаєся, що выскажеся за симъ обовязкомъ. Комисія складаєся зъ министра вôйны яко предсѣдателя, двохъ членôвъ палаты послôвъ и чотирохъ членôвъ палаты панôвъ, предсѣдателя товариства господарского, професора амстердамского университету, котрый писавъ богато о загальнôмъ обовязку службы, а на послѣдокъ зъ кôлькохъ высшихъ официрôвъ. Министерству вôйны предложено теперь справозданье о маючôмъ завестися новôмъ карабинѣ репетіровôмъ. Бôльша часть официрôвъ, що була при пробахъ въ стрѣляню, высказалась за карабиномъ Виталіого, а фаховй знатоки высказались за карабиномъ Манлихера.

——

Въ Болгаріи заноситься мабуть зновъ на щось недоброго. Мы доносили вже свого часу, що нѣмецкій консуль въ Софіи, котрый заступавъ тамъ заразомъ такожь и интересы Россіи, домагався сатисфакціи за оскорбленье портрету царя въ Рущуку. Тогдѣ сказано було, що справа ся залагоджена, бо правительство болгарске укарало тыхъ урядникôвъ мытовыхъ, що важились здоймити портретъ царя зъ стѣны въ якôйсь гостинници а повѣсили на то мѣсце портретъ якогось зъ славныхъ мужѣвъ болгарскихъ. Теперь же доносять зъ Лондону до „Pol. Corr.“, що справа ся зовсѣмъ ще не залагоджена Теперѣшный представитель нѣмецкій въ Константинополи, д-ръ Бушь, зажадавъ ôдъ Порты, щобы та яко верховна власть надъ Болгарією вмѣшалася въ ту справу и змусила болгарске правительство, щобы оно дало Россіи жадану сатисфакцію. Россійске правительство домагаєся, щобы всѣхъ тыхъ высшихъ официрôвъ, що були присутнй при згаданôмъ повыше оскорблено царского портрету, усунути зъ арміи и салютувати россійску хоругов. — Стамбуловъ, котрый мавъ ще въ недѣлю приѣхати до Софіи, не приѣхавъ; здаєсь, що ôнъ приѣде доперва въ протягу сего тыждня. Нинѣ въ ночи мають кн. Фердинандъ и княгиня Климентина выѣхати до Всхôднои Румелія.

НОВИНКИ.

— **Выдѣлъ краєвый** розписує конкурсъ на три стипендіи, кожда по 1000 зр. рôчно зъ фундациі 25-лѣтныхъ роковинъ вступленя на престолъ цѣсаря Францъ-Іосифа. Стипендіи призначений для ученикôвъ, родомъ зъ Галичины, безъ огляду на народнôсть и вѣроисповѣданье, що покôнчили студіи въ университетѣ, школѣ политехничнôй або въ краєвôй школѣ штукъ красныхъ и задумують выѣхати заразъ за границю, щобы доповнити своє образованье въ якôмъ спеціяльнôмъ заводѣ въ найзнаменитшихъ тамошныхъ заведеняхъ науковыхъ. Стипендіи надаються на одинъ рôкъ, однако можуть продовжитись ще и на другій рôкъ. Цѣсарь самъ надає сй стипендіи а выдѣлъ краєвый предкладає на кожду стипендію по трехъ кандидатôвъ. Поданя вносити можна до 2 н. ст. серпня до выдѣлу краєвого; хто по разъ першій подаєся, має внести своє поданье черезъ дотычнй власти шкôльнй.

— **Зъ Бобрецкого пишуть намъ**: Въ Залесцяхъ закладаєсь читальня громадска заходомъ мѣсцевого священика о. Вас. Винницкого. Село мале, всего 30 нумерôвъ, тому и до читальнѣ на разѣ заявило охоту приступити лишь 15 членôвъ зъ вкладкою рôчною 1 зр. — Въ зимѣ сего року померъ въ тôмъ селѣ учитель Іос. Гогенауеръ, котрый хотяй родомъ Полякъ, учивъ дѣтей по руски и не старався ихъ польщити. Теперь надавъ инспекторъ п. Керекярто якогось п. Фогта, котрый нѣ слова не знає по руски, а ту на лихо дѣти не розумѣють по польски и якъ они мають чого выучитись. Соромъ и смѣхъ! — Такожь не подобаєся тутешнымъ селянамъ, що кажуть ôдробляти имъ шарварокъ на дорогахъ, що ведуть до моста, поставленого на Днѣстрѣ въ Залесцяхъ. Було богато екзекуцій по громадахъ, котрй сему опиралися, бо рада повѣтова въ Бôбрцѣ наказує шутровати тй дороги въ цѣляхъ стратегичныхъ. На одного господаря припадає теперь и до десять днѣвъ шарварку.

— **Испытъ зрѣлости въ гимназіи сянôцкôй.** Доповняючи коротку згадку про сей испытъ, помѣщену въ попередныхъ числахъ, подаємо теперь имена всѣхъ, що здали испытъ зрѣлости. Признанй дозрѣлыми: Мойсей Бонгартъ, Павло Цвйонкала, Исид. Дидакъ, Теоф. Фалецкій, Зелигъ Фессель, Як. Гломбъ, Фр. Яновскій, Брон. Ярошь, Модестъ Коцюба, Алекс. Кубетръ (зъ ôдзн.), Мих. Ляхевичь, Волод. Левицкій, Ник. Ладижиньскій (зъ ôдзн.), Жигм. Лобачевскій, Кар. Матерна, Павло Мазуръ (зъ ôдзн.), Алекс. Мѣйскій, Тад. Модзелевскій, І. Новакъ (зъ ôдзн.), Ад. Новаковскій, Павло Радваньскій, Маркусъ Шпиндлеръ (зъ ôдзнач.), Илія Штанґенгавсъ, Вит. Василевичь (зъ ôдзн.), Руд. Затлокаль, Жиг. Зданкевичь и Бол. Зеньчакъ. Двохъ ученикôвъ мають поправити одинъ предметъ по вакаціяхъ, а чотирохъ репробовано на рôкъ. До испыту зголосилося 33 ученикôвъ.

— **Побôльшенье австрійского войска.** „Wiener. Ab. Post.“ подає, що пôсля буджету воєнного, внесеного передъ спôльнй делегаціи, можна заключати на значне побôльшенье австрійского войска. И такъ мають отворити 1341 новыхъ мѣсць официрскихъ и ôдповѣдно до того тôлько официрôвъ пôдôйде на высшй ранги. Войско побôльшиться о 1341 официрôвъ, 3136 воякôвъ и 407 коней. Найбôльшй змѣны зайдуть въ пѣхотѣ, бо при штабѣ кождого полку утвориться одно мѣсце капитана I клясы до „спеціяльныхъ поручень“.

— **Воякъ австрійскій** одержить нове уоруженье, котре такъ маєвыглядати: Кромѣ карабину малого калибру новои системы, буде носити на плечахъ торнистру таку якъ дотеперь, однакъ легше выладовану. Замѣсть тяжкихъ чоботôвъ будуть прикрѣпленй до торнистры черевики полотнянй, котрй показалися дуже практичными въ маршахъ. Пôдъ тою бôльшою торнистрою буде друга менша, въ котрôй будуть консервы зъ мяса, щôтки и въ шести пачкахъ шѣстьдесять патронôвъ малого калибру, а въ опаковаю зъ паперу будуть набоѣ на пять выстрѣлôвъ. Се опакованье може воякъ роздерти въ однôй хвили и набоѣ вложити до карабину. Плащь звиватись буде довкола торнистры, а черезъ се може воякъ свобôднѣйше порушатися. По обохъ бокахъ при поясѣ буде єще по 20 набоѣвъ. Взагалѣ кождый воякъ буде мати по 100 набоѣвъ, а дотеперь мавъ лише по 70. Торба на хлѣбъ полишаєсь, але буде она зъ непропускаючого полотна. Цѣле те уоруженье єсть о 750 грамôвъ легше ôдъ дотеперѣшного а ще и тымъ лѣпше ôдъ давного, що цѣлый тягаръ розкладаєся рôвномѣрно на плечѣ вояка. Такожь и то важне, що пôдчасъ битвы можна ôдложити на бôкъ торнистру и плащь, а все таки полишиться амуниція и консервы зъ мяса.

— **Доповняючй выборы** одного члена рады повѣтовои въ Городку зъ громадъ мѣскихъ розписанй на день 31 н. ст. липня с. р.

— **Справа дисциплинарна п. М. Питея**, переведена въ Чернôвцяхъ совѣтникомъ Будзиновскимъ и ôддана у Вѣдни совѣтникови двору Кохановскому до повставленя внесень, має бути въ тыхъ дняхъ полагоджена. — Рôвночасно подає черновецка „Gaz. pol.“, що п. Питей ôднѣсся до протомедикату о выданье єму свѣдоцтва здоровля, щобы мôгъ внести просьбу, перенести єго въ сталый станъ спочинку.

— **Въ Кальници коло Лѣська** погорѣла дня 1 (13) червня стайня тамошного священика о. Корн. Гумецкого. Въ стайни погорѣло 13 штухъ худобы, возы и всѣ знаряды господарскй.

— **Кавказка нафта.** Зелѣзница Короля Людвика выеднала дозвôлъ на перевôзъ нафты кавказкои на своихъ шляхахъ и въ тôй цѣли заложила на двôрци въ Пôдволочискахъ величезный резервоаръ на фафту. Резервоаръ сей може помѣстити 1000 вагонôвъ нафты. Нафту будуть перевозити зъ Батумъ до Одессы кораблями, ôдтакъ на россійскихъ шляхахъ зелѣзницѣ вагонами цистерновыми до Пôдволочискъ. Тутъ зведуть сю нафту до резервоару, зъ котрого буде можна ю набирати до вагонôвъ або до бочокъ. Вагоны россійскй зъ нафтою не можуть перейти на шляхи австрійскй за-для вусшои конструкціи своихъ шынъ. Кромѣ того запротоколовано въ судѣ in folio зелѣзницѣ Короля Людвика пп.: д-ра Стан. Мадейского, професора университету краковского, яко совѣтника завѣдуючого и Роберта Айзнера, яко прокуриста.

— **Назва Америки** не походить ôдъ подорожника Америґа Веспуччі. Найновѣйшй досльѣды выказали, що вже въ р. 1499, коли ôнъ приѣхавъ на захôдно-индійскй островы, тамошне населенье уживало слова Америкъ, що значило „край вѣтрôвъ“. Кромѣ того Веспуччі нѣколи не назывався Америґо, лише Альберґо або Альбертъ. Имя се выдумавъ одинъ книгарь, котрый надавъ єму таке имя, якого нема въ нѣякôмъ календари. Такожь було въ середнôй Америцѣ племя Индіянъ, що назывались Los Ameriques.

— **Телявтографъ.** Такъ называєсь нове винайденье Американця Иліи Ґрая, котре може вскорѣ и заступить цѣлкомъ уживанье телефонôвъ. Єсть се рôдъ телеграфу, котрый подає все те, що на однôмъ кôнци напишесь або нарисуєсь, такъ само вѣрно на другôмъ кôнци свого дроту електричного.

— **Дрôбнй вѣсти.** Цѣсарь подарувъ громадѣ Комарôвъ, пов. стрыйского, 100 зр. пôдпомоги на будову школы.

НАДОСЛАНЕ.

Господарь зъ пôдъ „великои бочки“.

Въ моѣй подорожи прийшлось менѣ заѣхати до гостинницѣ пôдъ „великою бочкою“ и господарь справдѣ ôддававъ вповнѣ назву своєи гостинницѣ. Я сейчасъ доглянувъ, де то сего господаря „свербить“ и тому умысно полишивъ я щось зъ мого пакунку въ тôй комнатѣ, де я мешкавъ. По кôлькохъ тыжднихъ заѣхавъ я знову пôдъ „велику бочку“. Господарь вельми гостинно привитавъ мене, а єго жѣнка не знала навѣть якъ и дякувати. Що се за змѣна? А отъ чоловяга нездужавъ на безустанну неправильнôсть въ функціонованю печѣнки и тому все бувъ такою сварливою болячкою. Заживши кôлька фляшокъ Варнера Safe Cure, котрй я тогдѣ полишивъ въ тôй комнатѣ, позбувся господарь свого сварливого успособленя, бо печѣнка почала правильно дѣлати. Такъ само позбулась и панѣ С. Гайеръ въ Мандельслю своихъ недугôвъ печѣнки, бо пише: „Симъ повѣдомляю Васъ, що я нездужала майже 11 лѣтъ на недуги печѣнки и жолудка, а до того долучились ще и корчѣ, ослабленье тѣла та внутрѣшнй болячки. Удавалась я до рôзныхъ лѣкарѣвъ и уживала ихъ средства, все то полишилось безъ успѣху. На порученье взяла я Варнера Safe Cure и выжила сѣмь фляшокъ та пять фляшочокъ пигулокъ и цѣлкомъ выздоровѣла черезъ се средство. За се приймѣть тысячну подяку.“ — Продажь и розсылка лише черезъ аптики. Цѣна 2 зр. 80 кр. Складъ: Жиг. Рукеръ, Іоанъ Вевіорскій, д-ръ Кароль Миколяшь, Ад. Рапапортъ, К. Крижановскій у Львовѣ. Головный складъ: Einhorn Apotheke (Max. Fanta's) въ Празѣ.

Господарство торговля и промыслъ.

— **Сконцентрованый обôрникъ.** (Engrais de boeuf.) Великй змаганя, щобы господарство можна пôддати рôзнымъ хосеннымъ реформамъ, спонукали насъ звернути увагу нашихъ господарѣвъ на нове знамените вынайденье, котре подає всѣ средства господареви до интензивного и вельми дешевого выхôдкованя своєи землѣ. Одно зъ найбôльше ôдзначаючихъ-ся пôдпомагань управы жита єсть: систематичне гноєнье рôлѣ.

Высказъ министра Трефорта, недавно выголошеный, що называньe Банату шпихлѣремъ полудневои Угорщины вскорѣ стане сатиричнымъ — сей высказъ має значенье майже для цѣлои монархіи. А єсли се єсть въ дѣйсности, то виновнй сему въ першôй линіи самй господарѣ, що вздержуються ôдъ всѣхъ помôчныхъ средствъ новочаснои управы рôлѣ. Тому то и не диво, що незрôвнано плôднѣйша рôля угорска выказує на гектарѣ въ пересѣчи майже 10—14 гектолитрôвъ менше збору, чимъ англійска, а причина сего въ тôмъ, що нашй господарѣ жахаються передъ кождымъ „суррогатомъ“, а Англієць черезъ ужитье всѣхъ помôчныхъ средствъ вытягне зъ землѣ бôльшій дохôдъ. До того треба додати, що у насъ надуживають землѣ и єсли такъ дальше пôйде, то можна бути певнымъ, що нашй поля полишаться що-до своєи продукціи позадъ найслабшихъ.

Отъ и основала фирма Братôвъ Сакслѣвъ передъ двома роками въ Темешварѣ заведенье пôдъ назвою „Перша ц. к. прив. австрійско-угорска фабрика сконцентрованого обôрнику“ (центральне бюро: Вѣдень III. Rennweg 20), а єи выробы такъ подобались и розповсюднились, що фабрика кромѣ паровыхъ машинъ и всякихъ иншихъ найновѣйшои конструкціи затрудняє єще и величезне число робôтникôвъ.

Коли що-разъ бôльшй розмѣры прибирали нагромаджений ôдъ шѣстьдесяти рокôвъ купы звѣрячого гною на 20 морг., а грубости 6 до 7 сяжнѣвъ, та почали призадумоватись, якъ спрятати тотй великаньскй горы, начала згадана фирма робити пробы, щобы сей матеріялъ спорошкувати, а властиво сконцентрувати, но — и якъ показує успѣхъ — удались они не лише пôдъ техничнымъ, але и матеріяльнымъ взглядомъ, а выробы сеи фабрики знайшли всяке признанье въ фаховыхъ кругахъ господарскихъ и економичныхъ та и попытъ за нимъ стає що-разъ бôльшій. Головно поодинокй взôрцевй господарства, котрй уживали штучного навозу, взялись выключно теперь до сконцентрованого обôрнику темешварскои фабрики, або разомъ зъ тамтымъ єго уживають.

Сакля средство навозове въ многôмъ лѣпше ôдъ звычайныхъ штучныхъ средствъ навозовыхъ, а опираєсь на найбôльше хосеннôмъ принципѣ рôльництва: на господарствѣ гноєвôмъ и властиво не має нѣчого иншого на цѣли, якъ спопуляризованье сего господарства, т. є. щобы землѣ ôдъ часу до часу назадъ ôддати черезъ звѣрячій навôзъ всѣ тй части, що ѣй ôдобрались черезъ економичне выкористанье въ иншій способъ. При штучныхъ навозахъ мусить господарь купувати побôчь властиво пожиточныхъ частей, якъ азотъ, кислота сѣрчана и калі, такожь и великй скôлькости безвартôстныхъ, ба навѣть и шкôдливыхъ додаткôвъ.

Сакля маса обôрникова має слѣдуючй складовй части:

Органичнй части, що даються спалити	70%
Попѣлъ	30%

На 100 частей сухихъ складникôвъ:

Воды	9.16%
Кислоты фосфоровои, що розпускаєсь	2.30%
Кислоты фосфоровои, що трудно розпускаєсь	3.02%
Азоту	3.05%
Калі (K_2O)	1.92%
Кислоты сѣрчанои (SO_3)	0.87%

Сей складъ показує, що згустѣлый обôрникъ знаменито придаєсь до гноєня пôдъ рослины въ полі, а особливо пôдъ всякого роду збôже. Лѣпшій навôзъ якъ сей темешварскои фабрики ледви чи єсть можливый и мы робимо се лише въ интересѣ нашихъ господарѣвъ, если мы предсказуємо и желаємо якъ найбôльшого розвою сѣй цѣлкомъ новôй галузи промыслу въ нашôй монархіи, котра за такъ короткій часъ свого истнованя выказує такъ великй успѣхи, а помѣжь фаховыми кругами зъѣднала собѣ загальне признанье. Фабрика одержала на выставѣ господарскôй въ Nagy-Körös першу нагороду: золотый медаль.

Наука, штука и литература.

— **„Малый Робинзонъ** зъ образками. Коштомъ и заходомъ Руского товариства педагогичного у Львовѣ. Цѣна 40 кр.“ — Пôдъ такимъ заголовкомъ выйшла сими днями книжочка зъ численными илюстраціями въ текстѣ, а кромѣ того украшає книжочку шѣсть кольорованыхъ образкôвъ, друкованыхъ въ Штутгардѣ.“

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Судія повѣтовый въ Ниську, Антôнъ Єзерскій именованый секретаремъ рады при судѣ окружнôмъ въ Тарновѣ. — Краєва рада шкôльна именовала Севастіяна Оконя дѣйстнымъ учителемъ въ Радомышли надъ Сяномъ и Теоф. Тхужевску дѣйстною учителькою въ селѣ Варяжу.

— **Ôдзначеня.** Цѣсарь надавъ: д-ру І. Дилевскому, совѣтникови суду краєвого въ Чернôвцяхъ, хрестъ рицарскій ордеру Францъ-Іосифа, а Мик. Агопсовичови, горожанинови и властителеви заведеня купелевого въ Чернôвцяхъ, золотый хрестъ заслуги.

Телеграмы „Дѣла“.

Пештъ 20 червня. Въ комисіи буджетовôй австрійскои делегаціи заявивъ министеръ вôйны на пытанье Хлюмецкого, що на теперь не думає розпоряджати нѣякои дальшои организаціи. Министеръ застерѣгся такожь противъ всякого припущеня, будьто-бы ôнъ хотѣвъ щось утаити, а чи въ будучности не покажесь потреба якогось доповненя организаціи, то сказавъ, що того не може теперь рѣшучо заперечити, бо ôдносины можуть змѣнитися.

Вѣдень 20. червня. Ходить тутъ поголоска, що ген. Вальдерзе має приѣхати сюды зъ Берлина, щобы тутъ нотификувати вступленье на престолъ цѣсаря Вильгельма.

Римъ 20. червня. Пôсля вѣстей тутешнои прасы мавъ папа поручити вѣденьскому нунцієви завезти власноручне своє письмо до цѣсаря Вильгельма до Берлина.

Петербургъ 20 червня. Цѣсарь Вильгельмъ II. именованый шефомъ петербургского полку гринадирôвъ Полки, котрыхъ властителемъ бувъ цѣсарь Фридрихъ мають черезъ чотири недѣлѣ носити жалобу.

Брукселя 20 червня При выборахъ побѣдили клерикалы рѣшучо. Мѣжь либералами настало велике негодованье. Въ мѣстѣ побоюються розрухôвъ и длятого сконсигновано войско.

Вѣдень 20 червня. Тутешна спôлка банкова заключила зъ Сербією угоду въ справѣ 10-миліоновои позички льосовои. Грошѣ зъ сеи позички хоче правительство сербске ужити на выкупно монополю тютюнового въ Сербіи.

Яйче 20 червня. Архикнязь Рудольфъ приѣхавъ вчера сюда, бувъ на осмотрѣ мѣсцевои залоги, а ôдтакъ оглянувъ мѣсто и єго окрестнôсть. Жителѣ мѣста повитали архикнязя зъ великимъ торжествомъ.

Надôслане.

Д-ръ мед. Теодоръ Єндель

по студіяхъ на клиникахъ проф. Розенталя у Вѣдни и проф. Шаркота (Salpêtrier) въ Парижи ординує въ хоробахъ нервовыхъ и жѣночихъ щоденно ôдъ 2—4

улиця Валова число 31.

Гистерію лѣчить гипнотизмомъ методою проф. Шаркота и П. Рихтера. 2119 39—0

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручає свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ. 2289 50—?

Аптика **РУКЕРА** у Львовѣ

поручає 2460 143—?

Спеціяльности и универсальнѝ средства фарнцускѝ и иншѝ, якъ черезъ ню такъ и черезъ иншѝ фирмы оповѣщуванѝ.

Для кождого властителя дôбръ, господаря и громады въ цѣлôмъ краю єсть необходимымъ

добрый, здоровый и чистый оцетъ.

ТОРГОВЛЯ
Кароля Балабана

2427 20—? **у ЛЬВОВѢ**

поручає **оцтову есенцію**, здоровый и чистый продуктъ до робленя оцту въ бутелькахъ $^1/_1$ и $^1/_2$ кильовыхъ. До $^1/_2$ кильогр. **оцтовои есенціи** додаєся 12 литрôвъ воды. Для громадъ и бôльшихъ заведень въ бальонахъ по 4 и 10 кильограмôвъ.

На преміи.

РУСКЕ ТОВАРИСТВО ПЕДАГОГИЧНЕ

у Львовѣ (Народный Дôмъ)

продає слѣдуючѝ свои выданя:

1) Хемія Роское-Шухевича 40 кр. зъ пересылкою . . . 45 „
2) Вязанка желаній В. Лучаковского 10 кр. зъ перес. 12 „
3) Читанка для молодѣжи книжочка I. 10 кр. зъ перес. 12 „ въ хорошôй оправѣ . . 22 „
4) Читанка для молодѣжи книжочка III. 10 кр. зъ перес. 12 „ въ хорошôй оправѣ . . 22 „
5) Читанка для молодѣжи книжочка IV. 10 кр. зъ перес. 12 „ оправна . . . . 22 „
6) Малый Робинзонъ зъ образками, оправный . . 40 „ зъ пересылкою . . . 45 „

Товариство продає тѝ всѣ выданя лишь за готовѝ грошѣ. Книгарнямъ дає при тôмъ 25% рабату. Членамъ товариства даєся 15% рабату. Хто купує за суму низше 5 зр. не дôстає нѣякого рабату.

И. ИГНАТОВИЧЬ

поручає

знаменитѝ МЫЛА до мытя лиця, рукъ и купелей,

ôдзначенѝ 9 медалями заслуги и двома дипльомами признаня.

	зр. кр.
МЫЛО найдобôрнѣйше до голеня бороды	—·25
МЫЛО МИГДАЛОВЕ, дуже нѣжве 10 кр. 20 и	—·25
МЫЛО КОКОСОВЕ, бѣле до рукъ 10 кр. и	—·20
МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жовте 6, 12, 18 кр.	—·20
МЫЛО ГРИСИКОВЕ, знамените до лиця и рукъ	—·40
МЫЛО ЖОВТКОВЕ, робить нѣжною, гладкою и знаменито чистить шкôру	—·30
МЫЛО ЗЕЛОВЕ, одержуєся черезъ згусненье соку ростинъ ароматично-живичныхъ, знамените	—·25
МЫЛО ПИЖМОВЕ, має дуже приємный пижмовый запахъ	—·30
МЫЛО ПАЧУЛЕВЕ, приємного запаху, має великій покупъ	—·30
МЫЛО РОЖАНЕ, найдобôрнѣйше 40 кр. и	—·80
МЫЛО ОЛИВНЕ для дѣтей	—·36
МЫЛО зъ ШПИЛЬОКЪ СОСНОВЫХЪ, приємне въ ужитю, успѣшно хоронить шкôру ôдъ лишаѣвъ и выкидôвъ	—·30
МЫЛО БАЛЬСАМИЧНЕ, чистить шкôру, робить єи бѣлою и нѣжною	—·40
МЫЛО ФІЯЛКОВЕ, приємого запаху	—·35
МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усуває веснянки, осмаленя ôдъ сонця, лицю робить свѣжымъ и бѣлымъ	—·60
МЫЛО ГИПЄНИЧНЕ, ôдзначаєся товстостею, вельми нѣжне и выключно приладжене до лиця	—·50
МЫЛО РИЖОВЕ уживаєся, щобъ зробити шкôру на лици нѣжною и бѣлою	—·60
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ бѣле, легко пѣниться, знаменито чистить шкôру и хоронить ôдъ прищѣвъ	—·30
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, прозрачне, мѣстить 35% чистои глицерины, знаменито дѣлає на зашкôрокъ 20, 30 кр. и	—·40
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ плынне у фляшочкахъ, чистить шкôру зъ прищѣвъ, лишаѣвъ, угрикôвъ, фляшка	—·40
МЫЛО ПѢСКОВЕ, до мытя рукъ, 15 и	—·25
МЫЛО ПУМЕКСОВЕ до мытя рукъ, 15 и	—·35
МЫЛО ПУМЕКСОВЕ до мытя ковнѣрикôвъ и маншетôвъ зъ гутаперхи	—·10
МЫЛО ТИМОЛЬОВЕ знаменито чистить шкôру зъ всякихъ выкидôвъ	—·50
МЫЛО КАРБОЛЕВЕ, дуже добре мыти руки, лице, а навѣть цѣле тѣло въ часѣ епидеміи, щобы охоронитись ôдъ заразы	—·20
МЫЛО СѢРКОВЕ, зъ великимъ успѣхомъ уживаєся до знищещеня прищѣвъ и всякого рода выкидôвъ на шкôрѣ	—·25
МЫЛО БЕНЗЕОСОВЕ, дуже добре уживаєсь, щобы усунути зъ шкôры выкиды и плямы	—·25
МЫЛО КАМФОРОВЕ, лагодить свербленье и печенье шкôры, усуває выкиды и червонôсть зъ лиця и рукъ	—·25
МЫЛО МЕДОВЕ до вынѣжненя рукъ, кусникъ	—10
МЫЛО МѢЩАНЬСКЕ знамените	—·10
МЫЛО СМОЛЕВЕ, мѣстить 40% чистои смолы (дегтю), усуває прищѣ лишаѣ, всякѝ высипки шкôрнѝ, поченье нôгъ и парплѣ на головѣ	—·30
МЫЛО СМОЛОВЕ ГЛИЦЕРИНОВЕ мягчить и чистить шкôру зъ лишаѣвъ, угрикôвъ, и т. п., кусникъ	—·30

2424 10—?

Набути можна **у Львовѣ** *въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои. Въ филіяхъ:* **въ Краковѣ** *Суконницѣ ч. 20 и* **въ Чернôвцяхъ** *Ринокъ ч. 2., а такожь у всѣхъ перворядныхъ торговляхъ и аптикахъ.*

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаденъ зъ моихъ конкурентôвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжь для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій краєвыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мôй богатый складъ такожь Всч. Духовеньству 2484 4—?

Замовленя въ мѣсци и зъ провинціи выконуються точно и ретельно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескои одежи гуртомъ и подрôбно.

Львôвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеный 1848.

Цѣс. кор. краєв. прив.

ФАБРИКА ТАПЕТÔВЪ

КАРОЛЯ МЕЛЬХЕРА

у Вѣдни

III. Seidlgasse Nr. 13.

Продажа гуртомъ и поодиноко по зниженыхъ цѣнахъ. 2496 1—5

Василь Пстракъ
сницарь

замешкалый въ Коломыи ч. дому 344 $^1/_4$

доконавшій украшеня церквей въ Городенцѣ, Кутахъ старыхъ, Неченѣжинѣ, Рожновѣ, Синковѣ, Шишкôвцяхъ и Товтрахъ на Буковинѣ, Яблоновѣ, Ясеневѣ пôльнôмъ — принимає замовленя на украшеня якъ цѣлыхъ церквей такъ и на иконостасы, амвоны, кивоты, олтарики процесіональнѝ и выконує всякѝ роботы солидно и по дешевыхъ цѣнахъ.

2492 3—6

Лишь правд съ маркою „Котва“

Страдаючимъ на гостець и ревматизмъ поручаєся симъ правдивый

Pain-Expeller

съ „котвою“ яко дуже успѣшне средство домове.

Въ запасѣ майже въ всѣхъ аптикахъ

Etablissement Ronacher

Вѣдень, I., Seilerstätte.

Властитель и директоръ: **Антôнъ Ронахеръ.**

Що дня:

Великѝ представленя всесвѣтныхъ артистôвъ.

Лише знатности найпершои ранги.

ГОТЕЛЬ

положеный въ серединѣ мѣста

Елегантнѝ зъ всякимъ новôтнымъ комфортомъ устроєнѝ **комнаты**, почавши ôдъ 1 зр. 50 кр.

Знаменита реставрація и каварня. — Зимнѝ и теплѝ купелѣ.

2498 **Телефонъ. — Електричне освѣтленье.** 2—15

Адреса для телеграмôвъ: *Готель Ронахера.*

Стаціязелѣзницѣ МУШИНА-КРИНИЦЯ зъ Кракова 8 год. „ Львова 12 „ Буда-Пешту 12 „

КРИНИЦЯ

Аптика, почта, телеграфъ, судъ повѣтовый, нотаріятъ въ мѣсци.

ц. к. Заведенье жерельно-купелеве.

Вельми обильна и сильна „щава алькалично-зелѣзиста“. Головнѣйшѝ средства лѣчничѝ суть:

Купелѣ минеральнѝ, огрѣванѝ методою Шварца въ будынку зъ 73 кабинетами, купелѣ боровиновѝ въ осôбнôмъ будынку зъ 27 кабинетами, купелѣ ґазовѝ при головнôмъ жерелѣ, методичне питье воды зъ численныхъ жерелъ минеральныхъ зъ рôзнымъ складомъ химичнымъ. Знамените заведенье жентичне, нове кефирне, кôлька молочарень, нове взôрцеве заведенье гимнастичне, великій паркъ зъ выгôдными проходами.

Для выгоды и забавы гостей служать понадъ 1100 комнатъ зъ цѣлковитымъ умебльованьемъ, по бôльшôй части зъ печами, численнѝ реставраціи, цукорнѣ, театръ черезъ цѣлый сезонъ, читальня часописей, двѣ выпозичальнѣ книжокъ, тыждневникъ купелевый „Криниця“, фортепіяны, орхестра жерельна, фотографъ, численнѝ и розличнѝ торговлѣ, моднярки, рôзнѝ рукодѣльники.

Въ домѣ „пôдъ Замкомъ“ можна нынаймити комнаты лише на 24 годинъ.

Полученье безпосередне зелѣзницею трансверзальною до стаціи Мушина-Криниця.

Въ маю, червни и вересни цѣны помешкань скарбовыхъ якъ и всѣхъ **родôвъ купелей о $^1/_3$ часть низшѝ.** Кромѣ стало черезъ цѣлый сезонъ ординуючого лѣкаря правительственного д-ра Конффа, практикують 7 лѣкарѣвъ. 2456 5—6

Фреквенція рôчна выносить понадъ 4000 осôбъ.

Въ самôмъ заведеню находиться:

Ц. К. ЗАВЕДЕНЬЕ ВОДОЛѢЧНИЧЕ

пôдъ управою спеціялиста *д-ра Еберса.*

Сезонъ отвореный ôдъ 15 мая до 30 вересня.

На жаданье удѣляє выяснень ц. к. Зарядъ жерельный въ Криници.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкого

Акційного Банку Гипотечного

2222 134—? купує и продає

всѣ ефекты и монеты

пôдъ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечнѝ и
5% Листы Гип. преміованѝ,

котрыхъ пôсля закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшои постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталôвъ фондовыхъ, пупилярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія

можна одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльосованя зъ 10% премією т. є. по 110 за 100)

Всѣ припорученя зъ провинціи залагоджуються безъ проволоки по курсѣ дневнôмъ, не числячи нѣякои провизіи.

Фабрика въ р. 1782 заложена.

СТАРКА

зъ ц. к. упр. фабрики ликерôвъ, розол. и оцту **І. А. Бачевского** ц. к. придворного доставника у Львовѣ.

Марка	въ фляшцѣ à $^3/_4$ литр.	Цѣна.
*	зр.	—·70
* *	„	—·90
* * *	„	1·00
1850	„	1·50
1860	„	1·20

СТАРКА ЛѢЧНИЧА

зъ р. 1840	зр.	2·50
зъ р. 1830	„	3.00

Ôдъ коли заложена фабрика, с. є. бôльше якъ ôдъ столѣтя, найбôльше заходу було вырôбъ житнои ***СТАРКИ***, такъ въ краю якъ и за границею вельми цѣненои, улѣпшити и поручаю тую-жь яко напитокъ о знаменитôмъ и нѣжнôмъ, а лагôднôмъ смаку, котрый тысячѣ моихъ Впов. ôдбирателѣвъ уживає замѣсть **COGNAC-У.** Продуктъ сей вывожу въ значнôй скôлькости до *Нѣмеччины, Италіи, Румуніи и до Орієнту, а въ Австро-Угорщинѣ* сей рôдъ выключно числить тысячѣ ôдбирателѣвъ.

Найдогôднѣйше спроваджати СТАРКУ почтою въ пакетахъ à 5 кильо, маючихъ 2 фляшки. 2361 16—52

ПРАКТИЧНѝ а ДЕШЕВѝ ПОДАРУНКИ

на свята и именины

Годѣ часъ тратити!

НАЙСВѢЖША НОВÔСТЬ!

Лише 5 зр. 25 кр.

коштує найновѣйшій

ВАШИНГТОНЬСКІЙ РЕМОНТОАРЪ

до накручуваня безъ ключика при ушку, зъ 5-лѣтною гварантією за добрый хôдъ. Тôлько сей годинникъ може заступити **золотый годинникъ** а то по перше черезъ добре урегульованье, по друге черезъ **правдиво роскôшну куверту** и длятого можна єго кождому якъ найлучше поручити.

Лише 1·20 зр. коштує красный покоєвый **стѣнный годинникъ** зъ добрымъ регульованымъ веркомъ, зъ ланцушкомъ и тягарками, зъ выпуклыми бронзовыми прикрасами.

Лише 2·50 зр. коштує пышный прикрасный **стѣнный годинникъ** зъ дзвôнковымъ будильникомъ, въ рамкахъ горѣховыхъ, зъ всказуючимъ, самосвѣтячимъ щитомъ, иде и будить пунктуально.

Лише 3.90 зр. коштує францускій, золото-бронзованый **Будильникъ годинниковый** зъ голосно бючимъ приладомъ будильнымъ. Окраса для кождого чи то въ хатѣ, чи въ подорожи, зъ веркомъ тревалымъ, не знищимымъ и пунктуально идучимъ.

Лише 4·50 зр. коштує **срѣбно-никльовый годинникъ, кишеневый цилиндеръ** зъ досконалымъ регульованымъ веркомъ и пишно украшеною оправою, зъ кришталевымъ пласкимъ скломъ, незвычайно гарный.

Лише 30 кр. гарный, позолочуваный **ланцушокъ** зъ гачикомъ до годинника.

Лише 1·20 кр. гарный **ланцушокъ до годинника,** въ золотôмъ фасонѣ зъ брильокомъ печатковымъ, роботы артистичнои.

Лише 3·75 зр. патентованый годинникъ зъ маятникомъ, зъ приладомъ бючимъ годины и пôвгодины, оправленый въ найделикатнѣйше политурованѝ рамы, якъ найлучше наслѣдуючѝ горѣхове дерево, зъ вагаломъ и бронзовыми вагами. Крôмъ тыхъ прикметъ має сей годинникъ и тую неоцѣнену властивôсть, що въ ночи патентованый щитъ єго свѣтить чуднымъ фіолетовымъ, чаруючо гарнымъ свѣтломъ, за силу котрого **гарантуєся черезъ 10 лѣтъ.**

Несчисленна скôлькôсть ôдбирателѣвъ, котра сей годинникъ бачила и купила, була немовь очарована сею небувалою и неимовѣрною дешевостею.

Выключно тôлько набути єго можна за попередною высылкою грошей або послѣплатою. 2486 5—12

Wiener Uhren-Depot und Versandt

BALSAM, Wien

II. Schiffamtsgasse 14. T.

А. РОЗМАНИТЪ

КРАКÔВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикоріи, Сурогатôвъ кавы и Кавы фиговои

въ Раковицяхъ

пôдъ Краковомъ.

Выробляє зъ сырого продукту власнои плянтаціи всякѝ роды цикоріи и штучнои кавы, котрѝ ôдзначаються богатствомъ частей поживныхъ а такожь знаменитымъ смакомъ и запахомъ. 2286 19—0

Фабрика поручає передовсѣмъ:

Сурогатъ кавы въ коробкахъ (шуфлядкахъ).
Сурогатъ кавы въ склянкахъ.
Шротову каву француску Розманита.
Цикорію кракôвску гôрку.
Каву фигову.
Цикоряну каву перлову. (Новôсть!!)
Каву кракôвску добôрну въ скриночкахъ.

Купити можна въ Народныхъ Торговляхъ и у всѣхъ иншихъ торговляхъ.

Ôдзначена на выставѣ кракôвскôй въ р. 1887

2-ма медалями министерства торговлѣ.

„Рускій Правотарь домовый“

або приступне поясненье, въ якій спосôбъ кождый при грамотахъ правныхъ всякого рода самъ заступатись и потрѣбнѝ письма, якъ поданя, просьбы и т. п. безъ помочи адвоката съ повною силою правною споряджати може.

Уложили Василь Лукичь и Юліянъ Семигинôвскій.

Томъ I: **Законъ цивильный** вразъ зъ дотычными доповненями, поясненями — и бôльше якъ 200 рôзнородными взôрцями та прикладами. Сторôнъ 432 + XVI въ 8° або 28 аркушѣвъ друку.

Цѣна 1 примѣрника въ книгарняхъ выносить 4 зр. а. в.

Хто купує у п. В. Левицкого въ Станиславовѣ, платить за I прим. тôлько 3 зр. 30 кр. — Для предплатникôвъ „Дѣла“ и „Батькôвщины“ цѣна знижена на 2 зр. 50 кр а. в., а съ пересылкою почтовою 2 зр. 75 кр.

Проспекты обширнѝ высылає на жаданье п. В. Левицкій въ Станиславовѣ. Въ вынятковыхъ злучаяхъ даєся 1 примѣрникъ (не по зниженôй цѣнѣ) на сплату въ двохъ ратахъ,

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ **Иванъ Белей.** — Одвѣчальный редакторъ **Кирило Кахникевичь.** Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка пôдъ зар. К. Беднарского.

Ч. 129. Львôвъ, Четверъ 9 (21) червня 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и русскихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ вôвторокъ и въ вôвторокъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 30 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Neubelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ . .	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року . .	9 зр.	на пôвъ року . .	12 зр.
на чверть року .	4·50 зр.	на чверть року . .	6 зр.
на мѣсяць . . .	1·50 зр.		

У Львовѣ:
на цѣлый рôкъ . . 16 зр. на пôвъ року . . 8 зр.
на чверть року . . 4 зр. на мѣсяць . . 1·35 зр.

Редакція, Администрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія.

Рукописи звертаються лише на попереднє застереженье.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Выкупно права пропинаціи.

Справа горѣвчана не скôнчилася зъ порѣшеньемъ нового податкового закона. Все то, що высказане було зъ обохъ сторôнъ при горячихъ и широкихъ дебатахъ надъ тымъ закономъ, не могло остати безъ наслѣдкôвъ, безъ ôдгомону въ дальшихъ законодательныхъ проектахъ. Такимъ ôдгомономъ належить уважати такожь гадку переведеня сейчасъ выкупна права пропинаціи въ Галичинѣ.

Краковскій „Czas“ одержуе зъ Вѣдня ось якй вѣдомости:

„Въ першôй заразъ хвили, коли признанье одного миліона зъ щорôчнои надвышки въ новôмъ горѣвчанôмъ податку въ користь галицкого пропинаційного фонду стало довершенымъ законодательнымъ фактомъ, высунулась не лишь у Львовѣ и Краковѣ але и у Вѣдни на публичный видокругъ гадка безпроволочного а скорого полагодженя справы пропинаційнои въ дорозѣ зънидемнизованя управненыхъ при помочи финансовои операціи на бôльшу скалю. У Вѣдни прибрано тую гадку вже въ формы конкретного проекту, котрый коли ще доси не надôйшовъ до выдѣлу краевого, то надôйде незабаромъ, бо мусить скоро трактуватись, щобы прийшовъ ще на сегорôчну сесію соймову. Министерство порѣшило стремѣти до того и выступити навѣть въ соймѣ зъ урядовымъ проектомъ въ тôй цѣли, щобы право пропинаціи выкуплено ôдъ разу, а то въ той спосôбъ, щобъ не лишився и той одинъ шинокъ, котрый полишавъ обовязуючій законъ пропинаційный властителеви и по выкупнѣ того права яко решту вынагороды за пропинацію. Край мавъ-бы пôсля того проекту обняти всѣ доходы и зънидемнизувати управненыхъ облигаціями, котрыхъ ôдсотки ôдповѣдали-бы доходамъ зъ пропинаціи, а котрыхъ капиталъ дôставъ-бы ся до р. 1910 въ цѣлости до рукъ управненыхъ. Подробицѣ выповненя того проекту мають обдуматись и уложитись доперва въ порозумѣню зъ выдѣломъ краевымъ.“

Вѣсть та выкличе въ нашôмъ краю безперечно велику сензацію. Сама гадка знесеня права пропинаціи хочь бы и за выкупномъ есть безперечно справедлива, бо пропинація то останокъ застарѣлого феодализму, котрый зовсѣмъ не ôдповѣдае анѣ теперѣшному духови часу, анѣ правнымъ понятямъ. Однакъ уже законъ зъ р. 1875 ôдложивъ то знесенье пропинаціи ажь до р. 1910, позволяючи властителямъ ôн ще надъ 35 лѣтъ побирати доходы. Ажь по 35 лѣтахъ мали утратити властителѣ то право, и то, розумѣеся, за сплатою и зъ полишеньемъ кождому зъ нихъ по одному шинкови

Теперь, коли пропинація пожре тôлько миліонôвъ зъ доходу податку горѣвчаного, певно справедливо було-бы скоротити той довголѣтный часъ истнованя права пропинаціи въ рукахъ ôн давнѣйшихъ властителѣвъ и приступити сейчасъ до индемнизаціи. Проектъ такій однакъ тогдѣ лише бувъ-бы справедливымъ и увзглядняючимъ интересы краю, на котрый упаде тягаръ индемнизаціи, коли-бы предкладавъ выкупленье пропинаціи пôсля ôн теперѣшнои вартости безъ втяганя въ цѣну выкупна тыхъ доходôвъ, якй принесла-бы властителямъ пропинація ôдъ теперь до р. 1910.

Тымчасомъ проектъ предкладае зовсѣмъ инакше. Изъ слôвъ кореспондента „Czas-у“ можна вносити, що ôдшкодованье обôйме и тй доходы зъ пропинаціи, значить, що панове Schnapsritter-ы дôстануть цѣле ôдшкодованье ажь до р. 1910, зъ тою рôзницею, що мѣсто ждати на заплату ще до р. 1910, одержать ôн заразъ въ облигаціяхъ, гарантованыхъ краемъ, а хочь-бы ôдсотки ôдъ тыхъ облигацій були низшй назѣть, якъ доходъ дѣйстный зъ пропинаціи, то можность диспозиціи ôдъ-разу цѣлымъ капиталомъ ажь надто великимъ була-бъ еквивалентомъ тои рôзницѣ.

Значить, що галицкй властителѣ пропинаціи дôстали-бъ и миліоны зъ горѣвчаного податку до пропинаційного фонду и зъ горы заплачене ôдшкодованье за знесенье пропинаціи разомъ зъ доходами зъ неи ажь до р. 1910, тыми доходами, котрй якъ-небудь безперечно высоку представляють цифру, однакъ въ будучности могли-бъ бути выставленй и на менше користнй вплывы и неразъ въ дѣйстности оказатись меншими, якъ выплачуесь ихъ зъ горы безъ клопотôвъ готôвкою. Проектъ отже такого переведеня безпроволочнои индемнизаціи пропинаціи бувъ-бы поставленый знова выключно въ хосенъ властителѣвъ пропинація а въ некористь краю, котрый-бы мусѣвъ понести тую индемнизацію, отже знова головно въ некористь тыхъ самыхъ консументôвъ, котрыхъ дôткне найбôльше и податокъ ôдъ горѣвки. Проектъ такій бувъ-бы длятого рôднымъ братомъ горѣвчаного податку а рôднѣсенькимъ по крови и плоти сыномъ скарбовои политики министра Дунаѣвского, котрый задумавъ очевидно въ скарбовости перевести занадто буквально поняту тезу св. письма „имущему дано будетъ и преизбудетъ, а отъ неимущаго отъимется“....

Тымчасомъ и тымъ безперечно въ ôн користь выданымъ проектомъ не була-бы, здаесь, вдоволена галицка шляхта. Видно то изъ слôвъ кореспондента „Czas-у“, котрый, розумѣесь, есть офиціяльнымъ защитникомъ интересôвъ шляхотско-горальнянои касты. Тому панови, хочь признае ôнъ зъ кождого боку хосенность такого проекту для властителѣвъ пропинаціи, все-таки насуваються деякй трудности, грôзнымъ маревомъ мрѣють шкоды, якихъ — борони Боже — щобъ не потерпѣвъ де-хто изъ шляхотско-горѣвчанои касты въ Галичинѣ!

„Законъ о выкупнѣ пропинаціи — пише ôнъ — порѣшено не безъ опозиціи и лише певность, що теперѣшный дохôдъ буде побиратись до 1910 р. та що и ôдтакъ ще полишеный буде кождому властителеви пропинаціи одинъ шинокъ, переважила въ соймѣ на сторону того закона. Теперь треба-бы зречись и того доходу и того шинку, отже двохъ есенціональныхъ уступокъ, за суму, ôдъ котрои процентъ въ кождôмъ случаю мусѣвъ-бы бути меншій ôдъ доходу, якій доси приносила пропинація. Кому ôдношеня не дописують, що не може волѣти замѣны доходу бôльшого на дохôдъ меншій, але бôльше вже якъ певный, той може лякатись того проекту индемнизаціи.“

Кореспондентъ плаче надъ утратою одного шинку, а не увзглядняе, що бôльшу далеко ôдъ того шинку вартость мае тая певность доходу и тая можность зреализованя ôдъ разу цѣлого капиталу, яку подае проектъ индемнизаційный, забуваючи при тôмъ, що квестія высоты доходу зъ пропинаціи въ будучихъ рокахъ не есть такъ ясна и певна, щобы нинѣ вже можна выдати судъ, що користнѣйше: чи дохôдъ зъ пропинаціи, котрого не можна предвидѣти, чи певный и постôйно означеный процентъ ôдъ облигацій.

Вкôнци каже кореспондентъ „Czas-у“:

„Такожь технично-финансова сторона справы представляе великй трудности. Сама пôдстава есть неневна, бо закимъ практика зъ новымъ податкомъ ôдъ горѣвки выкаже, чи консумція зменшиться чи нѣ, а рôвночасно чи зменшиться зъ него дохôдъ зъ шинкарскихъ оплатъ, — не можна буде докладно обчислити, яку суму треба що-рôчно посвятити на администраціи капиталу, призначеного на вынагородженье управненыхъ. Зъ того выплывае такожь неможнôсть означити зъ горы, кôлькоразовый чистый дохôдъ зъ права пропинаціи маe бути признаный титуломъ индемнизаціи.“

И тутъ ходить кореспондентови очевидно не о що друге, а лише о то, щобы черезъ принятье за низького доходу не выпало низше ôдшкодованье властителѣвъ пропинацій. О то, якъ взагалѣ о интересъ властителѣвъ пропинаціи, можна тутъ бути зовсѣмъ спокôйнымъ и безпечнымъ. Аджежь законъ о выкупнѣ пропинаціи пôдпадае компетенціи краевого сойму, а складъ того сойму и его дотеперѣшный характеръ позволяють намъ ôддатись тôй солодкôй надѣи, що и въ тôй справѣ суспôльна гармонія не буде нарушена — крукъ крукови ока не выколе — якъ контушевй такъ и халатовй круки будуть и дальше лѣтати зъ здоровыми невыколеными очима.

Похоронъ цѣсаря Фридриха III.

Кажуть, що послѣдна воля цѣсаря Фридриха була, щобы его не хоронено зъ великою парадою, лишь щобы похоронъ его бувъ о скôлько можна звычайный, войсковый. Покôйный цѣсарь памятавъ очевидно ще въ послѣднôй хвили на то, чимъ бувъ его покôйный батько а якй заслуги суть его короткого панованя, а хто знае, може его щира душа згадала и на то, якій тягаръ спавъ-бы зновъ на его пôдданыхъ, наколи-бъ въ протягу кôлькохъ мѣсяцѣвъ нарôдъ бувъ змушеный робити параду, котра въ дѣйстности есть злишна и въ бôльшôй мѣрѣ робиться для ока живучихъ якъ для того, котрому она належиться. Сталося отже пôсля волѣ цѣсаря. Лишь мала горстка крôвныхъ поступала за домовиною и лишь невеличка громада народу супроводжала середъ зеленого парку мощѣ страдальника цѣсаря до могили.

Около 9 год. рано въ понедѣлокъ зôбралася въ ясписовôй галерiи и въ мушлевôй сали замку въ Фридрихскронъ лишь не велика громада запрошеныхъ гостей, що прибхали двома поѣздами зелѣзничими зъ Берлина. Въ ясписовôй сали, выбитôй чорнымъ сукномъ и прибранôй пальмами, стояла наряджена домовина, выбита червонымъ аксамитомъ, та сама въ котрôй хоронено цѣсаря Вильгельма I. Пôсля припису уставилися около 10 год. министры державнй зъ коронными ôдзнаками по бокахъ домовины а фельдмаршалъ гр. Блюменталь станувъ зъ прапоромъ державнымъ въ ногахъ домовины. Коло домовины стоявъ и гр. Мольтке; кн. Бисмарка не було, бо ôнъ нездужавъ. Зъ лѣкарѣвъ, що лѣчили покôйника були лишь д-ръ Мекенси и Говель. Впрочѣмъ було лишь мало людей цивильныхъ а переважно лишь войсковй. Закимъ ще розпочалася церемонія похорону, внесено цѣсаревувдовицю на плетенôмъ стôльци и умѣщено середъ оранжь, де майже неспостережена пересидѣла черезъ цѣлый часъ сумного обряду. Коло неи сидѣла теперѣшна цѣсарева Викторія Августа. Въ галерiи явилися такожь и чотири сыны нового цѣсаря. Внуки хлопятка приступаючи до домовины дѣда, хочь були зъ ôдкрытыми головами, салютували по войсковому, прикладаючи руку до головы. Опôсля явився и цѣсарь Вильгельмъ II. а зъ нимъ король Саксоньскій и князь Уельскій а дальше и вся мужеска роднна. Теперь розпочалося богослуженье; священикъ заспѣвавъ пѣснь: „Исусъ

Проба организаціи галицкихъ жидôвъ за Маріи Тересы и Іосифа II.

Слѣдомъ за войскомъ, занявшимъ Галичину, прийшла нѣмецка бюрократія, за нею менше або бôльше ученй експерты, высланй урядомъ, щобъ розслѣдити природнй богатства краю, за ними цѣкавй туристы, щобы познакомити свѣтъ зъ придбаными для цивилизаціи ново-вôдкрытыми „индіяньскими“ землями. Всѣ три категорiи пiонерôвъ культуры: бюрократы, ученй и туристы, засыпують опôсля вѣденьскй канцелярiи своими пересторогами, увагами, пропамятными письмами, брошурами и книжками всякого змѣсту, а всѣ мають на метѣ: довести до ладу ревиндикованый край, пôднести его богатства, щобъ опôсля була спроможность выбирати зъ него чимъ разъ то бôльшй податки, вкôнци зробити зъ мешканцѣвъ Галичины и Володимирiи, Русинôвъ, Полякôвъ, Ôрменъ и Жидôвъ по бесѣдѣ, способови мысленя и льояльности такихъ добрыхъ пôдданыхъ, якими вважались мешканцѣ Шленска або Австрiи.

Галичина стае предметомъ експериментôвъ, особливо ôдъ того часу, коли палкій и енергичный Іосифъ II. почавъ мати перевагу надъ матерею, цѣсаревою Марiею Тересою. Богато выйшло зъ Вѣдня постановъ добродѣйныхъ, о скôлько они улекшували долю хлопôвъ-невôльникôвъ, богато зъ нихъ не здалося нѣщо. До ряду послѣдныхъ належавъ „жидôвскій порядокъ (Judenordnung) зъ р. 1776. Хочь автономична управа галицкон жидовы заснована на „порядку“, не перетревала и десяти лѣтъ, хочь не богато е людей, котрй-бъ мали нинѣ свѣдомôсть о истнованю „порядку“, вплывъ его треваe до нинѣ. Коли австрiйскій урядъ отямився, и указомъ зъ дня 24 сѣчня 1785 знесъ постановы, котрыхъ суть маемо представити, то тымъ указомъ не знѣвечивъ тои органичнои сѣти, котрою жидôвскй кагалы обмотали весь край.

„Порядокъ жидôвскій обôймае постановы, дотыкаючй: 1) жидôвскихъ властей, 2) школьництва и полиціи, 3) податкôвъ, 4) жидôвского промыслу и торговлѣ, 5) жидôвского судôвництва. Центральнй и окружнй жидôвскй власти назывались генеральною дирекцiею и дирекціями окружными (General- або Landesdirection и Kreisdirection). Генеральна краева дирекція була властею диригуючою; урядами выконуючими розпорядженя власти центральнои були дирекціи по 6 округахъ, на котрй Галичина була тогдѣ подѣлена. Генеральна дирекція урядувала у Львовѣ; въ ôн складъ входивъ старшій рабинъ (Oberlandesrabbiner) яко голова всѣхъ галицкихъ жидôвъ и 6 членôвъ краевои старшины (Landesälteste). Членôвъ дирекціи екзеквуючихъ було такожь 6, по одному на кождый округъ.

Старшій рабинъ, старшина дирекціи центральнои и дирекцій окружныхъ выходили зъ вольного выбору всѣхъ галицкихъ кагалôвъ. Организація выборча опиралась на найширшôй засновѣ: по громадахъ выбирали жиды старшину кагальну, тая выбирала бальотованьемъ, зъѣхавши до мѣстъ окружныхъ, по 6 кандидатôвъ до обохъ дирекцій. Тымъ чиномъ було 36 кандидатôвъ всѣхъ 6 округôвъ. Интеренція правительства лежала въ тôмъ, що выборы по округахъ ôдбувались пôдъ надзоромъ старостôвъ и що намѣстникъ выбиравъ зъ посередъ 36 кандидатôвъ 12 членôвъ управы, по двохъ зъ кождого округа, одного до дирекціи центральнои, одного до дирекціи окружнои. Въ подôбный спосôбъ выбирали депутованй (36) всѣхъ кагалôвъ разомъ зъ старшиною краевою (12) старшого рабина. Имена 3 кандидатôвъ, що мали найбôльше число голосôвъ, подавано до губернiи, а намѣстникъ здававъ справу про выбôръ придворнôй канцелярiи. Старшого рабина именувавъ самъ цѣсарь.

До старшого рабина и жидôвскои дирекціи належавъ надзôръ надъ религiею, обычаями и выхованьемъ, взглядно надъ рабинами, кагалами, синагогами и школами; они були судовыми инстанціями, о скôлько справы лежали въ компетенціи жидôвскихъ судôвъ; дирекція центральна повѣдомляла директорôвъ окружныхъ о розпорядженяхъ губернiи и уважала на ихъ выконанье. Зъ свого боку слѣдила старшина окружна за потребами и недостатками помѣжь жидовою и здавала власти надзорчôй свои реляціи. Вся кореспонденція зъ цѣсарскими властями мусѣла ôдбуватись по нѣмецки пôдъ карою, такъ само списуванье рахункôвъ, протоколôвъ и иншихъ урядовыхъ книгъ. Тому удержували дирекціи у Львовѣ и по циркулахъ христіяньскихъ актуарѣвъ и писарѣвъ.

Кагалы подѣлено на чотири клясы, пôсля высокости поголовного чи тамъ толерацiйного податку, вношеного до кагальнои касы жидôвскими громадами. Не допущено истнованя кагалу, котрого члены не були въ силѣ вплатити найменше 4000 зол. польскихъ Тымъ то розвязавъ урядъ цѣсарскій богато малыхъ кагалôвъ, истнуючихъ за польского панованя. (Пôсля урядового спису зъ дня 16 серпня 1785 р. було кагалôвъ 140.) Кагалы першои клясы (зъ податкомъ 4.000 зол. п.) выбирали 6 кагальныхъ старшинъ, кагалы высшихъ клясъ по двѣ старшины бôльше, такъ що старшина кагалôвъ четвертои клясы, котрыхъ сила податкова выносила що-найменше 14.000 зол. польскихъ, складалася зъ 12 членôвъ.

На чолѣ кождого кагалу стоявъ рабинъ. Кагалъ удержувавъ своимъ коштомъ три публичнй школы. Головный надзôръ надъ цѣлымъ школьництвомъ належавъ, якъ сказано, до старшого рабина. Въ найнизшôй школѣ учили читати, писати, першихъ засадъ религiи и библiи. Въ высшôй школѣ учили талмуду, т. е. розбирати и выкладати библiю. Въ третôй школѣ подавано науку правъ — жидôвскихъ цивильныхъ и религійныхъ установъ. Та школа була призначена для книжникôвъ (Schriftgelehrte), туховôвъ (Landesjuristen) и рабинôвъ. По школахъ могли учити лише публичнй учителѣ. Ихъ именувавъ рабинъ по нарадѣ зъ кагальными книжниками. Навѣть такй громады, що въ нихъ не було рабина, удержували учителя, однакъ и такого жидôвского бельфера екзаминувавъ рабинъ, чи спосôбный ôнъ учити.

Богатшй родичѣ могли учити своихъ дѣтей дома, впрочѣмъ мусѣли родичѣ и опѣкуны посылати пôдъ карою своихъ дѣтей, хлопцѣвъ и дѣвчатъ до жидôвскихъ шкôлъ ôдъ належного вѣку (т. е. ôдъ 4 року житя) що-найменше до 13 року. Богатый жидъ не

моє упованіє“, а придворный проповѣдникъ выголосивъ молитву, въ котрôй згадуючи про подвôйне нещастье цѣсарского дому, дякувавъ Всевышному за все, що зробивъ для покôйника и просивъ потѣхи для тяжко навѣщеного цѣсарского дому и народу. Середъ звукôвъ пѣснѣ: „Я знаю, що мôй Спаситель“ вынесено домовину зъ салѣ и 16 полковникôвъ двигнуло єи на караванъ. Коли домовину вношено до мушлевои салѣ, показалося, що дверѣ були за вузкî и треба здôймати зъ домовины всѣ вѣнцѣ и прикрасы, щобы єи перенести. Все то тревало чверть годины. За той часъ стоявъ цѣсарь Вильгельмъ за домовиною свого батька. Коли ôдтакъ вынесено домовину на двôръ, выдавъ ôнъ самъ приказы, якъ и що треба зробити. Коло цѣсаря стояли братъ єго кн. Гайнрихъ и шуринъ кн. Майнинґскій. На бальконѣ стояла цѣсарева Августа и теперѣшна цѣсарева Викторія Августа. Коли вже все було готове, давъ цѣсарь знакъ, а на войскове командо заграла музика сумный маршъ и похôдъ рушивъ зъ мѣсця черезъ тѣнисту алею. На самôмъ передѣ походу ступала служба двôрска въ богатыхъ строяхъ: за нею ишли министры а кождый зъ нихъ нѣсъ якусь коронну ôдзнаку. За ними поступавъ ген. фельдмаршалъ зъ державнымъ прапоромъ въ рукахъ. За нимъ поступавъ караванъ, до котрого було запряженыхъ ôсѣмь карыхъ коней. За караваномъ ишовъ цѣсарь Вильгельмъ, коло него по правôй руцѣ король Саксоньскій, по лѣвôй кн. Уельскій а за ними ступали кн. Гайнрихъ и другî князѣ зъ цѣсарскои родины. Доперва за ними ишло поважне число войсковыхъ достойникôвъ, попередъ котрыхъ поступавъ гр. Мольтке. На похоронѣ бувъ такожь и Путкамеръ, котрого димисія була послѣднымъ дѣломъ покôйного цѣсаря. Въ парку утворило було войско довгій шпалиръ и не припускало нѣкого зъ ширшои публики. Доперва коли похôдъ похоронный станувъ въ Почдамѣ, приступило такожь и множество народу, що переважно зъѣхався бувъ зъ Берлина. Въ само полудне переходивъ похôдъ черезъ Почдамъ до т. зв. „церкви мира“ (Friedenskirche). Єсть то невеличка церковь, котра може помѣстити ледви 400 людей. Въ чорно обитôй цервѣ зложено домовину передъ престоломъ и теперь розпочалося богослуженье. Пôдчасъ богослуженя стоявъ цѣсарь Вильгельмъ въ ногахъ домовины. Коли придворный проповѣдникъ Кеґель розпочавъ проповѣдь, ставъ цѣсарь Вильгельмъ голосно плакати и приступивъ ôдтакъ до домовины, пôднѣсъ багряну покрыву, сперся головою на домовину и ставъ молитися. За єго примѣромъ пôшовъ и кн. Гайнрихъ. При кôнци богослуженя роздалися выстрѣлы зъ пушокъ. Цѣсарь выйшовъ теперь зъ церкви а за нимъ пôшли и всѣ другî достойники. Домовину оставлено въ церкви ажь до пôзнѣйшого єи помѣщеня въ могилѣ.

Цѣсарева Викторія не брала участи въ похоронѣ. Ще пôдчасъ богослуженя въ цѣсарскôмъ замку выѣхала она зъ доньками до села Борнштедтъ, котре то мѣсце покôйный цѣсарь дуже любивъ и де недавно казавъ поставити церковь. Въ тôй отже церквѣ ôдбулося богослуженье рôвночасно зъ офиціяльнымъ богослуженьемъ въ Почдамѣ и тутъ була цѣсарева разомъ зъ доньками.

Въ почдамскôй церкви не було нѣякои нагробнои бесѣды, бо цѣсарева выразно того жадала, ссылаючись на послѣдну волю покôйного цѣсаря. Що до похоронного церемоніялу не оставивъ цѣсарь нѣякого письменного розпорядженя, лишь ще давнѣйше мавъ въ сѣмъ дѣлѣ устно высказати цѣсаревôй свою волю. Треба тутъ ще додати, що въ похоронѣ цѣсаря взяли участь такожь и австрійскî депутаціи войсковî зъ Кракова и Пятицерковь на Угорщинѣ. — Цѣсарева Викторія — якъ доносять зъ Берлина -- має вже въ найблизшôмъ часѣ перенестися до Гановеру на постôйне проживанье; здаєсь однакожь, що она по якôмсь часѣ выѣде до Англіи. — Нѣмецкî газеты спорять такожь о тôмъ, чи д-ръ Мекенси бувъ на похоронѣ цѣсаря. Коли отже однî доказують, що єго не було, то другî зновъ кажуть, що бувъ, лишь єго не пôзнали, бо бувъ въ мундурѣ придворного урядника англійскои королевои, подôбнôмъ до мундуру пруского шамбеляна. Спôръ сей єсть зъ того взгляду цѣкавый, що противники д-ра Мекенси, ще и теперь не хотять дати єму спокою.

Спôльнî делегаціи.

Буджетова комисія австрійскои делегаціи ôдбула 18 червня засѣданье пôдъ проводомъ гр. Фалькенгайна. Гр. Кальноки пояснивъ нинѣшне политичне положенье Европы въ спосôбъ слѣдуючій: Ôнъ сконстатувавъ передовсѣмъ, що подвôйна змѣна монархôвъ на престолѣ нѣмецкôмъ въ послѣдныхъ мѣсяцяхъ не вплынула нѣякъ на ôдносины Австріи до Нѣмеччины. Обѣ державы мають до себе повне довѣріє, а союзъ лишиться ненарушеный. Належить при тôмъ замѣтити, що цѣлею союза єсть лишь удержанье мира и взаимна оборона союзныхъ державъ передъ посторонными небезпечностями. Нашî вооруженя толкувала собѣ вправдѣ праса россійска въ тôмъ дусѣ, будьто мы маємо воєннî цѣли на оцѣ и пôдозрѣвала неразъ наше мирне успособленье. Гр. Кальноки єсть однакожь пересвѣдченый, що тыхъ поганыхъ пôдозрѣвань прасы россійскои правительство россійске не подѣляє. Ôнъ згадує о тôмъ длятого, бо не хоче, щобъ праса россійска и дальше трѣвожила загалъ. Политичне положенье взагалѣ не може ôнъ инакше схарактеризувати, якъ що безперестанна непевнôсть змушує державы шукати опору въ собѣ самыхъ побôльшеньемъ збройнои силы. Гр. Кальноки признає, що всѣ кабинеты желають мира и охотнî удержати єго, але мимо того чувствує кождый, що въ виду многихъ и великихъ суперечностей и пристрастныхъ стремлень нѣхто не годенъ ручити за будучнôсть. Мусимо про-то зробити все, щобы бути готовыми на всякî случаѣ. Тôлько такî жертвы убезпечать державу.

Що-до справы балканьскои, то нинѣ нема потребы входити въ подрôбнѣйшî пытаня. Деякî спôрнî точки, що якось притихли, могли-бъ черезъ то безъ потребы набрати бôльшого значеня. Якъ-бы однакожь хто зажадавъ подрôбнѣйшихъ пояснень, то министеръ готовъ ихъ дати кождого часу.

Делегатъ Лупулъ годиться въ цѣлости на выводы гр. Кальнокого. Австрія держиться нинѣ зъ конечности пословицѣ: si vis pacem, para bellum. Делегація має повне довѣріє до политики гр. Кальнокого. Союзъ трехъ державъ поставъ на основѣ спôльныхъ и рôвнорядныхъ интересôвъ. Єсть се союзъ мира. Коштôвъ на ту цѣль держава не пощадить, але треба знати, що сила податкова народôвъ австрійскихъ майже вычерпана. Бесѣдникъ вносить вотумъ довѣрія для министерства справъ заграничныхъ.

Делегатъ Хлюмецкій заявляє такожь въ имени своихъ приятелѣвъ политичныхъ повне довѣріє для политики гр. Кальнокого. Згадавши про головну заслугу въ тôмъ дѣлѣ гр. Андрассого, переходить бесѣдникъ до похвалъ для союза зъ Италією. Союзъ сей убезпечує обѣ державы передъ всякимъ нарушеньемъ ихъ интересôвъ на Всходѣ. Ôнъ дораджає однакожь такожь ощаднôсть въ буджетѣ воєннôмъ, бо силы податникôвъ дуже напруженî, а дальше напружати ихъ не лежало-бъ въ интересѣ добра Австріи.

Делегатъ Матушь кладе вагу на союзъ австрійско-нѣмецкій и замѣчає, що сей союзъ выключує всяку агресивнôсть, а стремить лишь до мира. Перейшовши до справъ балканьскихъ заявляє Матушь, що непорадно було-бы стремѣти до приверненя status quo ante передъ филипопольскимъ переворотомъ, т. є. жадати, щобъ Болгарія звернула назадъ всхôдну Румелію Туреччинѣ. Берлиньскій договоръ зробивъ похибку, лишаючи Румелію при Туреччинѣ. Найлучше буде, щобъ Австрія позволила справѣ болгарскôй розвиватись природно, але при тôмъ берегла и свого становища. Якъ на такихъ условіяхъ дасться удержати миръ, то бесѣдникъ въ цѣлости годиться зъ политикою австрійскою.

Делегатъ бр. Безецный годиться такожь зъ выводами попередныхъ бесѣдникôвъ. Политику гр. Кальнокого называє ôнъ осторожною але и рѣшучою, далекою ôдъ всякои половичности. Въ дальшôй рѣчи переходить бр. Безецный до справы договору торговельного зъ Румунією. Ôнъ знає, що переговоры не дôйшли ще до кôнця и що охороннî мыта, заведенî Румунією, шкодять торговли австрійскôй. Але вже нинѣ сама Румунія бачить, що на тôмъ терплять и єи торговî ôдносины. Бесѣдникъ пересвѣдченый, що гр. Кальноки пильно слѣдить ту справу. Всхôдъ єсть якъразъ тымъ полемъ, котре Австрія мусить постепенно здобувати въ дорозѣ мирнôй. Намъ не треба територіяльныхъ добычей, але торговельныхъ на Всходѣ. Тому належиться по думцѣ бесѣдника велике признанье министерству заграничныхъ справъ, що оно въ найновѣйшôмъ часѣ заключило договоръ торговельный зъ Грецією. Тôлько того не треба спускати зъ уваги, що политичнî ôдносины Австріи до Греціи въ послѣдныхъ часахъ погôршились. Вже передъ двома роками, каже бесѣдникъ, звертавъ я увагу гр. Кальнокого на то, що намъ не можна обиджати національно-державныхъ чувствъ Греціи. Мы взяли безъ потребы участь въ бльокадѣ грецкихъ пристаней. Панъ министеръ заграничныхъ справъ успокоивъ мене тогдѣ и я виджу, що ôнъ мимо всего цѣлу справу повѣвъ добре и щасливо, коли нинѣ договоръ торговельный зъ Грецією єсть довершенымъ фактомъ. Я бы хотѣвъ лишь, щобъ и политичнî ôдносины зъ Грецією стали дружнѣйшими и щобъ залишено все, що Грецію може непокоити.

Делегатъ Думба обговорює справу македоньску и ôдпирає инсинуаціи, рознесенî деякими дневниками, будьто Австрія постаравшись получити Македонію сѣтею зелѣзною зъ собою, уважає сей край предметомъ окупаційнымъ для себе. Бесѣдникъ розбирає ôдтакъ дуже удачно внутрѣшнî ôдносины Македоніи и каже: Македонія єсть найкрасшимъ краємъ на Балканѣ, але на нещастье заселяє єи шѣсть народôвъ. Турки суть пануючою расою, Сербы жиють збитою масою на пôвнôчныхъ кранцяхъ, Греки скрôзь надъ побережемъ Егейского моря. Крôмъ того Греки, Болгаре, Альбаньцѣ и Македонцѣ (Кучо-волохи) сидять въ сумѣшь по цѣлôмъ краю. Становлять они властиво двѣ групы: славяньску (Сербы и Болгаре) и грецку (Альбанцѣ духомъ держать зъ Греками). Межи всѣми тыми народами розгорѣла теперь національна и религійна борба, именно ôдновився давный антагонизмъ межи Болгарами а Греками. До того спору доливає ще огню австрійско-католицка пропаганда, котру ôдтакъ противъ Австріи вызыскують россійскî агенты. Супротивъ всего того повинна Австрія, а именно єи посольство занимати дуже обєктивне становище и не клонитись на нѣяку сторону. Такъ однакожь не єсть. Наша програма на Балканахъ повинна пôддержувати самостôйный розвôй тамошныхъ державъ, боронити христіяньства и споры хвилевî по можности лагодити. Бесѣдникъ замѣчає при тôмъ, що борба Греціи противъ Туреччины єсть неполитична. Греціи повинно нинѣ на тôмъ залежати, щобъ „хорый чоловѣкъ“ якъ найдовше живъ. По паденю Туреччины буде Греція мати дуже грôзного сусѣда при своѣмъ боцѣ.

Гр. Кальноки ôдповѣвъ на тî замѣты. Ôнъ признає, що делегатъ Думба вѣрно представивъ внутрѣшнî взаємины Македоніи, але зъ рѣчи єго выходить, що по-при рôзнородныхъ суперечностяхъ етнографичныхъ, религійныхъ и политичныхъ въ Македоніи обєктивнôсть єсть дуже трудною рѣчею. Мимо того австрійске посольство въ Царгородѣ буде стремѣти до того, щобъ для всѣхъ бути справедливымъ. Ôдтакъ ôдпирає гр. Кальноки пôдозрѣнье, будьто Австрія, постаравшись о зелѣзно-дорожну звязь зъ Солунемъ, стремить до якои-небудь окупаціи тыхъ земель. Австрія розвиває тутъ лишь свои интересы торговельнî. Ôнъ признає такожь потребу справедливои управы турецкои въ Македоніи. Не будь сеи управы, то въ Македоніи загорѣла-бъ небавомъ кровава домашна вôйна. Австрія старалась завсѣгды о вырôвнанье непорозумѣнь межи Грецією а Туреччиною, якъ такожь стремѣла до вырôвнаня интересôвъ своихъ зъ Грецією. Греціи хочемо ити рѣшучо въ помôчь въ кождôмъ взглядѣ. Австрія стремить рôвно-жь до навязаня ôдносинъ торговельныхъ зъ Румунією, але тутъ въ першôй линіи припадає робота для министрôвъ торговлѣ обохъ сихъ державъ. Впрочѣмъ полагодженье тыхъ ôдносинъ зависить въ значнôй части и ôдъ конституційного представительства Румуніи, а теперь по розвязаню палаты послôвъ въ Румуніи выбôръ новои репрезентаціи буде въ тôй справѣ рѣшаючимъ факторомъ.

Делегатъ Гавзнеръ заявляє въ имени своихъ польскихъ товаришѣвъ, що и они мають довѣріє до нинѣшнои политики заграничнои Австріи, не подѣляє однакожь гадки Лупула, що сила податкова австрійскихъ народôвъ не буде могла зносити бôльшихъ (?) тягарôвъ. Ôдношеня политичнî межи трема союзными державами, о 116 миліонôвъ жителяхъ, супротивъ Россіи не поправились въ нѣчôмъ въ послѣднôмъ роцѣ. Бесѣдникъ приймає радо до вѣдомости, що дружнî ôдносины Австріи до Нѣмеччины, мимо змѣнъ напрестольныхъ не ослабли, але боиться, щобъ енергичный и милитарно думаючій теперѣшный цѣсарь нѣмецкій не схотѣвъ бути за дуже чувствительнымъ супротивъ агресивныхъ стремлень деякихъ державъ европейскихъ. Бесѣдникъ пытає про-то гр. Кальнокого, чи ôнъ въ силѣ дати успокоюючî поясненя въ тôй справѣ, и чи союзъ зъ Италією, о котрôмъ тутъ мало згадувано, треває дальше незмѣнно.

Гр. Кальноки успокоює п. Гавзнера що-до союза зъ Нѣмеччиною, заявляючи, що змѣна напрестольна не змѣнила нѣчого въ ôдносинахъ обохъ сихъ державъ. Чи однакожь сей союзъ окажеся достаточнымъ до удержаня мира въ Европѣ, сего ôнъ довôдно сказати не може. Взагалѣ релятивно успокоилась Европа, але чи сего спокою не перервуть якîсь несподѣванî комбинаціи политичнî, годѣ предсказати. И въ тôмъ спочиває потреба дальшого вооруженя. Ôдносины зъ Италією суть якъ найсердечнѣйшî. Делегатъ Ревертера принимає до вѣдомости заявленя гр. Кальнокого: що гроза вôйны єсть въ Европѣ постôйна, а що мимо того нема державы, котра бы хотѣла ту вôйну розпочинати, и бандитскимъ способомъ, т. є. нападомъ розрушати миръ. Въ тôмъ лежить якась суперечнôсть. Суперечнôсть ту толкує бесѣдникъ тымъ, що нинѣ аспираціи державъ европейскихъ выросли по-надъ межинародне право. Homo homini lupus: сила иде передъ правомъ.

Справоздавець гр. Тунъ забирає ôдтакъ голосъ и констатує, що тридержавный союзъ удержуєсь дальше въ силѣ, а се єсть найлучша запорука мира. Предсѣдатель делегаціи гр. Фалькенгайнъ вносить, щобъ вотумъ довѣрія, заявлене всѣми бесѣдниками для министра заграничныхъ справъ, вписати до протоколу засѣданя делегацій, почѣмъ приступлено до спеціяльныхъ розправъ. Титулъ 2 дипломатичнî выдатки: выдатки на удержанье консулятôвъ и проче принято безъ змѣны. Гр. Кальноки подякувавъ вкôнци за заявлене довѣріє.

Чимъ воюють нашî противники?

III.

По основнôмъ выясненю въ „Дѣлѣ“ справы „документу“ въ неправнôмъ посѣданю редакціи „Кіевского Слова“ — знайшлися нашî галицкî „приятелѣ“ въ правдивôмъ клопотѣ. Якъ тутъ выпутатись изъ компромитаціи?

„Червоная Русь“ перепечатала документъ, котрый зовсѣмъ инакше теперь выглядає, якъ першій, сфальшованый вытягъ зъ документу. А що дата документу теперь уже — не мѣсяць май, але грудень 1887 року, то въ „Черв. Руси“ уже симъ разомъ нема анѣ словечка згадки про змѣну програмы „Дѣла“ въ половинѣ мин. року по ôдъѣздѣ архикн. Рудольфа и упадку „Мира“, про грошевî клопоты „Дѣла“ и т. д. — всю ту несмачну сѣчку редакція „Черв. Руси“ пролыкнула, а що жолудокъ має здоровый, то й не треба боятися, щобы може того не стравила.

При всѣмъ тôмъ, очевидно, „Черв. Русь“ все ще єсть тои гадки, що документъ належить таки до редактора „Кіевского Слова“, професора полиційного права, Афиногена Я. Антоновича. Чому жь то такъ? „Бо — каже — „Кіевское Слово“ констатує, що письмо було писане до редактора.“ Дуже оригинальный доказъ правды! Давнѣйшими часами, якъ ще у насъ циганы промышляли по селахъ и цигана злапали на чужôмъ кони, то невченî батьки нашî не давали вѣры циганови, котрый казавъ, що кôнь єго, бо ôнъ на нѣмъ сидить, — але давали вѣру честному ґаздѣ, властителеви коня. Нинѣ-жь ученый п. редакторъ „Червонои Руси“ кождому циганови признавъ-бы чужого коня!

Богато совѣстнѣйше поступивъ собѣ референтъ справъ рускихъ въ „Kurjer-ѣ Lwowsk-ôмъ“. По оголошеню „документу“ всѣ єго сумнѣвы уже розвѣялись. Напечатавши той документъ и поясненье автора документу, пише ôдъ себе:

„Зъ найбôльшою приятностею констатуємо, що текстъ листу не мѣстить въ собѣ нѣчого такого, щó могло-бы ухибляти чести личнôй або народнôй автора и адресата... Тѣшить насъ такожь дуже, що въ листѣ тôмъ зовсѣмъ не стрѣчаємо категоричнои просьбы о выхлопотанье для „Дѣла“ дебиту въ Россіи, а тôлько запытанье, чи така рѣчь при загально знаныхъ ôдношеняхъ политичныхъ тои державы булабы *можливою* и *порадною*. Не знаючи давнѣйше змѣсту и тону того листу, а полагаючи тôлько на цитатахъ „Кіевского Слова“, мы назвали листъ той дуже нетактовнымъ. Теперь однакъ пересвѣдчуємось, що замѣтъ той бувъ несправедливый и що цѣла та справа могла наробити такого шуму тôлько въ наслѣдокъ цѣлои черги ложей...

„Кіевское Слово“ — пише дальше „Kurjer Lw.“ — допустилось ложи, цитуючи зъ листу лишь деякî уступы перекрученî и надаючи листови характеръ цѣлкомъ противный ôдъ того, якій мавъ листъ на дѣлѣ. Редакція „Кіевского Слова“ допустилась чину зовсѣмъ нечестного, роблячи ужитокъ изъ листу приватного, адресованого цѣлкомъ не до неи, котрый тôлько черезъ похибку або може въ иншій, ще менше честный спосôбъ дôстався до єи рукъ. Идентичнôсть назвъ адресата В. Б. Антоновича и редактора „Кіевского Слова“ А. Я. Антоновича каже догадуватись, що зайшла проста похибка почтова, але въ такôмъ случаю найпростѣйше понятье честности наказувало звернути той листъ на властиву адресу. Що сама редакція „Кіевского Слова“, оголошуючи текстъ листу, узнає себе въ тôй справѣ не цѣлкомъ свобôд-

---

мôгъ приняти домового учителя пôсля своєи вподобы, бо навѣть приватный учитель мусѣвъ дôстати ôдъ рабина свѣдоцтво спосôбности. Рабины ôдбували испыты кождого року. Рабинъ пытавъ такожь шехтера (рѣзника) и вводивъ єго лишь пôсля испыту въ службу. И старшимъ жидамъ полишивъ австрійскій урядъ нагоду вправлятися въ науцѣ, потвердивши т. з. „хилюкъ“. Були се диспуты: тематомъ до нихъ служили розписуванî рабинами спôрнî тезы зъ талмуду, надъ котрыми книжники диспутували публично въ божницяхъ pro и contra два разы до року, на великдень и кучки. Хилюкъ ôдбували жиды зъ поконвѣку: мавъ ôнъ на цѣли ширити и зглубляти науку талмуду, а зъ другои стороны опôзнавати жидôвску суспôльнôсть зъ славными богословами и діялектиками зъ помѣжь рабинôвъ и туховôвъ. Кандидаты на рабинôвъ здавали передъ старшимъ львôвскимъ рабиномъ испыты спосôбности. Якъ стороньскій кандидатъ не мавъ за що приѣхати до Львова, то старшій рабинъ мôгъ вызначити зъ посередъ рабинôвъ кагаловыхъ екзаминатора зъ правомъ выставляти свѣдоцтва. Кагалъ мôгъ позбутись свого рабина. Въ тôмъ разѣ ôдносився кагалъ до старшого рабина зъ жалобою а старшій рабинъ высылавъ комисію, зложену зъ рабинôвъ сусѣдныхъ кагалôвъ, котрî переводили слѣдство и ôдсылали протоколъ до Львова. Провинився обжалованый, то єго старшій рабинъ усувавъ або каравъ. Наколи обжалованый провинився и супротивъ правъ цѣсарскихъ, тогдѣ повинна була дирекція повѣдомити о тôмъ компетентнî цѣсарскî власти. Урядъ застерѣгъ собѣ впрочѣмъ деяку ингеренцію на выбôръ рабинôвъ кагальныхъ: они мали просити правительство о потвердженье и предложити листъ вокаційный громады, свѣдоцтва и потвердженя цѣсарскои касы, що заплатили вызначену таксу. Не вôльно було безъ призволеня политичнои власти синагогу, бôжницю або школу ставити, покрывати, розширяти або направляти.

Правительство призволило урядово уживати жидамъ почетныхъ титулôвъ, наколи лише за нихъ оплатились. Жидамъ прислугували два титулы: ребъ-райнъ або хаберъ и ребъ-ребъ або морайнъ. Титулъ простого реба давали кагальнî рабины книжникамъ за 2 злр., иншî „заслуженî“ жиды (що не були книжниками) доступали єго за 1 дуката. Титулъ ребъ-ребъ мавъ право давати лише старшій рабинъ; ученî жиды платили при такôй нагодѣ 1 дуката таксы; иншî заслуженî, однакъ не-книжники платили крôмъ одного дуката по одному дукатови ôдъ кождыхъ 100 злп., вплачуваныхъ ними до кагалу. Жадного титулу не мôгъ доступити жидъ, що не бувъ бодай два роки жонатый. Безженнымъ не то що зборонено величатись якимъ-не будь титуломъ, але не могли они сповняти нѣякои службы въ жаднôй жидôвскôй институціи. Жидъ не мôгъ бути туховомъ, се-бъ то асесоромъ въ жидôвскôмъ судѣ, наколи не придбавъ собѣ обохъ титулôвъ.

(Дальше буде.)

ною ôдъ замѣту, доказуе та обставина, що промовчала адресу, пôдъ якою повысшій листъ прийшовъ до Кіева.“

Дальше авторъ статьѣ въ „Kurjer-ѣ Lw.“ наводить листъ якогось Ив. Баженова, котрый въ имени редакціи „Кіевского Слова“ щиро дякуе „Kurjer-ови“ за „uczciwy ton“, завѣряе, що документъ-листъ, яко ôдповѣдь на просьбу о обмѣну газетами, есть въ редакціи „Кіев. Слова“ и обѣцюе той ôдавтографованый листъ розбслати до всѣхъ польскихъ редакцій у Львовѣ. На то замѣчае „ Kurjer Lw.“:

„На просьбу о обмѣну газетами такъ не ôдповѣдався. Автографуючи листъ и высылаючи его редакціямъ, редакція „Кіевского Слова“ причинить собѣ тôлько непотрѣбныхъ коштôвъ. Листъ той, якъ то текстъ его теперь знаемо, не выкличе тутъ нѣякого ефекту и нѣкого не скомпромитуе. Нехай редакція „Кіевского Слова“ ôдавтографуе и пришле адресу того листу.“

Пôдъ конець авторъ статьѣ въ „Kurjer-ѣ Lw.“ констатуючи, що „Черв. Русь“ осмѣшилася своими комбинаціями про змѣну програмы „Дѣла“, – лишивъ п. редактора „Черв. Руси“ въ дуже прикрôмъ положеню, бо неборакъ не можо вже написати: „Даже Kurjer Lwowski“.

На тôмъ и кôнчимо, а повторимо хиба ще разъ то, що сказали: Правда и зъ дна моря выринае — та неправду посрамляе!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Д-ръ Смолька, згадуючи про смерть цѣсаря Фридриха въ австрійскôй делегаціи, сказавъ въ своѣй бесѣдѣ дословно такъ: „Дѣйстно, высока Делегаціе, мимоволѣ насуваесь питанье, що завинивъ той благородный князь, що рука Божа такъ важко на нѣмъ спочила, на нѣмъ, котрый черезъ цѣле житье свое проявлявъ такъ чисту, такъ ясну благородность духа, любовь справедливости и мира, человѣколюбивôсть и трогаючу доброту серця? Чи мавъ-бы ôнъ покутувати за провины, котрыхъ повздержати не було въ его силѣ? Не стараймося однакожь слѣдити за недослѣдною волею Божею, клонѣмся передъ Его волею, сталася Его воля!“ Сей уступъ бесѣды д-ра Смольки, а именно слова о покутѣ за провины не зъ волѣ помершого, выкликали въ нѣмецкôй прасѣ, якъ австрійскôй такъ и заграничнôй, велике негодованье, ба просто розъяренье. Праса нѣмецка доглянула, що въ словахъ президента австрійскои делегаціи и австрійскои рады державнои пробиваесь Полякъ и выступила дуже остро противъ него. „Nat. Ztg.“ каже: „Не сумнѣваемося, що навѣть и въ Австріи будуть жалувати, що почули голосъ выбуху той безсильнои ненависти. Впрочѣмъ есть то не першій наслѣдокъ того факту, що Полякъ есть президентомъ австрійскои рады державнои“. „N. fr. Presse“ выписалася дуже остро въ сѣй справѣ въ вступнôй статьи и каже: „Такъ говорить президентъ австрійскои делегаціи, котрый не маe досыть солодкихъ слôвъ на похвалу нерозрывного союза зъ Нѣмеччиною, але щирôсть свого погляду документуе тымъ, що даe спôзнати, що небо покарало цѣсаря Фридриха за то, що Гогенцоллерны побѣдили пôдъ Кралевоградцемъ и пôдъ Седаномъ а може ще и що забрали Познань. Есть то зовсѣмъ рôвнодушна рѣчь, якъ д-ръ Смолька думае о Нѣмеччинѣ, исторія не буде надъ тымъ довго застановлятися; але коли случай зробивъ сего старика президентомъ найважнѣйшого политичного тѣла, то есть то невôдповѣдна рѣчь, щобы тамъ выявлявся Полякъ, де треба почути лишь голосъ президента делегацій. Мôгъ австрійскій цѣсарь забути на Кралевоградецъ, то безперечно може забути и Смолька. Що же до подѣлу Польщѣ, то мы сильно переконанй, що многй жителѣ галицкй не бажають собѣ ôдбудованя давнои державы, бо ôдшкодованье за пропинацію ще не выплачене. Насамперед мусить Австрія выплатити 24 миліонôвъ а тогдѣ вже най воскресае давна свѣтлôсть ягайлоньскои короны“. Д-ръ Смолька помѣстивъ въ „Fremdenblatt-ѣ спростованье, въ котрôмъ доказуе, що слова его були лишь выплывомъ звычайного чувства людскости и що ôнъ зовсѣмъ не мавъ на гадцѣ политичнои цѣли, яку ему теперь пôдсуваютъ. То само заявивъ ôнъ такожь якôйсь высокопоставленôй особѣ въ Пештѣ.

Змѣстъ депешѣ, яку мавъ кн. Бисмаркъ прислати гр. Кальнокому маe бути такій: Кн. Бисмаркъ повѣдомляе гр. Кальнокого формально, що цѣсарь Вильгельмъ II. дуже собѣ того бажае и маe надѣю, а канцлеръ нѣмецкій подѣляе такожь то бажанье и надѣю, що тѣснй ôдносины межи Нѣмеччиною а Австріею не змѣняться въ нѣчôмъ и що союзъ, якій заключивъ его дѣдъ, а батько его тѣсно держався его, стане ще сильнѣйшій и звяже ще бôльше обѣ державы для спôльного ихъ добра и добра Европы. Се заявленье маe бути послѣднымъ бажаньемъ помершого цѣсаря, а теперѣшный его наслѣдникъ поспѣшае повѣдомити о тôй воли покôйника. Гр. Кальноки дементуе однакожь въ „Fremdenblatt-ѣ“ ту вѣсть о вымѣнѣ депешь и каже, що змѣстъ депешь есть выдуманый. Догадки однакожь, якй выснували зъ сего дементѣ, будьто-бы союзъ нѣмецко-австрійскій бувъ захитаный и що межи Россіею а Австріею ведуться теперь якйсь переговоры въ справѣ помиреня обохъ державъ и ôдмеженя ихъ вплыву на Балканѣ, здаються бути безъосновными.

——

Зъ Петербурга доносять до „W. Allg. Ztg“, що смерть цѣсаря Фридриха и вступленье на престолъ Вильгельма II. не зробили въ Россіи великого враженя анѣ не выкликали тамъ занепокоеня. Противно, загальне мнѣнье въ Россіи есть далеко спокôйнѣйше якъ того можна було сподѣватися. „Нов. Время“ каже, що новый цѣсарь не зôйде зъ дороги помиреня зъ сусѣдами, котру выбравъ бувъ ей батько, а „Свѣтъ“ сподѣваeся, що теперь и Австрія розпôчне переговоры зъ Россіею, котрй доведуть до порозумѣня въ справахъ балканьскихъ. Острійше коментуе праса россійска поясненя гр. Кальнокого въ делегаціяхъ и каже, що австрійскій министеръ дѣлъ заграничныхъ здаeсь выключати Россію и Францію зъ ряду державъ европейскихъ. Все буде зависѣти ôдъ того, чи кн. Бисмаркъ порозумѣeся такъ зъ гр. Кальнокимъ, щобы станувъ по сторонѣ ворогôвъ Россіи. — Царь призначивъ бувъ, щобы на похоронъ цѣсаря Фридриха выѣхавъ бувъ наслѣдникъ престола, коли однакожь зъ Берлина наспѣла вѣсть, що похоронъ буде тихій, здержано его выѣздъ. Въ день похорону цѣсаря Фридриха була петербургска биржа замкнена, а мин. Гирсъ приѣхавъ зъ Финляндіи, щобы въ нѣмецкôй амбасадѣ зложити свое сочувство. — Зъ Петербурга доносять до берлиньскихъ газетъ, що россійске правительство заказало россійскôй прасѣ робити всякихъ песимистичныхъ коментарôвъ до вступленя на престолъ нового цѣсаря нѣмецкого.

——

Першимъ урядовымъ актомъ цѣсаря Вильгельма II. есть скликанье нѣмецкого парляменту. Документъ дотычный звучить: Мы Вильгельмъ зъ Божои ласки цѣсарь нѣмецкій, король прускій и пр., розпоряджаемо на пôдставѣ 12 арт. конституціи въ имени державы: Рада державна скликуeся на день 25 червня до Берлина а канцлерови державному припоручаeся поробити ôдповѣднй приготовленя. Въ силу того ставимо свôй найвисшій пôдписъ и прикладаемо печать цѣсарску. Дано въ мармуровôй палатѣ дня 16 червня 1888. Пôдписано: Вильгельмъ, кн. Бисмаркъ“ — Арт. 12. нѣмецкои конституціи державнои звучить: „Цѣсарь маe право скликувати, ôдкрывати, ôдрочати и закрывати раду державну.“ Позаякъ нема наглои причины за-для вступленя на престолъ нового цѣсаря скликувати парляменту и того рода постановы нема въ конституціи, то поясняють се тымъ, що цѣсарь лишь для того такъ скоро скликавъ парляментъ, щобы по причинѣ свого вступленя на престолъ зазначити чимъ скорше передъ Европою, що всѣ монархи и племена нѣмецкй поступають спôльно и ту спôльнôсть торжественно заявляють. — Позаякъ сповненье формальностей, сполученыхъ зъ змѣною престола, вымагае частыхъ нарадъ и конференцій, то цѣсарь зноситься теперь безъустанно зъ своими министрами. Нарады надъ престольною бесѣдою, котрою маe бути ôдкрытый нѣмецкій парляментъ, ще не закôнчилися. Въ добре поинформованыхъ политичныхъ кругахъ говорять майже на певно, що въ престольнôй бесѣдѣ буде зазначеный рѣшучо мирный характеръ нѣмецкои политики, а ôдтакъ буде такожь высказана потреба удержувати политику союзôвъ, яка велася за часовъ помершихъ монархôвъ. Союзъ Нѣмеччины зъ Австро-Угорщиною маe бути при сѣй нагодѣ торжественно признаный. Що-до внутрѣшнои политики то сподѣваються, що въ тôмъ довѣрю, яке новый цѣсарь маe до дорадника своихъ попередникôвъ, лежить порука, що и теперь не настане въ нѣй нѣяка змѣна.

НОВИНКИ.

— **Зборы ôдпоручникôвъ вдовичо-сирôтского фонду Львôвскои архіепархіи** ôдбулись у Львовѣ въ дняхъ 19 и 20 н. ст. червня. Першого дня по повитаню 29 ôдпоручникôвъ крил. о. Сѣнгалевичемъ въ имени Впр. митрополита ôдкрывъ зборы продсѣдатель управляючои комисіи крил. Бѣлецкій. На порядку дневнôмъ було кôлька справъ дуже важныхъ. Одною зъ найважнѣйшихъ була справа: якъ стягнути претенсію вдовичо-сирôтского фонду 45.000 зр. ôдъ „Заведенія“? Бôльшостею голосôвъ оо. деканôвъ, на внесенье референта о. Грабиньского, пôдперте оо. деканами Стеткевичемъ и Онишкевичемъ, а мимо горячои опозиціи оо. Іос. Красицкого зъ Дернова, посла Сѣчиньского и Сим. Заяця зъ Ходорова, рѣшено приняти предложенье ликвидаторôвъ „Заведенія“, щобы вдовичій фондъ для зреализованя своеи претенсіи 45.000 зр. перенявъ вѣрительности Заведенія загипотекованй на грунтахъ селяньскихъ. Дальше зборы означили процентову стопу вкладокъ до фонду на 3% (противъ внесеня комисіи 4%), примусовй средства полишено давнѣйшй, и поручено управляючôй комисіи застановитись надъ предложенымъ ѣй начеркомъ змѣны статутôвъ фонда и готовый проектъ предложити на найблизшй зборы. До управляючои комисіи фонда выбрано оо.: крил. Пакижа, крил. д-ра Іосифа Левицкого, кр. Павликова, Іос. Грабиньского, Пачовского зъ Борщевичъ и Билинкевича изъ Знесѣня; заступниками оо.: д-ра Гавр. Крижановского и Ив. Чапельского; касіеромъ крил. Карачевского, секретаремъ о. Темницкого а контрольоромъ о. Володим. Петрушевича. Дебаты за оба днѣ засѣданя були дуже оживленй. Ширше здамо изъ нихъ справу пôзнѣйше.

— **Доповняючй выборы** до галицкого сойму и рады державнои на мѣсце Леваковского зъ мѣста Львова и зъ бôльшихъ посѣлостей округа явôрвского на мѣсце Козловского ôдбудуться въ липни с. р.

— **Митрополитъ Сильвестеръ** покôнчить каноничну визитацію зборôвского деканату дня 29 н. ст. червня.

— **Зъ Станиславова пишуть намъ:** Вѣсть, що ей подала „Gaz. polska“, мовь-бы о. Каратницкого ôдкликали зъ Раранча, есть неправдивою. Епископъ Пелешъ зъ власныхъ фондôвъ пôдпомагае о. Каратницкого, щобы лише мôгъ тамъ бути. О. Шанковского ôдкликали зъ Черновець до Станиславова, яко сотрудника, а на его мѣсце пôйде о. Красицкій. Взагалѣ зъ великимъ застереженьемъ треба принимати вѣсти про унію на Буковинѣ, бо численнй вороги, такъ чужй а ще бôльше свои зъ иншои парафіи, розсѣвають дуже дивоглядней вѣсти.

— **Ректоромъ львôвского университету** выбраный на рôкъ шкôльный 1888/9 д-ръ Леонардъ Пентакъ.

— **До испыту зрѣлости** въ гимназіи львôвскôй Францъ-Іосифа приступило 72 ученикôвъ и 1 екстернистъ. Признано дозрѣлыми 59 ученикôвъ, (мѣжь ними 7 зъ ôдзначеньемъ), 11 ученикамъ дозволено поправити испытъ по вакаціяхъ а трехъ не здало испыту. Зъ Русинôвъ здали: Волод. Полотницкій (зъ ôдз.), Волод. Чеховичь, Гн. Чемериньскій, Волод. Герасимовичь, Евг. Курмановичь, Зен. Ленько, Стеф. Малиновскій.

— **Въ университетѣ львôвскôмъ** одержавъ дня 19 н. ст. червня п. Мих. Шварцъ, родомъ зъ Перемышля, степень доктора правъ.

— **Убійство поручника.** Зъ Бялы пишуть до „Now. Reformy“ пôдъ днемъ 18 н. ст. червня: Въ готели „Герцъ“ померъ нинѣ о год. 4 зъ полудня Кароль Стефко, сынъ горожанина мѣста Бялы, поручникъ артилеріи, смертельно побитый въ ночи о 3 год. чотирма жидами на передмѣстю за мостомъ. Коли переходивъ черезъ мѣстъ, напали на него жиды и были колами та начиньемъ бляхарскимъ (Nitkolbe). Напастникôвъ увязнено.

— **У Вѣдни** покôнчився вчера досыть сензацйный процесъ. Передъ трибуналомъ станувъ Іосифъ Кирхнеръ, малярь вѣденьскій, обжалованый о намѣрене убійство свого приятеля, Кароля Курія, капиталиста. Кирхнеръ бувъ досыть звѣстный и поважаный малярь у Вѣдни и зароблявъ рôчно до 6.000 зр. По якôмсь часѣ змерзивъ собѣ Кирхнеръ роботу, покинувъ жѣнку и дѣти та почавъ жити на вѣру зъ якоюсь Ресслеръ. Минувшого року познакомився зъ капиталистомъ Куріемъ и зайшовъ въ близшй зносины зъ его женою. Куріо не дугадуючись нѣчого, приймивъ Кирхнера до свого дому въ Деблингъ. Теперь почавъ забирати Кирхнеръ ôдъ жѣнки Курія грошѣ, свою любовницю спровадивъ близше себе и живъ дуже розпустно. Коли жѣнка Курія не мала вже грошей и не могла ихъ нѣ зъ-ôдки для Кирхнера роздобути, загадавъ Кирхнеръ убити Курія. Въ сѣчни сего року ишли они разомъ на баль черезъ темный паркъ и тамъ ударивъ Кирхнеръ Курія зелѣзною палицею по головѣ. Пружина шапокляка зменшила силу удару и Куріо нездужавъ лише кôлька днѣвъ. Зразу гадали, що Кирхнеръ напавъ на Курія пôдъ вплывомъ божевôльства и тому ôддавъ его судъ пôдъ обсервацію лѣкарѣвъ. При розправѣ зôзнавали всѣ свѣдки въ некористь Кирхнера, хотяй ôнъ не признався до вины. Трибуналъ засудивъ Кирхнера на шѣсть лѣтъ тяжкои вязницѣ.

— **Про смерть Стенлея** одержала газета „Journ. des Debats“ вѣсть зъ Занзибару. Виновникомъ смерти сего славного подорожника маe бути Тіпотібъ, начальникъ одного племени въ середнôй Африцѣ. Стенлей ôдъ давна заходився, щобы зменшити торговлю невôльниками и тому мавъ много ворогôвъ. — Деякй газеты подають, що король бельгійскій вже урядово одержавъ вѣсть про смерть Станлея.

— **Добрый способъ.** На островѣ Майорцѣ платять лѣкарямъ цѣлкомъ инакше, якъ на цѣлôмъ свѣтѣ. Домовый лѣкарь заходить о назначенôй годинѣ до всѣхъ домôвъ, що стоять пôдъ его доглядомъ. Не розпытуючись нѣ про що, иде ôнъ просто до сальону, подыбае на столѣ три пезеты (1 зр. 50 кр.), ховае ихъ до кишенѣ и спокôйно забираeсь домôвъ, бо се значить, що въ тôмъ домѣ всѣ здоровй. Если лѣкарь не найде на столѣ звычайнои своеи платнѣ, тогдѣ иде ôнъ до дальшихъ комнатъ, бо се знакъ, що хтось нездужае. Черезъ цѣлый часъ лѣченя не дôстае лѣкарь нѣ шелюга, доки хорый не подужае. Тогдѣ появляються на столѣ знова три пезеты. Тому то лѣкарѣ на Майорцѣ лише тогдѣ мають значнй доходы, коли всѣ ихъ кліенты здоровй, а занедужають, то мусять тымъ стараннѣйше заходитись коло нихъ, бо продовжати недугу не выплатиться. Добрый способъ....

— **Дрôбнй вѣсти.** У Львовѣ повѣсився вчера въ готели Ант. Ковиньскій, агрономъ; бракъ удержаня мавъ бути причиною сего самоубійства. — Кардиналъ Гайнгльбауеръ, архіепископъ вѣденьскій, занедужавъ на запаленье очей. — У Вѣдни застрѣлився купець Генрикъ Поллякъ; причиною самоубійства були злй ôдносины маѣтковй, бо пассивы доходили 100.000 зр. — У Львовѣ выставлено образъ Матейка „Костюшко пôдъ Рацлавичами“. — Въ Штокгольмѣ застрѣлився бувшій министеръ Рихтеръ.

Вѣсти зъ Аеп. Львôвскои.

Презенту на Любѣнцѣ, дек. стрыйского одержавъ о. Ром. Шепаровичь, а митр. консисторія ôднеслася до ц. к. намѣстництва о згоду на кан. институцію.

Митроп. Консисторія поручила журавеньскому урядови деканальному повѣдомити колятора прихода Новошины, що о. Игн. Юхновичь зрезигнувавъ зъ удѣленои ему презенты на той приходъ и завôзвати колятора до запрезентованя о. Филиповского.

До кан. институціи завôзванй оо.: Сим. Конопка на Петранку и Іос. Бородіевичь на Якимôвъ.

Увôльненый ôдъ сотрудництва въ Бѣлôмъ камени о. І. Глодзиньскій и введеный въ администрацію Чанижа.

Ôдъ испыту конкурсового увôлненый о. І. Токаръ зъ Пôдгайчикъ.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Краeва рада шкôльна именовала дѣйстными учителями: Вас. Скопляка въ Завишни и Каз. Полякевича при выдѣловôй школѣ мужескôй въ Сокали.

Посмертнй — ∓ — оповѣстки.

Володимиръ Сасъ Терлецкій, урядникъ выдѣлу краевого, померъ вчера у Львовѣ въ 37 роцѣ житя. Вѣчна ему память!

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На церковь въ Залѣсю** прислав Впр. І. Ляторовскій въ Сапоговѣ 1·50 зр.

— **Для бѣдныхъ ученикôвъ рускои гимназіи** прислала п-ѣ Олимпія Цѣпановска 5 зр.

Ôдозва

въ справѣ колоній вакаційныхъ.

Родимцѣ! Вже по разъ третій пôдносимо нашь голосъ до патріотôвъ пашихъ въ справѣ вакаційныхъ колоній, для зголоднѣлыхъ, слабосильныхъ и занедбаныхъ рускихъ дѣтей, увядаючихъ въ душнôй львôвскôй атмосферѣ.

Зъ повною вѣрою въ святôсть дѣла, въ жертволюбнôсть Родимцѣвъ и въ успѣхъ нашихъ змагань, пукаемо нинѣ въ имя христіяньскои любови до дверей рускои хаты и просимо о скромный кутикъ, о ласкаве принятье и о ложку стравы для бѣднои рускои дитины!...

Хто-же найдеся на гостиннôй Руси, щобы насъ не пустивъ, не позволивъ ôдохнути пôдъ своею стрѣхою?! Въ книгу нашихъ добродѣвъ вписане вже поважне число тыхъ великодушныхъ патріотôвъ, котрй въ двохъ послѣдныхъ лѣтахъ приняли на колонію дѣти бѣдныхъ львôвскихъ родичѣвъ. Не сумнѣваемося проте, що и теперь найдуться милосердни люде, котрй радо приймуть въ свôй дôмъ хлопцѣвъ або дѣвчатъ. Выдѣлъ займеся выборомъ и высылкою колонистôвъ и покрые на жаданье кошты ѣзды. А позаякъ каса наша въ лихôмъ станѣ, то просимо о якъ найчисленнѣйшй лепты, о збиранье складокъ и о устроюванье забавъ на цѣли нашихъ колоній вакаційныхъ.

Всяки зголошеня и жертвы просимо присылати на руки пôдписаного Выдѣлу найдальше до дня 8 липня с. р.

Ôдъ Выдѣлу „Шкôльнои Помочи“ у Львовѣ.

Романъ Заклиньскій, секретарь. *Амвросій Поляньскій*, предсѣдатель.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 21. червня. Цѣсарь именувавъ цѣсаря Вильгельма II. шефомъ 34 полку пѣхоты и розпорядивъ, щобы 7 полкъ гузарôвъ носивъ на вѣчнй часы имя Вильгельма II. цѣсаря нѣмецкого и короля прускаго.

Пештъ 21 червня. Комисія зложена зъ 4 членôвъ радила надъ кредитомъ въ сумѣ 47 мил. Министеръ вôйны и шефъ маринарки давали поясненя о ужитю кредиту 52 мил. и якй зарядженя думае правительство ще поробити. Меншого кредиту, сказавъ министеръ, якъ теперь, не може вже правительство приняти. Делегація може высказати свои спеціяльнй бажаня, але сей кредитъ мусить конче ухвалити. Дальше засѣданье сеи комисіи ôдбудеся завтра. — Комисія буджетова австрійскои делегаціи ухвалила цѣлый прелиминаръ маринарки и пристала на продовженье давнѣйше призволеного кредиту. На внесенье Коронинiого высказала комисія свое признанье комендантови маринарки за его дотеперѣшну дѣяльнôсть.

Берлинъ 21. червня. Давный маршалокъ двору Радолиньскій маe податися на пенсію, а его наслѣдникомъ буде имовѣрно ген. Либенавъ. — Пôсля „Berl. Tageblatt“ мало межи кн. Бисмаркомъ а ген. Вальдерзе настати якесь досыть значне непорозумѣнье.

Парижь 21. червня. Карно повѣдомивъ раду министрôвъ о ôдповѣди цѣсаря Вильгельма на его кондоленційну телеграму. Въ ôдповѣди сказавъ цѣсарь, що прилучаeсь до бажаня Карнота, щобы обѣ державы жили въ добрыхъ ôдносинахъ.

Мадритъ 21. червня. Въ парляментѣ заявивъ Моретъ, що правительство веде мирну политику, а въ справахъ европейскихъ буде придержуватись безвзгляднои неутральности. Комисія буджетова ухвалила 250.000 незетôвъ (около 125.000 зр.) на кошть участи Испаніи въ выставѣ парискôй.

Софія 21. червня. Кн. Фердинандъ и кн. Климентина выѣхали до Калоферъ въ Всхôднôй Румеліи. Справа выроку въ процесѣ Попова не викличе нѣякои кризы. Всѣ министры годяться на то, що князь, коли хоче, може помилувати Попова.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. Н. М. въ Сухоставѣ. На 88 р. заплачено 15 зр.; реклямованый аркушь высылаемо; адресуйте на имя о. Вол. (Shenandoah Pa., U. S. America, T. O. Box. 198), то вже п-у В. С. перешлють. — **Пчт. Чит. въ Залесцяхъ.** До кôнця року прийде ще 5 зр.

„Господарь и Промышленникъ“

зъ року 1886 (11 чиселъ) и зъ року 1887 (12 чиселъ) можна дôстати въ Администраціи „Дѣла“ разомъ за **1 зр. 50 кр.** (замѣсть 2·50) вразъ зъ пересылкою.

Курсъ Львôвскій

зъ дня 20. л. червня 1888.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад.
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	202 75	206 —
Зелѣз. Львôв.-Чернов. по 200 зр. а. в.	213 25	216 65
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в. . .	283 —	287 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в. .	— —	216 —
Листы заставнî за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в	98 20	99 30
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем.	100 50	101 80
Банку краевого 4½% а. в. льос. 51 л.	92 -	93 —
Товариства кредит. гал. 5% а. в. . .	100 60	101 75
Товариства кредит. гал. 4% а. в. . .	— —	95 —
Товар. кред. гал. 5% а. в. льос. 37 л.	100 60	101 75
Товар. кред. гал. 4% а. в. льос. 41½ л.	— —	92 —
Товар. кред. гал. 4½% а в. льос. 52 л.	93 40	94 40
Листы довжнî за 100 зр.		
Гал Зав. кред. сел. 3% а. в (давн. 6%) въ ликв.	— —	54 —
Гал. Зав. кред. сел 2½% (давн. 5%) въ ликв.	— —	48 —
Общ. роль. кред. Завед. 6% льос. въ 15 л.	— —	— —
Облиги за 100 зр.		
Индемнизац. галицкî 5% м. к. . . .	102 70	103 80
Комунальнî Банку краев. 5%, I емис.	99 50	101 —
Позички краев. зъ 1873 по 5% а. в .	— —	105 —
Позички краев. зъ 1883 по 4½% а. в.	89 50	90 60
Льосы:		
Мѣста Кракова	— —	20 50
Мѣста Станиславова	— —	35 50
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	5 89	5 99
Наполеондоръ	9 98	10 08
Пôвъимперіялъ	10 32	10 42
Рубель срѣбный	1 40	1 50
Рубель паперовый	1 10	1 12
100 марокъ нѣмецкихъ	61 80	62 40

Надôслане.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручає свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ.

2289 51—?

Аптика **РУКЕРА** у Львовѣ

поручає 2460 144—?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катарь, кашель и хрипку. Цѣна однои пачки 25 кр. На провинцію зъ опакованьемъ 30 кр.

Розкладъ ѣзды на зелѣзницяхъ державныхъ.

важный ôдъ 1 червня 1888.

Приходять до Львова: о год 1 15 въ ночи зъ Будапешту, Лавочного, Стрыя, Кросна, Хирова, Гусятина и Станиславова; — о год. 8·06 рано зъ Сухои, Хирова, Стрыя и Станиславова; — о год. 3·20 по полудни зъ Сухои, Хирова, Гусятина, Станиславова и Стрыя; — о год 7·40 вечеромъ зъ Гусятина.

Ôдходять зô Львова: о год. 5 рано до Стрыя, Лавочного, Будапешту, Хирова и Стружа; — о год. 10·15 рано до Стрыя, Станиславова Гусятина, Хирова и Сухи; о год. 7·50 вечеромъ до Хирова и Сухи — о год. 9·48 вечеромъ до Станиславова и Гусятина. 2238 44—?

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продає по курсѣ дневнôмъ

5% Листы гипотечнî

якъ такожь

5% преміованî листы гипотечнî

Порученя зъ провинціи выповняє ôдворотною почтою безъ провизіи.

2220 95—0

Правдиву

СЛИВОВИЦЮ СЛЯВОНЬСКУ

найлѣпшу, стару, розсылаю я въ скриночкахъ почтою по 2 литры оплатно на кожду почтову стацію за послѣплатою по 3 зр.

Правдива сливовиця слявоньска

єсть найлѣпшимъ напиткомъ зъ-раня та стоить высше понадъ всѣ иншî алькоголевî напитки.

Кароль Ґольдштайнъ

Пожега въ Слявоніи.

2478 1—4

Серіозне предложенье.

Молодый, маючій учитель

бажає подружитися съ честною панночкою, Русинкою гр. к. вѣры — не вымагаючи посагу, и просить рефлектуючî особы ласкаво зголоситися до администраціи „Дѣла" у Львовѣ пôдъ буквами А. М. (въ подвôйнôй ковертѣ). Фотографія пожадана. За удержанье найбôльшои дискреціи ручить словомъ честного чоловѣка.

2488 2—3

На преміи.

РУСКЕ ТОВАРИСТВО ПЕДАГОГИЧНЕ

у Львовѣ (Народный Дôмъ)

продає слѣдуючî свои выданя:

1) Хемія Роское-Шухевича 40 кр. зъ пересылкою . . . 45 „
2) Вязанка желаній В. Лучаковского 10 кр. зъ перес. 12 „
3) Читанка для молодѣжи книжочка I. 10 кр. зъ перес. 12 „ въ хорошôй оправѣ . . 22 „
4) Читанка для молодѣжи книжочка III. 10 кр. зъ перес. 12 „ въ хорошôй оправѣ . . 22 „
5) Читанка для молодѣжи книжочка IV. 10 кр. зъ перес. 12 „ оправна . . . . 22 „
6) Малый Робинзонъ зъ образками, оправный . . 40 „ зъ пересылкою . . . 45 „

Товариство продає тî всѣ выданя лишь за готовî грошѣ. Книгарнямъ дає при тôмъ 25% рабату. Членамъ товариства дается 15% рабату. Хто купує за суму низше 5 зр. не дôстає нѣякого рабату.

2445 8—?

КОСЫ

6 и 6½ ручковî вузшî и широкî по **36** и по **40** кр.

Найлучшî по **50** кр.

Бракъ по **25** кр.

поручає зъ своихъ складôвъ

Народна Торговля.

Вже выйшовъ I томъ знаменитого дѣла

М. Костомарова

Богданъ Хмельницкій.

II томъ друкуєся и выйде въ цвѣтни с. р.

Предплата на цѣле дѣло зъ пересылкою 5 зр. (въ оправѣ 6 зр. 20 кр.), такожь на раты

Адресувати: **Ол Барвѣньскій, Тернопôль.** 5—5

АПТИКАРЯ РИХ. БРАНДТА

швайцарскî пигулки

ôдъ 10-ти лѣтъ уживанî и поручанî професорами, практ. лѣкарями и публикою яко дешеве, приємне, певне и нешкôдне средство домове и лѣчниче

Выпробованî:

проф. д-ромъ **Р. Вирховомъ**, въ Берлинѣ, **von Gietl-омъ**, въ Монахіюмъ, **Реклямомъ**, въ Липску (†), **v. Nusbaum-омъ**, въ Монахіюмъ, **Герцомъ**, въ Амстердамѣ, **І. Корчиньскимъ**, въ Краковѣ, **Брандтомъ**, въ Клявзенбурзѣ,

проф. д-ромъ **v. Frerichs-омъ**, въ Берлинѣ, **v. Scanzoni-омъ**, въ Вирцбурзѣ, **Ц. Виттомъ**, въ Копенгазѣ, **Здекауеромъ**, въ Петербурзѣ, **Зедерстедтомъ**, въ Казани, **Лямблем-**, въ Варшавѣ, **Форстеромъ**, въ Берґинґемѣ,

при недугахъ внутренностей, печѣнки, при гемороидахъ, при великôй або постôйнôй обструкціи, та при недугахъ, що зъ того выходять, якъ: **болѣ и заворотъ головы, тисненье пôдъ серцемъ, бракъ ôддыху и апетиту и т. п.** Аптикаря Рих. Брандта швайцарскî пигулки дуже радо заживають женщины за-для ихъ лагôдного дѣланя, та треба ихъ высше ставити понадъ напруго дѣлаючî соли, гôркî воды, кроплѣ, микстуры и т. п.

Для охороны публики, що купує

треба и на то именно звернути увагу, що швайцарскî пигулки приходять въ торговли въ обманьчиво подôбнôмъ опакованю, Треба все пересвѣдчитись при закупнѣ, знявши довкола коробки овинену вказôвку ужитя, чи етикета пôсля повысшого взôрця має бѣлый хрестъ въ червонôмъ поли и пôдпись Рих. Брандта. Такожь ще и на то именно треба уважати, що швайцарскî пигулки аптикаря Рих. Брандта, котрî ***купуються въ аптикахъ***, продаються лише въ коробкахъ по 70 кр. (нѣякî меншî коробки). Складовî части суть поданî поверхъ кождои коробки. 2468

О половину зниженî цѣны

для предплатникôвъ „Дѣла", „Зорѣ" и „Батькôвщины"

на давнѣйшî томы „Библіотеки найзнаменитшихъ повѣстей" т. I—XX. включно, чи хто купує разомъ чи поєдинчо, якъ довго выстане невеликій запасъ. Зголошуватись треба просто до „Администраціи Дѣла у Львовѣ".

Знижена цѣна всѣхъ 20 томôвъ 13 зр. 80 кр. (на пересылку почтову треба долучити 30 кр.)

БАН-

дажѣ руптуровî, суспензорія

такожь

францускî спеціяльности

въ добрôмъ родѣ.

въ магазинѣ товарôвъ модныхъ, бѣля мужеского, товарôвъ галянтерійныхъ, выробôвъ рукавичничихъ, парфумеріи и т. п.

поручає найдешевше

2228 1—? ТОРГОВЛЯ

Братей Лянгнеръ

Львôвъ, Галицка ч. 16

Цѣнники на жаданье даромъ.

Тайна красы

выробу ПЕТРА КРОКЕВИЧА аптикаря въ Краковѣ.

Неимовѣрне подивлянье и надзвычайне признанье зô стороны красавиць для сего чудового и незвычайно скоро дѣлаючого средства робить, що сей препаратъ, выробу Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ, розхаплюють зъ нечуваною скоростею. Crême сей, справедливо названый „Тайною красы", ôддаляє въ тягу однои ночи всяку неделикатнôсть, ствердженье, червонôсть шкôры, прищѣ, угры и лишаѣ гинуть безповоротно по ужитю сего знаменитого и найпевнѣйшого въ своихъ наслѣдкахъ средства котре навѣть лице поморщене чудово робить молодшимъ, надаючи єму красный справдѣ молодечій цвѣтъ. Уживаный щоденно на нôчь, чудово заховує цвѣтъ ôдъ всякого ствердненя шкôры, якъ рôвно-жь и ôдъ передвчасныхъ морщинъ. Тому то повинно се средство находитися въ тоалетѣ такъ молодои и краснои паночки якъ и красивои дамы.

Цѣна 1 зр, 1 зр. 50 кр. и 2 зр. 2398 21—?

ПЕТРО КРОКЕВИЧЬ

аптикарь въ Краковѣ

улиця Баштова при плянтахъ (рôгъ Ринку Клепарского)

поручає власнî выробы

яко правдиву одиноку добычь найновѣйшихъ часôвъ, приносячу хорому неоцѣненî, спасеннî користы, о чѣмъ свѣдчать щоразъ численнѣйшî признаня похвалы и т. п., якъ неменше посвѣдченье лѣкарске, а именно:

До Высокоповажаного пана Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ.

Въ численнôй моѣй практицѣ уживавъ я перерôбки лѣчничî выгаданî и выробленî Вами, завсѣгды зъ знаменитымъ успѣхомъ въ недугахъ, противъ котрыхъ они пристосованî. Препараты Вашî ôдзначалися одноцѣлою якостею що-до формы и доброты, не пôдпадали розкладови, приємнî въ уживаню а певнî въ бажаныхъ наслѣдкахъ. Мыло менѣ проте высказати Высокопов. панови моє цѣлковите признанье, заразомъ желанье дальшои такъ успѣшнои працѣ въ щасливо начатôмъ напрямѣ для добра недужои людскости. — Щасть Боже!

Львôвъ дня 16 марта 1888 р. **Др-ъ Юлій Корвинъ Гонсьоровскій** лѣкарь зелѣзницѣ Кароля Людвика.

Вино хинове, средство лѣчниче, взмагаюче силы, стравнôсть, надзвычайно поручане, особливо у женщинъ слабосильныхъ, блѣдыхъ и т. п.

Вино хинове зъ зелѣзомъ, поручане молодымъ особамъ для осягненя зросту и розвою тѣла, надає крови силу, збôльшаючи скôлькôсть тѣлокъ крови, змôцняючи жолудокъ пôдносить апетитъ, лѣчить загальнî ослабленя, блѣдачку и т. п., а одиноке для реконвальесцентôвъ по хоробахъ горячковыхъ вынищаючихъ.

Вино зелово-ромбарбарове, вытягъ винный зъ правдивого корѣня Ревеня хиньского (Radix rhei chinensis) и зелъ, збôльшаючихъ рухи хробачковî кишокъ черезъ то легко розвôльняюче; знамените въ затканяхъ, часто повтаряючихъ-ся здутяхъ, довготреваючôмъ катарѣ, дванацятницѣ и въ упорчивôй жовтачцѣ.

Вино зелово-пепсинове, вытягъ зъ зелъ краевыхъ и найлѣпшои пепсины de Rostock, одиноке успѣшне средство пôдносяче травленье, розпускаюче бѣлко, затымъ одиноке въ нестравности, хроничныхъ катарахъ жолудка або на тлѣ туберкуличнôмъ атоніи кишокъ у людей старыхъ, дуже помôчне у дѣтей зле ôдживлюваныхъ, анемичныхъ и шкрофуличныхъ.

Амигренъ, незрôвнана помôчь въ сильнôмъ болю головы. Ложочка ôдъ кавы зажита успокоює найсильнѣйшу мигрену.

Кальльонъ, одиноке средство на найстаршî и найдолегливѣйшî нагнѣтки. По насмарованю нагнѣтокъ сейчасъ перестає болѣти, а въ 24 годинахъ ôдпадає безъ найменшого болю.

Хильоль, лагодить по кôлькоразовôмъ ужитю найбôльшî болѣ ревматичнî, пострѣлы, подагру и т. п

Сарсапариліянъ зъ корою хиновою, узнаный яко найлѣпше средство въ немочахъ походячихъ зъ зôпсутя сокôвъ и зъ ôдти повстаючого вадливого складу крови, въ недокровности и т. п.

Зѣлье грудне зô свѣжихъ, лѣчничихъ зелъ волоскихъ, котрî вже неразъ навѣть въ прикрыхъ розличныхъ выпадкахъ слабости давали надсподѣване полѣпшенье терплячому, то въ слабостяхъ грудныхъ то легкихъ, противъ астмы, всякои душности и т п. Усувають они тяжку дыхавицю, всякî закатареня легкихъ и грудей, зафльегмленя, кольки въ грудехъ, упорчивый кашель и т. п. Цѣна зр. 1·20

Сиропъ грудный при тяжкихъ або застарѣлыхъ немочахъ, уживаный буває рôвночасно зъ зѣльемъ льоретаньскимъ противъ сухотъ и слабостей грудныхъ и легкихъ и т. п Цѣна 2 зр

Кроплѣ жолудковî. Средство знамените и незрôвнане у всѣхъ слабостяхъ жолудка. Цѣна 35 кр. 2068 51—0

Замовленя выконуєся ôдворотною почтою.

Зъ численныхъ подякъ наводимо ось тî:

Высокоповажаный Пане Аптикарю!

Бажаю, щобы кождому хорому такъ знаменитый успѣхъ давали лѣки зъ Вашихъ выробôвъ, якъ моѣй женѣ, котрî надсподѣвано успѣшно дѣлали и прошу о надôсланье менѣ ще Амигренъ и капель жолудковыхъ. Зъ поважаньемъ

Пшôвъ д 3 липня 1887 р *Леопольдъ Коваликъ* (Рыбникъ, Oberschlesien).

Высокоповажаный Пане!

Узнаю дѣйстну успѣшнôсть Вашихъ выробôвъ, досвѣдчивши на собѣ — Се посвѣдчаю ретельно. Зъ поважаньемъ

Schönpriesen b. Aussig 25 мая 1787 р. *Новаковскій* директоръ фабрики цукру.

Вп Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви въ Краковѣ.

Страдаючи ôдъ пôвтора року на сильный, невылѣчимый кашель, сполученый зъ рôзными тяжкими недугами, мимо тутешныхъ радъ лѣкарскихъ, чувся я безъ надѣѣ житя, а яко отець кôлькоро дѣтей, хапаючись вкôнци рôзныхъ способôвъ до поратованя здоровля, случайно зъ порады чужои приязнои менѣ особы, уживъ я „Зѣля грудного" выробу аптикаря Вповажаного Пана Петра Крокевича, и по ужитю чотырохъ пачокъ „Зѣля грудного" и Сиропу ôдзыскавъ цѣлковито здоровлье, могучи о власныхъ силахъ уже працювати и тымъ чиномъ бодай частину щастя дѣтемъ моимъ удѣлити. Чуюсь тому спонуканымъ заявити найщиршу вдячнôсть Вповажаному Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви мѣсцевому, за вырôбъ „Зѣля грудного", бо житье моє лишь ужитю того Зѣля завдячую.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Кракôвъ, дня 28 мая 1886 р. *Михаилъ Трыбальскій*, друкарь литографичный.

Высокоповажаный Пане!

Вычитавши зъ газетъ дня 28 мая с. р. подяку Вамъ Вповажный Пане, а почуваючись зарôвно до обовязку вдячности, маю честь тую-жь въ высокôй степени заявити Вамъ, Вповажный Пане, бо Ваше „Зѣлье грудне" и „Сиропъ", и въ загалѣ Вашî выробы не лишь менѣ самому, але дуже многимъ, де заходили сумнѣвы що-до здоровля давали чудный успѣхъ. Маючи отже много завдячити Вашимъ выробамъ, приймѣть Вповажаный Пане выразы моєи вдячности, а заразомъ зичливости, успѣху въ дальшôмъ розвою своихъ выробôвъ такъ для добра власного, якъ и зъ пожиткомъ для людскости!

Остаю зъ довжнымъ поважаньемъ *Кс. Е. Вернеръ*,

Кракôвъ 1 червня 1886 р. Реформатъ.

Честный Пане!

Страдаючи ôдъ 20 лѣтъ на гемороиды и упрямый бôль въ жолудку, на дыхавицю и сполучене зъ нею замуленье мѣхура, на затвердженье и иншî долегливости, уживъ я кôлька фляшокъ „Капель жолудковыхъ", котрî зробили менѣ надзвычайну пôльгу, що посвѣдчаю згôдно зъ правдою и совѣстею. *Фишеръ*,

Ряшѣвъ, дня 21 червня 1886 р. совѣтникъ ц. к. суду.

И. ИГНАТОВИЧЬ

поручає:

певнî и выпробованî средства до выбраня всякихъ плямъ.

	кр.		кр.
АМАНДИНА усуває плямы зъ сокôвъ цукровыхъ, бѣлка, мороженого и т. п. фляконъ . .	25	КОРѢНЬ МЫЛЯНЫЙ бѣлый, служить до праня матерій шовковыхъ, потовщеныхъ и замарганыхъ, пакетикъ по 2 кр. и	04
АПСЕИНА вытягає плямы товстî зъ матерій шовковыхъ барвныхъ	25	МЫЛО ЖОВЧЕВЕ уживаєся до выбираня плямъ старыхъ зъ матерій вовняныхъ, бавовняныхъ и шовковыхъ, кусникъ	25
АЦЕТИНА нищить плямы алькаличнî и мочовî, фляконикъ	25	ОДАЛИНА найлѣпше средство до чищеня мужескои одежи, усуває плямы повставшî зъ пороху, прѣтя, тютюну, молока, пива, кавы, шоколяды, плѣсни, вохкости, сметанки, росолу и т. п. фляконъ . . .	35
БЕНЗОЛИНА выбирає плямы товстî и зъ прѣтя, зъ мази и покосту, фляконикъ малый 20 кр. цѣлый	30	ОКСАЛИНА выбирає плямы зъ атраменту, иржи и крови, зъ паперу и бѣля, фляшка . . .	25
БРАЗИЛИНА, выпранî въ бразилинѣ матеріи чорнî, споловѣлî и поплямленî ôдзыскують первѣстну барву, стають лыскучими и твердыми, пакетъ	08	КВИЛЯЯ, матеріи вовнянî и шовковî, выпранî въ ôдварѣ Квиляи тратять плямы и ôдзыскують свѣжôсть, причѣмъ барва матеріи нѣчо не тратить, пакетъ	06
ЕТИЛИНА усуває плямы на помостѣ зъ фарбъ анилиновыхъ, травы, лякерôвъ, и смолы фл.	25	СПИРИТУСЪ ТЕРПЕНТИНОВЫЙ усуває плямы зъ покосту, олѣю и живицѣ, фляконъ	25
ЯНИНА розпускає плямы чорнî повставшî на шкôрѣ при фарбованю волося, фляконъ .	30	ЗЕМЕЛЬНИКЪ чистить матеріи бѣлî вовнянî зъ замарганя и пороху, пакетъ	20
ЯВЕЛИНА уживаєся до выбраня зъ бѣля барвныхъ плямъ, а именно зъ пива, вина червоного, овочѣвъ, конфитуръ, атраменту и т. п. фляконъ . .	20		
КВАСОКЪ въ лѣсочкахъ уживаєся до чищеня палцѣвъ зъ атраменту, лѣсочка	05		

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3., Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои. Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Сукопницѣ ч. 20, и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2424 8—?

І. & С. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНѢ (BRÜNN)

улиця Фердинанда Ч. 7/d

высылають за послѣплатою:

Сорочки мужескî, бѣлî и кольоровî 1 штука Іа. зр. 1.80 IIа. зр. 1.20

Сорочки робôтничî зъ доброго оксфорду, 3 штуки зр. 2.

Ногавицѣ мужескî, зъ барханту або полотна, 3 пары Іа. зр. 2.50, IIа. зр. 1.80.

Суконнî шапки, для мужчинъ и хлопцѣвъ, 6 шт. зр. 1·20.

Скарпетки мужескî, бѣлî або кольоровî, робленî 6 паръ зр. 1·10.

Скарпетки втягаючî пôтъ, зъ финису шовкового, 12 паръ зр. 1·20.

Пледы до подорожи, 3·50 метрôвъ довгî, 1·60 м. широкî, 1 штука зр. 4·50.

Матеріи на мужескî уборы, новôтнî, 3.10 метрôвъ Іа. зр. 5·50. IIа. зр. 3·75.

Матеріи на иберцигеры, добрî, найновѣйшî барвы, 2.10 метр. зр. 6.

Нормальни сорочки и ногавицѣ, зъ чистои вовны, системъ Єгера, 1 штука зр. 3·50.

Зреформоване нормальне бѣлье, (втягаюче пôтъ) 1 сорочка або 1 ногавицѣ зр. 2.

Бѣлье зъ Gummi, 2 пары маншетôвъ, 2 стоячî и 2 лежачî ковнѣрики зр. 2·50.

Матеріи лѣтнî камгарновî на мужескî уборы, найновѣйшî десенѣ, 6.5 метрôвъ зр. 3.

Сорочки жѣночî, зъ шифону, гафтованî, 3 штуки зр. 2·50.

Сорочки жѣночî, зъ мѣцного полотна зъ зубками 6 штукъ зр. 3·25.

Корсеты пôчвî, зъ шифону, численно прикрашенî, 3 штуки зр. 1·80.

Спôдницѣ, 6 зъ сырого полотна, Chiffon и Rouge 3 штуки зр. 3.

Запаски жѣночî, зъ оксфорду, кретону и сырого полотна 6 штукъ зр. 1·60.

Паньчохи жѣночî, робленî, бѣлî або кольоровî, 6 паръ зр. 1·50.

Паньчохи жѣночî, (втягаючî пôтъ) зъ шовкового финису 6 паръ зр. 1 20.

Намѣтки зъ Mohair-у, у всѣхъ краскахъ 3 штуки зр. 1·20.

Намѣтки зъ Foil-у, краснî десенѣ, 6 штукъ зр. 1 20.

Жакеты лѣтнî Jersey, зъ чистои вовны, у всѣхъ краскахъ 1 шт. гладка зр. 2·50 тамбурована зр. 4.

Хустинки до носа, зъ кольоровымъ краємъ, 1 тузинъ мужескихъ зр. 1·20, жѣночихъ зр. 1.

Взôрцѣ даромъ и франко.

2345 18—26

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ **Иванъ Белей**. — Одвѣчальный редакторъ **Кирило Кахникевичъ**. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка пôдъ зар. К. Беднарского.

Ч. 130. Львôвъ, Пятница 10 (22) червня 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ вôвторокъ и въ вôвторокъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ однои стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes. I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Редакція, Администрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія.

Рукописи звертаються лише на попереднє застереженье.

Реклямаціи неопечатаній вôльній ôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. а. в.

„Post“ о Русинахъ.

Якъ разъ мѣсяць тому минає, коли берлиньска „Post“, звѣстный органъ кн. Бисмарка, помѣстила въ ч. 142 зъ дня 26 мая с. р. статью о Русинахъ на Украинѣ а спеціяльно въ сторонахъ Харкова. Мы помѣстили були ту статью въ дословнôмъ переводѣ, но она не удостоилась прихильности п. прокуратора Гиртлера и ôнъ ѳи сконфискувавъ. Коли теперь згадана статья перебула була прокураторску контумацію а высшій судъ краєвый въ своѣмъ выроку, котрый подаємо на иншôмъ мѣсци, заявивъ, що въ нѣй не можна дочитатися интенцій, забороненыхъ параграфомъ 58 з. к., то подаємо ѳи теперь до вѣдомости нашихъ читателѣвъ. „Post“ пише:

„Зъ кождымъ днемъ росте тутъ цѣкавый етнографично-политичный рухъ. Харкôвъ, одно зъ найбôльше населеныхъ и цвитучихъ мѣстъ, ѳсть осередкомъ Русинôвъ, народу крѣпкого и повного жизненнои силы, котрый не подѣленый такъ якъ гôрскій народы на племена а розсѣвся на широкихъ рôвнинахъ и богатôй краннѣ збитыми масами. Нарôдъ той числить 20 мил. душь и маѳ широкій урожайнѣ просторы зъ рѣками и морскимъ побережемъ. Нарôдъ той въ наслѣдокъ своѳи продуктивности и своихъ запасôвъ ѳсть въ силѣ выживити навѣть армію. Въ середныхъ вѣкахъ сидѣли на тыхъ просторахъ хоробрѣ, воєнно зъорганизованѣ Козаки, котрѣ вправдѣ держались вѣрно православія, але котрыхъ церковь була пресвитеріяльна, пôдчасъ коли Великороссы держались устрою консисторіяльного. Великороссы и Русины, котрыхъ такожь называють Малороссами, належать вправдѣ до одного племени, але обѣ народности дѣлить рôзница бесѣды и ôдмѣнность въ православію. Сотки лѣтъ боровся той нарôдъ въ интересѣ Полякôвъ, котрѣ пролиту кровь ôдплатили чорною невдячностею. А ôдтакъ, якій же интересъ мала Европа журитися тымъ, чи Русинôвъ або Козакôвъ убють Турки, Татаре, Поляки або Москалѣ? Тому то и Европа не знала нѣчого про Русинôвъ а хочь и знала щось, то все хибно. Нѣхто и не думавъ, що тутъ сидить збитыми масами приступный для культуры нарôдъ, котрый въ кровавыхъ борбахъ стративъ свою шляхту а зъ минувшости задержавъ лишь своѳ духовеньство, народнѣ звычаѣ и свою бесѣду. По остаточнôй побѣдѣ Россіи надъ Польщею щезають Русины для политичного и офиціяльного свѣта. Прилученѣ до Россіи, гнетенѣ Поляками, опущенѣ Европою, они не важились и рушитися. Стара ненависть до гордыхъ Полякôвъ, що обходилися зъ Русинами, якъ зъ „невѣрами“ и не допускали ихъ навѣть до польскихъ горожанскихъ правъ державныхъ, тлѣла однакожь дальше. Пôдчасъ коли кождый польскій шляхтичь мôгъ мати въ соймѣ голосъ, то рускій краѣ могли ледви кôлькохъ послôвъ высылати. Рускій воєводы стояли въ достоиньствѣ за послѣднымъ польскимъ шляхтичемъ.

Руска національность спочивала длятого тôлько пасивно въ сельскôмъ людѣ и въ духовеньствѣ. Въ Австріи остаючи пôдъ ѳзунтами и польскою шляхтою, а въ Россіи выкористуваный, нарôдъ той, здавалось, цѣлкомъ пропавъ изъ карты Европы. Въ 1840-выхъ рокахъ руска національность почала ôджывати, особливо-жь сильно выбухла новымъ житьемъ въ мѣстѣ Харковѣ. Зродилась руска литература. „Хахлы“ (коротко стриженѣ), якъ то ихъ Великороссы згôрдливо прозываютъ, розвинули таку на диво велику духову дѣяльность, що Россія мусѣла спôльно зъ Австрією той рухъ спиняти. Для націоналôвъ Русинôвъ настали тяжкій часы. По 1848 роцѣ Русины, котрѣ не хотѣли статись Поляками, взяли сторону Австріи. Але якъ-разъ Австрією тогдѣ малодушно опущенѣ, розбились они — той такъ сильный елементъ, — и одна ѳсть заявилася тотожною зъ Великороссами, другa часть глядала свого спасеня въ буйній Польщи.

Але теперь, въ найновѣйшôмъ часѣ прочась, яко правдива партія національна, ôй належить будучность, такъ партія украиньска (Ukrainer-Partei). Она з весь рускій нарôдъ (das gesammte Russ(m) по сей и по той бôкъ австрійскои границѣ, выписує на своѣмъ прапорѣ національну и политичну програму для того народу, не оглядаючись, що такъ скажемо, анѣ на Россію, анѣ на Польщу, анѣ на..., и глядає охороны Европы.

Тôлько-жь тая партія ѳсть зовсѣмъ ôдмѣнною ôдъ польонофильскои русчины, котра краѣ сягаючѣ по Днѣперъ ôддала будущôй Польщи. Се питанье руске зъ своєю цѣлою и далекою доносимостею заслугує на поважну увагу Европы, котра теперь цѣлкомъ фальшиво концентруєся на Балканѣ. Тутъ же иде о основанье новои держави Кієвскои зъ 19 милiонами мешканцѣвъ, на всходѣ Европы, держави жизненнои и способнои до культуры. Тѣ идеѣ загрѣвають сильно розширену руску партію въ Харкôвщинѣ, и той глубоко сягаючій рухъ зъединавъ собѣ всѣ интелигентнѣ станы рускости. Бажати-бы тôлько, щобы цивилизованый захôдъ Европы принявъ до вѣдомости той многоважный рухъ, про котрый може въ недалекôй будучности богато заговорять и певно не скôнчиться на пустыхъ фразахъ.“

Антисемитизмъ у Вѣдни.

Стремленье противжидôвске, що проявляєся нинѣ въ цѣлôмъ майже свѣтѣ, прибрало у Вѣдни новѣ вже формы и выросло до значеня политично-суспôльнои партіи, зъ котрою треба вже числитись. Партія та здобула собѣ кôлька мандатôвъ въ парляментѣ а въ радѣ мѣста представляє она вже поважну силу, на чолѣ котрои стоить радный Фетеръ.

Що вкôнци и вѣденьскій загалъ не односиться ворожо до антисемитôвъ а противно неразъ демонстраційно иде за ними и оказує имъ свою симпатію, о тôмъ свѣдчать численнѣ факты зъ недавнои ще минувшости, якъ послѣднѣ выборы до рады громадскои на передмѣстяхъ Рудольфсгаймъ, а особливо на Верингъ, де побѣдили антисемиты, дальше величавѣ овациі для Шенерера, демонстрациі при ôдкрытю памятника Маріи Терезы, передъ министерствомъ вôйны и т. д.

Заходило-бъ теперь питанье, яка ѳсть причина того зросту и скрѣпленя антисемитизму у Вѣдни и якій ѳго характеръ. На перше питанье дає ôдповѣдь кореспонденція зъ Вѣдня, умѣщена недавно въ „Schlesische Zeitung“. Першу причину ненависти до жидôвъ становить пôсля гадки кореспондента фактъ, що жидôвскій елементъ розмножився у Вѣдни дуже скоро. Коли въ 1857 припадавъ у Вѣдни одинъ жидъ на 70 жителѣвъ, то вже въ р. 1880 припадавъ одинъ жидъ на 9 до 10 жителѣвъ. По розрухахъ противжидôвскихъ въ Россіи, Румуніи и Угорщинѣ, котрѣ наступили допервa по конскрипціи въ р. 1880 а въ наслѣдокъ котрыхъ богато жидôвъ схоронилось до Вѣдня — збôльшилось у Вѣдни ще бôльше число жидôвъ такъ, що теперь вже припадає тамъ одинъ жидъ на 6—7 жителѣвъ.

Та не само збôльшенье числа жидôвъ въ наддунайскôй столици выкликало и скрѣпило тамъ антисемитизмъ, а головно то, що жиды втиснулись тамъ въ всѣ напрямы житя, опанували всѣ головнѣйшѣ финансово-економичнѣ центры и стремлять заняти всѣ найважнѣйшѣ и найголовнѣйшѣ становиска. Безъ нихъ не обôйдеся нѣяка бôльше финансова операція держави, они отже мають за собою приклоннôсть правительства, въ ихъ рукахъ ѳсть праса, въ ихъ рукахъ банки, всѣ найбôльшѣ конторы, фабрики и другѣ заводы, они горою суть въ цѣлôй торговли. Жиды посѣли цѣлу биржу, на 60.000 торговельщикôвъ ѳсть 50% жидôвъ, они втиснулись взагалѣ до всѣхъ суспôльныхъ и державныхъ институцій и суть навѣть судіями христіянъ. Помежи 370 людьми замельдоваными въ долѣшнôй Австріи яко литераты зъ фаху ѳсть 325 жидôвъ. На 660 адвокатôвъ у Вѣдни ѳсть 350 або 53%, на 360 кандидатôвъ адвокатскихъ 310 або 86% жидôвъ. Въ р. 1855 було на вѣденьскôмъ увиверситетѣ 3173 христіянъ а 2085 жидôвъ, на техницѣ 591 христіянъ а 303 жидôвъ, въ десяти гимназіяхъ вѣденьскихъ 2247 христіянъ а 1174 жидôвъ, въ 24 другихъ школахъ середныхъ 4888 христіянъ а 2262 жидôвъ, въ 146 школахъ народныхъ и мѣйскихъ 64.740 христіянъ а 10.110 жидôвъ. У Вѣдни найлучше высказуєсь неправдивôсть погляду, наче бы жидôвъ можна черезъ стислѣйшѣ ôднοсины зъ ними зъасимилювати зъ мѣсцевымъ населеньемъ. Тутъ жиды, котрѣ здобули собѣ вплывовѣ становиска не стають рôвноуправненымъ членами христіяньскои суспôльности, не уважаються навѣть позôрно частинною народа, середъ котрого живуть, а остають все жидами, сполучеными зъ собою спôльностею окремѣшныхъ интересôвъ и задержують всѣ національнѣ прикметы жидôвского племени.

И тая то захланнôсть стремленье запанувати надъ всѣмъ и всѣми и тая на зыскъ обчислена ексклюзивнôсть ѳсть причиною, що антисемитизмъ у Вѣдни а ôдтакъ и въ другихъ точкахъ, де сила жидôвска даєсь ôдчувати бôльшôй масѣ способнôй зрозумѣти положенье и ставити зъорганизовану опозицію, росте, крѣпиться и набирає поважныхъ формъ.

А зъ того выходить и характеръ нинѣшного антисемитизму а рôвночасно и ѳго рôзница ôдъ давнѣйшихъ прослѣдувань жидôвъ, якихъ память полишилась въ исторіи майже всѣхъ краѣвъ Европы. Давнѣйшій антисемитизмъ була то борба расова а по части и религійна, нинѣшный ѳсть борбою выключно економичною.

Дописи „Дѣла“.

Зъ пôдъ Копычинець.

[Порада адвокатска при помочи факторôвъ.]

Приѣхавши случайно за деякими орудками до Копычинець склалось менѣ почути слѣдующу, майже не до увѣреня пригоду, яка стрѣтила тутешного мѣщанина Илька М. и котру ôнъ бѣдолашный необôзнаный зъ законами, бодай не за дорого оплативъ. Вѣдомо, що Копычинцѣ лежать въ районѣ пасу граничного, про то пôсля законôвъ не вôльно безъ паспорту и замельдованя у ревизора худобы анѣ продати анѣ купити. Згаданѣ тутъ функціонеры мають у насъ по кôлька селъ придѣленыхъ для свого надзору. Хочь тая постанова вже ôдъ довшого часу заведена, то случаѣвъ переступленя ѳи по нинѣшный день дуже богато, а дѣѳсь то мало коли зô злои волѣ а лишь просто зъ незнаня закона. Що бôльше, такій провины судяться ажь въ судѣ окружнôмъ въ Тернополи а не въ повѣтовыхъ судахъ. Що то за перестрахъ для бѣдного селянина, коли ôнъ отримає зъ окружного суду вôзванье, щобы ставився, можна собѣ представити. Думає неразъ бѣдолашный: Пропала корова, скоро тамъ въ трибуналѣ засудять!

Таке то лихо стрѣтило и нашого Илька. Ôнъ одержавъ завôзванье до Тернополя на 28 мая до розправы за провину зъ § 9, зак. зъ 29 лютого 1880 ч. 37 з. д. Пôсля акту обжалованя провинився ôнъ тымъ, що пару волôвъ перепровадивъ безъ паспорту до Хоросткова. За такій провины засуджують звычайно ôдъ 1 до 2 зр. Бували случаѣ, що обжалованій не ставились на терминъ а просто лишь надôслали кару. Коли Илько М. явився передъ судомъ въ Тернополи, обступила ѳго товпа покутныхъ писарѣвъ и факторôвъ, що цѣлый день судъ въ облозѣ тримають. Писарѣ тѣ и факторы обѣцюють звычайно завести завôзваного до суду селянина до якогось доброго адвоката, щобы той давъ ѳму раду. Тѣ факторы завели отже Илька М. до двохъ адвокатôвъ, що ведуть спôльну канцелярію а котрыхъ жиды называють Абели и Шнабели. Адвокаты, взявши до рукъ актъ обжалованя, почали надроблятн минамн, мовь то дуже замотана справа, и зъ милосердія лишь надъ бѣднымъ чоловѣкомъ казали черезъ фактора зложити собѣ 5 зр.

Слѣдуючого дня на терминѣ не появився жаденъ зъ нихъ, лишь заступивъ ихъ якійсь Шварцъ, що назвавъ себе депендентомъ. Шварцъ нѣчого не промовивъ, бо и не було що говорити лишь кару заплатити. Выйшовъ Илько якъ опареный зъ розправы, де придивився, то подôбныхъ ѳму виновникôвъ було богато а жаденъ и шелюга адвокатови не заплативъ а власною обороною таку саму кару собѣ выборовъ. Пожалився нашь сердега, що ѳго жиды обдерли, отже якійсь мудрѣйшій селянинъ порадивъ ѳму запôзвати покутныхъ писарѣвъ. Та ба, при розправѣ показалося, що то правдивѣ адвокаты а яко для такихъ, така заплата не за высока. Чому то отже нашѣ люде не удаються до своихъ адвокатôвъ! Христіянинъ адвокатъ бувъ-бы въ повысшôмъ случаю пояснивъ, що тутъ не треба адвоката, лишь щиру правду высказати. А коли-бъ вже и потреба було, то въ Тернополи суть два адвокаты Русины и до нихъ повинiй тѣ люде удаватися по правну пораду.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Комисія для справъ заграничныхъ угорскои делегаціи выготовила вже своѳ справозданье и выхвалює въ нѣмъ вельми союзъ зъ Нѣмеччиною. Комисія взываѳ делегацію, щобы она высказала гр. Юл. Андрассому повне признанье, за то що ôнъ той союзъ заключивъ а гр. Кальнокому за то, що ôнъ союзъ укрѣпивъ.

Въ справѣ звѣстнои промовы д-ра Смольки при згадцѣ о смерти цѣсаря Вильгельма въ австрійскôй делегаціи помѣстивъ „Fremdenblatt“ слѣдующу оповѣстку: „Одинъ уступъ промовы президента австрійскои делегаціи д-ра Смольки, котрый звучать: „Чи мавъ ôнъ може покутувати за провины, котрымъ зарадити не було въ ѳго силѣ“ выкликавъ въ вѣденьскôй прасѣ и въ прасѣ нѣмецкои державы якесь невдоволенье и численнѣ коментарѣ. Д-ръ Смолька уповаженивъ насъ заявити, що ôнъ зовсѣмъ не мавъ на гадцѣ робити комусь небудь якихъ небудь закидôвъ и не хотѣвъ нѣкого оскорбити. Д-ръ Смолька думаѳ, що вже взгляды на ѳго промовы о цѣсарю Вильгельмѣ и цѣсарю Фридриху, котрѣ ôнъ выголосивъ бувъ зъ щирою сердечностею, могли були не допустити до того, щобы слова тѣ ставити въ звязь зъ тенденціями и голосами деякихъ органôвъ, що выкликали справедливе негодованье и котрыхъ ôнъ такожь не похваляє. Д-ръ Смолька якъ разъ пôдносивъ въ всѣхъ своихъ промовахъ о цѣсарю Вильгельмѣ и цѣсарю Фридриху а ôдтакъ и въ промовѣ до цѣсаря при ôдкрытю делегацій нѣмецкій союзъ яко найцѣннѣйшій здобутокъ. Отже и се критичне мѣсце выплывало лишь зъ загального чувства людскости. Коли бъ отже ѳму конче хотѣвъ хтось пôдсунути якесь значенье политичне, то всежь таки не треба-бы думати, що австрійскій патріотъ, посивѣвшій въ политичнôмъ житю, згадуючи давнѣ лѣта, выступає теперь вызываючо.

——

На офиціяльне торжество ювилею хрещеня Руси въ Кієвѣ робляться великѣ приготовленя; сподѣваються тамъ такожь приѣзду богато гостей зъ заграницѣ. „Правит. Вѣст.“ каже, що на се торжество приѣде такожь румуньскій митрополитъ зъ 4 епископами, чорногорскій епископъ Иларіонъ и кôлькохъ достойникôвъ церковныхъ зъ Болгаріи. Всѣ однакожь православнѣ представителѣ зъ заграницѣ будуть приймати лишь яко гостѣ, а не въ характерѣ депутацій. Урядова газета россійска хоче очевидно симъ заявленьемъ ôдняти вже за здалегôдъ сему торжеству въ Кіевѣ характеръ политичныхъ манифестацій. — До Варшавы приѣхавъ дня 17 с. м. вел. кн. Николаєвичь и бувъ на инспекціи артилеріи, а ôдтакъ оглядавъ всѣ форты около Варшавы и крѣпости въ Модлинѣ и Люблинѣ. Взагалѣ въ сферахъ войсковыхъ панує теперь великій рухъ, бо сподѣваються тутъ приѣзду вел. кн. Володимира, брата царя, котрый перебуде въ Варшавѣ кôлька недѣль. — Праса россійска ѳсть вельми озлоблена на гр. Кальнокого за ѳго осудъ въ спôльныхъ делегаціяхъ, а выступаючи остро противъ него наже, що фактичный станъ доказує найлѣпше, що Австрія выкористала дѣйстно для себе здобутки россійского оружія. — Пôсля вѣстей зъ Лондону мавъ царь ôдкинути жаданя министра вôйны, щобы ѳму дати ôдповѣдный кредитъ на подвоѳнье баталіонôвъ резервовыхъ и заявивъ, що таке збôльшенье арміи сталось-бы великимъ тягаромъ для финансôвъ державы, а теперѣшна ситуація политична зовсѣмъ не вымагає того, щобы братися ажь до такъ далеко сягаючихъ средствъ.

——

Вступленье на престолъ цѣсаря Вильгельма II. нотифікують у Вѣдни ген. Вальдерзе, въ Петербурзѣ ген. Папе, въ Римѣ ген. Шльотгаймъ, въ Ватиканѣ о. Лихновскій, въ Атинахъ ген. Деренталь, въ Букарештѣ и Бѣлградѣ ген. гр. Шлифенъ, а въ нѣмецкôй радѣ звязковôй самъ кн. Бисмаркъ. — Въ теперѣшнôмъ переходовôмъ станѣ Нѣмеччины грають, якъ майже всюды въ такихъ случаяхъ, непослѣдну ролю всѣлякій вплывы, заходы и интриги, то-жь не дивниця, що кождый майже день приносить намъ якісь новѣ вѣсти о важныхъ змѣнахъ въ Нѣмеччинѣ и о внутрѣшнôй борбѣ якъ поодинокихъ партій такъ и личностей. Що до змѣнъ, то доносять до „Fremdenblatt-у“ зъ добре поинформованого жерела, що всѣ поголоски о змѣнѣ системы и осôбъ въ нѣмецкихъ министерствахъ суть зовсѣмъ безъосновнѣ. Особливо ôдноситься то до министра Фридберга, о котрôмъ розпущено вѣсть, що подався до димисіи. Такожь и въ дипломатіи не настане нѣяка змѣна. Що ôднοсины Нѣмеччины до заграницѣ не змѣняться, выходить зъ того, що управителемъ нѣмецкои политики останесь и дальше кн. Бисмаркъ. Анѣ въ ôднοсинахъ до Россіи анѣ до Франціи не настане нѣяка змѣна. Кн. Бисмаркъ говоривъ свого часу, що самою любвою не довѣвъ до нѣчого зъ Россією и що мусить станути на становищи чоловѣка, що дивить лишь, щобы зробити интересъ. Становище се займає и нинѣ верховна управа нѣмецкои политики. Послѣдна воля цѣсаря Вильгельма I., котрый поручивъ теперѣшному цѣсареви жити въ дружбѣ зъ Россією, принесе хосенъ нѣмецко-россійскимъ ôднοсинамъ, але личнѣ ôднοсины теперѣшныхъ монархôвъ не змѣнять нѣчого въ основнôмъ характерѣ теперѣшнои политики Нѣмеччины. Що-до Франціи, то политика Нѣмеччины буде имовѣрно такъ само выжидаюча якъ була и доси. — Кн. Бисмаркъ занедужавъ знôвъ на нервы и то було причиною, що ôнъ не бувъ на похоронѣ цѣсаря Фридриха. Самъ цѣсарь Вильгельмъ жадавъ ôдъ него, щобы не бравъ участи въ похоронѣ. — Що-до обсадженя теки въ министерствѣ по Путкамерѣ, то рѣчь ще

незвѣстна, якъ она закôнчиться. Зъ однои стороны кажуть, що цѣсарь Вильгельмъ самъ переговорювавъ зъ Цедлицомъ и настававъ на него, щобы ôнъ вступивъ до кабинету, а зъ другои стороны доносять зновь, що Цедлицъ рѣшучо ôдмовивъ и въ наслѣдокъ того выплинула кандидатура министра державного Ахенбаха.

——

Пôдъ враженьемъ вѣсти о смерти нѣмецкого цѣсаря не звернено увагу, якъ належало, на важну манифестацію въ Марсиліи въ користь удержаня мира, котра ôдбулася тамъ минувшои недѣлѣ. Французкій президентъ министрôвъ, Фльоке, приѣхавъ бувъ зъ своимъ товаришемъ, министромъ финансôвъ Пейталемъ, до Марсиліи, щобы тутъ взяти участь въ торжествѣ, устроюванôмъ добродѣйнымъ товариствомъ. Жителѣ Марсиліи приняли министрôвъ зъ великимъ ентузіязмомъ, а мин. Фльоке уважавъ за ôдповѣдне заразъ при повитаню на двôрци пôднести правдиво домократичне успособленье жителѣвъ Марсиліи и сказавъ имъ: „Марсильска рада муниципальна поставила своєю програмою окликъ правительства республики: „Помиренье и честнôсть“, котрй суть условіями кождого политичного и суспôльного погляду.“ Пôзнѣйше мавъ Фльоке два разы нагоду, разъ при принятю тѣла консулярного, а другій разъ передъ депутаціями зъ департаменту и мѣста заявити миролюбивôсть французкои республики. Особливо передъ депутаціями заявивъ ôнъ, що французке правительство веде лишь мирну политику заграничну и що несправедливо єго обжалôвують, будьто-бы оно бажало вôйны; та-жь оно прецѣ приготовлює межинародну выставу. Цѣкавй суть такожь слова французского президента кабинету о прасѣ при повитаню марсильскихъ журналистôвъ. Праса — сказавъ Фльоке — єсть могучимъ голосомъ краю и я нѣколи не забуваю, що и я старый журналистъ. Я завсѣгды щасливый, коли можу лишь ще тѣснѣйше заключити ту звязь, яка сполучає мене зъ прасою. Характеристичнымъ зъ марсильскихъ манифестацій єсть такожь и то, що предсѣдатель рады громадскои въ Ля Сіота промовлявъ дуже остро противъ булянжерôвскихъ агитацій и въ енергичныхъ словахъ высказався противъ всякихъ змаганъ завести на ново особисту власть въ республицѣ. — Праса француска оцѣнює манифестъ нѣмецкого цѣсаря до пруского народу пôсля того, якъ до якого табору належить. Монархичнй газеты французкй хвалять манифестъ цѣсаря, а радикальнй высмѣвають „побожнôсть“ манифесту. „Figaro“ пише о манифестѣ такъ: „Монархъ, котрого идеаломъ єсть армія, може такожь подумати и о вôйнѣ. Мимо того однакожь єсть дуже неимовѣрнымъ, щобы мали выбухнути якйсь новй межинародній запутанины, бо новый цѣсарь мусить насамперед привыкнути до своєи власти и взяти добре въ свои руки всѣ нитки правительства.“ „Autoritetе“ Касаняка называє манифестъ актомъ сентиментальнымъ и безъ значеня политичного.

——

Софійскій кореспондентъ вѣденьскои „N. fr. Presse“ розговорювавъ передъ кôлькома днями зъ президентомъ болгарского собранія и доносить до згаданои газеты, що Тончевъ такъ єму сказавъ: Ситуація въ краю єсть знаменита; всюды спокôй и порядокъ а опозиційнй елементы не мають анѣ силы анѣ значеня. Але спокôй и порядокъ не дають ще намъ достаточнои поруки для нашого самостôйного существованя. Ôдъ кôлькохъ вже лѣтъ боронимо мы интересôвъ нашои ôтчины а такожь и Европы, за котрои радою мы увôльнилися ôдъ вплыву Россіи. Теперь мы не думаємо о поправленю нашихъ ôдносинъ до Россіи. Европа дає намъ моральну пôдмогу въ борбѣ противъ Россіи; але теперь потребуємо мы матеріяльнои помочи. Я дивуюся, що въ Австріи, котра тутъ найбôльше интересована, ôдмовляють намъ позички; безъ позички буде могло наше правительство що найбôльше ще рôкъ або два существувати. Нашь край потребує амеліорацій и має такожь зъобовязаня супротивъ Европы и Туреччины. — До тои самои газеты доносять такожь, що справа Попова не станесь причиною кризы, хочь въ кабинетѣ нема згоды що-до неи. Всѣ министры пристали-бы однакожь на то, щобы Попова помилувати. Князь має зъѣхатися зъ Стамбуловомъ въ Всхôднôй Румеліи и тамъ залагодить ту справу. Якъ вже звѣстно, ôдправилося въ софійскôй соборнôй церквѣ на розпорядженье князя заупокôйне богослуженье за цѣсаря Фридриха а князь и єго мати выслали були кондоленційнй телеграмы до Берлина. „Pol. Corr.“ доносить отже теперь, що цѣсарева Викторія и княгиня Майнингска прислали князеви Фердинандови и княгинй Климентинѣ въ ôдповѣди за то сочувство свою подяку.

НОВИНКИ.

— **Въ справѣ конфискаты „Дѣла“**, ч. 109 зъ дня 16 (28) мая с. р. одержали мы ôдъ львôвского высшого суду краєвого слѣдуюче рѣшенье: Riszajuczy sprawozdanie ck. suda krajewoho z 3 czerwnia 1888 Cz. 10154 na zażałenie c. k. prokuratora wid riszenia z 3 czerwnia 1888 Cz. 10154, kotorym widmowłeno zatwerdżenia konfiskaty N-r 109 Diła za artykuł pid napysom: „Post o Rusynach“, postanowyw c. k. sud krajewyj wyższyj, po wysłuchaniu c. k. Nadprokuratora zażaliniu odmowyty i riszenie zaczepłene zatwerdyty, poneże artykuł zakwestyonowanyj tilko w zahalnych pohladach zwertaje uwahu Europy na ruch etnograficzno-politycznyj meży Rusynamy na Ukraini i ne można w nym doczytatyś intencyi zboronenych: §. 58 z. k. O tij decyzyi c. k. sudu krajewoho wyższoho zapawszoj na dni 12 czerwnia 1888 Cz. 14175 zawidomlaje sia redakcyu „Diło“. — C. k. Sud krajewyj karnyj, Lwiw, dnia 16 czerwnia 188⁸. — *Poglies.*

— **Зъ Яворова пишуть намъ**: Испыты зъ II. пôвроку школьного въ дѣвочôмъ воспиталищи инокинь Василіянокъ ôдбудуться дня 12 н. ст. липня и розпôчнуться о год. 7½ рано соборовымъ богослуженьемъ, на котрôмъ спѣвати-ме хоръ воспитанниць пôдъ управою п. Коновальця, учителя спѣву. — По укôнченю наукъ розпочинаємо будову заведеня, а що кошты будовы великй а призбираный на сю цѣль капиталъ за малый, проте ôдзываємося зъ просьбою до нашихъ патріотôвъ, щобы допомогли довести се такъ важне дѣло чимъ скорше до кôнця.

— **Огнѣ.** Зъ Жовкôвского пишуть намъ: Дня 17 н. ст. червня о год. 2 зъ полудня займився огонь въ Скварявѣ и згорѣло пять селяньскихъ господарствъ зъ всѣми забудованями. Шкода доходить до 3000 зр. При тôй нагодѣ треба згадати, що банкъ Славія ôддавъ своє заступництво въ Жовкви жидови, такъ мовь-бы вже не можна знайти якого честного христіянина. — Въ Малчичахъ, пов. городецкого, згорѣло дня 13 н. ст. червня передъ полуднемъ 21 хатъ и забудовань господарскихъ. — Въ Городенцѣ займився огонь дня 18 н. ст. червня въ домѣ жида Мойсея Клюнка и згорѣли по при него ще два сусѣдній домы. Дôмъ, зъ котрого огонь займився, бувъ убезпеченый по-надъ вартôсть въ якômсь заграничнôмъ товариствѣ, тому пôдозрѣвають, мовь-бы ôнъ самъ пôдпалився.

— **Надпрокураторъ п. Зданьскій** повернувъ зъ Вѣдня. „Kurj. Lw.“ пише про єго подорожь такъ: У Вѣдни принимали п. Зданьского министры Пражакъ и Земялковскій вельми привѣтливо. П. Зданьскій переконавъ ихъ, що повага галицкого судôвництва доконче вымагає, щобы въ справахъ пôднесеныхъ посл. Пернерсторферомъ, зарядити якъ найточнѣйше доходженье судове. Такожь промовлявъ ôнъ за тымъ, щобы въ Галичинѣ побôльшити число урядникôвъ судовыхъ и полѣпшити ихъ матеріяльный станъ. Въ тôй справѣ зложивъ мабуть п. Зданьскій въ министерствѣ докладно обробленe письмо пропамятне.

— **Въ Перемышли** ôдбулись дня 20 н. ст. червня V. загальнй зборы „Кôл-окъ“ рôльничихъ. Газеты польскй зъ жалемъ пôдносять, що на тыхъ зборахъ дуже мало зôбралось селянъ и що видно, мовь-бы не було вже охоты и прихильности мѣжь народомъ до тыхъ „кôл-окъ“. Справозданье высказує 13.105 членôвъ звычайныхъ и 245 пôдпомагаючихъ, а мимо того ледви сотка зъѣхалася на зборы въ Перемышли. Преосв. еп. Ступницкій бувъ такожь на сихъ зборахъ.

— **Рада мѣста Львова** порѣшила на вчерашнôмъ засѣданю побôльшити платню урядникôвъ магистрату львôвского ôдъ 1 жовтня с. р.

— **Совѣтникъ двору Сплавиньскій**, дôставъ вчера пораженя апоплектичного въ бюрѣ министерства правосудія.

— **Вправы кôнницѣ I корпусу** (краковского) ôдбудуться надъ Сяномъ ôдъ 3 до 15 вересня. На вправахъ буде пять полкôвъ кôнницѣ и одна дивизія батеріи кôннои (ч. 1).

— **Непокоє мѣжь войскомъ въ Константинополи.** Дня 11 н. ст. червня, въ свято байраму, обставлено вояками турецкими дорогу, котрою мавъ ѣхати султанъ до мошеѣ Бешикташь. При уставленю воякôвъ станувъ гвардейскій полкъ Альбанцѣвъ побôчь арабского и одинъ Арабъ, не знати по якôй причинѣ, торкнувъ лôктьемъ Альбанця таще и словами обидивъ. За то вдаривъ Альбанець Араба въ лице. Розлюченый Арабъ вдаривъ такъ сильно Альбанця кольбою, що сей повалився на землю. Були-бы дальше билися, коли дали знати, що султанъ ѣде, тому и успокоились. По торжествѣ ôдôйшли полки до своихъ касарень. Касарнѣ тыхъ полкôвъ находяться недалеко ôдъ парку султаньскои палаты Ильдізъ-кіоску. На другій день байраму выйшли всѣ вояки альбаньского полку въ повнôмъ уоруженю, щобы пômстити обиду свого товариша. До 1000 воякôвъ стануло передъ ôкна касарнѣ арабского полку и почали стрѣляти. Арабы зô своєи стороны такожь стрѣляли и выпали зъ касарнѣ. Бійка перемѣнилась въ дѣйстну битву, а деякй стрѣлы понеслись ажь до султаньскои палаты. Надбѣгла кôнниця и пѣхота зъ иншихъ полкôвъ и ледви имъ удалось утихомирити бійку. Сорокъ воякôвъ погибло на мѣсци и шѣстьохъ тяжко ранено. Султанъ, дôзнавшись о тôмъ, выдавъ наказъ, щобы полковника Альбанцѣвъ сейчасъ вывезти кораблемъ на выгнанье, такожь и цѣлый полкъ альбаньскій має розвязатись. Цѣле се приключенье старались власти задержати въ тайнѣ, а деякихъ, що публично о тôмъ говорили, увязнено.

— **Sub auspiciis imperatoris.** Сего року по разъ першій дозволивъ цѣсарь слухателеви теологіи въ университетѣ вѣденьскôмъ зложити промоцію sub auspiciis imperatoris. Августъ Фишеръ-Colbrie цѣлу гимназію перейшовъ зъ ôдзначеньемъ, такъ само здавъ испытъ зрѣлости а всѣ кольквія университетскй зложивъ зъ еминенціею. Фишеръ єсть родомъ зъ Вѣдня. Торжество промоціи має ôдбутись дуже величаво.

— **Въ Букарештѣ** згорѣла дня 17 н. ст. червня менажерія Бравна. Коло год. 6 зъ полудня рознѣсся окликъ „горить“ а люде що, довкола стояли, побачили великій стовпъ огню и дыму по-надъ дахомъ менажеріи. Настала страшна сцена. Замкненй въ зелѣзныхъ клѣткахъ звѣрята почали рватись и страшенно ревѣти, народъ чимъ скорше утѣкавъ, боячись, щобы якій звѣръ не вырвався и не напавъ на нихъ. Властитель и служба менажеріи бѣгала довкола въ розпуцѣ и просили о помôчь; дарма, всѣ боялися приступити до гашеня огню и огонь забиравъ одну клѣтку за другою. До годины выгорѣло все до тла, спалилось 7 львôвъ, тигръ, аґуаръ, бѣлый медвѣдь и богато иншихъ, дуже гарныхъ та рѣдкихъ звѣрятъ. При менажеріи були такожь фигуры восковй. Шкода выносить 100.000 зр. и не була убезпечена. Огонь займився ôдъ лямпы нафтовои, що пукла.

— **Дрôбній вѣсти.** Громада Унѣвъ, пов. перемышляньского, одержала ôдъ цѣсаря 50 зр. пôдпомоги на будову школы. — У Вѣдни ôдбулось вчера торжест. перенесенье мощей Бетовена зъ кладовища въ Веринґъ на центральне кладовище вѣденьске. — Въ Кливодинѣ коло Кôцманя зарубавъ чоловѣкъ свою жѣнку на смерть сапою. Повертаючи зъ поля, поступили они до коршмы и почали напиватися. Жѣнка тягла свого мужа до дому, а коли ôнъ не хотѣвъ слухати, почала єго проклинати. Тогдѣ хопивъ ôнъ сапу и зарубавъ жѣнку на смерть. Кажуть, що ôнъ утѣкъ въ лѣсъ и тамъ повѣсився. — Въ Грацу засуджено на смерть черезъ повѣшенье 45-лѣтню женщину, Анну Капусъ, за се, що утопила въ рѣцѣ Муръ своє 6-мѣсячне дитя.

Телеграмы „Дѣла“.

Пештъ 22. червня. Рескриптомъ цѣсарскимъ ôдрочено угорскій парляментъ ажь до дня 15. жовтня с. р. — Тисса повѣдомивъ палату, що цѣсарь Вильгельмъ II. поручивъ зложити палатѣ подяку за кондоленційну телеграму по причинѣ смерти єго батька.

Вѣдень 22. червня. Министеръ Ґавчь має въ липню выѣхати на инспекцію школъ промысловыхъ на Моравѣ.

Вѣдень 22. червня. „Fremdenblatt“ доносить, що кн. Бисмаркъ выславъ до гр. Кальнокого письмо, въ котрôмъ дякує д-ру Смольцѣ за єго згадку про смерть цѣсаря Фридриха въ австрійскôй делегаціи.

Берлинъ 22. червня. Прускій соймъ скликаный на день 27. червня. „Nat. Ztg.“ доносить, що кн. Бисмаркъ, згадуючи въ радѣ звязковôй про смерть цѣсаря Фридриха, зазначивъ зъ вагою, що ситуація єсть мирна и що ôнъ и дальше буде держатися дотеперѣшныхъ засадъ въ внутрѣшнôй и заграничнôй политицѣ Нѣмеччины.

Лондонъ 22 червня. Бюро Райтера доносить, що Стенлей не погибъ, лишь єсть тяжко раненый и стративъ трету часть своихъ людей.

Римъ 22. червня. Пôсля „Diritto“ мавъ италійскій король постановити выѣхати до Берлина на коронацію нѣмецкого цѣсаря.

Надôслане.

Аптика **РУКЕРА** у Львовѣ
поручає 2460 145—?
росу красоты и всякй косметики такъ черезъ мене якъ и иншй фирмы поручань.

Ученикъ зъ V. кл. гимназ. глядає лекціи на часъ вакаційный. — Адреса: Калинъ въ Чортôвци п. Обертинъ. 2500 1—3

Etablissement Ronacher
Вѣдень, I., Seilerstätte.
Властитель и директоръ: **Антôнъ Ронахеръ.**
Що дня:
Великй представленя всесвѣтныхъ артистôвъ.
Лише знатности найпершои ранги.
ГОТЕЛЬ
положеный въ серединѣ мѣста
Елегантнй зъ всякимъ новôтнымъ комфортомъ устроєнй **комнаты**, почавши ôдъ 1 зр. 50 кр.
Знаменита реставрація и каварня. — Зимнй и теплй купелѣ.
2498 **Телефонъ. — Електричне освѣтленье.** 3—15
Адреса для телеграмôвъ: *Готель Ронахера.*

Цѣс. кор. упривилеєвана
Рафинерія спиритусу
И ФАБРИКА ОЦТУ
ЮЛІЯ МИКОЛЯША
у ЛЬВОВѢ
выробляє
НАЙЧИСТѢЙШІЙ СПИРИТУСЪ
здалый для панôвъ аптикарѣвъ, фабрикъ ликерôвъ и т. п.
2316 котрый продає 59—?
по цѣнахъ умѣренныхъ.
Поручає такожь найлѣпшого рода горѣвки, ликеры и розолисы.

Неомыльне средство
на выгубленье нагнѣткôвъ, бородавокъ и иншихъ подôбныхъ наростей шкôрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.
Цѣна флякону 50 кр.
Встрикненье и капсулки
зъ ростины „MATICO“
въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство
поручає Аптика
К. КРИЖАНОВСКОГО
у ЛЬВОВѢ.
Цѣна фляшки встрикнень 40 кр.
2374 *Капсулокъ 80 кр.* 35—?

На преміи.
РУСКЕ ТОВАРИСТВО ПЕДАГОГИЧНЕ
у Львовѣ (Народный Дôмъ)
продає слѣдуючй свои выданя:
1) Хемія Роское-Шухевича 40 кр.
зъ пересылкою . . . 45 „
2) Вязанка желаній В. Лучаковского 10 кр. зъ перес. 12 „
3) Читанка для молодѣжи книжочка I. 10 кр. зъ перес. 12 „
въ хорошôй оправѣ . . 22 „
4) Читанка для молодѣжи книжочка III. 10 кр. зъ перес. 12 „
въ хорошôй оправѣ . . 22 „
5) Читанка для молодѣжи книжочка IV. 10 кр. зъ перес. 12 „
оправна . . . . 22 „
6) Малый Робинзонъ зъ образками, оправный . . 40 „
зъ пересылкою . . . 45 „
Товариство продає тй всѣ выданя лишь за готовй грошѣ. Книгарнямъ дає при тôмъ 25% рабату. Членамъ товариства дається 15% рабату. Хто купує за суму низше 5 зр. не дôстає нѣякого рабату.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЬ
поручає
выпробованй и певнй средства косметичнй,
ôдзначенй 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипльомами признаня.
Олѣйокъ таниновый, взмôцняє и пôдпомагає волосю рости. Фляконъ 50 кр.
Помада хинова взмôцняє корѣнцѣ волоси и запобѣгає выпадати волосю. — Слоикъ 80 кр.
Вода атеньска, до змываня волоси, запобѣгає творитися парплямъ, ôдсвѣжує, робить тревалыми барву и полыскъ, — Фляконъ 80 кр.
Олѣйокъ хино-таниновый. Дѣлає знаменито **на корѣнцѣ волося** и на **порôсть волося.** Въ случаяхъ де въ наслѣдокъ недуга выпало волосье, выказавъ вельми цѣлюще дѣланье. Вже по ужитю одной фляшки можна добачити порôсть. — Цѣна 1 зр. 20 кр.
Есенція мятова до полоканя устъ, кромѣ приємного, скрѣпляючого смаку и запаху, дуже користно **дѣлає на ясла и зубы.** Фляконъ 50 кр.
Порошокъ ростинно-алькаличный, **до чищеня зубôвъ.** Надає перлову бѣлôсть, ôддаляє камѣнь и квасы, котрй наводять бôль и порохнавѣнье зубôвъ. Пуделко 30 и 60 кр.
Віолинъ средство противъ прѣтя рукъ и пахъ. Фляконъ 50 кр.
Пудеръ салицилевый пвотивъ прѣтя и ôдпаренямôгъ. Пуделко 60 кр.
Оцетъ десинфекційный, сильно ôдвоняючій и ôдсвѣжаючій воздухъ, уживаный въ бюрахъ, коридорахъ и до скрапляня одежи. Фляконъ по 50 кр.
Оцетъ тоалетный, до натиранья губы тѣла, полоканя и до ôдсвѣжаня воздуха. — Фляконъ по 50 кр. и 1 зр.
Оцетъ комнатный до каджения. — Фляконъ по 50 кр.
Брилянтина єсть найлѣпшимъ средствомъ до гарного уложеня и консервованя бороды и набородôвъ. — Фляконъ 50 кр. 2424 10—?
Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3., Готель Европейскій и ул. Галицка рôгъ Валовои. Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницъ ч. 20, и въ ЧЕРНôВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2.

Пошукованя посадъ, оголошеня продажи,
пошукованя спôльникôвъ
и всѣ иншй оголошеня для всѣхъ австро-угор. якъ такожь для всѣхъ заграничныхъ газетъ и фаховыхъ часописей залагоджує **найтанше, найскорше и въ ôдповѣдный способъ по оригинальныхъ цѣнахъ** експедиція апонсôвъ:
RUDOLF MOSSE
Wien I. Seilerstätte 2.

Появився уже
РУСКЙ СПѢВАНИКЪ
уложеный черезъ Костя Панькôвского, а накладомъ „Товариства Просвѣты“. Мѣститъ въ собѣ въ 9-ти аркушахъ бôльшихъ на велиновôмъ паперѣ 255 пѣсень на 288 сторонахъ Пѣсни тй суть то перлы поезіи руско-украинськои найвыдатнѣйшихъ нашихъ поетôвъ, якъ Шевченко, Федьковичь, Млака, Гушалевичь, Маркіянъ и Володимиръ Шашкевичъ и премногй найдобрнѣйшй народнй пѣсни. Найзнаменитшй рускй композиторы уложившй до нихъ музику суть по правôй сторонѣ пѣсень пôдписаній. Цѣна 40 кр., оправный 50 кр. на пересылку 5 кр. — При закупнѣ 10-ти примѣрникôвъ въ канцеляріи Товариствъ дається 20% рабату. Набути можна ихъ такожь по всѣхъ книгарняхъ Галичины и Буковины.
3237 10-

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ **Иванъ Белей.** — Одвѣчальный редакторъ **Кирило Кахникевичь.** Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка пôдъ зар. К. Беднарског

Ч. 131. Львôвъ, Субота 11 (23) червня 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ вôвторокъ и въ вôвторокъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надослане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австрiи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Редакція, Администрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія.

Рукописи звертаються лише на попереднє застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. а. в.

Фискализмъ а нашй читальнѣ.

Нема въ свѣтѣ краю, въ котрôмъ бы скарбъ державный вымагавъ такихъ жертвъ ôдъ жителѣвъ державы, якъ въ Австрiи. Фискализмъ австрiйскiй звѣстный на цѣлый свѣтъ, а жителѣ Австрiи мають нагоду въ кождôй майже хвили житя ôдчувати тяжку єго руку. Тягаръ фискализму стає тымъ бôльше невыносимымъ, що цѣле скарбове законодавство представляє у насъ непроходимый лябиринтъ. Складаєсь оно зъ самыхъ провизоричныхъ, дуже рôзнородныхъ, неразъ прямо собѣ противныхъ законôвъ и розпоряджень, котрыхъ не зôбрано доси нѣгде въ одну цѣлôсть або въ одинъ зôбрникъ, такъ що нинѣ не то вже загалъ, але навѣть скарбовый урядникъ не може повеличатись знаньемъ всѣхъ бодай головнѣйшихъ скарбовыхъ законôвъ а знає ихъ лишь въ певнôмъ однôмъ напрямѣ, въ котрôмъ спеціяльно трудиться въ урядѣ. Неяснôсть и суперечнôсть законôвъ дає низшимъ скарбовымъ урядамъ иногдѣ можнôсть и нагоду вымѣрювати престацiи въ хосенъ скарбу тамъ, де они не належаться; появы такй походять иногдѣ зъ фальшиво понятои урядовои ревности, а часто такожь зъ браку означеня въ самôмъ законѣ границь єго предметового примѣненя. Зъ-ôдси походить то, що у насъ ôдклики ôдъ скарбовыхъ рѣшень сталисъ правиломъ; кождый ôдкликуєсь и кождому майже удаєсь хочь трохи щось урвати, а то доказує, що низшй власти вымѣряють майже правильно за высокй або и зовсѣмъ неналежнй престацiи. Що такiй станъ не причиняєсь надто до скрѣпленя довѣрiя публики до скарбовыхъ законôвъ, то рѣчь бôльше якъ певна.

Тяжка рука австрiйского фискализму неразъ вже болюче дôткнула нашй читальнѣ. Длячого низшй власти скарбовй такъ любо и охотно обтяжують тй чисто гуманитарно-науковй розсадники народнои просвѣты такими обовязками, котрй не знаходять въ дѣйстности оправданя въ обовязуючихъ законахъ, чи причиною того сама лишь хибна интерпретацiя законôвъ, чи може и другй ще якй обставины, то лишимо на разѣ въ формѣ непорѣшеного проблему. Фактомъ єсть однакъ, що ôдъ часу до часу злѣтають на нашй читальнѣ нежданно наказы платничй, опертй на постановахъ, що зовсѣмъ не ôдносяться до читалень, и сѣють переполохъ мѣжь читальниками, ôдстрашують ôдъ участи въ читальняхъ и спиняють такимъ способомъ розвôй народнои просвѣты.

Не минуло ще два роки, якъ нашй уряды податковй велѣли платити нашимъ читальнямъ зовсѣмъ безпôдставно еквивалентъ, нинѣ накладають скарбовй власти на читальнѣ новый тягаръ а именно велять имъ платити ôдъ статутôвъ належитôсть въ сумѣ 2 зр. а. в.

Намъ прислано кôлька наказôвъ платничихъ, выданыхъ ц. к. повѣтовыми дирекцiями скарбу до сельскихъ читалень, заснованыхъ на основѣ закона о товариствахъ зъ дня 21 грудня 1867, въ котрыхъ приказуєсь читальнямъ зложенье належитости ôдъ статутôвъ въ стемплевыхъ значкахъ на 2 зр. а. в.

Всѣ тй наказы суть безпôдставнй. Обовязокъ платити по 2 зр. а. в. ôдъ статутôвъ стараються тй наказы оправдати, покликуючись найперше на законы зъ 21 мая 1873 и 27 грудня 1880, а ôдтакъ на поз. тар. 55 закона зъ 13 грудня 1862.

Тымчасомъ законы тй не ôдносяться до товариствъ основаныхъ на пôдставѣ закона зъ р. 1867, якими суть читальнѣ, а лишь першй два (зъ 21 мая 1873 и зъ 27 грудня 1880 р.) до товариствъ зарôбковыхъ и господарскихъ, а тар. поз. 55 закона зъ 13 грудня 1862 до спôлокъ а особливо спôлокъ торговельныхъ, заснованыхъ на пôдставѣ закона торговельного. Выходить то выразно зъ самыхъ слôвъ законôвъ, а особливо зъ §. 1 закона зъ 27 грудня 1880 р., де вычисленй суть роды товариствъ, до котрыхъ ôнъ ôдноситься, де однакъ про товариства такй, якъ читальнѣ заснованй пôсля закона зъ 21 грудня 1867 р. нема и згадки, а ôдтакъ такожь зъ выразныхъ слôвъ поз. тар. 55 закона зъ 13 грудня 1862 р.

Видно отже, що низшй скарбовй власти вкладають той новый тягаръ на нашй читальнѣ неправно и безпôдставно и що читальнѣ повиннй боронитись, ôдкликуючись до высшихъ властей.

Позаякъ всѣ наказы платничй суть однозвучнй (на однаковыхъ автографованыхъ блянкетахъ), длятого подаємо тутъ взорець ôдклику ôдъ наказу выданого повѣтовою дирекцiєю скарбу, котрый може по выповненю потрѣбныхъ датъ ужитись въ всѣхъ случаяхъ.

(безъ стемпля)

„Высока ц. к. краєва Дирекцiє Скарбу!

Противъ наказу платничого ц. к. повѣтовои Дирекцiи Скарбу въ.... зъ дня..... до ч .., котрымъ товариству читальнѣ въ.... припоручено заосмотрити згаданый въ тôмъ же наказѣ примѣрникъ статуту значкомъ стемплевымъ на 2 зр а. в, вносить пôдписаный выдѣлъ товариства читальнѣ въ ..... слѣдуючiй

ÔДКЛИКЪ:

Згадане припорученье стараєсь ц. к. пов. Дирекцiя Скарбу оправдати, покликуючись на законы зъ дня 21 мая 1873 и 27 грудня 1880, якъ такожь и на поз. тар. 55 закона зъ 13 грудня 1862 р. Всѣ тй однакъ ц. к повѣтовою Дирекцiєю Скарбу покликанй законнй постановы не лишь не оправдують згаданого на вступѣ припорученя, але прямо вже высказують єго безосновнôсть.

Зъ выразного выслову закона зъ 21 мая 1873 (ч. 87 в. з. д) а именно зъ §. 3, 5, 7, 9 и др. того-жь закона, а дальше зъ §, 1 закона зъ 27 грудня 1880 (ч. 1. в з. д.) выходить ясно и несомнѣнно, що оба тй законы ôдноситься выключно лишь до *товариств зарôбковыхъ и господарскихъ*, основаныхъ на пôдставѣ закона зъ 9 цвѣтня 1873 (ч 70 в. з. д.). Такъ само выходить зъ змѣсту поз. тар. 55 закона зъ 13 грудня 1862. А., що згаданый тамже обовязокъ платити ôдъ першого аркуша належитôсть 2 зр. а. в. ôдноситься взагалѣ не до товариствъ (Vereine), а до спôлокъ и до контрактôвъ заключеня тыхъ же (Gesellschaftsverträge).

Нѣяка отже зъ згаданыхъ законныхъ постановъ не може бути примѣнена до ôдкликуючого-ся товариства читальнѣ, позаякъ не єсть оно анѣ товариствомъ зарôбковымъ и господарскимъ, анѣ спôлкою, а лишь товариствомъ заснованымъ на пôдставѣ закона зъ дня 21 грудня 1867, вôльнымъ ôдъ якои будь цѣхи заробковости або зысковности. Въ особенности же не може бути до ôдкликуючого-ся товариства примѣнена поз. тар. 55 закона зъ 13 грудня 1862, позаякъ пôсля неи належитôсть належиться выразно *ôдъ контракту* (спôлки), котрый мѣстить въ собѣ зобовязаня двохъ або бôльше людей, котрй лучать свою спôльну працю або вносять до спôлки свои рѣчи. У ôдкликуючого-ся же товариства читальнѣ яко примѣненого пôсля закона зъ р. 1867 не може бути и бесѣды о якôмъ будь контрактѣ, о якихъ будь зобовязаняхъ членôвъ, анѣ о внесеню якого будь труду або маєтковыхъ предметôвъ на спôльну власнôсть, а тымъ самымъ не може бути и бесѣды о якôй будь правнôй належитости ôдъ контракту, взглядно статуту, узнаного въ згаданôмъ наказѣ заплаты зовсѣмъ безпôдставно заступникомъ контракту.

Коли отже вымѣръ належитости 2 зр. въ покликаныхъ мотивахъ ц. к. повѣтовои Дирекцiи Скарбу не знаходить зовсѣмъ оправданя, а противно мотивы тй наглядно выказують єго безпôдставнôсть, просить пôдписаный выдѣлъ товариства читальнѣ въ ...:

Зволить Высока ц. к. краєва Дирекцiя наказъ платничiй ц. к. повѣтовои Дирекцiи въ.... зъ дня.... до ч..... выданый, яко безпôдставный знести и товариство читальнѣ въ...., ôдъ обовязку доставленя згаданои належитости 2 зр. а. в. увôльнити.

За выдѣлъ товариства читальнѣ въ....

Н. Н. голова. (L. S.) Н. Н. секретарь.

На rubrum:

До
Высокои ц. к. краєвои Дирекцiи Скарбу
у Львовѣ
черезъ ц. к. повѣтову Дирекцiю Скарбу
въ.....

ÔДКЛИКЪ

Товариства читальнѣ
въ . . . . . .
на руки головы п. . . . . .
. . . . . .
противъ наказу платничого ц. к. повѣтовои Дирекцiи Скарбу въ....
зъ дня..... до ч .....

Рекурсъ такiй треба внести у тои власти скарбовои, котра выдала рѣшенье, ôдъ котрого ôдкликуєсь въ протягу 30 днѣвъ ôдъ дня полученя того рѣшеня.

Нашй читальнѣ не повиннй засыпляти справы, а пильно боронити своихъ правъ, не лякаючись нѣчого и не зражуючись подôбными перешкодами, якихъ ще не мало може прийдеся намъ подыбати и усунути зъ дороги. Спôльными силами зъ спôльною помочiю и довѣрiємъ идѣмъ смѣло и неустрашимо до спôльнои меты, а всякй перешкоды, котрй теперь здаються намъ важкими и неодолимыми, змалѣють и зникнуть супротивъ скрѣпленои и самосвѣдомои народнои силы!...

ω.

Письма зъ Болгарiи.

Софiя 3 ст. ст. червня.

Болгарскiй майоръ Христо Поповъ се мабуть одинокiй майоръ, за котрого знає и говорить цѣла Европа. Яка-жежь причина тому, що ôнъ стався голоснымъ по цѣлôй Европѣ? Розумѣєся, що въ цѣлôй Европѣ єсть досыть майорôвъ, котрй перевышають болгарского образованьемъ и досвѣдомъ, но ледви котрому зъ нихъ слѣпа судьба дала нагоду ôдограти бодай на короткiй часъ ролю освободителя ôтчины. Тая голосна роля може окажеся ще колись двозначна, но бодай на теперь переважна часть болгарскихъ патрiотôвъ похваляє дѣла Попова. Коли отже пôдозрѣнье о мальверзацiи въ софiйскôмъ полку пѣхоты пало такожь на Попова, то зъ огляду на важну личнôсть, якою бувъ Поповъ, справа прийшла

Всякй обiгатий, листы заставнй, ренты, акцiи бiлетовй и заставничй, лôсы державнй и приватнй купуютъ и продаютъ пôдъ найкористнiйшими по змозѣ условiями

СОКАЛЬ и ЛИСЕНЬ ДОМЪ БАНКОВЫЙ И КОНТОРА ВЫМѢНЫ.

Порученя зъ провинцiи сейчасъ залатвляють, безъ дочисленя провизiи.

Пôдъ недѣлю.

(Не-емигрантъ).

Не дѣялось се надъ каналомъ Grande и не въ Венецiи, а у нашôмъ Львовѣ, на такъ званыхъ „Рурахъ“, котрй якъ пише Омеръ, за часôвъ римскихъ покôйный Beatus управлявъ бобомъ своимъ (exercebat bobus suis). Но велетку свою повиненъ-бы я почати стилемъ романнста: На дворѣ стояла пречудна майска погода. Надô мною розкинулось хрустальне небо темноголубою намѣткою. Воздухомъ нѣсся нѣженькiй леготь, заправленый ароматами бузины, ясмину, черешень и — каштанôвъ дикихъ. Зъ Погулянки лився каскадами трескотъ соловья, перемѣшаный зъ рохкотомъ зеленыхъ жабъ. Зазуля темпомъ allegretto та non troppo выкукувала свôй привѣтъ галицкôй веснѣ и тамъ далiе и тамъ далiе, якъ колись покôйный Яковъ Головацкiй звычайно кôнчивъ свои лекцiи литературы рускои на университетѣ львôвскôмъ.

Але я яко новелистъ не належу до школы романнстичнои, а будучи собѣ настоящимъ реалистомъ на Червонôй Руси, пишу ладомъ Золя. Наколи малюю образъ природы, то кидаю на полотно красками такъ грубо гей бы мулярь кельнею вапно, т. є. Calcium получене зъ кисенемъ а примѣшане зъ водою. Отжежь тогдѣ не стояла на дворѣ пречудна майска погода, тôлько сонце стануло собѣ въ знаку рака, бо бувъ мѣсяць червень; термометеръ показувавъ + 40°C, барометеръ, зредукованый на ровень морску, выносивъ 758 mm. а гиґрометеръ показувавъ и въ воздусѣ и въ горлѣ моѣмъ страшенну посуху: прогноза напитись свѣжого пильзнера. Я такъ и зробивъ, тымъ радiйше, що мавъ коло себе, — даруйте, що заразъ зразу забувъ о тôмъ сказати — отжежь, що мавъ коло себе товарища, що важивъ 118 кильограмôвъ, а, идучи зô мною на прохôдъ на „Руры“, на моихъ очехъ топився ôдъ жару, „аки таєтъ воскъ отъ лица огня“.

Ласкавый читатель буде теперь такъ добрый пôйти зъ нами до „городця“ на пиво. Надъ нами липа, пôдъ нами лавочки, лякерованй на бѣло, коло насъ кругли столики, прикрытй червоными обрусами; передъ нами кельнеръ, а въ воздусѣ несуться слова: zwei Glas Pilzner! Читатель може собѣ замовити такожь малу шкляночку.

Городець бувъ невеличкiй: ôдъ улицѣ штакеты, зъ правого боку парканъ, а зъ лѣвого партеровый домокъ о трехъ ôкнахъ и дверехъ: звычайна лѣтна реставрацiя на передмѣстю львôвскôмъ, пôдъ конскрипцiйнымъ числомъ 49.

Якiйсь часъ сидѣли мы тихо, лишь посапували потомленй. Кельнеръ сѣвъ собѣ оподалѣкъ и — заснувъ. Зъ вежи ратушевои долетѣла до насъ година пята. И хто бы подумавъ! Въ десять минутъ по пятôй явилась въ ôкнѣ партерового домику постать, а вѣрнѣйше сказавши, погрудье мужчуны. Голова лыса, двоє сѣренькихъ, досыть сумныхъ очей. нôсъ звычайный, трохи може рубиновый; вусы, товста шия и перкалева сорочка, розхристана за-для жару, що, якъ высше сказано, стоявъ тогдѣ на дворѣ.

— Добрый вечеръ! — заговоривъ до насъ привѣтно панъ Федôръ Смыкъ, властитель згаданои физiономiи.

— Добрый вечеръ! — була наша ôдповѣдь.

— Парно!

— Страшно!

— Яке пиво?

— Свѣже!

Панъ Смыкъ посмоктавъ люльки, що була въ єго ротѣ, пустивъ „шлюка“, а сплюнувши крôзь ôкно, навязавъ дальшу рѣчь:

— Я пью звычайно киселькôвске, пильзнера не можу, бо для мене за дороге, — сказавъ ляконично.

Розмова урвалась на три минуты.

— Нинѣ не пивъ я ще пива.

— Чому не пили? — спытали мы майже въ одинъ голосъ зъ товаришемъ.

— Жѣнка поплелась кудысь до мѣста, а мене зачинила въ хатѣ та ще и чоботы замкнула въ скриню.

Федôръ Смыкъ нѣбы усмѣхнувся, але душу єго прошибъ якiйсь жаль, помѣшаный зъ сумомъ и горестiю по половинѣ. Мы запримѣтили се по бровахъ, що въ тôй хвили насупились и закрыли трохи слезавй, сѣрй очи. Намъ стало жаль бѣдного Федора.

— И часто васъ такъ замыкає? — спытала наша цѣкавôсть.

— Що дня, якъ верну зъ канцелярiи, заразъ: чоботы herunter и сиди!

— То ваша ёймость нѣвроку собѣ? — замѣтивъ мôй товарищь.

Федôръ Смыкъ махнувъ лишь рукою и знову сплюнувъ.

Ситуацiя стала яснѣйшою. Мы мали передъ собою жонатого, хотя не политичного мученика; ôнъ писавъ въ ц. к. канцелярiи, а въ тôй хвили бувъ самъ въ хатѣ и до того босый. Страшне положенье пана Федора трунуло мого товариша до живого и не знаю, чи слеза чи капля поту покотилась по єго правôй щоцѣ и упала на землю въ кварцовый пѣсокъ, що єго уживають въ ц. к. канцеляріяхъ галицкихъ яко Lemberger Streusand. Товарищь мôй поставъ зъ мѣсця, выпростувався, пôйшовъ 26 крокôвъ до кельнера, розбудивъ єго и ôдтакъ шепнувъ єму якусь тайну на ухо.

По однôй минутѣ той самъ кельнеръ нѣсъ пôвъ литра пильзнера и не оглянувшись на насъ нѣ жаднымъ окомъ пôшовъ на простець на Федора Смыка и мовчки поставивъ передъ него хрустальну чашу, выроблену таки въ нашôмъ Глиньску. Ситуацiя змѣнилась. Я, мôй товарищь и панъ Федôръ стояли кôлцемъ биля ôкна и штуркнулись чарками. Ôдтакъ представились собѣ: мôй товарищь яко докторъ медицины, я яко магистеръ хирургiи, панъ Федôръ яко выслуженый фиреръ, родомъ зъ Куликова лѣтъ 58, греко католицкого обряда, жонатый, бездѣтный и дiюрнистъ въ ц. к. судѣ краєвôмъ.

Ласкавый читатель буде теперь такъ добрый доповнити собѣ зъ власнои фантазiи часъ ôдъ пôвъ до шестои до семои годины, котрый наша трôйця совѣстно зъужила на основне нищенье жару, що мимо пôзнои поры стоявъ ще заєдно на дворѣ. О семôй годинѣ наспѣла домôвь панѣ Евфрозина, донька Ивана и Марiи Гарабурôвъ, замешкалыхъ колись на Знесѣню пôдъ числомъ 25, primo voto Скрипкевичь, secundo панѣ Смыкова, або якъ єи въ сусѣдствѣ звали: панѣ Федорова.

На видъ єи счезъ панъ Федорiй на двѣ минуты зъ нашихъ очей, давши нурка пôдъ ôкно, при котрôмъ мали мы честь єго пôзнати на початку нашои новелѣ. Мы приходомъ панѣ Федоровои не змѣшалисъ нѣ трохи. Противно, мы дивились на неи зъ повною цѣкавостею яко на воплощену енергiю, а при тôмъ вѣрну и печаливу „малжонку“ пана Федора. Трасъ, трасъ! — заскрипѣвъ ключь. Панѣ Федорова вступила въ свои апартаменты.

— Представимось ёй? спытавъ я мого товарища.

— Добре!

И зъ шклянками въ рукахъ а привѣтливымъ усмѣхомъ на лицяхъ вступили мы въ комнату панства Федорôвъ Смыкôвъ.

— Докторъ медицины, Рецептовичь!

передовсѣмъ пôдъ обрады министерскои рады. На тôй радѣ рѣшено поступити зъ Поповомъ, якъ зъ кождымъ другимъ, котрый обвинявсь въ подôбныхъ нечистыхъ справахъ, т. в. пôсля буквы закона. Вже тогдѣ князь заявивъ инше мнѣнье, якъ всѣ министры: ôнъ хотѣвъ, щобы справу залагодити по тихоньки, щобы Попова въ разѣ конечности навѣть укарати, але о всѣмъ тôмъ мавъ-бы нѣхто не знати. Тогдѣ именно Стамболовъ сильно настававъ на князя, щобы въ такихъ случаяхъ не робити зъ нѣкимъ вымки и рôзницѣ, позаякъ безъ одного чоловѣка ôтчина не пропаде. Князь очевидно мусѣвъ умовкнути, бо не хотѣвъ роздувати бôльшого огню и думавъ, що справа въ судѣ выпаде пôсля его желаня. Судъ, якъ знаємо, перепровадивъ процесъ крайно незручно и погано. Публика, що численно залягала судову салю, набрала переконаня въ користь Попова; многѣ зачали толкувати о рôзныхъ интригахъ, котрѣ дѣйстно заслугували на увагу. Вже бо передъ тымъ було многимъ знано, що министеръ вôйны, Муткуровъ, споглядаѣ на Попова завистнымъ окомъ, яко на свого наслѣдника на министерске крѣсло. За Муткуровомъ вставився его близькій своякъ Стамболовъ и ось сыломôцъ вынайдено вину Попова. Не дасться заперечити, що мальверзаціи въ полку були; але велике ще пытанье, чи о всѣмъ тôмъ Поповъ мôгъ знати, и якѣ суть причины тыхъ мальверзацій? Передовсѣмъ треба знати, що финансова администрація въ Болгаріи не ѣсть знаменита, бо до того нема способ̀ныхъ и фаховыхъ людей. Въ такôмъ полку на финансовыхъ оборотахъ розумѣвся хиба одинъ бухгальтеръ и ôдъ него все зависить. Прочѣ помôчники и контрольоры бухгальтера суть люде пôдъ тымъ взглядомъ несвѣдущѣ. Въ судѣ сконстатовано тôлько мальверзаціи, але не доказано, щобы и Поповъ до того належавъ; длятого полковникъ Николаѣвъ поставивъ навѣть votum separatum. Трибуналъ касаційный спростувавъ деякѣ похибы и противорѣчности першои инстанціи, але засуду не змѣнивъ. А мѣжь тымъ опозиція, именно партія Радославова, почала голосно трубѣти о тенденційности процесу. Князеви предложено засудъ до пôдпису: ôнъ мавъ на прошенье суду зменшити кару Попова. Князь захитався и сказавъ до министра вôйны Муткурова, що ôнъ ще мусить добре подумати, закимъ що зробить. Тогдѣ Муткуровъ звернувъ увагу князя, що речинець его пôдпису минувъ, що отже Поповъ надармо выжидаѣ результату; наколи князь ôдтягаѣся, то знакъ, що може не маѣ довѣрія до своихъ министрôвъ. По такôмъ dictum acerbum для князя, заявивъ министеръ вôйны категорично, що наколи князь буде иншои гадки о тôмъ процесѣ, то ôнъ (Муткуровъ) въ имени чотирохъ либеральныхъ министрôвъ, на случай непотвержденя выроку, зголосить димисію. Справа заострилася. Князь найшовся въ дуже неприятнôй колизіи, бо потвержденье выроку мало потягнути невдоволенье або навѣть и димисію двохъ консервативныхъ министрôвъ. Ôнъ хотѣвъ-бы будь-що-будь вырвати Попова изъ пропасти. Се дуже легко понятна рѣчь, бо поминувши заслуги Попова, Поповъ консерватистъ, сильный приклонникъ Стоилова и Начевича, а въ котрои короны интересѣ не лежало-бы, щобы консерватисты були сильнѣйшѣ ôдъ либералôвъ? Кромѣ того болгарскѣ консерватисты — се дуже способ̀нѣ люде. Такого н. пр. адвоката Грекова (юристъ зъ Парижа) взывали и взывають до порады рôзнѣ министерстта, якѣ бы и не були; консерватисты — люде сальновѣ, зъ свѣтовыми маньерами, а и такихъ людей въ Болгаріи мало, особливо-жь мѣжь либералами — то богато ѣсть дѣйстно неокресаныхъ, безъ нѣякого уложеня. Ось н. пр. министеръ просвѣты Живковъ. У него зовсѣмъ турецка вдача: ôнъ часто-густо просиджуе въ своѣй канцеляріи безъ сурдута и безъ чоботъ и доперва убираѣся въ присутности гостя. Ôнъ говорячи поцмокуе (чисто турецка навычка), що побуджаѣ кождого чужинця до смѣху! Розумѣѣся, що князь Кобургскій, котрый ѣсть далеко бôльше вымагаючій якъ бувъ кн. Александеръ и котрый ввѣвъ при дворѣ бôльшу етикету, волить бачити на своихъ сальонахъ такого Грекова або Стоилова якъ н. пр. Живкова. Но найважнѣйша причина, длячого князь потягаѣ бôльше за консерватистами, ѣсть чисто политична. Консерватисты мають пôддержанье изъ стороны заграничныхъ агентôвъ въ Софіи, а именно тыхъ, котрѣ теперь найбôльше надекакують Болгарамъ. Но найслабшою стороною у консерватистôвъ ѣсть то, що у нихъ нема нѣякои партіи въ народѣ, бо загалъ ѣсть головно либеральный. Такъ отже наколи бы консерватисты прийшли до власти, то ихъ господарованье не тревало-бы и стôлько, скôлько цвѣтъ триндафила (славна болгарска рожа) — сформоване консервативне министерство пôдъ весну упало-бы въ осени передъ однодушною враждою либеральнои и демагогичнои партіи. Князь, видко, се по части зрозумѣвъ и длятого на таке заявленье Муткурова показався готовымъ пôдписати вырокъ въ кождôй хвили, але ажь коли прибуде зъ Тирновы Стамболовъ.

Такѣ суть правдивѣ факты, засягненѣ мною зъ кругôвъ правительственныхъ. Але, що цѣкавѣйше, застановѣться надъ моральнымъ значѣньемъ цѣлои справы. Таке наставанье Муткурова на князя, щобы чимъ скорше потвердивъ вырокъ, се пôсля моеи гадки крайно печальне явище въ найновѣйшôй болгарскôй исторіи. Се значить, що министеретву ходить въ цѣлôй справѣ о щось важного, загадочнои натуры; но кромѣ того правительственный органъ выповѣвъ князеви формальну вôйну кажучи, що наколи ôнъ не прихилиться до волѣ либеральныхъ министрôвъ, то Стамболовъ не буде жартувати; що князя чекаѣ доля Александра, т. ѣ. ôнъ буде мусѣвъ вертати тамъ, ôдки прийшовъ и т. д.

Се першій разъ, якъ князь Кобургскій попався въ таку безвыхôдну колизію, але на тое нема жаднои рады. Ôнъ прибувъ до Болгаріи непризнаный нѣкимъ, молодый и крайно недосвѣдный въ дипльоматіи, не знаючи зовсѣмъ (що найважнѣйше) характеру своихъ будучихъ пôдданыхъ. Кождый министеръ представляѣ ему рѣчь въ иншôмъ свѣтлѣ, кождый толкуе ему по свому конституційнѣ законы, а князь не знаючи читати и розумѣти по за солодкими словами министрôвъ, не знаѣ самъ, якъ поступити. Вправдѣ и кн. Александръ бувавъ неразъ въ такихъ тарапатахъ, но тогдѣ могуче слово Россіи, выбавляло его зъ клопотôвъ. Нинѣ же цѣлый станъ въ Болгаріи анормальный. Почавши ôдъ резигнаціи бувшого князя ажь до теперь, все що роблено въ Болгаріи, се вытвôръ розшалѣлыхъ пристрастей. Кожда спокôйна, хоть умна гадка мусѣла мовчати, а послухъ находили самѣ крикуны. На всѣякѣ важнѣ мѣсця подôставались мужѣ мало або й зовсѣмъ не ôдповѣднѣ. Самый складъ министерства ѣсть (кромѣ двохъ членôвъ консервативнои партіи) слабый. По европейскихъ газетахъ богато говориться о енергіи и о зручности Стамболова. Велика правда — п. Стамболовъ чоловѣкъ енергичный, але сама енергія чи тамъ краснорѣчивôсть не поможуть ще нѣчого. Такій судъ могли выдавати хиба люде, що н. Стамболова близше не знають, а тôлько зъ незрозумѣлои симпатіи спѣвають въ честь его имны. Або н. пр. редакторъ теперѣшнои „Свободы“! Се зарозумѣлый самоукъ, котрый яко послѣдного аргументу досыть часто уживаѣ бôйки. О нѣмъ оба консервативнѣ министры разъ такъ выговорились передъ мною: „Вы знаѣте нашихъ редакторôвъ, они бôльше шкодять нашому дѣлу якъ помагають, они люде горячки, безъ досвѣду и несвѣдомѣ, але — щожь? въ сихъ трудныхъ часахъ беремо кого небудь, щобы бувъ тôлько зъ нами“. Не будемо про-то дивуватися, що князь бачучи довкола себе такій незавидный либеральный складъ, хоче ôддатися зовсѣмъ консерватистамъ, бо зъ либералôвъ ôнъ не знаѣ нѣкого, хто бы ему мôгъ сподобатися, бо всѣ спо сôбнѣйшѣ и интелигентнѣйшѣ либералы находяться въ рядахъ ажь трехъ опозицій. Въ кождôй важнѣйшôй справѣ глядаѣ князь порады насампередъ у консерватистôвъ, а потому доперва зондуе другихъ министрôвъ. За те ѣсть богато либералôвъ, котрѣ хотяй его офиціяльно пôдпирають, але приватно щиро его ненавидять. Межи иншими редакторъ „Свободы“, зъ засады не являѣсь нѣколи у князя, хочь часто дôстаѣ ôдъ него запросины.

Незадовго побачимо наслѣдки теперѣшныхъ непорозумѣнь. Наколи не наступить министерскій компромисъ, то наслѣдки сихъ непорозумѣнь будуть сумнѣ и певно приготовлять поле для россійского вилыву въ Болгаріи. Въ кождôмъ случаю справа Попова вразъ зô своими подробицями — се дуже сумна картина найновѣйшихъ болгарскихъ подѣй.

Драганъ.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Золочева.

[Непошанованье рускихъ святъ. Дирекція скарбова въ Бродахъ а сельскій продавцѣ тютюну.]

Уважаю за мôй обовязокъ подати понизшѣ два факты до прилюднои вѣдомости читателѣвъ „Дѣла“.

Помимо такъ многихъ протестôвъ о непошанованю рускихъ святъ черезъ ц. к. суды окружнѣ и повѣтовѣ, вызначивъ прецѣнь ц. к. судъ окружный въ Золочевѣ на само Вознесеніе Господне зъ рана розправы апеляційнѣ, покликавши на нихъ много рускихъ селянъ а навѣть одного рускаго священика зъ Убѣня, о. Юліяна Зельского, и призначивши вотантами при нихъ двохъ Русинôвъ, совѣтника п. Рожанковского и адъюнкта п. Занька. Вправдѣ зазначивъ п. совѣтникъ Рожанковскій передъ розправою незаконнôсть призначеня розправы на такъ велике руске свято для Русинôвъ и п. совѣтникъ Шимоновичь, вызначившій сю росправу, звинявся похибкою, але-жь такѣ похибки суть въ нашихъ часахъ ажь надто частѣ и тому въ нѣякій способ̀ъ неоправданѣ. Того жь дня ôдбувалася розправа передъ судіями присяжными, при котрôй такожь були занятѣ урядники Русины, якъ примѣромъ адъюнктъ п. Х. Чи и се мала-бы бути похибка? Розумѣѣся само собою, що священикъ Зельскій не прибувъ, повѣдомивши ц. к. судъ въ телеграфичнôй дорозѣ, що по причинѣ такъ великого свята прибути не може и зъ тои причины его розправу ôдрочено, а иншихъ же людей наражено длятого безъ потребы на страту часу и гроша. Видиться намъ, що бодай ц. к. суды не повинны забувати девизы: Justitia fundamentum regnorum и не наносити Русинамъ кривды непошанованьемъ ихъ святощей.

Другій фактъ ось якій: До недавна надавала повѣтова дирекція скарбова въ Бродахъ сельскимъ крамарямъ концесіи на трафики, що було користно для скарбу, розвою крамниць и покупникôвъ селянъ. Було то зъ пожиткомъ для скарбу, бо тымъ приспорюѣся скарбови тымъ бôльшій дохôдъ, чимъ бôльше ѣсть агентуръ для продажи тютюну; було то зъ пожиткомъ для розвою сельскихъ крамниць, бо при сѣй нагодѣ находили они и на инши товары тымъ скоршій покупъ; було се зъ пожиткомъ и для сельскихъ покупникôвъ, котрымъ далеко догôднѣйше було куповати тютюнъ у сельскихъ крамарѣвъ, якъ у шинкарôвъ, — жидôвъ, до котрыхъ не можна було, за-для деморализаціи, молодежи посылати. Мѣжь тымъ пôдняли коршмарѣ великій лементъ по причинѣ упадку своихъ доходôвъ, особливо въ отверезеныхъ селахъ якъ Почапы и Княже, а имъ завторовали тамошній властителѣ: посолъ на соймъ зъ сельскои куріи п. Августиновичь и п. Агата Ляверъ, жидôвка. И глядѣть: ихъ голосъ не бувъ голосомъ „вопіющого во пустини“. Бо ото повѣтова дирекція скарбова въ Бродахъ ôдбираѣ згадану концесію ч. газдѣ Голембіовскому зъ Княжа пôдъ марнымъ предлогомъ, що въ протягу шести мѣсяцѣвъ, въ якихъ ôнъ продававъ тютюнъ, було лише 88 зр. въ обѣгу, пôдчасъ коли въ иншихъ селахъ и за цѣлый рôкъ ледви 30 зр. ѣсть въ оборотѣ. Рôвножь ôдобрала ц. к. повѣтова дирекція скарбу въ Бродахъ таку концесію крамареви-газдѣ въ Почапахъ безъ всякого умотивованя, бо-жь повысшого мотиву, якій примѣнено до п. Голембіовского тутъ навести не могла, позаякъ въ Почапахъ було въ протягу року звышь 300 зр. въ оборотѣ. Зъ сего выходило-бы, що тутъ загроженѣ интересы пропинаційнѣ а не якѣсь стôйнѣ мотивы въ грувходили. Згаданѣ газды зробили ôдкликъ до краѣвои дирекціи скарбу и можемо надѣятися, що тая схоче радше увзгляднити интересъ скарбу и покупникôвъ, якъ привилегіованѣ претенсіи нашои „hierarchii społeczno-n“ разомъ зъ ихъ нерозлучными другами жидами-коршмарями.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Комисія зъ чотирохъ членôвъ угорскои делегаціи приняла кредитъ въ сумѣ 47 мил.— При розправахъ надъ буджетомъ Босны интерпелювавъ дел. Дюркович, скôлько правды ѣсть на тôмъ, що писали французкѣ газеты о ворохобни въ Боснѣ. Мин. Каляй ôдповѣвъ на то, що вѣсти французкихъ газетъ були зовсѣмъ выдуманѣ. Разъ, и то вже давнѣйше появилась була вправдѣ въ Боснѣ зъорганизована въ Чорногорѣ ватага розбишакôвъ, зложена зъ 14 людей, але жандармерія при помочи мѣцевыхъ жителѣвъ розбила ѣи зовсѣмъ. Опôсля предложивъ министеръ комисіи справозданье зъ администрацiи Босны а комисія найшовши ѣи взôрцевою, ухвалила буджетъ безъ змѣны и высказала Каляѣви свое повне признанье. — Комисія буджетова австрійскои делегаціи приняла такожь кредитъ 47 мил., котрый маѣ бути ужитый переважно на збôльшенье числа офицарôвъ и артилерiи.

„Presse“ доносить, що вступнѣ роботы въ справѣ выготовленя прелиминаря державного на 1889 р. вже розпочалися. Министеръ финансôвъ выславъ запрошенье до поодинокихъ министерстъ, щобы они уложили дотычнѣ подрôбнѣ прелиминарѣ на слѣдуючій рôкъ и прислали ихъ министерству финансôвъ найдальше до дня 1 липня с. р.

Зъ цѣлого заненокоѣня зъ послѣдныхъ часôвъ въ наслѣдокъ непевности ситуаціи скористали мабуть найбôльше Мадяры. Справа податку ôдъ горѣвки выйшла въ ихъ користь, ихъ мельницкѣ продукты увзгляднюються якъ найбôльше, въ Пештѣ заложено велику фабрику оружія при помочи спôльного правительства и они на послѣдокъ скористали найбôльше зъ кредиту 52 мил. зр. ухваленого минувшого року делегаціями „на надзвычайнѣ средства осторожности“. О сѣй послѣднôй справѣ не було доси нѣчого звѣстно, бо въ буджетѣ войсковôмъ не були точно поданѣ всѣ выдатки, щобы не зрадити тайны. Доперва теперь подаѣ „Pest. Lloyd“ фактъ, зъ котрого выходить, що и сей надзвычайный кредитъ выйшовъ въ користь Мадярôвъ. Згадана газета каже именно: ѣсть певною рѣчею, що на случай вôйны треба буде живити що день щонайменше 1,200.000 людей и 250.000 до 300.000 коней. Полевѣ пекарнѣ, хочь устроѣнѣ взôрцево, не зможуть выпечи бôльше хлѣба, якъ на одинъ день и то не пôдчасъ скорыхъ операцій, непогоды и т. д. Администрація войскова выставила отже пôдъ самымъ Пештомъ, одным̀ъ зъ найбôльше забезпеченыхъ ôдъ нападу мѣсць, де заразомъ ѣсть и головне мѣсце торговлѣ мукою и на всѣ стороны легка комунікація зелѣзницями и водою — войскову пекарню парову, котра може на день выпѣкати 100.000 порцій сухарôвъ и ѣсть лѣпша навѣть ôдъ славнои нѣмецкои пекарнѣ паровои пôдъ Маинцомъ. Рѣчь зовсѣмъ природна, що на тôй однôй пекарнѣ не можна поперестати. Очевидно Мадярамъ забагався сконцентрувати у себе всю доставу поживы для войска.

Въ каплици цѣсарскои палаты у Вѣдни ôдбудеся дня 2 або 3 липня заупокôйне богослуженье за цѣсаря Фридриха. Выходить зъ сего, що и въ католицкôй церквѣ може ôдправлятися богослуженье за не-католика, лишь на то треба высшихъ взглядôвъ политичныхъ. Въ Пештѣ ôдбулося богослуженье за цѣсаря Фридриха въ протестантскôй церквѣ, на котрôмъ явився такожь Ѳ. Вел. цѣсарь въ прускôмъ мундурѣ. На такôмъ самôмъ богослуженю въ протестантскôй церквѣ у Вѣдни заступавъ цѣсаря архикн. Кароль Людвикъ.

——

— Магистеръ хирургіи, Пинзета!

— Евфрозина Смыкъ, мôй чоловѣкъ Федорій!

— Малисьмо вже честь пôзнати!

— Дуже менѣ приятно!

— Дуже намъ приятно!

— Панове зъ мѣста?

— Зайшли случайно!

— Прошу сѣдати!

— Дякувати!

— Але дуже прошу, прошу якъ въ дома, прошу безъ женады! — щебетала панѣ Евфрозина, здôймаючи рукавички и подаючи намъ выплѣтанѣ два крѣсла. — Панове дарують — продовжала она — мôй чоловѣкъ нинѣ босый и въ такôмъ негляжу, бо... бо страшно горячо на дворѣ, а ôнъ дуже склôнный до — апоплексіи. Впрочѣмъ панове яко лѣкарѣ найлучше знають. Я ему и зборонюю пити, ôнъ давнѣйше уживавъ, але теперь ..

— Presente medico nil nocet, ласкава панѣ! — замѣтивъ мôй товаришъ.

— Такъ, такъ, я розумѣю, ôнъ давнѣйше и по цѣлыхъ ночахъ, але теперь...

— Але теперь замыкаѣшь мене и чоботы мои на ключь — перебивъ недобрый вже панъ Федôръ.

— Бо мушу!

— Не мусишь!

— А мушу, бо-сь піякъ!

— Я?

— Ты!

— Я? — крикнувъ панъ Федôръ.

— Ты! — ôдповѣла протяглымъ голосомъ панѣ Федорова. Ситуація стала наразъ дуже грôзною. Овидъ залягли чорнѣ тучѣ, а въ нихъ заклекотѣли синѣ молнѣ, якъ писавъ колись незвѣстный поетъ.

— Панѣ дарують, але я яко лѣкарь мушу вдатись въ той спôръ зъ становища чисто наукового — перебивъ мôй товаришъ. — Піяньство ѣсть часомъ вродженый налôгъ, спадщина фамилійна..

— Такъ ѣсть! — потвердивъ панъ Смыкъ. — Мôй покôйный батько уживавъ такожь...

— То видко на першій поглядъ — добавивъ я яко магистеръ хирургіи.

— Вѣрю, зъ носа! — замѣтила панѣ Федорова.

— Нѣ, ласкова панѣ, зъ будовы чашки.

— Чашки?

— Такъ ѣсть: чашки! Прошу подивитись на ту выпучину за лѣвымъ ухомъ у пана Федора.

Всѣхъ очи звернулись туды. Панъ Федôръ схопивъ себе лѣвою рукою позадъ лѣвого уха. Ситуація змѣнилась на ново. Я сидѣвъ, передъ мною клячавъ бѣдный Федорій, голова его спочила на мовхъ колѣнахъ, товаришъ мôй оскультовавъ зъ увагою чашку фамилійного алькоголиста, панѣ Федорова слѣдила ухомъ высокôсть тону кождого удару оскультаційного на головѣ свого чоловѣка.

— Отъ тутъ за лѣвымъ ухомъ сидить фамилійный инстинктъ --закôнчивъ поважно мôй товаришъ.

Наступила хвиля загального мовчаня.

— Прошу не журитись, на то ѣсть лѣкъ. Вашь чоловѣкъ може ще бути найпорядньйшимъ горожанином̀ъ на цѣлыхъ „Рурахъ“ — замѣтивъ товаришъ.

— Панове ратуйте! — просила панѣ Федорова.

— Я запишу рецепту!

И въ тôй хвили сидѣвъ мôй товаришъ за столомъ и писавъ: Aquae vitae ad libitum. Misce cum Pimpenella Anisi. Divide in doses quatuor. — Що вечера на прохôдъ, що пôвъ годины по чарцѣ того лѣкарства, 30 кр. щоденный коштъ.

— Спасибôгъ вамъ панове! — защебетала весело панѣ Федорова — слухай теперь и роби, якъ панове кажуть! — докôнчила, звернувшись до чоловѣка и грозячи ему пальцемъ коло носа.

Панъ Федôръ стоявъ мовчки. Въ очехъ его малювалась якась трѣвога. Въ души розбиралось страшне пытанье: „буги — не буги, пити — не пити.“

— Убирайся, маѣшь чоботы и 30 крейцарôвъ! — перебила панѣ Федорова.

Мы опинилися на улици. Вечеръ бувъ тихій и ясный. На небѣ плавали собѣ бѣлѣ, легкѣ хмариночки. Анѣ одинъ листокъ не заколихався на деревѣ. Природа забиралась до нôчного спочинку. Одинъ фіякеръ вертавъ домôвь и бôльшь нѣчого...

— Въ котрôй аптицѣ дôстану я сего лѣку? — спытавъ несмѣло панъ Федорій Смыкъ, идучи поручь зъ нами.

— У Миколяша найлучше! — ôдповѣвъ мôй товаришъ.

— Дякую.

Мы розстались зъ паномъ Федоромъ. Ôнъ пôйшовъ улицею Баторія, Галицкою, перейшовъ площадь Марійску и завернувъ на улицю Коперника до Миколяша.

На другій день въ „Kurjer-ѣ Lwowsk-ôмъ“, въ бюлетинѣ полиційнôмъ читали Львовяне: Dzisiejszej nocy przydybał stójkarz na Rurach człowieka w nieprzytomnym stanie z wypróżnioną do dna flaszką, w której według zdania znawców była prawdopodobnie anyżówka. Przywiedziony do przytomności zeznał, że przez całą noc odbywał kuracyą według recepty, jaką posiadał na zniszczenie familijnego błędu nałogowego opilstwa. Nazywa się Fedor Smyk, zamieszkały na Rurach pod liczbą 49. Pacienta odstawiono do furdygarni.

Якъ насъ обохъ за ту курацію благословить до нинѣ панѣ Федорова, о тôмъ ласкавый читатель зможе довѣдатись, наколи схоче потрудитись до высше згаданои лѣтнои реставрацiи на „Рурахъ“, де имовѣрно въ партеровôмъ домку сидить панъ Федорій Смыкъ, зачиненый на ключь и босый.

Не-Устіяновичь.

Для характеристики теперѣшної ситуаціи политичної треба зазначити слѣдуючій ôдзывы. Архикн. Альбрехтъ бувъ недавно въ Фрайнъ на Моравѣ а тамошный бурмистръ жалувався передъ нимъ, що въ наслѣдокъ загального занепокоєня интересы дуже зле идуть. На то ôдповѣвъ єму архикнязь, що незадовго стануть мабуть интересы ити лѣпше, бо все останесь въ спокою. — Лондоньска „Times“ доказує, що треба уважати за рѣчь певну, що Нѣмеччина додержить мира. Наколи-бъ однакожь миръ мавъ бути нарушеный то хиба зъ тои причины, що другій державы були-бы менше мирно настроєній якъ Нѣмеччина, або выпустили-бы зъ рукъ контролю надъ ходомъ подѣй въ Европѣ. — Испаньскій министеръ дѣлъ заграничныхъ заявивъ въ парляментѣ, що Испанія не думає заключати союза анѣ зъ Нѣмеччиною анѣ зъ жадною иншою держáвою а политика испаньского правительства буде придержуватись безвзгляднои неутральности. — До „Czas-у“ доносять зъ Вѣдня, що амбасадоръ Райсъ мавъ сказати въ Пештѣ, що на сей рôкъ єсть миръ забезпеченый, але слѣдуючій рôкъ єсть дуже непевный. Одинъ зъ делегатôвъ додавъ, що 1889 р. буде для Европы такъ страшный якъ рôкъ 1789.

——

Въ послѣдныхъ дняхъ ходила по Вѣдни поголоска, що ще сего лѣта має царь зъѣхатися зъ цѣсаремъ Вильгельмомъ при нагодѣ своєи подорожи до Копенгаги. Вѣсть ту первѣстно подала вѣденьска „Corr. de l'Est“, (жерело неконче певне) а ôдтакъ принѣсъ и львôвскій „Przegląd“ вѣсть — якъ каже — зъ дуже добре поинформованого жерела, що вже навѣть ведуться переговоры въ справѣ сего зъѣзду и що зъѣздъ ôдбудеся въ мѣсяцю серпню въ однôмъ зъ портовыхъ мѣстъ Нѣмеччины. Вѣсть ту повторили такожь и вѣденьскій газеты и на тôмъ закôнчилося. Близшого потвержденя сеи вѣсти нема и она, въ виду того, що писала недавно „Pol. Corr.“ о подорожи царя на Кавказъ и до полудневои Россіи, здаєсь бути зовсѣмъ неимовѣрна. Далеко важнѣйшимъ здаєсь бути фактъ на котрый мало звернено уваги, именно гостина вел. кн. Володимира, брата царя, въ Берлинѣ. Цѣсарь Вильгельмъ II., принимаючи князя, сказавъ єму, що ôнъ сердечно бажає того, щобы Нѣмеччина пôдъ єго панованьемъ стояла въ такихъ самыхъ дружныхъ ôдносинахъ до россійского правительства и россійского народу, якъ за часôвъ єго дѣда и батька а ôдтакъ додавъ ще, що сподѣваєся, що буде мати нагоду высказати сей свôй поглядъ и офиціяльно супротивъ царя Александра. Кн. Володимиръ бувъ ôдтакъ дня 21 с. м. у кн. Бисмарка а ôдтакъ выѣхавъ до Петербурга. — Въ письмѣ до „Corr. de l'Est“ зъ Петербурга сказано о ôдносинахъ теперѣшного цѣсаря нѣмецкого до Россіи такъ: Що-до особистого чувства цѣсаря Вильгельма II., то оно було завсѣгды симпатичне для Россіи. Разъ лишь показався ôнъ супротивъ Россіи ворожимъ; було то тогдѣ, коли россійскимъ панславистамъ и шовинистамъ дано бôльшу свободу. Теперь однакожь приказано имъ мовчати и они позôстануть ще довго на другôмъ плянѣ.

——

Нѣмецкій газеты розбираютъ теперь питанье, длячого цѣсарь Вильгельмъ въ своєй проклямаціи до народу не покликався такъ якъ єго батько на конституцію. Инспированій газеты кажуть, що длятого, що ôнъ прецѣ може — не такъ якъ єго покôйный батько — зложити присягу на конституцію и въ тôй цѣли буде скликаный прускій соймъ на надзвычайну сесію, хочь зложенье присяги можна було ôдложити и до слѣдуючои звычайнои сесіи. Арт. 54 прускои конституціи звучить: „Король складає присягу въ присутности обохъ палать, що буде крѣпко и ненарушимо держатися конституціи и буде пôсля неи и пôсля законôвъ управляти нѣмецкою держáвою. „Цѣсарь Фридрихъ въ своємъ сумнôмъ положеню, не мôгъ явитися въ радѣ державнôй и длятого звернувся заразъ до цѣлого народу нѣмецкого, бо прецѣ нѣхто не мôгъ и подумати, що ôнъ хотѣвъ-бы въ чôмъ небудь нарушити становище союзныхъ князѣвъ. Пôсля державнои конституціи єсть однакожь нѣмецкій цѣсарь, фактично цѣсаремъ безъ краю и длятого цѣсарь Вильгельмъ, держачись строго конституціи, не пôшовъ тою дорогою, що єго батько, и не промовивъ першій разъ яко цѣсарь лишь повѣдомлено о єго вступленю на престолъ раду звязкову и парляментъ. — Пôсля „Kreuz. Ztg.“ має цѣсарь самъ ôдкрыти парляментъ зъ великою парадою. Въ осени ôдбудеся въ Королевци коронація цѣсаря Вильгельма II. на короля прускаго. — Берлиньскій „Tageblatt“ потверджує вѣсть, що гр. Цедлицъ не може приняти теки министерства по Путкамерѣ и додає, що въ сѣмъ дѣлѣ ведуться теперь переговоры зъ президентомъ мѣста Берлина Микелемъ. — Вѣсть, що межи кн. Бисмаркомъ а ген.-квартирмайстромъ Вальдерзе наставъ якійсь, досыть значный конфликтъ, прибирає чимъ разъ яснѣйшій видъ. „Börs. Cour.“ доноситъ именно, що конфликтъ той такъ вже заострився, що ген. Вальдерзе буде мусѣвъ ôдсунутись не лишь зъ окруженя цѣсаря але буде змушеный покинути Берлинъ. Кажуть именно, що Вальдерзе має одержати командо одного корпуса на провинціи. Конфликтъ сей датуєся вже ôдъ пôвъ року и притихъ бувъ лишь за-для сумныхъ приключень въ цѣсарскôй родинѣ. Вальдерзе має належати до партіи, котра єсть Бисмаркови неприхильна, хочь братъ єго належитъ до т. зв. ортодоксôвъ протестантскихъ, мѣжь котрыми має найбôльшій голосъ звѣстный пасторъ Штекеръ. У брата ген. Вальдерзе були такожь свого часу зборы тыхъ ортодоксôвъ, а на нихъ бувъ такожь и тогдѣшный наслѣдникъ престола а теперѣшный цѣсарь Вильгельмъ II.

——

Выборы до рады громадскои въ Римѣ выпали зовсѣмъ въ користь либералôвъ; клерикальній кандидаты одержали лишь мале число голосôвъ. Въ правительственныхъ кругахъ запанувала по сѣй причинѣ велика радôсть а король мавъ навѣть гратулювати Криспіому сеи новои побѣды єго внутрѣшнои политики. — Ватиканьскій органъ „Osservatore Romano“ складає подяку цѣсареви Вильгельмовѣ, що ôнъ вступивъ на престолъ пôдъ прапоромъ побожности и страху Божого. — Зъ Массавы надôйшли до Риму вѣсти, котрі можуть въ великôй мѣрѣ успокоити Италію що-до Абесинии. Доносять именно, що Расъ Аллула посунувся зъ своимъ войскомъ въ глубину краю а причиною того має бути смерть сына короля Абессинии. Кажуть такожь, що въ Абессинии мала выбухнути революція и що король Менеликъ зъ Шоы збунтувався противъ негуса. Взагалѣ має бути въ Абессинии станъ дуже невôдрадный и Италія може бути безпечна на довшій часъ о свои колонии въ Африцѣ.

——

Зъ Софіи доносять, що маршалокъ двору кн. Фердинанда повѣдомивъ пастора тамошнои протестантскои церкви, що князь прийде на богослуженье за упокôй цѣсаря Фридриха III. Коли о тôмъ довѣдався нѣмецкій консуль Айхберґеръ, заявивъ пасторови, що коли кн. Фердинандъ прийде до церкви, то ôнъ, консуль, выйде зъ церкви зъ цѣлымъ персоналомъ консулярнымъ. Вѣсть о тôмъ вразила князя дуже немило и ôнъ приказавъ заразъ о тôй самôй годинѣ ôдправити богослуженье въ православнôмъ соборѣ и пôшовъ самъ на богослуженье. — Дня 18 с. м. ôдкрывъ князь особисто выставу образôвъ Петровского зъ послѣднои вôйны Болгаръ зъ Сербами, котрі свого часу були выставлені такожь и у Львовѣ въ „Народнôмъ Домѣ“. Князь думає мабуть закупити тѣ образы и дарувати ихъ болгарскому народови.

НОВИНКИ.

— **Пригадуємо нашимъ П. Т. Читателямъ, що залягають зъ предплатою, що тôлько до кôнця сего мѣсяця будемо посылати имъ „Дѣло“. Просимо ихъ отже, щобы поспѣшали зъ заплатою.**

— **Загальний зборы I-ои филіи руского Товариства педагогичного въ Щирци** ôдбудуться тамъ-же дня 29 н. ст. червня с. р. о год. 3 зъ полудня зъ слѣдуючою програмою: 1. Ôдкрытье зборôвъ. 2. Справозданье зъ дѣяльности тымчасового выдѣлу. 3. Ôдчитъ п. Д. Дмитерка: „Антиномія въ педагогіи и теологичній та религійній почины моральности“. 4. Выбôръ нового выдѣлу. 5. Внесеня выдѣлу и членôвъ. 6. Закрытье зборôвъ. — Надъ ôдчитомъ свобôдна дискусія всѣмъ присутнымъ.

— **Ц. к. намѣстництво** потвердило статуты „Институту руского товариства педагогичного“. Се буде вельми важна помôчь для нашихъ тутешныхъ школôлъ и школьництва, а ôдъ интересованыхъ буде залежати введенье въ житье тои ôдъ такъ давна у насъ уже потрѣбнои институціи; о нѣй поговоримо обширнѣйше небавкомъ.

— **Львôвска Народна Торговля** закупила въ Коломыи склепъ Рожаньского, однои зъ найстаршихъ тамошныхъ фирмъ, котрый мѣстився въ каменици о. Софрона Левицкого зъ Рунгуръ. Зъ кôнцемъ липня переноситься до сего льокалю коломыйска Торговля.

— **Товариство рускихъ ремѣсникôвъ „Зоря“ у Львовѣ** устроює въ недѣлю дня 1 л. липня прогульку до Рудна (стація зелѣзницѣ Зимнавода-Рудно). Въ прогульцѣ возьме участь войскова музика и хоръ нашои академичнои молодежи. Вступъ ôдъ особы по 20 кр. а чистый дохôдъ призначеный на фондъ для хорыхъ членôвъ. Можна майже безпереречно сказати, що изъ всѣхъ рускихъ прогульокъ удавалися прогульки „Зорѣ“ найлѣпше, тожь маємо надѣю, що и сего року тая прогулька удасться якъ найлѣпше, особливо же коли зважимо, що мѣсцемъ єи выбрано лѣсно-климатичне заведенье, котре нинѣ сталося улюбленымъ мѣсцемъ прогульокъ Львовянъ.

— **Унія въ Раранчи.** Въ черновецкôмъ староствѣ зголосило въ сѣмъ тыждни знову кôлька родинъ зъ Раранча перехôдъ на унію. — До нашои звѣстки зъ Станиславова о ôдкликаню о. Шанковского зъ Черновець, долучаєся теперь ще и поясненье о. К. Костецкого умѣщене въ „Gaz. Polsk ôй“ о тыхъ перешкодахъ, якій має Преосв. еп. Пелешь поборoти, щобы можна пôдпомочи уніятамъ въ Раранчи. Всѣ реферaты про унію на Буковинѣ — пише о. Костецкій — задержавъ еп. Юліянъ выключно для себе и пôдпомагає зъ власныхъ фондôвъ грошевыхъ всѣ змаганя уніятôвъ, щобы мали власныхъ священикôвъ. Вправдѣ креованье капеляній въ Раранчи та будова церкви и приходства поступає поволи на передъ, але се не вина станиславôвского ординаріяту лише повôльности процедуры правительственнои.

— **Наслѣдкомъ бесѣды Пернерсторфера** має бути то, що министеръ судôвництва, д-ръ Пражакъ має зъ початкомъ липня приѣхати до Галичины на инспекцію судôвъ. Зъ Вѣдня зажадано такожь актôвъ въ справѣ львôвского мѣского товариства кредитового, про котре такъ остро згадавъ Пернерсторферъ въ своєй бесѣдѣ въ парляментѣ. Акты ôдôслано вже передъ кôлькома днями до Вѣдня.

— **Мѣска женьска школа выдѣлова,** що ставиться при улици Академичнôй, єсть вже майже на укôнченю. Новый сей будынокъ причиниться ще бôльше до украшеня однои зъ найкрасшихъ улиць нашои столицѣ. На будынку яснѣє вже великими, золотыми буквами напись, та тôлько, на жаль, лишь въ языцѣ польскôмъ. Свѣтлый магистратъ мѣста Львова не повиненъ бувъ призабути на то, що се школа не выключно лишь для польскои молодежи, що она не въ чисто-польскôмъ мѣстѣ и що на ню не идуть грошѣ выключно лишь зъ польскихъ кишень!

— **На именинахъ у о. Тарновецкого въ Ставчанахъ на Буковинѣ.** Що именины не завсѣгды весело кôнчаться, сего досвѣдчивъ п. Руснакъ, учитель мѣскои школы въ Чернôвцяхъ, родомъ зъ Ставчанъ. Въ Ставчанахъ именно ôдбувалися дня 20. н. ст. мая два торжества: ôдкрытье читальнѣ и именины у о. Тарновецкого, мѣсцевого пароха православного. О. Тарновецкій не бравъ участи въ ôдкрытю читальнѣ, бо єго нѣбы то лишь гнѣвало, що єго — якъ казавъ — не запрошено на ôдкрытье. Коли по ôдкрытю читальнѣ п. Руснакъ прийшовъ до о. Тарновецкого яко до свого пароха, щобы єму зложити свои желаня, о. парохъ повитавъ єго словами: „Цѣлуй руку мужику... лайдаку, брехуне!..“ По сихъ словахъ вывязалась суперечка о просвѣту селянъ въ Ставчанахъ а п. Руснакъ сказавъ о. парохови: „А вы тутъ 30 лѣтъ и нѣчого не зробили!“ До суперечки въ присутности богато гостей, священикôвъ, учителѣвъ и др. вмѣшалась такожь жена пароха и єго сынъ, академикъ п. Евгеній Тарновецкій. Всѣ трое схопили ôдтакъ п. Руснака за плечѣ и неконче деликатно выпросили за дверѣ. Ся сцена зъ именинъ сталась отже причиною судовои розправы въ кôцманецкôмъ судѣ дня 19. с. м. пôдъ проводомъ судіѣ, адъюнкта Донигевича. Розправу ôдрочено однакожь на жаданье защитника обвинителя д-ра Функенштайна, котрый зажадавъ покликаня новыхъ свѣдкôвъ на доказъ, що о. Тарновецкій выкликавъ цѣлу повышчу сцену у себе на именинахъ зô злости на п. Руснака за то, що той заложивъ въ Ставчанахъ читальню, котрôй парохъ бувъ рѣшучо противный.

— **Реальна школа въ Чернôвцяхъ** буде обходити въ вересни с. р. свои 25-лѣтнiй роковины. Зô стороны професорôвъ промовить при сѣй нагодѣ п. Єротей Пигулякъ по нѣмецки, а одинъ ученикъ по руски.

— **Деканами** на львôвскôмъ университетѣ выбрано: о. д-ра Бартошевского на выдѣлѣ богословскôмъ, д-ра Т. Войтѣховского на фильософичнôмъ, а д-ра А. Яновича на правничôмъ.

— **Львôвскій пекарнѣ.** Магистратъ львôвскій розôславъ до всѣхъ пекарень у Львовѣ обѣжникъ, въ котрôмъ наводить справозданье инспектора промыслового п. Навратиля зъ осмотру пекарень львôвскихъ и пригадує ôдповѣднi зарядженя. Прочитавши сей обѣжникъ робиться чоловѣкови недобре и ôдходить охота покушати львôвского хлѣба и булокъ. Кромѣ пекарень Дзбаньского, Ем. Маера и товариства консумційного, всѣ иншій довели въ своєй нечистотѣ до крайности. На помостѣ болота на палець, по стѣнахъ и на стелѣ павутины, въ кождôй дѣрочцѣ сотки сверкунôвъ и швабôвъ. Начиня нечистій, на столахъ, де выробляєсь тѣсто, сплять въ ночи робôтники, котрі або цѣлкомъ нѣколи не мыються, або дуже рѣдко и то таки въ тôй самôй хатѣ. Помѣжь робôтниками можна подыбати часто страшнi недуги хроничнi. Нѣ свѣтла, нѣ воздуха нема въ пекарняхъ. Зъ такихъ то пекарень хлѣбомъ живляться мешканцѣ Львова а пекарѣ ще и пôднесли єго цѣну до значнои высоты. Кобы хочь не скôнчилось лише на обѣжнику!

— **Грôмъ** вдаривъ дня 20 н. ст. червня въ костелъ въ Бжезю, пов. бохеньского, пôдчасъ богослуженя и убивъ чотири особы.

— **Въ вагонѣ.** Одинъ промысловець, ѣдучи передъ парy днями зъ Вѣдня, зазнакомився въ вагонѣ зъ якимсь Нѣмцемъ, котрый почастувавъ єго горѣвкою и цигаромъ. Мабуть мусѣли мати тѣ предметы якусь примѣшку, бо нашь промысловець заснувъ сейчасъ за Вѣднемъ и не пробудився ажь въ Краковѣ, де вже и того незнакомого Нѣмця не було. Подорожный полапався по кишеняхъ и почувши, що має мошонку та паперѣ, мѣжь котрыми було 6000 зр., спокôйно поѣхавъ до Львова. Доперва тутъ побачивъ, що єму вкрадено тѣ грошѣ. Повѣдомивъ полицію и ся слѣдить за тымъ милымъ товаришемъ подорожи.

— **Холера.** Зъ Бомбаю доносять, що холера збôльшаєся що разъ сильнѣйше въ Азіи, именно въ околици Кашміру, Бомбаю и Калькуты.

— **Гонорарь лѣкарскій** д-ра Мекенсія за лѣченье цѣсаря Фридриха выноситъ 250.000 марокъ. За кождый день одержавъ д-ръ Мекенси 1500 марокъ.

— **Испытъ зрѣлости** въ гимназіи тарнôвскôй ôдбувся ôдъ 14 до 18 н. ст. червня пôдъ проводомъ совѣтника о. Вас. Ильницкого. Зъ 22 учениковъ звычайныхъ и двохъ екстернистôвъ признано 15 здôбными, шѣстьомъ дозволено поправити одинъ предметъ по вакаціяхъ а трехъ репробовано на рôкъ

— **Товариство „Академична Громада“ въ Краковѣ** складає симъ прилюдно подяку Впов. Землякамъ, що зволили жертвувати слѣдуючій дары: Д-ръ С. Даниловичь при нагодѣ гостины въ товариствѣ 3 зр.; ôдъ „Незнакомои“ на руки тов. д-ра Коса 1 зр.; зъ Подôля на руки п. К. Б. 1 зр. 9 кр.; ôдъ о. Е. Менциньского зъ Ходновичь 2 зр. Заразомъ дякує „Академична Громада“ всѣмъ тымъ Добродѣямъ, що зволили прислати дары на руки редакціи „Дѣла“. — При сѣй нагодѣ справляєся, що даръ о. Ипол. Окуневского зъ Яворова коло Косова выносивъ 5 зр. а не 4 зр. 95 кр.

— **Дрôбній вѣсти.** Громада Брусно нове, пов. чешанôвского, одержала ôдъ цѣсаря 50 зр. пôдпомоги на поправу церкви. — Д-ръ Иванъ Горбачевскій выбраный до сенату университету прагского зъ выдѣлу медичного. — Въ Лондонѣ померъ звѣстный шахистъ І. Цукертортъ.

Вѣсти зъ Ген. Львôвскои.

Презенты одержали оо.: Стеф. Лесюкъ на Залôсцѣ и Павло Подковичь на Ладанцѣ, дек. нараѣвского.

Въ пропозицію принятій оо.: на Клещѣвну, дек. нараѣвского, І. І. Товарницкій зъ Клещѣвны, П. Павло Чмола зъ Плетѣничь и ІІІ Дим. Склепкевичь зъ Илова; — на Черепинъ, дек. щирецкого, лише о. Фил. Пелехъ.

Испытъ на катихитôвъ гимназіяльныхъ зъ дня 31 сѣчня и 1 лютого с. р. выдержали и одержали квалификаційнi свѣдоцтва оо.: Амвр. Поляньскій, префектъ львôвскои семинаріи и заст. катихита IV гимназіи львôвскои та Теоф. Кобляньскій, сотрудникъ въ Стрыю.

Намѣстництво годиться на кан. институцію оо.: Андр. Дольницкого на Волю гологôрску, дек. унѣвского, и Игн. Юхновича на Помоняты.

Наука, штука и литература.

— **„Руска Школа“**, часопись науково-педагогична, выходить що кварталу въ объемѣ 2¼ печатаныхъ аркушѣвъ въ Чернôвцяхъ. Редакторомъ єсть д-ръ Стефанъ Смаль-Стоцкій. Коштує рôчно 1 зр., для членôвъ товариства „Руска Школа“ 50 кр.; поодинокій выпуски по 30 кр. — І. выпускъ мѣститъ: 1) „Нова руска Школа“, Ст. Стоцкого; 2) Цѣль цѣлого выхованя молодѣжи єотвертый и чесный характеръ, Л. Галицкого; 3) Справа управильненя рускои правописи, Ом. Поповича; 4) Замѣтки, Ст. Стоцкого.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Конкурсы.** Опорожнене мѣсце инжинира при ôддѣлѣ техничнôмъ ц. к. дирекціи почтъ и телеграфôвъ у Львовѣ зъ платою IX клясы ранги; подаватись можна до 29 червня с. р. — Двѣ стипендіи фундаціи бл. п. кн. Льва Сапѣги, рôчно по 500 зр., призначенi для ученикôвъ, покôнчившихъ науки университетскій, родомъ зъ Галичины, безъ рôзницѣ народности и вѣроисповѣданя, котрі хотять дальше образуватись за границею. Поданя треба внести до 2 серпня с. р. до выдѣлу краєвого. — Окружна рада школьна въ Сокали розписуе конкурсъ на мѣсця учителѣвъ при школахъ етатовыхъ зъ платою 300 зр. и вôльнымъ помешканьемъ: въ Поздимирѣ, Добрачинѣ, Гоголевѣ, Миновичахъ, Городищи варяжскôмъ и Лучицяхъ; подаватись можна до 10 серпня с. р.

— **Именованя.** Адъюнктомъ инспекторату державныхъ лѣсôвъ въ Галичинѣ именованый Германъ Шайрингъ, управитель лѣсôвъ и доменъ.

— **Ôдзначеня.** Павло Свобода, адъюнктъ при дирекціи урядôвъ помôчныхъ львôвскои полиціи одержавъ золотый хрестъ заслуги зъ короною.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 23. червня. Урядова газета вѣденьска оголосила угоду заключену зъ австро-угорскимъ Льойдомъ, законъ о податку ôдъ горѣвки и законъ о податку ôдъ цукру. — Въ Инсбруку померъ вчера звѣстный, довголѣтный посолъ до рады державнои, проводиръ клерикалôвъ, о. Ґрайтеръ.

Берлинъ 23. червня. „Nat. Ztg.“ каже, що въ престольнôй бесѣдѣ нѣмецкого цѣсаря буде зазначено, що ситуація въ Европѣ єсть такъ мирна, якъ вже ôдъ давна не була, а хочь потворилися союзы, то однакожь межинароднi ôдносины Нѣмеччины, особливо же о скôлько то ôдноситься до Россіи, суть далеко лѣпшій, якъ були давнѣйше.

Берлинъ 23. червня. Удержуєсь тутъ все ще поголоска, що ще сего лѣта наступитъ стрѣча царя зъ цѣсаремъ Вильгельмомъ.

Парижь 23. червня. Сенатъ ухваливъ одноголосно надзвычайный буджетъ воєнный въ сумѣ 370 мил. франкôвъ на потребы артилеріи и инжинеріи войсковои. — Французска академія наукъ подала Фльокетови прошенье, въ котрôмъ домагаєся, щобы кн. Омаль було вôльно вернути до краю. Фльоке обѣцявъ предложити се прошенье радѣ министрôвъ.

Переписка Редакціи и Администраціи.

— **Вп. И. П. въ Тернополи:** Вамъ высылаєся „Дѣло“ до Тернополя; пытайте на почтѣ, бо до хаты Вамъ не принесуть. — **Вп. І. К. въ Яновѣ к. Львова:** За І. пôвpôкъ заплачено 9 зр.—**Всч. Ю. Ж. въ Воробляничѣ:** Заплачено 10 зр. на 88 р. — **Всч. Н. Б. въ Нараєвѣ:** Чому не подалисьте заразъ змѣны адресы?!

Надôслане.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручає свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ. 52—? 2389

Розкладъ ѣзды на зелѣзницяхъ

важный ôдъ 1 червня 1888.

(пôсля годинника львôвского.)

Приходять до Львова:

Зъ Кракова: о год. 4·03 по полудни курерскій; 9·25 вечеромъ и 8·50 рано особовый; 7·15 вечеромъ мѣшаный.

Зъ Черновець: о год. 8·00 вечеромъ поспѣшный; 11·06 въ ночи и 6·40 рано мѣшаный.

Зъ Пôдволочискъ и Бродôвъ (на Пôдзамче): о год. 2·08 по полудни курерскій; 2·38 въ ночи и 6·22 вечеромъ мѣшаный.

Зъ Белзця: о год. 5·53 по полудни мѣшаный.

НАЙЛУЧШІЙ

ПАПѢРЪ ЦИГАРЕТОВЫЙ

єсть правдивый

LE HOUBLON

1934 французскій фабрикатъ 25—36

CAWLEY-a & HENRY-ого въ Парижи.

Передъ пôдробкою остерегаєся!

Сей папѣръ поручаютъ якъ найлучше пп. д-ръ І. І. Поль, дръ Е. Людвигъ, дръ Е. Липманъ, професоры хеміи при вѣденьскôмъ университетѣ а то для єго знаменитои якости, єго абсолютнои чистоты и для того, що до него не домѣшаній жадній шкôдливій здоровю матеріи.

FAC-SIMILE DE L'ÉTIQUETTE

17, rue Bérenger, à PARIS

Чи не мавъ-бы хто охоты

замѣнятися за парохію Купчинцѣ, деканата тернопôльского?

Близша вѣдомôсть въ администраціи „Дѣла“ або въ урядѣ парохіяльнôмъ въ Купчинцяхъ почта Ходачкôвъ великій. 2499 1—3

Выданье трете значно побôльшене!

Выпробованй тайны

смаженя

КОНФИТУРЪ и СОКÔВЪ

такожь робленя

консервôвъ, компотôвъ, кремôвъ и галяретъ овочевыхъ

зôбранй

Фльорентиною и Вандою

Цѣна 50 кр.

По надôсланю за переказомъ почтовымъ 55 кр., высылаєся книжку оплатно. 2502 1—4

В. МАНЕЦКІЙ

Друкарня народна

Львôвъ, ул. Коперника ч 7.

Для кождого властителя дôбръ, господаря и громады въ цѣлôмъ краю єсть необходимымъ

добрый, здоровый и чистый оцетъ.

ТОРГОВЛЯ Кароля Балабана

2427 21—? **у ЛЬВОВѢ**

поручає **оцтову есенцію**, здоровый и чистый продуктъ до робленя оцту въ бутелькахъ $^1/_1$ и $^1/_2$ кильовыхъ. До $^1/_2$ кильогр. **оцтовои есенціи** додаєся 12 литрôвъ воды. Для громадъ и бôльшихъ заведень въ бальонахъ по 4 и 10 кильограмôвъ.

И. ИГНАТОВИЧЬ

у Львовѣ, ул. Коперника Ч. 3., въ Краковѣ, Суконницѣ Ч. 20, въ Чернôвцяхъ Ринокъ Ч. 2.

поручає свого выробу

до выгубленя насѣкомыхъ домашныхъ, ôдзначенй 9-ма медалями заслуги и 2-ма диньомами признаня на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ.

именно:

ФЕНИЛИНЪ до вынищеня молѣвъ зъ зародишами въ сукняхъ, футрахъ и мебляхъ, фляконъ **60** кр.

Ґрильонъ выгубляє швабы, караконы, стоноги, свѣркуны, щипавки, каралюки, прусаки и т. п. — фляконъ **30** кр.

Зела антимолевй до перехованя футеръ, пуделко **30** кр.

МИКОТОНЪ непохибне средство до выгубленя блощиць — фляконъ **50** кр.

ПАПѢРЪ АНТИМОЛЕВЫЙ хоронить ôдъ молѣвъ футра, сукнѣ, портієры, заслоны и меблѣ, штука **3** кр.

ПОРОШОКЪ ПЕРСКІИ (дальматиньскій) до выгубленя блохъ и т. п. насѣкомыхъ, пачка **5, 10** кр. фляконъ **20** и **30** кр.

ПАПѢРЪ НА МУХИ

2424 9—? штука **3** кр.

АЛИХЕНІЯ

непохибне средство до вынищеня домашного гриба, кильо **40** кр. при сто кильо начинье даромъ.

ИСИДОРЪ ВОЛЬ

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 6

поручає Впов. П. Т. Публицѣ свôй выключный складъ

Россійскои гербаты.

Одержує правильно що тыждень свѣжій транспортъ найлѣпшои гербаты зъ Москвы и поручає єи пôсля побôчь стоячого цѣнника

Замовленя залагоджуєся найретельнѣйше и скоро, такожь за послѣплатою, опакованье франко.

Особливо звертаєся увагу на 3знаменитй роды К. & С. Попова.

	зр	кр
Кайсовъ, знам. чорна $^1/_2$ кильо .	1	60
„ „ мелянжь „ „ .	1	80
Сушонгъ, знаменита „ „ .	2	—
„ найлѣпша „ „ .	3	—
Мелянжь караванна „ „ .	4	—
Фу-чу-фу (Ч. I. „ „ .	3	20
„ (Ч II. „ „ .	4	60
„ (Ч. III. „ „ .	6	—
К. & С. Поповъ (фунтъ 1 р. 60 р.	2	40
„ („ 2 „ — „	3	—
„ („ 2 „ 50 „	3	75
Высѣвки (знаменита $^1/_2$ кильо . .	1	60
„ (Г. prima „ „ . .	1	80
„ (non plus ultra „ . .	2	50

Ласкавй порученя почтою, опакованье франко. 2475 4—20

Тайна красы

выробу ПЕТРА КРОКЕВИЧА аптикаря въ Краковѣ.

Неимовѣрне подивлянье и надзвычайне признанье зô стороны красавиць для сего чудового и незвычайно скоро дѣлаючого средства робить, що сей препаратъ, выробу Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ, розхаплюють зъ нечуваною скоростею. Créme сей, справедливо названый „Тайною красы“, ôддаляє въ тягу однои ночи всяку неделикатнôсть, стверджене, червонôсть шкôры, прищѣ, угры и лишаѣ гинуть безповоротно по ужитю сего знаменитого и найпевнѣйшого въ своихъ наслѣдкахъ средства котре навѣть лице поморщене чудово робить молодшимъ, надаючи єму красный справдѣ молодечій цвѣтъ. Уживаный щоденно на нôчь, чудово заховує цвѣтъ ôдъ всякого ствердненя шкôры, якъ рôвно-жь и ôдъ передвчасныхъ морщинъ. Тому то повинно се средство находитися въ тоалетѣ такъ молодои и краснои паночки якъ и красивои дамы.

Цѣна 1 зр, 1 зр. 50 кр. и 2 зр. 2398 22—?

Д-ра Є-

ґера бѣлье, кафтаники ôдъ поту трикотовй и сѣтковй, рукавицѣ и рушники до натираня

поручає найдешевше

ТОРГОВЛЯ 2228

Братôвъ Лянгнерôвъ

Львôвъ, Галицка ч. 16

Цѣнники на жаданье даромъ.

Staines

LINOLEUM,

F. Walton's Patente.

Kork-Teppiche.

A. Reichle, Wien, I., Kolowratring 3

Василь Пстракъ

синцарь

замешкалый въ Коломыи ч. дому 344 $^1/_4$

доконавшій украшеня церквей въ Городенцѣ, Кутахъ старыхъ, Нечепѣжинѣ, Рожновѣ, Синковѣ, Шишкôвцяхъ и Товтрахъ на Буковинѣ, Яблоновѣ, Ясеневѣ пôльнôмъ — принимає замовленя на украшеня якъ цѣлыхъ церквей такъ и на иконостасы, амвоны, кивоты, олтарики процесіональнй и выконує всякй роботы солидно и по дешевыхъ цѣнахъ.

2492 4—6

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СИРІЮСЪ“

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручає добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ôдъ продуцентôвъ зъ Америки полудневои.

Коштує у Львовѣ:

1 кильо 1 80 зр.

на провинціи:

4 $^3/_4$ кильо 9·15 зр. франко.

Ôдбирателямъ надъ 50 к. опустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родôвъ кавы, котрй оголошують иншй пôдъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто ôдъ продуцентôвъ, що можу доказати, и продаю єи найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Тріестѣ можна дôстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродає гуртôвникови на мѣсци, той знову гуртôвникови въ Европѣ, ôдъ тыхъ купує комисіонеръ, а ôдъ него ажь купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дôстане де инде по тôй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 151—?

ОПИРАЮЧИ-СЬ НА ДОВѢРІЮ

зъ якимъ ôдносяться майже ôдъ 20 лѣтъ до нашого „Якорного проганяча недугъ“ (Anker-Pain-Expeller), уважаємо своєю повинностею такожь **тыхъ** запросити до спробованя, котрй сего улюбленого средства домового що не знають. Оно не єсть нѣякимъ средствомъ тайнымъ, але **строго ретельнымъ, умѣєтно** зложенымъ препаратомъ, котре справедливо заслугу, щобы єго всѣмъ **терплячимъ на гостець и ревматизмъ** яко **зовсѣмъ певне** поручити. Найлѣпшимъ доказомъ того, що многй хорй, котрй выпробовали другй дуже захвалювнй средства, **зновъ таки до успѣшного Pain-Expeller-а беруться**. Черезъ порôвнанье власне пересвѣдчилися, що не лише **резматичнй болѣ**, якъ **ломанье зъ членахъ и пр.** а такожь **болѣ зубôвъ, головы, хребта, кольки и проч.** найпевнѣйше уступають черезъ натиранье „експелеромъ“. За **дешеву** цѣну **40 кр.**, 70 кр, взгл. зр. 1 20 може навѣть небогатый набути, а грошѣ якъ безчисленнй успѣхи доказують, надармо не выкидаються. Стерегтись треба передъ шкôдливыми пôдробленями и принимати лише „Pain-Expeller“ зъ знакомъ **якора** яко правдивый. На складѣ въ премногихъ аптикахъ, головный складъ: Apotteke zum Goldenen Löwen въ Празѣ. Близшй вѣсти подають: F. Ad. Richter et C° Вѣдень.

2161 34—51

ПРАКТИЧНЙ а ДЕШЕВЙ ПОДАРУНКИ

на свята и именины

Годѣ часъ тратити!

НАЙСВѢЖША НОВÔСТЬ!

Лише 5 зр. 25 кр.

коштує найновѣйшій

ВАШИНГТОНЬСКІЙ РЕМОНТОАРЪ

до накручуваня безъ ключика при ушку, зъ 5-лѣтною гварантією за добрый хôдъ. Тôлько сей годинникъ може заступити **золотый годинникъ** а то по перше черезъ добре урегульованье, по друге черезъ **правдиво роскôшну куверту** и длятого можна єго кождому якъ найлучше поручити.

Лише 1·20 зр. коштує красный покоєвый **стѣнный годинникъ** зъ добрымъ регульованымъ веркомъ, зъ ланцушкомъ и тягарками, зъ выпуклыми бронзовыми прикрасами.

Лише 2·50 зр. коштує пышный прикрасный **стѣнный годинникъ** зъ дзвôнковымъ будильникомъ, въ рамкахъ горѣховыхъ, зъ вказуючимъ, самосвѣтячимъ щитомъ, иде и будить пунктуально.

Лише 3.90 зр. коштує францускій, золото-бронзованый **Будильникъ годинниковый** зъ голосно бючимъ приладомъ будильнымъ. Окраса для кождого чи то въ хатѣ, чи въ подорожи, зъ веркомъ тревалымъ, не знищимымъ и пунктуально идучимъ.

Лише 4 50 зр. коштує **срѣбно-никльовый годинникъ, кишеневый цилиндеръ** зъ досконалымъ регульованымъ веркомъ и пишно украшеною оправою, зъ кришталевымъ пласкимъ скломъ, незвычайно гарный.

Лише 30 кр. гарный, позолочуваный **ланцушокъ** зъ гачикомъ до годинника.

Лише 1·20 кр. гарный **ланцушокъ до годинника,** въ золотôмъ фасонѣ зъ брильокомъ печатковымъ, роботы артистичнои.

Лише 3·75 зр. патентованый годинникъ зъ маятникомъ, зъ приладомъ бючимъ годины и пôвгодины, оправленый въ найделикатнѣйше политурованй рамы, якъ найлучше наслѣдуючй горѣхове дерево, зъ вагаломъ и бронзовыми вагами. Крôмъ тыхъ прикметъ має сей годинникъ и тую неоцѣнену властивôсть, що въ ночи патентованый щитъ єго свѣтить чуднымъ фіолетовымъ, чаруючо гарнымъ свѣтломъ, за силу котрого **гарантуєся черезъ 10 лѣтъ.**

Несчисленна скôлькôсть ôдбирателѣвъ, котра сей годинникъ бачила и купила, була немовь очарована сею небувалою и неимовѣрною дешевостею.

Выключно тôлько набути єго можна за попередною высылкою грошей або послѣплатою. 2486 5—12

Wiener Uhren-Depot und Versandt

BALSAM, Wien

II. Schiffamtsgasse 14. T.

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаденъ зъ моихъ конкурентôвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжь для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій краєвыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мôй богатый складъ такожь

2484 Всч. Духовеньству 5—?

Замовленя въ мѣсци и зъ провинціи выконуються точно и ретельно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескои одежи гуртомъ и подрôбно.

Львôвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеный 1848.

I. & С. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНѢ (BRÜNN)

улиця Фердинанда ч. 7/d

высылають за послѣплатою:

Матерія модна въ кратки, на сукнѣ жѣночй, зъ чистои вовны 90 цм. широка, 10 м. зр. 8 50.

WOLL-ATLAS, у всѣхъ модныхъ краскахъ, 90 цм. ширины, 10 м. зр. 6 50.

Кашмиръ, у всѣхъ модныхъ краскахъ, 90 цм. ширины, 10 м. зр. 4·50.

BAIGE, (найновѣйшй краски, 100 цм. ширины, 10 м. зр. 9·50.

Матерія брокатъ, у всѣхъ краскахъ, 60 цм. ширины, найновѣйшй десенѣ, 10 м. зр. 4.

Кретонъ, на сукнѣ жѣночй, добрый до праня, найнов. взоры, 70 цм. шир. 10 м. зр. 2·80.

Dreidraht, 60 цм. шир. ясно або темно сѣрый, 10 м. Іа. зр. 3·50. Па. зр. 2.80.

Матеріи на шляфроки, такожь на жѣночй сукнѣ) 60 цм. шир въ кратки, 10 м. зр. 2 50.

Гарнитуры покрывалъ, (2 на лôжко а 1 на стôлъ) зъ рипсу зр. 4 50. зъ джуты зр. 3·50

Занавѣсы джутовй, турецкй десенѣ (2 бôчнй и 1 драперія) загально зр. 2·30.

КИЛИМКИ ДО ХОДУ, дуже тревалй, 10—11 м. довгй Іа. зр. 6 —, Па. зр. 3·50.

Ковдра до накрываня, зъ атласу зр. 8 50, зъ rouge зр. 3.

ПОЛОТНО ДОМОВЕ, 29 вѣдень. лôктѣвъ, 1 штука $^5/_4$ зр. 5·50. $^4/_4$ зр. 4·20.

Веба-Кинъ, 30 лôктѣвъ, лѣпша ôдъ полотна, 1 шт. $^5/_4$ зр. 7·50, $^4/_4$ зр. 5·80.

ШИФОНЪ, 30 лôктôвъ, 90 цм. шир. 1 шт. Іа. зр. 5·50, Па. зр. 4·50.

ОКСФОРДЪ, 29 лôктѣвъ, найновѣйшй взоры, 1 шт. Іа. зр. 6·50, Па. зр. 4·50.

КАНЕВАСЪ, на простирала, 29 лôктѣвъ, 1 шт. Іа. зр. 6., Па. зр. 5·20.

Адамашковый Градль 30 лôктѣвъ, 1 шт. Іа. зр. 8·50, Па. зр. 5·50.

СКАТЕРТИ, полотнянй, у всѣхъ краскахъ, 3 шт. $^8/_4$ зр. 2.— $^6/_4$ зр. 1

СЕРВЕТЫ, полотнянй, $^4/_4$ въ квадратѣ, 6 шт. зр. 1·20.

РУЧНИКИ, полотнянй, 6 шт. зъ тороками зр. 1·80 зъ бордюрою зр. 1·20.

ПРОСТИРАЛА, несшиванй, 2 м. довгй, 1 $^1/_2$ м. широкй, 1 шт. зр. 1·50.

СѢННИКИ, зъ джутового полотна, комплетнй, великй, 1 шт. Іа. зр. 1·40, Па. 90 кр.

Коцики передъ лôжко, найновѣйшй десенѣ, зъ флянелѣ, 1 пара зр. 2., зъ джуты зр. 1 30.

Взôрцѣ даромъ и франко.

2346 18—26

НЕМА НѢЯКОГО БОЛЮ ЗУБÔВЪ

при уживаню славнои въ свѣтѣ правдивои ц. к. надворного дентиста

Д-ра ПОППА Анатериновои воды до устъ

котра має першеньство передъ кождою иншою водою до зубôвъ яко презерватива проти всѣхъ хоробъ зубôвъ, устъ и шыѣ, и при рôвночаснôмъ уживаню зъ 2177 14—26

Д-ра Поппа порошкомъ або пастою до зубôвъ

удержує завсѣгды здоровй и краснй зубы.

Д-ра Поппа Пльомба до зубôвъ

Найлѣпше средство до затыканя самому собѣ дѣравыхъ зубôвъ

Д-ра Поппа Мыло зелове проти всякихъ высыпокъ шкôрныхъ и такожь знамените до купелѣ.

Цѣна: Анатеринова вода до устъ 50 кр., зр. 1. — и зр. 1 40; Анатеринова паста до зубôвъ въ пушкахъ зр. 1 22; Аромат. паста до зубôвъ по 35 кр.; Порошокъ до зубôвъ въ коробкахъ 63 кр.; Пльомба до зубôвъ въ скриночцѣ зр. 1 — Мыло зелове 30 кр

Передъ закупномъ пôдроблюванои анатериновои воды до устъ, котра пôсля анализы мѣстить по бôльтôй части здоровлю шкодливй примѣшки, остерѣгаєся выразно

Головный складъ: Wien, I. Bognergasse 2.

Дôстати можна у всѣхъ аптикахъ, дрогеріяхъ и парфумеріяхъ.

ПЕТРО КРОКЕВИЧЬ

аптикарь въ Краковѣ

улиця Баштова при плянтахъ (рôгъ Ринку Клепарского)

поручає власнй выробы

яко правдиву одиноку добычь найновѣйшихъ часôвъ, приносячу хорому неоцѣненй, спасеннй користы, о чѣмъ свѣдчать щоразъ численнѣйшй признаня похвалы и т. п., якъ неменше посвѣдченье лѣкарске, а именно:

До Высокоповажаного пана Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ.

Въ численнôй моѣй практицѣ уживавъ я перерôбки лѣчничй выгаданй и выробленй Вами, завсѣгды зъ знаменитымъ успѣхомъ въ недугахъ, противъ котрыхъ они пристосованй. Препараты Вашй ôдзначалися одноцѣлою якостею що-до формы и доброты, не пôдпадали розкладови, приємнй въ уживаню а певнй въ бажаныхъ наслѣдкахъ. Мыло менѣ проте высказати Высокопов. панови моє цѣлковите признанье, заразомъ желанье дальшои такъ успѣшнои працѣ въ щасливо начатôмъ напрямѣ для добра недужои людскости. — Щасть Боже!

Львôвъ дня 16 марта 1888 р. **Др-ъ Юлій Корвинъ Гонсьоровскій** лѣкарь зелѣзницѣ Кароля Людвика.

Вино хинове, средство лѣчниче, взмагаюче силы, стравнôсть, надзвычайно поручане, особливо у женщинъ слабосильныхъ, блѣдыхъ и т. п

Вино хинове зъ зелѣзомъ, поручане молодымъ особамъ для осягненя зросту и розвою тѣла, надає крови силу, збôльшаючи скôлькôсть тѣлокъ крови, змôцняючи жолудокъ пôдносить апетитъ, лѣчить загальнй ослабленя, блѣдачку и т. п., а одиноке для реконвальесцентôвъ по хоробахъ горячковыхъ вынищаючихъ.

Вино зелово-ромбарбарове, вытягъ винный зъ правдивого корѣня Ревеня хиньского (Radix rhei chinensis) и зелъ, збôльшаючихъ рухи хробачковй кишокъ черезъ то легко розвôльняюче; знамените въ затканяхъ, часто повтаряючихъ-ся здутяхъ, довготреваючôмъ катарѣ, дванацятницѣ и въ упорчивôй жовтачцѣ.

Вино зелово-пепсинове, вытягъ зъ зелъ краєвыхъ и найлѣпшои пепсины de Rostock, одиноке успѣшне средство пôдносяче травленье, розпускаюче бѣлко, затымъ одиноке въ нестравности, хроничныхъ катарахъ жолудка або на тлѣ туберкуличнôмъ атоніи кишокъ у людей старыхъ, дуже помôчне у дѣтей зле ôдживлюваныхъ, анемичныхъ и шкрофуличныхъ.

Амигренъ, незрôвнана помôчь въ сильнôмъ болю головы. Ложочка ôдъ кавы зажита успокоює найсильнѣйшу мигрену.

Кальльонъ, одиноке средство на найстаршй и найдолегливѣйшй нагнѣтки. По насмарованю нагнѣтокъ сейчасъ перестає болѣти, а въ 24 годинахъ ôдпадає безъ найменшого болю.

Хильоль, лагодить по кôлькоразовôмъ ужитю найбôльшй болѣ ревматичнй, пострѣлы, подагру и т. п

Сарсапариліянъ зъ корою хиновою, узнаный яко найлѣпше средство въ немочахъ походячихъ зъ зôпсутя сокôвъ и зъ ôдти повстаючого вадливого складу крови, въ недокровности и т. п.

Зѣлье грудне зô свѣжихъ, лѣчничихъ зелъ волоскихъ, котрй вже неразъ навѣть въ прикрыхъ розличныхъ выпадкахъ слабости давали надсподѣване полѣпшенье терплячому, то въ слабостяхъ грудныхъ то легкихъ, противъ астмы, всякои душности и т. п. Усувають они тяжку дыхавицю, всякй закатареня легкихъ и грудей, зафльегмленя, кольки въ грудехъ, упорчивый кашель и т. п. Цѣна зр. 1·20

Сиропъ грудный при тяжкихъ або застарѣлыхъ немочахъ, уживаный буває рôвночасно зъ зѣльемъ льоретаньскимъ противъ сухотъ и слабостей грудныхъ и легкихъ и т. п Цѣна 2 зр.

Кроплѣ жолудковй. Средство знамените и незрôвнане у всѣхъ слабостяхъ жолудка Цѣна 35 кр. 2068 52—0

Замовленя выконуєся ôдворотною почтою.

Зъ численныхъ подякъ наводимо ось тй:

Высокоповажаный Пане Аптикарю!

Бажаю, щобы кождому хорому такъ знаменитый успѣхъ давали лѣки зъ Вашихъ выробôвъ, якъ моѣй женѣ, котрй надсподѣвано успѣшно дѣлали и прошу о надôсланье менѣ ще Амигренъ и капель жолудковыхъ. Зъ поважаньемъ

Пшôвъ д. 3 липня 1887 р. *Леопольдъ Ковалик* (Рыбникъ, Oberschlesien).

Высокоповажаный Пане!

Узнаю дѣйстну успѣшнôсть Вашихъ выробôвъ, досвѣдчивши на собѣ — Се посвѣдчаю ретельно. Зъ поважаньемъ

Schönpriesen b. Aussig 25 мая 1787 р. *Новаковскій* директоръ фабрики цукру.

Вп Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви въ Краковѣ.

Страдаючи ôдъ пôвтора року на сильный, невылѣчимый кашель, сполученый зъ рôзными тяжкими недугами, мимо тутешныхъ радъ лѣкарскихъ, чувся я безъ надѣѣ житя, а яко отець кôлькоро дѣтей, хапаючись вкôнци рôзныхъ способôвъ до поратованя здоровля, случайно зъ порады чужои приязнои менѣ особы, уживъ я „Зѣля грудного“ выробу аптикаря Вповажаного Пана Петра Крокевича, и по ужитю чотырохъ пачокъ „Зѣля грудного“ и Сиропу ôдзыскавъ цѣлковито здоровлье, могучи о власныхъ силахъ уже працювати и тымъ чиномъ бодай частину щастя дѣтемъ моимъ удѣлити. Чуюсь тому спонуканымъ заявити найщиршу вдячнôсть Вповажаному Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви мѣсцевому, за вырôбъ „Зѣля грудного“, бо житье моє лишь ужитю того Зѣля завдячую.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Кракôвъ, дня 28 мая 1886 р. *Михаилъ Трыбальскій*, друкарь литографичный.

Высокоповажаный Пане!

Вычитавши зъ газетъ дня 28 мая с. р. подяку Вамъ Вповажный Пане, а почуваючись зарôвно до обовязку вдячности, маю честь тую-жь въ высокôй степени заявити Вамъ, Вповажный Пане, бо Ваше „Зѣлье грудне“ и „Сиропъ“, и въ загалѣ Вашй выробы не лишь менѣ самому, але дуже многимъ, де заходили сумнѣвы що-до здоровля давали чудный успѣхъ. Маючи отже много завдячити Вашимъ выробамъ, приймѣть Вповажаный Пане выразы моєи вдячности, а заразомъ зичливости, успѣху въ дальшôмъ розвою своихъ выробôвъ такъ для добра власного, якъ и зъ пожиткомъ для людскости!

Остаю зъ довжнымъ поважаньемъ *Кс. Е. Вернеръ*,

Кракôвъ 1 червня 1886 р. Реформатъ.

Честный Пане!

Страдаючи ôдъ 20 лѣтъ на гемороиды и упрямый бôль въ жолудку, на дыхавицю и сполучене зъ нею замуленье мѣхура, на затвердженье и иншй долегливости, уживъ я кôлька фляшокъ „Капель жолудковыхъ“, котрй зробили менѣ надзвычайну пôльгу, що посвѣдчаю згôдно зъ правдою и совѣстею. *Фишеръ*,

Ряшѣвъ, дня 21 червня 1886 р. совѣтникъ ц. к. суду.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ **Иванъ Белей**. — Одвѣчальный редакторъ **Кирило Кахникевичъ**. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка пôдъ зар. К. Беднарского.

Ч. 132. Львôвъ, Второкъ 14 (26) червня 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ вôвторокъ и въ вôвторокъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Відни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австрiи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ . .	18 зр.	на цѣлый рôкъ .	24 зр.
на пôвъ року . .	9 зр.	на пôвъ року . .	12 зр.
на чверть року .	4·50 зр.	на чверть року . .	6 зр.
на мѣсяць . . .	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ . .	16 зр	на пôвъ року . .	8 зр.
на чверть року . .	4 зр.	на мѣсяць . .	1 35 зр.

Редакція, Администрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія.

Рукописи звертаються лише на попереднє застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Потреба обниженя податку грунтового.

Въ часѣ розправъ надъ закономъ горѣвчанымъ пôднесла лѣвиця рады державнои двѣ справы, економичнои натуры.

Перша зъ нихъ дотыкала пытаня, чи не можна-бы надвышку, одержану зъ пôдвышеного податку горѣвчаного, въ мѣру консумціи роздѣлити межи поодинокй краѣ коронй, замѣсть щобъ та надвышка пôйшла въ цѣлости въ користь самыхъ пропинаторôвъ галицкихъ и буковиньскихъ? Друга справа дотыкала долѣ высоко оподаткованыхъ иншихъ галузей продукціи державнои. Лѣвиця заинтерпелювала именно п. министра финансôвъ, чи за цѣну высше оподатковании горѣвки не згодився-бы ôнъ на обниженье податку грунтового, котрый по послѣдньôй, такъ званôй, регуляціи показався за высокимъ и черезъ то шкôднымъ для краѣвъ, переважно хлѣборобныхъ, якимъ представляѣся въ першôй линіи наша Галичина.

Обѣ згаданй справы пôйшли однакожь до кôша. Першу зъ нихъ убили пропинаторы галицкй та буковиньскй, звязавшись зъ баронами цукровыми ческими и реакційнымъ клюбомъ Лихтенштайна. Другу порѣшивъ негативно самъ министеръ финансôвъ долитавскихъ, заявивши, що въ виду потребъ военныхъ на разѣ неможливе нѣяке обниженье прочихъ податкôвъ державныхъ, а тымъ самымъ и податку грунтового. На тôмъ покôнчено справу, але, по нашôй думцѣ, покôнчено другу справу лишь на разѣ. Вытягнувши консеквенцію зъ слôвъ п. Дунаѣвского, выходить, що обниженье податку грунтового ѣсть остаточно можливе, а то на случай, коли потребы военнй стануть менший и коли, що ѣсть найголовнѣйше, податники грунтовй не засплять своѣи справы и о неи зъумѣють енергичнѣйше упôмнутись.

Непевне положенье политичне въ Европѣ починаѣсь зъ кождымъ днемъ прояснюватись. Се обявъ не тôлько дуже ôдрадный, але зъ нимъ вяжеся и надѣя, що по переведенôмъ узброѣню Австріи мусять щезнути и надзвычайнй потребы въ буджетѣ военнôмъ, а ôдтакъ мусить настати часъ, въ котрôмъ можна буде подумати о обниженю деякихъ жерелъ дохôдôвъ державныхъ, именно: о обниженю надмѣрно высокого податку грунтового, убиваючого наше краѣве господарство. Матеріялъ до тои для Галичины пекучои справы належало-бы вже нинѣ пôдготовляти и взяти цѣле дѣло дуже серiо. Чи зроблять се послы рускй чи польскй, чи выйде предложенье на обниженье податку грунтового зъ выдѣлу краѣвого або товариства господарского, рѣчь байдужна. Але се певна рѣчь, що справу ту належало-бъ вже нинѣ зробити предметомъ широкои дискусіи прилюднои, хочь-бы въ галицкôй прасѣ. Податокъ грунтовый дотыкаѣ въ рôвнôй мѣрѣ интересôвъ бôльшихъ и меншихъ властителѣвъ землѣ въ нашôмъ краю. А при нинѣшнôмъ складѣ рѣчей, коли бôльшй властитель одержали на основѣ закону горѣвчаного дуже значнй матеріяльнй користи, вынадало-бъ тымъ самымъ властителямъ занятись и долею дрôбныхъ хлѣборобôвъ.

Тутъ не мѣсце входити въ всесторонный розбôръ справы. Се лишаѣмо фаховымъ экономистамъ. Стан. Щепановскій въ своѣй розвôдцѣ о „нуждѣ Галичины въ цифрахъ“ подавъ досыть вѣрный образъ нашои хлѣборобнои нужды. Образъ сей належало-бъ лишь доповнити, а певно выйде зъ него доказъ, що грунтовый податокъ по славнôй регуляціи не ôдповѣдаѣ доходамъ, якй даѣ господарка хлѣборобна и що ôнъ ѣсть за высокій.

Вже при розправахъ въ делегаціи австрійскôй пôднесли деякй члены сеи делегаціи (зъ вынимкою галицкихъ!), що долитавскй краѣ въ загалѣ не будуть на будуче въ силѣ вынести якого-небудь пôдвышеня тягарôвъ державныхъ. Все, що можна було дати, дано вже, а що-до Галичины, то ѣсть рѣчею певною, що она, не посѣдаючи нѣякихъ жерелъ доходу крôмъ доходôвъ зъ господарки грунтовои, угинаѣся нинѣ пôдъ надмѣрнымъ тягаромъ. На доказъ того выстане навести, що въ 1886 р. господарства середнй и дрôбнй затягнули въ Долитавiи, а въ значнôй части и въ Галичинѣ **247.910** новыхъ позичокъ ипотечныхъ, зъ котрыхъ жадна не переходила сумы 5000 зр., а **176.807** було такихъ, де позичка выносила надъ 500 зр. Въ тôмъ самôмъ роцѣ выставлено на публичну лицитацію **103.911** дрôбнѣйшихъ господарствъ грунтовыхъ. Тй числа говорять дуже ясно и тымъ голоснѣйше, що сума ипотечныхъ довгôвъ и лицитацій зъ кождымъ рокомъ росте.

До того не треба забувати, що ôдъ регуляціи податку грунтового экономичне положенье Галичины скоро и значно змѣнилось въ некористь хлѣборобôвъ. Регуляцію ту основано на оцѣнцѣ доходôвъ зъ землѣ, якй були въ 1870-ыхъ рокахъ. Припускаѣмо, що оцѣнка доходôвъ була новѣть справедлива. Але ôдъ того часу не тôлько богато воды уплыло въ Днѣстрѣ, але, що головнѣйше, змѣнились радикально ôдносины торговельнй для збôжа галицкого, и вилынули страшно на его обезцѣненье. Ôдъ 1870-ыхъ рокôвъ перемѣнено американськй преріи на великій магазинъ збожевый. Торги европейскй залягаѣ не тôлько збôже американьске але и всходныхъ Индій, Канляндіи, а навѣть австральске. Россія высилаѣ заѣдно надвышку продукціи збôжевои на захôдъ моремъ. Нѣмеччина наложила высокй мыта на довôзъ збôжа зъ Австріи, а результатъ такій, що нѣ Австрія, нѣ Галичина не мають збутя для свого збôжа нѣ на Заходѣ, нѣ на Всходѣ, бо тутъ Румунія рôвножь его не потребуе та ще зъ Австрiею доси не уложилась на поли торговельныхъ ôдносинъ. Бѣда зъ всѣхъ бокôвъ, а жалѣ, що о збôже нѣхто нинѣ навѣть не пытаѣ, жалѣ тй суть загальнй.

Въ часѣ регуляціи податку грунтового, до чого взяти за основу пересѣчный дохôдъ господарствъ грунтовыхъ зъ 1870-ыхъ рокôвъ, цѣна збôжа була въ двоѣ высша ôдъ нинѣшнои. Сотнаръ метричный пшеницѣ коштувавъ въ 1873 р. 16.70 зр., въ 1878 р. 10.65 зр., нинѣ — 7.70 на торзѣ вѣденьскôмъ. Сотнаръ метричный жита коштувавъ въ 1873 р. 13.75 зр., нинѣ — 6.15 зр., ячменю тогдѣ 11.35., нинѣ — 8.30 зр. Выходить зъ того, що по 15 лѣтахъ цѣна головныхъ продуктôвъ збожевыхъ упала бôльше якъ о половину. А податокъ? Податокъ грунтовый пôднѣся. Земля наша оподаткована майже въ четверо высше якъ въ Нѣмеччинѣ, довги нароели, лицитаціи множаться, збôжа нѣгде збути — положенье дуже критичне. Высокôсть податку грунтового стопть нинѣ въ крайнôй диспропорціи зъ доходами грунтовыми и черезъ то, просто сказавши, руйнуе Галичину. Якъ бы була ще надѣя, що торговельнй ôносины збожевй змѣняться небавомъ, можна-бы бодай въ части успокоитись. Але де та надѣя? Не до лучшого а до гôршого иде. И въ теорiи и въ практицѣ показуѣсь, що господарка хлѣборобна не оплачуѣсь. Бôльшй посѣлости такъ само задовженй якъ и меншй. Торбчне збôже лежить не тôлько непродане, але нѣхто о него навѣть не пытаѣ. Всюды застоя, а выглядôвъ на якійсь рухъ збôжевый нѣякихъ.

И та ярка диспропорція межи вартостею збôжа а податкомъ грунтовымъ повинна нинѣ привести всѣхъ до пересвѣдченя, що крайный часъ дати яку-небудь, хочь-бы малу полегшу нашимъ хлѣборобамъ. Якъ бы нинѣшну цѣну збôжа взяти за пôставу до оподаткованя землѣ, кривда хлѣборобôвъ показалась-бы дуже великою. Тому безъ взгляду на суперечнй интересы національнй повиннй на найблизшôй сесіи сойму краѣвого всѣ послы галицкй придивитись сему дѣлу близше и упôмнутись о обниженье податку грунтового. Крайный часъ и крайна потреба.

Краѣвый законъ санитарный.

Рôкъ тому назадъ предложило було правительство въ кôлькохъ соймахъ краѣвыхъ проѣктъ закона санитарного, постановляючого, якимъ способомъ мають громады заводити у себе порядокъ санитарный и организувати власну службу санитарну. Такій самый проѣктъ маѣ теперь правительство предложити такожь и галицкому соймови краѣвому на сегорôчнôй осѣннôй сесіи, а намѣстництво прислало вже дотычный проѣктъ краѣвому выдѣлови и заявило, що хотѣло-бы порозумѣтися въ сѣй справѣ зъ краѣвымъ выдѣломъ на конференціи делегатôвъ зъ обохъ сторôнъ. Ходить тутъ головно о порозумѣнье що-до постановъ проѣкту закона о администрацiи и финансовости громадъ.

Пôсля згаданого проѣкту закона буде кожда громада обовязана, чи то сама чи въ спôлцѣ зъ сусѣднымы удержувати лѣкаря, котрого обовязкомъ буде выконувати полицію санитарну або взагалѣ справы санитарнй, входячй въ кругъ дѣланя громадъ. Мѣста, що мають власнй статуты (Львôвъ, Краковъ) и громады, що разомъ зъ обшаромъ двôрскимъ мають 10.000 або и бôльше жителѣвъ, ôудуть мусѣли удержувати одного або и бôльше власныхъ лѣкарѣвъ. Громадамъ, що мають менше якъ 10.000 жителѣвъ буде вôльно установити власныхъ лѣкарѣвъ, але за призволенъемъ политичнои власти краѣвои въ порозумѣню зъ краѣвымъ выдѣломъ. Меншй громады, що не въ силѣ удержувати власныхъ лѣкарѣвъ, будуть сполученй въ одинъ громадскій округъ санитарный, а политична власть краѣва въ порозумѣню зъ выдѣломъ краѣвымъ означить, котрй громады мають бути сполученй въ одинъ округъ санитарный и въ котрôмъ мѣсци въ округѣ маѣ проживати лѣкарь. Зъ засады будуть лучитися въ одинъ округъ санитарный всѣ тй громады, що лежать въ границяхъ того самого повѣту политичного; ôдъ сеи засады буде ôдступатися хиба лишь тамъ, де покажеся необходима конечнôсть того. Кождый округъ маѣ числити звычайно 15.000 жителѣвъ, осѣвшихъ на просторѣ що найбôльше двохъ квадратовыхъ миль (200 квадр. кильометрôвъ). Представительствомъ такого округа санитарного будуть зборы делегатôвъ, а именно: делегата выдѣлу повѣтового и одинацяти деле-

Проба организаціи галицкихъ жидôвъ за Маріи Терезы и Іосифа II.

(*Дальше.*)

Урядъ австрійскій признавъ рабинамъ ещe одно средство дисциплинарне, зборонене навѣть самымъ архипастирямъ католицкои церкви. Затверджено рабинамъ право клятвы. Правда, що велику клятву мôгъ голосити лише старшій рабинъ за дозволеньемъ губернiи, однакъ ôдданье меншои клятвы рабинамъ кагальнымъ сталось въ ихъ рукахъ страшнымъ оружiемъ. Хайромъ держали рабины всю темну масу жидôвства въ безвзгляднôмъ послуху, хайромъ спиняли деструктивнй елементы по кагалахъ, хайромъ не допускали богатшимъ жидамъ убивати конкуренцію бѣднѣйшихъ, хайромъ нѣвечили посередно змаганя христіяньскихъ купцѣвъ и ремѣсникôвъ. Вôйшло въ звычай роздѣляти експлоатацію всѣлякихъ ужиткôвъ одиницямъ жидôвскимъ; рабинъ роздававъ навѣть експлоатацію христіяньскихъ одиниць або групъ мѣжь свою громаду, а оденъ жидъ не посмѣвъ мѣшатись другому въ дѣло, бо кругъ интересôвъ кождого бувъ точно означеный, а непокôрного очѣкувало выклятье зъ громады. Практика ся перетрѣвала зъ деякими змѣнами до нинѣ. Не змѣнила нѣчого на рѣчи клявзуля, щобы рабины послугувались клятвою головно въ жидôвскихъ судахъ до дослѣдженя правды и щобы удавалвсь тогдѣ, коли хотять клятвою карати, до старшого рабина о призволенье. Солидарнôсть жидôвъ проявлялась и въ традиційнôмъ жидôвскôмъ правѣ векслевôмъ. Жидôвскй листы векслевй „мамера“ признавъ урядъ цѣсарскій истнуючими по правѣ. Рôзнився сей векселъ ôдъ звычайного тымъ, що при задержаню потрѣбно було пôдписи рабина або его тухова, що пôдпись ѣсть справдѣ пôдписею довжника. Розслѣдженье векслевыхъ процесôвъ не належало до цѣсарскихъ судôвъ: противно надѣлено рабинôвъ правомъ безпосереднои екзекуціи; властею апеляційною була дирекція окружна. Мамера була великимъ добродѣйствомъ для убожшихъ купцѣвъ, що користувались кредитомъ капиталистôвъ, бо берегла ихъ ôдъ маѣтковои руины, наколи интересъ не удався. На мамеру мôгъ позичити оденъ жидъ другому на розпочатье интересу грошѣ на довôльный процентъ: наколи-жь довжникъ не заробивъ до 6 мѣсяцѣвъ квоты, рôвняючои-ся подвôйному процентови и присягъ на те, дѣлились вѣритель и довжникъ половиною зыску. Коли-жь довжникъ ствердивъ присягою, що не мавъ нѣякого зыску, мусѣвъ вѣритель вдоволитись зворотомъ капиталу, позиченого на мамеру. Екзекуцію векслеву выконувавъ рабинъ фантованьемъ и арештомъ. Христіяньскій кредиторъ мôгъ запôзвати жидôвского довжника або до жидôвского або до цѣсарского векслевого суду. Судъ кагальный, взглядно рабинъ, мавъ право вглядати въ те, щобъ жидъ не позичавъ жидови на лихву, а щобы вѣритель вдоволявся уживанымъ въ краю процентомъ. Урядъ обдѣливъ жидôвскй суды такожь властею, карати жида, що псуе купцеви кредитъ або перебѣгае другого въ торзѣ, або що высшимъ чиншомъ найму хоче вытиснути купця зъ краму. Зъ вынимкою справъ криминальныхъ и спорôвъ о недвижимости, застереженыхъ судамъ христіяньскимъ, признано рабинамъ и судамъ кагальнымъ юрисдикцію въ всѣхъ иншихъ рѣчахъ. Выключно до рабинôвъ належали споры грошевй и все, що дотыкало религіи. Всѣ споры цивильнй, о скôлько не були застереженй судамъ христіяньскимъ и оскорбы ишли передъ форумъ суду туховôвъ. Ôдъ суду кагального можна було ôдкликатись до дирекціи окружнои а ôдси до генеральнои дирекціи. Властями апеляційными ôдъ суду рабинôвъ бувъ ц. судъ апеляційный и найвысшій судъ придворный. Христіянинови було вôльно позывати жида або передъ судъ жидôвскій або христіяньскій; жидъ позывавъ христіянина передъ forum rei: пôдданого, запôзваного жидомъ, судила доминія, шляхтича forum nobilium, мѣщанина магистратъ и т. д.

Складъ жидôвскихъ судôвъ бувъ ось якій: При дирекціи центральнôй бувъ судъ жидôвскій краѣвый. Трибуналъ складався зъ старшого рабина и пятьохъ краѣвыхъ туховôвъ (Landesjuristen). Ихъ выбирали всѣ члены старѣйшины краѣвои и циркулярнои (якъ сказано, було ихъ 12) и 36 депутованыхъ зъ цѣлого краю (по 6 зъ кождого повѣту). Умеръ котрый зъ туховôвъ, то выбирала нового асесора дирекція пôдъ проводомъ старшого рабина. Судъ краѣвый ôдбувався по понедѣлкамъ и четвергамъ: за надзвычайнй засѣданя суду въ иншихъ дняхъ тыждня платили интересованй 1 зр. 30 кр. таксы. Кожда сторона отримувала вырокъ на письмѣ зъ пôдписею рабина и туховôвъ. Всѣ справы повиннй були бути зареѣстрованй по жидôвски и нѣмецки.

Въ судѣ кагальнôмъ засѣдало що-найменше двохъ туховôвъ.

Призволено и на суды мировй. Спорячй сторонн могли выбрати по одному судiи мировому. Суперарбитромъ бувъ рабинъ.

Екзекуція выроковъ суду львôвского и судôвъ кагальныхъ прислугувала кагаламъ. На опôрного кидавъ рабинъ клятву. Наколи и клятва не помогла, запиравъ кагалъ выклятого до вязницѣ и тримавъ его тамъ такъ довго, доки засужденый не выконавъ вырoку.

„Жидôвскій порядокъ“ не обмежувавъ докладно всеи власти рабинôвъ и кагалôвъ надъ жидôвскимъ загаломъ. Було богато, дуже богато справъ, полишеныхъ проворности и самоволи проводирѣвъ жидôвства; були нинй, кодификованй такъ непевными чертами, що нихъ выконуванье залежало лише ôдъ дискреціи жидôвскихъ властей. Коли въ „порядку“ сказано, що рабинъ становить опѣку надъ сиротами, котрыхъ отець умре безъ завѣщаня, або що жиды, роблячй „легкодушно“ довги, пôдпадають клятвѣ и чотиронедѣльному арештови, то були се постановы такъ похитнй, що такожь причинялись ôддати рабинамъ орудованье цѣлымъ жидôвствомъ, бо-жь рабины мали въ своихъ рукахъ два мечѣ, свѣтскои и духовнои власти.

Зôбравши постановы жидôвского порядку зъ р. 1776 до купы, зачудуемося справедливо надъ привилегіями, котрыми австрійска администрація обдѣлила жидôвъ и не то що ними вывысшила жидôвство по-надъ христіяньскихъ мѣщанъ и пôдданыхъ, але по части ôддала христіяньскій елементъ въ експлоатацію жидôвскôй хитрости. Жидамъ признано повну автономію въ зарядѣ громадскôмъ: 12 старшинъ краѣвыхъ пригадувало начальникôвъ 12 колѣнъ Израила, а старшій рабинъ бувъ се-бъ то старозавѣтный судія; признано имъ право вôльного выбору властей полиційныхъ, судейскихъ и духовныхъ, потверджено жидôвскй хайдеры и школы и не застережено собѣ навѣть нѣякого права нагляду надъ выхованьемъ. Урядъ австрійскій надѣвъ въ правнй формы жидôвскй институціи, скрѣпивъ и пôдпѣсъ ихъ своимъ авторитетомъ, зъорганизувавъ инстанціи, пôддавъ низшй власти проводови высшихъ, однымъ словомъ, вытворивъ законну державу въ державѣ. Жидôвъ вызволено зъ-пôдъ юрис-

гатôвъ, выбираныхъ громадами и обшарами двôрскими, належачими до дотычного округа. Платня лѣкаря громадского въ округахъ меншихъ якъ двѣ квадратовй милѣ маѥ выносити що найменше 500 зр.. а въ бôльшихъ округахъ що найменше 600 зр. Крôмъ платнѣ будуть ще лѣкарѣ дôставати додатокъ на объѣздки въ пропорціи 12 зр. ôдъ 10 квадр. кильометрôвъ округа, однакожь додатокъ не смѣе нѣколи бôльше выносити якъ 400 зр. За трудъ лѣкарскій зъ свого обовязку урядового не вôльно буде лѣкарямъ брати нѣякои заплаты, а выимку будуть становити лишь тй труды, що не входять въ кругъ дѣланя громадъ, а котрй имъ поручать спеціяльно власти администраційнй. За тй труды будуть они дôставати окреме вынагородженье зъ скарбу державного. Кошть удержаня лѣкарѣвъ буде спадати на громады и обшары двôрскй до высоты додатку 2% до податкôвъ безпосередныхъ, а можливый недобôръ буде покриватися зъ фонду краєвого.

До правительственного предложеня долучено такожь проєктъ подѣлу Галичины на округи санитарнй, уложеный зъ увзглядненьемъ числа лѣкарѣвъ въ краю. Теперь ѥсть у насъ 350 такихъ лѣкарѣвъ, котрй могли-бы обняти службу санитарну. Закимъ однакожь буде тôлько лѣкарѣвъ, кôлько маѥ бути округôвъ санитарныхъ, буде мусѣло число округôвъ ôд повѣдати числу лѣкарѣвъ, стоячихъ теперь вже до розпорядимости. Въ мѣру того однакожь, якъ буде збôльшатися число лѣкарѣвъ, буде такожь поступати и розмеженье округôвъ санитарныхъ.

Такъ отже проєктъ нового закона звѣстный намъ въ загальныхъ точкахъ, не завадить отже бодай такожь загально приглянутись, якій хосенъ може нашому краєви принести сей законъ, наколи-бъ бувъ ухваленый. Не можна спорити, що въ теоріи законъ того рода ѥсть зовсѣмъ добрый а и въ практицѣ не злый — лишь може на трохи иншй обставины якъ въ нашôмъ краю. Безперечно, що институція округôвъ санитарныхъ и лѣкарѣвъ громадскихъ могла-бъ значно причинитися до пôднесеня здоровля въ народѣ, що дала-бы нове жерело до удержаня людямъ зъ бôльшимъ озброваньемъ, якъ антикарямъ и лѣкарямъ; тôлькожь въ тôмъ лихо, що тамъ, де ѥсть загальна бѣда и нужда — якъ то ѥсть въ нашôмъ краю — нѣ лѣкарь нѣ антика не поможе. Що бѣдному по лѣкареви и его лѣкахъ, коли ôнъ не маѥ того, що удержуѥ его природне здоровлье. По нашôй думцѣ станъ санитарный иде въ парѣ зъ добробытомъ економичнымъ и зъ просвѣтою и ôдъ сихъ послѣдныхъ ѥсть станъ санитарный зависимый въ кождôмъ народѣ. Дайте пôдставу до здоровля, то буде и здоровлье, а де пôдставы до него нема, тамъ и лѣкарь нѣчого не поможе. При загальнôй бѣдѣ и нуждѣ лѣкарь примусовый, — бо за такихъ буде народъ нашь уважати лѣкарѣвъ громадскихъ — стане лишь новымъ тягаромъ для народу. Вже теперь заповѣдаѥся 2 кр. ôдъ 1 зр безпосередного податку на лѣкаря громадского, а ôдтакъ прийдеся — якъ то справедливо пôдносять вже и деякй польскй газеты — платити 3, 4 або и 5 кр. бôльше. До того ще народъ не просвѣченый стане толкувати сю справу по свому и скаже: чи ты недужій чи здоровъ, плати! Отъ пôде зъ новымъ тягаромъ и нове невдоволенье въ народѣ. Спеціяльно въ рускôй части краю буде ся справа мати ще и инше значенье, и ôдбѣся ще и зъ другои стороны на рускôмъ народѣ. Лѣкарѣвъ Русинôвъ маѥмо дуже мало. При львôвскôмъ университетѣ нема выдѣлу медичного и Богъ знаѥ, коли его дочекаѥмося. Руска молодѣжь, переважно бѣдна, не може образуватися въ сѣмъ напрямѣ, а мала лишь горстка ѥсть въ силѣ удаватися на науку въ сѣмъ напрямѣ, хочь-бы лишь до Кракова або и Вѣдня. По заведеню институцій громадскихъ лѣкарѣвъ стануть въ рускй стороны насылати лѣкарѣвъ Полякôвъ, не знаючихъ нѣ словечка по руски, лѣкарѣвъ, що не будуть навѣть въ силѣ розвѣдати добре у недужого рускаго селянина, що его болить. Зъ новою институцією сполучаться рôзнй вилывы и взгляды, претенсіи и обовязки вдячности, а въ слѣдъ за тымъ розшириться ще бôльше акція противъ интересôвъ рускаго народу, котра вже и теперь такъ тяжко даѥся намъ неразъ почувствувати. Зôбравши все то разомъ були-бы мы за тымъ, щобы институцію громадскихъ лѣкарѣвъ ôдло жити на часъ нôзнѣйшій, а закимъ ту институцію, якъ кажемо въ засадѣ хосенну, буде можна и у насъ завести, старатися насамперед всѣми силами двигнути народ зъ економичнои руины и довести его до добробыту и бôльшои просвѣты, а тогдѣ и институція громадскихъ лѣкарѣвъ буде мати реальну вартôсть.

Патеръ Ґрайтеръ.

Дня 22 л. с. м. померъ въ Инсбруку на розширенье серця посолъ до Рады державнои, латиньскій священикъ о. Іосифъ Ґрайтеръ. Була то одна зъ найвидньйшихъ и найцѣкавшихъ личностей австрійского парляменту. Ґрайтеръ родився 1817 р. въ тирольскôмъ селѣ Тарренцъ. Ставши въ 1850 р. свѣтскимъ священикомъ, бувъ ôнъ за министерства гр. Туна именованый катихитомъ при гимназіи въ Инсбруку а въ 1861 р. выбрано его посломъ до тирольского сойму. Ôдъ сего часу розпочинаѥся его ширша дѣяльнôсть политична, бо вже передъ тымъ выступавъ ôнъ частѣйше яко публицистъ. Коли въ 1864 р. выбрано его до рады державнои, проявивъ ôнъ ту незвычайну здôбнôсть ораторску и стався незадовго пострахомъ нѣмецкихъ либералôвъ-централистôвъ. Бесѣды его, выголошуванй въ парляментѣ зъ всякою безвзглядностею и зъ саркастичнымъ гуморомъ, хочь и выкликували у его противникôвъ велике невдоволенье, то однакожь не були нѣколи причиною грôмкихъ протестôвъ и не выкликували нѣколи бурливыхъ сценъ въ палатѣ. Противно, коли Ґрайтеръ промовлявъ, збиралась коло него цѣла лѣвиця и слухала его пильно. Въ шѣстьдесяти рокахъ бесѣды его належали навѣть до рода приятностей въ палатѣ и послы чекали вже нетерпеливо коли Ґрайтеръ буде говорити. Особливо цѣкавй були тй бесѣды, противъ котрыхъ опôсля выступавъ зъ лѣвиці пос. Шиндлеръ и полемизовавъ зъ Ґрайтеромъ. Ґрайтеръ говоривъ патетично, горячився скоро а тогды вырвалась ему не одна досадна фраза, не одно таке слово, котрого уживаѥ хиба селянинъ Тиролець, говорячи — якъ то кажуть — просто зъ моста. Шиндлеръ говоривъ зновъ зъ сарказмомъ, а пôдхоплюючи слова Ґрайтера, обертавъ ихъ до самого ихъ автора. Такъ н. пр. коли першій разъ станувъ въ радѣ державнôй на порядку дневнôмъ законъ о конґруи, выступивъ бувъ Ґрайтеръ дуже рѣзко противъ него, а розгорячившись, закôнчивъ свою бесѣду тымъ, що сказавъ, що конґруа для клира значить тôлько що: „Пташку жри або гинь“. На то просивъ его Шиндлеръ, щобы ôнъ успокоився, и не горячився, бо „клиръ прецѣ ж.. а не гине“. Тымъ попсувавъ Шиндлеръ цѣлый ефектъ бесѣды Ґрайтера. Часто такожь кôнчивъ Ґрайтеръ свои полемичнй бесѣды словомъ „Pfui!“ и слово те сталося опôсля звычайнымъ при парляментарныхъ дебатахъ. Ôдъ Ґрайтера походить такожь теперѣшна назва правицѣ „зелѣзне колесо“. Покôйникъ умѣвъ такожь знамените промовляти до народу и тымъ прислужився бувъ неразъ для своѥи партіи при выборахъ. Разъ явився ôнъ бувъ пôдчасъ выборôвъ въ Гиппахъ въ долинѣ долѣшного Ину и представився тамошнымъ выборцямъ въ той способъ, що сказавъ имъ, що ôнъ, „старе конисько зъ Гиппахъ“, почувши воєнну трубу, ставився заразъ до борбы. Ôдъ сего часу не называно Ґрайтера инакше якъ лишь „старымъ коникомъ зъ Гиппахъ“.

Зô взгляду на свои переконаня политичнй бувъ Ґрайтеръ ультрамонтаномъ чистои крови, але то не ставало ему на перешкодѣ домагатися автономіи для краѣвъ и федеративного устрою державы, ба, ôнъ думавъ, що тымъ способомъ дадуться тымъ скорше и лекше перевести пляны клерикальнои партіи. Длятого то стоявъ ôнъ завсѣгды по сторонѣ Чехôвъ и Полякôвъ и черезъ то не называли его централисты инакше якъ лишь „чорнымъ Чехомъ“. Ґрайтеръ бувъ такожь яко Тиролець добрымъ патріотомъ австрійскимъ и длятого, коли въ 1870 р. одинъ зъ бесѣдникôвъ зъ лѣвиці зробивъ Тирольцямъ закидъ, що въ нихъ нема австрійского патріотизму, выйшовъ Ґрайтеръ зъ палаты а за нимъ пôйшли були такожь другй послы зъ Тиролю. Се выступленье Ґрайтера дало опôсля примѣръ и Полякамъ, котрй, выступаючи въ мартѣ тогожь року зъ парляменту, повалили кабинетъ Газнера и спонукали зложенье кабинету Потоцкого. За кабинету гр. Таффого гравъ Ґрайтеръ вже меншу ролю, головный его противникъ, централистичный либерализмъ бувъ вже побореный, а теперѣшна правиця не дозволяла ему вже выступати такъ самостôйно и свобôдно, якъ се ôнъ доси робивъ. Политичною засадою Ґрайтера було: „Не всѣмъ однаково, але кождому своѥ“. („Nicht jedem das Gleiche, aber jedem das Seine“). Въ бесѣдѣ своѣй зъ 18 марта 1884 р. при буджетѣ министерства просвѣты сказавъ ôнъ именно: „Будучнôсть належиться Австріи опертôй на пошановану права а мы, Тирольцѣ, станемо по сторонѣ тыхъ Австрійцѣвъ, що будуть ити за окликомъ: „Не всѣмъ, однаково, але кождому своѥ“. Рôвночасно однакожь выступивъ бувъ Ґрайтеръ зъ цѣлою заѣлостею ультрамонтана противъ теперѣшныхъ шкôлъ и противъ наукъ природныхъ, котрй пôсля его погляду суть причиною, що въ суспôльности проявляються анархисты и такй убійцѣ, якъ бувъ свого часу у Вѣдни Гуго Шенкъ.

Въ приватнôмъ житю бувъ Ґрайтеръ чоловѣкомъ честного характеру и вырозумѣлымъ, хочь многй уважали его зъ погляду а то имовѣрно за-для его короткозорости и способу, якимъ ôнъ глядѣвъ черезъ окуляры, за чоловѣка вызываючого и сварливого. Правда, що въ парляментѣ не чекавъ ôнъ ажь ôдповѣдной хвилѣ, щобы выступити зъ бесѣдою, але часто старався при першôй лѣпшôй нагодѣ зазначити своѥ клерикальне становище. Въ Ґрайтерѣ стратила клерикальна партія одного зъ найздôбнѣйшихъ и найсмѣлѣйшихъ своихъ проводирôвъ а страта ся въ теперѣшну пору, коли маѥся рѣшати судьба внесеня кн. Лихтенштайна, дасться ѣй ще тымъ бôльше почути. Въ Ґрайтерѣ стратила такожь и правиця свого вѣрного союзника а Чехи щирого прихильника, котрый въ неоднôй справѣ, хочь не безпосередно стававъ имъ въ пригодѣ.

Ґрайтеръ померъ въ 71 роцѣ житя. Въ послѣдныхъ часахъ западавъ ôнъ часто на здоровлю и то було причиною, що ôнъ не являвся вже такъ точно на засѣданяхъ палаты послôвъ. якъ давнѣйше и що менше вже выступавъ зъ бесѣдами въ парляментѣ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На суботнѣшнôмъ засѣданю повнои делеґаціи австрійскои принято цѣлый прелиминарь министерства дѣлъ заграничныхъ и звычайныхъ выдаткôвъ министерства вôйны. Вечеромъ зновъ радила комисія буджетова тои делеґаціи и приняла безъ змѣны надзвычайнй выдатки буджету министерства вôйны а ôдтакъ и спеціяльный кредитъ 47 мил. На тôмъ закôнчила комисія свою головну роботу. Такожь и комисіи угорскои делеґаціи закôнчили вже свои головнй роботы. Кажуть, що делеґація австрійска завтра а найдальше въ четверъ ôдбуде своѥ послѣдне засѣданье. — Пôсля „N. fr. Presse“ маѥ бути цѣсарь дуже вдоволеный зъ ходу нарадъ делеґацій и высказавъ то своѥ вдоволенье передъ кôлькома личностями. Цѣсарь тѣшиться, що обѣ делеґаціи черезъ имовѣрно однодушне ухваленье не лишь пôдвышеныхъ звычайныхъ выдаткôвъ арміи, але такожь и надзвычайного кредиту войскового, да дуть доказъ жертволюбности, котру безперечно и заграница добре зрозумѣѥ и ѥи ôдповѣдно оцѣнить.

Пôсля „Politik“ маѥ ческій соймъ зôбратися вже дня 6 вересня с. р. Въ сѣй порѣ буде цѣсарь перебувати въ Празѣ, а ческй послы будуть мати нагоду повитати цѣсаря въ столици свого краю.

Зъ Вѣдня доносять до „Czas-у“, що тамъ ходить поголоска, що архикн. Рудольфъ маѥ незадовго выѣхати до Берлина, щобы нѣмецкому цѣсареви зложити своѥ сочувство по двохъ тяжкихъ стратахъ и погратулювати вступленя на престолъ. Пôсля тои поголоски мавъ-бы зновъ цѣсарь Вильгельмъ II. приѣхати въ осени до Вѣдня, щобы тамъ ôддати честь австрійскому цѣсареви. Кажуть, що проєктованй зъѣзды монархôвъ взагалѣ суть теперь предметомъ оживленыхъ нарадъ и що зависять ôдъ лѣтныхъ програмôвъ монархôвъ.

Згадка про союзъ зъ Австрією въ престольнôй бесѣдѣ нѣмецкого цѣсаря зробила у Вѣдни загально добре враженье, хочь слôвъ тои бесѣды, що ôдносяться въ нѣй до историчныхъ ôдносинъ Австріи до Нѣмеччины передъ 1866 р., не можуть тутъ нѣякъ зрозумѣти и всѣляко коментують.

— —

Найважнѣйшимъ фактомъ дня сталось теперь ôдкрытье нѣмецкого парляменту и бесѣда престольна, ôдчитана въ парляментѣ цѣсаремъ Вильгельмомъ. Вчерашне засѣданье нѣмецкого парляменту могло Нѣмцямъ нагадати давнй часы середновѣчнй, коли то, на зазывъ нѣмецко римского цѣсаря являлися чи въ Вормсъ чи въ Раймсъ на его дворѣ всѣ удѣльнй князѣ нѣмецкй и тымъ давали доказъ, що признають его верховну власть. И теперь явилися нѣмецкй князѣ удѣльнй на дворѣ въ Берлинѣ а однымъ зъ найпершихъ бувъ баварскій регентъ кн. Люитпольдъ. Колишня столиця мархіи Брандебургскои прибрала була вчера зновъ величавый видъ столицѣ нѣмецкои державы. Ôдкрытье парляменту ôдбулося зъ великимъ торжествомъ и всякою можливою свѣтлостею. Цѣсарска пара въ супроводѣ всѣхъ удѣльныхъ князѣвъ поступила насамперед до каплицѣ, де придворный проповѣдникъ Кегель выголосивъ ôдповѣдну до торжества бесѣду а ôдтакъ цѣлый похôдъ рушивъ до бѣлои салѣ. Цѣсарь поступавъ въ багрянôй мантіи рицаря ордеру чорного орла. Вôйшовши до салѣ вступивъ цѣсарь на престолъ въ супроводѣ удѣльныхъ князѣвъ. Цѣсарева зъ шестилѣтнымъ наслѣдникомъ престола засѣла въ окремôй льожи. Теперь приступивъ кн. Бисмаркъ и поклонившись низько, подавъ цѣсареви престольну бесѣду, котру цѣсарь ôдчитавъ звôнкимъ голосомъ. На самôмъ початку сеи бесѣды згадавъ цѣсарь Вильгельмъ насамперед про смерть свого дѣда и батька, призвавъ помочи Божои для свого нового уряду а ôдтакъ сказавъ:

„Я покликавъ Васъ, Панове, щобы передъ Вами заявити нѣмецкому народови, що хочу яко цѣсарь ити тыми самыми дорогами, котрыми поступавъ мôй дѣдъ и зыскавъ собѣ довѣріе союзникôвъ, любовъ нѣмецкого народу та прихильне признанье заграницѣ. Чи и я то зможу, въ тôмъ воля Божа; я хочу до того стремѣти при помочи Вашои поважнои працѣ. Найважнѣйша задача нѣмецкого цѣсаря лежить въ войсковôмъ и политичнôмъ забезпеченю державы на внѣ а на внутръ въ совѣстнôмъ сповнюваню законôвъ державныхъ. Найвышимъ закономъ ѥсть конституція. Беретти всѣхъ ѥи постановъ належить до найважнѣйшихъ правъ и обовязкôвъ цѣсаря. Въ законодавствѣ державнôмъ маю пôсля конституціи брати бôльшу участь яко король прускій, якъ яко цѣсарь нѣмецкій — въ обохъ однакожь характерахъ буду старатися вести дѣло законодавства державного въ тôмъ дусѣ, въ якôмъ розпочавъ мôй дѣдъ. Особливо приймаю выдану нимъ дня 17 падолиста 1881 р. ôдозву въ цѣлôмъ звученю и пôсля неи буду дѣлати и дальше въ тôмъ дусѣ, щобы законодавство державне старалося охороняти клясы робочй, о скôлько то можна зробити, поступаючи пôсля засадъ моральности христіяньскои о помаганю слабымъ и пригнетенымъ борбою о быть. Маю надѣю, що въ тôй дорозѣ зможу вырôвнати нездоровй суперечности въ суспôльности и сподѣваюся, що для полѣпшеня нашого внутрѣшного добробыту найду помôчь у всѣхъ вѣрныхъ приклонникôвъ державы и у всѣхъ звязковыхъ правительствъ. Уважаю такожь за рѣчь потрѣбну удержати нашу державу и суспôльный розвôй на законнôй дорозѣ и выступати противъ всякихъ стремлень, що мають на цѣли пôдкопати порядокъ державный.

Въ загранична̂й политицѣ хочу удержувати миръ зъ кождымъ, о скôлько то ôдъ мене зависить. Моя любовь для нѣмецкого войска и моѥ становище щодо него не спонукають мене нѣколи ôдняти краєви благодати мира, наколи вôйна не покажесь конечною въ наслѣдокъ чужого нападу на державу або на нашихъ союзникôвъ. Наше войско маѥ намъ забезпечати миръ, а коли мимо того миръ бувъ-бы нарушеный, то маѥ оно зъ честею зновъ его добути. При помочи Божôй буде се можливымъ при тôй силѣ, яку надавъ ему ухваленый Вами недавно законъ войсковый. Уживати тои силы для зачѣпнои вôйны не думаю. Нѣмеччина не потребуѥ анѣ новои славы воєннои анѣ новыхъ здобычей.

Нашъ союзъ зъ Австро-Угорщиною ѥсть звѣстный. Буду стояти при нѣмъ зъ нѣмецкою вѣрностею не лишь длятого, що ôнъ заключеный, але длятого, що въ тôмъ союзѣ ôдпорнôмъ бачу пôдставу европейскои рôвноваги, уважаю той союзъ спадщиною цѣмецкихъ подѣй, котрои змѣстомъ ѥсть нинѣ перенятый цѣлый народъ нѣмецкій и котрый такъ, якъ ôнъ существувавъ безперечно ажь до 1866 р., ôдповѣдаѥ европейскому межинародному праву.

Ôдносины историчнй и всѣляки потребы народий сполучають насъ зъ Италією. Оба краѣ бажають удержати миръ, щобы въ мирѣ жити для скрѣпленя своѥи недавно здобутои ѥдности народнои, для розвою своихъ народныхъ институцій и для пôднесеня свого добробыту.

Нашй союзы зъ Австрією и Италією дозволяють намъ удержувати старанно особисту дружбу зъ царемъ россійскимъ и существуючй ôдъ сто лѣтъ мирнй ôдносины зъ сусѣдною Россією, — а то ôдповѣдаѥ такожь моимъ власнымъ чувствамъ. Въ совѣстнôмъ удержуваню мира стаю такъ само охотно до услугъ ôтчинѣ якъ и въ стараню о нашу армію и радуюся традиційными ôдносинами зъ заграничными державами, котрй сприяють моимъ стремленямъ въ новысшôмъ напрямѣ. Уповаючи на Бога и на збройну силу нашого народу, ѥсьмъ певный, що и въ будучности, о скôлько ѥи можна предвидѣти, удасться намъ удержати и мирною роботою скрѣпити то, що оба нашй попередники на престолѣ въ борбѣ здобули.“

По ôдчитаню сеи бесѣды ôддавъ ѥи цѣсарь кн. Бисмаркови, а той схиливши знову, поцѣлувавъ руку цѣсаря. Цѣсарь въ замѣну стиснувъ Бисмарка обѣручь. По скôнченôмъ торжествѣ ухваливъ ôдтакъ парляментъ одноголосно и безъ всякои дебаты адресу преданности для цѣсаря. Бесѣда престольна зробила всюды величезне враженье. Звернувъ однакожь загальну увагу фактъ, що въ бесѣдѣ не

дикціи доминій, протеговано жидôвску торговлю постановами о спôлкахъ и мамерѣ такъ, що дано спроможнôсть розширити и скрѣпити ихъ монополь торговлѣ и убити христіяньску конкуренцію. Побôръ податкôвъ и ихъ репартицію полишено жидôвскимъ громадамъ. Жиды були de facto вôльнй ôдъ службы войсковои, а податокъ крови бувъ въ тôмъ часѣ бôльшимъ тягаромъ, якъ нинѣ, бо трѣвавъ майже цѣле житье, и въ очахъ нашихъ селянъ ôдданье въ рекруты було карою, котра мало-що рôзнилась ôдъ вязницѣ на цѣле житье. Истнували и за польского правлѣня кагалы и нѣхто не вглядавъ въ ихъ господарство, хиба що панъ або староста хотѣвъ вытиснути зъ кагалу новй драчѣ, однако кождый кагалъ бувъ для себе окремымъ тѣломъ, жидôвство було порозрыване и безладно порозкидане по всѣмъ краю, мимо своѥи численности. Кагалы були по бôльшôй части убогй и задовженй, а пôдъупали именно за-для того, що паны забирали для себе т. з. „крупку“. А була ся крупка фондомъ, що служивъ до покрытя громадскихъ выдаткôвъ. На той фондъ бувъ вызначеный головно податокъ ôдъ кошерного мяса. Коли-жь паны забрали неправно „крупку“ для себе, то тымъ самымъ пôдтяли корѣнь истнованя жидôвскихъ кагалôвъ, котрй въ часѣ ревиндикаціи були дуже задовженй. Австрійске правительство зборонило доминіямъ ôдбирати кагаламъ „крупку“ и забезпечило тымъ чиномъ заснову жидôвскои громадскои автономіи. Все те дѣялось въ часѣ, коли пôдготовлювано и доконувано систему централизаціи въ краяхъ австрійскихъ, коли пôдкопувано автономію краѣвъ а Галичину пôддано въ-перше пôдъ бюрократичный деспотизмъ. Навѣть самй Нѣмцѣ-урядники, що списували свои спостереженя о Галичинѣ и давали правительству всѣлякй рады, якъ-бы то сей край найскорше зґерманизувати, вказують на несправедливôсть уряду, що зносивъ сотками христіяньскй святинѣ, мѣжь тымъ коли кождый жидъ мавъ право замѣнити свôй дôмъ на бôжницю за оплатою 25 зр. и поставити тамъ тору. На кождôй улици мѣста або мѣсточка були синагоги и школы жидôвскй, а дѣти христіяньскй не то пôдданыхъ и мѣщанъ, але навѣть дѣти родичѣвъ зъ убожшои шляхты, выростали безъ нѣякои, навѣть початковои науки; рабинôвъ, тухолôвъ и бельферôвъ вывышено а сотки священикôвъ христіяньскихъ, выгнаныхъ зъ своихъ святинь, не мали де головы зложити.

А все-жь таки галицкй жиды були зъ новыхъ порядкôвъ невдоволенй, они тужили за польскимъ панованьемъ; що бôльше, той податливый, осторожный, хитрый елементъ, що иде всякôй силѣ пôдъ руку, организувавъ поручь зъ шляхтою повстанье проти цѣсаря, коли пôдъ конецъ 1789 року двôръ берлиньскій черезъ свого посла въ Варшавѣ Люкхезиніого обѣцявъ бувъ помочи Полякамъ ôдорвати Галичину ôдъ Австріи и въ тôй цѣли выкликавъ бувъ небезпечну ворохобню помѣжь галицкими Поляками. Урядъ австрійскій не поступавъ зъ жидами щиро, пôднесенье и щастье жидôвства не було цѣлею правительства.

(*Дальше буде.*)

згадано анѣ словомъ про Францію. Зъ того отже выснувають деякѣ газеты нѣмецкѣ всѣлякѣ погляды и не ворожать безпечности на будучнѣсть. Фактъ сей выкликавъ навѣть маде занепокоѣнье на биржахъ берлиньскѣй и вѣденьскѣй, де вчера паперы навѣть досыть сильно були упали. Здаѣсь однакожь, що се був лишь простый маневръ биржи, бо зъ бесѣды цѣсаря видно зовсѣмъ ясно сильне бажанье мира а ѣдтакъ и то, що цѣсарь хоче держатися политики кн. Бисмарка, котрый такожь маѣ на оцѣ лишь удержанье мира.— О зъѣздѣ царя зъ цѣсаремъ нѣмецкимъ нема вже теперь бесѣды. „Kreuzztg.“ доносить, що зъѣздъ такій не ѣсть намѣреный, а союзъ зъ Россіѣю ѣсть просто неможливый, бо Россія домагаеся, щобы Австрія зреклася всякого вилыву на Балканѣ. Приступленье Россіи до трицѣсарского союза ѣсть отже на теперь неможливе. — Вѣсть, будьтобы межи кн. Бисмаркомъ а ген. Вальдерзе настало якесь и то навѣть досыть велике непорозумѣнье, ѣсть безъосновною. Тому заперечують теперь не лишь нѣмецкѣ газеты але доказомъ безъосновности тыхъ вѣстей можна уважати такожь и то, що ген. Вальдерзе выслано до Вѣдня для нотификаціи вступленя на престолъ цѣсаря Вильгельма.

——

Зъ Риму доносять, що выборы до рады громадскои въ Римѣ выкликали въ кругахъ ватиканьскихъ велике невдоволенье и роздоръ. Богато кардиналѣвъ, котрыхъ пѣдпирають такожь деякѣ епископы, настають на нану, щобы ѣнъ ѣдступивъ ѣдъ дотерѣшного становища и погодився зъ бажаньемъ тыхъ католикѣвъ, що хотять яко вѣрна державѣ партія католицка брати участь въ житю политичнѣмъ. Папа ѣсть тому особисто противный, але здаѣсь, що все таки надъ тою справою буде ѣдбуватись якась нарада Енциклику о правдивѣй и фалшивѣй свободѣ вже розѣслано а змѣстъ ѣи буде незадовго оголошеный. — Переговоры въ справѣ торговельнои угоды Италіи зъ Франціею маютъ вже незадовго розпочатися, бо Криспи признавъ новый проѣктъ французского правительства за можливый до принятя.

——

Пѣсля вѣстей надходячихъ зъ Софіи маѣ бути справа Попова залагоджена въ той способѣ, що князь вправдѣ затвердить вырокъ выданый на Попова, але заразомъ и помилуѣ ѣго. Такій способъ залагодженя сеи справы мавъ подати Стамбуловъ, котрый вже приѣхавъ до Софіи. На то годяться всѣ министры и — якъ кажуть — до кризы въ кабинетѣ болгарскѣмъ не прийде. — Болгарія все таки не може выйти зъ клопотѣвъ, котрѣ можуть ѣи зовсѣмъ несподѣвано попхнути въ велике нещастье. Ледви що притихаѣ грозяча криза въ кабинетѣ, ледви що притихла справа обиджења царского портрету въ Рущуку, котру ще мабуть не зовсѣмъ залагоджено, а вже наставъ новый досыть небезпечвый конфликтъ зъ Россіею, котрый вызве ще острѣйшу реклямацію нѣмецкого консуля, якъ справа рущука. Дня 22 с. м. вечеромъ мали именно три болгаркѣ официры въ Софіи стрѣлити кѣлька разѣвъ до капличѣ побудованои въ память царя Александра II. Якѣ наслѣдки потягне за собою сей фактъ, почуѣмо незадовго.

Спеціяльный кореспондентъ „N. fr. Press ы“ подаѣ вѣсть до своеи газеты, що консервативнѣ министры Начевичь и Стоиловъ загрозили вправдѣ по причинѣ справы Попова своею димисіею, але все-жь таки заявили, що пѣдпирали-бы князя и тогдѣ, коли-бъ выступили зъ кабинету. Начевичь сказавъ кореспондентови, що може було-бы и лѣпше, наколи-бъ кабинетъ доповнився либералами, бо тогдѣ не було-бы суперечки. „Насъ — казавъ Начевичь — мало хто розумѣе, чого мы хочемо. Нашимъ окликомъ ѣсть: „Обмеженье теперѣшнои конституціи“, бо она не показалась практичною въ житю народнѣмъ. Насъ консерватистѣвъ лишь мала горстка, але мы любимо все розважити и не дѣлаѣмо такъ нерозважно якъ либералы, котрѣ якъ н. пр. Каравеловъ допускаються ажь насильства. На позичку правительство не маѣ надѣѣ, бо условія суть такъ тяжкѣ, що собраніе бы ихъ не одобрило.“

НОВИНКИ.

— **Хрестнѣ ходы на кладовища у Львовѣ.** Въ недѣлю Сошествія св. Духа ѣдбулися хрестнѣ ходы зъ приходѣвъ св. Юра и св. Петра и Павла на Лычакѣвске; зъ св. Пятниць на знесене кладовище „Паперѣвка“ на Жовкѣвскѣмъ а зъ Успеньскои церкви на Стрыйске; въ понедѣлокъ зъ св. Юра на Стрыйске а зъ Успеньскои церкви на Лычакѣвске. При тѣй нагодѣ выголошено на кладовищахъ рускѣ проповѣди а при великѣй участи вѣрныхъ. На гробѣ нашихъ архіереѣвъ и иншихъ знатнѣйшихъ патріотѣвъ ѣдправлено панахиды. Въ недѣлю першу по Сош. св. Духа ѣдбудеся хрестный хѣдъ зъ церкви св. Юра на знесене кладовище городецке.

— **Руско народный театръ** переѣздить зъ Грималова до Хоросткова, де вже въ четверъ дня 28 н. ст. червня дасть перше представленье. Всѣхъ представлень буде шѣсть и будуть ѣдбуватися щоденно.

— **Президентъ высшого суду краевого у Львовѣ, п. І. Симоновичь,** выѣхавъ минувшои суботы до Вѣдня, зъ-ѣдки выѣде на 8 недѣль до Карльсбаду а ѣдтакъ поѣде до Швайцаріи.

— **До чого се доведе?** Черновецка „Gaz. polska“ подала ось яку вѣстку: „Сими днями внесла православна консисторія въ Черновцяхъ письмо до мѣскои рады шкѣльнои, що три учителѣ мѣскихъ шкѣлъ, пп. Руснакъ, Проданъ и Ом. Поповичь, ведуть ѣдъ якогось часу карыдостойну агитацію по селахъ, основуючи рускѣ читальнѣ народнѣ, а при сѣй нагодѣ бунтують народъ рускій, якъ се було въ Вителѣвцѣ, Лашкѣвцѣ и Ставчанахъ. Тѣ панове радили тамъ селянамъ, щобы они не давались вызискувати и держалися купы. Они мали казати селянамъ: „Мы вамъ порадимо, удавайтеся до насъ. Не платѣть процентѣвъ (?), а якъ вашъ панъ-отець недобрый, то кажѣть, а мы вамъ дамо лѣпшихъ, уніятскихъ.“ Дальше подае консисторія, що сѣ три учителѣ въ однѣй мѣсцевости такъ стероризовали пароха, що мусѣвъ ѣдправити богослуженье при отвореню читальнѣ Тому ѣдкликуеся консисторія на §. 26. розпорядженя министерства просвѣты зъ 20. серпня 1870 р. и просить раду шкѣльну укарати виновникѣвъ. Рѣвночасно внесено подѣбну жалобу до президіи краевого правительства на сихъ трехъ учителѣвъ и на иншихъ черновецкихъ Русинѣвъ, що заходяться около читалень народныхъ, а вкѣнци ухвалено внести таку саму жалобу до ц к. прокураторіи.“ Се поступованье православнои консисторіи въ Черновцяхъ чейже не потребуе коментаря!

— **Огнѣ.** Зъ Завалова пишуть намъ: Дня 22 н. ст. червня о год. 3-тѣй зъ полудня, при великѣй спецѣ а невеличкѣмъ вѣтрѣ згорѣло въ Заваловѣ 13 господарѣвъ, школа, церковь, дзвѣница зъ 6 дзвонами, читальня и всѣ будынки газдѣвскѣ разомъ зѣ збѣжемъ и знарядами господарскими о. Гузара. Саме приходство уратовано. Шкода загальна до 10000 зр. Зъ того, кромѣ будынкѣвъ господарскихъ, на приходствѣ все инше не було убезпечене. О. Гузаръ маѣ шкоды неубезпеченои до 600 зр. Кобы не номѣчь мѣсцевои жандармеріи и повномѣчника двѣрского п. Детльофа, була-бы згорѣла середина мѣста, почта и костелъ. Причина огню доси не звѣстна. — Въ Устечку згорѣвъ одинъ дѣмъ и будынки господарскѣ зъ всѣми засобами на тамошнѣмъ гр.-кат. приходствѣ. Шкода неубезпечена доходить до 4000 зр. — Въ селѣ Слобѣдцѣ долѣшнѣй коло Монастирискъ займився огонь дня 20 н. ст. чевня на збѣйстю Анг. Знамирѣвского и въ однѣй хвили перекинувся на сусѣднѣ хаты. Ратувати зразу не було можна, бо люде були въ поли и на торзѣ въ Монастирискахъ. Згорѣло 8 селяньскихъ господарствъ, зъ котрыхъ лише одно було убезпечене. Шкода доходить до 12000 зр. Причина огню незвѣстна.

— **Зъ Пѣдгаєччины пишуть намъ:** Страшне нещастье приключилось у о. А. Яримовича, пароха въ Новосѣлцѣ. Дня 21 н. ст. червня згорѣла ѣдъ нафты ѣго 7-лѣтна донечка. Неосторожнѣсть служащои була сему причиною.

— **Доповняючѣ выборы** одного члена рады повѣтовои въ Дрогобичи, зъ мѣста Дрогобича розписанѣ на день 5 н. ст. липня с. р., бо выборы попередно розписанѣ на 25 цвѣтня не ѣдбулися за-для браку комплету рады громадскои.

— **Посолъ до рады державнои, професоръ Билиньскій** заповѣвъ на 28 н. ст. червня свѣй приѣздъ до Станиславова, щобы здати справу зъ своеи дѣяльности передъ выборцями. Станиславѣвскѣй „Kurjer“ признаѣ пос. Билиньскому великѣ прикметы въ реферованю рѣзныхъ справъ економичныхъ, але заразомъ зазначуе, що не принѣсъ ѣнъ нѣякои користи для Галичины.

— **Магистратъ львѣвскій** зарядивъ, по причинѣ частыхъ случаѣвъ скаженя псѣвъ, щобы всѣ властителѣ псѣвъ держали ихъ дома на припонѣ и не выпускали ихъ на улицю. Наколи-жь появиться песъ на улици, то мусить мати каганец-або треба ѣго везти на мотузку, бо инакше сейчасъ забере ихъ гицель. До публичныхъ льокалѣвъ не вѣльно вводити псѣвъ пѣдъ карою 1 зр. до 100 зр., котру заплатить властитель пса або властитель льокалю. Хто добачить якѣ ознаки скаженины у псѣвъ маѣ донести о тѣмъ мѣскому ветеринареви або до комисаріяту. За незахованье тыхъ приписѣвъ назначена кара до 300 зр. або арештъ до 2 мѣсяцѣвъ, а наколи-бъ черезъ невыконанье сихъ приписѣвъ наступила яка шкода або смерть, то и карою до 2000 зр. або арештомъ до 3 лѣтъ.

— **Президентъ краевого суду карного въ Черновцяхъ,** п. Мих. Питей, розѣславъ дня 21 н. ст. червня обѣжникъ до всѣхъ референтѣвъ и судіѣвъ слѣдчихъ зъ повѣдомленьемъ, що зъ днемъ 15 н. ст. липня с. р. удаѣсь на довшу ѣдпустку.

— **Пралатови зъ Куликова** кс. Стояловскому не дають спокою. Куликѣвска мѣщанка, Юлія Комарницка, домагаеся черезъ львѣвскій судъ краевый, щобы кс. Стояловскій звернувъ ѣй чотири шнурки коралѣвъ вартости 50 зр. Комарницка була сусѣдкою кс. Стояловского и той займивъ разъ ѣи безроги, що мали наробити шкоды въ ѣго огородѣ. Коли всякѣ переговоры нѣчого не помогли и кс. пралатъ не хотѣвъ выпустити безрогъ, пѣшла Комарницка на судову дорогу. Судъ приказавъ оцѣнити шкоду, але знатоки не добачили нѣякои шкоды и выдали о тѣмъ письменне ореченье. Мимо того кс. Стояловскій не выпустивъ безрогъ, доки ажь Комарницка не дала ѣму въ заставъ коралѣвъ. Тымъ часомъ понавъ кс. Стояловскій въ конкурсъ а выносячись зъ Куликова забравъ зъ собою и коралѣ, котрыхъ доси не звернувъ.

— **Вечерница товариства** „Lutnia“ ѣдбудеся завтра на Высокѣмъ Замку. Хоръ мужескій товариства буде спѣвати богато займаючихъ композицій а при декотрыхъ зъ нихъ буде такожь скомпанювати музика.

— **Дрѣбнѣ вѣсти.** Маршалокъ краевый гр. Тарновскій, повернувъ зъ Италіи до Львова. — Найвысшій трибуналъ затвердивъ змѣны въ условіяхъ лицитаційныхъ Закопаного и тому знесеся первѣстна лицитація, на котрѣй купивъ Закопане одинъ капиталистъ жидъ. — Велике землетрясенье навѣстило Хины. Въ мѣстѣ Тіентсинъ завалилось богато домовъ и много людей погибло. — У Львовѣ померли: Винк. Крайбигъ, хирургъ и І. Сасъ Комарницкій, властитель дѣбръ. — І. Сплавиньскій, совѣтникъ двору при найвысшѣмъ трибуналѣ, померъ у Вѣдни, пораженый ударомъ апоплектичнымъ. Коли був судіею въ Хшановѣ, выбрано ѣго до сойму, и ѣдтакъ именовано ѣго совѣтникомъ суду въ Тарновѣ. Тѣло помершого перевезуть до Кракова. Покѣйный проживъ 57 лѣтъ.

Надѣслане.

Для глухихъ. — Особа, що въ поѣдинчій способѣ вылѣчилась зъ 23-лѣтнои глухоты и шуму въ ушахъ, готова кождому переслати даромъ описанье сего по нѣмецки. — Адреса: **Nicholson, Wien IX. Kolingasse 4.** 2476 3—52

Вѣсти зъ Еп. Перемыскои.

Въ пропозицію на Добру, дек. бирчаньского, принятѣ оо.: І. Илія Олексинъ, П. Корн. Гумецкій.

Презенту на Синяву, дек. сянѣцкого, одержавъ о. Дим. Куцерыбъ.

Завѣдательства одержали оо.: Корн. Винницкій въ Рыботичахъ, дек. добромильского; Дан. Пирѣгъ въ Лѣщинахъ, дек. бѣцкого; І. Рыбачевскій въ Подемщинѣ, дек. любачѣвского; Григ. Клишь самост. сотрудництво въ Цвѣржи, дек. мостиского.

До кан. институціи завѣзванѣ оо.: Вас. Охничь на Яворець, дек. балигородского; Григ. Гонтарскій на Ластѣвки, дек. старо-самбѣрского и І. Жарскій на Глудно, дек. бирчаньского.

Кан. институцію одержали оо.: Кост. Павловскій на Суху волю, дек. олешицкого; І. Сенета на Берестъ, дек. мушиньского; Петро Гиссовскій на Лѣски, дек. варяжского; Мих. Боднаръ на Новосѣлцѣ, дек. мостиского и Левъ Вѣрецкій на Гвоздець, дек. жукотиньского.

Ѣдпустку для поратованя здоровля одержали оо.: Вик. Киверовичь на 4 недѣлѣ, Альб. Федоровичь на 6 недѣль, Андр. Савицкій на 12 недѣль, Ант. Мокрицкій на 8 недѣль и Іос. Негребецкій на 4 недѣлѣ.

Посмертнѣ — ǂ — оповѣстки.

— **О. Маркилъ Коссакъ,** приходникъ въ Полянѣ, дек. затварницкого, померъ въ 47 роцѣ житя а 17 роцѣ священьства. Вѣчна ему память!

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Конкурсы.** Староство въ Ланьцутѣ розписало конкурсъ до 14 липня с. р. на мѣсце аптикаря въ Канчузѣ.

— **Именованя.** Предсѣдателемъ комисіи испитовои для другого испиту на выдѣлѣ инжиниріи и будовництва въ львѣвскѣй школѣ политехничнѣй именованый професоръ сеи школы Дом. Зброжекъ а членомъ комисіи професоръ Кароль Скибиньскій. — Краева рада шкѣльна именувала Ал. Кишакевича дѣйстнымъ учителемъ въ Дахновѣ, а Марію Добряньску дѣйстною учителкою въ Сициховѣ.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

Для „Шкѣльн. Помочи“ (на колоніи вакаційнѣ): прислявъ о. И. Златоустъ Отто зъ Липовця 1 зр.

Для недужого п. Стефурака: о. І. Волянській зъ Шенандору 15 зр.

Ѣдозва

въ справѣ колоній вакаційныхъ.

Родимцѣ! Вже по разъ третій пѣдносимо нашъ голосъ до патріотѣвъ нашихъ въ справѣ вакаційныхъ колоній, для зголоднѣлыхъ, слабосильныхъ и занедбаныхъ рускихъ дѣтей, увядаючихъ въ душнѣй львѣвскѣй атмосферѣ.

Зъ повною вѣрою въ святѣсть дѣла, въ жертволюбнѣсть Родимцѣвъ и въ успѣхъ нашихъ змагань, пукаемо нинѣ въ имя христіяньскои любови до дверей рускои хаты и просимо о скромный кутикъ, о ласкаве принятье и о ложку стравы для бѣднои рускои дитины!...

Хто-же найдеся на гостиннѣй Руси, щобы насъ не пустивъ, не позволивъ ѣдохнути пѣдъ своею стрѣхою?! Въ книгу нашихъ добродѣѣвъ вписане вже поважне число тыхъ великодушныхъ патріотѣвъ, котрѣ въ двохъ послѣдныхъ лѣтахъ приняли на колонію дѣти бѣдныхъ львѣвскихъ родичѣвъ. Не сумнѣваемося проте, що и теперь найдуться милосердни люде, котрѣ радо приймуть въ свѣй дѣмъ хлопцѣвъ або дѣвчатъ. Выдѣлъ займеся выборомъ и высылкою колонистѣвъ и покрые на жаданье кошты ѣзды. А позаякъ каса наша въ лихѣмъ станѣ, то просимо о якъ найчисленнѣйшѣ лепты, о збиранье складокъ и о устроюванье забавъ на цѣли нашихъ колоній вакаційныхъ.

Всяки зголошеня и жертвы просимо присылати на руки пѣдписаного Выдѣлу найдальше до дня 8 липня с. р.

Ѣдъ Выдѣлу „Шкѣльнои Помочи“ у Львовѣ.

Романъ Заклиньскій, секретарь. *Амвросій Поляньскій,* предсѣдатель.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 26. червня. Дальматиньскій соймъ скликаный на день 5 липня с. р. — Урядова газета вѣденьска оголосила законъ о платни катихитѣвъ за науку религіи въ школахъ народныхъ и середныхъ.

Пештъ 26. червня. Комисія буджетова австрійскои делегаціи приняла по довѣрочныхъ поясненяхъ министра вѣйны и коменданта маринарки надзвычайный кредитъ въ сумѣ 47 міліонѣвъ. Засѣданя делегацій закѣнчаться имовѣрно дня 28 с. м., а цѣсарь поѣде ѣдтакъ на кѣлька недѣль до Ґастайну.

Парижь 26. червня. Праса французка констатуе, що престольна бесѣда цѣсаря Вильгельма маѣ мирный характеръ и звертаѣ особливо увагу на ту часть бесѣды, въ котрѣй говориться про царя и Россію, а ѣдтакъ такожь и на то, що про Францію не було въ бесѣдѣ нѣякои згадки. Зъ цѣлои бесѣды заключаѣ праса француска, що въ Европѣ не настануть нѣякѣ змѣны, доки ѣдъ Бисмарка буде зависѣти справа мира або вѣйны.

Лондонъ 26 червня. Лондоньска праса уважаѣ престольну бесѣду цѣсаря Вильгельма за рѣшучо мирну.

Котаръ 26 червня. Архикнязь Рудольфъ приѣхавъ до Котару, ѣдбувши инспекцію всѣхъ гарнизонѣвъ ѣдъ герцоговиньскои границѣ ажь до Котару.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вп. І. Г. въ Мітвайда Вашу картку зъ 4/16 цвѣтня мы що лишь сегодня (11/23 червня) дѣстали, тожь и годѣ було Васъ повѣдомити, що 10 марокъ записано за II. чверть року. — **Вп. Д. Д. въ Мѣстках.** На 1888 р. заплачено 11 зр. — **Вп. Т. Г. въ Коломыи.** На 1888 р. запл. 9·50 зр. и 1 зр. за „Вину и кару“. — **Всч. Е. Л. въ Василькѣвцяхъ.** За повѣсть „Грошѣ и праця“ заплатили Вы вже 12/6; нинѣ присланѣ 1·20 зр. записали мы на „Дѣло“ за вересень (ще прийде 30 кр.).

НАДѢСЛАНЕ.

(За рубрику „Надѣслане“ Редакція не бере на себе одвѣчальности.)

Свѣтла Редакціе!

Часопись „Русска правда“, выходяча у Вѣдни, помѣстила въ ч. 46 зъ 1 червня 1888 на сторонѣ 6 въ статьи: „Нашѣ домашнѣ справы“ вѣсть, що „отъ уніятскихъ священниковъ въ Буковинѣ надосплѣли письма, щобы зробити „православный русскій“ нарѣдъ на Буковинѣ уважнымъ, абы ѣнъ не слухалъ русскихъ перекинчикѣвъ и похвостачѣвъ польскихъ Єзуитѣвъ и польскихъ панкѣвъ и абы не ѣтступалъ ѣтъ своеѣ старой прадѣдной вѣры, бо унія не зробить ѣго счастлившимъ.“

Довѣдавшися о помѣщеню такои клеветы въ тѣй газетцѣ на нашъ гр.-кат. клиръ, ѣзвавъ я пѣдъ днемъ нинѣшнымъ редакцію тои газетки, щобы на пѣставѣ §. 19 закона прасового помѣстила низше наведене спростованье и заявленье, но позаякъ побоююся, що редакція згаданои газеты неточно моѣ заявленье представить, длятого упрашаю Свѣтлу Редакцію, щобы ще въ стовпцяхъ „Дѣла“ тоѣ заявленье помѣстити зволила. Заявленье моѣ звучить такъ:

Въ имени гр.-кат. клиру на Буковинѣ заявляю, що тая высше наведена вѣсть ѣсть неправдою, бо клиръ гр.-католицкій на Буковинѣ ѣсть того самого пересвѣдченя, що весь прочій католицкій клиръ всѣхъ на свѣтѣ существуючихъ обрядѣвъ, т. ѣ. що ѣдиною святою соборною апостольскою церквою ѣсть тѣлько выключно церковь католицка, и про тоѣ тѣлько тая вѣра ѣсть ѣдино спасительною, котру католицка церковь научаѣ. А позаякъ наше гр.-кат. духовенство на Буковинѣ ѣсть по народности „рускимъ“, тожь яко католицке пропагуѣ тую вѣру зъ глубокого пересвѣдченя, що нашъ народъ въ той вѣрѣ спастися и ѣдъ вынародовленя охоронитися може. — Длятого взываю, щобы редакція тую клевету ѣдкликала, або имя того дволичного священика явно оголосила. — Прошу приймити завѣренье мого высокого поважаня.

Чернѣвцѣ дня 21 червня 1888.

Келестинъ Костецкій,
гр.-кат. пароxъ крилошанинъ и деканъ Буковины.

Надѣслане.

Аптика **РУКЕРА** у Львовѣ
поручаѣ 2460 146—?
препараты зъ гумы и выробы кавчуковѣ для потребъ хирургичныхъ и иншихъ подѣбныхъ.

Фабрика знарядѣвъ рѣльничихъ и гисерня
M. PETERSEIM-A
въ Краковѣ при улици Довгѣй поручаѣ свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ. 2389 53—?

Розкладъ ѣзды на зелѣзницяхъ державныхъ.

важный ѣдъ 1 червня 1888.

Приходять до Львова: о год. 1·15 въ ночи зъ Будапешту, Лавочного, Стрыя, Кросна, Хирова, Гусятина и Станиславова; — о год. 8·06 рано зъ Сухои, Хирова, Стрыя и Станиславова; — о год. 3·20 по полудни зъ Сухои, Хирова, Гусятина, Станиславова и Стрыя; — о год 7·40 вечеромъ зъ Гусятина.

Ѣдходять вѣ Львова: о год. 5 рано до Стрыя, Лавочного, Будапешту, Хирова и Стружа; — о год. 10·15 рано до Стрыя, Станиславова, Гусятина, Хирова и Сухи; о год. 7·50 вечеромъ до Хирова и Сухи — о год. 9·48 вечеромъ до Станиславова и Гусятина. 2238 45—?

Розкладъ ѣзды на зелѣзницяхъ

важный ѣдъ 1 червня 1888.

(пѣсля годинника львѣвского.)

Приходять до Львова:

Зъ Кракова: о год. 4·03 по полудни курерскій; 9·25 вечеромъ и 8·50 рано особовый; 7·15 вечеромъ мѣшаный.
Зъ Черновець: о год. 8·00 вечеромъ поспѣшный; 11·06 въ ночи и 6·40 рано мѣшаный.
Зъ Пѣдволочискъ и Бродѣвъ (на Пѣдзамче): о год. 2·08 по полудни курерскій; 2·38 въ ночи и 6·22 вечеромъ мѣшаный.
Зъ Белзця: о год. 5·53 по полудни мѣшаный.

Ѣдходять вѣ Львова:

До Кракова: 7·20 рано особовый; 4·20 рано и 8·30 вечеромъ мѣшаный; 2·28 по полудни курерскій.
До Черновець: о год. 9·20 рано поспѣшный; 9·50 рано и 10.06 вечеромъ мѣшаный.
До Пѣдволочискъ и Бродѣвъ: (зъ Пѣдзамча): о год. 10·23 рано и 11·05 вечеромъ особовый; о год. 4·22 курерскій.
До Белзця: о год. 7·49 рано мѣшаный.

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

при зближаючихъ-ся испытахъ въ школахъ народныхъ подає до вѣдомости Свѣтл. Радъ Шкôльныхъ, Впов. священикôвъ, катихитôвъ, учителѣвъ и родичѣвъ, що книжки накладу товариства, призволенй кр. Радою шкôльною на преміи для ученикôвъ, *красно оправленй зъ позолочеными берегами*, можна купити **въ канцеляріи товариства при улици Ôрменьскôй ч. 27** по слѣдуючôй цѣнѣ:

Ластôвка	20 кр.
Добре роби, добре буде	17 „
Росказы про силы природы	20 „
Оповѣданя о житю св. Бориса и Глѣба	20 „
Повѣстки для дѣтей	27 „
Сестра	15 „
Байки	22 „
У пропасть дорога ховска	28 „
Зоря	22 „
Исторія Руси Ч. II.	23 „
Исторія Руси Ч. III.	28 „
Паша, душа въ господарствѣ	35 „
О користнôмъ ужитю неужиткôвъ	22 „
Де-що про здоровле	20 „
Ленъ и коноплѣ	24 „
Рогата худоба	45 „
Про живоплоты и лѣсы	20 „
Веняминъ Франклінъ	16 „
Пасѣка	24 „
На досвѣткахъ	22 „
Чимъ люде живй	20 „
Житє св. великомуч. и лѣкаря Пантелеймона	20 „
Родина Морозовичѣвъ	20 „
Дрôбна птиця господарска, а великй грошѣ	20 „
Молитвеникъ народный (въ звычайнôй оправѣ)	20 „
въ лучшôй оправѣ:	
а) хребетъ полотняный и золоченый хрестъ зъ переду	25 „
б) цѣла оправа полотняна, береги золоченй и золоченый хрестъ зъ переду	35 „
Зоня безплатна учителька въ хорош. переплетѣ	25 „
„ „ въ звычайн. „	15 „

Всякй замовленя высылаються скоро и точно.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

у Львовѣ („Народный Дôмъ“), **въ Станиславовѣ** (пляцъ Францъ-Іосифа, дôмъ Горовицôвъ), **Перемышли** (коло моста), **Тернополи**, (ринокъ дôмъ Ляндау-а) **Дрогобичи** (ринокъ), **Коломыи** (готель Кракôвскій) **и Стрыю** (ринокъ, готель пôдъ „Чорнымъ Орломъ“)

поручає зô своихъ складôвъ и посередничень:

Вина угорскй. Увôйшовши въ звязь зъ продуцентами можемо Впов. Родимцямъ посередничити въ замовленяхъ винъ бочкали. Єсть то найдешевшій спосôбъ закупна, бо єсли вино оминає нашй склады, ôдпадає подвôйный транспортъ и значна акциза.

Можемо доставити бочку (около 130 литрôвъ) вина Гегіяльского по 35, 45, 48, 55, 65, 85, 100, 105, 130 до 340 зр.; крôмъ того прийде Вп. Покупникови уплатити ще фрахтъ 4—5 зр. ôдъ бочки.

На складахъ нашихъ у Львовѣ, Станиславовѣ, Перемышли, Дрогобичи, Тернополи Коломыи и Стрыю удержуємо всякого рода вина по взглядно высшихъ цѣнахъ.

Вина въ бочѣлкахъ 4-литровыхъ зъ доставою франко по 3 зр., 3·20 кр., 3·70 кр., 4·10 кр., 4·50, 4·90 кр.

Дорожшй вина поручаєся выписувати фляшками. За бочѣлки звертаєся 45 кр. 2225 4—0

Поручаючися такожь зъ прочими артикулами Впов, Родимцямъ, заявляємо готовôсть доложити всякихъ старань, щобы вдоволити Пч. Купуючихъ такъ подрôбно якъ и при почтовыхъ зелѣзничихъ посылкахъ

Зъ высокимъ поважаньемъ

Дирекція Народнои Торговлѣ у Львовѣ.

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

купує и продає

всякй вартостнй паперы и монеты

по курсѣ дневнôмъ.

Порученя зъ провинціи выповняє ôдворотною почтою безъ провизіи. 2221 101—0

Маріяцельскй каплѣ жолудковй

знаменито дѣлаючй у всѣхъ недугахъ жолудка.

Schutzmarke.

Незрôвнанй при браку апетиту, слабôмъ жолудку, воняючôмъ ôддыху, кваснôмъ ôдгиканю, здутю, кольцѣ, катарѣ жолудка, згазѣ, твореню ся пѣску и камѣньчикôвъ въ мѣхури, при надто великôй флегмѣ, жовтачцѣ, ôдкиненю и блюваню, болю головы (єсли походить зъ жолудка), корчахъ жолудка, задненю, перетяженю жолудка стравами и напоями, при хробакахъ, недугахъ селезѣнки, печѣнки и гемороидахъ. — Цѣна фляшочки разомъ зъ **приписомъ 35 кр., подвôйнои 60 кр.**

Головна высылка у аптикаря

КАРОЛЯ БРАДИ КРОМЕРИЖЪ (Kremsier) МОРАВА.

Маріяцельскй каплѣ жолудковй не суть нѣякимъ средствомъ потайнымъ. Складовй части поданй суть при кождôй фляшочцѣ въ **приписѣ.**

Правдивй можна купувати у всѣхъ аптикахъ.

2351 21—52

ОСТЕРЕЖЕНЬЕ! Правдивй Маріяцельскй каплѣ жолудковй рôзно фальшують и наслѣдують. — **На знакъ правдивости** мусить кожда фляшка бути завинена въ червоне запакованье, заосмотрене въ **повысшу марку охоронну** и при кождôй фляшочцѣ на приписѣ мусить находитися, ще сей приписъ друкованый у Г. Гуска въ Кромерижу.

Правдивй можна купити: У ЛЬВОВѢ въ аптикахъ: Якова Байзера, Г. Блюменфельда, Петра Гайльгофера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколяша, Якова Пипеса, Жиг. Рукера, Кар. Склепиньского, І. Вевюрского, Арн. Раппапорта. — ВЪ БЕЛЗѢ у ап. Гросса. — ВЪ БОБРЦѢ у ап. Бальбины Мендлицкои. — ВЪ БРОДАХЪ у ап. Бронисл. Витославского, Мих. Куляки, Вильг. Ляндесберга. — ВЪ БЕРЕЖАНАХЪ у ап.: Ад. Дурета, Іос. В. Лобоса. — ВЪ ДОЛИНѢ у ап. С. М. Траунфельнера. — ВЪ ДРОГОБИЧИ у ап.: Айхмилера, П. Партикевича. — ВЪ ГЛИНЯНАХЪ у ап. А. Гельма. ВЪ КОПИЧИНЦЯХЪ у ап. Редера. — ВЪ МЕЛЬНИЦИ у ап. Кроковского. — ВЪ МОСТАХЪ ВЕЛИКИХЪ у ап. І. Жолиньского. — ВЪ НЕМИРОВѢ у аптикаря Предримирского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛЯНАХЪ у ап. Омел. Барановского. — ВЪ РАДЕХОВѢ у ап. Яськевича. — ВЪ РОЗВАДОВѢ у ап. Винк. Грабовского. — ВЪ РОЗДОЛѢ у ап. Людв. Мержвиньского. — ВЪ САМБОРѢ у ап.: І. Алексевича, К. Мареша. — ВЪ СКОЛѢМЪ у ап. С. А. Лецковского. — ВЪ СОКОЛОВѢ у ап. Андр. Данчака. — ВЪ СОКАЛИ у ап. Евг. Высочаньского. — ВЪ СТАРÔМЪ МѢСТѢ у ап. Ад. Палеского. — ВЪ СТРЫЮ у ап.: Чальбазаніого, В. Коморовского. — ВЪ ТУРЦѢ у ап. Жиг. Козицкого. — ВЪ ВАРЯЖУ у ап. Венед. Кшивоблоцкого. — ВЪ ЗОЛОЧЕВѢ у ап. Франца Петеша; — ВЪ УСТРИКАХЪ у ап. Альф. Яструбского; ВЪ БЛАЖОВѢ у ап. А. Бжеса. — ВЪ ТЕРНОПОЛИ: у ап. Леона Фляйшманна.

„Господарь и Промышленникъ“

зъ року 1886 (11 чиселъ) и зъ року 1887 (12 чиселъ) можна дôстати въ Администраціи „Дѣла“ разомъ за **1 зр. 50 кр.** (замѣсть 2·50) вразъ зъ пересылкою.

УЧИТЕЛЬКИ

шукають помѣщеня: 1) Здôбна учителька зъ кôлькалѣтною практикою шукає посады, де була бы трохи бôльша плата (бодай 500 зр. рôчно), школа въ добрôмъ станѣ (щобы могла въ нѣй вразъ зъ матерею мешкати), и приватна лекція въ мѣсци. Мѣсточко було-бы бôльше пожаданымъ; въ недостатку такого прийме посаду сельску. — 2) Укôнчена семинаристка (спосôбна до удѣленя початковои науки фортепяну) шукує приватнои лекціи на цѣлый рôкъ. — 3) Здôбна семинаристка (зъ 4 курсу) шукає лекціи на часъ вакацій.

Близша вѣдомôсть у о. Стефановича, катихита у Львовѣ (ул. Ôрменьска ч. 2). 2506

Дѣвчина сирота

або бѣдныхъ родичѣвъ, 12-лѣтна або и трохи старша, понятна и роботяща, може знайти ôдповѣдне честне занятье а навѣть може бути принятою за власну дитину. Близшои информаціи удѣлить Администрація „Дѣла“. Зголошатися треба найпôзнѣйше до 10 лат. липня. 2501 1—3

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаденъ зъ моихъ конкурентôвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжь для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій краєвыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мôй богатый складъ такожь Веч. Духовеньству. 2484 6 ?

Замовленя въ мѣсци и зъ провинціи выконуються точно и ретельно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескои одежи гуртомъ и подрôбно.

Львôвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеный 1848.

А. РОЗМАНИТЪ

КРАКÔВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикоріи, Сурогатôвъ кавы и Кавы фиговои

въ Раковицяхъ

пôдъ Краковомъ.

Выробляє зъ сырого продукту власнои плянтаціи всякй роды цикоріи и штучнои кавы, котрй ôдзначаються богатствомъ частей поживныхъ а такожь знаменитымъ смакомъ и запахомъ. 2286 20—0

Фабрика поручає передовсѣмъ:

Сурогатъ кавы въ коробкахъ (шуфлядкахъ).
Сурогатъ кавы въ склянкахъ
Шротову каву француску Розманита.
Цикорію кракôвску гôрку.
Каву фигову.
Цикоряну каву перлову. (Новôсть!!)
Каву кракôвску добôрну въ скриночкахъ.

Купити можна въ Народныхъ Торговляхъ и у всѣхъ иншихъ торговляхъ.

Ôдзначена на выставѣ кракôвскôй въ р. 1887

2-ма медалями министерства торговлѣ.

Іосифа Кригля одинокій правдивый англ.

ЧУДЕСНЫЙ БАЛЬЗАМЪ

Найстарше, найбôльше выпробоване, при тôмъ найдешевше

Загальне средство домашне мѣжь народомъ,

уживане внутренно и внѣшно, **єсть лише тогдѣ правдиве,** єсли **кожда** фляшочка овинена сею, зъ тымъ текстомъ маркою охоронною, та запечатана металевою капслею, на котрôй выбита фирма „Аптики пôдъ ангеломъ хранителемъ въ Преґрада“.

12 фляшокъ коштує зр. 1.—

60 фляшокъ=5 туз. **разомъ** зъ коробкою, оплатою почтовою та листомъ фрахтовымъ зр. **4.90.**

Замовленя треба адресувати:

An die Schutzengel-Apotheke in Pregrada per Südbahn, Hauptlinie.

Не розсылаєсь менше тузина, лише за послѣплатою або попереднымъ надôеланьемъ належитости. Розсылка ôдворотною почтою. Проситься уклôнно подавати докладну адресу и послѣдну почту.

Треба уважати докладно на текстъ марки охороннои! Фальшôвникôвъ єи слѣдиться судово. — Склады по многихъ аптикахъ и дроґеріяхъ. 2504 1—17

Etablissement Ronacher

Вѣдень, I., Seilerstätte.

Властитель и директоръ: **Антôнъ Ронахеръ.**

Що дня:

Великй представленя всесвѣтныхъ артистôвъ.

Лише знатности найпершои ранги.

ГОТЕЛЬ

положеный въ серединѣ мѣста

Елегантнй зъ всякимъ новôтнымъ комфортомъ устроєнй **комнаты**, почавши ôдъ 1 зр. 50 кр.

Знаменита реставрація и каварня. — Зимнй и теплй купелѣ. Телефонъ. — Електричне освѣтленье. 2498 4—15

Адреса для телеграмôвъ: *Готель Ронахера.*

СВЯЩЕНИКИ МУСЯТЬ ЧАСТО ПОДАВАТИ ЛѢКАРСКУ ПОМÔЧЬ!

удаємося до нихъ зъ довѣріємъ и одержуємо завсѣгды добру раду. Тому треба уважати се за найбôльше признанье, що именно священики найбôльше поручають **Pain-Expeller зъ котвою**, о чѣмъ можна переконатись зъ брошурки „Приятель недужихъ“. Справдѣ заслугує Pain-Expeller зъ котвою зô всѣхъ взглядôвъ на порученье, якъ се посвѣдчить охотно кождый, що уживавъ єго вже противъ **гостцеви, подагрѣ, ломаню въ членахъ, пôдвѣяню, болямъ шиѣ,** або хотяй лише въ поменшихъ простудахъ. Найчастѣйше вже по першôмъ натираню минають болѣ, або що найменше значно меншають. Се давно вже выпробоване средство домове повинно находитися въ кождôмъ домѣ! При закупнѣ радимо завсѣгды ôднайти на опакованю фабричну марку, а нею єсть: „Червона котва“. Цѣна Pain-Expeller-а єсть ôдповѣдно до великости 40 кр. и 70 кр., а головный складъ для державы Австрійскои єсть въ **Празѣ: Аптика д-ра Рихтера „пôдъ Золотымъ Львомъ“.** 2381 10—?

Для кождого властителя дôбръ, господаря и громады въ цѣлôмъ краю єсть необходимымъ

добрый, здоровый и чистый оцетъ.

ТОРГОВЛЯ Кароля Балабана

у ЛЬВОВѢ

2427 22—?

поручає **оцтову есенцію**, здоровый и чистый продуктъ до робленя оцту въ бутелькахъ $^1/_1$ и $^1/_2$ кильовыхъ. До $^1/_2$ кильогр. **оцтовои есенціи** додаєся 12 литрôвъ воды. Для громадъ и бôльшихъ заведень въ бальонахъ по 4 и 10 кильограмôвъ.

И. ИГНАТОВИЧЬ

у Львовѣ ул. Коперника ч. 3., въ Краковѣ Суконницѣ ч. 20., въ Чернôвцяхъ Ринокъ ч. 2

поручає власного выробу

знаменитй средства ôдзначенй 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипломами признаня, на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ.

Есенція ароматична до полоканя устъ змѣшана зъ водою, дає здорове и дуже приємне полоканье до устъ, ôдсвѣжає ясла и запобѣгає псованю зубôвъ. Фляконъ 80 кр.

Паста ароматична до чищеня зубôвъ знаменито очищає зубы зъ каменя и надає имъ перлову бѣлôсть. Цѣна 30 кр.

Щôточки до чищеня зубôвъ

въ рôзныхъ родахъ зъ найлѣпшихъ фабрикъ англійскихъ и францускихъ ôдъ 20 кр. до 1 зр. 50 кр.

Пльомба бальзамична

до пльомбованя дѣравыхъ зубôвъ, єсть тревалою и дуже практичною въ ужитю. Фляконъ 50 кр. 2424 13—?

Лишь правд съ маркою „Котва“

Страдаючимъ на гостець и ревматизмъ поручаєся симъ правдивый

Pain-Expeller

съ „котвою“ яко дуже успѣшне средство домове.

Въ запасѣ майже въ всѣхъ аптикахъ.

Складъ по селахъ всюды, де вывѣшенй дотычнй плякаты.

Складъ по селахъ всюды, де вывѣшенй дотычнй плякаты.

І. АНДЕЛЯ

ново ôдкрытый

Порошокъ заморскій,

убиває: **блощицѣ, блохи, швабы, тарганы, мозгалѣ, мухи, мурашки, стоноги, молѣ,** въ загалѣ всякй комахи майже зъ надзвычайною скоростію и певностію такъ, що зъ истнуючого поколѣня комахъ **анѣ слѣду не зôстане.**

2505 1—12

Правдивый и по дешевôй цѣнѣ

въ дрогеріи І. АНДЕЛЯ

13, Zum „Schwarzen Hund“ Hausgasse 13,

13, Dominikanergasse 13, 11, Kettengasse 11, **въ Празѣ.**

У Львовѣ у Зиг. Рукера въ апт. пôдъ Срѣб. Орломъ, І. Байзера апт.; Петра Миколяша апт.; Петра Гайльгофера апт; Алойза Гибнера, Іосифа Ганкого, Кароля Баєра ул. Кракôвска; Яни: Ф. Вайсъ; Ирумоза: Ушеръ Зандъ; Ясло: Р. Пальца апт; Перемышль: А. Фалишевскій; Ряшôвъ: Р. Вонтробскій; Закопане: В. Ригельгауптъ; Золочѣвъ: Іос Гедль Въ Краковѣ: І. Траучиньскій апт.; А. Гавелка, купець; Е Радлеръ апт.; Штокмаръ апт.; В. Редикъ апт.; Тернопôль: Ф. Ямрогевичь апт.; Броды: В. Ляндесбергъ апт.; Ходорôвъ: Ст. Дашкевичь апт.; Фриштакъ: Іоанъ Заньевскій апт.; Куты: Алекс. Загаєвскій апт. Коросно: Іоанъ Лазаровичь торговля корѣня, деликатесôвъ и винъ; Коломыя І. Сидоровичь апт. и Е. Штенцель апт; Сокаль: Евг. Высочаньскій апт.; Тернопôль: Е. Францъ; Немирôвъ: К. Предримирскій апт; Копычинцѣ: М Родеръ апт.; Станиславôвъ: А. Байле апт.; Тарнôвъ: А. Адлеръ апт; Суха: К. Черницкій апт.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

у Львовѣ при ул. Ягайлоньскôй ч. 3.

Почавши ôдъ дня 7 падолиста 1885

2218 27—0

выдає

АСИГНАТЫ КАСОВЙ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

5% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

Передрукъ не буде плаченый **Дирекція.**

Цѣс. кор. упривилеєвана

Рафинерія спиритусу

И ФАБРИКА ОЦТУ

ЮЛІЯ МИКОЛЯША

у ЛЬВОВѢ

выробляє

НАЙЧИСТѢЙШІЙ СПИРИТУСЪ

здалый для панôвъ аптикарѣвъ, фабрикъ ликерôвъ и т. п.

2316 котрый продає 60—?

по цѣнахъ умѣренныхъ.

Поручає такожь найлѣпшого рода горѣвки, ликеры и розолисы.

ЛІЯРНЯ ДЗВОНÔВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ КАЛУШИ, почта и стація желѣзницѣ тамже.

Получивши на власнôсть по старôй фирмѣ „Ивана и сына Серафина“ „Ліярню дзвонôвъ“ въ Калуши, ôдзначену срѣбнымъ медалемъ заслуги, листомъ похвальнымъ и признаньемъ на выставѣ тов. им Качковского въ Коломыи (якъ о тôмъ свого часу газеты доносили) — маю и теперь на складѣ готовй дзвоны, выконую скоро замовленя и приймаю старй або ушкодженй дзвоны до переливаня за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи всѣмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за всѣ дотеперѣшнй замовленя въ давнѣйшôй спôльнôй а теперь моѣй власнôй ліярни дзвонôвъ прошу о ласкавй замовленя такъ на поодинокй новй дзвоны якъ и на цѣлй групы. За тревалôсть матеріялу и гармоничный звукъ моихъ дзвонôвъ ручу и для того осмѣляюся припоручати ихъ Вп. П. Т. публицѣ.

2327 11—24

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Антоній Серафинъ.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ **Иванъ Белей.** — Одвѣчальный редакторъ **Кирило Кахникевичь.** Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка пôдъ зар. К. Беднарского.

Ч. 133. Львôвъ, Середа 15 (27) червня 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека пайзнам. повѣстей“ выходить въ вôвторокъ, и въ вôвторокъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австрiи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:
на цѣлый рôкъ 16 зр. на пôвъ року 8 зр.
на чверть року 4 зр. на мѣсяць 1·35 зр.

Редакція, Администрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія.

Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатаній вôльній ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Вякій облигаціи, листы застáвні, ренты, акціи банковй и зелізничні, льосы державні и приватні купуютъ и продаютъ пôдъ найкористнѣйшими по змозѣ условіями

СОКАЛЬ и ЛИСЕНЬ дôмъ банковый и контора выміны. Поручения зъ провинціи сейчасъ залагоджуються, безъ дочисленія провизіи.

О убезпеченю моральной самостôйности судіѣ.

Замѣтки зъ нагоды слова пос. Пернерсторфера.

II.

Рубрика „Politisches Verhalten“ въ квалификаційнôй табели судейскихъ урядникôвъ єсть, сказали мы, неумѣстною. А якъ тую рубрику понимають настоятелѣ, о тôмъ свѣдчать самѣ табелѣ. Хотяй они суть урядовою тайною, то неразъ уже лучилося почути кандидатови ôдъ якого президента, котрый его зовсѣмъ не знавъ: „Pan bawisz się w politykę.“ и тымъ подôбнѣ уваги, котрѣ лише зъ табелѣ мôгъ знати. А що зъ подôбными замѣтками въ табеляхъ квалификаційныхъ можна стрѣтитися, се рѣчь певна.

Квалификація, якъ сказано, єсть тайною. Єсть то нащадокъ системы полиційной, и не годиться нѣ зъ нинѣшнымъ духомъ часу и теперѣшными ôдносинами, анѣ зъ повагою уряду судіѣ. Коли злочинцямъ въ поступованю карнôмъ дана єсть можнôсть обороны и очищеня, то судіѣ не мають средствъ змазати латку зъ квалификаціи, о котрôй навѣть не знають, а котра може некористно вплывати на авансъ.

Тайна квалификація єсть тымъ небезпечнѣйшою, коли зважити, що живемо въ часахъ денунціяціи политичныхъ противникôвъ, писарѣвъ покутныхъ и пôпанкôвъ, а у судіѣ все лишь одна сторона выграє, отже друга сторона може свою мниму кривду мстити денунціяціями. При тôмъ замѣтимо, що навѣть безименнѣ денунціяціи спонукували настоятелѣвъ выточувати слѣдства дисциплинарнѣ, а поки-що давали несправедливо причину до неоднои латки въ квалификаціи.

Хто мавъ нагоду переглядати листы квалификаційнѣ, той певно звернувъ такожь увагу на то, що бôльшôсть настоятелѣвъ дає квалификаціи въ неодвѣтный и пересадный способъ, а лишь мало ихъ пише квалификаціи холодно. То потягае за собою нерôвне трактованье кандидатôвъ при пропозиціяхъ и именованяхъ и лишає широке поле до форитованя одныхъ зъ кривдою другихъ.

Въ табеляхъ квалификацій кандидатôвъ на судіѣвъ можна стрѣтитися такожь зъ увагою: „Für ein kleineres Bezirksgericht geeignet“ — и та увага потягае часто за собою, що кандидата поминають. Намъ здається, що для меншихъ судôвъ, де урядують лишь судія и одинъ адъюнктъ, де крôмъ кермы суду судія самъ залагоджуе цѣлый ôддѣлъ цивильный, полишаючи ôддѣлъ карный адъюнктови, де оба займаються веденьемъ депозиту, — якъ разъ потреба здôбного и оборотного судіѣ, а натомѣсть по бôльшихъ судахъ, де численнѣйшій персоналъ, де депозитъ веде урядъ податковый, — и слабшій здôбностями судія дасть собѣ раду, бо маe кимъ выручитись. По нашôй гадцѣ, тѣ настоятелѣ, що любуються въ такôмъ додатку, зовсѣмъ похибляються и безпересчно могли-бы собѣ дарувати кôлька тыхъ слôвъ, бо хто здôбный на судію, той буде добрымъ судіею чи въ малôмъ, чи въ великôмъ повѣтѣ.

Вкôнци, настоятелѣ змѣняються, а зъ другои стороны, деякѣ компетенты доперва тогдѣ подаються, коли прийде на нихъ черга. Длятого може лучитися, що новый настоятель ще не знае кандидата и не може сквалификувати его по заслузѣ, а давный настоятель до сего не маe права. Такимъ чиномъ компетентъ, не маючи попередъ нѣякои квалификаціи, може не добре на тôмъ выйти.

Збираючи до купы все сказане о квалификаціи, мы мусимо высказати гадку, що для застереженя независимости судіѣвъ квалификація повинна бути явною и даваною пôсля якогось зъ горы уложеного шемату, періодично, примѣромъ, зъ кôнцемъ року. Рубрика-жь „Politisches Verhalten“ повинна зовсѣмъ ôдпасти.

До пôдкопаня независимости судіѣвъ богато причиняються самѣ настоятелѣ. Деякѣ зъ тыхъ панôвъ забувають, що они настоятелями судіѣвъ и урядникôвъ судейскихъ — людей скôнченыхъ, правникôвъ, людей освѣченыхъ, зъ характеромъ и амбиціею, бо безъ тыхъ примѣтъ тяжко й бути судіею. Имъ здається, що они поставленѣ на то, абы, чи потреба чи нѣ, вымахувати бичемъ. То добре для дѣтей, але не для судіѣвъ. Судіѣ мусять въ настоятелю бачити свого старшого товариша, ôнъ же зновъ мусить на судіѣвъ глядѣти якъ на братôвъ, а коли єсть взаимный пошановокъ — коли настоятелеви не ходить лишь о то, щобы показати свою власть и силу супротивъ пôдвладныхъ, а тôлько о добре веденье суду, и коли не пôдозрѣвае своихъ пôдвладныхъ, не держить за людей кепскихъ и не компромитуе ихъ публично, — тогдѣ, можна сказати, независимôсть судіѣвъ єсть загарантована. Пригадуемо тутъ поступованье и поведенье бл. п. президента Тарнавского, котрый зрозумѣвъ бувъ свое становище, тожь и лишивъ по собѣ у всѣхъ добру память Въ тôмъ взглядѣ, якъ то кажуть, осторожно зъ обухомъ!

Судіѣ, сказали мы, повинні бути людьми безсторонными, не повинні вести справы односторонно, — тожь и мусять выховуватись въ дусѣ справедливости и безсторонности. Выходячи зъ тои точки погляду, являeся невôдповѣднымъ, ба навѣть шкôдливымъ именованье судіями людей, котрі привыкли трактувати справы односторонно. Такъ невôдповѣдне єсть именованье судіями членôвъ адвокатуры и прокураторіи скарбу, а зъ другои стороны членôвъ прокураторіи державнои. Не згадуемо вже о тôмъ, що се сполучене зъ кривдою для урядникôвъ судейскихъ.

Особовый етатъ львôвского округа апеляційного выказуе межи судіями деякихъ членôвъ адвокатуры и прокураторіи скарбовои, — але що процентъ ихъ дуже малый, то й обмежуемось лишь на занотованье сего факту. Натомѣсть богато єсть межи судіями урядникôвъ прокураторіи державнои. На совѣтникôвъ судôвъ окружныхъ именують значно бôльшій процентъ зъ числа заступникôвъ прокураторôвъ, анѣжь зъ числа урядникôвъ судейскихъ, судіѣвъ и секретарѣвъ. Допустивши, що заступники прокураторôвъ мають такѣ самѣ права до авансу, що и судіѣ та секретарѣ, — то и тогдѣ першѣ суть бôльше форитованѣ анѣжь другѣ.

Коли розважимо, що заступниками прокураторôвъ именують молодшихъ адъюнктôвъ и о кôлька лѣтъ скорше, якъ на судіѣвъ и секретарѣвъ, и що они потому скорше зôстають совѣтниками, то побачимо, що посады заступникôвъ прокураторôвъ суть тымъ помостомъ, по котрôмъ зъ кривдою для старшихъ и рôвно здôбныхъ молодшѣ скорше приходять до высшихъ посадъ и перескакують старшихъ.

Можна почути гадку, що урядникôвъ прокураторіи длятого форитують, бо они мають тяжку працю. Та гадка однакъ супротивъ працѣ и одвѣчальности судіѣвъ повѣтовыхъ не остоиться, а надто заступники прокураторôвъ и матеріяльно стоять лучше, бо побирають ще додатокъ, въ мѣстахъ окружныхъ 100 зр. а у Львовѣ 200 зр. рôчно, а мешкаючи по мѣстахъ, мають для дѣтей школы середнѣ.

Що же до практики заступникôвъ прокураторôвъ — то они рекрутуються зъ адъюнктôвъ, котрі були судіями слѣдчими и яко адъюнкты майже выключно працювали въ карнôмъ, а яко заступники прокураторôвъ працюють зновъ односторонно яко обвинителѣ въ карнôмъ. Поминувши вже то, що заступники прокураторôвъ обовязанѣ до безвзглядного послуху та улеглости и що въ такôй зависимости лѣтами урядують, — само довголѣтне занятье потягае за собою то, що совѣтники изъ заступникôвъ прокураторôвъ глядять звычайно на справы изъ становища прокураторіи, мимо волѣ и свѣдомости, бо consuetudo altera natura. О тôмъ знають тѣ судіѣ, що працювали выключно въ званю судейскôмъ. Суть, правда, винятки, але рѣдкѣ и потреба довшого часу, заки навычка позбудеся. Въ дѣлахъ же цивильныхъ совѣтники зъ заступникôвъ прокураторôвъ не мають и не можуть мати такои практики якъ совѣтники зъ судіѣвъ повѣтовыхъ.

Вкôнци, переглянувши докладно статъ судейскій, побачимо, що деякѣ урядники судовѣ въ часахъ тяжкихъ на авансъ на чудо скоро авансували, зôставали адъюнктами по роцѣ, судіями по 4—5 лѣтахъ адъюнктуры, а совѣтниками въ 10—13 лѣтахъ служби. Се покажеся ще чудніѣшимъ, коли зважити, що тіи панове не були геніями анѣ нѣчимъ особливымъ не ôдзначилися. Такъ само здôбнѣ и роботящѣ люде, якъ ще не здôбнѣйшѣ и бôльше роботящѣ, довго ждали на авансъ и на крыхту высшу платню, коли тымчасомъ щасливѣ ихъ товаришѣ уносились въ карієрѣ до горы якъ бы на крылахъ сокола ..

Все то суть стороны уемнѣ въ нашôмъ судôвництвѣ зъ погляду морального — и якъ компетентнѣ сферы повинні постаратись о поправу матеріяльного быту судейскихъ урядникôвъ до осьмои ранги включно, такъ повинні они постаратись и убезпечити моральну независимôсть судіѣвъ.

Новѣ робôтничѣ законы въ Австріи.

I.

Перша половина и початокъ другои половины сего столѣтя ставъ для загально-людского розвою народôвъ Европы епохальною добою, якихъ мало подыбуемо въ попередныхъ столѣтяхъ. Пôдъ подувомъ того вѣтру, якій розбудила на западѣ велика революція, ломились-переломлювались въ всѣхъ европейскихъ краяхъ старѣ порядки, а передовсѣмъ знесено всюды особисту неволю и звязи пôдданьства, уеунено тревалу зависимôсть цѣлыхъ клясъ ôдъ нечисленныхъ правовластникôвъ и проклямовало повну рôвнôсть и рôвноправнôсть всѣхъ людей безъ огляду на родове походженье и суспôльне становище. Бувъ то безпересчно найкрасшій тріюмфъ, якого дожила колибудь людскôсть.

Помимо однакъ тои проклямаціи рôвноправности всѣхъ, помимо знесеня правнои зависимости цѣлыхъ клясъ, остала середъ суспôльныхъ ôдносинъ навѣть въ тыхъ державахъ, де нове конституційне житье найкрасше процвитало, фактична зависимôсть цѣлыхъ категорій людей, зависимôсть не санкціонована

Проба организаціи галицкихъ жидôвъ за Маріи Терезы и Іосифа II.

(Дальше.)

Причины надѣленя галицкого жидôвства новою организацією були политичнѣ и финансовѣ. Въ §. 1. новои уставы сказано, що зъ жидôвства твориться окреме тѣло, бо лише въ той способъ буде можливый его переглядъ и провôдъ до публичного добра (weil allein dadurch ihre Uebersehung und Anleitung zum allgemeinen Besten erzielt werden kann). Однако урядомъ руководивъ важнѣйшій еще взглядъ политичный, котрого мотивôвъ въ „порядку“ не оповѣщено. Галицкѣ жиды говорили жаргономъ нѣмецкимъ. Здавалось, що жиды будуть пригôдні властямъ въ дѣлѣ онѣмченя краю. Бюрократія була вся нѣмецка; новѣ школы, навѣть людовѣ, були нѣмецкѣ; нѣмецкихъ ремѣсникôвъ и купцѣвъ, нѣмецкихъ колонистôвъ, ваблено до Галичины значными привилегіями и поселювано ихъ чималымъ накладомъ грошей. Однакъ все то було чуже, не зросłося зъ краемъ, не могло мати на людôсть ажь такого вплыву, щобъ знѣмчити великій край. Урядъ не погордивъ и жидами и задумавъ вызыскати ихъ въ цѣли зъамальгамованя коренного населеня. Тому мусѣла ôдбуватись вся кореспонденція дирекцій зъ цѣсарскими властями по нѣмецки, а въ жидôвскихъ судахъ списувано протоколы по жидôвски и по нѣмецки, тому заводивъ Іосифъ II. нѣмецкѣ школы для жидôвъ. Однакъ чимъ вдоволилась людôсть христіяньска, того не можна було накинути жидамъ. Нѣмецкѣ школы були ненавистнѣ жидамъ, а рабины пôдняли противъ нихъ таку агитацію, що тѣ школы звелись такъ само внѣнащо, якъ жидôвскѣ рôльничѣ колонія. Іосифъ II. заложивъ таку колонію пôдъ Болеховомъ. Выставлено тамъ 12 на-пôвъ мурованыхъ домôвъ въ стилю голяндскôмъ и ôддано ихъ на ужитокъ 12 жидôвскимъ родинамъ. По кôлькохъ лѣтахъ переѣзджавъ тамтуды геологъ Гакетъ (Haquet) и побачивъ домы опущенѣ, пообдиранѣ, гидкѣ, городьбу и плоты жиды попалили, плôднѣ ниви стояли облогомъ, а хочь було трохи справленои рôлѣ, то не жиды заходились коло неи, а хлопы за горѣвку; новѣ колонисты жили зъ того, що розбрелися по сусѣдныхъ селахъ и шахрували.

Змаганье правительства, утворити зъ т. зв. польскихъ жидôвъ новый рôдъ жидôвъ нѣмецкихъ, проявлюeсь и зъ указокъ, данихъ властямъ политичнымъ и войсковымъ пôдчасъ першихъ конекрипцій. Жиды не мали нѣякихъ прôзвищь а писались именемъ своимъ и батька, примѣромъ Мойсей Мошковичь. Жидôвъ треба було якось назвати, бо безъ того неможлива була правильна администрація. Выконуючимъ списъ жидôвъ органамъ велено давати имъ лише нѣмецкѣ прôзвища, кождôй одиници о скôлько можна иншѣ, щобъ тѣ самѣ прôзвища не повторювались. Офицеры надъуживали инструкціи правительства и почасту поганили зъ жарту або хабарства смѣшными або гидкими комбинаціями слôвъ жидôвскѣ роды, котрѣ ôдтакъ писались: Каценельенбогенъ, Унтерляйбгешвиръ, Афтердуфтъ.

Друга причина, що спонукала державну администрацію завести „порядокъ“, були спôдяванѣ користи финансовѣ. Свою автономію мусѣли жиды тяжко окупити, а австрійскій фискализмъ давивъ ихъ зростаючими зъ кождымъ рокомъ, а часто несправедливыми тягарами. За панованя польского платили невелику поголовщину. Той податокъ бравъ зъ нихъ и урядъ цѣсарскій ôдъ р. 1772, однакъ пôднѣсъ его на 2 зр. ôдъ головы. Зъ заведеньемъ „порядку“ не называно его поголовщиною а податкомъ толеранційнымъ за оборону правну. Сей податокъ здвоeно р. 1776 и велено платити крôмъ него податокъ доходовый и маєтковый въ тôй самôй высотѣ. Тымъ чиномъ пôднесено давну поголовщину до 4 золотыхъ реньскихъ. Збираньемъ и репартиціею податкôвъ займався кагалъ. На кождого жида вызначувано податокъ пôдчасъ дорôчныхъ загальныхъ зборôвъ т. зв. великои сесіи. Урядъ не вглядавъ въ побôръ податку, потверджувавъ лише загальну квоту, припадаючу на кождый кагалъ. Для правительства було се рѣчею рôвнодушною, чи поодинокѣ жиды платять правильно податокъ, чи нѣ: кагалъ мусѣвъ дбати про те, щобы кождого кварталу ôддати до цѣсарскои касы припадаючу на него пайку. Тому то урядъ дбавъ про финансову силу кагалôвъ, ôддавъ выключно въ ихъ зарядъ к р у п к у (въ 1792 р. по знесеню жидôвского „порядку“ выносивъ самъ податокъ ôдъ ятокъ 293.000 зр.), не призволявъ робити кагаламъ новыхъ довгôвъ безъ призволеня правительства. Якъ кагалъ мусѣвъ внести до цѣсарскои касы припадаючу на него квоту, безъ взгляду на те, чи поодинокѣ жиды були въ силѣ заплатити податокъ, чи нѣ, такъ ручили всѣ кагалы округа за точнôсть сплаты податку кождого кагалу зъ-осôбна. Навѣть въ такôмъ разѣ, якъ мѣсточко выгорѣло и кагалъ не бувъ въ силѣ заплатити податку, роздѣлювано его на прочѣ кагалы пôсля начерку окружнои дирекціи.

Правами користувались лише тѣ жиды, що могли платити податокъ. Бѣдныхъ жидôвъ, що не були въ силѣ заплатити 4 зр. податку толеранційного и доходового, давивъ урядъ нелюдскими мѣрами. Они попали въ категорію жебракôвъ и волоцюгôвъ. Ихъ велено выгнати зъ краю. Бувъ се указъ дивачный, несовѣстный и не доводивъ до цѣли, бо постороннѣ державы не приймали выгнану бѣдноту. Не розтягалось выгнанье на жидôвъ старыхъ и калѣкъ, що не могли заробляти на житье, а тымъ менше платити 4 зр. податку. Они мали право, якъ сироты, домагатись ôдъ кагалу удержаня. Запомоги ухвалювано для нихъ на великихъ сесіяхъ (загальныхъ зборахъ кагальныхъ). Бѣдныхъ жидôвъ подорожныхъ можна було терпѣти въ чужôй громадѣ найдовше три днѣ; опôсля мали дôстати ôдъ кагалу тôлько грошей, щобъ имъ стало на дорогу ажь до сусѣдного кагалу. Калѣкамъ належались еще пôдводы.

Жидамъ, що не були въ силѣ заплатити податку, зборонено de facto женитись. Правительство австрійске задумало взагалѣ спинити множенье жидôвъ. Розпорядженьемъ зъ 8 марта 1773 зборонено жидамъ пôдъ конфискатою всего майна и карою вязницѣ женитись безъ призволеня губерніи и вызначенои высокои таксы. Рôвночасно дано губерніи указъ, щобы позволяти петентамъ женитись лише въ выимковыхъ разахъ. За выконанье постановъ

правомъ анѣ що-до характеру свого анѣ що-до тревалости, однакъ въ дѣйстности сильнѣйша и тревалѣйша може, якъ правна зависимость давныхъ пôдданыхъ, котрыхъ обовязуюче право прикувало до особъ панôвъ и зъ горы здавало на ласку ихъ або неласку. Фактична тая зависимость задержалась и тревае до нинѣ въ клясѣ роботниковъ, а передвсѣмъ роботниковъ фабричныхъ.

Зависимость тая маѣ майже зовсѣмъ економичный характеръ. Принципъ повнои свободы економичного житя, якій рôвночасно зъ принципами политичнои свободы принявся въ Европѣ, не причинився до полѣпшеня долѣ и становища роботниковъ, а противно погôршивъ ѣго значно и скрѣпивъ ихъ зависимостьôдъ капиталистôвъ-фабрикантôвъ. Лишенѣ самѣ собѣ безъ нѣякои помочи, не могли роботники выдержати конкуренціи зъ сильнѣйшими економично фабрикантами, а не маючи при дуже звычайно односторонньомъ образованю иншихъ средствъ до житя и будучи загроженѣ численною конкуренцію своихъ власныхъ товаришѣвъ, мусѣли зъ горы здаватись на всѣ условія капиталистôвъ. При браку всякои контролѣ зъ стороны держави, доходила безсовѣстность предприѣмцѣвъ-капиталистôвъ до того, що фактичный станъ рôвноуправненыхъ роботниковъ стававъ подôбнымъ станови старинныхъ римскихъ невôльниковъ а положенье ихъ мусѣло доконче выкликати голоснѣ протесты обуреня, протесты походячѣ вже зъ самыхъ чисто гуманныхъ чувствъ.

И пôднялись такѣ протесты. Найперше пôдняла ихъ наука и самѣ роботники. Въ науцѣ пôднято вже давнѣйше и поставлено на першій плянъ т. зв. питанье роботниче, яко головну часть суспôльного питаня, розбираючи въ тôмъ питаню, яке маѣ бути становище роботника, ѣго ôдносины до предприѣмця, ѣго права и обовязки зъ огляду на роботу саму и спосôбъ ѣи веденя а дальше, яка часть результатôвъ тои продукціи, коло котрои трудиться роботникъ маѣ припасти ѣму яко нагорода за тѣ труды. На питаня тѣ появились въ науцѣ дуже численнѣ и дуже суперечнѣ ôдповѣди, котрѣ перейшли цѣлу скалю ôдъ повнои гармониі интересôвъ роботника и капиталиста до повнои и непримиримои дисгармоніи тыхъ интересôвъ. Розбирати тѣ ôдповѣды значило бы подавати цѣлу исторію т. зв. соціяльного питаня въ Европѣ.

Роботники самѣ пробували и пробують ще и теперь часто помогти своѣй доли опозиційною дорогою при помочи т. зв. стрейкôвъ. Стрейки однакъ звычайно не помагають нѣчого, бо зъ однои стороны добре заосмотренѣ предприѣмцѣ выдержують довше безроботье, якъ голоднѣ и часто численными родинами обтяженѣ роботники, а зъ другои стороны зависимѣ ôдъ капиталистôвъ правительства звычайно неприхильно ôдносяться до роботниковъ стрейкуючихъ такъ, що они нараженѣ суть на численнѣ секатуры. Длятого звернулись роботники вчасно вже на другу успѣшнѣйшу дорогу т. ѣ. ассоціяціи. Ассоціяціи роботничѣ повстали найперше середъ самыхъ роботниковъ, котрѣ старались дрôбнѣ ощадности зберегати, щобы ôдтакъ можна було, живучи тымы ощадностями, довше опиратись при стрейкахъ и користнѣйшѣ для себе вымушувати на предприѣмцяхъ условія. Такъ отже ассоціяція межи роботниками була зъ початку лише средствомъ помôчнымъ для стрейкôвъ. На взôръ ихъ почато ôдтакъ складати ощадности не лишь на случай стрейку, але и недуги, браку роботы, калѣцтва и т. п.

Вкôнци забрали въ роботничôмъ питаню голосъ такожь и державы, котрѣ помало почали ôдступати ôдъ принципу необмеженои свободы економичного житя а узнали своимъ обовязкомъ мѣшатись и въ ôдносины економичного житя одиниць, подаючи имъ помôчь тамъ, де не выстають ихъ власнѣ силы. На тôй пôдставѣ почали державы мѣшатись такожь въ ôдносины роботниковъ и капиталистôвъ и стремѣти выдаваньемъ ôдповѣдныхъ законôвъ до полагодженя питаня роботничого. Своею дорогою дôткнули доси державы въ законодательнôй дорозѣ лишь першои части того питаня т. ѣ. часу и способу працѣ, особистихъ ôдносинъ и взаимныхъ обовязкôвъ роботниковъ и предприѣмцѣвъ, якъ и внѣшнього устройства житя роботниковъ и ѣго потребъ; другу и принципально важнѣйшу часть того питаня, дотыкаючу справы роздѣлу результатôвъ продукціи мѣжь роботниковъ и предприѣмцѣвъ оставили законодавства зовсѣмъ на боцѣ, полишаючи ѣи рѣшенье о розвôй свобôднымъ взаѣминамъ роботниковъ и предприѣмцѣвъ.

Що-до законôвъ роботничихъ то першій початокъ зробила Франція, заводячи ще въ р. 1806 въ Лионѣ суды полюбовнѣ для справъ роботниковъ зъ фабрикантами, зложенѣ зъ певного числа фабрикантôвъ и т. зв. майстрôвъ (т. ѣ. начальниковъ певныхъ фабричныхъ ôдѣлôвъ). Суды тѣ звались „Conseils de proud-hommes“. Ôдтакъ заведено въ Англіи „Роботничѣ уніи“ т. ѣ. корпораціи, котрѣ уважались правными представительками интересôвъ роботничои клясы и мали обовязокъ всюды и на кождôмъ кроцѣ ихъ боронити и т. зв. „Примирительнѣ палаты“ складаючйся по половинѣ зъ роботниковъ и предприѣмцѣвъ, котрѣ мали задачу годити споры мѣжь роботниками и предприѣмцями. На взôръ Англіи заведено такѣ палаты опôсля въ Нѣмеччинѣ („Arbeitskammern“) и въ Франціи („Chambres syndicales“). Дальше почали и другѣ державы организувати примусово мѣжь роботниками корпораціи, головно въ цѣли забезпеченя старости роботниковъ, ихъ житя и здоровля, до котрыхъ цѣлей звычайно велено дорогою закона такожь причинятись и предприѣмцямъ. Идея асекураційного примусу знайшла на тôмъ поле широке а оправдане примѣненье.

Переглядъ часописей.

(*„Fremdenblatt“ о Русинахъ. — Ôдправа Живному въ „Politik“. — „Czas“ о ювилею хрещеня Руси. — „Post“ въ тôмъ самôмъ предметѣ.*)

Пôвофиціяльный вѣденьскій „Fremdenblatt“ зъ 14 червня пôдносить въ дописи зъ Вѣдня статью „Дѣла“, въ котрôй дали мы ôдправу ген. Игнатієву за ѣго рѣчь, держану въ „Слав. Благотв. Обществѣ“, въ котрôй сей „объѣдинитель“ высказавъ надѣю, що прийде часъ, въ котрôмъ всѣ Славяне приймуть одинъ языкъ и вѣру. Опираючись на фактахъ, що довершаються на нашихъ очехъ, сказали мы тогдѣ, що стремленя Славянъ, чи то балканьскихъ чи австрійскихъ, далеко розходяться зъ фантазією панрусôвъ въ надъ Невы и Москвы. Славяне позароссійскѣ одушевляються идеею вольного Славяньства, въ котрôмъ кождôй одиницѣ запоручена певна свобода розвою національного. Одна часть организуѣсь на Балканахъ политично, друга кристализуѣся въ Австріи.

Статью „Дѣла“ подавъ „Fremdenblatt“ майже въ цѣлости, а ôдтакъ додаѣ зъ своѣи стороны: „Славяньска праса заявилась въ послѣдныхъ часахъ въ дусѣ, котрый свѣдчить що идеалъ панславистичныхъ агитаторôвъ: „объединеніе“ якъ-разъ не всюды приймаеся. Д-ръ Живный одержавъ ôдъ своихъ земляковъ въ часописи „Hlas Naroda“ остру ôдправу. Недавно-жь знову розôбрало руске „Дѣло“ рѣчь гр. Игнатієва, котру ôнъ яко голова „Слав. Благ. Общества“ державъ 23 мая с. р. на Зборахъ сего товариства.“

Що „Fremdenblatt“ информуѣсь по трохи о нашихъ справахъ, проти сего мы не протестуѣмо. Противно, було-бъ дуже порадно, щобъ „Fremdenblatt“, яко пôвофиціяльный органъ, робивъ се частѣйше и справу руску розбиравъ въ тыхъ кружкахъ, де она мало звѣстна, де ѣи зле знають або зовсѣмъ не розумѣють. Намъ сказано ще недавно, що навѣть шефъ политики заграничнои о Русинахъ галицкихъ маѣ понятье дуже невѣрне и обидне для обохъ сторôнъ.

——

Звѣстному д-ру Живному, котрый недавно ѣздивъ ажь въ Петербургъ и тамъ зъ Молчановымъ зъ „Нового Времени“ вѣвъ широкѣ розговоры на тематъ о „реальнôмъ объѣдиненію“ всѣхъ Славянъ (не политичнôмъ, бо се колидуѣ зъ параграфами), дала ческа „Politik“ таку коротку але ядрену ôдправу: У насъ Чехôвъ не думаѣ нѣхто анѣ о принятью языка россійского, анѣ о тôмъ, щобъ выречись вѣры католицкои. Славяне повинни взаимно знакомитись зъ духовыми плодами поодинокихъ литературъ славяньскихъ, але дальше они не пôйдуть, бо имъ своѣ рôдне дорожше надъ все.

Замѣтный при тôмъ поглядъ д-ра Живного на языки славяньскѣ. Пôсля ѣго глубокоумныхъ дослѣдôвъ языковыхъ всѣ рѣчи славяньскѣ суть „нсковерканѣ“ зъ выимкою языка россійского. Той лишився такимъ, якъ нимъ писали и говорили Кирилъ и Методій, тôлько россійскѣ литераты „змодеризували“ ѣго трохи, розумѣеся: всѣми европейскими языками.

——

„Czas“ заопѣкувався симъ разомъ „Ставропигійскимъ Институтомъ“, ѣго выставкою археологичною и тымъ головно, що при нагодѣ ôдкрытя выставки обôйдеся память 900-лѣтного хрещеня Руси и 40-лѣтный ювилей вступленя на престолъ цѣсаря Францъ Іосифа. Сихъ торжествъ ѣму наразъ за богато, а именно злобиться ôнъ на то, що Русь галицка въ такій спосôбъ зсолидаризуеся зъ ген. Игнатієвомъ, котрый за кордономъ обходить таке саме торжество 900-лѣтного хрещеня Руси.

Зъ статьею сею не варта бы полемизувати, бо въ нѣй ôдъ початку до кôнця вѣе пристрасть, а заключенье остаточне: о солидаризованю Руси галицкои зъ гр. Игнатієвомъ оперте на ложныхъ премисахъ. Але для спростованя факту скажемо кôлька слôвъ. И такъ: „Czas-ови“ повинно бути звѣстнымъ, що гр. Игнатієвъ аранжуѣ ювилей хрещенія Руси въ липню сего року, коли противно „Институтъ Ставропигійскій“ обходить ту память въ жовтни. Ôдтакъ мусить „Czas“ знати, що окрôмъ Руси галицкои, котра дѣйстно зъ рукъ ученикôвъ Кирила и Методія скорше о цѣлый вѣкъ приймила вѣру христіяньску, истнуѣ ще и кіевска Русь зъ землями волиньскою, подôльскою и другими, котрѣ дѣйстно ажь въ 988 р. охрестились, але котрѣ суть намъ рôднѣ по плоти и дусѣ. Зъ тою Русею солидаризуѣмось и будемъ солидаризуватись по всякій часъ. А наколи гр. Игнатієвъ ювилейну память хрещеня ѣи захотѣвъ вызискати въ своѣмъ, намъ ворожôмъ напрямѣ, то зъ того ще не выходить, щобъ „Ставропигійскій Институтъ“ памяти сеи не обôйшовъ въ напрямѣ, достойнôмъ чести и поваги Руси-Украины. О солидаризованю насъ зъ тенденціями панславистôвъ россійскихъ не може тутъ бути и думки. О тôмъ знають добре и д-ръ Шараневичъ и крил. Петрушевичъ. „Czas“ повиненъ такожь знати, що „равно апостольскій князь Володимиръ“, котрый ѣму зъ лица не подобаѣсь, уважаѣсь по нинѣшный день въ нашôй церкви апостоломъ вѣры Христовои, а ѣго память обходиться у насъ торжествомъ церковнымъ. Соблазнятись нема тутъ нѣякои причины. „Czas“ впрочѣмъ не знаѣ ще въ якій спосôбъ „Инст. Ставропигійскій“ намѣривъ обôйти се торжество, а кричить заздалегôдъ и тымъ нарушаѣ честь Института и людей безъ потребы. Та ще на якôй основѣ робить се „Czas“? Ôнъ каже: „pisza nam ze wsi“. Чи ижь зъ такого жерела треба информуватись?

——

Берлиньска „Post“, що недавно принесла хвилево сконфискованy статью: „О Русинахъ“, звернула въ ч. 165 зъ 17. червня знову свою увагу на артикулъ „Дѣла“ зъ 15 (27) мая, въ котрôмъ мы въ имени всеи Руси запротестували противъ того, що гр. Игнатієвъ, нивеляторъ Руси, приймився аранжувати ювилей хрещеня Руси и сполученя Руси-Украины переяславскимъ договоромъ зъ Россіею. Артикулъ сей подала „Post“ безъ всякого коментеря. Але яка при тôмъ аномалія! Коли органъ кн. Бисмарка слѣдить такъ уважно за всѣмъ, що у насъ дѣеся, австрійска праса офиціяльна здрѣмала собѣ на добре и до всего ôдноситься лишь зъ апатією. „Immer um eine Idee zu kurz“, можна о нѣй смѣло сказати.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Калуша.

Въ зимѣ, при кôнци 1887 р. внесли були громадяне зъ Небылова донесенье до ц. к. Дирекціи доменъ и лѣсôвъ у Львовѣ, котрымъ повѣдомили тую-жь дирекцію о многихъ надужитяхъ, якѣ дѣються въ Небыловѣ зъ стороны Небылôвского заряду лѣсового зъ шкодою для ц. к. камеры. Незадовго по тôмъ донесеню выслала дирекція комисію зъ своѣи стороны въ особѣ свого секретаря п. Свободы, зô Львова, котра комисія однакожь — якъ кажуть пôдписавшѣ донесенье — не задала собѣ труду не то сконстатувати на мѣсци все то, що пôдписавшѣ доносенье люде хотѣли въ лѣсѣ указати, але не завôзвала до переслуханя жадныхъ свѣдкôвъ, хочь ихъ було дуже много. Се дѣялося передъ самымъ ще лат. Рôздвомъ Ôдъ того часу ажь до теперь все було прити. хло и здавалося, що цѣлу справу власти камеральнѣ почали пильно розслѣджувати. Тымчасомъ рѣчь прибрала иншій характеръ и ѣи поведено инакше, якъ того можна було сподѣватись. На день 16 с. м. назначено терминъ въ ц. к. судѣ повѣтовôмъ въ Калуши для п. Навратиля, лѣсничого ц. к. камеры въ Небыловѣ и ѣго двохъ побережниковъ, яко обжаловуючихъ и для чотирохъ селянъ яко обжалованыхъ о клевету. Обжалованыхъ боронивъ адвокатъ д-ръ М. Бучиньскій зъ Станиславова. По переведеню розправы засуджено обжалованыхъ, котрѣ домагалися переслуханя на доказъ правды кождого факту, поданого въ ихъ донесеню и сконстатованя правды на мѣсци, на кару арешту ôдъ одного до трохъ мѣсяцѣвъ. Д-ръ Бучиньскій зголосивъ противъ сего рекурсъ. Фактъ сей най пригадаѣ, кому належить, якъ то всесторонно повинни судіи нашѣ розслѣдити кожду справу, щобы ôдтакъ не говоривъ зновъ якійсь Пернерсторферъ, що галицкѣ судіѣ першои инстанціи не потребуютъ собѣ сушити головы надъ розслѣдженьемъ справы и выданьемъ выроку, бо высша инстанція дѣло поправить.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Пôдчасъ дебатъ въ делегаціяхъ запытувавъ пос. Хшановскій министра вôйны, чи до 1891 р. буде не лишь узброѣна цѣла армія чинна и краѣва оборона новыми карабинами репетіѣровыми але чи такожь ôдповѣдна часть тыхъ карабинôвъ, котра пôсля принятои въ Австріи засады маѣ выносити 50% всѣхъ карабинôвъ для чиннои арміи на стопѣ воѣннôй, буде въ тôмъ часѣ доставлена до арсеналôвъ. На то ôдповѣвъ министеръ, що доставленѣ до того часу карабины будуть насамперед ужитѣ до узброѣня цѣлои арміи чиннои; доставлюванѣ пôзнѣйше призначенѣ будуть для краѣвои обороны а доперва ажь тѣ, що будуть доставленѣ на послѣдку ôдставляться до арсеналôвъ на запасъ. Нинѣшнѣ карабаны Вердила дôстане загальне ополченье. Гавзнеръ запытувавъ ôдтакъ, чи фабрика карабинôвъ въ Штаѣръ ѣсть въ силѣ доставляти и чи доставляѣ новыхъ карабинôвъ въ такôмъ числѣ и въ такихъ речинцяхъ, якъ то означено въ контрактѣ? На то ôдповѣвъ министеръ, що фабрика ся сповняѣ точно условія контракту и ôдставляѣ що шѣсть недѣль означене число карабинôвъ, котрѣ опôсля розслѣджуються подрôбно и суть завсѣгды добрѣ. По сихъ поясненяхъ ухвалила комисія одноголосно трету рату на карибины репетіѣровѣ. — Пôдчасъ нарадъ надъ буджетомъ маринарки порушено такожь справу якоись новои пушки пневматичнои, котра при помочи стисненого воздуха може кидати на велику розстайнôсть гранаты наповненѣ динамитомъ. Вынаходцемъ сеи пушки ѣсть якійсь Американинъ Жалиньскій, родомъ Полякъ. Проба зъ тою пушкою въ Новôмъ Йорку выказала дуже добрѣ результаты, однакожь комисія заявила, що доки доброта тои пушки не буде выпробована на кораблп, котрый умысно до того приказано будувати, то не можна ѣи ще уживати до узброѣня кораблѣвъ. Вицеадмиралъ Штернекъ покликався отже на сей судъ комисіи и сказавъ, що сю справу треба лишити на пôзнѣйшій часъ.

Въ цѣсарскôй палатѣ въ Пештѣ ôдбувся онôгды обѣдъ въ честь членôвъ делегацій. При сѣй нагодѣ сказавъ Є. Вел. цѣсарь до дел. Демеля, „що маѣ надѣю, що безпечнôсть мира зыскала лишь черезъ змѣну престола въ Нѣмеччинѣ и лежить то въ загальнôмъ интересѣ, щобы вже разъ успокоилося.“ — Вчера ôдбулася пôдъ проводомъ цѣсаря конференція войскова, въ котрôй взяли участь архикн. Альбрехтъ, мин. вôйны Баверъ, Вельзерсгаймбъ и Февервари. На нинѣ заповѣджена рада воѣнна, въ котрôй маѣ такожь взяти участь (?) ген. Вальдерзе, що приѣхавъ зъ Берлина нотификувати вступленье на престолъ цѣсаря Вильгельма II. Характеристичнымъ ѣсть, що гр. Вальдерзе зробивъ такожь визиту д-ру Смольцѣ.

Вѣденьскѣ газеты довѣдуються, що соймы краѣвѣ будуть скликанѣ зъ початкомъ вересня а рада державна збереся дня 20 жовтня.

——

Нинѣ маеся ôдбути въ Берлинѣ торжественне ôдкрытье пруского сойму новымъ цѣсаремъ; и се ôдкрытье ôдбудеся такъ само зъ великою парадою якъ ôдкрытье нѣмецкого парляменту. До понедѣлкового торжества треба ще додати то, що коли кн. Бисмаркъ ѣхавъ до цѣсарскои палаты товпа народу устроила ѣму велику овацію. Вôзъ мôгъ ѣхати лишь крокъ за крокомъ а масы народу пôдносили бесъустанно оклики въ честь канцлера. — Поббчь престольнои бесѣды цѣсаря ѣсть такожь вельми характеристичною и важною для теперѣшныхъ ôдносинъ въ Нѣмеччинѣ бесѣда кн. Бисмарка, выголошена въ радѣ звязковôй, въ котрôй нѣмецкій канцлеръ нотификувавъ удѣльнымъ державамъ нѣмецкимъ вступленье на престолъ цѣсаря Вильгельма II. Бесѣда ся звучить пôсля газеты „Post“ дословно такъ: „Цѣсарь, перенятый величиною вложенои на него одвѣчальности, приймаѣ достойньство цѣсаря въ почутю обовязку Богомъ покликаного наслѣдника по своѣмъ дѣдѣ и батьку и въ надѣи на помôчь, котру ôнъ на певно сподѣваеся знайти у своихъ высокихъ союзниковъ сповняючи свои цѣсарскѣ обовязки. Є. Вел. числить при сповнюваню вложеног на него державною конституцією задачѣ зъ повнымъ довѣріемъ на прихильнôсть и охотну помôчь союзныхъ князѣвъ и вôльныхъ мѣстъ. Найвысшою зъ тыхъ задачъ уважаѣ цѣсарь удержанье конституціи державнои и забезпеченье области державнои а ôдтакъ и всякого обовязуючого въ нѣй права. То конституційне забезпеченье подаѣ угодовымъ правамъ поодинокихъ союзныхъ краѣвъ таку саму силу якъ и правамъ цѣлои держави а цѣсарь уважаѣ совѣстне сповнюванье того забезпеченя угодовымъ обовязкомъ Прусъ и обовязкомъ чести. Повне довѣріѣ нѣмецкихъ князѣвъ и вôльныхъ мѣстъ до себе и ихъ згода въ союзѣ скрѣпили державу, зробили ѣи могучою и пôднесли добро цѣлои Нѣмеччины. Цѣсарь буде старатися то довѣріѣ и ту згоду мѣжь союзными правительствами такъ само старанно плекати, якъ то робили ѣго въ Бозѣ почившій предки. У внутрѣшнôй и заграничнôй политицѣ буде цѣсарь поступати тою дорогою, по котрôй поступали ѣго покôйнѣ предки и позыскали собѣ любовь своихъ спôльниковъ въ державѣ а довѣріѣ державъ заграничныхъ до того степеня, що они въ силѣ нѣмецкои держави видять поруку европейского мира. Щобы тѣ свои намѣреня — кôнчивъ кн. Бисмаркъ — подати до прилюднои вѣдомости и розвѣяти особисто всякѣ сумнѣвы, скликано раду державну а цѣсарь поручивъ менѣ высказати тутъ певну надѣю, що Є. Вел. може въ дальшôмъ переведеню сихъ намѣрень буде мôгъ числити на охотну помôчь рады звязковои.“ — Найважнѣйшою частею сеи промовы ѣсть то, що цѣсарь казавъ устами кн. Бисмарка заявити, що буде

придержуватись дороги, якою поступали єго предки, а то значить иншими словами, що такъ у внутрѣшнôй якъ и заграничнôй политицѣ нѣчого не змѣниться. Зъ престольнои бесѣды выходить однакожь, що все-таки въ политицѣ заграничнôй настане имовѣрно якась змѣна а именно та, що Нѣмеччина стане може зновъ въ трохи тѣснѣйшôй звязи зъ Россіею. Треба признати, що Россія сама стараєсь теперь о то дуже. Такъ заказало правительство россійске строго петербургскôй прасѣ выступати въ якій-небудь способъ противъ Нѣмеччины а недавно тому — якъ звѣстно — ѣздивъ вел. кн. Володимиръ до Берлина и бувъ тамъ не лишь у цѣсаря але такожь и у кн. Бисмарка. Въ Берлинѣ стараються такожь дуже ити пôдъ ладъ Россіи а загальне мнѣнье єсть, що непорозумѣнье мѣжь кн. Бисмаркомъ а ген. Вальдерзе выбухло лишь длятого, що сей послѣдный вже ôдъ давна, бо ще за цѣсаря Вильгельма I. напиравъ до вôйны зъ Россіею. То непорозумѣнье дементують впрочѣмъ теперь рѣшучо пôвурядовѣ нѣмецкѣ газеты. Поволеньки зачинають навѣть говорити о ôдновленю трицѣсарского союза.

О зъѣздѣ царя зъ цѣсаремъ Вильгельмомъ нема доси нѣякихъ автентичныхъ вѣстей, хочь все ще удержуєсь мабуть не зовсѣмъ безпôдставна поголоска о сѣмъ зъѣздѣ. Здаєсь однакожь, що наколи-бъ зъѣздъ мавъ дѣйстно наступити, то ôдбудеся значно пôзнѣйше якъ сего лѣта, бо царь выбираєся теперь до полудневои Россіи и на Кавказъ. Кажуть навѣть, що зъ Петербурга выслано вже спеціяльного чиновника, котрый має поробити ôдповѣднѣ приготовленя до приѣзду царя въ полудневѣ стороны краю; часъ однакожь и мѣсце гостины царя ще не звѣстнѣ. Загальну увагу звертає ажь теперь фактъ, що вел. кн. Володимиръ ѣздивъ заразъ по смерти цѣсаря Фридриха до Берлина, мимо того, що двôръ берлиньскій выразно просивъ, щобы нѣхто зъ пануючихъ родинъ не приѣзджавъ, и бувъ кôлька разôвъ у нового цѣсаря а ôдтакъ конферувавъ зъ кн. Бисмаркомъ довшій часъ. Въ петербургскихъ кругахъ политичныхъ суть однакожь того переконаня, що Россія муситься держати своєи дотеперѣшнои политики выжидаючои и не може робити нѣякихъ концесій; зъѣздъ царя зъ цѣсаремъ Вильгельмомъ уважають тамъ за простый маневръ биржевый а ôдновленье трицѣсарского союза єсть — кажуть — рѣчь неможлива, бо союзъ Нѣмеччины зъ Австріею єсть теперь сильнѣйшій якъ коли небудь. — Дивну трохи и не знати о скôлько правдиву вѣсть подавъ вѣденьскій „Tagblatt“. Пôсля сен газеты мавъ ген. Гурко сказати при послѣднôмъ головнôмъ рапортѣ, що Россіи запоручено миръ на два роки а той часъ треба ужити на тактичне выобразуванье войска и на организацію арміи а ôдтакъ такожь на будову зелѣзниць. Слова тѣ мали выкликати въ Варшавѣ велику сензацію. При сѣй нагодѣ зазначивъ ген. Гурко такожь и то, що официры повинні вздержатись ôдъ всякои критики войска державъ заграничныхъ.

Зôрка Булянжера блѣдне чимъ разъ бôльше. Въ департаментѣ Нордъ, де — якъ звѣстно — выбрано Булянжера лишь при помочи бонапартистôвъ, выбрано минувшого четверга сенаторомъ републиканина Жери-Льеґранъ, брата министра торговлѣ. Рôвночасно доносять зъ департаменту Дордонь, де такожь выбрано Булянжера, що тамъ партія републиканьска ставить такожь свого окремого кандидата до сенату, не оглядаючись на бажаня булянжистôвъ. Позаякъ републиканьскимъ кандидатомъ єсть давный министеръ ди Барейль, то кандидатъ Булянжера, звѣстный агитаторъ Тибо зъ певностею перепаде. Теперь же и бонапартисты не хотять вже нѣчого и чути о Булянжерѣ. „Ôнъ намъ не дуже на руку“, сказавъ недавно одинъ зъ бонапартистôвскихъ проводирѣвъ. Такъ само ôдпадають ôдъ Булянжера такожь и єго републиканьскѣ приклонники, бо видять, що ôнъ нѣчого не вдѣє. Навѣть скрайно радикальна праса починає противъ него выступати ôдъ часу, коли „Radical“ оголосивъ письмо Булянжера, въ котрôмъ мѣжь иншимъ суть слѣдуючѣ слова: „Я певный, що Ферри буде мене пôдпирати“.

Престольна бесѣда нѣмецкого цѣсаря зробила въ Римѣ якъ найлѣпше враженье и всѣ уважають єи тутъ за велику манифестацію въ користь мира. Праса италійска пôдносить зъ великимъ вдоволеньемъ, що се першій разъ лучаєся, що при нагодѣ такъ торжественного акту ôдинъ зъ найбôльше могучихъ володѣтелѣвъ въ Европѣ згадує зъ почестею о Италіи. Въ Римѣ слѣдять зъ великимъ интересомъ ознаки зближеня Россіи до Нѣмеччины. „Opinione“ добачує въ нихъ поруку мирного розвою подѣй въ найблизшôй будучности и каже, що не треба побоюватись, щобы Австро-Угорщина на тôмъ потерпѣла, бо кн. Бисмаркъ стараєся завсѣгды чесно о то, щобы межи Австро-Угорщиною а Россіею довести до дружныхъ ôдносинъ. Таке порозумѣнье могла-бы цѣла Европа лишь зъ радостею повитати; союзъ Нѣмеччины, Австріи, Россіи и Италіи означавъ-бы миръ и зробивъ-бы може разъ конець тымъ страшнымъ тягарямъ, що пригнетають народы — Доповняючи выборы до радъ громадскихъ выпали у всѣхъ мѣстахъ италійскихъ въ користь либералôвъ. Кажуть, що се пораженье клерикалôвъ спонукало папу ôдлучитися ôдъ интрансижанôвъ и длятого має бути Галямберти покликаный на папского секретаря державного. — Кажуть такожь, що папа постановивъ выслати ажь тогдѣ свого надзвычайного посла до Берлина, коли и Квиринадъ то зробить. Зъ другои стороны зновъ доносять, що коли папа лишь довѣдався, що зъ Берлина має приѣхати до Ватикану ген. Лихновскій, щобы повѣдомити папу о вступленю на престолъ цѣсаря Вильгельма II., поставновивъ заразъ, щобы до Берлина выѣхавъ вѣденьскій нунцій Ґалямберти, котрый на берлиньскôмъ дворѣ єсть persona gratissima. Въ Ватиканѣ суть переконанѣ, що миръ религійный въ Нѣмеччинѣ за нового цѣсаря ще бôльше укрѣпиться.

НОВИНКИ.

— **Поминальне богослуженье** за упокôй душѣ бл. п. Григорія барона Яхимовича, митрополита, ôдбудеся въ пятницю 17 (29) червня о 10 год. рано въ Успеньскôй церкви. Сего року припадають 25-лѣтнѣ роковины смерти сего митрополита. Проповѣдувати-ме о. Пачовскій зъ Борщовичь, а пôдчасъ богослуженя буде спѣвати хоръ львôвскои духовнои семинаріи.

— **П. М. Спожарскій**, шефъ однои зъ найпершихъ фирмъ переплетничихъ у Львовѣ, обходивъ минувшои суботы 25-тѣ роковины свого заведеня. Того дня зробили робôтники заведеня свому шефови правдиву несподѣванку, котра може бути доказомъ, якъ тѣсна звязь сполучає п. Спожарского зъ своими помôчниками. Всѣ робôтники заведеня удалися того дня до помешканя п. Спожарского и коли найстаршій зъ нихъ мавъ промову, вручили другѣ свому шефови хлѣбъ, сôль и цукоръ яко символъ своихъ бажань, а иншій зновъ єго портретъ и образъ представляючій цѣле заведенье. Доперва теперь нагадавъ собѣ п. Спожарскій ювилей своихъ трудôвъ; подякувавъ отже товаришамъ прицѣ зô слезами въ очехъ и угостивъ ихъ щиро а увôльняючи на той день ôдъ роботы, вызначивъ всѣмъ за той день платню о половину бôльшу.

— **Цѣсарь санкціонувавъ** законъ, ухваленый сôймомъ галицкимъ, о управильненю потокôвъ Кржеменицѣ, Бабулôвки, Треснѣ и о усушеню болотъ коло Олеська.

— **Огонь**. Дня 19 н. ст. червня о пôвночи згорѣло въ Гвоздци пять домôвъ жидôвскихъ и лазня. Лише два домы були убезпечени. Огонь займився мабуть зъ пекарнѣ.

— **До окружнои рады шкôльнои въ Бродахъ** выбрала рада повѣтова на ôдпоручникôвъ о. Ант. Давидовича зъ Заболотець и адвоката д-ра Вильг. Орнштайна. Складъ сеи рады шкôльнои єсть слѣдуючій: 1) ц. к. староста, гр. Руссоцкій яко предсѣдатель; 2) о. Мих. Лотоцкій зъ Бродôвъ, яко ôдпоручникъ гр.-к. ординаріяту; 3) ôдпоручникъ лат. ординаріяту; 4) заступникъ жидôвского вѣроисповѣданя; 5) о. Ант. Давидовичь и 6) д-ръ В. Орнштайнъ, яко ôдпоручники рады повѣтовои; 7) проф. гимн. п. Адльофъ, яко заступникъ учителѣвъ ex officio; 8) ôдпоручникъ учителѣвъ п. Онуфрôвъ зъ Гаѣвъ старобродскихъ и 9) инспекторъ народныхъ шкôлъ п. Токарскій.

— **Въ Глинноӥ**, пов. бережаньского, ударивъ грôмъ дня 8 с. м. въ хату начальника громады и спаливъ єи. Мѣжь народомъ рôзно толкують о тôмъ нещастю; говорять, що „добромъ нечестно нажитымъ, нѣхто ще не розбогатѣвъ“, бо хату побудовавъ сей господарь зъ дерева, котре дôставъ ôдъ панôвъ за услуги при послѣдныхъ выборахъ.

— **Спадщина**. Дометій Яковлевичь Добровольскій, колежскій асессоръ въ Умани, кіевскои губерніи, взыває своякôвъ Антона Хомина, бувшого учителя при реальнôй школѣ въ Кіевѣ, сына бл. п. о. Георгія Хомина, приходника въ Заболотôвцяхъ, щобы зголосилися до него пôдъ поданою высше адресою, залучаючи потрѣбнѣ документы, по спадщину. Антôнъ Хоминъ померъ безженно и не полишивъ нѣякого потомства. Маєтокъ по нѣмъ припаде въ спадщинѣ своякамъ зъ Галичины.

— **За горѣвку зафантувавъ жѣнку!** Въ селѣ Кобакахъ въ Гуцульщинѣ ôддавъ шинкарь Вольфъ Друкъ передъ двома роками свою доньку за сына шинкаря зъ сусѣдного села Елі Зинґера. На розробокъ ôддавъ Вольфъ молодятамъ шинокъ на селѣ въ наймленôй хатѣ, але за то мавъ зять брати горѣвку лише у него. На лихо, була горѣвка зла а ще Вольфъ дорого числивъ, тому молодѣ коршмарѣ брали горѣвку у старого Зинґера. Се розгнѣвало Вольфа и ôнъ ôдобравъ доньку, т. є. намовивъ єи, щобы покинула свого чоловѣка. И такъ передъ „ґешефтомъ“ мусѣло зôйти на друге мѣсце пожитье супружеске и щастье дѣтей.

— **Пустинникъ въ Галичинѣ и на Буковинѣ**. Д-ръ М. Новицкій, славнозвѣстный слѣдитель природы и професоръ при краковскôмъ университетѣ, надôславъ намъ слѣдуюче письмо: Въ р. 1860 появився въ-перве въ середнôй Европѣ новый птахъ, що зъ весною загостивъ до Голяндіи и Великои Британіи. Бувъ се пустинникъ (Syrrhaptes Pallasii), зъ рода курей, подôбный до голуба, зъ довгыми кôнчастыми крылами и зъ клиноватымъ хвостомъ. Сей птахъ проживае стало на степахъ и пѣскахъ середнои Азіи и не знати зъ якои причины такъ далеко завандрувавъ. Два роки пôзнѣйше появився зновъ въ Европѣ, а симъ разомъ завважали єго летъ ôдъ Бродôвъ въ Галичинѣ ажь до Ирляндіи, якъ се подає Бремъ. Тодѣ поселилися пустинники на островахъ фризійскихъ, при захôднôмъ березѣ Шлезвига, гнѣздилися тамъ и вывели молодыхъ. Зъ весною сего року загостивъ знову сей рѣдкій птахъ и выбравъ собѣ дорогу, якъ здаєся, черезъ Буковину и Галичину, змѣряючи до пѣскôвъ шлезвигскихъ. Позаякъ можна надѣятись, що пустинникъ схоче постôйно поселитися въ Европѣ и побôльшить число птахôвъ, здалыхъ до ловленя, тому появилися ôдозвы, завзываючи до опѣки надъ нимъ и дослѣдôвъ, якъ заховуєсь ôнъ на чужинѣ. Зъ Галичины першій „Łowiec“ подавъ вѣстку о пустиннику и вже передъ двома мѣсяцями заохочувавъ любителѣвъ природы до дослѣдôвъ надъ симъ птахомъ. Въ послѣднôмъ числѣ зъ 1 червня с. р. помѣстивъ „Łowiec“ статью, въ котрôй наводить данѣ, зôбранѣ до сеи поры що-до побуту пустинника въ Европѣ. Всѣмъ тымъ а найбôльше дослѣдомъ часу и напряму сегорѣчного лету того птаха занимаєся подрôбно комитетъ для орнитологичныхъ стацій обсерваційныхъ въ Австро-Угорщинѣ, остаючій пôдъ покровомъ наслѣдника престола архикнязя Рудольфа. Комитетъ сей вôзвавъ своихъ ôдпоручникôвъ збирати докладнѣ данѣ о пустинникахъ. Тому то проф. д-ръ Макс. Новицкій въ Краковѣ, яко такій ôдпоручникъ для Галичины, звертаєся зъ просьбою до всѣхъ тыхъ, що въ сѣмъ роцѣ мали нагоду слѣдити пустинника, щобы надôслали на єго руки можливо подрôбнѣ данѣ що-до часу, коли появився сей птахъ, числа громадокъ, єго поселеня, поживы, якъ гнѣздиться, высѣдає молодыхъ и т. п. Данѣ тѣ будуть могли подати докладный образъ побуту пустинника въ Галичинѣ и на Буковинѣ.

— **Въ Залѣщикахъ** ôдбудеся дня 1 н. ст. липня фестинъ людовый на дохôдъ охотничои сторожи огневои. Вечеромъ по фестинѣ ôдбудеся вечерокъ зъ танцями въ сали стрѣльницѣ войсковои. Вступъ на фестинъ 20 кр., на вечерокъ 50 кр. ôдъ особы.

— **Невинно засужденый**. Въ зимѣ сего року пробивъ хтось ножемъ шевця І. Щепаньского на улици св. Тересы а полиція увязнила волоцюгу І. Колодѣя, яко найбôльше пôдозрѣлого о се злочиньство. Колодѣй станувъ передъ трибуналомъ и засуджено єго на 6 лѣтъ тяжкои вязницѣ. Теперь доперва выявилося, що Колодѣй цѣлкомъ невинный, бо головный свѣдокъ при росправѣ, Камиля Федевичь, швачка, родомъ зъ Перемышля, зôзнала фальшиво пôдъ присягою противъ Колодѣеви и то зъ намовы самого Щепаньского та єго любовницѣ Катерины Тецякъ. Федевичь призналася, що бачила, якъ Тецякъ пробила ножемъ пôдчасъ сварки Щепаньского, а ôдтакъ намовила єи до фальшивого зôзнаня на Колодѣя.

— **Средство противъ епилепсіи** вынайшовъ п. Кароль Швестка, ц. к. управитель державныхъ доменъ. Будучи довшій часъ въ Карпатахъ, знайшовъ ôнъ кôлька ростинъ, зъ котрыхъ ôдваръ лѣчить цѣлкомъ сю страшну хоробу. П. Швестка заходиться коло судового авторизованя сего средства.

— **Въ судѣ вѣденьскôмъ** засуджено минувшои суботы одного чоловѣка, именемъ Скокана, за тяжке побитье своєи сестры, на 6 мѣсяцѣвъ тяжкои вязницѣ. По оголошеню засуду вытягнувъ Скоканъ револьверъ и стрѣливъ два разы. Перша куля перелетѣла по-при голову прокуратора и зранила одного зъ присутныхъ, Штербера. Другій выстрѣлъ змѣривъ Скоканъ до себе и куля зранила єго въ праву скрань. Мабуть револьверъ Скокана не бувъ добрый, бо коли почали глядати кулѣ, що вцѣлила Штербера, вылетѣла она зъ рукава єго сорочки. Президентъ суду, гр. Лямезанъ, зарядивъ на будуще, щобы докладно ревидувати и особы, що стають до розправы, полишенѣ на воли.

— **Новый Робинзонъ**. Островчикъ Пальмерстонъ положеный въ Океанѣ спокôйнôмъ межи 18° 50′ полудневои ширины, а 164° 13, зах. довжины, уходивъ до теперь за безлюдный, зовсѣмъ не замешкалый кусень землѣ. Тымчасомъ показалось инакше, суть на нѣмъ люде, ба навѣть бѣлѣ. Коли биля того островчика переѣздивъ австральскій корабель „Quenn's Island“, запримѣтили моряки, що ôдъ берегôвъ Пальмерстону ôдбивъ човенъ, котрый веслувавъ прямо до корабля. На суднѣ знаходилась громадка людей, а межи ними родовитый Англичанинъ. Передъ 25 лѣтами втѣкъ ôнъ бувъ зъ англійского корабля, котрый стоявъ на водахъ тагітскихъ и дôстався на той пустый островчикъ, де перебувавъ въ цѣлковитôй самотѣ 3 роки, почѣмъ зазнакомився зъ мешканцями найблизшого острова сусѣдного, оженився и теперь єсть ôтцемъ одинацяти сынôвъ и чотирехъ дочокъ. Цѣлый островъ, котрый управляє и засѣявъ лѣсомъ, числить нинѣ 33 душь. Всѣ они знають добре мову англійску и слухають безусловно свого европейского володаря, котрый звеся Віліамъ Мерстонъ. Затуживъ вкôнци за людьми свого племени и забажавъ побачити хоть разъ земляковъ, але не хотѣвъ вже залишити своєи селитьбы, родины и житя, до котрого привыкъ.

— **Для бѣдныхъ ученикôвъ рускои гимназіи** надôслали добродіѣ слѣдуючѣ дары: о. Небыловець зъ Перегиньска 1 зр.; о. Бѣлиньскій зъ Попелюхъ 2 зр.; о. Шуховскій зъ Братковець 1 зр.; о. Качала 10 зр.; о. Ковальскій зъ Спасова 5 зр; панѣ Олимпія Цѣпановска 5 зр.; І. Лопачиньскій 1 зр. 4 кр.; о. Курпякъ зъ Карлова грошѣ, зôбранѣ на акафистѣ въ дни 3 руского мая, 1 зр. 50 кр. — За все те складаю въ имени бѣднои рускои молодежи сердечну подяку. — При сѣй нагодѣ справляєся похибка въ ч. 50 „Дѣла“, де було оголошено, що „баронъ Капель“ прислав 5 зр. для бѣдныхъ ученикôвъ. О. Сеникъ, що надôславъ сѣ грошѣ, заявляє, що має бути „Брайнеръ Капель“ замѣсть „баронъ Капель“. — *В. Ильницкій.*

— **Спростованье.** Въ ч. 131 „Дѣла“ въ статіи „Фискализмъ а нашѣ читальнѣ“ сталась похибка, котру за-для важности сеи статіи тутъ простуємо. Сказано тамъ: „читальнѣ заснованѣ на пôдставѣ закона о товариствахъ зъ дня 21 грудня 1867“ а повинно бути: „на пôдставѣ закона зъ дня 15 падолиста 1867 Вѣстникъ зак. дер. ч. 134.“ Ту похибку належить справити такожь въ взôрци ôдклику до краєвои Дирекціи скарбу.

НАДÔСЛАНЕ.

Велика похибка.

Средства лѣчничѣ, що уживаються при затканю и запорѣ, по найбôльшôй части служать лише до того, щобы побудити дѣланье кишокъ, але не на то, щобы головну причину зла ôддалити. Лучаєся, що многѣ, котрѣ разъ почали уживати яке средство розвôльняюче, мусять користуватись нимъ майже безвпинно. Се єсть великою похибкою, бо не можна и погадати о основнôмъ вылѣченю. При здоровôмъ дѣланю печѣнки и нирокъ нѣколи не буде запору, бо печѣнка выдѣляє зъ крови субстанцію, кислоту жовчеву, котра дѣлає яко природне средство розвôльняюче. Тому треба управильнити дѣланье печѣнки употребленьемъ Варнера Safe Cure и пигулокъ Safe, черезъ що ухилиться головна причина запору. — П. О. Шарпенингъ, реквизиторъ мѣского театру въ Гамбурзѣ пише намъ: „Довго ôдъ многихъ лѣтъ нездужавъ я на тяжкѣ перешкоды въ внутрѣшныхъ органахъ, а такожь на утяжливый столець, полученый все зъ великими болями, такъ що часами бувъ я цѣлкомъ розстроєный. Недавно почавъ я уживати Варнера Safe Cure и мушу справдѣ залвити, що ôдъ того часу ставъ я иншимъ чоловѣкомъ. Варнера Safe пигулки дѣлають майже переражаючо. До кождого недужого кличу я зъ святого обовязку: уживайте Варнера средства лѣчничѣ при наведеныхъ повысше ознакахъ недуги, жахнетись всѣ передъ успѣхомъ.“ — Продажъ и розсылка лише черезъ аптики. Цѣна 2 зр. 80 кр. Складъ: Жиг. Рукеръ, Іоанъ Вевіорскій, д-ръ Кароль Миколяшь, Ад. Рапапортъ, К. Крижановскій у Львовѣ. Головный складъ: Einhorn Apotheke (Max. Fanta's) въ Празѣ.

Вѣсти зъ Арх. Львôвскои.

На конкурсъ зъ речинцемъ до 11 серпня с. р. розписанѣ: Вишнѣвъ, дек. журав., над. прив.; Гозѣѣвъ, дек. болех., над. цѣсар.; Плѣсняны, дек. золоч., над. прив.; Ольховець, дек. береж., над прив.; Плетеничѣ, дек. нараѣв., над. ординар.; Ямельница, дек. скôль., над. ординар.

Презенту на Рогачинъ, дек. нараѣвского, одержавъ о. Теоф. Любѣнецкій.

Испытъ конкурсовый на дняхъ 20 и 21 н. ст. червоя зложили оо.: Евг. Ляховичь, Сев. Борачокъ, Кл. Соневицкій, Мат. Поповичь, Юл. Галькевичь, І. Дудиньскій, Ем. Чайковскій, І. Дидикъ, Ник. Любинецкій, Як. Краснопера, Петро Кришкевичь, І. Кулицкій, І. Топольницкій и Евг. Павлусевичь.

До кан. институціи завôзваный о. Игн. Юхновичь на Помоняту, дек. ходорôвского.

Митроп. Консисторія вставилася до ц. к. намѣстництва о згоду на кан. институцію оо.: Ал. Барановского на Пукôвъ, дек. рогат.; Павла Пôдковича на Ладанцѣ, дек. нараѣв.; Стеф. Лесюка на Залôсцѣ новѣ.

Одпустку одержали оо.: Панкр. Билиньскій зъ Токôвъ на одинъ мѣсяць, заступати-ме о. Як. Вацикъ, тамошный сотрудникъ; Ил. Стеткевичь зъ Божикова, деканъ пôдгаєцкій, на одинъ мѣсяць, заступати-муть: въ парохіи о. Ат. Лотоцкій зъ Тростянця а въ деканатѣ о. Ем. Застирець зъ Мозолôвки.

Намѣстництво дозволило дотаціи зъ фонду ролигійного по 300 зр. рôчно для сотрудникôвъ: при о. Мих. Рудницкôмъ въ Поморянахъ на одинъ рôкъ; при о. Викт. Тарнавскôмъ въ Смаржовѣ на одинъ рôкъ; и для Мих. Свѣтенького при о. Балтаровичу въ Ладичинѣ на два роки ôдъ 18 падолиста 1887 р. до 1889; — затвердило принятыхъ кандидатôвъ до львôвскои гр.-тат. семинаріи: Кар. Бутриньского, І. Цурковского и Кир. Студиньского.

Посмертнѣ — ǂ — оповѣстки.

О. Теодоръ Коснѣрскій, приходникъ въ Угриновѣ коло Сокаля, померъ въ понедѣлокъ дня 25 н. ст. червня въ 70 роцѣ житя, а 43 священьства. Покôйный занимався садôвництвомъ, пчôльництвомъ и бувъ ôдзначеный численными медалями на краєвыхъ и заграничныхъ выставахъ за знаменито выпеканѣ овочѣ. Такожь бувъ ôнъ першимъ, що почавъ садити въ Галичинѣ виноградъ. Вѣчна єму память!

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Секретерями повѣтовыми именованѣ канцелисты намѣстництва: Стан. Коляниньскій, Фр. Слоноцкій, Едм. Стадницкій, Каз. Панекъ; асистентъ почтовый Зенонъ Равичь-Роєкъ и канцелистъ суду въ Грибовѣ Сим. Клодницкій. — І. Топольскій, канцелистъ суду повѣтового въ Борщевѣ, именованый канцелистомомъ намѣстництва.

— **Перенесеня.** Романъ Инґарденъ, ц. к. инжинеръ, зъ Перемышля до староства въ Краковѣ; адъюнкты будôвництва: Каз. Василевскій зъ Тарнобжега до Кракова, Іос. Солярчикъ зъ Кракова до Тарнобжега и Леоп. Ґольдманъ зъ Тарнобжега до Перемышля.

Телеграмы „Дѣла“.

Берлинъ 27. червня. Бесѣда престольна выголошена нинѣ при ôдкрытю пруского сойму заповѣдає, що правительство короля пруского буде таке якъ и єго предкôвъ. Король буде стерегти такъ само правъ народу якъ и короны. Король заповѣдає опѣку всѣмъ вѣроисповѣданямъ, тѣшиться зъ добрыхъ ôдносинъ державы до католицкои церкви и высказує своє вдоволенье зъ финансового положеня. Напослѣдокъ обѣцює король дальшій пôльги податковѣ для громадъ и бѣднѣйшихъ людей и кôнчить бесѣду словами: „Король єсть першимъ слугою державы!“

Парижъ 27. червня. Ген. Альвенслебенъ приѣхавъ вчера до Парижа и буде нинѣ нотификувати президентови вступленье на престолъ цѣсаря Вильгельма.

Римъ 27 червня. Ходить поголоска, що послѣдни выборы до радъ громадскихъ зробили такъ сильне враженье на папу, що ôнъ думає Римъ покинути.

Лондонъ 27 червня. Палата ôдкинула внесенье Морлея, щобы правительству высказати вотумъ недовѣрія.

Пештъ 27. червня. На повнôмъ засѣданю угорскои делегаціи ôдчитавъ президентъ министрôвъ письмо кн. Бисмарка, высказуюче делегаціи подяку цѣсаря Вильгельма за доказы сочувства по причинѣ смерти цѣсаря Фридриха. Опôсля радила делегація дальше надъ буджетомъ войсковымъ. — Ген. Вальдерзе ôдъѣхавъ нинѣ рано до Вѣдня.

Петербургъ 27 червня. „Jonrn. de St. Peterbg.“ каже, що престольна бесѣда нѣмецкого цѣсаря ôдповѣдає зовсѣмъ тому, чого по нѣмъ можна було сподѣватись и зъ признаньемъ треба высказатись о словахъ, котрымц ôнъ згадавъ про Россію.

Курсъ Львôвскій

зъ дня 26. л. червня 1888.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад.
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	203 —	206 50
Зелѣз. Львôв.-Чернов. по 200 зр. а. в.	213 25	217 —
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в.	283 —	287 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в.	— —	216 —
Листы заставнî за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в	98 30	99 40
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем.	100 50	101 80
Банку краєвого 4½% а. в. льос. 51 л.	92 25	93 25
Товариства кредит. гал. 5% а. в.	100 60	101 60
Товариства кредит. гал. 4% а. в.	93 25	94 50
Товар. кред. гал. 5% а. в. льос. 37 л.	100 60	101 75
Товар. кред. гал. 4% а. в. льос. 41½ л.	— —	92 —
Товар. кред. гал. 4½% а. в. льос. 52 л.	94 —	95 —
Листы довжнî за 100 зр.		
Гал Зав. кред. сел. 3% а. в (давн. 6%) въ ликв.	— —	54 —
Гал. Зав. кред. сел 2½% (давн. 5%) въ ликв.	— —	48 —
Общ. роль. кред. Завед. 6% льос. въ 15 л.	— —	— —
Облиги за 100 зр.		
Индемнизац. галицкî 5% м. к.	103 —	104 —
Комунальнî Банку краєв. 5%, I емис.	99 50	101 —
Позички краєв. зъ 1873 по 5% а. в.	— —	105 —
Позички краєв. зъ 1883 по 4½% а. в.	89 80	91 —
Льосы:		
Мѣста Кракова	19 50	20 75
Мѣста Станиславова	— —	35 50
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	5 8[illegible]	5 97
Наполеондоръ	9 90	10 —
Пôвъимперіялъ	10 30	10 40
Рубель срѣбный	1 40	1 50
Рубель паперовый	1 15	1 18
100 марокъ нѣмецкихъ	61 40	62 —

Аптика **РУКЕРА** у Львовѣ

поручає 2460 147—?

Спеціяльности и универсальнî средства фарнцускî и иншî, якъ черезъ ню такъ и черезъ иншî фирмы оповѣщуванî.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручає свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ.

2389 54—?

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

при зближаючихъ-ся испытахъ въ школахъ народныхъ подає до вѣдомости Свѣтл. Радъ Шкôльныхъ, Впов. священикôвъ, катихитôвъ, учителѣвъ и родичѣвъ, що книжки накладу товариства, призволенî кр. Радою шкôльною на преміи для ученикôвъ, *красно оправленî зъ позолочеными берегами*, можна купити **въ канцеляріи товариства при улици Ôрменьскôй ч. 27** по слѣдуючôй цѣнѣ:

Ластôвка	20 кр.
Добре роби, добре буде	17 „
Росказы про силы природы	20 „
Оповѣданя о житю св. Бориса и Глѣба	20 „
Повѣстки для дѣтей	27 „
Сестра	15 „
Байки	22 „
У пропасть дорога ховска	28 „
Зоря	22 „
Исторія Руси Ч. II.	23 „
Исторія Руси Ч. III.	28 „
Паша, душа въ господарствѣ	35 „
О користнôмъ ужитю неужиткôвъ	22 „
Де-що про здоровле	20 „
Ленъ и коноплѣ	24 „
Рогата худоба	45 „
Про живоплоты и лѣсы	20 „
Веняминъ Франклінъ	16 „
Пасѣка	24 „
На досвѣткахъ	22 „
Чимъ люде живî	20 „
Жите св. великомуч. и лѣкаря Пантелеймона	20 „
Родина Морозовичѣвъ	20 „
Дрôбна птиця ґосподарска, а великî грошѣ	20 „
Молитвеникъ народный (въ звычайнôй оправѣ)	20 „
въ лучшôй оправѣ:	
а) хребетъ полотняный и золоченый хрестъ зъ переду	25 „
б) цѣла оправа полотняна, береги золоченî и золоченый хрестъ зъ переду	35 „
Зоня безплатна учителька въ хорош. переплетѣ	25 „
„ „ въ звычайн. „	15 „

Всякî замовленя высылаються скоро и точно.

БАТРА,

литературный Збôрникъ **Василя Лукича**, выданый коштомъ членôвъ руского касина въ Стрыю на дохôдъ того-жь, вже появилась въ розпродажи. Цѣна 1 примѣрника, зъ пересылкою рекоменд. **1 зр. 50 кр.** Замовляти можна черезъ часописи рускî або вôдносячись впростъ до Выдѣлу касина.

И. ИГНАТОВИЧЬ

поручає

знаменитî МЫЛА до мытя лиця, рукъ и купелей,

ôдзначенî 9 медалями заслуги и двома дипльомами признаня.

	зр. кр.
МЫЛО найдобôрнѣйше до голеня бороды	—·25
МЫЛО МИГДАЛОВЕ, дуже нѣжве 10 кр. 20 и	—·25
МЫЛО КОКОСОВЕ, бѣле до рукъ 10 кр. и	—·20
МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жовте 6, 12, 18 кр.	—·20
МЫЛО ГРИСИКОВЕ, знамените до лиця и рукъ	—·40
МЫЛО ЖОВТКОВЕ, робить нѣжною, гладкою и знаменито чистить шкôру	—·30
МЫЛО ЗЕЛОВЕ, одержуєся черезъ згусненье соку ростинъ ароматично-живичныхъ, знамените	—·25
МЫЛО ПИЖМОВЕ, має дуже приємный пижмовый запахъ	—·30
МЫЛО ПАЧУЛЕВЕ, приємного запаху, має великій покупъ	—·30
МЫЛО РОЖАНЕ, найдобôрнѣйше 40 кр. и	—·80
МЫЛО ОЛИВНЕ для дѣтей	—·36
МЫЛО зъ ШПИЛЬОКЪ СОСНОВЫХЪ, приємне въ ужитю, успѣшно хоронить шкôру ôдъ лишаѣвъ и выкидôвъ	—·30
МЫЛО БАЛЬСАМИЧНЕ, чистить шкôру, робить єи бѣлою и нѣжною	—·40
МЫЛО ФІЯЛКОВЕ, приємого запаху	—·35
МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усуває веснянки, осмаленя ôдъ сонця, лицю робить свѣжымъ и бѣлымъ	—·60
МЫЛО ГИПЄНИЧНЕ, ôдзначаєся товстостею, вельми нѣжне и выключно приладжене до лиця	—·50
МЫЛО РИЖОВЕ уживаєся, щобъ зробити шкôру на лици нѣжною и бѣлою	—·60
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ бѣле, легко пѣниться, знаменито чистить шкôру и хоронить ôдъ прищѣвъ	—·30
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, прозрачне, мѣстить 35% чистои глицерины, знаменито дѣлає на зашкôрокъ 20, 30 кр. и	—·40
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ плынне у фляшочкахъ, чистить шкôру зъ ирищѣвъ, лишаѣвъ, угрикôвъ, фляшка	—·40
МЫЛО ПѢСКОВЕ, до мытя рукъ, 15 и	—·25
МЫЛО ПУМЕКСОВЕ до мытя рукъ, 15 и	—·35
МЫЛО ПУМЕКСОВЕ до мытя ковнѣрикôвъ и маншетôвъ зъ гутаперхи	—·10
МЫЛО ТИМОЛЬОВЕ знаменито чистить шкôру зъ всякихъ выкидôвъ	—·50
МЫЛО КАРБОЛЕВЕ, дуже добре мыти руки, лице, а навѣть цѣле тѣло въ часѣ епидеміи, щобы охоронитись ôдъ заразы	—·20
МЫЛО СѢРКОВЕ, зъ великимъ успѣхомъ уживаєся до знищещеня прищѣвъ и всякого рода выкидôвъ на шкôрѣ	—·25
МЫЛО БЕНЗЕОСОВЕ, дуже добре уживаєсь, щобы усунути зъ шкôры выкиды и плямы	—·25
МЫЛО КАМФОРОВЕ, лагодить свербленье и печенье шкôры, усуває выкиды и червонôсть зъ лиця и рукъ	—·25
МЫЛО МЕДОВЕ до вынѣжненя рукъ, кусникъ	—10
МЫЛО МѢЩАНЬСКЕ знамените	—·10
МЫЛО СМОЛЕВЕ, мѣстить 40% чистои смолы (дегтю), усуває прищѣ лишаѣ, всякî высипки шкôрнî, почепье нôгъ и парплѣ на головѣ	—·30
МЫЛО СМОЛОВЕ ГЛИЦЕРИНОВЕ мягчить и чистить шкôру зъ лишаѣвъ, угрикôвъ, и т. п., кусникъ	—·30

2424 11—?

Набути можна **у Львовѣ** *въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3., Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои. Въ филіяхъ:* **въ Краковѣ** *Суконницѣ ч. 20 и* **въ Чернôвцяхъ** *Ринокъ ч. 2., а такожь у всѣхъ перворядныхъ торговляхъ и аптикахъ.*

На преміи.

РУСКЕ ТОВАРИСТВО ПЕДАГОГИЧНЕ

у Львовѣ (Народный Дôмъ)

продає слѣдуючî свои выданя:

1) Хемія Роское-Шухевича 40 кр. зъ пересылкою . . . 45 „
2) Вязанка желаній В. Лучаковского 10 кр. зъ перес. 12 „
3) Читанка для молодѣжи книжочка I. 10 кр. зъ перес. 12 „ въ хорошôй оправѣ . . 22 „
4) Читанка для молодѣжи книжочка III. 10 кр. зъ перес. 12 „ въ хорошôй оправѣ . . 22 „
5) Читанка для молодѣжи книжочка IV. 10 кр. зъ перес. 12 „ оправна . . . . 22 „
6) Малый Робинзонъ зъ образками, оправный . . 40 „ зъ пересылкою . . . 45 „

Товариство продає тî всѣ выданя лишь за готовî грошѣ. Книгарнямъ дає при тôмъ 25% рабату. Членамъ товариства даєся 15% рабату. Хто купує за суму низше 5 зр. не дôстає нѣякого рабату.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СИРІЮСЪ“

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручає добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ôдъ продуцентôвъ зъ Америки полудневои.

Коштує у Львовѣ:

1 кильо 1 80 зр.

на провинціи:

4¾ кильо 9·15 зр. франко.

Ôдбирателямъ надъ 50 к. опустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родôвъ кавы, котрî оголошують иншî пôдъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто ôдъ продуцентôвъ, що можу доказати, и продаю єи найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Тріестѣ можна дôстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродає гуртôвникови на мѣсци, той знову гуртôвникови въ Европѣ, ôдъ тыхъ купує комисіонеръ, а ôдъ него ажь купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дôстане де инде по тôй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 152—?

Василь Пстракъ

сницарь

замешкалый въ Коломыи ч. дому 344¼

доконавшій украшеня церквей въ Городенцѣ, Кутахъ старыхъ, Неченѣжинѣ, Рожновѣ, Синковѣ, Шишкôвцяхъ и Товтрахъ на Буковинѣ, Яблоновѣ, Ясеневѣ пôльнôмъ — принимає замовленя на украшеня якъ цѣлыхъ церквей такъ и на иконостасы, амвоны, кивоты, олтарики процесіональнî и выконує всякî роботы солидно и по дешевыхъ цѣнахъ.

2492 5—6

2415 **КОСЫ** 9—?

6 и 6½ ручковî вузшî и широкî по **36** и по **40** кр.

Найлучшî по **50** кр.

Бракъ по **25** кр.

поручає зъ своихъ складôвъ

Народна Торговля.

РУ-

кавички, щôтки, подушки сапіяновî и лосевî, кафтаники и шкôрянî штаны, — простирала, бандажѣ, суспензорія и всѣ выробы рукавичничî

2228 поручає найдешевше

ТОРГОГЛЯ

Братôвъ Лянгнерôвъ

у Львовѣ ул. Галицка ч 16.

Цѣнники на жаданье даромъ.

Фабрика въ р. 1782 заложена.

СТАРКА

зъ ц. к. упр. фабрики ликерôвъ, розол. и оцту **І. А. Бачевского** ц. к. придворного доставника у Львовѣ.

Марка	въ фляшцѣ à ¾ литр.	Цѣна.
*	зр.	—·70
* *	„	—·90
* * *	„	1·00
1850	„	1·50
1860	„	1·20

СТАРКА ЛѢЧНИЧА

зъ р. 1840	зр.	2·50
зъ р. 1830	„	3.00

Ôдъ коли заложена фабрика, с. є. бôльше якъ ôдъ столѣтя, найбôльше заходу було вырôбъ житнои ***СТАРКИ***, такъ въ краю якъ и за границею вельми цѣненои, улѣпшити и поручаю тую-жь яко напитокъ о знаменитôмъ и нѣжнôмъ, а лагôднôмъ смаку, котрый тысячѣ моихъ Впов. ôдбирателѣвъ уживає замѣсть **COGNAC-У**. Продуктъ сей вывожу въ значнôй скôлькости до *Нѣмеччины, Италіи, Румуніи и до Орієнту, а въ Австро-Угорщинѣ* сей рôдъ выключно числить тысячѣ ôдбирателѣвъ.

Найдогôднѣйше спроваджати СТАРКУ почтою въ пакетахъ à 5 кильо, маючихъ 2 фляшки. 2361 17—52

Правдиву

СЛИВОВИЦЮ СЛЯВОНЬСКУ

найлѣпшу, стару, розсылаю я въ скриночкахъ почтою по 2 литры оплатно на кожду почтову стацію за послѣплатою по 3 зр.

Правдива сливовиця слявоньска

єсть найлѣпшимъ напиткомъ зъ-раня та стоить высше понадъ всѣ иншî алькоголевî напитки.

Кароль Ґольдштайнъ

Пожега въ Слявоніи.

2478 2—4

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкого

Акційного Банку Гипотечного

2222 135—? купує и продає

всѣ ефекты и монеты

пôдъ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечнî и

5% Листы Гип. преміованî,

котрыхъ пôсля закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшои постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталôвъ фондовыхъ, пупилярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія

можна одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльосованя зъ 10% премією т. є. по 110 за 100)

Всѣ припорученя зъ провинціи залагоджуються безъ проволоки по курсѣ дневнôмъ, не числячи нѣякои провизіи.

ПРАКТИЧНÎ а ДЕШЕВÎ ПОДАРУНКИ

на свята и именины

Годѣ часъ тратити!

НАЙСВѢЖША НОВÔСТЬ!

Лише 5 зр. 25 кр.

коштує найновѣйшій

ВАШИНГТОНЬСКІЙ РЕМОНТОАРЪ

до накручуваня безъ ключика при ушку, зъ 5-лѣтною гварантією за добрый хôдъ. Тôлько сей годинникъ може заступити **золотый годинникъ** а то по перше черезъ добре урегульованье, по друге черезъ **правдиво роскôшну куверту** и длятого можна єго кождому якъ найлучше поручити.

Лише 1·20 зр. коштує красный покоєвый **стѣнный годинникъ** зъ добрымъ регульованымъ веркомъ, зъ ланцушкомъ и тягарками, зъ выпуклыми бронзовыми прикрасами.

Лише 2·50 зр. коштує пышный прикрасный **стѣнный годинникъ** зъ дзвôнковымъ будильникомъ, въ рамкахъ горѣховыхъ, зъ всказуючимъ, самосвѣтячимъ щитомъ, иде и будить пунктуально.

Лише 3.90 зр. коштує францускій, золото-бронзованый **Будильникъ годинниковый** зъ голосно бючимъ приладомъ будильнымъ. Окраса для кождого чи то въ хатѣ, чи въ подорожи, зъ веркомъ тревалымъ, не знищимымъ и пунктуально идучимъ.

Лише 4 50 зр. коштує **срѣбно-никльовый годинникъ, кишеневый цилиндеръ** зъ досконалымъ регульованымъ веркомъ и пишно украшеною оправою, зъ кришталевымъ пласкимъ скломъ, незвычайно гарный.

Лише 30 кр. гарный, позолочуваный **ланцушокъ** зъ гачикомъ до годинника.

Лише 1·20 кр. гарный **ланцушокъ до годинника,** въ золотôмъ фасонѣ зъ брильокомъ печатковымъ, роботы артистичнои.

Лише 3·75 зр. патентованый годинникъ зъ маятникомъ, зъ приладомъ бючимъ годины и пôвгодины, оправленый въ найделикатнѣйше политурованî рамы, якъ найлучше наслѣдуючî горѣхове дерево, зъ вагаломъ и бронзовыми вагами. Крôмъ тыхъ прикметъ має сей годинникъ и тую неоцѣнену властивôсть, що въ ночи патентованый щитъ єго свѣтить чуднымъ фіолетовымъ, чаруючо гарнымъ свѣтломъ, за силу котрого **гарантуєся черезъ 10 лѣтъ.**

Несчисленна скôлькôсть ôдбирателѣвъ, котра сей годинникъ бачила и купила, була немовь очарована сею небувалою и неимовѣрною дешевостею.

Выключно тôлько набути єго можна за попередною высылкою грошей або послѣплатою. 2486 6—12

Wiener Uhren-Depot und Versandt

BALSAM, Wien

II. Schiffamtsgasse 14. T.

Незвычайне зниженье цѣнъ

тôлько для предплатникôвъ ґазетъ

„Батькôвщина“ „Дѣло“, и „Буковина“.

ВАТРА, літературный збôрникъ Василя Лукича зъ р. 1887. На 14 аркушахъ дрôбного друку (Стор. 216) помѣщенî творы найзнаменитшихъ нашихъ писателѣвъ. Цѣна тôлько 1 злр. (въ книгарняхъ коштує 1 злр. 50 кр.)

РУСКІЙ ПРАВОТАРЬ ДОМОВЫЙ — Василя Лукича и Юліяна Семигинôвского. На 28 аркушахъ дрôбного друку (Стор. 448) мѣстить цѣлый законъ цивільный зъ поясненями, численными взôрцями та прикладами. Цѣна тôлько 2 зр. 50 кр. (въ книгарняхъ — 4 зр.).

УГОРСКА РУСЬ — представлена Василемъ Лукичемъ. Стор. 30 въ 8-ку дуже дрôбного друку. Цѣна тôлько 12 кр. (въ книгарняхъ 15 кр.).

На пересылку почтову треба додавати на „Правотаря“ або на „Ватру“ по 25 кр. а на „Русь угорску“ 2 кр.

До продажи по зниженыхъ цѣнахъ призначено тôлько по 50 примѣрникôвъ. Тожь зъ замовленями просимо спѣшитись.

Замовленя (за готôвку або послѣплату) приймають *выключно* дотычнî редакціѣ.

Выданье трете значно побôльшене!

Выпробованî тайны

смаженя

КОНФИТУРЪ и СОКÔВЪ

такожь робленя

консервôвъ, компотôвъ, кремôвъ и ґаляретъ овочевыхъ

зôбранî

Фльорентиною и Вандою

Цѣна 50 кр.

По надôсланю за переказомъ почтовымъ 55 кр., высылаєся книжку оплатно. 2502 2—4

В. МАНЕЦКІЙ

Друкарня народна

Львôвъ, ул. Коперника ч 7.

„СЛАВІЯ“

банкъ взаимныхъ убезпечень въ Празѣ.

Забезпеку, яку подає асекурація на житье кождому якъ бѣдному такъ богатому, не можна ощадностею иншого рода узыскати, або не можна заперечити правдѣ, що найскорше той ощаджає, хто заасекуруєся на житье.

На примѣръ: Урядникъ, учитель, священикъ и т. д. забезпечить въ своѣмъ вѣцѣ 30 лѣтъ для родины на случай своєи смерти 1.000 зр. а. в. за що платить квартально тôлько 5 зр. 94 кр.

40 лѣтъ числячій отець забезпечить для однорôчнои дитины капиталь 1000 зр. выплатимый по дожитю 24 року доньцѣ або сынови, за квартальну премію 8 зр. 30 кр. Єсли отець умирає передъ выплатою забезпеченои сумы, перестає плаченье преміи а заасекурованый сынъ або донька получить въ условленôмъ часѣ цѣлу заасекуровану суму; єсли-же дотычный сынъ або донька умре передъ тымъ часомъ, звертає „СЛАВІЯ“ всю вплачену премію.

Молодый мужчина забезпечить капиталъ 1.000 зр. на случай дожитя и смерти. Єсли дожиє 55 року житя одержить самъ заасекурованый капиталъ; єсли-жь умре передъ тымъ часомъ, выплаченый буде капиталъ цѣлый въ полиси наведенымъ спадкоємцямъ. Квартальна премія єсть 7 зр. 27 кр.

На полиси що-найменше 3 роки важнî и доси выплатимî выдасть головна Дирекція на осôбне жаданье члена зъ кôнцемъ кождого дальшого року удѣловî полисы на тіи квоты, на котрî членъ за вплачену премію право набувъ.

До заплаченя кождои навѣть мѣсячнои раты преміи єсть дозволеный терминъ до 90 днѣвъ.

По 5-лѣтнôмъ треваню убезпеченя може асекураційна сума бути выплачена навѣть тогды, єсли убезпеченый умеръ въ поєдинку або самъ собѣ житье ôдобравъ.

Всякій зыскъ дѣлиться помежи убезпеченыхъ. Резерва зыску для убезпечень житьевыхъ выносить зъ кôнцемъ 1886 р. 175.570 зр. 92 кр.

Сума выплаченыхъ на житье убезпеченыхъ капиталôвъ по конець р. 1886 выносить 1,333.023 зр. 86 кр.

Зъ кôнцемъ р. 1886 числить „СЛАВІЯ“ въ ôддѣлѣ житьевôмъ 40.497 членôвъ зъ убезпеченымъ капиталомъ 22,835.193 зр. 31 кр.

На всякî пытаня якъ найохотнѣйше одвѣчає и тарифы высылає головне Заступництво банку „Славія“ у Львовѣ. 2340 10—24

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

подає до вѣдомости, що выдало и має на складѣ слѣдуючî

Формулярѣ для касъ пожичковыхъ

на ладъ

„Закомарскои Правды“:

1) Книга касова, одна либра	40 кр.
2) Книга маєтку зелѣзного, одна либра	40 кр.
3) Книга маєтку пôдручного, одна либра	40 кр.
4) Скриптъ, 100 примѣрникôвъ	55 кр.
5) Протоколъ, одна либра	40 кр.
6) Книга довжникôвъ, одна либра	45 кр.

Исторія Скиту Манявского

вразъ зъ

Збôрникомъ грамотъ, листôвъ и деякихъ судовыхъ документôвъ, дотычныхъ того монастиря.

Написавъ и уложивъ

Д-ръ Юліянъ Целевичь,

професоръ при ц. к ак. гим у Львовѣ У Львовѣ, 1887. Накладомъ автора.

Цѣна 1 зр.; зъ рекомандованою пересылкою о 20 кр. бôльше.

Дôстати можна въ книгарни Инст. Ставропигійского и Миликовского (п. Старжика) у Львовѣ. Можна такожь замовляти черезъ канцелярію Просвѣты або черезъ редакціи рускихъ газетъ у Львовѣ.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ **Иванъ Белей**. — Одвѣчальный редакторъ **Кирило Кахникевичъ**. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка пôдъ зар. К. Беднарского.

Ч. 134. Львôвъ, Четверъ 16 (28) червня 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ вôвторокъ, и въ вôвторокъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. ôдъ однои стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Відни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Редакція, Администрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія.

Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатаий вôльний ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Въ справѣ вдовичо-сирôтского фонду.

Въ ч. 129 „Дѣла“ зъ 9 (21) червня подали мы вже коротку вѣсть про результатъ нарадъ ôдпоручникôвъ деканальныхъ, що зъѣхались на днякъ 19 и 20 червня до Львова, въ цѣли остаточного порѣшеня, якими бы способами можна обезпечити претенсію вдовичосирôтского фонду до „Заведенія“ въ сумѣ 45.000 зр.

Мимо сильного супротивленя меншости, зборы ôдпоручникôвъ рѣшили на внесенье о. Грабиньского слѣдуюче:

1) Зажадати ôдъ ликвидаторôвъ „Заведенія“ сплаты готôвкою 10.000 зр.

2) Пристати на сплату сумы 11.000 зр. въ мѣру, якъ „Заведеніе“ выкупить свои довжнѝ листы.

3) На сплату лишныхъ 24.000 зр. переняти ôдъ „Заведенія“ ипотекарныхъ довжникôвъ.

Про хôдъ розправъ нема на теперь що згадувати. Бôльшôсть двома голосами порѣшила такъ и нинѣ мусимо зъ тымъ фактомъ числатись. Придивѣмся справѣ близше.

Перша точка въ ухвалѣ ôдпоручникôвъ выдаѣсь намъ чистою илюзіею и мабуть поставила ею администраційна комисія устами о. Грабиньского лишь для ироніи. Жаданье то годѣ брати на серіо. Хто собѣ пригане, що „Заведеніе“, по одержаню россійскои запомоги, розпоряджаючи однымъ миліономъ, не объявило нѣ найменшои охоты фондъ основный яко власнôсть вдовичо-сирôтского фонду заступити готôвкою, або бодай частину его сплатити, той при нинѣшнôмъ финансовôмъ положеню „Заведенія“ не мав пôдставы вѣрити, щобъ ликвидаторы схотѣли або змогли 10.000 зр. сплатити готôвкою. Чей же „баланcы“ „Заведенія“ показують дуже наглядно, що ликвидаторы въ 1887 р. зъ рôзныхъ жерелъ не були въ силѣ стягнути бôльше якъ 41.000 зр., зъ чого 22.000 зр. пôйшло на покрытье коштôвъ администраційныхъ, а 19.000 зр. сторонамъ такимъ, що не хотѣли ждати и на случай зволоки грозили „Заведенію“ конкурсомъ. Въ часѣ ôдъ 1 сѣчня до 15 мая 1888 стягнено зъ ипотечныхъ позичокъ лишь 909 зр. Самѝ ликвидаторы признають ôдтакъ въ справозданю, що скоре стяганье позычокъ ипотечныхъ при бѣдноті народу ѣсть просто не можливе. Що впрочѣмъ було лучшого, то вже и постягано. И при всѣмъ тôмъ уводитись надѣю що ликвидаторы будуть такъ благосклонниѝ, сплатити фондови вдовичому „па розсѣкапіи“ 10.000 зр. готôвкою — се, легко сказавши, великій оптимизмъ.

Друга точка ухвалъ ôдпоручникôвъ посѣдаѣ ще меншу вартôсть. Тыхъ 11.000 зр. покладено auf die längste Bank, котрои кôнця здорово мыслячій чоловѣкъ не въ силѣ добачити. То ще бôльше якъ илюзія.

Але найкуріознѣйша трета точка ухвалъ ôдпоручникôвъ. Ба, она не тôлько дуже куріозна, але и зъ грунту непрактична и для комисіи администраційнои фонду зовсѣмъ невôдповѣдна. 24.000 зр. маѣ комисія перенятн въ ипотекарныхъ вѣрительностяхъ „Заведенія“. Рахуючи, що ипотекарна позичка въ пересѣчи вартуѣ 200 зр., значить се, що комисія перейме на свôй рахунокъ 4.800 довжникôвъ, здаѣсь въ бôльшôй части довжникôвъ селянскихъ.

Мы цѣкавѝ, чи оо. ôдпоручники здали собѣ справу зъ тыхъ заходôвъ и коштôвъ, плаченыхъ зъ горы и зъ власныхъ фондôвъ, якѝ повстануть, наколи въ дорозѣ екзекуційнôй прийдеся тѝ претенсіи стягнути? Передъ всѣмъ сама цесія на довжникôвъ буде коштувати значну суму. На переведенье 4.800 процесôвъ екзекуційныхъ треба що найменше 5—6 лѣтъ и цѣлого персоналу канцелярійного, зложеного зъ одного адвоката и бодай двохъ писарѣвъ, розумѣеся платныхъ. Кошты зреализованя однои претенсіи можна смѣло и то въ найлучшôмъ разѣ числити на 25—30 зр. Почислѣмъ теперь, то выйде, що крôмъ платнѣ персоналови треба на все то зъужити зъ власныхъ фондôвъ 12.000—14.000 зр.

Але скаже хто: тѝ выдатки вернуться а звернеными выдатками оплатиться канцелярія екзекуційна вдовичо сирôтского фонду и таки остаточно зыскаеся свои 24.000 зр. Пристаѣмо на сей замѣтъ, але чи роздумали оо. ôдпоручники въ цѣлôй справѣ тую найважнѣйшу обставину, що цѣле дѣло екзекуціи вѣрительностей ôдбудеся тутъ межи селяниномъ а священикомъ? Що тутъ „пôпъ“ и „хлопъ“ стануть собѣ до очей и парохъ парохіянина стане лицитувати? Намъ здаѣсь, що досыть поставити тѝ пытаня, щобъ, не ôдповѣдаючи на нихъ, сказати рѣшучо: фондъ вдовичо-сирôтскій не може брати на себе такъ поганои задачѣ. Въ очехъ людей розумныхъ перенятье вѣрительностей зъ рукъ до рукъ не ѣсть незвычайнымъ анѣ обиднымъ дѣломъ. Така практика ведеся въ свѣтѣ торговельнôмъ. Але въ данôмъ случаю треба дуже добре почислитись зъ тымъ, що на все то дѣло глядять очи селянина темного, бѣдного и приступного для всякихъ нôдшептôвъ. Щожь легшого, якъ пустити въ свѣтъ, що „попы“ взялись вже дерти „хлопа“ зъ послѣднои шкôры? Пôйти за голосомъ бôльшости ôдпоручникôвъ значить, ударити себе въ лице и убити до тла достоиньство священичого стану.

Однакожь не думаѣмо, щобъ дѣло мало пôйти такъ далеко. Анѣ духовеньство наше, анѣ ординаріятъ не допустять до такого скандалу. Ухвалу оо. ôдпоручникôвъ треба, легко сказавши, узнати невôдповѣдною и ею въ короткôй дорозѣ знести. Наколи жь вже нема другои дороги, щобъ 45.000 зр. вдовиного гроша выдобути зъ тои норы, то лучше плюнути на все, а зъ претенсіями звернутись до тыхъ, що сей грôшь вольными руками туды понесли. Они ще жнють и благоденствують.

Новѝ робôтничѝ законы въ Австріи.

II.

Въ законодавствѣ нѣмецкôмъ, за котрымъ пôйшло законодавство австрійске, подыбуѣмо двояке направленье що-до полѣпшеня долѣ робôтникôвъ а именно що до судьбы робôтника и его родины на случай недуги, смерти або ушкодженя черезъ нещасливѝ случаѣ.

Одно направленье опираѣсь на одвѣчальности предприѣмця за нещасливый случай, котрый дотыкаѣ робôтника, друге на обезпецѣ робôтникôвъ (асекурацiи) на случай нещасливыхъ приключень а въ дальшôй консеквенціи на случай недуги.

Якъ въ нѣмецкôмъ, такъ и австрійскôмъ праводавствѣ представляѣ перше направленье старшу, друге новѣйшу епоху въ змаганяхъ державы полѣпшити долю робôтника.

Въ Нѣмеччинѣ обовязувавъ законъ зъ р. 1871, санкціонуючій одвѣчальнôсть предприѣмцѣвъ за нещастя походячѝ зъ веденя предприѣмства а дотыкаючѝ робôтникôвъ. Законъ той однакъ показався непрактичнымъ и для того звернулось нѣмецке законодавство на дорогу асекурацiи робôтникôвъ.

Въ Австріи обовязуѣ законъ зъ 5 марта 1869 ч. 27 в. з. д., котрый ôдноситься однакъ лишь до нещасть на зелѣзницяхъ и нормуѣ одвѣчальнôсть предприѣмствъ зелѣзниць за тѝ нещастя. Въ всѣхъ другихъ случаяхъ прислугуѣ робôтникамъ, потерпѣвшимъ ушкодженье, можнôсть користати хиба зъ загально обовязуючихъ постановъ закона цивильного о ôдшкодованю т. ѣ. вести въ кождôмъ поодинокôмъ случаю довгѝ и коштовнѝ процесы противъ предприѣмцѣвъ о ôдшкодованье. Дорога тая маѣ для робôтникôвъ ще и тую велику недогôднôсть, що пôсля обовязуючого закона цивильного и законôвъ процесовыхъ, кождый жадаючій ôдшкодованя мусить доказати тому, ôдъ котрого его жадаѣ, вину приключеня, черезъ котре шкоду потерпѣвъ. Обовязокъ той ѣсть для робôтникôвъ дуже великимъ тягаромъ и часто робить имъ доходженье свого права прямо неможливымъ, якъ прим. тамъ, де нде о ôдшкодованье родины погибшого робôтника, котрый лишь самъ одинъ бувъ свѣдкомъ случаю спровадившого смерть. Длятого то швайцарске законодавство ввело при процесахъ робôтникôвъ о ôдшкодованье тую змѣну, що не робôтникъ маѣ доказувати вину властителя предприѣмства, а противно предприѣмець маѣ доказати, що приключенье выкликавше шкоду робôтника наступило безъ его вины. Такъ отже помôчь, яку давала у насъ держава робôтникамъ потерпѣвшимъ шкоду въ наслѣдокъ нещастныхъ случаѣвъ въ веденю предприѣмства, опиралась доси въ части на одвѣчальности предприѣмцѣвъ, на кождый способôъ була однакъ она дуже недостаточна, бо кромѣ случаѣвъ нещасть при зелѣзницяхъ не давала робôтникамъ нѣякихъ успѣшнѣйшихъ средствъ ôдъ тыхъ, якѝ обовязуючій законъ цивильный даѣ взагалѣ кождôй одиници въ державѣ.

Лучше трохи, хочь зовсѣмъ ще не свѣтло стояли рѣчи зъ долею робôтникôвъ въ случаяхъ недуги. Тутъ проявило австрійске законодавство на кождый способôъ борше и бôльше дѣяльности, якъ що-до ушкоджень черезъ нещастнѝ приключеня.

Вже декретомъ надворнымъ зъ 18 лютого 1837 р. ч. 12.356 наложено на предприѣмцѣвъ обовязокъ платити чотиротыждневе удержанье занедужавшого робôтника въ шпиталн. Закономъ гôрничимъ зъ р. 1854 введено касы запомоговѝ для робôтникôвъ гôрничихъ т. зв. „Bruderladen“. Закономъ промысловымъ зъ 20 грудня 1859, а ôдтакъ закономъ зъ 8 марта 1885 р. ч. 22 в. з. д. и новымъ закономъ промысловымъ зъ 15 марта 1883 р. ч. 39 в. з. д. вложено на предприѣмцѣвъ обовязокъ въ случаю, коли бы зъ огляду на бôльше число робôтникôвъ, або родъ ихъ занять показалась потреба особлившои помочи для робôтникôвъ устроити въ обемѣ свого власного предприѣмства окрему касу запомогову, або що найменше приступити до истнуючои вже запомоговои касы. Статистичнѝ дослѣды, предпринятѝ министерствомъ торговлѣ, выказали вже въ р. 1879 истнованье въ Австріи 860 касъ для удержуваня хорыхъ робôтникôвъ и для удѣлюваня запомогъ.

Тымчасомъ за примѣромъ Нѣмеччины дозрѣвала и въ Австріи гадка надати институціямъ, маючимъ принести полѣпшенье долѣ

Проба организаціи галицкихъ жидôвъ за Маріи Терезы и Іосифа II.

(*Конецъ*).

Въ послѣдныхъ пяти лѣтахъ панованя Іосифа подыбуѣмо несмѣлѝ пробы, покôнчити радикально жидôвску путаницю. Проѣкты выкорененя жидôвства трактовались прилюдно, якъ всяке инше публичне дѣло. Знесенье регулямину зъ 1776 р. попередили строгѝ мѣры, котрѝ мали жидамъ ôдобрати нагоду шкодити суспôльности. Патентъ зъ дня 24 сѣчня 1785 зборонивъ жидамъ арендувати коршмы, грунты и добра, котрыхъ самѝ не справляли, млыны, ярмаркове або торгове, спасне, транспортъ соли, десятины зъ двôрскихъ рôль, десятины духовнѝ, десятину ôдъ тютюну. Наколи-бъ бюрократія выконала була сей патентъ, була-бъ пôдорвала конечно истнованье бôльшои части всего жидôвства. Знесенье дирекціи краевои, окружнои, судôвъ рабиньскихъ и мамеры, заряджене 27 мая 1785 мотивовано тымъ, що „Judenordnung“ зъ 1776 р. нѣ въ жаднôй точцѣ не ôдповѣвъ надѣямъ правительства. Ôдтакъ переказано политичнѝ справы жидôвскѝ мѣсцевôй зверхности, циркулови и губернiи, дѣла судовѝ судамъ мѣсцевымъ и апеляцiи. Власти мали залагоджувати жидôвскѝ дѣла пôсля нормъ загально обовязуючихъ. Внутрѣшный зарядъ кагальный мавъ обмежатися лише на религiи, милостинѣ и заосмотреню хорыхъ. Кагалъ выбиранъ 6 кандидатôвъ заряду — зъ тыхъ именувавъ староста окружный 3 старшины кагальнѝ. Лише Львôвъ и Броды выбирали семохъ кагальныхъ що три роки.

Не удалось зменшити жидôвъ забороною женитись, то тому выдумано новый способъ екстирпацiи: таксу ôдъ сынôвъ. Пригадувала она мѣры Фараоновѝ, одѣтѝ въ новôтнѝ формы. Податокъ ôдъ сынôвъ бувъ прогресивный, ôдъ кождого слѣдуючого сына мали батьки платити два разы стôлько, що за попереднього. Высота податку залежала и ôдъ занятя. Тымъ чиномъ подѣлено жидôвъ на три клясы: рôльникôвъ, жидôвъ збстаючихъ въ публичнôй службѣ въ школахъ и кагалахъ; всѣ прочѝ купцѣ и промысловцѣ належали до третои, найвысше сподаткованои клясы. Жиды, що працювали на рôли и мали зъ нея дохôдъ, не переходячій 100 зр., платили ôдъ першого сына 3 зр. податку, ôдъ другого 6, ôдъ третого 12 зр. Наколи дохôдъ выносивъ бôльше якъ 100 зр., вымѣрювано жидамъ — рôльникамъ здвоену таксу. Тѝ, що служили въ якôй публичнôй жидôвскôй институцiи платили 12, 24, 48 зр. и т. д. Весь прочій загалъ жидôвъ плативъ найвысшу таксу, по 20, 40, 60 зр. и т. д., коли мали доходу понизше 400 зр., и 30, 60, 120 зр., наколи ихъ дохôдъ переходивъ 400 зр. Зъ того выходило, що крамарь, котрый на цѣлый рôкъ не мавъ и 100 зр. доходу, мавъ ôдъ разу заплатити за четвертого або пятого сына 80, взглядно 100 зр. пôдъ грозою екзекуцiи.

Всѣ тѝ розпорядженя не могли довести до цѣли: ихъ не можна було выконати уже за-для внутрѣшнои ихъ суперечности. Жидôвъ гноблено и полохано безъ потребы брутальными розпорядженями, котрыхъ ôдтакъ не можна було примѣнити въ практицѣ. Непотрѣбно выкликано завзятый гнѣвъ жидôвства зборонѣньемъ носити довгу жидôвску одѣжь; скоро въ короткôмъ часѣ (по смерти Іосифа) знесено ту постанову, хочь жиды о те навѣть не просили. Найтяжше, хочь лише на дуже короткій часъ, дôткнувъ жидôвъ справедливый тягаръ службы войсковои. Ôнъ причинився бôльше до зменшеня жидôвъ въ Галичинѣ, якъ всѣ инши способы екстирпацiйнѝ. Мимо податку ôдъ женитьбы зросло ихъ число ôдъ р. 1782—1786 зъ 172.000 до 215.000 душь. Коли по знесеню регулямину цѣсарь розказавъ примѣнювати зъ всею строгостею до бѣдныхъ жидôвъ тѝ постановы, що мали на цѣли позбутись ихъ зъ краю, а переполохана бюрократія мусѣла выказати зменшене число жидôвъ, щобъ не выкликувати гнѣву цѣсаря, находимо въ таблици конскрипцiйнôй зъ 1787 р. записаныхъ 210.000 душь, хочь число се було фикцiйне: выгнанѝ жиды поприходили назадъ, бо жадна держава не хотѣла ихъ приняти. Жиды поховались лишь передъ бранкою. Року 1788 начислено ихъ 199.000, р. 1789 — 189.000, р. 1790 — 188.000. Въ тôмъ роцѣ вызволивъ ихъ цѣсарь Леопольдъ II. зновъ ôдъ службы войсковои и они наново почали рости числомъ.

Що Іосифъ II. задумавъ ужити такихъ драстичныхъ способôвъ, поясняѣмо собѣ тымъ, що гадка екстирпацiи жидôвъ була дискутована навѣть середъ тогдѣшныхъ либеральныхъ кругôвъ. Пôдчасъ другои подорожи по Галичинѣ приглянувся цѣсарь близше галицкимъ жидамъ. Зъ ôконъ свого помешканя бачивъ ôнъ, якъ жиды бродять безъ дѣла цѣлыми днями по улицяхъ великими товпами и поспы-тавъ одного совѣтника губернiяльного, що зъ ними робити. Запытаный бувъ тои гадки, що жидôвъ належить зменшити. Іосифъ замѣтивъ, що утерпѣла-бы сила податкова краю, бо зменшився-бы „станъ контрибуційный“. Урядникъ ôдповѣвъ порôвнаньемъ: „Въ огородѣ, де розрôсся бурянъ, ѣсть такожь зелено. Выкинувши его, буде огородъ выглядати зразу пусто, однакъ небавкомъ скрѣпляться пожиточнѝ ростины а зъ нихъ огородникъ мати-ме богато бôльше пожитку, якъ зъ насожитного буряну.“

Розумѣесь, що тогдѣшнѝ писателѝ, що займалися справами жидôвскими, предкладали далеко острѣйшѝ мѣры, якъ ихъ могло ужити правительство. Всѣ они выходили зъ тои точки, що жиды суть шкôднымъ елементомъ для краю и державы и що добрыми способами не можна ихъ перемѣнити на добрыхъ пôдданыхъ. Енгель, звѣстный историкъ, высказавъ навѣть гадку, що жиды були головною причиною немочи Польщѣ и що на всю будучнôсть будуть они причиною руины мѣщаньства и убожества хлопôвъ, котрѝ по-при жидахъ нѣколи не будуть могли двигнутися. Гакетъ ѣсть тои гадки, що дотеперѣшнѝ указы правительства були недостаточнѝ и радить ужити иншихъ способôвъ примусовыхъ: зборонити довгѝ халаты, уживанѝ жидами длятого, що пôдъ ними легко имъ крыти краденѝ рѣчи; не призволити уживати гебрейского языка, бо его нѣхто не розумѣе; зборонити жидôвкамъ голити голову, а натомѣсть наказати жидамъ бритвати бороду. Нехай жиды святкують сабашь въ недѣлю и не палять пôдъ суботу бôльше свѣчокъ, якъ звычайно, не перетягають дротôвъ крôзь улицѣ. Дальше радить Гакетъ зборонити

робôтникôвъ, форму асекураційну зъ примѣненьемъ державного примусу.

Вже въ р. 1882 заповѣвъ министеръ скарбу въ выголошенôй дня 5 грудня 1882 буджетовôй промовѣ, що правительство задумує предложити проєктъ закона о обезпецѣ робôтникôвъ на случай нещасныхъ приключень. Дня 23 сѣчня 1883 поставивъ пос Хлюмецкій въ палатѣ послôвъ въ имени лѣвицѣ широко умотивоване внесенье, жадаюче заведеня обезпеки робôтникôвъ на случай нещасныхъ приключень въ ширшôмъ обємѣ, якъ позволяє на то пануючій до того часу въ Австріи принципъ одвѣчальности предприємцѣвъ. Рôвночасно заявивъ ôнъ, що тая обезпека повинна опертись на основѣ товариствъ стоячихъ пôдъ наглядомъ державы и обнимати всѣ случаѣ неспосôбности до працѣ, спровадженои нещасливыми приключенями, якй дотыкають робôтника въ повненю єго обовязкôвъ.

Вывязуючись зъ приреченя, предложило правительство минувшого року радѣ державнôй два проєкты законôвъ, а именно першій: о обезпецѣ робôтникôвъ на случай нещасливыхъ приключень и другій: о обезпецѣ робôтникôвъ на случай недуги. Оба тй проєкты порѣшила рада державна, и першій зъ нихъ одержавъ санкцію цѣсарску яко законъ зъ 28 грудня 1887 (ч. 1. в. з. д. зъ р. 1888), другій яко законъ зъ 30 марта 1888 (ч. 33 в. з. д.); першій зъ нихъ розпочавъ вже обовязувати зъ 30-тымъ с. м. Въ слѣдуючихъ уступахъ сеи статьѣ застановимось надъ головными постановами тыхъ законôвъ и розберемо ихъ зъ огляду на економичне положенье робôтникôвъ и вымоги справедливости.

Сегорôчный соймъ.

Судячи по тôмъ, що соймъ дальматиньскій вже скликаный, а ческій буде имовѣрно скликаный на 6 вересня, въ часѣ побуту цѣсаря въ Празѣ, можна припускати, що и галицка, ôдрочена пята сесія соймова ôдновить засѣданя свои вже въ половинѣ вересня, а до неи навяжесь безпосередно шеста и послѣдна сесія сойму галицкого. Пôсля донесень кракôвского „Czas-у“ зъ 27 червня стануть на обохъ сесіяхъ слѣдуючй справы на порядку дневнôмъ, именно: проєктъ закона о индемнизаціи пропинаціи, проєктъ закона санитарного (оба внесенй правительствомъ) и не полагодженй, а пôдготовленй вже комисіями и выдѣломъ краєвымъ внесеня административнои натуры, такъ званй реманенты. Межи послѣдными забирає перше мѣсце новеля до закона дорожного, порушена клюбомъ рускихъ послôвъ и внесена устами посла Сѣчиньского. Проєктъ тои новелѣ ôдослано въ часѣ послѣднои сесіи до комисіи дорожнои. Комисія та, якъ пише „Czas“, розôбрала цѣлу рѣчь дуже основно (?) и вносить простый перехôдъ до порядку дневного (!).

Зъ другихъ справъ можуть прийти пôдъ обраду: статутъ для громадъ мѣскихъ, передискутованый вже въ комисіи; проєктъ закона, обовязуючого институціи асекураційнй до пôдпираня сторожей огневыхъ; два проєкты закона о полиціи огневôй для громадъ мѣскихъ и сѣльскихъ и другй меншои ваги. Проєктъ закона ловецкого не прийде имовѣрно на порядокъ дневный по причинѣ, що правительство не желає, щобъ всѣ пытаня, дотыкаючй права ловецтва, полагодити однымъ закономъ. Правительство предкладає, щобъ выдано кôлька окремыхъ новель спеціяльныхъ, а именно окрему новелю о вынагородженю шкôдъ, нанесеныхъ дикою звѣриною. Послѣдну справу, якъ звѣстно, порушавъ въ соймѣ пос. Романчукъ, въ радѣ державнôй пос. Озаркевичь и она була неразъ предметомъ розправъ прасы рускои и послѣдныхъ загальныхъ Зборôвъ „Народнои Рады“.

Всѣ тй справы обходять въ бôльшôй части наше селяньство и найдуть певно щирыхъ и справедливыхъ защитникôвъ въ нашихъ послахъ. Найзавзятѣйша борба вывяжесь однакожь при новелѣ дорожнôй, наколи дѣйстно комисія дорожна выступить зъ проєктомъ, перейти надъ всею справою до порядку дневного. Що нарôдъ сѣльскій не ворушиться нинѣ, се ще не доказъ, щобъ устава дорожна була справедливою. Бôльшôсть соймова въ власнôмъ интересѣ и для добра краю повинна истнуючій законъ значно змодификувати пôдъ взглядомъ высокихъ престацій въ натурѣ, наложеныхъ на громады сѣльскй. Въ тыхъ престаціяхъ бачить нарôдъ якійсь рôдъ новои панщины. Законъ дорожный не тôлько не розкладає тягарôвъ рôвномѣрно на властителѣвъ землѣ, але накладає тотй тягары и на безземельныхъ горожанъ и вяже ихъ зъ личностями. А то єсть дѣйстно родомъ панщины. Въ вѣкахъ середныхъ истнувала такъ звана Handfrohne и Spannfrohne, обѣ дуже подôбнй до робôтъ, якй пôсля теперѣшного закона дорожного дає селянинъ, найчастѣйше навѣть надъ мѣру и безъ потребы. Въ Франціи, примѣромъ сказавши, удержались дивнымъ способомъ зъ часôвъ феодальныхъ такъ званй „prestations en nature“ при будовѣ дорôгъ, а тй престаціи уважає нинѣ наука останками середновѣчнои панщины. Чи у насъ дѣєсь инакше? А мы въ „Дѣлѣ“ навели навѣть такій куріозный фактъ, що село не посѣдає нѣякихъ дорôгъ, а мимо того мусить платити до фонду дорожного. Чи се справедливо? По нашôй думцѣ не повинна бôльшôсть соймова доливати олѣю до огню. Нарôдъ годиться на удержуванье добрыхъ дорôгъ громадскихъ и понесе охотно ôдповѣднй тягары, але противъ надмѣру и несправедливого розкладу тягарôвъ буде заєдно протестувати. Про-то caveant consules!

Торжество ôдкрытя нѣмецкого парляменту.

День 25 червня с. р. останесь може бôльше въ памяти нѣмецкого народу, якъ перше ôдкрытье нѣмецкои рады державнои 21 марта 1871 р. Бо коли тогдѣ ôдкрывався першій разъ парляментъ нововôдбудованого цѣсарства нѣмецкого, то се дѣялось пôдъ свѣжимъ враженьемъ побѣдоноснои вôйны але заразомъ и непевнои будучности, чи нове цѣсарство устоиться довго и чи тй, що помогли єго здвигнути, схотять довго при нѣмъ остатися. Ôдъ того часу змѣнився двѣчи престолъ нѣмецкій а теперь засѣвъ на нѣмъ третый цѣсарь зъ родины Гогенцоллернôвъ и показалось, що всѣ удѣльнй князѣ нѣмецкй хотять вѣрно держатись при цѣсарствѣ и такъ якъ першій разъ такъ и теперь рѣшились пôддержувати єго всѣми силами. Нѣмецке цѣсарство укрѣпилось въ народѣ нѣмецкôмъ а доказомъ того можна уважати ôдкрытье парляменту. Якъ дуже ходило новому и молодому цѣсареви о згоду и прихильнôсть для себе нѣмецкихъ князѣвъ удѣльныхъ, можна вже догадатись зъ промовы кн. Бисмарка въ радѣ звязковôй, де ôнъ якъ разъ велику клавъ вагу на помôчь тыхъ князѣвъ и завѣрявъ не однократно, що цѣсарь буде шановати не лишь права поодинокихъ краѣвъ нѣмецкихъ але такожь и права ихъ князѣвъ. Словомъ цѣсарь обѣцявся все зробити, що вымагає державна конституція, щобы лишь узыскати признанье князѣвъ удѣльныхъ. И дѣйстно, ôнъ осягнувъ, чого бажавъ, бо на ôдкрытье парляменту явилися всѣ пануючй князѣ нѣмецкй.

Торжество розпочалося богослуженьемъ въ придворнôй каплици а характеристичнымъ єсть, що на протестантскôмъ богослуженю явилися такожь и князѣ католики, якъ кн. регентъ баварскій и король саксоньскій. По богослуженю розпочалось властиве торжество и ôдбулося зъ такою парадою и зъ такою свѣтлостею якъ ще нѣколи. Официры, що були пôдчасъ торжества оголошеня Нѣмеччины цѣсарствомъ въ Версалю, кажуть, що навѣть и се торжество въ певнôй мѣрѣ не було такъ свѣтле. Ôдкрытье парляменту ôдбулося въ палатѣ прускихъ королѣвъ. Въ прекраснôй сали зъ бѣлого мармуру була здовшь довшои стѣны уставлена естрада, покрыта червонымъ шовкомъ а надъ нею пôднимався прекрасный бальдахимъ зъ брокату густо тканого золотомъ. На естрадѣ стоявъ престольный столець рококовои роботы, выбитый червонымъ шовкомъ. Коло естрады була уставлена трибуна зъ престоломъ для цѣсаревои.

По богослуженю стали гостѣ збиратися въ мармуровôй сали а цѣсарь зъ князями перебувавъ тымчасомъ въ раднôй сали. Коли вже все було готове и кождый стоявъ на своѣмъ мѣсци, явився въ сали кн. Бисмаркъ и оглянувъ, чи все въ порядку а ôдтакъ давъ знати цѣсареви. Теперь явився въ сали цѣсарь, всѣ князѣ и цѣсарева заняли свои мѣсця. Цѣсарь станувъ на престолѣ въ униформѣ генерала, верхъ котрого накинувъ багряну мантію рицаря ордена чорного орла. Ôнъ стоявъ блѣдый и слѣдно було по нѣмъ, що бувъ вельми занепокоєный. По правôй сторонѣ цѣсаря стоявъ одинъ ступень низше регентъ баварскій кн. Люитпольдъ а по лѣвôй король саксоньскій, оба въ червоныхъ мантіяхъ рицарскихъ. Коло нихъ на найнизшôмъ ступени стояли всѣ другй князѣ нѣмецкй: насампередъ вел. кн. Баденьскій, ôдтакъ кн. Гайнрихъ, братъ цѣсаря, вел. кн. Гесскій, князѣ Виртембергскій, Ваймарскій, Швериньскій и т. д. По лѣвôй сторонѣ цѣсаря на паркетѣ стоявъ кн. Бисмаркъ въ бѣлôмъ униформѣ кирасирскôмъ и въ блескучôмъ шеломѣ; ôнъ державъ въ руцѣ теку зъ престольною бесѣдою. Коло него стояли члены рады звязковои а мѣжь ними найпершій стоявъ представитель Баваріи мин. Люцъ. Поза цѣсаремъ стоявъ Мольтке зъ пôднесеною маршалкôвскою булавою. Коло самого цѣсаря стояли ще генералы, зъ котрыхъ одинъ державъ хоруговь державну, другій корону и т. д. На сали стояли члены парляменту и найвысшй достойники войсковй и цивильнй. Всѣ партіи и навѣть вольнодумнй явилися майже въ повнôмъ числѣ. Звернуло загальну увагу, що не було Рихтера, проводиря вольнодумныхъ; Виндгорстъ однакожь явився зъ цѣлымъ центромъ.

Коли цѣсарь вступавъ на престолъ, выступивъ президентъ парляменту Ведель-Писдорфъ и пôднѣсъ трикратный окликъ въ честь цѣсаря. Тогдѣ приступивъ кн. Бисмаркъ и подавъ цѣсареви бесѣду, а цѣсарь накрывши голову шеломомъ почавъ читати. При першихъ словахъ цѣсарь зъупинився и лишь зъ трудностею мôгъ читати, доперва поволи набравъ ôнъ бôльше ôдваги и читавъ голоснѣйше, хочь трохи въ нôсъ. Поодинокй важнѣйшй уступы бесѣды зазначувавъ цѣсарь голоснѣйшимъ и важкимъ голосомъ, що особливо запримѣчено, коли ôнъ читавъ слова: Я готовъ жити въ мирѣ зъ кождымъ о скôлько то ôдъ мене зависить. Слова „ôдъ мене“ выповѣвъ цѣсарь зъ особливо великимъ притискомъ. Кôлько разôвъ цѣсарь згадавъ о мирѣ, тôлько разôвъ роздавався по сали грôмкій окликъ, а коли вже цѣсарь згадавъ про союзъ зъ Австро-Угорщиною, то окликъ ставъ такъ загальный и грôмкій, що цѣсарь мусѣвъ на хвильку перестати читати. При згадцѣ про Россію мавъ бути окликъ менше грôмкій. Черезъ цѣлый той часъ розглядався кн. Бисмаркъ по сали и єго все то, якъ доброго аранжера, очевидно радувало; ôнъ мабуть тѣшився, що наслѣдники давныхъ хрестоносцѣвъ добились на колишныхъ славяньскихъ земляхъ цѣсарскои короны, а ôнъ має теперь то щастье цѣлувати ихъ въ руки. По ôдчитаню бесѣды здôймивъ цѣсарь шеломъ, а то само зробили такожь король Саксоньскій и регентъ Баварскій. Теперь выступивъ зновъ кн. Бисмаркъ и промовивъ: Въ имени Є. Вел. цѣсаря нѣмецкого и короля Вильгельма пруского, ôдкрываю сесію рады державнои. Баварскій министеръ Люцъ пôднѣсъ по сѣмъ окликъ въ честь цѣсаря и цѣсарь въ супроводѣ всѣхъ князѣвъ выйшовъ зъ салѣ. На сѣмъ закôнчилося цѣле торжество.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Сокальщины.

[По якôй причинѣ кореспонденція опôзнилася? — Визитація канонична еп. Пузыны. — Непохвальна дѣяльнôсть нашого банку краєвого.]

Вже двѣ недѣлѣ проминуло, якъ выслали мы до всехвальнои редакціи де-якй замѣтки о подорожи еп. Пузыны по нашôй славетнôй Сокальщинѣ. Листъ бувъ по руски адресованый, тымъ то и сталося, — якъ то неразъ у насъ дѣєся, — що або помандрувавъ via Одесса до Львова и за якихъ десять недѣль до Вашихъ рукъ дôйде, обмазаный многими печатками почтарскими, або може на все пропаде.

Сего мѣсяци объѣздивъ еп. суфраґанъ кн. Пузына тутешнй парохіи обряду латиньского. Всюды приймали єго дуже радо такъ парохіяне, якъ и душпастирѣ обохъ обрядôвъ. Нѣкуды правды дѣти, що принятье се рôзнилось вельми ôдъ принятя, яке мало мѣсце въ часѣ объѣздки Преосв. еп. Ступницкого передъ дванацяти лѣтами. (Намекомъ скажемо, що еп. Іоанъ явився бувъ тогдѣ мабуть зъ высшои волѣ щобы „tępić szyzmę“, котра пôсля доносôвъ нашихъ сердечныхъ опѣкунôвъ „grasowała w zastraszający sposób w Sokalszczyznie!“) Жадне зъ мѣстъ не здѣлало тогдѣ тôлько коштôвъ на принятье руского владики, що здѣлало теперь на принятье кн. Пузыны. Не входимо въ тоє, чи цѣле принятье выходило зъ пошановы для достойного гостя, чи розходилося тôлько о просту остентацію — мы хочемо тôлько зазначити, що дѣйстно цѣле поведенье лат. владики заслугувало на то, щобы єго стадо Христове безъ рôзницѣ обряду радо у себе витало. Науки нимъ голошенй не выходили зъ рамъ чисто-религійныхъ, назнаменованй они були христіяньскою любовію и тымъ высшимъ полетомъ духа, що пôдноситься понадъ всѣ межиусобицѣ домашнй. Въ приватныхъ зносинахъ зъ клиромъ дуже ввѣчливый, єднавъ ôнъ собѣ скоро серця тыхъ, зъ котрыми близше зôткнувся; ту вже щезала прогалина межи начальникомъ церкви а сотрудникомъ парохіяльнымъ, мы бачили въ нѣмъ тôлько старшого брата, що радо пригортавъ молодшого труженника въ виноградѣ Христовôмъ до грудей своихъ. Ту выступало въ повнôмъ свѣтлѣ правдиво гуманне поведенье достойника сего и объявъ превеликои любови. Зъ сего видко, що тôлько чемне, тактовне и повне любови христіяньскои поступованье зъ стороны тыхъ, що станули на высшôмъ ступени, змогуть имъ выєднати пошанôвокъ и почесть у молодшои братіи въ Христѣ.

Немила пригода приключилася въ часѣ визитаціи Преосвященного въ Жнятинѣ. Въ часѣ богослуженя роздався окликъ: „Горить!“ и все що жило полишило церковь и поспѣшило на мѣсце катастрофы, де въ короткôмъ часѣ 24 хатъ до тла згорѣло. Въ церквѣ зновъ зôбрався нарôдъ, де почувъ жарке слово заохоты зъ устъ владики, щобъ кождый щедрыми складками спѣшивъ на ратунокъ нещасливымъ. Владика пожертвувавъ першій на сю цѣль 100 зр. За єго примѣромъ посыпалися дрôбнѣйшй лепты зôбраного народу, а все то принесло около 300 зр. Коли зновъ въ Белзѣ загрѣвъ ôнъ жаркимъ словомъ присутныхъ до складокъ, то сума ся незадовго здвоилася. Такъ зараджено въ першôй хвилѣ нуждѣ погорѣльцѣвъ, котрй майже все своє майно въ огни стратили.

Позичка, дана въ потрѣбнôй хвилѣ честному чоловѣкови, стаєся для него добродѣйствомъ; лишь позичка, удѣлена неробѣ и пяници стаєся тымъ мечемъ, котрымъ єго и родину єго матеріяльно убиваєся и доводить до торбы жебрачои. Нинѣ обмежимося на загальныхъ замѣткахъ и скажемо, що въ нашôмъ повѣтѣ, славити Бога, не було ôдъ довшого часу жаднои матеріяльнои невзгодины, щобы треба було ратувати хлѣбороба ажь значною пôдпомогою грошевою. Тôлько неробы и марнотратники убѣгаються тутъ о позичку зъ банку краєвого, бо касы позичковй, истнуючй въ Сокали и Белзѣ, котрымъ ихъ ледаче житье знакоме, не дало-бы имъ нѣякои пôдпомоги. На тôмъ дѣлѣ найлучше выходять тіи, що беруться посередничити въ выробленю позички. Нѣхто тутъ не пытаєся нѣ вôйта нѣ священика дотычного, чи сей або той дѣйстно потребує позички, яке єсть єго поведенье въ селѣ, чи позичкою поправиться єго доля? Такъ одержавъ ту въ селѣ Ц. въ окрестности Белза въ послѣдныхъ часахъ славный нероба и пяниця 500 зр., котрй до року розтративъ. Теперь зъ ратою залягає, котру хиба позичкою у жидôвъ уморити, бо инакше чекає єго лицитацію єго грунту Теперь зновъ два неробы въ тôмъ самôмъ селѣ выробили собѣ позичку, зъ котрыхъ одинъ яко марнотратникъ попався въ курателю судову. Въ сѣмъ дѣлѣ бувъ имъ помôчный колишный швець белзкій Францъ Тарасъ, котрый шило и дратву замѣнивъ на перо и єсть покутнымъ писаремъ. За свою помôчь и пораду у всякихъ попутаныхъ справахъ велить ôнъ интересованымъ партіямъ значне баришôвне собѣ складати. — Сй замѣтки, думаємъ, выстануть, щобы звернути увагу рады повѣтовои, безъ котрои вѣдомости жадна позичка въ банку краєвôмъ не переводиться, щобы на будуче аномалію усунути и не брати въ опѣку зледащѣлыхъ людей.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Є. Вел. цѣсарь має въ суботу рано приѣхати зъ Пешту до Вѣдня а ôдтакъ, якъ зачувають, выбереся незадовго до Ґастайну на довшій побутъ. — Архикн. Рудольфъ закôнчивъ вже свою подорожь по Боснѣ и Герцеговинѣ и верне завтра або позавтра до Вѣдня.

Зъ Вѣдня доносять, що незадовго розпôчнеся територіяльне перемѣщенье галицкихъ полкôвъ пѣхоты, що стоять теперь залогою въ иншихъ краяхъ коронныхъ. Полки тй суть: коломыйскій (24), бережаньскій (55), городецкій (89), перемыскій (10) и ярославскій (90). Урядова газета вѣденьска доносить, що полки тй одержали вже приказъ до вымаршу и що кождого має ôдходити одинъ полкъ.

Прагскй газеты доносять зъ достовѣрного жерела, що маршалокъ ческого сойму, кн. Лобковицъ, розпôчне — мабуть на высшій приказъ — на ново переговоры зъ нѣмецкими послами ческого сойму и то ще закимъ збереся ческій соймъ. Здаєся, що Нѣмцѣ не дадуться и симъ разомъ наклонити вступити до сойму.

Министерство финансôвъ занимаєся теперь выготовленьемъ розпорядженя о выконуваню закона цукрового. Ôдъ позавчера радить анкета цукрова, котра потреває всего пять днѣвъ. Дня 4 липня збереся въ министерствѣ анкета знатокôвъ въ справѣ денатурализаціи оковиты, призначенои для цѣлей промысловыхъ и черезъ то вôльнои ôдъ податку. Около половины липня буде скликана анкета для нарады надъ всѣми иншими справами, котрй мають бути помѣщенй въ розпорядженю о выконуваню закона о податку ôдъ горѣвки а головно для нарады надъ магазинами. Позавчера ôдôйшовъ зъ Вѣдня першій транспортъ контрольныхъ апаратôвъ до поодинокихъ краѣвъ, окремо до Львова а окремо до Кракова. Законъ не вяже теперь горальника, въ якій спосôбъ ôнъ має гонити горѣвку и може устроити у себе горальню, якъ хоче, бо все зависить теперь ôдъ контрольного апарату.

Вчера ôдбувся другій важный актъ нового цѣсаря нѣмецкого, симъ разомъ яко короля пруского; цѣсарь выголосивъ въ прускôмъ соймѣ престольну бесѣду слѣдуючого змѣсту:

„Въ сумнôй хвили витаю тутъ Васъ Панове, першій разъ. Коли въ наслѣдокъ смерти батька спала на мене корона, почувствувавъ я потребу заразъ зъ початку мого правительства зôбрати Васъ около себе и зложити передъ Вами безпроволочно присягу приписану конституцією. Присягаю, що буду постôйно и вѣрно придержуватись конституціи королѣвства и пôсла неи управляти! Цѣсарь Вильгельмъ оснувавъ нинѣшнй Прусы и здѣйстнивъ змаганя народу до єдности. Мôй покôйный батько, вступивши на престолъ, присвоивъ собѣ зъ такимъ самымъ піетизмомъ, якій я маю для него, якъ доказують того публичнй документы, политику и працю дѣда, а я готовъ ити тою самою дорогою якъ що-до круга пруского правительства такъ такожь и въ политицѣ державнôй.

Якъ король Вильгельмъ I. такъ такожь и я, вѣрный присязѣ, буду зъ цѣлою совѣстностею шанувати законы и права репрезентаціи народу и зъ такою самою совѣстностею буду боронити правъ короны и ихъ сповняти, щобы ихъ колись передати неуменшеными мому наслѣдникови. Однакожь не думаю зовсѣмъ непокоити довѣрія мого народу до тревалости нашихъ ôдносинъ правныхъ змаганьемъ розширити права короны. Законне существованье моихъ правъ выстане, щобы житю державному забезпечити потрѣбну мѣру вплыву монарха, чого Прусы пôсля историчного розвою, пôсля нинѣшного складу, пôсля становища, яке

говорити поганымъ жидôвскимъ жарґономъ, обрѣзувати дѣтей, тримати христіяньскихъ слугъ. Якъ-бы тй репресаліи не помогли, то не призволити жидамъ женитись, хиба найстаршому сынови: молодшй сыны нехай вымруть, якъ монахи. Дитину незаконно роджену ôддати въ христіяньскій приютъ для знайдôвъ, де бы єи охрещено и дано нове прôзвище.

Прихильный жидамъ совѣтникъ губерніяльный Кортумъ, що написавъ бувъ о квестіи жидôвскôй окрему книжку, дивиться на справу окомъ мужа стану. Ôнъ радить надѣлити тыхъ жидôвъ горожаньскими правами, що ôдречуться ортодоксіи и покинуть свôй сепаратизмъ. Проєктъ Кортума не сподобався Енґлеви, за-для того, що ôнъ єсть выплывомъ нетолеранціи и прозелитизму и не сповнивъ-бы цѣли, якъ кожда нетолеранція. Енґель думає, що було-бы для людскости користнѣйше и навѣть гуманнѣйше, поселити жидôвъ насильно въ безлюднôмъ якôмъ краю, тримати ихъ въ послуху замками и гарнизонами, не выпускати ихъ нѣкуды, змушувати голодомъ и нуждою до рôльництва и рукодѣлъ и не допускати до нихъ кусника хлѣба, не выпродукованого ними самыми, просвѣчати наукою Мендельзонôвъ, Бендавидôвъ и Маймонôвъ, вызволити ихъ зъ глупоты талмудовои а просвѣтити ихъ правдивымъ деистичнымъ культомъ.*)

Ом. Калитовскій.

*) Д-ръ Калитовскій удѣливъ намъ до помѣщеня въ фейлетонѣ „Дѣла“ сей уступъ, котрый єсть частиною працѣ єго пôдъ заг. „Галичина ôдъ часу ревиндикаціи 1772.“

займають въ державѣ и пôсля чувствъ и звычаѣвъ народу конче потребують.

Я переконаный, що наша конституція мѣстить въ собѣ справедливый и пожиточный роздѣлъ спôвучасти рôзныхъ властей въ житю державнôмь и длятого буду єго придержуватись и совѣстно берегти. Поступаючи за примѣромъ мого дѣда, уважати буду моимъ обовязкомъ дати королевску опѣку свободѣ всѣхъ вѣроисповѣдань. За правдивымъ вдоволеньемъ переконався я, що наше церковно-политичне законодавство довело до того, щоôдносины держави до католицкои церкви и єи духовнои головы уложилися въ способъ для обохъ сторôнъ вдоволяючій. Буду старатися удержати въ краю миръ зъ церквою.

Реформа внутрѣшнои администрациі закôнчилася въ головнôй рѣчи пôдчасъ послѣднои сесіи соймовои. Переведенье нового законодавства дало доказъ, що засада честнои самоуправы перейшла въ кровь и кости народу и що ôдповѣдній силы станули радо до служобы для публичного добра. Що-до финансôвъ тримаюся старои прускои традиціи, котра укрѣпила добробытъ краю и навѣть въ тяжкихъ часахъ давала державѣ силу сповняти свою задачу.

Маю глубоке сочувство для тои части жителѣвъ, котрôй такъ страшнои шкоды наробила повѣнь минувшои весны. Готовôсть, зъ якою мов правительство несло помôчь нещастнымъ, могла не одну тяжку рану загоити и може вилынути на усуненье подôбного нещастя въ будучности. При надходячôмъ кôнци законодательного періоду, можете панове спогляднути зъ вдоволеньемъ на успѣхи спôльнои вашои зъ правительствомъ роботы. Оцѣняючи ихъ, набираю въ тôмъ надѣю и вѣры, що и въ будучности удасться намъ осягнути добро краю трудами опертыми на взаимнôмъ довѣрію и згодѣ въ основныхъ поглядахъ.

Въ неспокôйныхъ часахъ пôднявся я свого королѣвского обовязку, приступаю однакожь зъ цѣлою рѣшимостею до назначеног менѣ Божимъ провидѣньемъ задачѣ, набираючи ôдваги въ почутю обовязкôвъ и памятаючи на слова Фридрвха Великого, що въ Прусахъ єсть король першимъ слугою державы."

Адреса нѣмецкого парляменту до цѣсаря єсть дуже коротка и зовсѣмъ безбарвна, безъ всякихъ политичныхъ поглядôвъ. Въ нѣй не згадуєся нѣчого про бесѣду цѣсаря Вильгельма I. зъ 1881 р., въ котрôй говорилося головно о робôтникахъ и помочи для нихъ, а повторяєся лишь кôлька уступôвъ зъ теперѣшнои бесѣды, згадуєся про цѣсаря Фридриха и на послѣдокъ высказуєся надѣю на удержанье мира. Такъ само якъ ся адреса, такъ такожь маѣ бути безбарвна и адреса пруского сойму.

——

Вѣсть о зъѣздѣ царя зъ цѣсаремъ нѣмецкимъ выступає теперь знова сильнѣйше и то въ видѣ вже певнои поголоски. Въ Берлинѣ говорять майже одноголосно, що зъѣздъ ôдбудеся а „Köln. Ztg." подає вѣсть — якъ каже, зъ дуже доброго жерела — що вел. кн. Володимиръ, вертаючи зъ Берлина до Петербурга сказавъ, що цѣсарь Вильгельмъ ôдвѣдає царя ще въ протягу слѣдуючого мѣсяця. — Зъ Петербурга доносять, що вел. кн. Володимирь выбрався зъ женою и цѣлою свитою въ подорожь и по краю и буде въ мѣстахъ Ковнѣ, Виршавѣ, Москвѣ и прочихъ меншихъ мѣстахъ, що лежать на дорозѣ мѣжь наведеными повысше. „Гражданинъ" каже, що подорожь ся буде такъ само информаційна якъ попереднѣ подорожѣ князя. Вел. князь буде такожь въ сторонахъ прибалтійскихъ и пôвнôчныхъ. — Шефъ ген. штабу, ген. Обручевъ, обходивъ дня 25 с. м. 40-лѣтный ювилей службовый и при сѣй нагодѣ одержавъ ôдъ царя грамоту признаня. — Заходами правительства россійского має незадовго въ полудневôй Россіи станути кôлька великихъ фабрикъ стали, пушокъ и машинъ а то длятого, що теперь зелѣзница зъ глубины Россіи до нового порту надъ Чорнымъ моремъ въ Маріуполи надъ рѣкою Калміюсомъ отворила приступъ до богатыхъ доньскихъ копалень камѣнного вугля. Одна шведска фирма одержала першу концесію на фабрику динамиту, котрый доси спроваджувано зъ Гамбурга.

——

Президентъ французкои републики, Карно, мусѣвъ першій разъ вести борбу зъ своимъ министерствомъ и не выйшовъ зъ борбы побѣдоносно. Якъ мы то вже доносили, внесла була французка академія наукъ прошенье до правительства, щобы оно дозволило князеви Омаль, великому добродѣеви сеи академіи, дозволити вернути назадъ до краю. Оногды отже ôдбулася въ сѣй справѣ рада министрôвъ и Карно выступавъ дуже за тымъ, щобы кн. Омаль дозволити назадъ вернути. Ôнъ вказувавъ на то, що кн. Омаль прогнано лишь за малу провину, що ôнъ прецѣ не выступавъ яко претендентъ анѣ не вѣвъ нѣякои агитациі, якъ другій претенденты, до французкои короны. Впрочѣмъ, казавъ ôнъ, република єсть досыть сильна, щобы устоятися супротивъ всякихъ агитацій. За помилуваньемъ князя Омаль промовлявъ такожь и министеръ вôйны Фрейсине, но то все не помогло нѣчого, бо другій министры спротивились тому, доказуючи, що не можна ôдступати. Особливо противився тому Гобле и на послѣдокъ стануло на тôмъ, що министерство рѣшило не дозволити князеви вернути назадъ до краю. На то сказавъ Карно: Жаль менѣ, що такъ рѣшаєте, але памятайте, що се буде ваша велика похибка политична. — Французы думають теперь въ замѣну ужити репресалій противъ Нѣмцѣвъ, а головно противъ тыхъ, що проживають въ Парижи. Ініціятива до того не выйде оннакожь ôдъ правительства, але ôдъ бôльшости парляменту, котра хоче установити законъ, зменшаючій число Нѣмцѣвъ въ Парижи. Пôсля сего закона буде мусѣвъ кождый Нѣмець, що схоче довше проживати въ Парижи якъ ôсѣмъ днѣвъ, платити ôдповѣдну таксу, а крôмъ того буде мусѣвъ одержати ще призволенье полиціи на проживанье въ Парижи и въ тôй цѣли мусить подати причины, за-для котрыхъ хоче оставатись въ Парижи. Призволенье буде важне лишь на двѣ недѣлѣ и буде могло бути ôдкликане кождои хвилѣ.

——

Король Гумбертъ принимавъ оногды спеціяльного посланника нѣмецкого, кн. Плесъ, котрый нотифікувавъ єму вступленье на престолъ цѣсаря Вильгельма. Авдіѣнція тревала цѣлу годину а ôдтакъ бувъ кн. Плесъ три чверти годины на авдієнціи у королевои. — Папа выдавъ енциклику, въ котрôй обговорює обширно понятя свободы зъ философичного и и религійного становища и каже, що свобода совѣсти єсть абсурдумъ, скоро ѣй надаєся значенье права, чи треба слухати Бога чи нѣ Папа бажає вправдѣ сполученя всѣхъ вѣроисповѣдань въ одну католицку церковь, але признає законне существованье другихъ вѣроисповѣдань и каже, що треба ихъ терпѣти. Папа признає такожь, що народы можуть стремѣти до національнои независимости.

——

Першого дня нашихъ зеленыхъ святъ мавъ король Миланъ пôдчасъ пира, устроєного на честь президента кабинету, Христича, довшу промову, котрои значенье политичне зробило у всѣхъ сербскихъ кругахъ велике враженье. Король розвинувъ насампередъ въ короткихъ словахъ поглядъ на конституційный станъ Сербіи за часъ послѣдныхъ 20 лѣтъ и заявивъ ôдтакъ, що недавна димисія кабинету, котрый опирався на бôльшости представителѣвъ народу, була наслѣдкомъ хоробливого стану политичного въ Сербіи. Той станъ выйшовъ зновъ пôсля погляду короля зъ тыхъ политичныхъ похибокъ, якій пороблено въ послѣдныхъ сѣмдесяти рокахъ. Станъ той проявився тымъ, що були ажь три насильній перевороты и що убито одного зъ найблагороднѣйшихъ володѣтелѣвъ Сербіи; ôнъ бувъ однакожь вже давнѣйше и стався такожь причиною упадку сербского царства, бо ôнъ лежить по части въ трудности етнографичного положеня сербского народу. Сербія була колись забороломъ византинизму противъ папства а нинѣ становить границю межи всхôдною а захôдною культурою. Щобы Сербію не вытиснули теперь зъ єи становища, якъ въ середныхъ вѣкахъ, мусить она статись сподвижникомъ захôднои культуры на Всходѣ, на котрого бы можна спуститися. Ту цѣль можна однакожь лишь тогдѣ осягнути, коли въ Сербіи притихнуть пристрасти партійнѣ а истнованье державы буде опиратись на правѣ и порядку. Зъ тои причины покликавъ ôнъ (король) управляти державою колишного дорадника кн. Михаила, чоловѣка, котрого уважають загально самою законностею. Окруженый людьми поважнои працѣ, що перенялися жертволюбивою ревностею и охотою до дѣла, буде Христичь мôгъ сповнити повѣрену єму патріотичну мисію.

——

Грецка праса розбирає теперь широко бесѣду гр. Кальнокого въ спôльныхъ делегаціяхъ, въ котрôй ôнъ згадавъ про ôдносины Австро-Угорщины до Греціи и заявивъ, що Австрія не думає ити на Солунь. Бесѣда ся зробила — якъ доносять зъ Атинъ до N. fr. Presse — въ цѣлôйъ Греціи глубоке и дуже користне враженье. Въ Греціи мала теперь настати рѣшуча змѣна въ поглядахъ що-до австрійскои политики на Балканѣ. Численнѣ агенты постороннѣ, що крутилися по Греціи, пôддержували доси въ грецкôмъ народѣ то переконанье, що не Россія лишь Австрія єсть природнымъ противникомъ всѣхъ грецкихъ бажань. Праса грецка — якъ сказано—розбирає теперь широко бесѣду гр. Кальнокого и приходить поволи до переконаня, що Австрія не думає усадовитись на Балканѣ и не хоче забирати нѣ Македоніи нѣ Альбаніи, якъ то доси загально думано въ Греціи.

НОВИНКИ.

— **Прогулька товариства „Зорѣ"** до Рудна ôдложена зъ причинъ ôдъ комитету незавысимыхъ на день 8 н. ст. липня.

— **Сѣмь мандатôвъ посольскихъ** до галицкого сойму єсть опорожненыхъ на мѣсце тыхъ послôвъ, що по ôдроченю сесіи минувшого року або померли або зложили свои мандаты. Именно померли послы: Смаржевскій (бôльша посѣлôсть въ Перемыскôмъ), гр. Волод. Бадені (мѣсто Ярославъ), д-ръ Мрочковскій (мѣсто Станиславôвъ), Генрикъ Янко (громады сельскій округа Рудки-Комарно) и кс. Бухвальдъ (громады сельскій округа Ясло-Бжостекъ-Фриштакъ). Зложили мандаты послы: Титъ Сѣнгалевичь (громады сельскій округа Снятинъ-Заболотôвъ) и І. Кохановскій (громады сельскій округа Домброва-Пильзно).

— **Вечериць товариства „Лютнѣ"** ôдбулись вчера на горѣ замковôй при великôй участи публики. Всѣ хоры ôдспѣвала „Лютня" знаменито. Зъ рускихъ творôвъ спѣвано: „Моя мати ворожбита", „Якъ нôчь мя покрыє" и „Ой поѣхавъ Ревуха". Обѣ послѣднѣ пѣсни подобались загально зôбранымъ якъ своєю мельодійностею такъ и знаменитымъ укладомъ гармоничнымъ п. Цетвиньского. Можна надѣятись, що п. Цетвиньскій схоче ще бôльше подôбныхъ рускихъ пѣсень пôдложити пôдъ артистичну гармонизацію, а всѣ повитають єго працю вельми радо и зъ всякимъ признаньемъ. Дуже гарно ôддали въ тыхъ пѣсняхъ соля пп. Борковскій и Витошиньскій: першій сольо теноровe въ пѣсни „Якъ нôчь мя покрыє", а другій баритонове въ пѣсни „Ой поѣхавъ Ревуха". Вечериць закôнчились о 10-тôй год. вечеромъ.

— **П. Северинъ Даниловичь**, кандидатъ адвокатскій въ Коломыи, сынъ о. Даниловича зъ Петрова, одержавъ на краковскôмъ университетѣ степень доктора правъ.

— **Справа посла Шенерера.** Вчера ôдбулась у Вѣдни передъ найвысшимъ трибуналомъ розправа апеляційна противъ Шенерера. Будынокъ судовый окружили вояки полиційнѣ и стражники судовѣ. Проводивъ Шмерлингъ, обвинявъ генеральный прокураторъ Кримеръ, а Шенерера боронивъ д-ръ Клингеръ. Трибуналъ затвердивъ въ цѣлости засудъ першои инстанціи. Коли Шенереръ выходивъ зъ салѣ, зôбранѣ на улици пôднесли окликъ въ єго честь, за що полиція увязнила кôлька осôбъ. Вечеромъ зôбралось бôльше число людей на улици, де мешкає Шенереръ, выжидаючи якои демонстраціи. Сильна патроля полиційна розôгнала товпу, причѣмъ скалѣчили конѣ кôлька осôбъ (полиція выѣхала кôнно).

— **Ректоромъ университету вѣденьского** выбрано на рôкъ школьный 1888/9 одноголосно д-ра Едварда Зисса.

— **Львôвска палата торговельно промыслова** высказалась на зазывъ дирекціи почтъ и телеграфôвъ за потребою ôдкрытя стациі телеграфичнои въ Перегиньску.

— **Аптика „пôдъ срѣбнымъ орломъ"** у Львовѣ, котра черезъ двацять лѣтъ була власностею помершого недавно Жигм. Рукера, полишилась и на дальше власностею родины а управу єи обôймивъ сынъ помершого І. Рукеръ, докторъ хеміи и магистеръ фармаціи.

— **На смерть черезъ повѣшенье** засудивъ судъ въ Буданештѣ Ивана Симича, котрый убивъ въ зимѣ сего року въ Трієстѣ агента торговельного Германа Грімма и тѣло убитого державъ черезъ кôлька тыжднѣвъ въ своємъ куферѣ та поливавъ карболевою кислотою. О сѣмъ страшнôмъ убійствѣ мы свого часу доносили.

— **Аптикарки.** Россійске министерство справъ внутрѣшныхъ дозволило женщинамъ вступати до аптики въ характерѣ учениць по зложеню свѣдоцтва зъ укôнченои четвертои клясы гимназій мужескихъ и зъ латиньского языка. По укôнченю практики въ аптикахъ мають они складати испытъ на степень помôчника антикарского и провизора передъ факультетомъ медичнымъ або въ войсковôй академіи лѣкарскôй. Потрѣбнѣ до испыту вѣдомости мають они набувати приватно а въ аптикахъ, де будуть ученицѣ, не вôльно принимати ученикôвъ.

— **Дрôбнѣ вѣсти.** Въ Авсе померъ д-ръ Францъ Писко, совѣтникъ и выслуженый директоръ школы реальнои въ Зехсгавсъ, въ 62 роцѣ житя. Покôйный выдавъ учебникъ физики, котрый уживали ôдъ трицяти лѣтъ у всѣхъ нѣмецкихъ школахъ середныхъ въ Австріи а котрый єсть такожь переведеный и на языкъ рускій.

Вѣсти зъ Аеп. Львôвскои.

Введеный яко завѣдатель Нараєва о. Ник. Бѣлецкій.

Митроп. Консисторія вставилася до ц. к. намѣстництва о платню и системизованье другого сотрудника въ Могильници, дек. теребовельского, мотивуючи тымъ, що ся парохія числить понадъ 3000 душь, парохъ о. Васильковскій пôдъупавъ на силахъ и три етатовѣ школы належать до сего прихода.

Вѣсти зъ Еп. Перемыскои.

Презенту на Старе мѣсто надало ц. к. намѣстництво о. Льву Щавиньскому зъ Раковы.

Господарство торговля и промыслъ.

— **Ц. к. генеральна дирекція австрійскихъ зелѣзницъ державныхъ** повѣдомляє: Купонъ акцій зелѣзницъ архикн. Альбрехта, платный 1 липня 1888 р., буде выплачуватись пôсля рѣшеня XIII звычайныхъ загальныхъ зборôвъ зъ дня 9 червня с. р. по одному гульденови въ срѣблѣ за штуку. Выплата сего купону послѣдує у Вѣдни въ ц. к. прив. заг. австр. Boden Credit-Anstalt. Ôдъ 1 ажь до 14 липня с. р. включно можна одержати выплату такожь въ Берлинѣ въ нѣмецкôмъ банку; въ Франкфуртѣ п. М. въ нѣмецкôмъ банку звязковôмъ и у панôвъ Ерлянгеръ и Сыны; въ Монахіюмъ въ баварскôмъ банку звязковôмъ — въ нѣмецкихъ маркахъ пôсля тутешнього курсу пересѣчного. Ôдъ 15 липня с. р. буде выплачуватись сей купонъ въ срѣблѣ лише у Вѣдни въ ц. к. прив. заг. Boden Credit-Anstalt.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Львôвскій высшій судъ краєвый именувавъ канцелиста суду окружного въ Перемышли, Іосифа Войтовича, ведучимъ книгу грунтову пру судѣ окружнôмъ въ Перемышли. — Краєва рада школьна именувала дѣйстными учителями: Тому Заборняка въ Хотилубю и Стан. Борковского въ Олешицяхъ старыхъ.

Телеграмы „Дѣла".

Вѣдень 28 червня. Урядова газета вѣденьска оголосила розпорядженье министерства о ôдкрытю суду окружного въ Яслѣ. — Вчера переѣздивъ сюды ген. Вальдерзе, котрый повѣзъ до Берлина власноручне письмо цѣсаря австрійского до цѣсаря Вильгельма.

Берлинъ 28. червня. Депутація парляменту нѣмецкого вручила вчера цѣсареви адресу. Цѣсарь, приймаючи адресу, приказавъ парляментови подякувати и згадавъ про ухвалу парляменту зъ 6. лютого въ справѣ закона войскового. При сѣй нагодѣ згадавъ цѣсарь, яке враженье зробила ся ухвала на єго дѣда. Ôнъ самъ бувъ пôдчасъ дебаты надъ сею справою въ парляментѣ и повѣдомивъ опôсля дѣда о запавшôй ухвалѣ, котрый зъ того вельми тѣшився. Опôсля приймавъ цѣсарь депутацію мѣста Берлина и звернувъ єи увагу на то, що побôчь школъ и шпиталѣвъ треба такожь памятати и о церкви.

Лондонъ 28. червня. Въ палатѣ послôвъ промовлявъ Гиксбичь противъ закона о тунелю по пôдъ каналомъ Ля Маншь и доказувавъ, що ôносины въ Франціи суть дуже неневий, а въ будучности стануть ще бôльше неневий, длятого не треба робити черезъ тунель новои дороги Французамъ. Въ другôмъ читаню ôдкивено отже сей законъ 307 голосами противъ 165.

Софія 28. червня. Бюро Райтера доноситъ, що князь пôдписавъ выровъ на Попова а министеръ вôйны, Муткуровъ, предложивъ князеви рапортъ, въ котрôмъ просить, щобы Попову дарувати кару вязницѣ.

Кронштадтъ 28 червня. Пôдчасъ процедуры комасаціи грунтôвъ въ громадѣ Фельдваръ збѣглася товпа селянъ зъ рôзныхъ громадъ сусѣдныхъ въ силѣ 1600 людей и напала на комисію та стала на ню кидати камѣньемъ. Нотара ранено при тôмъ тяжко а а одного зъ судіѣвъ лишь легко; члены комисіи спаслися лишь зъ великою трудностею бѣгствомъ. Опôсля наспѣла жандармерія и стала робити порядокъ, уживаючи пального оружія. Одного селянина убито на мѣсци а богато людей ранено. Зареквировано войско и заведено всякій средства осторожности, щобы не допустити до дальшого бунту.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

27. л. червня 1888.

Львôвъ: Пшениця 6·15 до 6·80, жито 4·50 до 4·85, ячмѣнь 4·— до 5·—, овесъ 4·— до 4·75, горохъ 5·— до 10.— вика 4·50 до 5·—, рѣпакъ 9·65 до 10·60, лнянка — до —, конюшина червона 24·— до 35·—, конюшина бѣла 20·— до 30·—, конюшина шведска 30 до 36, хмѣль ôдъ 15 до 55.— зр. за 56 кило въ мѣсци, оковита за 10.000 литрôвъ 24·50 до 25·— зр.

Тернопôль: Пшениця 6·— до 6·60, жито 4·— ко 4·55, ячмѣнь 4·— до 4·75, овесъ 3·75 до 4·45 горохъ 5·50 до 10.—, вика 4·30 до 4·75, рѣпакъ 9·50 до 10.50, лнянка — до —, конюшина червона 17·— до 36·—, конюшина бѣла 30·— до 36·— конюшина шведска 30 до 35.

Чернôвцѣ: Пшениця 6·30 до 7·—, жито 4·30 до 4·80, ячмѣнь 4·20 до 5.30, овесъ 3·60 до 3·90 горохъ 4·40 до 9·—, вика 4·10 до 4·80, рѣпакъ 9·— до 9·50 лнянка — до —, конюшина червона 18·— до 34·—, конюшина бѣла —·— до —·— конюшина швед. — до —, тимотка 20·— до 30·—.

Пôдволочиска: Пшениця 6·— до 6·50, жито 4·— до 4·30, ячмѣнь 3·75 до 4·70, овесъ 3·50 до 4·25, горохъ 6.— до 9.75, вика 4·50 до 5·—, рѣпакъ 9·50 до 10·40, лнянка — до —; конюшина червона 28·— до 33·—, конюшина бѣла 30·— до 36·—, конюшина шведска 28 до 35.

Волôвъ пригнано на торгъ до Вѣдня дня 25 с. м. 4528 штукъ а мѣжь тыми 1477 галицкихъ и 203 буковиньск. За галицкій тучень плачено 48 до 53 зр., за угорскій 48 до 54 зр., за селяньскій 40 до 50 зр., за бугаѣ и коровы 45 до 52 зр. за метр. сотнаръ мертвои ваги.

Вѣдень: Пшениця 7·12, жито 6·12, овесъ 6·71, кукурудза 6·71.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. І. К. въ Романôвцѣ. 6 зр. за часъ до 30/9 дôстали; всѣ числа ôдъ 1 (13) VI и початокъ повѣсти „Обломовъ" выслали. — **Вп. Т. Ф. въ Клебанôвцѣ.** До кôнця року прийде ще 1 зр.

Ôдозва

въ справѣ колоній вакаційныхъ.

Родимцѣ! Вже но разъ третій пôдносимо нашь голосъ до патріотôвъ нашихъ въ справѣ вакаційныхъ колоній, для зголоднѣлыхъ, слабосильныхъ и занедбаныхъ рускихъ дѣтей, увядаючихъ въ душнôй львôвскôй атмосферѣ.

Зъ повною вѣрою въ святôсть дѣла, въ жертволюбнôсть Родимцѣвъ и въ успѣхъ нашихъ змагань, пукаємо нинѣ въ имя христіяньскои любови до дверей рускои хаты и просимо о скромный кутикъ, о ласкаве принятье и о ложку стравы для бѣднои рускои дитины!...

Хто-же найдеся на гостиннôй Руси, щобы насъ не пустивъ, не позволивъ ôдохнути пôдъ своею стрѣхою?! Въ книгу нашихъ добродѣевъ вписане вже поважне число тыхъ великодушныхъ патріотôвъ, котрі въ двохъ послѣднихъ лѣтахъ приняли на колонію дѣти бѣдныхъ львôвскихъ родичѣвъ. Не сумнѣваємося проте, що и теперь найдуться милосердні люде, котрі радо приймуть въ свôй дôмъ хлопцѣвъ або дѣвчатъ. Выдѣлъ займеся выборомъ и высылкою колонистôвъ и покрыє на жаданье кошты ѣзды. А позаякъ каса наша въ лихôмъ станѣ, то просимо о якъ найчисленнѣйшій ленты, о збиранье складокъ и о устроюванье забавъ на цѣли нашихъ колоній вакаційныхъ.

Всяки зголошеня и жертвы просимо присылати на руки пôдписаного Выдѣлу найдальше до дня 8 липня с. р.

Ôдъ Выдѣлу „Шкôльнои Помочи" у Львовѣ.

Романъ Заклинській, секретарь. *Амвросій Поляньскій,* предсѣдатель.

Надôслане.

Лише 70 кр. коштує въ аптикахъ коробка, въ котрôй есть 50 правдивыхъ швайцарскихъ пигулокъ аптикаря Рих. Брандта. Навѣть при щоденнôмъ заживаню выстае на мѣсяць, такъ що выдатокъ выносить ледви 3 кр. на день. Зъ того выходить, що гôркй воды, каплѣ жолудковй пастильки зъ соли, олѣйокъ рицинусовый и всякй иншй препараты далеко дорожше коштують публику, якъ правдивй пигулки швайцарскй аптикаря Рих. Брандта, а при тôмъ жадне инше средство не перевысшае ихъ що-до приемного, нешкôдливого и певного дѣланя. Треба все бути осторожнымъ, щобы одержати правдивй пигулки швайцарскй аптикаря Рих. Брандта, бо въ торговли приходять обманьчиво пôдобно запакованй, ошибочно названй пигулки швайцарскй. 2468

Аптика **РУКЕРА** у Львовѣ

поручае 2460 148—?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катарь, кашель и хрипку. Цѣна однои пачки 25 кр. На провинцію зъ опакованьемъ 30 кр.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручае свои вы-
2389 робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 55—?

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

при зближаючихъ-ся испытахъ въ школахъ народныхъ подае до вѣдомости Свѣтл. Радъ Шкôльныхъ, Впов. священикôвъ, катихитôвъ, учителѣвъ и родичѣвъ, що книжки накладу товариства, призволенй кр. Радою шкôльною на преміи для ученикôвъ, *красно оправленй зъ позолочеными берегами*, можна купити **въ канцеляріи товариства при улици Ôрменьскôй ч. 27** по слѣдуючôй цѣнѣ:

Ластôвка	20 кр.
Добре роби, добре буде	17 „
Росказы про силы природы	20 „
Оповѣданя о житю св. Бориса и Глѣба	20 „
Повѣстки для дѣтей	27 „
Сестра	15 „
Байки	22 „
У пропасть дорога ховска	28 „
Зоря	22 „
Исторія Руси Ч. II.	23 „
Исторія Руси Ч. III.	28 „
Паша, душа въ господарствѣ	35 „
О користнôмъ ужитю неужиткôвъ	22 „
Де-що про здоровле	20 „
Ленъ и коноплѣ	24 „
Рогата худоба	45 „
Про живоплоты и лѣсы	20 „
Веняминъ Франклінъ	16 „
Пасѣка	24 „
На досвѣткахъ	22 „
Чимъ люде живй	20 „
Жите св. великомуч. и лѣкаря Пантелеймона	20 „
Родина Морозовичѣвъ	20 „
Дрôбна птиця господарска, а великй грошѣ	20 „
Молитвеникъ народный (въ звычайнôй оправѣ)	20 „
въ лучшôй оправѣ:	
а) хребетъ полотняный и золоченый хрестъ зъ переду	25 „
б) цѣла оправа полотняна, береги золоченй и золоченый хрестъ зъ переду	35 „
Зоня безплатна учителька въ хорош. переплетѣ	25 „
„ „ въ звычайн. „	15 „

Всякй замовленя высылаються скоро и точно.

Курсъ Львôвскій

зъ дня 27. л. червня 1888.

	Плат.	Жад
Акціи за штуку безъ купона.		
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	203 —	206 50
Зелѣз. Львôв.-Чернов по 200 зр. а. в.	213 50	217 —
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в.	283 —	287 —
Банку кредит. гал. по 200 зр а. в.	— —	216 —
Листы заставнй за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в	98 30	99 40
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем.	100 50	101 80
Банку краевого 4½% а. в. льос. 51 л.	92 40	93 50
Товариства кредит. гал. 5% а. в.	00 60	101 60
Товариства кредит. гал. 4% а. в.	93 25	94 50
Товар. кред. гал. 5% а в. льос. 37 л.	100 60	101 75
Товар. кред гал. 4% а в. льос. 41½ л.	— —	92 —
Товар. кред. гал. 4½% а в. льос. 52 л.	94 —	95 —
Листы довжнй за 100 зр.		
Гал Зав. кред. сел. 3% а. в (давн. 6%) въ ликв.	— —	54 —
Гал. Зав. кред. сел 2½% (давн. 5%) въ ликв	— —	48 —
Общ. роль. кред. Завед. 6% льос. въ 15 л.	— —	— —
Облиги за 100 зр.		
Индемнизац. галицкй 5% м. к.	103 —	104 —
Комунальнй Банку краев. 5%, I емис.	99 50	101 —
Позички краев. зъ 1873 по 5% а. в.	— —	105 —
Позички краев зъ 1883 по 4½% а. в.	90 —	91 10
Льосы:		
Мѣста Кракова	19 50	21 75
Мѣста Станиславова	— —	35 50
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	5 87	5 97
Наполеондоръ	9 90	10 —
Пôвъимперіялъ	10 30	10 40
Рубель срѣбный	1 40	1 50
Рубель паперовый	1 13	1 15
100 марокъ нѣмецкихъ	61 40	62 —

Розкладъ ѣзды на зелѣзницяхъ

важный ôдъ 1 червня 1888.

(пôсля годинника львôвского.)

Приходять до Львова:

Зъ Кракова: о год. 4·03 по полудни курерскій; 9·25 вечеромъ и 8·50 рано особовый; 7·15 вечеромъ мѣшаный.

Зъ Черновець: о год. 8·00 вечеромъ поспѣшный; 11·06 въ ночи и 6·40 рано мѣшаный.

Зъ Пôдволочискъ и Бродôвъ (на Пôдзамче): о год. 2·08 по полудни курерскій; 2·38 въ ночи и 6·22 вечеромъ мѣшаный.

Зъ Белзця: о год. 5·53 по полудни мѣшаный.

Ôдходять зô Львова:

До Кракова: 7·20 рано особовый; 4·20 рано и 8·30 вечеромъ мѣшаный; 2·28по полудни курерскій.

До Черновець: о год. 9·20 рано поспѣшный; 9·50 рано и 10.06 вечеромъ мѣшаный.

До Пôдволочискъ и Бродôвъ: (зъ Пôдзамча): о год. 10·23 рано и 11·05 вечеромъ особовый; о год. 4·22 курерскій.

До Белзця: о год. 7·49 рано мѣшаный.

„Господарь и Промышленникъ“

зъ року 1886 (11 чиселъ) и зъ року 1887 (12 чиселъ) можна дôстати въ Администраціи „Дѣла“ разомъ за **1 зр. 50 кр.** (замѣсть 2·50) вразъ зъ пересылкою.

Дѣвчина сирота

або бѣдныхъ родичѣвъ, 12-лѣтна або и трохи старша, понятна и роботяща, може знайти ôдповѣдне честне занятье а навѣть може бути принятою за власну дитину. Близшои информаціи удѣлить Администрація „Дѣла“. Зголошатися треба найпôз-
2501 нѣйше до 10 лат. липня. 2—3

На преміи.

РУСКЕ ТОВАРИСТВО ПЕДАГОГИЧНЕ

у Львовѣ (Народный Дôмъ)

продае слѣдуючй свои выданя:

1) Хемія Роское-Шухевича 40 кр. зъ пересылкою . . . 45 „
2) Вязанка желаній В. Лучаковского 10 кр. зъ перес. 12 „
3) Читанка для молодѣжи книжочка I. 10 кр. зъ перес. 12 „ въ хорошôй оправѣ . . 22 „
4) Читанка для молодѣжи книжочка III. 10 кр. зъ перес. 12 „ въ хорошôй оправѣ . . 22 „
5) Читанка для молодѣжи книжочка IV. 10 кр. зъ перес. 12 „ оправна . . . . 22 „
6) Малый Робинзонъ зъ образками, оправный . . 40 „ зъ пересылкою . . . 45 „

Товариство продае тй всѣ выданя лишь за готовй грошѣ. Книгарнямъ дае при тôмъ 25% рабату. Членамъ товариства даеся 15% рабату. Хто купуе за суму низше 5 зр. не дôстае нѣякого рабату.

Неомыльне средство

на выгубленье нагнѣткôвъ, бородавокъ и иншихъ подôбныхъ наростей шкôрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.

Цѣна флякону 50 кр.

Встрикненье и капсулки

зъ ростины „MATICO“

въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство

поручае Аптика

К. КРИЖАНОВСКОГО

у ЛЬВОВѢ.

Цѣна фляшки встрикнень 40 кр.
2274 *Капсулокъ 80 кр.* 36—?

УЧИТЕЛЬКИ

шукають помѣщеня: 1) Здôбна учителька зъ кôлькалѣтною практикою шукае посады, де була бы трохи бôльша плата (бодай 300 зр. рôчно), школа въ добрôмъ станѣ (щобы могла въ нѣй вразъ зъ матерею мешкати), и приватна лекція въ мѣсци. Мѣсточко було-бы бôльше пожаданымъ; въ недостатку такого приймe посаду сельску. — 2) Укôнчена семинаристка (спосôбна до удѣленя початковои науки фортепяну) шукуе приватнои лекціи на цѣлый рôкъ. — 3) Здôбна семинаристка (зъ 4 курсу) шукае лекціи на часъ вакацій.

Близша вѣдомôсть у о. Стефановича, катихита у Львовѣ (ул. Ôрменьска ч. 2). 2506

Etablissement Ronacher

Вѣдень, I., Seilerstätte.

Властитель и директоръ: **Антôнъ Ронахеръ.**

Що дня:

Великй представленя всесвѣтныхъ артистôвъ.

Лише знатности найпершои ранги.

ГОТЕЛЬ

положеный въ серединѣ мѣста

Елегантнй зъ всякимъ новôтнымъ комфортомъ устроенй **комнаты**, почавши ôдъ 1 зр. 50 кр.

Знаменита реставрація и каварня. — Зимнй и теплй купелѣ.
2498 **Телефонъ. — Електричне освѣтленье.** 5—15

Адреса для телеграмôвъ: *Готель Ронахера.*

Лишь правд. съ маркою „Котва“

Страдаючимъ на гостець и ревматизмъ поручаеся симъ правдивый

Pain-Expeller

съ „котвою“ яко дуже успѣшне средство домове.

Въ запасѣ майже въ всѣхъ аптикахъ.

Чи не мавъ-бы хто охоты

замѣнятися за парохію **Купчинцѣ**, деканата тернопôльского?

Близша вѣдомôсть въ администраціи „Дѣла“ або въ урядѣ парохіяльнôмъ въ Купчинцяхъ почта Ходачкôвъ великій. 2499 1—3

ПЕТРО КРОКЕВИЧЬ

аптикарь въ Краковѣ

улиця Баштова при плянтахъ (рôгъ Ринку Клепарского)

поручае власнй выробы

яко правдиву одиноку добычь найновѣйшихъ часôвъ, приносячу хорому неоцѣненй, спасеннй користы, о чѣмъ свѣдчать щоразъ численнѣйшй признаня похвалы и т. п., якъ неменше посвѣдченье лѣкарске, а именно:

До Высокоповажаного пана Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ.

Въ численнôй моѣй практицѣ уживавъ я перерôбки лѣчничй выгаданй и выробленй Вами, завсѣгды зъ знаменитымъ успѣхомъ въ недугахъ, противъ котрыхъ они пристосованй. Препараты Вашй ôдзначалися одноцѣлою якостею що-до формы и доброты, не пôдпадали розкладови, приемнй въ уживаню а певнй въ бажаныхъ наслѣдкахъ. Мыло менѣ проте высказати Высокопов. панови мое цѣлковите признанье, заразомъ желанье дальшои такъ успѣшнои працѣ въ щасливо начатôмъ напрямѣ для добра недужои людскости. — Щасть Боже!

Львôвъ дня 16 марта 1888 р. **Др-ъ Юлій Корвинъ Гонсьоровскій** лѣкарь зелѣзницѣ Кароля Людвика.

Вино хинове, средство лѣчниче, взмагаюче силы, стравнôсть, надзвычайно поручане, особливо у женщинъ слабосильныхъ, блѣдыхъ и т. п.

Вино хинове зъ зелѣзомъ, поручане молодымъ особамъ для осягненя зросту и розвою тѣла, надае крови силу, збôльшаючи скôлькôсть тѣлокъ крови, змôцняючи жолудокъ пôдносить апетитъ, лѣчить загальнй ослабленя, блѣдачку и т. п., а одиноке для реконвальесцентôвъ по хоробахъ горячковыхъ вынищаючихъ.

Вино зелово-ромбарбарове, вытягъ винный зъ правдивого корѣня Ревеня хиньского (Radix rhei chinensis) и зелъ, збôльшаючихъ рухи хробачковй кишокъ черезъ то легко розвôльняюче; знамените въ затканяхъ, часто повтаряючихъ-ся здутяхъ, довготреваючôмъ катарѣ, дванацятницѣ и въ упорчивôй жовтачцѣ.

Вино зелово-пепсинове, вытягъ зъ зелъ краевыхъ и найлѣпшои пепсины de Rostock, одиноке успѣшне средство пôдносяче травленье, розпускаюче бѣлко, затымъ одиноке въ нестравности, хроничныхъ катарахъ жолудка або на тлѣ туберкуличнôмъ атоніи кишокъ у людей старыхъ, дуже помôчне у дѣтей зле ôдживлюваныхъ, анемичныхъ и шкрофуличныхъ.

Амигренъ, незрôвнана помôчь въ сильнôмъ болю головы. Ложочка ôдъ кавы зажита успокоюе найсильнѣйшу мигрену.

Кальльонъ, одиноке средство на найстаршй и найдолегливѣйшй нагнѣтки. По насмарованю нагнѣтокъ сейчасъ перестае болѣти, а въ 24 годинахъ ôдпадае безъ найменшого болю.

Хильоль, лагодить по кôлькоразовôмъ ужитю найбôльшй болѣ ревматичнй, пострѣлы, подагру и т. п

Сарсапариліянъ зъ корою хиновою, узнаный яко найлѣпше средство въ немочахъ походячихъ зъ зôпсутя сокôвъ и зъ ôдти повстаючого вадливого складу крови, въ недокровности и т. п.

Зѣлье грудне зô свѣжихъ, лѣчничихъ зелъ волоскихъ, котрй вже неразъ навѣть въ прикрыхъ розличныхъ выпадкахъ слабости давали надсподѣване полѣпшенье терплячому, то въ слабостяхъ грудныхъ то легкихъ, противъ астмы, всякои душности и т. п. Усувають они тяжку дыхавицю, всякй закатареня легкихъ и грудей, зафльегмленя, кольки въ грудехъ, упорчивый кашель и т. п. Цѣна зр. 1·20

Сиропъ грудный при тяжкихъ або застарѣлыхъ немочахъ, уживаный бувае рôвночасно зъ зѣльемъ льоретаньскимъ противъ сухотъ и слабостей грудныхъ и легкихъ и т. п Цѣна 2 зр.

Кроплѣ жолудковй. Средство знамените и незрôвнане у всѣхъ слабостяхъ жолудка Цѣна 35 кр. 2068 53—0

Замовленя выконуеся ôдворотною почтою.

Зъ численныхъ подякъ наводимо ось тй:

Высокоповажаный Пане Аптикарю!

Бажаю, щобы кождому хорому такъ знаменитый успѣхъ давали лѣки зъ Вашихъ выробôвъ, якъ моѣй женѣ, котрй надсподѣвано успѣшно дѣлали и прошу о надôсланье менѣ ще Амигренъ и капель жолудковыхъ. Зъ поважаньемъ

Пшôвъ д 3 липня 1887 р. *Леопольдъ Коваликъ* (Рыбникъ, Oberschlesien).

Высокоповажаный Пане!

Узнаю дѣйстну успѣшнôсть Вашихъ выробôвъ, досвѣдчивши на собѣ — Се посвѣдчаю ретельно. Зъ поважаньемъ

Schönpriesen b. Aussig 25 мая 1787 р. *Новаковскій* директоръ фабрики цукру.

Вп Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви въ Краковѣ.

Страдаючи ôдъ пôвтора року на сильный, невылѣчимый кашель, сполученый зъ рôзными тяжкими недугами, мимо тутешныхъ радъ лѣкарскихъ, чувся я безъ надѣѣ житя, а яко отець кôлькоро дѣтей, хапаючись вкôнци рôзныхъ способôвъ до поратованя здоровля, случайно зъ порады чужои приязнои менѣ особы, уживъ я „Зѣля грудного“ выробу аптикаря Вповажаного Пана Петра Крокевича, и по ужитю чотырохъ пачокъ „Зѣля грудного“ и Сиропу ôдзыскавъ цѣлковито здоровлье, могучи о власныхъ силахъ уже працювати и тымъ чиномъ бодай частину щастя дѣтемъ моимъ удѣлити. Чуюсь тому спонуканымъ заявити найщиршу вдячнôсть Вповажаному Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви мѣсцевому, за вырôбъ „Зѣля грудного“, бо житье мое лишь ужитю того Зѣля завдячую.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Кракôвъ, дня 28 мая 1886 р. *Михаилъ Трыбальскій*, друкарь литографичный.

Высокоповажаный Пане!

Вычитавши зъ газетъ дня 28 мая с. р. подяку Вамъ Вповажный Пане, а почуваючись зарôвно до обовязку вдячности, маю честь тую-жь въ высокôй степени заявити Вамъ, Вповажный Пане, бо Ваше „Зѣлье грудне“ и „Сиропъ“, и въ загалѣ Вашй выробы не лишь менѣ самому, але дуже многимъ, де заходили сумнѣвы що-до здоровля давали чудный успѣхъ. Маючи отже много завдячити Вашимъ выробамъ, приймѣть Вповажаный Пане выразы моеи вдячности, а заразомъ зичливости, успѣху въ дальшôмъ розвою своихъ выробôвъ такъ для добра власного, якъ и зъ пожиткомъ для людскости!

Остаю зъ довжнымъ поважаньемъ *Кс. Е. Вернеръ*,
Кракôвъ 1 червня 1886 р. Реформатъ.

Честный Пане!

Страдаючи ôдъ 20 лѣтъ на гемороиды и упрямый бôль въ жолудку, на дыхавицю и сполучене зъ нею замуленье мѣхура, на затвердженье и иншй долегливости, уживъ я кôлька фляшокъ „Капель жолудковыхъ“, котрй зробили менѣ надзвычайну пôльгу, що посвѣдчаю згôдно зъ правдою и совѣстею. *Фишеръ*,
Ряшѣвъ, дня 21 червня 1886 р. совѣтникъ ц. к. суду.

Тайна красы

выробу ПЕТРА КРОКЕВИЧА аптикаря въ Краковѣ.

Неимовѣрне подивлянье и надзвычайне признанье зô стороны красавиць для сего чудового и незвычайно скоро дѣлаючого средства робить, що сей препаратъ, выробу Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ, розхаплюють зъ нечуваною скоростею. Créme сей, справедливо названый „Тайною красы“, ôддаляе въ тягу однои ночи всяку неделикатнôсть, стверджeнье, червонôсть шкôры, прищѣ, угры и лишаѣ гинуть безповоротно по ужитю сего знаменитого и найпевнѣйшого въ своихъ наслѣдкахъ средства, котре навѣть лице поморщене чудово робить молодшимъ, надаючи ему красный справдѣ молодечій цвѣтъ. Уживаный щоденно на нôчь, чудово заховуе цвѣтъ ôдъ всякого ствердненя шкôры, якъ рôвно-жь и ôдъ передвчасныхъ морщинъ. Тому то повинно се средство находитися въ тоалетѣ такъ молодои и краснои паночки якъ и красивои дамы.

Цѣна 1 зр, 1 зр. 50 кр. и 2 зр. 2398 23—?

„Перший Вінок“

Жіночий Альманах.

выданый Оленою Пчôлкою и Нат. Кобриньскою можна дôстати у п. Наталіи Кобриньскои въ Болеховѣ або черезъ Администрацію „Дѣло“ по цѣнѣ 2 зр безъ пересылки пачтовои
6—6 2871

И. ИГНАТОВИЧЬ

поручае:

певнй и выпробованй средства до выбраня всякихъ плямъ.

	кр.
АМАНДИНА усувае плямы зъ сокôвъ цукровыхъ, бѣлка, мороженого и т. п. фляконъ	25
АПСЕИНА вытягае плямы товстй зъ матерій шовковыхъ барвныхъ	25
АЦЕТИНА нищить плямы алькаличнй и мочовй, фляконикъ	25
БЕНЗОЛИНА выбирае плямы товстй и зъ прѣтя, зъ мази и покосту, фляконикъ малый 20 кр. цѣлый	30
БРАЗИЛИНА, выпранй въ бразилинѣ матеріи чорнй, споловѣлй и поплямленй ôдзыскують первѣстну барву, стають лыскучими и твердыми, пакетъ	08
ЕТИЛИНА усувае плямы на помостѣ зъ фарбъ анилиновыхъ, травы, лякерôвъ, и смолы фл.	25
ЯНИНА розпускае плямы чорнй повставшй на шкôрѣ при фарбованю волося, фляконъ	30
ЯВЕЛИНА уживаеся до выбраня зъ бѣля барвныхъ плямъ, а именно зъ пива, вина червоного, овочѣвъ, конфитуръ, атраменту и т. п. фляконъ	20
КВАСОКЪ въ лѣсочкахъ уживаеся до чищеня палцѣвъ зъ атраменту, лѣсочка	05
КОРѢНЬ МЫЛЯНЫЙ бѣлый, служить до праня матерій шовковыхъ, потовщеныхъ и замарганыхъ, пакетикъ по 2 кр. и	04
МЫЛО ЖОВЧЕВЕ уживаеся до выбираня плямъ старыхъ зъ матерій вовняныхъ, бавовняныхъ и шовковыхъ, кусникъ	25
ОДАЛИНА найлѣпше средство до чищеня мужескои одежи, усувае плямы повставшй зъ пороху, прѣтя, тютюну, молока, пива, кавы, шоколяды, плѣсни, вохкости, сметанки, росолу и т. п. фляконъ	35
ОКСАЛИНА выбирае плямы зъ атраменту, иржи и крови, зъ паперу и бѣля, фляшка	25
КВИЛЯЯ, матеріи вовнянй и шовковй, выпранй въ ôдварѣ Квиляи тратять плямы и ôдзыскують свѣжôсть, причѣмъ барва матеріи нѣчо не тратить, пакетъ	06
СПИРИТУСЪ ТЕРПЕНТИНОВЫЙ усувае плямы зъ покосту, олѣю и живицѣ, фляконъ	25
ЗЕМЕЛЬНИКЪ чистить матеріи бѣлй вовнянй зъ замарганя и пороху, пакетъ	20

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3., Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои. Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20, и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2424 9—?

I. & C. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНѢ (BRÜNN)

улиця Фердинанда Ч. 7/d

высылають за послѣплатою:

Сорочки мужескй, бѣлй и кольоровй 1 штука Іа. зр. 1.80 IIа. зр. 1.20

Сорочки робôтничй зъ доброго оксфорду, 3 штуки зр. 2.

Ногавицѣ мужескй, зъ барханту або полотна, 3 пары Іа. зр. 2.50, IIа. зр. 1.80.

Суконнй шапки, для мужчинъ и хлопцѣвъ, 6 шт. зр. 1·20.

Скарпетки мужескй, бѣлй або кольоровй, робленй 6 паръ зр. 1·10.

Скарпетки втягаючй пôтъ, зъ финису шовкового, 12 паръ зр. 1·20.

Пледы до подорожи, 3·50 метрôвъ довгй, 1·60 м. широкй, 1 штука зр. 4·50.

Матеріи на мужескй уборы, новôтнй, 3.10 метрôвъ Іа. зр. 5·50. IIа. зр. 3·75.

Матеріи на иберцигеры, добрй, найновѣйшй барвы, 2.10 метр. зр. 6.

Нормальни сорочки и ногавицѣ, зъ чистои вовны, системъ Єгера, 1 штука зр. 3·50.

Зреформоване нормальне бѣлье, (втягаюче пôтъ) 1 сорочка або 1 ногавицѣ зр. 2

Бѣлье зъ Gummi, 2 пары маншетôвъ, 2 стоячй и 2 лежачй ковнѣрики зр. 2·50.

Матеріи лѣтнй камгарновй на мужескй уборы, найновѣйшй десенѣ, 6.5 метрôвъ зр. 3.

Сорочки жѣночй, зъ шифону, гафтованй, 3 штуки зр. 2·50.

Сорочки жѣночй, зъ мѣцного полотна зъ зубками 6 штукъ зр. 3·25.

Корсеты нôчнй, зъ шифону, численно прикрашенй, 3 штуки зр. 1·80.

Спôдницѣ, 6 зъ сырого полотна, Chiffon и Rouge 3 штуки зр. 3.

Запаски жѣночй, зъ оксфорду, кретону и сырого полотна 6 штукъ зр. 1·60.

Паньчохи жѣночй, робленй, бѣлй або кольоровй, 6 паръ зр. 1·50.

Паньчохи жѣночй, (втягаючй пôтъ) зъ шовкового финису 6 паръ зр. 1·20.

Намѣтки зъ Mohair-у, у всѣхъ краскахъ 3 штуки зр. 1·20.

Намѣтки зъ Foil-у, краснй десенѣ, 6 штукъ зр. 1·20.

Жакеты лѣтнй Jersey, зъ чистои вовны, у всѣхъ краскахъ 1 шт. гладка зр. 2·50 тамбурована зр. 4.

Хустинки до носа, зъ кольоровымъ краемъ, 1 тузинъ мужескихъ зр. 1·20, жѣночихъ зр. 1.

Взôрцѣ даромъ и франко.

2345 19—26

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ **Иванъ Белей.** — Одвѣчальный редакторъ **Кирило Кахникевичь.** Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка пôдъ зар. К. Беднарского.

Ч. 135. Львôвъ, Пятница 17 (29) червня 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руснихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ вôвторокъ, и въ вôвторокъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надослане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Відни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австрiи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Редакція, Администрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія.

Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Спôльнй делегаціи.

Сесія австрійскои делегаціи закôнчилася вже онодги а д-ръ Смолька закрывъ ѣи промовою. Угорска делегація могла доперва вчера закôнчити свою сесію, бо ѣи ухвалы, затвердженй, мусѣли бути ще вчера оголошенй. Бесѣда президента министрôвъ Тиссы на засѣданю угорскои делегаціи въ середу була досыть важна. Ôнъ заявивъ, що годиться зъ поглядами Апоніого, що якъ було бы нерозумнымъ жадати енергичнои политики заграничнои, а ôдмовляти сумъ на приготовленье войска, такъ такожь не розумѣвъ-бы тои политики, котра вымагаючи жертвъ и великого напруженя воѣнныхъ силъ, не умѣла-бы енергично удержати условій державного становища монархіи. Ôнъ переконаный, що рѣшуча политика веде до удержаня мира а нерѣшимôсть и податливôсть до вôйны.

На засѣданю сполученыхъ чотврохъ комисій угорскои делегаціи дня 23 с. м. розбиралася справа кредиту окупаційного. Мы въ своѣмъ часѣ подали були змѣстъ сего засѣданя а теперь подаѣмо обширнѣйше справозданье министра Каляя. На численнй пытаня въ справѣ сего кредиту ôдповѣвъ министеръ, що хочь минувшій рôкъ бувъ досыть злый, особливо що-до головного продукту, то все-таки доходы зъ окупованыхъ краѣвъ були вдоволяючй и досягали зовсѣмъ прелиминованыхъ сумъ, значиться, окупованй краѣ покрывали самй свои потребы. На поли рôльництва мимо обмеженыхъ средствъ, якй суть до розпорядимости, показуеся потѣшаючій поступъ не лишь що-до культуры вже доси управляныхъ, але и що-до новыхъ продуктôвъ. Сливокъ зôбрано н. пр. міліонъ сотнарôвъ метричныхъ, котрй вывезено до Англіи и Америки. На жаль, не знайшлися въ обохъ половинахъ державы — крôмъ кôлькохъ похвальныхъ выимокъ — силы промысловй въ значнѣйшôмъ числѣ, котрй завели-бы въ Боснѣ предприемства промысловй. Не позôстае отже нѣчого, якъ лишь щобы правительство само взялося до тыхъ предприемствъ и дало въ тôй дорозѣ численнымъ людямъ заробокъ и пôдперло консумцію внутрѣшныхъ продуктôвъ краевыхъ. Доси заведенй маленькй предприемства ведуться на диво зъ дуже добрымъ успѣхомъ и приносять въ ôдношеню до вложеного капиталу вдоволяючій дохôдъ.

На пытанье, чи окупованй краѣ не могли-бы причинятися бôльше до спôльныхъ выдатковъ монархіи, сказавъ мин. Каляй, що зъ прелиминованыхъ 326.000 зр. припадае 35.000 зр. на цѣли господарскй, 31.000 зр. на просвѣту, на тютюнъ (де поступъ есть дуже значный) 100.000 зр., на войско 166.000 зр. Буджетъ войсковый выносить бôльше-менше 10% загального буджету. Не потреба побоюватись, щобы Босна не могла сама оплачувати дальшого розвою свого войска и щобы въ наслѣдокъ того розвою треба було ажь помочи монархіи. Рôвновага та однакожь буде ажь тогдѣ можлива, коли доходы зъ Босны будуть зъ одной стороны уживатися на пожиточнй инвестиціи въ самôмъ краю, зъ другои же стороны, наколи не будуть уживатися на такій цѣли, якъ була участь въ тыхъ выдаткахъ, котрй ще и нинѣ мусить монархія поносити. Хочь отже лежить въ нашôмъ интересѣ, щобы войско босаньске збôльшалося и розвивалося, а кошты того поносила сама Босна, то однакожь доперва по якôмсь часѣ можемо сподѣватися, що Босна причинится такожь до выдатковъ, якй тогдѣ буде мусѣла поносити монархія. Кошты жандармеріи и патролѣ вставленй вже въ буджетъ краевый. На пытанье що-до организаціи православныхъ громадъ церковныхъ заявивъ министеръ, що правительство бажае управильнити ôдносины православнои церкви, але утвореньe двохъ консисторій треба-бы покрыти зъ коштôвъ правительственныхъ а того министеръ не може теперь обѣцяти. Пôзнѣйше будуть такожь зорганизованй консисторіи въ Мостари и Тусли, тымъ часомъ однакожь може кождому епископови бути приданый лишь одинъ секретарь.

Дальше заявивъ министеръ, що будову зелѣзницѣ зъ Сараѣва до Мостару уважае за дуже жизненну потребу тыхъ провинцій, а то зô взглядôвъ политичныхъ, войсковыхъ и економичныхъ, въ посльдньмъ взглядѣ головно зъ уваги на Герцеговину, котра побираѣ свои артикулы поживы зъ Босніи далекою дорогою черезъ Дальматію Тою зелѣзницею буде могла Босна ôддавати надвышку своихъ продуктôвъ Герцеговинѣ, а добувшись до моря, буде могла продавати свои продукты на альбаньскôмъ побережу. Пляны будовы суть вже готовй и будуть предложенй обомъ правительствамъ, а ôдтакъ цѣла справа стане передъ радою державною. На послѣдокъ згадавъ ще министеръ про ватагу розбишакôвъ, що внала була зъ Чорногоры до Босны и сказавъ, що правительство було на той нападъ приготовлене вже ôдъ минувшого року. Жандармерія и патроль войскова при помочи жителѣвъ розбили ту ватагу. Впрочѣмъ такій нападъ не есть великимъ нещастьемъ, бо силою, якою правительство окупуваныхъ краѣвъ розпоряджае, можна за кождый разъ такій нападъ ôднерти.

Голосы прасы

о престольнôй бесѣдѣ нѣмецкого цѣсаря.

Берлиньска „Post“ поясняѣ въ слѣдуючій, характеристичный способъ деякй уступы престольнои бесѣды о политицѣ заграничнôй. Не можна — каже згадана газета — промовляти для царя прихильнѣйше а заразомъ и бути осторожнѣйшимъ въ оцѣнцѣ будущого становища Россіи. Союзы Нѣмеччины не змушують ѣи зовсѣмъ выступати ворожо противъ Россіи, що противилось-бы особистымъ чувствамъ нѣмецкого цѣсаря. О вѣрности Нѣмеччины для своихъ союзникôвъ не можна однакожь сумнѣватись и длятого зависить ôдъ Россіи, чи она схоче щадити тыхъ союзникôвъ и удержувати черезъ то дружнй ôдносины до Нѣмеччины. „Post“ зазначуе то, що престольна бесѣда зовсѣмъ не згадуе про то, будьто-бы Россіи дала новй доказы, що хоче жити въ мирѣ зъ союзниками Нѣмеччины. Тй, що такъ дуже дожидали престольнои бесѣды, могли того ôдъ неи сподѣватися; надѣя та однакожь не могла сповнитися за-для ситуаціи въ Европѣ и для того зазначено въ престольнôй бесѣдѣ далеко сильнѣйше, якъ то бувало доси, мирный характеръ нѣмецкои политики, але о мирнôмъ характерѣ европейскои будучности не смѣла она и не хотѣла свѣтъ переконувати.

„Standard“ пише такъ въ вступнôй статіи: Коли удержанье мира есть основою бесѣды нѣмецкого цѣсаря, длячого-жь не може кождый ôддаватися спокôйно свому мирному занятю? Мы бажаѣмо зъ цѣлого серця, щобъ могли честно цѣлому свѣтови того дораджувати, але було-бы божевôльнымъ, наколи-бъ мы говорили, що всѣ тй обавы, якй вже ôдъ двохъ лѣтъ цѣлый свѣтъ непокоять, не мали вже теперь нѣякои розумнои пôдставы. Мирна бесѣда нового цѣсаря есть цѣнна, якъ далеко она сягае, але она завѣряе лишь, що за его панованя такъ якъ и за его попередникôвъ Нѣмеччина не зробить нѣякого зачѣпного кроку. Хто-жь сподѣвався колись ôдъ Нѣмеччины зачѣпнои политики? Не сомнѣваючись о важности и силѣ Нѣмеччины мусимо заявити, що правдивй, на тревалôмъ рѣшеню онертй завѣреня о мирѣ зô стороны Франціи або Россіи були-бы безконечно бôльше порѣшаючими, якъ заявленя нѣмецкого цѣсаря. Коли-бъ управителѣ нѣмецкои политики вѣрили дѣйстно и на серіо въ можнôсть удержати миръ на довше, чи жь они заводили бъ тогдѣ у себе зброенье на велику скалю и накладали-бъ податки на цѣли военній, и чи змушували-бъ своихъ союзникôвъ то само робити? Зъ кождымъ днемъ взростаючій арміи и зброеня змушують насъ дивитись зъ обавою на политичный овидъ. Ажь тогдѣ повѣримо, що сподѣвана туча не выбухне, коли Франція, Россія, Австрія и Италія зачнуть застановляти свои величезнй зброеня и не будуть ихъ зъ кождымъ днемъ, въ кождôмъ напрямѣ и при кождôй нагодѣ збôльшати. Ажь тогдѣ буде можна говорити о тревалôмъ мирѣ.

Въ петербургскихъ кругахъ политичныхъ зробила нѣмецка бесѣда престольна дуже добре враженье. Тамошнй газеты кажуть, що порозумѣнье мѣжь Нѣмеччиною а Россіею выруе жало середньо-европейскому союзови. Миръ въ Европѣ зависить ôдъ россійско-нѣмецкихъ ôдносинъ. О миролюбивости Нѣмеччины не може теперь нѣхто сумнѣватись. „Нов. Время“ каже, що престольна бесѣда есть явнымъ протестомъ противъ всякого шовинизму, якій молодому цѣсареви приписувано. Въ Петербурзѣ думають загально, що политичный овидъ розъяснится зовсѣмъ и длятого сподѣваються майже на певно гостины цѣсаря Вильгельма въ Петербурзѣ въ мѣсяци липню.

„Opinione“ пише о нѣмецкôй бесѣдѣ престольнôй такъ: Въ Италіи принято слова цѣсарскй зъ великимъ вдоволеньемъ. Любовь для Сабавдіи и Италіи лежить въ традиціи Гогенцоллернôвъ. Цѣсарь вказуе на историчну звязь и національнй вымоги новѣйшихъ часôвъ яко на причины союза Италіи зъ Нѣмеччиною. Ôнъ каже, що оба народы хотять узыскану єдинôсть укрѣпити въ мирѣ. Мы не потребуемо пôдносити великого значеня цѣсарскихъ слôвъ, котрыми ôнъ такъ торжественно зазначуе потребу єдности своеи и нашои ôтчины; для тыхъ же, що все ще смѣють говорити, що єдинôсть Италіи непризнана, будуть тй прекраснй слова найбôльше могучого монарха острымъ запереченьемъ. Слова цѣсаря звернень до Россіи, кажуть догадуватися, що ôнъ хоче зробити цареви всякй уступки, котрй лишь дадуться погодити зô взглядами на Австрію. Бесѣда цѣсаря звучить мирно и успокоюючо; она розбудить зновъ добру надѣю въ народахъ.

Французка праса повимае такожь загально бесѣду нѣмецкого цѣсаря въ мирнôмъ значеню. „Gaulois“ каже: Здаѣсь майже бути певнымъ, що миръ на якійсь часъ буде удержаный. Бисмаркъ стоить на высотѣ своеи поваги и своеи силы и есть такъ забороломъ мира. Нѣмецкій канцлеръ може сподѣватися ôдъ Франціи найбôльшои почести, наколи миръ, котрый ôнъ держить въ своихъ рукахъ, не за дорого буде коштовати ѣи поваги. „Mot d'Ordre“ пише: Бесѣда престольна не змѣняе нѣчого въ европейскôй ситуаціи, але она ѣи не погôршила, а то вже богато значить. „Rappel“ каже зновъ такъ: Прочитавши красній и успокоюючй слова бесѣды, треба ѣй высказати признанье, але заразомъ и зброитися дальше.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Самбôрскои верховины.

[Голосъ о всенароднôмъ вѣчу.]

Голосъ вашъ пôднесеный въ статьи „Дѣла“ „По кампаніи парляментарнôй“ ôдбився грôмкимъ ôдгомономъ середъ нашои верховины. Приѣдемо, якъ Богъ дасть дожити, приѣдемо до васъ, панове Львоване, на всенародне руске вѣче! Вся наша Бойкôвщина, тверда якъ скалы Пикуя, загостить до васъ, щобъ спôльно и дружно порадитись, що вже дѣяти тому забутому въ Австріи народови. Вы вѣрно запримѣтили, що за 27 лѣтъ тяжкои борбы національнои въ соймѣ и радѣ державнôй мы Русины одній выйшли зъ порожнѣсенькими руками. Се кривда вопіюча! Дальше такъ бути не може! Мы жиемо въ державѣ конституційнôй, але бôльшости парляментарній томлять насъ гей-бы якихъ паріясôвъ. А чей-же то наша земля, нашими кôстьми засѣяна, нашою кровью зрошена и нашимъ кровавымъ потомъ управляна. Вашъ зазывъ до вѣча, на котрôмъ бы мы высказали все, що насъ болить, вырвали вы зъ нашои душѣ. Кожде село вышле своихъ депутатôвъ, кождый, кому дорога ôтчина, явиться на тй зборы. Положенье наше безвыхôдне. Нашу довготерпеливôсть надужито. Мы въ своѣй хатѣ не маѣмо нѣякихъ правъ нѣ національныхъ, нѣ политичныхъ. А народъ прозрѣвъ вже, народъ хоче жити при Австріи, але бажае и своихъ свобôдъ. По жнивахъ буде найлучша пора. А симчасомъ подайте намъ въ „Дѣлѣ“ до вѣдомости всѣ пытаня, якй належало-бъ на вѣчи тôмъ розобрати. Коли правительство глухе на нашй потребы, коли въ парляментахъ насъ обезсилено, то идѣмъ по права нашй до короны. Надѣемось, що и другй стороны нашои Руси зрозумѣють, що наставъ часъ взятись за дѣло зъ тою силою и енергіею, якими славились предки нашй въ тяжкихъ лихолѣтяхъ. Зъ нами Богъ!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Пôсля пôвъ урядовыхъ вѣстей маѣ рада державна зобратися ажь 20 жовтня а соймы краевй будуть радити въ вересню Соймъ галицкій маѣ зобратися 4 вересня а залагодивши справы, о котрыхъ мы вже въ попередньмъ числѣ згадували, буде закрытый, але рôвночасно буде такожь ôдкрыта и нова сесія.

Вѣсть, будьто-бы архикн. Рудольфъ мавъ выѣхати до Берлина на повитанье цѣсаря Вильгельма есть неправдива и опираюсь мабуть лишь на комбинаціяхъ. Зато здаюсь бути далеко имовѣрнѣйша вѣсть, котру такожь потверджуе и „Fremdenblatt“ а именно, що цѣсарь Вильгельмъ маѣ лѣтомъ приѣхати въ гостину до цѣсаря Францъ Іосифа; кажуть що цѣсарь приѣде въ день ювилею 40-лѣтного панованя австрійского цѣсаря. — Зъ Вѣдня доносять, що ген. Вальдерзе ôдновивъ такожь военній пунктаціи нѣмецко-австрійского союза.

Вѣсть о зъѣздѣ нѣмецкого цѣсаря зъ царемъ потверджае теперь такожь и „Fremdenblatt“. Цѣсарь Вильгельмъ II маѣ именно въ першôй половинѣ липня выбратися кораблемъ зъ одного зъ нѣмецкихъ портôвъ до Петербурга. Проектъ сего зъѣзду мавъ выйти ôдъ ôдъ цѣсаря Вильгельма а вел. кн. Володимиръ довѣдався о тôмъ, коли бувъ въ Берлинѣ заразъ по смерти цѣсаря Фридриха и повѣзъ ôдтакъ ту вѣсть цареви до Петербурга. Заразъ по приѣздѣ вел. князя до Петербурга мавъ царь выслати ôдповѣдь до Берлина, що ему буде дуже приятно повитати цѣсаря у себе въ гостинѣ. — „Pall Mall Gazette“ подае цѣкавый розговôръ свого редактора зъ ген. Анненковомъ, котрый будувавъ закаспійску зелѣзницю. Анненковъ заявивъ при сѣй нагодѣ, що ôнъ лично есть найбôльшимъ прихильникомъ Англичанъ а ôдтакъ сказавъ: „Россійскй и англійскй интересы суть абсолютно однаковй, а чимъ бôльше пôдноситься рухъ торговельный, тымъ лѣпше. Межи нами обома нема нѣякои рôзницѣ интересôвъ, бо мы вже самй рôзно успособленй. Але правда, одного потреба а именно подѣлити Афганистанъ. О тôмъ нема нѣякого сумнѣву. Я розбиравъ ту справу основно зъ капитаномъ Етомъ и Пикомъ въ Чарджуи и мы всѣ прийшли до одного заключеня. Инакше не можна буде полагодити справы. Вы мусите взяти одну часть а мы другу и розумѣеся лишь по мирнôмъ порозумѣню. Борба тутъ неможлива. На то ôдповѣвъ ему редакторъ згаданои газеты, що ôнъ не маѣ нѣчого противъ того, щобы Россія забирала Афганистанъ, але бувъ-бы противный тому, щобы Англія его брала. Англичане були вже два разы въ Афганистанѣ и за кождый разъ були радй, коли могли зъ-ôдтамъ выйти. На то сказавъ на послѣдокъ ген. Анненковъ, що Англія чи схоче чи нѣ, то все-таки буде мусѣла взяти часть Афганистану. Впрочѣмъ скоро индійска и россійска сѣть зелѣзниць сполучаться разомъ, то тогдѣ не буде вже нѣякихъ спорôвъ въ Азіи.

Нѣмецкй газеты подають цѣкаву звѣстку про етикетальнй ôдносины мѣжь нѣмецкими князями пôдчасъ послѣдного торжества ôдкрытя нѣмецкого парляменту. Иниціятиву до того, щобы въ сѣмъ торжествѣ взяли участь всѣ нѣмецкй князѣ, дали першй великій кн. Баденьскій и король Саксоньскій. Король Саксоньскій мусѣвъ-бы бувъ отже одержати въ торжествѣ найперше мѣсце, бо регентъ баварскій не есть ще пануючимъ княземъ. Регентъ баварскій не хотѣвъ зновъ явитися, наколи ему не призначать першого мѣсця. Сталося отже такъ, що король саксоньскій зрѣкся самъ першенства и зробивъ мѣсце регентови баварскому.

Бисмаркôвска праса не перестае ще и по смерти цѣсаря Фридриха нападати на его лѣкаря д-ра Мекенси. Нагоду до того подали слова д-ра Мекенси, якй ôнъ мавъ сказати до якогось кореспондента однои голендерскои газеты. Мекенси мавъ именно такъ сказати: Передъ моимъ выѣздомъ зъ нѣмецкои столицѣ явилося у мене кôлькохъ моихъ товаришѣвъ, щобы зô мною попрощатися. Мои ôдносины до нихъ були ôдъ часу, коли д-ръ Берґманъ не бравъ вже нѣякои участи въ нашихъ консультаціяхъ, якъ найдружнѣйшй. Берґмана треба уважати за того, що сѣявъ роздоры мѣжь нами. Партія, въ котрои имени промовляе „Kreuzztg.“, дуже нерадо дожидала вступленя на престолъ цѣсаря Фридриха, а коли то мимо того сталося, то она хотѣла заступити цѣсаря регентомъ. Наколи бъ я бувъ признавъ, що покôйный цѣсарь мавъ дѣйстно рака, то хто знае чи були-бъ таки дѣйстно не установили регента. Я нѣколи не казавъ инакше якъ лишь, що цѣсарь маѣ дѣйстно рака. Впрочѣмъ въ Санъ Ремо не мавъ я нѣчого противъ того, коли прибочный лѣкарь цѣсаря лѣчивъ его на иншу слабôсть, але ôдъ лютого бувъ я сильно переконаный, що то бувъ лишь ракъ. — Противъ сего выступила теперь „Nordd. Allg. Ztg.“ зъ цѣлою заѣлостею и каже: Пять днѣвъ передъ появленьемъ слôвъ д-ра Мекенси въ голендерскôй газетѣ появилася зовсѣмъ подôбна звѣстка въ польскôй газетѣ „Kurjer Warszawski“, де такъ було написано: „Мекенси спôзнавъ не пôзнѣйше якъ Шретеръ и другй лѣкарѣ, що недуга цѣсаря есть ракомъ, но ôнъ не бувъ лишь лѣкаремъ, але такожь и вѣрникомъ цѣсаря и цѣсаревои а ему розходилось о то, щобы не выявляти недуги передъ часомъ и не ôдобрати ему черезъ то можнôсть вступити на престолъ. Цѣсарь Фридрихъ бажавъ панувати въ интересѣ своеи жены и зъ высшихъ взглядôвъ моральныхъ и практичныхъ. Такъ и сталося при помочи д-ра Мекенси.“ На то каже „Nordd. Allg. Ztg.“: Передпослѣдне реченье есть рѣшучимъ фальшомъ, бо коли-бъ цѣсарь Фридрихъ бувъ знавъ, що маѣ рака, то певно бувъ-бы не обнимавъ правительства. Мекенси бувъ лишь агентомъ политичнымъ, котрый окружався, якъ видко, польско-радикальнымъ штабомъ. До сихъ поглядôвъ бисмаркôвского органу додае „N. fr. Presse“ таку замѣтку. Вѣсть, що цѣсарь Фридрихъ бувъ-бы зрѣкся престола, наколи бъ знавъ, що маѣ рака, есть зовсѣмъ нова и нема на то доказôвъ а впрочѣмъ недуга рака пôсля права нѣмецкого не може стояти на перешкодѣ въ обнятю престола.

НОВИНКИ.

— **Посвяченье памятника на могилѣ Ю. Федьковича** ôдбулося въ понедѣлокъ 25 н. ст. червня о год. 4-тôй зъ полудня на кладовищи Горечи. Представителѣ всѣхъ буковиньскихъ товариствъ народорускихъ, велике число черновецкихъ Русинôвъ та богато селянъ зъ Топоровець, Мамаѣвець, Раранча, Ставчанъ, Ленковець, Испаса и Самушина зобрались на се торжество. Памятникъ посвятивъ парохъ о. Попескулъ разомъ зъ о. И. Воробкевичемъ, котрый при тôй нагодѣ выголосивъ вельми патріотичну проповѣдь. Памятникъ представляеся такъ: Чотиробôчна пирамида, обмурована довкола, почивае на трехъ ступеняхъ. Въ горѣ пирамиды помѣщеный портретъ нашого поета, окруженый лавровымъ вѣнцемъ. Портретъ выпаленый на порцелянѣ. Цѣла пирамида выкована зъ пѣско-

вого каменя. Въ низу пôдъ портретомъ на марморовôй таблици выписане золотыми буквами:

Юрій Федьковичь
* 27 липня 1834
† 11 сѣчня 1888.

По другôй сторонѣ пирамиды на марморовôй таблици выписане:

Бо я для Украины лишь жию,
Єи и душу и тѣло завдаю;
За ню рѣковь козацка моя кровь —
Се моя заповѣдь.

Ю. Федьковичь.

На третôй сторонѣ пирамиды, такожь на такôй таблици:

За те-жь Ти честь и слава, витязю
Не тôлько тутъ, але и по цѣлôмъ свѣтѣ,
Не тôлько нинѣ, але поки свѣта; —
И хто святую Русь лишь спомяне,
То и твою честь и славу не мине!

Ю. Федьковичь.

На четвертôй сторонѣ выписане:

Сни-жь Ты, рускій соловѣю,
Я за тебе тужу,
А якъ тутки зазорѣє,
Я тебе пробужу.

Ю. Федьковичь.

Перший двѣ написи суть выймлений зъ трагедіи „Хмѣльницкій“, а послѣдна зъ твору Федьковича „Слеза по Шевченкови“. Вечеромъ по посвяченю зôбрались всѣ участники сего торжества въ огородѣ „Народного Дому“ и тамъ провели часъ до пôзна при патріотичныхъ бесѣдахъ.

— **Испытъ зрѣлости** въ ц. к. академичнôй (рускôй) гимназіи ôдбувся пôдъ проводомъ инспектора краєвого, п. А. Солтикевича на дняхъ 20 до 28 н. ст. червня. До испыту зголосилось 40 кандидатôвъ, мѣжь тыми 5 приватистôвъ. Здали зъ ôдзначеньемъ: Ив. Бережницкій, Лазаръ Боднарукъ, Ананія Гнатишакъ, Іос. Косъ и Ив. Матвѣясъ. Зрѣлыми привнанй: Вол. Богачевскій, Ив. Бордунъ, Юл. Бурачокъ, Евг. Хоминьскій, Ив. Герасимовичь, Ив. Калитчукъ, Теоф. Копыстяньскій, Зен. Копыстяньскій, Вас. Козогôнъ, П. Крупа, Кость Кульчицкій, Т. Курпякъ, Теод. Кузьмôвъ, Петро Нижанковскій, Вас. Павлюкъ, Кость Петрушевичь, Іос. Раковскій, Алекс. Шарковскій, Мих. Тупись и Вол. Вербенець. Взагалѣ здало испытъ 25 абитурієнтôвъ, дозволено 8 поправляти одинъ предметъ по феріяхъ, 3 репробовано на одинъ рôкъ, а одного безъ означеного термину; ôдъ испыту устного ôдступило 3 екстернистôвъ.

— **До археологичнои выставы Ставропигійского Института** робляться що-разъ бôльшй приготовленя. Комитетъ збираєся точно въ кождый второкъ и надѣеся значного числа надôсланыхъ зъ провинціи археологичныхъ предметôвъ, бо зъ кождымъ днемъ надходять заявленя въ тôмъ взглядѣ ôдъ нашихъ патріотôвъ священикôвъ. Сеніоръ Института, д-ръ Шараневичь, завзываєсвященикôвъ, маючихъ дѣти въ львôвскихъ школахъ, щобы они ѣдучи по нихъ до Львова при кôнци шкôльного року, забирали зъ собою всѣ старинности, маючй вартôсть, и доручали ихъ Ставропигійскому Институтови.

— **Д-ръ И. Пулюй**, славнозвѣстный нашь землякъ и професоръ при нѣмецкôй техничнôй академіи выбраный ректоромъ той академіи на слѣдуючій рôкъ. При нагодѣ сего выбору пише „Prager Ztg.“ о д-ру Пулюю такъ: „Вчера передъ полуднемъ ôдбувся выббръ ректора нѣмецкои техничнои академіи въ Празѣ на слѣдучій шкôльный рôкъ 1888/9; выбôръ выпавъ на проф. д-ра Пулюя. Проф. д-ръ Пулюй, наслѣдникъ проф. д-ра Вальтенгофена на катедрѣ для загальнои и техничнои физики при нѣмецкôй техничнôй академіи въ Празѣ, звѣстный зъ своихъ популярныхъ выкладôвъ зъ експериментальнои физики и електротехники въ найширшихъ кругахъ нашои столицѣ и єсть добре знакома личнôсть, котрого знаменитôсть наукова иде въ парѣ зъ особистою любимостею. Проф. д-ръ Пулюй, родомъ Русинъ, бувъ по скôнченю философичныхъ студій и по осягненю степеня доктора майже черезъ 8 лѣтъ асистентомъ физики (Д-ръ Пулюй бувъ черезъ 6 лѣтъ асистентомъ, а черезъ 5 лѣтъ доцентомъ. *Прим. Ред.*) при вѣденьскôмъ университетѣ и ôдзначився вже тогдѣ численными науковыми якъ теоретичными такъ и практичными працями. Засѣданя академіи наукъ выказують цѣлый рядъ дуже интересныхъ причинкôвъ до науки зъ-пôдъ пера д-ра Пулюя. Въ пôзнѣйшихъ часахъ звернувся бувъ д-ръ Пулюй спеціяльно на поле електротехники, а наслѣдкомъ того були численнй єго вынаходы и улѣпшеня на сѣмъ поли такъ, що пôдчасъ електричнои выставы у Вѣдни покликано єго заняти видне становище. Перейшовши пôзнѣйше зовсѣмъ до електротехничнои практики, стався д-ръ Пулюй фаховымъ дорадникомъ однои знаменитои будапештеньскои фирмы електротехничнои при єи фирмѣ вѣденьскôй и зыскавъ собѣ бувъ на сѣмъ становищи велике признанье своихъ трудôвъ. Въ 1884 перебувавъ д-ръ Пулюй въ Штаєръ. Генеральный директоръ Верндль, котрый такъ само енергично якъ и геніяльно заходився около електричнои выставы въ Штаєръ, добачивъ въ д-ру Пулюю ôдповѣдного чоловѣка, якого єму якъ разъ було потреба до єго великого предпринятя, а що выстава ôдтакъ пôдъ взглядомъ техничнымъ удалася, було немалою заслугою д-ра Пулюя. Ще пôдчасъ выставы именовано д-ра Пулюя професоромъ при ц. к. академіи техничнôй въ Празѣ на мѣсце покликаного до Вѣдня проф. д-ра Вальтенгофена и ôдъ осени 1884 р. працює вже д-ръ Пулюй при сѣй академіи. Пôдчасъ сего короткого часу своеи учительскои дѣяльности звернувъ д-ръ Пулюй всѣ свои силы и змаганя до того, щобы катедру физики вести въ дусѣ свого знаменитого попередника, а заразомъ розширити єи на ладъ моднои, що такъ скажемо дѣйстнои школы, котра стремить до „свѣтла“ — и дѣлаючи благодѣтельно на внутръ и заслугуючи собѣ на почесть на внѣ — розширяти єи и доповняти. Радує то насъ вельмы, що нашого земляка д-ра Полюя, стрѣтила така почесть и що такъ похвально ôдзываються о нѣмъ чужй люде, та жаль лишь, що така знаминита сила наукова якъ д-ръ Пулюй не може трудитися для добра власного краю.

— **Вступнй испыты** до I. клясы гимн. и до клясы приготовляючои въ ц. к. академичнôй (рускôй) гимназіи, ôдбудуться на днях 14. 15. 16. липня передъ феріями, такожь 1. и 2. вересня по феріях. Зголошуючись до того испыту треба конче выказатися метрикою на доказъ, що ученикъ кôнчить найдальше 30 грудня 1888 10 лѣтъ а для кл. приготовл. 9. рôкъ житя. Ученики, що скôнчили 4. взглядно 3. клясу въ публичнôй школѣ людовôй, мають выказатися такожь свѣдоцтвомъ тои школы за 2. пôврôкъ 1888. — *Дирекція.*

— **Стипендійными пôдпомогами зъ фонду 3-го мая** по 25 зр. надѣливъ совѣтъ „Народного Дому“ за рôкъ шкôльный 1887/8: Кôндрата Лаголу, ученика VIII кл. нѣмецкои гимназіи, сироту по селянинѣ въ Переволочнôй и Гр. Грицика, ученика VIII кл. гимн. въ Перемышли, сына убогого селянина въ Дроздовичахъ.

— **Въ Камѣнкахъ великихъ**, коломыйкого пов., основуєся народна читальня заходомъ о. Иліи Мардаровича. Статуты высланй вже намѣстництву до затвердженя.

— **Церковь православна на Буковинѣ.** „Gaz. Polska“ доносить, що въ послѣдныхъ часахъ численнй депутаціи зъ селъ явилися у митрополита Андрѣевича зъ жалобою на своихъ священикôвъ. И такъ селяне зъ Ставчанъ жаловались на о. Тарновецкого; селяне зъ Тоноровець на тамошного пароха, що править богослуженье по румуньски и они нѣчого не розумѣють, та на слугъ церковныхъ, котрй безъ сорому запиваються и дають злый примѣръ для цѣлого села. Митрополитъ обѣцявъ постаратись о рускй книги церковнй и вилынути на змѣну осôбъ въ зарядѣ церковнôмъ.

— **Посолъ Билиньскій передъ выборцями.** Польскй газеты такъ описують се справозданье посольске: Вечеромъ згромадились въ касинѣ выборцѣ; зôйшлось людей не много, бо инспекторъ полицйный не пускавъ. Салю выповнили по бôльшôй части ц. к. урядники. При выборѣ предсѣдателя зборôвъ почалась сварка; вкôнци выбрано нотаря Затея. Посолъ Билиньскій говоривъ зъ пôвтора годины и оправдувавъ своє поступованье въ радѣ державнôй; закôнчивъ зазывомъ, щобы дали ему вотумъ довѣря або недовѣря. Нѣхто не ставивъ интерпеляцій. Каииталистъ Шорръ внѣсъ вотумъ довѣря (крикъ и писканье); купець Стахевичь мотивує въ имени выборцѣвъ вотумъ недовѣря. Почали деякй покровителѣ пос. Билиньского промавляти за нимъ, и такъ: поборець податковый Ляховичь противився внесеню Стахевича; кс. Домбровскій доказувавъ невинность Билиньского, просивъ, щобы не голосовали надъ внесеньемъ, бо помѣжь зôбраными есть богато и невыборцѣвъ, вкôнци заключивъ, що выслѣдъ голосованя не буде мати значеня, бо пос. Билиньскій выбраный голосами зъ Тысьменицѣ а не Станиславова; Фишлеръ вносивъ, щобы ôдложити голосованье а выбрати комитетъ, котрый розôслявъ бы карты выборцямъ и они зъ ними мали-бы явитись на зборахъ. Пôдчасъ сеи дискусіи комисарь правительственный ходивъ по сали и многихъ участникôвъ повышихавъ за дверѣ. На послѣдокъ п. Неметъ, ôдпоручникъ зъ Тысьменицѣ запросивъ пос. Билиньского до выборцѣвъ тысьменицкихъ, але п. посолъ ôдмовивъ сѣй просьбѣ. Опôсля предсѣдатель зарядивъ голосованье въ сей спôсôбъ, щобы роздѣлитись на двѣ стороны. Выборцѣ почали шхатися, але якъ рѣшили справу довѣрія для посла годѣ знати, бо коли одинй справоздателѣ кажуть, що выборцѣ ухвалили вотумъ довѣрія, то другй кажуть, що они ухвалили вотумъ недовѣрія.

— **Подяка.** Высокоповажаный п. Омелянъ Партицкій, професоръ при учительскôй семинаріи у Львовѣ, вложивъ значнй грошѣ на выданье просвѣтныхъ книжочокъ, не для якои матеріяльнои користи, але для добра и просвѣты свого народу, и зъ тыхъ то книжочокъ ôддавъ менѣ п. О. Партицкій значне число, бо надъ 3000, до розпорядимости. Роздѣливши одержанй книжки помѣжь близшй и дальшй читальнѣ, письменныхъ селянъ, а послѣдный запасъ мѣжь присутныхъ на найновѣйшихъ просвѣтныхъ зборахъ въ Белзѣ, не можу залишити, щобы вселаскавому дателеви, памятаючому на нашихъ темныхъ братôвъ, не злożити за такій щедрый даръ въ имени читалень и селянъ сердечну подяку. — *В. Чернецкій.*

— **Выборы доповняючй** одного члена рады повѣтовои въ Станиславовѣ зъ мѣста Станиславова розписанй на день 2 н. ст. серпня с. р.

— **Ректоромъ школы политехничнои** у Львовѣ на рôкъ шкôльный 1888/9 выбрано проф. Зброжка. Деканами выбранй: выдѣлу инжинеріи проф. Скибиньскій, механики проф. д-ръ Дзивиньскій, хеміи проф. Павлевскій.

— **Будову дому львôвскои касы щадничои** ôддано проф. Захаревичови пôсля єго власныхъ плянôвъ. Пляны тй не були поданй на конкурсъ, бо п. Захарєвичь бувъ судією конкурсовымъ.

— **Огонь.** Въ Тарновици лѣснôй пов. надвôрняньского, згорѣло 7 господарствъ селяньскихъ. Страты неубезпеченои єсть 3000 зр. Огонь займився ôдъ сѣрникôвъ, котрыми бавились дѣти. — Въ селѣ Глиници на Буковинѣ, пов. сторожинецкого, займився огонь въ ночи дня 24 н. ст червня и згорѣло дуже много господарствъ селяньскихъ.

— **Перемыскй богословы** складають прилюдну подяку незнакомому добродѣеви, що подаровавъ 23 примѣрники дѣла „Nowa Kongrua“ для перемыскои семинаріи.

— **Причина пожарôвъ въ Устечку.** Въ цвѣтни с. р. явилась у лат. пароха въ Устечку молода жидôвка зъ Новосѣлки коло Єзуполя и заявила охоту принятй вѣру христіяньску. Жиды почали за нею допытуватись и слѣдити, щобы перешкодити ѣй въ змѣнѣ вѣры. Всѣ тй заходы показались даремными и жиды лише догадувались, що неофитка скрываєся въ Устечку або у лат. або у рускаго приходника. Тому и хопились они крайного средства. Дня 3 (15) червня с. р. займився огонь на обôстю рускаго пароха мѣжь нагромадженою тамъ соломою и въ одній хвили згорѣли всѣ будынки господарскй разомъ зъ помешканьемъ. О. деканъ Іос. Гаваньскій потерпѣвъ шкоды на якихъ 4000 зр. Зразу гадали, що може неостôрожнôсть паробкôвъ, занятыхъ при молоченю збôжа, була причиною сего огню, але не показались жаднй слѣды. Коли однако вже 8 (20) червня займився огонь на латиньскôмъ приходѣ и згорѣла стайня, всѣ вказують на жидôвъ, яко виновникôвъ сихъ пожарôвъ, бо, якъ догадуються, задумали жиды при загальнôмъ заколотѣ пôрвати неофитку.

— **Дрôбнй вѣсти.** У Львовѣ померъ Яковъ Новаковскій, лат. парохъ въ Камѣнцѣ струмиловôй, въ 77 роцѣ житя. Тѣло помершого перевезли вчера до Камѣнки струмиловои и тамъ поховали. — Въ Краковѣ померъ Теодоръ Пареньскій, нотарь въ Скавинѣ. — Мѣсто Умеа въ Швеціи згорѣло до тла; 12.000 людей полишилось безъ даху.

Вѣсти зъ Аеп. Львôвскои.

Завѣдательство Журова, дек. журавеньского, одержавъ о. Іос. Любѣнецкій.

Одпустку одержали оо.: Стеф. Хоминьскій зъ Николаєва на 6 недѣль, заступати-муть: въ душпастирствѣ о. Бог. Еліяшевскій, тамошный сотрудникъ, а въ веденю деканального уряду роздѣльского о. І. Любѣнецкій зъ Розвадова; Теоф. Петровскій зъ Рыкова на 2 мѣсяцѣ, заступати-ме о. Ем. Рудницкій зъ Плѣснянъ; Ил. Квасницкій зъ Незнанова на 6 недѣль, заступати-ме о. Ник. Бѣлевичь зъ Полоничь.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 29. червня. Є. Вел. цѣсарь выѣде на три недѣлѣ до Ґастайну. — Праса тутешна выхвалює престольну бесѣду цѣсаря Вильгельма II. до пруского сойму и доказує, що цѣсарь намѣряє вести управу королѣвства зовсѣмъ въ дусѣ свого дѣда. — Галицкй полки розпôчнуть вымаршъ до краю дня 4. липня и що дня буде ôдходити одинъ полкъ.

Вѣдень 29. червня. „Pol. Corr“ потверджає такожь зъѣздъ цѣсаря Вильгельма зъ цѣсаремъ австрійскимъ и каже, що ôнъ поѣде опôсля такожь и до Риму въ гостину до короля Гумберта.

Римъ 29 червня. При кôнци липня має президентъ кабинету Криспи выѣхати до Киссинґенъ, де стрѣтиться зъ кн. Бисмаркомъ.

Сараєво 29 червня. На граници Сербіи и Босны появились зновъ три ватаги розбишацкй.

Лондонъ 29. червня. Пôсля наспѣвшихъ тутъ вѣстей зъ Петербурга царь не поѣде вже анѣ до Копенгаґи анѣ на Кавказъ лишь зробить малу прогульку на финьске море а ôдтакъ поверне назадъ и буде дожидати приѣзду цѣсаря Вильгельма.

Прага 29 червня. Вѣсть, будьто бы маршалокъ краєвый намѣрявъ розпочати зновъ переговоры зъ нѣмецкими послами соймовыми, щобы ихъ наклонити до вступленя до сойму, неоправдуєсь доси. Сподѣваються тутъ, що на осѣннй маневры приѣде цѣсарь зъ архикн. Рудольфомъ.

Петербургъ 28. червня. „Нов. Время“ каже, що цѣсарь Вильгельмъ носиться зъ гадкою сполучити всѣ племена нѣмецкй черезъ сполученье всѣхъ державныхъ институцій Нѣмеччины и Австріи.

Надôслане.

Аптика **РУКЕРА** у Львовѣ
поручає 2460 149—?
росу красоты и всякй косметики такъ черезъ мене якъ и инший фирмы поручанй.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня
M. PETERSEIM-A
въ Краковѣ при улици Довгôй поручає свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ. 56—?
2389

Цѣс. кор. упривилеєвана
Рафинерія спиритусу
И ФАБРИКА ОЦТУ
ЮЛІЯ МИКОЛЯША
у ЛЬВОВѢ
выробляє
НАЙЧИСТѢЙШІЙ СПИРИТУСЪ
здалый для панôвъ аптикарѣвъ, фабрикъ ликерôвъ и т. п.
2316 котрый продає 61—?
по цѣнахъ умѣренныхъ.
Поручає такожь найлѣпшого рода горѣвки, ликеры и розолисы.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЬ
поручає
выпробованй и певнй средства косметичнй,
ôдзначенй 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипльомами признаня.

Олѣйокъ таниновый, взмôцняє и пôдпомагає волосю рости. Фляконъ 50 кр.
Помада хинова взмôцняє корѣнцѣ волося и запобѣгає выпадати волосю. — Слоикъ 80 кр.
Вода атеньска, до змыванй волося, запобѣгає творитися парплямъ, ôдсвѣжує, робить тревалыми барву и полыскъ, — Фляконъ 80 кр.
Олѣйокъ хино-таниновый. Дѣлає знаменито на **корѣнцѣ волося** и на **порôстъ волося**. Въ случаяхъ де въ наслѣдокъ недуга выпало волосье, выказавъ вельми цѣлюще дѣланье. Вже по ужитю однои фляшки можна добачити порôстъ. — Цѣна 1 зр. 20 кр.
Есенція мятова до полоканя устъ, кромѣ приємного, скрѣпляючого смаку и запаху, дуже користно **дѣлає на ясла и зубы.** Фляконъ 50 кр.
Порошокъ ростинно-алькаличный, **до чищеня зубôвъ.** Надає перлову бѣлôсть, ôддаляє камѣнь и квасы, котрй наводять бôль и порохнавѣнье зубôвъ. Пуделко 30 и 60 кр.
Віолинъ средство противъ прѣтя рукъ и пахъ. Фляконъ 50 кр.
Пудеръ салицилевый пвотивъ прѣтя и ôдпаренья нôгъ. Пуделко 60 кр.
Оцетъ десинфекційный, сильно ôдвоняючій и ôдсвѣжаючій воздухъ, уживаный въ бюрахъ, коридорахъ и до скрапляня одежи. Фляконъ по 50 кр.
Оцетъ тоалетный, до натиранй губы тѣла, полоканя и до ôдсвѣжаня воздуха. — Фляконъ по 50 кр. и 1 зр.
Оцетъ комнатный до кадженя. — Фляконъ по 50 кр.
Брилянтина єсть найлѣпшимъ средствомъ до гарного уложеня и консервованя бороды и набородôвъ. — Фляконъ 50 кр. 2424 11—?

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3., Готель Европейскій и ул. Галицка рôгъ Валовои. Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницъ ч. 20, и въ ЧЕРНôВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2.

Ученикъ зъ V. кл. гимназ. глядає лекціи на часъ вакаційный. — Адреса: Калинъ въ Чортôвци п. Обертинъ. 2500 2—3

ПА-
расоль до дощу и до сонця ôдъ 1.20 до 12 зр. — Калошъ мужескй и дамскй зъ фабрикъ россійскихъ по цѣнахъ фабричныхъ — шапки не пропускаючй воды по 50 кр.
поручає найдешевше
ТОРГОВЛЯ 2228
Братôвъ Лянгнерôвъ
Львôвъ, Галицка ч. 16
Цѣнники на жаданье даромъ.

Закладаюся
за всяку цѣну, що жаденъ зъ моихъ конкурентôвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжь для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій краєвыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мôй богатый складъ такожь 2484 Вооч. Духовеньству. 7—?
Замовленя въ мѣсци и въ провинціи выконуються точно и ретельно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко.
Давидъ Шварцвальдъ,
магазинъ мужескои одежи гуртомъ и подрôбно.
Львôвъ, ул. Галицка ч. 8.
Заложеный 1848.

Василь Пстракъ
сницарь
замешкалый въ Коломыи ч. дому 344 1/4
доконавшій украшеня церквей въ Городенцѣ, Кутахъ старыхъ, Неченѣжинѣ, Рожновѣ, Синковѣ, Шишкôвцяхъ и Товтрахъ на Буковинѣ, Яблоновѣ, Ясеневѣ пôльнôмъ — принимає замовленя на украшеня якъ цѣлыхъ церквей такъ и на иконостасы, амвоны, киоты, олтарики процесіональнй и выконує всякй роботы солидно и по дешевыхъ цѣнахъ. 2492 6—6

На преміи.
РУСКЕ ТОВАРИСТВО ПЕДАГОГИЧНЕ
у Львовѣ (Народный Дôмъ)
продає слѣдуючй свои выданя:
1) Хемія Роское-Шухевича 40 кр. зъ пересылкою . . . 45 „
2) Вязанка желаній В. Лучаковского 10 кр. зъ перес. 12 „
3) Читанка для молодѣжи книжочка I. 10 кр. зъ перес. 12 „ въ хорошôй оправѣ . . 22 „
4) Читанка для молодѣжи книжочка III. 10 кр. зъ перес. 12 „ въ хорошôй оправѣ . . 22 „
5) Читанка для молодѣжи книжочка IV. 10 кр. зъ перес. 12 „ оправна . . . . 22 „
6) Малый Робинзонъ зъ образками, оправный . . 40 „ зъ пересылкою . . . 45 „
Товариство продає тй всѣ выданя лишь за готовй грошѣ. Книгарнямъ дає при тôмъ 25% рабату. Членамъ товариства дається 15% рабату. Хто купує за суму низше 5 зр. не дôстає нѣякого рабату.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ **Иванъ Белей.** — Одвѣчальный редакторъ **Кирило Кахникевичь.** Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка пôдъ зар. К. Беднарского.

Ч. 136. Львôвъ, Субота 18 (30) червня 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ вôвторокъ. и въ вôвторокъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler. Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Редакція, Администрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія.

Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. а. в.

Рускй паралельнй клясы въ Перемышли.

По довгôй, вытревалôй и тымъ тôлько успѣшнôй борбѣ повелось Русинамъ галицкимъ здобути для розвою свого національного одно поле бôльше. Полемъ тымъ суть самостôйнй паралельнй клясы зъ языкомъ выкладовымъ рускимъ въ Перемышли, до чого зъ слѣдуючимъ шкôльнымъ рокомъ, ôдкрытьемъ першои клясы, буде зробленый початокъ. За ôсѣмъ лѣтъ доповняться постепенно всѣ клясы такъ, що въ 1896 р. ôдбудесь тамъ вперве матура.

Добычь не велика!— замѣтить хто-небудь. И дѣйстно. Наколи Полякамъ въ 1867 р однымъ помахомъ пера дано майже всѣ середнй школы въ Галичинѣ, то мы Русины, одержавши въ тôмъ часѣ лишь одну руску гимназію у Львовѣ, мусѣли на засновокъ другои ждати повныхъ 21 лѣтъ! Сумна се илюстрація межинародныхъ ôдносинъ въ краю нашôмъ. Двайцять одинъ лѣтъ треба було упоминатись въ въ соймѣ галицкôмъ, въ радѣ державнôй и у центрального правительства, щобъ зробити малый пролôмъ въ законѣ шкôльнôмъ краєвôмъ зъ 1867 р. Та ще не треба забувати, що остаточно рускй паралельнй клясы въ Перемышли не дала намъ анѣ бôльшôсть польска сойму краєвого, анѣ рада державна, а просто найвысша воля цѣсарска. Тôлько коронѣ мають Русины галицкй завдячувати, що двотысячнôй молодежи рускôй середныхъ шкôлъ дана буде зъ часомъ можнôсть розвиватись духово въ матернôмъ языцѣ въ двохъ институціяхъ рускихъ.

Яка аномалія! Коли 8200 ученикôвъ народности польскои и будьто польскои посѣдає для свого образованя національного 22 гимназій и 6 шкôлъ реальныхъ, коли для 1400 ученикôвъ на Шлеску истнує 6 гимназій, въ Краинѣ для 1000 ученикôвъ 3 гимназіи, то Русины галицкй для 2000 рускихъ ученикôвъ середныхъ шкôлъ въ 1896 р. будуть посѣдати ледви двѣ гимназіи.

Якъ бы у насъ, въ конституційнôй державѣ, де кождому народови основными законами запоручено ôдповѣднй средства до розвою національного, ишло все по справедливости; якъ бы не шовинизмъ національный бôльшости соймовои и крайна нетерпимôсть для рускости, то на основѣ етнографичныхъ ôдносинъ повиннй Русины галицкй посѣдати 10 гимназій. Выходить се зъ чисельнои пропорціи Русинôвъ до Полякôвъ, зъ пропорціи 2,550.000 до 3,058.000. Опираючись на числѣ ученикôвъ, навѣщаючихъ середнй школы въ Галичинѣ, выходило-бъ знову, що Русинамъ належаться вже нинѣ що найменше 4 гимназіи.

Але лишѣмъ се на разѣ. Аргументы тй наводили въ своѣмъ часѣ послы нашй и въ соймѣ краєвôмъ и радѣ державнôй, але нѣ тутъ нѣ тамъ не слухано ихъ та ще выдумувано всякй утраквизмы и добирано всякихъ кручокъ, щобъ лишь права нашй укоротити въ мниму користь елементу польского. Що такъ було, о тôмъ свѣдчить исторія борбы о руску гимназію въ Перемышли, котру тутъ подаємо въ головныхъ чертахъ in aeternam rei memoriam.

Поминувши, що ôдъ 1867 р. Русины галицкй безперестанно въ тѣлахъ законодавчихъ упоминались о усуненье кривдъ на поли шкôльнôмъ, позитивно за ту справу взялись доперва рускй послы теперѣшнои пятои каденціи соймовои. Перше внесенье на змѣну закону шкôльного зъ 1867 р. поставили они устами пос. Романчука. Внесенье стремѣло головно до того, щобъ право рѣшати о языцѣ выкладовôмъ въ школахъ народныхъ, засиляныхъ фондами краєвыми, лишити громадамъ; щобъ по мѣсточкахъ о мѣшанôй людности дати Русинамъ або окремй школы, або клясы паралельнй и щобы при гимназіяхъ завести всюды въ всхôднôй Галичинѣ рускй паралельнй клясы, наколи того зажадають родичѣ 25 ученикôвъ.

Якъ бôльшôсть сойму краєвого поступила собѣ зъ тыми внесенями, читателѣ „Дѣла“ знають добре. Внесеня тй передавано собѣ зъ рукъ до рукъ: комисіи едукаційнôй, выдѣлови краєвому, радѣ шкôльнôй краєвôй, 74 выдѣламъ радъ повѣтовыхъ и прасѣ польскôй до осуду. А результатъ? Результатъ бувъ такій, що на соймѣ въ 1885 р. выдѣлъ краєвый внѣсъ бôльше-менше слѣдуюче: Потребы духовй руского народу ôдъ 1867 р. не змѣнились на стôлько, щобъ показувалась потреба змѣны закона шкôльного зъ 1867 р. що-до шкôлъ народныхъ. Въ справѣ же паралельныхъ рускихъ клясъ при гимназіяхъ заставленось надмѣрными (!) коштами, якй бы зъ того упали на фонды державнй шкôльнй. Коротко кажучи, справою тою кручено на всѣ боки, выдумано и славный утраквизмъ, а все лишь въ тôй низькôй цѣли, щобъ Русинамъ не дати нѣчого. Але зле кажемо: нѣчого, бо прецѣнь выдѣлъ краєвый внѣсъ тогдѣ, щобъ въ Перемышли заснувати руску гимназію? Такъ було, але зъ другои стороны постаранось заразъ, щобъ бôльшôсть соймова то внесенье ôдкинула.

Тымъ всѣмъ однакожь послы рускй не зразились. Въ 1886 р. внѣсъ пос. Романчукъ на ново на заснованье рускои гимназіи въ Перемышли, де на 780 ученикôвъ було 232 Русинôвъ. Аргументъ важкій. Але щожь? Ôдъ чого-жь дипломатія? Внесенье то ôдослано до рады повѣтовои въ Перемышли до заопиніованя, а та противъ заснованя рускои гимназіи въ Перемышли торжественно запротестувала. Минувъ знову рôкъ. Вже и правительство центральне, звѣривши собѣ такй кручки, заявилось за внесеньемъ рускихъ послôвъ, вже и намѣстникъ галицкій занявся сею справою енергичнѣйше, за внесеньемъ промовлявъ и еп. Пелешь, цѣлюваный рôкъ передъ тымъ шляхтою польскою по рукахъ, та все то не помогло нѣчого и 21 сѣчня 1887 р. ôдкинувъ се внесенье соймъ краєвый 60 голосами противъ 54. За гимназію дано лишь клясы паралельнй въ Перемышли та ще въ „miarę potrzeby“ и зъ другими застереженями.

Теперь доперва поперла цѣлу справу „Народна Рада“. Она подала не тôлько меморіялъ до министерства просвѣты и рады державнои, але выслала въ тôй цѣли такожь окрему депутацію до Вѣдня. Успѣхъ бувъ. Гимназіи окремои Русины вправдѣ не одержали, але одержали на основѣ найвысшого постановленя зъ 29 липня 1867 р. самостôйнй паралельнй клясы въ Перемышли зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ. Клясы тй будуть постепенно збôльшатись, лишаться пôдъ управою провизоричного управителя, а для кождои паралельнои клясы буде системизуватись учительска посада по-надъ нормальный етатъ гимназіи державнои въ Перемышли. Зъ слѣдуючимъ рокомъ шкôльнымъ 1888/9 ôдкрыєсь вже перша кляса руска и обсадиться трема учителями. Одинъ зъ нихъ, актуальный професоръ, буде заразомъ управителемъ, другій, заступникъ учителя, буде єму даный до помочи, а наука религіи поручиться окремому катихитови. Здаєсь, що буде заложена такожь и приготовляюча кляса, въ котрôй то справѣ „Народна Рада“ поробила такожь кроки въ министерствѣ, бо — якъ зачуваємо — министерство ôднеслось вже въ сѣмъ дѣлѣ до краєвои рады шкôльнои.

Исторію борбы о гимназію въ Перемышли подали мы обширнѣйше не тôлько за-для илюстраціи справы, але и въ тôй надѣи, що Русины окрестностей Перемышля схотять зрозумѣти, що теперь на нихъ прийшла черга дѣлати. Перша кляса рускои паралельки повинна численно заповнитись рускими дѣтьми. Сего жадає ôдъ нихъ честь и добре зрозумѣнье власного интересу. Ôдъ численности школярôвъ зависить скорый розвôй сеи важнои для насъ институціи. Противникамъ нашимъ въ соймѣ и по-за соймомъ, якъ и правительству мусимо поставити ясный доказъ, що нашй жаданя були вповнѣ оправданй. Вся Галичина иде нинѣ въ помôчь городови славного Володаря и Володимирка. Якъ крѣпко тй князѣ передъ 700 лѣтами стояли на сторожи добра Червеньскои Руси, такъ нинѣ здвигаємо въ тôмъ городѣ нове духове забороло противъ чужины. Она не може и не смѣє насъ одолѣти. Земля перемыска здобула собѣ перша крѣпкій розсадникъ духа руского, перша отрясесь зъ ярма польонизаціи и выплекає собѣ смѣлыхъ борцѣвъ о лучшу долю народу руского. Духъ незабутыхъ владикъ нашихъ Іоана и Григорія осѣнить на ново славный колись Перемышль. До новои институціи згорнесь руска молодѣжь въ тôмъ пересвѣдченю, що тутъ въ рôднôмъ єи языцѣ подасться ѣй здорове зерно правды и науки.

Передъ лице народу!

Ще одинъ мѣсяць а народы Австріи будуть мати нагоду докладно почути и ôдчути на собѣ новй результаты благодатнои скарбовои политики п. Дунаѣвского. Зъ днемъ 1-го серпня с. р. входить въ житье новый податокъ ôдъ цукру, а въ мѣсяць пôзнѣйше т. є. дня 1-го вересня законъ о податку ôдъ горѣвки. Оба законы одержали вже найвысшу санкцію и були оголошенй въ вѣстнику законôвъ державныхъ пôдъ ч. 31 и 32 зъ р. 1888.

Поглядъ нашъ на оба тй законы высказали мы широко и докладно въ своѣмъ часѣ. Тутъ хочемо лишь застановитись коротко надъ наслѣдками, якй выкличе введенье въ житье обохъ тыхъ законôвъ для ôдносинъ суспôльного господарства, якъ неменше и для господарствъ одиниць.

Новый податокъ ôдъ цукру обтяжувавъ доси загалъ консументôвъ сумою $11^1/_2$ зр. за одинъ метричный сотнаръ. Теперь будуть мусѣли платити за одинъ метр. сотнаръ 13 зр. 30 кр., а именно 11 зр. консумційного податку а 2 зр. 30 кр. на преміи для цукровыхъ баронôвъ. Коли, идучи за результатами новѣйшихъ статистичныхъ дослѣдôвъ, приймемо въ цѣлôй австрійско-угорскôй монархіи консумцію цукру на 2·2 миліонôвъ сотнарôвъ метр., то побачимо, що загальный податковый тягаръ збôльшиться зъ 25·8 на 30 мил. зр. Зъ того не побôльшиться однакъ, якъ-бы можна думати, дохôдъ державного скарбу о 5 мил. зр. Самй преміи експортовй, тая leonina pars баронôвъ цукровыхъ вынесуть 5 мил. зр., а збôльшенй кошты контролѣ коло $1^1/_2$ мил. зр.

Пôдъ недѣлю.

Скажѣть же самй, добрй люде, чи то не напасть? Хтось — та цѣкава рѣчь: хто? — найшовъ моє гумористичне перо, що я єго згубивъ на дорозѣ зъ Венеціи до Львова, и пише теперь въ „Дѣлѣ“ фейлетоны „Пôдъ недѣлю“ тай ще и пôдписуєсь „Не-Устіяновичь“. А то кара Божа, то хрестъ святый менѣ зъ тымъ чоловѣкомъ! Бувало: хрестили мене и зъ воды, и зъ рôзочки. И я гадавъ, що вже мене заасекуровано ôдъ всякого лиха, а ту, бачите, почали хрестити ще и перомъ та чорниломъ!

А вже до тыхъ хрестôвъ та до хрещеня має Русь велике щастье. Св. Володимиръ хрестивъ насъ водою, Добрыня — мечемъ, а Путята — огнемъ. Зносили мы на своихъ плечахъ и хрестъ польскій и московскій, не минувъ насъ и хрестикъ долитавскій а теперь маємо хрестъ зъ татунцемъ Таффымъ, зъ дядькомъ Дунаѣвскимъ и зъ мачихою Конституцією. Навѣть зъ тютюномъ єсть у насъ свôй тяжкій хрестъ, що — кара Божа! — а панки-Ляшки мають свôй extra-хрестъ, чудотворный, горѣвчаный. Нинѣ, видко, вже такій часъ. Св. отець облегчивъ намъ Русинамъ вправдѣ тяжкій хрестъ, сотворивши на нѣмъ обрѣзанье раменне и дарувавши намъ Passiv-а, а все таки не зменшились нашй тяжкй муки.

Не одинъ чоловѣкъ має на прикладъ хрестъ, зъ жѣнкою. Даруйте! менѣ не личить про него згадувати, бо я не жонатый. Я тôлько чувъ, що одинъ сердега молився такъ передъ образомъ Спасителя: Мучили тебе, Исусе, правда — тяжко мучили. Катували Тебе и до хреста пригвоздили — и се правда, велика правда — и умеръ Ты на хрестѣ безповинно... але жонатый Ты не бувъ, Господи! Отъ щó!

Мимо то видиться менѣ, що хрестъ, якій має жѣнка зъ чоловѣкомъ, буває завсѣгды далеко тяжшій. Не кажу про Польки. Полька, якъ выходить за мужь то и каже: Będę miała męża, aby na mnie pracował. За то Русинка, якъ выйде за мужь, стаєся дѣйстною невôльницею. Чоловѣкъ єи „попакає“ собѣ тай має спокôй, а жѣнка небога: и лôжка постели, и хату замети, и обѣдъ звари, и дитину колиши, обший, обпери всю свою родину — нѣ въ день нѣ въ ночи спочинку не має. Ой, що правда то правда: нема тяжшого хреста якъ жѣнцѣ зъ лѣнивымъ чоловѣкомъ! Або та мати, що вывела кôлькоро сидулёкъ дѣвчатъ, невченыхъ до нѣчого иншого якъ лишь до „осолоджуваня житя чоловѣка“, чи не має тяжкого хреста? Мають и любй дѣвчата свôй хрестикъ не малый зъ нашими молодцями, котрыхъ ôдъ картъ и ôдъ склянки воловодомъ треба тягнути до танцю або „пташка“. А болячка на сватаню. Сей ажь угинаєсь пôдъ тяжкимъ пятимъ хрестикомъ. А ще буває и такъ, що єго пытають въ очи: вамъ котрый хрестикъ минувъ? Має хрестъ святый и ректоръ семинаріи зъ своими алюмнами, що не хотять якось засмакувати въ семинарскôмъ виктѣ. Розповѣдають навѣть, що коли одинъ владика запытавъ одного разу одного питомця, чи можна въ велику пятницю росôлъ ѣсти, ôдповѣвъ той: можна! А на закидъ епископа, що юшка чейже на мясѣ, додавъ спокôйно: „О! то Ваше Преосвященство певно ще не кушали семинарскои юшки“.

Не меншій хрестъ мають и вѣрителѣ зъ своимъ чеснымъ „Заведеніємъ“, а сѣльскй попы зъ своими добросовѣстными та розумными делегатами въ справѣ вдовичо-сирôтского фонду. Але-жь грѣхъ бы бувъ жалуватись на нихъ за то, що, вѣдавъ, запропастили 45.000 сирôтского гроша. Та-жь они руководились прикладно словами молитвы: „и отпусти намъ долги наша, яко же и мы отпускаємо должникамъ нашимъ“.

Та не конець ще тымъ нашимъ малымъ и великимъ хрестамъ. Поблагословила-жь краєва рада шкôльна смиренныхъ учителѣвъ не абы-якимъ хрестомъ, що єго мають зъ Мандибуркою тай зъ всякого сорта Кікерікяртами. Має Русь хрестъ зъ Грохольскимъ и зъ соймовою бôльшостею, має зъ повѣтовыми радами та зъ митрополичими послами, що „не вмѣють нѣ читати нѣ писати“, а дались до Вѣдня выбирати. Не меншій має она хрестъ и зъ рускимъ Коронинимъ тай єго литературными поглядами. Єсть у насъ и хрестъ старый зъ жидами и зъ жидôвскими Ляшками. Словомъ: хрестôвъ у насъ такъ намножилось, що мы могли-бы хоть-бы и нинѣ розпочати хрестоносный похôдъ до Америки, а часы нашй назвати въ исторіи вѣкомъ хрестоноснымъ.

Оно може и прийде до того, бо та хрестоносна пошесть розôйшлась вже по всѣй Европѣ. Хрестъ має Кобургъ зъ Поповомъ, царь зъ Бисмаркомъ, а той зъ царями, папа зъ фармазонами, а Єзуиты зъ Русинами. Крилошаньскихъ хрестôвъ єсть у св. Юра цѣла путня. До нихъ воздыхає не одинъ маститый. Терпцю, панъ-отче, терпцю! Въ нинѣшныхъ часахъ не тяжко вамъ буде о таку благодать. Я бы также о то старався. Що-жь коли архієрей каже, що: „дурный мене пôпъ хрестивъ“.

Але не лишь я одинъ даремно чекаю на хрестъ. Щось и нашй паломники римскй и апостолы раранецкй, щось и они не можуть дочекатися хрестôвъ зъ святого мѣста. За то посолъ Бѣлиньскій дôстане певно хрестъ ôдъ Ротшильда за трансакцію зъ Нордбаномъ, а горальняный ордеръ не мине такожь и пана Рутовского.

Хрестъ святый має зъ нами и той Игнатьевъ, що не хочемо хреститися въ єго панрусскôй купели. Однакъ на нашу оборону скажу отверто, що мы не робимо того зъ якоись тамъ неохоты або ôдразы до єго хрестинъ. Насъ бо хрестять и зъ горячого и зимного такъ часто, що мы-бъ и єго хрещеню не противились. Мы тôлько боимось, щобы колись о насъ не сказали такъ, якъ говорять о вѣрителяхъ Заведенія: „Єлици въ Заведенію хрестисте ся, во дурнѣ облекосте ся, Аллилуя!“

Отъ, якъ самй бачите, всюды хрестъ, на хрестѣ ворона, а на воронѣ зновъ хрестъ. Єдиною ôдрадною вѣсточкою для насъ єсть, що — якъ зачуваємо — поѣде „Червоная Русь“ необавъ до Перемышля, щобы собѣ дати въ Сянѣ на твердо воду освятити. То ѣй може и поможе и Русь буде мати зъ нею вже меншій хрестъ.

К Н Устіяновичь.

Всякй облигаціи, листы заставнй, ренты, акціи банковй и зелѣзничй, льосы державнй и приватнй купують и продають пôдъ найкористнѣйшими по змозѣ условіями СОКАЛЬ и ЛИЛІЕНЪ дôмъ банковый и контора вымѣны. Порученя зъ провинціи сейчасъ залагоджуються, безъ дочисленя провизіи.

Далеко высше ще пôднесена буде въ наслѣдокъ нового податку цѣна горѣвки. Мѣсто 7 зр. ôдъ гектолитра прийдеся теперь платити самого податку 35 взглядно 45 зр., отже о 400 до 500% бôльше. Коли приймемо для цѣлои монархіи таку лишь консумцію, яка обнята єсть контингентомъ, т. є. 1878 мил. гектолитр., та вынесе при низшôй стопѣ податковôй дохôдъ-брутто 65·7 мил. зр., отже о 48 мил. зр. бôльше якъ доси. Зъ того припадае на саму Долитавію збôльшенье въ высотѣ 27 мил. зр. И тутъ однакъ далеко не цѣле пôдвысшенье податкового доходу припаде державѣ. Якъ при цукрѣ треба передъ всѣмъ ôдтягнути „лапове“ цукровыхъ баронôвъ, такъ тутъ треба выдѣлити найперше далеко бôльше ще лапове галицкихъ schnapsritter-ôвъ, котре на разѣ годѣ ще обчислити и певною означити цифрою, котре однакъ складаєсь зъ милiонового пошкодованя и великихъ бонификацій, якѣ припадуть властителямъ горалень.

Такій станъ рѣчей представляє оба тѣ податки въ дуже дивнôмъ свѣтлѣ зъ огляду на суспôльне господарство. Они мають кромѣ чисто фискального такожь и то суспôльно-господарске значенье, що переносять щорôчно милiоны зъ кишенѣ найбѣднѣйшихъ людей до кишенѣ найбогатшихъ продуцентôвъ цукру и горѣвки.

Коли зважимо, що перенесенье то дѣєсь не силою свобôдноі конкуренціи сильныхъ капиталистôвъ зъ слабою низшою и середною клясою суспôльности, а такожь не силою якого будь случаю, ино що перенесенье то наступає въ наслѣдокъ санкціи державного закона, порѣшеного при участи репрезентантôвъ всѣхъ клясъ населеня, коли зважимо дальше, що податки тѣ приносять державѣ сорозмѣрно не велике, бо ледво 50 милiонове збôльшенье доходôвъ, а вкладають на загалъ населеня тягары, котрыми можна-бы оплатити ôдсотки позички миліярдовои — то побачимо, що новѣ тѣ податковѣ законы навѣть зъ скарбового становища суть хибно подуманѣ и неудатнѣ, а вже зъ суспôльно-господарского становища представляють небувале и нечуване куріозумъ.

Зъ становища господарства одиницѣ характеризуются новѣ законы тымъ, що збôльшають значно потребы щоденного житя и то потребы конечнѣ, вказанѣ не люксусомъ або непотрѣбною навычкою, але климатично-фізіологичными потребами людского организму. Правда, що у панôвъ Грохольскихъ, Абрагамовичѣвъ, Гавзнерôвъ, Билиньскихъ не зробить нѣякои рôзницѣ збôльшеный о кôлька або кôлькапайцять крейцарôвъ щоденный выдатокъ на цукоръ и горѣвку, однакъ у милiонôвъ середнои и низшои клясы, котрѣ заробляють на щоденный хлѣбъ въ потѣ чола, збôльшенье то буде значити дуже богато, и обтяжить дуже значно буджеты домовыхъ господарствъ.

Кому-жь теперь, пôдноситься пытанье, мають подякувати народы Австріи а передъ всѣмъ мы Галичане за то обтяженье гôркою и страшною борбою о истнованье латаныхъ нашихъ домовыхъ буджетôвъ, кому подякувати маємо за то, що до покрытя наглои потребы державы не мають причинятись оплываючѣ въ добробытѣ магнаты, шляхтичѣ и фабриканты, а бѣднѣ хлопы, пôдупавшѣ ремѣсники, учителѣ, урядники и т. п., кому подякувати належить вкôнци и за то, що патріотизмъ тыхъ панôвъ треба було окуплювати милiонами лапового, котре заплатять имъ бѣднѣ клясы, мовь бы на глумъ — за то, що наложили на ихъ придавленѣ плечѣ нове тяжке бремя?

Подяка тая належиться въ першôмъ рядѣ тымъ, котрѣ силою накинулись на заступникôвъ клясъ обтяженыхъ нинѣ найбôльше новыми податками. Се тѣ самѣ панове, котрыхъ выборы зъ сельскихъ курій переперли багнеты, горѣвка, кобаса, пôдкупства и нечуванѣ агитаціи, тѣ самѣ послы, на котрыхъ голосували польскѣ выборцѣ зъ мѣстъ, уважаючи ихъ природными представителями польскои идеѣ — тѣ самѣ послы переперли своими голосами новѣ податки, котрѣ не були-бы нѣколи перейшли, коли-бъ интересы мѣстъ и селъ спочивали въ рукахъ людей совѣстныхъ, котрѣ оглядаються и на то, зъ чиихъ рукъ взяли мандаты.

Таке безпримѣрне зъигнорованье интересôвъ власныхъ выборцѣвъ повинно ôтворити очи и найбôльше заслѣпленымъ, повинно стати грôзьнымъ *memento* на будуще. Нинѣ лежить якъ на сельскихъ округахъ Галичины, такъ особливо на мѣстахъ, котрѣ въ цивилизованôмъ свѣтѣ бувають звычайно розсадниками всякого поступу и першѣ стають до борбы зъ реакційными змаганями упревилегіованыхъ кастъ, святый обовязокъ завôзвати своихъ панôвъ послôвъ, безъ огляду чи суть ними шляхтичѣ чи выслугуючѣ-ся шляхтѣ псевдодемократы и зажадати ôдъ нихъ оправданя зъ того кроку, котрымъ, приспорюючи незаслужены зыски капиталистамъ, вложили такъ великій тягаръ на своихъ выборцѣвъ. Нехай стануть они передъ лицемъ народу и почують тое вдоволенье загалу, на котре смѣли ôдкликуватись ще въ бесѣдахъ попираючихъ податки (прим. пос. Билиньскій) и най одержать заслужене признанье за свои труды.

Пора, крайна вже пора, щобы всѣ низшѣ и середнѣ клясы краю зрозумѣли, въ якѣ руки зложили свои найжизненѣйшѣ интересы и щобы прислугуючѣ имъ конституційнѣ управленя перестали бути пустою формою, по-за котрою иде безнастанно майоризація и вызыскуванье слабшихъ сильнѣйшими, придавленыхъ упривилегіоваными...

„I conventi di Monte Athos“

Недавно тому подала була одна зъ берлиньскихъ газетъ ту зовсѣмъ несподѣвану для противникôвъ Россіи вѣсть, що Атоньска гора на халкедоньскôмъ пôвъостровѣ въ єгейскôмъ мори єсть властиво россійскою крѣпостею на турецкôй области. Теперь отже появилася въ Палермо брошура пôдъ наведенымъ повыше заголовкомъ, котра описує всѣ монастирѣ на Атоньскôй горѣ и подає дуже цѣкавѣ даты. котрѣ зовсѣмъ оправдують сей поглядъ. Пôсля сеи брошуры єсть отже на Атоньскôй горѣ не бôльше не менше якъ лишь 20 мужескихъ монастирѣвъ, зъ котрыхъ сѣмнацять суть грецкѣ, одинъ болгарскôй, одинъ сербскій а одинъ россійскій. Россійскій монастирь, чи властиво громада монастирска єсть найзначнѣйша, бо складаєсь зъ шѣсть ôддѣленыхъ ôдъ себе монастирскихъ забудованъ, котрѣ зновъ всѣ разомъ розпадаються на 524 пустинныхъ осель. Въ кождôй такôй осели мѣститься 5 до 7 монахôвъ. Загальне число россійскихъ монахôвъ выносить 3000 людей, пôдчасъ коли въ всѣхъ прочихъ 19 монастиряхъ єсть лишь 4000 жителѣвъ. Россійскѣ монахи суть то по найбôльшôй части старѣ выслуженѣ россійскѣ пôдофициры, що ôдбули послѣдну кампанію противъ Туреччины. Одинъ зъ тыхъ монахôвъ, отець Минасъ, що має великій вплывъ на Атоньскôй горѣ, бувъ колись полковникомъ въ россійскôй арміи. Россійскій монастирь має такожь флоту, котра складаєся зъ 20 вѣтриловыхъ кораблѣвъ, що мають свою окрему флягу. Залога тыхъ кораблѣвъ складаєсь зъ монахôвъ пôдъ комендою такожь монахôвъ. Флота ся удержує рухъ корабельный межи Атоньскою горою а россійскими портами надъ чорнымъ моремъ. Россійскій монастирь єсть дуже богатый, має власнѣ гуты и лѣярнѣ, де кождого часу можна робити оружіє. Въ пивницяхъ монастиря за грубыми зелѣзными дверми має находитися великій запасъ всѣлякои зброи и амуниціи. Громада россійского монастиря єсть зовсѣмъ независима а ей настоятелѣ стоять въ тѣснôй звязи зъ Россією, Болгарією, Всхôдною Румелією, Македонією и зъ россійскою амбасадою въ Константинополи. Она становить державу въ державѣ а турецкій каймакамъ, що має при помочи 30 жандармôвъ удержувати порядокъ на Атоньскôй горѣ, не важиться непокоити монахôвъ выконуваньемъ свого обовязку. Авторъ згаданои брошуры каже, що єсть переконаный, що той монастирь єсть властивымъ мѣсцемъ центрального комитету панславистичного для цѣлого балканьского пôвъострова и що Россія хоче на Атоньскôй горѣ утворити для себе морску позицію на Середземнôмъ мори; ôнъ взыває длятого Порту, щобы она звертала пильно увагу на Атоньску гору.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Въ справѣ нового закона о податку ôдъ горѣвки пишуть зъ Вѣдня до „Czas-у“ такъ: Проєктъ розпорядженя що-до переведеня закона о податку ôдъ горѣвки єсть теперь предметомъ переговорôвъ межи правительствами угорскимъ а австрійскимъ; краєвѣ власти скарбовѣ одержали приказъ представити личности, котрыхъ правительство запросить высказати мнѣнье о тôмъ проєктѣ, коли буде выготовленый обома министерствами финансôвъ. Нарады тои анкеты ôдбудуться въ половинѣ липня, а закôнчаться такъ, щобы найдальше 1 серпня могла бути розослана остаточна инструкція. Що цѣла ся справа такъ дуже проволôклася вина того въ тôмъ, що нарады державнои рады и ей комисій надъ закономъ о податку ôдъ горѣвки ишли дуже пиняво, а теперь анкета не може бути скорше скликана, бо теперь працює комисія обохъ министерствъ финансôвъ, австрійского и угорского разомъ зъ анкетою надъ подôбнымъ проєктомъ що-до цукру. Впрочѣмъ можна сказати, що въ устроєню горалень въ будучности не буде нѣякои значнѣйшои змѣны, анѣ нѣчого такого, що могло-бы опôзнити початокъ кампанiи. Законъ оставляє повну свободу що-до устроєня горалень и жадає лишь контролѣ за помочею приладу годинникового. Прилады тѣ розсылаються вже транспортами головныхъ мѣстъ, а зъ ôдси будуть розсылатися до найблизшихъ стацій зелѣзничихъ. Зъ причины, що пôсля нового закона оподатковане горѣвки буде ôдбуватися пôсля выпродукованои скôлькости, а не якъ доси пôсля вымѣру апарату ферментаційного, буде кожда горальня вызыскувати матеріялъ вôльнѣйшимъ ферментомъ, а черезъ те треба буде и бôльшого числа кадокъ. Єсть то одинока важнѣйша змѣна, яку потягне за собою новый законъ. Тѣ горальнѣ, що повстали въ Галичинѣ въ найновѣйшихъ часахъ, будуть имовѣрно мусѣли розширяти свои льокалѣ, въ котрыхъ стоять кадки ферментаційнѣ. Що-до магазинôвъ, то вже нинѣ можна сказати, що кождому буде вôльно заложити собѣ приватный магазинъ, въ котрôмъ пôдъ ôдповѣдною контролею властей финансовыхъ буде можна умѣщати горѣвку безъ оплаты податку ажь до дня, въ котрôмъ та горѣвка поступить въ торговлю и тогдѣ оплатиться податокъ. Друкарня державна у Вѣдни выдала вже пôдручникъ закона о податку ôдъ горѣвки и розôслала єго до книгарень у Львовѣ и Краковѣ.

Осѣнна сесія рады державнои буде займатися майже выключно лишь справами шкôльными, позаякъ найважнѣйшѣ справы економичнѣ вже теперь залагоджено. Зъ справъ шкôльныхъ прийдуть мабуть на порядокъ дневный ажь чотири внесеня, зъ котрыхъ три суть вже звѣстнѣ: внесенье кн. Лихтенштайна о школахъ вѣроисповѣдныхъ, внесенье Герольда о школахъ свѣтскихъ але здецентрализованыхъ и внесенье Линбахера о школахъ вѣроисповѣдныхъ безъ вплыву на нихъ краєвъ коронныхъ. До сихъ прийде теперь ще четверте внесенье яко проєктъ правительства, котрый приказавъ выготовити мин. Гавчь; має то бути якась модификація внесеня кн. Лихтенштайна. Крôмъ сихъ справъ прийде ще на порядокъ дневный слѣдуючои сесіи законъ войсковый и може ще якѣ инши новѣ предложеня правительства, о котрыхъ однакожь доси нѣчого не звѣстно.

——

„Corr. de l' Est“ характеризує въ письмѣ зъ Петербурга въ слѣдуючій способъ теперѣшну ситуацію политичну въ Россіи: „Оправдалося переконанье, що змѣна престола въ Нѣмеччинѣ не вплыне тутъ зовсѣмъ на змѣну ситуаціи. Замѣсть приготовлень до вôйны говорять тутъ загально о полѣпшеню ôдносинъ особливо до Нѣмеччины; на биржахъ пануе ще бôльшій спокôй; рубель иде въ гору, а министеръ финансôвъ тѣшиться зъ того. Высшій курсъ рубля, величезный вывôзъ россійского збôжа за границю, а ôдтакъ и надѣя на добрѣ жнива заповѣдають значне полѣпшенье стану економичного въ Россіи. Въ министерствѣ дѣлъ заграничныхъ, а такъ само такожь и въ найвысшихъ кругахъ тѣшаться вельми зъ напряму, якій прибирає хôдъ подѣй и збôльшаєся чимъ разъ бажанье скрѣпити традиційну звязь зъ Гогенцоллернами. Взагалѣ настала рѣшуча змѣна, навѣть и въ прасѣ и то безъ интервенціи шефа „главного управленія по дѣламъ печати“, п. Феоктистова. Панслависты лютяться страшно, бо зближенье Россіи до Нѣмеччины єсть для нихъ великимъ ударомъ. Въ виду теперѣшнои ситуаціи не будуть они могли надати ювилейному торжеству въ Кіевѣ панславистичнои ознаки (?). Они не можуть сподѣватися, що ихъ будуть пôдпирати зъ горы въ тôмъ напрямѣ въ хвили, коли нѣмецкій цѣсарь стараєся дати доказы своєи дружбы для династіи и россійского народу. Зъ жерела уповажненого сказано намъ, що вѣсть, подана берлинскимъ „Börs. Cour.“ о розмовѣ цѣсаря Вильгельма II. зъ вел. кн. Володимиромъ єсть правдива, хочь не зовсѣмъ вѣрно подана. Цѣсарь завѣрявъ именно князя, що „годиться зовсѣмъ на мирнѣ погляды свого батька, котрого любивъ завсѣгды яко сынъ а подивлявъ яко пануючій“, а ôдтакъ додавъ, „що уважає слова свого дѣда, высказанѣ передъ смертею, котрѣ ôдносяться до Россіи, за святу спадщину и що готовъ сповнити послѣдну волю великого цѣсаря, котрый ôдбудувавъ нѣмецке цѣсарство лишь при помочи дружбы Россіи.“ Слова тѣ зробили въ Россіи якъ най лѣпше враженье. Говорять тутъ вже яко о рѣчи певнôй, що цѣсарь Вильгельмъ выбираєся сего лѣта въ гостину до Петербурга и що ген. Папе мавъ заповѣсти єго визиту офиціяльно. Чи вѣсть та єсть правдива не можемо ручити, хочь она походить зъ доброго жерела. На всякій случай єсть рѣчь певна, що стрѣча обохъ цѣсарѣвъ ôдбудеся незадовго а ôдтакъ може наступить ще и замѣна визитъ. Зъ причины недуги вел. княгинѣ Ксенiи, котрôй лѣкарѣ радять морскій воздухъ, єсть выѣздъ царскои родины до Копенгаги имовѣрнымъ. По выѣздѣ ген. Папе выѣде царь на кôлька днѣвъ до Финляндіи Що-до подорожи до полудневои Россіи не выдано доси нѣякихъ приказôвъ.“ — Зъ Петербурга доносять, що Побѣдоносцевъ выѣхавъ на чотири мѣсяцѣ за границю, приѣде однакожь въ часѣ ювилея хрещеня Руси до Кіева. — Пôсля „Vossische Ztg.“ мавъ россійскій посолъ въ Лондонѣ, Шталь, вручити лордови Сальсберому ноту, въ котрôй Россія не жадає вже усуненя кн. Кобургского лишь введеня россійского министра вôйны въ Болгарiи.

——

Адреса нѣмецкого парляменту до цѣсаря звучить: „Ваше Величество! Зъ тяжкимъ болемъ сумує зъ Вашимъ цѣсарскимъ и королевскимъ Величествомъ нѣмецкій парляментъ по причинѣ смерти цѣсаря Фридриха. Нарôдъ нѣмецкій живъ въ надѣи, що въ єго руцѣ буде добре забезпечене спочивати дѣло, котрого довершивъ незабутный цѣсарь Вильгельмъ и що пôдъ єго мудрымъ проводомъ дôйде Нѣмеччина мирною роботою до свѣтлого розвою. Всевышній порѣшивъ инакше. По кôлькохъ мѣсяцяхъ панованя мусѣвъ нашъ улюбленый монархъ вступити въ могилу. Щезли всѣ красни надѣѣ, але, єго память буде жати въ серцяхъ нѣмецкого народу; свѣтлый примѣръ ревности въ сповнюваню обовязку, якій ôнъ давъ намъ въ тяжкихъ часахъ, незабудеся нѣколи и буде могучо вплывати на грядуче поколѣнье. Зъ великою радостею и вдячностею почули мы, що В. Вел. хоче ити тыми самыми дорогами, якими поступавъ въ Бозѣ почившій цѣсарь Вильгельмъ и зыскавъ собѣ довѣрiе союзникôвъ, любовь нѣмецкого народу и признанье заграницѣ. В. Вел. хоче придержуватись вѣрно конституціи, вести законодавство для добра Нѣмеччины особливо же для охороны слабыхъ и пригнетеныхъ и ставати въ оборонѣ права и законôвъ. Парляментъ готовъ пôдпирати В. Вел. въ сѣмъ дѣлѣ всею силою. Ôнъ має надѣю. що Всевышній дозволить ему то сповнити. В. Вел. рѣшилися, опираючись на союзахъ и ôдносинахъ, удержувати миръ доти, доки вôйна не станесь накиненою намъ конечностею. Щобы миръ забезпечити, а наколи-бъ его нарушено, добути его зновъ зъ честею, хоче В. Вел. старатися о пôднесенье готовости нашого войска до бою. Парляментъ нѣмецкій высказує сему заявленю В. Вел. своє повне признанье. Не будемо щадити нѣякои жертвы, потрѣбнои для забезпеченя ôтчины такъ, якъ мы пристали однодушно на то, чого жадавъ ôдъ насъ покôйный цѣсарь Вильгельмъ, щобы забезпечити Нѣмеччинѣ миръ. Мы маємо однакожь надѣю, що нѣхто ненарушить мира нѣмецкого народу сполученого тѣсно зъ своимъ цѣсаремъ и зъ союзными правительствами. Давъ-бы Богъ, щобы В. Вел. прожили довго въ щастю для добра ôтчины и т. д.“

„Nat. Ztg“ доносить, що кн. Бисмаркъ мавъ авдiенцію у цѣсаря, на котрôй обговорювавъ програму зъѣзду цѣсаря зъ царемъ. Зъѣздъ той має ôдбутися дня 10 липня с. р. Мѣсце стрѣчи має означити самъ царь. Кажуть, що при зъѣздѣ сѣмъ буде такожь и кн. Бисмаркъ, хочь ôнъ одержавъ теперь ôдпустку на три мѣсяцѣ. „Post“ доносить, що кн. Бисмаркъ розговорюючи онодгы по закрытю засѣдань палаты панôвъ, сказавъ до кôлькохъ членôвъ палаты, що ôнъ має певну надѣю на спокôйнѣ и мирнѣ часы та на користный розвôй внутрѣшныхъ справъ. Та-жь сама газета доносить, що зъ старшимъ президентомъ Ахенбахомъ не велися нѣякѣ переговоры въ справѣ обнятя теки министерства дѣлъ внутрѣшныхъ. Єсть загальне мнѣнье, що посада ся позôстане ще черезъ три мѣсяцѣ не обсаджена а ôдтакъ буде Путкамеръ зновъ покликаный. Вѣсть ся удержуєсь головно въ кругахъ вольнодумныхъ, котрѣ зъ великимъ недовѣрiемъ дивлять на теперѣшный станъ рѣчей. — „Kreuz. Ztg.“ доносить, що на приказъ цѣсаря Вильгельма не ôдбудесь єго коронація на короля пруского. Та-жь сама газета заперечує такожь вѣсть будьто-бы цѣсарь зъ причины єго вступленя на престолъ мавъ дати амнестію деякимъ засудженымъ на довшѣ кары. — Кн. Бисмаркъ одержавши ôдпустку выѣде на купелѣ до Киссинґенъ, де стрѣтиться имовѣрно зъ гр. Кальнокимъ. Ходять именно вѣсти, що гр. Кальноки выбереся зъ двома секретарями до кн. Бисмарка, щобы зъ нимъ вести переговоры въ справѣ скрѣпленя союза зъ Нѣмеччиною. Переговоры тѣ будуть дотыкати дуже важныхъ и основныхъ справъ.

——

Въ таборѣ булянжистôвъ наставъ роздоръ. Часть прихильникôвъ ген. Булянжера домагаєся рѣшучо, щобы ôнъ ясно сказавъ до чого стремить: чи хоче ревизіи конституціи и розвязаня парляменту въ дусѣ републиканьскôмъ, чи хоче дѣлати въ користь претендентôвъ. Причину до того мало подати то, що Булянже не хоче ôдлучитися ôдъ Бонапартистôвъ, якъ то показуєся зъ єго письма до выборцѣвъ въ департаментѣ Шарантъ. Се письмо такъ обурило посла Мишлена, що ôнъ постановивъ сими днями скликати у Рошфора комитетъ булянжистôвъ и тамъ буде предложена генералови до одобреня радикальна програма, котра буде жадати ôдъ него, щобы ôнъ обовязався хочь до якои минимальнои мѣры выступати ворожо противъ монархистôвъ и имперіялистôвъ. Наколи-бъ ôнъ на то не приставъ, то Рошфоръ має оголосити, що радикалы зъ нымъ зривають. Въ департаментѣ Сомъ ставлять булянжисты свого кандидата въ особѣ бар. Билинь, бувшого консуля въ Монахіюмъ, Каирѣ и въ Тунисѣ. — Межи войскомъ проявилися зновъ манифестаціи въ користь Булянжера. Въ Бетинъ именно устроили пôдъофициры тамошнои залоги въ спôлцѣ зъ пôдъофициpами переходячого туды полку артилеріи велику демонстрацію передъ редакцією тамошнои антибулянжерôвскои газеты „Petit Béthunois“, повибивавши въ редакціи ôкна и потурбовавши персоналъ редакційный. Высшѣ власти войсковѣ розпочали строге слѣдство и засудили вже одного фельдфебля на мѣсяць вязницѣ. — Президентъ Карно принимавъ онодгы ген. Альвенслъебена, котрый нотификувавъ ему вступленье на престолъ цѣсаря Вильгельма. — Рада министрôвъ постановила запросити на день 14 цвѣтня слѣдуючого року 2900 мерôвъ зъ головныхъ мѣстъ повѣтовыхъ, щобы они взяли участь въ ревіи и великôмъ пирѣ въ будынку выставы на Марсовôмъ поли.

——

Онодгы принимавъ папа спеціяльного посла нѣмецкого зъ повѣдомленьемъ о вступленю на престолъ цѣсаря Вильгельма. Принятье было дуже торжественне. Папа принявъ кн. Лихновского въ великôй престольнôй сали а князь мавъ до него промову, въ котрôй зазначивъ, що новый цѣсарь нѣмецкій чуєся щасливымъ, що може забезпечити религійный миръ въ Прусахъ и жити въ дружныхъ ôдносинахъ до св. престола. Папа ôдповѣвъ на то такожь въ дуже прихильныхъ словахъ для цѣсаря и сказавъ, що и ôнъ має надѣю, що религійне положенье въ Нѣмеччинѣ буде чимъ разъ лѣпше. Опôсля попросивъ папа кн. Лихновского до приватного кабинету и розмовлявъ тамъ зъ нимъ черезъ пôвъ годины. Выйшовши ôдъ папы, пôйшовъ бувъ кн. Лихновскій зъ пос. Шлецеромъ до папского секретаря Рамполи.

——

Зъ Монастиря въ Альбанiи доносять, що тамошнѣ власти приказали арештувати тамъ кôлькохъ людей, що стояли въ звязи зъ румуньскими и россійскими агитаторами. — До „Pol. Corr.“ пишуть зъ Скодару, що недавно тому впала була ватага Чорногорцѣвъ зложена зъ 50 особъ пôдъ проводомъ Божо Курта до Альбанiи коло мѣсцевости Груда и стала тамъ людей убивати. Зъ чорногорскои стороны стали отже доказувати, що ся ватага хотѣла

лишь ôдомститися за убійство одного Чорногорця Альбанцями въ Подгорици. Сконстатовано однакожь, що ватага та збиралася вже ôдъ довшого часу въ Чорногорѣ и на чорногорскôй граници було розставлено войско, щобы тôй ватазѣ забезпечити позицію зъ заду.

Справа майора Попова стала ажь теперь интересною и вже дѣйстно не знати, якъ судити. Князь затвердивъ вырокъ, Попова здеградовано публично а ôдтакъ князь помилувавъ зновъ єго и дарувавъ єму кару. Теперь же доносять зъ Софіи, що Поповъ маѣ незадовго ôдзыскати назадъ своѣ давне становище политичне и горожаньске. Чиста комедія! Софійскій кореспондентъ „N. fr. Press-ы“ розговорювавъ недавно зъ Стамбуловомъ а той такъ єму сказавъ: Европейска праса приписуѣ менѣ несправедливо злй намѣреня противъ Попова. Увѣряю васъ, що я нѣколи не думавъ єго знищити. Ôнъ не стоявъ менѣ нѣколи въ дорозѣ, а я и безъ него стою сильно. Я стававъ завсѣгды въ оборонѣ политичныхъ злочинцѣвъ; такъ н. пр. боронивъ я Каравелова и не допустивъ до слѣдства противъ него. Я не выступавъ такожь противъ махинацій Цанкова и Радославова. Недавно мусѣвъ я интернувати Стоянова, приятеля Радославова, бо ôнъ пôдбурюбавъ официрôвъ и намовлявъ ихъ, щобы они убили всѣхъ либеральныхъ министрôвъ. Попова могло-бы въ виду єго великихъ заслугъ регабилитувати собраніѣ. Консервативнй министры, коли хотять, можуть податися до димисіи; ихъ помôчь не конче потрѣбна, хочь то суть здôбнй люде и въ кабинетѣ дуже пожиточнй. Кабинетъ можна легко доповнити. Лучитися зъ Радославовомъ або Каравеловомъ не потреба. Они не мають партіи; Цанковъ маѣ бôльшу. — Зъ Софіи доносять, що тамъ арештовано одного майора, двохъ капитанôвъ и одного поручника зъ першого полку. Всѣ они суть прихильниками Попова и ихъ пôдозрѣвають о якусь змову политичну.

НОВИНКИ.

— **Загальнй зборы филіи „Руского Товариства Педагогичного“ въ Щирци** ôдбулися пôсля оголошеної програмы вчера, дня 29 н. ст. червня. На зборы явилося 23 учителѣвъ и учительокъ зъ Щирця и околицѣ. Въ зборахъ взяли участь мѣсцевый парохъ и почетный крилошанинъ о. Мих. Тшесневскій и ôдпоручники центрального выдѣлу пп. Вахнянинъ и Врецьона. До нового выдѣлу филіи вôйшли учителѣ: п. Гофманъ, управитель школы въ Семенôвцѣ, яко голова, пп. Дмитерко зъ Мôстковъ, Малицкій зъ Щирця, Корецкій зъ Пѣсковъ и Квасникъ зъ Ракôвця, яко выдѣловй, а пп. Долинка и Штрикъ яко заступники выдѣловыхъ.

— **Визитація Преосв. митрополита въ Зборôвскôм.** Митрополитъ Сильвестеръ кôнчить нинѣ визитацію сихъ околиць. Всюды принимано нашого архіерея зъ великою радостею и великими почестями. Найкрасше и найсердечнѣйше повитано достойного гостя въ мѣсточку Озѣрнôй. Озѣрну припала въ великôмъ числѣ жидова, ба навѣть и властитель єи есть жидомъ. Русины и Поляки пôдъ проводомъ тамошнього пароха о. Ореста Держка щиро занялись принятьемъ нашого митрополита и вечеромъ, коли Преосвященный зъѣхавъ до Озѣрны, уладжено передъ домомъ, де замешкавъ, гарный похôдъ зъ смолоскипами, въ котрôмъ взяло участь 200 селянъ. Церковь и костелъ були пôдчасъ побуту архіерея переповненй вѣрными и майже сотка селянъ при тôй нагодѣ вырекласъ горѣвки. Митрополитъ розмавлявъ вельми привѣтливо зъ селянами и удѣлявъ имъ потрѣбныхъ радъ и наукъ.

— **Преосвященный митрополитъ Сильвестеръ** выѣздить на другій тыждень на посвященье церкви въ Базаринцяхъ коло Збаража.

— **Зъ Калуского пишуть намъ:** Хто переѣздивъ дня 25 н. ст. червня черезъ село Боднарôвъ, мусѣвъ замѣтити, що тамошнй селяне святкують якесь надзвычайне свято. Зъ далека виднѣлась хорошо пристроєна брама тріюмфальна, прикрашена рускими хоругвами. Товпы народу роились по улицяхъ села, выжидаючи Преосвященного епископа Юліяна. Около годины 8-мои надъѣхавъ епископъ зъ Майдану, проводженый кôнною бандерією. Коло брамы тріюмфальної повитали Преосвященного мѣсцевый приходникъ о. Л. Раковскій и о. деканъ Иг. Губчакъ, сусѣдъ зъ поблизькои аепархіи львôвскои. Сего дня ôдправивъ епископъ Юліянъ короткій молебень, а на другій день пôсля означеної програмы торжественне богослуженье. Около 3-тої годины зъ полудня ôдъѣхавъ епископъ Юліянъ въ дальшу дорогу до Бринѣ и Вихторова. Пôдчасъ всѣхъ тыхъ ôдправъ спѣвавъ прехорошо калускій хоръ мѣщаньскій. Треба додати, що тутъ въ околици, де ино нагода по тому, спѣшить сей хоръ зовсѣмъ безкористовно, щобы лише звеличати нашь обрядъ и заявити, що Русь живе. Не мала заслуга въ тôмъ управителя сего хору, п. Спиридіона Губчака, котрый зложивъ сей хоръ и ôдъ кôлькохъ лѣтъ управляе нимъ зовсѣмъ безкористовно та зъ власнымъ пожертвованьемъ. Згадати годиться одну рѣчь дуже цѣкаву. Ксьондзъ Кляйнъ, славный цивилизаторъ калуского округа, щось цѣлкомъ подôбного якъ сумнои славы просвѣтитель куликôвскій, буде въ Боднаровѣ своимъ власнымъ коштомъ костелъ. А знаете, кôлько маѣ ôнъ вѣрныхъ? Лише двохъ. А будуе сей костелъ длятого, бо якъ кажуть, въ Боднаровѣ мали бути колись римокатолики. Недавно тому приходивъ до сего села органистъ и скликавши людей до коршмы, ставъ ихъ намовляти, щобы вернулися до костела а за то буде имъ ôдправляти ксьондзъ Кляйнъ всѣ требы духовнй за дармо. Але се на нѣчо не придасться, тамошнй селяне не ôдступлять ôдъ своєи святои церкви и обряду та ôдъ свого пастиря, що веде ихъ такъ честно и прикладно.

— **Посвященье церкви въ Бовшевѣ**, дек. галицкого. Дня 23 н. ст. червня приѣхавъ Преосв. епископъ Юліянъ разомъ зъ крилошанами оо. Литвиновичемъ и Туркевичемъ до стациі Болшовець, зъ-ôдки по повитаню старостою рогатиньскимъ п. Райхельтомъ, деканомъ о. Гошовскимъ, властителемъ Болшôвця п. Кшечуновичемъ и великимъ числомъ людей обохъ обрядôвъ, ôдъѣхавъ до сусѣдного села Бовшева, де заходомъ о. Ткачуника выбудовано хорошу церковь. На другій день, въ недѣлю, ôдбулось торжественне посвяченье церкви, а ôдтакъ обѣдъ, въ котрôмъ взяло участь велике число священикôвъ обохъ обрядôвъ и урядникôвъ. По обѣдѣ ôдвѣдавъ еп. Юліянъ филіяльну церковь въ Слобôдцѣ и властителя п. Кшечуновича а вернувши на нôчь до Бовшева, ôдъѣхавъ Преосвященный на другій день до Станиславова.

— **Зъ Дрогобича пишуть намъ:** Перемыскій епископъ о. Лука Солецкій прибувъ до Дрогобича дня 27 н. ст. червня и гостивъ тутъ два днѣ ажь до 29 с. м. Въ селѣ Лѣшни, ½ милѣ ôдъ Дрогобича, выжидали єго коло церкви староста, бурмистръ и парохъ тамошный о. Скобельскій. Епископъ Солецкій вступивъ до церкви и промовивъ до зôбраного народу по руски. Въ Дрогобичи повитали епископа бурмистръ, власти цѣсарскй и автономичнй, духовеньство обохъ обрядôвъ и жидôвска громада. Повитанье ôдбувалось въ ринку при брамѣ тріюмфальнôй, котра прикрашена була рускими хоругвами и написею рускою „Витай намъ князю церковный“. Напередъ вступивъ еп. Солецкій до церкви, де повитавъ єго о. игуменъ. Въ церкви удѣливъ ôнъ зôбранымъ людямъ апостольского благословеня и промовивъ до нихъ. Зазначивъ на початку своєи бесѣды, що охотно проговоривъ-бы по руски, але боиться, що може въ дечѣмъ выразився-бы и зле, тому говорить по польски, але нарôдъ рускій єсть братный, обрядъ рускій такъ само католицкій якъ и латиньскій, а згадавши про авдієнцію у папы и єго промову, сказавъ, що церковь католицка не тôлько шануе але и хоче удержати всѣ обряды и народности, бо се пôдносить єи красоту и блескъ. При обѣдѣ дня 28 червня подякувавъ еп. Солецкій священьству рускому за участь въ принятю, а коли о. Тороньскій заявивъ, що духовеньство руске зъ приятностею взяло участь въ принятю и урадоване єго посѣщеньемъ церквей и єго промовою, а о. Нѣмиловичь внѣсъ въ рускôй бесѣдѣ ôдъ Русинôвъ дрогобицкихъ здоровлье епископа, еп. Солецкій внѣсъ тоастъ въ честь руского народу.

— **Безплатнй мѣсця фундушевй въ войсковыхъ школахъ.** На иншôмъ мѣсци подаемо конкурсъ, котрый розписавъ краєвый выдѣлъ на 13 такихъ опорожненыхъ мѣсць; тутъ хочемо лишь звернути увагу на то, що наша молодѣжь повинна користати зъ нагоды и подаватися о мѣсця. И въ войску можна — якъ то кажуть — зробити щастье и служити своему народови а мы чей же потребуемо своихъ людей на кождôмъ становищи. Тому отже, хто маѣ всѣ потрѣбнй условія, найже не забуде скористати зъ сеи нагоды.

— **Новый фабрикатъ реформаторскій.** Замѣсть нашого акафисту до сладчайшого Исуса выдумали нашй реформованй оо. Василіяне у Львовѣ нову „Pišn o N. Sercy Isusa Chr.“ и розкидають єи, очевидно безъ вѣдомости митрополита, въ автографованыхъ примѣрникахъ мѣжь народомъ. Пѣснь та, котрои одинъ примѣрникъ маемо пôдъ рукою, єсть писана латиньскими буквами и зачинаеєсь такъ:

„Wytaj kernyce skarbu dorohoho,
Drażajsza Rano Sercia Pana moho,
Rozhrij studenne serce mni lubwoju
I napowny ho nebesnow rosoju.“

Пôдъ автографомъ сеи пѣсни єсть слѣдуюча сигнатура: Monas. S. P. Bas. M. Leopoli 1887.

— **Wink von oben.** О. Чуперковичь, посолъ до ради державнои зъ бôльшихъ посѣлостий на Буковинѣ, просивъ православну консисторію о удѣленье єму довшои ôдпустки для поратованя здоровля. Консисторія не дала єму ôдпустки, мотивуючи свою ôдмову прикрымъ въ теперѣшну пору положеньемъ епархіи, але дала єму за то дуже добру раду, щобы зложивъ мандатъ посольскій, а тымъ полекшить собѣ працю и пôдратуе здоровлье.

— **Убійство ôтця.** Въ Дебречинѣ убивъ недавно тому Іосифъ Моричь, фиреръ въ 46 баталіонѣ гузарôвъ, свого ôтця, богатого господаря и члена рады мѣскои въ Дебречинѣ. Родина Моричѣвъ жила въ безнастанной сварцѣ и мати зъ дѣтьми покинула була дôмъ свого чоловѣка. Іосифъ прийшовъ до ôтця и почавъ єму робити выговôръ, а коли мимо того отець не хотѣвъ приймити до дому назадъ свою родину, вхопивъ сынъ за карабинъ и стрѣливъ два разы до ôтця. Одна куля перейшла старому Моричеви крôзь груды а друга поцѣлила въ голову и убила на смерть. Сейчасъ по убійствѣ зголосився Іосифъ передъ войсковый судъ и єго увязнили. Іосифъ бувъ жонатымъ, але вѣвъ процесъ о розвôдъ зъ своєю жѣнкою. Передъ убійствомъ ще написавъ ôнъ листъ до газеты „Egyetertes“, въ котрôмъ докладно подае мотивы свого злочиньства. Ще нѣколи — пише ôнъ — не допустився я нѣякого злочиньства, всѣ любили мене. Хочь маю 15.000 зр. готôвки маѣтку а мôй грунтъ варта 60.000 зр., то все таки я посивѣвъ вже зъ грижи. Моливъ я Бога, щобы простивъ мою вину, и довгій часъ не мôгъ я рѣшитись на се злочиньство. Я подававъ до судôвъ, щобы охоронили мою матѣрь и родину ôдъ напасти батька, але все було даремнымъ. Убивъ я ôтця, и за те можу и згинути, але моя мати увôльнена ôдъ напасти и ще якійсь часъ прожие въ спокою. Я не убивъ мого ôтця зъ мести, але тому, що навѣть въ романахъ не появляеєсь такій поганый и нужденный характеръ. Одну мою сестру загнавъ ôнъ до гробу. Мене самого напавъ ôнъ разъ пôдступно и я ôдлежавъ шѣсть недѣль въ шпитали; але все те простивъ-бы я єму, бо и рана загоилась, лише того болю, що завдавъ ôнъ моѣй души, не могу выдержати. Коли недавно напавъ мене мôй отець вразъ зъ прислугою и хотѣвъ забити, тогдѣ побачивъ я, що мушу доконати злочиньства. Я пробовавъ въ пристрасти и забавѣ знайти лѣкъ на мои страданя, але все дарма. Менѣ не совѣстно; моя душа померла вже давно, а безъ душѣ нема житя и для тѣла. — Слѣдство ведеся въ цѣлôй тôй справѣ, бо деякй свѣдки зôзнали, що Іосифъ доконавъ злочиньства въ змовѣ зъ своєю матерею.

— **Въ справѣ емиграціи до Америки.** Щобы повздержати надто велику емиграцію мешканцѣвъ Австріи до Америки, министерство справъ внутрѣшныхъ повѣдомило власти административнй и полиційнй о мѣрахъ якй предприняли пограничнй власти рускй що-до емигрантôвъ. И такъ завертають домôвь тй власти всѣхъ пôдданыхъ австрійскихъ и россійскихъ, що не здужають, суть старй, слѣпй або хоровитй и взагалѣ всѣхъ тыхъ, котрй самй не можуть заробити собѣ кавалка хлѣба. Такожь завертають и такихъ, по котрыхъ догадуються, що они вскорѣ въ Америцѣ схотять дôстатись до публичныхъ заведень добродѣйныхъ. Власти рускй не увзгляднюють при тôмъ нѣ билетôвъ на переѣздъ до Америки, котрй мають тй емигранты, нѣ писемного запевненя, що они въ Америцѣ мають стале занятье. Кромѣ того сейчасъ на граници пруского Шлезка жадають власти выказатись фондами потрѣбными на дорогу, держачись ось тыхъ приписôвъ: кождый, выходячій до Америки, що маѣ по-надъ 10 лѣтъ, повиненъ мати 400 марокъ або 244 зр., а кождый, числячій менше якъ 10 лѣтъ, 100 марокъ або 61 зр. При тôмъ повѣдомляе министерство, що американськй агенты, намавляючй до емиграціи, а именно агенты фирмы М. Розенбавмъ въ Филядельфіи, даютъ емигрантамъ фальшивй векслѣ, котрй въ Америцѣ ôдъ нихъ ôдбирають и нищать, а бѣдныхъ людей полишають на опѣку Провидѣнія.

— **Галицкй рабины.** До „Krаj-u“ пишуть зъ пов. ушицкого въ губерніи подôльскôй: Въ пограничныхъ мѣсточкахъ галицкихъ въ Гусятинѣ и Садагорѣ проживають два рабины жидôвскй, сыны славного колись на цѣлу Украину рабина Рожиньского. Тй рабины суть для нашихъ гуситôвъ жидôвскихъ якимись существами надприродными, що знають навѣть чудеса робити. Тому то що року около жидôвскихъ зеленыхъ святъ нашй жиды наддністряньскй идуть до Садагоры и Гусятина, несучи своимъ пророкамъ жертвы грошевй а за се дôстають памятки. Рабинъ бере до рукъ срѣбнй грошѣ дрôбнй, дуе на нихъ и вже готова памятка. Въ тôй хвили падуть правовѣрнй жиды ниць и такъ повзучи доходять до руки рабина, щобы ôдобрати свою монету. Такъ велось довгй лѣта и жиды спокôйно паломничали до своихъ рабинôвъ. Ажь наразъ всему конець. На основѣ приписôвъ пашпортовыхъ зъ минувшого року тй вандрôвки треба було застановити и жиды мусять ôдсылати свои жертвы почтою. Ня почтѣ мусѣли прибôльшити службу и урядникôвъ, щобы вдоволити забагамъ правовѣрныхъ жидôвъ.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Конкурсъ.** Выдѣлъ краєвый розписуе конкурсъ въ цѣли наданя тринацять безплатныхъ мѣсць въ ц. к. заведеняхъ войсковыхъ зъ фундациі ювилейнои цѣсаря Францъ-Іосифа. Мѣсця тй будуть наданй ôдъ року шкôльного 1888/9 въ ц. к. академіи войсковôй въ Винеръ-Найштадтъ и въ ц. к. войсковôй академіи техничнôй у Вѣдни, а взглядно въ академіи маринарскôй и въ ц. к. высшôй войсковôй школѣ реальнôй. До всѣхъ тыхъ заведень будуть приймати ученикôвъ на першій рôкъ, а лише до академіи маринарскои и на другій рôкъ. Рôкъ шкôльный 1888/9 починаеєся въ войсковôй школѣ реальнôй зъ днемъ 1 вересня, въ академіи маринарскôй зъ 16 вересня, а въ академіяхъ войсковыхъ зъ 18 вересня. На тй безплатнй мѣсця може подаватись лише молодѣжь рускои и польскои народности, що маѣ горожаньство австрійске, уродженй въ Галичинѣ, або припалежнй до Галичины, безъ рôзницѣ вѣроисповѣданя. Кождый зъ кандидатôвъ маѣ выказати: 1) що маѣ право горожаньства австрійского; 2) що физично здôбный до службы войсковои; 3) що заховуеєь вдоволяючо пôдъ взглядомъ моральнымъ; 4) що не переступивъ приписаного вѣку а то: до школы реальнои и академіи маринарскои 16 тый рôкъ, а до академіи техничнои и въ Винеръ-Найштадъ 20-тый рôкъ; такожь що вже скôнчивъ приписане минимумъ лѣтъ (для першихъ двохъ заведень 14-тый рôкъ, а для двохъ послѣдныхъ 17-тый рôкъ); 5) що покôнчивъ зъ добрымъ успѣхомъ потрѣбнй школы, а то: для школы реальнои и на I. рôкъ академіи маринарскои — IV клясу школъ середныхъ, а для академіи техничнои и въ Винеръ-Нейштадъ послѣдну клясу повнои школы середнои. Войскова академія въ Винеръ-Найштадъ образуе своихъ ученикôвъ для пѣхоты, стрѣлцѣвъ и кôнницѣ, а академія технична для артилеріи, инжинеріи, піонерôвъ и полку зелѣзничого та телеграфичного. Кандидаты, що вже ôдобранй до войска, не будуть принятй. До подань треба долучити: 1) свѣдоцтво приналежности кандидата; 2) метрику; 3) свѣдоцтво о физичнôй здôбности, выставлене лѣкаремъ войсковымъ; 4) свѣдоцтво щѣпленя ôспы; 5) послѣдне свѣдоцтво шкôльне зъ р. 1887/8 и зъ попереднього року 1886/7; кандидаты до академіи маринарскои маютъ подати свѣдоцтва зъ всѣхъ клясъ школы середнои; 6) свѣдоцтво въ котрôмъ маѣ бути поданый станъ маѣтковый кандидата або єго родичѣвъ, кôлько маѣ братôвъ и сестеръ, и чи они маютъ самостôйне удержанье, мѣсце фондушеве або стипендіи; 7) реверсъ заявляючій, що кандидатъ пôддаеся довшôй службѣ войсковôй. Кандидаты, принятй на тй мѣсця фондушевй, мусять пôддатись передъ вступленьемъ оглядинамъ лѣкарскимъ и вступному испытови. Кандидаты до академіи маринарскои мусять знати языкъ нѣмецкій на стôлько, щобы могли розумѣти выклады, а всѣ иншй кандидаты складають испытъ зъ всѣхъ предметôвъ выключно по нѣмецки. Хто хотѣвъ-бы дôзнатись о близшихъ условіяхъ принятя и испытѣ вступнôмъ, найде ихъ въ книжочцѣ, що выйшла накладомъ придворнои книгарнѣ Л. В. Зайдля и сына у Вѣдни. Убогй кандидаты, принятй до заведеня, дôстануть на подорожь до Вѣдня 40 зр. Тй стипендіи надае цѣсарь на предложенье выдѣлу краєвого. Поданя, заосмотренй у всѣ потрѣбнй документы, вносити треба найдальше до 15 липня с. р. до выдѣлу краєвого.

Телеграмы „Дѣла“.

Берлинъ 30. червня. Власноручнымъ письмомъ до кн. Бисмарка подякувавъ цѣсарь за доказы сочувства по причинѣ смерти цѣсаря Фридриха зъ многихъ сторôнъ и каже, що буде старатися такъ, якъ и єго предки о скрѣпленье мирнои працѣ для розвою и добра краю. — Передъ ôдкрытьемъ парляменту именувавъ цѣсарь вел. кн. Баденьского ген.-полковникомъ въ ранзѣ польного маршалка. — Румуньскому министрови дѣлъ заграничныхъ, Карпови, надавъ цѣсарь ордеръ червоного орла I. клясы.

Берлинъ 30 червня. Пôсля „Nat. Ztg.“ ôдбудеся зъѣздъ цѣсаря Вильгельма зъ царемъ имовѣрно межи 10 а 15 липня. Мѣсце стрѣчи и дорога, котрою буде ѣхавъ цѣсарь Вильгельмъ, ще неозначенй.

Петербургъ 30. червня. Царь надавъ ген. Папе ордерь св. Андрея и Александра Невского, а адъютантови єго Айленбургови ордеръ св. Анны II. клясы зъ брилянтами.

Парижъ 30. червня. Въ сенатѣ интерпелювавъ радикальный сенаторъ Марку въ справѣ перенесеня урядника судового, котрый казавъ арештувати бурмистра мѣста Каркасонъ за обманьство при выборахъ, а ôдтакъ не хотѣвъ ôдсидѣти кары. Сенатъ высказавъ свôй жаль по причинѣ перенесеня сего урядника и перейшовъ ôдтакъ надъ интерпеляцією до порядку дневного. По причинѣ голосованя надъ сею справою въ сенатѣ, рѣшився министеръ судôвництва податися до димисіи.

Лондонъ 30. червня. Палата лордôвъ затвердила проєктъ правительства въ справѣ краєвои обороны.

Бѣлградъ 30. червня. Надзвычайный посолъ нѣмецкій нотификувавъ королеви вступленье на престолъ цѣсаря Вильгельма и высказавъ въ имени цѣсаря глубокй чувства вдячности, якй цѣсаря нѣмецкого сполучають ôдъ многихъ лѣтъ зъ королемъ сербскимъ. Король ôдповѣвъ, що єго тѣшать тй заявленя взаимнои дружбы.

Ôдозва

въ справѣ колоній вакаційныхъ.

Родимцѣ! Вже по разъ третій пôдносимо нашь голосъ до патріотôвъ пашихъ въ справѣ вакаційныхъ колоній, для зголоднѣлыхъ, слабосильныхъ и занедбаныхъ рускихъ дѣтей, увядаючихъ въ душнôй львôвскôй атмосферѣ.

Зъ повною вѣрою въ святôсть дѣла, въ жертволюбнôсть Родимцѣвъ и въ успѣхъ нашихъ змагань, пукаемо нинѣ въ имя христіяньскои любови до дверей рускои хаты и просимо о скромный кутикъ, о ласкаве принятье и о ложку стравы для бѣднои рускои дитины!...

Хто-же найдеся на гостинной Руси, щобы насъ не пустивъ, не позволивъ ôдохнути пôдъ своєю стрѣхою?! Въ книгу нашихъ добродѣѣвъ вписане вже поважне число тыхъ великодушныхъ патріотôвъ, котрй въ двохъ послѣдныхъ лѣтахъ приняли на колонію дѣти бѣдныхъ львôвскихъ родичѣвъ. Не сумнѣваемося проте, що и теперь найдуться милосердній люде, котрй радо приймуть въ свôй дôмъ хлопцѣвъ або дѣвчатъ. Выдѣлъ займеся выборомъ и высылкою колонистôвъ и покрые на жаданье кошты ѣзды. А пôзаякъ каса наша въ лихôмъ станѣ, то просимо о якъ найчисленнѣйшй ленты, о збиранье складокъ и о устроюванье забавъ на цѣли нашихъ колоній вакаційныхъ.

Всяки зголошеня и жертвы просимо присылати на руки пôдписаного Выдѣлу найдальше до дня 8 липня с. р.

Ôдъ Выдѣлу „Шкôльнои Помочи“ у Львовѣ.
Романъ Заклинській, секретарь. *Амвросій Поляньскій,* предсѣдатель.

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

при зближаючихъ-ся испытахъ въ школахъ народныхъ подае до вѣдомости Свѣтл. Радъ Шкôльныхъ, Впов. священикôвъ, катихитôвъ, учителѣвъ и родичѣвъ, що книжки накладу товариства, призволенй кр. Радою шкôльною на преміи для ученикôвъ, *красно оправленй зъ позолочеными берегами*, можна купити **въ канцеляріи товариства при улици Ôрменьскôй ч. 27** по слѣдуючôй цѣнѣ:

Ластôвка	20 кр.
Добре роби, добре буде	17 „
Росказы про силы нрироды	20 „
Оповѣданя о житю св. Бориса и Глѣба	20 „
Повѣстки для дѣтей	27 „
Сестра	15 „
Байки	22 „
У пропасть дорога ховска	28 „
Зоря	22 „
Исторія Руси Ч. II.	23 „
Исторія Руси Ч. III.	28 „
Паша, душа въ господарствѣ	35 „
О користнôмъ ужитю неужитковъ	22 „
Де-що про здоровле	20 „
Ленъ и коноплѣ	24 „
Рогата худоба	45 „
Про живоплоты и лѣсы	20 „
Веняминъ Франклінъ	16 „
Пасѣка	24 „
На досвѣткахъ	22 „
Чимъ люде живй	20 „
Житє св. великомуч. и лѣкаря Пантелеймона	20 „
Родина Морозовичѣвъ	20 „
Дрôбна птиця господарска, а великй грошѣ	20 „
Молитвеникъ народный (въ звычайнôй оправѣ)	20 „
въ лучшôй оправѣ:	
а) хребетъ полотняный и золоченый хрестъ зъ переду	25 „
б) цѣла оправа полотняна, береги золоченй и золоченый хрестъ зъ переду	35 „
Зоня безплатна учителька въ *хорош.* переплетѣ	25 „
„ „ въ звычайн. „	15 „

☛ **Всякй замовленя высылаютьеся скоро и точно.**

Надôслане.

Аптика **РУКЕРА** у Львовѣ
поручає 2460 150—?
препараты зъ гумы и выробы казчуковй для потребъ хирургичныхъ и иншихъ подôбныхъ.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручає свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ.
2389 57—?

Д-ръ мед. Теодоръ Єндель

по студіяхъ на клиникахъ проф. Розенталя у Вѣдни и проф. Шаркота (Salpêtrier) въ Парижи ординує въ хоробахъ нервовыхъ и жѣночихъ щоденно ôдъ 2—4

улиця Валова число 31.

Гистерію лѣчить гипнотизмомъ методою проф. Шаркота и П. Рихтера. 2119 40—0

Дѣвчина сирота

або бѣдныхъ родичѣвъ, 12-лѣтна або и трохи старша, понятна и роботяща, може знайти ôдповѣдне честне занятье а навѣть може бути принятою за власну дитину. Близшои информаціи удѣлить Администрація „Дѣла". Зголошатися треба найпôзнѣйше до 10 лат. липня. 2501 3—3

ИСИДОРЪ ВОЛЬ

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 6

поручає Впов П. Т. Публицѣ свôй выключный складъ

Россійскои гербаты.

Одержує правильно що тыждень свѣжій транспортъ найлѣпшои гербаты зъ Москвы и поручає єи пôсля побôчь стоячого цѣнника ☛

Замовленя залагоджуєся найретельнѣйше и скоро, такожь за послѣплатою, опакованье франко.

☛ Особливо звертаєся увагу на 3знаменитй роды К. & С. Попова.

	зр	кр
Кайсовъ, знам. чорна ½ кильо .	1	60
„ „ мелянжь „ „ .	1	80
Сушонгъ, знаменита „ „ .	2	—
„ найлѣпша „ „ .	3	—
Мелянжь караванна „ „ .	4	—
Фу-чу-фу (Ч. I. „ „ .	3	20
„ (Ч. II. „ „ .	4	60
„ (Ч. III. „ „ .	6	—
К. & С. Поповъ (фунтъ 1 р. 60 р.	2	40
„ („ 2 „ — „	3	—
„ („ 2 „ 50 „	3	75
Высѣвки (знаменита ½ кильо . .	1	60
„ (Г. prima „ „ . .	1	80
„ (non plus ultra . . .	2	50

☛ Ласкавй порученя почтою, опакованье франко. 2475 5—20

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СИРІЮСЪ"

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручає добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ôдъ продуцентôвъ зъ Америки полудневои.

Коштує у Львовѣ:

1 кильо 1·80 зр.

на провинціи:

4¾ кильо 9·15 зр. франко.

Ôдбирателямъ надъ 50 к. опустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родôвъ кавы, котрй оголошують иншй пôдъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто ôдъ продуцентôвъ, що можу доказати, и продаю єи найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Трієстѣ можна дôстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродає гуртôвникови на мѣсци, той знову гуртôвникови въ Европѣ, ôдъ тыхъ купує комисіонеръ, а ôдъ него ажь купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дôстане де инде по тôй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 153—?

ОПИРАЮЧИ-СЬ НА ДОВѢРІЮ

зъ якимъ ôдносяться майже ôдъ 20 лѣтъ до нашого „Якорного проганяча недугъ" (Anker-Pain-Expeller), уважаємо сесею повинностею такожь тыхъ запросити до спробованя, котрй сего улюбленого средства домового ще не знають. Оно не єсть нѣякимъ средствомъ тайнымъ, але **строго ретельнымъ, умѣєтно** зложенымъ препаратомъ, котре справедливо заслугу, щобы єго всѣмъ **терплячимъ на гостець и ревматизмъ** яко **зовсѣмъ певне** поручити. Найлѣпшимъ доказомъ того, що многй хорй, котрй выпробовали другй дуже захвалювнй средства, **знову таки до успѣшного Pain Expeller-а беруться.** Черезъ порôвнанье власне пересвѣдчилися, що не лише **ревматичнй болѣ**, якъ **ломанье въ членахъ и пр.** а такожь **болѣ зубôвъ, головы, хребта, кольки и проч.** найпевнѣйше уступають черезъ натиранье „експелеромъ". За **дешеву цѣну 40 кр.**, 70 кр, взгл. зр. 1·20 може навѣть небогатый набути, а грошѣ якъ безчисленнй успѣхи доказують, надармо не выкидаються. Стерегтись треба передъ шкôдливыми пôдробленями и принимати лише „Pain-Expeller" зъ знакомъ **якора** яко правдивый. На складѣ въ премногихъ аптикахъ, головный складъ: Apotteke zum Goldenen Löwen въ Празѣ. Близшй вѣсти подають: F. Ad. Richter et C°. Вѣдень
2161 35—51

Неомыльне средство

на выгубленье нагнѣткôвъ, бородавокъ и иншихъ подôбныхъ паростей шкôрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.

Цѣна флякону 50 кр.

Встрикненье и капсулки

зъ ростины „MATICO"

въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство

поручає Аптика

К. КРИЖАНОВСКОГО

у ЛЬВОВѢ.

Цѣна фляшки встрикнень 40 кр.
2274 *Капсулокъ 80 кр.* 36—?

На преміи.

РУСКЕ ТОВАРИСТВО ПЕДАГОГИЧНЕ

у Львовѣ (Народный Дôмъ)

продає слѣдуючй свои выданя:

1) Хемія Роское-Шухевича 40 кр. зъ пересылкою . . . 45 „
2) Вязанка желаній В. Лучаковского 10 кр. зъ перес. 12 „
3) Читанка для молодѣжи книжочка I. 10 кр. зъ перес. 12 „ въ хорошôй оправѣ . . 22 „
4) Читанка для молодѣжи книжочка III. 10 кр. зъ перес. 12 „ въ хорошôй оправѣ . . 22 „
5) Читанка для молодѣжи книжочка IV. 10 кр. зъ перес. 12 „ оправна . . . . 22 „
6) Малый Робанзонъ зъ образками, оправный . . 40 „ зъ пересылкою . . . 45 „

Товариство продає тй всѣ выданя лишь за готовй грошѣ. Книгарнямъ дає при тôмъ 25% рабату. Членамъ товариства даєся 15% рабату. Хто купує за суму низше 5 зр. не дôстає нѣякого рабату.

Staines

LINOLEUM,

F. Walton's Patente.
Kork-Teppiche.
A. Reichle, Wien, I., Kolowratring 3

Дякъ

може заразъ одержати мѣсце въ Любши, почта Журавно.

Іос. Терешкевичь
парохъ.

ПРАКТИЧНЙ а ДЕШЕВЙ ПОДАРУНКИ

на свята и именины

Годѣ часъ тратити!

НАЙСВѢЖША НОВÔСТЬ!

Лише 5 зр. 25 кр.

коштує найновѣйшій

ВАШИНГТОНЬСКІЙ РЕМОНТОАРЪ

до накручуваня безъ ключика при ушку, зъ 5-лѣтною гварантією за добрый хôдъ. Тôлько сей годинникъ може заступити **золотый годинникъ** а то по перше черезъ добре урегульованье, по друге черезъ **правдиво роскôшну куверту** и длятого можна єго кождому якъ найлучше поручити.

Лише 1·20 зр. коштує красный покоєвый **стѣнный годинникъ** зъ добрымъ регульованымъ веркомъ, зъ ланцушкомъ и тягарками, зъ выпуклыми бронзовыми прикрасами.

Лише 2·50 зр. коштує пышный прикрасный **стѣнный годинникъ** зъ дзвôнковымъ будильникомъ, въ рамкахъ горѣховыхъ, зъ вказуючимъ, самосвѣтячимъ щитомъ, иде и будить пунктуально.

Лише 3·90 зр. коштує француcкій, золото-бронзованый **Будильникъ годинниковый** зъ голосно бючимъ приладомъ будильнымъ. Окраса для кождого чи то въ хатѣ, чи въ подорожи, зъ веркомъ тревалымъ, не знищимымъ и пунктуально идучимъ.

Лише 4·50 зр. коштує **срѣбно-никльовый годинникъ, кишеневый цилиндеръ** зъ досконалымъ регульованымъ веркомъ и пишно украшеною оправою, зъ кришталевымъ пласкимъ скломъ, незвычайно гарный.

Лише 30 кр. гарный, позолочуваный **ланцушокъ** зъ гачикомъ до годинника.

Лише 1·20 кр. гарный **ланцушокъ до годинника,** въ золотôмъ фасонѣ зъ брильокомъ печатковымъ, роботы артистичнои.

Лише 3·75 зр. патентованый годинникъ зъ маятникомъ, зъ приладомъ бючимъ годины и пôвгодины, оправленый въ найделикатнѣйше политурованй рамы, якъ найлучше наслѣдуючй горѣхове дерево, зъ вагаломъ и бронзовыми вагами. Крôмъ тыхъ прикметъ має сей годинникъ и тую неоцѣнену властивôсть, що въ ночи патентованый щитъ єго свѣтить чуднымъ фіолетовымъ, чаруючо гарнымъ свѣтломъ, за силу котрого **гарантуєся черезъ 10 лѣтъ.**

Несчисленна скôлькôсть ôдбирателѣвъ, котра сей годинникъ бачила и купила була немовь очарована сею небувалою и неимовѣрною дешевостею.

Выключно тôлько набути єго можна за попередною высылкою грошей або послѣплатою. 2486 7—12

Wiener Uhren-Depot und Versandt

BALSAM, Wien

II. Schiffamtsgasse 14. T.

ПЕТРО КРОКЕВИЧЬ

аптикарь въ Краковѣ

улиця Баштова при плянтахъ (рôгъ Ринку Клепарского)

поручає власнй выробы

яко правдиву одиноку добычь найновѣйшихъ часôвъ, приносячу хорому неоцѣненй, спасеннй користы, о чѣмъ свѣдчать щоразъ численнѣйшй признаня похвалы и т. п., якъ неменше посвѣдченье лѣкарске, а именно:

До Высокоповажаного пана Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ.

Въ численнôй моѣй практицѣ уживавъ я перерôбки лѣчничй выгаданй и выробленй Вами, завсѣгды зъ знаменитымъ успѣхомъ въ недугахъ, противъ котрыхъ они пристосованй. Препараты Вашй ôдзначалися одноцѣлою якостею що-до формы и доброты, не пôдпадали розкладови, приємнй въ уживаню а певнй въ бажаныхъ наслѣдкахъ. Мыло менѣ проте высказати Высокопов. панови моє цѣлковите признанье, заразомъ желанье дальшои такъ успѣшнои працѣ въ щасливо начатôмъ напрямѣ для добра недужои людскости. — Щасть Боже!

Львôвъ дня 16 марта 1888 р. **Др-ъ Юлій Корвинъ Гонсьоровскій**
лѣкарь зелѣзницѣ Кароля Людвика.

Вино хинове, средство лѣчниче, взмагаюче силы, стравнôсть, надзвычайно поручане, особливо у женщинъ слабосильныхъ, блѣдыхъ и т. п.

Вино хинове зъ зелѣзомъ, поручане молодымъ особамъ для осягненя зросту и розвою тѣла, надає крови силу, збôльшаючи скôлькôсть тѣлокъ крови, змôцняючи жолудокъ пôдносить апетитъ, лѣчить загальнй ослабленя, блѣдачку и т. п., а одиноке для реконвальесцентôвъ по хоробахъ горячковыхъ вынищаючихъ.

Вино зелово-ромбарбарове, вытягъ винный зъ правдивого корѣня Ревеня хиньского (Radix rhei chinensis) и зелъ, збôльшаючихъ рухи хробачковй кишокъ черезъ то легко розвôльняюче; знамените въ затканяхъ, часто повтаряючихъ-ся здутяхъ, довготреваючôмъ катарѣ, дванацятницѣ и въ упорчивôй жовтачцѣ.

Вино зелово-пепсинове, вытягъ зъ зелъ краєвыхъ и найлѣпшои пепсины de Rostock, одиноке успѣшне средство пôдносяче травленье, розпускаюче бѣлко, затымъ одиноке въ нестравности, хроничныхъ катарахъ жолудка або на тлѣ туберкуличнôмъ атоніи кишокъ у людей старыхъ, дуже помôчне у дѣтей зле ôдживлюваныхъ, анемичныхъ и шкрофуличныхъ.

Амигрепъ, незрôвнана помôчь въ сильнôмъ болю головы. Ложочка ôдъ кавы зажита успокоює найсильнѣйшу мигрену.

Кальльонъ, одиноке средство на найстаршй и найдолегливѣйшй нагнѣтки. По насмарованю нагнѣтокъ сейчасъ перестає болѣти, а въ 24 годинахъ ôдпадає безъ найменшого болю.

Хильоль, лагодить по кôлькоразовôмъ ужитю найбôльшй болѣ ревматичнй пострѣлы, подагру и т. п.

Сарсапариліянъ зъ корою хиновою, узнаный яко найлѣпше средство въ немочахъ походячихъ зъ зôпсутя сокôвъ и зъ ôдти повстаючого вадливого складу крови, въ недокровности и т. п.

Зѣлье грудне зô свѣжихъ, лѣчничихъ зелъ волоскихъ, котрй вже неразъ навѣть въ прикрыхъ розличныхъ выпадкахъ слабости давали надсподѣване полѣпшенье терплячому, то въ слабостяхъ грудныхъ то легкихъ, противъ астмы, всякои душности и т. п. Усувають они тяжку дыхавицю, всякй закатареня легкихъ и грудей, зафльегмленя, кольки въ грудехъ, упорчивый кашель и т. п. Цѣна зр. 1·20

Сиропъ грудный при тяжкихъ або застарѣлыхъ немочахъ, уживаный буває рôвночасно зъ зѣльемъ льоретаньскимъ противъ сухотъ и слабостей грудныхъ и легкихъ и т. п. Цѣна 2 зр.

Кроплѣ жолудковй. Средство знамените и незрôвнане у всѣхъ слабостяхъ жолудка. Цѣна 35 кр. 2068 51—0

Замовленя выконуєся ôдворотною почтою.

Зъ численныхъ подякъ наводимо ось тй:

Высокоповажаный Пане Аптикарю!

Бажаю, щобы кождому хорому такъ знаменитый успѣхъ давали лѣки зъ Вашихъ выробôвъ, якъ моѣй женѣ, котрй надсподѣвано успѣшно дѣлали и прошу о надôсланье менѣ ще Амигренъ и капель жолудковыхъ. Зъ поважаньемъ
Пшôвъ д 3 липня 1887 р. *Леопольдъ Коваликъ*
(Рыбникъ, Oberschlesien).

Высокоповажаный Пане!

Узнаю дѣйстну успѣшнôсть Вашихъ выробôвъ, досвѣдчивши на собѣ. — Се посвѣдчаю ретельно. Зъ поважаньемъ
Schönpriesen b. Aussig 25 мая 1787 р. *Новаковскій*
директоръ фабрики цукру.

Вп Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви въ Краковѣ.

Страдаючи ôдъ пôвтора року на сильный, невылѣчимый кашель, сполученый зъ рôзными тяжкими недугами, мимо тутешныхъ радъ лѣкарскихъ, чувся я безъ надѣѣ житя, а яко отець кôлькоро дѣтей, хапаючись вкôнци рôзныхъ способôвъ до поратованя здоровля, случайно зъ порады чужои приязнои менѣ особы, уживъ я „Зѣля грудного" выробу аптикаря Вповажаного Пана Петра Крокевича, и по ужитю чотырохъ пачокъ „Зѣля грудного" и Сиропу ôдзыскавъ цѣлковито здоровлье, могучи о власныхъ силахъ уже працювати и тымъ чиномъ бодай частину щастя дѣтемъ моимъ удѣлити. Чуюсь тому спонуканымъ заявити найщиршу вдячнôсть Вповажаному Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви мѣсцевому, за вырôбъ „Зѣля грудного", бо житье моє лишь ужитю того Зѣля завдячую.

Зъ глубокимъ поважаньемъ
Кракôвъ, дня 28 мая 1886 р. *Михаилъ Трыбальскій*,
друкарь литографичный.

Высокоповажаный Пане!

Вычитавши зъ газетъ дня 28 мая с. р. подяку Вамъ Вповажный Пане, а почуваючись зарôвно до обовязку вдячности, маю честь тую-жь въ высокôй степени заявити Вамъ, Вповажный Пане, бо Ваше „Зѣлье грудне" и „Сиропъ", и въ загалѣ Вашй выробы не лишь менѣ самому, але дуже многимъ, де заходили сумнѣвы що-до здоровля давали чудный успѣхъ. Маючи отже много завдячити Вашимъ выробамъ, приймѣть Вповажаный Пане выразы моєи вдячности, а заразомъ зичливости, успѣху въ дальшôмъ розвою своихъ выробôвъ такъ для добра власного, якъ и зъ пожиткомъ для людскости!

Остаю зъ довжнымъ поважаньемъ *Кс. Е. Вернеръ*,
Кракôвъ 1 червня 1886 р. Реформатъ.

Честный Пане!

Страдаючи ôдъ 20 лѣтъ на гемороиды и упрямый бôль въ жолудку, на дыхавицю и сполучене зъ нею замуленье мѣхура, на затвердженье и иншй долегливости, уживъ я кôлька фляшокъ „Капель жолудковыхъ", котрй зробили менѣ надзвычайну пôльгу, що посвѣдчаю згôдно зъ правдою и совѣстею. *Фишеръ*,
Ряшѣвъ, дня 21 червня 1886 р. совѣтникъ ц. к. суду.

Тайна красы

выробу ПЕТРА КРОКЕВИЧА аптикаря въ Краковѣ.

Неимовѣрне подивлянье и надзвычайне признанье зô стороны красавиць для сего чудового и незвычайно скоро дѣлаючого средства робить, що сей препаратъ, выробу Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ, розхаплюють зъ нечуваною скоростею. Créme сей, справедливо названый „Тайною красы", ôддаляє въ тягу однои ночи всяку неделикатнôсть, ствердженье, червонôсть шкôры, прищѣ, угры и лишаѣ гинуть безповоротно по ужитю сего знаменитого и найпевнѣйшого въ своихъ наслѣдкахъ средства котре навѣть лице поморщене чудово робить молодшимъ, надаючи єму красный справдѣ молодечій цвѣтъ. Уживаный щоденно на нôчь, чудово заховує цвѣтъ ôдъ всякого ствердненя шкôры, якъ рôвно-жь и ôдъ передвчасныхъ морщинъ. Тому то повинно се средство находитися въ тоалетѣ такъ молодои и краснои папочки якъ и красивои дамы.

Цѣна 1 зр, 1 зр. 50 кр. и 2 зр. 2398 24—?

Etablissement Ronacher

Вѣдень, I., Seilerstätte.

Властитель и директоръ: **Антôнъ Ронахеръ.**

Що дня:

Великй представленя всесвѣтныхъ артистôвъ.

Лише знатности найпершои ранги.

☛ ГОТЕЛЬ ☚

положеный въ серединѣ мѣста

Елегантнй зъ всякимъ новôтнымъ комфортомъ устроєнй **комнаты**, почавши ôдъ 1 зр. 50 кр.

Знаменита реставрація и каварня. — Зимнй и теплй купелѣ
2498 **Телефонъ. — Електричне освѣтленье.** 6—15

Адреса для телеграмôвъ: *Готель Ронахера.*

И. ИГНАТОВИЧЬ

у Львовѣ, ул. Коперника Ч. 3., въ Краковѣ, Суконницѣ Ч. 20, въ Чернôвцяхъ Ринокъ Ч. 2.

поручає свого выробу

до выгубленя насѣкомыхъ домашныхъ, ôдзначенй 9-ма медалями заслуги и 2-ма диньомами признаня на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ.

именно:

ФЕНИЛИНЪ
до вынищеня молѣвъ зъ зародишами въ сукняхъ, футрахъ и мебляхъ, фляконъ **60** кр.

Ґрильонъ
выгубляє швабы, караконы, стоноги, свѣркуны, щипавки, каралюки, прусаки и т. п. — фляконъ **30** кр.

Зела антимолевй
до перехованя футеръ, пуделко **30** кр.

МИКОТОНЪ
непохибне средство до выгубленя блощиць — фляконъ **50** кр.

ПАПѢРЪ АНТИМОЛЕВЫЙ
хоронить ôдъ молѣвъ футра, сукнѣ, портієры, заслоны и меблѣ, штука **3** кр.

ПОРОШОКЪ ПЕРСКІИ
(дальматиньскій) до выгубленя блохъ и т. п. насѣкомыхъ, пачка **5**, **10** кр. фляконъ **20** и **30** кр.

ПАПѢРЪ НА МУХИ
2424 10—? штука **3** кр.

☛ АЛИХЕНІЯ ☚

непохибне средство до вынищеня домашного гриба, кильо **40** кр. при сто кильо начинье даромъ.

І. & С. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНѢ (BRÜNN)

улиця Фердинанда ч. 7/d

высылають за послѣплатою:

Матерія модна въ кратки, на сукнѣ жѣночй, зъ чистои вовны 90 цм. широка, 10 м. зр. **8·50.**

WOLL-ATLAS, у всѣхъ модныхъ краскахъ, 90 цм. ширины, 10 м. зр. **6·50.**

Кашмиръ, у всѣхъ модныхъ краскахъ, 90 цм. ширины, 10 м. зр. **4·50**

BAIGE, (найновѣйшй краски, 100 цм. ширины, 10 м. зр. **9·50.**

Матерія брокатъ, у всѣхъ краскахъ, 60 цм. ширины, найновѣйшй десенѣ, 10 м. зр. **4.**

Кретонъ, на сукнѣ жѣночй, добрый до праня, найнов. взоры, 70 цм. шир. 10 м. зр. **2·80.**

Dreidraht, 60 цм. шир. ясно або темно сѣрый, 10 м. Іа. зр. **3·50.** Па. зр. **2.80.**

Матеріи на шляфроки, такожь на жѣночй сукнѣ) 60 цм. шир. въ кратки, 10 м. зр. **2·50.**

Гарнитуры покрывалъ, (2 на лôжко а 1 на стôлъ) зъ рипсу зр. **4·50.** зъ джуты зр. **3·50**

Занавѣсы джутовй, турецкй десенѣ (2 бôчнй и 1 драперія) загально зр. **2·30.**

КИЛИМКИ ДО ХОДУ, дуже тревалй, 10—11 м. довгй Іа. зр. **6·—**, Па. зр. **3·50.**

Ковдра до накрываня, зъ атласу зр. **8·50**, зъ rouge зр. **3.**

ПОЛОТНО ДОМОВЕ, 29 вѣдень. лôктѣвъ, 1 штука 5/4 зр. **5·50.** 4/4 зр. **4·20**

Веба Книгъ, 30 лôктѣвъ, лѣпша ôдъ полотна, 1 шт. 5/4 зр. **7·50.** 4/4 зр. **5·80.**

ШИФОНЪ, 30 лôктôвъ, 90 цм. шир. 1 шт. Іа. зр. **5·50**, Па. зр. **4·50.**

ОКСФОРДЪ, 29 лôктѣвъ, найновѣйшй взоры, 1 шт. Іа. зр. **6·50**, Па. зр. **4·50.**

КАНЕВАСЪ, на простирала, 29 лôктѣвъ, 1 шт. Іа. зр. **6.**, Па. зр. **5·20.**

Адамашковый Градль 30 лôктѣвъ, 1 шт. Іа. зр. **8·50**, Па. зр. **5·50.**

СКАТЕРТИ, полотнянй, у всѣхъ краскахъ, 3 шт. 8/4 зр. **2.—** 6/4 зр. **1**

СЕРВЕТЫ, полотнянй, 4/4 въ квадратѣ, 6 шт. зр. **1·20.**

РУЧНИКИ, полотнянй, 6 шт. зъ тороками зр. **1·80** зъ бордюрою зр. **1·20.**

ПРОСТИРАЛА, несшиванй, 2 м. довгй, 1½ м. широкй, 1 шт. зр. **1·50.**

СѢННИКИ, зъ джутового полотна, комплетнй, великй, 1 шт. Іа. зр. **1·40**, Па. **90** кр.

Коцики передъ лôжко, найновѣйшй десенѣ, зъ флянелѣ, 1 пара зр. **2.**, зъ джуты зр. **1·30.**

Взôрцѣ даромъ и франко.

2346 19—26

☛ **При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.** ☚

Выдавець и редакторъ **Иванъ Белей.** — Одвѣчальный редакторъ **Кирило Кахникевичъ.** Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка пôдъ зар. К. Беднарского.

Ч. 136 и 137. Львôвъ, Понедѣлокъ 20 червня (2 липня) 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ вôвторокъ, и въ вôвторокъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. бдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Редакція, Администрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія.

Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатаній вôльній бдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Всякій облигаціи, листы заставный, ренты, акціи банковый и земскій, лосы державний и приватній купуютъ и продаютъ по найкористнѣйшимъ условіями

СОКАЛЬ и ЛИЛІЕНЪ дôмъ банковый и контора вымѣны. Поручени зъ провинціи сейчасъ залагоджуються, безъ дочисленя провизіи.

Рускій паралельній клясы

въ Перемышли.

По довгôй, вытревалôй и тымъ тôлько успѣшнôй борбѣ повелось Русинамъ галицкимъ здобути для розвою свого національного одно поле бôльше. Полемъ тымъ суть самостôйній паралельній клясы зъ языкомъ выкладовымъ рускимъ въ Перемышли, до чого зъ слѣдуючимъ шкôльнымъ рокомъ, бдкрытьемъ першои клясы, буде зробленый початокъ. За бсѣмъ лѣтъ доповняться постепенно всѣ клясы такъ, що въ 1896 р. бдбудесь тамъ вперве матура.

Добычь не велика!— замѣтить хто-небудь. И дѣйстно. Наколи Полякамъ въ 1867 р однымъ помахомъ пера дано майже всѣ середнѣ школы въ Галичинѣ, то мы Русины, одержавши въ тôмъ часѣ лишь одну руску гимназію у Львовѣ, мусѣли на засновокъ другои ждати повныхъ 21 лѣтъ! Сумна се илюстрація межинародныхъ бдносинъ въ краю нашôмъ. Двайцять одинъ лѣтъ треба було упоминатись въ въ соймѣ галицкôмъ, въ радѣ державнôй и у центрального правительства, щобъ зробити малый пролôмъ въ законѣ шкôльнôмъ краєвôмъ зъ 1867 р. Та ще не треба забувати, що остаточно рускій паралельній клясы въ Перемышли не дала намъ анѣ бôльшôсть польска сойму краєвого, анѣ рада державна, а просто найвысша воля цѣсарска. Тôлько коронѣ мають Русины галицкій завдячувати, що двотысячнôй молодежи рускôй середныхъ шкôлъ дана буде зъ часомъ можнôсть розвиватись духово въ материнôмъ языцѣ въ двохъ институціяхъ рускихъ.

Яка аномалія! Коли 8200 ученикôвъ народности польскои и будьто польскои посѣдає для свого образованя національного 22 гимназій и 6 шкôлъ реальныхъ, коли для 1400 ученикôвъ на Шлеску истнує 6 гимназій, въ Краинѣ для 1000 ученикôвъ 3 гимназіи, то Русины галицкій для 2000 рускихъ ученикôвъ середныхъ шкôлъ въ 1896 р. будуть посѣдати ледви двѣ гимназіи.

Якъ бы у насъ, въ конституційнôй державѣ, де кождому народови основными законами запоручено бдповѣднѣ средства до розвою національного, ишло все по справедливости; якъ бы не шовинизмъ національный бôльшости соймовои и крайна нетерпимôсть для рускости, то на основѣ етнографичныхъ бдносинъ повинній Русины галицкій посѣдати 10 гимназій. Выходить се зъ чисельнои пропорціи Русинôвъ до Полякôвъ, зъ пропорціи 2,550.000 до 3,058.000. Опираючись на числѣ ученикôвъ, навѣщаючихъ середній школы въ Галичинѣ, выходило-бъ знову, що Русинамъ належаться вже нинѣ що найменше 4 гимназіи.

Але лишѣмъ се на разѣ. Аргументы тѣ наводили въ своѣмъ часѣ послы нашій и въ соймѣ краєвôмъ и радѣ державнôй, але нѣ тутъ нѣ тамъ не слухано ихъ та ще выдумувано всякѣ утраквизмы и добирано всякихъ кручокъ, щобъ лишь права нашій укоротити въ мниму користь елементу польского. Що такъ було, о тôмъ свѣдчить исторія борбы о руску гимназію въ Перемышли, котру тутъ подаємо въ головныхъ чертахъ in aeternam rei memoriam.

Поминувши, що бдъ 1867 р. Русины галицкій безперестанно въ тѣлахъ законодавчихъ упоминались о усуненье кривдъ на поли шкôльнôмъ, позитивно за ту справу взялись доперва рускій послы теперѣшнои пятои каденціи соймовои. Перше внесенье на змѣну закону шкôльного зъ 1867 р. поставили они устами пос. Романчука. Внесенье стремѣло головно до того, щобъ право рѣшати о языцѣ выкладовôмъ въ школахъ народныхъ, засиляныхъ фондами краєвыми, лишити громадамъ; щобъ по мѣсточкахъ о мѣшанôй людности дати Русинамъ або окремій школы, або клясы паралельній и щобы при гимназіяхъ завести всюды въ всхôднôй Галичинѣ рускій паралельній клясы, наколи того зажадають родичѣ 25 ученикôвъ.

Якъ бôльшôсть сойму краєвого поступила собѣ зъ тыми внесенями, читателѣ „Дѣла“ знають добре. Внесеня тѣ передавано собѣ зъ рукъ до рукъ: комисіи едукаційнôй, выдѣлови краєвому, радѣ шкôльнôй краєвôй, 74 выдѣламъ радъ повѣтовыхъ и прасѣ польскôй до осуду. А результатъ? Результатъ бувъ такій, що на соймѣ въ 1885 р. выдѣлъ краєвый внесъ бôльше-менше слѣдуюче: Потребы духовѣ руского народу бдъ 1867 р. не змѣнились на стôлько, щобъ показувалась потреба змѣны закона шкôльного зъ 1867 р. що-до шкôлъ народныхъ. Въ справѣ же паралельныхъ рускихъ клясъ при гимназіяхъ заставленось надмѣрными (!) коштами, якій бы зъ того упали на фонды державнѣ шкôльнѣ. Коротко кажучи, справою тою кручено на всѣ боки, выдумано и славный утраквизмъ, а все лишь въ тôй низькôй цѣли, щобъ Русинамъ не дати нѣчого. Але зле кажемо: нѣчого, бо прецѣнь выдѣлъ краєвый внесъ тогдѣ, щобъ въ Перемышли заснувати руску гимназію? Такъ було, але зъ другои стороны постаранось заразъ, щобъ бôльшôсть соймова то внесенье бдкинула.

Тымъ всѣмъ однакожь послы рускій не зразились. Въ 1886 р. внесъ пос. Романчукъ на ново на заснованье рускои гимназіи въ Перемышли, де на 780 ученикôвъ було 232 Русинôвъ. Аргументъ важкій. Але щожь? Ôдъ чого-жь дипломатія? Внесенье то бдослано до рады повѣтовои въ Перемышли до заопиніованя, а та противъ заснованя рускои гимназіи въ Перемышли торжественно запротестувала. Минувъ знову рôкъ. Вже и правительство центральне, звѣривши собѣ такій кручки, заявилось за внесеньемъ рускихъ послôвъ, вже и намѣстникъ галицкій занявся сею справою енергичнѣйше, за внесеньемъ промовлявъ и еп. Пелешь, цѣлюваный рôкъ передъ тымъ шляхтою польскою по рукахъ, та все то не помогло нѣчого и 21 сѣчня 1887 р. бдкинувъ се внесенье соймъ краєвый 60 голосами противъ 54. За гимназію дано лишь клясы паралельнѣ въ Перемышли та ще въ „miarę potrzeby“ и зъ другими застереженями.

Теперь доперва поперла цѣлу справу „Народна Рада“. Она подала не тôлько меморіялъ до министерства просвѣты и рады державнои, але выслала въ тôй цѣли такожь окрему депутацію до Вѣдня. Успѣхъ бувъ. Гимназіи окремои Русины вправдѣ не одержали, але одержали на основѣ найвысшого постановленя зъ 29 липня 1867 р. самостôйнѣ паралельнѣ клясы въ Перемышли зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ. Клясы тѣ будуть постепенно збôльшатись, лишаться пôдъ управою провизоричного управителя, а для кождои паралельнои клясы буде системизуватись учительска посада по-надъ нормальный етатъ гимназіи державнои въ Перемышли. Зъ слѣдуючимъ рокомъ шкôльнымъ 1888/9 бдкрывсь вже перша кляса руска и обсадиться трема учителями. Одинъ зъ нихъ, актуальный професоръ, буде заразомъ управителемъ, другій, заступникъ учителя, буде ему даный до помочи, а наука религіи поручиться окремому катихитови. Здаєсь, що буде заложена такожь и приготовляюча кляса, въ котрôй то справѣ „Народна Рада“ поробила такожь кроки въ министерствѣ, бо — якъ зачуваємо — министерство бднеслось вже въ сѣмъ дѣлѣ до краєвои рады шкôльнои.

Исторію борбы о гимназію въ Перемышли подали мы обширнѣйше не тôлько за-для илюстраціи справы, але и въ тôй надѣи, що Русины окрестностей Перемышля схотять зрозумѣти, що теперь на нихъ прийшла черга дѣлати. Перша кляса рускои паралельки повинна численно заповнитись рускими дѣтьми. Сего жадає бдъ нихъ честь и добре зрозумѣнье власного интересу. Ôдъ численности школярôвъ зависить скорый розвôй сеи важнои для насъ институціи. Противникамъ нашимъ въ соймѣ и по-за соймомъ, якъ и правительству мусимо поставити ясный доказъ, що нашій жаданя були вповнѣ оправданій. Вся Галичина иде нинѣ въ помôчь городови славного Володаря и Володимирка. Якъ крѣпко тѣ князѣ передъ 700 лѣтами стояли на сторожи добра Червеньскои Руси, такъ нинѣ здвигаємо въ тôмъ городѣ нове духове забороло противъ чужины. Она не може и не смѣє насъ одолѣти. Земля перемыска здобула собѣ перша крѣпкій розсадникъ духа рускаго, перша отрясесь зъ ярма польонизаціи и выплекає собѣ смѣлыхъ борцевъ о лучшу долю народу рускаго. Духъ незабутыхъ владикъ нашихъ Іоана и Григорія осѣнить на ново славный колись Перемышль. До новои институціи згорнесь руска молодѣжь въ тôмъ пересвѣдченю, що тутъ въ рôднôмъ ей языцѣ подасться ѣй здорове зерно правды и науки.

Новій робôтничій законы въ Австріи.

III

Найперше розберемо законъ о обезпецѣ робôтникôвъ на случай нещасливыхъ приключень. Не вдаючись въ подробицѣ розглянемо найголовнѣйшій его постановы.

Для обезпеки робôтникôвъ на случай нещасливыхъ приключень має въ кождôмъ краю засноватись окреме асекураційне заведенье оперте на взаимности. Правильно має оно бути въ столици краю, однакъ министровi справъ внутрѣшныхъ вôльно означити его осѣлôсть и въ иншôмъ мѣсци, вôльно такожь ему зарядити, щобы въ однôмъ краю було бôльше такихъ заведень, або щобы на два або и бôльше сусѣдныхъ краєвъ було одно спôльне заведенье. Змѣны такій може министеръ внутрѣшныхъ справъ предприняти лишь по засягненю опиніи дотычныхъ выдѣлôвъ краєвыхъ.

Заведенье асекураційне має стояти пôдъ управою колегіяльно устроєнои дирекціи. Одну трету часть того колегіяльного организму мають становити члены выбранѣ убезпечеными робôтниками, другу третину члены выбранѣ предприємцями, а трету члены именованѣ по выслуханю выдѣлу краєвого зъ помѣжь особъ познакомленыхъ зъ економичными бдносинами дотычного краю. Такій зарядъ асекураційного заведеня має стояти пôдъ строгою контролею министерства справъ внутрѣшныхъ, котре буде могло навѣть розвязати зарядъ и установити зъ свого рамени провизоричного управителя. Въ такôмъ однакъ случаю бувъ-бы министеръ обовязаный въ пропозиціи подати найважнѣйшій причины, що спонукали его до такого кроку.

Пôдъ недѣлю.

Скажѣть же самій, добрій люде, чи то не напасть? Хтось — та цѣкава рѣчь: хто? — найшовъ мое гумористичне перо, що я его згубивъ на дорозѣ зъ Венеціи до Львова, и пише теперь въ „Дѣлѣ“ фейлетоны „Пôдъ недѣлю“ тай ще и пôдписуєсь „Не-Устіяновичь“. А то кара Божа, то хрестъ святый менѣ зъ тымъ чоловѣкомъ! Бувало: хрестили мене и зъ воды, и зъ рôзочки. И я-гадавъ, що вже мене заасекуровано бдъ всякого лиха, а ту, бачите, почали хрестити ще и перомъ та чорниломъ!

А вже до тыхъ хрестôвъ та до хрещеня має Русь велике щастье. Св. Володимиръ хрестивъ насъ водою, Добрыня — мечемъ, а Путята — огнемъ. Зносили мы на своихъ плечахъ и хрестъ польскій и московскій, не минувъ насъ и хрестикъ долитавскій а теперь маємо хрестъ зъ татунцемъ Таффымъ, зъ дядькомъ Дунаѣвскимъ и зъ мачихою Конституцією. Навѣть зъ тютюномъ єсть у насъ свôй тяжкій хрестъ, що — кара Божа! — а панки-Ляшки мають свôй extra-хрестъ, чудотворный, горѣвчаный. Нинѣ, видко, вже такій часъ. Св. отець облегчивъ намъ Русинамъ вправдѣ тяжкій хрестъ, сотворивши на нѣмъ обрѣзанье раменне и дарувавши намъ Passiv-a, а все таки не зменшились нашій тяжкій муки.

Не одинъ чоловѣкъ має на прикладъ хрестъ, зъ жѣнкою. Даруйте! менѣ не личить про него згадувати, бо я не жонатый. Я тôлько чувъ, що одинъ сердега молився такъ передъ образомъ Спасителя: Мучили тебе, Ісусе, правда — тяжко мучили. Катували Тебе и до хреста пригвоздили — и се правда, велика правда — и умеръ Ты на хрестѣ безповинно... але жонатый Ты не бувъ, Господи! Отъ що!

Мимо то видиться менѣ, що хрестъ, якій має жѣнка зъ чоловѣкомъ, буває завсѣгды далеко тяжшій. Не кажу про Польки. Полька, якъ выходить за мужь то и каже: Będę miała męża, aby na mnie pracował. За то Русинка, якъ выйде за мужь, стався дѣйстною невôльницею. Чоловѣкъ ей „попакає“ собѣ тай має спокôй, а жѣнка небога: и лôжка постели, и хату замети, и обѣдъ звари, и дитину колиши, обший, обпери всю свою родину — нѣ въ день нѣ въ ночи спочинку не має. Ой, що правда то правда: нема тяжшого хреста якъ жѣнцѣ зъ лѣнивымъ чоловѣкомъ! Або та мати, що вывела кôлькоро сидулёкъ дѣвчатъ, невченыхъ до нѣчого иншого якъ лишь до „осолоджуваня житя чоловѣка“, чи не має тяжкого хреста? Мають и любій дѣвчата свôй хрестикъ не малый зъ нашими молодцями, котрыхъ бдъ картъ и бдъ склянки воловодомъ треба тягнути до танцю або „пташка“. А болячка на сватаню. Сей ажь угинаєсь пôдъ тяжкимъ пятимъ хрестикомъ. А ще буває и такъ, що его пытають въ очи: вамъ котрый хрестикъ минувъ? Має хрестъ святый и ректоръ семинаріи зъ своими алюмнами, що не хотять якось засмакувати въ семинарскôмъ виктѣ. Розповѣдають навѣть, що коли одинъ владика запытавъ одного разу одного питомця, чи можна въ велику пятницю росôлъ єсти, бдповѣвъ той: можна! А на закидъ епископа, що юшка чейже на мясѣ, давъ спокôйно: „О! то Ваше Преосвященство певно ще не кушали семинарскои юшки“.

Не меншій хрестъ мають и вѣрителѣ зъ своимъ честнымъ „Заведеніемъ“, а сѣльскій попы зъ своими добросовѣстными та розумными делегатами въ справѣ вдовичо-сирôтского фонду. Але-жь грѣхъ бы бувъ жалуватись на нихъ за то, що, вѣдавъ, запропастили 45.000 сирôтского гроша. Та-жь они руководились прикладно словами молитвы: „и отпусти намъ долги наша, яко же и мы отпускаємо должникамъ нашимъ“.

Та не конець ще тымъ нашимъ малымъ и великимъ хрестамъ. Поблагословила-жь краєва рада шкôльна смиренныхъ учителѣвъ не абы-якимъ хрестомъ, що его мають зъ Мандибуркою тай зъ всякого сорта Кікерікяртами. Має Русь хрестъ зъ Грохольскимъ и зъ соймовою бôльшостею, має зъ повѣтовыми радами та зъ митрополичими послами, що „не вмѣють нѣ читати нѣ писати“, а дались до Вѣдня выбирати. Не меншій має она хрестъ и зъ рускимъ Коронинимъ тай его литературными поглядами. Єсть у насъ и хрестъ старый зъ жидами и зъ жидôвскими Ляшками. Словомъ: хрестôвъ у насъ такъ намножилось, що мы могли-бы хоть-бы и нинѣ розпочати хрестоносный похôдъ до Америки, а часы нашій назвати въ исторіи вѣкомъ хрестоноснымъ.

Оно може и прийде до того, бо та хрестоносна пошесть розбйшлась вже по всѣй Европѣ. Хрестъ має Кобургъ зъ Поповомъ, царь зъ Бисмаркомъ, а той зъ царями, папа зъ фармазонами, а Єзуиты зъ Русинами. Крилошанскихъ хрестôвъ єсть у св. Юра цѣла путня. До нихъ воздыхає не одинъ маститый. Терпцю, панъ-отче, терпцю! Въ нинѣшныхъ часахъ не тяжко вамъ буде о таку благодать. Я бы также о то старався. Що-жь коли архіерей каже, що: „дурный мене пôпъ хрестивъ“.

Але не лишь я одинъ даремно чекаю на хрестъ. Щось и нашій паломники римскій и апостолы раранецкій, щось и они не можуть дочекатися хрестôвъ зъ святого мѣста. За то посолъ Бѣлиньскій дôстане певно хрестъ бдъ Ротшильда за трансакцію зъ Нордбаномъ, а горальняный ордеръ не мине такожь и пана Рутовского.

Хрестъ святый має зъ нами и той Игнатьевъ, що не хочемо хреститися въ его панрусскôй купели. Однакъ на нашу оборону скажу отверто, що мы не робимо того зъ якоись тамъ неохоты або бдразы до его хрестинъ. Насъ бо хрестять и зъ горячого и зимного такъ часто, що мы-бъ и его хрещеню не противились. Мы тôлько боимось, щобы колись о насъ не сказали такъ, якъ говорять о вѣрителяхъ Заведенія: „Єлици въ Заведенію хрестисте ся, во дурнѣ облекосте ся, Аллилуя!“

Отъ, якъ самій бачите, всюды хрестъ, на хрестѣ ворона, а на воронѣ зновъ хрестъ. Єдиною бдрадною вѣсточкою для насъ єсть, що — якъ зачуваємо — пôѣде „Червоная Русь“ необавъ до Перемышля, щобы собѣ дати въ Сянѣ *на твердо воду освятити*. То ѣй може и поможе и Русь буде мати зъ нею вже меншій хрестъ.

К. И Устіяновичь.

тягу чотирохъ тыжднѣвъ по розвязаню довести до уконституованя нового заряду. Для тыхъ асекураційныхъ заведень выдасть правительство въ дорозѣ розпорядженя взорець статута, пôсля котрого буде мусѣло кожде зъ нихъ для себе уложити статутъ.

Въ такъ устроєныхъ асекураційныхъ заведеняхъ мають бути примусово убезпечєнї роботники працюючї въ фабрикахъ, гутахъ, гôрництвѣ (кромѣ тыхъ родôвъ гôрництва, котрї дотыкають минералôвъ застереженыхъ державѣ), каменоломахъ и будовахъ (кромѣ роботникôвъ уживаныхъ лишь до поодинокихъ направъ при будôвли). При будовахъ одноповерхихъ домôвъ и господарскихъ будынкôвъ и въ загалѣ при господарскихъ будовахъ, де занятый єсть лишь самъ властитель зъ своими домôвниками або и другими жителями тои самои мѣсцевости, котрї однакъ не заробляють фахово при будовахъ, не пôдпадають роботники згаданому асекураційному примусови. За то пôдпадають тому примусови роботники занятї въ заводахъ, де продукуються або уживаються експлодуючї матеріи; дальше всѣ тї промысловї, рôльничї або лѣсово-господарскї заводы, въ котрыхъ уживаєсь паровыхъ кôтлôвъ або другихъ родôвъ елементарної силы (вода, вѣтеръ, пара, газъ, електрика и т. п.), взглядно силы звѣрятъ. Обовязокъ обезпеки ôдноситься не лишь до роботникôвъ, але и до низшихъ урядникôвъ занятыхъ при руху згаданыхъ предприємствъ зъ вылученьемъ однакъ персоналу предприємствъ будучихъ власностею державы, краю, громады або публичного фонду, о скôлько прислугує тому персоналови и єго родинамъ право побирати въ случаяхъ нещасливыхъ приключень пенсію або ôдшкодованье въ высотѣ що найменше такôй, яку одержують остаючї пôдъ примусомъ обезпеки роботники зъ асекурації.

Предметомъ примусової обезпеки єсть ôдшкодованье роботникôвъ на случай тѣлесного ушкодженя або смерти, наступившои въ наслѣдокъ нещасливого приключеня.

Въ случаю тѣлесного ушкодженя розпочинався обовязокъ ôдшкодованя асекураційного заведеня доперва ôдъ пятого тыжня по фактѣ ôзнаного ушкодженя. Черезъ першї чотири тыжднѣ маєобовязокъ удержувати потерпѣвшого тѣлесне ушкодженье роботника предприємець. Ôдъ пятого тыжня починає асекураційне заведенье платити роботникови ренту и платить єи такъ довго, якъ довго єсть ôнъ неспособнымъ до роботы. Ренты обчисляєсь пôсля платнѣ, яку побиравъ роботникъ въ послѣднôмъ роцѣ въ тôмъ самôмъ предприємствѣ, въ котрôмъ дôткнуло єго нещастливе приключенье. Высота ренты выносить въ случаю повної неспособности до заробкованя 60% рôчної платы, въ случаю частковои неспособности лишь частину ôдшкодованя, припадаючого на случай повної неспособности, котра однакъ не може перевысшати 50% рôчної платнѣ. Коли роботникъ нарочно спровадивъ ушкодженье тѣлесне, не маєправа до нѣякого ôдшкодованя.

На случай смерти роботника, наступившои зъ нещастливого приключеня, выплачує асекураційне заведенье кошты похоронôвъ и ренту для лишившоися родины. Рента тая маєвыносити для вдовы ажь до смерти єи або заключеня нового супружества 20% рôчної платнѣ роботника, обчисленои згаданымъ повысше способомъ, для вдôвця, якъ довго ôнъ неспособный єсть до заробкованя такожь 20%, для кождои слюбної дитины ажь до скôнченого 15-го року житя 15%, а въ случаю, коли бы она стратила и другого родича 20%. для дитины неслюбної ажь до скôнченого 15-го року житя 10% рôчної платнѣ роботника. Всѣ тї ренты не можуть однакъ разомъ перевысшати 50% рôчної платнѣ помершого роботника; коли бы перевысшали, мають бути ôдповѣдно зменшенї. Коли помершій роботникъ мавъ асцендентôвъ (родичѣвъ, дѣда, бабу), и коли ôнъ бувъ одинокимъ чоловѣкомъ, котрый ихъ удержувавъ, бôльше жь они нѣ зъ ôдки удержаня не мають, то и имъ буде асекураційне заведенье ажь до смерти выплачувати рôчну ренту въ высотѣ 20% рôчного удержаня роботника. Коли вдова по роботнику выходить другій разъ замужь, то належиться ѣй при тôй нагодѣ ôдъ асекураційного заведеня одноразова ôдправа, котрои высота выносить триразову, нею побирану рôчну ренту.

Коли роботникъ оженився доперва по наступленю нещастного приключеня, то не маєнѣ вдова нѣ дѣти зъ такого супружества нѣякого права до ренты. Такъ само не маєнѣякого права до ренты жѣнка судово розлучена въ мужемъ, наколи сепарація наступила зъ єи вины. Коли по помершôмъ роботнику лишаться зъ однои стороны жѣнка и дѣти, а зъ другои такожь и родичѣ, котрыхъ ôнъ бувъ одинокимъ удержаньемъ, то родичамъ припадаєправо до ренты о стôлько, о скôлько єи максимальнои высоты (50% рôчної платнѣ помершого роботника) не вычерпали ренты жѣнки и дѣтей.

Справозданье

зъ Загальныхъ Зборôвъ ôдпоручникôвъ деканальныхъ львôвскои аепархіи въ дѣлѣ вдовичо-сирôтского фонда.

Якъ звѣстно, ôдбулися на дняхъ 19 и 20 червня с. р. Загальнї Зборы ôдпоручникôвъ деканальныхъ львôвскои аепархіи въ дѣлѣ вдовичо сирôтского фонда. Головнї ухвалы тыхъ Зборôвъ подали мы вже давнѣйше а теперь подаємо подрôбне справозданье.

По ôдслуженю св. литургіи Впр. о. архипресвитеромъ Сѣнгалевичемъ дня 19 червня зббралися ôдпоручники зъ 29 деканатôвъ львôвскои аепархіи въ сали засѣдань консисторіяльныхъ, а предсѣдатель управляючои комисіи вдовичо-сирôтского фонду Впр. о. пралатъ А. Бѣлецкій ôдкрывъ Зборы и покликавъ на секретарѣвъ о. К. Винтоняка, вицедекана и пароха зъ Бужка и С. Заяця, пароха зъ Ходорова. Протоколъ зъ послѣднихъ засѣдань Зборôвъ ôдпоручникôвъ принято безъ читаня до вѣдомости, а предсѣдатель завôзвавъ референтôвъ управляючои комисіи до ôдчитаня справозданя зъ дѣяльности тоиже, дальше — стану касового фонду и до предложеня внесень комисіи управляючои, котрї передано опôсля поодинокимъ комисіямъ а именно: а) комисіи для шконтра касы, зложенôй зъ 5 членôвъ; б) комисіи администраційнôй зъ 9 членôвъ; в) комисіи статутовôй зъ 9 членôвъ; и г) комисіи петиційнôй зъ 4 членôвъ. Комисіи тї радили першого дня зъ полудня въ окремыхъ комнатахъ, а другого дня предложили Зборамъ на повнôмъ засѣданю свои референты.

Комисія, шконтруюча касу, знайшла ту ю-жь и рахунки въ найбôльшôмъ порядку и по тôй причинѣ поставила черезъ свого референта о. Гойдана внесенье: 1) щобы комисіи управляючôй вдов.-сир. фондомъ удѣлить абсолюторію; 2) щобы Впр. о. крил. Карачевскому яко касієрови и Впр. о. В. Петрушевичеви яко контрольорови заявити подяку зъ прошеньемъ, щобы они зволили задержати тіи чины и на будучнôсть. Зборы приняли тї внесеня одноголосно.

Слѣдувало дальше справозданье комисіи администраційнои, котрои предсѣдателемъ бувъ о. Грабиньскій а референтомъ о. Стеткевичъ, якимъ способомъ може прийти вдов.-сир. фондъ львôвскои аепархіи до своихъ капиталôвъ въ сумѣ 45.000 зр., вложеныхъ колись Gründer-ами до звѣстного Заведенія, котре єсть нинѣ въ ликвидаціи а котрого ликвидаторами суть нинѣ пп. директоры Коснѣрскій и Павенцкій. На першôмъ плянѣ стояло купно каменицѣ Заведенія. Панове ликвидаторы усунули однакожь то предложенье а поставили инше, котре комисія администраційна ôдпоручникôвъ въ тôй формѣ до ухвалы Зборамъ предложила: „щобы общество вдовичо-сирôтского фонду приняло одвѣтну часть довгôвъ до „Общ. рôльн.-кред. Заведенія“ въ сумѣ 24.000 зр. а. в. на гипотекахъ селяньскихъ; що-до прочои претенсіи маєЗаведеніе въ мѣру вплывôвъ и можности выплатити въ протягу року 10.000 зр. готôвкою.“ За тымъ внесеньемъ промовляли горячо оо. Грабиньскій, Онишкевичъ, Коблянъскій, Меруновичъ а голосували ще и ôдпоручники деканатôвъ: бережаньского, бобрецкого, болехôвского, бродского, журавеньского, залозецкого, зборôвского, золочѣвского, львôвско-загородского, пôдгаєцкого, роздôльского, рогатиньского, скалатского, скôлиского, теребовельского, унѣвского, щирецкого и тернопôльского — разомъ 18 ôдпоручникôвъ противъ 11. Противъ внесеня повстали въ имени меншости оо. Іосифъ Красицкій зъ Дернова, пос. о. Сѣчиньскій и о. Заяць зъ Ходорова.

О. Сѣчиньскій зазначивъ головно то: „що и тіи вѣрительности, котрї ôдступаєфондови Заведеніе, суть непевнї, бо жь вѣдомо, що книги и билянсы Заведенія були фальшованї — що стяганьемъ тыхъ довгôвъ заангажуєся грубо духовеньство а честь руского священьства и руского имени суть єму дорожтї, якъ недоля вдôвъ и сирôтъ, покривдженыхъ тяжко черезъ Заведеніе, котре и теперь шукаєзвязи зъ фондомъ, здаєся, лишь въ тôй цѣли, щобы продовжувати ликвидацію и все пожертн.“ Бесѣдникъ заявивъ торжественно, що коли-бы и 28 ôдпоручникôвъ голосували за внесеньемъ администраційнои комисіи, то ôнъ самъ зажадаєвписаня votum separatum до протоколу; на разѣ однакожь ставить внесенье перейти надъ предложеньемъ комасіи до порядку дневного!

Ще острѣйше и енергичнѣйше промовлявъ противъ внесеня другій бесѣдникъ, о. Красицкій зъ Дернова, и єго бесѣда мала тымъ бôльшу вагу, бо ôнъ прецѣ чоловѣкъ, котрый числиться до иншои „парафіи“ якъ єго передбесѣдникъ. Бесѣдникъ сей, що прийшовъ до парляментарної рутины въ соймѣ и радѣ державнôй, говоривъ спокôйно и сказавъ помѣжь иншимъ: „Мы були супротивъ Заведенія довготерпелившї а оно супротивъ насъ неприхильне; зъ тыми людьми годѣ ôйти до кôнця. Та-жь вѣдомо, що ихъ маніпуляція була противзаконна; у нихъ „предполагаєтся нечесть и мошенничество“, то-жь зъ ними передъ ц. к. прокураторію!... Въ тôмъ дусѣ поставивъ такожь о. Красицкій ôдповѣдне внесенье. Та що-жь, коли п. синдикъ заявивъ, що нема ще „species facti“ для такои процедуры, хочь крил. о. Павликôвъ сконстатувавъ, що въ Заведенію було бôльше Михалкôвъ та Хувесôвъ. Чи фондъ дôстане свои грошѣ, наколи-бъ и мавъ злодѣївъ въ своихъ рукахъ, то ще пытанье, а конкурсъ буде коштувати богато грошей. Такожь и о. предсѣдатель, хочь заховувавъ незвычайну обєктивнôсть при нарадахъ надъ тою прикрою справою, то однакожь запримѣтивъ, що въ своѣмъ житю не конферувавъ зъ такъ нерѣшительными и непостôйными людьми, якъ панове ликвидаторы Заведенія.

Не менше переконуючо говоривъ о. Заяць противъ внесеня администраційнои комисіи и поставивъ самостôйне внесенье, але остаточно повѣявъ якійсь злощастный вѣтеръ и ухвалено 18 голосами противъ 11 приняти вѣрительности Заведенія, заинтабульованї на хлопскихъ шкôрахъ; дотычнї священики яко посередники мають теперь — якъ сказавъ ôдпоручникъ о. деканъ О. „гладити хлопа парафіянина красно нôдъ бороду“. Внесеня опозиціи упали а предсѣдатель комисіи администраційнои, о. Грабиньскій, не чекаючи кôнца дальшихъ нарадъ, поѣхавъ до дому.

Инші точки нарадъ суть меншои ваги, хиба предложеный комисіи управляючôй начеркъ змѣны статута черезъ комисію статутову, що однакожь прийде нôдъ обрады слѣдуючихъ Зборôвъ и норма, ухвалена що-до побираня случайныхъ даткôвъ въ користь вдовичо-сирôтского фонда. Ôдъ теперь маєся платити:

1. При поставленю въ пресвитеры 20 зр.
2. При институціи на приходъ 30 зр.
3. При одержаню прихода передъ 6 лѣтною душпастирскою службою 60 зр.
4. Ôдъ позволеня приступленя до испыту конкурсового передъ 3 лѣтами душпастирскои службы 30 зр.
5. За увôльненье ôдъ испыту конкурсового по одноразовôмъ зложеню того-жь 60 зр.
6. Ôдъ женитьбы зъ свѣтскими особами 150 зр.
7. За принятье пресвитера въ аепархію зъ иншои ту краєвои епархіи 200 зр.
8. За принятье въ аепархію кандидата стану духовного 100 зр.
9. За принятье пресвитера зъ заграничныхъ епархій 300 зр.

Стопу процентову для вкладокъ вдов.-сир. фонду ôдъ новои конгруи ухвалено на 3% безъ рôзницѣ категорій душпастирскихъ.

Средства примусовї въ цѣли стягненя залягаючихъ належитостей полишено менше бôльше практикованымиординаріятомъ до сеи поры.

До новои комисіи управляючои вдовичосирôтскимъ фондомъ выбрано черезъ аклямацію Вп. оо.: Павликова, Пакижа, Грабинского, Ил. Пачовского и Бѣлинкевича зъ Знесѣня. На заступникôвъ: о. И. Чапельского, префекта семинаріи и о. Гавр. Крижановского. Касієромъ выбрано Вп. о. крил. Карачевского, контрольоромъ, о. Володимира Петрушевича а секретаремъ о. А. Темницкого.

На тôмъ закôнчилися Зборы а предсѣдатель о. крил. Бѣлецкій, закрываючи засѣданье, пôднѣсъ многолѣтево св. Отцю, Є. Вел. цѣсареви, Впреосв. митроп. Сильвестрови, крил. Павликову и ôдпоручникамъ. — Въ имени ôдпоручникôвъ подякувавъ о. Красицкій Вп. предсѣдателеви и просивъ передати неприсутному Впреосв. митрополитови синôвскій глубокій поклôнъ.

Конець делегацій.

Минувшого четверга въ полудне ôдбулося повне засѣданье австрійскои делегаціи пôдъ проводомъ президента д-ра Смольки — Предсѣдатель комисіи буджетовои гр. Фалькенгайнъ подавъ до вѣдомости, що всѣ ухвалы обохъ делегацій порôвнано въ дорозѣ нунцій и потверджено ихъ повну згôдность. Делегація приняла ее заявленье до вѣдомости.

Ген. справоздатель дел Матушь ôдчитавъ загальнї ухвалы, котрї принято одноголосно въ третôмъ читаню. Звычайнї выдатки выносять 113,035.634 зр., надзвычайнї выдатки 23,189.246 зр.; всѣ отже маючї покрытися выдатки выносять разомъ 136,224 880 зр. Ôдоймивши ôдъ того доходы мытовї въ сумѣ 39,698.314 зр., позôстане загальный выдатокъ 96,526.566 зр. Ôдъ сеи послѣднои сумы треба ще ôдняти припадаючї яко тягарь на угорскій скарбъ 2% або 1,930.531 зр. 32 кр. а зъ прочои сумы 94,596.034 зр. и 68 кр. мають покрыти краї Долитавщины 70% або 66,217.224 зр. 28 кр. а краї угорскои короны 30% або 28,378 810 зр. 40 кр. Делегація ухвалила поручити президіи передати сї ухвалы спôльному правительству для предложеня ихъ до найвысшои санкціи.

Опôсля забравъ голосъ гр. Кальноки и сказавъ: „Высока делегація залагодила предложенї ѣй роботы а моимъ обовязкомъ буде предложити ухвалы обохъ делегацій до найвысшои санкціи. Маю отже честь высказати зъ найвысшого припорученя признанье и особливу подяку Є. Вел. цѣсаря за посвяченье, жертволюбивôсть и однодушнôсть, зъ якою вы залагодили свои роботы сеи сесіи делегаційнои. Складаємо вамъ такожь подяку за заявлене намъ сеи сесіи почестне довѣріе.“

Президентъ д-ръ Смолька промовивъ: „При кôнци сегорôчної нашои дѣяльности най менѣ буде вôльно кинути на ню окомъ и порôвнати єи зъ результатомъ дѣяльности торôчної надзвычайної делегаціи. Думаю, що то порôвнанье дасть спôзнати сегорôчнї ухвалы делегаціи въ ихъ правдивôмъ свѣтлѣ. Минувшого року представлено навѣть зъ найвысшои стороны межинароднї ôдносины яко грôзнї, а зъ тои причины ухвалила делегація жаданый надзвычайный кредитъ бєзъ опору. Тогдѣ позволивъ я собѣ зазначити, якъ велике и повне враженя значенье мусѣла зробити та однодушна ухвала. Симъ разомъ представлено намъ зъ компетентної стороны межинароднї ôдносины яко такї, що уладжуються дружнѣйше, а зазначено лишь, що тôлько якесь занепокоєнье, якась непевнôсть загального положеня наказуе лагодитися на всякї можливї случаѣ. Зôставивши тї факты до купы, можна легко зрозумѣти, о скôлько значнѣйшї и важнѣйшї суть сегорôчнї ухвалы делегацій якъ торôчнї; бо, коли минувшого року представлено межинароднї ôдносины яко грôзнї, зазначено сего року лишь якусь непевнôсть загального положеня. Коли отже причины до ухваленя надзвычайного кредиту въ минувшôмъ роцѣ була далеко бôльше приневолюючї, коли повторенье такъ значного кредиту на сей рôкъ могло выкликати справедливу обаву, выстало зазначенье непевности загального положеня, выстала суха ôдозва до жертволюбивости податникôвъ, щобы не лишь не выкликати опору, але навѣть и рôзницѣ въ поглядахъ; выстало то, щобы ухвалити значный надзвычайный кредитъ добровôльно и зъ тою однодушностею, котра надае фактови ознаку повного значеня подѣ, що представляєся одною зъ найбôльше импонуючихъ манифестацій, скоро вкажеся на то, що поступованье при ухваленю того кредиту було въ угорскôй делегаціи зовсѣмъ таке саме.“ — Тутъ зложивъ д-ръ Смолька подяку спôльному правительству, а ôдтакъ говоривъ дальше: „Тяжкї жертвы, якї мы наложили своєю ухвалою на податникôвъ, стануть бодай тымъ лекшї, що добровôльне и однодушне ухваленье кредиту скрѣпить надѣю на удержанье мира, котрого всѣ такъ дуже бажаємо. — Та надѣя росте сильно въ наслѣдокъ высказаныхъ недавно нѣмецкимъ цѣсаремъ при торжественнôй нагодѣ такъ повныхъ значеня и такъ важкихъ словъ. Надѣю ту скрѣпляє сильне переконанье, що батькôвска печаливôсть нашого цѣсаря зможе намъ забезпечити благодать мира“ Д-ръ Смолька зложивъ тутъ подяку цѣсареви, а делегація внесла окликъ многолѣтства. Ôдтакъ подякувавъ гр. Фалькенгайнъ президентови за провôдъ въ делегаціяхъ и по короткôй ôдповѣди д-ра Смольки закрыто засѣданье а тымъ самымъ и 24 сесію делегаціи.

— —

Въ четверъ по полудни ôдбула такожь и угорска делегація своє послѣдне засѣданье. Министеръ Каляй предложивъ санкціонованї ухвалы, котрї оголошено и промовивъ ôдтакъ слѣдуючими словами: Сповняю милый обовязокъ, высказуючи делегаціи при сѣй нагодѣ зъ припорученя цѣсаря найвысше признанье и подяку за ревнôсть, яку она проявила при спеціяльнôмъ розслѣдѣ предложень правительства и за новый доказъ жертволюбивости. Рôвночасно дякую такожь спôльному правительству за довѣріе.

Опôсля промовивъ гр. Людвикъ Тисса, президентъ угорскои делегаціи: Заявленье найвысшого вдоволеня Є. Вел. цѣсаря приниманае делегація зъ повнымъ преданности поважаньемъ. — Бесѣдникъ складавъ ôдтакъ подяку спôльному правительству, делегатамъ и т. д. а ôдтакъ говоривъ дальше: Коли делегація сповнила свôй обовязокъ, дала она министерству дѣлъ заграничныхъ пôдставу до свобôдної акціи дипломатичної. Маймо надѣю, що енергичної акціи дипломатичнôй въ союзѣ зъ державами, що бажають мира на справедливôй пôдставѣ, удасться сконсолидувати захитанї ôдносины европейскї при повнôмъ застереженю интересôвъ монархіи, безъ фактичного напередъ нарушеня европейского мира и що колись настане таке успокоєнье, що ôдъ державъ европейскихъ не буде вымагатися такихъ жертвъ або ще бôльшого напруженя силъ на якійсь часъ. Бесѣдникъ пôднѣсъ ôдтакъ окликъ въ честь цѣсаря и закрывъ засѣданье и сегорôчну сесію делегаціи.

Sejmik relacyjny

посла Бѣлиньского въ Станиславовѣ на дни 29 червня єсть для насъ дуже ясным доказнмъ морального упадку елементу польского на Руси. Ôдъ трехъ лѣтъ допоминались выборцѣ станиславôвскї, щобъ защитникъ ихъ интересôвъ явився передъ ними и здавъ имъ справу зъ свого поведеня въ радѣ державнôй. Виправдѣ справозданя посольскї передъ выборцями стались у насъ пустою формальностею и не посѣдають нѣякихъ практичныхъ результатôвъ. Они кôнчаться звычайно ухвалою ве-

ликого довѣрія для посла изъ стороны выборцѣвъ, *бенкетомъ и* ôдспѣваньемъ грôмкого: „niech żyje nam“, зъ примѣшкою „многая лѣта!“ Посолъ польскій, звязаный на рукахъ и ногахъ регуляминомъ „koła“ польского, не може мати нѣякого с в о г о окремого мнѣня. Що „koło“ порѣшить, за тымъ мусить ôнъ ити безусловно, хиба що хотѣвъ-бы наразитись на неласку всемогучихъ матадорôвъ и разъ на все загородити собѣ карiéру и послованье. Выборцѣ станиславôвскiй завдавали собѣ про-то безъ потребы того великого труду, кликати передъ свôй ареопагъ посла Бѣлиньского. Выстало-бъ въ тôмъ разѣ прочитати урядовiй справозданя секретарiяту „koła“, мѣщенiй въ дневникахъ польскихъ, а до ôдвѣчальности можна-бъ було лишень потягнути керманичѣвъ высокои политики краєвои. Але коли вже станиславôвцѣ наважились ôдъ лиця до лиця побачити свого посла, то проф. Бѣлиньскiй, убезпечившись передъ тымъ передъ всякими неприятными демонстрацiями, явився въ кôнци на той зазывъ въ Станиславовѣ, але замѣсть оправдуватись зъ замѣтôвъ на тематъ удержавленя зелѣзницѣ Фердинанда, справы горѣвчанои и нафты, закпивъ собѣ зъ своихъ выборцѣвъ въ спосôбъ доси мало практикованый. Въ справѣ удержавленя зелѣзницѣ пôвнôчнои сказавъ пос. Бѣлиньскiй, що удержавленье то було просто неможливе зъ причинъ финансовыхъ и правныхъ. Въ справу горѣвчану и нафтяну ôнъ не мѣшався дуже, *бо* анѣ на горѣвцѣ анѣ на нафтѣ ôнъ не розумѣєсь. На тôмъ скôнчилось справозданье, бо все проче було пустымъ базѣканьемъ de lana caprina.

Спитає теперь хто: а що на се выборцѣ? Чи вдався хто зъ нихъ въ мериторичну полемику зъ посломъ своимъ, чи пояснено пос. Бѣлиньскому, що ôнъ яко професоръ университету львôвского и авторъ политичнои економiи удержавленье зелѣзниць уважає безусловно користнымъ для державы дѣломъ? Чи указавъ ёму хто на суперечности его теорiи зъ практикою? Чи пôднѣсъ хто абсурдъ сказаня такого, що незнанье предмету (горѣвки и нафты) оправдує посла? Чи супоставивъ хто его кандидатску рѣчь зъ тымъ, що посолъ сей зробивъ для пропинацiи мѣста Станиславова? Чи не зажартувавъ собѣ хто зъ пана посла, якъ ôнъ зажартувавъ собѣ зъ выборцѣвъ своихъ?

О тôмъ всѣмъ не було и найменшои згадки. Выборцѣ, одержавши кôлька ударôвъ по ланитѣ, стояли тихо якъ ягнята. Одинъ лишь рускiй купець, п. Стахевичъ, поставивъ конкретну резолюцiю, щобы послови за его поведенье, не маюче нѣчого спôльного зъ интересами мѣста Станиславова, заявити повне недовѣрiе, але резолюцiя та упала. Ôдтакъ поставлено устами поборця податкового „wotum zaufania“ и оно перейшло, бо при голосованю, на кôлькадесять страшно грôзныхъ выборцѣвъ, всѣ окрôмъ трехъ и комисаря правительственного, станули немовь на страшнôмъ судѣ одесную посла, т. е. заявили ёму повне довѣрiе. На тôмъ закôнчилась непотрѣбно заараижована комедiя.

Дежь подѣлись демократы польскiй, де поховались защитники добра публичного, „organiczn oi prac-ѣ, де дѣлась опозицiя, що неразъ такъ грôзно выступає въ дневникахъ польскихъ, будьто опозицiйныхъ? Демократична опозиция змалѣла до числа трехъ, а всѣ прочiй покорились розумови политичному свого посла и заспѣвали: благословенъ грядый! Якъ-бы живъ доси авторъ „Obrony Sokołowa“, то певно сей „sejmik ralacyjny“ послуживъ-бы ёму за дуже вдячный предметъ до написаня „Obrony interesów miasta Stanisławowa“.

Перевелась въ польскôмъ таборѣ свѣдомôсть реальныхъ интересôвъ краю, щезло и пропало розумѣнье справъ народныхъ. А де глядѣти за причиною сего обяву? Причиною ёсть недостатокъ силъ интелектуальныхъ. Поляки на Руси интересуються лишь хлѣбомъ насущнымъ. Глубшого розумѣня справъ краевыхъ, здоровѣйшого погляду на потребы нашiй економичнiй дасть Бôгъ! Манекины! Всю свою силу зъуживають тi панове лишь на нацiональну борбу зъ Русею. Дôйшло вже до того, що сей у нихъ має значенье и розумъ, хто Русинамъ зумѣє бôльше доскулити. Сей уходить вже за патрiота, а епитетъ такiй покрывае ôдтакъ всякiй пасивы интелектуальнiй. Додаймо до того тероризмъ, якiй ôдъ кôлькохъ лѣтъ панує въ таборѣ польскôмъ передъ „высшою политикою“ станьчикôвъ, — образъ готовый. Вс̀е кориться, гнеся въ четверо, служить, хитрить въ одну сторону, а гнобленьемъ Руси заслугуєсь. Самостôйности нѣякои.

Неразъ, буває, нарѣкаємо на безпомôчнôсть нашого селянина въ часѣ выборôвъ, на его нерѣшучôсть, на хиткiй характеръ и т. д. Але зрозумѣймо, пôдъ якою пресiею ôдбуваються у насъ выборы! Надъ каркомъ селянина стоять: золотый ковнѣръ, зеленiй пера, цѣла товпа автономичныхъ функцiонерôвъ та арендаторôвъ пропинацiи, горѣвка, дреглѣ, ковбасы, грошѣ и тероризмъ! Всего того на „sejmik-y relacyjn-ôмъ“ не було. Тамъ зôйшлась интелигенцiя мѣска. А результатъ? Гôршiй якъ при выборахъ зъ меншихъ посѣлостей. Сумный се обявъ, але — правдивый.

„I conventi di Monte Athos“

Недавно тому подала була одна зъ берлиньскихъ газетъ ту зовсѣмъ несподѣвану для противникôвъ Россiи вѣсть, що Атоньска гора на халкедоньскôмъ пôвъостровѣ въ єгейскôмъ мори ёсть властиво россiйскою крѣпостею на турецкôй области. Теперь отже появилася въ Палермо брошура пôдъ наведенымъ повысше заголовкомъ, котра описує всѣ монастирѣ на Атоньскôй горѣ и подає дуже цѣкавi даты, котрi зовсѣмъ оправдують сей поглядъ. Пôсля сеи брошуры ёсть отже на Атоньскôй горѣ не бôльше не менше якъ лишь 20 мужескихъ монастирѣвъ, зъ котрыхъ сѣмнацять суть грецкi, одинъ болгарскôй, одинъ сербскiй а одинъ россiйскiй. Россiйскiй монастирь, чи властиво громада монастирска ёсть найзначнѣйша, бо складаєсь зъ шѣсть ôддѣленыхъ ôдъ себе монастирскихъ забудовань, котрi зновъ всѣ разомъ розпадаються на 524 пустинныхъ осель. Въ кождôй такôй оселi мѣститься 5 до 7 монахôвъ. Загальне число россiйскихъ монахôвъ выносить 3000 людей, пôдчасъ коли въ всѣхъ прочихъ 19 монастиряхъ ёсть лишь 4000 жителѣвъ. Россiйскi монахи суть то по найбôльшôй части старi выслуженi россiйскi пôдофициры, що ôдбули послѣдну кампанiю противъ Туреччины. Одинъ зъ тыхъ монахôвъ, отець Минасъ, що має великiй вплывъ на Атоньскôй горѣ, бувъ колись полковникомъ въ россiйскôй армiи. Россiйскiй монастирь має такожь флоту, котра складаєся зъ 20 вѣтриловыхъ кораблѣвъ, що мають свою окрему флягу. Залога тыхъ кораблѣвъ складаєсь зъ монахôвъ пôдъ комендою такожь монахôвъ. Флота ся удержує рухъ корабельный межи Атоньскою горою а россiйскими портами надъ чорнымъ моремъ. Россiйскiй монастирь ёсть дуже богатый, має власнi гуты и лѣярнi, де кождого часу можна робити оружiє. Въ пивницяхъ монастиря за грубыми зелѣзными дверми має находитися великiй запасъ всѣлякои зброи и амуниции. Громада россiйского монастиря ёсть зовсѣмъ независима а ёи настоятелѣ стоять въ тѣснôй звязи зъ Россiєю, Болгарiєю, Всхôдною Румелiєю, Македонiєю и зъ россiйскою амбасадою въ Константинополи. Она становить державу въ державѣ а турецкiй каймакамъ, що має при помочи 30 жандармôвъ удержувати порядокъ на Атоньскôй горѣ, не важиться непокоити монахôвъ выконуваньемъ свого обовязку. Авторъ згаданои брошуры каже, що ёсть переконаный, що той монастирь ёсть властивымъ мѣсцемъ центрального комитету панславистичного для цѣлого балканьского пôвъострова и що Россiя хоче на Атоньскôй горѣ утворити для себе морску позицiю на Середземнôмъ мори; ôнъ взыває длятого Порту, щобы она звертала пильно увагу на Атоньску гору.

Тоастъ короля Милана.

Говôркiй сербскiй король Миланъ выголосивъ недавно тому на пирѣ въ честь свого першого министра Христича тоастъ, котрый звернувъ на себе увагу цѣлои Европы. Змѣстъ сего тоасту подавали мы вже коротко; позаякъ однакожь выголосила ёго особа, стояча на найвышшôмъ становищи державы и яко така знаюча докладно рухъ и напрямъ теперѣшнои политики въ Европѣ, а будуча черезъ то въ силѣ не лишь дуже добре оцѣнити теперѣшну ситуацiю, але и змѣркувати, о скôлько давнi подѣѣ того народу, на котрого чолѣ она теперь стоить, принесли ёму хосенъ або зашкодили, то годиться подати дословный змѣстъ сего тоасту. Ôнъ звучить такъ:

„Панове и панѣ! Пôдношу тоастъ въ здоровье мого теперѣшного правительства и его знаменитого и поважаного предсѣдателя. Хочу скористати зъ сеи нагоды и явно заманифестувати, якъ я дуже переконаный о его вѣрности для престола иôтчины. Хочу подякувати ёму за заявлену готовôсть обняти управу державы середъ такъ тяжкихъ часôвъ. Я переконаный о тôмъ, що ôнъ зъумѣє честно и совѣстно сповнити свою трудну задачу и на загальне вдоволенье.

Двацять лѣтъ минуло, ôдъ коли я по черзѣ четвертый зъ династiи Обреновичѣвъ вступивъ на престолъ моихъ предкôвъ, освободителѣвъ и ôдновителѣвъ сербскон державы. Якъ скоро и неповздержимо минають политичнi хвилѣ передъ очима тыхъ, котрыхъ судьба дозволила засѣсти на престолѣ. Кождый крокъ приносить пануючому стôлько политичного досвѣду, що другi люде доперва по довшôмъ часѣ и великихъ трудахъ можуть ёго набути. Наколи отже пануючiй, що черезъ 20 лѣтъ управлявъ судьбою краю и держався не лишь конституцiи, але и парляментаризму, видиться змушенымъ дати димисiю кабинетови, котрый мавъ въ представителяхъ народу дуже значну бôльшôсть, то ёсть то нехибною ознакою, що край находиться въ ненормальнôмъ и хоробливôмъ станѣ, и що зъ лѣченьемъ того стану не можна зволѣкати анѣ хвилѣ.

Хоробливый той станъ не ёсть новый; стався ôнъ вже хроничнымъ и погôршився въ послѣдныхъ часахъ. Въ послѣдныхъ 70 лѣтахъ сербскои исторiи проявився ôнъ въ трохъ насильныхъ переворотахъ и въ страшнôмъ убiйствѣ одного зъ найблагороднѣйшихъ князѣвъ, якi коли небудь двигали сербску корону, дальше въ приключеняхъ въ рокахъ 1848, 1862, 1876 до 1878 и 1885, а на послѣдокъ проявився ôнъ найлѣпше въ численныхъ меншихъ и бôльшихъ непокояхъ внутрѣшныхъ. Станъ той не ёсть дѣломъ кôлькохъ людей, анѣ дѣломъ тои або иншои партiи политичнои; ôнъ ёсть результатомъ всѣхъ тыхъ нещасливыхъ крокôвъ политичныхъ, котрi коли небудь въ сѣмъ краю зроблено, наслѣдкомъ тыхъ *великихъ географичныхъ и политичныхъ* трудностей, зъ котрыми сербскiй индивидуализмъ муситься числити и зъ котрыми мусѣвъ вести борбу. Що такъ рѣчь стоить, доказомъ того исторiя давного сербского королѣвства а ôдтакъ и царства. И тогдѣ пôдкопували политичнi заворушеня державне житье и, тогдѣ нѣвечили они силы найбôльшихъ володѣтелѣвъ и патрiотичнi змаганя, ажь 499 лѣтъ тому назадъ довели до упадку тогдѣшнои сербскои державы. Предки нашi зробили *одну велику похибку*, що покинули свою первѣстну батькôвщину, щобы поселитися на области, котра нѣколи не перестала бути полемъ борбы мѣжь Всходомъ а Заходомъ. Въ середныхъ вѣкахъ була Сербiя тымъ краємъ, въ котрôмъ византинизмъ и папство боролися о панованье надъ свѣтомъ. Ôдтакъ була сербска держава могучимъ забороломъ христiяньства противъ нападôвъ фанатичныхъ Османôвъ и пала жертвою христiяньства. Нинѣ находиться Сербiя такожь въ критичнôмъ *положеню, бо филя, що має вести* захôдну цивилизацiю на далекiй Всхôдъ, сунеся ёи нивами. Филя та ёсть могуча и грôзна, а держава сербска, коли не хоче, щобы она ёи, якъ въ середныхъ вѣкахъ *знищила, мусить поносити* величезнi жертвы и надлюдскi напруженя, щобы въ кôлькохъ рокахъ дôйти до того степеня цивилизацiи, до котрого дôйшли другi щаслившi народы по цѣлыхъ вѣкахъ. Сербiя, чи хоче чи не хоче, мусить бути пiонеромъ захôднои цивилизацiи на Всходѣ. До того потреба величезнои працѣ, котра можлива лишь въ такôмъ краю, въ котрôмъ право и порядокъ забезпеченi и укрѣпленi на всѣ часы. Сербiю пôдкопували однакожь *пагубнi пристрасти партiйнi, котрыхъ не могли* повздержати навѣть взгляды на идею державну. Длятого я отже въ силу моєи королѣвскои власти зробивъ конець тымъ пôдкопамъ въ хвили, коли злощастна борба партiйна почала добиратися до армiи, котра була завсѣгды выпробованою пôдпорою мого престола и мого краю. Я хотѣвъ повздержати ту борбу партiйну бодай ажь до того часу, коли Сербiя буде могла позволити собѣ и того нáдмѣру политичного, не выставляючись на небезпечнôсть. То спонукало мене покликати до правительства мужѣвъ, що въ очахъ всѣхъ суть защитниками законнои безпечности и найточнѣйшого сповнюваня законôвъ, а котрi будуть въ силѣ наклонити сынôвъ сего краю, безъ рôзницѣ, до котрои партiи они належать, а на случай потребы и змусити ихъ присвятити свои силы святымъ интересамъ и высокôй идеи сербскои державы. Въ тыхъ хвиляхъ повныхъ небезпечности бувъ я такъ щасливый, що мôгъ ôдозватися до поважаного дорадника нашого незабутного кн. Михаила. Той мужь, котрый въ всѣхъ важныхъ и тяжкихъ хвиляхъ, якi Сербiя проживала въ послѣдныхъ 30 рокахъ, бувъ завсѣгды вѣрнымъ для престола и ôтчины и ôддававъ имъ на услуги своє житье, свои силы; мужь той, кажу ще разъ, послухавъ и теперѣшного мого зазыву зъ тою жертволюбивостею, котра выплыває зъ *ёго превеликои любови* ôтчины. Разомъ зъ нимъ урядують люде, котрi безперечно будуть ёму помагати въ сповненю ёго труднои задачѣ. Пю на ваше здоровлье, пане Христичъ! На ваше здоровлье, мои панове министры!“

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Осѣнна сесiя рады державнои буде займатися майже выключно лишь справами шкôльными, позаякъ найважнѣйшi справы економичнi вже теперь залагоджено. Зъ справъ шкôльныхъ прийдуть мабуть на порядокъ дневный ажь чотири внесеня, зъ котрыхъ три суть вже звѣстнi: внесенье кн. Лихтенштайна о школахъ вѣроисповѣдныхъ, внесенье Герольда о школахъ свѣтскихъ але здецентрализованыхъ и внесенье Линбахера о школахъ вѣроисповѣдныхъ безъ вплыву на нихъ краѣвъ коронныхъ. До сихъ прийде теперь ще четверте внесенье яко проектъ правительства, котрый приказавъ выготовити мин. Гавчь; має то бути якась модификацiя внесеня кн. Лихтенштайна. Крôмъ сихъ справъ прийде ще на порядокъ дневный слѣдуючои сесiи законъ войсковый и може ще якi иншi новi предложеня правительства, о котрыхъ однакожь доси нѣчого не звѣстно.

Въ справѣ нового закона о податку ôдъ горѣвки пишуть зъ Вѣдня до „Czas-y“ такъ: Проектъ розпорядженя що-до переведеня закона о податку ôдъ горѣвки ёсть теперь предметомъ переговорôвъ межи правительствами угорскимъ а австрiйскимъ; краєвi власти скарбовi одержали приказъ представити личности, котрыхъ правительство запросить высказати мнѣнье о тôмъ проектѣ, коли буде выготовленый обома министерствами финансôвъ. Нарады тои анкеты ôдбудуться въ половинѣ липня, а закôнчаться такъ, щобы найдальше 1 серпня могла бути розôслана остаточна инструкцiя. Що цѣла ся справа такъ дуже проволôклася вина того въ тôмъ, що нарады державнои рады и ёи комисiй надъ закономъ о податку ôдъ горѣвки ишли дуже пиняво, а теперь анкета не може бути скорше скликана, бо теперь працює комисiя обохъ министерствъ финансôвъ, австрiйского и угорского разомъ зъ анкетою надъ подôбнымъ проектомъ що-до цукру. Впрочѣмъ можна сказати, що въ устроєню горалень въ будучности не буде нѣякои значнѣйшои змѣны, анѣ нѣчого такого, що могло-бы опôзнити початокъ кампанiи. Законъ оставляє повну свободу що-до устроєня горалень и жадає лишь контролѣ за помочею приладу годинникового. Прилады тi розсылаються вже транспортами головныхъ мѣстъ, а зъ ôдси будуть розсилатися до найблизшихъ стацiй зелѣзничихъ. Зъ причины, що пôсля нового закона оподатковане горѣвки буде ôдбуватися пôсля выпродукованои скôлькости, а не якъ доси пôсля вымѣру апарату ферментацiйного, буде кожда горальня вызискувати матерiялъ вôльнѣйшимъ ферментомъ, а черезъ те треба буде и бôльшого числа кадокъ. Ёсть то одинока важнѣйша змѣна, яку потягне за собою новый законъ. Тi горальнѣ, що повстали въ Галичинѣ въ найновѣйшихъ часахъ, будуть имовѣрно мусѣли розширяти свои льокалѣ, въ котрыхъ стоять кадки ферментацiйнi. Що-до магазинôвъ, то вже нинѣ можна сказати, що кождому буде вôльно заложити собѣ приватный магазинъ, въ котрôмъ пôдъ ôдповѣдною контролею властей финансовыхъ буде можна умѣщати горѣвку безъ оплаты податку ажь до дня, въ котрôмъ та горѣвка поступить въ торговлю и тогдѣ оплатиться податокъ. Друкарня державна у Вѣдни выдала вже пôдручникъ закона о податку ôдъ горѣвки и розôслала ёго до книгарень у Львовѣ и Краковѣ.

„Nowa Reforma“ а за нею *и* другi газеты польскi а такожь декотрi нѣмецкi вѣденьскi подають вѣсть, що зъѣздъ цѣсаря Вильгельма зъ цѣсаремъ Францъ Iосифомъ ôдбудеся въ Гастайнѣ, куды цѣсарь австрiйскiй має незадовго выѣхати на три недѣлѣ. Пôсля тыхъ газетъ выбрано Гастайнъ мѣсцемъ зъѣзду *монархôвъ зъ пiетизму* для пок. цѣсаря Вильгельма I., котрый то мѣсце дуже любивъ и туды черезъ кôлька лѣтъ въ сѣй порѣ приѣздивъ. Предложенье мало выйти ôдъ цѣсаря Францъ Iосифа на запытанье цѣсаря Вильгельма, де мôгъ-бы зробити визиту австрiйскому цѣсареви. Кажуть, що по першôй стрѣчи въ Гастайнѣ оба цѣсарѣ приѣдуть до Вѣдня. Зъ иншои стороны доказують зновъ, що стрѣча нѣмецкого цѣсаря зъ цѣсаремъ австрiйскимъ *не наступить скорше* ажь въ осени. Въ сѣй порѣ мавъ-бы також наступити и зъѣздъ зъ королемъ италiйскимъ; чи однакожь всѣ три монархи зъѣхались-бы о одноѣ порѣ и въ тôмъ самôмъ мѣсци, того доси не знати.

——

„Corr. de l' Est“ характеризує въ письмѣ зъ Петербурга въ слѣдуючiй спосôбъ теперѣшну ситуацiю политичну въ Россiи: „Оправдалося переконанье, що змѣна престола въ Нѣмеччинѣ не вплыне тутъ зовсѣмъ на змѣну ситуацiи. Замѣсть приготовлень до вôйны говорять тутъ загально о полѣпшеню ôдносинъ *особливо* до Нѣмеччины; на биржахъ панує ще бôльшiй спокôй; рубель иде въ гору, а министеръ финансôвъ тѣшиться зъ того. Высшiй курсъ рубля, величезный вывôзъ россiйского збôжа за границю, а ôдтакъ и надѣя на добрi жнива заповѣдають значне полѣпшенье стану економичного въ Россiи. Въ министерствѣ дѣлъ заграничныхъ, а такъ само такожь и въ найвышшихъ кругахъ тѣшаться вельми зъ напряму, якiй прибирає хôдъ подѣй и збôльшаєся чимъ разъ бажанье скрѣпити традицiйну звязь зъ Гогенцоллернами. Взагалѣ настала рѣшуча змѣна, навѣть и въ праєѣ и то безъ интервенцiи шефа „главного управленiя по дѣламъ печати“, п. Феоктистова. Панслависты *лютяться* страшно, бо зближенье Россiи до Нѣмеччины ёсть для нихъ великимъ ударомъ. Въ виду теперѣшнои ситуацiи не будуть они могли надати ювилейному торжеству въ Кiєвѣ панславистичнои ознаки (?). Они не можуть *сподѣватися*, що ихъ будуть пôдпирати зъ горы въ тôмъ напрямѣ въ хвили, коли нѣмецкiй цѣсарь стараєся дати доказы своєи дружбы для династiи и россiйского народу. Зъ жерела уповаженого сказано намъ, що вѣсть, подана берлинскимъ „Börs. Cour.“ о розмовѣ цѣсаря Вильгельма II. зъ вел. кн. Володимиромъ ёсть правдива, хочь не зовсѣмъ вѣрно подана. Цѣсарь завѣрявъ именно князя, що „годиться *зовсѣмъ на мирнi* погляды свого батька, котрого любивъ завсѣгды яко сынъ а подивлявъ яко пануючiй“, а ôдтакъ додавъ, „що уважає слова свого дѣда, высказанi передъ смертею, котрi ôдносяться до Россiи, за святу спадщину и що готовъ сповнити послѣдну волю великого цѣсаря, котрый ôдбудувавъ нѣмецке цѣсарство лишь при помочи дружбы Россiи.“ Слова тi зробили въ Россiи якъ найлѣпше враженье. Говорять тутъ вже яко о рѣчи певнôй, що цѣсарь Вильгельмъ выбираєся сего лѣта въ гостину до Петербурга и що ген. Пане мавъ заповѣсти ёго визиту офiцiяльно. Чи вѣсть та ёсть правдива не можемо ручити, хочь она походить зъ доброго жерела. На всякiй случай ёсть рѣчь певна, що стрѣча обохъ цѣсарѣвъ ôдбудеся незадовго а ôдтакъ може наступить ще и замѣна визитъ. Зъ причины недуги вел. княгинѣ Ксенiи, котрôй лѣкарѣ радять морскiй воздухъ, ёсть выѣздъ царскои родины до Копенгаги имовѣрнымъ. По выѣздѣ ген. Пане выѣде царь на кôлька днѣвъ до Финляндiи. Що-до подорожи до полудневои Россiи не выдано доси нѣякихъ приказôвъ.“ — Зъ Петербурга доносять, що Побѣдоносцевъ выѣхавъ на чотири мѣсяцѣ за границю, приѣде однакожь въ часѣ ювилея хрещеня Руси до Кiєва. — Пôсля „Vossische Ztg.“ мавъ россiйскiй посолъ въ Лондонѣ, Шталь, вручити лордови Сальсберому ноту, въ котрôй Россiя не жадає вже усуненя кн. Кобургского лишь введеня россiйского министра вôйны въ Болгарiи.

——

Адреса нѣмецкого парляменту до цѣсаря звучить: „Ваше Величество! Зъ тяжкимъ болемъ сумує зъ Вашимъ цѣсарскимъ и королевскимъ Величествомъ нѣмецкiй парляментъ по причинѣ смерти цѣсаря Фридриха. Нарôдъ нѣмецкiй живъ въ надѣи, що въ ёго руцѣ буде добре забезпечене спочивати дѣло, котрого довершивъ незабутный цѣсарь Вильгельмъ и що пôдъ ёго мудрымъ проводомъ дôйде Нѣмеччина мирною роботою до свѣтлого розвою. Всевышнiй порѣшивъ инакше. По кôлькохъ мѣсяцяхъ панованя мусѣвъ нашъ улюбленый монархъ вступити въ могилу. Щезли всѣ красни надѣѣ, але, ёго память буде жити въ серцяхъ нѣмецкого народу; свѣтлый примѣръ ревности въ сповнюваню обовязку, якiй ôнъ давъ намъ въ тяжкихъ часахъ, незабудеся нѣколи и буде могучо вплывати на грядуче поколѣнье. Зъ великою радостею и вдячностею почули мы, що В. Вел. хоче ити тыми самыми дорогами, якими поступавъ въ Бозѣ почившiй цѣсарь Вильгельмъ и зыскавъ собѣ довѣрiе союзникôвъ, любовь нѣмецкого народу и признанье заграницѣ. В. Вел. хоче придержуватись вѣрно конституцiи, вести законодавство для добра Нѣмеччины особливо же для охороны слабыхъ и пригнетеныхъ и ставати въ оборонѣ права и законôвъ. Парляментъ готовъ пôдпирати В. Вел. въ сѣмъ дѣлѣ всею силою. Ôнъ має надѣю, що Всевышнiй дозволить ёму то сповнити. В. Вел. рѣшилися, опираючись на союзахъ и ôдносинахъ, удержувати миръ доти, доки вôйна не станесь накиненою намъ конечностею. Щобы миръ забезпечити, а наколи-бъ ёго нарушено, добути ёго зновъ зъ честею, хоче В. Вел. старатися о пôднесенье готовости нашого войска до бою. Парляментъ нѣмецкiй высказує сему заявленю В. Вел. свое повне признанье. Не будемо щадити нѣякои жертвы, потрѣбнои для забезпеченя ôтчины такъ, якъ мы пристали однодушно на то, чого жадавъ ôдъ насъ покôйный цѣсарь Вильгельмъ, щобы за-

безпечити Нѣмеччинѣ миръ. Мы маємо однакожь надѣю, що нѣхто ненарушить мира нѣмецкого народу сполученого тѣсно зъ своимъ цѣсаремъ и зъ союзными правительствами. Давъ-бы Богъ, щобы В. Вел. прожили довго въ щастю для добра отчины и т. д."

„Nat. Ztg." доносить, що кн. Бисмаркъ мавъ авдіенцію у цѣсаря, на котрій обговорювавъ програму зѣзду цѣсаря зъ царемъ. Зѣздъ той має одбутися дня 10 липня с. р. Мѣсце стрѣчи має означити самъ царь. Кажуть, що при зѣздѣ сѣмъ буде такожь и кн. Бисмаркъ, хочь онъ одержавъ теперь одпустку на три мѣсяцѣ. „Post" доносить, що кн. Бисмаркъ розговорюючи онодгы по закрытю засѣдань палаты панôвъ, сказавъ до кôлькохъ членôвъ палаты, що онъ має певну надѣю на спокôйнѣ и мирнѣ часы та на користный розвôй внутрѣшныхъ справъ. Та-жь сама газета доносить, що зъ старшимъ президентомъ Ахенбахомъ не велися нѣякѣ переговоры въ справѣ обнятя теки министерства дѣлъ внутрѣшныхъ. Єсть загальне мнѣнье, що посада ся позбстане ще черезъ три мѣсяцѣ не обсаджена а одтакъ буде Путкамеръ зновъ покликаный. Вѣсть ся удержуєсь головно въ кругахъ вольнодумныхъ, котрѣ зъ великимъ недовѣріемъ дивлять на теперѣшный станъ рѣчей. — „Kreuz. Ztg." доносить, що на приказъ цѣсаря Вильгельма не одбудесь єго коронація на короля пруского. Та-жь сама газета заперечує такожь вѣсть будьто-бы цѣсарь зъ причины єго вступленя на престолъ мавъ дати амнестію деякимъ засудженымъ на довшѣ кары. — Кн. Бисмаркъ одержавши одпустку выѣде на купелѣ до Киссинґенъ, де стрѣтиться имовѣрно зъ гр. Кальнокимъ. Ходять именно вѣсти, що гр. Кальноки выбереся зъ двома секретарями до кн. Бисмарка, щобы зъ нимъ вести переговоры въ справѣ скрѣпленя союза зъ Нѣмеччиною. Переговоры тѣ будуть дотыкати дуже важныхъ и основныхъ справъ.

Зѣздъ нѣмецкого цѣсаря зъ царемъ єсть майже вже певный и одбудеся имовѣрно около половины липня. Вносять се зъ того, що въ Кіль, военнômъ портѣ пôвнôчнои Нѣмеччины лагодять вже чимъ скорше цѣсарскій яхтъ „Гогенцоллернъ", призначеный до спеціяльнои службы для цѣсарскои родины. Комендантомъ яхту именованый кн. Генрихъ, братъ цѣсаря. Здавсь бути майже певнымъ, що кн. Бисмаркъ не возьме участи въ зѣздѣ монархôвъ. „Berl. Pol. Nachr." кажуть, що вѣсть о участи кн Бисмарка стоить навѣть въ суперечности до виданыхъ доси диспозицій. Треба такожь зважити—каже згадана газета — що нѣмецкій канцлеръ має теперь 74 рôкъ и въ послѣдныхъ часахъ мусѣвъ богато перетерпѣти; ônъ потребує теперь супочинку и спокою, бо мусить щадити своихъ силъ. — Въ Берлинѣ переводяться поволи досыть значнѣ змѣны. Цѣсарь принявъ димисію шефа адмиралиціи ген. Капривi а єго мѣсце занявъ тымчасомъ адмиралъ Ґольцъ. Ген.-адъютантъ гр. Лендорфъ и кн. Радивилъ поставленѣ въ станъ розпорядимости. Коменданты корпусôвъ Тресковъ и Вицендорфъ подалися до димисіи. Министромъ королевского дому именованый на мѣсце гр. Штольберга, котрый самъ подався до димисіи, президентъ правительства Ведель. О замѣщеню посады по Путкамерѣ ще нѣчого не чувати.

Цѣкаву хочь загадочну доси вѣсть подають парискѣ газеты. Они доносять именно, що въ Берлинѣ выкрыто якійсь заговôръ противъ нового цѣсаря и кн. Бисмарка. Доказомъ того має бути то, що въ палатѣ мармуровôй, де теперь перебуває цѣсарь, подвоено сторожу, що пôдвысшено штахеты коло палаты, що цѣсарь будучи въ Берлинѣ, ѣздивъ лишь въ закрытômъ возѣ и т. д.

——

Въ таборѣ булянжистôвъ наставъ роздоръ. Часть прихильникôвъ ген. Булянжера домагаєся рѣшучо, щобы ônъ ясно сказавъ до чого стремить: чи хоче ревизіи конституціи и розвязаня парляменту въ дусѣ республиканьскômъ, чи хоче дѣлати въ користь претендентôвъ. Причину до того мало подати то, що Булянже не хоче одлучитися ôдъ Бонапартистôвъ, якъ то показуєся зъ єго письма до выборцѣвъ въ департаментѣ Шарантъ. Се письмо такъ обурило посла Мишлена, що ônъ постановивъ сими днями скликати у Рошфора комитетъ булянжистôвъ и тамъ буде предложена генералови до одобреня радикальна програма, котра буде жадати ôдъ него, щобы ônъ обовязався хочь до якои минимальнои мѣры выступати ворожо противъ монархистôвъ и имперіялистôвъ. Наколи-бъ ônъ на то не приставъ, то Рошфоръ має оголосити, що радикалы зъ нымъ зривають. Въ департаментѣ Сомъ ставлять булянжисты свого кандидата въ особѣ бар. Билинь, бувшого консуля въ Монахіюмъ, Каирѣ и въ Тунисѣ. — Межи войскомъ проявился зновъ манифестаціи въ користь Булянжера. Въ Бетинъ именно устроили пôдъофициры тамошнои залоги въ спôлцѣ зъ пôдъофицирами переходячого туды полку артилеріи велику демонстрацію передъ редакцією тамошнои антибулянжерôвскои газеты „Petit Béthunois", повибивавши въ редакціи ôкна и потурбовавши персоналъ редакційный. Высшѣ власти войсковѣ розпочали строге слѣдство и засудили вже одного фельдфебля на мѣсяць вязницѣ. — Президентъ Карно принимавъ онодгы ген. Альвенслебена, котрый нотифікувавъ ему вступленье на престолъ цѣсаря Вильгельма. — Рада министрôвъ постановила запросити на день 14 цвѣтня слѣдуючого року 2900 мерôвъ зъ головныхъ мѣстъ повѣтовыхъ, щобы они взяли участь въ ревіи и великômъ пирѣ въ будынку выставы на Марсовômъ полю.

——

Онодгы принимавъ папа спеціяльного посла нѣмецкого зъ повѣдомленьемъ о вступленю на престолъ цѣсаря Вильгельма. Принятье було дуже торжественне. Папа принявъ кн. Лихновского въ великôй престольнôй сали а князь мавъ до него промову, въ котрôй зазначивъ, що новый цѣсарь нѣмецкій чуєся щасливымъ, що може забезпечити религійный миръ въ Прусахъ и жити въ дружныхъ ôдносинахъ до св. престола. Папа ôдповѣвъ на то такожь въ дуже прихильныхъ словахъ для цѣсаря и сказавъ, що и ônъ має надѣю, що религійне положенье въ Нѣмеччинѣ буде чимъ разъ лѣпше. Опôсля попросивъ папа кн. Лихновского до приватного кабинету и розмовлявъ тамъ зъ нимъ черезъ пôвъ годины. Выйшовши ôдъ папы, пôйшовъ бувъ кн. Лихновскій зъ нос. Шлецеромъ до папского секретаря Рамполи.

——

Зъ Монастиря въ Альбанiи доносять, що тамошнѣ власти приказали арештувати тамъ кôлькохъ людей, що стояли въ звязи зъ румуньскими и россійскими агитаторами. — До „Pol. Corr." пишуть зъ Скодару, що недавно тому впала була ватага Чорногорцѣвъ зложена зъ 50 осôбъ пôдъ проводомъ Божо Курта до Альбанiи коло мѣсцевости Груда и стала тамъ людей убивати. Зъ чорногорскои стороны сталi отже доказувати, що ся ватага хотѣла лишь ôдомститися за убійство одного Чорногорця Альбанцями въ Подгорици. Сконстатовано однакожь, що ватага та збиралася вже ôдъ довшого часу въ Чорногорѣ и на чорногорскôй граници було розставлено войско, щобы тôй ватазѣ забезпечити позицію зъ заду.

——

Справа майора Попова стала ажь теперь интересною и вже дѣйстно не знати, якъ судити. Князь затвердивъ вырокъ, Попова здеградовано публично а ôдтакъ князь помилувавъ зновъ єго и дарувавъ ему кару. Теперь же доносять зъ Софiи, що Поповъ має незадовго ôдзыскати назадъ своє давне становище политичне и горожаньске. Чиста комедія! Софійскій кореспондентъ „N. fr. Press-ы" розговорювавъ недавно зъ Стамбуловомъ а той такъ ему сказавъ: Европейска праса приписує менѣ несправедливо злій намѣреня противъ Попова. Увѣряю васъ, що я нѣколи не думавъ єго знищити. Ônъ не стоявъ менѣ нѣколи въ дорозѣ, а я и безъ него стою сильно. Я стававъ завсѣгды въ оборонѣ политичныхъ злочинцѣвъ; такъ н. пр. боронивъ я Каравелова и не допустивъ до слѣдства противъ него. Я не выступавъ такожь противъ махинацій Цанкова и Радославова. Недавно мусѣвъ я интернувати Стоянова, приятеля Радославова, бо ônъ пôдбурюбвавъ официрôвъ и намовлявъ ихъ, щобы они убили всѣхъ либеральныхъ министрôвъ. Попова могло-бы въ виду єго великихъ заслугъ регабилитувати собранiе. Консервативнѣ министры, коли хотять, можуть податися до димисіи; ихъ помôчь не конче потрѣбна, хочь то суть здôбнѣ люде и въ кабинетѣ дуже пожиточнѣ. Кабинетъ можна легко доповнити. Лучитися зъ Радославовомъ або Каравеловомъ не потреба. Они не мають партiи; Цанковъ має бôльшу. — Зъ Софiи доносять, що тамъ арештовано одного майора, двохъ капитанôвъ и одного поручника зъ першого полку. Всѣ они суть прихильниками Попова и ихъ пôдозрѣвають о якусь змову политичну.

Бюро Райтера доносить, що Попова и єго товаришѣвъ зъ процесу пущено вже на волю. Демонстраціи не було нѣякои. Вѣсть, що Поповъ не хотѣвъ ôддати ордерôвъ, єсть безпôдставна, бо законъ о войсковôй деградаціи выйшовъ вже тогдѣ, коли процесъ Попова розпочався и длятого не можна було сего закона до него примѣнити. Одинъ комендантъ компаніи першого полку, при котрôмъ служивъ Поповъ, заявивъ, що ônъ зъ трома товаришами зробитъ ворохобню, наколи вырокъ Попова буде затвердженый. Всѣхъ чотирохъ официрôвъ арештовано. Першій зъ нихъ признався въ слѣдствѣ, що такъ говоривъ, другѣ ôдни раються будьто-бы они провинилися. — Въ справѣ обиджения царского портрету въ Рущуку повѣдомило болгарске правительство нѣмецкого консуля, що въ приключеню сѣмъ офицеры не брали нѣякои участи. Правительство має отже надѣю, що нѣмецке правительство вдоволиться укараньемъ одного виновника и буде уважати цѣлу справу за залагоджену.

НОВИНКИ.

Послѣдне числа „Дѣла" зъ суботы сконфискувала ц. к. прокураторія державна за статью пôдъ заголовкомъ: „Передъ лице народу", въ котрôй обговорювались наслѣдки новыхъ законôвъ о податку ôдъ цукру и горѣвки. Конфіската наступила такъ пôзно, що мы не були вже въ силѣ выготовити другого накладу и длятого выдаємо нинѣшне число въ збôльшенômъ обємѣ.

— **Загальнѣ зборы филіи „Руского Товариства Педагогичного" въ Щирци** ôдбулися пôсля оголошеной програмы вчера, дня 29 н. ст. червня. На зборы явилося 23 учителѣвъ и учительокъ зъ Щирця и околицѣ. Въ зборахъ взяли участь мѣсцевый нарохъ и почетный крилошанинъ о. Мих. Тшесневскій и ôдпоручники центрального выдѣлу пп. Вахнянинъ и Врецьона. До нового выдѣлу филіи вôйшли учителѣ: п. Гофманъ, управитель школы въ Семенôвцѣ, яко голова, пп. Дмитерко зъ Мôстковъ, Малицкій зъ Щирця, Корецкій зъ Пѣскôвъ и Квасникъ зъ Ракôвця, яко выдѣловѣ, а пп. Долинка и Штрикъ яко заступники выдѣловыхъ.

— **Визитація Преосв. митрополита въ Зборôвскôмъ.** Митроп. Сильвестеръ скôнчивъ въ суботу визитацію сихъ околиць. Всюды принимано нашого архiєрея зъ великою радостею и великими почестями. Найкрасше и найсердечнѣйше повитано достойного гостя въ мѣсточку Озѣрнôй. Озѣрну припала въ великômъ числѣ жидова, ба навѣть и властитель єи єсть жидомъ. Русины и Поляки пôдъ проводомъ тамошного пароха о. Ореста Держка щиро занялись принятьемъ нашого митрополита и вечеромъ, коли Преосвященный зъѣхавъ до Озѣрны, уладжено передъ домомъ, де замешкавъ, гарный похôдъ зъ смолоскипами, въ котрômъ взяло участь 200 селянъ. Церковь и костелъ були пôдчасъ побуту архiєрея переповненѣ вѣрными и майже сотка селянъ при тôй нагодѣ вырекласъ горѣвки. Митрополитъ розмавлявъ вельми привѣтливо зъ селянами и удѣлявъ имъ потрѣбныхъ радъ и наукъ.

— **Преосвященный митрополитъ Сильвестеръ** выѣздить сего тыждня на посвященье церкви въ Базаринцяхъ коло Збаража.

— **Преосв. епископъ Ступницкій** выѣхавъ дня 30 н. ст. червня на заповѣджену канонычну визитацію деканатôвъ устрицкого и лѣського.

— **Поминальне богослуженье** за упокôй бл. п. митрополита Григорія Яхимовича ôдбулось въ пятницю рано въ Успеньскôй церкви. Богослуженье ôдправивъ крил. о. Малиновскій разомъ зъ крилошанами оо Петрушевичемъ, Бѣлиньскимъ, Пакижемъ и о. Бирчакомъ зъ Пôдбережа. До панахиды стануло 13 священикôвъ зô Львова и околицѣ. Хоръ питомцѣвъ львôвскои семинарiи ôдспѣвавъ цѣле богослуженье дуже удачно. Публики було на богослуженю досыть много.

— **Урядникъ почтовый, незнаючій своихъ приписôвъ,** находиться ôдъ якогось часу въ бюрѣ филіи ц. к. почты при ул. Скарбкôвскôй у Львовѣ, де ôддаєся рекомендованѣ листы. Сей панокъ прiѣхавъ здаєся зъ якоись глушѣ и не може знести рускаго слова. Наколи партія заговорить до него по рускѣ, дôстає ônъ сильнѣ румянцѣ ажь по за уха а опôсля синѣє якъ бозъ. Послѣдна краска порушає єго ротыкъ, зъ котрого почути можь отъ такѣ слова: „Czy ty po amerykańsku czy chińsku mówisz? Po polsku nie umiesz?" Дня 30 червня о год. 6 мусѣла одна партія, котра „po polsku nie mówi" 20 мунутъ постояти при ôконци, поки сей „культуртреґеръ" не зволивъ ôдобрати письмо по руски адресоване, а жидки приходили и ôдходили, задержуючи-ся лишь на стôлько, на скôлько звычайна процедура вымагала. Пôдписъ сего панка на рецеписахъ подôбный до К. або R. Може-бы Свѣтла ц. к. Дирекція почтъ зволила сего урядника пренести на Мазуры, бо руске письмо и слово дуже єго здоровлю шкодять, а шкода-бы такого екземпляра.

— **Зъ Збаража пишуть намъ:** Дня 5 н. ст. липня ôдбудеся на передмѣстю въ Збаражи торжественне посвяченье величавои церкви мурованои, котру выставивъ честный господарь Теодоръ Панасюкъ. На се торжество обѣцявъ Преосв. митроп. Сильвестеръ прiѣхати и вже тои середы вечеромъ повитає Збаражь сего достойного гостя. Тому то вже теперь робляться ôдповѣдни приготовленя: скарбъ збаражскій княгинѣ de Ligne жертвувавъ великодушно цѣле достойне принятье нашого архiєрея и всѣхъ гостей, хотячи симъ способомъ увѣнчати благородне дѣло руского селянина фундатора.

— **Зъ Калуского пишуть намъ:** Хто переѣздивъ дня 25 н. ст. червня черезъ село Боднарôвъ, мусѣвъ замѣтити, що тамошнѣ селяне святкують якесь надзвычайне свято. Зъ далека виднѣлась хорошо пристроєна брама тріюмфальна, прикрашена рускими хоругвами. Товпы народу роились по улицяхъ села, выжидаючи Преосвященного епископа Юліяна. Около годины 8-мои надъѣхавъ епископъ зъ Майдану, проводженый кôнною бандерією. Коло брамы тріюмфальнои повитали Преосвященного мѣсцевый приходникъ о. Л. Раковскій и о. деканъ Иг. Губчакъ, сусѣдъ зъ поблизькои аепархіи львôвскои. Сего дня ôдправивъ епископъ Юліянъ короткій молебень, а на другій день пôсля означеной програмы торжественне богослуженье. Около 3-тои годины зъ полудня ôдъѣхавъ епископъ Юліянъ въ дальшу дорогу до Бринѣ и Вихторова. Пôдчасъ всѣхъ тыхъ ôдправъ спѣвавъ прехорошо калускій хоръ мѣщаньскій. Треба додати, що тутъ въ околици, де ино нагода по тому, спѣшить сей хоръ зовсѣмъ безкористовно, щобы лише звеличати нашь обрядъ и заявити, що Русь живе. Не мала заслуга въ тômъ управителя сего хору, п. Спиридіона Губчака, котрый зложивъ сей хоръ и ôдъ кôлькохъ лѣтъ управляє нимъ зовсѣмъ безкористовно та зъ власнымъ пожертвованьемъ. Згадати годиться одну рѣчь дуже цѣкаву. Ксьондзъ Кляйнъ, славный цивилизаторъ калуского округа, щось цѣлкомъ подôбного якъ сумнои славы просвѣтитель куликôвскій, будує въ Боднаровѣ своимъ власнымъ коштомъ костелъ. А знаєте, кôлько має ônъ вѣрныхъ? Лише двохъ. А будує сей костелъ длятого, бо якъ кажуть, въ Боднаровѣ мали бути колись римокатолики. Недавно тому приходивъ до сего села органистъ и скликавши людей до коршмы, ставъ ихъ намовляти, щобы вернулися до костела а за то буде имъ ôдправляти ксьондзъ Кляйнъ всѣ требы духовнѣ за дармо Але се на нѣчо не придасться, тамошнѣ селяне не ôдступлять ôдъ своєи святои церкви и обряду та ôдъ свого пастиря, що веде ихъ такъ честно и прикладно.

— **Посвященье церкви въ Бовшевѣ,** дек. галицкого. Дня 23 н. ст. червня прiѣхавъ Преосв. спископъ Юліянъ разомъ зъ крилошанами оо. Литвиновичемъ и Туркевичемъ до стациі Болшовець, зъ-ôдки по повитаню старостою рогатиньскимъ п. Райхельтомъ, деканомъ о. Гошовскимъ, властителемъ Болшôвця п. Кшечуновичемъ и великимъ числомъ людей обохъ обрядôвъ, ôдъѣхавъ до сусѣдного села Бовшева, де заходомъ о. Ткачуника выбудовано хорошу церковь. На другій день, въ недѣлю, ôдбулось торжественне посвяченье церкви, а ôдтакъ обѣдъ, въ котрômъ взяло участь велике число священикôвъ обохъ обрядôвъ и урядникôвъ. По обѣдѣ ôдвѣдавъ еп. Юліянъ филіяльну церковь въ Слобôдцѣ и властителя п. Кшечуновича а вернувши на нôчь до Бовшева, ôдъѣхавъ Преосвященный на другій день до Станиславова.

— **Зъ Дрогобича пишуть намъ:** Перемыскій епископъ о. Лука Солецкій прибувъ до Дрогобича дня 27 н. ст. червня и гостивъ тутъ два днѣ ажь до 29 с. м. Въ селѣ Лѣшни, ½ милѣ ôдъ Дрогобича, выжидали єго коло церкви староста, бурмистръ и парохъ тамошный о. Скобельскій. Епископъ Солецкій вступивъ до церкви и промовивъ до зôбраного народу по руски. Въ Дрогобичи повитали епископа бурмистръ, власти цѣсарскѣ и автономичнѣ, духовеньство обохъ обрядôвъ и жидôвска громада. Повитанье ôдбувалось въ ринку при брамѣ тріюмфальнôй, котра прикрашена була рускими хоругвами и написею рускою „Витай намъ князю церковный". Напередъ вступивъ еп. Солецкій до церкви, де повитавъ єго о. игуменъ. Въ церкви удѣливъ ônъ зôбранымъ людямъ апостольского благословеня и промовивъ до нихъ. Зазначивъ на початку своєи бесѣды, що охотно проговорившъ-бы по руски, але боиться, що може въ дечѣмъ выразився-бы и зле, тому говорить по польски, але народъ рускій єсть братный, обрядъ рускій такъ само католицкій якъ и латиньскій, а згадавши про авдіенцію у папы и єго промову, сказавъ, що церковь католицка не тôлько шанує але и хоче удержати всѣ обряды и народности, бо се пôдносить єи красоту и блескъ. При обѣдѣ дня 28 червня подякувавъ еп. Солецкій священьству рускому за участь въ принятю, а коли о. Торôньскій заявивъ, що духовеньство руске зъ приятностею взяло участь въ принятю и урадованє єго посѣщеньемъ церквей и єго промовою, а о. Нѣмиловичь внѣсъ въ рускôй бесѣдѣ ôдъ Русинôвъ дрогобицкихъ здоровлье епископа, еп. Солецкій внѣсъ тоастъ въ честь руского народу.

— **Безплатнѣ мѣсця фундушевѣ въ войсковыхъ школахъ.** На иншôмъ мѣсци подаємо конкурсъ, котрый розписавъ краєвый выдѣлъ на 13 такихъ опорожненыхъ мѣсць; тутъ хочемо лишь звернути увагу на то, що наша молодѣжь повинна користати зъ нагоды и подаватися о мѣсця. И въ войску можна — якъ то кажуть — зробити щастье и служити своему народови а мы чей же потребуємо своихъ людей на кождômъ становищи. Тому отже, хто має всѣ потрѣбнѣ условія, найже не забуде скористати зъ сеи нагоды.

— **Наслѣдки закона дорожного.** Въ залѣщицкômъ повѣтѣ проявилося въ декотрыхъ селахъ, а межи иншими такожь и въ Зазулинцяхъ, велике негодованье мѣжь тамошными селянами въ наслѣдокъ того, що престаціи дорожнѣ стягано при помочи жандармеріи пôсля выказу, принятого довôльно выдѣломъ повѣтовымъ. Декотрѣ громады були переконанѣ, що ôдробили шарварокъ, лишь що писарь громадскій не записавъ ôдробленыхъ днѣвъ а выдѣлъ повѣтовый не хотѣвъ ихъ признати черезъ своего делегата. Въ наслѣдокъ того взросли престаціи до сумы 10.000 зр., котрѣ теперь староство стягає зъ повѣту. Невдоволенье настало отже такъ велике, що — якъ доносять до „Kur. Lwowsk-ого" — въ Зазулинцяхъ побили селяне екзекутора и ôдобрали єму фанты. Лишь тактовне выступленье высланого туды комѣсаря п. Кубельки не допустило до сумнѣйшихъ наслѣдкôвъ. Ось новый примѣръ благодати теперѣшного закона дорожного! А мимо того постановила комисія соймова перейти на надходячôй сесіи соймовôй надъ внесеньемъ въ справѣ сего закона, поставленымъ пос. о. Сѣчиньскимъ, до порядку дневного!

— **Причинокъ до нашихъ санитарныхъ ôдносинъ.** Зъ Подôля пишуть намъ: Лѣкарь зъ Грималова, д-ръ Шметтерлингъ, здôбный и гуманный чоловѣкъ, померъ у Вѣдни, де єго ôдвезла родина въ надѣи вылѣченя. Теперь въ Грималовѣ єсть лише одинъ лѣкарь, д-ръ Войтковскій, молодый и здôбный лѣкарь, котрый обнявъ практику по бл. п. д-рѣ Гамбургерѣ, а на мѣсце д-рôвъ Шметтерлинґа и Франкфуртера ще нема лѣкарѣвъ. Не лѣпше ведесь и въ сусѣдныхъ мѣсцевостяхъ. Въ Товстômъ нема зовсѣмъ уже лѣкаря а въ Скалатѣ и Хоростковѣ маємо лише по одному лѣкарю, котрѣ бôльше займаються урядованьемъ якъ своєю практикою лѣкарскою.

— **Wink von oben.** О. Чуперковичь, посолъ до рады державнои зъ бôльшихъ посѣлостий на Буковинѣ, просивъ православну консисторію о удѣленье єму довшои ôдпустки для поратованя здоровля. Консисторія не дала єму ôдпустки, мотивуючи свою ôдмову прикрымъ въ теперѣшну пору положеньемъ епархіи, але дала єму за то дуже добру раду, щобы зложивъ мандатъ посольскій, а тымъ полекшить собѣ працю и пôдратує здоровлье.

— **Новый фабрикатъ реформаторскій.** Замѣсть нашого акафисту до сладчайшого Исуса выдумали нашѣ реформованѣ оо. Василіяне у Львовѣ нову „Pišn o N. Sercy Isusa Chr." и розкидають єи, очевидно безъ вѣдомости митрополита, въ автографованыхъ примѣрникахъ мѣжь народомъ. Пѣснь та, котрои одинъ примѣрникъ маємо пôдъ рукою, єсть писана латиньскими буквами и зачинаєсь такъ:

„Wytaj kernyce skarbu dorohoho,
Drażajsza Rano Sercia Pana moho,
Rozhrij studenne serce mni lubwoju
I napowny ho nebesnow rosoju."

Пôдъ автографомъ сеи пѣсни єсть слѣдуюча сигнатура: Monas. S. P. Bas. M. Leopoli 1887.

— **Въ справѣ емиграціи до Америки.** Щобы повздержати надто велику емиграцію мешканцѣвъ Австріи до Америки, министерство справъ внутрѣшныхъ повѣдомило власти администраційнѣ и политичнѣ о мѣрахъ якѣ предприняли пограничнѣ власти прускѣ що-до емигрантôвъ. И такъ завертають домôвь тѣ власти всѣхъ пôдданыхъ австрійскихъ и россійскихъ, що не здужають, суть старѣ, слѣпѣ або хоровитѣ и взагалѣ всѣхъ тыхъ, котрѣ самѣ не можуть заробити собѣ кавалка хлѣба. Такожь завертають и такихъ, по котрыхъ догадуються, що они вскорѣ въ Америцѣ схотять дôстатись до публичныхъ заведень добродѣйныхъ. Власти прускѣ не увзглядняють при тôмъ нѣ билетôвъ на переѣздъ до Америки, котрѣ мають тѣ емигранты, нѣ писемного запевненя, що они въ Америцѣ мають стале занятье. Кромѣ того сейчасъ на граници пруского Шлезка жадають власти выказатись фондами потрѣбными на дорогу, держачись ось тыхъ приписôвъ: кождый, выходячій до Америки, що має по-надъ 10 лѣтъ, повиненъ мати 400 марокъ або 244 зр., а кождый, числячій менше якъ 10 лѣтъ, 100 марокъ або 61 зр. При тôмъ повѣдомляє министерство, що американьскѣ агенты, намавляючѣ до емиграціи, а именно агенты фирмы М. Розенбавмъ въ Филядельфіи, даютъ емигрантамъ фальшивѣ векслѣ, котрѣ въ Америцѣ ôдъ нихъ ôдбирають и нищать, а бѣдныхъ людей полишають на опѣку Провидѣня.

— **Пробы зъ французскими карабинами Лебеля.** Въ парискôй академіи медичнôй здававъ справу проф. Дельормъ зъ пробъ що-до дѣланя куль карабину Лебеля на тѣло людске. Уставлено яко цѣль два-

цять трупôвъ людскихъ въ положеню стоячôмъ, въ ôддаленю 200, 400, 600, 1000. 1400 1600 и 2000 метрôвъ. На першôмъ ôддаленю куля Лебеля, маюча промѣру 8 милиметрôвъ, такъ само успѣшно дѣлала, якъ кулѣ 11-милиметровй, се значить, що при меншôмъ тягарѣ и объємѣ сила выстрѣлу єсть така сама. Раны мали меншй отворы и черезъ то бôльше небезпечнй и труднѣйшй до вылѣченя. Кости ломляться дуже рѣдко, бо кулѣ зъ карабину Лебеля за для своєи скорости перебивають кôсть и не ломлять єи. Такожь и порохъ, ужитый въ тыхъ карабинахъ, єсть цѣлкомъ иншого складу, бо при выстрѣлахъ не выдає дыму и черезъ те не заслонює виду стрѣляючимъ.

— **Убійство ôтця.** Въ Дебречинѣ убивъ недавно тому Іосифъ Моричь, фиреръ въ 46 баталіонѣ гузарôвъ, свого ôтця, богатого господаря и члена рады мѣскои въ Дебречинѣ. Родина Моричѣвъ жила въ безнастаннôй сварцѣ и мати зъ дѣтьми покинула була дôмъ свого чоловѣка. Іосифъ прийшовъ до ôтця и почавъ єму робити выговôръ, а коли мимо того отець не хотѣвъ приймити до дому назадъ свою родину, вхопивъ сынъ за карабинъ и стрѣливъ два разы до ôтця. Одна куля перейшла старому Моричеви крôзь груды а друга поцѣлила въ голову и убила на смерть. Сейчасъ по убійствѣ зголосився Іосифъ передъ войсковый судъ и єго увязнили. Іосифъ бувъ жонатымъ, але вѣвъ процесъ о розвôдъ зъ своєю жѣнкою. Передъ убійствомъ ще написавъ ôнъ листъ до газеты „Egyetertes“, въ котрôмъ докладно подає мотивы свого злочиньства. Ще нѣколи — пише ôнъ — не допустився я нѣякого злочиньства, всѣ любили мене. Хочь маю 15.000 зр. готôвки маєтку а мôй грунтъ варта 60.000 зр., то все таки я посивѣвъ вже зъ грижи. Моливъ я Бога, щобы простивъ мою вину, и довгій часъ не мôгъ я рѣшитись на се злочиньство. Я подававъ до судôвъ, щобы охоронили мою матѣрь и родину ôдъ напасти батька, але все було даремнымъ. Убивъ я ôтця, и за те можу и згинути, але моя мати увôльнена ôдъ напасти и ще якійсь часъ прожиє въ спокою. Я не убивъ мого ôтця зъ мести, але тому, що навѣть въ романахъ не появляєсь такій поганый и нужденный характеръ. Одну мою сестру загнавъ ôнъ до гробу. Мене самого напавъ ôнъ разъ пôдступно и я ôдлежавъ шѣсть недѣль въ шпитали; але все те простивъ-бы я єму, бо и рана загоилась, лише того болю, що завдавъ ôнъ моѣй души, не могу выдержати. Коли недавно напавъ мене мôй отець вразъ зъ прислугою и хотѣвъ забити, тогдѣ побачивъ я, що мушу доконати злочиньства. Я пробовавъ въ пристрасти и забавѣ знайти лѣкъ на мои страданя, але все дарма. Менѣ не совѣстно; моя душа померла вже давно, а безъ душѣ нема житя и для тѣла. — Слѣдство ведеся въ цѣлôй тôй справѣ, бо деякй свѣдки зôзнали, що Іосифъ доконавъ злочиньства въ змовѣ зъ своєю матерею.

— **Выдавництво „Рускои Бесѣды“ въ Чернôвцяхъ.** Зъ нинѣшнымъ числомъ розсылаємо нашимъ читателямъ проспектъ сихъ выдавництвъ, на скôлько выстало примѣрникôвъ, и звертаємо на сй знаменито редагованй книжочки увагу всѣхъ, що хотять подати малымъ дѣтемъ и ученикамъ въ нагороду пильности правдиво хосенный подарунокъ. Зъ замовленями на сегорôчнй испыты шкôльнй треба тому поспѣшати.

Вѣсти зъ Еп. Перемыскои.

Въ пропозицію на Олешичѣ принятй оо.: I. Теодоръ Карпякъ, II. Андр. Децко, III. I. Кобринъ, 4. Левъ Мацускій, 5. Леонт. Желехôвскій.

Еп. Консисторія вставилася до намѣстництва о згоду на каноничне поставленье о. Дим. Куцериба на пароха въ Синявѣ, дек. сянôцкого.

Увôльненый ôдъ испыту конкурсового о. Мих. Калимôнъ.

Ôдпустку для поратованя здоровля одержавъ о. Ант. Менциньскій на 12 недѣль.

Посмертнй — ⚹ — оповѣстки.

О. Антоній Носковскій, сотрудникъ въ Заболотовѣ, померъ дня 30 н. ст. червня въ Яблоновѣ, пов. рогатиньского, въ 28 роцѣ житя а 5-тôмъ священьства. Покôйный нездужавъ довшій часъ на нежитъ жолудка, котрого набавився ще въ мурахъ львôвскои семинаріи. Похоронъ ôдбуваєся нинѣ. Вѣчна єму память!

Леопольдъ Гиличенъ, книгаръ въ Тернополи, умеръ тыми днями по короткôй а тяжкôй недузѣ. Покôйный провадивъ интересъ книгарскій взôрцево, увзглядняючи при кождôй нагодѣ потребы рускои публики и стараючись заосмотрити свою книгарню въ якъ найбôльшй засобы плодôвъ рускои словесности. Въ Тернополи лишивъ покôйникъ по собѣ загальный жаль. Вѣчна єму память!

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Конкурсъ.** Выдѣлъ краєвый розписує конкурсъ въ цѣли наданя тринацять безплатныхъ мѣсць въ ц. к. заведеняхъ войсковыхъ зъ фундаціи ювилейнои цѣсаря Францъ-Іосифа. Мѣсця тй будуть наданй ôдъ року шкôльного 1888/9 въ ц. к. академіи войсковôй въ Винеръ-Найштадтъ и въ ц. к. войсковôй академіи техничнôй у Вѣдни, а взглядно въ академіи маринарскôй и въ ц. к. высшôй войсковôй школѣ реальнôй. До всѣхъ тыхъ заведень будуть приймати ученикôвъ на першій рôкъ, а лише до академіи маринарскои и на другій рôкъ. Рôкъ шкôльный 1888/9 починаєся въ войсковôй школѣ реальнôй зъ днемъ 1 вересня, въ академіи маринарскôй зъ 16 вересня, а въ академіяхъ войсковыхъ зъ 18 вересня. На тй безплатнй мѣсця може подаватись лише молодѣжь рускои и польскои народности, що має горожаньство австрійске, уродженй въ Галичинѣ, або припалежнй до Галичины, безъ рôзницѣ вѣроисповѣданя. Кождый зъ кандидатôвъ має выказати: 1) що має право горожаньства австрійского; 2) що физично здôбный до службы войсковои; 3) що заховуєсь вдоволяючо пôдъ взглядомъ моральнымъ; 4) що не переступивъ приписаного вѣку а то: до школы реальнои и академіи маринарскои 16 тый рôкъ, а до академіи техничнои и въ Винеръ-Найштадъ 20-тый рôкъ; такожь що вже скôнчивъ приписане минимумъ лѣтъ (для першихъ двохъ заведень 14-тый рôкъ, а для двохъ послѣдныхъ 17-тый рôкъ); 5) що покôнчивъ зъ добрымъ успѣхомъ потрѣбнй школы, а то: для школы реальнои и на I. рôкъ академіи маринарскои — IV клясу шкôлъ середныхъ, а для академіи техничнои и въ Винеръ-Нейштадъ послѣдну клясу повнои школы середнои. Войскова академія въ Винеръ-Найштадъ образує своихъ ученикôвъ для пѣхоты, стрѣлцѣвъ и кôнницѣ, а академія технична для артилеріи, инжинеріи, піонерôвъ и полку зелѣзничого та телеграфичного. Кандидаты, що вже ôдобранй до войска, не будуть принятй. До подань треба долучити: 1) свѣдоцтво приналежности кандидата; 2) метрику; 3) свѣдоцтво о физичнôй здôбности, выставлене лѣкаремъ войсковымъ; 4) свѣдоцтво щѣпленя ôспы; 5) послѣдне свѣдоцтво шкôльне зъ р. 1887/8 и зъ попередного року 1886/7; кандидаты до академіи маринарскои мають подати свѣдоцтва зъ всѣхъ клясъ школы середнои; 6) свѣдоцтво въ котрôмъ має бути поданый станъ маєтковый кандидата або єго родичѣвъ, кôлько має братôвъ и сестеръ, и чи они мають самостôйне удержанье, мѣсце фондушеве або стипендіи; 7) реверсъ заявляючій, що кандидатъ пôддаєся довшôй службѣ войсковôй. Кандидаты, принятй на тй мѣсця фондушевй, мусять пôддатись передъ вступленьемъ оглядинамъ лѣкарскимъ и вступному испытови. Кандидаты до академіи маринарскои мусять знати языкъ нѣмецкій на стôлько, щобы могли розумѣти выклады, а всѣ иншй кандидаты складають испытъ зъ всѣхъ предметôвъ выключно по нѣмецки. Хто хотѣвъ-бы дôзнатись о близшихъ условіяхъ принятя и испытѣ вступнôмъ, найде ихъ въ книжочцѣ, що выйшла накладомъ придворнои книгарнѣ Л. В. Зайдля и сына у Вѣдни. Убогй кандидаты, принятй до заведеня, дôстануть на подорожь до Вѣдня 40 зр. Тй стипендіи надає цѣсарь на предложенье выдѣлу краєвого. Поданя, заосмотренй у всѣ потрѣбнй документы, вносити треба найдальше до 15 липня с. р. до выдѣлу краєвого.

Краєва дирекція скарбу оголошує конкурсъ на мѣсце контрольора при ц. к. головнôмъ магазинѣ продажи тютюну и стемплѣвъ у Львовѣ въ X клясѣ ранги, а взглядно на мѣсце асистента въ XI ранзѣ; поданя треба внести найдальше до 4 недѣль ôдъ дня оголошеня, с. є. ôдъ 22 н. ст. червня. — Въ Старôй-соли опорожнене мѣсце лѣкаря мѣского; платня зъ стороны мѣста выносить 350 зр. рôчно; подаватись можна до кôнця липня с. р. до магистрату мѣста Староисоли.

— **Именованя.** Офиціялы рахунковй ц. к. намѣстництва, I. Потоцкій и Каєт. Пертакъ именованй ревидентами рахунковыми; асистенты рахунковй, Вол. Новицкій и Стан. Портъ, офиціялами рахунковыми, а практиканты рахунковй, Вол. Здярскій и Кар. Ґрацка асистентами рахунковыми.

Телеграмы „Дѣла“.

Берлинъ 30. червня. Власноручнымъ письмомъ до кн. Бисмарка подякувавъ цѣсарь за доказы сочувства по причинѣ смерти цѣсаря Фридриха зъ многихъ сторôнъ и каже, що буде старатися такъ, якъ и єго предки о скрѣпленье мирнои працѣ для розвою и добра краю. — Передъ ôдкрытьемъ парляменту именувавъ цѣсарь вел. кн. Баденьского ген.-полковникомъ въ ранзѣ польного маршалка. — Румуньскому министрови дѣлъ заграничныхъ, Карпови, надавъ цѣсарь ордеръ червоного орла I. клясы.

Берлинъ 30 червня. Пôсля „Nat. Ztg.“ ôдбудеся зъѣздъ цѣсаря Вильгельма зъ царемъ имовѣрно межи 10 а 15 липня. Мѣсце стрѣчи и дорога, котрою буде ѣхавъ цѣсарь Вильгельмъ, ще неозначенй.

Петербургъ 30. червня. Царь надавъ ген. Папе ордерь св. Андрея и Александра Невского, а адъютантови єго Айленбургови ордеръ св. Анны II. клясы зъ брилянтами.

Парижь 30. червня. Въ сенатѣ интерпелювавъ радикальный сенаторъ Марку въ справѣ перенесеня урядника судового, котрый казавъ арештувати бурмистра мѣста Каркасонъ за обманьство при выборахъ, а ôдтакъ не хотѣвъ ôдсидѣти кары. Сенатъ высказавъ свôй жаль по причинѣ перенесеня сего урядника и перейшовъ ôдтакъ надъ интерпеляцією до порядку дневного. По причинѣ голосованя надъ сею справою въ сенатѣ, рѣшився министеръ судôвництва податися до димисіи.

Лондонъ 30. червня. Палата лордôвъ затвердила проєктъ правительства въ справѣ краєвои обороны.

Бѣлградъ 30. червня. Надзвычайный посолъ нѣмецкій нотификувавъ королеви вступленье на престолъ цѣсаря Вильгельма и высказавъ въ имени цѣсаря глубокй чувства вдячности, якй цѣсаря нѣмецкого сполучають ôдъ многихъ лѣтъ зъ королемъ сербскимъ. Король ôдповѣвъ, що єго тѣшать тй заявленя взаимнои дружбы.

Зальцбургъ 2 липня Є. Вел. цѣсарь вертаючи зъ Ґастайну приѣде до Зальцбурга на выставу историчну.

Вѣдень 2 липня. Єсть вже певною рѣчею, що незадовго наступить зъѣздъ цѣсаря Вильгельма II зъ цѣсаремъ Францъ Іосифомъ. Нѣмецкій цѣсарь ôдвѣдає однакожь скорше царя Александра III.

Парижь 2. липня. Выборы въ департаментѣ Шарантъ выпали зовсѣмъ въ некористь булянжистôвъ, котрыхъ кандидатъ Деруледъ одержавъ лишь 11.691 голосôвъ. Выбрано кандидата консервативного, Жилиберта, 37.514 голосами; опортинистъ Кельє одержавъ 26.934 голосôвъ. Въ департаментѣ Льоаръ прийде до тѣснѣйшого выбору.

Берлинъ 2. липня Президентъ италійского кабинету, Криспи, выславъ телеграму до италійского амбасадора въ Берлинѣ, въ котрôй каже, що правительство италійске єсть вельми вдоволене заявленьемъ цѣсаря о дружбѣ зъ Италією и що то вдоволенье подѣляє такожь и нарôдъ италійскій. На то ôдповѣвъ гр. Гербертъ Бисмаркъ, що Нѣмеччина єсть горда зъ того, що може публично заявити, що жиє въ дружбѣ зъ Италією. Тѣшить єго то, що Италія зрозумѣла цѣсаря.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. I. Б. въ Постолôвцѣ. Предплату за III. чвертьрôкъ и вкладки для „Просвѣты“ и „Общ. им. М. Качк.“ дôстали. — **Всч. М. М. въ Бобрôвникахъ.** Заплачено до 30/6. — **Всч. К. М. въ Петлик....** На рôкъ 1888 заплачено доперва 5 зр. — **Всч I. С. въ Сосновѣ.** Прийде ще 50 кр. — **Вп. I. Г. въ Мітвайда.** Грошѣ дôстали; „Дѣло“ высылаємо. — **Пчт. Касино мѣсщ. въ Бережанахъ.** Ще прийде 50 кр. — **Всч. Д. Р. въ Сиховѣ.** На 1888 р. заплач. вже 14 зр. — **Всч. Р. Ш. въ Лукав. нижна.** 22/6 дôстали мы 5 зр.; „Дѣло“ высылаєся Вамъ безъ перервы; „Обломова“ 9 арк. выслано повторно. Чи хто не забирає Вамъ газетъ, бо на почту стрыйску не жалуються нашй предплатники?! — **Вп. панѣ Е. С. въ Боришкôвцяхъ.** За „Дѣло“ заплачено до 30/6 и до того часу будемо Вамъ высылати.

Розкладъ ѣзды на зелѣзницяхъ державныхъ.

важный ôдъ 1 червня 1888.

Приходять до Львова: о год. 1·15 въ ночи зъ Будапешту, Лавочного, Стрыя, Кросна, Хирова, Гусятина и Станиславова; — о год. 8·06 рано зъ Сухои, Хирова, Стрыя и Станиславова; — о год. 3·20 по полудни зъ Сухои, Хирова, Гусятина, Станиславова и Стрыя; — о год 7·40 вечеромъ зъ Гусятина.

Ôдходять зô Львова: о год. 5 рано до Стрыя, Лавочного, Будапешту, Хирова и Стружа; — о год. 10·15 рано до Стрыя, Станиславова, Гусятина, Хирова и Сухи; о год. 7·50 вечеромъ до Хирова и Сухи — о год. 9·48 вечеромъ до Станиславова и Гусятина. 2238 46—?

Надôслане.

Аптика **РУКЕРА** у Львовѣ

поручає 2460 150—?

препараты зъ гумы и выробы кавчуковй для потребъ хирургичныхъ и иншихъ подôбныхъ.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручає свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ. 2389 57—?

Д-ръ мед. Теодоръ Єндель

по студіяхъ на клиникахъ проф. Розенталя у Вѣдни и проф. Шаркота (Salpêtrier) въ Парижи ординує въ хоробахъ нервовыхъ и жѣночихъ щоденно ôдъ 2—4

улиця Валова число 31.

Гистерію лѣчить гипнотизмомъ методою проф. Шаркота и П. Рихтера. 2119 40—0

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

у Львовѣ („Народный Дôмъ“), **въ Станиславовѣ** (пляцъ Францъ-Іосифа, дôмъ Горовицôвъ), **Перемышли** (коло моста), **Тернополи**, (ринокъ дôмъ Ляндау-а) **Дрогобичи** (ринокъ), **Коломыи** (готель Кракôвскій) **и Стрыю** (ринокъ, готель пôдъ „Чорнымъ Орломъ“)

поручає зô своихъ складôвъ и посередничень:

Чай караванный, спровадженый сухимъ путемъ черезъ Кяхту, Иркутскъ, Москву, розваженый пôдъ надзоромъ дирекціи въ пльомбованй пачки, 1/4 фунта по 70, 80, 90, 100, 125, кр. 1/8 фунта за половину повысшои цѣны. 2226

Каву фунтъ по 90, 96, 100, 105, и 110 кр. Въ пять кильограмовыхъ мѣшочкахъ по зр. 9·20, 9·80, 10·70, и зр. 11·20 франко.

Поручаючися такожь въ прочими артикулами Впов, Родимцямъ, заявляємо готовôсть доложити всякихъ старань, щобы вдоволити Пч. Купуючихъ такъ подрôбно якъ и при почтовыхъ зелѣзничихъ посылкахъ

Зъ высокимъ поважаньемъ

Дирекція Народнои Торговлѣ у Львовѣ.

Etablissement Ronacher

Вѣдень, I., Seilerstätte.

Властитель и директоръ: **Антôнъ Ронахеръ.**

Що дня:

Великй представленя всесвѣтныхъ артистôвъ.

Лише знатности найпершои ранги.

ГОТЕЛЬ

положеный въ серединѣ мѣста

Елегантнй зъ всякимъ новôтнымъ комфортомъ устроєнй **комнаты**, почавши ôдъ 1 зр. 50 кр.

Знаменита реставрація и каварня. — Зимнй и теплй купелѣ Телефонъ. — Електричне освѣтленье. 2498 6—15

Адреса для телеграмôвъ: *Готель Ронахера.*

И. ИГНАТОВИЧЬ

у Львовѣ, ул. Коперника Ч. 3., въ Краковѣ, Суконницѣ Ч. 20, въ Чернôвцяхъ Ринокъ Ч. 2.

поручає свого выробу

до выгубленя насѣкомыхъ домашныхъ, ôдзначенй 9-ма медалями заслуги и 2-ма диньомами признаня на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ.

именно:

ФЕНИЛИНЪ до вынищеня молѣвъ зъ зародишами въ сукняхъ, футрахъ и мебляхъ, фляконъ **60** кр.

Ґрильонъ выгубляє швабы, караконы, стоноги, свѣркуны, щипавки, каралюки, прусаки и т. п. — фляконъ **30** кр.

Зела антимолевй до перехованя футеръ, пуделко **30** кр.

МИКОТОНЪ непохибне средство до выгубленя блощиць — фляконъ **50** кр.

ПАПѢРЪ АНТИМОЛЕВЫЙ хоронить ôдъ молѣвъ футра, сукнѣ, портієры, заслоны и меблѣ, штука **3** кр.

ПОРОШОКЪ ПЕРСКІИ (дальматиньскій) до выгубленя блохъ и т. п. насѣкомыхъ, пачка **5**, **10** кр. фляконъ **20** и **30** кр.

ПАПѢРЪ НА МУХИ штука **3** кр. 2424 10—?

АЛИХЕНІЯ непохибне средство до вынищеня домашного гриба, кильо **40** кр. при сто кильо начинье даромъ.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

у Львовѣ при ул. Ягайлоньскôй ч. 3.

Почавши ôдъ дня 7 падолиста 1885

2218 28—0 выдає

АСИГНАТЫ КАСОВЙ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

5% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

Передрукъ не буде плаченый. **Дирекція.**

Дякъ

може заразъ одержати мѣсце въ Любши, почта Журавно.

Іос. Терешкевичь парохъ.

Staines **LINOLEUM,** F. Walton's Patente. Kork-Teppiche. A. Reichle, Wien, I., Kolowratring 3

РУСИНЪ

обзнакомленый добре зъ всякимъ урядованьемъ, глядає мѣсця писаря громадского въ кôлькохъ селахъ, сусѣдуючихъ зъ собою, въ однôмъ повѣтѣ. Добре було-бы, коли-бъ тй мѣсцевости були въ повѣтѣ бродскôмъ або тернопôльскôмъ. Зголошеня треба надсылати до Администраціи „Дѣла“.

Дѣвчина сирота

або бѣдныхъ родичѣвъ, 12-лѣтна або и трохи старша, понятна и роботяща, може знайти ôдповѣдне честне занятье а навѣть може бути принятою за власну дитину. Близшои информаціи удѣлить Администрація „Дѣла“. Зголошатися треба найпôз- 2501 нѣйше до 10 лат. липня. 3—3

СО-рочки, маншеты, ковнѣрики, калесоны, скарпитки, хустки, краватки, шлийки, рукавички и т. п.

найдешевше въ торговли

БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ

Львôвъ, Галицка ч. 16.

Цѣнники на жаданье даромъ!

Оповѣщеня

урядôвъ громадскихъ, щадниць, зарядôвъ дôбръ якъ такожь всѣ урядовй оголошеня **едиктôвъ лицитацій,** *оголошень о спадщину* **покликôвъ** выконує *пôсля довголѣтного досвѣду въ ôдповѣдный способъ за запевненьемъ докладного выконаня* и доставляє *приписанй залучники*

RUDOLF MOSSE

Annoncen-Expedition

Wien, I Seilerstätte 2.

Тайна красы

выробу ПЕТРА КРОКЕВИЧА аптикаря въ Краковѣ.

Неимовѣрне подивлянье и надзвычайне признанье зô стороны красавиць для сего чудового и незвычайно скоро дѣлаючого средства робить, що сей препаратъ, выробу Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ, розхваплюють зъ нечуваною скоростею. Сгѣте сей, справедливо названый „Тайною красы“, ôддаляе въ тягу однои ночи всяку неделикатнôсть, стверджене, червонôсть шкôры, прищѣ, угры и лищаѣ гинуть безповоротно по ужитю сего знаменитого и найпевнѣйшого въ своихъ наслѣдкахъ средства котре навѣть лице поморщене чудово робить молодшимъ, надаючи ёму красный справдѣ молодечій цвѣтъ. Уживаный щоденно на нôчь, чудово заховуе цвѣтъ ôдъ всякого ствердненя шкôры, якъ рôвно-жь и ôдъ передвчасныхъ морщинъ. Тому то повинно се средство находитися въ тоалетѣ такъ молодои и красноi паночки якъ и красивои дамы.

Цѣна 1 зр., 1 зр. 50 кр. и 2 зр. 2398 24—?

I. & C. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНѢ (BRÜNN)

улиця Фердинанда ч. 7/d

высылають за послѣплатою:

Матерія модна въ кратки, на сукнѣ жѣночій, зъ чистои вовны 90 цм. широка, 10 м. зр. 8·50.

WOLL-ATLAS, у всѣхъ модныхъ краскахъ, 90 цм. ширины, 10 м. зр. 6·50.

Кашмиръ, у всѣхъ модныхъ краскахъ, 90 цм. ширины, 10 м. зр. 4·50.

BAIGE, (найновѣйшій краски, 100 цм. ширины, 10 м. зр. 9·50.

Матерія брокатѣ, у всѣхъ краскахъ, 60 цм. ширины, найновѣйшій десенѣ, 10 м. зр. 4.

Кретонъ, на сукнѣ жѣночій, добрый до прання, найнов. взоры, 70 цм. шир. 10 м. зр. 2·80.

Dreidraht, 60 цм. шир. ясно або темно сѣрый, 10 м. Іа. зр. 3·50. Па. зр. 2.80.

Матерiи на шляфроки, также на жѣночій сукнѣ) 60 цм. шир. въ кратки, 10 м. зр. 2·50.

Гарнитуры покрывалъ, (2 на лôжко а 1 на стôлъ) зъ рипсу зр. 4·50. зъ джуты зр. 3·50

Занавѣсы джутовѣ, турецкій десенѣ (2 бôчні 1 драперія) загально зр. 2·30.

КИЛИМКИ ДО ХОДУ, дуже тревалі, 10—11 м. довгі Іа. зр. 6—, Па. зр. 3·50.

Ковдра до накрыванъ, зъ атласу зр. 8·50, зъ rouge зр. 3.

ПОЛОТНО ДОМОВЕ, 29 вѣдень. лôктѣвъ, 1 штука 5·50. 4/4 зр. 4·20

Веба Кинъ, 30 лôктѣвъ, лѣшна ôдъ полотна, 1 шт. 5/4 зр. 7·50, 4/4 зр. 5·80.

ШИФОНЪ, 30 лôктѣвъ, 90 цм. шир. 1 шт. Іа. зр. 5·50, Па. зр. 4·50.

ОКСФОРДЪ, 29 лôктѣвъ, найновѣйшi взоры, 1 шт. Іа. зр. 6·50, Па. зр. 4·50.

КАНЕВАСЪ, на простирала, 29 лôктѣвъ, 1 шт. Іа. зр. 6., Па. зр. 5·20.

Адамашковый градъ 30 лôктѣвъ, 1 шт. Іа. зр. 8·50, Па. зр. 5·50.

СКАТЕРТИ, полотняній, у всѣхъ краскахъ, 3 шт. 8/4 зр. 2.— 6/4 зр. 1

СЕРВЕТЫ, полотняній, 4/4 въ квадратѣ, 6 шт. зр. 1·20.

РУЧНИКИ, полотняній, 6 шт. зъ тороками зр. 1·80 зъ бордюрою зр. 1·20.

ПРОСТИРАДА, несшиваній, 2 м. довгі, 1½ м. широкі, 1 шт. зр. 1·50.

СѢННИКИ, зъ джутового полотна, комплетній, великій, 1 шт. Іа. зр. 1·40, Па. 90 кр.

Коцики передъ лôжко, найновѣйшій десенѣ, зъ фланелѣ, 1 пара зр. 2., зъ джуты зр. 1·30.

Взôрцѣ даромъ и франко.

2346 19—26

На преміи.

РУСКЕ ТОВАРИСТВО ПЕДАГОГИЧНЕ

у Львовѣ (Народный Дôмъ)

продае слѣдуючій свои выданя:

1) Хемія Роское-Шухевича 40 кр. зъ пересылкою . . . 45 „
2) Вязанка желаній В. Лучаковского 10 кр. зъ перес. 12 „
3) Читанка для молодѣжи книжочка I. 10 кр. зъ перес. 12 „ въ хорошôй оправѣ . 22 „
4) Читанка для молодѣжи книжочка III. 10 кр. зъ перес. 12 „ въ хорошôй оправѣ . 22 „
5) Читанка для молодѣжи книжочка IV. 10 кр. зъ перес. 12 „ оправна . . . . 22 „
6) Малый Робинзонъ зъ образками, оправный . . 40 „ зъ пересылкою . . . 45 „

Товариство продае тій всѣ выданя лишь за готовій грошѣ. Книгарнямъ дае при тôмъ 25% рабату. Членамъ товариства даеся 15% рабату. Хто купуе за суму низше 5 зр. не дôстае нѣякого рабату.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СИРІЮСЪ“

у Львовѣ, Хоругвина ч. 22

поручае добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ôдъ продуцентôвъ зъ Америки полудневои.

Коштуе у Львовѣ:

1 кило 1 80 зр.

на провинціи:

4¾ кило 9·15 зр. франко.

Ôдбирателямъ надъ 50 к. опустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родôвъ кавы, котрій оголошують иншій пôдъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто ôдъ продуцентôвъ, що можу доказати, и продаю ёи найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Трiестѣ можна дôстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродае гуртôвникови на мѣсци, той знову гуртôвникови въ Европѣ, ôдъ тыхъ купуе комiсioнеръ, а ôдъ него ажь купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дôстане де инде по тôй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 153—?

Неомыльне средство

на выгубленье нагнѣткôвъ, бородавокъ и иншихъ подôбныхъ наростей шкôрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.

Цѣна флякону 50 кр.

Встрикненье и капсулки

зъ ростины „MATICO“

въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство

поручае Аптика

К. КРИЖАНОВСКОГО

у ЛЬВОВѢ.

Цѣна фляшки встрикнень 40 кр.

2274 *Капсулокъ 80 кр.* 36—?

ИСИДОРЪ ВОЛЬ

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 6

поручае Впов П. Т. Публицѣ овôй выключный складъ

Россійскои гербаты.

Одержуе правильно що тыждень свѣжій транспортъ найлѣпшои гербаты зъ Москвы и поручае ей пôсля поббчь стоячого цѣнника ☛

Замовленя залагоджуеся найретельнѣйше и скоро, такожь за послѣплатою, опакованье франко.

☛ Особливо звертаеся увагу на 3знаменитій роды К. & С. Попова.

		зр.	кр.
Кайсовъ, знам. чорна ½ кило		1	60
„ „ мелянжь	„ „	1	80
Сушонгъ, знаменита	„ „	2	—
„ найлѣпша	„ „	3	—
Мелянжь караванна	„ „	4	—
Фу-чу-фу (Ч. I.	„ „	3	20
„ (Ч II.	„ „	4	60
„ (Ч. III.	„ „	6	—
К. & С. Поповъ (фунтъ 1 р. 60 р.		2	40
„ („ 2 „ — „		3	—
„ („ 2 „ 50 „		3	75
Высѣвки (знаменита ½ кило		1	60
„ (Г. prima „ „		1	80
„ (non plus ultra „ „		2	50

☛ Ласкавѣ порученя почтою, опакованье франко. 2475 5—20

Ôдзначенѣ медалями заслуги на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ, такожь державнымъ медалемъ на послѣднôй выставѣ краковскôй.

СРЕДСТВА ЛѢКАРСКѢ и ТОАЛЕТНѢ

ІОСИФА ТРАВЧИНЬСКОГО

аптикаря „Пôдъ Короною“ въ Краковѣ.

Вино хинове и вино хинове зъ зелѣзомъ, поручені Тов. Лѣкарôвъ краковскихъ, выроблюваній зъ найлѣпшои коры хиновои, а ôдповѣдаючій всякимъ вымогамъ медицины, сталися необходимѣ въ ординаціяхъ лѣкарскихъ. — Се средство взмôцняе цѣлый организмъ, пôдпомагае травленье и апетитъ, неоцѣненымъ стаеси для реконвалесцентôвъ по тифусѣ, запаленю легкихъ, дифтеріи, скарлатинѣ и т. п., въ катарахъ жолудка и кишокъ, въ сухотахъ, блѣдачцѣ, въ роздразненяхъ нервовыхъ, въ высиленю организму, въ онôрныхъ фебрахъ. Для дѣтей слабовитыхъ есть се одинокимъ средствомъ. Цѣна фляшки 2 зр., пôвъ фляшки 1 зр. 20 кр.

Вино пепсинове, въ нестравности, браку апетиту и въ много иншихъ недугахъ жолудка. Ц. 1 зр. 50 кр.

Вино румбарбарове, въ недугахъ жолудка, печѣнки, жовтачцѣ, затканю и т. п. Цѣна 1 зр. 50 кр.

Розчинъ „Lerasa“, маe пирофосфоранъ зелѣза и соды, котрый въ браку крови, блѣдачцѣ, роздразненихъ нервовыхъ, ослабленю и винищеню цѣлого организму, признали найславнѣйшій лѣкарѣ за найсильнѣйше средство, бо робить кровь молодою и свѣжою. Цѣна 50 кр.

Бальсамъ здоровля, есть се ôдличне средство домове въ недугахъ, що повстали зъ злого жолудка. Оказалось оно спасеннымъ въ катарѣ, болiхъ и корчахъ жолудка, гемероидахъ, браку апетиту, згазѣ, затканихъ, болiхъ и заворотахъ головы. Цѣна фляшки 1 зр., пôвъ фляшки. 50 кр. Численнѣ свѣдоцтва суть доказомъ ёго успѣшности.

Впов. Пане! Для жены моеи, недужои на хроничный катаръ жолудка, бôль головы, омлѣлôсть, привѣзъ я Вашъ „Бальсамъ здоровля“. Вже при зажитю першои половины фляшки жена моя почулась далеко сильнѣйшою и здоровшою, а нынѣ находиться вже въ найлѣпшôмъ здоровлю.

Варшава д. 29 мая 1886 р. *Юлій Потоцкій.*

Сиропъ бальсамично-зеловый. Цѣна 75 кр. **Пастильки зеловѣ.** Цѣна 50 кр. Оба сѣ средства зложенѣ зъ вытягôвъ гôрскихъ зелъ, ôдличного смаку, ôддаляють найопôрнѣйшій кашель сухій и первовый, давленье, коклюшъ, плюванье кровію, хрипку, духоту и флегму.

Зела карпатскѣ ôддаляють довготревалый кашель, катаръ легкихъ, давленье въ горлѣ. Цѣна 40 кр.

Екстрактъ шпильковый есть знаменитымъ средствомъ для недужихъ на легки и горло, астму, бракъ воздуха, бо розбрысканый брызкавкою въ воздусѣ наповняе комнату тревалою и здоровою конею лѣсôвъ шпильковыхъ. Цѣна фляшки 1 зр. 50 кр. пôвъ фляшки 75 кр. Брыскавка до того 1 зр. 20 кр.

Зела противревматичнѣ и противгостцевѣ, суть неоцѣненѣ для недужихъ на ревматизмъ, гостець, подагру, ломанье въ крижахъ, заразомъ чистячи кровь, привертають организмови здоровѣ соки. Лѣчать чудово золотуху застарѣлу такъ у дозрѣлыхъ якъ и у дѣтей. Цѣна 1 зр.

Смарованье бальсамично-зелове. Цѣна 1 зр. 50 кр. **Експелеринъ.** Цѣна 30 кр., 60 кр. и 1 зр. 50 кр. Натираючи мѣсця недужѣ однымъ зъ тыхъ средствъ два разы на день, ôддаляеся задавненѣ ревматизмы, гостець, ревматизмъ въ головѣ, такокь хвилевый паралижь рукъ и нôгъ.

Бальсамъ на ôдмороженье. Средство неомильне. Цѣна 50 кр. **Верруцинъ,** нищить цѣлкомъ ôдтиски, бородавки и згрубѣлости шкôры. Цѣна 50 кр. **Каплѣ чудесні** зъ кокаиною. По зажитю тыхъ капель устае навѣть найсильнѣйшій бôль зубôвъ. Цѣна 50 кр. **Вата** лагодяча бôль зубôвъ 15 кр. **Аллиль** до натираня противъ мигрены, флюксiи и штриканю въ ушахъ и лици. Цѣна 1 зр.

Регенераторъ есть незрôвнанымъ средствомъ, бо привертаючи сивымъ и споловѣлымъ волосямъ первѣстну барву та взмôцнюючи ихъ, надае незвыклу мягкôсть и полискъ, до того нищить парплѣ и прищѣ. Передъ ужитьемъ не треба волоси мити въ содѣ и мылѣ, але зросити волосье симъ плыномъ, а по 8—10 днихъ одержать они первѣстну барву. Плынъ сей не плямить нѣ шкôры нѣ бѣля, и черезъ се переходить всѣ доси знанѣ средства. Цѣна 3 зр. и 1 зр. 50 кр.

Пудеръ знаменито пристаючій до тѣла въ трехъ барвахъ, бѣлый, рожевый для бльондинокъ, кремовый для шатинокъ и брунетокъ. Цѣна коробки 30 и 50 кр., и 1 зр. — Пудеръ мого выробу ôдзначаеся деликатностею, знаменитымъ приляганьемъ до тѣла такъ дуже, що нѣхто не догадаесь пудру; не маe такожь шкôдливыхъ складникôвъ, тому уживати ёго якъ найлѣпше поручаю.

Паста красоты. (Crême de beaute), ôддаляе морщинки, веснянки, плямы печѣнковѣ, прыщѣ, червонôсть носа, однымъ словомъ есть се средство ôдмолоджуюче и надаюче лицю надзвычайну нѣжнôсть и свѣжôсть. Цѣна 85 кр. **Кремъ глицериновый** надае тѣлу мягкôсть не допускаючи заразомъ, щобы руки и лице попадалися. Ц. 75 кр.

Вода до устъ. Цѣна 75 и 30 кр. **Паста до зубôвъ** Цѣна 50 и 25 кр. Не допускають порохнѣти и чорнѣти зуамъ, кровавити и ослаблятись ясламъ, а до мого нищать неприемну воню, котра выходить часто зъ устъ.

Ессенція мятова тôлько мого выробуе сть добра полокати рано и по обѣдѣ уста бо ôддаляе немилу воню а заразомъ вскрѣпляе и ôдсвѣжаe цѣле пôднебѣнье. Цѣна 50 кр.

Ессенція лопухова. Цѣна 50 кр. **Олѣй лопуховый.** Цѣна 80 кр., и **Ессенція танно-лопухова.** Цѣна 80 кр. не допускають выпаданя волося, творення парилѣвъ, грибкôвъ и половѣти волосю.

Лиліонеза, ôдзначаесь незвыклымъ милымъ запахомъ. Выбѣлюе и вынѣжнюе шкôру, лагôдно дѣлае на нашкôрокъ и тому вырôвнюе морщинки и долики по ôспѣ. Запобѣгае паданю лица и рукъ, лущеню и пуканю шкôры. Усуваe прищѣ, лишаѣ, плямы, веснянки и т. д., хоронячи заразомъ ôдъ опаленя. Цѣна 75 кр.

Мыло зелове. Надае лицю незвычайну бѣлôсть и нѣжнôсть. Цѣна 25 кр. **Мыло глицеринове плынне,** одинокe до захованя барвы лица до пôзнои старости, удержуе ёи безнастанно свѣжо и нѣжно и хоронить ôдъ опаленя, плямъ печѣнковыхъ и т. п. Ц. 60 кр. **Вода кольоньска,** власного выробу, маe загальне признанье. Цѣна 70, 35 и 2·50 кр. **Чудесный пластеръ краковскій** на всѣ задавненѣ раны и скалѣченя. Цѣна 40 кр. **Порошокъ** усуваючій молѣ, блощицѣ и иншій домовій насѣкомѣ. Цѣна 25 кр.

Аптика есть заосмотрена у всѣ средства лѣчничій **найновѣйшои медицины,** крôмъ того у всѣ выробы лѣчничій, косметичнѣ и перфумеріи зъ первоpядныхъ фабрикъ французскихъ и нѣмецкихъ. Складъ водъ минеральныхъ, приладôвъ хирургичныхъ и средствъ гомеопатичныхъ.

2287 11—24 **Цѣнники и брошурки даромъ и оплатно.**

ОПИРАЮЧИ-СЬ НА ДОВѢРІЮ

зъ якимъ ôдносяться майже ôдъ 20 лѣтъ до вашого „Якорного проганяча недугъ“ (Anker-Pain-Expeller), уважаемо своею повинностею такожь тыхъ запросити до спробованя, котрій сего улюбленого средства домового ще не знають. Оно не есть нѣякимъ средствомъ тайнымъ, але **строго ретельнымъ, умѣетно** зложеным препаратомъ, котре справедливо заслугу, щобы его всѣмъ **терплячимъ на гостець и ревматизмъ** яко **зовсѣмъ певне** поручити. Найлѣпшимъ доказ мъ того, що многій хорій, котрій выпробовали другій дуже захвалювнѣ средства, **зновъ таки до успѣшного Pain-Expeller-а беруться.** Черезъ порôванье власне пересвѣдчилися, що не лише **ревматичнѣ болѣ,** якъ **ломанье въ членахъ и пр.** а также **болѣ зубôвъ, головы, хребта, кольки и проч.** найпевнѣйше уступають черезъ натиранье „екепелеромъ“. За **дешеву** цѣну **40 кр.,** 70 кр, взгл. зр. 1 20 може навѣть небогатый набути, а грошѣ якъ безчисленній успѣхи доказують, надармо не выкидаються. Стерегтись треба передъ шкôдливыми пôдробленями и приймати лише „Pain-Expeller“ зъ знакомъ **якора** яко правдивый На складѣ въ премiогихъ аптикахъ, головный складъ: Apotteke zum Goldenen Löwen въ Празѣ. Близшій вѣсти подають: F. Ad. Richter et C°. Вѣдень.

2161 35—51

ПРАКТИЧНѢ а ДЕШЕВѢ ПОДАРУНКИ

на свята и именины

Годъ часъ тратити!

НАЙСВѢЖША НОВôСТЬ!

Лише 5 зр. 25 кр.

коштуе найновѣйшій

ВАШИНГТОНЬСКІЙ РЕМОНТОАРЪ

до накручуваня безъ ключика при ушку, зъ 5-лѣтною гварантією за добрый хôдъ. Тôлько сей годинникъ може заступити **золотый годинникъ** а то по перше черезъ добре урегульованье, по друге черезъ **правдиво роскôшну куверту** и длитого можна ёго кождому якъ найлучше поручити.

Лише 1·20 зр. коштуе красный покоевый **стѣнный годинникъ** зъ добрымъ регульованымъ веркомъ, зъ ланцушкомъ и тягарками, зъ выпуклыми бронзовыми прикрасами.

Лише 2·50 зр. коштуе пышный прикрасный **стѣнный годинникъ** зъ дзвôнковымъ будильникомъ, въ рамкахъ горѣховыхъ, зъ всказуючимъ, самосвѣтячимъ щитомъ, иде и будить пунктуально.

Лише 3.90 зр. коштуе французскій, золото-бронзованый **Будильникъ годинниковый** зъ голосно бючимъ приладомъ будильнымъ. Окраса для кождого чи то въ хатѣ, чи въ подорожи, зъ веркомъ тревалымъ, не знищимымъ и пунктуально идучимъ.

Лише 4 50 зр. коштуе **срѣбно-никльовый годинникъ, кишеневый цилиндеръ** зъ досконалымъ регульованымъ веркомъ и пишно украшеною оправою, зъ кришталевымъ пласкимъ скломъ, незвычайно гарный.

Лише 30 кр. гарный, позолочуваный **ланцушокъ** зъ гачикомъ до годинника.

Лише 1·20 кр. гарный **ланцушокъ до годинника,** въ золотôмъ фасонѣ зъ брильокомъ печатковымъ, роботы артистичнои.

Лише 3·75 зр. патентованый годинникъ зъ маятникомъ, зъ приладомъ бючимъ годины и пôвгодины, оправленый въ найделикатнѣйше политурованій рамы, якъ найлучше наслѣдуючій горѣхове дерево, зъ вагаломъ и бронзовыми вагами. Крôмъ тыхъ прикметъ маe сей годинникъ и тую неоцѣнену властивôсть, що въ ночи патентованый щитъ ёго свѣтить чуднымъ фiолетовымъ, чаруючо гарнымъ свѣтломъ, за силу котрого **гарантуеся черезъ 10 лѣтъ.**

Несчисленна скôлькôсть ôдбирателѣвъ, котра сей годинникъ бачила и купила була немовь очарована сею небувалою и неимовѣрною дешевостею.

Выключно тôлько набути ёго можна за попередною высылкою грошей або послѣплатою. 2486 7—12

Wiener Uhren-Depot und Versandt

BALSAM, Wien

II. Schiffamtsgasse 14. T.

ПЕТРО КРОКЕВИЧЬ

аптикарь въ Краковѣ

улиця Баштова при плянтахъ (рôгъ Рынку Клепарского)

поручае власнѣ выробы

яко правдиву одиноку добычь найновѣйшихъ часôвъ, приносячу хорому неоцѣненѣ, спасенній користы, о чѣмъ свѣдчать щоразъ численнѣйшій признания похвалы и т. п., якъ неменше посвѣдченье лѣкарске, а именно:

До Высокоповажаного пана Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ.

Въ численнôй моeй практицѣ уживавъ я перерôбки лѣчничѣ выгаданѣ и выроблены Вами, завсѣгды зъ знаменитымъ успѣхомъ въ недугахъ, противъ которыхъ они пристосованѣ. Препараты Вашѣ ôдзначалися одноцѣлою якостею що-до формы и доброты, не пôдпадали розкладови, приемнѣ въ уживаню а певнѣ въ бажаныхъ наслѣдкахъ Мыло менѣ проте высказати Высокопов. панови моe цѣлковите признанье, заразомъ желанье дальшои такъ успѣшноi працѣ въ щасливо начатôмъ напрямѣ для добра недужои людскости. — Щасть Боже!

Львôвъ дня 16 марта 1888 р. **Др-ъ Юлій Корвинъ Гонсьоровскій** лѣкарь зелѣзницѣ Короля Людвика.

Вино хипове, средство лѣчниче, взмагаюче силы, стравнôсть, надзвычайно поручане, особливо у женщинъ слабосильныхъ, блѣдыхъ и т. п

Вино хинове зъ зелѣзомъ, поручане молодымъ особамъ для осягненя зросту и розвою тѣла, надае крови силу, збôльшаючи скôлькôсть тѣлокъ крови, змôцняючи жолудокъ пôдносить апетитъ, лѣчить загальнѣ ослабленя, блѣдачку и т. п., а одиноке для реконвальесцентôвъ по хоробахъ горячковыхъ вынищаючихъ.

Вино зелово-ромбарбарове, вытягъ винный зъ правдивого корѣня Ревеня хиньского (Radix rhei chinensis) и зелъ, збôльшаючихъ рухи хробачковѣ кишокъ черезъ то легко розвôльняюче; знамените въ затканяхъ, часто повтаряючихъ-ся здутяхъ, довготреваючôмъ катарѣ, дванацятницѣ и въ упорчивôй жовтачцѣ.

Вино зелово-пепсинове, вытягъ зъ зелъ краевыхъ и найлѣпшои пепсины de Rostock, одиноке успѣшне средство пôдносяче травленье, розпускаюче бѣлко, затымъ одиноке въ нестравности, хроничныхъ катарахъ жолудка або на тлѣ туберкуличнôмъ атонiи кишокъ у людей старыхъ, дуже помôчне у дѣтей зле ôдживлюваныхъ, анемичныхъ и шкрофуличныхъ.

Амигренъ, незрôвнана помôчь въ сильнôмъ болю головы. Ложочка ôдъ кавы зажита успокоюе найсильнѣйшу мигрену.

Кальльонъ, одиноке средство на найстаршѣ и найдолегливѣйшѣ нагнѣтки. По насмароваю нагнѣтокъ сейчасъ перестае болѣти, а въ 24 годинахъ ôдпадае безъ найменшого болю.

Хильоль, лагодить по кôлькоразовôмъ ужитю найбôльшѣ болѣ ревматичнѣ, пострѣлы, подагру и т. п

Сарсапариліянъ зъ корою хиновою, узнаный яко найлѣпше средство въ немочахъ походячихъ зъ зôпсутя сокôвъ и зъ ôдтя повстаючого вадливого складу крови, въ недокровности и т. п.

Зѣлье грудне зô свѣжихъ, лѣчничихъ зелъ волосскихъ, котрій вже неразъ навѣть въ прикрыхъ розличныхъ выпадкахъ слабости давали надеподѣване полѣпшенье терплячому, то въ слабостяхъ грудныхъ то легкихъ, противъ астмы, всякои душности и т. п. Усуваютъ они тяжку дыхавицю, всякій закатареня легкихъ и грудей, зафльегмленя, кольки въ грудехъ, упорчивый кашель и т. п. Цѣна зр. 1·20

Сиропъ грудный при тяжкихъ або застарѣлыхъ немочахъ, уживаный буваe рôвночасно зъ зѣльемъ льоретаньскимъ противъ сухотъ и слабостей грудныхъ и легкихъ и т. п Цѣна 2 зр.

Кроплѣ жолудковѣ. Средство знамените и незрôвнане у всѣхъ слабостяхъ жолудка Цѣна 35 кр. 2068 51—0

Замовленя выконуеся ôдворотною почтою.

Зъ численныхъ подякъ наводимо ось тѣ:

Высокоповажаный Пане Аптикарю!

Бажаю, щобы кождому хорому такъ знаменитый успѣхъ давали лѣки зъ Вашихъ выроббвъ, якъ моeй женѣ, котрій надсподѣвано успѣшно дѣлали и прошу о надôсланье менѣ ще Амигренъ и капель жолудковыхъ. Зъ поважаньемъ

Пшôвъ д. 3 липня 1887 р. *Леополдъ Коваликъ*

(Рыбникъ, Oberschlesien).

Высокоповажаный Пане!

Узнаю дѣйстну успѣшнôсть Вашихъ выроббвъ, досвѣдчивши на собѣ — Се посвѣдчаю ретельно. Зъ поважаньемъ

Schönpriesen b. Aussig 25 мая 1787 р. *Новаковскій*

директоръ фабрики цукру.

Вп Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви въ Краковѣ.

Страдаючи ôдъ пôвтора року на сильный, невылѣчимый кашель, сполученый зъ рôзными тяжкими недугами, мимо тутешныхъ радъ лѣкарскихъ. чувся я безъ надѣѣ житя, а яко отець кôлькоро дѣтей, хапаючись вкôнци рôзныхъ способôвъ до поратованя здоровля, случайно зъ порады чужои приязнои менѣ особы, уживъ я „Зѣля грудного“ выробу аптикаря Вповажаного Пана Петра Крокевича, и по ужитю чотырохъ пачокъ „Зѣля грудного“ и Сиропу ôдзыскавъ цѣлковито здоровлье, могучи о власныхъ силахъ уже працювати и тымъ чиномъ бодай частину щастя дѣтемъ моимъ удѣлити. Чуюсь тому спонуканымъ заявити найщиршу вдячнôсть Вповажаному Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви мѣсцевому, за выробъ „Зѣля грудного“, бо житье моe лишь ужитю того Зѣля завдячую.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Кракôвъ, дня 28 мая 1886 р. *Михаилъ Трыбальскій,*

друкарь литографичный.

Высокоповажаный Пане!

Вычитавши зъ газетъ дня 28 мая с. р. пôдяку Вамъ Вповажный Пане, а почуваючись зарôвно до обовязку вдячности, маю честь тую-жь въ высокôй степени заявити Вамъ, Вповажный Пане, бо Ваше „Зѣлье грудне“ и „Сиропъ“, и въ загалѣ Вашѣ выробы не лишь менѣ самому, але дуже многимъ, де заходили сумнѣвы що-до здоровля, давали чудный успѣхъ. Маючи отже много завдячити Вашимъ выробамъ, приймѣть Вповажаный Пане выразы моеи вдячности, а заразомъ зичливости, успѣху въ дальшôмъ розвою своихъ выроббвъ такъ для добра власного, якъ и зъ пожиткомъ для людскости!

Остаю зъ довжнымъ поважаньемъ *Кс. Е. Вернеръ,*

Кракôвъ 1 червня 1886 р. Реформатъ.

Честный Пане!

Страдаючи ôдъ 20 лѣтъ на гемороиды и упрямый бôль въ жолудку, на дыхавицю и сполучене зъ нею замуленье мѣхура, на затвердженье и иншѣ долегливости, уживъ я кôлька фляшокъ „Капель жолудковыхъ“, котрѣ зробили менѣ надзвычайну пôльгу, що посвѣдчаю згôдно зъ правдою и совѣстею. *Фишеръ,*

Ряшевъ, дня 21 червня 1886 р. совѣтникъ ц. к. суду.

☛ **При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.** ☚

Выдавець и редакторъ **Иванъ Белей.** — Одвѣчальный редакторъ **Кирило Кахникевичь.** Папѣръ зъ фабр. Черляньскон. Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка пôдъ зар. К. Беднарско го.

Ч. 138. Львôвъ, Второкъ 21 червня (3 липня) 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ вôвторокъ, и въ вôвторокъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ однои стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Редакція, Администрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія.

Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Пôсля найновѣйшихъ вѣстей зъ Вѣдня мае ческій соймъ зôбратися вже дня 6 вересня и буде радити ажь до половины жовтня. Въ тôмъ часѣ, коли ческій соймъ буде ôдкрытый, приѣде Є. Вел. цѣсарь до Писекъ на великй маневры а опôсля загостить такожь и до Праги. Кажуть, що сегорôчна сесія ческого сойму мае бути великои ваги для краю а головно важнымъ було-бы то, наколи бъ правда була, що кн. Лобковицъ мае розпочати переговоры зъ нѣмецкими послами въ справѣ ихъ вступленя до ческого сойму. Чи кн. Лобковицъ розпôчне дѣйстно переговоры, о тôмъ нема ще певности а що-до нѣмецкихъ послôвъ, то можна майже на певно сказати, що они и сего року не вступлять до сойму. — Є. Вел. цѣсарь приѣде до Чехъ въ супроводѣ архикнязѣвъ Рудольфа, Альбрехта и Райнера.

— —

Якійсь „Austriacus“ розбирае въ „Sonn. u. Montags-Ztg.“ теперѣшну ситуацію политичну въ Европѣ та становище Австріи въ нѣй и приходить до такого результату: Теперѣшна политична будова Европы не опираеся на основахъ интересôвъ але на нѣмецкôй гегемоніи. Антагонизмы покрываються штучно угодами на паперѣ. Нѣмецко-австрійскій союзъ дае Нѣмеччинѣ свобôдну руку въ справѣ болгарскôй и можнôсть дружбы зъ Россією противъ интересôвъ Австріи. Теперѣшный миръ не мае условій существованя а зъ того выходить, що державы зброяться чимъ скорше одна попередъ другои. Мирна праця займаеся лишь фабрикацією карабинôвъ. Кредиты войсковй стаються постôйными. Населенье есть перетяжене податками, продукція занепокоена, все захитане. Миръ есть лишь мрѣею идеалистôвъ.

Въ виду заповѣдженого зъѣзду цѣсаря нѣмецкого зъ цѣсаремъ австрійскимъ розносять вже польскй газеты всѣлякй вѣсти, котрй однакожь що найменше здаються бути лишь простыми комбинаціями. Такъ доносять они, що гр. Кальноки мае въ половинѣ липня выѣхати зъ двома секретарями до Фридрихсруге до кн. Бисмарка и скрѣпити тамъ союзъ австро-нѣмецкій, котрый ôдтакъ, яко истнуючій на всѣ часы, мае бути запорученый конституційными репрезентаціями обохъ державъ. Австрія годиться — кажуть они — лишь на скрѣпленье союза черезъ унію мытову а Нѣмеччина домагаеся того, щобы Австрія вступила зовсѣмъ до звязи нѣмецкихъ державъ. Тогдѣ повставъ бы „deutsch-österreichischer Bund“, котрого парляментъ („deutsch-österreichischer Bundestag) радивъ-бы або въ Липску або Франкфуртѣ або на перемѣну разъ у Вѣдни а другій разъ въ Берлинѣ. Вѣсти сеи однакожь не потверджують ще нѣякй газеты.

— —

До „Kreuz. Ztg.“ доносять зъ Петербурга, що зъ найблизшого окруженя царя выйшла вѣсть, що кн. Бисмаркови удалося ôдклонити Россію ôдъ союза зъ Францією. Межи Нѣмеччиною а Россією настали теперь дуже добрй ôдносины а публика буде мати теперь незадовго дуже добрй доказы того. Фактъ, що оберпрокураторъ св. синоду Побѣдоносцевъ, котрый якъ звѣстно есть покровителемъ панславистôвъ, выѣхавъ якъ разъ въ теперѣшну такъ важну пору за ôдпусткою до Вильдбадъ на купелѣ, уважають за важну ознаку, що виднѣйшій рухъ панславистичный поставлено теперь въ Россіи на другій плянъ. Полѣпшенье ôдносинъ зъ Нѣмеччиною не стоить однакожь Россіи на перешкодѣ выдавати що разъ острійшй розпорядженя противъ Нѣмцѣвъ въ краяхъ прибалтійскихъ. Такъ доносять зъ Петербурга, що св. синодъ выдавъ розпорядженье, що всѣ протестантскй письма, котрй выходять въ Ризѣ въ языкахъ латиньскôмъ, лотишскôмъ и росссійскôмъ, мусять даватися до цензуры православного консистора, щобы той розслѣдивъ, чи они годяться зъ засадами протестантскои церкви. Кураторъ дорпатского округа наукового, Капустинъ, приказавъ зновъ закрыти всѣ приватнй школы нѣмецкй въ Дорпатѣ мотивуючи сей приказъ тымъ, що они ôддаляються одъ задачѣ приписанои статутомъ, котрый каже, що школы мають ширити погляды правительства пôдъ взглядомъ просвѣты.

— —

Министромъ дѣлъ внутрѣшныхъ въ прускôмъ министерствѣ именованый на мѣсце Путкамера пôдсекретарь державный Герфуртъ. Именованье се зробило въ Берлинѣ велику сензацію, бо Герфуртъ бувъ доси звѣстный лишь яко урядникъ и не ôдзначився нѣчимъ. Герфуртъ мае теперь 56 лѣтъ и есть вже шестый рôкъ пôдсекретаремъ. Кажуть, що ôнъ есть авторомъ престольнои бесѣды, выголошенои цѣсаремъ въ прускôмъ соймѣ. Що до авторства сеи бесѣды суть впрочѣмъ такй самй сумнѣвы, якъ були свого часу що до манифесту цѣсаря Фридриха до народу. Суть люде, котрй и теперь кажуть, що министеръ судôвництва, Фридберґъ, мае вплывъ такожь и на нового цѣсаря и ôнъ то пôддавъ цѣсареви шкицъ до бесѣды а цѣсарь на пôдставѣ сего шкицу самъ еи выготовивъ. Вѣсть ся здаесь бути лишь чиста комбинація, коли вже не проста выдумка. Такожь загадочно выглядають вѣсти о якôмсь заговорѣ на нового цѣсаря и на кн. Бисмарка, котрй кольпортуються теперь лишь устно або приватными письмами. Кажуть именно, що цѣсарь и кн. Бисмаркъ мали одержати листы зъ погрозами и въ наслѣдокъ того заведено всякй мѣры осторожности. Цѣсарь выѣзджае лишь въ супроводѣ ôддѣлу кирасирôвъ, коло палаты цѣсарскои збôльшено полицію а часть парку коло мармуровои палаты замкнено для публики. Кôлько правды на сихъ вѣстяхъ годѣ знати. — Цѣкавый есть спôръ, якій ведуть теперь нѣмецкй газеты о то, чи цѣсарь Вильгельмъ II. належить до фармазонôвъ, чи нѣ. Reichsbote каже, що новый цѣсарь не пôшовъ за примѣромъ свого дѣда и батька и не належить до фармозонôвъ длятого, що они заняли таке становище у всѣхъ справахъ, котрого не можна погодити зъ засадами христіяньства. — Въ справѣ зъѣзду цѣсаря Вильгельма зъ царемъ доносять зъ Лондону, що зъѣздъ сей мае такожь на цѣли скрѣпити добрй ôдносины мѣжь Вѣднемъ и Петербургомъ а то на пôдставѣ роздѣлу круга вплыву и власти на Всходѣ. Пôсля сего роздѣлу належала-бъ Сербія выключно до круга дѣланя Австріи а Болгарія до вплыву Россіи. Есть то мабуть стара пѣснь на нову нуту.

— —

Француска палата послôвъ выбрала комисію буджетову, котра складаеся зъ 20 опортунистôвъ, 7 радикалôвъ, 4 членôвъ скрайнои лѣвицѣ и 2 независимыхъ. Предсѣдателемъ комисіи буде выбраный имовѣрно Рувіе. Бôльшôсть членôвъ не годиться на уморенье теперѣшного довгу державного и на то, щобы довгъ той бувъ обтяженый надзвычайнымъ буджетомъ выдаткôвъ. Праса радикальна вельми невдоволена складомъ комисіи и каже, що велике въ нѣй число опортунистôвъ есть якъ разъ доказомъ, що правительство не буде могло довго удержатись. Опортунисты будуть пôдпирати правицю и доведуть тымъ скорше чи пôзнѣйше до кризы въ министерствѣ. Вѣсть, будьто-бы министеръ судôвництва думавъ податися до димисіи въ наслѣдокъ приключеня въ Каркасонъ, есть неправдива.

— —

Въ справѣ англійскои политики въ Европѣ пишуть зъ Лондону такъ: „Для англійского политика дуже трудно рѣшитися, яке становище мае заняти Англія въ концертѣ державъ европейскихъ на случай якихъ запутанинъ въ будучности. Та суперечнôсть проявляесь такожь и въ артикулахъ „Pall Mall Gazett-ы“ о вôйнѣ и мирѣ, котрй суть наслѣдками подорожи редактора тои газеты п. Стида по Европѣ. Ôнъ каже именно такъ: „Коли мы не можемо грати лѣпшои ролѣ якъ передъ выбухомъ послѣднои турецко-россійскои вôйны, то лѣпше держатися политики абсолютнои неутральности, бо лѣпше бути трупомъ и числомъ якъ божевôльнымъ и чортомъ. Але я не думаю, щобы Англія могла выбирати лишь мѣжь сими двома альтернативами. А бодай бы мы не ошибалися. Навѣть коли-бъ мы того и бажали, то нема партіи въ Англіи, нема хочь-бы и пятьдесять людей въ парляментѣ, котрй важились бы на серіо зробити предложенье, щобы Англія ôдлучилася ôдъ европейского концерту и не забирала голосу при упорядкованю межинародныхъ справъ, при котрыхъ мы можемо кождои хвилѣ мати глубшій интересъ. Лябушерови може бути жаль зъ того, але ôнъ не може того заперечити. Позаякъ отже рѣчи такъ стоять, то мы мусимо робити то, що лишь найлѣпше можемо и мусимо остаточно рѣшитися заняти въ европейскôй радѣ становище лишь для удержаня мира, а не въ цѣляхъ якогось збôльшеня своихъ посѣлостей.“ Такъ отже говорить п. Стидъ и доси добре, але дальше робить ôнъ такй заключеня: „Англія сама не буде въ силѣ повздержати европейского пожару. Сотрудництво а не союзъ мусить бути окликомъ Англіи. Тайна нашого вплыву лежить въ тôмъ, щобы заняти независиме становище. Въ тôй хвили, коли мы приступимо до союза зъ одною державою, то заразъ зробимо собѣ зъ другои ворога. Бути приятелями всѣхъ, а нѣчимъ союзникомъ, то мусить бути нашимъ окликомъ, а до того змушують насъ не лишь партійна политика и парляментарна система, але такожь нашь обовязокъ и нашй интересы.“ — Нинѣ мала розпочатись въ Англіи пробна мобилизація флоты, въ котрôй мають взяти участь 120 кораблѣвъ и 13.000 людей. Мобилизація ся есть для Англіи великои ваги, бо вже ôдъ довшого часу есть англійска маринарка предметомъ дуже острои критики и треба теперь показати, що она въ силѣ зробити и якій еи станъ. Недавно тому выступивъ противъ неи инжинеръ Ридъ зъ острою критикою и доказувавъ, що зарядъ маринарки лишь дармо выкидае грошѣ, бо платить 3 миліоны фунтôвъ штерлингôвъ за фактичну службу маринарки а 2 миліоны за дармо. Адмиралиція маринарки, казавъ ôнъ, складаесь зъ 13 адмиралôвъ, що беруть 37.600 ф. штерл. а 281 адмиралôвъ позаслужбовыхъ дôстае 160.999 ф. штерл. Будуеся богато кораблѣвъ, о котрыхъ вже зъ горы можна сказати, що они до вôйны нездалй. Адмиралиція выдала на панцирнй крайсеры до $3^1/_2$ мил. ф. штерл., а кождый зъ нихъ буде мати панциръ пôдъ водою, скоро выплине зъ порту на отверте море. Головна хиба всего того неладу есть въ тôмъ, що коли зачепити одного министра, то заразъ и другй кажуть, що разомъ зъ нимъ уступлять.

— —

Середъ важныхъ фактôвъ, котрй въ послѣдныхъ дняхъ займали цѣлу Европу, звернено лишь малу увагу на гостину румуньского министра п. Карпа въ Берлинѣ. Кажуть, що Карпъ ѣздивъ до Берлина въ якихсь справахъ финансовои натуры, але очевидно мусѣвъ ôнъ мати ще и якусь иншу мисію политичнои натуры, коли привѣзъ собѣ ôдъ нѣмецкого цѣсаря ордеръ червоного орла. Ѣдучи зъ Берлина поступивъ Карпъ такожь до Вѣдня и конферувавъ черезъ довшій часъ зъ гр. Кальнокимъ. Зъ Берлина доносять отже теперь, що Карпъ мавъ дѣйстно важну мисію политичну и що будучи въ Берлинѣ ôнъ ôдновивъ давнѣйшй зобовязаня Браціяна, пôсля котрыхъ Румунія дѣйстно приступила до союза державъ, що бажають удержати миръ.

Справа пôдмоги для водныхъ спôлокъ.

Въ справѣ водныхъ спôлокъ доносить кракôвскій „Czas“: „При обчисленю коштôвъ деякихъ меліораційныхъ предприемствъ въ краю перецѣнено у насъ свои силы якъ зъ огляду на часъ, въ якôмъ интересованй мають понести тй кошты, якъ и на средства, якими они можуть розпоряджувати. Фактъ той ствердила вже обставина, що соймъ краевый признавъ ôдповѣднымъ ухвалити окрему позичку для несеня помочи спôлкамъ воднымъ, перетяженымъ надто скорою сплатою конкуренційныхъ даткôвъ. Одна спôлка водна загналась була въ перецѣненю власныхъ силъ такъ далеко, що була ôдтакъ приневолена просити о пôльгу, а именно черезъ пôдвысшенье до подвôйнои высоты участи державы и краю въ еи меліораціи. Позаякъ тая участь унормована есть закономъ, отже змѣна тои участи вымагала нового закона. Выдѣлъ краевый згодився на пôднесенье участи краю, однакъ пôдъ условіемъ, що и держава свою участь такъ само пôднесе. Министерство рôльництва однакъ зажадало напередъ стислого доходженя за-для представленя справы и выказаня дѣйстнои потребы такои пôдмоги для водныхъ спôлокъ. Министерство рôльництва не хоче въ тôмъ взглядѣ вводити прецеденсу, зъ котрого певно будуть заразъ користати всѣ спôлки воднй — а того самого належить такожь лякатись и зъ огляду на фондъ краевый, котрый навѣть близше стоить краевыхъ меліорацій и бôльшй для нихъ мае обовязки, якъ фондъ державный. Длятого — заявляе пôвъурядовый кореспондентъ „Czas-у“, — ще передъ удѣленьемъ такихъ пôдмогъ для водныхъ спôлокъ буде правительство дуже застановлятись надъ тымъ, чи удѣлити ихъ чи нѣ, щобы ôдтакъ не выкликувати жалѣвъ и невдоволеня середъ дальшихъ петентôвъ, котрымъ бы мусѣло ôдмовлятись. Въ кождôмъ однакъ случаю о удѣленю пôдпомогъ рѣшати мае не що друге, а справдѣшна и доказана матеріяльна потреба.“

Дописи „Дѣла“.

Зъ Зборôвщины.

[Голосъ о всенароднôмъ вѣчу. — Гостина Впреосв. митроп. Сильвестра въ Зборôвщинѣ. — Народнй школы и ихъ учительки. — Непошанованье урядами рускихъ святъ. — Польщенье. — Станъ урожаѣвъ.]

И въ нашихъ сторонахъ принялась гадка, кинена „Дѣломъ“, щобъ въ вересни зъѣхатись на всенародне вѣче до Львова. Справу ту порушено въ приватныхъ кружкахъ въ часѣ побуту Впр. митрополита, котрого, мимоходомъ сказавши, принимано всюды дуже торжественно: тріюмфальными брамами, кôнными бандеріями, походами зъ смолоскипами, хоромъ денисôвскимъ и щирыми привѣтными рѣчами. Зборôвскій деканатъ давно вже мавъ щастье оглядати свого князя церкви, то тымъ бôльше враженье зробила на людяхъ гостина Впреосв. митрополита.

Але вертаю до рѣчи. Загадане вѣче було-бъ дуже на часѣ. На нѣмъ можна-бъ на ново порушити дорожный законъ, котрый упавъ на нарôдъ нашь великимъ тягаромъ. Деякй села окрôмъ роботы платять вже нинѣ дуже высокй сумы до фонду дорожного. А пытаюсь, до якои цѣли послужать тй фонды. На удержанье дорôгъ выстане всюды престація въ натурѣ. Хто ручить намъ за добре орудуванье зложеными капиталами?

Ôдтакъ справа шкôлъ народныхъ и ихъ языка выкладового есть дуже пекуча. Въ нашихъ околицяхъ маемо учительки, що нѣ одного слôвця не умѣють добре сказати по руски, а ихъ придѣлено до шкôлъ зъ выкладовымъ языкомъ рускимъ. Въ однôмъ селѣ лучилось менѣ бути свѣдкомъ, що дѣти черезъ весь рôкъ учились по польски. Коли-жь приѣхавъ на визитацію ихъ инспекторъ и зажадавъ, щобъ дѣти переробленый недавно рускій уступъ зъ читанки повторили по руски, ôдповѣди були нѣякй.

Неменше важною була-бы справа несвяткованя рускихъ святъ нашими урядами и судами. Мы мусимо домагатись окремого розпорядженя министеріяльного въ тôмъ взглядѣ. Такожь належало-бъ зневолити судіѣвъ, щобъ при розправахъ уживали языка руского въ словѣ и письмѣ зъ сторонами рускими. Зъ польского языка, котрого селянинъ нашь не розумѣе, выходять дуже часто матеріяльнй шкоды для него. По судахъ и урядахъ нема нѣгде рускихъ надписей. И зъ латиньскимъ письмомъ, въ якôмъ выдаються де-не-де рѣшеня судовй, належало-бъ вже разъ покôнчити. Добре було бъ про-то, щобъ вже теперь интересованй стороны подавали „Народнôй Радѣ“ найрôзнороднѣйшй факты оскорбленя правъ нашихъ народныхъ зъ рôзныхъ сторôнъ, а тй факты послужили-бъ до выробленя собѣ вѣрного образу нашого положеня. Я выходжу завсѣгды зъ становища, що „толкущему отверзеться.“

Ôдтакъ не можна забувати и на рады повѣтовй и ихъ польонизаційный кругъ дѣланя. Рады тй то дѣйстный розсадникъ польщины, удержуваный гôркими додатками до податкôвъ, а хôсна зъ нихъ мало.

Въ кôнци мушу подѣлитись ще одною невôдрадною вѣстею. Ôдъ двохъ мѣсяцѣвъ не було у насъ дожджу. Вся ярина держиться землѣ, высыпалась при земли и ôдцвила. Ôвсы и гречки страшно нужденнй, ажь жаль дивитись. Паша хибне страшно сего року. — (Зъ нашои стороны можемо лишь похвалити проектъ дописователя зъ Зборôвщины, щобъ патріоты нашй подавали до вѣдомости „Народнои Рады“ факты оскорблюваня правъ нашихъ народныхъ, чи то зъ поля шкôльного, чи житя автономичного и надѣемось, що въ власнôмъ интересѣ належало-бъ намъ на такихъ даныхъ вытворити собѣ докладне понятье о всѣмъ, що намъ недостае, а въ чѣмъ лежить кривда. Всякй дописи зъ того поля помѣстимо такожь радо въ „Дѣлѣ.“ — *Ред.*)

Зъ Пôдбужа.

[Гостина лат. еп. Солецкого въ Пôдбужи.]

Дня 25 червня с. р. приѣхавъ бувъ лат. еп. д-ръ Солецкій зъ Перемышля на каноничну визитацію лат. деканата дрогобицкого до Пôдбужа. Тутъ ожидали его передъ дуже красно выставлеными, въ хоругви австрійскй, папскй, рускй й польскй прибраными тріюмфальными воротами, на котрыхъ були написи въ рускôмъ и польскôмъ языцѣ: „Witamy!“ — „Витаемо!“, — доокрестнй обывателѣ, мѣсцева интелигенція, латиньскій душпастирь зъ невеличкою своею громадкою римскихъ католикôвъ, руске духовеньство зъ Пôдбужа й доокрестныхъ селъ зъ процесіями и зъ дуже великимъ здвигомъ руского народу, а напослѣдокъ жиды зъ торою.

Коли епископъ надъѣхавъ, промовивъ до него п. Янъ Комарницкій, 78-лѣтный обыватель зъ Урожа, въ имени римскихъ католикôвъ въ языцѣ польскôмъ. П. Титъ Реваковичь, судія повѣтовый въ Пôдбужи, повитавъ Преосвященного именемъ Русинôвъ Пôдбужа и цѣлого пôдбузкого повѣта — въ языцѣ рускôмъ пôдносячи ему хлѣбъ и сôль. П. Герцель Сухестовъ, посесоръ изъ Стороннои, повитавъ епископа въ имени жидôвъ — въ языцѣ нѣмецкôмъ. Епископъ ôдповѣвъ на промову нѣмецку — по нѣмецки, а на промову руску зачавъ бувъ дуже чистою рущиною ôдповѣдати, но коли затявся на однôмъ словѣ, продовжавъ и кôнчивъ вже свою ôдповѣдь по польски. При тôмъ насунулась намъ гадка, якъ конечнымъ есть учити у всѣхъ школахъ рускои части Галичины, всѣхъ безъ выимки — руского языка. Чимъ бôльше нарôдъ рускій приходить до своеи свѣдомости, тымъ конечнѣйшою стае потреба учити всѣхъ руского языка у всѣхъ школахъ галицкои Руси.

Епископъ промовлявъ и въ церквѣ, — шкода лишень, що не по руски, бо численно зôбраный нарôдъ рускій не мôгъ его добре розумѣти. Головною гадкою промовъ епископа такъ при тріюмфальныхъ воротахъ и въ церквѣ бувъ зазывъ всѣхъ безъ взгляду на рôзницѣ обрядовй до згоды и любови. Лишь на нашь поглядъ недоставало въ тыхъ промовахъ епископа зазначеня пôдставы до тои згоды и любови межи Поляками а Русинами, а то не сказавъ ôнъ, щобы въ національнôмъ взглядѣ шанувавъ кождый нарôдъ національнй права другого, щобы кождый нарôдъ, чи рускій, чи польскій працювавъ пôдъ девизою: „Suum cuique.“ То належало заакцентувати,

особливо польскôй суспôльности интелигентнôй, жиючôй на рускôй земли.

Зъ Золочêвского.

[Посвяченье читальнê въ Бужку и наслêдки того.]

Дня 9 червня с. р. ôдбулося въ селê Бужку посвяченье читальнê, поставленои передъ кôлькома лêтами на мêсци дякôвки за церковнй грошê при помочи громадянъ и мêсцевого душпастиря о. Винтоняка. На жаль, бужецкй люде помимо заходôвъ свого панъотця не дуже радо горнуться до читальнê, хочь мають свою хату и книжочки и газеты. Яка сему причина, то хиба знають самй громадяне. Правда, що кромê душпастиря, котрый въ недêлê и свята найбôльше занятый, нема кому людямъ читати. По иншихъ громадахъ лучався часомъ щирый учитель, що просвêчає не лишь дêти въ школê але и старшу, темну братію въ читальни. Инакше стоить рêчь въ бужецкôй громадê, де учитель п. Цвêчиньскій має бôльше змыслу до справъ политичныхъ, якъ видко зъ слêдуючого:

Передъ посвяченьемъ попросивъ о. Винтонякъ п. Цвêчиньского позичити хоругви, даровань школê радою повêтовою до украшеня читальнê. П. учитель, не жалуючи парады, самъ власноручно причепивъ 6 рôзнобарвныхъ хоругвъ на читальню а три великй встромивъ въ плôтъ. О. В. уважавъ однакожь, що для малои хаты за богато хоругвъ и що то буде смêшно выглядати, казавъ двê великй хоругви спрятати. П. учитель принявъ се за оскорбу и не явився на посвяченю.

Вправдê тая страта при участи прибувшихъ достойныхъ гостей зъ окрестности, якъ о. декана Давидовича, сов. Рожанковского, крил. Чемериньского, судии Харака, о. Пêтушевского, о. Гургаля, о. Глодзиньского, обывателя п. Павши и пр. не дуже далася громадянамъ почувствувати, однакожь п. учитель въ кôлька днêвъ дався почути въ громадê зъ тымъ, що донêсъ о зневазê хоругвъ до политичнои власти. И о диво! Тая власть, уважаючи дêйстно спрятанье хоругвъ за якусь зраду державну, выслала жандарма до села для справдженя сего злочиньства. П. жандармъ задавъ собê працê переслухати поодиноко всêхъ селянъ а навêть и школярикôвъ, ôдъ котрыхъ конче хотêвъ, щобы зôзнали, що спрятань хоругви були польска и австрійска. — Що дальше зъ сего выйде, не забуду вамъ донести, громадянамъ же Бужка позволю собê сказати, щобы такою дурницею не полохалися, и закимъ Господь дасть знанье и опамятанье ихъ учителеви, сходилися самй до читальнê и просвêчалися!

НОВИНКИ.

— **Въ справê ухвалы декан. ôдпоручникôвъ въ дêлê вдов.-сир. фонда львôвскои аепархіи** пишуть намъ зъ Зборôвского: Коли въ часê визитаціи зборôвского деканату Впреосв. митрополитомъ Сильвестромъ наспêла вêсть, що загальнй зборы деканальныхъ ôдпоручникôвъ у Львовê ухвалили, щобы вдовичосирôтскій фондъ принявъ на себе довжникôвъ звêстного Заведенія, заявивъ Впр. Владика категорично, що не дозволить, щобы священики були екзекуторами хлопскихъ довгôвъ. Таке рêшуче выступленье Впреосв. митрополита въ оборонê чести и славы руского духовеньства можемо назвати лишь справедливымъ.

— **Про руско-народный театръ** пишуть намъ зъ пôдъ Хоросткова: „Руско-народный театръ пп. Биберовича и Гриневецкого загостивъ и до нашого мêсточка на шêсть представлень. Въ пятницю 29 с. м. ôдограно ком. оперу Стравса „Баронъ циганьскій“, въ суботу оперету „Гаспароне“, въ недêлю оперету Лисенка „Чорноморцê“. На понедêлокъ заповêла дирекція оперету Стравса „Вес. вôйна“ а на второкъ, яко послêдне представленье, драму Кропивницкого „Дай серцю волю“. Въ середу дня 4 с. м. выêздить театръ до Теребовлê. Коротку гостину народнои сцены повитали мы дуже радо, а добôрнй творы сценичнй и знаменита гра артистôвъ зложились намъ на дуже миле переведенье тыхъ кôлькохъ вечерôвъ.“

— **Загальнй Зборы членôвъ товариства „Рускои Бурсы“ въ Бережанахъ** ôдбудуться въ суботу дня 14 н. ст. липня 1888. о годинê 11 рано, на котрй пôдписаный Выдêлъ П. Т. членôвъ и всêхъ тыхъ, котрй бы мали охоту въ члены товариства вступити, має честь запросити. Зборы ôдбуться въ домê власнôмъ товариства. Вписове и рôчна вкладка выносить по 1 зр. Порядокъ днев.: 1) Справозданье выдêлу зô своêи дêяльности за рôкъ послêдный. 2) Внесеня членôвъ и выдêлу. 3) Выбôръ нового выдêлу. — Ôдъ выдêлу „Рускои бурсы“ въ Бережанахъ. *М. Соневицкій*, предсêдатель.

— **Важне для учителêвъ народныхъ.** Вп. о. І. Витошиньскій зъ Денисова, почта Ходачкôвъ, надôславъ намъ слêдуюче заявленье: Панамъ учителямъ школ народныхъ, котрй бы до мене зголосилися, подаю до вêдомости, що науку спêву хорального буду удêляти для нихъ безплатно, почавши ôдъ 16-ого н. ст. липня до кôнця серпня с. р. П. учителê, желаючй хôсновати зъ тои науки, зволять повêдомити мене найдальше до 10-ого липня, щобы приготовити ôдповêдне помêщенье. Рускй часописи прошу повторити се оголошенье.

— **Д-ръ Игнатій Каминьскій,** довголêтный бурмистръ мêста Станиславова, внêсъ вчера до выдêлу краевого резигнацію зъ свого уряду бурмистра. Причиною сего кроку д-ра Каминьского суть мабуть безустанний агитаціи противъ него и безпôдставнй дорêканя.

— **Огнê.** Въ Жовкôвскôмъ горêло въ минувмôмъ тыждни два разы, а то въ Мокротинê згорêли двê стодолы а въ Туринцê хата одного селянина. При тôмъ послêднôмъ огни згорêла шестилêтна дитина черезъ недоглядъ родичêвъ. Догадуються, що въ сêмъ послêднôмъ случаю огонь бувъ пôдложеный и тому заряджено судове слêдство.

— **Полкъ уланôвъ,** имени цêсаря Францъ-Іосифа, ч. 6., котрый рекрутуеся зъ повêтôвъ Перемышль, Сянôкъ, Самбôръ и Ярославъ, обходить сего року 200-лêтный ювилей свого истнованя и торжество 40-лêтного ювилею наданя єму имени цêсаря. Въ р. 1600 бувъ се полкъ драгонôвъ гр. Левеншильда, ôдтакъ перемêновано єго то на полкъ легкихъ драгонôвъ, то на полкъ шволижерôвъ, а въ р. 1851 ставъ ôнъ полкомъ уланôвъ. Ôдъ р. 1848 носить сей полкъ имя цêсаря.

— **Водній будôвлê** на коштъ державы розпôчнуться въ найблизшôмъ часê на деякихъ рêкахъ въ Галичинê. Именно призначено сего року на будôвлê водній на Дунайци коло Нêцьечи и Пшибисловичь 10.721 зр., коло Пасêки Отфинôвскои 29.920 зр. а на будôвлê на Днêстрê пôдъ Єзуполемъ 23.245 зр. а. в.

— **Перший почины до заснованя выдêлу медичного при львôвскôмъ университетê.** „Wiener Allg. Ztg.“ доносить, що министерство пресвêты порêшило выбудувати при львôвскôмъ университетê новый будынокъ, де помêстились-бы природничй ôддêлы университету. Се було-бы однымъ зъ першихъ условій основаня выдêлу медичного. Кошты сеи будôвлê мають вставитись вже въ буджетъ зъ р. 1889.

— **Жертва бар. Гирша для галицкихъ жидôвъ.** Зъ листу звêстного богача бар. Гирша, що недавно надôйшовъ зъ Парижа до Вêдня, выходить, — каже „Fremdenblatt“ — що дня 2 грудня с. р. въ день ювилею цêсаря Францъ-Іосифа буде активована фундація бар. Гирша въ сумê 12 миліонôвъ франкôвъ, призначена на основанье шкôлъ для дêтей жидôвскихъ въ Галичинê. Ту суму зложить бар. Гиршъ въ банку въ Лондонê а ôдсотками ôдъ неи завêдувати-муть управы у Львовê, Краковê и Вêдни, котрй будуть наглядати, щобы тй грошê ужито пôсля волê фундатора, высказанои въ актê фундаційнôмъ. Бар. Гиршъ заявився рêшучо за основаньемъ шкôлъ для дêтей жидôвскихъ въ Галичинê и спротивився, щобы за тй грошê отвирати заведеня промысловй, въ котрыхъ мали-бы занятье выключно самй жиды.

— **Подяка.** Читальня въ Струтинê выжнôмъ складає прилюдну подяку хвальному товариству „Просвêта“ за даръ 60 книжочокъ, надôсланыхъ до библіотеки сеи читальнê.

— **О куреню тютюну** мавъ недавно выкладъ у Вêдни звêстный професоръ Нотнаґель. Курити тютюнъ въ мêру, пôсля гадки сего професора, не дуже шкодить и никотина не єсть такъ шкôдною для системы нервовои якъ кава, гербата и алькоголичнй напитки. Организмъ людскій привыкає дуже скоро до никотины. Коли можна почати курити тютюнъ? На се ôдповêдає проф. Нотнаґель, що тогдê, коли вже чоловêкъ може собê заробити на сей надзвычайный выдатокъ. Надто велике куренье тютюну дêлає пагубно на систему нервову, органы травленя и на серце. У пристрастныхъ курцêвъ вытворюєсь часто вада серця, котра заявляєсь битьемъ и стисканьемъ серця; такожь не мають такй люде нêколи апетиту и не можуть позбутись катару горла и ямы губнои. Нежиты жолудка устають часомъ, коли перестанеся курити тютюнъ. Найменше шкôдливо дêлає на организмъ людскій куренье зъ люльки на довгôмъ цибуху, а найбôльше шкодять папиросы. Зъ цигаръ шкодять найбôльше „Гаванна“. Проф. Нотнаґель поручає всêмъ, що курять, мêрнôсть, бо лише тымъ способомъ можна выминути злй наслêдки шкôдливого дêланя никотины.

— **Дрôбній вêсти.** Цêсарь удêливъ 100 зр. пôдпомоги громадамъ Даровичê, Конюхи и Купятичê, пов. перемыского, на будову школы въ Даровичахъ. — Въ Краковê ôдбулося дня 30 червня торжество положеня угольного каменя пôдъ будову хирургичнои клиники. — Въ Островê коло Радимна поразивъ грôмъ тамошного оконома въ часê, коли той зайшовъ на сторону до дворôвника, але обôйшовся зъ нимъ такъ деликатно, що влетêвши зъпôдъ споду роздеръ єму чоботы, ôдтакъ штаны, сурдутъ и обсмаливъ шапку а идучи нравымъ бокомъ дôткнувъ лишь легко правои ноги и правого уха. На другій день бувъ вже окономъ здоровъ. — Громада Лисй Ямы, коло Любачева, одержала ôдъ цêсаря 100 зр. пôдпомоги, щобы докôнчити будовы школы. — Д-ръ Фр. Смолька повернувъ до Львова и убнявъ урядованье въ выдêлê краевôмъ. — Въ банку ипотечнôмъ мають доконатись выборы одного члена до рады завêдуючои въ мêсце бл. п. гр. Вол. Баденія. Кандидатами суть адвокаты Рыбицкій и Краттеръ, а що мають по рôвнôмъ числê голосôвъ, тому має порêшити д-ръ Смолька своимъ голосомъ. — П. Гузаръ Левъ, котрый бувъ тяжко занедужавъ въ Зборовê на плямистый тифусъ, єсть вже на дорозê правильного и значного подужаня. — Пос. Шенереръ повêдомивъ вêденьскій судъ, що дня 1 вересня розпôчне ôдсиджувати кару чотиромêсячнои вязниць, на котру єго засуджено. — Въ россійскôй крêпости Карсъ въ Малôй Азіи, забранôй въ послêднôй вôйнê ôдъ Туркôвъ, найдено при копаню фундаментôвъ пôвъ миліона турецкихъ и англійскихъ грошей.

— **Тягненье льосôвъ угорского червоного хреста.** Головна выграна при вчерашнôмъ тягненю въ сумê 15.000 зр. припала на серію 7542 ч. 29, друга выграна 1000 зр. на сер. 1181 ч. 62.

Вêсти зъ Аеп. Львôвскои.

Введенй оо.: Теод. Величковскій яко парохъ Букачовець; Мих. Тиндюкъ яко завêдатель Вишнева, дек. журавеньского и І. Мартинкôвъ-Лотоцкій яко сотрудникъ въ Лубянкахъ, дек. збаражского.

Увôльненый о. Георгій Куницкій ôдъ сотруд. въ Лубянкахъ.

Митр. консисторія вставилася до ц. к. намêстницва о згоду на кан. институцію о. Теоф. Любêнецкого, запрезентованого на Рогачинъ, дек. нараêвского, и о запомогу зъ фонду религійного для вдовы по о. Яковê Сохацкôмъ, сотруднику въ Ищковê.

Наука, штука и литература.

— **„Die Malerei in der altruthenischen Kunst.“** Пôдъ такимъ заголовкомъ появилася въ „Archeologische Mittheilungen“, органê центральнои комисіи археологичнои у Вêдни розправа д-ра гр. Войтêха Дêдушицкого о рускôмъ малярствê.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Асистенты лêсництва, І. Шварцъ и Стан. Гриневичь, именованй ц. к. управителями лêсôвъ и доменъ, першій для Лêщинъ, другій для Поляницê. — Капелянами войсковыми именованй: Теод. Богачевскій и Іос. Ленчикъ зъ епархіи перемыскои и Кость Андруховичь, Марк. Шанковскій, І. Гошовскій, Алекс. Воляньскій и Вол. Левицкій зъ еп. станиславôвскои. — Фармацевтъ Ал. Хоминьскій именованый акцесистомъ въ резервê при антицê гарнизонового шпиталю у Львовê.

— **Перенесеня** Дирекція почтъ и телеграфôвъ перенесла офиціяла почтового, Мих. Добряньского зъ Пôдволочискъ до Львова и асистента почтового, Роберта Ґаттингерфа зô Львова до Пôдволочискъ.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На „Народный дôмъ“ въ Чернôвцяхъ** зôбравъ и прислалъ Впр. о. Т. Турчмановичь, деканъ жукотиньскій и парохъ въ Рипянê, ôдъ Вп. оо.: К. Яворского зъ Лôмны, Іос. Гамерского зъ Головецка, Мих. Зубрицкого зъ Мшанця, Павла Стукача зъ Галôвки, Дим. Габлы зъ Липя и ôдъ себе по 1 зр., а ôдъ Вп. оо.: Ант. Поляньского, Мих. Флюнта зъ Грозьовы и Иліи Приставша зъ Махнôвця по 50 кр., разомъ 7 зр. 50 кр.; — дальше прислали Вп.: п. Теод. Безушко зъ Журавна 1 зр., о. Омел. Менциньскій зъ Ходновичь 75 кр. и о. И. Палêвъ зъ Звенигорода 87 кр. Всêмъ тымъ Вп. Добродъямъ складає выдêлъ „Народного Дому“ въ Чернôвцяхъ щиру подяку.

— **На вакаційнй кольонiи** жертвовали дальше: оо. Ив. Дрималикъ зъ Волощи 5 зр., о. Ив. Юзычиньскій зъ Боринича 5 зр.; о. Титъ Ковальскій зъ Спасова 2 зр.; о. Юліянъ Федусевичь зъ Стрыя 2 зр.; Стефанія Левицка зъ Сидорова 1 зр.; о. Коржиньскій зъ Мединя 2 зр.; о. Ярославъ Билиньскій зъ Перемилова 1 зр.; о. Игнатій Гавацкій зъ Перемилова 1 зр.; п. О. Марковъ зô Львова 50 кр.; п. Держко зô Львова 1 зр.; Н. Н. 2 зр. — Всêмъ тымъ патріотамъ складає Выдêлъ сердечну подяку! — Ôдъ Выдêлу „Шкôльнои Помочи“. — *Амв. Поляньскій* голова.

Телеграмы „Дêла“.

Ґастайнъ 3. липня. Ихъ Вел. цêсарь, цêсарева и архикнягиня приêхали тутъ вчера по полудни.

Берлинъ 3. липня. „Norrd. Allg. Ztg.“ каже, що два французкй офицыры переступили коло Ґравельотъ нêмецку границю, розвêдувались про ôдносины въ тамошныхъ сторонахъ, а ôдтакъ сказали до кôлькохъ тамошныхъ жителêвъ: Недовго вже будуть васъ угнетати Нêмцê, прийдемо незадовго и ôдберемо имъ Альзацію и Льотарингію. Та-жь сама газета каже, що незадовго выйде розпорядженье о систематичнôмъ ôдмежуваню Альзаціи ôдъ Франціи.

Петербургъ 3. липня. На царскôмъ дворê сподêваються приêзду нêмецкого цêсаря около половины сего мêсяця.

Букарештъ 3. липня. Нêмецкій надзвычайный посолъ ген. Шлифенъ нотификувавъ вчера румуньскому королеви въ Синаи вступленье на престолъ цêсаря Вильгельма. При сêй нагодê сказавъ король, що кладе велику вагу на дружбу зъ Нêмеччиною.

Римъ 3. липня. Криспи выêде незадовго до своеи родины до Карльсбаду и стрêтиться имовêрно зъ гр. Кальнокимъ.

Атины 3. липня. Тутешный австрійскій посолъ бар. Косъєкъ сказавъ кореспондентови грецкои газеты „Акрополисъ“, що ôнъ нêколи не доносивъ свому правительству о ôдзывахъ грецкои прасы о Австро-Угорщинê; що заявленье гр. Кальнокого було наслêдкомъ политики Австро-Угорщины супротивъ Греціи; що Австрія не думає ставати Греціи на перешкодê въ єи розвитку и що австрійскй агенты не увихаються въ Македоніи, якъ то доносила грецка праса.

Софія 3. липня. Княгиня Климентина має на слêдуючій тыждень выêхати черезъ Рущукъ до Вêдня.

Надôслане.

Аптика **РУКЕРА** у Львовê
поручає 2460 151—?
Спеціяльности и универсальнй средства фарнцускй и иншй, якъ черезъ ню такъ и черезъ иншй фирмы оповêщуванй.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня
M. PETERSEIM-A
въ Краковê при улици Довгôй поручає свои выробы по найдешевшихъ цêнахъ. 2389 58—?

Учитель народный шукає лекціи на часъ вакацій. — Порозумêтись можна пôдъ адресою І. П. учитель въ Наварія коло Львова. 1—2

А. РОЗМАНИТЪ
КРАКôВЪ
ФАБРИКА ПАРОВА
Цикорій, Сурогатôвъ кавы и Кавы фигови въ Раковицяхъ пôдъ Краковомъ.
Выробляє зъ сырого продукту власнои плянтаціи всякй роды цикорію и штучнои кавы, котрй ôдзначаються богатствомъ частей поживныхъ а такожь знаменитымъ смакомъ комъ и запахомъ. 21—0
2-ма медалями министерства торговлê.
Фабрика поручає передовêмъ:
Сурогатъ кавы въ коробкахъ (шуфлядкахъ).
Сурогатъ кавы въ склянкахъ.
Протовъ каву французуску Розманита.
Цикорію краковску горку.
Каву фигову. Цикоряну каву перлову.
Каву краковску добôрну въ скриночкахъ.
Купити можна въ Народныхъ Торговляхъ и всêхъ иншихъ торговляхъ.
Одзначена на выстави краковскои въ р. 1887

И. ИГНАТОВИЧЬ
у Львовê ул. Коперника ч. 3., въ Краковê Суконницъ ч. 20., въ Чернôвцяхъ Ринокъ ч. 2
поручає власного выробу
знаменитй средства ôдзначенй 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипломами признаня, на выставахъ краевыхъ и заграничныхъ.

Есенція ароматична до полоканя устъ змêшана зъ водою, дає здорове и дуже приємне полоканье до устъ, ôдсвêжає ясла и запобêгає псованю зубôвъ. Фляконъ 80 кр.

Паста ароматична до чищеня зубôвъ знаменито очищає зубы зъ каменя и надає имъ перлову бêлôсть. Цêна 30 кр.

Щôточки до чищеня зубôвъ
въ рôзныхъ родахъ зъ найлêпшихъ фабрикъ англійскихъ и французскихъ ôдъ 20 кр. до 1 зр. 50 кр.

Пльомба бальзамична
до пльомбованя дêравыхъ зубôвъ, єсть тревалою и дуже практичною въ ужитю. Фляконъ 50 кр. 2424 14—?

Для кождого властителя ôбръ, господаря и громады въ цêлôмъ краю єсть необходимымъ
добрый, здоровый и чистый оцетъ.
ТОРГОВЛЯ Кароля Балабана
2427 23—? **у ЛЬВОВê**
поручає **оцтову есенцію**, здоровый и чистый продуктъ до робленя оцту въ бутелькахъ 1/1 и 1/2 кильовыхъ. До 1/2 кильогр. **оцтовои есенціи** додаєся 12 литрôвъ воды. Для громадъ и бôльшихъ заведень въ бальонахъ по 4 и 10 кильограмôвъ.

Правдиву СЛИВОВИЦЮ СЛЯВОНЬСКУ
найлêпшу, стару, розсылаю я въ скриночкахъ почтою по 2 литры оплатно на кожду почтову стацію за послêплатою по 3 зр.
Правдива сливовиця слявоньска
єсть найлêпшимъ напиткомъ зъ-раня та стоить высше понадъ всê иншй алькоголевй напитки.
Кароль Ґольдштайнъ
Пожега въ Слявоніи.
2478 3—4

НА СВÊТЕ
НАЙЛÊПШИЙ ШВАРЦЬ
WIENER GLANZ WICHSE OHNE VITRIOLÖHL
K.K. Landt. CECRÜNDET 1835 STADT. SCHULERSTRASSE №21 ST. FERNOLENDT
Ст. Фернольендта
у Вêдни,
котрый безъ труду сейчасъ дає темночорный полискъ, шкóру нêякъ не нарушає и удержує тревало. 2495 2—?
Можна дôстати въ многихъ торговл. Австро-Угорщины.
Задля многихъ безвартостныхъ наслêдованъ упрашаєся П. Т. Публику выразно жадати Фернольендта фабрикатъ и лише такій принимати, котрый заосмотреный єсть повышеною винетою, а именно моимъ именемъ Ст. Фернольендта.

При закупнê товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ **Иванъ Белей.** — Одвêчальный редакторъ **Кирило Кахникевичь.** Папêръ зъ фабр. Черляньскои. Зъ друкарнê тов. им. Шевченка пôдъ зар. К. Беднарского.

Ч. 139. Львôвъ, Середа 22 червня (4 липня) 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ вôвторокъ, и въ вôвторокъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Редакція, Администрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія.

Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. а. в.

Всякй облигаціи, листы заставнй, ренты, акціи банковй и зелѣзничй, льосы державнй и приватнй купують и продають пôдъ найкористнѣйшими по змозѣ условіями СОКАЛЬ и ЛИПЕНЪ дôмъ банковый и контора вымѣны. Порученя зъ провинціи сейчасъ залагоджуються, безъ дочисленя провизіи.

Надѣѣ и обавы.

Коли теперѣшный цѣсарь нѣмецкій бувъ ще звычайнымъ собѣ княземъ зъ пануючои родины и лишь яко первородный сынъ наслѣдника нѣмецкого престола мôгъ тымъ скорше мати надѣю, що засяде на нѣмецкôмъ престолѣ, бо въ єго дѣдѣ погасала вже послѣдня искра житя, а батько єго лежавъ въ Санъ Ремо невылѣчимо недужій: говорено загально, що правительство сего князя, котрого уважано за безусловного приклонника нѣмецкого канцлера, скоро ôнъ лишь прийде до власти, буде на певно на скрôзь реакційне а вступленье єго на престолъ буде означати нехибну вôйну. И ось якъ хибнымъ показався сей поглядъ. Не минуло ще и кôлька недѣль ôдъ коли той князь, теперѣшный цѣсарь Вильгельмъ II., засѣвъ на нѣмецкôмъ престолѣ, а вже повѣяло зъ Берлина зовсѣмъ иншимъ духомъ, просто противнымъ первѣстнымъ догадамъ. У внутрѣшнôй политицѣ Нѣмеччины не настала вправдѣ доси нѣяка така змѣна, котра бы вже теперь доказувала, що все то, чого по новôмъ цѣсарю сподѣвалися, оправдалося або и нѣ, але въ заграничнôй политицѣ настала такъ рѣшуча, такъ ясна и очевидна змѣна, що можна сказати, що вступленье на престолъ Вильгельма II. зазначилося въ першôй бодай хвили, миромъ а не вôйною, якъ то загально припускали. Европа ôдотхнула трохи; настали новй надѣѣ, хочь правда, що до нихъ прилучились и новй обавы.

Вже сама престольна бесѣда, выголошена цѣсаремъ въ нѣмецкôмъ парляментѣ, зробила загальный переворотъ въ дотеперѣшнôй ситуаціи, бо заповѣла Европѣ миръ. Въ нѣй заповѣвъ цѣсарь, що стоить безъусловно по сторонѣ своихъ союзникôвъ, Австро-Угорщины и Италіи, але заразомъ и згадавъ такъ дружно про свого сусѣда зъ пôвночи, що годѣ було не добачити, що въ нѣмецкôй политицѣ заграничнôй заноситься на якйсь важнй змѣны. Въ слѣдъ за тымъ рознеслись вѣсти о зъѣздѣ монархôвъ, зъ-разу лишь глухо и непевно а ôдтакъ вже голоснѣйше и певнѣйше а нинѣ стоимо вже майже передъ порѣшенымъ дѣломъ. Можна майже на певно сказати, що зъѣзды монархôвъ ôдбудуться, а трудно ще лишь означити зовсѣмъ точно ихъ мѣсце и часъ.

Що-жь теперь настане? Якъ уложаться дѣла въ Европѣ, въ котрôй въ послѣдныхъ рокахъ о нѣчôмъ бôльше не думають, до нѣчого бôльше не лагодяться якъ лишь до вôйны? Яка цѣль намѣреныхъ зъѣздôвъ монархôвъ и що они намъ принесуть? На всѣ тй и того рода пытаня годѣ нинѣ ôдповѣсти рѣшучо, бо годѣ судити о фактѣ передъ єго довершеньемъ. Зъ того однакожь, що єсть и що дѣєся нинѣ, зъ тыхъ надѣй и обавъ, якй выкликала сама вѣсть о стрѣчахъ монархôвъ, можна вже выробити собѣ понятье о тôмъ, чого можна сподѣватися въ будучности. Передовсѣмъ треба тутъ мати на оцѣ три головнй державы а именно Австрію Россію, и Францію, бо Нѣмеччина займивши наразъ зовсѣмъ нове становище якъ доси, выкликала якъ разъ въ сихъ державахъ змѣну въ поглядахъ на ситуацію, котра може потягнути за собою и змѣну политики тыхъ державъ.

Фактъ, що Нѣмеччина починає зближатися до Россіи, хочь заявляє, що стоить вѣрно по сторонѣ свого союзника, Австро-Угорщины, выкликавъ въ Австріи всѣлякй толки а то ще тымъ бôльше, коли нѣмецка праса почала Мадярамъ доказувати, що они повиннй бути податливѣйшй супротивъ Россіи. Розôйшлась на вѣть и вѣсть, що мѣжь Австрією а Нѣмеччиною лагодиться до такого союза, въ котрôмъ одна держава сплывала-бы зъ другою майже въ одну цѣлôсть; мало-бъ бути такъ, що якъ колись нѣмецкй краѣ належали до Австріи, такъ теперь австрійскй краѣ нѣмецкй мали-бъ вôйти въ звязь зъ нѣмецкою державою. Розумѣєсь, що такй ôдносины стались-бы лишь початкомъ кôнця Австріи. Ся мабуть гадка спонукала якогось политика въ „Sonn- und Montags Ztg.“ выступити зъ остереженьемъ Австріи и доказувати, що ôдъ Нѣмеччины грозить ѣй найбôльша небезпечнôсть. Оно було-бъ фактично такъ, коли-бъ не зважалось на то, що зъ упадкомъ Австріи упала-бъ и найсильнѣйша опора Нѣмеччины и та станула-бъ тогдѣ мѣжь двома сильными противниками, елементомъ славяньскимъ и романьскимъ, або инакше, мѣжь Францією и Россією. Зъ другои стороны настала обава, що коли Россія зблизиться до Нѣмеччины, то може бути, що зможе ôдзыскати страченый вплывъ на Балканѣ, отже друга небезпечнôсть для Австріи. Обавы Австріи суть однакожь надѣєю Россіи, котра лишь при помочи Нѣмеччины може бодай въ части ôдзыскати то, що стратила. Розстроєна въ своѣмъ внутрѣ Франція не може ѣй дати доброи опоры и що найбôльше може ѣй хиба служити пострахомъ, хочь правда, що все таки грôзнымъ, противъ Нѣмеччины.

Въ выду новыхъ надѣй Россія очевидячки покинула Францію та лишилась на боцѣ и мовь здивована глядить, що доокола неи дѣєся. Такъ отже цѣла теперѣшна ситуація сконцентрувалася майже выключно около трехъ державъ: Нѣмеччины, Россіи и Австріи и межи ними має теперь дѣло полагодитися. Розглянувшись добре въ загальнôмъ положеню политичнôмъ приходимо до того переконаня, що намѣренй зъѣзды монархôвъ не будуть нѣчимъ иншимъ якъ лишь пробою полагодженя суперечныхъ интересôвъ трохъ сусѣдныхъ державъ. Нѣмеччина потребує Австріи але не може обôйтися и безъ Россіи и длятого поглядъ сей, що подорожь цѣсаря Вильгельма до Россіи має на цѣли такожь якесь порозумѣнье мѣжь Россією и Австрією єсть дуже имовѣрный. Чи удасться однакожь усунути всѣ тй суперечности интересôвъ, якъ суть мѣжь згадаными трома державами о тôмъ можна сумнѣватись. То однакожь можна припускати, що нѣмецкій цѣсарь буде старатися въ интересѣ своєи державы зменшити ихъ бодай до якогось минимумъ и тымъ самымъ усунути на довшій часъ небезпечнôсть вôйны. Суперечностей тыхъ зовсѣмъ усунути годѣ, бо они вяжуться такожь и зъ иншими справами захôдныхъ державъ и мають свôй корѣнь не такъ въ правительствахъ поодинокихъ державъ, якъ въ самыхъ народахъ. Намѣренй зъѣзды монархôвъ можуть отже выкликати лишь надѣю въ народахъ Европы, що небезпечнôсть вôйны дасться чейже значно ôдсунути на бôкъ, але що зовсѣмъ щезне, того припустити годѣ. Сила природнои конечности єсть бôльша якъ бажаня якихъ дипломатôвъ.

Новй робôтничй законы въ Австріи

IV.

Грошѣ потрѣбнй на выплату ôдшкодованя буде асекураційне заведенье збирати дорогою премій. Преміи тй означенй будуть тарифою, котру на першій рôкъ убезпеченя выдасть правительство въ дорозѣ розпорядженя. За сплату премій одвѣчають предприємцѣ. Они будуть обовязанй въ означеныхъ речинцяхъ зôбрати премію якъ за себе такъ и за занятыхъ у себе робôтникôвъ и ôдсылати єи до асекураційного заведеня. Зъ тыхъ робôтникôвъ, котрй не побирають платнѣ въ грошахъ, а лишь въ натурѣ, платити має предприємець премію, а за то має право ôдтягнути собѣ тую премію зъ удержаня робôтника. Робôтники, котрыхъ рôчный заробокъ перевысшає сумы 200 зр., не можуть убезпечувати бôльшои сумы, якъ 200 зр. Предприємець, котрый-бы не донѣсъ о заснованю предприємства администраційнôй власти, мусить за кару заплатити самъ зъ власного маєтку вкладки за всѣхъ своихъ робôтникôвъ ôдъ часу заснованя предприємства.

Кождый властитель взглядно управитель предприємства має обовязокъ въ протягу пяти днѣвъ донести политичнôй власти першои инстанціи о нещастливôмъ приключеню, котрого наслѣдкомъ була смерть або тѣлесне ушкодженье робôтника. Политична власть завѣдомляє о тôмъ ôдтакъ зъ уряду асекураційне заведенье. Рôвночасно предпринимає политична власть слѣдство, зъ якои причины наступило нещастье, яку платню побиравъ погибшій або потерпѣвшій ушкодженье робôтникъ, кого ôнъ лишивъ по собѣ и т. п. Коли робôтникъ умеръ, то заведенье асекураційне має сейчасъ по скôнченю дослѣдôвъ вызначити ренту, яка припадає єго родинѣ. Коли потерпить лишь ушкодженье тѣлесне, то означенье ренты, яка припасти має єму самому, наступить по уплывѣ чотирохъ тыжднѣвъ ôдъ часу, въ котрôмъ лучилось нещастье. Предприємства, пôдпадаючй асекураційному примусови зъ огляду на нещастливй случаѣ, мають въ дорозѣ розпорядженя, маючого выдатись на пôдставѣ дослѣдôвъ статистики, подѣленй бути на поодинокй клясы. Клясы тй мають бути погрупованй пôсля величины и числа нещасть лучаючихъ-ся при поодинокихъ предприємствахъ.

Наколи-бы потерпѣвшому шкоду робôтникови не вымѣрило заведенье асекураційне ôдшкодованя само зъ уряду, то прислугує єму право внести на письмѣ поданье о тоє ôдшкодованье. Жаданье то має внестись найпôзнѣйше въ одинъ рôкъ по фактѣ ушкодженя. Всѣ поданя и документы потрѣбнй до выказаня права на ôдшкодованье и взагалѣ всѣ письма, якй можуть подаватись до властей политичныхъ або асекураційныхъ заведень въ тыхъ справахъ, суть вôльнй ôдъ стемплѣвъ и всякихъ скарбовыхъ оплатъ. Выплата ратъ ôдшкодованя має наступати якъ для самыхъ робôтникôвъ такъ и для ихъ родинъ що мѣсяця зъ горы за предложеньемъ урядово выставленого свѣдоцтва, що дотычный управненый находиться при житю.

Выплата ренты устає, коли здоровлье робôтника полѣпшиться такъ, що ôнъ може зовсѣмъ такъ само заробляти, якъ зароблявъ попередно. Коли здоровлье єго полѣпшиться лишь въ части, зменшаєсь рента лишь въ части, ôдповѣднôй єго теперѣшному зарôбкови.

Право робôтника побирати на случай ушкодженя ренту єсть правомъ стисло приватнымъ и робôтникъ не може зъ горы зрѣкатись єго. Наколи-бы робôтникъ зъ горы заключивъ зъ заведеньемъ асекураційнымъ умову, котрою бы зрѣкся права до ôдшкодованя на случай будучого нещастя або лишь приставъ на обмеженье высоты ôдшкодованя, то така умова була-бы правно неважною. Коли-бы однакъ

Хôдъ до монастиря Архангела и на Шишмановый градъ.

Софія 15 ст. ст. червня.

Тихій, погôдный червневый вечеръ. Софійска публика була занята цѣлый день майже выключно лишь судьбою нещасливого майора Попова. Министры збиралися рано и зъ полудня на раду, щобы вже разъ закôнчити справу Попова. По враженяхъ дня сидѣвъ я въ товариствѣ двохъ молодыхъ Болгаръ, зъ котрыхъ одинъ бувъ свого часу министромъ, и мы кôнчили допивати чай, коли пôдъ ворота нашои хаты заѣхала лѣниво „каруца“ — простый болгарскій подорожный вôзъ. Ледви узрѣли мы довго ожидану „каруцу“, а вже нашй серця стали битися живѣйше. Крôзь множество ôконъ нашои хаты добувалося блѣде свѣтло мѣсяця, та ще бôльше додавало охоты до нôчнои подорожи. Треба знати, що софійскй домы въ старôй части мѣста суть майже всѣ турецкои конструкціи: богато ôконъ, тонкй деревянй стѣны, тонка стеля, черезъ котру протѣкає вода въ часѣ зливы, крыша зъ выгнутыхъ, подовгастыхъ дахôвокъ... Въ веселôмъ настрою духа сидѣли мы въ хатѣ и майже призабули, що выбираємось въ тяжку дорогу, коли нетерпеливый вôзникъ завôзвавъ насъ до скорого выѣзду. Нѣчого дѣяти — болгарскій вôзникъ (каруцарь) за мале опôзненье мôгъ бы собѣ почислити два разы бôльшу заплату.

Цѣлею нашои подорожи бувъ монастирь св. Архангела, лежачій въ Балканахъ, недалеко вѣчнымъ снѣгомъ покрытои горы Витоша *). Взагалѣ въ цѣлôй софійскôй околици лежать розсѣянй довкола численнй стародавнй монастирѣ, основанй послѣдными болгарскими царями, именно: царемъ Александромъ, Иваномъ Асѣнемъ IV. и Иваномъ Шишманомъ III. У мене була вже ôдъ давна гадка ôдвѣдати важнѣйшй изъ тыхъ монастирѣвъ, бо тамъ лучше якъ де инде переховалося старинне болгарске житье, старй обычаѣ и старинный устрôй. Коли въ Софіи и другихъ мѣстахъ наплывъ нового житя затирає слѣды старои, хочь сумнои минувшости, то въ монастиряхъ и ихъ найблизшихъ окрестностяхъ ôддыхає ще все стародавнымъ житьемъ.

Мы выбрались пѣшки, а „каруца“, запряжена буйволами, везла нашй рѣчи. Якъ лишь можна було скоро, минули мы однообразне широке „софійското поле“ и ось по кôлькохъ годинахъ приблизились мы до першого пасма Балканъ. Перше сѣльце, яке мы стрѣтили въ Балканахъ, представило намъ въ свѣтлѣ мѣсяця чаруючій образъ. Гôрска рѣка перерѣзувала єго кôлька разôвъ; трохи передъ селомъ, на отвертôмъ поли било горяче сѣрчане жерело; оно стоить занедбане и кождый може користати зъ него безплатно. Въ цѣлôй Болгаріи, а особливо въ Тракіи, єсть богато горячихъ жерелъ и длятого такй жерела не мають тутъ такои великои вартости якъ въ иншихъ краяхъ. Виды въ горахъ балканьскихъ дуже похожй на виды альпейскй; рôзниця тôлько тая, що Альпы значно высшй, бôльше заселенй и бôльше оживленй якъ Балканы; въ Альпахъ видко бôльше працѣ людскихъ рукъ, коли мѣжь тымъ Балканы импонують своєю дѣвичою природою. Балканьскй села суть досыть ôддаленй ôдъ себе и тому мусѣли мы задержуватись на ôдпочинокъ въ т. зв. „ханахъ“ (коршмахъ). Въ кождôмъ болгарскôмъ ханѣ може подорожный дôстати вина, чорнои турецкои кавы, горѣвки, хлѣба и що ще найбôльше — овечого сыра. Властителями ханôвъ суть завсѣгды Болгаре. На видъ болгарскихъ ханôвъ пригадавъ я собѣ нашй галицкй коршмы, въ котрыхъ шинкують жиды. Якъ въ галицкихъ коршмахъ стрѣчаєшь богато людей, сидячихъ безъ нѣякои роботы и ôддаючихъ въ нетверезôмъ станѣ остатки свого майна, такъ въ Болгаріи видимо зовсѣмъ противну картину: тôлько подорожнй заходять до ханôвъ, а налогового піяньства тутъ не видати.

Вкôнци добилися мы до села, зъ котрого идеся уже просто до монастиря. Въ невеличкôй, лихôй церковци того села мають спочивати пôсля однои народнои традиціи тлѣннй останки Ивана Шишмана III. *), послѣдного болгарского царя, що погибъ въ тыхъ сторонахъ въ нещасливôй борбѣ зъ Турками. Була вже 5 год. рано. Я зайшовъ до церкви. Єсть се низька будôвля, выложена въ серединѣ тутъ и тамъ простыми, нерôвными камѣнями; на передѣ низенькій престолъ и кôлька образôвъ на стѣнѣ. Якійсь молодый хлопчиско бивъ молотомъ объ кусень зелѣзнои штабы, скликуючи симъ способомъ вѣрныхъ до церкви *). Оглянувши церковь пôшли мы дальше. Дорога ишла ôдси просто до монастиря. Мы були досыть утомленй и длятого мусѣли добувати всѣхъ силъ, щобы перебути вправдѣ послѣдну но найтяжшу часть нашои дороги. Заки мы могли дôстатися въ саме мѣсце, треба було стратити єще кôлька годинъ часу. Вузка стежечка вилася боками спадистои горы. Иногдѣ приходилося намъ уживати рукъ до помочи, щобы не сховзнутися на долину. Мѣжь тымъ въ самôй долинѣ малювався передъ нами пречудный образъ; быстра рѣка Искеръ врѣзуєсь глубоко въ гôрскй пасма, выдаючи оглушаючій шумъ. Лучѣ сонця покрыли золотымъ свѣтломъ вершки гôръ. Мы ишли дальше. Ажь ось передъ нами станувъ и монастирь. Въ монастири панувала тишина, хочь се було въ недѣлю рано. Мы мусѣли довго дзвонити, доки намъ отворено. Напротивъ насъ выйшовъ середного росту зъ довгою бородою „калу́геръ“ (чернець) и повитавъ насъ стеоретипнымъ: „Добрѣ дошли!“. „Калугеры“, якъ и всѣ майже болгарскй священики, суть необразованй Деякй зъ нихъ ледви умѣють читати и писати. Нашь чернець, хочь се — якъ сказано, — була недѣля, не ôдправлявъ въ церквѣ, толкуючись тымъ, що нема й живои душѣ, котра могла бы бути на богослуженю. Та за то звивався опôсля нашь чернець

*) Гора Витошь доминує величаво надъ Софією.

*) Пôсля другои верзіи мавъ Шишманъ згинути коло Самокова, де нинѣ вказують на єго могилу.

*) За турецкихъ часôвъ не було вôльно дзвонити въ дзвоны и длятого калатали въ желѣзо. Той звычай задержався декуды и до нинѣ.

робôтникъ вже по ушкодженю и по вымѣренôй рентѣ хотѣвъ въ дорозѣ добровôльнои угоды зъ асекураційнымъ заведеньемъ скапитализувати ренту и за сплатою одноразовою принятого капиталу звôльнити заведенье асекураційне ôдъ всякихъ дальшихъ обовязкôвъ, то така умова була-бы лишь тогдѣ важною, колибы приступила до неи громада, обовязана до удержаня того робôтника въ случаю браку средствъ до житя. Якъ асекураційнô преміи, такъ и само ôдшкодованье, выплачуване асекураційнымъ заведеньемъ, свобôдне єсть ôдъ всякои екзекуціи а робôтникъ не може такожь анѣ однымъ анѣ другимъ розпоряджати.

Всѣ споры въ справѣ ôдшкодования маѣ полагоджувати судъ мировый. Судъ той маѣ складатись зъ предсѣдателя и єго заступника, именованыхъ министромъ справедливости въ порозумѣню зъ министромъ внутрѣшныхъ справъ зъ помѣжь судейскихъ урядникôвъ и зъ чотирохъ членôвъ, зъ котрыхъ двохъ именуе министеръ справъ внутрѣшныхъ зъ помѣжь людей фаховыхъ, одного выбирають предприємцѣ а одного убезпеченô робôтники. Нѣхто зъ членôвъ того суду не може належати до заряду асекураційного заведеня або оставати въ єго службѣ. Ôдъ засудôвъ такого суду нема нѣякого ôдклику. Екзекуцію засудôвъ переводить судъ звычайный, котрому пôдпадаѣ довжникъ.

Въ случаяхъ, коли бы нещастье наступило зъ вины самого предприємця т. є. або спроваджене було нимъ нарочно, або лучилось въ наслѣдокъ грубого єго недбальства, кладе на него законъ обовязокъ ôдвѣчальности, однакъ не супротивъ робôтникôвъ, а супротивъ заведеня асекураційного. Такій предприємець обовязаный єсть заплатити асекураційному заведенію таку суму, яку выплатити оно мусить убезпеченому робôтникови титуломъ ôдшкодованя. Коли ôдшкодованье выплачуєсь въ формѣ ренты, тогдѣ предприємець платить ренту скапитализовану. Противъ самому предприємцеви взглядно предприємству може звернутись робôтникъ лишь тогдѣ, коли нещастье спровадивъ самъ предприємець або членъ заряду корпораціи, въ котрои рукахъ єсть предприємство и то нарочно. Тутъ однакъ може жадати ôнъ лишь рôзницѣ, яка заходить мѣжь сумою ôдшкодованя належачого-ся єму пôсля закона цивильного т. є. повного и необмеженого ôдшкодованя а вынагородою признаною тымъ закономъ.

То суть головнѣ постановы закона о обезпецѣ робôтникôвъ на случай нещасливыхъ приключень. Въ дальшôй части того огляду подамо головнѣ постановы закона о обезпецѣ робôтникôвъ на случай недугъ а ôдтакъ выскажемо коротко нашу гадку про оба тѣ законы.

Дописи „Дѣла“.

Зъ-пôдъ Зборова.

[Визитація зборôвского деканату Преосв. митрополитомъ Сильвестромъ.]

Яко наочный свѣдокъ визитації Впреосв. митрополита въ зборôвскôмъ деканатѣ, дѣлюся зъ Вп. читателями „Дѣла“ вѣстями, якъ она ôдбулася. Дня 9 червня загостивъ Преосв. митрополитъ зъ Золочева до Присовець, парохіи о. декана Клосевича. Село се прибралося дуже пильно коло кухнѣ, лагодячи для своихъ гостей обѣдъ. Розмовы серіознѣйшои зъ нимъ було годѣ розпочати, бо ôнъ лучше знавъ розказати о тôмъ, кôлько у него овець въ кошарѣ, або кôлько урожаю на нивахъ якъ о тôмъ, кôлько лѣтъ єсть монастиреви и яка єго исторія. Єго знанье не сягало дальше, якъ знанье звычайныхъ хлѣборобôвъ.

Я оглянувъ монастирь, та на жаль не побачивъ того, чого сподѣвався. Всѣ будôвлѣ єго обведенô довкола муромъ зъ камѣня и трохи цегôлъ. На подвôрю стоить маленька но гарненька церковця. Мешкальный будынокъ окружаѣ церковь пôвколесомъ и єсть одноповерховый. Стиль усѣхъ будынкôвъ турецкій, зъ турецкими малюнками на стѣнахъ. Зъ старинныхъ будынкôвъ не осталося нѣ слѣду. Зъ другихъ старинныхъ памятникôвъ лишилась хиба лишь чаша ôдъ вина, зъ котрои, якъ говорить традиція, мавъ пити вино ще царь Иванъ Шишманъ III. Зъ тои чашѣ честуѣ чернець кождого паломника на ôдходнôмъ виномъ, розправляючи богато про старину тои чашѣ. Однакъ въ самôй рѣчи тая чаша не здаѣсь походити зъ часôвъ послѣдного болгарского царя, бо робота єи походить мабуть зъ пôзнѣйшихъ часôвъ. Монастирь однакожь стоить вже ôдъ часу свого заложеня якихъ 500 лѣтъ. Коли Турки здобули Тырново (конець XIV в.), царь Шишманъ, якъ се подаѣ одно жерело, перебився зъ останками свого войска въ сторону Самокова, де лагодився до новои обороны. Въ монастири св. Архангела зложивъ той царь свои дорогоцѣнности, а самъ ще довшій лѣта боровся хоробро зъ Турками. Тяжко раненый схоронився ôнъ на замокъ стоячій недалеко згаданого монастиря и тутъ закôнчивъ житье. Зъ тои твердинѣ остався нинѣ лишь кусень муру, выставленого зъ камѣня и глины. То мѣсце называѣся нинѣ „Шишмановый градъ“ и „Шишманова ливада“. Приступъ до нинѣшныхъ руинъ єсть дуже трудный. До нинѣшныхъ часôвъ заховалася старинна болгарска пѣснь, що величаѣ геройску смерть послѣдного болгарского царя, але мѣсце, де ôнъ погибъ, не вказуѣ нѣчимъ, що тутъ закôнчився кусень сумнои исторіи болгарского народу.

Побувши кôлька днѣвъ въ монастири и полюбовавшись чудною природою почали мы лагодитися до повороту. Зробивши обрахунокъ зъ черцемъ за страву и напитокъ, стали мы зъ нимъ пращатися. Чернець побачивши, що рѣдкій гостѣ дали єму досыть заробити, тôлько ажь въ тую хвилю ставъ гостиннѣйшимъ и усильно запрошувавъ насъ ôдвѣдати монастирь другимъ разомъ. Мы не дуже зважали на єго хвилево солодкі слова; для насъ се було лишь доказомъ, що чернець вдоволеный зъ нашои заплаты.

Такъ скôнчилась наша вандрôвка на одинъ изъ найславнѣйшихъ болгарскихъ монастирѣвъ. Дивлячись на него трудно ôдгадати, що се така важна мѣсцевôсть въ исторіи Болгаръ!

Драганъ.

ôдповѣдно приѣздови такъ высокого гостя святочно: на початку села уставлено красні тріумфальні ворота, пристроєні хоругвами: папскою, цѣсарскою, рускою и польскою; улицѣ були позамѣтані и выстелені шуваромъ та иншою зеленею. Такъ само були прибрані обôйстя селянъ. Около 7 год. вечеромъ выстрѣлъ зъ моздѣря давъ знати, що князь нашои церкви зближаѣся. При тріумфальныхъ воротахъ уставилися процесіи и цѣле духовеньство кондеканальне зъ своимъ деканомъ, ц. к. комисарь староства В. въ повнôмъ мундурѣ якъ и ц. к. судія Зборова. Наразъ указалася красно прибрана бандерія зъ хоругвками рускими, за нею четверня Впреосв. митрополита. При воротахъ повитавъ о. деканъ высокого гостя ôдповѣдною промовою, на котру Впреосвященьство дякуючи заявивъ, що приѣхавъ въ тутешный деканатъ, щобъ пôзнати духовеньство и народъ єму повѣреный и потѣшити єго та въ потребѣ помогти. По тôмъ двигнувся похôдъ при співѣ „Христосъ воскресе“ до церкви, въ котрôй ôдправлено торжественну вечерню недѣльну. По вечерни оглянувъ Архіерей церковь, ôлтарь и всякій приборы а по тôмъ ôдпроваджено єго процесіонально въ дôмъ о. декана, де представлялися єму насамперед прибувшій ц. к. урядники (комисарь староства и начальникъ ц. к. суду въ Зборовѣ и пр.) а опôсля священьство кондеканальне. Потôмъ слѣдувала вечеря, до котрои засѣвъ высокій гôсть зъ крилошанинôмъ д-ромъ Комарницкимъ, капеляномъ и всѣмъ священьствомъ деканальнымъ. На другій день зъ рання ôдправивъ Впреосв. митрополитъ тиху службу Божу а потôмъ о. деканъ співавъ службу Б. и выголосивъ проповѣдь до парохіянъ. По сêй проповѣди проповѣдавъ Архіерей а опôсля ôдбулася катихизація молодежи, по укôнченю котрои самъ Владика роздававъ хрестики ôдличнѣйшимъ дѣтямъ.

Мило то запримѣтити, що народъ нашъ рускій по завѣдомленю о приѣздѣ митрополита безъ нѣчіен принуки старався самъ о прикрасу церковь и уставлявъ своимъ коштомъ и заходомъ всюды красно пристроєні въ хоругвки цѣсарскій и рускій тріюмфальні ворота, щобъ повитати такъ высокого и милого гостя, якого сей деканатъ ôдъ 60 лѣтъ у себе не мавъ. Але-жь бо треба знати, що митрополитъ нашъ своимъ правдиво батькôвскимъ обходженьемъ, якъ зъ священьствомъ такъ и зъ вѣрными, заслугуѣ собѣ на повну любовь и привязанье. Єго труды апостольскій въ церкви и въ наставленяхъ катихитичныхъ ôдзначаються строгимъ перестерѣганьемъ постановъ церковныхъ и порядку, на якій Архіерей дуже уважаѣ, простонародность въ науцѣ приманюѣ до себе слухателя а навѣть присутна при всякихъ случаяхъ интелигенція наша слухаѣ зъ увагою проповѣди свого архипастиря та подивляѣ єго превеликій труды при визитаціяхъ парохій безъ слѣду утомленя. Въ день Вознесенія Господ. ôдправивъ Митрополитъ понтифікальну службу Божу въ мѣскôй церкви Зборова при великôмъ здвизѣ народу. Мѣщане пристроили якъ церковь такъ и тріюмфальні ворота дуже величаво, за що най имъ буде честь и слава!

Дня 21 червня ôдбулося знôвъ въ парохіи Нуще архіерейске освяченье камня угольного пôдъ нову церковь мурована, яку мѣсцевый парохъ о. І. Пелехатый зъ парохіянами и коляторомъ въ протягу 4 лѣтъ збудовати загадали. При такъ величавôмъ торжествѣ співавъ зъ нотъ хоръ зъ Берлина (коло Бродôвъ) пôдъ управою мѣсцевого учителя, щирого Русина патріота, котрый выучивъ молодѣжь и старшихъ співати якъ пѣснѣ церковні такъ и свѣтскі. Пôдчасъ посвяченя угольного каменя Преосв. митрополитомъ выголосивъ пригôдну проповѣдь о. Гургаль, сотрудникъ Золочева, досыть удачно, котра була-бъ дуже всѣмъ подобалася, кобы не бувъ уживъ троха за богато славословія для коляторôвъ пп. Вайсманôвъ, забувъ певно честный проповѣдникъ, що вся заслуга належиться мѣсцевому душпастиреви, що спровадивъ парохіянъ на спасенну дорогу, щобъ вже разъ на мѣсце дуже старои церкви нову збудували, до чого парохіяне радо взялися, коляторъ же обѣцявъ лишь дати 6-ту часть вкладки грошевои и подарувавъ мѣсце пôдъ нову святиню Божу. Треба було пôднести и ту обставину, що торжество освяченя каменя угольного пôднявъ парохъ своимъ коштомъ и заходомъ. Того дня ôдбувся въ дворѣ Нуща обѣдъ въ честь Преосв. митрополита и всѣхъ священикôвъ, що брали участь въ згаданôмъ торжествѣ.

Въ день Сошествія св. Духа ôдправивъ Преосв. Архіерей понтифікальну Службу Б. въ Олѣєвѣ, при котрôй асистовало много священьства; не було парохіи анѣ одинѣсенькои церковцѣ, де-бъ не вступивъ нашъ Митрополитъ супроводжуваный многими священиками, котрі въ кождôй парохіи слухали св співôвди вѣрнихъ, такъ, що самъ Архіерей кождого дня пôдчасъ своєи службы Б. по кôлькасотъ душъ причащати мусѣвъ а кромѣ того и другі священики ще причащали. Всюды устроювано красні тріумфальні ворота зъ хоругвами народными и цѣсарскими, выстрѣлы зъ моздѣрѣвъ давали знакъ при богослуженяхъ архіерейскихъ о важнѣйшихъ таинствахъ службы Б. а народъ витавъ и прощавъ свого Владику бандеріями молодцѣвъ на гарныхъ коняхъ въ строяхъ святочныхъ. Мило то було для священьства и вѣрныхъ, що ихъ Владика такъ любо и солодко обходився зъ ними. Тôлько въ кôлькохъ мѣстцевостяхъ, де коляторы зробили визити Владицѣ въ домѣ парохіяльнôмъ, зволивъ Впреосв. Митрополитъ ревизитувати коляторôвъ, однакъ дуже коротко и етикитально, що народови дуже сподобалося, бо ôнъ говоривъ: „Тажь Владика нашъ до насъ приѣхавъ а не до панôвъ.“ Въ розговорѣ зъ людьми бувъ Впреосв. Митрополитъ дуже вырозумѣлымъ и терпеливымъ, при кождôй нагодѣ старався защепити въ серця вѣрныхъ любовь Бога и ближныхъ, научавъ людей жити въ побожности, тверезости, працёвитости и загрѣвавъ серця до просвѣты народнои. Служба Б всюды правилася на дворѣ.

На останну стацію визитації въ Озѣрнôй зъѣхалося все священьство кондеканальне и тутъ ôдбувся соборъ деканальный и пращанье высокого гостя. Тутъ выпадаѣ менѣ трохи затриматися при сêй славнôй мѣстинѣ, въ котрôй знаходится 2 парохіи, руска и латиньска. Церковця старенька и мизерненька але маѣ вже, якъ зачуваѣмъ, узбиранô грошѣ на нову. Костелъ мурованый, однакъ безъ паркану въ рынку соломяннои мѣстины, около котрого розложилися соломянні шатра жидовы-обывательства. Коло костела стоить звôниця зъ 4 звонами, коло неи величавый новый будынокъ шкôльный, мурованый зъ цеглы, въ котрôмъ Впреосв. Митр. зъ своєю свитою замешкувавъ и дня 28 червня по ôдправѣ въ церквѣ освятивъ. Школа народна въ Озѣрнôй що лишь докôнчена, се першій будынокъ въ Озѣрнôй. Парохъ польскій також не зле мешкаѣ, але руска — якъ тутешнѣ селяне кажуть „кембанія“ маѣ видъ жидôвского дому. Часъ, щобы парохіяне Русины дôмъ Божій и пароха привели до лучшого виду а латинники знôвъ, щобъ ôдмежили свôй костелъ и звôнницю парканомъ, щобъ сѣ мѣстця не занечищувано смѣтьемъ. Ладъ и спосôбъ принимания нашого Владики въ Озѣрнôй бувъ величавый. На тріюмфальныхъ воротахъ була надпись ажь въ трохъ языкахъ: рускôмъ, польскôмъ и жидôвскôмъ. При пращальнôмъ соборѣ священьства заявивъ Впреосвященый свою радôсть, що закôнчивши визитацію деканата зборôвского, вдоволеный зъ всѣхъ визитованыхъ парохій. При сêй нагодѣ поручивъ Владика опѣцѣ душпастирѣвъ тверезôсть народу и просвѣту молодежи школьнои мовлячи: „Хочь въ денекотрыхъ парохіяхъ єсть и по бôльше шкôлъ, за котрі до теперь катихиты жаднои заплаты не побирають, то все-жь таки поручаю вашôй старанности катихизацію молодежи школьнои, зъ котрои выплекаѣте собѣ въ славу Божу и на потѣху вашу побожныхъ, честныхъ и порядныхъ колись парохіянъ.“

До обѣду въ сали шкôльнôй засѣло 45 осôбъ духовеньства обохъ обрядôвъ и свѣтскои интелигенціи, при котрôмъ пôднесено такожь кôлька тоастôвъ а именно пôднѣсъ насамперед Впреосв. Митрополитъ тоастъ въ честь Папы и Єго Величества цѣсаря, ôдтакъ господарь въ здоровлье Владики а о. деканъ пôднѣсъ тоастъ пращальный. Опôсля пôднѣсъ ще господарь тоастъ въ честь крил. д-ра Комарницкого а Владика въ честь господаря зъ родиною. Рядъ тоастôвъ закôнчивъ о. крылошанинъ тоастомъ въ честь народу рускаго.

Треба тутъ ще и то пôднести, що якъ зъ однои стороны Преосв. Владика въ церкви дбаѣ дуже о ладъ и точнôсть при богослуженяхъ а навѣть остро уважаѣ на всякі справы духовні, такъ зъ другои стороны въ домѣ парохіяльнôмъ въ крузѣ священьства ôдзначаѣся дружностею и не даѣ майже священьству пôзнати свою высокôсть, любить бути веселымъ и популярнымъ. И сов. крил. д-ръ Комарницкій подобався кондеканальнымъ священикамъ своимъ тактовнымъ и приступнымъ поступованьемъ при пересмотрѣ каноничнôмъ. Визитація Преосв. митрополита Сильвестра станеся пôдъ кождымъ взглядомъ спасительна для народу рускаго.

Зъ Стрыя.

[Выборы до рады мѣскои. — Бар. Ромашканъ и ювилей цѣсарскій. — Вѣче въ Стрыю.]

Выборы до рады мѣскои будуть имовѣрно уневажнені, а управа мѣста лишиться ще на якійсь часъ въ рукахъ комисаря правительственного. Якъ вже свого часу доносили мы въ „Дѣлѣ“, выборы тѣ выпали въ дусѣ и въ користь партіи Гальпернôвскои, т. є. тои самои, що давнѣйше передъ огнемъ такъ хорошо и дефицитно орудувала майномъ мѣскимъ. Явилась вправдѣ тутъ въ часѣ послѣдныхъ выборôвъ опозиція пôдъ именемъ партіи Рапортôвскои, але успѣху не було нѣякого. Длячого не було? Те пытанье розвязуютъ собѣ люде на ухо, кажучи, що опоненты выступили лишь позôрно, а остаточно помирились зъ партіею Гальпернôвскою. Выборы послѣднѣ мають бути уневажнені за-для деякихъ неформальностей. Неформальности були, але чи тыхъ неформальностей не допущеноєся нарочно, се ще пытанье. Кажуть знатоки справы, що переведенô выборы до рады мѣскои були зробленô лишь на пробу. Власти краєвô хотѣли знати, хто выйде зъ урны и чи выйшовшій буде достойный и спосôбный переняти управу мѣста.

Ходять слухи, що маршалокъ повѣтовый, бар. Ромашканъ носиться зъ гадкою, почтити 40-лѣтный ювилей цѣсарскій заснованьемъ школы парôбкôвъ. Спытаѣте за чиѣ грошѣ? Розумѣѣсь, за грошѣ повѣту. На щастье бôльшôсть рады повѣтовои не думаѣ пристати на той проѣктъ. Ôнъ переходить матеріяльнѣ силы повѣту, накладаѣ на него постôйный вѣчный тягаръ, а цѣль єсть за дуже партикулярна. Щобъ достойно почтити память 40 лѣтного вступленя на престолъ цѣсаря, треба доконче розглянутись за проѣктомъ о ширшôй цѣли, котрою мôгъ-бы заинтересуватись загалъ жителѣвъ, а не самі дворы.

Коли торôкъ „Рада Народна“ долиньска скликала загальнѣ зборы членôвъ своихъ, кинено и въ нашôй Стрыйщинѣ гадку, скликати до Стрыя повѣтове вѣче. Гадка та однакожь доси не воплотилась. Нинѣ въ виду вѣча, яке маѣ ôдбутись у Львовѣ въ вересню, не було-бъ навѣть порадно збиратись передъ тымъ въ Стрыю. Лучше получити силы и явитись всѣмъ на вѣче львôвске. По нашôй думцѣ було-бъ токожь добре, щобъ вже теперь члены „Нар. Рады“ въ поодинокихъ повѣтахъ старались вѣче львôвске зробити популярнымъ межи нашими селянами. Рôвно-жь належало-бъ звернути увагу комитету, що займесь скликаньемъ вѣча, на то, щобъ селянамъ дати по можности нагоду забирати голосъ въ поодинокихъ справахъ. Реферaты повинні бути численні, але якъ найкоротшѣ, а за то могли бъ дебаты выходити ширше. Повѣты нашѣ зъ житьемъ автономичнымъ дають богатый матеріялъ до рôзныхъ замѣтôвъ, котрі могли-бъ прийти на порядокъ дневный вѣча въ формѣ внесень.

Зъ Снятина.

[Вечерокъ въ мѣскôй читальни. — Порядки въ мѣстѣ. — Школы. — Агитація выборча.]

Першого дня рускихъ зеленыхъ святъ ôдбувся у насъ третій зъ ряду співно-декляматорскій вечерокъ мѣщаньскои рускои читальнѣ, сполученый зъ ôдчитомъ. Зôбралося було доволѣ тутешнои рускои интелигенціи и досыть мѣщанъ, хочь якъ на Снятинъ, то мало, длятого, що вступъ бувъ платный и що на другій день люде на ярмарокъ лагодилися. По сердечнôмъ повитаню гостей мѣщанином п. Андр. Чеховскимъ, наступили продукціи. Продукціи хору выпали, увзглядниви то, що ôнъ складаѣся зъ хлѣборобôвъ и ремѣсникôвъ, якъ найлѣпше. Сей хоръ єсть въ околици дуже улюбленый народомъ, котрый єго пôзнавъ при отвореняхъ читалень и другихъ торжествахъ. Пôдъ управою свого заслуженого диригента, пѣвця церковного п. Івана Гр. Гоєва, ôдспѣвавъ мѣшаный хоръ удачно кôлька пѣсень якъ: Лисенка „Молитва“, „На берѣжку“, І. Воробкевича „Иванъ зъ Путилова“, „Тамъ де Татранъ“, Нижанковского „Гуляли“ и закôнчивъ пѣснею „Ще не вмерла Украина.“ — Декотрі пѣснѣ дуже подобалися, були дуже добре выконанô и мусѣли бути повторенô на загальне жаданье. Ôдчитъ зъ географіи мавъ канд. пр., п. Гр. Ганкевичь. Дѣвчина, Каролина Шимчукъ ôддеклямувала красно и зъ чуствомъ патріотичный стихъ О. Левицкого „Наша надія“, а хлопцѣ, Козилькевичь ôддавъ чепурно Масляка: „Русинкамъ дѣвчатамъ“ якъ и Лукавецкій стихъ „До рускои молодѣжи“, за що збрали грôмкі оплески. По промовѣ мѣщанина п. Савкевича, котрый гостямъ за прибутье дякувавъ и ще не вписаныхъ до читальнѣ до вступленя загрѣвавъ, розбійшлися гостѣ, ôдносячи зъ собою якъ найлѣпше враженье и переконанье, що наколи всюда въ загалъ межи рускими мѣщанами и селянами наслѣдки читалень и просвѣты розширяться, то будучнôсть и лѣпша доля руского народу скоро настане. Помимо того, що тутешна читальня рухаѣся и стараѣся всѣми силами якъ найбôльше мѣщанъ до вступленя спонукати, єсть ще, на жаль сказати, богато мѣщанъ и то заможныхъ, котрі не суть єи членами. Причина тому, що добро матеріяльне ставлять высоко а духового не увзглядняють и радше бы хотѣли, абы имъ читальня вкладки платила якъ они ей.

Въ нашôмъ мѣстѣ великій неладъ и нехарство, правдиве „polnische Wirtschaft“ а якъ бы не полиція санитарна чотироножна, то мы бы давно вже мали холеру. И ладу не може бути, бо двохъ бурмистрôвъ маѣмо: de jure п. N. и de facto жида п. Штарка, а звѣстно що „де двѣ газдинѣ, то тамъ хата не метена“. Написали-бъ мы де-що о господарцѣ мѣскôй, та волѣємо того болота не торкати. Въ Галичинѣ свѣтять тымъ майже всѣ мѣста и мѣсточка. — Хочемо де-що и о нашихъ школахъ поговорити: У насъ замѣсть, абы мали бути рускі школы, то не то, що ихъ нема, але и рôвноправности для руского языка нема въ тыхъ, які суть. Родичѣ дѣтей жалуються на тоѣ, що замѣсть по руски учити, дѣтемъ головы забиваютъ „krakowiak-ами“ та „Wanda-ма“ и що дѣти нѣчого практичного не научаються а по руски ледви слябизувати умѣютъ. Чей тому зарядить инспекторъ п. Ф Говорка, котрый не разъ вже давъ доказы совѣстности и справедливости та не дозволить, щобы декотрі шовинисты учителѣ пуступали самовôльно въ школѣ зъ рускимъ языкомъ и рускими дѣтьми.

Въ мѣстѣ и околици зачинаютъ теперь

говорити о виборахъ на соймъ зъ нашого повѣту, котрыхъ незабаромъ сподѣваємося. Зъ противнои Русинамъ стороны агитують вже теперь то комисіями, то грѳшми, котрѝ кандидатъ мавъ на руки одного шляхтича дати.

Зъ подъ Залозець.

[Канонична визитація Впреосв. митрополита въ зборѳвскѳмъ деканатѣ.]

Въ сусѣднѳмъ намъ деканатѣ т. є. на нашѳмъ Опѳлю въ зборѳвскѳмъ деканатѣ приймали сего року Впреосв. Владику Сильвестра. Вѣрнѝ обохъ обрядѳвъ силувались, щобы принятье такого гостя выпало якъ найторжественнѣйше. Въ кождѳмъ селѣ були тріюмфальнѝ ворота, при котрыхъ сусѣдне духовеньство вразъ зъ громадою и єи начальникомъ дожидало высокодостойного гостя. Характеристичнимъ єсть, що власть политична не дуже напихалась зъ своєю асистенцією, за то начальники громадъ майже всюда витали щиро въ своихъ патріотичныхъ промовахъ свого Владику-князя — одиноку спадщину давнои нашои бувальщины. Впреосв. Владика перебувавъ въ кождѳмъ приходѣ черезъ цѣлу добу и то у мѣсцевого приходника; панѳвъ колляторѳвъ ревизитовавъ лишь на кѳлька хвиль. По визитаціи церквей скликувавъ Впреосвященый старшину церковну и громадску и выпытувавъ о все, наклонювавъ до честного житя, до ревельности, тверезости и науки.

При тѳй нагодѣ сконсолидувалася трохи въ нашѳй бѣднѳй Зборѳвщинѣ интелигенція руска и єсть надѣя, що та визитація причиниться дуже такожь и до пѳднесеня самосвѣдомости въ народѣ. Що-до духовеньства, то оно въ своихъ серцяхъ довго затямить ту хвилю, коли Впреосв. Владика, поводячись зъ нимъ не яко Владика, але яко старшій братъ, любовію та ласкавостею пригорнувъ зовсѣмъ серця всѣхъ до себе.

Визитуючи Сервиры, де парохомъ єсть недужій о. Іосифъ Барвѣньскій, высказавъ Владика свѳй жаль за покѳйнымъ першимъ редакторомъ Вашого „Дѣла“, болѣючи надъ тымъ, що смерть забрала незабутного Володимира а по нѣмъ и другихъ заслуженыхъ Русинѳвъ, що въ послѣднихъ часахъ лягли предвчасно въ могилѣ.

Принятье нашого Владики було — якъ сказано — всюды дуже торжественне и всѣ жителѣ безъ выимки спѣшили єму на стрѣчу. Навѣть и жиды по мѣсточкахъ выходили такожь зъ своєю торою витати Владику а въ однѳмъ мѣсци навѣть витали єго — такъ сказати: „давнымъ нашимъ рускимъ звычаємъ“ — хлѣбомъ и солею. Одинъ дѣдичъ, жидъ, коли Владика переѣзджавъ по-при єго хату, выйшовъ на стрѣчу зъ цѣлою родиною и попросивши о благословеньство, просивъ такожь Владику, щобы зволивъ зайти до него въ гостину. Владика мусѣвъ однакожь ѳдмовити тому задля недостачѣ часу.

Визитація скѳнчилася въ четверъ по зеленыхъ святахъ на приходѣ Озѣрна, зъ ѳдки Владика ѳдъѣхавъ на нѳчь до Золочева.

П. Б.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Минувшои недѣлѣ здававъ пос. Апоній, проводирь умѣреннои опозиціи угорскои, свое справозданье зъ посольскои дѣяльности передъ своими выборцями въ Ясберени и скритикувавши остро финансову политику правительства, перейшовъ до политики заграничнои. Онъ говоривъ головно о вплывѣ Россіи на Входѣ, пѳднѣсъ то, що нѣмецка праса домагаєся, щобы Мадяры сталися въ справахъ всхѳдныхъ для Россіи бѳльше уступчивѝ але заявивъ заразомъ, що Мадяры не допустять, щобы Россія нарушила свободу и права балканьскихъ народѳвъ. Онъ сказавъ: „Наше правительство звязяне пѳдъ тымъ взглядомъ рѣшучо, а ѳдступленье ѳдъ того було-бы обманьствомъ.“

Довголѣтный австрійскій посолъ при англійскѳмъ дворѣ, гр. Алойсъ Каролій, перенѣся въ станъ супочинку и одержавъ ѳдъ цѣсаря въ доказъ найвысшого признаня великій хрестъ ордера св. Стефана. Гр. Каролій маѣ теперь 63 роки и служивъ яко посолъ вже ѳдъ 1860 р. насампередъ при берлиньскѳмъ дворѣ ажь до 1866 р. Опѳсля настала була въ єго службѣ мала перерва въ наслѣдокъ прусько-австрійскои вѳйны. По вѳйнѣ обнявъ гр. Каролій зновъ посольску службу при берлиньскѳмъ дворѣ и бувъ однимъ зъ австрійскихъ участникѳвъ на берлиньскѳмъ конгресѣ, що такъ славно закѳнчивъ болгарску справу, що и до нинѣ нема ѣй ще кѳнца. Ѳдъ 1878 року бувъ гр. Каролій посломъ при англійскѳмъ дворѣ. Уступленье єго выкличе не малу змѣну въ австрійскѳй дипломатіи, но хто буде наслѣдникомъ єго, доси ще не знати. Пѳсля одныхъ маѣ бути именованый на мѣсце гр. Каролія посолъ въ Монахіюмъ, гр. Деймъ, а пѳсля другихъ зновъ австрійскій амбасадоръ въ Петербурзѣ, гр. Волькенштайнъ. Ся послѣдна комбинація єсть однакожь дуже неимовѣрна.

——

Допись „Czas-у“ зъ Вѣдня такъ характеризуѣ теперѣшну ситуацію: У Вѣдни уважають загальну ситуацію за зовсѣмъ мирну, а доказомъ того може бути и то, що на биржи идуть паперы чимъ разъ бѳльше въ гору. У Вѣдни суть переконанѝ, що намѣрена подорожь цѣсаря Вильгельма до Петербурга буде щасливымъ приключеньемъ, котре користно вплыне на ѳднесины европейскѝ, а навѣть имовѣрно и на справу болгарску; думають навѣть, що ся справа могла-бы бути залагоджена въ такій спосѳбъ, якъ то маѣ предкладати пѳсля „Voss. Ztg.“ россійска нота, доручена англійскому правительству. Завѣряють насъ — пише „Czas“ — що вел. кн. Володимиръ ѳдзыскавъ въ Петербурзѣ въ значнѳй части свѳй давный вплывъ, а доказомъ того єсть єго недавна подорожь до Берлина и теперь подорожь до Царства польского, мимо того, що єго комендa войскова не сягаѣ ажь сюды. Вел. кн. Володимиръ маѣ уживати свого вплыву въ мирнѳмъ напрямѣ.

——

Зъ Петербурга доносять, що министеръ комуникацій, ген.-адъютантъ Посѣтъ, выѣхавъ до Криму, а зъ ѳдтамъ поѣде на Кавказъ, щобы основно оглянути тамошнѝ зелѣзницѣ. Подорожь министра комуникацій стоить въ звязи зъ подорожею царя до полудневои Россіи. Въ сѣй подорожи буде супровожати царя Александра III. велика войскова свита.

Въ недѣлю рано приѣхавъ бувъ вел. кн. Володимиръ вразъ зъ женою и вел. кн. Ольденбургскимъ до Варшавы. На двѳрци дожидали высокихъ гостей ген.-губернаторъ Гурко зъ женою та войсковыми и цивильными достойниками. Вел. кн. вступивши до церкви цѣлувавъ хрестъ, а ѳдтакъ заѣхавъ до палаты въ Лазенкахъ. Тутъ о 2 год. ѳдбулося представленье достойникѳвъ, а вечеромъ равтъ, на котрый були запрошенѝ такожь польскѝ аристократы и аристократки якъ гр Августъ Потоцкій и Наталія Потоцка, гр. Вельопольскій, кн. Любомирскій, гр. Красиньскій, княгиня Радивилова, гр. Платерѳвна и т. д. Князь и княгиня розмовляли зъ гостями. Се принятье мабуть уважають Поляки за ознаку, що кн. Володимиръ ѳдзыскавъ свѳй давный вплывъ хочь не зовсѣмъ, то все-жь таки въ значнѳй части.

——

Намѣрена стрѣча нѣмецкого цѣсаря зъ царемъ Александромъ выкликала була въ Франціи насампередъ не малый перелякъ. Говорено загально, що середъ такъ великихъ нещасть въ родинѣ не предпринимаѣ цѣсарь подорожи до Россіи безъ якоись важнои причины политичнои; але теперь, коли починають вже спокѳйнѣйше глядѣти на цѣлу справу, то кажуть, що новый цѣсарь переводить лишь въ дѣло послѣдну волю свого дѣда и батька. Нема сумнѣву, що намѣрена подорожь єсть великои ваги, але зъ оцѣнкою єи наслѣдкѳвъ треба ще почекати. Въ парискихъ политичныхъ кругахъ кажуть, що межи Берлиномъ а Парижемъ нема теперь нѣякихъ дипломатичныхъ трудностей, за то выкликала справа болгарска рѳзницю въ поглядахъ межи Вѣднемъ а Петербургомъ. Припускають загально, що царь змѣнить напрямъ своєи дотеперѣшнои политики. Пѳсля вѣстей зъ Берлина — кажуть въ Парижи — маѣ подорожь нѣмецкого цѣсаря до Россіи головно ту цѣль, щобы усунути ту небезпечнѳсть, яку выкликала политика въ прасѣ и недавнѝ концентраціи войска на граници та щобы не допустити до конфликту зъ Австріею, въ наслѣдокъ чого и Нѣмеччина мусѣла бы хопити за оружіѣ. Въ Парижи отже уважаютъ за можливе, що зъ нѣмецкои стороны пороблять цареви деякѝ уступки въ справѣ болгарскѳй, щобы лишь згадану цѣль осягнути.

НОВИНКИ.

— **Въ дѣвочѳмъ воспиталищи сс. Василіянокъ у Львовѣ** ѳдбувся минувшои суботы испытъ и выказавъ добрый успѣхъ учениць сего института. Ѳдповѣди учениць зъ поодинокихъ предметѳвъ були зовсѣмъ вдоволяючѝ. Ученицѣ ѳдповѣдали свобѳдно и зъ повнымъ зрозумѣньемъ кождого предмету. Въ минувшѳмъ роцѣ шкѳльнѳмъ учили въ воспиталищи учительки: панѣ Іосифа Наконечна и Ольга Домбчевска и учитель: пп. Ю. Стефановичь, руского языка, В. Тисовскій математики, а оо.: А. Поляньскій исторіи, М. Федевичь физики, Н. Курбасъ географіи. Ручнѝ роботы учениць воспиталища ѳдзначались старанностею и гарнымъ выкѳнченьемъ.

— **Подяка для тов. „Просвѣты“.** Братство церковне въ Дмитровичахъ, вступаючи въ члены тов. „Просвѣты“, одержало на внесене прошенье даромъ 68 книжочокъ давнѣйшого выданя. Книжочки тѳ послужили не лише до поучаючого читаня, але стали заохотою до маючои заложитися, читальнѣ громадскои, тому заявляємо Свѣтлому товариству „Просвѣта“ на сѣмъ мѣсци прилюдну подяку. — За братство церковне въ Дмитровичахъ: *Никола Кѳтъ, Гринько Гринишинъ, Павло Плювакъ.*

— **Въ Кучуровѣ малѳмъ** на Буковинѣ основуєся крамниця сельска заходомъ властителѣвъ бѳльшихъ посѣлостей, пп. Левандовского, Якубовича и Стегана.

— **Кружокъ славяньскій.** П. Иванъ Франко ѳдчитаѣ нинѣ о год. 7 вечеромъ на засѣданю сего кружка въ XV сали университету свою розвѣдку „О литературѣ россійскѳй въ XIX вѣцѣ“.

— **Галицкѝ полки**, стаціонованѝ у Вѣдни, вертаютъ до Галичины въ такѳй черзѣ: нинѣ 4 липня полкъ 24 бр. Райнлендера (коломыйскій), 5 липня полкъ 55 гр. Ґондрекура (бережаньскій), 6 липня полкъ 89 бр. Кайфеля (городецкій), 13 липня полкъ 10 бр. Гандля (перемыскій) и 14 липня полкъ 90 кн. Виндишґреца (ярославскій). Крѳмъ тыхъ полкѳвъ пѣхоты вертаѣ до Галичины такожь и кѳлька полкѳвъ кавалеріи. Транспортъ пѣхоты ѳдбуватись-ме зелѣзницями, кавалеріи кѳнно.

— **Въ Монастирискахъ** жѣнка тамошного шевця Нижиньского пѳшла дня 29 н. ст. червня зъ чотирма своими дѣтьми надъ рѣку и повкидавши у воду найперше дѣти, сама опѳсля вскочила за ними. На щастье надъѣхавъ кѳнно пѳдъ той часъ тамтуды офиціялистъ гр. Млодецкого и выратувавъ всѣхъ зъ зводы. Люде подають за причину нужду и хвилеве збожеволѣнье нещасливои женщины.

— **Нашѝ легинѣ** мабуть припали до вподобы дочерямъ Израиля, хотяй те саме можна сказати и на ѳдворотъ, бо отъ пишуть зъ Калуского, що тыми днями щезла зъ одного села того повѣта 16-лѣтна Песя Фришь, розлюбившись въ молодѳмъ легини Василю Голубовскѳмъ. Жиды хопились звычайнои тактики въ такихъ справахъ: обвинили залюбленыхъ о крадѣжь. Почалось судове слѣдство; бѣдный Василь сидить замкненый, але за то десь Песя добре скрылась, бо не можуть єи ѳднайти. Отець Песѣ предложивъ листы Василя, якѝ ѳнъ до своєи любки писавъ.

— **Послѣдный король Босны.** Пѳдчасъ гостины архикнязя Рудольфа въ мѣстѣ Яйце въ Боснѣ отворено грѳбъ т. з. „королѣвскій“, въ котрѳмъ пѳсля переданя мали спочивати мощѣ послѣдного короля босаньского Стефана Томашевича. Султанъ Мугамедъ II стявъ въ р. 1463 власноручно голову сему королеви. Найдено вправдѣ людскѝ кости, але не можна було на разѣ по нѣчѳмъ пересвѣдчитись, чи они справдѣ королѣвскѝ.

— **Хто вынайшовъ стѣннѝ годинники?** Звычайно подавали до теперь за вынаходчика тыхъ годинникѳвъ Гуґґенса, котрый зробивъ першій стѣнный годинникъ въ р 1656. Теперь выкрыли, що Ґалилей вже въ р. 1641, будучи слѣпымъ, подавъ своимъ сынамъ плянъ и рисунокъ стѣнныхъ годинникѳвъ Они зробили пѳсля пляну годинникъ и коли по вынайденю Гуґґенса надѳслали єму свѳй выробъ, ѳнъ признавъ, що годинникъ Ґалилея зробленый скорше. Рисунокъ першого сего годинника хорониться въ музею въ Фльоренціи.

— **Судѳвництво въ Угорщинѣ** звѣстне зъ своєи оригинальности, але недавный случай, о котрѳмъ доносить „Pester Lloyd“, певно ще нѣколи и нѣгде не приключився. Передъ судомъ окружнымъ въ Мункачи ставало 148 осѳбъ за рѳзнѝ провины и ихъ всѣхъ засудили. Ѳдтакъ доперва показалося, що 6 засудженыхъ нѣхто не переслухувавъ, а судъ першои инстанціи засудивъ пять осѳбъ такихъ, котрѝ навѣть не були обжалованѝ. Цѣла та справа рѣшаєсь теперь въ найвысшѳмъ трибуналѣ.

— **Розводы у Франціи.** Статистичне бюро въ Парижи подаѣ цѣкавѝ данѝ що-до розводѳвъ у Франціи въ послѣдныхъ трехъ рокахъ. Въ р. 1884 ухвалено на внесенье Накета законъ о розводѣ. Сего самого року розвелось 1800 супружествъ, въ слѣдуючѳмъ роцѣ 4600 а въ р. 1886—4500 паръ. Розводѳвъ жадали въ бѳльшѳй части женщины, бо на 100 розводѳвъ припадаѣ 60 процентъ на женщины. Бѳльша часть розвѣвшихъ-ся жила зъ собою 10 до 20 лѣтъ, 105 паръ жило понадъ 30 лѣтъ, 28 паръ понадъ 40 лѣтъ а 109 паръ менше якъ рѳкъ въ своѣмъ подружу. Майже половина супружествъ не мала дѣтей. Зажиточнѝ люде ѳдповѣдно до свого числа подають бѳльше о розводы, якъ бѣднѝ зарѳбники и робѳтники. На Парижъ припадаѣ ще найбѳльше розводѳвъ, въ деякихъ департаментахъ не перевели судово въ тыхъ трехъ рокахъ нѣ одного розводу.

— **Галицкій рабины.** До „Kraj-у“ пишуть зъ пов. ушицкого въ губерніи подѳльскѳй: Въ пограничныхъ мѣсточкахъ галицкихъ въ Гусятинѣ и Садагорѣ проживають два рабины жидѳвскѝ, сыны славного колись на цѣлу Украину рабина Рожиньского. Тѝ рабины суть для нашихъ гуситѳвъ жидѳвскихъ якимись существами надприродными, що знають навѣть чудеса робити. Тому то що року около жидѳвскихъ зеленыхъ святъ нашѝ жиды наддністряньскѝ идуть до Садагоры и Гусятина, несучи своимъ пророкамъ жертвы грошевѝ а за се ѳдстають памятки. Рабинъ бере до рукъ срѣбнѝ грошѣ дрѳбнѝ, дуе на нихъ и вже готова памятка. Въ тѳй хвили падуть правовѣрнѝ жиды ниць и такъ повзучи доходять до руки рабина, щобы ѳдобрати свою монету. Такъ велось довгѝ лѣта и жиды спокѳйно паломничали до своихъ рабинѳвъ. Ажь наразъ всему конець. На основѣ приписѳвъ пашпортовыхъ зъ минувшого року тѝ вандрѳвки треба було застановити и жиды мусять ѳдсылати свои жертвы почтою. Ня почтѣ мусѣли прибѳльшити службу и урядникѳвъ, щобы вдоволити забагамъ правовѣрныхъ жидѳвъ.

— **Дрѳбнѝ вѣсти.** У Львовѣ померли: Ап. Лютиньскій, офиціялъ дирекціи скарбу и Игн. Подольскій, фотографъ. — Въ Сполученыхъ Державахъ заводять зъ днемъ 1 сѣчня слѣдуючого року електричнѳсть при выконаню кары смерти.

Надѳслане.

Минулись енергія и охота жити.

Коли кровь въ тѣлѣ зъупиниться або не може въ нѣмъ правильно кружити, то мусить она псуватися и выкликувати недуги. Зъ-разу вправдѣ по бѳльшѳй части не выявляються нѣякѝ ознаки, котрѝ дали-бъ розпѳзнати п е в н о о з н а ч е н у недугу. Найперше болить часто голова, потѳмъ нема апетиту, не можна спати, жолудокъ дѣлаѣ найчастѣйше не правильно, енергія и охота житя минають, чоловѣкъ стаѣ роздразненымъ, нервовымъ. Мозокъ мовь-бы придавленый оловомъ, выглядъ хоробливый и т. д. а таки вельми трудно означити на певно яку недугу. Треба заживати Варнера Safe Cure, котре покажеся въ тѳмъ случаю вельми цѣлющимъ. Се посвѣдчаѣ и п. І. Пульсъ въ Ретинѣ коло Найштаду въ Гольштинѣ, бо пише: „Ваше Варнера Safe Cure показалось дуже цѣннымъ, бо я нездужавъ довшій часъ на бѳль головы и заворотъ та за се я Вамъ дуже вдячный.“ — Продажъ и розсылка л и ш е черезъ антики. Цѣна 2 зр. 80 кр. Складъ: Жиг. Рукеръ, Іоанъ Вевіорскій, д-ръ Кароль Миколяшь, Ад. Рапапортъ, К. Крижановскій у Львовѣ. Головный складъ: Einhorn Apotheke (Max. Fanta's) въ Празѣ.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Конкурсъ** Выдѣлъ краєвый розписавъ конкурсъ до дня 31 липня с. р. на мѣсця лѣкарѣвъ, примарія и секундарія, въ заведеню божевѳльныхъ въ Кульпарковѣ.

— **Именованя.** При зелѣзницяхъ державныхъ именовано зъ урядникѳвъ Русинѳвъ о одну рангу высше пп. Іос. Лапицкого и Алойсія Матковского, а пѳдвысшено платню пп.: Іос. Ганинчакови, Т. Комариньскому и Ил. Смольницкому.

— **Перенесеня** Асистентъ почтовый Макс. Дидушиньскій перенесеный зъ Кракова до Львова.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

На институтъ товар. педагогичного: Всч. К. Куницкій у Львовѣ 65 кр.

На колоніи вакаційнѝ: Вп. І. Мишкевичь въ Краковѣ 2 зр., Всч. Д. Воєвудка въ Зеленѳй 50 кр.

Для недужого п. Стефурака: Вп. І. Мишкевичь въ Краковѣ 2 зр.

На церковь въ Залѣсю: Вп. І. Мишкевичь въ Краковѣ 3 зр.

Телеграмы „Дѣла“.

Берлинъ 4. липня. Цѣсарь Вильгельмъ маѣ выѣхати дня 18. липня зелѣзницею до Киль, а зъ ѳдси поѣде кораблемъ до Петербурга.

Парижъ 4. липня. Становище кабинету французского єсть зновъ сильне. Въ палатѣ послѳвъ интерпелювавъ Флюранъ въ справѣ приключеня въ Каркисонъ. Фльоке ѳдповѣвъ на то, що прокураторъ поступивъ собѣ невѳдповѣдно а палата приняла сю ѳдповѣдь до вѣдомости и ухвалила на доказъ довѣрія до правительства звычайный порядокъ дневный 270 голосами противъ 158. — Франція не розпочала нѣякихъ переговорѳвъ въ справѣ евакуаціи Єгипту.

Софія 4. липня. Арештованыхъ официрѳвъ, котрѝ нѣбы то мали ѳдгрожуватися, що силою увѳльнятъ Попова, наколи князь потвердить вырокъ на него, выпущено на волю, бо показалося, що доносъ одного зъ официрѳвъ бувъ безпѳдставный. Доносчикъ маѣ бути примѣрно укараный.

Белградъ 4. липня. Тутешна праса доказуѣ, що зъѣздъ нѣмецкого цѣсаря зъ царемъ значить побѣду россійскои политики. — Министеръ дѣлъ внутрѣшныхъ, Миятовичь, подався до димисіи.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вп. С. П. въ Тарновѣ. Просимо кожде на часъ не дѳйшовше число реклямувати, бо експедиція ѳдбуваѣся якъ найточнѣйше. — **Всч. о. Ш. въ П.** 3 зр. записано за давнѣйшій инсератъ, въ липню помѣстимо знова пѳсля Вашого желаня. — **Всч. А. С. въ Волосовѣ.** Заплачено до 30/6. — **Всч. Ю. Г. въ Пилипчу.** На р. 88. заплачено доперва 7 зр. — **Всч. д-ръ Ю. К. въ Станиславовѣ.** За „Дѣло“ за II. кварталъ дѳстали, але прийде ще 1 зр. за конець повѣсти „Вина и кара“. — **Вп. В. Н. въ Шоломыи.** До 30/9 прийде ще 50 кр.

Ѳдозва

въ справѣ колоній вакаційныхъ.

Родимцѣ! Вже по разъ третій пѳднесимо нашъ голосъ до патріотѳвъ нашихъ въ справѣ в а к а ц і й н ы х ъ к о л о н і й, для зголоднѣлыхъ, слабосильныхъ и занедбаныхъ рускихъ дѣтей, увядаючихъ въ душнѳй львѳвскѳй атмосферѣ.

Зъ повною вѣрою въ святѳсть дѣла, въ жертволюбнѳсть Родимцѣвъ и въ успѣхъ нашихъ змагань, пукаємо нинѣ въ имя христіяньскои любови до дверей рускои хаты и просимо о скромный кутикъ, о ласкаве принятье и о ложку страви для бѣднои рускои дитины!...

Хто-же найдеся на гостиннѳй Руси, щобы насъ не пустивъ, не позволивъ ѳдохнути пѳдъ своєю стрѣхою?! Въ книгу нашихъ добродѣѣвъ вписане вже поважне число тыхъ великодушныхъ патріотѳвъ, котрѝ въ двохъ послѣднихъ лѣтахъ приняли на колонію дѣти бѣдныхъ львѳвскихъ родичѣвъ. Не сумнѣваємося проте, що и теперь найдуться милосердни люде, котрѝ радо приймуть въ свѳй дѳмъ хлопцѣвъ або дѣвчатъ. Выдѣлъ займеся выборомъ и высылкою колонистѳвъ и покрые на жаданье кошты ѣзды. А позаякъ каса наша въ лихѳмъ станѣ, то просимо о якъ найчисленнѣйшѝ лепты, о збиранье складокъ и о устроюванье забавъ на цѣли нашихъ колоній вакаційныхъ.

Всяки зголошеня и жертвы просимо присылати на руки пѳдписаного Выдѣлу найдальше до дня 8 липня с. р.

Ѳдъ Выдѣлу „Шкѳльнои Помочи“ у Львовѣ.

Романъ Заклиньскій, секретарь. *Амеросій Поляньскій*, предсѣдатель.

Надѳслане.

Аптика **РУКЕРА** у Львовѣ

поручаѣ 2460 152—?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катарь, кашель и хрипку. Цѣна однои пачки 25 кр. На провинцію зъ опакованьемъ 30 кр.

Фабрика знарядѳвъ рѳльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгѳй поручаѣ свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ. 59—?

2389

В А Т Р А,

литературный Збѳрникъ **Василя Лукича**, выданый коштомъ ч л е н ѳ в ъ р у с к о г о к а с и н а въ Стрыю на д о х ѳ д ъ т о г о - ж ь, вже появилась въ розпродажи. Цѣна 1 примѣрника, зъ пересылкою рекоменд. **1 зр. 50 кр.** Замовляти можна черезъ часописи руски або вѳдносячись впростъ до Выдѣлу касина.

ПОДЯКА.

Дня 2 лат. липня ôдбувся въ Яблоновѣ сумный обрядъ похорону нашого найдорожшого мужа, батька и брата Антона Носковского, гр. к. сотрудника въ Заболотовѣ. Въ тяженькôмъ смутку и горю полишена родина, не маючи иншого способу до оказаня своєи глубокои вдячности, складає на сѣмъ мѣсци лише коротеньке але щире слово подяки всѣмъ тымъ благороднымъ серцямъ, що зъумѣли поняти єи превеликій жаль и старались єго о скôлько можна зменшити. Передовсѣмъ складаємо подяку тымъ Всечестнѣйшимъ Отцямъ Добродѣямъ, що навѣть зъ далекихъ сторôнъ зволили прибути, щобъ ôддати послѣдну прислугу покôйному: Клосевичеви зъ Гнильча, Янкевичеви зъ Межигорець, Громадцѣ зъ Скоморохъ, Збудовскому зъ Дрищева, Гонсьоровскому лат. парохови зъ Кукольникъ, Кичурѣ зъ Носова, Красицкому зъ Черновець, Мизьови зъ Зборова, Чемериньскому зъ Будзанова — а особливо Всч. о. Николаю Рыбаку зъ Шумлянъ и о. Евгенію Гузареви зъ Завалова за щирй, теплй и прехорошй надгробнй промовы. Рôвно-жь дякуємо брацтву церковному зъ Яблонова, Кукольникъ и Загôря, якъ и всѣмъ Вп. Гостямъ и народови, що мимо робучои поры зôбрався такъ численно и причинився до звеличеня сего сумного торжества Честь Вамъ и горяче Спасибôгъ ôдъ насъ!! *Люцина Носковска,* жена; *Марійка,* доня; *Антонина Носковска,* мати; *Михаилъ и Володимиръ Носковскй,* братя.

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продае по курсѣ дневнôмъ

5% Листы гипотечнй

якъ такожь

5% преміованй листы гипотечнй

Порученя зъ провинціи выповняє ôдворотною почтою безъ провизіи.

2220 96—0

Маріяцельскй каплѣ жолудковй

знаменито дѣлаючй у всѣхъ нодугахъ жолудка.

Schutzmarke.

Незрôвнанй при браку апетиту, слабôмъ жолудку, воняючôмъ ôддыху, кваснôмъ ôдгиканю, здутю, кольцѣ, катарѣ жолудка, згазѣ, твореню ся пѣску и камѣньчикôвъ въ мѣхури, при надто великôй флегмѣ, жовтачцѣ, ôдкиненю и блюваню, болю головы (если походить зъ жолудка), корчахъ жолудка, задненю, перетяженю жолудка стравами и напоями, при хробакахъ, недугахъ селезѣнки, печѣнки и геморoидахъ. — Цѣна фляшочки разомъ зъ **приписомъ 35 кр., подвôйнои 60 кр.**

Головна высылка у аптикаря

КАРОЛЯ БРАДИ КРОМЕРИЖЬ (Kremsier) МОРАВА.

Маріяцельскй каплѣ жолудковй не суть нѣякимъ средствомъ потайнымъ. Складовй части поданй суть при кождôй фляшочцѣ въ **приписѣ.**

Правдивй можна купувати у всѣхъ аптикахъ.

2351 2 —52

ОСТЕРЕЖЕНЬЕ! Правдивй Маріяцельскй каплѣ жолудковй рôзно фальшують и наслѣдують. — **На знакъ правдивости** мусить кожда фляшка бути завинена въ червоне запакованье, заосмотрене въ **повысшу марку охоронну** и при кождôй фляшочцѣ на приписѣ мусить находитися, ще сей приписъ друкованый у Г. Гуска въ Кромерижу.

Правдивй можна купити: У ЛЬВОВѢ въ аптикахъ: Якова Байзера, Г. Блюменфельда, Петра Гайльгофера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколяша, Якова Пинеса, Жиг. Рукера, Кар. Склепиньского, І. Венюрского, Арн. Рашапорта. — ВЪ БЕЛЗѢ у ап. Гросса. — ВЪ БОБРЦѢ у ап. Бальбины Мендлицкои. — ВЪ БРОДАХЪ у ап. Бронисл. Витославского, Мих. Куляки, Вильг. Линдесберга. — ВЪ БЕРЕЖАНАХЪ у ап.: Ад. Дурета, Іос. В. Лобоса. — ВЪ БЛАЖОВѢ у ап. А. Бжеса. — ВЪ ВАРЯЖУ у ап. Венед. Кшивоблоцкого. — ВЪ ДОЛИНѢ у ап. С. М. Траунфельнера. — ВЪ ДРОГОБИЧИ у ап.: Айхмилера, П. Партикевича. — ВЪ ГЛИНЯНАХЪ у ап. А. Гельма. — ВЪ ЗОЛОЧЕВѢ у ап. Франца Петеша. — ВЪ КОПИЧИНЦЯХЪ у ап. Редера. — ВЪ МЕЛЬНИЦИ у ап. Кроковского. — ВЪ МОСТАХЪ ВЕЛИКИХЪ у ап. І. Жолиньского. — ВЪ НЕМИРОВѢ у аптикаря Предримирского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛЯНАХЪ у ап. Омел. Барановского. — ВЪ РАДЕХОВѢ у ап. Яськевича. — ВЪ РОЗВАДОВѢ у ап. Винк. Грабовского. — ВЪ РОЗДОЛѢ у ап. Людв. Мержвиньского. — ВЪ САМБОРѢ у ап.: І. Алексевича, К. Мареша. — ВЪ СКОЛЬМЪ у ап. С. А. Лецковского. — ВЪ СОКОЛОВѢ у ап. Андр. Данчака. — ВЪ СОКАЛИ у ап. Евг. Высочаньского. — ВЪ СТАРôМЪ МѢСТѢ у ап. Ад. Палеского. — ВЪ СТРЫЮ у ап.: Чальбазаніого, В. Комороского. — ВЪ ТУРЦѢ у ап. Жиг. Козицкого. — ВЪ ТЕРНОПОЛИ: ап. Леона Фляйшманна. — ВЪ УСТРИКАХЪ у ап. Альф. Яструбского.

Фабрика въ р. 1782 заложена.

СТАРКА

зъ ц. к. упр. фабрики ликерôвъ, розол. и оцту **І. А. Бачевского** **ц. к. придворного доставника у Львовѣ.**

Марка	въ фляшцѣ à 3/4 литр.	Цѣна.
*	зр.	—·70
* *	„	—·90
* * *	„	1·00
1850	„	1·50
1860	„	1·20

СТАРКА ЛѢЧНИЧА

зъ р. 1840	зр. 2·50
зъ р. 1830	„ 3.00

Ôдъ коли заложена фабрика, с. є. бôльше якъ ôдъ столѣтя, найбôльше заходу було выробъ житнои ***СТАРКИ***, такъ въ краю якъ и за границею вельми цѣненои, улѣпшити и поручаю тую-жь яко напитокъ о знаменитôмъ и нѣжнôмъ, а лагôднôмъ смаку, котрый тысячѣ моихъ Впов. ôдбирателѣвъ уживае замѣсть **COGNAC-У**. Продуктъ сей вывожу въ значнôй скôлькости до *Нѣмеччины, Италіи, Румуніи и до Орієнту, а въ Австро-Угорщинѣ* сей рôдъ выключно числить тысячѣ ôдбирателѣвъ.

Найдогôднѣйше спроваджати СТАРКУ почтою въ пакетахъ à 5 кильо, маючихъ 2 фляшки. 2361 18—52

ЗАКОПАНЕ.

Заведенье природно-лѣчниче на Клеменсôвцѣ въ Закопанôмъ, уряджене на подобу Риклього надъ озеромъ Вельдесъ, де крôмъ звычайнои гидротерапіи заведенй купелѣ паровй въ лôжкахъ, а такожь и сонѣчнй (геліотерапія). Доконуються такожь въ заведеню пôсля вказаня лѣчнича гимнастика, масажь, ортопедія и електротерапія. Ôдъ 20 мая заведенье отворене. 2503 1—3

Д-ръ Венантій Пясецкій

властитель и управляючій лѣкарь Заведеня.

ПРАКТИЧНѢ а ДЕШЕВѢ ПОДАРУНКИ

на свята и именины

Годѣ часъ тратити!

НАЙСВѢЖША НОВôСТЬ!

Лише 5 зр. 25 кр.

коштуе найновѣйшый

ВАШИНГТОНЬСКЙ РЕМОНТОАРЪ

до накручуваня безъ ключика при ушку, зъ 5-лѣтною гварантією за добрый хôдъ. Тôлько сей годинникъ може заступити **золотый годинникъ** а то по перше черезъ добре урегульованье, по друге черезъ **правдиво роскôшну куверту** и длятого можна его кождому якъ найлучше поручити.

Лише 1·20 зр. коштуе красный покоевый **стѣнный годинникъ** зъ добрымъ регульованымъ веркомъ, зъ ланцушкомъ и тягарками, зъ выпуклыми бронзовыми прикрасами.

Лише 2·50 зр. коштуе пышный прикрасный **стѣнный годинникъ** зъ дзвôнковымъ будильникомъ, въ рамкахъ горѣховыхъ, зъ всказуючимъ, самосвѣтячимъ щитомъ, иде и будить пунктуально.

Лише 3.90 зр. коштуе французкій, золото-бронзованый **Будильникъ годинниковый** зъ голосно бючимъ приладомъ будильнымъ. Окраса для кождого чи то въ хатѣ, чи въ подорожи, зъ веркомъ тревалымъ, не знищимымъ и пунктуально идучимъ.

Лише 4·50 зр. коштуе **срѣбно-никкельовый годинникъ, кашеневый цилиндеръ** зъ досконалымъ регульованымъ веркомъ и пишно украшеною оправою, зъ кришталевымъ пласкимъ склôмъ, незвычайно гарный.

Лише 30 кр. гарный, позолочуваный **ланцушокъ** зъ гачикомъ до годинника.

Лише 1·20 кр. гарный **ланцушокъ до годинника,** въ золотôмъ фасонѣ зъ брилькомъ печатковымъ, роботы артистичнои.

Лише 3·75 зр. патентованый годинникъ зъ маятникомъ, зъ приладомъ бючимъ годины и пôвгодины, оправленый въ найделикатнѣйше политурованй рамы, якъ найлучше наслѣдуючй горѣхове дерево, зъ вагаломъ и бронзовыми вагами. Крôмъ тыхъ прикметъ маe сей годинникъ и тую неоцѣнену властивôсть, що въ ночи патентованый щитъ єго свѣтить чуднымъ фіолетовымъ, чаруючо гарнымъ свѣтломъ, за силу котрого **гарантуеся черезъ 10 лѣтъ.**

Несчисленна скôлькôсть ôдбирателѣвъ, котра сей годинникъ бачила и купила була немовь очарована сею небувалою и неимовѣрною дешевостю.

Выключно тôлько набути єго можна за попередною высылкою грошей або послѣлатою. 2486 8—12

Wiener Uhren-Depot und Versandt

BALSAM, Wien

II. Schiffamtsgasse 14. T.

Выданье трете значно побôльшене!

Выпробованй тайны *смажденя*

КОНФИТУРЪ и СОКôВЪ

також робленя

консервôвъ, компотôвъ, кремôвъ и галяретъ овочевыхъ

зôбранй

Фльорентиною и Вандою

Цѣна 50 кр.

По надôсланю за переказомъ почтовымъ 55 кр., высылаеся книжку оплатно. 2502 3—4

В. МАНЕЦКЙ

Друкарня народна

Львôвъ, ул. Коперника ч. 7.

Неомыльне средство

на выгубленье нагнѣткôвъ, бородавокъ и иншихъ подôбныхъ наростей шкôрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.

Цѣна фляшку 50 кр.

Встрикненье и капсулки

зъ ростины „MATICO“

въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство

поручае Аптика

К. КРИЖАНОВСКОГО

у ЛЬВОВѢ.

Цѣна фляшки встрикненъ 40 кр.

2274 *Капсулокъ 80 кр.* 37—?

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СИРІЮСЪ“

у Львовѣ, Хоружина ч. 22

поручае добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ôдъ продуцентôвъ зъ Америки полудневои.

Коштуе у Львовѣ:

1 кильо 1 80 зр.

на провинціи:

4 3/4 кильо 9·15 зр. франко.

Ôдбирателямъ надъ 50 к. спустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родôвъ кавы, котрй оголошують иншй пôдъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто ôдъ продуцентôвъ, що можу доказати, и продаю єи найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Трієстѣ можна дôстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродае гуртôвникови на мѣсци, той знову гуртôвникови въ Европѣ, ôдъ тыхъ купуе комисіонеръ, а ôдъ него аж купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дôстане де инде по тôй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 154—?

На преміи.

РУСКЕ ТОВАРИСТВО ПЕДАГОГИЧНЕ

у Львовѣ (Народный Дôмъ)

продае слѣдуючй свои выданя:

1)	Хемія Роскоe-Шухевича зъ пересылкою	40 кр. 45 „
2)	Вязанка желаній В. Лучаковского 10 кр. зъ перес.	12 „
3)	Читанка для молодѣжи книжочка I. 10 кр. зъ перес.	12 „
	въ хорошôй оправѣ	22 „
4)	Читанка для молодѣжи книжочка III. 10 кр. зъ перес.	12 „
	въ хорошôй оправѣ	22 „
5)	Читанка для молодѣжи книжочка IV. 10 кр. зъ перес.	12 „
	оправна	22 „
6)	Малый Робинзонъ зъ образками, оправный	40 „
	зъ пересылкою	45 „

Товариство продае тй всѣ выданя лишь за готовй грошѣ. Книгарнямъ дае при тôмъ 25% рабату. Членамъ товариства даеся 15% рабату. Хто купуе за суму низше 5 зр. не дôстае нѣякого рабату.

Лишь правд съ маркою „Котва“

Страдаючимъ на гостець и ревматизмъ поручаеся симъ правдивый

Pain-Expeller

съ „котвою“ яко дуже успѣшне средство домове.

Въ запасѣ майже въ всѣхъ аптикахъ

И. ИГНАТОВИЧЬ

поручае

знаменитй МЫЛА до мытя лица, рукъ и купелей,

ôдзначенй 9 медалями заслуги и двома дипломами признаня.

	зр.	кр.
МЫЛО найдобôрнѣйше до голеня бороды		·25
МЫЛО МИГДАЛОВЕ, дуже нѣжне 10 кр. 20 и		—·25
МЫЛО КОКОСОВЕ, бѣле до рукъ 10 кр. и		—·20
МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жовте 6, 12, 18 кр.		—·20
МЫЛО ГРИСИКОВЕ, знамените до лица и рукъ		—·40
МЫЛО ЖОВТКОВЕ, робить нѣжною, гладкою и знаменито чистить шкôру		—·30
МЫЛО ЗЕЛОВЕ, одержуеся черезъ згусненье соку ростинъ ароматично-живичныхъ, знамените		—·25
МЫЛО ПИЖМОВЕ, маe дуже принемный пижмовый запахъ		—·30
МЫЛО ПАЧУЛЕВЕ, приемного запаху, маe великій покупъ		—·30
МЫЛО РОЖАНЕ, найдобôрнѣйше 40 кр. и		—·80
МЫЛО ОЛИВНЕ для дѣтей		—·36
МЫЛО зъ ШПИЛЬКЪ СОСНОВЫХЪ, приемне въ ужитю, успѣшно хоронить шкôру ôдъ лишаѣвъ и выкидôвъ		—·30
МЫЛО БАЛЬСАМИЧНЕ, чистить шкôру, робить єи бѣлою и нѣжною		—·40
МЫЛО ФІЯЛКОВЕ, приемого запаху		—·35
МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усуваe веснянки, осмаленя ôдъ сонця, лицю робить свѣжымъ и бѣлымъ		—·60
МЫЛО ГИПЄНИЧНЕ, ôдзначаеся товстостею, вельми нѣжне и выключно приладжене до лица		—·50
МЫЛО РИЖОВЕ уживаеся, щобъ зробити шкôру на лици нѣжною и бѣлою		—·60
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ бѣле, легко пѣниться, знаменито чистить шкôру и хоронить ôдъ прищѣвъ		—·30
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, прозрачне, мѣстить 35% чистои глицерины, знаменито дѣлае на зашкôрокъ 20, 30 кр. и		—·40
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ плыне у фляшочкахъ, чистить шкôру зъ ирищѣвъ, лишаѣвъ, угрикôвъ, фляшка		—·40
МЫЛО ПѢСКОВЕ, до мытя рукъ, 15 и		—·25
МЫЛО ПУМЕКСОВЕ до мытя рукъ, 15 и		—·35
МЫЛО ПУМЕКСОВЕ до мытя ковнѣрикôвъ и манштетôвъ зъ гутаперхи		—·10
МЫЛО ТИМОЛЬОВЕ знаменито чистить шкôру зъ всякихъ выкидôвъ		—·50
МЫЛО КАРБОЛЕВЕ, дуже добре мыти руки, лице, а навѣть цѣле тѣло въ часѣ епидеміи, щобы охоронитись ôдъ заразы		—·20
МЫЛО СѢРКОВЕ, зъ великимъ успѣхомъ уживаеся до знищеня нрищѣвъ и всякого рода выкидôвъ на шкôрѣ		—·25
МЫЛО БЕНЗЕОСОВЕ, дуже добре уживаeсь, щобы усунути зъ шкôры выкиды и плямы		—·25
МЫЛО КАМФОРОВЕ, лагодить сверблене и печене шкôры, усуваe выкиды и червонôсть зъ лица и рукъ		—·25
МЫЛО МЕДОВЕ до вынѣженя рукъ, кусникъ		— 10
МЫЛО МѢЩАНЬСКЕ знамените		—·10
МЫЛО СМОЛЕВЕ, мѣстить 40% чистои смолы (дегтю), усуваe прищѣ лишаѣ, всякй высипки шкôрнй, почене нôгъ и парплѣ на головѣ		—·30
МЫЛО СМОЛОВЕ ГЛИЦЕРИНОВЕ мягчить и чистить шкôру зъ лишаѣвъ, угрикôвъ, и т. п., куспикъ		—·30

2424 12—?

Набути можна **у Львовѣ** *въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3., Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои. Въ филіяхъ:* **въ Краковѣ** *Сукенницъ ч. 20 и* **въ Чернôвцяхъ** *Ринокъ ч. 2., а такожь у всѣхъ перворядныхъ торговляхъ и аптикахъ*

ОГОЛОШЕНЬЕ.

Дня 15 липня 1888 о годинѣ 4 зъ полудня ôдбудеся въ будынку школы мѣскои въ Комарнѣ

ПРОДОВЖЕНЬЕ

XVI. Звычайныхъ загальныхъ зборôвъ

Товариства задаткового въ Комарнѣ, на котре Вп. Панôвъ членôвъ запрашаеся.

Яко легитимація буде служити карта зъ запросинами.

На порядку деннôмъ:

1. Справозданье Дирекціи зъ дѣяльности за рôкъ 1887.
2. Справозданье Комисіи шконтруючои и внесенье тои-жь о удѣленье Дирекціи абсолюторіи.
3. Внесенье Рады надзираючои що-до роздѣлу чистого зыску
4. Выбôръ 9 членôвъ до Рады надзираючои.
5. Затвердженье выбору 3 членôвъ Дирекціи.
6. Змѣна статутôвъ §. 50 уступъ 2) и додатокъ уступу 5-ого §. 59. буква а) и §. 60.
7. Внесеня членôвъ.

Ôдъ Рады надзираючои Товариства задаткового на повѣтъ судовый Комариньскій стоваришеня зарегистрованого зъ неограниченою порукою.

Комарно дня 30 червня 1888.

Председатель: *А. Коваржикъ.* Секретарь: *К. Амбросъ Рехтенбергъ.*

„СЛАВІЯ“

банкъ взаимныхъ убезпечень въ Празѣ.

Забезпеку, яку подае асекурація на житье кождому якъ бѣдному такъ богатому, не можна ощадностею иншого рода узыскати, або не можна заперечити правдѣ, що найскорше той ощаджае, хто заасекуруеся на житье.

На примѣръ: Урядникъ, учитель, священикъ и т. д. забезпечить въ своѣмъ вѣцѣ 30 лѣтъ для родины на случай своєи смерти 1.000 зр. а. в. за що платить квартально тôлько 5 зр. 94 кр.

40 лѣтъ числячій отець забезпечить для однорôчнои дитины капиталъ 1000 зр. выплатимый по дожитю 24 року доньцѣ або сынови, за квартальну премію 8 зр. 30 кр. Єсли отець умирае передъ выплатою забезпеченои сумы, перестае плаченье преміи а заасекурованый сынъ або донька получить въ условленôмъ часѣ цѣлу заасекурованую суму; если-же дотычный сынъ або донька умре передъ тымъ часомъ, звертае „СЛАВІЯ“ всю вплачену премію.

Молодый мужчина забезпечить капиталъ 1.000 зр. на случай дожитя и смерти. Єсли дожие 55 року житя одержить самъ заасекурованый капиталъ; если-жь умре передъ тымъ часомъ, выплаченый буде капиталъ цѣлый въ полиси наведенымъ спадкоемцямъ. Квартальна премія есть 7 зр. 27 кр.

На полиси що-найменше 3 роки важнй и доси выплатимй выдасть головна Дирекція на осôбне жаданье члена зъ кôнцемъ кождого дальшого року удѣловй полисы на тіи квоты, на котрй членъ за вплачену премію право набувъ.

До заплаченя кождои навѣть мѣсячнои раты преміи есть дозволеный терминъ до 90 днѣвъ.

По 5-лѣтнôмъ треваню убезпеченя може асекураційна сума бути выплачена навѣть тогды, если убезпеченый умеръ въ поединку або самъ собѣ житье ôдобравъ.

Всякій зыскъ дѣлиться помежи убезпеченыхъ. Резерва зыску для убезпечень житьевыхъ выносить зъ кôнцемъ 1886 р. 175.570 зр. 92 кр.

Сума выплаченыхъ на житье убезпеченыхъ капиталôвъ по конець р. 1886 выносить 1,333.023 зр. 86 кр.

Зъ кôнцемъ р. 1886 числить „СЛАВІЯ“ въ ôддѣлѣ житьенôмъ 40.497 членôвъ зъ убезпеченымъ капиталомъ 22,835.193 зр. 31 кр.

На всякй пытаня якъ найохотнѣйше одвѣчае и тарифы высилае головне Заступництво банку „Славія“ у Львовѣ. 2340 11—24

БРИ-

твы правдивй швайцарскй и англійскй, мыльнички, ремѣнцѣ и марморки до остреня, мыла, пензлѣ и т. п.

поручае найдешевше

магазинъ товарôвъ модныхъ, бѣля мужескаго, товарôвъ галянтерійныхъ, выробôвъ рукавичничихъ, парфумеріи и т. п.

БРАТôВЪ ЛЯНҐНЕРôВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

Цѣнники на жаданье даромъ.

Etablissement Ronacher

Вѣдень, I., Seilerstätte.

Властитель и директоръ: **Антôнъ Ронахеръ.**

Що дня:

Великй представленя всесвѣтныхъ артистôвъ.

Лише знатности найпершои ранги.

ГОТЕЛЬ

положеный въ серединѣ мѣста

Елегантнй зъ всякимъ новôтнымъ комфортомъ устроєнй **комнаты,** почавши ôдъ 1 зр. 50 кр.

Знаменита реставрація и каварня. — Зимнй и теплй купелѣ.

2498 **Телефонъ. — Електричне освѣтленье.** 7—15

Адреса для телеграмôвъ: *Готель Ронахера.*

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаденъ въ монхъ конкурентôвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжь для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій краевыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мôй богатый складъ такожь.

2484 **Всч. Духовенъство.** 8—?

Замовленя въ мѣсци и зъ провинціи выконуються точно и ретельно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескои одежи гуртомъ и подрôбно.

Львôвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеный 1848.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ **Иванъ Белей.** — Одвѣчальный редакторъ **Кирило Кахникевичь.** Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка пôдъ зар. К. Беднарского.

Ч. 140. Львôвъ, Четверъ 23 червня (5 липня) 1888. Рôчникъ IX.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходитъ въ вôвторокъ, и въ вôвторокъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимаютъ: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Відни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, 1. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австрiи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:
на цѣлый рôкъ 16 зр. на пôвъ року 8 зр.
на чверть року 4 зр. на мѣсяць 1·35 зр.

Редакція, Администрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія.

Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Зъ краєвыхъ соймôвъ збереся найскорше стирійскій соймъ, котрый має бути скликаный ще въ протягу сего мѣсяця, для залагодженя предложень выготовленыхъ стирійскимъ выдѣломъ краєвымъ. Галицкій соймъ має зôбратися 4 а найпôзнѣйше 6 вересня; такъ бодай мавъ пôсля „Czas-у“ заявити гр. Таффе. — Ческй газеты доносять, що маршалокъ краєвый, кн. Лобковицъ, не намѣряє зовсѣмъ розпочинати новй переговоры зъ нѣмецкими послами въ справѣ ихъ вступленя до сойму. Переговоры тй не довели-бъ певно до нѣчого а впрочѣмъ теперь черга на Нѣмцѣвъ — коли хотять, най розпочинаютъ переговоры.

Справа выкупна галицкои пропинаціи прибирає чимъ разъ яснѣйшій видъ. Вѣденьскій „Tagblatt“ доносить, що межи правительствомъ а лендербанкомъ ведуться теперь переговоры въ справѣ затягненя позички на выкупно галицкои пропинаціи. Позичка та має выносити 60 мил. зр. а переговоры мають закôнчитися ажь въ осени пôдчасъ або по сесіи галицкого сойму, котрому ся справа має бути предложена. „N. fr. Presse“ заперечуе однакожь, будьто-бы въ сѣй справѣ велися переговоры зъ лендербанкомъ и каже лишь, що правительство думає затягнути 4-процентову позичку.

——

Зъ Берлина доносять, що гадка подорожи цѣсаря до Петербурга выйшла таки ôдъ него самого, але прийшла кн. Бисмаркови и его политичнымъ плянамъ дуже въ пору. Коли планъ сеи подорожи принято въ Петербургѣ прихильно, то заразъ розпочалися переговоры дипломатичнй, а кн. Бисмаркъ казавъ пояснити у Вѣдни и въ Римѣ, що цѣсарь лишь длятого ѣде скорше до Петербурга, що есть своякомъ царскои родины а цѣль потрôйного союза не змѣниться черезъ то зовсѣмъ, противно, справа мира ще на тôмъ зыскає. Нѣмецкй князѣ удѣльнй похвалили зô своеи стороны гадку сеи подорожи. Безпосередною цѣлею подорожи має бути — довести до порозумѣня мѣжь Вѣднемъ а Петербургомъ на пôставѣ ôдновленои дружбы мѣжь Берлиномъ а Петербургомъ. Очевидно, що въ сѣмъ планѣ мѣститься такожь и залагодженье справы болгарскои. При тôмъ мало такожь показатися, що можна числити на мирне успособленье въ Петербурзѣ и що у Вѣдни, въ виду умѣренныхъ жаданъ Россіи, покажеся такожь охота до згоды; можна лишь того побоюватись, що Мадяры схотять ставити компромисови перешкоды.

Офиціяльно доносять теперь, що нѣмецкій цѣсарь поѣде черезъ Киль до Петербурга въ гостину до царя. Выѣздъ мавъ-бы вже наступити сими днями, бо зъ Берлина доносять, що стрѣча цѣсаря зъ царемъ въ Петербурзѣ має наступити вже 13 с. м. Зъѣздъ сей подавъ такъ россійскôй якъ и нѣмецкôй прасѣ досыть цѣкавыхъ спорôвъ политичныхъ. Декотрй россійскй газеты доказують, що союзъ Нѣмеччины зъ Австрiею не дастся погодити зъ дружбою Россіи. Нѣмеччина мусить выбирати мѣжь Австрiею а Россіею. На то ôдповѣдає „Nat. Ztg.“ такъ: Нѣмеччина вже выбрала а перехôдъ Нѣмеччины ôдъ Австрiи до Россіи значивъ-бы залишенье мирнои политики. То однакожь може статися, що у Вѣдни и Римѣ схотять теперь може скорше вдоволити справедливымъ бажанямъ Россіи на Всходѣ. Наколи-бъ отже Россія выкористала теперь ôдповѣдну хвилю, то може бутя, що удалось-бы мирно залагодити справу балканьску. Болгарія полишена лишь плятоничнôй помочи Англіи, не могла-бы сама ставити опору чотиромъ державамъ. Черезъ зъѣздъ цѣсаря въ царемъ — каже згадана газета — выступить справа болгарска знôвъ напередъ, але она не всунеся клиномъ мѣжь Нѣмеччину Австрiю и Италію, лишь въ остаточнôй цѣли зблизить ще и Россію до союза мирныхъ державъ.

——

Декотрй россійскй газеты подають вѣсть, що комитетъ, котрый займаєся устровньемъ ювилейного торжества хрещеня Руси въ Кіевѣ, стараєся наклонити мѣродайнй такъ свѣтскй якъ и церковнй круги въ Петербурзѣ до скликаня екуменьского собору въ Кіевѣ. На соборъ сей мали-бы прибути представителѣ всѣхъ самостôйныхъ православныхъ церквей и на нѣмъ мали-бы розбиратися слѣдуючй справы: Остаточне полагодженье болгарского пытаня церковного, управильненье абессиньско-коптицкои церкви до загально православнои, организація ôрменьскои церкви, усуненье розколу и всякого сектярства въ Россіи и установленье на ново сербского ексъ-митрополита Михаила митрополитомъ въ давнôй его аепархіи. Въ справѣ сѣй пишуть до „Pol. Corr.“ такъ: Зъ програмы сеи выходить ясно, що такій соборъ не може мати характеру екуменьского собору, бо поминувши вже то, що Болгаре дуже имовѣрно лишь мало мають охоты предкладати свои справы церковнй такому соборови, котрый зовсѣмъ отверто руководився-бы идеями панславистичными, то бôльше якъ певна, що Сербія не взяла-бы участи въ соборѣ, котрый дебатувавъ-бы и рѣшавъ-бы справы, що належать выключно лишь до суверенной державы сербскои и котрй она вже полагодила. Позаякъ такожь — якъ зачуваємо зъ доброго жерела — и Румунія не уважає за потрѣбне высылати своихъ ôдпоручникôвъ до Кіева, то въ сѣмъ соборѣ взяли-бы зô всѣхъ православныхъ церквей участь лишь церковь россійска и грецка, котрыхъ ухвалы не були-бъ середъ такихъ обставинъ обовязуючими для другихъ самостôйныхъ православныхъ церквей. — Зъ Петербурга доносять, що до Одессы приѣхали сими днями три православнй священники въ депутаціи ôдъ короля абессиньского, котрыхъ ôнъ выславъ, щобы они взяли участь въ ювилейнôмъ торжествѣ хрещеня Руси. Депутація, зъ котрою приѣхавъ такожь звѣстный вольный козакъ Ашиновъ, ѣде черезъ Кіевъ до Петербурга, щобы доручити цареви власноручне письмо негуса Абессиніи, а ôдтакъ поверне назадъ до Кіева и тутъ задержиться вже довше. — Пôсля вѣстей зъ Петербурга выслало правительство россійске спеціяльного урядника до полудневыхъ губерній, щобы ôнъ переконався, якій вплывъ на тамошныхъ жителѣвъ зробили Нѣмцѣ колонисты и щобы означивъ, скôлько землѣ Нѣмцѣ занимають. — Переговоры Россіи зъ Ватиканомъ мають бути ôдложенй до осени. Здаєсь, що вже настала згода що-до особы, котра має заступати Россію при Ватиканѣ.

——

Вплывовй приклонники Стамбулова говорять, що консервативнй министры подадуться до димисіи майже напевно, скоро лишь збереся собраніе, бо они стратили довѣріе въ народѣ черезъ своє поступованье въ справѣ Попова. Прихильники Радославова беруть знôвъ за зле консервативнымъ министрамъ, що они суть все ще въ кабинетѣ. Взагалѣ ôдносины мѣжь либеральными а консервативными министрами суть теперь дуже напруженй.

Справозданье

зъ Загальныхъ Зборôвъ филіи „рускаго Товариства педагогичнаго“ въ Щирци.

Якъ вже згадано въ „Дѣлѣ“ зъ 23 червня, ôдбулись тамъ 22 червня загальнй зборы першои филіи рускаго Товариства педагогичного при участи 25 (не 23) членôвъ. Зô Львова прибули на зборы заступникъ головы товариства, проф. Анат. Вахнянинъ и редакторъ „Часописи Шкôльной“, п. Гр. Врецьона. Зборы ôдкрывъ ôдповѣдною рѣчею п. Гофманъ управитель школы въ Семенôвцѣ и пôднѣсъ многолѣтствіе цѣсареви. На предсѣдателя зборôвъ упрошено о. Мих. Тшесньовского, пароха щирецкого и поч. крилошанина. П. Дмитерко зъ Мôсткôвъ, яко секретарь тымчасового выдѣлу филіи, здавъ коротку справу зъ дотеперѣшнои дѣяльности выдѣлу, зазначивши трудности, якй стояли въ дорозѣ заснованю филіи. Головну заслугу положили при тôмъ самй учителѣ шкôлъ въ окрестности Щирця и о. Чапельскій яко голова Товариства. Цѣлею филіи буде, пôсля слôвъ п. Дмитерка, розбудити бôльшій интересъ для шкôльництва руского у загалу. Школою рускою повиннй кромѣ учителѣвъ занятись всѣ Русины, котрымъ добро молодшого поколѣня лежить на серци. Филія буде старатись побороти рôвнодушнôсть родичѣвъ для школы и надѣєсь зôбрати въ своѣмъ нѣдрѣ всю патріотичну интелигенцію въ окрестности.

На внесенье п. Корецкого зъ Пѣскôвъ рѣшено статутъ филіи выпечатати въ „Часописи шкôльной“, а ôдбитки розôслати охотнымъ до приступленя.

Опôсля слѣдувавъ ôдчитъ п. Дмитерка на тематъ: „Антиномія въ педагогицѣ и теологичнй та религійнй почины моральности“. Зôбранй члены заявили прелегентови за его совѣстный науковый трудъ повне узнанье. П. Врецьона навязавши рѣчь до тему, говорилъ о правилахъ, якй обовязуютъ учителя въ щоденнôмъ пожитю его зъ народомъ, розôбравъ пытанье, чи учитель есть лишь учителемъ въ школѣ, чи не тяжить на нѣмъ обовязокъ проводити народови, посередъ котрого жие? Въ тôй справѣ промовляли такожь пп. Ант. Павлусевичъ зъ Березця и Будзиньскій зъ Комарна. Слѣдували внесеня членôвъ. На внесенье тымчасового выдѣлу выбрано пп. Гофмана и Корецкого ôдпоручниками филіи на евентуальнй загальнй зборы Товариства педагогичного рускаго. Выдѣлови филіи переказано зарядити, що буде потрѣбне, щобъ достойно почтити 2 грудня с. р. 40-лѣтный ювилей вступленя на престолъ цѣсаря и щобы на загальнй зборы польского Товариства педагогичного, якй ôдбудуться сего року въ Ряшевѣ, выслати привѣтну телеграму.

Слѣдувавъ выбôръ головы филіи. На 25 голосуючихъ выбрано головою п. Ив. Гофмана (18 голосами). До выдѣлу увôйшли пп. Дмитерко (20 гол.), Мих. Корецкій (19 гол.), Матв. Квасникъ зъ Ракôвця (18 гол.) и Кир. Малицкій зъ Щирця (17 гол.). Заступниками выдѣловыхъ выбрано пп. Кар. Шика и Ив. Долинку.

Зборы закрывъ о. крил. Тшесньовскій подякою для учителѣвъ за ихъ труды коло шкôлъ народныхъ. Зъ доокрестныхъ священникôвъ нѣхто не бувъ ласкавъ потрудитись на зборы филіи, але есть повна надѣя, що сей недостатокъ патріотичне наше духовеньство скоро выровнає. Недужому о. Чапельскому ôдспѣвано зъ повнои груди щире многая лѣта!

Гр. Аноній о заграничнôй политицѣ.

Минувшои недѣлѣ стававъ въ Ясберени передъ своими выборцями гр. Альбертъ Аноній, щобы здати передъ ними справу зъ того, що дѣялося на першôй сесіи угорского парляменту и пояснити имъ ситуацію политичну. Гр. Аноній належить до умѣренои опозиціи въ угорскôмъ парляментѣ и есть ôн проводиремъ. Зъ нимъ числяться не лишь круги парляментарнй, але такожь и правительство и длятого ôнъ не въ одныхъ справахъ, про котрыхъ ширшій свѣтъ нѣчого не знає, есть дуже добре поинформованый. Справозданье его есть отже не лишь цѣкаве зô взгляду на саму рѣчь, але набирає навѣть певнои важности въ виду того, що ôдкрыває намъ частину позакулисовои роботы якъ мадярского такъ и спôльного правительства.

Гр. Аноній зазначивъ насамперед въ своѣмъ справозданю, що его партія стала теперь значно сильнѣйша, якъ була заразъ по выборахъ а ôдтакъ звернувъ заразъ на справы финансовй. Ôнъ пôднѣсъ головно то, що край за свои величезнй жертви потребуе доброи администраціи и судôвництва, щобы пôднеслась его сила економична. На то однакожь, щобы правительство занялося реформою на велику скалю, нема надѣи, бо теперѣшный кабинетъ не выглядає вже на тревалый и не можна ôдъ него дожидати великихъ рѣчей. Дальше критикувавъ бесѣдникъ дуже остро министерство торговлѣ а на послѣдокъ перейшовъ до политики заграничнои и ся часть его справозданя була найцѣкавѣйша. Ôнъ обговорювавъ насамперед его орôчну дѣяльнôсть делегацій та ухвалу кредиту въ сумѣ 47 мил. и сказавъ такъ:

„Хочь я завсѣгды бувъ за тымъ, щобы тягары зменшити, то однакожь симъ разомъ голосувавъ я зъ чистою совѣстею за пôдвышеньемъ вôйскового тягару о много милiонôвъ. Мы мусимо бути узброєнй противъ всякои тучѣ, що намъ грозить зô Всходу, а котрый Мадяръ ôдмовивъ-бы на ту цѣль потрѣбнои жертвы? Котрый Мадяръ бажавъ-бы, щобы нашй братя, коли будуть мусѣли ити на вôйну, не були такъ узброєнй, щобы ôдповѣдати всѣмъ условiямъ обороны ôтчины. Мы не можемо уступити передъ жаданями, якй ставить друга держава на Балканѣ и длятого треба зброитися, бо вступными статьями справа ся не дасться залагодити. Правительство зажадало ôдъ делегацiи 47 мил., але не хотѣло сказати, якъ тй грошѣ мають ужитися. Лишь члены делегацiи довѣдались о тôмъ. Правда, що предложенье правительства було що до формы хибне, бо о ужитю одной части сеи сумы можна було публичнo предложити рахунокъ. Мы констатуємо то, але вже було за пôзно похибку справити. Въ дѣйстности розходилося при сѣмъ кредитѣ такожь и о такй подрôбности, котрыхъ не можна нѣякъ публично оголосити; бо хто-жь бувъ-бы такъ безглуздый, щобы лагодився до обороны и подавъ напастникови до вѣдомости, якъ ôнъ думає боронитися. Нарôдъ мусить вѣрити своимъ заступникамъ; вы мусите менѣ вѣрити. Мы будемо вже того пильнувати, щобы не роблено непотрѣбныхъ выдаткôвъ; але зъ другои стороны будемо такожь дивитися на то, щобы тй величезнй жертвы не робилися на дармо. Роздаються голосы заграницею, що мы повиннй въ Болгарiи зробити мѣсце становищу Россiи, котра тамъ має свои окремй правй претенсiи. Супротивъ сего погляду есть опозиція, ба не лишь она, але и цѣлый нарôдъ того переконання, що мы, що-до права свободы и независимости народôвъ балканьскихъ, запорученого имъ угодами, не можемо анѣ на волосъ ôдступити. Мы не жадаємо тамъ для себе якогось окремого права, але не хочемо и другôй великôй державѣ признати бôльше права, якъ ѣй належиться пôсля берлиньскои угоды. Въ сѣмъ напрямѣ дали угорске и спôльне правительство якъ найбôльше рѣшучй и обовязуючй заявленя. Наколи-бъ нашй мужѣ державнй хотѣли ôдступити ôдъ того, то була-бы то зрада народу, ôдъ котрого жадали такъ величезныхъ жертвъ. Мы не припускаємо однакожь, щобы они, хочь суть нашими политичными противниками, могли допуститися такъ поганого обманьства. Наколи-бъ однакожь они показалися за слабй, то нарôдъ буде противъ того рѣшучо протестувати. То есть нинѣ найбôльше пекуча справа и я кôнчу тыми самыми словами, що недавно и бесѣду въ делегацiяхъ: „Мы хочемо мира и мы сильно переконанй, що рѣшучôсть забезпечуе миръ, податливôсть однакожь доводить до вôйны“.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Сокальщины.

[Загальнй Зборы просвѣтнои филіи сокальскои въ Белзѣ.]

Дня 26 л. червня с. р. ôдбулися въ Белзѣ Загальнй Зборы членôвъ просвѣтнои филіи сокальскои Общества им. Качковского. По ôдслуженôмъ заупокôйнôмъ богослуженю въ мѣскôй церквѣ о. Лысякомъ зъ Довжнева въ діяконами, при хорошôмъ нотнôмъ спѣвѣ пôдъ проводомъ п. Олексевича, ц. к. судового авскультанта въ Белзѣ, зôбралися приспѣвшй на Зборы въ сали мѣсцевого уряду громадского. Мѣжь присутными на Зборѣ мѣщанами и окрестными селянами бачили мы и рускій клиръ, репрезентованый зъ деканатôвъ: сокальского, белзкого, варяжского и угнôвского. На предсѣдателя Зборôвъ выбрано о. П. Паславского, крилошанина зъ Белза, котрый ôдкрывши Зборы вступнымъ словомъ и представивши п. Ляма, комисаря староства сокальского, пôднѣсъ для мѣщанъ многолѣтствіе. По ôдчитаню справозданя секретаремъ филіи, о. Е. Крыницкимъ зъ Бобятина, о дѣяльности выдѣлу въ минувшôмъ роцѣ, и по предложеню рахункôвъ касовыхъ, приступлено до выбору нового выдѣлу. Зъ справозданя секретаря мы ôдзнались, що выдѣлъ розôславъ ôдозву печатану мѣжь окрестный клиръ и селянъ, щобы основували читальнѣ по селахъ та вписувалися въ члены нашихъ просвѣтныхъ товариствъ. До нового выдѣлу вôйшли: о. Е. Левицкій зъ Тартакова яко предсѣдатель, о. Н. Роздѣльскій крилошанинъ зъ Сокаля, о. Е. Константиновичъ сотрудникъ зъ Сокаля, п. Карпякъ декорованый и выслуженый учитель и п. Теренько зъ Острова. На заступникôвъ выбрано п. Лозу и Головку. За положенй заслуги для добра просвѣтнои филіи сокальскои почтено повстаньемъ зъ мѣсць неприсутныхъ о. Е. Левицкого зъ Тартакова и о. Александра Зубрицкого, бувшого сотрудника въ Сокали, теперь пароха въ Боську. По выборѣ нового выдѣлу наступили науковй ôдчиты переплѣтанй спѣвомъ народныхъ пѣсень. Першій ôдчитъ мавъ о. М. Мрыцъ, сотрудникъ зъ Белза „О конечнôй потребѣ просвѣты у селянъ“; другій о. Е. Крыницкій „О Славянахъ Болгарахъ“; третій о. В. Чернецкій „Зъ физики при физикальныхъ приборахъ“.

Зазначуємо ту ще внесеня, якй передано новому выдѣлови а то: внесенье п. Карпяка, щобы центральнй выдѣлы нашихъ просвѣтныхъ товариствъ у Львовѣ порозумѣвалися мѣжъ собою, и не выдавали въ будучности просвѣтнй книжочки одного и того самого змѣсту, бо на се селяне жалуються. Друге внесенье о. Я. Корчиньского зъ Торокъ, щобы ôдчитъ о. М. Мрыца друкомъ оголосити; трете внесенье о. Е. Крыницкого, щобы въ Сокали въ часѣ шкôльныхъ ферій устроити вечерокъ для пôднесеня народного духа. Зôбрану на Зборахъ грошеву квоту рѣшено зъужити на „Народный Дôмъ“, якій має основатися въ Сокали. По скôнченôй програмѣ, промовивъ ще до присутныхъ о. Адріянъ Леонтовичъ, сотрудникъ зъ Тартакова. Представивши въ теплыхъ словахъ великй заслуги, якй п. Олексевичъ, ц. к. судовый авскультантъ, положивъ въ Белзѣ за-для нотного спѣву, якимъ не тôлько тѣшилися Белзяне въ церкви, иле и окрестнй села при науковыхъ вечеркахъ въ читальняхъ, заявивъ жаль по причинѣ, що п. Олексевичъ переноситься зъ Белза на нову посаду до Бережанъ. До мовы о. А. Леонтовича навязавъ о. П. Паславскій пращальне слово, яке всѣхъ присутныхъ глубоко тронуло, вручаючи ôдъѣзджаючому на памятку въ оксамитнôмъ пуделочку золотый перстѣнь зъ каменемъ, и написею: „Высокоповажаному пану Теодору Олексевичу, ц. к. судiи, вдячнй Белзяне 1888.“ П. Олексевичъ, посвячаючи всѣ свои свобôднй хвилѣ ôдъ канцелярiйнои працѣ на науку нотного спѣву, допровадивъ его до знаменитости и за-для сего спѣву була церковь все наповнена людьми. Предвиджуючи, що скорше чи пôзнѣйше прийдесь ему розстати зъ Белзомъ, ôнъ подумавъ о своѣмъ наслѣднику управителю, котрого полишивъ на своѣмъ мѣсци, щобы спѣвъ не упавъ. Яко судiя, тѣшився ту п. Олексевичъ довѣрьемъ и любовiю у мѣщанъ, селянъ и интелигенцiи, тому не дивно, що на зборахъ пращалися зъ нимъ всѣ присутнй зъ слезою въ очахъ, желаючи ему здоровля и всего добра на новôй посадѣ та просячи его, щобы зъ часомъ постарався повернути назадъ въ тутешнй стороны мѣжь своихъ другôвъ. По скôнченыхъ зборахъ, знайшли присутнй сердечне принятье въ гостиннôмъ домѣ о. П. Паславского.

В.

НОВИНКИ.

— **Зъ Лѣська пишуть намъ:** До окружнои рады шкôльнои въ Лѣську выбрала рада повѣтова дня 28 н. ст. червня на ôдпоручникôвъ о. Т. Карпяка, декана зъ Устрикъ и п. Ант. Кокуревича, нотаря зъ Лѣська. Паны дѣдичѣ польскѝ хотѣли конче выбрати тыхъ ôдпоручникôвъ зъ помѣжь себе: пп. Баля и Свѣпковского зъ Угерець, але нашѝ рускѝ селяне вже прозрѣли, пôзнали, куды все те веде, тому станули смѣло до выборôвъ и переперли шляхтичѣвъ. Заступниками учителѣвъ въ окружнôй радѣ шкôльнôй суть: п. Ант. Горняткевичь, управитель школы лѣськои, щирый Русинъ, и п. Мих. Пашиньскій, учитель зъ Балигорода, Полякъ (мазуръ) выбраный на конференціи учительскôй въ Лѣську. Русинъ не мôгъ перейти, бо тутъ въ цѣлôмъ повѣтѣ мѣжь учителями крôмъ двохъ Русинôвъ всѣ Поляки, що не люблять и не терплять Русинôвъ. Поляки мають въ тôй окружнôй радѣ шкôльнôй ще кс. декана Людв. Прашоловича зъ Лѣська. Не знати ще дотеперь, хто буде инспекторомъ и старостою въ Лѣську, бо староста п. Кравчикевичь, прихильный Русинамъ, пôйшовъ вже на пенсію и Лѣсько побачить нового старосту. Додати вкôнци треба, що всѣ тутешнѝ Русины вельми вдоволенѝ сими выборами до окружнои рады шкôльнои. Кромѣ тыхъ членôвъ входить въ складъ окружнои рады шкôльнои ще о. деканъ Ал. Пундикевичь зъ Ваньковои яко ординаріятскій ôдпоручникъ.

— **Зъ Нового Санча пишуть намъ:** При нагодѣ закôнченя шкôльного року ôдбулася въ тутешнôмъ парохіяльнôмъ костелѣ дня 29 л. червня соборна служба Божа при участи оо. Станчака, проживаючого тутъ на пенсіи, Дуркота зъ Нов. веси, Мохнацкого зъ Матѣєвои и Малиняка зъ Шляхтôвои. Русины тутешнѝ вже ôдъ давна лагодилися до того, щобы повеличатися красотою нашого обряду и длятого зложили численный хоръ, котрый, приготовленый добре ôдспѣвавъ того дня цѣлу службу Божу. Въ хорѣ сѣмъ взяли участь крôмъ оо. Ломницкого зъ Лабовои, Сандовича зъ Розтоки и Ниляка зъ Верхомлѣ вел. найлучшѝ силы спѣвочѝ якъ Русины такъ и Поляки изъ всѣхъ станôвъ мѣсцевои нашои интелигенціи. Ôсѣмъ довшихъ пѣсень ôдспѣвавъ мѣшаный хоръ при участи 9 панночокъ и кôлькохъ ученикôвъ. Годѣ описати, якъ велике враженье зробила тутъ краса и торжественнôсть нашого обряду та чудеснôсть спѣву! Великій костелъ бувъ биткомъ набитый интелигенцією, учениками, вояками и народомъ а на устахъ всѣхъ були лишь слова признаня.

— **Въ науковôмъ заведеню п-нѣ Юліи Зелингеръ въ Тернополи** ôдбувся дня 27 червня испытъ пôдъ проводомъ инспектора окружного п. Михаловского. Учениць було въ заведеню зъ початкомъ року 49, а при кôнци року 38. Въ заведеню учило пять учительокъ и кôлькохъ професорôвъ, мѣжь ними проф. Олександеръ Барвѣньскій. Ôдповѣди учениць и ихъ ручнѝ роботы вдоволили присутну публику. По испытѣ промовивъ проф. О. Барвѣньскій, почѣмъ ôдчитано клясификацію, а хоръ учениць пôдъ проводомъ п-нѣ Вержховскои ôдспѣвавъ удачно кôлька творôвъ. Зъ початкоиъ вересня отвирає п-нѣ Зелинґеръ дволѣтный курсъ, пôдготовляючій до званя учительского, бо деякѝ ученицѣ покôнчили вже осьму клясу выдѣлову въ тôмъ заведеню.

— **Конгруа передъ трибуналомъ державнымъ.** Въ трибуналѣ державнôмъ у Вѣдни розпочалась оногды лѣтна каденція а першою справою, якою ôнъ занимався була жалоба о. І. Давидовича, пароха въ Блажовѣ, о конгруу. О. Давидовичь, побиравъ ôдъ р. 1871 зъ фонда религійного 100 зр. рôчно особистого додатку зô взгляду на малѝ доходы и численну родину (12 дѣтей). По переведеню новои конгруы ôдôбрали єму сей додатокъ, бо доходы єго значно збôльшилися. О. Давидовичь вносивъ ôдклики до всѣхъ инстанцій, але безъ успѣху а теперь цѣла справа опинилась передъ трибуналомъ державнымъ. О. Давидовичь мотивує свою жалобу тымъ, що се додатокъ, признаный єму за-для єго особистыхъ заслугъ и тому не може єго зносити пôдвысшена конгруа. Заступникъ правительства, минист. сов. д-ръ Спавнъ противився тому и доказувавъ, що сей додатокъ выплачуєся зъ фонда религійного и тому приписы выданѝ для фонда взагалѣ а спеціяльно для конгруы, мусять бути примѣненѝ безвзглядно въ тôмъ случаю. Справа та має нинѣ рѣшитися въ трибуналѣ и имовѣрно ннинѣ буде выданый вырокъ.

— **Ôдъ п. Кавцкого,** ц. к. старосты въ Збаражи одержали мы слѣдуюче письмо до умѣщеня: „Въ „Дѣлѣ“ зъ дня 21 мая (2 червня) и зъ дня 1 (13) червня були умѣщенѝ двѣ кореспонденціи въ справѣ заказу, выданого збараскимъ ц. к. староствомъ руско-народному театрови давати дальшѝ представленя. Обѣ тѝ кореспонденціи опираються на неправдивôмъ представленю рѣчи, бо ц. к. староство въ Збаражи не заказувало нѣколи давати дальшихъ представлень театральныхъ, а потребу зарядженя для усуненя небезпечности огню въ наслѣдокъ нагромадженыхъ въ будынку театральнôмъ пальныхъ матеріялôвъ, якъ стиртъ соломы и сѣна и значнои скôлькости оброку, доглянула сама публика и єи признала. Друга кореспонденція маюча на цѣли очевидно спростувати першу, представляє невѣрно станъ рѣчи, бо я удержавъ мои зарядженя що-до усуненя небезпечности огню въ повнôй силѣ и перевѣвъ ихъ, щобы дати дирекціи театральнôй можнôсть дальшихъ представлень. — *Кавцкій*, ц. к. староста.

— **На торжество 200-лѣтного ювелею** истнованя 6 полку уланôвъ, котрого штабъ и кадра стоять въ Перемышли и де ôдбудеся такожь торжество, обѣцявся приѣхати архикн. Сальваторъ зъ своими сынами Леопольдомъ и Францомъ. Торжество ôдбудеся дня 25 серпня с. р.

— **Кôлько грошей входить въ обѣгъ зъ початкомъ липня с. р.?** Зъ днемъ першого липня припадає выплата липневого купону ôдъ цѣнныхъ паперôвъ публичныхъ, а заразомъ выльосовуються деякѝ зъ тыхъ паперôвъ. На выплату купонôвъ въ цѣлôй державѣ австрійскôй треба 94·7 миліонôвъ зр., а коли до того дочислиться готôвку за выльосованѝ паперы въ сумѣ 14·3 миліонôвъ зр., то загальна скôлькôсть грошей, що входять въ обѣгъ зъ днемъ 1 липня с. р., выносить 109 миліонôвъ зр. Зъ загального сего числа припадає на паперы институцій банковыхъ въ Галичинѣ 2,337.000 зр. И такъ выплатиться за купоны ôдъ $5^1/_2$ проц. листôвъ гал. Зав. кред. зем. въ Краковѣ 15.000 зр., ôдъ 4 проц. листôвъ Тов. кред. зем. 359.000 зр., ôдъ $4^1/_2$ проц. 312.000 зр., ôдъ 5 проц. 1,474.000 зр., ôдъ $4^1/_2$ проц. листôвъ Банку краєвого 312.000 зр., ôдъ 6 проц. листôвъ Заведеня кред. селяньского 56.000 зр., ôдъ 5 проц. 10.000 зр. — разомъ ôдъ паперôвъ гипотечныхъ 1,538.000 зр. Ôдъ акцій гал. Банку гипотечного 210.000 зр., ôдъ акцій гал. Банку кред. 20.000 зр., разомъ ôдъ акцій 230.000 зр. За выльосованѝ паперы: 4 проц. листы галиц. Тов. кредит. зем. 112.000 зр., за $4^1/_2$ проц. листы 25.000 зр., за 5 проц. 356.000 зр., за $4^1/_2$ проц. листы Банку краєвого 76.000 зр, загаломъ 569.000 зр.

— **Холера.** Въ Неаполи и Мессинѣ мали появитись поодинокѝ случаѣ холеры. Зъ Трієсту доносять имено, що тамъ ôдъ кôлькохъ днѣвъ надходили вже вѣсти о случаяхъ холеры въ Мессинѣ. Власти мессиньскѝ заперечують тому и подають, що въ портѣ появились лише случаѣ бѣгунки. Холеру до Мессины занѣсъ имовѣрно корабель, що прийшовъ зъ Бомбаю зъ наборомъ 25.000 мѣшкôвъ збôжа. Взагалѣ ôдносины санитарнѝ въ Мессинѣ дуже лихѝ, нема навѣть доброи воды до питя. Въ Неаполи мало занедужати 3 н. ст. липня 28 осôбъ на холеру.

— **Дрôбнѝ вѣсти.** Архикн. Альбрехтъ выѣхавъ вчера зъ Вѣдня до Тѣшина и Живця. — Адвокатъ и посолъ д-ръ А. Рибицкій выбраный членомъ рады надзираючи банку ипотечного на мѣсце помершого гр. Баденіого. — Д-ръ Щ. Сельскій буде на зъѣздѣ польскихъ лѣкарѣвъ у Львовѣ демонструвати ґинекологичнѝ инструменты свого вынаходу. — Помершій недавно въ Петербурзѣ славный промысловець, Нобель, що на кавкаскôй нафтѣ доробився великого богацтва оставивъ своимъ наслѣдникамъ 4,800.000 рублѣвъ, ôдъ котрыхъ треба було заплатити лишь самыхъ стемплѣвъ за 48.000 руб. — Дефравданта зъ торговлѣ шкôрами у Львовѣ, Жабку, зловивъ въ Винникахъ челядникъ шевскій Кароль Баръ и ôддавъ єго въ руки властей. — Королева румуньска написала поематъ на смерть цѣсаря Фридриха III и пôслала єго въ манускриптѣ цѣсаревôй вдовици.

Вѣсти зъ Еп. Станиславôвскои.

На конкурсъ зъ реч. до 15 вересня с. р. розписанѝ: Волчинець, дек. стан.; Кôцмань, дек. бук.; Камѣнна, дек. тысьм.; Торговиця, дек. город.; Слобôдка лѣсна, дек. колом.; Хомякôвъ, дек. стан.; Черемхôвъ, дек. жукôв.; Борышкôвцѣ, дек. кудрин.; Микуличинъ, дек. надв.; Путилôвъ дек. бук. и Серетъ, дек. бук.

Въ пропозиціи помѣщенѝ оо.: на Кудринцѣ І. Ис. Ганкевичь зъ Пановець, П. Вол. Ступницкій зъ Коломыѣ; на Надорожну І. І. Андруховичь, П. Ник. Сѣменовичь, III. Ал. Заклиньскій, 4. І. Однорôгъ и 5. Ник. Голинатый; на Чортовець І. Н. Волошиньскій зъ Жукотина, П. Ю. Дворянинъ, III. І. Турчмановичь, 4. І. Городискій, 5. Н. Волошиньскій зъ Космирина, 6. Ал. Заклиньскій, 7. Ил. Алексевичь, 8. Мих. Соловка и 9. Вас. Кархутъ; на Угринь Лук. Сѣчиньскій зъ Залѣся.

Презенты одержали оо.: Ант. Кобриньскій зъ Ракôвця на Чернелицю, І. Любовичь зъ Свидовои на Луку, Теод. Грицина зъ Городницѣ на Браткôвцѣ а Вол. Козоровскій зъ Братковець на Городницю (въ дорозѣ замѣны), Теоф. Шухевичь зъ Брошковець на Садагору, І. Попель зъ Ясенова на Довгополе, Іос. Балько зъ Капустинець на Турильче и Мих. Садовскій зъ Темеровець на Молоткôвъ.

Испытъ конкурсовый ôдбудеся въ Станиславовѣ на дняхъ 9 и 10 липня с. р.

Господарство торговля и промыслъ.

— **Угорскѝ льосы червоного хреста.** При тягненю, котре ôдбулося дня 1 н. ст. липня въ Будапештѣ, выльосовано слѣдуючѝ серіи до амортизаціи: 126, 891, 1739, 1784, 6292 и 7388. На всѣ льосы въ тыхъ серіяхъ приходить по 6 зр. Въ тягненю о выгранѝ припали: головна выграна 15.000 зр. на с. 7542 ч. 29 1000 зр. на с. 1181 ч. 62; по 500 зр. на с. 2552 ч. 84 и с. 5286 ч. 87; по 100 зр. на с. 124 ч. 53, с. 1041 ч. 81, с. 2292 ч. 52 с. 4215 ч. 90, с. 5665 ч. 15; по 50 зр. на с. 132 ч. 7, с. 202 ч. 18, с. 398 ч. 69, с. 434 ч. 97, с. 577 ч. 88, с. 1089 ч. 41, с. 1800 ч. 63, с. 2238 ч. 42, с. 2427 ч. 30, с. 2617 ч. 90, с. 2734 ч. 36, с. 3861 ч. 11, с. 3019 ч. 53, с. 3548 ч. 33, с. 3984 ч. 3, с. 4037 ч. 74, с. 4131 ч. 56, с. 4337 ч. 31, с. 5456 ч. 36, с. 5472 ч. 65, с. 6933 ч. 96, с. 7212 ч. 75, с. 7790 ч. 12, с. 7861 ч. 33, с. 7939 ч. 61; по 25 зр. на с. 141 ч. 19, с. 175 ч. 26, с. 448 ч. 66, с. 500 ч. 3, с. 1151 ч. 62, с. 2266 ч. 74, с. 2335 ч. 96, с. 2360 ч. 98, с. 2649 ч. 32, с. 2836 ч. 55, с. 2911 ч. 22, с. 2941 ч. 26, с. 3083, ч. 45, с. 3535, ч. 69, с. 3558 ч. 57, с. 3926 ч. 5, с. 4501, ч. 75, с. 4589 ч. 73, с. 3647 ч. 29, с. 6091 ч. 87, с. 7363 ч. 84, с. 7990 ч. 18.

— **Льосы державнѝ зъ р. 1854.** При тягненю зъ 2 н. ст. липня выльосовано слѣдуючѝ серіи: 13 45 142 210 363 504 617 624 742 836 854 907 932 972 1112 1262 1284 1418 1550 1793 1795 1799 1810 1818 1865 1979 2006 2057 2085 2108 2153 2210 2243 2297 2571 2610 2659 2661 2702 2767 2888 2901 3046 3119 3378 3458 3553 3556 3684 и 3893.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Ревидентъ рахунковый Станиславъ Абтъ, именованый совѣтникомъ рахунковымъ при департаментѣ рахунковôмъ краєвои дирекціи скарбу у Львовѣ. — Омелянъ Алексевичь именованый дѣйстнымъ учителемъ въ Прилбицяхъ.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 5 липня. Удержуєсь тутъ поголоска, що зъѣздъ цѣсаря нѣмецкого зъ королемъ италійскимъ наступить въ Монца и що имовѣрно австрійскій цѣсарь туды приѣде. — Нунцій Ґалимберти конферує вже ôдъ кôлькохъ днѣвъ зъ министрами; кажуть — що въ справѣ нового проєкту закона шкôльного.

Берлинъ 5 липня. Нинѣ рано приѣхавъ сюды цѣсарь и буде тутъ приймати короля и королеву саксоньску. Пôдъ проводомъ цѣсаря має тутъ ôдбутися такожь рада коронна. — Гр. Гербертъ Бисмаркъ має супроводжати цѣсаря въ подорожи до Петербурга.

Петербургъ 5. липня. Царь и цариця выѣхали оногды на финляндскѝ островы.

Берлинъ 5. липня. „Kreuzztg.“ доносить, що зъѣздъ цѣсаря нѣмецкого зъ цѣсаремъ австрійскимъ и королемъ италійскимъ ôдбудеся ажь въ серпню.

Розкладъ ѣзды на зелѣзницяхъ

важный ôдъ 1 червня 1888.

(пôсля годинника львôвского.)

Приходять до Львова:

Зъ Кракова: о год. 4·03 по полудни курєрскій; 9·25 вечеромъ и 8·50 рано особовый; 7·15 вечеромъ мѣшаный.

Зъ Черновець: о год. 8·00 вечеромъ поспѣшный; 11·06 въ ночи и 6·40 рано мѣшаный.

Зъ Пôдволочискъ и Бродôвъ (на Пôдзамче): о год. 2·08 по полудни курєрскій; 2·38 въ ночи и 6·22 вечеромъ мѣшаный.

Зъ Белзця: о год. 5·53 по полудни мѣшаный.

Ôдходять зô Львова:

До Кракова: 7·20 рано особовый; 4·20 рано и 8·30 вечеромъ мѣшаный; 2·28по полудни курєрскій.

До Черновець: о год. 9·20 рано поспѣшный; 9·50 рано и 10.06 вечеромъ мѣшаный.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. В. Ч. въ Колиндянахъ. За часъ до 30/9 прийде ще 50 кр. — **Всч. А. Л. въ Бычкôвцяхъ** Заплачено до кôнця р. 88.; залеглостей не маєте жадныхъ. — **Вп. И. Д. въ Рогнôзѣ.** Листу, про котрый згадуєте, мы не дôстали; оповѣщенье по 6 кр. ôдъ стрôчки. — **Всч. Г. К. въ Завою.** Конець повѣсти „Вина и кара“ высылаємо повторно; жаданои адресы поки що не можемо подати. — **Всч. С. С. въ Теребовли.** За III. чвертьрôкъ дôстали грошѣ; жадана адреса: о. И. Кипріянъ въ Шумячи, почта Турка к. Хирова. — **Всч Я. Б. въ Перемыловѣ.** Напишѣть, котрѝ числа „Дѣла“ и котрѝ аркушѣ „Родины Бухгольцѣвъ“ Васъ не дôйшли, а вышлемо; „Обломова“ арк. 11 высылаємо.

Аптика **РУКЕРА** у Львовѣ

поручає 2460 153—?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катарь, кашель и хрипку. Цѣна однои пачки 25 кр. На провинцію зъ опакованьемъ 30 кр.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручає свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ.

2389 60—?

Д-ръ Матѣй Кробицкій

адвокатъ

перенѣсъ свою канцелярію до

1—3 **КОЛОМЫѢ.**

Розкладъ ѣзды на зелѣзницяхъ державныхъ.

важный ôдъ 1 червня 1888.

Приходять до Львова: о год. 1·15 въ ночи зъ Будапешту, Лавочного, Стрыя, Кросна, Хирова, Гусятина и Станиславова; — о год. 8·06 рано зъ Сухои, Хирова, Стрыя и Станиславова; — о год. 3·20 по полудни зъ Сухои, Хирова, Гусятина, Станиславова и Стрыя; — о год 7·40 вечеромъ зъ Гусятина.

Ôдходять зô Львова: о год. 5 рано до Стрыя, Лавочного, Будапешту, Хирова и Стружа; — о год. 10·15 рано до Стрыя, Станиславова Гусятина, Хирова и Сухи; о год. 7·50 вечеромъ до Хирова и Сухи — о год. 9·48 вечеромъ до Станиславова и Гусятина.

2238 47—?

И. ИГНАТОВИЧЬ

у Львовѣ ул. Коперника ч. 3., въ Краковѣ Суконницѣ ч. 20., въ Чернôвцяхъ Ринокъ ч. 2.

поручає власного выробу

знаменитѝ средства ôдзначенѝ 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипломами признаня, на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ.

Есенція ароматична до полоканя устъ змѣшана зъ водою; дає здорове и дуже приємне полоканье до устъ, ôдсвѣжає ясла и запобѣгає псованю зубôвъ. Фляконъ 80 кр.

Паста ароматична до чищеня зубôвъ знаменито очищає зубы зъ каменя и надає имъ перлову бѣлôсть. Цѣна 30 кр.

Щôточки до чищеня зубôвъ

въ рôзныхъ родахъ зъ найлѣпшихъ фабрикъ англійскихъ и францускихъ ôдъ 20 кр. до 1 зр. 50 кр.

Пльомба бальзамична

до пльомбованя дѣравыхъ зубôвъ, єсть тревалою и дуже практичною въ ужитю. Фляконъ 50 кр.

2424 15—?

І. & С. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНѢ (BRÜNN)

улиця Фердинанда Ч. 7/d

высылають за послѣплатою:

Сорочки мужескѝ, бѣлѝ и кольоровѝ 1 штука Іа. зр. 1.80 IIа. зр. 1.20

Сорочки робôтничѝ зъ доброго оксфорду, 3 штуки зр. 2.

Ногавицѣ мужескѝ, зъ барханту або полотна, 3 пары Іа. зр. 2.50, IIа. зр. 1.80.

Суконнѝ шапки, для мужчинъ и хлопцѣвъ, 6 шт. зр. 1·20.

Скарпетки мужескѝ, бѣлѝ або кольоровѝ, робленѝ 6 паръ зр. 1·10.

Скарпетки втягаючѝ пôтъ, зъ финису шовкового, 12 паръ зр. 1·20.

Пледы до подорожи, 3·50 метрôвъ довгѝ, 1·60 м. широкѝ, 1 штука зр. 4·50.

Матеріи на мужескѝ уборы, новôтнѝ, 3.10 метрôвъ Іа. зр. 5·50. IIа. зр. 3·75.

Матеріи на иберцигеры, добрѝ, найновѣйшѝ барвы, 2.10 метр. зр. 6.

Нормальнѝ сорочки и ногавицѣ, зъ чистои вовны, системъ Єгера, 1 штука зр. 3·50.

Зреформоване нормальне бѣлье, (втягаюче пôтъ) 1 сорочка або 1 ногавицѣ зр. 2.

Бѣлье зъ Gummi, 2 пары маншетôвъ, 2 стоячѝ и 2 лежачѝ ковнѣрики зр. 2·50.

Матеріи лѣтнѝ камгарновѝ на мужескѝ уборы, найновѣйшѝ десенѣ, 6.5 метрôвъ зр. 3.

Сорочки жѣночѝ, зъ шифону, гафтованѝ, 3 штуки зр. 2·50.

Сорочки жѣночѝ, зъ мѣцного полотна зъ зубками 6 штукъ зр. 3·25.

Корсеты нôчнѝ, зъ шифону, численно прикрашенѝ, 3 штуки зр. 1·80.

Спôдницѣ, 6 зъ сырого полотна, Chiffon и Rouge 3 штуки зр. 3.

Запаски жѣночѝ, зъ оксфорду, кретону и сырого полотна 6 штукъ зр. 1·60.

Паньчохи жѣночѝ, робленѝ, бѣлѝ або кольоровѝ, 6 паръ зр. 1·50.

Паньчохи жѣночѝ, (втягаючѝ пôтъ) зъ шовкового финису 6 паръ зр. 1·20.

Намѣтки зъ Mohair-у, у всѣхъ краскахъ 3 штуки зр. 1·20.

Намѣтки зъ Foil-у, краснѝ десенѣ, 6 штукъ зр. 1·20.

Жакеты лѣтнѝ Jersey, зъ чистои вовны, у всѣхъ краскахъ 1 шт. гладка зр. 2·50 тамбурована зр. 4.

Хустинки до носа, зъ кольоровымъ краємъ, 1 тузинъ мужескихъ зр. 1·20, жѣночихъ зр. 1.

Взôрцѣ даромъ и франко.

2345 20—26

ÔДОЗВА.

Наколи-бы хто зъ панôвъ матуристôвъ або слѣхателѣвъ теологіи желавъ перевести приятно часъ вакаційный и покрѣпитись на здоровлю — а у насъ завести хоръ церковный въ науковый и практичный спосôбъ за певною вынагородою, маючи помешканье зъ харчомъ, зволить зголоситись до рускои читальнѣ въ Качицѣ на Буковинѣ.

1—3

ОПИРАЮЧИ-СЬ НА ДОВѢРІЮ

зъ якимъ ôдносяться майже ôдъ 20 лѣтъ до нашого „Якорного проганяча недугъ“ (Anker-Pain-Expeller), уважаємо ссоєю повинностею такожь **тыхъ** запросити до спробованя, котрѝ сего улюбленого средства домового ще не знають. Оно не єсть нѣякимъ средствомъ тайнымъ, але **строго ретельнымъ, умѣєтно** зложенымъ препаратомъ, котре справедливо заслугу-, щобы єго всѣмъ **терплячимъ на гостець и ревматизмъ** яко **зовсѣмъ певне** поручити. Найлѣпшимъ доказомъ того, що многѝ хорѝ, котрѝ выпробовали другѝ дуже захвалювнѝ средства, **зновъ таки до успѣшного Pain-Expeller-а беруться.** Черезъ порôвнанье власне пересвѣдчилися, що не лише **ревматичнѝ болѣ,** якъ **ломанье въ членахъ и пр.** а такожь **болѣ зубôвъ, головы, хребта, кольки и проч.** найпевнѣйше уступають черезъ натиранье „експелеромъ“. За **дешеву цѣну 40 кр.,** 70 кр, взгл. зр. 1·20 може навѣть небогатый набути, а грошѣ якъ безчисленнѝ успѣхи доказують, надармо не выкидаються. Стерегтись треба передъ шкôдливыми пôдробленями и принимати лише „Pain-Expeller“ зъ знакомъ **якора** яко правдивый. На складѣ въ премногихъ аптикахъ, головный складъ: Apotteke zum Goldenen Löwen въ Празѣ. Близшѝ вѣсти подають: F. Ad. Richter et C°. Вѣдень.

2161 36—51

Пошукованя посадъ, оголошеня продажи, пошукованя спôльникôвъ

и всѣ иншѝ оголошеня для всѣхъ австро-угор. якъ такожь для всѣхъ заграничныхъ газетъ и фаховыхъ часописей залагоджує **найтанше, найскорше и въ ôдповѣдный спосôбъ по оригинальныхъ цѣнахъ** експедиція анонсôвъ:

RUDOLF MOSSE

Wien I. Seilerstätte 2.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ **Иванъ Белей.** — Одвѣчальный редакторъ **Кирило Кахникевичь.** Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка пôдъ зар. К. Беднарского.

Ч. 141. Львôвъ, Субота 2 червня (7 липня) 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ вôвторокъ, и въ вôвторокъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ однои стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Редакція, Администрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія.

Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Всякй облигаціи, листы заставнй, ренты, акціи банковй и зелѣзничй, льосы державнй и приватнй купують и продають пôдъ найкористнѣйшими по змозѣ условіями СОКАЛЬ и ЛИЛЕНЪ дôмъ банковый и контора вымѣны. Порученя зъ провинціи сейчасъ залагоджуються, безъ дочисленя провизіи.

Зъ днемъ 1 (13) липня зачинаєся нове чверть року выдавництва „Дѣла зъ Библіотекою Найзнам. Повѣстей“. Просимо поспѣшити зъ присылкою залеглостей и предплати.

Ново приступаючй предплатники дôстануть початокъ зачатои повѣсти „Обломовъ“ безплатно.

Першй записы до рускои гимназіи въ Перемышли.

Краєва рада шкôльна выдала слѣдуюче оповѣщенье:

Єго ц. к. апостольске Величество зволивъ найвысшою постановою зъ дня 29 липня 1887 прихилитись наймилостивѣйше до ухвалы галицкого сойму на засѣданю дня 24 сѣчня 1887 въ справѣ заведеня руского языка выкладового въ паралельныхъ клясахъ ц. к. гимназіи державнои въ Перемышли; въ наслѣдокъ того зволивъ наймилостивѣйше призволити, щобы тй паралельнй клясы зъ застереженьемъ призволеня потрѣбныхъ средствъ въ законодательнôй дорозѣ, почавши ôдъ шкôльного року 1888|9 пôдъ окремымъ провизоричнымъ управителемъ заводилися постепенно а для кождои паралельнои клясы системизовано на разѣ по однôй посадѣ учительскôй, по-надъ нормальный станъ державнои гимназіи въ Перемышли.

Подаєся тому до публичнои вѣдомости, що зъ початкомъ шкôльного року 1888|9 буде ôдкрыта при ц. к. гимназіи въ Перемышли I кляса паралельна зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ.

Зголошеня до тои клясы приймає дирекція гимназіи въ Перемышли. Вступнй испыты до тои клясы будуть ôдбуватися въ рускôмъ языцѣ выкладовôмъ въ приписаныхъ речинцяхъ дня 16 до 18 липня и 1 до 3 вересня с. р.

Такъ отже по довгихъ и тяжкихъ трудахъ удалося намъ добитися бодай тыхъ мизерныхъ паралельокъ рускихъ въ Перемышли! Все то нѣчого не значить супротивъ того, що намъ належиться, але все таки можемо сказати, що мы зробили одинъ крокъ, хочь малый, напередъ. Не униваймо отже а поступаймо и дальше смѣло на передъ! Одъ першого пôчину зависить и цѣле дѣло. Ôдъ численнои фреквенціи зависить и судьба другои рускои гимназіи на рускôй земли въ Галичинѣ. Длятого ôдзываємось до всѣхъ Русинôвъ, родичѣвъ зъ окрестности Перемышля, котрымъ дорога судьба ихъ дѣтей и котрй понимають свôй патріотичный обовязокъ супротивъ руского народу, щобы якъ найгромаднѣйше вписували своихъ дѣтей до першои рускои паралельки при гимназіи въ Перемышли. Яка велика буде користь для ихъ дѣтей зъ науки въ рускôй школѣ, сего чейже не потребуємо доказувати, бо кождй зъ родичѣвъ, розваживши се добре и всесторонно, самй добачать єи а громаднымъ вписомъ дѣтей дадуть и найлѣпшу пôдставу для новои гимназіи.

При сѣй нагодѣ най намъ вôльно буде ôдозватися до безпримѣрнои жертволюбивости рускои. Коли вже на першу вѣсть о ôдкрытю рускихъ паралельокъ въ Перемышли посыпались складки на оплату шкôльну для бѣдныхъ ученикôвъ, що схотять вступити до сеи гимназіи, то сподѣваємося, що теперь, коли дѣло осущилось, щедра рука рускихъ патріотôвъ не ôдмовить своєи помочи для нашои бѣднои молодѣжи, котра єсть одинокою нашою надѣєю и котра має статися запорукою красшои будучности нашого народу.

Институтъ пôдъ покровомъ св. Николая.

Зновъ одинъ крокъ впередъ поступила Русь галицка. Гадка, кинена ще позаторôкъ въ „Дѣлѣ“ однымъ патріотомъ нашимъ, щобъ Львовяне принялись за заснованье платнои бурсы для ученикôвъ рускихъ, воплотилась. Руске товариство педагогичне, а именно єго теперѣшный енергичный выдѣлъ, взялось за се дѣло и покôнчило доси всѣ пôдготовительнй роботы, т. є. выробило статутъ для сеи новои институціи, постаралось о єго затвердженье властями и нинѣ може вже оповѣстити, що зъ слѣдуючимъ шкôльнымъ рокомъ, ôдъ 1 вересня, ôдкрыває ту институцію.

Закимъ читателямъ „Дѣла“ зможемо въ цѣлости подати статутъ институціи, потвердженый намѣстництвомъ дня 20 червня с. р. до ч. 33.606, позволимо собѣ подати до вѣдомости интересованыхъ сторôнъ головнѣйшй єго параграфы. Нове заведенье носить назву: „Институтъ руского товариства педагогичного у Львовѣ пôдъ покровомъ св. Николая“ (§. 1.) Институтъ єсть закладомъ для выхованя и образованя молодежи, а то: ученикôвъ публичнои школы середнои, семинаріи учительскои, выимково такожь школы народнои и учениць шкôлъ народныхъ та семинаріи учительскои женьскои (§. 3.) Окремо намѣщуються ученики, окремо ученицѣ (§. 4.) До Институту можуть бути принятй ученики (ученицѣ): 1) за умовленою заплатою грôшми въ готôвцѣ зъ горы; 2) за заплатою въ натураліяхъ и виктуалахъ и 3) зовсѣмъ безплатно. Послѣдна точка увзглядняє передовсѣмъ сироты по учителяхъ шкôлъ народныхъ або священикахъ, якъ такожь дѣти учителѣвъ шкôлъ народныхъ зъ такихъ мѣсць, де нема школы середнои, и дѣти селяньскй та мало-мѣщаньскй (§. 5.) Право до помѣщуваня въ Институтѣ прислугує выключно дѣтямъ (пупилямъ) членôвъ руского Товариства педагогичного (§. 6.) Заплаты (въ высокости 20 зр. до 15 зр.) довершаються мѣсячно зъ горы, въ виктуалахъ и натураліяхъ въ речинцяхъ условленыхъ (§. 7.) Институтъ дає своимъ выхованцямъ помешканье, харчь, топливо, свѣтло, прислугу и пранье; о скôлько фонды призволять и учебники. Институтъ кермує ихъ выхованьемъ и улегчує имъ науку поза-шкôльну (§. 8.) Членомъ Институту єсть кождый членъ рус. Товариства педагогичного, що зъобовяжеся платити рôчно вкладку 50 кр. (§. 12.) Внутрѣшный порядокъ буде точно означеный регуляминомъ. Институтомъ буде управляти окремый комитетъ зъ рамени Товариства педагогичного: директоръ науковый, директоръ економичный, священикъ, лѣкарь, дорадникъ правный и настоятель (§. 22.) Настоятель мешкає въ Институтѣ, ôнъ уважає на порядокъ домовый, господарство, страву, поведенье молодежи и ихъ науку, чистôсть и т. д. (§. 35.) Протекторомъ Институту стаєсь той, хто на ту цѣль зложить 50 зр.; добродѣємъ, хто чимъ-небудь причиниться до добра Институту (§. 36.)

Зъ тыхъ параграфôвъ статуту выходить дуже ясно, що руске Товариство педагогичне пôдъ дуже приступными условіями хоче прийти въ помôчь якъ моральному и здоровому выхованю молодежи шкôльнои рускои, такъ неменше єи образованю. Окрôмъ того подає Товариство родичамъ можнôсть за дуже приступну цѣну умѣщати своихъ дѣтей въ заведеню, де находиться повна запорука не тôлько строгого надзору але и успѣху въ наукахъ.

Институтъ такій бувъ у насъ давно вже пожеланый. Хто досвѣдчивъ, якъ трудно приходиться найти у Львовѣ добре, здорове, а при тôмъ дешеве примѣщенье для дѣтей; хто знає, кôлько дѣтей неразъ по недостатку ôдповѣдного морального веденя и строгого але ôтцѣвского надзору пропадає марно; хто досвѣдчивъ журбы, яку мають родичѣ на случай злого поведеня дѣтей або неуцтва и т. д. — той зрозумѣє всѣ користи, якй новый Институтъ зможе подати загалови рускому. Русь галицка не може похвалитись численностею молодежи середныхъ шкôлъ. Пôвтретя миліоновый нарôдъ доставляє школамъ середнымъ ледви 2000 школярѣвъ, зъ котрыхъ однакожь до высшихъ клясъ дуже мала горстка доходить. Поляки числять въ середныхъ школахъ надъ 8000 молодежи, жиды надъ 1500. Зъ того выходить, що пôзнѣйше становище по урядахъ, судахъ, шпиталяхъ и другихъ институціяхъ займають на Руси чужинцѣ. Силы народу зростуть тогдѣ значнѣйше, наколи стане єго заступати численна своя и добре выхована интелигенція, люде, выхованй въ любвѣ до народу свого, чеснй характеры и заправленй въ правотѣ. За все то ручить Институтъ рус. Товариства педагогичного, въ котрôмъ повиннй найтись дуже численно именно дѣти нашихъ священикôвъ и учителѣвъ. Тамъ повиненъ зôбратись цвѣтъ молодежи рускои и выховатись на свѣтлыхъ и патріотичныхъ горожанъ. Дирекція Институту зложена зъ учителѣвъ, священикôвъ и лѣкаря, дає повну поруку, що всѣ духовй и физичнй потребы дѣтей будуть заспокоєнй. Дирекція заступить вповнѣ руку батькôвску и серце материньске, а яко публична институція, пôдлягаюча публичнôй контролѣ, буде мусѣла выстерѣгатись всякихъ похибокъ. Въ тôмъ лежить и вся запорука доброго веденя дѣтей.

Фондами на ту институцію Товариство педагогичне не розпоряджає. Институтъ мусить удержатись власными силами. Датки, якй бы вплынули ôдъ добродѣѣвъ и протекторôвъ на ту цѣль, будуть зъужитй на бôльшй выгоды для дѣтей. Ôдъ численности зголосившихъ-ся буде зависѣти цѣна принятя, т. є. чимъ бôльше дѣтей зголоситься до Институту зъ новымъ шкôльнымъ рокомъ, тымъ дешевше прийдесь родичамъ платити за ихъ удержанье. Выдѣлъ

Пôдъ недѣлю.

Образки зъ житя галицкого.

I.

— Чи ты, бабусю, найшла грошѣ?

— Найшла, паночку.

— А коли-жь ты найшла?

— Якъ замужь ишла: въ страстну пятницю, пôдъ зелену недѣлю, якъ на дворѣ колядки спѣвали. Я лежала на постели, а капуста въ печи тороро, тороро... Отъ тогдѣ я, паночку, грошѣ найшла.

— Чи ты, „Червоная“, знаєшь, чиимъ органомъ „Дѣло“?

— Знаю, паночку.

— Чиимъ же?

— Було се торôкъ въ маю. Въ грудни „Дѣло“ писало до Афиногена въ Кієвѣ по грошѣ, въ липню приѣхавъ архикнязь до Львова, потому упокоився „Миръ“, то „Дѣло“ єсть органомъ Таффого, Єзуитôвъ, Сапѣги, кружка професорского и Чарторыйского.

И бабуси и „Червонôй Руси“ дай Боже многая лѣта за ихъ добрый розумъ, а намъ пôдъ недѣлю здорово се прочитати.

———

II.

Бувъ собѣ коваль мудрый, забравъ у мужика богато зелѣза тай каже:

— А що тобѣ, чоловѣче, сковати? Лемѣшь?

— Най буде лемѣшь — одвѣчає чоловѣкъ.

Коваль кує, спаливъ богато зелѣза.

— Нѣ — каже — чоловѣче, скую тобѣ сокиру.

— Та чи сокиру, то и сокиру!

— Кує, кує коваль, спаливъ знову.

— Нѣ — каже — не сокиру, а серпъ.

— Та най вже и серпъ!

— А може швайку?

— Най бы и швайку!

— А може пшикъ? Розпѣкъ зелѣза шматочокъ та въ воду: Отъ тобѣ — каже — и пшикъ!

Бувъ собѣ професоръ мудрый, забравъ въ Станиславовѣ мандатъ посольскій до рады державнои тай каже:

— А що, панове, якихъ справъ менѣ боронити? Може нафты?

— Най бы и нафты, — кажуть выборцѣ.

Поѣхавъ, посидѣвъ у Вѣдни та зновъ пытає: — А може бы соли для худобы?

— Най буде и соли!

— А може бы пропинаціи вашои?

— Най бы и пропинаціи!

— А може бы вамъ дулю пôдъ нôсъ?

Выборцѣ заспѣвали: niech żyje!

———

III.

Садить баба капусту въ городѣ, а теля, увязане на припонѣ, пасеся здорово. Пôдходить вовкъ, сперся на тинъ, дивиться, куды бы єму зайти по телятко.

— А гужь, а гужь! — кричить баба, — щобъ тебе морока побила!

— Овъ, розкричалась! — каже вовкъ — черезъ бабине телятко не можь и въ городъ подивитись.

Засновують Русины въ Перемышли Институтъ дѣвочій та лагодяться на ôдкрытье рускихъ паралельокъ. Пôдходить „Общество“ та мѣркує, якъ бы єму положити угольный камѣнь пôдъ Институтъ та обôйти хрещенье Руси.

— А зась, а зась! — каже „Дѣло“.

— Овва! — каже „Общество“ — черезъ твôй институтъ та дурнй паралельки не можна и Игнатієву приподобатись!

———

IV.

Зловили цигана верхомъ на чужôй кобылѣ.

— Ты вкравъ? — пытають люде.

— Єй Богу нѣ! — каже циганъ.

— А якъ же?

— Ишовъ собѣ лѣсомъ, дивлюсь: лежить кобыла поперекъ стежки. Хотѣвъ черезъ неи перелѣзти, а она, вовкъ бы єи зъѣвъ, пôднялась та ажь тутъ опинилась.

Зловили Афиногена зъ чужимъ листомъ въ „Кієвскôмъ Словѣ“.

— Ты зваровавъ? — пытають.

— Єй Богу, нєтсъ! — бреше Афиногенъ. — Маю на университетѣ свою листову скрынку. Дивлюсь: листъ до Володимира. Взявъ въ руки, засвербѣло, розкрывъ, прочитавъ та и выпечатавъ въ „Словѣ“.

———

V.

Мачуха дала на снѣданье дѣтямъ ласенького, а пасинкови нѣчого. Отъ той боиться попросити, та тôлько спѣває собѣ пôдъ носомъ: „И я бы зъѣвъ, и я бы зъѣвъ!“

— А пранцѣвъ не хочешь? — гримнула мачуха.

— Хиба-жь вже и спѣвати не можна? — каже пасинокъ.

Роздало „Заведеніє“ рускй грошѣ Михалкамъ та Киндлерамъ, а вдовичо-сирôтскому фондови не дало нѣчого. Отъ зôбрались ôдпоручники деканальнй на нараду, та кажуть собѣ зъ тихенька: „И мы бы взяли, и мы бы взяли!“

— А хлопскои шкôры не хочете? — гримнули ликвидаторы.

— Хиба вже и ухвалювати не смѣємо? — каже отець зъ Куткора.

———

VI.

Розказують, що въ однôмъ селѣ умиравъ старый козакъ та забажавъ передъ смертью горѣвки.

— Охъ, трудно менѣ, дѣти! Дайте хочь чарочку, може менѣ полегшає хочь трошки.

Дѣти внесли.

— Пôдождѣть, тату, трошки, най ôдтане.

— Хиба замерзла?

— Замерзла!

— И! вже не варта на свѣтѣ жити, коли и горѣвка замерзає!

Повернувся на другій бôкъ та и вмеръ.

Розказують, що въ львôвскôмъ повѣтѣ инспектуровавъ Недоляшенко та забажавъ ордеру.

— Охъ, радъ-бы я ордеру, панове учителѣ! Говорѣть на „kółka-хъ“ urzędowym językiem, може менѣ дадуть хочь зъ моркви. Учителѣ заснували филію Товариства педагогичного.

— Пôдождѣть трохи, пане инспекторъ — кажуть — най буде у передъ филія.

— Може руска?

— Руска!

— И! вже не варта инспекторувати, коли Русь бере гору.

Забравъ манатки и пôйшовъ до Тернополя.

———

VII.

Жидъ бравъ до себе наймичку.

— Тобѣ, Галочко, буде у мене якъ въ небѣ! Встанешь ранкомъ, пôдметешь хату тай сядь; вынесешь смѣтя тай сядь; подоишь коровъ тай сядь, тай сядь, тай сядь! А якъ то все зробишь, будешь обѣдати. Страва для тебе буде добра. Чи зваришь картоплю — юшка твоя, раки — юшка твоя, яйця — юшка твоя.

Зôйшлась Польща зъ Русею въ соймѣ галицкôмъ.

— Тобѣ, Руси, буде тутъ якъ въ раю. Ôддашь Добромиль Єзуитамъ тай мовчи, молодѣжь свою Змартвыхвстанцямъ тай мовчи, заплатишь шарварокъ тай мовчи, тай мовчи!

товариства педагогичного не усумнѣваюсь о великой хосенности Институту и длятого зъ повнымъ довѣрiемъ ôдзываюсь нинѣ до всѣхъ интересованыхъ и яко членôвъ одной родины рускои запрошуе якъ до приступленя до товариства, такъ и до помѣщаня дѣтей въ новôмъ закладѣ.

Зголошуватись треба до 25 лат. липня с. р. письменно або устно пôдъ адресою: Руске Товариство педагогичне у Львовѣ, улиця ôрменьска ч. 27. При зголошеню належить подати число дѣтей, вѣкъ и клясу, до котрои дитина вступить. Условiя заплаты уложаться при вступѣ до Институту. Близшѝ данѝ, именно условiя еквипованя дѣтей (бѣлье, одѣжь, постѣль и т. д.) подасть дирекцiя Институту пôзнѣйше до вѣдомости. Зголошеня по 25 л. липня не будуть увзглядненѝ.

Новѝ робôтничѝ законы въ Австрiи

V.

Другiй законъ о обезпецѣ робôтникôвъ на случай недуги рôзниться ôдъ закона о обезпецѣ робôтникôвъ на случай нещасливыхъ приключень передъ всѣмъ тымъ, що обнимае ширшiй кругъ робôтникôвъ, бо асекурацiя на случай недугъ обнимае кромѣ робôтникôвъ пôдпадаючихъ обговореному вже законови такожь и тыхъ робôтникôвъ, котрѝ занятѝ суть въ гôрництвѣ застереженôмъ державѣ, або трудяться взагалѣ въ якôмъ будь пôдъ законъ промысловый пôдпадаючôмъ предприемствѣ а вкôнци и при зелѣзницяхъ. За то рôльничѝ робôтники и тутъ вынятѝ зъ пôдъ добродѣйства обезпеки. Мотивы предложеня правительства стараються то оправдати пôдносячи, що у робôтникôвъ господарства рôльничого не показуесь взагалѣ велика потреба зъорганизованого убезпеченя на случай недугъ и що тую зъорганизовану обезпеку заступае тамъ помôчь родины и властителя господарства. Такожь не пôдпадають и тому примусови робôтники, котрѝ трудяться въ предприемствѣ державы, краю, громады або якого публичного фонду и мають постôйну платню.

Примусова обезпека подае робôтникамъ що найменше: 1) ôдъ самого початку недуги безплатну лѣкарску, взглядно и акушерску помôчь, такъ само якъ и всѣ потрѣбнѝ до лѣченя средства; 2) коли недуга треваe довше якъ три днѣ и недужiй неспособный есть до зарôбкованя щоденно 60% звычайнои деннои платнѣ въ дотычнôмъ робôтничôмъ окрузѣ. Высоту тои платнѣ вызначуе въ кождôмъ судовôмъ повѣтѣ власть политична (староство) по выслуханю опинiи мужѣвъ довѣрiя и выдѣлôвъ повѣтовыхъ. Мѣсто тои помочи може заведенье асекураційне ôддати недужого на свôй коштъ до публичного шпиталя и то робôтника, котрый не маe родины въ кождôмъ случаю, а робôтника живучого зъ родиною лишь тогдѣ, коли ôнъ самъ на то згодиться, або коли рôдъ недуги того вымагае. Въ публичныхъ шпиталяхъ мають въ такôмъ случаю робôтники бути помѣщенѝ въ послѣднôй клясѣ. За той часъ, якъ робôтникъ буде лѣчитись въ шпитали маe его родина, наколи его зарôбокъ бувъ ею одинокимъ удержаньемъ, що найменше половину тои платнѣ, яку побиравъбы хорый робôтникъ денно ôдъ асекурацiи, коли бы не бувъ въ шпитали. Згадана высше грошева пôдмога не може недужому робôтникови выплачуватись довшiй часъ, якъ черезъ двайцять тыжднѣвъ. Робôтницямъ ôдбуваючимъ порôдъ маe выплачуватись тая пôдмога и въ загалѣ даватись приписане удержанье ще черезъ три тыжднѣ по ôдбутôмъ породѣ

Тенденцiею закона о обезпецѣ робôтникôвъ на случай недугъ не есть творити доконче новѝ институцiи обезпеки. Длятого лишаe законъ якъ всѣ давнѣйшѝ такъ зв. касы для недужихъ робôтникôвъ, такъ и пôзнѣйшѝ въ тôмъ направленю завязанѝ товариства а навѣть звôльняe робôтникôвъ убезпеченыхъ въ тыхъ касахъ або товариствахъ ôдъ обовязку примусовои обезпеки, наколи лишь тѝ касы або товариства подають робôтникамъ на случай недугъ що-найменше таку помôчь, яку подаe ему введена тымъ закономъ примусова обезпека.

Пôсля сего отже обезпека робôтникôвъ може мати ôдъ теперь рôзнородниѝ формы. Именно же можуть институцiи обезпеки робôтникôвъ на случай недугъ представлятись яко: а) касы недужихъ повѣтовѝ, б) касы при предприемствахъ, в) касы при будôвляхъ, г) касы спôлокъ, д) касы гôрничѝ и е) касы заснованѝ въ формѣ товариствъ.

Касы повѣтовѝ мають опиратись на основѣ взаимности. Въ принципѣ маe припасти одна така каса на одинъ судовый повѣтъ и обнимати всѣхъ въ тôмъ повѣтѣ находячихъся и пôдъ асекураційный примусъ пôдпадаючихъ робôтникôвъ. Робôтники не пôдпадаючѝ пôдъ той примусъ можуть до тыхъ касъ такожь приступати яко члены, однакъ пôдъ условiемъ, що не скôнчили 35 року житя и що заплатять вступне въ высотѣ що найменше шестинедѣльнои вкладки, ôдъ котрого робôтники пôдпадаючѝ пôдъ асекураційный примусъ суть увôльненѝ. Кожда повѣтова каса мусить мати свôй статутъ, уложеный пôсля взôрця оголошеного властею политичною дотычного округа по выслуханю гадки мужѣвъ довѣрiя зъ помѣжь предприемцѣвъ и робôтникôвъ. Статутъ такiй маe обнимати: 1) способъ и рôдъ пôдмогъ для недужихъ робôтникôвъ; 2) высоту вкладки; 3) способъ твореня резервового фонду; 4) способъ выбираня и обемъ дѣланя заряду и надзорчого комитету; 5) способъ скликуваня и компетенцiю загальныхъ зборôвъ; 6) способъ зголошуваня случаѣвъ хоробы и контролю недужихъ; 7) складъ и обемъ дѣланя судôвъ мировыхъ и 8) способъ справджуваня рôчныхъ рахункôвъ. Що-до загальныхъ зборôвъ становить самъ законъ, що они мають складатись зъ самыхъ убезпеченыхъ робôтникôвъ, коли ихъ число въ дотычнôмъ окрузѣ есть менше якъ 300, коли же то число есть бôльше якъ 300, то зъ делегатôвъ тыхъ робôтникôвъ. Загальнѝ зборы выбирають зарядъ и надзорчiй комитетъ, приймають справозданя заряду и рѣшають о змѣнѣ статута. Якъ въ зарядѣ, такъ въ надзорчôмъ комитетѣ и въ загальныхъ зборахъ мусять и предприемцѣ, у котрыхъ трудяться робôтники, мати свою репрезентацiю, котра однакъ не може перевышати одной третины находячихъ-ся въ тыхъ тѣлахъ осôбъ. Власти политичнѝ мають право наглядати надъ касами, переглядати рахунки и документы, сконтрувати касу, жадати скликаня управляючихъ органôвъ и на случай незаконного поступованя заряду або зборôвъ именувати зъ свого рамени на коштъ касы управителѣвъ.

Вкладки, якѝ пôсля статуту будуть обовязанѝ робôтники платити до касы, понесуть они самѝ лишь въ $^2/_3$ частяхъ, а въ $^1/_3$ части будуть поносити ихъ предприемцѣ. Взагалѣ будуть предприемцѣ обовязанѝ заплатити навѣть цѣлѝ вкладки тыжневѝ за своихъ робôтникôвъ, коли они ихъ въ речинци не сплатять а ôдтакъ будуть могли ôдновѣдну, на робôтникôвъ припадаючу часть, стягнути собѣ зъ ихъ платнѣ. Залеглѝ вкладки мають стягатись дорогою политичнои екзекуцiи.

А якъ то все зробишь, дамь тобѣ новѝ вольности. Заложу повѣтову раду — кошты твои, школы польскѝ — кошты твои, раду санитарну — кошты твои....

———

VIII.

Хтось сѣдавъ на коня, та нѣякъ не сяде. Отъ ôнъ и молиться: „Ахъ, Господи, поможи! Мати Божа, поможи! всѣ святѝ поможѣть!“ Та якъ скочить тай опинився на другôмъ боцѣ коня. Захотѣлось Русинамъ „Заведенiя“ та нѣякъ грошей добути. Отъ они и просять: „Народный Доме дай свои грошѣ, фонде вдовичiй дай свои, скарбоны церковнѝ дайте свои!“ Та якъ заснували „Заведенiе“, то ажь опинились въ ликвидацiи.

———

IX.

То бувъ такiй чоловѣчокъ, що прийшовъ до добрыхъ людей въ село та й назвався кравцемъ. Тѝ ему радѝ: напоили, нагодували а ôдтакъ и сукно внесли. Подивився кравець на сукно, на ôкно; перегорнувъ сюды-туды тай каже: Два мѣшки и торба!

— Е, нѣ, будьте ласкавѝ, намъ зъ сего юпку та свиту!

— Е, я такiй, що мѣшки шию! — тай бувайте здоровѝ.

То бувъ такiй студентъ, що зайшовъ до Львова тай назвався редакторомъ. Знайшлись люде, що дали ему кавцiю, предплатили, а ôдтакъ кажуть: редагуй! Подивився студентъ на предплату, перечисливъ тай каже: „Объединенiе“ и гавъ-гавъ!

— Е нѣ, пане школярику, намъ треба своеи литературы та руского права!

— Е, я такiй, що лишь „объединяю“ и бр...

Не- Устiяновичь.

Зъѣздъ монархôвъ.

Нѣмецкѝ газеты доносять, що цѣсарь Вильгельмъ II. выѣде дня 11 або 12 с. м. до Киль, а зъ ôдси поѣде въ половинѣ с. м. на яхтѣ „Гогенцоллернъ“ до Петербурга. Разомъ зъ цѣсаремъ поѣде такожь — якъ вже загально говорять — гр. Гербертъ Бисмаркъ. Нѣмецкiй канцлеръ не возьме рѣшучо участи въ сѣмъ зъѣздѣ. Наколи-бъ однакожь оправдалась вѣсть, що зъ цѣсаремъ поѣде гр. Гербертъ, то було-бы се знакомъ, що зъѣздъ не бувъ-бы такъ зовсѣмъ безъ значеня политичного. Въ Петербурзѣ перебуде цѣсарь три або чотири днѣ. Говорять такожь, що царь выѣде на стрѣчу цѣсареви и що перша стрѣча наступить або на мори або на финляндскихъ островахъ, а ôдтакъ оба монархи поѣдуть разомъ до Петербурга. Закимъ цѣсарь поѣде ще до Петербурбурга, маe кн. Гайнрихъ зробити офицiяльну визиту королямъ шведскому и даньскому, а въ Копенгазѣ стрѣтиться зъ саксоньско-королевскою парою, котра буде тамъ на ôдкрытю нѣмецкого ôддѣлу выставы. Зъѣздъ нѣмецкого цѣсаря зъ цѣсаремъ австрiйскимъ и зъ королемъ италiйскимъ маe ôдбутися пôсля „Kreuzztg.“ въ серпню. Въ вѣденьскихъ кругахъ политичныхъ ходить зновъ поголоска, що цѣсарь Вильгельмъ приѣде въ гостину до австрiйского цѣсаря ажь въ осени и возьме тогдѣ участь въ ловахъ въ Стирiи. Що-до зъѣзду нѣмецкого цѣсаря зъ королемъ италiйскимъ, то берлиньскѝ газеты довѣдуються, що зъѣздъ сей ôдбудеся въ послѣдныхъ дняхъ серпня въ Монца. Зъ сего выходило-бы отже, що зъѣздъ цѣсаря Вильгельма зъ цѣсаремъ австрiйскимъ и королемъ Гумбертомъ не ôдбудеся рôвночасно, якъ то первѣстно говорено.

Годиться занотувати такожь и ту погологоску, пôсля котрои россiйскiй наслѣдникъ престола маe женитися зъ одною зъ сестеръ нѣмецкого цѣсаря имовѣрно зъ кн. Софiею. Здаесь однакожь, що вѣсть ся есть лишь чистою конъюнктурою основаною на пôставѣ сердечнѣйшихъ ôдносинъ межи дворами берлиньскимъ а петербургскимъ, якѝ настали теперь въ наслѣдокъ проектованого зъѣзду монархôвъ.

Нѣмецка праса обговорюе широко справу зъѣзду нѣмецкого цѣсаря зъ монархами россiйскимъ, австрiйскимъ и италiйскимъ а середъ множества ôдзывôвъ въ сѣй справѣ знайшовся лишь одинъ въ реньско-вестфальскôй газетѣ, котра доказуе, що въ наслѣдокъ зъѣзду цѣсаря Вильгельма зъ царемъ ôдносины нѣмецко-австрiйскѝ значно ослабнуть, бо въ Австрiи возьме верхъ стремленье, котре буде противне тому, щобы черезъ Нѣмеччину помирилась такожь и Австрiя зъ Россiею. „Berl. Tagblatt“ каже, що таке ослабленье нѣмецко-австрiйскихъ ôдносинъ вразило-бы въ Нѣмеччинѣ дуже прикро, маe однакожь надѣю, що у Вѣдни не будуть недовѣрчиво глядѣти на подорожь цѣсаря до Петербурга, бо она не зашкодить зовсѣмъ крѣпкому союзови Нѣмеччины зъ Австрiею и Италiею. „Kreuzztg.“ говорить такожь о занепокоенiю, яке выкликала въ Австрiи намѣрена подорожь цѣсаря до Петербурга и каже, що подорожь ся есть лишь выплывомъ обовязку чемности, котрый опираeся на особистыхъ, тѣсныхъ ôдносинахъ до царя а котрый есть продовженьемъ дружныхъ ôдносинъ ще за цѣсаря Вильгельма I., мимо того, що политика его переводилась и дальше консеквентно. Подорожь ся есть такожь заразомъ и ревизитою за гостину царя въ Гданьску и Щетинѣ, котрои попередники цѣсаря не могли вже ôддати. Вильгельмъ II. заявивъ передъ нѣмецкими князями и нѣмецкимъ парляментомъ такъ торжественно, що буде придержуватись тридержавного союза, що о тôмъ не можна сумнѣватися, тымъ бôльше, що политичнѝ цѣли Россiи а Нѣмеччины мали-бъ теперь такъ мало спôльности, що они не могли-бъ ôдсунути другихъ взглядôвъ на бôкъ. Тѝ, що въ Австрiи и Италiи дивляться холоднокровно, могли-бъ добачити въ цѣсарскôй подорожи лишь вымѣну особистыхъ дружныхъ чувствъ, котрѝ вправдѣ мусять мати якiйсь вплывъ на европейскiй миръ, але зъ политикою стоять лишь въ слабôй звязи; длятого можна сподѣватися, що подорожь цѣсаря надъ Неву выключе якъ на вѣденьскôмъ такъ и на римскôмъ дворѣ лишь симпатичнѝ чувства. „Voss. Ztg.“ зазначуe зновъ, що подорожь цѣсаря до Петербурга не выкликала въ австрiйскôй прасѣ нѣякого недовѣрiя. И въ Австрiи — каже згадана газета — уважали бы зближенье царя до державъ середнои Европы лишь за знакъ, що Россiя хоче покинути свое изольоване становище и хоче зновъ станути на пôставѣ европейскихъ угодъ. Коли Россiя схоче дати поруку за свои мирнѝ стремленя, то буде могла легко порозумѣтись зъ Австрiею. Гостина цѣсаря може лишь якъ найлѣпше поучити царя о мирныхъ намѣреняхъ тридержавного союза. „Voss. Ztg.“ запримѣчаe такожь, що въ Австрiи не заведено нѣякихъ надзвычайныхъ средствъ примусовыхъ, якъ то зробила Нѣмеччина, збôльшаючи н. пр. мыто.

До „Nemzet-у“ доносять пôвъурядово зъ Вѣдня, що тамъ не видять нѣ найменшои причины побоюватись якихсь некористныхъ наслѣдкôвъ зъ подорожи нѣмецкого цѣсаря до Россiи, бо суть глубоко переконанѝ, що въ Петербурзѣ не буде нѣчо робитися безъ попереднои згоды вѣденьского кабинету. Противно, тѝ мають рацiю, котрѝ мають надѣю, що намѣреный зъѣздъ принесе якусь полекшу у всѣхъ незалагодженыхъ доси справахъ. — Бюро Райтера подае зновъ таку вѣсть зъ Вѣдня: Тутъ не сподѣваються зъ зъѣзду въ Петербурзѣ нѣякихъ безпосередныхъ наслѣдкôвъ, бо межи монархами не будуть ôдбуватися нѣякѝ переговоры политичнѝ. Зъѣздъ сей може довести лишь до такихъ ôдносинъ межи Вѣднемъ а Петербургомъ, що буде можна порозумѣтися що-до роздѣлу круга вплыву на балканьскôмъ пôвъостровѣ.

Лондоньска „Daily Chronicle“ каже, що якась высокопоставлена особа въ Берлинѣ мала сказати, що тамъ приписують зъѣздови цѣсаря зъ царемъ дуже велике значенье политичне. Въ Берлинѣ сподѣваються именно, що зъѣздъ сей усуне всяке непорозумѣнье мѣжь Нѣмеччиною а Россiею и станесь пôдставою до дружныхъ ôдносинъ мѣжь Россiею а Австро-Угорщиною. Подôбно такожь высказуeся и „Kreuz. Ztg.“, котра называe сей зъѣздъ великимъ успѣхомъ нѣмецкого канцлера и доказуe, що небезпечнôсть вôйны буде усунена бодай на кôлька лѣтъ, бо усунути на завсѣгды всѣ суперечности мѣжь Россiею, Австрiею, Италiею и Англiею, то прецѣ рѣчь неможлива. Порозумѣнье Россiи зъ Австрiею буде могло мабуть въ той способъ настати, що Австрiя не буде посуватись до Македонiи, задержить Босну и Герцеговину а вплывъ ею въ Сербiи не буде уважатися ворожимъ противъ Россiи. Можна сподѣватися, що навѣть и въ справѣ болгарскôй настане якесь порозумѣнье и що покликанье россiйского генерала на министра вôйны въ Болгарiи не буде небезпечнымъ для самостôйности Болгарiи, наколи буде дана достаточна порука.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Дальматиньскiй соймъ ôдкрыто въ четверъ, а ческiй соймъ буде ôдкрытый — якъ теперь зновъ пишуть зъ Праги — ажь 8 вересня. О якихсь переговорахъ зъ нѣмецкими послами нема вже теперь и бесѣды. „N. fr. Presse“ каже, що до такихъ переговорôвъ не мають теперь вже охоты анѣ проводирѣ нѣмецкѝ анѣ ческѝ. Подôбно кажуть такожь и ческѝ газеты, мимо того однакожь доноситъ львôвска газета урядова въ кореспонденцiи зъ Праги, що ческiй маршалокъ кн. Лобковиць розпôчне все таки переговоры зъ ческими послами и то поредъ скликаньемъ ческого сойму въ жовтню (отже зновъ инша дата скликаня ческого сойму *Ред.*). Справа та сталася конечною, бо соймъ не уневажнивъ мандатôвъ нѣмецкихъ сецесiонистôвъ, отже сего року не буде доповняючихъ выборôвъ. Есть певною рѣчею, що партiя консервативна годиться въ повнѣ зъ партiею Ригера и хотѣлабы дôйти до згоды зъ Нѣмцями та бажае, щобы та згода настала ще передъ торжествомъ 40-лѣтного ювилею цѣсарского.

Въ справѣ выкупна пропинацiи доносять до „N. fr. Presse“ зô Львова, що намѣстництво розпочало вже переговоры зъ выдѣломъ краевымъ, щобы уложити засады, на пôдставѣ котрыхъ выкупно пропинацiи въ Галичинѣ маe вже рѣшучо наступити. На пôдставѣ того порозумѣня маe сов. Карасиньскiй выготовити проектъ, котрый буде предложеный соймови. Тымчасомъ розпочалися переговоры въ справѣ переведеня потрѣбнои операцiи финансовои. Кажуть, що маeся затягнути позичка въ сумѣ 60 до 70 мил. зр. Залагодженье цѣлого сего интересу маe поручитися австрiйскому лендербанкови, котрый буде его переводити въ спôлцѣ зъ галицкимъ банкомъ краевымъ.

О перемѣщеню галицкихъ полкôвъ въ ихъ рôдный край пише „Politik“ такъ: Загранични газеты доказують, що перемѣщенье галицкихъ полкôвъ наступило въ наслѣдокъ вѣсти, що двѣ дивизiи россiйскои пѣхоты вымашерували зъ Кавказу на захôдну границю и що австро-угорскiй штабъ генеральный о тôмъ довѣдався. О скôлько вѣсть та есть правдива и чи дѣйстно така вѣсть наспѣла до ген. штабу, мы не можемо того знати, але все-жь здаeся намъ, що вѣсть та въ теперѣшну пору есть неправдива. Впрочѣмъ якъ бы тамъ и не було, то не думаeмо, щобы перенесенье галицкихъ полкôвъ до ихъ рôдного краю наступило зъ якои иншои причины, якъ лишь выключно зъ того змаганя, щобы въ австро-угорскôй армiи завести вповнѣ територияльну систему такожь и въ тыхъ пограничныхъ краяхъ, котрѝ зô взгляду на свое географичне положенье и свою топографiю суть найбôльше выставленѝ на небезпечнôсть, а въ котрыхъ ся система може для розвою обороннои силы показатися якъ найкористнѣйшою.

Въ кругахъ правительственныхъ укладаeся вже поволи все до лѣтного ôддыху и настаe вже т. зв. сезонъ огôрковый. Гр. Таффе выѣхавъ онодгы на кôлька днѣвъ въ свои добра до Елишавъ; министеръ торговлѣ выѣхавъ до Чехъ; президентъ угорского кабинету маe выѣхати на якiйсь часъ до Гестъ. Нунцiй Галимберти выѣхавъ до Зальцбурга а передъ своимъ выѣздомъ конферувавъ ще зъ гр. Кальнокимъ.

———

Пôсля справозданя нѣмецкихъ газетъ приймавъ царь спецiяльного нѣмецкого посла, ген. Папе, дуже торжественно. Кажуть, що Папе привѣзъ цареви крôмъ офицiяльного письма такожь и приватне, власноручне письмо цѣсаря Вильгельма. Ген. Папе бувъ три чверти годины на авдiенцiи у царя, а звычайно ôдбуваeся така авдiенцiя не довше якъ пять минутъ. Зъ того, якъ царь принимавъ ген. Папе по авдiенцiи, вносять, що царь бувъ дуже вдоволеный зъ тыхъ вѣстей, якѝ ему Папе передавъ устно. Царь передавъ ôдтакъ черезъ генерала власноручне письмо до цѣсаря. — Corr. de l' Est“ одержала письмо зъ Петербурга, въ котрôмъ ею кореспондентъ такъ характеризуe теперѣшну ситуацiю: „Въ Россiи суть вельми тымъ вдоволенѝ, що цѣсарь нѣмецкiй постановивъ такъ скоро ôдвѣдати царя и що мимо тридержавного союза подумавъ передовсѣмъ о союзѣ крôвности. Политичнѝ справы не пôдуть однакожь такъ гладко, якъ то собѣ представляють въ Европѣ. Газетамъ здаeся, що заразъ щезнуть всякѝ непорозумѣня межи Берлиномъ а Петербургомъ, и що Россiя буде квапитись дати доказы своеи вдячности, формулуючи свое предложенье въ справѣ болгарскôй, котрого такъ дуже выжидають союзники Нѣмеччины. Тымчасомъ рѣчь стоить инакше. Гостина цѣсаря Вильгельма не розвяже тридержавного союза, не увôльнить Россiи ôдъ невыгôднаго и майже непонятного опору, якiй она стрѣчаe на Балканѣ. Все зависить отже ôдъ того, що намъ буде предкладати цѣсарь Вильгельмъ. Чи можемо числити на то, що Нѣмеччина не лишь схоче пôдпирати нашѝ интересы на Балканѣ, але ужие такожь могучого вплыву до того, щобы спонукати своихъ союзникôвъ пошанувати явнѝ интересы Россiи? — наколи-бъ такъ мало бути, то мы були-бы зовсѣмъ вдоволенѝ. — Сформулуемо нашѝ предложеня а навѣть мы списали ихъ вже зъ горы, але оголосимо ажь тогдѣ, коли будемо певнѝ, що ихъ приймуть у Вѣдни, Лондонѣ и Римѣ. О тôмъ будемо могли забезпечитись пôдчасъ гостины цѣсаря. Маемо надѣю, що такъ станеся, хочь не хочемо бути оптимистами. Зле судять о насъ, коли

думають, що мы головною перешкодою тревалости мира. Мы не грозимо нѣкому, а мара француско-россійского союза не була нѣчимъ иншимъ якъ лишь марою *ad hoc*. Доказомъ того суть кредиты ухвалены такъ легко въ Пештѣ и Берлинѣ. Але що есть певнымъ, то то́, що хочемо одзыскати въ Болгаріи то становище, яке мы мали довгій часъ по войнѣ. *Status quo ante* въ хвили, въ котрой мы посадили на престолѣ кн. Александра — се наша цѣль. Було-бы вельми шкодливымъ, наколи-бъ хтось въ Берлинѣ або Вѣдни, въ Лондонѣ або Римѣ думавъ, що одновленье добрыхъ односинъ межи нашимъ дворомъ а берлиньскимъ може тутъ щось змѣнити. Наша политика на Балканѣ лишаєсь вѣрною напрямови наданому ѣй провидѣніемъ; самъ царь не може змѣнити того напряму. Не есьмо противниками тридержавного союза, анѣ не глядимо на него здрѣстно; мы щасливѣ, що онъ удержує миръ. Але не хочемо, щобы той союзъ стававъ намъ въ дорозѣ, котру не мы вызначили своѣй политицѣ на Всходѣ, але исторія. Мы змушены що-до Всходу удержати нашѣ правнѣ претенсіи, навѣть мимо нашои волѣ. Наколи Нѣмеччина постановила довести и у Вѣдни до того переконаня, якого безперечно есть и кн. Бисмаркъ а котре онъ высказавъ колька разовъ въ своихъ бесѣдахъ, то стрѣча цѣсаря зъ царемъ буде мати тогдѣ вынмкове значенье. Коли же нѣ, то она буде мати лишь значенье акту куртоазіи, котрои вымагае етикета монархична. На разѣ буде можна тѣшитися зъ неи, але она не потягне за собою наслѣдковъ. — Вѣсть, будьто-бы Россія выслала якусь ноту въ справѣ болгарскѣй до державъ европейскихъ, есть безъосновна. „Pol. Corr.“ заперечуе рѣшучо тѣй вѣсти и каже, що въ англійскихъ кругахъ дипломатичныхъ суть того переконаня, що Россія не буде робити нѣякихъ крокѣвъ дипломатичныхъ въ справѣ болгарскѣй передъ привѣздомъ цѣсаря Вильгельма II. до Петербурга. — Вел. кн. Володимиръ гостивъ въ Варшавѣ черезъ три днѣ и одѣхавъ одтакъ до Ковна а зъ-одси поѣде черезъ Берестъ Литовскій, Миньскъ, Смоленьскъ и Тулу до Москвы а 16 с. м. верне до Петербурга. — Царь выдавъ указъ, пѣсля котрого постановы закона войскового, котрѣ односяться такожь и до покликуваня резервистовъ, розтягаються и на Кавказъ.

——

Сими днями мае появитися урядове справозданье о недузѣ цѣсаря Фридриха III. въ формѣ брошуры и буде мѣстити въ собѣ всѣ подрѣбности о недузѣ покойного цѣсаря почавши одъ весны минувшого року ажь до его смерти. Справозданье се вже выготовлене и предложене цѣсареви Вильгельмови. Въ выготовленю сего документу взяли участь докторы: Тобальдъ, Гергардъ, Бергманъ, Шреттеръ, Кусмавль и Бардельебенъ. Д-ръ Мекенси дементуе вѣсть, подавану недавно газетами, котру такожь и мы репродукували, будьто-бы онъ мавъ сказати редакторови голендерского „Dagblatt-у“, що головно длятого таивъ недугу цѣсаря, щобы не допустити до утворенія регентіи. — Парляментови нѣмецкому буде предложеный заразъ по его скликаню проектъ цивильнои листы для цѣсаря нѣмецкого. Доси не побиравъ нѣмецкій цѣсарь яко такій нѣякои пенсіи, лишь подвышено за то выдатки прускаго короля на дворъ зъ $7\frac{1}{2}$ на 12 мил. марокъ. Причиною сего маютъ бути подвышенѣ кошты репрезентаційнѣ нѣмецкого цѣсаря. — Декотрѣ газеты доказують, що въ часѣ, коли англійска королева Викторія була въ Берлинѣ, конферувала зъ кн. Бисмаркомъ такожь въ справѣ кн. Кумберляндского. Результатомъ сего конферованя мае бути то, що князь зречеся незадовго своихъ правъ до гановерского престола а за то одержить княжество Брауншвайгъ и 50 мил. марокъ индеманізаціи. Рѣчь ся хочь и можлива, то все-жь таки здаесь бути не конче имовѣрна, бо трудно припустити, щобы Прусы згодилися поставити въ Брауншвайгу княземъ чоловѣка, котрый чи то самъ, чи его наслѣдникъ могъ-бы все-таки при доброй нагодѣ, мимо зреченя, подносити давнѣ претенсіи, тымъ больше, що прецѣ значна часть Гановеранъ не конче прихильна Прусакамъ. — О новомъ прускомъ министрѣ дѣлъ заграничныхъ, Герфуртѣ, одзываесь нѣмецка праса досыть вздержаливо; всѣ доказують лишь, що онъ доси не одзначився нѣчимъ яко политикъ, але за то мае онъ бути знаменитымъ урядникомъ администраційнымъ, особливо знае онъ зручно вышукувати и накладати всѣлякого рода податки. Въ томъ однакожь годяться всѣ, що онъ не буде такъ вызываючимъ, якъ его попередникъ Путкамеръ. Якъ онъ буде поступати при выборахъ, яке займе становище въ справахъ полиціи, особливо тайнои и въ справѣ закона о соціялистахъ, то покажеся доперва познѣйше. — Въ кругахъ войсковыхъ сподѣваються въ Нѣмеччинѣ незадовго дуже великихъ змѣнъ. Ажь шѣсть комендъ корпусныхъ мае бути на ново обсаженыхъ. Комендантами корпусовъ маютъ бути именованѣ: ген. пѣхоты Каприви, дотеперѣшный шефъ адмиралиціи; ген. Альбедиль, дотеперѣшный шефъ войсковои канцелярии цѣсарскои и ген. Лѣщиньскій. Кажуть такожь, що министеръ войны Бронсартъ мае уступити. Головнымъ комендантомъ маринарки буде именованый имовѣрно братъ цѣсаря, кн. Генрихъ. Въ Киль буде установлена найвысша войскова власть маринарки а въ Берлинѣ власть администраційна. Говорять такожь о рѣзныхъ проектахъ нового цѣсаря. Кажуть именно, що цѣсарь носиться зъ цляномъ зробити по зъѣздѣ зъ монархами заграничными визиту регентови баварскому, королеви саксоньскому и другимъ нѣмецкимъ князямъ; що думае скликати великій зъѣздъ удѣльныхъ князѣвъ, що въ осени поѣде до Штрасбурга и т. д. — Въ берлиньскихъ кругахъ политичныхъ уважаютъ такожь за рѣчь певну, що въ серпню одбудеся зъѣздъ кн. Бисмарка зъ гр. Кальнокимъ и президентомъ италійского кабинету Криспимъ. До той зъѣздъ одбудеся, доси ще не знати але загально догадуються, що мѣсцемъ зъѣзду буде Киссинґенъ.

——

„Търновска Конституція“, органъ Каравелова, подала була онодгы вѣсть, що рада министровъ займалася сими днями справою позычки и радила надъ тымъ, подъ якими условіями можна-бы позичку ту заключити. До сеи вѣсти додала згадана газета одъ себе, що нарада ся есть першимъ овочемъ компромису межи либералами а консерватистами одъ часу аферы Попова. Странскій заперечивъ тому и заявивъ, що Каравеловъ стараеся справу Попова выкористати для своихъ цѣлей; его партія не есть честна, бо воюе ложею. Сей безвстыдный зрадникъ болгарскои короны хоче ще статись зрадникомъ отчины. — Роковины выбору кн. Кобургского на князя Болгаріи будуть святкуватися торжественно въ цѣломъ краю дня 25 с. м. Князь перебуває все ще въ Калоферѣ. Сими днями мае князь одвезти княгиню Климентину черезъ Тирнову ажь до Оржавы на австрійскѣй граници, а одтакъ поверне черезъ Ломпаланку до Софіи.

НОВИНКИ.

П. Т. нашимъ читателямъ, що замовили були „Дѣло“, а до сего часу ще на р. 1888 нѣчого не вплатили, будемо мусѣли зъ початкомъ нового чвертьроку задержати высылку, наколи до того часу не пришлють залеглостей.

— **Торжество Божого Тѣла** буде обходитись у всѣхъ церквахъ львовскихъ въ недѣлю, 8. н. ст. липня. До асистенціи при обходѣ въ Успеньскѣй церкви и до даваня выстрѣловъ вызначила войскова команда одну компанію воякѣвъ 9. полку пѣхоты разомъ зъ музикою и хоругвою.

— **Заповѣджена прогулька ремѣсничого товариства „Зоря“** до Зимноводы-Рудно одбудеся завтра 8 н. ст. липня. Поѣздъ надзвычайный одходить о год. 2 мин. 25. а звычайный о год. 4 м. 5. пѣсля годинника львовского. Одъ год. 9 до 10 вечеромъ буде цѣлый пляцъ забавы, закладъ, велика алея и дворець електрично освѣтленый. Поворотъ до Львова наступить по годинѣ 10. окремымъ поѣздомъ. Бѣлетъ ѣзды туда и назадъ 24 кр. Вступъ 15 кр. одъ особы дорослои. Чистый дохѣдъ зъ прогулки призначено на дохѣдъ касы запомоговои для хорыхъ членовъ. Заходы товариства около того, щобы участники сеи прогульки добре забавлялися и цѣль тои-же, якъ такожь симпатичный аранжеръ, кажуть надѣятися, що участь и дохѣдъ буде значный. До побаченя завтра въ Руднѣ!

— **Загальнѣ Зборы товариства „Руска Бурса тернопольска“** одбудуться дня 4 (16) липня 1888 о год. 2-ой по полудни въ сали „Рускои Бесѣды“ (Готель Ляндава, ринокъ, I. поверхъ) зъ слѣдуючимъ поряд. дневнымъ: 1) Справозданье рочне уступаючого выдѣлу. 2) Выборъ комисіи контрольнои. 3) Принятье новыхъ членовъ. 4) Проектъ змѣны статутовъ. 5) Выборъ нового выдѣлу. 6) Внесеня выдѣлу и членовъ. На случай предвиджены §. 24 статутовъ слѣдуючѣ зборы одбудуться тогожь дня о год. 4-ой по полудни. — Тернополь дня 6 липня 1888. — *Ол. Барвѣньскій*, предсѣдатель; *В. Грабъ* секретарь.

— **Львовъ готовъ не мати нѣ хлѣба нѣ булокъ.** Всѣ челядники пекарскѣ застановили роботу въ пекарняхъ и выйшли вчера за Львовъ, щобы одпочати и одотхнути свѣжимъ воздухомъ а майстровъ пекарѣвъ змусити пристати на условія, якѣ ухвалено на зборахъ челядниковъ дня 1 н. ст. липня. Челядники хотять, щобы подвышити имъ платню и тому подали сталѣ платнѣ, якѣ повинны имъ майстры выплачувати въ готовцѣ а не харчемъ, якъ се до теперь декуда водилося. Такожь жадають они, щобы не робили довше, якъ 12 годинъ на добу. Кромѣ того предложили они ще и иншѣ условія, меншои ваги, своимъ майстрамъ. На всѣ тѣ домаганя полишили челядники майстрамъ 6 днѣвъ, щобы розважили и имъ одповѣли. Вчера отже зобрались всѣ челядники разомъ выслухати одповѣди майстровъ. Майстры почали дуже зручно выминати рѣшучои одповѣди, жалувалися на малый заробокъ а вконци таки не хотѣли уступити въ нѣчомъ челядникамъ. За се порѣшили челядники одноголосно застановити роботу по пекарняхъ. Громадно выйшли они зъ салѣ и роздѣлившись на двѣ части, пойшли одны за рогачку лычаковску, другѣ за яновску.... на вакаціи. Власти промысловѣ догадувались такои розвязки сего спору и вже завчасу завели одповѣдны мѣры, щобы Львовъ не потребувавъ голодувати. Власти войсковѣ дали до пекарень своихъ волковъ-пекарѣвъ, але чи на довго се выстане, не знати.

— **Испытъ зрѣлости въ учительскѣй семинаріи у Львовѣ** одбувся въ дняхъ одъ 21 червня до 4 липня с. р. зъ слѣдуючимъ результатомъ: До испыту зголосилося було 33 семинаристовъ и 63 приватистовъ; зъ першихъ одступило одъ устного испыту 2, зъ одзначеньемъ здало 9, зъ добрымъ успѣхомъ 17, поправку достали 4 а одного репробовано; зъ другихъ приступило до испыту 40, зъ котрыхъ въ часѣ испыту одступило 10, зробило испытъ 13 а поправку одержало 9. Осѣмъ приватистовъ репробовано. Зъ Русиновъ зробили испытъ: Семинаристы: Боярскій Ив. (зъ одзначеньемъ), Дзингало Мих., Гриньковъ Ив., Корецкій Николай (зъ одзнач.), Коровичь Володимиръ (зъ одзнач.), Набакъ Иларій, Опрыско Вас., Созаньскій Мих., Спольскій Лука. Приватисты: Березиньскій Ант., Федусевичь Ем., Голиньскій Алексей, Кириловичь Левъ, Мысакъ Павло, Нароль-скій Іосифъ, Устіяновскій Вас.

— **Рада мѣска въ Станиславовѣ** приняла резигнацію д-ра Каминьского зъ уряду бурмистра, высказала ему свое признанье и ухвалила емеритуру до конця житя рочно по 1500 зр. — Говорять, що для Станиславова мае бути назначеный правительственный комисарь. Заступникъ бурмистра въ Станиславовѣ, д-ръ Шидловскій, заявивъ однакожь на засѣданю рады мѣскои, що въ сѣй справѣ нема ще нѣякихъ автентичныхъ вѣстей.

— **Черновецкій университетъ** числивъ въ минувшомъ повроцѣ 216 звычайныхъ а 52 надзвычайныхъ слухателѣвъ. На поодинокѣ выдѣлы припадало зъ сего числа: 62 (2 надзв.) на богословіе, 151 (21 надзв.) на правничій выдѣлъ, 22 (11 надзв.) на философію и 12 фармацевтовъ.

— **На одпустѣ въ Милятинѣ** въ часѣ зеленыхъ святъ сего року украла жѣнка жѣнцѣ дитину. До жѣнки, що мала дитину на рукахъ, прийшла друга незнакома жѣнка и поздоровившися просила, щобы ѣй дала на хвилю побавитись дитиною, бо она дуже любить дѣти. Коли мати не хотѣла своєи дитины оддати незнакомѣй невѣстѣ, то ся зложила ѣй въ заставъ коралѣ и ажь такъ выдурила дитину. По хвили незнакома згубилася въ натовпѣ разомъ зъ дитиною, а всякѣ пошукованя остались даремнѣ. Бѣдна мати въ розпуцѣ вернула зъ одпусту домовъ.

— **Подяка.** Выдѣлъ „Рускои Бурсы тернопольскои“ складае прилюдно щиру подяку Хв. Выдѣлови Тернопольскои Рады повѣтовои и Хв. Радѣ громадскѣй тернопольскѣй, котрѣ жертвували по 25 зр. на цѣли бурсы. — Тернополь 28 червня 1888. — *Ол. Барвѣньскій*, предсѣдатель; *В. Грабъ* секретарь.

— **Дробны вѣсти.** Громада Бродки, пов. львовского, одержала одъ цѣсаря 100 зр. запомоги на будову школы. — Іос. Тушиньскій, инжиниръ зелѣзницѣ Кароля Людвика, зложивъ присягу яко авторизованый инжиниръ будовы машинъ зъ мѣсцемъ замешканя у Львовѣ. — Ректоромъ академіи штукъ красныхъ у Вѣдни выбраный на три роки проф. Авг. Айзенменґеръ. — Загальнѣ зборы гал. товариства лѣсного одбудуться въ Колмыи въ дняхъ 20, 21 и 22 серпня. — У Львовѣ померли: Ферд. Вѣнцковскій, старшій совѣтникъ скарбовый и начальникъ администраціи податковои; д-ръ Леоп. Зильберштайнъ, примарій жидовского шпиталя.

Вѣсти зъ Арх. Львовскои.

Презенту на Утѣшковъ, дек. олеського одержавъ о. Карпо Винтонякъ зъ Бужка.

Введенѣ оо.: Дим. Ксьонжекъ яко завѣдатель Стрѣлкова, дек. стрыйского, и Юст. Гавричевичь яко сотрудникъ въ Бѣломъ камени, дек. олеського.

Увольненый о. Ад. Витвицкій яко завѣдатель ex currendo Стрѣлкова.

Завѣзваный до кан. институціи въ вересни с. р. о. Андр. Дольницкій на Волю гологорску, дек. унѣвского.

Митроп. Консисторія вставилася до ц. к. намѣстництва о запрезентованье о. Мих. Колессы зъ Ходновичь на Струтинъ, дек. перегиньского, пропонованого на третомъ мѣсци, бо о. Евст. Меруновичь зъ Толщева, одержавшій презенту на Струтинъ, зрезигнувавъ зъ неи, а на другомъ мѣсци пропонованый кандидатъ одержавъ презенту на иншу парохію.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Канцелистами намѣстництва именованѣ: Іос. Коцулъ, подъофициръ рахунковый 57 полку пѣхоты; Игн. Стажевскій, першій вахмайстеръ конной гвардіи прибочнои и Леонардъ Шигальскій, подъофициръ рахунковый 30 полку пѣхоты.

Телеграмы „Дѣла“.

Берлинъ 7. липня. Кажуть, що цѣсарь выѣде ажь 17 с. м. до Киль, перебуде тамъ одинъ день, а одтакъ выѣде до Петербурга. Зъ цѣсаремъ поѣде моремъ гр. Гербертъ Бисмаркъ, ген.-адъютантъ Виттихъ и россійскій аташе ген. Кутузовъ. Проча свита поѣде зелѣзницею до Петербурга. — Удержуєсь тутъ поголоска о одруженю россійского наслѣдника престола зъ одною зъ сестеръ цѣсаря.

Парижъ 7. липня. Париска полиція забрала у редактора орлеанистовскои „La Presse“ окружникъ гр. Парижа до ново выбраныхъ меровъ консервативныхъ, въ котромъ сказано: „Боронѣть свободы и финансовъ одъ тираньского правительства. Партія теперѣшного правительства скомпромитувала републику. Она упаде и повалить републику; часъ того вже недалекій. Република не дала свободы громадамъ.“ Консерватистъ Піу мае поставити въ сѣй справѣ интерпеляцію въ палатѣ пословъ.

Белградъ 7 липня. Король Миланъ зажадавъ рѣшучо розводу зъ королевою и домагаеся, щобы королева осталась за границею а наслѣдникъ престола щобы выховувався въ краю и лишь часть року перебувавъ у матери. Королева зновъ въ письмѣ до митрополита спротивилась рѣшучо розводови.

Штрасбургъ 7 липня. Видано розпорядженье, щобы адвокаты и нотарѣ въ Альзаціи и Лотарингіи вели свои книги въ языцѣ нѣмецкомъ.

Римъ 7. липня. Французскій урядникъ мытовый споганивъ на дворци въ Модамъ портретъ короля Гумберта. Правительство французске обѣцяло дати сатисфакцію.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. В. М. въ Яворѣ. Рахунки згодны; „Правотаря“ маемо ще кольканацять примѣрн. — **Всч. Ю. Ф. въ Стрыю.** На р. 1888 заплачено вже 14 зр. — **Вп Н. Х. въ Подволочискахъ.** За III. чвертьроку достали. — **Пчт. урядъ почтовый въ Делятинѣ.** За май заплачено; чи „Дѣло“ не доходить? — **Вп. Ю. С. въ Костѣльникахъ.** Числа реклямованѣ высылаемо; якихъ ще бракуе, то о сколько будуть, вышлемо. — **Вч. В. С. въ Тарновѣ.** За I. повроку достали.

Надослане.

Аптика **РУКЕРА** у Львовѣ
поручае 2460 154—?
препараты зъ гумы и выробы кавчуковѣ для потребъ хирургичныхъ и иншихъ подобныхъ.

Фабрика знарядовъ рольничихъ и гнсерня
M. PETERSEIM-A
въ Краковѣ при улици Довгой поручае свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ. 2389 61—?

Учитель народный
шукае лекціи на часъ вакацій. — Порозумѣтись можна подъ адресою І. П. учитель въ Наваріи коло Львова. 2—2

КУ-
фры, торбы, торбинки до перевѣшеня и на цигара, футералы на цилиндры, капелюхи, палицѣ и парасолѣ, маньерки, ремѣнцѣ до пакунковъ, подушки, шапки и всякѣ приборы до подорожи 2228 2—?
ВЪ ТОРГОВЛИ
БРАТОВЪ ЛЯНГНЕРОВЪ
Львовъ, Галицка ч. 16.
Цѣнники на жаданье даромъ.

Неомыльне средство
на выгубленье нагнѣтковъ, бородавокъ и иншихъ подобныхъ наростей шкорныхъ, безъ болю и безъ жадноі небезпечности.
Цѣна фляшки 50 кр.
Встрикненье и капсулки
зъ ростины „MATICO“
въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство
поручае Аптика
К. КРИЖАНОВСКОГО
у ЛЬВОВѢ.
Цѣна фляшки встрикненъ 40 кр.
2374 *Капсулокъ 80 кр.* 38—?

Експедиторъ почтовый
пошукуе заразъ сталого помѣщеня. Близша вѣдомость **В. К.** poste restante **Снятинъ**- 1—1

Дякъ
може заразъ одержати мѣсце въ Любши, почта Журавно.
Іос. Терешкевичь
парохъ.

Нове вынайденье
Ц. к. пат.
МАСНИЧКА, EXCELSIOR,

въ котрой можна зробити при помочи 10-лѣтнои дитины въ трехъ минутахъ зъ солодкого **молока, сметанки** або **сметаны** найбольшу скольксть найчистшого и смачного масла.

Ся масничка зладжена зъ дуже доброго металю, признана многими знатоками на богато выставахъ необходимою въ домовомъ господарствѣ, одзначена золотыми и срѣбными медалями и есть кромѣ своеи великои придатности незвычайною окрасою въ господарствѣ.

Масничка мае обему на 10 литровъ и можна въ нѣй зробити въ 3—5 минутахъ яку небудь скольксть найсмачнѣйшого масла а коштуе она, за обемъ одного литра, дуже практична лише 5·50 зр. разомъ зъ приписомъ уживаня.

Лише зр. 5·25
коштуе
Вашингтоньскій
Годинникъ - Ремонтоаръ.

Накручуеся ушкомъ новѣйшого выробу безъ ключика. За добрый ходъ гарантуеся на пять лѣтъ, разомъ зъ хорошимъ ланцушкомъ зъ американьского золота-double. 2513 1—6

Розсылка за попереднымъ надосланьемъ належитости або за послѣплатою. Наколи не сподобяесь, принимаеся назадъ и **звертаеся** сейчасъ **грошѣ.**

Замавляти лише у
Waarenhaus „Zur Monarchie“, Wien, III., Hintere Zollamtsstrasse 9/F.

И. ИГНАТОВИЧЬ
у Львовѣ, ул. Коперника Ч. 3., въ Краковѣ, Суконницѣ Ч. 20, въ Чернѣвцяхъ Ринокъ Ч. 2.
поручае свого выробу
до выгубленя насѣкомыхъ домашныхъ, одзначенѣ 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипльомами признаня на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ.
именно:
ФЕНИЛИНЪ — до вынищеня молѣвъ зъ зародишами въ сукняхъ, футрахъ и меблѣхъ, фляконъ **60** кр.
Грильонъ — выгубляе швабы, караконы, стоноги, свѣркуны, щипавки, каралюки, прусаки и т. п. — фляконъ **30** кр.
Зела антимолевѣ — до переховання футеръ, пуделко **30** кр.
МИКОТОНЪ — непохибне средство до выгубленя блощицъ — фляконъ **50** кр.
ПАПѢРЪ АНТИМОЛЕВЫЙ — хоронить одъ молѣвъ футра, сукнѣ, портіѣры, заслоны и меблѣ, штука **3** кр.
ПОРОШОКЪ ПЕРСКІЙ (дальматиньскій) до выгубленя блохъ и т. п. насѣкомыхъ, пачка **5**, **10** кр. фляконъ **20** и **30** кр.
ПАПѢРЪ НА МУХИ
2424 10—? штука 3 кр.
АЛИХЕНІЯ
непохибне средство до вынищеня домашного гриба, кило **40** кр. при сто кило начинье даромъ.

Тайна красы

выробу ПЕТРА КРОКЕВИЧА аптикаря въ Краковѣ.

Неимовѣрне подивлянье и надзвычайне признанье зô стороны красавиць для сего чудового и незвычайно скоро дѣлаючого средства робить, що сей препаратъ, выробу Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ, розхаплюють зъ нечуваною скоростею. Créme сей, справедливо названый „Тайною красы", ôддаляє въ тягу однои ночи всяку неделикатнôсть, стверджене, червонôсть шкôры, прищѣ, угры и лишаѣ гинуть безповоротно по ужитю сего знаменитого и найпевнѣйшого въ своихъ наслѣдкахъ средства, котре навѣть лице поморщене чудово робить молодшимъ, надаючи єму красный справдѣ молодечій цвѣтъ. Уживаный щоденно на нôчь, чудово заховує цвѣтъ ôдъ всякого ствердненя шкôры, якъ рôвно-жь и ôдъ передвчасныхъ морщинъ. Тому то повинно се средство находитися въ тоалетѣ такъ молодои и краснои паночки якъ и красивои дамы.

Цѣна 1 зр, 1 зр. 50 кр. и 2 зр. 2398 25—?

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкого

Акцийного Банку Гипотечного

2222 136—? купує и продає

всѣ ефекты и монеты

пôдъ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечнѝ и 5% Листы Гип. преміованѝ,

котрыхъ пôсля закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшои постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталôвъ фондовыхъ, пупилярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія

можна одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльосованя зъ 10% премією т. є. по 110 за 100)

Всѣ припорученя зъ провинціи залагоджуються безъ проволоки по курсѣ дневнôмъ, не числячи нѣякои провизіи.

Etablissement Ronacher

Вѣдень, I., Seilerstätte.

Властитель и директоръ: **Антôнъ Ронахеръ.**

Що дня:

Великѝ представленя всесвѣтныхъ артистôвъ.

Лише знатности найпершои ранги.

ГОТЕЛЬ

положеный въ серединѣ мѣста

Елегантнѝ зъ всякимъ новôтнымъ комфортомъ устроєнѝ **комнаты**, почавши ôдъ 1 зр. 50 кр.

Знаменита реставрація и каварня. — Зимнѝ и теплѝ купелѣ.

2498 **Телефонъ. — Електричне освѣтленье.** 8—15

Адреса для телеграмôвъ: *Готель Ронахера.*

Для кождого властителя дôбръ, господаря и громады въ цѣлôмъ краю єсть необходимымъ

добрый, здоровый и чистый оцетъ.

ТОРГОВЛЯ Кароля Балабана

2127 24—? **у ЛЬВОВѢ**

поручає **оцтову есенцію**, здоровый и чистый продуктъ до робленя оцту въ бутелькахъ $^1/_1$ и $^1/_2$ кильовыхъ. До $^1/_2$ кильогр. **оцтовои есенціи** додаєся 12 литрôвъ воды. Для громадъ и бôльшихъ заведень въ бальонахъ по 4 и 10 кильограмôвъ.

Складъ по селахъ всюды, де вывѣшенѝ дотычнѝ плякаты.

Складъ по селахъ всюды, де вывѣшенѝ дотычнѝ плякаты.

І. АНДЕЛЯ

ново ôдкрытый

Порошокъ заморскій,

убиває: **блощицѣ, блохи, швабы, тарганы, мозгалѣ, мухи, мурашки, стоноги, молѣ,** въ загалѣ всякѝ комахи майже зъ надзвычайною скоростію и певностію такъ, що зъ истнуючого поколѣня комахъ **анѣ слѣду не зôстане.**

2505 2—12

Правдивый и по дешевôй цѣнѣ

въ дрогеріи І. АНДЕЛЯ

13, Zum „Schwarzen Hund" Hausgasse 13,

13, Dominikanergasse 13, 11, Kettengasse 11, **въ Празѣ.**

У Львовѣ у Зиг. Рукера въ апт. пôдъ Срѣб. Орломъ, І. Байзера апт.; Петра Миколяша апт.; Петра Гайльгофера апт; Алойза Гибнера, Іосифа Ганкого, Кароля Баєра ул. Кракôвска; Яни: Ф. Вайсъ; Ирумоза: Ушеръ Зандъ; Ясло: Р. Пальца апт; Перемышль: А. Фалишевскій; Ряшôвъ: Р. Вонтробскій; Закопане: В. Рительгауптъ; Золочѣвъ: Іос Гедль Въ Краковѣ: І. Траучиньскій апт.; А. Гавелка, купець; Е: Радлеръ апт.; Штокмаръ апт.; В. Редикъ апт.; Тернопôль: Ф. Ямрогевичь апт.; Броды: В. Ляндесбергъ апт.; Ходорôвъ; Ст Дашкевичь апт.; Фриштакъ: Іоанъ Заньевскій апт.; Куты: Алекс Загаєвскій апт. Коросно: Іоанъ Лазаровичь торговля корѣня, деликатесôвъ и винъ; Коломыя І. Сидоровичь апт. и Е. Штенцель апт; Сокаль: Евг. Высочаньскій апт.; Тернопôль: Е. Францъ; Немирôвъ: К. Предримирскій апт. Копычинцѣ: М Родеръ апт.; Станиславôвъ: А. Байле апт; Тарнôвъ: А. Адлеръ апт; Суха: К. Черницкій апт.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СИРІЮСЪ"

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручає добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ôдъ продуцентôвъ зъ Америки полудневои.

Коштує у Львовѣ:

1 кильо 1·80 зр.

на провинціи:

4¾ кильо 9·15 зр. франко.

Ôдбирателямъ надъ 50 к. опустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родôвъ кавы, котрѝ оголошують иншѝ пôдъ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто ôдъ продуцентôвъ, що можу доказати, и продаю єи найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Тріестѣ можна дôстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродає гуртôвникови на мѣсци, той знову гуртôвникови въ Европѣ, ôдъ тыхъ купує комисіонеръ, а ôдъ него ажь купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися. чи дôстане де инде по тôй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 155—?

ОПИРАЮЧИ-СЬ НА ДОВѢРІЮ

зъ якимъ ôдносяться майже ôдъ 20 лѣтъ до нашого „Якорного проганяча недугъ" (Anker-Pain-Expeller), уважаємо своєю повинностею такожь **тыхъ** запросити до *спробованя*, котрѝ сего улюбленого средства домового ще не знають. Оно не єсть нѣякимъ средствомъ тайнымъ, але **строго ретельнымъ, умѣєтно** зложенымъ препаратомъ, котре справедливо заслугує, щобы єго всѣмъ **терплячимъ на гостець и ревматизмъ** яко **зовсѣмъ певне** поручити. Найлѣпшимъ доказомъ того, що многѝ хорѝ, котрѝ выпробовали другѝ дуже захвалювнѝ средства, **зновъ таки до успѣшного Pain-Expeller-а беруться.** Черезъ порôвнанье власне пересвѣдчилися, що не лише **ревматичнѝ болѣ**, якъ **ломанье въ членахъ и пр.** а такожь **болѣ зубôвъ, головы, хребта, кольки и проч.** найпевнѣйше уступають черезъ натиранье „експелеромъ". За **дешеву цѣну 40 кр.**, 70 кр, взгл. зр. 1·20 може навѣть небогатый набути, а грошѣ якъ безчисленнѝ успѣхи доказують, надармо не выкидаються. Стерегтись треба передъ шкôдливыми пôдробленями и принимати лише „Pain-Expeller" зъ знакомъ **якора** *яко правдивый.* На складѣ въ премногихъ аптикахъ, головный складъ: Apotteke zum Goldenen Löwen въ Празѣ. Близшѝ вѣсти подають: F. Ad. Richter et C°. Вѣдень.

2161 37—51

2115 **КОСЫ** 10—

6 и 6½ ручковѝ вузшѝ и широкѝ по **36** и по **40** кр.

Найлучшѝ по **50** кр.

Бракъ по **25** кр.

поручає зъ своихъ складôвъ

Народна Торговля.

ПРАКТИЧНѝ а ДЕШЕВѝ ПОДАРУНКИ

на свята и именины

Годѣ часъ тратити!

НАЙСВѢЖША НОВÔСТЬ!

Лише 5 зр. 25 кр.

коштує найновѣйшій

ВАШИНГТОНЬСКІЙ РЕМОНТОАРЪ

до накручуваня безъ ключика при ушку, зъ 5-лѣтною гварантією за добрый хôдъ. Тôлько сей годинникъ може заступити **золотый годинникъ** а то по перше черезъ добре урегульованье, по друге черезъ **правдиво роскôшну куверту** и длятого можна єго кождому якъ найлучше поручити.

Лише 1·20 зр. коштує красный покоєвый **стѣнный годинникъ** зъ добрымъ регульованымъ веркомъ, зъ ланцушкомъ и тягарками, зъ выпуклыми бронзовыми прикрасами.

Лише 2·50 зр. коштує пышный прикрасный **стѣнный годинникъ** зъ дзвôнковымъ будильникомъ, въ рамкахъ горѣховыхъ, зъ всказуючимъ, самосвѣтячимъ щитомъ, иде и будить пунктуально.

Лише 3·90 зр. коштує францускій, золото-бронзованый **Будильникъ годинниковый** зъ голосно бючимъ приладомъ будильнымъ. Окраса для кождого чи то въ хатѣ, чи въ подорожи, зъ веркомъ тревалымъ, не знищимымъ и пунктуально идучимъ.

Лише 4·50 зр. коштує **срѣбно-никльовый годинникъ, кишеневый цилиндеръ** зъ досконалымъ регульованымъ веркомъ и пишно украшеною оправою, зъ кришталевымъ пласкимъ скломъ, незвычайно гарный.

Лише 30 кр. гарный, позолочуваный **ланцушокъ** зъ гачикомъ до годинника.

Лише 1·20 кр. гарный **ланцушокъ до годинника,** въ золотôмъ фасонѣ зъ брильокомъ печатковымъ, роботы артистичнои.

Лише 3·75 зр. патентованый годинникъ зъ маятникомъ, зъ приладомъ бючимъ годины и пôвгодины, оправленый въ найделикатнѣйше политурованѝ рамы, якъ найлучше наслѣдуючѝ горѣхове дерево, зъ вагаломъ и бронзовыми вагами. Крôмъ тыхъ прикметъ має сей годинникъ и тую неоцѣнену властивôсть, що въ ночи патентованый щитъ єго свѣтить чуднымъ фіолетовымъ, чаруючо гарнымъ свѣтломъ, за силу котрого **гарантуєся черезъ 10 лѣтъ.**

Несчисленна скôлькôсть ôдбирателѣвъ, котра сей годинникъ бачила и купила була немовь очарована сею небувалою и неимовѣрною дешевостею.

Выключно тôлько набути єго можна за попередною высылкою грошей або послѣплатою. 2486 9—12

Wiener Uhren-Depot und Versandt

BALSAM, Wien

II. Schiffamtsgasse 14. T.

І. & С. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНѢ (BRÜNN)

улиця Фердинанда ч. 7/d

высылають за послѣплатою:

Матерія модна въ кратки, на сукнѣ жѣночѝ, зъ чистои вовны 90 цм. широка, 10 м. зр. 8·50.

WOLL-ATLAS, у всѣхъ модныхъ краскахъ, 90 цм. ширины, 10 м. зр. 6·50.

Кашмиръ, у всѣхъ модныхъ краскахъ, 90 цм. ширины, 10 м. зр. 4·50.

BAIGE, (найновѣйшѝ краски, 100 цм. ширины, 10 м. зр. 9·50.

Матерія брокатъ, у всѣхъ краскахъ, 60 цм. ширины, найновѣйшѝ десенѣ, 10 м. зр. 4.

Кретонъ, на сукнѣ жѣночѝ, добрый до праня, найнов. взоры, 70 цм. шир. 10 м. зр. 2·80.

Dreidraht, 60 цм. шир. ясно або темно сѣрый, 10 м. Іа. зр. 3·50. IIа. зр. 2.80.

Матеріи на шляфроки, такожь на жѣночѝ сукнѣ) 60 цм. шир. въ кратки, 10 м. зр. 2·50.

Гарнитуры покрывалъ, (2 на лôжко а 1 на стôлъ) зъ рипсу зр. 4·50. зъ джуты зр. 3·50

Запавѣсы джутовѝ, турецкѝ десенѣ (2 бôчнѝ и 1 драперія) загально зр. 2·30.

КИЛИМКИ ДО ХОДУ, дуже тревалѝ, 10—11 м. довгѝ Іа. зр. 6·—, IIа. зр. 3·50.

Ковдра до накрываня, зъ атласу зр. 8·50, зъ rouge зр. 3.

ПОЛОТНО ДОМОВЕ, 29 вѣдень. лôктѣвъ, 1 штука 5/4 зр. 5·50. 4/4 зр. 4·20.

Веба-Кинъ, 30 лôктѣвъ, лѣпша ôдъ полотна, 1 шт. 5/4 зр. 7·50. 4/4 зр. 5·80.

ШИФОНЪ, 30 лôктôвъ, 90 цм. шир. 1 шт. Іа. зр. 5·50, IIа. зр. 4·50.

ОКСФОРДЪ, 29 лôктѣвъ, найновѣйшѝ взоры, 1 шт. Іа. зр. 6·50, IIа. зр. 4·50.

КАНЕВАСЪ, на простирала, 29 лôктѣвъ, 1 шт. Іа. зр. 6., IIа. зр. 5·20.

Адамашковый Градль 30 лôктѣвъ, 1 шт. Іа. зр. 8·50, IIа. зр. 5·50.

СКАТЕРТИ, полотнянѝ, у всѣхъ краскахъ, 3 шт. 8/4 зр. 2.— 6/4 зр. 1

СЕРВЕТЫ, полотнянѝ, 4/4 въ квадратѣ, 6 шт. зр. 1·20.

РУЧНИКИ, полотнянѝ, 6 шт. зъ тороками зр. 1·80 зъ бордюрою зр. 1·20.

ПРОСТИРАЛА, несшиванѝ, 2 м. довгѝ, 1½ м. широкѝ, 1 шт. зр. 1·50.

СѢННИКИ, зъ джутового полотна, комплетнѝ, великѝ, 1 шт. Іа. зр. 1·40, IIа. 90 кр.

Коцики передъ лôжко, найновѣйшѝ десенѣ, зъ флянелѣ, 1 пара зр. 2., зъ джуты зр. 1·30.

Взôрцѣ даромъ и франко.

2346 20—26

ИСИДОРЪ ВОЛЬ

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 6

поручає Впов П. Т. Публицѣ свôй выключный складъ

Россійскои гербаты.

Одержує правильно що тыждень свѣжій транспортъ найлѣпшои гербаты зъ Москвы и поручає єи пôсля побôчь стоячого цѣнника

Замовленя залагоджуєся найретельнѣйше и скоро, такожь за послѣплатою, опакованье франко.

Особливо звертаєся увагу на 3знаменитѝ роды К. & С. Попова.

	зр	кр
Кайсовъ, знам. чорна ½ кильо .	1	60
„ „ мелянжь „ „ .	1	80
Сушонгъ, знаменита „ „ .	2	—
„ найлѣпша „ „ .	3	—
Мелянжь караванна „ „ .	4	—
Фу-чу-фу (Ч. I. „ „ .	3	20
„ (Ч. II. „ „ .	4	60
„ (Ч. III. „ „ .	6	—
К. & С. Поповъ (фунтъ 1 р. 60 р.	2	40
„ („ 2 „ — „	3	—
„ („ 2 „ 50 „	3	75
Высѣвки (знаменита ½ кильо . .	1	60
„ (Г. prima „ „ . .	1	80
„ (non plus ultra „ . .	2	50

Ласкавѝ порученя почтою, опакованье франко. 2475 6—20

ПЕТРО КРОКЕВИЧЬ

аптикарь въ Краковѣ

улиця Баштова при плянтахъ (рôгъ Ринку Клепарского)

поручає власнѝ выробы

яко правдиву одиноку добычь найновѣйшихъ часôвъ, приносячу хорому неоцѣненѝ, спасеннѝ користы. о чѣмъ свѣдчать щоразъ численнѣйшѝ признаня похвалы и т. п., якъ неменше посвѣдченье лѣкарске, а именно:

До Высокоповажаного пана Петра Крокевича, аптикаря въ Краковѣ.

Въ численнôй моѣй практицѣ уживавъ я перерôбки лѣчничѝ выгаданѝ и выробленѝ Вами, завсѣгды зъ знаменитымъ успѣхомъ въ недугахъ, противъ котрыхъ они пристосованѝ. Препараты Вашѝ ôдзначалися одноцѣлою якостею що-до формы и доброты, не пôдпадали розкладови, приємнѝ въ уживаню а певнѝ въ бажаныхъ наслѣдкахъ. Мыло менѣ проте высказати Высокопов. панови моє цѣлковите признанье, заразомъ желанье дальшои такъ успѣшнои працѣ въ щасливо начатôмъ напрямѣ для добра недужои людскости. — Щасть Боже!

Львôвъ дня 16 марта 1888 р. **Др-ъ Юлій Корвинъ Гонсьоровскій** лѣкарь зелѣзницѣ Кароля Людвика.

Вино хинове, средство лѣчниче, взмагаюче силы, стравнôсть, надзвычайно поручане, особливо у женщинъ слабосильныхъ, блѣдыхъ и т. п.

Вино хинове зъ зелѣзомъ, поручане молодымъ особамъ для осягненя зросту и розвою тѣла, надає крови силу, збôльшаючи скôлькôсть тѣлокъ крови, змôцняючи жолудокъ пôдносить апетитъ, лѣчить загальнѝ ослабленя, блѣдачку и т. п., а одиноке для реконвальесцентôвъ по хоробахъ горячковыхъ вынищаючихъ.

Вино зелово-ромбарбарове, вытягъ винный зъ правдивого корѣня Ревеня хиньского (Radix rhei chinensis) и зелъ, збôльшаючихъ рухи хробачковѝ кишокъ черезъ то легко розвôльняюче; знамените въ затканяхъ, часто повтаряючихъ-ся здутяхъ, довготреваючôмъ катарѣ, дванацятницѣ и въ упорчивôй жовтачцѣ.

Вино зелово-пепсинове, вытягъ зъ зелъ краєвыхъ и найлѣпшои пепсины de Rostock, одиноке успѣшне средство пôдносяче травленье, розпускаюче бѣлко, затымъ одиноке въ нестравности, хроничныхъ катарахъ жолудка або на тлѣ туберкуличнôмъ атоніи кишокъ у людей старыхъ, дуже помôчне у дѣтей зле ôдживлюваныхъ, анемичныхъ и шкрофуличныхъ.

Амигренъ, незрôвнана помôчь въ сильнôмъ болю головы. Ложочка ôдъ кавы зажита успокоює найсильнѣйшу мигрену.

Кальльонъ, одиноке средство на найстаршѝ и найдолегливѣйшѝ нагнѣтки. По насмарованю нагнѣтокъ сейчасъ перестає болѣти, а въ 24 годинахъ ôдпадає безъ найменшого болю.

Хильоль, лагодить по кôлькоразовôмъ ужитю найбôльшѝ болѣ ревматичнѝ, пострѣлы, подагру и т. п.

Сарсапариліянъ зъ корою хиновою, узнаный яко найлѣпше средство въ немочахъ походячихъ зъ зôпсутя сокôвъ и зъ ôдти повстаючого вадливого складу крови, въ недокровности и т. п.

Зѣлье грудне зô свѣжихъ, лѣчничихъ зелъ волоскихъ, котрѝ вже неразъ навѣть въ прикрыхъ розличныхъ выпадкахъ слабости давали надсподѣване полѣпшенье терплячому, то въ слабостяхъ грудныхъ то легкихъ, противъ астмы, всякои душности и т. п. Усувають они тяжку дыхавицю, всякѝ закатареня легкихъ и грудей, зафльегмленя, кольки въ грудехъ, упорчивый кашель и т. п. Цѣна зр. 1·20.

Сиропъ грудный при тяжкихъ або застарѣлыхъ немочахъ, уживаный буває рôвночасно зъ зѣльемъ льоретаньскимъ противъ сухотъ и слабостей грудныхъ и легкихъ и т. п Цѣна 2 зр.

Кроплѣ жолудковѝ. Средство знамените и незрôвнане у всѣхъ слабостяхъ жолудка. Цѣна 35 кр. 2068 55—0

Замовленя выконуєся ôдворотною почтою.

Зъ численныхъ подякъ наводимо ось тѝ:

Высокоповажаный Пане Аптикарю!

Бажаю, щобы кождому хорому такъ знаменитый успѣхъ давали лѣки зъ Вашихъ выробôвъ, якъ моѣй женѣ, котрѝ надсподѣвано успѣшно дѣлали и прошу о надôсланье менѣ ще Амигренъ и капель жолудковыхъ. Зъ поважаньемъ

Пшôвъ д. 3 липня 1887 р. *Леопольдъ Ковалик*ъ (Рыбникъ, Oberschlesien).

Высокоповажаный Пане!

Узнаю дѣйстну успѣшнôсть Вашихъ выробôвъ, досвѣдчивши на собѣ. — Се посвѣдчаю ретельно. Зъ поважаньемъ

Schönpriesen b. Aussig 25 мая 1787 р. *Новаковскій* директоръ фабрики цукру.

Вп Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви въ Краковѣ.

Страдаючи ôдъ пôвтора року на сильный, невылѣчимый кашель, сполученый зъ рôзными тяжкими недугами, мимо тутешныхъ радъ лѣкарскихъ, чувся я безъ надѣѣ житя, а яко отець кôлькоро дѣтей, хапаючись вкôнци рôзныхъ способôвъ до поратованя здоровля, случайно зъ порады чужои приязнои менѣ особы, уживъ я „Зѣля грудного" выробу аптикаря Вповажаного Пана Петра Крокевича, и по ужитю чотырохъ пачокъ „Зѣля грудного" и Сиропу ôдзыскавъ цѣлковито здоровлье, могучи о власныхъ силахъ уже працювати и тымъ чиномъ бодай частину щастя дѣтемъ моимъ удѣлити. Чуюсь тому спонуканымъ заявити найщиршу вдячнôсть Вповажаному Пану Петрови Крокевичеви, аптикареви мѣсцевому, за вырôбъ „Зѣля грудного", бо житье моє лишь ужитю того Зѣля завдячую.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Кракôвъ, дня 28 мая 1886 р. *Михаилъ Трыбальскій,* друкарь литографичный.

Высокоповажаный Пане!

Вычитавши зъ газетъ дня 28 мая с. р. подяку Вамъ Вповажный Пане, а почуваючись зарôвно до обовязку вдячности, маю честь тую-жь въ высокôй степени заявити Вамъ, Вповажный Пане, бо Ваше „Зѣлье грудне" и „Сиропъ", и въ загалѣ Вашѝ выробы не лишь менѣ самому, але дуже многимъ, де заходили сумнѣвы що-до здоровля, давали чудный успѣхъ. Маючи отже много завдячити Вашимъ выробамъ, приймѣть Вповажаный Пане выразы моєи вдячности, а заразомъ зичливости, успѣху въ дальшôмъ розвою своихъ выробôвъ такъ для добра власного, якъ и зъ пожиткомъ для людскости!

Остаю зъ довжнымъ поважаньемъ *Кс. Е. Вернеръ,*

Кракôвъ 1 червня 1886 р. Реформатъ.

Честный Пане!

Страдаючи ôдъ 20 лѣтъ на гемороиды и упрямый бôль въ жолудку, на дыхавицю и сполучене зъ нею замуленье мѣхура, на затвердженье и иншѝ долегливости, уживъ я кôлька фляшокъ „Капель жолудковыхъ", котрѝ зробили менѣ надзвычайну пôльгу, що посвѣдчаю згôдно зъ правдою и совѣстею. *Фишеръ,*

Ряшѣвъ, дня 21 червня 1886 р. совѣтникъ ц. к. суду.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ **Иванъ Белей.** — Одвѣчальный редакторъ **Кирило Кахникевичь.** Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка пôдъ зар. К. Беднарского.

Ч. 142. Львôвъ, Понедѣлокъ 27 червня (9 липня) 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских святъ о 5-бій годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ вôвторокъ и въ вôвторокъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошення принимаються по цѣнѣ 6 кр. бдъ одной стрôчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австрія:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Редакція, Администрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія.

Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямація неопечатай вôльй бдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

☛ Зъ днемъ 1 (13) липня зачинаєся нове чверть року выдавництва „Дѣла зъ Библіотекою Найзнам. Повѣстей“. Просимо поспѣшити зъ присылкою залеглостей и предплаты.

Ново приступаючій предплатники дôстануть початокъ зачатои повѣсти „Облômовъ“ безплатно.

Слôвце про недалекій выборы до соймy

Наколи соймъ галицкій на пяту и шесту сесію пятои своеи каденціи збереся въ вересни, то имовѣрно вже при кôнци сего мѣсця намѣстництво розпише доповняючій выборы на сѣмъ опорожненыхъ крѣселъ курульскихъ. Зъ тыхъ припадають на всхôдну Галичину чотири, именно зъ меншихъ посѣлостей въ округахъ выборчихъ: Снятинъ-Заболотôвъ та Рудки-Комарно и зъ двохъ мѣстъ: Станиславова и Ярославля. Въ Снятинщинѣ зложивъ посольскій мандатъ судія повѣтовый. Сѣнгалевичь, въ Рудкахъ-Комарнѣ померъ Генр. Янко, въ Станиславовѣ д-ръ мед. Мрочковскій, а въ Ярославли гр. Владиславъ Баденi. Судія Сѣнгалевичь, хочь зъ роду Русинъ, не лучився зъ справою рускою. Д-ръ Мрочковскій бувъ въ части приклонный Русинамъ, два прочій належали до польского табору. Судія Сѣнгалевичь выйшовъ при выборахъ 90 голосами проти о. Коржиньского, котрый въ Снятинѣ-Заболотовѣ поставивъ свою кандидатуру на власну руку, проти волѣ центрального комитету руского, що на сей округъ предложивъ и Юл. Геровского О. Коржиньскій одержавъ тогдѣ 51 голôсôвъ. Въ округѣ выборчôмъ Рудки-Комарно одержавъ при выборахъ передъ пяти роками п. Янко 82 голосы, рускій кандидатъ, судія Денисъ Гарасимовичь 41. Въ Станиславовѣ пôдпирали Русины при першихъ выборахъ въ 1883 р. кандидатуру п. Камѣньского проти Брикчиньского. Коли однакожь по причинѣ справы Шварца п. Камѣньскій зложивъ мандатъ, стояли Русины за пок. д-ромъ Мрочковскимъ. Въ Ярославли Русины не ставляли окремого кандидата.

Такъ було въ 1883 роцѣ. Нинѣ въ тыхъ мѣсцевостяхъ прийде случайно до новыхъ выбôрôвъ, маючихъ значенье лишь на одинъ рôкъ. Але мимо того треба въ тыхъ округахъ выборчихъ Русинамъ взяти чинну участь въ выборахъ. Въ округахъ виборчихъ зъ меншихъ посѣлостей треба Русинамъ поставити окремыхъ своихъ кандидатôвъ, въ двохъ мѣстахъ, Станиславовѣ и Ярославли, будуть они имовѣрно пôдпирати такого кандидата, що для рускои справы не буде неприклоннымъ. Свого посла въ тыхъ мѣстахъ Русины при нинѣшнôмъ складѣ рѣчей переперти не въ силѣ.

Мериторично розбирати справу выбôрôвъ сегодня ще непотрѣбно. Нема ще позитивныхъ даныхъ, надъ котрыми можна-бъ розвести яку-небудь критику. Нинѣ однакожь мусимо вже замѣтити, що якъ въ Снятинщинѣ, такъ и въ Рудецкôмъ повѣтѣ мѣсцевій Русины повинній вже прилагодитись до выборчои акціи. Хто знае, якъ могучими средствами розпоряджае въ такихъ случаяхъ выборчій центральный комитетъ польскій, той зрозумѣе, що намъ треба заздалегôдъ порозумѣтись якъ що до кандидатуры самои, такъ и що-до средствъ выборчихъ.

Выбôръ кандидатôвъ мусимо **полишити мѣсцевымъ комитетамъ рускимъ**. Знаючи своихъ людей и мѣсцевій обставины, думаемо, мѣсцевій комитеты зроблять найлучшій выбôръ въ личностяхъ. Рôвно жь треба имъ вже нинѣ пôдготовити селянъ до акціи, именно акціи правыборчои, ôдъ котрои головно зависить успѣхъ. Наше патріотичне духовеньство порозумѣесь напевно зъ интеліенціею свѣтскою сихъ округôвъ и уложить все, якъ треба. Не думаемо, щобъ межи тыми двома факторами могло прийти до якихъ-небудь суперечностей. Солидарнôсть есть головнымъ условіемъ, а вся Русь, именно политичне наше товариство прийде охотно мѣсцевымъ патріотамъ въ помôчь. Всякій личній, а навѣть и политичній пересвѣдченя мусять въ тôй хвили замовкнути. Выбôръ рускаго посла до сойму галицкого, лежать въ интересѣ загалу.

О скôлько намъ тутъ у Львовѣ вѣдомо, то комитетъ польскій думае въ Снятинщинѣ ставити кандидатуру п. Мойса, приятеля вицепрезидента намѣстництва, п. Лебля. А треба знати, що п. Лебель а комитетъ выборчій польскій суть дуже тѣсно зъ собою звязанi. О рускихъ кандидатахъ не можемо нинѣ сказати нѣчого позитивного. Боимось однакожь, щобъ ихъ въ Снятинщинѣ не було за богато и щобъ знову не повстали кандидатуры на власну руку, якъ се сталось въ 1883 р.

Про польску кандидатуру въ округѣ Рудки-Комарно доси не чувати нѣчого. Але се рѣчь певна, що и тутъ выплыне якійсь кандидатъ польскій. Борба буде трудна, тымъ труднѣйша, що въ акціи выборчôй беруть у насъ участь елементы до того непокликанi, але вплывовi. Не зложились у насъ доси обставины такъ щасливо и правильно, щобъ выборы посольскій ôдбувались вôльными голосами интересованои стороны. Хотя въ соймѣ мають заступатись интересы поодинокихъ станôвъ и зъ посѣлостей меншихъ повинній выходити послы, маючій лишь интересъ селяньскій на оцѣ, то въ практицѣ мандаты тій выдирае для себе hierarchia społeczna силою, терориэмомъ и пôдкупствомъ. И теперь не обôйдесь безъ того. Передчуваемо, що борба выборча буде тяжка. Але зъ другои стороны маемо надѣю, що наше селяньство за тыхъ пять лѣтъ прийшло до бôльшои свѣдомости правъ своихъ и анѣ не убоиться терориэму, анѣ не злакомиться на пôдкупства, анѣ не ôддасть свого голосу людямъ, що ôдтакъ въ соймѣ пôйдуть противъ интересôвъ меншои посѣлости.

Въ двохъ згаданыхъ мѣстахъ треба-бы мѣсцевôй интелигенціи рускôй розглянутись добре межи кандидатами польскими и зъ бôльшого зла выбрати менше. Якъ Станиславôвъ такъ и Ярославъ посѣдае свое патріотичне руске мѣщаньство. Не буде жаденъ зъ польскихъ кандидатôвъ ôдповѣдати поглядамъ рускои стороны, тогдѣ буде обовязкомъ мѣсцевого рускаго комитету поставити кандидатуру окрему руску.

Послѣднi выборы до сойму дали намъ явный доказъ, що выборцѣ нашi стояли досыть крѣпко при своемъ правѣ. На рускихъ кандидатôвъ упало въ пересѣчи бôльше голôсôвъ якъ 11 лѣтъ тому назадъ. Поступъ бувъ, а нинѣ мы не сумнѣваемось нѣ на хвилинку, що такъ Снятинъ-Заболотôвъ, якъ и Рудки-Комарно перепруть щирыхъ и интелигентныхъ Русинôвъ до сойму. Зъ другои стороны маемо право жадати, щобъ и центральне и краевe правительство перестерѣгали лишь порядку, а не дѣлали нѣякои пресіи на выборцѣвъ нѣ жандармами, нѣ комисарями при правыборахъ. На стôлько треба вже для справы рускои бути уступчивымъ, а се выйде на певно въ користь краю и державы.

Новій робôтничій законы въ Австрiи

VI.

Другимъ родомъ касы для хорыхъ робôтникôвъ суть **касы закладанi при предприемствахъ** самыми предприемцями. Кождый предприемець може засновати у себе касу для хорыхъ робôтникôвъ, коли тыхъ робôтникôвъ есть у него що-найменше сто, або коли выкажеся передъ политичною властею краевою, що каса и для менше якъ сто робôтникôвъ буде мати тревалй пôдставы истнованя. Въ обохъ случаяхъ можна засновувати касы при предприемствахъ лишь тогдѣ, наколи черезъ то не буде пôдкопане истнованье въ тôмъ повѣтѣ касы повѣтовои, що може статись для того, позаякъ робôтники, належачi до касъ при предприемствахъ, вже тымъ самымъ увôльненi суть ôдъ примусу належати до касъ повѣтовыхъ. Въ деякихъ случаяхъ а именно тамъ, де предприемство вже само собою спроваджуе частi недуги на робôтникôвъ, може краева политична власть прямо приневолити предприемця, щобы для своихъ робôтникôвъ безъ огляду на ихъ число заложивъ касу недужихъ.

Въ организаціи касъ при предприемствахъ надае законъ зъ одной стороны предприемцямъ деякій бôльшій управленя, а зъ другои вкладае на нихъ зновъ и тяжшій обовязки. Они мають право укладати за порозумѣньемъ зъ своими робôтниками статутъ для касы, можуть бути выбраными на провôдникôвъ якъ въ зарядѣ такъ и загальныхъ зборахъ, котрыхъ организація есть зрештою така сама, якъ при касахъ повѣтовыхъ, зъ другои стороны однакъ тяжить на нихъ обовязокъ одвѣчальности за веденье рахункôвъ касы и мусять зачисляти зъ своихъ фондôвъ на выдатки, до котрыхъ каса есть обовязана а на котрi не стае йй грошей. На случай отворення конкурсу до маетку предприемця прислугуе претенсіямъ, якi маe до него робôтнича каса недужихъ мѣсце въ першôй клясѣ вѣрителѣвъ и въ тôй точцѣ доповняе законъ о обезпецѣ робôтникôвъ на случай недугъ §. 43 закона конкурсового зъ 25 грудня 1868 р.

Касы при предприемствахъ можуть лучитись мѣжь собою а такожь и зъ повѣтовыми касами въ бôльшi организмы. Стоять они пôдъ наглядомъ властей политичныхъ, котрi на случай непорядкôвъ або противзаконного веденя справъ касы можуть обняти зарядъ ихъ або зъ свого рамени установити управителя.

Касы робôтничi, заснованi при поодинокихъ предприемствахъ вже давнѣйше на основѣ §. 85 закона промыслового, остають и дальше и ихъ члены не потребують вже належати до иншихъ касъ, мусять лишь тi касы, о скôлько бы ихъ статуты не ôдповѣдали постановамъ нового закона, постановы тi ôдповѣдно змѣнити. Такъ само удержуе той законъ въ повнôй силѣ всѣ доси вже истнуючi робôтничi касы при зелѣзницяхъ и паровыхъ корабляхъ пôдъ условіемъ, що они не дають своимъ членамъ на случай недугъ меншои пôдмоги, що дотычнi предприемства причиняються до фондôвъ касы не въ меншôй пропорціи, якъ постановляе новый законъ.

Третымъ родомъ робôтничихъ касъ суть **касы будôвничi**, котрыхъ заснованье може политична краева власть приказати предприемцямъ бôльшихъ и довше треваючихъ будôвель дорôгъ, зелѣзниць, каналôвъ и т. п. а то пôдъ строгостею обовязку платити занедужавшимъ робôтникамъ тôлько, кôлько дôстали-бы они яко члены касъ повѣтовыхъ. Статуты такихъ касъ мусять бути затверджени намѣстництвомъ.

Кромѣ тыхъ трохъ головныхъ формъ може примусъ обезпеки робôтникôвъ ôдъ недугъ бути зреализованымъ черезъ приналежнôсть тыхъ робôтникôвъ до касъ заснованыхъ въ формѣ звычайныхъ товариствъ, взглядно въ предприемствахъ гôрничихъ до касъ гôрничихъ т. зв. Bruderladen або Knappschaftskassen. Въ обохъ случаяхъ однакъ не можуть пôдмоги подаванi тыми касами робôтникамъ на случай недугъ бути меншими ôдъ пôдмогъ, якi бы имъ дали касы повѣтовi, а такъ само жертвы предприемцѣвъ не можуть бути низшi ôдъ того minimum, яке приписуе новый законъ.

Въ цѣли переведеня обохъ повысшихъ асекураційныхъ законôвъ введено розп. мин. зъ 30 марта 1888 ч. 34 в. з. д. т. зв. **асекураційну раду** (Versicherungsbeirath) яко фаховый дорадчій органъ министерства внутрѣшныхъ справъ. Задачею тои рады буде давати опинію министерству въ всѣхъ важнѣйшихъ питаняхъ, дотыкаючихъ ôдносинъ, нормованыхъ тыми законами, а спеціяльно що-до установленя або змѣны округôвъ асекураційныхъ, выдаваня взôрцѣвъ статутôвъ, установленя тарифы для вкладокъ асекураційныхъ и т. п. Складатись маe тая рада зъ найменше девяти а найбôльше пятьнаяти членôвъ именованыхъ на три роки министромъ внутрѣшныхъ справъ зъ области промыслу, рôльництва, промысловои техники и фаховыхъ асекураційныхъ вѣдомостей. Кромѣ того може министеръ внутрѣшныхъ справъ покликувати въ случаяхъ потребы до тои рады и надзвычайныхъ членôвъ и жадати ôдъ нихъ порады въ фаховыхъ справахъ.

Въ справѣ краевого санитарного закона.

Въ ч. 132 нашои часописи зъ с. р. подали мы нарисъ проекту нового закона санитарного, якій правительство хоче на слѣдуючôй сесіи предложити галицкому соймови. Доставляючи поданй тамъ вѣсти дотыкаючй того закона, региструемо нинѣ, що въ справѣ тôй ôдбулось въ першихъ дняхъ липня с. р. пôдъ проводомъ намѣстника засѣданье анкеты, зложеной зъ делегатôвъ правительства и выдѣлу краевого. Делегаты выдѣлу краевого згодились въ принципѣ на головну постанову проектованого закона о твореню округôвъ санитарныхъ зъ окремыми лѣкарями и признали, що того вымагають санитарнi интересы краю. Въ двохъ однакъ напрямахъ показалась рôзница мѣжь поглядомъ правительства а делегатôвъ выдѣлу краевого, котрi поставили жаданя дальше идучi ôдъ проекту правительства. Они зажадали именно, щобы близше означити обовязокъ громадъ до даваня помочи жѣнкамъ въ злогахъ черезъ установленье громадскихъ акушерокъ именованыхъ такожь, такъ якъ и лѣкарѣ не для кождои громады окремо а для округа зложеного зъ бôльше громадъ а такожь зажадали поясненя обовязку громадъ зъ огляду на удержанье льокалѣвъ, въ котрыхъ можна-бы мѣстити хорыхъ не маючихъ нѣякого приюту або занедужавшихъ на заразливi хоробы. Двѣ тi справы не були обнятi проектомъ правительства, котре хотѣло якъ акушерки для санитарныхъ округôвъ, такъ и такій окружнi шпиталѣ ввести ажь пôзнѣйше, коли тымчасомъ делегаты выдѣлу краевого зажадали втягненя тыхъ институцій вже въ проектъ краевого санитарного закона.

Ще бôльша рôзница проявилась въ поглядахъ делегатôвъ выдѣлу кр. а правительствомъ що-до коштôвъ тои санитарнои реформы. Делегаты выдѣлу кр. заявили, що не можуть въ справѣ финансовôй заняти иншого становиска, якъ то, яке занявъ бувъ соймъ передъ 12 лѣтами, коли справа установленя громадскихъ лѣкарѣвъ першій разъ прийшла на порядокъ дневный. Тогдѣ то соймъ высказавъ бувъ поглядъ, що фондъ державный повиненъ причинятись до коштôвъ удержаня громадскои службы санитарнои, а за тымъ поглядомъ стоить выдѣлъ краевый до нинѣ а то особливо длятого, позаякъ громадска служба санитарна повнити буде такожь обовязки порученого обему дѣланя громадъ, отже вже сама справедливôсть вымагае, щобы правительство приняло на себе часть ей удержаня. Тымчасомъ правительство жадае, щобы тi кошты покрыли найперше громады конкуренціею до высоты 2% додатковъ до податковъ а ôдтакъ решту непокрыту щобы понѣсъ краевый фондъ. На тôй точцѣ не дôйшло до порозумѣня мѣжь делегатами выдѣлу кр. а правительствомъ и здаесь, що тая суперечнôсть предложена буде непорѣшеною соймови.

Вѣсти зъ украиньско-рускихъ земель.

[Ôдъ кореспондентôвъ „Дѣла“ и зъ россійскихъ часописей.]

Наша Украина все бôльше а бôльше звертае на себе увагу ученого свѣта. У зимѣ була чутка въ газетахъ, що зъ весны мають приѣхати **два ученi Французы**: одинъ въ Великороссію, а другій на Украину, щобы познакомитися зъ народными пѣснями. Недавно переѣхали черезъ Украину **китайскій** (хиньскій) **ученi**, высланi своимъ урядомъ для розслѣдôвъ въ Россіи. Въ Англіи торôкъ выйшла книжка про окремôсть украиньскои мовы, а теперь **лондоньске товариство географичне** пôслало свого члена Дельмара Моргана въ цѣли спôзнаня Украины зъ погляду етнографичного, археологичного и историчного. Дельмаръ Морганъ побувавъ уже въ харкôвскôй, полтавскôй и черниговскôй губерніяхъ. Въ Кіевѣ оглядѣвъ ôнъ за проводомъ нашого славного историка Вл. Б. Антоновича и проф. Прахова памятники, дôставъ чимало зъ нихъ знимкôвъ и наробивъ новыхъ. Передъ завитаньемъ въ Кіевъ бувъ ôнъ въ селѣ Каченôвцѣ, нѣжиньского повѣту, черн. губ. у В. В. Тарновского, звѣстного любителя старины. Той его радо принявъ, показавъ ему свои коллекціи картинъ, спôзнавъ его зъ нашимъ селомъ и людомъ. Такимъ способомъ ободривъ его и заохотивъ до дальшои вандрôвки по Украинѣ, бо на жаль и на шкоду науцѣ россійскій порядки ôдбили були у него охоту дальше займатись студіями люду. Дались они ему такъ въ знаки, що ôнъ закаявся на села и носа показувати. Въ селѣ Шишаку, миргородского повѣта, полтавскои губерніи, злапавъ его урядникъ (такъ зовесь въ Россіи найнизшій полиційникъ) и пѣшки повѣвъ его до станового въ Сорочинцяхъ, за 20 верстовъ. Становый, не знаючи, що зъ Англичаниномъ робити, поперъ его до исправника (старосты) въ Миргородъ, за 30 верстовъ. Той розпытавши его, пустивъ на чотири вѣтры. Зъ-ôдтамъ Англичанинъ выѣхавъ до Кіева, думаючи по Днѣпру выѣхати до Одессы, а потôмъ въ Галичину. Вернувши зъ Украины сподѣваеся ôнъ вже въ Лондинѣ обробити зôбраный матеріялъ по исторiи, археологіи и етнографіи Украины.

———

Украинськй хлѣборобы чекають на добрый врожай. Зъ Полтавы пишуть, що въ повѣтахъ пирятиньскомъ, зѣньковскомъ, прилуцкомъ, гадяцкомъ, лохвицкомъ, кременчуцкомъ и хорольскомъ гарный хлѣбъ, а въ лубеньскомъ навѣть и дуже гарный. Въ миргородскомъ только градъ недавно пошкодивъ, а въ одномъ мѣсци гадяцкого пакосный червякъ буряки подгрызає. Травы тежь добрй а хозяины почали вже луги косити. Только робочого человѣка мало. За роботникомъ крикъ по всѣй Украинѣ, особливо-жь въ Чорноморіи. Вже нинька при початку полевыхъ роботъ платять 1 карбованця (рубля) на день, на речинець же одъ Миколы до Покровы 70—80 копѣекъ. Роботниковъ черезъ те мало, що торокъ заробокъ бувъ поганый и богато де-кому трафилось, вертаючи домовъ, и одежину проѣсти. та й сѣножати рано розпочались.

———

Велику шкоду на Украинѣ роблять хлѣбнй жучки, червяки, а филоксера псує виноградники. За-для боротьбы зъ сею шкодливою казюкою въ Одессѣ сего року одкрыто катедру ентомологіи, щобы приготовляти добрыхъ ентомологовъ. А въ Кіевѣ въ сѣй-же цѣли „Сельско-хозяйственное общество“ по-при своѣмъ бюрѣ завело „Музей вредныхъ насѣкомыхъ“. Хозяины зъ великою охотою шлють туды шкодливй казюки, особливо деревоѣднй.

———

Швидко може Кіевъ дочекається и другого музею — артистично-промыслового. Недавно въ радѣ мѣскій Кибальчичь внѣсъ, заложити въ Кіевѣ такій музей въ память 900-тныхъ роковинъ охрещеня Руси, и умѣстити его въ мѣскому домѣ, а поки своихъ рѣчей мало буде, то запросити людей маючихъ, щобъ надослали. Рада мѣска згодилася зъ тымъ внескомъ и передала его комисіи проектовъ.

———

Памятникъ славному Богданови Хмельницкому буде цѣлкомъ зробленый до 5 або 6 ст. ст. липня. Теперь онъ ще закутаный дошками, але видно, що Богданъ сидить верхи на кони лицемъ на сходъ. Зъ захоного боку буде прибита плыта зъ написомъ: „Волимъ подъ царя восточного православного“ (изъ договора переяславского); зъ пообденного: Единая недѣлимая Россія; зъ третого: 1654 г. 1888 г. — рокъ прилученя Украины до Москвы и рокъ заложеня памятника. Неначе хтось пытавъ недѣлимую Россію, чи хоче она ставити памятникъ Богданови, чи нѣ. Тай справдѣ, яке дѣло Полякови, Татаринови або Черкесови до сего памятника, а они тожь належать до „единои недѣлимои Россіи“. Ще-бъ сказати: Русь, та и то хиба украинськй народъ знає, що одъ него ставлять памятникъ Богданови; хиба-жь ему вольно сказати, хоче онъ чи нѣ. Якъ бы можна було сказати, то, напевно-бъ сказавъ, що не хоче, а хоть и хоче, такъ не за те, що прилучивъ до Москвы.

Письмо зъ Сербіи.

Бѣлградъ 2 н. ст. липня.

Въ Сербіи тишина. Хто бувъ въ нѣй сѣмь лѣтъ тому назадъ, той памятає образъ краю щасливого, маючого и тому веселого, образъ народу, що працює и спѣвае. Въ мѣстахъ и мѣсточкахъ трудно було знайти кого, що жалувавсь-бы на тяжкй часы; ремѣсники мали роботы подостаткомъ, а сербськй селянинъ побренькувавъ дукачами.

Настали часы правительства поступовцѣвъ („напредньаци“); льендербанкъ и партія гульденова спольно зъ королемъ Миланомъ — робили своѣ и хто-жь познавъ-бы нинѣ ту стару спѣволюбиву Сербію? Всюды нарѣканя, куды лишь споглянути. Торги слабй, а податокъ що-разъ больший. Бѣлградъ и Ниш подносяться, але Шабаць и мѣста въ Мачвѣ (сторона межь Дриномъ а Савою *Ред.*) и взагалѣ на провинціи упадають. Купцѣ попытують за товаромъ, але вже нема такъ доброго и такъ богато, якъ то бувало. Кождый видить и мѣркує, що тутъ есть щось злого, але зарадити злому не стає вже майже силъ. Старшй люде кивають лишь головами та розказують дѣтемъ, якй то бували давнѣшй щаслившй часы, доки „швабы“ (партія гульденова) не стали управляти Сербіею. Селянинъ ступає сумный за плугомъ и вже не спѣвае.

Подчасъ коли народъ упадае матеріяльно, займаєся сербске министерство зовсѣмъ иншими справами. Всемогучій „спаситель отчины“, якъ король Миланъ называе Николу Христича, хоче зробити порядокъ въ краю тымъ, що покликує знов на давнй посады всѣхъ тыхъ урядниковъ-дерунобъ, котрыхъ министерство радикальне поставило було передъ судъ. Въ Сербіи добре бути всѣмъ, лишь не урядникомъ; тутъ не дивиться нѣхто на то, якъ ты сповняешь свой обовязокъ, але до якои зачисляешся партіи. Нѣбы то въ интересѣ державы усунувъ Христичь всѣхъ урядниковъ радикаловъ, бо каже, що то соціялисты, нигилисты и т. д. и не оставивъ ихъ навѣть на найнизшихъ посадахъ.

А знаете въ якомъ характерѣ обнявъ Христичь керму державы по радикалахъ? Въ характерѣ правительства по-надъ партіями. Сербска пословиця каже: „Познаје се светац по вечерньу“ (Святого познати по вечерни). Въ Бѣлградѣ утворили напредньаци комитетъ, а кождый, хто хотѣвъ прислужитися Христичеви, одержавъ одъ того комитету припоручаюче письмо, що умѣе безвзглядно сповняти приказы и на другій день мавъ вже посаду. Якъ не мало то отже обурити цѣлу сербску журналистику и цѣле публичне мнѣнье, коли министеръ дѣлъ заграничныхъ, Чеда Миятовичь, выдавъ заразъ въ самомъ початку новаго правительства окружникъ до сербскихъ посольствъ, въ котромъ обжалуе родный край о анархію и каже, що министерство Христича мае зарадити неладови и демагогіи, мае научити народъ шанувати правительство та его урядниковъ и ввести Сербію на дорогу правильного розвою. Такъ говорить министеръ о своѣй отчинѣ и то тогдѣ, коли правительство переймило ей управу зъ рукъ радикаловъ въ найбольшомъ ладѣ. Чи видѣвъ хто, щобы министеръ обжаловувавъ официяльно свою отчину? Не дивиця отже, що сербскй льосы спали заразъ на першу звѣстку о томъ окружнику зъ 37 на 34 зр. Миятовичь не буде певно смѣвъ станути передъ радикальною скупштиною.

Сербска зелѣзниця иде до Солуня. Скольо она коштувала Сербію, не треба говорити. Я писавъ вамъ въ давнѣйшомъ письмѣ, для кого она була догодна и хто збивъ на нѣй великй грошѣ. Що „недужій человѣкъ“ — наша сусѣдка, Туреччина, не збудувала зелѣзницѣ по своѣй сторонѣ, вказують у насъ на политику австрійску, въ котрои интересѣ не лежало, щобы Сербія мала вольну дорогу черезъ Солунь на море, але противно, щобы она могла вывозити свои продукты лишь до Австріи и черезъ Австрію. Сѣмь лѣтъ ставала Австрія тому на перешкодѣ и не протестувала противъ бездѣльности Порты, доки Лендербанкомъ не загорнула всѣ выдатнѣйшй жерела продукціи въ Сербіи, а теперь не противиться конкуренціи Англіи и Франціи на Балканѣ.

Партія гульденова повитала зъ великою радостею одкрытье солуньскои зелѣзницѣ, котру уважае великимъ чинникомъ, що здвигне Сербію. Не перечимо — кажуть ради алы — нашу радость каламутить лишь то, щобы та зелѣзниця не принесла намъ за надто культуры, не выкликала въ нашомъ краю страшнои конкуренціи та не навезла намъ колонистовъ и жидовъ и не сталась великимъ нещастьемъ для Сербіи. Есть въ томъ богато правды, бо партія гульденова за сѣмь лѣтъ своеи управы не старалася нѣколи о добробытъ народу, не дала селянамъ сербскимъ въ руки найновѣйшихъ здобутковъ рольничихъ — не закладала школъ рольничихъ, але старалася лишь о то, щобы набити свои кишенѣ и о зыскъ для своихъ патроновъ.

Щобы довершити свою неславу, щобы достойно закончити свою дотепершну дѣяльность продаваня отчины чужимъ интересамъ, порушила партія гульденова двѣ новй справы: перенести королевску столицю до Ниша и зробити зъ Бѣлграду вольный портъ. Органъ гульденовцѣвъ, „Видело“, мае якъ въ богате иншихъ справахъ всю сербску прасу противъ себе, але певне, що тй справы удадуться, тріюмфуе оно вже теперь и говорить о тыхъ справахъ яко о доконаномъ фактѣ. Якй некористи выйшли-бы зъ того, доказуе найлѣпше органъ радикаловъ „О дјек“ и „Велика Србија“. Зробити зъ Бѣлграду вольный портъ, значить поддатися сусѣдови и жидовству, котре ширило-бы одтакъ свой вплывъ на цѣлу Сербію и творило-бы державу въ державѣ. Вольнй порты робляться въ мѣстахъ приморскихъ а не на континентѣ, хочь-бы и надъ большими рѣками якъ Дунай и Сава; о того рода вольныхъ портахъ не знаемо нѣчого. До вольныхъ портовъ приходять товары безъ мыта. Такъ було-бы такожь и зъ Бѣлградомъ. Велика чужа торговля двиглась-бы а сербськй промыслъ домашный та дробнй капиталы пропали-бы. Коли-бъ партіи гульденовой лежало на серци добро Сербіи, то она устронила-бы въ Бѣлградѣ вольнй магазины (entrepôts réeles), котрй не роблять зъ цѣлого мѣста вольного порту, отвертого на всѣ стороны чужимъ интересамъ, а котрй були-бы для Бѣлграду користнѣйшй. Що больше Бѣлградъ могъ-бы и дальше остатись престольнымъ городомъ, якъ ему на то пристало. Бо коли-бъ зъ Бѣлграду зробився вольный портъ, на якій хотять его замѣнити, „напредньаци“, то Нишъ мусѣвъ-бы его заступити. Вольный портъ въ Бѣлградѣ бувъ-бы великимъ нещастьемъ для Сербіи а перенесенье королевскои столицѣ до Нишу — ще большимъ. Бѣлградъ мусѣвъ бы упасти. Анѣ сто вольныхъ портовъ не помогло-бы ему. Цѣла праса, друкарнѣ державнй, библіотека, музеѣ, театръ, всѣ высшй урядники амбасады, значнѣйшй торговлѣ и т. д. — все то мусѣло-бы вынестися зъ Бѣлграду. Сербія зъ престольнымъ мѣстомъ въ Нишу перестала-бы бути сербскимъ Піемонтомъ. Доки Бѣлградъ есть столицею — кажуть правдивй сербськй патріоты — значиться, що сербска идея державна муситься оперти на Боснѣ и Герцеговинѣ — сполучити Чорногору зъ Сербіею и пойти спольно зъ нею на Стару Сербію. „Черезъ Босну на Косове поле!“ — накликують сербськй газеты а то значить: Бѣлградъ есть ще столицею Сербіи. Буде же Нишъ столицею, то Сербія зречеся тогдѣ своеи будучности. Правда, партія гульденова вже теперь доказуе, що одъ могучого сусѣда трудно буде щось скористати; звернѣмся отже — каже она — до Македоніи и Старои Сербіи, стараймося тамъ розширити нашу державу! Бѣлградъ не може бути столицею тои держави, котра хотѣла-бы ще разъ выступити противъ Туреччины. Такъ, добре радять Сербамъ ихъ приятелѣ! Най Сербія бореся зъ Туреччиною и Болгарією, най тамъ напружае всѣ свои силы, а тымчасомъ най Австрія черезъ окупацію Босны и Герцеговины одотне ей одъ моря и на вѣчнй часы розлучить зъ Чорногорою якъ Мадяры зъ Славяньщиною. Познѣйше була-бы для сусѣдовъ лекша робота. Такъ не сполучилася Италія! Правда що Сербія есть загрожена и въ Македоніи и въ Старой Сербіи а хто тому виненъ? Ажь до Сливницѣ гульденова партія легковажила собѣ болгарску культуру и не бачила, якъ дѣти зъ Пироту ишли до Цариброду до болгарскои школы а теперь въ дванацятой годинѣ перепудилась! Длячого „напредньаци“ за сѣмь лѣтъ свого правительства не дали 20 милионовъ на школы въ Старой Сербіи, чому не доповнили университетъ въ Бѣлградѣ, котрый бувъ-бы стався осередкомъ духового житя на Балканѣ? Теперь не треба-бы було переносити столицю корелевства до Нишу. Остаточно не грозить Сербамъ одъ Болгаровъ въ той части Македоніи, котра належить и до нихъ и до Старои Сербіи, такъ велика небезпечность якъ одъ католицкои пропаганды и велико-хорватскихъ идей въ Боснѣ и Герцеговинѣ, котрй сполученй зъ сильными культурными и политичными средствами грозять утратою тыхъ провинцій. Болгарамъ можна ставити опоръ и зъ Бѣлграду а станесь Нишь осередкомъ, тогдѣ — пращай велика Сербіе!

Сербськй престолъ — кажуть „напредньаци“ — бувъ-бы подчасъ войны безпечнѣйшій въ Нишу, бо зъ Земуня (Semlin) можна Бѣлградъ легко бомбардувати. Представте собѣ, яке враженье мусить ся гадка робити на сербськй народъ, коли онъ чуе зъ устъ такъ прихильнои династіи партіи щось тамъ о бомбардованю зо стороны найбольшои приятелькы нашои и що сербськй престолъ вже теперь втікае! Нѣ, В. Величество, — одзываються сербськй газеты до короля — сербськй престолъ буде подчасъ войны середъ сербского табору, а той сербськй таборъ не розобьють такъ легко.

Фактъ той есть занадто великои ваги, щобы надъ нимъ не призадуматись. Судьба историчныхъ подѣй важиться. Которою дорогою поде Сербія? Чи утративши море зъ однои и зъ другои стороны и не будучи въ силѣ запанувати анѣ надъ внутрѣшною анѣ заграничною ситуацією, згине якъ стара Польща? Чи може народъ сербськй зможе опертися чужимъ вплывамъ и поде иншою дорогою? Се рѣчь незвѣстна; будучность покаже. Стоимо передъ важкою хвилею въ исторіи сербского народу. Исторія запише на своихъ листахъ або нову славу або нову ганьбу сербского народу.

В. Ж

Дописи „Дѣла“.

Зъ Калуского.

[Посвяченье церкви въ Небиловѣ. — Справа громадского писаря въ Перегиньску.]

Дня 1 л. липня одбулося въ Небиловѣ, повѣта калуского торжественне благословенье новои церкви при участи численного духовенъства и вѣрныхъ. Церковь выставлена зъ дерева, пбсля пляну, робленого п. Нагорнымъ для церкви перегиньскои. Будову церкви довершено безъ конкуренціи. Зъ разу провадивъ ту будову знаный на цѣлу околицю писарь громадськй Филипъ Андрейчукъ, котрый яко предсѣдатель комитету церковного, выключивъ бувъ мѣсцевого священика одъ всякого вплыву при той будовѣ, и самъ безъ найменшои контролѣ орудувавъ узбиранымъ на тую цѣль грошемъ церковнымъ. Въ наслѣдокъ того, найшлася громада въ великомъ клопотѣ, бо не було чимъ церкви докончити. Тогды въ великой пригодѣ стала громадѣ прокураторія державна, котра за рознаго рода мальверзаціи въ маетку громадскомъ, поповненй въ 5 селахъ черезъ Филипа Андрейчука, видѣлася спонуканою того-жь увязнити. По увязненю Филипа Андрейчука взявъ будову церкви въ свои руки мѣсцевый душпастирь, о. Ф. Авдыковськй, и доконичивъ ей при помочи колькохъ побожныхъ и жертволюбивыхъ парохіянъ. Признати треба, що о. Ф. Авдыковськй мусѣвъ не одну трудность побороти, закимъ розпочате дѣло доконичивъ, бо приклонники Филипа робили ему всѣлякй перешкоды, щобы показати, що церковь безъ Филипа не може бути докончена. А навѣть тогдѣ, коли за для увязненя Филипа будова церкви мусѣла бути на якійсь часъ перервана, можна було чути голосы: видите, то попъ тому виненъ, що церковь не ставиться, бо онъ спровадивъ комисію на Филипа и его увязнили. Богу дякувати прийшла громада Небиловска до переконаня, що и безъ Филипа дасться всяке дѣло докончити, наколи только громада розумному проводови свого душпастиря отдастся, котрый за часъ свого дволѣтного побуту въ Небиловѣ, богато вже причинився до знищеня корупціи, котру въ томъ селѣ одъ давна вже засѣвавъ знаный на весь повѣтъ калуськй писарь Филипъ Андрейччукъ.

Въ радѣ громадскій въ Перегиньску засѣдають самй жиды. Заслуга въ томъ писаря Лешковича, котрого рада повѣтова и ц. к. староство въ Долинѣ одъ писарства одсунули, бо вразъ зъ войтомъ и колектантомъ спроневѣривъ бувъ богато людского гроша. Долиньска рада повѣтова выдала навѣть була рескриптъ, що Лешковичь не може бути писаремъ въ цѣломъ повѣтѣ долиньскомъ. Але жиды не пытали про те, только скликали раду громадску и ухвалили, щобы Лешковича назадъ за писаря приняти. Войтъ зъ колькома христіяньскими радными внесли були противъ сей ухвалы рады громадскои протестъ до рады повѣтовои. Выдѣлъ повѣтовый въ Долинѣ на сасѣданю дня 28-го червня с. р. ухваливъ — въ суперечности до своеи недавнои ухвалы — щобы Лешковича назадъ писаремъ поставити, бо онъ дуже бѣдный, мае жену и дѣти. Громада христіяньска дуже тымъ занепокоена, бо вже по Лешковичу мала зъ волѣ жидовъ писаря, котрый за давнѣйшй мальверзаціи сидить въ „Ивановой хатѣ“, и змушена однестися въ той справѣ до выдѣлу краевого. И цѣкавй есьмо, що выдѣлъ краевый на тое скаже?

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Урядовй и повъурядовй газеты вѣденьскй глядять зъ великою радостею на перемѣщенье войска и систему територіяльну та не можуть того досыть нахвалитися. Такъ пише „Fremdenblatt“: Система територіяльной организаціи и перемѣщеня становить побочь загального обовязку службы войсковои сильну подставу, на котрой опираєся новочасна армія Австро-Угорщины; есть она одною зъ послѣдныхъ консеквенцій системы, котрои переведенье есть однымъ зъ найголовнѣйшихъ условій готовости до войны нашого войска. Територіяльне перемѣщенье, о скольо оно при спеціяльныхъ односинахъ нашои монархіи може и повинно бути переведене, треба уважати вже за скончене. Поминувши менший оддѣлы войскъ техничныхъ и иншихъ надзвычайныхъ корпусовъ, видимо Чехи, Мораву и Шлезію, Галичину, Австрію горѣшну, середну Австрію и краѣ угорскои короны обсажденй выключно войсками, котрй доповняються зъ дотычныхъ округовъ територіяльныхъ. Такъ отже можемо зъ довѣрiемъ глядѣти на повный розвой територіяльной организаціи зо взгляду на ей чисто войсковй користи. Есть то велике дѣло сотворене въ сорозмѣрно короткомъ часѣ; поставлено армію на новой подставѣ, розчленовано ей на ново, утворено великй звязи корпусовъ, примѣнено пѣхоту, артилерію и трены до новои системы, введено кавалерію бодай по части до звязи зъ дивизіями, доповнено войска техничнй и переведено територіяльне розмѣщенье, о скольо то було можна и треба, а въ наслѣдокъ того забезпечено найскоршій розвой арміи до ей найвысшои силы.

До „N. fr. Presse“ доносять зъ Кракова, що дозрѣвае вже проектъ, щобы установити при краевой радѣ школьной вицепрезидента, якъ того бажае собѣ галицкій соймъ и що на ту нову посаду форитують вже краковского професора и посла до рады державнои Бобжиньского. Цѣкавый бувъ-бы то здобутокъ для галицкои рады школьнои краевои! Бобжиньськй заявився вже не разъ не то що крайнымъ консерватистомъ, але навѣть и реакціонеромъ на поли школьництва, а особливо не конче онъ прихильный просвѣтѣ простого народу.

Загальну ситуацію политичну въ Европѣ характеризують розній газеты въ той способъ, що зъѣздъ цѣсаря Вильгельма забезпечить удержанье мира. „Nat. Ztg.“ н. пр. каже такъ: „За головне условіе усуненя того чувства непевности, котре вже одъ давна мучить Европу, треба уважати порозумѣнье лиги мира зъ найбольше могучою зъ тыхъ державъ, що стоять по-за тридержавнымъ союзомъ. Буде то сталымъ елементомъ забезпечаючимъ народы Европы.“ — „Corr. de l' Est“ доносить, що румуньськй министеръ дѣлъ заграничныхъ, Карпъ, котрый перебувавъ въ Берлинѣ и тамъ конферувавъ зъ кн. Бисмаркомъ, а вертаючи черезъ Вѣдень видѣвся такожь зъ гр. Кальнокимъ, сказавъ ей букарештеньскому кореспондентови, що миръ буде забезпеченый Онъ сказавъ, що межь Нѣмеччиною а Австрією панує въ теперѣшнѣй хвили якъ найлѣпше порозумѣнье и буде то зависѣти выключно лишь одъ Россіи чи миръ укрѣпиться. Крокъ цѣсаря Вильгельма II. мае на цѣли успокоити всяку дразливость россійску. Стоить онъ на рѣвни зъ заявленьемъ: Мы хочемо мира. Признаемо, що Россія мае право одзыскати свой вплывъ въ Болгаріи и не будемо ставити нѣякихъ перешкодъ, щобы она не могла его одзыскати. Буде отже зависѣти лишь одъ Россіи, чи она схоче высказати свои бажаня.

———

Вельми цѣкаву вѣсть, хочь не знати о скольо правдиву, подае „Czas“ о становищи вел. кн. Володимира, брата царя Александра III. въ теперѣшнѣй политицѣ россійскѣй. Згадана газета пише вменно такъ: „Пбсля вѣстей, котрй одержуемо, вплывала на односины въ Петербурзѣ одъ якогось часу апатія, въ котру мавъ бувъ попасти царь Александеръ III., а котра повздержувала цѣлый ходъ рѣчей такъ, що на послѣдокъ звернуло то увагу министровъ и людей зъ становищемъ а особливо увагу Гирса. Щось подобного було такожь въ часѣ гостины царя въ Копенгазѣ, и тогдѣ такожь позоставали рапорты безъ одповѣди а царь актовъ не подписувавъ. Симъ разомъ мабуть въ наслѣдокъ предложень министровъ припустивъ царь вел. кн. Володимира до большои участи въ важныхъ справахъ, такъ, що той братъ царя, котрого Александеръ III. найлѣпше любить зъ цѣлои родины, хочь часто не годяться оба зъ собою въ поглядахъ, мавъ одзыскати трохи больше вплыву, страченого головно черезъ свою жену Марію Павловну, котра зовсѣмъ явно симпатизуе зъ Нѣмцями и въ наслѣдокъ звѣстныхъ листовъ кн. Бисмарка. Головною точкою для политичного свѣта петербургского була справа войны и мира, отже односины до Нѣмеччины и длятого то заразъ по смерти цѣсаря Фридриха взявъ вел. кн. Володимиръ инициятиву въ сей справѣ и поѣхавъ до Берлина замѣсть министра войны Ванновского, котрого царь бувъ первѣстно призначивъ а котрый мабуть кромъ россійского жаднымъ иншимъ языкомъ не говорить. Змѣну, яка лагодиться межь Нѣмеччиною а Россією, треба въ значной части приписати вел. кн. Володимирови. Мавъ онъ поступити собѣ въ томъ переконаню, котре подѣляе такожь и значна часть урядовыхъ круговъ россійскихъ, именно що война для Россіи була-бы дуже некористна и що могла-бы задати тяжкій ударъ *всякому правильному розвоєви* у внутрѣ, що впрочемъ Россія до неи не добре приготовлена, бо давныхъ надъужить, продайности и неладу не лишь не усунено, але они ще збольшилися а зъ другои стороны администрація ген. Ванновского, человѣка не конче здобного, оставляе ще богато бажати. Зъ другои стороны часть публики и тй сферы, що думають о либеральныхъ та конституційныхъ реформахъ, бажають мабуть войны и выжидають ей яко средства, котре доведе до змѣны въ напрямѣ ихъ змагань и горячихъ бажань.“ „Czas“ подае ту вѣсть зъ всякимъ застереженьемъ що-до ей правдивости и додае ще, що царица въ сихъ часахъ забавлялась больше якъ коли небудь. Въ политицѣ внутрѣшнѣй, каже зга-

дана газета, стоить на першôмъ плянѣ православіе и православленье и то поясняе, длячого становище генерала Гурка и єго жены єсть и позбстало незахитанымъ.

——

Змѣстъ манифесту гр. Парижа до консервативныхъ мерôвъ, котрый сконфискувала полиція въ Парижи єсть слѣдуючій: Вы маєте боронити громадскихъ финансôвъ и свобôдъ ôдъ марнотратнои и тираньскои администрації. Партія, котрои знарядомъ єсть та администрація, скомпромитувала републику и доведе єи до упадку. Недалекій день, въ котрôмъ мы всѣ будемо мусѣли сполучитися, щобы установити въ Франціи нове правительство и поставити єго на тревалыхъ основахъ. Република не дала громадамъ обѣцяныхъ свобôдъ. Для републиканôвъ всѣ средства добрѝ, щобы забезпечити собѣ бôльщôсть въ радахъ. Громада подѣлилася на гнобителѣвъ и гнобленыхъ. Змушена до обовязкового буджету не може громада свобôдно розпоряджати своимъ майномъ. Родичамъ не вôльно выховувати своихъ дѣтей. Якесь нове правительство, котре бъ зновъ при нагодѣ прийшло до власти, буде зновъ обѣцювати, що повернє вамъ свободу, але не думайте, що оно буде могло то зробити; першимъ єго стараньемъ буде ôдобрати ще и тѣ свободы, якѣ маєте. Лишь монархія може ихъ намъ назадъ вернути; лишь она може завести порядокъ, якъ въ громадахъ такъ и въ державѣ.

——

На сербскôмъ королѣвскôмъ дворѣ ôдгрываєсь теперь вельми сумна и мабуть послѣдна сцена родинна, котра ледви чи позôстане безъ наслѣдкôвъ и на саму державу а на всякій случай не ворожить нѣчого доброго для наслѣдника сербского престола, котрый на цѣле свое житье буде мусѣвъ мати передъ очима, що въ родинѣ єго розôгрався драматъ, котрый навѣть въ звычайнôй родинѣ пôдъ соломянною стрѣхою не приносить щастя. Король Миланъ передавъ именно сербскому синодови въ Бѣлградѣ письмо, въ котрôмъ рѣшучо заявляє, що хоче розвестися зъ королевою Наталією. Роздоръ въ королевскôй родинѣ датуєся вже ôдъ давна але яка єго причина, годѣ точно знати, бо звѣстно, що того рода рѣчи належать до тайнъ двôрскихъ, котрѝ ледви маленькому кругови дворакôвъ суть звѣстнѝ и выходять на яву доперва по многихъ лѣтахъ, коли случайно оголосять якѣсь споминки, що дотыкають того рода предмету. О скôлько отже доси звѣстно, мають бути двоякѣ причины сего роздору: горяча и пристрастна натура короля и честелюбивôсть королевои. Зъ разу панувала въ королевскôй родинѣ якъ найбôльша гармонія. Пôзнѣйше однакожь та гармонія стала чимъ разъ бôльше слабнути, коли въ родинне житье королевскои пары почалась мѣшати двôрска интрига. Кажуть, що головна причина сего роздору єсть въ бôльшôй части по сторонѣ короля, але и королева єсть о стôлько виновата, що она мала охоту грати такожь виднѣйшу ролю и не вдоволялась лишь тымъ, що була королевою. Она мѣшалась не разъ до политичныхъ справъ а двôрска интрига користала заразъ зъ сего, щобы робити роздоръ въ королевскôй родинѣ що разъ бôльшимъ. Дôйшло було до того, що король ставъ чимъ разъ бôльше пôдозрѣвати свою власну жену и ви дѣвъ въ нѣй лишь шпіґуна своихъ противникôвъ. Вороги королевои и єи сопернички, що придумували лишь надъ тымъ, якъ-бы короля омотати зовсѣмъ въ свои сѣти, довели були до того, що Миланъ одного часу вѣривъ певно въ то, що проводирѣ партій, противнои королеви, сходились потайкомъ тайными коритарями въ комнатѣ королевои и разомъ зъ нею змовлялись на короля. Читателѣ нашѝ пригадають собѣ ще може послѣдну подорожь королевои до Россіи. Тогдѣ говорено, що королева носиться дѣйстно зъ якимись плянами политичными а король выробивъ собѣ понятье, що власна єго жена хоче усунути єго зъ престола. Чи королева, будучи въ полудневôй Россіи, робила якѝ политичнѝ кроки, годѣ знати, але загально говорять, що она хотѣла лишь настрашити тымъ мужа и спонукати єго до иншого поступованя. Сей крокъ королевои осягнувъ однакожь просто противну цѣль и роздоръ наставъ вже непримиримый. Недавна стрѣча короля зъ королевою у Вѣдни не принесла нѣякои змѣны хочь, якъ здаєсь, вилывали на помиренье королевскои пары дуже сильно двôрскѣ круги вѣденьскѣ а мабуть навѣть и круги россійскѣ. Король повитавъ бувъ вправдѣ королеву на вѣденьскôмъ двôрци, але такъ холодно, такъ етикетально, що мусѣло кождому впасти въ очи, що ôнъ сповняє лишь передъ свѣтомъ звычайну етикету двôрску и то навѣть не такъ, якъ-бы сповнявъ єи супротивъ якоись зовсѣмъ чужои собѣ монархинѣ. Королева не поѣхала отже зъ сыномъ до Бѣлграду а выѣхала до Висбадену.

На вѣсть о тôмъ, що король подавъ до сербского синоду о розвôдъ, написала королева заразъ письмо до сербского митрополита, въ котрôмъ протестуе противъ розводу и доказуе, що нѣякѣ права анѣ каноничнѣ анѣ державнѣ не можуть дозволити на розвôдъ, бо нема нѣякои причины анѣ физичнои анѣ моральнои, котра-бы розвôдъ оправдувала.

Якъ цѣла справа закôнчиться годѣ знати, а кôнця єи не можна скорше сподѣватися якъ въ серпню або жовтню. Король Миланъ обстаѐ при своѣмъ и жадае конче розводу а министерство Христича не ставить єму нѣякихъ трудностей доказуючи, що взаимна непоборима нетерпимôсть себе обохъ сторôнъ оправдуе розвôдъ. Король, подаючи о розвôдъ до синоду, выславъ рôвночасно министра вôйны ген. Протича до Висбадену, щобы той ôдобравъ тамъ ôдъ королевои наслѣдника престола кн. Александра и привезъ єго до Бѣлграду, а ен. Дмитрієви зъ Ниша поручивъ заступати свою справу въ синодѣ и вести переговоры зъ королевою. Мадярска праса, котрôй ся вельми прикра справа єсть въ певнôй мѣрѣ на руку, доказуе, що король полишавъ такъ довго наслѣдника престола при своѣй матери, доки она була єго женою, высшѝ взгляды державнѝ не дозволяють теперь однакожь, щобы ôнъ бувъ довше пôдъ єи опѣкою. Синодъ занявся вже справою розводу а всѣ єго члены мали прийти до переконаня, що нема нѣякихъ трудностей и перепкодъ до розводу.

Зъ Земуня доносять до вѣденьскихъ газетъ, що король мавъ предложити синодови доказы, що королева ще зъ Висбадену, де перебувала сеи весны, старалася наклонити короля, щобы ôнъ зрѣкся престола въ користь свого сына. Королева Наталія була-бы тогдѣ обняла правительство яко регентка свого малолѣтного сына. Королева каже зновъ противно, що нѣколи не старалася о то, щобы короля усунути зъ престола, а коли вмѣшалася до справъ политичныхъ, то лишь длятого, щобы забезпечити будучнôсть свому сынови. Скôлько правды въ тыхъ вѣстяхъ годѣ знати. Недавна поголоска о димисіи сербского митрополита маѐ стояти такожь въ звязи зъ справою розводу. Митрополитъ не подався до димисіи, лишь сказавъ, що для него цѣла справа такъ прикра, що ôнъ не хоче єи вести и най король призначить до того когось иншого. Зъ сего отже выйшла поголоска о димисіи митрополита.

НОВИНКИ.

— Зъ нинѣшнымъ числомъ маютъ Вп. предплатники выписаный на карткахъ адресовыхъ станъ предплаты до кôнця 3-го чвертьроку. Всѣхъ залягаючихъ просимо выробнати належитôсть, щобы не потреба повздержувати высылку нашои часописи.

— **Торжество Божого Тѣла** ôдбулось вчера дуже величаво при великôй участи людей. Обхôдъ довкола ринку провадивъ Впреосв. митрополитъ Сильвестеръ разомъ зъ крилошанами и численнымъ рускимъ духовеньствомъ. Въ обходѣ взяли участь процесіи рускихъ церквей львôвскихъ. Одна компанія 9 полку пѣхоты давала удачно сальвы пôдчасъ торжества. Въ рунку були уставленѝ чотири престолы: одинъ на склепѣ п. Димета, другій на склепѣ п. Стахевича, третій въ ратуши а четвертый на каменици кн. Пониньского. Въ торжествѣ взяли участь: Намѣстникъ, президентъ мѣста, выдѣлъ краєвый, сенатъ университету и представителѣ властей краєвыхъ.

— **Прогулька товариства „Зорѣ“** не ôдбулась вчера за-для не погоды и великого дощу.

— **Зъ руско-народного театру.** Въ Теребовли забавить нашъ театръ до 23 н. ст. липня а ôдтакъ переѣде до Пôдгаєць и Бережанъ. Гадаємо, що сама вѣстка про гостину нашого театру въ якôй околици повинна зворушити всю интелигенцію и она повинна громадно являтись, на представленяхъ. На жаль, дуже часто инакше, буває. Артисты нашѝ мусять ôддавати свои ролѣ передъ пустыми крѣслами, а се певно не причиняєсь нѣ до заохоты, нѣ до одушевленя. Театръ нашъ пôдъ знаменитою управою пп. Биберовича и Гриневецкоко дôйшовъ до прегарного розвою и мы смѣло можемо нимъ повеличатись, але ôнъ буде мôгъ лишь тогдѣ удержатись на высотѣ своеи задачѣ, коли знайде щиру и охотну пôдмогу въ рускôй публицѣ. Вправдѣ руска патріотична публика не щадить нѣколи своеи помочи, де розходиться о народне дѣло, але для театру єсть та помôчь тымъ бôльшои ваги, що порожнѝ лавки ôдбирають охоту и силу артистамъ трудитись такъ, щобы они ôдповѣли всѣмъ вымогамъ своеи штуки.

— **Въ справѣ оплаты таксы 2 зр. ôдъ статутôвъ нашихъ читалень**, котру пояснили мы недавно въ статьѣ п. з. „Фискализмъ и нашѝ читальнѣ“ надсылають намъ деякѝ читальнѣ вôзваня платничѝ, въ котрыхъ повѣтовѝ дирекціи скарбу покликуються на рескриптъ министерства скарбу зъ 10 грудня 1887 ч. 27609, интимованый розпорядженьемъ краєвои дирекціи скарбу зъ дня 25 лютого 1888 ч. 96189, котрымъ министерство скарбу мало порѣшити, що читальнѣ пôдпадають пôдъ постанову зак. зъ 13 грудня 1862 поз. тар. 55 А. и що длятого обовязанѝ суть платити по 2 зр. ôдъ статутôвъ. Зъ тои причины пытають насъ деякѝ читальнѣ, чи можна супротивъ того вносити рекурсы, коли министерство вже разъ такъ рѣшило. На тѝ пытаня ôдповѣдаємо, що пôсля нашого погляду рекурсы, поданѝ нами въ згаданôй высше статѣ п. з. „Фискализмъ и нашѝ читальнѣ“, можна вносити хочь наказы платничѝ покликуються на рѣшенье министерства скарбу, позаякъ рѣшенье министерства выдане не въ тôй а въ иншôй хочь-бы и въ зовсѣмъ аналогичнôй справѣ, якъ єсть въ згаданыхъ случаяхъ, не обовязуе ще нѣкого и не маѐ силы закона а въ прочѣмъ и противъ рѣшеню министерства въ тôй самôй навѣть справѣ выданого допускаємый єсть ôдкликъ до адміністраційного трибуналу. Зъ тои причины, думаємо, що нашѝ читальнѣ можуть и повиннѝ ôдкликуватись ôдъ подôбныхъ наказôвъ платничихъ повѣтовыхъ дирекцій, хочь въ наказахъ тыхъ покликане єсть рѣшенье министерства скарбу и въ загалѣ уживати противъ вкладаню новыхъ фискальныхъ тягарôвъ всѣхъ можливыхъ средствъ, якѝ лише подають обовязуючѝ законы.

— **Товариство „Академична Громада“ въ Краковѣ** повѣдомляє, що льокаль сего товариства буде замкненый на часъ ферій вакаційныхъ (мѣсяцѣ серпень и вересень). Адресу нового помѣщеня товариства на рôкъ шкôльный 1888|9 подасться пôзнѣйше. — При сѣй нагодѣ складае тов. „Академична Громада“ прилюдну подяку Впов. професорови О. Барвѣньскому за подарованѝ всѣ выпуски „Историчнои Библіотеки“. Даромъ тымъ збогативъ неоцѣнено проф. Ол. Барвѣньскій убогу библіотеку товариства.

— **Выдѣлъ краєвый** порѣшивъ въ пятницю на сесіи ôднестись до намѣстницева зъ предложеньемъ, розвязати раду мѣста Станиславова и устаповити тымчасового комисаря правительственного на мѣсце бурмистра, бо не можна бути певнымъ, чи при теперѣшнôй бôльшости рады мѣскои управа фондами громадскими була-бы правильна.

— **Кладовища у Львовѣ.** Рада мѣста Львова ухвалила на своѣмъ послѣднôмъ засѣданю заложити нове кладовище христіяньске на Янôвскôмъ. Въ справѣ похоронôвъ порѣшено такъ: На кладовищи лычакôвскôмъ будуть хоронитися тѣла помершихъ въ IV. дѣльници (Лычакôвске) и въ середмѣстю, зъ выимкою осôбъ, що померли въ шпиталяхъ, цивильнôмъ и войсковôмъ; они будуть хоронитись на кладовищи стрыйскôмъ. На кладовищи стрыйскôмъ будуть хоронитися померши въ I. дѣльници (Галицке) и въ шпиталяхъ. На новôмъ кладовищи янôвскôмъ маютъ хоронитися померши зъ II. (Краковске) и III. (Жовкôвске) дѣльницѣ та вязнѣ зъ Бригидокъ и Маріи Магдалины. Померши въ вязници суду краєвого карного належать до кладовища стрыйского. Се зарядженье не выключае можности довольного выбору кладовищь, але за то треба зложити ôдповѣдну оплату.

— **Паровый трамвай у Львовѣ** маѐ бути заложеный по лѣвôй сторонѣ ул. Янôвскои, коштомъ зелѣзницѣ львôвско-черновецкои взглядно зелѣзницѣ львôвско-белзецкои а дворець сего трамваю буде стояти напротивъ школы св. Анны. Умова зъ громадою мѣста Львова маѐ тревати такъ довго, доки буде тревати концесія правительства для сеи зелѣзницѣ, т. є. 90 лѣтъ. Переведенье докладнои умовы поручила рада мѣста окремôй комисіи, котра складаєсь зъ урядникôвъ магистрату: Гохберґера, Цетвиньского, д-ра Попеля и сѣмохъ радныхъ. Сѣй комисіи подано деякѝ точки, котрыми она маѐ руководитись при заключеню умовы. И такъ маѐ предприємство сего трамваю доставити льокаль для акцизовои службы на головнôй стаціи сего трамваю; въ першихъ 30 рокахъ сеи умовы маѐ предприємство выплачувати рôчно чинш за уживанье улицѣ Янôвскои по 25 кр. за одинъ метеръ шляху; въ дальшихъ лѣтахъ маѐ платитися лишь якійсь процентъ зъ чистого доходу; ширина улицѣ Янôвскои, маѐ выносити 20 метрôвъ, а де улиця вуска, тамъ маѐ товариство єи розширити власнымъ коштомъ; такожь цѣла улиця Янôвска маѐ выложитись камѣньемъ коштомъ товариства. Трамвай паровый буде ишовъ зъ стаціи зелѣзницѣ львôвско-белзецкои улицею Янôвскою до костела св. Анны и буде мати окремѝ шляхи побôчнѝ до млына парового Тома и бровару Шмелькеса.

— **Про нову окружну раду шкôльну въ Богородчанахъ** пишуть намъ: Зъ днемъ 1 н. ст. липня с. р. вôйшла въ житье нова шкôльна рада окружна въ Богородчанахъ пôдъ проводомъ ц. к. старосты. Рада повѣтова выбрала двохъ членôвъ: о. Ант. Андруховича зъ Лысця и п. Тому Шветтера, директора дôбръ гр. Стадіона. Маємо надѣю, що нова рада шкôльна, обôймаючи керму шкôлъ въ повѣтѣ богородчаньскôмъ, найпослѣднѣйшôмъ що-до просвѣты въ цѣлôй Галичинѣ, доложить всякихъ старань и щирои працѣ, щобы озарити сей темный кутъ благодатными лучами просвѣты и тогдѣ заслужить собѣ на любовь и вдячнôсть „незрячихъ меншихъ братôвъ“.

— **Доповняючѝ выборы до рады повѣтовои въ Дрогобичи** зъ мѣста Дрогобыча, розписанѝ вже пятый разъ намѣстництвомъ на 5 н. ст. липня, не ôдбулися, бо не було потрѣбного комплету рады мѣскои. Заходы бурмистра, п. Охримовича, показались марными. Оба кандидаты на сего члена рады повѣтовои, зразу п. Бусекъ, ôдтакъ п. Гавенда, професоръ гимназіяльный, не знайшли признаня въ бôльшости рады мѣскои. Головна причина, що деякѝ радниѝ ôдтягаються ôдъ повненя своихъ горожаньскихъ обовязкôвъ. маѐ бути въ тôмъ, що они не узнають теперѣшнои рады мѣскои законною, бо трибуналъ адміністраційный признавъ єи неважною.

— **Въ Гусаковѣ**, пов. мостиского, будуєсь нова мурована церковь заходомъ тамошного пароха о. Петра Хомицкого. Плянъ выготовивъ п. Василь Нагôрный а загальнѝ кошты обчисленѝ на 22000 зр. Зъ жертвами на сю церковь спѣшать люде дуже радо: мѣсцевый коляторъ, гр. Ст. Стадницкій давъ значну надвышку по-надъ припадаючу квоту конкуренційну, а одинъ тамошный мѣщанинъ п. Габоръ, латиньского обряду, зложивъ 100 зр. на будову сеи церкви. Въ половинѣ червня ôдбулось торжественне посвяченье угольного каменя, котрого доконали крилошане оо. Литиньскій, Волошиньскій и Чеховичъ та численне доокрестне священьства.

— **Перемѣщенье галицкихъ полкôвъ.** Бережанській полкъ Гондрекуръ (55) прибувъ до Перемышля дня 7 н. ст. липня въ полудне. Штабъ, музику и пять компаній примѣщено въ Бакунчицяхъ, решту полка въ Островѣ и Уйковичахъ. Зъ Вѣдня выѣхавъ сей полкъ 5 липня вечеромъ о 9 годинѣ. — „Fremdenblatt“ доносить, що полки уланôвъ ч. 8 и 11 а такожь и полкъ драгонôвъ ч. 9 призначено до Галичины.

— **Подяка** П. Адольфъ Промѣньскій, ц. к. нотарь въ Тернополи, выготовивъ для Рускои бурсы тернопôльскои въ цѣли конверсіи довгу банку ипот. на позичку банку кр. всѣ потрѣбнѝ документы зовсѣмъ безинтересовно и покрывъ въ значнôй части належитости стемплевѝ, а п. д-ръ Євгеній Олесницкій, конципіентъ адвокатскій у Львовѣ, занявся ревно и зовсѣмъ безкористовно цѣлымъ переведеньемъ конверсіи, за що Выдѣлъ Рускои бурсы складае имъ прилюдно щиру подяку. — *О. Барвѣньскій*, предсѣдатель. *Р. Грабъ* секретарь.

— **Дрôбнѝ вѣсти.** Громада Княжиноль, пов. добромильского, одержала 100 зр. пôдпомоги ôдъ цѣсаря на ôдновленье церкви. — Прокураторія державна въ Краковѣ внесла противъ пятьохъ тамошныхъ академикôвъ актъ обжалованя за участь въ поединку. Росправа ôдбудеся въ вересни с. р. Обжаловкнье внесе п. Феттеръ, а академикôвъ боронити-ме д-ръ Іосифъ Розенблятъ, авторъ звѣстнои розвѣдки про поединки. — Цѣсарь затвердивъ выбôръ гр. Кароля Лянцкороньского на почетного члена академіи штукъ красныхъ. — Рада повѣтова въ Ряшевѣ порѣшила въ честь 40-лѣтного ювилею цѣсаря, основати фондъ повѣтовый, зъ котрого роздѣляно-бы що року двѣ нагороды по 25 зр. помѣжь найбôльше заслуженыхъ учителѣвъ народныхъ въ тôмъ повѣтѣ.

Надôслане.

Для глухихъ. — Особа, що въ поєдинчій спôсôбъ вылѣчилась зъ 23-лѣтнои глухоты и шуму въ ушахъ, готова кождому переслати даромъ описанье сего по нѣмецки. — Адреса: **Nicholson, Wien IX. Kolingasse 4.** 2476 3—52

Посмертнѝ — ǂ — оповѣстки.

О. Александеръ Терлецкій, парохъ въ Угрыновѣ долѣшнôмъ, дек. станиславôвского, померъ дня 1 н. ст. липня въ 75 роцѣ житя а 51 священьства. Вѣчна єму память!

Господарство торговля и промыслъ.

— **Станъ засѣвôвъ.** Довга посуха въ першôй половинѣ червня дуже пошкодила збôжу. Ячмена, ôвсы и пшениця не выросли ôдповѣдно и тому буде мало соломы. Жита, що зъ весною гарно выглядали, зрѣдшали и мають богато пустого колося. Горохъ и кукурудза дуже рѣдко посходили. Декуды появилось богато мышей. Сѣна на добрыхъ навѣть лукахъ, дуже мало. Въ другôй половинѣ зачали перепадати дощѣ и засѣвы трохи поправились. Въ декотрыхъ сторонахъ значнѝ зливы наробили великои шкоды. — Пшениця взагалѣ зла на солому. Въ Белзкôмъ хороша; коло Равы, Радехова середна, пôдъ Львовомъ и въ Стрыйскôмъ середна. Въ Сянôцкôмъ, рано посѣяна, добра, пôзнѣйша середна; такъ само въ Самбôрскôмъ и коло Судовои вишнѣ. Коло Станиславова, Галича и въ Золочѣвскôмъ добра, коло Глинянъ и Бродôвъ середна; банатка гôрша ôдъ гладкои. На Подôлю пшеницѣ гарнѝ; коло Пôдгаєць, Бучача, Потока золотого знаменитѝ, въ Борщѣвскôмъ середнѝ а въ Коломыйскôмъ дуже гарнѝ. — Жито выглядае зле, рѣдке и повно въ нѣмъ пустого колося. — Ячмена пожовкли пôдчасъ посухи. Въ Белзкôмъ наробили медведухи великѝ шкоды. Взагалѣ ячмѣнь въ тôмъ роцѣ середный або лихій, не обѣцюе великого збору. — Овесъ такожь спаленый посухою, жовтый и нужденный. — Горохъ по бôльшôй части середный, бо пошкодила єму посуха. — Бôбъ и бобикъ добрый. — Гречка середна або лиха. — Кукурудза держиться мѣрно; не можна було добре єи обробити. — Конюшина въ Белзкôмъ, коло Равы, Камѣнки струмиловои, въ Сянôцкôмъ и Золочѣвскôмъ середна; пôдъ Куликовомъ, въ Ярославскôмъ надъ Сяномъ и пôдъ Залôцями зла; пôдъ Радеховомъ, въ Самбôрскôмъ и коло Бродôвъ добра; въ Стрыйскôмъ, коло Рогатина, Журавна, Ходорова знаменита; коло Войнилова покôсъ слабый, такъ само въ Тернопôльскôмъ, въ Збараскôмъ лѣпша въ покосахъ, въ Чорткôвскôмъ мѣрна, коло Бучача, Золотого Потока добра, коло Городенки лиха, въ Коломыйскôмъ середна.

— **Льосы Базилика.** Выльосовано слѣдуючѝ серіи до амортизаціи; 192, 2232, 3365, 2934, 3496, 3701, 4275, 4305, 4925, 5419 и 6155. На всѣ льосы въ тыхъ серіяхъ припадае по 6 зр. Въ тягненю о выграни припали: головна выграна на 60.000 зр. на с. 1860 ч. 6; по 1000 зр.: с. 1407 ч. 77, с. 3694 ч. 72, с. 6511 ч. 24, с. 7889 ч. 77; по 500 зр.: с. 472 ч. 26, с. 4239 ч. 43, с. 5140 ч. 77, с. 5459 ч. 76, с. 6190 ч. 49; по 100 зр.: с. 979 ч. 24, с. 2122 ч. 31, с. 2265 ч. 33, с. 2752 ч. 8, с. 3407 ч. 97, с. 3645 ч. 54, с. 4070 ч. 91, с. 4590 ч. 46, с. 5987 ч. 27, с. 7953 ч. 16; по 50 зр.: с. 220 ч. 55, с. 277 ч. 8, с. 421 ч. 95, с. 596 ч. 1, с. 657 ч. 60, с. 765 ч. 56, с. 1121 ч. 89, с. 1129 ч. 35, с. 1239 ч. 81, с. 1273 ч. 85, с. 1638 ч. 72, с. 1878 ч. 12, с. 1121 ч. 57, с. 2181 ч. 75, с. 2239 ч. 72, 2374 ч. 55, с. 2746 ч. 71, с. 2966 ч. 74, с. 2974 ч. 95, с. 2979 ч. 42, с. 4052 ч. 66, с. 4251 ч. 17, с. 4268 ч. 22, с. 4413 ч. 37, с. 4681 ч. 80, 4824 ч. 72, с. 4981 ч. 4, с. 5191 ч. 190, с. 5205 ч. 17, с. 5220 ч. 59, с. 5295 ч. 40, с. 5382 ч. 8, с. 5411 ч. 50, с. 5501 ч. 41, с. 5871 ч. 72, с. 5953 ч. 44, с. 6161 ч. 62, с. 6231 ч. 83, с. 6282 ч. 69, с. 6390 ч. 71, с. 6432 ч. 67, с. 6676 ч. 5, с. 6755 ч. 41, с. 6844 ч. 13, с. 7152 ч. 97, с. 7154 ч. 72, с. 7241 ч. 94, с. 7426 ч. 27, с. 7471 ч. 10, с. 7848 ч. 91; по 30 зр.: с. 741 ч. 9, с. 1028 ч. 36, с. 1073 ч. 100, с. 131 ч. 19, с. 1392 ч. 34, с. 1474 ч. 46, с. 1809 ч. 91, с. 2219 ч. 3, с. 4507 ч. 59, с. 4511 ч. 4, с. 4585 ч. 70, с. 2286 ч. 72, с. 2328 ч. 2, с. 2545 ч. 95, с. 2742 ч. 98, с. 2857 ч. 75, с. 2897 ч. 61, с. 3075 ч. 72, с. 3594 ч. 77, с. 3692 ч. 20, с. 3781 ч. 51, с. 3909 ч. 10, с. 4197 ч. 25, с. 4331 ч. 44, с. 5302 ч. 35, с. 6242 ч. 43, с, 6499 ч. 86, с. 6519 ч. 30, с. 6526 ч. 32, с. 6781 ч. 42, с. 7072 ч. 69; по 25 зр.: с. 29 ч. 90, с. 843 ч. 9, с. 1259 ч. 56, с. 1436 ч. 90, с. 1491 ч. 88, с. 1653 ч. ч. 97, с. 2036 ч. 1, с. 2055 ч. 34, с. 2186 ч. 93. с. 2526 ч 26, с. 2758 ч. 97, с. 3677 ч. 64, с. 3953 ч. 19, с. 4250 ч. 80, с. 4285 ч. 14, с. 4323 ч. 42, с. 4494 ч. 16, с. 4780 ч. 96, с. 5021 ч. 93, с. 5332 ч. 90, с. 5383 ч. 46, с. 5413 ч. 33, с. 6427 ч. 67, с. 6620 ч. 43, с. 7006 ч. 32, 7034 ч. 100, с. 7354 ч. 81, с. 7358 ч. 90, с. 7494 ч. 59, с. 7623 ч. 77, с. 7642 ч. 4, с. 7684, ч, 95 с. 7836 ч. 70, и с. 7953 ч. 19.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Краєва дирекція скарбу именувала: адъюнкта податкового, І. Сгшоку, контрольоремъ податковымъ; пôдпоручника 100 полку пѣхоты, Ал. Кунца, пôдъофицира рахункового 93 полку, Фр. Верца и практиканта под. Стеф. Порубальского, адъюнктами податковыми. — Дѣйстными учителями именованѝ: Мих. Лянда въ Сервирахъ и Теоф. Лисковацкій въ Бышовѣ. — Брон. Павлевскій именованый звычайнымъ професоромъ хемичнои технологіи при львôвскôй политехницѣ. — Краєва рада шкôльна именувала: Игн. Подимовского дѣйстнымъ учителемъ въ Подусовѣ и Юлію Чековску въ Боркахъ великихъ.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

Черезъ Ред. „Дѣла“.

Для ученикôвъ рускои гимназіи: Всч. Ор. Моравскій въ Ветлинѣ 1 зр.; Вп. С. Ваньо въ Сѣрославичохъ 1 зр.

На кольоніи вакаційнй: Вп. панѣ Н. въ Залѣсю 1 зр.; Вп. Я. Корытовскій въ Калуши 5 зр.; Вп. панна А. Грабска въ Золочевѣ 1 зр; Вп. Т. Качуровскій въ Золочевѣ 1 зр.; Вп. В. Лучаковскій въ Золочевѣ 1 зр.; Вп. С. Ваньо въ въ Сѣрославичохъ 1 зр.

Для недужого п. Стефурака: Вп. М. Левандовскій въ Глубôчку 1 зр.; Вп. С. Ваньо въ Сѣрославичохъ 1 зр.

На дидактр. для рускихъ паралельокъ въ Перемышли: Вп. С. Ваньо въ Сѣрославичохъ 1 зр.

— **Жертвы для бѣдныхъ ученикôвъ рускои гимназіи у Львовѣ**: Зъ кôнцемъ року шкôльного подаю до прилюднои вѣдомости прихôдъ и розхôдъ жертвъ на запомогу для бѣдныхъ ученикôвъ рускои гимназіи:

Дня 7 липня 1888 по обрахунку було всего приходу за сей рôкъ шкôльный 478 зр. 94 кр., розходу 485 зр. 11 кр. — отже остався недобôръ 6 зр. 17 кр., котрый дирекція покрыла зъ власныхъ доходôвъ. Въ складъ выказанои повысше сумы приходу вчисленй суть такожь и слѣдуючй датки, котрй ще не були въ „Дѣлѣ“ оголошенй: О. Соневицкій зъ Волковець приславъ 10 зр.; о. дек. Саноцкій зъ Жовкви зô складокъ 6 зр., зъ образу Матейки 1 зр. 20 кр. При сѣй нагодѣ складаю всѣмъ благороднымъ добродѣямъ и покровителямъ бѣднои рускои молодѣжи щиро-сердечну подяку. — Львôвъ дня 7 липня 1888. — *В. Ильницкій.*

Телеграмы „Дѣла“.

Римъ 9. липня. Италія приступила до угоды мѣжь Англією, Портою и Францією въ справѣ суезкого каналу.

Парижь 9. липня. Ген. Булянже мавъ въ Ренъ бесѣду на пирѣ, въ котрôй заохочувавъ всѣхъ Французôвъ до згоды въ цѣли розвязаня парляменту и ревизіи конституціи.

Константинополь 9. липня. Ватага болгарскихъ розбишакôвъ въ силѣ 45 людей окружила стацію зелѣзницѣ Белова въ Всхôднôй Румеліи и зловила австрійского пôдданого Лендера, агента товариства Виталисъ и агента бар. Гирша, Бендера.

Петербургъ 9 липня. Перемѣщенье войска въ Галичинѣ зробило тутъ немиле враженье.

Букарештъ 9 липня. Вакареско именованый надзвычайнымъ посломъ у Вѣдни, Гика перенесеный зъ Бѣлграду до Атинъ а Дюваръ именованый агентомъ въ Болгаріи.

Бѣлградъ 9. липня. Справу розводу короля зъ своєю женою представляють тутъ такъ: Королева постановила була вернути до Сербіи и грати зновъ политичну ролю, котрôй король противиться. То спонукало короля держати королеву далеко ôдъ краю и покликати наслѣдника престола до себе. Въ тôй цѣли казавъ король выготовити актъ державный, пôсля котрого королева задержала-бы всѣ права а могла вернути лишь за згодою короля. Та умова мала тревати ажь до повнолѣтности наслѣдника престола т. є. пôвнята року. До того часу мавъ сынъ позôстати ще при матери а ôдтакъ мавъ вернути до краю. Тымчасомъ сама королева зôрвала умову и тымъ дала причину до розводу. Навѣть самъ Ристичь не похвалює поступованя королевои.

Ôдозва

въ справѣ колоній вакаційныхъ.

Родимцѣ! Вже по разъ третій пôдносимо нашъ голосъ до патріотôвъ нашихъ въ справѣ вакаційныхъ колоній, для зголоднѣлыхъ, слабосильныхъ и занедбаныхъ рускихъ дѣтей, увядаючихъ въ душнôй львôвскôй атмосферѣ.

Зъ повною вѣрою въ святôсть дѣла, въ жертволюбнôсть Родимцѣвъ и въ успѣхъ нашихъ змагань, пукаємо нинѣ въ имя христіяньскои любови до дверей рускои хаты и просимо о скромный кутикъ, о ласкаве принятье и о ложку стравы для бѣднои рускои дитины!...

Хто-же найдеся на гостиннôй Руси, щобы насъ не пустивъ, не позволивъ ôдохнути пôдъ своєю стрѣхою?! Въ книгу нашихъ добродѣѣвъ вписане вже поважне число тыхъ великодушныхъ патріотôвъ, котрй въ двохъ послѣдныхъ лѣтахъ приняли на колонію дѣти бѣдныхъ львôвскихъ родичѣвъ. Не сумнѣваємося проте, що и теперь найдуться милосерднй люде, котрй радо приймуть въ свôй дôмъ хлопцѣвъ або дѣвчатъ. Выдѣлъ займеся выборомъ и высылкою колонистôвъ и покрыє на жаданье кошты ѣзды. А позаякъ каса наша въ лихôмъ станѣ, то просимо о якъ найчисленнѣйшй лепты, о збиранье складокъ и о устроюванье забавъ на цѣли нашихъ колоній вакаційныхъ.

Всяки зголошеня и жертвы просимо присылати на руки пôдписаного Выдѣлу найдальше до дня 8 липня с. р.

Одъ Выдѣлу „Шкôльнои Помочи“ у Львовѣ.

Романъ Заклиньскій, секретарь. *Амвросій Поляньскій* предсѣдатель.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. П. Ч. въ въ Пом... На 1888 р. заплачено доперва 2 зр. — **Вп. І. Б. въ Мик.** Числа высылаємо; до кôнця 3 чвертьроча прийде ще 25 кр. — **Всч. Г. П. въ Пѣстини.** 4 зр. дôстали; до кôнця року прийде ще 5 зр. — **Вп. д ръ М. К. въ Жовкви.** 3 зр. заплачено за „Надôслане“; а 2 зр. на предплату; на р. 88. заплачено 7 зр. — **Всч. В. П. въ Жабю.** Заплачено до 31/12 88. р. — **Всч. М. Ц. въ Голосковичахъ.** За конець повѣсти „Вина и кара“ прийде ще 1 зр. — **Всч. И. Я. въ Кропивнику.** Рахунки згôднй.

„Господарь и Промышленникъ“

зъ року 1886 (11 чиселъ) и зъ року 1887 (12 чиселъ) можна дôстати въ Администраціи „Дѣла“ разомъ за **1 зр. 50 кр.** (замѣсть 2·50) вразъ зъ пересылкою.

Надôслане.

Аптика **РУКЕРА** у Львовѣ поручає 2460 155—?

росу красоты и всякй косметики такъ черезъ мене якъ и иншй фирмы поручанй.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручає свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ. 2389 62—?

Розкладъ ѣзды на зелѣзницяхъ державныхъ.

важный ôдъ 1 червня 1888.

Приходять до Львова: о год. 1·15 въ ночи зъ Будапешту, Лавочного, Стрыя, Кросна, Хирова. Гусятина и Станиславова; — о год. 8·06 рано зъ Сухои, Хирова, Стрыя и Станиславова; — о год. 3·20 по полудни зъ Сухои, Хирова, Гусятина, Станиславова и Стрыя; — о год 7·40 вечеромъ зъ Гусятина.

Ôдходять зô Львова: о год. 5 рано до Стрыя, Лавочного, Будапешту, Хирова и Стружа; — о год. 10·15 рано до Стрыя, Станиславова. Гусятина, Хирова и Сухи; о год. 7·50 вечеромъ до Хирова и Сухи — о год. 9·48 вечеромъ до Станиславова и Гусятина. 2238 48—?

Одержавши на дняхъ транспортъ прямо зъ Кольомбо

КАВЫ ЦЕЙЛОНЪ II-а

чистои въ смаку и ароматичнои

продаємо єи:

въ 5-килевыхъ тонкихъ мѣшочкахъ

франко по 9 зр. 80 кр.

Кава Цейлонъ I-а 10 зр. 70 кр.
„ „ О 11 „ 20 „

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ.

2335 5—0

Маріяцельскй каплѣ жолудковй

знаменито дѣлаючй у всѣхъ недугахъ жолудка.

Незрôвнанй при браку апетиту, слабôмъ жолудку, воняючôмъ ôддыху, кваснôмъ ôдгиканю, здутю, кольцѣ, катарѣ жолудка, згазѣ, твореню ся пѣску и камѣньчикôвъ въ мѣхури, при надто великôй флегмѣ, жовтачцѣ, ôдкиненю и блюваню, болю головы (єсли походить зъ жолудка), корчахъ жолудка, задненю, перетяженю жолудка стравами и напоями, при хробакахъ, недугахъ селезѣнки, печѣнки и гемороидахъ. — Цѣна фляшочки разомъ зъ **приписомъ 35 кр., подвôйнои 60 кр.**

Головна высылка у аптикаря

КАРОЛЯ БРАДИ КРОМЕРИЖЪ (Kremsier) МОРАВА.

Маріяцельскй каплѣ жолудковй не суть нѣякимъ средствомъ потайнымъ. Складовй части поданй суть при кождôй фляшочцѣ въ **приписѣ.**

Правдивй можна купувати у всѣхъ аптикахъ. 2351 24—52

ОСТЕРЕЖЕНЬЕ! Правдивй Маріяцельскй каплѣ жолудковй рôзно фальшують и наслѣдують. — **На знакъ правдивости** мусить кожда фляшка бути завинена въ червоне запакованье, заосмотрене въ **повысшу марку охоронну** и при кождôй фляшочцѣ на приписѣ мусить находитися, ще сей приписъ друкованый у Г. Гуска въ Кромерижу.

Правдивй можна купити: У ЛЬВОВѢ въ аптикахъ: Якова Байзера, Г. Блюменфельда, Петра Гайльгофера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколяша, Якова Пипеса, Жиг. Рукера, Кар. Склепиньского, І. Венюрского, Арн. Раппапорта. — ВЪ БЕЛЗѢ у ап. Гросса. — ВЪ БОБРЦѢ у ап. Бальбины Мендлицкои. — ВЪ БРОДАХЪ у ап. Бронисл. Витославского, Мих. Куляки, Вильг. Ляндесберга. — ВЪ БЕРЕЖАНАХЪ у ап.: Ад. Дурета, Іос. В. Лобоса. — ВЪ БЛАЖОВѢ у ап. А. Бжеса. — ВЪ ВАРЯЖУ у ап. Венед. Кшивоблоцкого. — ВЪ ДОЛИНѢ у ап. С. М. Траунфельнера. — ВЪ ДРОГОБИЧИ у ап.: Айхмилера, П. Партикевича. — ВЪ ГЛИНЯНАХЪ у ап. А. Гельма. — ВЪ ЗОЛОЧЕВѢ у ап. Франца Петеша. — ВЪ КОПИЧИНЦЯХЪ у ап. Редера. — ВЪ МЕЛЬНИЦИ у ап. Кроковского. — ВЪ МОСТАХЪ ВЕЛИКИХЪ у ап. І. Жолиньского. — ВЪ НЕМИРОВѢ у аптикаря Предримирского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛЯНАХЪ у ап. Омел. Барановского. — ВЪ РАДЕХОВѢ у ап. Яськевича. — ВЪ РОЗВАДОВѢ у ап. Винк. Грабовского. — ВЪ РОЗДОЛѢ у ап. Людв. Мержвиньского. — ВЪ САМБОРѢ у ап.; І. Алексевича, К. Мареша. — ВЪ СКОЛѢМЪ у ап. С. А. Лецковского. — ВЪ СОКОЛОВѢ у ап. Андр. Данчака. — ВЪ СОКАЛИ у ап. Евг. Высочаньского. — ВЪ СТАРÔМЪ МѢСТѢ у ап. Ад. Палеского. — ВЪ СТРЫЮ у ап.: Чальбазаніого, В. Коморовского. — ВЪ ТУРЦѢ у ап. Жиг. Козицкого. — ВЪ ТЕРНОПОЛИ: ап. Леона Флайшманна. — ВЪ УСТРИКАХЪ у ап. Альф. Яструбского.

Панночку або ученика,

одного або двохъ, приймаєся за умѣренну платню на харчь и станцію, поручаючи доглядъ и родительску опѣку, по при се може удѣлятися науки музики и языка француского. Адреса: Панѣ Галевска, ул. Ôрменьска ч. 25. III. поверхъ, або Администрація „Дѣла“. 2415 1—2

РУСИНЪ

обзнакомленый добре зъ всякимъ урядованьемъ, глядає мѣсця писаря громадского въ кôлькохъ селахъ, сусѣдуючихъ зъ собою, въ однôмъ повѣтѣ. Добре було-бы, коли-бь тй мѣсцевости були въ повѣтѣ бродскôмъ або тернопôльскôмъ. Зголошеня треба надсылати до Администраціи „Дѣла“.

Девять медалѣвъ заслуги, дипльомъ признаня и дипльомъ гоноровый

на всемирнôй выставѣ въ Антверпіи

за незрôвнанй

Выробы косметичнй, Тоалетнй и Парфумеріи.

Антилентилія. Нѣякій артикулъ тоалетовый не може остоятись що-до успѣху и доброты зъ Антилентілією. Средство се одержане зъ ôдсвѣжаючихъ субстанцій, усуває въ короткôмъ часѣ веснянки, опаленя сонячнй, плямы печѣнковй, слѣды по ранахъ и т. д., надає лицю свѣжôсть и нѣжнôсть. — Цѣна 2 зр.

Пилиптонъ волосю сивому и споловѣлому по кôлькоразовôмъ ужитю привертає красну барву. Пилиптонъ не фарбує, лише ôдмолоджує волосье, котре пôдъ вплывомъ сего ôдличного средства ôдзыскує первѣстну барву, мягкôсть и ôдлыскъ. — Цѣна флякону 1 зр. 50 кр.

Валентинъ найсильнѣйше выпаданье волося вздержує, цибульки волоснй взмôцняє и до вытворюваня та поросту волося побуджає. Лисины покрываються краснымъ волосьемъ. — Цѣлый фляконъ 3 зр. Пôвъ флякону 1 зр. 60 кр.

ПУДРЪ КНЯЖІЙ

Знамените поводженье и покупъ сего пудру суть найлѣпшимъ доказомъ єго незрôвнанои добôрности. — Пудръ княжій на всѣхъ выставахъ бувъ першимъ, а численнй медалѣ заслуги, якими єго ôдзначили, найлѣпше єго поручають. — Пудръ княжій не мѣстить жадныхъ металевыхъ примѣшокъ, єсть се найчистѣйша и найнѣжнѣйша мучка ростинна, приємно прилягає до лиця надає красну, природну бѣлôсть и єсть неоцѣненымъ средствомъ до окрасы лиця.

Пуделко мале бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр., зъ лебедикомъ 1 зр. 50 кр. Рожевый для бльондинокъ и кремовый для шатинокъ и брунетокъ, мале пуделко по 70 кр., бôльше зр. 1.20 зъ пуделкомъ зр. 1.60.

Вода фіялкова. Усуває зъ лиця прищѣ, лишаѣ, угрики, попаданье и лущенье шкôры, выгладжує морщинки и долики ôсповй. Лице ôдсвѣжує, выбѣлює и вынѣжнює до тои степени, що яко средство тоалетово-гигієничне зôстало ôдзначене медалемъ заслуги на выставѣ природничо-лѣкарскôй въ Краковѣ. Цѣна 1 зр.

Мыло косметичне. Ôдзначаєся надзвычайною нѣжностею и вельми приємнымъ запахомъ, лагôдно дѣлає на нашкôрокъ, запобѣгає попаданю рукъ и лиця, дуже нѣжно очищує шкôру. — *Усуває веснянки и жовто-брунатнй плямы зъ лиця* Цѣна 60 кр.

И. ИГНАТОВИЧЬ

у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, Готель Европейскій. пляцъ Маріяцкій и улиця Галицка, рôгъ Валовои ВЪ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2424 11—?

СВЯЩЕНИКИ МУСЯТЬ ЧАСТО ПОДАВАТИ ЛѢКАРСКУ ПОМÔЧЬ!

удаємося до нихъ зъ довѣріємъ и одержуємо завсѣгды добру раду. Тому треба уважати се за найбôльше признанье, що именно священики найбôльше поручають **Pain-Expeller зъ котвою**, о чѣмъ можна переконатись зъ брошурки „Приятель недужихъ“. Справдѣ заслугує Pain-Expeller зъ котвою зô всѣхъ взглядôвъ на порученье, якъ се посвѣдчить охотно кождый, що уживавъ єго вже противъ **гостцеви, подагрѣ, ломаню въ членахъ, пôдвѣяню, болямъ шиѣ**, або хотяй лише въ поменшихъ простудахъ. Найчастѣйше вже по першôмъ натираню минають болѣ, або що найменше значно меншають. Се давно вже выпробоване средство домове повинно находитися въ кождôмъ домѣ! При закупнѣ радимо завсѣгды ôднайти на опакованю фабричну марку, а нею єсть: „Червона котва“. Цѣна Pain-Expeller-а єсть ôдповѣдно до великости 40 кр. и 70 кр., а головный складъ для державы Австрійскои єсть въ **Празѣ: Аптика д-ра Рихтера „пôдъ Золотымъ Львомъ“.** 2381 11—?

ЛІЯРНЯ ДЗВОНÔВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ КАЛУШИ, почта и стація желѣзницѣ тамже.

Получивши на власнôсть по старôй фирмѣ „Ивана и сына Серафина“ „Ліярню дзвонôвъ“ въ Калуши, ôдзначену срѣбнымъ медалемъ заслуги, листомъ похвальнымъ и признаньемъ на выставѣ тов. им Качковского въ Коломыи (якъ о тôмъ свого часу газеты доносили) — маю и теперь на складѣ готовй дзвоны, выконую скоро замовленя и приймаю старй або ушкодженй дзвоны до переливаня за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи всѣмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за всѣ дотеперѣшнй замовленя въ давнѣйшôй спôльнôй а теперь моѣй власнôй ліярни дзвонôвъ прошу о ласкавй замовленя такъ на поодинокй новй дзвоны якъ и на цѣлй групы. За тревалôсть матеріялу и гармоничный звукъ моихъ дзвонôвъ ручу и для того осмѣляюся припоручати ихъ Вп. П. Т. публицѣ.

2327 12—24 Зъ глубокимъ поважаньемъ

Антоній Серафинъ.

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимає вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовує ихъ по

4½% на рôкъ.

2219 12—?

ÔДОЗВА.

Наколи-бы хто зъ панôвъ матуристôвъ або слѣхателѣвъ теологіи желавъ перевести приятно часъ вакаційный и покрѣпитись на здоровлю — а у насъ завести хоръ церковный въ науковый и практичный спосôбъ за певною вынагородою, маючи помешканье зъ харчомъ, зволить зголоситись до рускои читальнѣ въ Качицѣ на Буковинѣ. 2—3

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаденъ зъ моихъ конкурентôвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжь для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій краєвыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мôй богатый складъ такожь Всч. Духовеньству. 2484 9—?

Замовленя въ мѣсци и зъ провинціи выконуються точно и ретельно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескои одежи гуртомъ и подрôбно.

Львôвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеный 1848.

Правдиву СЛИВОВИЦЮ СЛЯВОНЬСКУ

найлѣпшу, стару, розсылаю я въ скриночкахъ почтою по 2 литры оплатно на кожду почтову стацію за послѣплатою по 3 зр.

Правдива сливовиця слявоньска єсть найлѣпшимъ напиткомъ зъ-раня та стоить высше понадъ всѣ иншй алькоголевй напитки.

Кароль Ґольдштайнъ

Пожега въ Слявоніи.

2478 4—4

Выданье трете значно побôльшене!

Выпробованй тайны *смаженя*

КОНФИТУРЪ и СОКÔВЪ

такожь робленя **консервôвъ, компотôвъ, кремôвъ и галяретъ овочевыхъ** зôбранй **Фльорентиною и Вандою**

Цѣна 50 кр.

По надôсланю за переказомъ почтовымъ 55 кр., высылаєся книжку оплатно. 2702 4—4

В. МАНЕЦКІЙ

Друкарня народна

Львôвъ, ул. Коперника ч. 7.

А. РОЗМАНИТЪ

КРАКÔВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикоріи, Сурогатôвъ кавы и Кавы фуговои

въ Раковицяхъ

пôдъ Краковомъ.

Выробляє зъ сырого продукту власнои плянтаціи всякй роды цикоріи и штучнои кавы, котрй ôдзначаються богатствомъ частей поживныхъ а такожь знаменитымъ смакомъ и запахомъ. 2286 2—0

Фабрика поручає передовсѣмъ:

Сурогатъ кавы въ коробкахъ (шуфлядкахъ).
Сурогатъ кавы въ склянкахъ
Шротову каву француску Розманита.
Цикорію кракôвску гôрку.
Каву фигову.
Цикоряну каву перлову. (Новôсть!!)
Каву кракôвску добôрну въ скриночкахъ.

Купити можна въ Народныхъ Торговляхъ и у всѣхъ иншихъ торговляхъ.

Ôдзначена на выставѣ кракôвскôй въ р. 1887 2-ма медалями министерства торговлѣ.

Цѣс. кор. краєв. прив.

ФАБРИКА ТАПЕТÔВЪ

КАРОЛЯ МЕЛЬХЕРА

у Вѣдни

III. Seidlgasse Nr. 13.

Продажа гуртомъ и поодиноко по зниженыхъ цѣнахъ. 2496 2—5

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ **Иванъ Белей.** — Одвѣчальный редакторъ **Кирило Кахникевичь.** Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка пôдъ зар. К. Беднарского.

Ч. 143. Львôвъ, Второкъ 28 червня (10 липня) 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ вôвторокъ, и въ вôвторокъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

Для Австріи:		Для Заграницѣ:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Редакція, Администрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія.

Рукописи звертаються лише на попередне застереженье.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. а. в.

Всякй облигаціи, листы заставнй, ренты, акціи банковй и зелѣзничй, льосы державнй и приватнй купують и продають пôдъ найкористнѣйшими по змозѣ условіями СОКАЛЬ и ЛИЛІЕНЪ дôмъ банковый и контора вымѣны. Порученя зъ провинціи сейчасъ залагоджуються, безъ дочисленя провизіи.

Зъ днемъ 1 (13) липня зачинаєся нове чверть року выдавництва „Дѣла зъ Библіотекою Найзнам. Повѣстей“. Просимо поспѣшити зъ присылкою залеглостей и предплаты.

Ново приступаючй предплатники дôстануть початокъ зачатои повѣсти „Обломовъ“ безплатно.

Чехи и россійска праса.

Ôдъ якогось часу завелась правильна майже борба межи россійскою прасою а Чехами. Сталось се головно зъ тои поры, якъ проф. Ламаньскій посунувъ свôй славянофилизмъ такъ далеко, що для добра Славянщины (?) рѣшився Чехôвъ ôддати на пожертье Нѣмцямъ длятого, що они не пишуться на змѣну народности и вѣры своєи въ користь звѣстныхъ мрѣй. Борбу ту роздувъ ще бôльше „Hlas“, давши недавно грубу ôдправу звѣстному Живному; а ôдтакъ и „Politik“, сказавши „объединителямъ“ дуже выразно до очей, що Чехи цѣнять свою окремѣшнôсть національну надъ все и зъ дороги постепенного розвою єи нѣколи не зôйдуть.

Тымъ сказаньемъ обидився дуже „Гражданинъ“. Замѣсть зрозумѣти, що Славяне по-заросcійскй, зберегши довгими вѣками свою народнôсть тяжкою борбою зъ германизмомъ и Исламомъ, стоять нинѣ крѣпко лишь при своихъ прапорахъ національныхъ; замѣсть почислитись холодно зъ тою конечностею и на тôй основѣ розвивати взаимнôсть и дружбу, „Гражданинъ“ накинувся на Чехôвъ мокрымъ рядномъ и докорює имъ тымъ смѣшнымъ и низькимъ замѣтомъ, що Чехи для своєи обороны выдають часопись „Politik“ въ языцѣ нѣмецкôмъ. „Гражданинъ“ думає, що выдавництвомъ нѣмецкои часописи Чехи дають доказъ, будьто они вже пôддалися нѣмецкій культурѣ. Добру ôдправу дає однакожь „Politik“ тôй инсинуаціи. Наколи „Гражданинъ“ — каже она — въ выдавництвѣ нѣмецкого органу политичного, призначеного до того, щобъ и Нѣмцѣ лучше знакомились зъ справами ческими, бачить капитуляцію Чехôвъ въ користь нѣмецкого елементу, то якъ пояснити собѣ фактъ, що въ самôмъ Петербурзѣ выходять въ нѣмецкôмъ языцѣ „Petersburger Zeitung“, „Herold“ и другй часописи. Чи и Россія пôддалася вже нѣмецкôй культурѣ? Судячи холодно, „Гражданинъ“ мôгъ бувъ набрати пересвѣдченя, що Чехи нинѣ выдають у себе майже стôлько часописей ческихъ, кôлько велика Россія россійскихъ. О капитуляціи нема и бесѣды.

„Гражданинъ“ дає ôдтакъ Чехамъ лекцію на тематъ, що Австрія не перестане нѣколи бути державою нѣмецкою. Она мусить заєдно опиратись на Нѣмцяхъ, католикахъ и Жидахъ. Не-нѣмецкои Австріи не можна и подумати. Рôвноправнôсть народôвъ єсть въ Австріи немыслима...

На то ôдповѣдає „Politik“: Дивнымъ способомъ зôйшлись на тôмъ поли погляды „Гражданина“ зъ поглядами нѣмецкихъ централôвъ. И централы австрійско-нѣмецкй выдали окликъ, що Австрія повинна и мусить бути лишь державою нѣмецкою. Але зъ того ще не выходить, що такъ дѣйстно буде. Династія Габсбургôвъ, хочь зъ роду нѣмецка, єсть въ Австріи лишь австрійскою. Престолонаслѣдникъ Рудольфъ, будучи теперь въ Загребѣ, клавъ професорамъ и студентамъ университету дуже на серце, щобъ они вѣрно плекали свôй хорватскій языкъ. Захôдна культура, котрôй пôдлягають Славяне австрійскй, не єсть одно, що культура нѣмецка. Чехи вѣрять крѣпко, що въ Австріи побѣдить остаточно лишь принципъ повнои рôвноуправности всѣхъ народôвъ. Якъ бы „Гражданинъ“ пильнѣйше слѣдивъ за исторією Чехôвъ въ послѣдныхъ десяткахъ лѣтъ, то бувъ-бы набрався пересвѣдченя, що Чехи выбороли собѣ вже значну долю рôвноправности національнои въ своѣй ôтчинѣ. Тою дорогою пôйдуть Чехи и дальше: per aspera ad astra. „Гражданинъ“ бажавъ бы — каже „Politik“ — щобъ мы Австрію перетворили въ державу славяньско-православну. Того зробити годѣ. Австрія мусить опиратись на тыхъ народахъ, якй входять въ єи складъ, отже-жь побôчь Славянъ и на Нѣмцѣвъ, Мадярôвъ, Румунôвъ и Италіянцѣвъ. Рôвно-жь не може она обôйтись безъ католикôвъ, котрыхъ числить 29 миліонôвъ. Що-жь робити, наколи Чехи, Поляки, Хорваты, Словѣнцѣ признаються до тои вѣры и до латиньского обряду, а Русины получились зъ Римомъ унією? Въ цѣлôй Австріи нема бôльше якъ 4 миліоны православныхъ, а зъ того православныхъ Славянъ (Сербôвъ) лишь два миліоны. Що-до жидôвъ вкôнци, котрыхъ въ Австріи єсть 1,300.000, то треба замѣтити, що въ Россіи ихъ значно бôльше. Якъ бы хто хотѣвъ позбутись зъ Австріи всѣхъ елементôвъ не-славяньскихъ, католикôвъ и жидôвъ, то державѣ тôй лишились-бы лишь два миліоны Сербôвъ. Але на що здались такй пустй фантазіи? Мы — каже „Politik“ — стремимо до того, щобъ Австрію удержати яко великій союзъ рôвноуправненыхъ народôвъ и до того доведемо. А „Гражданинъ“ повиненъ зъ тою роботою радше симпатизувати, якъ єи гудити.

Одповѣдь „Politik-и“ помѣстили мы въ цѣлости, бо на неи и годимось въ цѣлости. Найбôльше и то непотрѣбнои запутанины въ славяньскôмъ свѣтѣ выходить зъ нерозумѣня справъ австрійскихъ органами прасы россійскои, информованои ложно своими кореспондентами австрійскими. Хто мавъ то щастье чи нещастье говорити зъ мужами державными россійскими, мôгъ за одну годину набратись пересвѣдченя, що они Австрію представляють собѣ на скрôзь державою нѣмецкою. О тôмъ, що Славяне тутъ мають свою вагу и що ихъ вплывъ на справы державнй, внутрѣшный перестрôй, а навѣть политику заграничну росте и приносить якй-такй плоды, — о тôмъ въ Россіи єсть дуже слабе понятье. Ще слабше понятье однакожь посѣдає офиціяльна Россія о движеню національнôмъ Славянъ австрійскихъ. Цѣна и вартôсть національного розвою єсть для Россіянъ, переживаючихъ нинѣ у себе дома ледви часы Метерниха, краиною фантазіи. Хотя на очехъ ихъ Австрія перетворюєсь въ державу о кольоритѣ славяньскôмъ побôчь нѣмецко-мадярского, то сего перевороту Россія або не добачує, або за-для своихъ егоистичныхъ плянôвъ добачити не хоче. Славяне австрійскй, выдержавши щасливо часы нѣмецкои централизаційнои системы, початои Іосифомъ II. а довершанои Метернихомъ и Бахомъ, не мають нинѣ нѣ найменшои причины боятись германизаціи. Ихъ культура устоюєсь успѣшно противъ культуры нѣмецкои а Славяне австрійскй могли-бы лишь тогдѣ пôддатися германизмови, наколи-бъ послухали рады славянофилôвъ россійскихъ и, покинувши свою литературу, перлись въ рамена россійщины. „Гражданинъ“ повиненъ про-то зъ вдячностею приняти лекцію, дану єму „Politik-ою“ и скорше зъ движеньемъ національнымъ Славянъ австрійскихъ симпатизувати, якъ єго гудити.

Новй робôтничй законы въ Австріи

VII.

(*Конець.*)

Представивши въ попередныхъ частяхъ тои статьѣ новй робôтничй законы въ Австріи въ ихъ найголовнѣйшихъ постановахъ, хочемо теперь въ короткихъ словахъ зазначити нашь поглядъ на тй законы.

Не дасться заперечити, що законы тй на першій поглядъ выглядають дуже гуманитарно. Чого-жь бôльше потреба робôтникамъ — можна-бы сказати — коли будуть мали и забезпеченье на случай недугъ и на случай нещасливыхъ приключень, а навѣть на случай смерти ихъ при тыхъ приключеняхъ не остануться ихъ родины зовсѣмъ безпомôчными? Коли зважиться до того, що часть асекураційнои преміи мають платити за робôтникôвъ предприємцѣ, то можна-бы легко добачити тутъ всѣ условія, щобы не лишь зъ гуманитарного, але и суспôльно-економичного становища признати тымъ законамъ велику стôйнôсть и далекосягаюче значенье.

Мы однакъ, закимъ выскажемо рѣшучій нашь поглядъ на тй законы, хочемо хочь кôлькома словами вказати на тй сумнѣвы, якй якъ що-до успѣшности такъ и совершеньства згаданыхъ законôвъ насуваються намъ именно зъ суспôльно-економичного огляду.

Пытанье робôтниче зъ двохъ головныхъ складаєсь частей. Перша обнимає проблемъ, яка участь має припасти робôтникамъ въ результатахъ продукціи, друга дотыкає бôльше формальнои стороны, якъ прим. довготы дня робочого, ôдпочинкôвъ, способôвъ и терминôвъ выплаты, обезпеки робôтникôвъ ôдъ недугъ, нещасныхъ приключень и т. п. Австрійске законодавство т. є. законъ промысловый и згаданй высше робôтничй законы дотыкають лишь другои части робôтничои квестіи, оставляючи першу свобôдному дѣланю необмеженои конкуренціи мѣжь робôтниками а предприємцями. Зъ того выходить по нашôй думцѣ трохи дивовижный станъ. При свобôднôй конкуренціи що-до означеня робочои платнѣ може тая платня дуже легко спасти низше коштôвъ удержаня робôтника, а помимо того примусъ асекураційный буде до него примѣненый въ цѣлôй своѣй повнотѣ. Значить, робôтникъ, котрому держава не запоручить навѣть найко-

Староста и полянецкій каштелянъ Андрѣй Ґжимала Яблоновскій.

(*Пôсля автобіографіѣ — написавъ Ю. Ц.*)

Маємо передъ собою рукопись, означену въ библіотецѣ Оссолиньскихъ числомъ 2242. пôдъ заголовкомъ „Itinerarium moie na tym świecie ab a. 1751., czyli Pamiętniki Jędrzeja Grzymały Jabłonowskiego“ и т. д., зъ котрого подаємо короткій змѣстъ. Робимо се не для того, щобы тойже староста вызначався чимъ небудь по-надъ иншихъ польскихъ шляхтичѣвъ зъ половины тамтого вѣка, н. пр. характеромъ, становискомъ суспôльнымъ, высокими урядами, або якою важною дѣяльностею; щобы ставъ чимъ небудь высше по-надъ уровень просвѣты або прямованя першого лѣпшого шляхтича зъ того періоду, бо того всего у него не було. Навѣть що-до фортуны, — якъ то казали — бувъ ôнъ лише середнозаможнымъ чоловѣкомъ, паномъ якихъ 7 до 8 селъ, межи тыми села Браткôвки на Пôдгôрю коло Пильзна, и села Пєршхнои ажь въ Радомскôмъ. Коли-бъ мы подѣлили шляхту зъ половины минувшого вѣка на чотири клясы, а взяли примѣромъ такъ звану „голоту“ до четвертои, а першихъ магнатôвъ до першои клясы, то єго належало-бы почислити до клясы другои, заразъ по першихъ кармазинахъ Рѣчипосполитои.

Не рôвня ôнъ бувъ зъ такимъ кн. Каролемъ Радивиломъ, „Panie Kochanku“, що мавъ самъ бôльше власного вôйска, якъ цѣла Рѣчпосполита, або зъ Чарторыйскими, котрыхъ маєтокъ въ самôй земли цѣнено на 100 миліонôвъ з. п. Не пхався ôнъ въ свѣтлицѣ такого Потоцкого, що то мôгъ зъѣхати цѣлу Польщу напоперекъ, а кожду нôчь ночувати въ своѣмъ фôльварку або въ своѣй палатѣ, а на котрого похоронъ выдано миліонъ зл. п. и выстрѣляно 4700 каменѣвъ пороху. Коли нашь староста н. пр. чувъ, що Радивилъ казавъ на поляхъ и царинахъ пôдъ Варшавою позакопувати грубй дерева и зробити штучный лѣсъ, въ котрый напустивъ дикого звѣря, щобы уладити ловы для королевича, або коли довѣдався, що гетманъ Браницкій въ часѣ ловôвъ, прилагодженыхъ для Августа III., выганявъ грубу звѣрину деревляными сходами ажь на высокй дерева, щобы зъ ôдтамъ спадала на землю, а король мôгъ въ воздусѣ мовь-бы въ лету стрѣляти до вовкôвъ, медведѣвъ и дикôвъ, то стискавъ на тоє безперечно раменами, якъ и мы. Мимо того дивиться ôнъ зъ горы на убожшихъ братôвъ и обертаєсь найрадше въ товариствѣ рôвныхъ собѣ, або и значнѣйшихъ ôдъ себе. Коли въ р. 1758 загостивъ въ дôмъ старосты сянôцкого Мнишка, братанича кор. надворного маршалка, впало єму тоє въ око, що тамъ „nie było nikogo tak dalece, tylko Podowski, kuchmistrz Litewski, Urzędnicy i Ziemianie y Damy“, — що однакъ, мусимо додати, не дуже псувало єму забаву, бо пише, що „bez całą noc tancowalismy y pili“.

Єго автобіографія, зъ корои тутъ дещо цѣкавѣйшого выписуємо, повстає зъ короткихъ записокъ, провадженыхъ въ формѣ лѣтописи, почавши ôдъ р. 1751. зъ року до року, але не мѣстячихъ въ собѣ нѣчого, щобы мало значенье загальне, про жадну подѣю не натякнувъ въ нѣй авторъ, хочь-бы она и дуже була важна, хиба що тота подѣя дотыкала єго власного интересу, ба навѣть и тогдѣ згадує ôнъ о нѣй мовь бы ôдъ нехочу, щобы читаючій мôгъ порозумѣти, чому ôнъ зробивъ сякъ або такъ, а не инакше. Сй записки були очивидно написанй для найблизшои родины. Суть у него всѣ норовы, всѣ прикметы, безъ котрыхъ тяжко собѣ и представити шляхтича зъ минувшого вѣка. Выгôдно и солодко жити, пробувати въ розкошахъ, постаратись о всѣ выгоды, забавитися, але при тôмъ не тратити фортуны, радше єи примножити, се цѣль єго житя. Ощадностею, запопадливостею и господарностею перевысшає ôнъ значно своихъ сучасныхъ племенникôвъ.

Оженився ôнъ 1 червня 1751 р. зъ донькою бувшого поморевого стольника, Кобєльского, але не таить того въ запискахъ, що въ справѣ посагу „po długiem spieraniu z jej Wujem i Opiekunem... zgodził nas JWP. Wodzicki kasztelan Bicki. Не занедбувавъ ôнъ такожь старатися о товстй вакансы, котрыми, мовь ласощами, громадили королѣ около себе сторонникôвъ и часто перетворювали завзятыхъ противникôвъ на найгорячѣйшихъ своихъ приятелѣвъ. А. Яблоновскій признаєся самъ, що старався р. 1752 у Августа III. о королѣвщину Коростенко, але надармо, бо одержавъ єи тогдѣ не ôнъ, але литовскій писарь Важиньскій. При выборѣ короля Стан. Авг. Понятовского бравъ ôнъ участь и вырядивъ власнымъ коштомъ одну зъ трехъ хоруговъ, котрй выславъ повѣтъ пѣльзненьскій, яко належачій до воєводства Судомирского, на мѣсце збору, т. є. до Єзьернои, ôддаленои лише двѣ милѣ ôдъ Варшавы. На тоє мусѣвъ ôнъ выложити чимало коштôвъ; ѣздивъ передъ тымъ кôлька разôвъ до ремѣсникôвъ въ Вишневѣ и тй зробили єму красну упряжь и выбили кульбаку срѣбломъ, а иншй потребы и украшеня до того зробивъ гафтярь зъ Стрижова. Дальше казавъ самъ зладити для людей своєи хоругви зъ закупленого сукна 25 катанокъ, шараварôвъ, пахольчихъ шапокъ, цѣлый стрôй для трубача и довбуша а ôдтакъ всякй иншй потрѣбнй до того приряды, карабины, флинтпасы, пистолеты, кульбаки, ольстры, а навѣть мусѣвъ справити и саму хоруговь зъ срѣбною кулею на горѣ. На хоругвѣ бувъ гербъ воєводства судомирского а въ сподѣ слова: „Vivat Libertas bene ordinata“ — отже идеалъ, котрого тогдѣ мало хто розумѣвъ, а нѣхто майже до него не стремѣвъ. Яблоновскій выбрався до своєи посѣлости въ Радомскôмъ, до Пєршхны зъ бриками, возами, паками и цуґовыми кôньми, зъ ôдси доѣхавъ вже до Єзьернои верхомъ. Не одинъ горнувся тогдѣ до ново выбраного короля, убѣгаючись о якій вакансъ, то-жь и ôнъ не заспавъ справы, и бувъ, якъ самъ каже, на авдієнціи та просивъ короля о одну зъ вакуючихъ тогдѣ въ судомирскôмъ воєводствѣ каштеланій, — здаєся не безъ успѣху, бо „król łaskawie kazał zostać na obiedzie“. Здаєся, що каштелянія поланецка припала єму тогдѣ въ участи.

Хто бувъ въ тыхъ часахъ палкій, мавъ своякôвъ на высокихъ степеняхъ въ суспôльнôмъ и публичнôмъ житю, або хто не щадивъ грошей а шафувавъ ними и пôдкуплювавъ урядникôвъ та судіѣвъ, той певно добився до меты, чи мавъ заслуги по тому, чи нѣ, а въ судахъ, навѣть въ трибуналахъ, осягнувъ завсѣгды для себе користный засудъ, хочь-бы правда не конче була по єго сторонѣ. Такъ примѣромъ мала жѣнка нашого старосты, Андрѣя Яблоновского, права до спадщины по стражнику короннôмъ Буковскôмъ, але довелось о тй права вести процесъ зъ якоюсь тетою. Писарь Сянôцкій присудивъ р. 1753. Яблоновскимъ яко судія зъ тои спадщины 13.000 зп., але тета не пристала на тоє и справа оперлась ажь о трибуналъ. Однакъ и и тутъ выгравъ Яблоновскій и єго браты въ р. 1761., хочь хто знає, чи права єго и єго жѣнки були основнй, бо самъ додає до того року: „Ласкавыхъ мавъ я въ трибуналѣ 1. маршалка, кн. Яблоновского, воєводича Познаньского, зъ котрымъ разомъ бувъ я въ р. 1746 въ Люневилю (т. є. у князя льотариньского, а польского екскороля Стан. Лещиньского), 2. старосту судмиревого, Лонцкого, Чолганьского, и т. д.“ Выглядає такъ, що за

нечнѣйшихъ средствъ до житя, буде мусѣвъ помимо того асекуруватись. „Гинь зъ голоду — однакъ асекуруйся“ — отсе результатъ факту, що держава не запоручивши робôтникамъ минимального удержаня, вкладає на нихъ примусъ асекураціи. Супротивъ того могло-бы здаватись, що новымъ робôтничимъ законамъ не ходить тôлько о робôтникôвъ, якъ о продукцію взагалѣ, не ходить о то, щобы станъ робôтничій пôднести и дати єму спромогу дôйти хочь до низького якогось степеня добробыту и просвѣты, а о то, щобы станъ той удержати въ єго нужденнôмъ истнованю яко масу органичныхъ орудій, маючихъ служити продукціи.

Примусъ асекураційный, безъ огляду на то, чи дотычный робôтникъ має тôлько доходу, щобы мôгъ заспокоити свои найперші потребы житя доводить въ постановахъ згаданыхъ законôвъ декуды до смѣшныхъ и майже неимовѣрныхъ рѣчей. Пôсля постановъ згаданыхъ законôвъ мають предприємцѣ обовязокъ платити за своихъ робôтникôвъ незаплачені ними асекураційні вкладки а собѣ за то ôдтягати заплачену суму зъ платнѣ робôтникôвъ. Се ще нѣчого, однакъ цѣкава дальша постанова въ тôмъ предметѣ зъ огляду на тыхъ робôтникôвъ, котрі не беруть платнѣ въ грошахъ а лишь въ удержаню. И въ тôмъ случаю велить законъ предприємцеви платити за такого робôтника асекураційні вкладки, а опôсля ôдтягати собѣ зъ ихъ удержаня, отже прямо вже зменшати хиба скôлькôсть поживы подаванои робôтникови, котра, здаєсь, нѣколи и нѣгде не єсть бôльшою, якъ вымагають того физіологичні потребы робôтника а густо-часто значно меншою. Въ тôмъ случаю выглядає запопадливôсть державы о здоровлье и станъ робôтникôвъ трохи проблематично и настроює мимохôть до трохи скептичного погляду на ті нові продукты законодательнои акціи державы въ суспôльно-економичныхъ справахъ.

Дуже дивні суть постановы закона о обезпецѣ робôтникôвъ ôдъ нещасныхъ приключень що-до обовязку предприємця въ случаю, коли ушкодженье взглядно смерть робôтника наступила зъ єго (предприємця) вины. §. 46. того закона постановляє, щоробôтникъ, взглядно, на случай єго смерти, єго родина, тогдѣ лишь може выступати противъ предприємцеви зъ жаданьемъ о ôдшкодованье, коли нещасне приключенье спровадивъ предприємець нарочно. Тая постанова стоить въ разячôй суперечности зъ §. 1324 загального закона цивильного, пôсля котрого не лишь въ случаяхъ умысного ушкодженя але взагалѣ въ случаю якои-будь вины, котра спровадила шкоду, прислугує пошкодованому жаданье ôдшкодованя и то въ случаяхъ злого замѣру або великого недбальства ôдшкодованя въ найширшôмъ змыслѣ, обнимаючого якъ шкоду готову, такъ утраченый зыскъ, якъ навѣть и шкоду афекційну. Выходило-бы отже, що новый законъ робôтничій, мѣсто розширяти управненя робôтника на случай шкоды, ще стѣсняє ті права, які дає єму вже загально обозязуючій законъ цивильный а на кождый спосôбъ не дає єму ничь нового, а лишь то, що мавъ ôнъ на пôдставѣ закона цивильного такъ само якъ кождый иншій житель державы. Постанова тая справдѣ дивовижна а то тымъ бôльше, що въ другихъ европейскихъ законодавствахъ подыбуємо тенденцію приписы закона цивильного о ôдшкодованю розширяти для спеціяльныхъ ôдносинъ мѣжь предприємцями а робôтниками. Такъ прим. въ Швайцаріи истнує законна постанова, пôсля котрои въ процесѣ робôтника противъ предприємцеви о ôдшкодованю не на робôтнику яко позываючôмъ тяжить обовязокъ доказувати вину позваного предприємця а противно предприємець, коли хоче увôльнитись ôдъ обовязку платити жадане ôдшкодованье, має поставити негативный доказъ, що нещасливе приключенье, спровадивше ушкодженье, наступило безъ єго вины. Постанова така була-бы вповнѣ оправдана и въ австрійскôмъ праводавствѣ и принесла-бы робôтникамъ певно далеко бôльше пожитку, якъ неясні, нѣчого нового въ собѣ не мѣстячі и супротивъ постановъ закона цивильного зовсѣмъ безпредметові приписы §§. 45—48 нового закона о обезпецѣ робôтникôвъ ôдъ нещасныхъ приключень.

Далеко бôльше консеквентнымъ и для робôтникôвъ хосеннымъ єсть законъ о обезпецѣ на случай недугъ. Однакъ и той законъ має спôльно зъ закономъ о обезпецѣ ôдъ нещасныхъ приключень тую спôльну хибу, що выключає робôтникôвъ рôльничихъ ôдъ асекураціи. Єсть то заслуга галицкои делегаціи, складаючои-ся переважно зъ самыхъ властителѣвъ бôльшихъ посѣлостей, котрымъ не до смаку було-бы причинятись чимъ-будь въ интересѣ робôтникôвъ рôльничихъ.

Взагалѣ можна сказати, що згадані законы можуть въ деякихъ прикрыхъ хвиляхъ подати малу помôчь робôтникамъ о стôлько, о скôлько ходить о пôддержанье ихъ найнужденнѣйшого истнованя. Для загального однакъ пôднесеня рôльничои клясы, до скрѣпленя єи и до осущеня справедливыхъ єи жадань, стремлячихъ выбороти собѣ платню ôдповѣдаючу хочь въ части вартости працѣ, не причиняються ті законы нѣчимъ, а противно организацією асекурацій скрѣпляють ще всесторонну зависимôсть робôтникôвъ ôдъ предприємцѣвъ. А зъ тои причины не можна привязувати до нихъ зъ погляду суспôльно-економичного великои ваги або дожидати ôдъ нихъ якихъ будь значнѣйшихъ успѣхôвъ для полѣпшеня стану робôтничои клясы.

Д-ръ Е. О—й.

ихъ ласкою выгравъ процесъ, а коли нѣ, а мавъ права добрі, то пощо величатись ласкою судіѣвъ?

Запопадливостею своєю допомôгъ ôнъ одному зъ своихъ братôвъ, котрый бувъ монахомъ чина Цистерзôвъ, до богатого опатства Чиржецкого, мимо того, що той братъ безнастанно хорувавъ и навѣть черезъ пять лѣтъ, ôдъ р. 1754 до 1759 лежавъ хорый у третого брата, каштеляна, дѣдича Вишневои, ажь поки єго не ôдкликали до монастиря. Въ р. 1766 коли опорожнилось згадане опатство, розпочавъ нашъ староста въ сей часъ заходы, щобы допомочи братови до осягненя згаданого опацтва. Оба зъѣхались въ Браткôвцѣ и умовились що-до потрѣбныхъ крокôвъ; братъ — Цистерзъ выѣхавъ ôдъ брата зъ якимись листами и грôшми, здаєся для пôддержаня своєи кандидатуры. Справа не мусѣла ити дуже легко, бо въ червню того самого року надбѣгъ до староства посолъ, высланый ôдъ брата зъ монастиря єнджеѣвского, щобы приѣхавъ чимъ скорше и видѣвся конечно зъ опатомъ оливскимъ. Ôнъ приѣхавъ дѣйстно, але не заставъ въ Єнджеєвѣ нѣ мѣсцевого опата, нѣ оливского и не могучи вже инакше братови прислужитись, лишивъ єму грошѣ, „by jechał do Czerzyca y tam się zakonnikom rekomendował“. За кôлька тыжднѣвъ выбрався таки ще разъ до Єнджеєва, а коли тутъ довѣдався, що мѣсцевый опатъ вже выѣхавъ до Чержица на выборы, на котрыхъ мавъ бути предсѣдателемъ, поспѣшивъ за нимъ, поговоривъ, и єго брата выбрано дѣйстно опатомъ чержицкимъ. По выборахъ доручивъ зновъ тому братови грошѣ на подорожь до Риму.

Зъ слугами не дуже єму щастилося; мавъ навѣть зъ ними часто клопоты. Въ р. 1756., въ день передъ св. Вечеромъ, вбивъ зъ невѣдомыхъ намъ причинъ якійсь Цибульскій въ братковецкôй лѣсничôвцѣ єго лѣсничого Свѣдерского, а ще до того пострѣливъ лявфра. Мусѣвъ Яблоновскій Свѣдерского дуже навидѣти, бо пише, що той выпадокъ наробивъ єму великои журы. Цибульского дôстали скоро въ руки и спровадили до Люблина, а зъ нимъ разомъ и ще гôршого гершта, Камѣньского, котрый добивъ зраненого Свѣдерского. Передъ трибуналомъ въ Люблинѣ вже чомусь не дуже було Яблоновскому спѣшно обжаловувати Цибульского и не надто настававъ на засудъ, бо въ р. 1757 навѣть не обжалувавъ єго, лише зъ тои причины, що „для множества интересôвъ не мôгъ дôждатись въ судѣ впису“, а коли въ р. 1758 того-жь Цибульского засудивъ судъ полюбовный на 12 недѣль арешту, котрый мавъ ôдсидѣти въ вежи мѣста Бѣчи, дарувавъ єму Яблоновскій и тую кару.

Лучалося єму часто, що покоєві слуги втѣкали ôдъ него. До р. 1759., пише, що обôкравъ єго и втѣкъ ôдъ него „Węgrzynek“, котрого недавно передъ тымъ взявъ въ службу. Незадовго зловлено того Węgrzynk-а и припроваджено до двора, але, пише дальше, „Kastigatus uciekł z kaidan“. Подôбного клопоту наробивъ єму въ р. 1762. наймитъ Якубекъ, бо втѣкъ и лишивъ свого пана въ Товчвѣ на Угорщинѣ, куды такожь выбрався бувъ за виномъ токайскимъ для кієвского епископа Залуского. Але, якъ то кажуть, паньске и жидôвске не згине, — не пропавъ и Якубекъ. Наѣздившись по поворотѣ зъ Угорщины сюды и туды, ôдбувши навѣть депутатовый и господарскій соймикъ въ Опатовѣ, де єму за посольство признано 3000 зол. п., заѣхавъ вкôнци нашъ староста до своихъ дôбръ пєршхнôвскихъ въ Радомскôмъ, а тутъ заставъ вже свого втѣкача Якубка въ кайданахъ. Подôбне лучилося єму и въ р. 1771. Коли вертавъ пôдъ осѣнь того року вразъ зъ недужимъ своимъ братомъ зъ Угорщины, зъ квасныхъ водъ бардѣєвскихъ, назадъ до дому, втѣкъ ôдъ него по дорозѣ слуга Блажекъ и приставъ до конфедератôвъ (барскихъ). Розумѣєся, що було-бы рѣчею неможливою, а навѣть небезпечною, втѣкача зъôдтамъ потягати до одвѣчальности, тымъ бôльше що и нашъ староста самъ ставъ ротмистромъ однои коменды конфедератскои.

(Дальше буде.)

Енциклика папы Льва XIII. о вôльности чоловѣчôй.

Найновѣйше посланье папы зъ 20 червня сталось нинѣ предметомъ широкои дискусіи въ прасѣ европейскôй. Кождый нарôдъ, держава и всякі сторонництва политичні та національні коментують єго зъ становища свого, прикладають єго до своихъ теорій, до своихъ правдъ и пересвѣдчень и розумѣєся, суть зъ него бôльше або менше вдоволені або невдоволені.

Посланье папы Льва XIII. дає передовсѣмъ дефиницію вôльности. „Вôльнôсть єсть одно, що змога: добирати пôсля волѣ ôдповѣдні средства до намѣренои цѣли. Надъ чоловѣкомъ стоить законъ. Ôнъ показує чоловѣкови, що єму дѣлати, що залишати. Найвысшимъ закономъ єсть записаный въ душу кождои одиницѣ законъ природы: розумъ чоловѣка. Розумъ править волею и оберѣгає чоловѣка найуспѣшнѣйше передъ зломъ. Богъ помагає розумови, а найбôльшою помочею єсть єго ласка.“

„Чимъ єсть розумъ для одиницѣ, тымъ єсть законъ людскій для державы. Дѣйстна вôльнôсть не лежить въ тôмъ, щобъ суспôльнôсть робила то, що ѣй до вподобы. Така свобода привела-бъ зъ собою найбôльшій неладъ. Суспôльнôсть мусить жити пôсля закону людского, котрого жереломъ єсть законъ божій. Такожь и пануючій не може управляти державою пôсля своихъ власныхъ пересвѣдчень. Ôнъ не може постановляти законы, суперечні здоровымъ началамъ розуму. Се не законъ а безправіє, що зводило-бъ народы зъ дороги правды.“

„Церковь посѣдала завсѣгды великій вплывъ на горожаньскі и политичні свободы народôвъ. Она знесла невôльництво. Христосъ першій давъ людямъ понятье рôвности и братерства. Ôнъ учивъ при тôмъ: всяка законна власть ôдъ Бога, хто противиться власти, противиться постановленю божому. Власть, що иде противъ розуму и вѣчного закона, єсть незаконною. Чоловѣкъ не може повинуватись такôй власти, щобъ мôгъ повинуватись Богови.“

Въ дальшихъ уступахъ посланія иде рѣчь о ложнôй свободѣ, що не правиться обовязкомъ и совѣстею, а силою. Сила сама будить въ чоловѣцѣ и народахъ лишь пристрасти. Єсть се псевдо-либерализмъ. Ложнымъ єсть такожь понятье, що лишь чоловѣкъ має жити пôсля законôвъ божихъ, а не держава. Посланье выступає ôдтакъ проти такъ званои религійнои свободы, понятои въ тôмъ дусѣ, що всякому чоловѣкови вôльно мати яку-небудь вѣру, або не мати нѣякои. Оно не годиться и зъ тою думкою, щобъ держава була обовязана, всякôй вѣрѣ давати однакову свободу. Що-до свободы слова и письма, то голошена въ той чи другій спосôбъ правда веде суспôльнôсть лишь до добра; ложи и зла, що зъ неи выплыває, має обовязокъ якъ суспôльнôсть такъ и держава не допускати. Предметомъ прилюднои дискусіи може бути лишь то, що Богъ полишивъ людскому розумови. Такою дискусією доходить чоловѣкъ до правды. То саме правило треба приложити и до свободы научаня. Свобода совѣсти не лежить въ тôмъ, щобъ кождому було вôльно Бога почитати або не почитати. Свобода та значить, що чоловѣкови вôльно въ державѣ сповняти свои обовязки, наложені єму совѣстею, и вести себе пôсля божихъ законôвъ. Наколи людска власть розпорядила щось противного воли божôй, то такого розпорядженя не потребує чоловѣкъ слухати.

Посланье каже дальше, що чоловѣкъ не має права посягати за свободою думки, науки и вѣры, але де ті свободы истнують, повинні ихъ горожане зъуживати для добра и такъ ихъ розумѣти, якъ розумѣє ихъ церковь. Де панує насиліє, що давить безправно горожанъ и церковь, тамъ належить стремѣти до змѣны державного устрою. Всякій устрôй державный єсть въ очехъ церкви добрый, наколи ôнъ не нарушає правъ людскихъ и правъ церкви. Брати участь въ публичнôмъ житю єсть дѣломъ похвальнымъ, наколи лишь стремиться до доброго. Церковь не осуджає того, що якійсь нарôдъ не хоче служити чужому и не хоче мати „пана“ надъ собою, наколи то лишь не нарушає справедливости. Такъ само не противна церковь такожь и змаганямъ тыхъ, що хотять выбороти суспôльности право жити о скôлько можна пôсля наданыхъ собѣ самымъ законôвъ и стараються для тои суспôльности о якъ найбôльші користи. Церковь була завсѣгды найбôльшою покровителькою умѣренныхъ свобôдъ горожаньскихъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Дальматиньскій соймъ закрыто оногды по короткôй сесіи. Найважнѣйшою справою, яку сей соймъ ухваливъ, бувъ законъ шкôльный. — Моравскій выдѣлъ краєвый ôднѣсся до правительства зъ прошеньемъ, щобы соймъ моравскій бувъ скликаный на 8 а не на 6 вересня. — Въ ческôмъ соймѣ має бути на осѣннôй сесіи предложеный проєктъ закона краєвого о выконуваню ухваленого въ радѣ державнôй и санкціонованого недавно закона о катихитахъ.

Въ министерствѣ дѣлъ внутрѣшныхъ працюють теперь зъ великимъ поспѣхомъ надъ выготовленьемъ выконавчихъ приписôвъ до закона о забезпеченю робôтникôвъ. Пôсля „Presse“ стоить теперь на порядку дневнôмъ сеи працѣ справа организаціи и територіяльного обмеженя заведень и завôзвано вже власти краєві, щобы высказали въ сѣмъ дѣлѣ свôй поглядъ. Именованье прибочнои рады має наступити вже въ найблизшôмъ часѣ.

Централисты нѣмецкі заповѣдають вже ôдъ давна, що выступлять зъ рады державнои, наколи-бъ внесенье кн. Лихтенштайна було приняте, або хочь допущене пôдъ обраду. На то гроженье централистôвъ ôдповѣдає органъ кн. Лихтенштайна „Grazer Volksblatt“ зовсѣмъ спокôйно, що на случай выступленя лѣвицѣ зъ рады державнои, мусѣли-бы розписуватися выборы такъ самочасто и консеквентно, якъ тогдѣ, коли Чехи держались абстиненційнои политики; рôвночасно однакожь могла-бы рада державна приступити до змѣны ординаціи выборчои, що вже ôдъ давна було єи задачею. Въ подôбный спосôбъ высказуєсь такожь и „Politik“, котра каже, що рада державна могла-бы тогдѣ приступити заразъ до залагодженя справъ, котрыхъ доси не могла залагодити лишь черезъ опозицію централистôвъ. Лѣвиця, каже згадана газета, за мало нинѣ значить, щобы могла бавитись въ тероризмъ, а наколи-бъ выступила зъ рады державнои, то исторія перейшла-бы надъ нею до порядку дневного.

Зъ Варшавы доносять до „Pol. Corr.“, що справа запровіянтованя сего мѣста на случай вôйны вже порѣшена. Первѣстно бувъ плянъ зменшити пôдчасъ вôйны число жителѣвъ въ Варшавѣ въ той спосôбъ, що тамъ остались-бы лишь ті, що дѣйстно приналежать до мѣста и мають тамъ свои посѣлости; весь наплывовый елементъ мавъ-бы выйти зъ мѣста. Теперь плянъ сей змѣнено, а постановлено выбудувати достаточне число магазинôвъ, въ котрыхъ можна-бы зложити таку скôлькôсть поживы, щобы она могла выстати на довшій часъ для цѣлого населеня въ мѣстѣ. Будова сихъ магазинôвъ вже розпочалася. Незадовго має розпочатися будова паровыхъ млынôвъ и пекарень. На всѣ ті будынки вызначено великі пляцы по-за мѣстомъ надъ Вислою. — Збôльшанье пограничнои сторожи поступає скоро. Теперѣшні постерунки скрѣпляються вояками зъ кавалеріи, а на декотрыхъ точкахъ границѣ устроєно зъ великимъ поспѣхомъ нові постерунки. — Недавно тому оголошено въ Россіи приказы министерства вôйны зъ мая сего року, въ котрôмъ увôльняєся войско ôдъ обовязку ескортованя вязнѣвъ и стереженя цивильныхъ вязниць. Той приказъ зносить отже 93 мѣсцевыхъ комендъ и прилучає ихъ до войска. Се розпорядженье, котрому приписують въ Россіи велику вагу зô взгляду на армію, єсть лишь дальшою реорганизацією мѣсцевого войска, котра розпочалася 1881 р. зменшеньемъ того войска о 188 официрôвъ и 32000 рядовыхъ. „Русск. Инвалидъ“, органъ россійского министерства вôйны, обговорює се розпорядженье и приписує єму велике значенье, бо каже, що черезъ ескортованье арештантôвъ и стереженье вязниць вояки не сповняють своєи головнои задачѣ и не приготовлюються въ часѣ мира до вôйны. Мѣсцеві коменды — каже „Инвалидъ“— вымагали удержаня великого стану людей, котрыхъ треба було лишь въ часѣ мира, а котрыхъ пôдчасъ вôйны не можна було ужити до нѣчого. Увôльненье войска ôдъ ескортованя арештантôвъ та стереженя вязниць и сполучене зъ тымъ знесенье мѣсцевыхъ комендъ, приносять министерству вôйны ту велику користь, що оно не потребує теперь помѣщати компаній резервовыхъ баталіонôвъ окремо ôдъ себе. Черезъ сполученье сихъ компаній зъ своими штабами баталіоновыми настануть въ резервовыхъ баталіонахъ зновъ нормальні ôдносины, а черезъ то будуть они могли на случай мобилизаціи сповняти успѣшно яко кадры ту трудну задачу, яка припадає имъ при поставленю арміи на стопу воєнну. — Великі маневры россійского войска мають ôдбутися въ осени въ округахъ войсковыхъ: варшавскôмъ, петербургскôмъ и одесскôмъ. — „Свѣтъ“ доносить, що на приказъ царя буде войско въ цѣлôй Россіи брати участь въ ювилейнôмъ торжествѣ хрещеня Руси. Въ мѣсцяхъ, де войско стоить залогою, буде оно творити шпалеръ вздовжь дороги, по котрôй буде ступати процесія; въ таборахъ войсковыхъ ôдбудеся водосвятіє, пôдчасъ процесій мають грати войскові музики, а пôдчасъ погруженя хреста въ воду, дадуть пушки 101 выстрѣлôвъ.

Для дотеперѣшного становища Россіи въ справѣ болгарскôй єсть характеристичнымъ одна депеша подана передъ кôлькома днями въ англійскôй синôй книзѣ о Болгаріи. Въ депеши тôй доносить англійскій посолъ свому правительству о розговорѣ зъ Гирсомъ зъ дня 17 грудня мин. року. Гирсъ сказавъ єму тогдѣ: „Най Болгаре роблять, що хотять. Чи они одні другимъ горла попôдрѣзують, чи оголосяться независимою державою, то намъ зовсѣмъ рôвнодушно. Россія анѣ пальцемъ не рушить, щобы имъ ставити якісь перешкоды. Мы въ сѣй справѣ хочемо мати чисті руки.“ Зъ сихъ слôвъ заключавъ отже тогдѣ англійскій посолъ, що Россія не думає вести вôйны.

До недавна ще говорено богато о якôйсь нотѣ, котру мала Россія выслати до англійского правительства въ справѣ болгарскôй. Отже можна теперь на певно сказати, що Россія жаднои ноты въ сѣй справѣ не высылала. До „Pol Corr.“ пишуть именно зъ Константинополя, що тамъ не знають нѣчого о такôй нотѣ и що нема доси нѣякихъ точно означеныхъ предложень петербургского кабинету анѣ навѣть не выйшла ôдъ Россіи нѣяка иниціятива до вымѣны гадокъ въ сѣй справѣ, а прецѣ все промавляє за тымъ, що Россія повинна-бы скорше звернутись до Порты, якъ до кождои иншои державы. Ба, на Портѣ не лишь що заперечують тому, будьто-бы Россія розôслала якусь ноту, але кажуть навѣть, що справа болгарска не скорше буде порушена ажь по зъѣздѣ монархôвъ. Подôбно доносять такожь зъ Лондону до вѣденьскихъ газетъ. По стрѣчи нѣмецкого цѣсаря зъ царемъ, кажуть, вышле россійске правительство ноту до всѣхъ

державъ европейскихъ, що пôдписали берлинську угоду и выскаже въ нêй свои погляды о мêрахъ, якî выдаються ему найвôдповêднêйшими для залагодженя болгарскои справы. Зачувати такожь, що новî предложеня Россіи выкажуть въ кôлькохъ напрямахъ змêну въ дотеперешнôмъ становищи Россіи.

Въ суботу ôдбулося засêданье пруского министерства пôдъ проводомъ кн. Бисмарка, на котрôмъ раджено головно надъ тымъ, коли мають ôдбутися выбору до пруского сойму. — До „Schl. Ztg.“ доносять зъ Берлина, що новый прускій министеръ дêлъ внутрêшныхъ, Герфуртъ, має особливе довêріе кн. Бисмарка, котрый вже тогдê звернувъ на него свою увагу, коли минувшого року розходилося о то, щобы нинêшному цêсареви придати дорадника, котрый-бы познакомивъ єго зъ справами державы. — Праса бисмаркôвска все ще не може забути на письмо Фридриха III., котрымъ ôнъ давъ димисію Путкамерови и доказуе на рôзнî способы, що письмо се було сфалшоване, бо цêсарь не писавъ єго власною рукою; за то друге письмо, котрымъ цêсарь ôдповêвъ Путкамерови дуже ласкаво, що приймає єго димисію, выйшло цêле зъ-пôдъ руки покôйного цêсаря. На то ôдповêдають вольнодумнî газеты, що се друге письмо єсть якъ-разъ доказомъ, що цêсарь знавъ о першôмъ письмê и згодився на него. Берлиньска „Post“ выступила дуже остро противъ россійского посла въ Букарештê за фактъ, котрый — якъ каже — доказуе въ великôй мêрê, якъ мало сей посолъ зважае на волю свого правительства и якъ легковажить собê Нêмеччину. Въ день смерти цêсаря Фридриха III. дававъ именно сей посолъ у себе забаву а ôдтакъ ще оголосивъ въ однôй букарештеньскôй газетê власноручне справозданье зъ сеи забавы и каже, що гостê забавлялися у него весело ажь до бêлого дня. — Ген. Альбедиль выступивъ зъ управы кабинету войскового а на єго мêсце прийшовъ ген. Ганке. — Кн. Бисмаркъ має выêхати на довгій часъ до Фридрихруге.

Въ справê розводу короля Милана зъ своєю женою подають газеты нêмецкî деякî близшî даты. Такъ кажуть н. пр., що найбôльшу ôдразу короля до своеи жены выкликавъ слêдуючій фактъ: Коли въ сербско-болгарскôй вôйнê Болгаре заняли Пиротъ, перебувавъ король въ Нишу и носився вже зъ гадкою абдикувати. Вельми пригнобленый и зажуреный ôднêсся ôнъ телеграфично до королевои до Бêлграду и повêдомивъ ви о своихъ намêреняхъ. Замêсть потêхи и ôдрады, якои король мôгъ сподêватися ôдъ своеи жены, наспêла ôдъ неи въ сей часъ ôдповêдь безъ всякои порады и потêхи, що она займеся заразъ утвореньемъ регентіи. Та покваснôсть королевои вразила короля такъ глубоко, що ôдъ сего часу стративъ ôнъ до неи вже всяке довêріе и єму здавалося, що она стремить лишь до того, щобы черезъ регентію, зложену зъ своихъ прихильникôвъ, могла сама панувати. Розказують такожь слêдуючî фактъ зъ родинного пожитя королевскои пары: Разъ дававъ король пиръ въ честь италійского посла, на котрый бувъ такожь запрошеный австрійскій аташе войсковый, майоръ Драшковичь зъ женою. Король, розговорюючи зъ Драшковичемъ, згадавъ про то, що выховувався въ Парижи „Але мало того слêдно“ — дотяла єму королева, мêшаючись до розговору. Такî и тымъ подôбнî сцены довели остаточно до теперêшного роздору. — Королева Наталія не хоче нêякъ згодитися на розвôдъ, хочь король признае êй всê права, лишь щобы она не вертала до Сербіи. Зъ другои стороны доносять зновъ, що король предложивъ нову угоду: дае королевôй 300.000 франкôвъ пенсіи, дозволяе êй приêздити до Сербіи коли схоче, а сынъ маe бути разъ при батькови, а другій разъ на перемêну у матери. — Митрополитъ Димитрій, що êздивъ до королевои до Висбадену, мавъ говорити у Вêдни, що ôнъ êздивъ зъ припорученя синоду а не короля; що королева не хотêла єго приймити, лишь приняла єго êи тêтка кн. Мурноси и заявила єму, що королева не хоче нêчого и чути о розводê. Такожь трудна єсть мисія ген. Протича, котрый маe наказъ привезти наслêдника престола до Сербіи, а на случай потребы навêть урядово зажадати єго выданя. Старшій президентъ нассавскій мавъ повêдомити королеву, що опôръ êи въ выданю сына буде безъуспêшный.

НОВИНКИ.

— **Гостина руско-народного театру на Подôлю.** Въ протягу минувшихъ двохъ мêсяцêвъ гостила наша народна сцена въ меншихъ подôльскихъ мêсточкахъ. Збаражь, Скалатъ, Грималôвъ, Хоросткôвъ, Теребовля витали по черзê у себе нашу одиноку святиню музъ и мали нагоду провести по кôлька вечерôвъ середъ справдê артистичного вдоволеня при знаменитôй грê нашихъ артистôвъ. Наша подôльска интелигенція звêстна зъ свого патріотизиу и гостинности и кождочасна подорожь нашого театру по Подôлю, вêнчалась доси для него звычайно дуже успêшными результатами. И тымъ разомъ дôзнала наша сцена немало доказôвъ жертволюбности и патріотизму, однакъ загальный результатъ далеко не дорôвнавъ давнêйшимъ и театръ нашъ опускае сего року Подôлье зъ стратами, котрî хто знае, чи буде мôгъ вырôвнати скоро въ другихъ окресностяхъ. Супротивъ того зъ тымъ бôльшимъ признаньемъ згадати належить имена тыхъ ВП. Родимцêвъ, котрî помимо може не дуже догôднои поры и не все сприяючои погоды не залишили анê однои нагоды, щобы подати рôднôй сценê моральну и матеріяльну пôдмогу. Такими явились въ Збаражи оо. Райтеровскій зъ Лубянокъ, Заячкôвскій зъ Зарубинець, Сêчиньскій зъ Черниховець, Левицкій зъ Гущанокъ а въ Грималовê оо. Чачковскій зъ Товстого и І. Ганкевичь зъ Грималова. Но найсердечнêйше и найкраще гостивъ нашъ театръ Хоросткôвъ, пôддержуючи славно традицію давнêйшихъ лêтъ. Мале мêсточко, въ котрôмъ нема нêякихъ урядôвъ и лишь дуже невеличка горсточка интелигенціи, зъумêло черезъ шêсть днêвъ биткомъ заповнити салю и доставити касê театральнôй дохôдъ, на якій и Львôвъ не все здобуваесь. Патріотична окрестнôсть Хоросткова показала рôднôй сценê тôлько щирого чувства и помочи, що не тôлько матеріяльно пôдпомогла єи, але и морально загрêла до дальшои вытревалои працê. А ініціяторами тои сердечнои гостины и першими а щоденными гôстьми въ театрê були тутъ о. Гр. Олесницкій, крилошанинъ и деканъ, котрый помимо высше 70 лêтъ вêку приêздивъ щоденно безъ огляду на погоду зъ бôльше якъ пôвъ милê ôддаленого Говилова а при тôмъ словомъ и примêромъ заохочувавъ другихъ, а дальше неменше ревнî и сердечнî для рускои сцены о. Вас. Богоносъ, крилошанинъ и парохъ зъ Хоросткова, и бурмистръ того мêсточка, лêкарь п. Гладêй. Згадати тутъ належить такожь старенького о. Билиньского зъ Илавча, котрый êздивъ на представленя нашого театру до Скалата, Грималова, Хоросткова и Теребовлê и мôгъ послужити свêтлымъ примêромъ патріотизму для многихъ молодшихъ. Найгôрше велось нашому театрови въ Скалатê а ôдтакъ дуже лихо ведеся въ Теребовли. Въ обохъ тыхъ мêсцяхъ руска публика мовь-бы завзялась противъ своеи одинокои драматичнои институціи. А прецênь народный театръ то гордôсть кождого народу, то арена тріюмфôвъ рôдного слова и рôднои пêснê. Тожь кличемо въ имя сего слова до славнои Теребовельщины, въ котрôй гостить теперь нашъ театръ, щобы давала нагляднî доказы, що рôдна сцена гостить въ старорускôмъ князêвскôмъ городê мêжь своими, а не середъ якоись непривêтливои чужины.

— **Зъ Комарна** пишуть намъ: Дня 26 червня устроивъ бувъ выдêлъ рускои читальнê въ Комарнê прогульку для своихъ членôвъ-мêщанъ. При ôдгомонê музики и спêву рушивъ похôдъ зôбраныхъ въ читальни членôвъ на передмêстье „Розлука“ до городу п. Пеленьского и тутъ розпочалась забава. Якже любо було придивлятись тôй забавê! На вызначенôмъ мêсци въ городê, прибранôмъ красно зеленею и хоругвами въ народныхъ барвахъ почала молодêжь гуляти а доокола неи стояли старшî, придивляючись забавê та розговорюючи поважно. Въ перервê спêвалися народнî пêснê то хоромъ зъ нотъ то всêми разомъ на самолôвку. Забава протягнулася ажь до пôвночи. Участники прогульки, ôдспêвавши п. Пеленьскому „Многî лêта“, вернули назадъ зъ музикою до мêста. Тутъ мусимо ще и то пôднести, що въ прогульцê сêй взяли такожь участь оо. Сапрунъ зъ Пêскôвъ, Криницкій зъ Порêча, Бачиньскій зъ Клêцка и Сапрунъ зъ Порêча, котрî своими датками причинились такожь для читальнê. Годê тутъ промовчати такожь и про участь п. В. Лушпиньского нотаря зъ Комарна, котрый радою и дêломъ причиняeся до пôднесеня самопôзнаня нашого мêщаньства и не щадить и бôльшихъ даткôвъ на здвигненье дому читальнê. До сеи прогульки причинилися такожь не мало и пп. М. Прухницкій, М. Пеленьскій и М. Калимôнъ, що не щадили нê коштôвъ нê трудôвъ, щобы лишь прогулька удалася. Всêмъ имъ, якъ и участникамъ прогульки, що чимъ небудь до неи причинилися, належиться повна подяка. На прогульку прибули такожь и селяне зъ Клêцка, Нового села и Чуловичь а на диво лишь не явився нêхто зъ польскои интелигенціи, мимо запрошень. Доходу зъ прогульки, призначеного на дôмъ рускои читальнê було 9 зр. — *П. Б.* и *Д. О.*

— **О. Михаилъ Лотоцкій,** парохъ и деканъ въ Бродахъ, инсталювався дня 7 н. ст. липня на почетного крилошанина львôвскои капитулы.

— **Спêваникъ рускій церковный,** уложеный на три голосы (сопранъ альтъ и басъ) для ужитку шкôлъ народныхъ, одержавъ въ кôнци апробату рады шкôльнои краєвои на основê, що єго потвердивъ въ цвêтни с. р. митрополичій ординаріятъ. Спêваникъ сей обôймае пêснê, спêванî хôромъ въ часê литургіи, а окрôмъ того пêснê, якî въ бôльшій свята спêваються народомъ по богослуженю або въ часê обходôвъ. Печатаня приймилось товариство педагогичне польске, розпоряджаюче значнêйшими фондами якъ наше руске. Кошты будуть значнî, але цêна для школярêвъ приступна. Такî условія положивъ проф. Вахнянинъ яко авторъ „Спêваника“. Єсть надêя, що заведеньемъ хорального спêву въ школахъ народныхъ, тî школы звяжуться близше зъ церквою нашою и що се вилине значно на морально-религійне образованье молодежи шкôльнои. Мусимо при тôмъ замêтити, що починъ до сего дêла выйшовъ ôдъ Впреосв. митрополита Сильвестра, а рада шкôльна краєва, приставши охотно на предложенье Впреосв. митрополита, поручила укладъ „Спêваника“ проф. Анат. Вахнянинови. О скôлько знаемо, уживъ проф. Вахнянинъ тыхъ напêвôвъ до поодинокихъ пêсней церковныхъ, якî уживаються на крилосахъ по нашихъ церквахъ въ Галичинê и ôдзначаються оригинальными мельодіями. Ôнъ управильнивъ ихъ лишь и положивъ на три голосы. Надêемось, що черезъ то зыскае красота нашого обряду богато, а молодêжь шкôльна звяжесь тêснêйше зъ своею церквою. Печатанье покôнчиться имовêрно въ двохъ мêсяцяхъ.

— **Пôдлî интриги.** До чого може неразъ довести пôдлота и клеветанье на людей цêлкомъ невинныхъ, щобы лише перевести свои цляны, може послужити доказомъ слêдуючій фактъ: Въ однôй зъ польскихъ газетъ львôвскихъ появилась въ мартê с. р. допись, въ котрôй погано оклеветано учителя В. въ Перемышлянахъ о знасилуванье дêвчины. Кождый читаючій гадавъ, що се дêйстна правда, а тымчасомъ выявилось цêлкомъ щось противного. Учитель В. удêлявъ по-за годинами шкôльными ôдъ 10 до 11 год. передъ полуднемъ приватнои науки кôлькомъ ученикамъ и ученицямъ. Дня 25 лютого с. р. напôмнувъ ôнъ словами одну свою ученицю Ф. за те, що пустувала, та загрозивъ, що буде мати лиху ноту зъ обычаêвъ. Дêвчина, пôдмовлена имовêрно злобными людьми, рознесла помêжь своими товаришками погану сплетню на учителя, о котрôй дôзнались єи родичê. Замêсть, щобы розвêдатись о правдê тои поголоски и зажадати пояснень ôдъ учителя, донесли родичê о тôмъ мêсцевому парохови, яко предсêдателеви мêсцевои рады шкôльнои, а сей такожь, не розслêдивши справы, донêсъ о всêмъ окружнôй радê шкôльнôй. Рада шкôльна ôдняла сейчасъ учителеви платню и засуспендовала єго. Бêдный, оклеветаный, и невинно попавшій въ нещастье учитель, що 20 лêтъ прикладно повнивъ свои обовязки, отець пятеро дêтей, мусêвъ удаватись до высшихъ властей, однако на дармо. На щастье отець сеи дêвчинки, п. Ф. розказавъ о тôмъ всêмъ вахмайстрови жандармеріи и сей мусêвъ повêдомити ц. к. староство и судъ повêтовый. Прокураторія въ Бережанахъ зарядила слêдство и дня 20 н. ст. червня с. р. ôдбулася въ сêмъ предметê розправа. Трибуналъ, выслухавши свêдкôвъ, увôльнивъ цêлкомъ обжалованого. Такъ отже сей учитель, маючій численну родину, зложеный зъ уряду ôдъ кôлькохъ мêсяцêвъ, стався жертвою клеветы людей, що загадали теперь, коли розписано конкурсъ на стале обсадженье посады, котру ôнъ занимавъ, обсадити по своêй думцê. Можна надêятись, що власти шкôльнî дадуть сему учителеви иншу ôдповêдну посаду и въ сей способъ вынагородять сумну долю невинного и єго родины.

— **Рускій перекладъ** поезіи „Zamek Kaniowski“ С. Гощиньского зладивъ — якъ доносить „Kraj“ — п. Стефанъ Баричка въ Житомири и думае выдати єго у Львовê або въ Краковê.

— **Выбухъ гранату.** Въ селê Шафлярахъ коло Нового торгу найшовъ дня 5 н. ст. липня резервистъ Андрêй Круль въ лêсê гранатъ и взявши єго зъ собою, понêсъ на поле мêжь пастухôвъ. Въ Шафлярахъ єсть стрêльница артилеріи и тому всюда въ околичныхъ селахъ якъ найострêйше заказано рушати найденî кулê арматнî, а лише повêдомляти о нихъ власти войсковî. Коли прийшовъ Круль зъ гранатомъ мêжь пастухôвъ, почавъ єго розбивати каменемъ, щобы выдôстати порохъ зъ середины. Наразъ настала експлозія. Гранатъ пукъ а кусники поцêлили пастухôвъ, що придивлялись тôй роботê. Андрêй Круль, єго 12-лêтный братъ и ще чотирохъ пастухôвъ згинули на мêсци; одному розтрêскало руку а одному, що стоявъ подальше, попарило лице. Тамошный священникъ бувъ на проходê недалеко ôдъ того мêсця и першій поспêшивъ зъ помочею. Повêдомлено староство въ Новôмъ торзê и оно выслало двохъ лêкарêвъ, котрî мусêли одному раненому ампутовати руку а ôдтакъ ôдослати до шпиталю въ Краковê.

— **Дрôбнî вêсти.** Митрополитъ Сильвестеръ выêхавъ вчера до Перегиньска на довшій часъ. — Архикнязь Рудольфъ занедужавъ на легку пропасницю, котрои набавився въ Боснê. — Въ Гвôздци коло Коломыи обсêли пчолы пару коней и лошатко та такъ сильно ихъ покусали, що погибли въ кôлька годинъ. — Полкъ 24 выêхавъ зъ Тульну на Вêдень до Галичины.

Надôслане.

До нашихъ жênокъ и матерей.

Лêкарê-знатоки учать, що кожда недуга внутренныхъ органôвъ у жênокъ и многî а може и всê органичнî недуги минули-бы, наколи-бъ нирки и печênка завсêгды находилися въ цêлкомъ здоровôмъ станê. Не придасться на нêчо, хотêти вылêчити недуги жênочî основно, єсли не усунеся найперше ихъ головныхъ причинъ. Варнера Safe Cure, по-при то, що привертае назадъ здорове дêланье нирокъ и печênки, ще неутрализуе кислоты, причины запалень, ôддаляе êдовитî соки, зъ котрыхъ беруться болячки, раки и абсцесы. Се доказуе такожь слêдуюче письмо панê Емиліи Гайдрихъ, замешкалои въ Редліцъ коло Лихтенштайну: „Ôдъ початку минувшого року нездужала я и многî лêкарê лêчили мене а таки жаденъ зъ нихъ не знайшовъ ôдповêдного средства. Я мусêла пôйти до шпиталю въ Цвикавъ и тамъ оперували мене. Але я чулася все такъ ослабленою, що мои ноги не могли мене носити, я мала мало апетиту, болê въ крижахъ и по бокахъ, нêякого стôльця, часами кашляла кровію, я чула болê въ грудяхъ и скоботы въ шии. Я зажила 7 фляшокъ Варнера Safe Cure и не могу залишити, щобъ не высказати Взмъ своеи подяки. Вже при третôй фляшцê я чулася здоровою. Теперь маю добрый апетитъ а останный кусникъ êдла смакуе менê такъ само якъ и першій. Ще разъ найсердечнêйше дякую!“ — Продажь и розсылка лише черезъ аптики. Цêна 2 зр. 80 кр. Складъ: Жиг. Рукеръ, Іоанъ Вевіорскій, д-ръ Кароль Миколяшь, Ад. Папортъ, К. Крижановскій у Львовê. Головный складъ: Einhorn Apotheke (Max. Fanta's) въ Празê.

Вêсти зъ Арх. Львôвскои.

Президія намêстництва годиться на кан. институцію оо.: Ром. Шепаровича на Любêнцê и Стеф. Лесюка на Залôзцê.

Митр. консисторія вставилася до намêстництва о згоду на кан. институцію оо.: Георг. Куницкого на Игровицю, дек. тернопôльского; Карпа Винтоняка на Утêшкôвъ, дек. олеського и Ант. Подлêсецкого на Облазницю.

Завôзваный до кан. институціи въ вересни с. р. о. Ром. Шепаровичь на Любêнцê, дек. стрыйского.

Ôдпустку одержали оо.: Корн. Бачиньскій, сотр. архикатедральный, на 1 мêсяць; Іос. Величковскій зъ Чертежа на 1 мêсяць, заст. о. П. Чикалюкъ; Теод Пюрко, духовникъ вêденьскои семинаріи ôдъ 6 липня до 24 серпня а д-ръ Теоф. Сембратовичь, ректоръ, ôдъ 24 серпня до кôнця вересня; Адольфъ Василевскій, парохъ св. Параскевіи у Львовê, на 6 недêль, заст. сотрудникъ о. Краснопера, а кромê того маe другій священникъ ôдправляти ще богослуженье въ недêлê и свята въ церквê св. Николая.

Преосв. митрополитъ выдавъ до урядôвъ деканальныхъ два обêжники; въ однôмъ зъ нихъ звертаeсь увагу на розпорядженье министерства тордовлê, щобы всякî посылки урядовî добре опаковувати при наданю на почту, а въ другôмъ подаються точки, якихъ треба придержуватись при зголошеню неофитôвъ, котрî хотять перейти на вêру христіяньску.

Вêсти зъ Еп. Перемыскои.

Презенты одержали оо.: Григ. Василькевичь на Лужокъ горêшный, дек. старосамбôрского, и Іеронъ Борковскій на Грушову, дек. мокряньского.

Въ пропозицію на Кракôвъ принятî оо.: І. І. Борсукъ, П. Теодоръ Карпякъ.

Кан. институцію одержали оо.: Вас. Охничь на Яворець, дек. балигородского; Як. Косоноцкій на Грозьову, дек. добромыльского; І. Жарскій на Глудно, дек. бирчаньского; Григ. Гонтарскій на Ластôвки, дек. старосамбôрского.

Президія намêстництва призволила на дотацію рôчно по 300 зр. для сотрудникôвъ при о. Титê Чирняньскôмъ въ Яворê и при о. Іос. Щавиньскôмъ въ Коростнê.

Ôдпустку одержали оо.: Титъ Дуркотъ, зъ Волê цеклиньскои, на 4 недêлê и Мих. Гандякъ въ Угновê на 6 недêль.

Посмертнî — ⸸ — оповêстки.

Людвика зъ Ганецкихъ Ганасевичь, вдова по пароху зъ Залêся, померла въ Ряшевê въ 72 роцê житя. Вêчна êй память!

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— **Именованя.** Дирекція почтъ и телеграфôвъ надала мêсця почтмайстрôвъ: въ Сендзишевê администраторцê почтовôй Аннê Сляскôй, въ Велдêжи выслуженому капитанови Адольфови Мерцови, въ Маріямполи вдовê по почтмайстрê бароновôй Викторіи Бессъ, въ Варяжу Ст. Крехôвицкому; мêсця експедієнтôвъ почтовыхъ: въ Угерску Вол. Гебановскому, въ Свошовицяхъ на двôрци зелêзницê тамошному начальникови стаціи Стан. Фльоркови, въ Залешанахъ Сев. Вичиньскôй, въ Зарêчу Каролинê Свожиль, въ Микуличинê І. Цетнерови, въ Мартинковичахъ І. Месо а въ Старôй соли Ферд. Курцвайлеви; именовала експедієнтами для урядôвъ почтовыхъ, котрî мають отворитись: въ Дикôвци учителя народного І. Корытка и въ Тухли начальника тамошнои стаціи зелêзницê Теодора Комариньского.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **Выказъ жертвъ** и вкладокъ для Рускои Бурсы Тернопôльскои въ П. пôвроцê административного року 1888: Вп. п. Е. Бородіевичь яко членъ 5 зр.; Ол. Барвêньскій 2 зр., Хв. Нар. Торговля рôзныхъ товарôвъ на коляду въ цêнê 12 зр. 50 кр.; Вп. п-нê Марія Варапучиньска 8 горцêвъ крупъ, 10 горцêвъ кукурузяной муки, 10 горцêвъ гороху, 3 горцê сыра; О. Рейтаровскій зъ Лубянокъ датокъ 1 зр.; О. Т. Куницкій зъ Орêхôвця датокъ 1 зр., д-ръ М. Кочиркевичь яко членъ 3 зр.; Ч. І. Мышкевичь зъ Кракова яко членъ 3 зр.; зъ складки у Вп. В. Тиховского 3 зр.; д-ръ Е. Гладышовскій на коляду 5 зр.; Ч. Ник. Левандовскій зъ Глубôчка яко членъ 1 зр.; Ч. Е. Харкевичь, проф. яко членъ 1 зр.; О. Гиль зъ Шершеновець ôдъ себе и новоженцêвъ 4 зр. 50 кр.; Вп. проф. Насальскій зъ Бережанъ вкладку 1 зр.; Хв. Ставропигійскій Институтъ у Львовê процентъ ôдъ фундаціи бл. п. Коссака 24 зр. 80 кр.; Вп. п-нê Марія Кручковска зъ Лошнева корець бараболь и пôвъ кôрця муки житнои, Впр. О. Ф. Бачиньскій зъ Козлова яко членъ 3 зр.; д-ръ Е. Гладышовскій датокъ 5 зр.; Вп. о. І. Витошньскій зъ Денисова датокъ 7 зр. 50 кр.; Вп. Адольфъ Промêньскій, нотарь, яко членъ, 3 зр.; Ч. Громада Денисôвъ корець гороху, пôвъ кôрця крупъ ячмêнныхъ, и чвертку крупъ гречаныхъ; Вп. о. Ю. Луцыкъ зъ Пôзнанки 20 бохонцêвъ хлêба; Вп. проф. П. Левицкій вепровины въ цêнê 3 зр. 50 кр.; Вп. ô. І. Любовичь зъ Острова 25 квартъ гороху; Ч. Стефанъ Рудакевичь зъ Чернихова курку; Вп. о. Ясеницкій зъ Кутковець корець бараболь. (К. б.)

Телеграмы „Дêла“.

Берлинъ 10. липня. Цêсарь Вильгельмъ выêде имовêрно дня 13 с. м. до Петербурга. На стрêчу єму выêде царь на яхтê „Держава“, за котрою будуть плысти ще два кораблê воєннî. Скоро цêсарь всяде на россійскій корабель розпôчнеся заразъ дальша дорога до Кронштаду а зъ ôдси до Петергофу. Зъ царемъ выêде такожь и мин. Гирсъ.

Лондонъ 10. липня. Въ палатê лордôвъ ôдчитано депешу, що въ краю Зулюсôвъ выбухла ворохобня. Комисарь правительственный заявивъ, що войско тамошне выстане до усмиреня ворохобникôвъ.

Вêдень 10. липня. Декотрî газеты вêденьскî уважають роздоръ мêжь королемъ а королевою сербскою за небезпечну ознаку политичну, въ котрôй проявляються стремленя Россіи и Австріи на Балканê.

Софія 10. липня. Сербско-болгарска комисія погранична розвязалася, залагодивши спорну справу що-до мêста Бреговы на сербско-болгарскôй граници.

Бêлградъ 10. липня. Мисія епископа Димитрія не удалася и ôнъ вернувъ не вдявши нêчого. Кажуть, що маe бути оголошене рêшенье синоду о роздорê.

Зальцбургъ 10. липня. Вчера приêхавъ сюды Є. Вел. цêсарь и оглядавъ выставу историчну.

Вêдень 10. липня. Пôсля наспêвшихъ тутъ вêстей остався сербскій министеръ вôйны въ Висбаденê и зажадавъ помочи нêмецкихъ властей, щобы ôдобрати королевôй наслêдника престола.

Курсъ Львôвскій

зъ дня 9. л. липня 1888.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад.
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	208 75	211 80
Зелѣз. Львôв.-Чернов. по 200 зр. а. в.	216 —	219 50
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в. . .	275 —	279 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в. .	— —	216 —
Листы заставнй за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в	98 50	99 60
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем.	100 75	102 —
Банку краєвого 4½% а. в. льос. 51 л.	92 50	93 50
Товариства кредит. гал. 5% а. в. . .	100 70	101 70
Товариства кредит. гал. 4% а. в. . .	93 40	94 60
Товар. кред. гал. 5% а. в. льос. 37 л.	100 70	101 70
Товар. кред. гал. 4% а. в. льос. 41½ л.	91 25	92 50
Товар. кред. гал. 4½% а в. льос. 52 л.	94 20	95 20
Листы довжнй за 100 зр.		
Гал Зав. кред. сел. 3% а. в (давн. 6%) въ ликв.	— —	54 —
Гал. Зав. кред. сел. 2½% (давн. 5%) въ ликв.	— —	48 —
Общ. роль. кред. Завед. 6% льос. въ 15 л.	— —	— —
Облиги за 100 зр.		
Индемнизац. галицкй 5% м. к. . . .	103 10	104 25
Комунальнй Банку краєв. 5%, I емис.	99 50	101 —
Позички краєв. зъ 1873 по 5% а. в .	— —	105 —
Позички краєв. зъ 1883 по 4½% а. в.	90 —	91 10
Льосы:		
Мѣста Кракова	20 50	22 50
Мѣста Станиславова	— —	35 50
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскй	5 88	5 98
Наполеондоръ	9 87	9 97
Пôвъимперіялъ	10 25	10 35
Рубель срѣбный	1 40	1 50
Рубель паперовый	1 17	1 19
100 марокъ нѣмецкихъ	61 —	61 55

ПОДЯКА.

Пôдписаный має честь зложити прилюдно сердечну подяку ВП. косôвскôй интелигенціи, т. є. Русинамъ и Полякамъ за квоту 34 зр. и 50 кр., котру мѣжь собою зôбрали и менѣ, яко номôчну пôдмогу до ратованя здоровля, до Рѣчки прислали. За сей такъ щедрый датокъ Вамъ ВП. Косовяне щиро руске Спаси-Бôгъ, а особливо дякую Вп. п. Дурундякови, котрый найбôльше занимався сею складкою. — Не менше чуюсь обовязаный зложити сердечну подяку Вп. пп. ученикамъ академичнои гимназіи у Львовѣ за щедрый датокъ и щирй желаня. — Дякувати Вамъ щиро-рускй серця за Вашй чувства.

Рѣчка 9 н. ст. липня 1888.

С. Стефуракъ, артистъ драматичный.

Розкладъ ѣзды на зелѣзницях

важный ôдъ 1 червня 1888.

(пôсля годинника львôвского.)

Приходять до Львова:

Зъ Кракова: о год. 4·03 по полудни курєрскй; 9·25 вечеромъ и 8·50 рано особовый; 7·15 вечеромъ мѣшаный.

Зъ Черновець: о год. 8·00 вечеромъ поспѣшный; 11·06 въ ночи и 6·40 рано мѣшаный.

Зъ Пôдволочискъ и Бродôвъ (на Пôдзамче): о год. 2·08 по полудни курєрскй; 2·38 въ ночи и 6·22 вечеромъ мѣшаный.

Зъ Белзца: о год. 5·53 по полудни мѣшаный.

Ôдходять зô Львова:

До Кракова: 7·20 рано особовый; 4·20 рано и 8·30 вечеромъ мѣшаный; 2·28 по полудни курєрскй.

До Черновець: о год. 9·20 рано поспѣшный; 9·50 рано и 10.06 вечеромъ мѣшаный.

До Пôдволочискъ и Бродôвъ: (зъ Пôдзамча): о год. 10·23 рано и 11·05 вечеромъ особовый; о год. 4·22 курєрскй.

До Белзца: о год. 7·49 рано мѣшаный.

Надôслане.

Антика **РУКЕРА** у Львовѣ

поручає 2460 156—?

препараты зъ гумы и выробы казчуковй для потребъ хирургичныхъ и иншихъ подôбныхъ.

Фабрика знарядовъ рôльничихъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгôй поручає свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ. 2389 63—?

Д-ръ Матѣй Кробицкй

адвокатъ

перенѣсъ свою канцелярію до

2—3 2540 **КОЛОМЫЇ.**

Д-ръ мед. Теодоръ Єндель

по студіяхъ на клиникахъ проф. Розенталя у Вѣдни и проф. Шаркота (Salpêtrier) въ Парижи ординує въ хоробахъ нервовыхъ и жѣночихъ щоденно ôдъ 2—4

улиця Валова число 31.

Гистерію лѣчить гипнотизмомъ методою проф. Шаркота и П. Рихтера. 2119 41—0

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

купує и продає

всякй вартостнй паперы и монеты

по курсѣ дневнôмъ.

Порученя зъ провинціи выповняє ôдворотною почтою безъ провизіи. 2221 102—0

ПОДЯКА.

Складаємо симъ щиру подяку всѣмъ Всечестнымъ Отцямъ, котрй поспѣшили принести послѣдну прислугу нашому покôйному отцю и дѣдови б. п. Іоану Гарасимовичу, гр. кат. пароху въ Микуличинѣ, а именно дякуємо щиро Высокопреподобному Отцю Мандычевскому, крилошанину и декану, а дальше Высокопреподобнымъ Отцямъ: Волошину, Витошиньскому, Блоньскому, Мойсеовичу, Галайчукови, Балицкому, Лабѣєви, Майковскому и Решетиловичу; дальше численнôй мѣсцевой интелигенціи, братству церковному, старшинѣ громадскôй и прихожанамъ, що зволили взяти участь въ похоронахъ и звеличити той сумный обрядъ. Спаси-Бôгъ Вамъ за Вашь трудъ, за Ваше щире серце и тепле чувство, зъ котрыми Вы стрѣтили насъ, родину покôйного. — Сердечне Спаси-Бôгъ и Вамъ Высоконоважанй Сусѣды и Други, що въ слабости покôйного навѣдувалися до него и приносили ему зô собою покрѣпляючу потѣху и розраду. Богъ най Вамъ Всѣмъ нагородить, бо мы не въ силѣ сего учинити, хиба лише увевнити Васъ можемо, що въ серцяхъ нашихъ заховаємо для Васъ завсѣгды гоpяче чувство вдяки. — Родина покôйного.

ОПИРАЮЧИ-СЬ НА ДОВѢРІЮ

зъ якимъ ôдносяться майже ôдъ 20 лѣтъ до нашого „Якорного проганяча ведугъ“ (Anker-Pain-Expeller), уважаємо сообою повинностею такожь **тыхъ** запросити до спробованя, котрй сего улюбленого средства домового що не знають. Оно не єсть нѣякимъ средствомъ тайнымъ, але **строго ретельнымъ, умѣетно** зложенымъ препаратомъ, котре справедливо заслугу, щобы єго всѣмъ **терплячимъ на гостець и ревматизмъ** яко **зовсѣмъ певне** поручити. Найлѣпшимъ доказомъ того, що многй хорй, котрй выпробовали другй дуже захвалювнй средства, **знôвъ тажи до успѣшного Pain-Expeller-а** беруться. Черезъ порôзнанье власне пересвѣдчилися, що не лише **ревматичнй болѣ**, якъ **ломанье** въ **членахъ и пр.** а также **болѣ зубôвъ, головы, хребта, кольки и проч.** найпевнѣйше уступають черезъ натиранье „експелеромъ“. За **дешезу** цѣну **40 кр.** 70 кр, взгл. зр. 1·20 може на вѣть небогатый набути, а грôшѣ якъ безчисленнй успѣхи доказують, надармо не выкидаються. Стерегтись треба передъ шкôдливыми пôдробленями и приймати лише „Pain-Expeller“ зъ знакомъ **якора** яко правдивый На складѣ въ промнорныхъ аптикахъ, головный складъ: Apotteke zum Goldenen Löwen въ Празѣ. Близшй вѣсти подають: F. Ad. Richter et Cº Вѣдень 2161 38—1

ПРАКТИЧНЙ а ДЕШЕВЙ ПОДАРУНКИ

на свята и именины

Годѣ часъ тратити!

НАЙСВѢЖША НОВôСТЬ!

Лише 5 зр. 25 кр.

коштує найновѣйшй

ВАШИНГТОНЬСКЙ РЕМОНТОАРЪ

о накручуваня безъ ключика при ушку, зъ 5-лѣтною гварантією за добрый хôдъ. Тôлько сей годинникъ може заступити **золотый годинникъ** а то по перше черезъ добре урегульованье, по друге черезъ **правдиво роскôшну куверту** и длятого можна єго кождому якъ найлучше поручити.

Лише 1·20 зр. коштує красный покоевый **стѣнный годинникъ** зъ добрымъ регульованымъ веркомъ, зъ ланцушкомъ и тягарками, зъ выпуклыми бронзовыми прикрасами.

Лише 2·50 зр. коштує пышный прикрасный **стѣнный годинникъ** зъ дзвôнковымъ будильникомъ, въ рамкахъ горѣховыхъ, зъ всказуючимъ, самосвѣтячимъ щитомъ, иде и будить пунктуально.

Лише 3.90 зр. коштує французкй, золото-бронзованый **Будильникъ годинниковый** зъ голосно бючимъ приладомъ будильнымъ. Окраса для кождого чи то въ хатѣ, чи въ подорожи, зъ веркомъ тревалымъ, не знищимымъ и пунктуально идучимъ.

Лише 4·50 зр. коштує **срѣбно-пикльовый годинникъ, кашеневый цилиндеръ** зъ доскопалымъ регульованымъ веркомъ и пишно украшеною оправою, зъ кришталевымъ пласкимъ скломъ, незвычайно гарный.

Лише 30 кр. гарный, позолочуваный **ланцушокъ** зъ гачикомъ до годинника.

Лише 1·20 кр. гарный **ланцушокъ до годинника,** въ золотôмъ фасонѣ зъ брильокомъ печатковымъ, роботы артистичнои.

Лише 3·75 зр. патентованый годинникъ зъ маятникомъ, зъ приладомъ бючимъ годины и пôвгодины, оправленый въ *найделикатнѣйше* политурованй рамы, якъ найлучше наслѣдуючй горѣхове дерево, зъ вагаломъ и бронзовыми вагами. Крôмъ тыхъ прикметъ має сей годинникъ и тую неоцѣнену властивôсть, що въ ночи патентованый щитъ єго свѣтить чуднымъ фіолетовымъ, чаруючо гарнымъ свѣтломъ, за силу котрого **гарантуєся черезъ 10 лѣтъ.**

Несчисленна скôлькôсть ôдбирателѣвъ, котра сей годинникъ бачила и купила була немовь очарована сею небувалою и неимовѣрною дешевостею.

Выключно тôлько набути єго можна за попередною высылкою грошей або послѣплатою. 2486 10—12

Wiener Uhren-Depot und Versandt

BALSAM, Wien

II. Schiffamtsgasse 14. T.

Неомыльне средство

на выгубленье нагнѣткôвъ, бородавокъ и иншихъ подôбныхъ наростей шкôрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.

Цѣна флякону 50 кр.

Встрикненье и капсулки

зъ ростины „MATICO“ въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство

поручає Аптика

К. КРИЖАНОВСКОГО

у ЛЬВОВѢ.

Цѣна фляшки встрикнень 40 кр. 2274 *Капсулокъ 80 кр.* 39—?

Фабрика въ р. 1782 заложена.

СТАРКА

въ ц. к. упр. фабрики ликерôвъ, розол. и оцту **І. А. Бачевского** **ц. к. придворного доставника у Львовѣ.**

Марка	въ фляшцѣ à ¾ литр.	Цѣна.
*	зр.	—·70
* *	„	—·90
* * *	„	1·00
1850	„	1·50
1860	„	1·20

СТАРКА ЛѢЧНИЧА

зъ р. 1840	зр.	2·50
зъ р. 1830	„	3.00

Ôдъ коли заложена фабрика, с. є. бôльше якъ ôдъ столѣтя, найбôльше заходу було выробъ житнои ***СТАРКИ***, такъ въ краю якъ и за границею вельми цѣненои, улѣпшити и поручаю тую-жь яко напитокъ о знаменитôмъ и нѣжнôмъ, а лагôднôмъ смаку, котрый тысячѣ моихъ Впов. ôдбирателѣвъ уживає замѣсть **COGNAC-У**. Продуктъ сей вывожу въ значнôй скôлькости до *Нѣмеччины, Италіи, Румунiи и до Орієнту, а въ Австро-Угорщинѣ* сей рôдъ выключно числить тысячѣ ôдбирателѣвъ.

Найдогôднѣйше спроваджати СТАРКУ почтою въ пакетахъ à 5 кильо, маючихъ 2 фляшки. 2361 19—52

И. ИГНАТОВИЧЬ

у Львовѣ ул. Коперника ч. 3., въ Краковѣ Суконницъ ч. 20., въ Чернôвцяхъ Ринокъ ч. 2

поручає власного выробу

знаменитй средства ôдзначенй 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипломами признаня, на выставахъ краєвыхъ и заграничныхъ.

Есенція ароматична до полоканя устъ змѣшана зъ водою, дає здорове и дуже приємне полоканье до устъ, ôдсвѣжає ясла и запобѣгає псованю зубôвъ. Фляконъ 80 кр.

Паста ароматична до чищеня зубôвъ знаменито очищає зубы зъ каменя и надає имъ перлову бѣлôсть. Цѣна 30 кр.

Щôточки до чищеня зубôвъ

въ рôзныхъ родахъ зъ найлѣпшихъ фабрикъ англійскихъ и французскихъ ôдъ 20 кр. до 1 зр. 50 кр.

Пльомба бальзамична

до пльомбованя дѣравыхъ зубôвъ, есть тревалою и дуже практичною въ ужитю. Фляконъ 50 кр. 2424 16—?

Etablissement Ronacher

Вѣдень, I., Seilerstätte.

Властитель и директоръ: **Антôнъ Ронахеръ.**

Що дня:

Великй представленя всесвѣтныхъ артистôвъ.

Лише знатности найпершои ранги.

ГОТЕЛЬ

положеный въ серединѣ мѣста

Елегантнй зъ всякимъ новôтнымъ комфортомъ устроєнй **комнаты,** почавши ôдъ 1 зр. 50 кр.

Знаменита реставрація и каварня. — Зимнй и теплй купелѣ

2498 **Телефонъ. — Електричне освѣтленье.** 9—15

Адреса для телеграмôвъ: *Готель Ронахера.*

Василь Пстракъ

сницарь

замешкалый въ Коломыи ч. дому 344¼

доконавшій украшеня церквей въ Городенцѣ, Кутахъ старыхъ, Печенѣжинѣ, Рожновѣ, Синковѣ, Шишкôвцяхъ и Товтрахъ на Буковинѣ, Яблоновѣ, Ясеневѣ пôльнôмъ — принимає замовленя на украшеня якъ цѣлыхъ церквей такъ и на иконостасы, амвоны, кивоты, олтарики процесіональнй и выконує всякй роботы солидно и по дешевыхъ цѣнахъ.

2508 1—6

ГА-

маки або лôжка лъсній ôдъ 2.35 зр, до 6.75 зр., палицъ зъ крысломъ, парасольки ôдъ сонця, шапки рôзнй а также не перемакаючй по 50 кр Плащъ до пороху, торбы, торнистры до екскурзій

поручає найдешевше

МАГАЗИНЪ

БРАТôВЪ ЛЯНІНЕРôВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

2428 Цѣнники на жаданье даромъ.

На преміи.

РУСКЕ ТОВАРИСТВО ПЕДАГОГИЧНЕ

у Львовѣ (Народный Дôмъ)

продає слѣдуючй свои выданя:

1)	Хемія Роскоє-Шухевича зъ пересылкою . . .	40 кр. 45 „
2)	Вязанка желанiй В. Лучаковского 10 кр. зъ перес.	12 „
3)	Читанка для молодѣжи книжочка I. 10 кр. зъ перес. въ хорошôй оправѣ . .	12 „ 22 „
4)	Читанка для молодѣжи книжочка III. 10 кр. зъ перес. въ хорошôй оправѣ . .	12 „ 22 „
5)	Читанка для молодѣжи книжочка IV. 10 кр. зъ перес. оправна	12 „ 22 „
6)	Малый Робинзонъ зъ образками, оправный . . зъ пересылкою . . .	40 „ 45 „

Товариство продає тй всѣ выданя лишь за готовй грошѣ. Книгарнямъ дає при тôмъ 25% рабату. Членамъ товариства даєся 15% рабату. Хто купує за суму низше 5 зр. не дôстає нѣякого рабату.

Харчь мешканье и опѣку

можуть мати ученики шкôлъ народныхъ и середныхъ а также ученицѣ у учителя школы народнои у Львовѣ. Ученицѣ можуть мати въ дома помôчь въ пауцѣ, або можуть всѣхъ предметôвъ шкôльныхъ дома учитися. Проситься о якъ найскорший зголошення. Близша вѣдомôсть у п. Іосифа Танчаковского при ул. Казимирôвской ч. 43, II поверхъ. 2516 1—3

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СИРІЮСЪ“

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручає добру и выдатну каву спроваджену безпосередно ôдъ продуцентôвъ зъ Америки полудневои.

Коштує у Львовѣ:

1 кильо 1 80 зр.

на провинціи

4¾ кильо 9·15 зр. франко.

Ôдбирателямъ надъ 50 к. опустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родôвъ кавы, котрй оголошують иншій пôдъ назвою моего знамени. Спроваджую каву просто ôдъ продуцентôвъ, що можу доказати, и продаю єи найменше о 20% дешевше якъ хто небудь. Въ Гамбурзѣ и Трієстѣ можна дôстати каву вже лишь зъ четвертои руки, а то для того, що продуцентъ спродає гуртôвникови на мѣсци, той знову гуртôвниковi въ Европѣ, ôдъ тыхъ купує комісіонеръ, а ôдъ него ажь купець и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожуючого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дôстане де инде по тôй цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2227 156—?

Неомыльне средство

на выгубленье нагнѣткôвъ, бородавокъ и иншихъ подôбныхъ наростей шкôрныхъ, безъ болю и безъ жаднои небезпечности.

Цѣна флякону 50 кр.

Встрикненье и капсулки

зъ ростины „MATICO“ въ недугахъ мужескихъ неоцѣнене средство

поручає Аптика

К. КРИЖАНОВСКОГО

у ЛЬВОВѢ.

Цѣна фляшки встрикнень 40 кр. 2274 *Капсулокъ 80 кр.* 39—?

Убезпеченье ôдъ огню

пôдъ условіємъ статутôвъ, що выплачено буде цѣле ôдшкодованье безъ нѣякихъ потручень.

Важность убезпеченя ôдъ огню уже загально узнаєся и тая галузь убезпечень мѣжь всѣми прочими найбôльше розширена. Но публика доси мало уважає, щобы внесеня асекураційнй були все якъ найкористнѣйше для асекуруючого зроблений, т. є. такъ, **щобы описанье будынкôвъ було точне и заасекурована вартôсть годилася зъ дѣйстною вартостею будынку въ єго фактичнôмъ станѣ.** Если зголоситься до убезпеченя цѣна низша, може въ случаю тôлько частичнои шкоды огневои асекуруючій въ наслѣдокъ низького оцѣненя одержати тымъ низше ôдшкодованье а если заасекуруєся вартôсть бôльша ôдъ дѣйстнои, то платить асекуруючій непотрѣбно бôльшу премію, а въ случаю шкоды не може дôстати бôльше якъ вартôсть згорѣвшоло будынку пôдчасъ єго знищеня черезъ огонь, хотяйбы за суму якъ найбôльшу бувъ оплачувавъ. премію.

Такому пошкодованому видиться, що при ликвидаціи ему **богато урывають,** ôнъ чуєся скривдженымъ, а прецѣнь бôльше дôстати не може, бо асекурація не смѣє бути жереломъ зыску, а тôлько средствомъ до выпагороды чистои шкоды.

Если-жь убезпеченье заключене въ „СЛАВІИ“ въ мысль єи §. 11 стат. секціи огневои на основѣ подрôбного оцѣненя черезъ знатока будôвничого на коштъ внескодатели, выплатиться ôдшкодованье (§. 15 стат.) точно пôсля сего оцѣненя, безъ взгляду на зъужитье будынку, отже **безъ нѣякихъ потручень.**

Выгоду тую подає членамъ зô всѣхъ заведень асекураційныхъ доси тôлько одна „Славія“, банкъ взаимныхъ убезпечень въ Празѣ, и радимо всѣмъ громадамъ, урядамъ парохіяльнымъ, конкуренціямъ, радамъ шкôльнымъ и т. д. якъ также всѣмъ властителямъ коштовнѣйшихъ будынкôвъ, щобы на основѣ такого подрôбного оцѣненя убезпеченя своихъ будынкôвъ заключали.

Но также для тыхъ, котрй не могуть зъ §. 11 стат. секціи огневои користати а лишь на основѣ внесень тôлько **бôлько менше дѣйстну вартôсть** будынкôвъ асекурують, подають статуты „СЛАВІИ“ безпеченьство, всяку можливôсть скривдженя ихъ выключаючe, бо въ мысль §. 14 стат. секціи огневои „СЛАВІИ“ **кожду шкоду що-до квоты цифровои розслѣдить повномочникъ „Славіи“ зъ двома мужами довѣрія, зъ котрыхъ одного выбирає обезпеченый, а другого „Славія“,** звычайно зъ тои-жь або сусѣднои громады.

„СЛАВІЯ“ числить у всѣхъ секціяхъ своеи дѣятельности около чверть милiона заасекурованыхъ членôвъ. — Рôчный дохôдъ премій зъ принал. перевышае 2 милiоны золотыхъ, а фонды „СЛАВІИ“ выносили уже зъ кôнцемъ 1886 року 6,725.239 зр. 54 кр.

Велику користь мають члены секціи огневои „СЛАВІИ“, що могуть зголошуватись въ тôмъ-же асекураційнôмъ банку о позичку на свои реальности пôдъ вельми лагôдными условіями. „СЛАВІЯ“ удѣлила своимъ членамъ въ секціи огневôй заасекурованымъ уже бôльше якъ 1½ милiона золотыхъ риньскихъ въ позичкахъ ипотечныхъ.

„СЛАВІЯ“ удѣляє громадамъ на пôдставѣ приступленя цѣлои громады до убезпеченя въ „СЛАВІИ“ одвѣтно до доходу премійного бôльшій або менший сикавки до гашеня огню и удѣлила по конецъ р. 1886 сикавки зъ потрѣбными снарядами до гашеня 335 громадамъ въ цѣнѣ 121.970 зр. 4 кр.

На всякй пытаня въ повышôмъ дѣлѣ якъ найохотнѣйше одвѣчає и потрѣбнй дальшй поясненя подає кожде мѣсцеве заступництво або Головне заступництво „Славіи“ у Львовѣ, 2339 6—12 евентуально

Головна Дирекція „Славіи“, банку взаимныхъ обезпечень въ Празѣ.

Для кождого властителя дôбръ, господаря и громады въ цѣлôмъ краю єсть необходимымъ

добрый, здоровый и чистый оцетъ.

ТОРГОВЛЯ Кароля Балабана

2427 25—? **у ЛЬВОВѢ**

поручає **оцтову есенцію,** здоровый и чистый продуктъ до робленя оцту въ бутелькахъ 1/1 и 1/2 кильовыхъ. До 1/2 кильогр. **оцтовои есенціи** додаєся 12 литрôвъ воды. Для громадъ и бôльшихъ заведень въ бальонахъ по 4 и 10 кильограмôвъ.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

и редакторъ **Иванъ Белей.** — Одвѣчальный редакторъ **Кирило Кахникевичь.** Папѣръ зъ фабр. Черляньскон. Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка пôдъ зар. К. Беднарского.

Ч. 144. Львôвъ, Середа 30 червня (12 липня) 1888. Рôчникъ IX.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходить въ вôвторокъ, и въ вôвторокъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. ôдъ одной стрôчки печатнои, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.

Предплату и инсераты принимають: *У Львовѣ* Администрація „Дѣла“, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ улиця Кароля Людвика 9. *У Вѣдни* Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Heintl I. Wollzeile 8. *Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ* M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ

въ Австріи:		за Заграницею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4·50 зр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1·50 зр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1·35 зр.

Редакція, Администрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попередне застереженье. — Рекламаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта — Поодиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Предплата на „Дѣло“ и належитôсть за инсераты платнй у Львовѣ.

Зъ днемъ 1 (13) липня зачинаєся нове чверть року выдавництва „Дѣла зъ Библіотекою Найзнам. Повѣстей“. Просимо поспѣшити зъ присылкою залеглостей и предплаты.

Ново приступаючй предплатники дôстануть початокъ зачатои повѣсти „Обломовъ“ безплатно.

Ôдозва.

Родимцѣ! По довгихъ и тяжкихъ трудахъ приступае выдѣлъ „Руского товариства педагогичного у Львовѣ“ при Божôй помочи до заснованя института „пôдъ покровомъ св. о. Николая“. Въ институтѣ тôмъ знайдуть помѣщенье за дешеву цѣну дѣти Вашй, що ихъ посылаєте до шкôлъ львôвскихъ; побôчь того знайдуть тамъ помѣщенье такожь бѣднй дѣти и сироты цѣлкомъ безплатно. *Львôвскй Русины* видѣли вже давно конечну потребу такого институту; львôвскй Русины дивляться вже ôдъ довгихъ лѣтъ на тй клопоты, якй мають ихъ земляки по-за-львôвскй зъ помѣщуваньемъ своихъ дѣтей зъ початкомъ кождого року шкôльного; имъ було Васъ жаль, [illegible] було прикро дивитись на тй заходы, на тй клопоты, якй Вы мусѣли поносити за кождымъ разомъ, коли Вамъ прийшло ôдвозити до школы Вашу дорогу дѣтвору. Та ще-жь кождый отець, кожда мати радо пôдôймаються всякихъ, хочь-бы найтяжшихъ трудôвъ, покидають дома всяке ґаздôвство, хочь бы въ найгорячѣйшôмъ часѣ, тягнуться зъ остатного, щобы лишь добре намѣстити свою дитину; але кôлько-жь то буває заводу, кôлько прикростей! Поминувши вже тоє, що дитина зле мешкає, що густо часто голодує, найболестнѣйше дотыкає Васъ, наколи цѣль властива, цѣль головна, т. є. выхованье и образованье дитины звихнеся! А кôлько-жь то разôвъ лучаєся, що хлопець пôде манôвцями зъ причины злого надзору? Ще-жь добре, коли дасться завернути зъ злои дороги; но мы бачили не разъ и не десять, слезы въ очахъ родичѣвъ, що болѣли надъ упадкомъ свого сына. Не можна сказати, щобы вину такого нещастя треба було конче звалювати на злу станцію; суть и добрй станціи, и мы самй могли-бъ ихъ вказати на случай потребы. Въ образованю молодежи не ходить тôлько о добру станцію; на благородне образованье складаються многй, премногй чинники; а хочь мы все то розважили дуже основно и всесторонно, то все-жь таки годѣ намъ тутъ розводитися надъ основою благородного выхованя, доброго обрязованя. Скажемо коротенько: для Васъ Родимцѣ, для Вашого добра, бо для добра Вашихъ дѣтей, жертвуємо не лишь нашу працю, нашй труды и заходы, нашу добру волю и щиру оходу, але стаємо на Вашй услуги зъ цѣлымъ запасомъ нашихъ вѣдомостей, зъ нашою найлѣпшою совѣстею, зъ нашими здоровыми переконанями, щобы Вамъ лишь улекшити Вашй труды, щобы Вашй дѣти выховати, якъ Богъ велить, и якъ теперѣшнй тяжкй, дуже тяжкй часы того вымагають.

Чижь можемо бôльше дати? Якъ на иншихъ, то може и тоє було-бы за богато; але мы не цураємось хочь-бы и найтяжшои працѣ, щобы лишь Вамъ прислужитися. Впрочѣмъ пôсля нашихъ дѣлъ самй насъ осудите. Мы пересвѣдченй глубоко о величезнôй и дуже тяжкôй задачи, якои подôймаємося передъ цѣлымъ свѣтомъ; мы знаємо, що помѣщуванье дѣтей поодиноко має и свой добрй стороны; рôвно-жь добре знаємо и перечуваємо, якй хибы и недостатки може мати громадне помѣщуванье молодѣжи, но мы приступаємо до нашого великого дѣла не безъ практики; мы розглянулись добре по всѣхъ того рода заведеняхъ якъ тутешныхъ, такъ и чужихъ, ба навѣть заграничныхъ, тожь розумѣємо и умѣли-бъ устроити закладъ такій, що и цѣлый свѣтъ намъ бы єго позавидувавъ; але щожь, коли ту такъ якъ у всѣмъ прочѣмъ, у насъ розходиться о засобы матеріяльнй. Наше товариство не розпоряджає на такй цѣли майже жадными фондами, тожь мусимо зъ початку обмежитись на рѣчи найпотрѣбнѣйшй.

Зъ початкомъ шкôльного року 1888/9, т. є. зъ першимъ вересня с. р. приступаємо до ôдкрытя одного ôддѣлу. Ôдкрываємо институтъ для хлопцѣвъ, а ôдкрываємо єго зъ повнымъ довѣріємъ въ зичливôсть и щедрôсть нашои П. Т. Публики, котра здвигла вже тôлько величавыхъ институцій, котра не згадуючи вже про иншй подвиги, удержує своими датками тôлько бурсъ по цѣлôмъ краю, и обтирає слезы такъ численнôй нашôй учащôй-ся молодежи, що горячо горнеся до школы, и зъ великою жаждою добиваєся свѣтла правды, свѣтла науки. Сподѣємося отже, що тй самй покровителѣ и опѣкуны причиняться такожь до здвигненя сего институту. А треба бачити на власнй очи, якъ то тяженько горює наша молодѣжь! О голодѣ и холодѣ бѣжить она до школы, щобы научитися дечого доброго. А що-жь дальше сказати о тыхъ великихъ и всесторонныхъ вымогахъ, якихъ жадає теперѣшна наука? Коли вже не судилось намъ ити попереду другихъ, такъ бодай не лишаймося надто по-за ними. Впрочѣмъ число учащои-ся молодежи, що зъ кождымъ рокомъ зменшаєся, повинно-бы намъ дати ôдповѣдну пересторогу.

Отъ се мотивы, що спонукали насъ, не лякаючись нѣчого, ступати крѣпко на передъ. Наколи намъ поведеся при помочи Вашôй Высокоповажанй и Высокодостойнй Родимцѣ поставити тй благороднй пôдставы до одного ôддѣлу, то приступимо до заснованя другого ôддѣлу: заложимо институтъ для дѣвчатъ. У насъ на оцѣ не самолюбнй цѣли, не беремось за предприємство, обчислене на зыски. Всяка наша дѣяльнôсть буде публичною, кождому управненому буде вôльно вглядати въ нашй дѣла и ихъ контролювати. Що бôльше, мы просимо о добру раду и о прилюдне высказанье гадокъ. Якъ на теперь постаралися мы о найлѣпшй силы, котрй будуть вести економичну и наукову управу института; мы постаралися о такій надзôръ, що зъ всякою совѣстностею заступить родичѣвъ; мы займемося не тôлько наукою и потребами щоденными, але такожь хочемо выручати родичѣвъ у всякихъ заходахъ, наколи того будуть собѣ желати.

Цѣль и задачу нашого институту вкажуть нашй статуты, котрй розôшлемо сими днями; такожь условія принятя подамо незадовго якъ найточнѣйше; на теперь маємо честь оповѣстити, що зголошеня о принятье треба надсылати до „Руского Товариства педагогичного у Львовѣ“, улиця Скарбкôвска ч. 27 найдальше до 25 л. липня.

Поручаючи ласкавымъ взглядамъ и щирôй опѣцѣ Высокоповажаныхъ и Высокодостойныхъ Родимцѣвъ нашь молоденькій институтъ, маємо въ Бозѣ надѣю, що намъ удасться покермувати нимъ щасливо на гараздъ нашого народу, на добро Ваше, Высокоповажанй и Высокодостойнй Родимцѣ!

Ôдъ выдѣлу „Руского Товариства педагогичного у Львовѣ“.

Львôвъ дня 11 липня 1888.

Вѣче мѣстъ и порученый обємъ дѣланя громадъ.

За иниціятивою моравскои столицѣ, Берна, має бути незадовго скликане у Вѣдни вѣче делегатôвъ всѣхъ головнѣйшихъ австрійскихъ мѣстъ. Цѣлею вѣча єсть потреба выступленя спôльного всѣхъ мѣстъ передъ правительствомъ зъ жаданьемъ ôдшкодованя громадъ, перетяженыхъ справами т. зв. порученого обєму дѣланя.

Жаданю такому годѣ ôдказати справедливости. Порученый обємъ дѣланя громадъ не єсть чимъ иншимъ, якъ зваленьемъ обовязкôвъ державы на громаду. Зъ управою громады не має ôнъ нѣчого спôльного, а и функціи єго не належать до компетенціи рады громадскои, але до магистратôвъ, яко политичныхъ властей першои инстанціи. Такъ прим. пôсля статуту громадского для мѣста Вѣдня має громада побирати податки безпосереднй, заниматись конскрипцією, рекрутацією, шупасництвомъ и промысломъ и взагалѣ залагоджувати всякй урядовй дѣланя, порученй ѣй закономъ, якъ неменше и тй, котрй ѣй призначує держава дорогою розпорядженя або припоручає намѣстникъ въ интересѣ публичнои службы, при чѣмъ, розумѣєсь, оцѣненье, чи заходить такій интересъ, полишене єго власному порѣшеню. Зъ тои причины ростуть страшно выдатки всѣхъ мѣстъ на урядникôвъ, а позаякъ на выдатки тй мусять мѣста жадати покрытя въ дорозѣ податкôвъ ôдъ своихъ членôвъ, длятого ростуть такъ сильно и додатки громадскй по мѣстахъ и всякй другй оплаты, выбиранй на тую цѣль въ мѣскôй громадѣ. Въ тôмъ предметѣ писала недавно „Deutsche Zeitung“: „Беручи стисло рѣчь, мусить австрійскій горожанинъ на тую саму рѣчь два разы платити податокъ. Натягає єго держава, щобы сповнити свои задачѣ на поли полиціи безпеченьства, науки, комуникаціи, вôйсковости и т. д. и вымагає въ тôй цѣли що разъ то бôльшихъ податкôвъ. Держава знайшла однакъ спосôбъ, щобы скинути зъ себе велику часть своихъ обовязкôвъ. Она сотворила вôльну, автономичну громаду и поручила ѣй примусову помôчь въ выповненю тыхъ обовязкôвъ супротивъ членôвъ державы. Тй члены державы отже мусять на тй всѣ институціи, якъ науку, безпеченьство, комуникаціи и т. д. платити другій разъ яко члены громады. Теперь бачимо середъ мѣстъ рухъ, стремлячій до знесеня того невыносимого стану рѣчей, а на чолѣ того руху стають мѣста маючй власнй статуты. То добре, однакъ на 33 мѣстахъ не повинна цѣла рѣчь скôнчитись. Всѣ громады, всѣ товариства повиннй взяти участь въ тôмъ руху такъ, щобы ставъ ôнъ справою цѣлого народу.“

Поглядъ той єсть вповнѣ оправданый. Не лишь великй мѣста, котрыхъ магистраты суть политичными властями першои инстанціи, але взагалѣ всѣ мѣста, мѣсточка и села, обтя-

Староста и полянецкій каштелянъ Андрѣй Ґжимала Яблоновскій.

(Пôсля автобіографіѣ — написавъ Ю. Ц.)

(Дальше.)

До Угорщины ѣздивъ староста за виномъ досыть часто, звычайно весняною порою, и то не самъ, а въ бôльшôмъ товариствѣ сусѣдôвъ и приятелѣвъ. Така прогулька на тамтой бôкъ гôръ карпатскихъ тревала завсѣгды довшій часъ, а сплывавъ ôнъ весело и мило середъ оглядинъ, пробъ, коштованя, прирôвнуваня рôзныхъ родôвъ, середъ забавъ и гостины у знакомыхъ. При такихъ и иншихъ нагодахъ, коли, примѣромъ, ѣхати мусѣвъ на угорскій бôкъ до минеральныхъ купелѣвъ, пôзнався Яблоновскій тамже зъ кôлькома высшими австрійскими официрами, котрй опôсля, въ р. 1772, при окупаціи Галичины вели дукляньскимъ вывозомъ першй ôддѣлы австрійскй на нашь бôкъ.

До забавъ въ веселôмъ товариствѣ бувъ Яблоновскій завсѣгды охочій и не забуває до жадного року примѣтити, де перебувъ мясницѣ (przezapustowałem), де свята однй и другй, де бувъ на хрестинахъ, на вѣнчаню, або на посмертнôмъ пирѣ (żałobny chléb). По похоронѣ своєи братовои (1754), котру поховавъ перемыскій епископъ Сѣраковскій при участи 300 священикôвъ, запросивъ гостей похоронныхъ до свого двора братковецкого и мусѣвъ имъ выправити не абы яку гостину, коли въ въ своѣй лѣтописи додає: „spiłem się horrende tego dnia, będąc rad gościom“, а и въ иншихъ мѣсцяхъ знаходяться досыть часто уваги: „wesoło się bawiłem“, або „bez całą noc tancowalismy y pili“ и иншй подôбнй. При великихъ бенкетахъ давано и представленя театральнй, якъ примѣромъ на гостинѣ въ Заславю у маршалковои литовскои княгинѣ Заславскои „reprezentowali“ — якъ пише до р. 1759 „Tragidie Zaire po Francusku“, а именины воєводовои кракôвскои, обходжено въ р. 1771 въ Дукли „galą, komedyią y Tańcami“. Въ тôмъ самôмъ роцѣ и мѣсци святковано такожь именины Пелагіѣ Потоцкои десять днѣвъ, бо пиръ почався вже въ день именинъ єи мужа, пôдкоморича Михаила а скôнчився доперва въ день єи патронки „комедією, балемъ и всѣлякими масками двôрскихъ людей“.

Уживати въ повнôй мѣрѣ дôбръ и достаткôвъ, якими єго обсыпало щастье зъ свого повнорога, а якй ôнъ примноживъ власною господарностею, не дозволяла єму зъ лѣтами тяжка и дуже докучлива слабôсть, а именно гостець, котрый называє подаґрою; небавкомъ занявъ єму гостець суставы въ рукахъ и тому назвавъ єго хираґрою, а коли зъ лѣтами впавъ єму и на суставы въ колѣнахъ, надавъ єму имя ґонаґры. *Що року майже терпить тяжко* на тую хоробу, якъ здаєся родинну, бо такъ само хорує на ню и одинъ братъ єго, каштелянъ, дѣдичь Вишневои, и другій монахъ Цистерзъ, котрый и умеръ наслѣдкомъ тяжкого удару тои хоробы. Ратувався авторъ нашихъ записокъ ôдъ тои хоробы у рôзныхъ лѣкарѣвъ, у славныхъ докторôвъ, але такожь у жидôвъ и хлопôвъ, въ дома, въ Карльсбадѣ, въ Бардѣєвѣ и въ купеляхъ пôдтатряньскихъ, та зъ невеликимъ успѣхомъ. Въ р. 1755 ѣхавъ ôнъ до Карльсбаду на Кракôвъ, Опаву, Штернберґъ, Кралевоградецъ, Прагу и перебувъ тамъ чотири недѣлѣ въ часѣ, коли гостей було незвычайно много зъ Польщѣ, зъ Литвы и всѣлякихъ иншихъ краѣвъ европейскихъ. Що-разъ взмагаюча-ся хороба загнала єго туды и въ р. 1767. Симъ разомъ ѣхавъ ôнъ черезъ Кракôвъ до Бялои власными кôньми, дальше ажь на мѣсце почтою. Перебувши въ купеляхъ зновъ чотири тыжднѣ и закупивши дещо на мѣсци, а дещо въ Празѣ, межи иншими золотй годинники „z Repetycyą“, вернувся, трохи подужавши, до дому. Поки бувъ молодшимъ, лѣчивъ єго якійсь докторъ зъ Варшавы, Лєфль, ôдтакъ шукавъ уже помочи у кождого, кого єму захвалювано. Такъ купався на чиюсь раду въ р. 1766 въ квасахъ бардѣєвскихъ на Угорщинѣ и пивъ тамошну воду, але коли не полекшало, выѣхавъ зъ-ôдтамъ черезъ Любомлю на Спижь до купелѣвъ дружбацкихъ, а коли и тутъ не помагало, выбрався єще дальше ажь по-за Подолинець до села Топорія, де ôддався въ руки якогось знахоря — хлопа, на имя Илука Гандзеля, котрый єго пять разôвъ паривъ въ сухôй ваннѣ, т. є. въ парѣ зъ вареныхъ зелъ, и ôдъ того стало єму трохи лекше. Въ р. 1768 занедужавъ єго братъ, Цистерзъ, на гостець смертельно. Нашь авторъ, Андрѣй, поѣхавъ до умираючого, але занедужавъ самъ такъ тяжко, що, хотячи видѣтися коли зъ братомъ, мусѣвъ казати заносити себе до него. Въ тôмъ самôмъ часѣ лежавъ и третый зъ нихъ, каштелянъ, такожь хорый на гостець въ Бардѣєвѣ, де шукавъ помочи въ квасныхъ водахъ. Цистерзъ умеръ таки въ тôмъ самôмъ роцѣ въ дорозѣ до купелѣвъ дружбацкихъ.

Послѣдныхъ кôлька лѣтъ свого житя переживъ Андрѣй середъ тяжкихъ непокоѣвъ, ба навѣть великихъ прикростей, пôдъ якими терпѣла польска шляхта наслѣдкомъ судорогôвъ, що ихъ переживала Польща въ добѣ свого пониженя и упадку. Настали конфедераціи: одна завязана пôдъ охороною пушокъ россійскихъ, конфедерація радомска, котру нашь авторъ называє „нещасливою“, и до котрои не вписався нѣ ôнъ, нѣ єго братъ, а друга конфедерація барска. Андрѣй прилучився до барскои, бравъ хочь хорый участь въ нарадахъ старшины конфедератôвъ воєводства судомирского, котрй то нарады ôдбувались р. 1768 въ Яслѣ пôдъ проводомъ воєводича волыньского Потоцкого, и голосувавъ вразъ зъ другими за тымъ, щобы йти на помôчь мѣсту Кракову, котре були обсадили Россіяне, и на цѣли конфедераціи ôдъ кождого „дыму“ наложили податокъ. Въ слѣдуючôмъ роцѣ бувъ ôнъ на другôй нарадѣ въ Пильзнѣ, де межи иншими наложено податокъ на самъ пильзненьскій повѣтъ въ сумѣ 135.000 зол. п. Ентузіязму однакъ для справы, заступленои конфедерацією, великои охоты и готовости до бôльшихъ жертвъ для єи цѣлей не можна у него запримѣтити, противно, числить ôнъ кождый шелягъ, даный конфедератамъ, нарѣкає часто на дуже недостойне и самовôльне поступованье регментарѣвъ и полковникôвъ конфедератскихъ та на ихъ здирства и жалуєся кôлька разôвъ, що доводилось єму не разъ потерпѣти зарôвно ôдъ конфедератôвъ, якъ и ôдъ ôддѣлôвъ россійскихъ, котрй за ними гонили и зводили ôдъ часу до часу зъ ними малй стычки. Зъ ôконъ свого дому въ Браткôвцѣ видѣвъ ôнъ неразъ, якъ посувались гостинцемъ то конфедараты, то зновъ за якійсь часъ Россіяне, а якъ лучилось коли однымъ або другимъ попасати або и ночувати въ селѣ, тогды вже, бувало, не мôгъ настарчити всѣлякихъ контрибуцій, фуражѣвъ, податкôвъ, нѣ ôнъ, нѣ пôдданй. Давати мусѣвъ збôжа, ôвса, сѣна, соломы, грошей а часомъ забирали єму и конѣ зъ цуґу, ба и

жерй суть порученымъ обемомъ дѣланя и мусять що-разъ бо́льшихъ вымагати престацій бд своихъ жителѣвъ на его цѣли. Великй мѣста суть ще о сто́лько въ користнѣйшо́мъ положеню, що по при обовязкахъ мають и численнй права, коли противно у насъ въ Галичинѣ запанувало стремленье обмежати права громадъ, не обмежаючи ихъ обовязко́въ. До того ще и сила бдпорна мѣстъ далеко бо́льша, легке порозумѣнье мѣжь собою и организація до спо́льнон акціи, коли тымчасомъ села не мають всего того а ихъ конституційнй репрезентанты заступають, якъ свѣдчить сумна практика, всѣ интересы, лишь не селяньского або маломѣщаньского населеня.

Справы краєвй.

[Помноженье числа лѣкарѣвъ рядовыхъ въ Галичинѣ. — Проектъ закона о платахъ и вынагородѣ катихито́въ въ школахъ народныхъ и выдѣловыхъ.]

Вже по першо́й державно́й реорганизаціи службы лѣкарскои въ повѣтахъ показалось число лѣкарѣвъ повѣтовыхъ недостаточнымъ. Въ наслѣдокъ того удавалось намѣстництво ко́лькократно до министерства зъ представленьемъ, жадаючимъ, щобъ кождый повѣтъ мо́гъ мати свого окремого лѣкаря. Справа волѣклась и ажь теперь порѣшило министерство побо́льшити число лѣкарѣвъ о 10. Пять зъ тыхъ посадъ бдкрыєся въ 1889., другй пять въ 1890 р., Окро́мъ того въ то́мъ само́мъ часѣ бдкрыються двѣ посады асистенто́въ зъ испытами физикатскими, способбными сповняти и чинности лѣкаря повѣтового. Въ 1889 р. одержать окремыхъ лѣкарѣвъ повѣты: Хшано́въ, Мысленицѣ, Домброва, Ропчицѣ и Рудки; асистенто́въ санитарныхъ повѣты: Живець, Лиманова, Бжеско, Кольбушова, Бжозо́въ, Старемѣсто, Бо́брка, Жидачѣвъ, Пбдгайцѣ, Теребовля и Богородчаны. Въ 1890 р. одержать лѣкарѣвъ рядовыхъ повѣты: Живець, Величка, Жидачѣвъ, Теребовля и Богородчаны; асистенто́въ санитарныхъ окро́мъ высше згаданыхъ ще повѣты грибо́вскій и мостискій.

„Czas“, згадуючи о сѣй справѣ, додає, що ро́вночасно повиненъ-бы соймъ занятись справою санитарнои службы въ громадахъ.

На порядокъ дневный сегоро́чнои сесіи соймовои прийде яко правительственне внесенье проєктъ закона о платняхъ и вынагородѣ катихито́въ шко́лъ народныхъ и выдѣловыхъ. Проєктъ лишає велику свободу радѣ шко́льно́й краєво́й, котра въ порозумѣню зъ выдѣломъ краєвымъ буде рѣшати, де настановити катихито́въ зъ посто́йными платнями (т. є. зро́внати ихъ зъ етатовыми учителями), а де давати вынагороды тымъ катихитамъ. Признанье платнѣ має зависѣти бд минимального числа годинъ науки въ тыждни. Катихитамъ вызначаться школы, въ котрыхъ по-за своєю селитьбою мають учити религіи въ границяхъ максимального числа годинъ науки за зворотомъ ко́што́въ подорожи. Высоко́сть тыхъ ко́што́въ означить рада шк. краєва зъ выдѣломъ краєвымъ. Де на основѣ окремыхъ титуло́въ (фондацій, легато́въ и т. д.) не зъ фондо́въ шко́льныхъ, але зъ другихъ жерелъ катихиты побирають свои доходы, тамъ тй титулы остануться и на будуче правосильными; де однакожь обовязокъ оплаты катихито́въ вложено на стороны интересованй, тамъ приложиться новый законъ и доходы катихито́въ будуть покрыватись зъ фондо́въ шко́льныхъ. Проєктъ правительственный застерѣгає собѣ, що катихиты не можуть на основѣ новои уставы побирати меншу плату бд тои, яку нинѣ посѣдають.

Справа оплатъ за доручень письмъ судовыхъ.

Выдаване въ Бѣчу письмо „Przegląd powiatowy“ по́днесло справу надто ко́штовного доручуваня сторонамъ на провинціи письмъ и розпоряджень судовыхъ. Оплата бд доручення письмъ и рѣшень судовыхъ выносить на провинціи, якъ звѣстно, $17^1/_2$ кр. бд кождои стороны, котро́й доручаєсь письмо. Оплата тая була установлена въ часахъ, де селяне нашй не були власновбльными и не вели нѣякихъ споро́въ, де суды були бд себе бддалений на значнѣйшй простороны а процесувались въ нихъ самй богатй люде. Нинѣ змѣнились обставины. Нинѣ фактично веде споры бо́льше убогихъ людей якъ богатыхъ, оплата $17^1/_2$ кр. дотыкає отже нинѣ саму убогу людно́сть, котра часто-густо не въ силѣ денно заробити бо́льше, якъ тыхъ $17^1/_2$ кр., котрй заплатить судовому по́сланцеви. Оплата тая єсть ще тымъ менше оправданою, коли зважиться, що не иде она въ хосенъ державъ або краю, а лишь роздѣлюєсь яко ремунерація мѣжь возьныхъ. Длячого такъ дѣєсь, тяжко бдгадати, особливо коли зважиться, що обовязокъ плаченя возьныхъ тяжить на державѣ и що возьнѣ и безъ того вже досыть добре суть дотований, бо кромѣ посто́йнои платнѣ мають ще ро́знородній побо́чній доходы, прим. за комисіи, за поживу давану вязнямъ и т. п.

Зъ тыхъ причинъ домагаєсь згадана газета знесеня тои оплаты, котре переведене може бути легко, позаякъ оплата тая була установлена не закономъ, а лишь розпорядженьемъ министерскимъ (зъ дня 3 липня 1854 и зъ 19 грудня 1858) отже и до знесеня єи не потреба закона, а выстане розпорядженье министерства. Особливо пожадане було-бы якъ найскорше знесенье згаданои оплаты въ спорахъ дро́бныхъ, де ходить о сумы грошевй лишь до 50 зр. Такихъ споро́въ єсть найбо́льше и тутъ являєсь тая оплата найбо́льше утяжливою. Щобы можна чимъ скорше увольнити убогй стороны бд того тягару, предкладають деякй установленье урядовыхъ по́сланцѣвъ платныхъ зъ фонду державного, котрыхъ дотаціи можна-бы позыскати зъ дуже незначного по́двышеня стемплѣвъ, другй зновъ проєктують сполученье судового органу доручень зъ почтами, такъ щобы стороны до́ставали всѣ рѣшеня черезъ почту за оплатою звычайного порта. Той другій спосо́бъ здаєсь намъ практичнѣйшимъ бд першого, бо стемплѣ и такъ вже суть дуже высокй, а почтою могли-бъ рѣшеня судовй пересылатись сторонамъ зовсѣмъ выго́дно тымъ певнѣйше, позаякъ въ многихъ громадахъ сельскихъ суть установленй урядовй по́сланцѣ уряду громадского, котрй за дуже низьку платню ходять 2—3 разы тыжднево на почту. Тыхъ громадскихъ по́сланцѣвъ можна бы ужити до бдбираня письмъ судовыхъ для всѣхъ члено́въ громады и до бддаваня реверсо́въ назадъ на почту, а тогдѣ могли-бы смѣло домагатись громады, щобы на ихъ удержанье малымъ даткомъ причинявся и скарбъ дєржавный, котрому ощадило-бысся тымъ способомъ выдатки на удержанье бо́льшого числа возьныхъ.

На кождый спосо́бъ однакъ въ яко́й будь дорозѣ повинна бути знесеною дотеперѣшна надто высока оплата, бо инакше при всѣхъ другихъ высокихъ оплатахъ въ справахъ судовыхъ стане справедливо́сть для бѣднѣйшихъ людей справдѣ — за дорога.

Розво́дъ короля Милана.

Роздоръ мѣжь королемъ Миланомъ а его женою, королевою Наталіею, до́йшовъ вже до тои точки, зъ котрои нема вже иншого выходу якъ лишь розво́дъ. Цѣкава ся и незвычайна въ пануючихъ родинахъ справа, єсть ще тымъ бо́льшои ваги, що она майже зъ кождымъ днемъ чимъ разъ бо́льше прибирає характеръ политичный и здаєсь вказувати на то, що политичнй антагонизмы могучихъ сусѣдо́въ малои Сербіи не полишили въ спокою навѣть приватного житя пануючои въ Сербіи династіи. Хто въ сѣмъ роздорѣ сербскои пары королевскои бо́льше провинився, чи король чи королева, годѣ нинѣ сконстатувати. Цѣла майже европейска праса анѣ не осуджує короля анѣ не выступає остро противъ королевои, ба признає навѣть королево́й всѣ честноты женщины, котра при своѣй красѣ тѣла зберегла и чистоту душѣ. Одинъ лишь закидъ роблять королево́й, що она мимо своихъ честнотъ, мимо своєи незвычайнои красы не зъумѣла привязати до себе короля и не старалась по́дпорядкуватися его политично́й идеи, а конче хотѣла грати якусь ролю политичну и тымъ довела ажь до такого роздору, котрого остаточнымъ результатомъ буде по всѣй имовѣрности розво́дъ. Не треба однакожь забувати, що такъ доказує переважно праса нѣмецка и австрійска, котра стоить безъусловно по сторонѣ короля Милана, прихильного и приступного тенденціямъ захо́дно-европейскои политики, чи однакожь король Миланъ не провинився яко мужь супротивъ королевои Наталіи, и чи о́нъ лишь черезъ то зненавидѣвъ єи, що она була єму на перешкодѣ въ переведеню его политичныхъ пляно́въ, се инше пытанье, а на пытанье то годѣ бдповѣсти, не знаючи того, що дѣялось лѣтами по-за кулисами сербского двору.

Королево́й Наталіи — якъ сказано — роблять головно тѣ закиды, що она мѣшалась въ политику свого мужа и держала завсѣгды зъ его политичными противниками. Першй початки теперѣшного роздору проявилися були вже десять лѣтъ тому назадъ и неразъ можна було почути, що на сербско́мъ дворѣ дѣються рѣчи, котрй скорше чи по́знѣйше мусять довести до супружеского роздору. Коли праса австрійска прихильна Миланови каже, що королева за мало увзглядняла натуру короля, за мало була для него зглядною, то тымъ самымъ дають вже доказъ, що и Миланъ въ чо́мсь провинився; але зъ другои стороны и то правда, що королева въ послѣдныхъ часахъ нѣколи не зробила того, що король хотѣвъ и якъ хотѣвъ, лишь просто єму противно. На кождо́мъ кроцѣ старалася королева допѣкати мужеви и тымъ довела до крайности. Якъ иногдѣ поступала королева Наталія наводять берлинськй газеты слѣдуючій фактъ: Коли цѣсарь Вильгельмъ I. обходивъ свій юбилей, хотѣвъ и король Миланъ почтити цѣсаря надзвычайнымъ способомъ. Королева противилась тому, бо казала, що таке поступованье єсть рабске, а коли король мимо того хотѣвъ поставити на своѣмъ, сказала єму, що очевидно въ его жилахъ бдзываєсь рабска кровъ. Въ некористь королевои по́дносять и слѣдуючій фактъ вже зъ послѣдныхъ днѣвъ. Король не хотѣвъ, щобы такъ прикра для него справа стала голосною на цѣлый свѣтъ и предложивъ королево́й таку угоду: Королева має задержати всѣ права и достойности, але по́дъ условіемъ, що поверне до Сербіи ажь тогдѣ, коли король єи покличе. Угода має тревати ажь до повнолѣтности наслѣдника престола, котрый має черезъ по́впята року позо́ставати по́дъ опѣкою матери и лишь въ часѣ вакацій пріѣздити до батька. По сѣмъ часѣ мавъ наслѣдникъ престола повернути до краю. Угода ся мала бути зроблена въ виду акту державного, котрый мали по́дписати обѣ стороны, цѣле министерство, митрополитъ и епископы. Се поступованье короля похваляла навѣть опозиція и всѣ политики безъ ро́зницѣ партій. Тымчасомъ королева бдкинула предложенье. Епископъ Димитрій зъ Нишу поѣхавъ бувъ до королевои до Висбаденъ, щобы тутъ зъ нею порозумѣтися въ справѣ сеи угоды и бувъ тамъ черезъ пять днѣвъ, але королева навѣть его не приняла. Димитрій по давъ тогдѣ королево́й на письмѣ точки тои угоды, а королева бдповѣла такожь письменно, що она довѣдалась о сѣй угодѣ вже зъ бдки инде и не приймає єи, а синодъ уважає некомпетентнымъ до рѣшаня єи розводу. Димитрій, не вдѣявши нѣчого, мусѣвъ бдѣхати, не видѣвши навѣть королевои; о́нъ розговорювавъ лишь зъ тѣткою королевои кн. Морусси, котра вже бдъ шѣсть недѣль коло нея перебуває. Кажуть, що королева числить на якусь помо́чь Россіи, що має при собѣ россійскихъ дораднико́въ, а навѣть що бдносилась до петербургского двору о помо́чь и раду. Здаєсь однакожь, що офіціяльна Россія держиться зъ далека бдъ сеи справы, хочь дуже легко може бути, що потайкомъ по́ддержує королеву и що королева лишь длятого бдкинула предложенье короля. Фактомъ єсть, що кн. Морусси ѣздила до Франкфурту до тамошного россійского консуля по раду. На всякій спосо́бъ, звязь королевои зъ россійскими кругами, хочьбы и якъ слаба, кидає трохи инше свѣтло на цѣлу справу и длятого то стали були нѣмецкй газеты доказувати, що справа розводу короля Милана може для Сербіи статись дуже небезпечною. Се поступленье королевои не похваляє навѣть и сербска опозиція, а Ристичъ мавъ высказати свій жаль, що королева своимъ упоромъ доводить до крайности. Королеви не позо́стало отже нѣчого якъ лишь зажадати розводу и о́нъ предложивъ цѣлу сю справу сербскому синодови. Кажуть, що королева не признає компетенціи синоду, а хоче, щобы справу розводу рѣшавъ консисторъ, котрого предсѣдателемъ єсть архіепископъ.

Цѣкава въ цѣло́й сѣй справѣ єсть телеграфична кореспонденція королевои. Дня 25 червня выслала королева таку телеграму до президента кабинету Христича: „Король повѣдомивъ мене, що подавъ до нашого синоду о розво́дъ. Прошу менѣ донести, чи рада министро́въ знає о то́мъ.“ — Христичъ бдповѣвъ: „Маю честь заявити, що король зволивъ повѣдомити министерство о своѣмъ кроку.“ — Опо́бля телеграфувала королева до митрополита Теодозія: „Король пише менѣ, що поробивъ кроки, щобы до́стати розво́дъ. Анѣ каноничне анѣ горожаньске право не дозволяє на розво́дъ безъ дѣйстныхъ причинъ. Позаякъ я въ нашо́мъ случаю не знаю о нѣяко́й тако́й причинѣ, то не згоджуся нѣколи на розво́дъ, уповаю на справедливо́сть Божу.“ — Бдтакъ телеграфувала королева зновъ до президента кабинету: „Чи знає министерство о то́мъ, що Протичь бувъ тутъ черезъ шѣсть днѣвъ, щобы мене налякати и змусити по́дписати незаконный документъ? О́нъ каже, що має документъ, по́дписаный Христичемъ, Миятовичемъ и Браємъ (?), котрый его уповажняє забрати мого сына зъ собою“. — Христичъ бдповѣвъ на то: „Маю честь подати до вѣдомости, що король за вѣдомостею министерства поручивъ Протичеви привезти наслѣдника престола до Бѣлграду и Протичъ має до того повне урядове повномочіе.“ — Минувшого четверга телеграфувала зновъ королева до митрополита: „Нинѣшнй газеты доносять, що я вже до́стала розво́дъ, коли я, королева Наталія, одна зъ сторо́нъ не до́стала нѣякого завѣзваня. Доси ще не маю анѣ однѣсенького документу на то.“ На сю телеграму одержала королева бдповѣдь: „Епископъ зъ Нишу бдповѣсть Вамъ на Вашу телеграму“. — Тогдѣ королева бдтелеграфувала: „Мушу Вамъ заявити, що я не прийму епископа зъ Нишу, доки не буду знати, до котрого суду церковного внесено подане о розво́дъ. Позаякъ я не маю собѣ нѣчого закинути, то не боюсь свѣтла и не згоджуся на нѣчо тайного. Не забувайте, що въ Вашо́й старости вже недалека хвиля, коли станете передъ найвысшимъ судіею и не обтяжайте своєи душѣ ще по́длымъ грѣхомъ.“ На то наспѣла слѣдуюча бдповѣдь: „Поданье о розво́дъ предложено синодови, компетентно́й власти независимои сербскои церкви.“ — Королева бдповѣла на то: „Позаякъ с в. с и н о д ъ н е є с т ь к о м п е т е н т н ы й займатись моимъ розводомъ и позаякъ таке поступованье противиться всякимъ законамъ краєвымъ, т о я п р о т е с т у ю р ѣ ш у ч о п р о т и в ъ т а к ъ п о г а н о и н е с п р а в е д л и в о с т и.“

Зъ сеи кореспонденціи видко, що министеръ во́йны, ген. Протичъ, котрому король поручивъ бдобрати королево́й наслѣдника престола и привезти его до краю, бувъ вже довшій часъ въ Висбаденѣ и мабуть переговорювавъ тамъ зъ королевою, а опо́бля до́ставъ рѣшучій приказъ бдобрати бдъ нея сына. Розумѣєся, що се трудна задача для Протича и що о́нъ не вдѣє тутъ нѣчого безъ нѣмецкихъ властей. Зъ Висбадену доносять отже, що правительство сербске поробило вже бдповѣдній кроки у правительства нѣмецкого и власти нѣмецкй одержали приказъ помагати Протичеви въ его трудно́й задачи. Кажуть навѣть, що президентъ висбаденьскои полиціи интервеніювавъ вже въ сѣй справѣ, але королева ставить рѣшучо опо́ръ и не хоче нѣякъ выдати наслѣдника престола.

Такъ стоить отже доси цѣла ся справа и коли не залагодиться скоро и якось бодай про людске око споко́йно, то зможе не лишь позбавити династію Обреновичѣвъ сербского престола, але нанести велике нещастье и на сербскій наро́дъ. Вже теперь становище короля Милана не рожами устелене. Зо́ всѣхъ сторо́нъ по́днимаються вороги на него а роздоръ его зъ власною женою додасть имъ лишь тымъ бо́льшои бдваги. Кажуть однакожь, що єсть ще надѣя залагодити споко́йно сей роздоръ, бо король має бути готовъ бдкликати своє жаданье розводу, наколи королева згодиться на слѣдуючй точки: Королева має позо́стати за границею и тамъ займатися выхованьемъ сына ажь до 1892 р. Черезъ той часъ має наслѣдникъ престола пріѣздити на вакаціи до Бѣлграду до батька. О́дъ 1892 р. ажь до повнолѣтности має наслѣдникъ престола перебувати по́дъ окомъ короля и во́льного єму лишь буде по́дчасъ вакацій ѣздити до матери. Королева однакожь мусить и въ сѣмъ часѣ позо́ставати за границею и буде до́ставати 300.000 франко́въ апанажѣ. Вѣсть, що королева и се предложенье бдкинула ще неоправдалась доси.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Въ министерствѣ дѣлъ внутрѣшныхъ має сими днями зо́братися комисія на нараду надъ выготовлеными галицкимъ намѣстництвомъ засадами въ справѣ выкупна пропинаціи. Доперва по нарадахъ сеи комисіи будуть могли розпочатися наради галицкого выдѣлу краєвого. О переговорахъ въ справѣ финансованя того выкупна не можна отже ще нѣчого говорити. Зо́ Львова выбрався до Вѣдня сов. Карасиньскій, котрый має выготовити проєктъ выкупна права пропинаціи.

Министерства обохъ половинъ державы выготовили вже новый законъ войсковый, котрый має бути предложеный парляментамъ у Вѣдни и въ Будапештѣ заразъ, скоро они лишь зберуться. По́бля „Fremdenblatt-у“ бдпадає въ ново́мъ проєктѣ постанова що-до означеня максимумъ стану войскового а число ро́чного контингенту по́днесеся о 10.000 вояко́въ. Асентеруваокъ буде бдбуватуся якъ для стоячого войска, такъ для резервы запасовои и краєвои обороны. Що-до резервисто́въ запасовыхъ заведено важну змѣну; они мають покликуватися кождого року на тринедѣльній вправы. Такъ само пороблено деякй змѣны що-до одноро́чныхъ охотнико́въ. „N. fr. Presse“, довѣдуюсь зновъ, що станъ збройнои силы має на будуще означитися по́бля певного проценту населеня, отже буде змѣненый а въ мѣру збо́льшеня населеня буде по́двышатися. Высота того проценту має выносити $3^1/_2$ до $4^0/_0$ цѣлого населеня. Розумѣвся — каже згадана газета, — що бдъ высоты стану воєнного зависить такожь и обемъ кадръ и нема вже сумнѣву, що ро́чный контингентъ рекрутво́въ буде значно збо́льшеный. И що-до запасовои резервы — каже „N. fr. Presse“ — пороблено такожь важній змѣны; она має що року збиратися на тринедѣльній вправы а зъ того выходить, що она має бути скорше выобразувана, щобы бдтакъ на случай потребы скорше выповняти люки въ арміи, закимъ ще буде можна покликати загальне ополченье.

Декотрй газеты а за ними такожь и „Presse“ доносять, що ческій маршалокъ краєвый кн. Лобковицъ мавъ запытуватя проводира ческихъ Нѣмцѣвъ д-ра Шмейкаля, коли о́нъ поверне зъ Карльсбаду до Праги, щобы можна розпочати новй переговоры въ справѣ залагодженя ческо-нѣмецкого спору. — Ческо-нѣмецкй послы зберуться, якъ минувшого такъ и сего року, передъ самымъ бдкрытьемъ ческого сойму, щобы нарадитися надъ своимъ дальшимъ поступованьемъ. Кажуть, що екзекутивный комитетъ ческихъ послóвъ постановивъ знову ухвалити резолюцію, по́бля котрои нѣмецкй послы не возьмуть участи въ сегоро́чныхъ нарадахъ сойму, бо условія на котрыхъ они рѣшились вступити назадъ до сойму, доси не сповнились.

Вѣденьскй урядовцѣ лютяться дуже на львбвску прасу за то, що она подала звѣстку, що деякй личности мають за горѣвку та за другй важній справы, якй велися въ парляментѣ, одержати ордеры. Кореспонденты львбвскихъ газетъ — каже „Presse“ — чули, що десь дзвонять, та не знали лишь, въ котро́й церквѣ. Впрочѣмъ комбинація була легка, бо великй труды въ парляментѣ около такъ важныхъ справъ якъ посередне оподаткованье, мусѣли знайти найвыше признанье. И дѣйстно такъ сталося, бо шефъ секціи Бавгартнеръ до́ставъ титулъ барона, сов. Корытовскій титулъ и характеръ совѣтника министерства, сов. Покорный ордеръ зелѣзнои короны, а вицесекретарь въ министерствѣ Бернацкій хрестъ ордера Францъ Іосифа.

Національна борба Чехо́въ зъ Нѣмцями перенеслася, якъ звѣстно, и до Вѣдня та шириться тамъ чимъ разъ бо́льше. У Вѣдни єсть множество Чехо́въ а особливо ческихъ робо́тнико́въ на передмѣстю Favoriten. Нинѣ тыжденъ бдбулося отже въ нѣмецко́й церквѣ на

загарбували шкатулки зъ годинниками, табакирками и т. и.

До его палаты въ Пєршхно́й, недавно бдновленои и помальованои образами al fresco, спровадився въ р. 1769, не чекаючи на его позволенье, одинъ россійскій капитанъ. Андрѣй не дожидавъ гостя, але выѣхавъ зъ жѣнкою наперед на По́дгорье (до Братко́вки), для капитана лишивъ однакъ ко́лька бутельокъ вина, и листъ. Капитанъ занявъ порожнй покоѣ, въ котрыхъ мешкала впередъ жѣнка Андрѣя а своихъ вояко́въ розкватирувавъ по селѣ. „I drudzy do niego się zieżdżali, — пише староста — których exercyrował na podwórzu. Miał być bestia sroga, za cokolwiek po kilkaset batozków kazał dawać, mnie choć absenti tak dalece szkody nie uczynił, tylko co piece poprzepalane zostawił y ryby z sadzawek łowił.“ Се було въ самъ часъ, коли конфедерація барска завязувалась. По́знѣйше, коли во́йна по́дъѣздова межи бддѣлами россійскими а конфедератскими дружинами не уставала а гамо́ръ воєнный вже кождому наскучився ажь надто, жалуеся о́нъ (до р. 1771): Переходы войскъ, якъ россійскихъ такъ и конфедератскихъ, повтаряючй-ся разъ въ разъ, держали насъ въ безнастанно́й тревозѣ, бо козаки рабовали майже завсѣгды по дворахъ и хатахъ хлопскихъ и треба имъ було разъ въ разъ оплачуватися; фуражѣ мусѣли мы посылати Россіянамъ до Тарнова, Пильзна и Стрижова, а конфедератамъ въ горы. Стычки були навѣть коло насъ, въ вересню коло Стрижова а въ жовтни коло Вишневои.

(*Конецъ буде.*)

сѣмъ передмѣстю ческе богослуженье а Нѣмцѣ такъ тымъ перѣлякалися и озлобилися, що рада громадска сего передмѣстя постановила внести протестъ до президіи вѣденьскои рады громадскои. Рада громадска сего передмѣстя подає въ сѣмъ протестѣ мѣжь иншимъ и той мотивъ, що боиться, щобы ческе богослуженье другій разъ не повторилося, бо черезъ то набрало-бы се передмѣстье характеру двоязыкового передмѣстя и стратило-бы свій характеръ нѣмецкій.

——

До „Corr. de l'Est“ доносять зъ Петербурга, що мимо того, що гр. Гербертъ Бисмаркъ и Гирсъ мають взяти участь въ зъѣздѣ цѣсаря Вильгельма зъ царемъ, не треба думати, щобы ще подчасъ гостины цѣсаря Вильгельма мали розпочатися переговоры або щобы якій небудь крокъ мавъ наступити безпосередно. Зо взгляду на Вѣдень и Римъ постановлено не робити теперь нѣякихъ дипломатичныхъ крокôвъ, а приготовили лишь пôдставу, котра могла-бы ôдтакъ улекшити порозумѣнье зъ обома союзниками Нѣмеччины. Правдивѣ переговоры розпôчнуться ажь по зъѣздѣ цѣсаря Вильгельма зъ цѣсаремъ австрійскимъ и королемъ италійскимъ. — О подорожи царя до Копенгаги нема вже и бесѣды, а такожь не знати чи царь ноѣде до полудневои Россіи, бо теперь якось о тôмъ не говорять. — Нѣмецкѣ газеты доносять однакожь, що царь не ôдступивъ ôдъ проекту ѣхати до полудневои Россіи и поѣде такожь на Кавказъ. Лишь до краю закаспійского не думає ôнъ теперь ѣхати, а то разъ зъ огляду на Англію, а ôдтакъ и зо взглядôвъ финансовыхъ, бо ôнъ не мôгъ-бы явитися середъ азійскихъ народôвъ безъ ôдповѣдноі величавости. Теперь ѣздить царь зъ царицею по финьскôмъ мори вздовжь финьского побережа а подорожь має потревати якихъ 14 днѣвъ. Чи царь выйде на берегъ де въ якôмъ побережнôмъ мѣстѣ, не знати. Здаєсь однакожь, що на всякій случай приѣде на короткій часъ до Виборга на свои добра.

——

Подорожь цѣсаря Вильгельма ôдложено зновъ на одинъ день пôзнѣйше. Цѣсарь выѣде отже зъ Киль дня 15 с. м. и приѣде до Петергофу дня 20 липня. Подорожь ся не перестає все ще бути предметомъ всѣлякого рода комбинацій и догадôвъ, доказуючихъ головно, що она станесь причиною важныхъ змѣнъ въ ôдносинахъ зъ одної стороны мѣжь Нѣмеччиною а Россіею а зъ другои стороны мѣжь Нѣмеччиною а ѣи союзниками. Теперь отже доносять зъ Берлина пôвъурядово до „Pol. Corr.“, що не можна нѣякъ припускати, щобы намѣреный зъѣздъ зробивъ яку значну змѣну въ нѣмецкôй политицѣ. Россійскѣ газеты не перестають голосити, що Нѣмеччина не разъ тяжко покривдила Россію. Нѣмцѣ доказують зновъ безъосновнôсть такого твердженя, бо неразъ було ясно доказано, що противно нѣмецкѣ интересы торговельнѣ терпѣли ôдъ россійскои политики. Не дасться навѣть подумати, щобы Нѣмеччина хотѣла якимъ небудь способомъ дати сатисфакцію на россійскѣ жалѣ а такъ само и Россія знести дотеперѣшныхъ мѣръ, вымѣреныхъ противъ нѣмецкихъ интересôвъ. Длятого треба припускати, що ся, для обохъ сторôнъ рôвно немила справа, не буде тематомъ розговорôвъ обохъ монархôвъ. Такъ само треба уважати за выключенѣ всякѣ старання зъ россійскои стороны, щобы довести до якоись змѣны въ ôдносинахъ Нѣмеччины до Австро-Угорщины, бо въ Россіи знають, що союзъ Нѣмеччины зъ Австрією уважаєся условіемъ безпечности нѣмецкои державы. Зъ всего того можна вносити, що зъѣздъ цѣсаря зъ царемъ не змѣнить нѣчо въ ôдносинахъ Нѣмеччины до другихъ державъ але за то причиниться до усуненя недовѣрчивости россійскихъ верховодячихъ кругôвъ до нѣмецкои политики. — Появилося вже урядове справозданье лѣкарѣвъ о недузѣ цѣсаря Фридриха. Зъ справозданя сего выходить, що лѣкарѣ Ґергардтъ, Берґманъ и Тобольдъ поставили були первѣстно діягнозу о недузѣ рака и всѣ нѣмецкѣ лѣкарѣ годилися на ту діягнозу. Д-ръ Мекенси доказувавъ однакожь, що недуга не єсть ракомъ и обстававъ при тôмъ своѣмъ переконаню ажь до падолиста минувшого року. Праса бисмаркôвска починає отже зновъ выступати рѣшучо противъ д-ра Мекенси и обжаловує его теперь зовсѣмъ смѣло о то, що ôнъ умысно танивъ недугу цѣсаря. — Особы познакомленѣ добре зъ ôдносинами на берлиньскôмъ дворѣ доказують, що цѣсарь Вильгельмъ даєсь до теперь зовсѣмъ руководити кн. Бисмаркови. О скôлько однакожь можна вносити зъ самостôйного поступованя цѣсаря, то теперѣшный станъ рѣчей мôгъ-бы зъ часомъ змѣнитися. Характеристичнымъ для поступованя кн. Бисмарка єсть то, що вже теперь зазначуєсь досыть ясно его стремленье не лишь укрѣпити свого сына на его дотеперѣшнôмъ становищи але ввести его ще може скорше чи пôвнѣйше на власне становище и надати ѣму достоиньство, яке самъ доси займав, такъ, щобы черезъ якійсь часъ мôгъ ще самъ по-за кулисами слѣдити за поступованьемъ свого наслѣдника. Кн. Бисмаркъ носиться очевидно зъ гадкою утворити другу династію, династіи канцлера а ту гадку пôдхоплюють вже навѣть газеты. Такъ помѣстила „Extrapost“ статію пôдъ заголовкомъ: „Подорожь Вильгельма II. и Бисмарка II.“ Якъ бы тамъ впрочѣмъ и не було, то суть пляны нѣмецкого канцлера, о котрыхъ ôнъ лишь самъ може найлѣпше знати, але то треба зазначити, що становище его єсть нинѣ дуже сильне и що ôнъ бажає мира. Въ тôй цѣли ѣде цѣсарь до Петербурга а задачею его єсть изолювати Францію зовсѣмъ черезъ позысканье Россіи або наколи-бъ то не удалося, дати доказъ, що Нѣмеччина тому не виновата, що не прийшло до порозумѣня зъ Россією.

——

Зъѣздъ нѣмецкого цѣсаря зъ царемъ наповняє вже трохи страхомъ и Англію а „Morning Post“ доказує теперь, що при всякихъ комбинаціяхъ не можна поминати Англіи. Англія, каже згадана газета, єсть важнымъ чинникомъ въ европейскôй политицѣ, котрого не можна поминати. Доки политика лорда Биконсфильда же въ повнôй силѣ, доти Англія має право рѣшати въ Европѣ, на чию сторону має вага перехилитись. Було-бы нерозумно думати, що Англія яко союзникъ нездала. Нашѣ недостатки воѣнныѣ можемо легко доповнити. Зъ компетентноі стороны дано недавно доказъ, якѣ користи може принести для Нѣмеччины англійска фльота. А коли-бъ фльота англійска обсадила лишь италійске побереже, то вже тымъ самымъ увôльнила-бы 300.000 Италіянцѣвъ, котрыхъ можна-бы де инде ужити. Доки Англія позôстане вѣрна своѣй политицѣ, доти не можна буде поминути ѣи въ комбинаціяхъ политичныхъ.

——

Въ справѣ розводу короля Милана зъ королевою Наталією нема доси нѣякои змѣны до занотованя. Зъ Висбадену доносять лишь, що онодгы приймала королева мѣсцевого президента полиціи и ôдмовила рѣшучо выдати сына. Треба тутъ додати, що полиція тутешна дôстала приказъ зъ Берлина, дати ген. Протичеви всяку помôчь, скоро ôнъ выкажесь судовымъ выкомъ. Позаякъ єсть обава, що королева хоче вывести наслѣдника престола до Россіи, то передъ палатою стоить полиція а въ ночи пильнують ѣи тайнѣ агенты.

НОВИНКИ.

— **Про руску бурсу въ Перемышли** пишуть намъ: „Дѣлимось зъ вами сею ôдрадною вѣстею, що дня 13 н. ст. липня, с. є. завтра, ôдбудуться въ Перемышли въ комнатахъ Рускои Бесѣды о год. 6. вечеромъ перший Загальнѣ Зборы членôвъ рускои Бурсы мужескои. Не сумнѣваємось, що Вп. Родимцѣ, вступаючи громадно въ члены сеи Бурсы та пôдпомагаючи ѣи матеріяльно и морально, причиняться до розвою сеи такъ важноі институціи и запоруки будучои гимназіи рускои въ Перемышли.

— **Новый модель памятника бл. п. Володимира Барвѣньского.** Артистъ-рѣзбарь, п. Ст. Левандовскій, надôславъ до Львова модель памятника, котрый представляєсь ось якъ: На скалѣ стоть женщина и держить въ правôй руцѣ животворный огонь, символъ любови, просвѣты и патріотизму. У нôгъ ѣи присѣвъ хлопчина: въ правôй руцѣ, выпрямленôй передъ себе, держить ôнъ лавровый вѣнець а въ лѣвôй гербъ Руси, котрый оперъ о ногу. Вѣнець лавровый взноситься надъ погрудьемъ Володимира, выкутымъ рельефно на скалѣ. У долу въ скалѣ, троха заглубленôй, виднѣєсь хрестъ трираменный и напись Барвѣньскій. Цѣлый сей памятникъ представляєсь дуже величаво, а выконанье его пôсля пляну п. Левандовского коштувало бы до 1500 зр. Модель сей можна оглядати въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“ у Львовѣ.

— **Зъ руско-народного театру.** Зъ Теребовлѣ заѣде нашъ театръ до Микулинець, де дасть лише чотири представленя, именно: вô второкъ 17 н. ст. липня „Запорожець за Дунаємъ“; въ середу, 18-го, „Баронъ циганьскій“; въ четверъ, 19-го, „Наталка Полтавка“ а въ пятницю 20-го н. ст. липня „Весела вôйна“. Зъ Микулинець поверне театръ єще до Теребовлѣ на три представленя, а ôдтакъ переѣде до Струсова на шѣсть представленъ. Репертоаръ театральный въ Теребовли слѣдуючій: въ четверъ, 12-го н. ст. липня, на дохôдъ п-ѣ Ив. Биберовичевои „Павло Полуботокъ“; въ недѣлю 15-го, „Запорожець за Дунаємъ“; въ понедѣлокъ 16-го, „Чорноморцѣ“ оперета Лисенка и „Вечерницѣ“ Нѣщиньского; въ середу, 18-го, „Дзвоны зъ Корневиль“; въ суботу, 21-го, „Дай серцю волю, заведе въ неволю“ а въ недѣлю, 22-го, „Шляхта ходачкова,“ комедія Гр. Григоріевича.

— **Непошанованье рускихъ святъ.** Судія въ Любачевѣ, п Барткевичь, вôзвавъ до розправы судовои на день 13 (25) червня, т. є. въ рускій Зелений свята, Русинôвъ зъ Любачева: Григорія и Анну Полишкевичѣвъ, Алексѣя, Еву и Марію Пукôвъ та господаря зъ Дахнова, Мих. Ребця. Надôйшло найблизше свято рueке, Рождество св. Іоана Крестителя, дня 6 н. ст. липня, а п. Барткевичь сейчасъ вызначає розправу судову для селянина зъ Кобыльницѣ волоскои, Ив. Кокоцкого. До розправы завôзвано многихъ свѣдкôвъ Русинôвъ. Вôзваньe судове має дату 23 н. ст. червня с. р. до ч. 2293. Може-бы пояснивъ п. Барткевичь се своє поступованье, заки ще нашѣ послы покористуються тыми случаями въ своихъ интерпеляціяхъ. — Въ Станиславовѣ, пôдъ бокомъ епископа Юліяна, — якъ доносить тамошный Kurjer — ôдбувавъ гарнизонъ войсковый дня 6 н. ст. липня свои вправы.

— **Въ Бубнищи** устроила интелигенція болехôвска руска въ день св. Петра и Павла прогульку, въ котрôй взяло участь такожь богато родинъ рускихъ зъ Стрыя и окрестности. Пôдъ славными скалами бубницкими забавлялось охочо ôдъ годины 11 рано до 6 пополудни. Хороша мѣсцевôсть и погода зложились на то, що игры товарискѣ, танцѣ и хоры пôдъ проводомъ п. Остапа Н. повелись якъ найлучше. Участники розъѣхались вдоволенѣ и зъ тымъ намѣреньемъ, щобы небавомъ зôбратись знову на сѣмъ мѣсци и въ дружнôмъ кôлци скрѣпити по буденныхъ трудахъ и патріотичного духа. Заслуга устроєня належиться пп. судіи Сѣльскому, д-рови Подлускому, якъ неменше газдинямъ прогульки, що старанно подбали о кулинарну часть. Замѣтити належить, що и селяне Бубнища причинились мѣсцевою музикою до веселого настрою забавы.

— **П. Кирило Дольницкій**, родомъ зъ Хильчиць, членъ „Академичноі Громады“ одержавъ дня 11 н. ст. липня на краковскôмъ университетѣ степень доктора всѣхъ наукъ лѣкарскихъ.

— **Довѣдуємось**, що многѣ Русины академики, слухателѣ львôвского университету внесли поданя о зниженье оплаты на зелѣзницяхъ по польски. Чимъ се выяснити, не знаємо, бо давнѣйше подавали всѣ Русины по руски. Вправдѣ теперь поданя вноситься черезъ сенатъ университетскій, але щобы се було причиною того шкаралупництва, не хочемо вѣрити.

— **Страйкъ львôвскихъ челядникôвъ пекарскихъ** треває ще дальше. Президентъ Львова, д-ръ Мохнацкій, занявся щиро судьбою тыхъ бѣдакôвъ и за его заходомъ почались переговоры мѣжь майстрами и челядниками. Зъ обохъ сторôнъ выбрано ôдпоручникôвъ а посередникомъ мѣжь ними єсть совѣтникъ магистрату п. Стрѣльбицкій. Такожь инспекторъ промысловый, п. Навратиль, стараєся всѣми силами полагодити цѣлу сю справу. Команда войскова роздѣлила помѣжь головнѣйшѣ пекарнѣ львôвскѣ 120 пекарѣвъ воякôвъ, а зъ другои стороны окрестнѣ пекарѣ гадають приймити до себе львôвскихъ челядникôвъ пекарскихъ. Нинѣ мають ôдбутись зборы ôдпоручникôвъ майстрôвъ и челядникôвъ и остаточно порѣшити головнѣ точки домагань. Обѣ стороны гадають въ дечôмъ уступити зъ своихъ первѣстныхъ жаданъ. Полиція львôвска заявляє такожь зô своеі стороны помôчь и єсть мабуть того переконаня, що она найлѣпше зъумѣє зарадити злому и полѣпшить долю бѣдныхъ и часто страшно вызыскуваныхъ челядникôвъ, коли ихъ поведе на прохôдъ ажь тамъ, зъ ôдки кождый родомъ. Тамъ може знайдесь для нихъ безплатне помѣщенье. Страйкуючѣ челядники перебувають въ Лисеничахъ за рогаткою лычакôвскою. Въ лѣсѣ, недалеко бровару Ґрунда єсть поляна, на котрôй часто ôдбуваються прогульки Львовянъ, и тамъ розложились челядники таборомъ. Верховодить мѣжь ними челядникъ Дудикевичь. Челядники живляться доси не зле, бо мають — якъ кажуть — грошѣ, котрѣ призбирали собѣ зô складокъ товаришѣвъ. При подѣлѣ харчу заховуєсь якъ найбôльшій порядокъ. Въ додатку дôстають страйкуючѣ ще и троха тютюну. Коли надôйдуть ихъ ôдпоручники зô Львова, громадяться всѣ довкола нихъ и слухають предложень майстрôвъ. На жаль, все дотеперь ôдповѣдають всѣ одноголосно, що не годяться на предложеня майстрôвъ и не вернуть до мѣста. О своѣй нуждѣ оповѣдають они страшнѣ рѣчи. Головно жалуються они на то, що майстры доробляються хлощями маєтку а челядники зъ родинами гинуть зъ голоду. — Недалеко ôдъ поляны коло Ґрунда устроили собѣ челядники въ шопѣ мѣсце на нôчлѣгъ и тамъ ночують на сѣнѣ и соломѣ, розставляючи на нôчь сторожу зъ кôлькохъ людей узброєныхъ въ — палицѣ. Сторожа змѣняєсь що кôлька годинъ. Челядники жадають, щобы майстры пôдписалися на всѣ условія, якѣ они поставлять а тогдѣ вернуть они до мѣста. Нинѣ отже має рѣшатися судьба челядникôвъ: або они погодяться зъ майстрами и вернуть або будуть дальше страйкувати а тогдѣ обѣцяно имъ познакомити ихъ зъ параграфами.

— **Министерство просвѣты** дало 500 зр. пôдмоги рядови на кошты устроєня выставки гигієничноі, що ôдбудесь сего мѣсяця у Львовѣ въ часѣ зъѣзду лѣкарѣвъ. Министерство дало тѣ грошѣ, розумѣеся, на просьбу комитету, аранжуючого сей зъѣздъ. Але видко, що комитетъ въ просьбѣ до министерства згадавъ лишь загально, будьто ôнъ устроює зъѣздъ галицкихъ лѣкарѣвъ, коли на дѣлѣ комитетъ сей устроює зъѣздъ „lekarzy i przyrodników polskich“, а тымъ самымъ зъ горы выключивъ офиціяльно ôдъ участи лѣкарѣвъ и природослѣдителѣвъ-Русинôвъ. Єсть въ тôмъ рôдъ неоправданоі дволицевости. Въ министерствѣ просвѣты представляєся справа загально-науковою, а pro foro interno аранжуються зъѣзды выключно польскѣ.

— **Школѣ слюсарскôй** въ Свіонтникахъ дало министерство просвѣты 300 зр. въ цѣли, щобъ управа сеи школы взяла на науку до себе кôлькохъ мѣсцевыхъ майстрôвъ, челядникôвъ и екстернистôвъ, не належачихъ до числа звычайныхъ учениковъ.

— **Стрыйска рада повѣтова** порѣшила, мимо незначноі опозиціи, засновати въ своѣмъ повѣтѣ школу паробкôвъ, щобы тымъ дѣломъ почтити 40 лѣтный ювилей цѣсаря. О скôлько намъ донесено, призначивъ на ту цѣль бр. Ромашканъ, яко маршалокъ рады повѣтовои, 8.000 зр., а зъ фондôвъ повѣтовыхъ рѣшено дати на разѣ 3000 зр. Чиимъ коштомъ школа ôдтакъ буде удержуватись, теперь ще не звѣстно. Але въ удержаню спочиває якъ разъ найбôльшій тягаръ.

— **Редакція Руск. Истор. Библіотеки** звѣщає П. Т. предплатникôвъ, що П. т. Богдана Хмельницкого появиться зъ кôнцемъ лат. липня, позаякъ друкарня була занята складаньемъ справоздань гимназіяльноі и реальноі школы. П. Т. предплатники зволять тому выбачити сю поневôльну проволоку и подати свои вакаційнѣ адресы (наколи змѣняють мѣсце на часъ вакаційный), щобы можна имъ выслати.

— **Зъ Тернопôльщины пишуть намъ**: Дня 27 н. ст. червня ôдбувся рôчный испытъ въ женьскôмъ заведеню науковôмъ 8-клясовôмъ панѣ Зелиньґеровои, якъ се згадано въ ч. 140 „Дѣла“. Програма науки въ тôмъ заведеню єсть та сама, що и для шкôлъ выдѣловыхъ, а кромѣ того приходять ще слѣдуючѣ предметы обовязковѣ по-надъ звычайну програму: естетика, исторія литературы всесвѣтноі, гигієна и языкъ французскій. Персоналъ учительскій складався зъ 5 учительокъ и 13 професорôвъ. Выкладали: два катихиты, Барвѣньскій, Загайкевичь, Харкевичь, Гецѣвъ, Плѣшкевичь, Свѣхло, Лянґъ. Гедройць, Зубчевскій, Стояновскій и д-ръ Зґурскій. Въ сей способъ дôбрано найлучшій учительскѣ силы а ôдповѣди учениць на испытѣ дали доказъ, що змаганя учителѣвъ принесли знаменитый успѣхъ. Въ програмѣ науки языкôвъ увзгляднено языкъ рускій и многѣ Польки учились нашого языка и поробили хорошѣ поступы въ нѣмъ черезъ одинъ рôкъ. Науки языка руского удѣлявъ проф. Барвѣньскій. Директорка сего заведеня зрозумѣла вповнѣ задачу школы та тому треба прилучитись и намъ зъ щирымъ желаньемъ до дальшои вытревалости въ тôмъ трудѣ.

— **Въ галицкôй краєвôй школѣ лѣсовôй у Львовѣ** ôдбудуться испыты зъ кôнцемъ другого пôвроку въ слѣдуючôмъ порядку: На першôмъ роцѣ: д. 14-го липня зъ хеміи органичноі, 16-го липня зъ математики, 18-го зъ ботаники, 20-го зъ зоологіи, 23-го зъ физики, 25-го зъ управы лѣса, 27-го зъ педологіи. На другôмъ роцѣ: д. 17-го липня зъ климатологіи, 19-го зъ уряженя лѣса, 21-го зъ зоологіи, закона лѣсового и економіи суспôльноі, 24-го зъ мѣреня, 26-го зъ инжинеріи лѣсовои и оцѣнки лѣса, а 28-го зъ администрациі лѣсовои и плеканя лѣса. Испыты ôдбувати будуться ôдъ годины 8-мои до 1-шои передъ полуднемъ и ôдъ 4-тои до 8-мои по полудни.

— **Огнѣ.** Въ Лôмнѣ, дек. турчаньского, згорѣло дня 4 н. ст. липня зъ полудня 19 господарѣвъ зъ цѣлымъ своимъ майномъ. Шкоду не убезпечену обчислюють на 9000 зр. Огонь займився ôдъ сѣрникôвъ, котрыми бавились дѣти. — Въ Заздрости, пов. теребовельского, згорѣло 23 хатъ и 75 будынкôвъ господарскихъ зъ припасами.

— **Испытъ зрѣлости** въ нѣмецкôй гимназіи у Львовѣ зложили Русины: Гр. Косарь, Гр. Пришлякъ и Кôндратъ Лагола зъ ôдзначеньемъ, а Ярославъ Барановскій и Вол. Ропицкій зъ добрымъ успѣхомъ. Тремъ абитурієнтамъ Русинамъ дозволено поправити одинъ предмитъ по вакаціяхъ.

— **Испытъ зрѣлости** въ женьскôй семинаріи учительскôй у Львовѣ ôдбувся ôдъ 26 червня до 7 липня пôдъ проводомъ члена краєвои рады шкôльноі о. д-ра Рудольфа Левицкого. Звычайныхъ учениць зголосилося 49, екстернистокъ 16, разомъ 65. Зъ звычайныхъ учениць здало 28 зъ ôдзначеньемъ, тремъ дозволено поправити одинъ предметъ по вакаціяхъ, а 18 здало зъ добрымъ поступомъ. Зъ екстернистокъ 3 выдержали испытъ зъ ôдзначеньемъ, 7 признано дозрѣлыми, однôй дозволено поправити по вакаціяхъ, а 5 репробовано на одинъ рôкъ. Русинки, звычайнѣ ученицѣ, здали испытъ зъ ôдзначеньемъ: Юлія Беноні, Ольга Гладиловичь, Софія Левицка, Єлена Ревакович и Іоанна Витковицка; зъ добрымъ поступомъ: Теофиля Дияковска, Євгенія Филипôвъ, Ольга Керекіярто, Марія Пристайко и Юлія Зарицка. Зъ Русинокъ екстернистокъ здала Іосифа Радикевичь зъ добрымъ поступомъ. Патентъ зъ выкладовымъ языкомъ рускимъ и польскимъ одержало 39, лише зъ польскимъ 17. Кромѣ того признано 41 учениць за здôбныхъ научати жѣночѣ роботы ручнѣ въ школахъ народныхъ и выдѣловыхъ.

— **Испытъ зрѣлости** въ семинаріи учит. въ Тернополи ôдбувався пôдъ проводомъ п. Т. Мандыбура ôдъ 5-го до 11. липня. До испыту приступило 19 кандидатôвъ (14 Полякôвъ, 5 Русинôвъ). Всѣхъ кандидатôвъ признано дозрѣлыми, мѣжь тымъ одного зъ ôдзначеньемъ. Зъ Русинôвъ зробили испытъ: Брылиньскій Максимъ, Кичакъ Григорій, Пасѣка Михаилъ, Пиговичь Володимиръ и Шиманьскій Мартинъ. Зъ приватистôвъ 4 дôстали свѣдоцтво зрѣлости (Русины: Єднаковскій Павло, Литвинъ Антôнъ, Петрицкій Іоанъ и Войтовичь Іосифъ), 4 репробовано на одинъ рôкъ (мѣжь тыми 1 Русина) а 2 дôстало поправку зъ одного предмету по вакаціяхъ (мѣжь тыми 1 Русинъ).

— **П. Теофанъ Головчукъ**, учитель зъ Ордова, просить насъ сконстатувати, що не ôнъ бувъ авторомъ дописи въ „Дѣлѣ“ зъ 19 (31) марта с. р. ч. 64., въ котрôй була бесѣда про окружного инспектора п. Мариняка. Констатуємо се радо, бо дѣйстно ôнъ не бувъ авторомъ анѣ мы не маємо навѣть приятности сего пана знати.

— **Гербъ краєвый Босны.** Послѣдный выпускъ дѣла Асбота пôдъ загол. „Босна и Герцеговина“, мѣстить въ собѣ розслѣды надъ краєвымъ гербомъ Босны, котрою то справою занимаєсь теперь анкета, выбрана спôльнымъ правительствомъ. Хорваты подають за гербъ золоту корону, окружену лиліями, зъ багрянною мантією горностаєвою пôдъ сподомъ и зъ такою самою короною и мантією пôдъ щитомъ. Архивъ придворный у Вѣдни приймає золоту корону на голубôмъ щитѣ, але ôдкидає мантію. Угры хотять, щобы на гербѣ Босны була на золотôмъ поли выстаюча зъ-поза хмаръ рука въ червонôмъ панцири и зъ закривленымъ мечемъ, бо такій гербъ уживали колись королѣ угорскѣ за гербъ Босны. Асботъ доказує, що первѣстнымъ гербомъ Босны була золота корона зъ лиліями, а всякѣ иншѣ гербы суть не автентичнѣ.

— **Дрôбнѣ вѣсти.** Людвикъ Тененбавмъ, кандидатъ адвокатскій, родомъ зъ Тернополя, одержавъ на университетѣ вѣденьскôмъ степень доктора правъ. — Маршалокъ краєвый Буковины бр. Ал. Василько-Серецкій одержавъ гôднôсть тайного совѣтника. — Бувшій президентъ Франціи, Ґреви, написавъ свои споминки ôдъ року 1848 до 1866. Споминки тѣ будуть друковати рôвночасно двѣ газеты, одна лондоньска, друга американьска. — Въ Харковѣ померъ директоръ терапевтичноі клиники при тамошнôмъ университетѣ, проф. Валеріянъ Гр. Лашкевичь, сынъ уніятского священика зъ Литвы.

НАДÔСЛАНЕ.

Для глухихъ. — Особа, що въ поединчій способъ вылѣчилась зъ 23-лѣтноі глухоты и шуму въ ушахъ, готова кождому переслати даромъ описанье сего по нѣмецки. — Адреса: **Nicholson, Wien IX. Kolingasse 4.** 2476 4—52

Вѣсти зъ Аеп. Львôвскои.

Сотрудниками поставленѣ оо.: Ник. Чубатый зъ Настасова въ Могильници при недужôмъ о. Васильковскôмъ; Вас. Навроцкій, сотр. при церквѣ св. Петра и Павла у Львовѣ, въ Щирци; Як. Вацикъ зъ Токôвъ въ Побужанахъ, дек. бускаго; Іос. Краснопера въ Токахъ, дек. збаражского; Іос. Ганкевичь зъ Грималова въ Товстôмъ, дек. скалатского.

Намѣстництво выасигнувало для о. Амвр. Рыбака, сотрудника при о. І. Сабатѣ въ Сосновѣ платню рôчно 300 зр. зъ религійного фонду ôдъ дня 1 липня 1887 до кôнця червня 1889.

Грамоту надаючу власть слухати св. сповѣдь одержавъ новопоставленый пресвитеръ о. Юрій Стеткевичь.

Посмертнѣ — ǂ — оповѣстки.

Исидоръ Венгриновичь, ц. к. авскультантъ судовый, померъ вчера у Львовѣ въ 36 роцѣ житя. Похороны ôдбудуться завтра о год. 3-тôй зъ полудня зъ дому при улици Пекарскôй ч. 17 на кладобище Лычакôвске. Вѣчна єму память!

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **Выказъ жертвъ** и вкладокъ для Рускои Бурсы Терноп. въ II. пôвроцѣ админ. року 1888: (Конець). Вп. Е Бородієвичь зъ Денисова 3 фунты солонины и 2 пасхи; о. Петро Билиньскій 19 книшôвъ, Вп. о. Корытко зъ Богатковець 22 бохонцѣ хлѣба, Вп. о. А. Чемерыньскій зъ Воробѣвки 35 бохонцѣвъ хлѣба; Вп. о. Ст. Билиньскій зъ Чернихова 10 бохонцѣвъ хлѣба; Вп. п-на Меланія Литвиновичь зъ Станиславова датокъ 3 зр; Вп. о. Т. Лавровскій яко членъ 1 зр. 50 кр.; Вп. о. А. Ганкевичь зъ Грималова яко членъ 2 зр. 50 кр.; Вп. о Ант. Алиськевичь зъ Хмелискъ яко членъ 3 зр.; Вп. о. І. Билиньскій зъ Илавча яко членъ 3 зр.; Вп. о. І. Васильковскій зъ Могильницѣ яко членъ 3 зр., яко датокъ ôдъ себе и парохіянъ зъ Могильницѣ и Романôвки 2 зр 50 кр.; Выс. Соймъ кр. пôдмогу 200 зр; Свѣтла Рада повѣтова тернопôльска пôдмогу 25 зр.; Вп. п. Е. Голубовскій ц. к. авск. зъ Пôдгаєць датокъ 3 зр. 56 кр,; Вп. В. Тиховскій яко членъ 3 зр.; Вп. о. С. Навроцкій зъ Шляхтинець яко членъ 2 зр.; Вп. п. Ст. Садовскій яко членъ 3 зр.; Ч. Ст. Рудакевичь зъ Чернихова яко членъ 1 зр.; Ч. Истеревичь зъ Збаража яко членъ 1 зр.; Ч. п. С. Мальчосъ зъ Кійданець яко членъ 3 зр.; Хв. Рада громадска тернопôльска пôдмогу 25 зр.; Ч. С. Пытляръ зъ Залозець яко членъ 1 зр.; Вп. д-ръ Феликсъ Громницкій дѣдичь зъ Мысловои корець гороху.

Складаючи за тй щедрй жертвы прилюдно щироруске Спаси-Бôгъ, поручає Выдѣлъ Руску Бурсу и удержуваныхъ въ нѣй питомцѣвъ благосклоннôй памяти Вп. Родимцѣвъ и на будуще. Вже теперь, отже ще передъ розписаньемъ конкурсу зголошуються убѣгателѣ о принятье до бурсы. Молодѣжь наша бажає науки, а Вп. Родимцѣ не пожалують, хочь дрôбными датками, подати пôдмогу тôй молодежи, зъ котрои колись буде доповнятися наша интелигенція. Именно-же просить Выдѣлъ Вп. Родимцѣвъ по жнивахъ о жертвы въ натураліяхъ, котрй можуть значно облегчити удержанье значного числа питомцѣвъ. — Въ Тернополи 24 червня 1888. — *Ол. Барвѣньскій*, предсѣдатель; *В. Грабъ*, секретарь.

— **Для недужого артиста Стефурака** зложили професоры рускои гимназіи 10 зр.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 12. липня. Министры: Тисса, Сеченій, Дунаѣвскій, Бакегемъ и Фалькенгайнъ одержали италійскй ордеры Маврикія и Лазаря.

Берлинъ 12. липня. Адмиралиція одержала вже приказъ що-до выѣзду цѣсаря до Россіи. Цѣсарь выѣзджає дня 14 липня передъ полуднемъ на отверте море на яхтѣ „Гогенцоллернъ“, а разомъ зъ нимъ выѣзджають двѣ дивизіи флоти и флотилля лодей торпедовыхъ. Зъ Билькъ верне флотилля назадъ до Киль.

Берлинъ 12. липня. Кн. Бисмаркъ, котрый мавъ выѣхати до Фридрихсруге, остався ще въ Берлинѣ на нинѣшный пиръ для амбасадорôвъ. — Цѣсарь розпорядивъ, що комисія установлена ще цѣсаремъ Фридрихомъ для будовы собора має безпроволочно розпочати свои роботы.

Пештъ 12. липня. Бѣлградсвій университетъ выславъ до Кієва на ювилейне торжество хрещеня Руси професора исторіи Светвовича. До Кієва выѣхавъ такожь князь чорногорскій зъ наслѣдникомъ престола и министромъ Буковичемъ.

Висбаденъ 12. липня. Правительство нѣмецке повѣдомило королеву Наталію, що она мусить выдати ген. Протичеви наслѣдника престола. Кажуть, що кн. Бисмаркъ повѣдомивъ королеву, що цѣсарь бажає собѣ, щобы она порозумѣлася спокôйно зъ королемъ и не робила єму нѣякихъ трудностей. Королева постановила однакожь уступити лишь передъ силою.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. А. Ч. въ Косовѣ. За „Дѣло“ до кôнця року прийде ще 2·50 зр. — **Всч. І. С въ Ярославичахъ.** До кôнця року ще 8·50 зр. — **Всч. Т. Д. въ Цѣшкахъ.** Книжки выслано; на „Дѣло“ впысано 8·25 зр., отже до кôнця року ще 75 кр. — **Всч. А. С. въ Стôбнѣ.** Заплачено до 31|12 88. — **Всч. С. І. въ Золочевѣ.** Рахунки згôднй. — **Всч А. Л. въ Курилôвцѣ.** Зареклямуйте не дôйшовшй числа а вышлемо; початокъ „Обломова‘ выслано. — **Вп. И. Б. въ Лѣску.** Заплачено до 30/6; просимо.

Надôслане.

Аптика **РУКЕРА** у Львовѣ
поручає 2460 157—?
росу красоты и всякй косметики такъ черезъ мене якъ и иншй фирмы поручанй.

Фабрика знарядôвъ рôльничихъ и гисерня
M. PETERSEIM-A
въ Краковѣ при улици Довгôй поручає свои выробы по найдешевшихъ цѣнахъ.
2389 64—?

УЧЕНИКЪ VII. кл. гимназ.
пошукує лекціи на село на часъ вакацій. Порозумѣтись можна пôдъ адресою: Ивановичь ученикъ VII. кл. гимн въ Станиславовѣ ул. Газова ч. 53. въ закладѣ для хлопцѣвъ. 1—2 (2518)

Лишь правд. съ маркою „Котва“
Страдаючимъ на гостець и ревматизмъ поручаєся симъ правдивый
Pain-Expeller
съ „котвою“ яко дуже успѣшне средство домове.
Въ запасѣ майже въ всѣхъ аптикахъ

Харчь мешканье и опѣку
можуть мати ученики шкôлъ народныхъ и середныхъ а такожь ученицѣ у учителя школы народнои у Львовѣ. Ученицѣ можуть мати въ дома помôчь въ науцѣ, або можуть всѣхъ предметôвъ шкôльныхъ дома учитися. Проситься о якъ найскоршй зголошеня. Близша вѣдомôсть у п. Іосифа Танчаковского при ул. Казимирôвской ч. 43, II поверхъ.
2516 2—3

Ц. к. придворна ліярня звонôвъ
П. ГИЛЬЦЕРА въ Винеръ-Найштадтъ

поручаєся до **замовлень звонôвъ и гармонійныхъ складôвъ всякои величины и голосу. Гарантія** за певный голосъ кождого звона, чистый гармонійный акордъ складу и за найлѣпшій металь. Монтованье звонôвъ **головами зъ кованого зелѣза**, черезъ що можна звонами дуже легко звонити **Припорученя** сповняються якъ найскорше, точно и **дуже дешево** при **найвыгôднѣйшихъ условіяхъ заплаты**

Ôдзначеня: *Золотый хрестъ заслуги зъ короною за повне заслуги дѣланье. Выстава вѣденьска 1873 р, два медалѣ за поступъ за складъ звонôвъ для вѣденьскои Votivkirche 260 сотнарôвъ ваги. Выстава промыслова у Вѣдни 1880 р. золотый медаль.*

Заложена 1838. Доставила 4420 звонôвъ, 1,189.240 кильогр. ваги. Зъ сего до Вѣдня для 31 церквей 83 штукъ звонôвъ 86.069 кильогр. ваги разомъ и 2 звоны до годинникôвъ для нового ратуша 3345 клр ваги.

Гармонійнй склады до закристій зъ 4 звôнками по 25 зр.
Гармонійнй склады до престолôвъ зъ сильными и голосными звôночками. 2301 9—12

Зъ альпаки: 1 складъ зъ 4 звôн. по 14 зр., зъ 3 зв. по 11 зр.
Зъ мосяжу: 1 складъ „ 4 „ „ 10 „ „ 3 „ „ 8 „

КОСЫ
2145 11—
6 и 6½ ручковй вузшй и широкй по **36** и по **40** кр.
Найлучшй по **50** кр.
Бракъ по **25** кр.
поручає зъ своихъ складôвъ
Народна Торговля.

ÔДОЗВА.
Наколи-бы хто зъ панôвъ матуристôвъ або слухателѣвъ теологіи желавъ перевести приятно часъ вакаційный и покрѣпитись на здоровлю — а у насъ завести хоръ церковный въ науковый и практичный спосôбъ за певною вынагородою, маючи помешканье зъ харчомъ, зволить зголоситись до рускои читальнѣ въ Качицѣ на Буковинѣ. 2542 3—3

ПАВЛО ЛЕВИЦКІЙ
въ Добрачинѣ (*почта Кристинопôль*)
предприймає всякого рода будовы: церквей, будынкôвъ конкуренційныхъ, парохіяльныхъ и шкôльныхъ, горалень, въ загалѣ всякихъ будынкôвъ, и выконує солидно и дешево.

Всѣ выконанй нимъ будôвлѣ зыскали загальне признанье, чого доказомъ кôлька наведеныхъ свѣдоцтвъ:

„Въ р. 1886, повѣривъ комитетъ церковный въ РОЗДЖАЛОВѢ, пов. сокальского, п. Левицкому зъ Добрачина будованье мурованои церкви въ Розджаловѣ. Можемо заручити кождому, що церковь уже на укôнченю, а п. Левицкій вдоволивъ всѣмъ вымогамъ правнымъ и всѣмъ жаданямъ майстерскимъ, тому єго яко предприємця до бôльшихъ будôвель рекомендовати можемо.
Розджалôвъ д. 14 лютого 1888.
Мих. Фолисъ приходникъ, *Стеф. Покимброда*, членъ комитету, *Фед. Жеребецкій*, нач. громады.“

„Громада СУШНО, пов. каменецкого, повѣрила мин. року п. Левицкому зъ Добрачина будову мурованои двоклясовои школы зъ ôдповѣднымъ помешканьемъ для учителя. Тую будову провадить ôнъ точно пôсля поданыхъ єму плянôвъ и указокъ зъ повнымъ вдоволеньемъ мѣсцевои рады шк. и начальства громадского. Можемо отже смѣло сего поважаного предприємця, яко честного, совѣстного и порядного чоловѣка якъ найдальше и найщирше поручити.
Сушно дня 8 лютого 1888.
Мих. Кордуба, предс. рады шкôльнои. *Досько Баранъ*, начальникъ громады. *I. Brennenstuhl*, Gem. Vorst.“

„Панъ П. Левицкій зъ Добрачина принявъ предприємство нового мурованого приходства въ КОРЧМИНѢ. Ту будову, вже на укôнченю, веде ôнъ зъ повнымъ вдоволеньемъ комитету парохіяльного, котрый єго може яко честного, совѣстного и дуже порядного предприємця вдоволяючого-ся малымъ доходомъ, кождому интересованому припоручити.
Корчминъ, дня 18 лютого 1888.
І. Черевко, предсѣдатель комитету парохіяльного.“ 3—? 2364

На всяке вôзванье приѣздить заразъ на мѣсце.

На преміи.
РУСКЕ ТОВАРИСТВО ПЕДАГОГИЧНЕ
у Львовѣ (Народный Дôмъ)
продає слѣдуючй свои выданя:
1) Хемія Роское-Шухевича 40 кр. зъ пересылкою . . . 45 „
2) Вязанка желаній В. Лучаковского 10 кр. зъ перес. 12 „
3) Читанка для молодѣжи книжочка I. 10 кр. зъ перес. 12 „ въ хорошôй оправѣ . . 22 „
4) Читанка для молодѣжи книжочка III. 10 кр. зъ перес. 12 „ въ хорошôй оправѣ . . 22 „
5) Читанка для молодѣжи книжочка IV. 10 кр. зъ перес. 12 „ оправна . . . . 22 „
6) Малый Робинзонъ зъ образками, оправный . . 40 „ зъ пересылкою . . . 45 „

Товариство продає тй всѣ выданя лишь за готовй грошѣ. Книгарнямъ дає при тôмъ 25% рабату. Членамъ товариства даєся 15% рабату. Хто купує за суму низше 5 зр. не дôстає нѣякого рабату.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
ц. к. уприв. галицкого
Акційного Банку Гипотечного
2222 137—? купує и продає
всѣ ефекты и монеты
пôдъ найприступнѣйшими условіями.
5% Листы Гипотечнй и 5% Листы Гип. преміованй,
котрыхъ пôсля закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшои постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталôвъ фондовыхъ, пупилярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія
можна одержати въ сѣй Конторѣ.
(до выльосованя зъ 10% премією т. є. по 110 за 100)
Всѣ припорученя зъ провинціи залагоджуються безъ проволоки по курсѣ дневнôмъ, не числячи нѣякои провизіи.

Панночку або ученика,
одного або двохъ, приймаєся за умѣренну платню на харчь и станцію, поручаючи доглядъ и родительску опѣку, по при се може удѣлятися науки музики и языка француского. Адреса: Панѣ Галевска, ул. Ôрменьска ч. 25. III. поверхъ, або Администрація „Дѣла“.
2515 2—2

ЗАКОПАНЕ.
Заведенье природно-лѣчниче на Клеменсôвцѣ въ Закопанôмъ, уряджене на подобу Риклього надъ озеромъ Вельдесъ, де крôмъ звычайнои гидротерапіи заведенй купелѣ паровй въ лôжкахъ, а такожь и сонѣчнй (геліотерапія). Доконуються такожь въ заведеню пôсля вказаня лѣчнича гимнастика, масажь, ортопедія и електротерапія. Ôдъ 20 мая заведенье отворене. 2503 2—3
Д-ръ Венантій Пясецкій
властитель и управляючій лѣкарь Заведеня.

И. ИГНАТОВИЧЬ
поручає:
певнй и выпробованй средства до выбраня всякихъ плямъ.

	кр.		кр.
АМАНДИНА усуває плямы зъ сокôвъ цукровыхъ, бѣлка, мороженого и т. п. фляконъ . .	25	КОРѢНЬ МЫЛЯНЫЙ бѣлый, служить до праня матерій шовковыхъ, потовщеныхъ и замарганыхъ, пакетикъ по 2 кр. и	04
АПСЕИНА вытягає плямы товстй зъ матерій шовковыхъ барвныхъ	25	МЫЛО ЖОВЧЕВЕ уживаєся до выбираня плямъ старыхъ зъ матерій вовняныхъ, бавовняныхъ и шовковыхъ, кусникъ	25
АЦЕТИНА нищить плямы алькаличнй и мочовй, фляконикъ	25	ОДАЛИНА найлѣпше средство до чищеня мужескои одежи, усуває плямы повставшй зъ пороху, прѣтя, тютюну, молока, пива, кавы, шоколяды, плѣсни, вохкости, сметанки, росолу и т. п. фляконъ . . .	35
БЕНЗОЛИНА выбирає плямы товстй и зъ прѣтя, зъ мази и покосту, фляконикъ малый 20 кр. цѣлый	30	ОКСАЛИНА выбирає плямы зъ атраменту, иржи и крови, зъ паперу и бѣля, фляшка . . .	25
БРАЗИЛИНА, выпранй въ бразилинѣ матеріи чорнй, споловѣлй и поплямленй ôдзыскують первѣстну барву, стають лыскучими и твердыми, пакетъ	08	КВИЛЯЯ, матеріи вовнянй и шовковй, выпранй въ ôдварѣ Квиляи тратять плямы и ôдзыскують свѣжôсть, причѣмъ барва матеріи нѣчо не тратить, пакетъ	06
ЕТИЛИНА усуває плямы на помостѣ зъ фарбъ анилиновыхъ, травы, лякерôвъ, и смолы фл.	25	СПИРИТУСЪ ТЕРПЕНТИНОВЫЙ усуває плямы зъ покосту, олѣю и живицѣ, фляконъ	25
ЯНИНА розпускає плямы чорнй повставшй на шкôрѣ при фарбованю волося, фляконъ .	30	ЗЕМЕЛЬНИКЪ чистить матеріи бѣлй вовнянй зъ замарганя и пороху, пакетъ	20
ЯВЕЛИНА уживаєся до выбраня зъ бѣля барвныхъ плямъ, а именно зъ пива, вина червоного, овочѣвъ, конфитуръ, атраменту и т. п. фляконъ . .	20		
КВАСОКЪ въ лѣсочкахъ уживаєся до чищеня палцѣвъ зъ атраменту, лѣсочка	05		

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3., Готель Европейскій и улиця Галицка рôгъ Валовои. Въ филіяхъ: въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20, и въ ЧЕРНÔВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2. 2424 10—?

ВЫДАНЯ ТОВАРИСТВА „ПРОСВѢТЫ“
Географія Руси
часть перша
Русь галицка, буковиньска и угорска
зъ картою тыхъ земель.
Цѣна 45 кр. (зъ пересылкою почтою 50 кр.)
Карта Галичины, Буковины и угорскои Руси сама про себе 10 кр. (зъ перес. почт. 12 кр.)
Народно-рускій Молитовникъ
для дѣтей, одобреный Впр. Митроп. Сильвестромъ (сторôнъ 143). Цѣна дуже низька, бо лише **20 кр.** (въ красшихъ оправахъ **25 кр.** и **35 кр.**). При купнѣ за 10 зр. опускаєся 20% рабату. Той молитвословець надаєся на дарунки (мѣжь иншимъ на памятку епископскихъ визитацій каноничныхъ). При замовленю бôльшого числа примѣрникôвъ можна жадати (за малу оплату) ôдповѣдныхъ золотыхъ написей на оправѣ.

І. & С. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНѢ (BRÜNN)
улиця Фердинанда Ч. 7/d
высылають за послѣплатою:

Сорочки мужескй, бѣлй и кольоровй 1 штука Іа. зр. 1.80 IIа. зр. 1.20
Сорочки робôтничй зъ доброго оксфорду, 3 штуки зр. 2.
Ногавицѣ мужескй, зъ барханту або полотна, 3 пары Іа. зр. 2.50, IIа. зр. 1.80.
Суконнй шапки, для мужчинъ и хлопцѣвъ, 6 шт. зр. 1·20.
Скарпетки мужескй, бѣлй або кольоровй, робленй 6 паръ зр. 1·10.
Скарпетки втягаючй пôтъ, зъ финису шовкового, 12 паръ зр. 1·20.
Пледы до подорожи, 3·50 метрôвъ довгй, 1·60 м. широкй, 1 штука зр. 4·50.
Матеріи на мужескй уборы, новôтнй, 3.10 метрôвъ Іа. зр. 5·50. IIа. зр. 3·75.
Матеріи на иберцигеры, добрй, найновѣйшй барвы, 2.10 метр. зр. 6.
Нормальни сорочки и ногавицѣ, зъ чистои вовны, системъ Єгера, 1 штука зр. 3·50.
Зреформоване нормальне бѣлье, (втягаюче пôтъ) 1 сорочка або 1 ногавицѣ зр. 2.
Бѣлье зъ Gummi, 2 пары манщетôвъ, 2 стоячй и 2 лежачй ковнѣрики зр. 2·50.

Матеріи лѣтнй камгарновй на мужескй уборы, найновѣйшй десенѣ, 6.5 метрôвъ зр. 3.
Сорочки жѣночй, зъ шифону, гафтованй, 3 штуки зр. 2·50.
Сорочки жѣночй, зъ мѣцного полотна зъ зубками 6 штукъ зр. 3·25.
Корсеты нôчнй, зъ шифону, численно прикрашенй, 3 штуки зр. 1·80.
Спôднинѣ, 6 зъ сырого полотна, Chiffon и Rouge 3 штуки зр. 3.
Запаски жѣночй, зъ оксфорду, кретону и сырого полотна 6 штукъ зр. 1·60.
Паньчохи жѣночй, робленй, бѣлй або кольоровй, 6 паръ зр. 1·50.
Паньчохи жѣночй, (втягаючй пôтъ) зъ шовкового финису 6 паръ зр. 1 20.
Намѣтки зъ Mohair-у, у всѣхъ краскахъ 3 штуки зр. 1·20.
Намѣтки зъ Foil-у, краснй десенѣ, 6 штукъ зр. 1 20.
Жакеты лѣтнй Jersey, зъ чистои вовны, у всѣхъ краскахъ 1 шт. гладка зр. 2·50 тамбурована зр. 4.
Хустинки до носа, зъ кольоровымъ краємъ, 1 тузинъ мужескихъ зр. 1·20, жѣночихъ зр. 1.

Взôрцѣ даромъ и франко.
2345 21—26

Въ товариствѣ „АКАДЕМИЧНЕ БРАТСТВО“
у Львовѣ ул. Калѣча ч. I.
можна набути отсй книжки:
И. Онишкевича „Руска Библіотека“ Томъ I., писаня И. Котляревского, В. Гоголя и П. Артимовского-Гулака 2·50 кр.
И. Онишкевича „Руска Библіотека“ Томъ II. писаня Г Квѣтки (Основяненка) 2·50 „
И. Онишкевича „Руска Библіотека Томъ III. писаня М. Шашкевича, И. Вагилевича и Я. Головацкого 2·50 „
Творы Володимира Навроцкого Томъ I. . . . . . 1·20 „
Житє и значенє Маркіяна Шашкевича а въ додатку матеріялы и замѣтки до генезы руско-народного ôдродженя въ Галичинѣ, написавъ Володимиръ Коцовскій . . —·25 „
Наукова Библіотека, книжка I Нарисъ Исторіи философіи, пôсля Фріца Шульце переклавъ Иванъ Франко . —·30 „
Переводи і наслѣдованя Осипа Шухевича . . . . —·30 „
Фавст, трагедія Йогана Вольфганга Іете, часть I., переклав и пояснив Іван Франко . . . 1·50 „
Порвалась нитка, комедія на чотыри справы, написавъ Олександеръ Я. Конискій . —·30 „
Буковиньскій Альманахъ, выданый въ память десятьлѣтного существованя (1875—1885) общества рускихъ академ. „Союзъ“ въ Чернôвцяхъ —·80 „
Вільгельм Тель, драма в 5 діях Фрідріха Шілера з німецкого переклав Вол. Кміцікевичь —·35 „
Вечерниці, (оповідання М. Гоголя) перекладъ Михайла Обачного й Лесі Украінки . . . —·17 „
Украіньскі гетьмани, Іван Виговський та Юрій Хмельницький, Ів. Левіцкого . . —·10 „
Обрусителѣ, повѣсть зъ суспôльного житя полѣскои краины, П. Ланскои. Часть I. . . . . —·60 „
Коротка исторія малорускогo народа, написав Иван Маркевичь. Перша половина —·30 „
Провідні идеі въ письмахъ Тараса Шевченка студіюмъ Ом. Партицкого . . . . . —·35 „
Правда, літературний збірник в доповненє XIII рочника часописи Правди уложений Володимиром Барвінським . . 1·— „
Скажѣмъ собѣ разъ цѣлу правду въ очи, третя часть студіи на нашôмъ церковно-народнôмъ поли, призбиранои О. Обачнымъ . . . . . —·10 „
Дрібна Библіотека том 14. „На дні“, суспільно-психологічна студія Івана Франка —·25 „
Le carnaval slave, Quadrilles en motifs des toutes nations slavees, composèes pour le piano par Th I Kobryński —·50 „

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и редакторъ **Иванъ Белей**. — Одвѣчальный редакторъ **Кирило Кахникевичь**. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка пôдъ зар. К. Беднарского.